

Dr. Wilhelm Freund's

lateinisch-deutsches

und

deutsch-lateinisch-griechisches

Schulwörterbuch.

Zweiter,

deutsch-lateinisch-griechischer Theil.

Berlin, Verlag von Georg Reimer. 1855.

∭.542.c.

Dentsch-lateinisch-griechisches

Schulwörterbuch.

Von

Dr. Wilhelm Freund.

BIBLIOTHECA GYMNASII CULHENSIS.

Gymnas. Critm

I +4 200

Berlin,
Verlag von Georg Reimer.
1855.

Deutsch-lateinisch-griechisches

Schulwörterbuch.

bruer I aledle 17 30

Zbiornica
Księsezbiorów ispeż, teżenych
w Stollocy odzią

http://rcin.org.pl

38028

a literae]: ά. | τὸ ἄλφα [indecl.].

Ma, I) (Fluß im nordt. Franfreich), Agnio; Eunenio [onis] | - II) (&l. in ber Echweig), Aa [ae]; Alpha [ae] - III) (Fl. in Weftphalen), Alpha [ae].

Madjen, St., Aquisgranum; Aquae Grani; Aquae [arum] - Adj., Aquisgranensis; Aquensis.

Mal, anguilla: ή έγχελυς [vos, plur. έγχέλεις, εων]. Malen ob. Men (Stabt in Burtemberg), Ala [ae]: Alêna [ae]; Julia Alensis.

Malfang, captura anguillarum: ή δήρα έγχέλεων. Malhalter od. Malbehälter, anguillarium: ò eyxelewv

Malraupe, mustela: ή μύραινα.

1. Mar, f. Abler.

2. Mar, I) (Ri, in ber Schweig), Arola | - II) (Fl. in Mieberrhein), Abrinca; Obringo.

Marau (St. in ber Schweiz), Aravia; Arovia; Araugia. Marhuns (Et. in Danemart), Arhusia; Arhusum; Remôrum Domus.

Nas, cadaver [ĕris, n.]; morticinus [a, um], mit einem näher bezeichnenben Substantiv (z. B. Cogelaas, Aifchaas: mortic, avis, = piscis): τὰ κενέβοεια το πτώμα ατος.

Masfliege, musca cadaverina: ή μυΐα στρατιώτις

Maggeruch, foetor endaveris od. cadaverum: ή ἀπὸ κενεβρείων δυσοσμία ή σαπρού δυσωδία, = κακωδία, cb. = κακοσμία.

ab, 1) Adv. (hinab), deorsum; κάτω κατά c. accus., παρά c. accus. | - rechts ab, dextrorsum: παρά την δεξιάν· έπὶ =, εἰς τὰ δεξιά | - linto ab, sinistrorsum; en =, els àquoteqà | - bergauf, bergab, sursum deorsum: ανω και κατω του σρους | - auf ober ab (mehr ober weniger, ungefahr), plus minus; ferme: aleov Elattor [- auf und abgehen, commeo 1; eo 4 sursum deorsum: περιπατείν | - ab = unb jugehen, eo ultro citroque; commeo1: φοιτάν προςφοιτάν θαμίζειν πρός ob. παρά τι | - 11) αίδ praep., nur in Bufam= menfegungen mit Berben, wie : ich andere ab, ich arbeite mid ab zc., f. bie Worter abanbern, abarbeiten zc.

abadyen, fid), conficior3 [feetus] gemitu; conficior maerore: έκκαμνειν όλοφυρόμενον.

abanberlich, mutabilis; quod mutaris, immutari pot-

est: μετάβλητος.

abanbern, I) allgem., muto1 =, commûto1 s, immuto1 qd.: μεταλλάττειν μεταβάλλειν μεθιστάναι με-τατίθεσθαι | — II) besond, grammat (beugen), declino verba: xliveiv tag legeis | - s., f. b. folg. Art.

Abanderung, mutalio; immutatio: ή μεταλλαγή μετά-Desig : metaboln - metallagis - A. eines Befeges, derogatio (legis): ήτοῦ νόμου μετάστασις οδ. μεταβολή. Freund, beutich - lat. -griech. ABorterb.

U (erfter Buchstab bes Alphabets), a; a litera [genit. abangstigen, 1) a., consicio [sectum] qm analiterae]: ά. Ιπὸ άλωα [indecl.]. = είς φόβον | — II) r., sich a., consicior s [sectus] angoribus: έλθειν διά φόβου είναι περίφοβον άγωνιαν επθνήσκειν φόβω.

abarbeiten, I) a., A) (glätten, boliren), levigo' gd quâ re: λεαίνειν | - B) (burch Arbeit eine Schuld tilgen), penso1 =, compenso1 qd opera =, opera praestanda: άπεργάζεσθαι · άποτίνειν έργασία | - II) r., fich a., conficior3 [fectus] labôre; frangor3 [fractus] labore: ἀποκάμνειν ποιούντα· καταπονείν· ἀπομαδαίνεσθαι πόνοις.

Abart, varietas: είδος έξηλλαγμένον.

abarten, recêdo^a [cessi, cessum] a natûra; degeněro¹: ἐξίστασθαι τοῦ γένους· ἐξαλλάττεσθαι τοῦ εἴδους· ἐνπίπτειν εἰς ἀλλότοιον εἶδος.

abbacen, decoquo3 [xi, ctum] qd: ἀφέψειν οπταν. abbalgen, detrabo3 [xi, ctum] pellem cui; deglubo3 [psi, ptum] qd: ἀποδέρειν ἀποδερματοῦν.

abbeißen, demordeo2 [mordi, morsum] qd; aufero [abstuli, ablatum, auferre] qd mordicus: ἀποδάκνειν αποτρώγειν.

abbefommen, accipio 3 [cêpi, ceptum] qd: ἀπολαύειντι. abberufen, revoco1 qm; jubeo2 [jussi, jussum] qm reverti: ἀποκαλείν· μεταπέμπεσθαι | — s., das A., revocatio: τὸ ἀ · τὸ μ.

abbestellen, renuncio qd (cui): ἀπειπεῖν ἀπρηο- Χ ψεύειν | — s., bad A., renunciatio: το ά.

abbettelu, emendicol qd a quo; precibus impetrol qd α quo: ἐξαιτεῖσθαι.

abbeugen ob. abbiegen, 1) a., deflecto3 [xi, xum] qm οδ. qd; detorqueo¹ [rsi, rtum] qm oδ. qd: ἀποκλίνειν ἀποκάμπτειν [— II) n., deflecto de oδ. a qua re (de via, a veritate u. bgl.): παρεπτρέπεσθαι· έκuliveur.

Abbaville (St. in Franfreich), Abbavilla; Abbatis Villa | - Adj., Abbavillaeus, a, um.

Abbild, imago [inis, f.]; effigies [ei]; simulacrum; exemplum; exemplar: η είκων [όνος] · τὸ είδωλον τὸ ἀποτύπωμα εντύπωμα.

abbilden, 1) allgem., exprimo [pressi, pressum] qd, s imaginem cjs rei; describo³ [psi, ptum] formam cjs rei: ἀποτυπούν· είκονίζειν ' ἀπεικάζειν | — II) befond. A) in Bache, Gppe, Marmor zc. a., fingo3 [nxi, ctum] qd (e cera, e gypso, e marmore etc.): πλάττειν εκτυπούν | - B) malend a., pingos [nxi, ctum] qd; depingo3: αποτυπούν · αποζωγραφείν |s., bas A., die Abbildung, formatio; deformatio; descriptio: τὸ ἀποτυποῦν ἡ ἀποτύπωσις ἡ ἐκτύπωσις ή είκονογοαφία ή άπεικασία είκασία.

abbinden, 1) (losbinden), solvos [lvi, lutum] qd; resolvo =, dissolvo qd: αποδείν αποδεσμεύειν απο-

trennen, absondern), astringo3 [nxi, ctum] qd [lino οδ. filo): ἀποβροχίζειν ἀποπιέζειν ἀπολινοῦν --

s., bas A. (chirurg.), ligatura: rò c.

Abbington (St. in England), Abindonia; Abintonia. Abbitte, deprecatio; satisfactio (mit bem Nebenbegriffe bes Benugthung = Bebens); postulatio iguoscendi: η παραίτησις | - A. thun, deprecor1; peto3 [îvi, îtum] veniam delicti : παραιτεῖοθαί τι αίτεῖσθαι συγγνώμην υπέρ τινος.

abbitten (jmb ctiv.), petos [îvi, îtum] veniam delicti; deprecor1 qd; satisfacio3 [feci, factum] cui: altsiσθαι συγγνώμην υπές τινος παραιτείσθαι.

abbläuen, f. abprügeln.

abblasen (burch Blasen wegbringen), deflo': anopv-

σαν διαφυσαν.

abblatten ob. abblattern (ben Wein), pampino vites od. vinčam: olvaolžetv | - (cinen Baum), nudo1 arborem foliis; stringo3 [nxi, ctam]; destringo: φυλλίζειν αποφυλλίζειν [- s., das A., frondatio; pampinatio: το φ.

abblühen, defloresco3 [rui]: ἀπανθεῖν παρανθεῖν

παρακμάζειν.

abborgen, f. borgen u. entlehnen.

abbraten, assol satis: έξοπταν κατοπταν.

abbraufen (bom Mofte), deferveo2; defervesco3 [fer-

νί]: ἀποβράζειν.

abbrechen, I) a. A) (brechend absondern, trennen), defringo's [frêgi, fractum]; avello [velli ob. vulsi, vulsum]; revello3; decerpo3 [psi, ptum]: anogδηγνύναι άποκρούειν αποκλάν.

B) (auseinanderbrechen, einreigen), intereidos [eidi, eisum]; interscindo3 [scidi, scissum]; demolior4; diruo³[ui, utum]: καθαίρειν κατασκάπτειν άνασπαν.

C) (etw. ploglich aufhören machen), abrumpo3 [rupi, ruptum]; dirumpo3 : καταπαύειν · λύειν | - ein Gespräch a., incido8 [cîdi, cîsum] sermonem; quaeros [quaesivi, quaesitum] exitum: ααταλείπειν : καταλύειν =, καταπαύειν τὸν λόγον · λέγοντα παύεσθαι άποσιωπαν.

D) (imb etw. entziehen, berminbern, g. B. an ber Rahrung), subdûco [xi, ctum] qd (cibum) eui : vocu-

φείν τινά τι· άποστεφείν τινά τινος.

II) n. A) (gerbrochen merben), frangor3 [fractus]; defringors [fractus]: ἀποδόήγνυσθαι | - born a., praefringer3: ἀποκλασθαι ἔμπροσθεν.

B) (zu reden aufhören), incido sermonem: λέγοντα

παύεσθαι.

III) s., das A., destructio; demolitio: ή ἀποθραυσις δήξις παθαίρεσις | - (in ber Rede) abscissio;

reticentia: ή αποσιώπησις.

abbrennen, 1) a., (burch Feuer bernichten), combaros [ussi, ustum]; deûro³; exûro³; delĕo² [êvi, êtum] qd incendio: ἀποκαίειν κατακαίειν καταπιμποάναι καταφλέγειν | - bas Geschüß a., emitto3 [mfsi, missum] telom, stormentum: ἀφιέναι ε, προϊέναι το βέλος | — II) n. A) (burch Fener vergehrt merben), deflågro1; conflågro1; absûmor3 [sumptus] flammis od. incendio: ἀποκαίεσθαι· κατακαίεσθαι etc. | — B) (burch Feuer das Seinige verlieren), spolior¹ incondio; amitto² [mîsi, missum] omnia mea incendio ob. Cammis: ἀπεστερήσθαι τῶν ὑπαρχόντων διὰ τοῦ πυρός | — s., δαδ A., deflagratio: ἡ κατάκανσις κατάφλεξις ὁ ἔμπρησμός το παταφλέγεσθαι.

λύειν | - II) (burch Binden =, burch Unterbinden Abbreviatur, nota; compendium scribendi ob. scriplurae: ή συστολή των γραμμάτων τα σημεία.

abbrevilren, scribo3 [psi, ptum] qd nota, = compendio, sper compendium; utora [usus] scribendi compendio od. compendiis; γράφειν διά συντόμων τών

γραμμάτων, = δια σημείων.

abbringen, 1) (entfernen, abziehen), abdaco3 [xi, ctum]=, dedûco³=, abstráho³ [xí, ctum], averto³ [ti, sum] qm a qua re: ἀπάγειν οδ. ἀποτρέπειν τινά Tivos | - jmb von feiner Meinung a., dedaco3=, demoveo2 [môvi, môtam] qm de sententia; dejicio3 [jeci, jectum] qm opinione: ¿ξαιρείν τινος δόξαν. μεταπείθειν τινά | - jmb bon feinem Plane a., revoco1 =, depello 1 [puli, pulsum] qm a consilio: ἀπάγειν = , ἀποπλανεῖν τινα τῆς ὑποθέσεως | — ΙΙ) (abschaffen, aufheben), abrogo ; tollo [sustuli, sublatum]; aboleo [levi, litum]: λύειν καταλύειν άπυρούν άναιρείν.

abbrodeln, frio 1 gd: Agontew.

Abbruch (Berminberung, Schaben), imminutio; deminutio; detractio; damnum; detrimentum; jactúra: ή μείωσις. ελάττωσις. βλάβη. ζημία | - jmb M. thun, affero [attuli, allatum, afferre] detrimentum cui: ελαττούν τινα· έλαττον ποιείν τι· φέρειν ζημίων τινί | - jmb an seinem Ruhme, an seiner Ehre A. thun, obtrecto gloriae ob. laudibus cjs: διαβάλλειν τινά.

abbrühen, perfundos [fúdi, fúsum]s, depilot qd aquâ ferventi: ἀποτριχοῦν = καθαίρειν τι ζεστῷ υδατι. abbürsten, detergeo2 [si, sum] =, purgo1 qd: άπο-

μάττειν άποκαθαίρειν.

abbühen, luo³ [üi, uitum ob. ûtum] qd: enrivew - jein Bergehen a., luo poenas peccati; pendo³ [pependi, pensum] poenas cjs rei: ἐπτίνειν ὑπέχειν δίκην τινός | - s., bas A., expiatio: ή ἀπότισις.

Abc, literae; nomina literarum; formae ob. notae literarum; prima literarum elementa: τὰ γράμματα · στοιχεία · τὸ άλφάβητον | bas Abe lernen, disco3 [didici] prima elementa: μανθάνειν τὰς τῶν γραμμάτων άρχας | - II) (Anfangegründe ber Wiffenichaft), elementa [orum, n.]; elementa literarum: τὰ στοιχεῖα· αἱ τῶν γραμμάτων ἀρχαί.

Abcbuch, libellus elementorum; tabulae literariae:

το πυξίον.

Abelehrer, primus literarum magister; docens elementa; qui prima literarum elementa tradita [didit], «docet [cuit]: ὁ χαμαιδιδάσκαλος · ὁ στοιzerwens [ov].

Abcichuler, puer elementarius; qui prima elementa discit3 [didicit]; abecedarius: ὁ τὰ γοάμματα μαν-

θάνων.

abcopiren, exerîbo³ [psi, ptum]; describo³: ἀπο-γράφειν· ἐνγράφειν.

abdachen, I) (bes Daches berauben), nudo1 qd tecto; demôlior tectum: ἀποστεγάζειν | — II) (bach= ariig=, abhangig machen), reddo [didi, ditum] qd declive: ποιείν τι κάταντες. έγκλίνειν. αποκλίvery | - s., bas A., f. Abbachung.

Abdachung, declivitas, fastigium: το αποκλιμα ή

Eynligig.

abdammen, opponos [posui, situm] aggerem ob. mo-les fluctibus; arceos flumen: ἀποχοῦν τι· είογειν τι χώματι. περιβάλλειν χωμά τινι.

abbanten, I) a. (entlaffen), demitto's [misi, missum], mitto =, missum facio 1 [feci, factum] qm: aquévar anoneuneiv - einen Golbaten a., exaucioro' qm; solvo3 [[vi, lûtum] qm militia: διαπέμπειν | - 11) n. (bas Amt niederlegen), abdico me munere ob. magistratu; abdico munus ob. magistratum; άπειπείν την άρχην· άπαλλάττεθαι της άρχης (- s. bas A. (Entlaffung), missio, dimissio: το άφιέναι ή αφεσις - A. ber Colbaten, dimissio militum; exauctoratio: ro διαπέμπειν | - (Rieberlegung bes Amtes), abdicatio: ή ἀπόθεσις -, κατάλυσις της άρχης.

abbarben, r., fich etw., fraudo' me qua re: voatοούμενον έαυτόν τι ταλαιπωρείν.

abbecten, detego [xi, ctum] qd (domum etc.): anoguevateir anogreyateir ti | - bas Dach a. nudo¹ tectum tegülis; demôlior⁴ tectum: ἀποστεyageir - ben Tifch a., tollo3 [sustuli, sublatum] mensam : ανελείν =, αφαιρείν την τραπεζαν | - ein Nas α., deglûbo3 [psi, ptum] qd: δέρειν αποδέρειν.

Abbeder (bes Biebes), qui detrahit's [xit] pellem pecori morticino ob. cadaveri: ο αποδέρων [οντος].

abdeichen, f. abdammen.

abdienen, compenso! qd opëra ob. labore: avtionκούν τι έγραζόμενον.

abbingen, detraho's [xi, ctum] qd licitando de pretio: ομολογείν ελάττω τον μισθόν.

abbisputiren, extorqueo' [rsi, rtum] qd eui verbis: έναντιολογείσθαι.

abdorren, torreo' [ŭi, stum]: αποξηραίνειν απομαραίνειν τι.

abborren, I) (f. b. a. verborren, f. b. Worf.) - II) f. b. a. burr merben u. abfallen, emortuus decido3 [cidi]: άπομαραίνεσθαι.

abbrechfeln, tornos1, detorno1 qd; fabrico1 qd ad tornum: ἀποτοφνεύειν.

abdrehen, 1) (megbrehen), detorqueo2 [rsi, rtum]: άποστρέφειν | - II) (lobbrehen, brehend frennen), deterno1: αποσπαν.

abbreichen, f. ausbreichen. - Das partie. abgebro ichen f. unter biefem Worte.

abbringen, exprimo3 [essi, essum] qd eui ob. a quo; extorqueo2 [rsi, rtum] qd cui: έξαναγκάζειν τινά

ποάττειν τι.

Abbrud, I) abstract (bas Abbruden als Sandlung), impressio: ή εκτύπωσις άποτύπωσις | - II) con= cret (ber abgedrudte Ggftb), exemplum; exemplar; impressum; sigilla impressa: τὸ ἐπτύπωμα· τὸ Επτυπον - A. cines Buches, exemplar typis decriptum; exemplum: το παράδειγμα το Εκτυπον.

abbruden, 1) a., exprimo [essi, essum] qd quâ re ob. in qua re; imprimo3 qd in qua re; ἀπομάτ-TELV ERMATTELV - ein Buch a., describo's [psi, ptum], exscrîbo librum typis; exprimo3 [essi, essum]: έκτυποῦν αποτυποῦν | — II) r., fid) abbruden (bie aufgebrudte Farbe fahren laffen), imprimora [pressus] in qua re; amitte3 [mîsi, missum] colorem: άπομάττεσθαι άφιέναι το χρώμα.

abdruden (ein Beichog), mittoa [misi, missum]=, emitto telum: ἀφιέναι =, βάλλειν το βέλος | - ein Echlog a., remitto [misi, missum] seram; obsero ostium; emelneodal the uleida | - einem etv. a. (3. B. bom Lohne), detraho* [xi, ctum] qd (de mercede): vosλείν τι (του μισθού) - einem bas Berg a., retineo2 Abenbftunde, prima hora vesperi; primus vesper;

[tinui, tentum] aegre commissa: κατέγειν μόλις (οδ. χαλεπώς) το έμπιστευομενου.

Abend, I) (bie Abendzeit), vesper [eri n. eris, m.]: ή εσπέρα όψία δείλη όψία δείλη - Abends, vesperi: the eanegas' ele conegar |- Abende fpat, pervesperi: οψέ της έσπέρας |- gegen Abend, ad =, sub vesperum; ad vesperam: προς έσπέραν περί δείλην - bei anbredjendem A., primo vespere, prima vesperi; coelo ob. die vesperante: ἀκρέσπερος ob. -ον' έσπέρας γιγνομένης - es wird Abend, advesperascit: γίγνεται έσπέρα συσκοτάζει | - guten Abend! salve: pos ayadov | - mas Abends geschieht, = fomint, vespertinus: ἐσπέριος | - B) figuri., ber A. bed Lebens, summa aetas; vita occidens: Tà έσχατα του βίου | - II) (die Abendgegend), occidens [entis, m.]; occasus [us, m.]: ή δύσις (ηλίου). ai dvoual (nliov).

Abendarbeit, lucubratio; opus vespertinum: n vvnteοινή έργασία νυπτογραφία.

Mbendbefud, befommen, convenio [veni, ventum] qm vesperi ob. vespertinus: συγγίγνεται οδ. προςέρχεταί τίς τινι της έσπέρας - A. machen, convenio [vêni, ventum] qm vesperi: συγγίγνεσθαί τινι τῆς έσπέρας· έσπέριον έπισκοπείν τινα.

Abendbrot, -effen, -mahlzeit, eibus vespertinus; coens vespertina; merenda: τὸ δόρπον· τὸ δείπνον· τὸ δειλινόν άριστον.

Abenddammerung, crepusculum: ή δείλη όψία τὸ πνέφας [αος].

Abendeffen, f. Abendbrot.

Abendgebet, siegen, preces vespertinae: ή εύχη έσπε-

Abendgegend, 1) (Besigegend), regio ad occidentem vergens; occidens [entis, m]: τὰ καθ' ἡλίου δυσμάς ή πρός ήλίου δύσιν χώρα | - II) ale Sim= melegegend, f. Abend 9tr. 11.

Abendgesellschaft, celebratio vespertina: o gélloyos έσπερινός.

abendlandifch, occidentalis: dvinos.

Abendiand, occidens [entis, m.]; partes abenntis ob. occidentis solis: ή προς δυσμάς γη · ή δυτική γη. abendlich, vesperlinus: έσπέριος έσπερινός.

Abendlied, cantus [us] vespertinus: ή έσπερία ώδή. το έσπέριον μέλος.

Abendluft, 1) (am Abend webend), aer vespertiaus: ή έσπερία αύρα ή πρός έσπέραν αύρα | — ΙΙ) (aus Weften webenb), aura spirans ab occidente: ή ἀφ' ήλίου δυσμών αύρα · ὁ ζέφυρος.

Adendmahl, coena Domini, sacra; communio [onis, f.]: ή εὐχαριστία· τὸ δείπνον αυριακόν. Ubendmahlzeit, j. Abendbrot.

Abendrothe, rubor coeli vespertinus: o καταδυόμεvos nhios.

Abends, f. Abend.

Abendfegen, f. Abendgebet.

Abendfeite, pars abountis ob, occidentis solis: τά προς ηλίου δύσιν.

Abendionne, sol occidens: o hlios καταδνόμενος οδ. καταφερόμενος.

Abendstern, Hesperus; Vesper; stella Veneris: o Έσπερος.

tempus vespertinum; ή έσπερινή ώρα: ὁ κατὰ τὴν | χρώζειν· χραίνειν· ἀναχρωννύναι· ἀφιέναι τὴν έσπέραν χρόνος.

Abendthan, ros vespertinus: ή δρόσος έσπερινή.

Abendwind, I) (ber am Abend weht), ventus vesper-Unus; à avepog esnegivos | - II) (der aus Westen meht), ventus ab occidente veniens; ventus occidentalis: o ¿¿wvoog.

Abendzeit, tempus vespertinum: o zgovog έσπερινός. ή ώρα έσπερινή · ὁ κατὰ την έσπέραν χρόνος.

Abensberg (Stadt in Baiern), Abusina; Abusena; Aventinum.

Abenteuer, casus [ûs]; casus [ûs] mirificus; res mirae ob. inusitatae; monstrum; portentum: τὸ πράγμα od. ξογον θαυμάσιον, = παράβολον πινδύνευμα | -auf A. ausgehen, tealo¹ =, periclitor¹, experior [pertus] fortunam: ἀναβρίπτειν κίνδυνον παραβάλλεσθαι | - A. bestehen, subeo* [ii, itum] pericula: κινδυνεύειν κίνδυνον.

abenteuerlid), fabulôsus; monstrôsus; portentôsus; mirabilis; mirus; inusitâtus; periculôsus: τερατικός τερατολόγος άλλοκοτος [ον] άτοπος [ον]. θαυμάσιος ξένος | - Adv., fabulôse, monstrôse: TEQUITINGS elc.

Abenteurer, qui tentat ac periclitatur fortunam; qui quaerit incerta fata: ὁ ὁιψοκίνδυνος ἀνήφ ober άνθοωπος · ο μινδυνευτής [ov] | - (Landstreicher), homo vagus: ὁ πλάνος ὁ πλανώμενος.

aber, I) Conjunct., sed; aut; at; verum; vero: dé alla μέντοι | - a. doch, jedoch aber, at; attamen; verumtamen; atqui: ἀλλά· γε μήν· ἀλλ ὅμως | - a. nicht, non autem; nec vero: οῦκουν | - nun aber (in ber Echlußfolge), atqui; iam vero: ἀλλά γάρ ἀλλά μήν | - B) fubftantib., bas Aber (f. b. a. bas Be= benfen, die Ausnahme, Bedingung), die Sache hat ein A., obstat qd: nolver ti | - 11) Adv. (f. v. a. aber: male), iterum: αν ανθις | - aber u. abermale, semel atque iterum; etiam atque etiam: πλεονάκις πολλάκις μάλιστα σφόδοα έπιμελώς.

Aberdeen (Stadt in Schottland), Aberdona; Aberdonia; Devôna.

abergläubisch, superstitiosus; imbûtus superstitione; obnoxius superstitionibus: ο, ή δεισιδαίμων | -

Adv., superstitiose: δεισιδαιμόνως.

Aberglaube, superstitio; falsa religio: ή δεισιδαιμονία ο θειασμός | - imb mit A. erfüllen, imbuo3 [ui, utum] qm superstitione: ἀναπιμπλάναι τινά Bειασμού | - in A. steden, bem A. anhangen, imbûtus sum superstitione: προςκείσθαι θειασμώ δεισιδαιμονείν | - ben A. ausrotten, tollo [sustuli, sub-lâtum] superstitionem; ejicio [jêci, jectum] omnes stirpes superstitionis: ἀναιρεῖν τὸν θειασμόν.

abermalig, iteratus; repetitus: ô, h, to avdis ob. πάλιν: δεύτερος.

abermal8, iterum; denuo; rarsus; rarsum: πάλιν αύθις αύ το δεύτερον.

abernten, deměto3 [messüi, messum]; meto3 (frumentum, fruges): έξαμαν άπαμαν θερίζειν | s., das A., messis: to ef. etc., o degrouos.

Aberwiß, amentia; dementia; deliratio: παράνοια παραφρόνησις.

aberwißig, amens; demens, delîrus: παράφρων παοαπλημτος [ov] | - a. sein, deliro1: παραφουείν. abfarben, mitto3 [mîsi, missum] ob. amitto colôrem: βαφήν.

abfahren, I) a., (etw. hinwegfahren), veho's [vexi, vectum]; proveho3: ἀπάγειν ἀποκομίζειν | — II) n., A) (megfahren, fortfahren), ju Bagen, abeo [ii, itum] curru; devenor3: ἀπελαύνειν - zu Schiffe a., proficiscor3 [feetus] navi; solvo3 [solvi, solutum] a quo loco: ἀποπλεῖν· ἐκπλεῖν· ἀνάγεσθαι | — B) (abgleiten), excido3 [cidi]: ἐππίπτειν ἀποσφάλλεσθαι.

Abfahrt, profectio; discessus [us]; abitus [us]: n δομή ή έξοδος.

Abfall, 1) (was abfallt), ramenta [orum, n.]; scobis [is, f.]; recisamentum; intertrimentum: το απότοιμμα το ψηγμα (- II) (bas Abtrunnigwerben), defectio; alienatio; rebellio; transitio ad hostem: ή ἀπόστασις· ἀποστασία· ἀπόλειψις [- ΙΙΙ] (δαδ Sich-Berminbern), lapsus [ûs] =, delapsus [ûs] (aquae ob. aquarum): ή κατάπτωσις· ή καταφορά τοῦ ύδατος.

abfallen, I) (herunterfallen), cado³ [cecidi, casum]; decido³ [cidi]; delâbor³ [lapsus]; defluo³ [xi, xum]: αποπίπτειν· καταπίπτειν· καταφέρεσθαι· καταζός εν· ἀποζός εν | — II) (abrilinig werden, cine Partei verlaffen), deficio (fêci, fectum); descisco (servi, sertum) a quo; desero (rui, rtum) qm: ἀποστήναι· ἀφίστασθαί τινος, « ἀπό od. έκ τινος ' αποστατείν τινος ' προδιδόναι ' καταλείπειν . έγκαταλείπειν· προϊεσθαί τινα | - nicht a., maneo² [mansl, mansum] in fide: ovn do. etc. | - III) (ab= nehmen, mager merben), minuor3 [ûtus] ; imminuor3; amitto3 [mîsi, missum] corpus : έλαττοῦσθαι φθίνεσθαι τημεθαι μεταπίπτειν.

abfangen, 1) (megfangen), intercipios [cepi, ceptum] : άναιρείν - III) (töbten), interimo [êmi, emptum]; transfigo [fixi, fixum]: ἀποσφάττειν' κατασφάτ-

abfassen (in Worte sassen), seribos [psi, ptum]; con-seribos; concipios [cêpi, ceptum]; perscribos; compôno3 [posui, positum]: συντιθέναι συντάττεσθαι λόγον συγγράφειν | - schriftlich a , concipio verbis: συγγοάφειν | - s., das A., die Abfaffung, confectio, conceptio; compositio; circumscriptio: η σύνταξις· ή συγγραφή.

abfaulen, putresco3 [trui]: αποσηπεσθαι κατασή-

πεσθαι.

abfegen, abstergeo2 [rsi, rsum]; purgo1: ἐκκοφείν. απομάττειν' έκκαθαίσειν.

abfeilen, I) (burch Reilen trennen), delimo1; detero3 [trîvi, trîtum] limâ; tollo3 [sustuli, sublatum] limâ: αποβοινάν αποπρίειν | - II) (burch Feilen gur Bolltommenheit bringen, glatten), polio' lima: oweiv ἐκρινεῖν.

abfertigen, I) (abichiden), absolvo3 [vi, latum]; dimitto3 [mîsi, missum] qm: αποπέμπειν αποστέλ-Lew | - II) (jmb höhnifd)=, fpottifd)=, tabeind jum Schweigen bringen, gurechtweisen), repello's [puli, pulsum]=, refûto' qm: Elêyxeiv êğelêyxeiv [- s., b. M., f. b. folg. Mrt.

Abfertigung, I) (Abfenbung), dimissio; expeditio: ή ἀποστολή· ἀπόπεμψις [- II) (Burechtweisung),

refutatio: o Eleggos.

abfeuern (Bewehr, Beichug zc.), mitto [misi, missum] : ob. emitto tormemtum; agrievas Bélog Balles - s. bas A. od. bie Abfeuerung (bes Gefchunes), emissio tormenti: το άφ' το β. | - unter Abseuerung bes Geschünges, infer sonitum ob. fragörem tormentorum: griechisch burchs Nerhum un untersten

burche Berbum ju umschreiben.

abfinden, 1) a. (imb befriedigen), absolvo [vi, lûtum] qm; satisfacio [fêci, factum] cui: ἀπαλλάττειν τινά διοικείν τὰ πρός τινα |— II) r., Α) flά mit imb a., transīgo [êgi, actum] cum quo: διαλλάττεσθαί τινι διαλύεσθαι πρός τινα |— B) flά bei imb a., remaneror! qm simili manere: ἀποδιδόναι χάριν τινί |— s., dað Ν., die Ubfindung, transactio, salisfactio: ἡ συναλλαγή ἡ σύνταξις αὶ συνθηκαι.

abfladicu, reddo³ [didi, ditum] qd declive, splanum: ποιείν τι κάταντες, s όμαλόν.

abflichen, dendo [nuxi, fluxum]: ἀποφόείν καταφ-

beiv.

Albfluß, 1) (bas Abflicgen), delapsus [ûs] aquae; eluvio: ἡ ἀποδίοή: ἀποδόδοια | — II) concret (ber Ort, durch den etw. abflicgt), emissarium; ὁ ởχετός.

abfordern od. abfodern, posco^a [poposci]; exigo^a [êgi, actum] qd a quo: ἀπαιτεῖν τινά τι· ἀξιοῦν τινά τι | -- s., das A., die Abforderung, exactio: ἡ ἀπαίτησις· ἐξαίτησις.

abformen, f. abbitden.

abfragen, scrutor qm; exploro qd; percontor qm de qua re: envoravesodar nordaresdar.

abfressen, depasco pavi, pastam]: ἀποτοώγειν· καταβόσκεσθαι· ἐπιβόσκεσθαι | -- (abnagen), derodo [si, sum]: ἀποτοώγειν· περιτοώγειν | -- s., bas A., depastio: τὸ ἀπ. etc. ἡ νομή.

abfrieren, jmb (bie Hänbe, Füße, ic.), praerigeseo³ [gui]: ἀποπήγνυσθαιε, ἀποκαίεσθαιε, ἀποσήπεσθαι ὑπὸ ψύχους, mit dem Attuf. des Giedes.

abführen, 1) (megrühren), asporto¹; exporto¹; ahdûco³ [xi, ctum]; devěho³ [xi, ctum]; evěho³: ἀγειν ἀπάγειν ἐκκομίζειν ἐκκρέφειν ἀπερὰν |- Κοιοπίκει α., dedûco³ [xi, ctum] coloniam od. volonos in am locum: ἄγειν = ἐκκέμπειν ἀποικίαν οδ. ἀποίκους είς τόπον τινα | — 11) (abiciten), derîvo¹: ἀπογετεύειν παροχετεύειν | - Ilnreinigfeiten αμό dem κότρο α., purgo¹ od. solvo¹ [lvi, tûtum]: ἐκκρίνειν τι λαπάζειν ὑπάγειν κοιλίαν | - abführendes Mittel od. Abführungsmittel, calhartícum medicamentum: τὸ ἐλατήριον ἐκκριτικόν ὑπήλατον φάρμακον |— B) fig., cine ⑤ duld a., solvo³ [lvi, lûtum] aes aliënum: ἀποδιδόναι διαλύειν τὸ χρέος |- imd bon elm, bon der Φαμήβαφε α., distrâto³ [xi, ctum] qm od. mentem ejs a rei tranctandae continuatione: ἀπάγειν ἀποτρέπειν ἐκτρέπειν παρατρέπειν | — s., das ¾., [. b. folg. Urt.

κοισις υπαγωγή της κοιλίας.

Abführungemittel, f. abführen no II.

abfüttern, jmb mit etw., pascos [pavi, pastum] qm

qua re: χορτάζειν ίκανος τι.

Abgabe, I: (das Abgeben 3. B. eines Briefes 2c.), traditio: ἡ ἀπόδοσις παράδοσις | — II) (Steuer), veetigal, tribûtum; exactio: ἡ ἀποφορά ὁ φόρος δασμός τὰ τέλη | - A. bon eingeführten Kaaren, portorium: τὰ τέλη | - A. zohlen, = geben, pendo pendi, pensum) veetigalia od. tributa: ὑποτελεῖν τελεῖν φόρον ἀποφέρειν δασμόν δασμοφορεῖν τέ-

νειν δασμόν | - A. erlaffett, remitto [misi, missum] tributum: ἀφιέναι, ἀπολύειν τινὰ τοῦ δασμοῦ.

abgähren, exstillo¹ -, exsûdo¹ faecem: παύεσθαι ξυμούμενου | - etw. a. lassen, defaeco¹ qd (vinum):

υλίζειν τι (οίνον).

Albgang, I) (bas Weggehen), abitus [îs]; decessio; discessus [ûs]; digressio: ἡ ἀποχώρησις· ἀπαλλαγή· ἀποστολή | - b. N. bom Ainte, abdicatio munëris: ἡ ἀπόθεσις τῆς ἀρχῆς | - b. N. mit Σοθε, οbitus [ûs]: ἡ τελευτή· ὁ θάνατος | - 11) (Berfauf), venditio mereium: ἡ διάπρασις· ἡ διάθεσις |- Μ. finden, facile venditur³ [ditus]: ἔχειν διάθεσιν|- παδ guten N. findet, vendiblis: πρατέος ὁαδίας | - 11) (Berminderung, Albahame), defectio: ἡ μείωσις· ἔλλειψις | - IV) (was bei Bearbeilung einer Sache abfālt), ramenta [σνυμ, π.]; seobis; intertrimentum; recisamentum: τὸ ψῆγμα· τὸ ἀπότοιμμα· τὸ ἀπόξυσμα.

abgeben, I) (weggeben, bon sid geben, übergeben), trâdo³ [didi, ditum]; reddo³ [didi, ditum]; desero³ [tüli, latum, serre]; persero³; assero³; ἀποδιδόναι τί τινι παραδιδόναι ἀποφέρειν | — II) sig., A) (imb etw. abgeben, b. i. imb züchtigen), castigo¹ qm (verbis ob. verberibus): παθάπτεσθαί τινος | — B) (imb abgeben, b. i. an ber Stelle von etw. bienen, etw. borstellen), ago³ [ēgi, actum] qm ob. pro quo; gero³ [gessi, gestum] ob. sustineu³ [tinŭi, tentum] personam ejs.: εἶναι ἀντί τινος πασέχεσθαι γίγγεσθαι | — B) r., sich mit etw. a. (b. i. beschäftigen), ago³ [ēgi, actum] qd: διατοίβειν περί τι ἀπτεσθαι ἀνθάπτεσθαί τινος | - sich mit imb ob. etw. a., b. i. mit ihm umgeben, mit etw. beschäftigen, utor³ [άsus] quo; versor¹ aum quo; sequor³ [secâtus] qd: προςομιλεῖν τινι συνδιατρίβειν χρήσθαι ², συνείναι τινι.

abgebroden (4. B. eine Brūde), interessus: περιφόαγής [ές] | - a. (von der Nede), abruptus: ἀπότομος [ov]· ἀτελής [ές] | — Adv., abrupte: ἀποτόμως.

abgedacht, fastigâtus, declîvis: κορυφώδης. abgedankt (von Soldaten), missicius: ὁ ἀποστρατεύ-

σας απόμισθος.

abgebroiden, tritus; contritus; pervulgâtus; decantâtus: ποινός τεθουλλημένος τετοιμμένος.

abgefeint, insignîte improbus; versûtus: ἐπίτριπτος [ov]· πανούργος [ov]· περιπριβής [ές]- ein a. Kerl, veterâtor: ὁ ἐπίτριπτος etc.

abgehartet, duratus, patiens: παφτεφικός (πφός τι) | - α. fein gegen etiv., oceallui prorsus: παφτεφικόν είναι πφός τι τετυλωμένον είναι πφός τι.

abgehen, I) weggehen (fortgehen), abod [ii, itum]; decêdo (cessi, cessum]; discêdo (egrediar) [gressus] domo; proficiscor (fectus]: άποχωρείν παραχωρείν άπείκαι άπερχεσθαι άποτέκεσθαι - λι Υκαρει, μι Υργενο α., αδού curru, «equo; devêno (vectus]: άπελαύνειν] - μι Θήιξε α., αδού - μοτικο του παλείν έπηλείν άνάγεσθαι - δου Θεσε α., degredior (gressus) «, deflecto (xi, xum) de via; άποκλίνειν «, έκτρέπεσθαι τῆς όδοῦ - mit Lode α., decêdo (cid): τελευτάν άπαλλάτεσθαι τοῦ ζῆν (- es geht Blut ab, cruor exit: αξμα άποχωρεί - δου Θαθεη αιθή (b. σ. α. αδρεξθήξη του μπίτον (mitton) (missus): ἀποπέμπεσθαι αποστέλλεσθαι |- imb ob. etw. αδρεβει latien, mitto (missus) qm ob. qd; do' [dedi, datum] qd (literas): ἀποπέμπειν δια-

degredior3 [gressus] de qua re: παραχωρείν - p. feiner Meinung a., decêdo3 de ob. a sententia: Egiστασθαι γνώμης μεταλλάττειν την γνώμην |- b. ber Pflicht a., decêdo3 ab officio: ¿ξίστασθαι τῶν καθηκόντων | - b. einer Gewohnheit a., recêdo3 [cessi, cessum | a consuctudine: έξίστασθαι τῆς συνηθείας - b. Amte a., abscêdoa [cessi, cessum] a munere: ἀπαλλάττεσθαι =, ἀπολύεσθαι τῆς ἀρχῆς. — II) von Laaren (f. v. a. verfauft werden), vendor²

[ditus]: Exer Siadeoin - Baare, Die nicht abgeht, merx invendibilis: έμπόρευμα δύσπρατον.

III) (perminbert merben, bef. v. Welbe), decedo3 [cessi, cessum]: ἀποχωρείν παραγωρείν. -

IV) (fehlen), absum [fui, esse]; desum; deficio3 [fêci, fectum]: ἀπογίγνεσθαι.

V) (nach u. nach aufhören), bas Keuer geht ab, ignis

exstinguitur: τὸ πῦρ σβέννυται.

VI) (losgehen), die Farbe geht ab, res amittit3 [mîsit, missum] colorem: ἀφιέναι την βαφήν.

VII) (irgend einen Ausgang nehmen, irg. wie ablaufen), habeo2 exitum; abeo1 [ii, itum]: αποβαίνειν - s., bas 21., f. Abgang.

abgehungert, confectus fame ob. inopia: έκτετριχωμένος, ἀπειρηκώς λιμώ.

abgefommen, exolêtus; obsolêtus (vetustate): πεπαλαιωμένος · καταλελυμένος.

abacfühlt, refrigeratus: περίψυπτος [ov].

abgelebt (febr ait), decrepitus; confectus (senectute); άπειοημώς [υῖά, ὸς] ὑπὸ γήρως παρηκμακώς βαθυγέρων βαθυγήρως.

abgelegen (entfernt), remotus; disiunctus; abditus; longinguns: agistauerog. diestauerog. nerwotσμένος διεστηκώς [κυζα, κός].

Abgelegenheit, longinquitas: ή διάστασις το διάστημα ή έρημία.

abgemattet, fessus; defessus; confectus: ἀπειρηκώς [κυία, κός] ' κατάπονος [ον] ' καμών [ούσα, όν].

abgemergelt, enervatus: natatetoinnévos entaneis [sίσα, έν] | - ein a. Körper, corpus effetum: σωμα τετουγμένον, = κατατετουγμένον.

abgeneigt, I) (nicht wohlwollend, feindlich), inimfeus cui; alienus s, aversus s, alienatus s, abalienatus α quo ob. a qua re: κακόνους δυσμενής έχθοός |imb a, machen, alieno qm a quo; allorgiovi - II) (nicht abgeneigt), ich bin nicht abgeneigt, haud abhorreo2 a qua re; hand displicet2, hand poenitet2 c. inf .: οδ φεύγειν τι ούκ απρόθυμον είναι.

Abgeneigtheit (Abneigung), animus alienus; declinatio: ή δύσνοια · κακόνοια · άπροθυμία.

abgenußt, tritus; contritus; obsoletus: κατατετριμμένος τεθουλλημένος.

Abgeordneter u. Abgefandter, legatus; allegatus: o απόστολος ὁ πρεσβευτής [οῦ].

abgerundet, rotundus; rotundatus; conglobatus: στοσγγύλος· έστρογγυλμένος | - b. ber Rebe, quasi rotundus; concinnus: στρογγύλος σύμμετρος.

abgesagt (enischieden, offen, 3. B. Feind), apertus (inimicus): ἀδιάλλακτος (έχθοός)· ἔχθιστος.

Abgefandter, f. Abgeordneter u. Gefandter. abgeichabt, detritus: κατατετριμμένος περιτετριμuévoc.

πέμπειν | - von eine abgehen (j. v. a. eine aufgeben, Abgeschiedenheit, solitudo, recessus [ûs]: ή έρηsid von eine entsernen), decêdo3 [cessi, cessum] =, μία ἀναχώρησις | - in der A. leben, ago3 [êgi, actum] vitam solitariam; κεχωρισμένον :, ἔρημον

> abgeschmadt, absurdus; insulsus; ineptus: Ewlos [ον]. άτοπος. άκαιρος. άνάρμοστος. άλλόκοτος. aloyog deivog | - v. Menfchen auch fatuus: aroπος άνεπιτήδειος, άνόητος άλογος | - Adv., absurde, inepte, inficête: ἀτόπως etc.

> Abgeschmadtheit, insulsitas; absurditas; res absurda; ineptiae [arum]; nugae [arum]: τὸ ἄτοπου ή ατοπία ή αλογία ή μωρία ή ψυχρό-

> abgesehen bon etw., von Anberm, nt discedatur's [cessum a qua re; mitto3 [misi, missum] alios: avev., χωρίς τούτου παριείς έμεϊνο, εάλλους.

> abgefondert, separatus; solitarius: ἀπότακτος [ον]. ἀπόκριτος [ον]· κεχωρισμένος | - Adv., separâtim; seorsum: xweis dixa.

> abgespannt, languidas; affectus; lassus: atovos [ov] · averos [ov].

Abgespanntheit, lassitudo, languor: ή ἀτονία· ή avegig.

abgestanden, (verdorben, schal), vapidus: Ewlog. abgestorben, mortuns; emortuns: μεμαφασμένος. abgestumpft, hebetatus; obtusus; obstupefactus: άμβλύς [εία, ύ] · μωρός · άπειρηκώς [υία, ός]. abgestußt, von Bferben, curtus: nologos forl.

abgethati, confectus: κατειογασμένος.

abgewinnen, im Spiele, elados [si, sum] qm qd in alea: πρατήσαντα :, νικήσαντα λαβεΐν τι παρά τινος πλεονεκτείν τινός τι | - bem Feinde ein Treffen a., vinco* [îci, ictum] hostem praelio: γίγνεσθαι ποείττω τινός περιγίγνεσθαί τινος - jind. einen Boriprung a., prveripios [ripui, reptum] qd cui; φθάνειν τινά | - jmb nicht ein Wort a. tonnen, non possum [potui, posse] elicere verbum cui: ovn εξάγειν τί (έκ) τινος | - einer Cache Beschmad a., res est mei stomachi: αποδέχεσθαί τι γίγνεσθαι έραστήν τινος - einer Cache feinen Beschmad a., res non est mei stomachi: καταφουνείν τινος. αποπτύειν τι.

abgewöhnen, abdûco3 [xi, ctum] s, dedûco3 a consuetudine ejs rei; dedoceo [cui, ctum] qm qd: άπεθίζειν τινά mit μή u. bem infin.; παίειν τινά τινος od. mit folg. partie. | - flch a., desuesco3 [êvi, êtum]; desnefîo3 [factus, fieri]: ἀπομανθάνειν :, μεταμανθάνειν τι.

Abgewöhnung (bas Entwöhntsein), desvetûdo: τὸ ἀπεθίζειν ἡ ἀπομάθησις.

abgiegen, defundos [fudi, fusum]; deliquo!: άποχείν αποχείσθαι - s., bas A., transfusio: τὸ απ. abglatten, levigo1; expolio4: Exlealver ti - s., bas A., die Abglättung, expelitio: & lelwois.

Abgland (d. B. ber Farben), repercussus [ûs] colorum: το απαύγασμα' ή απόστιλψις.

abgleiten, mit bem Ange, fallors [falsus] vestigio: άπολισθαίνειν τινός.

Abgott, 1) (Böge), deus fictus, « commenticius ; numen fictum: θεὸς πλαστός, εψευδής | - II) (Lieb: ling, Lieblingsfache), delicine: ώσπεο θεός άγαπώμεvos | - aus imb einen Abgott machen, habeo2 qm in deliciis; veneror1 qm pro deo; gesto1 qm in ocu-

dite: προςφέρεσθαί τινι ώσπερ θεώ.

Abgotterei, cultus [ûs] deorum fictorum ob. simulacrorum: ή είδωλολατοεία | - A. treiben, colo3 [colui, cultum] deas fictos: είδωλολατοείν | - ber A. freibt, cultor deorum fictorum: ὁ είδωλολάτρης | - mit etw. A. treiben, veneror' qd pro deo: προςφέρεσθαί τινι ώσπες θεώ.

abgottifd, pro dea: Gonso Deav - a. berehrt merben,

sum in coeto: άγαπασθαι ώσπερ θεόν.

abgramen, r., sich, maceror'; macero' me; conficiors [fectus] maerdre: τήπεσθαι λύπη · κατατούγεσθαι λύπη.

abgrängen, f. abgrengen.

abgrafen, I) bon Thieren (abfreffen), depascos [pavi, pastum] qd (pratum): ἀπονέμεσθαι ἀποβόσκεσθαι [- II] bon Menfchen (bas Gras abhauen), deseco1 [cui, etum] prata: έξαμαν τας πόας.

abgreifen, detero's [trivi, tritum]: κατατρίβειν τι.

abgrengen, describo3 [psi, ptum]; determino1: αποτερματίζειν τι άφορίζεσθαί τι | - s., δαδ A., δίε Abgrengung, descriptio; terminatio: το απ.

Abgrund, I) (im Fluffe), vorago [inis. f]; gurges [itis, m.]; profundum; o nonuvos n gagays to Bagatoov | - II) fig. (augenicheinliche Befahr), pernicies, pestis: τὸ βάραθρον ἡ ἐξώλεια | - (Tiefe, 1. B. A. ber Gute Gottes), immensitas: to aueronτον ή αμετρία.

abgurten (j. B. bas Schwert), deponos [posui, positum | qd: αποζωννύναι λύειν την ζώνην, = τον

ζωστήρα.

Abguß, I) (bas Abgießen), transfusio: το αποχείν το αποχείσθαι | - II) (ber burch Giegen hervor= gebrachte Wegenftand, bas abgegoffene Bilb), imago ecevpa; effigies ex aere fuso expressa; το απόγυμα, το εκπαλείος, το λωρερία.

abhaden, f. abhauen.

abhängen, f. abhangen. abhangig, I) abichüßig, declivis, acclivis, fastigatus: καταπρηνής καταδόεπής καταφερής κατάντης πρανής | — II) υ. jind od. ctw. a., peadens ex quo od. e qua re; constrictus quâ re: ὑπήκοος - α. [cin, f. abhangen.

Abhangigfeit, I) (ichiefe Lage, Abichugigfeit), declivitas: τὸ καταφερές [οῦς]· τὸ κάταντες [ους] | -II) (Unterwürfigfeit), conditio obnoxia; conditio pendentis ex quo ob. ex qua re; conditio, qua quis imperio ob. voluntati alfus subjectus est, = e voluntate cis pendet: ή υποταγή.

abharmen, r., fich, tabesco3 [tabui] dolore; maceror1; macero' me; conficior3 [fectus] maerore:

τήκεσθαι λύπη · κατατρύχεσθαι λύπη.

abharten, duro's, firmo' qd (corpus labore): διαπονείν ἀποσκληφύνειν τι ζοχυφόν, καφτεφόν ποιείν, =τιθέναι ανδρίζειν | - abgehartet, f. oben dief. Wort. Abhartung, duritia: h oulnooths [thros].

abhanten, detraho3 [xi, ctum] pellem cui; deglubo8 [psi, ptum] qd: ἀποδέρειν ἀποδερματούν.

abhalten, arceo 2 [cui, cinm od. tum]=, prohibeo 2 qm a quare; ob. blog re: impedio* qm: ἀπειργείν τι ob. τινά τινος εζογειν. ἀπέχειν ζοχειν | - mit ABorten a., dehortor', avoco qm a re: αποτρέπειν τινά τινος άποσπεύδειν τινά [— s., das A. f. d. folg. Art.

lis; facio3 [fêci, factum] qm deum; amo1 qm per- Abhaltung, I) (bae Abhalten), propulsatio; impeditio: ή αποτροπή | - II) (bas Sinbernig, ber abhaltenbe Begenstant), impedimentum: ή κώλυσις διακώλυσις' το έμποδιον' έμποδισμα.

> abhandeln, 1) (abfaufen), emo3 [êmi, emptum od. emtum] qd a quo: άγοράζεςθαί τι πρίασθαί τι παρά τινος | - II) (herunterhandeln, abdingen), detraho3 [xi, ctum] de summa: πρίασθαι έλάττω την τιμήν nararidevra | - III) (mundlich od. schriftlich besprechen, barfiellen), ago³ [egi, actum] qd ob. de qua re; disputo¹=, dissero³ [ui, rtom] de qua re; tracto¹ qd: πραγματεύεσθαί τι· διηγεῖσθαι· δηλοῦν περί τινος' διεξέρχεσθαι περί τινος.

> abhanden fommen, amittor^a [missus] », delâbor^a [lapsus] e manibus; auch bloß amittor: ἀφανίζε-

σθαι άπογίγνεσθαι.

Abhandlung, disputatio, dissertatio: ή διαπουξίς. πραγματεία | - bie Schrift felbft, liber, libellus: ή συγγραφή διατριβή ο λόγος οι λόγοι.

Abhang, declive [is, n.]; declivitas; acclivitas; ô

κοημνός · το κοημνώδες [ovs].

abhangen, pendo³ [pependi] ex quo ob. ex qua re, ex cjs arbitrio; sum [fui, esse] in manu cjs; sum ob. positus sum in quo ob. in qua re; res apta est ex quá re: είναι ὑπό τινι· ὑποχείριον είναί τινι.

abhaspeltt, devolvo3 [vi, ûtum] qd rhombo: τολυπεύειν. abhauen, caedo3 [cecidi, caesum]; abscido3 [scidi, scîsum]; deseco¹ [cui, ctum]; praecido³ [cîdi, cîsum]: ἀποκόπτειν τι ἀποτέμνειν τινός τι | s., bas A., succisio: ή αποκοπή · κόλουσις.

abheben, tollos [sustuli, sublatum]; amoveos [môvi,

môtum]: ἀφαιοείν τι ἀπό τινος.

abhelfen, medeor2, consulo3 [ui, ultum], occurro3 [ri, rsum]=, provideo 2 [îdi, îsum] cui ob. cuirei; 3. B. bem Mangel an Lebensmitteln a., rei frumentariae medeor: βοηθείν =, ύπουγρείν τινι· ίασθαί τι | nothwendigen Bedürfniffen a., subvenio4 [veni, ventum | necessitatibus: ἐπικουφείν =, βοηθείν τοῖς avarraiois - einer Cache abzuhelfen miffen, invenios [vêni, ventum] auxilium ob remedium cjs rei: πορίζεσθαι:, ευρίσκεσθαι το μη γενέσθαι τι έπὶ πλέον. abhobeln, 1) eig., deruncino1: αποξείν τι | - II) fig., Citten (Menfchen), polio4, emollio4: ovygeiv.

abhoren (Zeugen), interrogo 1 qm (testem): egetá-

ζειν τινά (μάρτυρα).

abhold, inimieus cui; alienus e, aversus a quo ob. a qua re: κακόνους δυσμενής έχθοός.

abholen, abdaco3 [xi, ctum]; dedaco3 qm; co4 [îvi, itum] adversum: μετέρχεσθαί τινα. Ερχεσθαι άγοντά τινα μετιέναι τινά | - jmb a. laffen, arcesso3 [îvi, îtum] qm: μεταπέμπεσθαί τινα κελεύειν αγείν τινά - Cachen a., avebo [vexi, vectum]; asporto'; deporto': κομίζειν' φέρειν' ἀπολαμβάνειν τι | - s., das A., die Abholung, arcessitus [ûs]; asportatio: ή ἀπαγωγή· ή ἀποληψις· ή μέθοδος (bom Abholen ber Braut).

abholzen (ben Wald), excido3 [cidi, cisum] silvam άποξυλίζειν τι έρεμουν των ξύλων.

abhordicit, subausculto qd; capto sermones cjs: παρακούειν τι παρά τινος ' ύπακού σαντά μανθάνειν τι' υπακούειν τινός τι.

Abhülfe, medicina: to paquanor - A. berichaffen. medeor eui: eninovosiv. Bondeiv tivi.

abhulfett (bie Betreibeforner), deglaboa fpsi, ptum] grana folliculis; separo1 a valvulis; απολεπίζειν

abhungern, conficio3 [fêci, fectum] qm fame: naταπονείν λιμώ [- II] r., fid) a., conficior3 [fectus]

fame: τήκεσθαι λιμώ.

abirren, aberro1; deerro1: ἀποπλανᾶσθαι· ἀπο-

σφάλλεσθαι. διαμαρτάνειν τινός.

abjagen, 1) (mube jagen, ermatten), perago3 [êgi, actum] s, defatîgo¹ qm: καταπονείν τινα | — II) (jind etw. entreigen), eripio³ [ŭi, reptum] qd oui: ἀφαιοείσθαί τινά τι έξαρπάζειν τινί τι έξαιρείσθαί τί τινος.

abjodien, abjungo3 [nxi, nctum]; demo3 [mpsi, ptum jugum cui: ἀποζευγνύναι · ἀποζυγοῦν · λύειν. abfamment, depecto3 [xi, xum]: αποκτενίζειν κτε-

Abfaufer, emptor: o dontifs o dvovusvos.

abfapben, f. fabben.

abfargen, detrahos [xi, etum] qd cui :, fraudo qm qua re avaritia: άφαιρείν τινί τι πλεονεξία.

abfarten, etw., compônos [posui, positum] qd: ovvτιθέναι τι πατασκευάζειν τι πυκάν τι πρός τινα.

abfaufen, emo3 [emi, emptum] qd a quo: άποποίασθαί τί τινι · πρίασθαί τί τινι | - s., bas M., emptio: τὸ ἀπ. etc.

abtehren, I) (wegichaffen, reinigen), abstergeo2 [rsi, rsum]: detergeo2 : έκκορείν · έκκαθαίρειν τι - 11) (wegwenben), averto2 [ti, sum]; dellecto3 [xi, xum]; declino1: ἀποστρέφειν· παρατρέπειν τι · παρακλίvew | - s., bas A., bie Abfehrung (Reinigung), purgatio: ro ennog. etc. | - (Wegwendung), declinatio: τὸ ἀποστρ. etc.

abflaren, deliquo'; percolo1; defaeco'; despûmo': δευλίζειν · διηθείν τι · καθαίσειν τι διά τινος.

abflauben, derodo1 [si, sum]; decerpo3 [psi, ptum]; αποτρώγειν τι.

abflopfen, decutio3 [cussi, cussum]; excutio3: anoσείειν ἀποσείεσθαι έκκρούειν.

abfneipen (mit ben Rägeln, mit ber Bange), decerpo3 [psi, ptum] qd unguibus; avello3 [velli u. vulsi, vulsum] qd forcipe: απουνίζειν περιυνίζειν τι.

abfnupfen, solvos [solvi, solutum] =, resolvos qd: λύειν, ἀπολύειν.

abfochen, decoquos [xi, ctum]; defervefacios [fêci, factum] qd: άφεψεῖν ' ἀποζεννύναι | - ein abgefoch= ter Trant, decoctum: τὸ ἀπόζεμα τὸ ἀφέψημα |s., bas A., decoctus [ûs]: to ageweiv. ή agewis. ή αφέψησις.

Abformiling, ber, progenies, proles: o, h Enyovos

ο από τινος.

abfopfen (einen Baum), decacumino1: augoroueir - s., bas A., decacuminatio: το απροτομείν.

abkommen, I) (fich entfernen bon etw.), decedos [cessi, cessum]; deerro1; aberro1; αποπλανασθαι διαμαρτάνειν εκπίπτειν τινός |- bom Bege, via: έξω φέρεσθαι της όδου | - bom Borhaben, a proposito: έξίστασθαι της διανοίας |- b. Thema a., abeo fii, itum] longius: αποπλανασθαι της υποθέσεως -abfommen fonnen, Muße haben, vacuus sum: gyolin exelv, = αγειν |- nicht a. f., vacui temporis nihil habeo : ασχολίαν έχειν· αποληφθηναί τινι | - II) (ungewöhnlich)

merben), exolesco3 [êvi, êtum]; obsolesco3 [êvi]; recêdo3 [cessi, cessum] a quá re: παλαιοῦσθαι ἀπαρχαιονοθαι | - III) s., das A., A) (bas Gid)-Entfer= nen), aberratio a qud re: ἡ ἔξοδος | — B) (Let-gleich), pactum: ἡ ὁμολογία· σύμβασις· συνθήμη | ein A. treffen mit jmbm, conveniot [eni, ntum]; res convenit mihi cum quo: συναλλάττειν ομολογείν τινι' συντάττεσθαι πρός τινα.

abfragen, abrado3 [si, sum]; depecto3 [xi, xum] qd ferro: ἀποψήχειν ἀποξείν · ἀναξύειν τι.

abfühlen, refrigero'; tempero' calorem: ἀποψύχεσθαι | - s., bas A., f. Abfühlung.

abfühlend, refrigerans: καταψυκτικός ψυκτήριος.

Abfühlung, refrigeratio: ή κατάψυξις περίψυξις. Abkunft, origo [inis, f.]; genus [ĕris, n.]: τὸ γένος - bon edler A., nobili loco natus: καλὸς τὸ γένος

γονέων ὢν ἀγαθῶν.

abfürgen, curto1; decurto1; contraho3 [xi, ctum]; amputo1: συντέμνειν συστέλλειν τί συνελείν βραχύνειν τι | - figuri., orationem: συντέμνειν τον λόγον δια βραχυτέρων είπειν | - beim Schreiben, noto1: γράφειν συστέλλοντα τὰ γράμματα. συστέλλειν' συγκόπτειν.

Abfürzung (f. b. a. Abbreviatur), nota verborum (scripturae); compendium; ή συντομία το σύντομον ή συστολή συγκοπή | - mil A. nachfchreiben, excipio3 [cêpi, ceptum] qd notis: χοῆσθαι τοῖς γράμμασι βραχυτέροις γράφειν συστέλλοντα τὰ γράμματα οδ. διά συντόμων των γραμμάτων γραφειν διά σημείων.

abfuffen, deosculor1; dissuavior1: καταφιλείν τώ

στόματι.

abladen (einen Bagen), exonero1 (plaustrum): άποφορτίζειν τι | - Lafithiere a., deponos [posui, positum] onera jumentis: ἀποσκευάζειν τι] - bas Bebad bon ben Lafthieren a., levo' jumenta sarcinis: παθελέσθαι τὰ φορτία τῶν ὑποζυγίων.

Ablah, 1) (bas Ablassen, & B. bes Wassers), emissio: ro nagozerevery |- ohne A., sine intermissione; continenter: συνεχώς άδιαλείπτως | - II) (Erlaffung ber Gunden), venia peccatorum ; indalgentia : ή συγγνώμη | - A. ertheisen, do ' [dedi, datum] veniam cui: διδόναι συγγνώμην τινί | - A. erhalten, impětro ' veniam: τυγχάνειν συγγνώμης τοῦ ἀμαρτήματος (παρά τινος).

Ablagbrief, literae veniarum: τὰ της συγγνώμης γραμματα.

Ablaghandel, nundinatio veniarum: ή τῶν συγγνωμών καπηλεία.

άπόγονος 1 - A. imbs, oriundus, prognâtus ex quo: Ablagframer, nundinator veniarum: ο των συγγνωμών κάπηλος.

> ablaffen, I) a., A) (heraus laffen), emitto' [isi, issum] qd (3. B. Waffer aus bem Teiche, aquam e lacn) : anogetevelv' παροχετεύειν έκχείν τι ! - B) (überlaffen, perfaufen), concêdo3 [cessi, cessum]; vendo3 [didi, ditum]; anodidocoai ti | - C) etw. nachlaffen (3. B. bon einer Schuld), remitto [fisi, issum]: avieval της τιμής βλάττω τίθεσθαι την τιμήν | - 11) n., abstehen b. etw., desisto3 [stiti, stitum]; absisto3 qua re; desino [sii, situm]: apleodai =, voleodai τινος άνίεσθαι άφίστασθαι άποστήναί τινος, εἀπό τινος παύεσθαι ἀποπαύεσθαι καταπαύε

σθαι. λήγειν · ἀπολήγειν | - a. zu bitten, mitto3 [îsi,] ssum] orare: παύεσθαι δεόμενον.

ablauben (einen Baum), stringo 3 [axi, ictum]; nudo 1 foliis: φυλλίζειν άποφυλλίζειν φυλλολογείν άπολέγειν φύλλα | - s., δαθ A., frondatio: ή ἀποφύλλυσις ή βλαστολογία | - ber es thut, frondator; o φυλλίζων ὁ φυλλοτόμος.

ablauern, capto1; aucapor1; insidior1 cui rei: τηρείν έπιτηρείν παρατηρείν θηράν οδ. θηρεύser |- imbe fchmache Seite a., aucupor imbecilli-

tatem cjs: θηραν τὰ σαθρά τινος.

Ablauf, 1) bas Ablaufen, J. B. des Waffers, f. Abflug. -II) figuri., A. einer Zeit, decursus [us] temporis: τὸ τέλος | - nach A. eines Jahres, auno exacto: έξεληλυ-Boros του έτους | — III) in ber Bautunft, Einbiegung an ber Dede ber Gaulen, apothesis: ή αποφυγή.

ablaufen, 1) (herabtaufen) defluo3 [xi, xum]: ἀποδφείν αποβουήναι |- II) (gu Enbe laufen) A) eig., Die Uhr ift abgelaufen, horologium desiita moveri: to ώρολόγιον πέπαυται του πινείσθαι | - B) figürl., 1) verfliegen, von ber Beit, j. B. bie Frift ift abgefaufen, dies constitutus adest; ber Waffenstillstand mar abge= laufen, dies indutiarum exicrat: έξέρχεσθαι παρolyεσθαι | - 2) einen Ausgang nehmen, gd habet2 exitum; evenit* [vênit, ntam]: ἀποβαίνειν πίπτειν gut ablaufen, bene evenit'; prospere succedit's [cessit, cessum]: nalog anobaiveiv - felecht a. male cedit [cessit, cessum]: κακώς ἀποβαίνειν nach Bunich, cedits ex sententia: κατά νούν άπο-Baivein | - wiber Erwarten, cedit's praeter opinionem : πας ελπίδα -, παρά γνώμην ἀποβαίνειν.

ablauschen, f. abborchen.

ableden, delingo 1 [axi, netum]: anoleixeir negiλείχειν' ἀπολάπτειν.

ablegen, I) (bon fich legen) A) eig , pono3 [posai, situm]; depôno3: ลักออังธอซิลเ อ็นอังธอซิลโรเ หละลτίθεσθαι άποσκευάζεσθαι | - ein Rleid, exuo's [ni, útum]: ἀποδύεσθαι =, ἐκδύεσθαί τι (τὴν ἐσθῆτα) B) figurt. (fid) b. etw. befrelen), abjicio 3 [jeci, jectum]; depôno [osui, ositum]: εξίστασθαι· μεθίσθασθαι· λήγειν τινός άπαλλάττεσθαί τινος | - fid) eince Geschäftes entledigen, g. B. einen Gid a., juro¹: ἀπο-μόσαι ομνύναι |- ein Zeugniß a., dieo³ [xi, elam] testimonium, and pro testimonio: μαρτυρίαν ποιείσθαι μαρτυφείν τινι | - eine Probe a., do I [dedi datum specimen in quare: ἐπιδείκνυσθαί τι, «περί τινος επίδειξιν ποιείσθαι περί τινος | - eine Rech: nung a., reddo3 [didi, ditum] rationem: διδόναι λογισμόν άποφαίνεσθαι λογισμόν άπολογίζεσθαί τι | - ein Bestandnig a., conficeor* [fessus] qd: όμοloyelv ti, ob. c. infin .: nadonoloyelv .-

II) (Gemächse bom Plutterstamme ablegen), propago1; tradûco3 [xi, ctum]: καταμοσχεύειν · μοσχεύειν τι.

Ableger, f. Abfenter.

ablehnen, ponfich, amoveo2 [ovi, otum]: recuso1; non accipio3 [cêpi, ceptum]; aboŭo3 [ŭi, vitum u. nûtum]; deprécor¹: ἀπολύεσθαί τι· ἀποτοίβεσθαι· διαποούεσθαι· ἀπωθεῖσθαι· ἐξίστασθαί τινος | -cine Schuld a., dilŭo³ [ŭi, útum] crimen: ἀποτοίβεσθαι την αίτίαν | - s., δαδ A., recusatio: η διακρουσις παραίτησις.

ableiern, decanto qd: adeivs, Doulleiv ti.

ableiten, I) (megleiten), derivo1; dedaco3 [xi, ctum]: παροχετεύειν· παρατρέπειν· ἀποχετεύειν | - ben Blig a., avertos [ti, sum] fulmen: ἀποτοέπειν τον fchilbern, depingos: γράφειν τι.

κεραυνόν | - II) (bericiten), dûco3 [xi, ctum]; traho3 [xi, ctum] qd a quâ re: ἀνάγειν. ἀναφέρειν | - ein Wort a, flecto3 [xi, ctum]; derivo1: παράγειν τι παρά τι παρονομάζειν.

Ableitung, I) (Begleitung), derivatio; deductio; ή δηεταγωγία δηετεία έπτροπή] - II) (Berleitung 3. B. cinco Borico), etymologia; etymon; originatio; enodatio: ή παραγωγή παρωνυμία έτυμολογία.

Ableitungegraben (fossa); (für Unreintichfeiten) eloaca:

ή τάφρος υπόνομος.

ablenten, 1) a., flecto3 [xi, xum]; declîno1 qm a qua re: αποστοέφειν τινά παράγειν παρατρέπειν ἀπάγειν | - bie Nebe v. etiv. α., transféro [túli, lâtum, ferre] sermonem alio: ἀπαρτᾶν τὸν λόγον | -II) n., (f. b. a. abgehen), deflecto [xi, xum]: αποκλίνειν άποκάμπτειν.

ablernen, disco 1 [didici] gd a quo: μανθάνειν τι

παρά τινος.

ablesen, lego3 [êgi, ctum]; colligo3 [êgi, ctum]: άπολέγειν ἀναλέγειν συλλέγειν τι ἀποδοέπεσθαι | -II) (j. b. a. herlefen), lego3; recito1: avayiyvoonsiv προαναγιγνωσκειν τι.

ablenguen, denego!; pernego!; infitior1: agvelodai έξαρνείσθαι - ciblich a., abjūro1: ἀπομνύναι | - s., bas A., infitiatio : ή ἄρνησις · έξάρνησις.

abliefern, do ' [dĕdī, dätum]; trado ' [dĭdī, dītum]: παραδιδόναι τινά ' ἀπάγειν | - bas Getreibe a., con-féro [tŭlī, lâtum, ferre] frumentum: ἀποφέρειν αποδιδόναι.

abliegen, absum [fui, esse]; disto': ἀπέχειν.

abloden, elicio 3 [cui, citum] qd cui: ¿ĝayeiv tivos. abloiden, I) (abfühlen), refrigero1: ἀποψύχειν τι -II) (meglojchen), deleo [levi, letum]: έξαλείφειν τι.

ablofen, I) (fosmachen), solvo3 [vi, latum]; resolvo3: άπολύειν' χαλάν' λύειν τι | - figurl a (losidießen, bas Geidung a., f. abseueru) — II) (imds Stelle ob. Berrichtung übernehmen), subea ! [ii, itum] =, snecedo3 [cessi, cessum] eui ob. in locum ejs: διαδέχεσθαί τινα. διαδοχον είναι. γίγνεσθαί τινος, είςιεναι άντί revos | - III) (burch (Belb it. bgl. erhalten), redimos [emi, emplum]: ἀπολύεσθαί τινα.

abmachen, 1) eigentl. (abnehmen, abreißen, f. b. Wort.) II) (figuri., ju Stande bringen, gu Ende bringen, 3. B. ein Beichaft), conficio3 [fêci, fectum] =, transigo3 [êgi, actum] =, ago³ [égi actum] =, expedio * negotium: ἀποτελείν ἀπεργάζεσθαι διαπράττεσθαί τι περί τινος | - mit imb. etw. a., ägo³ [égi, actum] qd cum quo: συντίθεσθαίτινι περί τινος όμολογείν =, συνομολογείν τινί τι | - unter fich a., transigimus3 [êgimus, actum] internos: ἀποτελεῖν συντίθεσθαι προς άλλήλους | - ber ein Geschäft abmacht, confector negotii: ὁ ἀποτελέσας τι· ὁ καταπράξας τι.

abmahen, meto * [messui, messum]; demeto3: άποθερίζειν έκθερίζειν θερίζειν άπαμαν έξαμαν τι mit ber Cichela., deseco [[cui, clum] : ἀπονόπτειν.

abmagern, f. mager werben.

abmahnen, dehortor' qm a qua re: αποτρέπειν τινά τινος άποσπεύδειν τινά έναντιούσθαί τινι, μή | s., δαδ A., dissuasio: ή ἀποτροπή έναντίωσις.

abmalen, depingo a [nxi, iclum]; reddo a [didi. ditum | coloribus: γραφή απεικάζειν τι | - figuri , abmarken, ein (Bebiet, termino 1 agrum ab alio : à\$\varphi o-\digenv. dolfrer \tau to \tilde{o}\varphi over \tau to \tilde{v}\varphi over \tau to \tilde{v}\

Abmaríd), profectio; discessus [ûs]: ἡ ἔξοδος· ποφεία· ὁρμή· ἐνστρατεία· ἐνστρατευσις· ἀνάζευξις] - Jum A. blasen, do¹ [dědi, dátum] signum profectionis: σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.

abmarschiren, proficiscor3 [sectus]; excêdo3 [cessi, cessum]; fero [tuli, lâtum, ferre] signum: ἐξελαύ-νειν ἐξορμάν ἐποτρα-

TEVELV.

abmartern, conficio 1 [fêci, fectum] cruciâtu: τροηλατεῖν *, καταπονεῖν τινα.

abmatten, fatîgo¹; defatîgo¹: κοποῦν · τουχοῦν τινα · ποιεῖν τινα καμεῖν.

Abmathung, defatigatio: ὁ κάματος · κόπος · ἡ έφθότης [ητος].

abmergeln, enervo1; macero1: ἀπισχναίνειν ἀπομαραίνειν τινά.

abmerfen, f. ablernen.

abmessen, emetior [mensus]; demetior : ἀναμετοείν μετοείν τι | - figürl. (das Berhältniß einer Sache nach einer andern bestimmen), dirigo [exi, ectum]; modúlor : ανμμετοείν τι πρός τι γνωματεύειν σταθμάσθαι ἀναμετοείσθαι | - sünstich a., dirigo [exi, ectum] qd ad artem: συμμετοείν τι τεχνινώς | - (beursheiten), metior : μετοείσθαι ἀναμετοείσθαι στο χάζεσθαι λογίζεσθαι | - z. B. Alles nach seinem Bortheite a., metior | mensus] omnia meis commodis: μετοείσθαι πάντα πρός το ίδιον. abmiethen, s. miethen.

abmühen, sid), labôro¹; contĕro² [trîvi, trîtum] me quâ re: contendo³ [di, tum] et elabôro¹, ut: πράγ-

ματα έχειν (μανθάνοντα).

abmüßigen, sid, samo³ [mpsi, mptum] otium mihi: ἀργεῖν τινος ΄ σχολὴν ἄγειν ἀπό τινος | - sid) a. sönenen, habeo² otium; σχολὴν ἔχειν· σχολάζειν πρός τι· ὑπάρχειν τινί.

abnagen, abrôdo³ [si, sum]; erôdo³; derôdo³: ἀποτρώγειν, περιτρώγειν τι |- figürl., ber Gram nagt bas Gerz ab, aegritudo conficit animum: δάκνειν.

Abnahme, I) (bas Vermindertwerden), deminutio; defectio; decessus [ûs]; decessio: ἡ ἀπόλειψις· ἐλάττωσις · μείωσις | - bie A. der Arāfte, defectio virium: ἡ μείωσις τῶν δυνάμεων | - in A. tommen, obsolesco³ [êvi, êtum]: παλαιούσθαι | — II) (f. b. a. der Abgang d. Waaren, f. d. Wort).

abnehmen, I) a., A) (herab =, hinwegnehmen), demo [mpsi, demptum]; detraho3 [xi, ctum]; aufero [abstuli, ablatum, auferre]; lego3 [lêgi, lectum]: naθαιφείν· άφαιφείσθαι | - 2) figürl., a) (jmb b. etm. befreien), libero1: ἀπαλλαττειν τινά τινος |- (jmb fich eines Geschäftes entledigen laffen), 3. B. einen Gib a., astringo3 [nxi, ctum] = obstringo3 =, obligo1 qm iureiurando: ἐνδεῖσθαί τινα όρκφ | - b) (einer Cache berluftig machen), adimo3 [emi, emptum]; detraho3 [xi, ctum]; eripio3 [ui, eptum]; abrogo1: άφαιζείσθαί τινά τι άποστερείν τινά τινος | c) (einsehen, erfennen), intelligo's [exi, ectum]; colligos [êgi, ectum]; judicol ex quâ re; existimol qd ex qua re; conjicio3 [jêci, jectam]: τεκμαίοεσθαί τι από τινος. συμβάλλεσθαί τι έκ τινος, σκέπτεσθαί τι από τινος | - Β) (etwas faufen, f. dief. Bort) | - 11) n., (vermindert, schwächer werden), decresco3 [crêvi, crêtum]; hebesco3: ελαττοῦσθαι.

μειούσθαι· ύπολείπειν· ἐπιλείπειν· ἀπολείπειν· μαραίνεσθαι | — s., bas A., [. Abnahme.

Abnehmer, I) (Kaufer), emptor: o donnig - II) (ber etw. in Empfang nimmt), qui accipit [cepit] qd: o

άποδέντης.

Mbneigung, declinatio; declinatus [ûs]; fastidium; odium; animus alienus; aliena voluntas a quo: η δύσνοια· τὸ δυσμενές | - Μ. gegen etw. haben, abhorreo² -, alienus sum a qua re: δυσκόλως ἔχειν πρός τι· οὐ φιλεῖν οδ. οὐ βούλεσθαί τι· φεύγειν -, μισεῖν -, ἀποστρέφεσθαί τι.

abnöthigen, exprimo³ [essi, essum]; extorqueo² [rsi, rtum] qd cui: ἐξάγειν τί τινος βία· ἐξαναγκάζειν ποοςαναγκάζειν τινά [- imdm cin Lådeln a., excutio³ [cussi, cussum] risum cui: πινεῦν γέλωτά

TIVOS.

abnühen, deteros [trivi, tritum] usu: κατατοίβειν τι άποχοῆσθαί τινός.

Abo (St. in Finnsand), Aboa | — Adj., Aboënsis.

abonniren, subsigno 1 nomen: ὑπογράφεσθαι. abordnen, lêgo 1; ablêgo 1: ἀποστέλλειν τινά.

abortiren, aborior [ortus]: ἀμβλίσκειν ἐξαμβλίσκειν ώμοτοκεῖν | — s., bað Å., abortio : ἡ ώμοτοκία ἡ ἔπτρωσις.

abpaden, f. ablaben.

abpassen, 1) (genau abmessen), demetior [monsus]; circino : ἐπιτηφείν :, τηφείν τι | — II) figürs. (sorgefältig einen günstigen Zeitpunst a.), observo : capto occasionem; insidior tempori: τηφείν τὸν καιφόν ἐπιβονλεύειν.

abpeitschen, f. burchpeitschen.

abpfänden, sumo³ [mpsi, mptum] qd piguori: ὁνσιάζειν | - das Abgepfändete, sumptum pignori: τὸ ὁνσιον.

abpflücen, carpo³ [psi, ptum] ; decerpo³ [psi, ptum] ; lĕgo³ [êgi, ectum]: ἀποδοέπειν =, ἀναδοέπειν τι · ἀπολέγειν.

abpoliren, f. abglätten.

abprallen, resulto¹; resilio⁴[lui]; repellor³ [pulsus]: ἀποπάλλεσθαι· άλλεσθαι ἀπό τινος.

abpreffen, f. abnothigen.

abprügeln, f. burchprügeln.

abpußen, tergeo² [si, sum]; detergeo³: ἀποκαθαίοειν' ἐκκαθαίοειν.

abquālen, fid) (mit der Arbeit), frango* [frêgi, fractum] me laborando: ἀγωνιᾶν· ἀδημονεῖν.

abraumen, ben Tisch (nach bem Essen), tollo [sustuti, sublatum] mensam: ἀναιοείν ἀναιοείσθαι ἀφαιοείσθαι ἀναιοείσθαι τι ἀπό τινος: ἐκκενοῦν κενοῦν τι] — II) (s. a. wegraumen, f. b. Wort).

abranten, ben Wein, pampino vites: βλαστολογείν ο δναρίζειν.

Abrantes (St. in Portugal), Abrantium.

abraθρίΙΙ, descobîno': ἀφαιφείν τι ξύστοφ χρώμενον ἀποξείν (ξύστοφ).

abrathett, dehortor¹; dissuadeo¹[âsi, âsum]; avŏco¹ a qua re: ἀποτρέπειν τινά τινος ἐναντιοῦσθαί τινι μὴ ποιεῖν.

abraupen, die Bäume, purgo l arbores erdeis: καθαίοειν τὰ δένδοα τῶν καμπῶν.

http://rcin.org.pl

abrednen, I) (absiehen), deduco's [xi, ctum], b. etw.,] de cet.: υφαιρείν τι λογιζόμενον | - II) f. b. a. aufammenrechnen, f. b. Wort.

Abrednung, deductio: o dialogiques.

Abrede, I) (Berabrebung), constitutum; conventum; pactum: ή συνθήκη δμολογία | - mit jmbm A. nehmen, constituo [ui, ûtum] cum quo: συντίθεσθαί τινι πρός τινα· ομολογείν τινι | - wie man A. genommen hatte, abgeredeter Maagen, ut convenerat; ex composito: κατά την ομολογίαν εκ των όμο-λογουμένων | — II) (Berneinung), etw. in A. stellen, nego1; infitior1: άρνεῖσθαί τι άντιλέγειν, μή cet.

abreiben, I) (burch Reiben entfernen), frico' [eui, catum u. ctum]; defrico1: ἀποτρίβειν περιτρίβειν τι· ἀποψήγειν· ἀναξύειν· σμάν τι | — τ., fich a. (3. B. im Babe), feicor!: ἀποστλεγγίζεσθαι | — II) (burch Reiben abnügen), attero² [trivî, tritum]; deteros [trivi, tritum] usu : κατατρίβειν | - s., bas M., bie Abreibung, fricatio; fricatura: ή σμήξις απότοιψις' ob. burd bie Berba.

Abreise, profectio; discessus [ûs]; abitus [ûs]: \$\hat{\eta} \tilde{\xi} \tilde{\xi} οδος άπαλλαγή δομή άποχώρησις | - bei ber 21., proficiscens: δομώμενος ήδη | - bor ber A. sagte er noch, abiturus jam dixit: πολν απελθείν έφη.

abreifen, proficiscor3 [fectus]; abeo [ii, itum]; discêdos [cessi, cessum]: έξε, ἀπέρχεσθαί ποθεν ορμασθαι άποστέλλεσθαι.

abreigen, I) a., (reigend absondern), abscinde [seidi, scissum]; avello3 [velli, auch vulsi, vulsum]; abrumpo" [rûpi, ruptum]: αποδόηγνύναι απαράσσειν άποσπαράσσειν τι άποσύρειν άποτέλλειν. απολωτίζειν | - B) (reigend trennen), destruo's [uxi, uctum]; demolior [litus], f. abbrechen: ἀποσπαν περισπάν· ἀποσχίζειν· περισχίζειν τι | — C) (durd) Gebrauch zerreigen), f. abnügen, abtragen | - D) (in ber Baufunft, eine Abbitbung, einen Abrif v. etw. ent-werfen), deformo1; designo1; delinco1 qd: διαγοάφειν τι | - II) n., (reigend außeinandergehen), abrumpor3 [ruptus]; dirumpor3: ἀποδόηγνυσθαι· παραβδήγνυσθαι.

Abreißung, abruptio; avulsio; demolitio: ὁ ἀποσπασμός· ἀπόξόηξις.

abreiten, f. fortreiten.

abrichten, condocefacio3 [feei, factum]; tracto1; fingo3 [nxi, ctum]; instituo3 [ui, ûtum]: παιδεύειν. διδάσκειν τινά · κατασκευάζειν · δαμάζειν · τιθασ-

abrinden, die Rinde abschälen, decortico1: Enleniζειν τι άποφλοιοῦν.

abrinnen, defluo3 [xi, xum]: καταφδείν.

Abrif (burch Zeichnung ober Worte), forma; figura; species; deformatio; adumbratio; designatio: n σκιαγραφία υπογραφή | - einen M. b. etw. geben, adumbro' speciem et formam ejs rei: ὑπογράφειν διαγράφειν τι | - ein furger A., summarium; breviarium; epitoma: η έπιτομή· σύνοψις.

abrollen, I) eine Schrift, evolvo3 [vi, lutum] librum: ανελίττειν :, έξελίττειν τι (βιβλίον) | - s., bas II.,

Abrollung, evolutio libri: το άν., το έξ.

abruden, demoveo2 [ovi, olum] qd de loco: άποnively ti.

abrufen, I) (megrufen), avoco1; evoco1; sevoco1; re- Abidaum (eigentt., die abgeschäumte Unreinigteit); fig.,

νοςοι: αποκαλείν τινα, αντιπαρακαλείν, μετακαλείν· αποτφέπειν τινά τινος | — II) (durch Rufen befannt machen), proclamo : άναφωνείν.

abrunden, rotundo": ποιείν κυκλοτεφές άποτοφ= νεύειν περιτορνεύειν | - fld a., rotundor1: περιτορνεύεσθαι | - fich überall gleichmäßig a., conglobor1 undique aequaliter: συνειλείσθαι συμμέτρως - figuri., einen Cat, bie Rebe a., claudo3 [si, sum] qd (sententiam, orationem) numeris; scribo3 [psi, ptum numerôse: αποτορνεύειν περιτορνεύειν τι (την περίοδον, τον λόγον).

Abrundung, rotundatio: ή περιστροφή ή περιφορά - periodifche A., conversio: ή περιστροφή. ή πε-

otudos.

abrupfen, avello3 [velli, vulsum]; revello3: ἀπο-

τίλλειν = , περιτίλλειν τι.

Abruggo, I) (Proving in Italien), Apratiam | - II) in8besond., A) M. citeriore, Aprutium citerius; Provincia Theatina | - B) A. ulteriore, Aprutium ulterius; Provincia Aquilensis II. Aquilana [- Adj., Aprutianus, a, um.

ablagen, deseco1 [cui, ctum] serula; reseco1 lupo (mit ber Handfage): anongleiv enngleiv ti.

abfagen, imbm etw., renuncio! qd cui: aneineiv ti. άποφάναι | - abgefagt, 3. B. Feind, inimicus apertus: έχθοος αδιάλλαπτος. έχθιστος | - a. Feindfchaft, odium capitale (auf Leben und Tob): ή έχθοα

absatteln, v. Menschen, detrahoa [xi, etum] stratum equo: άφαιρείν το έφίππιον' αποσάττειν ίππον - v. Pferben, excutio3 [cussi, cussum] equitem; effundos [fūdi, fūsum]: ἀποσκευάζειν ἀποστρων-

Abfak, I) (bas Innehalten in ber Rede), respiratio; mora: ή ἀνάπαυλα | — II) (Ort, wo etw. im Fort-gange unterbrochen wirb), articulus (v. Bergen, Baumen u. Bflangen auch b. ber Rebe: Glieb); dejectus [us] (b. Bergen); descensio (bergl.); geniculum (b. Rohre); calx; fulmenta (A. am Echuh): τὸ κῶλον. - τὸ ἔχνος ύποδήματος | - Schuh mithohem Absațe, cothurnus: δ κόθορνος | - Absațe in einer Rede, distincta intervalla: τὰ κῶλα | - absatweise, mora quadam interposita: avanavouevos [- III) Berfauf, f. Abgang.

abid)aben, abrado3 [si, sum]; derado3; circumrado: : έκκνην. κνήν τι. ἀποξείν τι. κατατοίβειν - abgeschabt (f. b. a. abgenugt), detritus: xararsτριμμένος | - ein abgeschabtes Kleid, vestis usu detrita: τὸ ἰμάτιον κατατετριμμένου · ὁ τρίβων wvog .

abschälen, einen Baum, decortico1; deträho3 [xi, ctum] corticem arbori: ἀπολεπίζειν έκλεπίζειν τι - r., sich a., desquamor (v. schuppenartigen Körspern): ἀπολεπίζεσθαι | — s., das A., die Abschä

lung, decorticatio: o περιφλοϊσμός.

abichähen, f. schähen.

abidaumen, Fleisch, despumo1: anagolgew anav-

τλείν τον άφρον.

abichaffen, dimitto3 [misi, missum]; missum facio3 [fêci, factum]; vendo3 [didi, ditum]; aboleo3 [êvi, itum]; abrogo!: ακυρούν καταλύειν λύειν άναιοείν τι· αποπέμπειν· αφιέναι τινα | - s., bas A., Die Abschaffung, dimissio; venditio; abolitio: ή άπύρωσις κατάλυσις άναίρεσις.

bas Schlechtefte in feiner Urt; b. Menichen: lutum; Abichieberebe, 3. B. eines Beamten, oratio, qua quis sordes: τὸ κάθαρμα άνθρωπος μοχθηρός καὶ είς το παν διεφθαρμένος | - Al. Des Staates, sentina -, labes -, eluvies civitatis: τὸ τῆς πολιτείας κάθαρμα.

abscheren, detondeo2 [di, sum] capillos: anoneigen. άποξυρείν τι άποπέκειν τι | - ben Bart a., toudeo2 [totondi, tonsum] barbam: κείσειν τον

abidiciben, I) n., fich entfernen, decedo's [cessi, cessum] loco ob. de loco: ἀποχωρείν ἀπαλλάττεσθαι διαζεύγνυσθαι |- figuri., f. b. a. fterben, demigro1 ex vita hominum: ἀπαλλαγήναι τοῦ ζήν· ἀποίχεσθαι τελευτάν - II) a., fcheiben, trennen, f. b. Wort.

Abichen, aversatio; animus aversissimus a quo: o βδελιγμός ή ἀπότρεψις | - A haben vor chu., de-testor | qd: βδελύττεσθαι μυσάττεσθαί τι ἀποστοέφεσθαίτι | - bor juidm, abhorreo2 qm; στυγείν τινα.

abicheuern, perluos [tui, atum] ; defrico [cui, catum u. ctum] qd aqua: περιπλύνειν τι έκκορείν τι.

abscheulich, foedus; abominandus; detestandus; detestabilis; nefarius; atrocissimus: βδελυφός στυγερός έναγής [ές] · μιαρός · δεινός | - a. groß, immanis; vastus: ὑπερμεγέθης [ες] ὑπερφυής [ες] - a. haßlich, insignis ad deformitatem: αίσχιστος την μορφήν | -- Adv., foede; nefarie: μιαρώς άδδήτως.

Abidenlichteit, foeditas; immanitas: ή βδελυρία:

μιαρία το άγος.

abichicen, mitto" [mîsi, missum[; demitto"; lego"; ἀποπέμπειν · ἀποστέλλειν τινά | - Brief a., do! [dedi, datum] literas ad qm: άφιέναι επιστολήν.

Abschied, I) (Entraffung aus dem Dienste), dimissio; missio: ἡ ἄφεσις ἀποπομπή ἀπόπεμψις | - bef. v. Soldaten, missio: τὸ ἀφιέναι ἡ ἄφεσις ἀποπομπή | - ehrenvoller A., missio honesta: ἡ άφε σις επιτιμία | - fchimpflicher A., missio ignominiosa; ή άφεσις αΐσχοα, = άτιμος | - A. geben, dimitto3 [mîsi, missum]: exauctoro 1 qm: αποπέμπειν τινά διαπέμπειν τινά | - A. befommen, dimittor3 [missus]; solvor3 [lûtus]; sacramento; ἀποπέμπεσθαι διαπέμπεσθαι | - ben A. nehmen, abdico' me munere; facio3 [feci, factum] missam militiam: ¿Eίστασθαι της άρχης. απειπείν την άρχην. αποστρατεύεσθαι· απολείπειν την στρατείαν | - ben A. forbern, exposeo3 [poposei] missionem: aireiv την ἄφεσιν | — A. nehmen (b. Besuchenden), jubšo² [jussi, jussum] qm valêre; valedîco³ [xi, ctum] cui: dimitto3 [mîsi, missum] qm; ἀσπάζεσθαί τινα: ἀπαλλάττεσθαί τινος | - auf immer A. neh= men, valedico3 [xi, ctum] saprêmum: ἀσπάζεσθαί τινα τὰ νότατα | - ohne A. v. jmbm weggehen, relinquo³ [liqui, lietum] qm insalutâtum: ἀπαλλάττεσθαί τινος ούν άσπαζόμενον | - figuri., b. ber Relf A. nehmen, b. i. fterben, renuncio1 vitae : anάλλάττεσθαι τοῦ ζῆν | - ben Laftern ben A. geben, renuncio vitiis: ἀπειπεῖν τὰς κακίας.-

II) (fdriftliches Zeugniß bes Berabichiebeten), literae missionis ob. = testimoniales: τὸ τῆς ἀφέσεως μας-

TUQUOV.

Abichiedsbesuch, ultima salutatio: ή έντενξις ή προ του απελθείν.

Abichiebsgedicht, propempticon: το μέλος πουπεμκτικόν.

munere publico se abdicat: ὁ λόγος έξιτήφιος.

Apfdiedsichmans, coena viatica: τὰ ἐξιτήρια.

abichiegen, I) n., herabichiegen, f. d. 28. - II) n., (3. 28. ciu Befchof), mitto3 [mîsi missum]; emitto3: άφιέ-ναι βάλλειν τι | - cinen Bogen a., expello3 [puli, pulsom sagittam arcu: ἀποτοξεύειν. abschiffen, f. absegeln.

abichinden, deglabo3 [psi, ptum]: anodegew enδέρειν.

abschirrett, ein Pferb, amoveo? [Ovi, Otum] equum helcio: ἀποζευγνύναι τὸν ἵππον λύειν.

abichlachten, macto1; jugulo1; trucido1; άποσφάττειν τι |- s., bas M., jugulalio; ή σφαγή. abichlägige Untwort befommen, fero [tali, latum, ferre repulsam: ἀτυχεῖν παρά τινος ὧν ἄν δεηθή. μή πείθειν τινά άποακτον άπαλλαγήναι τινος.

Abidlag, 1) (Abrechnung), auf A. befommen ob. geben, accipio3 [cepi, ceptum] ob. do' [dedi, datum] in antecessum: προκαταβάλλειν τι τών χρημάτων | -II) (Breisberminberung ber Waaren), vilius pretium :

n usiwois, Elattwois the tiung.

abichlagen, I) a., A) (burch Schlagen absonbern) decutio3 [cossi, cussum]: ἀποκρούειν κατασείειν τι άπαράσσειν |- B) (burch Schlagen abmenben) 1) eig. 3. B. ben Churm, die Feinde a., propello3 [puli, pulsum] impetum hostium. ob, hostes: ἀποκρούεσθαι· άπωθείσθαι τρέπεσθαι άποπλήττεσθαί τί τινα | - fein Waffer a., facio3 [feei, factum] urinam: ovρεῖν | — 2) figürl. (berfagen) nego¹; recuso¹; re-nuo³ qd: ἀποφάναι ἀπαγορεύειν ἀναίνεσθαι· οὐ βούλεσθαι οὐ φάναι | - höflich a., rund a., geradeju a., nego¹ belle, -praecise; praecido³ [cidi, cisum] plane: ἀπαναίνεσθαι | - II) r., (fid) ber= minbern) minuor3 futus]: έπανιέναι | - bie Ralte schlägt ab, frigus minuitur: τὸ ψύχος λήγει | -v. Preife ber Waaren, vilius fios [factus, fieri]: έλαττονος πωλείσθαι | - bas Getreibe ift abge= fclagen, vilitas annonae consecuta est: έπανήμεν

abichleifen, acuo3 [ui, atum] cote: Leaiveir ti anoξύειν | - figürl., jmbn α., excolo3 [lui, ultum] mores ejs: ποιείν τινα ευκοσμον τους τρόπους.

abichleudern, f. ichleubern.

abschließen, 1) (ein Schloß), obsöro ostium: άποnkelein narankelein τι | — II) figürt. (hum Schluß
bringen), absolvo [vi, lûtum] qd; transigo [êgi,
actum] cum quo: τελείν άποτελείν περαίνειν τι
- cine Rechnung a., consicio [seci, fectum] rationem: τον λογισμόν περαίνειν | - ein Bundniß a., facio3 [feci, factum] foedus: συνθήμην ποιείσθαι πρός τινα | - einen Sangel =, einen Rauf a., emo3 [emi, emptum]; conficio3 [fêci, fectum] emtionem (cum quo): συμβάλλεσθαί τινι | - einen Bertrag a.. facio3 [fêci, factum] pactionem: συντίθεσθαί τινι προς τινα.

Abidhlug, eines Bunbniffes, sanctio foederis: ή ἀπό-Szigis 1 - A. einer Rechnung, rationes confectae: to τέλος.

abidmeideln, f. erichmeideln.

abidhuallen, relaxo1: αναποφηάν τι λύειν αποζευγνύναι τον εππου ! - den Mantelsad a., ausero [abstuli, ablatum, auserre]: λύειν. abschneiden, I) (schneidend frennen), seco1 [secui, abschwagen, exprimos sessi, essum] qd blanditiis: sectum]; deseco1; reseco1; amputo1; abscindo3 [cidi, cissum]: τέμνειν· ἀποτέμνειν· ἀποκόπτειν· κατακόπτειν κολούειν κολοβούν παρατέμνειν |-II) (fchneibend im Laufe hemmen, 3. B. bas Waffer a.,) averto3 [ti, sum] flumen: ἀποκλείειν | - ben Weg a., intercludo's [si, sum] viam: ἀποτέμνεσθαιτάς ὁδούς τινος ἀπολαμβάνειν τινά | - B) figurt., 1) (jmb. ob. etw. in feinem Laufe hemmen) intercludo3, [si, sum] qm quare: ἀποκλείειν | - 2) (hemmen, unterbrechen) praecîdo³ [cîdi, cîsum] qd eui; tollo³ [sustăli, sublâtum] qd: ὑποτέμνειν ὑποτέμνεσθαί τι | - jmom die Belegenheit a., praecido omnes causas cui: περιαίρεϊσθαι παραιρεϊσθαι άφαιρεϊσθαί τινά τι.

Abschneidung, desectio; resectio; amputatio: ή άποκοπή · άποτομή · ἀπόκλεισις · ἀφαίρεσις.

abidnellen, 3. B. ben Bfeil, f. abichiegen.

Abschnitt, bas Abschneiden, f. b. B. | - II) ber abgeschnittene Theil, f. Abichniget |- III) fig. in einer Schrift, pars; particula; caput: τὸ κεφάλαιον | - in ber Rebe, incisum: ή περίοδος · το κώλον | - in Berfen, caesara: ή τομή.

Abschnißel, segmen; segmentum: τὸ ἀπόκομμα· τὰ

τμημα.

abschnitzen, deseco [cui, sectum]; circumseco : αποσμιλεύειν τι.

abidopfen, dehaurio [si, stum]: απαντλείν απαφύτειν' ἀπαφρίζειν τι.

abschrauben, solvos [vi, latum] qd (cochles revolvenda): ἀπολύειν τι.

abidreden, absterreo2 [mi, itum]; deterreo2 qm a qua re: δεδισσόμενον θορυβείν αποτρέπειν τινά μή. έπφοβείν αποσπεύδειν τινά μή διακωλύειν.

abidredend, formidulosus: φοβερός δεινός άπο-

τρόπαιος [ον].

abidhreiben, describoa [psi, ptum]; exscriboa; transscribo3: απογράφειν. εκγράφειν, εκγράφεσθαι. μεταγράφεσθαι άντιγράφειν τι | - mit cigener Sand a., transscribo ή d manu mea: ἀπογράφειν τι τη ἐαντοῦ χειρί | — II) (f. b. a. abfagen, aufagen), renuncio per literas: ἐπιστέλλειν μή c. infin.

Abschreiber, librarius: ὁ μεταγράφων · ὁ ἀναγρα-

φεύς [έως].

abschreien, sid), defatigor lelamando: εκκάμνειν

βοώντα, =φθεγγόμενον.

Abschrift, exemplum; exemplar: το αντίγοαφον ή ἀντιγραφή | - eigenhandige Al. einer Rebe, oratio manu mea transscripta: ὁ λόγος τῆ ἐμυτου χειρί άπογεγραμμένος οδ. έκγεγραμμένος.

abidriftlid), descriptus; transscriptus: άπογεγραμ-

μένος έκγεγραμμένος.

abiduliig, declivis; praeceps [cipitis]: καταφόσπος, [ον] κατάντης καταποηνής κατακλινής [ές] άπόποημνος · κατάκρημνος [ον] · ἀποδόώξ [ώγος] - εin a. Ufer, ripa derupta: ή ὄχθη κατακλινής - a. Derter, praecipitia [ium n.]: τὰ κατακλινή.

abidutteln, decutio3 [cussi, cussum]; excutio3; αποσείειν αποτινάσσειν τι.

abidhutten, f. abgiegen.

abiduppen, desquâmo1; ἀπολεπίζειν.

Abidhug, bes Baffere, dejectus [as] aquae: ή καταφορά φορά ύδατος.

παραπείθειν τινά.

abidhweifen (in ber Rebe), abeo [ii, itum]; discedo3 [cessi, cessum]; vagor1 latius; evagor1; declîno1: παρεκβαίνειν ἀποπλανάθαι πλανάσθαι ἀπό τινος. έπτο έπεσθαι, μετεκβαίνειν είς έτερον τινα λόγον | bon feinem Thema a., aberro 1 a proposito: ἀποπλανᾶσθαι τῆς ὑποθέσεως, ετοῦ προκειμένου | - s., das A., die Abschweifung, declinatio; digressio; digressus [ûs]: ή έκβολή | - eine fleine A., brevis declinatio a proposito: μικοά παρατροπή της υποθέσεως | - bod) ich fehre bon meinem Abschweifen jurud, sed unde hue degressa est, codem redeat oratio: ἐπανιέναι όθεν έξέβη τῷ λόγφ.

abidimoren, abjaro1; ejaro1: έξομνύναι έξόμνυσθαι απομνύναι s., bas A., ejuratio: ή έξωμοσία

ή απομοσις.

abjegeln, solvos [vi, latum] navem; auch blog solvos; navigo1: αναζεύξαι τας ναύς απαίρειν αποπλείν. έκπλεϊν άναπλεϊν άνάγεσθαι ποιείσθαι την άναγωγήν | - mit der Flotte ablegeln, proficiscor³ |fectus| classe: ἀποπλείν ταϊς ναυσί |- aus dem Hafen a., solvo³ [vi, lûtum] e portu: ἀνάγεσθαι, άπαίρειν έκ τοῦ λιμένος.

absehen, I) (f. v. a. wegfehen, f. b. Wort.) — Fig. in Rebensarten: abgefeben bavon, bag zc., ut praetermittam: zwols rov ... |- abgesehen bon bem Allen, remotis his omnibus: χωρίς πάντων τούτων | -II) (f. b. a. überschen), perspicio3 [exi, ectum]; intelligo3 [lexi, lectum]; video2 [vidi, visum]: καθοράν. κατιδείν τι· άφοράν· έξικνείσθαι δρώντα | — III) (f. b. a. abpaffen), 3. B. feinen Bortheil, consulo's [lui, ultum] commodo meo: ἐπιτηρεῖν παρατηρεῖν | -IV) (f. v. a. jur Abficht haben), specto 1 qd ob. ad qd: προςέχειν τινί · σκοπείν · έπινοείν τι · μέλειν | - (68 auf [mb. mungen), peto's [tii, itum] qm: aivirtsσθαι είς τινα. ἀποσημαίνειν είς τινα. τείνειν είς τινα | - V) (f. b. a. ablernen) (spectando) disco3 [didici]: μανθάνειν τι παριστάμενόν τινι | - figürl., jemandem etwas an den Augen absehen, intelligo³ [exi, ectum] qd e vultu cjs: ποιείν ο, τι αν τις όιηθη ποιήσας χαριείσθαί τινι | - s., δαδ A., consilium; propositum: ή έπίνοια βουλή γνώμη.

abseihen, die Milch, percolo": anndein ti.

abseiten, ab; quod attinet ad: nara c. accus.

abseits, seorsum: απωθείν c. gen.; χωρίς δίχα.

abfenden, f. abschicken.

absengen, abûro3 [ussi, ustum]; ambûro3: άφαύειν τι. absenten, propago : pooxever ti | - bom Weinftode, tradúco3 [xi, ctum]: καταμοσχεύειν.

Abfenfer, propago [ginis, f.]; tradux [ucis, m.]; viviradix [îcis, f.]; malleolus: το μόσχευμα ή

παραφυάς [άδος].

abfegen, I) a., A) (nieberfegen), depono [osui, situm]: άποτίθεσθαι κατατιθέναι, κατατίθεσθαί τι | - im weiteren Ginne (f. b. a. abwerfen) 3. B. das Pferd fest ben Reiter ab, effundit3 [fudit, fusum] equitem: άποσείεται ὁ εππος | - B) (entfernen) 1) junge Thiere, bon ber Mutterbruft a., depello1 [puli, pulsum] a matre ob. a mamma: ἀπογαλακτίζειν τινά | -2) beräußern, f. b. Wort | - 3) figurt, find, bon einem Amte entfernen, moveo2 [ovi, otum] qm loco suo; amoveo a munere: αποπαύεινε, παύειν τινά τῆς άρχης παύειν τινά άρχοντα παραλύειν τινα |.

11) n., (abbrechen, innehalten), im Aleben a., respirataullum: ἀνοπαύσσθαι διαναπαύσσθαι διαλαβεῖν λέγοντά που ἐνέχεσθαι | - nicht a., dico³ [xi, ctum] und tendre: ἀδιαλείπτως μή διαλείποντα μηθέν παυόμενον ποιείν τι | - im Schreiben a. (eine neue geile beginnen), ordior [orsis] novum versum; ἄσχεσθαι ἄλλου στίχου | - im Lefen a., distinguo [uxi, netum]: ἀναγιγνώσκουτα παύεσθαι | - im Singen ob. Trinten a., intermitto a mísi, missum]: ἄδοντα κυίνουτα παύεσθαι | - trinten, ohne abdifehen, non respira in hauriendo: πίνειν μή διαλείποντα, εμή πανόμενον, εἀδιαλείπτως.

Albsicht, I) (das fyinsehen auf einen Gegenstand, die Rüdsicht), in Absicht, respectu: πρός ε, είς od. ἔς ε, κατά τι | — II) (das Streben nach einem bestimmten Awecke), consilium; animus; mens; voluntas; ή προκίρεσις βουλή βούλησις γνόμη περιβολή | etm. zur Abbicht haben, habeo² gd in animo; est gd in animo

abfid/flid), prudens: ἐπούσιος ' ἐπόν [οῦσα, όν] - cinc a. Beleidigung, injuria, quae consulto et cogitate fit: τὸ ἀδίκημα ἐπούσιον | - cin a. Lergeffen, crimen voluntatis: τὸ ἀμάρτημα ἐπούσιον | — Adv., consulto et cogitate; de industria; dedità opérà: ἐπίτηδες ' ἐξεπίτηδες' ἐκ προνοίας ' ἀπὸ γνώμης.

abfid)tölöö, imprûdens; inconsultus: ἀκούσιος · ἄκων [ουσα, ἀκού] | — Adv., imprudenter; inconsulte; teměre: εἰκῆ.

absichen, defervesacio3 [fêci, sactum]; decoquo3 [xi, etum]: ἀποζεῖν =, ἀφέψειν τι.

abfingen, cano^{*} [cecini, cantum]; decanto¹: ἔδειν τι. abfihen, I) vom Pferde, descendo^{*} [di, som] επ equo: ματαβαίνειν ἀφ΄ ἴππον | — II) die Strafe a., perféro [tǔli, lâtum, ferre] poenam in carcère: φυλακή ενεχόμενον οδ. είς φυλακήν παραδοθέντα δούναι δίκην οδ. ὑπέχειν ζημίαν.

abfolut, I) (an und für sid), im Gegens. des Actativen), simpliciter et suå vi consideratus: αὐτό ἀπλοῦν· αὐταριες· ἀνυπόθετος [ον] - dað A., persecta et absolúta ratio; persectam qd et absolútum: αὐτό τό ὄν τὸ ὄντως ὄν | — Adv., per se: καθ ἐαυτόν | — 11) (undedingt), simplex; absolútus: ἀπλοῦς [η, οῦν] | — Adv., sine exceptione; plane; omnino: πάντως παντελὸς· παντάπασι· ὅλως | — III) ununssidatt, infinitus; summus: κύριος· ἀπεριόριστος [ον]· αὐτεξούσιος - a. Θεναιί, Φειτγιδιαβι infinita potestas; summum imperium: ἡ πλήρης ἐξουσία· ἡ αὐτοκρατορία | - a. δίτι, princeps liberae plenaeque potestatis: αὐτοκράτωρ [ορος]· δεσκότης ἀνυπεύθυνος.

Absolution, venia peccatorum: ή τῶν ἀμαφτημάτων

συγγνώμη.
abfoldiren, I) (vollenden, f.d. Wort) | — II) (von Sünben freihrechen), promitto | misi, missum] veaiam peccatorum (nomine Dei): ἀπολύειν τινὰ τῶν ἀμαρτημάτων | - abfoldirt werden, impĕtro ' veniam peccatorum: ἀπολύεσθαι τῶν ἀμαρτημάτων.

abfondern, sepāro¹; segrēgo¹; sejango³ [nxi, notum]; secerno⁵ [crêvi, crêtum]; ἀναχωρίζειν · ἀπουρίνειν · διακρίνειν τί τινος.

Absonberung, separatio; sejanotio; secretio: ἡ ἀποχώρισις· ἀπόκρισις· διάζευξις.

abspänstig, aliênus; alienâtus: άλλότοιος [εία, εον]]
- jmb a. machen, abdûco³ [xī, ctum]; abstráho³
[xi, ctum] qm a quo: άλλοτοιοῦν τινα: ἀπαλλοτοιοῦν τινα πρός τινα: ἀφιστάναι τινά τινος]—
a. merben, descisco³ [îvi, îtum] a quo; desero³
[rūi, rtum] qm: άλλοτοιοῦσθαι. ἀπαλλοτοιοῦσθαι.

abspannen, den Bogen, remitto [si, ssum]; retendo [di, tum]: ἀνιέναι· χαλᾶν· ἀναχαλᾶν τι | — Pferde a., abjungo [nxi, notum]: ἀποζευγνόναι· λύειν· ὑπολύειν τι | - den Geist a., fraugo [fregi, fractum] nervos mentis; mollior qm quá re: ἀναχαλᾶν· ἀνιᾶν την ψυχήν.

absparen, f. abbrechen.

abspeisen, 1) n., (aushören zu essen), surga [surrexi, rectum] (d) coenā: ἀποδεπνείν | — I!) a., mit Speisen sättigen, s. absüttern | — figürl., jemand mit Worten a., duco [xi, ctum] qm verbis: βονκολεῖν λόγοις | — mit teeren Hossmungen a., laeto qm et produco [xi, ctum] spe salsā: κεναῖς ἐλκιῶι βονκολεῖν τινα μεγάλα ἀποπέμπειν ὑποσχόμενον τινα.

abipiegeln, sich, άπουαταφαίνεσθαι υατοπτρίζεσθαι άντανακλάσθαι | - figürl., z. B. auf dem Gessichte spiegelt sich das Innere des Menschen ab, vultus est imago animi: τὸ πρόσωπον της φυχής εἰκών

EGTLV.

abspinnen, ben Roden, dedûco² [xi, etum] stamina colo: νήθειν αλώθειν τι | - die aufgegebene Zahl a., absolvo³ [vi, lütum] pensum: διαπράττειν -,

ἀποτελείν τὸ ἐπιτεταγμένου ἔργον.

abiprechen, I) a., A) als Richter, abjudico¹ qd oui: ἀποκοίνειν | - das Leben a., damno¹ qm capitis: καταγιγνώσκειν τινὸς θάνατον καταφηφίζεσθαί τινος θάνατον | — B) (f. b. a. berneinen), 3. B. imbm das Leben a. (despèro¹ salutem aegri: μή φάναι τινα ἀποφυγείν τὸν θάνατον | - imbm die Glaubwürdigtelt a., derögo¹ fidem cui: ἀπιστεῖν τινι | — II) a., über etw. a. (f. b. a. entfcheben), affirmo¹ de re: ἀποφαίνεσθαι ψηφίζεσθαι - im übeln σίπια (mit Annağung entfcheben), judico¹ arrogantius: ἀπανθαδιάζεσθαι θρασέως ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.

absprecherisch, qui prius dijudicat, quam, quid rei sit, sciat; arrigans: ἀλαζών [όνος]· ἀλαζονευόμενος· ὑπερήφανος [ον]· μεγαλοφορονών [ονόα, οὐν].

absprengen, j. B. einen Felsen, diffindo [fidi, fissum]: ἀποδόηγνύναι τι ἀπό τινος ἀπαράσσειν.

abspringen, desilio [lŭi]: καθάλλεσθαι καταθοώσκειν | - (j. v. a. abprallen), resilio : ἀποπάλλεσθαι ἀπό τινος | - (s. v. springend zerreigen), rumpor : [ruptus]: ὁήγννοθαι ἐνέσθαι | — s., daß Abspringen, desultūra: τὸ πήθημα ἀπό τινος | - figūrl., daß Abgehen dom graden Abege, degressio: ἡ ἀποπλάνησις τῆς ὀψθῆς.

abspülen, abluo 3 [lui, lûtum]; eluo 3: ἀποκλύζειν . ἀποκλύζειν τι.

abstäuben, f. abichütteln.

abstammen, von Personen, ortus sum; oriundus sum; traho³ [xi, etum] originem=, duco³ [xi, etum] genus a quo: γεγονέναι· γενέσθαι· φῦναι ἀπό=, ἔν τινος | - von Dingen, accipio³ [cépi, ceptum] originem: παρῆχθαι παράτι.

Abstammung, origo [inis, f.]: to yévog.

Abstand, I) (f. b. a. Entfernung), distantia; intervallum: ή ἀπόστασις· τὸ διάστημα - II) (f. b.a. Ber= fchlebenheit), discrimen: ή διαφορά - III) (f. v. a. Ablassen m. etw.), cessio: ή παραχώρησις.

abstatten, (f. b. a. ertheilen, leiften), 3. B. Dant a. ago [egi, actum] gratias: λέγειν χάριν - ἀποδιδόναι - Bludwünsche a., gratulor' cui (bei etw. quid:) συνήδεσθαι:, συγχαίρειν τινί τινος | - Βείια α., salûto 1 qm: ἐπισκέψασθαί τινα · ἐντυγγάνειν τινί - Bericht a., renuncio1; refero [tuli, latum, ferre] qd: ἀπαγγέλλειν τινί τι.

Abstattung, bes Dankes, actio gratiarum: ή χάρις [1705] | - M. eines Gludwunsches, gratulatio: ro συγχαίρειν το συνήδεσθαι | - A. eines Befuches, salutatio: ή έντευξις | - A. eines Berichtes, renun-

ciatio: η απαγγελία.

abstechen, I) a., A) (herabstechen), dejicio [jeci, jectum]: απαράσσειν τινά | - B) (burd) Stechen absondern), 3. B. die Rehle a., jugulo' (von Menschen u. Thieren): αποσφάττειν σφάττειν τι, =τινά | - Rajen a., circumcîdo³ [cîdi, cîsum] cespitem: ἐκκόπτειν ἐκτέμνειν τί | - II) n., (berfchieben fein), differo [distuli, dilatum, differre]; discrepo [pui. pitum]: σφόδοα διαφέρειν παραλλάττειν τινός αλλότριον είναί

abstedend, dispar; discolor; diversus; ennosnig[es]

διάφορος [ον].

Abstedjer, (f. b. a. Rebenreise bon furger Dauer), deverticulum: ή έμτροπή | - einen A. machen, deverto3 [ti, sum] in qm locum: παρεκτρέπεσθαί ποι.

absteden, solvo3 [vi, lutum]; refibulo1: 2021 | -II) (burch Steden bon Bfahlen bezeichnen), meto'; metor1 (3. B. ein Lager): apopigein idovein στρατόπεδου στρατοπεδεύειν στρατοπεδεύεσθαι.

abstehen, I) (entfernt sein), disto a qua re: ἀπέχεινε, κεγωρίσθαί τινος | - II) (ablassen), desisto3 [destiti, stitum]: ἀφίστασθαι ἀποστηναίτινος |- 111) (ber= berben), corrumpor [ruptus]: έξίστασθαι άπόλ-λυσθαι διαφθείρεσθαι.

abstehlen, suror qd a quo: vneunlenteiv enulen-

τειν · ύφαιρείσθαί τινά τι.

abfteigen, I) (herabsteigen), descendo3 [di, sum]: καταβαίνειν | - II) (bei imbm einfehren), deverto3 [ti, sum] ad qm: καταλύειν παρά τινι' κατάγεσθαι els tivos olular.

absteigend, 3. B. in absteigenber Linie v. imom abstammen, contingo3 [tigi, tactum] qm artissimo gradu; els to nato.

Absteigequartier, deversorium: το καταγώγιον · ξενοδοχείον ο ξενών [ώνος].

abstellen, f. abschaffen.

absterben, emorior [rtuus]: anodvignew] - der Welt absterben, renuncio rebus humanis: μεθίεσθαι των άνθρωπίνων πραγμάτων τε καί σπουδασμάτων.

abstimmen (f. Stimme geben), do' [de'di, datum] sententiam; fero [tuli, latum, ferre] suffragium; διαψηφίζεσθαι την ψηφον φέρειν περί τινος. έπάγειν ψηφόν τινι· ψηφοφοφείν | - (a. laffen), mitto [misi, ssum] in suffragium: ἐπιψηφίζειν τινά - Alle stimmen ab, per omnes it suffragium: πάντες ψηφίζονται.

abstogen, I) a., A) (megstogen), detrados [di, sum]: dejieio3 [eci, ectum]: ἀπαφάσσειν ἀποπάλλειν ! A. im Schaufpici, actus [ûs]: ή παροδος.

avaπάλλειν τί | -- B) (flogend abbrechen, λ. B. bie horner a.), frangos [fregi, fractum] qd (cornua): αποκρούειν τι | - figuri., bies fiogt mir bas Berg ab, haec me ab omni parte confodiunt: δάκνειν τινά -II) m., (abjegeln), propello3 [puli, pulsum] remis: απαίδειν ανάγεσθαι.

abstract, I) (im Gegens. von finnlich), sevocâtus a sensibus: αὐτὸ καθ' αὐτό · κοινός · καθ' ὅλου · καθολικός | - a. Begriff, notio sola mente percipienda: η ίδέα - Adv., a, benten, sevoco mentem a seusibus; advoco animum ad se ipsum: ὀξύ βλέπειν -II) (scharfflunig), subtilis; acûtus: διανοητικός δοιμνς [εἰα, ν] $\dot{ο}$ ξνς [εἰα, $\dot{ν}$] $\dot{α}$ δολέσχης [—]] (jdwer zu begreifen), abstrûsus: $\dot{α}$ δηλος — Adv., subtiliter: διανοητικώς.

abstrafen, f. ftrafen.

abstrahiren, I) a., separo1 cogitatione; contemplor1 animo: διελέσθαι τι κατ είδη θεωφείν τι αύτὸ καθ έαυτό |- 11) n., mitto [misi, missum]; omitto 3 qd: χαιρείν έᾶν τι· άφίστασθαί τινος.

abstreichen, detergo u. detergeo [si, sum]: ἀπομάττειν αποσμήχειν | - 11) (f. v. a. wegnehmen), tollo3 [sustuli, sublatum]; aufero3 [abstuli, ablatum, anferre]; demos [mpsi, mptum]: ἀποστλεγγίζειν.

abstreifen, stringo [nxi, ctum]; destringo : anodsiδειν · αποψήχειν · αποξύειν (- cinen Hafen a., detrahos [xi, ctum] pellem lepori: ἐκδέρειν τι | -s., bas A., strictura: το αποσπάν τοδέρειν το ἀποδέρειν τὸ ἀποφυλλίζειν το φυλλολογείν.

abstreiten, burch Streiten erlangen, expugno 1 qd a quo: διαμάχεσθαί τινι περί τινος | - II) (streitig machen), litigo cum quo de que re: μή φάναι mit folg. inf .: anostegeiv.

abstricen, eine Madel, expedio acum: anoreleiv ro

γελεύμα.

Abstufung, gradatio: ή καταδόοπία.

abstumpfen, obtundo3 [tudi, tusum]: hebeto1: duβλύνειν · απαμβλύνειν τι · μωλύειν · αμαυρούν τι abgestumpst, hebes; torpens: ἀμβλύς [εία, ύ].

abstuhen, decurto1; detrunco1: πολούειν · πολοβούν · απρωτηριάζειν τι | - einen Baum a., decacumino1 arborem: ἀκροτομείν το δένδρον.

absuchen, lego3 [legi, lectum]: απολέγειν στιβεύειν ti | - bie Steine bom Acter a., delapido' agrum : έπλιθολογείν τι (άγρον τινα).

Abjud, decoctum: το απόζεμα.

Abt, abbas, Aebtiffin, abbatissa: o =, ή κοινοβιάσχης. άρχιμανδρίτης.

Abtei, abbatia: το ποινόβιον ή άββάτεια.

abtadeln, bas Schiff, demo's [mpsi, mptum] armamenta navis : έξοπλίζειν ναῦν.

abtheilen, divido3 [visi, visum]; digero3 [gessi, gestum]; partior [partitus]: διαμερίζειν τέμνειν τί | — II) (f. v. a. abfinben, g. B. jeine Kinber a.), dispertior bona liberis: διαιφείν διαστέλλειν διορίζειν τι.

Abtheilung, I) (Theilung eines Gangen), divisio ; partitio: ὁ διαμερισμός ή διαίρεσις | - II) (cin Theil bes abgetheilten Bangen), pars: το μέρος | - A. eines Buches, caput: το κεφάλαιον | - A. eines Gartens, Beet, area: ή πρασιά το άνδηρον | - (Rabatte), pulvinus: ὁ παράκηπος περίκηπος τὰ ἄνδηρα |abthun, D (ablegen), deponos [posui, situm]: αποτί-Deodar yvpvovodar natatideodar - II) (beilegen), [. D. W.

abtoben, f. austoben.

abtraufeln, destillo1: ἀποστάζειν τινός.

Abtrag, 1) (Bezahlung), solutio: ή ἀπόδοσις | — II) (Bergutung) satisfactio: η έπανόρθωσις αντίδοσις.

παραμυθία.

abtragen, I) (nach und nach abreißen), demolior*; destrüo* [xi, ctum]: καθαιφείν κατασκάπτειν τι [- einen Berg a., coaequot montem; duco3 etum] qd in planum: έξισείντι (τὸ όρος) | - III) (wegfragen). tolio3 [sustuli, sublatum]: ἀποφέρειν τι |- III) (abnugen, f. d W.) |- IV) figuri. (bezahten) solvo3 [vi, lutum]: εκτίνειν αποδιδόναι διαλύειντι. Abtragung, demolitio; destructio: ή καθαίρεσις. πατασκαφή | - A. einer Schuld, solutio: ή εκτισις. abtreiben, I) (burch Treiben entfernen), depello3 [puli, pulsum |; repello3; propulso1: ἀπελαύνειν· εἴογειν re | - einen Walb a., caedo's [cecidi, caesum] silvam: ἀποξυλίζειν ύλοτομείν | - II) burch Treiben entfraften, (3. B. einen Ochfen a.), conficio3 [fêci, fectum] bovem per vexationem : καταπονείν έλαύνοντα. abtrennen, f. trennen.

abtreten, I) a., A) (burd) Treten absorbern), solvos [vi, lûtum]; excutios [cussi, cussum]; decutios [cussi, cussum]: πατούντα άφαιρείν καταπατείν τι | -B) (f. b. a. übertaffen), cedo3 [cessi, cessum] qdeui: παραχωρείν συγχωρείν άποστηναί τινί τινος |-II) n., A) (f. b. a. einfehren, f. absteigen) | - B) (f. b. a weggehen), secêdo³ [cessi, cessum]: ἀφίστασθαι· ἀποχωρείν · ἀπαλλάττεσθαι · ἀποστήναι.

Abtretung, cessio; secessio: ή παραχώρησις άπο-

abtrinfen, 3. B. einen Becher, libat summum poeulum: ἀποζόσφείν, ὑποπίνειν τινός | - etw. bom Weine a., degasto 1 vinum : anoyeves dal rivos (tov

Abtritt, 1) (bas Abtreten), secessio: ή αποχώρησις απαλλαγή | - II) (Einfehr nehmen bei jmbm) deverto3 [ti, sum] ad qm: ή κατάλυσις καταγωγή |-III) (Abtretung des Mechtes), cessio: ή απόστασις IV) (geheimes Gemad), sella familiaria, auch bloß sella: ἡ ἄφοδος. ὁ ἀπόπατος | - auf ben Abtritt gehen, eo [ivi, itum] exonerâtum alvum: ἀποπατείν. abtrodnen, I) a., (troden maden), sicco1; desicco1; detergeo² II. -go³ [si, sum]: ἀπομάττειντι | — II) n., (troden werben), siccori; aresco3 [ui]: avagnoalνεσθαι.

abtrogen, imb.etw., extorqueo2 [rsi, rtum]=, extundo3 [tudi, tûsum] qd cui (convicio): αὐθαδιάζεσθαι βία έξαιφείσθαί τί τινος κατέχοντα κρατείν τινος.

abfrünnig madjen, werben, f. abfallen.

Abtrunnige, ber, defector: à agodorns avropolos. Abufir (Stadt in Aegupten), Canopus | - Adj., Canopicus, a, um | - Ginwohner, Canopitae, arum.

aburtheilen, I) (burchUrtheil absprechen), abjudico 1 qd ουί: ἀπογιγνώσκειν· την διαγνώμην ποιείσθαι· την nolow noisiodai |- II) (bas Endurtheil fallen), dijudico! litem: ποιείσθαι την διάγνωσιν περί τινος.

abberdienen, pensol qd opera mea: άπεργάζεσθαι. abwagen, bie Schwere einer Sache, pendo3 [pependi, pensum]; ponděro¹; examino¹: ἀποσταθμάν ἱστάναι

τι· ζυγωθρίζειν· σταθμάν - figuri. (bas Berhaltnik einer Sache gegen bie andere bestimmen), pendos; penso1 qd ex qua re; perpendo3 [di, sum] ad qd: σταθμάσθαί τι | - jedes Bort auf ber Goldwage a., examino unum quodque verbum statera: ζυγοστα-τείν τι δοπες έν τρυτάνη (— II) (nach bem Gewichte zutheilen), pendos [pependi, pensum]; appendos [di, sum]: ἀποσταθμαν ζυγοστατείν.

abwälzen, l)(herabw), desolvo [vi,lûtum]: κατακυλίειν. κατακυλινδείν επιβάλλειν - II) (wegwälzen), amolior [litus]: αποκυλίειν αποκυλινδείν τί τινος | -III) (zurudw.), remolior*: ἀποτρίβεθαι | — figuri., einen Berbacht, eine Beschuldigung a., amoliors cri-

men ob. sospicionem: ἀπωθείσθαι.

abwarts, deorsum: nara c. acc. | - ben Fing abwärth, flumine secondo: κατά ποταμόν.

abwaijern, I) (von überflujfigem Baffer befreien, 3. B. Wiesen), sicco 1 qd (abundantium pratorum) fossis: άποχετεύει» =, παροχετεύειν το ύδωρ (— II) (gehörig maffern, 3. B. eingefalzene Fifche, macero' salsa-

menta pulcre: διαβρέχειν τι.

abwarten, I) (erwarten), exspecto1: avauéveiv. περιμένειν ὑπομένειν προςδοκάν παραδοκείν -- (hflegen, beforgen), colo³ [lui, cultum]; curo¹;
 procuro¹: δεραπεύειν τι ἐπιμελεῖσθαι κήδεσθαί τινος φυλάττειν τι | — fld abmarten, curo ' τοῦ σώματος | - fein Amt a., colo3 [lui, cultum] =; obeo [ii, itum] munus: ἐπιμελεῖσθαι τῶν δεόντων] — s., bas A., die Abwartung, exspectatio; cura, curatio: η θεραπεία· προςεδρία.

abwaschen, abluo [ŭi, ûtum]; eluo [lŭi, lûtum]; perluo3: ἀποβούπτειν φύπτειν ἀπολούειν ἀπονίπτειν' απονίζειν' αποπλύνειν' περιπλύνειν' έκπλύνειν τι | - s., bas Abmaschen, ablutio: ή δύψις.

η απόλυσις.

abwedsfeln, I) a., muto1; vario1; distinguo3 [nxi, netum]: ἀμείβειν ματαλλάττειν μεταβάλλειν. ποικίλλειν τι | - Arbeit mit Duge a. laffen, vario1 laborem otio; αλλάττειν πόνον άντι σχολής | - II) m., (medifeloweise thun), vario' in qua re: ausißedθαι διαδέχεσθαι | - mit imbm wechseln, f. ablofen.

abwed)felnd, varius; variatus; alternus: ἀμοιβαίος [ala, acov] - nointhog | -- a. Witterung, varietas coeli: ἀὴο εὐμετάβλητος | - Adv., in vicem; per vices; alternis; ἐπαλλάξ· ἐναλλάξ· παραλλάξ·

άμοιβαίως έν τω μέρει.

Abwedyfelung, varietas; vicissisado: ή μεταβολή. ποικιλία μεταλλαγή ! - A. in etw. bringen, vario1

et muto¹ rem; ποικίλλειν τι.

Abweg, iter devium; deverticulum: ή έπτροπή. παφεκτφοπή | — figürl., error: ὁ πλάνος | - auf A. gerathen, indûcor^{*} [vetus] in errorem: πλανασθαι ἀποπλανασθαί τινος παραφέρεσθαι | auf A. sein, erro1: πλανάσθαι.

Abwehr, f. abwehren am Enbe.

abwehren, prohibeo2; arceo2; averto3 [ti, sum]: άπελαύνειν άπό τινος άπείργειν άποσοβείν στέγειν ἀμύνειν τινά ἀμύνεσθαι(med.)|—s., bas M., bie Mbwehr, defensio; propulsatio: τὸ ἀλέξημα ἡ ἄμυνα. abweldyen, I) a., (108weldyen), solvo³ [vi, lûtum]; re-solvo³; abluo³ [lui, lutum]: ἀποβοέχειν τι | — II) n. A) (fich nach und nach entfernen), declino1; deflecto3 [xi, xum]; degredior8 [gressus]: ennliνειν παρακλίνειν παρεκκλίνειν έκβαίνειν τινός |B) berichieben fein, discrepo' [ui, 'tum']; dissi- abzehren, extenuo'; exedo2 [edi, esum]: άποdeo2 [sedi]; dissentio [sensi, sensum]; παραλλάττειν ἀπάδειν έξηλλάχθαι τινός.

abweichend, discrepans: παρακλιδόν.

Mbweichung, declinatio; discrepantia; dissensus [ûs]: η παρέμβασις παράλλαξις διαφορά.

abiveiden, depasco3 [avi, astum]: περιβόσκεσθαί τι

έπνέμεσθαί τι παταβόσκεσθαι.

abweisen, repello³ [puli, pulsum]; prohibeo²; re-jicio³ [eci, ectum]: ἀπελαύνειν ἀπείργειν ἀπο-πέμπειν ἀπωθεῖν τινα διαπρούεσθαι (med.)

abweißen, dealbo'; eine Wand, parietem : naralevκούν κονιάν τι.

abwelfen, marcesco3: ἀπομαραίνεσθαι.

abwenden, averto3 [ti, sum]; amoveo2 [môvi, môtum]: ἀποστοέφειν· ἀποτοέπειν| die Augen v. etw. ob. imbm a., dejicio³ [eci, ectum] oculos a quo ob. a qua re: ἀφοράν άποτρέπειν την όψιν άπό τινος | cin llebel a., propulso ; averranco : αποστοέφειν αποτοέπειν αμύνειν απαμύνειν | s., bas A., bie Abmendung, declinatio; propulsatio: η αποτροπή.

abwendig, f. abgeneigt.

abwerfen, herabwerfen, dejicio's leci, ectuml: anoβάλλειν | einen Reiter a. excutio3 [ussi, ussum]; effundos [fudi, fusum]: ἀποσείεσθαι ἀναχαιτίζειν έμτραχηλίζειν τον ίππέα | — II) (bredend abson-bern, 3. B. eine Brück), reseindo [seidi, seissum] pontem: λύειν =, διασπάν την γέφυραν | — III) (f. v. a. eintragen, Gewinn bringen, f. einbringen).

abwesend, absens: ἄποίν [οῦσα, όν] ἀπόδημος [ον]
— a. sein, absum [fai, esse]: ἀπείναι ἀπογίγνεσ-

θαι απολείπεσθαί τίνος.

Abwesenheit, absentia: ή ἀπουσία | — in meiner Abwesenheit, me absente: έμοῦ ἀπόντος | — 11) figurt., Abwesenheit bes Beiftes, alienatio mentis; amentia: ή ἔκστασις τῶν λογισμῶν : = φρενῶν.

abmehen, exacuo 3 [ŭi, ûtum]: κατακονάν παρακονάν. abwickeln, explico ! [cavi u. cui, catum u. citum]: διαλύοντα συνάγειν.

abivifden, abstergo3 (u. -geo2) [si, sum]; detergeo2 u. detergo3: απομάττειν' έπομάν.

abwürgen, f. erwürgen.

Abnifinien od. Sabeid (Land in Afrita), Abyssinia ob. Abassinia | - Ginwohner, Abyssîni ob. Abassîni | - Adj., Abyssinicus, a, um.

abzählen, dinumero'; enumero'; computo': άπαοιθμείν | - s., Abzahlung, dinumeratio: ή απαρίθundig, ewg.

abzaumen, demo3 [dempsi, demptum] frenos: άποzulivouv.

abzahlen, f. bezahlen.

abzahnen, amitto3 [misi, missum] ob. muto1 primos dentes: παύεσθαι όδοντοφυούντα.

abzanfen, lid), rixor1; διακεκραγέναι τινί διαλοιδορείσθαι.

abzapfett, Wein, eximo³ [êmi, emptum] vinum de dolio; promo³ [mpsi, mptum]; diffando³ [fûdi, fûsum]: κατασταμνίζειν | - Blut a., detraho 3 [xi, ctum] sanguinem: ἀφαιμάσσειν φλεβοτομείν -Abaufung bes Blutes, detractio sanguinis; y apalμαξις το άφ το φλεβ.

Freund, beutich - lat. - griech. Borterb.

μαραίνειν φθίνειν άποφθίνειν - r., fid) abzehren, tabesco3 [tabui]: μαραίνεσθαι απομαραίνεσθαι. abzehrend, tabificus: τηντικός φθισικός μαραν-TINOS.

Abzeichett, bas, nota; insigne [is, n.]: το παράσημον

abzeichnen, delineo1; deformo1; designo1; descrîbo 1 [psi, ptum]: διαγράφειν τι άπεικάζειν τι

Abzeichnung, descriptio: ή διαγραφή.

abziehen, I) a. A) (ziehend absondern, z. B. einem Thiere bas Fell) detraho3 [xi, ctum]: ἀποσπάν περισπάν άφελείν· άφελέσθαι· περιελείν | - feine Sand von jmb. a., destituo [ŭi, ûtum] qm od. orbo1 qm auxilio: προδιδόναι τινά παύεθαι ώφελουντά τινα - (abbringen b. etw.) abdûco3 [xi, ctum]; dedůco3; averto3 [ti, sum]; avěco1; ἀποσπάν· ἀφέλκειν τινός άποτφέπειν τινά άφιστάναι τινός.

B) (abfondern) 1) eig. (3. B. ben Wein bom Faffe auf Flaschen a.), diffando 3 [fadi, fusum]: κατασταμνίζειν. 2) figuri. (fchmalern, berminbern, 3. B. efw. von einer Summe a.), detraho3 [xi, ctum]; deduco3 [xi,

ctum]: άφαιρείν· άποστερείν τινά τινος.

II) n. (meggehen), abeo 4 [ii, itum]; discedo3 [cessi, cessum]; proficiscor* [fectus]; recipio3 [cepi, ceptum] me; redeo* [ii, itum]: ἀποχωρείν · ἀπέρχεσθαι· απαλλαττεσθαι· απιέναι | - mit ber Besatzung a., educo3 [xi, ctum] praesidium: åvaχωφείν υποστφέφειν | - unverrichteter Cache a., redeo4 [ii, itum] re infecta: ἀποχωρείν απελ-DEiv.

abzielen, auf etw., specto1; pertineo2 [uni, tentum], ad qd: αποσημαίνειν τείνειν συντείνειν είς τι. ωρμήσθαι σκοπείν τι φέρειν είς τι.

abzirfeln, dimetior* [mensus] qd circino: λαβόντα διαβήτην ἀναμετφεῖν τι | — figüri., etw. genau a., dirigo 3 [rexi, rectum] qd acerrimā normā: ἀχριβούν · ποιείσθαι κατά στάθμην.

Abzug, 1) (Verminderung), deductio: ή υφαίοησις einen M. machen, facio's [feci, factum] deductionem de pecunia: ὑφαίρησιν ποιείσθαι | etw. ohne A. bezahlen, solvo3 [vi, latum] solidum : Lúetv =, entivetv τὸ όλον - II) (Beggang), abitus [ûs]; discessus [ûs]: ή ἀναχώρησις· ἀπαλλαγή· ἀποχώρησις· ἀποικεσία|
- zum A. blajen, cano³ [cecini, cantum] receptui:
τὸ ἀνακλητικὸν σημαίνειν | — III) (A. für daß Baffer), emissarium; (für ben Unrath), latrina: n φορά το δεύμα η χαράδρα.

Abzugegeld, census emigrationis: το υπο των μετοικούντων τελούμενον άργύριον. χρήματα ύπέρ της μετοικεσίας τελούμενα.

Abzugegraben, incilis fossa; incile: o ozeróg.

abzupfen, avello3 [velli ob. vulsi, vulsum]; decerpo3 [psi, ptum]: ἀποτίλλειν τι.

abzwiden, ben Bart, tondeo2 [tolondi, tonsum] barbam forcipe: ἀποπνίζειν τι.

abzwingen, imbm etw., exterqueo2 [si, tum] per vim gd cui: Bia apaigeiodal ti tiva enfiagedal ti tive avaynageiv noisiv mit folg inf.

Academie, academia: ή ἀκαδημία.

academist, academicus: ἀπαδημαϊκός | - Adv. more academico: ἀπαδημαϊκώς.

http://rcin.org.pl

Acapulco (Hafen in Merifo) Acapulcum; Portus

Accent, in der Aussprache, sonus vocis: ὁ τόνος - als Zeichen, nota vocis: ἡ προςφδία.

Accentichre, prosodia: ἡ προςφδία. Accentuation, voculatio: ἡ τόνωσις.

accentuiren, in der Aussprache, admoveo [ovi, otum] sonum certum vocis: xovovv | — im Schreiben a., appono [posui, positum] notam od, apicem syllabae: xovovv.

Accife, Zoll, portorium: τὸ τέλος τὸ τελώνιον | A. auf Waaren legen, instituo³ [ŭi, ûtum] portoria mercium: φοροθετεῖν τι (τὰ ἄνια) | — II) (Ort, wo ber Zoll bezahlt wird) locus, ubi portorium solvitur: τὸ τελωνεῖον.

Accidinfpector, magister portorii: ὁ τελώνης.

accisefrei, immunis: arelig gógov.

Accifefreiheit, immunitas: ή ἀτέλεια.

accompagniren, f. begleiten.

Accord, I) (Einflang, in der Musif) concentus [ûs] sonorum: ἡ διὰ πασῶν (sc. τῶν χορδῶν) συμφωνία |—
II) (s. v. a. Bergleid), pactum; conventus [ûs]: ἡ
ὁμολογία συνθημη τάξις |— είν. in A. nehmen,
redimo [êmi, emptum] qd: λαμβάνειν τι ἐπὶ μισδῶ· μισθοῦσθαί τι.

accordiren, paciscor3 [pactus]; depaciscor3 eum quo:

συντίθεσθαί τι πρός τινα.

accurat, f. genau.

ach! ah! o! proh! hem! (latein. gew. mit folg. accus.) and der bloke accus. 3. B. me miserum, ach! ich Unglücklicher! oī! φεῦ! ἰσῦ! οῖ μοι τάλας οῖ μοι κακῶν!!— ach dag doch, utinam; o si: εἴθε, εἴ γὰο mit folg. Optat. !— Uch und Weh fiber ind schrein, queror* [questus] de quo graviter: μέμφεσθαί τινα βαφέως od. χαλεπῶς.

Adat, achâtes: ò àxarns [ov].

Achfe, axis: ò ağov [ovos] — (für Bagen) plaustrum:

η αμαξα.

Adsel, ala; axilla; humerus: ἡ μασχάλη· μάληjmbn auf den Adseln tragen, bajülo¹ qm: βαστάζειν

, ἀχθοφορεῖν τινα|—figürl., auf δωεί Adseln tragen,
faveo² [favi, fautum] utrique parti: ἐπαμφοτερίζειν — jmbn über die A. außehen, despecto¹ qm
ut multum infra: ὑπερφρονεῖν τινος | — efw. auf
bic leichte A. nehmen, duco³ [xi, ctum] qd parvi;
nihil curo¹ qd: ὁλιγώρως ἔχειν τινός | — Alles auf
bic leichte A. nehmen, socors sum omnibus in rebus:
ὀλιγωρεῖν = οδ. ἔχειν ὀλιγώρως τινός (πάντων).

Achselbein, f. Schulterbein.

Achfelgrube, ala: ή μασχάλη.

Adhfelträger, homo bilinguis; praevaricator: δ άνθρωπος άπιστος.

Achselträgerei, praevaricatio: ἡ ἀπιστία το δίγλωσ-

GOV.

1. acht (3ahlm.), octo: δατώ | — je acht, octoni: ἀνὰ ἀντώ· ἐκάστοτε ὀκτώ | — auf jedem Wagen fuhren acht Männer, singuli currus vehebant octonos viros: ἐφ ἐκάστης ἀμάξης ἀχοῦντο ὀκτὰ ἄνδοες | acht bis (oder) neun, octo novem; octo aut novem: ἀκτὰ ἢ ἐννέα | δμείμαι acht, bis octo: δὶς ὀκτώ | alle acht Tage, octavo quoque die: διὰ ὀγδοης τῆς ἡμέρως auß acht bestehend, octonarius: ἔξ ὀκτὰ συγκείμε-

νος | im Sahre acht, anno octavo: ἐν τῷ ὀγδόφ ἔτει |— s. die Jahl 8, octas [adis, f.]; numerus octonarius: ἡ ὀκτάς [άδος] od. ὀγδοάς [άδος] — die Jahl 8 betreffend, octonarius: ὀγδοαδικός.

B) (in weiterer Bebentung f. b. a. angewandte Sorgsfalt, 3. B. seinen Bortheil in Acht nehmen, s. b. a. wahrsnehmen), duco³ [xi, ctum] rationem commodis mei; prospicio³ [exi, cctum] commodis meis: ἐπιμελείσθαι =, προνοείσθαί τινος ἐπιμέλειαν ποιείσθαί τινος | - seine Gesundheit in A. nehmen, curo¹ valetudinem: ἐπιμελείσθαι τῆς ὑγιείας | — sid bor etw. in A. nehmen, caveo² [cavi, cautum] qd; praecaveo² a qud re: εὐλαβεῖσθαι =, φυλάττεσθαί τι οδ. τινα | — sid im Reden in A. nehmen, contineo² [nui, tentum] linguam; moderor¹ linguae: λέγοντα εὐλαβεῖσθαι, = φυλάττεσθαι | — sid im Schreiben in A. nehmen, cautus sum in scribendo: γράφοντα εὐλαβεῖσθαι, = φυλάττεσθαι | — ciner, der sidd in A. βεῖσθαι, = φυλάττεσθαι | — ciner, der sidd in A.

nimmt, cautus: εύλαβής φυλακτικός.

II) (f. b. a. Berbannung) proseriptio: ή προγραφή | — in die A. erstären, proseribo [psi, ptum]: φυγή καὶ δημεύσει τῶν ὑπαργόντων ζημιούν τινα ἐπικηρύττειν τινὶ ἀργύριον | - bie A. gegen imbn ergehen lassen, sacio [feei, sactum] proseriptionem de capite ejs: προγράφειν τινά φυγαδεύειν | - aus bie Adh imbo antagen, sero [tali, latum, ferre] proseriptionem de capite bonisque ejs: εἰζηγεῖσθαι περί φυγής τινος άξιοῦν τὴν φυγήν τινος | — ber bie Adh erstärt, proseriptor: ὁ προγράφων.

achtbar, colendus; suspiciendus; honestus: τίμιος.

εὐδόκιμος [ov].

Achtbarkeit, dignitas; honestas: ή τιμή· τὸ ἀξέωμα. achte, ber, octavus: ὄγδοος | — zum achten Male, octavum: ὀπτάπις.

Achtech, octagônon; octangula figura: τὸ ὀκτάγωνον. achtechiq, octangulus: ὀκτώγωνος [ov].

Adhtel (bas), octava (mit u. ohne pars); octans : tò

öγδοον μέφος.
achten, I) (auf etw. merfen), adverto³ [ti, sum] animum ad qd; habeo rationem qjs rei; curo qd: ἐνθυ-

μεῖσθαί τινος.

II) (bafűr halten) habeo²; duco³ [xi, ctum]: ἡγεῖσ-

θαι νομίζειν ποιείσθαι τιθέναι.

έννέα | zweimal acht, bis octo: δὶς ὀπτώ | alle acht Tage, octavo quoque die: διὰ ὀγδόης τῆς ἡμέρας | legen) colo³ [lui, cultum]; diligo³ [lexi, lectum]; aus acht bestehend, octonarius: ἐξ ὀπτώ συγκείμε- habeo² honorem cui: τιμάν ἐν μοίρα ἄγειν τινά·

ποιείσθαι άγασθαί τινος | - nicht achten, con-achtungswerth, venerandus; venerabilis: λόγου temno [psi, ptum]; despicios [exi, ectum]: αλογείν έν ούδενὶ λόγω ποιείσθαί τι καταλογείν άμελείν τινος ὑπεροράν τι | — nicht geachtet werben, sum nullo numero: άμελεῖσθαι ὑπερορόσ-Dat | - hochachten, facio3 [feci, factum] od. puto1 ob, aestimo magni: περί πολλοῦ ποιείσθαι έντίμως άγειν ob. έχειν τι ob. τινά | - gering achten, pendo³ [pependi, pensum] parvi: πεοί μικοού ποιείσθαι: μικοού ήγείσθαι τι | — für nichts a., facio³ [feei, factum] nihil od. non flocci: παζ οὐδὲν τίθεσθαί τι | - etw. höher a., ale, duco3 [xi, ctum] qd sanctius quam etc.: περὶ πλείονος ποιείσθαί τιοδ. ήγεισθαι τιμώτερον ήγεισθαι μειζόνως τιμάν τι. achtens, octavo: to oydoov.

achterlei, octo generum: outaxos.

aditad), octuplus; octuplicatus: οπταπλούς [η, ούν] οπταπλάσιος | - das Achtfache, octuplum: το οπταnlagion | - ju achtfacher Strafe verurtheilt merben, damnor octupli: οφείλειν οπταπλάσιον.

aditfaltig, octoni; octies divisus: f. aditfadi.

adiffüßig, octo pedum; bichter., octipes: οπτάπους όκτω ποδών · όκταμετρος.

adithalb, septem (et) semis: ἐπτὰ καὶ ἡμιους | a. Auß lang, longus octo pedes et semissem ; a. Auß breit, latitudine pedum septem et semis: ἐπτάπους και ήμισυς το μήκος, = το εύρος,

achthundert, octingenti: οκτακόσιοι, αι, α | - je a., octingeni: avà ontanoslove | - aus a. bestehend, octingenarius: έξ οπταποσίων συγκείμενος | achthundertste, octingentesimus: outanoglogtos achthundertmal, octingenties: οπταποσιάπις.

adytjährig, octennis; natus octo annos: όπταέτης ες ουτώ έτων.

aditmal, octies: ouranis.

aditmalia, octies repetitus: άναλαμβανόμενος οπτά-MIG.

achtfaitig, octochordos: χορδάς έχων όπτω.

achtfaulig, octastylos: ouractulos.

aditsam, diligens; sedulus: έπιμελής [ές] προςεχής [ές] - Adv., diligenter; sedulo: σπουδαίως. Adhtfamfeit, cura et diligentia; sedulitas: ή έπιμέλεια φυλακή.

aditseitig, octagonos: outasdoos for].

Achterflärung, f. Acht no. II.

achtipannia, octojugis: unnov onto. adititudia, octo horarum: ώρων όντω.

achtragia, octo dierum: οκταήμερος [ov]· οκτώ ຖຸ່ມຮຸດຜົນ.

adyttausend, octo millia: οπταπισχίλιοι, [αι α]. achtheilig, constans octo partibus: όπταμερής [ές]. Adtung, 1) (f. v. a. Acht, f. 2. Acht). So Achtung (ale Commandowort) attende! attendite!: qvlaξετε· σπόπετε | - II) (j. v. a. Sochachtung) observantia; verecundia; reverentia; honor: ή εύδοπίμησις· δόξα· αί τιμαί· ή θεραπεία· αίδως | -A. besigen, color3 [cultus] et observor1: τιμάσθαι εύδοκιμείν εύδοξείν έν τιμή =, εν μοίοα είναι -M. gegen jmb hegen, vereor2 [veritus]; revereor2 qm: τιμάν τινα. θεοαπεύειν: τιμαϊς πεοιάπτειν. aditungsvoll, reverens: alnons aldovs.

äEios.

aditschu, duodeviginti: οκτωκαίδεκα οκτώ έπλ δέκα · είκοσι δυοίν δέοντα | - je achtzehn, duodeviceni: ανα οπτωπαίδεπα | - ber achtzehnte, duodevicesimus: ὁ ὄγδοος ἐπὶ δεκάτω οδ. ἐπὶ δέκα | achtrehnmal, duodevicies: οπτωπαιδεπάτις | - acht= zehnjährig, duodeviginti annorum: ó, tò ôntwacideκέτης [ες]· ή όκτωκαιδεκέτις [ιδος].

achtig, octoginta: ογδοήποντα | - je a., octogêni: άνα ονδοήκοντα |- berachtzigfte, octogesimus: ονδοηnostos | - ein Achtziger, octogenarius: 6 oydonnovτούτης [ov] - aus a. bestehend, octogenarius: έξ

ογδοήκοντα συγκείμενος.

achtzigmal, octogies: oydonnovránis.

After, agellus; arvum; fundus; solum: o ayoos ov! ή ἄρουρα | - ein noch nie bebaueter A., ager ferus od. silvestris: ὁ ἀγρὸς ἔρημος | ein unbearbeiteter A, ager rudis: ὁ ἀγρὸς ἀργός | ein A. von gutem Grund u. Boben, ager bene natus: o dygo's sigung | ein ausgesogener A., solum defatigatum et effetum: η άρουρα μεκαρπισμένη ! - zum A. gehörig, agrarius: ὁ περί ἀγροῦ | - auf bem A. befindlich, agrestis: ἄγριος ἀγροῦνος | ber biele A. befigt, agrôsus: πλούσιος άγροῦ.

Afterarbeit, aratio; opus rusticum: τὰ κατ' άγρον (Egya).

aderbar, arabilis: ἀρώσιμος [ov].

Aderbau, agricultura; cultus agrorum: ή γεωργία. γεωπονία· έργασία της χώρας | - A. treiben, colo3 colui, cultum] agrum; γεωργείν · γεωργον είναι. θεραπεύειν =, έργαζεσθαι την γην.

aderbanend, deditus rusticis rebus: ò yewoyog.

Aderbauer, Adersmann, arator; agricola; colonus: ο γεωργός γεωπόνος άρότης έργατης.

Aderfeld, campus arabilis: ή άρουρα χώρα ό άγρός το χωράφιον | - bestelltes A., arvum: ή άρουρα.

Acergerath, instrumenta rustica ob. agrorum: τά πρός την γεωργίαν σκεύη ή κατασκευή τὰ έργαλεία των γεωργων.

Actergeses, lex agraria: ὁ περί την κληρουχίαν νόμος.

Aderinedt, servus arator: o doulos the yhe foraζόμενος έργάτης.

adern, aro': agovv ti | jum erften, zweiten, britten Male a., proscindo3 [idi, issum] =; itero1 =; tertio1 agrum: άρουν το πρώτον, το δεύτερον, το τρίτον tief a , imprimo a [essi, essum] sulcum altius: apovv βαθέως | flady a., arot sulco tenui: ἀροῦν ἐπιπο-λῆς | — s. δαθ A., aratio: ὁ ἄροτος ἡ πατεργασία

Acterbferd (stier), equus (bos) arâtor: o noos the γεωργίαν ΐππος, = βοῦς.

Aderbich, armentum; pecus operarium: ὑποζύγια τὰ πρὸς γεωργίαν.

Acterweg, via agraria: ή άτραπος ή έν τῷ ἀγρῷ.

Acquapenbente (St. im Rirdenftaate), Acula; Aquula; Aqua Pendens; Aquae Tarinae [arum].

Mcqui ob. Mqui (St. in Oberitalien), Aquae Statiellae | - Einwohner, Statiellenses ob. Aquenses Statiellenses.

Acre ob. St. Jean b'Acre (Bafenstabt in Shrien), Aca; Ace [es]; Acco [onis]; Ptolemais [idis].

Act, f. Handlung u. Aufzug.

Acte, lex; scîtum; decrêtum; constitutio: τὸ ψή-

φισμα το δόγμα.

Acten, tabulae; literae publicae; acta forum, n., mit od. ohne publica]; libelli (Brocegacten): ή ἀναγραφή τὰ γοάμματα ὑπομνήματα | - in die A. einfragen, refero [tüli, lâtum, ferre] qd in acta: ἀναγοάφειν in ben M. enthalten fein, est [fuit, esse] in actis : είναι έν τοις γραμμασι.

Actenbehaltniß, tabularium; τὸ χαρτοφυλάκιον.

Acteur, f. Schaufpieler.

Actie, partes [ium, f.]; syngrapha societatis: τα μέρη ή συγγραφή της κοινωνίας.

activ, f. thatig.

Activum, (in ber Grammatif) verbum agens: rò ev-

εργητικόν.

Actuarius, scriba; actuarius: o γραμματεύς [έως]. Abagio (langfames, fanftes Tonftud) modi tardiores; cantus [uum] remissiores: o vouog πραύς.

Albba (Riuß in Italien), Addua; Adda,

abbiren, addos [didi, ditum]; facios [fêci, factum] summam: προτιθέναι · προςαριθμείν τι.

Albel, I) (abelige Beburt ob. Stand) nobilitas; genus nobile; generosa stirps: ή εὐγένεια· τὸ τῶν γνωοίμων γένος | alter A., antiquitas generis: η ευγένεια άρχαία το γένος άρχαῖον | neuer A., nobilitas nova: ή εὐγένεια νέα | bon hohem A. fein, natus sum summo loco: είναι άρχαιόγονον | - B) figuri. (Erhabenheit ber Seele, eble, erhabene Befinnung) generositas; ingenuitas: ἡ εὐγένεια ἡ γενναιότης [ntos] dosth worns |- 11) übertr., concret, die Abeligen, nobilitas; nobiles: οί γνώριμοι οί πρώτοι έν πόλει οι καλοκαγαθοί οι πατρίδαι ίππεις | ber hohe u. niedere A., nobiles majorum et minorum gentium: ὁ γνώριμοι πρώτοι καί δεύτεροι.

adelig, nobilis (mit ob. ohne genere); generosus: &v-

γενής [ές] · γενναίος.

abelli, do1 [dedi, datum] nebilitatem cui; recipio3 [cepi, ceptum] qm in numerum nobilium: περιτιθέναι εύγένειαν τινι· ποσμεῖν τινα εύγενεία | fid) a. laffen, consequor' [secutus] gradum nobilitatis: περιποιείσθαι την εύγένειαν | — II) figürl. orno! = 5 illustro t qm ob. qd: εύγενίζειν ποσμείν τινα ob. τι. Abelbbrief, diplôma [atis, n.] nobilitatis: τὰ τῆς εν-

γενείας γραμματα.

Adelsdiplom, f. Abelsbrief.

Adelsherrschaft, potentia optimatium: ή τῶν γνωρίμων άρχη.

Aldelsstand, f. Abel.

Abelftoly, superbia (naturalis) nobilitatis; patricii spiritus: ή τῶν γνωρίμων ὑπερηφανεία, εαὐθαδία. Aber, I) (im thierischen Körper) vena (Blut-); arteria (Bulbaber): ή φλέψ [βος] - imbm die A. schlagen, incido [cidi, cisum] =, seco [cui, ctum] venam cui: φλεβοτομείν· κατασχάζειν φλέβα | zur A. laffen, mitto³ [mîsi, missum] sanguinem: ἀφαιμασσειν άναγειν αίμα· αποσχάσαι φλέβα | - figuri. er hat feine A. b. ihm, nihil habet illîus: ovn opotov sival τινι κατ' ούδέν | e8 ift feine gute A. an ihm, totus malus est; est homo perditus; είναι όλον κακόν

bie poelifche I., vena, ob. vena ingenii poëtae: φύσις ποιητική το ποιητικόν | — II) (aberähnliche Bange in nicht thierifden Rorpern, g. B. in Bemachfen, Berg: werfen 2c.) vena; fibra; meatus [ûs]: ή φλέψ [βos]. ή δάβδος ή διαφνή.

Abergeschwulft, (Bulsabergeschwulft) aneurysma [atis,

η.]: ἀνεύρυσμα [ατος].

aberig, (aberig, aberreich) venosus: φλεβώδης [ες]. Aberlaß, missio =; detractio sanguinis: ή φλεβοτομία ο κατασχασμός.

Alderlagbinde, mitella: to taivion n enidequis.

Adicul vale! valeas! χαῖρε! ἔροωσο! ὑγίαινε! εὐτύχει! jmb. A fagen, jubeo [jussi, jussum] qm salvere! ἀσπάζεσθαί τινα: ἀπαλλάττεσθαί τινος ohne M. Bu fagen gehen, subduco3 [xi ctum] me clam : απαλλάττεσθαι ούν ασπαζόμενον.

Adige, s. Etsch.

Adjunct, adjutor: o ovvegyos.

Adjutant, adjutor tribuni militum: ὁ διάγγελος.

υπηρέτης.

Abler, (Bogel, Geftirn, Feldzeichen) aquila: o derog. Ablerange, oculus aquiliaus: ò opdaluos aérecos übertr. bom icharfen Auge ber Menichen, oculus acer, = acutus: ή όξυδέρητια οδ. όξυδερηία.

Ablerflaue, ungula aquilina: o ovv [vxos] άέτειος. Aplernafe, nasus aduncus; & file [oivos] younn.

Abmiral, praesectus classis: o ναύαρχος αρχων

Admiralitat, praepositi toti officio maritimo: oi vavαρχούντες.

Admiralschaft, summa imperil maritimi: ή ναυαρχία. Abmiraloflagge, insigne navis praetoriae: ή φοινιnig [idos].

Admiralossiff, navis praetoria: ή ναναρχίς [ίδος].

ή στρατηγίς [ίδος] ναύς..

Apoption, adoptio; arrogatio: ή είςποίησις ποίησις. adoptiren, adopto1; arrogo1 qm: είςποιείσθαί τινα ποιείσθαι τίθεσθαι νίον.

Adour (Fluß in Franfreich), Aturus; Aturrus,

Abregcalender, annales fastique magistratuum: 6 κατάλογος των αρχων.

Adresse, I) (Aufschrift) inscriptio: ή έπιγραφή | - II) (f. b. a. Bufdrift, Danfabreffe) literae, quibus gratiae aguntur: ή έπιστολή, η χάρις ομολογείται.

adreffiren, I) inscrîbos [psi, ptum] literas cui: êneγράφειν έπιστολήν [- II) (f. b. a. empfehlen) commendo! qm cui: συνιστάναι τινά τινι προξενείν τινα.

Adrianopel, Adrianopolis; Hadrianopolis.

Abriatisches Meer, Hadria; Mare Hadrianum ob. Hadriaticum; o 'Adolas [ov].

Abbocat, advocatus; actor; patrônus causae; procurator: ο συνδικος συνήγορος παρακλητος | ein A. ber es mit der Gegenpartei balt, praevaricator: ο καθυφιείς την δίκην | ein A. fein, ago3 [êgi, actum], ob. dico3 [xi, ctum] causas in foro: ovvdineir =, ouveineir =, ovrnyogeir rivi | imde A. fein. dico3 [xi, ctum] causam pro quo: Guvdineiv =, Guvηγοοείν τινι | શ. werden, adeo* [ii, itum] ad causas: attingo3 [tigi, tactum] forum: λόγον και δίκην υπέχειν =, προδικείν τίνος συνήγορον είναι τινι]

imbm einen A. befrellen, constituo's [ŭi, ûtum] pa- anbern, muto'; immûto'; commûto'; emendo'; tronum cui: καθιστάναι =, αποδεικνύναι σύνδικόν Tivi | imom ale A. bor Gericht beifteben, patronus sum cui: συνδικείν =, συνηγοφείν τινι.

Abbocafur, opera forensis; causidicatio; advocatio; patrocinium; procuratio; ή συνδικία, ή συνηγορία.

ή συνηγόρευσις.

ächt, I) (f. b. a. unberfälscht) sincerus; probus; merus; απίβουγος [οκ]. ορικπος [οκ]. απόστος [οκ]. αγι-burns: λεμοιος. αποφερτος [οκ], ειγιπότεμε [εξ]. Đườos ἀληθής [έs] - ā. Tugend, virtus vera: ἡ ἀφετὴ γνησία [— II) (f. b. a. gefeh-, rechimāfig, 3. B. Kinder) certus; legitimus; natus justa uxore: yvnotos.

Meditheit, incorrupta integritas; auctoritas; fides: To

γνήσιον το είλιπρινές το δοκιμον.

ädhzen, suspîro1, duco3 [xi, ctum] suspiria ab imo pectore: στενάζειν - μύζειν - s. bas A., suspirium; suspiratio: ὁ στεναγμός μυγμός.

Mederchen, venula; το φλέβιον ή μιποά φλέψ.

Meffchen, simiolus: o πιθημιδεύς [έως].

äffen, ludo3 [si, sum]; illudo3; ludificor1: xlevageuvs, έρεσχελεῖν τινι ' έμπαίζειν -, προςπαίζειν τινί' έντουφᾶν τινι | — s. das A., illusio ; ludificatio : το χλευάζειν etc.

Meghpten, Aegyptus: Alyvatos.

ähneln, similis sum quodammodo; προςεοικέναι Tivi.

abulid), similis; consimilis (mit bem gen. ob. dat.): όμοιος τοικώς [νία, ός] παραπλήσιος τμφερής. άπόλουθος [ον] : ἀνάλογος [ον] : ἀδελφός τινι | a. machen, fingo's [uxi, etum] qd ad similitudinem rei: άφομοιούν: έξομοιούν: προςεικάζειν τινί | - er fleht fid nicht mehr a., prorsus alius factus est ac fuit antea: όλον είναι ήλλοιωμένον | bas fieht ihm a., hoc dignum est illo: agiov elval tivos |-Adv: similiter; simili modo: ouolog.

Achnlichfeit, similitudo; convenientia; congruentia; analogia: ή δμοιότης έμφέρεια το προςεμφερές. Alehre, spica: o oragus [vos] - A. befommen, concipio 3 [cepi, ceptum] spicam: ἀποσταχυείν | - A.

Iefen, lego3 [legi, lectum] spicas: σταχυολογείν. Mehrenfrand, corona spicea: o στέφανος σταχύων. Alehrenlesen, das, spicilegium: ή σταχυολογία.

alter, f. alt.

Aeltermutter, proavia: ή προμάμμη.

Meltern, Die, Bater u. Mutter, parentes; procreatores: οί γονείς [έων]· οί γεινάμενοι· πατήρ καί μήτης.

älterlich, lateiuisch burch ben genit. umschrieben, g. B. a. Liebe, amor parentum; ebenfo griechifch mit o, i, τὸ (τῶν) γονέων, u. im Zusammenhange blog τῶν γονέων ob. πατοώος | - Adv. more parentum; ut parentes solent: ώσπερ γονείς.

Aeltervater, proavus: à πρόπαππος.

1. altefte, Adj., f. alt.

2. Aeltefte (f. b. a. Borgefetter) & B. in einer Gemeinbe, princeps; unus e primoribus: o προτεύων.

ältlich, I) provectior aetate: γεροντικός, od. burch die Comparat. der Adjectiva v. alf | — II) (vom Alfer angegriffen) affectus aetate: γεροντικός.

Aemitchen, munus exiguum, = parvum: τὸ ἀρχίδιον. Aequilibrift, petaurista: ὁ πεταυρίστης.

corrigo3 [rexi, rectum]: allatteiv ustallatteiv. παραλλάττειν τι μεταβάλλειν μεταγράφειν μεθιστάναι άνατιθέναι μεταμορφούν τι μετατιθέναι | cine Rede a., rescribo3 [psi, ptum] grationem: μεταγράφειν τον λόγον ein Testament a., rescindos [scidi, seissum] testamentum: ἀναιοεῖν «, ὑποβάλ-λειν διαθήκας | cinen Marsch ä , slecto² [xi, xum] iter: κάμπτειν », κλίνειν την όδόν | - seinen Charafter (jum Bortheil) a., emendo' mores : διοοθούν =. έπανορθούν τους τρόπους | (jum Rachtheil) a., inverto3 [ti, sum]: διαφθείσειν τούς τρόπους περιlστασθαι | was nod) zu å. ift, quod integrum est: τὸ ἀμετάβλητον· ἀμετάστατον fich nicht a., consto1 [stiti, stitum] mihi; non discêdo3 [cessi, cessum] a me; non alius sum ac fui: μη μεταβάλλεσθαι «μεταnintein | er hat fich gang geandert, commutatus est totus: όλον είναι μεταβεβλημένον | bas Wetter an= bert fich, tempestas commutatur: ή ώρα μεταβάλλει bas Wetter andert fich oft, coelum variat: ή ώρα μεταβάλλει συχνώς.

Aenderung, mutatio; immutatio; commutatio; conversio; vicissitudo; varietas: ή μετάστασις· μετάλ-λαξις· μεταβολή | mit einer A. umgehen, molior mutationem: βουλεύεσθαι ε, ἐπινοεῖν μετάστασιν etc. | cine A. leiden, habeo' mutationem: πάσχειν usrastasiv etc. | es geht eine A. in ber Lage ber Dinge por, commutatio rerum accidita: γίγνεται

μετάστασις των πραγμάτων.

ängstigen, I) a. jmbn, crucio1; sollicito1: äyzew. άπονναίειν | - imb. felyr α., ango3 [xi]; uro3 [ussi, ustum]; crucio1; discrucio1 , sollicito1 qm vehementer od. miseris modis: ἐμβάλλειν φόβον δεινόν τινι | - II) r. fid) a., angor3; angor3 animo; afflictor de quá re: άγωνιάν άδημονείν δειμαίνειν. δυςθυμείσθαι τείρεσθαι.

Aengstigung, afflictatio: ή άγονία άπορία.

angftlich I) (fich fürchtenb), anxius; sollicitus; timidus; trepidus; pavidus: περίφοβος [ον] · περιδεής [ές] άδημων [ον]

II) (gur Angst geneigt) anxius; timidus: περίεργος [ον] · δειλός | - mit a. Gemuthe, anxius animo : περί-

εργος την ψυχήν.

III) (mit Angft berbunben, a. Corgen) anxius (anxiae curae): ἄπορος [ον] · άλγεινός · δεινός | - α. Furdit empfinden, angor3 cruciatu timoris: πάσχειν δεινον φόβον | eine a. Flucht, fuga anxia, = prae-

ceps: ή φυγή αποδος.

IV) übertr. (mit zu großer Gorgfalt gemacht ob. berbunden) nimius, nimis diligens; o ayav. o liav. υπερβάλλων [ουσα, ον] - eine a. Genauigfeit, nimia diligentia: ἡ ἀκρίβεια ὑπερβάλλουσα: ἡ λεπτουργία mit a. Genauigfeit gemacht, elaboratus = ob. perpolitus nimia diligentia: διειργασμένος απριβώς | eine a. Reinlichfeit, munditia nimis exquisita: ή καθαριότης έξαίρετος | - Adv. anxie; sollicite; pavide: περιφόβως άδημόνως περιέργως άπριβώς.

Alengstlichkeit, I) (Furchtsamfeit) anxietas; pavor; trepidatio; timor: ή άδημονία άπορία - II) (Reigung jur Angft) anxietas: ή δειλίασις | - III) (angft= liche Benquigfeit) nimia diligentia, s cura: ή περιέργεια.

Acquator, circulus aequinoctialis: o núnlos loqueowos

Acquivalent, res ejusdem pretii: τὸ ἀντάξιον | - ein A. geben, compenso 1 qd cui: δοῦναί τινι ἀντάξια.

Verger, negritudo animi; indignatio; stomachus; ή ἀγανάκτησις τὸ ἄχος [ovs] ἡ ὁργή βαρυθυμία λύπη | cin fleiner A., indignationeula: ἡ μικρὰ ἀγανακτησις | bofler A., indignationeula: ἡ μικρὰ ἀγανακτησις | bofler A., indignationeula: ἡ μικρὰ ἀγανακτών] μι meinem großen A., non sine aliquo meo stomacho: μετ' ἀγανακτήσεως πολλῆς | λυιτη großen A. ber Leute, magnā cum offensione hominum: μετὰ πολλῆς τῶν ἀνθρώπων ὀργῆς | bor A. berflen (plaţen), dirumpor [ruptus]: διαξόριγηναι ὑπ' ὀργῆς | feinen A. gegen imb. außiditten, erumpo [rūpi, ruptum] stomachum (irām) in qm: ἐκραγήναι είς τινα.

ärgerlid), I) (δum Aerger geneigt) difficilis et morosus; praeceps ingenio in iram: δύςπολος [ον] · ἀργίλος [ον] · χαλεπός | - ἃ. Υείρα, ἃ. Laune, morositas; proclivitas ad iram: δυςπολία · ἡ δυςπέφεια | bergiannehmen, incido² [cidi, casum] in morositatem; amarior fio [factus, fieri]: γίγνεσθαι δύςπολον | — II) (ξ. v. a Aerger habend) stomachosus; indignabundus; irritatus: δύςθυμος [ον] · δυςπεραίνου · ἀγαναπτῶν | - Αdν. stomachose: δυςθύμως | — III) (Aerger erregend) indignandus; gravis; molestus: λυπηρός · ἀχθεινός · ἀνιαρός · ἀγαναπτητικός · φορτικός | - Αdν. moleste; aegre: λυπηρῶς etc. | — IV) Aerger berursachen, f. anstößig.

ärgern, I) a. facio [feci, factum] stomachum cui; moveo [ovi, otum] indignationem cui; offendo [di, sum] qm; pungo [pupugi, punctum] qm: λυπεῖν ἀνιᾶν κνίζειν ὀργίζειν τινά | — II) r., fld über etw. α, fero [tuli, latum, ferre] qd aegre, moleste, indigne: ἀγανακτεῖν τι οδ. ἐπί τινι ἄνθοσθαί τινι οδ. ἐπί τινι ἀνιᾶσθαί τινι γαλεπος οδ. βαρέως φέρειν τινί οδ. ἐπί τινι ἀσχάλλειν ἐπί τινι.

Aergernig, f. Anstof.

Mermel, manica; manulea: ή χειρίς [ίδος] - mit Mersmeln verschen, manicatus; manuleatus: χειρίδωτός - fprúdwörtl., imdin den A. adreißen, d. i. ihn schrbitten, seindo⁸ [seidi, seissum] paenulam cui: λέπα-ρεῖν ἀντιβολεῖν τινα | etw. auδ dem A. schütteln, d. i. mit Leichtigfeit u. unborbereitet sprechen, dieo⁸ [xi, ctum] ex tempore, od. essando³ [fudi, susm] qd: λέγειν εὐχερέστατα ἐκ τοῦ πασατυχόντος.

Mermelfleid, vestis manicata: ή έξωμίς [ίδος] ό χιτών έτερομάσχαλος.

ārmlid), pauperculus: εὐτελής [ές] ἐνδεής [ές] πενιχρός γλίσχρος.

Aermlichkeit, tenuitas: ή εὐτέλεια το εὐτελές.

Mefche (Efche), fraxious: ή μελία | - von ob. que A., fraxiocus: μέλινος.

äschern, (s. v. a. mit Lauge beigen ob tochen) coquo³ [coxi, ctum] lixivià: βάπτειν τη κονίς οδ. τοις δύμμασι.

Aeore (Edpe), populus [i, f]: ή neoris [loos] ob. ή λεύνη | - aud A., populeus: λεύνινος.

Acopenlaub (Espenlaub), frondes populeae: τὰ φύλλα λεύκινα | - [pridiw., zittern wie Espenlaub, tremo³ [ui] et horreo² totus: εἶναι περίφοβον, = ὑπότρομον τρέμειν.

Mesthetif, aesthêtice [ês]; aesthêtica: ή περί τοῦ καλοῦ ἐπιστήμη.

Aesthetifer, intelligens pulchritudinis venustatisque:

ἀνὴο ἐπιστήμων [ονος] τοῦ μαλοῦ, = τῆς περὶ τοῦ

καλου τέχνης.

äfthetifd), pulcher: venustus; elegans: καλός ἀραῖος εἔκοσμος | - ἄ. Θεfühl, sensus pulchritudinis venustatisque: ἡ τοῦ καλοῦ αἴσθησις | — Adv. pulchre; venuste; eleganter: καλῶς ὑραίως εὐκόσμως.

Mether, (bie höhere, freie Luft) aether; coelum; & al-

θήρ [έρος].

atherisch, aethereus; coelestis: aldigiog.

ähen, I) (f. v. a. füttern) eibo¹; do¹ [dedi, datum] pabulum: τρέφειν | — B) übentr. (f. v. a. durch Hutter ansoden) ineseo¹: δελεάζειν | — s. daß A., f. Achung | — II) (beizen) rödo³ [si, sum]; eròdo³; seulpo³ [psi, plum]; στύφειν =, ἀποτηκειν τι καυστικοῖς φαρμάχοις χρώμενον.

ähende Mittel, medicamenta rodentia od, erodenția : τὰ φάρμακα καυστικά.

Nehfraft, vis caustica: ἡ δύναμις καυστική. Nehftein, lapis causticus: ὁ λίθος καυστικός. Nehung, (Fütterung) cibalio; esca: ἡ βρώμη. äugeln, j. oculiren.

Meuglein, ocellus: τὸ ὁφθαλμίδιον ὁμμάτιον.

1. αußere, ber, bie, bas (Mblectiv) extraneus; externus; exterior: ὁ, ἡ, τὸ ἔξω οδ. ἔξωθεν ἔξωτερικός | - ἃ, Βοτραις, bona corporis: τὰ ἀγαθὰ τοῦ σώματος | ἃ. Wittel, remedia, quae extrinsecus adhibentur: τὰ ἔξωθεν φάρμακα | ἃ. Beftalt (β. b. a. bas Neußere) facies; ligûra; forma; habitus [ûs]; cultus [ûs]: τὸ ἔξω τὸ σχήμα ἡ ὄψις [εως] - bie ἃ. Umβιαπός, fortunae: τὰ ἔξω αἰ τύχαι.

2. Menhere, dah, (Subfiantiv) facies; figûra; forma; habitus [ûs]; cultus [ûs]: τὸ ἔξω σχημα ἡ ὄψις [εως]-cin gefălligeh A., venusta forma; ἡ ὄψις ὡραία | cin anhāndigeh A., baden, sum facie honestâ et liberali: ἔχειν τὴν ὄψιν ποέπουσαν | bem A. nach, si faciem spectaes: κατὰ τὸ ἔξω | imb nach bem A. beursthellen, aestimo¹ qm ex veste: ἀναμετοεῖσθαί τινα πρός τὸ ἔξω | imb nicht elimal bem A. nach fennen, novi [visse] qm ne de facie quidem: ἀγνοεῖν τινα μηδὲ κατὰ τὴν ὄψιν.

äußerlich, I) adj. f. 1. äußere | — II) ba8 A. f. 2. Acus ßere | — III) Adv. extrinsecus; extra; specie: ξξω-δεν έκτός | - ä. sich aß Freund stellen, praedeo speciem amici: προςποιείσθαι φιλίαν od. εξίναι φίλον | ä. sich bei etw. gelassen, kero [tuli, latum, ferre] gd fronte et vultu bellissime: προς-

ποιείσθαι υπομένειν τι πράως.

änhern, I) a. ([. b. a. lund thun) significo¹; indĭco¹; ostendo³ [di, sum u. tum]; profiteor² [fessuŝ]; fero [tuli, latum, ferre] prae me qd: δηλοῦν φανερον ποιεῦν τι· φάσκειν εἰπεῖν | - feine Meinung ā., promo³ [prompsi, promptum] *, aperio⁴ [τάι, rtum] sententiam meam: ἀποφαίνεσθαι γνώμην ἀποδείκννοθαι | freimūthig feine Meinung ā., dico³ [xi, ctum] libēre: λέγειν παδόησιαζόμενον | feine Freude underholen ā., fero [tuli] latum, ferre] laetitiam apertissime: φανερον είναι χαίροντα | feinen Hatitiam ā., exprômo³ [mpsi, mptum] odium: φαίνεσθαι τὸ στύγος | gegen imd nicht den geringften Berdacht ā., attingo² [tigi, tactum] qm ne teunissimâ quidem suspicione: δηλοῦν μηδεμίαν ὑποψίαν πρός τινα im Gesprāche gegen imd dußern, injicio³ [ēci, eetum] cui în sermone: διαλέγοντα ἀποφαίνεσθαι | frei u.

öffentlich gegen jmb a., profiteor2 [fessus] apud qm Affennase, D eigenti., nares simiae: n ois [ouvos] liberrime: λέγειν τι πρός τινα δημοσία και φανε-

pog.

II) r. fich augern, A) (fich zeigen) appareo2; cernor3 [cretus]: φανερον είναι. δηλούσθαι. φαίνεσθαί | - B) (burch Worte zu erfennen geben) dico3 [xi, ctum] qd; judico1 de qua re: ἀποφαίνεσθαι γνώμην περί τινος | - fich bortheilhaft über imbn a. judico de quo benigne: λέγειν περί τινος εύμενος. ğoyaroş. őstaroş. ἄνοος, ἀνοότατος [- ber a. (Gpfel eines Berges, summum jugum: τὸ ἄνοον τοῦ oovs | bas A. thun, contendos [di, tum] et laboro" omnibus viribus: ποιείν -, μηχανάσθαι πάντα: (fprichwörtl.) τον περί ψυχης (nämlich δρόμον) τρέχειν - Adv. summe; summopere; quam = ob. vel maxime: έσχάτως. είς τὰ μάλιστα od. burch ben Superlativ | a. gefällig fein gegen imb, summe officiosus in qm: προθυμότατος προς τινα.

Uffe, simia: o nidnuos nidne [nuos] nallias [ov]. Uffect, animi motus [ûs]; commotio; concitatio; perturbatio; ardor; impetus [ûs]: τὸ πάθος ἡ ὁρμή ὁργή μανία ὁ θυμός τὸ ἡθος | - in A. tommen, incendor3 [census]; inflammor1: καθίστασθαι είς πάθος - in A. segen, incito1; inflammo1: nadiorávai rivà είς πάθος | - mit A. fprechen, vehementius loquor3 [cutus]: περιπαθούντα λέγειν.

Affectation, affectatio; inepta imitatio; ή προςποίη-

σις περιέργεια υπόπρισις.

affectiren, I) (ben Schein bon etwas annehmen) simulo¹; ostento¹; jacto¹; fero [tŭli, lâtnm, ferre] qd prae me (Standhaftigfeit, Thranen 12. a. simulo¹ constantiam, lacrimas etc.): προςποιείσθαι τι έπιδείηνυσθαί =, μιμείσθαί τι | - Kopffchmerzen a., mentior4 dolores capitis: προςποιείσθαι κεφαλαλγίαν | - jmbs Bang a., exprimo 3 [pressi, pressum] incessum ejs: μιμετοθαι το βάδισμά τινος | — II) (fich zieren, affectirt fein ob. thun) sum [fui, esse] ineptus, = putidus; ineptio*; εἶναι προςποίητον, «περίεργον | - im Gehen a., ineédo³ [cessi, cessum] mollius, «magnifice: ἐμβαδίζειν προςποιήτως | - im Schreiben a., scribo³ [psi, ptum] putidius: γράφειν προςποιήτως, πεπλασμέvog | - im Sprechen a., loquor3 [cutus] simulate, = inepte: λέγειν πεπλασμένως.

affectirt, I) von Menschen, pulidus; ineptus; molestus: προςποίητος περίεργος [ov] | - II) bon Dingen, quaesitus: προςποίητος πεπλασμένος | a. Worte, apparata verba: οἱ λόγοι πεπλασμένοι.

affection, lentus; placidus; quietus: ἀπαθής: ήσυχος τὸ ήθος | - Adv. lente; sedato animo: ἀπαθῶς. ήσύχως.

Affectiofigfeit, lentitudo: animus sedatus: ἡ ἀπάθεια: ήσυχία το ἀπαθές το ήσυχου.

affectivol, vehemens; ardens; commotus animo: περιπαθής [ες] σφοδρός | — Adv. ardenter; cum νί: περιπαθώς σφοδρώς.

Affengeficht, I) eigentt. facies simiae: το πρόςωπον τοῦ πιθήμου | - II) als Schimpfwort, simia: πίθηκος αύτοτραγικός πίθηκος.

Affenliebe, (f. b. a. zu große Liebe) amor stultus et improbas: ή άγαν φιλοστοργία ή φιλοστοργία οὐ δικαία | eine A. zu imbm haben, amo! qm nimium; insanio amore cis: τη άγαν φίλοστοργία διαφθείρειν τινά.

πιθήκου | - II) übertr. (gebogene Rafe von Men= ichen) nares resîmae; nasus collîsus; n giun big. afficiren, f. rühren.

Afghanen, (Boff in Afien) Paropamisadae [arum, m];

Paropamisii.

Ufrica, Africa: η Λιβύη Αφρική.

Ufricaner, Afer: o Aifvs [vos] f., n Aifvoca.

Ufricanisch, Africanus: Aifonog.

After, anus [i, m]: à πρωντός ' ή πυγή.

Afterburge, fidejussor succedaneus: & Egyvnths

[οῦ] διάδοχος.

Afterglaube, superstitio: ή δοησκεία δεισιδαιμονία. Uftermehl, farina secundaria: tò alsvoor =, tò άλφιτον δευτέρευον.

Mga, praefectus: ὁ τιμητής · ὁ ἔπαρχος.

Ugen, (Stadt in Franfreich) Aginnum; Agennum; Nitiobrigum | - Adj. Aginnensis.

Agende, liber liturgious ob. ritualis: τὰ περί τῶν ίερων θεσμών βιβλία τὰ άγενδα.

Agent, procurator: cognitor: δ έπίτροπος πηδεμών [όνος] πρόξενος.

Agentschaft, Agentur, procuratio; cognitura: ή έπιτροπή.

Agio, f. Aufgeld, Mgiateur, f. Wecheler.

agiren, f. borftellen.

Agnat, agnatus: ὁ τῷ γένει προσήμων ὁ πρός πατρός συγγενής.

Agram, (Stadt in Ungarn) Agramum; Zagrabia; Civitas Montis Graecensis ob. Zagrabiensis.

Agtificia, electrum: το ηλεκτρον.

Wh! ah!: BaBai!

L'ha! aba! siccine ? iδού! είεν! | aha! bas ift es? atat hoc illud est: ovrwoi, idov, τοῦτ' ἐστίν.

Able (Schuftersmertzeug) subula: το οπεας [ατος]. οπήτιον οπήτειον.

ahnben, (f. b. a. beftrafen) animadverto3 [ti, sum]; vindico¹; persequor³ [secutus]: ἐπεξέρχεσθαι τι-μωρείσθαί τι | etw. an ob. bci imbm a., animad-verto³ [ti, sum]; vindico¹ in qm: ἐπεξέρχεσθαι ε, τιμωρείσθαί τινα | streng a., statuo [tui, tûtum] qd gravius in qm: τιμωρείσθαί τινα βαρέως.

Uhndung, animadversio; nota; notatio: ή τιμωρία.

ahnen I) a. (von etw. Bufunftigem ein Borgefühl haben) praesagio4; praesentio4 [sensi, sensum]; divîno1; auguror1 conjectura: προαισθάνεσθαί τι ένθυμεζοθαίτι ὑποπτεύειν μαντεύεσθαι | - Butünfti= ge8 a., conjicio³ [eci, ectum] de faturis: προαισθάνεσθαι τα μέλλοντα |- II) impers., es ahnet mir, bağ 2c., animus praesagit mit folg. acc. c. inf .: ένθυμούμαι ob. ὑποπτεύω mit folg. accus. c. inf. |es abnet mir etw. Bofes , animus praesagit mibi qd mali: υποπτεύειν κακά θυμφ | — s. das A., die Ahnung, divinatio; praesagitio: ή προαίσθησις ท รัชชิบแทธเร.

Uhnen, majores: οί πρόγονοι οί προγεγενημένοι. οί ἄνωθεν οί ἄνω πατέρες | viele A. haben, sum multorum imaginum; natus sum antiquo genere: είναι πολλών προγόνων | was bie A. betrifft, avitus: Albans (Stabt in England), Verulamium. παμπάλαιος.

Ahnenbild, imago [inis f.] mit u. ohne majorum:

αί των προγόνων είκονες ή είκων.

Ahnenprobe, 3. B. bestehen, ostendo's [di, sum u. tom) me justum habêre imaginum numerum: παρέχεσθαι του ίκανου άριθμου οδ. κατάλογου τών προγόνων.

ahnenreid), multarum imaginum: πολλών προγόνων.

ahnenftolz, f. abeteftolz.

Ahnfrau, una majorum: ή πρόγονος.

Ahnherr, auctor generis od gentis; unus majorum: πρόγονος προπάτως άρχηγέτης [ov] άρχηγός yévove.

Ahnungebermogen, divinatio; praesagitio: ή προαίσθησις ή ενθύμησις.

Ahorn, acer: ή σφένδαμνος πλάτανος | - bon A.,

acernus: σφενδάμνινος.

Aiguesmortes (Stadt in Frankreich), Aquae mortuae. Aig, I) Stadt in Frankreich, im Départ. Bouches du Rhône), Aquae Sextiae; Colonia Aquensis | - Adj. Aquensis; Aquisextiensis |- II) (Cfabt in Cabonen) Aquae Gratianae; Aquae Sabaudicae; Aquae Allobrogum.

Ajaccio (Stadt in Cerfica), Adjacium.

Alabaster, alabastrites: o alabastoites n alabaστρίτις [ιδος] · ὁ άλάβαστρος! - ein Gefäß von A., alabaster; alabastrum: ο od. ή αλάβαστρος.

Alais (Ctabt in Franfreich), Alesia; Alesium.

Mant (Aflange), inula; inula helenium Linn,: To Elevior.

Allarm, I) (eig. bas Geschrei bie Baffen zu ergreifen) ad arma! είς τα οπλα! 1 - Al. fchlagen ober blafen, conclamo ad arma: σημαίνειν είς τὰ ὅπλα | II) überfr. (f. b. a. Unruhe) turba, tumultus [as]; trepidatio: ο δόρυβος | - in Alarm fein, trepido1: ταράττεσθαι συνταράττεσθαι θορυβείσθαι | -A. machen, in A. fegen, facio3 [feci, factum] tumultum: διαθορυβείν τι | bas gange Baus ift in Marm, domus miscetur tumultu: όλος οίχος ταράττεται, ≥ θορυβεῖται.

alarmiren, I) cig. conclâmo1 ad arma!: σημαίνειν είς τά οπλα | - II) (f. b. a. aufregen) concito1: διασα-

λεύειν. διαθορυβείν. έκπληττειν.

Maun, alâmen (ĭais, n.]: ή στυπτηρία χαλκῖτις [ιδος] — A. fieden, coquo³ [coxi, coctum] alumen: οπταν την στυπτηρίαν | - mit A. berfett, aluminatus: στυπτηριώδης [ες].

alaunartig, aluminosus: στυπτηριώδης [ες].

Manubergwert, fodina aluminis: τὰ μέταλλα στυπτηρίας.

Allaunerde, terra aluminosa: ή γη στυπτηριώδης.

alaunhaltig, alaunig, aluminosus, aluminatus: 67vnτηριώδης [ες].

Alaunhutte, officina aluminis: το έργαστήριον στυπτηρίας.

Maunquelle, fons aluminosus: at anyal στυπτηοιώδεις.

Alaunwaffer, aqua aluminata: τὸ νδωρ στυπτηριώδες. Albanien (Lanbichaft), Illyricum; Illyria | - Einwohs ner, Albani; Epirotae.

albern, stultus; stolidus; fatuus, ineptus; inficetus; insulsus; absurdus: μωφός ήλιδιος ληφώδης [ες] - α. [cin, desipio³: μωφαίνειν ενηδίζεσδαι | — Adv. stulte; stolide: μωρώς ατόπως ctc.

Albernheit, I) (als Eigenschaft) stultitia; fatuitas; insulsitas: ή εὐήθεια μωρία | - II) Albernheifen (f. v. a. alberne Neben, Handlungen, albernes Zeug) ineptiae; nugae: οί λήφοι | - A. sagen, treiben, ineptio⁴; nugor¹: μωφολογεῖν ἄτοπα λαλεῖν.

Albigensium | - Einwohner (Albigenser), Albienses ob. Albigenses |- II)(Stadt in Nearct) Alba Marsoram. Alcantara, I) (Stabt in Spanien), Norba Caesarea; Colonia Norbensis | - II) (Fluß in Sicilien) Ono-

bălas [ae]; Asînes [ae].

Aldhmie, alchymia: ή άλχυμία ή χουσοποιία.

Alchymift, alchymista: o χουσοποιός.

Allentejo, (Brob. in Bortugal) Provincia Transtagana. Alepho od. Saleb (Stadt in Sprien), Alepum; Beroea | - Ginmohner, Beroeenses.

Aleffandria (Stabt in Italien) Alexandria Statiellorum.

Algebra, algebra: ή άλγεβοα.

algebraifd, algebraicus: άλγεβραϊκός.

1. Algier (Landich.), Numidia | - Adj. Numidius [a, um] | - Einwohner Numidae [arum, m.].

2. Algier (Stadt in ber Lanbichaft gleich. Ram.), Algeria, Algerium; bei ben Alten Julia Caesarea.

Alicante (Stabt in Spanien), Alicanta; Alicantium; Lucentum.

Alforan, corânus: ὁ Κοράνος τὰ βιβλία άγια τῶν Τούρκων.

Alfoben, zothèca: ή ζωθήκη το δωμάτιον ο κοιτών [ωνος] | - ein sleiner A., zothecula: ή μικοά ζωθήκη.

MII, f. Weltall.

all, aller, alle, alled, omnis; omnes (entggf. nulli. pauci); cunctus; cuncti (entggf. sejuncti); universus, universi (entggf. singuli); auch burch zwei Regg= tionen, nullus non; nemo non; nemo mit folg. quin: πᾶς, πᾶσα, πᾶν όλος.

II) (f. b. a. jeder, jeglicher) quisque; quivis; quili. bet; unus quisque: πας είς εκαστος | - mit Abjec= tiven 3. B. a. rechtichaffenen Leute, optimus quisque : πάντες οί άριστοι | - bei Bahlen, 3. B. aller 4 Sabre. quarto quoque anno: διά τετάρτου έτους | - alle Lage, quotidie: nad' ήμέραν nad' έκάστην ήμεραν | alle Jahre, quotannis; singulis annis: κατ' Eviautov. nad' Enaston Eviauton | alle Beibe. ambo: ἄμφω ἀμφότεροι | - In Bujammenjegungen mit bem Superlativ lateinisch burch multo; longe; omnium; unus; unus omnium, 3. B. ber allerweifefte, longe (omnium, unus omnium) sapientissimus: griech. mit πάντων (πάντων σοφώτατος) | - alle und jede, omnes singuli: ol καθ ξκαστον | - alle ohne Ausnahme, ad unum omnes: ἄπαντες σύμπαντες | bor allen Dingen, ante omnia: προ πάντων | alle Menichen, universum genus humanum: πάντες ανθοωποι | - jmom alles fein, sum [fui, esse] cui omnia: είναι τινι παντα ob. αντι παντων | - es ift alles aus, actum est: πάντα πέπρακται - jest weißt bu alles, habes2 rem omnem: νυν πάντα οίσθα |ist das alles? tantumne est? τοσούτο μόνον έστί | - allerhand, s. allerlei. mit allem Rechte, optimo jure: λόγω τῷ δικαιοτάτω. πάνυ προςηκόντως | - gegen alle Bermuthung, praeter opinionem; ex inopinato: παο έλπίδα άπροςδοκήτως | - auf alle möglichen Falle, ad omnes casus: πρός πάσας τύχας.

allbefaunt, omnibus notus; apud omnes pervulgatus:

πολυθούλλητος [ον].

allbeliebt, gratus =, acceptus omnibus: πάμφιλος [ον] πασι φίλος.

allberühmt, clarissimus: πάγκλυτος [ov]· πάμφηmos ov .

allda, alldort, f. bafelbft, bort.

Millee, gestatio; ambulatio; xystus: o ooxoc.

Allegorie, allegoria; continua translatio: ή ὑπόνοια. αλληγορία.

allegorisch, allegoricus: έν υπονοία έν υπονοίαις άλληγορικός.

Allegro, cantus [ûs] ob. modus incitatior: o vouos

ταχύς.

allein, I) Adj. solus, unus: µόνος ἀνέταιρος αὐτός |einzig und allein, unus solus: µovos | a. fein, sum [fui, esse] mecum; sine arbitris: αὐτόν είναι | gern a. fein, capto1 secretum; desidero1 secretum: μονούσθαι ήδέως | - der gern a. ift, solitarius: μονάζων | - jmb allein laffen (b. i. im Stiche laffen) destituo * [ui, útum] qm: μονοῦν =, ἀπομονοῦν = έρημοῦν τινα.

II) Adv. (f. b. a. nur) solum; tantum: µovov | nicht allein .. fonbern auch, non solum (tantam) .

sed etiam: ov μόνον . . άλλα καί.

III) Conj. (f. v. a. aber) sed, at, verum: alla δέ· μέντοι· ου μην άλλα· άταο δή | - allein in Wahrheit, at vero; verum enim vero: alla unv.

Alleinherrichaft, I) (als herrichaft eines Einzigen) imperium singulare; dominatus [ûs] unius; dominatio: ή μοναρχία: τυραννίς αυτοπρατορία | - ΙΙ) (αίδ Regierungeform) imperium, quod ab uno sustinctur: η μοναρχία. αυτοκρατορία.

Alleinherricher, qui solus regnat: ὁ μονάρχης τύραν-

νας αὐτοκράτως βασιλεύς.

alleinig, solus; unus: µovog.

allemal, allezeit, semper; omni tempore; usque quaque; numquam non: ἀεί ποτε έκάστοτε | — (als Versicherung) profecto; certe; haud dubie: ἀληθῶς ἡ μήν - allemal, wenn, quotiescumque; ὁποσάκις ἄν | — In Berbindung mit Zahlwörtern, und gwar mit distributivis, 3. B. allemal gwei, bini : κατά δύο I - mit ber Orbnungegahl und quisque 3. B. a. im funften Sahre, quinto quoque anno: διά πέμπτου έτους.

allenfalls, (f. v. a. etwa) forte; fortasse: τάχα εί τύχοι είτι | - wenn a., si forte: εί ποτε εί που.

allenthalben, omnibus locis; ubique; ubivis: $\pi \alpha \nu$ ταχού πανταχή | - a. her, ex omuibus partibus; undique: πανταχόθεν | - a. hin, in omnes partes; quoquo versus: πανταχοί πανταχόσε | - a. herum, per omnes partes; circum undique: πανταχόθεν.

Aller, (Riug in Deutschland), Alera; Allera; Alara. allerdings, omnîno; plane; admodum, utique; sane; nimirum; vero; scilicet: πάνυ δή γε δή.

allererst, Adv.. primum; demum: τὸ πρῶτον | - zti a., omnium primum: τὸ πρώτον πάντων.

allerheiligster, sacratissimus; sanctissimus: άγιώτατος 'ερώτατος | - s. bas Allerheiligfte, occulta et recondita templi; adytum; penetralia: τὸ άδυτον. τὸ ἱερώτατον.

allerlei, varius; multiplex; multimodus; omnis generis: παντοίος · παντοδαπός · ποικίλος · παμποίκιlos | - a. Menschen, homines omnium ordinum: ανθρωποι παντοδαποί | - a. Reben, sermones mul-

tiplices variique: λόγοι ποικίλοι.

allerliebst, I) (hochft geliebt) dilectissimus; unice dilectus: πάντων φίλτατος | - II) (hochft fieben8= werth) amabilissimus; lepidissimus: πάντων έρασμιώτατος πασι κεχαρισμένος | - ein a. Madchen, puella bellissima: ή πόρη εὐειδεστάτη - ein a. Gin= fall, bellissime dictum: τὸ ὁῆμα ἀστεῖον | — Adv. lepidissime : acreiog | - am allerliebsten, potissimum: μάλιστα | - allerliebst! (ale Zuruf) lepide: καλώς.

allernachft, proximus: έγγυτατα έγγυτάτω ών σύνεγγυς | - Adv. proxime; quam proxime: έγγύτατα:

έγγυτάτω· πλησιαίτατα.

Allernahrer, = rin, omnium rerum educator et altor; educatrix et altrix: ο, ή παντοτρόφος παμβώτως. παμβώτις [ιδος, ή].

allerseits, undique: xvxlodev - navragodev] - (f. b. α. Alle) omnes: σόμπαντες πάντες έφεξης.

allerwarts, usquequaque: πανταχού.

allezeit, f. allemai | - ein allezeit fertiger Rebner, orator, qui armatus semper et quasi in procinctu stat: ο δήτως άελ παρεσκευασμένος.

allgegenwärtig, praesens omnibus locis: πανταχοῦ

παρών [ούσα, όν].

Allgegenwart, omnipraesentia: το πανταχού πάσι παρείναι.

allgemady, f. allmälig.

allgemein, universus; generalis; communis; tritus; vulgaris; auch burch omnis: κοινός πανδημος [ov]. δημόσιος · καθολικός | - a. Welachter, risus omnium: συμπάντων γέλως [ωτος] - a. Billigung erh., laudor 1 ab omnibus; probor¹ omnibus: ἐπαινεῖοθαι ὑπὸ πάντων | es herricht a. Uebereinstimmung, omnes consentiunt [sensi, sensum] uno ore: πάντες συνομολογούνται | bas ift bas a. Gesprach, hie sermo est omnibus in ore: ούτος ὁ λόγος πᾶσι διὰ στόματός έστιν τούτον λόγον πάντες ποιούνται | - im Allgemeinen, in universum: όλως καθ' όλου τὸ σύμπαν κατὰ πάντων έν πεφαλαίω | - im A. über einen Gegenstand reden, dico [xi, ctum] in universum; loquor³ [cutus] de re generatim: λέγειν περί τινος καθ' όλου | - bas a. Beste, res publica; salus publica: τά ποινὰ ἀγαθά | - ein a. Gesprāch, sermo communis: o nowog loyos | - ein a. Sprichwort, proverbium sermone tritum: το παροίμιον κοινόν - a. machen, vulgo1: κοινόν ποιείν τι · διαδιδόναι τι είς πάντας | - nicht a. machen: retineo? [tinui, tentum] qd inter privatos parietes: μὴ ποιείν τι κοινόν αποκρύπτειν τι | - a. werben, vulgor1; increbresco3 [brui]: διαδίδοσθαι είς πάντας άναυτισοθαι έπικρατείν έκνικαν | - a. geschätt werden, sum [fui, esse] magnae existimationis: τιμασθαι ύφ' ἀπάντων συμβαίνειν είς δόξαν πρός των πολλών | - a. gelobt merben, bene audio 4 ab omnibus: ἐπαινεῖσθαι ὑπὸ πάντων.

omnes partes, = ex omnibus partibus: ὁμολογούμε-

νου έν πῶσι.

Allgemeinheit, communitas: τὸ κοινόν τὸ ἐπὶ πάνrag | ein aus ber A. herausgehobener Begriff, res disjuncta a communitate: ή έννοια πεχωρισμένη από τοῦ κοινοῦ.

Allgewalt, vis invicta: το κράτος ή δύναμις ή με-

allgewaltig, praepotens: παγκρατής [ές] παγκράτως παντοκράτως.

allhier, f. hier.

Allianz, alliiren (fich), Alliirte, f. Bundniffe, berbinden (fich) u. Bunbesgenoffe.

Allier (Kluß in Frankreich), Elaver [eris, m.]; Elaris is, m.

alljährig, anniversarius und Adv. quotannis; singulis annis: κατ' ένιαυτόν· τοῦ ένιαυτοῦ έκάστου. καθ' εκαστον ένιαυτόν.

Allmacht, omnipotentia: ή παντοπρατορία ή με-

γίστη δυναμις.

allmädtig, praepotens rerum omnium: πάντα δυνάμενος τὰ μέγιστα δυνάμενος πάντα κοατών παγκράτως | Gott ift allmächtig, nihil est, quod deus efficere non possit: ο θεός πάντα δύναται.

allmalig, quod paullatim fit: nærà sungóv nærà βραχύ bei Verben auch burch Zusammensekungen mit ύπο- | ber a. Versall ber guten Zucht, disciplina paul-latim labens: ἡ εὐταξία ὑποδιαφθειφομένη | — Adv. paullatim; sensim; pedetentim: gradatim: κατά σμικρόν κατά μικρόν κατά βραχύ βάδην ήρέμα | ein allmalig auffteigenber Bugel, collis molliter assurgeus: ὁ λόφος προςαλινής ηρέμα.

Allodial, proprius; allodialis: idiog arekng [ig].

Allobialant, ager immanis liberque: o aygos arelys. το γωρίον ατελές.

Allons! age! agite!agitedum!: ays wégs ayers ibr

เขา อก. allfeitig, ex omnibus partibus; in omnes partes; els navra | a. Bilbung haben, eruditus =, politus

sum omni doctrina: είς πάντα εν πεπαιδεύσθαι. alltaglid), quotidianus; vulgaris; trîtus; communis et vulgaris: καθ' έκαστην ημέραν καθ' ημέραν - II) (f. v. a. allbefannt, gemein) ayoquiog nowos bie a. Roft (bef. ber Golbaten) diarium: ή καθ' ή μέραν τροφή | cin a. Gesprach, sermo quotidianus: o loyos noivos | ein a. Sprichwort, proverbium sermone tritum: τὸ παροίμιον κοινόν | - bas ift ctw. gang A., hoc ex trivio petitum est: τοῦτ' ἐστι τῶν τυχόντων τι | e8 wiberfährt jmbm etw. gang A., valgaris et quotidiana res contingit3 eui: των προςτυχόντων τι συμβαίνει τινί | - Adv. quotidie; singalis diebus: καθ' ημέραν καθ' εκάστην ημέραν. Alltaglichfeit, vulgaris oratio: & loyog nowos o tov πολλών λόγος.

allumfaffend, =gebend, =fdliegend, eingens et complexus omnia: ἀμφιλαφής [ές] · πανδεχής [ές].

Allbater, parens communis omnium: ò πάντων των όντων δημιουργός ο τόδε το παν γεννήσας ο δημιουργός πατήρ τε έργων.

allivaltend, (b. Gott) rector et moderator rerum omαπαντων.

allgemeingültig, quod valet2 in omnibus rebus; sin allweise, praeditus summa sapientia: πανσοφός [ov] σοφώτατας τελέως σοφός.

> alliviffend, (v. Gott) sciens omnes res ob. omnia; cujus notitiam nulla res effagit3 [fûgit]: ὁ πάντ Elding.

allwo, f. wo.

allzu, bei Adj. u. Adv. zur Bezeichnung eines Ueber= maages, nimis; nimium ober burch ben Compar. des dabeistehenden Wortes: griechisch ayav. Liav. gewöhnlich burch ben Compar. zu welchem häufig noch του δέοντος oder του προσήμοντος tritt | allzulange, nimium din: Aleko zgóvov | - allzu furchtsam sein, timidior sum: είναι φοβερώτερον, · δειλότεφον | - jmb allzuweit berfolgen, sequor3 [secutus] qm longius: διώκειν τινα ποδόωτέρω.

allzubald, praemature: πρωϊαίτερον του δέοντος.

προ ώρας.

allztigleid), simul una: ομού πάντες [πάσαι, πάντα]. έφεξης πάντες σύμπαντες.

allaugroß, nimius; nimis magnus: μείζων.

Almanach, fasti: ai Empuspides.

Almofen, stips; beneficium: το δώρον ή έλεημοovn ! - A. geben, spargo3 [si, sum] stipem; largior': διδόναι :, έπαρκείν τοῖς δεομένοις ευ ποιείν τους ἀπόρους | - A. fammein, cogo locegi, coactum] ob. colligo [legi, lectum] stipem: συλλέγειν τα δώρα τοις δεομένοις | - jmb um A. bitten, emendicol stipem a quo: προςαιτείν ε, αγείρειν δώρα | - b. A. leben, vivo3 [vixi, victum] aliena misericordia; victito stipe precaria: τρέφεσθαι δώροις 1 b. imbe A. leben, vivo3 [xi, ctum] sustentatus ope ejs: τρέφεσθαι τοίς δώροις τινός.

Almofengeld, stips collecta: τα δώρα ή έλεημοσύνη. Almofenier, qui est regi (principi) a largitionibus : ο επίτροπος της έλεημοσύνης του βασιλέως οδ.

του άρχοντος.

Mp, incubo [onis. m.]: o aveyaliwn [wvos] . Ecuάλτης [ov] | - vom A. gebrückt werden, dilador³ [lusus] ab incubone: πιέζεσθαι ὑπ' ἐφιάλτου.

Allphruden, suppressio nocturna: ò aviyaliwv

[ωνος] · ὁ ἐφιάλτης [ου].

λίβεπ, Alpes [ium, m.]; Alpîni Montes: η Άλπις [εως]: αἱ Άλπεις [εων]: τὰ Άλπεινα ὄρη: τὰ Άλπεια σρη | - zu ben A. gehörig, bon ben A. fommend, auf den Al. befindlich, Alpinus: "Αλπινός "Αλπειος" Αλπειος Αλπειος bieffeits ber A., cisalpinus: ὁ έντος των Αλπεων ὁ έπὶ τάδε των "Αλπεων - jenseits ber A., transalpinus : ό Υπεράλπειος | - a. Fuße ber A., subalpinus ; δ ύπο ταις "Αλπεσι κείμενος.

Mipenbewohner, Alpieus: o Almeiog.

Alphabet, I) literae; ordo literarum: τα γράμματα. τά στοιχεία | - II) (f. b. a. Abc 3. B. bas Alphabet fernen, f. Abc).

alphabetisch, dispositus ordine literarum: κατά στοιχείον κατά τὰ στοιχεῖα (συγκείμενος) | — Adv. ordine literarum: κατά στοιχείου - ctw. alphabetisch orbnen, digero3 [gessi, gestum] qd in literas : διατάττειν τι κατά τὰ στοιχεία.

als, 1) (als Zeithartifel) ut; ubi, beide mit bem perf. indie.; quum mit b. praes. ob. perf. indie., bei wienium: πάντα διοικών, «κυβερνών έπιμελούμενος berholten Handlungen (fo oft ale) mit bem imperf. u. plusquamperf. ind.; aber in ber Erzählung mit bem imperf. u. plusquamperf. conj.: ore hvina tog'l έπεί επειδή, fammtlich mit bem Indie., wenn bon wirflichen Ereigniffen gerebet wird; mit bem Optat., wenn Bebanten u. Borftellungen ob. wieberholte Sanblungen in ber Bergangenheit angeführt werben; bei allgemeinen Borftellungen ob. wieberholten Sanblungen ber Wegenwart steht oran ob. onoran mit dem Conjunct. | - Sehr häufig wird bie Bartifel alle latein. burch bas Barticipium und ben abl. abs. (griech, gen.

absol.) ausgebrudt |

II) ale Bergleichungspartitel A) nach bem compar. u. nach Berben, Die einen Comparatibbegriff (1. B. malo, praestat) enthalten, quam: " | - ftatt quam mit bem nomin. (ob. mit bem accus. in ber Conftruction bes accus. e. inf.) ficht auch lateinifch ber Ablat., gried). ber genit. compar. mit Beglaffung ber Bergteichungspartitet (3. B. größer als ich: major me: µeigov euor | - Bei Zahlenbestimmungen, nach amplius, plus, minus, major (alter), minor (junger) bleibt quam oft gang treg, 3. B. mehr als feche Monate, amplius sex menses; er ift junger als awangig Jahre, minor est viginti annorum: ebenfo wird im Griech, nach πλέον, πλείω, έλαττον mit einem Zahlworte ή gewöhnt, weggelaffen, ohne Beränderung der Constru-ction, 3. B. atter als 70 Jahr: Ern yegovas nleiw έβδομήμοντα | - als baß, quam ut; quam qui mit folg. conjunct.: η ώστε mit folg. infin. | - als in Gemäßheit zu erwarten ift, quam pro: η κατά: η πρός|

B) nach Wortern, Die eine Gleichheit, Achnilchfeit, Ungleichheit zc. ausbruden (wie: aeque, idem, par, alius, secus etc.) heißt alle atque, ac, et, nach idem auch qui (3. B. fle ziehen ebenso hinweg, als sie kamen, iidem abeunt qui vensrunt): im Briech. wird bei folden Wortern ber Bleichheit ob. Ungleichheit, Aehnlichkeit ober Berichiedenheit bas ales gewöhnlich ausgelaffen u. ber berglichene Gegenstand in den Dat. gesett, 3. B. die Freien dutden baffelbe als od. wie die Stlaven: of elebasou ra αὐτὰ πάσχουσι τοῖς δούλοις | - Rach talis, tantus, tot etc. wird alle burch bie entsprechenben Correlat. qualis, quantus, quot bezeichnet, 3. B. ein fo großer Rampf als noch nie war, tanta dimicatio, quanta nunquam fuit. Ebenfo im Griech. 3. B. fo groß als: το-σούτος, όσος | bei Schwuren: fo wahr als, ita ob. sie mit folg. Conj. d. B. so wahr als Gott mir helfe, ita me deus javet!: griech. οῦτω, οῦτως d. B. so wahr mir Gott helse: οῦτως ὀνείμην |

C) nach negativen Gagen und Fragen (i. b. a. außer) praeter, praeterquam, nisi (3. B. ich fah Niemand, als ibn, vidi neminem praeter illum; nemo est bonus, nisi sapiens: im Griech. εί μή· ότι μή· πλην εί | nicht anbers, als nihil alind nisi ob. quam; ovder allo 4. ovder allo .. &ll no ovder .. Ell n ebenfo in ber Frage, quid aliud, nisi ob. quam: ri allo n | III) ais Erstärungspartifel A) zur Anfügung einer nä-

hern Bestimmung an einen vorhergehenden Wegenstand ober als einfache Apposition, bleibt alle im Lat. unüberfett (3. B. Furius lernte als Rnabe, mas zu lernen mar, Furius puer didicit discenda; Cicero pertrieb als Conful ben Catilina aus ber Stadt, Cicero consul expulit Catilinam urbe: im Briech, mirb sais entweber ebenfalls ausgelaffen, ob. gewöhnlicher burch cov, ούσα, ον ausgebrudt (3. B. ich rathe bir als Freund: gllos ων συμβουλεύω σοι) | - bei ben Berben: als eiw. gelten, angesehen werben, fich als etw. zeigen, als eim ericheinen u. bgl. wird alle burch at ob. pro ausgebrudt, g. B. die Meghptier berehren ben Sund u. bie Rage ale Gotter, Aegyptii colunt's [colui, cultum]

capem et felem ut deos; bas Wort wurde als gunftigee Beichen aufgenommen, verbum acceptum est pro bono omine): im Briech. wird bei folden Berben bie Bartifel sals gar nicht ausgebrückt (3. B. fle betrachtes ten dies als ein großestinglud: ταύτην μεγάλην συμ-

φοράν ένομιζον) |

B) Jur Angabe bes Grunbes, utpate; quippe (8. B. die Conne scheint bem Democrit groß als einem berühmten Manne, sol Democrito magnus videtur, quippe viro erudito); aud burch einen eigenen Cat mit utpote qui-, quippe qui-, quum mit folg. Conj. (3. B. Nuceria u. Nola waren als famnitische Orte treu, Nuceria et Nola manserunt2 [maneo] in fide, utpote quae ob. quum loca Samnitica essent): im Griech. wird in biefem Fall alle burch are ob. 8%, auch are 8% mit bem Bartic. ausgebrudt (3. B. Chrus freute fich über bas fcone Rieib, ale Rinb, bas ben But fiebt: o Kvoos, are nais wo nat giloκαλος και φιλότιμος, ήδετο τη στολή) | — Bird bas Prabicat nur bergleichungsweife ausgefagt (als, gleichwie), fo fteht tamquam ; velut ; loco (3. B. ich ber= laffe das Leben wie eine Herberge, discêdo³ [cessi, cessum] ex vita, tamquam ex hospitio): ώσπερ ob. wg. 1 - ale wenn, gleich ale ob, gleich ale wenn, quasi; quasi vero; tamquam; tamquam si, mit folg. Conj.: ws, Soneo mit folg. Partic. | - negativ, nicht als ob, nicht als wenn, non quo; non quin : ova cos, ova ore 2) f. b. a., jum Beispiel, als jum Beispiel, at; velut; veluti: olov olov oh avrina.

alsbald, f. fogleich.

alsbann, f. bann.

alfo, I)(Folgerungspartifel) igitur; ergo ; itaque; ideo; proinde: τοίνυν άρα ουν ουκουν νυν δή - II) Adv. (f. v. a. auf biefe Weife) ita; sie; adeo; hunc in (ad) modum: ούτως · ούτω δή · ώδε · τηδε.

1. alt, ätter, ättefte, I) (was schon lange bagewesen ift, s gebauert, bestanben hat), vetus; vetustus; inveteratus; antiquus; priscus; pristiaus; obsoletus: παλαιός άρχατος άρχαιότροπος [ον] παλαιότροπος [ov] - ein a. Solbat, veteranus miles: ὁ παλαιός ob. πρεσβύτερος στρατιώτης | ein a. llebel, malam inveteratum: το κακον πεπαλαιωμένον | ein a Gerfommen, mos acceptus a patribus; ο νόμος παλαιός, acexaios | bu bift noch ber atte, obtines2 [tinui, tentum | antiquum; o avrog el |- bie Alten (bie in b. Bor= zeit lebten), veteres; antiqui; ot nadacol. oi nádac. οί ἀοχαΐοι |- f. b. a. bie Borfahren, majores: οί πρό-

γονοι οι προγεγενημένοι οι πατέρες | Β) im Compar. (f. b. a. früher, erfter, 3. B. Dios nhflus ber Meltere), superior: ο πρεσβύτερος |

II) (ein bobes A. habend, bef. b. Menfchen), grandis; grandior (mit u. ohne natu); gravis aetate; decrepitus: ὁ πρεσβύτης, ἡ πρεσβύτις [ιδος] · πρεσβύτερος· γηραιός οδ. γεραιός | - ein Aiter, senex: ὁ γέρων ovτos] πρέσβυς [εως] eine Mite, ein a. Weib, anus [ûs]; anicula; vetula: ή γρανς | wie ein a. Weib, aniliter: γοαίκως | alt und stumpf sein, confectus sum aetate et senio: καταπεπονημένον είναι γήρα | — Im Compar. alter, major (mit u. ohne natu): ποεσβύτεnatu: πρεσβύτατος γεραίτατος | ber Aellefte bes Stammes, maximus stirpis; ὁ ποεοβύτατος του γέvovs

III) (ein bestimmtes Alter habend, irgendwie alt fein) natus sum mit folg. accus, ber Jahre ober blos burd sam mit folg, genit, ber Jahre, g. B. er ift feche Jahre a., natus est sex annos ob. est sex annorum: im Gried. bleibt bas Abject. entweder ganz weg und die nähere Angabe der Jahre wird durch den Genit. ausgedrückt, od. man gebraucht γεγονώς mit dem aecus. der Jahl, z. B. sechs Jahre alt, ξε έτων οδ. ξε έτη γεγονώς [νῖα, ός] über dierzig Jahre a. sein, excessi secho] quadragesimum annum: γεγονέναι πλείον τι ή τεσσαφάναντα έτη | noch nicht zbunzig Jahr a. sein, minor sum viginti anuis: εἶναι ἐντὸς τῶν εἴκοσι ἐτῶν | chenso a. sein als imd, sum [fui, esse] aequalis cui: εἶναι ὁμήλικά τινι | ἄlter sein als imd, antecol si cui aetate od. antecèdo's secssi, cessum] cui aetate: πρεσβύτερον εἶναί τινος προέχειν τινὸς ἡλικία | sür wie a. håtst du mich? quid aetatis tibi videor? πηλίκον με νομίζεις; | — Αὐν. vetuste; antique: παλαιῶς ἀρχαίως.

2. Alt, Altstimme, vox secunda: ή δευτέρα φωνή. altabelig, natus antiquo genere: εύγενέστατος.

Altai (Gebirg in Aften), Altaius mons; montes Altaii; bei ben Alten Imaus.

Altan, solarium; podium; τὸ αἴθριον ὁ ξυστός.

Alltar, ara, altaria [ium, n.]: δ βωμός: ή έστία· τὸ δυσιαστήσιον |- cin fleiner A., arula: δ βωμίσκος: ή έσχάσα | cinen A. crrichten, statuo [tūi, tūtum] aram: ίδούειν τὸν βωμόν | vor dem A. [chwören, juro¹ tenens aram: ὁμνύναι, ποιεῖσθαι ὅρκον ἐπὶ τῷ βωμῷ od. ἐπὶ τἢ έστία |- Sacrament des Alfars [. Abendmal.

Altarbede f. Altartud.

Alterdiener, minister altarium: ὁ ὑπηφέτης τῆς ἐστίας οδ. τοῦ θυσιαστηρίου.

Mitarferze, fax cerea ad aram accendenda; fax altarium: τὸ κηφίον ἐπιβώμιον.

Altarleuchter, candelabrum altarium: ὁ λυχνούχος ἐπιβώμιος.

Altartud, tegmen altarium; το πέτασμα τοῦ βωμοῦ, = τῆς ἐστίας.

altbaden, Brot, panis vetus, = strictus: Folog [ov]. Alt = Bunglau (Stadt in Böhmen), Boleslavia Vetus;

Fanum Boleslai Vetus.

altbeutsch, burch ben Genisio, veterum Germanorum: τῶν ἀρχαίων Γερμανῶν | sid a. tragen, imitor¹ amictum veterum Germanorum: ἐλέσθαι στολὴν τῶν ἀρχαίων Γερμανῶν.

Altenburg, 1) (Stadt im Herzogth.,gleich, Nam.) Altenburgum | — II) (Stadt in Baiern) Atilia.

Alter, I) (die natürliche Dauer eines Gegenstandes, besfonders des Menschen) aetas; aevum: ή γενεά.

II) (f. v. a. Lebendzett, od. ein gelvisser Theil derselben) aetas: ἡ ἡλικία | - das angehende Alter, aetas prima od. iniens [euntis]: ἡ νεότης [ητος] ἡ ἀκμή τῆς ἡλικίας ἡ ῷρα |- mānnliches, trāstīges, reises A., aetas virlis; a. adulta; a. eorrodorata; a. matura: ἡ ῆρη ἡ μέση -, ἐστηκνῖα , καθεστηκνῖα ἡλικία | die im mānnlichen A. stehen, pudēres [um]: οἱ ἡρῶντες οἱ ἔσηβοι | - hothes A., autar no. III. | - gesettes A., aetas composita et moderata: ἡ ἔμφρων ἡλικία | das A., die Bassen du siènen aetas militaris: τὰ στρατεύσιμα ἔτη | - einer, der in diesem steht, maturus militiae: στρατεύσιμος |- im bestem A. stehen, sum in ipso aetatis slore: εἶναι ἐν ἀκιῆ, dd. ἐν ταῖς ἀκιαῖς ἔχειν ἀνθοῦσαν ἀκιμήν | im höheren A. stehen, sum provectiore aetate od. sum provectus ae-

tate longius: είναι προβεβημότα τῆ ηλικία | - in (von) bem (diesem) A. sein, id aetatis sum: τηλικού-

τος [αύτη, οῦτο] τηλικόςδε.

III) pragmant, das A., s. d. a. das hohe A., senectus; senilis actas; actas extrêma: τὸ γήφας [ως] τὸ βαθὺ γῆφας ἡ πολυγηφία | cin trafibolics A., senectus cruda ac viridis: τὸ ἰσχυρὸν -, ἐξὸωμένον γῆσας | tis ins A. leben, venio [véni, vêntum] ad senectutem, = ad extremam vitam: ἐφιχυεῖσθαι τοῦ γέφως | - sprid) μοτί. A. bringt Crsasprung, usus venit ab annis seris: τὸ γῆφας πεῖριν φέφει οδ. παρέχει | A. schütt vor Thorheit nicht, lupus mutat pilum, non mentem: τὸ γῆφας οῦν ἐστιν ἐν σνέπη τοῦ ἀποληφεῖν.

B) übertr. (f. v. a. die alten Leute), senes [num]: ot γέφοντες | das A. will immer Beschäftigung haben, senectus semper agit³ [êgi, actum] qd: ot γέφοντες

άεί τι πράττουσιν.

IV) (die längstvergangene Zeit) antiquitas: ἡ παλαιότης ἀρχαιότης | vor Alters, antiquitus; olim; quondam: πάλαι | von Alters her, e vetere memorià: τὸ πάλαι τὸ πρίν τὸ παλαιόν τὸ ἀρχαῖον.

altern, senesco³ [nŭi]; consenesco³; senex fio³ [factus, fieri]: ματαγηράσμεν γηράσμεν επὶ τὸ πρεσβύτερον ιένω: επὶ τὸ γεραίτερον πορεύεσθω: ἀπογηράσμεν παρηβάν | - Jugleid mit etw. a., consenesco³ re: ματαγηράσμεν | einer, ber gealtert ift, affectus aetate ob. seaectute: ματαγηράσας | fdon eiw. gealtert, jam senior aetate: ήδη γεραίτερος.

Alfernative, conditio gemina: ή συνθήμη διπλή | jmb bic A. fiellen, propôno³ [pŏsŭi, pŏsitum] geminam conditionem cui: ποιείσθαι συνθήμην διπλήν τινι. alferniren, f. abwedfeln.

Alteregenosse, aequalis: ὁ ἡλιπιώτης ὁ ἡ ἡλιξ [nos]. alterestadh, confectus ob. decrepitus senectute: βαρός [εῖα, ὑ] ὑπὸ γήρως ob. γήρφ.

Alltersschwäche, aetas decrepita; senium: τὸ γῆρας [ως] -ἡ ἀπόληξις ἡλικίας ἡ ἐκ τοῦ γέρως ἀσθένεια | wegen *, αιδ Ν., propter aetatem: ὑπὸ τοῦ γήρως.

Allterthümler (nimius), amators, admirator antiqui-

tatis, antiquarius: ὁ φιλάρχαιος.

alterthümlid), antiquus; priscus; vetustus; obsoletus: ἀρχαϊος ἀρχαϊκός.

Alterthum, vetustas; antiquitas: ἡ ἀρχαιότης [ητος]
— II) (f. b. a. Dentmal aus bem A.) antiquum opus;
numentum antiquitatis: τὸ ἀρχαιον παλαιόν.

Allterthumsforscher, investigator antiquitatis: ὁ ἀρχαιολόγος ὁ περί τὰ ἀρχαῖα σπουδάζων.

Alterthumsforschung, studium s, investigatio antiquitatis s rerum antiquarum: ή περί τὰ ἀρχαΐα διατριβή ή ἀρχαιολογία.

Allferthumskenner, perstus antiquitatis; & άρχαιο-

Miterthumsfunde, scientia antiquitatis, = antiquarum rerum ob. literarum: ἡ ἀρχαιολογία.

Alterthum&wiffenschaft, studium antiquitatis ob. -antiquarum literarum; ή άρχαιολογία.

altfrantisch, f. attmobisch.

alfglättbig, sequens fidem patrum ob. maiorum; cultor religionis antiquae: ὀρθόδοξος [ον].

altherfommlich, inveterâtus; priseus; vetustus: ἀρχαιοποεπής [ές]· ἀρχαίος. Mifif, cantor secundae vocis: o the deviceas govis

ώδός ό την δευτέραν φωνίν άδων.

altflug, seniliter prudens; qui vult ultra annos sapere: παλαιόφοων [ονος] - a. thun, gero³ [gessi, gestum] me prudentiorem quam aetas fert: ἔχειν παλαιοφούνως.

Altmark (Landschaft in Preugisch = Sachsen) Marchia

Vetus.

Alltmeister, magister senior opisicum: ὁ τῶν δημιουςγῶν ἐπιστάτης ποεσβύτερος.

altmodisch, obsolêtus; exolêtus; antiquis, prisci moris: ἀρχαιόχοπος [ον]· ἀρχαίος |- Adv. more antiquo, s prisco, s veterum: ἀρχαϊκῶς |- sich a. sich en, imitor¹ amictum patrum: ἐνδύεσθαι ἀρχαϊκῶς : χοῆσθαι ἐματίοις ἀρχαιοτρόποις | a. gesteibet, obsolêtus: ἐνδυόμενος ἀρχαϊκῶς.

Altmühl (Fing in Baiern), Almonus; Alèmo [onis, m.].

Altmutter, avia: ή τήθη.

Altona (Stadt in Holftein), Altonavia; Altona.

Altorf (Stadt in Denfchland), Altorpium; Palaeo-come [es].

Alltvater, avus: o aganyos rov yévovs.

altväterifch, f. altmodifch.

Altbordern, majores: οἱ ἄνωθεν τοῦ γένους οἱ πρόγονοι.

Algei (Stadt in Rheinheffen), Alesja.

am (f. b. a. an bem), f. an | - bor bem superl. wird eb nicht besonders übersetzt, z. B. am besten, am schönsten 2c., optime, pulcherrime: βέλτιστα κάλλιστα.

Amalfi (Stadt in Unteritation), Amalphia; Melphia. Amalgama, mixtio metallorum: ἡ ngãσις τῶν μετάλλον.

amalgamiren, tempéro 1 =, miscéo 2 [seŭi, stum ob.

xtum] qd: μιγνύναι συμμυγνύναι. Amanuenjis, amanuensis; scriba; ὁ ὑπογραφεύς.

Amarant (Pflanze), amarantus: ὁ ἀμάραντος.

Umajone, Amazon: ἡ Ἰμαζών [όνος] - plur. Amazones: αἰ Ἰμαζόνες | - figürl, (cin tühneð, muthlgeð Melb) mulier =, virgo [inis] bellicôsa; = fortis; = ferecioris animi; virago [inis]: ἡ γυνὴ πολεμική = τολμηρά.

amazonicus: 'Auagóvios | - Adv. more

Amazonum: δίκην Αμαζόνων.

Amazonenfleid, vestis Amazonia, = paene virilis: ή έσθης [ητος] 'Αμαζονία.

Ambaffade, Ambaffadeur, f. Gefanbichaft, Gefanbter.

Umbe (im Lotto), dyas [adis, f.]: ή δυάς [άδος].

Amberg (Stadt in Baiern), Amberga.

ambitiös, Ambition, f. ehrgeizig, Ehrgeiz.

Amboife (Stabt in Franfreich), Ambacia; Ambosia.

Umbos, incus [ûdis]: ò anpor [ovos].

Ambro, ambra, ambrum: τὸ ἄμβρου. Ambrosia, ambrosia; ἡ ἀμβροσία.

Ameife, formîca: ὁ μύομηξ [ηκος] · ὁ μύομος | - cine fleine A., formicula: τὸ μυομήκιον | volter A., formi-

côsus: μυομηκώδης.

Umeisenhaufen, = hügel, caviculus formicarum: ή μυομητιά ὁ μυομηδών [ωνος].

Amen, fiat; ita fiat; ratum sit, s esto: ἀμήν πύριον

ἔστω | - (am Schlusse einer Rebe) dixi: εἴοηπα | - A. sagen, peròro¹: τελευτᾶν τὸν λόγον.

America, America; India Occidentalis; Terra Noval - Umerifaner, amerifanish, Americanus.

Amethyft, amethystus: ή άμέθνστος | - aus A., bon ber Farbe des A., amethystiaus: άμεθύστινος.

Amiant, amiantus: o aulartog.

Amiens (Stadt in Frankreich), Ambiani [orum]; Ambianum; Samarobrîva | - Adj., Ambianus; Ambianensis.

Amine, nutrix: ή τιτθή· τροφός [- imbo A. fein, sum nutrix cui: δηλάζειν παιδίον τι· τιθηνεΐν.

Ammendienst, munus nutricationis: τὰ τῆς τινθῆς

Ammenlohn, merces nutricis: ὁ τῆς τιτθῆς μισθός. Ammenmährden, fabula nutricularum: τα τιθηνών

μυθάρια.

Amnestie, oblivio (mit u. ohne rerum anteaetarum); venia praeteritorum; impunitas; incolumitas; ή ἐμνηστία: άδεια | - um A. bilten, precor¹ veniam praeteritorum a quo: δεῖσθαι ἀμνηστίαν τινός | Υ. erhalten, impětro¹ veniam praeteritorum: τυγχάνειν ὰμνηστίας | Μ. eriheisen, dôno¹ qm venià et incolumitate: ἐπαγγέλλεσθαι· μὴ μνησικακεῖν.

Ampfer (Saucrampfer), rumex [icis, f.]: το λάπαθον. Amphibie, bestia anceps; animal et in terra et in

aqua vivens: τὸ ἀμφίβιον.

Umphitheater, amphitheatrum: το αμφιθέατρον. amphitheatralist, amphitheatralist, quod efficit ve-

lut amphitheatri speciem: ἀμφιθεατρικός. Umfcl, merŭla; turdus merŭla: ὁ κόσσυφος · κόψιχος.

Amsterdamum; Amsterodama | — Adj. Amstelodamum; Amsterodamum; Amsterodama | — Adj. Amstelodamensis; Amsterodamensis.

Umt, munus [eris, n.]; officium; magistratus [ûs]; provincia: τὸ ἔργον ἡ τάξις [εως] · ἐπιμέλεια · τιμή] obrigfeitliches A., magistratus: ή ἀρχή | M. im Rriege, imperium: ή στρατηγία | fich um ein A. bewerben, ambio [ii, îtum] magistratum: σπουδαρχείν μεταπορεύεσθαι άρχην | ber fich um ein A. bewirbt, candidatus: ὁ μεταποφευόμενος =, παραγγέλλων άρχήν | cin A. antreten, capios [cépi, captum] provinciam: λαγχάνεινε, είζιεναι την άρχην καθίστασθαι είς ἀρχήν | ein Al. bermalten, fungor3 [functus] munere: ἄρχειν άρχην· είναι έν τέλει | - bas A. nieberlegen, abdico me s, abeo [ii, itum] magistratu: έξίστασθαι:, ἀπαλλάττεσθαι της ἀρχης | - οαδ ift mein A., hoc meum est: τουτό μοι προσήπει | Rraft des Amtes jmds, pro auctoritate: κατά την γνώμην-, κατά τὸ ἀξίωμά τινος | — II) (f. b. a. Inbegriff ber Drifchaften einer Jurisdiction) praesectura: ή ἐπαφzia· διοίμησις | — III) (f. v. a. Amtshans) sedes praefecturae: το δικαστήφιον.

amtlich, publicus; quod ad manus pertinet; δημόσοιος | — Adv. publice; publica auctoritate; ἐκτῶν προςηκόντων δημοσία.

amtios, privatus; qui vacat ab omni reipublicae administratione: ιδιώτης ιδιωτικός άτιμος άρχης.

Amtlofigfeit, vacatio muneris publici; vita privata: ὁ βίος ίδιωτικός· ίδιωτεία.

Amimann, quaestor: ὁ ἄρχων [οντος]· κοιτής [οῦ]· δικαστής. Umtobote, nuncius praesecturae; o dyyslos the έπαρχίας.

Amtebruber, f. Amtegenoffe.

Umtodiener, apparitor quaestoris: o unnosing o on-

Amtecid, sacramentum: o conos (mit u. ohne dyuo-6105) | - ein A. ablegen, dico4 [xi, ctum] sacramentum; ἀποδούναι =, ομνύειν τον δοκον.

Amtheifer, studium =, cura muneris tuendi: ή σπουδαιότης [ητος] ποοθυμία | — II) (f.v.a. all jugrofe Strenge) severitas censoria: ἡ αὐστηρότης | in A. gerathen, utor3 [usus] severitate censoria: χρησθαι αύστηφότητι.

Amtoführung, administratio muneris: ή ἀρχή.

Amtogehülfe, I) (f. b. a. Substitut) vicarius: o σύνερyos [- II) f. v. a. Amtegenoffe, f. b. 28.

Amtsgenoffe (Bruder, Gehülfe), collega; socius muneris: ὁ σύναρχος συνάρχων [οντος].

Umtogeschaft, negotium publicum; munus officii: τὰ καθήκοντα τὰ τῆς ἀρχῆς τὰ περί τὴν ἀρχήν. Amtsgewalt, potestas: ή δύναμις.

Amtsjubilaum, sollemnia =, festum muneris per quinquaginta (ob. viginti quinque) annos administrati; jubilaeum: τὰ ἰωβιλαῖα.

Amtoficid (= tracht), vestis forensis; forensia [ium]:

ή έσθης [ήτος] ίερά.

Amtomiene, vultus [ûs] gravis; persona gravis; gravitas (censôria): σεμνοπροςωπία | eine A. annehmen, fero [tuli, latum, ferre] praeme severiorem vultum; compôno3 [posui, situm] vultum: σεμνοπροςωπείν.

Amtonachfolge, successio (in munere): ή διαδοχή

Amtonad)folger, successor: o diadozos aoxis.

Amtopflicht, officium muneris: τὰ τῆς ἀρχῆς · τὰ ναθήκουτα.

Amtercife, lustratio provinciae; iter publicum: n όδος δημοσία.

Amtofchreiber, scriba praefecturae: ὁ γραμματεύς. Amthfiegel, sigillum publicum: ή σφοαγίς [ίδος] δη-

μοσία. Amtoftadt, sedes praefecturae: ή πόλις ἐπαρχίας.

Umtoffenereinnehmer, quaestor praefecturae: o the έπαρχίας ταμίας.

Amtoftube, zimmer, conclave magistratus: ή στέγη τοῦ ἄρχοντος.

Amtstag, f. Gerichtstag.

Amtstracht, f. Amtsfleid.

Umtstrene, fides in munere administrando spectata: ή άρετή.

Umtoverhaltniß, ratio muneris: τὰ τῆς τάξεως. Umtsberrichtung, negotium publicum: ή άρχή το

Amtovertreter, vicarius: & avri rivos agrav, = TEταγμένος.

Amtoverwaltung, administratio praefecturae: 7 άρχη τὸ ἄρχειν.

άρχης γιγνομένη.

Amtsbezirf, fines praesecturae; territorium: ήχώρα. Amulet, amulêtum; phylacterium: το βασκάνιον. φυλακτηριου.

Amufiren, f. ergogen.

an, I) prp. A) mit bem dat. (mit bein Artifel guiv .: am b. a. an bem) 1) eig., örtlich, (am Martte, an ber Strafe, am Fluffe, am Ropfe ec.), ad; apud; juxta; prope; in c. abl.: ἐπί c. dat., πρός c. dat., παρά e. dat., auch έπί c. genit. | - an etw. hangen, pendeo2 [pependi] ex qua re: κρέμασθαι έκ οδ. ἀπό TLVOS.

b) übertr. zur Bezeichnung bes Theile, auf ben fich Die Handlung bezieht, lat. ber abl. ob. ex: griech. ber refpectib. accus. ; 3. B. an ben Fußen leiben, laboro1 pedibus od. ex pedibus: κάμνειν τους πόδας.

2) pon ber Beit, lat, mit bem ablat.; griech, mit bem dat. mit u. ohne έν; 3. B. am britten Tage, tertio die: τη τρίτη ήμέρα | an blesem Tage, hoe die: έν

ταυτη τη ημέρα.

3) bei Angabe des Mittele, bes Grundes, ex; ab: έμ (έξ) od. der bloße dat., 3. B. jmb an der Stimme erfennen, aguosco³ [nôvi, nôtum] qm ex voce: ἀναγνωρίζειν τινὰ έκ τῆς φωνῆς od. τῆ φωνῆ | an einer Rrantheit fterben, pereo [ii, itum] a morbo: τελευταν νόσφ οδ. έκ νόσου.

4) bei Adverbialausbrüden: an u. für fich, per se: αὐτὸ καθ' αὐτό τὸ καθ' αὐτό | eð ift an bem (f. b. a. es ift mahr), est ita; verum: gou ταύτη.

B) mit b. accus. (auf die Frage wohin ?) 1) eig., örtlich, ad; in c. accus.: noog=, Elg=, enl =, naoa e. accus.] bis an, usque ad: μέχοι (μέχοις) = od. άχοι e. genit.

2) bei unbestimmten Zahlangaben (an bie hun-bert, an tausend ic.), ad, eireiter, ferme: dupe -,

περί =, είς =, πρός c. accus.

II) Adv. von an, ab, iude ab: ἀπό, ἐκ ! - bei Busammensetzungen mit Berben, 3. B. ich bete an, ich treibe an 2c., f. die Berba anbeten, antreiben 2c. Ebenso in ber Berbindung mit Statt f. anftatt.

Unadyronismus, peccatum in ratione temporis admissum: τὸ ἀμάρτημα χρονολογικόν | - einen A. machen, aberro a vera ratione temporis: σφάλλεσθαι περί τον χρόνον.

Anagramm, anagramma [atis, n.]: το άναγραμμα.

analog, f. analogisch.

Unalogie, analogia; similitudo: ἡ ἀναλογία.

analogifd), analogicus; similis; consentiens; avá-Loyos [ov].

Analyse, explicatio; enodatio; expositio; ή ἀνάλυσις

analhfiren, explico1; explano1; enodo1: διορίζεσθαι analyticus: άναλυτικός.

Anapaft, (Berefuß ...) anapaestus: ò avanaistos. Unarchie, effrenata licentia multitudinis: ή ἀναρχία. ανομία.

Anathem, f. Kirchenbann.

Unatom od. Anatomifer, anatomicus: avaropinos. Unatomie, anatomia; anatomice [es]: ή ανατομική (sc. τέχνη)· ἀνατομή |- Η) (alb Ort) theatrum anatomicum: το ἀνατομικόν.

anatomiren, incido3 [cidi, cisum] corpus mortui scrutor que viscera et intestina ejus: ἀνατέμνειν τι. anatomist), anatomicus: ανατομικός.

Amtowurde, dignitas; anetoritas: ή τιμή ή έκ της anbaden, (antieben) an etw., adhaeresco3 [haesi, haesum] ad qd: προςπολλάσθαι · έμφυναί τινι.

Anbau, I) (Bebauung, eig. u. figuri.) cultura; cultus [us]: r έργασία (χώρας) | - B) befond. (Rieberlaffung) colonia: η κατοικία κατοίκισις [8005] - II) (an einem Bebaube) accessio: ή έποιποδομη.

anbauen, I) (bebauen eig. u. figuri.) colo3 [colui, cultum] qd: έργάζεσθαι γεωργείν κατοικίζειν | B) r. fich a., colloco domicilium: natoinizeodai. μετοικίζεσθαι | - II) (bazu bauen) astruo3 [xi, ctum]; adjungo3 [nxi, netum] qd cui; facio3 [fêci, factum] accessionem aedibus; έποιποδομείν.

anbefehlen, 1) (befehlen) impero1 s, praecipio3 [cepi, ceptum] qd cui; jubëo2 [jussi, jussum] mit folg. accus, e. infin.: προςτάττειν ἐπιτάττειν ἐπιστέλleiv rivl ri | - II) (anempfehlen) commendo qd

cui: ἐπιτφέπειν τινί τι.

Anbeginn, f. Anfang.

anbehalten, (nicht ablegen) bas Kleib, non depono3 [posui, positum] s, non exuo3 [ui, ûtum] vestem: έχειν οὐκἀποδύεσθαι:, οὐκ ἐκδύεσθαι τὴν ἐσθῆτα.

anbei, (hierbei, hiermit) una; simul: aua.

anbeigen, admordeo2 [di ob. momordi, sum] =, ambedos [êdi, êsum] =, gusto1 qd: προςφύεσθαί τινι |an ber Angel a., voro¹ hamum: προςφύεσθαι τῷ ἀγκίστοφ (— II) figurl. (fich zu etw. bewegen lassen), addûcor ctus], ut faciam qd: πείθεσθαι επάγεσθαι είς τι ob. ωστε mlt bem accus. c. inf. | - figuri., nicht a., tergiversor1: μέλλειν εὐλαβεῖσθαι.

anbelangen, f. anlangen.

anbellen, (eig. u. figürl.) allatro1 qm: blanteiv tiva έφυλακτείν τινι.

anberaumen, (einen Tag, Termin ze. festseken) constituo3 [ui, utum] =; praestituo3 =; dico3 [xi, ctum] =; condico diem: ὁρίζειν τάττειν.

anbeten, I) adoro1; veneror1; προςεύχεσθαι προςnoveiv dien revi | - II) allg. (liebend verehren) colo [colui, cultum] qm: θεραπεύειν τινά λατρεύειν τινί.

Unbefung, veneratio; adoratio: ή προςκύνησις.

εύχή αί εύχαί.

Anbeter, (eines Madchens) cultor; amator: o egaστης [ου] · έπιθυμητής.

anbetreffen, f. betreffen.

anbetteln, imbn, emendîco 1 stipem a quo; adeo 1 [ii, itum] qm mendicando: προςαιτείν τινά τι.

anbiegen, anbengen, applico1 ad qd ob. cui rei: άνακλίνειν τί τινι.

anbieten, I) a. (antragen) offero [obtuli, oblatum, offerre]; profiteor² [fessus]; polliceor² [citus] qd cui: προςφέρειν παρέχειν παριστάναι τί τινι διδόναι προτείνεσθαι προκαλείσθαι | - imbm feine Dienste anbieten, offero operam meam eui: oμο-Loyeiv tivi žoyov svungatteiv | jindin (dem Feinde) bie Schlacht a., provoco gm (hostem) ad pugnam: προκαλείοθαί τινα είς μάχην | — II) r. fich a., offero 3 me praebeo me cui: ἐπαγγέλλεσθαι· ἀναδέχεσθαί τι | — III) n. (das erfte Gebot thun in Auctionen) liceor [citus]: ἀντωνείσθαι.

anbinden, I) a. A) (bindend an etw. befestigen) alligo1; applico1; defigo3 [xi, xum]; astringo3 [nxi, ictum] ad qd: δεσμεύειν δείν αποδείν καταδείν τινί τι od. τι πρός τι | - B) (beschenfen) dono1 qm munusculo; concinno munusculum cui: προςφέρειν

δωρά τινι | - II) n., mit jmb a., (f.b.a. fich in Streit cinlassen) incepto¹ cum quo; lacesso³ [îvi, îtum] qm proelio; experior⁴ [pertus] qm: ἄπτεσθαί τινος· συνάπτειν (sc. τὰς χείρας) τινί· εἰς χείρας ἐλθεῖν τινι' πειοάσθαί τινος.

Unbindung, alligatio; alligatura: ή δέσις άνάδεσις

υπόδεσις.

Anbiß, f. Imbiß.

anblasen, afflo1; conflo1; sufflo1; naragroan ti: ένωνσαν τινι ! - bas Kener a., accendo3 [di, sum] ad flatu; sufflot ignem: ἀναδοιπίζειν τὸ πύο, ετην φλόγα υποσκαλεύειν.

anblefen, ringor3 [rictus]; contemno3 [mpsi, mptum]

qm rictu oris: σαίρειν σεσηρέναι.

Anblid, I) (bas Anbliden) conspectus [ûs]; aspectus [as]: n owig | - beim erften A., primo aspectu: rò πρώτον ίδων - II) (was man erblidt) aspectus [ûs]; species; spectaculum: το είδος θέαμα | - cinen fchonen A. gewähren, sum grnatus specie: nalov stvat ro sidos, s losiv | einen traurigen A. gewähren, praebeo2 triste spectaculum; sum tristis aspectu: λύπην έχειν οδ. παρέχειν τοῖς θεωμένοις.

aubliden, aspicio 1 [exi, ectum]; conspicio 1: ngogβλέπειν τινά· ἀποβλέπειν είς s, πρός τινα· προςopav opav riva | - s., bas A., f. Anblid.

anblofen, (von Schafen) balo ad qm: Blngaodai. καταβληχασθαι.

anbohren, terebro1: τουπάν· τιτραίνειν· περιτιτοαίνειν | - s., das A., terebratio: τὸ τουπᾶν etc.

anbrechett, I) a. (bas erfie Stud b. etw. nehmen) incîdo3 [di, sum]; delîbo1; praefringo3 [fregi, fraetuml: anteodal rivos | - ein Kag a., haurio | hausi, stum] primum de dolio: ἀνοίγειν πίθον απτεσθαί πίθου | — II) n. A) (perderben, faul werben) putresco³ [trúi]; vitior¹; acesco³ [cúi]: σήπεσθαι δξύνειν δξύνεσθαι | — Β) (allmalig ericheinen) appeto3 [tii, titum]; illucesco3 [luxi]; orior4 [ortus]: ύποφαίνειν υποφαίνεσθαι | - ber Tag bricht an, dies appetit, = illucescit: ήμέρα υποφαίνει | bic Nacht bricht an, nox appetit, simminet; tenebrae oboriuntur: ή νυξ έπέρχεται, = έπεισιν | fobalb ber Σag anbrach, ubi primum illuxit: άμα τη έφ | - s., bas A., f. Anbruch.

anbrennen, I) a. f. v. a. anzünden, f. d. Wort | - II) m. f. b. a. (zu brennen anfangen) ardesco3 [arsi, arsum]; adûror [ustus]: καίεσθαι ἀνάπτεσθαι έμπίποασθαι.

anbringen, I) eig. A) (etw. irg. wohin bringen) perfero [tuli, latum, ferre]; applico1; admoveo2 [ôvi, ôtum] qd ad qd ob. cui rei: προςτιθέναι προςβάλλειν προςάγειν τί τινι.

B) bef. 1) (an einem paffenben Orte a.) dispono3 [posui, positum] =, instituos [ui, ûtum] =, colloco1

=, aptol qd: หลาสตหรบล่ายเกาะเ.

2) (beibringen, 3. B. einen Gieb, Stoff ac) infero, [tuli, latum, ferre] qd (ictum) cui; inflîgo3 [xi, ctum] qd (plagam) cui: ἐπιφέρειν προςτοίβεσθαί

τί (πληγός) τινι. II) übertr. A) (unterbringen, anlegen, berfaufen, 3. B. fein Geld a.) colloco 1 qd (pecuniam): diatideodai - feine Baare a., vendo3 [didi, ditum] qd (merces

omnes): διατίθεσθαι πιπράσκειν.

B) (verforgen, 3. B. feinen Cohn ac.) consulo3 [lui, sultum] eui (filio): προνοείσθαί τινος (νίου) | eine Tochter a., colloco1 filiam; do1 [dedi, datum] nuptum: ἐκδιδόναι.

C) (paffend borbringen, 3. B. einen Gludwunfch) fungorⁿ [functus] qua re (gratulatione): προς-φέρειν τινὶ λόγους : προςχρῆσθαι μύθφ. D) (anzeigen, z. B. eine Klage gegen imb a.) desero

[tuli, latum, ferre] nomen cjs: αναφέρειν τι εls-

αγγέλλειν.

Anbruch, bes Tages, ortus [ûs] lucis; prima lux: 000θρος ἡ ἡμέρα ἐπιλάμπουσα | - mit A. des Tages, prima luce: ἄμα τῷ διαυγάζειν. ἄμα τῆ ἡμέρα: ημέρας γενομένης οδ. έπιλαμπούσης | - mas bor A. bes Tages geschieht, antelucanus: oodolog | - Al. ber Macht, prima nox : ή νύξ ἐπερχομένη | bei A. ber Racht, primâ nocte; ad =, sub vesperum: αμα τη νυκτί.

anbrudig, putrescens; rancidus; cariosus; aceseens: σαθρός σαπρός υπόσαθρος | a. werden, putresco³ [trui]; acesco³ [acui]: σήπεσθαι σα-

πρου γίγνεσθαι.

anbrüllen, admugio cui: βουχασθαι πρός τινα | -übertr. v. Menschen (f. v. a. hart ansahren) increpol [ui, itum] qm: καθάπτεσθαί τινος.

Anciennitat, jus aetatis; ordo muneris: τὰ κατά

χρόνον δίκαια.

Ancona, I) (Delegation im Kirchenstaate) Marchia Anconitana; das alte Picenum | - II) (Sauptort bajelbft) Ancôna | - adj. Anconitanus, a, um.

Andacht, I) allgem. attentio animi: ή προςοχή | -II) befond., in religiofer Begiehung, attenta contemplatio rerum divinarum: ή εὐφημία αὶ εὐχαί | feine A. berrichten, precor1 ad deum : ποιείσθαι τας εύχας εύχεσθαι θεφ | - mit A., pie: εύσεβως εύφήμως | ohne A., negligenter; frigide: άμελως.

Andachtbübung, pia meditatio: ή μελέτη εύσεβής. Andachtelei, pietas simulata; simulatio pietatis: n

εύσέβεια προςποιητή.

andächtig, attentus: προςεχής [ές] - in relig. Beziehung, intentus rebus sacris; pius; religiosus: evφημος [ov] εὐσεβής [ές] - cin a. Gebet, preces ardentes: αἱ εὐχαὶ εὕφημοι [— Adv. attente; pie; reverenter: προςεχώς εὐφημώς εὐσεβώς.

Andalufien (Lanbichaft in Spanien), Vandalitia; An-

dalusia; Baetica.

Undante, cantas [ûs] sedatior: το μέλος αναβεβλη-

μένον.

Andenken, I) (Erinnerung an etw.) memoria; recordatio cjs: ή μνήμη τινός | - zum A., in memoriam: μνήμης χάοιν | - in A. behalten, teneo2 [nui, tentum] qd memoria: ἔχειν διὰ μνήμης. μνημοveveir ti uiuvistal tivos | aus bem A. fom= men, effluo's [xi, xum] ex animo: διαφεύγειν την μνήμην τινός | - II) concret A) (Denfmal) monumentum: το μνημείον υπόμνημα | — B) (Beschent gur Erinnerung) donum memoriae causa datum ob. acceptum: τὸ μνημόσυνον κειμήλιον.

andere, ber, bie, bas, (bon zweien) alter, era, erum: Eregog - (bon mehrern) alius; ceterus; reliquus: allog [n, o] - (ber 3weite in ber Reihe) secundus; alter: Eregos | - (ber folgende, 3. B. Tag) posterus; sequens; proximus: votegos | - (f. b. a. berichieden) alius; diversus: ἄλλος | - zu einem A. gehörig) alienus: ἄλλότοιος | - ber Eine, ber Andere, Eins ums Andere ic. f. Einer | - die Anderen, ceteri; reliqui: ἐπιδοομή οἱ ἄλλοι· οἱ Ετεροι· οἱ λοιποί | unter A., inter αϊματός.

cetera; inter reliqua; in ceteris: αλλα τε πολλά nal di nal | - bas a. Beschlecht, mulieres: at yovaineg | bie a. Welt, orbis novus: η οἰκουμένη νέα.

anbermal, ein, alias; alio tempore: αλλο τε : έσαυ-Dig. naliv | - zum andern Mal, iterum: to devtegov | - ein a. mehr, sed haec alias pluribus: άλλά περί τούτων άλλοτε είρηται.

Andernach (Stadt in Preufifch = Nieberrhein), Andernâcum; Antonâcum; Antonacense Castrum.

anderntheils, f. Theil.

andere, I) Adv., aliter; alio modo, = pacto; alia ratione; secus; contra: ἄλλως ἐτέρως ἄλλη ἀλloiws | nicht a., sie; ita: ούτως ώδε | nicht a. al8, non secus ac; perinde (proinde) ac ob. atque: ovx αλλως ή οὐδεν διαφερόντως ή | eð ift nicht a. alð ob, videor [visus]: δοκεί μοι | nicht a. alð wenn nicht, non aliter nisi: οὐκ άλλως ή εἰ μή | eð hat fich a. Jugetragen, contra accidit: τάναντία , άλλως συνέβη | wenn es a. (fchlecht) ausfällt, si secus acciderit : εί κακῶς ἀποβαίνει, • πίπτει | α. benfen, als ein Anderer, dissentio [sensi, seosum] a od. cum quo: διαφέρεσθαί τινι | a. benten als reben, aliud sentio4 [sensi, sensum] et loquor3 [locutus]: alla μεν έν νώ έχειν, alla de lever | - Wenn ans bers fich auf ein Substantiv bezieht (3. B. er ift a. geworden ic.), so kann es auch burch alius, åldos überseht werden ! — II) Conf., wenn a., si quidem; si; quod si; modo; dum: elneq ! — wenn a. nicht, nisi; nisi si; nisi forte: εί μή γε.

anbersivo, anbermarts, alibi; alio loco: allodi. άλλοθί που άλλου άλλαχοῦ άλλαχη άλλαχόθι. anderswoher, aliande: allover allazover.

anderswohin, anderwärts, alio: allose allayoge

έτέρωσε άλλη.

anderthalb, unus dimidiatusque; sesquialter: ημιόlios [ov] sig nal huiovs | a. Kuß, sequipes: to τριημιπόδιον | a. Monat, sesquimensis: τὸ ήμιολιον τοῦ μηνός.

anderwarts, f. anderswo u. anderswohin.

anderweit, alibi; alias: allog.

anderweitig, alius; alienus: allos | - a. Bulfe fuchen, peto3 [petii od. îvi, îtum] auxilium aliunde: ζητείν έπικουρίαν πας' άλλων.

andeuten, I) (bezeichnen) significo1; indico1 qd cui: σημαίνειν. δηλούν. αίνίττεσθαι | - ale eine Bor= bedeutung a., portendo3 [di, tum] qd: μαντεύεσθαι] - II) (f. v. a. brohend erflaren) denuncio1 qd cui: έπαγγέλλειν.

Andeutung, significatio; indicium; denunciatio: Tò σημείου το σημαίνειν το δηλούν το έπαγγέλλειν. andichten, I) (fatichtich beilegen) affingo3 [nxi, ctum] qd cui: πλάττεσθαί τι περί τινος, = ἐπί τινα | -II) (falichlich beschuldigen) insimulo qm ejs: ψευδή

κατηγορείν τινος.

andonnern, (anfahren) invehor's [vectus] in qm: έκπληττειν τινά | - wie angedonnert, obstupefactus; attonitus: έκπεπληγμένος φοένας έμβοόντητος. οίον έμβεβοοντημένος.

andrangen, fich an imbn, adbaeresco3 [si, sum] cui; prenso 1 qm: ἀστίζεσθαί τινι προςκεῖσθαί τινι.

Andrang, (bes Reinbes 2c.) impetus [as]: ή δομη. έπιδρομή | - A. bes Blutes, congestio: ή πληθώρη andringen, urgeo2 [ursi] qm; insto1 [stiti] cui: προςκείσθαι προςβάλλειν τινι | - gegen ben Feind a., facio* [feci, factum] impetum in hostem : έφορμάν τινι od. προς τινα | - n., bad A. f. Andrang.

androhen, comminor¹; minitor¹ qd cui: åneileïv s. énaneileïv tiví ti [— n., das A., die Androhung, comminatio; minatio: τὸ ἀπειλείν· τὸ ἐπαπειλείν.

andriiden, apprimos [pressi, pressum] qd ad qd: προςπιέζειν.

anduften, afflo! cui: προςπνείν τινι | - es buftet jmb an, odôres afflantur e floribus: ενωδία προς-

φέρεται τινι άπό τινος.

ancignen, fich etto., facio3 [feci, factum] qd proprium, meum; converto3 [ti, sum] qd in rem meam, s in usum meum; sumo³ [sumpsi, ptum] qd mihi: iδιοποιείσθαι, προςποιείσθαι, καταπεγεταν, πεγεταν. aneinander, conjuncte; continuo; deinceps; inter se ob. bei Berbis burch Zusammensegungen mit con-

(com-, col-): συνημμένως συνεζευγμένως ob. burd) Busammensekung mit gov-.

Unecoote, fabula; fabella; facete s, lepide s, festive

dictum: ὁ λόγος τὸ διηγημάτιον τὸ ἀποφθεγμα. Anecdotenfager, qui captat fabellas: ὁ τὰ ἀποφθέγματα θηρεύων.

anedeln, impers. es efelt jmb etw. an, taedet' qm cjs rei: βδελύττομαί τι, mit bem partic. άσασθαι πρός τι.

Unemone, anemone [es, f.]: ή ανεμώνη.

anempfehlen, f. empfehlen.

anerben, (erblich mittheilen) trados [didi, ditum] =, relinquo [liqui, lictum] qd hereditate: καταλείπειν οδ. μεταδιδόναι τινί | - angeerbt, hereditarius; relictus = ob. acceptus hereditate: έμφυτος πάτριος. Anerbieten, bas, bie Anerbietung, conditio: rò enαγγελμα ή έπαγγελία | - cin A. machen, propôno3 [posui, situm] conditionem cui: ἐπαγγέλλεσθαι.

anerfannt, cognitus; probâtus; speciatus: σαφής σαφέστατος δόκιμος ώμολογημένος - Adv., ex

confesso: σαφέστατα.

anerfennen, agnosco3 [gnôvi, gnitum]; cognosco3; probo1; comprobo1: γιγνώσκειν άποδέχεσθαί τι - als seinen Sohn a., agaosco3 qm silium: αναθέχεσθαι παίδα | nicht mehr ale Cohn a., abdico 1 filium: αποκηφύττειν νίον | eine Schuld a., confiteor2 [fessus] aes alienum: ἀποδέχεσθαι τὸ ὀφείλημα | cinc Schuld nicht a., infitior! debitum: έξαρνείσθαι τά όφειλόμενα | - s., bas A., bie Anerfennung, comprobatio: τὸ γιγνώσκειν etc.

anerschaffen, I) verb. ingignos [genui, genitum]; ingenero1: προςφύειν' έμφύειν' προςάπτειν τινί τι | — II) adj. (angeboren) ingenitus; iunātus: ἔμφυτος· φύσει ἐνών, = προςών [οῦσα, όν].

anfachen, I) eig., f. anblasen | — II) figurl. (Zorn 2c.) conflo1; accendo3 [di, sum]: ἀναδόιπίζειν.

Unfänger, I) f. v. a. Urheber, f. b. Wort. - II) (ber bie Anfangegrunde einer Runft treibt) elementarius; tiro; rudis; novicius: περί τὰ στοιχεία σπουδάζων. anfänglich, f. Anfangs.

aufahren, I) a. A) (etw. herauffahren, herbeiführen) adveho* [xi, ctum]; subveho3: προςχομίζειν κομίζειν | - B) (imb ichelten) invehor [vectus] in qm; increpo1 [ui, itum] qm: έπιπλησσειν ε, έπιφέρεσθαί τινι· έξαράσσειν τινά | - II) n. A) (fahrend Freund, beutich - lat. - gried. Borterb.

fich einem Orte nahern) advebor's [vectus] in gm locum: προςελαύνειν τινι' (ju Schiffe) προςοφμίζεσθαι καταπλείν | - B) (im Fahren an etw. ftogen) allidor3 [lisus] ad qd: έλαύνοντα προςπταίειν τινί.

Anfall, (Angriff) impetus [as]; incursus [as]: \hat{\eta} &lsβολή · έπιδοομή | - Al. einer Rrantheit, des Fiebers 2c., accessio; tentâtio: η καταβολή ο παροξυσμός.

anfallen, adorior [ortus]; aggredior [pressus] qm; facio* [feci, factum] impetum s ob. invado* [si, sum] in qm: όρμαν όρμασθαι προςπίπτειν έπι-

πίπτειν: έφορμαν.

Anfang, initium; principium; exerdium; primordium; in Berbindung mit ben Brapositionen an, bei, mit ec. auch burch primus: ή ἀρχή καταρχή: οἰ δροι | - beim A. ber Nacht, prima nocte: της νυκτός άρχομένης | - im A. des Frühlings, incunte vere; primo vere: άμα ήοι ἀρχομένω | ber A. einer Rede, exordium; procemium: το προσίμιον ή υπόθεσις der Al. einer Kunft, elementa; rudimenta: τὰ στοιzeïa.

anfangen, I) a. A) (ben Anfang mit etw. machen) incipio3 [cepi, ceptum]; inchoo1; ordior4 [orsus]; exordior4; coepi [pisse]: αρχεσθαί τινος =, έκ = άπό τινος ob. mit bem partic.; την άρχην ποιείσθαί rivos | - mit imbm anfangen (fich in Streit einlaffen) incepto1 cum quo: ἄρχειν χειρών άδίκων | — B) (bewerfstelligen) lucipio3 [cepi, ceptum]; instituo3 [tui, tutum]; facio3 [feci, factum]; conor1; molior4; έπιχειρείν τινι od. mit folg. infin., άπτεσθαί τινος. aloeodal ti | - was foll man mit ihm a., quid hoe facias ? τί δεί χρησθαι αὐτῷ | - II) n., ben Anfang nehmen, beginnen, incipios [cepi, ceptum]; ordior [rsus]; exordior*: ἄρχεσθαι, άρχην λαμβάνειν] s., bas A., inceptio; inceptus [as]; orsus [as]; exorsus [ûs]: τὸ ἄρχεσθαι etc.

Anfango, initio; ab initio; principio; primo: rò πρώτον πρώτον μέν έξ άρχης οδ. άρχόμενος.

Anfangsbuchstabe, principium nominis; litera initialis: τὸ πρώτον γράμμα.

Anfangsgrunde, initia; elementa; radimenta: al άρχαι τών μαθημάτων τὰ στοιχεία τὰ πρώτα.

Anfangswort, primum verbum: το πρώτον όημα.

anfaffen, prehendo3 [di, sum]; apprehendo3; comprehendo qm ob. qd: λαμβάνειν λαμβάνεσθαι. άντιλαμβάνεσθαι άπτεσθαί τινος λαβείν.

anfaulen, f. faul werben.

anfechten, I) (angreifen, streitig machen) impugno1; oppugno1: ἀναμάχεσθαί τι έναντιούσθαί τινι ein Testament a., improbol testamentum: ἀναμά-χεσθαι την διαθήμην [— II) ([. b. a. beunruhigen)-moveo² [ovi, ôtum]; commoveo³; sollicito¹: ταpartein |- fich etw. nicht a. laffen, nihil euro' qd: unδέν φροντίζειν τινός μηδένα λόγον ποιείσθαί τιvos Dadosiv | - was ficht bich an? quid tibi est? th πασχεις; | — III) bas A., die Anfechtung, A) (bas Angreifen) impugnatio: ή έναντίωσις | - Al. haben, impuguor1: ταράττεσθαι ένοχλείσθαι υπό τίνος B) (Befummerniß, Unruhe) cura; sollicitudo; anger: è moves n poovels [ides].

anfeinden, infesto1: oppugno1; sum infesto animo in qm: έχθαίρειν τινά. δυςμενώς έχειν πρός τινα. έναντιούσθαί τινι μισείν τινα - angeseindet werden, oppugnor1 s, vexor1 a quo: απεχθάνεσθαί τινι. άπενθώς έχειν τινί.

Anfeindung, inimicitiae [arum]; invidia: ή έχθοα.

anfertigen, conficios [feci, fectum], componos [posui, positum] =, conscribos [psi, ptum] qd: ἐργάζεσθαι ἀπεργάζεσθαι ἐξεργάζεσθαι πατασκευάζειν — s., bas A., die Anfertigung, confectio; conscriptio: 70 έργαζεσθαι etc.

anfeffeln, jmb an etw., astringo" [axi, ctum], qm ad od: δείν έν οδ. πρός τινι' προςδείν :, προςδεσ-

μεύειν τινά τινι.

aufeud)ten, irrigo1 =; conspergo3 [si, sum] =; humecto1 qd: καταβρέχειν :, ἀναδεύειν :, ἄρδειν κατανίζειν τι | — s., das A., die Anfendtung, aspersio; irriga-

tio: ή βροχή· ἀρδεία· ἀρδευσις.

anfeuern (eig. u. figürl.), accendo³ [ndi, nsum]; in-cendo³; inflammo¹; stimulo¹; incito¹: (eig.) άνα-καίειν διακαίειν πυρπολεϊν (figürl.) παροξύνειν ε, παροφαϊν τινα παρεγγυάν τινι διακελεύεσθαί τινι — s., das A., inflammatio; incitato; stimula-tio: ὁ παρακελευσμός ἡ παρόρμησις.

anflechten, attexo3 [xui, xtum] qd: Eynaranleneir

anflehen, implorol =; obsecrol =; obtestorl qm; supplicol cui: ἐπικαλεϊσθαί τινα 'ίκετεύειν' άντι-Boleiv | - s., das A., die Ansichung, imploratio; obsecratio; obtestatio: ή insτεία· insσία· αντιβόλησις. anflicen, assuo3 [ui. ûtum] qd: υποδράπτειν τι πρός τι.

anfliegen, I) a. (heranfliegen) advolo1: προςίπτασθαι. eninereoden | - II) n. (beim Fliegen an etw. ftogen) impingors [pactus] =; illidors [isus] ad qd:

φέρεσθαι κατά τινος. anfliegen, affluo3 [xi, xum] eui: ἐπιζόείν [— II)

(fliegend etw. berühren) alluo3 [ui] qd: περιδόείν

επί τι. anflößen, adveho3 [xi, ctum] qd aqua: διακομίζειν

κατά του ποταμόν.

Anflug I) (von Bäumen), suboles; arbores novellae: η παραβλάστησις τα παραβλαστήματα | -- II) \. bon Rothe im Gefichte haben, sum subruber, = rubidus: είναι υπέρυθρον.

anfordern, f. fordern.

Anforderung, postulatio; postulatum: ή ἀπαίτησις agiwois | - A. an imb machen, postulo a quo de re: αίτειν =, άπαιτείν =, πράττεσθαί τινά τι· άξιοῦν τυγείν τινος παρά τινος | - eine A. haben, possum [potui, posse] postulare qd a quo: ἔχειν δικαιώματα πρός τινα.

Unfrage, consultatio; interrogatio; percontatio: Tò

έπερώτημα' ή πύστις [εως].

aufragen, I) (imbe Urtheil einholen) consulo3 [ui, ltum] qm de re: συμβουλεύεσθαί τινι ὑπέρ τινος |-II) (nach etw. fragen) interrogo1 qm de re; percontor1 qd a (ex) quo: ἐπερωτάν =, ἐπερέσθαι τινά πυνθάνεσθαι παρά τινος. ζητείν παρά τινος.

anfressen, adedos [edi, esum] =; arrodo [osi, osum] qd: περιτρώγειν τι· περιβιβρώσηειν· άπτεσθαί

aufrieren, alligor1 gelû ad qd: συμπήγνυσθαι =, πε-

οιπηγυυσθαί τινι.

anfrischen, I) eig. A) (frisch =, falt machen) refrigero qd: αναψύχειν τι | - B) (erquiden)recreo1 =; reficio3 [fêci, fectum] =; redintegro1 =; restituo3 [ui, utum]

qd ob, qm quâ re: ἐγείσειν: ἀνεγείσειν: ἀποια-διστάναι (— II) figüri. (anreigen), incito¹ ;; ex-cito¹ ;; incendo³ [di, sum] ;; impello³ [püli, pulsum] qm: παροφμάν παροξύνειν - III) s., δαθ A., bie Anfrijdung, refrigeratio; a incitatio: ή ἀνάψυξις άναψυχή - άποκατάστασις - τὸ παρορμάν. παροξύνειν.

anfügen, adjungo 3 [xi, ctum] =; annecto 3 [xŭi, xum] qd ad qd od. cui rei: προςάπτειν =, συνάπτειν =, προςαρμόττειν τινί - ζευγνύναι πρός τι | - s., δαδ Al, adjunctio ob. burch bie Berba: ή πρόσθεσις ob.

durch die Berba.

unfühlen, contrecto1 :: attrecto1 :: exploro1 tactu qu': ψηλαφάν' ἐπιψηλαφάν' ψαύειν -, ἄπτεσθαι -, καθάπτεσθαί τινος | — s., das A., attrectatio od. burch die Berba: ή ψηλάφησις προςαφή ψανσις od. burch bie Berba.

anführen, I) (heranführen), adveho3 [vexi, veetum] =; subvěho3 s; apporto1 qd: προςάγειν προςκο-

μίζειν. II) (porbringen, erwähnen), affero 3 [attuli, allatum, afferre]; proféro; memoro1; commemoro1; laudo1; appello1; cito1: ἐπιμιμνήσκεσθαί τινος · μνη-

μονεύειν λέγειν παταλέγειν.

III) (jimb mobin führen) duco3 [xi, etum] qm; sum dux cui: ήγείσθαι τινι. άγειν τινά | - cin heer a., n.aesum [fui, esse] exercitai: ήγείσθαι τινος: ήγεμόνα είναι τινος: στρατηγείν: άγειν την στρατίαν | - bie Golbaten jur Schlacht a., educo' [xi, ctum] copias in proelium: αγειν την στοατιάν είς

IV) (jmb betrügen), indaco3 [xi, ctum] =; decipio3 [cepi, ceptum] =; circumvenio4 [veni, ventum]

qm: έξαπατάν· περιάγειν· σφάλλειν.

V) s., bas A., bie Anführung A) (b. Beranführen) subvectio, apportatio: τὸ προςαγειν etc. | - B) (b. Borbringen) relâtio; commemoratio: το ἐπιμιμνήσκεσθαι etc. | — C) (Commando) imperium, ductus [ûs]: ἡ ἀρχή ἡγεμονία | — D) (b. Betrügen) fraudatio ob, burd) die Berba: τὸ ἔξαπατάν etc.

Unführer, dux; princeps; auctor; doctor, magister: ο ήγεμών [όνος] στρατηγός άρχηγός διδά-

GRALOS.

Anführungszeichen, signum: ή παραγραφή.

anfüllen, compleo2 [evi, etum] =; expleo2 =; impleo2 =; repleo2 qd quâ re: ἀναπιμπλάναι =, πληοούν =, άναπληφούν τί τινος.

Anfuhrt od. Anfurt, aditus [us]: statio: o oguog.

ή κάταρσις [εως].

Angabe (Angeige), descriptio; designatio; ratio: ή κατηγορία ὁ λόγος | — nach imds (eines Schriftftellers) Angabe, auctore , teste quo: κατά τινα | (gerichtt. A.) delatio; indiciam: ή μήνυσις ή ένδειξις το μήνυμα. | - A. des Bermogens, professio (mit u. ohne bonorum): ή ἀπογραφή.

angahnen, oscito ad qm: zaiveiv noos ti.

angaffen, inhio1 cui od. gd: Lyzalveiv =, nooszalveiv

τινί κεχηνότα θεᾶσθαί τι.

angeben, I) (anzeigen) significo 1 s; indico 1 s; profiteor² [fessus] =; memoro¹ s; monstro¹ qd: δηλοῦν· ἀποφαίνειν : ἀποδειανόναι | - (verflagend a.) defero3 [tuli, latum, ferre] nomen cis; nareineiv tiνος πρός τινα καταγορεύειν ε, καταγγέλλειν τινός. έπιγοάφεσθαι καταμηνύειν - (falfchlich a.) calumnior1 qm: συκοφαντείν τινα.

II) (entwerfen) designo1 =; describe3 qd: ooi-

ζειν · ὑπογράφειν τι.

III) an die Hand geben (zu etw. rathen), sum auctor ejs rei cui; suadeo² [si, sum] qd cui: είςηγεῖοθαί τινι ὑποτίθεσθαί τινί τι ὑποσημαίνειν.

IV) (ettv. machen) agos [êgi, actum] =; facios [feci, factum] qd: ayeir | - narrifches Beug a., ago

nugas: φλυαφείν.

V) ben Ton a., eig. (in ber Mufit), praceo [ii, itum] voce: ἐνδιδόναι μέλος | - figüri., den Σου in etw. a., praeĕo aliis exemplo: ἡγεῖσθαί -, ὑφηγεῖσθαί TIVOS.

Angeber, I) (Angeiger) index, auctor; im üblen Sinne f. b. a. Anfläger, Denunciant, accusator; delator; calumniator: ο μηνυτής κατήγορος συκοφάντης | - II) (Urheber) auctor; inventor: ο αίτιος ο είςηγούμενος.

Angeberei, delatio: ή συποφαντία | - A. treiben, faetito1 delationes; exerceo2 accusationes: ovxoφαντείν.

Angebinde, f. Gefchent. angeblid), I) Adj., qui dicitur, fertur: λεγόμενος λόγω μέν· πρόφασιν μέν | — II) Adv., ut dicitur;

ut fertur: λόγω μέν' πλαστώς.

angeboren, innâtus; ingenerâtus; insitus; ingenitus: έμφυτος [ον] σύμφυτος [ον] φύσει ένων έμπεφυκώς | - der a. Charatter, indoles; ingenium: ή φύσις το ήθος ο χαρακτής | - a. Herzensgüte, naturalis quaedam bonitas; ή εὐήθεια έμπεφυκυία.

angebeihen laffen, imbm etw., do! [dedi, datum] =; tribuo [ŭi, ûtum] =; largior! qd oui: anoveusev χαρίζεσθαί τινί τι. μεταδιδόναι τινί τινος. διδόναι τινί τι.

Angebenken, f. Anbenken.

Ungehänge, bulla; amuletum: το άρτημα παράρτημα περίαμμα.

angehen, I) a. A) (fich jmbm nähern), adeo 4 qm ob. ad qm: ἐπιέναι =, ἰέναι =, ἔρχεσθαι ἐπί οδ. πρός τινα | - a. jmb wegen etw., adeo* de re; aggredior3 [gressus] =; convenio [veni, ventum] =; appello1 qm: προσελθείν =, αντιβολείν τινι δείσθαί τινος | Β) [. v. a. mit imd verwandt sein, s. b. Wort.

C) (f. v. a. betreffen, auf imb ob. etw. Bezug haben) attineo² [tiαŭi, tentum] =; pertineo² ad qm; spec-to¹ qm: ποοσήμειν τινι' είναι πρός τινα | - was geht es mid) an ? quid ad me?: τί δέ μοι τοῦτο; τί δέ μοι τούτο προσήπει - es geht mich =, bich an, mea =,

tua res agitur: προςήκει μοι.

II) n. A) (anfangen) incipio3 [cepi, ceptum]: capio3 [cepi, captum] initium: αρχεσθαι λαμβάνειν άρχην | - bas Treffen geht an, proelium incipitur3: ή μάχη άρχεται έρχονται είς χείρας | - mit angehendem Fruhling =, Sommer 2c., ineunte vere =, aestate etc : εύθυς τοῦ ήρος =, τοῦ θέρους γενοuevov | - ein angehender Goldat (Schuler ic.), Anfanger, Neuling, tiro: ò véog veogradateurog à dogoμενος μανθάνειν | - a., f. b. a. anfangen zu brennen, 3. B. bas Saus geht an, domus comprehenditur3 (flammis); ignis domum occupat1: έμφλέγεσθαι έκπυρεύεσθαι | - a., f. b. a. anfangen gu berberben, faulen: vitior1; putrescos [rui]: apanelizen - mas angegangen ift, putridus; rancidus: sangog onn-Tog.

B) (f. v. a. gestattet =, möglich =, erträglich sein), potest fieri, = ferri, = tolerari: έγχωρεί · έγγίγνεται · ένδέχεται. Εξεστιν. έστιν. ένι. μέτριον είναι | -- εδ geht nicht an, von licet: ούν έστι ταῦτα · ούν έξεστιν · άδυνατον έστι | - so weit es angeht, quoad fieri potest: έφ' όσον έξεστι | - meine Besundheit geht an, satis commodâ sum valetudine; valeo2 satis bene: μετοία έστιν ή έμου έξις.

angehend, f. angehen.

angehören, I) (jmbe Eigenthum fein) sum [fui, esse] proprius (cjs): stvat rwog | -11) (mit jmb verwandt fein) attingo3 [igi] qm cognatione: προσήπειν τινί.

angehörig, proprius; meus, tuus etc.; cognatus; propinguus: προςήμων [ουσα, ον] - s., die Angehörigen, cognati: οἱ προσήμοντές τινι.

angeifern, conspuos [ni, ûtum] s, polluos [ŭi, ûtum]

qd: έμπτύειν =, προςπτύειν τινί.

Angel, I) (ber Fischer) hamus: to ayristoor | - II) (ber Thure) cardo [inis, m.]: ή στοόφιγξ [γγος] στροφεύς [έως] - fprichwörtl., zwifchen Thur und A. fteden, f. Thur.

Angeld (Draufgabe, Handgeld), arrha; arrhabo [onis,

m]: δ άδραβῶν [ῶνος]· τὸ ἐπίχειρον.

angelegen fein (am Bergen flegen), est eurae ob. cordi : uélet | - sid) etw. a. s. sassen, incumbos [eubui, cubitum] in ob ad qd; enttor's [nisus ob. nixus], ut; curo d: ποιείσθαι έπιμέλειάν τινος ποιείσθαί τι έπιμελές ξογον ποιείσθαι μεμελέτημέναι | - sid) nichte mehr a. s. lassen, ale, habeo 2 e, ju-dico 1 e, existimo 1 nihil antiquius (prius) quam etc.: ούδεν προυργιαίτερον ποιείσθαι του c. inf.

Ungelegenheit, res; negotium; causa: τὸ ποαγμα meine, beine ic. A., res mea, = tua etc.: τὰ ἐμά· τὰ GECUTOV.

angelegentlich, quod curae ob. cordi est; gravis; magnus: πρόθυμος σπουδαίος έπτενης [ές] — Adv., studiose; sedulo; diligenter; impense; etiam atque etiam: σπουδή. ζοχυρώς. μάλα. σφόδοα.

angeln, I) eig., piscor¹ hamo: ἀγκιστοεύειν· καλα-μεύειν | — II) figüri. (nach etw. streben) capto¹ ε; aucüpor¹ ε; appèto [tvi ob. ĭi, itum] qd: δηράσθαι ., θηφεύειν ., διωπειν τι.

angeloben, spondeo' [spopondi, sponsum] qd cui: obstringo [nxi, ctam] fidem suam cui: έγγυασθαι·

Ungelöbniß, sponsio; stipulatio: ή διεγγύησις ομολογία το έγγυασθαι το ομολογείν το υπισχνείσθαι.

Angelruthe, arundo (mitod. ohne pisca toria) [inis, f.]

ο κάλαμος ή καλαμίς [ίδος] ή φάβδος. Angelschnur, linea (mit u. ohne piscatoria): ή δομιά.

angelweit, late, latissime: παντώς διά παντός ob. πάσης.

angemeijen, accommodâtus; aptus; conveniens; congruens; consentâneus, auch mit ex: σύμμετρος [ov] ανάλογος [ον]· οίπειος· επιτήδειος· and mit κατά c. ace. | - nicht a., alienus: άλλότοιος | - α. fein, congruos [ui] :; respondeos [ndi, nsum] cui rei: προςαρμόττειν άρμόττειν όμολογείοθαι — Αdv., accommodate; apte; convenienter; congruenter: μετοίως · έμμετοως · ποεπόντως | - ber Ratur a. leben, vivo3 [xi, ctum] secundum naturam: ζην κατά την φυσιν.

Ungemeffenheit, convenientia; ratio congruens: ή συμμμετρία αναλογία το δίκαιον.

angenehm, gratus; acceptus; jacundus; suavis; duleis; carus; (v. Orte,) amoenus: pilos nosφιλής [ές] · πεχαρισμένος · γλυκύς [εία, ύ] · τερπνός εύτερπής (ές). χαρίεις [εσσα, εν]. ήδύς [εια, ή - α. fein, placeo2; sum gratus = acceptus etc.: φίλον etc. είναι ἀρέσκειν τινί | - Ado., jncunde; suaviter; amoene od. amoeniter; festîve; facête; belle: pilms noospilos zagiertos etc.

Unger, locus herbidus; campus: o leimor [covos]. Angermanniand (Landschaft in Schweben), Anger-

mannia; Angrimania.

Angermunde (Stadt in ber Ufermart), Anger-

munda, ae.

Angers (Stabt in Franfreich), Andegava [orum]; Andegavi [orum]; Juliomagus; Juliomagus Andium

ob. Andegavorum.

angeschen, conspicuus; insignis; illustris; amplus; spectatus; gravis: περίβλεπτος [ον]. εμφανής [ές]. Ενδοξος [ον] εντιμος [ον] ενδόπιμος [ον]. σεμνός | - α. fein, habeo2 auctoritatem: τιμάσθαι. έν τιμή είναι εύδοκιμείν παρά τινι.

angefeffen, f. anfäffig.

Ungelicht, facies [ei]; os [oris]; frons [ntis]: το πρύςωπον η όψις το είδος ! - imd bon A. fennen, novi [novisse od. nosse] qm de facie: γιγνώσκειν τινά έξ όψεως od. ἀπὸ της όψεως | - jmd ins Angesicht loben, laudo1 qm in os od. coram: έπαινείν τινα κατ' οφθαλμούς | - im A. jmbs, coram quo: ἐνώπιον =, ξμπροσθεν =. έναντίον τινός.

angespannt, f. anspannen u. anstrengen.

angestammt, f. angeboren. angestrengt, f. anftrengen.

angetrunfen, bene potus; vino obrutus; ebrius: vno-

βεβρεγμένος.

angewöhnen, imb etw., assuefacio3 [feei, factum] qm ad qd; insuesco3 [suêvi, suêtum] qm qd; consuefacio3 ut, ne etc.: ἐθίζειν συνεθίζειν τινά τι ob. elg ti | - fich etw. a., assuesco3 [suevi, suetum] quá re: συνεθίζεσθαι ε, έθίζεσθαί τι γίγνεσθαι συνήθη τινί | - etwas, bas man sich angewöhnt hat, res consueta: είθισμένον τι.

Angewöhnung (=gewohnheit), assuetudo, consue-

tudo: ὁ έθισμός συνεθισμός.

angiegen, I) (an etw. giegen), affundo3 [fûdi, fûsum] qd cui rei: ἐπιχείν =, προςχείν τινί τι | — II) (an= lothen) adjungo3 [nxi, nctum] qd ferruminando: συστεγνούν τι πρός τι | - III) figuri., wie angegoffen fein (fesissen, von Kleidungsstüden) sedet² [sedit, sessum]; convenit⁴ [vênit, ventum] apte ad qd: ἀομόζειν έφαρμόζειν έπιτήδειον είναι.

Anglesea (Infel in England), Anglorum Insula; bei

ben Alten Mona.

Angoulême (Stadt in Frankreich), Engolisma; Ieulisma; Aequolesima; Ratiastum | — Adj., Ieulismensis,

angrangen, f. angrengen.

angreifen, I) a. A) (berühren), prehendos [odi, nsum] =; apprehendo3 =; tango3 [teligi, lactum] =; attingo3 [tigi, tactum] =; attrecto1 qd: anreodat =, entlauβάνεσθαι -, λαμβάνεσθαί τινος.

B) bef. 1) etw. angreifen, um es zu gebrauchen (3. B.

bas Rapital), minuos [ui, atum] qd, sortem: usiov έλαττούν Ελαττον ποιείσθαι.

2) (fid) an etw. maden, e8 unternehmen), aggredior3 [gressus] =; incipio3 [cêpi, ceptum] qd: έπιχειφείν =; ἐπιβάλλεσθαί τινι οδ. τι άπτεσθαί =, άντιλαμβάνεσθαί -, συνεπιλαμβάνεσθαί τινος | env. geschickt a., prudenter instituo3 [ŭi, ûtum] qd: καλώς =, ευχαρώς χρήθαι τῷ πράγματι | - etw. am rechten Flecte a., iovados [si, sum] in arcem causae: απτεσθαι τοῦ καιρίου - etw. bertehrt a., praepostere ago [êgi, actum] qd: ποιείν τι άτοπον.

3) (feinblich anfallen) a) (mit Waffen) aggredior" [gressus] =; peto³ [îvî tî. ĭi. ĭtum] qm; impětum facio³ [fêci, factum] =; invâdo³ [si. sum] *in* qm: έπιτίθεσθαι ε, έφορμαν τινι' είς χείρας ίέναι' όρ-

μαν -, ἔρχεσθαι -, ἰέναι ἐπί τινα.
b) (mit Worten a.) incesso³ [cessi, cessum] qm convicio; lacesso³ [îvi, îtum] -; insector¹ qm: καθάπτεσθαί τινος ἄπτεσθαί τινος ἔπεσι έναντιούσθαί τινι | - jmb8 Meinung a., impugnol sententiam cjs: ἐναντιοῦσθαι τῆ γνώμη τινός - jemb8 Chre a., detraho3 [xi, ctum] de fama cjs: διαβάλλειν τινά.

e) (pon einer Rrantheit) morbus tentat1 =, corripit3 [puit, reptum] qm: νόσος απτεταί τινος · μάρπτει

τινά.

4) (fchwächen) afficios [fêci, fectum] =; debi-lito1 =; frango1 [frêgi, fractum] =; conficio2 qm: ένπονείν -, ναταπονείν -, βλάπτειν -, λυμαίνεσθαί τινα · ἀσθενέστερον ποιείν | - bie Augen a., obtundo3 [tudi, tusum] aciem oculorum: αμβλύνειν =, άμαυρούν την όψιν | - Beift u. Körper a., frango3 nervos mentis et corporis: απτεσθαι τοῦ σώματος

και της ψυχης. II) r. (fich) a., feine Krafte anftrengen) intendo's [di, tum] =; contendo vires: ανδρίζεσθαι συντείνεσθαι φιλοτιμείσθαι έν οδ. έπί τινι σπεύδειν· χρησθαι σπουδή | - fid) fehr a., euîtor³ [nîsus ii. nixus] omni operå: diarelvesdai gidonoveiv ne-ol ti | - fich a. (f. b. a. große Kosten machen) non parco³ [peperci, parcitum] sumptibus; do¹ [dedi, datum] magnifice; facio3 [feei, factum] maiores sumptus od. impensas in qd: δαπανάν πολλα άμφί ob. Elg ti.

angreifend, vehemens; acer; acerbus: πικρός χαλεπός βαρύς [εία, ύ].

angrenzen, sum finitimus, = vicious, = confinis cui; adjācĕo² [ŭi] cui terrae; attingo³ [tǐgi, tactum] =; contingo³ qd (terram): ὁμοφεῖν =, ὅμοφον εἶναί

angrenzend, finitimus; vieinus; conjunctus; continens loco u. cum loco: opogos [ov] · pedógios [ov] πρόςχωρος [ον] · πλησιόχωρος [ον] · προσεχής [ές]. Angriff, I) (Anfaffung) attrectatio; comprehensio: n άντίληψις [— II) (Unfall) petitio; impetus [ûs]; incursus [ûs]; τη προςβολή: εἰςβολή: έφορμr |- beim erften A., primo impeta, = congressu: αύτο-Boet | - einen A. auf jmb (ben Feind) machen, facio3 feci, factum impetum in qm (hostem): προςβάλλειν τινί οδ. πρός τινα· έφορμαν τινι· έφοδον οδ. सवरवर्ष्वमार नवाहाँकिया हेमी राज्य | - ben थे. jurud= fchlagen, frangos [frêgi, fractum] =; reprimos [pressi, pressum] impetum: ἀμύνεσθαι ε, ἀπωθεῖσθαι την έφοδον | - ben A. aushalten, sustineo2 [tinui, tentum] impetum: δέχεσθαι την έφοδον | - ben A. nicht aushalten, non possum sustinere impetum: μη δέχεσθαι την έφοδον | ben A. hemmen, retardo1 impětum: κατέχειν ε, επέχειν την έφοδον | - bas geiden zum A. geben, cauo³ [cěcini, cantum] bellicum: έγκελεύειν τὸ πολεμικόν | - einen A. auf jmos Güter machen, involo in possessiones cjs: έμπίπτειν τοῖς κτήμασί τινος.

Angrifferrieg, bellum, quod ultro infertur; bellum illatum ob. inferendum: ὁ πόλεμος ἐπιφερόμενος

οδ. έκφερόμενος.

Angriffswaffen, têla forum, n.]: τὰ βέλη.

angriffsweise gegen imb (ben Feind) versahren, lacesso? [ivi, îtam] qm (hostem) proelio; inseros sintuli, illatum] ultro vellum cui: έπιφέρειν τινί τον πόλεμον. angrinsen, ringors srictus] in qm: σεσηφέναι πρός

τινα: έγχαίνειν τινί.

1. Augft angor; anxiètas; pâvor; sollicitûdo; trepidâtio: ἡ ἀδημονία· ἀγωνία· ἄση· ἀπορία· τὸ δέος | - vollet A., anxius, trepidus, sollicitus: ἄθ-λιος· ἀλγεινός· δεινός | - in A. (cin, angor²; trèmo² [ŭi] animo: ἀδημονεῖν περί τινος | - in großer A. [ein, conficior² [fectus] angore: περίδεδιέναι· ἀιη-χανεῖν | - A. vor etw. haben, timĕo² [ŭi] qd: φο-βεῖσθαι ε, δεδοικέναι τι | - viel A. auĕſteben, crucior¹ angore: περίδεδιέναι | - jmdm A. cinjagen, implĕo [êvi, êtum] animum cjs anxiis curis; injicio² [jēci, jectum] trepidationem cui: ἐμβάλλειν ε, ἐπισείειν δέος τινί.

2. angft (Adv.), fein, werben zc. (3. B. mirift a.), angors

animo: άδημονείν.

Ungstgeschat: ejülütus [ûs]: ή οἰμωγή: ὁ στενωγμός: ὀλοφυφμός ein A. erheben, ejülo¹: ἐλελίζειν ὀδύφεσθαι: ὀλοφύφεσθαι.

Anglichweiß, sudor frigidus: ὁ ίδοὰς [ἄτος] μετ' ἀγανίας | - ber A. bricht ans, sudor erumpit^a [ápit, ptum]: ὁ ίδοὰς ἀνακηκίει.

angstvoll, f. ängstlich.

angürten (jmbm das Schwert), succingo³ [nxi, netum]

qm gladio: ὑποζωννύναι τινάτι· περιζωννύναι τινὰ

τι — r., fich das Schwert a., cingo³ me -; accingor³

[nctus] gladio: ὑποζώννυσθαί -, περιζώννυσθαί τι.

anhaben, I) (etw. am Leibe tragen) sum indûtus qua re; gĕro³ [gessi, gestum] qd: φορείν τι ἀμπέ-χεσθαί τι ἡμφιέσθαι ἐνδεδύσθαι !- Schuhe a, sum calceatus: ὑποδεδέσθαι ὑποδήματα |- chen Ming a, gesto¹ anulum digito; habeo² anulum in digito: φέρεινδαπτύλιον περὶ τῆχειρί |- II) (jindm etw. a., f. b. a. abgewinnen, überlegen fein, ſchaben) som superior quo; vinco³ [víci, victum] qm; nocĕo² cui; inſĕro³ [intúli, illatum, inſerre] detrimeutum cui: ἐπιλαμβάνεσθαι «, περιγίγνεσθαι », ἐπικρατείν τινος |- jind, bem man nichts a, fann, invictus: ἀνεπίληπτος [ov]· ἀνίπητος [ov].

anhaden (Erde an Pflanzen), aggero' terram : xwvvv-

ναι έπιχωννύναι σωρεύειν.

anhäfeln (anhafen), affigo² [fixi, fixum] qd (uneis hamis); inunco¹ qd: ἀγκιστροῦν τι.

anhängen, I) (machen, daß etw. woran hängt) suspendos [di, sum] qd: ἀνακρεμαννύναι ε, ἀναφτάν ε, ἐξαφτάν τι ἔκ τινος | — figürl, sich an jem. überall a., agglutinol me, ingeros [gessi, gestum] me undique: ἐκπρεμάνννοθαι ε, πρέμασθαι ἔκ τινος | — II) (hinzu ε, beisügen) addos [didi, ditum]; adjungos [axi, netum]; adjucios [jêci, jectum]: προσάπτειν προστιθέναι τί τινι | — figürl, imbm etw. (einen Schimps, Schandsea) a., insero [tüli, illâtum, insere]

probrum, labem cui; inûro³ [ussi, ustum] maculam cui: ἐπιφέρειν τινὶ τι: περιάπτειν αἰσχύνην τινὶ περιβάλλειν τινὰ αἰσχύνη | - jmom cinen βroceß a, intendo³ [di, tum] litem cui: λαγχάνειν δίκην τινὶ. Μηβάημετ, assĕcla; sectâtor; socius; fautor; studiosus; cultor: ὁ ἐταῖρος ὁ συνών τινι· ἀνόλονθος ἐραστής φίλος τινός | — (im politifichen Sinne) qui sentiι⁴ [sensit] ε, qui facit³ [fecti] cum quo; qui stat¹ [stetit] cum ob. a quo; qui favet² [fâvit] partibus cjs; qui studet³ cui: ὁ συσασιώτης im plur.: οἱ ἀμφί ob. περί τινα | - bie Μ. cine ββίθο[ορηκη (δ. Β. beδ βηβήρασταδ, Θοστατέδ τι) qui proficiscuntur³ [fecti] a quo; ober hāufiger burd buð adj. propr., Pythagoraei, Socratici etc.: οἱ ἀπότινος.

Anhängerin, fautrix; cultrix; studiosa cjs: ή σπου-

δάζουσα περί τινα.

anhangig (eine Sache, Klage machen), desero stili, latum, serres rem od. causam adjudices: ἀναφέρειν ποὸς τοὺς δικαστάς εἰςαγγέλλειν - a. machen wider smb, inseros litem in qm; intendos [di, tum] litem cui: λαγχάνειν δίκην τινί.

anhänglich, amans ε; studiosus ejs; deditus ε; devinctus cui: εὖνους [ουν]· πρόθυμος· πιστός.

Anhanglichfeit, studium =; amor cjs; voluntas =; caritas in qm: η εύνοια: πίστις: σπονδή: προθυμία | - A. an imb haben, sum studiosus cjs: είναι εύνουν πρός τινα. έχειν εύνουνῶς ob. προθύμως τινι.

Anhängfel, f. Anhang.

anhaufen, I) a. coacervo¹; eumulo¹; accumulo¹:
περινήσαι συννήσαι κατανήσαι νήσαι τι | · Grde
α., adaggero¹ terram: ἐπισατειν ἐπομισσθαι | Θείο -, Schäke α., coacervo¹ pecunias: συνάγειν
συλλέγειν ἀθροίζειν σωρενειν | — II) r., ſich α.,
cumulor¹; cresco³ [erêvi, erêtum]: συλλέγεσθαι
άθροίζεσθαι.

Unhaufung, accumulatio: o asportuog. ή νησις.

σώρευσις τὸ πληθος.

anhaften, inhaereo² [haesi, haesum] =; adhaereo² cui rei: ἀνέχεσθαι =, προςπεφυκέναι τινί.

Anhalt, I) (Fürstenthum) Anhaltsous Ducatus; Anhaltsoum; Ascania | — II) (Stadt baselbft) Anhaltsoum.

anhalten, I) a. A) (an etw. halten) admoveo² [môvi, môtum] ε; applico¹ ε; appôno³ [pösüi, pösitum] ad qd: προσβάλλειν τινί τι [— figürt., διι etw. a. (ετε mahnen) hortor¹ ε; impello³ [puil, pulsum] qm ad qd; incito¹ qm cohortatione in qd; assnefacio³ [feci, factum] qm cui rei: συνεθίζειν τινά τι οδ. προς τι· προσρέπειν τινά ἐπί τι· παρακελεύεσθαί τινι mit folg. infin.

B) (f. b. a. durudhalten, festhalten) inhibĕo²; retineo² [tioăi, tentum]; sustineo²: κατέγειν' ἐπέσενν' ἐπιστήσαι τι | bie Pierbe (ben Pagen) a., sustinĕo² equos (currum): ἐπιστήσαι τοὺς εππους (τὸ ἄρμα) | - bie Jügel a., inhibeo² frenos; addûco³ [xi, ctum] habeuss: Ελκειν τὰς ἡνίας | - imbn anf ber Flucht a., reprimo³ [pressi, pressum] sugam epis; interclûdo³ [si, sum]; inhibeo² sugam cui: ἐπέχειν τινὰ φεύγοντα ob. τῆς φυγῆς ob. μῆ φεύγειν ben tithem a., retineo² spiritum; comprimo³ animam: συνέχειν ς, κατέχειν τὸ πνεῦμα | - a. (s. b. a. berhasten) comprehendo³ [di, sum]; retineo² in custodia: συλλαμβάνειν τινά.

manibus: άντιλαμβάνεσθαι άντέχεσθαι έχεσθαί tivos | - fich an jmb a., innîtor" [nîsus u. nixus]

quo: ἐρείδεσθαί τινι.

III) n. A) (f. v. a. ftille ftehen, innehalten), consisto2 [stiti, stitum]; subsisto3; cesso1 a qa re; intermitto [mîsi, missum] qd: ἐπέχειν ἐπισχείν ἐφίσταθαι έπιστηναι ενέχεσθαι άναπαύεσθαι | auf ber Rincht a., sistos [stiti, statum] fugam : avaπαύεσθαι φεύγοντα | - bei ber Arbeit a., intermitto" [mîsi, missum] laborem: διαναπαύεσθαι πράττοντα | - auf der Reife a., subsisto in itinere : έφίσ-τασθαι έν τη πορεία : έπέχειν της πορείας.

B) (f. b. a. dauern, fortbauern) duro1; teneo2 [ui]; non desisto 2 [stiti, stitum] : διατελείν mit bem partic.; ξπιμένειν τινί. προςέχειν. ζοχύειν. παραμένειν.

μή παύεσθαι μή λήγειν.

C) um etw. a. (f. v. a. flch bewerben) peto 1 [ivi u. ii, îtum] =; contendo3 [di, tum] qd a quo : μετιέναι , pareogeodel ti | - um ein Amt a., ambio4 [tvi u. ii, tiam munus: σπουδαρχείν μετιένου άρχήν -um cin Madchen a., peto3 virginem od. filiam ejs mibi in matrimonium: μνηστεύεσθαι αίτεῖν πόρην

els ganor.
IV) e., bas Anhaiten A) (Festhalten, Juridhalten) mora; retardatio; retentio: ή επίσχεσις επίσχασις | - δαδ A. δεδ Athems, retentio spiritus: ή κάθεξίς πνεύματος | — Β) (bad Ermahnen) hortatio; adhortatio; exhortatio: ή προτροπή | — C) (bad Innehalten, Ausruhen) cessatio: ή αναπαυλα ανα πανσις | - D) (bas Fortbauern) constantia; perseverantia; continuatio: τὸ διατελείν παραμένειν | - Ε) (bas Sichbewerben um etw.) ambitia; petitio: η αίτησις η ζήτησις το μεταπορεύεσθαι άρχην τινα.

anhaltend, continuus; assiduus; continens; tenax: συνεχής [ές] · άδιάλειπτος [ον] · πολυχοόνιος [ον] gvyvos | - a. Regen, assidui imbres; continuatio imbrinm: ομβοοι συχνοί | - Adv., assidue; continenter: συνεχώς άδιαλείπτως.

Anhang, I) (was noch baran hängt, ober hinzugefügt wird), appendix [icis, f.]; accessio; additamentum:

ή προςθήμη το επίμετρον. II) (Partei) A) (politifche), factio; partes [ium]; qui faciunt ob. sentiunt (stant) cum ob. a quo: oi σύν τινι ό άμφι od. περί τινα | - unsere Partet, qui nobiscom stant: οί σύν ήμιν | - B) (unter ben Philofophen), partes, secta: of and rivog. S. Anhanger.

anhangen, I) (an etiv. fest hangen) adhaereo2 [haesi, haesum] in qua re od. cui rei: προςείναι τινι | -bes. s. o. a. sest mit etw. berbunden sein inhaereo? ad qd ed. eui rei: προςκείσθαι ε, ξυγγενές είναί Tivi] - was imbm bon feinen Borfahren anhängt, patrius; avîtus: πάτριος ἔμφυτος

II) (f. v. a. ergeben , sugethan fein) adhaeresco3 [haesi] eui; amplector3 [xus] qm; deditus , addictus sum =; faveo2 [favi, fautum] =; studeo3 [ui] cui; sequor3 [cûtus] =; sector1 qm; assecla =, sectator sum ejs: είναί τινος ob. = σύν τινι | - ciner Philosophie a., sequor's philosophiam; sum a quâ

disciplina: ἀκολουθείν τινι.

anhangsweise, appendicis loco: έν προςθήμης μέρει. Anhand, afflatus [ūs]: ή πρόςπνευσις· έπίπνοια.

anhaudien, affioi qd; aspiroi ad qd: noognveiv τινι' έμφυσαν τινι.

II) r., sich an eine, a., prehendo? [di, sum] qd anhauen (einen Boum), aceido? [eidi, cisum] qd (arborem): ἐπικόπτειν· περικόπτειν.

anheben, f. anfangen.

anheften, figo [xi, xum] = ; affigo 3 qd cui rei ; alligo 1; assuo 3 [ŭi, ûtum] : έξάπτειν =, ἀνάπτειν τί τινι. anheimfallen, redeo 1 [ivi n. ii, itum] ad qm; cedo3 [cessi, cessum] cui: ἀναχωρείν είς τινα· προςτετάχθαι γίγνεσθαι | - als Beute a., cedos in praedam: λείων γίγνεσθαι.

anheimgeben od. sftellen, permitto [misi, missum]
qd cui od. sarbitrio ejs: έπιτρέπειν τινί περί τινος. απονέμειν · προςνέμειν | - es bleibt bir a. gestellt, de

hoe tu videris: τοῦτο σύγε σκοπης.

anheifdig maden (fid) zu etw.), recipios [cêpi, ceptum] qd in se; promitto3 [mîsi, missum] qd eui; έπαγγέλλεσθαί τι υπισχνείσθαι προαιρείσθαί τι ποιείν.

Anhohe, locus editus; clivus; collis; tumulus; jugum:

ο γήλοφος λόφος γεώλοφος όχθος.

anhoren, audio1 =; ausculto1 qm ob. qd; praebeo1 od. do [dědi, dátum] aures cui: ἀπροᾶσθαί τινος. απούειν τινός λέγοντος | - gern angehört werben, habeo² faciles aures: "\zerv ήδέως ἀπούοντας |ctw. geneigt a., accipio³ [cêpi, ceptum] qd pronis (secundis) auribus: ἀπούειν τινὸς ήδέως | - ich fann bas nicht mit a., abhorrent aures meae a commemoratione bujus rei: οὐα ἀνέχεσθαι ἀπούοντα τινός |ber etw. anhort, auditor: o anovwo | - s., bas A., die Anhörung, auditio: ή απρόασις, αποή, το акоойодаг.

animalifd), f. thierifch.

animiren, f. anreizen.

Unimofitat, f. Leibenfchaftfichteit u. Erbitterung. Unis, anîsum; anisum pimpinella: το ανισον. anjagen (ein Wild), excito1 feram: έφορμαν.

Anjou, I) (chemalige Proving in Franfreich) Comitatus Andegavensis; Andegavis | - II) (Stabt baselbst) Castrum de Anjove; Andes [ium, f.] - Adj., Andegavensis.

anfampfen (gegen etw., bie Leibenschaften), coërceo2 =, comprimo3 [pressi, pressum] qd (cupiditates): διαμάχεσθαι προςπολεμείν τινι παλαίειν.

Milfaufer, emptor: o wonths' ayogastig.

Unfauf, emptio; comparatio: η ώνη ο άγορασμός. n Eynthous.

απίαιτει, emo [êmi, emplum]; paro ; comparo : προςλαμβάνειν ωνή ωνείσθαι άγοράζεσθαι | r., fich a. (liegende Grundflude faufen) emes =, paro1

mihi fundos: έγκτασθαι.

Unter, I) eig., A) (bes Schiffes) ancora : ή άγκυρα |- ben M. auswerfen, jacio3 [jeei. jactum] ancoram: Beckleσθαι =, ἀφιέναι =, καθιέναι την άγκυραν άγκυρο-βολείν | - ber A. faßt Grund, ancora subsistit dd. sidit3: ή άγηυρα έχεται od. λαμβάνει | - bor A. gehen, constituo's [vi, ûtum] navem (in alto): παρατάττειν τὰς ναῦς ἐν τῷ πελάγει | - bie Schiffe bor A. legen, deligo laves ad ancoras: ὁρμίζεσθαι ἐπ' ἀγκυρῶν | - bor A. liegen, sum s, stol [stěti, statum] = consisto3 in ancoris ob. ad ancoras: ornvai ên' aynopas Egoqueir | - die A. lichten, tollo3 [sustuli, sublatum] ancoras, auch blog solvo3 [Ivi, lûtum]: λύειν , αίσειν , ανασπάν την άγκυoav. avayeodat | - ben a. fabben, praecido's [cidi,

cisum] ancoras: αποκόπτειν την άγκυραν | jum A. gehorig, ancoralis; ancorarius: της άγκυρας.

B) figuri. (Hoffnung), ancora: ή άγκυρα: Unig [toos] ber leste A., ultima ancora: ή τελευταία dynuga h relevance shale.

II) übertr. A) eiferner Safen gur Befestigung ber Mauern, Riammer, ancora ferrea : ή πόρπη σιδηρά ο σύνδεσμος σιδηρούς

B) (ale Maag, f. b. a. balber Gimer) amphora di-

midiata : ὁ ἀμφορεύς ήμισυς.

Unferarm, brachium ancorae: τὸ άγκύρας κέρας. auferben (burch Rerben zeichnen), signo ob. noto ad striando: χαράττειν τι τη χηλή οδ. τῷ χηλώματι.

Anfergrund, fundus ancorae tenax; = opportunus:

ο βύθος έχομενος της άγκυρας.

anfern, I) f. v. a. Anfer werfen, f. Anfer! - II) figurt. (nad) cho. trachten) capto1 =; appeto1 | petivi u. petii, petitum] =; concupisco3 [pivi, pitum] yd: θηοεύειν θηράσθαι διώπειν τι.

Unferplat, statio; locus consistendi: τὸ άγκυφοβόλιον ὁ δομος τὸ ναύλοχον.

Unferfeil ob. s tau, ora [ae, f.]; ancorale; funis aucorarius: τὰ άγμύρια.

anfetteln, vincio faxi, netum] qd catella: προςπλέκειν έμπλέκειν προςπορπάν.

anfeffen, alligo1 =; vincio+ [nxi, netum] qd catenis: άρταν =, δείν τι πρός τι άλύσεσιν · προςδεσμεύειν anfitten, jungo" [axi, notum] qd maltha: moognodλάν πολλάν τι πρός τι.

Unflager, accusator; index: o nathyogog Suonwa δικαζόμενος, λόαφομενος, λόαφαμενος | - cin perleumberischer A., calumniator: a συκοφάντης | - ben M. machen, obtineo' [tinui, tentum] partes accusa_ toris: κατηγοφείν.

Anflägerin, accusatrix: ή κατηγορούσα αλτιωμένη. anflagerifd), accusatorius: κατηγορικός του κατηyooov | - Adv. accusatorie; accusatorio more et

jure : nathyoginos.

Unflage, accusatio; actio; incusatio; criminatio: n κατηγορία αίτίασις γραφή δίωξις το έγκλημα eine heimt. A., delatio nominis : ή μήνυσις είςαγγε λία πουπτή | - cine falsche boshafte A., catumnia: ή συνοφαντία - cine A. ciniciten, instruo [xi, ctum] :; adorno accusationem: είςάγειν δίκην | - eine A. übernehmen, suscipio [vēpi, eptum] accusationem; descendo [di, sum] ad accusationem: ἀναδέχε-σθαι ε, ὑποδέχεσθαι την κατηγορίαν [- cine A. widerlegen, repello* [pŭli, pulsum] criminationem; di-luo* [ŭi, lûtum] s; propulso¹ crimen: ἀπολύεοθαι =, διαλύειν την κατηγορίαν.

anflagen, (imb wegen etw.), accûso 1 qm cjs rei ob. de re; vŏco¹ qm in jus ob, in judicium; argüos [ŭi, ûtum] qm rei; compelios [pŭli, pulsum] qm de re; defero [tuli, latum, ferre] nomen ejs de quo crimine; adducos [duxi, ductum] r; cîto1 qm rcum; do [dedi, datum, dare] libellum de quo; intendo3 [tendi, tentum] litem cui: alticodat s, knautiaσθαι ε, εν αίτια έχειν τινά αίτιαν έπιφέρειν τινί έπικαλείν εγκαλείν έγκαλείσθαι τινι κατηγορείν τινος διώκειν τινά τινος δικάζεσθαί τινι έπάγειν τινί δίνην: (in Staatsprozessen) γράφεσθαί τινα | imd falichlich a., fingo's [finxi, fictum] crimen in qm: έπιφέρειν τινί αίτίαν ψευδή ψευδή κατηγορείν tivos | - jind auf Zod u. Leben a., accuso ' qm capi-l advehor's [vectus] equo ob, curru: προσέρχεσθαι

tis: διώκειν τινά δανάτου | bes hochberraths a. moveo² [môyi, môtum] cui crimen majestatis; intendo³ [di, tum] cui actionem perduellionis: διώnew tivà the noodosias natoldos | jmb. des Meuchelmorde a., accuso1 qm inter sicarios: youqueoθαί τινα φόνου | wegen Berratherei a., facio3 [fêci, factum | qm reum proditionis : γράφεσθαί τινα προdoslag I imb megen erpreften Gelbeba. , postulo 1 gm de repetundis (pecuniis): γράφεσθαί τινα άργυρο-Loylag avouov | - eine Cache, wegen beren man a. fann, res accusabilis: τὸ πράγμα ἐγκλητέον ob. άξιον κατηγορίας.

Unflage drift, libellus: n dinn vouch.

Anflagestand, imb in M. berfegen, facio " [feci, factum] qm reum: κατηγοφείν τινος έγκαλείν τινι.

Unflagefucht, criminandi cupiditas: ή ἐπιθυμία τοῦ

κατηγορείν.

anflammern, I) a., conjungo 3 [nxi, netum] qd fibula: συνδείν τι πρός τι ήλοις προςπερονάν τί τινι | -H) r., fld) a., adhaeresco3 [haesi, haesum] oui: Exeσθαι =, άντέχεσθαι =, άντιλαμβάνεσθαί τινος.

Anflang, concentus [as]: άρμονία όμονοια - A. fin= ben bei imb, probor cui: Exelv Enalvov noos tivos τυγχάνειν έπαίνου παρά τινος.

anfleben, I) a., agglatino 1 qd cui rei: προςπολλάν τιπολλάν τι πρός τι · προςμάττειν τί | — II) n., ad-haereo · [haesi, haesum] -, adhaeresco · [haesi] ad qd: προςκολλάσθαί τινι.

anfleiden, I) a. jmb, induo's [ŭi, ûtum] vestem cui od. ym reste: ενδύειν ε, άμφιεννύναι τινά τι' πεοιστέλλειν τινά τινι | - II) r. fld a., induo3 vestem; samo3 [sumpsi, sumptum] calceos et vestimenta: ἐνδύεσθαι· ἐνδύναι· ἐνσκενάζεσθαί τι fich anbers a., muto vestes: μεταβάλλειν ίματια αίρείσθαι άλλην στολήν.

Unfleidezimmer, vestiarium: h increodiun.

aufleiftern, f. anfleben.

anflopfen, pulso! qd (fores, ostium, januam): nóπτειν = , προύειν την θύραν | - s. , bas A., pulsatio

ทุ หอุดขัธเร.

anfnupfen, annecto3 [xui, xum] qd ad qd; adjungo3 [nxi, ctum] =; alligo1 qd cui rei: απτειν =, έξανάπτειν τί τινος ανείρειν τι | - figuri, eiue lin= terredung mit jmd a., ordior' sermonem eum quo: apinvelodai els loyovs tivl | - Unterhandlungen a., postulo1 conditiones ejs rei: προςφέρειν λόγους vivl | - s., bas 21., die Anfnupfung, annexio; alligatio, ob. burch bie Berba: ή προςαφή ob. burch bie Berba.

Untnupfungepunft (3. B. einer Rebe), unde qd (oratio, sermo) exordium ducit3; = orditur* [orsus]; exorditur': over ti (o loyos) agretal.

anfodern, inesco1 =; allicio3 [lexi, lectum] qm: deλεάζειν τι οδ. τινά.

Antommling, advena; peregrinus: o Emplos [vdos]. ξένος Εποικος.

anfornen, f. anfobern.

anfommen, I) (fich nahern, herzutommen), veuio fveni, ventum]; advenio4; pervenio4; advento1; nanci-scor3 [nactus] locum; afferor3 [allatus]: προςέρχεοθαι προεβαίνειν άφικνείσθαι είςαφικνείςθαι. παραγίγνεσθαι ήπειν | - ju Bferde ob. Wagen a. έφ' ίππου ob. έφ' άμάξης | 311 Schiffe a., advehor navi; pervehor3 in locum; appello3 [puli, pulsum]: naranleiv naraiger | - bas Schiff fommt an, navis appellitur³ [pulsa est]: η ναῦς προςορμίζεται]angefommen fein, assum [affai, adesse]: ήκειν παρ-

είναι παραγίγνεσθαι.

II) (bei imb borgelaffen s, angenommen merben) admittor3 [missus] ad quem; accipior3 [ceptus] =; excipior3 a quo; proficio [fêci, feetum] qd apud qm: ἐντυγγάνειν τινί οὐπ ἀπελαύνεσθαι οδ. οὐκ άποκωλύεσθαί τινος τυγχάνειν παρά τινος ών βούλεται τις | leight bei jmb a., facilis est aditus ad qm: δαδίως έντυγχάνειν τινί | bei jmb nicht a., non audior' a quo: ἄπρακτον ἀπελθείν παρά τινος· μη πείθειν τινά· μηδέν πράξαντα ἀπαλλαγήναι |— figürt, bei jmb übei a., (jmb8 Unwillen erregen) offendo3 [ndi, nsum] animum cjs; male excipior3 [ceptus] a quo: κακῶς ἀπαλλάττειν.

III) (unterfommen) A) (einen Dienft, ein Umt befommen) obtineo2 [inui, tentum] munus: evolonein ἔργου λαμβάνειν τάξιν τυγγάνειν τῶν ἐπιτη-δείων | nicht a. tönnen, jāceo² [ŭi]: μὴ λαμβάνειν

ταξιν.

B) (verheirafhet werben) 1) (bom Manne), nanciscor3 [nactus] uxorem: λαμβάνειν γυναϊκα | — 2) (bon ber Frau) collocor1: Endlocodat | gut a., collocor1 in luculentam familiam: καλώς ἐκδίδοσθαι.

IV) imps. A) (es fommt jmb etw. an, f. b. a. er wird pon etm, befallen, s ergriffen) capit3 s; occupat1 s incêdit qd me : ἔπεισί μοι· ἐπέρχεταί μοι· είζεισί wor | - es fommt mir Furcht an, timor me capit3: φόβος μοι είς έρχεται, * λαμβάνει με | e8 fommt mir Schlaf an, somnus me urget² [ursi]: ὖπνος λαμβάvel µe | es fommt mir ju fpate Reue an, sera me subit poenitentia: ὀψέ με λαμβάνει ή μεταμέλεια.

Β) es fommt jmb ctw. (leicht, = schwer) an (s. v. a.

es ift imb etw. leicht ob. fchwer gu thun), ludus est eui mit d. infin.: Εργον ούδεν μοί έστιν παο ούδεν μοί έστιν · ὁαδίως ποιείντι | grave est qd eui : χα-

λεπώς ποιείν τι.

C) es fommt auf etw. au, 1) (f. b. a. es beruht auf etm.) situm est =; positum est =; vertitur3 [versum | =; nîtitur3 [nîsum] in qua re: pendet2 [pependit] ex qua re: ἔστιν ἐπί τινι· δείταί τινος | auf bich fommt alles an, in te uno posita sunt omnia; id totum vertitur in voluntate tua: πάντα περιέρχεται els tiva | alles fommt hierauf an, hoe caput rei est: διαφέρει το παν προς τούτο | auf biefen Tag fommt alled an, hie dies est maximi discriminis: eig ταύτην την ημέραν πάντα περιέρχεται | auf bas Blud fommt biel an, magna vis est in fortuna: της τύχης μεγάλη έστιν ή δύναμις ! ber, auf ben alles anfommt, princeps; caput: o xugiog · xugiotatos | Die Sache, auf bie alles ansommt, haupthunft, cardo [inis, m.]: το κεφάλαιον | es auf etw. ob. jmb a. laffen (ber Ents fcheibung überlaffen), experior* [pertus] =; tenta1 qd ob. qm; committos [misi, missum] qd cui: avaçταν τι έκ τινος ' άναφέρειν τι είς τι ' έπιτρέπειν τί rivi | es auf ben Ausgang ber Sache a. laffen, experior eventum cjs rei: αναφέρειν τι είς τὸ συμβεβηνός od. είς το ἀποβησόμενον | Alles aufs Gind a. laffen, committo omnia fortunae: πάντα τη τύχη διδόναι· πινδυνεύειν· ἀναββίπτειν πίνδυνον | αιΐδ 2008 α. ίαιτει, νόσοι qd in sortem: ἀναββίπτειν. τον αλήφον | aufe Meugerste a. lassen, experior ultima; descendo 3 [ndi, nsum] ad extrema: συγκαταβαίνειν είς τὰ ἔσχατα.

ob. noos ti es fommt auf bas Belb an, agitur pe-

cunia: forl negl rov apyrolov.

3) f. v. a. e8 ift baran gelegen, interest; refert; attinet: διαφέρει μέλει τινι | es fommt viel (wenig barauf an, multum ob, magai (non multum ob. parvi) interest od. refert: uéya od. noli (où noli) diageget jes fommt nichts barauf an, nibil attinet; = refert: ουδέν διαφέρει | es foll mir barauf nicht a., non curabo qd: où usliget uoi tivos.

antoppeln (3. B. Pferbe), adjugo1; copulo1: jungos [nxi, netum]: συζευγνύναι ' ζευγνύναι | - s., ba8 A., junctūra: ή ζευξις το συζευγνύναι etc.

anfundigen, nuncio1; renuncio1; indico1; significa1; impero1; edîco8 [xi, ctum]; propono3 [posui, positum]: προαγορεύειν άναγορεύειν προειπείν. ποοαγγέλλειν άπαγγέλλειν είζαγγέλλειν, δηλούν | ben Krieg a., indîcos bellum: έπαγγέλλειν πόλεμον | — s., das A., die Anfundigung, nunciatio; renunciatio; indicium; edictum: ή άναγόρευσις. άναβδησις καταγγελία.

Anfundiger, index, [feis, m.]; nuncius; vates: o

άγγελος πήρυξ [υπος].

Unfunft, adventus [ûs]; accessus [ûs]: ή ἀφιξις πάροδος επιδημία | A. ju Schiffe, appulsus [as]:

η προςορμισις.

anlachen, arrideo2 [risi, risum] eui: προςγελάν τινα · bon Cachen auch προςσαίνειν · έπιλάμπειν | bas Blud lacht imb an, fortuna arridet eui; fortuna blandîtur coeptis ejs: ή τύχη προςμειδιά τινι | s., bas A., arrisio: αὸ προςμειδιάν το προςγελάν.

anladeln, arrideo2 [risi, risum] cui; προςμειδιάν. έπιμειδιάν τινί.

Anlage, I) (Anlegung, Einrichtung) institutio; dispositio: ή κατασκευή

B) fibertr., bas Angelegte felbft, bie Gartenanlage: hortus: ή κατασκευή.

II) (Entwurf) designatio; descriptio; adumbratio: ή ὑπόθεσις άρχή καταβολή σκιαγραφία | -Stoff zu einem Werfe, materia: ή θέσις ὑπόθεσις.

III) Fahigfeit, Geididlichfeit ju etw., indoles; natûra; ingenium: ή φύσις τὰ ὑπάρχοντα τὸ αὐτοφυές | gute A. haben, praeditus sum bona indole: εὐ πεφυνέναι εὐφνώς έχειν | - mittelmäßige A. ha-ben, sum mediocri ingenio: μετοίως έχειν | - In moralischer Beziehung s. b. a. Geneigtheit zu etw., proclivitas ad qd: ή προπέτεια | A. zu etw. haben, sum proclivus s, ob. aptus ad qd: προθυμείσθαι c. infin. : είναι καταφερή πρός τι.

IV) (Bertheilung ber gu entrichtenben Abgaben), descriptio tributorum : ή διαίρεσις τῶν δασμῶν | die A. machen, descrîbo3 [psi, ptum] tributum : διαιφείν

τούς δασμούς.

V) (Beilage) additamentum: η προςθήκη. anlanden, f. lanben.

anlangen, I) f. b. a. antommen, f. b. Wort | - II) (f. b. a. betreffen) attinet2 [tinuit, tentum] ad qm ob. qd: ἀνήκειν είς τι | was mid anlangt, quod ad me anlagend, quod attinet ad qm ob. qd: To κατά τινα 00. TL.

Mnlaβ, causa; materia; occasio; ansa: ή πρόφασις. άφορμή αίτία | A. geben, do¹ [dedi, datum, dare] occasionem; s ansam cjs rei ob. ad qd: πρόφασιν παρέχειν τινί mit folg. infin.; αίτιον γίγνεσθαί τινί 2) [. b. a. es betrifft etw., agitar qd; einat els tel tevos Al. jum Rriege geben, praebeo' materiam belli :

πρόφασιν παρέχειν τοῦ πολέμου | A. nehmen, capio [cépi, captum] occasionem: πρόφασιν ζητεῖν. anlassem, [h. A. (an etwas lassen) immitto [mīsi, mīssum] (h. B. einen Teich, lacum): ἐπαφιέναι ἀφιέναι | — B. (ansahren, mīt Borten) compello ;; incrépo ¹ [pūi, pītum] ηπ: χαλεπαίνειν ἐπιπλήττειν τινί + [mīb. hart a., acerbius invéhor [vectus] in ηπ: χαλεπῶς προςφέρεσθαί τινι ἐπιπλήττειν τινι [— 11) r., sich anlassen (ben Unschein zu einem Gresolge haben) hābeo speciem; facio [seci factum] ; do [dedi, dâtum, dăre] =; assen [seci altāli, allātum] spem: ἐρικέναι | - εδ lößt sich zu tīm. an, res speciat ad qd: ἔρικεν | - bie Cache läßt sich gut an,

res bene procedit: το πράγμα καλήν ελπίδα παρ-

έχεται οδ. τὸ πράγμα καλώς προχωρεί οδ. δοκεί καλὸν ἔσεσθαι | jmb läßt fich gut an, facit quis bonam spem de se: καλὴν έλπίδα παρέχεταί τις | εδ

läßt sich zum Regen an, nubilat: συννεφεί. Anlauf, I) (s. v. a. schnelle Annäherung, Angriff), incursio; incursus [ûs]; impötus [ûs]: ή δομή δύμη έπιδοομή | - beim ersten A., primo impetu; primo congressu: αὐτοβοεί | - A. bes Nassen, auctus [ûs] aqusrum: ή αὐξησις τῶν ὐδάτων |— B) figürl. einen A. zu etw. nehmen, aggredior [gressus] qd: δομᾶν έπίτι.

II) in b. Baufunft, A. an ben Cäufen (bie Einbeugung bes Säufenstammes) apophysis; apothesis: ἀπόφυσις ἀπόθεσις.

anlaufen, I) (heranlaufen) accurro³ [cŭcurri u. curri, cursum]; incurro³; advölo¹: ἐπιτρέχεινε, ἐπιφέρεσθαι (δρόμφ) ἐπί τι | ben Felnb a. laffen, excipio³ [cêpi, ceptum] hostem: δέχεσθαι τοὺς πολεμίους] bas Wilh a. laffen, excipio³ venabulo irruentem feram: δέχεσθαι το θηρίον.

II) (laufend an etw. ftohen) A) eig., incurro in qd; offendo a [ndi, nsum] =; allîdor a [lîsus] ad qd; τρέχοντα προςπταίειν τινί | - blindlings gegen imb a., incurro coeco impetu in qm: άπερισκέπτως προς-

πταίειν τινί.

Β) figürt... bet imb übet a. (übet empfangen werben) male excăpior³ [ccptus] a quo; incurro³ in offensionem ejs; offendo³ qm od. animum ejs: προςπταίειν *, προςμρονέσθαί τινι | bet etw. übet a. ([. b. a. unglüdlich sein in einem Borhaben), parum successit, quod agebam; res male cadit: κακῶς ἀποβαίνειν *= πίπτειν | - imb a. lassen ([. b. a. übet ausenhmen) male excipio³ =; male tango³ [tetigi, tactum] qm: κακῶς ἐπδέχεσθαί τινα | ([. b. a. imb ξehler begehen lassen) patior³ [passus] rnere =; patior³ offendere qm: ἐᾶν τινα προςπταίειν.

III) (f. b. a. anichwellen, fich bermehren) cresco³ [crévi, crétum]; accresco²; tumesco⁸ [tumui]; intumesco³; cumulor¹; οίδαίνειν ἀνοιδαίνειν όγιοῦσθαι αὐξάνεσθαι.

IV) (den Glanz verlieren) z. B. das Glas läuft an, vitrum sudat¹; das Gifen läuft an (vom Roft) ferram corripitur³ [reptus] rubigine: ἀμανορούσθαι· καλύπτεσθαι όμίχλη | α. lassen (z. B. Metalle) indûco³ [xi, etum] qd ferrugine: περιπείνειν τι τῶ ἰῷ| blau a. lassen, indûco³ colorem coeruleum: περιπείνειν τι γλανιῷ χράματι.

anlegen, I) a. A) (etw. an etw. legen) appāno* [posui, pösitum] =; admövšo* [môvi, môtum] =; applico* [avi, atum, feitner ŭi, itum] qd cui rei: προςτιθένωι προςερείδειν =, προςβάλλειν τι πρός τι | Leistern an bie Mauern a., applico scalas moenibus;

κλίμανας προςτιθέναι οδ. προςερείδειν | Kieiber, Wassen a., indúo³ | ŭi, ûtum] vestes, arma: περιβάλλεσθαι: ἀμπίσχεσθαι: ἐνδύεσθαίτι | imbm keteten a., injicio³ [jēci, jectum] catenas cui: δεσμά περιβάλλειν τινί· δεσμεύειν πινά | bem Pferde den Baum a., injicio³ frenos equo: ἐιβάλλειν χαλινὸν τῶ Επτω· χαλινὸν ε, ἡνιάζειν τὸν ἔππον | Φοιλ α. (από Feuer), praedeo² materiam igni: ξύλα προςφέρειν ὑποσπαλεύειν πῦρ | - Feuer a., conflo¹ incendium: πῦρ προςφέρειν : ἔιβάλλειν πυρπολείν | - doß Genehr auf jmd a., pēto³ [vi u. ii, ĭtum] qm telo: πείνειν τὸ βέλος πρός τινα | - ein Kind a. (από Βτιβ), praedeo² mammam infanti: προςέσσθαι τὸν νήπιον τῷ μαστῷ | Farde a., indûco¹ [xi, ctum] colorem: ἐπιχρωννύναι | Φαπό α., [. Φαπό.

colorem : ἐπιχρωννύναι | Hanb a. [. Hanb. B) ([, b. a. bermenben) colloco qd in re; utors re: καθιστάναι τάττειν | - Geld a., colloco 2; occupo pecuniam : διατίθεσθαι τα χοηματα ένερ-

γον ποιείν το άργύριον.

C) (f. b. a. erbauen) constituo ³ [ŭi, ûtum]; instituo ³ exstruo ³ [xi, etum]; aedifico ¹; condo ³ [didi, ditum]; κατασκευάζειν καίζειν καθιστάναι | eine Stabt a., constituo ³ urbem: καίζειν την πόλιν πολίζειν | eine Dorf a., loco ¹ vicum: καίζειν την κώμην | eine Bibliothef a., instituo ³ ε; compăro ¹ bibliothecam: κατασκευάζειν την βιβλιοθήκην.

πατασμενάζειν την βιβλιοθήνην.

D) es auf etw. a. (j. b. a. mit etw. umgehen, etw. beabflehtigen) moliar : specto ' qd: βούλεσθαι το ποσείν προθυμείσθαι τι | εδ ifi auf imb angelegt, petitur quis: παρασκενάζεται τις.

E) (f. v. a. beradreden, z. B. einen Plan a.) compono [posui, positum] qd: υποτίθεσθαι συντίθεσθαί τι.

II) n., a. mit einem Schiffe, applico [avi, âtum, seltner ŭi, ĭtum] navem ad terram : δομίζειν · όκέλ-

λειν τήν ναῦν.

III) s., das A., die Antegung A) (das Heranbewegen an ein.) admotio: ἡ πρόςθεσις τὸ προςτιθέναι etc. |— Β) (das Bermenden) collocatio; usus [as]: τὸ καθιστάναι τὸ διατίθεσθαι |— C) (das Erbanen, Errichten) exstructio; aedificatio; institutio; constitutio: ἡ κτίσις τὸ κατασκενάζειν.

Anlehn, f. Anleihe.

anlehnen, I) a., applico | [avi, atum] qd ad qd: ἀνακλίνειν τι πρός τι' προςερείδειν τί τινι | — II) r.,
[id) a. an eim., applico | me =; annitor | [nisus u.
nixus] ad qd; acclino me in qm: ἐπικλίνεσθαι =,
ἐγκλίνεσθαι =, προςανακλίνεσθαί τινι.

Anleihe, versūra: mūtūātio; pēcūnia mūtūa: το δάνειον το δάνεισμα | bei jmb eine A. machen, ľacio³ [fēci, ſactum] versuram a quo: ποιεῖοθαι δάνεισμα ³, δανείζεοθαι παρά τινος | cine gezipungene A. machen, exigo³ [ēgi, actum] pecunias mutuas; praecipio³ [cēpi, ceptum] mutuam pecuniam: ἀναγκάζειν τινὰ τὸ δάνεισμα οδ. τὸ δανείζειν.

anleimen, agglatino1 : allino3 [lêvi. litum] qd: προς πολλάν :, άναπολλάν :, έπιπολλάν τι πρός τι.

anleiten, imb zu etw., sum dux cui ad qd; instituos [üi, htum] =: instruos [xi, ctum] qm ad qd; dŏcĕo² cui, ctum] qm qd: εἰςηγεῖσθαί τινί τι ὑφηγεῖσθαί εἰςηγεῖσθαί τινί πρός τι. παιδεύειν τινά πρός τι.

Anleitung, 1) (Anführung zu etw.) insitütio; diseipina: h eishynois vonyynois ukdodos | unter beiner A., to duce ob. magistro: σοῦ είςηγουμένου ob. hyovuévou | — B) übertr. (s. d. eine Schrift, in weicher A. gegeben wird) initia [drum, n.]; praecepta [orum, n.]: n elenynous | - II) f. b. a. Beranlaffung, Ummerfebuch, libellus; commentariolum; commenta-

f. Anlag.

anliegen, I) eig. (an efw. liegen) adjaceo2 [ui] eui ob. ad qd: ἔχεσθαί τινος προς πεῖσθαί τινι|- bej. bon Kleibern, bene sĕdĕt² [sêdit, sessum]: άρμόζειν =, έφαρμόζειν τινί | - II) figurt (febr bitten) pěto3 [îvi u. ii, îtem] magnopere qd a quo; flagito1 =; efflagito1 qm; fatigo1 qm precibus: προςκείσθαι :, έγκεισθαι τινί· λιπαρείν τινά καλ δείσθαι | — ΙΙ) s., das A. (bringende Bitte) desiderium ; postulatio : ή δέησις λιπαρησις.

anliegend, I) (angrengend), adjacens: ouogog ngog-0005 πρόςχωρος | - B) bef., bom Rleide (feft figend), bene sedens: προςεσταλμένος | -- II) (beigefügt)

adjectus; annexus: προςκείμενος.

anlocen, allicios [exi, ctum]; allecto1; capto1; pellicio3: προςάγεσθαι «, έφέλκειν », κηλείν τινα. Unlocung, allectatio; invitatio; invitamentum; ille-

cebrae: ή ἐπαγωγή· ὑπαγωγή.

anlothen, ferramino1; conferrumino1: συστεγνούν τι πρός τι | - s., bas A., bie Antothung, ferruminatio: ή στέγνωσις κύλλησις το συστεγνούν.

anmaden, I) a. A) (an etwas fügen) affigos [xi,xum] :; adjungos [uxi, netum] :; accommodol :; addos [didi, ditum] qd eur rei: προςάπτειν :, προςτιθέναι τί τινι | - B) (permifchen) misceo3 [seŭi, mistum u. xtum]; tempero1; dîluo3 [ui, ntum]; condio4: προςμιγνύναι =, ξπιμιγνύναι τί τινι (-C) (f. b. a. etw. hervorbringen, in Stand feben, 3. B. Feuer, Licht) accendo Indi, nanm lumen; facio [feci, factum] ignem : ἀνάπτειν πυο nalsir άνακαlειν | - II) r., fich an jmb machen (f. b. a. fld) bei jmb einschmeicheln), insinuo' me in consuctudinem cjs; aucupor' gratiam cjs: ὑποτφέχειν · θεφαπεύειν τινά.

Unmarid), accessus [as]; adventus [as]: n Egodos

προςέλασις.

anmarfdiren, accedos [cessi, cessum]; advento1: προςέρχεσθαι έπέρχεσθαι έπιέναι έπελαύνειν.

anmagen, fid), vindico1 qd mihi ob. ad me; ûtor3 [usus] qua re: προςποιείσθαι mit folg. infin.; άντι ποιείσθαι =, μεταποιείσθαί τινος άξιοῦν =, άμ-φισβητεῖν τινός | - miderrechtlich a., sûmo³ [psi, ptum | =; assûmo³; arrögo¹ =; usurpo¹ qd mihi: προςποιείσθαί τινος οίκειούσθαι σφετερίζεσθαί τι | mit Gewalt a., involo =; invâdo s [si, sum] in qd ob. qm: ξμπίπτειν », ξπιφέρεσθαί τινι ob. είς τινα] ich maße mir nicht so biel an, non tantum mihi sumo3 neque arrogo1: οὐ τοσοῦτον προςποιοῦμαι, = spereplzopal | - s., das A., f. Anmahung.

anmagend, arrogans; insolens: alagor [ovos] alaζονικός αὐθάδης [ες] ύβριστής [ές] ἐπαχθής [ss], φορτικός | - Adr., arroganter; insolenter:

άλαξονικώς φορτικώς.

Anmagung, I) (f. v. a. Aneigung fremden Eigenthums) vindicatio; usurpatio: ή προςποίησις οίκείωσις. σφετερισμός | - II) (f. b. a. anmagendes Betragen) arrogantia; insolentia; superbia; licentia: η εβρις. ή άλαζονεία αὐθάδεια.

anmelben, I) a. jmb (feinen Befuch), nuncio! =, indico1 qm venisse salutandi causa: παραγγέλλειν nuncio ladventum cjs: παραγγέλλειν τινὰ ἀφικό- amehmen, 1) a. A) (in Empfang nehmen) accipio lavevor | — Π) r. sid) a. si. v. a. sied zeigen, sied zu er siennen geben, von Krantheit), indico me adesse: ἐπιβάνειν: δέχεσθαι | die Farbe a. accipio la sied zeigen sied zeigen and colorem: δέχεσθαι το χρώμα. noosayyéllew eisayyéllew rivá | imbe Anfunft a., anualveodat. The milate form modern is to ment

rii; codicilli: τὸ ὑπομνημάτιον ἡ δέλτος αί δέλτοι το πιττάπιον.

anmerfen, 1) (fdriftlich berzeichnen) noto1; annoto1: σημειούσθαι ποιείσθαι παραγραφήν παρασημαίνεσθαί τι | - II) (aus etw. mahrnehmen, erfennen od. auf etw. fchließen) intelligo's [lexi, lectum]; animadverto3 [ti, sum]; colligo3 [legi, lectum]; observo1: alodáveodal tivos, mit folg. partic.: èvoράν · καταμανθάνειν τί τινος | id) merte es an der Etimme, intelligo3 ex voce: αλοθάνομαι τη φωνή ob. En the works | man merft ihm den Unwillen an, apparet indignatio ejus: ἐνορᾶται αὐτῷ ἡ ἀγανάurnois man merft ihm ben Aublander an, refert alienigenam ob. peregrinum sermone cultuque: yıγνώσκεται άλλόφυλος ών τήν τε φωνήν και τὸ

Unmerfung, notatio; annotatio; nota: ή παραγραφή το σχόλιον | cine fleine furge II., brevis annotatio; annotatiuncula: ή μικοά παραγραφή er= flarende Anmerfungen, commentaria [orum, n.]: ra υπομνηματα.

anmeffen, imbm ein. (ein Kleid), metior* [mensus] vestem conficiendam ad corporis modulum: συμ-

μετοείν τι προς τι.

Mininth, suavitas; venustas; gratia; amoenitas (b. (Begenden): ή χάρις [ιτος] ή τερπνότης [ητος].

anmuthen, f. zumuthen.

anmuthig, venustus; svavis; duleis; jūcundus; amoenus (von Dertern): τερπνός · χαρίεις [εσσα, εν] ἐπίχαρις [ι, genit. ιτος]· καλός | -Adv. venuste; suaviter; jueunde: τερπνώς καλώς.

Unnaberg (Stadt im Konigreich Cachfen), Anna-

berga | - Adj. Annabergensis.

annahen, assuo [sui, sutum]: συδράπτειν =, παραδφάπτειν =, επιβράπτειν τί τινι.

annahern, fid), appropinquo1; prope accedo3 [cessi, cessum]: προςεγγίζειν πλησιάζειν έπερχεσθαι.

Unnäherung, appropinquatio; accessus [ûs]: o nlnσιασμός προςεγγισμός το πλησιάζει» | bie A. ber Conne, appulsus [ûs] solis : ή προς έλασις του ήλίου] bei A. ber Nacht, nocte appetente: της νυπτός έπερχομένης.

annageln, alfigo3 [xi, xum] qd clavis: προςηλούν =, έφηλούν =, διαπασσαλεύειν =, προςπασσαλεύειν τι

πρός τι. annagen (anfangen gu benagen), arrodo3 [osi, osum]: περιτρωγείν τι.

Annahme, I) allg- (bas Annehmen) acceptio: ή λήψις. υποληψις αποδοχή υποδοχή το λαμβάνειν το δέχεσθαι | - II) bef. A) (Billigung) comprobatio: ή συναίνεσις το συναίνειν το αποδέχεσθαι ! -B) (Boraussenung): sumptio; conjectûra: ή ὑπόθεσις υπόληψις δόξα | - C) A. an Rindes Ctatt, adoptio, (bei fchon Diundigen) arrogatio: ή ποίησις. Elsmoingis.

Unnalen, annales [ium, m.]: τὰ γράμματα τά χρο-

vince.

Annalist, scriptor annalium: ò συγγραφεύς [έως].

B) (übernehmen) suscípio * [cêpi, ceptum]; recipio *: ἀναδέχεσθαι · ὑποδέχεσθαί τι | citu. nicht α. dêprécor * qd: ἀπολύεσθαί τι | cinen Ban α., redimo * [êmi, emptum] opus: ὑποδέχεσθαι τὴν οἰκοδόμησιν | ber cinen Ban annimmt, redemptor: ὁ τὴν οἰκοδόμησιν ὑποδέχόμενος · ὁ ἐργώνης τῆς οἰκοδομήσεως.

C) [mb in irg. einer Funttion (an Kindesftatt, als Gehülfen 2c.) a.; an Kindes Statt a., adopto! qm mihi; inseros [rui, sertum] qm per adoptionem familiae meae (fo bon einem Unnnündigen): ως έαντον λαμβάνειν είςποιεῖσθαί τυνα | - arrögo! qm (von einem Mündigen): ποιεῖσθαί τυνα [- arrögo! qm (von (παῖδα od. νίον)|einen Arzt a., utors [usus] medico: χρῆσθαι ίατρω | jmb zum Gehülfen a., assumos [mpsi, mptum] qm (mihi) socium: ἀναλαμβάνειν τινά συνεργόν | jmb als Mitglied eines Kollegiums a., coopto! qm: προςαιρεῖσθαί τυνα.

D) figüri. (ctw. billigen) accepio 3 [cépi, ceptum] ; probo 1 ; admitto 3 [misi, missum] qa: άποδε-χεσθαι προς εξασθαι προς εξασθαι είς δέχεσθαι ποροδέχεσθαι είς δέχεσθαι αι μη μη προς εξασθαι είπο Ετβήματα αι με το το το το το το προσού εξασθαι είπο Ετβήματα είς την ουσίαν ου εξα πληφονομίαν | είπει Βερμά α. admitto 3 qm: παραδέχεσθαι εξαξέχεσθαι τον με δεγονος τινός τινα | είπει Βοτβήμας α. accipio 3 conditionem: δέχεσθαι τον βονρον τινός πείθεσθαι το εξαδίχεσθαι τον βοτβήμας πεταπείθεσθαι το εξαδίχεσθαι τον βοτβήμας τον πείθεσθαι το εξαδίχεσθαι τον βονρον τινός τον τον τον πείθεσθαι το εξαδίχεσθαι τον βονρον τον τον πείθεσθαι το εξαδίχεσθαι τον βονρον τον τον πείθεσθαι το εξαδίχεσθαι τον και τον κ

2) (f. v. a. billigen u. befolgen) z. B. Math a., audio amice mouentem; πείθεσθαί τινι συμβουλεύοντι | Lehre a., obtempero praeceptis ejs; πείθε-

σθαι τοίς παραγγέλμασί τινος.

F) (f. v. a. etw. für wahr halten) probo'; sumo'; statŭo' [ŭi, tûtum] qd: νομίζειν ἡγεῖσθαι ὑπολαμβάνειν | - etw. nicht a., něgo' qd esse: μή φάναι τι είναι.

G) (f. v. a. ben Fall sehen) ponos [sŭi, situm]; singos [sinxi, sietum]; facios [sêci, factum]: ύπο-

τίθεσθαι τιθέναι ποιείν.

II) r., sich a., u. swar A) (s. v. a. sür etw. Sorge tragen) caro¹; tuĕor² [itus]; recipio³ [cêpi, reptum]; suscipio³: ἐπιλωμβάνεσθαι΄ προνοείσθαί τινος ἐπιλουρείν τινί | - sich einer Sache a., suscipio³ caram ejs rei: ποιείσθαι ἐπιμέλειον τινος | - sich jinds (vor Gericht) a., assum cui: ἀπολογείσθαι ὑπέο τινος συνηγορείν ε, συνειπείν τινι | sich einer Sache od. jinds nicht a., negligo¹ [exi, ectum] qd od. qm: ἀμελείν ε, όλιγωρείν τινος.

B) (etto. auf fich beziehen) traho * [xi, ctum] qd ad me: νομίζειν τι καθ' έαντοῦ πραχθήναι, λεχθή-

var etc.

annehmlid, I) (annehmenswerth) accipiendus; probabilis; probandus, aequus; commodus: ἀρεστός προςδεπτός | etw. a. finden, habeo² =, existimo¹ qd aequum etc.; res mihi aequa etc. videtur: ἀποδέσεσθαί τι | indm etw. a. madhen, probo¹ qd cui: παρεχειν τι ἀρεστόν, = προςδεπτόν τινι | — II) f. b. a. angenehm, f. d. L.

Annehmlichkeit, I) (Würdigkeit der Annahme) commoditas, opportunitas: τὸ ἀρεστόν: ἀγαπητόν: ἡ ἐπιείπεια | A. eines Zeugniffes, fides [81, f.]; gravitas: τὸ πιστόν: ἡ ἀξιοπιστία | — II) (angenehme Bes

idaffenhelt, Anmuth) jucunditas; snavitas; venustas; festivitas: ἡ τερπνότης [ητος] ἡ χάρις [ιτος]. annesteln, astringos [nxi, etum] qd sibulā; ἐπισοφίγγειν τι τῆ περόνη.

annieten, affigo³ [xi, xum] -; configo³ qd (clavulo): προςάπτειν -, προςηλοῦν τι τῷ κέντοφ.

Unomalie, anomalia; inaequalitas: ή ανωμαλία.

anonhm (ohne Namen) δ. B. ein a. Schreiben, literae sine nomine scriptae: ἀνεπίγοαφος [ον] · ἀδέσποτος [ον] | — Adv., sine nomine; incerto auctore: ἀνεπιγράφως.

anordnen, I) (in Ordnung bringen) ordino¹; compono⁸ [pösüi, pösitum]; dispono⁸; instituo⁸ [üi, ûtum]: διαποσμείν διαπόδυαι διατίθεσθαι καθίστασθαί τι διατάττειν συντάττεσθαί τι — II) (befchlen) praescribu⁸ [psi, ptum]; decerno⁸ [crévi, crétum]; indico⁸ [isi, ictum]: προςτάττειν τί.

Anordmung, I) (bas Orbnen) ordinatio; compositio; institutio: ή διάθεσις· διακύσμησις· διάταξις | — II) (Befehl) imperatum; imperium; decretum; institutum; lex: τὸ πρόςταγμα· ὁ νόμος.

anpaden, arripio³ [ripui, reptum] =; corripio³ =; adorior⁴ [ortus] =; aggredior³ [gressus] qm od. qd: ἀντιλαμβάνεσθαί τινος ἐπιχειρεῖν τινι΄ συλ-

λαμβάνειν τινά.

anhaffen, I) a) A) (anhaffend maden) apto 1 =, aecommodo 1 qd cui rei: έναφμόζειν έφαφμόζειν τινί τι | — Β) figürl. (den Andbruck, den Gedanken) accommodo qd ad qd: (verda ad sensus): προσαφμόζειν τί τινι | — II) m. (anhaffend fein) quadro 1; congruo 2; congruo 2; congruo 2; congruo 3; congruo 4; μο III) s., das 3ι, die Anhaffung, accommodatio: ή έφαφμογή έφάρμοσις το έφαφμόζειν etc.

anpfählen, ligo qd ad palum : χαρακούν | ben Wein a., palo , adminiculo vites; impedo vineam: χα-

οακούν τον άμπελον.

Anpfählung, des Weins, impedatio: ή χαράκωσις. anpflanzen, sero¹ [sevi, sätum]; consero¹; planto¹: καταφυτεύειν φυτεύειν.

Unpflanzung, satio; consilio: ή φύτευσις φυτεία.
anpflöcken, affigo³ [xi, xum] qd (ad) qd palis: προςπασσαλεύειν ε, πασσαλεύειν τι.

anpiden, pico¹; impico¹; astringo³ [nxi, ctum] qd pice: προςπηγνύναι τι πίσση πρός τι.

anpoden (an bie Thur), pulso 1 qd (ostium): προύειν πόπτειν την θύραν | — s., bas A., pulsatio januae: ή προύσις το προύειν το κόπτειν.

andrallen, () cig. allidor³ [līsus] ad qd: ἐνάλλεσθαι·
προςππαίειν τινι | — II) überir. (III) [dineil nähern)
incurro³ [cūcurrī u. curri, cursum] cum impētu:
ἐφάλλεσθαί τινι | — s., daß A. der Sonnenstrahe
ien, appulsus [ûs] solis: ἡ προςἐλασις τῶν τοῦ
ἡλίον ἀκτίνων.

anpreisen, collaudo: commendo: effero sextáli, elatum, efferre] qd praedicatione: ἐπαινεῖν τινί τι ποιεῖσθαι τὸν ἔπαινον περί τινος | sid jmbm a., vendito me cni: συνιστάναι ἐαυτόν τινι ἀλαζονικῶς | — s., das A., die Anpreisung, commendatio:

δ έπαινος ή αίνεσις.

anpressen, apprimos [pressi, pressum] qd cui rei:

anräuchern, f. beräuchern.

anranfen, I) a. (ben Wein) alligo 1 palmites ad qd; êrigos [rexi, rectum] vites, ut claviculis suis adminicula complectantur: ἐπιδεῖν τὸ κλημα οδ. την Ελικα ἀμπέλου | — II) r., fith a. (bom Weine) palmites applicant¹ se, = alligant¹ se, apprehendunt³ [di, sum] claviculis: περιελίσσεσθαί τινι.

anraffeln, (b. Wagen) advehor3 [vectus] cum strepitů: προσέρχεσθαι θορύβω οδ. θορυβώδως.

anrathen, suadeo2 [asi, asum] qd; auctor sum cui ojs rei: είςηγεῖσθαί τινί τι · ὑποτίθεσθαι » συμβουλεύειν = παραινείν τινι αίτιον γίγνεσθαί τινί Tivos | - ber etw. anrath, auctor, suasor: o ovubovλεύων ὁ σύμβουλος ὁ παραινέτης | — s., δαδ A., suasio; consilium; auctoritas: ή συμβουλή παρalvegis guvalvegis.

anrauchen, (eine Bfeife) primum duco3 [xi, ctum] : haurio flausi, haustum fumum: πρώτον ἀνέλκειν

anrechnen, I) (in Rechnung bringen) A) eig. infero's [intuli, illatum] qd rationibus; induco3 [xi, ctum] qd in rationem: ὑπολογίζεσθαι καταλογίζεσθαί Tivi | - (als an imb ausgezahlt eintragen) refero3 [tuli, latum] expensum cui: avayoaquer te telovusvov | (ale bon imb empfangen eintragen) refero3 nd acceptum oui: άναγράφειν τι λαμβανόμενον -B) figurt., (imom etw. verbanten) assigno1; aseribo3 [psi, ptum] qd cui; accipio3 [cepi, ceptum] qd grato animo: γάριν είδεναι τινί υπέρ τινος.

II) (quelegen) do 1 [edi, datum, are]; duco3 [xi, ctum]; verto3 [ti, sum]; tribuo3 [ŭi, ûtum]: καταλογίζεσθαι | jmbm etw. ale Febler a., de1 =; verto3 [ti, sum] cui qd vitio: καταλογίζεσθαί τινι την aucoriav | als eine Bohlthat a., numero 1 qd cui in beneficii loco: καταλογίζεσθαι εὐεργέτημα.

Anrede, I) (bas Anreden) allocutio; appellatio; compellatio: ή πρόςρησις: προςηγορία | - II) (bie Borte, die man an imb richtet) alloquium, oratio: o lovos.

anreben, alloquors [cutus u. quutus] =; affari1 [fatus] =; appello1 =; compello1 qm: προςαγορεύειν = προςφωνείν ε, προςειπείν τινα | jind um etwas a., rogo! qm qd: προςφέρειν λόγους τινί περί τινος: έντυγχάνειν τινί ὑπέρ τινος.

anregen, I) (antreiben, aufregen) moveo2 [movi. motum]; commoveo2; incito1; excito1; niveiv avaniνείν παρακινείν παροξύνειν παροραάν | — II) (εινάβητει) měmoro¹ ε; commemoro¹ qd; fácio³ [feci, factum] mentionem cjs rei: ποιείσθαι μνήμην = οδ. λόγους τινός Εμβάλλειν λόγον περί τίνος μνημονεύειν τι.

Auregung, I) (Aufmunterung) incitatio; concitatio: ή πίνησις, παραπίνησις, παρόδημαις, φόπή | - II) (Erwähnung) commemoratio; mentio: ἡ μνήμη. μυεία | - in A. bringen, f. anregen Dir. II.

anreiben, attero3 [trivi, tritum] =, affrico1 [cui, ctum] qd: προςτρίβειν.

anreihen, colligos [legi, lectum]; inseros [serui, sertum] qd lino: ἐνείρειν ε, συνείρειν τι συνάπτειν ti tivi | - r., fich a., f. anschließen.

anprobiren, (ein Kleid) experior* [pertus] vestem: anreissen, (von ein. nehmen), aufero [abstüli, ablatum] qd od. partem; dêmo [mpsi, mptum] qd de anrauchern, ε beräuchern.

aureiten, (reitend anftogen), incurro3 [eucurri ob. curri, cursum] cum equo in qd: ξλαύνοντα προςπταίειν τινί.

anreizen, concito1; incito1; excito1; instigo1; stimulo1; exstimulo1; accendo3 [ndi, nsum]: ἐπαίοειν τινά mit folg. infin. παροφμάν :, παροξύνειν τινά έπί τι: παρακελεύεσθαί τινι.

Unreigung, instigatio; incitatio; impulsus [as]; irritatio; stimulatio: ή παρόρμησις · παρακίνησις · τὸ παροφμάν το παροξύνειν.

Anreizungsmittel, irrîtâmenta [orum, n.]; incitamenta [orum, n.]; invitamenta [orum, n.]; illecebrae [arum, f.]: το ὁρμητηριον.

anrennen, incurro3 [căcurri u. curri, cursum] =; incurso1 in qd: (θέοντα) προςπταίειν = περιτυγείν τινι | - (fich ungeftum nahern) incurro3; irruo3 [ai, alum]; incurso1: δρόμφ θείν = 00. φέρεσθαι έπί τι έπιφέρεσθαί τινί | - figuri. (übel onfommen) irruo3; invenio4 [vêni, ventum] infortunium: προςχοούεσθαί =, προςπταίειν τινι | — s., bas A., incursus [ûs]; coneursus [ûs]; impétus [ûs]: τὸ πρός-

anrichten, I) (etw. zurecht machen, zubereiten), paro1; apparo 1 (bef. b. Speifen): κατασκευάζειν καταφτύειν | - es ift angerichtet, coena est apposita: ο σίτος παρατέθειται | - II) (verursachen, stiften, gew. etw Boses, δ. B. Schaben, Unglid a.) consicios [seci, sectum] (qd damai, qd mali): ξογάζεσθαί· (ξημίαν -, κακά)· αίτιον είναί τινος (κακών)· άρxeiv nanov | - s., das A., (die Zubereitung) apparatus [ûs]; apparatio; praeparatio: ή παρασκευή: τὸ παρασκευάζειν.

Unrichtetifd), mensa cibis disponendis facta; mensa coquinaria: ὁ έλεός ἡ τράπεζα μαγειρική.

anriechen, I) a. (an etw. riechen) admoveo2 fmovi, motum] qd mihi ad nares: ἐπικύψαντα ὀσφοαίνεσθαί τινος | — II) n. (seinen Geruch verbreiten) oboleo2 [ui]: προςπνείν.

anrigen, stringo3 [axi, ctum] qd leviter: έπισχί-EELV TL.

anrollen, I) a. (rollend an etw. bringen) advolvo3 [volvi, volutum] ad qd: προςπυλίειν =, προςπυλίνdein ti | - II) n. (fich rollend nahern) advolvor3 [volûtus] ad qd: προςκυλίνδεσθαι.

anrosten, adhaeresco3 [haesi] rubigine: προςπήγνυσθαι ίῷ προςιοῦσθαι.

anrud)ig, (etwas berüchtigt) aspersus nonnulla infamia; qui male ob. minus commode audit*: τεθουλημένος | a. sein, audio minus commode; sum aspersus nonnulla infamia: κακώς ἀκούειν.

anructen, I) a. (etw. an etw. nahe bringen) admoveo [môvi, môtum] qd cui rei: προςκινείν προςάγειν] - II) n. A) (eigentl. im Raume fich nähern) appropinquo1 =; accêdo 3 [cessi, cessum] ad qd: προςιέναι έπιέναι προςέρχεσθαι έπέρχεσθαι προςελαύνειν | mit ben Truppen a., adduco3 [xi, ctum] copias: προςάγειν την στρατιάν | die Reiterei a. laffen, immitto s [misi, missum] equites: προςαγειν τους ίππείς | - B) übertr. (ber Zeit nach) appropinquo1; appeto3 [îvi u. ii, îtum]: προςέρχεσθαι επιέναι.

anrihren, I) (ein. angreisen) tango³ [teiigi, tactum]; attingo³ [tigi, tactum]: ἐπιψαύειν +, ἐπιλαμβάνεσοθαις, ἐφάπεσθαις, προκάπτεσθαί τινος [— s., bas A., bie Anrihrung, tactio, attrectatio: ἡ ψαύσις ἀφή προκαφή το ἐπιψαύειν etc. [— II) (milden) commisceo² [scui. xtum od. stum]: ἀναπναύν.

anrufen, inclâmo¹ =; invõco¹; implòro¹ qm od. qd: ἀνακαλεῖν = καλεῖν τινά | (jmd um Schuh od. Historal =, ἐπιβοασθαί τινα | jmd hum Zeugen a., testor¹ =, antestor¹ qm: μαρτύρεσθαι =, διαμαρτυρεσθαί τινά | — s., dað A., die Anrufung, invöcatie; implòratio; testatio: ἡ κλῆσις· ἀνακλησις· ὁ ἐπιθειασμός· τὸ ἀνακαλεῖν etc.

aufäßig sein, häbeo2 certam sêdem et domicilium:

έγκεκτήσθαι.

Unjäßigkeit, sedes certa od. stabilis; dömieslium certum: ή έγκτησις το έγκτημα το έγκεκτησθαι. aufagen, dico*; injero¹; pronuncio¹: κατείπειν καταγορένειν έπαγγέλλειν προείπειν έγκεν τί τινι | cine Berfamming a., indico* concilium: καταγγέλειν την σύνοδον od. έκκλησίαν | — s., das A., f. d. folg. Art.

Anfagung, significatio; declaratio; indicium; edi-

ctum: η ἐπαγγελία· το κατειπείν etc.

ansammeln, colligo [lêgi, lectum] qd: ἀθροίζειν.
συναλίζειν — r., sid a., colligor [lectus]; congrégor; convenio [vêni, ventum]: ἀθροίζεσθαι ἐπαυξάνεσθαι.

Unsah, I) (f. v. a. Unsauf) impētus [ās]: η όρμή το έπιχείσημα ἡ ἐπιχείσησις | cinen A. nehmen, pētos [vi ii. ii. itam] conātum: όρμᾶν ἐπί τι |— II) (f. v. a. Wachshum) incrēmentum: ἡ ἐπιανέξησις ανέχησις |— Β) (besond f. v. a. Fortsehme cines Knodyens) epiphýsis [is, f.]: η ἐπίφνσις |— III) (f. v. a. Unsah Ansauch even prophýsis [is, f.]: η ἐπίφνσις |— III) (f. v. a. Unsahe des Werthes in der Rechnung) aestimatio: ὁ ὁρισμός διορισμός | in A. dringen, infēros intail, illātum] qd rationidus; indûcos [xi, ctum] qd in rationem: ὑπολογίζεσθαι καταλογίζεσθαι.

Musbad, (Stadt in Batern), Onolsbacum; Onoldinum | — Adj. Onolsbacensis; Onoldinus.

anschaffen, D (bei der Schöpfung mittheilen) ingigno³ [gönai, gönitum]: έμφύειν | - anerschaffen, s. v. a. angeboren, s. d. Wort. — II) (s. v. a. berbeischaffen) paro¹; comparo¹; praeparo¹; provideo² [vidi, visum]: πορίζειν έππορίζειν πατασκενάζειν τω-ρασκενάζειν | - was leicht anzuschaffen ist, påråbilis: εύκτητος εὐπόριστος | — s., das A., s. d. folg. A.

Unichaffung, comparatio: ή κατασκευή παρασκευή ο πορισμός το πορίζειν etc.

aufchauen, f. ansehen u. betrachten.

anfchaulich, I) (was fich anfchauen läßt) aspectabilis; quod sub oculos cădita; quod sub aspectum venita: θεατός δρατός θεωρητός | — (f. b. a. begreifild) perspicius; dilucidus: έναργής [ές] φανερός δήλος. Unschauung, contemplâtio; spectatio: ή θέα το θέαμα ή θεωρία αἴσθησις.

Unichauungevermogen, perceptio (animi): ή θεωφη-

τική δύναμις το θεωρητικόν.

Unschein, species [êi, f.], zò sīdos | ben A. haben, feros [tuli, lâtum, ferre] prae me; habeos speciem ejs rei: doneër eërau | ce hat ben A., ale sollte, würde ic., videtur mit folg. infin.: Eoine nivovreveice enidogór éori mit folg. infin. aor. od. futur. | bem A. nach, specie: natà tó elnóg ág foine én tav elnótar.

anscheinen, (an etv. scheinen) collustro qd; affulgeo [stats] σωί: καταλάμπεω τινός καταυγάζειν τι. anscheinend, I) (angenscheinsch) imminens, z. B. a. Gesahr, imminens periculam: ὁ προύπτος κίνδυνος ὁ μέλλων κίνδυνος ἔσεοθαι | — II) (scheindar) opinatus: δοκών [οῦσα, οῦν] δοξαζόμενος α. Μικε, species trauquillitatis: ἡ δοκοῦσα οδ. δοξαζομένη ἡσυχία οδ. ἀταραξία.

anschiefen, (sid zu etw.) păro me ad qd: παρασπευάζεσθαι mit soig. insin. ob. mit ώς u. partie. | - sid) zur Reise a. păro iter: συσπευάζεσθαι την πορείαν. anschieben, admŏvĕo [môvi, môtum] qd ad qd:

προςκινείν τι πρός τι προςάγειν τί τινι.

anfdielen, intuĕor² [uĭtus] qm oculis limis: ὑποβλέπειν -, παφαβλέπειν τινά προςβλέπειν τινά πλα-

γίοις δμμασιν.

anschießen, I) a. (leicht berwunden) vulnöro¹ leviter qd; infero³ [intuli, illâtum, inferre] vulnus cui: βάλλειν τινά | — figürl., angeschossen sein (b. Berließten) sum captus (saucius) amore: προςκαυθῆναίς, ἔρασθαί τινι | — II) a. (herancien, angeschossen sommen), accurro³ [cucurri n. curri, cursum]; advölo¹; féror³ [lâtus, ferri] cum impeta ob. răpide: ἐπαίσσειν προςβάλλειν », προςφέρεσθαι.

auschiffen, f. lanben.

anichirren, impono [pösüi, pösitum] jugum jumentis: ὑποζευγνύναι ζευγνύναι ἐνσκευάζειν.

anschlämmen, 1) (mit Schlamm überziehen) oblimo¹; compleo² [evi, etum] qd limo: κατιλύειν προς-χωννύναι [— II) (s. v. a. anschwennnen, s. b. Wort.) Anschlag, 1) eigentt. A) (bas Anschlagen) impulsus [ûs]; incussus [ûs]; pulsatio: τὸ κρούειν τὸ κόπτειν [— 2) besond, bon Saiteninstrumenten, sonus: ὁ ψαλμός τὸ ψάλλειν.

B) (f. v. a. öffentliche Befanntmachung und zivar) 1) als Handlung, promalgâtio; proscriptio: ἡ πρό-

Deois ยนปิธธเร

2) mas angefdlagen mirb, edictum; libellus; tabulae: ἡ προγραφή το πρόγραμμα.

II) Berechnung, Tage, computatio; aestimâtio; ratio: ὁ λογισμός καταλογισμός το τίμημα | - A. zu einem Baue, conspectus [ûs] pēcdnīge ad öpus absolvendum; aestimatio aedificationis: ὁ τῆς οἰκοσομήσεως λογισμός | - einen A. machen, aestimo qd; facio [fēci, factum] aestimationem cis. rei: τιμᾶν τι | - in A. bringen, aestimo¹: ὑπολογίζεσθαι τι λόγον ἔχειν οδ. ποιεῖσθαί τινος ἐν ὑπολόγω ποιεῖσθαι | - in A. fonmen, νenio [veni, ventum] in aestimationem: ὑπόλογον είναι ἐν οὐδεν ὑπολογόν ἐστι ἐν οὐδενός ἐστι λόγω.

III) (Plan, Borhaben) consilium; conâtus [ûs]: η βονλή, τὸ βούλενμα - A. (im übein Sinne) machinatio: ἡ ἐπιβουλή: μηχανή: τὸ ἐπιβούλενμα | - cinen A. machen, căpio³ [cēpi, captum] : ineo⁴ [îvi n. ii, itum] consilium: βουλεύεσθαιτί |- gegen imd., contra qm: ἐπιβουλεύειν τινι ἐπιμηχανάσ-θαί τινι - αμf chv., de re: μηχανήν μηχανάσθαί

τινι Επιμηχανάσθαί τινι.

anschlagen, I) a. A) (an etw. schlagen) pulso! qd (3. B. an die Thüre, januam); asslīgo³ [xi, ctum] qd ad qd; alsīdo³ [si, sum] qd cui: προύειν =, κόπτειν τι (3. B. την θύφαν) παίειν τινά οδ. τι | - δαδ Genehr a., paro! =, dirigo³ [rexi, rectum] telum ad ietum: τείνειν =, συντείνειν το βέλος | - είπ Saisen-instrument a., pulso! sides od. elavem: ψάλλειν.

B) (burch Schlagen anheften, befestigen) assigo³ [xi, etam]: προςπηγνύναι =, προςηλοῦν =, προςάπτειν τινί τι | öffentlich a., propono³ [posüi, positum]; proscrîbo³ [psi, ptum] qd (ξ. B. ein Gesek, legem):

προτιθέναι τι (νόμον).

C) (burch Schlagen herborbringen, d. B. Feuer) elicio's [lieui, licitum] ; excudo's [di, sum] qd

(ignem): ἐξάγειν =, ἐγείφειν πῦφ.

D) (ben Werth einer Sache abschähen) aestimot; qd; facio³ [fèci, factum] aestimationem ejs rei: τιμῶν λογίζεσθαι ἀξιοῦν τιμῆς τινός | nach Geld a., aestimo¹ pecunià: λογίζεσθαι εἰς ἀργόριον | nach Billigteit a., fácio³ [fêci, factum] aequam aestimationem ejs rei: τιμῶν ε, λογίζεσθαι εἰς τὸ ἐπιεικές | — figürl., chw. hod) a., fácio⁴ qd magni: ποιεῖσθαι ε, ήγεῖσθαι περὶ πολλοῦ.

II) n. A) (die Stimmehören lassen, 3. B. dom hunde) latro¹; edo³ [edidi, editum] latratus: ἀνεκλάζειν | der hund schitug dreimal an, eanis edidit tres latratus: ὁ κύων τρὶς ἀνέκλειγεν | - don Basser, aqua (suctus etc.) pulsat¹ qd; illidit³ [si, sum] se in qd (in litus etc.): προςβάλλειν προςκλύζειν.

B) (die bezweckte Wirfung haben, * thun. 3. B. von Arzacimittein) prosum [profai, prodesse]; respondeo² [di, sam]; adjūvo¹ [jūvi, jūtum]; condūco [xi, ctum]; ποιεῖν ὅνασθαι | die Arzaci [dhiāgt nicht an, medicina non respondet; -imbecilior est quam morbus: το φάρμαπον ουδέν ποιεῖ] - was nicht anschidigt (vergeblich), irrītus; inutilis; vanus: μάταιος ἄπραπτος.

anschleisen, 1) (3.B. eine Spise an dem Messer) indûco [xi, ctum] aciem côte: ἀκονᾶν θήγειν] — II) (mit der Schleise herdeisühren) adveho [vexi, vectum] qd trähâ: κομίζειν τι έφ΄ έλκήθουν.

anfchließen, I) a. A) (mit Ketten schließen, in Ketten legen) injicio ligeci, jectum] catenas eui: vincio linxi, netum] qm catenis: περιβάλλειν δεσμά τινι δεσμεύειν τινά |— B) (etw. anfigen) adjaago linxi, netum] ; addo lidi, ditum] ; adjicio jectum] qd cui rei: προςάπτειν προςτιθέναι τί τινι.

II) r., sid, a., applico¹ me od. applico¹ eui; adjungo³ me cui: προστίθεσθαί τινε συνίστασθαι πρός τινα | - don Soldaten, in Neihe und Glied, inxta consisto³ [siti, stitum]; denso¹ ordines: παρατάττεσθαι ε, συντάττεσθαί τινι | - sid dens Juge a., claudo³ [si, sum] ε; côgo³ [coêgi, coactum] agmen: οὐραγείν ἀπονραγείν | sid schiegen an ctw., continuor¹ cui rei: συνάπτεσθαί τινι ἔχεσθαί τινος | 3. Β. Κάμετ, die sid an die Mauer anschliegen, aediscia moenibus continuata: οἰνοδομήματα τῶν τειχῶν ἐχόμενα | - an den Leichenzug sid a, accêdo³ [cessi. cessum] ad sanus: ἔπεσθαι τὴ πηδείς | - imbs Weinung sid a., sequor³ [útus od. quûtus] sententiam cis.; ἐσ⁴ [ivi, itum] ε, discêdo³ [cessi, cessum] in cis sententiam: προςτίθεσθαι τῆ γνώμη τινός.

τή γνώμη τινός.

III) n. (genau on elw. passen, δ. B. von Kleidern)
södöo² [sēdi, sessum]: ἀρμόζειν , ἐφαρμόζειν τινί
ble Thure schileßt an, fores bene aptae sunt: ἡ θύρα

άφμόζει οδ. έχεται | bie Thure schließt nicht an, fores hiaut: ή θύφα χαίνει οδ. διαχάσκει.

Anschluß, I) abstract (bas Hinzusügen) adjunctio; adjectio ob. burch die Berba (f. anschließen): ή πρός-θεσις το προστιθέναι etc. [— II) concret (was beigesügt wird) der A. eines Briefes, litorae adjunctae: ή προσθήνη.

anidmeideln, (fid) bei jmbm) insinuo¹ me in gratiam ob. in familiaritatem cjs; aucupor¹ gratiam cjs; vendito¹ me cui: ὑπέρχεσθαι -, θεραπεύειν τινά·

υποτρέχειν τινά θωπείαις.

an[d)mel3en, I) a., adjungo³ [nxi, netum] qd cui rei liquefaciendo: χωνεύοντα προςπηγνύναι τί τινι [— II] n., adjungor³ [nctus] :, adhaeresco³ [haesi, haesnm] cui rei liquefaciendo: χωνευθέν προςπήγνυσθαι οδ. συμπήγνυσθαι.

anschmettern, I) a. (heftig an ehv. schlagen), altido's [si, sum] qd ad qd; impingo's [pegi, pactum] qd cui od. in qd ingenti impetti: προςαφάτετεν =, προςβάλλειν τί τινι [— II) a. (heftig an etw. sallen) altido's [lisus] ad qd; impingo's [pactus] cui od, in qd ingenti impetti: προςαφάτεσθαί τινι.

anschmieden, affigo³ [xi, etum] qd eui rei: προςχαλιεύειν ε, συγκροτείν ε, προςπασσαλεύειν τί τινι - an cine Galeere a., affigo ³ qm publicae triremi:

προςπασσαλεύειν τινά τη τριήρει.

anschmiegen, I) a. (s. b. a. anpassen, s. b. Bort) | — II) r., sich a., applico me ad qm; insinuo me cui; blandior cui: περιπτύσσεσθαι , προςπλέπεσθαί τινι.

anschmieren, illino³ [livi, litam] =; allino³ qd eui rei: ἐπιχρίειν =, προςχρίειν =, προςαλείφειν τί τινι. anschnallen, annecto³ [nexii, nexum] qd eui rei: ἐμπορπάν =, προςπορπάζειν τι πρός τι | - sid ben Degen a., acciagor³[netus] gladio: παραζώννυσθαι την μάχειραν.

anichnauben, imb, increpo! [ŭi, itam] qm; invehor [vectus] verbis in qm: nveiv Enenveiv.

aufdneiden, incido³ [cidi, cîsum] qd: êxurêuvev naracozes dai tuvos] - ein Brot, dus noch nicht angeschnitten ist, panis integer: ò avvos ovu êxureuvo-uevos, solos | — s., dus A., incisio; incisura: tò êxuréuvev.

anidmellen, I) a. (etw. straff Musgespanntes schnell an etw. sabren tassen), contorqueo' si, tum! gd in gd; allido' si, tum! si llido' qd; wéllen' évanéllen allidor' sisum!; impingor' [pactus]; épéllesocci reve.

Unfdynitt, incisûra: ή ἐπιτομή το τμήμα.

ansahnüren, alligo 1 qd funiculis; astringo 3 [vxi, ctum] s, affigo 3 [xi, xum] qd: ἐπισφίγγειν τί τινι ἀναδεῖν τι πρός τι σπάρταις.

anisdrauben, astringo³ [axi, etum] = affigo³ [xi, xum] qd coehlea: προςάπτειν τί τινι ποχλία.

anschreiben, I) (an etw. schreiben) iusoribo³ [psi, ptum] qd euż rei: ἀναγράφειν τι έπλ οδ. ἔν τινι καταγράφειν γράφειν [— II) (schriftlich anmerten) nöto¹; annöto¹: ἀναγράφειν ε, ἐπισημειοῦν τι — sigürt., gut angeschrieben bei jimb seine audio⁴ α quo: καλῶς ἀπούειν ὑπό τινος εὐδοπιμεῖν | schieben seingeschrieben sein, male audio⁴ α quo: κακῶς ἀπούειν κακῶς ἀκρύειν indemnia: πανταχῆ κακῶς ἀπούειν ben sein, slagro⁴ infamià: πανταχῆ κακῶς ἀπούειν.

anfdreien, inclamo' qm: ¿uβοαν τινί · καταβοαν τιvog | - s., bas A., clamores importuni; convicium;

τὸ ἐμβοᾶν τὸ καταβοᾶν.

anschuren, I) eig. (bas Feuer) excito! ignem : 6%00λεύειν υποσκαλεύειν το πυρ άνεγείρειν την φλόγα | - wieder a., reficio feci, fectum ignem : aveyείσειν το πύο | - II) figuri. (f. b. a. beftig erre= gen, 3. B. Rrieg, Aufruhr u. bgl.) commoveo3 [môvi, môtum] = couflo1 =, accendo3 [ndi; nsum] qd (bellum, seditionem etc.): έγείρειν τι (πόλεμον, στάouv etc.).

anschuldigen und Anschuldigung, f. beschuldigen. Unidoug, primus ictus [ûs]: ή όρμη δύμη.

anidwärzen, I) eig., denigro1 =; infusco1 qd qd re; indaco3 [xi, etum] nigrum colorem cni rei: µslalveiv | - II) figuri. (f. b. a. berleumben) calumnior1 qm; conflo1 invidiam cui; criminor1 qm; βασκαίνειν τινά · διαβάλλειν τινά πρός τινα | - III) s., δαδ A., die Anschwärzung, A) eig. denigratio: ro uskaiνειν | - B) figürl., criminatio; calumnia: ή διαβολή · λοιδορία · συνοφαντία.

aufdwellen, i) a., impleo2 [evi, etum] =; augeo2 [xi, ctum] qd: funiunlavai. funveiv. fucibleiv | ber Wind fchwellt bie Segel an, flatus implet vela: έμπιπλάναι τά ίστία | ben Fing a., augen? flumen: έπαύξειν =, πληφούν τον ποταμόν | - 11) n. tűmesco3 [mui]; intumesco3; eresco3 [crêvi, eretum]; έξογκουσθαι επαύξεσθαι πληρούσθαι πληθύειν έξοιδαίνειν | - angeschwollen sein, tumëo 2 [ni]; auetus sum: oldalveir oyxovobat i ein angeichwollenes Glied, membrum tamidum: το αρθοον αίδαίνον | — III) s., δαδ A., tămor: ή πλήφωσις έπαύ-ξησις δ όγκος τὸ όγκωμα ἡ οίδησις.

anschwemmen, (f. b. a. anspulen) adveho3 [xi, etum] s, congĕro⁸ [gessi, gestum] = aggĕro¹ qd: προςχωνπροςχούν | - angeschwemmtes Land, terra

adaggerata: το πρόςχωμα.

aufdhvimmen, anno1 =; annato1 cui rei (3. B. ano Ufer, litori): προςνήχεοθαι · προςνείν.

ansegeln, I) s. v. a. heransegeln, s. v. Wort ! - II) (f. b. a. im Segeln an etw. ftogen) allidors [lisus] ad qd (3. B. an eine Rippe, ad scopulum): noogκοούεσθαί τινι.

ansehen, I) (auf etw. die Augen richten) aspicio3 [spexi, spectum] =; contemplor1 =; intueor2 [uitus] =; specto1 qd; conjicio3 [jeci, jectum] s; converto3 [ti, sum] oculos in qd: βλέπειν ε, ἀποβλέπειν πρός οδ, είς τινα οδ. τι' προςβλέπειν τινά οδ. τι] - bestån= big a., non moveo2 [môvi, môtum] oculos a quo: αποβλέπειν τινα άδιαλείπτως διατελείν οδ. διάγειν ἀποβλέποντα πρός τινα | jmb freundlid) a., arrideo2 [rîsi, rîsum] cui: προςμειδιαν τινι | ind finster a., intueor" [uitus] qm torvis oculis: εμβλέπειν τινί imb genan a., inspicio mm: διαβλέπειν πρός τινα imb über bie Adfel vb. icheel a., daco [xi, ctum] qm despicatui: ὑποβλέπειν τινά | mit bem Ruden a , relinquo³ [liqui, lictum] qm: καταλείπειν τινά.

II) übertr. A) (etw. init ansehen, ohne ed zu hindern, etw. geschehen lassen), sero [túli, lâtum, serre] =; pătior* [passus] qd: περιοράν· έφοράν· έπιδείν etw. gebulbig mit a., fero3 qd aequo animo: avexeσθαι =, περιοφάν τι | etw. ftillfdiweigend mit a., transmitto 3 (misi, missum] qd silentio: παραλείπειν s, παριέναι τι | bas läßt fid) noch mit a., hoc nondum molestum est: τούτο άνεκτον έστιν.

B) (etw. abwarten) exspecto 1 qd: περιμένειν τι

avapereur te mit folg infin.

C) (etw. erwagen), respicio3 [spexi, spectum] qd; habeo2 rationem ejs rei: σχοπείν 2, θεωρείν τίλόγον ποιείσθαί τινος σκέψασθαι | die Person a., servo¹ discrîmen personae: σκοπεῖν την ἀξίαν τινός | ohne die Person anzuschen, nullius ratione habitā: μηδεμίας άξίας σκοπουμένης.

D) (eim ichonen), & B. Beld, Roften nicht a., non parco3 [peperci, felten parsi, parcitum ob. parsum] pecuniae od. sumptibus: μη φείδεσθαι χρημάτων.

E) jund etw. a. (f. v. a. an jund etw. bemerten) colligo 3 [lêgi, lectum] = conjîcio 3 [jêci, jectum] qd ex valta: ἐπαισθάνεσθαί τίνος mit folg. partie.; ένοoar tire ti od. mit folg. dat. bes partie. : dylove Show siver mit bem partie. | man fleht imb etw. an, praefero3 [tüli, lâtum] qd vultu: ἐνοράν τινί τι.

F) für etw. a. (f. b. a. baffir halten), habeo2 =; duco | [xi, etum] :; puto 1 :; judico 1 qd: vouigeiv ήγεισθαι τιθέναι τι έν τινι οδ. έν μέρει τινός τί-Deadel reva | etw. für ein Glud a., consulo3 [sului, sultum | qd boni: ἀποδέγεσθαί τι =, κρίνειν τι sorvage | etw. für einen Schimpf a., accipio's [cepi, ceptum | qd in continueliam: αποδέχεσθαί τι είς ύβοιν.

G) in ber Gerichtssprache (f. b. a. gegen imb berfah= ren) 3. B. jmb hart a., statun [ui, atum] de quo

gravius: κολάζειν τινά (ίσχυρῶς).

H) etw. auf jmb. a., f. v. a. abjehen, f. bief. Wort. Anschen, bas, 1) eig. (bas Cehen auf ettv.) conjectus [ûs] oculorum in qm; spectatio :; contemplatio cjs rei; ή θέα το βλέπειν είς τι etc. f. anschen.

II) figuri. A) (i. v. a. Müdficht), respectus [as];

ratio; discrimen [inis n.]: ὁ λόγος ὑπόλογος.

B) (f. b. a. ἄμβετε Θεθαίτ, buo Μεμβετε) aspectus [ûs]; species [êi]; forma; fácies [êi]; os [ūris, n.]; vultus [ūs]; habitus [ūs]: ἡ ὄψις προςοψις τὸ είδος σχημα | εία εὐτεο Μηίερεη haben, sum formâ honestå et liberali: είναι εὐσχήμονα το είδος

C) (f. b. a. Anfchein) species: το είδος η δόξα dem aukern A. nach, specie: natà to eldos en ton είκοτων ως από της όψεως | es hat od. gewinnt bas A., videtur mit folg. nomin. und infin.: donei .,

εοικεν =, επίδοξον έστι mit folg. infin.

D) (f. p. a. Adstung, Würde, Hoheit, Chre ιε) auctoritas; amplitudo [inis f.]; dignitas: ή δόξα τιμή εὐδοκίμησις άξίωσις | ein Mann bon großem A., vir magnae auctoritatis: ανήφ αξιώματος πολλού | großes A. haben, sum magnā auctoritate; Norco ² auctoritate: μέγα δύνασθαι· εύδοκιμεῖν παρά τινι τιμάσθαι ύπο τινος | fich ein Al. geben, fero [tuli, latum, ferre] prae me gravitatem: σεμνύνεσθαι.

ansehnlich, I) (aut ausschend) speciosus; decorus; insignis; conspicuus: εὐσχήμων [ov]· εὐποεπής [ές]· λαμπρός | - Adv., speciôse: insigniter: εὐσχημόνως εὐποεπώς λαμποώς | — II) (nicht gering) magnus; amplus; frequens; specialilis; gravis; μεγαλείος μέγως [άλη, α]· πολύς [πολλή, πολύ] άξιόλογος [ον]· άξιος λόγου | — Adv., ample; magnifice: δαφιλώς · μεγαλείως | — III) (angeichen) illustris; praeditus auctoritate; ornatus; splendidus: Evtinos [ov] thuos Elloyinos [ov] - Adv.,

Anfehnlichkeit, I) (hinfichtlich bes Aeugeren) deeus [oris, n.]; forma; dignitas formae; decora facies [ĉi]; honesta forma: ή εὐπρέπεια· εὐσχημοσύνη·

το μεγαλεΐον εύποεπές | — II) (hinfichtlich ber Größe) magnitūdo [uis]; amplitūdo [inis]: τὸ μέγεθος | — III) (hinfichtlich bes Nanges) honos [ōris]; gravitas; dignitas; nobilitas; ἡ τιμή

μεγαλειότης [ητος] · μεγαλοποέπεια.

Unschung, (f. b. a Rūdflot) respectus [ūs]; ratio; discrimen súis, n]: ο λόγος υπόλογος !— in Unschung (f. b. a. wegen, hinstolid), was anlangt) ob; propter; de; ab; ad; causå; quod attinet ad qd: πατά = είς mit b. accus. Ενεπα = περί mit b. gen., aureiten and) burd) ben blogen accus.

ansengen, adaro's [ussi, ustum] : apeveir ti.

anschen, I) a. A) eig. (an etw. segen) app ono sposii, positum] =; admoveo sposii, motum] qd ad qd: προςτιθέναι προςαγειν = προςβάλλειν =, προςαπτειν τι πρός τι | — δεαθρει α. resers sposii, latum, ferre] poculum ad labia: ἐπέχεσθαι (νὸ ποτήριον) | δίε δεδει α., sûmo sposi, mptum] calamum; consers [contūli, collatum, conferre] me ad scribendum; instituo sposii, ûtum] scribere: λαμβάνειν τὸν κάλαμον τρέπεσθαι πρὸς τὸ γράφειν κηνοφερ, Μάθει α. ago sposii, actum] gemmas, sfolia: προςφύειν κάλυκας, εφύλα.

B) figurt. 1) f. v. a. anrechnen, f. bief. Wort.

2) (j. v. a. festschen, bestimmen) coastitus ζüi, atam]; dico i [xi, ctam] qd z. B. einen Termin a., dico i diem: ορίζειν τάττειν.

Π) n. A) (cinen Anfah zu eiw. nehmen) capios [cêpi, captum] impetum; conor!: όρμαν έπί τι πειρασθαι άπτεσθαί τινος επιχειρείν τινι.

B) (an sid) erzeugen; b. Bäumen, Anospen bekommen) gemmasco³; ago³ [êgi, actum] gemmas: βλαστάνειν ἐκβλαστάνειν. C) (start, bid werden) facto³ [sêci, factum] cor-

C) (flart, bid werden) facio [feei, factum] corpus; pingueso : παχύνεσθαι λιπαίνεσθαι.

III) r., fid a. (vom Staube, Mostere.) adhaereseo³ [haesi] cui rei: προςφύεσθαι =, προςπήγνυσθαί τινι.

Unsidst, 1) spectâtio; contemplatio: ἡ θέα · όψις | id) weiß es aus eigener A., habeo id compertum oculis: είδέναι τι τῆ έαντοῦ όψει ! — II) s. b. a. Weinung, s. dies. Wort.

ansichtig werden, f. erblicen.

ansiedeln, I) a., (Rosonisten) dedúco (xi, ctum) quo colônos ob coloníam: ἀποικίζειν οικίζειν χώραν | II) r., sich a., collöco :; constituo [ui, útum] domicilium; deligo [légi, lectum] locum qm sedem mihi: ἀποικίζεσθαι είς χώραν ἀποικεῖν είς χώραν κατοικεῖν ἐν χώρα.

Unfiedler, colonus: o anoixog oluistig.

Anfiedlung, f. Rolonie.

anfiegeln, alligo¹ qd cerâ signatorià ob. = sigillo: ἐπισφραγίζεσθαί τι.

anfinnen, f. zumuthen.

anspannen, 1) (straff anzichen) A) eig., tendo³ [tětendi, tensum y. tentum] =; intendo³ [ndi, nsum u. ntum] qd (z. B. einen Bogen, arcum): ἐπιτείνειν = ἐντείνειν = ἐντείνειν τι! — Β) figürl., alle Krāfte a., intendo³ omnes vervos: ἐντείνεοθαι · συντείνεοθαι — II) (an ein Fuhrwert a.) jungo³ [αχί, nctum] qd vehiculo: ὑποζευγνύναι =, ζευγνύναι τι (το ὅχημα) bie Pferde a., jungo³ equos curru: ζευγνύναι ἔππους ὑφ ἄρματι | - είν angespannter Wagen, rheda equis juncta: το ὅχημα ὑποζευγνύμενον | - III)s., das A., die Anspannung, A) (das straffe Anziehen,

bie Anstrengung), intentio; contentio: τ΄ ἐπίτασις· κατάτασις· διάτασις | — B) (bas Anziehen) jugatio; junctura: ἡ ξεύξις.

anspio3 =; conspilo1 qm: ξμπτύειν τινί έγχοξμπτεσθαί τινι καταπτύειν τινός καταχοξμπτεσθαί τινος.

anspielen, auf imon, auf etw., significo1; designo1 qm ob. qd: αἰνίττεσθαί τι ob. εἔς τι' ὑπαινίττεσθαί τι τείνειν εἴς οb πρός τι | fderzhaft a., jŏcor1 in qd: σκόπτοντα αἰνίττεσθαί τι | pöttijch a., cavillor¹ qd: καταγελώντα ὑπαινίττεσθαί τι.

Unspielung, significatio: ἡ ὑπόνοια.

αιιβρίεβεπ, figo³ [xi, xum] =; transfigo³ qd: ἀναπείρειν =, καταπείρειν τι.

anspinnen, I) eig. (burch Spinnen ansügen) annecto³ [nexui, nexum] qd cui rei: συννήθειν «, συμπλέκειν τί τινι | — II) figüri. (auf verstedte Weise etw. Böseß beginnen) molior⁴ »; machinor¹ »; cŏquo³ [coxi, coctum] qd: σκενωρεϊσθαι μηχανασθαι τολυπεύειν τι (δόλους) · φάπτειν (φόνου) | — eine Werschwörung a, sacio³ [sêci, sactum] conjurationem: συνάγειν «, οδ. ποιεϊσθαι συνωμοσίαν | e8 hat sich ein krieg angesponnen, bellum excitatum est: έγένετο πόλεμος.

anspornen, I) eig. (ein Pferb) subdo³ [didi, ditum] calcaria equo; stimulo¹ equum calcaribus: κεντείν εγκεντρίζειν | μνωπίζειν | — II) figürl. (anstreiben) subdo³ stimulos animo cjs; admovĕo³ [movi, motum] calcaria ευί; incito¹; instigo¹ qm: παροξύνειν παροτρύνειν έπικελεύεσθαί τιντ.

Uniprache, I) f. v. a. Anrede, f. d. Wort | — II) (f. v. a. Bitte) preces [ium, f.]: ἡ προςαίτησις δέησις. aniprechen, I) a. A) cig., appello qm de re; peto [ivi u. ii, îtum] =; mendico qd a quo: προσαίτεῖν των τι εντυγχάνειν των ύπερ τωνος [— Β) übertr. v. einer Sache (f. v. a. gefallen) res, placet od. probatur mini; delector quá re: ἀρέσκεω δοκείω — II) n. A) (bei indm a., d. i. imb im Borbeigehen besuchen) convenio [vêni, ventum] =, viso [si, sum] qm: συντυγχάνειν των συγγίγνεσθαί των [— Β) (einen Ton angeben, bon musitalischen Anstrumensten) êdo [edidi, editum] sönum: φθέγγεσθαί [— III) s. das A., A) (bie Anrede) allocutio: ἡ πρόςοησις [— Β) (bie Bitte) preces [ium, f.]: ἡ προςαίτησις δέησις.

anspergo³ [si, sum]:; conspergo³ [si, sum]:; conspergo³ qd: καταφοράνειν επιφορίνειν |— B) (in rassed Bewegung sehen) cin Pferd a., conectot equum calcaribus: μνωπίζειν ε, κεντρίζεινε, έγκεντρίζειν τον έππον |— II) n. (sid) schuell zu Pferde nähern) advěhor [vectus] concitato equo; adequitot (gegen imb) accurro³ [cücurri II. curri, cursum] equo admisso ad qm: προςελαννειν ἀνὰ κράτος πρός τινα | gegen ben Feind a., immitto³ [misi, missum] me equo concitato in hostem: ἐπιφέρεσθαι ε, ἐφορμῶν ποὶς τινα (ἐπὶ τους πολεμίους) |— III) s., das A. die Ansprengung. A) (Besprengen) aspersio aquae; aspersus [ûs]: ὁ ῥαντισμός ἡ περίδρανοις |— B) (schuelles Geranreiten) incursus [ûs]: ἡ ἐπιδρομήτο ἐπιφέρεσθαι.

anipringen, assilio [silŭi, sultum] ad qd: ἐπιπηδαν =, ἐφάλλεσθαί τινι ἐκφέρεσθαι : καταφέρεσθαι κατά τίνος | -s., baθ A., assultus [as], incursus [ûs]: ή ἐπιπήδησις.

ansprigen, I) a., aspergo3 [si, sum]: προςραίνειν] - II) n., aspergor [spersus]: προςραίνεσθαι.

Ansprud), (Forderung) postulatio; jus [ris, n.]; petitio; vindiciae [arum]: ή άξίωσις δικαίωσις τὸ ἀξίωμα· τὸ δικαίωμα | A. machen (fich beilegen) vindico 1 ob. sûmo 3 [mpsi, mptum] mihi; affecto1 qd: άξιουν τυχείν τινος προςποιείσθαι =, άντέχεσθαι =, άμφισβητείν τινος | ber zu biele Ansprüche macht, arrogans: ὑπερήφανος προςποιούμενος feine Unipruche aufgeben, dimitto3 [misi, missum] jus meum, decêdo3 [cessi, cessum] de jure meo: ἀνιέναι =, ἀφιέναι =, προςιέσθαι το δικαίωμα.

ansprucholog, simplex [icis]; modestus; demissus: μέτριος ' έπιεικής [ές] ' μέτρια φρονών [ούσα, ούν] - Adv., simpliciter; modeste: μετρίως επιεικώς. Anspruchelosigfeit, simplicitas; modestia; moderatio: τὸ μέτριον μέτριον φρόνημα· ἐπιείκεια.

ansprudboll, arrogans; superbus: άλαζών [ov] αὐθάδης [ες] - a. fein, tribuo3 [ŭi, ûtum] nimium

mihi: άλαζονεύεσθαι αύθαδίζεσθαι.

Ausprung, I) (5as Anspringen) assultus [ûs]; incursus [ûs]: ή έπιδρομή· έπιπήδησις· έπισκέλησις (be8 Pferdes) $|-\Pi\rangle$ (Hautausichtag) mentägra; lichenes [num, m.]: δ $\lambda \epsilon i \chi \dot{\gamma} \nu$ [$\dot{\gamma} \nu \nu \nu \rho \rho$].

anspuden, f. anspeien.

anfpulen, I) n. (an etw. heranfilegen) alluo's [ai, atum] s subluo qd: ποος ηλύζειν ἐπιπλύζειν | — II) a. (burch Spülen wohln führen) aggero gessi, gestum]: ποοςχούν ποοςχωννύναι | - angepülltes Land, terra aggesta flominibus; alluvies [ci, f.] fluminis: τὸ πρόςχωμα | — s. (des Wassers) alluvio aquae; ή πρόςχωσις.

auftandig, I) allg. A) (paffenb) aptus; accommedatus; conveniens; consentaneus: ἐκανός · ἀρμόδιος ποέπων [ουσα, ον] — Adv., apte; convenienter; ίπανῶς ἀρμοδίως.

II) befond. A) (wohlanfiehend) decorus; decens; honestus; ingenuus; modestus; verêcuudus: εύποεπής [ές] · ευσταλής [ές] · ευσχήμων [ον] · κόσμιος · άξιοποεπής [ές] - Adv., decôre; honeste; libera-

liter; ut decet: ευπρεπώς etc.

B) (erwünscht, den Wünschen gemäß, was jmbm anfteht, f. anftehen) acceptus; gratus: apertog' eva-QEGTOS nexagiquevos | jimbin a. fein, placeo" =; arrideo² [rîsî, rîsum] =; prôbor¹ cui: ἀφέσκειν τινί | nicht a. sein, displiceo²: ἀπαφέσκειν τινί.

Unftandigfeit, f. Unftand Rr. III.

Unftalt, I) (Borbereitung, Buruftung) apparatio; apparatus [ûs]; instructio: ἡ παρασκευή | M. zu etw. machen, paro1 =; apparo1 =; praeparo1 =; adorno1 qd: παρασκευάζεσθαί τι | M. zum Kriege machen, paro1 bellum: παρασκευάζεσθαι του πόλεμου alle A. find getroffen, omnia provisa sunt: πάντα παρεσπευασμένα έστίν | — II) (die getroffene Ginrichtung) A) allg. institutum: ή κατάστασις τα καθεστώτα | - B) befond. (f. b. a. ble Lehranstatt) schola: τὸ παιδευτήφιου διδασκαλείου | jmb in jmbs A. geben, trado's [didi, ditum] qm cur in disciplinam: ἐκδιδόναι = παραδιδόναι τινά τινι διδάσκειν ob. είς διδασκαλίαν.

Unftand, I) (ber Ort, wo ber Jäger fich hinftellt) statio: ο λόχος η ενέδοα | auf bem A. fein, insidior l'feris: λοχάν.

Freund, beutich. lat. griech Borterb.

II) (Bergogerung, Auffchub), mora; cunctatio; dilatio: ή ἀναβολή· μέλλησις · διαμέλλησις | ohne A., sine mora: αμελλητί αποοφασίστως άνυπερθέτως.

B) besond. (f. v. a. Bedenflidsteit), dubitatio; haesitatio: ο οκνος ο δισταγμός ή δίστασις | A. ness men, dubito1; haereo2 [baesi, haesum]; haesito1; eunctor1: δανείν διστάζειν ποιείσθαι άναβολήν | ohne A., sine ulla dubitatione: ἀμελλητί· προθύ-

III) (bie Art, wie jmb geht, fleht, fleh trägt 2c.) A) alig., habitus [ûs]; gestus [ûs]; motus [ûs]: 70

σχημα |

B) bef. (f. b. a. Wohlanstänbigfeit) decorum; decor [ôris]; elegantia; urbanitas; ή άξιοπφέπεια. εύπρέπεια το πρέπον εύπρεπές ή εύσχημοσύνη | mit M. fich benehmen, gero's [gessi, gestum] me honeste: εύσχημονείν. διακείσθαι εύσχημόνως | ben A. beobachten, sequor3 [cutas u. quutus] =; teneo2 [enui, tentum] decorum: ευσχημονείν | fo weit es der A erlaubt, quoad licitum est: ep' 6000 πρέπει, = Εξεστιν.

anstarren, (ftarr ansehen) intueor2 [itus] qm ob. qd immotis oculis; figo" [xi, xum] obtatum in quo ob. in qua re: ἀτενές =, ἀσκαρδαμυκτεί βλέπειν είς

τινα οδ. τι ένατενίζειν τινί.

anstatt, ob. an Statt, pro; loco; vice: ant c. genit. - anstatt zu ob. daß, tantum abest, ut ... ut; non mode non ... sed (etiam): molv mit folg. infin.

anstaunen, admiror1 =; emiror1 qd; astapeo2 cui rei: προςγαίνειν τινί . έκπλήττεσθαι ορώντα τι . έπιθαμβείν τι.

anstechen, ein Kaß, f. angapfen.

ansteden, I) (anfügen, anbesten) apto1; accommodo1; προςαρμόζειν έναρμόζειν προςάπτειν τί τινι. πηγνύναι τι έπί τινος [- einen Ring a., apto l ana-lum digito; induo3 [di, ûtum] anulum: περιτίθεσθαι δακτύλιον | ben Degen a., accommodo 1 gladium lateri: παραζωννύναι 3, περιζωννύναι απινάκην.
Π) (f. b. a. ansünden, f. bief. Wort).

III) (f. b. a. jmb ben Rrantheitoftoff mittheilen) A) cig., infício3 [leci, fectum] qm: άναπιμπλάναι τινά τίνος χοαίνειν | (von ber Krantheit, welche ans stadt) transco [ivi od. ii, itani] in qm: έφπειν | ans gestedt werben, repleor2 [etus] vi morbi; inficior3 [fectus]: άναπίμπλασθαί τινος μετέχειν τῆς νόσου.

B) figurt. (imb mit feinen Fehlern a.) inficios [êci, fectum] qm vitiis meis; allino [ere] =; affrico1 [eui, ctum | vitia cui: αναπιμπλάναι = καταπιμnlaval tiva tivos | bon Irrthumern angestedt wer= den, imbuor3 [bûtus] =, inficior3 [fectus] erroribus άναπίμπλασθαι άμαρτημασι.

ansteckend, contagiosus: λοιμώδης [ες] · λοιμικός | eine a. Krantheit, contagio morbi: o louos rà louμικά (ευ. πάθη).

Unstedung, I) (Angundung, f. d. Wort) - II) (Fortbflangung burch Rrantheit) contactus [us]; contagio: το μίασμα ή ἀνάχοωσις το ἀναπιμπλάναι.

anftehen, I) (an etw. ftehen) asto! [stiti] eui ob. ad qm; adjaceo2 [ui] eui rei; appositus sum eui rei: προςίστασθαι =, προςκείσθαί τινι έχεσθαί τινος.

II) (baffend fein) sum aptus, accommodatus eui: πρέπειν = έμπρέπειν τινί τι κοσμείν τινα | e8 fteht imom wohl an, decet 2 qm; convenit [venit, ventum] cui; ποέπει τινί κοςμείν τινα | e8 fteht iniom nicht mohl an, dedecet qm; turpe est cui; indignum est quo: άνεπιτήδειον =, άνάρμοστον έστι πρός τι.

III) gefallen, ben Bunfchen entfprechen) placeo2 =; arrideo [risi, risum] =; probor cui: ἀφέσκειν τινί | nicht a., displiceo2: ἀπαρέσκειν τινί.

IV) (Muffchub leiben) differor's [dilâtus, differri]: άναβάλλεσθαι | etw. a. laffen, differo3 [distuli, dîlâtum, differre]; prôcrastino1: ἀναβάλλειν ποιείσθαι αναβολην τινος.

V) (f. b. a. Bebenfen fragen) dubito1; haereo2 [haesi, haesum]; haesito1; cunctor: ouveiv διστά-

ζειν μέλλειν.

anstellen, I) a. A) allg. (an etw. ftellen), appono [posui, positum] s, colloco1 qd quo loco; προςτι-

θέναι :, παριστάναι τί τινι.

B) besond. 1) (judin ein Amt geben, einen Posten anweisen)-mando ; defero [tuli, latum, ferre] munus cui; praesicio [teei, sectum] qm muneri; τάττειν ε, καθιστάναι είς τι άποδεικνύναι τινά τι Arbeiter a., mitto3 [misi, missum] homines in operas: τάττειν έργάστας είς τι | zu irg. einer Berrichtung ale etw. (3. B. ale Auffeber) a., apponos [posui, positum] ηm (custodem): ἀποδεικνύναι ε, καθιέναι τινά | im übeln Ginne, suborno! qm: παρασκευάζειν τινά έπί τι.

2) (etw. berauftalten) paro1; apparo1; instituo1; instrûo3 [xi, ctum]; orao1; adorno1; τιθέναι -, παράσκευάζειν =, κατασκευάζειν =, ποιείσθαί τι | eine Aushebung a., babeo' delectum: noisiodai natalogov | eine Untersuchung über etw. a., cogno: sco 3 [novi, nitum] rem; voco 1 qd in disceptationem: ποιείσθαι έξέτασιν | - im üblen Sinne, (f. b. a. etw. Boses thun) sacio³ [seci, sactum]; patro¹ yd: έργάζεσθαι έξεργάζεσθαι διαπράπτειν.

II) r., fich a. (fich irg. wie benehmen) gero3 [gessi, gestum] ; praebčo² me qm; simulo¹ qm: φαίνεσ-θαι· προςποιείοθαι mit fo'g. infin.; δ. Β. fid) a., al8 ob man frant fei, simulare aegrum: προςποιείσ-

θαι νοσείν.

amstellig, (geschickt zu etw.), dexter; aptus: inavos.

έπιτήδειος πρός τι.

Austelligfeit, dexteritas: ή δαστώνη το έκανος Elva.

Anstellung, 1) (f. b. a. Beranstaltung) apparatio; apparatus [ûs]; institutio: ή παρασκευή [- II) (f. b a. Amt) munus [eris, n.]: τὸ ἔργον ἡ τάξις.

austemmen, I) a. (etw. an etw. anseken) applico1 qd cui rei: ἐπερείδειν = προςερείδειν τί τινι [- II) r., nîtor3; connîtor3; labôro1 et contendo3 [adi, ntum]: ἐπερείδεσθαί τινι ἀντερείδεσθαι πρός τι] III) s. das A., nîsus [ûs]; contentio; ή ἀπέρεισις αντέρεισις το έπερείδεσθαι.

auftieren, f. anstarren.

anstiften, I) (verursachen, veranstalten, besondere ein. Bojes) facio [feci, factum]; patro1; molior4; machinor1: έργάζεσθαι μηχανάσθαι ποιείν τι (πακά). αξιτιον εξικάς τικος, ακερωδεί αθαι | - II) (f. b. a. anreigen, f. dief. Wort) | - III) s. das A., machinatio; consilium; ή υποθήκη· υποβολή· τὸ έργαζεσθαι etc.

Anstifter, auctor; machinator: ὁ ἀρχηγός εξηγητής αίτιος.

Unstifterin, auctor; causa: ή άρχηγός.

anstimmen, incipio3 [cepi, ceptum] ; praceo [îvi u.

ii, itum] voce; monstro modos: avangovsadal ti (μέλος). ἀναβάλλεσθαι. ἐξάρχειν ώδης.

anflößig, quod est offensioni; quod habet ob. affert [attulit, allatum, afferre | offensionem; odiosus: ἀποεπής [ές]· δυςχερής [ές]· καταγέλαστος [ον] anfiößige Dinge, odiösa [örum, n.]: τὰ ἀποεπή etc.] anfiößiges Leben, vita turpis: ὁ βίος ἀποεπής | anftößige Reden, voces lascivae: οί λόγοι αποεπείς es ist mir a., est mihi offensioni: ἀπαφέσκει με δυςχεραίνω «, άγανακτώ τι παραλυπεί με | α. τε= ben, ûtor3 [ûsus] abscenis verbis; λέγειν άποεπώς, άσχημόνως χρησθαι λόγοις αίσχροῖς.

Anstoßigfeit, malum exemplum; mores perditi; turpitudo: ή αποέπεια· το αποεπές· δυσχερές.

Unftog, I) (bas Stoken an etw.) A) alla. offensio; impulsio; impetus [ûs]: ή προςκρουσις συμβολή | -B) befond. (bas Stoden in der Rede) haesitatio; haesitantia (linguae): ή ἐπίσχεσις | ohne A. sprechen, non haesito in dicendo; volvo [volvi, volutum] verba: ἀπταίστως λέγειν· διεξέρχεσθαι ἀπτώτι λόγφ | - 11) (woran man fich ftößt) A) eig. offensio: το προςπρουσμα, πταισμα, προςπομήα (- В) figurt. 1) (Bebenffichfeit) haesitatio; dubitatio: n άπορία | - 2) (Sindernig) offensio; difficultas; τὸ ξμπόδιον κώλυμα.

anfloßen, 1) eig. (an etw. ftoßen) offendo³ [ndi, nsum] ad qd od. in qua re; impingord [pactus] cui rei; allidor" [lisus] ad qd: προςκόπτειν' προςngovern agognialer , nialer ini |- an Klippen a., allidor3 ad scopulos; προςπταίειν ξομασι. ¿ξοκέλλειν | mit ben Bederna., concrepo1 [ui, itum] poculis: συμψοφείν τοίς ποτηρίοις | im Reden a., haerco 2 [haesi, haesum] =; haesito 1 lingua: ψελλίζεodat. Siantalein | mit ber Junge a., balbutio4: ψελλίζεσθαι βαμβαίνειν.

B) figuri. 1) (einen gehler begehen) offendo3 [ndi, nsum]; labor [lapsus]: προςπρούειν ε, προςπταί-

ειν τινί· σφάλλεσθαι.

2) (Bebenflichfeit haben) haesito1 in qua re: όπνείν =, διστάζειν περί τινος άπορείν.

II) übertr. (f. b. a. unmittelbar angrenzen) adjaceo eui rei; attingo" [tigi, tactum] qd: έχεσθαί τινος έξης είναί τινος προςκείσθαι τινι δμορον είναί Tivi (bon anstoßenben Zimmern) ouotoigov elvai. anstreben, f. ftreben.

anstreichen, I) a. A) (mit etw. beftreichen) illino3 [livi, itum] =; sublino3 qd quâ re: χρίειν ἐπιχρίειν ἐναλείφειν· περιαλείφειν τι cin haus a., expolio do-

mum: χρίειν οίκον.

B) (mit einem Striche bemerfen) noto' qd; appono [posui, positum] notam ad qd: παραγράφεσθαί =, παρασημαίνεσθαί τι - figuri., imbm. etw. a. (für einen Tehler bestrafen) animadverto3 [ti, sum] in qm: μετιέναι τινα· ού περιοράν τινα ποιούντά τι | δαδ will ich bir fcon a., hoe tibi non sie abibit: σε μέν είςαυθις άντι τούτων μέτειμι.

II) n. (im Borbeigeben an etw. ftreichen, ftreifen) tango3 [tetigi, tactum] =, attingo3 [tigi, tactum] qd1 leviter (in transitu): ψαύειν ε, επιψαύειν τινός άπτεσθαί τινος | mit bem Rleidea, inquino! vestem in transitu: μολύνειν την έσθητα έκ παρόδου.

III) s., bas A., A) (bas Beftreichen mit etw.) illitus [ûs] ; inductio (3. B. mit Ralf, calcis): ή άλοιφή· περιαλοιφή· έπίχρισις | das A. eines Baufes, expolitio domús: ή άλοιφή του οίκου (- B) (bas Anzeichnen) notatio: ή σημείωσις περιγραφή | -

C) (die Berührung) contactus [ûs]: ή παραφή. austrengen, I) a., contendo [ûi, tum] :; intendo (all evreiveiv) — B) besond., einen Prozes ansstrengen (f. b. a. ausängig machen, s. ausängig) | — II) r. sich a., nitor (aisus u. nixus); entor (omni opera); contendo (di, tum) :; ago (ad omnibus viribus: evreives dai sureives dai dixusives d

νασις σύντασις ό πονος ή πραγματεία | - mit großer A., enixe: ἐντόνως σπουδή συντώς σ

Anstrick, 1) (d. Anstreichen, s. dies. Wort) — II) (was angestricken wird) A) eig. (Farbe), eölder: ή ἀλοιφή· τὸ περιάλειμμα· τὸ γάνωμα|-(Schminte) sacus: τὸ ψιμύθιον (ψιμμύθιον) | — Β) sigürt. (der außere Anstelle einer Sache) color; sacus; species [ci, f]: ή δόξα | - den A. don eine, haben, sum imbâtus (leviter) quā re; göro³ [gessi, gestum] similitus clival τι | - einer Sache einen A. geden, impâno³ [pösŭi, pösĭtum] =; indûco³ [xi, etum] speciem ejs rei: περιάπτειν τινὶ δάξαν τινός.

auströmen, f. herauströmen. austürmen, f. heraustürmen.

ansuchen (um etw.), rogo 1 qm qd; pěto 3 sivi u. ii, stum] qd a quo: μετιέναι· μετελθεϊν· μνηστεύειν τι· ζητεϊν τι παρά τινος. S. auch: anhalten | — s., bad A., rogatio; petitio: ἡ δέησις· χρείκ.

antasten, I) eig., contrecto¹; attrecto¹; ἐπιψηλαφῶν ε, ψηλαφῶν τι' ἀπτεσθαί τινος | — II) sigūri. (gemalithātig angreifen), assēro³ [attūi, allātum, asserse] manus eui rei; invâdo³ [si, sum] ε; violo¹ ηm od. ηd: ἀνθάπτεσθαί τινος | - Imdo Gre a, detrāho³ [xi, etum] de fāmā ejs: διαβάλλειν ε, λυμαίνεσθαί τινα' ἐπησεάζειν τινί | - imdo Meinung a, impugno¹ sententiam ejs: ἀντιλέγειν ε, ἐναντιοῦσθαί τη γνώμη τινός | — *, das A, die Antastung, contrectatio; violatio: ἡ ψηλάφησις' τὸ ἐπιψηλαφῶν etc.

Antheil, pars; portio: τὸ μέρος ἡ μοῖρα ἡ μερίς [ίδος] - jeder nach feinem A., pro ratà parte, = portione: κατὰ λόγον ἀνὰ λόγον | - Ν. απ ετω haben, sum particeps [cípis] ejs rei: μετέχειν, κοινονείν τινος μετείναι τινί τινος | - Icinen A. haben, sum expers ejs rei: μή μετέχειν etc. τινός | - Ν. απ ετω nehmen, sum particeps ejs rei; intersum cui rei; habeo² societatem cum qua re: μεταλαμβάνειν τινός | - απ imdδ Freude A. nehmen, laetor¹ laetitià ejs: συνήδεσθαι =, συγχαίρειν τινί | - απ imdδ Leid A. nehmen, moveor² [motas] calamitate ejs: συμπάσχειν τινί συλλυπείσθαί τινι | - imdπ απ etw. Ν. nehmen laffen, facio³ [fèci, factum] qm participem cis rei; communico¹ qd cum quo: μεταδιδόναι τινός.

anthun, I) eig. (ein Kleib anzichen), indüo* [üi, ûtum]
qd (vestem): ἀμφιεννύναι τι | - angethan, indûtus;
vestîtus: ἡμφιεσμένος -, ἐνδεδυκώς τι |

11) figürl. (λυβάχει, ετινείξει) affero³ [attüli, allatum, afferre] =; infero qd cui; afficio, [feci, fectum] qm quâ re: ποιεῖν τινα΄ τι [- |mom Chre a., hābĕo³ =; trǐbǔo [ŭi, âtum] honorem cui: περιάπτειν τιμήν τινι |- |mom Chande a., injungo³ [nxi,

netum] ignominiam eui: αἰσχύνην ποιεῖν =, περιποιεῖν τινι: ἐν αἰσχύνη ποιεῖν τι οδ. τινα: αἰσχύνναις περιβάλλειν τινά | - imbm Gewalt a, facio³ [fêci, factum] vim eui: βἰαζεσθαι βίαιόν τι πράττειν πρός τινα: βία χρησθαι πρός τινα | - id) thue mir Gewalt an, reprimo³ [pressi, pressum] et contineo² [tioui, tentum] me: βιάζεσθαι ἐαντόν | - id) cin ξείδε a., conscisco³ [seἰνi, scîtum] mihi mortem =; infĕro³ mihi manus: διαχρησθαι ἐαντόν.

Antipolis. (Safenstabt im füblichen Frankreich), Anti-

Antidrift, antichristus: o avrizgiorog.

anticipiren, praecipio [cêpi, ceptum] s; praececupo s, praecipio [ripui, reptum] qd: ποολαμβάνειν ει.

antif, I) (att), antiquus; antiqui ŏpĕris: ἀσχαΐος | — II) (veraltet) obsolêtus: πεπαλαιωμένος.

Untife, die, örus [eris, n.] autiquum; res antiquo opere facta: τὸ ἀρχαΐον τὸ δαίδαλμα ἀρχαΐον.

Untifentabinet, staal, museum operum antiquorum ob. operum antiquae artis; thesaurus, quo monumenta (opera) antiqua (res antiquae artis) continentur: τὸ μουσείον τῶν ἀρχαίων οδ. τῶν δαιδαλμάτων ἀρχαίων.

Untilritif, quae contra disputantur: τὰ ἀντιδιαλεγόμενα.

Untilope, antilope [es]: o avdalow.

Untipathie, discordía; repugnantía; naturalis dissensio; natura repugnans; odíum; fûga: |ἡ ἀντιπά-θεια· τὸ ἀντιπαθές | - A. haben (gegen lind obcten) abhorreo² [úi] a quo od. a quả re; aversor qm od. qd; discrepo¹ [úi] a quo; ἀποτρέπεσθαί τινα od. τι.

Antiphonie (Acchielgesang), cantus [ûs] alternans; responsiones mutuae: τὸ ἄσμα ἀμοιβαίον.

Untipode (Wegenfüßler), qui adversus nobis stat; antipus [podis]: o antipus [odos].

Antiquar, 1) (Alterthumsfreund) studiosus s, admirator rerum antiquarum: ὁ πεοί τὰ ἀρχαῖα σπουδάζων!—

I) (ber mit alten Büchern handelt) cöömptor et venditor veterum librorum: ὁ τὰ παλαιὰ βιβλία πωλών.

Antiquitat, f. Antife.

Antiquitatenframer, ineptus admirator =, sectator rerum antiquarum: ὁ περί τα ἀρχαῖα λίαν σπουδάζου.

Antiquitätenfammler, indagator s, conquisitor rerum antiquarum: ὁ τὰ ἀρχαῖα συλλέγων.

Antlig, f. Angeficht.

antraben, advehor's [vectus] equo; adequito1: καλπάζοντα προςελαύνειν· διατροχάζειν πρός τι.

Anfrag, I) (Anerbieten) conditio: οί λόγοι ὁ λόγος - cinen A. machen, defero * [túti, lâtum, ferre] conditionem cui: προςφέσειν λόγους τινί | - cinen A. annehmen, aceipio * [cépi, ceptum] conditionem; aceèdo * [cessi, cessum] ad conditionem: ἀποδέχεσθαι λόγους | — II) (Anfrage) rogatio; rélatio: ἡ πρόπλησις * εἰσήγησις har an imb machen, féro * [tűti, lâtum, ferre] rogationem ad qm (ad populum): εἰςηγείσθαι συμβουλεύειν | - cinen A. durch perféro * [tűti, lâtum, ferre] rogationem: διαπράτιεσθαι εἰςηγησιν οδ. πρόπλησιν | - cinen A.

bermerfen, rejicio3 [jeci, jectum] rogationem: αποδοκιμάξειν », αποψηφίζεσθαι εἰςήγησιν ob.

προκλησιν.

antragen, I) a. (anbieten) defero3 [tuli, latum, ferre] =; offero3 [obtuli, oblatum, offerre] qd cui: άποδεινύναι τινί τι· τάττειν· άποτάττειν | - jmbm bie Sand feiner Tochter a., defero3 filiam conditionem οιι: ἀποδεικνύναι τινί τον της θυγατρός γάμον

 II) n. (auf etw. a.) fero³ qd ad qm; postulo¹ de qua re: εἰσηγεῖσθαι τί οδ περί τινος ποιεῖσθαι λόγους περί τινος · υποτίθεσθαί τι · άξιοῦν | - αυί cin Gefen a., fero3 legem: είζηγείσθαι νόμον γοάφειν | - auf den Frieden a., ago3 [egi, actum] de

pace: elenyeiadai negi the elenvis.

antrauen, jmbm eine Frau, jungo's [axi, notam] uxorem cui ritu sacro: έγγυαν τινά τινι | - fich eine Frau a. laffen, jungo3 uxorem mihi matrimonio:

έγγυασθαί τινα.

antreffen, offendos [adi, asum] s; invenios [vêai, ventum] «; reperio [peri, portum] qm; incido³ [cidi] in qm: καταλαμβάνειν τινά εντυγχάνειν », έπιτυγχάνειν =, περιτυγχάνειν τινί | - fich a. laffen, invenior [ventus]; reperior [pertus]: καταλαμβάνεσθαι.

antreiben, I) a., impello 3 [puli, pulsum]; ineito1; excito1; stimulo1; hortor1: έλαύνειν πεντείν ξπείγειν· πατασπέρχειν· πατασπεύδειν· figürl., όρegoquar | - ber zu etw. antreibt, impulsor; stimulator; flagitator; hortator: o Elavvov etc. |s., das A., incitatio; stimulatio; hortatio: το έλαύver etc. | - II) n. (herangefrieben werden, b. fchwim: menden Korpern) feror3 [latus, ferri]; deferor3: φέρεσθαι άγεσθαι προςάγεσθαι είς οδ. πρός τι.

Antreiber, f. antreiben no. I. antreten, I) a. A) (fest treten) sirmol calcando; den-

so1; solido1: περισάττειν τι |

B) (anfangen) ingredior3 [gressus]: oouav elg τι | - eine Reije a., ineo* [ivi u. ii, itum] iter: ποpeveσθαι | - einen Beg a., do1 [didi, datum] me in viam: ορμάσθαι είς πορείαν | - ein Amt a., adeo. z; capesso3 [îvi u. ii. îtum] munus: άπτεσθαι των πραγμάτων | - die Regierung a., auspicor1 regaum : nadioraodai eis aprip. eigiévai eis aprip | - cine Erbschaft a., adeo =; cerno [crêvi, crêtum] bereditatem: έμβατεύειν είς πληφονομίαν λαγχάνειν xληρον | - eine Beit =, ein Lebensatter a., ingredior3 [gressus] qd (qm annum aetatis, novum annum): δομασθαι είς τι |

C) (imon a., f. b. a. fich imd nahern) adeo =; accêdo3 [cessi, cessum] ad qm: προςέρχεσθαι

προς τινα

11) n. (herantreten jum Tange) aggredior3 [gressus] =, accêdo3 ad saltandum: παρατάττεοθαι είς 200001

III) s., bas A., f. Antritt.

Antrieb, I) (Handlung bes Antreibens) impulsus [ûs]; impulsio; incitatio: ή όρμή το όρμαν το έξορμαν | - auf jmdo A, quo auctore od impulsore: έξορμώντός τινος | — II) (mas antreibt) A) (innerer Trieb) impetus [ûs]; vis: ή όρμή προθυμία | - aus eigenem A., sponte; ultro: ἀφ' έαυτου νφ' έαυτου έκων [ούσα, όν] ! - B) (augered Mittel jum Antreiben) incitamentum; irritamentum; sti mulus: ή προτροπή το κέλευσμα.

Antritt, I) (Sandlung bes Antretens) aditus [as];

είς τι | - II) (Anfang) initium: ή ἀρχή | - beim A. bes Jahres, anno incunte: τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀρχομένου. AntrittBaudienz, sbesuch, prima admissio: ή έντευξις είςιτηρία.

Untritterede, oratio aditialis: o lovos electrocos | cine Al. halten, auspicor munus oratione sollemni:

ποιείσθαι λόγον είςιτήριον.

Antritterolle, geben, auspicor1 initium prodeundi in scenam: τὸ πρώτον παριέναι ἐπὶ τὸ θέατρον.

Untrittoschmans, coena aditialis: τὰ εἰςιτήρια | cinen A. geben, celebro1 auspicia muneris convivio: ποιείσθαι τα είζιτηρια.

Untrittsschrift, libellus muneris auspicandi causa scriptus ob. editus: το βιβλίον είζιτή οιον.

Untwerpen (Stabt in Belgien), Antverpia; Anverpia | - Adj., Antverpiensis.

Untwort, responsio; responsum: η απουρισις αντιγραφή το απόφθεγμα ή απαγγελία ! - A. geben, respondeo 2 [ndi, nsum]: διδόναι 2, αποδιδόναι 2, ποιείσθαι απόποισιν | - A. befommen, fero 3 [tili, lâtum, ferre] responsum: παραλαμβάνειν ἀπόνοισιν' τυγχάνειν άποχρίσεως - ich befam zur Antwort, responsum mihi est: ἀποκέκριταί μοι | - feine A. ist auch eine, qui tacet, consentit: o σιγών ομολοyet | - bon etw. Rebe u. A. (Rechenschaft) geben, reddos [didi, ditum] rationem de quà re: ὑπέχειν =, αποφέρειν λόγον τινός.

antworten, respondeo2 [di, sum]; do1 [dedi, datum, dare] s; êdo3 [didi, ditum] responsum; απουρίνεσθαί τινί τι οδ. πρός τι' υποκρίνεσθαι | - fchrift= lid) a , rescrîbo³ [psi, ptum] : αντεπιστέλλειν αντιγράφειν 1 - auf Fragen a., respondeo2 ad interrogata: ἀπουρίνεσθαι πρός τὰ έρωτηθέντα | - nicht a., tăceo2 [ui, itum]; ovyav | - bu antwortest nicht auf meine Frage, aliud mihi respondes ac rogo: άλλο

τι αποκρίνει.

Untwortschreiben, responsum: ή ἐπιστολή.

anbersuchen, f. anprobiren.

anbertrauen, crêdo3 [didi, itum]; concrêdo3; committo3 [mîsi, mîssam]; mando1; depôno3 [pŏsüi, pŏsitum] qd apud qm: ἐπιτοέπειν πιστεύειν διαπιστεύειν έγχειρίζειν παρακατατίθεσθαί τι τινι fid) jmom gang a., dedos [idi, itum] me tolum cui: έπιτρέπειν -, παραδιδόναι έαυτον τινι όλως - fid jmbe Schute a., trado3 [idi. itum] me in fidem cjs: παραδιδόναι έαυτον είς πίστιν τινος | - jmbm ein Amt a., do1 [dedi, datum] muous cui: entroensiv τινί ἔργον | - feinem Gebachtniffe ehv. α., mandol qd memoriae: τίθεσθαί τι είς την μνήμην | - ein Mann, bem man sich a. fann, homo certus; h. fidus: av dowπος πιστός, = βέβαιος.

anvertrant, creditus; commissus: έπιτετραμμένος ein anvertrautes But, depositum: ή παρακαταθήκη.

anverwandt, f. verwandt.

Unwache, I) (bas Unwachsen) accretio; auctus [ûs]: η επίδοσις· αύξη· επαύξη ! - II) (mas heranmachft) suboles; incrementum: ή επίδοσις επαύξη. avingig.

anwachsen, I) (an etw. festwachsen) coalesco3 [lui, litum] =; inolesco a cui rei: ovuquvat noosquval τινι· εμφύεσθαί τινι | - II) (zunehmen) cresco3 [erêvi, crêtum]; accresco3; augeor2 [auctus]: αυξάνεσθαι επίδοσιν λαμβάνειν επιδιδόναι επί scessio ad qd: ή ορμή επιχείρησις το όρμασθαι το μείζον επιγίγνεσθαι. | - ber Fluß wachft an,

augeseit somen: ὁ ποταμὸς ἀναβαίνει | - bon Geschäften, Zinsen, Schulden 20., accresco³: αὐξάνεσθαι χωρείν.

anmällen, advolvo3 [volvi, volûtum]: προςκυλίειν' προςκυλίνδειν. ἐπικυλίνδειν.

Anwalt, f. Abbocat.

anwandeln, impers., es wandelt jmb eiw. (Furcht ic.) an, res invâdita [vâsi, vâsum] =, incessita [îvit od. ĭit] qm od. in qm od. cui: ἐπέρχεσθαί τινι· εἰςἐρχεσθαί τινι· περιπίπτειν τινί | - b. Arantheiten aud): tentor¹; opprimora [pressus]; corripiora [reptus]: περιπίπτειν τινί | - es wandelt ihn eine Dhmmadht an, deficitur =; linquitur animo: περιπίπτειν λειποθυμία· λειποθυμείν.

Amwandlung (einer Krantheit), tentatio; accessio;

motiuncula (morbi): τὸ πάθος.

Anwartschaft, auf etw. (auf ein Amt ec.) spes [êi, f.] ejs rei, muneris (hereditatis etc.): Å êlæs [idos]|- A. auf ein Amt haben, désignatus sum successor ejs: \pi qozdonav mit dem accus, e. infinit. |- der eine A. hat, designatus: ότω τι πρόκειται dd. ὑπώκειται.

aniveben, attexo3 [xŭi, xtum] qd ad qd: προςυφαίνειν τί τινι οδ. πρός τι' παρυφαίνειν.

anwebeln, I) (f. v. a. Wind mit dem Fächer zu machen) facio [fêci, factum] ventulum cui; ventilo cui lene frigus (flabello): περιψύχειν τινά (διπίδι) — II) (mit dem Schwanze wedelnd schmeicheln, bes. v. hunden), adûlor qm: περισαίνειν τινά πραςσαίνειν τινί.

anwehen, judu, afflo¹ qm; aspîro¹ ad qm: προςπνείν -, είςπνείν τινα | — s-, das A., afflåtus [ûs]; aspiratio: ή καταπνοή το προςπνείν.

animeisen, 1) (burch Animeisung zuerschellen) assignol =; attribuo³ [ui, ûtum] qd cui; ἀπονέμειν τάπτειν ἀπονάπτειν ἀποδιόσαι διανέμειν τινί τι | - είπει αι imbi (zur Zahlung) α, delêgo¹ qm: παθιστάναι τινὰ ἀποτίσοντα τὸ ὁφειλόμενον | - imbim (Beld α, cûro¹ pecuniam cui (sc. solvendam a quo): διαγράφειν τινὶ ἀργύριον | - schiellid) α, perscribo³ [psi, ptum]: διαγράφειν | - II) (Borschift geben, anleiten) praescribo [psi, ptum]; praecipio³ [cèpi, ceptum] qd cui; instituo³ [ui, ûtum] qm ad qd: διδάσπειν τινά τι ὑφηγεϊσθαί τινί τινος παιδενέιν τινά τι οδ. πρός τι.

Amweifung, I) (auf Getb) assignatio; attributio; perscriptio: ἡ διαγραφή (— II) (Amleitung) praeceptum; institutio: ἡ εἰςἡγησις ἐξήγησις παί-

devous.

animendbar, aecommódátus ε; aptus ad úsum: χρήσιμος επιτήδειος | - α. [cin, úsül est: εἶναι πρός τι λέγεσθαι εἴς τι οδ. περί τινος περιστρέφεσθαι εἴς τι | - auf jind α. [cin, hoc pertined ad qm; εἶναι πρός τινα | - auf etw. nicht α. [cin, alienum est a quả re: ἀλλότριον εἶναι μή προςήχειν τινί.

Unwendbarfeit, usus [as]; atilitas: τὸ χρήσιμον.

ammenben, I) (gebrauchen) ûtor³ [ûsus] quā re; adhibĕo²; impendo³ [ndi, nsum] ε; confēro³ [contúli, collâtum, conferre] qd ad qd, in qd, in quā re od. cui rei: χοῆσθαί τινί τι | - τίπ Mittel bei ciner Krantheit a., adhibeo² remedium morbo: χοῆσθαι τῶ φαρμάχω πρὸς τὴν νόσον | - Fleiß bei etw. a., collöco¹ studium in quā re: χοῆσθαι σπουδῆ περί τι ποιεῖσθαι σπουδῆν περί τι | - Fleiß beigeblid) a., perdo³ [didi, ditum] operâm: διατίθεσθαι σπον-

δην μάτην | -ich habe alle Mühe vergeblich angeiventet, oleum et operam perdidi: μάτην πονείν | - die Zeit gut a., bene collöco¹ tempus: εὐ διατίθεσθαι τον χρόνον | - die Zeit schecht =, unnüß a., frustra contero³ [trīvi, trītum] tempus: κακῶς διατίθεσθαι τὸν χρόνον | - II) (auf etw. beziehen, übertragen) accomödo¹ =; tradûco³ [xi, clum] qd ad qd; transfero³ [tüli, lâtum] qd in qd: μεταερέφειν τι ἐπί τι λέγειν περί τινος προςχρήσθαί τινι.

Anwendung, usus [ûs]: ή χοήσις· τὸ χοήσθαι |üble A., abûsus [ûs]: ή ἀπόχοησις· πατάχοησις· τὸ

καταχοήσθαί τινι.

anwerben, I) eig. (Solbaten) condûco* [xi, ctum] qm (milites) mercêde: συλλέγειν ε, συνάγειν τινά (στρατιώτας) | cin Heer, colligo* [lêgi, lectum] exercitum; συλλέγειν ε, άθροίζειν στράτευμα | - [id) α. lassen, do¹ nomen (militiae): ἀπογράφεσθαι | - III allg. (imon bewegen, zu seiner Partei zu treten), tráho* [xi, ctum] qm in partes suas: προμνάσθαί τινι mit folg. infin:: προςάγειν τινά είς τι.

Anwerbung, conquisitio militum: ή συλλογή· τὸ

συλλέγειν.

anwerfen, injicio³ [jêci, jectum] :; impingo³ [pêgi, pactum] qd cui rei: βάλλειν =, ἐπιβάλλειν τί τινι· παραβάλλειν τι εἴς τι | - Kait a. (an bie Wand) trullisso¹ parietem: κονιᾶν τι (τον τοίχον) | - Erde a. (an einen Baum) aggéro¹ terram: χωννύναι =, ἐπιχωννύναι γῆν.

anwesenb, praesens; qui adest: παρών [οῦσα, όν] παραγενόμενος [- bie Anwesenben, qui assunt; spectatores; auditores: οἱ παρόντες οἱ ἀκούοντες | - a. sein, assum [assun, adesse]: παρείναι παραγενέσθαι.

Universitheit, praesentia: ἡ παρουσία: τὸ παρεῖναι · τὸ παραγενέσθαι | - in inida II , praesente =; coram quo: παράντος τινός παραγενομένου τινός.

anwidern, f. anefeln.

anwichern, adhinnio cui: χρεμετίζειν πρός τι.

anwirfen, f. anweben.

anwohnen, accolos [colui, cultum] cui loco od. qm locum: προςοικείν τινι· δμορον είναι τινι.

Unwohner, acedla: ὁ πρόςοικος περίοικος πρόςχωρος.

Anwuchs, f. Anwachs no. II.

anwünschen, précur¹ qd eui: εύχεσθαί τινί τι | -Bösed a., imprécur¹: νατεύχεσθαί τινας · ναταρασθαι = ἐπαρασθαί τινι | - jindm alled Gute a., proséquor³ [cûtus u. quûtus] qm optimis ominibus: πάντα ἀγαθὰ ἐύχεσθαί τινι.

Anwünschung, precatio: ἡ εὐχή | - bösc A., imprecatio: ἡ ἀρά· καταρά | - unter A., precatus: εὐχό-

Andourf, I) (bas Anwerfen b. Kalf) trullissâtio: ή ξαιβοή | - A. (t. Sand) arenatio: ή ἀμμοκονία | — II) das Angeworfene (Kalf, Sand) trullissatio; arenatum: το γάνωμα.

anwurzeln, I) eig., ago³ [êgi, actum] radîces; adhaeresco³ [haesi] radicibus: παταξόιζοῦσθαι | — II) wie angewurzelt stehen, sto¹ desixus: στηναι

απίνητον, = παταπεπληγμένου.

Ungahl, numërus: ὁ ἀφιθμός | - cine große A., multitudo; copia; frequentia: τὸ πλήθος | - geringe a fteine A., paucitas; exiguus numerus; pauci; ἡ ὁλιγότης. anzapfen (öffnen ein Kaf), relino3 [levi] dolium; promo3 [mpsi, mptum] vinum de dolio: ανοίγειν πίθον σιφωνίζειν τὸν οίνον.

anzaubern, injicios [jêci, jectum] qd cui carminibus ob. veneficiis: έγγοητεύειν τινί τι επάδοντα έμ-

ποιείν τινί τι.

Anzeidzen, signum; indicium; prodigium; osten-tum; portentum; ômen [inis, n.]: τὸ σημεῖον· οἰώνισμα· ὁ οἰωνός | - cin gutcs A., omen dextrum; omen secundum: o olwoos digiós, = aloros | - ein trauriges A., triste s; funestum omen: o olwoos άπαίσιος, = σκαιός, = άριστερός | - ein A- fich gefallen laffen, = günftig auslegen, accipio [cêpi, ceptum] omen: ἀποδέγεσθαι τὸ σημείον.

anzeichnen, f. anmerfen.

Anzeige, indicium; significatio; ή μήνυσις έπαγγελία · Ενδειξις · τὸ μήνυμα · Ενδειγμα | - fdriftlide A., significatio literarum: ἡ μήνυσις γεγοαμμένη, * δια γραμμάτων | - freiwillige A., professio: ή δήέπαγγελία. Looses.

Anzeigeblatt, acta [orum, n.] diurna: al empus-

anzeigen, I) (befannt maden) indico1; nuncio1; significo1: ἀναγοφεύειν ἀνειπεῖν· μηνύειν· ἐπιδειχνύναι φαίνειν τι | - fdriftlid a., significo1 per literas: ἀπογράφειν τι | - II) (cin Kennzeichen abgeben) indico ; sum indico; praenuncio ; portendo3 [ndi, ntum]: δηλούν· σημαίνειν· προσημαίνειν τι.

Unzeiger, 1) allg. (ber etw. anzeigt) index [ieis]; delator; nuneius: o unvorig | - II) (öffentliches Blatt) acta (orum, n.) diurna: al Egypteoldes.

anzetteln, I) eig. (ein Bewebe) ordior* [orsus] =; exordior telam: στήσαι τον στήμονα προφορείσθαι | — II) figürl. (f. b. a. anftiften) facio [fèci, factum]; patro1; molior4; machinor1; coyateoda. μηχανάσθαι ποιείν τι (κακά) · σκευωρείσθαι.

anziehen, I) a. A) (fich mit etw. befleiben) induo3 [ui, ûtum | qd (vestem); induor³ [ûtus] quả re (veste): ἐνδύεσθαι =, ἀμφιέννυσθαί τι | - Schuhe a., calceo' me: ὑποδείσθαι | - ein Rleid zum zweiten Male nicht a., non itero vestem: μη ενδύεσθαί τι το δεύτερον | - angezogen, indûtus: |περιβεβλημένος (την έσθητα) | - jmb a. (f. b. a. anticiben) induo3 qm: ένδύειν άμφιεννύναι τινά |

B) (etw. an sid) berangieben) 1) allg. a) eig., attrăho³ [xi, ctum]; trăho³ qd ad me: ἐφέλκειν

έφέλπεσθαι έπισπαν |

b) figurs. (einnehmen) allieio3 [lexi, lectum];

ξφέλπεσθαι προςάγεσθαι υπάγεσθαι

2) befond. (firaff sichen) astringo3 [nxi, ctum]; contendo3 [ndi, ntum]; ἐπιπείνειν | ben Bogen a., intendo arcum: προςάγεσθαι -, προςέλκεσθαι τὸ τόξον

C) (anführen, 3. B. eine Stelle, f. anführen). II) n. A) (ben ersten Zug thun, 3. B. beim Bretspiel) moveo2 [movi, motum] prior calculum: προκινείν πρώτον την ψηφον

B) (f. b. a. ankommen, anruden, f. b. Worter.)

C) (einen Dienft antreten, f. antreten.)

anziehend, I) (an sich ziehend) 3. B. Kraft, vis attrahendi: το εφέλκον ή δύναμις του έλκειν | -- II) figuri. (einnehmend) quod capit; delectat: προςαγωγός έφολκός | - ein a. Schriftseller, scriptor Apostelamt, munus [eris, n.] apostell: τὰ τοῦ ἀποtenens lectorem; ὁ συγγραφεύς προςαγωγός οδ. στόλου.

έφελκόμενος | - bas Angiehende ber Darfiellung, sua-

vitas eloquendi: ή χάρις της λέξεως.

anzüglich, aculeatus; mordax [acis]; injurius; malignus; acerbus: υβριστικός πικρός | - anzügliche Worte, aculei orationis: Loyor πεκφοί | - ein anguglicher Brief, literae aculentae: ἡ ἐπίστολὴ πιποά | - a. fein, mordeo² [mömordi, morsum]; habeo aculeum: ἀποσκώπτειν είς τινα.

Unjuglichfeiten, aculei orationis: τὰ σκώματα.

anzünden, accendos [di, sum]; incendos; in-flammo1: απτειν ενάπτειν ανάπτειν | Feuer a., accendo3 =; facio3 [fêci, factum] ignem : ὑφάπτειν «, έφάπτει» «, έναύειν πύρ· καίει» «, άνακαίειν τι] Opfer a., adoleo 2 [olui, ultum] hostias: naleiv ra lega | - s., bas A., incensio: ή έμποησις έξαψις. άνακαυσις.

Angug, I) (Anmarich, f. b. Wort) — II) (was angejogen wird, Riciber) vestimenta [orum, n.]; vestes [ium, f.]: τὸ ἀμφίεσμα: ἀμπεχόνη περιβολή. έσθημα· σχήμα | ein vollständiger A., synthesis: ή διασκευή κατασκευή.

Mosta (Stadt in Oberitalien), Augusta Praetoria (Sa-

lassorum).

Abanage, (eines Bringen) praebita annua [orum, n.]: ή σύνταξις· αὶ πρόνοιαι | ein apanagirter Pring, princeps [ipis] privâtus: ὁ τοῦ βασιλέως παῖς καφπούμενος σύνταξιν.

apanagiren, praebeo2 s, do1 principi privato, unde vivat: προςνέμειν τινί σύνταξιν.

Apartement, f. Zimmer.

Apenninen (Gebirg), Apenninus; Apennini montes.

Apfel, malum; pomum: το μηλον | - A., ber wild wächst, pomum agreste: το μηλον άγριον | A., ber fich lange halt, pomum perenne: το μήλον αφθαρτον | A., ber abgefallen ift, pomum cadivum: το μηλον κατεδόυηκός | - Eprüchw., in einen fauern A. beigen, devorot molestiam: δάκνειν τι πικρόν | ber 21. fällt nicht weit bom Stamme, ut arbor, sie fructus; quales parentes, tales nati: ομοιος ομοιον γεννά. οί γόνοι ἐοίκασι τοῖς γειναμένοις.

Arfelbaum, malus [i, f.]: ή μηλίς [ίδος] · ή μηλέα. Apfelbrei ob. : muß, pulmentum ex malis coctum: τὸ ὄψον μήλινον.

apfelgrau, (b. Pferben) scutulatus : ψαρός.

apfelgrun, melinus: unlivog.

Apfelfern, granum mali: o nonnog rov unlov.

Apfelfine, malum Medicum ob. malum aurantium Sinense: τὸ μῆλον Μηδικόν.

Apfelfinenbaum, arbor Medica ob. citrus aurantia Sinensis: η μηλέα Μηδική.

Apfelwein, vinum ex malis factum: o uelitys (sc.

apodittifd), certissimus: βεβαιότατος ασφαλέστατος | - Adv., a. behaupten, affirmo1 s, dico3 qd pro certo od. explôrato: loχυρίζεσθαί τι.

Apologie, f. Schutrebe.

Apoplerie, f. Schlagfluß.

Apostat, apostata [ae, m.]: αποστάτης.

Apostel, apostolus: ò anocrolog.

stölörum: τὰ περί τοὺς ἀποστόλους.

Apostem, f. Gitergeschwür.

apostolisch, apostolicus; traditus ab apostolis: anoστολικός - Adv., môre apostolorum: ἀποστολικώς. Apostrophy apostrophus [i, f.]: η απόστροφος.

Apothefe, officina medicamentorum; taberna me-

dica: τὸ φαρμακεῖον.

Apothefer, pharmacopola; medicamentarius; o quoμακεύς, Φαδηακομοιός, Φαδηακομφγώς.

Apotheferfunft, medicamentaria ob. medicîna (se. ars); pharmaceutice [ês, f.]: ή φαφμακευτική (sc. τέχνη) | - die A. betreiben, factito 1 *; exerceo 2 [ŭi, itum] medicamentariam (artem): ἐπιτηδεύειν ., έργαζεσθαι φαρμανευτικήν.

Apotheferlehrling, tiro pharmacenticus; alumnus medicae tabernae: ὁ μαθητής φαρμακευτικός.

Apotheofe, f. Bergotterung.

Apparat, apparatio; apparatus [ûs]: ή παρασκευή

τα σκεύη.

Appell, classicum: τὸ συημλητικόν | A. schlagen, convoco1 milites tuba; voco1 milites classico ad concilium: σημαίνειν το συγκλητικόν.

Appellant, appellator; qui appellat; qui provocat: ο έφιείς είς τινα ο έπαναγόμενος είς τινα.

Appellation, I) (Die Berufung auf ein höheres Gericht) appellatio; provocatio: ή έφεσις άναβολή παλιν-δικία | eine A. cinfegen, interpôno3 [posui, positum] appellationem: ἀναβάλλειν την δίκην | cinc A. an= nchmen, admitto3 [mîsi, missom] -; recipio3 [cêpi, ceptum] appellationem: προςίεσθαι τήν παλινδικίαν | eine Al. zugefteben, do' [dedi, datum] appellationem: συγχωρείν την έφεσιν | - II) (als Edrift) libellus appellatorius: ή της αναβολής γραφή οδ. συγγραφή.

Appellationsgericht, senatus [as] provocationum: tò δικαστήριον κύριον.

appelliren (fich an einen höheren Richter wenden), appello qm; provõco ad qm: ἐφιέναι εἴς τινα αναβάλλειν τὴν δίκην ἐπανάγεσθαι εἴς τινα παλινδικείν | man barf a., est provocatio : ἔξεστιν ἐφιέναι εἴς τινα, = ποιείσθαι ἐφέσιμον τὴν δίκην | eine Behorbe (Strafe), gegen bie man nicht a, tann, magistratus [ûs] (poena) sine provocatione: ovx έφέσιμος.

Appengell (Stadt in ber Schweig), Abbatis Cella; Abbatum Cella | - Adj., Abbatis Cellensis.

Appetit, appetentia; appetitio; appetitus [ûs]; dêstderium : ή ορεξις | A. haben, appeto3 [îvi u. ii, îtum] eibum : ορέγεσθαι τοῦ σίτου | mit A. effen, edo3 [êdi, êsum] libenter (cibum): ηδέως έσθίειν τι | feinen Al. haben, fastidio cibum : μη προςίεσθαι βρώμά τι feinen A. mehr haben, sum satlatus : κεκορεσμένον είναι.

appetitlid), quod cibi appetentiam faeit; suavis: έπαγωγός [όν] · όρεκτός [όν] · ποθεινός | - Adv., suaviter: έπαγωγως ορεκτώς ποθεινώς.

applaubiren, f. beffatichen.

apprefiren, (Rieider) polio4: aprigeir ti.

Appretur, politura: ή αρτισις.

Apricofe, prunum Armeniacum: ro unlov 'Aounvienov.

Apostelgeschichte, acta [orum, n.] s, res gestae apo- Apricosenbaum, pranus Armeniaca: ή μηλέα 'Agμηνιακή.

April, Aprilis (mit n. ohne mensis): o Θαογηλιών [wvos] · o rerapros unv | - jmon in ben A. schiden, habeo 2 qm ladibrio: έμπαίζειν τινί.

Aprilweffer, varietas et inconstantia tempestatum; eoelum varians: ή εύμεταβλησία της ώρας.

apropos, 1) (gelegen) a. fommen, venio* [vêni, ventum] opportune: ημείν είς παιρόν, = είς παλόν | -11) (f. b. a. was ich eben fagen wollte, beiläufig) quoniam mentio injecta est od. incidit: ἐν παρόδφ. Apt (Stadt in Franfreich), Apta Julia; Apta Vul-

gientium.

Aquamarin (Ebelftein), beryllus: o bigorllos.

Arabeofett, ornamenta Arabica; picturae Arabicae: τὸ άνθεμον τὰ άνθεμα φυτάρια ζωδάρια τὸ ζωόφυτου.

Arabien, Arabia | - adj., Arabieus, a, um | - Gin=

wohner, Arabes [um].

arabifches Mcer, Mare Rubrum, . Arabicum, . Erythracum.

arabifcher Meerbufen, Sinus Arabicus; Mare Rubrum.

Arat, hûmor ex orŷza (in similitudinem vini) corruplus od. excectus; viaum araci: o es dovens οίνος ὁ ἀράκου οίνος ὁ ἄρακος.

Arbeit, I) (bas Arbeiten) labor; opus [eris, n.]; öpera [ae, f.]; occupatio; pensum: ο πόνος μόχθος | ciac A. übernehmen, suscipio [eepi, ceptum] =; subeo [ivi ob. ii, itam] laborem: ἀναδέχεσθαι -, ὑποδύεσθαι πόνον | an eine A. gehen, aggredior3 [gressus] ad opus: ἄπτεσθαι τοῦ πόνου od. του έργου | in boller A. fein, insto [stiti, stitum | operi: ἐπιμελεϊσθαι τοῦ ἔργου ποιεϊσθαι έπιμέλειαν του έργου | man ift in voller A., fervet opus: etvat ev anun koron | fich von (nach) ber A. erhoten, reficio [feci, fectum] me ex labore: άναπαύεσθαι | ciner A. überhoben fein, supersedeo2 [sêdi, sessum] labore: είναι ἀπηλλαγμένον τοῦ πόνου οδ. τοῦ ἔργου gelehrte A., studia [ôrum, n.]: τὰ ἔργα γραμματικά τὰ γράμματα | A. bei Licht. lucubratio: ή νυπτογραφία | A. in ben Rebenftunden, operae subsectivae: τὸ ἐν παρέργω γιγνόμενον | A., bei ber man fitt, opera sedentaria: το Loyov Edgacov | ber eine figende A. verrichtet, sedentarius: o edocios | mit Al. überhauft, laboriosus: πολύπονος [ov] · έργωδης [ες] ohne Arbeiten, otiôsus: ἀποάγμων [ονος] σχολάζων | nach gethaner A. ist gut ruhen, acti labores jucundi: ήδυ το ποα-20év | wie die A., fo ber Lohn, ut sementem feceris, ita metes: κατά τὸν πόνον ἔσεται ὁ μισθός

II) (Bearbeitung) opus [eris, n.]: τὸ ἔργον· πρᾶγμα | ein Gejäß von vortresslicher A., vas praecloro opere factum: τὸ ἀργεῖον δεινῶς ἀπειργα-GUEVOV |

III) (bas Gearbeitete) opus [eris, n.]; opusculum:

arbeiten, I) n. A) (thatig fein) laboro1: πονείν πονείσθαι· μοχθείν· έργάζεσθαι· πράττειν· πάμνειν| (b. gelehrten Arbeiten) studeo [ui] literis: σπουδάζειν ε, ποιείσθαι σπουδήν περί τὰ γράμματα | an ctiv. a., elaboro1 in qua re; do1[dedi, datum] operam cui rei; incumbo3 [cubui, cubitum] in qd: σπουδάζειν περί τι· είναι πρός τινι | über feine

το έργον.

Kraffe a., frango's [frêgi, fractum] me e; conficiors Ribennen (Gebirg), Arduenna, Arduenna Silva.

[fectus] laboribus: ἀποκάμνειν πονούντα.

B) (eine Arbeit berrichten) facio [fêci, factum] opus: ξογάζεσθαι | (eine Felbarbeit) sum in opere; subeo ([ivi u. ii, itam] laborem: έργαζεσθαι | Tag und Nacht a., continuo epus diem et noctem: έρ-γάζεσθαι μη πανόμενον, εσνεχώς | um Lohn a., löco operam meam: έργάζεσθαι έπι μισθώ. έκδιδόναι έαυτον έπὶ μισθώ.

II) a. (etw. bearbeiten, verfertigen) facio3 [feci, factum] qd (3. B. ein Denfmal, monumentum): foγάζεσθαι =, άπεργάζεσθαι =, ποιείν τι | - s.. δαδ M., labor; opus [eris, n.]; opera [ae, f.]: ή έργα-

σία τὸ έργάζεσθαι.

Arbeiter, qui opus făcit3; operarius; im plur. operae: ὁ ἐργάτης | A. um Lohn, mercenarius: ὁ έρyolάβos | - A. annehmen, condûco3 [xi, ctum] operas od. artifices: μισθούσθαι έργατας.

Arbeitsaufscher, exactor operis: o enioratns ton

Loywv.

arbeitfam 2c., f. thatig 2c.

Arbeitsbiene, apis mellificans: ή μέλισσα μελιτουρ-

arbeitsfähig, patiens laboris; par laboribus sustinendis: δυνάμενος =, δυνατός =, οίος τε έργάζεσθαι. arbeitefrei, vacuus negôtiis: έχων ἀτέλειαν τοῦ έργου οδ. πόνου.

Arbeitogerath, f. Arbeitozeug.

Arbeitshaus, (als Strafanstalt) ergastülum: to En-

Arbeitoforben, quasillum: τὸ καλάθιον.

Arbeitoleute, f. Arbeiter.

Arbeitslohn, manupretium: o μισθός το χειροδόσιον.

arbeitolos, non occupatus; vacuus negôtiis: άργός [όν] (πόνων).

1. arbeitsfchen, (adj.), non patiens laboris: μισόπονος : μίσεργος : φυγόπονος [ον].

2. Arbeitofcheu, (subst.) fuga laboris: ή μισοπο-

νία φυγοπονία.

Arbeitoftube (eines Gelehrten), museum : το μουσείον. Arbeitstag, dies negotiosus: ή έργασιμος ήμέρα.

Arbeitsvich, pecus [oris, n.) operarum: τα βοσκή-

ματα έργασιμα.

Arbeitsteug, = gerath, instrumentum: to έργαλείον. Archangel (Stadt in Rugland), Archangelopolis; Fanum St. Angeli.

Archaolog, f. Alterthumeforscher.

Archaologie, f. Alterthumstunde.

Archaismus, vocabulum obsoletum: o dozaiouog.

Ardje (Moah's), area: ή κιβωτός.

Archimandrit, summus monachorum praefectus: 6 άρχιμανδρίτης.

Archipelagus, Archipelagus [i, n.]; Aegaeum Mare. Architect, architectus: o aggirentor [ovos].

Architectur, architectura: ή άρχιτεκτονική (τέχνη). Architrab, epistylium: to eniorvilion.

Ardib, tabularium; tabulae publicae; acta forum, n.] publica: τὸ γραμματοφυλάκιου άρχεῖου. Ardibar, ab actis: o zagrogilas [anos].

Areggo (Stabt in Italien), Aretium ob. Arretium;

Municipium Aretînum | - adj., Aretînus.

arg, I) (boje) malus; pravus; improbus; nequam: naciós πονηφός | a. Eltten, mores corrupti: τὰ ήθη διεφθαφμένα | etw. arger machen, facio 3 [fêci, factum] qd deterius: πλέον θάτερον ποιείν | arger werben, ruo's [rui, rutum] in pejus: γίγνεσθαι χείgov, = πονηφότερον | e8 zu a. maden, excêdo3 [cessi, cessum] modum: ὑπερβάλλειν το μέτριον. παραβαίνειν νόμον | bas Mergite erbulben, patior3 [passus] ultima: πάσχειν τὰ ἔσχατα | ich habe nicht8 Arges babei, ago [êgi, actum] sincere et simpliciter: μηδέν κακον επινοείν

II) (heftig, ftarf) vehemens; saevus; nimius: deiνός | ein a. Wind, ventus vehemens: ὁ χειμών [avos] - bas ift zu a., hoc nimium est: rove' koriv αγαν | bie Rrantheit wird arger, morbus ingravescit: ή νόσος βαρυτέρα γίγνεται | etw. (mit Worten) arger machen, als es ift, efferos [extuli, etatum, efferre] qd nimis: δεινούν τι λέγειν τι δεινότερον

- Adv., vehementer; nimis: δεινώς.

Arglift, malitia; fraudulentia; malae artes [ium, f.]:

ή κακοτεχνία πανουργία σκευωρία.

arglistig, malitiosus; fraudülentus: κακοδόάφος· πονηρός· πανούργος· δεινός | — Adv., malitiose; fraudulenter: κακοδόάφως.

arglos, simplex [icis]; candidus: aneigonanos [ov] $\epsilon \dot{v}\dot{\eta}\vartheta\eta_S$ [ϵ_S] $\dot{\alpha}\pi\lambda o\tilde{v}_S$ [$\tilde{\eta}$, $o\tilde{v}v$] — Adv., simpliciter; candide: εὐήθως άπλως.

Arglofigicit, simplicitas; probitas animi; animus simplex: η εὐήθεια· ἀπακία· ἀπλότης [ητος]. argwöhnen, suspicor1; habeo2 suspicionem: vno-

πτεύειν ε, ὑπονοείν τι.

argivohuifd), suspiciosus; suspicax: υποπτος · υπόπτης | - a. fein gegen imbn, sum suspiciosus in qm: υπόπτως έχειν απιστείν | - Adv., suspiciose:

υπόπτως. Argivohn, suspicio: ἡ ὑποψία· ὑπόνοια· ἀπιστία] A. bei imbm erregen, do1 [dedi, datum] =; facio [fêci, factum] =; moveo2 [môvi, môtum] =; injicio3 [jeci, jectum] suspicionem cui: εμβάλλειν τινά είς ύποψίαν | wider jmbn, voco1 qm in suspicionem : ποιείν τινα υποπτον πρός τινα | jmbm den A. tenchmen, evello3 [vulsi, vulsum] suspicionem cui: παύειν τινά της υποψίας ! A. aus etw. schöpfen, dûco3 [xi, ctum] =; traho3 [xi, ctum] suspicionem ex qua re: λαμβάνειν υποψίαν έκ τινος | in A. gerathen, venio4 [vêni, ventum] e; cado [cecidi, câsum] in suspicionem; γίγνεσθαι δι' ὑποψίας. περιπίπτειν υποψία έμπίπτειν είς υποψίαν | A. hegen, suspicio mihi insideta: έχειν τι δι' ὑποψίας. έχειν υπόπτως | feinen A. hegen, careo' [ui] suspicione: μή είναι υποπτον.

argwohnen, f. argwöhnen. Arie, canticum: o vouos.

Aristofrat, I) (zu ben Abligen gehörig) optimas [âtis]; unus optimatium: ὁ ἄριστος. ἐπιφανής. δυνατός die Aristofraten, optimates [um n. ium]; proceres [um]; principes civitatis: of δυνατοί of δλίγοι -11) (Freund, Unhanger ber Abelspartei) fautor =, studiosus optimatum ob. nobilitatis: ὁ ἀριστοπρα-

Ariftofratie, I) (ale herrichaft) optimatium potentia;

dominatus [ûs]: ἡ ἀριστοκρατία ολιγαρχία | — II) (ale Verfassungeform) optimatium status [ûs]; paucorum et principam administratio: ἡ ἀριστοκρατία ολιγαρχία | — III) (ale Staat) optimatium civitas; respublica, quae est penes principes: ἡ τῶν δυνατῶν πολιτεία ου. πόλις ἡ ἀριστοκρατία.

aristokratisch, I) izu den Aristokraten gehörig) quod ab optimatbus presiciscitur³; quod ad optimates pertinet³: ἀριστοκρατικός — II) (aristokratisch gesinnt) qui optimatium causam agit: ἀριστοκρατικός.

Arelas [atis]; Arelatum; Arelate [indect., n.];

adj., Arelatensis.

1. Arm, ber, I) eig. brachium (Unterarm): ὁ βραχίων [ονος] ἡ ἀγκάλη | lacertus (Oberarm): ὁ ἀγκάν [ῶνος] ἡ ἀγκάλη | chw. unter dem A. tragen, porto¹ qd sub alâ: ἔχειν τι ὑπὸ μάλης | chu Kind auf dem A. tragen, gesto¹ puerum in manibus: περιφέρειν παίδα ἐν ταῖς ἀγκάλαις | imdn in die A. nehmen, complector³ [exus] qm medium: λαμβάνειν άγκάς ἀγκαλίζεσθαι | imdm in die A. finten, excipior³ [eeptus] manibus ejs: ὑποδέχεσθαι ὑπό τινος | fich imdm in die Arme werfen, confügio³ [ûgi, ugitum] ad qm; committo³ [mīsi, missum] me fidei ejs: καταφεύγειν πρός τινα΄ προςτφέπεσθαί τινα imdm unter die Arme greifen, sustunco² [tinui, tentum] qm, auch sublévo¹ qm: ὀφέγειν χεῖφά τινι ὑπολαβεῖν τινα΄ ὑπουργείν τινι |

B) fig. (bie Macht) manus [ûs, f.]; potestas: η δύναμις | Kônige haben lange Mrme, longae regibus sunt manus: ἐπὶ πολὺ ἐξικνεῖται ἡ τῶν βασιλέων

χείο οδ. δύναμις |

II) übertr. (von teblosen Gegenständen) Arme eines Flusses, pars [rtis, f.]: ὁ ἀγιών [ῶνος]· τὸ ιέρας [ατος] Α. eines Berges, rāmus: ὁ ἀγιών [ῶνος]- A. eines Hafens, corau [ûs, n.]: τὸ ιέρας [ατος] - A. einer Rage, caput [pitis, n.]: ὁ ἀγιών.

2. arm, I) cig. pauper [ĕra, ĕrum]; inops; těnüis: πένης [ητος] πτωχός σπάνιος σπανός ἄπορος [ον] ἀκληφος [ον] ἀχρήματος [ον] είπαδ α., pauperculus: πενιχφός | [chr α., perpauper: πάνν πένης | [chr α. fcin, sum in summa egestate: είναι πάνν πένητα | imbn α. madyen, redigo³ [êgi, actum] ημ ad inopiam: καθιστάναι τινὰ είς πενίαν | α. (werden, redigor³ [actus] ad inopiam: καθιστασθαι είς πενίαν |

II) übertr. A) (an etw. Mangel habend) inops [ŏpis] =; sterilis ejs rei: ἐνδεής [ές] τινος]

B) (ungtūdītīd) miser [ĕra, ĕrum]; infelix [feis]: ἄθλιος | cin a. Schelm, homo misellus: ἄθλιος ταλαίπωρος | ach! ich a. Mann! vae me miserum! οἴμοι τάλας! οἴμοι δείλαιος!

Adv., tenuiter; misere; infeliciter: onavlog

ådriwg.

Armagnac (chemalige Proving in Franfreich) Ager Armeniacus: Comitatus Armeniacensis.

Armband, armilla; brachiale [is, n]: το ψέλλιον περιβραχιόνιον άμφωλένιον ο βραχιονιστής [ῆρος] - mit Armbandern geschmudt, armillatus: ψελλιωνός ψελλιοφόρος.

Urmbein, radius brachii: ή κερκίς του βραχίονος.

Armbinde, mitella; fascia; τὸ ταινίου ε, ἡ ἐπιδεσμίς τοῦ βραχίονος.

Urmbrudy, fractúra brachii; brachium fractum: τὸ κάταγμα τοῦ βραχίονος.

dominātus [as]: ἡ ἀριστουρατία: όλιγαρχία | — Armbrust, areŭballista: τὸ τοξοβόλον ὄργανον· τὸ II) (als Berfassungeform) optimātium stātus [as]; τόξον.

Armbruftschüße, arcuballistarius: ὁ τοξότης · ὁ τοξοβόλος.

Urmee, f. Beer.

Armeecommando, imperium: ή στρατηγία.

Armenanstalt, spflege, publica egentium cars: τὸ πτωχοτροφείου.

Armenhaus, hospitium publicum; ptochotrophium:

τὸ πτωχοτροφεῖον πτωχοδοχεῖον.

Armenpfleger, ptochotrophus; curator egentium: 6

Armenrecht, jus [jûris, n.] pauperum: ή των πενήτων δίκη ! fich ind A. [chworen, ejûro! bonam copiam: ἀπομνύναι μηδέν έχειν όθεν ἀποτίσαι τὰ ὀφειλόμενα.

Armenwesen, cura publica egentium: ή τῶν πενή-

των έπιμέλεια.

Urmgefchmeibe, brachiale [is, n.]; armillae [arum]: τὸ περιβραχιόνιον ὁ ἀμφωλένιος πόσμος.

armiren, f. ausruften u. bewaffnen.

Armichne, (am Etubie) ancoa [ônis, m.]: ὁ ἀγκών [ὄνος] τῆς ἔδρας· τὸ ἐπίκλιντρον.

Armleuchter, candelabrum: ὁ λυχνοῦχος τὸ λυχνεῖον. Armfchiene, (zum Cinrichten bes Armes) canâlis [is, m.] brâchii: ὁ νάρθηξ τοῦ βραχίονος | zum Schub bes Armes, tegumentum brachii: τὸ περιβραχιόνιον.

Urmfchmud, f. Armgefchmeibe.

armodia, brachiali crassitudine; τὸ τοῦ βραχίονος

πάχος την τοῦ βραχίονος παχύτητα.

armsclig, I) (esend) miser [ĕra, ĕrum]; mīsellus; infēlix seis]: φαῦλος κακός κονηφός δυχτυχής seis]: φαῦλος κακός κονηφός δυχτυχής seis] αδλιος | εία α Leben führen, sum : versor¹ in miseria: φαύλως ε. κακῶς ε, πονηφῶς ξῆν | — Adv., misĕre: φαύλως etc. | — II) (gering, schlecht) tēnūis; vilis; mālus: φαῦλος σπάνιος | α. Κοβι, victus sûs tenuis: ἡ δίαιτα φαύλη, ε εὐτελής | εία α. Κιτις sias tenuis: ἡ δίαιτα φαύλη, ε εὐτελής | εία α. Κιτις casa exigua: ἡ σκηνη εὐτελής | εία α. Κιτις catio jejūna: ὁ λόγος ψυχοός | εία α. Στοβι, solatium exigüum: ἡ παραμυθία ἀμαυρά | α. Umftūnde, angustīae sārum] rei familiaris: τὰ στενὰ τῶν ὑπαρχόντων | in α. Umftūnden seben, νίνο³ [xi, ctum] tēnūiter, parce ac dūrīter: ζῆν φαύλως | — Adv. mīsĕre: φαύλης a. gesteidet, obsolētus; māle vestītus: φαύλην ἐσθῆτα ἡμφιεσμένος φαύλη ἐσθῆτι ἐσταλμένος.

Armseligteit, I) (schiechte, armsiche Beschaffenheit) tenuitas; miseria; inselicitas: ή κακοδαιμονία: φανλότης τὸ πενιχούν | — II) (eine elenbe, geringfügige Sache) res inepta; nugae [arum]: τὸ φαῦλον. Armsessel, sella obliquis anconibus fabricâta:

ή άναπαύστρα κλισία το κλινοκαθέδριον.

Armfpange, f. Armband.

Armuth, 1) (Mangel an zeitlichen Gütern) paupertas; egestas; inopia; angustiae [ārum] rei fāmiliāris: ή πενία· ἀπορία· ἔνδεια· πτωχεία | in A. gerathen, incido³ [eidi] in egestatem: καθίστασθαι εἰς ἀπορίαν | in A. leben, dêgo³ [dêgi] vitam ε, versor¹ in egestate: ζῆν ἐν πενία | — Β) übertr. (bie armen Leute) pauperes; egentes; inopes: οἱ πένητες | — 11) (übrh. Mangel an etw.) egestas; inopia; nogustia; penūria: ἡ σπάνις [εως] ἔνδεια | A. beδ Geisteð, egestas animi; tenuis et angusta ingenii

vena: τὸ τῆς γνώμης ἀσθενές | A. an Borten, sermônis inopia: ή σπάνις των λόγων.

Arnheim (Stadt in ber Rieberlande), Arnhemia; Arnemium; Arenacum.

aromatifd, f. gemurzhaft.

Arrangement, arrangiren 20., f. Anordnung, anordnen. Arras (Stadt in Franfreich), Atrebates [ium] ; Atrehatum; Nemetacum; Nemetocenna | - adj., Atrebaticus.

Arreft, f. Baft.

Arreftant, qui tenetur2 ob. retinetur2 custodia: o er φυλακή ών.

arretiren, f. verhaften.

Arrieregarde, f. Machtrab.

arrogant u. Arroganz, f. anmagent u. Anmagung. arrondiren, f.

Arich, = baden, f. Sintere, Sinterbaden.

Arfenal, armamentarium; officina armorum: n οπλοθήκη σκευοθήκη.

Arfenif, arsenicum: το άρσενικόν ή σανδαράκη. Arfis (Auftatt), sublatio soni; arsis [is, f.]: n

άρσις [εως]. Mrt, 1) (Inbegriff mehrerer Gingelwefen) genus [eris, n.]; species [éi, f.]: το γένος φυλον είδος μόgeneris: συγγενής ομογενής | - cine Art bon ac., quidam [quaedam, quoddam]: τίς [τί] · ώσπερ | αμθ ber A. fchlagen, degenero': Egiotaodau (tov yévovs, του είδους) | - fprüchw., A. läßt nicht von A., mali corvi, malum ovum; quales parentes, tales liberi:

δμοιος οδ. δμοιον δμοίφ αξί πελάζει

II) (Beschaffenheit, Art u. Beife) natura; iogenium; indöles [is, f.]; mos [môris, m.]; modus; ratio; via: ή φύσις ὁ τρόπος νόμος ἡ ὁδός δίκη σχέσις | δίε A. δεδ Bodens, soli natura: ή φύσις του εδάφου | jmb8 M., ingenium ejs moresque: ὁ τρόπος τινός | von guter A., bonae indolis: ευφυής [ές] | von bojer A., improbus ab ingenio: nands =, gavlos the given | bon anderer A. als jud, diversus a quo: alloios | ich bin nicht bon ber A., daß ich ac., non is sum, qui etc.: ovy ovros o τρόπος έμου | bas ift fo meine Art, ita sum; eo sum ingenio: ούτος ὁ τρόπος αύτοῦ | nad beiner A., more tuo: κατά σε | was ift das für eine A.? qui istic mos est? ποιδο έστιν ούτος ὁ τρόπος; | nach A. jmb8, more cjs: natá c. accus,:, dínqu c. genit. nach A. ber Staben, servilem in modum: δίκην τῶν δούλων | nach A. bes Biehes getöbtet werben, trucîdor¹ pecorum modo: κατασφάττεσθαι δίκην urnvov | auf erlaubte A., honesta ratione; honestis rationibus: ἀγαθώ τρόπω | auf eine gute A., bene: εύ | auf Dieje A., ad hune modum : ούτως | auf alle A., omni ratione: παντί τρόπω εν παντός τρόπου.

arten, I) nach jmbm, abeo4 [îvi tt. ii, itum] =; formo1 me in mores cjs: ὁμοιοῦσθαι =, όμοιον γίγνεσθαί τινι γίγνεσθαι κατά τινα | nach imbm geartet fein, similis sum ejs; refero3 [tuli, latum] indolem ejs: έχειν φύσιν τινός | - II) geartet fein (f. b. a. irgend wie beschaffen fein) sum ita generatus ob. comparatus, ut etc.: τοίαν φύσιν έχειν ώστε c. infin.

artig, I) (von außerem Ansehen u. Benehmen) bellus; venustus; elegans; blandus; festivus; lepidus; facetus; decorus; bene morâtus; humanus; urba- Arundel (Stabt in England), Aruntina.

nus: πόσμιος εὐποεπής [ές] εὐτακτος [ον]. κοινψός επιδέξιος χαρίεις [εσσα, εν] εύχαοις μελής [ές] - Adv., belle; festîve; eleganter etc.: κοσμίως etc. | ce traf fich a., belle cecidit: ήδέως συνέβη | a. tangen, saltol commode: δργείσθαι άρμοδίως =, έμμελώς |

II) (f. b. a. wunderbar, fonberbar) mirus; singulâris: ŋdvg. Davuasiog. nakog | bas mußte a. gu= gehen, wenn nicht ze., mirum nisi etc.: Davuagrov.

εί μή etc. | III) (j. v. a. nicht unbedeutend, anschnlich) sätis magnus: μεγαλείος· μέγας [μεγάλη, μέγα]· πολύς [molly, molv] eine a. Cumme Beibes, satis magna pecunia: ἀργύριον πολύ· πολλά χρήματα.

Virtigicit, venustas; elegantía; decor [oris]; comitas; humanitas; urbanitas; lepor [oris]: ή κοσμότης εὐταξία το κόσμιον κομφόν το εύχαρι ή αστεώτης το φιλάνθρωπον | jmbn mit aller Al. behandeln, observo1 qm perofficiose: χρησθαί τινι πάνυ θεραπευτικώς imom eine A. erweisen, gratificor1 cui: zaoizsovai

Artifel, I) (f. b. a. Theil) pars [tis, f.]; caput [pitis, n.]: το μέρος μόριον | A. cines Contracts, conditio: ή συνθήμη το συγκείμενον | A. eines Friebene, lex [legis, f.]: τὸ ἐπικηρύκευμα | A einer Schrift, Iocus: το αεφάλαιον | A. ches Wörtersbuchs, vox [vocis, f.]; vocabulum: ή όῆσις |

11) (Art, δ. B. v. Waaren) genus [eris, n.]: τὸ γένος | A. bes Lugus, res ad luxuriam pertuens:

τὰ τῆς πολυτελείας τὰ πολυτελῆ

III) (grammat., Deutewort) articulus: το αρθρον. artifeliveile, per partes; per capita: δια μόρια.

artifulirt, acticulatus; explanabilis: Evaggog [ov] - Adv. die Worte a. aussprechen, exprimo3 [pressi. pressum] et explanol verba: adoov =, διαρθρούν τι.

Artillerie, I) (bas grobe Beschüß) tormenta [orum, n.]: αί μηγαναί· το πυροβολικόν | - fchivere A., tormenta majoris modi; a majora; al unyaval usyάλαι | - II) (bas Bejchütivefen) res tormentaria: τά περί τάς μηχανάς | - III) (bie Soldaten biefer Waffe) cohors [rtis] tormentaria: of int vov unzavov.

Artilleriefetter, ictus [ûs] tormentârii: ή βολή πυρο-

βολική το πύο τών μηχανών.

Artillericoberfte, praefectus cohortis tormentariae: ο ταξίαρχος των έπλ των μηχανών.

Artilleriepart, agger tormentarius: το χώμα πυρο-

Artilleriepferd, equus tormentarius: o innos tov έπλ των μηχανών.

Artillerieschule, ludus tormentarius; to didagnaleiov των έπὶ των μηχανων.

Artilleriewagen, eurrus [us] tormentarius: τὸ αρμα πυροβολικόν.

Artilleriewefen, f. Artillerie no. II.

Artillerift, tormentarius: ὁ ἐπὶ τῶν μηχανῶν.

Artischode, cynara scolymnus, L.: o σκόλυμος ή πινάρα.

Artois (chemalige Proving in Franfreich), Artesia; Ager ob. Comitatus Atrebateusis.

Arinel, medicina; medicamentum; remedium: to φάρμακον άντιφάρμακον | - eine wirtsame A., medicamentum efficax: τὸ φάρμαπον ένεργές I cine fchnell (langfam) wirfenbe A., praesens (pigra) medicina: το φάρμακον ταχέως (βραδέως) δυνάμενον M. nehmen, einnehmen, accipio [cepi, ceptum] medicînam ; sûmo3 [mpsi, mptum] =; bibo3 [bibi, bibitum] medicamentum: φαρμακοπιείν πίνειν φάρuaxov A. berordnen, praecipio [cepi, ceptum] ob. praescrîbo3 [psi, plum] remedia eui: προςτάττειν φάρμακόν τινι | bei Einer Al. bleiben, persevero1 adhibêre remedium: έμμένειν τῷ φαρμάκῳ | jur A. gehörig, medicinalis: larouxos | was zur A. bienlichft ift, idoneus medicinis: ἐπιτήδειος είς φάρ-

Argueibereiter, medicamentarius: ò φαρμακοποιός. Argneibereifung, compositio medicamentorum: n

φαρμακοποιία.

Arzneibudife, narthecium : ή νάρθηξ [ηκος]. Arzueiglas, poculum medicatum; to vaodiniov.

Argneifunft, = funde, = wiffenichaft, medicina; ars [rtis, f.] medicinae; ars medicinalis; ars medendi: ή lατρική (sc. τέχνη) | fich auf bie A. legen, studeo2 [dui] medicinae: σπουδάζειν περί την ίατρικην bie A. betreiben, exerceo2 medicinam: έπιτηδεύειν την ίατρικήν | bie Al. berfteben, teneo 2 [nui, ntum] medicinae scientiam; επίστασθαι την Ιατρικήν. έχειν έμπειρίαν της ίατρικης.

Argneimittel, f. Argnei.

Argueimittellehre, pharmacologia: ή φαομακευτική. Arzneipflanze, herba medicinalis: το φυτόν φαρμακώδες.

Argueiwesen, res medicamentaria: τὰ περί την

ιατοικήν.

Argneiwiffenfchaft, f. Argneifunft.

Arat, medicus: medicinae perîtus: o latoog: Deoansvov | ein praffischer A., medicus empiricus: δ ίατροτέχνης | einen A. gebrauchen, ûtor3 [asus] medico: xonodat to largo | einen A. gu imb holen, addûco" [xi, clum] medicum ad qm: naleiv : μεθιέναι τον Ιατρόν.

218, j. 218.

Abbest, asbestos [i, m.]: amiantus: o aspestos aulartos.

Abcet, ascêta: o ασκητής | bie Abcetin, ascêtria; i aguntqua | ber Aufenthaltsort ber Abceten, aseeteria [orum, n.]: τα άσκητήρια.

αδιετίζή, ascêticus: ἀσκητικός | - Adv., môre ascétarum: άςκητικώς.

Afchaffenburg (Stadt in Deutschland), Asciburgum; Schafnaburgum.

Afche, cinis [eris, m.]; favilla: ή τέφρα σποδός κόνις · θεομοσποδία | - boller A., cinerosus: τεφρώδης | wie A. ausichend, cinerens: τεφρός τε-Poocions | du M. machen, redigo' [egi, actum] ad (in) cinerem: σποδούν καταιθαλούν τι | 311 A. werden, redigor [redactus] ad (in) cinerem: τεφοούσθαι άποτεφοούσθαι | in A. bermandeln (gerftoren), verto3 [rti, rsum] in cineres; combûror3 [ustus]: τεφρούν άποτεφρούν τι | in Al. legen, deleo² [êvi, êtum] qd incendio: καταφλέγειν· καταnaieiv | im Gad u. in ber A. liegen, sum sordidatus ; sum atratus: είναι μελανοφόρον · μέλαινα φορείν

fanft ruhe beine M., ossa tua molliter cubent1; sit tibi terra levis: κούφη σοι χθών έπανω πέσοι! Afchenbrobel, femina favillae et fumi plena: n vovn [αικός] ουπαρά, = πιναρά.

Alfchenfarbe, f. Alfchfarbe.

Michenhaufen, eineres [um, m.]: ή σποδιά | - übertr., env. (eine Ctabt) in einen A. verwandeln, deleo2 fevi, etum] qd (urbem) incendio: καταπιμπράναι τι (την πόλιν).

Michenfrug, urna: ή ύδρία.

Uschermittwoch, dies einerum; eineralia; einispergium: ή τῶν σποδῶν ἡμέρα.

Afchereleben (Ctabt in Deutschland), Ascania; Ascharia.

Afchfarbe, color cineraceus: τὸ τεφρόν τεφραίον. τεφροειδές.

afdifarben, = big, afdigrau, cineraceus; cinericius: τεφρός τεφραίος τεφροείδης [ες] σπόδιος λευκόφαιος [ον].

Afchfuchen, placenta cocta in vase testaceo ob. in artopta: ὁ πλακούς ἐν ἀρτόπτη ὁπτώμενος.

Mfien, Asia | - Adj., Asiaticus.

Afpecten, I) (in ber Aftrologie) positura siderum ; positus [ûs] siderum: ή θέσις των αστρων | - II) (Anzeichen fünftiger Dinge) omina [um, n.]: τα ση-

Asphalt, bitûmen [inis, n.]: ή ἄσφαλτος. Asphobill, asphodelus: ò ἀσφόδελος.

AB, 218, 1) (Goldgewicht, 64. Theil eines Ducatens) quarta et sexagesima pars (numi aurei): τὸ ἀσσάprov | - II) (Apothefergewicht von 24 Loth) as [assis, m]: το ἀσσάριον | — III) (das Gins auf Würfeln ob. Karten) unitus; monas [adis, f.]: o ovog. ή olvy.

Affecurant, qui cavet de ob. pro qua re: à Eyyvn-

The low !.

Affecurand, cautio de qua re; fides [ei, f.] de damno pensando interposita: ή έγγυη | Al. leiften, caveo2 [cavi, cautum] de qua re: έγγυασθαι.

affecttriren (Sicherheit ftellen), praesto [stili, stitum] damnum: έγγυασθαί τι (την βλάβην) | feine Gachen a. laffen, adhibeo2 cautionem rebus meis: 20novau τη έγγυη.

Affemblee, f. Gefellfchaft.

Affignation, f. Anweisung.

affigniren, f. anweisen.

Affifi (Ctabt in Italien), Asisium; Municipium Asisinatium] - Einwohner Asistaates [ium].

Affistent, f. Gehülfe.

affiftiren, f. helfen.

Aft, ramus (v. Baume, Berge, Gefdlechte): o ogos. nλάδος άποξεμων [ovos] - nodus (im Holze): ὁ δοος | ein fleiner A., ramulus, ramusculus: ὁ κλαδίσκος το πλαδίον | ein belaubter A., ramus fron-dosus: ὁ όζος φυλλώδης, = πολύφυλλος | ein mit Laub u. Früchten abgebrochener A., termes [itis, m.]: ο θαλλός ein burrer I., ramale [is, n.]: το φούγανον | voller Aeste, ramosus: όξωδης [ες] πολύο-φος ι - zu viel Aeste treiben, silvesco3 [ere]: ξυλοuaveir blouaveir | - fich in Aefte ausbreiten, diffundor's [fûsus] ramis: entelveodat els ogove,

Affer, aster [ĕris, m.]: ὁ ἀστήο [έρος].

Asthma, s. Engbrüstigkeit.

aftlog, enodis: avogos.

Aftrolog, astrológus; interpres siderum; Chaldaeus: ò ἀστρολόγος.

astrologist, astrologicus: άστρολογικός.

Aftrologic, astrologica; scientia sideralis; rationes Chaldaicae: ἡ ἀστρολογία.

Astronom, astronomus; perîtus coeli siderumque: ò àstgovóuog.

Mitronomic, astronomia; cognitio astrorum, ε rerum coelestium; studium coeli dimetiendi: ἡ ἀστρονομία.

aftronomifd), astronomicus; spectans ad sideralem rationem: ἀστρονομικός.

U[h] (Freifitätte, Zuflucht), asylum; perfugium et praesidium salutis: τὸ ἄσυλον· ἡ καταφυγή.

Altelier (eines Künfilers), officina: τὸ ἐργαστήριον: δημιουργείον.

Athcibmus, Athcificrei, atheismus; impietas tollens deum: ἡ ἀθεότης [ητος].

Atheist (Gottesleugner), qui tollit3 [sustulit, sublâtum] deum; qui negat deum esse: ô &Dsog.

Athem, spiritus [ûs]; anima; halitus [üs]: rò πνευμα ή αναπνοή | fchwerer A., anbelans spiritus: το ἀσθμα | übel riechender A., avima foetida; foetor [ôris]; halitus graveolentia: ή δυςώδεια τοῦ στόματος | in Einem A., uno spiritu; sine respiratione: ἀπνευστί | A. holen, spîro1; dûco3 [xi, ctum] animam: πνείν ἀναπνείν. | hol' both A., recipe animam : ¿ξανάπνει | fchiver Al. holen, suspiro1; ασθμάζειν ασθμαίνειν | ben A. benehmen, berfeten, intercludo3 [si, sum] animam od. spiritum: διαuleleiv το πνεύμα | ben A. an fid) halten, contineo2 [nui, entum] =, comprimo3 [pressi, pressum] animam: त्रमहरूकरो हैप्रहार त्रमहरूकरात्रहरू | jmbm in श्र. fehen, exerceo2 =; agito1 qm: κινείν τινα' έλαύνειν τινά | jmb außer A. bringen, exanimo 1 gm: άφαιφείσθαί τινα το πνεύμα od. την ψυχήν I fich außer A. laufen, examimor cursu: έκπνείν τῷ δούμο ber A. geht schwer, spiritus interclusus arte meat: τὸ πνευμα χαλεπόν έστιν | freier A., spiritus liberi: το πνευμα δάον | ber A. wird schwächer, spiritus labitur: το πνεύμα σφάλλεται | ber A. bleibt aus, anima = , spiritus deficit: τὸ πνεύμα ἐπιλείπει, παύεται | fo lange noch ein Al in mir ift, dum quidem spirare potero; dum anima est; usque ad extremum spiritum: είς ἐσχάτην ἀναπνοήν.

athembar, spirabilis: πνευστικός άναπνευστικός.

Athemholen, bas, spiratio; respiratio; respiratus [as]: ή ἀναπνοή · ἀναψυχή.

απνους [ov] · ἀπεισημώς [via, ός] | α. merben, exanimor¹: γίγνεσθαι ἄπνευστον, = ἄπνουν.

Althemlofigicit, defectio spiritus ob. animae: ή δύςπνοία το άπνευστον.

Althemoug, spiritus [ûs]: ἡ ἀναπνοή· τὸ πνεῦμα |bis jum lehten A , usque ad extremum spiritum: εἰς ἐσχάτην ἀναπνοήν.

athmen, I) a. (ben A. einziehen n. ausstoßen) spiro¹; respîro¹; tráho³ [âxī, actum] et emitto³ [misi, missum] spiritum; dûco³ [xi, ctum] animam: πνείν ἀναπνείν ἐμπνείν εἶναι ἔμπνειν | fohver a , duco³

aegre spiritum : ἀσθμάζειν ἀσθμαίνειν | ſεἰφτ α., spiro¹ ex facili, = libere: πνεῖν ῥαδίως |

11) a. A) (etw. mit dem Athem einziehen), dûco³ qd spiritu: εἰςπνεῖν -, Ελκειν τι | die Luft, die wir a., aër, quem spiritu ducimus: ὁ ἀὴρ εἰςπνούμενος | freie Luft a., haurio¹ [hausi, haustum] auram communem: εἰςπνεῖν τὸν ἀἐρα κοινόν.

B) (ausathmen, buften) spiro 1 qd: φυσάν =, άποπνεῖν τι | dein Antlik athmet Liebe; facies tua spirat amores: τὸ πρόσωπόν σου πνεῖἔρωτας od. ἐρώτων. atlantifches Meer, Mare Atlanticum; Mare Externum.

1. Atlas, I) (Sammlung bon Landfarten) volumen tabularum geographicarum: ὁ τῶν πινάποιν σύλλογος | — II) (ein bichter feibner Jeng) pannus Serieus densus et collustratus: τὸ ἔφασμα Σηρικόν.

2. Atlas (Gebirg), Atlas [antis, m.].

Atmosphare, aer [ĕris, m.]; coelum: ὁ περιέχων mit u. ohne ἀήρ [ἀέρος] | bide A, aer crassus: ὁ ἀἡρ οδ. ὁ περιέχων πυπνός | gesunde A, coelum salubre: ο΄ ἀἡρ οδ. ὁ περιέχων ὑγιεινός | brūđende A, coeli gravitas: ὁ ἀἡρ οδ. ὁ περιέχων βαρύς.

Atom, atomus; corpus individuum: ἡ ἄτριος.

Altonie, f. Erschlaffung.

Attaché, assecla; comes: o anolovoos.

Attachement, f. Anhanglichfeit.

attadiren, r., fld a. an imb, applies me ad amicitiam ob. ad consuctudinem cjs: προςάπτεσθαί τινος. Attak, f. Angriff.

attafiren, f. angreifen.

Attentat, I) eig., auf imb, petitio cjs: ή εξεβολή· έπιδρομή | A. begehen, peto³ [tvi n. ii, îtum] qm: δρμάν έπὶ τινα | — II) übertr. (ruchlosed Unternehmen),
conatus [ûs] ncfarius, ε impius: τὸ ἔργον ἀνόσιον·
τὸ κακούργημα.

Attestat, f. Zeugniß. attestiren, f. bezeugen.

Attidy, ebulus od. sambûcus ebulus L.: ἡ ἀπτῆ· ἀπτῆ· ἀπτίς· χαμαιάπτη.

Attitude (Stellung, Haltung), habitus [ûs] corporis: το σχήμα.

αιι! au!; vae!: lov! lov! φεν! οὐαί! οἴμοι!.

Mube (Muß in Franfreich), Alba.

Aubenton (Stadt in Franfreich), Abantonium; Albantonium.

1. allch, quoque; etiam; et; praeterea; insuper (außerbem); nee non (zur Berbindung von Sähen); item, itidem (auf gleiche Meije); vel (bei Steigerungen); idem seädem, idem] (wenn einem Subjecte mehrere Prädicate beigelegt werben): καὶ ἔτι δὲ προς δὲ τούτοις | - iver auch, ivo auch ze., qui camque, ubieumque etc.: ὅστις ἀν ὅπου ἄν etc. | - folglich =, also auch, ergo adeo: διὸ καὶ | a. wenn, etiam si od. in Ginem Vorte etiamsi: καὶ εἰ | a. jeht noch, etiam nunc: ἔτι καὶ νῦν.

2. Auch (Stadt in Frankreich), Augusta Ausciorum; Ausci [orum].

Auction, auctio; hasta publica: ἡ πρᾶσις ὑπὸ κήοναι γιγνομένη· ἡ δημιοπρασία | A. bei einer Erbidajt, auctio hereditaria: ἡ δημιοπρασία κληφονομική | eine A. hatten, auctioner¹; facio³ [fêci, faetum]; constituo³ [ŭi, ûtum] auctionem: ποιεῖσθαι

δημιοποασίαν | in ber A. berffeigern, vendo3 [didi,] ditum] qd auctione constitutà: ἀποκηρύττειν' πιπράσκειν δημοσία | in öffentlicher Al. verfauft werben, vendor3 [ditus] =; veneo4 [ii, itum] sub hasta: άποαηρύττεσθαι πωλείσθαι δημοσία | etw. in ber A. ersichen, emos [êmi, emptum] qd in auctione: ώνείσθαί τι δημοσία οδ. έν δημιοπρασία | in ber A. austusen, praedico1: μηρύττειν | ber in ber A. ausruft, praeco [onis]: o unov [vnos]. ein Dlenich, ber in alle Auctionen lauft, circulator auctionum : o dyvoτης | zur A. gehörig, auctionarius: της δημιοποαstac.

Auctionator, curator auctionum; praeco: o entotáτης της δημιοπρασίας.

Auctionsverzeichniß, tabula auctionaria: o naraloγος της δημιοπρασίας.

Auctionsfaal, = gimmer, atrium auctionarium : vò avλειον της δημιοπρασίας.

Audienz, admissio; aditus [ūs]; colloquium: n evτευξις: ο χρηματισμός | imom M. geben, = ertheiten, do' [dedi, datum] admissionem (aditum) cui; admitto [misi, missum] qm: χρηματίζειν, διδόναι λόγον τινί | um eine A. bitten, postulo1 aditum ad qm: προςελθείν δεόμενον λόγου τυχείν παρά τιvos | A. erhalten, admittor3 [missus]; audior4: vvyχάνειν λόγου od. άπροάσεως | feine A. erhalten, non admittor3; non audior4; μη τυγχάνειν άποσάσεως άπιέναι ἄπρακτον παρά τινος [— figürl., feinen Gesbanten Al. geben, assideo [[sedi, sessum] meditabundus; defixus sum in cogitationibus; είναι σύν-

Audienzfaal, = zimmer, cubiculum salutatorium: tò χρηματιστήριον · ὁ πυλών χρηματιστικός.

Auditeur, judex [icis] castrensis od. militaris : o dnμοσιος συνήγορος.

Muditorium, I) (ber Borfaal) auditorium: ή άποσασις· το απροατήριον | - II) übertr. (bie Buhörer), auditores; qui audiunt: οἱ ἀκροώμενοι οἱ ἀκονον-Tes | ein zahlreiches A., frequentia eorum, qui audiunt: το πλήθος των απροωμένων οδ. των απουόντων.

1. Alic, campus herbosus; pratum; pascua [orum, n.]: ο λειμών |

2. Aue, die goldne (Begend in Deutschland), Planities Aurea.

Muerhahn, tetrão [onis, m.] ob. tetrao urogallus, L .: ο τετράων [ονος] ή τέτραξ [κος].

Aueroche, urus: o ovoos βόνασος.

auf, I) praep. A) mit bem Datib (auf bie Frage mo? worauf?) in c. ablat .: super c. ablat .; zuwellen auch ex; de, ab ob. mit blogem ablat, : êni c. genit. ' év c. dat. κατά c. accus. ob. mit blog. dat. | auf bem Berge, in monte: έπὶ τοῦ ὄρους: ἐν τῷ ὄρει | auf bem Mariche, in s, ex itinere: ev ty odo nata the πορείαν | a. bem rechten Flügel (b. r. Fl. her), a dextro cornn: έκ του κέρως δεξιού | a. ber Mauer (b. ber Mt. aus) fainpfen, puguo' de moenibus: μάχεσθαι από τοῦ τείχους | a. bent Wagen fahren, vehor [vectus] curru: όχεισθαι έφ αμάξης | a. ber Flote blafen, cano [cecini, cantum] tibiis : coleiv a. der Rednerbühne, pro rostris: από τοῦ βήματος από των εμβόλων | - a. ber Stelle, e vestigio; confethe yas fal yas zanai a. b. Lande, ruri: ev ayou.

κατ' άγρον · άγροθι | a. allen Gelten, quoquo versus: πανταχή | - figuri., a. dem Sprunge fiehen, sum in eo, ut etc.: μέλλειν· όρμασθαι έπίτι· οίον είvat c. infin. | a. feiner But fein, caveo' [cavi, cautum] mihi: εὐλαβεῖοθαι | a. jmb8 Geite fein, sto1 [stěti, státum] a quo od. a partibus ejs: στηναι μετά τινος είναι πρός τινος οδ. σύν τινι |

B) mit b. accus. (auf die Frage wohin? wo bin= aus?) in e. accus. (bei ben Berben : fegen, legen, ftellen εc. burd in c. ablat.); super c. aceus.; ad; versus: ἐπί =, εἰς =, ἀνά c. aceus. κατά c. genit. | α. bie Erbe, humum: zauai. zauage | a. bas Land, άγρονδε · είς άγρον | - jum. burd ein verb. compos. mit bem bon biejem abhangigen Cajus: 1. B aufs Pferd fteigen, conscendo3 [ndi, nsum] equum : ¿miβαίνειν ίππου οδ. έπλ τον ίππον

2) figurt. a) bei Bezeichnung ber Drbnung, ber Reihefolge, ex; de; ab; post: ἐπί c. dat. μετά c. accus. ein Unglud aufs andere, aliud ex alio malum: allo μετ' άλλο κακόν | α. bas Effen gehen, ambulo1 a coena, = post coenam: περιπατείν μετά το δεί-

πνου

b) bon ber Beit (auf bie Frage wann?) mit ad ob. bem blogen ablat. : griech. mit noog c. accus ; 3. B. auf ben Abend, ad vesperum : προς έσπέραν | α. ben Tag, ad diem: προς ημέραν |- (auf b. Frage: auf wie lange ?) in e-accus.; ad: gried). avá =, êní e. accus. κατά c. genit., 3. B. a. wenige Tage, in paucos dies: κατ' όλίγας ημέρας |

c) zur Bezeichnung ber Art u. Weise, lat. in c. aceus.; ad; burch ben ablat. ob. burch ein adverb .: griech. burch respectiven accus. , ben abberbialen dat. ; burch ein adverb. ; 3. B. auf welche Weife, quem ad modum: τίνα τρόπον | auf diefe Weife, hunc in modum: τούτον τον τρόπον οδ. ταυτή | a. feindliche Art, hostili modo od hostiliter: πολεμίως od πολεшию | befond. in Berbindung mit b. superl., 3. B. aufe Befte, optime: xalliora' agiora | aufe Sochfte, ad summum : sis to Egyatov

d) Bur Bezeichnung ber Bemägheit, lat. ad; secundum; pro od. burch ben bloßen ablat.: griech. ἀπό =, ἐn c. genít. od. burch ben genit. absol.; 3. B. auf jmb8 Winf, ad nutum ejs: ἐn τοῦ νεύματός τινος a. jmbo Befehl, jussu ejs: nekevortóg tivog

11) Adv. A) bon . . auf, ab: ἀπό έκ; δ. Angend auf, a puero; a pueris: ἀπὸ παίδων ἐκ παίδων | υ. unten a., ab imo: κάτωθεν |

B) auf und ab, f. ab.

C) (als Ermunterungspartifel) auf! age!; surge! bon Mehreren, agite!; surgite!: aye ayere on 1

D) a. baß, f. b. a. bamit, f. bief. Wort.

E) auf fein, 1) (f. b. a. offen fteben) pateo2 [ui]; apertum est; non clausum est: ἀνεῷχθαι ἀναπεπτάσθαι |

2) (f. b. a. aufgewacht, wach fein) vigilo1; non dormio : έγρηγορέναι είναι έγρηγορον οδ. αυπνον

3) wohl auf fein, f. wohlauf.

aufadern, I) (loder adern) proscindo [seidi, seissum] agrum; arai: καταφούν | - II) (burch Adern her= aufbringen) exaro1: έξαιφείν τι δι' άφόσεως.

aufarbeifen, I) (berarbeiten) conficio3 [fêci, fectum] = ; consûmo3 [mpsi, mptum] qd: κατεργάζεσθαι' άναλουν τί | - II) (durch Arbeiten =, mit Duhe öffnen) effringo3 [frêgi, fractum] =; aperio4 [perui, pertum] qd: ἀναμοχλεύειν.

stim: παραχρήμα: εξαίφνης | a. b. Erbe, humi: επί | aufathmen, I) eig., respîro1: εξαναπνείν - αναπνείν | - II) (figuri. fich erholen) respiro1; colligo3

[legi, lectum] me ob. amicum: έξαναπνείν τινος | obne aufauathmen, sine respiratione: avev avanavσεως μή έξαναπνοῦντα | — III) n., bas \Re , respiratio; respiratus [ûs]: ἡ ἀναπνοή ἀναψυχή.

aufbaumen, fich, exsulto 1; erigo 3 [rexi, ctum] pedes

priores: avagantizer.

aufbanfen, bas Gefreibe, condo3 [didi, ditum] =, recondo3 frumenta in horreo: θησαυρίζειν τον σίτον έν τη αποθήκη.

aufbauen, acdifico1; struo3 [xi, ctum]; exstruo3; οἰκοδομεῖν κατασκευάζειν ἀναίρειν τι.

Aufbauer, aedificator; conditor: o olnodomor o na-

τασκευάζων.

Aufbauung, aedificatio; exstructio: ή οἰκοδόμησις. aufbehalten, I) (auf bem Ropf behalten, nicht abnehmen, bon ber Ropfbebedung) non aperio' [rui, rtum] caput: έχειν =, μή περιελέσθαι τι | - II) f. b. a. aufbewahren, f. dief. Wort.

aufbeigen, frangos [fregi, fractum] , effringos qd

dentibus: καταδάκνειν διαδάκνειν.

aufbeivahren, eig., servo1; reservo1; asservo1; conservo1; condo3 [didi, ditum]; recondo3; repôno3 [posui, positum]; sepôno3: διαφυλλάττειν διασώζειν · ἀποτίθεσθαι · θησανοίζειν τι | ctw. für die Bufunft a., recondo3 in annos: ἀποτίθεσθαί τι είς το μέλλον | ctw. fchriftlich a., custodio qd literis: διαφυλάττειν τι δια γραμμάτων.

II) figurt. (etw. im Bebachtnig a.) teneo? Inui, ntum] qd memoria; conservo1 memoriam cjs rei:

διασώζειν τι έν τη μνέμη.

Aufbewahrung, conservatio; depositio: ή απόθεσις. ο θησαυρισμός | jmbm etw. zur A. geben, depono3 [posui, positum] qd apud qm: naratideodal ti tivi οδ. τι παρά τινι' παρακατατίθεσθαι :, πιστεύειν τί τινι | bas Geben gur A., depositio: το παρακατατίθεσθαι | bas zur A. Begebene, depositum: ή παρακαταθήκη | ber zur A. Gebende, depositor: ὁ παρακαταθέμενος.

aufbieten, I) (zusammenberufen) A) eig. (Golbaten) voco1 =; evoco1 =; convoco1 milites ad arma (ad bellum): συλλέγειν =, συνάγειν =, άθροίζειν στρατιώτας | die junge Mannichaft a., excio ' juventutem:

συλλέγειν την ηλικίαν [

B) figuri., alle feine Krafte a., contendo3 [ndi, ntum] omnes nervos; nîtor3 [nisus u. nixus] summo studio: έντείνειν πάντα κάλων | alle Wittel =, Alles a., descendo3 [adi, nsum] ad omnia; παν ποιείν: πάντα μηχανασθαι

11) Berlobte a., (f. b. a. bie bevorftehende Berbinbung befannt machen) nuncio1 =, promulgo1 nuptias futuras: προαγορεύειν τους γαμούς μέλλοντας |

III) s., das A., f. Aufgebot.

autbinden, i) (in die Sohe binden) substringo's [inxi, ictum : avadeiv avadequever | bie haare a., colligo [legi, lectum] capillos in nodum: avadeiv thy κόμην od. τας τρίχας | ben Wein a., erigo3 [rexi, rectum] vites: ἀναδεῖν την ἄμπελον

II) (auf etw. binben) A) eig. deligo 1 =; illigo 1 qd

in qua re: καταδείν· περιάπτειν τί τινι |

B) figurt., jmbm etw. a., b. l. etw., was nicht wahr ift, [agen], impôno³ [pösŭi, positum] qd cui: φενα-κίζειν =, ὑπάγειν τινα ἐμπαίζοντα λέγειν τί τινι | 111] (100binden) solvo³ [solvi, sölûtum]; dissolvo³;

laxo1: liveur.

ben Rorber a. (bon Speifen), inflo1 (mitu. ohne corpus): έπιφυσάν το σώμα οδ. την γαστέρα | - figuri., jmb a. (f. b. a. jmb aufgeblafen =, ftolg machen), iaflo1 qm: άναφυσάν =, χαυνούν τινα | - 11) r., fid) a., inflor1: อุทองัอซิสเ อุทย์โละอซิสเ | - figuri., อุทองofar oveasfar.

Aufblähung, I) eig., inflatio: i διόγκωσις πνευμάτωσις [- II) figurt. (.poffarth) fastus [ûs]: ο όγκος.

ή υπερηφανία.

aufblasen, 1) a. inflo1; sufflo1: quoan araquoan. έμφυσαν τι | - figuri., imb a. (ftolg maden), inflo1 animum ejs: ล้งสองธลึง =, รงอุดถึง =, ใหรงอุดถึง = χαυνούν τινα | - II) r., fid) a. (eig. u. figuri.), sufflo i me; tumesco3 [mui]: ἀναφυσᾶσθαι έπτυφοῦσθαι. aufbleiben, 1) (nicht schlafen geben) non eo' [ivi u.

ii, îtum] cubitum; vigilo1; pervigilo1 noctem: ἀπέχεσθαι τοῦ ὅπνου, ἀγουπνεῖν' μὴ ποιμᾶσθαι | — s., bas A, excubiae [arum], vigilia; pervigilatio: ή αγουπνία | - II) (offen bleiben) pateo2 [ui]; non claudor3 [clausus]: μένειν άνεφγμένον μη καταnλείεσθαι.

Aufblid, suspectus fas] (nach etw., ad qd): ή άνά-

βλεψις τὸ ἀναλβέπειν.

aufbliden, tollo3 [sustuli, sublatum] oculos; suspicio3 [exi, ectum] ad ob. in qd: ἀναβλέπειν είς ob. πρός τι. aufblinken, emico1 [ui]; elfulgeo2 [Isi]; avalauπειν εκλάμπειν.

aufblühen, 1) eig. floresco3 [rui]; effloresco3; aperio⁴ [rūi, rtum] =; expando³ [ndi, nsum od. pas-sum] florem: ἀναθάλλειν | — Π) figürl. (δ. B. von ben Biffenschaften) laetiora capio" [cepi, captum] incrementa: anacteu | - s., bas A. (einer Blume), apertio floris: η ανθη · ανθησις.

aufborgen, f. borgen.

aufbraten, denue asso! qd: οπταν τι πάλιν.

aufbrauden, consûmo3 [mpsi, mptum]: naravalis-

πειν = αποχοήσθαί τι.

aufbrausch, ferveo3 [bui u. vi]; effervesco3 [ferbui u. fervi]; exaestuo1: ἀναφλύζειν ἀναζεῖν ἀναnaglagein | - figurl., im Born a., affervesco3 [ere]; exardesco3 [rsi, rsum] iracundia; efferor3 [elatus] ira: avageiv enigeiv | leicht a., praeceps [cipitis] sum ingenio in iram: avazeiv eadlog | - s., bas A., fervor: to avageir | bee Borne, excandescentia: ή όξυθυμία | des Bemuths, vehementior animi concitatio: ὁ θυμός τὸ όξὸ πάθος.

aufbraufend, fervens ; fervidus ; vehemens : avazéav ein a. Charafter, animus ferventior: to noos ogé. aufbrechen, I) a. (etw. burd Brechen öffnen) A) (ge= walfam a.) effringo³ [frêgi, fractum]; refringo³; molior⁴: έξαφάττειν έκκόπτειν άναμοχλεύειν διαφόηγούναι]—Β) (ohne Gewalt, 3. B. einen Brief a.) aperio* [rui, rtum] qd (epistolam); resigno1 qd

(literas): λύειν τι (ἐπιστολήν). II) n. A) (fid) öffnen) rumpor3 [ruptus]; scindor3 [cissus]; dehisco: avazaonem zalvem egardeiv (bon Wunden) recrudesco3 [dui]: ἀναφόηγνυσθαι.

φήγνυσθαι άναγαίνεσθαι.

B) (fid) in Bewegung fegen) abeo' [ivi u. ii, itum]; discêdo3 [cesci, cessum]; do1 [dedi, datum, dare] me in viam: ὁρμαν· ὁρμασθαι· ἀφορμαν· ἀναgenlinnar, graguengseggar, granforachar, graλύεσθαι | (von Solvaten) moveo² [môvi, môtum] castra; fêro³ [tuli, lâtum, ferre] signa; detendo³ aufblahen, I) a., iollo 1: qvoav - avevuctov v dioynovv [[ndi, nsum n. ntum] tabernacula; colligo 3 [legi, πεδεύειν | fcleunia wohin a., contendos quo: συντείνειν έπί τι | mit einem Beere bon mo a., edûco3 [xi, ctum] copias ex quo loco: έξάγειν τὸν στοα-

τον εξαγειν.

III) s., bas A. (cines Beichtvurs) rhagades [um f.] rhagadia [ôrum]: αί ὁαγάδες τα ὁαγάδια τη έξέλκωσις | (des Beeres) profectio: η ποφεία. έξοδος. avagengig. egekacia | (aus einer Gefellschaft) discessus [ûs]: ή διαχώρισις διάστασις.

aufbreiten, sterno3 [stravi, stratum]; explico1: éxπεταννύναι έπί τινος άναπτύσσειν =, επιστρωννύ-

aufbrennen, I) a. A) (burch Brennen berbrauchen) combûro3 [ussi, ustum]; consûmo3 [mpsi, mptum]: naraglégeiv. naranaleir | bas Feuer ift aufgebrannt u. geht aus, ignis consumptus exstinguitur; τὸ πῦρ καταπεφλεγμένον σβέννυται.

B) (burd) Brennen etw. auf . od. einbruden) inuro3 [ussi, ustum] qd: eynaiew ti | bem Biebe ein Bekhena., signo 1 pecus charactere: Eyxalew oquelov

τινί.

II) n. (fchnell in die Sohe brennen) flagro1; concicipio [cepi, ceptum] flammam : ἀναφλέγεσθαι.

aufbringen, I) (in bie Sohe bringen) A) eig., erigo"

[rexi, rectum]: ὀρθοῦν =, ἀνορθοῦν τι.

B) figurt., einen Kranten a., b. i. ihn wieber herftellen) reficio3 [fêci, fectum] qm; restituo3 [ŭi, ûtum] sanitatem cui (aegro); levo1 aegrum ex praecipiti: αναφφωνύναι τινά | ein Kind aufbringen (d. i. erzies

hen) edûco1: άνατφέφειν.

II) (herbeischaffen) paro1; comparo1; confero3 [contuli, colfâtum, conferre]; côgon [coêgi, coactum]; conquiro quisivi u. sii, situm]: συνάγειν ε, έππορίζειν τι | Truppen a., comparo copias: συνάγειν στοατιώτας | Gelb a., cogo que pecuniam: πορίζειν χρηματα | — Schiffe a. (b. i. wegnehmen), educo3 [xi, ctum] naves captas in portum; capio3 [cepi, captum] naves: κατάγειν πλοία.

III) (f. b. a. vorbringen, auffinden, f. d. Worte.) IV) (einführen) inducoa (xi, ctum]; introducoa instituo3 [ui, ûtum]: elsyyeiodai elsayeiv nadiσταναι καταδεικνύναι τι | Feste a., instituo3 dies festos: είςηγεισθαι -, καθιστάναι έορτήν | neuc Borter a., novo verba: καινίζειν δηματα πλάττειν

νέα όηματα | etw. Renes a., induco qd novi: είςηγείσθαί τι νέον.

V) (sum Born reigen) irrito1; exacerbo1 =; inflammo1 qm: έξογρίζειν =. θυμούν =, παροξύνειν = έρε-Digew riva | aufgebracht werden, exacerbor1 =; incendora [nsus] ira: ¿ξοργίζεσθαι etc. | aufgebracht lein gegen jmb., ardeo 2 [arsi, arsum] iracundia in qm: χαλεπαίνειν· δργίζεσθαι· άγανακτείν τινι-

δυςτεφαίνειν πρός τι. VI. s., das A, die Aufbringung (nad) den berfchiebenen Bedeutungen bes Berbums) erectio; - restitutio; educatio; comparatio; conquisitio; - irritatio; η δρθωσις · ἀνόρθωσις · το ἀναβρωνύναι etc. ή παρασκευή· καταγωγή· το έξηγεισθαι· το έξοργίζειν.

aufbrudelu, ebullio*; effervesco3 [rbui u. rvi]: ava-

ζείν παφλάζειν.

aufburben, impono [posui, positum] =, injungo3 [xi, ctum] qd (onus) cui: έπιφορτίζειν :, έπιτιθέναι τί τινι.

aufbürsten, dirigo ! [rexi, rectum] qd sursum penicillo: ἀναξύειν ξύστοα πίλου τρίχας.

lectum] vasa [orum, n.] : ποφεύεσθαι αναστρατο- | aufdammen (einen Flug) coerceo? =, contineo's [tinui, tentum] flumen aggere ob. mole: anoxovv. άναχωννύναι καταχωννύναι.

aufdammern, elucco2 [xi]: ὑποφαίνειν.

aufdampfen, emitto3 [mîsi, missum] vapores: avaθυμιάν άποθυμιάν.

aufbeden, I) (als Dede ausbreiten) sterno3 [stravi, stratum]; insterno3: στρωννύναι | bas Tifchtuch a. sternos linteum in mensa: είςαίρειν την τράπεζαν | - II) (bie Dede bon etw. wegnehmen) detego" [exi, ectum]; retego"; aperio4 [rui, rtum]; nudo1; patefacio ffeci, factum]; vulgo ; prodo fidi, itum]: ἐκκαλύπτειν ἀνακαλύπτειν ἀποκαλύπτειν ἀποφαίνειν · δηλούν τι.

aufdingen, (einen Lehrling) trado's [didi, ditum] puerum opifici in disciplinam; dol [dedi, datum. dare] puerum in tabernam opificis: παραδιδόναι

μαθητήν τινά τινι.

aufdrängen, fich, f. aufbringen Rr. II.

aufdrehen, I) (burch Dreben bingufugen) addog fdidi, ditum] =; adjungo3 [nxi, netum] qd torquendo: στοέφοντα προςτιθέναι | - II) (zurüddrehen) retorqueo2 [rsi, rtum]; retexo3 [xui, xtum]; remitto3

[misi, missum]: avriotoequiv.

aufdringen, 1) a., obtrado3 [asi, asum]; inculco1: βιάζεσθαί -, προςαναγκάζειν c. infin.; βία προςάγειν τί τινί | - II) r., fich a., obtrado2 ; infero3 [intuli, illatum, inferre] -; offero3 [obtuli, oblatum, obferre] =; ingero3 [gessi, gestum] me s; objicior3 [jectus] cui: είς έρχεσθαι πρός τινα· είς βιάζεσθαι ώς τινα | fich bei jmd aufzudringen fuchen, vendito1 me cui: συνιστάναι ξαυτόν τινι.

aufdringlid), importanus: molestus: impudens: dvg-

zeens.

aufdruden, I) (burd) Druden auf einen anbern Körper bringen) impôno³ [posúi, posítum] :; imprimo³ [pressi, pressum] *qd cui* rei: ἐρείδειν :, ἐπερείδειν τι είς τι | das Siegel a., imprimo a epistolam signo meo; obsigno' epistolam (anulo): επισημαίνεσθαι επισφοαγίζεσθαί τί τινι: επιβάλλειν σφοαγίδα τινι | cin \(\frac{1}{2}\) flaster a., applico'; impono': περιάπτειν τί τινι | —11) (burch Druden öffnen) aperio' [rui, rtum] ε; relaxo qd: ἀναθλίβειν ε, ἐκθλίβειν τι · θλίβοντα ανοίγειν τι.

aufeinander, ordine; deinceps; uno tenore; continuo; alter post alterum; άλλος έπ' άλλφ.

aufeinanderbauen, superstruo3 [uxi, uctum]: ἐποικοδομείν τί τινι.

aufeinanderbinden, colligo1: ovedeir =, evdeir ti tivi. aufeinanderfallen, collabora [lapsus]; corruoa [ui, ûtum]: συμπίπτειν.

Aufeinanderfolge, consequentia; series [ei]; conti-

nuatio: ή συνέχεια. aufeinanderfolgen, excipio3 [cepi, ceptum] qm: απολουθείν | a laffen, continuo1: συνάπτειν τί τινι.

aufeinanderhäufen, coacervo laliam rem super aliam: άθροίζειν άλλο ἐπ' άλλφ.

aufeinanderhegen, committo3 [misi, missum]: ovyμοούειν τινά.

aufeinanderlegen, pono3 [posni, positum] aliam rem super aliam; superimpôno3; compôno3; υπερεμβάλλειν τι.

aufeinanderpaffen, congruo 3 [ui]: συναρμόττειν

aufeinanderrennen, concurro3 [eucurri u. curri, cur-

sum]: προςκρούεσθαί τινι.

aufeinanderfeben, superimpono3 [posui, positum] =, cumulo¹; congero³ [gessi, gestum]: ὑπερεμβάλλειν τι.

aufeinanderstoßen, collidor3 [lisus]: έντυγχάνειν :, περιτυγγάνειν τινί | bon Goldaten, configo3 [ixi, ictum]: συμπλέκεσθαί τινι οδ. πρός τινα.

aufeifen, perfringo [frêgi, fractum] = effeingo glaciem (dolabrâ); tollo3 [sustŭli, sublatum] glaciem:

καταγνύναι τον κρύσταλλον.

Aufenthalt, I) (bas Berweilen an einem Orte) commoratio; habitatio; statio; mansio: ή διατοιβή μονή δίαιτα άναστροφή | Al. in ber Fremde, peregrina-tio: ἡ ἀποδημία | Al. auf bem Lande, rusticatio: ή έν άγροις δίαιτα· ή άγραυλία | - B) übertr., concret (Ort, wo man sid) aushālt) sēdes [is, f.] domicilium; habitatio; deversorium; resugium; persugium: ἡ καταγωγή· καταγώγιον· δίαιτα | — III) (Berzogerung) mora; impedimentum: ή διατριβή. τοιβή· μέλλησις· το κώλυμα | ohne A., sine mora: αμελλητί.

Aufenthaltsort, f. Aufenthalt Nr. II.

auferlegen, f. auflegen.

auferstehen, revivesco³ [vixi]; redeo⁴ [îvi tt. ĭi, ĭtum] in od. ad vitam; excitor¹ s; revocor¹ ab inferis: αναβιούν έγείρεσθαι.

Auferstehung, reditus [us] in vitam; resurrectio:

ή αναβίωσις έγερσις.

auferweden (einen Tobten), excito1 qm ab inferis: τινά (τους τεθνεώτας.)

Auferwedung, revocatio a morte ad vitam: to eyelφειν. το άναβιώσκειν.

auferziehen, f. erziehen.

aufessen, comedo3 [edi, esum]; consûmo3 [mpsi, mptum]: κατεσθίειν· καταβιβρώσκειν τι.

auffahren, 1) n. A) (sid) schnell aufwarts bewegen, 3. B. 3um Simmei) ascendo [ndi, usum] (in coelum); evenor [clus] :; abeo [îvi u. îi, itum] sublimis: tollor" [sublatus] in altum: αναίσσειν άναφέρεσθαι έκφέρεσθαι άνενεχθηναι

B) befond. a) (auffpringen, 3. B. vom Bette, vom Stuhle 20.) prosilio* [silui, sultum]; exsilio *

ex =, de quá re: ἀναπηδάν.

b) (fid plottid in die hohe richten), excitor1: έκφέρεσθαι | im Schlafe a., excutior3 [cussus]

somno: εύδοντα άναφέρεσθαι.

o) figuri. (fdnell vom Jorne ergriffen werden) ex-candescoa [dui]; efferora [elatus] (mit u. ohne irâ): έξοργίζεσθαι ένθυμοῦσθαι | leicht a., praeceps [cipitis] sum ingenio in iram: ὁαδίως ἐκθυμοῦσθαι.

C) (fich ploglich öffnen, J. B. b. Thuren, Fenstern 2c.)

repente aperior [rtus]: διαδόηγνυσθαι.

D) (vorfahren, 3. B. zur Audienza.) vehor3 [vectus] sollenni ritu: προςελαύνειν μεγαλοπρεπώς.

II) a. (borfahren, 3. B. Ranonen) adveho3 [xi, ctum] =; dispôno3 [posui, positum] qd (tormenta bellica): προςκομίζειν τι (τὰ σφαιροβόλα).

III) s., bas A., auffahrendes Wefen, excandescentia; iracundia: ή ἀπραχολία· όξυθυμία όργιλότης.

vehemens: angazolos [ov] · opyilos | - auffahren= bes Befen, excandescentia, iracundia: η ακραχολία.

όξυθυμία όργιλότης.

auffallen, 1) eig. (auf etw. fallen), accido [cidi] cui rei; illîdor3 [iîsus] in qd; έμπίπτειν τινί· έπισκήπ-TELV Els TI | - 11) figurt. (burch Reuheit ob. Ungewöhnlichfeit überraschen ober befremben) A) allg., sum conspicuus; conspicior [spectus]: έχειν -, παφέ-χειν αἴσθησίν τινι | — B) befond., im übeln Sinne (ale unschidlich, unpaffend zc, einen übein Gindrud machen) res percutit³ [cussit, eussum] qm ob. ani-mum ejs.; res afficit³ [fecit, feetum] gravius qm; offendit3 [di, sum] qm: κινείν =, λυπείν =, δάκνειν τινα.

auffallend, I) (neu, ungewöhnlich) notabilis; conspicuus; insignis; mîrus: άλλόποτος ατοπος [ον]. θαυμαστός | — eine a. Tracht, habitus [ûs] dissentiens a ceteris; conspicuus; ή στολή αλλοπότη | α. burch die Tracht, notabilis cultu: θαυμαστός την στολήν οδ. τὸ σχήμα | - Adv., mîram in modum: αλλοκότως. ἀτόπως · θαυμαστώς | eine a. hägliche Gefichtebildung, notabilis foetidas vultus: ἡ αμορφία aroπog | - II) einen unangenehmen Einbrud madend), molestus, gravis: λυπηφός · ανιαφός | auf= fallende Ausdrude, contumeliosse voces: λόγοι ἀνιαφοί | — Adv. moleste; graviter: λυπηφώς· άνιαρώς.

auffangen, excipios [cepi, ceptum]; intercipios; depréhendo³ [ndi, nsum]; compréhendo³: ὁπολαμ-βάνειν· ἀναλαμβάνειν· ἐκδέχεσθαι · δέχεσθαι | Waller a., colligo³ [légi, lectum] nquas: ἐκδέχε-σθαι ·, συλλέγειν τὸ ὕδωρ | — figürl., ein Wort, bie Rebe bon imb a., excipio verbum, -, verba = sermo-

nem ejs: ὑφαρπάζειν λόγον τινός.

έγείρειν :, ανεγείρειν :, αναβιώσκειν :, ανιστάναι auffassen, I) (auffangen, f. bies. Wort) | — II) figurt. (env. begreifen) capioa [copi, captum] s; percipioa [cepi, ceptum] qd (mit u. ohne animo ob. mente); comprehendo3 [di, sum] qd mente: ἀναλαμβάνειν. συλλαμβάνειν λαμβάνειν τι τη διανοία κατανοείν. μανθάνειν | - (vom Schüler) accipio3 qd: μανθάνειν. Auffassungegabe, straft, sbermögen, vis percipi-endi: ή δύναμις του λαβείν τι παο' έαυτο | schulle A., celeritas percipiendi: η παχυτής του λαβείν τι

> auffinden, invenio' [veni, ventum]: reperio' [peri, pertum]; investigo1; exploro1; avevoicueiv =, έξευρίσκειν τι | - s., bas A, inventio: ή ανεύρε-

σις εξεύρεσις.

παρ' έαυτω.

anffischen, excipio [cepi, ceptum] qd piscando: άνάγειν =, άνασπαν τι έν κύρτω λαβείν =, άγρεύ-ELV TL.

auffladern, f. b. folg. Worte.

aufflammen, (cig. 11 figürl.) ardesco³ [arsi]; exar-deso³ [arsi]: ἐνφλέγεσθαι ἐνκαίεσθαι ἐνλάμπειν άναφλέγεσθαι | - aufgeflammt fein, ardeo2 [arsi, arsum]; flagro1; ἐκφλεχθῆναι ἀναφλεχθῆναι. aufflattern, (auffliegen) evőlo1; subvőlo1; levo1 me

alis (pennis): ανασκεδάννυσθαι. aufflechten, 1) (in bie Bobe flechten, 3. B. bie Saare) colligo 3 [lêgi, lectum | capillos în nodum: ἀνα-πλέπεσθαι | — II) (quecinanderflediten) solvo 3 [lvi, lûtum]: Lueiv.

auffliegen, 1) eig. (in die Gohe fliegen) evolo1; sursum subvolo1; feror3 [latus] sublime: αναπέτεauffahrend, pronus, proclivus ad iram; iracundus; odar avintuodai |- II) übertr. A) (fchnell in die hohe

fahren, tollor : [sublatus]: avaiosodat | gewaltfam | Aufführung, I) (bas Erbanen, die Errichtung) exstruc-(burd Bulber) a., displodora [plosus]; disjiciora [jectus]: διαφόήγνυσθαι | - B) (fcnell geöffnet werben) aperior (pertus) repente od. subito; διαφόηγυνοθαι. auffordern, auffodern, invito1; voca1; provoca1; evoco1; appello1; cohortor1; admoneo2; προκαγείοθαι. ξημαγείν, παδαπεγερεοθαι, πεγερείν τίνα ποιείν τι · προτρέπειν τινά είς τί · ένάγειν τι | 1810 namentlich a., nominatim evoco 1 gm: προκαλείσθαί tiva ovonasti od. nat' ovona | jind zum Zeugen a , cito qm testem: προκαλείσθαί ε, ποιείσθαί τινα μάρτυρα | 3μm Trinfen a., posco [pŏposci, poscitum] qm poculis: προτρέπειν τινά είς το πίνειν] s., bas A., f. b. folg. Wort.

Aufforderung, invitatio; admonitio; impulsus [ûs]: ή προκλησις, παρακέγερεις, προτροπή, το παράλγελμα | amtifche A., vocatus [ûs]: ή παρακέλευσις.

κλησις.

auffreffen, I) (gu Ende freffen) comedoa [edi, esum]; consûmo a [mpsi, mptum]; absûmo a; καταβιβοώσκειν καταφαγείν | -- II) (wegbeizen) corrodo 3 [osi, ôsum]; erôdo": ἀναβιβρώσκειν· ἐξέδεσθαι.

auffrischen, I) eig. (wieder frische, fühl machen, 3. B. Bein) refrigero: αναψύχειν | - II) übertr. (erneuern) renovo1; refrico1 [ui, atum]; incito1; stimulo1; avanaivizziv ti | das Andensen an etw. a., renovo qd grata memoria: ἀνακαινίζειντην μνήμην τινός | ben Muth ber Solbaten wieder a., rursus excito1 ardorem militum; facio³ [féci, factum] animum militi-bus: ἀναθαζόύνειν =, ἐπιθαζόύνειν τινα (τοὺς στρατιώτας). έμποιείν θάρσος τινι.

aufführen, i) a. A) eig. 1) (heran= od. heraufführen) eveno³ [xi, ctum]: ἐκφέρειν ε, ἐκκομίζειν ε, ἐξάγειν τι] Kanonen auf die Mauern a., dispôno³ [pŏsŭi, positum] tormenta in muris: καθιστάναι σφαιρο-

βόλα έπλ του τείγους.

2) (aufbauen) aedifico 1; excito1; exstruo fxi, ctum]: κατασκευάζειν | Festungemerfe a., excito1 munimenta: κατασκεύαζειν τὰ έρυμαται ein Gebäude a., exstruo 3 domum; olxodopeiv | einen Damm a., jacioa [jêci, jactum] aggerem: χωννύναι χώμα.

3) (find öffentlich porführen, 3. B. einen Beugen) producoa [xi, ctum] =; proteroa [protuli, prolatum] qm (testem): ἄγειν », παράγειν », ποσπέμπειν τινὰ jmbn im Triumph α., duco πm in (per) triumpho (um): ἄγειν », πέμπειν τινὰ έν θριώμβφ.

B) überfr. 1) (etw. öffentlich barftellen) ago" [egi, actum]: ayer | ein Schaufpiel a. (bom Berfaffer) docco [cui, clum] fabulam: διδάσκειν δράμα (bom Schauspieler) ago" fabalam: υποκρίνεσθαι. ayworlgeodat | (bom Unternehmer) do 1 [dedi, datum] =; êdo [didi, ditum] fabulam: παρέχειν =, ποιείσθαι δράμα | Tangea., duco choros (choreas): χορον άγειν.

2) (anführen, 3. B. jmbn als Gewährsmann) eito1 qm (auctorem): ἐπάγεσθαι ε, παρέχεσθαι ε, παρατίθεσθαι : καταλέγειν τινά (μάρτυρα) 1 etw. in Redynung a., indûco qd in rationem: έπαγεσθαί τι λογιζόμενον. ὁπολογίζεσθαί τι | als Cinnahme (Ausgabe) a., refero 3 [retuli, relatum, referre]

acceptum (expensum): καταγράφειν τι.

II) r., sich a. (sich betragen) gero³ [gessi, gestum] me: έχειν » παρέχειν εάντον | sich gut a., gero³ me honeste: καλῶς έχειν εὐσχημονείν | seinem Stande gemäß sich a.; vivo³ [vixi, victum] pro dignitate: έχειν κατ' άξίαν.

III) s., bas A., f. Aufführung. Freund, beutich- lat. - gried. 2Borterb.

tio; aedificatio: ή κατασκευή· ο άνατειχισμός | -II) (Darftellung) fabula acta, s data, s edita etc. : ό άγων [ώνος]. ή διδασκαλία. χορηγία | - 111) (Erwähnung, Anführung) commemoratio; mentio: το επάγεσθαι το παρέχεσθαι | - IV) (bas Betra= gen) vita; ratio vitae; ratio vivendi; mores [um, n.] oi τρόποι | gute A., mores boni; morum probitas : ή ευσχημοσύνη | ichlechte A., mali mores: ή άσχημοσύνη.

auffullen, (nachfüllen ein Fag) suppleo [plevi, pletum] qd (dolium): αναπιμπλάναι =, αναπληρούν τι. Aufgabe, 1) (bie Sandlung bes Aufgebens, bie Uebergabe) traditio : η απόδοσις | A. eines Amtes, abdica-

τίο: ή ἀπόθεσις της ἀρχης.

II) (was gur Bewerfstelligung, Lofung zc. gegeben wird), pensum; opus [eris, n.], quaestio; aenigma [atis, n.]: το ξογον· ή πρότασις· το πρόβλημα· πρόςταγμα: ζήτημα | eine große, schwere A., res magna, difficilis: το έργον =, το πράγμα μέγα, δεινόν feine A. löfen, expedio quaestionem propositam; sufficio feci, fectum] operi: ἀποτελεῖν τὸ ἔργον cine fehr schwere A. losen, efficio3, quod est difficil-limum: ἀποτελεῖν τὸ δεινότατον | etw. jur A. seine8 Lebens machen, colloco in qua re quasi tabernaculum vitae meae: ἐκδιδόναι ἐαυτὸν ὅλον τινί.

aufgabeln, I) eig., capio3 [cepi, captum] qd furea: συλλαμβάνειν τι τη ποεάγος | — II) figuri., (auffinsten), iavestigo!: ἀνιχνεύειν ε, ἀνευρίσκειν τι.

Anfgang, I) abstract (bas Emporsteigen) ascensus [ûs]; bon ben Gestirnen, ortus [ûs]; exortus: η ανοdog bon ben Gestirnen ή ἀνατολή (bon Sonn u. Mond); ἐπιτολή (bon ben anderen Sternen) | ber Auf- und Untergang der Gestirne, ortus et occasus [ûs] siderum: ἡ ἀνατολή καὶ ἡ δύσις τῶν ἄστοων [beim A. ber Sonne, sole oriente: ηλίου ανατέλλοντος, = άνίοντος | - 11) (Ort, two man hinaufgeht) ascensus [ûs]: ἡ ανοδος.

aufgeben, 1) (fahren laffen, berlaffen), relinquo's [liqui, lictum] s; desero3 [rui, rtum] s; dimitto3 [misi, missum] s; depôno a [pŏsŭi, pŏsitum] s; abjicio a [jēci, jectum] qd; desisto a [stiti] de qua reș omitto3 qd: άνιέναι άφιέναι προίεσθαι άποβάλλειν τι | einen festen Blat a. (übergeben), dodos [didi, ditum] s; trados locum: άφιέναι s, παραδιδόναι το Ερυμα | eln Amt a., abdico 1 me munere: άπειπείν άρχην εξίστασθαι ε, άπαλλάττεσθαι άρχης | - etw. ob. jind a. (f. b. a. an feiner Rettung bergweifeln) despêro' qd ob. de quâ re; = salutem cis; de salute cis: ἀπελπίζειν τι (την σωτηρίαν τινός) | feinen Beift a., efflo1 =; depono3 animam: άφιέναι την ψυχήν άποψύχειν.

II) (auftragen) praecipio3 [cêpi, ceptum]; praescribo3 [psi, ptum]; mando1; impero1: ἐπιτάττειν =, mooridévai =, mookalleiv ti tivi | eine Frage zur Beantwortung a., propono quaestionem : προτιθέναι τὸ ζήτημα, = τὸ ποόβλημα | dem Schüler eine Arbeit a., praecipios qd perficiendum (= scriben-dum, = ediscendum etc.) discipulo; impero 1 pensum discipulo: ἐπιτάττειν =, προτιθέναι τί τινι (τω μαθητή).

aufgeblasen, inflatus; superbus; gloridsus; vanus: άναπεφυσμένος έπιτεθυμμένος όγκώδης [ες]i ὑπερήφανος [ον] |- a. [cin, tumeo [mui] inan.

superbia: τετυφωσθαι· όγκοῦσθαι.

Aufgeblasenheit, superbia inanis; jactatio; fastus aufgelegt, zu etw., alacer [cris, cre] e; paratus e,

[ûs]: ὁ τύφος. ὄγκος. ἡ ὑπερηφανία.

Aufgebot, 1) (an die Soldaten) evocatio: το παράγγελμα πήφυγμα έπίταγμα ή έπὶ τὰ ὅπλα κλήσις | allgemeines A., convocatio populi universi ad defendendam rempublicam: τὸ παράγγελμα καθ' ὅλων |-B) übertr., concret (Die aufgebotene Mannichaft feibft) evocati: of avanlyrot | - 11) (die Befanntmachung Berlobter) promulgatio de l'aturis despousatorum nuptiis: ή αναγόρευσις των γαμών μελλόντων.

aufgebracht, irritatus, iratus, incensus: χαλεπαίνων

δογιζόμενος άγανακτών.

aufgedunfen, tumidus: zwoog | a. fein, tumeo 2 [mui]: χαυνοῦν ἐκτυφοῦν.

aufgehen, I) n. A) (in bie Höhe gehen) 1) eig., surgo³ [surre i, surrectum]; toltor³ [sublâtus]: ἀναφέθεοθαι αίφεσθαι - in Flammen (Haud) α, deflogro!; conflagro!: καταφλέγεσθαι έμπρήθε σθαι | - bom Brottelge (f. b. gabren), fermen or1: ζημούσθαι | von Pflanzen (heranwachsen) enascor' [natus]; erumpo l'rupi, ruptum |: βλαστάνειν αναβλαστάνειν | bon Bestirnen (sichtbar merben) orior4 [ortus]; exorior4; emergo3 [rsi, rsum]: ανατέλλειν. Επιτέλλειν. ανίσγειν.

2) figuri., jest geht mir ein Licht auf, intelligo3 [lexi, lectum] :; percipio 3 [cepi, ceptum] jam rem : vvv

συνίημι το πράγμα.

B) (fid) öffnen) apěrio [rŭi, rtum] me; aperior [rtus]; patelio [factus, ičri]: ἀνοίγεσθαι | (v. Eise) liquesco3 [cui]: τήμεσθαι άνιέναι | (b. einem Gefchwüre) rumpor3 [roptus]: δήγνυσθαι διαδόή-γνυσθαι (v. einer Raht) dissuor3 [sûtus]; dissolvor2 [solutus]: διαλύεσθαι αναλύεσθαι | (b. einem Berbande) solvor3 [solutus]; exsolvor3: dialieσθαι· δήγνυσθαι | (v. einer Bunde) recrûdescos [ere]: δήγνυσθαι άναδδήγνυσθαι.

2) figurt., jest geben mir bie Augen auf, jam scio", quid rei sit; iam assecutus rem mibi videor: νῦν

συνίημι το πράγμα.

C) (perbraucht merben) consumor3 [mptus u. mtus]; absûmor3: δαπανασθαι άναλίσκεσθαι κατανα-Moneodat | für Roften a., abeo* [ivi n. ii, itum] in sumptus: δαπανᾶσθαι -, άναλίσκεσθαι είς τὰ τέλη | α. lassen, impendo³ [ndi, nsum]: δαπανᾶν avalioner | viel Gelb a. laffen, profundo3 [fudi, fûsum] pecuniam : δαψιλεύεσθαι.

D) (beim Rechnen, nichte übrig laffen) facio3 [feci, factum] nibil reliqui: ἀπαφτίζεσθαι | 3 von 3 geht auf, tria de tribus reducta nihit reliqui faciunt: τρία ἀπὸ τρίων ἀπαρτίζεται | es geht nicht auf,

quid reliqui est: ovn ἀπαστίζεται.

H) r., fich a. (die Füße wund gehen), atteros [trîvi, trîtum] plantam od. plantas; ulcero1 plantas eundo: λυμαίνεσθαι -, υποτοίβεσθαι τους πόδας πορευόμενον.

III) s., bas A , f. Aufgang.

aufgeheifert, hilaris, laetus; alacer animo; exhilaratus: ilagós pardoos.

aufgeffart, ernditus; doctus; excultus; sapiens; intelligens: Try cor [ovad, or] naidelag nenaidevpévos | a. Zeiten, tempora erudita; aetas exculta: η γενεά πεπαιδευμένη.

Anifgeld, 1) (Agio collybus: o nollubos à natalλαγή· επικαταλλαγή | - II) f. b. a. Angeld, f. b

Wort.

promptus ad qd: πρόθυμος ε, πρόχειρος πρός τι ob. c. infin. | a. fein zu eho , sum alacer etc.: προθύμως έχειν πρός τι' οίον είναι c. infin. | nicht a. fein, abhorreo2 =, alienus sum a qua re: overeοαίνειν τι.

aufgeräumt, I) (in Ordnung gebracht, f. aufräumen) -II) (aufgeheitert, heiter) bilaris; festîvus; alacer [cris, e]; laetus: φαιδρός· εύδυμος [ον]· Ωαρός nicht a fein, stomachor1; sum tristis, : morosus:

δύςκολον είναι.

Aufgeraumtheit, bilaritas; alacritas: n evdvula. ελαρότης.

aufgewedt, alacer [cris, cre]; vegetus; sollers: πρόθυμος εύθυμος [ον].

Aufgewedtheit, sollertia :; festivitas ingenii: n evθυμία προθυμία.

aufgießen, alfundos [fudi, fusum]; superfundos: έπιχείν =, έγχείν τί τινι | Del a., instillo1 oleum; έπιχείν =, στάζειν =, καταστάζειν έλαιον.

aufglimmen, ignescos: έκφλέγεσθαι άναζωπυoriobat.

aufgraben, fodio3 [fodi, fossum]; effodio3: dvoούττειν έξορύττειν άνασκάπτειν.

aufgreifen, comprehendos [adi, usum]; depre-hendos; arripios [ripii, reptum]; intercipios [cepi, ceptum]: συλλαμβάνειν άναρπάζειν [figurt., bas erfte befte Wort a., occupo! proximum quadque verbum: ἀναρπάζειν τὸ ὁῆμα ἐντυχόν, = τυχόν | - s., das A., comprehensio: ή σύλληψις.

anfgürten, I) (in die höhe gürten) succingo³ [nxi, netum]; ἀναζωννύναι ΄ ὑποζωννύναι | hoch aufgegürtet. alte einetus: ἀναζωννυμένος [— Π) (108= gürten) discingos; recingos: αποζωννύναι· λύειν. λύεσθαι.

Aufguß, I) (bas Aufgiegen) suffusio: το έπιχείν. eyxeiv | - II) (bas Aufgegoffene) infasum; dilatum: το απόβοεγμα. ἔγχυμα.

aufhaben, I) (auf bem Robfe haben) gero3 [gessi, gestum] qd capite: περιτεθείσθαι· φέρειν τι περί την κεφαλήν. έχειν τι έπὶ τῆ κεφαλή | etw. (einen But 20.) a., sum capite operto: Exer nilov ent th κεφαλή · πιλοφοφείν | nichte a., sum capite aperto: μή περιτεθείσθαι | - II) (gu thun haben) habeo2 quod agam; sum occupatus; έπιτετάχθαι | - III) impers., es hat etw. auf fich, refert (interest) qd: διαφέρει | es hat nichts auf sich, nihil interest: ούδεν διαφέρει.

aufhaden, die Erbe, pastinol solam: avagnalevein -, άνασκάπτειν τι | das Eis α., perfringo3 [frêgi, fractam] glaciem (dolabrâ): καταφόηγνύναι τον πάγον.

aufhangen, I) (in bie Sohe hangen) suspendo's [ndi, nsum]: ἀνακοεμαννύναι -, κατακοεμαννύναι τι έκ τινος | jmdn a., affigo 3 [xi, etum] qm patibulo: άνασχινδυλεύειν s, άνασκολοπίζειν τινά | aufgehan= gen werden ob. fich aufhangen, finio vitam suspendio: άνασχινδυλεύεσθαι άνασκολοπίζεσθαι άπayzerdat | es dahin bringen, daß fich imd aufhängt, adigo3 [êgi, actum] qm ad suspendium od. laqueum: προάγειν =, βιάζεσθαί τινα είς το ἀπάγχεσθαι | -II) jindm etw. a (aufbringen), obtrudo3 [si, sum] qd cui: ἀναγκάζειν τινά δέχεοθαί τι | - III) s., baθ A. suspendium: h avaothers h avyorn (bas Sich-1

aufhaufen, I) a. cumulo¹; acervo¹; coacervo¹: concervo1 frumentum: θησαυρίζειν τον σίτον | -II r., fich a , cumulor1; augeora [auctus]; cresco3 [crêvi, crêtum]: έπισωρεύεσθαι· άθροίζεσθαι.

Anfhaufung, accumulatio: ò à Pooisuos : tò énisu-

οεύειν. τὸ άθροίζειν.

aufhalten, I) a. A) (hemmen) moror1; remoror1; tardo¹; retardo¹; teneo² [núi, ntum]; cohibeo²; κατέχειν· εἴογειν· ἀνακόπτειν.

B) (offen hinhalten, z. B. die Sand, v. einem Bett: ler) praebeo cavam manum: ὑπέχειν ε, ὁρέγειν

την χείοα.

II) r. fich a., A) (vertveilen an einem Orte) moror1; commoror1; versor1; teneo2 [nui, ntum] me; vîvo3 [vixi, victum]; habito1; frequento1 locum; διαιτάσθαι . ποιείσθαί που την δίαιταν . διάγειν . διατρίβειν επιδημείν ενδημείν | fich zu Saufe mußig a., sedeo 2 [sedi, sessum] deses [sidis] domi: οίποι σχολήν άγειν, = σχολάζειν, = άργείν | bei einer Sache fich a., moror' =; commoror' =; haerreo' [haesi, haesum] circa qd: διατρίβειν περί τι' ένdiatolkeir tivi | fich zu lange bei etw. a., longus sum in qua re: μακρολογείν περί τινος | um mid nicht lange aufzuh., ne multis morer; ne longum fiat: Eva μή μακρολογήσω. Ένα παύσωμαι μακρολογών

B) fld über imon ob. etw. a. (f. b. a. tabein), per-stringo³ [axi, ctum] =; repréhendo⁴ [di, sum] =; carpo⁵ [psi, ptum] =; vellico¹ qm ob. qd: μέμφεσθαί τινι. καταμέμφεσθαί τι κατηγορείν τινος.

Aufhaltung, mora; retardatio: ή μέλλησις το διαιτασθαι etc. (f. bie Berba bes bor. Artifeie).

aufhauen, I) (aubeinander hauen) dissecot [cui, ctum]: έννοπτειν s, κατασχίζειν τι | — II) (Imb füchtig fologen) ferio s; caedo s [cecidi, caesum]: παίειν καταπαίειν.

aussel, I) (in die Höhe heben) tollo sastuli, sublatum]; attollo sastuli, allatum]; sublevo : αίσειν -, αναίσειν -, ανοσθούν -, ανιστάναι τι | die Mugen a., tollo3 oculos: άναβάλλειν τους όφθαλnovs | bie Banbe jum himmel a., tendo's [tetendi, tentum u. tensum] manus supinas ob, supplices ad coelum: avateiveir tag zeigas | - bie hand gegen imb a., intento manus cui od. in qm: Extelveiv τας γείρας πρός τινα | fld) (bas Rleid) a., colligo3 [legi, lectum] vestem: ἀναίρειν την ἐσθήτα.

II) f. b. a. aufbewahren, f. bief. Wort, -III) (ergreifen, gefangen nehmen) capios [cepi,

captum]; intercipios [côpi, ceptum]; compre-hendos [udi, nsum]; deprehendos: συλλαμβάνειν =,

υποτρέχειν ε, υποτέμνεσθαί τινα.

IV) (etw. im Fortgauge unterbrechen) A) (f. b. a. beenbigen, 3. B. die Tafel a.) tollo³ [sustüli, sublâtum] qd (mensam): παύειν ε, διαλύειν τι | cin Lager a., möveo³ [môvi, môtum] castra: ἀναστρατοπεδεύειν· άναζευγνύναι | cine Berfammlung a., dimitto [mîsi, missum] concionem: διαφιέναι -, διαλύειν την έππλησίαν | eine Unterredung a., dirimo3 [emi. emptum] colloquium: διαλύειν =, διαιθείν τον διάλογον.

B) (f. v. a. abfdyaffen, ungüstig erstären) tollo³ [sustüli, sublåtum]; abrogo¹; aboleo² [sevi, litum]; dissolvo³ [solvi, sölütum]; rescindo³

[scidi, scissum]: losiv =, natalosiv =, anvoov =,

άπυρον ποιείν =, άναιρείν τι.

C) mit imbm. a. (ihm bergeihen), condono1 =; concêdo³ [cessi, cessum] qd cui: διαλλάττεσθαι ποός τινα | mit cinander a., indalgeo² [dulsi, dultum] qd mutuo: καταλλάττεσθαι άλλήλοις.

V) (beim Rechnen, 3. B. Bruche a., b. i. mit fleinern Bablen ausbruden) contrabo's [xi, ctum] fracturam numeri; redûco3 [xi, ctum] fractiones ad minimos numeros: έλαττοῦν τον ἀριθμον τετμημένον.

VI) s., das A., (Erheben, 3. B. einer Laft) levatio *, allevatio oneris: ἡ ἄρσις ἐπανάστασις [— Β) figuri., (b. einer Sache, Brahlen) jactatio; venditatio; ή έπίδειξις· άλαζονεία· μεγαληγορία | Aufhebens von etw. machen, jacto! =; vendito! qd: δεινόν ποιείσθαί τι· δεινά ποιείν· δεινολογείσθαί τι | f. aud)

Aufhebung.

Aufhebung, I) (bas Aufheben, 3. B. einer Last) levatio =; allevatio oneris: ἡ ἄρσις· ἐπανάτασις | — II) (Aufbewahrung, f. dief. Wort.) — III) (Ergreifung) comprehensio: ἡ σύλληψις | — IV) (Abfhaffung) sublatio; abolitio: ἡ λύσις διάλυσις κατάλυσις άποχειφοτονία | — V) (A. der Brūdie) contractio fracturae numeri; reductio fractionum ad minimos numeros: ή έλαττωσις του αριθμού τετμημένου.

aufhefteltt, resibulo1; dissibulo1: λύειν την περόνην

aufheften, I) (auf etw. beften) affigo's [xi, xum] =; suffigo3 qd cui: ἀναφφάπτειν τι πρός τι προςράπτειν τί τινι | - II) figürt., (jindin etw. a., f. v. a. aufbinden, glauben machen) impono3 [posui, positum] eui; do¹ [dědi, dátum] verba eui; φενακίζειν

aufheitern, I) a., serêno1; hilaro1; exhilaro1: διαιθρούν · φαιδρύνειν · εύφραίνειν τινά · παρέχειν εύθυμίαν τινί | bas Geficht a., exhilaro vultum; explical frontem: διαγαληνίζειν | das Gemuth a., relaxol animum: φαιδρούν | - II) r., fid) a. (bom Wetter), coelum redditur's [ditum] serenum; coelum disserenascit3 [avit]: ἀπαιθριάζειν διαιθριά-ξειν | (bom Menichen) diffundor3 [fûsus]; facio3 [fêci, factum] me hilarem; διαχείσθαι χαρά · φαιδρούσθαι.

Aufheiterung, bes himmels, serenitas coeli: h al-Pola | A. bes Gemuthe, relaxatio animi; hilaritas: η ευφοσούνη | jur Al., animi causa: ευφοσούνης

ένεκα οδ. χάριν χαριζόμενος τῷ θυμῷ.

aufhelfen, I) n. A) eig. (in die Höhe helfen) levo¹; allevo¹; sublevo¹; tollo³ [sustali, sublatum]; attollo³ [attuli, allatum]; erigo³ [rexi, rectum]; επανοφθούν τινα | — Β) figürt., (behüffld) fein) assum [affüi, adesse] cui; jüvo¹ [jūvi, jūtum]; adjuvo1 qm; consulo3 [lui, ltum] rationibus cjs; opitulor1 cui in qua re: subvenio [veni, ventum] cui: βοηθείν· συναίρειν· ἐπαριείν· συλλαμβάνεν τινί.

II) r., fid)a., excipio3 [cêpi, ceptum] me in pedes: surgo3 [surrexi, surrectum]: ἐπανοφτούοθαι.

aufhellen, I) a. (hell machen) A) eig., (v Fluffigfeiten) deliquo¹; eliquo¹: δινλίζειν ε, λεαίνειν ε, εκκα-Θαίφειν τι | (vom Licht) idféro² [attúli, allàtum, afferre] lucem cui rei; collustro¹ ε; illustro¹ qd: διαφωτίζειν λαμπούνειν | - B) fig. (beutilch machen) illustro1 ; explico1 ; explano1 ; affero3 lucem cui rei; aperio* [rui, rtum] qd: διασαφείν ε, διασαφηviger ti | - II) r., fid) a. (bom Wetter), coelum redditur's [ditum] serenum; coelum disserenascit's | zew diaidoiagew | - B) figurt., (fiar , beutlich [avit] ἀπαιθοιάζειν· διαιθοιάζειν.

Aufhellung, explanatio; illustratio: ή δήλωσις.

σαφήνισις.

aufheisen, I) eig., (ein Wild) excito1 =; agito1 qd (feram): ἀνιστάναι - 11) figuri., jmon a., concito1 =; incito1 qm: avegedizeiv =, egedizeiv =, egogyizeiv =, παροξύνειν τινά.

Aufheger, concitator; stimulator; exstimulator: o

ότούντης παροξυντής.

Aufhehung, concitatio; instigatio: ὁ έρεθισμός.

το άνερεθίζειν το παροξύνειν.

aufhoden, I) a., tollo3 [sustuli, sublatum] qm ob. qd in humeros; succollo1 ;; bajulo1 qm ob. qd; effero3 [extuli, elatum, efferre] qm ob. qd in humeros: νωτίζεσθαι - βαστάζειν τι λαμβάνειν τι ὑποκύψαντα την τύλην | - Η) n., jmbm a., conscendo³ [ndi, nsum] =; subeo⁴ [îvi od. ii, itum] humeros = od. tergum ejs: ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς

ώμους τινός.

aufhoren, I) (nachlaffen etw. ju thun) desinos [sii, situm]; cesso1; absisto3 [stiti]; desisto3; omitto3 [mîsi, missum]: παύεσθαι ε, άποπαύεσθαι ε, καταπαύεσθαι =, καταλήγειν =, άφίστασθαί τινος | - α. au reben, facio [fêci, factum] finem dicendi: παύεσθαι τοῦ λόγου od. λέγοντα α. zu fampfen, recêdo3 [cessi, cessum] ab armis; conquiesco³ [êvi, êtum] ab armis; ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα | α. μι τομήτη, desaevio⁴; παύεσθαι μαινόμενον ἀπομαίνεσθαι α. au bonnern, detonat' [uit]: λήγει του βροντάν.

II) (ein Ende nehmen) desino3 [sii, situm]; habeo 2 finem; abeo 4 [îvi u. ii, itum]; quiesco3 [êvi, êtum]; intermitto [mîsi, missum]: λήγειν καταλήγειν παύεσθαι καταπαύεσθαι. έκλείπειν'

λωφάν τελευτάν.

III) s., bas A., finis [m., felt. f.]; intermissio: ή παύλα άναπαυλα τελευτή | ohne A., sine intermissione; continenter; perpetuo; αναταπαυστώς. άδιαλείπτως.

aufhordien, ausculto1; capto1 sermonem cjs; ararrigo 3 [rexi, rectum] =; erigo 3 aures : ὑπακούειν =, άπροασθαί τινος προςέχειν τον νούν τινι.

aufhüllen, aperio4 [rui, rtum]; retego3 [xi, ctum]; ἀποκαλύπτειν· ἀνακαλύπτειν· ἀναφαίνειν.

aufhüpfen, exsulto1; exsilio* [ilui, ultum]; avaσκιφτάν άγάλλεσθαι.

aufjagen (ein Wild), excito1: ἀνάστατον ποιείν ε, έξανιστάναι =, άνασοβείν τινα.

Auffäufer, coëmptor: o ngonolng.

auffaufen, coëmo3 [êmi, emptum] qd: συνωνείσθαι συμπρίασθαι συναγοράζειν προπωλείν.

auffeimen, germino1; progermino1; pullulo1: άναβλαστάνειν βλαστάνειν.

Auffeimung, germinatio: ή βλάστησις.

aufflaren, I) a. (flar =, heiter maden) A) eig., sereno1; hilaro1; exhilaro1; ανακαθαίσειν φαιδούνειν εύφραίνειν | - B) figuri., (erflaren, beutlich machen) explico1; explano1; illustro1; διασαφείν δια-σαφηνίζειν δηλούν άναφαίνειν | — 2) befond, (beffere , reinere Begriffe beibringen) excolo3 [colui. cultum] =, erudio + qm: παιδεύειν | - II) r., fich a., A) eig., (bont Wetter) serenitas coeli redditur3 [reddita]; coelum disserenascit [avit]: ἀπαιθοιάmerben) diluceo' [xi] ; paleo' [ui]: δηλον είναι.

Aufflärung, explanatio; eruditio; intelligentia: τὸ διασαφείν τὸ δηλούν etc. (f. die Berba des dor. Art.) · ή παίδευσις · παιδεία | - A. berbreiten, propâgo latius eruditionem: διασπείοειν παίδευσιν.

auffleben, agglutino 1 qd eui rei: προςπολλάν τι TOOG TL.

aufflimmen, enîtor3 [nîsus u. nixus]: αναζοιχάσθαι είς τι.

aufflopfen, aperio* [rui, rtum] qd pulsando; frango3 [fregi, fractum] qd: καταγνύναι κατακόπτειν. συγκόπτειν.

auffnaden, perfringo3 [fregi, fractum] qd dentibus:

καταγνύναι.

auffnöpfen, dilorîco vestem; libero vestem fibulis:

λύειν =, χαλάν τι.

auffnupfen, I) (aufhangen) subligo 1: avagtav ti en τινος· έξάπτειν τί τινος | - B) befond., (f. b. a. aufhangen, hangen, einen Berbrecher 2c.) suspendo3 [ndi, nsum] qm; affigu³ [xi, xum] qm patibulo: ἀνασχινδυλεύειν =, ἀνασιολοπίζειν τινά | — II) (lodinupfen) solvo3 [lvi, lutum]; resolvo3: λύειν. χαλάν =, άναχαλάν τι.

auffochen, 1) a. (von Reuem fochen) recoques [coxi, coetum] qd: ὁπτᾶν πάλιν ἔψειν τι πάλιν ἀνεφεῖν | — Π) n. (todiend in die δόβε fleigen) effervesco³ [rbui od. rvi]; bullio⁴; bullo¹: ἀναζεῖν ἀναβράζειν ἐκβράζεοθαι | a. lassen, fervesacio³

[fêci, factum] qd: ¿είν.

auffommen, I) (in bie Sohe fommen) A) eig., surgo3 [rrexi, rrectum]; crigo³ [rexi, rectum] me: ἀνίστασθαι | aus chu. a., emergo³ [rsi, rsum] ex quo loco: ἀναδύεσθαι ἔν τινος | - (b. Pflangen, empormachien) provenio* [veni, ventum]: αὐξάνεσθαι. άναφυναι βλαστάνειν.

B) figürl., 1) aus einer Krantheit a. (f. b. a. genesen) convalesco³ [valüi] =; recreor ex morbo: palzeuv

αναλαμβάνειν έαυτόν.

2) (in gute Umfande, zu Anschen, Bermögen fomsmen) cresco³ [crévi, crétum]; amplifico¹ ; extollo³ [extuli, elâtum] fortunam meam: αὐξάνεσθαι | gegen imb nicht a., nicht a. fönnen, vincor³ [victus] =, superor¹ a quo; coactus sum cedere cui: είναι ήττω τινός | imb nicht a. lassen, opprimo³ [pressi, pressum] s, deprimo qm; deprimo fortunam cjs: κατέχειν τινά είναι έμποδών τινι αὐξανομένω.

II) (gewöhnlich merben) venio [veni, ventum] =, abeo fivi ob. ii, itum] in consuctudinem ob. in morem; recipior³ [ceptus] more od. usû; pro-venio⁴; existo³ [stiti]: ἐπικρατεῖν· ἐκνικᾶν· ἐπι-

πολαζειν.

III) s., bas M. A) (bas Bachfen, Gebeihen) progressus [ûs]; successus [ûs]; proventus [ûs]: ή βλάστησις αυξησις | - B) (Genefung) salus [ûtis]: η ἀνάληψις σωτηρία | man zweifelf an |mbs A., dubitatur de cjs sanitate restituenda; desperatur de cjs salute: οὐ δοκεῖ σωθήσεσθαι | — C) (das Bewöhnlichwerben) burch die Berba venice in consaetadiaem etc.: ἐπικρατείν etc.

auffragen, (burd Rragen öffnen) aperio [rui, rtum] s, rescindo 3 [seidi, seissum] qd radendo ob. scabendo: avagiero ti | eine Wunde a., refrico [cui câtum] vulnus [eris. n.]: ἀναξαίνειν Ελκος άφελкой | bie haut a., exulcerol cutem: agelnouv |

τον χρώτα.

auffundigen, renuncio1 qd cui; repete3 [ivi u. ii, itum) qd u quo: άπειπείν -, άπαγορεύειν τί τινι.

aufladen, cachinnor1; tollo3 [susmili, sublatum] cachinnum: ἀνακαγχάζειν ἐκγελῶν | - s., bað શ., cachinnatio; cachinnus: ὁ παγχασμός τὸ ἀνα-

καγχάζειν το έκγελαν.

aufladen, impôno3 [pŏsŭi, pŏsĭtum] qd cui: onero1 2; gravo1 qm quâ re: ἀνατίθεσθαι | etw auf einen Bagen laden, conjicio 3 [jeci. jectum 4d în plau-strum: ἐπιτιθέναι -, ἐπιβάλλειν -, ἐπισάττειν -, άναβαστάζειντι είς τι | jmom eine Laft a , injungos [axi, actum] onus cui: enimogrifeiv ti tivi | fich ben hağ imde a., convertos [ti, sum] in me odium ejs: συνάγειν έαυτώ μίσος.

Auflage, I) (das Auflegen einer Strafe) irrogatio muliue: ή ἐπιβολή | — II) (Abgabe) tribûtum; vectigal [alis, n.]: ὁ φόρος · δασμός · ή ἐπιβολή | -III) (Abdrud eines Buches) editio; exemplaria typis

exscripta: n Endogic.

auflaffen, 1) (offen fteben laffen) non claudo" [si, sum] qd (portas ob. fores): ἐαν ανεωγμένην την Digav | - II) (auffiehen laffen) sino3 [sivi, situm] =; patior3 [passus] qm surgere od. resurgere: έαν τινα αναστήναι.

Auflauerer, f. Auflaurer.

auflauern, speculor1 =; aucupor1 =; capto1 qd; insidior cui: ενεδρεύειν τινά εφεδρεύειν ε, έπιβουλεύειν ε, έφορμείν τινι λοχάν τινα.

Auflauf, (v. Menichen) concursatio; concursus [us]; tumultus [ûs]: ὁ ὅχλος τὸ πλήθος ὁ θόρυβος η στάσις | - einen A. machen, facio3 [feei, factum] concursum; conflot tumultum; tumultuor1: not-

είσθαι θύουβον. θοουβείν. στασιάζειν.

auflaufen, 1) n. A) (aufschwellen) tumesco3 [ui]; intumesco3: ἀνοιδαίνειν ογκούσθαι ἀναφλε-γμαίνειν κονδυλούσθαι | — B) (fich mehren, δ. B. Schulden) cresco3 [crêvi, crêtum]: αύξεσθαι αύξάνεσθαι έπαυξάνεσθαι | - II) a., sich die Füße a. (b. i. wund gehen), ulcero1 plantas eundo; attero3 [trivi, tritum] plantam ob. plantas: ὑποτοίβεσθαι τους πόδας τρέχοντα | - III) s., das A., A) (Auffchwellen) tumor: ὁ όγκος τὸ οἴδημα -B) (Mnmache) incrementum; auctus [ûs]: η έπαυξησις έπαυξη.

Auflaurer, speculator; insidiator: ο κατάσκοπος:

ξπίσκοπος.

aufleben, revivesco3 ob. revivisco3 [vixi]; redeo4 [îvi u. ii, itum] ad vitam; colligo3 [legi, lectum] me; recipio3 [cepi, ceptum] animum: ἀναζην άναβιώσκεσθαι - s., bab A., reditus [ûs] in vitam: ή ἀναβίωσις.

aufleden, delingo3: αναλείχειν =, απολάπτειν τι.

auflegen, I) (auf etw. legen) A) eig., impones [posui, positum] qd cvi: ἐπιτιθέναι τι ἐμβάλλειν =, ἐπιβάλλειν τί τινι | - r., fich a., incumbo3 [cubui, cubitum] cui rei ob. in qd: ἐπερείδεσθαι· ἀνερείδεσθαί τινι | fich mit bem Ellenbogen a., innttor3 [nîsus u. nixus] in cubitum: έπερείδεσθαι τη when I

B) figuri., (zu etw. berpflichten) imponos; injungos [nxi, nctum]; irrogo1; impero1: έπιτιθέναι 5, τάττειν τί τινι | einen Eib a., defero3 [detuli, delâtum, deferre] jusjarandum cui: ἐπιτιθέναι τινὶ

II) ein Bud a. (b. i. bruden laffen), euro! librum exscribendum typis; edo3 [didi, ditum] librum:

έπδιδόναι βιβλίον.

III) s., bas A., burch bie obigen Berba.

auflehnen, D eig. (sich auf ein, lehnen) incumbos [cubui, cubitum] cui rei od. in qd; innstor [assus u. nixus] quā re; ἀπερείδεσθαι , ἐπισκήπτεσθαι , σκήπτεσθαί τινι | — 11) figürl, fid) gegen jmd a., re-sisto³ [stiti, stitum] σαί; resurgo³ [rrexi, rrectum] contra qm; detrecto imperium cjs: ἐπαναστῆναι =, στασιάζειν πρός τινα κατανίστασθαί τινος.

αuffefen, lego³ [xi, ctum]; colligo³: ἀναλέγειν -, συλλέγειν τι | — s., bað A., lectio: ἡ συλλογή.

aufliegen, 1) a., auf etw., incubo [ui, itum] cui rei; innîtor³ [vîsus u. nixus] quâ re; sum impositus cui rei: ἐπικεῖσθαι -, ἐπανακεῖσθαί τινι | — II) r., fich a. (fich mund liegen), exulcero's, attero3 [trîvi, trîtum] cutem diu cubando: παρατρίβεσθαι κείμενον.

auflodern, (loder machen, bie Erbe, ben Ader ic.) effodio3 [di, ossum] qd (terram); mollio4 agrum:

χαυνούν την γην.

auflobern, (eig. u. figuri.), ardesco3 [arsi]; exardesco3: αναπέμπειν την φλόγα· φλέγεσθαι· αναφλέγεσθαι | - bon Sag a., conflagro i invidia: φλέγεσθαι τῷ μίσει | die auflodernde Kriegsfadel, oriens belli incendium: ὁ πόλεμος ἀναλάμπων.

auflofen, 1) (Bufammengebundenes losmachen, auf= machen) A) eig., solvo3 [lvi. lutom]; dissolvo3; resolvo3: expedio4: λύειν =, διαλύειν =, καταλύειν =, χαλάν τι.

B) übertr., 1) (f. v. a. trennen) dissolvo3; dirimo3 [êmi, emptum]: καταλύειν διαλύειν ! ein Beer a., dimitto3 [mîsi, ssum] exercitum: διαλύειν στρατόν ber Staat loft fich auf, respublica dilabitur3 [lapsus]:

ή πολιτεία καταλύεται. 2) (f. b. a. beantworten) solvo3; enôdo1: ἀναλύειν τι ποιείν τι φανερόν ob. καταφανές | bers fangliche Fragen a., explico 1 [ui, itum] s; discutio3 [ssi, ssum] captiones: διαλύειν τα σοφίσματα.

3) (f. b. a. befeitigen, entfernen, J. B. einen Bweifel) tollo3 [sustuli. sublatum] dubitationem: διαλύειν

τι (την άμφισβήτησιν).

11) (Bufammengesettes in seine Theile zerlegen) solvo3; dilŭo3 [ŭi, ûtum]; liquo1: διακρίνειν -,

διϊέναι =, συντήμειν =, διατήμειν τι.

III) r., fid α., dissolver3; dilŭor3: διαλύεσθαι. διατήπεσθαι | - aufgelöst werden (s. b. a. sterben), solvor* (mit n. ohne morts); evolo' vinculis corporis: διαλύεσθαι τὸ σώμα | - fich in choas a. (b. i. bermanbeln, 3. B. in Trauer aufgeloft werben) conficior3 [fectus] moerore: διαλύεσθαι ε, τήμεσθαι τῷ πένθει | in Thranen aufgelöft fein, in laerimas effûsus sum: τήκεσθαι δακουδόσουντα | in Bonne, laetus sum omnibus laetitiis: διακεχύσθαι τεοπό-

Auflösung, solutio; dissolutio; explicatio; enodatio: ή λύσις. διάλυσις. διάκρισις. δίεσις. σύντηξις.

aufmachen, 1) a. (öffnen) aperio4 [ui, pertum]: άνοίγειν =, παρανοίγειν =, παροίγειν =, λύειν =, χαλάν τι | cine Thur a., resero l fores: άνοίγειν = χαλάν την θύραν | ein Bud) a., evolvo3 [vi, volueinen Brief a., aperio⁴ z., solvo³ epistolam: λύειν επιστολήν | — 11) r., fich a. (f. b. a. aufbrechen), surgo³ [rrexi, rrectum]; committo³ [mîsi, missum] me in viam: έξανίστασθαι· όρμαν· πορεύεσθαι.

aufmalen (ein Bitb auffrischen), renovol picturam: άναζωγραφείν τι.

aufmarichiren, incêdo3 [essi, essum]; procêdo3: παρελαύνειν χωρείν παρατεταγμένους | bie Sol-baten in Schlachtordnung a. lassen, educo [xí, etum] milites in aciem; instruo [xi, ctum] aciem: παρατάττειν =, συντάττειν =, προάγειν παρατεταγμένους τούς στρατιώτας | aufmarfchirt fein, consisto3 [stiti] in acie: παρατεταγμένους είναι ob. στήναι.

aufmerten, I) a. (aufzeichnen), noto ; annoto : ὑπογράφεσθαί τι γράφεσθαί τι μνημόσυνον ποιείσθαι υπομνήματα | - II) n. (Achtung geben), attendo3 [di, tum] =, adverto3[ti, sum] animum; assum animo; intendos ad qd: έχειν ε, ποοςέχειν ε, επέχειν τον νούν 60. την διάνοιαν έπί τινι: ύπακούειν τινι | - aufgemerft! od.: merft auf! attendite; erigite mentes auresque: προςέχετε τὸν νοῦν.

aufmertfam, attentus; intentus; erectus: moogeπτικός· προςέχων τον νούν· ορθός | - a. machen, facio3 [fêci, factum] qm attentum: επιστρέφειν τινά | jmb auf fich a. machen, converto3 [ti, sum] qm in me: ἐπιστρέφειν τινὰ προς ἐαυτόν - Adv., attente; intente: προςεκτικώς ἐπιμελώς σπου-δαίως | etw. a. berfolgen, sequor³ [cûtus] qd animo: διώκειν τι προςεκτικώς, = έπιμελώς.

Aufmerkamkeit, attentio animi; intentio; attentus animus; diligentia; studium; animadversio; observatio cjs rei: ή πρόςεξις του νου. επιστροφή. προςοχή. θεραπεία. έπιμέλεια | feine A. auf etw. richten, attendo3 [di, tum] animum ad qd: προςέχειν τινί (τον νούν). άφιστάναι την γνώμην κατά τι ὑπακούειν τινός συνακολουθείν τινι.

Aufmunterer, hortator; adhortator; impulsor; o acoanshevorns.

aufmuntern, I) eig. (aufweden) excito 1 qm exsomno; expergefacio3 [fêci, factum] qm; έγείρειν επεγεί-QELV

II) figuri. A) (f. b. a. aufrichten, erheitern, 3. B. einen Betrübten) excito1 =; solor1 =; consolor1 qm; afferos [attuli, allatum, afferre] solatium cui: ev-

φραίνειν τινά οδ. την ψυχήν τινος.

B) (f. b. a. anregen, antreiben) hortor1; adhortor1; excito¹; incito¹: impello³ [púli, pulsum]; in-flammo¹; stimŭlo¹; incendo³ [di, sum]: παρακελεύεσθαί τινι u. mit bem infin. επικελεύειν τινι παροξύνειν παροφιάν προτρέπειν τινά έπί τι | fich κελεύεσθαι =, παροξύνειν άλληλους | jmb zum Ler= neu a., excio. [fvi ob. ii, ftum] qm ad cupiditatem discendi: παραπελεύεσθαί τινα μανθάνειν | jmb zum Lefen, zum Schreiben a., excito! qm ad studium scribendi, = legendi: παραπελεύεσθαί τινα γράφειν, - αναγιγνώσκειν | jmd zur Tugend a., exhortor qm ad studium virtutis: παροξύνειν ε, παροφμαν τινα έπὶ την άρετην.

Aufmunterung, hortatio ; adhortatio ; impulsus [ûs] ; stimulatio: ή παρακέλευσις. έπικέλευσις, παρόρμησις · προτροπή | ber Al. nicht bedürfen, non egeo2 [iii] hortatione: un deiodai the napanelevoews.

tum | librum: ανελίττειν :, αναπτύσσειν βιβλίον | Aufmunterungemittel, stimulus; hortamentum: το όρμητηριον.

> aufnahen (auf eim. nahen, annahen) assuo [ui, utum]: προςράπτειν ε, επιρράπτειν τί τινι.

> aufnagen, aperio' [rui, rtum] qd rodendo: διατραγείν.

> Aufnahme, 1) allg. (Empfang ind Haus) receptus [as]; hospitium; aditus [as]: ή ἐποδοχή | A. an Kindesflatt, adoptio: ἡ εἰςποίησις: ποίησις | - A. in Kollegium, cooptatio: ἡ προςαίσεσις | - A. b. Geld, mutuatio; versura: ὁ δανεισμός· τὸ δανείζεσθαι |bei imbm A. finben, accipior3 [ceptus] hospitio cis: ξενίζεσθαι ὑπό τινος | gute (fchlechte) A. finden, excipior benigne (male): τυγχάνειν υποδοχής καλής

> II) befond. (Junahme, Beltung) incrementum; auctus [ûs]: ανξησις έπανξησις | in Al. scin, floreo2; vigeo²: τιμασθαι =, θεραπεύεσθαι ύπο πολλών | nicht in A. sein, jaceo²; frigeo²: μη τιμασθαι μη θεραπεύεσθαι | in A. fommen (s. b. a. beliebt =, be= faunt werben), probor1; commendor1: agéonein tois πολλοίς πολλούς λαμβάνειν τούς επιθυμητάς - ([. b. a. auffommen), venio* [veni, ventum] s, abeo* [îvi u. ii, iium] s, indûcor3 [ctus] in consuctudinem: ἐπικρατεῖν ἐπιπολάζειν.

aufnehmen, I) (in bie Sohe nehmen) tollo' [sustuli, sublatum]: ἀναίρειν s, ἀναλαμβάνειν τι· λαμβάνειν

τι άραμενον.

11) (fdrifflid bemerfen) consigno1 qd literis : avaγράφειν τι | ein Brotocoll über etw. a., perscribos [psi, ptum] qd; s ordinem cjs rei: άναγράφειν τι (τα υπομνήματα).

III) (ausmeffen, bermeffen, entwerfen) describo 1 [psi, ptum] =; dimetior [mensus] =; designo1 =; delineo1 qd; ὑπογοάφειν διαγράφειν τι.

IV) (borgen, 3. B. Geld a.) sumos [sumpsi, sumptum] mutuam pecuniam; facio3 [feci, factum] ver-

suram : άναιφείσθαι άργυρια· δανείζεσθαι. V) (wohin nehmen, au fid) nehmen) recipio3 [cêpi, ceptum] *, excipio3 *, accipio3 qm hospitio: êxôéreodat vnodezeadat dezeadat gevigein einen Dieb bei fich heimlich a., acculto furem apud me: κούπτειν, ε αποκούπτειν κλέπτην παρ έαντώ | jmb ale Bürger a., ascisco3 [îvi, îtum] qm in civitatem; = qm civem; s qm in numerum civium: δέχεσθαί τινα είς την πόλιν | imb in eine Familie a., assûmo3 [sumpsi, sumptum] in familiam: δέχεσθαί τινα είς το γένος jmb unter bie Zahl seiner Freunde a., recipio 3 [cepi, ceptum] qm in amicitiam: δέχεσθαί τινα είς φι-May | jmb in ein Kollegium a., coopto' qm in collegium, s in ordinem: έγποίνειν, ε είςγράφειν, επροςγράφειν τινα είς αίζεσιν τινά, = είς συνέδριον τι.

VI) (etw. irg. wie betrachten, auslegen, empfins-ben ic.) accipio [cepi, ceptum]; excipio interpretor': wegew mit einem Adv. - etw. gut (ubel) a., accipio3 qd in bonam (in målam) partem: ἀγαπᾶν τι - φέρειν χαλεπώς. δυςχεραίνειν τι άχθεσθαί τινι | etw. als Schimpf a., accipio a qd in contume-liam: τιθέναι τι της υπερηφανίας | etw. beifallig s, mit Beifall a., accipio3 qd cum assensu: δέχεσθαί τι ομολογούντα · ομολογείν τινι eth. | ander8 a. (al8 es gemeint ist) accipios qd in aliam partem ac di-ctum est: άλλως od. άλλη υπολαμβάνειν τι η ή τις מע זבין.

VII) es mit imbm a. (b. i. fich mit imb meffen, imb gemachfen fein) descendo3 [di, sum] in certamen cum quo; par sum cui; non cedo3 [cessi, cessum]

cui; non inferior sum quo; υπομένειν =, δέχεσθαί [

τινα διακινδυνεύειν πρός τινα.

VIII) s., das A. eines Riffes, descriptio; designatio: ή διαγραφή | - Für Die übrigen Bebeutungen f. Aufnahme.

aufnöthigen, obtrûdo3 [si, sam] qd cui: καταναγκά-

Esiv tiva mit bem infin.

aufopfern, 1) (bem Unterganges, bem Tobe preis geben) perdo3 [iddi, ditum]; do [dedi, datum] ob. dedo3 [dedidi, ditum] qm morti: κατασφάττειν = διαφθείσειν τινά | - r., fich für imd od etw. a., pro fundo3 [fudi, fusum] vitam pro quo ed. pro qua

re: καθιερεύειν έαυτον ύπέρ τινος.

11) (env. freiwillig hingeben) concedos [cessi, cessum]; permitto³ [misi, missum]; condôno¹; impendo³ [di, sum] s, devoveo² [vôvi, vôtum] qd cui: προίδεσθαι s, προδιδόναι s, χαρίζεσθαι τίτινι | ctw. an feinen Nechten a., decêdo³ [cessi, cessions] sum] paullulum de jure suo: προίεσθαί τι τών έαυτου δικαίων.

III) s., bas A., bie Aufopferung, A) (Opferung. Todtung) caedes [is, f.]: ή σφαγή · διαφθορά B) (Berluft, Singabe) damnum ;- jaetura ; detrimentum; devotio vitae ob. sanguinis: ή αναβολή οδ

burch bie Berba.

aufpaden, I) a. A) (f. b. a. aufladen) imponos [posui, positum] sarcinas cui: έπιτιθέναι =, έπιβάλ-Leiv ti tivi | - B) (eingepadte Cachen öffnen, ber= ausnehmen, J. B. Baaren) explico | qd (merces); expedio qd involucris: Lusto tt | - 11) n. (seine Cachen zusammenpacten) colligo [legi, lectum] sarcinas, vasa: συσκευάζεσθαι άνασκευάζεσθαι τά έαυτου σκευάρια.

aufpaffen, 1) (aufmerfen) attendo3 [di, tum]; adverto3 [ti, sum] animum; assum animo; intendo3 ad qd: προςέχειν s, επέχειν τον νούν | - 11) bef., im übeln Sinne (f. b. a. auftauern), insidior cui; facio [feci, factum] insidias cui; pono [posui, positum] insidias contra qm: ἐπιβουλεύειν =, έφοφ-

μείν τινι.

aufpflanzen, uneig., d. B. Die Fahne a., propono's [posui, positum] =; infigo3 [xi, xum] =, extollo3 si-gnum: ἀνιστάναι ἀνίστασθαί τι | (Geschülz a., dispono3 [posui, situm] tormenta: ἀνίστασθαι τὰς μηχανάς.

aufplagen (fich plagend öffnen) dirumpor [raptus]; rumpor3; dissilio4: ἀναβοήγνυσθαι· διαβοήγνυ-

σθαι, καταοχαοπαοβαι.

aufpragen, imprimos [pressi, ssum] qd cui rei; signo 1 qd qud re: ένσημαίνεσθαι τύπον τινί.

aufpreffen, 1) (bon Reuem preffen) premos [pressi, pressum] =, torqueo2 [rsi, rtum] qd denuo: θλί-βειν τι πάλιν | — II) (burch Pressen hervorbringen) imprima3 [pressi, pressum] qd: {vanotvnovv.

Aufpuß, ornâtus [ûs]; cultus [ûs]; ornamenta: o παγγωμισμός, πορίπος, το παγγωμισήα.

aufputen; 1) (fcmuden) orno1; exorno1; como3 [compsi, comptum]: καλλωπίζειν κοσμείν διακοσμείν· σχηματίζειν τι | — II) (wieder faubern) re-purgo¹; emuudo¹: ένκαθαίσειν τι.

aufquellen, I) n. A) (herborquellen) senturio"; emico1 [cui, câtum]: αναβλύζειν αναβλύειν aufquellendes Baffer, scaturigioes, [um, f.]: al ni-. danes | - s., bas Aufquellen bes Baffere, scatebra: η άνάβλυσις | - B) (burd) eindringende Feuchtigfeit

ausgebehnt werben, aufgehen, d. B. Teig) fermentor1; surgo³ [rrexi, rrectum]; inflor¹; recipio³ [cêpi, ceptum] humorem: ὀγκοῦσθαι· ἀνοιδαίνειν | — 11) a. (aufquellen machen) facio [feei, factom], ut qd turgescat3: όγκοῦν τι.

aufraumen, 1) (in Orbnung bringen) disponas [pos sui, situm] =, repônos qd suo loro; redigos [êgi, actum in ordinem: διατάττειν διακοσμείν άνακαθαίσειν του κήπου | auf ben Felbern a . colliges lêgi. lectum fruges ex agris; vacuefacin* fêci, factum agras: oulleyew roug the yis nagrous -11) im übein Sinne (f v. a plündern expilal 23 di-ripio [[τιραί, reptum] qd διαφοφείν τι (χώφαν).

άναιρείν.

aufraffen, I) a., arripio³ [ripūi, reptum¹; rolligo³ [lêgi. leetum]; corrådo³ [si, sum]; ἀναφπάζειν· συναφπάζειν· τι | — II) r., fich a. f. v. a. fchnell auffieben , surgas [rrevi rectum]; resurgo3; levo1 me: ἀνοφμασθαι | von einer Krauf= helt fich a., recolliges [lège lectum] me a valetu-dine: ἀναλαμβάνειν ἐξ ἀσθενείας | – fich geistig aufraffen, colligas me . s animum, s mentem : ovlléγειν -, αναλαμβάνειν έαυτόν αναλαμβάνειν τὸ Taggos.

aufrecht, rectus; erectus; celsus et erectus: oodos. ορθιος | a. fiellen, erigo³ (rexi, rectum): δο-θοῦν τι | a. fichen, rectus assisto³ [stiti]: δοθοῦσθαι | a. erhalten, eig. sustiaco 2 [tinŭi, tenium]; sustento1: όρθοῦν τί | -fid) a. erhalten, sustineo 2 [ni, tentum] me (a lapsu): ဝိဝ့ဗီဝဂ်စ န်ထားဝိစ | - fi= gurl. (f. b. a. in feinem borigen Buffande erhalten), sustineo*; tueor2 [tuitus]; fulcio* [fulsi, fultum]; stabilio : διαφυλάττειν διασώζειν τί | - s., bas A., die Aufrechterhaltung (& B. des Friedens), conservatio; tutela ejs rei (pacis): ή σωστηρία.

aufregen, I) eig. (aufrühren, in Bewegung fegen), agito1; moveo3 [môvi, môtum]; commoveo2; perturbo1: ἀναταράσσειν [- II) figürl, excito1, concito!; incito!: niveiv. avaniveiv. aveqedizeiv | -III) s., das A., die Aufregung, incitatio; concitatio; commotio; animus incitatus: η ανακίνησις το κι-

veiv etc.

Aufregung, f. aufregen no. III.

aufreiben, I) (burch Reiben öffnen), attero3 [trivi, tritum] =; ulcero1 qd: ανατρίβειν παρατρίβειν -II) (megraffen) absûmo3 [sumpsi, sumptum]; consûmo3; cooficio3 [fêci, fectum]; deleo2 [êvi, étum); concîdo3 [cîdi, cîsum]; interficio3 [fêci, fectum]: ἐπιτρίβειν =, ἀποτρίβειν =, ἀποχρήσθαι =, κατατούχειν τινά | den Zeind ganzlid a., caedo3 [cecidi, caesum] hostem ob. copias hostium ad internecionem: διαφθείρειν τους πολεμίους άρδην od. πανωλεθρία | - III) s., bab A., die Aufreibung (ber Reinde) internecio; accidio; exstinctio: ή φθορά. πανωλεθρία.

aufreigen, 1) a. (aus einander reigen) divello3 [velli, vulsam]; scindo3 [scidi, scissum]; discindo3 [scidi, scissum]: ἀναζόηγνύναι · διαζόηγνύναι · ἀνασπάν · apelnour | ben Boden mit bem Bfluge a., proseindo3 [seidi, seissum] terram: αὐλακίζειν =, αὐλακοτο-μεῖν την γῆν | - den Mund a., didûco³ [xi, etum] rietum : galveir | bei ctiv. (vor Staunen) ben Mund a., inhiaus miror! qd: χαίνοντα θαυμάζειν τι I die Mugen bei etw. a., intocor2 [tuitus] qd cum admiratione, stupore quodam, storpentibus oculis: Davuagorra els fleneir ti | eine alte Bunde a. (eig.

n. figuri.), refrico =, exulcero vulnus: ἀναξαίνειν =,|

афедной Еднос.

B) (in der Baufunft, einen Aufriß, Riß von etw. aufzeichnen) designo¹ =, deformo¹ imaginem od. speciem ejs rei lineis; descrîdo³ [psi, ptum] formam ejs rei lineis: ὑπογράφειν =, διαγράφειν τι.

n., (Rige befommen) seindor³ [seissus]; ago³
 fegi, actum] rimas: ἀναζόήγνυσθαι διαζόή-

γνυσθαι.

aufreizen, stimulo¹; excito¹; concito¹; incito¹; inflammo¹; incendo³ [di, sum] qm od. animum ejs
(ad qd): παροξύνειν· παραθήγειν· παρακονάν·
άνερεθίζειν.

aufrichten, I) eig. (in die Höhe richten), A) allgem.
erigo [rexi, rectum]; levo ; allevo !: ἀνορθοῦν ἐπανορθοῦν ἀνιστάναι ὀρθόν | — r., fich a., surgo] [surrexi, surrectum]; assurgo]: ἀνακαθίξεσθαι.

B) bef. (in bie höhe bauen) edûco³ [xi, ctum]; exeĭto¹; statŭo³ [tŭi, tûtum]: ἀνιστάναι κατασκεν-

άζειν ιδούεσθαι.

II) figürl. (f. b. a. Muth einsprechen, trösten), erigo³ [rexi, rectum]; excito¹; consirmo¹; recreo¹: ἐπανοροδοῦν: ἐγείρειν: παραμυθείσθαι τινα | — r., βιά α., erigo³ «, extollo³ «, consolor me: ἐπανοροδοῦσαι: ἐγείρεσθαι ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.

111) s., bas A., die Aufrichtung, A) eig. (3. B. ber Ballen), erectio (tignorum): ἡ ὄφθωσις κατασκετή ἴδουσις | — Β) A. des Gemüthes, confirmatio animi; consolatio; ἡ παραμυθία: παραμυχή ob. burch die Berba.

aufrichtig, sincerus; verus; probus; candidus; genuinus; simplex; integer; incorruptus: άληθινός ἀπίβδηλος [ον] : ἀψευδής [ές] : ἀληθής [ές] : ἀπλοῦς [ῆ, οῦν] : ἀψευδής [ές] : χρηστός | cin a. Freund, amicus sincerus, fidelis, verus, probus: ò φίλος άληθινός, = πιστός | ein a. Menich, homo simplex, = sincerus. = integer: ὁ ανθοωπος απλούς, = άψευδής | ein a. Urtheil, judicium verum, = incorruptum: ή γνώμη =, δόξα άληθής | a. sein, sum sincerus, = verus; loquor3 [cutus ob. quutus] vera : άληθεύειν άληθεύεσθαι | - Adv. sincêre; vere; simpliciter; sine dolo: άληθινώς ακιβδήλως etc. |elliptifd, aufrichtig (f. v. a. im Ernft ? ift es bein Ernft ?) bonâne fide?: ἄληθες; | a. handeln, ago³ [êgí, actum] sincêre, ex animo; sincerâ fide: πράττειν είλικοινώς, = άδόλως | a. befennen, = gestehen, consiteor [fessus] ingenue: ὑμολογείν ἀληθώς, = ellingivag | a. feine Meinung fagen, dico3 [xi, ctum] aperte, quid sentiam: λέγειν άληθώς την έαυτού γνώμην | a. gejagt od. zu fagen, ne mentiar; ut aperte dicam: τάληθη λέγειν.

Aufrichtigfeit, sinceritas; simplicitas; candor animi; integritas: ἡ ἀπλότης ἀλήθεια· χοηστότης.

aufriegelu, redûco³ [xi, ctum] pessulum; resěco¹; aperio⁴ [rŭi, pertum]: ἀναζυγοῦν· χαλᾶν.

Aufriß (Beichnung eines Bebaubes von ber Borberfeite), orthographia: ή ορθογραφία.

all[rihen, scindo³ [scidi, scissum] *, stringo³ [axi, ctum] *, incido³ [cidi, cisum] leviter: καταμύττειν ατασχάζειν στάν.

aufrollen, I) a., A) (in bie Höhe rollen, 3. B. einen Borhang) tollo [sustuli, sublatum] qd (aulaeum): αίζειν επαίζειν τι] — B) (f. b. a. außeinander rol-

len) evolvo³ [vi, lûtum]; revolvo³; explîco¹: ἀνελίττειν τι | — C) (f. v. a. Jusammenrollen) convolvo³ [vi, lûtum]: συνελίττειν τι | auf cttv. a., circumvolvo³ [vi, lûtum] qd cui rei: περιελίττειν τι περί τι | — II) n. (in bie Höhe r.), tollor³ [sublâtus]: αἴρεσθαι.

aufrücken (beförbert werben), ascendo [di, sum] ad altiorem gradum: προάγεσθαι μετάγεσθαι.

aufrühren, I) eig., miseeo³ [cŭi, mixtum ob. mistum]; turbo¹; agito¹; commoveo² [môvi, môtum]; perturbo¹: ἀναταράσσειν ἀναθολοῦν τί [— II) figürl. A) (erregen) concito¹; excito: συνταράσσειν τινά ob. ὁργήν τινος [— Β) (von Neuem erwähnen) renövo¹ memoriam cis rei; repèto³ [vi ob. ĭi, ĭtum] mentionem cis rei: ἀναπινεῖν τ, πινεῖν τι.

Mufrührer, concitator turbae ac tumultus; auctor novorum consiliorum; « seditionis; homo seditiosus: ὁ στασιάζων · νεωτερίζων.

aufrührtrisch, seditiosus; turbulentus; rebellans: στασιωτικός νεωτεροποιός στασιαστικός α.sein, studeo² rebus novis, νεωτερίζειν | α. Meden, voces seditiosae; colloquia seditiosa; sermônes seditiosi: οἱ λόγοι στασιαστικοί | simb (bað Wolf) α. machen, agito qm (plebem) seditionibus; commoveo² [môvi, môtum] qm ad seditionem: ἀνασείειν *, ἀνιστάναι τινά | — Adv., seditiose; turbulenter: στασιαστικός.

anfrütteln, succutio³ [cussi, cussum]: ἀνασείειν ἀνασείειν ἀναπινεῖν | jmd aus bem Schlafe a., excutio³ qm somno; molior⁴ corpora ex somno: ἀναπινεῖν τινα καθεύδοντα οδ. ἐκ τοῦ ὕπνου | — s., bas A., succussio: τὸ ἀνασείειν τὸ ἀπαραίνεῖν. Μυίτικ, appellatio: evocatio: τὸ παραίννελια ἡ

Unfruf, appellatio; evocatio: τὸ παράγγελμα ἡ πρόκλησις.

aufrufen, evoco¹; voco¹; appello¹; excito¹: ἀνακαλεῖν· ἀνακαλεῖσθαι· προκαλεῖσθαι· παραγγέλλειν τινί.

Anfruhr, seditio; môtus [ûs]; tumultus [ûs]; rebellio: ή στάσις ὁ θόρυβος ή ταραχή ή κίνησις | A. erregen, excito¹ =, concito¹; commo eo² [môvi, mô tum] =, facio³ [fēci, factum] seditionem ob. tumultum: στασιώτην είναι αίτιον είναι στάσεως είς στάσιν ξμβάλλειν [aum A. du berleiten suchen, sollicito¹ qm: ἀνασείειν =, ἀνιστάναι τινα | ben A. fiillen, sedo¹ =; comprimo³ [pressi, pressum] =; exstinguo³ [nxi, netum] seditionem: καταπαύειν τὴν στάσιν [cin A. entfieht, bridý wieder aus, nimmt ab, fegt fidh, seditio oritur¹ [ortus, oriri] ob. exardescit³ [arsit, arsum]; = recrudescit³ [důil]; = languescit³ [guit]; = conticescit³ [ticūit]: ή στάσις ξυκαίεται, = εξανθεῖ πάλιν, = μαραίνεται, = ἀποσιωπά.

11) überk., allg. (jede hestige Unruhe), tumultus; vehementior animi concitatio: ἡ ταραχή· σύστασις ἐπανάστασις | Alles in A. sehen, miseeo² [scũi, mixtum ob. mistum] et turbo¹ omnia: ἀναταράσσειν πάντα.

anf[ägen, seco1 [eŭi, ctum] =, disseco1 qd serrâ: διαπρίειν καταπρίειν.

auffassig, = sakia, inimicus; infensus; infestus; ἀντίτυπος [ον]· δύςνους [ονν]· ἀπεχθής [ές] - imbm α. sein, sum inimico animo in ηm: συμφέρεσθαί τινι παλιγκότως· ἀπεχθάνεσθαι πρός τινα | imb gegen sid) α. maden, reddo³ [didi, ditum] ηm infensum mihi: ποιεΐν τινα δύςνουν πρός ἐαυτόν | jimbm a. werben, concipio³ [cêpi, ceptum] odium in qm: γύγνεσθαι δύςνουν πρός τινα. | — Adv. inimice; infeste: ἀντιτύπως· δυςμενώς· ἐχθρῶς.

auffäugen (groß fäugen), nutrios; nutrico1: roe-

geiv.

auffagen, 1) (Gelernies herfagen) rec'ito'; pronunc'io' qd memoriter: ἀποστοματίζειν λέγειν ἀπό στόματος διελθείν | — 11) (auffündigen) renuncio' qd cui: ἀναγορεύειν ἀνειπείν mit folg. μή c. infin.

auffammeln, lego³ [lêgi, lectum]; colligo³: συλλέγειν *, ἀναλέγειν τι | — *-, bað A., collectio: ἡ

συλλογή.

Auffah, I) (was auf etw. gesett wird. Aaselaussah synthesis: ή έπιθήτη | A. von Speisen, missus [as] ή παράθεσις φορά τράπεςα | (vom Haaroussah Kohsschwert) - (in der Bautunst ein Jierrath am Säutenhaudtgesimse) ornsmenta epistyliorum: ή στεφάτη | — II) (etw. Aufgeschriedenes) libellus; commentatio; scriptum; index [icis. m.]: το σύγγραμμα ή μελέτη | einen A. über etw. machen, seribos [psi, ptum) de quâ re: συγγράφειν περίτυνος.

aufschäumen, spumo sursum : άφρίζειν έξα-

φρίζειν.

aufschaubern, inhorresco3 [rui]: avaggirreiv.

aufichauen, I) (in die Höhe schauen) suspicio [spexi, spectum]; tollo [sustuli, sublatum] oculos: ἀνα-βλέπειν | — II) (Achtung geden) attendo [di, tum]; intendo aciem: προςέχειν τον νοῦν | - ausgeschaut! attende! attendite!: πρόςεχε *, προςέχετε τον νοῦν.

aufichenden, agito1; excito2: ανασοβείν ανασκεδά-

ζειν' ἐκδιώκειν' κινείν.

aufschidten, congeros [gessi, gestum] :; facios [fêci, factum] struem ejs rei; accumulo1; extruos [xi,

clum]: σωρεύειν · συννείν = , νείν τι.

allfidieben, I) (burd Schieben öffinen) aperio* [rūi, pertum]; pateľacio* [fêci, factum]: ἀπουινοῦντὰ τι ἀνοίγειν | — II) (ſ. v. a. verſdieben) différo* [distùli, dilâtum, differre]; proféro*; prodûco* [xi, etum]: ἀναβάλλεσθαι ἀναβολὴν ποιεῖοθαί τινος] bon einem Tage zum anbern a., dûco* [xi, etum] diem ex die: ἀναβάλλεσθαι ε, παφέλπειν τι εἰς ἡμέφαν] cinige Tage a., proféro* [töli, lâtum, ferre] aliquot dies: ἀναβάλλεσθαί τι εἰς ὀλίγας ἡμέφας - [príidhw., aufgeſdoben ift nidt aufgehoben, quod differtur, non aufertur: τὸ ἀναβάλλεσθαι καὶ τὸ παύειν οῦ ταὐτόν ἐστιν· τὸ ἀναβάλλεσθαι τοῦ παύειν οῦ ταὐτόν ἐστιν· τὸ ἀναβάλλεσθαι τοῦ παύειν οῦ ταὐτον ἐστιν· τὸ ἀναβάλλεσθαι τοῦ παύειν διαφέρει! — s., bað શ., dilatio: ἡ ἀναβολή· μέλλησις.

auf[chießen, 1) a. (durch Schießen öffnen) sperio* [rŭi, rtum] s, revello³ [velli, vulsum] qd telis immīssis od. ietu: χαλῶν τι βολῆ | — Π) ω. Α) (ſchness in die Höhe wachsen) adolesco³ [sevi, adultum]; excresco³ [crêvi, crêtum]; enascor³ [natus]; promitto³ [misi, missum] me avide: ἀνατοέχειν ἀναβλαστάνειν — Β) (f. b. a ſchness emporficigen) emico¹ [cŭi, câtum]; evölo¹, subvolo¹; feror [latus sum, ferri] in sub-ltme: ἀναφέρεσθαι ἀνάγεσθαι εἰς ΰψος.

Aufschlag, i) (Auftatt in der Musik und Metrik) sublatio soni: ή άφως · άνάποουσις | — II) (was aufgeschlagen wird) am Kleide, limbus; pars vestis replicata: το πράσπεδον · παρύφασμα | — am Gewebe, trama: το ήτριον | — III) (in der Medizin f. d. a. Umschlag) somentum; eataplasma [ätis, n.]: τὸ χλίασμα | — IV) (Erhöhung bes Preises) auctum pretium; incrementum pretii: ἡ ἐπιτίμησις.

aufschlagen, I) a. A) (auswärts schlagen, 3. B. einen Ball) mitto's [misi, missom] qd (pilam) in altum:

άνω κοπτειν τι (σφαζοαν).

B) (jchness in die Höhe richten) die Augen a., tollo³ [sustüli, sublätum] eculos; dispicio³ [spexi, spectum]: ἀναβλέπειν· διελανόαι τους όφθαλμούς | - ein Gelächter a, tollo³ risum (ober stärter eachinnum); estundor³ [süss] in risum; ἀναναγχάζειν· ἐνιγελᾶν.

C) (f. v. a errichten, aufstellen) pono³ [posăi, situm]; colloco¹; statuo³ [tăi, tûtum]: τιθέναι· κατασκενάζειν· ἀναίρειν | - ein Lager a., colloco¹ s, po-

no3 castra: στρατοπεδεύεσθαι.

D) (f. v. a. zurūdīdilagen) ein Bud a., evolvo³ [vi, lūtum] librum: ἀναπτύσσειν· ἀνελίττειν·ἀνειλεῖν βιβίον - eine Stelle in einem Bud)e a., quaero³ [quaesî-vi, sîtum] locum in quo libro: ἀνελίττειν ὁῆσιν τινά.

E) (f. b. a. burch Schlagen befestigen) einem Pferbe hufeisen a., induo's [ui, atum] soleam feream equo;

calceo1 equum: ὑποδείσθαι τὸν ἵππον

F) (f. v. a. burd) Schlagen öffnen, z. B. eine Thür) effringo³ [frêgi, fractum]: ἐνκόπτειν τι (Φύραν) | - Νίητε α., frango³ [frêgi, fractum] nuces: καταγνύναι κάρνα.

11) n. A) (in bie Höhe fahren, 3. B. eine Wagfchale, ein Brett) feror [latus, ferri] sursum; emico1

[cui, câtum]: ανω φέρεσθαι.

B) (heftig auf eiw. fallen, auf eiw. schlagen) impingo³ [pegi, pactum] qd (caput etc.) saxo; illîdo³ [si, sum] qd (caput) saxo: ἐπιφέφεσθαί τινι.

do³ [si, sum] qd (caput) saxo: ἐπιφέφεσθαί τινι.
C) (im Preise steigen) sio³ [sactus, sieri] carior: ἐπιτιμασθαι· συντιμασθαι] - eine Sache schlägt auf, pretium ejs rei exardescit³ [duit]: ἐπιτιματαί τι | . mit scinen Waaren a., augšo² [auxi, auctum] pretium ejs rei (mercium): ἐπιτιμαν τι.

aufschließen, I) a. A) elg., aperio früi, rium]; reclâdos [si, sum]; resecos [cŭi, etum]: ἀνοίγειν· ἀνοιγείναι | — Β) figūrī., retegos [texi, tectum]; explico¹; expandos [dī, passum u. pansum]: ἀναπεταννίναι· ἀποραλύπτειν τι | mbn alle seine Geheinnisea., exprômos [prompsi, promptum] omnia occulta apud qm: ἀναπεταννύναι τινὶ πάντα τὰ ἀπόβοητα ἐαντοῦ | - imbm sein ganges herz a, patesacios [seci, factum] me totum evi: ἀναφαίνειν τινὶ τὸν ἑαντοῦ θυμόν | — II) r., sid a. A) eig. (v. Blumen) pandos [dī, pansum u. passum] me; expandors [passus], evolvors [volâtus]: ἀναπεταννυσθαι | — Β) figūrī. (sid erösinen, sid mitthelien) aperios [rūi, rium] me: ἀναφαίνειν ἐαντόν τινι.

aufschlingen, subnecto³ [xi u. xŭi, xum]: ἀναπλέκειν | — r., sich an Bäumen a., circumvolvo³ [vi, lûtum] me arbocibus: περιελίττεσθαί τινι εἰς νήφος. ausschlisten, incido³ [cidi, cisum]; scindo³ [scidi, scissum]; discindo³ [cidi, cisum]; κατασχάζειν · σχάν ἀνασχίζειν · προσχίζειν τι.

aufschlürfen, exsorbeo2: αναφορφείν αναφοι-

βδείν.

Luffdluß (Erftärung), explicatio: explanatio: interpretatio: demonstratio: ἡ ἀνακάλνψις ὁ δηλωσις | - A. über etw. geben, explical: explânal: interpretorl qd: διασαφεῖν σαφηνίζειν δήλοῦν ἐπιδεικνύναι διδάσκειν τί τινα | - A. erhalten, perspicio [exi, ectum]; assequor [cûlus od. quûtus]

gd: διδάσκεσθαί τι μανθάνειν τι | - A. über etw. | haben wollen, peto3 [ivi ob. ii, itum] rationem ejs rei: βούλεσθαι είδέναι τι | - noch feinen A. über etw. haben, igaoro qd: οὐδεν οίδα σαφές τούτων πέρι.

aufschmieren, illinos [lîvi, litum]; superillinos: entgoleiv. Eminharreiv ti | - s., bas A., illitus [ûs]:

τὸ ἐπιχρίειν' τὸ ἐπιπλάττειν.

aufschnallen, I) (burd) Schnallen befeftigen) astringo3 [nxi, ctum] =; vincio4 qd fibulis: προςπερονών τι πρός τι | - II) (losidnallen) refibulo1; diffibulo1; λύειν τι.

aufschnappen, I) a. (erhaschen A) eig. excipio3 seepi, ceptum] qd ore: avananteiv ti - B) figuri. (f. b. a. etw. Behörtes auffangen) Worte a., arripio 3 [ripui, reptum] =, excipio³ [cepi, ceptum] =, capto¹ qd (verba): ὑφαφπάζειν τι [— II) n. (f. b. a. in bic δόἡε faḥren) relaxor¹; resolvor³ [lûtus]; emico¹ [cũi, catum]: ἀναΐσσειν· ἀναφέρεσθαι.

aufichneiben, I) eig. (burch Schneiben öffnen) seco1 [cui, ctum]; disseco1; incido3 [cidi, cisum]: τέμ-νειν· διατέμνειν· παρασχίζειν· έπιτέμνειν· άνασχίζειν επικόπτειν τι | - II) figuri. (f. b. a. prablen) loquor3 [catus ob. quatus] gloriosius ob. magnificentius; jacto¹ me insolentius; augeo² [auxi, auctum] rem nimis; extollo³ qd in majus; όαχί-ξειν. ἀλαζονεύεσθαι περαπεύεσθαι σαλακονεύειν | - 11) s., bas A. A) (Deffnen) dissectio; dissecatio: το διατέμνειν etc. | - B) (die Aufichneiberel) iactantia; venditatio; vanitas: ἡ ἀλαζονεία τερατεία άρεταλογία σαλακωνεία.

Aufschneider (Brahler), homo gloriôsus, s vanus, s vaniloquus: ὁ ὁαχιστής αρεταλόγος άλαξών

[ovos].

Aufschneiderei, f. aufschneiben no. III, B.

auffdneiberifd), gloriosus; vanus; vaniloquus: άλαζών [όνος] ' άλαζονικός' μεγάλαυχος [ον] ' μεγα-λήγορος [ον] — Adv. gloriose: άλαζονικός ' μεγαλαύχως.

aufschnellen, I) a. (schnell in die Höhe treiben) tollo3 [sustuli, sublatum] qd sursum; vibro1 qd: avaπάλλειν τι | — II) n. (schnell in die Sohe sahren) emico [cui, câtum]; exsilio [lui]: αναπάλλεσθαι άνάλλεσθαι.

Aufschnitt, seetura; incisura: ή τομή· τὸ πρό-

бульши.

aufschnuren, I) (mit einer Schnur auf etw. befestigen) astringo³ [uxi, ictum]; allīgo¹: ἐπισφίγγειν τί τινι | — II) (ιοδίφημιτεη) laxo¹; solvo³ [vi, lûtum]: λύειν υπολύειν.

Aufschößling (v. Pflangen), germen; surculus; propago [inis: f.]: ο βλαστος το βλαστημα ή παραφυάς [άδος] - (p. Menichen) adolescentulus: τὸ μειράπιον · ὁ νεανίσκος.

auffdrauben, I) (fest ichrauben) alligo1 =, affigo3 [xi, xum] qd cochleå; συνάπτειν τι πρός τι στρέβλη οδ. κοχλία | — II) (lossdranben) retorqueo [torsi, tortum] =, laxo 1 qd (cochleam): την στοέβλην έπιστρέψαντα ανοίγειν τι λύειν.

auffdreden, 1) a., imbn, excito que terrore: avagoβείν τινα · επλήττειν τινά | - aus bem Echlafe a., excito qm e somno: ἀναφοβείν τινα έξ υπνου | -

auffahren) excitor1: άναφοβείσθαι έκπλήττεofa.

aufichreiben, I) (aufette, fchreiben) inscribo3 [psi. ptum] in quâ re ob. qd cui roi: hvayoapew ti ev tivi |-II) (f. b. a. niederschreiben) scribo3 [psi, ptum]; perscribo3; mando1 ob. consigno1 qd literis; noto1; enoto1; prôdo3 [didi, ditum] memoriae: συγγράφειν' συντιθέναι τί | - fich a. laffen (3. 2. 3um Rriege= bienfte) do1 [dedi, datum] = profiteor2 [fessus] nomen: ἀπογράφεσθαι είς τούς στρατιώτας | — III) s., δαθ A., inscriptio; scriptio; perscriptio: ἡ ἀπογοαφή· καταγοαφή· ἀναγοαφή.

aufschreien, I) n. (cin Geschrei erheben) exclamo1: tolfo3 [sustuli, sublatum] clamorem; edo3 [edidi, ditum] clamorem: αναβοάν· ανακραγείν· ανολολύζειν | - II) a. (f. b. a. burd) Schreien aufjagen) excito qm clamore: βοώντα έγείσειν τινά.

Muffdrift, inscriptio; titulus; index [icis, m.]: n ἀναγραφή επιγραφή το επίγραμμα | - eine A. machen, inscribo [psi, ptum] qd: επιγράφειν τι mit einer A. berfeben, iuscriptus: έπιγεγραμμένος.

Aufschub, dilatio; prolatio; mora; retardatio; cunctatio: ή ἀναβολή | - A. eines Termins, comperendinatio: ή αναβολή της προθεσμίας | - M. geben do1 [dedi, datum] dilationem: διδόναι άναβολην | - feinen A. leiden, res non recipit3 [cepit, ceptum] dilationem ob, cunctationem: το πράγμα ούκ έπιδέχεται μέλλησιν | - ohne A., sine mora: άμελλητί |duffchubeweise, per dilationem: ἀναβολικώς δί ἀνα-Boling.

aufschuren (bas Feuer), excito1 :; suscito ignem languentem: ανακαίειν· υποσκαλεύειν.

auffchurzen, succingo3 [nxi, netum]: περιζωννύναι. άναπολπάζειν.

aufschütteln, succutio³ [cussi, cussum]; excutio³: ἀνασείειν διασείειν ἀναταράσσειν | — s., das A., succussio: ὁ ὑποσεισμός.

auffchutten, I) (auf etw. fchutten) infundo3 [fudi, fusum]; superinfundo3: ἐπιχεῖν· ἐκιβάλλειν | — II) (aufhaufen) cumulo1; condo3 [didi, ditum]; recondo3: ἐπισωρεύειν · ἐκσωρεύειν · σωρεύειν | - s., ba8 A., accumulatio; congestus | ûs]: το έπισωρεύειν etc.

auffchivahen, persuadeo2 [si, sum] qd cui: avanelθειν τινά τι.

aufschweben (schwebend fich erheben), evolo1; feror3 [latus, ferri] sublime: μετεωφοποφείν μετέωρον

φέρεσθαι.

aufichivellen, I) a. (aufichwellen machen) impleo2 fevi. êtum]; tumefacio [fêci, factum]; tendo3 [tětendi, tensum n. tentum]: διογκούν τι | - II) n., tumesco3 [mui]; intumesco3; turgesco3: ἀνοιδαίνειν άνοιδείν διοιδαίνειν έξογκοῦσθαι | - αυ[= geschwollen, turgidus; tumidus: oldalvav οίδαλέος· έμπλησθείς [είσα. έν] — s., das A., tumor; incrementum: ή ἀνοίδησις ογκωσις διόγκωσις o oyxos.

aufschibemmen (einen Körber), impleo' [evi, etum] ., distendo3 [di, tum] qd nimio humore: διογκούν.

aufschwingen, r., fich, I) eig., feror [latus, ferri] sublime; evolo1: ανίπτασθαι. αναπέτεσθαι. μετέωρον φέσεσθαι όρμασθαι είς τί] — figurt., sich über imb, über Andere a., supero ; vineo [vîci, victum] qm aus dem Schlase ausgeschreckt, pavidus ex somno: über Andere a., supero ; vinco [vîci, victum] qm ξαπληττόμενος έξ υπνου | — II) n. (vor Schrecken (alios): υπερβάλλεσθαί τινα | - sich zu höheren Chrenftellen a., consequor altiorem dignitatis gra- auffigen, I) (auf etw. figen, befestigt fein, fest figen) dum: αναφέρεσθαι είς μείζους τιμάς.

Anfidwung, 1) eig. (bas Aufsteigen) nisus [ûs] s, volatus [ús] in altum: το ανίπτασθαι το αναπέτεσθαι | — II) figürl., A. des Geistes, acrior animi impetus [ûs]: ἡ ὁρμή τὸ ὁρμᾶσθαι | — cinen A. nehmen, sûmos [psi, ptam] impetum: ὁρμᾶσθαι Els TL.

1. auffehen, suspicio3 [exi, ectum]; tollo3 [sustuli,

sublatum] oculos: αναβλέπειν.

2. Anffehen, bas, 1) eig. (bas Sehen in bie Sohe) suspectus [us] ob. burch bie Berba suspicio3 [exi, eetum]; tollo3 [sustuli, sublatum] ocules: To avaβλέπειν | — II) figuri. (große Aufmertsamfeit) admiratin: το ένδειξις | A machen, - erregen, converto3 [ti, sum] oculos hominum ad me: Φαύμα παρέχειν

τινί · θαυμάζεσθαι πρός τινος.

Aufscher, custos; curator; praesectus; magister; rector: ὁ ἐπιστάτης ἐπίτροπος ἐπίσκοπος φύλαξ [απος]· έπιμελητής· παιδαγωγός | - Al. eines Tempels, aeditus: ὁ ἰεροφύλαξ [απος] - Al. über die öffentl. Gebäude, aedilis: ὁ ἀστυνόμος | - A. eines Baues, exactor operis: ὁ ἐπιστάτης της οίποδομήσεως | - jmon zum A. über etw. machen, constituo's [tui, tutum] =; praeficio 3 [feci, fectum] qm curatorem ejs rei: καθιστάναι τινά έπιμελητήν

Aufscheramt, praesectura; custodia: ή έπιστασία:

έφορεία.

auffegen, I) (in die Bobe fegen) A) eig. erigo3 [rexi, rectum]; excito1; tollo3 [sustuli, sublatum] qd: άνορθούν : άνιστάναι : ίστάναι τι.

B) figurt., feinen Ropf a., agos [egi, actum] qd

obstinatius: αὐθαδίζεσθαι.

II) (auf etw. fegen) imponos [posui, positum]; superpono3; appono3: έπιτιθέναι τί τινι | - Speis epulis: παρατιθέναι έδέσματα οδ. βρώματα | den hut a., operios [rui, rtum] caput: mequideodal | - r., fich a (auf bas Pferb) conscendo" [di, sum] equum: ἀναβαίνειν εἰς ἵππον.

III) (f. b. a. aufschreiben) scribo3 [psi. ptum]; mando1; concipio3 [cepi, ceptum] qd verbis: γρά-

φειν διαγράφειν.

auffeufgen bei etw., trahos [xi, ctum] suspirin; ingemisco3 [mui] ad qd: άναστένειν άναστενάζειν.

auffein, I) (f. b. a. auger bem Bette ., aufgeftanben ., wach fein) vigilo1; surrexi e lecto: Eyonyogévau -II) (f, b. a. fld) wohl befinden) bene s, recte valeo2: καλώς έχειν | - III) (f. v. a. offen fichen), pateo2;

sum apertus: ἀνεώχθαι.

Aufsicht, eura; custodia; tutêla: ἡ ἐφορεία· φυ-λακή | - die A. über etw. haben, praesum eui rei; curo¹ z, rego³ [rexi, rectum] z, moderor¹ qd: ἐπιστατεῖν τινος ἐφοροῖν z, ἐπισποπεῖν z, ἐπιτροπεύειν τι | - jmbm bie A. über etw. anvertrauen, crêdo³ [credidi, ditum] custodiam ejs rei eue: επιτρέπειν την φυλακήν τινός τινι.

auffieben, 1) a., (auffocheniaffen) recoquos [xi, ctum] : έφεψειν | - II) n. (fiedend fich erheben) bullio4; ebullios: αναζείν αναβράζεσθαι αναβράζειν.

aufflegeln, 1) (auf etw. flegeln) imprimo [pressi, pressum] signum cui rei: ἐπισφραγίζειν (das Siegel öffnen) resigno1; tollo3 [sustali, sublâtum] signum: ἀνασφραγίζειν.

haereo [haesi, sum]; adhaeresco [haesi] cui rei: έπιπεφυνέναι τινί [— II) (aufgerichtet figen) sedeo2 [di, sessum] erecto corpore: άνακαθησθαι] im Bette a., insideo 2 [sedi, sessum] lecto : ἐπικα-Φῆσθαι τῷ κλίνη | — III) (nicht zu Bette geben. aufbieiben) lucubro1; pervigilo1 noctem: ayounveiv πασαν την νύκτα | - IV) (fich auflegen, aufe Pferd) conscendo3 [di, sum] equum : ἐπιβαίνειν =, ἀναβαίνειν έφ' εππον | - nicht a. laffen (v. einem Pferde) non patiens est (equus) sessoris: μη δέχεσθαι τον έπιβάτην.

aufspalten, I) a., findo³ [fidi, fissum]; disfindo³: σχίζειν. άνασχίζειν | — II) n. (fich spatten) findor³ [fissus]; diffindor3; rumpor3 [ruptus]: ἀνεσχίσθαι·

άνασχίζειν.

anfipannen, I) eig. intendo3 [di, tum]; contendo3: έντείνειν : έπεκτείνειν τί τινι : άναπεταννύναι τι bie Segel a., pando³ [pandi, pansum u. passum] vela ; do¹ [dědi, dátum] vela ventis: ἀναπεταννύναι ε, ενπεταννύναι τὰ ἐστία | — II) figütl., alle Segel aufspannen, navigo plenis velis; pando omnia vela: πάντα ποιείν, - μηχανάσθαι πάντα κάλων έντείνειν | - gellnbere Cailen a., do [dedi, datum] me ad lenitatem; ago's [êgi, actum] lenius: ὑφίε-

auffparen, I) (jum fünftigen Gebrauche fparen) servo¹; reservo¹; sepõno³ [posüi, situm]: ἀποτί-θεσθαι διαφυλάττειν τι] — II) (f. b. a. berfchieben) differo [distuli, dilâtum, differre]: ὑπερβάλλεσθαί

TI Elgavolig.

aufspeichern, condo3 [didi, ditum] qd (in horreis):

άποθησαυρίζειν άποθησαυρίζεσθαί τι.

auffpeifen, consûmo3 [sumpsi, sumptum] : κατεσθί-BLV TL.

fen a., appônos cibos; exstruos [xi, etum] mensam auffperren, aperios [rui, rtum] qd late; diducos [xi, etum] qd: avaneravvovat ti | - bie Thur auffperren, expando3 [di, sum] fores: άναπεταννύναι θύρας ben Mund a., didaco os: αναχαίνειν: χαίνειν.

> auffpießen, figo3 [fixi, fixum] =; configo8 =; praefigo qd (in hasta): αναπείρειν ανασκολοπίζειν. auffpinnen, (gu Ende fpinnen, fertig fpinnen) absolvo3 [vi, lutum] pensum ; conficio3 [feci, fectum]: απο-

τελείν το νημα.

aufsprengen, 1) (gewalksam öffnen) esfringo3 [frêgi. fractum]: διαδόηγνύναι έκκοπτειν | - ein Gesangniß a., rampo³ [rūpi, ruptum] vincula carceris: ἐκκόπτειν το δεσμωτήριον | — II) (cin Thier, ein Wild aufjagen) excito¹ bestiam, feram: ἐξανιστάναι· άνασοβείν.

aufspriegen, enascor3 [enatus]; emergo3 [si, sum] super ob. extra terram; progermino: ἀναβλαστάνειν αναβλαστείν αναφύεσθαι βλαστάνειν. βλαστείν | - auffpriegenbes Grun, herbescens viri-

ditas: τὸ πράσινον χλοάζον.

aufspringen, I) (in bie Bobe springen) exsilio [silui]; subsilio*; prosilio*: ἀναπηδαν· ἐπαναπηδαν· ἀναδιοςείν εκδορείν | - bor Freude a., exsulto gau-dio: ἀνασκιρτάν ἀναπηδάν | — II) (fich schnell öffnen) aperio [rui, rlum] me -, aperior [rtus] subito: δήγνυσθαι· διαχάσκειν· άναχάσκειν· χάσκειν· χαίνειν [- (von Knospen), pando3 [di, pansum] me: διαχάσκειν |- (bon Migen) findor3 [fissus]: oxig eodat - ein aufgefprungenes Geficht, auf=

gesprungene Lippe, rimae -, fissûra ôris, labrorum : Tol πρόςωπον ε, το χείλος σχισμένον | — III) s., δαδ Ausspringen A) (das In- die Höhe-Springen) exsultatio: ή όρμη άναπήδησις [— B) (das Sichsbalten) ber Lippen, fissûra labrorum: ή ρήξις σχισμή. auffprigen, I) a. (in bie Sohe fprigen) eructo ! aquam : έκφυσαν φυσαν άνω άφιέναι το ύδως κατά τον ablov | - II) n. (fprigend in bie Sohe fahren, 3. B. b. Blute) emico 1 [cui, catum]: αναχυθήναι.

Aufsprößling, f. Sprößling. aufiproffen, f. auffpriegen.

aufsprudelu, I) eig. bullio4; scoturio4; emico1 [cui, catum]; exaestuo1: ἀναβλύζειν ἀνακαχλάζειν άνακηκίειν - eine aufiprudelnde Quelle, scaturigines [um, f]: ἡ πίδαξ [ακος] — s., das A., bultius: ἀνάβλυσις | — figüri. (j. v. a. aufbraufen) elfervesco³ [fervi]; excandesco³ [düi]: ἀναζείν ἐπιζείν | - s., bas A., excundescentia: η όξυθυμία. το αναζείν το επιζείν.

aufipulen, abluo [lui, latum]: anonhoveiv. Ex-

πλύνειν.

aufipunden, aperio4 [rui, rtum] dolium: avolysiv

midov.

aufspüren, indago!; investigo!; odoror!: lyveveiv. άνιχνεύειν· άνεφευνάν τι | - s., das A., indagatio; investigatio: ή ίχνευσις ' ίχνεία' Ιχνοσκοπία. Auffpurer, indagator; investigator; inquisitor: o λινευτής δρευνητής έξεταστής.

aufstampfen (mit bem Tuge), supplodo3 [si, sum]

pedem: κροτείν ποσί. Aufftand, f. Aufruhr.

aufstechen, I) eig. A) (mit etw. Spikigem faffen, in bie Sohe heben), figo3 [xi, xum] = configo3 qd; avaneloeiv | - B) (burch Stechen öffnen) aperio' [rui, rtum] qd acu: παρακεντείν =, επινύττειν τι - 11) figürl, İmbm eiw. a. (tabeln) reprehendo³ [di, sum] qm od. qd; premo³ [pressi, pressum] qm verho: μέμφεσθαί τινί τι ψέγειν τινὰ εἴς τι.

aufsteden, I) (etw. auf etw. fteden) infigo [xi, xum]; praefigo qd cui rei: προςπερονάν τί τινι άνάπτειν τι πρός τι | - ein Signal a., tollo3 [sustuli, sublatum] signum: αίζειν σημείον | — II) (f. b. a. gurud = ober in die Sohe fteden, 3. B. ein Rleid) colligo3 [lêgi, lectum] qd (vestem): ἀνάπτεσθαί τι· συλλαβείν τι άνω περόνη.

aufstehen, I) (offen ftehen) pateo2: αναπεπτασθαι. II) (fid) aufrichten) A) eig. exsurgo3; erigo3 [rexi, rectum] me: ἀνίστασθαι [- bor jmbm a., assurgo3 [rexi, rectum] cui: ὑπεξανίστασθαι =, ὑπανίστασθαί τινι· εἴκειν τινὶ τῆς ἔδρας | - aus dem Bette a., surgo 3 (mit u. ohne lecto): έξανίστασθαι (mit u. ohne the ulivns).

B) figure. 1) (f. v. a. auftreten, herbortreten) pro-cêdo³ [cessi, cessum]; prodeo⁴ [ii, itum]; ex-sisto³ [stiti]; exorior⁴ [ortus]: παφέρχεσθαι· πα-

ριέναι· ἀνάβαίνειν· φαίνεσθαι.
2) (f. b. a. fid) auflehnen) rebello¹; exsurgo³ contra qm; coorior [ortus] in qm; detrectol imperium ejs: ἐπανίστασθαί τινι.

aufsteigen, I) (auf etw. fteigen, 3. B. auf einen Wagen) inscendo3 [di, sum] in qd (in currum): αναβαίνειν είς τι (είς άμαξαν). επιβαίνειν τινός (αμάξης).

11) (fich erheben) feror's [latus, ferri] sublime: ἀναφέρεσθαι αίρεσθαι | - (von Speifen, f. v. a.

aufflogen) moveo2 [môvi, motum] s, cieo3 [cîvi, citum] =, facio3 [feci, factum] ructum; ructo1 cibos: ἐπιπολάζειν ἐρυγγάνειν τι | - ber Nebel fieigt auf, nebulae levantur! in nubes: ἡ ὁμίχλη ἀναφέgerat . - ber Rauch fleigt auf, fumus evolvitur [volûtus est]: o καπνός αναφέρεται | - c8 fteigen Gemifferwolfen auf, tempestas cooritur3 | coorta est] : ό χειμών επιγίγνεται, επιπίπτει | - bie aufsteigende Linie (in Geschlechteregistern) gradus ascendentium : τὸ άνω.

B) besond. (f. b. a. aufruden, beforbert werben) ascendos [di, sum] ad altiorem gradum: προά-

γεσθαι μετάγεσθαι.

111) fichtbar merben (b. Geffirnen), orior' [ortus]; exorior; emergo3 [si, sum]: avatélleir avlogeir] - figürl. von Gedanken (f. v. a. entstehen) subĕo i [ii, itum] mentem; succurro [curri, cursum]: ἐπέρ-χεοθαί τινι | der Gedanke stieg in mir auf, incidit 3 mihi in mentem: έπήει οδ. έπηλθέ μοι.

auffleigend, f. auffteigen Ber. II.

aufftellen, 1) (in bie Sohe aufrechtftellen) statuo [ui, ûtum]; colloco1; erigo3 [rexi, rectum]; expôno3 [posŭi, positum]; dispono3 : Ιστάναι τιθέναι άνατιθέναι· ὀρθούν· ἀνορθούν· ἰδούεοθαι· τάττειν· ἀνατάττειν · διατιθέναι τι | eine Bibliothet α., dispono * libros ; ordino * bibliothecam : διατάττειν τά βιβλία od. την βιβλιοθήμην | etw. zum Berfauf α., propono3 qd venale: ἀνατιθέναι τι ἄνητον.

B) figuri. (f. v. a. aufführen, vorbringen) profero [tuli, latum, ferre]; produco3 [xi, ctum]; pono3 posui, situm]: παρίστασθαί τι δεικνύναι έπιδεικνύναι | Gründe für eine Behauptung a., reddo3 [didi, ditum] rationem sententiae: παρέχεσθαι =, επάγεσθαι », αποφαίνεσθαι λόγους », τεκμήρια | eine Frage a., propoao quaestionem; τιθέναι =, τίθεσθαι -, προβάλλειν πρόβλημα.

11) (offen hinftellen) pono3: ioránat | Nege, Garne a., tendo3 [etendi, lentumu tensum] retia,

= plagas: ίσταναι σκανδάληθοα, = ίπον.

aufstemmen, r., fid) auf etw., nîtor 3 [nîsus ob. nixus] . innîtor3 in qua re ob. in qd; incumbo 3 [cubui, bitum] in qd: ἐπερείδεσθαι, σκήπτεσθαί τινι· απερείδεσθαι πρός τι.

auffliden, (3. B. Both auf ein Rleib) intexo3 [texui, textum] qd cui rei (aurum vesti): ένυφαίνειν.

aufstöbern, f. aufjagen u. aufspuren.

auffitoren, (burch Ctoren in Bewegung fegen) excito1:

πινείν άναταράσσειν.

aufftogen, I) a. (burch Stoßen öffnen, 3. B. eine Thur) effringo3 [frêgi, fractum] qd (fores): ἐνκόπτειν τι (the Dioce) | - II) n. A) (b. Speifen, gleichfam ftogend in die Bobe fteigen) moveo ! [ovi, otum] =, facio3 [fêci, factum] ruclum: ἐπιπολάζειν έρυγγάνειν | - B) (auf etto. ftogen) allidor3 [lisus] ad qd; impingor3 [pactus] cui rei: έντυγχάνειν =, περιninterv tivi | jmbm a., b. i. ihm begegnen, oceurro3 [curri, cursum] =, offero [obtuli, oblatum, offerre] cui; incido3 [cidi] in qm ob. cui: offendo3 [di, sum] qm; accido3 [cidi]: ἐντυγχάνειν *, περιπίπτειν τινι | es fiogt mir ein Unglud auf, objicitur malum mihi: περιπίπτω κακῷ τινι | — III) s., bað M. (bon Speifen): ructus; redundantia stomachi: ο έφευγμός έφυγμός.

auffirchen, 1) eig., petos [îvi u. ŭ, îtum] supera; appetos , capesso s [îvi, îtum] superiora: ὁρμασθαι είς =, πρός τι | - II) figürl., zu etw. a., nîtor3

[ofsus und nixus] =, enftor3 ad qd: ἐπορέγεσθαί | quiftifchen, appono [posit, positum] in mensam;

ausstreichen, illinos [lîvi, litum] qd cui rei: ἐπιχοίειν = ἐπαλείφειν τι | — s., das A., illitus [ûs] : τὸ ἐπιχοίειν· τὸ ἐπαλείφειν.

aufstreisen, (auswärts streisen, 3. B. bas hembe) replico ' yd (indusium): ἀναπτύσσειν | — r., sich a., (b. i. die Aermel a.), audo ' brachia: ἀναπτύσσειν od. περισπάσθαι ἄνω τὰς χειρίδας.

aufstreuen, spargo³ [si, sum] =, conspergo³ qd quâ re, inspergo³ [si, sum] qd eui rei καταπάσσειν =,

έπιπάσσειν τι είς τι.

aufitulpen, resupino!: ἀναγνάμπτειν τι | eine aufgeficipte Nafe, nasus repausus: ἡ δὶς σιμή.

aufflürmen, I) a. (mit Sturm öffnen) effringo³ [frêgi, fractum] s, expugno¹ qd (portas, fores): αἰρεῖν τι βἰφ οδ. κατά κράτος | — II) n. (flürmend auffleisgen) (effervesco³ [fervi]; exaestuo¹: ἀναίσσειν.

aufftürzen, 1) n. (schnell aufstringen) exsilio [silăi] repente; prosilio : ἐξάλλεσθαι | — II) a. A) (auf ctw. stürzen), impôno s [posăi, positum] qd cui rei: ἐπιτιθέναι τι | — B) (ctw. in ble höhe stürzen, s stels [en), pono s [posăi, positum]; collòco qd: ἀνιστάναι.

aufstügen, f. aufstemmen.

aufftuhen, exorno1; como [compsi, comptum]:

καλλωπίζειν τι.

auquîro³; conquîro³: ζητεῖν ἀναζητεῖν ἐρευναν τι | Schwierigfeiten α., wo feine find, βριμόμυ, quaero nodum in scirpo: ἐρευναν δυσχέριαν ὅπου οὐκ ἔστιν | — s., dað A., inquisitio; conquisitio: ἡ ἀναζήτησις ἔρευνα

auftafeln, f. auftragen u. auftischen.

auftacfelit (bie Schiffe), armo 1 naves; instrüo 3 [struxi, structum] naves armamentis: ἐξοπλίζειν 3, ὁπλίζειν ναῦν.

αιι[fauchen, emergo3 [si, sam]: έξαναδύεσθαι· άναδύεσθαι άνακύπτειν.

anfthauen, I) a. (fdmelsen maden), liquefacio³ [fêci, factum]; solvo³ [vi, lûtum]: τήκειν ἀνατήκειν διαλυειν τι — II) m. liquesco³ [ficui]; liquefo³ [factus, ĕri]; solvor³ [lûtus]; regelor': τήκεσθαι ἀνυτήκεσθαι διαλύεσθαι — Β) figůri.

threodal avernasoral diamegotal — B) figuri, lebhaft, munter werden), expergiseor? [expercectus]: αναθυχεσθαι αναθοσσείν αναλαβείν έαντον!—
III). s., dað A. (deð Schneed) tades: το τήμεσθαι.

το άνατήμεσθαι το διαλύεσθαι.

aufthürmen, 1) a. A) (thurmartig machen) exstruo ³ [uxi, uctum]; erigo³ [rexi, rectum]: πνογοῦν |— B) (f. e. a. aufhäufen, f. bief. Wort) — II) r., sich a., A) eig. excitor': πνογοῦσθαι | es thūrunt sich ein Gewitter a., tempestas colligitar ³ [collecta est] s, ecoritur [coorta est]: δ χειμών ἐπιγίγνεται ε, ἐπιπιτει | Wosten thūrmen sich auf, auhilätur': συνεφεὶ δ οὐρανος νεφοῦται |- sigūr, es thūrmisch über imdu ein Ungewitter auf, tempestas impendet eui: ή συμφορά ἐπικοέμαται τινι.

aufthun, 1) a. (öffnen) aperio* [rŭi, rtum]; patefacio* [fēci, factum]: ἀνοιγνύναι ἀνοίγειν] —

II) r., fich aufthun (fich öffnen), patesco* [tūi];
operio* [rŭi, rtum] me; pando* [pandi, pansum u.
passum] me; hisco*: ἀναπετάννυσθαι κετάννυσθαι ζαίνειν | fich aufgethan haben (b. der Erde)

μίο : χάσκειν γαίνειν.

uffischt, appono [posüi, positum] in mensam; epulas; exstruo³ [xi, ctum] mensam cibis: παρατιθέναι τὰ ἐδέσματα | jmb etw. a., appono³ epulas cui: ἐστιᾶν τινί τι.

Auftrag, 1) (als Handlung, das Auftragen einer Sache auf eiw., das Ueberziehen mit etw., d. B. A. des Kalfes auf die Wand, arenatio; trullisatio: ή πονίασις.

11) als Cache, A) eig. (bas, womit etw. überzogen

mird), arenatum: το κονίσαμα.

B) figurt., (bas jur Beforgung Hebergebene, bas aufgetragene Beichaft), mandatum; negotium; res mandata: ή πρόςταξις: τὸ πρόςταγμα. προςταχθέν. προςτεταγμένου τα προςτεταγμένα | imb einen A. geben, do [dedi, datum] mandetum ob. negotium cui: προςτάττειν τί τινι ἐπιτρέπειν τινί | einen A. befommen, etw. ju thun, jubeor² [jussus] a quo facere qd; habeo² mandatum a quo; mandatum est mihi qd a quo: neleveodai noieiv ti | cinen A. an imb haben, habeo 2 mandatum a quo ad qm: είπείν ε, λέγειν τι πρός τινα παρά τινος | cinen A. übernehmen, recipio3 [cêpi, ceptum] mandatum: άναδέχεσθαι =, ὑποδέχεσθαι πρόζταγμα οδ. τὰ προςτεταγμένα | einen A. bejorgen, conficio 3 [fêci, fectum] =; perficio3; persequor3 [cûtus ob. quûtus] =; exsequor 3 rem mandatam: ποιείν τα προςταχ-Févra | einen A. auf's bollftanbigfte beforgen, exhaurio [si, stum] maudata cjs: ἐκτελεῖν τὰ παραγγέλματα | etw. ohne A. thun, facio 1 [feei, factum] qd sua sponte: ποιείν τι αὐτόματον αὐτοματίζειν τι.

auffragen, I) (auf etw. tragen), appono 3 [posúi, situm]; impono 3: παραπιθέναι παραφέρειν τί | Speife a., appono coenam, s prandium, s mensam : παραπιθέναι έδέσματα | bie auθος[αμφίετει Speifen a., exstrůo 3 [struxi, ctum] mensam epulis conquisitissimis: παρασκενάζειν τὸ δεῖπνον ἐδέσματι λεποτάτοις | ben Nachtlich a., appono 3 mensam secundam: παραπιθέναι τὰ τραγήματα | eine Farbe a., indûco 3 [xi, ctum] colorem: ἐπιχρωννύναι χρωμα | — figüri, die Farbe bei eine. 3u ftarf auftragen, augoo 2 [auxi, auctum] qd nimis; exaggero 1 qd magnopere; describo 3 [psi, ptum] qd plenius atque uberius: ποιεῖσθαί τι δεινόν ἀποφαίνειν τι δεινότερον ή κατὰ τὸ ὄν.

II) (dur Besorgung übergeben), mando¹; deféro³ [tüli, lätum, serre] =; injungo³ [nxi, netum] qd eui; do¹ [dedi, datum] mandatum ob. negotium eui: êmirgéneuv ngográtteuv ênistékleuv évtéklesdat

τινί τι.

auftreiben, I) (în bie Höhe treiben) Wild a., excito': ἐξανιστάναι ἀνασοβεῖν τί | - ben Leib a., inflotcorpus: διογιοῦν ἔμπρήθειν τὸ σῶμα | — II) (mit Mühe herbeijchaffen), conquiro³ [sīvi, sītum]; efficio³ [fêci, fectum]; conficio³, côgo³ [coêgi, coactum]; expedio+; corrâdo³ [si, sum]: εὐρίσκευ ἐξευρίσκευ εὐρίσκεσθαι πορίζεσθαι ἐνπορίζεσθαι συνάγειν.

συννεφεί· ὁ οὐορνός νεφούται |- figürl. es thürmt auftrennen, solvo³ [vi, lûtum]; dissolvo³; retexo³ [dú úber jmon ein Ungewitter auf, tempestas impen-

νειν αναλύειν τι.

auftreten, I) a. (burd) Treten öffnen), effringo³ [frêgi, fractum] qd calcando: ἐπιβαίνοντα ἐπποπτειν τι.

11) n. A) (auf ben Boben freten), nitor³ [nîsus n. nixus]; consisto³ [stiti, stitum]; insisto³ [stiti]: βαίνειν ἐπί τινος | fest auftreten, insisto³ sirmiter: ἐπιβαίνειν », ἐφίστασθαι ἰσχυρῶς | leife a., εο⁴ [îvi, itum] modico gradu: ἐπιβαίνειν ἡσύχως | bafs

felbe figurl., ago3 [êgi, actum] lenius : αγειν πράως, [

= ησύχως.

B) (öffentlich hintrefen, herbortrefen), prodeo 4 [prodii, itum] in publicum; procedo3 [cessi, cessum] in medium: παραβείνειν | imon ale Zenge a. laffen, prodûco³ [xi, ctum] qm testem: παρίστασθαι =, παρέχεσθαι τινα μάρτυρα | auf ber Buhne a. prodeo * in scenam: παριέναι =, παρέρχεσθαι =, παραβαίνειν είς την σκηνήν | auf ber Mednerbühne a., escendo^s [di, sum] in rostra: ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἐμβόλους, ε ἐπὶ τὸ βῆμα | für jmbn aið Ντὸς ner a., dico^s [xi, etum] pro quo; defendo^s [di, sum] causam cjs: ἀπολογεῖσθαι ὑπέο τινος ποιεῖσθαι απολογίαν υπέρ τινος.

111) s., bas al., f. b. folg. art.

Auftritt, 1) (bas Auftreten auf ben Boben), nisus: rò έπιβαίνειν το έφίστασθαι | — II) (bas öffentliche hervortreten eines Redners, Schauspielers zc.), accessus [ûs] ad discendum, = ad agendum: η παροδος: τὸ παφίέναι, = παφέρχεσθαι εἰς την σκηνήν τὸ ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βημα | — III) Unterabtheilung eines Actes im Schauspiet, die Scene), scena: τὸ τοῦ δοάματος μέφος - Siervon übertr., B) (ein mertmurdiger Borgang, . Borfall), res; spectaculum; casus [ûs]; negotium: το πράγμα το συμβεβηπός ein gerauschvoller A., turba; tumultus [as]: o dogvβos | eln unerhörter A., res atrox [ocis], = incredibilis; miraculum: το θανμα | argerlicher A., indignitas: τα ανάξια· τα αποέπεια | cinen unangenehmen M. mit jmb haben, quis facessit3 [fvit, ftum] mibi multum negotii; exerceor vehementer a quo: καταπονείσθαι ὑπό τινος.

auftroduen, I) a. (abtroduen), sicco '; detergeo 2 [si, sum]; abstergeo2 qd; ἀπομάττειν ἀπομοργνύναι |-II) n. (froden werden), siecesco3: αποξηραίνεσθαι. aufwachen, f. erwachen.

aufwadhen, cresco 3 [crévi, crétum]; excresco 3; adolesco 3 [lévi, adultum]; pubesco 3 [būi]: ἀνα-βλαστάνειν ἀναφύεσθαι αὐξάνεσθαι τοέφεσθαι ανατρέφεσθαι.

aufwägen, appendo" [di, sum] qd cui: loravai rivi τι | - (etw. mit Belb a. (b. i. ausgleichen), exaequo qd auro: άντερύεσθαί τι χρυσού.

aufwalzen, (imon. eine Laft), injungos [nxi, nctum] onus cui: ἀναπυλίειν· πυλίειν άνω τι.

aufwarmen, I) eig., recalefacios [fêci, factum]; recoquo³ [xi, ctum]: ἀναθερμαίνειν ἀναθάλπειν αναπέπτειν | — II) figüri. (f. b. a. wiederholen), repeto3 [tîvi od. tii, tîtum] =; recoquo3 qd; repeto3 refero3 [tuli, latum] decantata, pervulgata: nalelloysiv te | - spruchw., aufgewärmter Robl, crambe repetita: τα τετριμμένα.

Aufwarter, minister; famulus: ὁ ὑπηρέτης διάκονος παίς [δός] - bet ber Obrigfett, apparitor: ὁ ὑπηφέτης ὑπουογός.

Aufwarterin, samula; ministra: ή ὑπηρέτις [ιδος] η διαπονος.

aufwarts, sursum; sublime ober burch Bufammensetzungen mit ex (e) und sub : avo els to avo ober burch Bufammensehungen mit ava | a. gebend, = fteigend, acolivis od. acolivus: avavens [es] | a. ichif= fen, navigo dumine adverso: avanteiv | a. steigen, escendo's [di, sum]: avafaiveir eis ti | a. bliden, aufwenden, f. verwenden.

suspicio³ [spexi, spectum]: ἀναβλέπειν | α. fliegen, subvolo!: άναπέτεσθαι άνίπτασθαι.

aufwallen, (eig. u. figürl.) bullio"; bullo"; effervesco3 [fervi]; aestuot; exaestuot; avageiv avagoatτεσθαί | - s., bas U., bie Aufwallung (eig.), builttus, aestus [ûs]: o nhườm [wvos] | (von Gemuthebewegungen), motus [ûs] animi; impetus [ûs]; ardor: ή πτόησις (της ψυχης) | bie Aufwallung im Borne, iracundia: o Bouos ή δογή.

Aufwand, sumptus [ûs]; impensa; inpendium: ή δαπανή το δαπάνημα | übertriebener A., luxus [ûs]; luxuria: ή πολυτέλεια; οίκοφθορία | A. im Saufe (bes Wohlffandes und der Reinlichkeit wegen), cultus [ûs]: ή δαπανή | der biel A. macht, sumptuosus: πολυδάπανος πολυτελής [ές] δαπαυηρός | ber wenig A. macht, parcus: άδαπαυος [ου] A. machen, facio³ [fêci, factum] impensam, = sumptum (in qd); impendo³ [di, sum] sumptum (in qd); pôno³ [posui, positum] sumptum (in qua re): δαπανάν είς od. άμφί τι | mäßigen =, angemesser nen A. machen, vivo [vixi, victum] liberaliter: ξήν γενναίως | wenig A. machen, parco³ [peperei, parsum] sumptui: ξήν φειδωλώς | ben A. einschrän-fen, minuo³ [ŭi, ūtam] sumptus: συντέμνειν τὰς δαπάνας | - figuri., ein zu großer A. an Welchriam= feit, ostentatio doctrinae: το άλαζόνως επιδεικνύναι την πολυμάθειαν.

aufwarten, I) eig. (bedienen), famulor1; ministro1; facio3 [fêci, factum] ministeria; appareo2; vnnosτείν διακονείν τινι | bei Tifche a., ministro! coenam cui: ὑπηρετεῖν ἐπὶ τῷ δείπνο. διακονεῖν τὸ δείπνον | beim Trinfen a., ministro² pocula cui: διακονείν τον οίνον οίνοχοείν.

11) übertr. A) (f. b. a. befuchen), saluto ; convenio [vêni, ventum] qm: προςίεναι πρός τινα: ἀσπάζεσθαι :, ἐπισκέπτεσθαι τινα.

B) jmom mit etw. a., offero3 [obtuli, oblatum, offerre] s; praebeo2 s; suppedito1 qd oui: ennooigew tivi ti. zagigesdal tivi | fann ich mit etw. a. num quid vis? ecquid gratum tibi facere possum ?: η του δέει ων έγω δυνατός; aufzuwarten! (als Hoflidhfeitoformel), cupio3 omnia, quae vis: υπηρετώ σοι.

III) s., bas A., Die Aufwartung, ministerium; salutatio; officium: ή υπηφεσία· διακονία.

aufwaschen, abluo's [lui, lutum]; detergeo' [si, sum] extergeo2: ἀποπλύνειν τι.

aufweden, I) eig., expergefacios [feci, factum]; exsuscitot; excitot e somno: eyeloew. avayeloew ανιστάναι τινά | - II) figurt. (lebhaft machen), excito1: ευφραίνειν · διαγαληνίζειν τινά | - auf. gewedt, f. bief. Wort.

aufwehen (in die Sobe weben), tollo3 [sustuli, sublatum] qd flando in altum: πνέουτα ανασμεδαννύναι :, άναφέρειν τι | den Ctaub a., excito pulverem: άναφέρειν την κονίαν.

aufweichen, I) a. (erweichen), mollio 4; emollio 4; άναδεύειν άποβρέχειν τι | — II) n. (weich wersten), emollior ; solvor [solutus]; dissolvor : τημεσθαι.

aufweisen, ostendos [di, sum]; monstro; afferos [attuli, allatum, afferre]; proferos qd (in medium): άποδεικνύναι. ξαιδεικνύναι. παρέχεσθαί τι | feine Ahnen a. tonnen, nullas imagines majorum proferre possum: είναι άδοκίμων προγόνων.

jactum sublime: avadolntew ti | Blafen a., bullio"; ballo": πομφολυγείν | - Daher

2) übertr. a) (in bie Bohe werfen, etw. aufhaufen) Grde a., adaggero' terram: προςχωννύναι γην.

b) (burch Erhöhen machen) einen Damm, exstruo3 [xi, ctum] aggerem: avayavvvval ynv | einen Braben a., dûco³ [xi, ctum] =; fodio³ [di, ssum] fossam: ἀναβάλλειν τὸ ὄρυγμα, = τὴν τάφρον | cinen Graben um einen Ort a., eireumdo' [dedi, datum] loeum fossa: περιβάλλειν τάφρον τῷ τόπω | Schangen a., facie [feci, factum] munitionis: περιβάλλειν τα όγυρώματα] - ein aufgeworfener Sügel, tumulus: ό γεώλοφος | aufgeworfene Rafe, nasus resimus: ή ols [owos] oun.

3) figuri. (boriegen, 3 B. eine Frage), pono3 [posui, positum] =; propono3 =; affero3 [attuli, allatum, afferre] quaestionem: ἐμβάλλειν προβάλλεσθαι

προτίθεσθαι ε, υποτίθεσθαι λόγον.

B) (auf ctw. werfen), superinjicio [jêci, jectum] cui rei: ἀναζόμπτεῖν ἐπιβάλλειν τι.

C) (durch Werfen öffnen), effringo' [frêgi, fra-ctum] qd (saxis) (3. B. eine Thur, fores): ἀναζφάσ-

σειν τι (θύραν).

II) r., fich gir etw. a. (b. t. eigenmachtig gu etw. erffaren), fich zum Könige a., occupo i regnum; viadico mihi regnum: ἐπαγγέλλεσθαι c. infin. καθίστασθαι e. acc. (βασιλέα) | fich jum Könige a. wollen, appeto3 [îvi ob. ii, îtum] regnum: ορέγεσθαι -, έφίεσθαι της βασιλείας.

aufwideln, 1) (auf etw. wideln) glomero τ: περιειλείν τινίτι - II) (audeinanderwideln) explico 1; solvo3 [vi, lûtum]: ἀνελλίττειν· ἀναμηούεσθαι· λύειν·

άναλυειν τι.

aufwiegeltt, concito¹; sollicito¹ qm (ad defectionem): ἀνεγείσειν· ἐπανιστάναι· ἀφιστάναι· ἀναστα-τοῦν τινα | — s., das A., concitatio; sollicitatio:

η αναστατωσις.

aufwiegen, I) (an Gewicht ob. figurl. an Werth übertreffen) praeponděro'; supěro' , vinco (vici, victum) qm; superior sum quo: ἀντάξιον είναί tivog artinakov sival tive | - II) (jindin an Werth gleich fein) aequo! qm ob. qd; par sum cui: loov Elval Tive.

Aufwiegler, concitator; turbator; concionator: o

στασιώτης.

aufwieglerifd, f. aufrührerifch.

aufwinden, I) a. A) (etw. auf etw. winden) glomero1: ovvelleren te | - B) (in bie Sohe winden) molior4 qd in altum; torqueo2 [torsi, tortum] qd sursum: aveluveiv ti ent toogalias Deuevor | ben Anter a., molior ancoram: ἀνελκύειν την άγκυραν | - II) r., fich a. (b. Pflangen an ben Baumen), eireumvolvo3 [vi, lûtum] me arboribus: ελίσσεσθαι άνω. aufwirbeln, I) a. A) (lobwirbeln, lobbrehen) relaxo! qd: aveliagein ti | - B) (wirbeind in die Sohe freiben) volvos [vi, lutum] =; colligos [legi, lectum] qd: ἀναδινείν στροβιλούν | - II) n. (wirbelnd auffleigen) volvor3 [latus]; evolvor3; Ellogeoda. aufwirren, expedio4; explico1; διαλύειν.

aufwischen, abstergeo 2 [si, sum]; detergeo 2: άποματτειν αποσμήχειν αποσμάν αποσπογγίζειν.

aufwogen, exaestuo!: nouciveir nhogeodai. aufwolben, concamerol: καμαρούν είς ύψος | auf= gewölbt, concameratus; fornicatus: καμαφωτός.

aufwerfen, I) a. A) (in bie Sohe werfen) jacio 2 [jeci, aufwuchern (b. Pflangen), luxurio 1; luxurio 1: avaτρέγειν.

> aufwühlen, eraos [ui, utum]: avasnaleveir avoούττειν.

> Aufwurf, terra egesta; grumus; tumulus; agger

[eris, m.]: to youa. o yous.

aufzählen, I) eig., numöro'; dinumöro'; enumöro'; απαριθμείν εξαριθμείν καταριθμείν διαριθμείν καταριθμείν άργύρια | imbm Schläge a., infligo's [xi, ctum] plagas cui: έντείνειν τινι πληγάς | — II) übertr. (nach ber Reihe aufführen, j. B. Schlachten, Bohlthaten ze.), enumero's; dinumero' qd: ἀναφιθμεῖν ε, ἀφηγεῖσθαι ε, διεξι-έναι τι | — III) s., das A., die Anjāhlung, numeratio; dinumeratio; enumeratio: ή διαρίθμησις διήγησις, ο καταγολος, πεδιαπος.

aufzäumen (ein Pferd), freno equum: galivovo :, έγχαλινούν εππον : έμβάλλειν χαλινόν εππω | - fid) a. laffen, patior3 [passus]=, accipio3 [cêpi, ceptum]

frenum: πάσχειν τον χαλινόν.

aufzehren, T) eig., consûmo3 [sumpsi, sumptum] =, absûmo3 qd: κατεσθίειν καταναλίσκειν κατα-Вівоюбивіт | - bas Bermögen a., comedo3 [edi, êsum] rem suam, = bona sua, = patrimonium: κατα-δαπανᾶν την οὐσίαν | — II) figürl. (vom Gram, Kummer 10.), conficio³ [fêci, feetum]=, exĕdo³ [êdi, esum] qm od. animum cjs: τήκειν · έκτήκειν · κατατήκειν.

aufzeichnen, descrîbo3 [psi, ptum]: γράφεσθαι. άπογράφεσθαι. S. auch auffchreiben.

aufzeigen, f. aufweisen.

Aufgiehbrude, f. Bugbrude.

aufziehen, I) a. A) (burd Bichen öffnen) aperiot [rui,

rtum]: avoiyew.

B) (auf etw. gieben, = fpannen) intendoa [di, tum]: evreiveiv | Saiten a., intendo 1 lyram nervis: evreiverv goodas | die Faben (am Bebeftuhle) a., intendos stamen: ἐντείνειν τον στημονα | — figuri, gelinbere Caiten a., ago3 [êgi, actum] lenius; concêdo3 [cessi, cessum]; do¹ [dĕdi, datum] me ad lenitatem: voisodai.

C) (in die Sohe giehen) 1) eig., tollo3 [sustuli, sublatum]; molior4; subduco3 [xi, etum]: avelnoein. anejuein. anaenan ti | Die Gegel a., pando3 [di, pansum ob. passum] vela: αίρεσθαι ίστία] etw. auf ber Wage a. (b. i. wagen), examino pondus statera: σταθμάσθαι ιστάναι (σταθμώ).

2) figuri. a) imbu aufziehen (b.i. verspotten), ludo3 [si, sum] =; derideo * [rîsi, rîsum] =; ludificor † qm: εἰρωνεύεσθαι πρός τινα ἐρεσχηλεῖν =, χλευάζειν τινά | imbn mit em. a., exprobro † qd cui per ludibrium: έξονειδίζειν ε, ονειδίζειν τί τινι σκώπτοντα

οδ. σκωπτικώς.

b) (groß ziehen) educo1: τοέφειν άνατοέφειν. 11) n. A) (aufmarichiren als Wache) succedo3 [cessi, cessum] in stationes; adeo [ii, itum] munus vigiliarum: παρελαύνειν =, παριέναι είς την φρουράν | feierlich a., dûco3 [xi, ctum] solennem pompam: πομπήν πέμπειν, = άγειν πομπεύειν | (in Sinficht ber Rieidung, f. v. a. einhergehen) incedo's [cessi, cessum]: Badiger | munderlich a., incêdo3 mire et insolite cultu: βαδίζειν ἀτόπως ήμφιεσμένον.

B) (aber bem Sorizonte auffteigen, 3. B. Bolten, 1

Bewitter, f. aufsteigen).

111) s., das A. A) (das Erzichen) educatio: ἡ παιδοτροφία· παιδεία· θρέψις | — Β) (das Berefotten) ludificatio; irrisio; ludibrium; cavillatio: ἡ ἐρεσχελία· ὁ ἐμπαιγμός | — C) (das A. der Bache) vices stationum; mutatio stationum: τὸ παρελαύνειν εἰς τὴν φρονράν.

Aufzug, I) (das Einherschreiten) A) seierlicher A. einer Meuge, pompa; pompa sollennis: ἡ πομπή· ἐξέλασις | einen A. halten, duco³ [xi, ctum] pompam: πομπήν πέμπειν, ۽ ἀγείν· πομπεύειν | — Β) (Art, with imb in der Kleidung einhergeht) habitus [ûs]; cultus [ûs]; ornatus [ûs]: τὸ σχήμα | was ift dus für ein A., quid eum isto ornatu? τί ἐστι τόδε σχήμα; | — II) (was aufgezogen wird) stamen [inis, n.]; trama: ὁ στήμων [ονος] — III) (im Schausspiele, s. d. hauptabsheisung, Att) actus [ûs]: ἡ πομέξες [εως].

aufzwängen, (mit Gewalt öffnen, z. B. eine Thur) molior* qd (fores): διαμοχλίζειν τι (θύραν).

aufzivingen (zur Annahme einer Sache zwingen), obtrūdo^a [si, sum] qd eut: βία προςφέρειν τινί τι· αποντι προςφέρειν τινί· ανυγιάζειν τινί mit folginfin.] — r., fid) a., offero [obtūti, oblatum, offerre] ε, ingero^a [gessi, gestum] me insolenter: εἰςβιαξεσθαι ως τινα.

Augapfel, pupula; pupilla: ἡ κόρη · γλήνη | - als Liebfosungswort: mein A., mi ocule! ocelle mi! lux mea!: φίλτατε | junn wie seinen A. sieben, sero stüli, latum, forre] qm in oculis: ὑπερφιλεῖν=, ὑπεραγαπᾶν τίνα.

Auge, I) eig., oculus; lumen (lumina) oculorum: o οφθαλμός το όμμα | boller Augen, oculeus: πολυόφθαλμος | der M. hat, oculatus: έχων όφθαλμούς dum A. gehörig, ocularius: οφθαλμικός των οφθαλμών | ber Ein A. hat, f. einäugig | gefunde Mugen, acies incolumis: η όψις απεραία, - άβλα-Bis | fcharfe M., oculi acres et acuti: of optaluol όξεῖς ή ὄψις όξεῖα | fcharfe al. haben, video [vidi, visum] acriter: όξυ βλέπειν | baffelbe im figuri. Cinne, perspicax sum: είναι διορατικόν, « συνετόν gute A. haben, video 2 [di, sum] bene: εὐ βλέπειν bibbe A., oculi hebetes: of og baluol augleis | tief liegende, hohle A., oculi conditi: of op Paluol notlot | cin lebhafted A., o. lubricus, = mobilis, = vegetus: ὁ όφθαλμὸς γοργός | ein mattes A., o. languidus: ο όφθαλμος αμβλός | sprechende A., ο. loquaces; s flagrantes: of op aluol yogyof | ein fdmad) tendes A., oculus delicatus, s mollis: ὁ όφθαλμός μαλακός · τὸ βλέμμα μαλακόν, = τακερόν | triefende A., oculi lippientes: of opfahuol ylauvool, = γλαμώδεις | triefende A. haben, lippio*: λημαν (τώ όφθαλμώ) · γλαμάν | bie A. gehen imbm über (bor Freude), oculi humectant1 s; lacrimae oboriuntur4 [ortae] cui (prae gaudio): γίγνεσθαι ἔνδακουν (ὑπὸ χαρᾶς) | die A. thun mir weh, oeuli dolent mihi; άλγεῖν τοὺς ὀφθαλμούς | wenn meine A. mich nicht trügen, nisi oculi parum prospiciunt: εί μη έπί βραχύ εξιανούνται of og Daluol I fo welt bas A. reicht, qua visus est: έφ σσον αν έξίνη τὸ όμμα | fpruchte., bie A. find größer als ber Magen, oculi avidiores sunt ventre: οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπιθυμητικώτεροι της γαστρος bie A. aufthun, aperio [rni, rtum] oculos; attolio oculos; dispicio [exi, ectum]: διασκέπτεσθαι bie A. auffperren, diduco 3 [xi, ctum] oculos:

άναχαίνειν τους οφθαλμούς | bie A. überall haben. circumfero3 [tuli, latum, ferre] oculos; circum-spicio3 [exi, ectum] diligenter: περιστρέφειν -, στοέφειν κύκλο τους όφθαλμούς | baffeibe im figürl. Sinne, intendos [di, tum] ad omnia: τοέπεσθαι έπὶ πάντα | ein wachsames M. auf Imbn haben, observo1 s, custodio4 qm: πολλην φυλακήν έχειν =, ποιείσθαί τινος | ein A. auf etw. haben (etw. begehren), cupio³ [îvi μ. ii, îtum] -, coacupisco³ [pîvi ob. ii, pîtum] qd: προςέχειν τινί | bie A. auf etw. nenden, conjicio³ [êci, ectum] oculos ad od. in qd: προςβλέπειν τι· έπιστρέφειν την ὄψιν εἴς τι | tein A.von jmdm verwenden, figo³ [xi, xum] obtutum in qm: πηγνύναι τοὺς ὀφθαλμούς :, την ὄψιν ἔν Tive | Die M. ber Leute auf fich gieben, conspicior3 [ectus]; conspicuus sum: είναι καταφανή, = φανερόν | Aller A, auf fich ziehen, converto's [ti, sum] omnium oculos in me: ἐπιστρέφειν τὰς όψεις πάντων πρός έαυτόν | bie A. zubrücken, conniveo2 [nîvî u. nixi]: μύειν· καταμύειν· συμμύειν | jmbm (einem Sterbenben) bie M. gubruden, operio' [rui, rtum] oculos cui (morienti): συλλαμβάνειν τους όφθαλμούς τινος συναφμόζειν βλέφαφά τινος -etw. an den A. absehen, intelligo [exi, ectum] qd e vultu ejs: μανθάνειν -, κατανοείν τι έκ της όψεώς tivos | Alles thun, was man jmbm an ben A. absehen fann, fingo3 [nxi, fictum] et accommodo1 me totum ad arbitrium et nutum ejs: ποιείν ό,τι αν τις οίη-Đỹ ποιήσας χαριείσθαί τινι | jmbm aus ben A. gehen, abeo [ii, itum] ex oculis cjs; recêdo3 [cessi, cessum] ex conspectu ejs: οἴχεσθαι ε, ἀπέρχεσθαι έπ τῆς οঁψεώς τινος | daffelbe in bem Sinne v.: [mdð Anblid meiden, fogio³ [fugi, fugitum] conspectum ejs: ἐκλείπειν ταχύ την όψιν τινός | aus ben M. fommen, berichwinden, evolo' e conspectu: έξ οφθαλμών γίγνεσθαί τινι | imb ob. etiv. and ben A. verlieren, amitto3 [misi, missum] qm od. qd e conspectu: αποκρύπτειν τινά od. τι | etw. nicht aus ben A. verlieren, intueor2 [itus] qd acriter: έν οφθαλμοίς έχειν τι | etw. aus ben A. fegen, negligo [exi, ectum] qd; desum [defui, deesse] eui rei: ausleëv s, oliywoeëv rivos | jmbm wie aus ben A. geschnitten sein, exserîbo s spsi, ptum] qm totum mira similitudine: ὑπερφνῶς ε, θανμαστῶς ὡς ὑμοιοῦσθαί τινι | in die A. fallen, cado³ [cecidi, casum] in (sub) oculos; incurro3 [rri, rsum] oculis ob in oculos; venio [vêni, ventum] sub aspeetum; conspicuus sum; conspicior3 [ectus]: είναι φανερόν | jmom in ble A. stechen, qd arridet' [si, sum] cui: άρξοκειν τινί : άδσοθαί τινι | etw. fest im A. behalten, intueor2 [itus] =; observo ' qd: διαφυλάττειν τι | mit eigenen A. feben, ipse, praesens video2 [di, sum[; utor3 [usus] oculis meis: αὐτόπτην είναι τινος | ich habe es mit eigenen A. gese= hen, vidi hisce oculis: ἐώρακα τοῖς ἐμοῦ οδ. ἐμαυτου οφθαλμοίς | mit bem rechten (linten) M. nicht gut schen, dextro (sinistro) ocalo non aeque bene uti possum: μη χρησθαι ίσου τω δεξιώ (τώ εὐωνυμφ) όφθαλμφ | mit ben A. winfen, nicto1; nictor1: βλεφαρίζειν διανεύειν τινί τοις όφθαλμοίς | mit einem blauen A. babontommen, evado3 [si, sum] =; effagio3 [fagi, fagitum] ambustus ob. semiustus: μέτοια βλαβέντα απαλλάττειν | - jmbm unter die A. fommen, venio [vêni, ventum] in conspectum ejs; do1 [dedi, datum] me cui in conspectum: ἔρχεσθαι είς ἀφθαλμούς τινος· έμφανή plyveodel teve | imbm niemals wieder unter die A. fommen, numquam revertor3 [versus] in conspectum

ejs: μήποτε -, μηδέποτε επανέρχεσθαι είς όφθαλ- Augencur, curatio oculorum: ή ΐασις -, ή θεραπεία μούς τινος | beständig unter den A. der Leute leben, τοῦν διαθαλμών. habito in oculis: είναι έν οφθαλμοῖς πάντων imbn unter bier A. fprechen, colloquors [eutus ob. quûtus] cum quo secreto; convenio [vêni, ventum] solus qm solum: διαλέγεσθαί τινι έν αποδρήτω |bor A. ichweben, versor' ante oculos: είναί τινι έν όφθαλμοίς | vor fichtlichen A., sub ocalis: ποο όφθαλμών εν όψει | vor meinen A., me spectante; coram me: ἐνώπιον =, ἐναντίον τινός | jmon bor fichtlichen A. betrugen, aufero [abstuli, ablatum, auferre] oculos cui: άφαιρεῖσθαί τινά τι πρό τῶν όφθαλμών | jmom etw. bor A. legen, propouo3 [posui, positum] =, expôno3 qd ante oculos cis: προτιθέναι τι πρό των όφθαλμών | env. flar vor M. ftellen (b. i. mit beutlichen Worten aus einander ichen doceo 2 [cui, ctum] qd dilucide; explico qd: πρὸ ὀφθαλμῶν ποιείν λαμβάνειν ἐπ' ὀφθαλμῶν ti bor A. ruden, repraesento' imaginem ejs rei: παριστάναι τι | bor A. liegen, sum in conspectu u. figuri., pateo2; sum ante pedes: είναι δήλον, = φαvegov. flar bor A. flegen, sum clarior luce: elvat φανερωτατον.

11) übertr. (b. Dingen, welche Aehnlichfeit mit bem A. haben) A. an Baumen, oculus; gemma: o oodalμός | A. treiben, gemmo1; gemmasco3 [avi]; ago3 [êgi, actum] gemmas: βλαστάνειν =, ποιείν όφθαλμούς | - A. auf den Würfeln, punctum: o ovos | - A. auf fetten Fluffigfeiten (3. B. auf ber Suppe), gutta pinguis: ο σταγών | ονος | πίων, = λιπαρός : A. auf dem Rafe, oculus : o opdaluog | Al. in dem Schwange bes Pfaues, auf den Flügeln Der Schmetterlinge ac ,

oculus: δ όφθαλμός.

Augenader, vena ocularis: ή φλέψ [βος] τοῦ όφθαλμοῦ.

Augenarzt, medicus ocularius: auch blod ocularius: ο ζατρός των όφθαλμών ο όφθαλμόσοφος.

Mugenblid, punctum; momentum; momentum temporis; tempus: ὁ ἀκαρής χρόνος ἡ στιγμή χρόνου im A., in vestigio temporis: ἐν ἀκαφεί χρόνφ · ἐν άκαφεί άκαφεί | Ginen A., paulisper (3. B. warte Ginen M., mane paullisper): ακαρή (sc. χρονον) bon A. zu A., jam jamque: παραυτίκα ήδη | im A. ber Abreise, sub ipsa profectione: κατ' αύτην την Egodov | es ift fein A ju verlieren, res non habet moram: μελλητέον οὐδέν ἔτι | auf ben A. (auf bic Minute) fommen, venio [vêni, ventum] ad tempus: ημειν κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον | ein günstiger A., tempus opportunum: ὁ καιφός | ben günstigen A. benugen, non desam occasioni temporis: εὐ θέσθαι τον καιρόν | ein gefährlicher A., discrimen: κίνδυvos | in ben letten A bes Lebens, extremo spiritu; in ipsa morte: ἐν αὐτῷ τῷ θανάτῳ.

augenblicklich, brevissimus; fugax; subitus; praeseas: ἀκαριαίος ο, ή, το αυτίκα, = παραυτίκα, : παραγοήμα | - Adv., puncto temporis; e vestigio: jam; extemplo: αυτίκα· δή μάλα· τάχα· παρα-20ημα· καί δή I a. wirfend (Arznei, Gift), praesens: αυτίκα δυναμενος.

Augenblingen, bas, palpebratio: το βλεφαφίζειν.

Mugenbrauen, supercilium: ή όφούς [vos] το έπι-

Augenbutter (Eiter), gramiae [arum]; lemae [arum]: ή λήμη · γλήμη | Augen, bie A. haben, oculi gramiosi : οί οφθαλμοί έχοντες λημην.

Freund, beutsch - lat, - griech. Borterb.

των όφθαλμων.

Mugendiener, assentator; adulator: o oodaluo-Soulog.

Mugendienerei, stienft, assentatio; adulatio: ή όφθαλμοδουλεία.

Mugenentzundung, inflammatio oculorum; lippitudo arida: ή φλόγωσις όφθαλμών ξηροφθαλμία.

augenfällig, f. offenbar.

Augenfehler, vitium oculi (oculorum): to nanov τοῦ οφθαλμοῦ | A. heilen, removeo2 [môvi. môtum] vitium oculi (oculorum): ἰᾶσθαι τὸ κακὸν τοῦ όφθαλμού.

Mugenfell, tunica = ob. tunicula oculorum, ptery-

gium: τὸ πτερύγιου (ὁφθαλμοῦ).

Mugenfiftel, fistula lacrimalis: o alyllow [wnos].

Mugengeschwulft, tumor oculorum: & oyxog opaal-HOU.

Augenglas, vitrum oculare; ocularium: τὰ δίοπτρα] durch ein A. feben, adjuvo1 [uvi, utum] oculos arte: χρήσθαι τοῖς διόπτροις.

Mugenhöhle, cavum oculi : ή πόγχη.

Mugenframpf, spasmus; tetanus oculi (oculorum): ὁ σπασμός τέτανος.

Augenfrantheit, morbus oculorum; valetudo oculorum: ή οφθαλμία | eine A. haben, aeger sum oculis: oodaluiav.

Mugenlehre, ophthalmologia: ή οφθαλμολογία.

Augenlicht, lumina [um, n.] oculorum; lumina; lux: η όψις | bas A. verlieren, amitto3 [misi, missum] lumina oculorum: στερείσθαι -, αποστερείσθαι της όψεως.

Mugenlied, palpebra: το βλέφαρον.

Augenluft, sweide, voluptas oculorum; res fruenda oculis: ή τέρψις οφθαλμών το θέαμα ήδύ, = έράσιμον | A. an etw. haben, pasco3 [pavi, pastum] oculos qua re: τέρπειν την ψυχην τινι.

Augenmaaß, judicium oculorum: ή ἀπ' όψεως είκασία | nach bem A. etw. fchagen, metior* [mensus] qd oculis: μετοείν τι κατ' όφθαλμούς | nach bem A., quantum oculis conjectari potest: κατά της όψεως slungian.

Augenmert, I) (Merfmal für bie A.) nota; signum: τα σημείον | - II) (Bielpuntt, Biel bei einer Unternehmung) consilium; finis; ratio; cura: το τέλος· ο σποπός· είς ο αν τίς τι πράττη ἀποβλέπων | fein A. auf etw. richten, specto1; sequor3 |catus ob. quûtus] qd; dirigo [rexi, rectum]; convertos [ti, sum], od, intendos [di, tum] animum ad qd; èqtστάναι την διάνοιάν τινι οδ. έπί τι προσέχειν τον νούν τινι' ἐπιμελείσθαί τινος.

Augenmittel, medicamentum oculorum; quod oculis medêtur2: το φάρμακον όφθαλμικόν.

Augenpulver, pulvis [eris, m.] ophthalmicus: ή κόνις όφθαλμική το φάρμακον όφθαλμικόν | - figuri. literae minutulae; formae literarum legentibus molestae: τὰ γράμματα μιπρότατα, = λεπτότατα.

Augenfalbe, collyrium: to nolligion.

Augenichein, aspectus [ûs]; species [êi]: ή οψις; Demola | etw. in A. nehmen, viso3 [visi] :; inspicio [spexi, spectum]; perlustro1 qd oculis; & swoeir Seasdai ze | etw. an Ort u. Stelle in A. nehmen, co- Augft, (Dorf im Kanton Bafel) Augusta Rauracorum ; gnosco³ [gnôvi, gaitum] qd in re praesenti: & coosiv τι κατά χώραν, = αὐτοῦ | ber A. lehrt es, apparet?; res ipsa indicat!; = loquitur: αὐτὸ (τὸ ποᾶγμα) διδάσκει | dem A. nach, in speciem; specie; ut videtur: ἀπ ὄψεως.

augenscheinlich, ante oculos positus; evidens; manifestus; apertus; praesens: έναργής [ές] · έμφανής [ές] φανερός | a. Sülfe, praesens auxilium: ή βοή-θεια έναργής | a. Berberben, aperta pernicies: δ ολεθοος έμφανής | ganz a. scin, res clarior est luce: είναι δηλότατον, = φανερώτατον | - Adv., manifesto; aperte; evidenter; palam; έναργώς φανε-ρώς | a. etw. feben, video [di, sum] qd oculis; όραν τι τοῖς ὀφθαλμοῖς =, σαφῶς.

Augenscheinlichsteit, evidentia: τὸ ἐναργές, τὸ φανερόν.

Augenschirm, umbella: το παρώπιον το ανθήλιον ή παρωπίς [ίδος] - mit einem A., umbrato vultu: τῷ παρωπίω χρώμενος.

Augenschmerz, dolor oculorum: ή άλγηδών [όνος] όφθαλμών το κατά τους όφθαλμούς κακόν A.haben, doleo2 ab oculis; affectus sum dolore oculorum; dolent oculi mihi; άλγεῖν τοὺς όφθαλμούς.

Augenichwäche, infirmitas; = valetudo oculorum: n αμβλυωπία.

Augenspiel, lusus [ûs] oculorum: τὰ τῶν οφθαλμών vevua.

Augensprache, reben, do' [dedi, datum] signa nutu oculisque; declaro voluntatem oculis: χρήσθαι τω τῶν ὀφθαλμῶν νευματι.

Augenstern, pupula; pupilla: ή γλήνη.

Augenfriefen, lippitudo; lacrimationes oculorum; τ λήμη | A. haben, lippio*: λημάν οφθαλμιάν mit A. behaftet, lippus; lippiens: λημών γλαμυρός οφθαλμιών.

Augenübel, f. Augenfrantheit.

Augenwaffer, liquor ophthalmicus; liquor medens infirmitati oculorum: τὸ ὕδως ὁφθαλμικόν.

Augenweh, f. Augenschmerz. Augenweide, f. Augenluft.

Augenweite, bis auf, qua visus est; quo longissime oculi conspectum ferunt: έφ' ὅσον αν ή ὅψις ἀφικνηται.

Augenwimper, cilium, plur. cilia; pili palpebrarum: η βλεφαρίς [ίδος].

Augenwinfel, angulus oculi: o zardos ainaguniai ber rechte, linfe A., dextra, laeva pars oculorum: ο κανθός δεξιός, εὐώνυμος.

Augenzahn (Spitzahn), dens caninus: o uvvodovs [OVTOS].

Augenzeuge, testis oculatus; auctor certus: ὁ αὐτόπτης · ἐπόπτης | id) bin Al. bon etw., ipse video 2 [di, sum | qd; intersum cui rei: είναι αὐτόπτην τινός αυτοπτείν τι παρείναι γιγνομένοις | ich bin A. ge= wesen, vidi: ίδοντος μου ταντα συνέβη γενέσθαι bon Angenzeugen eine haben, comperi [isse] certis testibus: είδεναι τι παρ' αντοπτών | ohne A., remetis achieries achieries motis arbitris: μηδενός παραγενομένου.

Augment, augmentum: ή αθξησις.

Mugaburg, Stabt in Deutschland, Augusta Vindelicorum; Vindelica | Adj., Augustanus in Vindelicis; Augustânus.

Colonia Raurica; Rauricum.

Augur, augur: o οἰωνοσκόπος οἰωνιστής.

Augurrecht, jus augurale: τὰ τῶν οἰωνοσκόπων δίκαια.

Augurstab, lituus: ή φάβδος τον οίωνοςκόπου.

Mugust, (Monat) Augustus; mensis Augustus; Sextilis: ὁ Αύγουστος · ὁ ὄγδοος μήν.

Muguffinermond), monachus ordini S. Angustini ascriptus: ὁ μοναχὸς τῆς τοῦ Αυγουστίνου έταιgίας· ο Αύγουστίνος.

Mumale (Stabt in Franfreich) Alba Mala; albamarla. Murich (Stadt in Deutschland), Auricum; Auriacum.

Aurifel, primula anricula: eldog glouov. Auripigment, auripigmentum : το άρσενικόν.

Gus, I) praep., A) eig. (im Raum) ex ob. e; de; ab ob. a; ober mit bem blogen Ablativ, wenn bas Berbum mit ex ob. e zusammengesett iff, fo wie bei ben Stadtenamen und bei bem Worte domus: griech. en od. εξ' oπo c. genit.

B) übertr. 1) bei Bezeichnung ber Berfunft (aus Athen, aus Sparta), wird fowohl im Lateinifchen als im Griechischen bas Ortsabjectiv gesett: Atheniensis; Lacedaemonius: 'Αθηναίος' Λακεδαιμόνιος.

2) gur Angabe bes Ctoffee ob. ber Beftanbtheile einer Cache, e ob. ex. jedoch gewöhnlich mit Singufügung eines Barticipiums, 3. B. eine Statue aus Erg, statua ex aere facta: έπ od. έξ; ἀπό c. genit., ober aud) mit blogem genit., häufig auch in beiben Sprachen burch ein adj., 3. B. ans Gold, Gilber, aureus, argentěus: χουσούς [ή, ούν]· ἀργυρούς [ή, ούν] — aus Nichts wird Nichts, de nihilo nihil fit: έξ ούδενος ούδεν γίγνεται.

3) jur Angabe bee Beweggrundes, e ob. ex; ab ob. a; per; propter, ob. burd ben blogen Ablativ mit beigefügtem Participium (5. B. aus Furcht, mein coactus; aus Scham, pudore adductus μ. bgl.); griechifd ὑπό c. genit, od. burd ben blogen Datib (vno cobov ob. φόβω) | aus Reigung zur Phitojophie, studio philosophiae adductus: υπό σπουδής τής φιλοσοφίας.

II) Adv. (f. v. a. geenbigt, zu Enbe) g. B. aus fein, habeo2 finem; desino3 [sii, situm]: τέλος έχειν. πεπαύσθαι | aus machen, facio, [feci, factum] finem : παύειν τινός τελευτάν ἐπιτιθέναι τέλος τινί | ε8 ist aus mit mir, actum est de me: ἀπόλωλα οίχομαι.

B) in Berbindung mit ein, wie: Jahr aus, Jahr ein, quolannis: καθ' έκαστον ένιαυτόν εκάστου ένιavrov | aus und eingehen, ingredior's et egredior's [gressus]: φοιτάν· θαμίζειν πρός τινα | ich weiß weder aus noch ein, haereo [haesi, sum]; inops sum consilii: είναι έν ταϊς έσχαταις ἀπορίαις.

C) in Berbindung mit bon, J.B. bon Grund aus, f. bon.

aubactern, exaro1: έξαρούν τι. ausantworten, f. überliefern.

aubarbeiten, I) eig. (vertiefte Arbeit machen) exsculpa3 [psi, ptum]; dolo1; edolo1; έμγλυφειν' εμπελεμάν] wohl ausgearbeitet, exasciatus: everyvog | - Daher

11) übertr. im Allgem. A) (etw. bearbeiten, berfertigen) conficio [fêci, fectum] s; perficio 3; elabôro 1; com-pôno 3 [posui, situm] qd: ἀπεργάζεσθαι επουείν απακοιβούσθαί τι | fdriftlich a., conscribos [psi, ptum]: συντιθέναι συγγράφειν τι | bei Licht, Rachts a., elucubro : vuntoyocopein te bas Werf ift noch nicht völlig ausgearbeitet, manus extrema non έστίν.

3) bon Speifen (fur bas gewöhnlichere: berarbeiten f.b. a. gehörig berbauen) concoquos [coxi, coctum] =; digerol [gessi, gestum] cibos: έκπονείν την τρο-

qnv.

aubarten, degenero : Ennintein els allotoion eldos (bon Rinbern) degenero' a parentibus: εξαλλάττειν είς ετερον γένος. Εξίςτασθαι του γένους. μεθίςτασθαι είς τι | (v. Baumen) degenero' in feritatem : έκπίπτειν είς άγριοτητα | - ausgeartet, degener [eris]: άγενης [ες].

ausathmen, I) a. (etw mit bem Athem bon fich geben, δ. B. die Seele) efflo qd (animam): ἐκφυσαν τι — II) n., respîro¹ et reddo³ [didi, ditum] animam: ἐκπνεῖν ἀποψύχειν | ein = u. auδathmen, attrāho³ [xi, ctum] et reddo3 [didi, dirum] animam : avanveiv иси виписти | — III) s. das A., A) exspiratio; exhalatio: τὸ ἐκφυσῶν [- B) respiratio: τὸ ἐκπνεῖν.

ausbaden, I) a. (gehörig baden) coquo3 [coxi, coctum] satis; percoquo³ [coxi, coctum]: ἐππέττειν - . ἐξοπτάν τι (ἄφτονς) | — II) n. (fertig gebaden werben), bas Brod badt nicht aus, (panis non percoqui-

tur³ [coctus]: ὁ ἄρτος οὐκ ἐξοπτάται.

ausbaden, I) n. (zu baben aufhören), desinos [sivi od. sii, situm] lavare; finio* lavationem: παύεσθαι λουόμενον | — II) a. A) eig. (gehörig baden), elävn [lävi, lautum] qm. od. qd: εκλούειν =, εκνίπτειν τινά od. τι | — B) figüri. (f. b. a. entgelten, büğen), luo [üi, ŭtum] qd: ὑπέχτιν δίκην od. ζημίαν τινος: πλήττεςθαι | bas werbe ich ausbaben muffen, istaec in me cudêtur³ [cusa] faba: τούτου έγω υφέξω Enuiar | bu wirft Alles ausbaben muffen, tibi omne exedendam est, quod tate intriveris: πάντων συ υφέξεις ζημίαν.

Auθban, exaedificatio: ή έξοικοδόμησις.

ausbauen, exaedifico ; peraedifico : έξοικοδομείν τι | ein noch nicht ausgebautes Saus, aedes in-

choâtae: o oîxog ημιτελής.

aubbedingen, paciscor3 [pactus]; depaciscor3; excipio³ [cêpi, ceptum]; recipio³ [cêpi, ceptum]; stipu-lor¹: διομολογείσθαι περί τινος · διαπράττεσθαι mit wore u. dem infin.; a giovo mit folg. infin. | - aud= bedungen, pactus: συγκείμενος | - s. das Al, pactio; stipulatio: ή διομολογία.

ausbeichten (befennen), fateor2 [fassus]; confiteor2 [fessus]; enuncio1: έξομολογείν τι έκμηνύειν τι |s. bas A., confessio; enunciatio: ή εξομολόγησις

μήνυσις.

ausbeißen, (burch Beigen herausbringen) elido3 [si, sum | qd morsu: ένδακοντα απολλύναι τι.

audbeigen, erodos [si, sum]: βάμμασιν άφελείν τι.

ausbeffern, reparo1; reficio3 [feci, fectum]; restituo3 [u1, û1um] in melius; reconcinnot: ἐπισκευάζειν· έξακεισθαι· άκεισθαί τι | (von ichriftl. Arbei= ten) emendo'; retracto': διορθούν τι !- ber etw. ausbeffert, refector cis rei: δ άκεστής ήπητής | s. das A., die Ausbefferung, refectio: ή έπισκευή. διορθωσις | ber A bedürfen, desidero' refectionem: δείςθαι της έπισκευης.

ausbeugen, I) a. (etw. auswärts beugen), deelino! s; deflectos (xi, xum]: ἐκκλίνειν τι | — II) n. (cincr Cache) ausweichen, eig. u. fig. effugio3 [fûgi, fugi-tum] s; defugio3 s; evîto1 qd: vnenullvew enull-

νειν διαφεύγειν.

accessit operi: τὸ ἔργον οὖπω διαπεπραγμένον Musbeute, fractus [ûs]; quaestus [ûs]; lucrum; redĭtus [us]: τα προςιόντα έκ τινος ' τ΄ πρόςοδος' τὸ neodog.

> ausbeuten, 1) eig. exhqueio4 [hausi, haustum] fodînam: ¿ξαντλάν το μέταλλον | - 11) fig., compîlo qd (librum) et in usum meum convertos [ti, sum]:

έκγράφεσθαί τι.

ausbeuteln, 1) eig. (bas Mehl ausschütten), excutio. [cussi, cussum] farînam: exceleiv to alevgov | -H) figurt. (imbn bom Belbe entblogen) emungo 1 | nxi, netum | qm pecunia; exentero' marsupium cjs.: υπεξαιρείσθαί τινός τι άποστερείν τινά τι.

ausbiegen, (aus bem Wege) declino"; deflecto [xi,

xum | de via : Ennliveir Enveveir.

ausbieten, vendito'; proponos [posui, situm]; proponos venale; proscibos [p.i. ptum]: κηρύττειν άνακηρύττειν | ausgeboten werden, liego2 eo [ivi, itam]; pendo [pependi, pensum] venalis: μηρύττεσθαι άνακηρύττεσθαι | - s. bas A., venditatio; proscriptio; τὸ κηρύττειν· τὸ ἀνακηρύττειν.

ausbildett, fingos [aixi, ictum]; conformot; excolos [lui, coltum]: διαπονείν· έκπονείν· άσκείν· πλάττειν· παιδεύειν | die Stimme a., fingo3 vocem: άσκεῖν =, πλάττειν την φωνην | Die Krafte a., perficio3 |fêci, fectum| et constituo's [ŭi, ûtum] vires: διαπράττεσθαι τας δυνάμεις | - s. dad U , f Unbbildung.

Ausbildung, cultura; cultus [as]; cura: ή άσκησις. παιδεία· παίδευσις· μάθησις. & auch Bitdung.

ausbitten, (fich etw. v jmom. a.) rogo' qm qd; peto's [tivi u. tii titum] s; postulo' qd a quo: aireiodal τινά τι οδ. τι παρά τινος.

ausblasen, I) (aushauchen), efflo1; exspiro1: αποφυσαν τι | - II) (austofchen), exstinguo3 [axi, netum |: φυσάν σβεννύναι άποσβεννύναι | jmon b. Lebenblicht a., exstinguo3 [axi, netum] animam cui: ἀποσβεννύναι τινὶ την ψυχήν ἀφαιφείσθαί τινα την ψυχην.

aubbleiben, I) eig. auswärts bleiben, nicht wiederfommen od. blog: nicht fommen, aou redeo [ii, itum]; non revertor3 [sus]; non venio4 [veni, ventum]; frustra exspector'; desideror'; moror'; cunctor': χρονίζειν βραδύνειν μέλλειν μη έπανέρχεσθαι über Macht a., abnocto': ἀπονυπτεφεύειν.

II) übertr. A) (unterbrochen werden), Die Stimme bleibt mir aus, vox me deficit3: ἐπιλείπει με ή φωνή.

B) (aufhören) ber Athem bleibtaus, spiritus (anima) intercluditur3 [closus]: ἐπιλείπει τὸ πνεύμα | das Fieber bleibt aus, febris non redit*: o nvostos laga,

= παυεται. III) s. bas A., A) (bas Wegbleiben), mansio ob. burch bie Berba: ή ἀπουσία Ελλειψις | Das Al. Des beurlaubten Soldaten, emansio: η ύπες το συγχώ-οημα απουσία | das A. beim Termine, vadimonium desertum: ή παραποοθεσμία ύπερημερία | das A. Des Athems, interclusio animae: ή έλλειψις του πνεύματος | Das A Des Ficbers, remissio; intermissio tebris: ή διάλειψις του πυρετού.

B) (bas Bogern), mora; cessatio; cunctatio; ή

μέλλησις.

ausbleichen, f. bleichen.

ausbluten, I) (alles Blut bon fich geben), effundos [fûdi, fûsum] omnem sanguinem; reddo3 [didi, ditum vitam com sanguine: έκχείν παν το αίμα. ennveiv | -- II) (aufhören zu bluten), desino3 [sii, situm] fundere sanguinem; cruor desinit profluere! e vulnere: παύεσθαι αἰμοδρούντα.

ausbohren, I) (burd Bohren hohl machen) efforo' qd (1. B. einen Baumftamm, efforo truncum): τουπάν έπτουπάν· διατουπάν· έπτορείν τι | - II) (burd) Bohren herausbringen) exterebro 1 qd: έξαιρείν τι διά τουπήσεως.

aubbraufen, 1) cig. defervesco3 [fervi]; desaevio4: άποβράζειν | - II) figuri. (b. Borne 20.), defervesco³; consido³ [sêdi, sessum]: παρακμάζειν.

καταπραύνεσθαι.

ausbreden, I) a. (burch Brechen berausnehmen) evello3 [velli, vulsum]: έκρηγνύναι έκπρίειν τι | imbm einen Bahn a., evello dentem eui: έξαιρείντινι οδόντα Steine a, excîdos [di, sum] lapides e terra: 2000τομείν λατομείν | einen Baum a., (b. i., ihm die unnügen Zweige nehmen), intervella [velli, vulsum], s, collûco1s, interlûco1 arborem: διαφωτίζειν s, κλαδεύειν το δένδοον.

B) (burch Brechen bon fich geben) evomo3 [ui, itum] qd; ejicio³ [jêci, jectum] =, reddo³ [didi, ditum] =, egero³ [gessi, gestum] qd vomitu: ἐξεμεῖν τι.

II) m. A) (fich mit Bewalt aus einem Orte befreien) erumpo3 [rupi, ruptum] quo loco ob. ex quo loco ; rumpo3 vincula carceris: δεσμών ἀπαλλάττεσθαι· το δεσματήριον διορύξαντα αποδιδράσκειν.

B) allg. (gewaltfam hervorfommen) erumpo 3 [rûpi, ruptum]; exardesco3 [arsi, arsum]; orior* [ortus]: natadóryvvoða: ovóbnyvvoða: enal-soða: | etw. (3. B. Unwillen, Zorn) gegen jmbn a-lasien, estandos [sadi, sasm] = evomos [vi, itum] qa (stomochum, iram) in qm: ἀποσκήπτειν τι (την οργήν) είς τινα | etw. (ben Born) nicht a. laffen, cohibeo2 qd (iracundiam): κατέχειν τι (την δογην). κατακρατείν τινος (της δργης) | eð bricht Feuer aus, oritur fortum incendium: ο έμποησμός αναδίδοται es bricht eine heftige Kranfheit aus, vis morbi erumpit3 [rûpit, ruptum]: νόσος δεινή έκρηγνυται | in Thranen a., lacrimae erumpunt3; = prorumpunt3; ανακλαίειν | in ein Gelächter a., effundor's [fasus] in risus (in cachinnos): άνακαγχάζειν έκγελαν (γέ λωτα) in Schmähmorte a., descendo3 [di, sum] in contumeliam verborum: λοιδοφείν τινα λοιδοφείσ-Dai rive | in die Borte a., sie facio 3 [feci, factum] verba; ταῦτα λέγειν.

III) s. das A., evalsio; eraptio: τὸ ἐκρηγνύναι etc. ausbreiten, 1) (auseinanderbreiten) A) eig., pando3 [di, pansum u. passum]; expando3; dispando3; explico1 extendo3 [di, sum u. tum]; diffundo3 [fûdi, fûsum]; sterno3 [stravi, stratum] qd: αναπεταννύναι αναπτύσσειν διαπεταννύναι έκτείνειν διασπείρειν, έγκατασπείρειν· ένσπείρειν | - r. fich a., diffundor3 [fûsus]; spargor3 [sparsus] per locum: καταgelodal. avaneravvodal | ber Baum breitet fich meit aus, arbor distanditur patulis ramis: τὸ δένδρον ματαχείται, = άναπετάννυται | ber Weinstod breitet fld bielfach aus, vitis serpit3 [psit] multiplici lapsu et erratico; ή αμπελος ελίσσεται έπὶ πολύ.

B) figuri., 1) (etw. Bielen mittheilen) vulgo1; evulgo1; divulgo1; enuncio1; effero3 [extuli, elâtum, efferre] qd: διαδιδόναι διαθουλλείν διακηούττειν ανακηρύττειν δημοσιεύειν διασπείρειν τι | einen Sieg a., concelebro1 victoriam: διακηούττειν =, διαθουλλείν =, έγκωμιάζειν την νίκην.

2) F., (fich über etw. a., b. i. umffanblich über etw. reben, schreiben 2c.) dico3 [xi, ctum]; disputo1 de qua re latius, suberius: αποτείνειν τον λόγον περί!

τινος μακράν έκτείνειν μηκύνειν τον λόγον περί

II) (etw. ermeitern, bergrößern) dilato ; profero3 [protuli, prolatum, proferre]; propago1: αυξάνειν.

ποοβιβάζειν. B) r., sich a. (s. b. a. um sich greifen, bon Krantheis ten, Gerüchten 2c.), mane1: serpo3 [psi]; diffundor3 fûsus] : διαδίδοσθαι διασπείρεσθαι διέρχεσθαι αὐξάνεσθαι· αὔξεσθαι | ber Lugus breitet fich aus, luxus excrescit3 [crêvi, crêtum] : ἡ ἀσέλγεια αὐξάνεται | fich weiter a., serpo3 [psi] longius: διέρχεσθαι =, αυξάνεσθαι προσωτέρω I bab Gerücht brei= tet fich in ber gangen Stadt aus, fama ob. rumor discurrit3 [cucurrit ob. currit, cursum] tota urbe: n φήμη διαθέει =, διασπείρεται έν τη πόλει.
111) s., das A., die Ausbreitung, extentio; propa-

gatio; amplificatio; auctus | ûs |: ή ἐπίδοσις δια-Doullnois o diagnuiques od. burch die Berba.

ausbrennen, I) a., A) (bas Innere eines Gegenstanbes verbrennen, д. B. einen Bahn) adaros [ussi, ustum] qd (dentem) ferro: еннавыч ть | — В) (gehörig-, burchbrennen, 3. B. Biegelfteine) excoquo3 [coxi, coctum] qd (lateres): εὐ οπτῶν τι | - 11) n... A) (in= mendig berbrennen) intus combûror3 [bustus]; exûror 3: διακαίεσθαι · συγκαίεσθαι · κατακαίεσθαι | - B) (f. p. a. zu Ende brennen) consûmor3 [sumptus]; consumptus extinguor3 [nctus]: παύεσθαι καιόμενον.

ausbringen, 1) (f. v. a. herausbringen, f. bief. Wort) — II) (f. b. a. ausbruten, f. dief. Bort) - III) (f. b. a. befannt maden) enuncio1; vulgo1; evulgo1; effero3 [extuli, elâtum, efferre] qd: διαδιδόναι διαθουλλάν · δημοσιεύειν · διασπείρειν τι | jmdm eine Gesundheit a, bibens voco od. salūto om nominatim; propino salutem cui: φιλοτησίας προπίνειν

Ausbruch, 1) (das Gervorbrechen) eruptio: Enongig. έκβολή | — II) (Anfang) initium; principium: ή ἀρχή | beim A. des Krieges, bello erumpente; bello exorto: ἀρχομένου τοῦ πολέμου | zum A. fommen (f. v. a. ausbrechen), erumpo³ [rūpi, ruptum]; exardesco³ [arsi, arsum]; orior⁴ [ortus]: καταξόήγνυσθαι· συδόηγυυσθαι· έππαίεσθαι | — III) (eine Art bes besten Weins) protröpum; flos [floris, m.] vini: ο πρότροπος (sc. οίνος)

ausbrüten, I) a., A) eig. incubo' [bui, bitum] ovis; exclûdo³ [si, sum] ova od. pullos ex ovis, aud bloð exclûdo³ [si, sum] ova od. pullos ex ovis, aud bloð exclûdo³ [si, sum] ova od. pullos ex ovis, aud bloð Gier a. laffen, subjicio3 [êci, ectum] ova incubanda: έπωάζειν | - B) figurt. (f. b. a. etw. Bojes ausfin=

nen) coquo3 [coxi, coctum]; concoquo3; molior4; machinor'; comminiscor's [commentus]; ementior' [mentîtus] qd: μηχανασθαι · φάπτειν | — II) n. (gu bruten aufhoren), desino3 [sii, situm] incubare ovis: παύεσθαι έκλεπίζειν | - II) s., bas A., pul-

latio: ή enlenigis od. burch die Berba-

ausbugeln, levigo' qd; aequo' plicas ferramento levi: ἐκλεαίνειν τι οδ. τὰς πτυχάς σιδηρίφ.

ausbürsten, purgo 1 qd penicillo: ἀποξύειν καθαί-

οειν τι ξύστοα.

Ausbund (bas Borguglichfte, Bochfte in feiner Art), fowohl im Lateinischen ale im Griechischen entweder burch ben Suberlativ ob. burch ein beigefügtes Abberbium zu übersegen, z. B. ein al. ber Schelme: homo nequissimus, omnium nequissimus: ὁ ἀνθοωπος φαυλότατος, = πονηφότατος | A. von Unberschämtheit, homo impudentissimus: ὁ ἄνθοωπος ἀναιδέστατος, - άναισχυντότατος | A. von Säglichkeit, homo insigniter deformis; ο ανθοωπος δεινώς ώς δύςμορφος, = δυςειδής.

ausdampfen, exstinguo3 [nxi, nctum] :; restinguo3

qd: κατασβεννύναι τι.

ausdampfen, exhalo! : ἐκπνεῖν ἐκθυμιᾶσθαι · άποφέρεσθαι.

Ausdampfung (3. B. ber Erbe), exhalatio; evapora-

tio: ή ξαπνευσις· έαπνοή.

Unobauer, perseverantia; patientia; labor: ή καρτεόια, καδιεόμοις, φιακαδιεόμοις, ελκαδιεόμοις mannliche A. befigen, virilis patientia inest cui: έχειν παρτερίαν ανδρείαν.

ausbauern, I) a. (etw. aushalten, ertragen, f. bieje Börter) - II) n., duro'; perdûro'; obdûro'; sustento1; permaneo2 [mansi, mansum]: καφτεφείν. gynagregeiv. avexecdat. graduein en tint | bei imp a., perduro apad qm: υπομένειν τινά [im lebel a., sufficio3 [fêci, fectum] malis : διακαρτερείν τοίς naxoîς | in Gefahr a., agoa [êgi, actum] constanter in periculo: έγκαρτερείν τῷ κινδύνῷ | - ausbauernb bei Strapaten, patiens laboris: ἀνεχόμενος =, ὑπο-μένων τοὺς πόνους | - (von Pflanzen) im Winter ausbauernd, perennis: διετίζων ! - III) s., bas &. 1. Ausbauer.

ausdehnbar, quod extendi potest; ductilis (3. B. Erg, aes): αγωγαΐος (χαλκός έλατός).

austehuen, I) a., extendo³ [di, sum u. tum]; dis-tendo³; explico¹; profero³ [protuli, prolatum, proferre]; propago¹; promoveo² [môvi, môtum]; duco3 [xi, ctum]: τείνειν επτείνειν αποτείνειν eine Unterhaltung a., produco3 sermonem longius: Entelveiv anotelveiv tov loyov | die Grenzen, die Herrschaft a., profero3 fines, = imperium: έπικτάσθαι την άρχην | eine ausgebehnte Bedeutung haben (b. einem Borte), pateo3 latius: τὸ όημα τείνει έπί nolv | etw. auf Alles a., vulgo rem: extelvelv ti έπίτι | — II) r., fid) a., extendor³ [tensus II. ten-tus]; diffundor³ [fûsus]; patesco³ [patüi]: τείνειν έπί τι.

Ausbehnung, extentio; ambitus [ûs]: ή διάστασις. Entagis to unnos | bon großer A., patens longe la-

teque: avanerauévos.

authenien, excegito1; assequer [catus ob. quatus]
qd cogitatione; invenio4 [veni, ventum]; fingo3 [finxi, fictum] ; comminiscor3 [commentus] : expeovτίζειν επινοείν εξευρίσκειν εύρίσκειν φιλοσο-φείν τι | Manfe a., necto³ [xi, xum] *, procado³ [di, sum] dolos: μηχανᾶσθαι | - s., das A., excogitatio: ή περιτέχνησις.

ausbeuten, f. auslegen. ausbichten, f. ausbenfen.

auddienen, emereor2: παραμένειν τον τεταγμένον goovov | bon Golbaten auch conficio3 [feci, fectum] stipendia: διαστρατεύεσθαι | ein aubgedienter Golbat, miles stipendia emeritus; veteranus: ο έστρα-Tevuévos | berfelbe, menn er berabichiebet ift, missicius: ο απόμισθος | ausgedient haben, fanctus sum slipendiis, s militia; donatus sum rude; έστρατεῦσθαι | - bon Cachen, ausgebient (f. b. a. abgenutt, 1. B. bon Rleibern) obsoletus; deiritus: τετριμμένος παλαιότροπος άρχαιότροπος.

[ussi, ustum]; adûro3; ἀποφούγειν · ἀποξηραίνειν · καταυαίνειν καταψύχειν άπομαραίνειν καυμα-

ausdonnern, I) eig. detono! [nui]: ἐκβροντάν | -II) figurt. (f. b. a. austoben), desaevio4; exsaevio4;

απομαίνεσθαι παύεσθαι μαινόμενον.

auddorren, exaresco3 [arui]; exarefio3 [factus, fieri]; uror3 [ustus]; adûror3: ἀποφούγεσθαι κατavalveodat | (von Menschen) emacresco3 [macrui]; emacror1: ἀπομαραίνεσθαι.

ausdrehen, extorqueo2 [torsi, tortum]: έκβιάζειν.

EEELEIV.

ausbreichen (bas Getreibe), excutio3 [cussi, cussum] qd (grana e spicis); detero3 [trîvi, trîtum] qd (frumentum): ἀπαλοαν· ἀποδινείν τι (σίτον).

Ausbrud, 1) (die Handlung bes Ausbrudens (3. B. eines Gedanfens), enunciatio; significatio: ή απόφανσις· τὸ σημαίνειν· τὸ δηλούν | die Runft des Andbrudd, ars enunciatrix: ή τέχνη ἀποφαινομένη.

11) übertr. (f. b. a. bas hörbare ob. fichtbare Bei-

den einer Borftellung).

A) (f. v. a. bas hörbare Zeichen einer Borfiellung) vox; verbum; vocabulum: τὸ δήλωμα ή δήλωσις. τὸ ὁῆμα· τὰ ὀνόματα· ἡ λέξις | ein gerichtlicher A., vocabulum forense; τὸ ὁῆμα ἀγοραζον | ein A. ber Soldaten, vocabulum militare: τὸ ὁῆμα στρατιωτιnov | ein A. ber Schiffer, vocabulum nauticum: ro όημα ναυτικόν I erhabene, zierliche, gewählte, studirte A., verba splendida, exculta, lecta, apparata: al léξεις ευποεπείς, πόσμιαι, λεπταί, μελετώμεναι die treffenbsten A., verba maxime propria cjsque rei: αί λέξεις εύστοχώταται | in zierlichen A. reben, dico3 [xi, ctum] eleganter: λέγειν ποσμίως | etw. in gewählten A. sagen, orno1 qd dicendi luminibus: 26yeir ti loyois lentois | etw. in beutlichen, bestimmten M. fagen, dico [xi, ctum] plane, expresse: légeir éuφανώς, = έναργώς, = σαφώς | es geht etw. über allen A., verbîs qd dici non potest: ἐστίν τι ἄδορτον =, avenpoagrov | mofür fich nicht leicht ein A. findet, res difficilis ad eloquendum: δυςφραστος.

B) (f. v. a. bas fichtbare Zeichen einer Borfiellung) argutiae: ή διάκρισις | Angen, in benen ein A. liegt, oculi arguti: of op Daluol ogeis | mit A. tangen, salto1 commode (eleganter): όρχεῖσθαι εὐκόσμως, a πομιψώς | mit Al. auf ber Flote blafen, cantol scite

tibiis: αύλεῖν ἀστείως, κομψως.

111) (Art, in Rede und Schrift fich auszubruden) dictio; genus dicendi, scribendi; elocutio; oratio; sermo; stilus: o loyos | ein geichmadvoller A., sermo elegans: ὁ λόγος πομψός, - γλαφυρός | Fülle bed Anebruds, copia dicendi: ἡ ἀφθονία τῶν λέξεων | Abwechselung im Ausbrud, varietas eloquendi: To ποικίλον τοῦ λόγου.

ausbruden, I) (burch Druden herausbringen) exprimo [pressi, pressum] qd: επθλίβειν άπο-θλίβειν εππίεζειν άποπιέζειν εκστραγγίζειν έξομόργνυσθαι βλίπτειν τι bad Waller aus bem Schwamme a., exprimo3 spongiam: ἐυθλίβειν την

II) (burd) Druden barftellen) A) eig. exprimo3: έκτυποῦν ἀποτυποῦν | cin Bild in Bachs a., exprimo imaginem in cerà: ἐκτυποῦν την εἰκόνα ἐν

τω κηρώ.

B) figuri. (etw. mahrnehmbar machen, bezeichnen). exprimo3; significo1; declaro1 verbis; effingo3 ausborren, extorreo1 [rui, stum]; exsicco1; uro3 [pxi, ictum]; reddo3 [didi, ditum]: onuciver onλούν φανερόν ποιείν φράζειν λέγειν λόγω δι-Eldeiv tel feine Gefühle a., exprimo3 sensa dicendo; δηλούν το έαυτου πάθος I etw. in Bersen a., persequor3 [catus ob. quatus] qd versibus: διελθείν τί στίχοις | mortlich a., exprimo3 ad verbum; λέγειν τι κατά λέξιν, = τῷ ὁηματι | - r., fid) a., loquor3 [cutus ob. quutus]; dico3 [xi, ctum]; utor3 [usus] verbis; scribo3 [psi, ptum]: λόγω χοῆσθαι· φάναι· διαλέγεσθαι φάσκειν είπειν | fich lateinijch a., lo-quor latina lingua: διαλέγεσθαι 'Ρωμαϊστί | — III) s., das A. A) (Berauspreffen) expressio: ή άποπίεσις ἀπόμορξις [- B) (A. cines Bildes) effictio: το έκτυπουν I - C) (bie Darstellung) enunciatio ob. burch die Berba: ro onuaiver ob. burch die Berba.

auθdrūdiid, expressus; apertus; perspicius; certus; definitus: σαφής [ές]· ἐμφανής [ές]· ὑητός | mit ben a. Worten, his ipsis verbis; τοῖς αὐτοῖς λόγοις mit ber a. Bedingung, ea conditione: Enl onvois Adv., expresse; diserte; aperte: plane: σαφώς διαφόήδην | a. befehlen, praecipio3 | cêpi, ceptum nominatim: neleveur διαδοήδην 1 es fieht a. geschrieben, scriptum est dissertissime: γέγραπται διαόbnonv.

ausbrudslos (ohne Musbrud), languidus; languens; frigidus: iners: άτονος άνέμφατος [ov].

außbrudboll, argûtus; loquax; significans; nervosus; gravis: ἐμφατικός δεινός ἐμφανιστικός ἔν-τονος — Adv., argûle elc.: ἐμφατικώς elc.

Ausbrudeweife, f. Ausbrud.

ausdunsten, = dunsten, exhalo'; exspîro'; διεκπνείν έξατμίζειν· ἀποφέρεσθαι· διατμείν | - s., δαδ A.,

Ausdunftung, exhalatio; exspiratio; respiratio; halitus [ûs]: ὁ ἀτμός ἡ ἀτμίς [ίδος] ἡ διεκπνοή διαπνοή.

ausduften, exhâle!: διαπνείσθαι άποφέρεσθαι

(ocunv).

ausduiden, perpetior³ [persus]; perfero³ [pertili, perlatum, perferre]; exantlo¹: διαντλείν διακαφτερείν mit bem partic.; κεκμηκέναι.

auseinander, lateinisch burch Busammensehungen mit dis- (di-), griech. burch Busammensegungen mit dia-, ανα- u. απο- ausgebrückt.

auseinanderbauen, aedifico' per intervalla; non continuo domos: οίποδομεῖν διαστηματικώς.

auseinanderberften, dirumpor3 [ruptus]: διαβόήγνυσθαι.

auseinanderblafen, diffio !: διαφυσάν τι.

auscinanderbrechen, 1) a. diffringo3 [fregi, fractum]; perfringo3 [frêgi, fractum]: ἀποδόηγνύναι διαβόηγνύναι | - II) n., diffringor3 [fractus]: διαφόήγνυσθαι.

auseinanderbreiten, expandos [di, pansum u. passum] =; dispando 3 =; explico 1 qd: ἀναπεταννύναι

άναπτύσσειν διαπτύσσειν.

auseinanderbringen, disjongo's [nxi, netum]; dirimo3 [emi, emptum]; distraho3 [xi, ctum]: διαζευγνύναι τί τινος. διαχωρίζειν τι. διίσταναι. διαλλάττειν τινάς.

auseinanberbehnen, distendos [di, tum]: διατεί-עצוע דו.

aubeinanderfahren, (b. Menichen) diffugio3 [fugi, aubeinanderscheiden, discerno3 [crevi, cretum]: fugitum]; avehor3 [vectus] huc illuc: ἀπέρχεσθαι διακρίνειν τι.

άπ' άλλήλων! - (b. Dingen) dirumpor3 [ruptus]: διαρήγυνοθαι διαχείσθαι διασπείρεσθαι.

auseinanderfallen, dilabora [lapsus]: λύεσθαι δια-

γείσθαι.

auseinanderfalten, explico1; expando3 [pandi, pansum, passum] qd: αναπεταννύναι έκπεταννύναι άναπτύσσειν διαπτύσσειν.

auseinanderfliehen, diffugio3 [fagi, fugitum]: δια-

σκεδάννυσθαι. auseinanderfließen, diffluo3 [xi, xum]: avarnzs-

σθαι διατήκεσθαι. außeinanderführen, diducos [xi, ctum]: διέλκειν.

διασπάν.

auseinandergeben, r., fich, (Spalten, Rige befommen) discêdo3 [cessi, cessum]; fatisco3: ἀναχαίνειν·

διαχάσκειν.

auseinandergehen, discedo3 [cessi, cessum]; digredior3 [gressus]: ἀπαλλάττεσθαι (ἀλλήλων). διαλύεσθαι | - (b. Dingen) dilabor3 [lapsus]; dehisco3; l'atisco3: διαγαλάν | - a. laffen (3. B. Colbaten), dimitto³ [mîsi, missum]: προϊέναι διαφιέναι | — s., das A., discessus [ûs]; digressio; ή διάλυσις.

auseinandergelegen, disjunctus: ywoitouevog.

aubeinanderhalten, distineo2 [tinui, tentum]: diéχειν' χωρίζειν.

auseinanderhauen, discido [di, sum]: διακόπτειν. διατέμνειν.

auscinanderjagen, dispello [pŭli, pulsum]; disturbo ; dissipo ; disjicio [jeci, jectum]: διασκεδαννύναι διωθείν.

außeinanderflaffen, hio1; dehisco3 [hîvi]: χαίνειν.

αναγαίνειν.

auseinanderfommen, sejungor3 [junctus]; separor1; dirimor3 [remptus]: χωρίζεσθαι· διασπείρεσθαι· διαλύεσθαι διαλλάττεσθαι διαστηναι | in Bute a., compôno3 [posui, situm] qd (rem) aequis conditionibus: διατιθέναι τι έπ' ίση, ε έπὶ τῆ ίση καὶ δμοία.

auseinanderlaffen, dimitto" [misi, missum]: δια-

πέμπειν διαλύειν.

auseinanderlaufen, discurro 3 [eucurri u. curri, cursum]; diffugio3 [fûgi, gitum]: διαλύεσθαι.

auseinanderlegen, expando3 [di, pansum u. passum]; pando3; explico1; έκπεταννύναι αποπτύσσειν | Die Truppen weiter a., distribuo3 [bai, ftum] exercitum latius: διαδιδόναι τους στρατιώτας ποβρω-

außeinanderliegen, separatus :, sejunctus sum; distamus inter nos: ἀπέχειν ἀποστηναί τινος (άλ-

anlow).

auseinandermachen, nehmen, dissolvo3 [vi, latum]; pando3 [di, pansum tt. passum]; explico1: διαλαμβάνειν χωρίζειν διαλύειν έκπεταννύναι.

auseinanderreißen, divello3 [velli, vulsum]; di-rimo3 [emi, emptum]; intersciado3 [seidi, ssum]: διασπάν διαδόηγυύναι τι.

auseinanberruden laffen (Cotbaten), diducos [xi, ctum] =, laxo1 milites: ἀραιούν τούς στρατιώτας.

außeinanderfägen, disseco1 [eui, ctum] qd serra: δίχα πρίειν τι.

aubeinanderschieben, dimoveo2 [movi, motam]: διαι- aubeinanderwehen, difflo1: διαφυσάν τι

δείν. φιακδίνειν. Χωδίζειν.

auseinanderschlagen, I) (f. v. a. zerschlagen) discutio3 [cussi, cussum]; disjicio³ [jéci, jectum]: διακόπτειν διαθομέτην διατέμνειν τι | — 11) (f. v. a. aufidiagen) evolvo³ [vi, lūtum]; revolvo³; explico³: ἀναπτύσσειν ἀνελίσσειν.

aubeinandersein, I) eig., (bem Orte, ber Beit nach) distamus 1 [stiti, statum] inter nos; nicht weit a., distamus 1 non multum: διεστημένου: διέγειν απέγειν | - II) übertr. (im Sandel, im Preife a.), dissideo2 [sedi, sessum] qud re: διεστη-

auseinanderfegen, !) a. A) dispono3 [posii, situm] : διιστάναι · διατιθέναι τι | - B) figuri. (f. b. a. er= tiaren), expono [posui, situm]; explano ; de-monstro ; explico : διηγείσθαι έξηγείσθαι διεξελθείν διελθείν τι od. περί τινος | etw. Har a., expedio qd dilucide: διεξελθείν τι σαφώς | - II) r. fich a., transigo3 [êgi, actum] cum quo; dirimo3 [êmi, emptum] societatem; διομολογείσθαι πρός τινα συντίθεσθαί τινι (αλλήλοις).

Auseinandersegung, explicatio; demonstratio; illu-

stratio: ή διηγησις.

auseinanderfigen, non una sedco2 [di, sessum]: δίχα καθήσθαι απ' αλλήλων.

aubeinanderspannen, distendo3 [di, tum]; divarico':

διατείνειν · παρεκτείνειν · διαζευγνύναι. auseinandersperren, distendo3 [di, tum]; divarico1; segrégo'; disjungo3 [xi, etum]: διατείνειν δια-

ζευγνύναι · χωρίζειν. auseinanderspreißen, divarico1; distendo3 [di, tum]:

διατείνειν διασκελίζειν.

auseinandersprengen, I) a. disjicio3 [jeci, jectum], disturbo1; dissipo1; διαφόηγνύναι διασχίζειν διασκεδαννύναι | — II) n. (b. Meitern, auseinander-relten) abripior³ [reptus] citalo cursu in diversas partes; discurro3 [cucurri od curri, cursum]: διαφδήγνυσθαι διαφέρεσθαι.

aubeinanderftehen, disto'; disjunctus sum: διεστά-

val neywolodal (allylwy).

ausemanderstellen, sejungo³ [uxi, netum]; dispôno³ [posŭi, positum]; dedúco³ [xi, ctum]; separo¹: διϊστάναι =. χωρίζειν τι.

auseinanderftieben, diffugio3 [fûgi, fugitum]: dice-

σκεδάννυσθαι χύδην φεύγειν.

außeinanderftreuen, dispergo3 [si, sum]; dissipo1: διασπείσειν · διαγείν.

auseinandertheilen, f. gertheilen.

aubeinanderthun, I) a. dissuo3 [ui, atum]; disjungo3 [nxi, nctum]; separo¹: διασπεδαννύναι διαζευ-γνύναι | — II) r., fich a., discedo³ [cessi, cessum]; dissolvor3 [lûtus]; dehisco3 [hîvi]: χαίνειν· άναraiveir.

aubeinanbertreiben, dispello3 [puli, pulsum]; disturbo1; dissipo1; disjicio3 [jeci, jectum]: διασκε-

δαννύναι διωθείν.

aubeinanderfrennen, dissuo3 [sui, :Atam]; dissolvo3 [vi, lûtum]: διαλύειν άναλύειν.

aubeinandertreten, discedo3 [cessi, cessum]: διαστήναι διαλύεσθαι χωρίζεσθαι διαχάζειν - α. laffen (Solbaten), dimitto's [mîsi, missum]: διαφιέναι =, διαλύειν (το στράτευμα).

auseinanberwerfen, disjicios [jeci, jectum]; dispergo3 [si, sum]; dissipo1: διαδδίπτειν διασπείσειν · διασκεδαννύναι.

auseinanderwideln, evolvo3 [vi, latum]; explico1:

Egelittein. anelittein. Siahvein.

aubeinanderivohnen, habito seorsum: διοικείσθαι άλληλων.

auseinanbergerren, distraho3 [xi, ctum]; rapio [pui,

ptum] qd in diversa: διασπάν.

auseinanderziehen, I) a. diduco3 [xi, ctum]; distraho3 [xi, ctum]; distendo3 [di, tum]: διασπάν· διεληύειν διαπλίσσεσθαι | - II) n. (f. v. a. die Wohnung bei jmom verlaffen), solvo3 [vi, lutum] contubernium; migro' alio; colloco' domicilium apud alium: μετοικίζεσθαι.

auserfiesen, f. auserwählen.

auserkohren, f. b. folg. Art.

auserleien, lectus; electus; delectus; selectus; exquisitus; eximius; egregius; praestans: λεκτός ἀπόλεκτος [ον]· αἰφετός· ἐξαίφετος [ον]· πρόκοι-τος [ον] eine a. (junge) Mannichaft, delecta manus; flos juventutis: ἡ λεκτή δύναμις | — Adv., eximie; egregie; auch durch den Superlativ, z. B. a. schön, pulcherrime: λογάδην διαφερόντως.

auberschen, I) (f. v. a. auswählen) eligos flegi, lectum]; deligo³; exquîro³ [quisîvi, quisîtum]: ἔκ-λέγεσθαι· ἐξαιρεϊσθαι | — II) (bestimmen) destino¹ s; noto1 et designo1 oculis qm ob. qd ad qd: τάττειν τινα έπί τι· αίρεισθαί τινά τι | zu cho. (bon Natur burch Anlagen) a. fein, natus (faetus) sum ad qd: μένει μέ τι.

auserwählen, eligo3 [lêgi,lectum]; deligo3; exquîro3 [quisîvi, quisîtum]: ἐκλέγεσθαι· ἐξαιρεῖσθαι·

προαιρείσθαι..

auserwählt, 1) (f. b. a. auserlefen, f. bief. Wort.). -II) (f. b. a. geliebt) dilectus: αγαπητός | jmb8 A. fein, sum de dilectu cjs; sum in oculis cui: ὑπερφιλείσθαι ε, υπεραγαπάσθαι υπό τινος.

auserzählen, I) a. (etw. bis zu Enbe erzählen) narro1 rem omnem: narro1, ut res gesta est ordine: πάντα διεξελθεῖν (μέχοι τέλους) [— II) n. (αυξhoren zu erzählen), facios [feci, factum] finem narrandi: παύεσθαι διεξιόντα.

ausessen, exedos [êdi, êsum] =; consûmos [mpsi, mptum] =; conficio3 [feci, fectum] qd: nateodieiv

=, παταβιβρώσκειν πάντα.

ausfadelu, dissolvo3 [ví, latum] =; distraho3 [xi, ctum] qd filatim od. in fila: διαλύειν την πρόκην.

ausfahren, 1) a. (burch Fahren hohl machen, berber= ben, 3. B. eine Strafe), cavo1 =, corrumpo3 [rupi, ruptum] qd vehendo: καθαμαξεύειν.

B) (f.b. a. ausführen) eveho3 [xi, ctum]; exporto1:

Ennoulteir. S. ausführen.

II) n. A) (f. b. a. wegfahren) avehor3 [vectus]; evehor3; exeo* [ii, itum] curru: έξελαύνειν έξορμασθαι | dum Bergnugen a., vector' animi causa; gestor' vehiculo; excurro' [cucurri ob. curri, cursum]: έξελαύνειν.

B) (f. b. a. ausgleiten) labor3 [lapsus] fallente

vestigio: ἐξολισθαίνειν τὸν πόδα.

C) (f. b. a. hervorbrechen, b. Blattern, Ausschlag zc.) erumpo's [rûpi, ptum]: έξανθείν am gangen Ror= per a., pustulae oriuntura, = surgunt's cui toto cor- Ausfeger, purgator: o xuduoris.

pore: ἐξανθεῖν καθ' ὅλον τὸ σώμα. III) s., das A. A) (bas Wegfahren, activ. Fortführen) exportatio; evectus [ûs]: ή ἐκκομιδή. έξαγωγή ! - B) (neutral) excursio: ή έξέλασις | -C) (bas Ausbrechen, b. Blattern 2c.) eruptio; pustulatio: ή φλυκταίνωσις το έξανθείν.

Musfahrt, f. ausfahren, no. III, B.

Ansfall, 1) (Die Auslage bes Fechtenben) petitio: n προβολή | gegen imbn einen A. thun, peto3 [tivi ob. tii, istum] qm: όρμαν έπί τινα· έπιφέρεσθαί τινι.

11) (Angriff ber Belagerten auf Die Belagerer) excursio; eruptio: ἡ ἐπέξοδος: ἐπδοομή· ἐπβοή-Θεια - cinen A. thun, erumpo³ [rūpi, ruptum]; facio³ [feci, factum] excursionem in qm (hostem):

επεξέρχεοθαι επεξίεναι επβοηθείν.

Β) figuri. (ein heftiger Angriff mit Worten ob. Echriften) insectatio; nota; vituperatio; convicium; cavillatio: ἡ σπῶψις | - Ausfälle gegen | undn thun, insector : cavillor : lacesso s [sîvi, sîtum] qm dictis : καθάπτεσθαί τινος ' ἄπτεσθαί τινος ἔπεσι|heftige Aubfälle gegen imbn thun, invebor3 [vectus] in qm vehementer, ferociter, aspere: ἐπιφέρεσθαί τινι σφοδρώς.

III) (abgehenbe, fehlenbe Summe) decessio; de-

ductio: τὸ ἔλλειμα· ἐλλείπον [οντος].

usfallen, I) a. (burd) Fallen aus feiner Lage bringen, verrenten, einen Arm, Fuß 2c.) luxo' = ejicio' [eci. ectum] qd lapsu: στρέφειν διαστρέφειν έξαρθρούν πεσόντα έπποππίζειν.

II) n. A) (herausfallen) cado3 [cecidi, casum]; excido3 [cidi]; fluo3 [xi, xum]; defluo3; effluo3; έκπίπτειν. έκουήναι αποβδείν. μαδάν | - δαδ Βεtreibe falltaus, grana decidunt: οίχονδροι εκπίπτουσι.

B) einen Ausfall thun, eig. u. figurl., f. Ausfall. C) (megfallen, megbleiben) omittor3 [missus]; praetermittor3: παραλείπεσθαι έλλείπειν.

D) (einen Musgang gewinnen) cado's [cecidi, casum]; cedo's [cessi, cessum]; evenio's [vent, ventum]; habeo2 exitum: πίπτειν αποβαίνειν πουχωρείν | - gut =, glucklich =, wider Erwarten =, schlecht a., cado3 bene, s prospere, s praeter opinionem s, male: ἀποβαίνειν =, πίπτειν καλώς, = εὐτυχώς, = παρ' έλπίδα (παρά γνώμην, παρά δόξαν), = κακώς | bie Ernbte ift nicht besondere ausgefallen, frumentum provenit angustius: ὁ θερισμός ου καλώς έγένετο.

111) s., bas A. (3. B. ber Saare) defluvium (capillorum); capillus fluens; ή τοιχών ἀποβολή· ή μά-δησις· ἀλωπεκία | - das A. der Haare hindern, re-tingo² [tinŭi tentum] capillas fluentes: κωλύειν την τριχών αποβολήν | - bas A. eines Gliebes, ejectio membri : ή έξαρθρωσις | - bas Al. eines Buchftabens αυδ cinem Borte, fuga literae: το έκλείπειν γράμμα. ausfafern, I) a. (bie gaben einzeln auszupfen) discerpo3 [psi, ptum] qd filatim: tillein tag ngonag | - II) r.,

fich a , solvor3 [solutus] filatim : τίλλεσθαι. ausfechten I) a. (entscheiben, mit Waffen ob. Worten) decerno3 [crêvi, crêtum] qd; discepto1 de qua re: διαμάχεσθαι άγωνίζεσθαί τι | - II) n. (aufhören gu fechten debellot; facio3 [feci, factum] finem pugnandi: καταγωνίζεσθαι· καταπολεμείν | - man hat ausgesochten, debellatum =, decrêtum est: relog έχει ο πόλεμος.

ausfegen, everro's [verri, versum]; purgo'; emundo': ἐπποφείν· ἐππαθαίφειν· σαίφειν τι | — s., Das A., purgatio: ή κάθαρσις το έκκορείν etc.

ausfeilen, It (burd) Feilen herausbringen) delimo'; tolio s [sustuli, sublatum] qd lima: έκρινείν έκριvav | - II) (burch Fellen glätten) A) eig. elimo'; polio' lima; purgo' lima; engiverv engivav | -B) figurt, limo1; elimo1; perpelio4; corrigo3 [rexi, rectum] qd diligentia: καταδόίνεῖν ε ἀπεργάζε-σθαι ε; ἐξακριβοῦσθαί τι - δὶς Εφιτίζ ift nicht außgefeilt, ultima lima non accessit operi cjs: τὸ βι-Bliov ov nateggivnuévov éstiv | - eine gut ausgefeitte Rebe, oratio expolitione distincta: o lovos ev κατεβοινημένος | - III) s., bað A., expolitio; perpolitio: το έπρινείν' το παταφοινάν.

auöfertigen, scribo³ [psi, ptum]; perserîbo³ [psi, ptum]: ἀπεργάζεσθαι· ἀποτελεῖν τι | - ein Schreisben an jmdn a., do¹ [dedi, datum] s, perserîbo s conficio³ [fêci, fectum] literas ad qm: συγγράφειν =, συντιθέναι επιστολήν | - s., bas A., bie Ausfertigung, scriptio; perscriptio; scriptum; literae: ή απεργασία σύνθεσις ή γραφή το

γράμμα σύγγραμμα.

ausfindig maden, invenios [veni, ventum]; reperio4 [ri, rtum]; excogito4; avevoloneiv. Exavevοίσκειν· πορίζεσθαι· έκπορίζεσθαι | - ausfindig zu machen suchen, exquiros [quisivi, quisitum]; perquiro3: avathteiv.

ausflattern, evolo': εξίπτασθαι άφίπτασθαι | ein Menich, der gern ausflattert, erro [onis]: ο πλά-

νος · ο έκπετόμενος.

ausflicen (ein Rieid), resarcio4 [sarsi, sartum] =; reconcinno qd: ἀκείσθαι έξακείσθαι.

ausfliegen, 1) cig., evolo1; evolito1; relinquo3 [líqui, lictum] nidum; pervalo': ἐκπέτεσθαι ἐξίπτασθαι | - II) überfr., v. Menfchen (f. v. a. einen Mu8= flug machen) excurro [cucurri u. curri, cursum]; evolo; αποδημείν

ausfliegen, effico [xi, xum]; emano1; diffico3 έκρειν· έκβάλλειν | - s., bas A., efflavium; pro-

fluvium: ή έκροή· τὸ έκρεῖν.

Ausflucht, 1) (das Flichen aus einem Orte) effugium: ή φυγή· ἀποφυγή (— II) figürl. (f. v. a Borwand) perfugium; praetextus [ûs]; excusatio; tergiver-satio; diverticulum; latebra: ຖ້ ຂັ້ນດັບວເຣີ ດັບດີວັບσις· διαφυγή· αποφυγή: πράφασις | - A. machen, = suchen, terriversor'; quaero's situm' diverticula: ἀναδύεσθαι· διαδύεσθαι· στρέφεσθαι· τεχνάζειν· χρήσθαι προφάσει | - eine M. haben, habea latebram: ἔχειν πρόφασιν | - A. für Bergehungen an die Hand geben, do ledi, datum] deverticula peccatis: ὑποτίθεσθαί τινι πρόφασιν ohne A., directe: κατευθύ: κατ' εὐθείαν.

Aussing, excursus [ûs]; excursio; peregrinatio: ἡ ἀποδημία [- ber erste A. in bie West, primus excursus: ἡ πρώτη ἀποδημία] - einen A. auss Land machen, excurro³ [cucurri od. curri, cuesum] in

praedium: ἀποδημεῖν είς τὸν ἀγρόν.

Ausfluß, 1) (bas Ausfließen) effluvium; profluvium: ή έκροή | - 11) (Ort wo etw herabsließt) ellluvium; emissarium: ἡ ἐπροή· ἐπβολή | — Β) besond. A. eines Flusses, os [oris, n]; ostium; caput [itis, n.] το στόμα | — III) (was ausstießt) profluvies; fusio: απόπνοια αποπνοή.

ausfordern, f. herausfodern.

ausforichen, quaero3 [sivi, situm]; exquiro3; per-| quiro3; scrutor1; expiscor1; odôror1; indago1;

investigo ' qd: έξετάζειν' έξερευναν' άναζητείν - | imbn a., exploro animum cjs; perscrutor1 volunta: tem cis; degusto qm: ยนกอเอน่ฐอเจ = ยนกบบอิฉบอσθαίτινός ανακρίνειντινά - s.. bas A., percunctatio; exploratio; indagatio: η έξέτασις άνάκρισις. Unöforider, explorator; indagator; investigator: ό έξεταστής. δοκιμαστής κατάσκοπος.

ausfragen, f. ausforschen.

ausfressen, exedo3 [êdi, êsum]: êξεσθίειν.

ausführbar, quod effici s, perfici potest: àvvaris πράξιμος [ον] οδόν τε έργω ἀποδειχθήναι | - leicht a., facilis factu: άνυστός.

Ausführbarkeit, copia s, facultas s, potestas efficiendi qd: ή δύναμις του ποιείν τι | - an ber A. einer Cache nicht zweifeln, non dubito1, guin res perfici possit: πιστεύω τι πράξιμον είναι.

ausführen, I) (heraus führen) edacos [xi, ctum]; eveno [xi, ctum]: exporto : ἐξάγειν ἐκκομίζειν ti | - Unreinlichfeiten aus bem Rorber a., evacuo' =, purgo1 = solvo3 [solvi, solûtum] alvum: ὑπαγειν

nothiav.

11) (au Stanbe bringen) conficio3 [feci, fectum]: efficio3; perficio3; absolvo3 [vi, lûtum]; perago3 [egi, actum]; exsequor3 [cutus ob. quutus]: διαπράττεσθαι. διαπράττειν. ανύτειν. τελείν. αποτελείν κατορθούν περαίνειν διαπεραίνειν | cm. auszuführen suchen, conort qd: πειοασθαί τι-vog od. = ποιείν τι | - etw. a. fonnen, par sum ejs reiexsequendae: ἰκανὸν εἶναι ποιεῖν τι | - etw. nicht a. tönnen, depôno3 [posŭi, sĭtum] rem susceptam: μὴ δύνασθαι -, μὴ ἰκανὸν εἶναι ποιεῖν τι | - jmb6 Auftrage a., exsequor3 [secutus ob. quutus] mandata ejs: ποιείν τα προςταγθέντα | - etw. bollftanbig a., exhaurio³ [si, stum]: ἀπαντλάν =, έκτελείν τι (τὰ παραγγέλματα) | - feine Cache vor Bericht a., persequor3 [cutus ob. quutus] jus meum: διώκειν τα έαυτου δίκαια | - eine Sache mit bem Schwerdte α., discepto armis de qua re: διακρίνεσθαί τι τώ ξίφω | - was man fagt, auch ausführen, exsequor3 dicta : exteleiv ta eloqueva | - Der eine Cache a., actor: ὁ πράπτωρ · πράττων · πράξας | - ber zeigt, wie etw. quezuführen fet, anetor: ὁ σύμβουλος · συμ-Boulsuing.

III) (f. v. a. mit Worten ausführlich barftellen) persequora (mit u. ohne verbis); explico1; explano1; illustra1; expôno3 [posui, situm]: διελθείν τι λόγφ· διεξελθείν τι od. περί τινος | - etw. weitläufig auciühren, dico [xi, ctum] ; scribo [psi, ptum] de qud re uherius, : fusius: διελθεῖν τι δια μαχρο-

τέρων οδ. μακροτέροις λόγοις.

IV) s., bas A. A) (f. b. a. Ausfuhr, f. bief. Wort) -B) (Bollenbung) exsecutio: το Εργον | - A. eines Baues, exaedificatio: ή έξοιποδόμησις | - fich bem M. einer Cache wiberfegen, obsisto3 [stiti, stitum], ne res conficiatur: ένστηναι τῷ μη γίγνεσθαί τι, = οπως μη γένηταί τι | - C) (f. b. a. Darlegung mit Worten) expositio; explicatio; explanatio; demonstratio: ή έξηγησις διέξοδος.

aubführlich, accuratus; plenus; perfectus; multus; longus; verbosus: ἀποιβής [ές] σαφής [ές] - ein a. Brief, epistola tongior: ἡ ἐπιστολή ἀκοιβής | - imbm über eine, ausführliche Nachricht geben, seribe3 [psi, ptum] ad qm de qua re quam diligentissime: ben, perscrîbo3 [psi, ptum] qd latius: γράφειν τι διά πλειόνων | - a. reben, loquor3 [cûtus] copiose: είπειν =. διελθείν δια πλειόνων | - zu a. bei etw. fein, multus sum in re: μαποολογείν μαποηγοφείν | - a. erzählen, narro ordine: διηγείσθαι παθ' έν ENGGTOV.

Musführlichfeit, accurata diligentia; diligentia; copia dicendi ob. scribendi: ή ακρίβεια το μήκος

(koyov).

Ausführung, f. ausführen no IV.

ausfüllen, I) eig. expleo [evi, etum]; impleo2; compleo2: εκπληφούν αναπληφούν επαναπληφούν ti | - 11) figuri., feine Rebenftunden mit etw. a., consûmo3 [sumpsi, sumptum] otium meam in qua re: έκπληφούν την σχολήν τινι | - seinen Bosten a., expleo partes officii, satisfacio [seci, factum] provinciae meae: πληροῦν =, ἀποτελεῖν τὸ καθῆκον | — III) s., das A., die Ausfüllung, fartura: ή ἀναπλή-Quotis | - M. ber Graben, congestio fossarum: n zõgiç.

Ausfüllungsmittel, complementum; explementum:

τὸ ἐκπληρωμα· πληρωμα.

ausfüttern, 1) (gehörig füttern, = mit gutter berfchen), opîmo'; nutrio'; pasco's [pavi, pastum]; bene euro': διατρέφειν διατρέφοντα αδέάνειν, «παχύνειν | αυδgefültert, opimatus; perpastus; piognis: διατρεφόμενος εύτραφής [ές] — II) (είπ Kleio mit Kutter versehen), muurio 'vestem linteo; ύποδόάπτειν στοιβάζειν έσθητα.

Ausfuhr, 1) (bas Ausführen von Waaren), exportatio: ή έξαγωγή: έππομιδή | freie A., libera potestas exportandi: ή έξουσία της έξαγωγης | - ii) (mas аибдеführt wirb), res exportatae: та виненоциб-

μένα : έξηγμένα.

Ausgabe, 1) (bas Ausgeben, als Handlung) b. Gelb, erogatio: ἡ διάδοσις | A. eines Buches, editio; ἡ Exdosig | - II) (mas ausgegeben wird) A) (Gelb), expensum; expensa pecunia; impensa; sumptus [ûs]: τὸ ἀνάλωμα; ή δαπάνη | A. machen, facio3 [feei, factum] impensa pecuniae: avalianeuv -, διαπανάν άργυριον | - B) (cin Bud), editio; exemplum; exemplar: το ἀρχέτυπον παράδειγμα Die erfte, sweite ge. M. eines Buches, liber primum iterum etc. editus: το βιβλίου ένδιδομενου το πρώτου, = το δεύτερου etc. | cine neue A. veranstal= ten, s beforgen, paro' s adorno' novam editionem; έκδιδόναι βιβλίον έκ νέου.

Ausgabebud), codex expensi; tabulae expensorum: oi ἀπολογισμοί | etw. ins Ausgabebuch eintragen, refero [[retuli, relatum, referre], qd in codicem expensi: ἀναγράφειν τι είς τους ἀπολογισμούς. Ausgaberechnung, ratio sumptuaria: ὁ λογισμός

δαπανητικός.

Ausgabeberzeichniß, rationes sumptuariae: of anoλογισμοί.

ausgahren, defervesco3 [fervi]: έξαφρίζεσθαι. ausgaten, erunco'; runco'; sarrio': ποάζειν. βοτανίζειν | bas Unfraut a., evello3 [velli, vulsum] inutiles herbas: ποάξειν το ζιζάνιον | — s., das A., die Ausgätung, runcatio: ο ποασμός βοτα-

Ansgang, I) (bas Ausgehen), exitus [ûs]; egressus genter: διὰ πλειόνων διὰ μακοοτέρων | - a. schreis exportatio: ἡ ἐξαγωγή· ἐκκομιδή.

viouos.

II) (ber Ort, burch ben man ausgeht), exitus [ûs]; egressus [us]: n diodog i - Dunbung eines Minifee, os [oris]; ostium: το στομα | - einen Ausgang haben, pateo2: ἀνέωχθαι | die Ausgange befegen, occupo exitus: καταλαμβάνειν τας διόδους | Dem Wasser einen A. berschaffen, derivo' aquam: άποχε-τεύειν -, παροχετεύειν τὰ ύδατα.

111) (Erfolg einer Handlung), exitus [ûs]; eventus [ûs]; finis: ἡ ἀπόβασις τὸ τέλος | einen guten M. gewinnen, res habet 2 felicem exitum; evenit4 [vêni, ventum] prospere = feliciter: ἀποβαίνειν =. συμβαίνειν εύτυχώς | einen traurigen A. nehmen, res habet tristem exitum: ἀποβαίνειν περιλύπως, = άνιαρώς | ben A. ahnen, divîno de exitu: προ-

αισθάνεσθαι την απόβασιν, = τὸ τέλος.

IV) (f. v. a. Ende einer Zeit, Sache), excitus [ûs]; fluis: τὸ τέλος ἡ τελευτή | beim A. eines Zahres, anno exeunte: τελευτώντος τοῦ ἔτους | - A. einer Rede, orationis finis; peroratio; epilógus: ὁ ἐπίλο-γος | A. b. i. Endigung eines Abortes, terminatio: ή κατάληξις | einen wohlflingenben A. haben, cados [cecidi, casum] numerose: πίπτειν =, λήγειν εὐρύθ-

μως, = κατά ουθμόν.

Ausgangszoll, portorium: Tò Ellipérior.

ausgeben, 1) (heraus, weggeben), expendo3 [di, sum]; erogo¹; promo³ [prompsi, promptum]; depromo³: διαδιδόναι ξαφέζειν τι | Briefe a., reddo³ [didi, ditum] literas: ἀποδιδόναι ἐπιστολάς | Gelb für efm. a., erögo ' pecuniam in qd: ἀναλίσκειν = δαπανάν χρήματα είς τι | ein Buch a. (b. i. anfangen zu berfaufen) divendo 3 [ditum] :; distraho3 [traxi, tractum] exemplaria libri: κερματίζειν τὰ βιβλία.

 für etw. a., dico² [xi, cium]; perhibéo²:
 λέγειν | - r., fld für jmb a., profitéor² [fessus] me qm; emeutior* [mentîtus] ε, simulo' qm: έπαγγέλλεσθαι τι οδ. είναι τι· προςποιείσθαι | fid) für einen Freund a., profiteor2 , simulo me amicum:

σκήπτομαι φίλος είναι.

III) s., bas A. bes Gelbes, erogatio (pecuniae): ή διάδοσις | eines Buches, divendere: το περμα-דולצני.

Ausgeber, divisor; dispensator; promus; o rapias.

Alugeberin, dispensatrix: ή ταμία.

ausgebreitet, patulus; diffusus: άμφιλαφής [ές] figurl., eine a. Macht, imperium late patens: ή δύναμις ἄφθονος, = μεγάλη | eine a. Gelehrsamfeit, copia et varietas eruditionis: ἡ πολυμάθεια.

Ausgeburt, I) eig., fetus [ûs]: τὸ γέννημα Εκγονον] - II) figuri., Die Al. ber Dichter, portenta poetarum : τά έκγονα των ποιητών | Al. ber Einbildungsfraft, commenta opinionum: τὰ ἔκγονα τῆς φαντασίας.

ausgehen, I) (herausgehen) A) eig., exeo* [ii, itum]; egredior 3 [gressus]; exeêdo 3 [cessi, cessum]: έξιέναι εξέρχεσθαι | bei imbm aus- u. eingehen, frequento1 qm: φοιτάν », θαμίζειν πρός τινα.

2) praguant (f. b. a. auf bie Etrage =, ine Freie gehen), prodeo' [ii, itum] in publicum: προιέναι. έξιέναι παριέναι παρέρχεσθαι είς το δημόσιον | ausgegangen sein, foris sum, domo absum: έκτος είναι | nicht ausgehen, teneo² [tenui, tentum] me domi: ἔνδον είναι· μη προιέναι.

B) figurt. (befannt werben, 3. B. ein Befehl), exeo. [ii, itum]: ylyveofat | einen Befehl ausgeben laffen, edico3 [xi, ctum] qd: επιτάττειν· επικηρύσσειν τι.

11) (f. b. a. ausfallen, b. Saaren, Febern 2c.), defiuo's [xi, xum]; effluo3; fluo3: μαδάν εκπίπτειν!

Enovovai anodosiv | - von Karben (f. b. a. berichwinden), fugio i [fugi, fugitum]; decêdo i [cessi, cessum]: ἀφανίζεσθαι | baδ Kleid geht auδ, colores vestis fugiunt3; vestis amittit3 [misit, missum]

colorem: ἡ ἐσθης ἀφίησι τὸ χοῶμα. III) (λα Ende gehen), deficio l' [fêci, fectum] qm ob. cui: ἐπιλείπειν τινά | - die Rede geht imdm aus, sermo deficit [fêci, fectum] qm: ὁ λόγος ἐπιλείπει τινά |- b. Bewachsen (f. b. a. absterben), morior3 [mortuus]; intermorior3; φθίνειν · ἀποθνήσκειν | - b. Feuer, Licht 2c. (f. b. a. verloschen), exstinguor3 [stinctus]: σβέννυσθαι* κατασβέννυσθαι | - b. Althem (f. b. a. wegbleiben), deficio's [feei, fectum]; intercludor's [clusus]: έπιλείπειν.

IV) auf eiw. ausgehen, b. i. A) (f. b. a. sich endigen, b. Berssüßen ob. Wörtern), cado³ [eeecidi, casum]; habso² exitum: πίπτειν λήγειν | auf eine lange, furze Silbe a., desino³ [sivi ob. sii, situm] s, terminor1 s, cado3 s, excido1 [cidi] in longam s brevem syllabam: πίπτειν =, λήγειν είς μαιοάν = βραχείαν συλλαβήν μακοοκαταληκτείν βραχυκαταληκτείν.

B) (f. b. a. etto. gur Abficht haben), molior + :: machinor qd: δηρεύειν ε, διώπειν ε, μηχανάσθαί τι οδ. mit folg. ώστε οδ. όπως επιβουλεύειν mit δ. infin.; τείνειν είς τι | id gehe darauf aus, δαβ τι, id ago³ [êgi, actum], ut etc.; έπινοεῦν ε, διώπειν τι οδ. όπως | auf Betrug a., commolior dolum; μηχανάσθαι δόλον οδ. τέχνην | auf jmbs Verberben a., machinor' pestem in qm+ unxavaodai τον ολεθούν τινος | auf Ctreit a., sector lites: διώκειν , δηράν την έριδα οδ. τον άγωνα | αυί Lob a., venor' landem: Angar rov Enaivov.

V) v. effv. ausgehen, proficiseor3 [fectus] a qua re; orior [ortus] a quo: ἄρχεσθαι έκ ob. ἀπό τινος | davon ging das Gespräch aus, hine sermo

ductus est: έκ τούτου ο λόγος ήρξατο.

VI) (f. b. a meggehen, megfommen, leer ausgehen, b. i. nichte befommen), non fioa [factus, fieri] particeps cjs rei; fero [tuli, latum, ferre] repulsam; μη μετέχειν τινος ἄμοιρον γένεσθαί τινος ἀπέρχεσθαι κεναίς ταις χερσίν | jmbm feer a. lafe fen, non facio3 [féci, factum] qm participem ejs rei; destituo [ni, atum] qm: μηδέν παρέχειν τινίfrei a. (b. t. ohne Strafe babon tommen), non do1 | dedi, datum | poenas: άζημιον =, άθφον απαλλάτ-

VII) s., bas A. (f. b. a. Ausgang ob. Ausfallen, f. b. Worter.)

ausgehungert, f. aushungern.

ausgelaffen, immoderatus; dissolûtus; intemperans; profûsus; effûsus; άναπεπταμένος αμετρος [ov] ύπερβάλλων [ουσα, ον]: ἀκόλαστος [ον]: ἀσελγής [ég] | a. bor Freude, exsultans lactitia, gaudio: υπερχαίρων a. sein, lascivio*; luxurior1; exsulto1; απολασταίνειν άσελγαίνειν | - Adv. intemperanter; effrenate; effûse; praeter modum; ὑπεοβαλ λόντως άμετρως άνεδην | ausgelaffen muthwillig effuse petulans: ὑπερβαλλόντως ἀκόλαστος.

Ausgelaffenheit, immoderatio; intemperantia; effrenatio: lascivia; petulantia; licentia: ή απολασία.

ασέλγεια αμετρία.

ausgemacht, 1) (gewiß), certus; exploratus; perspectus: ομολογούμενος σαφής [ές] είλικοινής [ές] | eine a. Sache, res confessa: το χοημα δμολογούμεvov | bie Cache ift noch nicht ausgemacht, adbue sub judice lis est: ἔτι ἀμφισβητήσιμον έστι οὐκέτι uέκριται | εδ ifi a., manifestum est; constat inter omnes: ὁμολογεται ὑφὶ ἀπάντων | für a. halten, | authäffeln, solvo3 [vi, lûtum]; laxo1: λύειν τι. habeo pro explorato: τιθέναι τι.

II) (bedungen, festgesett), constitutus; τακτός

τεταγμένος.

ausgemergelt, f. abgemergelt.

ausgenommen, f. außer.

ausgesucht, quaesitus; conquisitus; exquisitus: πρόκριτος [ov]. Εκκριτος [ov]. εξαίρετος [ov]. περίεργος [ον].,

ausgewachsen, I) (bon bolliger Broge, erwachsen), adultus: τέλειος | - II) (mit einem Ausmuchs ver-

fehen) gibbus; gibber: zvotos.

ausgezeichnet, insignis; praestans; nobilis; egregius; eximius: ἐπίσημος [ον] · ἐπιφανής [ές] · ἐξαίρετος [ov] · διαφέρων [ονσα, ov] | ein a. Argt, medicus arte insignis; ὁ ἐατρὸς ἐπιφανής, = ἐπίσημος | bie ausgezeichnetften Manner bes Ctaates, lumina civitatis: οἱ ἐπιφανέστατοι τῆς πολιτείας | insignîte; insignîter; egregie: ἐπιφανῶς ἐξαιοέ-

τως διαφερόντως.

ausgiegen, I) (etw. berausgiegen) A) eig., effunda3 [adi, asum]; profundos [di, sum]: Exxeiv προχείν τι] ben Wein (beim Obfern) a., libo1 : naragnevdein | -B) figurt., etw. (Born, Sag) gegen imbn a., effundos einer Fluffigfeit anfüllen) expleo 2 |evi, etum | s, impleo2 qd quả re: ἐππληφοῦν =, πληφοῦν τί τινος -III) (f. v. a. burd) Waffer auslofchen) exstinguo's [axi, inctum] qd (ignem); καταχέοντα ύδως ἀποσβεννύναι τι (τὸ πῦρ) — IV. s., bas A., effusio; libatio: η έκχυσις σπονδή.

ausglätten, polio ; expolio : énleaiveir | - s. bas M., politio; expolitio; ή λείωσις στίλβωσις.

ausgleiden, aequo1; exacquo1; penso1; compenso1: Ισούν =, ανισούν =, έξισούν =, έπανισούν τι πρός τι. Ausgleichung, aequatio; exaequatio; compensatio: ή ανίσωσις. έξίσωσις, ο ανισασμός.

ansgleiten, fallor3 [falsus] vestigio; cado3 [cecidi, casum] vestigio fallente; ολισθαίνειν απολισθαί-

νειν. έξολισθαίνειν.

ausglimmen, exstinguor3 [stinctus]; elanguesco3

[gui]: ἀποσβέννυσθαι· σβέννυσθαι.

ausgraben, I) (herausgraben) effodio3 [odi, fossum]; eruo3 [ai, utum]: έξορύττειν' άνορύττειν' άνασκάπτειν· μεταλλεύειν | - II) (burch Graben ausboblen) effodio3 [odi, fossum]; sculpo3 [psi, ptum]; exsculpo3; caelo1; ἐκγλύφειν διαγλύφειν | — III) 5., bas A. (mit bem Brabftichel), sculptura; caelatura: η γλυφή, τορεία | bie Runft des A., torentice [es, f.]: η τορευτική.

ausgraten, exossol piscem: έξαιρείν ίχθύος τας

απάνθας.

ausgrafen, evello3 [velli, vulsum] herbas inutiles;

exherbo 1: ποάζειν.

ausgrübeln, rimor'; pervestigo': έκφροντίζειν έξευρίσκειν· σοφίζεσθαι· ανιχνεύειν | — s., das A., pervestigatio: το έκφροντίζειν etc.

Ansguß, I) (bas Ausgießen) fasio; effasio: ή έπχυσις προχοή | - II) (ber Ort, mo etw. ausgegoffen wird) effusorium: o avlor [ovos].

aushaden (imbm bie Augen), effodio3 fodi, [fossum] qd (oculos) cui: ἐκκόπτειν' ἐξορύττειν τι (οφθαλμούς) τινι.

auθhandigen, trados [didi, ditum]; exhibeo 2 qd cui: παραδιδόναι 2, αποδιδόναι τί τινι | — s., daß M., bie Ausbandigung, traditio: ή παράδοσις άποδόσις od, burch bie Berba.

Aushängebogen, specimen typographicum: rò agyé-

τυπον' πρωτότυπον.

aubhangen (öffentlich beraushangen), pono3 [posui, situm | propalam; propono3; proscribo3 [psi, ptum]: ξατιθέναι τι.

Uushangeschild, titulus: τὸ σημείον τὸ πρόσχημα. aushalten, I) a. A) (bis zu Enbe halten, 3. B. Marft, Schule, Lon α.) perago³ [êgi, actum] qd; absolvo³ [vi, lutum] qd; sustineo³ [tinui, tentum] qd: διαπράττεσθαι άποτελείν υπομένειν υπέχειν.

B) (f. b. a. bulben) fero [tuli, latum, ferre]; perfero³; tolero^{*}; sustineo²; perpetior³ [pessus]: υπο-μένειν ², υποστηναί τι άνέχεσθαι mit dem partic. Startheir te | ben Schmerz nicht aushalten, succumbes [cubui, cubitum] dolori: οὐκ ἀνέχεσθαι τὸ

alyos.

II) n. (bie au Enbe bleiben), dûro1; perdûro1; persevêro1; permaneo2 [mansi, mansum]: μένειν διαμένειν ὑπομένειν | im Unglud aubhalten, non cedo3 [cessi, ssum[malis: έγκαρτερείν · καρτερείν έν od. έπί τινι· αντέχειν τινί | bei jmdm a., perduro apud qm: διαμένειν παρά τινι im Gild u. Unglud bei jmbm a., sum comes omnis fortunae cjs; desero³ [răi, rtum] qm nulla in re: διαμένειν παρά τινι έν πάση τύχη | e8 ift mit ihm nicht auszuhalten, ferri non potest: ούκ έστι τλητός.

III) s., bas A., perseverantia; tolerantia; toleratio: ή ἀνάσχεσις · καρτερία od. burch bie Berba.

ausharren, f. aushalten Dr. If.

anchanden, exhâlo1; exspîro1; efflo1: anonveiv =, έκπνεῖν =, ἐκφυσᾶν τι | bas Leben a., effla animam: ένπνείν· αποθνήσκειν | - s., bas A., exspiratio; exhalatio: ή ἐκπνοή· ἀνάπνοια.

anshanen, I) (burch Sauen weghauen, wegichaffen, lichten) excidos [cidi, cisum]: έκκοπτειν εκτέμνειν | einen Bath, Baum a., collaco 1 silvam, = arborem : διαφωτίζειν την ύλην, ε το δένδοον.

II) (burd Sauen hervorbringen, maden, 3.B. einen Beg awischen Bergen) exesdo qd (viam inter mon-tes): εκκόπτειν =, εκκολάπτειν τι | mit bem Meißel α., seulpo 3 [psi, ptum]; exsculpo 3: ἀποκολάπτειν τι.

III) (mit Ruthen ftart hauen) caedo's [cecidi, caesum | qm virgis: ὁαβδίζειν =, ὁαπίζειν τινά. IV) s., bas A., A) cig., excisio: ή έμμοπή: το έμκόπτειν [- B) (mit bem Meißel) sculptura: ή γλυφή.

το αποκολάπτειν.

ausheben, I) (herausheben, 3. B. eine Thur aus ber Angel) emoveo2 [movi, motum] qd (postes e cardine): αποσπάν αφελείν τι einen Baum a., effodio3 [odi, fossum] =, eruo's [ŭi, ûtum]; explanto' arborem: Eξαιρείν =, εξορύττειν το δένδρον ! mit ber Burgel, eximo³ [êmi, emptum] qd (arborem) radicitus: ἐξαιοείν τι (τὸ δένδοον) διζόθεν.

B) bef. (f. v. a. verrenten, g. B. ein Blieb) luxo1:

έξαρθρούν διαστρέφειν.

II) (aus einer Menge auswählen) leges [legi, lectum]; deligo3; eligo3; seligo3: καταλέγειν έκλέ-γειν έκκοίνειν | Solbaten a., habeo2 delectum; conscribo [psi, ptum] milites: καταλέγειν =, έκλέγειν στρατιώτας.

III) s., das A. (ber Soldaten) delectus [ûs]; conquisitio militum: ὁ πατάλογος ἡ ἐκλογή.

pecto³ [xum] qd: πτενίζοντα ἐξάνειν τι | — II)

ausheden, I) eig. Zunge a., s. v. a. ausbrüten (bes. v. Wögeln) excludo³ [si, sum] pullos ex ovis: έπλεπίζειν έπνεοττεύειν [— II) figürl. (erfinden, ausflunen) comminiscor³ [mentus] =; ementior⁴ [mentitus] =; excogito⁴ machinor =; qd: έππορίζειν =, έξευρίσκειν =, μηχανᾶσθαί τι.

aubheilen, 1) a., persâno¹; percûro¹: ἐξακεῖοθαι ἐξιᾶσθαι | — II) n., persânor¹; percûror¹: ἐξυγι-

αίνειν.

aubheizen, percalefacio3 [fêci, factum]: διαθεφ-

μαίνειν.

anthhelfen, subvenio⁴ [vêni, ventum] =: succurro³ [cucurri od. curri, cursum] cui; javo¹ [javi, jutum] qm quā re; commödo¹ qd cui: ἐπαφιεῖν ἐπικουφεῖν βοηθεῖν τινι | - jmbm in Noth a., levo¹ calamitatem cjs: ἐπικουφεῖν τινι ἀποφοῦντι | — s., dað A., auxilium od. durch die Verba: ἡ βοηθεια od. durch die Verba.

Aushilfe, f. Aushülfe.

απθροβείν, edőlo1: ἀποξείν. ἀποξύειν.

αιιδήθητη, cavo¹; εκτάνο¹: ἐκκοιλαίνειν κοιλαίνειν είν ἐκγλύφειν χαράττειν | — s., δαδ A., excavatio: ἡ κοίλασις καταγλυφή.

aushöhnen, f. berhöhnen.

aubhöken, divendo³ [dǐdi, dǐtum]; distrāho³ [xi, etum] qd minutatim: περματίζειν τι πατά μιπρόν. « aubhören, bið zu Ende hören, (3. B. ein Collegium), frequento¹ scholas usque ad finem: διαπούειν τινός.

ansholen, 1) a., imdn a. (d. i. mit List imds Gesinnung aussorschen) exploro 2 , pertento 1 qm od. animum cis; degusto 4 qm: ένπειράζεσθαί τίνος [— II] m., A) (zum Wersen, Schlagen, Springen ic. den Arm don sich streen) excutio 3 [cussi, cussum] lacertum: capio 3 [cepi, capium] = od. sumo 3 [sumpsi, sumptum] impetum: άνατείνειν | - weit a., peto 3 [sivi od. iii, tstum] conatum longius: άνατείνειν ποζόωτέρω |— B) figürl., im Neden, weit a., repéto 3 qd longius; σόχης είπειν περί τινος άνωθεν διηγείσθαι περί τίνος ποζόωτερωθεν άγχεσθαι διδάσπειν. αυθήριστη, s. ausforschen.

Aushülfe, subsidium; opera: ή επιπουρία βοήθεια ob. burch Berba, f. aushelfen.

αιιθήιι[ετι, eximos [êmi, emptum] qd valvülis; separol a valvulis: ἐκλεπίζειν ἀπολεπίζειν.

auθhungern, conficio³ [fêci, fectum] s, eněco¹ [cůi. ctum] qm fame: διαφθείσειν τινὰ λιμῶ· λιμοκτονεῖν τινα | - eine Stabt a., domo¹ [ůi, itum] urbem fame; expugno¹ urbem inopiâ: ἐκπολιοριεῖν s, αἰρεῖν λιμῷ | - auθgehungert, confectus ob. enectus fame: κατατουχόμενος ὑπο λιμοῦ.

aushusten, extussio*; ejicio Jjêci, jêctum] per tussim; exscréo de αναχοέμπτειν άναχοέμπτε σθαι άναχείνσσεσθαι.

ausjäten, f. ausgaten.

ausjagen, (3.B. Schweiß) excutio [cussi, cussum] =, elicio [licui u. lexi, licitum] qd (sudorem) cui: ἐξάγειν τινός τι.

ausjochen, Stiere, disjungo [nxi, netum] boves: λύειν τινα (ξυγοῦ).

austämmen, I) (burd) Kämmen herausbringen) depecto³ [xum] qd: ατενίζοντα έξάγειν τι | — II) (burd) Kämmen ordnen) depecto³ qd (capillos); ασταπτενίζειν τι.

ausfämpfen, f. ausfechten.

austaufen, jmbm etw. (einem andern Känfer zuvorfommen) praeripio [ripii, reptum] qd oui: παραιρεϊσθαί τί τινος.

ausfehlen, strïo¹: δαβδωτόν ποιείν τι. Ausfehlung, strïatûra: ἡ δάβδωσις.

austehren, verro³ [verri, versum] =, everro³ =, purgo¹ qd quâ re: ἐκκορεῖν κορεῖν σαίρειν τι.

ausfeltern (ben Wein), subjicio³ [jēci, jectum] uvas prelis: ἀπιποῦν· ληνοβατεῦν.

ausfernen, enucleo1: ξαποπαίζειν. ξαγιγαφτίζειν.

ausflagen, jmbn, ago³ [egi, actum] lege cum quo: κατηγορείν τινος] - eine Schuld a., peto³ [tivi ob. tii, titum] -, repeto qd a quo: ἀπαιτείν τι ἀπό τινος.

ausstatschen, I) (burch Klaischen beschimpsen), explodos [si, sum]: ἀναθορυβείν πρός τινα: πτερνοκοπείν τινα | — II) (s. v. a. ausschwahen) esfutios; evalgos; enuncios: διαθονλλείν: ἐκλαλείν. ἐξακορεύειν.

anθfleiben, I) a., findn, exüo³ [üi, ûtum] qm veste; deträho³ [xi, ctum] vestem cui: ἀποδύειν ελούειν τινά | — II) r., fid) a., exŭo³ : depôno³ [posüi, sĭtum] vestem: ἀποδύεσθαι ἐπούεσθαι ἀποβάλλεσθαι τὸ ἰμάτιον.

Anticidezimmer, apodyterium: τὸ ὑποδυτήριον.
authfiopfen, excutio [cussi, cussum] qd (pulverem e veste), purgo qd pulsando: ἐπτινάσσειν τι.

auöflügeln, excegito' qd acûte, = argûte; scrutor' qd minutius: σοφίζεσθαι.

austochen, 1) a. A) (heraustochen) excöquo' [coxi, coctum]: ἐπτήπειν | — B) (gehörig tochen) bene coquo': ἐπάττειν | — II) n. (aufhören zu tochen) defervesco' [fervi]: ἀποβράζειν.

αμθέστητα, eximo [êmi, emptum] grana folliculis: ἐξαιρείν τους χόνδρους (ἐπ τῶν λοβῶν).

auskommen, I) (herauskommen) A) eig., exĕo* [ii, itum], egredior* [gressus]: ἐξέρχεσθαι· ἐξιέναι· ἐπβαίνειν.

2) befond, a) (f. v. a. ausgehen, f. dief. Bort.) |
b) (f. v. a. ausbrechen, vom Feuer) prorumpos
[rūpi, ruptum]: γίγνεσθαι καθίστασθαι έκκαίεσθαι.

B) figurí. (f. v. a. befannt werden', exeo : emâno t in vulgus; efferor [elâtus, efferri] foras: ἐκφέρεσθαι· δηλούσθαι είς τους πολλούς | etw. a. lassen, evulgo qd: ἐκφέρειν τι είς τον δχλον.

11) (mit etw. reichen, genug haben) habeo² satis; habeo² tantum quantum sufficis: ἔχειν βίον ίκανοννον ἀρκούντως τ, ἀρκούντα ἔχειν | gut α., suppētit³ mihi, unde bene vivam: ἔχειν | gut α., leest cut in sumptum: μη ἔχειν βίον ἴκανόν | B) figürί., mit etw. α. (b. i. mit etw. feine Absicht

erreichen, & B. mit einer Entschuldigung bei imbm a.)

τειν τι' προφάσει τινί τυγχάνειν τῶν μετρίων.

III) mit jmbm a. (b.i. mit jmbm fich vertragen) versor1 cum quo commode; feros [tuli, lâtum, ferre] qm: εν προςφέρεσθαί τινι | mit bem man gut a. fann, homo facilis, = tractabilis: svxsons svxolos es ist mit ihm nicht auszukommen, nemo hunc ferre potest: ἀποινωνητός ἐστιν.

IV) s., bas & A) (ber Unterhalt) vietus [as]: τά πρός το ζην επιτήδεια· τὰ άναγκαζα· ο βίος | fein M. haben, habeo2 satis in sumptum: Exer Biov

izavóv.

B) (friedlicher Umgang) facilitas e, liberalitas in consuctudine: ή συνήθεια | εδ ift mit ihm fein A., hunc nemo ferre potest: ἀποινώνητός ἐστιν !

C) (llebereinfunft) bas Al. treffen, convenit' inter

eos: συντίθεσθαί τινι οδ. πρός τινα.

αμθίομειι, gusto1; degusto1: ἀπογεύεσθαί τινος.

ausframen, I) eig. (Baaren), proponos [posui, situm] qd (merces): ἐπτιθέναι τι | — 11) figurt, exprômo³ [prompsi, ptum]; vendito¹: ostento¹: ἐπιδείπνυοθαί τι· ἐπίδειξιν ποιεῖοθαί τινος | — III) s., δαδ Il. (ber Belehrfamfeit 2c.), venditatio; ostentatio (doctrinae etc.): ή ἐπίδειξις.

auffragen, rado3 [si, sum]; erado3; exsculpo3 [psi, ptum]: έππολάπτειν. έξορύττειν. έππναν. άπο-Ever Egaleiger | jmom bie Angen a., elfodio3 [fôdi, fossum] oculos cui: έξορύττειν τους όφθαλ-

μούς τινι.

ausfrieden, (aus ben Giern) provenio' [veni, ventum]; exclûdor3 [clûsus] ex ovis: ἐκλεπίζεσθαι] die Brut friecht aus, fetus erumpit: ή νεοττία ένλεπίζεται.

ausfühlen, f. abfühlen.

austundichaften, exploro'; speculor': έρευναν διεθευνάν. έξεθευνάν. αναπυνθάνεσθαι. διαπυνθανεσθαι κατασκοπτείν | a. laffen, jubeo? [jussi, jussum] cognosci3 [gnitus] per speculatores: xeλεύειν έφευναν τι | — s., das A., exploratio: ή έρευνα κατασκοπή.

Ausfundschafter, explorator; speculator; emissarius: ο έρευνητής κατάσκοπος.

Mustundschafterin, speculatrix: ή κατάσκοπος.

Ausfunft, I) (Mittel zur Erreichung einer Absicht) via; ratio: ὁ πόφος | — II) (Radyricht), imbm A. über etw. geben, edoceo 2 [cui, ctum] qm qd; facio 3 [fêci, factum] qm certiorem de quâ re: διδάσκειν τινά περί τινος εξηγεῖσθαί τι | jdyriftlid, facio a qm certiorem de qua re per literas: διδάσκειν τινά περί tivos ênistolinos. Enistélleir tiví ti | über etw. A. erhalten, cognosco3 [gnôvi, gnitum] qd: καταμανθάνειν τι.

aubladen, ridšo * [si, sum]; deridšo *; irrideo *; natayekāv =, natanaynateu τινός · έκγελαν τινι aubgelacht werben, sum irrisui: γέλωτα όφλισκάνειν πρός τινος · γέλωτα παρέχειν · γέλωτα γίγνεσθαί τινι | — s., das A., irrisio; irrīsus [ūs]: ὁ κατάγελας διας ** λως [ῶτος].

attblachenswerth, deridendus; ridiculus: καταγέλαστος [ον]· γέλωτος άξιος | - Adv., ridicule: καταγελαστως.

ausladen, (ein Schiff, Waaren) exonero' navem: απογεμίζειν αποφορτίζεσθαί τι.

probol qd (excusationem) cui: πράττειν :. άνυ- | Andladung, (in ber Baufunft f. b. a. herborragung) projectûra; ecphora: ή έμφορά.

> Muslander, alienigena; advena; peregrinus; externus: ὁ ξένος αλλόφυλος βάρβαρος άλλοδαπός, im plur. auch of Ego.

> Ausländerei (übertriebene Borliebe für alles Auslanbifche), nimia peregrinitatis admiratio; peregrinitas: το την ξενίαν υπερφιλείν.

> auslandifd), peregrinus; externus; adventicius od zlius; importatus: ξένος ξενικός άλλόφυλος [ov]. βάρβαρος [ov] · βαρβαρικός |- Adv., peregrino =, extero modo ob. = more | - a. reben. utor3 [usus] peregrina lingua: χρησθαι γλώσση βαρβαρική. λέγειν βαρβαριστί.

> Ausläufer, I) (ein Diener gum Ausschiden) puer =, servus a pedibus: o δούλος o ἀκόλουθος | - II) (Sproffe aus ber Burgel einer Bflange) stolo [onis,

m.]: ή παραφνάς [άδος]· υπόφυσις.

ausläuten, I) a. (burch Läuten etto. angeigen, g. B. ben Tob imbs) indico qd (obitum cjs) sono campanarum: μηνύειν =, δηλούν =, σημαίνειν τι τοίς κώδωσιν | bie Deffe a., indico1 campanis nundinas finitas : σημαίνειν τὸ τῆς πανηγύρεως τέλος τοῖς κώδωσιν II) n. (gum legten Male lanten), sono' fui, itum] extremum campanis: φθέγγεσθαι τα έσχατα τοῖς κώδωσιν | e8 ift ausgeläutet, campanae tacent2: ol κώδωνες οὐκέτι φθέγγονται.

Auslage, I) abstract (bie einstweilige Bezahlung für imbn) solutio vicaria pro quo facta: τὸ δαπανᾶν ύπέο τινος | — II) concret. (bas ausgelegte Geld) pecunia pro quo numerata ob. expensa: τὸ ὑπέο τινος ανάλωμα, «προανάλωμα | A. für jmbn machen, f. auslegen, No. I, B, 1.

Unsland, terrae externae; = longinquiores, = remotiores; loca externa: ή ξένη (γη) ή τῶν βαρβάοων (χώρα)· οἱ βάρβαροι | ino Al. gehen, abeo [abii,: itum] peregre; verto3 [ti, sum] = ob. muto3 solum αποδημείν · μετανίστασθαι | im A. wohnen, babito 1 perêgre: οίχειν έπι ξένης | im A. sich aufhalten, peregriaor¹: ἀποδημείν διάγειν έπι ξένης | aus dem A. zurücksommen, redĕo⁴ [si, stum] perêgre: απονοστείν.

auslangen, f. ausreichen.

auslaffen, 1) a. A) (herauslaffen) 1) eig., amittas [mîsi, missum]; emitto3 foras: ἐκπέμπεσθαι =, παραπέμπεσθαί τινα· ίέναι τι |-b| befond. (f. b. a. ausschmelzen, wie Fett, Butter 2c.) liquefacio3 [fêci, factum]: τήκειν άνατήκειν τι.

2) figuri. (f. v. a. ausbrechen laffen, außern, d. B. Born, Schmerzec.), effundo's [fudi, fusum] =, evomo's [ŭi, itum] qd (iram etc.) in qm.; exprômo³ [prompsi, ptum] qd (odium): ὑποσκήπτειν -, σημαίνεσθαι τι (την ὁογήν) εἴς τινα | nicht a., supprimos [pressi, pressum] =, cohibeo = , sorbeo2 q:1 (odium): κατέχειν ε, έπέχειν ε, κολάζειν τι.

B) (weglaffen), omitto3 [misi, missum] :; praetermitto3 : praetereo4 [ii, itum] qd silentio: παρα-λείπειν· εκλείπειν· ὑπερβαίνειν· παρέρχεοθαί τι

II)" r., fich über etw. a. (f. b. a. fich mit Worten außern) significo1; declaro1; aperio4 [rui, rtum] sententiam meam: ἀποφαίνεσθαι την γνώμην περί rivos | fich umftanblich über etw. a., dico3 [xi, ctum] s; disputo de qua re uberius, fusius, pluribus: διαλέγεσθαι περί τινος απριβώς διεξηγείσθαι | fld | gegen imbn a., aperio4 [rui, rtum] sensus meos cui: αποφαίνεσθαί τινι την γνώμην | fid nicht beutlich über etw. a., teneo [tenui, tentum] qd in suspenso: μη δηλούσθαι περί τινος.

III) s., das A., f. b. folg. Art.

Austaffung, I) (das Weglaffen) omissio; praetermissio: ή παράλειψις · έλλειψις | - in ber Grammat. ellipsis: ή έλλειψις | - B) concret (bas Ausgelaffene) omissum; praetermissum; τὸ παράλειμμα τὸ παραλελειμμένον | - II) (Erffarung) declaratio; significatio: ή δήλωσις το αποφαίνεσθαι etc.

Auslauf, f. Ausladung.

auslaufen, I) (herauslaufen) excurro3 [cucurri, ob. curri, cursum]; exeo [ii, itum]; prodeo : έκτοέ-χειν ορμάσθαι έξελαύνειν | (bon Schiffenden ob. Ediffen) proficiscor³ [fectus] e portu: ἀνάγεσθαι, ἀπαίρειν », λύειν τὰς ναῦς [(von flüffigen Körpern) effluo3 [xi, xum]; emano1: έκρεῖν | tropfenweise a., stillo1; exstillo1; ἀποστάζειν παταστάζειν.

B) übertr., in weiterer Bedeutung, (f. b. a. herumlaufen) evagor1; non teneo2 [tenui, tentum] me domi: πλανασθαι' περιτρέχειν | ber gern auslauft,

erro [onis, m.]: ο πλώνος.

II) (herborragen) excurro3 [cucurri ob. curri.

cursum]; procurro3; promineo2: ¿ξέχειν.

III) bon Bewächsen (f. v. a. fich ausbreiten) diffundor3 [fûsus]; laxurior1: ανατφέχειν | weithin a. (bon Meften ic.) late diffundors: ἀνατρέχειν πόφοω. IV) (f. v. a. zu Ende laufen, f. ablaufen)

V) (f. b. a. in etw. ob. mit env. fid) endigen, A. B. in einen Binfel a.) exeo [ii, itum] in qd (in angu-

lum): τελευτάν ε, λήγειν είς τι.

VI) s., bas A. A) (Beraustaufen) excursio; excursus [ûs]: ή ἐκδρομή | A. des Waffers, effluvium: ή έμφοή | A. bes Schiffee, excursus [ûs]: ή ἀναγωγή| B) (f. b. a. hervorragung) eminentia; excursus [ûs]; proiectûra; ή έξοχή· ἐκφορά.

ausleben, 1) a. (eine gewiffe Zeit burchleben, - gu Ende leben, 3. B. hundert Jahre a.) compleo2 [plevi, pletum] ; conficio 3 [fèci, fectum] quod tempus (centum annos): πληφοῦν -, βιοῦν χοόνον τινά (έκα-τὸν ἔτη) | — II) n. (3u leben aufhören) desino sii, situm] vivere, = esse: τελευτάν τοῦ βίου.

audleden, linguo3 [axi, netum]; elinguo3; delinguo3: διαλείχειν τι | bie Eduffeln a., catillo!: διαλείχειν τας λοπάδας.

quoleeren, exinanio4; exhaurio4 [hausi; haustum]; facio3 [feci, factum] qd vacuum; (einen Bedjer) exsicco 1: Ennevour nevour Enautheir | Den Iluterleib a., exonero1 s, evacuo1 s; dejicio3 [jeci, jectum] s, purgo1; solvo [vi, lûtum] alvum: ὑπάγειν κοι-λίαν ἀποπατείν | austerende Mittel, cathartica medicamenta; detractiones: τὰ ἐλατήρια.

auslegen, I) (herauslegen) A) eig., expono [posui, situm] : entedevat te | etw. gur Schau =, gum Bertauf α., propônos rem venalem: ἐπιδείκνυσθαι | — B) übertr. 1) für jmbn a. (b. i. einstweiten bezahlen) expendo3 [di, sum] pecuniam pro quo: προαναλίσκειν τινός άναλίσκειν =, δαπανάν ύπες τινος.

2) r., sid) a. (v. Fechtenden), compono3 gradum ad pugnandum: προβάλλεσθαι· έν προβολή είναι.

11) mit etw. a. (f. v. a. Bertiefungen mit etw. ausfüllen, 3. B. mit Golb, Silber 2c. a.) distinguo3 [nxi, netum] qd qua re (auro, argento): ποικίλλειν τι | παραδούς.

ein Rugboben b. ausgelegter Arbeit, pavimentum tesselatum: το ψηφοθέτημα ψηφολόγημα.

111) (crfiaren) explâno¹; enarro¹; commentor¹: ἐξηγεῖσθαι ἐφμηνεύειν συμβάλλειν συμβάλλει σθαί τι | etw. gut s, übel s, gum Buten s, gum Bofen a., accipio3 [cepi, septum] qd in bonam s, in malam partem: anodezecoul ti evroinos, = nanos | etw. boshaft a., calumnior 1 qd; παρεξηγείσθαί τι imbm etw. als Stolz a., tribŭo " [ŭi, ûtum] qd cui superbiae: τιθέναι τι της υπερηφανίας | jmbm etw. als Fehler a., do' [dedi, datum]; duco's [xi, ctum] qd cui vitio: τιθέναι τι τοῦ άμαρτηματος | cho. ander8 ale ce gefagt (gemeint) ift, a., accipio3 [cepi, ceptum] qd aliter, ac dictum est: ὑπολαμβάνειν τι άλλως η έλέχθη.

Auslegung, interpretatio; explanatio; enarratio: ή

έξηγησις εφμηνεία.

Musleger, interpres [pretis, m.]; explanator; enarrator: o expynths counvers [sos] - ben A machen. fungor3 [functus] munere interpretis: έρμηνεύειν. Auglegerin, interpres [etis, f.]; conjectrix: ή έξηγουμένη · έρμηνεύτρια.

Auslegefunst, enarratio (auctorum): ή έρμηνευτική

(se. τέχνη). ausleiden, f. ausbulben.

aubleihen, do [dědi, datum] matäum; commendo qd cui; loco ; feneror'; colloco ; δανείζειν τί Tive | Weld auf Binfen a., do pecuniam cui fenori; occupa! (mit u. ohne fenore): δανείζειν τινὶ άργύοιον διδόναι τινί χρηματα έπί τόπο | fein Geld ficher a., colloco pecuniam certis , rectis fenoribus : δανείζειν το άργύριον έπὶ τόπω βεβαίω | Geld auf 5 Procent a., feneror pecuniam quinis centesimis: δανείζειν έπι είνοστη | Geld auf liegende Grunde a., colloco pecuniam in solo: δανείζειν άργύριον έπὶ yn nai ovvoinlais | ausgeliehene Belber, pecunia, quae est in fenore; τα άργυρια δανειζόμενα | s., bas II., feneratio; locatio: o δανεισμός.

Musleiher, creditor; fenerator: o δανειστής.

Musiciherin, feneratrix: ή τοκίζουσα ή τοκογλύφος.

auslenten, declino'; deflecto3 [xi, xum]: ὑποκάμπτειν' ὑπεκκλίνειν.

austernen, I) (völlig fernen) perdisco3 [didici]; percipio³ [cépi, ceptum] qd: μανθάνειν τι ἀκριβώς, = σαφώς, = ὀρθώς | jmbn a. (b. i ihn böllig fennen lernen), perspicio³ [spexi, spectum] =; pernosco³ [nôvi] qm: διαγιγνώσκειν τινά | jmb, ben man nicht a. fann, homo multiplicis ingenii: dinlovs avho ual πολλαπλούς | - II) (f. b. a. aufhören zu lernen) perfungor3 [functus] tirocinio: έξίστασθαι της διδασκαλίας.

auslesen, I) (f. b. a. heraussuchen, auswählen) eligo3 llegi, lectum |; deligos; seligos qd: ἐκλέγειν =, ἐπιλέγειν », εκλέγεσθαι τι | - II) (f. b. a. durchlesen, ein Buch) perlegos [lêgi, lectum] qd (librum): έξα-ναγιγνώσηςιν διαναγιγνώσηςιν διελθείν αναγιγνώσκοντά τι | - ΙΙΙ) *. δαδ A., Α) (f. b. a. Auswahl) electio; selectio; delectus [ûs]: Existic | - B) (f. v. a. Durchlefung) perlectio: ή ἀναγνωσις · το έξαναγιγνώσκειν.

auslichten, colluco silvam, arbores: διακαθαίσειν τι. Aublieferer, traditor; proditor: o παραδιδούς. o

aublitfern, exhibeo2; reddo8 [didi, ditum]; trado3; prodos: παραδιδόναι προδιδόναι αποδιδόναι. Evyerolesen zi zent I bie Baffen a, transdoa fdidi, dilum] arma: παραδιδόναι τὰ ὅπλα | jmbn gur Bestrafung (mit bem Tobe) a., trados qm ad supplicium: παραδιδόναι τινά είς την έσχατην τιμωρίαν,: είς θάνατον.

Aublieferung, exhibitio; traditio; deditio; ή παράδοσις πρόδοσις άπόδοσις | imbe A. verlangen, exposco3 [poposci] qm: έξαιτείν τινα αίτείν τινα

ξηδοτον (είς τιμωρίαν.)

aubliegen, (lange genug liegen, b. Weine) vetusteseo:3 γίγνεσθαι πολυχρόνιον | Bein a. laffen, repôno3 [sui, situm] vinum in vetustatem: anoriveodais, αποταμιεύεσθαι τον σίνον | ausgelegener Wein, vinum repostum; = vetustum; ὁ οἶνος ἀποκείμενος.

ausloden, elicio [licui ob. lexi, citum]; eblandiora:

EE CLYEUV.

aublöschen, I) a. (etw. berloschen machen) A) eig. Teuer a., exstingno3 [nxi, nctum] =; restinguo3 qm (ignem): κατασβεννύναι - σβεννύναι τι (πυρ) | - Gefchriebence a., deleo² [évi, êtum]; expungo³ [punxi, pun-ctum]; rado³ [si, sum]; erâdo³: ἐξαλείφειν διαγράφειν τι | - B) figurt. (etw. vergeffen machen) exstinguo3; deleo2: μαραίνειν άφανίζειν διαφθείρειν | bas Andenfen an etw., oblitero' memoriam ejs rei: ἀφανίζειν:, μαραίνειν την μνήμην τινός | cinen Schandfled a., eldo [ŭi, ûtum] maci-lam: έξαλείφειν:, ἀφανίζειν τὸ ὄνειδος | — II) n. (aufhören zu brennen) exstinguor³ [inctus]: σβέννυ-σθαι άποσβήναι ψύχεσθαι | — III) s. das A. des Lichtes, Feuers 20., exstinctio; restinctio: το κατασβεννύναι etc. | A. ber Schrift, litura: ή έξάλειψις.

auslosen (toomachen), I) alig. exsolvo? [vi, latum]; expedio : λύειν. ἐκλύειν · ἀπολύειν | - II) befond. (burch Getb befreien), redimo3 [emi, emptum] qm pecunia: λύειν έκλυτρούν τινα | ein Pfand a., repignero¹, quod pignori datum est: αμείβεσθαί τί τινος | — III) s. ded A., die Auslöfung eines Gefangenen, redemptio: n lugig. Exlutomois.

aubloofen (burche Loos bestimmen), sortior [titus]; lego3 [lêgi; lectum] sorte: ἀποκληφούν τινα διακληφούν διαδιδόναι κλήφω τι | - s. bas A., bie Audiogung, sortitio: n nlnowers dianlnowers.

aubluften (ein Bimmer), admitto3 [misi, missum]

auras in cubiculum: διαψύχειν τι.

ausmachen, I) (herausmachen, herausnehmen) Gulfenfrüchte a. eximo³ [êmi, emptum] qd valvülis: ἐκλε-πίζειν· ἐκκοκκίζειν | Fieden a., tollo³ [sustüli, sublätum]; delĕo² [êvi, êtum]; abluo³ [ŭi, ûtum]: έξαλείφειν.

II) (ausfindig machen) quaero3 [quaesivi, situm]; exquîro3 [sîvi, sîtum]; curo1: ευρίσκειν έκπορί-

ζειν εκπορίζεσθαι

III) (beendigen) finio4; conficio3 [fêci, fectum] qd; impôno3 [sui, situm] =; facio3 [fêci, factum] finem cui rei : enteleiv:, παύειν τι | einen Streit a., dirimo3 [êmi, emptum] controversiam; compôno3 litem: diadinageodai | etw. in ber Bute =, gutlich mit imon a., decido3 [cidi, cisum] qd cum quo sua voluntate: συντίθεσθαί τι πρός τινα έπ ίση | etw. nicht a., relinquo3 [líqui, lictum] rem integram, in medio: μη διαδικάζεσθαι | - Daher

B) befond. 1) (f. b. a. festfegen, bestimmen) constituo3 [ni, ûtum): τιθέναι· συντίθεσθαι άλληλοις.

2) (f. v. a. entscheiben) discepto1 de qua re: διακρίνειν διαγιγνώσκειν.

IV) (in fich enthalten, aus etw. bestehen), consto1 [stiti, stâtum] ex qua re; contineo [tinui, tentum] qd: καθίστασθαι ποιείν τυγχάνειν ον | - Daher B) übertr. 1) (f. v. a. ber Jahl nach betragen) efficios [fêci, fectum]; sum; expléos [évi, êtum]; impléos: anoreleïv ru | wieviel macht es aus? quantum est? quae summa est? πόσον έστί; | eine große Gumme ausmaden, efficio 3 [fêci, fectum] magnam summam: άποτελείν πολλά χρήματα | - 2) (f. v. a. Gewicht haben) es macht biel -, wenig aus, hoc multum =, non multum interest; magniz, parvi refert³ [retulit, relatum, referre]: μέγα:, οὐ πολὺ διαφέρει | ba8 macht nichts aus, id nihil refert: τούτο οὐδέν διαφέρει.

V) s., bas A. A) (Bollenben) confectio: to enteλείν το παύειν | - B) (bas Enticheiben) disceptatio

η ποίσις: διαποισις.

ansmärzen, merzen, I) eig. , Bieh a., rejicio [jeci, jectum], removeo2 [môvi, môtum] qd (oves): awtστάναι:, μεθιστάναι τι | ausgemärztes Bich, rejiculae [arum, f.]: ἀπόβλητα πρόβατα | — II) figuri. (als unbrauchbar bermerfen) tollo3 [sustuli, sublatum] ; segrego' , secerno [crêvi, crêtum] qd: διαπρίνειν:, χωρίζειν τι.

ausmäften, f. maften.

ausmagern, f. mager werben.

ausmahlen, I) (fehr=, fertig mahlen) permolo3 [lui, litum] qd: natatoibeiv. natakeiv ti | - II) (burch Mahlen herausbringen) secerno's [crevi, cretum] qd molendo: άλουντα διακρίνειν τι.

ausmalen, I) (fertig malen) absolvo3 [vi, lutum] pieturam: ἀπεργάζεσθαι πίνακα | - II) (bemalen) pingo3 [pinxi, pictum]; expingo3, exorno1: ἀναγράφειν διαζωγοαφείντι | bunt bemalen, pingo' varie: καταποικίλλειν.

Ausmarich, ausmarichiren, f. Abmarich, abmarichiren. ausmauern, (inwendig mit Mauerwerf verschen) effarcio 1 [farsi, fartum] qd (murum) caementis; ένοιποδομείν λίθους. έξοικοδομείν λίθοις.

ausmeigeln, exsculpos [psi, ptum]; caelo1: εκκολάπτειν ε, έκγλύφειν τι.

aubmelten, emulgeo2 [si, sum]: έξαμέλγειν τι.

ausmergeln, macero1; enervo1; conficio3 [fêci, fectum]; exhaurio4 [hausi, haustum]; attenuo1: κατασκελετεύειν. κατατουχούν. ξατουχούν. καταπονείν τινα | ausgemergelt, maceratus; enervatus; effêtus; exhaustus: έπτετουχωμένος.

ausmerzen, f. ausmärzen.

ansmeffen, I) (burd Deffen bie Große b. etw. zu erfahren fuchen) metior4 [mensus]; emetior4; dimetior4; permetior : avaperosiv naraperosiv avaperosiσθαι | - II) (nach bem Dage meggeben) admetior4; divendo3 [didi, ditum]; distraho3 [xi, ctum]: διαμετρείν τί τινι.

Ausmeffer, mensor; decempedator; geometra: o

μετοητής οριστής γεωμέτοης.

Ausmessung, dimensio: ή αναμέτρησις καταμέτρη-

σις διαμέτοησις.

ausmeubliren (ein Saus) instruo3 [xi, ctum] qd (domum) suppellectile: κατασκευάζειν | fchon α, exornol et instruo3: κατασκευάζειν ευκόσμως. ausmiffen (einen Stall) purgo1 qd (stabulum) a stercore; everro3 [verri, versum]: ἐκκοπρίζειν ἐκκο-] προύν τι.

ausmitteln, f. ausfindig machen.

Ausnahme, exceptio: ή έξαίρεσις | cine A. machen, excipio³ [cepi, ceptum]: έξαίρετον ποιείσθαί τι cine A. [ciocu, excipior³ [ceptus]; possum excipi: τυγχάνειν έξαιρέσεως | ohne A., sine discrimine; pariter: aeque: πάντως | Alle ohne A. jum Rriege: bienfte queheben, habeo2 delectum sublatis vacationibus: ματαλέγειν πάντας έφεξης, έξης | mit A. jmb8, excepto quo; praeter qm; si a quo discesseris: πλην:, χωρίς τινος.

Ausnahmsweise, praeter ceteros; praecipue: év

έξαιρέσεως είδει.

ausnehmen, I) a. A) (herausnehmen) eximo 1 [emi, emptum]; excipio3 [cêpt, ceptum] qd de qua re: έξαίρεσθαι υπεξαίρεσθαι | einen Zahn a., eximo3s od. evello3 [velli, vulsum] dentem: έξέλκειν οδόντα] - ein Thier a. (b. i. ber Eingeweide berauben), exentero : eserteolzeir Baaren a., emos [emi, emptum]

merces non praesenti pecunià.

B) (f. b. a. ausschließen, nicht unter andere Dinge berielben Urt mit begreifen) excipio3 [cepi, ceptum]; eximo3 [êmi, emptum]; excludo3 [si, sum]: ¿¿cuδειν, εξαίδετον μοιειέραι, επνδηρειν, μαδαγειμειν τι ob. τινά | jmbn b. Militarbienfte a., do1 [dedi, datum] vacationem militiae cui: ποιείσθαί τινα άστράτευτον | - ausgenommen, excepto quo: πλήν:, χωρίς=, έκτος τινος Reinen a., ad unum omnes: πάντες έφεξης, - έξης. II) r. fich irg. wie a. (b. i. auf eine gewisse Art in die

Mugen, ind Bebor fallen) babeo2 speciem quandam: έχειν | sich gut a., habeo insignem speciem: εὐποεπως έχειν ίδείν | fich' bor Andern gut a., excello3 [cellui] prae ceteris; insignis sum: προέχειν :,

ύπερέχειν των άλλων.

III) s., Das A., (Berausnehmen) exemptio: ή έξαίgeois | bas A. bes honigs, mellatio: n egalosois tov μέλιτος.

ausnehmend, f. ausgezeichnet.

auspaden, 1) (etw. leer machen, J. B. eine Riffe), facio3 [feci, factum] qd vacuum: λύειν τι | — II) (j. b. a. chp. herausnehmen) eximo [êmi, emptum] qd: έξαι-

auspeitschen, caedos scecidi, caesum] que flagris ob. loris: μαστιγούν=, διαμαστιγούν τινα.

auspfanden, capio [cepi, captum] =; aufero [abstuli, ablâtum, auferre] pignus a quo; cogo3 [coëgi, coactum | qm pignore: δυσιάζειν τινά ένεχυράζειν τα χρηματά τινος.

auspfeifen, exsibilo1 qm ob. qd: ένσυρίττειν διαgvoitteir. S. auch: auspochen.

αμθρίφει, pico1 intra: πισσούν πιττούν καταπισσούν καταπιττούν | gut ausgepichte Faffer, dolia intra diligenter picata: οἱ πίθοι εὐ καταπισσού-

auspiden, extundos [tudi, tusum] qd rostro: ennoλαπτειν τί.

ausplappern (ausplaubern) effutio 1; deblatero 1: ausraudern (ein Zimmer), suffio 1 qd bonis odoribus: enuncio1; evulgo1: έκλαλεῖν διαθονλλεῖν έξαγο-QEVELV TL.

aubplündern, diripio [ripăi, reptum]; spolio ; aubraumen, I) (heraubichaffen) aufero [abstüli, exspolio]; compilo]; nudo [; depopulor]; depecu-lor : διαφπάζειν συλάν ' ιεφοσυλείν ' λείαν ποιεί - II) (leer machen) facio [feci, factum] qd vacuum:

σθαι· σπυλεύειν. | rein = bollig a., exhaurio f [hausi, haustum]; exinanio4; everro3 [verri, versum] et extergeo' [si, sum]: έκπορθείν | bas Land a., rapio's [pui, raptum] ; ago [egi, actum] praedam ex agris: leίαν ποιείσθαι | - s. bas A., direptio; expilatio; depopulatio: ή διαφπαγή· σύλησις.

Ausplunderer, depeculator: o διαρπάζων.

auspochen, I) (burch Bochen herausbringen, ausflobfen) excutio3 [cussi, cussum]: ἐκτινάσσειν. | - II) (burd) Bochen beschimbfen) explodas [si, sum]; ejicio3 [jeci, jectum]; exsibilo1; δοουβείν έπί τινι έπιδορυβείν τινι. εκβάλλειν. εκρίπτειν. συρίττειν ein Stud a , exigo [êgi , actum] fabulam: έκβάλλειν τὸ δράμα.

αμθροliren, polio4; expolio4; perpolio4: ἀποξείν τι - s. bas A., politio; expolitio; perpolitio: ή ξέσις.

λείωσις το αποξείν.

auspolftern, farcio [farsi , fartum] = , effarcio de qd pilis od. plumis: διαστοιβάζειν · διαστρωννύναι τι.

auspofaunen, (f. b. a. befanntmachen, berbreiten) divulgo1; vulgo1; praedico1; vendito1; jacto1; canto1: διακωδωνίζειν έκκωδωνίζειν διαφημίζειν· διαθουλλείν τι | - s., baθ A. praedicatio; ven= ditatio; jactatio: το διακωδωνίζειν etc.

Ausposauner, fig., buccinator; qui divulgat etc. qd:

ο διαθουλλών τι.

aubpragen, I) (etw. ju Munge bragen) signol aurum, argentum: nonreiv vouioua | - II) (burch Bragen ausbruden) A) elg., exprimo3 [pressi, pressum] imaginem; έπτυποῦν γαράττειν | - B) fig., effingo3 [uxi, ctum] qd: έξομόργνυσθαι.

auspreffen, (eig. u. fig.) exprimo's [pressi, pressum], (eig.) ἐνθλίβειν : ἐνπιέζειν : (fig.) ἐξάγειν : ἐνβασα-νίζειν | — s. bað A., expressio : ἡ ἔνθλιψις : ἐνπίε-

oig ob. burch b. Berba.

Auspreffer (ber Weintrauben) torcularius: o πιεστήρ. ausprügeln, caedos [cecidi, caesum] qm; castigo qm ververibus: μαστιγούν · διαμαστιγούν · ἀποτυμπαviter aluiter tiva.

auspumpen, exhaurio fhausi, haustum]: ¿ξαντλείν έπαντλείν.

auspugen, I) (reinigen) purgo 1; depurgo 1; expurgo 1: έππορείν έππαθαίρειν | Baume a., intervello3 [velli. valsum]: vnorthleiv | - besond. (f. b. a. ausichmuden) exorno"; orno": Enemogusiv nalloniξειν' πομμούν τι ob. τινα | - II) (f. b. a. anstofchen, 3. B. bas Licht) exstinguo [nxi, netum] qd candêlam: κατασβεννύναι σβεννύναι τι (τον λύχνον).

ausquartiren, I) a. (Soldaten) muto' hospitia militum; dedûco3 [xi, ctum] =, tradûco milites in alia hospitia: κατάγειν τινάς είς άλλους σταθμούς | -II) n. a., ob. r. fld a., immigro in aliam domum: μετοικίζεσθαι μετοικείν.

aufquetichen, elido3 [si, sum]; exprimo3 [pressi, pressum]: έκθλίβειν έκπιέζειν έκπυρηνίζειν τι En tivos.

aubradiren, erado3 [si, sum]: έξαλείφειν.

έπιθυμιάν· ὑποθυμιάν | Fleisch a., sicco ' qd (carnem) fumo: καπνίζειν τι.

encevov» | — B) überir. (f. b. a. reinigen, z. B. einen außreifen, permaturescoⁿ [turŭi]; percoquor³ (Braben) pargo¹; detergeo² [si, sum] qd (fossam): [coctus]: ενπεπαίνεσθαι | a. lasen, mataro¹; Graben) purgo¹; detergeo² [si, sum] qd (fossam): παθαίρειν· διακαθαίρειν· έκκοπρίζειν.

Ausraumer (ber Cloafen), purgator (cloacarum); ò

καθαρτής (τῶν τάφρων).

αυθεαυθρετη, exscreo1: έκχρέμπτεσθαι αποχρέμnresdat | mas ausgerauspert merben fann, exsereabilis: αποχοεμπτικός | - s. das A., exscreatio: ή απόχοεμψις το αποχοέμπτεσθαι.

aubrangiren, f. abfonbern.

aubrasen, desino 3 [sii, situm] furere: ἀπομαίνε-σθαι | er hat aubgeraset, suror ejus desêdit² sessum]; rediit ad sanam mentem: πέπαυται μαινόμενος.

anöranfen, vello³ [velli u. vulsi , vulsum]: evello³: τίλλειν ἐπτίλλειν ἀποτίλλειν τι ἔπ τινος | das Un= fraut a. (f. v. a. ausgäten), evello3 =, erunco1 inuti-

les herbas: ποάζειν· βοτανίζειν.

aubrednett, computo'; supputo': ineo [ii, itum] s ob. duco3 [xi, etum] rationem cjs rei; pono3 [posui, situm] calculos; voco 1 s; revoco 1 ad calculos: λογίζεσθαι· έκλογίζεσθαι· στοχάζεσθαί τινος etw. an den Fingern a., computo 1 qd digitis; Loylgeσθαί τι τοῖς δακτύλοις | — s., das A., computatio; supputatio: o loyiquog.

Ausrede, (Borwand, Entschuldigung), excusatio; causa; praetextus [as]: ὁ λόγος ἡ σκήψις ἡ πρόφασις eine A. haben, habeo2, quo me excusem; est mibi causa; utor3 [usus] excusatione: Exert or loyor, = την πρόφασιν | eine A. machen, utor3 [asus] excusatione; praetendo3 [di, tum] verba: ποιείσθαι

τον λόγου, ε την πρόφασιν.

ausreden, 1) a. (jmom etw. aus bem Ginne reben), dissuadeo2 [si, sum] qd cui; averto3 [ti, sum] ; abdûco3 [xi, ctum]; revoco1 s; avello3 [velli, vulsum] : deterreo2 qm a qua re: μεταπείθειν μεθιστάναι τινός την γνώμην το λόγο. λέγοντα eripio3 [pui, reptum] errorem cui: έξαιφείν τινος το αμάρτημα | eine Bebenflichfelt a., eximo's [emi, emptum] scrupulum cui: έξαιφείν τινος τον όχνον bas lagt er fich nicht a., hoc tenet' [tenui, tentum] mordicus: κατέχειν τι έχεσθαί τινος.

B) r., fich a. (b. i. burch Reben fich heraushelfen), excuso4 me; praetendo3 [di, tum] verba; quaero3 [quaesivi, situm] latebram: προφασίζεσθαί τι

έκλογίζεσθαι τι ε, υπέρ οδ. περί τινος.

II) n. A) (f. v. a. aussprechen, f. bief. Bort.) B) eine Rede gu Ende bringen, facio's [feci, factum finem dicendi (loquendi); conficio [feci, fectum sermonem; perôro1: παύεσθαι τοῦ λόγου, ελέγουτα, = nolovusvov rovs loyous | jmbn nicht a, lassen, interpello³ [pŭli , pulsum] qm od. orationem ojs: μή περιμένειν , έως ἄν τις παύσηται λέγων | laß mid a., sine omnia dicam; sine dicam, quod coepi: περίμενε, έως αν παύσωμαι λέγων.

aubregieren, cedo³ [cessi, cessum] imperium: ἐξίστα-

σθαι ε, παραχωρείν της άρχης.

aubregnen, impers., pluvia cessat1, s desinit1 [siit, situm]: ὁ ὑετὸς =, τὸ ὑδωρ παύεται.

audreiben, extero3 [trivi, tritum]: έκτρίβειν τι.

audreichen, I) (genug sein), sufficio [seci, sectum]; satis sum: έξαρκεϊν άνταρκεῖν [— II) (genug haben) satis habeo: έξικνεῖσθαι έχειν άρκοθντα, * ίκανον τι.

Freund, beutich - lat .- griech. Borterb.

πεπαίνειν.

ausreinigen, f. reinigen.

aubreigen, I) a. A) (heraubreigen), vello3 [velli u. vulsi, vulsum]; evello3; revello3; eruo3 [ŭi, ŭtum]: όηγυύναι τι έκ τίνος οδ. ἀπό τίνος: ἐκτίλλειν: Expleque.

B) (burch , gerreigen , 3. B. einen Damm), rumpo's

[rūpi, ruptam]; dirampo3: διαβόηγνύναι τι.

II) n. A) (gerreigen, wie eine Rath, ein Rleib), rumpor3; dirumpor3: solvor3 [solutus]; discedo3 [cessi, cessum]: διαδόήγνυσθαι.

B) (nach außen zu reißen, gespatten werben), finder [fissus]; deffindor3: diaggigeodat ggigeodat. C) (fid) ichnell entfernen, f. fliehen u. befertiren).

III) s., das A., A) (Heranbreigung), evulsio: rò έκσπαν | - B) (ber Durchbruch eines Fluffes), inundatio: o eninkvouog | - C) (bas eilige Fortlaufen), faga effasa: τὸ ἀποδιδράσκειν· τὸ δραπετεύειν. Ausreiger, f. Deferteur.

aubreiten, avehor3 (vectus) s; evehor3 equo:

εξελαυνειν.

aubrenten (ein Glieb), luxo'; extorqueo' [torsi, lortum : έξαρθοούν διαστρέφειν τι στρέφειν. έκκλίνεσθαι | - s., das A., luxatura: ή έξάρθρωσις · διαστροφή.

ausrichten, 1) (etw. beranftalten u. die Roften bagu bergeben), instruo's [xi, ctum]; apparo'; facio' [feci, factum; conficio"; adorno"; exorno": κατασκευ-

άζειν. έστιαν, ποσμείν. διαποσμείν.

11) (etw. Uebertragenes verrichten, bollführen), facio [feci, factum]; conficio [feci, fectum]; efficio ; curo ; exsequor [cutus od. quutus]; persequor3; expedio4: διαπράττεσθαι · άποτελείν · exteleïv.

III) (zu Stande bringen), proficios; efficios; valeos; polleos: περαίνειν δύνασθαι ἀνύτειν. ποιείν | - ohne etw. ausgerichtet zu haben, re infecta: angantog | - bei jmon etw. (ale Bittenber) ausrich= ten, impetro qd a quo: τυγχάνειν , επιτυγχάνειν τινός παρά τινός.

IV. s., bas A., A) (Beranstaltung), apparatio; apparatus [ûs]; curatio; celebratio: το κατασκευazer etc. [- B) (Bollziehung) exsecutio; expe-

ditio; perfuactio: τὸ διαπράττεσθαι etc.

ausrinnen, (auslaufen), effluo' [xi, ctum], emano': έκοείν διαβρείν έκ τινος.

Ausritt, vectio; gestatio; vectatio (equi): ή έξέλασις.

ausroden (3. B. einen Walb), exstirpo1; s purgo1 qd (silvam) arboribus et virgultis; excîdo3 [îdi, cîsum] qd (silvam): ἐκριζοῦν τι (ύλην) | — s., das A., exstirpatio: ή ἐκρίζωσις.

ausrotten, I) eig., eradico1; exstirpo1; runco1; evello3 [velli, vulsum]; eruo8 [ui, utum]: exquζούν =, εννόπτεν =, ενθερίζειν =, ενποεμνίζειν τι | II) übertr., allgem (ganglich bertilgen), deleo 2 [evi, êtum]; trucîdo1; redigo3 [êgi, actum]; exstinguo3 [nxi, netum | ; excîdo 3 [îdi]; interimo [êmi, emplam]; tollo3 [sustuli, sublatum]: άφανίζειν τι (έπ της γης) αναιρείν τινά | - III) s., bas A., A) eig., exstirpatio: ή έκρίζωσις | - B) (Untergang, Bernich)= tung), occidio; exstinctio; deletio; interitus [as]; pernicies; excidium: ή άναίρεσις.

Androttungefrieg, f. Berfilgungefrieg.

aubriden, (aubziehen, aubmarschiren), exeo* [ivi ob. ii, itum, ire]: egredior [gressus]; proficiscor [profectus]; moveo* [môvi, môtum] castra: έξελαψειν έμοτρατεύεθαι: την έξοδον ποιείσθαι έξορμάσθαι. (f. aud aufbrechen) | aubrūden lasen (g. 3. bab heer), dedûco* [xi, ctum]; edûco* [έξάγειν] — II) s., bab A., egressio, profectio; exitus [ûs]: ή έξοδος έποτρατεία.

austüsten (Solden), armo', instruo' [xi, etum]
ηματωίς: ἐξοπλίζειν καθοπλίζειν κατασκενάζειν παρασκενάζειν καθοπλίζειν κατασκενάζειν παρασκενάζειν είπε ξίστε, Schiffe a., orno'; exorno'; adorno'; instruo' ἐξαρτύειν πληρούν κατασκενάζεοθαι | — II) »., das A., die Austüftung, A) (die Art der Bewassung), armatus [ūs]: ἡ κατασκενή παρασκενή ὁ δπλισμός ἡ ἐξάρτυσις | — B) (das, womit imd ausgerüftet ift od. wird), arma [drum, n.]; armatura: τα ὅπλα | – (v. Schiffen), armamenta; instrumenta navalia: τὰ σκεύη τὸ πλήρωμα.

Audruf, I) (die Handiung des Andrufens). apellatio; exclamatio; proclamatio; (v. mehr ald Einem), conclamatio: ἡ ἀνακήρυξες | — II) (daß, was außgerufen wird, die öffentliche Befanntmachung), pronunciatio; promulgatio; praedicatio; praeconium: πὸ κήρυγμα | — III) allgem. (Neußerung), νοκ: ἡ βοή | — Β) befond. (als rhetor. Figur): acclamatio: πὸ ἐπιφώνημα.

aubrufen, I) n. (mit lanier Stimme rufen), exelâmo ; conclâmo !: ἀναβοᾶν ἀναφθέγγεσθαι ἀναφωνεῖν | — II) a., (burd) Hufen befaunt machen), pronuncio !; renuncio !; cito !; promulgo !; declâro !; appello !: ἀνακηφύττειν ἀναγορεύειν ἀνειπεῖν.

Ausrufer, praeco; proclamator: ὁ χήρυξ [υχος]. Ausruferamt, praeconium; munus [ĕris] praeconis:

ή κηρυκεία.

Ausrufungszeichen, (in b. Grammatit), signum exclamationis: τὸ ἐπιφωνηματικόν.

aubruhen, I) m. (von eth.), quiesco³ [èvi, êtum]; requiesco³; conquiesco³; acquiesco; quietem capio³ [cepi, captum]; respiro⁴: ἀναπαύεσθαί τινος ἀναλωφάν ἐλινύειν διαπαύεσθαι | αιθετιθεί αρίσι, do¹ [dedi, datum] αιι facultatem quietis; relicio³ [fêci, fectum] qm: ἀναπαύειν ε, διαναπαύειν τινά ἀναψύχειν τι |— II) r., quiesco³; requiesco³ [êvi, êtum]: ἀναπαύεσθαί τινος etc. ([. in Mr. I.) |— III) s., doß A., quies [iêtis]; requies [iêtis; acc. requietem II. requiem]; respiratio: ἡ ἀνάπαυσις ἀνάπαυλες.

Musrupfen, vello³ [vulsi, vulsum]; devello³ [velli, vulsum]; evello³ [velli, vulsum]: τίλλειν· ἐπτίλ-λειν· ἀποτίλλειν· παρατίλλειν.

Aussact, I) (die Handlung), sementis; satio; satus [as]: ή σπορά · ὁ σπόρος |— sprüdym., wie die Aussact, so die Ernte, ut sementem seceris, ita metes: ὅπως ἄν σπείρης, οῦτω καὶ δερίσεις |— II) (der Same), sementis: τὸ σπέρμα.

auδ[åen, I) a. facio³ [feci factum] sementem; spargo³ [sparsi, sum]; jacio³ [jeci, jectum] semen; mando¹ semina terrae: σπείσειν τι σπέσματα τη γη διανέμειν | — II) a. A) eig. (ben Samen auδ-firenen), sero³ [sevi, satum]; semino¹; dissemino¹: διασπείσειν σπείσειν | — B) figüri., ben Samen dur 3mietracht außfrenen, sero³ causam discordiarum: αἴτιον γίγνεσθαί τινι της διχονοίας.

antigagen, exséco 1 [cui, ctum] qd serra: ἐππρίειν αποπρίειν τι.

aussähig, leprosus; elephantiacus: λεπφός.

ausfäubern, f. ausfegen u. auspugen.

aussaugen (gehörige Zeit fängen), praebeo2 mammam per justum tempus: ένθηλάζειν το παιδίον.

Andfage, I) (Anzeige), indieinm: ἡ ἀπαγγελία· ὁ λόγος | — II) (bas, was imb ausfagt) überth, dietum; narratio: τὰ λεγόμενα | — B) vor Gericht A. eines Zeugen, testimonium; dieta testis: ἡ μαφτυρία.

aus [agen, 1) alg., exprimo 3 [pressi, pressum] qd verhis; dico 3 [xi, ctum]; loquor 3 [cûtus ob. quûtus]; edo 3 [didi, ditum]; afirmo 1: πατειπείν λέγειν, ξπαγγέλλειν έξαγγέλλειν | — II) befond. A) (angelegen), indico 1; facio 3 indicium; edîco 3: μηνύειν δηλούν ἀποφαίνειν | — B) (bor Gericht bezeugen), tes(or 1; dico 3 pro testimonio: μαστυρείν τι.

Unthiah, lepra; elephantiasis; morbus elephanticus: ἡ ἐλεφαντίασις· ὁ ἐλεφαντιασμός· ἡ λέποα | ben A. befommen, inficior³ [fectus] elephantiasi, slepra: λεποοῦσθαι | ben A. haben, labôro¹ s tentor¹ lepra: λεποᾶν.

ansfaufen, exhaurio4 [si, stam]: εκλάπτειν τι.

auθfaugen, 1) eig., exsûgo³ [xi, ctum]; extrăho³ [xi, ctum]; exsorbeo²: ἐνθηλάζεσθαι ἐνθηλάζειν ἐνιμοζάν | — II) übert. (erfdőpfen, entfráfen), exhaurio¹ [hausi, stum]; vexo¹; expîlo¹; exiaanio¹; perdo³ [dídi, dítum]; emacio¹; emacror¹: ἐναινευν ἐναιλοῦν καφπίζεσθαι.

ausichaben, f. austragen.

ausichaien, 1) eig. (3. B. Müsse r.), nudo 4 qd cortice ob. folliculis; decortico : έκλεπίζειν επνοηνίζειν περιφλοίζειν | — II) übertr. (berauben); nudo : λωποδυτείν συλάν περισυλάν | — III) s., bas A., decorticatio : ὁ περιφλοϊσμός.

ausschaumen, 1) a. (schaumend auswersen), esicios [jeoi, jectum] qd spumando: ἀφρίζοντα ἐκβάλλειν] — 11) n. (schaumend heraustommen), exspùmo : ἐξαφρίζεσθαι.

ansscharren, 1) (heransscharren), eruo³ [üi, ütum]; essodio³ [ödi, ossum]: ἐκσκαλεύειν σκαφιφάσθαι ἐξορύττειν | — II) (imd durch Scharren beschimpsen), explodo³ [si, sum] qm: θορυβεῖν πρός τινα.

ausschauen, f. aussehen.

anoschaufeln, egéros [gessi, gestum] qd palâ: πτέφ ἐξελεῖν τι | Masser and dem Kahne a., sentînam exhaurios [si, stum]: ἐξαντλεῖν τὸ ΰδωφ.

ansicheiden, I) a. (absondern, trennen), segrögo¹ qd a qud re; secerno³ [crêvi, crêtum]: ἐποίνειν τι ἀπό τινος ἀποκοίνειν ἀποχωρίζειν | — II) n. (ans einer Gesellschaft scheiden), abeo⁴ [ivi od. ii, itum]; discêdo³ [essi, essum]; abdřeo⁴ me quá re: ἀπαλλάττεσδαί τινος.

auth[delten, facio* [eci, actum] convicium cui; consector qm conviciis; increpito qm vocibus; carpo [psi, ptum] ε, concidu* [tdi, isum] qm: ξπιπλήττειν τινί ελαύνειν τινά κακοίς ξπιπιμάν τινί | — s., bat A., objurgatio; convicia [orum]: τὸ ἐπιπλήττειν.

διασπείοει» σπείοειν — B) figürs, ben Samen aubschenken, 1) (aubgießen), effundo³ [ādi, ásam]; degur Zwietracht aubstreuen, sero³ causam discordiatum aubschenken, 1) (aubgießen), effundo³ [ādi, ásam]; degur Zwietracht aubschenken, 1) (aubgießen), effundo³ [ādi, ásam]; degur Zwietracht aubschenken, 2) (aubgießen), effundo³ [ādi, ásam]; degur Zwietracht aubschenken, 2) (aubgießen), effundo³ [ādi, ásam]; degur Zwietracht aubschenken, 2) (aubgießen), effundo³ [ādi, ásam]; degur Zwietracht aubschenken, 3) (aubgießen), effundo³ [ādi, ásam]; degur Zwietracht aubschen, 3) (aubgießen), effundo³ [ādi, ásam]; degur Zwietracht aubs

ausideneru, defrico leui, catumu.ctum]; mundo !;] levol: Ennadalosiv. Ennogsiv ti.

queichiden, emitto3 [tsi, ssum]; dimitto3; mitto5; circommitto": έκπέμπειν: ἀποστέλλειν: έξαποστέλλειν | - s., bas A., missio; dimissio: τὸ ἐκπέμnew etc.

ausschießen, I) a. A) (burch einen Schuf herausbringen), emitto3 [îsi, ssum]; ejaculor1: βάλλοντα άποστεesiv tivos | - B) (als untauglich absondern), rejicio3 [jêci, jectum]: ἀποκρίνειν =, ἀποδοκιμάζειν τι | - II) n. (austwachsen), pullulasco3; progermino': ἀναβλαστάνειν βλαστάνειν | - III) s., bas A. A) (bas hervorbringen), emissio: το άναβλαστάνειν.

ausschiffen, I) a. (ans Land bringen), exponos [sui, situm] s, edûco3 [xi, ctum] e navibus, s e classe, s in terram, in litore: ἐπτιθέναι· ἐπβιβάζειν· ἀποβιβάζειν | - II) r., (fich ausschiffen), exect [îvi, itum ; escendos [di, sum] in terram : ἀποβαίνειν - III) n. (au Schiffe abfahren), solvo3 [vi, latum] navem: ἐππλείν ἀπαίσειν ἀνάγεσθαι.

ausschimpfen, a., consector' qm conciviis; proscindo's [idi, issum] qm; maledico's [xi, ctum] cui; έπιπλήττειν τινί' πλύνειν τινα' πλυνόν ποιείν τινα - s., bas A., convicium, maledicta [orum]; probra [orum]: ή λοιδορία το επιπλήττειν etc.

audichirren (3. B. die Pferbe), demo3 [mpsi, mptum] frena ob juga; abjungo3 [xi,ctum] equos: anogvγοῦν · λύειν.

ausschlämmen, egeros [essi, estum] coenum, detergeo2 [si, sum]: ἐκκαθαίρειν τι.

anoidlafen, I)n. (genug idtafen), edormio4; satior15, recreor1 somuo; indulgeo2 [si, tum] somuo: καταδεδαρθηκέναι [perf. b. καταδαρθάνειν ! II) a. etw. (3. B. bie Zeit, ben Raufch burch Schlaf bertreiben), edormio qd (crapulam): ΰπνφ έκνη-

Audichlag, I) (die Reigung bes Wagebalfens nach einer Seite hin), libramentum; mantissa: ή φοπή | -B) figuri. (mas eine Beranberung in einer Gache ober beren Beendigung beranlaßt, Die Enticheibung), momentum ; discrimen, praerogativa (bei Berathungen): ή δοπή ή ποίσις | — 11) (ber Ausgang, Erfolg), eventus [ûs]; exitus [ûs]: ἡ ἀπόβασις το συμβε-Binos | - III) (ber Ausschlag auf ber Haut), eruptio; eruptiones; scabies; (auf dem Kopfe) porrîgo: το εξάνθημα: ένθυμα: (auf dem Kopfe): ο άχωο [ώρος] η μελικηρίς [ίδος].

ausschlagen, I) a. A) (burch Schlagen herausbringen), excutio2 [ssi, cussum]; elîdo3 [si, sum] :ἐκκόπτειν ξακρούειν εκπλήττειν.

B) (inwendig beschlagen), exorno1: στρωννύναι Еннобрей.

C) (wegichlagen, 3. B. einen Stog), averto3 [ti, sum]; repelle² [pūti, pulsum]: παραπρούεσθαι.
D (chy. nicht aunchmen), abouo⁵ [ŭi, ŭtum]; renuo⁵; recuso[‡]; detrecto[‡]; repudio[‡]; rejicio³ [êci, ectum]; fastidio4; contemno3 [psi, mtum]; asper-nor1; respuo3 [ui, utum]; deprecor1; non accipio3 [cepi, ceptum]: παραιτείσθαι άρνείσθαι άπαρ-

νείσθαι άναίνεσθαι μή δέχεσθαι.

ΙΙ) n. A) (ben ersten Schlag thun), prior pugnos, ferio4; peto3 [îvi od. ii, itum]; ordior4 [orsus]; υπάρχειν.

recalcitro1; remitto3 [îsi, ssum] calces: laxtigew. σφαδάζειν έκλακτίζειν άνασκιστάν.

C) b. ber Wage (bas llebergewicht haben), praepondero1; propendeo2 [pendi, pensum]; deprimor3 [pressus]: oénew. Dah.

2) figurt. (einen Ausgang gewinnen, ablaufen), evenio (vêni, ventum); evado (si, sum); cedo (cessi, ssum); cado (cessi, ssum); cado (cessi, ssum); verto (ti, sum); ἀποβαίνειν περιστήναι.

D) (aum Borichein fommen) 1) b. Gewächsen, pullulo¹; pullulasco³; egermino¹; progermino¹; gemmo¹; progemmo¹; fruticor¹; frondesco³: διαβλαστάνειν.

τ. Hauftrantheiten, erumpo 3 [ūpi, uptum]; invådo 3 [vasi, sum]: ἐξανθείν (φλυπταίναις).

III) s., bas A., A) (Buructiveijung), recusatio; detrectatio; contemptus [ūs]: ή ἄρνησις· τὸ παραιτείσθαι etc. | — B) (b. Pferben), calcitratus [üs]: ὁ λαπισμός | — C) (b. Gewächsen), germinatio: ἡ βλάστησις | — D) (bas Ablaufen, ber Grfolg), eventus [ûs]: exitus [ûs]: ή ἀπόβασις το συμβεβηκός.

ausschleichen, I) n. (aus einem Orte schleichen), erepo [psi]; evagor suspenso pede: ¿ξερπύζειν | -II) a. (ichteichend ausforschen, s durchsuchen), perrepto1; rimor1: φωράν.

1. ausfchleifen, A) (burch Schleifen herausbringen), deleo² [êvi, étum] qd exacuendo: ἀκονώντα ἀφα-νίζειν | — II) (gehörig folicifen), exacuo² [ŭi, utum]; praeacuo3; διακονάν.

2. ausschleifen (f. b. a. aus einem Orte schleppen), f. herausschlephen.

ausschliegen, I) a. A) eig., excludo3 [si, sum] qm a quo loco od. mit blog. abl.: anonleiew twa teve od. twos ennleiew | — B) figur. (das Recht zu etw. nicht gestatten, ausnehmen) excisido³; excipio³ [spi, eptum]; eximo³ [smi, emptum]; removco² [movi, motum]; excerpo³ [psi, ptum]; segrego¹: ἀπείο-γειν ε, ἐξείογειν ε, εἰογειν ε, ἀπελαύνειν τινά τινος] — 1] r., sich α, desum [sui, esse] cui rei; abstingo² [line] neo2 [tinui, tentum] quá re; recuso1; detrecto1 qd; non accêdo3 [cessi, cessum] ad societatem cjs rei: φεύγειν τι άπονεύειν τι | - III) s., das A., bei Ausschließung A) eig., exclusio: η απουλεισις | - B) (Aubnahme) exceptio: to Egalosiv.

ausschliegend, ausschlieglich, I) adj., primus; proprius: lotos viotos | - II) Adv., proprie; unice; nihil aliud; aud burch solus: lola uvolws auch burch movos.

ausschluden (gierig auseffen ob. austrinten), devoro1; exhaurio [si, stum]; exsorbeo [hui]: enlanteir λαφύσσειν.

audichlüpfen (beraudfriechen aus bem Gi), prorepo3 [psi, ptum] ex ovo; erepo3; excludor3 [sus]: ¿ξερπύζειν.

Ausschluß, f. b. a. Ausnahme, f. dief. Wort | - mit A., excepto quo; praeter qm: πλην =, χωρίς =, ἐκτός

ausschmelzen, I) a. (3. B. Fett, Erz), eliquo1; liquefacio [fêci, factum]: purgo liquefaciendo: Entinew | - 11) n. (burd) Schmeigen heranofliegen), efflue³ [xi, ctum] s, profluo³ liquescendo: ἀνατήneodai.

B) (mit ben Fugen a., wie Pferbe), calcitro ; ausschmieben, I) (gehörig fchmieben) procado [di,

sum]: ev συγκορτείν | — II) (långer und bunner fcmieden) procudos: προχαλκεύειν.

ausschmieren, 1) (inwendig beschmieren) oblino flevi, itum]; perlino : διαχρίειν περιχρίειν | — II) (s. v. a. ausschreiben im verächtlichen Sinne, s. ausschreiben.)

auθ[d)muden, exorno¹; adorno¹; excŏlo⁵ [lŭi. cultum]; distinguo³ [xī, ctum]: διακοσμεῖν ἐπικοσμεῖν καλλωπίζειν — Il) s., δαθ Μ., δίε Μυθε [d)mudung A) (alθ Handlung), oroatio; exornatio: ή κόσμησις | — B) (ber Schmud felbs) ornatus [ûs]; cultus [ûs]; ornamentum: ὁ κόσμος τὸ κόσμημα | 2) befond in ber Rede, dicendi ε, orationis ornatus [ûs]; ε cultus [ûs]; ε lumina; apparatus [ûs]; amplificatio: τὰ σχήματα τοῦ λόγου.

außidnäujen, I) a., emungo [xi, clum] nares: ἀπομύττειν | — II) r., sich a., emungo 3 me; emungor3

[munctus]: ἀπομύττεσθαι.

ausschnauben, I) a. (f. b. a. ausschnäuzen, s. bies. Wort). — II) a. (wieder zu Athem kommen), respiro¹: έξαναπνεῖν ἀναπνεῖν | — III) s., das A. A) (die Ausschnäutzung) emanctio: τὸ ἀπομύττειν — B) (Sammlung des Athems) respiratio: ἡ ἀνά-

πνευσις το άναπνείν.

aukschneiden, 1) (herausschneiden) excido³ [si, sum]; exseco¹ [cŭi, ctum]: ἐπτέμνειν | — II) (die Bäume beidneiden) puto¹: expūto¹: περιπόπτειν περιπέμνειν | — III) (durch Schneiden gestalten, ditden) excido³; exsculpo³ [psi, ptum]; torno¹: πλάττειν τι τέμνοντα ἐπλόπτειν | — IV) (hoht machen) cavo¹ secando: ποιλαίνειν ἐπλοιλαίνειν | — V) s... dað A., exsectio; (der Mannheit) castratio: ἡ ἐπτομή A der Bäume, putatio: ἡ περιτομή.

Ausschneider, I) (ber Mannheit) exsertor: & extouevs ! — II) (Bildner in harten Materien) seulptor;

tornator: ὁ γλυφεύς το ονευτής.

Ausschnitt, I) (ble Handlung bes Ausschneibens, s. ausschneiben, ao. V.) — II) (bas Stüd) sector: τὸ ἀπότμημα.

αμδίσμιβεπ, sculpo^s [psi, ptum]; exsculpo^s: γλύφειν· ἀναγλύφειν | — s., baδ A., sculptūra: ή ἀναγλυφή.

aufddhuren, relaxo1; resolvo2 [vi, lutum] funiculum; dilurîco1; recingo3 [axi, ctum] strophium;

ausidjöpfen, exhaurio* [si, stum]: έξαντλείν διαντλείν.

auθfdrauben, resolvo³ [vi, ûtum]; laxo¹ qd cochleâ retorquendâ; ἀναστρέφοντα ποχλίαν οῦτως ἐξελεῖν.

αυδίφιτείδεη, I) a. A) (etw. αυδ etw. herauδίφιτείδεη), exserîbo³ [psi, ptum]; transserîbo³; transfēro³ [tǔii, lâtum, ferre]; compîlo¹: ἐκγοάφειν ἐκγοάφειν ἐκγοάφεσοθαι |— Β) (ξιι ઉπός ίφιτείδεη) absolvo³ [vi, trum]; perficio³ [fêci, fectum] qd scribendo: ἀκομεβῶς γράφειν ὁλογραφεῖν |— C) ([driftiid) betannt machen) indîco³ [xi, etum]; denuncio¹ literis, = per literas: προγράφειν ἀνακηρύττειν ἐπιτάττειν |— II) κ. ([ido a., durch Θάγειδεη ετβάθιθεη), effaid¹ =, exhausi³ omnia: ἀποκάμνειν γράφοντά τι |— III) s., das δι., die διαβίφτείδειη αυδ andern Büdjern) compilatio: τὸ ἔκγράφειν |— Β) (Δητῶπδίσμεγα ὑπό τινος τὸ διάτογμα.

ausschreien, 1) (ausrufen) significo1; indico1; nun-

cio¹ qd elamando; conelamito¹: ἀναπηφύττειν·διαβοάν διατούλλειν | — II) (in übeln Anf bringen) diffâmo¹; infâmo¹; différo³ [distáti, dilâtum, differre] qm rumeribus: παταβοάν τίνος διαβάλλειν τινά | — III) (bie Simme burd Schreien ausbitben) emendo¹ = excôlo³ [colŭi, cultum] vocem clamando: ἀσκεῖν τὴν φωνήν φωνασκεῖν | — IV) s., bað A. A) (bie Befanntmadnung) praeconium: η πηφυνεία | — Β) (üble Addrebe) rumores malevoli: τὸ διαβάλλειν τὸ διαφημίζειν | — C) (bað Muſzufen) exclamatio; vociferatio: ἡ πρανγή ἡ βοή.

ausichreiten, egredior3 [essus]; effero3 [extuli, elâ-

tum, efferre] pedem: διαβαίνειν.

ansichroten, I) (hohi fressen) exedos [édi, ésum]; erodos [si, sum]: ἐπτρώγειν | — II) (heranswälzen) molior4; provolvos [vi, volûtum]: ἐπτυλίειν.

audschütteln, excutio3 [ssi, ssum]: enoslew.

anbichütten, I) a. A) (heranbichütten) pro s, effundo³
[fūdi, fūsum]: ἐχχεῖν· προχεῖν.

B) (burch Schütten füllen) compleo [evi, etum];

expleo2: ἀναπληφοῦν· καταχωννύναι.

C) figürl, seinen Born über imon α., essundo³ ε, evono³ [ŭi, itum] iram in ηm: ἀποσκήπτειν είς πινα την δογήν.

D) seine Geheimnisse a. (b. i. entbeden), patesacio³ [see, sectum] me cui: κατειπείν τινι μυστήρια.

 r., sich a. (bersten vor Lachen), corruo³ [ŭi] risu; esfundor³ [sūsus] s; disfundor³ in risus: παραταθήναι γελώντα.

Ausschuß, I) (Aussonderung, Auswahl) separatio; delectus [ûs]: ἡ ἐκλογή διάκρισις | — B) besond., (Auswahl von Alannern zu einem bestimmten zwecke) delecti; nobilissimi; proceres [rum]: οἱ αἰρετοί αἰρεθέντες ἀποκλητοι | — II) (das Unbrauchdare, Echtechte) rejicula [orum, n.]; parum utilia: τὸ ἀποκόθαρμα.

ausschwärmen, I) eig., (v. ben Bienen) aufhören zu schwärmen, desino⁵ [sii, situm] examinare, * ducere examina: παύεσθαι σμηνουργούμενον — II) figürt., desino⁵ bacchari, *lascivire: παύεσθαι ήδυπαθείν. ausschwähmen, I) a., enuncio¹; effatio⁴: έκλαλεῖν

ἐπφέφειν· ἐξαγοφεύειν· ἐξαγγέλλειν | — II) r., fid) a., garrio· ad satietatem; satior¹ garriendo: ἀποπάμνειν φλυαφούντα.

ausschwefeln, sulfumigo qd sulfare: διαθειούν.

περιθειουν. uusid)weifen,

ans[d)weifen, I) a., A) (ausschwenten, z. B. ein Glas) depurgo¹; elŭo³ [ŭi, ûtum]: παθαίρεν επινάσσειν | — Β) (cine gebogene Gestut geben) sinŭo¹: πυρτοῦν | — II) n. (vom geraden Wege abweichen), vagor¹; evägor¹: ἐπφέρεσθαι παρεπφέρεσθαι | in der Nede, Schrift a., vagor¹; evägor¹; aberro¹; exspatior¹; excurro³ [eucurri u. eurri, cursum]; digredior³ [gressus]: παραφέρεσθαι ἀποπλανασθαι εξέω φέρεσθαι του δρομον | — in moralischer Hinston a., estando³ [ûdi, ûsum] me in libidinibus; non teneo² modum: απρεκφέρεσθαι ἐμβακχεύσθαι ἐμβακχεύσθαι ἀποκλανανεύν τουφάν ὑπερβάλλειν τὸ μέτριον | — III) s., das A., ſ. Uusschweifung.

ausschweisend, 1) adj. (d. Maaß überschreitend), immodicus, immoderatus; immodestus, intemperatus; impotens; effasus; effrenatus ((wollüstig) libidinosus; deditus libidinibus; effusus in libidinibus; in-

temperans: ἀσελγής · ἀπόλαστος · ἀποατής · ἄσω- | αυβετθεπι (auger), praeterea; insuper; ultra; ad hoc; τος | - II) Adv., immodice; effase; nimium; dissolute; effrenate; (molluftig) libidinose etc.: ἀσελyes anolastos anoutes.

Ausschweifung, I) allg., (bas Abgehen bom Bege) evagalio; error: το έκφέρεσθαι παρεκφέρεσθαι | -II) besond., A) (Abschweisung in der Rebe, f. Abschweisung) | — B) A. in der Lebensweise, intemperantia; libîdo; libidines; immodestia; licentia; dedecus [oris, n.]; flagitium: h aostysia angarsia anoλασία· (als Handlung) το πράγμα άνόσιον· το

anofdmenten, f. anofdmeifen, No. I, A.

ausschwingen, (burch Schwingen reinigen) ventilo"; eventilo1; purgo1 eventilando: εκλικμάν άναλιπμαν· λιπμώντα παθαίρειν.

auθ[d)wißen, 1) a., sudo1; exsûdo1: έξιδρούν άφιδρούν εκδακούειν εξικμάζειν | - II) n., sudo1; exsûdo1: ἀποστάζειν ἀπολείβεσθαι.

ausjegeln, f. abfegeln.

1. Aussehen (die außere Geftalt u. Beschaffenheit) species; facies; forma; vultus [ûs]; os [ôris]; habītus [ûs]; caltus [ûs]: τὸ σχημα' είδος ἡ οψις.

2. aussehen, I) a. A) (etw. bis zu Ende feben) specto1 ad finem; assum [fni, esse] usque ad finem: άχρι τέλους θεωρείν, = θεασθαι.

B) (burch Befeben etw. auslefen, f. auserfeben.) C) sich aussehen (bie Augen) intueor2 [nitus] qd intentis oculis; heběto1 aciem oculorum diu spectando: προςδοκώντα Ιλλόν γενέσθαι.

II) n. A) eig. (eine gewiffe außere Geftatt, Farbe haben) babeo2 quam speciem; sum [fui, esse] qua

specie; reddo3 [didi, ditum] =, praebeo2 =, gero3 [essi, estum] speciem cjs rei: ἔχειν· είδος ἔχειν· είναι ποιόν τι ίδειν. φαίνεσθαι. ίδειν φαίνεσθαι. βλέπειν όραν.

B) (irg. wie beschaffen sein) wie fieht es aus in ber Stadt, quae facies urbis? : nos Exel tà nata the

πόλιν.

ausseihen, excolor; percolor: απηθείν διηθείν. außen, extra; foris; extrinsecus; έξω: έπτος θύρα-

aussenden, f. ausschiden.

Außenseite, species [ei]; forma externa; vultus [ûs]; facies [êi]; forma; os [ôris, n.]; habitus [ûs]; splendor: το ἔξω τὰ ἔξωθεν το σχημα.

Augenwelt, res externae; res humanae; quae extra sunt: τὰ έξω· θάτερα.

Augentverfe, munimenta; opera exteriora; propugnacula: τὰ προτειχίσματα.

außer, I) praep. A) (f. b. a. außerhalb) extra: Eśw Extos | - außer bem Saufe, foris; foras: Dvoacov a. fich fein, non sum [fui, esse] apud me; mei non compos sum: έκτὸς =, έξω έαυτοῦ είναι· ἐκπλαγῆναι, έξιστασθαι, έξεστημέναι, εποτήναι φρενών | jmbn a. fld, bringen, exanimo 1 z; periurbo 1 qm gra-viter; commoveo 2 [ôvi, ôtum] qm: ἐξιστάναι τινὰ έαυτοῦ ἐκπληττειν τινά.

B) (f. b. a. ohne) sine; extra: Euros =, zwois =,

δίχα =, πλην τινος.

II) conj., (ausgenommen) extra; praeter; praeterquam; super; nisi; quum discesseris a qua re; excepto quo; exceptis: πλην ή πλην άλλ ή εί μή είργόμενος τινος.

praeterquam; super haec; secundum ea; alioquin; aliter; ceteroquin; alias: πρός δε τούτοις πρός τινι· προς δέ· χωρίς τινος ! - a. baß, praeterquam quod; nisi quod: πλην ότι πλην όσον.

außerehelich, f. unehelich.

außerhalb, extra; extrinsecus; foris: "Ew Euros

außerordentlich, I) (f. v. a. außer ber gewöhnlichen Ordnung) extraordinarius: ὑπερβάλλων [ουσα, ον] έξω τών νομιζομένων | — II) (f. v. a. ungewöhnlich, munberbar, borguglich, ausgezeichnet) insolitus; insolens; non vulgaris; novus; mîrus; mirificus; praecipuns; insignis; eximins; exquisitus; divinus; singularis; unicus: διαφέρων [ουσα, ον] δεινός. θαυμάσιος θαυμαστός άλλοκοτος ύπερφυής --Adv., extra ordinem; praeter morem ob, consuctudinem; - mirabiliter; mirifice; mire; eximie; incredibiliter; unice; mirum; mirandum: διαφερόντως υπερβαλλόντως.

augermejentlid), adventicius; assumptivus; arcessitus; non pertinens ad ipsam rem: τυχών [οῦσα, όν] - έξωθεν προςγενόμενος.

audfegen, 1) (heraudfegen) A) eig., exponos [sui, situm]: έπτιθέναι έκβιβάζειν | - zur Schau a., expôno3 : propôno3 : ἐπιδεικνύναι.

B) figurl., 1) (beftimmen, festfegen, 3. B. Belohnungen) expôno3; propôno3: τάττειν τινί τι | - eine Belbiumme a., assigno'; decerno's [erêvi, crêtum]:

τάττειν άργυριον.

2) (preiogeben, blog ftellen) expono3; offero3 fobtuli, oblatum, offerre]; objicios [cci, ectum] qm ob. qd: ἐπιβάλλειν ποοδιδόναι περιβάλλειν διδόναι | - fld) α., objicio me; offero me; subeo [ivi ob. ii, itum | qd: παρέχειν έαυτόν. όφλισκάνειν τι. άναββίπτειν κίνδυνον.

3) (inne halten) negligo3 [exi, ectum]; ommitto3 [îsi, ssum]; intermitto3; differo [distuli, dilatum, differre]; profero3; procrastino1: ἐπισχεῖν δια-

λείπειν.

4) (tabeln) vitupero1; reprehendo3 [di, sum]; requîro3 [sîvi, sîtum] =, desidero1 in quo ob. in quâ re: μέμφεσθαι κακίζειν αίτιασθαί τί τινος. II) (fertig feten, 3. B. einen Dructbogen) absolvo3

[vi. solûtum] qd (plagulam): ἀποτελείν· ἐπιτελείν.

III) s., das A., A) (Geraussethung, z. B. eines Kinsdes) expositio: ἡ ἔνιθεσις | A. zur Schau, expositio: ἡ ἔνιθεσίς | A. zur Schau, expositio: ἡ ἔνιθεσίς | C) (Fesseng, z. B. einer Besolsbung, eines Presses 2c.) constitutio; definitio; destinatio: ἡ τάξις σύνταξις | — C) (Unterbrechung) intermissio; neglectio: ἡ διάλειψις | — D) (Tabel) vituperatio; reprehensio: ή ἐπιτίμησις ὁ ψόγος.

aussein, f. bas Wort aus am Ende.

Muffig (St. in Bohmen), Austa, Usta.

Mubsidt, I) eig., prospectus [ûs]; despectus [ûs]; coelum: ή θέα ἄποψις περιωπή | — II) figüri., (bie hoffnung) spes; specula: η έλπίς [ίδος]. αί έλπίδες.

ausfieben, excerno3 [crevi, cretum] cribro: ύποσείειν ποσκινεύοντα καθαίρειν.

aussieden, excoquo3 [xi, ctum]: Engeiv.

aussingen, (bis gu Ende fingen) absolvo3 [vi, latum] cantum; canto usque ad finem: αδοντα περαίaubsinnen, I) (erbichten) singo³ [axi, ctum]; consingo³; machinor¹: μηχανᾶσθαι· έμπορίζεσθαι· έξευρίσειν | Mante a., consüo³ [ŭi. ŭtum]; vecto³ [xŭi u. xi, xum] dolos: ἐντεχνᾶσθαι | — II) (f. b. a. burch Nachdenten heransbringen, f. ausbenfen).

audföhnbar, placabilis: εὐδιάλλαπτος [ov].

authibhnen, 1) a., placo¹; mitigo¹; leaio⁴; reconcilio¹ qm cui; redûco³ [xi, ctum] in concordiam: διαλλάττειν συναλλάττειν καταλλάττειν καταρτίξειν | — II) r., fich a., redĕo⁴ [îvi ob. ii, itum] s. revertor² [sus] in gratiam eum quo: καταλλάττεσθαι s, διαλύστεσθαι s, διαλύστεσθαι πρός τινα | — III) s., dað N., [. Αυδίδηπιμη].

Musfohner, reconciliator gratiae; auctor gratiae; o

διαλλακτής συναλλακτής καταφτιστής.

Autiföhnung, reconciliatio concordiae, s gratiae; reconciliata gratia; reditus [ûs] in gratiam; compositio; explatio: ἡ διαλλαγή, συναλλαγή, διάλνοις, ὁ ἐξιλασμός, ἡ ἐξιλασις.

aubsonbern, segrégo¹; sepáro¹; secerno² [erêvi, crêtum]; selígo³ [lêgi, sectum]; excerpo³ [psi, ptum]: ἀποκρίνειν ἀπολέγειν ἀφορίζειν | — s., das A., die Aubsonderung, secretio; selectio: ἡ διά-

ROLGIG.

auðspähen, explóro¹, investigo¹; specălor¹; (p. Hunden) indâgo¹: κατοπτεύειν · κατασιοπεύειν | — s.. dað A., exploratio; indagatio: investigatio; speculatus [ûs]: ή κατασιοπή od. durch die Berba.

Ausspäher, explorator; speculator; investigator; indagator; emissarius: δ κατάσκοπος κατόπτης. S. aud Ausspricher, Aussundschafter, Spion.

Andspann, Andspannung (ber Ort jum Ausspannen, Einfehr), stabulom; deversorium; bospitium: o

σταθμός οί σταθμοί.

auß[pannen, I) (außbehnen) tendo³ [tětendi, tentum u. tensum]; extendo³: contendo³; distendo⁵; intendo³; explico¹; pando³ [di, nsum u. ssum]; expando³: ἐπείνειν παρεπείνειν διατείνειν |— II) (db[pannen) disjungo⁵ [xi, ctum]; abjungo³; exňo³ [ŭi, ûtum]j ugo: demo³ [mpsi, mptum] jugum: ἀποζυγοῦν λύειν |— III) s., daß A., A) (bie Außbehnung) distentio; distentus [ûs]; extentio: ἡ ἔπτασις |— B) (Albjochung) disjungere; abjungere: ἡ λύσις.

andspeien, I) a., A) eig. (ctiv., z. B. Biut von sich geben), exsereo¹; exspūo³ [ŭi, ûtum]; vomo³ [ŭi, ûtum]; evomo¹; ἀποπτύειν ἀναφέρειν ἐξεμεῖν — B) sigūn, (mit hestigsti von sich geben, besond. Feuer, Gist, Galle) evomo³; essuado³ [ûdi, ûsum]; eructo¹; ejicio³ [êci, ectum]: ἀνερεύγειν ἀναφέρειν | — II) n. (Speichel außwersen). edo³ [didi, ditum] z, ejicio³ sputum; exspūo³; despūo³: ἐκπτύειν ἀποπτύειν ναταπτύειν | — s., daß A., exspuitio; exscreatio: τὸ ἀποπτύειν.

ausspenden, largior⁴; dilargior⁴; distribuo³ [ŭi, tītum]; divido³ [vîsi, vîsum]: διαδιδόναι διανέμειν τινί τι \ — s., das A., largitio: ἡ διανομή.

aussperren, I) (auseinandersperren) distendo³ [di, tum]; divarieo¹; varico¹: διατείνειν | — II) (ausespois [ditegen) excludo³ [si, sum]: ἀποκλείειν τινά τινος | — III) r., das A., duseinandersperrung) distentio; extentio: τὸ διατείνειν | — B) (Ausschlies gung) exclusio; τὸ ἀποκλείειν.

ausspielen, 1) a. A) (burch Spiel gegen einen Breis

beräußern), propôno³ [sửi, situm]: ἐνανβεύειν· διαλαγχάνειν | — Β) (bið 311 Ende (piclen) absolvo³ [νί, litum] ludum; absolvo³ qd canendo: περαίνειν φάλλοντα αιθάραν | - figürl., seine Mode a., transago³ [êgi, actum] partes meas: περαίνειν -, ἀποτελεῖν το ἐαντοῦ μέρος | — ll) n. (durch Außlegen einer Kark ις, daß Epiel beginnen), ordior⁴ [sus] lusum: ἐξάρχειν παίζοντα.

aubspinnen, 1) eig. (burch Spinnen herausbringen, od. in die Länge zichen) dedûco³ [xi, etum]: μηούεσθαι κατάγειν | — II) figürl., A) (weitläufig entwicten) expôno³ [sŭi, situm]; dispūto¹ uberius, « sūsius de quā re; doceo² [ŭi, etum] pluribus: μακρον ἀποπείνειν] — B) (fein «, tifilg aubsinnen) excogito¹; invenio⁴ [vêni, ventum] qd callide; comminiscor³ [mentus]: ἐπινοςῖν πλάττειν τι.

ausspotten, f. berfpotten.

Aussprache, 1) (bie Stimme, ber Ton bes Sprechenden) vox; sonus; vocis sonus; os [oris, n.]; ἡ φωνή |— 11) (bas Aussprechen eines Wortes) pronunciatio; appellatio; prolatio; recitatio: ὁ φθόγγος ἡχος ἡ λέξις προφορά.

aus (preden, 1) a. A) (burch Löne vernehmlich ausbrücken)
efferos [extúli. elâtum, efferre]; effors; pronuncios;
enuncios; elöquor [cûtus ob. quûtus]; prolŏquors;
vocos; dicos [xi, etum]; recitos: φθέγγεσθαι έπ-

poveiv.

B) (mit Worten völlig ausbrücken) enuncio¹; dico³; exprimo³ [essi, essum] qd verbis; dico³; elöquor³; prolöquor³; explico¹: κατειπεῖν εἰπεῖν δηλοῦν διαγορεύειν ἀποφαίνεσθαι.

H) r., fich (b. i. eiw. zu erfennen geben) prolöquor3; exprimo3; profero3 [túli, latum]: δηλοῦ-

σθαι δήλου γίγνεσθαι.

auffpreiten, sauffpreizen, extendo 3 [di, tum u. sum]; distendo 3: περιβαίνειν διαπλίσσεσθαι.

aussprengen, I) eig. (aus einem Orte springen machen) perfringo³ [frêgi, fractum]; disjicio³ [êci, ectum]: ἀποσπάν ἐκκόπτειν | — II) figürt., (verbreiten) vulgo¹; divulgo¹; elfero³ [extăli, elâtum, efferre] in vulgus; spargo³ [si, sum] ε; dispergo³ ε; dissipo¹ rumores: διαδιδόναι διαθονλλεϊν διαθορεϊν.

audsfpringen, I) n. A) (herausspringen aus einem Orte) exsilio* [silūi]; prosilio*: ένθοφείν (— B) (burch einen Sprung sich trennen) rumpor* [ruptus]; dirumpor*; dissilio*: ένφέφεσθαι· ένπίπτειν | — II) n., (burch Springen verrenten) luxo*: ένκον-

ulgew.

aubsprigen, I) a. A) (heraussprigen) spargo [si, snm]; ejaculor¹: έξεραν· ἀποφοαίνειν· πυτίζειν· ἀποπυτίζειν | — Β) (burch Sprigen auslöschen, s. löschen) | — II) n., (sprigend heraussahren) emico¹: ἀναβιύειν.

aussproffen, f. hervorfproffen.

Ausspruch, 1) alls, pronunciatio; dietum; dietio; sententia; vox; apophthegma: ἡ ἔκφασις ὁ λόγος τὸ ὁῆμα ἡ γνωμη τὸ λεγθέν ἀπόφθεγμα | — II) besond. A) Orafelspruch, oraculum, sors: ὁ χοησμός | — Β) (bes Aichters) arbitrium; judicium; decrêtum: ἡ ψῆφος.

aussprudeln, I) a., (sprudelnd von sich geben) edo³ [didi, ditum]; essundo³ [adi, üsum] qd murmure: ἀποβλόζειν | — Η) n., (sprudelnd hervorsommen) scaturio⁴: ἀνακαχλάζειν.

aussprühen, evomos [ui, itum]: avansymsev ave-QEUYEUV'

ausspuden, f. ausspeien.

ausspülen, I) (burch Spulen reinigen ob. herausbringen) elűo³ [ŭi, ûtum]; collüo³: έκκλύζειν αποπλύ-νειν | - den Mund ausspülen, elűo³ os: διακλύζεσθαι το στόμα | - II) (burch Sputen aushöhlen) cavol s, excavol qd alluendo ob, subluendo: ύποnlύζειν | - III) s., bas A., collutio; elutio; o διαaynehoe.

quespuren, indago1; investigo1; pervestigo1; exploro1; odoror1: avigveveiv. έξιχνεύειν. δινηlarsiv | - s., bas A., indagatio; investigatio; pervestigatio: τὸ ἀνιχνεύειν etc. ἡ ὁινηλασία.

ausifauben, excutio3 [ussi, ussum] pulverem: purgo1 qd pulvere: ennoview.

ausstaffiren, f. ausftatten u. ausschmuden.

Ausstand (ansstehendes Gelb), credita forum]; ereditae pecuniae; τὸ ὁφειλόμενον χοέος.

ausstatten, 1) (verheirathen, Mitgift geben, bon Tochtern) doto1; do1 [dedi, datum] dotem; exoloval -II) (mit etw. verfehen) instruo3 [xi, ctnm]; orno1; adorno¹; exorno¹: παρασκενάζειν κοσμείν | — III) s., das A., die Ausstattung. A) (die Handlung des Verschens mit etw.) ornatus [ûs] od. durch die Berba: instruce etc.: ή παρασκενή | — B) (Bersheirathung) collocatio: ή εκδοσις | — 2) concret, Mitgift, dos: n mools [nos].

ausstechen, imbm etw. (3. B. bie Augen) effodios [odi, ssum] = excîdo3 [cîdi, cîsum] qd cui: ¿ξορύττειν

aubsteden, tollo3 [sustuli, sublatum]; erigo3 [exi, ectum]; propôno s [sui, situm]: alosiv.

ausstehen, I) n., A) (öffenti. baftehen) prosto 1 [iti, atum]: idovodat | - B) bon Gelbern (noch nicht bezahltsein) debeor : ogelleoder | - II) a., (erbulben, aushalten) patior3 [passus]; perpetior3 [pessus]; tolero1; sustineo2 [tinui, tentum]; fero3 [tuli, latum, ferre]; perféro³: ὑφίστασθαι ὑπομένειν · ἀποφέρειν · καρτερείν · ἀνέχεσθαι | - jmbn nicht ausstehen fonnen, ferre, perferre qm non possum: ούκ ανέχειν τινα.

aussteigen, descendos [di, sum]; desilios [lui] (de curra): ἐκβαίνειν =, καταβαίνειν τινός | - (aus bem Chiffe) egredior3 [essus]; escendo3; exeo3 [îvi od ii, itum] (e navi): ἀποβαίνειν τινός | - ausffeigen loffen, expono³ [sui, situm]: ἐκβιβάζω· ἀποβιβάζω | — s., bas A, escensio; egressus [ûs]: τὸ Enfairsir etc.

ausstellen, I) (öffentlich s, zur Schau hinstellen) A) allg colloco1; expono3 [sui, situm]; propono3: επιδειανύναι· προτιθέναι· ἀποδειανύναι· προτι-θεσθαι | — B) besond. 1) (Baden, Posten au8= ftellen) dispono3: καθιστάναι τάττειν | -2) (σηθfeken, preisgeben, f. ausfegen) - II) (von fich ftellen, geben 3. B. einen Bechfel) do' [dedi]; scribo's [psi, ptum | chirographum: ἀποδεικνύναι (συγγραφήν) γειφογραφείν | — III) (unterlassen, f. dies. Wort). — IV) (ladeln, f. dies. Wort) — V) s., das A., die Ausftellung A) (bas öffentliche Aufftellen bon Gegenstänben der Runft 20) opera artis propalam collocata; ή ἐπί-Osigis | - B) (Tabel, f. bief. Wort).

intereo fivi ob. ii, itum]; vastor1: έξαποθνήσκειν άφανίζεσθαι.

Ausstener, f. ausstatten no. III.

aussteuern, f. ausstatten no. I.

ausftopfen, (vollftopfen) farcio [farsi, fartum]; effarcio : εμβύειν διανάσσειν | - ein Thier a., effarcio*: Thattew.

ausstoßen, I) n. (ben ersten Stoß thun) peto3 [fvi, ftum] prior qm: ἐπιφέρεσθαί τινι.

II) a. A) (burd) Stoßen herausbringen) 1) eig., ex-

cutio³ [ussi, ussum]; extundo³ [udi, úsum]; extero³ [trīvi, trītum]; elīdo³ [si, sum]; exturbo¹; excludo3 [si, sum]: έππρούειν έππόπτειν.

2) figurt., (mit Beftigfeit hervorbringen, 3. B. Berwünschungen) jacto1; conjicio3 [jeci, jectum]; congero3 [essi, estum]; confero3 [tuli, llatum]; edo [didi, ditum]: προίεσθαι καταράσθαι.

B) (hinaustreiben, berftogen) extrudos [si, sum]; expello3 [puli, pulsum]; exturbo1; extermino1: ejicio³ [jeci, jectum]; emoveo² [movi, motum]; ἐξωθεῖν ἀθεῖν ἔξω ἐκβάλλειν ἐξελαύνειν. III) s., bas A., A. A. (cincs Anges) elisio (oculi):

το έππρούειν· το έπποπτειν | - B) (bas Forttreiben, Berftogen) expulsio; ejectio: το έξωθείν etc. αμθitrahlen, radio1: έπλαμπειν απαυγάζειν.

anoftreden, I) (bor fich hinftreden, ausbreifen) extendo³ [di, sum n. tum]; porrigo³ [rexi, rectum]; protendo³; teodo³: ἀνατείνειν · ἐκτείνειν | — Π) (auf die Erbe ausstreden, b. i. hinwerfen) procumbos [cubŭi, cubĭtum] qm humi: παραστορεννύναι τινά | — III) bie Hande nach etw. ausstreden (b. i. nach etw. ftreben) appeto3 [tivi ob. tii, titum] =; affecto1 qd; affero3 [attuli, allatum, afferre] manus; porrigo [rexi, rectum]: ἐπορέγεσθαί τινι.

ausstreichen, I) (auseinanberftreichen, eben machen) explico'; aequo': ἐκτανύειν | — II) (ale unguitig aue= löjden) aboléo? [évi, étum]; erâdo³ [si, sum] qd; εξαλείφειν· διαγράφειν | — III) (mit Farben bestreichen) indûco³ [xi, ctum] pigmenta ob. colores: διαγρίενν | — IV) s., das A. A. (Berlöjden) litura; τὸ εξαλείφειν· τὸ διαγράφειν | — B. (das Bestreisten) chen) inductio (coloris): το διαχρίειν.

ausstreifen, f. ausgehen.

ausstreiten, I) (bis ju Enbe berfechten) perdacos [xi, ctum] pugnam ad finem; componos [sui, situm] litem: διαδικάζεσθαι περαίνειν άγωνα | - II) (burd) Streiten aus bem Ginne bringen) eripio3 [ui, reptum] , extorqueo [si, tum] qd eui disputando: άντιλέγοντά τινι μεταπείθειν.

ausstreuen, I) eig. (ben Samen) spargo³ [si, sum]; jacio³ [jeci jectum]: σπείφειν διασπείφειν — 11) figurl., Geruchte a., spargo's; dissemino's; dissipo's qd (rumores): ἐνσπείρειν σπείρειν λόγους. δια-Dovller | - ben Camen ber Zwictracht a., sero3 [se-vi, salum] causam discordiarum: αίτιον γίγνεσθαί τινι διχονοίας | - III) s., bas A., sparsio; seminatio: ή διασπορά.

ausstromen, I) n., effico [xi, etum]; emano1; erumpu³ [rūpi, ruptum]; effundo³ [ūdi, fūsum] me; effundor³ [(ūsus]: ἀποζόεῖν: ἐπρεῖν; ἐπβάλλειν εῖς τι | - II) a., (ftart berbreiten) effundos qd: έκχεῖν. ausstudiren, I) (f. b. a. ausbenfen, aussinnen, f. ausfinnen.) - II) (genau fennen lernen) perdisco3 [di, allesterben, n., delcor2 [letus]; exstinguor3 [actus]; dici]; disco3; cognosco3 [aovi, nitum] bene, aceurate, . diligenter: ¿genioraodai. ¿geidévai austraufeln, I) n. (in Tropfen herausfallen) exstillo1: διαγιγνώσκειν διακριβούσθαι περί τινος.

aussturmen, I) (bis zu Enbe fturmen) saevio' =, furo3 [ui] usque ad finem: μαίνεσθαι δια τέλους] -II) (aufhören zu fturmen) desaevio4; conticesco3 [ticui]: ἀποχειμάζειν· ἀφυβρίζειν.

ausfturgen, I) n., (aus einem Orte fturgen, f. berausflurgen). - II) a., A) (ausschütten) effundo3 [fadi, fusum]: Engerv | - B) (mit haft leeren, austrinfen) exhaurio4 [si, stum]; ebibo3 [bi, itum] raptim: άμυστί έπλάπτειν.

aussuchen, I) (auswählen) lego3 [gi, ctum]; deligo3; eligo3; seligo3; excerpo3 [psi, ptum]: ἐκλέγειν· έξευρινείν εκλέγεσθαι αίρεισθαι | - II) (überall burchfuchen) perscrutor1; pervestigo1; perquîro³ [sîvi, sîtum]: διαζητείν άναζητείν έξετάζειν | — III) s., δαδ A. A) (Austwählen) delectus [ûs]; selectio: η έκλεξις εκλογή | - B) (Durd)= fudjung) pervestigatio; scrutatio; perscrutatio: διαζήτησις έξέτασις.

ausfühnen, f. ausfohnen.

austäfeln (mit Tafelwerf berfehen), vestio' intus tabulis; coasso1; coaxo1: σανιδούν.

austangen (zu Enbe tangen), desalto1; salto1 usque ad finem; ¿ξορχείσθαι.

austapeziren, vestio" =; orno1 =; excolo3 [ŭi, cultum] qd tapetibus: τάπισιν στοωννύναι.

Austausch), commutatio; permutatio: ή άλλαγή. ανταλλαγη.

austaufchen, commûto1; permûto1; mutuor1: avriκαταλλάττεσθαι »; άλλάττεσθαί τί τινος ob. άντί

Auster, ostrea; ostreum: to oστοεον λιμνόστερον. Austerfang, collectio -, lectio ostrearum: η δοτφέων Inoa.

Austerhandel, negotiatio ostrearia: το όστρεοπω-

Austerhandler, ostrearius: ὁ ὀστοεοπώλης.

Aufterlit (Ctabt in Mahren), Austerlitium; Slaucovia.

Austerschale, ostreae tergum: tò обтранов тов

austheilen, distribuo ! [ui, ûtum]; divido3 [vîsi, vîsum]; dispertior [tîtus]; dispenso1; do1 [dedi, datum]; largior ; dilargior : διανέμειν διαδιδόναι · οίπονομείν · διαπληφούν. - S. and erthei= len u. zutheilen | - s., bae A., distributio: η διανομή · διάδοσις.

Austheiler, divisor; largitor: o διανέμων.

austhun, I) (f. v. a. von fich thun, f. ausziehen) — II)
(f. v. a. austöfchen, ausftreichen, f. diese Wörter) — III)
(f. v. a. austeihen, verhachten, f. diese Wörter).

austilgen, deleo [êvi, êtum]; exstinguo [xi, nctum]; aboleo [êvi, êtum]; exstirpo ; exsculpo [psi, ptum]; oblitero : έξαφανίζειν άφανίζειν άναιοείν έξαλείφειν | - einen Chanbsted a., deleo : eiuo [ŭi, ûtum] maculam: άποτοίβεσθαι αίσχυνην | - s., bas A., exstirpatio; deletio: η άφάνεσις άναίρεσις η έξάλειψις.

austoben, desaevio*; exsaevio*; conquiesco* [6vi, êtum]; conticescos [cui]; resideos [sêdi, sessum]; άποστάζειν σταλάζειν | — II) a. (heraustropfen laffen) stillo1: άποσταλάζειν τι έχ τινος.

Austrag, f. Entscheibung.

austragen, 1) heraustragen, A) eig., estero³ [extăli, elâtum, esterre]; exporto¹; egĕro³ [gessi, gestum]: ἐκφέφειν· ἐκκομίζειν | — Β) figüri., (unter bic Leute bringen, ausplaubern) enuncio' (foras); effero' (in vulgus); divulgo'; evulgo'; diffamo': euchoeiv. έξαγγέλλειν. διαθουλλείν. διαβάλλειν (- II) (bis gu Enbe fragen, bon Schwangern) perfero1 partum : έπφέρειν είς τέλος το Εμβρυον | - III) (betragen, ausmachen) efficio3 [feci, fectum]; conficio3: αποτελείν· δύνασθαί τι [- IV) s., bas A., exportatio: το έκφέρειν etc.

austrauern, I)(bis ju Ende trauern) lugeo [xi, etum] usque ad finem: πενθείν δια τέλους | - II) (aufhoren zu trauern) A) (im Innern) elugeo2 [xi, ctum]; depono [sŭi, situm] luctum; facio [feci, factum] finem logendi: ἀποπενθείν | — B) (in Rudficht ber Kleidung) exuo3 [ui, ûtum] -, pono3 lugubria; muto1 lugubres vestes: ἀποδύεσθαι το ἰμάτιον μέλαν. παύεσθαι μελανειμονούντα.

anstreiben, (heraus-, hinwegtreiben), bas Bieh a., exigo 1 [êgi, actum] pastum; ago 3 pastum: έξελαύνειν (τα βοσκήματα) | - jmb ob. ettv. mit Gewalt a., exigo3; expello3 [uli, ulsum]; extrudo3 [si, sum]; exturbo!: ¿ξελαύνειν ἐκβάλλειν ἐξωθείν - boje Geifter a., expellos (daemones): έξιασθαι (δαιμόvia) | - Echweiß a , excutio3 [ussi, ussum] =, evoco1 sudorem : ἐξάγειν ἰδοῶτα | - Faulheit, Eigenfinn 2c. a., reprimo³ [essi, essum] s; cohibeo³; coërceo² qd: έξαναγκάζειν | - s., bas A., exactio; expulsio; ejectio: τὸ ἐξελαύνειν etc.

austrennen, (auftrennen u. herausnehmen) solvo3 [vi, latum] qd: λύοντα έξαιρείσθαι.

austreten, I) a., A) (burch Treten bertilgen, auslöschen) extero3 [trivi, trium]; restinguo3 [uxi, nctum]: πατείν' καταπατείν' πατούντα τρίβειν' συμφήν.

B) (auseinanbertreten, ausweiten, & B. einen Schuh) facio3 [feci, factum] calceamenta usu commodiora: εύρυνειν γαλάν.

C) (burch Treten aushöhlen) cavo1; detero3 calcando: ἐκτρίβειν τοῖς ποσὶ πατοῦντα.

II) n. A) (hervor=, heraustreten) excedo3 [ssi, ssum]; procedo³; aheo⁴ [îvi, ĭtum]; relinquo³ [îqui, ictum]: ἀπολείπειν· ἀφίστασθαί τινος.

B) (auð feinen Grenzen treten, z. B. ein Flug) ab-undo'; redundo'; effundor's [fûsus]; superfun-dor's super ripas; superstagno'; evägor': υπερ-

αίρειν πληρούσθαι ὑπερχεῖσθαι. C) (flüddig werden) evådo³ [si, sum]; elâbor³ [psus]; peto³ [îvi ob. ĭi, îtum] salutem fugā: ὑπο-

χωρείν φείνειν ἀποδιδράσκειν. III) s., δαδ A. A) (Servertreten) progressus [ûs]: το ἀπολείπειν etc. | — B) (A des Maffers) abundatio; exundatio; eluvies [êi]: τὸ ὑπεραίρειν etc. | — C) (Fincht) fuga: ἡ φυγή.

austriefen, f. austräufeln.

austrinten, (trintend ausleeren) ebibo 3 [bibi, bibitum]; exbaurio* [si, stum]; epôto1 [avi, pôtum]: ἀποπίνειν' έκπίνειν καταπίνειν άναπίνειν.

Austritt, (bas Austreten) exitus [ûs]; egressus [ûs]; sedor1; ἀποβοάσσειν· πραυνεσθαι· ἀπομαίνεσθαι. | excessus; discessus [ûs]; abilio: ή έξοδος· ἀπόστα(e vita): η τελευτή · ο θάνατος.

austrodnen, I) a. (völlig troden machen) sicco1; exsicco¹; desicco¹; nro² [ussi, ustum]; extro³: καταξηφαίνειν έξαναίνειν | — II) n.. (troden werden) siccor1; exsiccor1; exsiccesco3 πμάζειν.

austropfeln, f. austraufeln.

anstrommeln, 1) (burch Trommeln befannt machen) indicol qd tympani sono: ἀνακηρύττειν τι ὑπό σαλπιγητού |- II) (f. b. a. auspochen, f. bief. Wort)

austrompeten, I) (burch Trompeten befannt machen) indico1 =; nuncio1 qd tuba: άνακηρύττειν τι ὑπὸ σαλπιγκτοῦ | — II) (ausposaunen) evulgo1; effero3 [extuli, elatum, efferre] qd in vulgus: διακωδωvigeiv.

austunden, f. ausweißen.

austunfen, (burch Eintunten leeren) sorbeo' [ui] qd intingendo: ἐμβάπτοντα καταπίνειν τι.

aububen, (betreiben, ein Gewerbe, eine Runft ic.) exerceo²; facio³ [feci, factum]; factito¹; tracto¹: ἀσκεῖν² ἐσγάζεσθαι ἐπαγγέλλεσθαι - (bon Eigensfihaften δ. B. Tugend a.) colo³ [tắi, cultum]; exerceo*: ἐπιδείπνυσθαι | - II) allg. (thun, berrichten) ago3 [egi, actum]; facio3 [feci, factum]; exsequor3 [cutus od. quutus]; exerceo2; colo3; serve1; fungor3 [functus]; praesto1: άγειν έργάζεσθαι -III) s., bas A., die Ausübung, exercitatio; functio: η ασχησις πράξις.

auswachsen, I) (herauswachsen, bom Getreibe) exeo* [îvi ob. ii, itum] in fruges: περιφύεσθαι -(budlig werben, f. verwachsen) | — III) (seine völlige Größe erreichen) pervenio [eni, ventum] ad justam magnitudinem: γίγνεσθαι τέλειον την φύσιν ob. το ύψος ! - ausgewachsen fein (die gehörige Größe haben) adolêvi 2 [adultum]: sig klinlan klitsin. thu

ήλικίαν έχειν.

auswägen, (magent brufen) pondero1; pendo3 [pe-

pendi, pensum : ἀποσταθμάν.

auswählen, (unter Mehreren mahten u. nehmen) eligo3 [legi, lectum]; deligos: Ennolvein. Ennlegeodar. αίρεισθαι· προαιρείσθαι | — s., das A., (die Aus-wahl) electio; delectus [ûs]; selectio: ἡ ἔκλεξις-

auswarmen, percalefacio3 [fêci, factum]: έκθερμαίνειν· διαθερμαίνειν· διαθάλπειν | - s., bas

A., burche Berbum: ή διαθερμασία.

auswartig, externs; externus; peregrinus; extraneus; alienus: ο, η, το έξω, = έπτος έπι ξένης. έξωτικός | - Adv., foris; perêgre; extra: έξω· EXTOS.

auswärts, I) (nach außen zu) foras; extra: ¿¿w. els τά έξω | - II) (an einem andern Orte) extra; foris;

perêgre: ¿¿co· ἐπὶ ξένης.

ausmäffern, macero1: έξυδαφούν εξυδατούν διαβρέχειν | - s., bas V., maceratio: η έξυδάτωσις διάβοεξις.

Auswahl, I) (f. v. a. bas Auswählen, f. auswählen, 8.) - II) (das Ausgewählte) delectus [as]: ή έπλογή διαλογή επίλεκτος [ον] λεκτος.

Auswanderer, colonus; qui e patria emigrat: ò anoi-

ног. истогнос.

sig vnozaonsis | - A. aus bem Leben, decessus [us] | austranbern, migro1; demigro1; emigro1; abeo 4 [tvi ob. ii, itum] perêgre; verto3 [ti, sum] solum; muto1 sedem ac locum: έξοδοιπορείν εμπορεύεσθαι μετaristasda: åxaristasda: petoinizesdai od. åxoinizesdai | — s., dad A., die Auswanderung. migratio; demigratio; exitus [ûs]: η έξοίκισις · μετανάστασις μετοίκισις άποίκισις άποικία.

> auswafchen, I) (burch Wafchen berausbringen, reinigen) eluo3 [ui, ûtem]; abluo3; elavo1 [lavi, lautum u. 10(um]: ἐκπλύνειν· περιπλύνειν· διανίπτειν· διασμην | - II) (burch Waschen aushöhlen) abluo3;

elno3: υποκλύζειν.

ausweben, a., pertexos [xui, xtum]: ¿ξυφαίνειν.

αμθινεά) felli, a., commûto1; permûto1: ἀντιδιαλλάττεσθαι | - Belb a., f. umwedfeln | - s., bab A., commutatio; permutatio: ή ἀντιδιαλλαγή ob. burch bie Berba.

Ausweg, I) eig. (ber Weg, ber aus einem Orte führt) exitus [ûs]; egressus [ûs]; effugium; ή διέξοδος. diendvoig | - III) figuri. (bas Mittel, fich aus etw. zu girben), exitus [ûs]; via; ratio; via consilii; deverti culum : ὁ πόρος η ἔκβασις.

auswehen, 1) (burchwehen) perflo 1: διαπνείν | -II) (burch Weben austofchen) extinguo3 [axi, netum]

qd flando: πνέοντα σβεννύναι τι,

ausweichen, I) (vermeiben, zu bermeiben fuchen) vito1; evito1; declino1; fugio3 [fügi, fugitum]; effugio3; subterfugio3; detrecto1; recuso1: εκκλίνειν. έξαναχωφείν | — II) (vom Wege abgehen) excédo³ [cessi, ssum] de viã; decêdo³; declîno¹; deflecto³ [xi, ctum]: ἐκτφέπεσθαι· ἔξίστασθαι· ἐκκλίνειν· παρεκκλίνειν | - III) s., das A. (Bermeidung), fuga; vitatio; recusatio; detrectatio: ή ξυπλισις υποχώοησις φυγή.

ausweiben, I) (bie Eingeweibe ausnehmen) eviscero1; exectero: έξεντερίζειν έκποιλιάζειν | — II) (bom Bieh abfreffen laffen) depascos [pavi, pastum]: éx-

ขยุนองชิดเ.

ausweinen, 1) a. (burch Weinen herausbringen), elicio [cui u. lexi, citum] fleudo: δακούοντα έξάγεσθαί τι | — Β) (burch Weinen erschödfen, 3. B. die Augen) effleo² [êvi, êtum]; fatîgo¹; corrumpo³ [ûpi, ptum] qd (oculos) fletu: διακούοντα διαφθείosiv | - II) r. (fich fatt weinen) satior ! lacrimis; indulgeo2 [si, tum] lacrimis: δακούοντα κατατήπεσθαι | - III) n. (aufhören zu meinen), desino3 [sii, situm] flêre; facio3 [feci, factum] finem lacrimandi: ἀποδακούειν ἀποκλαίεσθαι.

Ausweis, 1) (Darthung) probatio; demonstratio: αποδειξις | - II) (Beugniß) testimonium: ή μαρ-

τυρία.

andweifen, 1) a. A) (verweifen) relego : ἀπελαύνειν τινά | - B) (zeigen) doceo2 [cui, ctum]; declaro1; demonstro1; probo1: διδάσκειν δηλούν | - II) r., fich a. (b. i. fich irg. wie zeigen), appareo²; liqueo²; pateo²; invenior² [ventus]: ἀποδεικνύναι.] — III) s., bas A., f. Ausweifung.

ausweißen, dealbo1 : noviav.

Ausweifung, 1) (Bermeifung) relegatio : o Ecopiopios. enroπισμός | - II) (f. b. a. Ausweis, f. bief. Bort.) ausweiten, dilato1; laxo1: εὐούνειν χαλάν.

auswendig, exterior; externus: ό, ή, τὸ ἔξω bie ausmenbige Seite, forma externa; frons; species: τα έξω | - 11) Adv. A) (augerlich) extra; extrinsecus; foris : Exader | - B) (aus bem Gebächiniffe) memo- auswölben, camerol; concamerol; firmol; munio2 riter: ἀπὸ στόματος' ἀπὸ μνήμης | α. lernen, edi-sco³ [didici]; mando¹; trado³ [didi, ditum] =, in-figo³ [xi, ctum] qd memoriae: ἐκμανθάνειν τι.

auswerfen, 1) a. A) (burch Werfen herausbringen, 3. B ein Auge) elido3 [si, sum] =, excutio3 [ssi, ssum] gd ictu: βάλλοντα έκκόπτειν τί τινος έκκυλίειν.

B) (hinauswerfen, von fich werfen) projicio3 [jeci,

jectum | qd foras: ἐκβάλλειν τι.

C) (ausspuden, aushusten) ejicio3; spûto1; vomo3 [ŭi, itum]; eructo¹: ἀναφέρειν ἀναχελύσσεσθαι | — übertr. (von Bulfanen) eructo¹; emoveo² [môvi, môtum]: ἀναπέμπειν ἀνερεύγειν | (bom Mecre) ejicio³; eructo: ἀποβράζειν εκβράσσειν.

D) (ben Unter auswerfen) jacio's ancoras: aynv-

ραν βάλλεσθαι.

E) (aublesen u. bermerfen) rejicio3; reprobo1: άπο-

βάλλειν άπολέγειν.

F) (bestimmen, feftfegen) decerno [crevi, cretum];

nssigno1; destino1; τάττειν · καθιστάναι.

II) n. (vom Bang bes Pferbes, Die Fuße bogenformig heben) glomero gressus; ύγρα μετεορίζειν τα σκέλη.

III) s., bas A., f. Auswurf.

austvegen, 1) eig., exacuo3 [ŭi, ûtum]: ακονώντα άφαιοείν | - ll) figuri. (wieber gut machen), emendo1; deleo2 [lêvi, lêtum] :; eluo3 [ŭi, ûtum] maeulam; compenso1; sarcio4; ἀποτρίβεσθαι ἀπολύεσθαι έπανορθούσθαι.

austvideln (auseinanderwideln), explico1; evolvo3 [vi, volutum]: ¿ξελίττειν άναπτύσσειν.

auswinden, 1) (burch Winden herausschaffen) levol qd ergata: ἐκοτρέφειν' ἐξαιρεῖοθαί τί τινος.

auswintern, I) a. (ben Winter burch erhalten), servo' qd per hiemem; hiemo1; σώζειν τι διά χειμώνος -II) n. A) (ben Winter über bauern) perbiemo1; perenno1; dûro1 =, servor1 per hiemem; maneo2 [mansi, mansum integer per hiemem: χειμάζειν χειμάζεσθαι διετίζειν.

B) (im Winter berberben) vitior1 =, corrumpor3 [uptus] frigore: διαφθείρεσθαι, απόλλυσθαι υπό ψύχους | - III) s., das A. (ber Bienen) hiematio : ή

χειμασία.

auswirken, 1) a., A) (burch Bemühungen erlangen) obtineo2 [tinui, tentum]; impetro1; assequer3 [cutus ob. quatus]; efficio3 [fêci, fectum]; perficio3: διαπράττεσθαί τι αίτιον γίγνεσθαι καθίστασθαι ανύτειν δύνασθαι logiein | - B) (gehörig Ineten) subigo3 [égi, actum] massam; depso3 [sui, stum]: διαφυράν | — C) (answeben) pertexo3 [ŭi. xtum]: εξυφαίνειν | — II) n. (feine Kraft, feine Wacht mehr haben), ausgewirft haben, nihil jam efficere possum; nulla jam mea est potestas ob, auctoritas: καταλυθηναι την δύναμιν παυσθηναι δυνάμενον τι παρά toig alloig.

auswijchen, 1) (ausiojchen) deleo 2 [evi, etum]; exstinguo3 [nxi, netum]; indûco3 [xi, etum] qd: έξαλείpein [- II) (burch Wischen reinigen) extergeo2 [si, sum]; abstergeo2; pertergeo2: ἀποσμαν ἐνσμαν

διασμάν.

auswittern, 1) a. (ausforichen), odoror1; indago1; investigo: divylateiv avigveveiv | - 11) n. (burd) bie freie Luft leiben; verfliegen), solvor3 [lutus] tempestatis injuriis: παραιφείσθαί τι της φύσεως υπ άέρος.

camera: καμαφούν | - s., δαδ M., concameratio : ή καμάρωσις.

Auswuche, I) (an Pflanzen) surculi luxuriantes; = spurii; stolones: ή διαφνή· παραφνάς [άδος]· δ yayyoos | - II) (am menicht. Korper) A) (Budel) gibbus; gibber: το χύρτωμα! - B) (vom Fleisch ob. Anochen) sarcôma; tuber |cris, n. |; excrescentia carnosa: τὸ σάρκωμα ἡ ἀπόφυσις.

auswühlen, eruo [ui, utum]; effodio [fodi, fossum]:

άνασκαλεύειν σκαριφάσθαι.

auswürfeln (burch Wurfeln ausspielen), committo3 [îsi, ssum] qd tesserarum arbitrio: ἐκκυβεύειν τι.

auswuthen, f. ausrafen.

Auswurf, I) (das Auswerfen) exscreatio: o anosoaσμός η απόχοεμψις | — II) (bas Ausgeworfene) A) allg., ejectamentum: τὸ ἀπόβοασμα | - B) befond. (burch Suften, ber Speichel), sputum: τὸ ἀπόχοεμμα: βρηγμα | - C) bildl. (bon schlechten Menschen), faex: sentina: το κάθαρμα ob. burdy bas adj. o, ή έξώλης.

außwurgeln, eradico¹; evello³ [velli, vulsum] radicitus: ἐπριζοῦν πρόφοιζον ἐξαιρεῦν | — s.. daß A., ble Auswurzelung, exstirpatio: expigeous.

ausgahlen (burchzählen), numero1; dinumero1; computo : διαφιθμείσθαι | - s., das A., computatio : τὸ

διαριθμεϊσθαι.

audzahlen (bezahlen), numera1; solva3 [vi, solatum]; persolvo3; exsolvo3; expendo2 [pependi, pensum]; caro' qd: ἀριθμεῖν ἐξαριθμεῖν ἀναλίσκειν ἐκτίνειν ἀποτίνειν ἀποδιδόναι | — s., bas A., f. Anszahlung.

Augahler, qui solvit3; qui solvendi , numerandi

munëre fungitur3 : ò ¿ξαριθμών etc.

Augrahlung, numeratio; solutio; pensio: to έξαoidusiv etc.

audzanken, increpo' [ui, itum] qm: Eninkortsiv =. έπιτιμάν τινι. S. auch ausschelten.

auszapfen, promo 1 [mpsi, mptum]; expromo 1: ανοίγειν.

auszaufen, f. ausraufen.

auszechen, ebibo3 [bibi, bibitum]; exhaurio4 [si, stum] : Exmireir Enlanteir Exlandeeir.

audzehren, I) a. (zehrend entfrästen), exedos sedi, esum], comedos; sigurios; emacios; enecos sedi, ctum]; attenuo1: ἀπομαραίνειν έκτροχούν συντήκειν - φθίνειν · κατασκέλλειν · κατασκελετεύειν | -II) n. (entfraftet, mager werden), consumors [mptus]; tabesco3 [bui]; extabesco3; conficior3 [fectus]: ἀπομαραίνεσθαι κατασκελετεύεσθαι τήκεσθαι.

Audzehrung (Krantheit), tabes; atrophia; cachexia; phtisis: ἡ φθίσις φθοή άτροφία | die A. haben, laboro : , consûmor [mptus] tabe: φθισιάν

ατροφείν.

auszeichnen, D a., A) (als borzüglich auslesen) exsigno1; signo1; designo1; noto1; distinguo3 [xi, ctum]; secerno3 [crêvi, crêtam]: ἀπολέγειν' έκλέγειν.

B) (imb befonberer Aufmerffamfeit murbigen) orno1 s; habeo? qm in honore: τιμάν s, κοσμείν s, τιμής

άξιουν =, γεραίρειν τινα.

C) allg. (vor Andern fenntlid) machen), signo1; designo1; noto1: δηλούν. II) r., fich a., emineo2; conspicior3 [ectus], conspicuus sum; excello [ui]; praecello : praesto 1 liti, titum]; nobilitor1; floreo2: προέχειν τινός οδ. κατά τι' εύδοκιμείν. διαφέρειν. διαπρέπειν. έκπρέπειν.

Auszeichnung, I) (Bezeichnung) notatio; designatio: ro sylow | — II) (wodurch imb ausgezeichnet wird Lob, Chre) insigne; ornamentum; honor; laus, gloria: τὸ διάφορον ὁ κόσμος ἡ τιμή.

ausgichen, I) a., A) (herausgiehen) extrahas [xi, etam]; edûco³ [xi, ctum]; evello³ [velli, vulsum]: σπασ' σπασθαι ενσπαν αποσπαν εξέλκειν εξελείν.

B) (abziehen, Rleibungoffude) deponos [sui, situm]; detraho3: ἐκδύειν · ἀποδύειν | (ble Eduhe) a., excalceo': ὑπολύειν | - r., fich a., exuor3: ἐκδύεσθαι άποδύεσθαι | ble Schuhe a., excalceor1: υπολύεσθαι.

C) (mit Gewalt berauben, plunbern) spolio ; nado 1; despolio ; exuo [ui, útum]: συλάν · περισυλάν τινα.

D) (einen Anejug machen) excerpe3 [psi, ptum]; enoto1; exscribo3 [psi,plum]: contraho3: ἀπολέγειν έπλέγειν παρεκβάλλειν.

E) Farben a. (3. 2. b. ber Conne), exstinguo's [axi, nctum]; eripio3[ripui,reptum]; aboleo2 [évi, itum]:

έπτημειν εξάγειν.

F) (ausbehnen) didacos; explico1; extendos [tendi, tum u. sum]; distendo3: Entelveiv Entavvειν | Eifen a., producos; extenús1: παρατείνειν.

II) n., A) (aus einem Orte weggiehen) migra1; emigro1; relinquo3 [îqui, ictum] tecta, s penates; secêdo3 [ssi, ssum]: έξιέναι; έξέρχεσθαι έξορhan. gioinizeogai, heroinizeogai, quoquhein, exδημείν | - mit Reierlichfeit, feftlich a., duco 3 [xi, etum] pompam: ¿Elévai · ¿Eelaúveiv | - bon Truppen, proficiscor³ [fectus]; egredior³ [essus]: πορεύεσθαι έκστρατεύεσθαι.

B) (fchnell babon laufen) do [dedi, datum] =, conjicio [jeci, jectum] me in fugam: ἐπείγεσθαι δοά-

μφ άποτρέχειν δρόμω.

III) s., bas A., A) (bas Herausziehen) evulsio: τὸ ἐκσπὰν etc. [— Β) A. ber Kleiber, deponere vestes: η απόδυσις I — C) (bas Auszeichnen einer Schrift) excerptio: exscribere: το ἀπολέγειν· το έκλέγειν | - D) (bas Beggiehen) demigratio; migratio; emigratio; profectio: ή διοίπισις μετανάστασις. εκστρατεία.

auszieren, f. ausschmüden.

aussimmern, edőlo1; fingo3 [nxi, ctum] qd ascia: enπελεκάν.

ausgirteln, I) (mit bem Birfel ausmeffen) circino1; dimetior [mensus]; metior ; descrîbo [psi, ptum]; designo1: διαβήτη χρώμενον μετρείν τι | - II) (genau, forgfaltig machen) dirigo [exi, ectum] qd acerrima norma; commetior : εὐ διαμετρείν τι μετρούντα τι διακριβούσθαι.

audifden, exsibilo1; explodo3 [si, sum]; conseindo3 [cîdi, ssum]; consector1: έκουρίττειν διασίζειν | ein Ctud a., exigo3 [êgi, actum] fabulam: ἐκβάλλειν εκρίπτειν | - s., das A., sibilus [im plur. si-

bila]: ὁ διασυριγμός.

ausgurnen (aufhören gu gurnen), ponoa [sui, situm] iram: χαλάν της όργης: παύεσθαι όργιζόμενον.

Ausgug, I) (bas Wegziehen) migratio; demigratio; secessus [ûs]: ή διοίπισις μετοίκησις αποικία B) bef., A. des Berres, abitus [us]; discessus [us]; exitus [ûs]; egressus [ûs]; profectio: n &fodos. έκστρατεία | — II) (mas ausgezogen wird, bef. b. azuren (hochblau), caerulsus: κυάνεος.

Buchern) summa; epitome [es]; summarium; breviarium; excerpta [orum, n.]; collectanea [orum, n.]: ή έπιτομή παρεκβολή.

audzugeweise (in Audzügen), summatim; carptim; capitulatim : έν κεφαλαία: συνελόντι είπειν.

auθzupfen, I) (durch Zupfen beraubbringen) evello³ [velli, vulsum]: ἐπτίλλειν ἀποτίλλειν | — ll) (auθecinanderzupfen) dissolvo³ [vi, lûtum]; retexo³ [xii, xtum]: τίλλοντα καθαίσειν.

Authentie, Authentizität (Aechtheit, Wahrheit), fides;

auctoritas; veritas: ή άλήθεια πίστις.

authentisch (glaubwürdig), fide dignus; verus; certus; probus: άξιόπιστος [ον] · πιστός · αὐθεντιnos | - Adv. vere; certo auctore; cum auctoritale: avdevinog.

Autodidaft (Selbstgelehrter), qui nullum habuit magistrum, qui nullo duce, nullo magistro didicit qd:

ο αὐτοδίδαμτος.

Automat (Gelbstbeweger), automaton; automatarium (corpus); opus artificiosum interna quadam vi se ipsum movens: το αυτόματον αυτοκίνητον.

Automatberfertiger, automatarius : ò abroparovoyos.

Autor, f. Auctor, Berfaffer, Schriftfteller.

Mutun (Stadt in Frantreich), Augustodanum; Civitas Aeduorum.

Aubergne (ehemalige Probing in Franfreich), Arvernia; Alvernia | - Adj., Arvernus,

Augerre (Stadt in Franfreich), Antissiodorum; Antesiodorum; Altissiodorum | - Adj., Altisiodorensis.

Muriliar = Truppen, f. Bulfevolfer.

Avancement (Stanbeserhöhung), ascensus [fis] ad altiorem gradum dignitatis, s honoris: το αύξανεσθαι τιμαίς.

abanciren, procêdos [ssi, ssum], proficios [fêci, fectum]; procêdo in honoribus: αθξάνεσθαι τιμαϊς προάγεσθαι είς τιμήν.

Abantage, f. Bortheil.

Abantgarde, primum agmen: το πρώτον τάγμα.

Abenture, f. Abenteuer.

Abersion, f. Abneigung.

Avertiffement, f. Anfündigung.

avertiren, abifiren, f. benachrichtigen.

Abignon (Stabt in Frankreich), Avenio [onis] | - Adj.,

Avennicus, a, um; Avenionensis.

Abranches (Stadt in Franfreich), Abrincae [arum]; Abrincatae [arum]; Ingena | - Adj., Abrincatensis, Agiom, axiôma [ătis, n.]; effâtum; enunciatio; pro-

nunciatum: το άξίωμα. Agt, ascia; dolabra; securis: ή ἀξίνη ὁ πέλεκυς [εως] · το δρέπανον · ή ξυάλη οδ. ξυήλη | - bie awei=

schneidige Agt, bipennis: το σχέπαρνον. Artstiel, manubrium; capulus: ή στελεή το στελεόν.

Alegtchen, dolabella: ή μικοά άξίνη.

azen, f. äzen. azorifche Infeln, Azoren, Azores [um]; Insulae Flaudricae; Iusulae Accipitrum.

Abogel (Lodo.), illex [icis, m.]; allector: o naleutis. Ajung (Lodipeife), esca: tò δέλεαο [ατος].

Mur (Lafurstein), lapis Lazuli : ή σάπφειρος.

B., b litera [gen. b literae]: τὸ β, βῆτα.

Baalbet ob. Balbet (Stabt in ber affatischen Turfei), Balbeca; Heliopolis.

baar (gegenwartig, vom Gelbe), pecunia praesens, numerata; numi praesentes, = numerati: Evoluos, oft nur burch to apyroior überfett.

Baarschaft, numi; pecunia; argentum; pecunia praesens, = numerata: τὰ ὑπάρχοντα χρήματα· τό άργυριον.

Bacchant, comissator; homo vinolentus: δ βακχευτής βακχεύων.

Bachantin, baccha: η βάνχη μαινάς [άδος].

bacchantisch, bacchicus; bacchêus; bacchantibus similis: βάκχειος βάκχιος [ον] · βακχικός.

Bacchusfest, Bacchanalia [orum, n.]; orgia [orum, n.]; comissatio: τὰ Διονύσια; feltner τὸ βακχεῖον. Bad), rivus: τὸ ὁεῖθρον ὁ ὁναξ [απος].

Bacharach (Stadt in Deutschland), Ara ob. Arae, [arum] Bacchi; Baccharacum | - Adj., Bacharacensis.

Bache (wilbe Sau), sus fera; apra: ή γρομφίς [loos] · vs ayola.

Bacher, f. Reiler.

Bachstelze, motacilla: ή σεισοπυγίς [ίδος] · ο κίλ-Lovoos.

Bachwaffer, aqua rivalis: τὸ ΰδωρ δυτόν.

Bade, Baden (Bange), mala, gena ob. im plur. genae; bucca: ή γνάθος παρειά | bie Baden aufblafen, inflo1 =; sufflo1 buccas: φυσᾶν τὰς γνάθους | ber aufgeblasene Baden hat, bucco [onis]; bucculentus: o yvádav [ovos].

bacten, I) a., coquo3 [xi, ctum]; torreo2 [ŭi, ostum]; sicco1; torrefacio3 [fêci, factum]: ὁπταν πέπτειν (Brotbaden) agronoieiv - II)n. (burch Feuer gar merben), coquor3 [ctus]; excoquor3 [ctus]; percoquor: όπτασθαι πυρί.

Badenbart, genae barbatae; genarum barba: tò

τρίχωμα τὸ περί την σταγόνα.

Badenstreich (mit flacher Sand), alapa; ο κόσσος (mit geballter Faust) colaphus: ο κόλαφος; κόνδυ los | - jmbm einen B. geben, duco3 [xi, clum] eni alapam; infringo* [egi, actum] cui colaphum: παίειν τινά πατάσσειν τινά τυπτειν τινά κατά κόβόης, = έπὶ κόδὸης ὁ ἀπίζειν.

Badenjahn, dens molaris; = maxillaris; = genuinus: ο γομφίος (sc. όδούς) · μυλόδους · μυλίτης όδούς.

Badfische, pisces elixi: of έψητοί.

Backform, testum: o ulibavos to aladavov.

Badofen, furnus: à invog.

Backstein, later coctus; laterculus: ἡ πλίνθος.

Bacfftube, pistrina: τὸ άρτοπτείον.

Bactrog, alveus pistorius; magis [idis]: ή μαγίς [ίδος] σκάφη μάκτρα, κάρδοπος.

crustula: το πέμμα.

Bad, I) (bas Baffer gum Baben) balneum; lavatio: Bachlein, Bachelchen, rivulus: ra voaria.

το λουτρόν | warmes B., lavatio calida; balneum fervens: αί θεομαί · τὰ θεομά | — II) (ber Ort, mo gebabet wird) balneum [plur. balneae ob. balineae od. balnea] aquae; lavaerum: τὸ βαλνεῖον | warmes B., thermae: πνοιατήριον | — III) (bas Baben) lavatio; aquae; balneum: ή λούσις.

Badajog (Stadt in Spanien), Pax Augusta; Badai-

ôsum.

Badeanstalt, f. Babehaus.

Badegaft, qui balneis, = aquis utitur3 [usus]; qui ad balneas, = ad aquas venit4; ὁ ταῖς θερμαῖς χρώμεvos auch bloß & gévos.

Badegefäß, f. Babegefchirr.

Badegeld, Badelohn, balneaticum; merces pro usu aquarum: το επίλουτρον · ο μισθός λουτρού.

Badegeschirr, vas [vasis] balnearium; balnearia [um, n.]: τὰ ἀγγεῖα βαλανευτικά.

Badehemd, indusium balneare: το χιτώνιον βαλανευτικόν.

Babehaus, balnearium; balnearia [orum, n.]; balneae: ὁ λουτρών [ώνος] · τὸ βαλανεῖον.

Bademeister, balneator; magister aquarum: ὁ βαλανεύς ο λουτροχόος.

1. baben. I) a. (abmaschen) lavo! [lavi, lautum ob. lotum]; abluo3 [ŭi, ûtum]: λούειν ἀπολούειν | — II) n. (baben) u. r. (fid) baben) lavo1; lavor1; utor3 [sus] aquis: λούεσθαι χρησθαι τοῖς θερμοῖς ob. ταίς θερμαίς | — III) s. bas B., usus [ûs] balnei; lavatio: το λουεσθαι.

2. Baben. I) (Stabt in Oestreich) Badena; Thermae ob. Aquae Austriacae ob. Pannonicae | - II) (Stabt im Großherzogthum gleich. Ramens), Bada; Badena; Aquae Suevicae; Aurelia Aquensis; Civitas Aurelia Aquensium; Thermae Inferiores | - Adj. Badensis; Badenensis | - III) (Stabt in ber Schweig), Thermae ob. Aquae Helveticae; Ad Aquas Helvetias; Thermae Superiores; Castellum ob. Vicus Ther-

3. Baden (Großherzogthum in Deutschland), Magnus Ducatus Badensis ob. Badenensis.

Badentveiler (Dorf im Großbergogth. Baben), Badenvilla; Badenweillerium.

Babeort, splat, lavandi locus; lavatio; aquae: o λουτρών [ώνος].

Bader I) (Bademeister), balneator: o lovrpoxoos | -II) (f. b. a. Barbier, f. dief. Wort.)

Baberei, balneatoris domus; balnearium: τὸ βαλα-

Babereise, iter ad aquas suscipiendum ob. susceptum : ή πορεία είς λουτρά | eine B. machen, proficiscor 3 ad aquas: πορεύεσθαι είς τὰ λουτρά.

Babestube, f. Bab Ar. II.

Badewanne, labrum; solium; alvens: ή πύελος ή μαντρα.

Bactwerk, opus pistorium; opera pistorum; crusta; Badewasser, balneum; lavatio; lavacrum: vò lovτριον.

Bader, pistor; furnarius: o άρτοποπός άρτοκόπος αρτοποιός.

Baderel, I) (bas Sanbwert bes Baders) furnaria; pistura: ή ἀρτοποιία | - II) (ber Drt) pistrînum; pistrîna: το άρτοποπεῖον· άρτοκοπεῖον.

Baderin, pistrix: ή άρτοκόπος άρτοπόπος άρτοπώλις [ιδος].

Baderladen, taberna pistoria: το άρτοπώλιον.

baffen, (von hunden) baubor'; gannio': βαύζειν avanlageir | - s. das B., gannitus [ûs]: το β. etc.

bahen, I) (erwarmen) foveo ? [vi, tum]: Dequaiveiv πυριάν | - II) (röften, Brot) torreo2 [ui, stam]: φούγειν | — III) s. A. bas B. (als handlung) fotus [as]; fomentatio: ή πυρίασις· πυρία | — B) (Bah= mittel) fomentum; malagma [atis, n.]: το πυρίαμα μάλαγμα.

bandigen, I) eig. (von Thieren) domo' [ui, itum]; edomo1; perdomo1; domito1: χειρούν χειρούσθαι ημερούν· τιθασσεύειν | — II) übertr. (b. Menschen u. menschlichen Leidenschaften) coerceo3; compesco3 [scui]; domo¹; frango³ [fregi, fractum]; com-primo³ [pressi, essum]; perdomo¹; cohibeo³; freno1; contundo3 [tudi, tûsum]: nolagew δαμάξειν | — III) s., bas B., domitus [ûs]; domitûra: η χείρωσις ημέρωσις δάμασις.

Bandiger, domitor: ὁ δαμαστής [ñgos] · ὁ δμητής (v. Pferben) o norlosaurns.

Bandigerin, domitrix: ή δαμάτειρα δμήτειρα. banglid, f. bange.

Bänfelfänger, cantor circumforaneus; circulator cantans: ὁ ἀοιδός ἀγοραΐος, εάγυρτικός.

Bar, I) eig. (bas Thier) ursus: o u. ή aprtos | II) übertr. (bas Gestirn) arctus : ἡ ἄρκτος | ber große B., ursa major; arctus major; Helice : ἡ ἐλίκη | ber fleine B., ursa =, arctus minor; parvula Cynosura: ή πυνοσουρά.

Barenfell, f. Barenhaut.

Barenhauter, f. Faullenzer, Dufflgganger.

Barenhaut, pellis ursina: ή ἀρκτη το δέρμα άρκτου - auf der B. liegen (f. b. a. faullenzen), sum deditus desidiae et languori; contero [trivi, tritum] bonum otium socordia et desidia; agos [êgi, actum] desidem, inertem vitam: δαθυμείν καθήσθαι οαθυμούντα.

Barenhuter, (ein Sternbild) arctophylax [acis, m.]; pootes: ο άρκτοφύλαξ. άρκτούρος. βοώτης.

Barenjagd, ursorum venatio: ή θήρα τών άρκτων. Barentlau, (eine Pflange) acanthus; sphondylium: to uslaupullor o anardos.

Barin, ursa: ή άρκτος, auch άρκτος δήλυς ob. Phleic.

Bartchen, barbula: το πωγώνιον.

bartig, barbatus: γεννειάτης πωγωνιάτης εύγένειος εύπωγων.

Bauerin, rustica; colona: ή χωρίτις [ιδος]. ή

άγροιώτις [ιδος].

banerifch, 1) (landlich) rusticus; rusticanus: yworkos. χωριτικός γεωργικός άγροιπος [όν] |- II) übertr. A) (roh, ungebilbet) rusticus: ayooixos | (bon rohem Benehmen) agrestis; rudis; incultus: ayolog | ein bauerisches Benehmen, rusticitas: ή άγροικία - 1

Adv., rustice: χωριτικώς γεωργικώς άγροίκως |fich bauerifch betragen, rustice facio3: άγροιπεύεσθαι.

Baumden, arbuscula: τὸ δενδοίον.

baumen, fich, r. (bon Pferben) exsulto1; erigo3 [rexi, rectum] pedes priores: Locastal dottor.

Baufchchen (zu Wunden), penicillus: rò urvyuction τὸ πτύγμα έρίου.

Bagage, f. Gepad.

Bagagepferd, f. Padpferd.

Bagagewagen, f. Badwagen.

Bagatelle, (Rleinigfeit, Poffe) res parvula, sparva, minuta; nugae [arum]; res nihili: το πράγμα ούδενος άξιον | - etw. ale Bagatelle betrachten, ago's [egi, actum] qd negligenter: ποιείσθαί τι έν έλαφοώ.

Bagdad, (Stadt in ber aflatischen Türkei) Bagdadum;

Bagdêtum.

Bagnieres, (Stadt in Frankreich im Departem. ber Oberhhrenaen, auch Bagnieres be Bigorre gen.), Aquae Bigerronum | - II) (Stadt in Frantreich im Departem. ber Obergaronne, auch Bagnerre be Luchon genannt) Bagneria; Thermae Bagneriae.

Bahn, 1) eig. (gebahnter Weg) via; via trita; (bom Schiffe) cursus [us] navis; (bom Raume, burch welchen fich bie Beffirne bewegen) cursus [as]; orbita; circinatio: ἡ ὁδός τρίβος ὁ δρόμος ἡ περιφορά ὁ οἴμος πάτος | — II) die Richtung, die man im Denfen od. Handeln nimmt) cursus [ûs]; curriculum; via; ratio: η όδός.

bahnen, 1) eig. (gangbar machen) aperio* [erüi, ertum]=, munio*=; patefacio* [fêci, factum] viam: οδοποιείν | — II) fig. (ben Beg zu etw. bahnen) facio³; instruo³ [xi, ctum] cui iter ad qd; com-paro¹ cui aditum ad qd: καταδεικνύναι τι' καθηysiodal rivos | - III) s., bas Bahnen, munitio (viae): ή οδοποίησις.

Bahre, ferculum; ferêtrum; lecticula; lectus: lectulus: το φέρετρον ή λάρναξ [nos] · κλινή | — II) fig. (Tob) mors; obitus [ûs]; vitae finis: o davatos.

Baiern (Land in Deutschland), Bavaria; Bojaria; Bojoaria | - Einwohner, Bavari; Bojarii, Bojoarii | adj. Bavaricus.

Bairenth (Stadt in Baiern), Baruthum; Byruthum | - adj. Baruthiaus; Byruthensis.

Bajonne (Stadt in Franfreich), Bajona; Lapurdum; Bajona Aquitanica.

Bajonnet, verûtum; bajonettum: τὸ σαύνιον σίγυνον βαϊονεττον.

Balance, f. Gleichgewicht.

Balbet, f. Baalbet.

Balcon, podium: to aldow.

bald, I) (in furger Zeit) brevi; brevi tempore; mox; jamjam; jam jamque; mature: ἐν βραχεῖ · ἐν ὀλίγω χοονφ ήδη ταχέως | balb nachher, sbarauf, paullo post; post paullum; non ita multo post; brevi postea: μετ οὐ πολύ μετ οὐ πολύν χοόνον μετ όλίγον ού πολύ υστερον μικρώ υστερον.

II) (f. b. a. fast, beinahe), fere; paene; propemodum; prope=, propius est, ut; tantum non: σχεδον. όσον οῦ μόνον οὐ οδ. μόνον οὐχί : όλίγου δείν οδ. blos oliyov.

III) (leicht, ber Zeit und Duibe nach), faeile; faeili

negotio: ταχύ οαδίως.

IV) (fruhzeitig) mature: nowt ob. now.

V) (gefchwind, ellende) cito; actutum; e vestigio; extemplo; mox; statim; confestim; continuo; celeriter; sine mora: εὐθύς αὐτίκα παραυτίκα παραχοήμα.

VI) partitib, A) balb .. balb, modo . modo; modo .. nunc; modo...interdum; nunc...nunc; tum...tum; alias...alias: τότε μέν...τότε δέ - ὅτε μέν...ὅτε δέ

νῦν μέν..νῦν δέ άρτι μέν..άρτι δέ.

B) bald, fo. bald, fo, alias aliter: allors allog. VII) im Comparatio, balber, prius; citius; maturius: 3artov.

Balbachin, aulaeum; tegmen pensile: ή σκιάς [άδος] ο οὐρανός οὐρανίσκος.

baldig, celer; citus, brevi futurus; maturus; imminens; instans; propinquus: ταχύς [εῖα, ύ] ὅσον οὐ παρών | - Adv. f. bald.

baldigst, I) adj. citissimus; celerrimus; maturissimus: rayiotos | - II) Adv. (auf's balbigfte) quam citissime, = celerrime, = maturissime ob. = maturrime; quam primum: την ταχίστην' ώς τάχιστα. ότι τάχιστα.

balearische Infeln, Baleares Insulae; Baleares.

Balg, I) (Haut an Pflanzen) vagîna; vaginüla; folli-culus; glama: τὸ λέμμα τὸ λέπος [— II) (v. Thieren) pellis: τὸ δέρμα; νάπος ἡ διφθέρα βύρσα. | — III) (f. b. a. Blasebalg, s. bies. Wort).

balgen, sich, r., luctor1; colluctor1: Eldeiv rivi els

χείρας. χειδοπαλείν πόος τινα.

Balger, luctator: o zeigopaxov | - fig., homo ad rixas pronus, ob. promptus: ο χειφομάχος.

Balgerei, Inctatio; Inctatus [ûs]; colluctatio; rixa: ή χειρομαχία.

Balfan (Bebirge in ber europäischen Turfei), Haemus |adj. Haemimontânus.

Balken, trabs; tignus, tignum: ή δοχός ὁ καταπήξ [ήγος] το έκοίον | - B. an ber Wage, jugum: ὁ Evyos | - ein fleiner Balten, tigillum: & donle [idos].

Balfenfopf, caput tigni: o Joavos. balfenmäßig, trabalis: δονώδης.

Balfenwerk, contignatio: al opoqui à donwois.

1. Ball, I) allg. (jeber runde Rorper, bef. jum Spielen) pila; pila lusoria; globus; sphaerula; orbiculus: ή σφαίρα | ein fleiner B., pilula; fasciculus: τὸ σφαιρίδιον σφαιρίον | - B. fpielen, ludo [di, sum] pilâ; confero3 [contuli, collatum, conferre] me ad pilam: σφαίοα παίζειν. σφαιρίζειν. σφαιρομαχείν | - II) (Erbball) globus: ή σφαίρα.

2. Ball (Tangfeft) saltatio; celebritas saltatoria: o

βαλλισμός ή χοροστάς [άδος].

Ballaft, saburra: ro fouc | - ein Schiff mit Ballaft berfeben, sabarro1, gravo1 navem saburra: ¿quarlζειν -, έρμαζειν την ναύν.

1. Ballen, 1) (Badet) fascis; sarcina; moles: to poortor generasuevor o géndesuos | in Ballen binden, spaden, colligo3 qd in fasces; constringo3 pium; am Suge, plantae pars exstantior: τὸ στηθος (an ber Sand u. am Fuge) | - III) bei ben Buchbrudern) folliculus typographicus: θυλάπιον τυπογραφικόν.

2. ballen, a. (ballenformig machen, j. B. die Fauft), Bandage, f. Berband.

conglobo1; comprimo3 [essi, essum] manum pugnumque facio3: συγκλείειν την χεῖρα εἰς πυγμήν | mit geballter Fauft, pugno; pugnis; nog | - II) r. fich b. (bom Schnee) glomeror1; conglobor1: yoyyvleveoda. Ballengicht, f. Bobagra.

Ballet, saltatio scenica, emimica; pantomimus: ή

δοχησις.

Ballettänger, saltator scenicus, sminicus: ô doxnστής παντόμιμος.

Ballettangerin, saltatrix scenica, -mimica: ή δοχήστρια ' δρχηστρίς [ίδος].

ballformig, globosus: σφαιφοειδής.

Ballon, follis pugillatorius; follis; folliculus: 6 90-Lanos.

Ballotage, (Bahl burch Rugeln) suffragia calculorum,= globorum: ή ψηφοφορία.

ballofiren, (burch Rugeln mablen) lego3 [gi, ctum], deligo3 suffragiis calculorum, sgloborum: ψηφοφορείν ψηφίζεσθαι.

Ballspiel, pila; pilae lusio; pilae lusus [ûs]: ò smaiοισμός· ή σφαιουμαχία.

Ballspielen, pilae lusus: ή σφαίρισις σφαιρομαχία. Ballipieler, pilâ ludens; luser: o omaioiging omaiροπαίκτης.

Balfam, I) eig., balsamum; opobalsamum: τὸ βάλσαμον οποβάλσαμον | - II) fig. (Troft, Linderung) fomentum; solatium: το φάρμακον· παραμύθιον· ή αρωγή.

Balfambaum, balsamum: ή βάλσαμος.

Balfambüdife, theca unguentaria; vas unguentarium; alabaster: ή λήκυθος το ληκύθιον ὁ ναρθηξ [κος]. τὸ ναρθήκιον ὁ μύρου ἀλάβαστρος.

Balfamholz, xylobalsamum: το ξυλοβάλσαμου. Balfamine, Balfamfraut, Impatiens Balsamina: ή

βαλσαμίνη.

balfamiren, (mit Balfam bestreichen) perungo3 faxi, nctum] balsamo; oblino 3 [lêvi, litum] unguentis: àkelpew woofgen | einen Tobten b., f. einbalsamiren | - s., das B., unctio; perunctio: o uvolouos.

balfamild), (nach Balf. riechend) odorus, balsamodes; bene =, suaviter olens: βαλσαμωδης.

Balfamol, oleum balsaminum: το βαλσαμέλαιον. baltifches Meer (bie Nordfee), Mare Balticum.

balzen, (v. d. Boge(n) coeo [ii, itum]: ogyav ulogew. Bamberg (Stadt in Baiern), Bamberga; Babeberga;

Papeberga | - adj. Bambergensis.

Bambus, Bambusrohr, Arundo Bambos: o βάμβος. 1. Band (womit etw. gebunden wird) I) allg., vinculum; redimiculum; ligamen; ligamentum; copula; ό δεσμός τα δεσμά | — II) befond. A) (Stirnband, Schmud der Frauen) lemniscus; taenia; vitta: ἡ ταινία ἀναδέσμη ὁ λημνίσκος | — Β) (B. auf einer Bunde) fascia; vinctura; ligamentum: o υπόδεσμος ή υποδεσμίς [ίδος] | - C) (B. zum Einwideln ber Kinder) fasciae infantium: ή πειρία | -D) (Banbe, f. v. a. Feffeln) vincula : compedes [um, f.]: ο δεσμός· οί δεσμοί· τα δεσμά.

2. Band I) (f. b. a Einband, f. bief. Wort) | -II) (Theil eines Buches) pars; volumen; tomus: To

σωματιον: ὁ τόμος.

1. Bande (Ginfaffung) lorica; margo [inis, f.]: το Bantnote, tessera mensae publicae: ή συγγραφή κράσπεδον ή περιβολή.

2. Banbe (Gefellichaft, befond. fchiechter Menichen) turba; caterva; manus [ûs]; colluvies; globus; grex: ο ομιλος· η συστροφή.

Bandhandlerin, quae mercaturam taeniarum facit: ή ταινιόπωλις [ιδος].

Bandit, sicarius; lavista: o δολοφόνος.

Bandwurm, taenia: ή ταινία.

bange I) (angfilich, angfivoll) anxius; sollicitus; trepidus; pavidus: περίφοβος [ον]· τρομερός | bange fein, tremo³ [ui] animo; angor³ [anctus]; metuo³ [ui]; sum in metu: ἀδημονείν· ἀγωνιὰν· ἀπορείν· φοβείσθαι· δεδοικέναι | - II) (Bangigfeit erregenb) trepidus; pavidus; angens: cobeços delvos | -Adv., auxie; pavide; sollicite; animo anxio; =sollicito: περιφοβώς φοβερώς.

bangen, impers., es bangt mir, angors; anxiom mibi est; trepidum mihi est; trepido1; paveo2 [pavi];

qd sollicitat me: άδημονείν τινι.

Bangigfeit, angor; anxietas; anxitudo; sollicitudo; trepidatio: η άδημονία άλγηδών άγωνία ο φο-Bog. oxvog.

Bank, I) eig. A) allg., seamnum; seabellum; subsellium: το βάθρον· ο θράνος· ή κλισία | - [prudio., env. auf die lange B. schleben, produco [xi. ctum] od. procrastiao rem: ἀναβάλλεσθαι (χούνους έχ 2000wov) | - durch bie Bant (b. i. ohne Unterfchieb), sine ullo discrime; promiscue: ἐφεξῆς καθ' έκαστον.

B) befond., im plur. Bante, (bei Stanbeberfamm: lung), subsellia: τὰ βάθρα | - bah. übertr.,

2) (f. b. a. die Stande felbst), ordines: at tageig. II) übertr. A) (ber Tifch, an welchem manche Handwerfer arbeiten), mensa: n toansta | B. ber Gleischer, lanisna: το κοεωπώλιον | - ber Ort, wo solche Bante stehen, sorum: ή άγορά | Fleischbante, macellum; laniarium: το κοεωπωλείου κοεουογείου Baderbant, forum pistorium: τὸ ἀρτοπώλιον.

B) der Tisch eines Wechsters, argentaria (mensa): η τράπεζα | B. hatten, facio [feci, factum] argentariam: χρηματίζειν | öffentl B., mensa publica: η τράπεζα δημοσία | Geld in die B. geben, collõco 1 pecuniam apud mensam publicam: διδόναι άργύ-

οιον έπι την τράπεζαν δημοσίαν.

C) (Raffe ber Gludospieler), arca aleatoria; aleatorium: το κυβευτήριον | B. hatten, provoco 1 in aleam: doneiv ra nußeurina | bie B. fprengen, exhauriot [si, stum] totam aleatoris arcam (uno ictu):

έξαντλάν τα τών κυβευτών ὑπάρχοντα.

Bankerott (Banquerout), rainae fortunarum: ή χοεωκοπία: ἡ ἀνατροπή τραπέζης | B. machen, b. werden, B. erklären, cedo³ [cessi, cessum] foro; dirüor³ [rūtus] aere; ejüro¹ bonam copiam: ἀνατρέπειν =, άνασκευάζειν την τράπεζαν εξίστασθαι των έαυτου.

Banterottirer (Banteruttirer), eversus bonis; dirutusaere; qui bonam copiam ejuravit: ὁ άνατρέπων

την τοάπεζαν. ὁ χοεωκόπος.

Bankert (uneheliches Kind), nothus; spurius: 6, ή

Bankett, f. Schmans. Banfier, f. Wecholer.

προς το δημόσιον.

Bann I) (weltlicher B.). interdictio aquae et ignis: ή φυγή και δήμευσις τωνυπαρχόντων |- II) firthli= cher B., interdictio sacrificiorum; anathema [atis]; excommunicatio: τὸ ἀνάθεμα· ὁ ἀναθεματισμός η άρά | jmb in ben Bann thun, interdico 1 [xi, ctum] cui sacrificiis: είργειν τινά των όσίων καί τῶν ἱερῶν ἀναθεματίζειν.

Bannbulle, edictum s, decrêtum anathematicum: τὸ ἐπίταγμα :, παράγγελμα ἀναθεματικόν οδ. άναθεματισμού.

bannen, ejicio3 [jéci, jectum] =; expello3 [puli, pulsum] qm: εκβάλλειν =, φυγαδεύειν τινά.

Banner (f. v. a. Fahne), vexillum: ή σημαία.

Bannfluch, devotio: ή άρα δημοσία· το άναθεμα | den B. über imb anosprechen, devoveo [vovi, votum] qm: άναθεματίζειν.

Bannformel, incantatio; carmen magicum: ή ἐπφδή. το ξπασμα.

Bannstrahl, fulmen pontificale; denunciatio anathematis: ὁ ἀναθεματισμός.

Baraffe, tugurium: ή καλύβη.

Barbar, f. barbarisch.

1. Barbarei, eig. u. figurt., barbaria; barbaries; inscitia; immanitas; inhumanitas; crudelitas: ή βαρβαρική γή· - (Robeit) ή βαρβαρότης [ητος]. ή ωμότης [ητος] το βαρβαρικόν ωμόν.

2. Barbarei (Land in Afrifa), f. Berberei.

barbarifch u. subst. ber Barbar, barbarus; rudis; inhumanus; immānis; crudêlis: saevus: ὁ ἡ βάρβαρος βαρβαρικός ώμος | - Adv. barbare; saeve; erudeliter: βαρβαρικώς.

Barbarismus (Fehter in ber Sprache, Sprachunrich= tigteit), barbarismus: ὁ βαρβαρισμός.

Barbe (ein Kisch), cyprinus barbus: ή τρίγλα od. τοίγλη.

Barbier, tonsor: o novoevs [έως] · o novoevens. Barbierbeden, concha tonsoria: ή λεκάνη κουφική. barbieren, imbn, tondeo' [totondi, tonsum] barbam cui; rado3 [si, sum] = abrado3 barbam ejs: ξυράν =, ξύρειν· κείρειν· ἀποκείρειν τινά | fich b. laffen, tondeor² [tonsus]: κείρεσθαι ἀποκείρεσθαι] figüri. jmbn b. (d. i. prellen), attondeo² [attondi, tonsum] qn: φεναχίζειν ε, δέρειν τινά | - s., ba8 B., tonstrioum: ή πουρά πωγονοκουρία.

Barbiermeffer, culter tonsorius; novacula: η μα-

xaigls [loos] · novels [loos].

Barbierscheere, forfex: ή walls [loos].

Barbierstube, tonstrîna; taberna tonsoris: τὸ κουostov.

Barbiertuch, mantele tonsorium; sudarium: ή σινδών ovos · pelédeigog.

Barbierzeug, ferramenta [orum] tonsoria: τὰ σκεύη κουρέως τα σκεύη κουρικά.

Barcelona (Stadt in Spanien), Barcellona; Barcino

ob. Barcinon [onis] | - Adj., Barcinonensis. Barchent ob. Barchent, pannus linoxylinus: rò υφασμα ξυλινον.

Barde, vâtes; bardus: o oawodog. o povsovoyos. Baret, birrettum: ή τιάρα ο πίλος τιαροειδής.

barfuß, pedibus nudis, = intectis: yvuvonovs [nodos] Bafel (Stabt in ber Schweig), Basilea; Basilta | γυμνοπόδης άνυπόδητος [ov] - b. gehen, incêdo3 [cessi, cessum] audis pedibus: ἀνυπόδητον είναι Bafilicum, ocymum: ὁ ἄκινος. γυμνον είναι τους πόδας άνυποδητείν.

Barte, actuariolum; lenunculus: ή σκάφη το

κελήτιον.

barmherzig u. Barmherzigfeit, f. mitteibig u. Mitteib. barot, f. feltfam u. fonberbar.

Barometer, barometrum; tubus Toricellianus: ro βαρόμετρον.

Baron, Baro; liber Baro: ὁ εὐπατρίδης ὁ Βάρων. Baroneffe, f. Baronin.

Baronie, Baronatus [ûs]; Baronia: \(\eta\) Bagovia.

Baronin, Baroneffe, conjux ob. uxor Baronis: ή εύπατρις [ιδος].

baronifiren, orno1 qm Baronis dignitate ac nomine:

βαρωνίζειν τινα.

Barre, I) (Stange), later [eris, m.]: ή allvdos B. b. Gold, l. aureus: ἡ πλίνθος χουσή· ὁ χουσός Βαβίσιε, fides ε, chorda vocis imae: ἡ υπάτη. ἄσημος | B. b. Silber, l. argenteus: ὁ ἄργυρος Βαβίσι, sonus gravis: ὁ φθόγγος βαρύς. ασημος |— II) (Riegel, Pfahl), repagulum; obex [ícis, comm.]: ὁ ἐπιβλής [ήτος]· ὁ μοχλός.

Barrifade, carrae od. moles lapidum claudentes vias od. = aditus viarum; via =, platea interclûsa od. praeclûsa: ὁ ἐμφραγμός ἡ ἀπόφραξις | Β. errichten, praeclado3 [si, sum] =, claudo3 vias (congesta lapidum ob. carris): ἀποφοάσσειν =, ἐμφοάσσειν την όδον οδ. την πλατείαν.

1. barid), f. rauh, unfreundtich.

2. Barid) (ein Fisch), perca: ἡ πέρκη.

Bart, barba: ὁ πώγων [ωνος] το γένειον ἡ ὑπήνη. ο μύσταξ [απος] | ber erfte B., lanugo; barba incipiens: o gvovs ob. gvoos | ber einen rothen B. hat aenobarbus: ὁ χαλκοπώγων [ωνος] | ber einen ftarfen B. hat, bene barbatus: ὁ δασυπώνων [ωνος] | ben Bart stehen lassen, alo³ [ŭi, itum od. altum] :, promitto³ [mîsi, missum] barbam: τοέφειν τον πώγωνα πωγωνοτροφείν | ben B. ablegen, pono³ [sui, situm] barbam: neigeodat τον πώγωνα] übertr., in ben Bart murmeln, murmuro1: τονθοού gew ὑποθορυβείν | - fprudmörtt., ftreiten um bes Raifers B. (b. i über eine geringfügige Sache), rixor de lana caprina: έρίζειν περί λήρου οδ. περί ποσκυλματίων | - B. ber Biegen, aruncus: ὁ πώγων της aiyog | B. bes Sahns, palea: τὰ κάλλαια.

II) übertr. A) (v. Pflangen, ber Mehren), barba:

cirri: ὁ ἀθήρ [έρος].

B) (ber Rometen), crinis [is, m.]: al toixes. Bartfaden, cirrus: o adno [égos].

Barthaar, barba: ή δρίξ [τριχός] γενείου.

bartlos, imberbis: dyévelos [ov] · aπώγων [ov].

Barticheerer, f. Barbier.

Bartstern, pogonias [ae, m. sc. cometes]: ο πωγωνίας αστήρ ο πώγων [ώνος].

Bartzange, volsella: ή τριχολαβίς [ίδος]· το τριχο-

λάβιον.

Bafalt, basaltes: ὁ βασάλτης.

Bafe, I) eig. A) (Baterofchwefter), amita: ή τηθίς [ίδος] ή πατρός άδελφή ή πατραδελφή (- B) (Mutterschwester), materiera: ή θεία ή μητρός άδελφή | - II) allg. (f. b. a. eine nahe Berwandte), cognata: n aveula.

adj., Basileensis.

Bafilist, basiliscus; o Basilionos.

Basrclief, toreuma; opus caelatum: τὸ ἔργον πρόςτυπον το τόρευμα.

Baffa, satrapes; praesectus: o carpanns.

Baß, I) (Baßstimme), sonus gravis; = gravissimus: ο φθόγγος βαρύς | B. fingen, cano [cecini, cantum] voce ima: άδειν φθόγγω βαρεί | - II) (Baggeige), fides gravioris soni: το δργανον βαρύφ-

Bafgeige, f. Baf Nr. II.

Baffin, f. Beden.

Bağift, canens voce gravi od. ima: ὁ βαρύφωνος ωδη.

Bagnote, nota vocis imae: το σημεΐον της υπάτης. Baßsaite, fides e, chorda vocis imae : ή ὑπάτη.

len, delibro 1 arborem : ἀποφλοιούν.

Bastard, nothus; spurius: o, ή νόθος.

Bastdeck, storea; storia; tegumentum e libro textum; ή ψίαθος· ὁ φορμός.

Bastei (Bastion), 'propugnaculum: ὁ ποομαχεών [ῶνος]' ἡ ἔπαλξις [έως]' τὸ ἐπιτείχισμα.

baften (aus Baft bestehend), e libro textus : ploivos φιλύοινος.

Baftonade, verberatio plantarum: ή μαστίγωσις τών πελμάτων | jmd die B. geben, verbero¹ plantas cjs: μαστιγούν τὰ πέλματά τινος.

Bataille, f. Rampf.

Bataillou, cohors; agmen: τὸ τάγμα· ἡ τάξις.

Batist, byssus; carbasus: το λίνον λεπτότερον· το ύφασμα λεπτότερον ή κάρπασος | aus B., carbaseus; carbasinus: καρπάσινος [ov].

Batterie, agger; tormenta in aggere disposita: τὸ ἔουμα =, ὁ κιλλίβας [αντος] τῶν μηχανῶν.

Bau, I) (bas Bauen), aedificatio; exstructio: ή οίκοδόμησις οίκοδομή οίκοδομία κατασκενή bee Adere, cultura s; cultus [ûs] agrorum ; agricultûra: ή γεωργία.

II) (Bebaube) A) eig., aedificium, opus [eris]: ή οίποδομή το οίποδύμημα πατασκεύασμα | cin großer B., moles: το μέγα οίποδομημα· ο όγκος | einen B. übernehmen, recipio [cêpi, ceptum] cu-randum opus: ἀναδέχεσθαι -, ἀναλαμβάνεσθαι την οίκοδόμησιν | einen B. ausführen, vollenden, exaedifico1: olnodoueiv | einen B. aufgeben, liegen laffen, abjicio3 | jeci, jectum aedificationem : doisναν την οίκοδόμησιν.

B) übert. (f. v. a. Höhle ber Dachfe, Füchse 1c.), specus [ûs]; fovea; cubile: ὁ κευθμών ὁ φωλεός

(plur. τα φωλεά).

III) (Art, wie etw. zusammengesett ift, B. des Rorpero 2c.), conformatio; constructio; structura : rò σχημα.

Bauamt, aedilitas; munus aedilicium; cura aedificiorum publicorum: τὸ ἀστυνόμιον.

Bananlage, substructio; opus: rò oinodounua.

Bauanidlag, aestimatio: ή τίμησις | einen B. machen, consummo1 sumptus aedificii exstruendi: gvlloylγεσθαι την δαπάνην της οἰκοδομήσεως.

Bauarbeit (als Strafe), opus publicum: rò έργασ-

Banart, genus structurae: ή κατασκευή.

Baud), I) eig., venter [tris, m.] uterus, alvus; abdomen: ήγαστής [στρός] ή ποιλία το υπογάστριον - II) übertr., B. eines Schiffes, alveus: to σκάφος B. einer Flasche, eines Faffes, venter; uteras: 6

Bauchdiener, deditus ventei; à noiliodoulog ya-

στρίδουλος ο όλβιογάστωρ [ορος].

Banchfell, peritonaeum: τὸ περιτόναιον (δέρμα) τὸ περίπλοον.

Bandfluß, fluor , fluxio ventris: ή λειεντερία διάδδοια.

Bauchgrimmen, tormina [um, n.]; colleus dolor: δ στρόφος | B. befommen, afficior³ [feetus] torminibus: περιπίπτειν τῷ στρόφφ | B. haben, laboro¹ torminibus ob. ex intestînis: στροφούσθαι.

Bauchgurt, cingula: o nochiodespos. Bauchhöhle, alvus: ventriculus: ή noilía.

baudig, ventriosus ob. ventruosus: γαστρώδης [ες] κολπώδης [ες] · όγκώδης [ες] | b., wie eine Flasche, ampullaceus: ληκύθειος [ον] · ληκυθοειδής [ες].

Bauchfneipen, f. Bauchgrimmen.

Bauchredner, ventriloquus: o égyactoluvdos έγγαστρίμαντις [εως].

Bauchschmerzen, f. Bauchgrimmen.

Bauchwassersucht, ascites; hydrops abdominis: ο όδρωψ γαστρός · ὁ ἀσκίτης.

Bauchweh, f. Bauchgrimmen.

Bauchwurm, lumbricus: ή έλμινς [vdos].

Baucontract, tabulae locationis: ή συνθήμη =, ή συγγραφή της μισθώσεως.

Baude, casa ; tugurium : tò avliov.

bauen, I) eig. A) allg. (bearbeiten), colo3 [ui, cultum]; aro1: έργαζεσθαι θεραπεύειν γεωργείν φυτεύ-ειν σπείρειν | burch B. herborbringen, exaro1: moulzesθαι | biel Gehreide bauen, exaro1 multum frumenti: κομίζεσθαι πολύν σίτον | biei Wein bauen, colligo³ [lêgi, lectum] largam vindemiam: θεραπεύειν πολλούς άμπέλους.

B) befond. 1) (ein Gebaude aufführen), aedifico1; struo3 [struxi, ctum] =; exstruo3 =; construo3; condos [condidi, ditum]; excito1; educo3 [xi, ctum] aedificium: οἰκοδομεῖν · κατασκευάζειν | rings her=

um b., circumstruo's [uxi, ctum].

2) (f. b. a. zusammensegen), construo3 [xi, ctum]; fingo finxi, fictum]: κατασκευάζειν ποιείσθαι πλάττειν | Zelfe b., statŭo ³ [ŭi, ûtum] tabernaeu-lum: σχηνοποιεῖσθαι | ein schön gebauter Mensch, homo formå honestå et liberali: ὁ ἄνθρωπος ευ πεφυνώς.

II) figuri., auf jmon, auf etw bauen (b. i. sich ber-lassen), fido 3 [fisus sum] ; confido cui; nitor3 [nixus ob. nisus] qua re: πιστεύειν =, πεποιθέναι *, logvoizeodal tivi.

III) s., bas Bauen, f. Bau.

1. Bauer (Landmann), agricola; agri cultor; rusti- fen, materia navalis: τὰ ξύλα ναυτικά | B. fallen, Freund, beutich. lat. griech. Borterb.

cas: ο άγροικος γεωργος γεωργικός ο την γην έργαζόμενος | als Bauer leben, rusticor1; (jum Ber= anugen), raror1: γεωργείν άγραυλείν διαιτάσθαι πατ' άγρον.

2. Bauer, f. b. a. Rafig, f. bief. Wort.

Bauerburiche, = junge, puer rusticus: o nais yewg-YLHOS.

Bauerfrant, rustica: ή χωρίτις [ιδος]: άγροιώτις [1805].

Bauergutden, agellus; praediolum: to avoidiov. χοιρίδιον.

Bauergut, praedium; fundus; ager: ὁ ἀγρός· τὸ zwoiov.

Bauerhaus, : hof, villa rustica: τὸ ἐπαύλιον | jum B. gehörig, villaticus: τοῦ ἐπαυλίου· ἐν τῷ ἐπαυ-

Bauerhütte, casa: ή σκηνή χωρική.

Batterhund, canis villatious: ὁ κύων τοῦ ἐπαυλίου οδ. = ἐπαυλικός.

Bauerfnecht, servus rusticus, = villaticus: o dis χωρικός =, γεωργικός.

Bauerjunge, f. Bauerburiche.

Bauernarbeit, opus rusticum : rò žoyov zwoinóv.

Bauernaufruhr, =aufstand, =frieg, tumultus [as] rusticanorum: ή στάσις των άγροίκων.

Bauernfarren, vehiculum rusticum: ή αμαξα γεωρ-

Bauernfiftel, amiculum agreste: το έμάτιον χωριτικόν.

Bauernkleidung, cultus [ûs] =, vestitus [ûs] agrestis: ή έσθης [ήτος] χωριτική.

Bauernfrieg, f. Bauernaufruhr.

Bauernleben, f. Lanbleben.

Bauernstand, rusticitas, ordo rusticorum: oi aypoiποι γεωργοί.

1. Bauernitoly, ber, stulta arrogantia: ή ὑπερηφανία άγροϊκος.

2. bauernftoly, adj. elâtus stulta arrogantia: ὑπέφφρων =, ὑπερήφανος ἀγροίκως.

Bauerntracht, f. Bauernfleibung.

Bauernvolf, plebs rustica; rustici: τὸ πληθοςγεωργικόν ὁ ὅχλος γεωργικός.

Bauerwagen, f. Bauernfarren.

Bauersleute, rustici; agrestes: of yewqyinol.

Bauersmann, f. 1. Bauer.

baufällig, ruinôsus; pronus in ruinam; dilâbens: σαθρός έρειψιμός [όν] | b. fein, minor' rufnam; labo1: είναι σαθρόν· καταπίπτειν.

Baufälligfeit (eines Gaufes), vetustas: rò sadoov το έρείψιμον.

Bangefangener, damnatus in opus publicum : naraπεποιμένος είς την οἰκοδόμησιν δημοσίαν.

Baugeruft, machina aedificationis; το κατασκεύασμα.

Bauherr, aedificator; dominus; paterfamilias: & olnodouos | (ale obrigfeitt. Berfon), aedilis; ò acroνόμος.

Bauholz, materia; ligna [orum n.]: ή ύλη τα ξύλα έρέψιμα· ή ύλη έρέψιμος· ή ξυλεία | Β. zu Schif=

caedo3 [cecîdi, caesum] materiam: κόπτειν ξύλα Baumwolle, linum xylinum; bombyx; byssus: τὰ έρεψιμα.

Baufoften, sumptus [uum] (3. B. eines Saufes, aedificii): τὰ εἰς οἰποδομήν οδ. = κατασκευήν ἀναλώματα. Baufunft, architectura; architectonice [es, f.]: ή ἀρχιτεπτονική (τέχνη) ἀρχιτεπτονία οἰκοδοάρχιτεπτονικός.

Baufunftler, f. Baumeifter.

Bauleute, fabri ob. structores aedium : of asol riv οίποδομίαν οι έργαζόμενοι οδ. οι τέπτονες | - ([. b. a. Handlanger), operae: of έργάται.

baulid), sartus tectus: ἐπεσκευασμένος ἐπισκευαστός άβλαβής | ein Saus im bautichen Buftanbe erhalten, servo 1 aedes sartas tectas: φυλάττειν τον οίπον ἐπισκευαστόν, = ἀβλαβῆ.

Baulust, studium aedificandi: τὸ φιλοικόδομον.

baulustig, aedificator: φιλοιπόδομος [ov].

Baum, I) eig., arbor: τὸ δένδρον | fleiner B., arbuseula: τὸ δενδρίον | was zum B. gehört, arborarius: δενδρικός | mas bom B. fommf, arboreus: Sevdoinos | ein mit B. besethter Ort, arbustum; ท ซึ่งกุ | gum B. heranwachfen, arboresco3: อัลขององσθαι | - II) übertr., B. an ber Breffe, vectis: o μοχλός | - B. am Beberftuhl, jugum : το μεσάντιον an ber Walze, cylindrus: ò ublivogos.

baumartig, arboreus: δενδοοειδής [ές].

Baumaterialien, materia; copiae: ἡ ἕλη' τὰ πρὸς οίκοδομίαν | B. herbeischaffen, materior : ύλοτοµะเ๋ง รูงโยงออชิดเ.

Baumeister, architectus: o aquitenton [ovos]. άρχιτεπτονικός.

baumeln, f. hangen.

Baumfrucht, fructus arboris; pomum; bacca: ὁ καρπὸς δένδοων, ε ἀκροδούων τὸ μῆλον.

Baumgariner, arborator: o devdoonouos.

Baumgarten, arbustum; pomarium: ο δενδοών [ῶνος] · ὁ κῆπος ἀκροδούων.

Baumhaffer (Specht), picus arborarius; certhia familiaris: ὁ δενδροκολάπτης ὁ δουοκολάπτης.

Baumläufer, f. Baumhader.

baumlang (3. B. ein Menfch), longurio: ο προunung.

Baummoos, f. Moos.

Baumnuß, f. Wallnuß.

Baumol, f. Del.

Baumpfahl, adminiculum: o zagaš [nos].

Baumpflanzung, arbustum; pomarium: ή χώρα δεντρόφυτος.

Baumrinde, cortex: o plotos.

Baumichlag (in ber Malerei), frondes arborum pictae, = deformatae: το φύλλωμα γραπτόν.

Baumschule, seminarium; plantarium: ή νεοφντεία. δ δενδρών [ῶνος].

Baumschwamm, pannus, agaricum: το άγαρικου αί ίσκαι ὁ μύκης [ητος οδ. ου].

Baumfpecht, f. Baumhader.

Baumstamm, truncus; stipes arboris: τὸ πρέμνον το στέλεχος.

Baumfrüge, f. Baumpfahl.

απο ξύλου έρια· ή βύσσος.

baumwollen, xylinus; bombyeinus; byssinus: golivos. Bussivos.

Baumwollenpflange, =ftaube, xylon; gossypion: rò ξύλον έριόξυλον.

Baumzucht, cultus [ûs] ob. cura arborum: ή φυτοτροφία συτηπομία.

Baumgweig, frons [ndis] (mit u. ohne arboris): o nhadog.

Bauplab, area: το ολποπεδον.

Bauriß, designatio operis: ἡ ὑπογραφὴ οἰκοδομή-

ματος οδ. δίοβ ή υπογραφή.

Bausch, sinus [as]: ò nolmos | - figürl., in Bausch u. Bogen, in universum; in totum: καθόλου | in Baufch u. Bogen faufen, = berfaufen, emo 3 [emi, emptum] ob. vendo³ [vendidi, ditum] qd per aversionem: καθ' όλοσχέρειαν ἀνεῖσθαι οδ. ε πιπράσκειν, = αποδίδοσθαι.

baufchen, sisuor1: κολπούσθαι όγκούσθαι | ein bauschendes Rleid, vestis sinuosa: το έματιον nol-

Bauschutt, rudus seris, n.]: τα έφείπια.

Bauftatte, area: το οίκοπεδον.

Bauftein, saxum ; saxum quadrâtum: ò lidos rerodγωνος, = τετράπεδος.

Bauftude, alte, die wieber gebraucht werben, rediviva (orum); lapides redivivi: τὰ παλίγατιστα.

Baufucht, immodicum studium aedificandi: ὁ πόθος τοῦ οἰκοδομείν.

baufüchtig, aedificator: o geloenoscoposc

Bauten, f. Bau Dr. II.

BauBen ob. Budiffin, Budissa; Budissina | - adj., Budissinensis,

bauberständig, peritus aedificandi: ἔμπειρος τοῦ οιποδομείν.

Bauwejen, aedificatio: τὰ περί την οἰκοδομίαν.

Bauwuth, f. Baufucht.

Bah, sinus [ûs]: ò nólmog.

Bahonne, f. Bajonne.

beabsidytigen, specto ; quaero [quaesivi, sîtum] qd; intendo [di, tum] animum ad qd; ago [egi, actum] qd, ut etc.: σκοπείν τι έπινοείν c. infin.;

βούλεσθαίτι τείνειν πρός τι δομαν έπί τι. beachten, observo¹; respicio³ [exi, ectum] qd: ποιείσθαι λόγον τινός | etw. nicht b. omittos [misi, ssum] qd: μη προςέχειν (τον νοῦν) τινί όλιγωφείν =, αμελείν τινος.

beachtenswerth, observandus; respiciendus: ağıos προςέχειν τον νούν.

Beachtung, observatio: ή πρόςεξις του νου. beangftigen, Beangftigung, f. angftigen, Angft.

Beamte, magistrâtus [ûs]: ὁ τάξιν έχων · ὁ ἐπιστάτης. έφεστημώς τινι. ὁ τιμήν μεταχειοιζομενος. ο άρχων [οντος].

beantworten, respondeo2 [spondi, sponsum]; rescribo3 [psi, ptum] ad qd: ἀποκρίνεσθαί τι ob. πρός τι άντεπιστέλλειν άντιγραφειν υπολαμβάνειν. Beantwortung, f. Antwort.

bearbeiten, tractū! ξογάζεσθαι ἐξεργάζεσθαι | δοίλ b., dolo¹; edőlo¹: πελενᾶν | bað felb b., colo³ [lűi, cultum]; excölo³ agrum; διαπονεῖν | — II) alig. (f. v. a. mit etw. fid) bejdyūftigen), elabôro¹ in qua re; do¹ [dedi, datum] opēram cui rei: πράπτειν διαπράτετοθαι σπουδάζειν περί τι μεταχειρίζεσθαι άσκεῖν τι | etw. bon neuem b. (λ. B. eine Ghrift), retracto¹: μεταχειρίζεσθαί τι | - jmon b. (b. i. ihn aufzuwiegeln suden), sollieĭto¹ qm: ἀνεγείρειν τινά.

Bearbeiter, einer Runft, artifex: o dnpuovoyos.

Bearbeitung, tractatio; fabricatio; cultus [us]:

έξεργασία. θεραπεία πραγματεία.

Bearn (ehematige Proving in Franfreich), Bearn'a; Beneharnia; Benecharnia | — Adj., Beneharnensis. Beautaire (Stadt in Franfreich), Belloquadra; Belliquadrum; Bellicadrum.

beauffichtigen, f. Aufficht.

beauftragen, jmbn, do [dedi, datum] mandata cué: ἐπιτοέπειν τινί τι | - ich bin zu etw. beauftragt, jussus sum facere qd: ἐπιτετραμμένον είναι τι · τετά-γθαι ἐπί τι.

Beaumont (Stabt in Frantreich), Bellomontium.

Beauboió (Stadt in Franfreid), Bellovácum; Bellováci [ôrum]; Caesaromágus | — Adj., Bellovácensis; Caesaromagensis.

bebandern, orno lemniscis: 200ueiv raiviais.

bebauen, [] (anbauen, f. dief. Wort.) — []] (bestellen) colo * [colui, cultum]; consero * [rui, rtum]: Θεφαπεύειν · ματασκενάζειν | — s., das B. des Feldes, cultus [ås]; consitio : ή θεφαπεία (γης).

beben, trömo · [ŭi]; contrömo · : σείσσθαι · ποέμειν s., das B. (der Erde), motus terrae : ὁ σεισμὸς τῆς

Mis.

bebuscht, 1) (mit Sträuchern versehen) fraticosus: δλώδης (— II) (mit einem Busche) cristâtus: λοφοφόρος λοφωτός.

Becher, poculum; scyphus; calix: τὸ ποτήφιον ἔνπωμα ἡ κύλιξ [ικος] τὸ δέπας [αος] - (jum Würfeln) fritillus: ὁ πύργος.

Becherchen, pocillum: ή κοτύλη· κοτυλίς [idos]: ὁ

Beden, petvis; aqualis; labrum; crater: ἡ λεκάνη (in ber Munit) cymbalum: τὸ κύμβαλον | bie B. fchlagen), cymbalisso¹: κυμβαλίζειν.

Bedenschläger, rin, cymbalista, rstria: ὁ πυμβαλιστής ή πυμβαλίστοια.

bedachen, tego3 [texi, tectum] tecto1; contego3: καταστεγάζειν στεγάζειν όροφοῦν κατερέφειν.

Bedacht, (Bedachtfamteit) consideratio; considerantia; consilium; circumspectio; attentio; cautio: δ λογισμός ἡ εὐλάβεια πορομήθεια | - mit B. (b.i. mit tlebertegung, forgfattig, dorfichtig), consulto; coglitate; consilio: diligenter; caute: εὐλόγως ἐνλαβως ἐν πορονοίας πεφυλαγμένως | auf etw. B. nehmen, servio cui rei: ἐπιμελείσθαί τινος.

2. bedacht, intentus ad od. in qd: προςεπτικός έπιμελούμενός τινος | auf etw. b. sein (d. l. es berudsids) str. ll.)

ilgen), habeo² rationem cjs rei; respicio² [exi, ectum] qd; cogito² de quá re: ἐπιμελεδοθαί τινος |

βι jid) anders consilium, ε sentent rationibus cjs; consilo³ [ii, ultum] ε; ser-

vio commodis ejs: ἐπιμελεῖοθαί τινος | für sid s, auf seinen Bortheil b. sein, prospicio sein, ectum] s; non desum sein, esse mihi; attentus sum ad rem meam: ἐπιμελεῖοθαι τῶν ἐαντοῦ | auf bas Scinige gar nicht b. sein, negligo sexi, ectum] rem familiarem: οὐδὲν φροντίζειν τῆς οὐσίας.

bebachtfam, f. bebächtig.

Bedachtsamteit, considerantia; cautio: ἡ εὐλάβεια· σωφοσύνη.

Bedachung, tectum: το στέγασμα ο σορφος.

bebådhlig, cautus; circumspectus; considerâtus; prudens; diligens; εὐλαβής [ές] σώφοων [ον] | — Adv., considerate; caute; εὐλαβῶς.

bedachtlos, f. unbedachtfam.

bebanken, (fich bei imbm für ein.) ago³ [êgi, actum] gratias cui de quâ re: χάριν όμολογεῖν τινι· εὐχα-ριστεῖν | - fich für ein. b. (f. b. a. e8 ausfchlagen), deprecor¹ qd: πόξὸωθεν ἀσπάζεσθαι | — s., ba8 Β., actio gratiarum: τὸ εὐχαριστεῖν.

Bedarf, (an Lebensmitteln) res ad vitam (victum)

necessariae: τὰ ἀναγκαῖα' τὰ ἐπιτήδεια.

bebauern, I) (Milleib haben) misereor²; commisereor² ojs; miseret² me cjs: alxrelgeiv αατοικτείσειν έποικτείσειν έλεεῖν τινα | — II) (Unlust empsinden) doleo²; aegre (moleste) fero³ [tuli, lâtum, ferre]; lugeo³ [xi, ctum]: λυπεῖσθαι ε, ἄχθεσθαί τινι βαρέως φέρειν ε, άλγεῖν τι | — III) (bereuen) poenitet² me cjs rei: μεταμελεῖσθαί τινος μεταμέλει τινί τινος | — IV) s., das B., misercordia; miseratio; commiseratio; desiderium; poenitentia: ὁ olκτισμός οίκτος od. burch die Berba.

bedauernswerth, swürdig, miserandus; commiserandus; dignus miseratione; miserabilis: οἰλτρός ἐδιεεινός ἄθλιος ταλαίπωρος [ον] | — Adv., miserandum in modum: ἀθλίως οἰλτρῶς.

bedecken, tego³ [texi, tectum]; contego³; obtego³; velo¹; operio⁴ [rūi, rtum]; obrūo³ [ŭi, ŭtum]; vestio⁴: στεγάζειν κατεφέφειν εξέφειν σιεπάζειν καλύπτειν περικαλύπτειν αποιούπτειν | fich (daß Hauhi) b., operio⁴ caput: έπηλυγάζεσθαι την κεφαλήν | cin bedecker Gang, ambulatio tecta; xystus: ὁ ξυστός | cin bedecker Gang in Festungen, Bergiversen ic., cuniculus: ὁ ὖπονόμος.

Bedeckung, 1) allg., obductio; tegumentum; operimentum: τὸ στέγασμα σκέπασμα κάλυμμα ἡ περικαλυφή | — II) befond, (von Soldaten) praesidium; castodia: ἡ φυλακή φρουρά | unter B., cum praesidio: ἔχων φρουράν.

1. bebenten, 1) a. A) (überlegen) cogito¹; considero¹ (mit u. ohne in ob. cum animo); agito¹ mente: perpendo¹ [di, sum]; repeto³ mecum (cum animo); meditor¹ qd ob. de qua re:διαλογίζεσθαι λογίζεσθαι συσκεῖν ἐννοεῖν ἐννοεῖσθαι ἐνθυμεῖσθαι.

B) (berüdfichtigen, forgen) habeo² rationem ejs rei: λόγον ποιεϊσθαι =, πρόνοιαν ποιεϊσθαι =, ἐπιμελεϊσθαι =, φροντίζεσθαι =, ἐπιμέλειαν ποιεϊσθαί

C) (f. b. a. zweiseln, Bebenten tragen, f. Bebenten Rr. 11.)

II) r., sich b., A) (überlegen, s. oben, Nr. l, A).

B) sich anders b. (seine Meinung ändern), muto 1
consilium, = sententiam: μεταγυγνώσκειν =, μετανοείν πεοί τινος.

f. 2. bebacht.

2. Bebenten, 1) (bas Radbenten) cogitatio; consideratio; meditatio; deliberatio: ή σκέψις | -(3melfel, Anftanb) dubitatio; haesitatio; scrupulus; ό ένδοιασμός · όπνος | ohne alles B., non dubitanter: haud cunctanter: ἀμελητί· προθύμως | B. tragen, dubito1; haesito1; cunctor1: ένδοιάζειν = διστάζειν περί τινος | jmbm B. machen, affero3 [attuli, allatum, afferre] dubitationem; injicio3 [jêci, jectum] dubitationem cui: παρέχειν ἀπιστίαν.

bedenflich, I) (von Menschen) dubius; incertus; cunctans; religiôsus; scrupulôsus; suspicax: ἄπορος [ov] δπόπτης | — Adv., suspiciose; dubitanter: ἀπόρως | — II) (bon Sachen) suspectus; anceps; dubius; periculosus; lubricus; απορος [ov]· αμφί-Bolos [ov] · υποπτος [ov] | b. Lage, res dubiae, sangustae; difficultates; discrimen : ή ἀπορία συμφορά | in eine b. Lage fommen, addacor3 [etus] in angustias: καθίστασθαι είς ἀπορίαν | in einer b. Lage fein, sum in angustiis: er anogoig eivar er Servois elvat | Imon in eine b. Lage verseten, devoco1 gm in dubium: καθιστάναι τινά είς άπορίαν.

Bebenflichfeit, I) (3meifel) dubitatio; cunctatio; haesitatio; religio: ὁ ὅκνος ἡ ἀπορία ἀμηχανία. δυςχέφεια | bie B. benehmen, tollo3 [sustuli, sublatum] s, praecîdo3 [cîdi, cîsum] s; expello3 [püli, pulsum] dubitationem : έξαιρεῖν τινι τὸν ὅκνον) cine einzige B. habe ich noch, unus mihi restat serupulus: Eν δέ τι έτι ἀπορώ | - II) (Schwierigfeit) difficultas; impedimentum; ή δυςχέφεια.

Bebenfzeit, spatium deliberandi: o goovos του βουλεύεσθαι | B. forbern, postulo 3 mihi tempus ad deliberandum: alter yoovov too Boulevestal | B. geben, do [dedi, datum] spatium deliberandi: διδό-

ναι τινί σκέψασθαι περί τινος.

bedeuten, I) (beiehren) doceo² [cŭi, ctum]; edoceo²; moneo²; revoco¹; corrigo³ [rexi, rectum]: διδάσκειν τινά παραινείν τινι | einen Zornigen b., mitigo1 iratum: καταπραύνειν παύειν τινά δργιζόusvov | fich b. laffen, audio monentem; do l [dedi. datum | locum admonitionibus: μανθάνειν έννουν γίγνεσθαι | fich nicht b. laffen, persto1 [stiti, statum] in sententia mea: ού μανθάνειν ούχ ὑπακούειν.

II) (Beichen fein bon etw.) volo [volui, velle] mihi: σημαίνειν προσημαίνειν | was bedeutet das? quid hoc sibi vult? τί δη τοῦτο δύναται; τί δὲ τοῦτο;

B) (f. b. a. ein Zeichen sein, 1) für einen Begriff) significo1; declaro1; valeo2: δύνασθαι σημαίνειν' είναι.

2) (für eine gufünftige Begebenheit), significo'; portendo3 [tendi, tum]: σημαίνειν· προσημαίνειν | etw. bebeutent, ominosus: analoros | etw. Bofes b., sinister; infanstus; ἀπαίσιος δυστυχής.

III) (wichtig fein, gelten) valeo2; habeo2 vim; sum quo numero; sum cjs momenti: ἰσχύειν πολύ· μέγα

δύνασθαι λόγου άξιον είναι τὶ είναι.

bedeutend, I) (v. Personen) gravis; magnus; nobilis; florens opibus: λόγου άξιος πόλλου άξιος δυνατός | - II) (v. Dingen) gravis; grandis; magnus: αξιος λόγου, αξιόλογος, μένας [άλη, α], ικανός. συχνός πολύς [πολλή, πολύ] | eine b. Stabt, urbs florens: πόλις θάλλουσα | eine b. Summe, pecunia magna: χρήματα πολλά.

bedeutsam, insignis; significans: σεμνός έμφατικός |

- Adv., significanter: σεμνώς.

C) fich b. (f. b. a. auf feinen Bortheil bebacht fein), Bebeutfamfeit, vis; pondus [eris, n.]; auctoritas: ή σεμνότης το σεμνόν.

> Bedeutung, I) (Sinn eines Wortes) significatio; vis; potestas; notio: o vove [ov] · n δύναμις · άξίωσις · σημασία | - II) (Bichtigfeit) vis; pondus; momentum: ή άξία το άξίωμα ή δύναμις.

> bedeutungeboll, gravis; insignis; significans: σεμνός.

μέγας [άλη, α].

Bedford (Stadt in England), Bedfordia; Lactodarum | - Adj., Bedfordiensis.

bedienen, I) a. A) (jinde Diener fein), famulus sum cis; ministro1; appareo2; do1 [dedi, datum] operam; assum, [fui, esse] cui: ὑπηρετεῖν' ὑπουργείν παραστήναι διακονείν τινι θεραπεύειν τινά | - B) alig. (berrichten) administro1: διοικείν *, διαχειρίζειν τι | — II) r., fich bedienen (b. i. ge= brauchen), utor3 [usus] quâ re: usurpo1 qd: xonσθαί τινι.

Bediente, f. Diener.

Bedientenfleidung, vestis famularis: τὸ ἰμάτιον δουλικόν.

Bedientenftube, cella familiarica: τὸ διακονείον.

Bedienung, I) abstraft, A) alla., ministerium; opera: ή υπηρεσία· διακονία· Φεραπεία | — B) bejond. (s. v. a. Amt), munus; officium; provincia: ή έπι-μέλεια· τὸ έργον | — II) concret (s. v. a. Dieners fchaft), famuli; ministri: οί θεράποντες οί οίκέται.

bedingen, I) (mit einer Bedingung berfeben) eireumserfbo³ [psi, ptum]: δρίζειν διορίζειν | burdjetiv. be-bingt fein, teneor² [tentus] quāre; pendeo³ [pependi, [pensum] ex quā re: είναι ξα τινος | — II) (feft= fegen) paciscor3 [pactus]; depaciscor3; stipulor1: ομολογείν ε, συντίθεσθαί τινι οδ. πρός τινα.

bedingt, conditionalis: ὑποθετικός | ein b. Borichlag, conditio: ή συνθήμη | b. Lob erhalten, laudor' cum exceptione: ἐπαινεῖοθαι ὑποθετικῶς | - Adv., cum exceptione; cum adjunctione: ὑποθετικώς.

Bedingung, conditio; lex; pactum; conventum; exceptio: ή ὁμολογία συνθήκη ὑπόθεσις | 3. machen, feros [tuli, latum, ferre] conditiones; pro-Pono³ [posui, situm]: ποιεῖσθαι συνθήκας | indu B. borfdreiben, dico³ [xi, ctum] conditiones cui; astringo³ [nxi, ictum] qm conditionibus: ἐπικάτ-τειν τινὶ συνθήκας | B. annehmen, accipio³ [copi, ceptum] conditionem; accêdo³ [cessi, cessum] =, venio¹ [vêni, ventum] ad conditionem: συνθήκας αποδέχεσθαι | bie B. halten, maneo2 [nsi, nsum] in conditione; sto1 [steti, statum] conditionibus ob. conventis: διαφυλάττειν τας συνθήκας έμμένειν ταίς συνθήμαις, = τοίς ομολογουμένοις | mit (unter) ber B., ea conditione; ea lege: ἐπὶ τούτοις ἐφ' φ' έφ' ώτε.

bedingungeweise, f. bedingt, Adv.

bedrängen, urgeo [ursi]; premo [pressi, pressum] qm; insto¹ [stiti] cui ob. cui rei: πιέζειν εἰς τὰς έσχατας απορίας έμβαλλειν | bedrängt werden, laboro1: πιέζεσθαι κακοπαθείν ταλαιπωρείσθαι. Bedrangnis, vexatio: αὶ ἀνάγκαι ἡ ἀπορία τα-

λαιπωρία τα κακά.

bedrangt, afflictus; sollicitus; miser: nanos deinos eine b. Lage, res angustae; = afflictae; miseria: ή άπορία ταλαιπωρία | in einer febr b. Lage fein, premor3 [pressus] summis augustiis; vehementer afflictus sum rebus adversis: Er deivois eirai ouu-

φοραίς χρησθαι.

bedrohen, I) (mit effv. brohen) minor1 s: comminor1 qd eui:έπαπειλείν τινί τι άπειλείν | jmbn mit Krieg b., intento arma cui: παρασκευάζειν τινί πόλεuov | mit Rachstellungen b., appeto3 [tii, tîtum] vitam cjs insidiis: μηχανάσθαι -, ποιείσθαι ένέδραν Tipl [- II) (beborfteben) immineo2; impendeo3[di, sum]: ἐπικρέμασθαι · ἐπικεῖσθαί τινι | - III) s., bas B., minatio; comminatio; minae; ή ἀπειλή.

bedruden, premo3 [essi, essum]; vexo1 qm: nanog ποιείν. κακώς διατιθέναι. άδικείν. κακούν |s., das B. (Bedrudung), vexatio; injuria; durum

imperium: ή κάκωσις άδικία ύβρις.

bedunten, videor' [visus]: doneiv | es beduntt mid), puto1; existimo1; opinor1: δοκεί μοι Εμοιγε δοκεί. bedürfen, egeo² -; indigeo² quâ re : δεῖσθαί τινος· ber Borte? quid opus est verbis? the del mollov

λόγων.

Bedürfniß, 1) (bas Bedürfen als Zustand) desiderium; usus [ûs]: ή χρεία · ένδεια · άνάγηη | bas B. einer Sache fühlen, indigeo' qua re: δείσθαί τινος | ein naturliches B., naturae necessitas : τὰ ἀναγκαῖα | εδ befriedigen, necessitati pareo2; alvum exonero1; έκκενουν την κοιλίαν. ἀποσκευάζειν | — 11) (was man bebarf) usus [ûs]; necessitas; im plur, necessariae res: τὰ ἀναγκαῖα ἐπιτήδεια | biele B. haben, multis egeo2 rebus (ad vivendum): πολλών δείσθαι | wenige B. haben, paucis contentus sum: δείσθαι σμικρών.

bedürftig, egens; indigens: ένδεής τινος δεόμενος. beehren, honoro1; orno1; colo3 [colui, cultum] am: άξιουν τινά τινος τιμάν τινά τινι ποσμείν.

beeifern, fich, studeo2; contendo3 [di, tum]; enîtor3 [nîsus ob. nixus]: φιλοτιμεῖσθαι ἐπί τινι · σπουδάζειν περί τινος · προθυμείσθαι m. b. infin, · διατείνεσθαι.

Beeiferung, studium: ή σπουδή επιμέλεια το

σπουδάζειν etc.

beeilen, fich mit etw., accelero1; maturo1 qd: enel-

yeodal s, onevdew mit d. infin.

beeintrachtigen, jmbn, facios [feei, factum] =; inferos [tuli, lâtum, ferre] injuriam cui: βλάπτειν τινά βλάβην έπιφέρειν τινί άδικεῖν τινα.

Beeinträchtigung, injuria: ή βλάβη ή άδικία τὸ

άδίκημα ή κάκωσις ή προστασία.

beendigen, finio⁴; transigo³ [êgi, actum]; conficio³ [fêci, fectum]; compôno³ [súi, sítum]; addûco³ [xi, ctum] ad finem qd: ἐπιπιθένὰι τέλος τινί· διαπράττεσθαι διεκπεραίνειν περαίνειν περαίνεσθαίτι | - s., bas B., finis; exitus [as]; confectio: ή ἀπεργασία διάλυσις το τέλος.

beengen, imbn, (b. i. in feiner Thatigfeit hemmen) eircumscribo 3 [psi, ptum]; coerceo 2 qm: στενούν.

beerben, imbn, heres sum cui: ulngovousiv tiva ob. Two twos | - s., bas B., die Beerbung, hereditas: το κληφονομείν.

Beerchen, baccula: o pengos nónnos

beerdigen, f. begraben.

Beere, bacca ; acinus : o nónnos · ή bas [bayos] · (bes Lorbeers) dagvis [idos].

Beet, area; pulvinus: το ανδηφον ή πρασιά | - ein befehlerifch, f. befehlshaberifch.

fleines Beet (Beetchen), areola: ή μιποά πρασία | beetweise, per areas: nat' avlanas.

befahrbar, f. fahrbar, fchiffbar.

befahren, 1) (über ob. in etw. fahren) vehor3 [vectus] per qd: καθαμαξεύειν ἐπαμαξεύειν | - cin befahre-ner Weg, via trita; ἡ ὁδὸς καθημαξευμένη | - cin Bergwerf b., descendo³ [di, sum] in fodinam: καταβαίνειν είς τὰ μέταλλα (- II) (hinfahrend mit etw. bebeden, J. B. einen Ader mit Dunger) stercus in agrum advěhos [vexi, ctum]: προςκομίζειν την иотоот | — III) (f. b. a. befürchten, f. bief. Wort.) - IV) s., das B. (Beschiffen), navigatio: ὁ πλούς.

befallen, invado [si, sum] in quem: λαμβάνειν τινά] von einer Rrantheit b. werben, morbo corripior3 [reptus], = opprimors [essus]; = tentor1; ¿miπίπτειν· συμπίπτειν· κατέχεσθαι· συνίσχεσθαι.

befangen fein, (in ob. bon etw.) implicitus sum [fui, esse]; implicitus teneor [tentus]: ἐνέχεοθαί τινι ἔνοχον είναι μέτοχον είναι τινος συνέχεσθαί τινι | - befangen (f. b. a. berlegen), timidus: άπορος.

befaffen, fich mit etm., tracto' qd; versor' in qua re; suscipio3 [cêpi, ceptum] qd; me immisceo2 cui rei; άπτεσθαί τινος. έφάπτεσθαι έπιχειφείν τινι όμιλείν· προςομιλείν· την διατριβήν ποιείσθαι περί

TIVOS.

befehben, imon, bello invado3 [si, sum]; lacesso8 [sîvi, îtum] qm: εἰςβάλλειν εἰς χώραν επιτρέχειν

χώραν.

Befehl, I) (Beheiß eines Oberen) jussus [us]; jussum; imperium; praeceptum; mandâtum; edictum; decrêtum: τὸ πρόςταγμα ἐπίταγμα ἡ πρόςταξις. έπίταξις έπιταγή τὰ προςτεταγμένα το παράγγελμα· ή παραγγελία· έντολή· το πέλευμα [fdrifts licher B., literae: το διάγραμμα | auf imbe B., jussu cjs; jubente quo: nedevoavros rivos | ben B. geben, f. befehlen | ben B. vollziehen, facio3 [feci, factum] imperatum: τὰ προςτεταγμένα ποιείν | αμί' 8 Bollftanbigfte b. B. vollziehen, exhaurio [si, stum] mandata; defungor³ [functus] imperio; ἐπιτελεῖν τά προςτεταγμένα | einem. B. Folge leiften, dieto pareo2; = andiens sum: ὑπακούειν παραγγέλμασιν, = παραγγέλλοντί τινε | ben B. überichreiten, mandatum excêdo3 [cessi, cessum]: παραβαίνειν το παράγγελμα.

II) (die Gewalt, imdm gu befehlen) imperium; potestas: η άρχη ηγεμονία | unter jmb8 B., duce quo: άρχοντος , ήγουμένου τινός | ben B. über ein Seer haben, exercitui praesum: στοατηγείν.

Ill) (Berlangen) jussum; voluntas: ὁ πόθος τὸ βούλευμα | was fieht dir zu B. ? quid vis ? τί βούλει;

befehlen, I) (Befehl ertheilen) jubeo [jussi, jussum]; impero1; mando1; praecipiu3 [eepi, ceptum]; praescrîbo3 [psi, ptum] eui qd; edîco3 [xi, ctum]; decerno3 [crêvi, crêtum]: προςτάττειν τινί τι έπιτάττειν ποοαγορεύειν τινί παραγγέλλειν παρεγyvav. Eniotélleiv. neleveir | 311 b. haben, habeo 2 us imperandi: ἄρχειν | -(verlangen) jubeo2 [jussi, jussum]; praecipio3 [cepi, ceptum]; cupio3 [îvi, îtum]; volo [volui, velle]: βούλεσθαι πο-Θείν | befiehlst du etw.? num quid vis? μων τι βούλει; | befiehift du sonst noch etw.? num quid ceterum me vis? μῶν τι ἄλλο βούλει; | wie du befiehist, ut jubes, nt dixisti: og nekeveig.

befehligen, f. beorbern.

Befehlshaber, praefectus; dux; imperator: ὁ ἄρ-χων [οντος] ἡγεμών [όνος] — B. im Kriege, dux belli: ὁ στρατηγός | B. der Flotte, praefectus classis: o ναύαρχος.

befehldhaberifd), imperiôsus; arrogans; superbus; προςταιτικός δεσποτικός αὐθάδης —, Adv., imperiose; arroganter: δεσποτικώς αὐθάδως.

Befehlshaberstelle, imperium: ή άρχή έπαρχία στρατηγία ήγεμονία.

befehlőweise, pro imperio: ἐν προςτάξεως είδει ολα δη έπιτάττων.

befestigen, I) allg. (festmachen), astringo's [nxi, ictum] ; alligo1; deligo1 ad qd: προςάπτειν τί τινι προςπηγνύναι | - figuri., firmo1; stabilio4; munio4: βεβαιούσθαι έμπεδούν | - jmon in feinen Gefinnun= gen b., confirmo animum cjs: βεβαιονοθαι -, διϊσχυρίζεσθαι την γνώμην τινός | - II) bejond. (ber = wahren, einen Ort) munio4; communio4; munitionibus firmo1; castellis sepio4 [psi, ptum]; vallo et fosså circumdo1 [dedi, datum]: όχυροῦν τειχίζειν περιτειχίζειν έπιτειχίζειν.

Befestigung, confirmatio; munitio: ή όχυρωσις ο τειχισμώς ή έουμνότης | - concret, το όχύοωμα το τειχισμώς ή έουμνότης | - concret, το όχύοωμα το

Befestigungstunst, ars muniendi: architectûra militaris: ή τέχνη έπιτειχίσεως ή έπιτείχισις.

Befestigungswerte, munitio; opus; munitiones; munimenta [orum]; σρέτα [um]: τὰ ἐπιτειχίσμωτα.

befenchten, humecto : άνυγραίνειν άρδειν τέγγειν Boexeiv Soosigeiv | befeuchtet werben, humeseo3: άνυγραίνεσθαι - τέγγεσθαι.

befiedern, plumis obducos [xi, ctum]: πτερούν | fich wieder b., rursus vestion': aregogveir.

befiedert, plumatus; pennatus: πτερωτός πτερυγωτός.

befinden, I) a., A) (nach borgangiger Prüfung ertennen) reperio* [peri, pertum]; deprehendo3 [di, sum]; cognoscos [nôvi, nitum]; experior [ertus]; γιγνώσειεν ευρίσκειν καταλαμβάνειν c. partic. [für gut b., probo¹; comprobo¹; δοκιμάζειν | nld)t für gut b., improbo¹: ἀποδοκιμάζειν.

B) (baffir halten) censeo3 [ŭi, sum]; decerno3

[crêvi, crêtum]: voulgew ήγεισθαι.

H) r., flc b., A) (gegenmariig fcin) sum [fui, esse]; versor¹; commoror¹; vivo³ [xi, ctum]; dego³ [êgi]: άγειν. διάγειν [τον βίον]. διαιτάσθαι. την δίαιταν ποιείσθαι διατρίβειν που | - figuri., fich in einem Irrthume b., versor in errore: apallsoda.

B) (beschaffen sein) sum [fui esse]; habeo2 me: έχειν πώς, είναι, διακείοθαι μως, πόαιτειν μως die Sache befindet flch fo, ros ita se habet: ούτως έχει τὸ πράγμα | - b. Menschen, sich wohl b., reete =, bene valeo2: xalws Exerv. en Exerv. = dianeiodai. = noctreu | wie befindeft bu bich? quomodo vales? : πῶς ἔχεις;

III) s., bas B. A) (Beschaffenheit) status [ûs]: ή σχέσις | nach B. der Umftande, pro re, prout res se habet: έκ των παρόντων· έκ των παρεστώτων· κατὰ τὸ συμβεβηκός | — A) (j. b. a. Gesundheits-umstände) valetūdo: ἡ ἔξίς | — C) (j. b. a. Meinung) sententia; η γνωμη.

befindlid), qui est ob. versatur quo loco : ων [ουσα, ον]. befragen, quaero 1 [quaesîvi, sîtum]; exquîro 3

maculo1; maculis aspergo3 [si, sum]; contamino1; inquino1; polluo3 [ŭi, ûtum]; foedo1: μολύνειν. μιαίνειν· καταμιαίνειν | - den Ruf b., famam inquino1: maiveir the dogar | noch nicht bestedt, inviolatus: ἄβλαπτος ἀβλαβής ἀπέραιος | — II) (mit Fleden besehen, vom Schuhmacher) munio* =, sarcio [sarsi, sartum] calceamenta taleis: ἐπισκευάζειν τὸ ὑπόδημα πασσάλοις.

Befledung, contaminatio; macula; labes: o polv-

σμός · μιασμός · τὸ μίασμα [ατος].

befleißigen, fich, einer Sache, studeo*; operam do1 [dedi, datum] cui rei; studiosus sum cjs rei; studium colloco1; operam confero3 [tuli, latum, ferre] in qd; colo3 [colui, cultum] qd: περί τι οπουδάζειν : έπιμέλειαν ποιείσθαι επιτηδεύειν τι | fich einer Sache nicht mehr b., omitto3 [misi, missum] studium ejs rei: μημέτι σπουδάζειν περί τι.

Befleißigung, studium ; cura ; diligentia : ή έπιτήδευ-

σις το επιτηδευμα.

befliffen, einer Cache, studiosus ejs rei; studio ejs rei deditus: σπουδάζων [ουσα, ον] περίτι διατρίβων περί τινος | ber Wahrheit b., veritatis

amans: φιλαλήθης [ες].

Befliffenheit, studium; cura; diligentia: ή έπιμέλεια. beflügeln, 1) eig. (mit Flügeln verfeben), addos [didi, ditum] alas cui: πτερούν τι ob. τινα | - beflügelt, volucer [cris, re]: πτερωτός · υπόπτερος [ov] · πτηvos | - II) figuri. (in fcnelle Bewegung fegen) incito: πτερούν τινα | bie Cchritte b., accelero' gradum : ταχύνειν την βάσιν.

Beforberer, adjuter; auctor; fautor; minister: o

συνεογός συλλήπτως.

Befordererin, adjutrix; fautrix; ministra: ή συν-20709.

beforberlich fein, f. beforbern.

befördern, I) eig. (weiter schaffen) coro¹; perserendum coro¹: διαστέμπειν κομίζειν | — II) figürl., A) (unterftügen) juvo1 [uvi, utum]; adjuvo1 qm; faνέο ² [favi, fautum] ευί: συλλαμβάνειν τινί τινος οδ. είς τι οδ. τινί υπηρετείν υπουργείν | Imde Bohistand 6., amplificol fortunam ejs: αὐξάνειν την εύπορίαν τινος | das allgemeine Wohl b., consalo3 [ŭi, ultum] saluti reipublicae: συμβάλλεσθαι είς σωτηρίων της πατρίδος | — Β) (j. v. a. jmbm Bu einem Amte berheifen) orno' qm munere: nogueiv τινα έργω | jmbn meiter b., promoveo2 [ovi, otum] qm in ampliorem gradum: προάγειν προβιβάζειν τινά είς τιμάς | - im pass., weiter beforbert werden, procêdo 3 [cessi, cessum] honoribus: προάγεσθαι είς τιμάς τιμάσθαι είς τὸ πρόσω μεγέθους.

Beforderung, eura; favor; amplificatio; munus; officium; provincia; honor: ἡ διαπομπή, ἡ ἀφέλεια ο προβιβασμός ή προαγωγή ή αυξησις

THURIS.

Beforderungsmittel, auxilium; adjumentum; subsidium: τὸ ἀφέλημα ἡ ἀρωγή.

befolgen, sequor3 [catus ob. quatus] qd; obtempero1 =; obedio4 =; pareo2 eui: πείθεσθαι =, πειθaggein tive | einen Rath b., sequor's [cutus] consilium: πείθεσθαι τω συμβουλεύσαντι | jinda Billen b., voluntati cjs obedio4: ὑπακούειν τινι.

befrachten, f. belaben.

beflecken, I) (Flecken in etw. machen) macula1; com- [sivi, situm]; percunctor qd ex quo; rogo1; inter-

rögo¹ qm; consŭlo² [lŭi, ultum] qm de quâ re: ἀνακρίνειν' ἐπερεστάν' διερωτάν' ἐπερεσθαι |jindn um feine Meinung b., rogo¹ qm sententiam: ἐπερωτάν τινα τὴν γνώμην | jindn um die Urjadje
bon ein. 6., rogo¹ causam ejs rei: ἐπερέσθαι τινὰ
τὴν αἰτίαν τινος.

befreien, I) a., liběro'; exsolvo³ [vi, ûtum]; expedio'; eripïo³ [ŭi, eplum]; extraho³ [xi, ctum] qm quâ re: ἐλευθεροῦν ΄ ἐλευθερου καθιστάναι' ε ποιείν τινα | bon ber Σοδεβιταfε b., capitis absolvo³ [vi, ûtum] qm: ἀπολύειν τινὰ θανάτου | bon ber ξιικής b., vindico¹ qm a metn: ἀπαλλάττειν τινὰ φόβου | bom Krieg&bienste b., do¹ [dedi, datum] cui militiae vacationem: ἀπαλλάττειν τινὰ τοῦ σερατεύεσθαι.

11) r., sich b., vindico 1 me in libertatem; capesso 3 [ivi, stum] libertatem; esfugio 3 [sigi, gitum] ex vinculis: ἐλευθεροῦσθαι] vom Joche sich b., exuo 3 [ivi, itum] jugum: ἀποσείειν το ζυγόν | von einer Beschulbigung sich b., dissolvo 3 [vi, stum] criminationem: ἀπαλλάττεσθαι τῆς κετηγορίας | - befreit, liber; sossatus: ἐλεύθερος | von Abgaben b., immānis: ἀτελής | vom Fieber b. scin, carĕo 2 sehri: ἀπύρετον 2, ἀπύρεκτον είναι.

III) δ., bas B., bie Befreiung, liberatio; vacatio; immunitas: ἡ έλευθέρωσις ἀπόλυσις ἀπόφευξις. Βεfreier, liberator; vindex: ὁ σωτήρ [ῆρος].

befremben, I) (auffallen) mirus sum ob. vidčor² [visus]: ποιείν θανμάζειν ξενίζειν | - εδ befrembet mich etw., mirum mibi videtur qd: θανμάζο τι | - befrembend, mirus, mirabilis: θανμάσιος άλλοκοτος [ον]· ξένος | — II) (]. v. a. verdāctig facinen) suspectus sum; suspicionem movēo² [movi, motum]: ὑποψίαν ἔχειν | — III) s., daδ Θ., A) (Muffallen) miratio; admiratio: τὸ θανμάζειν | mit Δ., mirans; mirabundus: ἐθαύμασα mit einem partic. | — B) (]. v. a. Berbacht) suspicio: ἡ ὑποψία. befressen, adedo² [êdi, êsum]; πrodo³ [rðsi, rðsum]:

befreunden, 1) a., imbu mit imbm, conjungo³ [nxi, netum] qm eui: ποιεῖσθαί τινα φίλον | wieder bestreunden, reconcilio¹ qm eum quo: διαλλάττειν τινά τινι | - befreundet imbm, amfeus ε; necessarius cui; cognatione conjunctus cum quo: φίλιος ὁς ἡ συνήθης οἰκεῖος | - mit imbm b. scin, utor³ [usus] quo familiariter: προςφιλῶς ἔχειν οἰκειῶς ἔχειν τινί οδ. πρός τινα | burd Mermanbifdaft, attingo³ [lugi, tactum] qm cognatione: ἀγχιστεύειν | mit ctw. befreundet scin (cê genau tennen) habeo² qd cognitum perceptumque: σαρῶς εἰδένωι τι ἐπίστασθαίτι | — 11) π., sich mit imbm befreunden, contrâho³ [xi, etum] cum quo familiariter: φίλον τινὰ

Befrieundung, gratiae conciliatio: ή οδιειότης [ητος].
befriedigen, I) (jufrieden stellen) satisfacia [fêci, factum] cui: expléo [évi, êtum] qm; probor cui:

tiam: διακαταλλάττεσθαι.

ποιείσθαι άναντασθαι οίπειουσθαί τινος τῆ φιλία | wieber b., redeo [ii, itum] cum quo in gra-

cting cui; expléo² [èvi, êtum] qm; probor cui; trud cui; expléo² [èvi, êtum] qm; probor cui; trud coifesodat. ἀποπληφούν. ἐξαφαείν. τινά αφέσαειν]; respondéo² [di, sum] optatis: χαφίζεοθαί τιν. ποιείν δ ἀν τις βουληθή οδ. ἐπτιμήση | δίε Επυατίμητη δίο ἐπυστίμητη δίο ἐπιστίμητη τὰς ἐλπίδας τινός | ber ſάμυτ πληφούν., ἀποπελείν τὰς ἐλπίδας τινός | ber ſάμυτ φή δίς, difficilis et morosus: ὁ δύχαολος δυχερής | — II) (ʃ. b. a. beſânſfigen, ʃ. bieſ. Mort.)

τόgo' qm; consulo' [lui, ultum] qm de quâ re: III) (mit einem Gehege umgeben) sepio [psi, ptum]; ἀνακρίνειν' ἐπερωτάν' διερωτάν' ἐπερέσθαι | - consepio*: περιφραγνύναι περιφράπτειν' φράτ-

έπερωτάν τινα την γνώμην | jmbn um die Urfache befriedigend, idoneus; probabilis: έκανός | - Adv.

satis bene; probabiliter: inavog.

Befriedigung, satisfactio; solutio; expletio: ἡ πλήοωσις | — II) (f. b. a. Befanftigung, f. dief. Wort! —
III) (f. b. a. Umzāunung) septio: ἡ περίφοαξις πεοεφοαγή | — B) concret (das Gehege) sepes; sepimentum: τὸ περίφοαγμα.

Befriedigungsmittel, via (ratio) qua satis flat eui; placamen; η μηχανή ωστε πληφούσθαί τι' ή πα-

οαμυθία.

befruchten, fecundo¹; fecundum reddo² [didi, ditum]: εὔναφπον ποιεῖν τι γονοποιεῖν.

Befruchtung, praegnatio: ή έγκύησις γονοποία.

befühlen, tango * [tetigi, taetum]; tento ¹; attrecto ¹; contrecto ¹: τὶ ἐπιψηλαφᾶν ψηλαφᾶν νποψαλάσσειν | - jmbn b. (um zu fehen, ob er was Berbotes ned bei fld habe) excutio * [cussi, cussum] qm: ἐπτινάσσειν =, ἐξετάζειν τινά | — s. bas B., contrectatio: ἡ ψηλάφησις.

befürchten, Befürchtung, f. fürchten, Furcht.

befugen (au chv.), jus ob. potestatem do¹ [dedi, datum] cui faciendi qd: έξονσίαν διδόναι τινι (ωστε) ποιεῖν τι· κύριον ποιεῖν τινά τινος | befugt fein, jus ob. potestatem habčo²; hace res ad meum officium pertinet: έξουσίαν ἔχειν τινός · τινός πύριον είναι τινὶ ἐξεῖναι | nidh b. fein, non meum est: μη είναι πύριον τινος | cin b. Midher, judex idoneus; locuples: πύριος πριτής.

Befugniß, jus; potestas: ή έξουσία το πράτος.

Befund (Zufiand), status [ûs]; conditio: ή κατάστασις. διάθεσις.

begaben, dono1; orno1; instruo3 [xi, etum]; augeo2 [xi, etum]; τινίτι δωρεϊσθαι χαρίζεσθαι ποσμείντινί τι παρασκευάζειν.

begabt, praeditus s; instructus s, ornâtus quâ re:

begaffen, etw., in obtútu ejs rei defixus haereo² [si, sum]: τὶ χασμᾶσθαι θεώμενον · θεᾶσθαι κεχηνότα.

begatten, sid), cočo [ii, itum]; ineo : τὶ ὀχεύειν; μίγνυσθαι συμμίγνυσθαι.

Begattung, coitas [ûs]: ή δχεία· μίξις | (von Menfchen) ή συνουσία.

Begattungötrich, coïtus; libîdo; impëtus [ûs] ad Venërem: ἡ ὁρμὴ τῆς ὀχείας οδ. τῆς μίξεως.

begebeit, sich, I) (sich wohin versügen) conseros [tüli, latum, serre] me quo: concêdos [cessi, cessum]; eo 4 [ivi, itum]; proseiscors [fectus] quo; petos [tiod. stvi, titum] locum: ἐἐναι ποι ἔχχεσθαί ποι ορμασσαί ποι ομασσαί ποι ομασσαί ποι ομασσαί ποι ομασσαί ποι ομασσαί του [τω]; convenio [vêni, ventum] qm: συγγίγνεσθαί του [τισ] - sich qui der Etadt δ., urbe exco [tii, itum]; discêdos [cessi, cessum]: ἀπέρχεσθαί -, ἀπιέναι ἐκ τῆς πόλεως [αuf den Weg δ. do [[dedi, datum] me in viam: ὁρμασθαί εἰς τὴν ὁδόν [— II) (shi dutagen, seriguen) — III) (shi. aufgeben) cedos [cessi, cessum]; desistos [stiti, situm]: τινός ἀφίστασθαί πλουτήναι ὑφίεσθαι ἐξίστασθαί [th] seiner Rechte δ. decêdos [cessi, cessum] de jure meo: ἀφίστασθαι τον ἐαντοῦ δικαίων.

Begebenheit, casus [us]; eventus [us]; factum; res gesta: ή τύχη· τὰ γενόμενα· γεγενημένα· πραχ-

θέντα τα περί τι.

begegnen, I) (entgegenfommen) occurro3 [urri, ursum]; obviam venio* [veni, ventum]; obvius sum ob. No3 [factus]; offendo3 [di, sum] qm; incêdo3 [cessi, cessum] in qm: τινί συντυγχάνειν· έντυγχάνειν. ἐπιτυγχάνειν. παρατυγχάνειν. περιπίπτειν. συμβάλλεσθαι | cinander b., inter nos obvii sumus: συντυγγάνειν άλλήλοις | fich in seinen Bunschen b. (b. i. übereinstimmen), consentio' [sensi, sensum]: όμολογείν όμογνωμονείν.

B) übertr. (entgegenwirfen), occurro3 [urri, rsum]; praeverto³ [ti, sum]; resisto³ [stiti, stitum]: ἀπαν-ταν τινι· ἀμύνεσθαι· ἀπωθείσθαί τινα.

 (f. b. a. wiberfahren) cado³ [ceeïdi, casum];
 accido³ [cidi]; usu venio⁴ [veni, ventum]; evenio⁴: συμβαίνειν· προςπίπτειν· παραβάλλειν | menn mir etto. Menfchliches b. follte (b. i. wenn ich fterben follte), si quid (humanitus) mihi acciderit: είτι ἀνθοώπινον έπασχον· εί τι έπασχον.

III) (f. b. a. auf gewiffe Art behandeln) accipios [cêpi, ceptum]; excipio3 [cêpi, ceptum]; habeo2; tracto1: τινί οδ. πρός τινα προσφέρεσθαι τινί χρησθαι· τινά περιέπειν | jmdm freundlich b., benigno vultu excipio [cêpi, ceptum] qm: δεξιούσθαι.

άσπάζεσθαι.

IV) s., bas B., occursus [as]: ή συνάντησις άπάντησις πρόληψις.

Begegniß, f. Begebenheit.

begehen, etw., I) (um es zu befichtigen) obeo lii, itum]; circumeo+ [ii, itum]; peragro1: έφοδεύειν ποι περιϊέναι τι | die Grengen b., fines peragro1: περίπολον γίγνεσθαι [- II) (feiern) agoa [egi, actum]; celebro1: ποιείν =, άγειν (ξορτήν) | einen Tag festlich b., prosequor [secutus] diem : έορτάζειν άγειν εορτήν | — III) (thun) facio [feci, factum]; patro ; perpetro ; committo [mîsi, missum]: τὶ ἐργάζες θαι | einen Fehler b., pecco !: ἀμάρτημα άμαρτάνειν τλ άμαρτάνειν πλημμελείν - IV) s., bas B., circuitio; peragratio; celebratio; patratio: τὸ ἐφοδεύειν etc.

begehren, appeto3 [tii, tîtum]; cupio3 [îvi, îtum]; concupisco3 [îvi, îtum]; expeto3 [tii, tîtum]; desi-dero1; opto1: τινὸς ἐπιθυμεῖν ὁρέγεσθαι ἐφίεσθαι | heftig b., cupio3 ardenter; flagro1 cupiditate ejs rei: ποθείν αίτειν αίτεισθαι | jmb8 Tochter gur Frau b., posco3 [poposci] filiam cis mihi uxorem: την άδελφην τινος μνηστεύεσθαι | - s., bas B., appetitus [ûs]; cupiditas; desiderium; voluntas: ή ἐπιθυμία τινός · ὁ πόθος · ἡ άξίωσις · δέησις | auf jmb8 B., petente quo: τινός ἐπιθυμοῦντος. begehrenswerth, = witrbig, expetendus; desiderabilis; optabilis: ζηλωτός · άξιεπιθύμητος · άξιος έπιθυμίας.

begehrlich, f. begierig.

Begehrlichkeit, aviditas: ή ἐπιθυμία πλεονεξία το έπιθυμητικόν.

Begehrungsbermogen, appetitio; animus, qui appe-

tit: τὸ ἐπιθυμητικόν.

begeifern, saliva conspuos [ui, utum] qm ob. qd: ri σιάλο μολύνειν | - figürl., jmbn b., lingua aspergo3 [si, sum] qm: τίνος καταπτύειν.

begeistern, I) a. (mit Kraft erfüllen) exeito1; incendo3 [di, sum]; inflammo1: τινά έμπνεῖν· άποναν τινος |

τον θυμόν | - II) n., begeiftert werben, mentis viribus excitor1: θέλγεσθαι εύφραινόμενον διαγείodet | (baher in engerer Bebeutung, mit gottlicher Gingebung erfüllen) concito' mentem divîno afflatu: τινά πρός τι ένθεον ποιείν. ένθουσιάζειν ένθουσιών | - begeistert werden, tangor³ [tactus] divîno spiritu: παρὰ =, ἕκ τινος ἐπίπνουν γίγνεσθαι | -begeistert, divino spiritu inslâtus; surens; furibundus: ένθεος επίπνους ό, η ενθουσιαστής.

Begeisterung, inflammatio animi; instinctus divinus; impētus divinus: ή ἐπίπνοια. ὁρμή θειστέρα κα-τοχή: κατοκωχή: ἐνθουσίασις: ὁ ἐνθουσιασμός: το ένθουσιαστικόν.

Begierde, Begier, appetîtus [ûs]; appetentia; cupiditas; aviditas; studium; desiderium; libido: n έπιθυμία | heftige B., ardor; impetus [ûs]; sitis: ή ορεξις δρμή πτόησις | B. nach etw. haben, f. bes gierig.

begierig, appětens; cupidus; avidus; studiôsus: êniδυμητικός | - nach etw. b. sein, appēto³ [ûvi ob. tii, tîtum]; cupio³ [îvi, îtum]; concupisco³ [îvi, îtum] qd: ἐπιδυμεΐνε, ἐρῶν τινος· ἐρωτικός ἔχειν· ἐρωτικόν εἶναί τινος | schr b. sein auf etw., cupiditate rei ardeos [arsi, arsum]; = flagro1; avide affectus sum [fui, esse] de qua re: φέρεσθαι πόθφ ἐπίτι | - Adv. appetenter; cupide; avide; studiose: ἐπιθυμητικώς προθύμως | fchr b., flagrantissime: προθυμότατα.

begießen, perfundo³ [fûdi, fûsum]: περιχείν καταχεῖν. ἄρδειν. βρέχειν — s., δαδ B., perfusio aquae: ή κατάχυσις. επάντλησις. άρδεία.

Beginn, f. Anfang.

beginnen, 1) n. (Anfang nehmen), incipio2 [cepi, ceptum]: άρχην λαμβάνειν άρχεσθαι | - ber Krieg beginnt, bellum suscipitura [ceptum]: άρχεται ο πόleuog | ce beginnt Tag ju merben, dies appetit3 [îvît u. ĭii]; lucescita: διαυγάζει ή ήμέρα | ε8 be= ginnt Abend zu werden, advesperascita [avit]: ἐσπέρα γίγνεται πρὸς ἐσπέραν ἐστίν | — II) a. (Anfang machen) incipio³ [cépi, ceptum]: ἄρχεσθαί τινος |-bie Nebe von etw. b., dicendi principia capio ³ [cepi, captum]: ἄρχεσθαι λέγοντα οδ. τοῦ λόγον | — Β) überh. (f. b. a. unternehmen) incipio3 [cepi, ceptum]; aggredior3 [gressus]; conor1: μηχανάσθαι πράττειν έπινοείν | - III) s., das B., inceptio; inceptum; conâtus [ûs]: ή ἀρχή· το μηχάνημα· έπιγείρημα.

beglaubigen, fidem facio3 [feei, factum] ejs rei; fide confirmo1; probo1 qd: πίστιν περιτιθέναι τινί· κύοιον ποιείν, καθιστάναι = ' πυρούν τι | - beglau= bigt, verus; firmus; fide dignus; certus: πιστός άξιόπιστος [ον] · κύριος · άψευδής [ές].

Beglaubigung, confirmatio; probatio; fides; aucto-

ritas: ή πίστις πύρωσις πίστωσις.

begleiten, comitor qm; comes sum ejs; comitem me do¹ [dedi, datum] =; adjungo³ [axi, ctum] cui: απολουθείν μετά τινος παρακολουθείν ε, Επεσθαι ε συμπαρέπεσθαι :, συνέπεσθαί τινι | jmbn feierlich b., prosequor3 [secutus]; deduco3 [xi, ctum] qm: ποοπέμπειν =, παραπέμπειν =, συμποοπέμπειν =, συμπαριέναι τινά | - jmon mit etiv. (3. B. mit guten Münschen) b., prosequor3 [secutus] qm qua re (votis): μετέρχεσθαί τινά τινι | ben Befang mit Spiel b, jungo3 [axi, actum] vocem fidibus: anolovdeiv την ώδην τη κιθάρα.

πομπός.

Begleiteritt, comes: ή ἀπόλουθος πομπός.

Begleitung, comitâtus [ûs]; assectatio: ἡ πομπή ταραπομπή | - in jmb8 B., comitante quo: σύν τινι | - die begleitenden Personen, comitatus; comites; praesidium: οἱ περί τινα· οἱ μετά τινος· οἱ προπέμποντες.

beglüden, fortûno¹; prospero¹; beo¹ qm: ποιείν, τιθέναι, αποδειανύναι τινά ευδαίμονα | - beglütfend, faustus; prosper: εὐδαιμονικός.

Begluder, felicitatis auctor: ο ποιών τινα εύδαί-

begliuft, fortunatus; beatus; felix: εὐδαίμων μακάοιος | - Adv. fortunate; feliciter: όλβίως · μα-

beglüdwünschen, imbn, gratulor1 cui: συνηδόμενον

ασπαζεσθαί τινα.

begnadigen, I) (aus Gnaben imbm etw. zutommen laffen) beneficium confero [tuli, tatum, ferre] in qm: χάριν διδύναι : χάριν νέμειν τινί | - mit etw. b., dono1; augeo2 [xi, ctum]; orno1 qm qud re: χαρίζεσθαί τινί τι τιμάν τινά τινι | — II) (jmbm bie Strafe erlaffen) veniam =, impunitatem do ! [dedi, datum] cui; crimen condôno¹ cui: ἀφιέναι τινά συγγνώμην έχειν τινί | - begnadigt werden, veniam impetro1: αφίεσθαι τυγχάνειν συγγνώμης.

Begnadigung, venia; impunitas: ή συγγνώμη

apsous.

begningen, fid), contentus sum [fui, esse]; satis habeo2; acquiesco3 [evi, etum]: άγαπαν μ. στέργειν τινί οδ. τί.

begungfam, f. genngfam.

begraben, I) eig., humo1; sepelio4 [livi, ultum]; (funere) effero3 [extuli, elâtum, efferre]: θάπτειν », έκφέρειν τινά | — II) figürl., A) (bededen) obruo³ [üi, utum]; opprimo³ [essi, essum] qd: ἐπικαλύπτειν τι | - B) (etw. nicht mehr sichtbar werden lassen, 3. B. ben Schmers) sepelio [ivi, ultum] dolorem : apaviteiv ti | in Bergeffenheit b., obruo' [ui, utum] qd oblivione: άφανίζειν τινός την μνήμην -III) s., bas B., sepultura; humatio: ή ταφή.

Begräbniß, I) (bas Begraben) sepultura: ή ταφή. έκφορά το κήδος | — II) (als Drt) sepulturae locus; sepulcrum; tumulus; monumentum: ὁ τάφος.

τύμβος το μνημα.

Begrabniffeier, f. Leichenbegangnig. Begrabnifgeld, f. Leichengebühren. Begräbniflied, f. Leichengefang. Begräbnigmahl, f. Leichenmahl. Begrabnigplat, f. Begrabnig Rr. II. Begräbnigrebe, f. Leichenrebe.

Begrabnifftatte, f. Begrabnig.

Begräbnißtag, dies funeris: ή ήμέρα της μηδείας.

begrangen, f. begrengen.

begrasen (mit Grase befleiben), vestio* gramine: one-

βάζειν τι βοτάνη.

begreifen, I) a., A) eig. (betaffen), contrecto1; tento1: ψηλαφάν = ' ἐπιψηλαφάν = ' ὑποψαλάσσειν τι |

B) übertr., (in fich faffen), comprehendo3 sum] ; cemplector3 [plexus]; amplector3; contineo2 [tinui, tentum]: χωρείν περιέχειν | viel in fich b.,

Begleiter, comes; sodalis; assectator : o axólovdoc | late pateo2 : πολύχωρον είναι | - barunter begriffen fein, pertineo2 [tinui, tentum] ad qd: μετέχεσθαί

τινος. ἐνεῖναί τινι: μετέχειν τινός.

C) figurt. (mit bem Berftanbe umfaffen) comprehendo3 [di, sum]; complector3 (mit u. ohne animo): κατανοείν τι λαβείν τι παδ έαυτώ | - percipio3 [cêpi, ceptum] mente; cognôsco3 [gnôvi, gnitum]; assequor3 [cutus]; intelligo3 [lexi, lectum]: erroeir ti alodáreodal ti | - schnell begreifen, arripio3 [ripui, reptum]: όξεως καὶ σφόδοα υπακουειν τινός | - id) tann nicht b., miror1: θανμάζω τι od. oti | - ber etw. leicht begreift, docilis ; perspicax : εὐμαθής [ές].

II) n., A) begriffen fein (b. i. ehr. ihun wollen) in

eo sum, ut etc.; είναι πρός τινι.

B) (mitten in einer handlung fein) versort, occupatus sum in qua re; tracto' qd: eivai ev tivi άσχολία· γίγνεσθαι .πρός τινι, περί τι] - in einer Arbeit begriffen fein, habeo2 opus in manibus . noaγματεύεσθαι περί τι. έχειν περί τι.

III) s., bas B. A) (Befühlen) contrectatio: ή ψηλάφησις ! - II) (Berstehen) comprehensio; intelligentia: ή νόησις μάθησις κατάληψις.

begreiflid), I) (betastbar) contrectabilis: ψηλαφητός | II) fig., comprehensibilis; facilis intellectu; planus; perspicuus; apertus: νοητός καταληπτός σαφής [ές] - Adv. plane; perspicue; aperte: καταληπτώς σαφώς δήλως.

Begreiflichfeit, perspicuitas: τὸ διαφανές ἡ διαφά-

begrengen, finio4; definio4; termino1; determino1; δρίζειν =, περιγράφειν =, περατούν =. περαίνειν τι δρους καθιστάναι τινί | - begrengt werben, attingor3 [attactus] =; contingor3 qud re: oolgeodar.

Begriff, I) (Bereitschaft) in der Redensart: im B. sein, stehen, in eo sum, ut etc.; auch durch das partic. fut. act. (3. B. ich bin im B. zu verreisen, iter facturus sum): µέλλειν mit folg. infin. fut.

II) (f. v. a. Inbegriff f. bief. Wort).

III) (Borfiellung) notio; intelligentia; opinio: ή ίδεα το είδος γένος. ή έννοια κατάληψις | - fich einen B. b. einer Cache machen, fingo? [nxi, fietum] qd mente; concipios [cepi, ceptum] animo notionem cjs rei: συμβάλλεσθαι οίον τί έστι | berichrte B. v. etw. haben, sentios [sensi, sensum] prava de quà re: ἀτόπως πρίνειν τι.

IV) (Faffungevermögen) captus [ûs]: intelligentia: ή σύνεσις | nach ben B. ber Menichen, ut est captus hominum: πατά την σύνεσιν του άνθοώπων | fich ju ben B. seiner Zuhörer herabstimmen, descendo [di, sum] ad intellectum audientium: καταβαίνειν είς

την των ακουόντων σύνεσιν.

Begriffsbestimmung, definitio: o ograpos: ogos.

begrunden, I) (mit fefter Grundlage verfeben) firmo1; stabilio*: ασφαλίζειν: " καθιστάναι τι | - II) (mit Grünben beweifen) confirmo :1; probo' argumentis: κρατύνειν βεβαιούν.

Begrundung, confirmatio: ή έμπέδωσις απόδειξις. begrunt, berbis (gramine) vestîtus; viridis: ylwoó-

Ronog.

begrüßen, salûto¹; consalûto¹: ποοςαγοφεύεινο, προςειπεῖν τινα | - jmbn freundlich anreden und b., compello qm comiter: δεξιούσθαι |- fid) gegenseitig b., do [dedi, datum] et reddo a [didi, ditum] salu-tem: προςαγορεύειν άλλήλους] - imon um etw. begrüßen, appello 1 qm de qua re: προςειπείν τινα περί τινος | — s., das B., die Begrüßung, salutatio; consalutatio: ή προςηγορία πρόςρησις δεξίωσις ο ασπασμός | - nach gegenseitiger B., salute data invicem et reddita: της προςηγορίας άλληλων γενομένης.

beguden, f. betrachten.

begünstigen, faveo² [vi, fautum] =; studeo = 2; propitius sum cui; juvo¹ [juvi, jutum] =; adjuvo¹ qm; foveo [fovi, fotum] qm; suffragor1 cui: svpoixos έχειν: εύνουν είναι τινι άφελεϊν τινά οδ. βοηθείν Tivi · pooreiv ra rivos od. ra noos riva | - bon ber Ratur in etw. begunftigt sein, habeo naturam kautricem in qua re: ώφελείσθαι ἀπὸ τῆς φύσεως | bom Blude b. werben, utor's [usus] prospera fortuna: γίγνεσθαι μάλλον διά τύχην.

Begunftigung, favor; studium; gratia; auxilium: ή εύνοια· χάρις· προτίμησις· βοήθεια· έπικου-ρία | - mit B. ded Bolfes, suffragante populo: εύνου

όντος του δήμου.

begütern, f. bereichern.

begütert, locuples: εύχοήματος εύπορος πολυκτήμων ευδαίμων πλούσιος.

begütigen, f. befanftigen.

behaart, f. haarig.

behadett, circumcido3 [di, sum]; pastino1; repastino1; sarrio4: περικόπτειν περισκάπτειν | - s., das 23. pastinatio; sarritio: ή σκαλεία.

Behalfnig, Behalter, receptaculum; cella; cellula

ή θήκη, ακευοθήκη, ο φωριαμός.

behändigen, f. einhändigen.

behangen, I) eig., vestio4; redimo3 [emi, emptum]; orno1; adorno1: καταπεταννύναι περιπεταννύναι - II) fig., fich b., (mit imbm fich eintaffen) implico [câvi, câtum u. cui, citum] cum quo: φύρεσθαι: μολύνεσθαι πρός τινα.

behaftet, affectuse; implicituse; inquinatuse; contaminatus qua re: Ενοχός τινι' συνών τινι' έχων τι έν έαυτῷ ήττων τινός | mit Schulden b., obaeratus; obrutus aere alieno: ἀφείλειν χρέα | - mit chv. b. fein, laboro1 qua re ob. ex qua re: ¿véxeoval rivi.

behagen, placeo3; arrideo2 [si, sum]; gratus sum cui: κατά νοῦν είναι τινί· ἐν ἡδονῆ είναι τινι· άφέσκειν τινί | - febr b., perplaceo2: σφύδρα άφέσκειν τινί | nicht b., ingratus sum: μη άρεσκειν τινί | - s. bas B. burd bie Berba; an etw. B. finben, delector' quâ re: ἀποδέχεσθαί τι δέχεσθαί τι.

behaglid), I) gratus; jucundus; suavis; dulcis: κεχαοισμένος ήδύς [εία, ύ] ενάφεστος [ον] προςφιλής [ές] | - Adv. grave; snaviter: εὐκόλως προςφιlos | - II) (gefällig im Betragen) commodus; facilis: ευχολος [ον]' ευάρεστος [ον]' φάδιος | Adv. commode: εὐκόλως · ὁαδίως.

Behaglichfeit, voluptas; suavitas; hilaritas; facilitas; commoditas: η ήδονή το προςφιλές ή εύπο-

οία ευπολία.

behalten, teneo2 [tenui, tentum]; retineo2; servo1; conservo1: natégein = . Exein = . graco geodai = . ounτηφείν τι | - etw. heimlich b., celo1; supprimo3 [pressi, pressum] qd: κούπτειν: ἀποκούπτειν: υποκούπτειν τι | jmbn (bei fich) behalten, retineo2 [tinui, tentum]; excipio3 [cêpi, ceptum] hospitio; adhibeo2 coena: ὑποδέξασθαί τινα | - bie Ober= hanb b., vinco3 [ci, ctum]; discêdo3 [cessi, ces-

eivai rwos | - etw. im Gebächtniffe b., teneo2 [ui, ntum] qd memoria; custodio* qd: Exerv te δια μνήung unquovever ti | - etw. bei (für) fich b., b. i. nicht ausplaubern, taeite meeum habeo2; reticeo2; κατασιωπάν τι | etw. nicht bei fich b., profero3 [protuli, prolatum, proferre]; enuntio1; effutio* qd:δια-Doulleiv ti Enlaleiv ti | behalfe bas für bich, puta học tibi soli dictum: σίου δή μυστήρια ταυτ άκη-

behandeln, I) (fich mit imbm od. etw. beschäftigen) tracto¹; curo¹ qm od. qd; disputo¹; dissero³ [rü, rtum] de re: μεταχειρίζεσθαι ταραγματεύεσθαι μετιέναι τι | - cine Krantheit b., curo morbum: θε οαπεύειν νοσούντα | — II) (fich gegen jmbn betragen) tracto1; habeo2 qm: χρησθαί τινί πως προσφέρεσθαί πώς τινα, πρός τινα | jmbn gütig b., tracto 1 qm liberaliter: φιλικώς χοῆσθαί τινι | mbn mit Schoning b., indulgéo² [lsi, ltum] eui: χαρίζεσθαί τινι ενδιδόναι τινί | feindfelig b., habeo2 qm pro hoste: δυςμενώς χρησθαι.

Behandlung, tractatio: ή μεταχείοησις. Θεραπεία | freundl. Behandlung, cometas: ή φιλοφορούνη εύπροςηγορία | gelinde B., lenitas: ή πραύτης | fcho= nende B., indulgentia: ή εθμένεια | harte B., asperitas: ή τραχύτης.

Behandlungbart, rei tractandae modus; ή μέθοδος

έγχείοησις.

Behang, (Schmud ber Pferbe) phalerae: τὰ φάλαρα. beharren, persevero1; consto1 [stiti, statum]; persisto3 [stiti, stitum]; maneo2 [mansi, sum]; permaneo³: έγκαστερείνε, παραμένεινε, διαμένειν τινί] bei seinen Grundsähen b., sto¹ [steti, statum] judiciis meis: ἐγκαστερεῖν τἢ ἐαυτοῦ γνώμη | bci scher Lebensiveise b., consto mihi in vitae perpetuitate: ยุ้นแล้งอเง ซอรีฐ ที่ซิอธเง | bei feinem Borfage b., non muto' consilium; mihi consto': έμμένειν τη γνώμη | s. bas B., permansio; perseverantia; constantia: τὸ έγκαρτερείν τὸ έμμένειν etc.

beharrlid), perseverans; constans; firmus; tenax; obstinatus: ἐμμενής [ές] μόνιμος [ον] εντοεχής [ές] ἀκατάπανστος [ον] διαφνής [ές] | - Adv. perseveranter; constanter; firmiter; pertinaciter; obstinato; obstinato animo: έμμενέως.

Beharrlichfeit, perseverantia; constantia; pertinatia; obstinatio! ή καστερία καστέρησις παρα-νομή το έμμενές - feste B. bei feiner Meinung, perpetua in sententia sua permansio: το εμμένειν τη γνώμη.

behauen, dolo1; dedolo1; edolo1 qd ascia; ὑποσκάπτειν: ὑποκονίειν περικόπτειν τι.

behaupten, I) (als Meinung aufstellen) teneo2 [ui, tentum]; obtineo2; contendo3 [di, tum]; defendo3 [di, sum]; affirmo¹; assevêro¹; efdeio⁴ [fêei, feetum]; propôno³ [posúi; situm]; dieo⁴ [xi, etum]; φάναι φάσκειν κοίνειν (γνώμην) ἀποφαίνεσθαι | — 11) (fid) ob. etw. b. (fid) im Befike einer Sache erhalten) teneo2 [tenui, tentum]; obtineo2; sustineo1; tueor2 [tuitus]: διαφυλάττειν = φυλάττειν: · διασώζεσθαί τι · άντέχεσθαί τινος | - fein Med)t b., teneo jus: διαφυλάττειν -, φυλάττειν τὰ έαυτοῦ δίκαια: ἀντέχεσθαι τῶν ἐαυτοῦ δικαίων | feinen Charafter b., tueor2 [tuitus] personam: φυ-λάττειν την χαρακτήρα | fich auf einem Poften b., teneo2 locum; tueor2 stationem: διαφυλάττειν την sum] superior: αρατείν: περιγίγνεσθαι: αρείττω τάξιν in seinem Anschen fich b., teneo auctoritatem:

Suasiger the tunge | - abjot. fid b. (f. b. a. fld auf- Beherzigung, consideratio: & evolunges.

rechterhalten) sto 1 [steti, statum]: ἀντέχειν σώζεσθαι. III. 8., bas B., bie Behaubtung, A) (Meinungs-ånferung) sententia; opinio; decretum: ἡ γνώμη ο λόγος τα είσημένα τα δοπούντα (- Β) (Bewahrung, Erhaltung) burch die Berba.

behaufen, Behaufung, f. beherbergen, Saus.

Behelf, f. Ausflucht, Borwand.

behelfen, fich, I) (mit etw. ju heifen fuchen) utor? [usus] qua re; confugio" [ûgi, gitum] ad qd: πορίζεσθαι μηχανήν τινα μηχανάσθαι σωτηρίαν | fich leicht zu behelsen wissen, expedio me facile | — II) (mit etw. austommen) contentus sum: άρκοῦντα έχειν άρκεῖoθαι | fich fummerlich b., parce ac duriter age 3 [egi, actum] vitam: πενιχοώς ζην.

behelligen, facesso3 [sîvi, sîtum] negotium; exhibeo2 cui molestiam: πράγματα παρέχειν τινί | jmbn. mit etw.b., obtundo³ [tădi, tûsum] qm quâ re ; obstrêpo³ [ăi, îtum] cui: ἐνοχλεῖν τινί τι | - mit Bitten b., fatîgo¹ qm precibus : δεόμενον ἐνοχλεῖν τινι | — พ., bas B., Behelligung, molestia; onus: ก ะังอัสโกธเร

ο όχλος τα πραγματα.

behend, pernix; agilis: ελαφρός ταχύς [εῖα, ύ] δεξώς εὕζωνος [ον] εὕστροφος [ον] | - Adv. per-niciter; agiliter: ελαφρῶς ταχέως ταχύ εὐστρόφως.

Behendigfeit, pernicitas; agilitas: ή έλαφούτης. ταχύτης δεξιότης το ταχύ | - B. ber Junge, volubilitas linguae: τὸ εύστροφον τῆς γλώσσης.

beherbergen, excipio 3 [cêpi, ceptum] qm hospitio; praebco 2 cui hospitium: ὑποδέχεσθαι» ξενοδοneive gevovedat riva | - beherbergt werden, in hospitio sum apud qm: Esvodonsiodai.

Beherberger, hospes: à Esvodonov.

Beherbergung, hospitiam: ή υποδοχή ξένου τινός

ή ξενοδοχιά.

beherrichen, impero =1; praesum eni; rego i frexi, rectum]; ob. teneo2 [nui, ntum] qm imperio; dominor1 in qm; έπικρατείνε, κρατείνε, άρχειν τινός] beherricht werben, imperio teneor: aogsadar deonoζεσθαι βασιλεύεσθαι; τυραννείσθαι κρατείσθαι - fich b. jindn b. laffen, sustineo2 [oui, entum] ejs imperium: ἐπακούειν τινί | fich nicht v. jmbm b. laffen, detrecto ejs imperium; μή ὑπακούειν τινι | - fig., etiv. b., (f. b. a. einer Sache machtig fein) impero : 1; moderor' cui rei: πρατείν τινος πολάζειν τι [fid) b., potens sum animi : noateive, dogen sautou | - feine Begierbe b., coërceo' [cui, citum]; domo' [ni, itum] cupiditates: αρατείν των έπιθυμιών πολάζειν τας Enidopias | - v. Localitaten (f. v. a. über etw., eine (Begend, emporragen) supero 1 locum; immineo 2 loco: υπερέχειν άνω od. άνωτέρω κεϊσθαι | — s. dað B., die Beherrschung, imperium; continentia: ἡ ἐπικράτεια. το πράτος, ή σωφροσύνη.

Beherricher, dominus; dominator; gubernator; moderator; princeps: o núcios · τύραννος · άρχων · Bacileve.

Beherricherin, dominatrix; gubernatrix: ή άρχουσα;

βασιλεύουσα · βασίλισσα · δεσπότις.

beherzigen, considero' cum animo meo: everpeiσθαι: έννοεισθαι: ὑποτιθέναι τη γνώμη τι | imbs Rath b., obtempero dictis cjs: evdvustadau το συμβουλευμά τινος πείθεσθαί τινι συμβουλεύοντι | imde Warnungen b., audio 4 qm monentem: υπακούειν τινός.

beherzigenswerth, dignus diligenti consideratione;

gravissimus: ἄξιος ένθυμηθηναι.

beherat, animosus; strendus; impavidus; audax: Θαζοαλέος Θρασός [εία, ή]. ανδοικός |- Adv. animose; audacter: θαβραλέως · θρασέως · ανδρικώς b. fein, animo sum praesenti: θαδόεῖν ob. θαρσεῖν. θρασύνεσθαι | b. machen, addo3 [didi, ditum] ob. facio3 [feci, factum] cui animum: ἐπιθαβούνειν. εύθαρση ποιείν τινα.

Behergtheit, animus fidens ob. praesens; audacia:

τὸ θάρσος ή θρασύτης [ητος].

behegen, f. bezaubern.

behindern, f. hindern. behobeln, rancino1: ἀποξείν= · ουκανάν= · ουκάνη περιξείν τι.

beholzen, fich, v. Bäumen, silvesco3: vlopaveiv.

ξυλομανείν.

Behorde, (Obrigfeit) magistratus; judex; forum: ή άρχή οἱ άρχοντες τὰ τέλη οἱ ἐν τέλει οἱ τεταyuévoi | etw. vor bie B. bringen, ber B. anzeigen, defero [tuli, latum, ferre] qd ad judicem =, ad magistratum: ἀναφέρειν, ἀναγγέλλειν τι προς τους άρχοντας. .

behorden, capto sermonem ejs: oranoversiv=,

τηφείν -, κατακούειν τι.

behülflid), commodus; opportuous: ωφέλιμος χρήomos | - jmbm b. fein, adjuvo1 [avi, jatum] qm; adjumento od. auxilio cui sum: συμπράττειν συλλαμβάνειν τινί in cho. b. fein, non desum cui în quâ re: ὑπουργεῖν τινί τι· συνεργον είναι τινί τινος.

behilten, custodio⁴; servo¹; tuĕor² [tnitus]; prae-tégo² [texi, tectum]: φυλάττειν διαφυλάττειν |-jmbn bor chu. bchüten, defendo³ [di, sum] gm a re: ἀπείογειν τί τινος | - Gott bchüte! (Nusruf ber Berwunderung) bone Deus! φαβαί! εὐφήμει! | (Ausruf ber Berneinung) minime gentium: δ μη γένοιτο! μη γένοιτο τούτο | - s. bas B., custodia, lutêla: ή φυλακή σωτηρία.

Behuter, ill, custos: o golag. sorne.

Behuf, ber, usus; commodum: ή αφέλεια επικουola | - ju bem B., eo consilio; ea mente; eam ob causam: τούτου χάριν od. - ένεκα | - ju feinem B. eine anführen, profero3 [tuli, latum, ferre] qd in meum usum, = in meam gratiam: προφέρειν =, παραφέρειν τι υπέρ έαυτου.

behutfam, cantus; providus; consideratus; circumspectus: εὐλαβής [ές] · φυλακτικός · προνοητικός · έπιμελής [ές] | — Adv , caute; considerate: εὐλαβως προνοητικώς πεφυλαγμένως έπιμελώς.

Behutsamfeit, cautio; circumspectio: ἡ εὐλάβεια· φυλακή | - mit B. handeln, circumspicio³ [exi, ectum] omnia; adhibeo2 cautionem in qua re;

εύλαβῶς =, πεφυλαγμένως πράττειν.

bei, praepos. 1) jur Bezeidnung ber örflichen Rabe (eig. 11. figirl.) ad; apud; juxta; prope: παρά *, πρός *, έπί *, ἐν τινι | - b. ber Stabt, ad (juxta) urbem; auch mit prope ab (nahe bei, Rom, prope a Roma): προς τη πόλει | - von ber Rahe bon Ber= fonen, apud; penes: παρά | - b. jmbm wohnen, habito apud qm od. eum quo: oineiv naoa rivi |- bei imbm fpeisen, coeno! apud qm: δειπνείν παρά zert | - viel gelten b. imbm, multum valeo' apud

qm: πολύ δύνασθαι παρά τινι | - e8 fieht bei mir, | penes me est: év époi e, én' époi écriv | - bei fich jein, sum apud s, penes me; mentis meae compos sum : έν έαυτω είναι | - bei fich überlegen, reputo1 mecum (cum animo): λογίζεσθαι σκέπτεσθαι.

σκοπείν προς έαυτόν.

B) befond. (gur Angabe eines nahern Umftanbes, eines Abhangigfeitsverhaltniffes) bei Belegenhelt, per occasionem: έκ παρόδου · ώς έν παρόδω - b. cinem Schmause, in convivio: in ovumosico | - b. Strafe, sub poena; poena proposita: ent gnuta | - b. Tobes-ftrafe anbefehlen, edico [xi, ctum] cum mortis minis: κελεύειν έπί θανάτω - 6. Gelde fein, numatus sum: πολυχοήματον είναι I - bei Jahren fein, provectior sum aetate: πόζοω της ηλικίας είναι yegairegor :, noessiregor elvai | - bei heller u. Pfennig bezahlen, solvo [vi, lutum] ad numum: αποδιδόναι χρήματα έντελή ! - bei ber Sand, bei Rraften, bei Gesundheit fein. f. Sand zc. | - bei weltem, zur Berstärfung bes Comparative, longe: Ere noblo ἔτι πολλῷ | - Jur Berfiärtung bes Superlativs, longe, multo: καὶ πολλῷ μακοῷ πολύ παραπολύ | - bei weitem noch nicht re., multum abest, ut etc.: πολλού δείν | - bei Folgerungen (f. b. a. gemäß, zufolge) secundum; e; ex: in; pro: κατά ε. πρός c. acc. | bei beinem Ansehen, pro dignitate tua: κατά την σοῦ τιμήν | - bei beiner Gelehrsamfeit wirft bu bas einjehen, in tua doctrina hoc intelliges: ἐν τη σοῦ παιδαία κατανοήσεις | - latein., auch mit bem pronom. relat., 3. B. bei beiner Rlugheit, quae tua est prudentia: gried). κατά την σού φρόνησιν [- (f. b. a. trots, ungeachtet) in c. abl.; quamquam; licet; etsi; nulla ejs rei ratione habita: si nai nai nainso | bei dem Allem, bei alledem, quae quum ita sint; ovder herov. all' ouws 1 - zur Angabe bes Theils, lat. mit bem blogen ablat.; griech. mit blogem genit., 3. B. jmb bei ber Band nehmen, prehendo3 [di, sum] qm manu: λαμβάνεσθαί τινα της χειρός | - jmb bel ben Beinen giehen, traho3 [xi, clum] pedibus: Elneiv τινά των ποδών | - bei Betheuerungen, z. B. bei Bott, per Deum!: προς θεών! προς Διός! | - bei meiner Treue! per meam fidem!: ούτως οναίμην.

II) bei Zahlenbestimmungen (f. b. a. ungefähr, gegen, an, beinahe) ad, circiter: είς άμφί = περί c. acc.

III) bei Zeitheftimmungen (f. v. a. gegen) sub o. aceus. od. e. abl.; auch durch ben blogen abl.; er c. dat., perà , narà e. acc. ob. burch ein partie. | . bei ber Anfunft, adventu: προςελθών παραγενόμενος άφικόμενος | - beim Abmarich, discessu: απερχόμενος | - bei Sonnenaufgang, sub luce: αμα της ημέρας του ηλίου ανατέλλοντος | - bei Racht (f. b. a. gegen die Nacht hin) sub noctem: κατά την νύκτα | (f. b. a. b. Beginn ber Racht) de nocte, sub nocte: nata the renta | (f. b. a. die Racht hin= burch, sur Nachtzeit) per noctem: vintog vontos ούσης | - b. Zeiten (f. v. a. zur rechten Zeit) in tem-pore: ἐν καιρῷ ἐν καλῷ | (f. v. a. frühzeitig) matûre: ὡραιῶς | - bei jmbs Lebzeiten, quo vivo: ζώντος τινος.

IV) bei Seite, f. Seite.

beibehalten, teneo2 [tenui, tentum]; retineo2; servo1; διαφυλάττειν' έμμένειν' διατηρείν.

Beiblatt, einer Zeitung, appendix: ή προςθηνη.

beibringen, I) (herbeischaffen) affero3 [attuli, allatum, afferre]; proferos [protuli, prolatum, proferre], προςφέρειν : έπιφέρειν : έπαγειν τι |- Beugen beis bringen, produco' [xi, ctum] testes: παρέχεσθαι:, beifallen, I) (in Gebanfen fommen) venio [veni, ven-

έπάγεσθαι μάρτυρας | — II) (an, in imbn bringen) infero3 [intuli, illatum, inferre]; do1 [dedi, datum]; infligo3 [xi, ctum] cui qd; doceo2 [cui, ctum] qm qd; imbuo* [ui, ûtum] qm qud re: προςφέρειν τί τινι | - jmbm Bift b., tento1 qm venêno: λανθάνειν τινα φάρμακον διδόντα, = προςφέροντα.

Beichte, confessio, I) allg. (f. b. a. Geständniß): ή έξομολόγησις | — II) befond. (f. v. a. Gundenbefenntnig) confessio peccatorum: ή όμολογία τῶν ἀμαρτημάτων od. Inra έξομολόγησις | - gur Beichte gehen, obeo2 [ii, itum] confessionis mysterium sacrum: παριέναι els την έξομολόγησιν - jur B. figen (hören), operam do¹ [dedi, datum] confitentibus: ἀκούειν τών έξομολογουμένων.

beichten, fateor [fassus]; confiteor [fessus]: ¿50μολογείσθαι | - Die Gunben b., fateor peccata: έξο-

μολογείσθαι τὰ άμαρτηματα.

Beichtformel, confessionis (peccatorum) formula: τὸ σχημα της έξομολογήσεως.

Beiditgelb, sgrofden, spfennig, numus confessionalis: τὸ ἀργύριον τῆς ἐξομολογήσεως.

Beichtfitthl, sella audiendis confessionibus, = confessionalis: τὸ έξομολογητήριον.

Beichtiger, Beichtbater, sacerdos qui est cui a confessionibus; sacerdos confessionum: ὁ έξομολο-

beibe, ambo; uterque; duo; biai, auch burch et .. et άμφω · άμφοτεροι · έκατεροι | - ber eine b. beiben, alter; alteruter: Etegos | - ein jeder b. beiden, uterque; utervis: ἐκάτερος | - feiner b. beiben, neuter: οὐδέτερος μηδέτερος | - auf (bon) beiben Geiten, utrolibet (utrinque): άμφωτέρωθι έκατέρωθι | nach b. Geiten, utroque: άμφοτέρωσε · έκατέρωσε.

beiderlei, uterque; utriusque generis: αμφότεροι. έκατεροι | - auf b. Art, utroque modo; utrâque ratione: άμφοτέρως· έκατέρως.

beiberfeitig, communis, utriusque: burch ben genit. b. έκατεροι· πρός άλληλους.

beiderfeits, utrimque: έκατέρωθεν.

beibruden (eine Schrift), adjungo's [nxi, nctum] qd: προςτιθέναι.

beidrücken (bas Siegel), imprimos [pressi, pressum] literis sigillum: ἐπιβάλλειν τὴν σφοαγίδα.

beieinander, f. beifammen.

beifällig, I) (f. v. a. erinnerlich) bie Sache ist mir nicht beifällig, mihi non succurrit: ού τι μέμνημαι! -II) (f. b. a. beiftimmenb) assentiens; probans; approbans: ἐπαινῶν ὁμολογῶν - Adv., cum assensu; cum plausu; cum laude: συναινέσει συνομο-

Loyia.

Beifall, comprobatio; assensus [us]; suffragium; plausus [ûs]; acclamatio; laus; ή συναίνεσις συγκατάθεσις συνομολογία ο ξπαινος ή δόξα ή τιμή ο κρότος | - imbm ob. einer Gache B. geben, probo1; comprobo1; laudo1 qm ob. qd, suffragor1 cui: συναινείν τινί τι· συνομολογείν τινι· συμφέοεσθαί τινι | - jmbm raufchenden B. geben, astrepos phi, pitum] cui clamore et vocibus: δοουβείν. έπισημαίνεσθαι | - B. finden, approbor1: σθαι | - bei imbm B. finben, placeo2 cui: εὐδοκιμείν τιμής τυγχάνειν παρά τινος άρέσκειν τινί feinen B. finden, improbor'; displiceo': un dot-GHELV.

tum] in mentem; succurro3 [ri, rsum]: ἐπέρχεσθαί τινι ob. c. infin. παρίστασθαί τινι' είςιέναι sig την γνώμην τινί | — II) (j. b. a. Beifall geben, f. Beifall) | - III) (gu jmos Bartei treten) transeo ii, itum] in partes cjs: προςχωρείν = προςτίθεσθαί τινι · συνίστασθαι πρός τινα.

Beifallgemurmel, admurmuratio: ὁ Φόρυβος τῶν

συνομολογούντων.

Beifallflatichen, plausus: of nootor encivous ano-

διδόντες ' ὁ Φόρυβος καὶ κρότος.

beifallswerth, swurdig, probabilis; laudabilis: enalνου άξιος εὐδόκιμος [ον] | - etw. an imbm b. fin-ben, probol qd in quo: κρίνειν τι δόκιμον -, δοκιμάζειν τι έν τινι.

beifolgen, additus sum: συμπαφαπομίζεσθαι προς-

κεῖσθαί τινι.

beifügen, f. hingufügen, beifchliegen.

Beifug, artemisia : ή ἀρτεμισία.

beigeben, addo3 [didi, ditum]; adjungo3 [uxi, nctum]; ascribo3 [psi, ptum]: προστιθέναι ε, προςφέρειν τί τινι.

beigehen, fich laffen, induco's [xi, ctum] animum; audeo2 [ausus sum]; conor1: τολμάν έπιχειφείν

c. infin.

beigehend, additus; adjunctus: προgueiμενος.

Beigeschmad, f. Rebengeschmad.

beigefellen, aggrego1; addo3 [didi, ditum]; ascribo¹ [psi, ptum]: συνεργόν παρακαθεστάναι τινί προςείναί τινι.

Beihülfe, f. Beiftanb, Unterftügung.

beifommen, I) (zugleich fommen) additus =, adjectus sum: προςγίγνεσθαι |- II) (nahe fommen in feindl. Absidit) adeo [ii, itum]; accedo [cessi, cessum]: ἐπιτίθεσθαι -, ἐπιχειοείν τινι | - man fann ber Stadt nicht leicht b., difficilis est ad urbem aditus: ή πόλις ανεπιληπτός έστιν | — III) (gleich fommen) par sum cui; aequol qm: αντάξιον είναι τινος εξισούσθαι τινί τι | — IV) fich beifommen taffen, f.

Beil, securis, [is, f.]: o néleuvs · η άξίνη | - bas B. ber Zimmerleute, ascia: το σκέπαρνον | - ein zweischneidiges Beil, bipennis: ὁ πέλεμυς ή δίστο-

mos agivn.

Beilaufer, pedisequus: o anolovoos.

beiläufig, subcesivus: πάρεργος [ov]· τυγχάνων· τυχών [οῦσα, όν] | - ein b. Gebante, cogitatio forte incidens: το ἐπινόημα | - Adv., in transitu; strictim; data occasione; circiter: ἐν παρόδω· έν παρέργφ.

Beilage, additamentum; appendix: η προςθήνη

το παράγραμμα· το έπίμετρον.

Beilager, puptiae: ή κατάκλισις του γάμου.

beilegen, I) a. A) (bazu legen) appôno 3 [posăi, situm] ; addo 5 [didi, ditum] ; adjungo 3 [nxi, netum] : προςτι-δέναι · ε επιτιθέναι · ε επιβάλλειν · = προςάπτειν

B) figuri. 1) (als Eigenschaft angeben) do1; triούο[‡] [ui, útum]; ascrîbo³ [psi, ptum]: ποοςτι-Θέναι - ἀποδιδόναι - ἀπονέμειν - ἐπιφέρειν τί Tive | - einer Sache hohen Werth b., statuo's [tui, tûtum] cui rei magnum pretium: περί πλείστου ποιείσθαί τι | - jmbm einen Ramen b., impono3 Lposui, situm] cui nomen: προςάπτειν . έπιτι- beinlos, exos [ossis]: άνόστεος [ov].

θέναι τινί ὄνομα. ἐπονομάζειν. ἐπικαλεῖσθαί τι] fich etw. b., assero3 [rui, rtum] mihi; ascisco3: προςποιείσθαί τι.

2) (f. b. a. in Gute abmaden) componos [posui, situm]; dirimo3 [êmi, emtum]: διαλύειν : δια-

τίθεσθαί τι.

11) n., bon Schiffern (ben Lauf ber Schiffe hemmen) reprimo3 [pressi, pressum] cursum navis: καθι-

στάναι την ναύν προςηνεμον.

Beileid, dolor ex alterius luctu ob. calamitate perceptus : ή συμπάθεια | - B. empfinden, doleo2 casum luctumque ejs: συμπάσχειν τινι | - fein B. bezeigen, declaro cui dolorem suum: κατοικτίζειν τινά.

Beileidsbezeugung, doloris sui coram declaratio: ή συμπάθεια: τὸ συμπάσχειν: τὸ κατοικτίζειν.

Beileideschreiben, literae consolatoriae: τὸ γράμμα τοῦ κατοικτίζοντος οδ. συμπάσχοντος.

beiliegend, f. beigehend.

beimengen, admisceo2 [cui, mixtum]: συμπαραμιγνύ-

שמנ דו דועו.

beimeffen, attribuo3 [ui, atum]; aserîbo3 [psi, ptum]; assigno1: ἐπιφέρειν | - Blauben b., habeo2 fidem; credo3 [didi, ditum]: πιστεύειν τινί - jmbn die Schuld b., averto3 [ti, sum] in qm culpam: αλτιάσθαί τινά τινος · αλτίαν τινός τινι έπιφέρειν. beimischen, admisceo2 [cui, xtum]: παραμιγνύναι. προςμιγνύναι έπιμιγνύναι τί τινι.

Beimischung, admixtio; admixtum; res admixta: n

πρόςμιξις.

Bein, I) (Knochen) os [ossis, n.]: το οστούν - Marf u. B., f. Mart | - Stein u. B., f. Stein | - II) (Blied bes Korpers) crus; femur; pes: ἡ κνήμη · ὁ πους | bunne B., crura gracilia: αὶ κνημαι λέπται οδ. τοχναί | - frumme B., crura depravata: αὶ κνημαι διεστραμμέναι | - fchlecht auf ben B., male pedatus : κακός = άσθενής τους πόδας | - imbm ein B. stellen, supplanto 1 qm: υποσκελίζειν =, εμποδίζειντινά | - stellen dat bie B. maden, me do 1 [dedi, datum] in pedes: ἀποδιδράσκειν · φεύγειν | - fcnell fich auf die B. machen, conjicio³ [jeci, jectum] me in pedes: αποδιδράσκειν ώς ποδών έχει | - imbm auf die B. belfen, f. aufhelfen | - ein heer auf die B. bringen conficio3 [fêci, fectum] exercitum: συλλέγειν συναysigein orgarian | - auf feinem B. ftehen tonnen (v. Betrunfenen) vacillo1 ex vino: σφάλλεσθαι παραφέρεσθαι.

beinahe, prope; paene; fere; ferme; tantum non; propemodum: σχεδόν τι μικροῦ = όλίγου (δεῖν) μόνον οὐ· μόνον οὐχί | - bei Zahlangaben, ad; cir-

citer: είς άμφί =, περί e. acc.

Beiname, cognômen: ή ἐπωνυμία· ἐπίκλησις [imbn einen B. beilegen, appello1 qm cognomine: έπονομάζειν =, προαγορεύειν τινά.

Beinbruch, fractum os [ossis, n.]; fractura cruris: τὸ όστοῦν ἐξόρωγος ἡ σκελοκοπία.

Beinchen, ossiculum: τὸ ὀστάριον.

beinern, osseus: octeivos.

Beinfrag, =faulnig, ossium vitiatorum caries: 6 σφάκελος.

beinhart, osseus; osse durior: όστώδης [ες].

Beinhaus, ossarium: ή όστοθήκη το όστοδοχείον. Beinfleider, f. Sofen.

Beinschiene, canalis: o vapong [nuos] (ale Ruftung), tegumentum ferreum femorum; ή κνημίς [ίδος].

Beipferd, equus finalis: ὁ ιππος σειραφόρος ὁ

παράσειρος.

beipflichten, assentior4 [sensus] , feltner affin assentio4 [sensi, sensum] =; astipulor1 cui; sentio4 [sensi, sensum] cum quo: προστίθεσθαι = συγκατατίθεσθαι =, συγκάταινον γίγνεσθαί τινι | nicht b., abhorreo2 a quo ob. a quâ re: μη προςτίθεσθαί τινι jmb8 Meinung beipflichten, sequor's [secutus] cjs sententiam: συγκατίθεσθαί τινι την αυτην γνώμην | berselben Meinung b., eo [ivi, itum] in eandem sententiam : συγχωρείν τῆ αὐτῆ γνώμη | bei> gepflichtet sein, sto 1 [steti, statum] in eadem sententia: συγκεχωρηκέναι τη αυτή γνώμη.

Beipflichtung, astipulatio; assensio: ή συγκατάθεσις | mit meiner B., me annuente: έμου όμολο-

γούντος.

Beipflichter, astipulator: ὁ συνομολογών συναινέτης Beirath, consilium: ή συμβουλία.

beifammen, f. zufammen,

Beifaß, additamentum: ή προςθήκη | - mit bem B., his verbis additis: ἐπιλέγων [ουσα, ον].

Beifchläfer, = rin, concubîna: concubînus; . σύγκοιτος - ή παλλακή παλλακίς έταίρα.

Beischlaf, concubitus [ûs]: ή συγκοίμησις μίξις

συνουσία εύνη χοησις.

beischließen, I) (beifügen), adjuugo3 [axi, netum]; addo3 [didi, ditum] cui rei: προςτιθέναι έντιθέναι προςπαραβάλλειν | eim. in einem Briefe b., jungos [axi, netum] qd literis: προςτιθέναι τι τή έπιστολή | etw. in einem Badet b., addo [didi, ditum | qd in eundem fasciculum; έντιθέναι τι τώ φακέλω | - II) (f. b. a. einschließen, f. bief. Wort.) Beifchluß, f. Einlage.

beischreiben, ascrîbo3 [psi, ptum]: προςγράφειν

προςεγγράφειν τι. Beifchrift, ascriptio; ascriptum: to προςγραφό-

uevov. beifeit, beifeits, separatim; in Berbinbung mit Beitwörtern durch Zusammensehung mit se: zwolg. nat' ldlav. ldla. auch burch Zusammensehungen ber Berba mit ano - u. vno- | (beijeitführen) seduco [xi, ctum]: χωρίς παραλαμβάνειν | beifeitgehen, secedos [cessi, cessum]: ἀποχωρείν ὑποχωρείν | beifeits legen, sepôno3 [posui, situm]: ἀποτιθέναι ἀποτίδεσθαι | beifeitschaffen, semoveo² [ovi, otum]: αποχωρίζειν | beifeitrusen, sevoco¹: αποκαλείν zwois nakeiv.

beifegen, babeifegen, appono [posui, situm]: noogτιθέναι παρατιθέναι τι πρός τι | cinen Todten b., inferos [intuli, illâtum, inferre] corpus ejs tumulo; sepelio * [lîvi, ultum] qm: γη κουπτειν τον νεκοον.

Beisehung (eines Tobten), sepultura: ή ταφή.

Beifein, in meinem, me praesente; coram me: μοῦ παρόντος ' μοῦ παραγενομένου · μοῦ έναντίον.

beifigen, assideo2 [sedi, sessum]: παρεδρεύειν | s., das B., assessio: το παρεδρεύειν ή παρεδρία. Beifither, assessor: o πάρεδρος σύνεδρος.

Beifpiel, I) (Kall gur Erläuterung), exemplum: to παράδειγμα | ein B. anführen, utor's [usus] exemplo: Beltreibung, exactio: ή είςπραξις. παράδειγμα ποιείοθαί τι | jum B., exempli (verbi) Beltreiber, exactor: δ είςπράκτως [ορος].

causa ob. gratia: velut; veluti: olov on olov zadwis.

II) (Handlung zur Nachahmung), exemplum; exemplar; auctoritas: το παραδειγμα | jmb ein B. geben od. sein, sum exemplo aliis: παράδειγια παρέχειν τινί | sich an imbm ein B. nehmen, capios [cepi, captum] mihi exemplum de quo: παραδείγματι χοῆσθαί τινι | nad) beinem B., te auctore: σού είσηγούντος.

B) besond. (f. v. a. Strafegempel, Warnung), exemplum; documentum: το παράδειγμα (πολάσεως) | an imbm cin B. geben, statňo* [ŭi, ûtum] exemplum in qm od. quo: καθιστάναι τινά παρά-

δειγμα (πολάσεως).

beispiellos, unicus; singularis; inaudîtus: ovosvi των παρεληλυθότων έοικώς [υῖα, ός] καινός. δεινός | - Adv., nullo exemplo: καινώς.

beifpringen, f. beifteben.

Beiftand, I) (Silfe), auxilium; adjumentum; subsidium: ή έπικουρία έπικούρησις έπουργία συνέρ-γεια βοήθεια | B. leisten, j. beistehen | — II) concret (f. b. a. ber Belfenbe felbft), socius; adjutor: o έπίπουρος βοηθός παραστάτης | - B) befond. B. vor Gericht, advocatus; patronus: o gvvnyogos παράκλητος σύνδικος.

beiftehen, auxilio sum; fero ftuli, latum, ferre auxilium; assum; subvenio [vêni, ventum]; succurro3 [ri, rsum] cui: συμπαραστατείν=, συλλαμβάνειν=,

συμβοηθείν τινι.

Beifteuer, beifteuern, f. Beifrag zc.

beiftimmen, Beiftimmung, f. beipflichten.

beigen, mordeo2 [momordi, morsum]: δάκνειν. βούκειν | in etto. beißen, mordeo2 qd dente: ένδαneiv ti | beigend (mit den Zähnen), mordicus: danνων [ουσα, ον] fid in bie Lippen b., eig., mordeo2 labia: odas exern ta xeiln | baff. figurt. (f. b. a. bes Lachens sich enthalten), contineo 2 Lachens sich enthalten), contineo ² [nui, tentum] risum: narézew tòv yélwia [- spruchw., nichts zu beißen u. nichts zu brechen haben, vivo3 [vixi, victum] in summa inopia: μηδέν έχειν μασασθαι [bas B., morsus: ή δήξις ο δηγμός βουγμός.

beigend, mordens; mordax; acidus; aculeatus: δημτικός δάκνων [ουσα, ον] όξύς [εία, ύ] · δριμύς [εῖα, ή] | b. Worte, aculei verborum : ὁ λόγος καθαπτικός | das B. bes Biges, acerbitas salis: τὸ καθαπτικόν της κομψότητος.

Beitrag, collatio; collecta (ae); symbola: n ovu-Boln o coavos | feinen B. ju eine, geben, venio [veni, ventum] in partem impensae: έρανίζειν τινα.

beitragen, I) eig., confero3 [contuli, collatum, conferre]; pecuniam do1 [dedi, datum] ad qd: ¿oaviζειν συμβάλλεσθαι συνειςφέρειν τινί τι | - II) figuri. (au chw. mitheirlen), conféro³; habeo vim; valeo² ad qd; facio³ [feci, factum]; efficio³ [féci, fectum] ut etc.: συμβάλλεσθαι είς τι προκόπτειν ε, ποιείν είς τι.

beitreiben, I) eig. (3. B. Bieh), adigo [egi, actum]; cogo3 [coêgi, coactum]: συνελαύνειν συνάγειν. ποοςάγειν | - II) übertr. (Steuern, Schulden b.), exigo"; persequor [secutus]: ovlleysiv elgapatτειν πράττειν.

Beitreibung, exactio: ή είςπραξις.

beitreten, accedo [cessi, cessum] cui ob. ad qm: συνίσταθαι πρός τινα | einer Dleinung b., f. bei= bflichten.

Beitritt (zu einer Meinung), assensio; assensus: n

συγκατάθεσις συγχώρησις.

Beiwagen, vehiculum subsidiarium: τὸ άρμα θπηρε-

beiwohnen, I) eig. A) (absichtl. gegenwärtig fein), assum, intersum cui rei: παρείναι : παραγίγνεσθαί τινι - B) (einer Frau b.), concumbo's [cubui, bitum] cum quà: συνείναι : συγγίγνεσθαι : συγκατα-κείσθαι συνοικείν τινι | — II) figüri. (ce wohnt mir etw. bel, inest =, insidet mihi qd: πρόςεστί μοί τι ' έμπέφυκέ μοί τι | belwohnend, insitus; innâtus: έμπεφυχώς έμφυτος.

Beiwohnung, f. Beischlaf.

Beitvort, epitheton; gramm. adjectivum: vo eni-

beigahlen, annumero1; προςαριθμείν.

Beize (Beizmittel), liquor; medicâmen erôdens: erôdentia; caustica [orum]: το πρόστυμμα ή βαφή. beigen, erôdo3 [si, sum]; corrôdo3; macero1: προςτύφειν βάπτειν τι.

bejahen, ajo (ich fage Sa); affirmo1; annuos [ui, ûtum]; fateor2 [fassus]: καταφάναι · κατανεύειν συμφάναι ομολογείν συνομολογείν | - s., bas B., affirmatio: ή κατάφασις συγχώρησις ομοloyia.

bejahrt, grandis natu; annosus; senex: πρεσβύτεφος γεραίτερος.

bejammern, miseror¹: commiseror¹; deplôror¹; defleo² [flêvi, flêtum]: ἀποιμώζειν | - s., das B., deploratio; miseratio: ο ολοφνομός οίκτος.

bejammernswerth, miserabilis; deplorandus; dolendus: Elesivos olutgos | - Adv., miserum in modum: olxtows.

befampfen, impugno1; oppugno1; bello persequor3 [secutus]; vinco3 [vici, victum]: προςμάχεσθαι' προσπολεμείν τινι· νικάν τινα· κρατείν τινος | feinc Begierben b., frango3 [fregi, fractum]: domo3 [mui, mitum] cupiditates: πολάζειν τὰς ἐπιθυμίας κοατείν των έπιθυμιών | - s., die Befampfung, impngnatio: o dywv [wvos].

bekannt, I) (mas Biele fennen), notus; cognitus; apertus; manifestus: γνωστός γνώριμος εύγνωonnibus notus; vulgatus; tritus: ἀνάπυστος [ov]· πολυθούλλητος [ov] | b. machen, palam facio³ [fêci, factum]; profero² [protuli, prolâtum, proferre] in lucem: δηλούν = φανερον ποιείν τι | öffentlich b. machen, declaro1; edico3 [xi, ctum]; pronuncio1: προτιθέναι άποδεικνύναι παραγγέλλειν προγράφειν πηρύττειν άναγορεύειν τι | (ί. Β. α. berühmt machen), nobilito': γνώσιμον ένδοξον ποιείν καθιστάναι τι | jmbn mit etw. b. machen, certiorem facio³ [feci, factum] *ym de re: διδά*enein, 2 engiquarein, 2 uargenein inna it | p. mel. ben, palam fios [factus, fieri]: διαθονλίεισθαι έν φανερώ γίγνεσθαι | burch das Gericht b. machen, exect [ii, itum] in vulgus: αηρύττεσθαι | b. fein, notus sum: γιγνώσκεσθαι φανερόν , δήλον είναι es ift allgemein b., constat inter ownes: nast pavegov Eggs.

II) (Befanntichaft habend mit imbn), notus; amicus; familiaris cui: γνώριμος φίλος τινί | mit ciner Sache b., perîtus; gnarus ejs rei; versatus in quâ re: ἔμπειρος [ον] · ἐπιστήμων | nicht b., ignârus: άγνώς τινος.

Befannte, der, amîcus; familiaris: o yvoquuog. συνήθης · olusios | bie B., amica: ή γνωρίμη· ή

olusia.

befanntlid), ut omnibus notum est; ut inter omnes constat: ώς πάντες ίσασιν.

Bekanntmachung, I) (bas Bekanntmachen), praedicatio; pronunciatio; promulgatio: ἡ δήλωσις διάδοσις ἀναγόρευσις ἀναχήουξις | — II) (αίδ Sache, das Befanntgemachte), edietum: τὸ κήρυγμα παράγγελμα πρόγραμμα ή προγραφή.

Befanntichaft, I) abstratt, B. mit imbm, notitia ejs; consuetudo: familiaritas cum quo: ή γνώφισις , συνήθειά τινος | B. mit einer Cache, cognitio; notitia; scientia cjs rei: ή γνώσις εμπειοία επιστήμη τινός | — II) concret (j. v. a. Inbegriff ber Betannten), amîci; familiâres: οἱ γνώσιμοι οἱ συνήθεις τινί οἱ φίλοι οἰκεῖοι | eine audgebreitete B. haben, multos habeo ² amicos: ἔχειν πολλούς γνωφίμους, ε συνήθεις, ε φίλους.

belehren, I) a. addûce3 [xi, ctum] qm in aliam mentem; injicio3 [jêci, jectum] cui aliam mentem; converto3 [ti, sum] animum cjs ad verum dei cultum: μεταπείθειν =, σωφορνίζειν τινά άποτρέπειν τινά της πονηρίας παύειν τινά τῶν πονηριῶν | - II) r., fich b., muto1 sententiam (mores): ηετανοείν μεταγιγνώσκειν γνωσιμαχείν τράπε-

Befehrer (ber heiben), missus, qui gentes barbaras docent doctrînam christianam: ὁ μεταπείδων (τους έθνικούς).

Bekehrung, mutatio morum; accessio ad Christi doctrinam: ή μετάνοια· ὁ βίος καλλίων.

belennen, fateor² [fassus]; confiteor³ [fessus]; profiteor²: ὁμολογεῖν φάναι mit folg. infin. | nith b., celo¹; nego¹: ἀρνεῖσθαι. μὴ φάναι mit folg. infin. | flth in tim. b., profiteor² qd: ὁμολογεῖν (line b., profiteor² qd: ὁμολογεῖν (line b., profiteor² qd: ὁμολογεῖν (line b., profiteor² de bipo b. γείν ἀναδέχεσθαι | fich zu einem Rinde b., agnosco3 [novi, aguitum] infantem: ἀναδέχεσθαι τον παίδα | fich zur chriftlichen Religion b., profiteor christianam doctrinam: ἀποδειπνύναι ἐαυτόν Χριστιανόν.

Bekenner (ber driftlichen Religion), qui Christum sequitur; Christianus: ὁ Χριστιανός.

Befenntnig, confessio; professio: ή ομολογία.

beklagen, I) a. (Mittelb zeigen), miseror1; commiseror1; deploro1; defleo2 [flêvi, flêtum]; doleo2; aegre fero [tuli, latum, ferre]: οἰμώζειν κατοιμώζειν · κατοικτίζεσθαι · κατοικτείρειν · όδύρεσθαι · αποδύρεσθαι | - II) r. (fich über imbn ob. etw. b., queror's [questus]; conqueror de re ob. qd; expostulo1 de re; accuso1; incuso1 qm: éynaleiv. = μέμφεσθαι = μεμιμιμοιοείν τινί τι.

beklagenswerth, f. bejammernswerth.

Beflagte, der (vor Gericht), reus: o pevyov. o diwnouevos o onodinos | einen B. bertheibigen, dico3 [xi, ctum] pro reo: λέγειν ὑπέο φεύγοντος.

beflatichen, I) (burch Rlatichen Beifall zu erfennen geben), plaudo3 [si, sum], applaudo3 [si, sum] cui: ανακροτείν : έπικροτείν (τὰ χείρε) πρός τι άναδοουβείν [- II) (j. b. a. über etw. schwagen), con- befreuzen, befreuzigen, fich, amolior4 qd a me crucis fabulor qd cum quo: διαλαλείντινί τι | - B) befond. (f. b. a. berlaumben), differo [distuli, dilatum, differre] qm rumoribus: συνοφαντείν τινα.

beflebett, illino3 [lîvi, litum] qd quâ re; agglutino1 qd cui rei: προςκολλάν τι πρός τι.

befleden, maculo1; commaculo1; κηλιδούν καταβουπαίνειν τι.

befleiben, I) a. (mit Lehm 2c. überziehen), contegos [texi, tectum] luto: πηλούν τι | — II) n. bon Gemachien (f. v. a. anwurzeln), coalesco3 [alui, litum]: έμβιούν άντιλαμβάνεσθαι ζωοφορείν.

befleiden, I) eig., vestio4; tego3 [texi, tectum] veste: αμφιεννύναι * περιαμπίσχειν * ένδύνειν * περιστέλλειν τινί τι | fich b., induo 3 [ŭi, dum] mihi vestem: ἐνδύεσθαι | — II) übertr. (mit ctiv. bedecten), vestio *; convestio *: περιβάλλειν ποσμεΐν περιστρουνύναι | mit Marmor b., induo 3 [xi. ctum] qd marmore: ποσμεῖν τι το λίθω | bah. figüri., imb mit einem Amte b., do1 [dedi, datum] munus; defero [detuli, delatum, deferre] cui: noqueiv tiva timais περιάπτειν τινλτιμάς | cin Amt b., fungor [functus] munere: τιμάς μεταχειρίζεσθαι· τάξιν τινά έχειν.

Bekleidung, I) eig., (f. v. a. Gewand), vestitus [ûs]; amietus [ûs]: ἡ περιβολή ἀμπεχόνη τὸ περιβό-λαιον | — II) übertr. (B. der Thüren, Fenster), antepagmentum: το προςπηγμα | (Anwurf b. Mortel), opus tectorium: ή κονία.

beklemmen, ango³ [xi]: στενοῦν τι άγχειν τι | beskemmt fein, angor³; anxius sum: άγχεσθαι.

Beflemmung, angor: τὸ ἀσθμα' ή ἄση · ἀπορία.

befoffigen, alo2 [lui, litum] qm; praebeo2 cui victum quotidianum: παρέχειν σίτον, βίον, τροφήν τινι. σιτίζειν : = τρέφειν : ε όψωνιάζειν τινα.

Befostigung, victus [as]: τὰ σιτία ' ἡ τροφή.

befommen, I) a. accipio 3 [cêpi, ceptum]; nanciscor 3 [nactus]; fero 3 [tuli, latum, ferre]; adipiscor 3 [adeptus]; aufero3 [abstuli, ablatum, auferre]; adipiscor3 [adeptus]: assequor3 [secutus]; obtineo2 [tinui, tentum] qd; potior* [tîtus] quâ re: λαμβάνειν : παραλαμβάνειν : κομίζεσθαι : : φέρεσθαί τι· δέχεσθαι· παραδέχεσθαι | Rinder b., pario3 [peperi, partum] liberos: γεννᾶν τέχνα τίκτειν τέχνα | eine Kranthelt b., incido² [di, sum] in morbum: περιπίπτειν νοσήματι. λαμβάνει με νόσος Gafte b., amici me conveniunt: Erot por hidov cinen Ramen von etw. b., trabo3 [xi, ctum] cogadmen ex quá re: ὀνομάζεσθαι ἀπό τινος | einen Vermeis b., reprehendor 1 [nsus]: nolageovar ψέγεσθαι | - II) n. (f. b. a. Folgen haben), verto3 [ti, sum]; venio4 [eni, ntum]; cedo3 [cessi, cessum]: γίγνεσθαι προςχωρείν απαλλαττειν τινι | lag es bir mohl befommen, bene tibi vertat: ev ooi γένοιτο | bas foll ihm fchlecht b., inultum id nunquam a me auferet: τουτο κακώς προςχωρήσεται αυτώ.

befräftigen, affirmo1; firmo1; confirmo1; addo3 [dídi, ditum] cjs rei fidem: βεβαιούν βεβαιούσθαι έμπεδούν τι.

Befraftigung, affirmatio; confirmatio: ή βεβαίωσις. πίστις καταφασις.

befrangen, corono1; redimio3 [îvi, îtum] sertis: στέφανον περιθείναι τινι στεφάνω άναδείν =, στεφανούν ταινούν τινα.

signo: τρὶς ἀποπτύειν εἰς κόλπον πρός τι.

befriegen, bellum infero3 [intuli, illatum, inferre] cui: πολεμείν =, ἐπιστρατεύεσθαί τινι.

Befriegung, bellum illatum: ή έπιστρατεία.

betritteln, carpo³ [psi, ptum]; vellico¹: μιποολόγως και κακόνως κρίνειν.

Befrittler, iniquus judex: ὁ μιπρολόγως πρίνων. befrigeln (bas Papier), illudo3 [si, sam] chartis: enχρίειν περιαλείφειν.

befummern, I) a. (Rummer berurfachen), sollieito1; afficio3 [fêci, fectum] sollicitudine: ἀνιᾶνε, λυπείν =, δάκνειν τινά· δυςθυμίαν έμβάλλειν τινί | — ΙΙ) r., fich b., habeo2 sollicitudinem; afflicto1 me; afflictor¹: ἀνιᾶσθαι =, λυπεῖσθαι· ἄχθεσθαί τινι | -fld) um chp. b., caro¹ qd; labbro¹ de quâ re: φροντίζειν -, έπιμελεϊσθαι -, λόγον ποιείσθαι -, έπισερέφεσθαί τινος | fld, nicht b., negligo = [exi, ctum] qd: ἀμελεϊν -, ἀμελος έχειν τινός | - er hat fld) genug um fich zu fummern, is snarum rerum satagit3; πράγματα έχειν· πονείν· κάμνειν | fich um Alles b., omnia percunctor1: λόγον ποιείσθαι πάντων έπιμελείσθαι πάντων | das befümmert mich nicht, nibil hoc ad me (pertinet): οὐδέν μοι προςήκει τούτου | Adj., befummert, sollicitus; aegritudine affectus: άχθομενος βαρύθυμος [ov] | - Adv., sollicite: βαουθύμως.

Befummernig, f. Rummer.

befunden, indico1; testor1: μαρτυρείν τι · δηlovv, og.

belacheln, leniter arrideo2 [si, sum]: ὑπομειδιαν πρός τι.

beladenswerth, ridiculus: yélotog narayélastos ov.

beladen, onero1: poorigein =, yeuigein ti - jmon b., impono [osui, situm] cui onus: έπισάττειν σάττειν mit Bepad b., gravo qm sarcinis: pootigew te ob. τινά φορτίοις | - Adj., onustus; oneratus: πεφορτισμένος | mit Chuiben b., obrutus aere alieno; όφλημασι βεβαπτισμένος κατάχρεως | mit Ges schäften b., distentus occupationibus: πλείστας άσχο-Mag Excov.

belästigen, onero1 qm; molestus sum cui: βαρύνειν =, κεταβαρύνειν τι οχλον παρέχειν =, πράγματα παρέχειν =, ένοχλείν τινι ' λυπείν =, ανιάν τινα.

Belästigung, onus; molestia: ὁ ὅχλος ἡ ἐνόχλησις. Belagerer, obsessor; obsidens: o nolioquatis.

belagern, obsideo 1 [sedi, sessum]; obsidione claudo³ [si, sum] ob. premo³ [pressi, ssum]; cingo³ [cinxi, ctum] operibus; oppugao¹: πολιοφιείν =, προςκαθέζεσθαι =, περιστρατοπεδεύεσθαί τι, πόλιν | bon allen Geiten b., eireumdo 1 [dedi, datum] qd (urbem) corona: περιπυπλούν τι (την πόλιν)· πολιορπείν | jmd8 Ohren b., obsideo 2 [sêdi, sessum] aures cjs: προςμεϊσθαι προςμαθήσθαι.

Belagerung, obsessio; obsidio: ή πολιοφεία έφέδοα | - bie B. betreffent, obsidionalis: πολιοφиητιnos | die B. anfangen, capessos [sīvi, sītum] urbis obsidionem: ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς πολιοοπίας | B. hartnädig fortsegen, persevêrol in urbis obsidione: προςεδρεύειν πόλει | B. aufgeben, omitto3 [mîsi, missum]: ἀποστήναι της πολιογιίας.

Belagerungsarbeiten, swert, opera [um]: τὰ ἔργα πολιοφητικά.

Belagerungbarmee, copiae urbem obsidentes: ή στρατία προςκαθημένη· οἱ μέλλοντες πολιορχήσειν.

Belagerungsmaschine, machina; im plur. opera sum, n.]: ή μηχανή· τὸ μηχάνημα | - die B. an die Stadt bringen, admoveo² [ôvi, ôtum] urbi opera: προςφέρειν ε, προςάγειν τὰς μηχανάς τῆ πόλει.

Belagerungspart, apparatus urbium oppugnanda-

rum: ή παρασκευή πολιορκητική.

Belagerungsstand, einer Stadt, status urbis ab hostibus circumsessae: ἡ πολιοφεία.

Belagerungswerfe, f. Belagerungsarbeiten.

Belang, respectus [ûs]; momentum; discrîmen: η ἐοπή | von großem B. sein, magni momenti sum: πολλου άξιον είναι.

belangen, 1) (f. v. a. anlangen, befreffen, f. diese Wörster) — II) (vertiagen) voco qm in jus: nalešv riva eig dinastripiov.

Belangung (f. b. a. gerichtliche Klage), actio : ἡ δίωξις λήξις δικών κλήσις,

belaften, f. belaben.

belauben, fich, frondesco : φυλλοφυείν φυλλιάν | belaubt, frondösus; fronděus: φυλλώδης [ές] · φυλλοφόφος [ον] · φυλλόπομος [ον] · κατάσκιος | - b.
felu, frondeo : φυλλοφοφείν.

Belauf, f. Betrag, Cumme.

belausen, I) a. (lausend besuchen), percurro³ seurri, cursum]: ἐφοδεύειν | — II) r., sich b. (d. i. auß=machen), essicio³ sesicio setum]; sum: είναι περίάξεον είναι | - wie hoch besäuft eß sich? quantum est? πόσον το πλήθος;

belaufden, f. behorchen.

beleben, eig. u. fig., animo¹; ζωοποιείν' ξιιψυχούν τι | — II) übertr. A) (f. v. a. lebhaft machen), excito¹; incito¹: ζωπυςείν' ξιιζωπυςείν | — imb8 Hoffnung b., erigo³ [exi; ectum] qm ad (in) spem: έγείςειν τιν είντιδα τινός | jmbs Effer b., incito¹ studium ejs: έγείςειν τ, παροξύνειν τινά | — B) (f. v. a. belebt, befucht machen) frequento¹; celëbro¹ locum: πληθύνειν τι.

belebend, vitâlis: ζωοποιός ζωπυρών [οῦσα, οῦν] έγερτικός.

belebt, 1) eig., animatus; animans; animalis: ἔμψυχος [ον] | — 11) übertr., A) (f. v. a. munter) vividus;
vegetus: ἀκμάζων [ονοα, ον] | — B) (f. v. a. zahlreid) besucht) frequens; celeber [bris, bre]: πολυάνθαωπος [ον]: συχνός.

Belebtheit (einer Strafe), celebritas : rò ovgrou- rò

πολυάνθοωπον.

beleden, lambo [bi]; linguo [xi, linetum]: πεοιλείχειν ἐπιλείχειν λιχνεύειν τι | — s., das B., lambitus [ûs] od. durch die Berba: τὸ πεοιλείχειν.

Beleg, documentum; testimonium; το τεκμήφιον· παράδειγμα: ή πίστις.

1. belegen, verb. I) cig. (bedecken), tege³ [texi, teetum]; contego³; operio⁴ [ŭi, rtum]: στραννύναι εί τινι | cinc Stadt mit Truppen b., collòco¹ copias in urbe: καθιστάναι στρατίαν τη πόλει |— Β) befond., cinc Stute b., admitto³ [mîsi, missum] marem feminac: ἐπιβιβά
2. δτευπό, beutfo-lat. «gried. Wörterb.

ξειν | — II) fig. A) (f. v. a. zuiheisen) impôno [posui, situm] cui qd: ἐπιτιθένειι ἐπιτιθτιν | - mit einer Strafe b., afacio [fêci, fectum] poenā: δίκην ἐπιτιθένει τιν τιμωφίαν λαμβάνειν παφά τινος | mit einer Geldfrafe b, irrögo cui multam: ἐπιτιθένει τιν ζημίαν | — B) (f. v. a. mit Beweisen versehen, z. B. eine Behauhtung) doceo qd argumentis et rationibus: τεμιηφίοις ἐπιδεικνύναι ἀπόδειξιν φέφειν | — III) s., δαδ Β. A) mit einer Strafe, multatio: ἡ ζημίωσις κόλασις | — B) (δαδ Βεικείς)

2. belegen, Adj., f. v. a. gelegen, f. bief. Wort.

belehnen, (jmbn, etw. mit einem Gute) do! [dedi, datum] cui praedium velot fiduciarium: χαρίζεσοθαί τινί τι χρησθαι έν πελατείς ναθιστάναι τινά.

Belehnung, ritus [ûs] inaugurationis feudalis: 20

καθιστάναι τινά έν πελατεία.

belehren, doceo² [cŭi, ctum]; edoceo², moneo² [ŭi, ĭtum]: διδάσκειν ε, ἐκδιδάσκειν ε, καιδεύειν τινά| jmbn eineb Bessern b., edoceo² qm meliora: φοενοῦν τινα.

Belehrung, monitum; consilium; auctoritas; institutio: ή διδαχή · διδασκαλία · παιδεία · παραίνεσις · νουθέτησις.

beleibt, f. wohlbeleibt.

beleidigett, facio³ [fêci, factum] = ob. inféro³ [intüli, illâtum] cut injuriam; offendo³ [di, sum]; laedo³ [di, sum]; viölo¹ qm: βλάπτειν άδικείν λυπεῖν τινα προςορούειν προςοντειν τινί | jmbn mit Worten b., vulněro¹ qm verbis: λυπεῖν τινα τοῖς λόγοις | burd unanfiānblige Meden dað Ohr b., coascelĕro¹ aures: λυμαίνεσθαι τὰς ἀκοάς.

beleidigend, injuriosus; contumeliosus: ὑβοιστικός ἀδικητικός πικρός ἀγανακτητός λεπός.

Beleidiger, qui injuriam oui injungit³ [nxit]: ὁ ἀδικῶν· ὑβρίζων· ὁ ὑβριστής.

beleidigt, offensus; laesus; violatus: λυπούμενος άδικούμενος κακῶς πεπουθώς.

Beleidigung, offensio; injuria; contumelia: ή άδικία πρόςπρουσις τὸ ἀδίκημα πρόςκρουσμα.

belefen, exercitus multa lectione; satis literatus: πολυγράμματος [ον]· πολυμαθής [ές]· εὐ πεπαιδευμένος· σοφός.

Belefenheit, multa lectio: ή πολυμάθεια ή έμπειρία πολλών γραμμάτων.

belcuchten, I) eig. A) (f. v. a. hell machen, f. erleuchten).

— B) (mit Vorhaltung eines Lichtes etw. besehen) inspicio sexi, ectum] qd lumine admoto: ὑπο λύχνου, προς λύχνου σκοπείν. ἐξετάζειν τι [— II) fig. (f. v. a. näher untersuchen) considero sexamino sqd: ἐξετάζειν ε, ἐπισκοπείν ε, διασαφηνίζειν τι.

Beleuchtung, f. Erleuchtung.

belfern, eig. u. fig., gannio': ύλαπτεῖν ἡάζειν βαυζειν διακεκραγέναι τινί | — s., das B., gannitus: ὁ ὑλαγμός κραυγασμός.

Belgien, Belgica [ae]; Gallia Belgica | - Einwohner, Belgae [arum] | - Adj., Belgicus.

Belgrad (Ctabt in Serbien), Belgradum, Bellogradum; Alba Graeca; Alba Bulgarica | — Adj., Belgradensis.

belieben, I) v. impers., es beliebt (mir), libet; placet eui; juvat qm: δοκεῖ ἐνδοκεῖ ἀρέσκει | - so viel as b., quantum juvat ob. libuĕrit: ὅσον ἀρέσκει, = δοκεῖ | thun, was einem b., gero³ [gessi, gestum] morem animo meo: ποιεῖν ὅ,τι ἄν τις ἐθέλη οb. βούληται | — II) (s. b. a. wollen) νοlο³ [volŭi, velle]: βούλεσθαι προηρήσθαι mit folg. infin. | beliebst bn êtm.? num quid vis? βούλει τι; | — III) s., dað Β., libido; arbitrium; voluntas: ὁ θνμός ἡ προαίρεσις | - nad) Β., ad libidinem; nt libet: ματά το δοκούν ἐκ τῶν δοκούντων ἐκ' ἀδείας.

beliebig, placitus; quilibet: ἀρεστός· τυχών [οῦσα, όν]· ὅςτις ἄν c. conjunct. ob. ὅςτις c. optat.

beliebt, dilectus; gratus; gratiosus; jucundus: ἀρεστός ἀγαπητός εὐχαρις [ι, genit. ιτος] κεχαρισμένος | beim Bolfe b., popularis; δημοτικός ἀρεσκον τῷ πλήθει | - [ιφ bei jmbm b. machen, concilio¹ mihi henevolentiam ejs: χάριν κατατίθεσθαί τινι ἀνακτάσθαί τινα εὖνοιαν κτήσασθαι παρά πινος.

Beliebtheit, gratia; caritas: ή χάρις [ιτος].

bellen, banbor¹; latro¹; gannio⁴: ἐλαπτείν | — s., bas B., latrâtus [ûs]: ὁ ἐλαγμός ἡ ἐλαπή.

beloben, collaudo¹; laudo¹: ἐπαινεῖν· ἐγκωμιάζειν — II) (f. v. a. mit Lob crivāhnen) commemoro¹ qd cum laude: ἐπιμνησθηναί τινος ἐπαινοῦντα.

Belobung, mentio honorifica cjs rei: ὁ ἔπαινος ἡ αίνεσις.

Belobungsichreiben, literae honorificae in qm: τὰ γράμματα τιμητικά, = Εντιμα.

belohnen, do' [dedi, datum] praemium; tribuo[†] [ŭi, ûtum]; defőro[†] [detŭli, defâtum, deferre] cui; afficio [†] [fêci, fectum] praemio; remunëror [†] qm: ἀποδιδόναι χάριν τινί ^{*} γεραίρειν τινά [†] διδόναι δωρείν [†] πος ποξυείν την ἀρετήν | inton nach Berbienft b., houdro' virtutem: κοσμείν την ἀρετήν | inton nach Berbienft b., persolvo [†] cui meritum praemium: ἀξίας δωρεάς διδόναι [†] ἀποδιδόναι τινὶ τὴν ἀξίαν [†] - belohnt werden, consequor [‡] [secûtus] praemium: ἀπολαμβάνειν χάριν οδ. μισθόν γεραίρεσθαι δωρεάς λαμβάνειν τιμασθαι.

belohnenswerth, f. belohnungswerth.

Belohnung, I) (als Hanblung) remuneratio ob. burch bie Berba: ἡ χάρις [ιτος] ob. burch bie Berba|— II) (als Sache) praemium; pretium; honos; merces; fructus; ἡ χάρις [ιτος]· αὶ χάριτες· ὁ μισθός.

belohnungswerth, praemio dignus : τιμής od. δώρων άξιος.

Belt, ber, Fretum Balticum | - ber große -, ber ffeine B., Fretum Balticum majus, minus.

belügen, fallo³ [fefelli, falsum] qm mendaciis: ψεύδεσθαί τινα: παταψεύδεσθαί τινος.

belustigen, delecto¹; oblecto¹: εὐφραίνειν· τέρπειν· ήδονην ποιείν τινι | - fld, an cin. b., delector¹ quâ re: εὐφραίνεοθαι ε, τέρπεοθαί τινι· ἡαθυμεῖν | - belustigend, ludierus; jucundus: τερπνός ψυχαγωγός [όν]· παιγνιώδης [ες]· γελοῖος.

Belustigung, oblectatio; delectatio; voluptas: ή τέρψις ήδονή ψυχαγωγία | - ber B. wegen, animi causa: έκ περιουσίας προς ήδουήν.

bemächtigen, sid), potior [potitus] quà re; occupo ; redigo [egi, actum] in potestatem (ditionem) meam: noατεῖν ε, ἐπικοατεῖν τινος περιβάλλεσθαι.

=, χειρούσθαι =, λαμβάνειν =, καταλαμβάνειν τι |fich ber Oberherrschaft b., potior* rerum: κύριον γίγνεσθαι τών πραγμάτων | fich einer Sache im Borαπό b., praeoccupo qd: προκαταλαμβάνειν τι.
Promödijanna.

Bemächtigung, occupatio: rò noareiv s, rò éninoa-

bemähnt (mit Mähnen versehen), judatus: χαίτην έχων [ουσα, ου].

bemänseln, velo¹; involueris tego³ [texi, tectum]
qd: περιπέττειν ' ὑποκορίζεσθαι|- fig., etw. mitetw.
b., praetendo³ [di, tum] qd cui rei: ἀποκρύπτεσθαι ' ὑποκορίζεσθαι ' προφασίζεσθαι.

Bemantelung, praescriptio; excusatio: o υποκοι-

σμός, το πρόσχημα, όνομα.

bemalen, indûco 3 [xi, ctum] colorem cui rei: καταποικίλλειν τι΄ κοσμεΐν τι γραφαίς, = γραφή' χρώμα έντρίβειν τινί΄ διαχωννύναι =, έπιχρίειν τι.

bemannen (ein Schiff), orno 1 2, compleo 2 [evi, êtum] navem militibus: πληφούν ναύν.

bemasten (ein Schiff), instrüo (xi, ctum) navem malis: ίστον κατασκευάζειν «, έντίθεσθαι νητ.

bemeiftern, f. bemachtigen.

bemelbet, oben =, borher bemelbet, ante =, supra commemoratus; de quo =, de qua supra diximus: προειοημένος εἰρημένος δη έλεγον.

bemerkbar, = lid), aspectabilis; sub oculis cadens; conspicuus: αἰσθητός | fehr b., insignis; insignitus: ἐπίσημος: παράσημος | b. machen, proféro³ [tůli, lâtum, ferre] qd in lucent; ὑποφαίνειν ἐπιδείκαν ναι | - fich b. machen, ostento¹ me: παρέχειν ἐαντον τοῖς ἄλλοις θεᾶσθαι δόξαν λαμβάνειν ἐπίτινι.

bemerken, I) (f. v. a. wahrnehemen, f. dief. Wort). — II) (f. v. a. bezeichnen) noto¹; annöto¹; dico³ [xi, ctum]: δηλοῦν· λέγειν· φάναι τι· μνησθηναί τι- νος· παραγράφεσθαί τι | nur noch diefes zu b., ut hoc addam: καὶ τοῦτο λέγων.

bemerkenbiverth, notabilis; notatu dignus; memorabilis; ἀξιομνημόνευτος [ον]· ἀξιόλογος· λόγου ε, μυήμης ἄξιος.

bemerflich, f. bemerfbar.

Bemerkung, I) (Wahrnehmung, f. bief. Wort). — II) (f. b. a. Angabe, Erstärung) nota; dietum: δ λόγος ή μυήμη.

bemitleiden, f. bebauern.

bemittelt, modice locuples: εὖποφος εὐχοήματος πολυχρήματος.

bemooft, muscosus; musco vestitus: βουώδης βουόεις [εσσα, εν].

bemühen, I) a. (Imbm Mühe machen) affero* [attüli, allatum, afferre] oui molestlam od. laborem: παρέχειν ἔργον οδ. πράγματά τινι· βαρύνειν τινά |— II) r., sich d. A) (f. d. a. eine Mühe übernehmen) suscipio³ [cêpi, ceptum] laborem: πράγμα ἔχειν· πονεῖν· ὑποδύεσθαι πόνον |— B) (f. d. a. sich Mühe geben) do¹ [dedi, datum] operam; nitor³ [nisus od. nixus]; enitor³; laboro¹: σπουδάζειν· σπεύδειν· προθυμεῖσθαι· πειράσθαι mit folg. infin. μηχανασθαι.

Bemühung, ορέτα; labor; industria; studium: ὁ πόνος τὸ ἔργον τὰ πράγματα: ἡ πραγματεία: μελέτη σπουδή ἐπιμέλεια φιλοτιμία φορνίπε

[loos] unyavn | - B. maden, oneri (molestiae)] sum: παρέχειν τινί έργον, πράγματα.

bemuffigen, fich bemuffigt (genothigt, veranlagt) feben,

eogor3 [coactus]: αναγκάζεσθαι.

benachbart, vicinus; finitimus; confinis; contermiaus; propinquus; γείτων παροικός [ον] πρόςοικος [ον], πδοεχωδος, ο' μ' το μγμοιον, οποδος. med boros.

benachrichtigen, nuncio1 cui qd; certiorem facio3 [feci, factum] qm de qua re; doceo2 [cui, ctum] qm qd: ἀγγέλλειν = ἀπαγγέλλειν = ἐπιστέλλειν

τινί τι.

Benachrichtigung, nunciatio; significatio: ή άγyella.

benahen, etw. mit etw., circumsuo3 [ui, utum] qd quá re: καταδδάπτειν.

benachtheiligen, f. Abbruch thun.

benagen, arrodo3 [si, sum]; circumrodo3 [si, sum]; περιτρώγειν τι παρεσθίειν τινός.

benamen, f. benennen,

benarbt, cicatricosus: ούλων άνάμεστος.

benafchen, etm., ligurio4; degusto1 de qua re: περιλιχνεύειν. λιχνεύειν. προτενθεύειν τι.

benebeln, velo1 nebula: ἐπισκοτείν ὁμίχλη τινί· τυφούν τι | - figuri. (ben Berftanb blenben) praestringo3 [xi, strictum] aciem mentis: καρούν διαporigeiv | - fich b., f. beraufchen.

benedeien, f. fegnen | - gebenebeiet, beatus; fortuna-

tus: εὐδαίμων ὅλβιος.

Benedictenfraut, swurt, geum: (neugriech.) n anapva.

Benedictiner, monachus Sancti Benedicti ordini ascriptus: o Bevedintivos.

Benedictinerflofter, monasterium ordinis Sancti Benedicti: τὸ κοινόβιον ε, τὸ μοναστήριον τῶν Βενεδικτίνων.

benehmen, I) a. (wegnehmen) demo' [dempsi, demptum]; adimo³ [êmi, emptum]; eripio³ [pŭi, re-ptum]; aufero³ [abstŭli, ablâtum, auferre]; tollo³ [sustuli, sublatum]: έξαιρεῖν = έξαιρεῖσθαι. άφαιρείσθαί τινός τι άπαλάττειν τινά τινος bie Ausficht b., impedio prospectum; (burch Bauen) luminibus officio3 [fèci, fectum]: έπισκοτείν τινι της θέας | - bie Boffnung b., praecidos [di, sum] spem: ὑποτέμνειν τινί έλπίδας | - die Glaubivür= bigfeit b., derogo 1 fidem : apaigeiv thunistiv tivi |-II) r., sich benehmen (betragen), me gero³ [gessi, gestum]; facio³ [feci, factum]; ago³ [egi, actum]: τρόπο τινί χρῆσθαι |— III) s., bas B. A) (bas Wegnehmen δ. B. bes Athems) interclusio animae: ή ἀπόκλεισις του πνεύματος | — Β) (f. v. a. Betra-gen) ratio; mores: ὁ τρόπος: οἱ τρόποι | - cin cdieθ B., liberalitas: ἡ γενναιότης [ητος].

beneiden, invideo2 [îdi, îsum] cui: pooveiv rivi | imb um etw. b., invideo'cui qd: pooveir tivi tivos ζηλούν τινά τινος · βασκαίνειν τινά τινος | = benei= bet werben, in invidia sum; premor3 [pressus] invidia: φθονείσθαι ζηλούσθαι ζηλοτυπείσθαι s., Das B., f. Neib.

beneidenswerth, invidendus; beatus: gylwros: gyλου άξιος μακαριστός.

di, datum], cd. impono" [posui, situm] cui nomen; qd: natoveciv tivos.

ονομάζειν =, έπονομάζειν =, παλείν =. προςειπείν = προςαγορεύειν τι ονομα επιτιθέναι τινί - b. etw. benannt merben, trahos [xi, ctum] ex qua re nomen (cognomen): ἐπίκλην λέγεσθαί τινος |- benannt fein, babeo2 nomed: ονομα έχειν επώνυμον είναι. Benennung, nominatio; appellatio; nomen: ή ovoμασία πλησις πρόςοησις έπωνυμία το πρός-

οημα δνομα.

benehen, conspergos [si, sum] qd qua re: vyoalver. δειν =, ὁαίνειν δρόσω.

Bengel, I) eig., fustis: τὸ ὁὁπαλον | - II) übertr. (als Schimpfwort) home agrestis: o appoince.

άμαθής.

bengelhaft, agrestis; importunus: ayooinog goo-TIMÓS.

beniesen, sterauos [ui, utum] dextram approbationem; affirmo1 qd sternutando; ἐπιπταίρειν τινί. πταίρειν πρός τι.

benothigt fein, f. bedürfen.

benugen, utora [usus] qua re; capioa [cepi, captum] fructum ex quá re: χοησθαί τινι· ἀπολαύειν

Benutung, usus [ûs]; usus et fructus; ususfructus: ή χρησις ' κάρπωσις ' καρπεία.

beobachten, servo1; observo1; animadverto3 [verti, versum]; specto1; considero1: προςέχειν (mit u. ορμε τον νούν) τινί · σκοπείν · έπισκοπείν τι · έπιμελείσθαί τινος επιτελείν, τηρείν =, επιτηρείν =, φυλάττειν », έφοραν τι | - seine Bflicht b., servo1 officium: πράττειν τὰ δέοντα | - etw. nicht b., praetermitto' [mîsi, missum] qd: μή προςέχειν τινί] -Stillschweigen b., teneo' [uŭi, tentum] silentium: σιωπήν ποιείσθαι σιωπή χρήσθαι - s., bas B., bie Berbachtung, observatio; animadversio: ή θεωρία: ἐπιμέλεια: κατανόησις: τὸ κατανόημα | - cine B. machen, observo1; experior [pertus]: κατανοεῦν =, κατιδείν τι.

Beobachter, observator; custos; speculator: ò θεωρός τηρητικός παρατηρητικός έπιτηρητικός κατάσκοπος.

Beobachterin, spectatrix; contemplatrix; speculatrix: ή θεάτρια· ή έξετάζουσα· ή κατάσκοπος.

Beobachtungsgeist, ingenii acumen: rò naravontiκόν ή άγχίνοια όξύτης της ψυχής.

beorbern, imon, impero1; do [dedi, datum] cui negotium: τάττειν τινά · παραγγέλλειν τι · άποστέλλειν τινά,

bepaden, onero1: σάττειν· φορτίζειν· γεμίζειν τι. beperlt, (t. B. vom Thau bei Wiefen) gemmeus: δρόσω λάμπων.

bepflangen, consero3 [sevi, situm]: φυτεύειν καταφυτεύειν κατασπείρειν τι.

bepflaftern, I) (f. b. a. pflaftern, f. bief. Wort). - II) (mit einem Pflafter bebeden) tego's [xi, etum] emplastro: καταπλάττειν τι.

bepflitgen, aro1; obaro1: ἀρούν.

bepinfeln, etw. mit etw., inducoa [xi, ctum] colorem eui rei: ἐπαλείφειν ». ἐπιχοίειν τί τινι.

benennen, (einen Ramen beilegen) nomino1; do1 [do- bebiffen, commingo3 [mixi, mictum] qd; miogos in

behirhiirt, purpuratus: πορφύραν ένδεδυμένος περιπόρφυρος [ov]. περιπορφυρόσημος [ov].

bequem, I) (paffend) commodus; opportûnus; aptus; idoneus: ἐπικαίριος· ἐπιτήδειος· ἀναθός· καλός | — Adv., opportûne; recte: ἐπιτηδείως· ἐπι-

καιρίως καλώς.

II) (Bequemtidheit gewährend) commödus; expedîtus: οἰκεῖος κοινός ἀγαθός χρηστός σύμφορος [ον] - ein b. Mcg, via expedîta: ἡ ὁδὸς εὐπορος [- ein b. Mchnung, domicitium bonum: οἰκία εὐχρηστος | — Adv., commode; bene: οἰκείως χρησίμως εὐχρήστως καλῶς ἐτοίμως εὐπόρως.

III) (Anftrengung feheuend) iners; in labore remissus: ἀργός βάθυμος [ον] μαλαπός βραδύς

 $[\tilde{\epsilon}i\alpha, \dot{v}].$

bequemen, I) sich nach etw. (s. v. a. sich tichten) accommödo me ad qd: ἐπακολουθεῖν: επεσθαι: εἰκειν τινί | - sich nach den Umständen b., inservio temporibus: ἀκολουθεῖν τοῖς καιροῖς | — II) zu etw. sich b. (s. v. a. sich zu etw. sersehen) cedo³ [cessi, cessum]; descendo³ [di, sum] ad qd: ἐνδιδόναι πρός τι' συγχωρεῖν τιν' συγκαταβαίνειν εῖς τι | - zur Arbeit sich b., subĕo¹ [ii, itum] laborem: συγκαταβαίνειν εἰς τοῦν πόνον.

Bequemlichfeit, I) (Tauglichfeit) commoditas; ορροτtunitas: ἡ ἐπιτηδειότης: εύχοηστία: εύμασεια: ὁαστώνη | - feine B. haben, vivo³ [xi, etum] bene, commode: ζήν καλώς, = εὐπόρως | — II) (Scheu bor Anstrengung) inertia; desidia; languor; ἡ μαλακία: ὁαθυμία: βοαδυτής [ῆτος] | — III) (f. v. a. geheimes Gemach) latrîna: τὰ ἀναγκαῖα.

beräuchern, suffio da: καπνιάν· καπνίζειν· ύποδυμιάν κι | — s., das B., suffitio: ή κάπνισις·

υποθυμίασις.

berathen, I) a., imbn, consülo³ [ŭi, sultum] ε; prospicio³ [spexi, spectum] cui: βουλεύειν : ευμβουλεύειν : εἰξηγεῖσθαι : ὑποθέσθαι τινί | - wohl b., bona consilia do¹ [dedi, datum] cui: καλῶς βουλεύειν τινί | - übcl mit ctw. berathen sein, male mihi prospexi in quā re: κακοῖς ε, πονηφοῖς συμβούλοις χοῆσθαι | — r., sich berathen, s. berathschlagen.

Berather, consilii auctor: o σύμβουλος.

berathschlagen, consilior¹; delibëro¹: βουλεύεσθαι |über etw. b., inčo⁴ [ii, itum] consilium de re: βουλεύεσθαι περί τινος | - mit imbm b., consulto¹ cum
quo: βουλεύεσθαι συμβουλεύεσθαί τινι περί τινος | - sich mit cinanter b., communicamus¹ inter
nos consilia: συμβουλεύεσθαι ἀλλήλοις.

Berathichlagung, f. Berathung.

Berathung, I) (Fürsorge) providentia, auxilium: ἡ πρόνοια ακέψις βοήθεια | — II) (Berathesidagung) consilium, consultatio, deliberatio: ἡ

βουλή συμβουλη.

berauben, privo¹ =; spolio¹ qm quâ re; eripio³ cui qd: στερεῖν =, ἀποστερεῖν τινά τινος ἀφαιρεῖοθαί τινά τι ἀρπάζειν διαρπάζειν τι|- Stādte, Σempel b., expîlo¹; compilo¹: διαρπάζειν ἄγειν και φέρειν ἰεροσυλεῖν | - einer Sache beraubt, orbus =, orbatus =, captus quâ re: ἀποστερούμενος =, γυμνός τινος, auch burch Jusammensethung mit à | - ber Aettern, ber Kinder beraudt, ordatus parentidus, = liberis: ὀρφανός τῶν γυνέων, = τῶν τέντων | - ber Hosfinung beraudt, spe dejectus: ἐνκρονόμενος τῆς ἐλπίδος ἀνελπις [ιδος] | - beð Gebraucheð seiner

Blieber b., membris captus: ἀσθενής ε, ἄδὸωστος τὰ ἄρθος.

Beraubung, privatio; spoliatio; expilatio; ή στέοησις· άποστέρησις· σύλησις· διαρπαγή· δ νοσφισμός.

beraucht, fumosus: καπνώδης [ες] δύσκαπνος [ον].

beraufen, vello [velli II. vulsi, vulsum]: τίλλειν περιτίλλειν τι.

beraumen, f. anberaumen.

berauschen, inebrio¹; facio³ [feci, factum] ebrium; = temulentum: ἐμμεθύσκειν : = καταμεθύσκειν μεθύσκειν τινά τὰ οἴνω] - berausch b., onĕro¹ vino: μεθύσκειν τινά τὰ οἴνω] - berausch (b., vini plenus: μεθυσθείς [εῖσα, ἐν] | - b. Bein b., vini plenus: μεθυσθείς [εῖσα, ἐν] | - bigūrl, b. Freude b., elatus lactitià: μεθυσθείς χαρὰ περιχαρής | - b. Muhm b., tumens glorià: ἐπηρμένος ἐπὶ τῆ δόξη.

Berberei od. Barbarei, (Land in Afrita) Barbaria

Terra; Terra Berberorum.

berechnen, I) (überrechnen) A) eig., ineo ⁴ [ii, itum] ejs rei rationem; voco ¹ qd ad calculos: ψήφοις λογίζεσθαι ^{*} έκλογίζεσθαι ^{*} άπολογίζεσθαί τι ι - fld mit imbn berechnen, confero ³ [contuit, collâtum, conferre] cum quo rationem: διαλογίζεσθαι οδ. διαλογισμόν ποιείσθαι πρός τινα.

B) figuri. 1) (etw. genan erwagen) pono³ [posui, situm] in qua re calculum: ἀπολογίζεσθαι λογί-

ζεσθαι σκοπείν.

2) (eine bestimmte Wirlung beabsichtigen) revoco1 s, necommodo1 qd ad qd: σκοπείν τι άποθυμείν

TIPOS

II) (in Rednung bringen) fero [tuli, latum, ferre] expensum; reféro cui acceptum: ἐν ὑπολόγω ποιεῖσθαι ε, καταλογίζεσθαί τι | - bic Binfen b., duco³ [xi, ctum] centesimas: καταλογίζεσθαι τοὺς τόκους.

Berechnung, ratio: δ ἀπολογισμός εκλογισμός
δπόλογος λογισμός.

berechtigen, f. befugen.

bereden, 1) (¿u etw. bringen) persuadéo² [si, sum] eut; impello³ [půli, pulsum] qm; auctor sum eut; ἀναπείθειν· = πείθειν· = ἐνάγειν τινά | - fid) leicht b. laffen, etw. ½u glauben, facile indûcor³ [ctus] ad credendum: εὐπείθεσθαι | — II) etw. b., loquor³ [cûtus] de quâ re: τοὺς λόγους ποιεῖσθαι περί τινος]- imbn b., lacero famam cɨs probris; differo³ [distüli, dilâtum] qd: καπῶς ἀγοςεύειν, λέγειν τινά | fid) mit imbm b., deliběro¹ cum quo: διαλέγεσθαι· ἐἀνακοινοῦσθαί τινι περί τινος| - ([. b. a. berabreden mit imbm) ago³ [egi, actum] cum quo: συντίθεσθαί τινι οδ. πρός τινα mit folg. infin.; συνίστασθαι μετά τινος | — III) s., duð Β., persuasio; conventum: ἡ πειθαί [οῦς]· σύστασις.

beredt, beredtsam, előquens; dissertus; facundus: εὖεπής [ές] · εὖγλωσσος [ον] · εὖφοαδής [ές] · δυνατός ε, δεινὸς λέγειν, εἶπεῖν | - Jehr beredt, facundià praestans: δυνατώτατος ε, δεινότατος λέγειν | - Adv., disserte; facunde, elequenter: εὖεπῶς · εὖ-

φραδώς.

Beredtsamfeit, 1) (Fertigleit ber Rebe) eloquentia; facundia; facultas dicendi: ή δεινότης τοῦ λέγειν ή πείθω [οῦς]· εὐέπεια· εὐγλωσσία | — II) (j. b. a. Rebefunft) ars dicendi; ars rhetorica: ή όητορική

di praecepta: διδάσκειν την όητορικήν.

beregnen, madefacio3 [fêci, factum] qd pluvia: έφύειν ύειν κατομβοίζειν τινός | - beregnet wersben, madelio [factus, fieri] pluvia: ὕεσθαι καταβρέχεσθαι.

Bereich, f. Kreis, Begirt.

bereichern, dito1; locupleto1: πλουτίζειν :, πλούσιον ποιείν :, αυξάνειν τινά | - fld b., augeo 2 [auxi, auctum] rem meam (facultates meas): πλουτίζεσθαι· χοηματίζεσθαι· πλεονεκτείν | - fich b. wollen, quaero3 [sîvi, sîtum] divitias: ζητείν του πλού-Tov | - flauri., die Biffenschaft b., excolo3 [lui, cultum} disciplinam: αὐξάνειν =, κοσμείν τὰ γοάμ-

bereift fein, rigeo? pruina: παχνώδη [ες] είναι.

bereifen, eine Probing, oben [obii, itum] =; lastro1 =, peragro provinciam: επιποσεύεσθαι περιπο-οεύεσθαι περιστρωφάσθαι εφοδεύειν - bic Meffen b., proficiscor3 [fectus] ad mercatum : ¿niσκέπτες θαι πανηγύρεις πορεύες θαι είς τὰς πανηγύρεις | — s., das B., lustratio; peragratio: τὸ ἐπιπορεύες θαι etc.

bereit, parâtus: promptus; expeditus: Etoinog evτρεπής [ές] · υπόγυιος · πρόθυμος [ov] - bereit fein, ad manum sum; praesto sum; assum: Eroiμον :, πρόθυμον είναι προθύμως έχειν προθυμείσθαι mit folg. infin. | - b. machen, paroi; instruo3 [si, ctum] qd: ετοιμάζειν - ευτφεπίζειν παρασκευάζειν τι | - b. halten, expedio de: έχειν έν ετοίμω. κατεσκευάσθαι τι.

1. bereiten, paro'; apparo'; adorno'; instruo's [xi, ctum]: έτοιμάζειν' παρασχευάζειν' πορίζε-οθαι | - fid zu etw. b., accingor's [cinctus] ad qd: παρασχευάζεσθαι είς =, πρός τι od. mit bem infin.] fich etw. b. (b. i. zuziehen) concito1; conflo1 mibi qd: κατασκευάζειν έαυτῷ τι ἐπάγεσθαι = κτᾶσθαί τι - III) s., bas B., apparatus [ûs]; praeparatio: ή παρασκευή · κατασκευή.

2. bereiten, I) (reitend befuchen) perequito1; equo collustro1: έλαύνοντα (ξππον) επισκέπτεσθαί τι περιελαύνειν : περιιππεύειν ποι | - II) (zum Reiten abrichten) condocefacio3 [feei, factum]; domo1 [ŭi, ĭtum]: πωλοδαμνεῖν -, πωλύειν -. δαμάζειν [ππον | — III) s., bas B., domitus; domitura; ή πώλευσις.

1. Bereiter, (Bubereiter, g. B. eines Bafimabie) instructor cjs rei (convivii): ο παρασκευάζων κατα-

σκευάζων.

2. Bereiter (eines Pferdes) equorum domitor, magister: ὁ πωλοδάμνης ιπποδαμαστής.

bereite, jam : ŋỡŋ · vũv ôŋ.

Bereitschaft, in B. fein, paratus e; promptus e; expeditus sum: ετοιμον είναι παρεσκευάσθαι πρόχειρον είναι προκείσθαι έσκευάσθαι | - in B. haben, habeo qd in promptu: πρόχειρον έχειν τί] in B. fegen, expedio': παρασκευάζεσθαι.

bereitwillig, paratus; promptus; facilis: πρόθυμος [ov]· ετοιμος· απροφασιστος [ov] - Adv., prompte; libenter; parato animo : προδύμως· έτοί-μως· έξ έτοίμου· ἀπροφασίστως.

Bereitwilligfeit, animus promptus ob. paratus; studium: ή προθυμία· ετοιμότης [ητος]· το πρόθυμον | - mit aller 3., libentissime : προθυμότατα.

(τέχνη) | - bie B. lehren, trado3 [didi, ditum] dicen- berennen, eine Ctabt, oppugno1 urbem: ποοςβάλλειν πόλει οδ. πρός πόλιν.

Berennung, oppugnatio: ή προςβολή· πολιορχία. bereuen, etw., poenitet2 me cjs rei: usrauelesodal

τι ob. mit bem Partic. μεταμέλει μοί τινος ob. mit einem partic. | - was zu bereuen ift, poenitendus:

μεταμελείας άξιος.

1. Berg, mons, collis: to ogos [sos] | jum B. gehorig, montanus: ogervog | boller B., montosus: ορειος [ov] am B., sub montem, in radicibus montis: ὑπόφειος [ov] — sprüchm., die haare stehen zu Berge, eapilli horrent: ἀφθαί αι τοίχες ιστανται (ύπο φόβον) | imbm golbene B. berfbrechen, polliceor [citus] cui maria montesque: χουσίου πόντον ἐπαγγέλλεσθαι | noch nicht über alle B. fein, laboro1 in medio elivo: μήπω έν ἀσφαλεί είναι έν δεινοίς Er sivat | mit etw. hinter bem Berge halten, tegos [texi, tectum] s; dissimulo 1 qd: ἀπουρύπτεσθαί τιπουψίνουν είναι.

2. Berg (Bergogthum in Deutschland), Ducatus Mon-

tanus ob. Montensis.

bergab, sunter, deorsum: κατά τοῦ όρους κατά πραvovs | b. gebend, declivis: natarths [es] - ipruchw., es geht mit ihm bergab, crescunt anni; decrescunt vires; res cjs dilabuntur3 [lapsae sunt] : φέρεσθαι RATAVTES.

Bergader, vena metalli: ή φλέψ μεταλλίτις.

Bergamo (Stabt in Italien), Bergomum | Ginwohner. Bergomâtes [um] - adj. Bergomensis.

bergan, f. bergauf.

Bergarbeit, opus metalli: τὰ ἔργα μεταλλικά τὰ ἐν τοῖς μετάλλοις ἔργα.

Bergarbeiter, f. Bergmann.

bergauf, bergan, sursum, adversom collem : ava rò ορος άναντα | - b. gebenb, acclivus, acclivis: avavens [ES].

Berghau I) (Bergmerle), opera [um] metallorum: ή μεταλλεία | - II) (f. b. a. Bergivefen) res metal-

lica: τὰ μέταλλα.

Bergbeamte, = bebiente, ber, praefectus rei metallicae; administer rei metallicae: o ent uerallelag. ό μεταλλευτικός υπηφέτης.

Bergbewohner, homo montanus : o oosling.

Bergbiftel, onopordon: το ονοπορδον.

1. bergen 1) (verhehlen) occulto1; reliceo2; tego3 [texi, tectum]: novnteiv vneutideodal ti | - ich fann nicht bergen, non possum quin fatear: χοή με ομολογείν | — II) (retten, 3. B. ans einem Schiffbruche) servo¹; conservo¹: ἐν ἀσφαλεία καθιστάναι τι ένσώς ειν τι | - geborgen sein, in tuto sum: σῶον είναι εν ἀσφαλεί είναι.

2. Bergen I) (Ctabt in Rormegen) Berga | Ginmohner, Bergensis | - II) (Stadt in Solland, auch Bergen op Joom genannt) Berga ad Zomam, Bercizoma.

Bergeppich, oreoselinum: ro ogeogehivor.

Bergfestung, castellum montanum: τὸ τείχος ὁρει-

νόν ξουμα έπ όρους.

Berggegend, regio montosa; loca montuosa; montana [orum]: ὁ ὀρεινός τόπος' τὸ χωρίον ὁρεινόν. Berggeift, daemon metallorum: ὁ δαίμων μεταλ-

Berggipfel, montis vertex; cacumen; jugum: ή

őgovs πορυφή· τὸ ἄπρον τοῦ ὄφονς· ἡ ἀπρώρεια· | berichten, nuncio¹; renuncio¹; certiorem facio² [fêci, άποολοφία.

Berggras, gramen montanum: ἡ πόα ὁρεινή. Berggrotte, shohle, antrum montanum: o χηραμός

berggrutt, chrysocolla: ή ώχρα Αφορδίτης. Berghard, spedy, bitamen: ή ασφαλτος. bergicht, accirvis: ὁροειδής [ές] · ὁρωδης [ες].

bergig, montosus; montuosus: oosios [ov] oosivos. Bergfette, =reihe, montes continui; perpetua montium juga: τὰ όρη συνεχή· ή όφους όρεινή.

Bergfnappe, metallicus: o uerallevrinos. Bergfrhstall, crystallus: o rovorallos oosivos.

Bergmann, ber, Bergleute, metallicus; fossor: o πεταγγερτικός, πεταγγερτής, πεταγγερό, πεταγloveyog.

Bergol, bitûmem liquidum: το πετρέλαιον. Bergpredigt, oratio a Christo de monte habita: o λόγος ὁ ἐπ ὅρους (ὑπὸ Χριστοῦ) ὑηθείς.

Bergrath, a consiliis rei metallicae: ὁ ἀπὸ μετάλλων. Bergrecht, I) (Bergwerke zu bauen) jus metalla instituendi: ή έξουσία τοῦ μεταλλεύειν | — II) (bab beim Bergwesen übliche Recht) leges ad rem metallicam pertinentes: οἱ νόμοι μεταλλευτικοί.

Bergruden, jugum (dorsum) montis: τὰ ἄκρα τοῦ όρους ή όφους όρεινή ό λόφος όρους.

Bergspige, caeamen montis: rò angor ogove n ακοωνυχία.

Bergstadt, oppidum montanum: ή πόλις όρεινή. Bergftraße, via montana: ή odos ogsivn.

Bergstrom, torrens monte praecipiti devolutus: o χείμαδόος· χειμάδόους.

Bergthal, montium intervallum: ή βήσσα (őgovs).

Bergfturg, f. Bergfall. bergunter, f. bergab.

Bergvolf, gens montana: οἱ τὰ ὄρη, τὰ ὀρεινὰ κατοικούντες · οί έν τοῖς όρεινοῖς οἰκούντες.

Bergwald, saltus [as]: o δουμός όρειος.

Bergwaffer, aqua montana: τὸ ἔδωρ ὁρεινόν τὰ. νάματα όρεινά.

Bergwert, metallum; metalla [orum]; fodiua: zò μέταλλον· τὰ μέταλλα | ein B. anlegen, instituo3 [ui, ûtum] metalla: τέμνειν =, κατασκευάζειν μέταλλα | B. bearbeiten, exerceo2: έργαζεσθαι τά μέταλλα.

bergwerkfundig, rei metallicae peritus: Euneiog τών περί τα μέταλλα.

Bergwerkswiffenschaft, scientia rei metallicae: 2 έπιστήμη τῶν περί τὰ μέταλλα.

Bergwesen, res metallica: τὰ περί τὰ μέταλλα· ή έργασία.

Berggabern, f. 3abern.

Bericht, relatio; narratio; renunciatio: ἡ ἀγγελία· ἀπαγγελία | Β. machen, deferos [detúli, delátum, deferre]; ob. referos ad qm de re: ἀπαγγελίαν άπαγγέλλειν τι διαγγέλλειν τινί τι | einen genauen B. v. etw. geben, narrol ordine omnem rem: diayγέλλειν τι ανοιβώς einen B. einreichen, trados [didi, ditum] :: od. mittos [misi, missum] libellum: παραδιδόναι την απαγγελίαν.

factum] qm de quâ re; significo1 qd (per literas): άπαγγέλλειν τινί τι ἀποδιδόναι περί τινος, είς τινα παραδιδόναι τί τινι διηγεϊσθαι -, λέγειν τί τινι · διδάσμειν:, προδιδάσμειν τινά τι - übel berich: tet fein, versor1 in errore: ἐπίστασθαι:, μεμαθηπέναι ούκ ὀρθώς | - tvohl berichtet fein, probe scia :: εύ -, σαφώς έπίστασθαί τι | - fld, über etw. b. jmbm b. laffen, cognosco3 [gnôvi, gnitum] qd a quo: πυνθάνεσθαί τινος περί τινος.

Berichterstatter, qui defert ad qm: o approvasvos περί τινος δ ἀποδιδούς περί τινος είς τινα.

Berichterstattung, f. Bericht.

berichtigen, 1) (verbeffern) corrigo3 [rexi, rectum]; emendo1: ἐπανορθοῦν = · διορθοῦν = · δρθοῦσθαί τι | - II) (in Richtigfeit bringen) expedio4: διοφ-Bovve dealveir ti | - Schulben b., solvos [vi, latum] aes alienum: διαλύειν τὰ χρήματα.

Berichtigung, correctio; solutio: ή έπανόρθωσις. διόρθωσις διάλυσις.

beriechen, odoror1; olfacio3 [feci, factum]; olfacto1: περιοσφοαίνεσθαι: δινηλατείν τι. beritten, equo vectus od. =usus: ἔφιππος ίππεύς | -

schlecht b. fein, utor's [usus] minus idoneo equo: κακοίς επποις χρησθαι.

Berlin (Hauptstabt von Preugen) Berolinum | - adj. Berolinensis

Bern, (Kanton in der Schweiz), Pagus Bernensis od. Bernensium | — II) (Stadt daselbst), Berna [ae]; Arctopölis | - adj. Bernensis.

Bernfaftel, (Schloß in Niederrhein), Tabernae Mosellanicae; Castellum Mosellanum, Castellum Tabernarum.

Bernhardiner, = mond), monachus Saucti Bernhardi ordini ascriptus: o Begvagdivos.

Bernftabt, I) (Stabt in Schleffen), Bernstadium; Berolstadia | - II) (Stadt in ber Laufit), Berolstadia Lusatiae.

Bernstein, succinum; electrum: το ήλεπτρον ή ήλεитрос | - b. Bernftein (bernfteinen), suceineus: ntéutowos [ov].

beroden, oblaqueo1: περιβάλλειν.

Berry, (ebemal, Bergogthum in Franfreich), Ducatus Bituricensis; Provincia Biturigum | - Ginwohner Bituriges | - adj. Bituricus [a, um]; Bituriceosis,

berffen, rumpora [ruptus]; dirumpora; dehiscoa; agoa [egi, actum] rimas: ἡήγνυσθαι διαδόήγνυσθαι.

beruchtigen, infamol gm; moveol [movi, otum] eui infamiam: nancig légen riva nang phung , dogφημίαν περιτιθέναι, = περιάπτειν τινί.

beruchtigt, famosus; infamis: διαβόητος πολυθούλλητος κατάφημος | - b. fein, male audio : τεθουλλησθαι κακώς ακούειν | - fehr b. fein, flagro1 infamia: κακιστα ακούειν.

berücken, capio³ [cepi, captum]; dicipio³ [cepi, ceptum]; fallo³ [fefelli, falsum]: αἰοεῖν =, θηοᾶν τί· λαμβάνειν =, καταλαμβάνειν υποτρέχειν =, καταγοητεύειν = παρακρούεσθαι = έξαπατάν τινα.

berüdsichtigen, habeo be. duco [xi, ctum] rationem cis rei; respicio [exi, ectum] qd: ποιείσθαι λόγον πινός έν ύπολόγω ποιείσθαι τι ξπιμέλειαν ξχειν, «ποιείσθαι τινος λογίζεσθαι» σκοπείν τι |-

άμελείν, άμελως έχειν , καταφρονείν τινος.

Berücklichtigung, ratio: ή έπιμέλεια ό λόγος.

berühmt, inclitus; clarus; illustris; nobilis: περιβόητος ελλόγιμος ενδοξος εύδοξος εύκλεής εὐδόχιμος | - b. fein, floreo gloria: ἔχειν δόξαν, «κλέος» εὐδοξείν εὐδοκιμείν | - b. werben, adipiscor3 [adeptus] nominis famam: δόξης, εὐκλείας τυγχάνειν. ένδοξον., ονομαστόν., λαμπρόν γίγνεσθαι | - 6. machen, celebro'; illustro': κλέος, δόξαν περιτιθέναι τινί· εὐδόκιμον ποιείν | - fich b. machen, compăro¹ mihi gloriam: δόξαν κτασθαι.

Berühmtheit, gloria; laus; claritas: ή ευχλεια δόξα. berühren, tango3 [tetigi, tactum]; attingo3 [attigi, tactum]: ἐφάπτεσθαι» ἐπιλαμβάνεσθαι», ἐπιψαύειν tt | - fig., etw. (mit Worten) b., tango qd: injicio 3 ljeci, jectum) mentionem cjs rei: μνησθήναι.

Berührung, tactio; tactus; mentio: ἡ ἐπαφή· ψαῦσις · μνήμη | - mit jmbm in B. fteben, utor' (usus) quo: χρησθαι τινι.

Beruf, (Reigung), studium : a Bouos ' ή ορμή | -(Amt), officium; partes; munus: to koyov ' n takis' η τιμή.

berufen, a., voco tad se; advoco t; accio t: προςκαkeiv ovyzakeiv | - r., fich b. auf imb ob. etw., provoco dad qm; appello qm ob. qd; affero [attuli, allatum] qd: ἐπερείδεσθαί τινι.

Berufsarbeit, -geschäft, officii munus: to koyov τεταγμένον το της τάξεως.

Berufung, convocatio; provocatio; appellatio; f. b. por, Berba.

beruben, 1) (gegrundet fein), positum est-, consistit3 [stitit] in qua re: pendet ex qua re; continetur [tentum] quà re: ἀναχεῖσθαι ἐπί τινι ἀνηρτῆσθαι Ex rivos | - 11) auf fich b. laffen, relinguo lliqui, lictum] in medio: ἀφιέναι παραλείπειν.

beruhigen, sedo'; placo'; lenio'; consolor': παύειν πραύνειν παραμυθείσθαι.

Beruhigung, (als Sanblung), placatio; sedatio; consolatio: ή παύσις · κατάπαυσις | - (als Buftand), tranquillitas animi; quies: ἡ εὐθυμία.

Beruhigungsmittel, lenimen: τὸ παραμύθιον. berupfen, !) (einen Bogel), vello [vulsi, vulsum]; eri-

pio i [ripŭi, reptum] pennas cui: περιτίλλειν | — II) (betrügen, prellen), suppilo ' qm: περισυλάν τινα.

berußt, oblitus fuligine: κατηθαλωμένος.

Beryll, beryllus: ὁ οδ. ἡ βάρυλλος το βηρύλλιον. befaen, I) eig., (ein Feld), consero3 [sevi, situm]; obsero3: σπείρειν · κατασπείρειν | - II) fig., (bededen), ber mit Sternen befaete Simmel, coelum astris distinctum: ο ούρανος αστρασι πεποιχιλμένος, «κεκοσμημένος | - s., consitura; consitio : ή κατασπορά.

befanftigen, lenio+; mitigo+; placo+; permulceo2 [mulsi, mulsum u. mulcium]; sedo 1: πραύνειν, καταπραύνειν., ελάσχεσθαι., χοιμίζειν τινά | - 8., δαδ B., bie Befanftigung, mitigatio; placatio: ή πράθνσις. κήλησις θέλξις κατάθελξις.

Befanftigungemittel, delenimentum: το παραμύ-910V

besagen, 1) (fagen), dico3 (xi, ctum): lépeir quivai | - II) (bezeugen), testor : δειχνύναι επιδειχνύναι. νειν, καταισχύνειν, έξελεγχειν τινά.

etw. nicht b., nihil curo'; negligo's [lexi, lectum] qd: | befatten, induco's [xi, ctum] fides lyrae: χορδάς εντείνεσθαι όργανω. έγχορδον ποιείν όργανον.

> befalben, ungo3 ob. unguo3 [uxi, nctum]; perungo3; διαλείφειν. έξαλείφειν. καταγρίειν άλείμματίτινα.

> befamen, i) a., (befaen), consero3 [sevi, situm], obsero3 [sevi, situm] qd (agrum): σπείρειν κατασπείosev | - !!) r., fich b. (fich burch Camen fortpflangen), propágor' semine: καταμοσχεύεσθαι σπέρματι.

> Befangon, (Stadt in Frankreich), Besontium; Visontium; Vesontio | - adj., Vesonticus.

> Befaß, (Musput am Rleibe), limbus; instita: ή παουφή το λιθόχολλον το λιθοχόλλητον.

> Befahung, praesidium: ή φουρά φυλακή οξ φρουροί φύλακες | - eine B. irgend mobin legen, occupo' locum qm praesidio; colloco' milites in praesidio; pono [posti, postum] praesidium in quo loco; impono praesidium cui loco: φρουράν, φρουρούς έγχαθιστάναι έν χωρίφ τινί.

befaufen, f. betrinten.

beschaben, arrado 1si, sum]; rado 1: παραξείν, πεοιξείν τι | - porn b., praerado [si, sum]: προξυράν τι. beschädigen, laedo3 [si, sum]; violo1; affligo3 [xi, ctum] qm; corrumpo3 [rupi, ruptum] qd; lacero1 qd: βλάπτειν, καταβλάπτειν λυμαίνεσθαι λωβάσθαι zazour Boaver ti | - beichabigt merben von etw. (von Froft, Bagel), vexor' qua re: Blanteogal tive | - befcabigt, laesus; lacer; saucius: λελωβημένος βεβλαμμένος βλαβείς [είσα, έν].

beschaffen, comparatus; affectus: Exwr [ovoa, ov] πως πεπονθώς [νία, ός] τι | - fo b., ita comparatus; talis; hulusmodi; eiusmodi: τοιούτος [αύτη, ούτο] | - wie b., qualis: ποῖος ὁποῖος οίος | - wie immer

b., utcumque est: ὁπωσοῦν ἐστιν.

Beichaffenbeit, qualitas; conditio; ratio; status [us]; causa; affectio; natura; indoles; ingenium: η ποιότης. έξις, κατάστασις, διάθεσις, φύσις, το σχήμα. πάθος | - nach B. bes Ortes, ex loci natura: ως έχει την φύσιν ή χώρα | - nach B. ber Sache, e re nata: κατά την φύσιν | - nach B. ber Beit, pro tempore: κατά λόγον του καιρού.

Beschaffenheitswort, (grammat.), adverbium : ro

ξπίδόημα.

befchaftigen, 1) a., occupo' qm qua re; teneo2 [nui, ntum] qm occupatum; detineo [tinŭi, tentum] qm; distineo': ἀσχολίαν, ἔργον, πράγματα παρέχειν τινί άσχολίαν ποιείν, κατασκευάζειν τινί | — II) r., fich mit etw. b., versor1 in qua re; do1 [dedi, datum] me cui rei; amplector3 [plexus] studia cjs rei; deditus sum cui rei; haereo? [haesi, haesum] in quâ re; consûmo3 [sumpsi, sumptum] aetatem in studiis cjs rei: ἐπιτηδεύειν τι διατοίβειν, πραγματεύεσθαι περί τι είναι έν οδ. περί τινι | - beschäftigt, occupatus; distentus; districtus: ασχολος [ον].

Beschäftigung, occupatio; negotium; tractatio: pertractio cje rei: ή ἀσχολία· διατριβή· τὸ ἔργον· ἐπιτήδευμα - eble B., bonae artes: τὰ καλά αι τέχναι έλευθέριοι | - wichtige B., graviora studia: τὰ σπουδαία έργα.

Beidaler, f. Budthengft.

beschamen, afficio [feci, fectum] qm pudore: diaτρέπειν., δυςωπείνι, ποιείν έρυθριάσαι, αλοχύbeschatten, opaco"; inumbro"; facio [feci, factum] umbram : κατασκιάζειν -, Επισκιάζειν τι | - s., bie Beschattung, umbra: o enioxiaouos ousxiaouos n συσχίασις συνηρέφεια Επιπρόςθησις σχιά.

beichauen, f. befeben.

beicheeren, (f. v. a. mit ber Scheere befdneiben), tondeo 2 [totondi, tonsum]: αποκείρειν κείρειν.

Bescheid, 1) (f. v. a. Antwort), responsum; responsio: ή ἀπόχρισις | - B. geben, do tob. reddo3 |didi. ditum responsum: ἀποχοίνεσθαι εχφαίνειν λόγον | - II) (f. v. a. Belehrung), imbm B. über etw. geben, doceo2; edoceo2; facio3[feci, factum] certiorem qm: διδάσχειν, προδιδάσχειν τινά τι οδ. περίτινος | -III) (Urtheil bes Richters), sententia; judicium; decrétum; responsum: ή διάγνωσις γνώμη ψήφος [-B. geben, respondeo2 [di, sum] jus ob. de jure; decerno3 [crèvi, crètum]; dico3 [xi, cium] sententiam: γνώμην υποφαίνεσθαι ψήφον φέρειν περί τινος befcildet, scutatus; clipeatus: ασπιδοφόρος. - IV) (f. v. a. Runde, Renntnig eines Gegenstandes), notilia: η έπιστημη εμπειρία | - B. wiffen in einer Begend, peritus sum regionis: ἔμπειρον είναυ οδ. έμπείρως έχειν της χώρας | - feinen B. in einer Gache wiffen, rudis sum; haereo2 [si, sum]; haesito1 in qua τε: άγνοείν απειρον είναί τινος.

1. bescheiden, verb., 1) a., A) (f. v. a. anweisen gu jmbm), assigno¹; designo¹: ἀπονέμειν, προςνέμειν, αποδιδόναι τινί τι | - jmon w., an einen Drt b., constituo3 [tŭi, tùtum] locum cui: προειπείν τινι παρείναι είς τόπον τινά | - jmbn zu fich b., arcesso3 [sivi, situm] ·; evoco 1 gm ad me: μεταπέμπεσθαί τινά

μεταχαλείν τινα.

B) jmbn b. (f. v. a. befcheiben), edoceo 2 [cui, ctum]; moneo²: διδάσχειν τινά τι · σημαίνειν τινί τι.

11) r., fich b. (f. v. a. nachgeben), cedo3 [cessi, cessum]; concêdo3 cui; do1 [dedi, datum] aures monenti: συγχωρείν τινί τι | - fich nicht b. laffen, persevéro' in mea sententia: ἀνηχουστείν τινι μή πείθεσθαι μη είχειν λόγοις δυςπειθώς έχειν.

III) s., bas B., A) (f. v. a. Anweifung), assignatio: rò

απονέμειν etc.

B) (f. v. a. Enthietung wohin), evocatio; arcessitus [ús]: τὸ μεταπέμπεσθαι τὸ μεταχαλείν.

C) (f. v. a. Belehrung), monitio; significatio: ro de-

δάσχειν ή διδαχή.

2. befdeiben, adj., modestus; moderatus; temperans; verecundus; pudens: σώφρων μέτριος χόσuios' Euzoouos | - b. in feinen Forberungen, verecundus in postulando: μέτριος έν τῷ αἰτεῖν | - einen b. Bebrauch von etw. machen, utor3 [usus] qua re modeste ac moderate: μετρίως χρησθαί τινι | - adr., modeste; pudenter: μετρίως χοσμίως.

Bescheibenheit, modestia: moderatio; verecundia: ή σωφροσύνη αίδώς κοσμιότης εὐκοσμία | - αμε B., propter verecundiam: σωφροσύνη νοσμιότητι

οδ. ύπὸ σωφροσύνης ὑπὸ χοσμιότητος.

bescheinen, (f. v. a. erhellen), collustro': zaralaunen τινός καταυγάζειν επαυγάζειν τι | - s., δαθ Β.,

illustratio: τὸ καταλάμπειν etc.

bescheinigen, probo's ob. firmo' qd testimonio literarum: βεβαιούν, μαρτυρείν τη γραφή · Επιμαρτυ-QEir teri te | - s , bas B., bie Befcheinigung , affirmatio per literas: ή ἐπιμαρτυρία· βεβαίωσις ἔγγραφος.

beschenfen, imbn mit etw., dono' qm qua re ct. qd cui: δωρείσθαί τινί τι χοσμείν τινα δώροις | - jmbn febr ansehnlich b., afficio3 [feci, fectum] qm donis amplissimis: xoousiv riva dwoois apdorois | - 8., bas B., donatio: ή δόσις [εως] το δωρείσθαι.

bescheren, (f. v. a. fcenfen), do' [dedi, datum]; dono'; largior od cui: δωρείσθαι , διδόναι τινί τι | - s., das B., die Beiderung, A) (als Sandlung), donatio : n doσις | - B) (f. v. a. Gefchent), donum; munus: το δώρον δώρημα.

befchiden, f. fchiden u. beforgen.

beschießen, (einen Ort), oppugno' vb. peto' lili u. tivi, titum) qd (urbem) ictibus tormentorum; verbero oppidum formentis: μηχανάς προςάγειν οδ. ἐπάγειν τη πόλει | - Mauern b., quatio [quassi, quassum] muros tormentis: διασείειν τα τείχη ταίς μηχαvais.

beschiffen, navigo': nleiv Eninleiv | - s., bie B.,

navigatio: τὸ πλεῖν τὸ ἐπιπλεῖν.

beschilft, arundinosus: φυκιόεις [εσσα, εν] · καλα-

μόεις [εσσα, εν].

beschimpfen, afficio sseci, sectum) qm ignominia; facio 3 [feci, factum] contumeliam cui: αἰσχύνην πεοιαπτειν οδ. «περιποιείν οδ. «ποιείν τινι ατιμούν», προπηλαχίζειν τινά | - mit Borten b., dico 3 [xi, ctum] confumeliam cui: κακίζειν-, ατιμάζειν-, δεννάζειν riva oveidiger rivi | - paffiv, beschimpft werden, accipio [cépi, ceptum] contumeliam: ἀτιμοῦσθαι κακίζεσθαι | - s., bas B., bie Befchimpfung, ignominia; contamelia; nota: ή αἴσχύνη· ἀτίμωσις· ὁ κακισμός· υβρισμός.

befdirmen, f. befdagen.

beschlafen, (eine Gache), produco3 [xi, ctum]-, profero3 [protuli, prolatum, proferre] qd in crastinum diem; sumo3 [sumpsi, ptum] noctem mihi ad deliberandam quam rem: vuxti didovai Boulhv.

Befdlag, 1) auf etw. (Baaren) B. legen, retingo' [nui, tentum) - ob. delineo2 (merces): κατεγγυάν, ένεπισχήπτεσθαί τι | - etw. in B. nehmen, potior4 [titus] quà re: κατεγγυάν ενεπισκήπτεσθαίτι κατέχειν», έχειν τι | - 11) B. an einer Cache (womit etw. befchlagen, bebedt ift), tegumentum: ro στέγασμα | - B. gur Bierbe, tegumentum: to entganuce | - Befchlage eines Pferbee, soleae ferreae: τὰ ὑποδήματα.

1. beichlagen, verb., 1) a., (ein Pferd), induo' [ui, útum] soleas ferreas equo: ὑποδεῖν τὰ σίδηρα ἵππφ - mit Gifen b., praefigo3 [xi, xum] qd ferro: κατασιδηρούν , σιδήρω τυλούν τι | - II) n., (fdimmlig werden), mucesco3: ευρωτιάν.

2. befchlagen, adj. , !) eig., A) (mit etw. bebedt), mit Golde, ornatus auro; distinctus auro: xexogunuéνος-, χοσμητός τῷ χουσῷ | - mit Gilber, mit Gr; b., argentatus; aeratus: ἐπηργυρωμένος · ἀργυρωτός · -xalxylaros | - B) (f. v. a. schimmlig), tectus mucore, -situ; mucidus: εὐρώδης [ες] · εὐρώεις [εσσα, (b. Bort).

beschleichen, obrepo3 [psi, ptum] cui od. cui rei: υπιέναι, υπέργεσθαί τινα · ενεδρεύειν τινί | - bas Alter beschleicht und, senectus obrepit nobis : το γήρας υφέρπει ημίν.

befchleunigen, maturo'; admaturo'; accelero': ταχύνειν. Επιταχύνειν. Επισπεύδειν κατασπεύδειν τι - eine Reife b., maturo' ob. accelero' iter; muturo' proficisci: σπεύδειν πορεύεσθαι | feine Anfunft b., matûro¹ venîre: σπεύδειν άφικνεῖσθαι | - s., bic Befchleunigung, maturatio: ή ἔπειξις · σπουδή.

beschließen, I) eig. (f. b. a. verschließen), elando3 [si, sum]: nλείειν ἀπουλείειν ματαυλείειν | — Π) figürl. A) ([, v, a. beendigen) finio ; facio [feci, factum] ; impôno [posúi, sĭtum] finem eui rei: ἀποτελεῖν τι τέλος ἐπιτιθέναι τινί | - Brief, Nebe b., concludo3 [si, sum] qd (literas, orationem): άποτελείν :, περαίνειν :, καταπαύειν λόγον | - Β) (f. v. a. einen Borfat faffen) decerno3 [crêvi, crêtum]; statuo3 [ui, utum]; capio3 [cepi, captum] consilium: βουλεύεσθαι γνώμην έλέσθαι προαιοείσθαι γνώμην ποιείσθαι mit folg. infin: ψηφίζεσθαι | - es murbe einmuthig beichloffen, omnium consensu constitutum est: κατά κοινήν γνωμην δέδουται.

Befchliegerin, cellaria: ή σηκίς [ίδος].

Beichluß, I) eig. (f. v. a. Berschluß), conclusio; inclusio; custodia: ἡ φυλακή (— II) figuri. A) (j. v. a. Ende), finis; clausula: to télog n televin |-B. einer Rebe, conclusio; peroratio; exitus [us]: o έπίλογος | - B) (f. b. a. Entfchlug) propositum; sententia; decrêtum: τὸ βούλευμα τὸ δεδογμένον· ή γνώμη· τὰ δόξαντα· τὰ δοκούντα.

beschmausen, jmbn, (b. i. bei jmbm besond. oft schmaufen) convîvor1; coenito1 apud qm: ustisvai thv

παρά τινι εύωχίαν ob. θοίνην.

beschmieren, I) (mit etw. Tettem bestreichen) lino3 [livi, litum] =; oblino3 =; collino3 qd od. qm: περιχρίειν , περιπλάττειν =, περιαλείφειν τι | ben Rorper mit Del b., perungos [unxi, unctum] corpus olco: περιαλείφειν το σωμα τω έλαίω | - II) (f. b. a. be= ichmugen, f. b. folg. Wort.)

beschmußen, maculo1; contamino1; inquino1: µolóνειν' άναμολύνειν' φυπαίνειν' καταφφυπαίνειν beidmust, sordidus; squalidus; contaminatus; ov-

παρός πιναρός.

befdneiben, eine Bflange, einen Weinftod ze., puto"; deputo gd (ritem): περικόπτειν κλαδεύειν κο-λάζειν | bie Ragel b., resĕco [cui, etum] ungues: ovogoger | bie Borhaut, bas Glieb b., eireumcido3 [cidi, cisum] genitalia: ἀποσκολύπτειν τὰ αίδοῖα Bolbftude b., circumcido3 [di, sum] aureos nummos: περιτέμνειν το χουσίον | - übertr., jmbm die Flügel b. (b. i. ihn beichranfen), incidos [cidi, cisum] pinnas cui: κολάζειν τινά | - figürl., eine Erzählung b., amputo¹ =; rectdo³ [cidi, cisum] =; circumcido³ narrationem: συντέμνειν τον λόγον | - II) s., bas B., bie Beschneibung, A) ber Baume, putatio; amputatio : ή κλάδευσις | - B) ber Borhaut, eircumeisio : ή περιτομή.

befdneien, obruo's [ui, utum] = ob. oppleo's qd nivibus: ἐπινίφειν =, κατανίφειν =, χιονίζειν τι | alles ist beschneit, nives opplerunt omnia: πάντα νιφοβλήτα έστίν.

beschönigen, desendo3 [di, sum] =; excuso1 specioso praetexta; praetendo3 [di, tum] qd cui rei; do1 [dedi, datum] colorem cui rei: περιπέττειν τι ονόματι καλλύνειν τι ύποκορίζεσθαί τι | - s., δαδ B., die Beschönigung, speciosa excusatio; obientus [ûs]; fucus; species: ὁ υποκορισμός ἡ εύπρε-

befchranten, coërceo2; circumscrîbo3 [psi, ptum]: finio4: nolageiv noloveiv | - burd die Zeit [1805].

beidrantt merben, includor3 [clasus] angustiis temporis: ev asyolia naralaubavesdai | eine Rebe b., finio orationem; compello [puli, pulsum] orationem in augustias: συντέμνειν τον λόγον δια βραχυτέρων είπειν - beschränkte Lage, angustiae rerum : ή ἀπορία ενδεια | cin b. Kopf, ingenium angustum; animus angustus: o avigo apvis | - s., bas B., die Beschränfung, circumscriptio; finitio; modus: o ορισμός ή συστολή.

Beichränftheit, bes Plages, inopia loci : ή στενοχωρία στενότης | - B. des Ropfes, angustine animi ob.

pectoris: stupor: n aqvia.

beschreiben, 1) (cm. vollschreiben) impleo s [êvi, êtum] qd (seidulam) literis: ἐπιγράφειν », κατα-

γράφειν τι.

II) (f. b. a. fdriftlich ergahlen) deseribo3 [psi, ptum]; mando t qd literis: συγγράφειν ε, διεξέρχεσθαι =, διεξιέναι =, διηγείσθαι =, διώπειν τι | imd8 Thaten b., mando res cjs monumentis: διεξέρχεσθαι τὰ ἔργα τινός.

III) (f. b. a. erflaren) explico1; illustro1; explano1; expôno3 [osui, situm]: διασαφηνίζειν.

έπφαζειν.

(V) ([, v. a. zeichnen) seribo³ [psi, ptum]; descrîbo³ [psi, ptum]; γράφειν.
 V) s., bas B., bie Beschreibung. A) (bas Schreiben)

scriptio od. burd bie Berba: τὸ ἐπιγράφειν.

B) (f. b. a. Darftellung, Schilberung) descriptio; notatio: ή συγγραφή· διήγησις | bortheilhafte B. pon jmbm machen, laudo1 =; commendo1 qm: ἐπαι-

C) (f. v. a. Erffarung) explicatio; explanatio: ή

περιήγησις.

Beschreiber, seriptor; narrator: o συγγραφεύς.

befdreien, I) (f. v. a. behegen) fascino1; effascino1: βασιαίνειν τινά: ἐπάδειν τινί $|-\Pi|$ (f. v. a. |mbm \mathfrak{B} öses nachsagen) diffâmo! |qm: διαβοᾶν τινα |befchrieen, famosus: διαβόητος [ov] - s., bas B. (f. υ. a. Behegung), fascinatio: ή ἐπωδή βασκανία.

befdreiten, f. betreten,

beschütten, obruo3 [ui, utum] qd qua re: xatazovνύναι τινός τι | - mit Flüffigem b., profundo3 [údi, usum | qd qua re: หαταγείν =, κατασκεδάζειν τιvos | einen Boum mit Erbe b., aggero1 =, adaggero1 terram circa arborem: προςχωννύναι γην τω δένδοω.

beidungen, tueor [tuitus] s; tutor s; tego [texi, tectum] s; defendo [di, sum] s; custodio qd ob. qm a qua re: φυλάττειν =, σώζειν =, διασώζειν =, προστατείν τινος | die Stadt b., praesideo 2 [sêdi, sessum] urbem; caveo 2 [cavi, cautum] = od. prospicio3 [spexi, spectum] urbi: qvλάττειν την πόλιν | bas Baterland b., tegos patriam armis: προίστασθαι της πατρίδος τοις δπλοις | jmbu gegen Beichulbigungen b., protego's [xi, ctum] qm contra criminationes: ἀμύνειν τὰ αἰτιάματα ἀπό τινος | — s., das B., die Beichüßung, tutêla defensio; propugnatio: ἡ προστατεία φυλακή βοήθεια επικουρία.

Befchuger, tutor; defensor; custos; patronus; conservator: ὁ προστάτης φύλαξ βοηθός μηδεμών | B. bes Staates, praeses reipublicae: ὁ προ-

στάτης =, ο σωτήρ της πόλεως.

Beichützerin, propuguatrix; patrona: ή προστατις

beschuhett, calceo qm; induo [ui, utum] qm cal- Beschwichtigungemittel, lentmen; lenimentum; zo ceis: ὑποδεῖν τινι (ὑποδήματα).

beschuldigen, accuso1; incuso1; insimulo1 qm cjs rei; compello¹ qm; voco¹ in crimen: αἰτιᾶσθαι :, ξπαιτιασθαί τινά τινος καταιτιασθαί τινά τι· έγκαλείν =, έπικαλείν τινί τι κατηγορείν τινος | falfch b., calumnior1: συκοφαυτείν τινα | jmbn laut ber Feigheit b., increpo1 [pui, pitum] qm ignaviae: ἐπιτιμῶν τινι τὴν δειλίαν | - II) s., bas B., bie Befoutbigung, A) (als Hanblung), accusatio; incu-satio; insimulatio: ἡ αἰτίασις αἰτία μέμψις κατηγοφία falfche B., calumnia: ἡ συνοφαντία — B) (bas, besten man imb beschulbigt), erimen: τὸ αἰτίαμα: ἔγκλημα: κατηγόρημα.

Beschuldiger, criminator; accusator; caluminator od. burch die Berba; o altimusvog. Enaitimusvog.

μεμφόμενος.

Beschuldigter, ein, reus; accusatus: o vnodinos δ φεύγων.

beidmaßen, f. bereben, befprechen.

Beichwerde, I) eig. (f. v. a. Laft), onus; incommodum: τὸ ἄχθος [ovs] — II) übertt. A) (j. v. a Beschwertichteit), molestia: ὁ μόχθος πόνος; ἡ δυςχέρεια | imbm B. machen, affero [attüli, allâtum, afferre] molestiam cui: ἄχλον παρέχειν τινί | - B) (f. b. a. Rlage), querela; querimonia: ή άχθηδών [όνος] · τὸ ἔγκλημα.

befdiweren, I) a. A) eig. (belasten), οπότο 1; degravo 1; επιβαρύνειν · βαρύνειν · έπαχθίζειν (— Β) figürt. (jmb befdhwerlich fallen), incommodo 1 cui; exhibeo 2 s, affero³ [attúli, allatum, afferre] molestiam cui: ἐνοχλεῖν =, ὅχλον παφέχειν τινί΄ λυπεῖν =, ἀνιᾶν τινα | jmdn mit Bitten b., obtundo³ [túdi, túsum] gm rogitando: λιπαρούντα ένοχλείν τινα | -- II) r., fich b. (j. v. a. fich bellagen), queror³ [questus] =; conqueror³ de qua re; exposiulo qd - μέμφεσθαί τινι καταμέμφεσθαί =, όδύρεσθαί =, άγαναντείν ze | fich bitter über imb b., incuso1 qm graviter; δεινολογεῖσθαι περί τινος · δεινοποιεῖσθαί · δει-νον ποιεῖσθαί τι | -- III) s., δαδ Β., [. δ. Βςfchwerbe.

bejdywerlich, molestus; incommodus; durus; difficilis; infquus: βαρύς [εῖα, ύ] · ἐπαχθής [ές] · δύς-φορος [ον] · ἐπίπονος [ον] · δυςζερής [ές] · ἀργαλέος χαλεπός λυπηρός φορτικός | b. Aint, provincia molesta et negotiosa: το ἔργον βαρύ, = ἐπίπονον χαλεπόν etc. | 5. Leben, vita gravis, mo-lesta: ὁ βίος λυπηρός | jmbm b. fallen, gravis sum cui; affero³ [attuli, allatum, afferre] molestiam cui: ἐνοχλεῖν τινι' πράγματα παρέχειν τινι | -Adv. moleste; incommode; graviter; βαρέως· ἐπάχθως ἀχθεινῶς χαλεπῶς λυπηρῶς.

Befchiverlichfeit, molestia; onus; incommodum; difficultas; labor: ή χαλεπότης. δυςχέφεια το χαλεπόν· άχθος· όχληρόν· ὁ πόνος · κόπος· μόχθος | Β. machen, exhibeo² = affero³ [attuli, allâtum, afferre] molestiam cui: ἐγοχλεῖν τινι· ὅχλον -, πράγματα παρέχειν τινί ' άνιᾶν τινα.

beschmichtigen, lenio ; mitigo ; levo 1; compesco 3: παραμυθείσθαι πραυνειν ματαπαύειν Schmers b., mitigo 1 dolorem: πραύνειν το άλγος - s., das B:, die Beschwichtigung, mitigatio; levatio: ή παραμυθία παρηγορία.

παραμύθιον.

beschwören, I) (f. b. a. eiblich befräftigen): firmo1 jurejurando: ἐπομνύναι ὁμνύναι διόμνυσθαι ὄρκον ποιεϊσθαι ἐπομόσαντα λέγειν | imbn etw. b. laffen, adigo3 [egi, actum] qm ad jusjurandum: έξορχοῦν =, έξορχίζειν =, όρχοῦν τινα.

II) (f. v. a. inftanbig bitten), obsecro1; obtestor1 qm: ἐπιθειάζειν μαρτύρεσθαι ε, ἐπιμαρτύρεσθαι θεούς διαμαρτύρεσθαι τινα | bie Geifter ber Berftorbenen b., elicio's [cui, citum] infernas umbras carminibus: ἀνάγειν είδωλον ἀποθανόντος.

III) s., bas B., die Befchworung, A) (f. b. a. Bestatigung burch einen Eid), fides jurejurando data; jusjurandum: ή ἐπωμοσία· πίστις ὁ όρκος.

B) (f. b. a. inständiges Bitten), obsecratio; obstestatio: ὁ ἐπιθειασμός· ἡ ἐπιμαρτυρία θεών.

befeelen, animo1; instruo3 [uxi, ctum] mente ac ratione: έμψυχοῦν ψυχήν έντιθέναι τινά | befeet, animatus: Εμψυχος.

beschen, inspicio3 [exi, ectum]; inviso8 [si, sum]; perlustro1 contemplor1: ἐπισκοπείν -, σκέπτεσθαι =, νατιδέσθαι =, θεάσθαι =, έπιβλέπειν τι | s., bas B., contemplatio; lustratio; ή θέα θεωρία άνασκοπή έπισκοπή.

beschenswerth, dignus spectatu; visendus; spectandus: άξιοθέατος άξιος θεᾶσθαι.

beseitigen (3. B. Schwierigfeiten), removeo 2 [ovi, 1 otum] : od. tollo3 [sustuli, sublatum] qd (impedimenta): ἐμποδών ποιεῖσθαι· ἀπαλλάττειν· δια-λύειν· ὑπεξαιρεῖν | Etreitigfeiten b., compôno³ [posui, situm] controversias: διαλύειν τὰς διαφοoas | - s., bas B., bie Befeitigung, fat. burch bie Berba: griech. h anallayn dialvois ob. burch die Verba.

bejeligen, f. beglüden.

Befell, scopae [aram. f.]: το κόρηθουν κόρημα. σάρωθρον. ο σαρός.

befegen, I) eig. (einen Garten mit Baumen), conseros [sêvi, situm] hortum arboribus: διαλαμβάνειν δένδρεσι κήπου φυτεύειν δένδρα έν κήπω | cin Rleib mit Borben b., circumdo' [dedi, datum] vestem limbo: κρασπεδούν ύφασμα | (etw. mit Golb -, mit Diamanten b.), distinguos [xi, nctum] qd auro, s gemmis: ποιαίλλειν s, αοσμείν τι χονοφ, λίθοις | cinen Tijd) mit Speifen b., exstruo³ [xi, ctum] s instruo³ mensam cibis: ἐπιτιθέναι είς την τράπεζαν έδεσματα κατασκευάζειν την τρά-πεζαν έδεσμασιν | enge βάπε b., colloco praesidia in angustiis; occupo i angustias: καταλαμβάνειν :, προκαταλαμβάνειν τι (τά στενά) | alle Zugange mit Wachen b., obsiděo² [sêdi, sessum] omnes vias praesidiis: μαθιστάναι τους φρουρούς εἰς πάσας παφόδους | ein Haus mit Solbaten b., sepio3 [psi, ptum] domum militibus: φρουράν καθιστάναι είς olnian einen Ort befest halten, teneo3 |nui, tentum locum praesidiis: φρουρά κατέχειν τον τόπον.

II) figurt. (ein Amt mit imbin befegen), defero3 detnli, delatum, deferre munus cui: els agyjv nadiστάναι τινά επιτρέπειν =, διδόναι τινί άρχην | δαδ Amt ift noch nicht besegt, munus vacat: ή άρχη

ούπω δεδομένη έστίν. III) s., das B., die Besetzung eines Ortes, occupatio; obsessio; praesidium: η κατάληψις · καταχωή · περικάθησις.

[gemüi] cui rei: στένειν =, καταστενάζειν =, καταστένειν , αποδύρεσθαί τι | - s., das B., gemitus

[as]: ο στεναγμός.

besichtigen (f. b. a. besehen), viso2 [si, sum]; inviso3; collustro 1 ob. perlustro 1 qd oculis: έπισκοπείν σκέπτεσθαι =, ίστορείν =, εὐ θεωρείν τι] - s.. δαθ B., die Befichtigung, Instratio; cognitio ejs rei: n έπίσκεψις θεώρησις θεωρία.

besiegbar, qui vinci =, superari potest; vincibilis; superabilis: εύκαταγώνιστος [ov]. εύγείρωτος

befiegelit, signo1; consigno1; obsigno1 qd; imprimo3 [pressi, pressum] sigillum in qua re: σφραγίδα έπιβάλλειν τινί· κατασφραγίζειν έπισφραγίζειν

κατασημαίνεσθαί τι.

besiegen, vinco3 [vici, victum]; devinco3; supero 1; domo1 [mui, mitum]; subigo3 [êgi, actum]; profligo!: νικάν ε, καταπαλαίειν τινά· περιγίγνεσθαι -, πρείττω γίγνεσθαι -, έπιπρατείν -, πρατείν τινος | beflegt merben, inferior discedo2 [cessi, cessum]; victus ob. superatus recedo3: νικασθαι = κρατείσθαι =, ήττασθαι ύπό τινος | nie besiegt wer= ben, semper superior discêdo3: αεί ποείττω γίγνεσθαι μήποτε ήττασθαι bon Furcht =, bon finnlichen Bergnugen beffegt werben, frangor's [fractus] metu; vincors [victus] a voluptate: ήττασθαι ύπο φόβου, * ὑπὸ της ηδονης | fich vom Ungemach nicht bestegen lassen, praesto! [stiti, stitum] me invictum a calamitate: μή νικάσθαι ύπο τών κακών.

, Befleger, f. Gieger.

Beflegler, obsignator: ὁ ἐπισφραγιστής.

befingen, cano3 [cecini, cantum] =; canto1 qd:

υμνείν ε, εφυμνείν ε, άδειν τι.

befinnen, fid), I) (f. b. a. fid) erinnern), memini [nisse]; reminiscor3; recordor1: μνημονεύειν =, μεμνήofal twos.

II) (f. b. a. nachfinnen), meditor1; cogito1 de quâ

re: σκέπτεσθαι :, λογίζεσθαι πρός έαυτὸν περί τινος γλιγόμενον άναμνησθηναι. 111) (f. v. a. überlegen), deliběro¹; considěro¹;

agito1 qd mente: φροντίζειν περί τινος.

IV) (j. v. a. fld, entidließen), statuo3 [ui, utum]; constituo3 [ui, utum]; capio3 [cepi, captum] consilium : βουλεύεσθαι προαιρείσθαί τι

V) (f. v. a. zu fich fommen), redeo* [ii, itum] ad me; recipio3 [cêpi, ceptum] me: ἀναλαμβάνειν

έαυτον · έν έαυτώ πάλιν γίγνεσθαι.

VI) (f. b. a. janbern), cunetor1; moror1; cesso1';

όννειν· μέλλειν. VII) *., das B., A) (f. b. a. Besinnung, s. dies. Wort.)

B) (f. b. a. Zaubern), mora; cunctatio: η μέλλησις. Befinnung, I) (f. v. a. Erinnerung, Rachsinnen, f. diefe Börter.

II) (f. b. a. lleberlegung), deliberatio; consideratio; consultatio: ή βούλευσις.

III) (f. v. a. ber Zustand eines deutlichen Bewußtfeinė), animus sui compos; mens sana; ή φρόνησις σύνεσις γνώμη σωφροσύνη όνους . B. haben, compos sum mei; conscius sum mei; εν φρονείν έν ξαυτώ είναι | feine B. haben, non sanus sum; non compos sum montis: ἔξω φοένων είναι | 3μr B. fommen, redőo* [ű, jtům] ad me: colligo* [égi, ectum] me: ἀναλαμβάνειν έαυτόν αναφρονείν.

befeufien, etw., gemos [mui, mitum] qd; ingemiscos befinnungelod, non compos mentis suae: Expoor.

anonlyuros [ov] - Eunlayeis.

Besinnungslosigfeit, stupor: ή ξυπληξις άφοσούνη Befit, possessio: ή ατήσις [2005] im B. einer Sache fein, sum in possessione cis rei; possideo 2 [sedi, sessum] : habea2 teneo3 [nui, ntum] qd: xextnodai - Exer vensodai - Eyntaodai | fich ben allei= nigen B. bon etw. anmagen, assamo" [mpsi, mptum] gd totum mihi: avrinoieisdai =, ueranoieisdai =, προςποιείσθαί τινος | fich in ben B. einer Sache fegen, occupo1 qd; potior4 [titus] cjs rei ob, qua re: κτήσασθαι :, προςκτήσασθαι :, καταλαμβάνειν :, κατασχείν τι.

befitett, possideo2 [sedi, sessum]; habeo2; teneo2; κεπτήσθαι· έχειν· κύριον είναί τινος· πυριεύειν τινός | innere Eigenschaften b., praeditus -; instructus =; affectus sum qua re: ὑπάρχειν (φύσει) τινί die Tugend besitt nicht fo viel Kraft, virtus non est tantarum virium: ού τοσούτον ίσχύει ή άρετή | imbs Liebe, Gunft b., amor' e; color's [cultus] e; observor' a quo: ἀγαπᾶσθαι ὑπό τινος · διὰ χαρίτων γίγνεσθαί τινι | gute Lebensart b., hamanus sum; sum elegantibus moribus; καλώς πεπαιδευμένον είναι.

Besiger, possessor; dominus: o neutquevog. o

Exov woolog.

Besitzerin, possestrix, domina: ή κεκτημένη ή έχουσα.

Befigergreifung, f. Befignahme.

Besignahme, occupatio: ή πατάληψις πατοχή. κατάσχεσις.

Besignehmer, qui occupat qd: o naralaubavov.

κατέχων κατασχών τι.

Besithum, =ung- (f. b. a. Grundstück), possessio; agri: τὸ κτῆμα· τὰ χρήματα· τὰ χωρία· οἱ ἀγροί. befoffen, f. betrunten.

Befoffenheit, f. Trunfenheit.

besohlen, subdo3 [didi, ditum] soleam calceo: πέλ-

μασι καττύειν υποδήματα.

befolden (Sold geben), do' [dedi, datum] sob. persolvo3 [vi, latum] mercedem cui; s stipendium militibus; s salarium cui; μισθοδοτείν τινα · μισθον διδόναι =, τελεῖν =, παρέχειν τινι | bom Staate bes solbet werden, accipio a [cépi, ceptum] mercedem publicam: μισθοφορεῖν =, μισθον φέρειν παρά της πόλεως | — s., dub B., dic Besoldung, merces; praemium mercédis; (ber Soldaten) stipendium: ή μισθοδοσία ο μισθός.

besonder, 1) (f. v. a. abgesondert, getrennt), segregatus; separatus; secrétus; privus: διεσπασμένος κεχωρισμένος | — II) (f. v. a. eigen), proprius; singularis; peculiaris: ίδιος | — III) (f. v. a. felfen), singularis; mirus: rarus: ἀλλόκοτος καικός δτυμάσιος | — IV) (f. v. a. auδεςείκητε), singularis; laris; eximius; praecipuus: διαφέρων [ουσα, ον] τινος έμποεπής [ές] διαπρεπής θαυμαστός.

besonders, adv. I) (abgesondert, getrennt), seorsum; separatim: zwols lola | imbm b. antworfen, respondeo² [di, sum] singulis: ἀποκρίνεσθαί τινι loig | b. imbm b. reben, dico3 [xi, ctum] de unoquoque singulatim: λέγειν περίτινος καθ' ξιαστον pue; eximie: διαφερόντως ολη ήπιστα μάλιστα | gang b., vel maxime: nal mala. nal navo. nal

μάλιστα | - III) (f. b. a. gumal), praesertim; im- | besprechen, 1) a. (vorläufig über etw. fprechen) conferes primis; maxime: allog to nat.

1. befonnen, verb, (bon ber Conne, etw. befcheinen). collustro1 s, illustro1 qd luce sua, s radiis suis: καταλάμπειν τινός | befonnt (f. v. a. fonnig), aprî-

cus: ηλιόβολος [ov] · ηλιόβλητος [ov].

2. besonnen, adj. I) (feiner ober einer Sache fich betougt), conscius sui: compos mentis: ἔμφρων [ov]. σωφρων [ov] | - II) (f. b. a. borfichtig), cautus; providus; prudens; consideratus: φρόνιμος συνετός · σοφός | - Adv., prudenter; caute; considerate: σωφούνως φρονίμως συνετώς σοφώς.

Besonnenheit, 1) (bas Bewußt-Sein feiner ober eines andern Gegenstandes, Befinnung), animus sibi conseins; mens sana: ή φρόνησις σωφροσύνη | Die B. berlieren, dejicior3 [jectus] de statu animi: έξω έαυτοῦ γίγνεσθαι καταπλήττεσθαι ταράττεσθαι | - II) (Borficht), cautio; circumspectio; prudentia; constantia; η σύνεσις ' το συνετόν | mit

Β., συνετώς σοφώς.

beforgen, I) (f. b. a. mit Corgfalt berrichten, für etw. Sorge tragen, etw. anordnen), curo'; accuro'; procaro1; administro1: ἐπιμελεῖοθαί τινος ἐπιμέλειαν έχειν οδ. ποιείσθαί τινος θεραπεύειν τι ein Amt b., colo3 [lui, cultum] munus: μεταχειοίζεσθαι την ἀρχήν | einen Auftrag b., curo' mandatum; διαπράττειν διαπράττεσθαι | jmb8 Angelegenheit b., video2 [di, sum] negotia ejs: διαπράτ-TELV TO TIVOG.

II) (f. v. a. anichaffen), provideo 2 [fdi, îsum] ad:

πορίζειν ευρίσκειν.

III) (f. b. a. befürchten), vereor2; metuo3; timeo2; δεδοικέναι · δεδιέναι · φοβείσθαι | - beforgt, sollicitus: περίφοβος περιδεής [ές] - b. machen, solli-cito' :; habeo' sollicitum qm: ἀνιᾶν τινα.

IV) s., das B., die Besorgung, A) (Berrichtung), cura; curatio: ή ἐπιμέλεια μελέτη θεφαπεία. B) (f. v. a. Befürchtung), metus; timor; pericu-

lum: ή φροντίς [ίδος] · ο φόβος · το δέος.

Besorger, curator; procurator; administer; ὁ ἐπιμελητής· ὁ κηδεμών [ονος]· ὁ ἐπίτροπος. Besorgerin, procuratrix: ή έπιμελουμένη τινός.

beforglich, I) (f. b. a. mas zu beforgen, = mas zu fürch= ten ift), timendus; verendus: φοβερός δεινός | II) (f. b. a. leicht fich Sorge machend), anxius; proclivis ad metum: πολυφρόντιστος φροντίδος

μεστός περιδεής [ές]. Besorglichfeit, cura; metus mali imminentis: rò

δέος ή φροντίς [ίδος] μέριμνα.

Beforgniß, cura; metus; sollicitudo: το δέος ή φροντίς [ίδος] · ο φόβος | mit B. erfüllen, impleo2 [êvi, êtum] qm caris: φόβον έμβάλλειν τινί · φραντίδα παρέχειν τινί.

bespannen, I) (einen Wagen), jungo's [oxi, netum] currum (equis, mulis etc.): ξεύγνυσθαι ξευγνύναι εππους ύφ' άφματι — II) ein Saiteninstrument mit Gaiten b. (beziehen), intendo3 [di, tum] cordas

cui rei (lyrae): ὑπερτείνειν τί τινος.

bespeien, conspuos [ni, ûtum] qm: narantveir -, κατεμείν τινος ' έμπτύειν τινί.

bespiegeln, sich, intueor2 s, contemplor1 me in spe-

culo: είςοπτρίζεσθαι.

bespötteln, cavillor 2, rideo 2 [si, snm]: ἐπισκώπτειν 1, προςπαίζειν τι | — s.. das B., die Bespöttes

[contüli, collatum, conferre] qd; discepto t de qua re: συμβάλλειν ε, ποιεῖσθαι λόγους πεοί τινος]— II) r., fld b. (b. i. überreben) collŏquor [cūtus] ε; ago3 [egi. actum] =; communico1 de qua re cum quo: διαλέγεσθαί τινι οδ. πρός τινά τι· έλθείν τινι είς λόγους προσφέρειν λόγους τινί περί τινος. nouvologeiodai rivi | - etw. mit jmbm hin u. her b., voluto 1 qd cum quo: διαλέγεσθαί τινί τι | - III) s., das B., die Besprechung, colloquium; sermo: oi λόγοι ή ποινολογία.

besprengen, aspergo3 [si, sum] =; conspergo3 =; perspergo q quâ re: καταφοαίνειν =, επιδραίνειν τι | - s., das B., aspersio: ὁ ὁ αντισμός ἡ πε-

οίδδανσις.

befpringen, f. belegen.

besprigen, aspergo3 [si, snm]; conspergo3 =; respergo3 qd: δαίνειν καταδδαίνειν ἐπιδδαίνειν. μιαίνειν μολύνειν | — s., das B., aspersio; respersio: ὁ ὁ αντισμός τὸ ραίνειν etc.

beibuden, f. befpeien.

befpülen, altuo3 [ŭi] qd: προςκλύζειν τινί περιπλύζειν =, παταπλύζειν τι.

beffer, melior; potior; prior; praestantior: άμεί-νων ήδίων καλλίων δεινότερος δυνατώτερος: χοησιμώτερος | - ed ift viel b., multo melius est; multo praestat: πολύ κοεῖττον έστι | - e8 b. haben, utor3 [usus] meliori conditione: κάλλιον πράττειν τινός | - b. merben (in ber Befinbheit) convalesco3 [lui]: recupéro 1 sanitatem : éaitew àvadoaitew; αναβόωννύναι αναλαμβάνειν ξαυτόν | - b. merben (moralifd) colligo [légi, lectum] me; redeo [ii, itum] ad me: βελτίω γίγνεσθαι | - ctw. beffer, meliuscúlus: ὀλίγω καλλίων βελτίων πως | — Adv., melius; potius; satius: κάλλιον ἄμεινον βέλτιον βελτιόνως μάλλον | - b. benfen, judico 1 aequius ; benignius : κρίνειν πραότερον | - bie Cache geht eth. beffer, res incipit melius ire: το πράγμα nákliov ngozwezi | - es geht alles beffer als man bachte, omnia fluunt super vota: πάντα προγωρεί υπέρ την ελπίδα | - beffer unten, beffer oben (f. b. a. etwas mehr unten ob. oben) paullo inferius, superius: όλίγω κατωτέρω, = άνωτέρω.

beffern, I) a., corrigo* [rexi, rectum]; emendo¹; facio³ [feci, factum] melius: ἀνοφθοῦν επανοφ-Douv | - II) fich beffern (in ber Gesundheit) convalesco³ [liii] ex morbo: ἐαίζειν' ἀναδαίζειν' ἀναδαίζειν' ἀναδάδαννυσθαι | - fidy b. (moralifdy) redĕo⁴ [ii, itum] od. revŏcor¹ ad virtutem; recipio³ [cepi, ceptum] me ad bonam frugem: βελτίω γίγνεσθαι. ἐπιδιδόναι =, ἰέναι ἐπὶ τὸ βέλτιον· ἐπιδιδόναι εἰς άρετήν | - feine Umftande =, Berhaltniffe beffern fich, res ejs meliores fieri incipinat: τὰ αὐτοῦ αύξανεται.

Befferung, correctio; emendatio: ή έπανορθωσις. έπισκευή ! - B. eines Kranfen, reditas ad salutem: ή όαία | - B. ber Gitten ac., reditus ad virtutem ob. ad bonam frugem: ή μετάνοια επίδοσις είς aperny.

Befferungsmittel, remedium: το έπικουρημα ή έπι-

κουρία.

beständig, 1) (f. b. a. standhaft) constans; stabilis; τειν ·, προςπαίζειν τι | — s., δαδ B., διε Βεβδίτε· μόνιμος · ἀσφαλής | — Adv., constanter; firme: fung, cavillatio; irrisio: ἡ σκώψις · τὸ ἐπισκώπτειν. | βεβαίως · ἀσφαλώς · πιστώς | — Π) (f. b. a. immers mabrend) perpetuus; perennis; sempiternus; stabilis; constans: συνεχής εμμονος άδιάλειπτος άπατάπαυστος μόνιμος | - Adv., perpetun; in perpetuum; constanter : ael · es ael · ouveyag, abraλείπτως | - b. in ob. bei etw. bleiben ob. fein, persevero1; permaneo2 [mansi, sum] =; persto1 [stiti. stitum] in qua re: έμμένειν έν τινι προςκαρτεοείν τινι.

Beständigfeit, (f. b. a. Standhaftigfeit) constantia; animus constans; firmitas; stabilitas; ή εὐστάθεια βεβαιότης άσφάλεια παραμονή παρτερία | — II) (j. v. a. Dauer, perpetuitas; assiduitas): τὸ

συνεχές μόνιμον ή διαμονή.

bestärfen, siemo1; consiemo1; έπιδοωννύναι πρατύνειν =; αὐξάνειν =; ἐπαυξάνειν τινά | - s. bað B., die Bestärfung, affirmatio; confirmatio: n ento-

beffätigen, 1) (etw. gultig machen) facio [feci, factum] s ob. habeo ratum; confirmo ;; sancio [axi, actum] qd: ¿πικυρούν : κρατόνειν τ. | - 11) (f. b. a. burd Grunde betraftigen) probo1; approbo1; comprobo!; fulcio* [tsi, ltum] qd: πιστούν =, βεβαιούν -, έμπεδούν -, αποδεικνύναι τι | - 111) (f. b. a. berfidjern) affirmo ; coafirmo 1 : βεβαιούσθαι διαβεβαιούσθαι πίστιν παρέγειν | - IV) s., bas B., Die Bestätigung, confirmatio; comprobatio: i κύρωσις πίστωσις καταβεβαίωσις.

Bestätiger, comprobator; confirmator: ὁ βεβαιωτής ob. burch bie parite, ber Berba (f. beftatigen).

bestallen, f. bestellen. f.

Bestallung, f. Besoldung, Anstellung, Amt.

Beffand, I) (f. b. a. Dauer) dinturnitas: ή βεβαιότης: το μόνιμον το βέβαιον | - B. haben, duro'; perdůro1; consto1: μόνιμον =, βέβαιον είναι διαμέ-νειν συμμένειν - feinen B. haben, labor? [lapsus]; mutor1; ruo3 [ui, utum]: μη μένειν· μη διαμένειν· μή παραμένειν | - ber Friede ift nicht von B., pax non est diuturna: ή είρηνη ου βεβαία εστί | — II) (worans etw. besteht) modus: τα υπάρχοντα | III) (f. v. a. Pacht) conductio: ή μίσθωσες | - ein Saus in B. nehmen, conduco [xi, ctum] domum: μισθούσθαι οίπίαν.

Bestandtheile, elementa ejs rei: τὰ στοχεῖα αί άρχαί.

bestatten, s. ausstatten u. beerbigen.

bestäuben, conspergo3 [si, sum] =, oppleo3 qd ob. qm pulvere: πονιορτούν =, πονιάν *, πονίειν τι.

1. beste, optimus; praestantissimus; excellentissimus: άριστος ηδίστος πάλλιστος πράτιστος δυνατώτατος · δεινότατος | ber erfte befte, primus quisque: ὁ τυχών έπιτυχών [όντος] - aufe befte, optime: ἄριστα. βέλτιστα, ως ἄριστα, ως κάλn agiorov | - bie Cachen fteben nicht gum Beften, haud laeta est rerum facies: obn apior έχει τα πράγματα | - bas beste Alter, actas integra: ή άκμη της ήλικίας οδ. του βίου.

2. Beste, subst., (f. b. a. Rugen) bonum, commodum, utilitas: τὸ ἀγαθόν | - bas allgemeine B., bonum publicum: τὸ κοινὸν άγαθόν | - 311 jmb8 s, Bu bes Staates Beften, e re mea; e re publica: en αγαθώ τινος. « της πόλεως | - jmbs B. fuchen, consulo3 [lui, sultum] s, prospicio3 [exi, ectum] cui: σκοπείν τα συμφέροντα τινι |- seine B. thun, do! [dedi, dalum] omnem operam : συντείνεσθαι α, τι μάλιστα παν ποιείν |- jmb gum B. (b.i. gum Rarren) haben, habeo qm ludibrio: κεφτομείν ε, κατασκώπτειν τινά | - nicht viel jum B. haben (arm fein) inops sum : ένδεέστερον είναι των επιτηδείων | - etw. zum B. geben (Breis geben) largior [gîtus] :; dono : 800ρείσθαι.

bestechen, corrumpos [rûpi, ruptum] qm pecunia, s largitione, s donis: διαφθείρειν s, δώροις και χρήμασιν άναπείθειν =, δώροις ἐπαίρειν τινά | - jmb b. mollen, sollicito1 qm pecunia; molior4 corruptêlam ejs: πειράν διαφθείρειν τινά | - fld b. laffen, moveor2 [môtus] largitionibus: διαφθείρεσθαι χρήμασιν · δωροδοκείν έπί τινι | - ber fich b. läßt, numarius; venalis: δωροδόπος δώρων οδ. χρημάτων ήττων [ov] - bestochenes Urtheil, judicium numarium: η γνώνη δεκαζομένη, « δώροις διεφθαρμένη | - bestochener Richter, judex numarius: ο δικαστής δωροδόκος οδ. = δώροις διεφθαρμένος |s.. bas B., bie Bestechung, corruptela; largitio; ambitus [ûs]: τὸ δωροδοκεῖν ὁ δεκασμός ἡ δωροδοκία.

Bestedier, corruptor; largitor: o δωφοδόκος.

bested)lid), numarins; venalis: δωροδόκος [ov] ήττων δώρων.

besteden, etw. mit etw. (einen But mit Banbern zc.) orno1 qd qua re (pileum lemniscis): κοσμείν τίτινι.

bestehen, I) (s. v. a. dauern) duro1; perdaro1; sto1 [steti, statum]; maneo 2 [mansi, sum]; salvus sum: συμιένειν παραμένειν διαμένειν έγκεισθαι.

II) (f. v. a. beharren) consto¹ [stiti, statum]; persto¹; insisto³ [stiti, stitum]; maneo²; permaneo²; persevêro¹: ἰσχυρίζεσθαι ε, ἀπερείδεσθαί τινι | - auf feiner Meinung b., sto1 =, insisto3 in sententia mea: ἔχεσθαι τῆς αὐτῆς γνώμης έγκαρτε-

ρείν τη αύτη γνώμη.

III) (f. v. a. aus etw. zusammengesetzt fein) consto' [stiti, statum] ex qua re, feltner mit blogem ablat : ธบานะโธชิณ =, หลิงโธรลธชิลเ =, ธบาโธรลธชิลเ s, συντάττεσθαι έν τίνος | - der Mensch besteht aus Seele und Korper, homo constat ex animo et corpore ob. homo constat animo et corpore: ò avdowπος καθέσταται έκ ψυχης και σώματος | - thre Nahrung besteht in Milch u. Kase, victus eorum constat in lacte et caseo; ὁ βίος αὐτῶν γάλα καὶ τυ-ρός ἐστιν | - bic Flotte bestand aus 200 Schiffen, classis erat ducentarum navium: ὁ στόλος αὐτῶν διακοσιών νεών ήν.

IV) (auf etw. beruhen) consisto3 [stiti, stitum]; sum; versor1; situs sum in qua re; nitor3 [nisus ob. nixus]; contineor2 [tentus] qua re: avansiσθαι είς τι, = ἐπί τινι · ἀνηρτήσθαι ἔκ τινος · είναι ênî reve od. ếv reve | - dassenige, worin ein glückliches Leben besteht, ea. in quibus vita beata consistit: êv

ο ο βίος εύτυχης κείται.

V) (f. v. a. vorhanden fein) assum; supersum; supero1, relictus sum: είναι ὑπάρχειν κατέχειν· καταστήναι | - hler besteht die Sitte noch, mos hie obtinet [tinui, lentum] od. viget: ἐντανθα τὸ ήθος έτι και νῦν ὑπάρχει.

VI) bei etw. b. (f. b. a. austommen, burchtommen) satis habeo2; possum tolerare qd: έξαρκείσθαι. άρκούντως έχειν· άρκούντα έχειν | - bei etw. nicht b. fonnen, non possum tolerare qd: ova exaprec not re.

VII) (f. b. a. irg. wie befunden werben), bei etw. (im Egamen) gut b., probor1 in examine; facio?

[feci, factum] satis in examine: [δοκιμάζεσθαι =, δόκιμον φαίνεσθαι έπί τινι' παρέχειν έαυτόν | fchlecht bestehen, do 1 [dedi, datum] me turpiter: un

δοκιμάζεσθαι.

bestehlen, imbn. faror1 qd cui: Ennlenteur s, nleπτειν τά τινος, = ἀπό τινός τι συλάν =, περισυλάν τινα | - eine öffentl. Raffe b., depeculor aerarium : υφαιρείοθαι του κοινού, = των δημοσίων · διαρπάtew τά ποινά | - s., das B., die Bestehlung, expilatio; compilatio: ή αλοπή [- die B. ber Ctaatefaffe, peculatus [ûs]: ή κλοπή των δημοσίων.

Bestehler, expilator; peculator; depeculator: o

κλέπτης.

besteigen (Pferd, Berg, Wagen 2c.), conscendo's [di, sum]: ἀναβαίνειν =, έπαναβαίνειν =, ἐπιβαίνειν τι, = ἐπί τι | - einen Baum b., countor³ [nîsus u. nixus] arborem: ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ δένδρον | - bic Medner= buhne b., ein Schiff b., ascendo3 [di, sum] in rostra; = in navem; conscendo3 =; descendo3 in navem; παρελθείν είς, έξπι τὸ βημα· είςβαίνειν είς ναῦν s., bas B., ascensus [ûs]; conscensio: n ava-Baous.

bestellen, I) a. A) jmd zu sich b., jubeo ² [jussi, ssum] qm ad me ventre; areesso ³ [sīvi, sītum] qm: μεταπέμπεσθαί τινα | - er ist v. mir hicher bestellt, a me huc venire jussus est: δεύφο μετεκλήθη υπ'

έμου.

B) (f. b. a. ernennen) constituo3 [ui, atum]; instituo3; creo1: τάττειν καθιστάναι -, αποδειnνύναι τινά | - an eines Anderen Stelle b., substituos; sufficios [fêci, fectum] qm in locum alterius:

άντικαθιστάναι τινά άρχοντα.

C) (f. b. a. beforgen) euro1; accûro1; provideo1 [îdi, îsum]; prospicio3 [spexi, spectum]; instruo3 [uxi, ctum]; paro1: έργοδοτείν παρασκευάζειν evtelleovat | - einen Brief b., caro I literas ad qm perferendas: ἀποδιδόναι -, ἀποφέρειν ἐπιστολήν |-cincu Auftrag b., conficio [[fêci, fectum]; curo]; exsequor3 [secutus] mandatum: προνοείν το παραγγελλόμενον | - bas Felb b., arol ob. colo3 [lui, cultum] agrum: ἐργάζεσθαι ε, ὑπεργάζεσθαι την γην | - fich eine Wohnung b., parol hospitium mihi: παρασκευάζεσθαι οἰκίαν.

D) (f. b. a. heimlich anftellen) suborno 1 qm: παρασκευάζειν τινά (λάθρα) | - einen falschen Rlager, s Beugen b., appono3 [posui, situm] calumniatorem, s falsum testem: παρασκευάζειν ψευδή κατήγορον,

= ψευδή μαρτυρα.

II) r., fid) b. (f. b. a. fid) berabreben) constituimus³ [tui, tûtum] inter nos: συντίθεσθαι.

III) s., das B., die Bestellung, A) (s. b. a. Besorgung) cura; curatio: ἡ πρόςταξις ἐργολάβεια | -B. des Feldes, agri cultus [ûs]; cultus agrorum: ἡ έργασία της γης | - B) (f. b. a. Auftrag) mandatum: το παραγγελλόμενον.

bestens, adv., optime: καλλιστα αριστα σπουδή jmbn b. empfehlen, commendo1 qm diligentissime : συνιστάναι =, παραινείν τινα μάλιστα.

besteuern, imponos [posui, situm] tributa: τάττειν =, ἐπιτάττειν φάρον τινί.

bestialisch, s. thierisch.

Bestie, f. Thier.

bestimmen, I) (f. b. a. bezeichnen, festfegen) statuo3 definio ; finio : ορίζειν =, διορίζειν τιθέναι βολείν έπαυγάζειν καταλάμπειν τινός.

καθιστάναι | den Preis b., constituo pretium ejs rei: καθιστάναι την τιμήν τινος | zu ein. b., destino¹: καθιστάναι =, τάττειν ἐπί τι | jmbm chv. b., destino¹ od. assigno¹ qd cui: ἀποδιδόναι τινί τι.

II) (f. b. a. anordnen, befehlen) constituo3 [ui, utum]; edico3 [xi, ctum]; propono3 [posui, situm]:

τάττειν ποοαγορεύειν προειπείν.

III) (f. b. a. entscheiben) decerno3 [crêvi, crêtum]; inio*; definio*: κρίνειν· γιγνώσκειν· συνιστάναι· καθιστάναι.

IV) (f. b. a. borfchreiben) definio4; praescrîbo3 [psi, ptum]; praecipio3 [cêpi, ceptum]: τάττεω.

V) gu etw. b. (f. b. a. bewegen) addico 3 [xi, otum]; impello3 [pulsi, pulsum]; moveo2 [môvi, môtum]: έπαίρειν = , προάγειν = , πείθειν τινά | dazu fann ich mich nicht b., hoc ut faciam adduci non possum: τούτο προαρείσθαι οὐ δύναμαι | burch bas Urtheil bes großen Saufens bestimmt werden, feror's [latus, ferri] judicio multitudinis : ἐπαίρεσθαι ὑπὸ τῆς γνώμης των πολλών.

bestimmt, certus; constitutus, finitus; dictus; praestitutus; status: ταπτός ' δητός ' ἀσφαλής ' σαφής' άποιβής | - Adv. certe; definite; plane; σαφώς. άκριβώς | - eine b. Erflärung geben, expromo 3 | prompsi, promptum] certam sententiam : ἀποφαίνεσθαι γνωμην αποιβή | ganz b. antworten, respondeo [di, sum] planisssime: ἀποκρίνεσθαι σαφέστατα | wohin b. fein (zu gehen), jussus sum proficisi quo:

αποτεταχθαι ποι. Bestimmtheit, diligentia; cura; subtilitas: ή ακρίβεια· ἀσφάλεια | - mit B. reben, dico [xi, ctum] definite: ἀκοιβῶς λέγειν | mit B. antworten, respondeo [di, sum] plane: αποκρίνεσθαι ακριβώς -,

σαφως.

Bestimmung, 1) (s. v. a. Festsetzung) constitutio; definitio: ή τάξις | -- II) (f. b. a. Ernennung) nominatio; designatio: ἡ διάταξις · τάξις | — III) (f. b. a. bestimmte Erstärung) destaitio; explicatio: ὁ όρισμός " ὅρος | — IV) (s. v. a. die Bedingung, unter der wir da sind, Berus, Iwed 2c.) lex, conditio quâ nati sumus; vitae lex; vitae ratio: το τέλος | - bah. B) übertr. (f. b. a. Schidfal) sors; fortuna; fatum; ro είμαρμένον το πεπρωμένον ή μοίρα.

Bestimmungegrund, ratio ; causa : ἡ αἰτία ποοτροπή. Bestimmungeort, locus destinatus cui: ὁ τόπος, έφ

ον αν ταχθή τις πορεύεσθαι.

bestmöglich, quam optime fieri potest; quantum possum [potui, posse]; pro viribus; quantum in me situm est: ως οίον τε μάλιστα, = ἄριστα· ὅτι μάλιστα.

bestrafen, punio4; afficio3 [féci, fectum] qm poena; peto3 [tîvi u. tii, titum] ob. expeto3 u. repeto3 poenas a quo; sumo³ [sumpsi, sumptum] supplicium de quo: κολάζειν =, εὐθύνειν =, δικαιούν =, τιμωοείσθαι ε, μετέχεσθαί τινα. δίκην επιτιθέναι τινί. δίκην λαμβάνειν παρά τινος | - imb mit Tode b., multo' qm morte: punio' qm morte: ξημιούν τινα θανάτο | jmb 6., um zu bessern, castigo': κολάζειν κατευθύνειν | — II) s., daß B., die Bestrasung, A) (alß Handsung) animadversio; castigatio: ἡ κόλασις· τιμωρία | - B) (f. b. a. Chafe) poena: η δίκη· τιμωρία επιβολή ζημία.

Bestrafer, punitor; castigator; vindex: o nolastis' τιμωρός έπιτιμητής.

[ŭi, ûtum]; constituos [ŭi, ûtum]; dicos [xi, ctum]; beftrahlen, collustro1 qd radiis ob. luce suâ: axtivo-

bestreben, sid), nitor3 [nisus u.nixus]; enttor3; contendo3 [di, tum]; studeo2: διατείνεσθαι μελετάν. όρεγεσθαι | fich fehr eifrig b., nitors summā ope; contendos ac laboros: διατείνεσθαι μηχανάσθαι φιλοτιμάσθαι |- s., das B., die Bestrebung, conatus [ūs]; contentio; studium: ή σπουδή · μελετή · έπιτήδενσις ο πόνος | B. nad) Chrenstellen, contentio honorum: ή φιλοτιμία | mein eifrigsted B. geht das hin, id contendos ac laboro1: τοῦτο μηχανώμαι.

bestrebsam, strenuus; gnavus: ἐκτενής [ές]· σπουδαίος.

Bestrebsamteit, srenuitas; gravitas: ή σπουδαιότης. beftreichen, I) (f. v. b. a. ftreichen, f. bief. Wort) | -II) (f. b. a. befchmieren) oblino3 [levi, litum] qd qua re; illino qd cui rei: περιαλείφειν · περιχρίειν |-111) v. Beschoffen (f. v. a. hinreichen, erreichen, bescherrichen) attingo" [ligi, tactum] qm locum; immineo² cui loco: καθάπτεσθαί τινος· βάλλειν τι· έξικνεΐσθαι - IV) s., das B., die Bestreichung (f. b. a. Beschmierung) illitus [as]; circumlitio: ή έπίχρισις. bestreiten, 1) (betampfen) impugno1; oppugno1qm, qd: έναντιούσθαι -, άντιτείνειν προςμάχεσθαί τινι | einen Sag b., voco 1 qd in dubitationem : άντιλαμβάver loyor | - II) (f. v. a. anshatten, z. B. Koften) par sum cui rei; subsisto3 [stiti, stitum]; suppedito1; sufficio3 [fêci, fectum] cui rei: διοικείν =, χοοηγείν τι· παρέχεσθαι τὰ ἀναλώματα | — III) s., bas B., die Beftreitung, A) (Betampfung) impugnatio; oppugnatio: ἡ ἐναντίωσις· ἀντίληψις | — Β) B. ber Kosten, sumptus tolerandi -, sufferendi: ἡ διolunois zoonyla ob. burch die Berba.

Beftreiter (ber etw. bestreitet, betampft) qui impugnat opinionem ejs: ὁ ἀμφισβητητικός =, ἀντιληπτικός

TLVOG-

bestreuen, spargo3 [si, sum]; conspergo3; consterno3 [stravi, stratum] qd qua re: natamarteiv =, διαπάττειν τί τινι.

bestriden, f. umftriden.

beströmen, alluo3 [ui] ; praeterfiuo3 [xi, xum] : περιό-

beir diadbeir.

bestürmen, I) eig. (einen Ort) oppugno' qd (urbem); facio3 [feei, factum] impetum in urbem: προςβάλλειν =, έγκεῖσθαι πόλει | - II) fig. (b. Leibenschaften), perturbo1; commoveo3 [môvi, môtum] qm gravius: διαταράττειν χειμάζειν | jmon mit Bitten b., fatigo 1 qm precibus, = suppliciis: προςκεῖσθαί τινι δεόμενον | — III) s., das B., die Bestürmung, A) eig., oppugnatio, impugnatio: ή προςβολή | - B) figürl., das B. mit Worten, oppugnatio: το έγκείσσαι το προςκεῖσθαι.

befturgen, gewöhnt. befturgt machen, percello's [culi, culsum] qm metu od. pavore; conjicio3 [jêci, jectum] qm in perturbationem; incutio3 [cussi, cussum] pavorem cui: παταπλήττειν ε, ἐππλήττειν ε, συνταράττειν ε, διαταράττειν τινά | - bestürzt wers ben, perturbor' animo; obstupesco | [pui]; consternor! : καταπλαγήναι · έκπλαγήναι · συνταφαχθήναι | besturat, consternatus; attonitus; obstupefactus: exnhayeis [eloa, év] · retaquyuévos |- s., bas Beffürat= machen, die Bestürzung, conturbatio; perturbatio; pavor; trepitatio: ή ξαπληξις· άγωνία· ταραχή.

Befuch, 1) abstract, bei jmbm, salutatio; adventus [fis]: η έντευξις· πρόςρησις· ο άσπασμός | Β.

σθαι υπό τινος | einen B. machen, salûto1 =, adeo4 [ii, itum] =, convenio [vêni, ventum] qm: έπισκοπείν =, έπισκέπτεσθαί τινα | jmbn jum B. ein= laden, invîtol qm hospitio: παρακαλείν τινα | dein B. wird mir angenehm fein, gratus s, optatus mihi veneris: ήξεις μοι ήδομένω ob. ἀσμένω | - jabirei= cher B. b. Freunden, frequentia amicorum': ή πυανότης των φίλων | - B. v. Kirchen, Jahrmartten, des Theaters, ber Schule 2c., lat. burch Berba wie obeo 4 [ii, itum] =; frequentio1 =; celebro1 qm locum: gricch. ή έφοδος· φοίτησις· Θέα· ob. burch bie Verba.

II) concret (bie besuchende Berson) qui gm visendi causa adit, s convenit; salutator; qui salutatum

venit: ο έπισκοπών ο ξένος.

befuchen, saluto1; adeo4 [ii, itum]; video2 [di, sum]; visos [si, sum]; convenios [vêoi, ventum] qm: έπισκοπείν ε, άσπάζεσθαί τινα προςελθείν τινι φοιτάν παρά τινα | - einen Ort oft b., frequento1; celebro qm locum: φοιτάν ε, συχνάζειν ε, θαμί-ζειν είς τόπου τινά imon oft b., frequento domum cjs: θαμίζειν έπί τινα. θαμινά ίέναι πρός τινα | ben Marft, Die Kirche, Schule, bas Theater ac. b., obeo [ii, itum] mercatum; adeo' [adii, itum] templa, scholas etc.: φοιτάν οδ. ζέναι είς την άγοράν, είς την έππλησίαν, είς το διδασπαλείον etc. | Bastereien b., obeo coenas: léval els ras écricosis | - besucht (besondere haufig) celebratus; frequens: πολυάνθρωπος.

Besucher, qui qm visendi causa adit' ob. convenit'; salutator: o Demgos Eévos apinovuevos | - ein laftiger, florenber B., interventor: o evrvyyavov ein ungebetener B., interpellator: o μεσολαβών.

besudeln, inquino ; maculo1; contamino1; turpo1: μολύνειν =, ἀναμολύνειν =, μινθοῦν · φύρειν τι | — Π) figürl., fich burch Schandthaten b., contamino 1 me sceleribus, dedecoro1 me flagitiis: καταισχύνειν ξαυτόν κακουργήμασιν.

betagt, f. bejahrt.

befasten, contrecto1; attrecto1; tango3 [tetigi, tactum]: ψηλαφάν =, έπιψηλαφάν =, ψαθάλλειν =, ύποψαλάσσειν τι εφάπτεσθαί τινος | - s., Betas flung, contrectatio: η ψηλάφησις έπαφή.

betäuben, I) (taub machen) faeio3 [feci, factum) =; reddo3 [didi, ditum] surdum: κωφάν τινα οδ. τά ώτα τινος έκκωφούν | - burch Worte b., obtundo3 tudi, tûsum] qm voce: ἐκκωφοῦν τινα λόγοις | -II) allg. (f. b. a. ber Empfindung berauben) opprimo3 [pressi, pressum] qm stupore; conjicio [jêci, jectum] qm in stuporem: ἀπαμβλύνειν =, ἀναίοθητον καθιστάναι od. ποιείν τινά | - betäubend, quod vim sopiendi habet; quod nos afficit stupore: αμβλυντικός · ναφκωτικός · έκπληκτικός [- betaubt, attonitus; stupidus; perculsus; pavore offusus: 200φός ἀναίσθητος ἀμβλύς, [εία, ύ] | betäubt sein, torpeo²; stupeo²; oppressus sum stupore: ἀναι-stupesco3 [pui]: ἀπαμβλύνεσθαι τυφούσθαι.

Befäubung, I) (f. b. a. Empfindungslofigfeit) stupor; törpor: ή ἀναισθησία · νάρκωσις · νάρκη · ἀποπλη-ξία] — II) (j. v. a. Betäubung) stupor: ή λώφωσις.

beten, precor1; adhibeo2 = ob. fundo3 [fudi, fusum] preces: εύχεσθαι εύχας εύχεσθαι εύχας ποιείσθαι | zu Gott beten, precor' deum ob. ad deum ; eines Fremben, adventus [ûs] kospitis: ἡ ἔντευξίς oro¹, invoco¹ deum: προςεύχεσθαι τῷ θεῷ | Noth τοῦ ξένου | B. haben, salûtor¹ a quo: ἐπισκοπεῖ- lehrt b., adversae res admonent dei: αἰ σύμφοραὶ αναμιμνήσκουσι θεοῦ | — s., das B., preces; precatio; supplicium: αὶ εὐχαί ἡ προςκύνησις.

Beter, precans; qui precatur: ὁ εὐχόμενος ὁ προς-

πυνητής.

bethätigen (burd die Thut beweisen), seinen Dant b., resero [retüli, relätum, reserre] gratiam: ξογω έπιδείκνυσθαι :, φανεράν έπιδείκνυσθαι χάρω [seine Bersprechungen b., praesto [stiti, stitum] fidem: ξογω άποτελείν α άν τυν ὑποσχηταί τις παφέχεσθαι]— s., das B., durch die Berba.

bethauen, irroro¹: δροσίζειν =, ψεκάζειν τι | - be= thaut, roseidus; rore sparsus: δροσερός ενδροσος

[ον] · δροσώδης [ες].

Bethaus, sacellum precibus faciendis destinatum; templum; sacellum: τὸ προςευχτήριου τὸ ἰερόυ.

betheiligen (an etw. theilnehmen lassen) participol qd eum quo; faciol [feci, factum] participem ejs rei: μεταδιδόναι τινί τινος | - bei etw. betheiligt fein, particeps sam ejs rei; afsinis sum eui rei: μετέχειν z, μετελληφέναι τινός.

betheuerii, affirmo¹; assevêro¹; confirmo¹: ἀπομαφπύρεσθαι -, ἐπιμαφτύρεσθαι -, διαβεβαιοῦσθαίτι|ciblid b., firmo¹ gd jarejurando; sancte adjûro¹: ἀπομπύναι ἐπομόσαντα εἰπεῖν | — s., bir B., affirmatio; asseveratio; obtestatio; fides: ἡ ἐπιμαφ-

τυρία πίστις.

bethören, 1) (4um Thoren machen) infatuo¹ qm; injicio³ [jêci, jectum] cui amentiam: παράγειν ε, φενακίζειν ε, έξαπατάν ε, παταγοητευειν τινά· τυφλοῦν φρένας τινός | — II) übertr. (f. v. a. verführen) occaeco¹; decipio³ [cepi, ceptum]; inddeo³ [xi, ctum]: ἐξαπατάν [fld b. lassen, capior³ [captus]; faller³ [falsus]; occaecor¹: παράγεσθαι φενανίζεοθαι ἐξαπατάσθαι | — III) s., bab B., bic Bethörung, A) (bic Hanblung) illusiv: τὸ παράγειν τὸ φεναπίζειν etc. [— B) (f. v. a. Betrug) fraus; dolus: ἡ ἀπάτη ὁ φεναπισμός.

bethranen, perfundo3 [fûdi, fûsum] qd lacrimis ob.

fletu: τέγγειν =, ύγραίνειν τι δακρυσιν.

betiteln, jmbn, impôno³ [posúi, sítum] cui nomen; orno¹ qm nomine: προςαγορεύειν | ein Buch b., inscribo³ [psi, ptum] librum: ἐπιγράφειν βιβλίον | bas Buch ift irg. wie betitelt, liber inscribitur etc.: τὸ βιβλίον ἐπιγεγραμμένον ἐστίν, - ἔχει τὴν ἐπιγραφορήν | — s., das B., die Betitelung, nominatio: ἡ πρόςφησις προςαγόρευσις τὸ ὄνομα | - die B. eines Buches, inscriptio; index: ἡ ἐπιγραφή.

betonen, pronuncio¹: τονοῦν· τόνον ἐπιτιθέναι |etm. ftarf b., pronuncio¹ od. effero³ [extuli, elâtum,
efferre] qd cum accentu: τονοῦν τι βαρέως.

Betracht, f. Betrachtung.

betrachten, mit den Augen, oculis collustro', s perlustro'; contuëor²; conspicio³ [spexi, spectum]; specto¹: σκοπεῖν θεᾶσθαι θεωφεῖν τι | mit der Secte d., considéro¹; contemplor¹ animo et cogitatione; circumspicio³ [spexi, spectum] mente od. animo; expendo³ [di, sum]; perpendo³; repüto¹ qd mecum; ago³ [egi, actum] de quâ re: σκοπεῖν θεωφεῖν σκέπτεσθαι ένθυμεῖσθαι λογίζεσθαι νοεῖν έννοεῖν έννοεῖσθαί τι | - | mid alð Būrger d., specto¹ qm civem: νομίζειν ε, ήγεῖσθαί τινα πολίτην εἶναι | — s., dað B., [. Betrachtung.

Betrachtung, 1) (bas Betrachten) contemplatio: ή δέα δεωρία bie B. mit bem Geifte, consideratio;

reputatio; contemplatio: ή δεωρία: σπέψις δισκέψις διόγος λογισμός | — Β) (f. v. a. Nachdensten) meditatio: έννοια το έννοημα | — II) (f. v. a. Nachdensten) meditatio: έννοια το έννοημα | — II) (f. v. a. Nachdensten) in B. zichen, specto (j. respicio) [spexi, spectum] gd: λογίζεσδαι ε, ύπολογίζεσδαι ε, ένδυμείσδαι ε, σιόπτεσδαί τι [- das fommt in B., ratio hujus rei habenda est; hoc considerandum est: τοῦτο λόγον ἄξιόν ἔστι | nicht in B. fommen, in nullo numero sum; non dignus sum, cuius ratio habeatur: ἐν οὐδενὸς εἶναι λόγω | — Β) in Βεtracht (f. v. a. wegen) ob; propter; causa: ἕνεκά γέτινος κατά τι.

befrachtungswerth, contemplatione ob. consideratione dignus: ἀξιοθέατος άξιόλογος θέας ε,

λόγου άξιος.

beträchtlich, I) (was betrachtet zu werden berdient) non negligendus; non mediocris: ἀξιόλογος [or]· ἐλλόγιμος [or]· οὐ φαῦλος |— II) (f, v. a. viet) multus: πολύς [πολλή· πολύ]· οὐν δλίγος συχνός ίκανός [*— III) (f. v. a. groß) magnus; amplus; insignis; gravis: μέγας [μεγάλη, μέγα]· εὐμεγέθης [ες] cin b. Σheil, magna, bona pars: τὸ μέφος μέγα.

Beträchflichfeit, I) (f. v. a. Menge) multitūdo; vis: ή συχνότης· τὸ πλήθος | — II) (f. v. a. Wichtigfeit) gravitas; momentum: ή ὁοπή | — III) (f. v. a. Größe) magnitūdo: τὸ μέγεθος.

Betrag (f. v. a. Summe), summa: το πεφάλαιον το σύμπαν.

betragen, I) a. (f. b. a. ausmachen) sum; conficios [féci, fectum]; efficios; expléos [évi. étum] quam summam; δύνασθαι καθίστασθαι είναι | — II) r., fich betragen (fich aufführen) geros [gessi, gestum] me; exhibéos me; διάγειν έγειν διακείσθαι είναι γίννεσθαι | — III) r., bas B. (f. b. a. Berhalten, Been thinen) mores; vita; vitae ratio: ὁ τρόπος τοὶ τρόποι τὸ ήθος τὰ ήθη τὸ σχημα | artiges, gefälliges B., mores faciles: suaves; facilitas; suavitas morum: ἡ κομψότης κοινότης φιλανθομπία εὐσχημοσύνη | ftolges B., superbia; insolentia: ἡ μεγαλοφροσύνη ὑπερηφάνεια.

betrauern, lugeo* [luxi]; maereo*: θρηνείν ε, ἀποθηνείν ε, καταθρηνείν ε, ἀποδύρεσθαι ε, πενθείν ε, τύπτεσθαί τι | — s., δαδ Β., luctus: ὁ θρῆνος τὸ πένθος.

betrauernswerth, lugendus: Φοήνου -, πένθους άξιος.

beträufein, beträufen, instillot qd cui rei; καταστάζειν περιστάζειν φεκάζειν τι.

Betreff, in B., quod attinet: κατά · περί, είς c. accus. · Ενεκα · περί c. genit. · δσον πρός c. accus.

betreffen 1) (f. v. a. antreffen, ertappen f. diefe Wörter) — II) (f. v. a. widerfahren) accido [accidi] cui: συμβαίνειν ε, περιπίπτειν τινί· καταλαμβάνειν ε, καθαιρείν τινα | εδ hat imb hart betroffen, graviter afflictus sum; gravis casus me afflixit: μέγα κακόν με καθείλεν | — III) (f. v. a. Bezug haben auf etw., angehen) attineo² [tinŭi, tentum] ad gd; pertineo² ad yd: ἀνήκειν ε, τείνειν ε, είναι ε, έχειν πρός οδ. είς τι | das betrifft mich, hoo mea interest: τοῦτο ἔχει ε, τείνει πρὸς μέ | das betrifft die Kreiheit, in hoc agitur libertas: τοῦτο τείνει είς τήν έλευθερίαν | das Gefprāch betrifft uns, sermo nos spectat; ε de nobis est: ὁ λόγος περί ημών ἐστιν.

beireiben, (f. b. a. treiben, verrichien) tracto¹; cŏlo³ [lůi, cultum]; ago³ [egi, actum]; exerceo²; do¹ [dedi, datum] operam cui rei: πράττειν ἀσκείν: ἔχειν ἀμοί τι: ἐπιτηδεύειν ἔπιμελεῖοθαί τινος [-tcin Geſdᾱ̄̄̄̄t b., ago³ negotium meum: πράττειν τὰ ἐαντοῦ | ctin. ſchr ficiβig b., versor¹ in quā re sammā industriā: ἐπιμελεῖοθαί τινος σπουδάζειν περί τι φιλοτιμεῖοθαι ἐπί τινι | ctin. thắtig b., urgeo² [ursi]; insisto³ [institi, stǐtum]; insto¹ [stiti]: πραγματεύεσθαί τι | — s., daß B., die Betreibung, (f. v. a. Berrichtung) tractatus; tractatio: ἡ σπουδή πραγματεία: ἐπιτήδευσις: ἐπιμέλεια.

1. betreten, verb. I) (auf etw. treten, wohin fommen) ein Land. tango³ [tetigi, tactum] terram; attingo³ [attigi, tactum]: ἐπιβαίνειν γης | b. ein Haus, ingredior³ [gressus]; intro¹, ineo⁴ (domum): εἰς-ἑοχεσθαι: εἰςιέναι | b. einen Weg, viam calco¹; finsisto³; ingredior³: παιείν την δόδν | bie Jufitafien b., insisto³ ε; ingredior³ vestigiis: διώνειν τὰ ἔχνη τινός | — II) (f. v. a. antreffen, f. bief. Wort.)

2. betreten, Adj., (f. v. a. bestürzt) perturbatus; perculsus; permotus: ταραχώδης[ες]· ἄπορος[ον]. Betretungösal, z. B. im B., quodsi deprehendatur³, = deprehensus luerit (od. v. Mehreren quodsi deprehendatur etc.): ἐὰν ἀλῷ παρών ἐὰν ἀλῷ ἀδικῶν. Betrieb (f. v. a. Antrieb), impulsus: ἡ πραγματεία· ἐπιμέλεια· ἐπιτήδενσις [- auf imbδ B., quo impulsore; suasore; auctore: πράττοντος *, εἰςηγουμένου *, πείσαντός τινος.

betriebsam, actuosus; gnavus; sedulus; industrius: ξογαστικός φίλεργος φιλόπονος σπουδαίος δραστήριος πρακτικός βιομήχανος | — Adv., graviter; strenue: φιλοπόνως σπουδαίως πραπτικώς.

Betriebjamfeit, industria; gnavitas; sedulitas: ή φιλεογία φιλοπονία βιομηχανία το πραπτικόν δραστήριον.

betrinken, sich, percutio³ [cussi, cussum] me vino: μεθύσκεσθαι μεθύειν· οἰνοῦσθαι· βρέχεσθαι]— imbn 6. (b.i. betrunken machen), facio³ [feci, factum] ebrium; onero³ qm vino: μεθύσκειν· έξοινοῦν.

betroffen, commôtus; conturbatus; perturbatus: ἐνπλαγής [ές] ἐνπεπληγμένος.

betrüben, 1) a. (j. b. a. betrübt machen), contristo¹; afficio³ [fêci, fectum] qm dolore; offero³ [obtüli, oblâtum, offerre] ε n. affero [attüli, allâtum, afferre] maerorem: λυπεῖν ε, ἀνιᾶν τινα λύπην παρέχειν τινί! — II) r., [ld] über etw. b., doleo²; maereo² qd od. quā re: λυπεῖοθαι ε, ἀνιᾶσθαι ε, ὑπανιᾶσθαί ε, ἀλγεῖν τινι.

Betrübniß, dolor; maestitia; tristitia; aegritūdo: ἡ λύπη' ἀνία ὁνοθνμία ἀλγηδών | - bor B., prae aegritudioe; ὑπὸ λύπης | in B. scin, sum in moerore; ε in dolore: λυπεῖσθαι ἀνιᾶσθαι ὁδύνας, ἀλγηδόνας ἔχειν | in schr großer B. scin, urgeor² od. laceror maerore: διαφθείρεσθαι τῆ λύπη.

betrübt, maestus; tristis; afflictus: περίλυπος δύςθυμος λυπηρός ἀνιαρός χαλεπός | - b. Beiten, tempora iniqua; « luctuosa; « acerba: οἱ καιροὶ χαλεποί | b. fein, sum in dolore; « maerore: λύπην ἔχειν λυπείσθαι | b. Lage, res afflictae ob perditae: τὰ δεινά.

Betrug, fraus; dolus; fraudatio; fallacia; ars: ή Bettftolle, sponda: τὸ ἔνήλατον. Srennd, beutsch- Int.-griech, Borterb.

ἀπάτη· έξαπάτη· ὁ δόλος· φεναιισμός· τὸ ψεῦδος| jmbm. einen B. fpielen, fingo¹ [fiaxi, fictum] fabrícam ad qm: ἐξαπατᾶν =, φενακίζειν τινά.

betrügen, D a. A) (täuschen) fallos [fefelli, falsum]; decipios [cêpi, ceptum]; indûcos [xi, etum]; ludos [lusi, lusum], ob. delûdos [si, sum] n. fallos dolis; impônos [posúi, sítum] cui; do [dedi, datum] verba: ἐξαπατάν ε, ἀπατάν ε, ψενόσεθαι ε, φεναπίζειν ε, περιέρχεσθαι ε, περιάγειν ε, σφάλλειν τινά | — Β) (j. v. a. bevorthellen) fraudos; defraudos; circumscribos [psi, ptum] qm: παραπορούσεθαι ε, παραπόπιεσθαί τινα | — Π) ε, sido b., fallors; frustra sum: ψενόσεθαι ε ἀμαρτάνειν σφάλλειν διαμαρτάνειν σφάλλειν διε δροffinung hat midb betrogen, spes me fefellit, destituit: ἐψενόσθην τῆς ἐλπίδος | — Π) s., bab D., fraudatio; circumscriptio: ἡ παράπρονσις ὁ φεναπισμός ἡ πανουργία.

Betrüger, fraudator; circumscriptor: ὁ ἀπατεών [ωνος] · ψεύστης · πλάνος.

Betrügerill, fraudatrix; praestigiatrix; ή ψευδομένη φενακίζουσα ή γοῆτις.

Betritgerei, f. Betrug.

betrügerijd), dolósus; fallax; fraudulentus; insidiosus: ἀπατηλός ἀπατητικός δόλιος δολεφός ψενδής [ές] — Adv., dolóse; fallaciter; improbe; ἀπατηλῶς δολίως ψενδῶς πανούργως.

betrüglich, f) (f. v. a. betrügerisch, s. bies. Wort.) — II) im milberen Sinne (f. v. a. täuschend, z. B. Crscheinungen, Schlas) mendax: ἀπατηλός σφαλεφός μάταιος.

betrunfen, ebrius; potus; temulentus: μεθύων [ουσα, ον]· μέθυσος.

Betfaal, occus precibus faciendis destinatus; precarium: τὸ προςευπτήριον.

Betschwester, mulier superstitiosa: ή γυνή δοήσιος - (aus Heuchelei) simulatrix pietatis: ή προςποιουμένη εδόέβειαν.

Betftunde, hora precibus dicata: al evzal.

Bettag, supplicatio: ἡ ἰκεσία ἡ πρόςοδος | einen B. anordnen, constituo [ŭi, ûtum] =; decerno [crêvi, crêtum] supplicationem: ποιείσθαι ίκεσίαν, πρόςοδον.

Betthen, das, lectulus: η κλινίς [ίδος]· τὸ κλινίδιον· κλινάριον.

Bettbecke, lodix; lodicüla: τὸ κώδιον ἡ σισύρα χλαϊνα τὸ ἐγκοίμητεον.

Settgenosse, consors; socius tori; δ σύγκοιτος δμόκοιτος σύνευνος | — II) (s. v. a. Gatte) conjux; δ πόσις γαμέτης ἀνήφ [ἀνδφός].

Bettgenoffin, socia tori; conjux: ή παράκοιτις.

σύγκοιτις · ακοιτις. Bettgestell, sponda : ή κλίνη.

Bettgurten, fasciae lecti: ή κειρία.

Bettfammer, f. Schlafzimmer.

Bettlade, sponda: ἡ κλίνη.
bettlagerig, lecto affixus; aegrôtus: κλινήφης κλινοπετής [- b. scin, jaceo 2 morbo impeditus in lecto: κλινήφη -, κλινοπετή είναι ' ἐν κλίνη διάγειν' ἀσθε-

Bettstelle, lectus ligneus: ή κλίνη.

10

Bettitch, toral: τὸ στρώμα ἐπίστρωμα.

Bette, t) eig. (Lager), lectus; cubite, torus: η πουνί εὐνή· ποίτη· ημιεύνη· σκίμπους [οδος]· τὰ Bettlerin, ſ. Bettelfrau. στρώματα | ein armiiches B., grabâtus: ὁ πράβατος| bas B. machen, sterno³ [stravi, stratum] lectum: πτειν· πυρτοῦν· κλίνειν· ὑποκλίνειν τι | - sich b., incurvor¹; flector³ [stravi, κάμπτεσθαι· κλίνε-incurvor¹; flector³ [stexus]: κάμπτεσθαι· κλίνε-διο θνίε h. slector³ [stexus]; inclînor Bette, 1) eig. (Lager), lectus; cubile ; torus: n xlivn. cubitum: κατακλίνεσθαι κοιμάσθαι | bas B. hüten, affixus sam lecto: κλινήση είναι | — II) übertr., bas B. des Flusses, alvous: τὸ ὁεῖθρον ἡ χαράδρα.

Bettel, I) (f. v. a. Kleinigfeit) quisquiliae; nugae: rò πράγμα ούδενος άξιον· το μηδέν· ο δώπος ! -II) (f. v. a. bas Betteln) mendicatio: τὸ πτωχεύειν.

bettelarm, mendicus; egênus: πτωχός ένδεης ob. γυμνός τῶν ἀναγκαίων οδ. τῶν ἐπιτηδείων.

Bettelarmuth, summa egestas; mendicitas: ἡ μεγίστη ένδεια πτωχεία.

Bettelbube, puer mendicans: o nais newgevor = θυροκόπος' = άγείρων' = άγυρτικός.

Bettelei, I) (f. v. a. Bettelarmuth) mendicitas; inopia: ή πτωχεία | — II) (f. v. a. bas Bettein) mendicatio: ή προςαίτησις άγυρτεία.

Bettelfrau, mulier mendîcans: ή γυνή πτωχεύουσα, = θυροκόπος, = ἀγύρτρια.

bettelhaft, mendicus; miser; misellus: πτωχικός. άγυρτικός.

Bettelhaftigfeit, mendicatio: το πτωχικόν το άγυρτικόν.

Bettelleute, mendîci: ol πτωχοί άγύρται.

Bettelmann, vir mendicans; mendicus; o nrwyos αγύρτης.

betteln, I) (um Almofen bitten) mendico'; emendico' qd mihi a quo; cogo3 [coegi, coactum] ; colligo3 [legi, lectum] stipem: πτωχεύειν' άγείρειν' προςaiteiv · peraiteiv · énaiteiv | — II) (f. v. a. instândig bitten) obsecro1 et obtestor1; efflagito1; confugioa [fûgi, fugitum] ad humiles et supplices preces: λιπαρείν προςκεισθαί τινι λιπαρούντα, άντιβολούντα δεόμενον | — III) s., das B., mendicatio; ή πτωχεία· προςαίτησις· ὁ άγυρμός | - v. Betteln Icben, quaero³ [quaesîvi, sîtum] victum *mihi* mendicando: ζην τῷ πτωχεύειν.

Bettelftaat (f. v. a. armfeliger Staat), ornatus misellus: ο ποσμος έλεεινός' = μοχθηφός.

Bettelftab (bilbl., f. v. a. Stand eines Bettiers), mendicitas; inopia; egestas: ή πτωχεία ενδεια άχηνία ἀπορία | jmbn an ben B. bringen, redigo' [egi, actum] qm ad inopiam; rejicio3 [jeci, jectum] qm ad famem: καθιστάναι τινά είς πτωχείαν :, είς τὰς ἐσχάτας ἀπορίας πτωχὸν ποιείν, εἀποδεικνύναι τινά | an den B. fommen, redigor³ [actus] ad inopiam; = ad incitas: έξίστασθαι των ύπαρχόντων απάντων καταστήναι -, αφικέσθαι -, έλθείν είς έσχάτην ἀπορίαν.

Bettelweib, f. Bettelfrau.

betten, I) eig., sterno3 [strayi, stratum] lectum: στρωννύναι την αλίνην. ἐπιμελεῖσθαι τῆς αλίνης. περιστέλλειν τὰ τῆς κλίνης | — II) übertr., sich gut b. (f. b. a. gut für sich forgen), consulo3 [lui, cultum] od. prospicio3 [spexi, spectum] mihi od. meis rebus: καλώς έπιμελεισθαι των έαυτου. καλώς βουλευεσθαι περί των έαυτου.

Bettler, mendicus: o newyog newzenwo neosai-

genua: κάμπτειν γόνατα.

II) übertr. A) (f. b. a. beranbern) bas Recht b., inflecto3 jus: κάμπτειν της δίκης τι κάμπτειν καμ-

πην τινα δικάζοντα.

B) (f. v. a. demūthigen) frango's [fregi, fructum]; deprimo's [pressi, pressum]; opprimo's: κλίνειν·κατακλάν. [fld) vor]mdin b., permitto's [mfsi, missum] me potestati cjs: προςκίπτειν -, προςκαλινδείσθαι =, υποκόπτειν τινί.

C) (f. v. a. erweichen, bewegen), flecto3; inflecto3; inclino1; mollio4: ἐπικλαν' πείθειν' παραπεί-

D) (f. v. a. nieberbruden, franfen) affligo3 [xi, clum] *; percutio* [cussi, cussum] qm: ταπεινούν. συστέλλειν λυπείν | - tief gebeugt fein, sum afflictus debilitatusque aegritudine: καταβεβλημένος ,

καταπλαγείς -, ταλείπωρος λύπη. 111) s., δαθ B., διε Beugung, flexus; flexio; in-flexio: ή καμπή · έπικαμπή · αλίσις · έπνευσις.

beugsam, biegsam, flexibilis; facilis; mollis: nauπτός. ευχαμπτος [ον]. ευστροφος [ον]. ευάγωγος

Beugfamteit, Biegfamteit, (bes Charatters) facilitas: vocis mollitudo: ή εὐστροφία ε, τὸ εὕστροφον τῆς φωνης.

Beule, tuber [eris, n.]: τὸ πρόςκομμα ἡ κορδύλη:

ο όγκος σκίδδος.

beunruhigen, turbo'; conturbo'; commoveo' [môvi, môtum]; affero's [attuli, allatum, afferre] sollicitudinem: ταράττειν :, θράττειν :, άγχειν τι | - ba8 Meer durch Aduberei b., infesto mare latrociniis: nακουογείν -, πειράν θάλατταν ληστείαις έπικίν-δυνον ποιείν την θάλατταν | cin kand b., vexo l terram: κακουργείν ε, δησύν ε, τέμνειν γην | - bas beunruhigt mid, hoc habet me male; hoc commovet2 [môvi, môtum] me: τοῦτό με άγχει | beunru= hige bich nicht, ne sis perturbatus; noli esse in sollicitudine; Dadost | - s., bas B., bie Beunruhis gung, sollicitado; cura; molestia: ή ταραχή ενόχλησις ο ταραγμός οχλος τα πράγματα.

beurfunden, doceo' [cui, ctum] tabulis; declaro'; probo1 qd: αποδεικνύναι. δηλούν, κυρούν απο-

φαίνειν.

beurlauben, I) a., Solbaten, do' [dedi, datum] commeatum militibus; von andern Berfonen, do1 veniam abeundi: ἀφιέναι τινὰ έπὶ χρόνον ψητόν. ἀποπέμπειν τινά | - | | | r., fid, b., A) (f. v. a. fortgehen) discêdo [cessi, cessum]; abeo [li, itum]: ἀπαλλάττεσθαι | - B) (f. v. a. Abschied nehmen) jubeo' [jussi, jussum] qm valêre: ἀσπάζεσθαί τινα | — III) s., das B., die Beurlaubung, A) (activ) missio: η άφεσις | - B) (f. v. a. Entfernung) discessus [as]: n apodog.

beurtheilen, judico 1 gd ob. de qua re; dijudico'; existimo1: πρίνειν. διαπρίνειν: γιγνώσκειν. διαyeyvoorkeiv. Soxuageev | - imbn nach fich b., judicol qm ex ingenio meo: δοκιμάζειν τινά καθ' έαυτον | etw. nach bem Behor b., metior [mensus] qd auribus: noiver te tỹ ảng | - II) s., das B., bie Beurtheilung, A) (als Sanblung) judicatio; dijudicatio: ή πρίσις γνώσις διάγνωσις | - B) (f. v. a. Urtheil) judicium; arbitrium: ή γνώμη δόξα. noloig | - C) (f. b. a. Beurtheilungofraft) judicium;

vis judicandi: ή ξύνεσις γνώμη.

Beute, I) eig., praeda; manubiae; exuviae; spolia; τὰ σκύλα λάφυρα ἡ λεία | B. machen, facio³ [feci, factum] =; paro¹ =; ago³ [egi, actum] praedam: λείαν ποιείσθαι. ληίζεσθαι. λεηλατείν. σκυ-Leveir | auf B. ausgehen, exeo [ii, itum] praedatum]: leval elg to intreodal | Dienfchen u. Bich ale B. wegführen, ago3 praedas hominum pecorumque: λείαν άγειν | zur B. werben, concedo3 [cessi, cessum] in praedam: leiav yigveodat |- figuri., eine B. bes Tobes merben, occumbos [cubui, bitum] mortem; abripior3 [reptus] morte: ἀποθνήσκειν.

II) übertr. (f. v. a. Gewinn), praeda; lucrum;

quaestus [ûs]: τὸ λάφυρον κέρδος.

Beutemachen, bas, praedatio: ή λεηλασία.

Beutemacher, praedator: o lenlarns.

Bettel, I) eig., marsupium : crumena ; loculi : ò &vλακος το μαρσύπιον ή γρυμαία το βαλάντιον ein leerer B., crumena deficiens : o nevos Dodanos το κενόν μαρσύπιον | — II) überfr., A) (f. v. a. Belb, Bermogen) opes; facultates; nummi: ra χοήματα | für feinen Beutel forgen, servio* privato meo compendio: σκοπείν τὰ έαυτοῦ· ἐπιμελείσθαι έαυτού | - B) ber B. in ber Mühle, incerniculum: η τηλία το κόσκινον.

benteln (bas Mehl), cribro', cerno's [crevi, cretum]:

διασήθειν.

Beutelschneiber, sector zonarius: o βαλαντιοτόμος

πομβολύτης.

Beuthen, 1) (Stadt in Oberfchleffen) Bythonia s, Bethania superior | - II) (Stadt in Rieberschleften) Bythonia :, Bethania inferior.

bebollern, i) a., augeo [auxi, ctum] hominum co-piam; frequento locum incolis: κατοικίζειν συνοικίζειν | cinen Ort b., reddo" [didi, ditum] locum copiosiorem et celebriorem: οίκήτορας έγκαθιστάναι έν χώρα $|-11\rangle$ r., $|10\rangle$ b., A) cig., frequentor $|-11\rangle$ κατοικίζεσθαι συνοικίζεσθαι $|-11\rangle$ ($|-11\rangle$) (|-1Einwohner befommen) augeor2 [auctus] numero incolarum: πολυανδοείν | - bevölfert, frequens; incolis frequens; celeber: ထွားတွေးစေဝs တော်ထားတွေးစေဝs. πολυάνθρωπος | - III) s., bas B., bie Bevölferung, A) (ale handlung) burch bie Berba; griech, auch burch η οίκισις · κατοίκισις | — B) (f. v. a. Gefammtheit ber Einwohner) frequentia incolarum; incolae: oi ένοικούντες κατοικούντες άνθρωποι.

bebollmachtigen, tribuo3 plenam potestatem eui, ob. committo3 [misi, missum] jus cjs rei agendae cui: έξουσίαν περιτιθέναι =, διδόναι τινί πύριον ποιεἶν τινά τινος· ἐπιτοέπειν τινί τι | — s., das B., die Bevollmächtigung, data cui potestas: ἡ ἐξουσία: το κύρος ή πίστις.

Bebollmächtigter, legatus cum auctoritate: o avroκράτως | - in Brivatfachen, procurator: ο κύθιος.

επίτροπος.

bebor, Adv. 1) (f. v. a. eher) priusquam; antequam: ποίν ποίν ή | - II) (f. v. a. zuvor, f. bief. Bort). bebormunden, do1 [dedi, datum] s; constituo fui, ûtum] =; instituos tutôrem; καθιστάναι τινός έπίτροπον.

bevorstehen, insto1; immineo2; impendeo2 [di, sum]: ξφεστηκέναι. ξνεστηκέναι. ξπιέναι. ξπικοξμασθαι.

προκείσθαι μέλλειν.

bebortheilen, fraudo1; eircumscribo3 [psi, ptum]: πλεονευτείν =, ματαπλεονευτείν =, πλέον έχειν τινός παραπρούεσθαι =, παραπόπτεσθαι =, άδιπεῖν τινα | — s., das B., die Bevortheilung, fraudatio; circumscriptio; f Betrug. ή πλεονεξία παράπρουσις άδικία.

Bevortheiler, fraudator; circumscriptor: ò πλεο-

vextns.

bewadjen, custodio4; servo1: φυλάττειν· παραφυλάττειν. διαφυλάττειν. Φδορδείν, εν Φδορδά ελειν imon b. laffen, impono3 [posui, situm] custodem cui: έπιτιθέναι φύλακά τινι | - bewacht werden, sum in custodia; custodior4: φυλάττεσθαι διαφυλάττεσθαι έν φρουρά έχεσθαι | — s., das B., die Be-wachung, custodia: ἡ φυλακή φουρά [jimbin eine Stadt zur B. übertragen, trado³ [didi, ditum] urbem custodiendam ob. tuendam cui: παραδιδόναι πόλιν τινί είς φυλακήν.

bewadsfen, obducor3 [ductus]; vestior4 qua re: πεφυτεύσθαι =, διειλήφθαι =, κατάφυτον είναί τινι | mit Grafe b., herbesco3: ποωδης [eg] | mit Moofe b., muscôsus: βρυώδης [ές]· βρυοφόρος [ον] | mit Haaren b., pilôsus: τριχώδης [ες]· δασύς [εῖα, ὖ]· λάσιος· κομῶν [ῶσα, ῶν].

bewaffnen, armo1; instruo3 [xi, ctum] armis: οπλίζειν' έξοπλίζειν' καθοπλίζειν' διασκευάζεσθαι | -Ghiffe b., armo¹ naves: πληφούν ναύν | — II) s., das B., die Bewaffnung, A) (als Handlung) latein. durch die Berba: n önligig Esonligis od. durch die Berba | — B) concret, (f. v. a. Rüftung) armatûra; armatus [ûs]: τὰ ὅπλα· σκεύη.

bewahren, servo1; custodio4; tueor3: qvlarreiv. σούζειν περιστέλλειν τηρείν | - vor etw. b., servoleto. a quà re, adversus qd: εξογείν =, ἀπείργειν τινά τινος ἀμύνειν =, στέγειν τι | - Gott bewahre, quod dens avertat! di meliora: εὐφήμει | — II) s., bas B., die Bewahrung, custodia: ή φυλακή διατήρησις σωτηρία.

bewähren, 1) (f. v. a. heweisen) probo¹: δειανύναι *, έπιδειανύναι *, δηλοῦν τι mit folg. partie. | — II) (f. v. a. hrūsen) probo¹; specto¹; explôro¹: δοαιμάζειν έξεταζειν | - bewährt, probatus; spectatus; cognitus: δόκιμος γνήσιος άκήφατος | bewährt crfunden werden, spector!: έξετασθήναι δοκιμασθηναι.

Bewahrer, servator; custos: o φύλαξ [xoz] B. ber Freiheit, custos libertatis: ò φύλαξ , ὁ σωτής τῆς ελευθερίας.

bewahrheiten, etw., (ale mahr barthun) comprobo1 qd; doceo2 [cui, ctum] argumentis verum esse qd; έπαληθεύειν | co bemahrheitet fld etw., apparet2 qd verum esse: ἐπαληθεύεσθαι.

bemandert, perîtus s; gnarus ejs rei; versatus s; exercitatus =; volutatus in qua re: Εμπειρος οὐκ aneigog. of gevos. Enigrifum | in ben alten Schrif= ten b., exercitatus in veteribus scriptis: ἔμπειρος τουν άρχαίων γραμμάτων.

bewandt (f. v. a. beschaffen), ovtws Exwr [ovea, ov]. τοιούτος [αύτη, ούτο] - beifo b. Umftanben, quae quum ita sint (essent): οθτως έχόντων των πραγμάτων.

Bewandinig, ratio; natura; conditio; o τρόπος.

bewässern, rigo1; irrigo1: ἄρδειν «, ἀρδεύειν », βρέχειν », ὑδρεύειν τι | — s., bas B., bie Bemässerung, rigatio; irrigatio: ἡ ἄρδενσις · ὕδρενσις.

bewegen, I) moveo² [movi, motum]; commoveo²; incito¹; concito¹: κινεῦν διακινεῖν σεἰειν διασείειν | hin u. her b., ngito¹; molior⁴ [lîtus]: σαλεύειν διασαλεύειν δονεύειν δονείν im Rreife b., roto1; circumago3 [êgi, actum]: περιάγειν κύκλφ κυκλοmoosiv · nunkeiv · nunkevein ze | die Erde bewegt fich um die Sonne, terra fertur circa solem : ή γη κινεί-

ται -, φέρεται περί τον ήλιον.

II) figurt. (f. v. a. zu etw. beranlaffen, z. B. gum Mitteid), moveo2 [vi, tum] qd (misericordiam) cjs; addneo³ [xi, ctum] qm ad misericordiam: είς έλεον ποοάγεσθαί τινα | 3μm Weinen b., elicio⁹ [cui, ctum] lacrimas cui: ἐξάγειν δάπονά τινα παθίξειν τινὰ κλαίοντα | 3um Geständnisse b., exprimo³ [pressi, pressum] confessionem *cui: προςαναγκ*άζειν τινά ομολογείν | Simmel und Erde b., misceo² [cui, xtum] coclum et ierras: πάντα κινείν· πάντα μηχανασθαι | - bewogen, adductus; inductus; impulsus; permotus: ἐπαρθείς πεισθείς, öfter burd) υπὸ ob. ἀπὸ, ἐξ c genit.

III) s., das B., agitatio, motio: ή κίνησις. G.

auch Bewegung.

Beweggrund, f. Bewegungegrund.

beweglich, 1) (was bewegt werben fann, ober fich bewegt), mobilis: κινητός εὐκίνητος εὔστροφος. bygos | b. Dinge, b. Buter (Mobilien), res movendae; res quae movêri possunt: τὰ ἔπιπλα [— II) (f. b. a. rührend), movens; vehemmens; gravis: αινητικός δεινός έλεεινός] - b. Stimme, Gebehrde, vox =; gestus [ûs] flebilis: ή φωνή δεινή, διατρεπ-

τική, = θοηνώδης.

Beweglichkeit, mobilitas; agilitas: ἡ εὐκινησία: εὐστροφία | B. bed Halfed, mollitia cervicis: ἡ εύστροφία του τραχήλου | B. bes Charafters eines Menichen, mobilitas ingenii; = hominis: το ύγοον του ήθους | B. einer Nede, Bitte, vis; gravitas; pondus; nervi: ή δεινότης =, τὰ νεῦρα τοῦ λόγου. Bewegung, I) allg motus [ûs]; motio; commotio; agitatio rerum: ή κίνησις κλόνησις δ σεισμός το κίνημα | fld B. maden, exerceo2 corpus ambulando: ἀσκείν =, ἐκπονείν τὸ σώμα | in B. feten, f. bewegen | bie B. bed Feindes ausfundfchaften, explore quid hostis agat: τηρείν τα από των πολεμίων.

II) befond, A) (f. b. a. B. ber Geele), animi motus; motio ob. commotio: το πάθος (της ψυχης).

B) (f. v. a. Unruhe), motus: η κίνησις ταραχή ο δόρυβος | B. unter dem Bolle, motus; turbae; tumultus: αἱ στάσεις =, οἱ νεωτερισμοὶ ἐν τῷ πλή-Dei yeyvouevoi | aus eigener B., mea, tua, sua sponte; ultro; per me, te, se etc.: ὑφ' =, ἀφ' έαυτοῦ.

Bewegungsgrund, Beweggrund, causa; ratio; stimulus: ή αίτία. πρόφασις, άφορμή.

bewegungslos, vacuus agitatione ob. motu: axivn-TOS [OV].

bewehren, f. bewaffnen.

beweiben, do [dedi, datum] cui uxorem: διδόναι γυναϊκά τινι | — r., fld b., duco³ [xi, ctum] uxo-rem: ἄγεσθαι γυναϊκα | - beweibt, marîtus: ἔχον yvvaina.

beweinen, fleo2 [flevi, fletum] e; defleo2; deploro1: nhaleiv =, åvanhaleiv =, navadanoveiv =, navadon-veiv ti | imbo Tob b., sleo 2 de morte; desleo 2 mor-tem cjs; illacrimor 1 morti cjs: åvanhaleiv tòv Pávaróv tivos | die Todten b., prosequor3 |cutus] mortuos comploratu: καταθοηνείν τούς τεθνεώτας | - s., bas B., deploratio; comploratio; comploratus | ûs]: τὸ κλαίειν ete.

beweinenswerth, flebilis: deplorandus: facrimabilis: πλαυστός· άξιόθοηνος [ov]· θρήνου άξιος.

Beweis, i) (j. v. a. bas Beweisen), probatio; approbatio; domprobatio: ή ἀπόδειξις ένδειξις ὁ ἔλεγχος ben B. führen, probo!; demonstro!; ποιείσθαι την ἀπόδειξιν = τον έλεγχον.

11) (bas, woburd) etw. bewiefen, bargethan wird), Grund, Urjache, argumentum; firmamentum; ratio; causa: τὸ ἔνδειγμα' παράδειγμα' ἐπίδειγμα'-ἡ ἀπόδειξις etw. ald B. anführen, argumentor i qd: τεκμήριον παρίτεσθαίτι | ben B. moher nehmen, duco3 [xi, ctum] argumentum; sumo3 [sumpsi, ptum] a od. ex qua re: τεκμαίρεσθαι ένω, από τινος τεκμηρίω χρησθαί τινι | bas bient zum B., hoc argumento est: τεχμήριον ε, σημείον δε τούτου.

III) (f. v. a. Rennzeichen, Mertmat), signum; indicium; documentum; specimen: τὸ τεκμήριον·

Beweißart, via -, ratio probandi: ὁ ἐν τῷ διαλέγεσθαι λόγος ή ἐπιχείρησις ἐγχείρησις.

Beweisführung, argumentatio; ratio: o Elegyog.

συλλογισμός. Beweisgrund, argumentum; argumentatio; ratio; documentum: τὸ τεκμήριον · μαρτύριον · έγχείρημα.

Beiveisfraft, vis probandi : ή πίστις. Beweißquelle, locus unde argumenta sumuntur: ή

χοήσις το μαρτύριον.

beweifen, I) a. A) (barthun), demonstro1; ostendo3 [di. sum]; declaro1; significo1; έπιδειανύναι =, παρέχεσθαι =, δηλούν τι . | etw. burd bie That b., praesto! [stiti, stitum] qd qua re: ἐπιδειννύναι τι τῷ ἔργφ | jind feine Befälligteit b., probo1 officium meum cui: ἐπιδεικυύναι τινί την προθυμίαν | -B) (f. b. a. etwas als wahr barthun), probot qd (argumentis): αποδειανύναι επιδειανύναι τεκμηδίοις, τεκπηδιούν, παδινδείν, αποιδαίνειν, οθλούν· διδάσκειν· φανερόν ποιείν | - II) r., fich b. (fid) irgend wie zeigen), praesto1 me; praebeo2 me: exhibeo2 me: παρέχειν έαυτόν. φανερόν είναι. δήλον είναι φαίνεσθαι έξετάζεσθαι.

beiveigen, dealbo1: levnouv Ti.

bewenden laffen, I) (fich bei ein. bernhigen), acquiesco [evi, êtum] =; requiesco in qua re: έμμένειν =, στέργειν =, άγαπᾶν τινι ' ἀποδέχεσθαί Ti | - II) (f. v. a. unterlaffen), omitto3 [misi, missum]; intermitto3 qd; desino3 [sii, situm]; desisto3 [stiti, stitum]: διαλείπειν ε, παραλείπειν τι | - III) (f. v. a. bei etw. beharren), persto! [stiti, stâtum] =; permaneo= [mansi, sum] in qua re : έγκαρτερείν τινι έμμένειν τινι.

bewerben (fich um etw.), peto3 [tii n. tivi, titum] =; expeto3 =; quaero3 [quaesîvi, sîtum] qd: μετέρχεσθαι =, μετιένει ε, ζητείν =, θηράν =, θηρεύειν τι - um Chrenstellen sich bewerben, peto3 =, ambio honores: μνασθαι άρχην σπουδάζειν περί ageno | - s., bas B., die Bewerbung, studium;

eupiditas; consectatio; ή σπουδή | - bas B. um Betonnbernstwurdigfeit, admirabilitas; ή θαυμαcin Mint, petitio : ή σπουδή έπ' άρχην | bas B. um Unsehen, ambitio: η φιλοτιμία.

Bewerber, studiosus; cupidus; appetens: o uvysing | bas B. um ein Amt, petitor: à épastig

έπιθυμητής.

bewerfen (eine Wand mit Ralf), indaco3 [xi, ctum] parietem tectorio: noviav roizov | imbn mit Roth b., peto3 [tii, tîtum] qm luto: βάλλειν τινά κόπρω.

bewerffielligen, perägo 3 [egi, actum]; conficio 3 [feci, fectum]; efficio 3: διαπράττεσθαι ε, πράττειν ε, ἀπεργάζεσθαι ε, ἀποτελεῖν ε, μηχανᾶσθαί τι] — s.. das B., die Bewerffielligung, effectio; effectus [ûs]: ή διάπραξις. άνυσις. διάνυσις.

bewilligen (|mom etw.), concedo 3 [cessi, cessum]; annuo3 [ui, ûtum]; permitto3 [mîsi, missum]; do1 [dedi, datum]; decerno3 [erêvi, crêtum]; zapízeσθαι -, διδόναι -, συγχωρείν τινί τι | - s., δαθ Β., bie Bewilligung, venia; copia; voluntas; assensus [03]; auctorias: η συγχώρησις κατάνευσις | mit imbo B. ctm. thun, facio [feei, factum] qd voluntate cjs: συγχωρήσαντος =, έκοντος =, ούκ ακοντός τινος ποιείν τι.

bewillfommen, salato': δεξιούσθαι άσπάζεσθαί τινα | sich gegenseitig b., excipio 3 [cépi, ceptum] qm mutuā salutatione: ἀντιδεξιούσθαι· ἀντασπά-¿εσθαι | - s., bas B., bie Bewillfommung, salutatio: ή δεξίωσις · ο άσπασμός | mit gegenseitiger B., data redditaque salute: δεξιωσάμενοί τε και άσπα-

σαμενοι άλλήλους.

bewirfen, efficio3 [feci, fectum]; perficio3; proficio3: απεργάξεσθαι =, αποτελείν =, διαπράττεσθαι =, πράττειν τι | — s., δαδ B., δie Bewirfung, effectio;

effectus: το άπεργάζεσθαι etc.

bewirthen, accipio3 [cêpi, ceptum] od. excipio3 qm hospitio: ξενίζειν -, έστιᾶν -, δέχεσθαι -, ξενοδο-χείν τινα | - s., bas B., bie Bewirthung, hospitium: ή ξένισις ξενοδοχία έστιάσις εδωχία ὁ ξενισ-μός | gute B. finden, habeor² liberaliter: καλώς gevigeoda.

bewirthschaften, administro1: ταμιεύεσθαι =, διοικείν:, οίκονομείν τι | - s., bas B., administra-

tio: ή ταμίευσις· διοίκησις· οίκονομία.

bewohnbar, habitabilis: olunoupos [ov] | - b. sein, possum [potui, posse] habitari: είναι οἰκήσιμον.

bewohnen (einen Ort), habito' qm locum od. in loco: oineir =, natoineir =, évoineir =, répeodat =, êxeir ti | — s.. das B., die Bewohnung, habitatio: ή natolungis. Evolungis. olungis.

Bewohner, habitator; incola: o Evoluog natolnos: ολιήτως | B. einer Ctabt, civis: ὁ πολίτης.

bewolfen, f. umwolfen.

Bewunderer, admirator: ὁ δαυμαστής ζηλωτής.

έραστής έπιθυμητής.

bewundern, miror1; admiror1 qd: Davuageev =, ayasbal ti | - s., bas B., die Bewunderung, miratio; admiratio: ὁ θαυμασμός το θαύμα | B. erres gen, facio3 [feci, factum] admirationem; efficio3 [fêci, fectum] admirationem: θαύμα έμβάλλειν, = παρέχειν, εξχειν τινί· ποιείν τινα θαυμάσαι.

bewunderungswurdig, mirabilis; admirabilis; admirandus: θαυμαστός. θαυμάσιος άξιοθαύμαotos | - Adv. admirabiliter; mirabilem in modum:

. θαυμασίως. θαυμαστώς.

σιότης τὸ θανμάσιον.

bewußt, I) (f. v. a. befannt), notus; cognitus: yvóquantum ego scio*; comperi: οσον οδδα εθ ift mir wohl bewußt, bene memini: εὖ =, καλώς οἶδα (— II) sich etw. bewußt sein (baran benfen), conseins mihi sum cjs rei; μεμνήσθαί τινος · συνειδέναι έαυτω τι I fich feiner Could b. fein, nullius culpae mihi conscius sum; nihil mihi conscio*; συνειδέναι έαυτω μηδέν άδικήσαντα οδ. άδικήσαντι.

bewußtlos, I) (ohne Wiffen), inscins; imprudens: άφοων [ov] · άναίσθητος [ov] — II) (f. b. a. ohne Befinnung, ohnmächtig), consternatus; non compos

mentis mene; stupens: ημιθνής [ήτος].

Bewußtlofigfeit, animus alienatus; alienatio mentis; meus sui non compos: ή ἀποπληξία ἀναισθησία | - II) (f. v. a. Ohnmacht), defectus [ûs] animi:

ή λειποψυγία.

Bewußtsein, das, conscientia; sensus [ûs]: ή φρόνησις αί φρένες δυούς ή συνείδησις το ovverdos | fein bolled B. haben, mentis meae plane compos sum; φρονείν ευ φρονείν έν έαυτω είναι wieder aum floren B. fommen, revoco1 me ad me: άναλαμβάνειν έαυτόν. Εν έαυτῷ γίγνεσθαι πάλιν. 1. beb, pracp., f. bei.

Bety, Der (in Tunié), ctwa, regulus; satrâpes: ο δυνάστης βασιλίσκος.

bezähmbar, domabilis : δαμαστός τιθασσευτός.

bezähmen (wilde Thiere), domo' [ui, itum]: δαμάν δαμάζειν τιθασσεύειν | Dlenfchen, Begierben b., domo1; coërceo2; compesco2 [cui]: δαμάν χειοούσθαι πολάζειν κατέχειν συστέλλειν | fein Ungeftum, feinen Muth b., frango's [fregi, fractum] animum meum: κατέχειν την ψυχήν, = τον θυμόν | feine Bunge b., contineo2 [nui, tentum] s; comprimo3 [pressi, ssum] =; compesco3 linguam: ματέχειν την γλώσσαν | — s., das B., die Bezähmung, domitus [ûs]: ή δάμασις ήμερωσις | B. der Leidenschaften, sedatio perturbationum animi: ή χόλασις χατα-ROUTHOUS.

Bezähmer, domitor: o δμητήο.

bezahlen, I) eig., solvo³ [vi, lûtum]; numěro¹; emo³ [emi, emptum]; paro¹: ἀριθμεῖν· καταβάλλειν· κατατιθέναι άργύριον | Waaren 5., emo3 merces; dissolvo3 pro mercibus: ἀποδιδόναι την τιμήν =, διαλύειν τὰς τιμάς τινος ἀργύριον παταβάλλειν υπέρ τινος | Tribut b., fero [tuli, latum, ferre] tributum: entreleiv , vnoreleiv gogov | eine Schulb b., explico nomen: Entiver oglnuc | burch Un= weifung b., solvo3 a quo: ἀποτίνειν =, ἀποδιδόναι τῆ διαγραφή |b. fonnen, solvendo sum: έχειν ἀποδούναι | nicht b. fonnen, non sum solvendo: μή έχειν αποδούναι.

II) figurt., etw. mit bem Leben b., redimos femi, emplum] qd morte: θανάτω έξωνεῖσθαί τι | für feine Unbesonnenheit b. werben, do1 [dedi, datum] poenas temeritatis: δίκην τίνειν, = ἐκτίνειν, = διδόναι της άλογιστίας | bezahlt (Richter, Beuge), numarius: mercenarius: δωφοδόχος.

III) s., das B., die Bezahlung, solutio; numera-tio: ή διάλυσις έκτισις | baare B., repraesentatio; praeseus =, numerala pecunia : ή κατάθεσις =, καταβολή | B. ber Schulben, solutio nominum; ή ἀπόδοσις =, διάλυσις χρημάτων | fatt ber B. annehmen

accipio 3 [cêpi, ceptum] (in) solutum: δέχεσθαί τι beziffern, signol qd numeris; διαλαμβάνειν άφιθδίκην διαλύσεως.

Bezahler, qui solvit, quod debet: ὁ ἀποδιδούς τὰργύριον | cin guter B., bonum nomen: ὁ ἐν καιρῷ άποδιδούς | ein fchlechter B., lentum s, malom s, non bonum nomen: ὁ βραδέως καὶ μόγις ἀποδίδούς.

Bezauberer, f. Bauberer.

bezaubern, I) eig., effascino1; incanto1; narawaoμαπεύειν -, φαρμάσσειν -, γοητεύειν -, βασκαίνειν τινά | — II) übertr. (f. b. a. für fich einnehmen), capio3 [cepi, captum] =; permulceo2 [mulsi, mulsum] =; delenio qm od. qd: unleiv =, narannleiv =, Délyeur tivá ob. ti | jmb burd feine Rebe b., delenio * qm oratione: θέλγειν τινά τῷ λόγῷ | ber gleich= fam bezaubert ift, obstupefactus; attonitus: gudauβog | wie bezaubert fein ober bafteben, defixus sto1 [steti, statum]: ένθαμβον γίγνεσθαι od. είναι | s., das B., die Bezauberung, effascinatio; fascinaunlnois.

bezeichnen, noto1; signo1; designo1; appono3 [posui, situm] notam ad qd; insignio qd nota: σημειούν· προςάπτειν σημείά τινι· σημαίνειν· δεικνύναι · δηλούν | durch Worte b., declaro ! qd verbis; descrîbo3 [psi, ptum] qd: σημαίνειν τινί Ti | - s., bas B., bie Bezeichnung, notatio; designatio: ή διαγραφή δήλωσις το σημείον έπίσημον. bezeigen, 1) a., imbm fein Wohlwollen, praesto' [stiti, stitum] s, declaro benevolentiam cui: ἐπιδείκνυσθαι την ευνοιάν τινι | - II) r., (f. b. a. fld betragen), gero³ [gessi, gestum]; praebeo² me: παρέχειν έαυτόν. ἐπιδεῖξαι ἐαυτόν.

bezeugen, I) eig. (burch Zeugniß versichern), testor'; testificor': μαρτυρείν · έπιμαρτυρείν | ich fann eb burch jmb b., habeo 2 qm tostem: Exer τινά μάρτυρα | - II) allg. (f. b. a. berfichern), testificor1 confirmo1: βεβαιοῦν =, βεβαιοῦσθαί τι | — III) s., du B., die Bezengung, testificatio; asseveratio:

ή μαρτυρία.

beziehen, 1) a. A) eig., eine Laute mit Saiten b., instruo3 [xi, ctum] lyram chordis: χορδάς έπιτείνειν λύοα | ein Haus b., immigro! in domum: ένοινί-ζεοθαι είς οίνιαν κατοικεῖν οίνιαν | Märtte b., obeo [ii, itum] nundinas : περιπορεύεσθαι =, έπιέναι είς τας πανηγύρεις.

B) übertr. (f. b. a. erhalten), Gelb bon imbm b., peto3 [tii, tîtum] pecuniam a quo: κομίζεσθαι

αργύριον παρά τινος.

C) figuri., etw. auf fich b. (glauben, bag etw. mit Beziehung auf mich gefagt fei), puto 1 gd mihi dictum:

νομίζειν είναι τι πρός έαυτόν.

II) r., A) sich auf imb b. (s. b. a. berusen), pro-voco ad qm: ἀναφέρειν ε, ἐπαναφέρειν είς τι· προςκαλεῖσθαί τινα Επισκήπτεσθαί τίνι.

B) sich b. (s. b. a. gehören zu etw.), pertineo2 [tinui, tentum] s; specto1 s; reseroa [lâtus] ad qd: συντείνειν τείνειν είς οδ. πρός τι άνηκειν είς τι

είναι πρός τι.

Beziehung, A) (bas Beziehen) eines Haufes, migratio in domum: η κατοίκησις · ὁ ἐνοικισμός | — II) (f. b. a. Rüdficht), respectus [ûs]; ratio; conditio: nomen: ἡ μετοχή | B. auf etiv. haben, referor [re-lâtus] =; pertineo [tinui, tentum] ad qd: τείνειν :, ανημειν είς τ.

Beziers (Stadt in Franfreich), Beterrae od. Biterrae [arum]; Bliterae [arum] — Adj., Biterrensis.

μοίς τι προςτιθέναι άριθμούς τινι.

Begirf, circuitus [ûs]; ambitus [ûs] · ή περίοδος. ό περίβολος· πύπλος | — II) (f. v. a. Gegend), regio; ager: ή χώρα· ὁ νόμος.

Bezug auf etw. haben, pertinea' [tinui, tentum] :; specto1 = referor [latus, ferri] ad qd: σποπείν =. τείνειν =, άνήκειν είς οδ. πρός τι.

bezupfen, vello3 [velli, vulsum]: τίλλειν τι.

bezwecken (zur Absicht haben), specto¹; sequor³ [cûtus] qd; ago³ [egi, actum] ut etc.: σκοπείν στοχάζεσθαι βούλεσθαι φρονείν τι.

bezweifeln, dubito1; addubito1 qd; pono3 [posui, situm] in dubio; vocot qd ad dubium: ἀπιστείν τινι άπορείν =, διαπορείν =, άρφιγνοείν =, άμφισβητείν περί τίνος | — s., δαθ P., δίο Bezweifelung, dibitatio: ἡ ἀπιστία: ἀπορία: ἀμφισβήτησις.

bezwingbar, vincibilis; superabilis; domabilis: ev καταμάχητος άλωσιμος | b. fein, vinci possum

[potui, posse]: είναι αλώσιμον.

bezwingen (Bolfer), domo' [ŭi, itum] ; perdomo': δαμάν τι έπικρατείν τινος χειρούσθαι -, κατα-στρέφεσθαί τινα | Ctabte b., expuguo¹: πολιορusiv | Feinde b., vinco3 [vici, victum]; devinco3; frango [fregi, fractum]; subigo [égi, actum] : vixãv =, καταγωνίζεσθαί τινα περιγίγνεσθαι =, κρείττω γίγνεσθαί τίνος | Thiere b., domo : δαμάν | - s., bas B., die Bezwingung, domitus [as]: ή έπικοάτησις χείρωσις καταστροφή νίκη.

Bezwinger, domitor; victor: o duntho vinnths. Bezwingerin, domitrix; vietrix: ή δμήτειοα.

bezwinglich, domabilis; devincendus; expugnandus: άλώσιμος εύκαταμάχητος.

Bibel, sacra scriptûra; codex sacer; biblia [orum]; sacra biblia [orum]: τὰ γράμματα ἰερά· τὰ βιβλία. Bibelabschuitt, perieope [es, f.]: ή περικοπή.

bibelfest, bene versatus in literis sacris: έντριβής τοῖς βιβλίοις, ε τοῖς γράμμασι ἰεροῖς.

Bibelgefellichaft, societas bibliophilorum: ή τῶν βιβλιοφίλων εταιρεία.

Bibellehre, doctrina librorum sacrorum: ή τῶν γραμμάτων ίερων διδασκαλία.

Bibellesen, bas, lectio scripturae sacrae: ή ἀνάγνωσις των Ιερών γραμμάτων ή περί τὰ Ιερά γράμματα σπουδή.

Bibelfpruch, dictum biblicum; dietum e, effatum di-

vinum: ή όησις των βιβλίων.

Biber, castor; fiber: o κάστωρ [ogos] - bom B .. jum Biber gehörig, castoreus; fibrinus: καστόφειος, Bibergeil, castoreum: το καστόρειον.

Biberhaare, pili castorei: αἱ τρίχες καστόρειαι ob.

τού καστορος.

Biberach (Stadt in Burtemberg), Biberacum; Bragodûnum.

Bibliothef, bibliothêca; libraria; libri: ή βιβλιοθήμη τὰ βιβλία. Bibliothefar, a bibliotheca; praefectus bibliothe-

cae; bibliothecarius: ὁ ἐπὶ τῶν βιβλίων.

biblisch, D (aus ber Bibel entlehnt), e libris sacris petîtus, = repetîtus: ίερος εκ των ίερων γραμμάτων· έπ των βιβλίων | — II) (ber Bibel gemäß),

conveniens sacrae scripturae; comprobatus auctotoritate bibliorum ob. sacrae scripturae: κατά τά ἱερά γράμματα | bibl. prebigen, utor3 [usus] verbis sacrae scripturae in oratione sacra: ποιείσθαι | λόγους κατά τὰ ἰερὰ γράμματα.

bieder, probus; integer; honestus: zonorog dyaθός καλοςκάγαθός εὐήθης [ες]

probe; honeste; χρηστώς · άγαθώς.

bieberherzig, probus; integer; ingenaus: evidns χοηστός καλοςκάγαθός | - Adv., probe; ingenue: χρηστώς ενήθως.

Bieberherzigfeit, probitas; ingenuitas; integritas; candor animi: ή εὐήθεια χρηστότης καλοκάyatia.

Bieberfeit, integritas; probitas; candor animi; antiquitas: ή χρηστότης · καλοκάγαθία · εὐήθεια.

Biebermann, vir bonus, sinteger; s probus: o 209στός ὁ καλὸς κάγαθός ὁ ἀνὴρ άγαθός.

Bieberfinn, f. Bieberfeit.

biegen, f. beugen.

biegfam, f. bengfam.

Biel (Stadt in ber Schweig), Biella; Bienna; Bipennis; Petenisca.

Bielerfee, ber, lacus Biellensis.

Bienden, apicula: το μελίσσιον μελισσάριον.

Biene, apis: ή μέλιττα.

Bienenbrut, fetus apum: ή νεοττία των μελιττών αί σχαδόνες · νύμφαι.

Bienengarten, apiarium: o uelittor [ovos].

Bienenhaus, apiarium : το μελιττοτροφείον ο μελιττών [ώνος].

Bienenfonigin, regina apum: ο ήγεμών , βασιλεύς

τών μελιττών.

Bienenford, alvearium: o olublog. ή πυψέλη.

Bienenmann, f. Bienenbater.

Bienenschwarm, examen apum: to sunvos uelittov ο έσμος μελιττών το μελλίσσιον.

Bienenstod, alveare, alvens: o olublog.

Bienenbater ob. Bienenwarter, apiarius; apium eustos: ὁ μελιττοτρόφος · μελιττούργος · μελιττοπόμος σμηνουργός.

Bienengucht, cura apum; res apiaria: ή μελιττουρ-

γία σμηνουργία.

Bier, cerevisia; zythum: ò túdos βρύτος τὸ βρύτον πίνον σίκερα.

bieten, I) eig. (f. b. a. barreichen) offero3 [obtali, oblatum, offerre]; praebeo [ui, itum]; porrigo3 [rexi, rectum]: προςφέφειν =, παρέχειν =, διδόναι

II) fig. A) (jmom bie hand zu etw. b.) juvo¹ [vi, jutum]; adjuvo¹; sublevo¹ qm: συμπράττεινε, υπουργείν =, συλλαμβάνειν τινί τι.

B) jmbm bie Spige b. (f. v. a. fich wiberfegen) re-sisto3 [stiti, stitum] =; oppono3 [posui, situm] eui: ανταίσειν τινί (sc. τα οπλα)· αντιστήναι, - ομόσε Zageiv tive.

C) imbm guten Morgen, Abend b., salato' qm:

προςειπείν τινα, λέγειν τινί χαίρειν.

D) bei Raufen b., offero3 [obtuli, oblatum, offerre]; pono3 [posui, situm] pretium: ὑπισχνείσθαι, διδόναι τι έπές τινος | - b. bom Berfaufer (b. i. einen bilblich, etwa expressus imagine: άλληγορικός. δί

Breis forbern), posco3 [poposci]; indico1 (pretium):

συνιστάναι τιμήν τινος. III) s. das B., vom Räufer, licitatio: τὸ ὑπισχνεῖσθαι 1 - bom Bertaufer, indicatio: τὸ συνιστάναι τιμήν τινος.

Bieter, bei Berfteigerungen, licitator: o ovovuevog.

bigott, f. frommeinb.

Bild I) eig., A) allg. imágo; forma; effigies; simulacrum: ή ὄψις· τὸ εἶδος | — B) befond. 1) (f. v. a. Gemālbe) tabula picta: ἡ είκων [όνος] το γράμμα ξωγράφημα· ὁ πίναξ | — 2) (j. b. a. Bithfaule) signum: τὸ ἄγαλμα· τὸ ξόανον | — 11) fig., ein Bild ber Geele (Borftellung), imago; species; forma; informatio: ή ίδέα· το είδος· είδωλον: φάντασμα] fich ein Bild b. etw. machen, fingo3 [finxi, fictum] imaginem cjs rei ob. qd cogitatione: είκάζειν τι: είνασία καταλαμβάνειν τι έννοιαν λαμβάνειν τινός.

Bildchen, imaguncula: τὸ εἰκόνιον ἀγαλμάτιον.

ο ανδριαντίσκος.

bilden, I) a. fingo3 [finxi, fictum]; effingo3; formo1: πλάττειν. πλαστουργείν. ποιείν. κατασκευάζειν te | - etw. burch Gingraben bilben, scalpo3 [psi, ptum]; sculpo3 [psi, ptum]: έγκολάπτειν έγχαράττειν: Eyylogein | - burd Formen in Detall b., caelo': 10gevein | eine Gestalt aus Erg b., dueo3 [xi, etum] imaginem ex aere: χωνεύειν | bie Bienen bilben Bonigwaben, apes fingunt favos: αὶ μέλιτται ποιούσι

τα πηρία.

11) r., fich bilben (bon Ratur), nascor3 [natus]; innascor: ylyveodai nadioraodai | - Beift, Unlagen b., conformo1; informo1 animum; fingoa [finxi, fictum]; colo3 [lui, cultum]: Θεραπεύειν -, διαπονείν = , άσκείν την φύσιν , = ψυχήν | - bie Zugend b., erudio * juventutem : παιδεύειν ἐκδιδάσκειν παιδαγωγείν τινα | - gebildet, eruditus; doctus; literatus; excultus doctrina: πεπαιδευμένος παιδευτός· έλευθέριος | - ein fein gebildeter Mann, vir omni liberali doctrina politus: ὁ ἀνθρωπος πεπαιδευμένος, «παιδευτός | gebildete Sprache, os facile et urbanum: ή γλώσσα άστεῖα.

III) s. bad Bilben (bie Bilbung bes Beiftes), cultus animi ; ingenium subactum : ή μουσική · εύμουσία | ein Mann b. Bilbung, homo urbanus: avho svuovσος, «μουσικός μουσών ούκ έπιδεής | - feine B.,

humanitas: ἡ παιδεία· εύμουσία. Β) (f. b. a. außere Gestalt) forma; species; facies; voltus; os [oris, n.]: ή μορφωσις. μορφή το είδος. σχημα | - fcone B., forma liberalis: ή εύμορφία.

Bilberbuch, liber imaginibus ornatus: at sinoveg of

πίνακες καταβεβλημένοι.

Bilbercabinet, museum picturarum : ή πινακοθήκη. ή συναγωγή τῶν γραφῶν.

Bilderdiener, etwa imaginum cultor : o είκονολάτοης. Bilberbienft, imaginum cultus: ή είπονολατοεία.

Bilbergallerie, poecile : ή ποικίλη.

bilberreich, 3. B. Sprache, dicendi genus imaginum frequentia illustre: εξκόνων ανάπλεως, εμεστός. Bildhauer, statuarius, sculptor: ο άγαλματοποιός.

άνδριαντοποιός άνδριαντογλύφος.

Bilbhauerfunft, ars statuaria; ars fingendi: ή άγαλματοποιία άνδριαντοποιία έρμογλυφική (τέχνη). είπόνων, καθ' ὑπόνοιαν λεγόμενος | - adv., per ima- Bindewort, etwa: copula: ὁ σύνδεσμος: ἡ λέξις συνginem: άλληγορικώς δί είκονων έν υπονοία.

Bilbuer, fictor; formator; artifex; fabricator: o nlaστης άγαλματοποιός μορφωτής είκονόμορφος.

Bildnerin, fictrix: ή πλάστειρα πλάστρια ποιήτρια. Bildnig, f. Bilb.

Bildiaule, statua; signum; imago: ὁ ἀνδριάς [αντος]· τὸ ἄγαλμα· ἡ εἰκών [ονος].

bildiam, I) eig., quod facile formari, slingi potest: εὖπλαστος [ον] — II) fig., (v. Menschen) docilis: εὖμαθής [ες] · οἶος παιδευθήναι.

Bildfamfeit, docilitas: ή εὐμάθεια.

Bildidniger, sculptor: & ayaluatoyligos touoγλύφος.

bildidion, perpulcher: πάγκαλος κάλλιστος.

Bildung, f. bilben s.

bildungsfähig, f. bilbfam.

Bilbungegrad, sftufe, doctrinaes, eruditionis quasi gradus [as]: ὁ τρόπος τῆς παιδείας αὶ παιδείαι. Bill, lex: ή νόμον ὑπογραφή · ὁ νόμος.

Billet, codicilli: τὸ δελτίον βιβλιδάριον χαρτίον billig, aequus; par; justus: δίκαιος ίσος επιεικής μέτριος εύγνωμων | - adv., jure; merite; non injuria: δικαίως επιεικώς μετρίως είκοτως | - für b. halfen, censeo² [sŭi, sum] aequum: άξιοῦν δικαιούν | - mehr ale b., plas aequo: πλέον τού δέοντος.

billigen, probo1; approbo1; comprobo1: ἐπαινείν:, συναινείνε, κοίνειν τι | - s. bas B., die Billigung probatio; approbatio; comprobatio; laus; favor; assensus [As]; ή συναίνεσις ο Επαινος.

Billigfeit, aequitas: aequum; fas; justitia: rò diκαιον ίσον δοθόν ή επιείκεια δικαιοσύνη | nach B., ex aequo; ut aequum, justum est; κατά τὸ είκος εκ τοῦ είκοτος έκ τῶν δικαίων.

Bimbstein, pumex: ή κίσσηρις [εως]. Bindchen, fasciola: το ταίνιον ταινίδιον.

Binde, I) fascia; ligamentum: ὁ ἐπίδεσμος τελαμών [ῶνος]. ή μίτρα άναδέσμη ταινία | - 11) (3. (ber alten Ronige) diadema : τὸ διάδημα |- III) (B. ber Briefter) vitta; taenia; infala: τὸ στέμμα.

binben, I) (um ettv.) alligo1; circumdo1 [dedi, datum] cui rei: δείν τι περίτι περιδείν=, περιβάλλειν τί τινι | - II) (f. b. a. anbinden) ligo1; alligo1: δείν:, ἀναδείν:, δεσμεύειν:, ἀναρτάν:, ἀνάπτειν:, ἐξάπτειν τι - ein Schiff and Land b, religo 1 navem ad terram: ἀναδεῖν οδ. δείν την ναῦν ἀπὸ της γης | mit Ketten b., constringo³ [strinxi, strictum] calénis: ἀλύσεσι δεῖν τινα· ἀλύσεις περιβάλλειν τινί | - mit Fesseln b., colligo¹ qm vinculis: δεσμά περιβάλλειν τινί | - III) (f. v. a. zusammenbinden, z. B. Garben) colligo manipulos: σφίγγειν , συσφίγγειν τά δράγματα | - gebundene Rede (f. b. a. Berfe) oratio numeris astricta: ὁ λόγος εἰς ὁνθμὸν ἐντεταμένος · τὸ ἔπος · μέλος | - jmbn burch einen Eid b., astringo3 [nxi, ictum] , obstringo3 qm jurejurando: ματαλαμβάνειν τινά ögnois | - fich an Borfchriften b., alligo1 me ad praecepta: τηρείν τα προςταχθέντα: περιστέλλειν =, παραφυλάττειν νόμους έμμένειν νόμοις | - burch Geschäfte gebunden fein, astrictus s, distentus sum negotiis: ἔχειν ἀσχολίαν· περισπάσθαι διασπασθαι.

δετική.

Bindfaden, faniculus; linum: ή μήρινθος λινόδεσμος • θωμιγέ [ιγγος].

Bingen (Stadt am Rhein), Binga; Bingium; Vincom] - Ginwohner, Bingenses.

binnen, f. innerhalb.

Binneuland, terras, regiomediterranea: ή μεσογαία (xwood).

Binnenmeer, mare mediterraneum; ή θάλασσα μεσογαία.

Binnensee, lacus mediterraneus: ή λίμνη μεσογαία. Binfe, juncus; scirpus: o oxoivos to Dovov | - bon Binfen, wie Binfen, junceus: oxolvivog Dovivog 1 boller Binfen, juncosus: σχοινώδης σχοινόεις [ούς, εσσα, εν] · βαθύσχοινος.

Biograph, scriptor vitae; ererum cis: o vov biov συγγοάψας τινός | - imbe B. fein, scribo3 [psi, ptum] ob. narrol vitam ejs: τον βίον συγγράφειν τινός. Biographie, descriptio vitae, ob. rerum cis; vita: ή συγγραφή του βίου τινός: τὰ περὶ τὸν βίον τινός.

Birte, betula: ή σημύδα.

Birn, Birne, pirum: to aniov i ogen.

Birnbaum, pieus: ή άπιος.

Birnstiel, pediculus piri: τὸ πέλμα τοῦ ἀπίου.

bis, I) Adv., A) im Raume, ad; usque ad; tenus; in, usque in; usque trans etc.: μέχρι μέχρις feltener axor axors.

B) in ber Beit, bis auf biefe Beit, ad hoc tempus usque: μέχρι τοῦδε (τοῦ χρόνου) | - bið jett, usque adhuc, adhuc; etiamnunc: μέχρι του νύν μέχρι nuas.

C) in ber Bahl (f. b. ungefahr) eineiter, ad: Eni c. accus. | - zwijchen zwei Zahlen (z. B. zwei bis brei), aut; vel; ve: "| - II) conj., bis bag ob. bis, dum; usque dum ; donec ; quoad : Ewg. Eg ti feltener azoig οδ. μέχρις ού.

Bifam, moschus: o uoogog.

Biscaja (Broving in Spanien), Biscaia; Cantabria - Eintvohner, Cantabri | - adj. Cantabricus [a, um]; Cantaber [bra, brum] - Meerbufen von Biecaja, Mare Cantabricum.

Bischof, episcopus: o eniononos.

Bifchofsamt, episcopatus: ή έπισκοπή.

Bifchofshut, apex; mitra episcopalis: ο του έπισκόπου πίλος.

Bischofsstab, pedam episcopale: το του έπισκόπου σκήπτρου.

bischöflich, episcopalis: ἐπισκοπικός | - adv., more episcopi: ἐπισκοπικώς.

Bischofsweiler (Fleden im Elfag), Episcopi Villa. Bifchofewerba (Ctabt in Cachfen), Episcopi Insula. Bifchofegell (St. in ber Schweig), Episcopi cella.

bisher, adv., adhuc; usque ad hoc tempus; hucusque; ad id: τέως είσετι και νύν μέχοι του νύν .

bisherig, qui, quae, quod adhue fuit (3. B. beine b. Mufführung, vita tua, quae adhuc fuit): ό, ή, το μέχοι rovde | - im Gegenfage bon jest ober gufunftig, ante actus; antiquus; prior; pristinus; πρότερος ο, ή,

το πρόσθεν [- mein b. Lebensmanbel, vita mea ante] acta: ὁ έμαυτοῦ μέχοι τοῦδε βίος.

Big, ber, morsus; τὸ δηγμα· ὁ δηγμός· ή δηξις.

Bigden, offala: ro woulov | - (f. v. a. etw. Beniges) paullulum; aliquantulum: το όλίγον μικοόν | - ein B. warten, expecto' paullum ob. paullisper: utκρον έπισχείν.

Biffen, I) offa; frustum; bolus: ὁ ψωμός βλωμός. τό φωμίον έγκαφος | - imdm ben Biffen aus bem Munde reißen, eripio [pui, reptum] bolum cui e faucibus: ἀρπάζειν τινί τον ψωμον έκ τοῦ στόματος | fcmale, fleine Biffen, tenuis victus: τὰ ψωμία ψωθία | — II) (j. v. a. Stüdchen) frustum : τὸ ψω-μίον | — III) (j. v. a. envas Weniges) pauliulum, aliquantulum: όλίγον μικρόν βραχύ τι.

biffenweife, adv. offatim; frustillatim: κατά λέπτά κατά μικοά.

biffig, f. beißig.

Bisthum, episcopatus: ή έπισκοπή.

bisweilen, interdum; nounumquam; aliquando: ένίστε Εστιν ότε Εσθ' ότε ποτέ Ενιαχού.

Bitte, precatio; preces; rogatio; rogatus: ή δέησις. αϊτησις χρεία άξίωσις εύχη το δέημα αἴτημα | xos | - fmon mit B. bestürmen, fatigo' qm precibus: έγκεισθαί τινι δεόμενον | - jmbm eine B. gewähren, facio3 [feci, factum], quod quis rogat: ποιείν ών αν τις δεηθή χαρίζεσθαι τω δεομένω.

bitten, I) eig. rogo1; oro1; peto3 [tii u. tîvi, tîtum]; contendo3 [di, tum]: δείσθαι», χρείαν έχειν», χρήζειν τινός: δεήσεις ποιείσθαι πρός τινα αίτείν-, aireiodai. neleveir tira | - demuthig b., supplico!: προςκυνήσαντα δείσθαι | - heftig b., contendo3; flagito'; efflagito': λιπαφείν άπαιτείν ποιείσθαι πολλάς δεήσεις | - jmb angelegentlich b., peto3 [tii,] tîtum] a te magnopere, maximo opere; rogo! vebementer od. etiam atque etiam: inereveiv inerelas ob. lueslas ποιείσθαι | - um Gnade für imon b., depreegr' veniam cui: συγγνώμην αίτείσθαι ύπέο Tivos | - ich bitte bich, quaeso; obsecro11: moos θεῶν.

II) befond. (f. v. a. einladen, ju Tifche) voco' ob. invîto1 qm ad coensm; καλείν τινα έπι δείπνον.

III) s. bas B., f. Bitte | - auf bein B., tuo rogatu; te rogante; te petente: δεομένου οδ. δεηθέντος σου.

bitter, I) eig., amarus; acerbus: πιπρός | - Adv. amare: ningos | - II) (f. v. a. empfindlich) amarus; acerbus; mordax; gravis: πίποὸς τοαγός [εία, ύ] άλγεινός δεινός | - Adv. acerbe; amare; aspere: δεινώς | - 6. Bormurfe machen, vitupero' aspere : δεινά (μεγάλως) έπιπλήττειν τινί | - fld) b. beflagen, queror's [questus] graviter: δεινώς, μεγάλως όδύρεσθαι.

bitterboje, periratus: βαρύθυμος όξύχολος τραχύτατος | - Adv., acerbissime: βαουθύμως οξυχόλως.

Bitterfeit, I) eig. amaritûdo; amâra [orum]: ή πεπρότης: ὁ πιπρασμός | — II) fig. A) (f. v. a ctw.
llnangenelmeδ) acerbitas; gravitas: τὸ πιπρόν
ἀνιαρόν | — Β) (f. v. a. Unfreunblidfeit) acerbitas; asperitas: τὸ τραχύ | - mit B., acerbe: τραχέως |-C) (f. b. a. bas Kranfende) amaritudo: ή ανία ή λύπη | - D) (f. v. ale haß) ira; acerbitas; bilis: η πικρία.

subamaro gustu: πικρώς άλγεινώς βαρέως τραγέως | - b. meinen, fleo2 [flevi, fletum] effusissime: πλαίειν μαποά.

Bitterfalz, sal amarum; magnesia vitriolata: o alg TIMOOS.

bitterfüß, ex dulci amarus: γλυνύπικοος | - al8 Bflange, Bitterfüß, Solanum Dulcamaca.

Bittidreiben, Bittidrift, libellus: ή δέησις τα γράμματα αίτητικά | - B. einreichen, petos [tii u. tivi, titum per literas: παραδιδόναι γράμματα δεητικά. bittweife, adv., precibus; precando; precario: μετά δεήσεως δεόμενος.

Bivouac, ber, für ben Winter, hibernacula: ή άγρανλία έπι στρατείας |- B. errichten, aedifico hibernacula: ayoavleiv.

bivouaquiren, pernocto sub dio: ayoavkeiv olov δή έπι στρατείας.

Blachfeld, campus; planities: το πεδίον ή πεδιάς

adog.

blahen, 1) a., ben Leib, inflo! : πνευματούν έμπνευματοῦν [- II] r., fld) b., inflor animo; superbio'; jacto 1 me: ογκοῦσθαι φυσᾶσθαι | - blahenbe Epei= fen, eibi qui inflant ob. qui babent inflationem: rà έμπνευματωτικά πνευματωτικά φυσώδη βοώματα | — III) s., das B., die Blähung, flatus; inflatio: ή έμπνευμάτωσις

Blame, f. Schanbe, Nachrebe.

blamiren, f. befdimpfen, verleumben.

blant, f. weiß, rein, glangenb, blog.

Bladden; I) (auf ber Saut) pastula: το έξανθημάτιον φλυκταινίδιον φλυζάκιον | -- 11) (B. ber Luft) bullula: το φυσηματιον πομφολυγίδιον.

Blafe, 1) (f. b. a. Urinblafe) vestea; ή πύστις πύστη πύστιγξ [ιγγος] - II) (B. auf ber Saut) pustula: ή φλύπταινα όλοφλυπτίς φαύσιης φώς [φωδός] - III) (B. auf dem Baffer) bulla: το φύσημα ή φυoalis. anaallis, o nondos.

Blasebalg, follis: ή φύσα το φυσητήριον | - B. eines Edmiebes, follis fabrilis: το ζώπυρον.

blasen, 1) (v. Winde) sto!: groan weer.

11) (v. Wenschen) ins Feuer blasen, s. anblasen etw. blasen (z. B. die Flöte) flot od. inflot tidiam: αὐλεῖν | - ein Lied auf der Flöte b., cano³ [ceeini, cantum] carmen tidiis: ἄδειν μέλος τῷ αὐλῷ | zum Abmarche b., do³ [dedi, datum] signum prosectionical nis classico: σημαίνειν τὸ ἀναχωρείν | zum Angriffe b., cano bellicum: σημαίνειν μάχεσθαι | jum Rud= Auge b., cano3 receptui: σημαίνειν το άνακλητικόν | - jmbm etw. ind Dhr b., insusurro' qd cui ad aurem: ψιθυρίζειν τι.

III) s., bas B, flatus; flamen: ή φύσησις τὸ φύσημα | - B. auf einer Flote, inflatus tibiae: ή

αύλησις το αύλημα.

Blasenpflaster, vesicatorium: το ξμπλαστρον έκ-

Blafenstein, calculus in vestea natus: o 2190g eyπύστιος.

blafig, pustulosus: πεμφιγώδης [ες].

Blaslein, f. Blaschen.

Blasphemie, f. Gotteblafterung, Lafterung.

bitterlich, subamarus; ὑπόπικοος πικρίδιος - Adv. blaß, pallidus; pallens; ώχρός άχροος [άχρους

πελιδνός | - b. werben, pallesco3 [pallui]: ἀχοιάν Blechfdmibt, faber laminarius: ὁ έλασματουργός. ώχραίνεσθαι πελιαίνεσθαι έμχλοιούσθαι.

blaggelb, tenuiter ob. languide flavens : wxoos.

blaggrun, languide viridis: χλωρός υπόχλωρος [ov]. blagroth, languide rubens: λευκέφυθοος ύποπόρφυρος.

Blaffe, pallor: ή ώχρότης ο ώχρος το ώχρωμα

ή ώχρίασις άχροια.

Blatt, I) (einer Pflanze) folium: rò gillov néralov | - Blatter betommen, emitto's [misi, missum] folia; exect [ii, itum] in folia: gvilogveiv gvi-

II) bas B. (eines Buches) folium: rò willow. III) B. eines Papiers, seida; pagina: o záorns

ή σχέδη· πτύξ. IV) B. bon Gold, bractea; lamina: τὸ πέταλον.

V) figuri., bas B. hat fich gewendet, fortuna conversa est: μετεπέπτωκε τα πράγματα.

blattahnlid), foliaceus: φυλλοειδής [ες] πεταλο-

Eldne [ég].

Blatter, auf ber haut, I) allg. pustula: τὸ ἔκφυμα: έξάνθημα· ὁ lordos | — II) (f. b. a. Poden) neulat., variolae: al zadapides.

blattlos, nudatus foliis: agvilog [ov].

Blattseite (eines Buches), pagina: ή σελίς [ίδος].

blattiveife, adv., per folia: xarà willa.

Blättchen, 1) (Papier) schedula: το χαρτίδιον σχεδάοιον | — II) B. v. Gold, Silber, bracteola; la-mella: το πεταλον λεπτον· πεταλίδιον | — III) B. b. Bemachsen, foliolum: to gollov gullagiov. blattericht, foliaceus: φύλλινος φυλλώδης.

blatterig, foliatus; foliosus; foliis densus: φυλλώ-

dag [eg] · Eugvilog [ov].

blatterlos, nudatus foliis; orbus: aquillos ané-

blättern, in einem Buche, verso1 , explicot folia libri; evolvo3 (vi, latum) librum: ἀναπτύσσειν =,

άνελίσσειν βιβλίον.

blatt, caeruleus: ylavnos aépivos nváveos |- fatvarablau, livídus: πελιδνός | - (v. Eifen) ferruginens: lώδης | — figürl., b. Dunst, glaucoma: ή τερατεία· τερθοεία· ὁ καπνός | - imbm cinen b. Dunst vorsmachen, objicio³ [jéci, jectum], glaucoma cui ob oculos: τερατεύεσθαι , τερθρεύεσθαι πρός τινα **ματαγοητεύειν** τινά.

blandugig, etwa, caesius: γλαυπόφθαλμος γλαυ-

πόμματος.

Blaubeuren, (Stabt in Würtemberg), Burrhonium;

Blubirae [arum].

blauen, (f. b. a. blau farben) tinge3 [tinxi, tinctum] caeruleo colore: πελιδνούν =, γλαυκοειδές κατασκευάζειν τι.

blattlid), subcaeruleus: γλαυκοειδής [ές] · υπόγλαυ-

nos · nuavosidns.

Bled), lamina: τὸ ἔλασμα μετάλλου | - bunned B. lamina: το πέταλον.

Blechhammer, officina qua laminae e ferro cuduntur: το έλασματουργείον.

Blechhaube, (f. b. a. Helm) galea aenea: n noovs [υθος] το κοάνος.

Blechmunge, numus bracteatus: τὸ νόμισμα πετάλινον.

bledjen, (in ber Bulgarfpr. f. b. a. bezahlen) tinnio4: καταβάλλειν = κατατιθέναι άργύριον.

bledjern, factus e lamina; e e laminis ob. lamellis: έκ πετάλων πεποιημένος, = κατεσκευασμένος.

Blei, plumbum: δ μόλυβδος | - b. Blei, plumbeus: μολύβδεος · μολύβδινος | - mit B. löthen, plumbo!; μολυβδούν τι.

Bleiader, plumbi vena: ή διαφνή μολυβδίνη. Bleiarbeiter, plambarius artifex: ὁ μολυβδουργός. Bleibergwert, metallum plumbarium: τὰ μέταλλα μολύβδινα.

Bleiers, molybdaena: ή μολύβδαινα.

Bleifarbe, color plumbeus: τὸ χρώμα μολυβδο-

bleifarbig, lividus: μολυβδόχοους· μολυβδοειδής· μολυβδοφανής - bleifarbig werben, livesco3: γίγνε-

σθαι μολυβδοειδή.

bleiben, I) alig., maneo [mansi, sum]; permaeo ; duro1; sto1 [steli, statum]: διαμένειν παραμέveir. ovuneveir. Siagriatresdai | - Freund b., amicus maneo 2 cui: έταίρον μένειν τινί |- im Baterlanbe, ju Saufe b., maneo' in patria; teneo' [tenui, tentum] me domi: μένειν έν τη πατοίδι· μένειν οίκοι | - Sieger b., discêdo! [cessi, cessum] superior: ποείττω είναι | - bei imbni b., moror apud qm: παραμένειν :, προςμένειν τινί | - hoffnung du ctiv. bleibt, spes ejs rei relinquitur : ή έλπλς λείπεται | - berichwiegen b., res tacita habetura [habita est], celatur1, = premitur3 [pressa est] silentio: μούπτεσθαι σιγή | - bas bleibt unter uns, tu hoc silebis; hoe tacitum habeamus: ώς ἐν ἡμῖν εἰρῆ-

11) befond. A) etw. bleiben laffen (f. b. a. unterlaffen) omittos [misi, missum]: ¿av-, χαίρειν έαν τι.

B) (f. b. a. fterben, in einem Treffen) occido3 [cidi, cisum]; cado3 [cecidi, casum]; pereo4 [ii, itum]: πίπτειν θνήσκειν αποθνήσκειν.

C) (f. v. a. fibrig bleiben) relinquor3 [relictus]: υπολείπεσθαι λείπεσθαι υπόλοιπον είναι πεοι-

γίγνεσθαι.

III) s., bas B. an einem Orte, permansio: ή μονή. bleibend, durans; stabilis; firmus; solidus; diuturnus; perpetuus: μόνιμος άίδιος βέβαιος αίώνιος ἀσφαλής.

bleich, pallidus; pallens: wzoóg azoovg πελιδνός. πέλιος | - b. fein, palleo2: ώχριαν' πελιαίνεσθαι.

Bleiche, 1) (f. b. a. bleiche Farbe) pallor: ή ώχρία το σχοωμα | — II) (f. b. a. Ort, tvo man bleicht) locus quo qd insolatur: o aluvos.

bleichen, Leinwand, etwa: insolo lintea; condefacio's [fêci, factum] apricatione: λυκαίνειν.

Bleichsucht, chlorosis: ή λευκοφλεγματία το λευκον φλέγμα.

bleiern, plumbeus: μολύβδεος μολύβδινος.

Bleihutte, officina plumbaria: τὸ μολυβδοχοείον.

bleii, plumbosus: μολυβδωδης.

Bleifugel, glans plumbea: ή μολύβδαινα · μολυβδίς [idog].

Bleiloth, perpendiculum: ὁ μολύβδινος κανών ή μολύβδαινα. bleirecht, f. fentrecht.

Bleifchnur, f. Bleitoth.

Bleiwage, libella: o διαβήτης.

bleiweiß, cerussa : ὁ ψίμυθος· τὸ ψιμύθιον.

blenden, I) eig., caeco1; reddo3 [didi, ditum] caecum; privo1 visu: τυφλούν έπτυφλούν διαφθείφειν τινός τὰ ομματα· ἀφαιφείσθαί τινα την όψιν | - II) figuri. (f. b. a. berblenben) caeco1; excaeco1; obcaeco1: τυφλήν ποιείν τινος την φρένα. διαφθείσειν την γνώμην τινί.

Blendwerf, praestigiae; fraudes; technae; glaucoma: το γοήτευμα: ή τερατεία: τερθοεία: συσκευή. Blid, I) ciq., aspectus; obtûtus; and oculi: τὸ βλέμμα ἡ ὄψις· ἡ βολή ὁμμάτων | - burdbringenber Β., adspectus acer: τὸ ὁξὸ βλέμμα | - ben Β. anf etw. tiditen, conjicio [jêci, jectum] oculos in qm ob. in qd: προςβλέπειν -, σκοπείν -, οποβλέπειν zi | - fich jmbe B. entziehen, recedo3 [cessi, cessum] a conspectu cjs; fugio3 [fugi, gitum] conspectum cjs: φεύγειν δφθηναι ύπο τινος έκποδών ποιήσαι έαυτον το μή οφθήναι υπό τινος | - figüri., den Blid nach oben richten, alte specto : ανω βλέπειν -II) übertr. A) (f. v. a. Mienen) vultus: ἡ ὄψις· τὸ βλέμμα · βλέπος | - B) (f. b. a. Blang) bes Gilbers, fulgor, splendor: ή αμαρυγή.

bliden, aspicio3 [spexi, spectum]: aspecto1 =; intueor2 [tuitus] s; conjicio3 [jêci, jectum] oculos in qd: βλέπειν =, προςβλέπειν =, είςβλέπειν τι | - (fich) b. laffen) do1 [dedi, datum] me in conspectum cui; prodeo [ii, itum] in publicum: είς οψιν ίξναι, έλθείν ἀφθηναι ἀναφανήναι | - (baffelbe f. b. a. glangen) fulgeo² [st]; splendeo²; luceo² [luxi]:

αύγην άφιέναι Εκλάμπειν αύγάζειν.

blind, I) eig., caecus oculis, captus luminibus: Tvφλός τυφλώψ [ωπος] - b. werben, capior3 [captus] oculis ob. luminibus; perdo3 [didi, ditum] oculos; fio [factus, fieri] caecus; amitto [misi, missum] lumina oculorum: τυφλύν γίγνεσθαι τυφλούσθαι διαφθείρεσθαι πηρούσθαι τους όφθαλμούς άποστερείσθαι της όψεως.

II) figuri. A) (f. b. a. ber leberlegung beraubt) caecus; caecus animo: τυφλός την ψυζην, = φοένα: ἄφρων ἀξύνετος | - b. Begierbe, Liebe ic., caeca; temeraria cupiditas; coecus amor: δομή τυφλή. toplog fows | - mit febenben Augen b. fein, insanio* cum ratione: ὁρῶντα μη γιγνώσκειν, = μη ὁρᾶν.

B) (f. b. a. grundlod) fictus; vanus; simulatus; speciosus: προςποίητος ' κενός | - b. Angriff, ficts impressio: προςβολή δσον από βοής ένεκεν | - b. Schreden, caecus pavor: το δείμα μενόν.

C) (f. b. a. berftedt, ein Braben) caecus; tectus:

κουπτός κουφαΐος.

blindgeboren, sine oculorum lumine natus: rvolos

γεγονώς τυφλός φύσει.

Blindheit, caecitas: ή τυφλότης τύφλωσις | - B. bes Beiftes, caecitas (animi); caligo; tenebrae: ή τυφλότης τῆς φρενός παραφροσύνη.

blindlings, adv. I) eig., caecus; oculis tectis: vnò σκότου· ἐν σκότει [- II) (figürl., f. b. a. ohne lleberlegung) caecus; caeco impetu; temere: ansquσπέπτως άφρόνως προπετώς είνη | - fle sturgten b. auf fle ein, in eos velut caeci ruebant: άφρόνως έφεροντο είς αύτους.

blimfen, splendeo2; fulgeo2 [si]; corusco1; mico1 [cui]: στίλβειν άστράπτειν - s., bab B., fulgor;

splendor: ή στίλβη· ἀστραπή.

blingeln, blingen, conniveo2 [nivi u. nixi]; nicto1 ορ. nictor1: ακαδοαμύττειν. βγεφαδίζειν. πρεικ ε, έπιμύειν τὰ όματτα | — s., bas B., nictatio:

ό σκαρδαμυγμός ή μύσις.

Blit, I) ber leuchtet, fulgur: ή ἀστραπή [- II) ber einschlägt, folmea: o negavvog onnaros | - vom Blige getroffen merben, tangor3 [taetus] de coelo; icor3 [ictus] fulmine; discutior3 [cussus] fulmine: nspavvovodai. Blanseodai en deov | - bom B. erfchlagen werben, absumor3 [sumptus] fulmine: neoavνουσθαι κτείνεσθαι τῷ κεραυνῷ | - wie ber B. (f. b. a. blikfchnell) fulminis instar; quam celerrime : άφνω αἰφνιδίως.

bligahnlich, (d. B. Schwerd, Sand, Sieb) fulmineus:

ώςπερ άστραπη.

bligen, I) eig., fulguro1; fulgeo2 [si]: ἀστράπτειν. άπαστράπτειν τι | - wenn es bligt, coelo fulgente: άστραπών καταφερομένων | — II) übertr. (f. b. a. fchimmern) fulgeo² [si]; splendeo²; mico¹ [cŭi]: ἀστράπτειν· λάμπειν· ἀπολάμπειν | - bie Augen b., oculi scintillant: οἱ ὀφθαλμοὶ ἀστράπτουσιν, λάμπονοιν — III) s., δαδ Bl., A) fulguratio; fulgura; fulgera: ἡ ἀστραπή | — B) (f. b. a. Glanz) splendor; fulgor: ἡ αίγλη: ἡ στίλβη.

Bligstrahl, fulmen; ictus [as] fulmineus: o zeoav-

νός σκηπτός.

Blod, I) alig. (f. v. a. Rlog) caudex; truncus: zò στέλεχος: ο πορμός. το έπίζηνον - 11) befond. (j. b. a. Rlot, woran man Befangene fchließt) caudex; robur; nervus: τὸ ξύλον.

Blodhaus, I) (f. v. a. hölzernes Bollwerf) castellum ligneum: τὸ όχύρωμα ξύλινον: περιπόλιον | - H) (f. v. a. Gefängniß) custodia publica: ή φυλακή το

δεσμοτήριον.

blobe, I)eig. (von ben Ginnen) hebes; tardus; άμβλύς $[\epsilon \tilde{\iota} \alpha, \dot{v}] \mid - \Pi$) figurl. (f. v. a. furchtfam) timidus; subtimidus: αίσχυντηρός αίσχυντηλός αίδημων

ayeving [Eg].

Blödigfeit, 1) ber Sinne, hebetûdo: ἡ ἀμβλύτης [nros] - II) bes Befichte, Berftanbes, infirmitas oculorum: ή άμβλνωπία | - hebes ingenium: ή άμβλύτης τῆς φύσεως · νώθεια · νωθρεία | - ΙΙΙ) (f. v. a. Furchtfamteit) pudor, timiditas: τὸ αίσχυντηρόν ή αίδημοσύνη δυςωπία εὐλάβεια.

blodfiditig, oculis hebes; infirmus: αμβλυωπός αμβλυωπής άμβλωπός άμβλώψ μύωψ νυκτάλωψ -

bom Berfrande, f. blobe.

Blödichtigfeit, infirmitas oculorum: ἡ ἀμβλυωπία. μυωπία άμβλύτης της όψεως ή σανιφότης [ητος]. Blodfinn, ingenium hebes; ή αμβλύτης της γνώμης. αναισθησία βραδύνοια.

blodfinnig, hebes; hebes ad intelligendum; obtûsus; tardus; stupidus: ἀμβλυς την γνώμην ἀναίσθη-

τος βραδύνους παράκοπος.

Blodfinnigfeit, obtusior animi acies; ingenium hebes: η αμβλύτης βοαδύνοια αναισθησία.

Blois (Stadt in Franfreich), Blesae ob. Blaesae [arum]: Blesum; Blesense Castrum.

Blotabe, f. Belagerung. bloden, v. Rinbern, mugio+; boo1 : βοαν | - b. Schafen, balo1: βληχασθαι | - s., bas B., mugitus; ba-

lâtus: ή βληχή ο βληχηθμός το βλήχημα. blodiren, f. belagern, einschliegen.

blond, blond gelodt, flavus: ξανθός ξανθοφνής. blog, I) (f. b. a. unbebedt) undus; apertus: χυμνός

willos.

11) (f. b. a. ohne Schuß) nudus; nudatus; apertus: ἀστέγιστος | - die Flanken eines Heeres b. geben, nudo laiera aciei: διδόναι είς κινδύνους τὰ τοῦ στρατεύματος κέρατα | sein Leben b. geben, offere | obtuli, oblatum, offere | vitam in discrimen: προδιδόναι τὸν βίον.

111) fich b. geben, A) eig. (eine Bioge geben), praebeo 2 latus hosti: προδιδόναι τι | — Β) figürl, praebeo 3 latus cui; do 1 [dedi, datum] me: προδιδόναι ἐαυτόν | — Β) (f. v. a. eine Schwäche zeigen) do 1 me turpiter: προδιδόναι τὰ σαθρά | - fich ben Gefahren b. fiellen, offero 3 ob. objecto 1 me periculis: διδόναι

έαυτον είς πινδύνους.

IV) (f. b. a. einer Cache beraubt) nudus; vacuus

quá re: ψιλός γυμνός.

V) (f. b. a. nur, allein, nichts als 2c., auch als Adv.) solus; nudus; merus; nihil nisi; modo; tantum:

μόνος οὐδεν αλλ' ή οὐδεν, εί μή.

Blöße, 1) eig., nuditas; uudum corpus: ή γυμνότης τὸ γυμνόν ἡ γύμνωσις τὰ γυμνά | bem Gegner eine. Β. geben (besond. im Fechten), nudo ¹ corpus adversario: λαβήν παρέχειν οδ. παραδιδόναι τινί εὐληπτον και πλάγιον παραδιδόναι έαυτον τῷ ἐναντίῷ | bem Feinde eine Β. geben, fio ³ [factus, fièri] hosti opportunus: τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους διδόναι | — II) übertr. (f. δ. α. Ξφινάφε, ξehter), vitinm; imbecillitas; turpitûdo: τὸ ἀμάρτημα σφάλμα αἰσχρόν.

blühell, 1) eig., floreo²: ἀνθεῖν· θάλλειν· εὐθηνεῖσθαι· ἀκμάζειν | - anfangen zu b., floresco³ [rūi]: ἀνανθεῖν· ἐξανθεῖν | aufhören zu b., defloresco³

[rui]: απανθείν παρανθείν.

I) fig. (j. b. a. sich im Bidde befinden) sloreo²; vigéo²; ἀκιάζειν | - biühend, slorens; sloreus; sloridus; ἀν. θηφος εὐανθής [ές] · ἀνθητικός · ἀκιάζων | - β Β. b. Umstande, res slorentes: ἡ εὐδαιμονία | b. Miter, aetas slorida; slorens: ἡ ἀκιμάζονσα ἡλικία · ἡ ἀκιμή της ἡλικίας | b. Gefundseit, valetúdo integra; sirmitas corpòris: ἡ της ὑγιείως ἀκιμή | b. Edyreidart, lumina oratiônis: ἡ λέξις ἀνθηφά | b. Μιώδτικ, slosorationis: ὁ λόγος ἀνθηφός · τὸ ὑῆμα ἀνθηφόν.

Blimden, Aoscalus: ή ανθυλλίς [ίδος] το αν-

Onliov.

Blitthe, Nos: ἡ ἄνθησις ἄνθη ἀνθήλη τὸ ἄνθος ἀνθεμον | - Β. bes Alters, ber Jugend, flos actalis, s juventulis: ἡ ἀνμὴ τῆς ἡλικίας | in ber B. ber Jahre fein, sum in flore actalis; floreo actale: ἀκμάζειν (τῆ ἡλικία) ἀνθοῦσαν τὴν ἀκμὴν ἔχειν.

Blüthenalter, aetas florens; flos aetatis; ή άχμη. Blüthenknoöpe, gemma florem continens: ή πορύνη.

bluthenreich, floridus: πολυανθής [ές].

Blume, flos: tò avdog.

Blumenau, pratum florum od. = floreum: ὁ λειμών [ωνος] ανθεμώδης.

Blumenbau, florum cultura: ή ἀνθοκομία ή θεραπεία ἀνθέων.

Blumenbect, area floribus consita: ή πρασία ανθεσι πεφυτευμένη.

Blumenblatt, floris folium : τὸ πέταλον ὁ κόρυμβος.

Blumenduft, odor florum: το ανθοδμον.

Blumenfreund, florum amans: o gelandis.

Blumengarten, floralia (sc. loca): ὁ αῆπος ἀνθεσίφυτος, ἀνθοφόρος τὰ ἄνθη.

Blumengartner, cultor florum: ὁ θεραπεύων τὰ ἄνθη ὁ ἐπιμελούμενος τῶν ἀνθέων.

Blumengehänge, serta: ὁ στέφανος =, τὸ στέφος ἀνθέων.

Blumengöttin, Flora; Chloris: Xlmgis [idos].

Blumenguirlande, serta e floribus contexta: of orégavoi = od. of depoi andéwn od. = andinol.

Blumenhandler, = handlerin, qui, quae flores venditat: ὁ ἀνθοπωλών ἡ ἀνθοπωλούσα.

Blumenfeld, calix: ή nálvě [vnog].

Blumenfenner, florum iatelligens: ὁ περί τὰ ἄνθη. Blumenforb, -förbchen, ealäthus: ὁ κάλαθος.

Blumentranz, corona florea; corolla: ὁ στέφανος ἀνθέων ὁ στέφανος ἀνθικός.

Blumenfrone, corolla: o orégavos avdiav.

Blumenlese (Sammlung von Gebichten), Nores; floscůli ex poëtis delibati: ἡ ἀνθολογία· τὸ ἀνθολόγιον· τὰ ἀνθολογιπά.

blumenreich, floreus; floridus: nolvavoris [ég].

Blumenscherben, testa sorum: τὸ ὅστρακον ἀνθοδόκον.

Blumensprache, oratio per flores: ή διὰ ἄνθων γλώσσα.

Blumenstrauß, sasciculus sorum: ή ανθέων δέσμη· ο ανθέων φάκελος | cinen B. winden, necto³ [xi, xum] sores: πλέπειν στεφάνους.

Blumenzeit, tempus florum: ὁ καιρὸς τῶν ἀνθέων· ἡ ἀκμὴ τῶν ἀνθέων· τὸ ἔαρ.

Blumenzwiebel, bulbus: o βολβός. blumig, floreus; floredus: avorvos.

Blumift (f. v. a. Blumenfreund), amans ob. studiosus

florum; à quandig.

Blut, I) eig., sanguis; (außer den Adern) eruor: τὸ αίμα | duā B. stillen, supprimo [pressi, pressum] od. cohibeo sanguinem: ἔσχειν ε, ἀχεῖν ε, κατασχείν τὸ αίμα | - B. vergießen, sundo [fudi, fusum] ε, effando , profundo sanguinem; facio [feci, factum] caedem: φόνον ποιείν | sein B. u. Leben sür imdn vergießen, aufopsern, profundo sanguinem et vitam pro quo: ἀποθανεῖν ὑπέο τινος | - cinem Lande duā B. außiaugen, mitto [misi, missum] sanguinem provincine: ἀποστερεῖν χώραν ἀπάντων τῶν ὅντων.

II) übertr., A) (f. b. a. nahe Verwandtschaft), san-

guis: τὸ αίμα,

B) (f. v. a. Mensch, d. B. ein junges Blut) adolescentulus; juvěnis: δ νεανίσκος το μειράκιον | ein liederliches B., homo dissolûtus: δ ἀσελγής δ ἀκρατής.

C) Fielfch u. B. (f. b. a. Sinnlichteit) evpiditas; libidines: αί επιθυμίαι αί δια σώματος ήδουαί.

Blutader, vena: ή αίματίτις φλέψ.

blutarm, egênus: ἐν δεινοτάτη ἐνδεία -, ἐν ταῖς μεγίσταις ἀποφίαις [ἄν, οὐσα, ὄν] ἐἰς ὑπεφβολὴν πτωχός.

Blutbad, caedes: o povos, ή povontovia σφαγή | ein B. anrichten, edo [didi, ditum]. ob. perpetro caedem: φόνον ποιείν | ein B. anrichten unter ben Keinben, conficio [fêci, fectum] hostem caede;

oceido3 [di, sum] hostem occidione: φόνον πολύν | blutriniftig, saucius: αίματόεις [εσσα, εν]. ποιείν των πολεμίων.

Blutdurft, libido ob. sitis sanguinis: το φονικόν feinen B. fillen, sataro1 me sanguine: ἀποπληφούν

blutdurstig, = durstig, sanguinolentus; sanguinarius; saevus; atrox: φονικός αἰμόδιψος [ον] · ἄπληστος αίματος | b. fein, sitio sanguinem: φονάν επιθυμείν φόνου.

Blutegel, hirado: ή βδέλλα.

bluten, I) eig., mitto3 [misi, missum] sangainem: αίμοδόσειν. αίμα χείν. αίμα στάζειν | die Rafe blutct: stillant nares cruore: ή όλς αίμαδροεί | -II) übertr., A) (f. v. a. gewaltsam sterben) accor1; occîdor³ [sus]; profondo³ [ûdi, ûsum] sanguinem: σφάττεσθαι σφαγήναι | — Β) bas Herz blutet mir (f. b. a. es fchmergt mich fehr), accepis vulnus animo; doleo2 vehementer: πνίζεταί μοι ή παρδία δεινόν ποιουμένω οδ. λυπουμένω | - III) s., δαθ B., profluvium sanguinis: ή αlμόβροια αlμοβραγία.

blutfarbig, f. blutroth.

Blutgefäß, vena: ή ἀρτηρία· φλέψ· το άγγείον. Blutgeld, pecunia caede parta: ή τιμή αίματος.

Blutgerüft, suggestus, quo malefici capitis damnati caeduntur: ὁ ὁκρίβας [αντος] τῶν ἐπὶ θανάτφ παραδοθέντων.

Blutgeschwür, furunculus: o dodiny [nvog] · o dodian [wvos].

Bluthochzeit, Die Parifer, caedes Parisiensis: of naλούμενοι φόνιοι γάμοι [τῶν Παρισιῶν].

Bluthund, crudelissimus tyrannus: ὁ ωμότατος ανθρωπος αίμοδιψος τύραννος.

blutig, 1) eig., cruentus; cruentatus: αίματηρός αίματώδης [ες] · αίμακτός · κάθαιμος [ον] · φόνιος | b. maden, cruento1; respergo3 [si, sum] qd sanguine: αίματούν », αίμασσειν », καθαιμάσσειν », αΐματος άναπιμπλάναι τι b. Sieg, victoria cruenta; funesta: ή νίκη αίμακτός | b. Krieg, bellum funestrum, cruentum, atrox, saevum: ὁ ὁλέθοιος πόλεμος | b. Muftritte, caedes: o φονος η σφαγή.

II) übertr., b. Thranen, fletus acerbissimus: τα δάπουα πιπρότατα, = άλγεινότατα | feinen b. Heller haben, sum in summa egestate: είναι έν τη έσχατη

ένδεία.

blutjung, peradolescens: πομιδή νέος νεαφός.

Blutlaffen, das, f. Aberlaß.

blutlos, exsanguis: αναιμος [ov] - b. Gieg, victoria incruenta: νίκη ἀναίμακτος.

Blutradje, vindicta sanguinis: ή δίκη φόνου.

Blutracher, ulter sanguinis ob. caedis: & τιμωρός φόνου: φόνου δίκην μετιών, διώκων.

Blufregen, imber sanguineus: à veròs aluarados es fallt ein B., sanguine pluit : vet cauce.

blutreich, f. vollblutig-

blutreinigend, sanguinem purgans: αίματος καθαφτικός.

Blutreinigung, purgatio sanguinis: ὁ καθαρμός α?ματος.

Blutrichter, judex rei capitalis: ὁ ἐπὶ τῶν φονικῶν ό δικαστής των φονικών.

blutroth, sanguineus: αίματοειδής [ές] αίμοχοους αίμάλεος καφύκινος καφυκοειδής.

blutsauer, permolestus: χαλεπός βαρύς [εΐα, ύ]. πικρός | fiche b. werden laffen, subeo fii, itum] = ob. suscipio3 [cêpi, ceptum] summas molestias: δεινώς πάμνειν, = πονείσθαι.

Blutschande, incestus [ûs]: ή ανόσιος συνουσία B. begeben, facio [feci, factum] incestum : avoolog συνείναι.

Blutschänder, qui incestum fecit: ò aiuopintns. ανόσιος την συνουσίαν.

blutschänderisch, incestus: ἀνόσιος περί την συνουσίαν.

Blutschuld, culpa; flagitium caedis perpetratae; facinus capitale: το μίασμα · άγος · ο φόνος.

Blutofreund, consanguineus; conjunctus sanguine: ό όμαιμος όμαίμων.

Blutofreundichaft, consanguinitas: communio sanguinis: ή ομαιμοσύνη · ομαιμότης [ητος].

blutstillend, cohibens sauguinem: l'oxacuos [ov] αίματος στάσιμος [ον].

Blutstrom, rivus sangainis: ή αἰμόδουσις.

Blutstropfen, gutta sanguinis: ò aluatos σταyou [000s].

Blutsturd, eruptio sanguinis: ή αίμαζοαγία.

Bluteberwandter, consanguineus: o, n ouaipog. ομαίμων.

Blutoberwandtichaft, consanguinitas; communicatio sanguinis: ή ὁμαιμοσύνη· ὁμαιμότης [ητος].

bluttriefend, stillans sangaine; madens: φονολιβής [ές] · φονόδοντος · αίμοδοντος [ον].

Blutumlouf, circulatio sanguinis: ή περίοδος αί-

Bluturtheil, sententia capitalis: ή δανάτον κρίσις. ή θανάτωσις.

Blutvergießen, caedes; sanguis: o φονος ή σφαγή |ein Sieg ohne B., victoria incruenta: ή νίκη άναίμαντος.

Blutwaffer, serum; lympha: o txwo [woos].

bluttvenig, adv., perpauculum; perpauca: olivioros. Blutivurft, apexabo: ή αίματίτις χορδή.

Blutzenge, f. Martyrer.

Bod, I) eig., hircus: o noios ntílos toayos | jun= ger, haedus: o τραγίσκος | wie ein B. riechen, olet2 hircum: τραγίζειν πιναβοάν | - fprudmörti., ben B. gum Garmer fegen, committos [misi, missum] ovem lupo: παραδιδόναι την δίν τῷ λύπφ | - II) übertr., A) (f. b. a. Kutschersith) sedes rectoris equ6rum: o onolkas [avros] -- B) (f. b. a. Fehler) peccâtum: τὸ σφάλμα· πλημμέλημα.

Bodfell, pellis hircina: ή τραγή [sc. δορά] τραγεία.

Bodlamm, agnus: o auros.

bodsfüßig, capripes: τραγόπους [οδος] · τραγοσιεlns [és].

Bockegeftant, odor hircinus: ή πινάβοα ' ο γράσος. Bockshorn, cornu hireinum: τὸ τραγόπερας | - fich leicht ind B. jagen laffen, timidus =, ignavus est: endeiματούν :, δειδίττεσθαι :, ἐνπλήττειν τινά.

Boddell, haedus: o roaylonos.

boden, oleo hircum: πιναβοάν τραγίζειν. bodig, bodicht (f. v. a. wie ein Bod riechenb), olens hircum, hircosus: τραγίζων [ουσα, ον] · κιναβρών Bohrer, terebra: ή τουπάνη · τὸ τρύπανον · τέ-

 $[\tilde{\omega}\sigma\alpha, \tilde{\omega}\nu].$

Boben, 1) eig., solum; humus: ή γη το πεδίον | ju B. merfen, fallen, prosterno3 [stravi, stratum]humi; procumbo3 [cubui, cubitum] ob. cado3 [cecidi, casum] in terram: καταβάλλειν *, καταστρωννύναι * άνατρέπειντινά τι |- auf bem B., in bem B., in ben B. (f. b.a. in die Erde), humi: zanai ent yng sig ynu |bon bein B. (b. ber Erbe), humo: χαμόθεν γηθεν |ein fetter, magerer B., solum pingue; macrum: ή γη πίειρα: λεπτή βι B. sinsen, pessum eo sivi, itum]: ματαδύεσθαι κάτω φέρεσθαι εξόξειν | bas schlägt mich zu B. (beugt mich), boc praecidit's meam spem; hoc vehementer me perturbat! : τοῦτο με καταπλήττει, ἐπιτρίβει.

II) übertr., A) Grund und B., fundus; ager: n yn-

άρουρα ό άγρος το χωρίον πτημα.

B) ber B. eines Zimmers, solum: το έδαφος [ovs]ber B. eines Schiffes, alveus: τὸ ἔδαφος πλοίου | B. bes Meeres, eines Fluffes, eines Gefages: fundus: ο πυθμήν [ένος] · ο πύνδαξ [nos]· (ded Meeres) το Bivorog.

C) (f. b. a. ber Raum gwifchen bem Dach und bem oberften Stodwerfe) tabulatum: ὁ ὑπέρτατος οίκος τὸ ὑπωρόφιον τῆς οἰκίας | - B. für Körner, grana-rium: ὁ σιτοβολών [ῶνος] — S. auch Heuboben.

bodenlos, eig., fundo carens: ἀπύθμενος· μη έχων πυθμένα | - II) übertr. A) (f. b. a. voller Tiefen) vora-ginosus; ἄβυσσος | - B) (f. b. a. unwegfam) invius: άβατος.

Bodenfaß, sedimentum; faex: τὸ ὑπόστημα ἀφύλισμα ή υπόστασις υποστάθμη ιλύς.

Bobengins, f. Grundzins.

Bobenfee (auch Bregenger ob. Cofiniger Gee), Lacus Brigantinus, . Bodamicus, . Acronius, . Suevicus; Lacus Rheni,

Böhmen, Bohemia; Boëmia | - Einwohner, Bohêmi ob. Boëmi [-- Adj., Bohemicus ob. Boemicus.

Bog (Fluß in Rugland), Hypanis [is].

Bogen, I) allg. (etw. Gefrümmtes) arcus: ή καμπήο καμπτήρ το κύρτωμα | - II) befond., A) B. zum Schiegen, arcus: to togov | - B) in ber Baufunft, arcus; fornix: ἡ καμάρα το τόξον | - C) B. beim Gehen, Fahren, flexus; ambages: ή καμπή | einen B. machen (beim Gehen), flecto [xi, ctum] iter: καμπήν ποιείσθαι κάμπτεσθαι | - B) ein B. Papier, plagula: ὁ χάρτης · χάρτης δίπτυχος.

bogenformig, arcuâtus: τοξοειδής καμαφοειδής

πυρτός καμπτός.

Bogengewolbe, concameratio: η καμάρα.

Bogenfchuß, I) eig., sagitta emissa: τὸ τόξευμα | --11) (f. v. a. Raum eines abgeschoffenen Pfeile, Bogenfchuftweite) spatium quod sagitta emissa percurrit: έκ τόξου δύμα.

Bogenschüße, sagittarius: o τοξότης.

bogig, f. bogenförmig. Bohne, faba: o núcluos.

bohnen (f. b. a. poliren mit Bache), polio3 cera liquefactà: λεαίνειν τι.

bohren, terebro1: τουπάν τετραίνειν τι | burd etw. b., perforo1 qd: διατουπάν τι | ein Schiff in ben Grund b., deprimo [pressi, pressum] navem: καταδύσαι =, καταποντίσαι =, καταποντώσαι ναύν | s., das B., terebratio: η τρύπησις.

esteov.

Bohrmehl, Bohrspähne, ramenta; scobis: ra extevπήματα.

Bole, asser crassior: n cavis [loos].

bolen, munio de crassioribus asseribus: σανιδούν τι.

Bolle (f. b. a. Knollen), bulbus: à holhos.

bollig, bulbosus: βολβοειδής [ές].

Bollwert, propugnaculum ; munimenta : τὸ όχύρωμα. λαοακωπα, τείχος, ξορπα, βωρακείον, Χωπα, πόρβλημα ή προβολή.

Bologna (Stadt in Italien), Bononia; Felsina | -

Adj., Bononiensis.

Bolzen, etw. jaculum; telum; sagitta: τὸ βέλος [ovs] · ο όϊστός.

bombardiren, eine Stadt, etwa: conjicio3 [jeci, jeetum] pyrobolos in urbem: μηχανάς (πυροβόλους) προςάγειν πόλει μηζαναίς (πυροβόλοις) καθαιρείν τα τείχη.

Bombaft, inflata oratio: ὁ ὄγκος τῆς λέξεως. ὁ κόμ-

πος έπων, λόγων.

Bombe, pyrobolus: n σφαίρα πυροβόλος.

Bonn (Stadt am Rhein), Bonna; Castra Bonnensia.

Boot, scapha; navicula; lembus: τὸ σκάφος πλοιάοιον' ή σκάφη.

Bootsfriecht, nauta; nauticus: ὁ ναύτης ναυτικός. Bootsleufe, nautae; nautici: of vavrai vavrinol. Boppard (Stadt am Rhein), Boppardia; Babardia; Badabrîcum; Baudobrîga.

Bord (f. v. a. Schifferand), latus [eris, n.] s. latera navis: τὸ κράσπεδον νεώς ή ναῦς | - an B. gehen, conscendo [di, sum] navem: ἐμβαίνειν (εἰς ναῦν) · ἐπιβαίνειν (νεώς) | - über B. werfen, dejicio [jêci, jectum] 'qd in mare: ἐκβάλλειν =, ἀποδφίπτειν είς την θάλατταν έκβάλλεσθαι | - an B. bringen, impôno 3 [posui, situm] qd in navem: evritival ti els την ναῦν.

Borbeaux od. Bourbeaux (Stadt in Frantreich), Burdigala ob. Burdegala | - Adj., Burdigalensis ob. Burdegalensis.

bordiren (borben), praetexo3 [xui, xtum]: παρυφαί-עצוע דו.

Borg, f. borgen.

borgent, I) (f. b. a. bon imdm leihen) mutuor'; mutuum sumo³ [sumpsi, sumptum]: δανείζεσθαί τι παρά τινος χρήσθαι -, αίτεϊσθαί τινι παρά τι-νος | — 11) (jmbm ctw. leihen) mutuum do¹ [dedi, datum] qd eui: Savelger tevi te | - Belb b. (f. b. a. αυδιείβεη) fenero1; feneror1: δανείζειν =, κιχράναι agyvolov | Belb geborgt erhalten, accipios [cepi, ceptum] mutuam pecuniam: δανείζεσθαι άργύριον =, λαμβάνειν άργύριον έπὶ τόκο [- III) ε., δαδ Β., ber Borg, mutuatio: o δανεισμός | - bas B. b. Gelb, feneratio: o τοκισμός.

Borke, f. Baumrinde.

Born, I) (f. v. a. Brunnen) puteus: το φρέαρ [ατος]. ο noovvos | - II) (f. b. a. Quelle) fons: τὸ φρέαρ [ατος] - III) (f. v. a. Quellwaffer) aqua fontana: ή κοηνη.

Borfe, I) (f. v. a. Gelbbeutel, f. bief. Wort) — II) (f. b. a. Sammlungeort für Kaufleute) curia mercatorum: τὸ ἐμπόριον · χοηματιστήριον · κοινὸν τῶν ἐμ- Βοfanif, (ars) herbaria : ή βοτανική (sc. τέχνη). πόρων.

Borfte, seta: n unouve zairn.

borftenahnlich, hirsûtus: δασύς | εία, ύ].

Borften tragend, setiger: lástog tarvidois [torgos].

boritia, setosus; lagiog.

Borte, limbus: το πράσπεδον.

Bortenwirter, limbolarius: ὁ ὑφαίνων τὰ κράσπεδα, bobartig, I) eig. (Krantheit), malignus; funestus; pestifer: nanos Inoicons [is] - II) übertr. (f. b. a. boshaft) malignus; improbus; malus; pravus: κακός κακόφοων χαλεπός πονηφός | - adv., maligne; improbe: κακώς πονηρώς · χαλεπώς.

Bösartigfeit, I) eig. (3. B. einer Krantheit), gravitas: to naxov to Inquades | — II) figurt., malitia; praνίτας: ή κακοήθεια κακότης [ητος] πουηρία.

1. bofe, Adj. I) eig., A) allg. (Beg, Better ic.), malus ; gravis ; corruptus : κακός ΄ χαλεπός | - b. Bagre, mala, improba merx : φαῦλα χοήματα.

B) befond. (f. v. a. frant), aeger: χαλεπός | b. Augen, oculi infirmi, imbecilli: οί ὀφθαλμοί κακοί | einen bofen guß haben, laboro' pede: κάμνειν τον πόδα ποδαλγείν.

II) figuri., A) (f. b. a. unangenehm, traurig, 3. B. bofe Beiten, Umftanbe), gravis; molestus; malus;

adversus: zalenos novneos nanos.

B) ([. v. a. hitig, fornig), vehemens; acer; ira-cundus; χαλεπός άγριος οἶος άδικεῖν ὁξύς [εῖα, ψ] - ein b. Beib, mulier incommoda et importana: χαλεπή γυνή | - jmon b. machen, irrito1; exacerbol qm: exavoicivew , equitien tivá | b. fein auf imbn: irascor [iratus] cui; succenseo [sui]: zalenalver ., doylgeodal ., aydeodal ., deiras φέρειν τινί.

C) (f. b. a. schablich, d. B. b. Gewohnheit, Sitten)

malus; perniciosus: κακός ολέθοιος.

D) (f. v. a. fdimpflich, J. B. b. Sitten) turpis; in-

honestus: aloxoos.

E) (f. b. a. gottios) malus; impius; sceleratus; scelestus: κακός άσεβής άνόσιος μοχθηφός.

2. Bofe, das, malum : ro nanov | - jmbm Bofes thun, facio [feci, factum] injuriam ob. malum cui: κακώς =, κακά ποιεῖν =, βλάπτειν =, άδικεῖν τινα | -B. bon jmbm benten, existimo male de quo: κακά γιγνώσκειν περί τινος.

Bofewicht, homo malus; facinorosus; nequam; nefarius: ο κακούργος πονηρος ανθρωπος πονηρό-

tatos' bledoos.

bodhaft, h (f. b. a. jahzornig, f. bief. Wort) — II) (f. b. a. heimtüdifch) malitiosus; malignus: ἐπίβουγος [ον]. πονηφός. βδεγρός. ασεβής [ές]. κακοήθης | - Adv., malitiose; maligne: πονηφώς · μοχθηρώς.

Bosheif, malignitas; studium nocendi: ή κακότης κακία πονηρία φαυλότης κακοήθεια έπιβουλή boje That, scelus; flagitium; malum facinus: το παοανόμημα δαδιούργημα κακούργημα.

Bostett, viridarium: tò alsog [ovs] · ò Sapvog.

boslid, Adv., improbe; nefarie; malitiose; maligne: κακώς, πονηδώς, πολθυδώς, πετα πολυδίας.

boffiren, in Bachs, fingo's [finxi, fictum]; effingo's e cerá: πλάττειν πλάσσειν πηφοπλαστείν τι.

Botanifer, herbarius: o Boravinos Boravológos.

botanifiren, colligo's [legi, lectum] ob. quaero's [quaestvi, situm] herbas: βοτανολογείν.

Bote, nuncius: o ayyelog | B. mit fchriftt. Rachrich= ten, tabellarius: ο γραμματοφόρος άγγαρος.

Botenlohn, pretium nuncio ob, tabeltario solvendum (solutum): ο μισθός αγγελίας το ευαγγέλιον.

Botin, nuncia: ή άγγελος.

bothnifcher Deerbufen, Sinus Bothnieus.

Botmäßigkeit, ditio; imperium; potestas: ή έπικοάτεια' άρχή | - unter jmbe B. bringen, redigos [êgi, actum] qd in ditionem meam; subjungos [junxi, nctum] sub ditionem meam; facio [feei, factum] ditionis meae; adjicios [jeci, jectum] ditioni meae; redigo⁸ sub (in) meam potestatem: ὑφ' ἐαντῷ ποιεῖοθαί τινα ὑποτάττεσθαι ε, κατατρέφεσθαί τί τινα | in jmbs B. fommen, cado³ [cocidi, casum] sub imperium ditionemque cjs: γίγνεσθαι ὑπό τινι. S. auch Bewalt u. herrschaft.

Botichaft (f. b. a. Nachricht), nuncius: ή ανγελία, τὸ αγγελμα | - eine B. bringen, fero3 [tuli, latum, ferre] nuncium: άγγέλλειν τι άγγελίαν φέρειν τινί.

Botschafter, I) allg., nuncius: ὁ ἄγγελος ! — II) besond. (f. v. a. Gesandter), legâtus: ὁ ποεεβευτής.

Bottcher, doliarius: o πιθοποιός λυγιστής.

Bottich, cupa: o nidos.

Bogen (Stadt in Throl), Bolzanum; Bolsanum; Bocenum; Banzanum.

Bouillon (Stadt in Franfreich), Bullio [duis]; Bullonium | - Adj., Bulloniensis,

Boulogne (Stadt in Franfreich), Bolonia; Bononia; Oppidum Bononiense; Gesoriacum | -- Adj., Bononieusis; Gesoriacus.

Bourbeaux, f. Borbeaux.

Bourges (Stabt in Franfreich), Bituricae [arum]; Bituriges [um]; Avaricum | - Adj., Avaricus; Avaricensis; Biturix [igis].

Bourgogne (ehemalige Landschaft in Franfreich, auch Burgund), Burgundia; Ducatus Burgundiae | - Gins wohner, Burgundiones: Burgundi | - Adj., Burgundicus.

Bouteille, lagena: ἡ λάγηνος.

Bowle od. Boole, crater; cratera: o ntatho. Brabant (Proving in Solland), Brabantia | - Gin= mohner, Brabantii.

brach, ber Ader liegt b., ager cessat1 ; = quiescit3 ; vacat' cultu: o ayoos apyet | - b. liegen laffen, do [dedi, datum] requiem agro: ἐαν άργεῖν τον αγρου.

Brachader, Brache, arva cessata; ager novalis: n νεός · νεά · νεατή (sc. γη) · ὁ άγρὸς άργος.

Brachfeld, f. Brachader.

Brachmonat, Junius: ὁ Εκατομβαιών [ωνος]. 'Ιούνιος [μην].

Brachzeit, tempus novandi agros: o veatog.

Braganza (Stadt in Portugal), Bragantia; Brigantia - Adj., Bragantinus.

Bramarbas, homo glorissus: o alagur [ovos].

bramarbafiren, efféros [extúli, elátum, efferre] me insolentius: καταλαζονεύεσθαι.

Brame, Bramfe, f. Bremfe.

Brand, I) (i.v.a. das Brennen) incondium; incensio: ή ξμποησες δ ξιποησμός ή πνομαϊά φλόξ [γός] etw. (cin Haus) in B. steden, Injicio³ [jêci, jectum] ; subjicio³ ; insteo³ [intūli, illātum, instered ignem eui rei (aedibus); incendo³ [di. sum] ;; succendo³ qd (aedes): ξιπορήθειν -, ξπιφλέγειν -, αναπυρούν -, αυταφλέγειν -, καταπαξείν -, παξείν τι ποῦς ξιβάλλειν τινί | in B. gerathen, concipio³ [cêpi, ceptum] ignem od. sammam: ἀναλάμπειν | den B. töshch, opprimo³ [pressi, pressum] :; extinguo³ [axi, netum]; compesso³ flammam: σβεννύναι την φλόγα.

II) übertr. A) ber B. als. Kransheit, 1) am thierischen Körper, gangraena; sphaeğlus: δ σφάκελος ή γάγγρανια πύρωσις φλόγωσις | — 2) ber B. im (Getreide, rubîgo; urêdo; δ μίλτος ή έρυσίβη.

Β) (f. v. a. cin brennendes Holz) torris: ὁ δαλός τυρσός θυμάλωψ [ωπος].

Brandblase, pustula adustione orta; ustio: τὸ κατάκαυμα: ἡ αἰθόλιξ [κος]: καυσαλίς [ίδος]: φαῦσιγξ [γγος].

Brandfled, nota; macula inusta; ustio: rò ep-

καυμα.

branbig, Getreite, segétes rubigiae laesae: ἐρυσιβοίδης [ες].

brandicht, redolens ustionem: ἐμπυρευματικός.

Brandung des Meeres, aestus maris: ή φαχία αυματωγή.

Brandmaal, I) affg., nota ignis; flammae; ustio; adusta [δrum, n]: τὸ ἔγκαυμα | — II) besond., B. eines Missethäters, stigma; nota inusta: τὸ στίγμα.

brandmarken, I) eig., einen Berbrecher b., inûro³ [ussi, ustum] notam infamiae ob. turpitudinis eui: καυτηοιάζειν «, στίζειν », ἀναστίζειν τινά | — II) figürl.,
imdi b., aspergo³ [si, sum] ημ maculis: αἰσχύνην
», ἀτιμίαν περιάπτειν τινί.

Brandpfeil, malleolus: à actiogog.

Brandschaden, I) (am Körper) ustio; ambustio: τὸ Εγκαυμα· κατάκαυμα | - II) (s. v. a. Bertust durch Feuersbrunst) calamitas incendii: ἡ ζημία ἀπ' ἐμποησμοῦ· τὰ ἐπ' ἐμποησμοῦ κακά.

brandschatt, eine Stadt, cogo³ [coëgi, coactum] orbem ad redimenda ab incendio aedificia: χρήματα ἐπιτάττειν πόλει· ἀργυφολογεῖν πόλιν.

Brandstätte, I) (für die Tobten) bustum: ἡ πυρά] — II) (j. v. a. Ort, wo ein Brand war) area aedisicii incendio deleti: τὸ οἰνόπεδον.

Brandftifter, incendiarius; incendii auctor: ὁ πυφπόλος.

Brandstiftung, incendium: ή ξμποησις. ὁ ξμποησιός.

Branntwein, vinum; vinum adustum ob. bloß adustum: τὸ ἐμπυρόμεθυ.

braten, 1) a., torrĕo² [ŭi, tostum] qd (in) igne:
 ^oπτὰν (πνοί) τι | — II) n., torrĕor² igne: ^oπτὰ ^oπτὰν (Θεδιατενεό, assum, assa: τὸ ^oπτητόν ^oπτόν.

2. Braten, ber, caro assa; assum: τὸ κοέας ὁπτόν· τὸ ὁπτόν - [prudyo, ben B. rieden (f.b.a. elw. muth-

maßen), suspicor1; subölet? mihi aliquid: αἰσθάνεσθαί τι.

Bratspieß, veru: o obelog obellonos.

Brattvurst, tomaculum: ò állás [ávros] · ή φύση. Braud), s. Gebraud), Sitte.

braudbar, utilis; aptus; accommodâtus: χρήσιμος· άξιόχομοτός· ἐπιτήδειος· ἀγαθός· καλός· ἰκανός· ἀξιόχοεως [ων]· νόστιμος [ον].

Brauchbarkeit, utilitas: ή χρησιμότης χοηστότης:

έπιτηδειότης.

brauchen, I) (s. v. a. sich einer Sache bebienen) utors [usus] quå re: χρησθαί τινι | — II) (s. v. a. answenden, a. B. Müße, Fieiß, Arzeneien b.) addideo's qd: χρησθαί τινι: διατίθεσθαί τι — III) (nöthg haben) egéo''; indigéo'' ejs rei od. quå re; opus est midi res n. quá re; usus est: δείσθαι =, ένδεα είναι =, χρείαν έχειν =, έν χρεία είναι τινός | - ich brauche dad nicht zu sagen, nibil me attinet dicere; non est curs. od nibil est quod dicam: οὐδέν με δεί ταῦτα είπεῦν | was brauch's victor Prote? quid multa?: τί δεῖ καὶ πολλῶν λόγων;

branen, Bier, coquo³ [coxi, coctum] cerevisiam: ζυτοποιείν | — s., das B., coctúra: τό ζυτοποιείν.

braun, fuscus: ξανθός φαιός δρφνινος δοφνός μέλας [αινα, αν] - (von der Sonne verbrannt) adustus: ήλιόκαυστος | (b. u. blau durch Schlagen, Stoßen :c.) lividus: πελιός πελιδνός | imdn b. u. blau ichlagen, sugillo qm: ύπωπιάζειν τινά.

Braunau (Ctat in Bohmen), Brunodanum ; Brau-

Braune, I) (f. v. a. braune Farbe) color fuscus: τὸ φαιόν δοφνιον | — II) (f v. a. halebraune) synanche; anglia: ή συνάγχη.

bräumen, fusco¹; infusco¹: ξανθίζειν | fld, b., fusco¹; infuscor¹: ξανθίζεσθαι | von der Sonne gebräumt sein, sum adustioris coloris: ήλιούσθαι | ein gebräumtes Antlik, vultus coloratus: τὸ πρός-ωπον μελάντερον.

braunlid), subfuscus; subrafus: ἐπίπεριος [ov]· ξανθός· φαιός.

Braunschweig, 1) (Stadt) Brunsvîga; Brunsvîeum; Brunopölis | — Adj., Brunsvicensis | — II) (Her-Jogthum) Ducatus Brunsvicensis.

Braus, in Saus u. B. leben, hellicor1: ἐν πᾶσι βολβίτοις od. λαγώοις ζην.

Brausetopf, homo temerarius; servidam ingenium: δ ἀυράχολος =, ἀπερίσυεπτος.

brausen, I) eig.. (Meer, Wind 1c.) fremo³ [mŭi, mītum]; strepo³ [pŭi, pitum]; saevio¹; exaestuo¹; ήχεῖν κυπεῖν δοθεῖν παταγεῖν βρέμειν !—
II) űbertr. A) (von Menssalan) sestűo¹; ferveo² [fervi u. ferbűi]: φλέγειν θορυβεῖν !— Β) (von ben Ohren) aures mihi sonaut: βομβοῦσί μοι αί ἄποαί !— C) (s. v. a. gἄhren) ferveo³; aestűo¹: ξυμοῦσθαι !— III) s. A) dað B. deð Windeð, fremitus; strepitus: ὁ πάτευγος ήχος!— B) B. der Leidenssalan, aestus; fervor: ὁ θόρυβος ταραχή!— C) (s. v. a. dað βάhren) aestus: ή ζυμωσις τὸ ζυμοῦσθαι.

Braut, sponsa, desponsa od. desponsata eui: ή νύμφη έγγυητή μελλονύμφη | - wer das Glüd hat, führt die B. heim, cai fortuna favet, Phyllida solus habebit: τῷ εὐτυχοῦντι πάντα καλῶς πίπτει.

Brautbette, torus; lectus genialis: ἡ εὐνή νυμφική. ἡ νυμφιδία γαμήλιος. κλίνη γαμική παράβυστος.

Brantblener, paranymphus: o νυμφοκόμος.

Brautfadel, fax nuptialis ob. maritalis: ή λαμπάς γαμήλιος οδ. γαμική.

Brautführer, auspex: ὁ παρανυμφίος · νυμφαγωγός · νυμφεντής.

Brautführerin, pronuba; paranympha; ή νυμφοκόμος παράνυμφος.

Brautgeschent, donum nuptiale: το γαμήλιον ή γαμηλία τὰ ὁπτήρια ἀνακαλυπτήρια.

Brautfammer, eubiculum nuptiale: ὁ νυμφών [ῶνος] τὸ νυμφεῖον ὁ θάλαμος (νυμφικός).

Drauttleid, vestis sponsi (od. sponsae) nuptialis : ή νυμφική στολή.

Brautfrand, corôna nuptialis: ὁ στέφανος νυμφικός, εγαμήλιος.

Brantleute, sponsas et sponsa; ὁ νυμφίος καὶ ἡ νύμφη.

Brautlied, carmen nuptiale; epithalamium; τὸ ἐπιδαλάμιον (μέλος) · ἡ γαμήλιος ιδή.

Brautnacht, nox genialis: ἡ νὺξ γαμήλιος τὰ

Brautpaar, sponsus cum sponsa: ὁ νυμφίος καλ ή νύμφη.

Brautring, anulus pronubus: δ δακτύλιος νυμφικός οδ. γαμήλιος.

Brautschatz, dos: ή φερνή προίξ [nos].

Brautschleier, sammeum: ή καλύπτοα νυμφική, γαμήλιος.

Brautwerber, conciliator nuptiarum : δ νυμφαγωγός. Bräutigam, sponsus : δ νυμφίος.

brab, I) (f. v. a. gut, treffich) excellens; praeclârus; καλός ἀγαθός χρηστός γενναΐος | - Adv., egregie; bene; probe; praeclâre; καλώς χρηστώς γενναίως | — II) (f. v. a. rechtfchaffen) probus; bonus; integer; homo frugi: ἀγαθός καλός κάγαθός | - Adv., probe; integre; frugaliter: ἀγαθώς | — II) (f. v. a. tapfer) fortis; strenüus: ἀνδρεῖος ἀγαθός δεινός | — Adv., fortiler; strenüe: ἀνδοεῖος ἀγαθός (δεινός | — Adv., fortiler; strenüe: ἀνδοεῖος ἰγαθός (I. v. a. viet, 3. B. b. trinten) multa; large; probe; valde; εὖ πολλά· ἀμυστί.

bravo! laudo! bene factum; bene fecisti! εὖγε! Bravour, die, virtus; fortilūdo: ἡ ἀφετή.

Brecheisen, vectis ferreus moliendis foribus: ὁ μοχλός.

brechen, 1) a. A) eig. 1) (f. b. a. zerbrechen, z. B. Arm, Bein) frango^z [fregi, fractum] =; confringo^z [frêgi, fractum] qd: δηγνύναι =, άγνυναι =, θοαύειν =, καταγνύναι τι.

(f. v. a. abbrechen, 3. B. Blumen, Laub) decerpo³ [psi, ptom]; carpo³: δοέπεοθαι , αποδοέ

πεαθαι ε, απολέγειν τι.

3) (f. v. a. gewaltsam ab= ober aufbrechen) Steine b., caedo³ [cecidi, caesum] =; excîdo³ lapides: λιθο-τομείν εκτέμνειν λίθονς | είπ Schloß von der Thür b., avello³ [veili, vulsum] claastrum foribus: ἀποσπῶν τι (λιεῖθρον) τῆς θύρας | - Bahn b., aperio+ [rūi, rtam] =; munio² viam: ἀδοποιεῖν ἀποτοίβεσθαι τὰ ἐμποδῶν τῆς ὁδοῦ.

Freund, beutfch - lat. -griech. 2Borterb.

4) (f. b. a. zusammenlegen) Papier b., plico1; complico1: πεύσσειν.

B) figurl. 1) (f. b. a. ändern, δ. B. ben Sinn, Wilelen) frango³; infringo³; mollio⁴: δηγνύναι θραύειν.

2) (s. v. a. verlegen, z. B. Bund, Frieden, Wort b.) frango³; rumpo³ [rupi, ruptum]; viŏlo¹: λύειν =, καταλύειν =, παραβαίνειν τι] Freundschaft b., dirumpo³ amieitiam: λύειν την φιλίαν | die Che b., adultero¹: μοιχεύειν.

3) (f. v. a. unterbrechen, z. B. das Schweigen) rumpo³ qd (silentium): δηγνύναι τι παύσσαι

σιωπώντα.

II) r., fich brechen A) (bom Licht, Schalle et.) frangor³ [fractus]; rumpor³ [ruptus]; refringor³ [fractus]: ἄγνυσθαι· ἀνακλᾶσθαι.

B) bon der Ralte (milber werben) se frangere;

minui3: χαλάν.

C) (f. v. a. fich erbrechen, f. dief. Wort.)

III) n. A) (f. v. a. sich pioblich trennen, 3. B. Eis, Gias 2c.) frangor3; rumpor3; dirumpor3; seiador3

[scissus]: δήγνυσθαι· λύεσθαι.

2) figürl., mit imdm b. (b. i. die Freundschaft aufbeben) removeo² [môvi, môtum] me a ejs amicita; dimitto³ [mîsi, missum] amicitiam ejs: διαλύειν την φιλίαν | - daß herz bricht vor Schmerz, Miteid 2c., crucior¹ summo dolore; frangor³ misericordiâ: κατακλασθήναι την ψυχήν \ brechende Augen, oculi fugientes: τὰ όμματα Ιστάμενα.

B) (f. b. a. gewaltsam herausbrechen, z. B. aus bem Gefängnisse ic.) rumpo³ carceris viucula: διαφόρηνούναι τά δέσμα | dund eine Thür b., estringo³ streetum] januam: ἐκκόπτειν θύφαν |- in ein Haus b., irrumpo³ domum: βία είσελθεῖν εἰς οίκίαν διοφύττειν οἰκίαν | aus dem Lager b., erumpo³ e castris; ὁρμάσθαι ἐκ τοῦ στρατοπέδου der Hing trich aus seinen Usern, suvius esfunditur³ stûsse super ripas: ὁ ποταμός ἐκχεῖται 2, ἐκδίδορ ὑπερ την ὅχθην.

IV) s., da5 B., (f. v. a. Erbrechen) vomitio; vomitus [ûs]: δ έμετος ερευγμός ἡ έμεσις το έρευγμα| Β. erregen, ciĕo² [cîvi, cîtum] od. movčo² [môvi, môtum] μ. evŏco¹ vomitionem: έμετοποιείσθαι.

Brechpulber, pulvis vomitorius: τὸ ἐμετιπόν (φάφμακον).

Brechstange, etwa vectis: & pozlás. Brechzaum, lupátum: τὸ φάλιον.

Bregenz, I) (Stadt in Throf) Bregentium; Brigantium; Brigantia | - Cinwohner, Brigantii | - Adj., Brigantinus | - II) Graffch. B., Comitâtus Brigantinus.

Brei, puls [pultis, f.]: ὁ πόλτος τὸ ἔτνος [ovs]· ὁ μυττωτός [— [prüdivörfi., viele Köche verderben den B., maltorum opera res turbantur: πολλοί ἐργάται λυμαίνονται τὸ ἔργον.

Breiumschlag, cataplasma: το κατάπλασμα.

Breifad) (Stadt im Elfaß), Brisacum; Mons Brisacus; Brisiacum | -- Adj., Brisiacensis.

Brisgovia; Brisigavia | — Adj., Brisgavia; Brisgovia; Brisigavia | — Adj., Brisgaviensis ob. Brisgoviensis.

breit, I) eig., (Thal, Huh, Weg 2c.) latus; patens: εὐούς [εῖα, ύ] · εὐούχωρος · πλατύς [εῖα, ύ] · παχύς
[εῖα, ύ] — Adv., late: εὐοέως · πλατέως | - ein
Ainger b., digitus transversus: πλάγιος δάπτυλος|

11

weit und b., longe lateque: ἐπὶ πολύ· ὑφ' ἀπάντων b. machen, dilato': εὐρύνειν =, πλατύνειν =, πλατούν τι [— II) breite Rede (j. v. a. aussührtide) lata oratio: ὁ διὰ μακροτέρων λόγος ὁ λόγος περιττός ε, περίεργος | (von ber Aussprache) latus: πλατύς [εῖα, ύ] | b. reden, distrabo³ [xi, ctum] voces: πλατυστομείν πλατειάζειν | - fld b. maden mit ettv. (b. i. prahlen) ostento' qd; glorior' de qua re: άλαζονεύεσθαι περί τινος.

breitaftig, ramis diffûsus; patulus: ἀμφιλαφής [ές]. breitblätterig, latifolius: alarvovllog.

breitbruftig, pectorosus: εὐουστεονος εὐουστήθης. breitfilßig, palmipes: πλατύπους [οδος].

breitschulferig, vir latis humëris: latus ab humëris:

τετραγωνος [ον].

Breite, I) eig., latitudo: τὸ εὐφος πλώτος πώχος. ή πλατύτης 1 - eine B. von gehn Fuß haben, amplector3 [plexus] spatium decem pedum in latitudinem: είναι δέκα πόδας το εύρος | - II) übertr., B. in ber Aussprache, latitudo verborum: o nhateiασμός | B. in ber Rede, fusius dicendi genus: ή πλατυδόημοσύνη.

breiten (f. v. a. ausbreiten) dilato': πλατύνειν έκreiver ti | - ein Tischtuch auf den Tisch b., sterno3 [stravi, stratum] mensam mappa: στρωννύναι έκπεταννυναι.

Bremen (Stadt in Deutschland), Brema | - Adj., Bremensis.

Bremie, asîlus; tabânus; nestrus: o olotoog : μύωψ lomoe.

brennbar, facilis ad exardescendum; aptus flammae capiendae: καύσιμος καυστός αίθινος | b. Ma-terie, alimenta ignis: τὰ καύσιμα τὰ καυστά.

Brenneisen, calamister: ή καλαμίς [loos].

brennen, 1) a. A) eig., uro3 [ussi, ustum]; aduro3:

nαίειν φούγειν ανίζειν κατακνίζειν. Β) übertr., 1) (f. v. a. zum B. brauchen) Del b., utor3 [usus] oleo in usum luminis: χρησθαι τώ Elalo | Bachelichter b., utor3 cereis: luxvonavreiv λυχνίοις χρησθαι.

2) (burd) Brennen gerftoren) fengen u. b., vasto' omnia igne: καταφλέγειν », πυρούν τι | (f. v. a. burch B. machen) Biegelfteine, Ralf zc. b., coquo3

[xi, ctum] qd: ὀπτάν πυρούν.

II) r., fich b., uror³ [ustus]; aduror³: καίεσθαι. III) n. A) eig., 1) (f. v. a. heiß fein) ferveo2 [bui]; ardeo2 [arsi, sum]; uro3 [ussi, ustum]: καίεσθαι φλέγεσθαι.

2) (f. v. a. flammend fein, von Licht, Fadeln zc.) ardeo2; flagro1; accensus sum: καίεσθαι φλέ-

yeodau.

3) impers., es brennt (f. v. a. es ift irgenbwo eine Feuersbrunft), incendium ortum est: έγένετο έμ-

ποησμός.

B) figurt., leibenichaftlich (vor Begierbe, Liebe ic.) b., ardeo²; incensus sum capiditale = amore etc.: φλέ-γεσθαι· ανίζεσθαι έφωτί τινος· όφμασθαι έπί τι por Born, Buth b., ardeo2 irâ, furore: pleyeofat ύπὸ θυμοῦ, ὑπ' ὁργῆς.

IV) s., bas B., A) eig., ardor: ἡ καῦσις· ὁ φλο-γμός | — Β) (f. b. a. heftige Empfindung) ardor; aestus [ûs]: ἡ ὁρμὴ ἐπί τι.

brennend, Deig., urens; torrens; igneus: xatouevos' aldousvos glógivos | - B) übertr., 1) (f. v. a. in Briefcouvert, f. Briefunfdslag.

Flammen) Hagrans; ardens: xaióuevos · δαιόμενος - 2) (f. v. a. fcmictzlich) urens; pungens; acerbus: ανστικός πανματηρός διακαής | — II) figüri, καυστικός καυματηρός διακαής | -(f. v. a. heftig, z. B. b. Liebe), flagrans; ardens: ôgúτατος: μέγιστος | einen b. Eifer haben, flagranti studio sum; flagro1; ardeo2 [arsi, arsum] studio; σπουδάζειν ορμάσθαι έπί τι | - Adv., ardenter: οξύτατα · μέγιστα.

Brennglas, vitram causticum: ή valog. Brennhold, lignum; ligna: τὰ ξύλα ή ύλη. Brennmaterialien, res, quae ad incendia sunt: ή ύλη

καύσιμος τὰ καύσιμα.

Brennneffel, urtica: ή ανίδη ακαλήφη.

Brennofen, clibanus; fornax: o ulifavog. ή υποκαύστρα.

Brennol, oleum, quo lumen nutritur: ro Elacor. Brefche, muri =, valli roina; to telzove egelmion.

Brescia (Stadt in Italien), Brixia; Brexia | - Ein= wohner, Brixiani | - Adj., Brixianus; Brixiensis.

Bredlatt (Sauptfladt in Schleffen), Vratislavia | -Adj., Vratislaviensis.

Bretagne (ehemalige Lanbichaft in Franfreich), Britannia Minor ob. Cismarina; Neustria; Armorica | -Einwohner, Britones [um]; Aremorici ob. Armorici | orum | - Adj., Britannicus; Aremoricus ob. Armoricus.

Brett, I) eig., asser [ĕris, m.]; tabūla: ἡ σανίς [ίδος]· ὁ πίναξ [απος] — II) übertr. (f. v. a. Spielbrett), alvéus lusorius: ὁ ἄβαξ [απος]· τὸ ἀβάπιον· ἡ τηλία· αἰ γοαμμαί | - am B. fein, einen Stein im B. haben bei imbm, honoratus sum; floreo gratia; gratus sum cui; χάριν έχειν τινός εὐδοκιμείν παρά τινι τιμασθαι πρός τινος.

brettern, e tabulis s, ex asseribus compactus ob. factus: ἐκ σανίδων πεπηγμένος ξύλινος.

Bretterwand, die, paries e tabulis factus: o τοίχος έκ σανίδων πεποιημένος.

Bretterwert, das, tabulae; axes: ή πινάμωσις τά σανιδώματα.

Brettspiel, I) (f.v.a. bas Spielen) lusus aleae: ή πεττεία | - II) (bas Brett felbft) alveus lusorius; alveolus: ο άβαξ [απος]· οί πεττοί.

Brettspieler, aleator: o neogevens nerreveinos.

Brettstein, calculus: o neccos nerros.

Breve, literae z, decrêtum pontificis maximi: zò πρόςταγμα ίεραρχικόν.

Brezel, spira: o στρεπτός.

Brief, I) literae; epistola: τὰ γράμματα ή έπιστολή I einen B. aufbrechen, aufmachen, erbrechen, lacero vincula epistolae; resigno literas; solvo3 [vi, lûtum] epistolam: λύειν ἐπιστολήν =, λύειν την σφραγίδα των γραμμάτων | aufgebrochener B., literae resignatae: ή έπιστολή λελυμένη | cinen B. abfaffen, concipio³ [cépi, ceptum] =; seribo³ [psi, plum] =; conscribo3 =; exaro1 =; texo3 [texui, textum] literas od. epistolam: γράφειν επιστολήν od. γράμματα | - fich in einem B. an jmon wenden, appello' qm literis: προςτρέπεσθαί τινι =, δείσθαί τινος τοίς γράπμασι.

Briefbogen, ema: plagula: quillor enictolinor.

Briefbote, tabellarius: o τα γραμματα διακομίζων. brieflid), I) eig., epistolaris; epistolicus; έπιστολικός. έπιστολιμαίος [ov] — II) (f. v. a. schriftlich, f. bief.

Brieffasten, scrinium: τὸ τῶν ἐπιστολῶν κιβώτιον. Briefpadet, fasciculus literarum: ὁ τῶν ἐπιστολῶν φάκελος.

Briefpapier, charta epistolaris: o xaorns olog entστολαίς.

Breifporto, Briefgeld, merces pro allatis literis: o μισθός έπιστολέως.

Briefichreiben, bas, literae ob. epistolae concipiendae: ή ἐπιστολῶν γραφή· ἐπιστολογραφία.

Brieftasche, capsa epistolaris; scrinium: ή έπιστολοθήκη γραμματοθήκη.

Brieftrager, tabellarius: ὁ ἐπιστολεύς γραμματο-

googs.

Briefumichlag, =convert, involucrum literarum : zò περικάλυμμα της έπιστολής.

Briefwedsfel, literarum commercium; communicatio literarum; sermo literarum; literae mittendae et accipiendae; auch blog literae: τὰ γράμματα | mit imbm in B. stehen, colloquor [cutus] cum quo saepe per literas: ἐπιστολάς διδόναι καὶ ἀνταπολαμβάνειν παρά τινος | der Briefwechfel ruht, literae conquiescunt: τὰ γράμματα διαλείπει γραφόμενα.

Brieg (Stabt in Schleffen), Briga, Brega; Civitas Altae Ripae | - adj. Brigensis.

Brigade, legio; auch caterva; manus: ή έλη. Brigadier, dux; praefectus; tribûnus: ὁ δλάοχης. Brigantine (b. i. schnell fegelndes Schiff), navis velox:

o using [nros].

Brigg (b. i. Ruberfchiff), !navis actuaria: τὸ ὑπηφετικόν πλοίον.

1. brillant, adj., f. glangend.

2. Brillant, adamas radians: ὁ ἀδάμας [αντος]. Brille, perspicillum; vitrum oculare: τὰ δίοπτρα.

bringen, I) allg., fero3 [tuli, latum, ferre]; affero3; apporto!: κομίζειν. φέρειν. άγειν. ήκειν άγοντα, εφέροντά τι | ju Bagen, ju Schiffe b., adveho3 [xi, ctum]: προguoμίζειν τι | jmb ob. etw. irg. wohin b., duco3 [xi, ctum]=; dedûco3; perdûco3 ad ob. in qui locum: άγειν πομίζεσθαί τινα od. τι.

II) befond. A) (f. b. a. verurfachen, j. B. Troft, Blud, Berluft, Berbrug b.), fero3; affero3; afficio3 [fêci, fectum]; creo1; paro1; moveo2 [movi, mo-

tum]: φέρειν φύειν γεννάν τίπτειν τι.

B) jmb ju etw. bringen (b. i. ju etw. bewegen), addûco3 [xi, ctum]=; moveo2; perdûco3; compello3 [puli, pulsum]; impello": προάγειν =, άναπείθειν

C) es weit b. (d. i. große Fortichritte machen), proficio3 [fêci, fectum] = procêdo3 [cessi, cessum] multum in qua re: πόρδω έλαύνειν τινός | e8 weiter in etw. b. als Andere, antecedo's [cessi, cessum] cui qua re: προέχειν τινός τινι.

D) (f. b. a. melben, J. B. Grug, Rachricht, Reues b.) apporto1; nuncio1; fero3; afféro3: φέφειν άγγέλλειν.

E) co bahin b., efficio3 [feci, fectum]; perficio3: διαπράττεσθαί τι. άγειν τι είς τούτο | - es hoch b., (D. i. alt werben), adipiscor3 [eptus] senectutem;

ρας άφιννείσθαι πρεσβύτατον γίγνεσθαι την ηλικίαν.

F) mit fich b. (b. i. erforbern), fero3; postulo1: dec

TIVOS' ELVAL TIVOS.

G) etw. an fich b. (b. i. in Befit nehmen, &. B. ein πτήσασθαι:, περιβάλλεσθαί τι.

H) es an imbn b. (d. i. ihn reigen), irrito 1; lacesso3 [sîvi, sîtum]: έφεθίζεινε, προκαλεῖσθαί τινα | eine Tochter an ben Dann b., colloeo' filiam in ma-

trimonium: έκδιδόναι τινι θυγατέρα.

1) Truppen auf die Beine b., colligo 3 [legi, lectum] ; compăro1=; cogo3 [coëgi, coactum] exercitum: προχειρίζεσθαι δυνάμεις οδ. στρατόν.

J) Streifende auseinander b., dirimo3 [emi, emptum] = pd. distraho3 [xi, ctum] rixantes: διαλλάτ-

TELV TIVOLS

K) in Bewegung, in Erfahrung, in Erwähnung, in Orbnung, in Rechnung ec. bringen, f. biefe Subftantive.

L) fich ume Leben b., infero [intali, illatum, inferre] manum mihi; conscisco3 [scîvi, scîtum] mortem mihi: διαχοήσθαι ξαυτόν | - jmbn um etw. b., privo'; fraudo'; defraudo' qm: ἀποστερείν τινά TIVOS.

M) etw. unter die Leute b., vulgo1, divulgo1 foras; efferos [extuli, elâtum, efferre] qd in vulgus: διαθούλλειν -, διαδιδόναι -, διασπείρειν τι είς τους

πολλούς.

N) etw. bor fich b., augeo2 [auxi, auctum] rem meam: πτάσθαι-, προςπτάσθαι-, χρηματίζεσθαί τι.

O) etw. ju Bapier b., perscribo's [psi, ptum] ob. consigno 1 qd literis: καταγράφειν τι.

P) etw. ju Wege b., efficio3 [fêci, fectum]: παρασκευάζεσθαι .. διαπράττεσθαί τι.

Q) zur West b., pario3 [peperi, partum]; edo3 [didi, ditum] partum: τίπτειν τι.

Briftol (Stadt in England), Bristolia; Bristolium | adj., Bristoliensis | - Meerbufen bon Briftol, Sinus St. Georgii, Sabriana.

Britiche, f. Pritiche.

Brigen (Stadt in Eprof), Brixia; Brixinum; Brixina |

adj., Brixiensis.

1. Broden, ber, frustum: τὸ θραῦσμα · ψαθύριον · ο ψωμός η ψωθία απομαγδαλία.

2. broden, verb. (f. b. a. einbroden) intero3 [trîvi, tritum]: συντρίβειν =, ψαίειν =, ψην =, θραύειν τι.

3. Broden (Berg in Deutschland), Bructerus Mons; Melibocus.

brodenweise, frastillatim: κατά τεμάχια κατά μικοά. Brob, f. Brot.

Brodem, (f. v. a. Duft) balitus; vapor: o aruog. Broddell, frustulum: τὸ ψαθύριον ψώθιον.

brodelig, friabilis: Doavoos wadvoos wadaoos. brodeln, f. broden.

Brombeere, morum: to βάτον.

Brombeergestrauch, rubetum: ή βατία.

Brombeerstaude, rubus : ή βάτος.

Bronze, aes: o zalnos.

brougen, aeneus; aereus: xalxovs [n, ovv].

Brofame, mica panis; frustula: ή ψίξ [ιχος]' τὸ ψιχίου ή ἀπομαγδαλία.

Brot, I) eig., panis: o aprog. ή μαζα | - gemeined venio [veni, ventum] ad senectutem: εἰς τὸ γῆ- | B., panis cibarius; secundus: ὁ πιτυρίας ἄρτοςII) (f. b. a. Rahrung) victus [ûs]: τὰ άλφιτα: δ Brubermorber, fratricida; parricida: δ άδελφοσίτος βίος ή τροφή | das tägliche Brot, vietus quotidianus: ή καθ ήμεραν τροφή | fein B. haben, habeo²=, suppetit³, unde vivam: έχειν τὸν βίον | fein B. berdienen, pario³ mihi victum: πορίζεσθαι τον βίον.

Brotbacken, bas, panisicium: ή άρτοποιία άρτο-

ποπία.

Brotbacter, pistor: δ άρτοποιός άρτοπόπος. Brotherr, der, paterfamilias: o δεσπότης [ov]. Brotforb, panarium: ή ἀρτοθήμη· τὸ ἀρτοφόρον

(onevog).

Brotforben, panariolum: τὸ άρτοφόριον.

Brotfrummchen, mica panis: ή ψίξ [xòs] άρτου.

Brotfrume, mollia panis: ή ἀπομαγδαλία το τοῦ

άρτου ύγρον.

brotlos, 1) (f. v. a. keinen Berbienst bringend, z. B. br. Runft) inutilis; vanus: ἀνωφελής [ές] · ἀσύμφορος [ov] - II) (f. b. a. feinen Berbienft habend) privatus victu ob. quaestu: οὐκ ἔχων βίον ένδεης τῶν επιτηδείων.

Brotmarkt, forum pistorium: το αρτοπωλείον ol

άρτοι.

Brotmehl, bas, farina panis: to alquitor.

Brotmeffer, bas, culter cibarius; ή μάχαιρα.

Brotneid, invidia quaestus: ή βασκονία ζηλοτυπία.

Brotrinde, crusta panis: ὁ ἀττάραγος.

Brotfchrant, armarium panis: ή άφτοθήμη σιπύη σιπύα.

Brottage, aestimatio panis: ή τιμή ἄρτου.

Brud, 1) eig., (eines Anochens) fractura : τὸ ὁῆγμα. ή δηγή· δ άγμος | — II) fig., A) (f. v. a. Berlegung. 3. B. des Friedens) violatio: ή διάλνσις | — B) (j. v. a. Bwist) dissidium; discordia; simultas: ή δια-φορά | — III) übertr., A) (s. v. a. Mike. Deffnung) rima; ruptūra: τὸ κάταγμα | — B) (tranthafte Berbortretung ber Gebarme) hernia; ramex: ή κήλη einen B. befommen, rumpo3 [rupi, ruptum] ramices: γίγνεσθαι αηλήτην | - C) (f. b. a. Steinbruch, f. bief. Wort)

Brudband, fascia hernialis: ὁ ἐπίδεσμος ἡ ἐπιδε-

σμίς [ίδος].

Bruchstein, eaementum; saxum eaementicium: o

zalis [inos].

Brudffüd, fragmentum; reliquiae: τὸ δρανσμα σπάραγμα λείψανον.

Brudzahl, numerus fractus: ὁ άριθμὸς τετμημένος. = Tuntos.

Brudel, vapor; scaturigo: o άτμος η άνάβλυσις. brudeln, vapôro1; bullo1; builio4; aruigeiv.

Bruder, frater: o adelpos | - leiblicher Br., frater germanus: αὐτάδελφος | - (v. berfelben Mutter) frater uterinus: άδ. δμομήτριος | - bes Baters Br., patruus: ὁ πατράδελφος | - ber Mutter Br., avun-culus: ὁ μητράδελφος | - Br. u. Schwester (j. b. a. Befchwifter), fratres: of Suarnor of adelpol.

Bruderhers, animus fraternus: ή ψυχή φιλάδελφος: το φιλάδελφον.

Bruderfrieg, bellum fraternum: ὁ ἀδελφῶν πόλεμος. Bruderfuß, osculum fraternum: το φίλημα άδελφικόν.

πτόνος.

Brudermord, parricidium fratris od. fraternum: ή άδελφοντονία | - cinen B. begehen, committo3 [mîsi, missum parricidium; cruento1 manus sanguine fraterno; contaminor parricidio fratris: αδελφοutoveiv.

Bruderstind, fatris filius ob. filia: o, h adelponais ό, ή παίς του άδελφού | - Bruderefinder, fratres patruêles; consobriui ob, consobrinae: άδελφοπαίδες.

Brubertreue, fides fraterna: ή πίστις του άδελφου.

bruchig, I) (was leicht bricht, fprobe) fragilis: Douvlog Doavoos | - 11) (Bruche ober Falten habend) rugosus: πολύπτυχος πτυχώδης.

Brudchen, ponticulus: ή γεφυρίς [ίδος].

Brucke, pons [pontis, m.]: ή γέφυρα γεφύρωσις ό πόρος | Br. auf Pfahlen, pons sublicius: ή γέφυρα ξυλίνη | eine fliegende Br., pons navi impositus: ή γέφυρα ναυτική | eine Br. über einen Fluß schlagen, pontem facio3 in fluvio; amnem ponte jungo [xi, ctum]: γεφυρούν ποταμόν γεφύρα ξευγνύναι ποταμόν | cinc Br. abbrechen, pontem rescindo³ [cidi, cissum]: λύειν τὴν γέφυραν | - cinc Br. wie-berherstellen, resicio³ [seci, sectum] pontem: ἐπισκευάζειν την γέφυραν | - prüchm., bem fliehenden Reinbe eine golbne Brude bauen, hostem fugientem non lacessere: μη διώκειν τον πολέμιον αποφεύ-

Brudenbogen, fornicatio pontis: το τόξον γεφύρας Brudengeld, = joll, portorium: tò télog énl yequous. Brudenjoch, jugum pontis: τὸ ζυγον γεφύρας.

Brudenfopf, castellum ad caput pontis positum: To σταύρωμα κατ' άκραν την γέφυραν.

Brudenzoll, f. Brudengelb.

Bruderchen, fraterculus: τὸ ἀδελφίδιον.

brüderlich, fraternus: ἀδελφικός | - adv. fraterne: ἀδελφικώς τρόπον ἀδελφοῦ ἀδελφοῦ δίκην έν άδελφοῦ μέρει | - jmb bruberl. lieben, sic amare qm, ut alterum fratrem: ἀδελφικώς άγαπᾶν τινα.

Brüberschaft, fraternitas; necessitudo fraterna; sodalitas; collegium: ή άδελφότης [ητος].

Bruberichaft frinfell, sodalitatem poculis sancire: πίνειν δμογνίου Διός μετά τινος.

Brügge (Stadt in Belgien), Brugae [arum] - adj., Brugensis.

Bruhe, jus [juris, n.]; embamma [atis]; liquamen; muria; garum: ὁ ζωμός· τὸ εμβαμμα· βάμμα | mit Br. berfeben, jurulentus: gouevdeig.

brühen, perfundo3 [ûdi, ûsum] aquâ ferventi: zataχείν ύδωρ ζεστόν, ζέον τινός.

brubbeig, fervens; fervidus: ¿2000s.

brullen, I) eig., (von Rindern) mugio : μυκασθαι (v. Lowen), rugio*: βουχάσθαι όρυεσθαι | - (v. Giel) rudo3 [îvi, îtum]: όγκασθαι βρωμάσθαι |- (v. Men: ichen) voeiferor | - II) übertr. (vom Donner, Meer, Sturm 2c.) mugio ; fremo [ui, itum]: uvnasbat | - III) s., das B., mugîtus; rugîtus; ruditus; vociferatio: ὁ μυνηθαός τὸ μύνημα βούχημα ώρυγμα ο όγκηθμός.

Brullochs (Bull), taurus; dux gregis: o ταύρος.

tum appetens: διάπυρος [ov] σπαργών δργών.

Brunftigfeit, arder: ή πτόησις ο σφόδοος.

Bruffel, (Sauptstadt bon Belgien), Bruxellae [arum] - adj., Bruxellensis.

bruften, fid), 1) r., superbio*; effero3 [tuli, latum, efferre] me insolentius: γανοιάν βοενθύεσθαι ἀγάλλεσθαι | - fich mit etw. br., jacto qd; glorior de re: καγχασθαι=, ἐπαίρεσθαί τινι, ἐπί τινι | -II) s., bas B., fastus superbus; jactatio; gloriatio: το γαυρίαμα βρένθος ή καύχησις.

Bruftung, crepido: o nonuvos.

brüfen, 1) elg., incubo¹ [üi, ĭtum] ova ob. ovis: επωάζειν νεοττεύειν [— II) fig., über etw. brüfen, incubo 1 cui rei: μελετάν · λογίζεσθαι · φροντίζειν - III) s., das B., incubatio; incubitus: ή ἐπώασις. νεοττεία. νεόττενσις, ο έπωασμός.

Bruthenne, gallina incubans: ή άλεκτουών έπωά-

ζουσα.

Brütofen, furnus pullis ex ovis excludendis: o ênl τὸ ἐπωάζειν Ιπνός.

Brutzeit, tempus incubandi: o έπωασμός.

Brummeisen, f. Mauttrommel.

brummen, murmuro1; fremo3 [ŭi, ĭtum]: βοέμειν βοάζειν τονθοφύζειν γογγύζειν θοφυβείν - s., das Br., murmuratio; fremitus: ο γογγυσμός.

brunet, f. braunlich.

Brünette, virgos, femina subfasca ob. subfascis capillis: ή παρθένος , ή γυνή υποφαία την κόμην.

Brunnen, putĕus; fons; aquae salubres: τὸ φρέαρ [ατος] · ύδρεῖον · ύδρευμα · ὁ κρουνός · ἡ κρήνη | e. Br. graben, fodo3 [di, ssum] puteum: φοεωουχείν | - sprüchw., Wasser in ben Br. tragen, ligna in silvam seros [tuli, latum, ferre]: φέρειν ξύλα είς την ύλην.

Brunnenader, vena fontis: ή φλέψ φρεατιαία.

Brunneneur, usus [us] salabrium aquarum: ή δια ύδατα ύγιεινα θεραπεία. ή χρήσις τῶν υδάτων ບ່າເຂເນດັນ.

Brunnendedel, putei operculum: το επίθημα του

φρέατος.

Brunneneimer, situlus; situla: ή ύδοεία το ύδοείον ο κάδος.

Brunneneinfassung, puteal: το του φρέατος περι-

Brunnengaft, qui aquis salubribus utitur: o rois ύδασι υγιεινοῖς χρωμενος.

Brunnengraber, putearius: ο φρεωρύχος φρεωρύκτης · ύδροσκόπος.

Brunnenfasten, castellum: ή φρεατία ύδροθήκη.

Brunnenfreffe, nasturtium: to naodanov.

Brunnenmeister, aquilex: ὁ κοηνοφύλαξ. των κοηνών επιστάτης, επιμελητής.

Brunnenort, aquae; locus, ubi est fons medicae salubritatis: τὰ ὕδατα ὑγιεινά.

Brunnenröhre, tubus; tubulus: o avlos avgeros σωλην [ηνος].

Brunnenschwengel, tolleno: o unlav [wvos.]

Brunnenwaffer, aqua putealis: τὸ ἔδωρ φοεατιαΐον, κοηναίον.

brunftig, ardens; fervens; flagraus; vehemens; coi- Brunft, libîdo; coëundi ardor: ή πτόησις · ὁ ίμερος. ή έπιθυμία | - in b. Br. fein (brunften), exerceor2 ineundi cupiditate: σπαργάν όργάν.

> Bruft, I) eig., pectus; thorax; latera [um]: τὸ στέονον στήθος ο θώραξ | (v. Redner) eine gute Br., latera bona: το στέρνον αγαθόν | Wunden auf ber Br., vulněra adversa: τραύματα είς τὰ πρόσθεν. ή άνταία πληγή | - B) übertr. B., (bie fleischigen Theile gu beiben Geiten ber Bruftwolbung), mamma; ubera [um]; papilla: ὁ μαστός μαζός τιτθός ή τιτθή einem Rinde bie Br. geben, do' [dedi, datum] infanti mammam: παρέχειν τούς μαστούς τινι τιτ-θεύειν-, θηλάζειν τινά | — 11) fig., die Br. als Sig ber Empfindung, pectus [oris, n.]; animus: 70 στήθος: αί φρένες.

> Bruftbein, os pectoris; os pectorale: τὸ ὀστοῦν

Ειφοειδές.

Bruftbeschwerbe, gravitas pectoris; praecordium: τὸ ἀσθιια. ἡ ἀλγηδών τοῦ στήθους.

Bruftbild, clipeus; herma: ή προτομή το άγαλμάτιον ή είκων [όνος].

Bruftbinde, fascia ad vulnus in pectore deligandum: το στρόφιον στηθόδεσμον ο στηθόδεσμος ή στη-Podequie.

Brustentzündung, pneumonia: ή πνευμονία.

Bruftfell, diaphragma [atis]; pleura: τὸ διάφραγμα. Bruftfieber, febris catarrhalis : o πυρετός στερνίτης. Bruftharnisch, thorax: ὁ θώραξ [105] - (für Pserbe) τὰ προστερνίδια ob. προστηθίδια | - ber einen Br. hat, thoracatus: o Dwganling Dwganogogos.

Brufthöhle, cavum pectoris: à Diogas [nos] h zélvs

[vos] · ὁ κίθαρος · τὸ στέρνον.

Bruftknochen, f. Bruftbein.

Bruftfrantheit, morbus pectoris: το πάθος περί το orndog.

Brustfrebs, cancer mammarum: το καρκίνωμα των μαστών.

Brustlak, thorax; subucula: το προστερνίδιον.

Brufflehne, -mauer, crepîdo; pluteus: τὸ στηθιαΐον Bruftsdild, clipens pectoralis: ή ασπίς στηθιαία.

Bruftschmert, dolor pectoris; = praecordiorum: tò άλγος τοῦ στήθους οδ. τοῦ θώρακος.

Bruftthee, thea pectoraria; potio e thea cocla pectoris curandi causa: ή θηα στηθιαία.

Bruffwarze, papilla; uber: ή θηλή.

Brustwassersucht, hydrops pectoris: o vogow rov orndovs.

Bruftwehr, lorica; pluteus: το Φωράπιον θωρα-

Brut, I) allg. (bas Bruten) incubatio; incubitus: ή ξπώασις· νεοττία· ὁ ἐπωασμός | — II) befond. (das Ausbringen ber Jungen burd) Brüten) fetus [ûs]: ή ἐκλέπισις το ἐκλεπίζειν | — Β) überir. (die Jun= gen selbst) fetus; suboles; progenies; pulli; semina [um]: ή γονή γόνος επιγονή νεοττία.

brutal, 1) (f. v. a. viehisch, f. dies. Wort) — II) (f. v. a grob) rusticus; ferox; insoleus; arrogans: αὐθά-

δης άπηνης υβριστικός.

Brutalitat, rusticitas; ferocitas; insolentia; arrogantia: ἡ αὐθάδεια· ΰβρις.

Brutbiene, fucus: o ungono [nvos].

bft! st! tace! ψίττα ψύττα.

Bube, puer: τὸ μειράκιον ὁ μειρακίσκος | böjer B., scelus; homo scelestus; = nequam: τὸ μοχθηφόνε, πονηφὸν ἀνθφώπιον ὁ κάκιστος.

Bubenftreich, =ftud, Buberei, malum facinus; scelus; nequitia: τὸ πονήσευμα τὰ κόβαλα | - cinen B. begehen, facio3 [feei, factum]; admitto3 [îsi, ssum] scelus: πανουογείν πονηφεύεσθαι.

Bud), 1) eig., liber; codex: volumen; libellus: \$\eta \beta iβλος· το βιβλίου· ή συγγραφή ! — II) (αίδ Μααβ) ein B. Papier, scapus: ή δεσμίς χαρτίων.

Budybinder, glutinator; bibliopegus; librorum compactor: ὁ βιβλιοπηγός · βιβλιοδέτης.

Buchdrucker, typographus: ὁ τυπογοάφος.

Buchdruderci, officina typographica: τὸ τυπογραφείον.

Buchdruderfunft, ars typographica: ή τυπογραφική (τέχνη) · τυπογραφία.

Buchbruderpreffe, prelum typographieum: τὸ ὄργανον τυπογραφικόν.

Buchbruckerschwärze, atramentum typographicum : rò μέλαν τυπογραφικόν.

Buche, fagus: ή φηγός | - bon ber Buche, buchen, fageus; faginus: φήγινος.

Bucheder, seichel, glans [ndis] fagea: ή βάλανος ή άπὸ τῶν φηγῶν ή φηγός.

Buchfint, fringilla; o onlivos.

Buchhandler, bibliopôla; librorum venditor: ò biβλιοπώλης.

Buchhalter, f. Rechnungsführer.

Buchhandel, mercatûra libraria: ή βιβλιοπωλία.

Buchhandlung, sladen, taberna libraria: Tò Biblioπωλείον.

Buchsbaum, buxus: ή πύξος | - b. Buchsb., buxeus: πύξινος.

Buchschuld, nomen: τὸ ἀφείλημα χρέος δάνειον. Buchstab, litera; literae forma: τὸ γράμμα στοχείον | großer, fleiner B., litera grandis ob. magna; parva: το γράμμα μέγα: :μιπρόν | - nach bem B. ad verbum; ad literam: κατά λέξιν 1 - ber B. bes Gesches, verba legis: ὁ νόμος | - sich an den B. hal-ten, sequor² [cûtus] scriptum: ἔχεσθαι τοῦ λόγου. Budiftabenrechnung, algebra: ή άλγέβοα | - jur B

gehörig, algebraicus: άλγεβοαϊκός. Buchftabenfchrift, literarum usus [ûs]: ή δια γραμμάτων σημείωσις.

buchstabiren, ordino 1 syllabas literarum : συλλαβίζειν. budiffablid, factus ad verbum: απλούς | - Adv., ad literam: ad verbum: nara légiv.

Bucht, sinus [ûs]: ὁ κόλπος τορμος. buchtig, sinuosus: πολύπολπος [ov].

Buckel, I) (am Rücken) gibber: τὸ κύφωμα κύφος. πύοτομα | — B) allg. (ber Müden) dorsum, tergum; ή τύλη· οἱ ομοι | — II) (Erhöhung auf Schilbern) umbo: ὁ ὁμφαλός· ἡ πομφόλυξ [γος] — III) (Befclag an Budern) bulla: ἡ πέμφιξ | - (B. an metal-lenen Sachen) tuber: το δονον.

buckelig, gibber; gibbus: nvoróg nvojog logdóg. Bube, taberna; tabernula: το γέδδον ή σκηνή !-

Bubenframer, tabernarius: ὁ κάπηλος.

Budweis (Stadt in Bohmen), Budovicium; Budovissa.

Bübin, scelus; scelesta: ἡ μοχθηρά.

bübisch, scelestus; improbus: πονηρός μοχθηρός]-Adv., sceleste; improbe: πονηρώς μοχθηρώς. Büchelchen, libellus: τὸ βιβλάριον βιβλίδιον.

buden, faginus; fagineus: φήγινος.

Bücherabschreiber, librarius: & avruygagevs. Bücherbrett, pluteus; foruli: rò aveloyecov.

Bucherfreund, librorum amans; studiosus: o quio-

Bücherfatalog, f. Bücherberzeichniß.

Bücherfenner, librorum intelligens : o megl ra Biblia. βιβλιακός Εμπειρος των γραμμάτων.

Bücherkenutniß, - funde, librorum notitia, - usus: n έμπειρια περί τὰ βιβλία, «γράμματα.

Bücherrepositorium, f. Bücherbrett.

Bucherrichter, censor librorum: o noith's tor biβλίων.

Bucherrolle, scapus; volumen: o nolivogos.

Bücherfaal, bibliotheca: ή βιβλιοθήμη. Büchersammlung, librorum copia; bibliotheca: ή

βιβλιοθήκη. Buderichat, bibliotheca instructissima: ο θησανgòs βιβλίων.

Buderichrant, armarium librorum: το βιβλιοφυλάπιον.

Büchersprache, oratio accurata: ὁ λόγος των γραμμάτων οδ. των βιβλίων.

Bücherverzeichniß, fatglog, bibliothecae index; lis brorum venalium index: o κατάλογος τῶν βι-Bliov.

Büchertvefen, res literaria; literae: τὰ περί τὰ βιβλία, γράμματα.

Bucherwurm, tinea; blatta: ò ons [osos] - ein mabrer Buchermurm fein, immoriora [tuus] studiis, libris; totum me abdidi in literas: ἐνδιδόναι ἐαυτὸν τοῖς Biblious.

Büchschen, pyxidula: rò nveldiov.

Budfe, 1) eig., pyxis; theca: ἡ πύξις [ιδος] ἡ ϑήκη | — 11) (j. v. a. Schießgewehr) bombarda: τὸ βέλος πυρφόρον σκολοπήτον.

Büchsenfugel, glans plumbea: ή βάλανος μολύβδινος. Budsenmacher, bombardarum faber: ο σκολοπητοποιός.

Buchsenschaft, bombardae scapus: o oabdog oxoloπήτου.

Buchsenschuß, ictus bombarda missus: ή βολήσκολοπήτου | - feinen B. weit, intra bombardae conjectum: έντος σχολοπήτου.

buden, fich, r., demitto3 [isi, ssum] me; demitto3 caput: nontein. Enixontein | - fich bor jmb buden, saluto qm acclinis: ὑποκύπτειν ε, προςκυνείν ε, θεραπεύειν τινά.

Budling, corporis inclinatio: ή προςκύνησις. Buffel, bos buffelus: o ovgos (βούς) · βούβαλος.

Buffett, f. Schenttifch.

Bügel, arens ; stapia: oi avafoleig.

in einer B. feil haben, exerceo z tabernam: nannleveir. Buhne, suggestum; suggestus; pulpitum; scena:

theatralis: σκηνικός | - bie B. betreten, prodeo [îvi, itum, ire] in scenam: παρελθείν έπὶ τὸ βημα | - b. b. B. abtreten, relinguo3 [qui, ietum] scenam: exlei-

πειν την σκηνήν.

Bühnenspiel, stud, fabula; fabella; comoedia; tragoedia : το δράμα | - ein B. cinftubiren, doceo' fabulam: διδάσχειν το δράμα | - ein B. aufführen, do1 [dedi, datum] -, ago3 [egi, actum] fabulam: άγωνίζεσθαι =, ὑποκρίνεσθαι τὸ δράμα.

Bündel, fascis; fasciculus; manipulus; sarcina: n δέσμη · δεσμίς · τὸ δέμα · ὁ συνδεσμός | - fein B. fchnuren, colligo [legi, lectum] sarcinam : ovozeva-

ξεσθαι τον στοωματόδεσμον.

Bundelchen, fasciculus: ή δεσμίς το φαρμίδιον. bundelweise, fasciatim; manipulatim : φορμηδόν. bundig, 1) (verbindend) ratus; legitimus; gravis; uvoros | - II) (furg gusammengebrangt) astrictus; accuratus; subtîlis; concîsus: απριβής [ές] στενολέστης [ες]: συνεοπτικός συναπτικός | - Adv., astricte; subtiliter: ἀχριβώς τορώς όρθώς.

Bundigfeit (ber Beweise), firmitas; subtilitas; gravitas: τὸ συνακτικόν.

Bündniß, f. Bund.

Buenos Ahred, (Ctabt in Amerita) Bonus Aer.

Burde, onus; sarcina; molestia; to pootion axtos.

Birge, sponsor; vas [dis, m.]; praes; obses: o eryvnens oungos | - B. fein, für imd burgen, sum sponsor; praes pro quo: εγγυητήν καταστήναι εγγυασθαι | - B. werden für imd, spondeo² [spopondi, sum] fidem pro quo; interpono³ [sŭi, situm]: διεγγυαν τινα | - Bürgen fiellen, da¹ [dedi, datum | vadem ; spraedem ; sobsidem: καθιστάναι έγγυητήν | - einen B. forbern, posco3 (poposci) vadem: αίτειν έγγυητήν | - fich an ben B. halten, appello1 sponsorem: ἀπαιτείν τον έγγυητήν.

burgen, (f. b. a. Burge fein u. = werben, f. Burge.) Bürger, civis; oppidanus; incola urbis: o nolitys

άστός άστικός δημότης.

Bürgerdiplom, diplôma civitatis: ή πολιτεία.

Bürgereid, jusjurandum civile: o ognog nolitinog. Bürgerfreund, homo popularis: & pilodquog. dqμοτικός.

Bürgergarde, cives evocati, qui excubias in urbe vice militum agunt: ή φρουρά πολιτών.

Bürgerhaus, domus privata: o oixog nolitinos. Bürgerin, civis: ή πολίτις [ιδος] · άστή · δημότις [idog].

Bürgerfrieg, bellum civîle ; = domesticum ; = intestî-

num: ὁ πόλεμος οίχεῖος, ἐπιδήμιος αί στάσεις. Bürgerfrone, corona civica: o στέφανος άστικός. burgerlich, civîlis; civicus: nolutinos | - burgerl. Lebensmeise, victus frugi: ή δίαιτα εὐτελής, = λιτή bon bürgerl. Abfunft, plebeji generis: δημοτικός b. burgert. Jahr, annus civîlis: o eviavros δημοτικός | - Adv., civiliter; populariter: πολιτικώς δημοτικώς.

Bürgermadden, virgo civîlis generis: ή παῖς πολί-

του, άστική, δημότις.

Burgermeister, consul; decurio; praetor: o noliaνόμος άρχων [οντος].

το βημα ή σκηνή - die Bühne betreffend, scenicus ; | burgermeisterlich, consularis: του πολιανόμου ύπατικός | - adv., consulariter: δίκην πολιανόμου. ύπατικώς.

Burgerpflicht, officium civis; = civîle: τὸ πολίτη

προςημον.

Burgerrecht, civitas; jus civitatis: ή πολιτεία πόles [- jmb bas B. ertheilen, do! [dedi, datum] eui civitatem; dono1 qm civitate; facio3 [feci. factum] qm civem: διδόναι τινι την πολιτείαν · διδάναι τινι μετέχειν τῆς πόλεως | - δαδ B. ethalten, consequor³ [câtus] civitatem: τυγχάνειν τῆς πολιτείας.

Bürgerschaft, civitas; cives: of nolivat i nolis.

ό δημος.

Bürgerschule, schola urbana: τὸ ἀστικον διδασκαλείον.

Bürgersfrau, uxor civis: ή γυνή πολίτου, = άστική. Bürgersinn, animus civîlis: η ψυχή , δίανοια

Bürgersleute, homines plebêji: ol πολίται. Burgersmann, homo plebejus : o nolitys.

Bürgerstand, ordo civium: ή τάξις πολίτου οί πο-Litat o dijuos at astoi ! - aus b. Burgerftanbe, civîlis: πολιτικός δημοτικός άστικός.

Burgerfracht, habitus vestitusque civilis: ή στολή

πολιτική.

Bürgerwache, f. Bürgergarbe.

Burgichaft, sponsio; fidejussio; vadimonium; cautio: ή έγγύη· διεγγύησις· έξεγγύη | - B. leiften. facio" [feci, factum] sponsionem; obstringo" [inxi, ictum] me sponsione: ἐγγυᾶσθαι -, ἐξεγγυᾶν τινα|-fich B. leisten lassen, satis accipio 3 [cêpi, ceptum]: πιστούσθαι έξεγγυασθαι.

Burichchen, puer; adolescentulus: το μειφάπιον.

ο παίς ανθρωπίσκος.

Bürfte, penicillus; peniculus: το κάλλυντρον. bürsten, extergeo2 [si, sum] penicillo: καλλύνειν ε,

καθαίρειν τι. Bürftenbinder, penicularius: o νστοιχοποιός. Burgel, orropygium: o ochos to ochonique.

Buichel, fasciculus; corymbus; crista; penicillus:

ή δεσμίς [ίδος] · ὁ φάπελος · πορυμβος.

bußen, für etw., luo3 [ui, tum]; expio1 qd; do1 [de-di, datum] =; pendo3 [pependi, sum] =; solvo3 [vi, lûtum] poenas cjs rei: ὑπέχειν =, διδόναι δίνην τινός ἀποτίνειν :, ἐπτινειν τι | - mit bem Leben b., luo3 capite: ἀποτίνειν τῷ βίω | — II) (f. v. a. befriedigen), seine Lust b., expleo2 [lêvi, êtum] animnm; satio1 voluptatem: ἐκπληφούν την ἐπιθυμίαν.

Bufte, f. Bruftbild.

Bug, armus; suffrago: ή καμπή· συγκαμπή· ο καμπτήρ [ήρος] · κόλπος.

bugfiren (ein Schiff), traho3 [xi, ctum] =, remulco1

navem: ὁυμουλκεῖν ναῦν.

Bugipriet, malus prorâlis: ὁ ίστὸς τῆς πρώρας. Buhlbirne, amica; amicula; scortum; meretrix:- ή έταίρα έταιρίς.

Buhle, amator; adulter: o μοιχός.

buhlen, I) eig., scortor1; sum meretrix: goasdar. έταιρείν· πορνεύεσθαι | - II) übertr., um etw. b. (b. i. eifrig nach eitw. ftreben) capto1; aucupor1 qd:

unnorevein. Bionein. Angevein | - um bie Gunft ber Brogen b., colo3 [ui, cultum] insignes amicitias ambitiose: θηρεύειν την των πρωτευόντων φιλίαν. Buhler, rebus Veneris deditus: o έταιριστής πόρνος.

Buhlerei, Buhlichaft, amores: ò érauguquóg n'érai-

οησις αφουδίσια.

Buhlerin, f. Bubibirne.

buhlerifch, amatorius; lascivus; έταιρικός έταιρείος έρωτικός | - Adv., amatorie: έταιροτικώς. έρω-TIROS | - b. leben, vivo's [xi, ctum] meretricio more: έρωτικώς ζην.

Buhlerfunfte, artes amatoriae: τὰ έταιριπά μα-

θήματα.

Bulgarei ob. Bulgarien, Bulgaria; Vulgaria; Moesia Inferior | - Ginmohner, Bulgari.

1. Bulle, der, (Beerdochfe) dux gregis: o ταύρος.

2. Bulle, Die, (Urfunde, befond, babfil. Urfunde)literae signo Pontificis Romani impressae; edictum; literae: τά γράμματα ε, τὸ ἐπίταγμα τοῦ πάπα | - bic gol= bene Bulle, bulla aurea: ή βούλλα χουσή.

Bullenbeißer, canis molossus: o now Moloscos.

- 1. Bund, (Bertrag) foedus; sponsio; sociëtas: αί συνθήμαι· σπονδαί | cinen B. mit jmd fchließen, facio3 [feci, factum]=; ferio4=; ico3 [ici, ctum]=; ineo fivi, itum] foedus cum quo: συνθήμας =, σπονδάς ποιείσθαι πρός τινα | - jmb mit in ben Bund aufnehmen, ascrîbo3 [psi, ptum] foederi qm: ἔνοπονδον ποιείν τινα | - einen B. halten, servo1 foedus; sto1 [steti, statum] foedere; maneo2 [si, sum] in fide: διαφυλάττειν τας συνθήμας (- einen B. nicht halten, negligo3 [glexi, ectum] foedus: παρασπονδείν | - cinen B. verlegen, viölo!; rumpo gupi, uptum]; frango fregi, frectum] foedus: παρα-βαίνειν τὰς συνθήκας λύειν τὰς σπονδάς | - cinen ehelichen B. mit imd ichliegen, f. heirathen.
- 2. Bund, (Ropfbededung) infula ; diadema : ή τιάρα. 3. Bund, bas, f. Bundel, ein B. Febern, fascis calamorum: ή δεσμίς.

bundbrudig, foedifrágus: παράσπονδος άπιστος [ov]- b. fein, violo1 foedus: παρασπονδείν.

Bundesgenoß, sperwandter, socius; foederatus: o σύμμαχος. δμαιχμος. Ενσπονδος | - Die Bunde6genoffen betreffend, socialis: συμμαχικός | - jmb8 B. werden, jungora [netus] cui foedere: σύμμαχον γενέσθαι τινι | - fich jmb zum B. machen, adjungo3 [nxi, nctum] mihi qm societate et foedere: αποδείξαι σύμμαχον.

Bunbesgenoffenschaft, societas; socii; foederati;

ή συμμαχία οί συμμαχοι.

Bundeslade, area foederis divini: ή μιβωτός της διαθημης.

Bundesmahl, agape: ή αγαπη.

Bundesstadt, arbs foederata: η συμμαχίς -, σύμμαχος πόλις.

Bundestag, sbersammlung, conventus: ή Αμφικτυονία· το συνέδριον.

Bundestreue, fides societatis: ή πίστις των συμμάχων.

built, varius; versicolor; varii coloris: ποικίλος. διαποικίλος άνθινός - ein b. Kleid anhaben, varia veste exornatus sum: ανθινά φορείν | - b. Reihe | μετάνοια · μετάγνωσις | - imd eine B. auflegen, ex-

machen, seriem ex viris feminisque alternare: τάξιν κεκραμένην άνδρών τε καί γυναικών ποιείν | - bas ift zu b., hoc modum excédit3: τοῦτο ὑπερβάλλει το μέτριον | - bas Bunte, varietas: το ποικίλον.

Bunglau (Stadt in Schlesien), Boleslavia; Janum Boleslai.

Burg, arx; castrum; castellum: ή ἀπρόπολις · άπρα· τὸ ἔρυμα· τείχος · φρούριον · ἐπιτείχισμα.

Burggraf, comes castrensis; Burggravius: o nvoγονόμος πυργομέδων [οντος].

Burggraffchaft, Burggraviatus: ή πυργονομία.

Burgund, f. Bourgogne. Burgberließ, f. Berließ.

burledt, f. lächerlich, poffirlich.

Burid), puer; adolescentulus; discipulus; famulus: το μειράπιον · ο νεανίας · παίς | - ein lieberlicher B., homo dissolûtus ob. nequam: ὁ ὁάθυμος · άμελής. Burfchenschaft, bursariorum consociatio; ή έταιφεία

των έν ταις 'Ακαδημίαις μαθητών όντων. Burzelbaum machen, profabors [psus] pronum in caput; circumagos [egi, actum] me in caput:

πυβιστάν.

burgeln, cado3 [cccidi, casum] praeceps; feror3 [latus] praeceps; procido [idi]: προκυλινδείσθαι

κατωκάρα πίπτειν πρηνή.

Buid, I) (f. b. a. Strauch) frutex; dumus; vepres; sentis: o Dauvog - ή λόχμη | - II) (f. v. a. Buichel) fasciculus: τὸ δέμα ὁ συνδεσμός | - B. auf bem Ropfe, crista: o logos | - bamit verfeben, cristatus: lógvoog.

buididit, sig, I) (mit Strauchern) fruticosus, frutectosus: λοχμώδης. θαμνώδης. λάσιος. δασύς [εῖα, v] - II) (v. Haaren) horridus: hirsútus; τριχώδης [88].

Buschflepper, latro: o ulénting loxiting.

Buichwerk, fraticetum; virgulta [orum]: of Dauvor

ή λόχμη βάτος.

Busen, 1) (f. v. a. Bruft, f. bief. Wort) | — II) (f. v. a. Berg) sinus; pectus; animus: o vouos 'n yvoun. al poeves | - eine Schlange im B. tragen, habeo" viperam venenatam ac pestiferam in sinu: τον έχθρον έχειν οδ. τρέφειν παρ' έαυτῷ | - in feinen B. greifen, descendo3 [di, sum] in me: Egerageiv ra των φρενών γιγνώσκειν έαυτόν.

Busenband, strophium; mamillare: ὁ ἀπόδεσμος.

Bufenfreund, amicus conjunctissimus, amicissimus; familiarissimus; intimus: ὁ φίλτατος οίκειότατος | - cr ift mein B., gesto¹ eum ia sinu: φίλτατός =, οἰκειότατός έστιν έμοῦ | - imde B. werden, pervenio [vêni, ventum] in ejs intimam familiaritatem : γίγνεσθαι φίλτατον οδ. οἰκειότατον τινος imd unter feine Bufenfreunde gablen, babeo's qm inter intimos: έχειν τινά έν τοῖς φιλτάτοις od. οίκειοτάτοις.

Busenfreundschaft, intima familiaritas: ή ολειότης

μεγίστη.

Bufentuch, cinctus pectoralis: το περιώμιον.

Bugaar (Art Fallen), falco buteo: o rotoggos. τριόρχης.

Buße, satisfactio; multa; poena; piaculum; morum (vitae) mutatio ob. emendatio: ή δίκη· τιμωρία· Dévai tivi 1 - B. thun, f. beffern (fich).

Buftag, supplicatio: ή πρόςοδος (ερά) 1 - einen B. anordnen, impero1; decerno3 [crêvi, crêtum] supplicationem: προςτάττειν την ίεραν πρόςοδον.

1. Butte (hölzernes Gefäß), labrum; sinum: ή πύελος το βούτινον.

2. Butte (Buttfifch), pleuronectes maximus: ψηττα.

Butter, butyrum: το βούτυρον πιπέριον.

'igo s [egi, actum] piaculum a quo: бікпр епит- Butterblume (Lowengahn), leontodon taraxacum, (Dotterblume) caltha palustris: το ἱεράπιον.

Butterbrot, panis butyro illitus: οἱ ἄρτοι βουτύρω άληλιμμένοι.

Buttermild), lac ebutyratum; lac post butyri confectionem reses [idis]: τὸ ὀξύγαλα.

buttern, facio3 [feci, factum] butyrum: ποιείν =, κατασκευάζειν βούτυρον.

Butterfchnitte, f. Butterbrot,

Burbaum, f. Buchebaum.

(Wörter, welche unter & nicht gefunden werben, f. unter &.)

Cabbala, cabbala; arcana Hebraeorum doctrina: ή πάββαλα.

Cabbalift, cabbalista: ὁ καββαλιστής.

cabbalififd), cabbalisticus : καββαλιστικός | - Adv.,

cabbalistice: μαββαλιστικώς.

Cabinet, I) eig., conclave; cubiculum minus ob. secretius; zothêca; sanctuarium; τὸ οἴκημα' ἡ δίαιτα | - II) übertr. A) (Regierung bee Kursten) consilium principis: ή βουλή | - B) (Bimmer zu Roft= barfeiten, 20.) thesaurus; horreum: to movosiov | -C. für Münzen, numothêca: το νουμοθήκιον.

Cabinetden, zothecula: τὸ ζωθήκιον.

Cabinetobefehl, mandatum ipsius principis: το πρόςταγμα ἀποβούλευτον.

Cabinetsminister, princeps amicorum regis, quocum secreta consilia agitare solet; ὁ ἐπὶ τῶν (τοῦ βασιλέως) ἀποβόήτων.

CabinetBordre, f. CabinetBbefehl-

Cabinetorath, qui principi est a consiliis interioribus: ο του βασιλέως συμβουλος.

Cabinetofdreiben, literae principis: τὰ ἀπο του βασιλέως γράμματα.

Cabinetsfecretar, scriba principis; quem princeps ad manum habet scribae loco: ὁ περί τον βασιλέα γραμματεύς.

Cabinetsfiegel, signum principis: ή σφραγίς βα-

Cabriolet, cisium: τὸ ὅχημα δίκυκλου.

Cacao, faba Cacao; (als Getrant) potio e Cacaone cocta: το κακάον.

Cacaobaum, theobroma cacao: τὸ δένδρον τοῦ κακάου.

Cadence, intervallum: o ovduos.

Cabet, puer ad militiam publice informandus; discipulus militaris: ὁ μαθητής τῶν πολεμικῶν ὁ μανθάνων τὰ πολεμικά ο μαθητής πολεμικός.

Cabetencorps, cohors puerorum qui ad militiam publice informantur; cohors discipulorum militarium; η τάξις των μαθητών πολεμικών.

Cabetenhaus, seminarium publicum militum: tò παιδευτήριον πολεμικόν.

Cabetenichule, schola, in qua pueri ad militiam instruuntur: το παιδευτήριον πολεμικόν.

Cabir (Stadt in Spanien), Gades [ium, f.]; Civitas Canapee, f. Sopha.

Gaditana | - Einwohner, Gaditani | - adj., Gaditanus.

cadut (hinfallend), cadacus : pdagros.

Caen (Stadt in Franfreich), Cadomum; Cadomus;

Cagliari (Stadt in Sardinien), Carales [ium]; Caralis [is] | - Ginwohner, Caralitani | - adj., Caralitanus.

Cahors (Ctabt in Franfreich), Cadurci [orum]; Cadureum; Divôna Cadurcôrum | - adj., Cadurcensis.

Cairo, f. Rairo.

Calais (Ctabt in Franfreich), Caletum; Portus Iccius | - Adj., Caletanus | - Strage bon Calais ob. Bas be Calais, Fretum Gallicum od, Britannicum ; Fretum Caletanum.

Calculator, f. Rechnungsführer.

calculiren, computo1: loyizeodai enloyizeodai. calcutischer Sahn, gallus Indicus: o alentquor Ίνδικός.

c. Denne, gallina Indica: ή άλεπτουών Ινδική. Caliber, modus; magnitudo; amplitudo: το κόμμα.

Calmus, acorus calamus, L.: ή αποφος.

Calbinift, Calvini assecla: o Kalbiviorns.

Cambrah (Stadt in Franfreich), Camaracum; Cameracum | - adj., Cameracensis.

Cambridge (Stadt in England), Cantabrigia; Camborîcum; Cami Vadum | - adj., Cantabrigiensis. Camee, Cameo (ein erhaben geschnittener Stein), gemma ectypa: ὁ λίθος ἔκτυπος.

Camelot, pannus e villis caprinis contextus: To alγος μετάξιον.

Campagne, f. Felbaug.

Campher, camphora: ή κάμφουρα.

Campherbaum, laurus camphora, L.: ή καμφουρία.

campiren (v. Solbaten), duro 1 sub pellibus: στρατοπεδεύεσθαι | - II) befond. (unter freiem Simmel bleiben) maneo' [si, sum] inter vias: avligeodai.

Canaille, faex populi; sentîna reipublicae: το κάθαρμα | - 11) übertr., als Schimpfworf, scelus; scelestus: ὁ κάκιστος· ὅλεθρος· κάθαρμα.

canariiche Infeln, Insula Canariae; Insulae Atlan- 1. Capital, bas, caput; sors; pecuniae; numi; res; ticae; Insulae Fortunatae: Hesperidum Insulae.

Candia (Infel), Crêta; Cretê [es] | - Einwohner, Cres [êtis, m.], Cressa [ae, f.] - adj., Cretensis; Creticus.

Candidat, candidatus: ὁ μετερχόμενος άρχήν ὁ σπουδάζων περί άρχην | - ben C. betreffend, candidatorius: του μετερχομένου άρχην.

Candidatur, munus candidatorium; to koyov tov

μετερχομένου άρχην.

Cancel, cianamômum ob. cianamum: το πιννάμωμον οδ. πίνναμον.

Canevas, textum, quod Canevas dicitur: το κάννεβας.

Cannibale, homo immanis; omnis humanitatis expers: ὁ ἄνθρωπος θηριώδης, = ἄγριος.

cannibalifd, immanis: δηριώδης [ες] · άγριος | -Adv., immanem (crudelissimum) in modum : άγρίως.

Canftabt (Stadt in Burtemberg), Cantaropolis; Canstadium.

Cantate, carmen varium : τὸ μέλος.

Canterbury (Stabt in England), Cantuaria; Durovernum | - Einwohner, Cantuarii | - adj., Cantuariensis; Durovernensis,

Canton, pagus: o dopuos.

contoniren, habeo2 stativa; sum in stativis: διασκηνείν · καταστρατοπεδεύεσθαι.

Cantonirung, stativa [orum]; (castra): ή καταστρατοπεδεία.

Cantor, chori canentium magister: ὁ φωνασκός · ὁ διδάσκαλος τῆς ῷδῆς.

Cantorat, cantoris munus: τὸ ἔργον τοῦ φωνασκοῦ. Canzlei, schola scribarum, tabularium: al youqui. Canalcibuchftaben, literae grandes: τα γράμματα μεναλα.

Cangleidirector, magister scriniorum: o eniorarys

τών γραφών.

Canzleisprade, formulae dicendi in curiis principum solitae: ἡ λέξις οία ἐν ταῖς γραφαῖς.

Cap, promontorium: ή ακρα το ακρωτήριον. Capo d'Iftria (Borgebirg in Dalmatien), Aegida [ae]; Justinopolis,

Capellan (b. Katholischen), capellanus: ο καπέλlavos | - (b. Evangelischen), diaconus: o dianovos.

Capelle, 1) (fleine Rirche) aedicula; sacrarium: ô σηκός το σήκωμα | - II) (Musifer) symphoniaci; collegium symphoniacorum: οί συμφωνιακοί |-III) (Renerprobe bes Golbes) obrussa, cupella: ή διά του πυρος βάσανος του χρυσου.

Capellmeister, qui praeite et praemonstrat' modulos: ὁ ἐπὶ τῶν μυσικῶν ὁργάνων.

Caper, f. Raubichiff, Geerauber.

Caperei, f. Geerauberei.

caperu, capio3 [cepi, captum] =; intercipio3 naves: πειρατεύειν ληστεύειν.

Capitain, I) (einer Kompagnie) centurio: ò loxayog. ης· έν ατουτάρχης | - C. sein, duco³ [xi. ordinem: λοχάγειν λοχάρχειν | — Π λοχάρχης. (eines Schiffes) nauarchus; praefectus navis: 6 ναυαρχος ναύκληρος.

τοκεφάλαιον το αργαίον δάνειον τογρέος ein tobies C., pecuniae otiosae: to δάνειον άργον | bon C. leben, de fenore vivos [xi, ctum]: ζην =, βίον ποιεῖσθαι ἀπὸ τόκου | bas C. angreifen, detraho3 [xi, ctum] de vivo: άφαιρείν τοῦ κεφαλαίου.

2. Capital = adj .. I) eig. (bas Leben betreffenb), capitalis: Bavatinos · govinos | ein Capitalverbrechen, crimen capitale: τὸ ἔγκλημα θανάτου ἄξιον | -II) figurt. (f. b. a. bortrefflich), eximius; egregius:

άριστος έξαίρετος.

Capital (an einer Gaule), capitulum: to newalidion.

πιονόποανον.

Capitalift, I) eig. (ber Capitalien ausleiht), qui pecunias fenore collocat, = fenori dat, fenerator: ο δαverorig | - II) allg. (f. b. a. reicher Mann), homo pecuniosus, = bene numatus: ὁ πολυγοήματος.

Capitel, I) (Abichnitt in einem Buche), caput: ro xeφάλαιον | — II) (Materie, Puntt), locus; materia: τὸ κεφάλαιον | auf bas Capitel fommen, ineido³ [cidi] in istum sermonem; έμπίπτειν είς τοῦτον τον λόγον | - III) (Berfammlung eines Collegiums), conventus [ûs]: ή σύνοδος | - B) überfr., bas berfammelte Collegium felbft: collegium : o oulloyog: τὸ συνέδριον.

Capitulation, pactio; conditiones deditionis: n σύμβασις · ομολογία · αί σπονδαί | eine &. fchließen. paciscor3 [pactus] certis conditionibus de deditione cum hoste: σπονδάς ποιείσθαι προςχωρείν

(ομολογία).

capituliren, I) (wegen Uebergabe unterhanbein), tracto1 de conditionibus: σύμβασιν ποιείσθαι πρός τινα. προςχωρείν τινι | - 11) (fich unter gemiffen Bebingungen ergeben), trador3 [ditus] certis conditioni-bus hosti; trado3 [didi, ditum] arma per paetionem: παραδίδοςθαι έπὶ συμβάσει.

Capri, (Infel bei Unteritalien), Capreae [arum] |-

adj., Capreensis.

Caprice, capricios, f. Gigenfinn, eigenfinnig.

Capriole, exsultatio: ή σκίρτησις | C. machen (bom Pferde), exsulto1: σκιστάν.

Capfel, capsula; serinium: ή θήκη· τὸ κιβώτιον. Capuce (Capuchon), cueullus: το κάλυμμα της κεwalng.

Capuziner (Mond), monachus paenulatus: ò popa-

χός καπουζίνος.

caput, sein, periisse: ἀπολωλέναι δλωλέναι c. machen, perdo3 [didi, ditum]: ollovat.

Carabiner, sclopétum equestre: το βέλος Ιππικόν. Caraffine, lagêna crystallina: ή λάγηνος κουσταλλίνη.

Caravane, comitatus: ή συνοδία.

Carabanferei, xenodochêum: tò Esvodozeiov.

Carbonade, caro frixa: το απανθράπισμα.

Carbunfel, Carfunfel, carbunculus: ή καρχηδών [όνος] · ὁ ἀνθραξ [κος] · τὸ ἀνθράκιον.

Carcaffone (Stadt in Frantreich), Carcaso [onis]; Curcasum | - adj., Carcassonensis.

Carcer, f. Gefängniß.

Cardamome, cardamomum: το καρδάμωμον.

1. Cardinal, I) (hoher Beiftlicher), Cardinalis; purpuratus pontificis Romani; ο αρχιερεύς παρδινάIng ! - 11) (ein Getrant), vinum cardinale: ò oivos Cafferole, sartago: τὸ τήγανον. καρδινάλης.

2. Carbinal = in Aufammenfegungen (f. b. a. Saupt =), primarius, principalis: πρωτεύων πρώτος κύριος. Cardinalbhut, tiara Cardinalis: ή τιάρα τοῦ καρδινάλου.

Carbinalswurde, dignitas Cardinalis: ή τιμή του καρδινάλου.

Carbinaltugenben, quatuor partes (fontes) honestatis: αὶ πρώταί τε καὶ μέγισται άρεταί.

Cardinalwinde, venti cardinales: of avenor nigror. Carbinalzahl, numerus cardinalis: o apiduos nvoios ποωτότυπος.

Carlible (Stadt in England), Carleolum; Lugovallum, Carmeliter (Mond), monachus Carmelita: ὁ μοναyog Kaquelitys.

Carmin, coccum: o nonnog.

carmoifin, coccineus: nónnivos.

Carnaval (Carneval), Saturnalia, quibus personati discurrent homines: τὰ ἐλάρια (Ιερά).

Carneol, sarda: ὁ σάρδιος το σάρδιον.

Carneoladiat, sardachates: ò σαρδαχάτης. Carolin, Carolus (aureus): o Kagolivos (zovoovs).

Caroffe, carpentum; pilentum: τὸ ὅχημα ἡ αμαξα. Carotte, daucus carôta, L.: το καρωτόν.

Carouffel, equitatio ludiera: ή παιγνία ίππική.

Carpentras (St. in Franfreich), Carpentoracte [es]; Carpentoractum.

Carricatur, vultus in pejus fictus: τὸ πρόςωπον δυσειδές, ε διάστροφον ε, άμορφον.

Carriere, f. Laufbahn.

Cartel, I) (Ausforderungsbrief), literae (ad certamen singulare) provocantes: ή ἐπιστολή προκλητική |-II) (Bertrag wegen Auslieferung), pactio de captivis permutandis, de reddendis perfugis etc.: ή συνθήκη της προδόσεως.

Carthagena (Stadt in Frankreich), Carthago Nova;

Carthage Spartaria.

Carthaufe (Carthauferflofter), coenobium Carthusianum: το κοινόβιον =, μοναστήριον Καρθουσιάνον. Carthaufer (Mond), monachus Carthusianus: ò poναχός Καρθουσιάνος.

Carton (umgebrudtes Blatt), scidula emendatior: ή σχέδη μεταπεποιημένη.

Cascade, f. Bafferfall.

Casematte, cella tormentaria: ὁ σημός έν τῷ περιτειχισμώ.

Caferne, castra [orum]: τὸ στρατόπεδον' στρατιωτικόν · αί των στρατιωτών σκηναί.

Casino, conventiculum; circulus: \(\eta\) ovrékevois. συνουσία.

cabpifcher See (caspifches Meer), Mare Caspium; Mare Hyrcanium.

Casquet, galea: τὸ κράνος ή κόρυς.

Caffation, I) (Bertilgung), abolitio: ή άφάνισις άκυρωσις καθαίρεσις | — II) (Abschung), remotio ab officiis: ή άτιμωσις.

Caffel (Stadt in heffen), Cassella; Cassellae [arum] ; Cassula; Castellum Cattorum | — adj., Cassellanus ob. Casselanus.

caffiren, f. aufheben, abfegen.

Caffirung, f. Caffation.

Castagnette, crotalum: tò ngótalov.

Castagnettentangerin, crotalistria: n xporaligroia. Castellum: τὸ φρούριον ὁχύρωμα ἀκρόπολις. Caftellan, praefectus castelli; custos conclavium arcis: ὁ ταμίας.

Caftilien (Lanbichaft in Spanien), Castella ob. Castilia | - Reus, Alt-Caftilien, Castella ob. Castilia Nova, « Vetus | - Adj., Castellanus.

Caftor, f. Biber.

Caftrat, caftriren, f. Berfchnittener, entmannen.

Cafitar, struthio casuarius, L.: o nacovágiog.

Caution, cautio; satisdatio: ἡ ἐγγύη· ἰκανοδοσία· παρακαταβολή· τὸ πάραβόλιον | €. stellen, interpono³ [súi, situm] cautionem; satisdo¹ [dédi, dátum]; praesto¹ [stiti, statum] satisdationem: κατεγγυάν | C. bon jmb. berlangen, peto1 [îvi ob. ii, îtum] satisdationem a quo: αίτεῖν την έγγυην παρά τινι.

Cavalfade, pompa equestris: ή πομπή ίππική.

Cavalier, vir nobilis: & innevs.

Cavallerie, f. Reiterei.

Cavalleriebferd, equus militaris: innog στρατιωτικός. Caviar, ova piscium condita: τὸ γάρον ἀντακαῖον

cabiren, f. burgen, Caution ftellen.

Ceber, cedrus: ή nedgos | bon ber Ceber, cebern, cedreus: cedrinus: xédouvos.

Cebernhard, cedria: ή κεδρία.

Cedernhold, cedrus: το κέδρινον ξύλον τα ξύλα άπὸ τῆς κέδρου.

Cedernol, cedrium: το κέδοινον έλαιον · κεδρέλαιον. πέδριον ή πεδρία.

Celle (Ctabt in Deutschland), Cella, Cellae [arum] adj., Cellensis.

cenfiren, examino1 qd; judico' de qua re: xolveiv τι ποιείσθαι κρίσιν περί τινος.

Cenfor, I) (Cittenrichter), censor: o τιμητής | - II) (Beurtheiler ber Bucher), librorum censor; judex criticus : ὁ κριτής.

Cenfur, I) (Amt bee Gittenrichtere), censura: ή τιμητεία. τιμητία ἀρχή τιμητική | — II) (das über imd gefällte Urtheil), judicium: ἡ κρίσις | gute C., laus: o Enaivos imbn eine gute C. geben, laudo1 qm: επαινείν τινα | eine schlechte C. geben, existimo¹ male de quo: ψέγειν τινα μέμφεσθαί τινι | eine gute C. befommen, probor¹: ἐπαινεῖσθαι | eine schlechte C. befommen, vitupĕror¹: ψέγεσθαι | — III) (Budercenjur bor bem Drude), librorum censura: ή έξέτασις.

Cent (b. i. Sunbert, b. h. ein pro Cent), centesimae: zò ένατοστόν. τα ένατοστά | zwei pro Cent, centesimae binae: δύο ένατοστά.

Centifolie, rosa centifolia: το δόδον (εκατόμqualow).

Centner, pondus centenarium: τὰ δύο τάλαντα αί λίτοαι έκατόν | einen Centner schwer, centenarius: centum pondo libras (sc. valens): τῶν έκατὸν htoor.

Centnerlaft, I) eig., centenarii lapidis pondus: ò φόρτος έκατον λιτρών | - II) figurt. (f. b. a. cine brudenbe Laft), pondus grave, pondus Aetna gravius: τὸ ἄχθος βαρύτατον.

Centrum, f. Mittelbunft.

Ceremonie, I) eig., ritus [ûs]; caerimonia: ή τελετή. θοησκεία· ο θεσμός· <math>η πομπη | — II) übertr. (f. b. a. Weitlaufigfeiten), ambages: ή περιαγωγή.

Ceremoniel, ritus [ûs]; mos receptus: τὰ νομιζόμενα | C. bei Sofe, ritus aulicus: τὰ περί τον

βασιλέα νομιζόμενα.

Ceremonienmeifter, magister officiorum; s ritus au-

lici: ὁ τῶν νομιζομένων ἐπιστάτης.

ceremonios, I) eig., sollennis: σεμνός μεγαλοποεπής [ές] | — II) übertr. (umftändlich), ein c. Mensch, homo nimis officiosus: ὁ ἄγαν θεραπευτικός.

Certififat, testimonium literarum: το μαρτύριον ή μαρτυρία.

certiren, f. wetteifern.

ceffiren, f. aufhören.

Chagrin, f. Gram.

Chaife, carpentum; pilentum: ή άρμαμαξα.

Chalons, 1) fur Marne (Ctabt in Franfreich), Catalaunum ; Catalauni [orum] - adj., Catalaunicus ; Catalaunensis |- II) Ch. fur Saone (ebenfalle Ctabt in Franfreich), Cabillorum; Cabillo [onis]; Civitas Cabillonensis; Caballinum | - adj., Cabillonensis.

Chaluppe, lembus; scapha: τὸ σκάφος πλοιάριον

Chamade, signum deditionis: τὸ σημείον τῆς παραδόσεως | Ch. fclagen, significo 1 deditionem; do1 [dedi, datum] manus: υποτάττεσθαί τινι έκδιδόναι έαυτόν τινι.

Chamaleon, I) eig., lacerta Chamaeleon: ὁ χαμαιλέων [οντος] |- II) (ein beränderlicher, unbeständiger Menich), versipellis; multiplex, mobilis; sibi non constans: ὁ εύμετάστατος εύμετάβλητος μετά-Boulog.

Champagne (ehemalige Lanbichaft in Franfreich), Campania Francica, - Gallica; Campania - Adj., Campanus.

Champagner, vinum Campanum: o oivog Kau-

Chan, princeps; regulus: ὁ δυνάστης βασιλίσκος. changiren, f. beranbern, wechfeln.

Chaos, 1) eig., chaos; rudis et indigesta rerum moles: το χαος | — II) figuri. (f. v. a. Gewirr, d. B. ein Ch. der Geschäfte), consusio; turbae: ή ταραχή.

chaotifd), inordinatus; indigestus; indispositus: άδιάταπτος | - Adv., perturbate et indisposite : άδιατάπτως.

Chapeau, f. But u. herr.

Chapeau bas, petasus subalaris: ὁ πέτασος.

Charade, aenigma syllabicum: o yoligos.

Charafter, I) (Merfmal), signum; character: o xaφακτήφ [ήφος] τύπος | - B) besond., Charaftere (b. i. geheime Schriftzeichen), notae : τα ίερογλυφικά.

II) (Inbegriff ber Mertmale eines Gegenftanbes), peculiaris indoles: ὁ χαρακτής τρόπος ἡ φύσις | Chemiter, chemiae peritus: ὁ χυμικός ὁ περί τὴν baher:

B) übertr. 1) bie einer Berfon eigenthumliche Dentu. Handlungsweise, natūra; indoles; ingenium; animus; mores; vita: το ήθος ο τροπος ή όργή· φύσις | guter, edler Ch., ingenium lene, liberale; mores liberales: ἡ εὐτροπία | fchlechter Ch., ingenium malum, pravum; mores pravi: ή κακοή-Deia nania | liebenswürdiger Ch., comitas: ή φιλοφροσύνη | von fanftem Ch., mitis ingenio: πρᾶος την φύσιν οδ. = το έθος.

2) (Amtoname), appellatio; nomen: ή τάξις. τιμή | ben Carafter ale Befanbter haben, administro 1

legationes: έχειν την πρεςβευτού τιμήν.

Charafterfehler, morum vitium: ή άμαρτία τοῦ novs.

djarafterifiren (bezeichnen), noto1; designo1: vnorv-

πούν χαρακτερίζειν διαγράφειν τι.

Charafteristif, notatio: ὁ χαρακτηρισμός χαρακτήρ. charafteriftisch, proprius; singularis: zagantnοιστικός 'ίδιος.

charafterlos, infirmus; inconstans; levis; mobilis: άστάθμητος κουφόνους.

Charafterlofigfeit, infirmitas; inconstantia; levitas: τὸ ἀστάθμητον κουφόνουν ή κουφόνοια.

Charafterichmade, infirmitas; morum vitium: n μαλακία (του ήθους).

Charafterftarfe, constantia: τὸ ἐωμαλέον τοῦ ήθους. Charaftergug, lineamentum animi: ὁ χαρακτήρ moos].

Charfreifag, dies per Christi mortem sacrata: zà θανατούσια του Χριστού ή μεγάλη παρασκευή.

Charge, f. Amt.

Charlatan 1) (Quadfalber), circulator; pharmacopôla circumforaneus: ὁ πομφολόγος ἐατρός | -II) (überh. Aufschneiber), jactator; ostentator: o άλαζών.

Charlatanerie, 1) (Quadfalberet), circulatoriae medicamentorum venditiones: ή κομψολογία | -II) (f. v. a. Aufschneiberei), jactatio: ή άλαζονεία. darmant (reizend), suavis; venustus; lepidus: zaρίεις [εσσα, εν]· ἐπίχαρις [ι, genit. ιτος] - Adj., lepide: χαριέντως.

Charpic, linamentum; linteola carpta; τὸ ξύσμα ὁ

μοτός το μοτόν ή μοτή.

Chartres (Ctabt in Franfreich), Carnutum; Autrieum. Charwoche, hebdomas [adis] sacra ob. = magna: n μεγάλη έβδομάς [άδος].

Chatillon (Stadt in Franfreich), Castellio [onis]. Chatulle, scrinium: ή κιβωτός άργυροθήκη.

Chauffee, via (lapidibus) strata: ή όδος λιθόστοωτος | eine Ch. anlegen (einen Weg chauffiren), sterno3 [stravi, stratum] viam lapidibus: στοωννύναι την odor (livous).

Chauffeceinnehmer, exactor vectigalis viarum straturum: ὁ ἐκλογεὺς τῶν τελῶν ὁδοῦ λιθοστρώτου. Chauffeegeld, vectigal viarum stratarum: to télos όδοῦ λιθοστρώτου.

Chef, caput; princeps; praesectus; dux: ὁ ἄρχων. προςτάτης πρόεδρος.

Chemie, chemia; ars chemica: η χυμεία χυμευτική (τέχνη).

χυμευτικήν.

chemisch, chemicus: zvuevtinos zvuinos. Chefter (Ctabt in England), Castria; Deva | - adj.,

Castriensis.

Chevalerie, f. Ritterichaft, Rittermefen.

Chevalier, f. Ritter.

Chicane, calumnia; praevaricatio: ή συκοφαυτία ό έπηφεασμός | eine Ch. fpielen, calumnior1: στφεψοδικείν. συκοφαντείν.

Chicaneur, calumniator; praevaricator: o συχοφάν-

της · στρεψοδικών.

dicaniren, calumnior1: στοεψοδικείν συνοφαν-

τείν επηρεάζειν.

Chiffre, (verbi) nota; litera secretior: το σύνθημα mit Ch. fchreiben, scribo3 [psi, ptum] per notas σημειογραφείν συνθήμασι χρήσθαι γραφοντα.

Chimare, commentum; monstrum: ή χίμαιρα. Chimaren, opinionum commenta: ὁ λήρος τὸ φάν-

τασμα · πλάσμα · τέρας [ατος].

dimarifd), fictus; commenticius; inanis; vanus; portentôsus: πεπλασμένος πλασματώδης κενός τερατώδης.

China, China; Sina; imperium Sinense | - Einwoh= ner, Chinenses; Sineases.

Chinarinde, cortex Peruvianus: ή πιγχόνη.

Chiragra, chirargra: ή χειράγρα | bamit behaftet, chiragricus: ὁ χειραγρικός.

Chiromant, chiromantes: ὁ χειρόμαντις. Chiromantie, chiromantia: ή χειρομαντεία.

Chirurgie, chirurgia; chirurgica medicîna : ή χειρουρ-

dirurgifd), chirurgicus: χειρουργικός

Chirurg, ber, chirurgus; vulnerum medicus: o χειφουργός.

Choc (fturmifcher Reiterangriff), procella equestris:

ή έφορμη ίππική.

Chocolade, 1) (ale Getrant), calda cacaotica: n χοπολάτα | — II) (als Tafein), quadra cacaotica: το χοκολάτον.

dolerifd), cholericus; fervidus; vehemens; iracun-

dus: xoleginos angazolos [ov].

Chor, chorus; statio canentium: o zogóg n zogela. Choral, canticum ecclesiasticum: ή ώδη εππλησιαστική.

Choralbud, modorum ecclesiasticorum collectio:

ο σύλλογος των ώδων έκκλησιαστικών.

Chorführer, choragus: o zognyos · zogayos · noguquios.

Chorgefang, chorus: το χορικόν (μέλος). ή χοοφδία.

Chorhemb, vestis lintea sacerdotalis: το χιτώνιον χορικόν.

Chorherr, canonicus: o κανονικός.

Chorrod, stola sacerdotalis: ή χλαίνα χορική.

Chorschuler, discipulus ascriptus choro canentium:

ό παίς χορικός.

Chrift, I) (f. v. a. Chriftus), Christus: o Xouros |-B) übertr. ber beitige Ch (f. v. a. Weihnachtegeschent). strena: ή ἐπινομίς [ίδος]· τὰ ἐπὶ τοῖς Χριστοῦ yeveθλίοις δώρα | - 11) (Befenner Chriffi), Christianus; christianae legis studiosus: o χοιστιανός | Churfürstenthum, f. Chur Rr. III.

ein Ch. werben, amplector3 [xus] doctrinam christianam: ἀσπάζεσθαι τὰ Χριστού · τελείσθαι Χρι-

Chriftabend, dies, quem insequitur natalis Christi: ή ήμέρα προ των Χριστού γενεθλίων.

Christenheit, universi Christiani: οἱ σύμπαντες Χριστιανοί.

Christenfecle, mens Christiana: ή φυγή χοιστιανή] feine Chr., nemo hominum: μηδείς [μηδεμία, μηδέν]. Chriftenthum, religio christiana; doctrîna Christi; sensus christianus; pietas christiana: ή πίστις χριστιανή· αἱ ἡῆτραι Χριστοῦ· ἡ εὐσέβεια οἶα χοιστιανών.

Christfest, dies festus Christi: τὰ γενέθλια Χριστού. Chriftiansftadt (Stadt in Schweben), Christianopolis; Christianostadium.

Christin, Christiana: ή Χριστιανή.

Chriftfind, Christus infans: o Xourtog naig.

dyriftlid), 1) (bon Chriftus herrührenb), cheistianus: χριστιανικός χριστιόνυμος | -II) (ber Lehre Christi gemäß), Christo dignus; pius: εύσεβής στιος adv., nt decet Christianum; pie: κατὰ τὰς Χριστοῦ ὁήτρας | — III) (Christi Lehre befennenb), chris stianae legis studiosus: χριστιανός επόμενος ταϊς Χριστού όπτραις | - bie driftliche Welt, Christiani: οι σύμπαντες Χριστιανοί | — IV) (ben Chriften eigen), christianus: goioriavog | chr. Ge= brauche, ritus a Christianis recepti: τὰ παρὰ τοῖς γριστιανοίς νομιζομένα.

Christmarft, nundinae sub natalicia Christi: n πανήγυρις πρό τῶν Χριστοῦ γενεθλίων γιγνομένη. Christmette, =nacht, sollenia natalis Christi antelucâna; nox nati Christi: τὰ ἰερὰ νυπτερινά πρὸ τών Χριστού γενεθλίων γιγνόμενα.

Christmonat, (mensis) December: o Aexeusoiog. Chronif, annales; chronica [orum]; fasti: τά χουνικά τα παλαιά γραμματα.

Chronifenschreiber, annalium scriptor: o συγγρα-

φεύς των χρονικών.

dronische Krantheit, morbus longinquus, a chronicus: ή νόσος χρονική.

Chronolog, chronologus: o zgovoloyog.

Chronologie, chronologia; ratio temporum: ή χρο-

dronologifd, chronologicus: zoovologinóg | - adj., servato temporis ordine: κατά χρόνους κατά χρονολογίαν.

Chrisfolith, topazius; gemma chrysolithus: \$\tau 200σόλιθος.

Chrhiopras, chrysoprasus: ò χουσόποασος (λίδος). 1. Chur, 1) (Recht ju mahlen), electio; jus eligendi: ή αίρεσις ή της αίρέσεως έξουσία [— II] (Churmurbe), dignitas electoralis: ἡ τιμή οδ. άξία τοῦ Elέκτωρος | - III) (Churfürstenthum), electoratus: ή ἐπαρχία τοῦ Ελέκτωρος | - IV) (durfürftl. baus), 3. B. Churfachien, domus electoralis Saxoniae: ή Ελεκτωρία.

2. Chur (Stabt in ber Schweis), Curia Rhaetorum; Curia.

Churfurft, princeps elector: o Elentwo.

durfürstlich, electoralis; ad principem electorem pertinens: τοῦ Ἐλέκτωρος.

Churtreis (ehem. Kreis im Ronigreich Sachfen), Ducatus Saxoniae.

Churlande, terrae electorâles: ή γη =, ή επαρχία τοῦ Έλέπτωρος.

Churpring, f. Erbpring.

Churwürde, f. Chur Rr. II.

Cicade, cicada: o tettis [yos] · ή τεττιγονία.

Cichorie, Cichorium intybus Linn.: τὰ κίχορα · κιχόρια πιχόρεια.

Cicisbed, sodalis: ò etalgos.

Cider, f. Aepfelwein.

Cilli (Stabt in Steiermart), Celeja; Celeja Claudia. Circularichreiben, literae eircum quos dimissae: τα γράμματα πύπλφ είς πάντας διαδοτέα.

Circulation, f. Umlauf.

circuliren, f. im Umlauf fein.

Circumfler, circumflexus accentus [as]: ή περισπωμένη (sc. προςφδία) | auf eine Silbe ben C. feten, circumduco's [xi, ctum] -, circumflecto's [xi, ctum] syllabam: περισπάν λέξιν.

Circumballation, circummunitio: ή κύκλωσις (της

πόλεως).

Circumballationolinic, circummunitiones: al uvulaσεις (της πόλεως) | eine C. um eine Stadt bilben, circummunio t urbem operibus: περιλαμβάνειν την πόλιν τοῖς μηχανήμασιν.

Cifterne, cisterna; puteus: ὁ λάπκος ἡ δεξαμενή.

Citabelle, arx; castellam: ή ἀκρόπολις.

Citate, loci allati, a laudati: αί χρήσεις.

Citation, evocatio: ή κλησις eine C. erhalten, citor1 =; vocor in judicium: nalsiodat eis the avantion. Cither, cithara: ή μιθάσα | die C. spielen, cano³ [cecini, cantum] citharâ: μιθασίζειν φάλλειν.

Citherfpiel, cordarum sonus: ή πιθάρισις ό πιθα-

οισμός. Citherspieler, citharista; citharoedus: ο κιθαριστής ψάλτης.

Citherspieleritt, citharistria; citharoeda: ή κιθαφίστοια' ψάλτρια.

citiren, I) (vor Bericht laben), cito1 =; voco4 qm in jus (judicium): καλείν -, ἐπάγεσθαί τινα είς την avangioiv | - II) Beifter c., excito mortuorum imagines: ἐπάγειν δαίμονας | — III) anführen (Stellen), f. anführen.

Citrone, malum citrum, (pomum) citreum: vo ulτρον πιτρομηλον μήλον Μηδικόν.

Citronenbaum, citrus: ή πιτρέα το πίτριον πιτρόφυτον.

citronfarbig, -gelb, colore citri: nitquos.

Citronenfaft, succus citrei: ò onos τοῦ κίτρου.

Eftronenschale, cortex mali citri: τὸ κέλυφος τοῦ πίτοου.

Citronenivald, citreum: to nitosov. civil, f. bürgerlich, höflich, mäßig.

Civilant, magistratus: ή τιμή αρχή. Civilifation, cultus humanus :, elegantior: ή ήμερωσις. | Urfchrift) conferre inter se : παρεξετάζειν συμπα-

cibilifiren, expolio4; informo1 qm ad humanitatem: ήμερούν πολιτικώς ζήν διδάσκειν.

Civilift, juris civîlis professor: ὁ διδάσκαλος τῶν νομίμων πολιτικών.

Civillifte, domestici samptas principis: à naráloyos τών περί τα πολιτικά.

Civilperson, togatus: o nolitys.

Civilprojeg, causa (lis) privata; ή δίκη ίδία. Civilrecht, jus civîle: τὰ νόμιμα πολιτικά.

Clairbang (Abtei in Franfreich), Clarae Valles; Clara

Vallis; Coenobium Claravallense. Clarinette, tibia argutior: ò avlòs alaquetos. Clausel, exceptio; conditio: ή παρενθήκη προς-

θήκη.

Claufenburg (Stabt in Siebenburgen), Claudianopolis; Claudiopolis; Colosvaria.

claufuliren, addo3 [didi, ditum] exceptionem cui rei: προςγράφεσθαι έπιλέγειν.

Clermont (Stadt in Franfreich), Claramontium; Civitas Arvernorum; Augustonemetum.

Cleve (Stadt in Rheinpreugen), Clivia | - Einwohner, Clevenses | - Adj., Cliviensis.

Elique, f. Camerabschaft.

Clugny (Stadt in Franfreich), Cliniacum; Cluniacam | - Adj., Cluniacensis.

Coadjutor coadjutor: o παραστάτης.

coalifiren, f. berbinben.

Coblens (Stadt in Rheinbreußen), Confluentes [ium]; Confluentia; Confluens [entis].

Coburg (Stabt in Deutschland), Coburgum; Coburgium.

Cocarde, insigne petasi (publicum): τὸ παράσημον έπὶ πίλου.

Cochemille, coccum: o ножнос.

Cocuonus, cocos; nux Indica: το κουκίμηλον. novni.

Cocodnugbaum, cocos nucifera, L.: το κούκι κουμιοφόρον δένδρον.

Codicill, codicillus: to yearuateiov.

Coleffiner (Mond), monachus Coelestinianus : o poναχὸς Κοιλεστινιάνος.

Colibat, f. Chelofigfeit.

Coln ob. Roln, I) (Stabt in Rheinpreußen) Colonia Agrippîna; Agrippîna; Colonia Agrippinensis | — Adj., Coloniensis | — II) Coin an ber Spree, Colonia Marchica od. ad Spream.

Collin (Stadt in Breugen), Coslinum | - Adj., Coslensis.

Cothen (Stadt in Deutschland), Cothena; Cothenae [arum]; Cotha.

Colibri, trochilus; trochilus colubris L.: ò τρόχιλος πολιβοις έπικαλούμενος.

Collaborator, collèga adjunctus: o ovvequos.

Collaboratur, munus collegae adjuncti: ή συνεργεία. Collation, I) (Bergleichung) collatio: ἡ παρεξέτα-σις | — II) (fleine Mahizeit) coenula; gustatio: το δειπνάριον.

collationiren, I) (vergleichen, J. B. eine Abschrift mit ber

ραβάλλειν· συμβάλλεσθαι | — II) (ein fleines Mahl | τινος | — III) (ein Truph Solbaten) manus: ή τάξις einnehmen) gusto1: δειπναν.

Collectanea, electorum commentarius; excerpta [orum]: αἱ παραγραφαί.

Collecte, collecta: o egavos h συμβολή | eine C. beranstalten, colligo 3 [legi, lectum stipem : ¿oavizeuv.

Collecteur, qui colligit: à colloyeus. College, collega: ὁ συνάρχων συνδιδάσκαλος έταιδος, ποικωκάς, απεδλός.

Collegenschaft, collegium: ò ovlloyos.

collegialifth, collegialis: των συνεργών συνεργός -Adv., ut decet collegam: ovveovos.

Collegium, 1) (Gefammtheit berer, welche einerlei Amt haben) collegium; corpus: ὁ σύλλογος τὸ σνέ-δοιον σύστημα σωμάτιον ἡ βουλή | - imbn in ein C. aufnehmen, lego3 [gi, ctum]; coopto1 qm in collegium: προςαιρεῖσθαί τινα.

II) (acab, Borlejung) schola; auditio: ή διδασκαλία | ein C. bei jmom horen, intersum scholis cjs: προςφοιτάν τινι φοιτάν είς τινος διδασκαλεία.

111) (Lehr: oder Hörfaat) auditorium: το διδασκα-λείου: ἡ σχολή | — bah. B) (f. v. a. Gebäude, wo bergleichen Lehr = od. Borfale find) domus academica; domus auditionibus academicis destinata: τα διδασκαλεία το μουσείον.

Collet, tunica equestris: o nasas [ov].

collidiren, pugnare inter se: συμπίπτειν | - mit jmbm c., est mihi certâmen cum quo: γίγνεσθαί τινι έμπόδιον άντιμάχεσθαί τινι.

Collision, pugna; contentio: ή σύμπτωσις | - im Collistonofalle, si res in contentionem venerit: εί τι παοαπέσοι έναντίον.

Colmar (Stadt im Effas), Colmaria; Coloburgum; Columbaria | - adj., Colmariensis.

Colonel, f. Oberfter.

Colonnade, columnarum ordo, series; portícus: ή otoa as .

Colonne, pars exercitus; agmen: το τάγμα ο λό-20g | - in zwei, brei C., bipartito; tripartito: δίχα. τρίχα.

Colophonium, resina colophonia: ή κολοφωνία.

Cologuinthe, cucumis colocynthis, L.: o nolonvy-Dog · n nolonovolig [idog].

Coloratur, f. Berzierung (im Gefange).

coloriren, f. ausmalen.

Colorit, colores; colorum ratio: τὰ χρώματα | - Ic= bendiges C., colorum nitor: ή στίλβη των χρωμάτων. Colporteur, f. Saufirer.

Columne (im Drude), pagina: ή σελίς [ίδος]. combiniren, f. berbinben.

Comité, consilium: of συγγραφείς αυτοκράτορες.

Commandant, praefectus: o φρούραρχος φρουράρ-275 | - C. in einer Stadt fein, praesum urbi (od. in urbe): φρουραρχείν έν πόλει τινί | - jmon zum &. machen, praeficio3 [fêci, fectum] qm urbi: ἐφιστάναι τινά τη πόλει.

Commandeur, f. Befehlshaber.

commandiren, f. befehlen, Oberbefehl haben.

Commando, I) (Befehl) imperium: το παράγγελμα -II) (Befehlshaberstelle) imperium: ή άρχη στρατηyla | - bas E. haben, sum cum imperio: στρατηγείν στρατιωτών οί ταπτοί.

Commandostab, insigne imperii; sceptrum: to σκήπτρου.

Commende (Commenthurei), equitum praesectura: ή ταξιάρχη.

Commenthur, magister equitum: ò ταξιάρχης.

commentiren, f. auslegen.

Commerce, f. Berfehr, Trinfgelag.

Commercienrath, principi a consiliis mercatoriis: ό έπι της έμπορίας σύμβουλος.

Commis, mercatoris adjutor: ὁ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν nadhuevos.

Commiffar, curator: ὁ ἐπιτετραμμένος τὰ καὶ τὰ. έπιγνώμων.

Commifferiat, cura; curatio: ò êni τῶν προς πόλεμου άναγκαίων.

Commigbrot, panis militaris: τὸ σιτηρέσιον.

Commiffion, I) Auftrag, f. bief. Wort | - II) (Untersuchungegesellschaft) recuperatores; arbitri: of êniγνώμονες | - eine C. nieberfegen, do1 [dedi, datum] arbitros: καθίζειν έπιγνώμονας περί τινος.

Commissionar, procurator; negotiorum curator, s confector: o έπίτροπος.

Commissionerath, consiliarius negotia principis curans; a negotiis: ὁ ἐπὶ τῶν πραγμάτων.

Committent, qui negotium mandat: ò êntroenov τινί τι.

committiren, f. auftragen, bevollmächtigen.

commode, f. bequem.

Commode, area (quotidiana): o φωριαμός.

Commoditat, f. Beguemlichfeit, Abtritt.

Commun, f. Bemeine, Bemeinheit. Communalgarbe, f. Bürgergarbe.

Communicant, ad measam sacram accedens: o ovuμέτοχος τῆς ἱερᾶς δαιτός.

Communication, I) (Mittheilung) communicatio: ή avanoivosis | -- II) (Berbinbung) conjunctio; commercium: ή κοινωνία έπιμιξία | - besond. im Kriege, z. B. jmdm die C. mit dem Heere abschneiden, interclûdo3 [di, sum] qm ab exercitu: ὑποτέμνεσθαί τινι τὰς πρὸς στρατίαν όδους.

Communicationolinie, : wall, brachium : to ogv-Qωμα τείχος | cine €. ziehen, munio⁴ brachium ab uno loco ad alterum: τείνειν τὸ όχύρωμα οδ. τείχος.

communiciren, I) a., f. b. a. mittheilen, f. bief. Wort. | - II) n., A) f. b. a. fich besprechen, f. bief. Wort 1 -B) (jum Abendmahl gehen) accedo's [ssi, ssum] ad mensam sacram: χοῆσθαι τῆ ἱερά δαιτί, ετῆ εὐχα-

Communion, I) allg. (Gemeinschaft), communio: n κοινότης· κοινωνία [- II) (Abendmahl) f. dief. Bort.

Communitat, commune; civitas: ή πολιτεία.

Compagnie, I) (Gefellichaft) societas: ή κοινωνία | -C. machen, facio3 [feci, factum] societatem : eig xoivariar ikrai =, aquesodai rivi | - mit jmom in C. treten, conjungos [uxi, netum] qm mihi socium: προςτίθεσθαί τινι περί τὰ έμπορικά | - in C. ftes hen, sum socius cjs: συμβάλλεσθαί τινι | - II) befond, in ber Militarfor. (Abtheilung eines Regiments) centuria: ή τάξις ὁ λόχος έκατοντάς [άδος].

compagniewcise, centuriatim: narà logovs.

Compagnon, socius: o eracoos ouvegyos.

compendios, in angustum coactus: βραχύς [εία, ύ] Compendium, f. Auszug, Sandbuch.

competent, legitimus; justus; idoneus: κύριος έπιτήδειος άξιόχρεως.

Competent, ber, f. Mitbemerber.

Competeng, I) (Befugnig) jus; auctoritas: ro xugion. dinaion | - II) (f. v. a. Mitbewerbung) multorum petitio: ή σπουδή περί τι αμα πλειόνων γιγνομένη.

Compiegne (Stadt in Franfreich), Compendium.

Complaifance, f. Befälligfeit.

complet, complettiren, f. bollftanbig, ergangen.

compliciet, f. permidelt.

Compliment, I) (Berbeugung) corpöris inclinatio; genuum flexio; ή προς κύνησις | — Β) bef. (Begrüßung) salutatio; salus: ἡ πρός ρησις · ὁ ἀσπασμός |- jmom fein C. machen, salato qm: ἀσπάζεσθαι =, προςαγοgevein τινά (- II) allgem. (Artigfeit, Soflichfeit), honos verborum; laus: τὸ ἀρέσκευμα ὁ ἔπαινος imbm C. machen, prosequor3 [catus] qm verbis honorificis: ἐπαινείν=, ὑποκορίζεσθαι=, ἀρεσκεύεσθαί τινα | imbin über etw. fein C. machen (f. v. a. ihm Glud munfchen) gratulor1 qd cui: συνήδεσθαι s, συγχαίρειν τινί | - eine Rede boller C., oratio blanda: ο λόγος έγκωμιάζων | bas find C. (leere Worte), verba isthaec sunt: xevol loyor elolv.

complimentiren, f. begrüßen.

Complott, consensio; conspiratio; conjuratio: \u00e4 ovστασις· παρασκευή· έταιρεία | - ein C. machen, conspîro1: συνίστασθαι· παρασκευάζεσθαι.

componiren (in Dlufit fegen), compono3 [sui, situm] modos musicos: ποιείν· συντιθέναι· μελοποιείν.

Componist, modos musicos faciendi perîtus: o usloποιός.

Composition, 1) (Ausammenschung) compositio: n συντίθεσις | — II) (das Zusammengesette) A) allg., mixtûra: τὸ συγκέρασμα | — B) befond. 1) (f. b. a. Metallmifdung) aes mixtum: o zalnos συγκεκραμένος | - 2) (f. v. a. Lonftud) canticum: ή ποίησις μουσική.

compreβ (zusammengebrängt), astrictus; pressus: πυnvóg' sử σύγκολλος [ov] - Adv., presse; astricte:

πυηνώς.

Compresse, penicillum: τὸ σπλήνιον.

compromittiren, I) a., addûco3 [xi, ctum] qm in invidiam: ἐπηρεάζειν τινά | — II) r., fich c., do1 [dedi, datum me turpiter: παραβάλλεσθαι την εὐδοξίαν.

Comptoir, tabularium mercatoris: τὸ γραμματείον.

Comptoirift, mercatoris scriba: o ygapparens tov χοηματιστού.

concentriren, colligo3 [lêgi, lectum] =; cogo3 [coêgi, coactum] =; contraho3 [xi, ctum] =; confero3 [contuli, collatum, conferre] qd in unum: συνάγειν τι είς εν feine Gedanfen c., dirigo3 [exi, ectum] rogitationes meas in unam rem: συνάγειν την διάνοιαν είς έν.

Concept, exemplum; scriptum; libellus: τὸ σχημα. r υπογραφή | - C. einer Rebe, oratio scripta; o λό-

signo 1 literis qd: ἐπογοάφειν τι | aus bem C. fom= men, baesito1; conturbor1; ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου. έξαίφνης διαπορηθήναι λέγοντα: μεθίστασθαι τοῦ σχήματος | aus dem C. bringen, conturbo ; per-cello [culi, culsum]: έκπρουειν τινα | — spruchw., jmbm bas C. berberben (f. b. a. fein Borhaben bereiteln) conturbol cui rationes omnes: Exxoover tiνὸς την γνώμην, ε τὰς ἐλπίδας ψεύδειν τινὰ τῆς έλπίδος ταράττειν τινός την γνώμην.

Conceptbuch, adversaria [orum]: το ήμερησιον

(βιβλίον).

Concert, symphonia; concentus [ûs]; certâmen musicum: ή συμφωνία.

Concertift, symphoniacus : o συμφωνιακός.

Concertmeifter, symphoniacorum magister: o aoxwv =, προστάτης των συμφωνιακών.

Concertfaal , odeum : to odecov.

Condylien, conchylia [orum]; conchae: To noyχύλιον.

Concilium, concilium; forum academicum; ή σύνοδος. concipiren (fchriftlich auffegen), scribo3 [psi, ptum]; perscribo3; consigno! qd literis: ὑπογράφειν τι.

Conclave (Ort für die Pabstwahl), conclave : το πωγnlάβιον | - Die barin Berfammelten, patres purpurati : οί έν τῷ κωκγλαβίφ καρδινάλεις.

Concordant, index biblicus: ὁ πίναξ =, κατάλογος τών βιβλίων.

Concordat, pactio cum pontifice Romana facta: ή συνθήμη πρός τον έν Ρώμη άρχιερέα.

Concubinat, concubinatus [ûs]: ή παλλακεία.

Concubine, f. Beifchtaferin.

concurriren, certo'; concerto1; contendo3 [di, tum]; concerto1 de praemio proposito: ποιείσθαι την αμιλλαν πρός τινα.

Concurs, concursus [ûs] creditorum; bonorum venditio: εξοδος των χρήστων βουλομένων είςπράξασθαι παρά του όφείλοντος τα χρέα | e8 fommt zum C., bona creditoribus permittuntur: περιήμει τά ύπαργοντά τινος είς τούς χρήστας.

Concursmaffe, reliqua debitoris bona, quibus satisfiat debitoribus: τὰ καταλειφθέντα ὑπὸ τοῦ όφεί-

λοντος, τοῖς χρήσταις παραδούναι. Condition, 1) (f. v. a. Bedingung, (f. bief. Wort | -II) (f. v. a. Dienft) partes [ium]; locus: ή ὑπηφε-

σία διακονία. Conditor, pistor dulciarius: ὁ πεμματουργός πεμματοποιός.

Conditorei, taberna cuppedinaria: το πεμματουςyelov.

Conditorwaaren, merces cupediarum; cupediae: ra πέμματα.

Condoleng, f. Beileib.

Condor, vultur gryphus Linn.; o yout [nos].

Conduct (Begleitung), comitatus [ûs]: ή παραπομπή. προπομπή | - C. bei einer Leiche, pompa funebeis: η κηδεία.

Conducteur (bei ber Boft), magister rei vehiculariae: ο πομπεύς | έως].

Conduite, f. Aufführung.

Confect, bellaria; dulciola: τὰ πέμματα· πεμμάτια. γος γεγοαμμένος |- fid) von etw. ein & machen, con- Conferenz, consultatio; deliberatio: οί λόγοι ποινοί.

ή κοινολογία | cine C. halten, habeo2 deliberatio- Confiellation, affectio astrorum ob. coeli: ή ἀστορnem; delibero 1: συνιέναι είς λόγους χρησθαι κοινώ λόγω | eine geheime C., consilia arcana: ή συμβουλή κουπτή.

conferiren (fich mit jmbm), conferos [tali, latum] qd

inter qm: συνιέναι είς λόγους τινί.

Confession, ecclesia: ή έξομολόγησις · Θοησκεία.

Confirmand, = bin, catechumenus; catechumena: ò

κατηχούμενος ή κατηχουμένη.

Confirmation, I) im religiofen Sinne, confirmatio; sollennis ritus [ûs], quo juventus in coetum Christianum recipitur: ἡ τελετή ἀπὸ Χοιστοῦ ἡ ἀγία Χοιστού τελετή | - II) allg. (f. v. a. Bestätigung, f. bief. Wort).

confirmiren (einfegnen), confirmo1; consecro1 juventutem; recipio3 puerum (puellam) in coetum Christianum: τελείν την άγιαν από Χοιστού τελετήν.

Confiscation, confiscatio; publicatio: ή δήμευσις.

confisciren, confisco1; publico1; proscribo3 [psi, ptum]: δημεύειν », δημοσιούν », δημόσιον ποιείν » ἀποσημαίνεσθαι = , ἀπογράφειν τι.

Confoderation, f. Bund.

conform, f. gemäß.

Confrontation, compositio cum quo: ή ανάποισις. confrontiren, compôno3 [sui, situm] cum quo: ava-

confus, Confusion, f. verwirrt, Bermirrung.

Congres, 1) abstract (Zusammenfunft), conventus; concilium: ὁ μέγας σύλλογος | - einen C. halten, ago 3 [egi, actum] conventum; convenio* [veni, ventum] in qm locum: μέγαν σύλλογον ποιείσθαι | - II) concret (bie Befandten felbft), legati: ol oulloyov ποιούμενοι.

Conjuncturen, tempus; tempora; temporum ratio:

τὰ ἀεὶ περιεστημότα οἱ καιροί.

Connegion, f. Berbinbung. conniviren, f. nachsehen.

confcribiren, Confcription, f. ausheben, Aushebung.

Confens, f. Genehmigung

confequent, constans; consentanens; congruens: ἀκόλουθος ἀνάλογος ἐπόμενος | c. fein, constal [stiti, stitum] mihi: ὁμολογεῖν συμφωνεῖν ἐαυτῷ εὐσταθεῖν nicht c. fein, discêdo3 [ssi, ssum] a me: μή ομολογείν, = συμφωνείν έαυτω | - Adv., constanter; convenienter: axolovows.

Confequent, 1) (Folge) consecutio: ή ἀκολουθία: ἀναλογία | — II) (bas fich Gleichbleiben) constantia; ratio constans; perpetuitas: τὸ έμμενές.

conferbiren, f. erhalten.

confistent, firmus: εὐπαγής· ἰσχυρός· εὐσταθής· βέ-

Confiftend, f. Dichtheit, Teftigfeit.

Confiftorialprafident, princeps senatus ecclesiastici : ό ἐπὶ τῆς ἰερᾶς βουλῆς.

Confiftorialrath, a consiliis ecclesiasticis: o ex ris ίερας βουλής σύμβουλος έκκλησιαστικός.

Confiftorium, senatus ecclesiasticus: ή ίερα βουλή. Conftantinopel, Constantinopolis; Byzantium | - Ginmohner, Byzantîni | - Adj., Constantinopolitanus; Byzantînus.

Conftang od. Coftnit, Constantia; Ganodarum, Freund, beutid. lat. - gried. Borterb.

θεσία · θέσις ἀστέρων.

confternirt, f. bestürgt.

Conftitution, f. Leibesbeichaffenheit u. Staatsberfaffung. Construction, I) in der Grammatif, verborum compositio: ή σύνταξις | - II) in ber Mathematit, descriptio: ή διαγραφή.

conftruiren, I) (in ber Brammat.) compono [sui, itum] : συντάττειν τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ὁήματα - II) in ber Mathematif, deserîbo3 [psi, ptum]: διαγράφειν. Conful, procurator mercaturae: ο πράπτως · ο κώνcovlog.

Confulent, f. Abbofat.

consuliren (gu Rathe giehen), consulos [lui, sultum] qm: συμβουλεύεσθαί τινι.

confultiren, f. berathschlagen.

Contemplation, contemplatio, f. Betrachtung, beschaulich.

Contenance, f. Faffung.

Conterfei, f. Ebenbild.

Context, f. Zusammenhang.

Continent, (terra) continens: ή ήπειρος.

Contingent, auxilia [orum, n.]; quantum militum quaeque civitas mittere debet: ή σύνταξις' τὸ καθήπον μέρος· τὸ ἐπιβάλλον μέρος· ἡ προςήπουσα δύναμις | fein C. stellen. conféro³ [tůli, lâtum] meum numerum: παρέχεσθαι την προςήμουσαν δύναμιν. Conto, f. Rechnung.

Contouren (in ber Malerei), extremae lineae: al ne-

οιγοαφαί.

1. Contract, pactum; conventio; conditio; conduetio; locutio: ή συνθήμη· συναλλαγή· συγγραφή· το συνάλλαγμα | bem C. gemäß, ex pacto: έμ της συνθήμης | einen C. mit jindm machen, paciscor [pactus] cum quo: συγγραφήν ποιείσθαι.

2. contract (glieberlahm), extortus et fractus mem-

bris: άρθουτικός παραπλημτικός.

Contraction (Zusammenziehung), in ber Grammatif, contractio: ή συναίσεσις.

contrair, f. entgegen.

Contraft, f. Begenfat.

contraftiren, f. abstechen.

Contrabenienz, f. Uebertretung.

Contrebande, merces vetitae: τὰ ἀπόδοητα.

Contrebandier, importans merces vetitas: o elgayor τα αποδόητα.

Contrebefehl, f. Gegenbefehl.

contribuiren, confero3 [tuli, latum]: συμβάλλεσθαι είς τι άποφέρειν τι.

Contribuent, tributarius; stipendiarius: o συμβαλλόμενος είς τι.

Contribution, stipendium; pecuniae imperatae; tributum: ή συμβολή· το άργύριον τακτόν.

Controle, rationes contra scriptae: o antilogiques |-C. über etw. halten, exigo3 [egi, actum] qd: avriloγίζεσθαί τι.

controliren, contra scribo3 [psi, pstum] rationes: άντιλογίζεσθαι :, άντιγράφειν τι.

Controbers, f. Streit.

Contufion, f. Quetidung.

12

Conbenienz, consuetado; consensus [as] omnium: ή Cornet, vexillarius; vexillafer: ὁ σημιοφόρος των συνήθεια.

Convent, I) (Zusammenfunft) conventus [as]: ò oulλογος ή σύνοδος | - II) (Riofter) monasterium; coenobium: το μοναστήριον.

Convention, conventionell, f. Uebereinfunft, berfömmlich.

Conventionsfuß, lex conventionis: à vouos en ovv-Inxav.

Conventionegeld, numi ad normam conventionis cusi: τὰ νομίσματα ἐν συνθηνών κεκομμένα.

Conventual, coenobita: o noivobios novaxos.

Conversation, f. Umgang, Gespräch.

Conversations prache, sermo quotidianus: ή γλώσσα κοινή.

Conbersationston, f. Gesprächston.

conberfiren, f. unterhalten, fich.

Condict, I) (das Effen) beneficium victus publice dati: τὸ προϊμα δείπνον ἀμαδημικόν [— II) (als Drt) coenaculum academicum: το δειπνητήφιον απαδημικόν.

Conboi, f. Bebedung.

Convolut, fascis; fasciculus: o gánelos.

Condultion, f. Bergudung.

convulfibild), spastieus: σπασματώδης.

Copialien, merces, quae librario debetur: τὸ ἀντίγραπτον.

Copie, I) (f. v. a. Abschrift, f. dies. Wort). — 11) (Rachbitdung eines Gemälbes) exemplar; imitatio: το μίμημα | - eine C. verfertigen, exscrîbo3 [psi, ptum] imaginem: ἐκμιμεῖσθαι.

copiren, I) eig., descrîbos [psi, ptum]; exscrîbos; pingo³ [nxi, ctum]: ἀντιγράφειν ε, ἀπογράφειν ε, ἐνγράφεσθαί τι | — II) figüri., jmnon c., exprimo³ [essi, essum] qm imitando: ἐκμιμεῖοθαι =, μιμείσθαι =, ἀπεικάζειν τινά.

Copift, transscribens; librarius: o youpevs [ems]. Copulation, copuliren, f. Trauung, trauen.

Coquette, mulier ostentatrix sui; = lasciva; = proterva; meretrix: ή γυνή άρεσκευτική έταίρα.

Coquetterie, immodica sui ostentatio: ἡ ἀρέσκεια: τὸ ἀφέσκευμα.

coquettiren, venort viros oculis: ageonevectal θούπτεσθαι διαθούπτεσθαι.

cordial, familiaris; ex animo amícus: είλιποινής έπ της ψυχης.

Cordon, milites limitanei: ή παραφυλαμή | einen C. gieben, tueor2 [itus] fines praesidiis militum : παραφυλάττειν χώραν.

Cordoba (Ctatt in Spanien), Corduba; Colonia Patricia Cordubensis.

Corduan, alûta Cordabensis: ή βύρσα Κορδουάνη. Corfu (Infel), Corcyra.

Coriander, coriandrum: to noglavvov.

Corinthen, uvae passae Corinthiae: τὰ σταφίδια.

Cornact, f. Elephantenführer. Cornelfiride, cornum: to noavov.

Cornelfirschbaum, cornus: ή πράνος πρανεία.

Ιππέων.

Cornwallis (Graffchaft in England), Cornubia; Cornuwallia | - Adj., Cornuwallensis.

Corporal, decurio: o δεκάδαρχος.

Corporation, corpus; collegium: ή τάξις το σύν-

Corps, 1) allg., corpus; collegium: to comation |-II) (Beerhaufe) manus; pars exercitus; agmen: n τάξις. δύναμις το σύστημα τάγμα. corpulent, f. wohlbeleibt.

correct, emendâtus; rectus; elegans; ἀποιβής [ές] -Adv., emendate: ἀκριβώς.

Correctheit, oratio emendata, compta: ή ἀκρίβεια. Corrector, qui plagulis emendandis praeest: ò διοφθωτής έπανορθωτής.

Correctur, emendandi cura: ή διόρθωσις το διόρ-Dona.

Correctur Bogen, plaguta de prelo emendanda: ò γάρτης διορθωτέος οδ. διορθωτικός.

Correspondent, junctus commercio literarum cum quo: ὁ άλληλογοάφος.

Correspondenz, f. Briefmechfel.

correspondiren, dol [dedi, datum] et accipio3 [cepi, ceptnm] literas: γράφειν και άντιγράφειν =, έπιστέλλειν και άντεπιστέλλειν έπιστολάς.

Corridor, prothyrum: ή παστάς [άδος]. ο περί-

dooplog.

corrigiren, f. berichtigen, berbeffern.

Corfor, pirata; o neloctre.

Corfett, thorax: τὸ ὑποζώνιον γυναικών.

Corbette, celox: o nélng [ntog].

Corbeh (Riofter in Weftphalen), Corbeja | - Adj., Corbejensis.

Costum, habitus; ornâtus; mos vestis: ή στολή συνnong.

Couliffen, parietes scenici: of τοίχοι σκηνικοί. Coupon, scidula usurarum: to σύμβολον επίτοκον.

Cour, f. Sof, Aufwartung.

Courant (Belb), numi circumforanei: το άργύριον nouvov.

Courier, veredarius: ὁ δρομοπήουξ' βιβλιαφόρος. ίππεύς.

Courierpferd, verêdus: à πτερηφόρος.

Courmacher, f. Anbeter.

Cours, I) (eines Schiffes) cursus [as]: o δρόμος | -II) (Gelbwerth) pretium numorum; ratio aeraria: η τιμή των νομισμάτων.

courfiren. valeo2: núglov síval. Coufin, = ine, f. Better, Dubme.

Coubert, I) (f. v. a. Briefumschlag) involuerum: d έλυμος [— II) (f. v. a. Gebect) mappa: ή έπιτοα-πέξιος οθόνη [— B) übertr. (f. v. a. Gaft), convîva: ο ξένος | cine Tafet von 3chn C., epülae decem convivis apparatae: ή τράπεζα δέπα πλίναις έσκευασμένη· τράπεζα δεκάκλινος.

Coventry (Stadt in England), Conventria; Co-

ventria.

Creatur, I) res creata; natura: τὸ ζωον ἡ φύσις

- II) (ein burd) einen Anbern Emporgefommener) Culmination, aummum fastigium: ή κορύφωσις. auctus beneficio cjs: o plaos |- III) (fchlechte Beibs: person) mulier nequam; = scelesta: τὸ κάθαρμα.

crebengen, I) (vorfosten) praegusto1: προγεύεσθαί τινος [- II) (reichen, j. B. einen Becher) ministro1 cui: προτείνειν· όρέγειν.

Credenzteller, lanx poculorum: ο αβαξ [nos].

Credenztisch, abacus: o abac [nos] · rò nulinescon

τραπεζοφόρον.

Credit, 1) (Zutrauen) fides; existimatio: ή πίστις jmbm etw. auf C. geben, credo3 [didi, ditum] qd cui: πιστεύειν τινί τι· είς πίστιν διδόναι τινί τι | - II) (f. b. a. Ansehen, f. dies. Wort.)

credifiren, f. borgen.

Creditiv, testimonium publicum; auctoritas publica: ή απόδειξις δημοσία.

crepiren, moriors [mortuus]; pereo [ii ob. fvi, itum]: φθείρεσθαι. διαφθείρεσθαι.

criminal, stell, capitalis: Davatinos.

Criminaldirector, qui judicio capitis praeest: o ênl

τῆ δίκη θανατική.

Criminalgericht, judicium capitis: ή δίκη θανατική. Criminalprozeß, causa :, res , lis capitalis : ή κρίσις θανατική.

Criminalrichter, qui judicium capitis exercet: o diααστής περί τας φονικάς δίκας.

Criminalfache, f. Criminalprozeg.

Criminaluntersuchung, capitis judicium: ή κρίσις Davating | in eine C. gerathen, subeo fivi ob. ii, itum] judicium capitis; καθίστασθαι είς την κρίσιν θανατικήν.

Croatien, Chroatia; Chrobatia | - Einwohner, Chrobâti; Chroâtae [arum, m.]

Crucific, Christus cruci affixus: o στανρος Χριστού

ή είνων Χριστού ανεσταυρωμένου.

Culm (Stadt in Bestpreugen), Culmia| - Adj., Culmensis.

ακροτάτη κορυφή.

culminiren, sum in summo fastigio: κεκοουφώσθαι. μεσουρανείν.

cultibiren, f. bebauen, bilben.

Cumpan, f. Ramerab.

Curafel, f. Vormunbichaft.

Curiofitat, res raritate notabilis: tò Savuacion. παράδοξον άτοπον.

curifdes Saff, Lacus Curonensis; Sinus Curlandiae - curifche Nahrung, Peninsula Curonensis,

Curland, Curonia; Curlandia.

Currende, I) (Sangerchor) pueri per urbem canentes: ό τῶν παιδῶν διὰ πόλιν ἀδόντων χορός | - 11) ([. b. a. Umlaufschreiben, f. Circular.)

Curfibschrift, literae tenuiores et paullum inclinatae: τα γράμματα έγκάρσια.

curforisch, z. B. c. Lesen, lectio, interpretatio, in qua celerius progrediuntur: άδιάστατος [ov] - Adv., cursim: άδιαστάτως.

Enrsus (Lehrgang), eursus [ûs] institutionis: ή τάξις μαθημάτων.

Cuftos, f. Wachter, Guter.

Chlinder, cylindrus: o núlivoque.

chlindrifd), cylindratus: nolindquiog.

Chimbel, f. Beden.

Chpern (Infel), Cyprus [i, f.]

Chpresse, cupressus: ή κυπάρισσος | - bon C., cupresseus: nunagloginos.

Chpressenwald, cupressetum: o uvnaquosov [ovos]. Czaar, imperator Russorum: ὁ καῖσας · αὐτοκρά-τως 'Ροσσιέων.

Czenstochau (Rioster im Konigreich Polen), Czenstochovia; Clarus Mons Czenstochoviensis.

D, d litera [genit. d literae]: το δ. δέλτα.

da, I) Adv., (gur Bezeichnung bes Ortes ob. ber Zeit) hie; ibi; illie: ένταῦθα· Ενθαδε | - bei Beitwortern lateinisch burch Zusammensegungen mit ad, griech. burch Bufammenfehungen mit παρα- 11. έπι-, δ. B. Dafein, assum [uffui, adesse]: παρείναι παραγενέσθαι | bastehen, asto! [astiti]: έφεστηκέναι | - in Redensarten, wie: ba haft bu, ba flehft bu, bleibt es unüberfest | - flehe ba, f. flehe.

II) conj., jur Angabe bon Beitverhaltniffen und gur Bezeichnung bes Grundes, quum; ut; ubi; postquam; quia : quod ; quoniam ; quando quidem ; si quidem : ότε· όποτε· ήνίκα· έπει· έπειδή· ώς | - ba boch (f. b. a. obgleich), quum; licet; quamvis: ἐπειδήπεο. καίπεο.

Dabei, I) (gur Bezeichnung örflicher Rabe) juxta; prope, ob. bei Berben burch Bufammenfegungen mit ad: πλήσιον : έγγύς : ἐπ' αὐτῷ : ἐπὶ τούτῳ . παρὰ τούτῳ ober bei Berben burch Busammensegungen mit παρά,

ποός, έπί, έν | - II) (zur Angabe unmittelbarer Beitfolge) una; simul; praeterea: αμα. καὶ αμα αμα δε πρός τούτφ ετι δέ | - babei (f. v. a. bei biefen Morten) ging er fort, cum his =, haec locutus abiit: nal αμα άπηει - babei (f. v. a. bei, in biefem), in eo; ea in re: ent τούτω | - (f. v. a. in Bezug auf diefe Sache) ea de re: περί ταύτα | - (f. b. a. an diefer Stelle, bei biefer Belegenheit) hoe loco; hac occasione oblata: ἐν τούτφ.

dabeibleiben, I) eig., non discêdo³ [cessi, cessum]: παραμένειν τινί· μη ἀπολείπεσθαί τινος [— II) figuri. bei einer Meinung bleiben, persevero1 in sententia: έμμένειν :, έγκαρτερείν :, προςκαρτερείν τινι | bei feiner Behauptung b., firmissime assevero. qd: ἐμμένειν τῆ γνώμη, «τοῖς εἰρημένοις | e8 bleibt dabei, manet2; stat1 mihi; certum est mihi: δέδοπται δεδογμένον έστίν.

dabeiliegen, juxta =, prope =, propter jaceo2; = cubo1 [cubui, cubitum]: παρακείσθαι », προςκείσθαί Tivi | - b. Ortschaften (f. b. a. angrengen), adjaceo?;

vicînus sum; attingo3 [tigi, tactum]: ὁμορείν ε, Dadyliegel, tegüla; imbrex: ὁ πλίνθος κέραμος ομορον είναι τινι.

babeifagen, adjicio3 [jeci, jectum]: έπιλέγειν έπ-

dabcifein, assum [affui, adesse]; intersum: elvai -, έπείναι =, παρείναι =, παραγενέσθαι τινί | bei einer That b., socius ob. particeps sum cui rei; συμπράττειν' σύμμαχον ε, συνεργόν είναι.

dabeifißen, assideo * [sêdi, sessum]: παρακαθησθαι. babeistehen, asto! [stiti]; juxta sto!: παρίστασθαι. έφίστασθαι παρακείσθαι | (v. Borten) ascriptus od. additus sum: προςγεγράφθαι.

Dableiben, maneo² [mansi, sum]; remaneo²: μένειν' αναμένειν | allein d., resto! [stiti] solus: αναμένειν μόνον.

da Capo! repete! itera! ¿navalaße.

Dach, I) eig., tectum; culmen: rò oréyog' ή στέγη ο όροφος ή όροφή το όροφωμα | Gebande ohne D., aedificia hypaethra: ἀστεγής · ἄστεγος | cin Saus in D. u. Fach erhaffen, conservo' domum sartam et tectam: φυλάττειν τον οίκον έπισκευαστόν, = άβλαβη, sansoarov | - 11) übertr. (f. b. a. Wohnung) mit imbm unter Einem Dache mobnen, babito' cum quo: ouwρόφιον =, ομώροφον είναί τινι | jmbm Dach u. Fach geben, = gewähren, excipio3 [cepi, ceptum] qm hospitio: παρέχειν τινί οίκεῖν οδ. οίκησιν.

Dachbalten, tigna [arnm, n.]: ή δοκός.

Dachbededung, tegulae: αὶ ὀροφαί τὰ ἐρέψιμα ξύλα.

Dadybeder, (mit Ziegeln) contegulator: ò στεγαστής olulag. boopwris | (mit Schindeln) scandularius: ό σχινδαλμοίς τὰς οίπίας στεγάζων.

bad)cn, tego3 [texi, tectum] qd (domum) tecto: otsγάζειν παταστεγάζειν.

Dadhfenfter, fenestra, quae est in teeto: ή έν τώ στέγει όπή.

bachformig, similis tecto; fastigatus: ¿munlungs κατωφερής.

Dadsforsten, culmen: ή άπρα στέγη. Dachfehle, colliciae: ή υδοοδρόη.

Dadlatte, asser [eris, m.]: ὁ στρωτήρ [ηρος] · η namas [anos].

Dadrinne, canalis, qui excipit aquam coelestem e tegulis: ή ὑδοοδρόη ὑδοόδροια χολέρα.

Dache, ursus meles: o reozos.

Dachsbau, slod), caverna ursi melis; fovea; cubîle: ό κευθμών ὁ φωλεός (plur. τὰ φωλεά).

Dachschindel, scandala: o σχινδαλμός ή σχίδη | bon D., scandularis; έκ σχινδαλμών · έκ σχιδών.

Dachefell, pellis ursi melis: το δέρμα τρόχου.

Dachshund, canis vertagus: ὁ κύων ἀργίπους.

Dachsparren, canterius ob. cantherius: o στρωτήρ [noos].

Dachfpige, culmen: o ogogog.

Dachstein, tegula: o nlivoos.

Dadiffuhl, contignatio tecti: al ogoqui. Dachtraufe, stillieidinm: ή ύδροβοίη.

Dadyung, exstructio tecti; tectum: ή δρόφωσις τὸ όρόφωμα.

στεγαστήρ' καλυπτήρ.

dadurd), 1) (local) ea; hac; isthae; per eum locum; per ea loca: τῆδε διὰ τούτου [= ταύτης, = τούτου] - II) (gur Angabe bes Mittele und Wertzeuge) hac re; ea re; iis rebus; per hanc rem: τούτω ταύτη (sc. οδω), ουτως, ουτω, δια ταυτα, ξη τουτων | b. daß, eo, quod ob. durch das gerund .: ταντα ποιήσας τῷ ποιῆσαί τι οδ. τῷ εἶναί τι.

damisch, damlich, stupidus; stolidus: åßeltegog. μωρός άλογος | b. Wefen, stupiditas: ή άβελτερία.

άλογία.

bammen, objicio3 [jêci, jectum] moles ob. aggeres: χωννύναι :, αποχωννύναι :, γεφυρούν τι | einen Muß D., coerceo2 fluvium extra ripas diffluentem; χωννύναι τον ποταμόν υπεραίροντα.

dammerig, subobscurus; sublucanus: lvyalog hlv-

yalog | es wird b., f. bammern.

Dammerlicht, lux incerta; = dubia: τὸ ἀμυδοὸν φῶς | noch im D., vixdum luce certâ: ἔτι συσκοτάgovtos.

dammern, (vom Morgen) illucescits [luxit]: ή ημέρα διαφαύσκει =, υποφαίνει |- (vom Abend) nox appe-tit3 [ivit od. iit], = imminet2; tenebrae oboriuntn2: ή νύξ επέρχεται, = Επεισιν' κνέφας Εστίν' συσκο-

Dammerstunde, prima lux; hora diluculi; prima hora vespěri; hora crepusculi: το έωθινον - η έσπερινή ώρα.

Dammerung, f. Morgenbammerung u. Abenbbamme-

rung.

bampfen, I) (milbern einen Ton) attenuo1; deprimo3 [pressi, pressum] qd (sonum): άγνύναι τι (τον φθόγγου) | mit gedampfter Stimme fprechen, utor3 [usus] voce depresså: χρασθαι τῆ φωνῆ ταπεινῆ | — II) (unterbruden, 3. B. Leibenschaften) comprimo [pressi, pressum]; sedo1; restinguo3 [stinxi, stinclum]: σβεννύναι =, κατασβεννύναι =, κατείργειν = καταστέλλειν =, παύειν τι | — III) (fchmoren) coquo [coxi coctum] qd in olla clausa: mviyeiv.

Dane, Danus.

Danemart, Dania.

banifd), Danieus. däuchten, f. bunten.

dafern, f. wofern.

dafür, 1) (f. b. a. für etw., ftatt einer Sache, als Erwis derung oder Bergeltung) pro qua re: anti toutor. άντι τούτου | — 11) (f. v. a. gegen etw., bei Mitteln, Heilmitteln) contra qd: ἐπί οδ. πρός τι | — 111) (f. v. a. deswegen, dur Angabe von Grund u. Ursabe) propterea; ideo: διὸ δή: διὰ ταῦτα δή | — IV) in ironischer Rede (f. v. a. freilich) seilicet; nimirum: oluce ob. burch das enflitische yé.

dafurhalten, censeo2 [si, sum]; puto1; existimo1: vouizew =, ήγεισθαι =, ποίνειν τινά τι | - s., bab D., opinio; judicium: ή δόξα, γνώμη | - nad) mei= nem D., ex men sententia; ut min quidem videtur: κατ' ἐμήν γε δόξαν, = γνώμην. ἔμοιγε δοκείν. ως γ' έμοι δοκεί, = φαίνεται.

bafur fonnen, sum [fui, esse] in culpa; sustineo2 [nai, tentum] culpam cjs rei: altiov sivai tivos έν αίτία είναι τινος την αίτίαν φέρεσθαί τινος |ich fann nicht bafür, non factum est mea culpa: rovτων ούν αίτιος καθέστηκα τούτοις ούν ένοχός baherrühren, inde factum est; inde emano!: γίγνε-Elui.

bafür fein (f. v. a. etw. billigen), probo1 qd: anodézeodal th

dafür forgen, euro' mit folg. ut ob. ne: Enqueletσθαι =, προκήδεσθαι =, κήδεσθαί τινος.

bagegen, 1) (gur Bezeichnung ber Richtung od. ber Bewegung gegen eine Sache) contra id; contra ea; πρός πρός ταύτα | - II) (zur Bezeichnung einer Bergleichung. f. v. a. im Bergleich bamit) peae eo: προς =, παρά τουτο | — III) (zur Bezeichnung einer Dergelfung) contra ; vicissim ; invicem : avtl =, noo τούτου αν πάλιν | - IV) (zur Bezeichnung bes Gegenfages) contra; e contrario; rursus; at; at contra: έναντίον τουναντίον αὐ αὐθις.

Dagegen anführen, opponos fosui, situm] avranoπρίνεσθαι άντειπείν.

Dagegen arbeiten, obnitor3 [nisus n. nixus]; adversor'; repugno': ἀντερείδεσθαι ἀνταίρειν τινί.

bagegen empfangen, vicissim accipio 3 [cepi, ceptum]: άνταπολαμβάνειν τι.

bagegen geben, vicissim do' [dedi, datum]: avridiδόναι άνταποδιδόναι.

bagegen haben, etw., dissentio [sensi, sam]; sentio4 aliter; existimo1 secus: έχειν άντειπείν | - ich habe nichte b., non repagnot; concêdo3 [cessi, cessum]: το γε κατ έμε ούδεν αποκωλύει ένω ούκ άλλο λέγω.

bagegen hallen, conferos [contuli, collatum, conferre]: ἀντεξετάζειν τί τινι.

bagegenhandeln, facio3 [feci, factum] contra ob. secus: artingatteir.

bagegen reben, obloquor3 [catus]; contra disputo': άντειπείν τινι πρός τι.

bagegensegen, oppono3 [posui, positum]: avririθέναι τινί τι.

bagegen fein, adversor'; repugno1: αντιστήναι άντιστατείν ούν αποδέχεσθαι.

baheim, f. zu Saufe, unt. Saus.

daher, I) Adv., A) (gur Angabe ber Bewegung bon einem Orte bor) inde; ex eo loco: Evrevoev. Evθένδε: αυτόθεν· ἐκείθεν | — 2) allgem. (f. b. a. einher, her, latein. burch Zusammensetzung bes Berbums mit ad- ob. in-, griech. burch Bufammenfetgung bes Berbums mit παρα-, έπι- od. προς- | - B) zur An= gabe bee Grundes (f. b. a. baraus) inde; ex eo; hine: En toutov En touton | - II) conj., (sur Bezeich: nung einer Folgerung, f. b. a. bemnach) itaque; igitur; ergo; ideo; ideireo; propterea; quare; quamobrem: ουν' τοίνυν' τοιγάρτοι' τοιγαρούν.

baherfahren, advehor3 [vectus]; invehor3; irruo3 [ŭi, ŭtum]; irrumpo3 [rûpi, ruptum]: παρελαύνειν έπελαύνειν.

baherfliegen, advolo'; provolo': προςπέτεσθαι. προςίπτασθαι: έπιφέρεσθαι.

bahergehen, incedos [cessi, cessum]: elgeogeodar προέρχεσθαι.

baherlaufen, accurro3 [eucurri ob. eurri, cursum] : προτρέχειν παρατρέχειν.

baherrauschen, obstrepo's [pui, pitum]: αντιπαταγεῖν ἐπιβοέμειν.

baherreiten, invehor's [vectas] equo: προςελαύνειν.

σθαι έντευθενου. έκ τούτων συμβαίνειν έκ τούτων.

daherstürmen, ferera [latus] impetu: έπιφέρεσθαι.

daherum, circa; circum; in ea regione: in vicinia ejus loci; τὰ περί ταῦτα.

dahin, 1) (gur Angabe ber Bewegung nach einem beflimmten Orte bin' co; in eum locum; ad id loci; hne; illue; illo; istue: exeise devoo | - eben dahin, eodem: els ron auron rónon ouose i dahin und borthin, hue atque illue; hue illue; Evda naneise. πανταχή | - II) (zur Bezeichnung einer raschen Bewegung b. einem Orte hinweg. f. bie Busammensehungen mit babin). - III) (gur Angabe ber Abficht) eo; ad id; ad eam rem: els τούτο els τοσούτον.

bahin arbeiten, laboro1 in eo; id ago3 [egi, actum], ut: τοῦτο πράττειν, = σπεύδειν, = μηχανασθαι.

dahin bringen, f. bringen.

Dahin cilen, avolo1; fugio3 [fugi, fugitum]; aufugio3: οίχεσθαι φεύγειν έκφεύγειν.

dahinfahren, avehor3 [vectus]; discedo3 [cessi, cessum]: ἀπελαύνειν προςελαύνειν.

dahinfallen, procido3 [cidi]; corruo3 [ui]: καταπίπτειν' καταβόειν.

dahinfliehen, fugio 3 [fugi, fugitum]; aufugio 3: oixeσθαι φεύγειν.

Dahingeben, do' [dedi, datum] ; trado's [didi, ditum]; profundo [fûdi, fûsum]: προδιδόναι-, προίεσθαί τι.

bahingestellt sein laffen, relinquo's [liqui, lictum] in medio: καταλείπειν -, έαν τι ανεξέταστον, - άκωδώνιστον.

bahingleiten, labor3 [lapsus]; delabor3; defluo8 [fluxi, fluctum]: καταδόεῖν.

dahin haben, habeo2; accepi3 [pisse]: ἀπειληφέναι, EXELD TL.

bahinjagen, avölo'; avehor3 [vectus] citâto equo: προςελαύνειν.

dahin fommen, f. fommen.

dahinnehmen, accipio3 [cêpi, ceptum]; fero3 [tuli, latum, ferre]: ἀπολαμβάνειν λαμβάνειν δέχεσθαι. dahinraffen, rapio³ [pŭi, ptum]; abripio³ [ripŭi, reptum]: ἀναφπάζειν· ἐξαφπάζειν· ὑφαφπάζειν. dahinideiden, excêdo3 [cessi, cessum] vita: ἀπαλ-

λάττεσθαι του βίου τελευτάν. dahinidmaditen, tabesco3 [tabui]: κατατήκεσθαι. dahinidiwinden, contabesco3 [tabui]; evanesco8 [evanui]; elabor3 [elapsus]; effluo3 [xi, xum]:

οίχεσθαι φθίνειν τήκεσθαι μαραίνεσθαι. dahinsein, occidi; perii; effluxi: παροίχεσθαι παρε-มกุมประชุณ ระบาทุนธ์ขนะ

dahinsterben, morior3 [mortuus]; exstinguor3 [stinctus]: ชิงทุธแยง นักอชิงทุธแยง อีเนตุซิย์เอยอซินเ. Dahinten, bahinter (hinter bemfelben, hinter etw.), post

qd: ὅπιοθε. ὅπιοθεν κατόπιοθε μετόπιοθε. Dahinter herfein, insto1 [stiti]; urgeo2 [ursi]: eynei-

σθαί τινι. dahinterfommen, cognosco3 [gnovi, gnitum]: intel-

ligo3 [lexi, lectum]; experior* [pertus]: έπαισθάνεσθαι:, μαθάνειν:, πυνθάνεσθαί τί.

Dahinterfein, siteden, subsum [subfui, subesse]; lateo2: υπείναι υποκείσθαι.

Datthliothet, dactyliotheca: ή δακτυλιοθήκη.

ballegen, (f. b. a. bereit tiegen) sum [fui, esse] ad ma-

nus: είναι πρόχειρον, «ὑπόγυιον.

bamalig, illius tempöris; illius aetātis: ὁ, ἡ, τὸ τότε· ὁ, ἡ, τὸ ματ΄ ἐκείνον τὸν χούνον | bie bamaligen Menschen, homines illius temporis ob. aetatis; qui tum vixerunt: οἱ τότε (ἄνθρωποι).

bamale, tum: tunc; illo tempore; ea aetate: τότε·

χρόνον.

Damascenerflinge, ferrum Damascenum: τὸ πέτα-

λον Δαμασκηνόν.

bama@ciren, distingao3 [stinxi, stinctum], orno1 qd auro (argento): κολλάν.

Damast, Damastus, Damascus.

Damast, pannus Damsacenus; linteum Damascenum: τὸ νωρασμα Δαμασκηνόν ἡ σινδών Δαμασκηνή.

Dame, I) eig., mulier; matrona; domina: ή γυνή [αικός] — die D. betreffend, muliebris; matronalis: γυναικεῖος | — II) übertr., D. im Karten= od. Schach= ipiele, regîna: ή βασίλισσα.

Damenbrett, tabula lusoria; abacus: ὁ αβαξ [ακος]

το πεττον.

Damenspiel, ludus duodécim scriptorum: ή παιδιὰ δωδεκάψηφος.

Damenstein, calculus: ὁ πεσσός: ἡ ψῆφος.

Damiette, Damiata; Dimiatha.

Dammhir fch, cervus dâma: ή δορκάς [άδος].

damit, 1) adv. A) (zur Angabe des Mittels, Mertzeugs 2c.) burch den ablat. des pron. demonstr., hoc [hac, hoc, his]: τούτω [ταύτη, τούτως] — d. den Anfang machen, incipio [espi, ceptum] ab eo: ἄρχεοθαι έν οδ. ἀπό τούτον | d. fich endigen, desino [sii, situm] in illud: λήγεων, καταλήγεων είς τούτο |- d. fann ich dienen, hoc a me paratum est: χαρίζεοθαι τούτω | was wills du damit sagen?, quorsum ea dicis?: προς τί δη τούτο λέγεις; τί βουλόμενος λέγεις τοῦτο; | wie steht es damit?, quo loco res est?: πως έχει τὸ πράγμα; | d. hat es die Beschaffenheit, res ita se habet: τὸ πράγμα ούτως έχει.

B) (Zur Angabe ber Berbindung od. Begleitung) latein durch eum mit dem ablat. eines pron. demonst. od. durch ein partic. perf.; griech, mit einem partic.] d. (mit diesen Worten) ging er fort, eum his abiit; have locatus abiit; ravica sinav answärster.

II) conj. (¿ur Bezeichnung ber Absicht), ut; quo: ενα· ως· ὅπως | δ. nicht, ne: ενα μή· ὅπως μή· ως μή | δ. nichte, ne quis: μή τις | δ. nichte, ne quid: μή τι | δ. nicht einmal, ne quando: μή ποτε.

Damm, agger; aggeratio: τὸ χῶμα· πρόςχωμα | D. gegen Wafferfluthen, moles fluctibus oppositae: ἡ ὄχθη | einen D. aufführen, exstruo³ [xi, ctum] molem: χωννύναι· χοῦν· διαχωννύναι· διαχοῦν χῶμα.

Dammerbe, terra ad aggerem exstruendum congesta:

ή είς τὸ χῶμα γῆ· τὸ χῶμα.

Dammweg, agger viae; agger: ή λεωφόρος | cinen D. anlegen, aggero¹ tramitem: χωννύναι, έπιχωννύναι την όδον.

Dampf, vapor; nidor; famus: ὁ ἀτμός ἡ ἀτμίς [[δος] ὁ καπνός τύφος | D. bon fich geben, famo : ἀναδιδόναι ε, ἀνιέναιε, ἀναπέμπειν καπνόν.

Dampfbab, assa sudatio; vaporatio: ή πυρία· τὸ πυρίαμα· πυριατήριον.

Dampfboot, lembus vaporarius: ή ἀτμήρης.

bampfen, fumo'; vapòro'; exhâlo': ἀτμίζειν· ἀτμιάν· θυμιᾶν | - s. bað D., vaporatio; exhalatio: ἡ ἀτμίζ [ιδος]· θυμίασις.

bampfig, plenus vaporis ; fumosus: ἀτμιδώδης [ες]· ἀτμώδης [ες]· καπνώδης [ες].

Dampflod, fumarium: τὸ τρημα πυριατικόν.

Dampfmafdine, machina vaporaria: τὸ μηχάνημα ὑπὸ πυρίας κινητόν.

baneben, f. babel und außerbem-

banieber, barnieber, humi: χαμαί.

daniederbeugen, affigo³ [xi, ctum]: καταπιέζει», καταβάλλει», καθελείν τινα.

daniederliegen, jaceo²; cesso¹; dirătus sum: κατακλίνεσθαι κατακείσθαι | - (v. Kranten) affixus sum lecto: νοσοῦντα κατακείσθαι - νοσεῖν | fchwer b., aegrôto¹ graviter: κάμνειν χαλεπῶς.

baniederschlagen, I) eig., prosterno³ [stråvi, stråtum]: καταβάλλειν τινά | — II) sig., assisso³ [xi, etum] gm: καταπλήττειν καθελείν τινα.

Dank, gratia; gratiae; grates: ἡ χάρις [ιτος]· αἰ χάριτις | fich jimbm jum D. verphichten, ineo * [ii, itum] gratiam apud qm: χάριν καταθέσθαι τινι, κασρά τινι· φέρειν χάριν i jimbm. etw. D. wiffen, habeo² grātiam cui: χάριν ἔχειν οδ. εἰδέναι τινι jimbm. D. abhatten, ago³ [egi, actum] od. persolvo³ [vi, lûtum] gratias; refêro³ [retŭli, relâtum, referre] gratiam cui: χάριν ἀποδιδόναι», ἀπονέμειν, ἀποτίνειν τινι | ben ſchulbigen Dant nicht abhatten, negligo³ [glexi, glectum] gratiam: χάριτος ἀποστερεῖν τινα | mit Dant annehmen, accipio³ [cêpi, ceptum] in gratiam: δέχεσθαί τι εὐχαρίστως | mit herslichem Dant, gratissime: εὐχαρίστως ' εὐχαριστοτατα | mbm etw. ju Dante machen, probo¹ qd cui; facio³ [feci, factum] qd ad voluntâtem ejs: ποιεῖν τί τινι ἐν χάριτι.

danfbar, gratus; memor beneficiorum: εὐχάριστος [ον] · χάριν ἔχων [ονσα, ον] - fld gegen jmbn b. beweisen, praebeo² me gratum cui: χάριν ἀποδιδόναι, ὑπουργεῖν τινι | - Adv. grate; animo grato: εὐχαρίστως.

Danfbarfeit, gratus animus; grata beneficiorum memoria: ἡ εὐχαριστία· τὸ εὐχάριστον· ἡ χάρις [ιτος].

bantbefliffen, f. bantbar.

banken, I) (für eiw. Empfangenes erfenntlich sein) agos [egi, actum] gratias; persolvos [vi, lûtum], reseros [retüli, relâtum, reserre], habeos gratiam eui; gratus sum erga qm: χάριν λέγεινε, ομολογείν τινί τινος είδεναιε, έχειν χάριν τινι ἀποδιδόναι, ἀπονέμειν χάριν | jmbn gehorsams, ergebenst b., agos maximas gratias cui: έχειν τινί μεγίστην χάριν jmbm. etw. δυ bansen haben, debeos qd eui; reseros qd acceptum cui: ὀφείλειν τινί τι.

II) (f. b. a. ben Bruß erwiedern) reddo³ [didi, ditum] salûtem; resalûte¹: ἀντασπάζεσθαι ε, ἀντιπροςαγορεύειν τινά χαίρειν ἀντειπείν.

III) (eiw. Dargeboienes ausschlagen), non accipios [cepi, ceptum]; recuso'; deprecor': alvesv enalveto ich bante, recte'! nalliora enalvo.

IV) s., bas D., actio ob. relatio gratiarum: ol Επαινος.

banfenswerth, gratus; acceptus: agiog enalvov ob. χάριτος κεχαρισμένος.

banterfullt, gratissimus; plenus pietatis: nkéos ev-

χαριστίας εύχάριστος [ον].

Dantfest, gratulatio; supplicatio: τὰ χαριστήρια εύχαριστηρία | ein D. anordnen, decerno's [crêvi, crétum] gratulationem: προςτάττειν , κελεύειν τὰ χαριστήρια | cin D. halten, babeo2 g.: ποιείν, άγειν τα χαριστήρια.

Dankgebet, preces grati animi in Deum; precatio grata: al evzal zagisthois | Lob = u. D., laudes

gratesque: vuvoi nai sigai.

Danflied, hymnus: o vuvog. naide [avog] to προςόδιον.

Dankopfer, victima: τὰ χαριστήρια' εύχαριστήρια. Danfrede, actio gratiarum; gratulatio: o loyos γαριστήριος.

Danffagung, actio gratiarum; significatio grati animi: ὁ ἔπαινος· ή χαρίτος ομολογία.

Dontfagungefdreiben, literae, quibus grato animo cjs beneficia prosequimur: τα γραμματα εύχαοιστήρια.

bantvergeffen, ingratus; immemor beneficii: axa-

bann, I) (zur Angabe ber Folge in ber Zeit) tum: elra ξπειτα μετέπειτα μετά ταύτα ύστερου έκ τού-- B) allgem., (gur Angabe eines Beitpunftes fiberh., f. b. a. damale), tum; tune: tote τηνικαύτα ήδη | bann erft, tom demum: τότε δή | bann und mann, interdom: Ead ore Eviore | - 11) (im Raum, f. v. a hlnterher) tum ; deinde ; item : µszá c. aecus. Ent c. dal. ; Ensitæ sītæ vorsgov | — III. (in ber Relhefolge) zuerft, bann, primum, tum: πρώτον ... έπειτα.

bannen, bon b., hine; instine; illine: evrevdev. ev-Devde: πόδοω | - In Berbinbung mit Berben burch Rufammenfegungen latein, mit ab-, griech, mit ano-. Danzig, Gedanum; Dantiscum | . Adj., Gedanensis;

Dantiscanus.

baratt, 1) (gur Bezeichnung bes Befindens an einem Orte ob. ber Bewegung an einen Ort, f. b. a. babei, baneben) ad; juxta; prope; propter e. ace.: παρά c. dat., πλήσιον c. gen. | — II) (jur Bezeichnung bes Wegenstandes einer Sandlung) ich finde baran Bergnügen, delector hac re, delector his: ήδομαι τούτοις | ich bin nicht Schuld baran, culpa non est in me: έγω τούτων ούκ αίτιός είμι. έγω τούτων altian oun exw | - III) (jur Bezeichnung bes Grun: bes od. Mittels) ex eo; ab eo: En rovtov en rov-Tov | b. erfenne ich beine Liebe, cognosco [gnovi, gnitum | ex eo amorem tuum : έκτούτων γιγνώσκω σε φίλον όντα μοι.

baran arbeiten, id contendo3 [di, tum] et laboro:

σπουδάζειν περί ταύτα.

baran benten, id cogito1; id reputo1 mecum: usμνησθαι , ένθυμείσθαί τινος | nicht b., negligo3 [glexi, glectum] qd: enikarbaresbal rivos.

baran halten, shangen, id sequors [chtus]; teneo? [tenui, tentum]: προςέχειν=, προςβάλλειν τί τινι. baran fommen, (f. b. a. an die Reihe fommen) ordo

tangit's qm; venio' [veni, ventum] ad partes; meac barauf anlegen, es, ita ago's [egi, actum]; ita in-

prius sunt partes: το μέρος καθήκει είς τινα έγγύτατον είναι.

baran liegen, I) (v. orti. Lage) adjaceo3; attingo3 [tigi, tactum] qd; continens sum cui loco: ¿mixeiσθαι=, παρακείσθαί τινι [- II) imps., es fieat baran, interest [interfuit] mea; refert [retulit] mea: διαφέρει τινί τινος.

daren machen, fich, aggrediors [gressus] qd: avti-

λαμβάνεσθαί τινος Επιχειρείν τινι.

daran muffen, non possum [potui, posse] vitere qd: προςβιάζεσθαι προςαναγκάζεσθαι καταναγκάgeoda.

baran fegen, do' [dedi, datum] qd in aleam; periclitor' qd: παραβάλλεσθαι | bas Meugerfte b. fegen, experior [pertus] ultima: πάντα παραβάλλεσθαι.

baran fein, haereo' [haesi, sum] in qua re; inhaereo2 [si, sum] ; adhaereo2 cui rei: ὑπεῖναι ἐνεῖναι elfrig b., insto [stiti] operi: σπουδάζειν συντείνεσθαι | - ich bin wohl baran, bene mecum agitur: ευ -, καλώς διάκειμαι, εξχω | beffer d. fein, meliore sum conditione: ἄμεινον διακείσθαι, «πράττειν, -φέρεσθαι | ich weiß nicht, wie ich baran bin, incertus haereo laesi, haesam : οὐκ οίδα, ὅπως χρήσομαι τοίς πράγμασι· άπορο | übel mit jmbm b., habeo² simultales cum quo: έχθοως ε, χαλεπως έχεινε, διακεζοθαι πρός τινα | c8 ift nichts baran (f. b. a. die Sache hat feinen Werth), nihili ob. nutlius pretii est: πράγμα οὐδενὸς ἄξιόν ἐστι· οὐδὲν Leyer | baffelbe f. v. a. es ift ungegrundet (3. B. ein Berücht), falsus est rumor: ούχ ούτως έχει τὸ πράγμα. ούδεν έστιν.

daran follen, provocor ; poscor : προκαλείσθαι.

baran fteden, I) a. affigo 3 [fixi, xum]; insero 3 [serui, sertum]: προςάπτειν προςαρμόζειν | — II) n., affi-xus sam; iasum: ὑπείναι ἐνείναι | ber Echüffel fledt baran, clavis inest foribus: ή ulelg evecu.

daran stehen, asto1 [stiti] eui rei; jaxta consisto3 [stiti, stitum]: προςίστασθαι:, προςστέναι:, προςεστηκέναι τινί.

daran ftellen, apponos [posui, situm]: noogridevaus, παριστάναι τινί τι.

baran wollen, volo3 [volai, velle], cupio3 [cupîvi ob. capii, pîtum] qd: βούλεσθαί τι | nicht b., nolo3 [nolui, nolle]; cunctor1; recuso1 qd: ἀποκνείν. onveiv avadvesdai mit folg. infin. uelleiv.

baran zweifeln, dubito: άμφιγνοείν=, ένδοιάζειν

περί τινος.

barauf, I) local A) (f. b. a. auf bemfelben) in eo; in ea; in iis: en avro en avrov bei Berben gewöhn= lich durch Bufammenfetjungen latein mit in od. inter: griech. mit ent-, noos- ob. ev; 3. B. ed ift barauf geschrieben, inscriptum est cui rei: έπιγέγραπται αύτω

B) (bei Berben ber Bewegung f. b. a. auf benfelben) in eum [eam, id]; bei Wortern fegen, legen, ftellen,

in eo [eå]: ἐπὶ τοῦτο.

II) (in ber Beit, f. b. a. hernach) inde; deinde; dein; exinde; postea; post; tum: μετά ταῦτα έκ τούτων έκ τούτου είτα έπειτα ύστερου | δ. erft, tum demum; rore on | balb b., paullo post; non ita multo post: οὐ πολλώ ΰστερον | lange b., multo post: πολλώ υστερον | wenige Tage d., paucis diebus post: όλίγαις ημέραις ύστερον.

stituo³ [ŭi, ûtum] qd: τοῦτο σκοπεῖν, εμηχανασθαι.

barauf antragen, postulo¹; rogo¹ qd: είςηγεῖσθαί τι οδ. περί τινος.

barauf antiworten, respondeo I [di, sum]s, rescribo I [psi, ptum] ad ea: ἀποκρίνεσθαιs, ἀντεπιστέλλειν πρός τι.

barauf bauen, I) eig., superstruo³ [struxi, etum]: ἐποικοδομεῖν τινι [— II) fig., fido³ [fisus sum]:; consido³ cui rei: πιστεύειν , πεποιθέναι τινί θαβὸεῖν ἐπί τινι.

barauf bestehen, insistos [stiti, statum] ut: ίσχυρίζεοθαίτι άντέχειν τινός.

barauf deden, supersterno³ [stråvi, stråtum]; super insterno³; supertego³ [texi, tectum]; superintego³: ἐπιστφωννύναι τι.

barauf denfen, id cogito¹; id reputo¹ mecum: τοῦτο σκοπεῖν, ἐνθυμεῖσθαι· ἐπινοεῖν· διασκέπτεσθαι.

darauf dringen, insto¹ [stiti, stitum]; postulo¹; nitor³ [nisus od. nixus] ut etc.: βιάζεσθαί τι od. mit folg. infin.

darauf fallen, (mit ben Gebanten) incido's [cidi] in eam cogitationem: enulareur, eunlareur tivl.

barauf gehen, consûmor³ [sumptus]; absûmor³; intereo⁴ [ĭi, ĭtum]; pereo⁴: δαπανᾶσθαι· ἀπόλλυσθαι· διαφθείρεσθαι.

barauf haften, haereo² [haesi, haesum] in eo: ἐναγές εἶναι.

barauf halten, servo¹; observo¹; facio³ [feei, facctum] magoi: φυλάττειν*, τιμᾶν*, περl πολλοῦ ποιείσθαί τι.

darauf helfen, I) eig., subjicio [jeci, jectum]: ἀναβιβάζειν :, αἴοειν τινα [— II) fig., in Erinnerung bringen: ὑποτίθεσθαί τινι γνώμην τινά,

baranf himweisen, significo 1; indico 1: δειμνύναι τι. baranf hoffen, pono [posŭi, sĭtum] spem in eo: ἐλπίξειν =, πιστεύειν τούτφ.

barauf hören, attendo* [di, tum]; audio*: προςέχειν τὸν νοῦν· ὑπαιούειν· ἐπαιούειν.

barauf fommen, incido³ [cidi] in eam rem; invěnio⁴ [vêni, ventum]: ἐμπίπτειν², ἐντυγχάνειν², περιτυγχάνειν τινί.

barauf rechnen, spero' certo, fore ut etc.: πιστεύειν ἰσχυρίζεσθαι.

darauf schlagen, (auf eine Waare) augeo 2 sauxi, auctum pretium mercis; êntripan rt.

baranf [d)ινότει, adjaro': ὑπομνύναι: πίστιν διδόναι ὑπέο τινος.

barauf sehen, intueor2 qd; curo1, ut etc.: θεωφείν ἀποβλέπειν πρός τι.

barauf sehen (Belohnung ic.), propôno³ [posui, situm] (praemium): ἐπικηρύττειν (τιμήν).

Darauf finnen, meditor', cogito' id: τοῦτο σκοπείν καὶ φιλοσοφείν' μηγανᾶσθαι.

barauf fißen, insîdo³ [sêdi] cui rei; sedeo³ [sedi, sessum] in quâ re: ἐπικαθῆσθαί τινι' καθῆσθαι ἐπί τινι.

barauf springen, insilio* [silŭi]: ἐπιπηδᾶν -, ἐφάλ-

barauf fteben, insistos [stiti, stitum] in quare: ene-

στήναι | e8 steht Strafe barauf, poena proposita est: επίκειται τιμωρία.

barauf stellen, impono [posui, situm] eui rei: έφιστάναι , έπιτιθέναι τινί τι.

barauf sterben, 3. B. ich will b., peream nisi res ita est: κακῶς ἀπολοίμην, εί μή etc.

darauf streuen, 3. B. ben Kies auf ben Weg, superstruo x [xi, ctum] viam glarea: ἐπιπάσσειν καταπάσσειν.

darauf studiren, id meditor1: τοῦτο φιλοσοφείν και σκοπείν. μελετάν.

barauf stühen, sich, 1) etg., nitor³ [aisus u. nixus]
quâ re: ἐπιστηρίζεσθαιε, ἐπερείδεσθαι τινι | —
II) sig., consido³ [tisus sum] cui rei: lσχυρίζεσθαιε,
πιστεύειν τινί.

darauf werfen, superinjicio 3 [jeci, jectum]: ἐπιβάλλειν τί τινι.

barand (aus bemfelben) ex eo; ex ea re; hine; inde: ἐκτούτων ἐκ τούτου ἐκ τῶνδε ὅθεν ἐξ ὧν | - flch etw. barans machen, habថω qd curae: μέλειν τινί τινος κήδεσθαί τινος | - barans with nichts, fier non potest; non concêdam; non feram: ταῦτ οὐ γενήσεται, εοὐ μὴ γένηται.

barben, sam în egestate: dêgo³ [dêgi] vitam în egestâte: ἐνδεὰ εἶναι τῶν ἐπιτηδείων οδ, ἀναγκαίων· μὴ ἔχειν τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαΐα.

barbieten, I) a., offero [obtăli, oblâtum, offerre]; deferos; porrigos [rexi, rectum]: προτείνειν ε, δρέγειν ε, παρέχειν ε, διδόναι τίτιν [—11] r., sith d., offeros me; dor! [dätus]; suppētos [tĭi, situm] διδόναι ε, παραβάλλεσθαι έκυντόν | e8 bietet sith eine guinstige (Belegenheit dar, datur opportunitas: καιρός έστι, επαραπίπτει άφορμή δίδοται, εγίγνεται.

barbringen, affero3; οffero3: προςφέρειν =, φέρειν =, παρέχεσθαί τινί τι.

Darbanellett, Dardanella Castra; Arces ad Hellespontum | - Straße ber D., Hellespontus; fretum Hellesponticum; fretum Gallipolitanum:

barein, in bensetben, in eum [in eam, in id]: els rovro els auro.

barein ergeben, sid), seros [tuli, latum, serre]; patiors [passus]; tolero qd: υφίστασθαι ε, φέρειν ε, υπομένειν τι.

barcin finden, fid), intelligo [lexi, lectum]; assequor [cūtus]; comprehendo [di, sum] qd mente; επίστασθαι ε, είδέναι τι πεπειράσθαί τινος.

barein legen, fid), interpôno's [posúi, sítum] me: παρενείρειν έαυτον είζε τι. | fid) nicht b., nihit me interpôno's: μὴ παρενείρειν έαυτον.

barcin mischen, sid), admiscéo² [cŭi, mixtum] =, immiscéo² [cŭi, xtum] cui rei: ἀπέχεσθαί τινος.

darein reden, interpellot qm: ὑποβάλλειν λόγον φθέγγεσθαι εἰς μέσον.

barein [chlagen, caedo³ [cecidi, caesum] verberibus: κατακόπτειν =, παίειν τι, = τινά.

darein willigen, f. verwilligen.

dargegen, f. banegen.

barin, in bemselben, in eo [in ea]: intus; intro; ibi: έν τούτω. έν τούτοις. έν αὐτως έν αὐτοῖς.

barlegen, I) (hintegen) propôno3 [posui, situm]; pono3 ante oculos: πατατιθέναι έπιτιθέναι | — II) (αιδε cinander feben) expôno3; explico1; demonstro1:

αποδεικνύναι αποφαίνειν επιδεικνύναι διηγεῖοθαι.

Darlegung, explicatio: ή ἀπόδειξις δήλωσις.

Darleben, creditum; pecunia credita ob. mutua: vò δάνειον · δάνεισμα · συμβόλαιον.

barlehnen, = leihen, f. borgen.

Darm, intestinum: to evregov in xogon | ber Daftbarm, i. rectum: ro nolov | ber blinde D., i. caecum : τὸ ἔντερον τυφλόν | ber frumme D., i. ilium : τὸ ἔντερον τῶν λαγόνων | Schmerz in den Darmen, tormina [um, n.]: ή δυςεντερία.

Darmbein, os iliam: τὸ ἀστοῦν τῶν ἐντέρων.

Darmbrud), exterocêle; hernia intestinâlis: ή έκτεφοκήλη · έντέφων κήλη.

Darmentzündung, exteritis; inflammatio intestinorum: ή φλεγμονή τῶν ἐντέρων.

Darmfell, peritonaeum: τὸ περιτόναιον δέρτρον. ἐπίπλοον.

Darmgicht, dolor coli: ή κωλική (sc. νόσος) ό elleos | an ber D. leiden, infestor colo: nalineveσθαι έχεσθαι κωλική νόσω - ber and. D. leidet, iliosus: Ellewons, normoe.

Darmruhr, lienteria: ή λειεντερία | ber baran leidet, lientericus: ò leientequios.

Darmfaite, chorda; nervus: ή χορδή σφίδη. Darmweh, f Rollf.

barnach (f. b. a. nach bemfelben) I) (zur Bezeichnung einer Richtung nach einem Biele bin) ad, in qd: En αὐτὸ ἐπ' αὐτά.

(11) (gur Bezeichnung e. Richtschnur) ad ; secundum ; ex : nat avto noos avto es avtov | barnach leben, vivo3 [vixi, victum] cui rei convenienter: ποιείσθαι τον βίον =, την δίαιταν κατά τι l fid b. rid; ten, accommodol me ad qd; servo!; observo!; sequor3 [cntus] qd: πείθεσθαι =, έμμενειν =, εν=, καλώς χρησθαί τινι φυλάττειν τι.

III) (gur Bezeichnung eines Berhattniffes) b. aussehen, videor [visus] talis qui etc.: τοιούτον έχειν είναι τοιον ίδειν er hat es b. gemacht, fortunae suae faber est: αὐτὸς αἴτιός ἐστι ὧν πέπουθε.

IV) (gur Angabe ber Beitfolge, f. b. a. barauf, f. bief. Wort.)

barob, f. barüber.

Darre, I) (Darrofen) farnus: to govyetgov' o govyeus | - II) (Krantheit) f. Darrfucht.

barreichen, praebeo2; porrigo3 [rexi, rectum]: #00πείνειν =, όφεγειν =, προςφέρειν =, παρέχειν τινί τι.

Darriucht, Darre, atrophia; tabes: ή ἀτροφία. αὐαντή (sc. νόσος) φθίσις | an ber D. leibenb, labôrans atrophia; ἀτροφικός.

barftellen, I) eig. (hinftellen), sisto3 [stiti, statum]; do! [dedi, datum] in conspectum; pono3 [posui, situm] ante oculos; ostendo3 [di, sum]: παοιστάναι =, συνιστάναι τι προ οφθαλμών οδ. είς όψιν fich b., occurro [cucurri ob. curri, cursum]; obji-cior [jectus]; sisto me; offero [obtuli, oblatum, offerre me: παρέχειν ξαυτόν. θεασθαι · φαίνεσθαι είς τὸ ποινόν φανερον γίγνεσθαι.

II) figuri. (j. b. a. ichitbern), repraesento ; pingo

[nxi, ictum]; depingo3; fingo3 [finxi, fictum]; de- οῦντα τὸ καὶ τό. scribo [scripsi, ptum]; eloquor3 [cutus]; ἀπεικά- barüber freuen, fid), gaudeo 2 [gavisus] ea re: χαίζειν ε, υποτυπούν ε, ποιείν ε, γράφειν τι | etw. του! σειν τινί οδ. επί τινι.

einer falfchen Geite b., male narro1 qd: nanos dielθείν περί τινος.

Darftellung, explicatio; descriptio; adumbratio; oratio: ή γραφή· ἀπεικασία· ὑποτύπωσις· ποίηoig' legig. Sylwois.

barthun (beweisen), facios [feci, factum] planum; arguo [ui, fitum]; coarguo3: φανερον ποιείν =, αποδεικνύναι =, επιδεικνύναι =, αποφαίνειν τι.

barüber, 1) auf die Frage wohin, f b. a. über bemfelben ic., super *, supra eum [eam etc]: ὑπέρ αὐτόν [αὐτήν, αὐτό] · ὑπεράνω.

II) (auf bie Frage: mo ? f. b. a. über bemfelben zc.) super =, in eo etc.: vnèo avtoù en avto vneode.

έπάνω.

III) (gur Angabe einer auf etw. gerichteten Thatigfeit) theils burch ad, in, theils burch ben erforberlichen Cafus bes pron, demonstr. bei einzelnen Beitwortern: περί αὐτοῦ [αὐτῆς, αὐτῶν] oder burch ben entspres chenben Cafus bes Zeitworts.

IV) (gur Angabe bes Grundes, f. b. a. beswegen) ob eam rem: έπὶ τούτω: διὰ ταῦτα τούτου Ενεκα.

V) (aur Angabe ber Beit, mabrent welcher etw. ge-(chicht) interea; dum boc fiebat: ἐν τούτφ · ἐν τοσούτω.

VI) (f. b. a. barüber hinaus) ultra; trans: ὑπέο

ταύτα πέρα πλείον.

VII) (gur Angabe bee Uebermages) supra, plus, amplius : vneo nlecov | co find 20 Jahre und bar= über, amplius sunt viginti anni: elolo vaso rà eluoσιν έτη | es fostet b., pluris constat: τιμάται πλείοvog | b. bieten, supra adjicio3 [jeci, jectum]: ὑπεοβάλλειν τινά άντωνούμενον τι.

darüber arbeiten, versor1 in eo; pono3 [posui, situm | in ea re: πραγματεύεσθαι αυτό · διατρίβειν

περί αὐτό · σπουδάζειν περί αὐτό.

barüber aufhalten, sich, carpo [psi, ptum] <, per-stringo [nxi, ictum]; reprebendo [di, sum] qd: μέμφεσθαί τινι καταμέμφεσθαί τί.

darüber ausbreiten, pando" [pandi, pansum ob. passum] =; expando3 super ob. supra qd: ὑπερπεταν-

darüber banen, superstruo's [xi, etum] qd eui rei: ύπεροικοδομείν τί τινος.

barüber beflagen, fich, queror" [questus] =, conquerora de ca re: ¿ynaleiv uéuqeodai.

darüber befummern, fid), moveor2 [motus] =; angor3 =; afflictor1 eå re: ἀνιᾶσθαι =, λυπείσθαι =, άχθεσθαί τινι.

darüber betreten, deprehendo? [di, sum] qm in ipsa re: εὐρίσκειν τινὰ ἐπί τινι.

barüber bleiben, non recedos [cessi, cessum] ab opere: είναι πρός τινι· προςκαρτερείν τῷ έργω. είναι =, γίγνεσθαι άει πρός τινι.

barüber beden, supertego3 [texi, tectum]; superintego³ [xi, ctum]; supersterno³ [strávi, strá-tum]: ὑπερστρωννύναι τὶ τινος ἐπιστρωννύναι τί τινι.

barüber fahren, supervehor's [vectus]: διαβαίνειν =, διαπεράν τι.

barüber finden, offendos [di, sum] qm occupatum ea re: ευρίσκειν τινά έπί τινι' ευρίσκειν τινά ποι-

barüber führen, transdûco3 [xi, etum]: διαβιβάζειν τ, ὑπερβιβάζειν τινά οδ. τί.

barüber gehen, I) eig., transeo 1 [ii, itum]; transgredior's [gressus]: ὑπερβαίνειν διαβαίνειν τι II) übertr. A) (f. b. a. etw. anfangen) aggredior3 [gressus] qd : ἐπιζειφεῖν τινι ἔργφ· ἐπιβάλλεσθαί τι · άπτεσθαί τινος | - B) (f. b. a. übertreffen) supero1; antecello3 [ui]: ὑπερβάλλειν τι ὑπερέχειν TIVOS.

barüber gefegt fein, praepositus som [fui, esse] cui rei: ὑφεστηκέναι τινί.

barüber herfallen, invado3 [si, sum] in eam rem : έπιτίθεσθαι ε, προςπίπτειν τινί.

barüber Berr fein, impero' cui rei: τούτων κύριον Elvai.

darüber hill, per; trans; supra; leviter; levi brachio: ὑπὲρ αὐτό· ἐπὶ πολῆς· ἐν παρόδω.

barüber hinaus, ultra; trans: ὑπεφέκεινα =, ἐπέ**πεινά τινος.**

barüber hinausragen, ultra excurro3 [ri, rsum]: ύπερευπείσθαι ύπερευβάλλειν.

barüber hinaus fein, faeile possum [potui, posse] eo carêre; de eo non sollicitus sum: μημέτι δείσθαι οδ. * φροντίζειν τινός άφίεσθαί τινος.

barüber hin eilen, leviter transeo [ii, itum]: έπιτοέ. geiv s, έπισύρειν τι | in ber Arbeit b., ago3 [egi, actum] festinanter: ἐπισύρειν ποιείντι ἐπιπολαίως. barüberhingehen (mit Stillschweigen), praetereo' (ii, itum] qd silentio: παριέναι παραλείπειν τι.

barüber hin schen, omitto3 [misi, missum] qd; parum curo1: ὑπερορᾶν τι.

barüberlegen, supersterno3 [stravi, stratum]; superpono3 [posui, situm]; superimpono3: vnegtidevat τί τινος.

barüber liegen, superimpositus sum; superjaceo2; immineo2: ὑπερκεῖσθαί τινος · ἐπικεῖσθαί τινι.

barüber reben, dico3 [xi, ctum] de re: Léyeur , dyλοῦν =, διελθεῖν περί τινος.

barüber schreiben, scribo3 [psi, ptum] =; expono3 [posui, situm] de re: συγγράφειν =, συντιθέναι τι περί τινος.

barüber fcwimmen, transnato1: ὑπερνήχεσθαί τινος Επιπολάζειν τινι.

barüber feten, antepono3 [posui, situm] : ὑπερτιθέval ti tivos.

barüber figen, I) eig., insideo 2 [sedi, sessum] cui rei: έπικαθησθαί τινι καθησθαι έπί τινος | - II) fig., do1 [dedi, datum] operam cui rei; incambo3 [cubui, cubitum] cui rei; σπουδάζειν περί τι' έπιμελείσθαί τινος.

darüber springen, transsilio [silui]: uneonnoav tu υπεράλλεσθαί τινος.

barüber fichen, supersto' eui rei: ὑπερίστασθαι υπερστηναί τινος επιστηναί τινι | (bon Budifia: ben) inscriptus sum cui rei: ἐπιγεγράφθαι τινί.

barüber fterben, immorior 3 [mortuus]: อิทท์ธนะเท.

darum, 1) (local, f. v. a. um biefes) circa; circum: περί τούτω ob. in ber Bewegung περί τούτο | II) (f. v. a. in Bezug barauf) de ea re; gew. aber bafein, I) (vorhanden fein) sum [fui, esse]; reperior burd Berbindung mit Zeitwörtern : næra τούτο · κατα

bafur), pro eo; pro ea re: avel rovrov [- IV) auto. gur Angabe eines Entgiebens, in barum bringen, u. darum tommen, f. bief. Worter | - V) (f. a. a. be8: halb) ob hoe; ob cam causam; ideirco; ideo; propterea: διά τούτο· διά ταύτα· έπλ τούτω· τούτου Evena.

barum befummern, fid), curo id: φοοντίζειν τούτων. barum bewerben, fid, expetos [tif, itum] id: unστεύειν τι.

barum binden, circumligo1: περιδείν τινί τι.

darum bringen, privol qm qua re: αποστεφείν :, παρακόπτεσθαί τινά τινος ' ύφελείν τινά τι.

barum geben, Miles, facios [feci, factum] ob. aestimo! quantivis: περί παντός ποιείσθαί τι.

darum fommen, perdo3 [didi, ditum] id: anollivau =, αποστερείσθαι =, αφαιρείσθαί τι.

darum legen, circumdo' [dedi, datum]: περιτιθέναι =, περιάπτειν τί τινι.

barunter, I) (gur Angabe bes örtlichen Befindens) sub eo [ca etc.]; sub eum [cam etc.]; auch burch infra; subter: ὑπὸ τούτω· ὑπὸ τούτου· κάτω », ὑποκάτω TIVÓS.

II) (f. b. a. bazwischen, unter einer Rlaffe befindlich) inter eos [eas etc.]; in; ex; de iis: Ev τούτοις. μεταξύ τούτων έν μέσφ τούτων.

III) (sur Angabe der Urfache) eo; ea re: En rovτου έκ τούτων.

IV) (gur Bezeichnung ber Berminberung einer Bahl ober eines Werthes) barunter berfaufen, vendas [didi, ditum] qd minoris (sc. pretii): πωλείν ελάττονος | alle Jünglinge bon zwanzig Jahren und barunter, omnes juvenes viginti annos nati et minores: πάντες έφηβοι είκοσιν έτων η ελάττονος.

darunter breiten, substerno3 [stravi, stratum]: vnoστρωννύναι τινί τι.

daruntergiegen, affundo' [fadi, fasum] ei rei: vnoγείν τί τινι.

darunter gehören, referor [relatus, referri] in eum numerum : είναι τινών · τελείν =, συντελείν είς τινας. darunter halten, supponos [posui, situm]: ὑπέχειν τί τινι.

darunter hin, subter; subtus: υποκάτω υπό τὸ και τό.

barunter hinfliegen, subterfluo3 [xi, xum] sub eam rem: ὑποδόεῖν τι.

darunter hinlaufen, subtercurro's feucurri od. curri, cursum]: ὑποτρέχειν τι.

barunter leiben, capios [cepi, captum] damnum ex ea re: ἐκ τούτου βλάπτεσθαι, = κακῶς πάσχειν.

darunter liegen, subjaceo 2: vnonecodal =, vneiναί τινι.

darunter mifchen, admisceo' [cui, mixtum] eui rei: ύπομιγνύναι ε, έπιμιγνύναι ε, προςμιγνύναι τί τινι. Darunter rechnen, habeo' in numero corum: τιθέναι =, νομίζειν τί τινων. καταριθμείν τι έν τινι.

barwagen, f, abwagen.

bargahlen, f. aufgahlen. daselbst, ibi; eo loco: αὐτοῦ· αὐτόθι· ἐνταῦθα

eben bafelbit, ibidem; eddem loco: έν τῷ αὐτῷ.

[pertus]; assum [affui, adesse]; exsisto [stiti, stiταύτα: περί τούτων: περί ταύτα | 4 III) (f. v. a. tum]: είναι: δπάρχειν | - II) (zugegen fein) adsum; praesens sum; praesto sum : παφείναι παφα- Datum, dies : ή ήμέρα | - bas D. beifegen, ascribo3 pipvesvai! — III) s., bas D., A) (f. b. a. bas Borshanbenfein) gewöhnlich durch den infin., lat. esse, griech. είναι, 3. B. er leugnet das D. Gottes, negat deum esse: μή φάναι, ε. μή νομίζειν είναι θεόν | -zuw. auch f. b. a. Leben, burch vita, griech. ὁ βίος | [ein D. fristen, traho' [traxi, ctum] vitam: ζήν [umbm fein D. berbanten, natus sum quo : yerkodat s, govat tivog ob. En tivog | - B) (f. b. a. bas Zugegensein) praesentia: ή παρουσία | bei meinem D., me praesente: έμου παρόντος.

dafig, ejus loci, surbis, s regionis etc.; auch ille; iste: ο, ή το έκει αυτόθι.

basjenige, f. berjenige.

basmal, nunc; in praesentia; νῦν τὸ νῦν ἔχον.

baß, conj. I) (zur Bertnupfung eines Begriffs mit bem Sauptfage, und gwar) A) gur Anfnupfung eines Gubjectfates (g. B. bağ gutes Wetter ift, ift mir angenehm), lat. burch ben infin. ob. burch ben accus, c. infin., griech. ebenfalls burch ben infin. als Subject.

B) gur Anfnupfung eines Objectfages (g. B. ich weiß, baß gutes Wetter ift, ich hoffe, bag bu gefund bift u. bgl.), latein, u. griech. burch ben accus. e. infin. ober burch ein bie Sandlung bee Objectfages ausbrudenbes Substantiv; griechifch auch burch ben acous.

c. partie. ober burch ort.

C) nach ben Ausbruden: man fagt, es beißt zc. ftebt, wenn man fich ber activen form dieunt, tradunt, ferunt etc. bedient, ber acc. c. infin.; bei ben paffiben Ausbruden dieitar, traditur etc. ber nomin. c. infin.; ebenfo im Briechifchen leyovor mit bem acc. c. infin., léyetat mit bem nomin. c. infin.

D) nach ben Beitwörtern bes Fürchtens, ber Beforgnig ic. wirb .bag. latein. burd ne, und .bag nicht,. burch ne non ob. ut ausgebrüdt; griechisch »baß«

burch un, Dag nicht. burch un ov.

II) dur Angabe eines Grundes, quod : ori . dg. III) gur Untnupfung eines Folges ob. Wirfungefages (f. b. a. fo day) ut (negatio ne): ωστε (negatio ωστε μη).

IV) gur Uninupfung eines Abfichtsfages (f. b. a. auf bağ, bamit), ut, quo (negativ ut ne; ne): ενα: ως σπως (negativ ενα μή· οπως μή· auch blog μή). G. ben Urt. bamit.

V) als Beitpartifel (f. b. a. ba, seitbem), quum, ex quo: δτε ήνίκαι έξου άφ' ού | - bis baß, dum;

donec : quoad : Ewg. Eg TE.

VI) jum Musbrud bes Bunfchens bag!, o bag boch! ut! utinam! o si!: είγαρ · είθε | - Gott gebe bag, faxit deus ut etc.: elde mit folg. optat. | - bag boch nicht! utinam ne!: εί γαο μή : είθε μή.

dastehen, astol [stiti]: έφεστημέναι | - (b. Geschries benem) hic scriptum est: ἐπιγεγοάφθαι.

Data, indicia [orum, n.]; argumenta [orum, n.]: τὰ τεκμήρια αί ὑποθέσεις.

batiren, ascribo [psi, ptum] diem in epistola: προς-,

παραγράφειν μήνα καί έτος.

Dattel, palmula: o dantolog. goivinofalavog. φοίνιξ [inos] | - b. Dattein, palmeus: φοινίκινος. Dattelbaum, phoenix dactyli fera: o polvis [xos]. Dattelfertt, os palmulae: o nónnos mountainos.

Dattelpalme, f. Dattelbaum.

Daftelwald, palmetum: & goivixov [ovos].

Dattelweitt, vinum palmeum: o olvog powluwog, powinitys.

[psi, ptum] diem in epistola: προςπαραγράφειν τη επιστολή την ημέραν, ήν γέγραπται | - bas D. meglaffen, non ascribo' diem in epistola: μή προςπαραγράφειν etc.

Daube, lamina dolii: ή πλευρά.

Dauer, I) (f. b. a. bie Rraft, bas Bermogen zu bauern, bie Dauerhaftigfelt) firmitas ; stabilitas : ή στεφεότης. logies to kunedov. asquits | - was von D. ift, firmus; solidus; lagvoos | - II) (bas Fortbauern) stabilitas; perennitas; diuturnitas; perpetuitas; spatium; tempus: ή βεβαιότης το βέβαιον μόνιμον ή διαμονή | - D. befommen, inveterasco3 [ravi]: ριζοῦσθαι.

bauerhaft, firmus; solidus; duratūrus; stabilis; diu-turnus: ἐσχυρός, στερεός, μόνιμος, βέβαιος, χρό-νιος, πολυχρόνιος | - nicht b., fragilis; cadūcus; fluxus; brevis: ἀβέβαιος· ἐξίτηλος - eine b. Wefund= heit, firma corporis affectio: βεβαία έξις τοῦ σώματος το Ισχυρον σώμα | - Adv., firmiter; con-

stanter: βεβαίως ' lagrows.

1. bauern, I) (fortbauern zu fein) duro1; maneo2 [mansi, sum]; permaneo2; sto1 [steti, statum]: henein. anthenein, undahenein, grahenein | - laude D., longus (dinturnus) sum [fui, esse]: χρονίζειν. goovior einat | - es wird am langften gebauert haben, jamjam finis aderit: ταχέως ε, έν βραχεί τελευτήσει | - II) (f. b. a. unberfehrt bleiben) duro1; maneo2 integer: σώζεσθαι απέραιον μένειν διαγίγνε-σθαι | - ticht lange b., impatiens sum vetustatis: μή σώζεσθαι μή διαγίγνεσθαι -- ΠΙ) (f. b. a. ans= bauern, aubhalten) duro! : καρτερείν αὐταρκείν.

2. dauern, impers., es bauert mich, I) (f. b. a. ich) bereue) paenitet2 me cjs rei; fero3 [tali, latum, ferre] qd aegre: μεταμέλει μοι | — II) (f. v. a. id) bemitleibe) miseret2 me cjs rei; doleo2 casum cjs: οίκτίζεσθαι =, οίκτείσειν τι οδ. τινά.

Daumen, pollex; digitus pollex: ὁ ἀντίχειο· μέγας δάκτυλος | - II) als Mag, digitus; uncia: το πλάτος τοῦ ἀντίχειρος.

daumenbreit, latitudine pollicari od. pollicis: loos τῷ ἀντίχειοι τὸ πλάτος.

Daumenbreite, latitudo digiti pollicis: το πλάτος του άντίχειρος.

baumenbid, crassitudine pollicari: l'σος τω αντίχειοι το πάχος.

Daumendide, crassitudo digiti pollicis: τὸ πάχος

τοῦ αντίχειρος. daumenlang, longitudine pollicari: icos to artiχειρι το μήκος.

Daumenlange, longitudo digiti pollicis: το μήκος

του αντίχειρος. Daumenschraube, tormentum pollicibus admovendum: τὸ κόχλιον τῷ ἀντίχειοι προςεχόμενον.

Danne, f. Rlaumfeber.

Dauphin, Delphiaus: o noessviratos nais tov βασιλέως.

Daubhine, Delphinatus [us] - adj., Delphinas

babon, I) (gur Angabe bes Losmadens, ber Trennung b. em.) ab =, de eo ob. = eâ re: ἀπὸ τούτου ἐντεῦ-Der | - gew. burd Bufammenfetungen, latein. mit ab-, a - ob. de-, griech. burch Bufammenfetjungen mit

άπο-

II) (zur Angabe des Ausgehens einer Wirtung, f. d. a. daraus, dadurch) ex ev, inde: ἀπό τούτου· έκ τούτου· έντευθευ | - Nugen daraus ziehen, capio³ [cepì, captum] ex re utilitatem (fructum): ἀφελεϊσθαι ἀπό od. ἐκ τινος.

III) (f. b. a. in Bezug barauf) de eo; de eô re: περὶ τούτων' ὡς πρὸς ταὐτα' τὰ τοιαὐτα' εἰς τὰ τοιαὐτα' εἰς τὰ τοιαὐτα | - feine Kennthiß b. haben, imperfus sum ejus rei: μὴ ἐπιστήμονα εἶναί τινος' ἀγνοεῖν τι | - viel (wenig) davon halten, aestimo ' qd parvi (magni): ποιεῖσθαί τι περὶ πολλοῦ (περὶ δλίγου).

IV) (zur Bezeichnung eines Theils b. einem Ganzen) ex eo: griechlich durch ben genit., fettener durch ex | bei Comparativ, Superlativ u. Zahlwörtern lateinisch

u. griech. burth ben genit.

babon fahren, avéhor³ [vectus]: ἀπάγειν ε, οίχεσθαι ἀπάγοντά τι ἀπελαύνειν τι.

babon bleiben, absum [fűi, abesse] eo loco; abstineo² [tinűi, tentum] eâ re; non tango³ [tetűgi, tactum] eam rem: ἀπέχεσθαι ε, ἀφίεσθαι ε, ἀπολείπεσθαί τινος.

babon bringen, fero [tali, latum, ferre]; aufero [abstüli, ablâtum, auferre]; obtineo² [tinŭi, tentum]: ὑφαιρεῖοθαί τί τινος ' φέρειν τι ἀπό τινος | - fein Leben b., salvus evâdo³ [vâsi, sum]: διασώζεσθαι , ἐνσώζεσθαι βίον.

bavon cilen, avölo1; fugio3 [fugi, gitum]; proripio3 [ripŭi, reptum] me: ἀποίχεσθαι οίχεσθαι φεύ-

γουτα.

Dabon führen, abdûco³ [xi, ctum]; avĕho³ [vexi, vectum]: ἄγειν ε, ἀπάγειν τινά.

babon gehen, abeo ' [ii, itum]; discêdo' [cessi, cessum]: ἀπιέναι οίχεσθαι ἀπιόντα ἀπαλλάτ-

babonjagen, abigo3 [êgi, actum]; depello3 [puli, pulsum]: ἀπελαύνειν ε, έξελαύνειν τινά.

babon helfen, expedio qm ex ea re; libero qm: ἀπαλλάττειν ε, ἀπολύειν τινά τινος.

babon fommen, evâdo³ [si, sum]; elâbor³ [lapsus]: σώζεσθαι ἀπαλλάττεσθαι ἔν τινος.

babon machen, fid), proripio³ [pŭi, reptum] me; proripio³ me in pedes; conjicio³ [jêci, jectum] me in pedes: ἀποδιδράσκειν: ὑπεκχωρεῖν | - heimilch fich b., aufugio³ [fûgi, gĭtum] clam: ὑπεκφεύγειν.

dabonfragen, fero [tuli, latum, ferre]; aufero [abstuli, ablatum, auferre]: ἀπάγειν ε, ἔξάγειν ε, ἀποφέρειν κομίζεσθαι ε, ἀποκομίζεσθαί τι | - eine Munde davontragen, accipio [cêpi, ceptum] vulnus: λαμβάνειν ε, φέρεσθαι τὸ τραύμα.

babontreiben, abigo3 [êgi, actum]; depello3 [puli. pulsum]: ἀπελαύνειν τι.

dabor, 1) (zur Bezeichnung bes Sich-Befindens oder Sich-Bewegens vor etw.) antes, odeum [saam, sid]: ποὸ τούτον | — bei Berben häufig durch Jusammensseinungen tatein mit ante -, ob -, prae -, griech durch Jusammensseinungen mit ποο - | — II) (zur Angade der Berantaffung, Ursache) prae, ob, propter: ὑπὸ τούτον | - ild davor fürchten, timeo² id: φοβείσθαι z, δεδιέναι τοῦτο | — III) (was daß anlangtid: τὸ κατά τοῦτο | - būte dich d., haec cave !; ταυτα φυλάττον | - b. debūte und Gott, quod deus averta φυλάττον | - b. debūte und Gott, quod deus aver-

tat!: τοῦτο δη ἀποστρέψαι ὁ θεός! μη γένοιτο τοῦτο!

bavorlegen (-schieben, -seken), praepono³ [posui, positum]; objicio³ [jêci, jectum] qd cui rei: ἐπιτι-Θέναι -, προτιθέναι τί τινι | - cinen Micgel d. (vor die Thur) legen, obsĕro³ fores: ἐμβάλλειν τῆ θύρα μοχλόν.

davorliegen, objectus sum [fui, esse]: προκείσθαι 2, έπικείσθαί τινι | - einen Ort belagern, obsideo² [sedi, sessum] locum: περικαθήσθαι

πόλιν.

daborspannen, praetendo³ [di, tum] cui rei: ἐπιζευγνύναι τί τινι | - die Pferde d. (vor den Wagen p.) jungo³ [nxi, netum] eurrum equis: ζευγνύναι ἔππους ὑφ' ἄφματι.

bawiber, contra: πρός αὐτά · πρός ταῦτα.

bawiber haben, f. bagegen h.

bawiber handeln, secus facio* [feci, factum]; negligo* [glexi, glectum]: δράν τι παρά τι παραβαίνειν τι-

dawiderprotestiren, intercedos [cessi, cessum]: evi-

στασθαί τινι od. πρός τι.

dawider sein, repugnot; adversor': έναντιοῦσθαι ς, ἀντιοῦσθαί τινι | - was ift d.? quid impědit*: τί ἀντίπαλον έστιν;

bawider sehen, sid, resisto³ [stiti, stitum]; repugao¹
cui rei: ἀντεφείδεοθαι ε, ἀντιτείνειν ε, ἐναντιοῦ-

σθαί τινι.

Dazu, I) (zur Bezeichnung einer Annäherung ob. Berseinigung) ad: ent rovro : eig rovro | — bei Berben gewöhnlich burch Jusammensehungen, latein. mit ad -,

griech. mit ent -, ngos -, els.

11) (zur Bezeichnung einer Bermehrung, f. b. a. überdieß) ad id; ad hoe; praeterea; insüper; tum etiam: προς τούτοις έτι δέ καὶ προς τούτοις έτι δέ καὶ προς τούτοις έτι δέ μαὶ προς τούτοις έτι δε προς δέ καὶ προς τοίτοις | τι δέ προς τούτοις έτι δέ προς τούτοις έτι δέ προς τούτοις | - und nod) bazu (bei Aufählung mehrer Abjectiva zur Angabe einer neuen Beschaffenheit) et is; isque: καὶ οδτος καί.

III) (zur Bezeichnung des Gegenstandes einer Handlung, der Reigung 2c.) ad id, ad eam rem: προς τουτο | - häusig in Verbindung mit einem Zeitworte, z. B. dazu hade ich seine Lust, id nolo [nolui, nolle]; id non placet: ἄθυμός εξμι πρὸς τοῦτο | - dazu geschaffen, ad eam rem natus: πεφυκώς πρὸς τοῦτο. IV) (zur Angabe einer Absicht) ad id; eo sine; eo

consilio: ἐπὶ τούτω πρός τούτο.

bazu effen, 3. B. zum Brote, edo3 [edi, esum] aum pane; adhibeo3 ad panem : ἐπεσθίειν.

dazufügen, f. beifügen.

bazugeben, seine Stimme, assentior [sensus]; consentio : προςτίθεσθαι την ψήφον ἀπόψηφον γίγνεσθαί τίνι - Gott gebe sein Gebeihen bazu! quod deus bene vertat!: ἀγαθή τύχη-

bagu gehören, pertineo2 [tinui, tentum] ad eam

rem; annumeror iis; είναι τινος.

dazuhalten fich, I) (f. v. a. imbm folgen) applico me ad qui; sequor³ [cutus] qui; facio 1 [feci, factum] cum quo; προςτίθεσθαί τινι συνίστασθαι πρός τινα [— II) (f. v. a. eilen) propero 1; festino 1; matura 1: ξπείγεσθαι σπευδειν.

τα φυλάττου | - D. behute und Gott, quod deus aver- | Dazufommen, adeo ' [ii, itum]; accedo ' [cessi, ces-

sum]; supervenio [vêni, ventum]; nanciscor Debatte, disceptatio; contentio; altercatio: δ [nactus]; adipiscor [adeptus] qd: παρατυγχά- ἀγών [ῶνος]. νειν =, προςτυγγάνειν τινί Επιτυγγάνειν =, άντιλαμβάνεσθαί τίνος | - es nicht bazu fommen lasen, baß ic., non committo3 [misi, missum] ut etc.: ούν έαν κωλύειν - ich weiß nicht wie ich dazu gefommen bin, inopinätum mibi accidit. obn old over pol συνέβη ταύτα ου προςδεχομένω γέ μοι ταύτα

bazunehmen, adhibeo2 ei rei; assûmo3 [sumpsi. sumptum in societatem: προςλαμβάνειν -, παραλαμβάνειν =, συμπαραλαμβάνειν τινά ἐπί τι ποιεί-

σθαί τινα κοινωνόν τινος.

dazujagen, (f. b. a. urtheilen über etw.) iudicol de ea re: noiver neel toutou | - was fagit bu b. ?, quid tibi vidêtur?: τί δέ σολ δοπεῖ τούτου πέρι;

dazuthun, addos [didi, ditum]; adjicios [jeci. jectum]: προςτιθέναι =, έπιτιθέναι τινί τι [b. a. an etw. gehen) propero1; maturo1 qd: άποδύεσθαι =, παρασκευάζεσθαί τι.

dazuzählen, annumerot cui rei; refero [retuli, relâtum, referre] in qd: προςαριθμείν =, προςλογί-

ζεσθαί τινί τι.

dazumal, f. bamals.

dazwischen, inter eum seam etc.]: μεταξύ · ές μέσον έν μέσφ · δια μέσου | — bei Berben gew. burch Bufammenfegungen, lat. mit inter -, griech. mit dec -. παρεν -, είς -, έν -.

bazwischen eindringen, medium me infero [intuli, illatum, inferre]; irrumpo [rūpi, ruptum] inter medios hostes: παρειεβάλλειν =, παρεμπίπτειν

bazwifchen einschalten, = fchieben, interealo'; nagεμβάλλειν τι είς τι παρεντιθέναι τί τινι |-mas b. eingeschaltet wirb, intercalaris: ἐμβόλιμος· έπαντός.

dagwischenfallen, iatercido3 [cidi]: παρεμπίπτειν

elg Tt.

bazwischenkommen, intervenio* [veni, ventum] supervenio* [vêni, ventum]: παρεντυγχάνειν τινί παραπίπτειν παρειζέρχεσθαι.

baxwifchenlaufen, intercurro3 [curri, cursum]; intercurso!: διατρέχειν έν μέσφ. υποθείν. παρεμπίπτειν.

bamifchenlegen (fegen, ftellen), interpono3 [posui, situm]; interjicio3 [jeci, jectum]: παρεντιθέναι = παρεμβάλλειν τί τινι | - r., fld d. (f. v. a. bermittein) interpôno3 me: διαλλάττειν τινά πρός τινα.

baswischenliegen, interjaceo": neiodat peragó, = év μέσφ * διείργειν =, μεσιτεύειν τι.

bazwischenreden, interfor's [fatus]; interfoquor's [lo-câtus]; interpello! qm: υποβάλλειν , υποκρούειν τινί· παρεμβάλλειν λόγον.

bagwifchenfaell, intersero3 [sivi, situm]: παρενσπεί-

οειν τί τινι.

baswifchenfein, intersum [interfui, interesse]; intercêdo3 [cessi, cessum]: διαγίγνεσθαι διαλείπειν. γίγνεσθαι =, είναι δια μέσου, έν μέσφ.

bagwifchen verfließen, intercedo 3 [cessi, cessum]: διαγίγνεσθαι διελθείν.

Dazwischenfunft, interventus; interjectus: n enelgοδος παρεμπτωσις.

άγων ωνος.

bebattiren, discepto 1 verbis; altercor 1: dywnigsσθαι διαγωνίζεσθαι.

Debit, venditio; ή διάθεσις.

Debitiren, vendo3 [didi, ditum]; divendo 3: diariθεσθαι.

bebutiren (von Schauspielern), auspicor! initium in scenam prodeundi: παριέναι το πρώτον έπλ το θέατρον οδ. την σκηνην.

Decade, decas (adis): ή δεκάς.

Decan, Dechant, Decanus: o novicavis o ent rov ίερῶν.

December, (mensis) December: ὁ Δεκέμβοιος (μήν). ο δωδέκατος μήν.

Dechiffrirell, investigo1 , interpretor1 notas seribendi: διασαφηνίζειν τὰ σημεία.

Dechiffrirfunft, are notas investigandi: ή τέχνη τοῦ διασαφηνίζειν.

Decimation, decimatio: ή δεκάτεσις · δεκατεία.

decimiren, I) (den Zehnten erheben), exiga [êgi, actum] decimas: δεκατεύειν τι | — II) (den Zehn= ten gur Bestrafung ausheben), lego' [legi, lectum] sorte decimum quemque ad supplicium: δεκατεύειν. Dede, 1) (Gulle, mit welcher etw. umgeben wird), tegumen; tegmen; tegumentum; operimentum; involacrum; stragulum: τὸ στέγασμα σκέπασμα: κάλυμμα πέτασμα: στοώμα υπόστοωμα παραπέτασμα ὁ τάπης [ητος] | - wollene D., gausapa: ὁ γανσάπης ἡ τλαίνα | härene D., cilicium: τὸ παράξουμα ἡ παράξουσις | leberne D., scorlea:

ή δέρδις | geflochtene D., storia: ή ψίαθος φορprudw., fich nach ber Dede ftreden, metior' [mensus] me medulo ac pede meo: πρὸς την ἐαυτοῦ οὐσίαν ποιεῖσθαι τον βίον άγαπᾶν τὰ παρόντα | mit imdm unter einer D. steden, collado [si, sum] cum quo: συμπράττειν τινί συσμενωρείσθαί

B) figuri. (f. b. a. Hulle), involucrum; velamentum: το περικάλυμμα· προκάλυμμα.

II) besond. (f. b. a. Bebedung, oberfte Flache eines Bimmers), tectum: ή οροφή | - eine getafelte D., tectum laqueatum; lacunar: τὸ φάτνωμα | eine ge= wölbte D., camera: ή καμάρα | Deden boch fpringen (vor Freude), exsulto' laetitia: ayalleodai =, σπιρτάν οὐράνιον (ὑπὸ χαρᾶς).

Decel, operculum: το επίθεμα· πώμα· επίβλημα. beden, a. A) eig. (zubeden), tego3 [texi, tectum]; contegos; obtegos; operios [rui, rtum]; velos; σκε-πάζειν καλύπτειν στρωννύναι επιστρωννύναι τι | mit Stroh b., intego's stramento: στοωννύναι ταίς παλάμαις | den Tijd) d., tego mensam linteo: κατασκευάζειν :, παρασκευάζειν :, είςαίρειν την τράπεζαν | cine Dede auf cin Pferd d., sterno [stravi, stratum] equum: στρωννύναι -, καταστρωννύναι τον ίππον.

B) übertr. 1) (f. b. a. fchügen), tueor2; protego3; defendo [di, sum]: φυλάττειν στέγειν τινός τι προςτηναί τινος.

2) in ber Befchaftefprache, imbn beden, (f. b. a. ficher ftellen megen ber Bezahlung), caveo' [cavi, cautum] cui: έγγυασθαί τινά τινι οδ. πρός τινα.

II) r., sich b., protego³ corpus meum: προμηθεί-σθαι ξαυτοῦ φυλάττεσθαι εὐλαβεῖσθαι | sich nicht gehörig b., do¹ [dedi, datum] latus: μὴ προ-μηθεῖσθαι ξαυτοῦ | gebedt sein, tutus ε, tectus sum: ἀσφαλῶς ἔχειν ἐν ἀσφαλεία εἶναι | - in ber behnbar, quod extendi potest: ἐκτατός ὑγρός. Beichaftsfprache, cautum est mihi: έχειν πιστά.

Dedengemalbe, =ftud, pictura laquearis: ή γραφή

τοῦ φατνώματος.

Deder, tector: o στεγαστής.

Dedfifd), stromateus: ὁ στρωματεύς [έως].

Deckmantel, integamentum; species: το έπικάλυμμα: προκάλυμμα· παραπέτασμα· τὸ ονομα | etw. al8 Dedmantel gebrauchen, praetexo3 [xui, xtum] qd: πρόφασιν ποιείσθαί τινος | unter bem Dedmantel ber Freundschaft, specie amicitiae: ονόματι -, έπ' ονόματι της φιλίας.

Dedung, I) allg., tuitio; munitio; praesidium: n στέγασις φρουρά | - II) bejond., in ber Bejchäfte-

sprache, cautio: ή έγγύη· ασφάλεια.

Dedwert (b. Festungsbau), plutei: τὰ στοώματα. Declamation, 1) (als Handlung), pronunciatio; ratio pronunciandi: ἡ ὑπόκοιοις μελέτη | — II) (bic Rede felbst), declamatio: ἡ μελέτη ὁ λόγος.

Declamator, fabulator; declamator: ο υποκριτής. beclamiren, pronuncio1; recito1; declâmo1: υποκρί-

νεσθαι λέγειν τι ὑποκρινόμενον διελθεῖν. Declination, declinatio; flexus; flexura: j ullois.

decliniren, ein Wort, immuto' verbum casibus: x26νειν =, πλαγιάζειν τι.

Decoct, decoctum; potio medicata: τὸ ἀφέψημα.

απόζεμα.

Decoration, ornatio; ornatus; apparatus: ή παρασκευή | bie D. (auf bem Theater) anbern, muto1 speciem ornationis: ή σκηνογραφία τορηγία. σκηνή αί σκηνικαί παρασκευαί.

Decoriren, f. ausschmuden, behängen.

Decret, becretiren, f. Beichluß, beichließen.

Dedication, bediciren, f. Bueignung.

1. befect, Adj., non integer; imperfectus; mancus: έλλιπής [ές] · ἀτελής [ές].

2. Defect, quod deest ob. desideratur: το έλλειμα. τα έλλείποντα.

Defensivalianz, foedus ad defendendum bellum initum: ή ἐπιμαχία.

befensive, defendendo: άμυνητί | sich b. berhalten, arceo2 bellum: ἀμύνεσθαι.

Defilée, angustiae: ή χαράδρα στενοχωρία.

defiliren (f. v. a. in schmalen Reihen auf = od. borüber= diehen), procedo3 [cessi, cessum] in acie: έμμηούεσθαι.

Definiren, definio4; circumscrîbo8 [psi, ptum]: δρίζειν· δρίζεσθαι· άφορίζειν· φάναι είναί τι.

Definition, finitio; definitio: à ogos : òquapos.

definitib, certus: wolguévos núglos.

befraudiren, f. Schleichhandel (treiben).

Degen, gladius: τὸ ξίφος φάσγανον πόπανον: ο ακινάκης ή μαχαιρα.

Degen=, f. Schwert=.

Degradation, dejectio gradus; motio ab ordine: ή ελάττωσις τῆς τάξεως ἀτίμωσις.

dehnbar, quod extendi potest: έκτατός ύγρός. behnen, I) eig. A) a., tendo3 [tětendi, tensum tt. tentum], extendo3: Exteiner, avateiner ti | bas

Gifen unter bem Hammer behnen, prodúco² [xi, otum] ferrum incude: ἐπτείνειν τὸν σίδηφον τῆ σφύρα.

Β) r., sich behnen, extendor² [teutus] toto cor-

pore: Entelveodal.

II) figuri. A) (f. v. a. langfam anssprechen), prodûco3 [xi, ctum]; dilâto1: έκτείνειν =, παρατείνειν te | (beim Gingen), trabo3 [xi, ctum] sonum in longum: έλκειν τους φθόγγους.

B) (f. b. a. in die Lange gieben, g. B. eine Rebe), prodûco3 sermonem longius: ἀποτείνειν =, παρα-

τείνειν τι.

C) r., fich behnen (b. ABege), trahor3 [tractus] longius : έπτείνεσθαι μαπρον τείνεσθαι | - (b. ber Beit), trahors; producors: xoovigeodar nagareiνεσθαι.

III) s., bas Dehnen (Lang : Aussprechen) ber Gilben.

productio: ή Επτασις' παράτασις.

Deich, agger; môles: τὸ χῶμα ἡ ὅχθη.

Deichsel, têmo: à ovuos.

Deichfelpferd, equus curru junctus: ò înnog êni to δυμώ ζευγνύμενος.

 bein, pron. poss. tuus: σός [σή, σόν] δ σός [ή σή, τὸ σόν] δ, ή, τὸ σοῦ οδ. σαντοῦ | eð ift beine Schuldigfeit, tuum est: ro con koyov.

2. bein, gen. pron. poss. (f. b. a. beiner), tui: 600. beinethalben, s wegen, swillen, tua causa; propter te; de te: σου ένεκα σου χάριν σην χάριν.

Deinige, Deine, ber, bie, bab, tuus: o cos [n on. το σον] - gang ber D. (in Briefen), tui studiosissimus: ὁ πάνυ προθυμούμενός σου.

Deismus, deismus: ὁ θείσμός τὰ δόγματα τῶν ένα θεὸν νομιζόντων είναι.

Deift, deista: ò deisths' ò voulgor eva deòr elval. Delft (Stabt in b. Rieberlande), Delphi [orum].

belicat, I) bon Perfonen A) (f. b. a. gartlich), tener; mollis: μαλθακός μαλακός βαυκός άβρός του-

φερός αποοσφαλής [ές]. Β) (f. b. a. leder), delicati fastidii; subtilis palati: δύσκολος [ον] · δυςχερής περί τὰ σιτία | II) von Dingen A) (f. v. a. schmadhaft), suavis; lautus; delicatus: ήδύς γλυκύς [εία, ύ].

B) (f. b. a. zart), tener; subtilis: λεπτός απαλός. C) (f. v. a. fchiver zu behandeln), difficilis; lubricus: δυεχερής [ές]. ἄπορος [ον]. ἐπισφαλής [ές]. δύςκολος [ον]. δεινός.

Adv., molliter; delicate; snaviter; subtiliter: μα-

λακώς γλυκέως ήδέως ευλαβώς.

Delicatesse, I) (Beichlichfeit), mollitia naturae: n μαλακία· άβρότης τουφή | — II) (Jartgefühl), verecundia: ἡ αἰδώς | — III) (Borficht), cautic; circamspectio: ή εὐλάβεια | -- IV) (ledere Speife), cibus suavissimus; lautitiae: το ήδυσμα· λίχνευμα.

Delice, belicios, f. Ergönlichfeit, toftlich.

Delinquent, maleficus capite damoâtus; m. ad mortem ducendus: ὁ ὑπόδικος. ἔνοχος, κατάδικος. καταψηφισθείς (θανάτου).

beliriren, Delirium, f. wahnfinnig fetn, Wahnfinn. Delphin, Delphiaus: o delpig, delplv [ivos].

Demagog, im guten Sinn, vir popularis; qui populi causam agit : ὁ δημαγωγός | - im bojen Sinn, bomo evertendarum (novarum) rerum cupidus; turbator plebis: ὁ στασιώτης · ὁ στασιάζων · νεωτερίζων | D. scin, studeo · rebus novis; molior · res novas: δημαγωγείν. στασιάζειν. νεωτερίζειν.

bemagogifd), seditiosus: δημαγωγικός στασιωτικός νεωτεροποιός | b. Ocilinning, ingenium ad res novas proclive: τὸ δημαγωγικόν στασιωτικόν | b. Reben, voces seditiosae: οί λόγοι δημαγωγικοί b. Umtriebe, nova consilia: of vewteorquot.

Demant, adamas: o άδάμας [arros].

bemanten, adamantinus: άδαμάντινος.

Demarcationolinie, fines terminati; termini constituti : o ooog.

Dementie, f. Bloge.

bemnach, itaque; idcirco; idco; proinde : rave doa: τοιγορούν τοιγάρτοι έκ τούτων ώστε.

bemnadift, f. nachftens.

Demoifelle, domina; dominula: ή κόρη παρθένος. Democrat, qui agit causam populi; amicus potentiae populi: ὁ δημοκρατικός (ἀνήφ).

Democratic, ea imperii forma, quâ vis omnis penes populum est; civitas popularis: ή δημοπράτεια δημοκρατία πολιτεία.

bemocratifd), popularis: δημοκρατικός.

bemoliren, f. abbrechen.

Demonstration, bemonstriren, f. Beweis, beweisen.

bemuthig, demissus; submissus; modestus; verecundus; supplex: ταπεινόφοων ταπεινός ύφειμένος ίκετήριος | - Adv., demisse; suppliciter: ταπεινώς ὑφειμένως ἱκετευτικώς | δ. scin, nihil mihī sûmo³ [sampsi, plam]: ταπεινών εἶναι | δ. werden, submitto³ [mîsi, missam] me: γίγνεσθαι ταπεινόν | b. fich betragen, gero3 [gessi, gestum] me submisse: ταπεινώς έχειν.

bemuthigen, reprimo3 [pressi, pressum] spiritus cjs; frango3 [fregi, fractum] qm: ταπεινούν =, συστέλλειν =, πολάζειν =, παταστρέφεσθαί τινα | fich b., submitto3 [mīsi, missum] animum: συστέλλεσθαι. υωίεσθαι · καθυφίεσθαι | vor jmbn fich b., supplico1 cui :προςκυνείν τινα.

Demuthigung, castigatio: ή ταπείνωσις συστολή

πόλασις καταστροφή.

Demuth, animus demissus; modestia; verecundia; ή ταπεινότης ταπεινοφορούνη το φρόνημα μέτριον | D. zeigen, gero's [gessi, gestum] me submisse: ταπεινώς έχειν.

Denis, St., Fanum Sancti Dionysii.

Denfart, f. Denfungeart.

bentbar, quod cogitari potest: νοητός · νοήσει περιληπτός δ αν η οίοντε νοήσει περιληφθήναι.

Denfbudy, commentarius: τὸ ὑπόμνημα τὰ ὑπομ-

benfen, I) eig., cogito1: pooveiv voeiv diavosiodal fich etw. benten, cogito 1 qd; comprehendo 4 [di, Dentbermogen, cogitatio: ή διάνοια φοόνησις. sum] qd cogitatione; concipio 3 [cêpi, ceptum] qd Dentbere, versus memoriàlis: ὁ στίχος μνημονευτιmente: έννοισθαί τι λαμβάνειν τι πας έαυτω κός το όημα μνημονευτικόν.

Balleodal te sig vouv | an etw. benten, cogital de re; meditor1 qd: διανοείσθαι περί τινος.

II) (f. b. a. meinen), opînor¹; puto¹: γιγνώσκειν noiver. Conein tine mavat | fchneller ale man benft, citius s, celerius opinione: Đắc τον δόξης.

III) (f. v. a. gebenten), agito animo: enivosev.

IV) (f. v. a. fich erinnern), habeo memoriam cjs.

rei: μεμνήσθαι ., άναμιμνήσκεσθαί τινος.

V) (f. b. a. auf etw. bedacht fein), meditor1 ad; consulos [lui, ltum] oui rei: μελετάν ε, σκοπείν ε, ungavastal ti | auf Mittel u. Bege b., ineo. Fii. itum | rationem : μηγανάσθαι (μηγανάς) όπως.

VI) (f. b. a. gefinnt fein), sentio [sensi, sum]: geover | niedrig benfen, sentio' humiliter: punoà poveiv | fchiecht von imb benfen, male opinor1 de

quo: κακώς γιγνώσκειν περί τινος.

VII) (f.b. a. urtheilen) judico1; statuo3 [ui, ûtum]: γυγνώσκειν ε, πρίνειν περί τινος | - chen fo benten, idem sentio [sensi, sensum]: τὰ αὐτὰ φρονεῖν.

VIII) s., bas D., cogitatio; vis mentis; memoria; recordatio; animus; mens; opinio: ή νόησις φού-

vnous.

benfend, cogitans; intelligens: έχων νούν: φρόνιmos | ein b. Weien, mens: o vove | ein b. Robf, homo acûtus ad excogitandum: ὁ ἄνθοωπος φρόνιμος, = ôξύνους.

Denter, philosophus: ὁ λογιστής άνηο λογιστικός, dygivovs | ein grundlicher D., subtilis disputator:

ό λογιστής όξύνους.

benffahig, particeps cogitationis: ίπανὸς πρὸς την

φρόνησιν.

Dentfreiheit, lingua mensque liberae: ή έλευθερία , ή έξουσία της διανοήσεως | in einem freien Staate ift D., in civitate libera sentire quae velis et quae sentias dicere licet: έν τη πολιτεία έλευθέρα έλευθερία έστιν της διανοήσεως.

Denffraft, vis mentis; cogitatio; ή φρόνησις ό λό-

γος ή διάνοια το διανοείσθαι.

Denflehre, dialectica; logica: ή λογική · διαλεπτική. Denfmal, monumentum: τὸ μνημείον · ὑπόμνημα. μνημα σημα | - imbm ein D. fegen, pono3 [posui, situm] monumentum cui: στήσαι =, στήσασθαί τινι τρόπαιον | ein D. fegen laffen, loco faciendum m .: μισθούν τὸ στησασθαί τινι τρόπαιον | fld) ein D. hinterlaffen, relinquos [liqui, lictum] qd, quo me vixisse tester: ματαλείπεσθαι μνημόσυνον · μνημείον κτήσασθαι | fchriftliche Denfmaler, monumenta literarum; literae: τὰ μνημόσυνα τῶν γραμμάτων.

Denfmituze, numus in memoriam cis cusus: To voμισμα είς μνήμην τινός κεκομμένον.

Dentfaule, cippus: η στηλη.

Dentidrift, libellus; commentarius; elogium: ro υπόμνημα επίγοαμμα ο Επαινος.

Deufsprud), sententia; dictum: τὸ ἀπόφθεγμα ο

λόγος ή γνώμη.

Denfungeart, Dentweise, ingenium; natura; animus: sensus: ὁ νοῦς οἰ τρόποι τὰ ήθη ή διάνοια | - ein Mann bon fefter D., homo constans: ο ανθοωπος βέβαιος, εξαμενής I jmbe Denfs und Sandlungsmeife, ingenium ejs et mores: ol τρόποι TIVOS.

Denfvermogen, cogitatio: ή διάνοια φρόνησις.

benfwurdig, Denfwurdigfeit, f. mertwurbig.

Denfzeichen, nota: sigoum: το σημείον σύμβολον. Denfzettel, castigatio: τὸ κόλασμα | jmbm einen D. geben, admoneo2 qm: εὐθύνειν =, κολάζειν τινά.

benn, I) (gur Angabe bes Grundes) nam; namque; enim; etenim: γάρ και γάρ και γάρ οὖν ώς ἐπεί | - b. nicht, neque enim: οὐ γάρ | b. freilid, nempe; nimîrum; videlicet; scilicet: γάρ τοι.

II) (in Berbindung mit Folgerungspartifeln) fo benn, nun b., itaque; igitur, ergo: δήτα δή ούτω δή. III) (bedingend) es fei benn, nisi: el un' ort un.

IV) (bei Aufmunterungen) auf benn! wohlan benn! age! agite! agedum: alla aye on ela on.

V) (bei Fragen) burch ne; an; annne; auch burch nam (mas benn, quidnam etc.): γάρ · άρα · δήτα · ποτέ.

dennod), tamen; attamen; nihilominus: Sums έπειτα είτα έπειτα δήτα ούδεν ήττον.

Denunciant, f. Angeber.

Departement, 1) (f. b. a. Fach) provincia; munus; administratio: τὸ ἔργον· ἡ διοίκησις | - das D. des Scewesens, provincia maritima: τὸ ἔργον ναυτικόν | D. ber auswärtigen Angelegenheiten, eura rerum exterarum: ή διοίκησις των έξω πραγμάτων | - II) (f. b. a. Rreis eines Landes) conventus; regio; provincia: ή ἐπαρχία | ein Land in 10 D. theilen, descrîbo3 [psi, plum] terram in decem regiones: διανέμειν την γην κατά δέκα μέρη.

bepartementsweise, regionatim: nara rooas.

Depenfe, f. Aufwand.

Depeche, literae publice missae: ή ἐπιστολή. Deportation, deportatio: o egostoaniques.

beportiren, deporto qm: ἀποκομίζειν εξορίζειν

Depositengelber, pecuniae apud am depositae: ra bermagen, ita; sie; adeo; eo usque: ούτως ούτω χρήματα παρακατατεθειμένα.

Depositum, depositum: ή καταθήκη παρακατα-อิทุนท อิธัธเร.

Depot, supplementum: τὸ τάγμα ἐπικουρικόν.

Deputat, quod cui assignatum od. demensum est: το γιγνόμενον μέρος ή σύνταξις.

Deputirter, legatus; allegatus; delectus: ò anoστολος ποεσβευτής [ου].

ber, die, bas, I) ale Artifel wird im Latein. nicht be-

sonders ausgedrückt; griechisch o, n, ró.

11) ale pronom. demonstr. A) (f. b. a. biejer, bieje, bieses) hic, haec, hoc; iste, ista, istud; is, ea, id: ούτος, αύτη, τούτο όδε, ήδε, τόδε | - und das (bei Aufführung eines neuen Pradifats) et is: καί ός· καί αὐτός καί .. δή | er hat ein Gedachtnig und bas ein unbegrangtes, habet memoriam et eam infinitam: έχει μνήμην και απείραν δή.

B) (f. b. a. ein folder ec.) is, ea, id: τοιούτος, τοιαύτη, τοιούτο τοιόςδε, τοιάδε, τοιόνδε | in ob. bon dem Alter, id aetatis: τηλικούτος [αυτη, ούτο].

τηλικόςδε.

III) pronom. relat. (f. v. a. welcher) qui, quae, quod: ős, ŋ, ö.

derb, I) (f v. a. bicht, f. dief. Wort).

ID ftarf) densus; solidus; rusticus; agrestis; vehémens; gravis: βαρύς [εῖα, ύ]· πιαρός· δεινός· befigniren, designo¹: ἀναγορεύειν· καθιστάναι· αί-μέγας [άλη, α] - eine b. Lüge, merum mendacium: ρεῖσθαι.

der op wevdog | imbm eine b. Ohrfeige geben, percutio3 [cussi, cussum] qm graviter palma: τύπτειν τινα δεινώς επί πόδοης | einen b. Berweis geben, objurgo¹ qm graviter: χαλεπούς λόγους διδόναι τινί | cine b Univort geben, respondeo² [di, sum] aspere: μετ' ἀγροικίας ἀποκρίνεοθαί τινι | — Adv., vehementer; graviter; probe: μεγάλως. μέγα · δεινώς · σφοδρώς | - imbm d. tommen, tracto1 aspere; iacrepo' [pui, pitum] qm ferociter: έπιπλήττειν τινί δεινώς.

Derbheit, I) (f. v. a. Dichtheit, f. bief. Bort). - II) (f. b. a. Starfe) rusticitas; vehementia: τὸ φορτικόν.

Derbh, 1) (Graffchaft) Comitatus Derbicensis. -II) (Stabt) Derventia.

bereinft, f. einstmals.

bereinstig, futdrus: ὁ μέλλων, ἡ μέλλουσα, τὸ μέλλου ο, η το έπειτα.

derenthalben, = wegen, = willen, propterea: τούτων ε, αὐτῶν ε, ὧν ἕνεκα, ε γάριν.

bergeftalt, sie; ita; hoc (eo) modo; hac (ea) conditione: ovrws' ovrw | - b. funbigen, pecco1 in eam partem: τοιαύτα (τηλικαύτα) έξαμαρτάνειν.

bergleichen, talis; (bezugeweise qualis): ejusmodi: hujusmodi; ejus generis; id genus: τοιούτος [αύτη, ουτο]· τοιόςδε [άδε, όνδε] - u. b. mehr, et alia geněris ejusdem: καὶ τὰ τοιαῦτα.

berjenige, Diejenige, basjenige, is, ea, id; ille [a, ud]: exervos ovtos [aven, tovto] - b., melcher, is, qui; auch blos qui; quicunque: ostis, fitis, o,ti. os, η, δ | - alle biejenige, welche, quotquot: δσοι, δσαι, δσα (πεο).

berlei, f. bergleichen.

bermaleinft, f. einstmale.

bermalig, praesens; qui nune est: ò, n, tò vũv.

είς τοσούτου.

Dero (f. b. a. 3hr, 3hre) tuus, tua: o cos, r co, ro cóv.

berfelbe, 1) allgem., is, ea, id; ille, illa, illud; iste, ista, istud: ovros, avry, rovro | - II) befond. (dur Angabe ber bolligen Bleichheit) idem, eadem, idem; is (ille) ipse: autog ovrog | - ein u. berfelbe, unus et idem : ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό.

desarmiren, f. entwaffnen.

Descendenten, descendentes: of anoyovor of enγιγνόμενοι οί έγγονοι.

Deferteur, desertor; perfuga; transfuga: ò leinoτάκτης λειποστρατιώτης αὐτομόλος.

Descrition, desertio; transitio ad hostem: ή λειποταξία αυτομολία.

desertiren, deseros [serui, sertum] signa; trans-fugios [sugi, fugitum] ad hostem: λειποστρατείν λειποτακτείν αὐτομολείν.

desfalls, hic; hac in re; ideo; propterea: διὰ ταῦτα' τούτων ἔνεκεν αὐτων δὴ τούτων ἔνεκα.

desgleichen, I) (f. v. a. von der Art, f. bergleichen), -II) (f. b. a. ferner) item; pariter; nec non: ὁμοίως. ωςαύτως ετι δε καί.

beshalb, f. beswegen.

Deborganisation, dissolutio: ή κατάλυσις.

besorganifiren, f. auflöfen.

defperat, f. perameifelt.

Despot, tyrannus; princeps s, rex s, ejs arbitrium pro legibus est; dominus: ὁ δεσπότης [ov] · τύραν-

Despotie, dominatio superba et crudelis; tyrannis; dominatio: ή δεσποτεία τυραννίς [ίδος] · δυναστεία.

despotisch, imperiosus; crudelis; superbus; saevus; δεσποτικός τυραννικός δυναστικός βίαιος | είπ b. Beift, superbia: το τυραννικόν | - Adv., superbe; crudeliter: βιαίως τυραννικώς | - fehr b. fich benchmen, gero's [gessi, gestum] me crudelissime: βίαιον είναι τυραννικώς έχειν.

Despotismus, superbia: ή τυραννίς [ίδος] · ή βία] ein Staat, in welchem D. herricht, civitas, in qua arbitrium principis pro legibus est: ή δεσποτεία.

Deffein, f. Mufter u. Abficht.

deffen (f. b. a. beffelben), ejus; illius: τούτου αὐτοῦ

beffen, weffen, cujus: ov.

beffenthalben, = wegen, = willen, I) (f. b. a. wegen bes= felben) ejus causa; propter eum etc.: διά τούτο | -II) (f. v. a. wegen wessen) cujus causa; propter qm: δι' δ.

deshalb, f. beswegen.

Deffert, mensa secunda: τὸ ἐπίδειπνον τὰ τραγήματα ή ἐπιδειπνίς [ίδος].

Deftillateur, artifex liquandi: o gollgwv.

destilliren, liquo1; elicio3 [cui, citum] succos e qua

re; coquo3 [coxi, coctum]: zvliceiv.

desto, um besto, bôc; eo; tanto: τοσούτφ | je ... besto, quo ... eo; quanto ... tanto: οσφ ... τοσού-τφ | - Steht im Deuschen sjemand od. smans mit Comparatio, fo fegen ble Lateiner quisque mit Guberlativ, im Borberfate ut, im Rachfate ita, 3. B. je gesehrter imb ift, besto bescheibener ift er, ut quisque doctissimus, ita modestissimus est; ob. mit Weglaffung ber Partifeln, doctissimus quisque modestis-simus est: griechisch entweder auf die letztere Weise: ο σοφώτατος μετριώτατός έστιν ob. burch όσφ τις .. τοσούτφ mit bem superlat .: δσφ τις σοφώτατός έστι, τοσούτφ μετριώτατος.

deswegen, eo; ea re; ea de re; eam ob causam; ideo; ideirco; propterea: διὰ ταύτην τὴν αίτίαν διά ταύτα · διά τούτο · έκ τούτων.

Detachement, manus delecta: τὸ τάγμα (στρατιωτών) betachiren, mitto fmisi, missum] una: ἀποτάττειν απονέμειν.

Detail, singula; singulae res: τὸ ἀπριβές τινος πάντα και καθ' Εκαστον | - bas D. einer Erzählung. res ordine narrâta: τὸ ἀκριβές τοῦ λόγου | ins D. gehen, ago³ [egi, actum] de singulis: διεξελθείν καθ' εν έκαστον περί τινος | im D. versausen, di-

vendo3 [didi, ditum]: nequatigeiv. Detailhandlung, taberna propôlae: ή έμπορεία τοῦ ποοπώλου.

Detailhandler, propôla: ò προπώλης.

befailliren, explico1 [cui, citum u. cavi, catum] rem; consector singula: διηγείσθαι έξης τινα, έσθ άττα · διελθείν καθ' εν έκαστου, τὰ καὶ τά.

beterioriren, f. berichlechtern.

Sreund, beutfc - lat. - griech. Borterb.

Detmold, Detmoldia: Dethmolda.

Deut, teruncius: o opolos | - barum gebe ich feinen D., ego non ciccum interduim: ovos yov.

Deutelei, cavillatio: ἡ παρεξήγησις · έρμηνεία άλλότοκος.

beuteln, cavillor1: παρεξηγείσθαί τι.

Deuten, I) a., erflären, interpretor1: kounveveiv. elκάζειν· συμβάλλεσθαί τι | - II) n., zeigen, monstro¹: σημάθνειν -, μηνύειν τι. | - mit ben Fingern auf imbn b., monstro¹ qm digitis: δακτυλοδεικτεΐν τινα | — III) s., das D., interpretatio; conjectûra: ή έρμηνεία είκασία, μαντεία.

Deuter, interpres: ὁ ἐρμηνεύς [έως] · ἐρμηνευτής ·

Eluaging.

beutlich, clarus; manifestus; perspicuus; dilucidus; planus; evidens: σαφής [ές] · δήλος · φανερός · καταφανής [ές] · ἐναρής [ές] - eine fehr b. Hand, literae compositissimae: τα γράμματα δηλότατα cin b. Ausbrud, sermo distinctus: ὁ λόγος έναργής eine b. Ctimme, vox clara: ή φωνή έναργής | ein b. Bilb, effigies expressa: έναργές είδωλον | eine b. Beschreibung, descriptio dilucida: ή διήγησις διαφανής, = έναργής | - Adv., clare; perspicae; plane; evidenter: σαφώς. φανερώς, καταφανώς. εναργώς | εδ ift b., apparet; liquet: δηλόν έστιν b. machen, explano¹; illustro¹: φανεφον ποιείν ε, σαφηνίζειν τι | b. reben, dîco³ [xi, ctum] aperte: λέγειν σαφῶς | b. vortragen, dîco³ [xi, etum] qd distincte et articulatim: διαλέγεσθαι σαφώς, =

Deutlichfeit, perspicuitas; evidentia: τὸ σαφές [οῦς].

ή περιφάνεια το έναργές [ους].

beutsch, I) eig., Germanicus: Γερμανικός | - II) figuri., autiquus; priscus; probus: χρηστός παλαιός απλούς [η, ούν] - Adv., Germanice: Γεομανικώς | - figuri., more Germanico: χοηστώς.

Deutsche, ber, Germanus : o Tequarinos ein alter D. homo antiqua fide: o zonoros avno o nalos nat avados.

Deutschheit, mos Germanicus: τὸ ήθος Γερμανικόν. Deutschihumler, nimius admirator Germanorum antiquorum: ὁ φιλογερμανικός.

Deut, Duitium; Diutia; Divitia.

Debenter, Daventria.

Debise, dictum; sententia; inscriptio: τὸ ἐπίγραμμα.

Deboufhire, Devenia.

bebot, Debotion, f. ehrfurchteboll, Chrerbietung.

Diabem, diadema; insigne regium: τὸ διάδημα ή

βασιλεία. Diat, diaeta; victus [ûs]; certus vivendi modus: ή δίαιτα [ης] - ftrenge D., abstinentia: ή νηστεία. άβοωσία | burd D. heilen, curo' morbos victu, = abstinentia: ἰᾶσθαί τινα τῆ διαίτη.

Diaten (auf ber Reife), viatieum: ro epodiov odoc-

πόριου.

Diatetit, diaetetica; ea medicinae pars, quae victumedêtur: ή διαιτητική (τέχνη).

biatelifd), diaeteticus: διαιτητικός.

Diagonale, Diagonallinie, linea diagonalis: ή διαmergog.

Diafonat, diaconatus [as]; domicilium diaconi: j Didter daar, chorus vatum: o των ποιητών δικίος. διακονία.

Diafonus, diaconus: o διάπονος.

Dialect, f. Munbart.

Dialectif, dialectica; ars bene disserendi et vera ac falsa dijudicandi: ή διαλεκτική (τέχνη).

Dialectifer, dialecticus: o διαλεπτικός (ανήφ).

Dialog, dialogus; sermo: o dialogos | - im Schaus fpiel, sermones alterni; diverbium: ὁ διάλογος. dialogistren, eine Erzählung, induco's [xi, ctum] ser-

monem hominum: συγγράφειν διάλογον.

Diamant, f. Demant. Diameter, f. Durchmeffer. Diarrhoe, f. Durchfall.

bid)t, densus; condensus; spissus; solídus; confertus; πυκνός δασύς [εῖα, τ] εὐπαγής [ές] ναστός στεδύός στιφούς | cin bid)ter Wald, silva densa; ή πυκτή τλη | cine d. Schlachtorbnung, acies conferta: πυκναί =, βαθεῖαι φάλαγγες | - in d. Haufen tămpfen, pugnol confertim: μάχεσθαι ἀθούσς, s πυκνώς | d. Finsterniß, spissae tenebrae: τὸ σκότος πυκνόν | d. maden, denso1; condenso1: στερεουν τι | - Adv., dense; spisse; confertim; prope; juxta: πυκνώς· δασέως· στεδδώς | - b. mit Baumen beseht, condensus arboribus: νατάπυχνος -, σύμπυχνος τὰ δένδοα | b. behaart, capillosus: δασύθοις πυμνόθοις δασύς [εία, ύ] | bie Solbaten b. stellen, constipo milites: συναθορίζειν τούς στρατιώτας | b. baran ftogen, sliegen, sfein, adhaereo2 [haesi, sum] cui loco: Execdal tivos ouogov είναι », προgueioθαί τινι | b. unter ben Mauern ber Ctabt, sub ipsis urbis moenibus: ὑπ' αὐτοῖς τῆς πόλεως τείχεσι | b. hinter imbm gehen, teneo2 [tenni, tentum] vestigia ejs: ἐφέπεσθαί τινι κατά πόδας, = κατά στίβον.

Dichte, Die, f. Dichtheit.

1. diditen, verb. (ein Lieb) condos [didi, ditum]; scribo³ [psi, ptum]; compôno³ [posui, situm] carmen; facio³ [feci, factum] versus: ποιεῖν τι μουσοποιείν μελοποιείν.

2. Dichten, subst. (bas Streben nach etw.) n uedern το βούλευμα ! - 3. V. sein ganzes D. u. Traditen auf etw. richten, sigo³ [sixi, sixum] omnem cogitationem ac mentem in quä re; pono³ [posui, situm] totum animum et curam in qua re: παν ποιείν και μηχανασθαι όπως επιτεύξεταί τινος.

Dichter, poëta: ὁ ποιητής · μελοποιός | - ein gebo= rener D., natus ad carmina condenda: ὁ πεφυκώς πρός το ποιείν εύφυης πρός το ποιείν.

Diditerader, vena poetica: ή φλέψ [φλεβός] ποιητική. Didyteranlage, = gabe, = talent, ingenium poëticum: ή φύσις ποιητική | große D., vena dives : ή εὐφυΐα

Dichterfreiheit, licentia poetica: ή έξουσία ποιητική. Dichtergeist, spiritus poëticus ob. divinus: το ποιη-TIKOV.

Dichtergluth, afflatus divinus: ή ένθουσίασις ο ένθουσιασμός: μανία.

Dichterin, poëtria: ή ποιήτρια.

Dichterisch, poëticus: ποιητικός | - Adv., poëtice; more poetarum: ποιητικώς.

Dichterling, versificator: o nointhe nanos.

Dichtersprache, sermo poeticus: o lovos nointinos. Dichtertalent, f. Dichteranlage.

Dichtheit, soliditas; densitas; spissitas: ή πυννότης

[ητος] · δασύτης [ητος] · στεφφότης.

Dichtfunft, poëtica (sc. ars); poësis: ή ποίησις. ποιητική· μουσική (τέχνη) | - fich mit ber D. beschäfs tigen, attingo's [attigi, attactum] poëticen: slvat περί την ποιητικήν.

Dichtung, 1) (Poesie) poësis; carmen: τὸ ποίημα-Enos | - II) (f. v. a. Erbichtung, f. dief. Wort).

Dichtungsart, genus carminum: το των ποιημάτων yévog.

bid, crassus; obêsus; opîmus; pinguis; spissus; confertus: παχύς [εῖα, τ΄]· ενογκος [ον]· πυκνός· ἀδρός· πηκτός | brei ξαβ b, crassus tres pedes ob. erassitudine trium pedum: τριών ποδών το πάχος, = την παχύτητα |- eine b. Saut, callum ob. callus: δ τύλος το παχύδερμον | b. Luft, coelum crassam: ὁ ἀήο [ἀέρος] πυκνός | - Adv., crasse; dense; spisse: ταχέως ενόγκως ενσάρκως πυκνώς βαθέως πημτώς | b. machen, denso1; sagioo1: παχύνειν -, πυανούν τι | b. u. fett werden, facio3 [feci, factum] corpus: παχύνεσθαι παχύ γίγνεσθαι.

bidaberig, crassivenius: έχων [ουσα, ον] παχείας φλέβας.

bicarmig, laceridsus: μυωδης ευρωστος νευocions.

bidbadig, bucculentus: γνάθων [ωνος] · μεγαλό-GTOMOS

Didbauch, I) eig., venter obesus; - projectior: o yaστρων [ωνος]· γάστρις[ιος]· προγάστωρ [ορος] — II) figürt., adeps: ὁ φύσκων [ωνος].

bidbandig, ventriosus: γαστροπίων [ονος].

Didbeitt, femen; femur: To oxéloc.

dicheinig, crassis pedibus: παχυσκελής [ές]. Dicharm, intestinum crassum: τὸ Εντεφον παχύ.

Dide, bie, crassitudo; densitas; spissitas; obesitas; corpus amplum: ή παχύτης [ητος]· τὸ πάχος.

bidhaarig, pilo crasso: παχύθριξ τανύθριξ [τρι-205].

dichautig, I) eig., callosus: παχύδερμος [ov] — II) figüri., durus: τραχύς [εῖα, τ] ἀναίσθητος | b. werben, concallesco3 [llui]; fio3 [factus, fieri] durus: ἀμβλύνεσθαι γίγνεσθαι ἀναίσθητον.

dichulfig, duracinus: σκληφόσαφκος. έχων σκληφάν δαγα.

Dicticit, locus crebris condensus arboribus: τὸ δάσος τα δασέα ο ξύλοχος η λόχμη τὸ σύνδενδρον.

Dickfopf, capito: o usqualor [oros] - als Schimpf= wort, baro: o βλιτομάμμας.

bidleibig, ventriôsus; crassus: πολύσαρχος εύσωματος [ον].

Didrindig, crustuosus; corticosus: παχύφλοιος [ov]. Dididialia, callosus; duracinus: σκληρός σκληρό-Gagnos.

Didwanst, - wanstig, f. Didbauch, - bauchig. Dictat, perscriptio: n διαγραφή.

Dictator, dictator: o directes [ogos].

bictatorifd, dictatorius; imperiosus: &mirantinos: δεσποτικός | - Adv., imperiôse: δεσποτικώς.

Dictatur, (Amt eines Dictators) dictatura: ή δικτατωρία.

Diction, f. Stil u. Ausbrud.

Dictionnaire, I. Legicon.

bictiren, I) (jum Rachichreiben borfagen) dicto1: vnaγορεύειν =, αποστοματίζοντα ύποβάλλειν τινί τι — II) (f. b. a. querfennen) imbm eine Strafe b., constituos [ni, atum] poenam cui: ἐπιτιθέναι τινί δίκην. Didactif, ars docendi: ή διδακτική (τέχνη).

bibactifd), didacticus: διδακτικός.

Die (Stadt in Franfreich), Dea Vocontiorum; Augusta

Dea | - Adj., Deensis.

Dieb, fur: ο κλέπτης κλοπεύς [έως] κλώψ [πός] ein fleiner D., furunculus: τὸ κλωπικόν ἀνθοωπάριον | D. ber Staatstaffe, peculator: ο των δημοσίων σφετεριστής, = κλέπτης | jmdn zum D. machen, argüo³ [ŭi, ûtum] qm furti: αλειᾶσδιαί τινα τῆς κλοπῆς | — sprüchw., sseine D. hängt man auf, große läßt man laufen, dat veniam corvis, vexati censura columbas: άμαρτήματα μικρά ζημιούνται, τα μεγάλα παρορώνται.

Dieberei, furta [orum, n,]: ή αλοπεία· αλεπτοσύνη·

τοιχωρυχία.

Diebin, fur: ή κλέπτις [ίδος].

biebifd), furax; tagax: κλεπτικός · κλεμματικός · κλόπιος | - Adv., furtim; farto; furaciter: κλεπτιucos.

Diebsbande, globus furum: το κλεπτών σύστημα. Diebogenoffe, = gefell, socius furtorum: o uerexcov

της κλοπης.

Diebshand, manus furax: ή χείο αλεπτική.

Diebshandwerf, furatrina: ή κλεπτοσύνη κλοπή.

Diebshehler, occultator et receptator furum: o

αρύπτων [οντος]· αρύψας [αντος].

Diebohehlerin, receptrix furtorum: ή αφύπτουσα. κούψασα.

Diebsherberge, receptaculum furum: το καταγώγιον τῶν κλεπτῶν.

Diebshohle, =neft, furum latibulum: o uvyos =, to κουπτήριον των κλεπτών.

Dieboneft, f. Diebohohle.

Dieberotte, f. Diebebanbe.

Diebofchlüffel, clavis adulterina : + avrinders [erdos]. το αντίκλειθοον.

Diebstahl, fartum: ή κλοπή · φωρά · τοιχωρυχία | -D. öffentlicher Gelber, peculâtus [ds]: ή κλοπή δη-μοσίων χοημάτων | einen D. begehen, facio³ [fêci, factum] furtum cui: κλέπτειν τοιχωρυχείν | einen literarischen D. begehen, transscribo [psi, ptum] ad verbum neque nomino auctorem: εργάζεσθαι τὸ κλέμμα γραμματικόν.

Diebswirth, f. Diebshehler.

Diebenhofen, f. Thionville.

Diele, assis (axis); area; pavimentum; atrium: n σανίς [ίδος] το δάπεδον ούδας.

bielen, assibus contabulo1; consterno3 [stravi, stratum] solum assibus: σανιδοῦν τι.

facio [feci, factum] ministerium cui; famulor1 cui; sum [fui, esse] ob. appareo' in operis cis; assum [affui, adesse] cui: อิกฤดุธระกับ=, อิเฉพอบะกับ=, อิอบλεύειν=, λατρεύειν τινί |- ale Solbat bienen, milite1: mereo2 od. facio3 stipendia: μισθοφοφείν στρατεύεσθαι | ju guß =, du Pferbe b., mereo2 pedibus. equo: onliteveir, inneveir nicht b. wollen, detrecto1 militiam: ἀπαρνείσθαι την στρατείαν | nicht mehr au b. brauchen, habeo² vacationem militiae: ἀπαλλάττεσθαι τοῦ στρατεύεσθαι | — Β) (imb gefällig fein , Befälligfeiten erweifen), assum [affui, adesse], servio4 :, facio3 [feei, factum] gratum eui; juvo [juvi, jutum] qm: χαρίζεσθαι· θεραπεύειν ύπουρyeir tive | - II) (ju etw. nuglich fein), sum [fui, esse] =, prosum =, sum usui cui; conducit³ [xit]; juvat¹: χρήσιμον εἶναί τινι ποιεῖν εἶς τι λυσιτελείν είς τι συμβάλλεσθαι», είναι πρός τι | imb dum Besten b., est salûti cui: ἐπ΄ ἀγαθῷ είναι τινι | c8 bient dur Sache, est ex re: ἐπ΄ ἀγαθῷ», ἐπ΄ ἀφελεία

Diener, servus; famulus; minister [tri]; puer; pedissequus: ὁ θεράπων θεραπευτής θής, [τός] ύπηρέτης. λατρευτής. διάκονος. δούλος οίκέτης ein D. ber Kirche, minister divinas voluntatis: δ πρόςπολος θεού | - ergebeuster, gehorsamster D. (am Schlusse der Briefe), tui studiosissimus: δ προθυμότατος δ πάνυ προθυμούμενός τινος

Dienerin, famŭla; ancilla; ministra; podissequa: ἡ θεράπεινα· θεραπαινίς· δούλη· οἰκέτις [ιδος]. Dienerschaft, familia; famuli; ministri; of oluérau

θεράποντες οἱ περί τινα.

bienlich, utilis; commodus; salubris : χρήσιμος ώφέλιμος πρόςφορος έπιτήδειος άγαθός | - Adv., utiliter; commode; salubriter: χοησίμως ώφελί-

mos ayados.

Dienft, 1) (Arbeit) opera [ae, f.,]; officium: τά έργα προςήμοντα: ή ύπηρεσία: ύπηρέτησις | - jmb. feinen D. anbieten, profiteor' [fessus] operam meam ad qd : ύποσχέσθαι», ύποστήναι συμπράξειν τινί τι | - jmbn einen D. leiften, navo' operam cui: ὑπουργεῖν =, χαρίζεσθαί τινί τι εὐεργεσίαν καταθέσθαι εἴς τινα ber legte D. (für einen Berftorbenen) suprema officia: τὰ ἔσχατα προςήκοντα | imb den letten D. erweisen, persolvo² [lvi, lûtum] justa cui: τὰ νομιζόμενα ποιείν, εἀποτελείν τινι.

ΙΙ) (Amt), munus [ĕris, n.]; officium; locus; provincia: ἡ λειτουργία τάξις τὸ ἔργον ἡ τιμή.

III) (Befammtheit ber Dienstpflichten), A) servitus

[ûtis]; servitium; famulatus [ûs]; munus [eris, n.]; ministerium; officium: τὰ ἔργα προςήποντα.

B) (Rriegobienft), militia: ή σρατεία· τα πολεμικά | - ben D. haben, ago3 [egi, actum] stationem: είναι έν μέρει | in D. treten, capesso3 [îvi, îtum] :, sumo's [mpsi, mptum] militiam: ἔπεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον.

C) (Bottesblenft), cultus [as] dei: ή Dequnelas,

έπιμέλεια θεών.

Dienstadel, nobilitas, quae fit (coepit) ex munere: ή έκ των έργων εύγενεια.

Dienstag, dies Martis: ή τρίτη της (ἡμέρα).

Dienstanweifung, praescripta ratio muneris: τὸ τῆς

τάξεως πρόγραμμα.

bienstbar, servus: δούλος ὑποχείριος ὑπήκοος | bienen, I) (Dienfte leiften) servios oui ob. apud qm; b. fein, servios; sum [fui, esse] in servitute; pareos

13 .

cui: ὑπήκοον είναι ὑπηρετείν» δουλεύειν τινί | b. machen, facios [feci, factum] ' qm servum: als δουλείαν άγειν:, καταδουλούσθαι:, υποχείριον

ποιείσθαί τινα οδ. τι.

Dienstbarkeit, servitus [atis]; servitium; jugum: n δουλεία. δουλοσύνη | imb bon ber D. befreien, vindico 1 qm ex servitûte in libertatem: ὁὐεσθαί τινα έν δουλοσύνης · παύειν τινά δουλεύοντα | - fid bon ber D. befreien, exuo's [ui, atum] servitium: analλάττεσθαι της δουλείας.

bienftbefliffen, officiosus in qm; studiosus ejs: ὑπουφγικός πρόθυμος θεραπευτικός | b. fein gegen imb, sum [fui, esse] summo studio in qm: είναι υπουφγικόν πρός τινα προθυμούμενον είναί τινος Adv., officiose: προθύμως · θεραπευτικώς.

Dienstbefliffenheit, studium; obsequium: η υπουργία. προθυμία το πρόθυμου θεραπευτικόν.

Dienstbote, f. Diener.

Diensteid, f. Gio.

Diensteifer, industria: ή προθυμία· το πρόθυμου ή σπουδή · ἐπιμέλεια.

biensteifrig, industrius: σπούδαιος πρόθυμος θεραπευτικός.

Diensterweisung, officium: ή ὑπουργία χάρις.

bienstfähig, homo actate militari: έκανος, οίος στοατεύεσθαι | nicht b. fein, sum | fai, esse] inutilis ad arma: μή Ικανονε, οίον είναι στρατεύεσθαι | alle Dienstfähigen aufbieten, excio* [fvi, ftum ob. itum] omnem militarem aetatem: συλλέγειν ε, συναγειν πάντας τούς ίκανούς στρατεύεσθαι.

Dienstfähigkeit, aetas militaris: ή ήλικία στρατιω-

Dienstfertig, officiosus in qm; studiosus ejs: vnovoyinos πρόθυμος θεραπευτικός | b. fein gegen imb sum [fui, esse] summo studio in qm: ὑπουργικον είναι πρός τινα | - Adv., officiose: υπουργικώς θεραπευτικώς προθύμως.

Dienstfertigfeit, officium; officiosa voluntas; comitas:

η προθυμία.

bienfifrei, immunis; liber [era, erum]; vacans omnibus muneribus; immûnis militià: ἀνυπόταατος ἀλειτούογητος ἀτελής [ές] ἐλεύθερος | b. sein. sum [fui, esse] immunis; vaco1 munere militiae: είναι άτελη.

Dienstfreiheit, immunitas; vacatio militiae : τὸ ἀνυ-

πόταπτον έλεύθερον ἀτέλεια.

Dienstgehalt, salarium: ή μισθοφορά ο μισθός. Dienstgenog, conservus; collèga: o ouodovlog.

Dienstgenossin, conserva: ή ομόδουλος.

Dienstgeschäft, officia [orum, n.] muneris; partes officii: το έργον.

Dienstgesuch, petitio: ή δέησις το δέημα.

biensthabend, qui est in statione: ò ev ro goyo. ò έν μέρει ών.

Dienftherr, dominus; herus; paterfamilias; ò xύριος

δεσπότης.

Dienstjahr, annus stipendii; stipendium: rò gros στρατεύσιμον | - fein D. abhalten, expleo2 [plêvi, pletum] stipendia: ὑπομένειν=, διαπράττεσθαι= αποτελείν το έτος στρατεύσιμον.

Dienstleistung, opera [ae, f.]; ministerium; officium: ή υπουργία το διαπόνημα ή θεραπεία χαρις.

Dienftleute, familia; famuli; ministri: oi oixerai δούλοί Dienstlohn, pretium operae; merces [edis, f.] famuli: ο μισθός.

bienftlos, carens [entis] hero: aucobos auoigos

λειτουργίας, ετάξεως.

Dienstmadchen ob. Dienstmagd, ancilla; famula: n θεραπαινίς [ίδος] · ύπαιούουσα · δούλη · θήσσα. Dienstpferd, equus militaris: ὁ ίππος στρατιωτικός. Dienstpflicht, officium muneris: τὰ προςήκοντα.

dienstpflichtig, I) allg., servus: Sovlos | — II) besond. (jum Rriegebienfte verpflichtet), obstrictus sacramento militiae: ὁ ὀφείλων την στρατείαν.

bienstrauglich, f. bienstfähig.

dienstwillig, f. bienfibefliffen.

Dienstawang, necessitas militandi: noaros, o avayκάζει μισθοφορείν.

Diephold, (Fleden in Hannober), Diepholta. Dieppe (Stadt in Franfreich), Deppa; Dieppa.

Diefer, Diefe, Diefes, hie, haee, hoc; ille, illa, illud: ούτος, αθτη, τούτο όδε, ήδε, τόδε | - biefer ba? hiccine, haeccine, hoccine? ούτοσί | - biefer und jener, hic et ille; non nemo: og nal og rig (entiptist). EGTIV OS [7, 0].

diefesmal ob. diesmal, nune; hac in re; hac in causa:

νῦν τὸ νῦν ἔχον.

diesfalls, hac in re; si resita se habet; si hic casus inciderit: κατά ταύτα· τούτων ούτως έχοντων. biesjährig, hujus anni; hornotinus; hornus: ό, ή, τὸ τήτες τούτου του έτους τήτειος.

biesmal, f. biefesmal.

biebfeitig, citerior [ius]: ο, η, τὸ ἐπὶ τάδε, εἐντός. DieBfeite, cis; citra (adv. ob. praep. c. acc.): ἐπὶ τάδε έντός.

Dieffenhofen, Darnasia; Diesenhofia.

Dietfurt, (Stadt in Baiern), Theodônis Vadum; Theodophorum.

Dietrich, (Diebesschlüffel), clavis adulterina: το ψευδοκλείδιον.

Dieufe ob. Dieuze, (Stadt in Franfreich), Decem Pagi. Dielveil (weil) , quia; quoniam; quum: ἐπεί ἐπειδή. Diez, (Stadt in Naffau), Decia; Dietia.

Differenz (Unterschieb), differentia: τὸ διάφορον

ή διαφορά.

Differenzialgroße, quantitas differentialis: ήδιαφορά. Differenzialrechnung, calculus differentialis: o loyi-

σμός διαφορικός.

Digue (Stabt in Franfreich), Dinia.

Digreffion (Abichweifung), declinatio; digressio; digressus [ûs]: ή παρεκβολή· παρέκβασις.

Dijon (Stadt in Franfreich), Dibio [onis]; Divio [ônis]; Diviodûnum | - adj., Divionensis [e] -Ginwohner, Divionenses [ium].

Dilettant, qui exerceta qd tantam ad voluptatem; amator ejs artis od. ejs studii: ὁ ίδιώτης.

Diligence, vehiculum publicum: ή άγγαράμαξα.

Dill, anethum : τὸ ἄνηθον.

Dille (an ber Lambe), myxa: ή μύξα (τοῦ λύχνου). Dimension, 1) (Ausmeffung) dimensio: ή ἀναμέτοησις· συμμέτρησις | — II) (Maagberhaltnig) ratio modi: ή διαστασις | nach allen Dimenfionen, in omnes partes: κατά πάντα μέρη, κατά πάσας δια-STAGELS.

Dinant (Stadt in Belgien), Dionantum; Dinanum. Ding, res; negotium; ens [entis, n.]: τὸ χοῆμα· πρᾶγμα· πτῆμα· τὸ ὄν· ἡ οὐσία. | - pl. ble Dinge, (bas Geschaffene) res; natura rerum: τὰ ὅντα | — allgem. (gute, bose zc. Dinge) auch durch bas neutr. plur. bes Adjectivs (gricch. auch durch zá und das Abberd.) zu überseigen, z. B. die zufünstigen Dinge, res kuturae ob. katura sonna.]: zà péddorra zà вотвоор I - guter D. fein, sum [fui, esse] hilaris, sbono animo: δαροείν· εύφραίνεσθαι | - nicht mit rechten Dingen zugeben, aliquid doli subest: ovn ανευ δόλου γίγνεσθαι | - sprüchwörtl.: gut D. will Weise haben, sat celeriter fit, quiequid fit satis bene: το άγαθον δείται χρόνου.

Dingelfingen (Stadt in Baiern), Dingolfinga ob. Din-

golvinga.

bingen, I) a. (um Lohn miethen) conducos [xi, ctum] qm: μισθούσθαι μισθώ, χρήμασιν πείθειν τινά II) n. (um ben Preis unterhandeln) liceur2 de pretio: ὁμολογεῖν τίνι τιμην ὑπέρ τινος | - III) s., bas D. A) (f. v. a. Miethen) conductio: ή μίσθωσις B) (f. b. a. handeln) licitatio: το ομολογείν τινι τιμην ύπές τινος.

binglid), pertinens ad res: των πραγμάτων | b. Recht, jus reale: τὰ τῶν πραγμάτων , τῶν χρημάτων

δίκαια.

Dinfel, far [farris n.]; triticum spelta: ή ζέα ' ζειά. Dinfelsbuhl (Stadt in Baiern), Dankelspila; Zeapolis,

Dinte, f. Tinte,

Dioces, f. Rirchfpiel.

Diphthong, diphthongus: ή δίφθογγος.

Diplom, diplôma; tabula publica: τὸ δίπλωμα.

Diplomat, legatus: ὁ τῶν περί τὰς πρεσβείας ἔμ melpog.

Diplomatie, scientia legationum obeundarum, s negotiorum inter gentes tractandorum: ή έμπειφία

τών κατά τας πρεσβείας.

Diplomatit, I) (Lehre von den Urfunden) disciplina, quae docet fidem atque usum tabularum publicarum ; scientia velerum membranārum: ἡ διπλωματολο-γία ἡ διπλωμάτων γνωστική (τέχνη) — II) (Gefandtichaftefunft, Diplomatie) seientia legationum obeundarum, . negotiorum inter gentes tractandorum : ή έμπειρία τῶν κατὰ τὰς πρεσβείας.

Diplomatifer, 1) (Urfundenforicher) indagator tabularum publicarum: ὁ διπλωματολόγος (- II) (im Gefandtschaftemesen ersahren) versatus in legationibus obeundis: ὁ των περί τὰς πρεσβείας έμπειρος.

diplomatifd), legatorius od. burdy ben genit, bon legâtus, 3. B. ein b. Boften, provincia legatoria ob. legati: του ποεσβευτού | bas b. Corps, corpus legatorum: οί ποεσβευταί | auf b. Wege, per legatos; auctoritate publica: δια των πρεσβευτών.

Diptam, dietamous: το δίκταμνον ή δίκταμνος:

το δίπταμον.

birect, recta: xad' súdsíav súdú súdús [- nicht b. circuitione quadam: oux survis of allov tivos.

Direction, gabernatio; cura: ή κυβέρνησις έπιστα- Disponibel (Truppen), copiae paratae; copiaσία· επιστατεία | unter seiner D., eo rectore, . | bus rebus instructae: ετοιμος.

duce, s praeside: ἐπιστατοῦντός τινος | - II) (bas Bersonal einer Direction) magistri; praesides; collegium magistrorum: οἱ ἐπιστάται.

Director, magister; praeses; moderator; gubernator: ο έπιστάτης προστάτης έφεστημώς τινι | -D. fein b. etto., praesum [fui, esse] =, praesideo2 [sêdi, sessum] cui rei; sum princeps cjs rei: ἐπιστατείν τινος ' πυβερνάν ' διοικείν τι.

Directorium, I) (Borfteheramt) magisterium; praefeclûra: ή ἐπιστασία· ἐπίστασις | — II) (die Directo= ren) collegium magistrôrum: οί έπιστάται.

birigiren, guberno 1 =, rego 3 [x1, otum] qd; praesum [fui, esse] =, praefectus sum cui rei: ἐπιστατεῖν τινος διοικείν κυβερνάν τι.

Dirne, puella; virgo: ἡ μεῖραξ· μειρακίσκη· κόρη | im übeln Sinne, scortum: ἡ ἐταίρα· πόρνη·

παῖς [δός].

Discant, vox summa, = acûta; sonus acûlus: ή μελωδία δοθιος ο φθόγγος δένς | - D. fingen, cano3 [cecini, cantum] summá voce, ε sono acuto: φθέγ-γεσθαι την νήτην, ετὸν όξύν, ε δοθιον (sc. φθόγγον). Discantflote, tibia incentiva: o avlos ofics ob. = τοῦ

όρθίου φθόγγου.

Discantist, cantor vocis summae ob. acutae: ò us-

λφδὸς όξύς οδ. ε τοῦ όρθίου φθόγγου.

Disciplin, disciplina: ή παίδευσις εὐταξία ο κόσμος |- Mangel an D., immodestia militum : ή ἀταξία. discipliniri (Truppen), exercitus parentior; milites optimă disciplină instituti: οἱ στρατιώται εὐ κεκοσμημένοι, ≥ εὐ πεπαιδευμένοι.

biecret (berfchwiegen), taeitus; taciturnus: σιωπηλός.

σιωπηρός εχέμυθος [ον].

Discretion, I) (Berschwiegenheit) taciturnitas: ή σιγή σιωπή· έχεμυθία | — II) (Willführ) arbitrium: ή έξουσία γνώμη | fich auf D. (d. i. auf Bnabe u. Un= gnade) ergeben, permittes [misi, missum] me in fidem ejs (victôris), a libero arbitrio ejs (victôris), s me meaque omnia potestati ob. fidei ejs (victôris): παραδιδόναι έαυτόν τινι χρήσασθαι ότι αν βούληται.

discuriren, confabulor cum quo; seros [serui, sertum] sermones cum quo: διαλέγεσθαί τινι, = πρός

τινα κόπτειν λόγους.

Discurs, sermo; disputatio: o loyog.

Discuffion, disceptatio: h oventhous. discutiven, discepto! : ougnreiv.

Disharmonie, I) eig., in ber Mufit: diserepans in fidibus ob. in tibiis concentus [ûs]: ἡ ἀπήχησις. ἀπήχεια ἀναφμοστία | — II) figuri., A) (Ungleich-förmigleit) discrepantia: ἡ ἀνομοιότης [ητος] τὸ ανόμοιον | - B) (Uneinigfeit) dissensio; discordia: ή διαφορά.

disharmoniren, dissentio" [sensi, sensum]; dissidêre3 [sêdi, sessum] inter se: διαφέρεσθαί τινι. bisharmonifd), dissoaus [a,um] : απηχής ανάφμοστος.

Dispensation, venia: n ageois | - D. bon etw. erhalten, impetro 1 veniam cjs rei: ἀπολύεσθαί τινος.

Dispenfiren, solvo3 [lvi, latum] qm qua re; do1 [dedi, datum] vacationem ejs rei cui: ἀφιέναι », ἀπολύειν τινά τινος.

bisponiren über eim., habeo' qd in potestate; sta- Dniefter, Dneftr, Tyras ob. Tyra [ae]; Danastris; tuos [ŭi, ûtum] de quá re: ἔχειν χρησθαί τινι.

disponirt, pronus s, promptus s, parâtus ad qd: paigoos, nayoe gransineros, udoganos | - p. leju in etw., sum [fui, esse] prompto animo ad qd faciendum: έχειν διατεθήναι, διακείσθαί πως.

Disposition, institutio; dispositio; descriptio; ordo; potestas; arbitrium; affectio corporis: ή διάταξις

διακόσμησις το κύρος.

Disput, altercatio; jurgium; rixa: ή λοιδορία ό λοιδορησμός.

Disputation, I) (bas Disputiren) disputatio; concertatio : ὁ ἀγών [ῶνος] · αὶ λόγων ἔφιδες | — II) (bie Streifichrift) libellus : ἡ διατριβή.

disputiren, contendo3 [di, tum] verbis; concerto1; dissero³ [serüi, sertum]; disputo¹ de quâ re: δια-λέγεσθαι περί τινός τινι ἀγωνίζεσθαι πρός τινα ὑπέρ τινος | - öffentlich b., defendo³ [di, sum] libellum a me praepositum coram omnibus: δημοσία ύπεραγωνίζεσθαί τινος άγωνίζεσθαι ύπέρ τινος.

Disputirfunft, dialectica; ars disputandi : ή διαλεκ-

τική (τέχνη).

Disputirsucht, studium concertationis: ή έπιθυμία

*, ὁ ἔρως τοῦ διαλέγεσθαι.

Diffentis (Difentis), Disentium (Diss.); Disentioa (Diss.)

Diffonang, I) (falfcher Ton) falsa vocula: ή διαφωνία | - II) (Dieflang) vox dissona; sonus dissonus: ή ἀπήχησις.

Distant, distantia; intervallum; discrimen [inis, n.]:

τὸ διάστημα.

Diftel, carduus: à snólvuog tò anavolior.

Diftelfint, carduelis: ή ακανθίς ποικιλίς [ίδος] · δ άστραγαλίνος.

Diftilliren, f. beftilliren.

Distinction (Auszeichnung), auctoritas: ή άξίωσις | Männer bon D., homines nati illustri loco: avdoes εύγενείς και έπίσημοι, έπιφανείς.

District, ager : territorium : conventus [as] : regio : ò δήμος τόμος ή χώρα το τέμενος.

Dithmarfen, Dithmarsia; Ditmarsia | - Ginwohner, Dithmarsi.

Dithhrambe, dithyrambus; poema dithyrambicum: ο διθύραμβος.

bithyrambifch, dithyrambicus : διθυραμβικός.

Diban, I) (turfifcher Ctaaterath) consilium summum (Turcarum): ή βουλή μεγίστη τῶν Τούομων. | -II) (Sopha) pulvinar: ἡ αλίνη.

Diverfion, milit., D. bem Feinbe machen, distineo' [inui, entum] hostem: ἀντισπάσασθαι ἀντιπερισπάν · περιέλκειν τους πολεμίους.

Dibertiren, delecto1; oblecto1; afficio3 [feci, fectum] voluptate: τέρπειν ψυχαγωγείν.

Division, I) (mathem.) divisio: ή παραβολή | — II) (milit., größere herresabtheilung) legio; pars exerci-tus: το τάγμα [ατος].

Dibifionegeneral, legatus: ò apxwv tov taypatos. bibifionstveise (in Colonnen), partito agmine: nara ταγματα.

Dnieper, Dnepr, Borysthones [is].

Danaster.

boch, I) (gur Bezeichnung bes Gegenfages) tamen; attamen; verumtamen; nihilomious; sed; sed tamen: gume. oggen útton. arra. ger nentor | pod euglich, tandem; tandem aliquando: δψέ ποτε ήδη ποτέ | - b. wenigstens, b. sicherlich, at; at saltem: ἀλλά ἀλλ' οὖν γέ | - b. nicht, non tamen; neque tamen: ούκουν.

II) (dur Angabe einer Bebingung) sed: de alla |b. nur in fofern ale, . ob. ale nicht, sed tamen ita . .

ut ob. ut ne: ouws de ovrws etc.

III) (gur Berftarfung einer Bejahung, Berneinung, Aufforderung, Bitte 2c.) utique; scilicet: di' alla δήτα μέντοι | - beim Imperativ (fchreibe boch, gieb boch ac.) burch eingeschaltetes quaeso ob. amabo (te) ober burch ein bem Imperativ angehängtes dum, ober burch sae mit dem Conjunctiv: άλλά δή | - mit dem Nebenbegriffe des Unwillens durch quin (quin audi! so hore doch): άλλά δή (άλλ ἄχους ἄχους δή) | bei Wunichen burch ut!, utinam!, si!, 'o si!: elde. εί γάρ | nein boch! minime vero: ήκιστά γε | wer bod nur? quis tandem?: tle di; tle note; | both nicht? tamenne?: οὐ μέντοι; οὐ δή; |boch wohl nicht, num?: ού γάρ που; ούτι που; ού μή.

Docht, ellychnium; filum candélae; linamentum: ή plouls lugvitis [idos]. if Dovallis [idos]. to El-

λύχνιον.

Dode, I) (Bafferbehatter beim Schiffemerft), navale [is, n.]: το νεώριον | — II) (fleine Saule) columella: ή στηλίς [ίδος] ο κιονίσκος — III) (Buppe) pupa: τὸ κοράσιον· εἰκόνιον.

Doctor, 1) allg. (Chrentitel) doctor: o didaoxalos o έπαγγελλόμενός τι (ξ. Β. την φιλοσοφίαν)· ὁ περί τι· ὁ δόντως | — II) befond. (Argt), medicus: ὁ ἰαroos | - D. merben, promoveor [motus] ad amplissimum gradum doctoris: αὐξάνεσθαι τῆ τοῦ διδασκάλου (ob. τοῦ Ιατροῦ) τιμη.

Doctorat ob. Doctorwurde, dignitas ., nomen doctoris: τ του διδασκάλου οδ. του ίατρου τιμή.

Doctorbut, insigne [is, n,] dignitatis doctoris: vo έπίσημον της του διδασκάλου οδ. του ζατρού τιμης.

Document, documentum ; literae ; tabulae : τά γράμματα τὰ πιστά τὸ τεχμήριον.

documentiren, declaro1; probo1: πιστούν πιστόν TOLETY.

borren, torreo' [torrui, tostum]; torrefacio's [feci, factum]: φρύγειν ξηραίνειν αναίνειν.

Dodden, pyxidicula: τὸ πυξίδιον.

Doge (Oberhaupt bon Benedig), dux (Venetus): o δυνάστης ὁ άρχων (των Οὐενέτων).

Dogge, canis mastivus: ο μολοσσός άγγελικός.

Dogma, dogma [atis, n.]: τὸ δόγμα.

Dogmatif, doctrina sacra: ή δογματολογία.

dogmatist, dogmaticus: doyuarixós. Doble, monedula: o xoloiog.

Dohne, pedica; tendicula: ή λαιμοπέδη.

Doldy, pugio [onis, m.]; sica: τὸ ἐγχειρίδιον ξιφίδιον· μαχαιρίδιον· ή μάχαιρα· κοπίς [ίδος] - ben D. guden, vibro1 sicam ; intento1 sicam cui; peto3 [ivi, itum] qm pugione: σπάσασθαι το έγχειρίδιον. Dolde, umbella: o κορυμβος.

bolbenartig, umbellätus: ποςυμβοείδης. Dolbentraube, corymbus: ὁ πόςυμβος.

Dolle, scalmus: o σκαλμός.

bollmetschen, interpretor ; verto's [ti, sum]: άφερμηνεύειν ερμηνεύειν εξηγείσθαι.

Dollmetscher, interpres [etis, com.]: ὁ έρμηνεύς· έρμηνευτής· έξηγητής· δίγλωσσος.

Dollmetschung, interpretatio: ή έφμήνεια το έφμή-

Dom, aedes cathedrâtis: ἡ ἀρχιεραπτική ἐππλησία.
Domane, praedium privâtum principis: οἱ ἀγροίτα πὰ πτήματα.

Domaneneinfunfte, privatum aerarium principis: τά

έκ τῶν ἀγοῶν προςιόντα.

Domänenkammer, collegium eorum, qui rei samiliari principis impositi sunt: οί ἐπὶ τῶν ἀγοῶν, = 'κτημάτων.

Domanenrath, Domanenberwalter, rei familiaris principis impositus: ὁ τῶν ἀγρῶν (βασιλικῶν) ταμίας.

Domhert, canonicus: o κανονικός.

Dominicaner (* Mônd), monăehus ordini St. Dominici ascriptus: ὁ (μοναχὸς) Δομινικᾶνος.

Domino, vestis hominis personati: τὸ ἔσθημα προςωπικόν.

Domfirche, aedes cathedrâlis: ἡ ἀρχιεραντική ἐνκλησία.

Dompfaffe, loxia pyrrhula: το μελανοκόρυφου.

Domprobst, praepositus aedis cathedrâlis: ὁ προεστώς τῆς ἀρχιερακτικῆς ἐκκλησίας.

Domftift, collegium canonicorum: ὁ σύλλογος τῶν κανονικῶν.

Don, Tanais [is] - Anwohner, Tanaîtae | - bie bonifchen Kofafen, Cosacci Tanaîtae; Donnenses.

Donatio, donum; munus [eris, n.] : vò δῶρον.

Donau, Danubius; Ister.

Donaueschingen, Doneschinga. Donner, I) eig., tonitra; fulmen; fragor: ἡ βρουτή

Donner, I) eig., tonitru; fulmen; fragor: η βρουτη' δ περαυνός: το βρόυτημα | — II) figüri., D. ded (Geschüßes, fragor tormentorum: δ πάταγος 2, πρότος των μηχανών.

Donnerer, Donnergott, pater altitonans: ὁ βρονταΐος αεραύνειος αεραυνοβόλος.

Donnerfeil, falmen: ò negavvóg.

donnern, fonat'; intonat': βροντάν βροντάς με νείν | - eine donnernde Rede, oratio fulgurans ac tonans; fulmina verborum: έπη έλασίβροντα.

Donnersberg, Mons Jovis.

Donnerschall, fragor coeli: & woopos =, nootos ths

BOOVETTS

Donnerschlag, I) eig., actus fulminis: ὁ κεραυνός |—
II) figürí., das war ein D. für mich, commotus sum gravissime hāc re: ταῦτ' ἀπούσας ἐξεπλάγην ὑπερφυὲς ὅσον.

Donnerstag, dies Jovis: ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος.

Donnerwetter, tempestas; tonitrua ac fulmina: βρονταί και άστραπαί· βρονταί και κεραυνοί.

Donnerworf, vox terribilis: rò enog elas[hoover. Doppelabler, aquila biceps: ò aeròs dinegalog.

Doppelfinte, gemināta captatio: ὁ λόγος διπλούς: τὸ παρεύρημα διπλούν.

boppelflügelig, dipteros [on]: dintegos [ov].

boppelgliederig, bimembris: dinolog [ov].

boppelhufig, ungülis bisulcis: διχότομος [ov]· δίχηλος [ov] - b. Thiere, bisulca [orum, n.]: τὰ διχότομα: δίχηλα.

Doppellaut, diphthongus: ή δίφθογγος.

Doppelmantel, amieŭlum duplex: ή δίπλαξ [1005]· διπλοίς [ίδος].

Doppelpanzer, lorica bilix; lorica duplex: ὁ θώραξ [απος] διπλούς.

Doppelpuntt, colon [i, n.]: rò nolov.

doppelruderig, birêmis: διήρης· δίπροτος· άμφηοικός.

Doppelsage, serra ex utrâque parte dentâta: ὁ ποίων [ονος] διπλούς.

Doppelfchlacht, proelium anceps [cipitis]: ἡ μάχη διττή.

Doppelichluffteine, imbrices [cum, f.]: οί σωλήνες. Doppelichvitt, gradus militaris: ή βάσις στρατιωτική.

Doppelsinn, ambiguítas; suspicio abscondita ridicüli: ή διαλογία· ἄμφιλογία· διπλόη· τὸ ἀμφίλογον.

boppelsinnig, anceps [cipitis]; ambiguus; dubius: ἀμφίλογος λοξός | — Adv., ambigue: ἀμφιλόγως.

logos.

Doppelsonne, sol geminâtus; soles bini: οἰ ἡλιοι δύο. boppelt, duplex; duplus; geminus; geminâtus; bipartitus; anceps [cipitis]: διπλοῦς [ή, οῦν] · διπτός · δίδυμος [ον] — cin b. Abler, aquila biceps: ὁ ἀετὸς δικέφαλος | · Solbat, ber b. Mation befommt, miles duplicarius: δίμορος | · cine b. Strafe teiben, subeo · [ii, itum] poenam dupli: διπλασίας ζημίας πάσχειν · s., baδ Doppelte, duplum; duplex; alterum tantum; τὸ διπλοῦν · διπλάσιον ! — Αδυ., dupliciter; duplum; bipartite; bifariam: διπλώς | · b. so groß, duplo major: δἰς τοσοῦτος [τοσαύτη, τοσοῦτο] — b. so groß maden, duplico¹; gemino¹: διπλασιάζειν · διπλοῦν | b. so biel, alterum tantum; bis tantum; διπλάσιος.

Doppelthur, fores [rum, f.]: ή διαλές δύρα δι-

ulle [idog].

Doppelwamino, vestis duplex: τὸ ἰμάτιον διπλοῦν. boppeljüngig, bilinguis; ambigui ingenii: δίγλωσσος [ον].

Doppelzüngigkeik, sermo duplex; ambiguum ingenium: τὸ δίγλωσσον.

Dordogne, Duranius.

Dorbrecht, f. Dortrecht.

Dorf, 1) eig., pagus; vieus; rus [ruris, n.]: ἡ κώμη · ὁ ἀγρός | - bom D., pagânus; vicânus; agrestis; rusticus: ἀγροῖκος · ὁ , ἡ , το ἐν ἀγροῖς | αυ bem D., rure od. ruri: κατι ἀγρον | bom D. λυ D., pagâtim: κωμηδόν · κατὰ κώμας · κατὰ δήμους | — Η) übertr. (]. b. a. bie Bewohner beð Dorfeð), pagus; pagâni; vicâni: ὁ δῆμος · οἱ δημόται · κωμήται.

Dorfart, rusticitas; mores rustici: τὸ ἀγροῖκον ἡ

ενορικία.

Dorfbewohner, paganus; vicânus; rusticus: ὁ κωμήτης: ἀγρότης ὁ κατ ἀγρόν. Dorffest (Rirchmeffe, Kirmes), paganalia [ium, n.]; Dradhme, drachma: ή δραγμή. feriae paganicae: τὰ κωμητικά.

Dorfmadden, puella rustica: ή κόρη αγροίκη.

borfmäßig, paganicus; rusticus; agrestis: κωμητιnog · dygoinog.

Dorffchaft, I) eig., pagus; vicus; ή κώμη | — II) übertr. (f. b. a. Dorfbewohner), pagani; vicani: δήμος οι δημόται κωμήται.

Dorficulge, Dorficultheiß, comarchus: ὁ κώμαρ-

χος πωμάρχης.

borfweise, pagatim; vicatim: κατά κώμας κωμηδόν. . Dorn, spina; sentis [is, m.]; vepres [um, m.]: n anavoa o onolos | - imbm ein D. im Muge fein, sum [fui, esse] invisus ob. odiôsus eui; pungo3 [pupugi, punctum] qm; uro3 [ussi, ustum] qm: di απεχθείας γίγνεσθαί τινι | - II) (Stachel in ber Conalle) acus [ûs, m.]: ή περόνη.

Dornbufd, dumus; vepres [um, m.]; sentis [is, m.]: ο απανθεών απανθών [ώνος] ή απανθα.

bornenboll, I) eig., spinosus : ακάνθινος [η, ον] · ακανθώδης [ες] − II) figuri., (muhevoli), laboriôsus; aerumnôsus; arduus: τραχύς [εῖα, ύ] · δύςβατος [ον]. Dorngebuich, Dornhede, sepes spinea; dumêtum;

vepres [um, m.]: ή αίμασία άρπέζα.

bornicht, spinosus: anavdrodys.

bornig, I) eig., spinosus: ἀπανθώδης | - II) figuri. (mühebofl), laboriosus; aerumnosus; arduus: τραχύς [εία, ύ] · ἐπίπονος · πολύμοχθος.

Dornstrauch, dumos ; vepres [um, m.] ; sentis [is, m.] ; ή βάτος βατία άκανθα αίμασία παλίουρος.

Dorngaun, sepes spinea; dumêtum; vepres [um, m.]: o ลิทลงชิรตั้ง ลิทลงชิตั้ง.

Dorpat, Dorpt, Dorpatum.

borren (birr merben), torreor2 [tostus]; aresco3 [arui]: ξηραίνεσθαι αὐαίνεσθαι μαραίνεσθαι.

bort, istic; illic; ibi: ἐκεῖ · αὐτοῦ · αὐτόθι | - b. binwarts, illorsum; istorsum: eneice es to enei avτόσε | - bon b. her, istine; illine: ἐκεῖθεν.

bortig, qui (quae, quod) est istic, = illic, = ibi; iste; ille: ò, n, tò exel.

Dortrecht, Dordrecht, Dordracum | - adj., Dordracenus.

Dortmund, Tremonia; Tremona; Dortmunda. Doje, pyxis: ή πυξίς θήμη | - eine fleine D., pyxidicula: τὸ πυξίδιον.

Dosis, portio: ή ταντή μοίρα το μέρος | - eine fleine D., portiuncula: το μικρον μέρος.

Dotter, vitellus; luteum: ή λέκινθος · ὁ νεοττός.

bottergelb, luteus; luteolus: unlivos.

Douane, f. Bollamt.

Donah (Stabt in Franfreich), Duacum; Catuacum |adj., Duacensis.

Doublette, res gemina: τὸ διπλοῦν · τὸ διπτόν · τὸ Dred, I) eig., latum; coenum; stercus [öris, n.];

Doubs (Riug in Franfreich), Dubis [is]; Dubius.

Douceur, donum; munus [eris, n.]; munusculum: το δώρον ή δωρεά το δώρημα.

Drache, draco [onis, m.]; serpens: οδοάκων [οντος]. Dradenblut (Art Gummi), sanguis [inis, m.] draconis: το δρακόντιον.

Drachenfohf, caput draconis: ή κεφαλή δράκοντος. νευτική.

brangen, I) a., vexo1 qm; insto1 [stiti] cui; premo3 [pressi, pressum] qm; urgeo² [ursi] qm: ἀθεῖν =, πιέξειν τινά ἐπικεῖοθαί τινι | — II) r., sich an imbn b., obtrūdo³ [si, sum] =, ingĕro³ [gessi, gestum] me eui: ἀθεῖσθαι ἀθεῖχεσθαι | — s., baθ D., pressus [ûs]: ὁ ἀθισμός | - baθ D. dum Stuhlgange, voluntas desidendi: ἡ ὀρμή τοῦ ἀποπατεῖν.

Dragoman, Drogman (Dolmeticher ber Turten), in-

terpres [pretis]: o sounvevs.

Dragoner, dimacha [ae, m.]; eques levis armaturae: ο ίππευς ψιλός διμάχης.

Draht, filum tortum; s ferreum; s metallicum: to έλασμα έλασμάτιον.

Drahtfenster, transenna: ò βρόχος.

Drahtgitter, reticulum aeneum : o xwovnos zalnovs. Drahtpuppe, neurospaston ob. griech. gefchr. vevgoσπαστον; figûra hominis lignéa =, pupa nervis mota ob. agitata: το νευφόσπαστον.

Drahtsaite, chorda metallica: η χορδή χαλιή. Drama, fabula : drama [atis, n.]: το δοαμα.

bramatifd), scenicus; dramaticus; δραματικός | br. Dichter, poëta scenicus: ὁ ποιητής δραματικός | die dr. Runft, ars scenica: η δραματική (τέχνη).

bramatifiren, componos [posui, positum] ad actus scenarum: προςωποποιείν ε, δραματίζειν τι.

Dramaturg, qui docet fabulam: o δραματουργός. δοαματοποιός.

Dramaturgie, praecepta artis scenicae: ή δραματουργία · δραματοποιία.

Drang, I) (bas Drangen, Druden) pressus [ûs]; onus [eris, n.]; necessitas: ὁ ώθισμός ἡ ἀνάγκη -II) (brangenber, innerer Trieb) impetus [us]; impulsus [ûs]; voluntas: ή όρμή. ὁ θυμός. ὁ ἔρως einen Dr. in fich fublen ju etw., ardeo2 [si, sum] =, incensus sum studio cjs rei: ὁρμᾶν ὁρμᾶσθαι ἐπὶ =, εἴς τι έν έπιθυμία είναί τινος | - Drang jum Stuhlgange, voluntas desidendi: ή ὁρμή τοῦ ἀποπατεῖν.

Drangfal, angustiae; calamitas; afflictatio: al ἀνάγκαι ή ταλαιπωρία το πάθος τα κακά. Draperie, vestitus [ûs]; sinus [ûs]: ή περιβολή πα-

ρασκευή.

dräuen, f. broben. Drau, Drabe, Dravus.

draugen, foris: Egw. Dvoadev | - br. fteben, stol [steti, statum] ad foras: έξω διατρίβειν.

Drechselbant, machina tornatorum: ή μηχανή τοςνευτική.

bred)feln, torno1; detorno1; fabrico1 ad tornum: τορνεύειν =, δινούν τι.

Drech Bler, tornator: o togvevtns togvevtinos (avne). Drechelerarbeit, opus torno factum: τὰ τορνευτά.

merda; sordes [is, f.]; illuvies: τὸ σκώς (gen. σκατός) ἡ κόποςς ὁ πηλός πέλεθος βόλιτος τὸ βόλιτον | — II) figurt. (geringfügiger Begenstand) nugae; quisquiliae: o συρφετός.

bredig, lutulentus; coenosus; sordidus; oblitus luto: κόποιος.

Drehbant, machina tornatorum: ή μηχανή τος-

brehbar, versatilis: ενστροφος [ov].

Dreheifen, tornus : τὸ τορνευτήριον : ὁ τόρνος.

brehen, I) A) (freisformig bewegen) torqueo2 [torsi, tortum]; contorqueo2; circumago3 [egi, actum]: στοέφειν =, περιστρέφειν =, στροβείν =, περιστροβείν ε, πυπλεύειν ε, πυπλοφοφείν ε, περιάγειν τι | feitmarts br., distorqueo2 [torsi, tortum] : διαστοέφειν · διαστρεβλούν.

B) r., fld, br., torqueo2 [torsi, tortum] me; verto3 [ti, sum] me; circumagor3 [actus]; feror3 [latus, ferri]: περιστοέφεσθαι περιφέρεσθαι φέρεσθαι κύκλω κυκλοφορείσθαι | - um etw. fich br., ambio* qd; volvor° [volútus] =, feror³ [latus, ferri] cir-cum qd: γλλομαι =, πυπλοφοφείσθαι περί τι | — figürl., ble ganze Berhanblung breht fich um ble Frage, disceptatio omnis vertitar circa hanc consultationem: πασα ή διάγνωσις στρέφεται περί την σκέψιν οδ. έν τη σκέψει.

II) (brehend etto, berfertigen) torqueo2 [torsi, tortum]; torno1; nectos [nexui ob. nexi, nexum]: στοέφειν· πλέκειν τι | — prüchivörtt., imbm eine Rasc br., suggero³ [gessi, gestum] nasum cut: φε-

νακίζειν =, υπάγειν τινά.

III) (brebend wenden, eine andere Richtung geben) verto3 [ti, sum]; converto3: μεταστοέφειν τι.

B) r., fld br. u. wenben, lergiversor1: διαδύεσθαι μέλλειν· ποιείσθαι οδ. ευρίσκειν προφάσεις | ber Wind breht fich nach Norben, ventus vertit se in septentrionem: ὁ ἄνεμος στρέφεται ἐπὶ τὰ πρὸς ἄρχ-Tov | - figuri., bas Blud hat fich gebreht, fortuna conversa est: ή τύχη είς τούναντίον καθέστηκε.

IV) s., das Dr., versatio; rotatio; circumactio; ή στοέψις στοοφή περιφορά περιστροφή σκο-

τοδινία ο ίλιγγος.

drehend (bom Schwindel), vertiginosus: illigicons [eg] - br. werben, corripior3 [reptus] vertigine: σκοτοδινείν σκοτοδινιάν έλιγγιάν | - leicht b. mer= ben, laboro vertigine: κάμνειν τω ίλίγγω.

Dreher (Iang), orbis saltatorius: o divog.

Drehicheibe, rota figularis: ò τροχός.

Drehftuhl, sella versatilis: ò στροφόδιφρος.

1. drei, tres [tria]: rosis [rola] — v. drei zusammen: gehörigen Dingen, trîni [ae, a]: ἀνὰ τοεῖς [τοία] nara toeis [tola] - eine Zeit von br. Tagen, triduum : ή τριημερία | - eine Zeit von dr. Jahren, triennium: ή τριητία | - fprüchwörtl., nicht brei gablen fonnen, bis bina quot sint non didicit: άγνοεῖν τὸ ἀριθμεῖν.

2. Drei (bie 3ahl Drei), numerus ternarius; ternio [ônis, m.]: ή τριάς [άδος].

dreibeinig, tripes [pedis]: τοιςκελής [ές] τοίπους [οδος].

breiblätterig, tribus foliis: τρίφυλλος τριπέτηlos [ov].

Dreiblatt, trifolium: rò roigvillor.

Dreibeder, navis trium tabulatorum : ή ναύς τρίστεγος. breidoppelt, trigeminus: τρίδυμος.

breibrahtig, trilix [feis]; triplex: τρίμιτος τριμίτινος τρίκλωστος τριέλικτος [ον].

Dreied, triangulum; trigonum; figura triquetra: vò τρίγωνον.

breiedig, triangulus; trigonus; triquetrus: volywoog [ον] τοιγωνοειδής [ές].

breieinig (Gott), trinus (deus): ο θεός έν τη τριάδι. breipfundig, trilibris [e]: τρίλιτρος [ον].

Dreieinigfeit, trinitas: ή τριάς [άδος] τριθεία.

Dreier (eine Minge), semiobolus; libella; to nuiβόλιον.

breierlei, tres [tria]; triplex : τρισσός ' τριπλούς $[\tilde{\eta}, o\tilde{v}v].$

breifadig, trilix [fcis]; triplex: τρίμιτος [ov].

breifach, triplus; trigeminus; triplex; tripartitus; trini: τριπλούς [η, ούν] · τριπλάσιος · τρίμοιρος] auf br. Beije, trifariam : τριπλή τριπλώς τριπλασίως | — Adv., triplum, triparlîto; trifariam: τρίχα τριπλή τριπλώς τριπλασίως | - br. machen, triplico1: τριπλασιάζειν | br. theilen, divido3 [visi, visum | trifariam ob. tripartito: διαιφείν τρία μέρη. dreifaltig, triplex; trini: τριπλούς τριπλάσιος.

Dreifaltigfeit, trinitas; triplex natura (dei): ή τριάς

[άδος] τοιθεία.

dreifarbig, triplice colore: τριχρώματος· τρίχρωμος [ον] τοίχοως [ωτος].

breiformig, triformis [e]: τρίμορφος [ov].

dreifüßig, tripes [pedis]; tripedâlis: τρίπους [οδος]. τρισκελής [ές] τριπόδειος [ον].

Dreifuß, tripus [odis]: o τρίπους [οδος].

breigabelig, tripus: τρικρανής [ές].

breigestaltig, triformis [e]: τρίμορφος [ov].

dreigliederig, trimembris [e]: τρίπωλος [ov]: τριμεling [65].

breiharig, trifilis [e]: τρίμιτος.

Dreiherr, trinmvir: 6 τρίαρχος.

Dreiherrichaft, triumviratus: ή τριαρχία.

breihornig, tricornis [e]: τρίκερως [οτος]· τρία έχων κέρατα.

breihundert, trecenti [ae, a]: τριακόσιοι [αι, α] -je br., treceni [ae, a]; trecentêni [ae, a]: ἀνὰ τρίαποσίους [σίας, σια].

breihundertmal, trecenties: τριακοσιάκις.

breihundertite, trecentesimus: τριαποσιοστός:

dreijährig, trimus; trimulus; natus tres annos; trium annorum: τριητής [ές] · τρίενος [ον] · τρίτον έτος άγων | - eine br. Beit, triennium: ή τριητία.

breijahrlich, trietericus: τριετηρικός | ein b. Feft, triennia [ium, n.]; trieterica mit u. ohne sacra: τά TOIETHOURG.

dreifnotig, tribus nodis; trinodis [e]: τρίοζος [ov]. breifopfig, triceps [cipitis]: τριπέφαλος [ov].

Dreilaut, triphthongus: ή τρίφθογγος.

Dreileibig, tribus corporibus; tricorpor [oris]: τοισώματος [ον] · τρίσωμος [ον].

dreilothig, sescuncialis: έχων [ουσα, ον] ήμιουγκιον.

breimal, ter: rols. Es rols. roianis, roissanis | br. foriel, triplum: τρίς τοσούτος [αυτη, ούτο] τρίς οσος [η, ον] τοιπλάσιος | - br. mehr, triplo plus: τρίς πλέων [ον] — br. nehmen, triplico!: τριπλασιάζειν.

Dreimanner, triumviri: ol toeig avdoes ol toeig. Dreimafter, navis tribus malis instructa; ή ναύς

τρίϊστος.

dreimonatlich, trimestris: τρίμηνος [ον] τριμηνιalog [ov].

breiruberig (Schiff), triremis [is, f.): ή τριήρης [es]. τρίσκαλμος [ov].

breifaitig, trichordis [e]: τρίχορδος [ov]. Dreifchliß, trigliphus: ή τρίγλυφος.

dreifdlündig, trifaux [faucis]: τρίστομος [ov].

breifchuhig, tripedalis: τριπόδαιος τριών ποδών.

breifeitig, triquetrus; tribus lateribus: τρίπλευρος [ov] · τρίγωνος [ov].

breispannig, trijugus [a, um]; trijugis [e]: τρίζυξ [yos] toigvyos [ov] - ein br. Wagen, triga: to τρίππον το τρίζυγον άρμα.

breispaltig, trifidus; trisuleus: τρίγλυφος [ov].

breißig, triginta: τριάκοντα | - je br., triceni [ae, a]: ανά τριάκοντα | eine Zeit bor br. Jahren, tricennium: ή τριακονταετία | ein Dreißiger (breißig Sahr alf), homo tricenarius: o τριακονταέτης τριακοντούτης.

dreißigjährig, I) (breißig Jahre alt) tricenarius: τριαπονταέτης [τις] ob. τριαποντούτης [τις] — II) (breißig Sahre bauernd) triginta annorum: τριά-

κονταέτης.

breißigmal, tricies: τριακοντάκις.

dreißigste, tricesimus: τριακοστός | - allemal ber br.; tricesimus quisque: ἀνὰ τριακοστούς.

breift, audax; fidens; fortis; impavidus; intrepidus; non timidus; protervus: θαξδαλέος ἀνέππλημτος [ον]· θοασύς [εῖα, ν] — Adv., andacter; fidenter; confidenter; impavide; libere: θαξδαλέως. θρα-

Dreistigseit, audacia; animus audax; sidentia; con-sidentia: τὸ θάβδος οδ. θάφσος ἡ θαφσαλεότης· τὸ θράσος | - D. besiten, sum [fui, esse] intrepido animo; non paveo2 [pavi]: ἀποθοασύνεσθαι τολuav | - D. im Reben, libertas dicendi; liberae voces: η θοασυστομία λαβροστομία | - D. im Reben befigen, loquor's [cutus] libere; mitto3 [misi, missum liberas voces: λέγειν θαδοαλέως | - 311 große D., licentia: ἡ αὐθάδεια ἀπολαστία τὸ θράσος. dreiftodig (Saus), domus trium tabulationum: vol-

στεγος τριώροφος [ον].

breiftundig, trium horarum: τριών ώρων. breifhlbig, trisyllabus: τρισύλλαβος [ov].

breitägig, trium dierum; tridui: τριήμερος τριών nusowv | - br. Fieber, febris tertiana ob. blog tertiana: o τριταίος πυρετός | - eine br. Beit, triduum : ή τριημερία.

breitaufend, tria millia: τριςχίλιοι [αι, α]. breitausendmal, ter millies: τριςχιλιάκις.

breitausendste, ter millesimus: τριςχιλιοστός.

breitheilig, tripartitus: τρίμοιρος [ov] τριμερής [&s].

Dreiweg, trivium; via trifida: ή τρίοδος τριόδία breiwinfelig, triangulus: τρίγωνος [ov].

Dreizad, tridens [entis, m.]; fuscina: o rolodovs [ovtos]. h tolaina. o Doinag [nos].

dreizadig, tridens; tricuspis; trifurcus: tolholos [ον] * τοιγλώχιν [ινος].

dreizehn, tredecim; decem et tres: τριςκαίδεκα |je br., deni terni: ἀνὰ τριςκαίδεκα.

breizehnmal, tredecies; decem ettres; tres et decem: τριςκαιδεκάκις.

breigehnte, ber, tertius decimus; decimus ettertius: Toisnaidénatog · dénatog toltog | - jum br. Male, tertium decimum: τὸ δέκατον τρίτον.

breizeilig, constans tribus versibus; trium versuum: relotinos [ov].

dreizinkig, tricuspis: τοιγλώχιν [ινος].

breizipfelig, habens tres lacinias; trium laciniarum: τριών ἀποσπασμάτων.

dreizöllig, sescuncialis: διδακτυλιαίος.

dreizungig, trilinguis [e]: τριγλώχιν [ivos].

drell, f. munter, lebhaft.

bresd'en, tero [trivi, tritum] =, detero = , extero = , excutio [cussi, cussum] frumentum ob. grana spicis; tundos [tutudi, tunsum ob. tusum] spicas fustibus od. flagellis; tribulo¹: άλοᾶν τον σέτον · άλω-νεύεσθαι | — s., das D., tritûra: ἡ άλόησις · ὁ άλοητός.

Dreicher, excutions grana flagello: o alwers [ews]:

άλοητήρ [ήρος].

Drefcherlohn, merces [edis, f.] triturae: o modos της άλοησεως.

Dreichflegel, pertica; flagellum granis frugum excutiendis: τὸ δόπαλον.

Drefchmafchine, tribulum; machina granis frugum excutiendis: ή μηχανή άλοητική.

Dreschtenne, area: i alog [w] ob. alov [wvos]. o divos.

Drefdzeit, tempus triturae: o alontos.

Dresden, Dresda | - adj., Dresdensis.

breffiren, f. abrichten.

Dreug, Drocum; Drocae [arum]; Druidum Fanum; Druodacum.

brillen, f. qualen, plagen.

Drillid) (Art bichter Leinwanb), linteum trilix [feis]: τὸ τρίμιτον. ὁ τρίμιτος. τὸ τριμίτινον.

Drilling, trigeminus: of roldvuor naides.

Drillingsbruder, trigeminus frater ob. bloß trigeminus: o tolovuos.

bringen, 1) n., A) eig., penëtro 1 s, irrumpo 3 [rūpi, ruptum] s, irruo 3 [rūi] s, pervādo 3 [si, sum] in ob. ad qm locum: εἰςβάλλειν ε, εἰςπίπτειν ε, βία εἰςέρχεσθαι είς τι.

B) figuri., auf etwas br., insto' [stiti] de qua re ob. cui rei; contendo³ [di, tum] s, flagito¹ s, ur-geo² [ursi] qd; nitor³ [nisus], ut: βιάζεσθαί τι καταναγκάζειν τί τινα άμιλλασθαι πρός τι - αυί Bahlung br., flagito1 debitam pecuniam; consector1 debitum: ἀπαιτείν την έπτισιν, « την ἀπόδοσιν | -

in imb br., insto¹ [stiti] cui; urgeo² [ursi] qm; insisto³ [stiti] cui: προςκεῖσθαί τινι.

II) a., A) (brūngtn) urgeo² [ursi] =; premo³ [pressi, pressum] =, vexo¹ qm: ἐγκεῖσθαί τινι.

B) (antreiben) impello³ [pūli, pulsum] =; incito¹ =, cogo³ [coëgi, coactum] qm: ἀγκεγκάζειν =, καταναγκάζειν τινά | - sich gebrungen fühlen, coactus sum; non possum [potui, posse], quin; a me impetrare non possum, quin: ἀναγκάζεσθαι· ἡναγκάodat mit folg. infin.

III) s., bas Dr. (bas Einbringen) irruptio: ή

ElsBoln.

B) (bas Antreiben) impulsio; impulsus [ûs]: ή προτροπή· τὸ κέλευσμα.

bringend, urgens; gravis; magni momenti; neces- Drud, I) (f. v. a. bas Druden) A) eig. pressus [as]; sarius: άναγκαῖος· μέγας [γάλη, γα] δεινός | eine br. Gefahr, periculum praesens: ο πίνδυνος δεινός | - br. Ausgaben, sumptus necessarii: αί δαπάναι άναγκαΐαι | - br. Grund, gravissima ratio: η αίτία μεγάλη | - br. Bitten, preces supplices: αί λιπαρίαι | - Adv., (schr) vehementer; etiam atque etiam; maximo opere: συντεταμένως λιπαοῶς · λιπαρούντως.

Drifte, ber, tertius : rpiros | - allemal ber Dr., tertius quisque: ávà roiror | - jum br. Male, tertium: rò

τοίτον.

Driftel, tertia pars; triens [entis, m.]: τὸ τριτημόgiov. y touthhoofe [1902].

briffens, tertio: to toltov toltov toltos.

britthalb, duo sae, of cum dimidio [dimidia]; duo et semis: τρείς, τρία ημίσεως δέοντος δύο καί

brittlett, antepenultimus: προπαραλήγων.

Driffheil, tertia pars; triens [entis, m.]: to τριτημόριον.

broben, supra; superius: avo.

brohnen, tremos [ŭi]; contremiscos [mŭi]; fremos [ui, itum]; strepo3 [ui, itum]: urvneiv σμαραγείν. Droguerien (Specerel- und Apothefer : Baaren), aromata [orum, n.]: το θυμίαμα · ἄρωμα.

Droguift, aromatarius; aromatopola: ὁ άφωματο-

πώλης [ov].

Drogueriegeichaft, negotium aromatarium: ή άφωματοπωλία.

Drohbrief, literae minaces: τὰ γράμματα ἀπειλούντα.

brohen, minor1; comminor1 qd cui; denuncio1 qd cui; jacio3 [jeci, jactum] minas; intento1 qd cui: άπειλείν =, έπαπειλείν =, έπικείσθαι =, ένστηναί rivi | - es broht etw. (Regen, Rrieg), qd imminet2 [uit]; instat1 [stitit]; = impendet2: έπικρέματαί τι · κακόν τι μέλλει γένεσθαι | — s., das Dr., mi natio; comminatio: ἡ ἀπειλή· τὸ ἀπείλημα.

drohelld, minax; minans; minitans; minitabundus: απειλητικός απειλητήριος ένισταμενος ένεστηκώς [νῖα, ός] - Adv., minaciter: ἀπειλητικώς κατ'

έπηρειαν απειλήσας [ασα, αν].

Drohung, I) minatio; comminatio: ή ἀπειλή· τὸ απείλημα | - II) (brohende Worte) minae: of 26γοι απειλητήριοι ή δήσις απειλητική | - Drohungen ausftogen, jacio's [jeci, jactum] minas; utor's [usus] minis; insequor3 [cûtus] qm minis: ἀπειλείν.

brollig, lepidus; facêtus; festîvus; ridiculus; jocularis; mirus: yeloiog aoreiog | - Adv., lepide; festive; jocose; ridicule: yelolog. dorelog. yaqı-

έντως.

Dromebar, dromas [adis, m.]: o naunlos doonas [adog].

Drommete, f. Trompete.

Drontheim, Dronthemium; Nidrosia.

Drossel, I) (Curgel) guttar [ŭris, n.]: ὁ βοόχθος: λαιμός: λάουγξ [υγγος] — II) (Bogel) tardus: ἡ κίχλη: ὁ κόψιχος: κόσουφος: κόττυφος.

Droft (Amtshauptmann), praefectus: ò epectos προστάτης.

Droftei, praefectura: ή προστασία.

pressio; compressio; vis; impetus [ûs]; nisus [ûs]:

ή θλίψις πίεσις ο πιεσμός το βάσος. Β) figüri. 1) (Bedrüdung, Verfolgung) vis; vexatio; afflictio; injuria; iniquitas: ή τυραννίς [ίδος]. υβρις [εως]· άδικία | - 2) (Drangfal) aerumna;

malum; calamitas: τὸ πάθος τὰ κακά.

II) (bas Druden) A) (als hanblung) etw. in ben Dr. geben, curo qd typis exscribendum, « describendum; subjicio [jēci, jectum] qd prelo: ἐπιμελείσθαι της έμτυπώσεως | - im Dr. erscheinen, prodeo [ii, itum]; vulgari typis: τυποθοθαι έπτυπούσθαι | - im Dr. ericheinen laffen, edo's [didi, ditum]; emitto³ [mîsi, missum] qd: τυπώσασθαί τι τυπωσάμενου ενδιδόναι τι | - im Dr. fcin, esse sub prelo; exercêre prelum: τυποῦσθαι ἐμτυποῦσθαι | - ben Dr. erlauben, do' [dedi, datum] veniam ob. potestatem libri edendi: συγχωρείν το έπτυπουν | - ben Drud berbieten, nego' veniam ob. potestatem libri edendi: ἀπαγορεύειν =, κωλύειν μη έκτυπούν.

B) (Art bes Drudes) modus typorum ob. formarum; formae literarum et atramentum: ή τύ-

πωσις τὰ τυπικά.

C) (bie Buchftaben bes Buchbruders) literae; formae literarum; typi: οἱ τύποι.

Drudbogen, plagula typis exscripta: το τυπωσί-

χαρτου.

bruden, Rattun, Leinen 2c., imprimos [pressi, pressum] formas ob. figuras linteo; pingo3 [nxi, ctum] linteum impressis formis: τυποῦν -, ἐκτυποῦν τι ein Buch 2c. br., exscrîbo3 [psi, ptum] -, descrîbo3 qd (librum) typis, = formis literarum: τυποῦν =, έπτυποῦν βιβλίου | - ein Buch br. laffen, curo li-brum typis ob. formis describendum; subjicio 3 [jeci, jectum] librum prelo; mando1 librum typis: τυπώσασθαί τι | - das Buch wird gedruckt, liber exercet2 [cuit] operas ob. prela; liber ab operis describitur3 [scriptus]; liber subiit prelum: το βιβλίον έπιτυπούται.

Drucker, pictor linteorum; typographus: ὁ λινογοά-

φος ποικιλτής τυπογράφος.

Druderei, I) (Buch= od. Kattunbruderei, f. biefe Bor= ter) - II) (Berfftatt, Ort bes Drudes) officina typographica; typographeum: το τυπογραφείου.

Druderlohn, merces [êdis, f.] operae typographicae; sumptus libri typis describendi: o μισθός της τυπώσεως.

Druderpresse, prelum typographicum: τὸ ὄργανον τυπογραφικόν' πιεστήριον τυπογραφικόν.

Druderichwarze ob. -farbe, atramentum typographicum: το μέλαν [ανος] τυπογραφικόν.

Drudfehler, erratum ob. mendum typographicum; error typographicus: τὸ σφάλμα:, ἀμάρτημα τυπογραφικόν.

Drudfehlerverzeichniß, index erratorum typographicorum: ὁ κατάλογος τῶν σφαλμάτων τυπογραφικών.

brudfertig, paratus prelo ob. typis: οίος τυπωθήναι, = τυπογραφηθήναι |- b. fein ob. liegen, exspectare prelum; posse typis exscribi: οίον είναι τυπωθηναι οδ. τυπογραφηθηναι.

Druckostett, impensae typographicae: τά είς την τυπογραφίαν άναλωματα.

Drudfraft, vis premendi: momentum: n ovraus Ducaten, ducâtus; aureus; solidus: 70 7000000 της θλίψεως το σηκωμα.

Drudort, locus ubi ad typis exscribitur [scriptum]: Ducatengolb, aurum primarium: o yougos nowτο τυπογραφείον.

Drudpapier, charta typographica: o χάρτης τυπο-

Drudprobe, specimen typographicum, = typorum: ή ἀπόδειξις τυπογραφική.

Drudfdrift, 1) (eine Schrift, bie gebrudt werben foll) liber typis exscribendus: το βιβλίον τυπωτέον -II) (eine ichon gebrudte Schrift) liber typis descriptus : το βιβλίον τετυπωμένον.

Drudwert, I) (in ber Bafferfunft) tormentum : rò πιεστήριον | - II) (in ber Munge) prelum mone-

tale: το πιεστήριον νομισματικόν.

brüben, ultra; illie: πέραν: ἐπ' ἐκεῖνα οδ. ἐπέκεινα. bruden, I) a. A) allgem. (preffen, brangen) premo3 [pressi, pressum]; comprimo's: πιέζειν -, θλί-βειν -, φλάν τι, τινά | - jinds hand dr., prenso manum cjs; amplector3 [plexus] manum cjs: ἐπιλαμβάνεσθαί τινος της χειφός · λαμβάνειν τινὰ της χειφός · δεξιούσθαί τίνα | - jmb etw. in bie Hand Dr., do1 [dedi, datum] qd cui in manum: διδόναι τινί τι ἐπὶ χεῖρα | — jimb an die Brust dr., com-plector³ [plexus] qm artius: περιπλέμεσθαί τινι ἐναγκαλίζεσθαί τινι.

B) befond. 1) (etw. aufbruden, brudend befeftigen) imprimo3 [pressi, pressum] qd in qua re ob. cui

rei: ἐπεφείδειν τι είς τι.

2) (brudenb Schmerz berurfachen) premo3 [pressi, pressum] =, uro3 [ussi, ustum] =, pungo3 [pupugi, punctum] =, vexo1 =, affligo3 [xi, ctum] =, crucio1 qm: πιέζειν =, θλίβειν τινά.

II) n. (feine Schwere außern) vergo3 in qd: ob

πειν είς τι.

III) r., fich br. (fich wohin gurudgiehen) compingo3 [pegi, pactum] me in qm locum; subdûco [xi, ctum] me clam (de quo loco): ὑποχωρεῖν ὑπαναχωρείν.

IV) s., baθ Dr. A) eig., pressus [ûs]; pressio: ή θλίψις ἴπωσις.

B) figurt. (Schmerz, Beschwerbe) onus [eris, n.]: vis; iniuria; molestia; vexatio: ὁ πόνος μόχθος το κακόν.

brudend, gravis; molestus; acerbus; infquus; importunus; durus: θλιβερός πιέσιμος βαρύς [εία, v] · χαλεπός · δεινός | - br. werben, ingravesco3: γίγνεσθαι βαρύτερον, = χαλεπώτερον.

Drufe, glandula; ulcus [ceris, n.]: ἡ άδην [ένος]

to Elnos [ovs].

Drufenbeulen, bubones: al nogoviau the adévos.

Drufengeschwulft, tumor ex glandularum inflammatione ortus: scrophulae: ὁ όγκος τῆς ἀδένος.

brufig, glanduldsus: άδενώδης [ες].

Drubenfuß, signum Pythagoricum: το σημείον Πυθαγορικόν.

bu (bei Berben nur, wo besonderer Rachbrud barauf liegt, ausgebrudt), tu: ov ovys.

Dualis (in ber Grammatif), dualis: o dvinog' dvaδικός (se, ἀριθμός)· τὰ δυϊκά.

Dublin, Dublinum; Dublinium; Dublinia.

Dublone (Doppelgolbftud), aureus duplex: o xovσούς διττός.

(νομισμα).

τεύων.

buden, fich, I) eig., demitto's [misi, missum] me; incêdo3 | cessi, cessum | demisso capite: κόπτειν. πτήσσειν: ὑποπτήσσειν' καταπτήσσειν | - ΙΙ) flaurt. (fld) fügen), cedos [cessi, cessum]; concêdos cui rei: είκειν =, ὑπείκειν τινί ὑπομένειν τι.

Dudmaufer, homo tectus, occultus, astatus: o xov. ψίνους =, πανούργος ανθρωπος.

budmauferig, tectus, occultus; astatus; vafer: novψίνους πανούργος.

dudelii, canto misere, = parum scite: ψάλλειν =, προύειν πακώς.

Dubelfact (Sadbfeife), utriculus: o avlos o Bou-But [vuos].

Duell, certâmen singulare; pugna singularis: ή μονομαχία | - jmb jum D. herausforbern, provocoi am ad certamen singulare: προκαλείσθαί τινα είς μονομαχίαν οδ. = μονομαχία.

duelliren, fid), descendo's [ndi, nsum] in certamen singulare (cum quo): μονομαχείν τινι ob. = πρός

Duellmandat, edictum od, interdictum de certamine singulari: τὸ παράγγελμα περί τὸ μονομαχείν.

Duett, cantus duarum vocum; concentus duorum: τὸ μέλος ἀμοιβαίον ἡ φδη ἀμοιβαία.

buften, spargo3 [rsi, rsum] s, efflo1 odorem jucundum: ἐκπνεῖν =, ἐκφυσᾶν τὸν ἀτμόν, = τὴν ὀσμήν. Düne, I) (Sandhügel) collis arenosus: τὸ ἔρμα

[ατος] - II) (fandiges Ufer) litus arendsum: ή dis [divos].

bungen, stercoro1; satio1 qd stercore: κοποίζειν.

κοπρούν πιαίνειν λιπαίνειν | - s., bas D., stercoratio: ή πόπρισις πόπρωσις ὁ πιασμός. λιπασμός.

Dünger, stercus [oris, n.]; laetamen: ή κόπρος τὸ πίασμα.

Düngung, stercoratio: ή κόπρισις κόπρωσις τὸ κοπρίζειν (f. ben Art, bungen).

Dünkel, fastus [ûs]; superbia; arrogantia; insolentia: ή οίησις τὸ οίημα τὸ φρόνημα ὁ τῦφος. ή αὐθάδεια | - D. besitten, sum [fui, esse] arro-gans; superbio4; ducor3 [ductus] nimiā mei opinione: μέγα φρονείν τετυφώσθαι.

dünkelhaft, plenus arrogantiae; superbus: μέγα

φεονών [οῦσα] τετυφώς [υῖα, ός].

dunfen, I) n., (icheinen) videor' [visus]: oleovar doneiv - wie mid buntt, ut mihi vidêtur: ws emorys donei ' ως έμοι δοπείν ' ξμοιγε δοπείν | - II) r., flth b., opinor ; videor [visus] mihi; sum [fui, esse] in opinione: δοκείσθαι | - fich etto. zu fein b., videor2 mihi aliquid esse: δοκεί αυτώ τις είναι.

Dünfirchen, Danquerca.

Dillin, tenuis; subtîlis; exîlis; gracilis; rarus; attrītus; liquidus; dilūtus: λεπτός τοχνός ψίλός μανός άραιός λιτός | - b. machen, tenuo¹; attenuo¹; extenuo¹; dilmo³ [ui, ûtum]; liquefacio³ [feci, factum] : λεπτύνειν συστέλλειν (eine Fluffigfeit) έξυδαροῦν | - Adv., tenuiter; rare: λεπτώς logros vilos etc.

bunnbeinig, cruribus gracilibus; lentonous [odos]. Dunne ob. Dunnheit, tenuitas; gracilitas; varitas: ή λεπτότης· ίσχνότης· μανότης | — II) die Dünnen am Leibe (Weichen), inguina [um, n.]; ilia, [ium, n.]: αί λαγόνες η άραιά (γαστήρ).

bunnfußig, pedibus gracilibus; gracilipes [pedis]:

λεπτόπους σδος.

binnhaarig, raripilus: λεπτόθοιξ [τοιχος] · μανό-

θριξ [τριχος].

dünnhalfig, I) eig., cervîce gracili: λεπτοτράχηλος [ov] - II) übertr., bon Befägen, angusti oris: lentoτράχηλος [ον].

dünnhantig, tenui pelle, = cute: λεπτόδερμος· μανό-

2000g [ov].

dünnleibig, corpore exili, gracili: λεπτόσωμος [ov]. dünnschälig, cortice tenni; crusta tenni: lenvols-

mos [ov].

dunstig ob. bunstig, plenus vaporis: ἀτμώδης [ες]. Düren, Marcodorum | - adj., Marcoduranus.

durfen, 1) (Befugniß, Macht, Freiheit haben, etw. ju thun) habeo2 jus ob, potestatem faciendi qd; licet² =, licitum est milit =; fas est facere qd ob. factu: ἐξεῖναίτινι ἔχειν mit c. Inf., θέμις =, θεμιτόν εἶναι οδ. bloß εἴναι mit folg. Inf. [— II) (müssen, nöthig haben) oportet²; debeo¹; est, quod =; habeo2, quod mit bem Conjunctiv: δείν τινα | -11) im Sinne bon mogen (es burfte vielleicht imb fagen) burch bas praes, ob. perf. conjunct. (dieat, dixerit fortasse aliquis): im Griech. burch ben Optat. mit ber Part. av ausgebrudt.

bürftig, egens; indigens; egenus; inops [opis]; tenuis; exîlis; exiguus; aridus; jejûnus: ἐνδεής [ές] αὐχμηρός εὐτελής [ές] γλίσχρος σπάνιος - Adv., tenuiter; exiliter: evdews, anooms, enterms, Artozows | - b. leben, vivo3 [xi, ctum] parce, = misere :

ζην ένδεως, = έν ένδεία.

Durftigfeit, egestas; indigentia; inopia; angustiae rei familiaris: η ένδεια· απορία· αμηχανία | - in größter D. fich befinden, sum [fui, esse] in summa mendicitate: έν τη μεγίστη οδ. έσχατη απορία

καθεστάναι, = είναι.

burr, I) (troden) aridus; siceus; torridus: Engos ματάξηρος [ov] · ανος | - II) (mager) aridus; macer, [cra, crum]: ἰσχνός· σκελιφρός· σκληφρός· ασαριος [ov] — III) (fchmuctos) exilis: ἀφελής [ές]· ἀπλούς [ή, ούν] - etw. mit dürren Worten (d. 1. gerabe herans) fagen, dieo³ [xi, ctum] qd simpliciter, = aperte, = libere, = ingenue : είπειντι μηδεν υποστειλάμενον απλώς είπειν.

burrbeinig, cruribus gracilibus: lentonous [nodos]. Dürre, 1) (Trodenheit) ariditas; siccitas: ή ξηρότης ο αύχμος ή ανομβοία άνυδοία | - II) (Maner feit) macies; siccitas: η ίσχνότης το σκελιφούν.

σκληφούν η λεπτότης.

burften, f. burften.

Duffeldorf, Dusseldorpium.

bufter, I) eig. (bunfel, finfter) obscurus ; tenebricosus ; caliginosus: σποτεινός αμανρός | - II) figuri. (murrifch, finfter) tristis; morosus; difficilis; tetricus: σκυθοωπός.

Dute, capsula chartacea; cucullus: τὸ κάλυμμα. Duft, I) allgem., vapor tenuis: o aruos to nver- Dune (Flaumfeber), pluma : ro ntilov.

μα | - II) (wohlriechende Ausbunftung) halitus [ûs]; odor; nidor; odor suavis: ή όσμή· κνίσσα το θυμίαμα.

Duften, spiro'; halo'; fragro': πνείν (οσμήν) · ἀποπνεῖν | - nach etw. δ., oleo 2 [ŭi] qd: όζειν 2 , πνεῖν τινος | - s., daß \mathfrak{D} ., halitus [ās]: ή ἀποπνοή το πνεῖν τὸ όζειν τὸ ἀποπνεῖν.

buftend ob. duftig, halans; odorâtus; fragrans: όζων

[ουσα, ον] ' ἀποπνῶν [οῦσα, οῦν].

bulben, I) (gelaffen ertragen) tolero1 =; patior3 [passus] =; fero3 [tuli, latum, ferre] =; perfero3 πράως : έραδίως φέρειν τι υπομένειν : πάσγειν τι | - II) (erlauben) sino³ [sivi, situm] *, palior³ [passus] *, concêdo³ [cessi, cessum] *, permitto³ mîsi, missum] qd: ανέχεσθαι : έαν τι.

Dulber, Dulberin, qui z, quae fert patienter ob. aequo animo mala ob. res adversas ob. calamitates:

ό, ή πολλών έμπειρος κακών.

bulbiam, I) (geneigt, Uebel gu ertragen) patiens: καρτερικός άνεκτικός κατερόθυμος [ov] - II) (milb, nachfichtig gegen Andere) mitis; facilis; aequus: εύγνωμων [ονος] επιεικής [ές].

Duldfamfeit, I) (Geduld) patientia; animas patiens: ή καρτέρησις | — II) (Geneigtheit, abweichende Meinungen ju ertragen) facilitas; lenitas; indulgentia; venia: ή εύγνωμοσύνη· έπιείκεια· τὸ ἀνεξίθοησκον.

Dulbung, f. Dulbfamfeit.

bitmin, stolidus; stultus; ineptus; fatuus; desipiens; amens; stupidus; hebes [etis]; ignarus; imperitus: μωρός ἀναίσθητος νωθής [ές] ἀνόητος ἀξύνετος βραδύς [εῖα, ύ] βλάξ [κος] σκαιός [— Adv., stolide, stulte, inepte etc.: ἀναισθήτως άνοητως ήλιθίως.

bummbreift, stolide ferox; stolidae audaciae; teme-

rarius: ltapóg itag.

Dummbreiftigfeit, stolida audacia; temeritas: rò ιταμόν η ιταμότης.

Dummheit, stultitia; stupiditas; tarditas ingenii; fatuitas; inscitia; imperitia: ή μωρία ἀναισθη-σία νωθεία | - (thorichte Handlung) stultitia; stulte =, imprudenter factum; ineptiae; nugae: n άνοια άνοησία άβελτερία άξυνεσία.

Dummfopf (ale Schimpfwort), stultus; stupidus; fatuus; baro [onis]; caudex; stipes [itis]; asinus: ο άμνοκῶν [οῦντος] · βλιτομάμμας.

dummitol3, elâtus stultă arrogantia; stolide ferox: μωρώς ανθάδης

bumpf, I) eig. (von heiferm, hohlem Schalle) raucus; fascus; obtúsus: φαιός άμαυρός παχύς [sia, v | | - II) figuri. A) (feiner Sinne nicht gang māchtig), stupidus; oppressus stupore: ασφός βλάξ [απος] ἀμβλύς [εῖα, ύ] — Β) (fein lebhaftes Gefühl verursachend, μ. Β. bumpfer Schmerz) hebes [ĕiis]: ἀμβλύς [εῖα, ύ] — III) für dumpfig, s. dief. Bort.

Dumpfheit, I) ber Stimme, vox obtasa, = rauca: zò άμαυρόν το παχύ ή παχύτης (της φωνής) |. II) bee Beiftes, stupor animi ob. mentis; torpor: ή αμβλύτης παχύτης.

bumpfig, humídus; vitiátus , corruptus humôre; mucidus; redölens humorem ob. foetorem: εὐοφεις [εσσα, εν].

1. buntel, 1) (bee Lichtes beraubt, finfter) obscurus; Dunftfreis, atmosphaera; aer, qui est proximus tenebricosus; caliginosus; caecus: σκοτεινός έπηλυγαΐος επήλυξ - es wird b., tenebrae oboriuntur: κυέφας επέρχεται σκότος επιγίγνεται συσκοτά-¿st | - im Dunfeln feben, cerno3 [crevi] per caliginem: οράν έν σκοτεινό | - b. machen, obscaro! : σκοτίζειν αποσκοτίζειν - b. Augen, oculi hebětes; hebes acies oculorum: ή όψις αμβλεία | - co wird mir b. bor ben Mugen, caligo offunditur3 [fusus] oculis: ή όψις μοι άμβλύνεται.

II) (tribe, von nicht heller Farbe) nubilus; fuscus; niger; pullus: ἀμαυρός μέλας [αινα, αν]. III) (von nicht hellem Tone, unbeutlich) obtusus:

IV) (unberständlich, schwer zu begreifen) obscurus; occultus; abstrûsus; perplexus; subobscûrus: άσαφής [ες]. άδηλος [ον] αἰνιγματώδης [ες]. αίνικτήριος.

V) (unbefannt) obscurus; ignobilis: αγνωστος

[ov] · αδοξος [ov].

V) Adv., obscare; abscondite etc.: σκοτεινώς etc.

2. Duntel, f. Dunfelheit.

dunfelblatt, violaceus; purpureus: πυανούς [η, ουν]. dunfelbraun, fuscus; furvus; fusco colore: oggros. ög privas.

dunfelfarbig, fascus; pullus: μελανόχοους μελα-

νόχοως, όρφνος, όρφνωδης [ες].

dunfelgelb, falvus; luteus; ravus: unkivog.

dunfelgrun, e viridi nigricans: πράσινος μέλας [aiva, av].

Duntelheit od. Duntel, I) (Finfternif) obscuritas; tenebrae; caligo; nox: η σκοτεινότης το σκότος [ovs] · ο σκότος [ov] · το σκοτεινόν — II) (Unversitändlichfeit, Mangelan Klarheit) obscuritas; tenebrae; caligo: ή ἀφάνεια ἀσάφεια τὸ ἀσαφές άφα-νές | — Β) concret, f. v. a. eine buntle, unverständliche Sache, res obscara; s occulta, s abstrusa, s involûta, = impedîta, = non aperta ad intelligendum: To άφανές· το άσαφές | — III) (Unberühmtheit) obscuritas; tenebrae; ignobilitas; humilitas; scurus =, humilis locus: ή άφανεια· άδοξία.

bunfeln (bunfelmerben), I) eig., advesperaseit3 [avit]; tenebrae oboriuntur ortus: ανέφας ἐπέρχεται, γίγνεται συσκοτάζει — II) übertr., bie Augen bunfein, caligo offunditur3 [fusus] oculis; oculi caligant: ή όψις αμβλύνεται.

dunfelroth, ex rubro subniger; rubidus: õpopvivos.

καφύκινος· ὑσγινοβαφής [ές].

dunfelschwarz, niger: µélag [awa, av].

dunien, f. aufdunien, aufschwellen.

Dunft, vapor; halitus [us]; nebula; exhalatio; respiratio; exspiratio; anhelitus [ûs] terrae; af-flâtus [ûs] ex terra: ὁ ἀτμός ἡ ἀτμίς [ίδος]. ή έκπνοή | - fprüchwörtl., imd einen blauen D. bormachen, facio3 [feei, factum] fumum; suggero3 [gessi, gestum] ludum; cudoª tenebras; offundoª [fūdi, fūsum] tenebras cui: τερθρεύεσθαι πρός τινα' καταγοητεύειν =, φενακίζειν τινά.

Dunftbad (Dampfbab), vaporatio: ή πυσία το πυ-

ρίαμα πυριατήριον.

Dunften, I) (als Dunft aufsteigen) exhalor1; vaporo1: άτμιαν αποφέρεσθαι - II) (Dunft von fich geben) emitto3 [misi, missum] vaporem; (von Menschen) : suddrem: έξατμίζειν έξατμιδούν αφιδοούν.

terrae; aër: ὁ περιέχων (ἀήφ).

Duoded, duodenaria forma; duodenarius modus: το σχήμα δωδεκάμοιρον.

Duodezmannchen, hallex viri; salaputium: o nvyμαΐος νάννος.

Duplicat, literae duplices; literae eodem exemplo: τα γραμματα διπλά.

Duplif, responsio altera; duplica: η ἀπολογία.

Dupliren, f. berbobbein.

Durance, Druentia. Durazzo, Dyrrhachium | - adj., Dyrrachinus.

burch, I) praep. A) (gur Bezeichnung ber Bewegung burch einen Raum ober burch eine Zeit) per: dic mit bem genit. | - B) (gur Bezeichnung bes Werfzeuges ober Mittele, wodurch etwas geschieht) bei Berfonen per, bei Gachen ber ablat. (feltner per), beim Berunblum nur ber ablat .: En ob. Et, did mit bem genit., oft aber auch burch ben blogen dativ.

B) (zur Bezeichnung ber nachsten Ursache und Gin-wirtung) per; ab od. a: διά mit bem aec.; ὑπό ἐκ ob. ¿ξ mit bem genit., παρά mit bem ace.

II) Adv. A) in Bufammenfetzungen, f. diefe. B) burd und durd, penitus; per omnes partes; plane; omniao; totus: διαμπάξ διαμπερές.

burchaderu, peraro'; exaro'; perfringo' [fregi, fractum] qd aratro; subigo' [egi, actum] qd bene;

mollio da arando: αὐλακίζειν τι.

burchangsten ob. burchangstigen, I) a., sollicito' et ango³ qm: ἄγχειν ·, ἀποκναίειν τινά | — II) r., fid b., quid angit³ et sollicitum habet² me: ἀγω-ทเฉ้า· อิบรูชิบนะเังชิลเ.

burcharbeiten, I) a. A) (etw. forgfältig, gehörig bear-beiten) perficie [féei, feetum] diligenter qd; ela-boro [vorherrschend im partie. perf.]: diegyageσθαι =, έξεργαζεσθαι =, διαπονείσθαί τι | — B) (eine Deffnung burch etw. machen) perfodio3 [fossi, fossum] qd: διοφύττειν τι | - II) r., fld b., eluctor¹; penetro¹ per qd; emergo³ [si, sum] ex quâ re (ex malis): διεκπεράν· διαδύναι διεκδύναι διά τινος | — III) s., bas D., subactio (vom Durch-arbeiten weicher Massen, vom Teige) sonst burch bie Berba auszudruden: to diegyageodai etc.

durchaus, I) (ganglich) prorsus; omnino; plane; penitus; omnibus partibus; per omnes partes; in omnes partes: διόλου· διὰ παντός· διὰ πάσης· πάντη· παντελῶς | — II) ([dhledherding8) utique: πάντως· παντός μάλλον έκ παντός τρόπου παντί τρόπφ . modo; prorsus non; omnîno non; neutiquam: πάν-τως οὐ· παντάπασιν οὐ· οὐδαμῶς· ήκιστα πάντων.

durd)baden, percoquor's [coctus]: έξοπτάν τι. durchbeben, pervådo³ [si, sum] :; perstringo³ [nxi, ctum] qm: διαταφάττειν τινά την φρένα τοέμειν ποιείν τινα την καρδίαν τρόμον εμβάλλειν τινί.

burdbeigen, I) a., dividos [visi, visum] , secernos [crevi, cretum] qd mordicus ob. morsu: διατρωγείν όδάξ =, διαδάκνειν =, καταδάκνειν τι | — II) r., fid) b., evâdo³ [si, sum] mordendo ob. rodendo; — (figuri.) evados s; expedios me (mordaci) oratione: δάπνοντα διασωθήναι, : διαδύναι.

durchbeigen, perrodos [si, sum]; macero1 qd: προστύφειν ὑποστύφειν τι.

burchbetteln, fich, quaerito1 victum mendicando:

Ι πανταχή άγείροντα διαδύναι.

burchblättern, 1) eig., pervolvo³ [volvi, volútam] *, pervolúto¹ *, percurro³ [cucurri ob. curri, cursum] qd: ἀνελίτετεν *, διαναγμγνώσκεν τι | — II) figüri. (flüdrislefen), percurro³ [cucurri ob. curri, cursum] qd legendo: διελθείν τι ἀναγμγνώσκοντα · διαδραμεῖν βιβλίον ἀνελίττοντα.

burchblasen, perflo! qd: διαφυσάν διά τινος.

burd)bliden, I) n., A) eig.perspicio [spexi, spectum]; prospicio : ἐκλάμπειν διαβλέπειν | — B) figürl. (burd) etw. hindurch flotbar fein), transluceo : διεκλάμπειν ε, διεκφαίνεο θαί τινος [etw. b. lafe(en, prodo 3 [didi, ditum] ε, non dissimulo ε, non possum supprimere ob. dissimulare qd: ἐμφαίνειν ε, ὑποφαίνειν τι | — II) a. (etw. burchfchauen), perspicio 3 [spexi, spectum] qd: διοφάν ε, διάδειν ε, διαγιγνώσκειν τι.

burdyblinken, transluceos: διαλάμπειν εκλάμπειν burdybliken, discernos [crêvi, crêtum] fulminibus:

επλάμπειν.

burdhbraten, I) a., asso¹ qd penitus ob. satis: διοπτάν' κατοπτάν — II) n., asso¹ qd penitus ob.

satis: διοπιάσθαι κατοπτάσθαι. durchbrausen, perstrepo³ [ŭi, ĭtum]; perstremo³

[ui]: διαφουθείν διάτινος.

burd)brechen, I) a. A) (entimeibrechen), frango* [fregi, fractum] =, perfringo³ =, perrumpo³ [rūpi, ruptum] qd: διαδόηγούναι =, διακλάν =, διαθοαύειν τι [— Β) (brechend burd)bringen), perrumpo³ [rūpi, ruptum] =, perfringo³ [fregi, fractum] qd: ἀναδόηγούναι =, διακόπτειν =, διοφύττειν τι [— II] n. A) (hindurd)brechen, hindurd)bringen), perrumpo³ [rūpi, ruptum]; pervådo³ [si, sum]; perfringo³ [fregi, fractum]: ἐκδῦναι διεκδύναι † διαδύεσθαι [— Β) (herborbrechen), erumpo³ [rūpi, ruptum]; emergo³ [si, sum]: ἐκρηγούναι ἐκραγήναι.

burchbrennen, I) a., perûro [ussi, ustum] qd: διακαίειν ε, διαπιμπράναι ε, διαπρήθειν τι | — II) m. (brennend burch etw. bringen), penätro urendo: διακαίειν τι καίοντα διάκνεισθαι είς τι.

burd)bringen, I) eig. (burd) einen Ort etw. bringen), duco³ [xi, etum] =, perfero³ [túli, lâtum] =, transmitto³ [mîsi, missum] per qm locum: διαβεβάζειν =, διακομίζειν =, διακέμπειν τι [— II) figürl. A) (etw. umberfeht erhalten), servo¹; servo¹ integrum: σάζειν διασάζειν | einen Kranten b., reddo² [didi, ditum] sanitatem aegro: σάζειν διασάζειν [— B) (ernähren), alo³ [lidi, ltum] =, sustineo² [tinŭi, tentum] qm: διατρέφειν τι, τινά βίον πορίζεσθαί τινι [— r., fid b. mit etw. (mihfam, fimmertith ersnähren), ago³ [egi, actum] vitam parce ac duriter; vivo³ [vixi, victum] misere; quaerito¹ victum mihi quâre: σχολή ἔχειν ἀφ' ὧν αν ζή, δσον ἀποζήν [— C) (berſd)wenden), effando³ [fûdi, fûsum]; profundo³;

dissipol, dilapidol; consûmol [sumpsi, sumptum]
qd (bona, opes etc.): σπαθάν =, διασπαθάν =,
ἀναλίσκειν =, καταναλίσκειν =, προίεσθαι =, διαφθείρειν τι.

burchbrochen (Arbeit), reticulatus; pervius: di-

utvotos.

Durchbruch, I) (f. b. a. das Durchbrechen), durch die Berba perrampo: ἡ διαβόαγή το ὁῆγμα etc. [. durchbrechen] [— II) (Ört, wo etw. durchbrochen wird), locus quo qd perrampitur³, perfringitur² ἡ διαδφομή. durchbrüßen, impelo² [pievi, plêtum] , impelo² [püli, pulsum] qd mugitu od. mugitidus: βρυχώμενον εκπλησαί τι.

burchdeuten, perpendo³ [di, sum] *, considéro¹ *, reputo¹ qd mecum animo; persequor³ [cûtus] qd cogitando; percurro³ [cucurri ob. curri, cursum] qd animo; excogito¹ qd; meditor¹ qd: ἀναλογίζεσοθαι *, διασκέπτεσθαι *, διαφροντίζειν τι.

burchdrängen, I) a., transmitto [mîsi, missum] qd urgendo: διωθείν τι | — II) r., fich b., penětro per qd; eluctor per confertam turbam; διωθεί-

σθαι (τον όχλον.)

durchdringen, I) n. A) (mit Gewalf burch etw. fomsmen), penětro¹ s; pervådo³ [våsi, våsum] s; perrumpo³ [rūpi, ruptum] qd od. per qd: διαδύναί τι βία διελθεῖν διά τινος διήμειν διάννεῖσθαι διά τινος |— Β) (mit Ueberwindung ton hindernissen feine Absidt erreichen), vinco³ [vici, victum]; pervinco³; obtineo³ [tinii, teutum]; valeo²: διαπράττεσθαι νικάν », έκνικάν », έκνικαν είθμι, latum] legem: διαπράττεσθαι τον νόμον |— Π) n. (burch etw. bringen), penětro¹; permâno¹ ad od. in qd; perfundo³ [fūdi, fūsum] qd quá re: καταλαμβάνειν », λαμβάνειν », έμνιμπλάναι τι |- burchtrungen don etw. commôtus »; percussus »; complêtus quá re: πλήθης [ες] τινος.

burchdringend, penëtrans; acer [acris, acre]; acdtus; gravis; vehëmens: τορός διαδυτικός πόριμος δξύπορος [ον] - d. Stimme, vox peracûta: δξύς [εῖα, τ΄] τρανής [ές] λαμπρός μέγας [άλη, α] διωλύγιος [ον] - d. Berstand, acûmen [inis, n.] ingenii: δριμύς [εῖα, τ΄] (τὴν ψυχήν).

burchdringlich, penetrabilis; pervius: περάσιμος

διαπεράσιμος [ον].

burchbrückett, I) perprimo³ [pressi, pressum]: θλίβειν -, διαθλίβειν τι διά τινος | — II) (burch Drücken zerbrechen), frango³ [fregi, fractum] qd premendo: θλίβοντα ζηγνόναι τι.

burdybrungen, f. burchbringen Rr. II.

burchellen, percurro [eucurri od. curri, eursum]; pervolo¹: διατρέχειν 3, διάσσειν διαΐσσειν τι] s., das D., percursatio: τὸ διατρέχειν etc.

burdeinander, promiscue; confûse; permiste: εἰκή ἀναμίξ φύοδην ἄνα κάτω ἀνα καὶ κάτω χύδην | δ. befindlich ob. b. liegend, promiscuus; permixtus; confûsus: συμμικτός ὁ, ή, τὸ ἀναμίξ.

burdeinanderlaufen, discurso1; concurso1 confûse:

burcheinanderliegen, jaceo sine ordine et discrimine: κεῖσθαι εἰκῆ, ε ἀναμίξ, ε φύρδην.

durcheinandermengen, permisceo² [seŭi, stum od. xtum]; commisceo²; turbo¹: κυκᾶν », διακυκᾶν », διακυκᾶν », διακυκᾶν ».

burcheinanderwerfen, misceo' [scui, stum ob. xtum]; Durchflug, transcursus [us]; eita profectio per qm loconfundo's [fûdi, fûsum]; turbo': διαχείν συγγείν διαταράσσειν.

burchfächeln, perflo1 qd leniter: διαβδιπίζειν τι.

burchfahren, 1) n. A) eig., vehor3 [vectus] per qm locum curru, rhedâ, nave; transvěhor3 [vectus]; agos [egi, actum] currum per qm locum: διελαύνειν διά τινος | - B) figurt. (feinen Willen burd)= feigen), tento perficere omnia per vim et manum; adhibeo vim: διαπράττεσθαι =, επιπρατεΐν =, περαίνειν τι | - II) a. A) (etw. fahrend durch einen Ort bringen), veho³ [vexi, vectum] =, transvého³ qd per qm locum: διαπομίζειν τι διά τινος χωρίου - B) (fcnell fich burch einen Ort bewegen), volito' =, navigo1 per qm locum: διάττειν =, διεξάττειν =, φέρεσθαι διά τινος | - III) s., bas D., f. Durch= fahrt Mr. II.

Durchfahrt, I) als Handlung (f. b. a. bas Durchfahren), transvectio; transitus [as]: ή διελασία διέλασις - II) (Ort jum Durchfahren), transitus [ûs]; vadum; Janus: ή δίοδος · διέξοδος · ὁ πόρος · ή πύλη.

Durchfall, profluvium ob. profusio alvi; alvus cita, s fluens, s solúta; venter solutus; diarrhoea: ή ταραχή φύσις της ποιλίας διάφφοια (της γαστρός) ben D. haben, laboro1 profluvio, s ex intestinis, s dejectionibus: διαχωρεί τινι κάτω.

Durchfassen, I) eig., cado³ [cocidi, casum] per qm locum; excido³ [cidi] quā re: διαπίπτειν διαζόνη-ναι | — II) figuri. (etw. nicht erhalten, übergangen werden), excido³ [cidi] quā re; destituor³ [utus] a qua re; fero³ [tuli, latum] 4, accipio³ [eepi, ceptum| repulsam; cado3 [cecidi, casum]; practereor* [itus]: ἐκπίπτειν ἐκβάλλεοθαι διαπίπτειν αποτυγχάνειν », διαμαρτάνειν τινός.

burchfattlett, vitior1 s, corrumpor3 [ruptus] pevitus putredine: διασήπεσθαι.

burchfechten, 1) a., vinco3 [vici, victum] =; pervinco3; decerto¹ de quá re; obtineo² [tinui, tentum] qd (causam suam): διαμάχεσθαι -, διαγωνίζεσθαι τι — II) r., aperio [rŭi, rtum] -, patefacio³ [fêci, factum] iter ob. viam mihi ferro: μαχόμενον διαδύεσθαι.

burchfegen, verro3 [verri, versum] satis; purgo ' qd: винадаврего винорего.

burchfeilen, I) eig., dividos [isi, isum] =, perforo' qd Iimâ: καταζοιναν τι | - II) figürl., perpolio qd: εξεργάζεσθαι =, διαπονείν τι.

burd)feuchten, permadefacio3 [fêci, factum] qd: διυγοαίνειν *, καθυγοαίνειν *, διαβοώχειν *, διικιάζειν τι | - burdsfeuchtet werben, permadesco3 [dui]: διυγραίνεσθαι · παθυγραίνεσθαι] burchfeuchtet fein, permadeo2: διαβεβοέχθαι.

burdiflattern, pervolito' : διαπτερύττεσθαι διά τινος

durchflechten, pertexo* [xui, xtum]; intertexo3; implico qd qua re; implecto [xi, xum] qd cui rei: διαπλέκειν τί τινι.

burdsfliegen, 1) eig., pervolo': διαπέτεσθαι ε, διίπτασθαι διά τινος | — II) figüri. (burchlaufen, burcheilen), percurro³ [cucurri ob. curri, cursum]: διατοξείν διάσσειν | mit ben Augen b., perlustro¹ -, percurro 3 qd oculis: καταθεᾶσθαί τι.

durchfließen, fluo3 [xi, xum] per qm locum ob. per medium locum: διαφοείν διά τινος.

cum: ή διαδρομή παραδρομή το διατρέχειν.

burdforfden, pervestigo ' =; perscrutor 1 =; perquiro3 [quistvi, quistum] s, exploro qd: διεβόευναν s, διαζητείν -, έξερευνάν -, έξετάζειν τι πανταχή | 2(1168 mit feinen Bliden b., collustro1 omnia oculis : καταθεάσθαι πάντα | - s., bas D., bie Durchforschung, exploratio; perscrutatio: ή έξεφεύνησις.

burchfragen, perrogo1: διερωτάν διερέσθαι.

burd)fressen, I) a., peredo [edi, esum]; peredo [si, sum]: διατρώγειν -, διαφαγείν -, διαβρώσκειν τι | - II) r., fich b. (burch Freffen und Ragen burchs bringen), aperio* [erui, ertum] viam mihi rodendo: διατρώξαντα έξελθεϊν, » απαλλαγήναι.

durchfrieren, penetror1 vi frigoris: beyown nan to σώμα · δίγει μάχεσθαι.

durchfuchteln, percutios [cussi, cussum] qm qua re (gladio): πατάσσειν: πλήττειν: τύπτειν τί τινι.

burchführen, I) eig., perdacoa [xi, ctum] =, trans-dacoa =, transvehoa [xi, ctum] qm ob. qd (per qm locum): διάγειν ε, διακομίζειν τινά διεξηγείσθαί τινι διαπορεύειν τινά | — Π) figürl. (etw. aubführen, 3u Ende führen, befond. durch Rede, dor Gerichtze.), peroro' qd (causam); defendo' [di, sum] qd (causum cjs): enteleiv anoteleiv negalveiv.

burchfuttern, alos [lui, litum ob. ltum] -, sustineo2 [tinui, tentum] =, sustento1 per qd tempus : διατρέφειν τι.

Durchfuhr, transvectio; transitus [us]: ή διαγωγή. διακομιδή.

burdfurden, sulco 1 qd vomere: διανλακίζειν αύλαnigery.

burchgängig, I) (einen Durchgang habend), pervius; transitorius: διαβατός | - 11) (allgemein, überall), vulgāris; vulgatus; ubique; receptus ab omnibus: ποινός πανταχού νομιζόμενος | - Adv., vulgo; in vulgus; ubîque; ubîvis; communiter; apud omnes: κοινώς πανταχού πανταχή διά παντός.

Durchgang, 1) (bas Durchgehen), transitus [ûs]; transvectio: ἡ διάβασις διέξοδος | - ben D. gestatten,do1 [dedi, datum] transitum eui; patior3 [passus] ire qm per qm locum: έαν τινα διέρχεσθαι | ben D. hinbern, bermehren, prohibeo' qm transitu: un έαν τινα διέρχεσθαι | — II) (Ort des Durchgehens), transitus [ûs]; commeatus [ûs]; transitio pervia; Janus: ὁ πόρος ἡ δίοδος πάροδος πύλη | - ciu haus mit einem D., domus transitoria: ὁ οίχος διαβατός.

Durchgangsgebühren, portoria [orum, R.]: ra διαγώνια.

Durchgangsgerechtigfeit, jus transeundi: ή έξουσία τού διέρχεσθαι.

Durchgangsgüter ob. - waaren (Transitowaaren), merces [ium, f.] transvehendae: τὰ διαγωγιμα.

Durchgangshandel (Transitohandel), mercatura rerum transvehendarum: ή μεταπομιδή.

Durchgangszoll, portorium: ro διαγώγιον παραγώγιου.

burchgehen, I) n. A) (burch einen Ort gehen), transeo [ii, itum]; pervado3 [si, sum] qm locum; penetro1 per qm locum: διεξιέναι ε, διέρχεσθαι ε, διαβαίνειν ε, διαχωρείν διά τινος.

B) (fluchtig werben, entrinnen), aufugios [fûgi];

evados [si, sum]; elabors [lapsus]; mandot me | burdygrübeln, perscrator12; investigot qd; rimor1: praecipitem fugae; (bom Pferbe), ferri effrenatum incerto cursu: διαδιδοάσκειν =, ἀποδιδοάσκειν τινά: φεύγειν άποφεύγειν.

C) (von Einem Ende zum andern reichen), pertineo2

[nni]: διατείνειν.

D) (bewilligt s, angenommen werden, z. B. ein Geselgeht durch), qd (lex) probatur ; perfertur [lâtus]; valet ; vincit [tentus]; valet ; vincit [tentus]; vacatelv exunav donsev.

II) a. A) (einen Ort burchwandern), peragro! =. perlustro1 , preurro3 [cucarriod, curri, cursum] qm locum; penetro1 per qm locum; obeo4 [ii, itum] qm locum pedibus: διαπορεύεσθαι -, διεξιέναι (χώραν).

2) figuri. a) (etw. burchfeben, burchlefen), percenseo2 [sui] =, recenseo2 =, percurro3 [cucurri ob. curri, cursum] =, persequor3 [secutus] =, tracto1

qd: διέρχεσθαι διεξιέναι.

b) (in Gedanfen -, in ber Rebe etw. b.), lustro' -, perlustro 1 qd animo; obeo [ii, itum] qd oratione: ἐπανιέναι -, διεξέρχεσθαι -, διελθείν -, διϊέναι τι.

c) (etw. untersuchen), scrutor1 =, perscrutor1 =, quaero3 [sîvi, sîtum] qd; inquîro3 [sîvi, sîtum]

in qd: έξετάζειν ε, άναζητείντι.

B) (burch vieles Wehen gerreigen, abnugen, abreiben), attero3 [trîvi, trîtum] s, detero3 s, stringo3 [nxi, ctum] qd eundo: κατατρίβειν τι τὰ πολλά βαδίζου-

III) s., bas D. A) (Durchwanbern), peragratio : ή διάβασις · διέξοδος [— 2) figürt. a) (bas Durch: fehen, Durchlesen), percursio; recensio: ή διήγησις |-

b) (Unterfudung), scrutatio; perscrutatio; exploratio; inquisitio; ή έξέτασις άναζήτησις | - B) (bas Behen burch einen Ort), transitus [ûs]: ή διάβασις διέξοδος | -2) bejond. (bie Flucht), fuga: ή διάδρασις διαφυγή φυγή.

burchgehens (burchgangig, insgesammt), ad unum omnes; omnes in partes; plane et omnîno: πάντες

[πᾶσαι πάντα] έξῆς έφεξῆς.

burchgeißeln, caedos [cecidi, caesum] qm loris: διαμαστιγούν τινα.

burchgiegen, transfundos [fudi, fusum] qd: διαχείν =,

διεμχείν τι | - s., bas D., transfusio. burchglangen, transluceo2 ob. traluceo; perluceo2

ob. pelluceo2 [xi]: διαστίλβειν έκ τινος. durchglühen, percandefacios [fêci, factum]: διακαίειν =, διαθερμαίνειν =, διαπυρίζειν =, διαπυρούν τι | - burchglüht, candens: διάπυρος [ov] · δια-

καής [ές].

burdgraben, 1) a., perfodio3 [fôdi, fossum] qd: διασκάπτειν :, διοφύττειν τι | - II) r., fld b., ago 3 [egi, actum] cuniculos ad qm locum; aperio4 [perui, pertum] mihi viam fodiendo: διορύττεαθαι

την όδόν.

burchgreifen, I) n. A) eig., transmitto [misi, missum] =, perfero 3 [tuli, latum] manum : διζέναι την χείρα διά τινος | - B) figurt. (fraftige Mittel, fraftige Magregeln gebrauchen), adhibeo vim, = imperium; utor3 [usus] auctoritate mea; perficio3 [fôci, fectum] qd auctoritate et vi: σπουδάζειν περί τισυντείνεσθαι είς τι έπὶ πᾶν έλθεῖν =, πᾶν ποιείν, οπως | - II) a. (burch Greifen abnugen), detero's [trîvi, trîtum] qd usu: κατατρίβειν τι.

burchgreifend (Mann, Maagregel), acer; fortis: σύντονος [ον] έντρεχής [ές] όξύς [εία, ύ]

σφοδρός.

Sreund, beutich lat. griech. Borterb.

διαφοοντίζειν. διεξερευνάν τι μεριμνάν περί TWOG.

burchgrunden (ergrunden, erforschen), pervestigo1 = perquîro3 [quisîvi, quisîtum] qd: ἀνερευνάν · διεξε-

τάζειν · κατανοείν.

durchhaden, findos [fidi, fissum] , perfriugos [frêgi, fractum] qd (securi); pastinol qd (agrum): διασκάλλειν =, διασκαλεύειν τι.

burchhallen, persono1: dingeiv.

burdhauen, I) a. A) (burd und burdhauen, fpalten), disseco ([ciii, ctum] s, findo [fidi, fissum] qd: διακόπτειν s, διατέμνειν τι |— Β) (burchprügeln), mulco 1 qm fustibus od. verberibus: διαμαστιγούν τινα | — II) r., fid) b. (burd) bie Feinde fid) burds-fd/lagen), facio³ [feei, factum] z, aperio⁴ [perai, pertum] viam ob. iter mihi ferro per medios hostes: διεκδύεσθαι διακρούεσθαι.

burdhedeln, 1) eig., carmino1 qd multum ob. diligenter: διαξαίνειν τι | — II) figürl. (spöttisch tabeln), carpo³ [carpsi, carptum] =, perstringo³ [axi, ctum] =, exagito¹ =, vexo¹ =, vellico¹ qm (facetiis, maledictis, libertate vocis); concido³ [cidi, cisum] qm: προςπαίζειν τινί· διαχλενάζειν τινά· καθάπτεσθαί TIVOS.

burchheizen, percalefacio [fêci, factum] qd: δια-

θερμαίνειν τι.

burchhelfen, I) a. A) eig., adjuvo¹ [jûvi, jûtum] transitum ejs; sublevo¹ fugam ejs: διαποφεύειν τινά | - B) figuri. (imb in einer Berlegenheit unterffußen), juvo1 [juvi, jutum] s, sublevo1 qm quâ re; (einem Kranten), expedio qm (aegrum): συνευπορεΐν :, ὑπουργεΐν :, ἐπαρκεΐν τινι | — II) r., fich b. (fich aus einer Berlegenheit ziehen), expedio me; evâdo [si, sum]; emergo [si, sum]; enāto chendvēσθαι :, διαδύεσθαι τι διασώζεσθαι έκ TIVOS

durchheulen, impleo2 [êvi, êtam] qd ululatibus: ἀναπιμπλάναι τι ώρυγμώ; (bon Menschen) = όλολυγή. burchhißen, percalefacio3 [fêci, factum]; percande-

facio3: διαθάλπειν =, διακαίειν τι.

burdhöhlen, perforo1; excavo1; soffodio3 [fôdi, fossum]: διατουπάν =, έκκοιλαίνειν =, κοιλαίνειν τι. burchhören, (ber Reihe nach =, bis zu Enbe hören), audio deinceps omnes; audio qd totum ob. ad extremum: διακούειν πάντας έξης.

burchhupfen, transilio [ii ob. ui] per qd: διασκιοτάν -, διασκαίρειν διά τινος.

durchirren, pererro1 =, pervagor1 qd: πεοιπλανασθαι έν τινι χωρίφ · πλανάσθαι κατά τι χωρίον.

burchjagen, 1) a. (fchnell burch einen Ort treiben), ago's [egi, actum] s, agito1 s, propellos [puli, pulsum] qm ob. qd per qm locum: Elavveir ti διά τινος zwolov | - II) n. (burch einen Ort eilen, eilende fah= ren, reiten, schiffen ic.), pervolo¹; vehor³ [vectus]
per qul =, transvehor³ =, transcurro⁵ [eucurri ob.
curri, cursum] qd curru, = equo (ob. equo admisso ob. equo citâto), «nave: διελαύνειν ἵππον, «άρμα διά τινος χωρίου. δρόμφ φέρεσθαι διά τινος.

burchfammen, depectos [ohne Berf., xum] qd (capillos, vellera): διακτενίζειν =, εὐ κτενίζειν τι.

burchfampfen, I) a., vinco [vici, victum]; pervinco ; decerto1 de qua re; obtineo2 [tinui, tentum] qd

burchflaren, colo1 =, percolo1 qd: διυλίζειν =, διη-

שניש דנ.

burchflopfen, 1) (flopfend burch eine Deffnung treiben) transmitto³ [mîsi, missum] =, trajicio³ [jêci, jectum qd pulsando: διϊέναι τι πόψαντα είς τι | — II (burchprügeln), mulco1 qm; subigo3 [egi, actum] qm fustibus ob. verberibus: διαμαστιγούν , δέρειν

burdifneten, subigo 3 [egi, actum] : φυράν τι φύρειν

=, δργάζεν =, μάττειν τι.

burchfochen, I) a. (gehörig =, weich fochen), percoquo3 [xi, ctum] qd: διέψειν τι | — II) n. (burch Rochen weich werben), percoquor3 [ctus]: διέψεσθαι.

burchfonnen, possum [potui, posse] transire, s per-

vadere: olov είναι διελθείν.

burchfommen, 1) (burch einen Ort gelangen), trauseo [ii, itum] s, pervado3 [si, sum] s, penetro1 per qm locum : διαποφεύεσθαι τόπον τινά | - ein Ort, wo man burdsfommen fann, locus patens, apertus, pervius : ὁ τόπος διαβατός, = περάσιμος.

II)(entfommen), evâdo * [si, sum]; elâbor * [psus]; expedio * me ex quâ re: διαφεύγειν διασώζειδαι

Ex TIVOS.

III) (mit etw. genug haben, reichen, austommen), habeo2 satis; habeo2 tantum, quantum sufficit5; qd suppetits [îvit ob. iit] mihi: έχειν άφκουντα άφκεί

not TI.

IV) (mit etw. gu Enbe fommen), absolvo* [lvi, lûtum] =, perägos [égi, actum] qd; defungors [functus] qua re: efficios [fèci, fectum] qd: ἀποτελείν 2, απεργάζεσθαί τι.

burd)fosten, degusto omnia, s singula (omnes fruges, singula vina u. bergl.): απογεύεσθαι πάντων έφεξης.

burchfragen, 1) a., perforo 1 =, rumpo 3 [rupi, ruptum] qd radendo ob. scalpendo: διαψάν διαμάν τι |-II) r., fich b., aperio' [rui, rtum] viam mihi scalpendo: διαψασθαι την παροδον.

burchfreugen, I) a. A) (freuzweise burchschneiben), iucîdo3 [cîdi, cîsum] qd decussâtim; decusso1 qd: κατά διάμετρον διατέμνειν τι χιάζειν τι ώσπες χί διατέμνειν τι | - B) figurl. (burchirren), pervagor'; pererro1: περιπλανασθαι περιπλείν [- II] r., fich b. A) eig., decussor1: ἐπαλλάττειν ἀλλήλοις | B) figurt., Beruchte, Radyrichten burchtreugen fich, alii aliande veniunt de qua re rumores: ayyelicu άλλοτ' άλλαι έρχονται.

burd, friedjen, perrêpos [psi, ptum] absolut ob. qd; perreptot qd: διέρπειν =, διερπύζειν διά τινος

διαδύεσθαί τι.

burchlarmen, I) (mit Larm erfüllen), vagor' per qd tumultuans : ἀναπιμπλάναι τι θορύβω | - II) (mit Larmen hinbringen), transigo [egi, actum] qd (tempus, noctem) strepitu ob. tomultu: διάγειν =, διατρίβειν τι θορυβούντα.

burdsläutern, percolo 1 qd: διαβασανίζειν +, διύλι-

ζειν =, διηθείν τι.

burchlassen, do¹ [dedi, datum] transitum cui; trans-mitto³ od. trâmitto³ [mîsi, missum] qm od. qd: durchmüssen müssen), dedeo², cogor³ durchmüssen müssen), dedeo², cogor³ diéval διά τινος χωρίου τινά· διαφρείν τινα· [coactus] , oportet² meire od. venîre per qm locum:

(causam suam): διαγωνίζεσται , αγωνιζεσται , αγωνιζεσται , αναστεμπείν του παραπεμπείν του παραπείν του π u. bal.): yalnvorarog.

> Durchlauchtigst, Serenissimus, a, um: yalnvoraros. Durchlauf, I) (bas Durchlaufen), percursatio; decursus [as]; percursio: ἡ διαδρομή διαδροή | — II) (ber Durchfall), profluvium ob. profusio alvi; alvus cita, fluens, sollata; venter solutus; diarrhoea:

ή διάρροια ταραχή.

burchlaufen, I) n., percurro [cucurri ob. curri, cursum]; pervolo1; (bon Fluffigfeiten) perfluo3 [xi, xum]: διαζόρειν διεκοείν | - II) a. A) (bon einem Ende zum andern laufen), decurro [cucuri, felten curri, cursum] qd (spatium); percurro3; percurso1; pervolo1; ementior4 [mensus]; pervado3 [si, sum]: διαθείν =, διεκθείν =, διατρέχειν =, δρόμω διέρχεσθαί τι | - B) (durch Laufen abnugen, befchabigen), detero3 [trîvi, trîtum] , lacero1 qd currendo ob. usu: κατατρίβειν «, αποτρίβειν βαδίζοντα | - s., bas D., percursatio; decursus [as]; percursio: ή διαδρομή · διαδροή.

burchleben, vivo [xi, ctum]; transigo [egi, actum]; ago: διαβιούν τον βίον διάγειν ., διαπεράν τον

Biov.

burchlernen, perdisco 3 [didici]: διαμανθάνειν τι. burchlesen, perlegos [legi, lectum]: διεξέρχεσθαι άναγιγνώσκοντα · διαναγιγνώσκειν =, έξαναγιγνώσκειντι | - s., das D., lectio; perlectio: ή διανάyvestig.

burdleuditen, pelluceo2 ob. perluceo2 [xi]; interluceo2; transluceo2 ob. traluceo2: διαλάμπειν =. διαυγάζειν διά τινος έκλάμπειν :, διεκφαίνεσθαι

burchliegen, attero3 [trivi, tritum] cutem cubando: κείμενον διατρίβεσθαι, = κατατρίβεσθαι.

burchlochern, perforo 1 qd: διατουπάν =, διατιτραίνειν :, διατοήσαι :, ανατοήσαί τι.

burchlüften, admitto s [misi, missum] perflatum: διαφφιπίζειν τι.

burchlügen, fich, evado3 [si, sum] =, elabor3 [psus] mendacio: ψευδύμενον ἀπαλλάττειν, = διαφεύγειν. burchmachen, I) (zu Ende bringen), absolvo3 [lvi, lûtum]; perficio3 [fêci, fectum] qd: ἀποτελεῖν 2, ἀπεργάζεσθαί τι [— II) (erflären), explâuo 1 2, explica : έξηγεῖοθαι διεομημεύειν.

Durchmarich, transitus [ûs]: diélasis.

durchmarschiren, transco' [ii, itum]; facio [feci, factum] iter per qm locum: διελαύνειν διεξελαύνειν' διαγειν τον στρατόν.

durchmengen, permisceo2 [seui, stum ob. xtum]: διαφυράν τι.

durd)messen, permetior [mensus]; emetior : διαμετρείν =, διαμετρείσθαί =, μετρείσθαί τι.

Durchmeffer, diametros [i, f.]: ή διαμετρος.

durchmischen, permisceo' [scui, stum od. xtum] qd cum quà re: διαμιγνύναι =, αναμιγνύναι =, συγκεραννύναι τι | - s., das D., permixtio.

άναγκάζεσθαι διαβαίνειν ε, διαπεράν τι ' έξ άνάγ- |

κης διαπεράν.

burdymustern, perlustro1; percenseo2 [ui]; recenseo²: έξετάζειν τινάς· διαπραγματεύεσθαι », δια-πριβούσθαί τι | — «., δαδ D., διε Durchmusserung, recensio: ή έξέτασις.

durchnähen, intexo3 [xui, xtum] s, intertexo3 aurum :

διαδράπτειν τι.

burchnaffen, reddos [didi, ditum] qd totum madidum; permadefacio3 [fêci, factum]: διαβρέχειν =, καθυγοαίνειν =, έξυγοαίνειν =, διϊκμάζειν τι | burchnägt, madidus; permadefactus: διάβροχος δίνγρος κάθυγρος [ον].

durchnagen, perrodoa [si, sum]: διατφώγειν τι.

Durchnehmen, I) (erffaren, untersuchen), pertracto1; percenseo² [ni]; explico¹: ἀποιβώς διελθεῖν, διεξ-ελθεῖν =, διαπραγματεύεσθαί τι | — II) (flort tabein), perstringo's [uxi, ctum] *, perägo's [egi, actum] qm: διασχώπτειν *, κακῶς διαγορεύειν τινά · καθάπτεσθαί τινα.

Durchölen, perungo3 [axi, netum] qd oleo: κατα-

λείφειν ε, καταχρίειν τι.

burchpaffiren, transeo* [ii, itum]; facio 3 [feci, factum] iter per qm locum: διεξελαύνειν. διεξέρχεσθαι.

Durch peitschen, caedo [cecidi, caesum] =, castigo 1 qm loris ob. verberibus: διαμαστιγούν =, δέρειν τινά.

burd,pflügen, peräro¹; exăro¹; perfringo³ [frēgi, fractum] qd aratro; subïgo³ [ēgi, actum] qd bene; mollio⁴ qd arando: αὐλαπίζειν διαυλαπίζειν.

durchpicen, pertundos [tudi, tusum] ovum rostello:

πολάπτοντα διαδόηγνύναι.

burdpilgern, perambulo1 =, peragro1 =, lustro1 =, perlustro1 qm locum: διέρχεσθαι -, διοδεύειν -, διαπορεύεσθαί τι.

burchplaubern (eine Zeit mit Plaubern hinbringen) fallo3 [fefelli, falsum] =, tero3 [trivi, tritum] fempus confabulando: διάγειν -, διατρίβειν τι (χρόνον) φλυαρούντα.

burchplündern, f. ausplündern.

burchpreffen, transmitto3 [mîsi, missum] qd premendo: διαπιέζειν τι.

burchprufen, pertento1 =, scrutor1 =, excutio3

[cussi, cussum]: διαδοκιμάζειν τι.

burchprügeln, caedo3 [cecidi, caesum] =, castigo1 =, subigo 3 [êgi, actum] , mulco 1 qm fustibus ob. verberibus: διαμαστιγούν =, δοπαλίζειν =, δέρειν τινά. burdyquellen, manat¹ =, permanat¹ per qd: διαπιδύειν διά τινος.

burchräuchern, I) (mit Rauch erfüllen), impleo2 [plevi, plêtum] =, duro' qd fumo: θυμιάν =, θυμιαμάτων αναπιμπλάναι τι | - II) (mit Duft erfüllen), suffio qd bonis odoribus: άναπιμπλάναι τι εὐοσμιών.

durchrauschen, impleo2 [plevi, pletum] qd strepitu: διαδόοθεῖν =, διαδόοιζεῖν τι.

burchrechnen, subdûco3 [xi, ctum] calculos, = rationem cjs rei; computo (qd: έπλογίζεσθαί τι | — s., bas D., computatio: ὁ λογισμός το έπλογίζεσθαι. durchregnen, perpluit3: κατομβοείν τι.

burchreiben, I) (reibenb burchlaffen), transmitto3 βειν | - II) (gehörig reiben), perfrico [cui, catum] λείφειν καταχρίειν

od. ctum] qd: περιτρίβειν | — III) (wund reiben), atteros [trivi, trîtum]: κατατρίβειν άποτρίβειν τι. durchreichen, I) a. (burch eine Deffnung geben), do1 [dedi, datum] qd per qm locum: προτείνειν , δοέγειν τί τινι διά τινος όπῆς | — II) (burd etwo. fld) erstreden), pertineo² [tinni, tentum] ad qd: διατείνειν ποι διανείσθαι ε, έξιννείσθαι ποι.

durchreifen, permaturesco3 [rui]: ἐκπεπαίνεσθαι. Durchreise, transitus [us]; iter; profectio per qm

locum: ή διαπόρευσις δίοδος.

burchreifen, 1) n. (burch einen Ort reifen), transeo. [ii, itum]; proficiscer3 [fectus] =, facio3 [feei, factum] iter per qm locum: διαπορεύεσθαι , διέρχεσθαι =, διαπεράν =, διελαύνειν τι | — II) a., (bon Ginem Enbe jum audern reifen), peragro1 =, obeo 1 [ii, itum] =, emetior 1 [mensus] =, perlustro 1 =, percurro 3 [cucarri ob. curri, cursum] qd (qm locum): περιπορεύεσθαι =, περινοστείν χώραν τινά — s., bas D., peragratio; percursatio: ή περιπόosvous.

burd)reigen, I) a., perscindoo [seidi, scissum] =, discindo3 e, dirumpo3 [rúpi, ruptum] e, rumpo3 qd: διαφόήγνυσθαι διασχίζειν τι | - II) n., rumpor3 [ruptus]; dirumpor3: διαβρήγουσθαι · διασχίζεσθαι. burchreiten, 1) a., perequito 1 qd od. per qd: dieginπάζεσθαι διελαύνειν (ίππον) διά τι | - ΙΙ) τ., fich b. (b. i. fich wund reiten), atteroa [trivi, tritum] femina equitando ob. equitatu: παρατρίβεσθαί τι ίππεύοντα · διασχίζεσθαι.

burdrennen, I) n., feror3 [latus] celerrime =, proripios [ripui, reptum] me per qm locum: δρόμφ φέρεσθαι :, ορμάσθαι :, διάττειν διά τινος χωρίου| - II) a. A) (einen Ort rafd) burchlaufen), percurro3 [cueurri ob. curri, cursum) qd (qm Iocum): διαδραμείν =, διαθείν τόπον τινά | - B) (rennend burchftechen, burchbohren), transfigo3 [xi, xum] qd (lancea); transverbero1 qm hasta; trajicio3 [jeci, jectum] qd ob. qm: διελαύνειν τινί την αίχμην.

durchrinnen, perfino3 [xi, xum]: διαπιδύειν , διαβδείν =, διαλείβεσθαι διά τινος.

burdhrollen, I) a. (burd einen Raum rollen), volvo3 [volvi, volutum] qd od. qm per qm locum: διακυλινδείν | - II) n. (rollend fich burch einen Ort beme= gen), volvor3 [lûtus] per qm locum: διακυλινδείσθαι. burchroften (bon Roft burchfreffen werben), peredor3 [êsus] =, corrêdor3 [rêsus] ferrugine: διαβιβοώσκεσθαι τω ίω.

burchrühren, peragito' qd quâ re (rutabulo): ἀναφυράν · διακυκάν τι.

burchrutteln, peragito1 s, conquasso1 qd: diageleiv ε, διαταράττειν τι.

burdrudern, eremigo1; enavigo1 remigio: διεφέσdeiv tt.

burchfagen, disseco1 [cui, clum] qd serra: moleur =, διαπρίειν τι.

burd)fauern, I) a., fermento1 gd acôre; reddo3 [didi, ditum] qd totum acidum: εὐ ζυμοῦν τι | — II) n. (gang bon Saure burchbrungen werben), fermentor1 penitus (acore): εὐ ζυμοῦσθαι.

burchfäufeln, mulceo2 [mulsi, mulsum], permulceo2

qd: διαψιθυρίζειν διά τινος.

[misi, missum] qd terendo: διαψαίσειν διατοί- burchfalben, perungos [nxi, netum] qd oleo: κατα-

burchfalzen, perfrico1 [cui, ctum] qd sale; condio4 qd bene: διασμήχειν τι άλσίν.

burchichallen, persono! [ui, itum] qd (qm locum):

διηγείν : ήγους έμπιμπλάναι τι.

burchschauen, 1) n. (burch etw. feben), specto1 per qd: διαβλέπειν βλέπειν διά τινος όπης |- II) a. A) (etw. ftudweise betrachten), contemplor singula; perlustro1 oculis: άνασκεπτεσθαί τι καθ' εκαστον | - B) (genau einsehen, erfennen) perspicio3 [spexi, spectum]s, cerno3 [crevi, cretum] qd penitus; διασκέπτεσθαι. διαθρείν =, διαγιγνώσκειν =, ευ καταμανθάνειν τι.

burdicheinen, pelluceo2 ob. perluceo3 [xi]; transluceo2 ob. trâluceo2: διαλάμπειν έκ τινος διαυγά-

ζεινε, αύγης έμπιμπλάναι τι.

burd) derzen, consûmo [mpsi, mptum] qd (tempus, horas) jocis: διάγειν , διατρίβειν τι (χρόνον) παί-COVTC.

burchschicken, mitto3 [misi, missum] per qm locum: διαπέμπειν:, πέμπειν τινά διά τινος χωρίου.

burchichen, trajicio3 ob. transjicio3 [jeci, jectum]=, transmoveo2 [môvi, môtum]s, molior4 per qd: ώθεῖν τι διά τινος.

burchichielen, specto1 per qd limis oculis ob. blog

limis: στοαβώνα ἀποβλέπειν πρός τι.

durchichiegen, 1) (mit einem Gefchof burchbohren) transfigo3 [xi, xum] =, trajicio3 ob. transjicio3 [jeci, jectum] qd quâ re (sagittâ, tragulâ, lanceâ etc.): διακοντίζειν -, διατοξεύειν τινά : ἀφιέναι τι βέλος διά τινος | - II) (Belb murfweise burchzählen) numero I numos per jactus: καταριθμεῖν | - III) (ein gebrudtes Bud mit Schreibpapier b.) interjicio 1 [jeci, jectum]s; intertexo3 [xui, xtum] chartam puram paginis libri ejs: χαρτία παρεμβάλλειν βιβλίφ.

burd)fd)iffen, pernavigo st, navigo 1, enavigo 1 per

ad: διαπλείν τι.

burd)fdimmern, transluceo2 [xi]; pelluceo2 ob. per-

luceo2: διαστίλβειν έκ τινος.

burchichlängeln (a. B. bie Luft bon Bligen), fulgura discernunt's [creverunt, cretum] aera; (ber Bad) b. die Wiefen) rivus serpit3 [psi, ptum] , errat1 per prata: ελίσσεσθαι διά τινος.

burchichlafen, dormios totam noctem, perdormisco3:

uαθεύδειν όλην ≈, πάσαν την νύκτα.

Durchichlag, colum; cribrum: o ήθμός δινλιστής

[noosi σανκος.

durchichlagen, I) a. A) (burch Schlagen öffnen), perforo¹, perfodio³ [fossi, fossum], perfringo³ [frêgi, fractum] qd: διακόπτειν, διαφόηγνύναι, διαράσσειν τι | - B) (fchlagend burchbringen) adige3 [êgi, actum] qd per qd: διαμοούειν, διελαύνειν τι - 2) bejonb. (burdfeihen), peredlo qd: διηθείν, διυλίζειν τι | - C) (burchprügeln) caedo3 [cecidi, caesum], castigo:1, mulco1, contundo3 [tudi, tûsum] qm fustibus od. verberibus: διαμαστιγούν ε, δέρειν τινά.

II) n. (burd bringen) A) allg., penetro1 ad qd; perrumpoa [rūpi, ruptum]=, perfringoa qd: διαδύεσθαι - B) befond. 1) (Feuchtigfeit burchlaffen) qd transmittit3 [mîsit, missum] atramentum, literas, imbres etc. : niveir | - 2) (ben Unterleib öffnen) solvo3 [lvi, lûtum alvum.

III) r., fich b., aperio [rui, rtum] s, facio [feci, factum] viam ob. iter mihi ferro (per quos, ad qm u. bgl.); evados [si, sum]; expedio me: δια- burd)[d)warmen, percurso1, pervagor1 qm locum;

προύεσθαι τοὺς παλεμίους διαδύεσθαι . διεκδύεσθαί τι. διαφεύγειν. διεκπίπτειν τινά.

burchichleichen, I) n. u. a., repo' [psi, ptum] per qd; perrêpo abjolut ob. qd: διέφπειν διεφπύζειν | -11) r., fich b. (ichleichend entfommen), elabor3 [psus]; evado3 [si, sum]; subdûco3 [xi, ctum] me: διαδύεσθαι =, διεκδύεσθαι =, διαδιδράσκειν τι.

burchichleifen (burch bieles Schleifen burchlochern), perforosi, perteros [trivi, tritum] qd acuendo: 8/1-

γοντα διατουπάν, εδιατετραίνειν.

burdschleudern, subjicio3 [jeci, jectum] =, trajicio3 qd inter qd: διεμβάλλειν διαβάλλειν διάναι τι διά TIVOS.

burchschlingen, intertexo3 [xui, xtum]; implico1 qd

qua re: διύφαίνειν τι.

burdhidlupfen, 1) allgem. (burd etw. fchlupfen) labors [psus] per qd: διαδύναι διά τινος | - 11) befond. (entfommen, entwischen), elabor3 [psus]; evados [si, sum]: διεκδύναι», διαφεύγειν», έκφεύγειν τι διολισθαίνειν τι | - jmb entwischen laffen, juvo1 [juvi jutum] fugam cjs: παρέχειν τινί διεκφεύγειν διδόναι τινὶ φεύγειν | - fig., non animadverto [ti, sum] in qm; parco [peperci, parcitum ob. parsum] eui; condono qd eui: φείδεσθαί τινος μή δοκείν αίσθέσθαι τι γενόμενον.

burdsidmansen, comissor per totum diem, per totam noctem etc.; consûmo [sumpsi, sumptum] totos dies, totas noctes etc. comissando: πάσας νύκτας

ποιείν εὐωχούμενον.

burchichmelzen, deliquesco3 [licui] penitus: 20 700νεύειν τι.

burdichmettern, I) a., (gang burdibrechen) frango's [fregi, fractum] , rumpo [rupi, ruptum] qd, per-fringo ; discutio [cussi, cussum]: διαφάσσειν τι] - II) n. (schmetternd burchbringen), percutio3 [cussi, cussum]; personol: σμαραγείν διά τινος.

burchschmieren (etw. burch und burch schmieren, ausfcmieren), perlino3 [lêvi, litum] qd quâ re: κατα-

λείφειν =, καταχρίειν τί τινι.

burchichneiden, seco1 [cui, ctum]; perseco1; interseco1; findo3 [fidi, fissum]; scindo3 [scidi, scissum]: διατέμνειν:, διακοπτειν:, κατατέμνειν τι.

durchichneien, nives penetrant' per qd: vicesev dia τινος διανίφειν.

Durchschnitt, I) eig., sectio; intersectio; diametros [i f.]: η διατομή διάμετρος | — II) fig., im Durch ichnitt, plus minusve; circiter: Ev avd evos alkov έλαττον.

Durchschnittspunft, punctum decussis: τὸ στίγμα της διατομής.

burdhichreien, penetro1 per qd clamore; impleo2 [plevi, pletum] qd clamoribus: διαβοάν βοάν διά TIPOS.

burchichreiten, gradior3 [gressus] per qd; transgredior3 qd; emetior4 [mensus] qd: διαβαδίζεινε, δια-

βαίνειν τι.

burd)fd)utteln, peragitos1, concutio3 [cussi, cussum] qd: διατινάσσειν:, διασείειν:, διακλονείν τι | bom Rieber burchichuttelt merben, jactor' febri: ointageσθαι υπό πυρετού.

burchichutten, perfundos [fadi, fusum] ; transfundos:

καταχείν μεταχείν.

perbacchor1; transigo3 [egi, actum] dies, noctes burchfingen (ble gu Enbe fingen), cano3 [cecini] qd comissando: διαβακχεύειν βακχεύοντα διατρίβειν. burdidmeifen, pervagor ; peragro ! διαπλανασθαι.

πλανασθαι διά τινος τόπου.

burchschweigen, perbacehor' diem, noctem etc.; tero3 [trivi, tritum] tempus (diem, noctem etc.) comissationibus, sin luxu conviviisque: διατουφάν τουφώντα διατοίβειν : άναλίσκειν.

durchichimmen, transno' ob. trano; transnato' ob. tranato1; transmitto3 [misi, missum] = trajicio3 [jêci, jectum] qd: διανήχεσθαι:, διακολυμβάν:,

διανείν τι.

burchschiviken, imbuo's [ui, atum] qd penitus sudore;

humecto 1 qd sudore: διϊδρούν τι.

burd)fegelff, pernavigo:1, navigo:1, enavigo per qd: πλέοντα διέρχεσθαι, ε διαπεράν τι διαπλείν =, διεκπλείν:, ἱστιοδρομείν τι.

burdhehen, I) n., spectos1, transpicio3 [spexi, spectum] per qd: διοράν. βλέπειν διά τινος όπης |-II) a. A) (etw. mit bem Blide burchbringen), perspicio3 [spexi, spectum] qd: διασκοπείν:, διασκέπτεσθαι ε, έπισκοπείνε, επισκέπτεσθαί τι [- B) (nad) allen Theilen feben, befeben), inspicio3 [spexi, spectum]; perspicios; perlustro1 qd oculis; examino1; cognosco3 [nôvi, nitum] qd; corrigo3 [rexi, rectum] qd: διασκοπείν. Επισκοπείν. διέρχεσθαι.

durchfeihen, colo1s, percolo1s, liquo1 qd: διηθείν:, απηθείν:, περιηθείν τι | - s., bas D., percolatio; colatura: ή ήθισις · ὁ ήθισμός · διύλισμός · ύλισμός.

durchfegen, I) n. (burchfpringen, burchreiten), transeo4 [ii, itum] s, superol s, trajiciol [jeci, jectum] qm locum (equo): διαθρώσκειν διαπηδάν διελαύveiv | - 11) a. (etw. geltend machen, feinen Willen geltend machen), vinco3 [vici, victum]; pervinco3; obtineo2 [tinui, tentum]; evinco3 [vici, victum], ut; perferos [tuli, latum] qd; res valets: logvoiteσθαι », βιάζεσθαι », νικάν », έπικρατείν », διαπράτ-

durchsein, 1) (einen Ort paffirt haben), transii =, trajêci qm locum: διαπεπερακέναι, διαπεπεραιώσθαί τινα τόπον | - II) (mit etw. zu Ende fein, fertig fein), perfêci s, absolvi qd (laborem etc.); αποτετεληκέναιτι τέλος έπιτεθηκέναι τινί | - mit einem Buche b., perlégi librum: διανεγνωκέναι , τυγχάνειν ανεγνωνότα βιβλίον | — III) (etw. überstanden haben), sum defunctus qua re; superavi; vici: άπηλάχθαι :, περιγεγενήσθαί τινος.

durchseufzen, consûmo's [mpsi, mptum] qd (noctem)

gemendo: στενάζοντα διατρίβειν τι.

Durchficht, 1) (bas Geben burch eine Deffnung), prospectus [ûs] per qm locum: ή δίοψις [εως] |-(Besichtigung, Beurtheilung), inspectio; contempla-

tio: ή διάσκεψις επίσκεψις.

durchfichtig, perlucidus ob. pellucidus; translucidus; perspicuus: διαφανής · διαυγής · διειδής [ές] · δίαι-Poos [ov] - b. fein, pelluceo2 ob. perluceo2 [xi]; transluceo2; transmitto3 ob. tramitto3 [misi, missum] lucem: διαφαίνεσθαι διαφαίνειν διαλαμπειν.

Durchsichtigfeit, pelluciditas; perspicuitas: ή διαφάνεια το διαφανές διαυγές.

durchsidern, percolor : διαπιδύεσθαι διηθείν. burchfieben, percribro1; cribro1; cerno [crevi, cretum]: διασήθειν =, κατασήθειν =, διαττάν τι.

usque ad finem: άδειν τι δια τέλους.

burchfinten, subsido3 [sêdi, sessum]; perlabor3

[lapsus] : ίζεσθαι διά τινος.

burchfigen, 1) (burch bieles Gigen abnugen), attero3 [trîvi, trîtum] qd sedendo: ἐπικαθήμενον κατατρίβειν τι | - II) (figend zubringen), consumos tempus qua re (ludendo, comissando); persedeo2 [êdi, essum] tempus (dies, noctes etc.): καθήμενον διατρίβειν (χρόνον).

durchfonnen, I) a., exponos [sui, situm] qd in sole: διηλιούν τι | - II) r., fich b., apricor1: διηλιού-

ofat.

burdipahen, pervestigo'; perquiros [sivi, situm]; perserûtor1; scrutor1: διασκοπεῖν =, διεφευνᾶν =, διεξερευνάν -, έξιχνεύειν τι.

durchipalten, diffindo3 [fidi, fissum]; discindo3 [scidi, scissum]; διασχίζειν *, κατασχίζειν τι.

burchfpagieren, perambulo1 qd: διέρχεσθαι :, διοδεύειν τι.

burchipiden, trajicio3 [jeci, jectum] qd tardo: στίζειν τι στέατι. διαπείραντα στέαρ καταρτύειν.

durchipielen (au Enbe fpielen), perago3 [egi, actum] =, conficio [fêci, fectum] qd (fabulam); absolvo [tvi, lûtum] qd; transigo [êgi, actum] partes suas: διαπράττεσθαι =, άποτελείν =, τελειούν τι.

burchipiegen, transfige [xi, xum] qm ob. qd hasta, lancea etc.: διαπείρειν · διαποντίζειν τι.

burchsprengen, I) n. (im Galopp burchreiten), vehor3 [vectus] s, feror [latus] s, equito per qm locum admisso = ob. citâto equo: διελαύνειν κατά κράτος διά τινος χωρίου | - II) (bis ins Innere befpren= gen), perspergo3 =, conspergo3 [si, sum] qd qua re: εύ διαββαίνειν τι.

burchfpringen, transilio* [fvi ob. ui]; salio* [lui, Itum] per qd: διαθρώσκειν -, διεκθρώσκειν τινός.

διαπηδάν ε, διάλλεσθαι διά τινος.

burchipuren, indago'; investigo'; pervestigo'; perscrutor1; odoror1: διεφευνάν -, διαζητείν τι.

burdhitaufern, I) (mit Geftant erfullen), repleo2 [plêvi, plêtum] qd foetore: αναπιμπλάναι τι δυςωδίας [- 11) (env. genau burd)fuchen), pervestigo1 , perscrutur di διαζητείν , διεφευνάν τι.

burchstäuben, facio3 [feci, factum], ut pulvis trans-

eat: διακονίειν τι.

Durchftaupen, concidos [cidi, cisum] qm virgis: δια-

μαστιγούν τινα.

burchsteden, I) (burd) u. burch stechen, burchbohren), transfigo [xi, xum]; transfedio3 [fossi, fossum]; configo3; confodio3; transverbero1: διακεντείν =, διαπείρειν =, διατιτραίνειν =, διαπερονάν τι | - II) (burd) Stechen Braben eine Deffnung machen, 3. B. einen Berg, Damm ic. burchftechen), interseindo3 [seidi, scissum] =, perfodio* [fossi, fossum] qd: διοφύττειν τι (το χώμα u. bgl.) |— B) übertr. (burch= ftedend etw. machen, 3. B. einen Kanal, eine Meersenge burchstechen), perfodio [fossi, fossum] =, percutio3 [cussi, cussum] qd (fossam, fretum etc.): διοφύττειν τι.

burchsteden, trajicios [jeci, jectum], transmittos [mîsi, missum]; insero3 [serui, sertum]; immitto3: διεμβάλλειν τό τινι.

burchftehlen, fich, elabors [psus]; evados [si, sum];

subdûco⁸ [xi, ctum] me clam: διαδύναι υπεκφεύγειν.

burchfteigen (burch eine Deffnung fleigen), seando3 [di, sum] per qd: διαβαίνειν =, ὑπεοβάλλειν τι.

burd)filden, pingo³ [nxi, etum] qd acu; distinguo³ [nxi, nctum] qd intextâ quâre (3. B. auro intexto u. bgl.): διαποικίλλειν τι.

burd)stöbern od. = stören, perscrutor 1 =, perquiro3 [sivi, situm] =, excutio3 [cussi, cussum] qd: φωράν πανταχή της οίκίας.

burdiftopfen, farcio [farsi, fartum] per qd; infer-

cio [si, tum] qd: διαβύειν τί τινος.

durchstoßen, I) (burch Stoßen öffnen), pertundo³ [tudi, tusum] qd: διακόπτειν έξαράττειν τι | — II) (burch und durch stoßen), transverbero¹ z, transfigo3 [fixi, fixum] s, transfodio3 [fossi, fossum] s, trajício3 [jêci, jectum] qd ob. qm : διαπείρειν τι. burchstrahlen, I) a., collustro 1 qd radiissuis: antiou βάλλειν τι διὰ παντός | — II) n., transluceo2; pelluceo2 ob. perluceo2 [xi]: διαυγάζειν =, διαλάμ-

πειν έκ τινος.

burdifreichen, I) a. A) (ausftreichen), eximo3 [emi, emptum] =, tollo3 [sustuli, sublatum] qd de ob. ex qua re; erado3 [si. sum] qd ob. qm: διαγράφειν =, έξαλείφειν =, διαλείφειν τι | - B) (einen Ort flüch: tig burchwandern), pervagor qm locum: #squvovtsiv =, περιπλανασθαι =, περιέρχεσθαί τι !- II) n. (burd)= wehen), perso1: διαιθύσσειν ε, διαφαίσειν τι | - s., bas D. A) (bas Ausstreichen), obliteratio; litûra: ή διαγραφή | - B) (bas Durchellen, Durchwandern), percursatio; peragratio: τὸ διαδραμεῖν | — C) (bom Winde), perflatus [ûs]: ἡ διαπνοή· διά-Trevois.

burdifreifen, pervagor1 =, peragro1 =, percurso1 qm locum : ἐπιπορεύεσθαι =, ἐπιδραμεῖν =, κατατρέχειν τι | - s., bas D., percursatio; peragratio: τὸ διαδραμείν.

Durchstrich, litura : ή έξάλειψις.

burdifromen, I) eig., fluo3 [xi, xum] per qd; interfluo's qd: διαβδείν τι | - II) figuri. (Freude burch: ftromt imbn, burchftromt bas Berg ac.), laetitia, voluptas etc. perfundit's [fûdit] animum cjs; perfundor3 [fûsus] laetitiâ, voluptate etc.: κατέχειν τι καταπιμπλάναι =, έμπιμπλάναι τί τινος.

burdiftubiren, perdisco3 [didici] =, perlego3 [legi, lectum] s, perlustro d: διαμελετάν s, έπμελε-

ταν τι.

burdiffurmen, rao3 [rui, rutum] per qd; feror [latus] per qd cum magno impetu; perrumpo3 [rûpi, ruptum]; διάττειν =, όρμη φέρεσθαι =, φέρεσθαι διά τινος.

burdifturgen, 1) a., deturbo1 =, praecipito1 qd ob. qm per qm locum: κατακοηνίζειν τι διά τινος τόπου | - II) n., ruo3 [rui, rutum] s, praecipito1 per qm locum: διαπίπτειν· διαβόνηναι.

burd) scrutor1; perscrutor1; pervestigo1; perquîro³ [sīvi, sîtum]: διαζητεῖν =, διερευνᾶν =, διεξετάζειν τι | — s., bað D., pervestigatio; per-

scrutatio: ή ἀναζήτησις εξέτασις.

Durchfucher, investigator; scrutator: o έρευνητής. burchtangen, I) (burch bieles Tangen abnuten), atteros [trîvi, trîtum] qd saltando: κατατρίβειν τι δοχού-μενον | — II) (etm. bi8 zu Ende tanzen), salto la burdivälzen, pervolvo la usque ad finem: διορχείσθαι | — III) (tanzend zu: qd: κυλίειν τι διά τινος.

bringen), consûmo3 [mpsi, mptum] qd (noctem) saltando: ορχούμενον διατρίβειν, = διάγειν.

burchtaften, pertracto qd: διαψηλαφαν τι.

burchtaumeln, incêdo3 [cessi, cessum] per qm locum titubante gradu: μεθύοντα ε, πραιπαλώντα διελθείν διά τινος τόπου.

burchtonen, persono! [nui, nitum] qd: dengeev.

durchtoben, perstrepos [ŭi, itum] qm locum: ἀναπιμπλάναι τι θορύβου.

burchtraben, percurro3 [cuentri ob. curri, cursum] qd equo: διέρχεσθαι =, διεξέρχεσθαί τι ίππφ.

burchträufeln, stillo per ad: διαστάζειν διά τινος.

burchfraumen (3. B. bie Racht), somnio' tota nocte: ονειροπολούντα διαγείν ., ονειροπολείν την

burchtragen, porto' qd per qm locum: Sianouizen «, διαβαστάζειν τι· φέρειν τι διά τινος.

burchtreiben, agos [egi, actum] s, pellos [pepuli, pulsum] , adigo [egi, actum] qd per qd: διελαύνειν =, ελαύνειν τι διά τινος τόπου.

burchtreten, I) n. (burch einen Körper freten), per-fringo³ [frêgi, fractum] -, seco' [cui, ctum] qd; penetro' per qd: διαπατείν τι | — II) n. A) (tretenb burdhlöchern), perforo' qd calcando; deminuo3 [ni, atum] qd: κατατρίβειν =, αποτρίβειν τι πολλά επιβαίνοντα τοῖς ποσίν | - B) (burch Treten öffnen), aperio* [rui, rtum] qd calcando: διαπατείν τι |-C) (gehörlg treten), subigo3 [egi, actum] qd satis calcando: κατατρίβειν τι.

burchtrieben, versutus; astutus; callidus; veteratorius: Enitountos [ov] · navovoyos [ov] - ein b. Rerl. veterator: τοίμμα επίτριμμα πίναδος πρόταλον άλημα παιπάλημα | - Adv., astate; callide; veterâtorie: ἐπιτρίπτως πανούργως.

Durchtriebenheit, astulia, calliditas; versulia: n πολυτροπία πανουργία.

burchtriefen, cado [cecidi, casum] stillatim per qd: διαστάζειν.

burchtrinken, tero3 [trivi, tritum] tempus (totam noctem) in compotatione: διάγειν ε, διατρίβειν τι πίνοντα.

burchtroduen, 1) n. (burch und burch troden werben), peraresco3 [rui]: διαξηραίνεσθαι | - II) a. (gang froden machen), arefacio3 [fêci, factum] qd: διαξηοαίνειν τι.

burchtropfelu, cado 1 [cecidi, casum] stillatim per qd: διαστάζειν διά τινος.

burd) und burd), penitus; per omnes partes; plane; omnîno; totus: διαμπάξ' διαμπερές' πάς [πάσα, παν].

durchivachen, pervigilo1 (noctem): διαγουπνείν =, άγρυπνείν :, διανυμτερεύειν :, διεγρηγορέναι νύπτας.

burchwachsen, cresco3 [crevi, certum] s, nascor3 [natus] per qd; internascor3 inter qd: διαφύεσθαι διαφύναι · διαβλαστάνειν =, διεπτέλλειν έπ τινος. burdhwaden, transeo4 [ii, itum]: διαβαίνειν (ποταμου).

Durchwälzen, pervolvos [lvi, latum] s, volvos per

burchtbarmen, percalefacio [fêci, factum] qd: diaθεομαίνειν =, διαθάλπειν τι.

burchwäffern, rigo1; irrigo1: agobeiv =, agobeieiv ev

burchwagen, fich, audeo2 [ausus] transfre per qm locum: τολμάν διελθείν, · διαβήναί τι.

burchwalten, 1) eig. (gehörig malten), subigo's [egi actum] od diligenter in fullonio: avayvanteiv = γνάπτειν τι | - II) figûrl. (burchprügeln), subigo [egi, actum] qm verberibus: διαμαστιγούν =, δέρειν TIVO.

burdivallen, = wanbeln, = wanbern, perambulo + = peragro1 =, obeo* [ii, itum] =, lustro1 qd (qm !ocum): διαστείχειν -, στείχειν -, διοιχνείν διά τινος. διαβαδίζειν :, διέφχεσθαί τι | — s., bas D., peragratio; lustratio; percursatio: ἡ διαποφεία διαπόρευσις.

burchwaschen, I) (waschend burchlochern), deteros [trivi, tritum] qd lavando multum: πλύνοντα κατατρίβειν τι | — II) (nach ber Reihe =, zu Ende waschen), lavo 1 [lavi, lautum ob. lotum] singula deinceps: πλύνειν πάντα έφεξης ob. = διὰ τέλους | - III) (tuchtig mafchen), lavo' [lavi, lautum ob. lotum] qd satis: εύ διαπλύνειν τι.

burchiveben, intexo3 [xui, xtum]; intertexo3: div-

quiver TL.

1. burchweg (burchaus, burchgangig), penitus; omnibus partibus; per omnes partes; in omnes partes; omnino; δια παντός.

2. Durchweg (Durchgang), transitus [as]; commeatus [as]; transitio pervia; Janus: ο πόρος ή δίοδος παροδος πύλη.

burdivehen, perso!: διαπνείν s, διαφυσάν τι | s., bas D., perflatus [as]: ή διαπνοή διαπνευσις. burchweichen, I) a., mollio4; emollio4; permacero1; διαμαλάσσειν τι | - II) n. (burd) und burd weich merben), emollior4; mollesco3: διαμαλάσσεσθαι διαβρέχεσθαι.

durchweinen (3. B. bie Rachte), consumo3 [mpsi, mptum] qd (noctes) fleta ob. lacrimis: δακρύοντα

διάγειν, = διατελείν (νύκτας).

burchwerfen, trajicio3 [jeci, jectum] qd per qd: διεμβάλλειν τι διϊέναι τι διά τινος.

burchwegen, attero3 [trîvi, trîtum] qd acuendo; axoνώντα =, όξυνοντα =, θηγοντα κατατρίβειν τι.

durchwinden, I) a. (burch etw. flechten), intexo3 [xui, xtum]; intertexo³ qd cui rei; διαπλέπειν , διαστοέφειν τινί τι | — II) r., fld b., eluctor¹ per augusta; eluctor¹ difficultales; emergo³ [si, sum] e malis: διειλύεσθαί τινος διαδύναι :, διεκδύναί τι.

durchwintern, I) n., perhiemo1: διαχειμάζειν διετίζειν | - II) a. (ben Winter hindurch in gutem 3u= ftanbe erhalten), servo' =, alo3 [lui, litum] qd per hiemem : διασώζειν τι χειμώνος όντος.

burchwirfen, intexos [xui, xtum]; intertexos: dia-

ποικίλλειν.

burchwischen (entschlüpfen, entsommen), elabor3 [psus]; evados [si, sum]: อีเฉอีบังฉะ อีเลยอีบังฉะ บัทลหอีบgm elâbi; non animadverto3 [ti, sum] in qm: μή κολάζειν ε, τιμωρείσθαί τινα.

durchwühlen, I) eig., effodio3 [fodi, fossum]; eruo3 rei: διψην =, πεινην τινος.

[ui, utum]; excutio3 [cussi, cussum]; disjicio3 jeci, jectum | qd fodiendo: διορύττειν υπορύττειν. ανασκαλεύειν διασκαριφασθαι | - II) figuri. (burchforichen), perserator1; rimor1; scrutor1: διαζητείν διερευνάν.

durchwürzen, I) eig., condio* qd penitus ob. totum: ἦδύνειν εὖ μάλα τι | — II) figürl., ctw. (cine Nebe) b., condio4 =, perspergo3 qd quâ re (orationem

tamquam sale): ήδύνειν λόγον τινί.

burchgahlen, numero1; dinumero1; iuco4 [ii, itum] numerum : recenseo 1: καταριθμείν τι.

burdzedjen, consûmos [mpsi, mptum] tempus (noctes etc.) potando ob. in vino: διάγειν =, διατρίβειν τι συμπίνοντα.

durchziehen, Dn. (burch einen Ort ziehen), transeo. [ii, itum] qd (qm locum); facio3 [feci, factum] iter

per qm locum: πορεύεσθαι δια χώραν.

II) a. A) (etw. burch eine Deffnung gleben), transmitto3 [mîsi, missum] s, trajicio3 [jeci, jectum] qd per qd (1. B. ben gaben burche Rabelohr, filum per foramen acus): διελκύειν =, διαβάλλειν τί

B) (einen Ort burchwanbern) peragro1 , perlustro1 s, lustro1 s, obeo [ii, ilum] s, emetior4 qd (qm locum): διέρχεσθαι =, διελαύνειν χώραν πορεύεσθαι διὰ χώρας.

C) (etw. burchbringen, erfullen, 3. B. Feuchtigfeit, Geruch) impleo [plevi, pletum] =, imbuo3 [ui, ûtum] qd; penetro1 per qd; ἐκπιμπλάναι τι.

D) (höhnifd) tabeln) perstringo3 [nxi, ctum] = carpo3 [psi, ptum] =, exagito1 =, vexo1 =, vellico1 s, sugillo qm (facetiis, maledictis, maledico dente): διασύρειν :, διακνίζειν :, τωθάζειν τινά.

III) s., bas D., A) (bas Durchwandern) peragratio; perlustratio: ἡ διοδεία | — B) (bas Durche weben ber Luft) perstatus [ûs]: ἡ διαπνοή: διάπνευσις | — C) (ber höhnende Tadel) sugillatio: ὁ τωθασμός διασυρμός.

durchzucken, perstringo's [nxi, ctum]; pervello's [velti] qm; ὑπέρχεσθαί τινα: ἄπτεσθαί τινος.

Durchjug (bas Durchilehen). I) ber Luft, perslatus [us]: ή διαπνοή: διάπνευσις | — II) von Menschen, transitus [us]; iter [itiaeris, n.] per qm locum: ή πάροδος δίοδος.

burdgwängen, I) n., transmitto 3 [misi, missum] =, adigos [egi, actum] qd per qd vi ob. magno cum labore : διαναγκάζειν :, διεμβάλλειν τι | - II) r., fich b., penetro' per qd (per angustum locum, per angustias etc.) vi, magno cum labore: βιαζόμενου διελθείν, = διαδύναι.

Durft, I) eig., sitis [is, f]: ή δίψα το δίψος | - D. erregen, reigen, verurfachen, accondo's [ndi, nsum] =, affero3 [attuli, allatum, afferre] s. stimulo1 sitim: δίψαν παρέχειν, «παρασκευάζειν |- D. haben, leiben, sitio4: διψην | por D. berfchmachten, enecor' siti: ἀπόλluodai =, diagdeloeodai divei | ben D. lofden, fillen. expleo [plevi, pletum] :, depello [puli, pulsum] sitim: σβεννύναι την δίψαν, : το δίψος [- II) figuri. (beftiges Berlangen nach etw.), sitis [is. f.] =, copiditas =, desiderium cjs rei: ἡ δίψα ἀκρο-τάτη ἐπιθυμία ὁ ἔρως [ωτος].

ναι διεκφευγείν | - imon d. laffen, patior [passus] burften od. durften, 1) elg., sitio : διψην | - II) figuri. (heftig nach etw. berlangen), sitio qd; cupio qd ardenter; flagro cupiditate ob. desiderio ejs

burftig, I) eig., sitiens: διψων [ωσα, ων]· δίψιος Dugbruber, frater; sodalis; qui compellatur1 : ob. [ov] · διψηρός · διψαλέος | b. fein, sitio · : διψην | -II) figurt., sitiens s, avidus s, appetens cjs rei; flagrans cupiditate cjs rei: διψών τινος έπιθυμητιnός | - Adv., sitienter; ardenter: ἐπιθυμητικώς. Dufel, I) (Schlaftruntenheit) vigilia semisomnis: status somniculosi: το ημίνπνον (- II) übertr. (Gedanfenlofigfeit), stupor; socordia: ή άλογιστία: άνοια.

dusclig, I) eig., somniculosus; correptus vertigine: ήμίνπνος ὑπνφ κάτοχος [ov] — II) figürl. (geban= fentos), stupidus; socors [ordis]: avontos [ov] ἀναίσθητος [ον] άλόγιστος [ον].

bufeln ob. duffeln (gedanfenlos fein), sum [fui, esse] socors: ἀνοήτως ἔχειν.

Dugend, duodecim; duodeni [ae, a]; numerus duodenarius: ή δωδεκάς [άδος] οί, αί, τὰ δώδεκα. dubendweise, duodeni [ae, a]: κατά δώδεκα.

appellatur1 fraterno nomine: o ouoyvios o av χρώμεθα οία άδελφα.

busen, compello1 s, appello1 qm fratrem od. fraterno nomine; usurpo1 nomen fratris od. fraternitatis cum quo: χρησθαί τινι οία άδελφώ.

Dugidhivefter, soror; quae compellatur's ob. appellatur' nomine sororis: ή άδελφή.

Dwina, Duna, Dûna; Duîna,

Dhuamif (Lehre bon ben wirfenben Rraften), dynamica; disciplîna, quae exponito de efficacia virium: ή δυναμική.

Dhnaftie, 1) (Berricherreihe, Herrscherfamilie), domus s, gens regnatrix; familia principum; progenies Caesarum; dynastia: oi βασιλείς | - 11) (herrichaft) potestas; dominatio: ή δυναστεία.

Dheenterie, dysenteria: δυςεντερία.

Ebbe, recessus [ûs] aestuum marinorum: ή ἀνάβδοια· ἀνάπωτις οδ. άμπωτις [εως] - Ε. u. Fluth, aestus maritimi accedentes et recedentes : ἡ παλύόόσια πλημμυρίς τε και άμπωτις.

ebben, recêdo [cessi, cessum]: ἀναβόεῖν. 1. eben, adj. (f. b. a. flach, gerabe), aequus; planus: ομαλός . ψιλός . γείος . πεφινός . πεφεινός . ισοπεφος

[ov]. 2. eben, Adv., I) (genau), diligenter: augißog.

II) (gerabe, in biefem Augenblide) commodo; modo; proxime, and burth recens [entis] mit folg. ab (a) od. ex: νῦν ἄρτι od. burch τυγχάνω mit einem partic.; zuweilen burch kozonat ob. uélla (kuellov).

III) (f. b. a. zufällig) forte; forte fortûna: τυγχάver mit dem partie. | ber Konig war eben ba, rex

forte aderat: ὁ βασιλεύς έτυχε παρών.

IV) (gur Bezeichnung einer Gleichheit) ebenfo, aeque; perínde; pariter; similiter; item; eôdem (pari) modo: ὁμοίως ὁσαύτως ἐπίσης κατὰ ταντά c. dativ. | - ebenfo reben, disputo1 in eandem sententiam: ομοια , ταθτά λέγειν | - eben fo, als wenn, aeque, ac si: ωσπες γε | - eben fo gut ... wie, tam ... quam; item ... ut: οὐδέν ήττον ... ή etc. eben fo gut . . . ale irgend einer, tam . . . quam qui maxime: ουδέν ήττον ή etc. | eben fo wenig ... als, non magis... quam; nec... nec: οὐδέν τε μαλλον ebenfo groß, tantusdem (tantadem, tantundem); idem: loos to uévedos | - ebenfo viel, tantidem: ίσος το πλήθος. έτερος τοσούτος, έτερα τοσαύτη, ετερον τοσούτον | - ebensoweit, pari spatio: l'σον | eben ber, = berselbe, = bieser, idem; hie idem; item hie etc.: ο αύτος, ή αυτή, το αύτο (v) | - eben barum, beshalb, deswegen, eandem ob causam; ob id ipsum: δι' αὐτὸ τοῦτο δι' αὐτὰ ταῦτα διὰ τοῦτο οὐχ ημιστα | chen bamals, illo ipso tempore: ἐν τῷ αύτο χρόνο | e. jest, nunc ipsum: νῦν γε | e. ba= felbft, ibidem; eddem loco: αὐτόθι αὐτοῦ e. baher, indidem: αὐτόθεν | ε. bahin, eðdem: αὐτόσε.

V) (¿ur nachbrudlichen hervorhebung ober Be- Ebereiche, saide, sorbus aucuparia: ἡ ὅα· οἰα.
 schrantung eines Begriffe) imprimis; potissimum; ebnen, aequo¹; coaequo¹; exaequo¹; complâno¹; maxime; utique; sâne; quidem: γά· τοί· δῆτα | εδ | sterno³ [stravi, stratum]: ὁμαλίζειν· καθομαλίζειν·

ift mir e. recht, sane placet : apéoner yé mor | jest e., nunc quum maxime: vũv độ | bamale e., tum quum maxime: τότε δή | nicht e., haud ita; non ita: οὐ πάνυ | e. nicht mit Ehren, parum honeste: ου γ' εύποεπώς | bas nun wohl c. nicht, imo; imo vero: πάνυ μέν ού.

Ebenbaum, diospyros ebenum: ή έβενος.

Ebenbild, imago; effigies; simulacrum: το απείκασμα· ομοίωμα· ή είκων [ονος] - mein E., species mei similis: τὸ έμοῦ ἀπείκασμα | bas wahre E. bes Batere, vera paterni oris effigies: τὸ αὐτὸ τοῦ πατρός άπείκασμα.

ebenburtig, par genere: ouocos to yévos toayevis [ég] vinguog | fich e. verheirathen, adipiscora [adeptus] par connubium: αίρεισθαι την γυναίκα yvnolav | fich nicht e berheirathen, jungor's [junctus] cum impari: μή αίρεισθαι την γυναίκα γνησίαν.

Ebenbürtigfeit, eadem generis nobilitas: το γνήσιον η εύγενεια.

eben ber 2c., f. eben.

ebenen, f. ebnen.

ebenfalls, f. gleichfalls.

Ebenholz, ebenum: ή έβενος ξύλα από της έβένου. ebenmäßig, I) (f. b. a.gleich) par; similis: oualos)-II) (f. b. a. proportionirt) aequalis; congruens; aequabilis: σύμμετρος [ov] - Adv., aequaliter; congruenter: ouolog loa if loov.

Ebenmag, proportio; symmetria; congruentia: ή συμμετρία: έμμετρότης [ητος]: εύρυθμία | δαδ E. ber Blieber, apta membrorum compositio: ή τῶν άρτρων συμμετρία | E. in ber Rebe, concinnitas: ή εύουθμία κομψότης.

Eber, verres: ὁ κάπρος χοίρος άξθην | was bom Eber ift, verrious: golgetog + nangetog | - ein wilber E., aper: vs ayolos ovagyos | was bon ihm ift, aprugnus: συάγρειος.

Eberesche, =asche, sorbus aucuparia: n oa ola.

ομαλύνειν | Berge e., ducos [xi, ctum] montes in planum; έδαφίζειν ben Boben e., exaequo' solum: έξισούν ε, έξομαλίζειν ε, ομαλόν ποιείν το έδαφος. echappiren, f. entwischen.

echauffiren, f. erhigen.

Edinit, echinîtes: o exertens.

Edo, imago vocis; vox reciproca ob. resiliens: n ήχώ [οῦς] - ein E. geben, respondeo2 [di, sum] voci; reddos [didi, ditum] vocem; remittos [mîsi, missum]: avrngeiv | ein bielfaches E. geben, reddo3 voces multiplicato sono; άντηχείν πολλαπλασίως ein Ort, ber ein E. giebt, locus clamoribus repercussus: ὁ τόπος άντανακλωμένος τῶ ήγοῖ.

echt, f. ächt.

Effbret, tabula angularis; o nivas [anos] youraiog.

Edden, angellus: το γωνίδιον.

Ede, I) eig., versûra; angülus: ή γωνία ο μυχός | mas E. hat, angulatus; angularis; ywviccios | mas brei E. hat, triangulus: τρίγωνος | was vier E. hat, quadrangulus: τετράγωνος τετραγωνιαίος | mas viele E. hat, augulosus: πολύγωνος γωνιώδης | an ber E. befindlich, angularis: γωνιαίος | in allen E., per omnes angulos; ubique: πανταχού | bon allen E. u. Enden her, undique : πανταχόθεν | in feiner G.,

nusquam: μηδαμού ούδαμού γής.
11) übertr. A) (f. v. a. das äußerste Ende einer Sache) durch das Abjectiv extrêmus [a, um]: τὸ angor od. durch die Adjectiva angos od. kozatos, 3. B. die E. des Tisches, extrêma mensa: anoa = έσχατη ή τράπεζα | eine E. Brot, crusta panis: ή Lenis [idos] tov aprov | bie vier E. ber Stabt, quatuor urbis regiones: αἱ τέσσαρες κῶμαι τῆς πόlews | - B) (f. b. a. ber Raum, Enbehen, Entfernung) spatium: ὁ τόπος τὸ διάστημα | εδ ift nur cine fleine E. bis bahin, non longe abest: οὐ πόδοω απεστιν.

Edensteher, bajulus: ὁ βαστακτής άχθοφόρος.

Eder, f. Eichel.

Edfeile, lima angulata: ή δίνη έγγωνιος.

Edfenster, senestra extrêma: ή δυρίς [ίδος] ακρα ob. = Egyatn.

Edfuge, junctura angulorum: ή άρμογή των γωvicov.

Edhans, domus ultima platene: ή οίκία ακρα, = γωνιαία.

edig, angulāris; angulātus; angulosus: ywwwios έγγωνιος [ον].

Eapfeiler, pila angularis: ή στήλη γωνιαία.

Edfaule, columna angularis: ή στήλη άκρα ob. γω-

Edidrant, armarium, quod est in angulo positum: ή πιβωτός γωνιαίος.

Editein, lapis angularis: ὁ λίθος γωνιαίος · κεφαlitng.

Edjahn, dens caninus: o xvvodovs [ovros].

Edziegel, tegula angularis: ή πλίνθος γωνιαία.

eclatant, I) (glanzenb) splendidus; splendens: λαμποός | — II) (f. b. a. auffallend, f. bief. Wort). — III) (f. b. a. offenbar) manifestus: ἐπίσημος ἔχπυστος · διαβόητος [ov] - t. werben, percrebreseo3

edel, 1) (höheren Werth ale Anbere feiner Art besigenb).

A) bon Personen (ber Geburt nach) generosus; nobilis: εὐγενής γενναῖος ἰδιαγενής | ε. Geburt, nobilitas: εὐγένεια ein ε. Geschlecht, generosa stirps: τὸ γένος εὐγενές.

B) von Dingen, generosus; nobilis; excellens; praestans: yevvaiog · εύγενής [ές] e. Pferd, equus nobilis: ὁ ἔππος γενναίος | e. Gölzer, materia culta:

τα ξύλα γενναΐα.

II) in moralischer Sinsicht (ben hochften Grab fittlicher Broge zeigenb), generosus; ingenuus; liberalis; honestus; bon Dingen und Eigenschaften auch bonus: εὐγενής· μεγαλόφυχος· ελεύθερος· ελευθέρος γεναίος καλός καλός κάγαθός | - cin e. Gemüth, animus ingenuus: ή ψυχή εὐγενής, •καλή | cine e. Denfungbart, mens liberālis: το μεγαλόψυχον ή γενναιότης | ein e. Beift, homo generosi spiritus: ο μεγαλόψυχος | c. Künste, artes bonae, = ingenuae, = liberâles: αἱ τέγναι γενναῖαι | c. Scham, ingenuus pudor: ή αίδώς [ούς] γενναία.

III) Adv., generose; liberaliter; ingenue; honeste: yervalog. elev dépos | e. erzogen, liberaliter educatus: πεπαιδευμένος γενναίως, = έλευθερίως.

ebelburtig, f. ebelgeboren.

Edelbame, f. Ebelfrau.

edelbentend, liberalis: yennaiog edyennig [ég] o γεννάδας.

Ebelbirne, f. Ebelfraufein.

Ebelfalfe, falco gentîlis; o xionos :, o iéque [anos]

Edelfraulein, virgo generosa, = nobilis: ή παίς [παιδός γενναία =, εύγενης.

Edelfrau, = bame, femina (mulier) generosa; femina nobili genere nata: ή γυνή εύγενής.

cbelgeboren, generosus; generosa ab stirpe profectus; nobili od. summo loco natus; splendidis natalihus ortus: εύγενής [ές].

Ebelgeftein, f. Ebelftein.

ebelherzig, liberâlis; animi ingenui: εὐγενής [ές]:

γενναΐος μεγαλόψυχος. Edelherzigfeit, animus ingenuus; ingenium liberale; liberalitas; ingennitas: ή γενναιότης [ητος]· μεγα-

Edelhof, praedium (sedes) hominis nobilis: o aygos

τοῦ εὐπατρίδου.

Edelfnabe, puer nobilis: ὁ παῖς [παιδός] εὐγενής. edelmannifch, I) (einem Ebelmanne gehörig) hominis nobilis: τοῦ ἀνδρὸς εὐγενοῦς | — II) (cinem E. gezlemenb) quod hominem nobilem decet2; nobilis: γευναΐος | - Adv., more nobilium; ut hominem

nobilem decet2: yevvalog.

Ebelmann, homo nobilis, generosus; natus nobili genere: ὁ ἀνής εὐγενής: γνώσιμος: ἔντιμος: ὁ εὐπατοίδης [ον]: ὁ γεννάδας | cin E. bon altem Abel, homo antiquo genere natus; homo multarum imaginum: ὁ ἀρχαιόγονος | bon neuem Abel, homo novus: ὁ νέος την γενεάν | jmbn dum E. machen, s. adeln | Ebelleute, nobiles: οἱ εὐγενεῖς γνώριμοι etc.

edelmuthig, generosus; liberalis; generosi spiritus: γενναίος ελευθέριος χρηστός - Adv., generôse: liberaliter; ingenue: γενναίως έλευθέρως.

Edelmuth, animus ingenuus; mens liberalis; generôsus spiritus; liberalitas: ή γευναιότης · ἀνδρα-γαθία · καλοκάγαθία · τὸ γευναίου. ebeln, f. abeln, berebeln. Edelfinn, f. Ebelmuth. Edelfit, f. Ebelhof.

Edelstein, gemma: ὁ λίθος πολυτελής ή λίθος | im Bufammenhange, lapis, lapillus, auch mit bem Bufate generosus: ἡ λίθος | — einen E. in Gold faffen, includo a [clusi, clusum] gemmam auro: περιχουσούν την λίθον | mit &. befegen, distinguo3 [stinxi, stinctum] gemmis: ποικίλλειν =, ποσμείν τι λίθοις mit &. befegt, gemmatus: λιθοκόλλητος λιθόκολλος [ov] - aus E. gemacht, gemmosus: ledoxollyrog. διάλιθος [ov] - E. hervorbringend, gemmifer: λιθοφόρος : φέρων λίθους πολυτελείς.

Edelsteinhandler, gemmarius: ὁ λιθοπώλης.

Edelsteinschmud, mundus gemmarum: ὁ κόσμος τῶν λίθων πολυτελών.

Ebelfteinschleifer, sichneiber, scalpter gemmarum: o λιθογλύπτης.

Edelftoff, Brocat, pannus Attalieus: τὸ ΰφασμα 'Ατταλικόν.

Ebeltanne, pinus abies: ή έλατη.

Ebelthat, facinus [oris, n.] liberale ob. praeclarum; res egregia: ή πράξις καλή· τὸ ἔργον καλόν· τὸ ανδραγάθημα εὐεργέτημα.

Edict, edictum: τὸ παράγγελμα πρόγραμμα ή προγραφή | - ein G. ergehen laffen, edico [xi, ctum]; scribo s [psi, ptum] edictum: προγράφειν παραγyelleiv. noosineiv |- burch ein G. befehlen, edicos ut: κελεύειν ε, προςτάττειν ε, παραγγέλλειν τι | burch ehebrecherisch, adulter: μοιχικός μοίχεος μοιχευein E. verbieten, sancio [nxi, nctum] edicto, ne τός μοιχίδιος | - Adv., more adulterorum: μοιetc.: άπαγορεύειν μή c. infin.

edictmäßig, edictalis: έν παραγγέλματος είδει.

ebiren, Ebition, f. herausgeben, Ausgabe.

Effect, f. Wirtung, Erfolg.

Effecten, f. Berathichaften, Sabe.

effective, re ipså; reapse; revera: τῷ ὄντι ὄντως: ພຣ ຂໍληθώς.

Ege, Egge, crates dentâta; irpex: η αφπαγη.

egen (eggen), occo1; cratio4: βωλοκοπείν | - s., bas E., occatio: ή βωλοκοπία | - jum E. gehörig, occatorius: της βωλοκοπίας.

Eger (Egger), der, occator: ο βωλονόπος. Egoismus, f. Gelbstfucht.

1. ehe, eh' (gur Bezeichnung einer vor einer anbern borhergehenden Beit ob. Begebenheit), 1) Posit., ehe, ehe ale, prius quam ob. priusquam; ante quam ob. ante-

quam; antea quam: πρίν πρίν ή.

II) Compar., eher, A) (f. b. a. früher) prius; citius; ante: πρότερον | - biel e., multo ante: πολύ πρότερον | ein wenig e., paullo ante: δλίγφ πρότεgov | brei Tage e., triduo ante : τριημερία πρότερον je e., je sleber, quam primum; primo quoque tem-pore; and burd prior: δτι τάχιστα ' ως τάχιστα | δ. B. wer e. fommt, qui prior venit: ὁ πρότερος ήκων οδ. προςερχομένος.

B) (f. b. a. ehebem) olim: ro noiv. ro nalai. ro

άρχαῖον.

C) (f. b. a. lieber) prius; potius: μάλλον · ὁἄον cher etw. mollen, malo 3 [lui, malle]: προαιοείσθαι c. infin.

III) Superl., cheftens (f. b. a. bei erfter Belegen= helt, fobald ale moglich), quam primum; primo quo- Chehalfte, conjux; ο γαμέτης ή δάμαρ.

que tempore; citissime; celerrime: την ταχίστην αυτίπα δή μάλα.

2. Che, Cheffand, conjugium, connubium; matrimonium: ὁ γάμος ἡ σύξευξις γάμων σύνεοξις | νόμιμος | eine heimliche Che, nuptiae clandestinae: γάμος σκότιος άδαδούχητος | ftanbesivibrige E., nuptiae impares; o yauos avisos | in ben Ctanb ber &. treten, contraho's [xi, ctum] matrimonium: γάμων άψασθαι | eine Berfon jur E. begehren, : forbern, peto3 [tivi u. tii, titum] quam mihi in matrimonium: αίτεῖοθαί τινα είς γάμον | zur G. nehmen (bom Manne), duco's [xi, ctum] quam in matrimonium: γαμείν », γημαί τινα· άγαγέσθαι τινά γυναϊκα νυμφεύεσθαί τινα (von der Frau) aubos [aupsi, nuptum] σαί: γαμεῖσθαί ε, νυμφεύειν τινί eine E. siften, concilio auptius: προμνᾶσθαί τινί imbm die E. auffündigen, dicos [xi, ctum] ob. scribo3 [psi, ptum] repudium cui: ἀπαγορεύειν τον γάμον τινί πέμπειν τινί το βιβλίον άποστασίου | die G. betreffend, conjugialis: γαμήλιος.

Cheband, vinculum jugale: η σύζευξις [εως]. Chebett, lectus genialis: ή εὐνή γαμήλιος το λέχος. ehebrechen, adultero1; committo3 [misi, missum] ob. facio3 [feci. factum] adulterium; violo1 fidem conjugii: μοιχεύειν μοιχεύεσθαι.

Chebrecher, adulter: o porxos.

Chebrecherin, adultera: ή μοιχεύτοια · μοιχεύουσα · μοιχάς [άδος]. μοιχαλίς [ίδος].

ZIXOG.

Chebruch, adulterium: η μοιχεία | - E. begehen, f. ehebrechen.

Thebund, foedus [eris, n.] conjugiale: ή σύνερξις γάμων ο γάμος.

Checontract, f. Chevertrag. ehebem, ehebeffen, f. ehemals.

Chefeind, qui abhorret' ab uxore ducenda: o moo-

γύνης. Chefrau, uxor; conjux; marita: ή γαμετή γυνή [γυναικός].

Chefriede, pax conjugii: ή ομόνοια ανδρός και γυ-VOLLOC.

Chegatte, conjux; marîtus: ὁ γαμέτης άνης [άνδρός].

Chegattin, f. Chefrau.

Chegemahl, f. Chegatte.

Chegenog, =noffin, conjux: ò yauerns: n dauao [oros]. Chegericht, judicium conjugiale: το δικαστήριον έπί γαμων.

Chegeset, lex de matrimoniis contrahendis: o vouos περί τῶν γάμων.

chegestern, nudius tertius: πρώην πρόχθες τρίτην ημεραν.

ehegestrig, ber e. Tag, dies, qui nudius tertius fuit: ή πρώην ήμέρα ή τρίτη ήμέρα.

Chegott, Hymen; Hymenaeus: o Turiv Tuevalos. Ehegüter, bona conjugum: τὰ χρηματα , τὰ κτηματα =, τὰ τῶν γαμετῶν.

Ehehaften, impedimenta legitima: τὰ ἐμπόδιανόμιμα. Cheherr, f. Chemann.

Chejod), jagum: τὸ ζυγόν int C. gespannt sein, sero 3 [tuli, latum, serre] jagum: ὑπεζευγμένος.

chelciblid), susceptus ex justo matrimonio; natus ex justa uxore: γνήσιος.

Cheleute, conjuges; marîti: o avho nai h yvvn. ot γαμέται | junge E., novi marîti: οὶ νέοι γαμέται.

chelid), conjugialis; conjugalis; matrimonialis; marîtus; maritâlis: γαμήλιος γαμικός έγγάμιος [c. Treue, fides conjugii: ἡ πίστις γαμική [c. Liebe, amor conjugâlis: ἡ φιλότης γαμική [c. Kinder, nati ex justa uxore: παίδες γνήσιοι [— Adv., conjugaliter; connubialiter: γαμικώς.

ehelichen, f. heirathen.

Cheliebste, conjux: ή δάμαρ.

chelo8, caelebs; vidua: ἀγαμος | - bas e. Leben, vita caelebs; caelibâtus [ûs]: η ἀγαμία άζυγία: μονανλία | e. leben, vivo³ [xi, ctum] vitam caelibem: ἀγάμως ζῆν ζῆν ἐν ἀγαμία.

Chelosigfeit, caelibatus [as] : ή άγαμία · άζυγία.

μοναυλία.

chelustig, appetens nuptiarum: γαμησείων | - e. sein (bom Manne) circumspicio3 [spexi, spectum] conditionem: yaungelein | (v. Frauenzimmer) naptu-

rio : γαμησείειν.

chemalig, pristinus; auch burch olim; quondam etc.: ό, ή, τὸ πάλαι, = πρίν άρχαΐος | ein e. Freund bes Philipp, Philippi quondam amicus: o noiv pilos του Φιλίππου | es war e. Gebrauch, mos olim fuit: νόμος ήν το πρίν.

chemale, olim; quondam; antea; antehac: πάλαι·

προτού· τὸ πρίν.

Chemann, maritus; conjux; vir: o avno.

Cheordnung, f. Chegefet. Chepaar, f. Cheleute.

Chepacten, f. Chevertrag.

eher, f. che Mr. II.

Cherecht, jus matrimonii: ή έπιγαμία.

chern, I) eig., seneus; aereus: χαλκούς [η, ούν] σιδηφούς [η, ούν] — II) übertr. (f. v. a. fest, hart), ferreus; durus: χαλκούς σιδηφούς | eine e. (unberschämte) Stirn, os durum ob. ferreum: to ávalδές η αναίδεια.

Chefache, res uxoria: τὸ πράγμα γαμικόν τὰ τῶν

γαμων.

Cheicheibung, f. Scheibung u. icheiben.

1. Chefchen, subst., fastidium matrimonii contra-hendi: τὸ δέος = ὁ φόβος τοῦ γάμου.

2. ehescheu, adj., fastidiens matrimonium: φοβού-μενος τον γάμον ἀποτοεπόμενος του γάμον. Chesegen, proles; liberi: παίδες παίδες γνήσιοι.

Cheftand, f. Che.

chefte, ber, bie, bas, primus: nowros | chefter Tage (f. b. a. nachstens) primo quoque die; propediem: év βραχεί αυτίκα | mit e. Belegenheit, quam primum: την ταχίστην αυτίκα δη μάλα.

eheftens, f. ehe Mr. III.

Chestener, dos [dotis, f.]: ή προίξ [nos]. Chestifter, conciliator nuptiarum: ὁ προμνήστως cero¹ existimationem cis: ἀδοξίαν προςάπτειν

[ogos] - ben E. machen, concilio nuptias : noietσθαι τον γάμον.

Cheftifferin, conciliatrix nuptiarum: ή προμνηστρίς [ίδος] · προμνήστρια.

Chestiftung, I) eig., conciliatio nuptiarum: ή σύζευ-Eig yauonoita | - II) f. b. a. Chebertrag, f. bief. Wort.

Cheftreit, rixa inter conjuges orta: n Eque [1808] γαμική.

Cheberbindung, f. Che, Beirath.

Cheberlobnig, f. Berlobnig.

Chebersprechen, conjugium promissum: ὁ γάμος ὑπεσχημένος | ein formliches E. geben, sancios sancios sancios nctum] datâ dextrâ fidem futûri matrimonii: ὑπισχνείσθαι γαμήσειν.

Chevertrag, = contract, = pacten, = vergleich, pactio nuptialis: αί συγγραφαί γαμικαί οί γάμοι | - bie fie enthaltenbe Schrift, tabellae nuptiales; tabellae

dotis: το βιβλίον γαμικόν. Cheweib, f. Chefrau.

ehlich, f. ehelich.

chrbar, 1) (Ehre verdienend) honestus; honorabilis: σεμνός | - II) (bem Anftanbe, ber Bucht, ber Sittlich= feit gemaß) honestus; modestus; decorus; castus; pudicus; probus: σώφοων [ovos], σωφοονικός. κόρη αίδοία | - Adv., honeste; modeste: σεμνώς σωφρόνως, σωφρονικώς.

Chrbarfeit, honestas; modestia; decorum; pudicitia: ή σεμνότης σωφροσύνη αίδως [ούς] το σεμνόν | - fich ber &. befleißigen, sequor3 |catus ob. quûtus] decorum: σπουδάζειν περί την σωφροσύνην φυλάττειν =, διαφυλάττειν το σεμνόν, = την aldã.

ehrbarlid, f. ehrbar.

Ehrbegierbe, = begierig, f. Ehrgeig.

Ehre, I) (außeres Unfeben) honos; dignitas; auctoritas; laus; gloria; fama; ή τιμή άξία άξίωσις τὸ άξίωμα· γέρας· ὁ κόσμος | - Jur E. gereichen, sum [fui, esse] laudi, = honôri: πόσμον φέρειν=, πόσμον sival tive | nicht gur E. gereichen, sum puddri: αίσχύνην φέρει μοί τι | bem Baufe E. madjen, honesto¹ domum: κόσμον είναι τῷ οἰνω | mas &. macht, honestus; honorificus: τίμητικός ' ἔντιμος| in E. halten, colo3 [colui, cultum]; observo1: Eviμως ε, διά τιμής έχειν οδ. άγειν θεραπεύειν | Ε., Dem E. gebührt, honos reddature dignis: δόξα του άξίου τιμή τοις χοηστοις | jmbm C. anthun, ba-beo² honorem cui; tribuo³ [ui, ûtum] od. defero³ [detăli, delâtum, deferre] honorem cui; afficio³ [fêci, fectum] ob. prosequor3 [cûtus] qm honore: τιμάν τινα κοσμείν τινα τιμαίς | imbin schuldige E. habeo2 honorem justum cui: μοσμείν erweisen. τινα τιμαίς προςηκούσαις | nach E. fireben, quaero3 [quaestvi, situm] famam: ὀφέγεσθαι δόξης | bie lette E. (ber Tobten), officium supremum: τὰ περί τούς νεκρούς τὰ ἔσχατα νομιζόμενα | jmbm bie legte E. ermeifen, solvo3 [vi, lutum] oui suprema: ποιείν τινι τα νομιζομενα.

II) (f. b. a. guter Rame) existimatio; fama: n δόξα εὐδοκίμησις εὐδοξία εὕκλεια το κλέος imbs E. franfen, offendo3 [di, sum] existimationem ejs: ariuageiv riva | imbin bie E. abschneiben, la-

τινί | auf E. halten, consulo3 [lui, ltum] famae: [Chrengelag, epulae solleunes: ή θοίνη. έπιμελεισθαι της δόξης | seiner E. schaben, laedo3 [laesi, sum] famam: ατιμία περιπίπτειν εύκλείας αποθραυσθήναι | jmbn feiner E. berluftig erflaren, noto 1 qm ignominia: ἄτιμον ποιείν =, ἀτιμάζειν =, άτιμοῦν τινα | feiner & beraubt fein, sum [fai, esse] in insamiā: ἡτιμασθαι | e8 gilt meine E., venio⁴ [veni, ventum] in discrîmen existimationis: εἶναι κατὰ τῆς ἐμοῦ δόξης | auf meine E., bonâ side: οὔτως οναίμην | auf feine E. etw. berfprechen, polliceor [citus] qd optima fide: πιστά διδόναι τινί.

B) befond. (f. v. a. jungfräuliche Unschuld), pudicitia; decus [oris, n.] muliebre: ή αίδως [ovg] · ενnλεια | die E. preisgeben, prostituo3 [ui, atum] pudicitiam ob. = se: ἐκδιδόναι τὸ σῶμα εἰς πορνείαν.

III) (f. v. a. Anstand) honos: τὸ ποέπον τὸ εὐπρεπές | in allen E., honeste: εὐπρεπώς | E. halber, konôris causa: του πρέπου ένεκα | mit G. zu melben, venia sit dicto; honos sit auribus: el Execut είπεῖν.

IV) (f. v. a. Gefühl für Ehre) pudor: ἡ αίδώς [οῦς] ὁ ἔφως δόξης | ber feine E. im Leibe hat, homo nullo pudôre: ὁ ἀναιδής · ἀναίσχυντος.

chrett, honoro1; decoro1; orno1; revereor2; observo1; colo3 [colui, cultum]; facio3 [feci, factum] magni: τιμάν -, θεραπεύειν -, γεραίρειν -, εντίμως έχειν οδ. άγειν -, σέβεσθαι -, αίδεῖσθαί τίνα· ποσμεῖν -, αὐξάνειν τινά τιμαῖς.

Chrenamt, f. Chrenftelle.

Chrenbahn, via laudis; cursus [ûs] honorum: ai τιμαί.

Threnbelohnung, honos: to yégas [atos].

Chrenbenennung, honor; nomen honoris; titulus: τὸ σεμνὸν ὅνομα.

Chrenbefuch, salutatio; officium salutationis: ή ἐπίσχεψις έπιτίμιος.

Ehrenbezeigung, observantia; honos: ή θεραπεία τιμή | - jmbm G. zuerfennen, decerno3 [crêvi, crêtum] honores cui: noiveir timág tivi.

Chrenbogen, areus [ûs]: fornix: αί θριαμβικαί πύλαι. Chrenburger, donâtus civitâte: o the noliteias μετειληφώς.

Ehrendant, brabeum: το βραβείον.

Chrendenfmal, monumentum laudis od. gloriae : rò μνημείον.

Chrendieb, calumniator; obtrectator; stuprator: o συκοφάντης [ου].

Chrendienst, officium: ή θεραπεία· τιμή | - jmbm ben letten E. erweisen, solvo3 [vi, lutum] justa cui: ποιείν τινι τα νομιζόμενα.

Chrenerflaning, satisfactio: ή παραίτησις [εως] imbm eine G. geben, satisfacio3 [feci, factum] eui: διδόναι τινί παραίτησιν.

Ehrenfall, officium: ή τιμή | bei G. ericheinen, intersum [interfui, interesse] officiis: παραγίγνεσθαι ταίς τιμαίς.

chrenfest, honestus; probus; strenuus: καλὸς κάγαθός χρηστός σπουδαίος.

Ehrengarde, satellites honorarii: oi axolovdoi viμητικοί.

Ehrengedächtniß, f. Ehrenbenfmal. Ehrengedicht, laus; laudes: o vuvos.

Ehrengehalt, annua ad honorem praebita [orum]: δ μισθός τιμητικός.

Chrengeleit, f. Beleit.

Ehrengepränge, pompa: ή πομπή | ein E. aufgiehen laffen, ducas [xi, ctum] pompam: πέμπειν πομπήν. Ehrengeschent, honorarium: το γέρας [ατος] πρεσ-βείον | ein E. erhalten, honoror' dono: λαμβάνειν ε, πομίζεσθαι ε, φέρεσθαι τὸ γέρας.

ehrenhaft, f. ehrbar.

ehrenhalber, f. Ehre Nr. III.

Chrenhuter, custos virginis: o σωφρονιστής [ov]. Chrenfette, torques aureus; o στοεπτός τιμητικός. Chrenfleid, vestis forensis, emilitaris: n eadig lauπρά άλουργίς [ίδος].

Chrentranz, corona ob honorem data: o στέφανος.

ή δαφνίς [ίδος]. Chrenfreuz, insigne hondris : o stegavos.

Chrenfrone, f. Chrenfrang.

Chrenleute, viri boni, probi, honesti: oi χρηστοί oi nalol nayaboi.

Chrenlohn, hones virtutis; praemium laudis: ro yépag atog.

Chrenmahl, convivium in honorem ejs: \(\eta\) Volvy. Chremmann, vir honestus, s bonus: o avig nalos κάγαθός άνηρ σπουδαίος, * χρηστός.

Chrenmitglied, sodalis honorarius: o έταίρος τιμη-

Chreuname, nomen honorificum; appellatio honorifica: το σεμνόν ονομα· το ονομα τιμητικόν.

Chrenpfad, via laudis: αί τιμαί.

Chrenpforte, f. Chrenbogen.

Chrenpoften, f. Chrenftelle.

Ehrenpreis (Pflange), veronica: η βερενίκη.

Chrenpuntt, res, in qua existimatio ejs agitur: o άγων περί εύκλείας, = περί τοῦ ὀνόματος.

Chrenrauber, f. Chrenbieb.

Chrenrebe, laudatio: & žnaivos.

chrenreid), honestus: πολύτιμος πολυτίμητος [ov]. Chrenretter, vindex injuriae; defensor famae: o διασώζων την εθαλειαν, ετην δόξαν τινί · ὁ ἀπολογούμενος ὑπέο τινος.

Ehrenrettung, propugnatio ac defensio dignitatis ejs: ή απολογία ύπερ της δόξης, = της ευκλείας τινος.

Chrenrichter, arbiter honorarius: ò διαιτητής [οῦ]. Chrenrod, f. Chrenfleib.

chrenruhrig, probrôsus; ignominiosus: vhoiorixos' έπηρεαστικός συκοφαντώδης [ες] · ονειδιστικός · e. Worte, contumeliae verborum; maledicta: βλάσφημος [ov] - Adv., contumeliôse; probrôse: ύβριστικώς.

Ehrenfache, I) (f. b. a. Ehrenbunft, f. dief. Wort.) -II) (f. b. a. Duell) causa ferro decernenda: ή μονομαχία.

Chrenfaule, statua: ή στήλη. Ehrenschander, f. Ehrendieb.

ehrenschänderisch, quod existimationem cjs violati; probrôsus: aloxoós enoveidiotos [ov].

Ehrenschmud, insignia honoris: ο κόσμος γεράσμιος.

Chrenfis, sedes hondris: ή προεδρία: εδρα γερού. | δόξης | - cin Mann von großem E., homo summo

Aberts verd.

Schfürtlich, veneratie: "q aldes [ove] "co sipas | C.

sigen Got, relizio: "g sécificae | C. gegn Glern,

pietas: "q socificae ; de soci, soviei [C. gegn

imba hogin, vereor "que calegiusodul suse [iid]

iii C. jimba, naden [ii, itum] que religiose:

speciezodu eir pedaglett, "e évisfor.

speciezodu eir pedaglett, "e évisfor.

speciezodu eir pedaglett, "e évisfor.

pomananca, acce (u, item) am religiões: nouezes puntes: openos (vyos).

chyfurfishoul, venerahundus: sécsfiés; sefachyfurfishoul, venerahundus: sécsfiés; sefacristos | -dato, religiões; santes: escribos;

chyfurfish, pudor (tamae): - à acidos [ods] · o šçau:

chyfurfish, trutim multis: - à draudict cris cristos.

chyfurfish, trutim multis: - à draudict cris cristos.

chyfurfish, utation multis: - à draudict cris cristos.

Chrenfish, sedes bondris: ἡ προσδομέα: Τοθου γρασιος ωςς.

Chrenfish, house praemium: ὁ γρασόντας μισθός.

Chrenfish, house amplificasismus: ἡ τισμη μεγέση.

Chrenfish, house amplificasismus: ἡ τισμη μεγέση.

Chrenfish, house amplificasismus: ἡ τισμη μεγέση.

Chrenfish, house publikis: οὐ γρασό.

Chrenfish, house house publikis: οὐ γρασό.

Chrenfish, house publikis: οὐ γρασό.

Chrenfish

δόξης όλιγωρών [ούσα, ούν]· ἀνελεύθερος· ἄπι- [Gidenhols, lignum quernum: τα ξύλα δούίνα. dtog [ov].

chrwidrig, inhonestus; turpis: alszoóg nanóg.

chrmurdig, venerandus; venerabilis; gravis: σεμνός σεμνοποεπής [ές] σεβαστός σεβάσιμος [ον] iεφοπφεπής [ές] - ale Titel, 3. B. e. herr, vir reverende: ώ άνεο σεμνέ.

Chrivirdigfeit, gravitas; majestas: ή σεμνότης [ητος] σεβασμιότης σεμνοπρέπεια το σεμνο-

πρεπές.

1. ei, interj., zur Bezeichnung I) der Freude, euge! io!; ίδού· βόμβαξ· βαβαί. B) (der Berwunderung) beu! ebeu! hui! atat!

ebem!: fa! | ei! was ift benn bas? hem! quid hoc est ?: ¿α! τί τοῦτ' ἐστιν;

C) bes Unwillens, cheu! at!: alla vy Ala! E #! ci bewahre! minime vero!: ήκιστα δή, = νη Δία.

D) bes Bermeifes, eia!: εἴα εἴα δή.

E) des Spottes, vah!: βαβαί! α ! | ei nun! scili-

cet; nimîrum!: δή· δητα.

F) ber Ungebuld, quaeso!: προς θεων δή | ei wo ift er benn? ubinam est? quaeso!: προς θεών, ποῦ ἐστιν; | ei fo ... boch! quin!: ἀλλά· δή | 3. 3. ei fo fprich boch! quin die: áll' elné. léye di | ei fo lag mich boch gehen, quin omitte me: all' dipsg us.

2. Ei, das, ovum: τὸ ἀόν | ein frifches Ei, o. recens: τὸ ώὸν νέον | ein taubes Ei, o. irritum: τὸ ώὸν κεvov | ein hart (weich) gefottenes Ei, o. duram (molle): τὸ ἀον στερεόν (μαλακόν) | auf Butter geichlagene Gier, ova assa: τὰ ἀὰ ὀπτά | - fprüchw., er fleht ihm ähnlich, wie ein Ei bem anbern, non ovum tam simile ovo, quam hie illi est: ἐοικέναι τινι ώςπερ ώὸν wo | bas Ei will fluger fein als bie henne, sus Minervam (se. docet): vs προς Αθηνάν (ἐρίζει) | man muß mit ihm umgehen, wie mit einem weichen Ei, molli brachio tractari vult: δεῖ χοῆσθαι αὐτῷ ευλαβέστατα, = προνοητικώτατα | er geht wie auf Giern, it suspenso gradu: léval os viele od.

Eibe, Eibenbaum, taxus: o ouilas [anos] mas bon ber Eibe ift, taxicus; taxeus: ouilanivos.

Eibenwald, taxea silva: ή ύλη σμιλακίνη.

Cibifd), althaea officinalis; hibiscus: ἡ ἰβίσκος άλ-Dala.

Eidhapfel, galla: ή μημίς [ίδος] το μημίδιου.

Eichbaum, f. Eiche.

Eiche, I) (Baum) quercus [ûs]; cerrus; robur; îlex: ή δοῦς [vós] ή ποῖνος — II) (f.v. a. öffentlich bors gefchriebenes Maag) mensura publice probata: to μέτρον δημόσιον.

Eichel, glans: η βάλανος δουοβάλανος άπυλος. Eichelfost, glans: ή βάλανος | E. genießen, vescor3 glande: τρέφεσθαι ταῖς βαλάνοις.

1. eichen, adj., (mas b. Eichen ift) quernus; quer-

ceus: δρύίνος πρίνινος.

2. eichen, verb., (f. b. a. ein Maaß ob. Gewicht berich= tigen)probo1 =, redigo3 [êgi, actum] qd ad publice probatae mensurae normam: ἐφαρμόζειν τι τῷ μέτοφ δημοσίφ | — s., das E., examinatio et signatio mensurarum ad archetypum: τὸ ἐφαρμόζειν τι τῷ μέτρο δημοσίο.

Eichenblatt, folium quernum: το φύλλον από Sovog.

Eichenhain, lucus quercuum : o dovum [wvos].

Eidjenfrand, corona quercea: o στέφανος δουός. Eichenlaub, frons quernea: τὰ φύλλα δουός ob.

απο δουός. Eichenrinde, cortex querneus: n lenls [loos] dovos

οδ. = από δουός.

Eichenschatten, umbra quereuum: ή σκιά δονός.

Eidjenstamm, truncus querneus: το στέλεχος δουός. Eichenwald, quercetum; silva glandularia: ὁ δουμών [wvos] · o dovuos.

Eicher, ber bas Eichen beforgt, examinator mensurarum ponderumque: ὁ έξεταστής τῶν μέτρων.

Eichgrund, vallis quercuum: ή κοιλάς [άδος] δρυών. Eichhorn, Eichhörnchen, sciarus: ò oxiovpos nau-

wiovoog.

Eid, jusjurandum [jurisjurandi]; sacramentum; religio: δ δοχος οί δοχοι τὰ δοχια | cin falicher E., porjurium: ἡ ἐπιοοχία | jmbm einen E. auflegen, s jufchieben, exigo's [egi, actum] a quo jusjurandum; defero3 [detuli, delatum, deferre] jusjurandum cui: ἐπάγειν =, ἐπιτιθέναι τινὶ ὅρκον fich au einem E. erbieten, offero's [obtuli, oblatum, offerre] j.: προτιθέναι πίστιν | einen E. ablegen, do1 [dedi, datum] od. juro1 j.: ομνύναι δραον' ποιείσθαι όρχους · ένορχον ποιείσθαι | einen falfchen E. ablegen, perjaro'; pejero': êxioqueïv aquov êxioquov ouvovac | ber ben E. abgelegt hat, jurâtus; ognos | ben E. ber Treue leiften, jaro' in verba: αποδιδόναι όρκον τινί ορκούσθαι παρά τινος imbn in G. nehmen (b. Golbaten), sacramento adigo3 [egi, actum] qm: δοκον λαβείν παρά τινος έξουκούν τινα | ben E. halten, servol j.: έμπεδούν 00nicht halten, viölo! j.; migro! j.: παραβαίνειν τους σοκους: έκβαίνειν του σοκου | einen E. abfassen, συντάττεσθαι =, συγγράφειν όρκον | einen E. nachsagen, concipio3 verba jurisjurandi: λέγειν τὰ τοῦ δοκου δήματα.

Eldam, gener: ὁ γκαβρός κηδεστής [ου] · ο τής θυγατρός άνηρ.

Gibbrud, eibbrudig, f. Meineib, meineibig. Eidechse, lacerta: ή σαύρα ό σαύρος.

Eiber (Ming), Eidora; Egidora.

Giberbunen, = baunen, plumae anatum (Islandicarum) mollissimae: τὰ πτερὰ ἀπαλώτατα.

Eidergans, anas mollissima: ή νήττα απαλωτάτη.

EideBablehnung, recusatio jurisjurandi: ή παραίτησις του δοκου.

Eidesformel, verba od. formula jurisjurandi: ol Sonot tà en tois Sonois | - nach ber E. schworen, juro in certa verba: ὁμνύναι κατὰ τὰ ἐν τοῖς ορ-HOLG.

Eidesleiftung, jusjurandum datum: ò ognos. ή òoπωμοσία.

Eidespflicht, fides jurisjurandi: το του όρχου προςnuov | gegen E., contra religionem jurisjurandi: παρά τὸ τοῦ όρχου προςηχου.

Eideszuschiebung, jusjurandum delatum: o ognos

EMOUTOC.

Eibgenoß, foederatus; junctus societate: ὁ συνομόσας σύμμαχος.

Eibgenoffenschaft, foedus [eris, n.]; loederati: oi

συνομόσαντες συμμαχοι.

eidlid), juratorius: ἔνορχος [ον]· ἔπομόσας | ein e. Bersprechen geben, do¹ [dedi, datum] fidem et jus-jurandum: διδόναι πίστιν καὶ ὅρχον τινι ὑπισχνεῖσθαί τι ἐνόρχως | — Adv., jurejurando; jurejurando interposito: ἐνόρχως.

Eidotter, vitellus; luteum ovi: ή λέκιδος · ο κρόκος τοῦ ώοῦ.

TOU WOU

Eidschwur, s. Eid.

Eierfuchen, placentum ex ovis coctum; ὁ μετ' ἀῶν πλακοῦς [οῦντος].

Gierlegett, bas, partus [ûs] ονότυμι: ή δοτοκία. cierlegend, pariens ova: δοτόκος δά τίκτουσα.

Eiermuß, puls ovorum: ὁ πέλτος ἀων.

Eierschale, putamen ob. testa ovi: τὸ ὄστρακον ἀοῦ. Gierstod, ovarium: τὰ ἀά.

Eifer, I) (f. v. a. Unwille) indignatio; ira; iracundia: ὁ ϑυμός ἡ ὁργή | in E. gerathen, incendor³ [census] irâ: ϑυμοῦσθαι | jmbn in E. bringen, moveo² [movi, motum] stomachum cui: ἐξοργίζειν τινά.

11) (f. v. a. Bemühung) studium; industria: ή σπονδή σύντασις όρμη φιλοτιμία όξηλος ή επιμέλεια | brennender E., studium ardens; ardor; ferror: ή όρμη μεγίστη | anhaltender E., assiduïtas: ή έπιμέλεια | einer Sache feinen ganzen E. widmen, conféro³ [contúli, collátum, conferre] omne studium ad qd: συντεινόμενον έπιτηδεύειν τι | bon großem E. für etw. befeelt fein, flagro¹ studio cys rei; συντείνεσθαι πρός τι | mit E., studio; studiose; έπουδασμένως έπιμελος: μετα σπουδής | mit großem E., summo studio: πάση τέχνη.

Eiferer, (3. B. für die Wahrheit) accerrimus veri de-

fensor: o πρόμαχος.

eifern, für etw., defendos [di, sum] qd aeri studio: προμάχεσθαι λόγοις διεξίοντα· συντεινάμενον ποιεῖν ὑπέρ τινος [gegen etw. e., invéhors [vectus] in qd vehementer: θυμούσθαι ε, ἀγανακτεῖν ἐπίτινι.

Eifersucht, I) allgem. (Wetteiser), aemulatio; obtrectatio; simultas: ὁ ξῆλος ἡ θθόνος ἡ ξηλοτυπία ζήλωσις ἡ - seine E. haben, absum sabrai, abseses ab obtrectatione et invidia: μὴ ξηλοτυποῦν τινα i — II) (f. b. a. unruhige Besorgenis wegen ber Treue einer gesiebten Person) stimüli amoris; zelotypia: ἡ ξηλοτυπία ζήλωσις.

eifersüchtig, 1) allgem., aemülus; invidiosus: ξηλότυπος [ov] ζηλήμων ἐπίφθονος [ov] φθονεσός | - ε. auf judu sein, aemülus; sobrecto!; invideo? [di, sum] στι: ξηλοῦν ε, ζηλουνπεῖν τινα unter sich ε. sein, obtrectamus! inter nos: ζηλοῦν ἀλλήλονς [— II) besond. (in Beziehung auf die Treue einer geliebten Person) agitâtus stimulis amoris: χηλοῦτής.

ciformig, ovatus: ἀοειδής [ές] · ἀώδης [ές]. Ciform, ovata species; forma ovi : τὸ ἀοειδές.

eifrig, 1) (f. b. a. unwillig) indignahundus; irâtus; iracundus: ἀγαναπτῶν· ἀγαναπτήσας· ὁργιζόμενος | — Adv., iracunde; irâte: ὑπ' ὀργῆς· ὀργῆ | —
II) (f. p. a. fld) fehr bemühenb) studiôsus; acer; ar-

dens; vehěmens: σπουδαΐος ' Φερμός ' δεινός σύντονος [ov] — Adv., studio; studiose; acriter; ardenter; enixe; intente: σπουδή συντόνως τορῶς τε καὶ δξέως | ſchr c., summo studio: ἐς τὰ μάλιστα παυτί θυμφ πάση τέχνη.

eigen, 1) (zu imbm gehörig) proprius; gew. burch meus, tuus etc; auch ipsius od. ipse: ἴδιος ε, ol-κείος c. genit., oft auch burch ben bloßen genit. bet είναι | er hat e8 mit e. hand gefdrieben, ipsius (suā ipsius) manu scriptum est; ipse scripsit: τῆ ἐαντοῦ χειοὶ ἔγοαψεν | ich habe e8 mit e. Augen gefeben, ipse vidi: αὐτόπτην ε, αὐτὸς εἶδον | burch meine c. Schuld, meā culpā: τῆ ἔμαυτοῦ αἰτία | mit e. hūffe, meo Marte: αὐτοχειοἱ μηδενος βοηδοῦντος | - fprūdim, e. Lob. fiintt, turpe est de se ipsum praedicare; propria laus sordet²: αἰσχοὰ ἡ περιαντολογία.

i) (eigenthůmlich) proprius; peculiàris; domesticus: ἴδιος | chr e. Hans, aedes peculiares: ἡ ἰδια οἰκία | fich etw. μι e. machen, aequiro* [quisîvi, sîtum] mɨhɨ qd: ἰδιον ποιεῖσθαι :, οἰκειοῦσθαί τι

οίκείωσιν ποιεϊσθαί τινος.

lll) (absiditid zu etw. bestimmt, besonder) proprius; singulâris: ίδιαίτερος ίδιος | die Sache erstordert eine e. Jeit, res proprium tempus desidérat! τὸ χρημα δεῖται ίδιαιτέρου χρόνου | ein e. Bote, nuncius ad id missus: ὁ ἄγγελος ίδιος.

IV) (f. b. a. genan) diligens: ἀποιβής | er ift in Allem fehr e, in omni re diligens est: διαποιβοῦ-

σθαι.

V) (vom Gewöhnlichen abweichenb) singuläris;
 mirus; rarus: ἴδιος· ἰδιότροπος [ον]· ἀλλόκοτος
 [ον]· θανμάσιος | eine e. Unberschämtheit, impudentia singuläris: θανμασία ἀναίδεια.

Eigendünfel, vana ob. arrögans de se persuasio; arrogantia: ἡ οἴησις: ἀὐθάδεια: δοξοσοφία: δοκησισοφία | - E. beligen, placeo* mihi; ἀὐθαδίζεσθαι δοκησίσοφον είναι.

eigenen, f. eignen.

eigenhandig, manu meâ (tuâete.) factus od. scriptus: ἐδιόγοαφος [ov] — ein e. Schreiben, epistöla quam meā manu scripsi: ἡ ἐπιστολή ἰδιόγοαφος | - ε. Schrift, chirographum: τὸ χειρόγραφον | — Adv., meâ (tuâ etc., ipsîus) manu: αὐτόχειο τῆ ἑαυτοῦ χειρί.

Eigenheit, proprium ejs rei; proprietas: ή ίδιότης [ητος] το ίδιωμα ίδιον | - E. einer Sache, idio-

mata [um, n.]: τὰ ίδια.

Eigenliebe, cuecus amor sui: ἡ φιλαντία· αὐθάδεια - Ε. besigen, amo¹ me ipsum: φιλεῖν ἐαυτόν eð berrāth Ε., est se ipsum amantis: ἔστιν ἐαυτόν φιλοῦντος.

Eigenlob, laus sui: η περιαυτολογία.

eigenmächtig, voluntarius; superbus: βίαιος μονογνώμων αντοπράτως αυτεξούσιος | Ααν., arbitrātu meo; meā (tuā etc.) sponte: βία βιαίως. Eigenname, nomen proprium: τὸ κύριον ὄνομα.

eigennühig, serviens commodo meo; avârus: ίδιωφελής πλεονέπτης φιλοπερδής [ές] - c. scin, refero³ [retüli, relâtum] omnia ad meum fructum: σποπεῖντὸ ίδιον συμφέρον πλεονεπτεῖν πλεονεπτιπῶς ἔχειν.

Eigennütigfeit, f. Gigennut.

II) (f. v. a. sich sehr bemuhend) studiosus; acer; ar- Eigennus, studium privatae utilitatis; avaritia: ή

πλεονεξία: φιλοκέρδεια: άνελευθερία | - niebriger | E., illiberalitas; sordes: ή ανελευθερία | - ohne E., sine quaestu: avev nleovešťag | - aus E., commodi mei causa: ὑπὸ πλεονεξίας.

eigens (f. b. a. befonders), proprie; ad id: nat' auto. totos | - ein eigens geschickter Bote, nuneius ad id missus: o ayystos totos | - ich habe es ihm eigens aufgetragen, haec proprie mandavi: ἐπέτρεψα αύτῷ

Eigenichaft, proprietas; propriom; natura; ratio; vis; qualitas: τὸ ίδιον ἡ φύσις δύναμις | - oft burch esse (griech. είναι) c. genit., 3. B. es ist die E. but desse (girth. είναι) ε. genit., ζ. &. εν il vie eines guten Medners, est boni oratoris: ἔστιν ἀγαθοῦ ἐρίτορος | - οδ. auch durch das neutr. des Abjectids, z. B. die E. des Menschen, humânum: τὸ ἀνθοώπειον | - eine gute E., virtus: ἡ ἀρετή' τὸ ἀγαθόν | - gute Eigenschaften, bona indöles: ἡ εὖ-φυΐα· ἀρετή | - schecke E., virtum: ἡ κακία | - υ. welcher E., qualis ?: ποῖος ὁποῖος | - bon solcher E. talis: τοῖος τριστικώς σύντος | E., talis: τοῖος' τοιοῦτος [αύτη, οῦτο].

Eigenschaftswort, nomen adjectivum: τὸ ὄνομα ἐπί-

θετον.

Eigenfinn, I) (Störrigfeif) animus obstinatus; obstinatio; pervicacia; pertinacia; contumacia: η ίσχυοογνωμοσύνη δυςτραπελία άντιτυπία το δύς-πειστον | — ΙΙ) (murrifiches Wefen) morositas: ή δυςπολία τρόπου χαλεπότης | — ΙΙΙ) (Willführ) libîdo; animi impetus [ûs]: τὸ ἰδιόγνωμον.

eigenfinnig, I) (f. v. a. storrig) obstinatus; pertinax; contumax: εσχυρογνώμων δυςτράπελος αντίτυπος δύςπειστος | — Adv., obstinâte; pertinaciter: δυςτραπέλως | — II) (f. v. a. műrrifch) morðsus; difficilis: δύςκολος [ον] · χαλεπός τους τρόπους] Adv., morose: δυςκόλως | — III) (f. b. a. willführ= lich) libidinosus: ίδιοτροπος ιδιογνώμων αύθάδης | - Adv., libidinose: ίδιοτρόπως.

Eigenfucht, f. Eigennut.

Eigenthumer, possessor; dominus : o niquog decno-

της πεπτημένος τι.

eigenthumlich, proprius; meus (tuus etc.); peculiaris; singularis: idios oineios | - das ift mir e., meus est mos: gott tivos | - nichts e. besitzen, nihil habeo peculii: μηδέν έχειν ίδιον - Adv., proprie; peculiariter: lolws.

Eigenthum, dominium; patrimonium; peculium; possessiones; bona [orum]; fortunae: το πτημα ίδιον ή κτήσις | - das ift mein E., hoc meum est: έστιν έμον · υπάρχει μοι | - jmbm etw. als E. geben, trade3 [didi, ditum] qd cui proprium: διδόναι τι ίδιον τινι.

Eigenthumsherr, f. Eigenthümer.

Eigenthumbrecht, dominium; auctoritas: n xvoiotns [ητος] · δεσποτεία.

cigentlid), proprius; verus; germanus; justus: ἴδιος κύριος ἀλεθής [ές] ἀκριβής [ές] ἀπλοῦς [η, ονν] | — Adv., proprie: ἀπριβώς απλώς | - ich habe es so eigentlich nicht gehört, non plane audivi: ού πάνυ τι ήκουσα | - bas tann ich jo eigentlich nicht wiffen, non teneo' [tenui, tentum] hanc rem ita diligenter: οὐ πάνυ τι εἰδέναι.

Eigenwille, arbitrium; libido: ή αὐθάδεια· ίδιο-! γνωμοσύνη· ισχυρογνωμοσύνη.

eigenwillig, f. eigenfinnig.

eignen, flch, aptus od. accommodatus sum [fui, esse]: 1. ein, eine, ein, I) als unbestimmter Artitel, bleibt las

έπιτήδειον είναι | - ju etw. sich eignen, aptus 2, accommodatus sum ad qd; consentaneus sum cui rei; quadro lad qd: οίκείως έχειν :, ἐπιτήδειον είναι πρός τι | - fich nicht jum Rriegebienft eignen, inutilis sum ad arma: μή έπιτήδειον είναι πρός την στρατείαν, = πρός τα πολεμικά. S. a. geeignet.

Eigner, f. Eigenthumer.

Giland, insula: ή νησος.

Gilbote, nuncius volucer ob. expeditus; cursor: o

ημεροδρόμος δρομοκήρυξ [κος].

Eile, festinatio; properatio; maturatio: ἡ ἔπειξις: σπουδή το τάχος | - angittiche E., trepidatio: ή σπουδή | - in der E., festinanter; properanter; raptim: σπουδή ταχέως. Εν τάχει κατά τάχος |was in ber Gile geschieht, tumultuarius : xareonevo uévos.

eilen, 1) (eilig nach einem Orfe gehen), properol quo venire; contendos [di, tum] =, feror [latus, ferri] =; advölol in qm locum; petos [petivi, titum] qm locum contento cursu: δραμάσθαι πρός τι οδ. έπί τι δρόμω φέρεσθαι | 311 ben Waffen e., discurros [ri, rsum] ad arma: τρέχειν έπὶ τὰ δπλα.

II) (bei etw. fchnell fein), accelero'; propero'; festino1; maturo1: σπεύδειν τι επείγεσθαί τι σπουδάζειν περί τι | man muß eilen, opus est maturato: ἔργων ἀκμή ἐστιν | - cile! move te ocius; hortare pedes; fac venias!: εδι δή ἀνύσας] - fprüchw., Eile mit Beile, festina lente : ŋovzog åvvosig.

eilendő, festinanter; propere; properantius; raptim: σπουδή· δρόμφ· σπεύδων· έπειγόμενος.

cilf, undecim: Егдена | - je c., undeni; ага Егдена. cilfertig, festînans; properans; citus; citâtus; praeceps: σπουδή -, δια τάχους πεποιημένος· έσπουδασμένος | δυ c., praeproperus: θάττον του δέοντος | - ε. fein, festino1: σπεύδειν έπείγεσθαι | -Adv., festinanter; properanter: σπουδή δια τάχους αυτοσχεδιαστί.

Gilfertigfeit, f. Gile.

cilfjährig, undecim annorum; undecim annos natus: ένδεκαετής [ές].

cilfmal, undecies: evdenanis.

cilffilbig, hendecasyllabus: ένδεκασύλλαβος.

eilfte, undecimus: ένδέκατος δέκατος πρώτος | allemal ber eilfte, undecimus quisque: ava Evdena | jum e. Male, undecimum: els to évdéxatov.

cilftchalb, decem cum dimidio: δέκα και ημισυ.

Gilftel, pars undecima: το ένδέκατον μέρος.

cilftens, undecimo: το ένδέκατον.

eilig, f. eilfertig.

Eilmarich, iter magnum: o doopos | - E. machen, maturo iter: δρόμφ έπείγεσθαι | - im E. aufbres den, ingredior3 [gressus] iter citato agmine: πορεύεσθαι =, προέρχεσθαι δρόμφ.

Eilpost, I) (als Bagen), rheda cursualis publica: το οχημα δοομαίου | mit der E. fahren, vehor [vectus] cursuali rheda publica: έλαύνειν =, όχεῖσθαι έπὶ τοῦ ὀχήματος δρομαίου | - II) (als Sache, Gins richtung), cursus publicus citation: το άγγαρείον δρομαΐον.

Eimer, als Gefag, situlus; situla, modiolus: o xadog yarlos | - als Dlag, amphora: o aupogers [sws]. teinisch und griechisch unübersett | - II) (f. b. a. ein einbeugen, sbiegen, inflecto's [xi, xum]: eminaugewiffer), quidam: tis, ti | ein jeber, unus quisque: els Exactos Exactos | - III) (ale Zahlmort), unus: είς, μία, εν | - ein und zwanzig, unus et viginti: Fixogiv Els [µla, Ev].

2. ein =, in Zusammensehungen, f. b. a. hinein, f. bie

Bufammenf. an ihrer Stelle.

einadern, inaro1: άρουντα αρύπτειν τι.

einaidern (ein haus), deleo [levi, letum] qd (domum) incendio: κατατεφρούν καταφλέγειν κατακαίειν πυοπολείν τι.

Einäscherung, incendium: ή κατάφλεξις πυρπό-

einagen, incido3 [cidi, cisum] qd in aes: evrnueiv

τι καυστικοίς φαρμάκοις χρώμενον.

einäugig, luscus; cocles; unoculus; altero oculo captus : μονόφθαλμος [ον] · έτερόφθαλμος [ον]. einander, unter e., alius alii od. alium; inter se; inter ipsos; mutuo: άλλήλων, ois, ove (felten im dual. άλλήλοιν) | sich unter einander helsen, = behelsen, alter alterum adjüvat!: ἐπιπουφείν =, βοηθείν άλλήλους | ε., unter e. sieben, amamus! inter nos: φιλείν άλλί ους | sich (unter) e. verheirathen, nupliis inter nos jungimura [juncti]: προτίθεσθαι άλλήλοις γάμφ | - e. fuffen, damus' [dedi, datum] mutua oscula: φιλείν άλλήλους | - c. begegnen, obviam nobis fimus [facti, fiëri]: συντυγχάνειν άλλήλοις unter e. uneinig feln, dissentîmus* [sensi, sum] inter nos: ἀντιδοξείν προς άλλήλους.

einarmig, altero brachio privâtus: ἀποστεφούμενος

ένος βραχίονος.

einathembar, quod spiritu ducere possumus; spirabilis: πνευστικός άναπνευστικός.

einathmen, duco' [xi, etum] = od. haurio ! [hausi, haustom | qd spiritu: elgaveir | - s., bas E., spirītus; aspiratio aeris: τὸ εἰςπνεῖν.

einballiren, einballen, involvo3 [vi, latum]; tego3 [texi, ctum] involûcro; colligos [lêgi, lectum] fa-sces: ἐνειλεῖν τι.

einbalsamiren, pollingos [linxi, netum]; medicolarte; condios: ταριχεύειν τι | — s., bas E., pollinctura: ή ταριχεία ταρίχευσις.

Einband, eines Buches, tegamentum; involumerum;

τὸ ἔλυτρον.

einbanfen, bas Getreibe, repono's [posui, situm] feumentum in horrea: ἀποτίθεσθαι σιτία.

einbauen, fich) (ein Reft machen), facio* [feei, factum] nidum: κατασκευάζειν την καλιάν.

einbedingen, stipulor' qd: ovvrideodat noos riva. einbegreifen, comprehendo3 [di, sum]; complector3 [plexus]: περιλαμβάνειν =, περιέχειν τι.

einbeigen, mordeo [momordi, morsum]; prehendo [di, sum] qd mordicus: ἐνδάκνειν τι ἐμπρίειν τους όδοντας τινί.

einbeigen (mit Salg, Effig), macero 1 qd sale, = aceto: άλοί διασμήχειν τι.

einbefommen, accipios [cepi, ceptum]: δέχεσθαι. συλλέγειν λαμβάνειν.

einberichten, f. berichten.

einbetteln, fid), venio [veni, ventum] precario in possessionem cjs rei: λιπαρούντα καί δεόμενον διαμηχανασθαι είζιέναι.

Freund, beutich. lat. gried. Borterb.

πτειν τι | - fich t., inflector3: ἐπικάμπτεοθαι | - eingebogen, inflexus: έπικαμπής [ές].

Einbiegung, flexio; inflexio: ή έπικαμή· ἐπίκαμψις. einbilden, J) allg. (fich eine Borstellung machen bon etw.), cogito'; concipio's [côpi, ceptum] =, fingo's [fiaxi, fictum] =, essingo's qd animo.; propôno's [posui, situm] = od. conjicio3 [jeci, jectum] mihi ante oculos: φαντάζεσθαι =, δοξάζειν =, οἴεσθαι =, διανοείσθαι :, νομίζειν :, ὑπολαμβάνειν τι.

11) befond. A) (fich eine ungegrundete Borftellung von etw. machen), opinor1; sum in opinione: voui-¿siv. oleadat ! - ich bilbe mir ein, ale ob zc., videor's [visns] mihi: doneiv | fich fest e., non dubito1; persuadeo 2 [suasi, suasum] mihi; persuasum est mihi: πεποιθέναι c. infin. | - eingebildet, opinatus ; opinabilis : ἐπηρμένος.

B) sich etw. e. (eine zu hohe Meinung bon sich haben), placeo' mihi; sentio' [sensi, sum] de me arroganter: vneonpavevecdai. enaloecdai. tetvφωσθαι . μέγα φοονείν . μεγάλα φοονήματα έζειν . φρονήματος πληφούσθαι | -ftd biel e., placeo2 mihi

mirifice: μέγα φρονείν.

Einbildung, I) allgem. (Borftellung), cogitatio: ή φαντασία: δόξα | - leere E., metus inanis: ή ψευδής =, κενή δόξα το φάντασμα | - II) befond. A) (ungegrundete Borffellung), opinio falsa: ή οἴησις. το φρόνημα | in der E. fteben, opinor1: οίεσθαι: δοξάζειν | mas in ber E. befteht, opinatus; falsus; fictus; δοξαστός φανταστός | - B) (zu hohe Meinung bon sid), vana de se opinio; arrogantia; superbia: ή ὑπερηφανεία.

Einbildungefraft, cogitatio; mens; animus; sensus [ûs]: ή φαντασία διάνοια το φανταστικόν | - eine schwarmende E., cogitationis luxuria: ή φαντασία

άσελγης.

einbinden, mit etw., vestio4; tego3 [texi, tectum] qd quá re: ἐνδεῖν τί τινι· καλύπτειν τί τινι | ein Bud c., glutino1 , compingo3 [pegi, pactum] librum: έλυτροῦν βιβλίον.

einblatterig, unfus folii: uovoqullos [ov].

einbläuen, inculco¹ verberibus: πληγαίς άναγκάζειν τινά μανθάνειν.

einblasen, inspiro1; insurro1; suggero3 [gessi, gestum]: έμπνεῖν έμφυσαν.

einbohren, terebro1 foramen: τουπαν =, τετφαίνειν τι bie Burmer bohren flch in die Baume ein, vermes excavant arbores: οί σπώληπες διατουπώσι τα δένδοα.

einbrechen, I) a. A) (zerbrechen), frango [fregi, fractum]: καθαιρείν κατασκάπτειν.

B) (abbrechen), defringo3 [fregi, fractum]: απορφηγνύναι άποκρούειν.

C) (aufbrechen), effringo3; refringo3; έξαράττειν διαδόηγνύναι.

II) n. A) (brechend zusammenfallen), solvor3 [solatus]; rumpor3 [ruptus]; corruo3 [ui, o. Sup.]: δηγνυσθαι.

B) (ploglich einbringen), irrumpo3 [rapi, ruptum]: βία είς έρχεσθαι τοιχωρυχείν | in ein Haus e., perfringo3 [frêgi, fractum] domum: διοφύττειν =, βία naoiéval ele oinlav | - in bie Feinde e., f. eindringen.

C) figurt. (fid) gewaltfam nahen), ingruo' [ui]; immineo": ἐπιγίγνεσθαι έφεστημέναι | - ber Abend

bricht ein, nox appetit3 [tii, titum]: νύξ ἐπέρχεται, [Cinbrud, I) eig., poudus [eris, n.]; vis; momentum; = καταλαμβάνει.

einbrennen (ein Zeichen), inuro3 [ussi, ustum] signum

ob. notam: έγκαίειν =, στίζειν τί τινι.

einbringen, 1) (binein ob. herüber),inforo [intuli, illatum, inferre]; importo'; inveho3 [vexi, vectum]: elganew =, elganulgew zi | - einen Gefangenen e., dedûco3 [xi, ctum] captum quo: αίχμαλωτον άγειν. ελαύνειν | - bas Eingebrachte, dos, [dotis f.]: ή φερνή προίξ [κός].

II) (f. v. a. Gewinn bringen, f. eintragen.)

III) (nachholen, ersegen), penso 1; compenso 1: έξακεῖσθαι =, ἐπανορθοῦσθαι =, ῥύεσθαί τι.

IV) s., bas Einbringen (von Baaren), invectio;

ή είςκομιδή.

einbroden (3. B. Brot), intero3 [trivi, tritum]: έντούπτειν τι | - bas Gingebrodte, intrîta [orum, n.]: τα Εντουπτα.

Einbruch, irruptio; ruina: ή καθαίρεσις κατασκαφή· τοιχωρυχία προςβολή· είςβολή | - ber G. ber Nacht, nox appetens: νύξ έπελθούσα.

einbrühen, perfundo3 [fûdi, fûsum] qd aquâ fervente:

καταχείν τινος ύδως ζέον.

einburgern, jmon, do1 [dedi, datum] civitatem eui; dono que civitate; facio que civem: διδόναιτινί την πολιτείαν διδόναι τινί μετέχειν τῆς πόλεως |eingeburgert fein, civis sum [fui, esse]: είναι πολίτην.

einbugen, amitto3 [misi, missum]; facio3 [feci, factum] jactūram ejs rei: ἀποβάλλειν =, ἀπολλύναι τι στέρεσθαι , αποστερείσθαί τινος ζημιούσθαι

, άφαιοείσθαί τι.

Einbuße, jactûra; damnum; detrimentum: ή ἀπο-βολή ζημία βλάβη | - Ε. leiden, accipio [cêpi ceptum] detrimentum: ζημιούσθαι -, βλάπτεσθαί τινι στέρεσθαι ε, άποστερείσθαί τινος.

eincaffiren, f. beitreiben. eindämmen, f. bammen.

eindorren, minuor3 [ûtus] torrendo: §noav9èv συστέλλεσθαι ύπο τοῦ καύματος συστέλλεσθαι.

einbrangen, fich, ingeros [gessi, gestum] me: παοειςδύεσθαι =, παρειςπίπτειν =, παρειςβάλλειν = έπειςκωμάζειν είς τι | - sich in ein Amt e., obrepos [psi, ptum] ad honores: εἰςβιάζεσθαι εἰς ἀρχήν | in eine Familie fid e., irrepos in familiam: eighiateσθαι είς τον οίκον τινος.

eindringen, penetro1; intro1; invados [si, sum] in qd; irruo3 [ui, utum] od. infundor3 [fusus] ob. perrumpo3 [rûpi, ruptum] in qd: διϊανείσθαί ποι: ένδάννειν τι· είςδύεσθαι είς τι | - auf imon mit Worten e., insto [stiti] oui: Eynecoval tive | - in etw. e. (mit bem Berstande), assequor's [secutus]; percipio3 [cepi, ceptum]: μανθάνειν =, καταμαν-Daveir ti | - mit bem Beere in ein Land e., invado3 [si, sum] terram cum copiis: εἰςέρχεσθαι =, εἰςβάλ-Lew =, elgelauver elg ti | - in das Innere bes Lanbes e., peto3 [tivi tt. tii, titum] inferiores terrae ejs partes: εἰςέρχεσθαι (βία) εἰς τὰ ἔσω τῆς γῆς | - εδ bringt etw. bei ihm ein (f. b. a. es macht Einbrud auf ihn), qd ferit' animum cjs: πινείν τινα διατιθέναι τινά | — s., bad E., irruptio: ή είςβολή.

bringend, eindringlidy, gravis; vehemens; acutus: έμβοιδής [ές] παθητικός δοιμός [εία, ύ].

impressio: ή εντύπωσις δύναμις | ber E. ber Luft, ictus aëris: η δύναμις τοῦ άέρος | ein außerer G., pulsus [ûs] externus: ή έξω δύναμις | Ε τει Sinn-lichfeit, sensus [ûs] corporis: ή δύναμις σωματική. II) figürl., vis; motus [ûs] animi: ή δύναμις

διάθεσις (της ψυχης)· το πάθος | einen & machen, habeo 2 pondus od. = vim: δύνασθαι φοπήν έχειν. αίσθησιν παρέχειν | - auf Imbn & machen, commoveo 2 [môvi, môtum] », ferio animum ejs: πυνείν », πείθειν τινά | - einen tiefen E. machen, descendo 3 [di, sum] alte: πάθος έμβάλλειν τινι' δεινώς διατιθέναι την ψυχην τινος.

eindrücken, I) (bineindrücken), imprimo3 [pressi, pressum] qd in re: ἐνθλάν =, συνθλάν =, ἐνθλίβειν =, συμπιέζειν τι | cinc Thür c., effringo [fregi, fra-ctum] portam: ἀναδόηγνύναι =, διαδόηγνύναι την θύραν | - II) (f. v. a. zerbruden), elido' [si, sum]: καταθλίβειν συνθλίβειν | - s., bas E., impressio: ή Evolacis.

einegen, = eggen, inocco semen: ἐπισκάψαντα σπείρειν.

einengen, coarto1; compello3 [puli, pulsum] in angustias: εἴογειν =, στερνούν τι.

einer, eine, eines, Bur Angabe eines unbestimmten Gegenftandes (f. v. a. irgend jemand), aliquis; unus aliquis; nach si, nisi, num, ubi auch blos quis : els tig - fo gut wie (irgenb) einer, tamq uam qui maxime : ώς τις άλλος.

II) (dur Berborhebung bes Ginen im Begenfage bon giveien ober Mehreren), unicus; alter; idem : o Ere-005, ή έτέρα. δάτέρον είς τις, μία τις, ξυ τι | E. und ber Andere, unus et alter: έτερος καί έτετος | - E. nach bem Anbern, alius post alium : ἐν μέρει | - ber G. wie ber Anberc, uterque pariter: endregos | - ber Gine, ber Andere, alter ., alter ; bic . . ille: άλλος μέν.. άλλος δέ · ὁ μέν.. ὁ δέ · ὁ μέντις.. ὁ δέ τις.. od. allos de tis - die Einen, die Anderen, alii . . alii: pars .. alii: allor her .. allor de oi her .. of de of uer rives .. allor de (rives) | - wird "ander" auf baffetbe Substantiv bezogen, so wird dieses im Latein. und Griechischen wiederholt, 3. B. eine Sand waschi bie andere, manus manum lavat: ή χείο την χείοα Lovel - bas eine Mal, bas andere Mal, alias . . alias: allore .. allore | ber eine fo, ber andere andere, alius aliter: allog ally | bel herborhebung eines aus einer größeren Menge, unus ex ob. de: Elg ex των οδ. είς των.

III) (aur Angabe bes lebereinstimmenben (f. b. a. einerlei), unus; idem; unus idemque: o avros |zu einer Zeit, eodem tempore: nara rov avrov natgov | - es ift Gins, idem ob. par est: ovder διαφέδει. οποιολ ξατιλ. ξη οποίω καθιαταιαι.

cincrici, ejusdem generis; idem [eadem, idem]: του αὐτοῦ εἴδους ὁ αὐτός [ή, ό] - bon einerlei Farbe, ejusdem colòris: τοῦ αὐτοῦ χοώματος | c. [ein, nihil differre, sinteresse: οὐδὲν διαφέφειν | - εδ if gar nicht e., ob ober, multum interest utrum ... an: πολύ διαφέρει, πότερον ... η etc. | für e. halten, juxta habeo2, s aestimo1; έν ίσω ποιείσθαι | bas ewige E., assiduitas quotidiana: τὸ μονοειδές. το απλούν.

einernten, colligo3 [legi, lectum]; percipio3 [cepi, ceptum]; consequor3 [secutus]: Degigeiv =, nouiζεσθαι =, φέρειν =, λαγχάνειν =, φέρεσθαί τι | dit Fruchte feiner Muhe e., percipio [cepi, ceptum] einfangen, excipio [cepi, ceptum]: algeir ovllaufructum ex laboribus; φέρεσθαι τον καρπον ών ξπόνει.

einerfeite, .. andererfeite, et . . . et; partim . . . partim: nal .. nal; ò µèv .. ò dè etc.

einfad), simplex; nudus: άπλοῦς [η, οῦν]: ἀφελής [ες] e. Kleidung, vestis non pretiosa: το άμφίεσμα άφελές, ε ἀπλοῦν | - Adv., simpliciter: ἀπλῶς | -ganz ε. essen, coeno patella modica, « modice: δειπνείν απλώς.

Einfachheit, simplicitas: ή απλότης λιτότης [ητος]

άφέλεια εὐτέλεια.

einfadeln, einen Faben, trajicios [jeci, jectum] filum per acum: διϊέναι =, διεμβάλλειν τὸ ὁάμμα | figuri,, eine Sache ichlan e., aggredior's [gressus] rem astûte: σκευωρείσθαι μηχανοβραφείν πλέκειν μηχανήν.

einfaltig, I) (fcmudios), simplex: ἀπλους [η, ουν] άφελής [ές] - Adv., simpliciter: ἀπλῶς | - II)(f. v. a. aufrichtig, f. dief. Wort.) — III) (f. v. a. ohne tle-

berlegung, f. albern u. bumm.)

einfarbig, unicolor; unius coloris: evos χοωματος. einfahren, I) a. A) (fahrend wohin bringen), invehoa [vexi, vectum] qd: εἰςάγειν =, εἰςκομίζεσθαί τι | -B) (gum Fahren abrichten) condocefacios [feci, factum) equos: διδάσκειν (ἔππους) έλαυνειν συνεθίζειν πρός το άρμα ! - II) n. (fahrend wohin fom= men) invehor3 [vectus]: είζελαύνειν ποι | - in ben hafen e., invehor3 in portum : naranoulgeodai natάγεσθαι καταίρειν είς την λιμένα | in bie Grube e., descendo³ [di, sum] in fodînam: καταβαίνειν είς τὰ μέταλλα.

Einfahrt, introitus [ûs]; aditus [ûs]; ostium: ή κα-

τάβασις καταγωγή εἰςβολή εἰςοδος.

Einfall, I) eig., A) (f. b. a. Einsturg, f. bief. Wort). — B) (f. b. a. gewaltsames Einbringen ber Feinde) irruptio; incursio; incursus [ûs]: ἡεἰςβολή · ἐπιδοομή] — 11) figurt. (ploglicher Gebante), cogitatio; inventum; dictum: ἡ ἐπίνοια· γνώμη· ὁ λόγος· τὸ ἐπινόημα | · ein fluger Einfall, callidum inventum: ὁ λόγος εὔβουλος, = συνετός | - wikige E., facetiae; sales; acûte dieta: ἀποφθέγματα· οι άλες | - id) habe cinen E., venit' mihi qd in meatem: ἐπινοείν.

einfallen, I) (zusammenfallen) concido3 [cidi]; procido ; collabor [lapsus]; corruo [ui, o. Gup.]: καταπίπτειν συμπίπτειν καταφουήναι | - ε. wollen, mînor¹ rnînam; pronus sum in rnînam: μέλλειν neveiv : = ovuneveiv | - eingefallene Baden, baccae fluentes: αί γνάθοι καταπίπτουσαι | e. Augen, ocali latentes: οἱ οφθαλμοὶ κοῖλοι, = καταπίπτοντες | e. Schlafe, tempora collapsa: οί πρόταφοι καταπίπτοντες.

B) (f. v. a. ploglich hereinfommen, f. einbringen) II) figuri., A) (f. v. a. eintreten) es fallt Raite ein,

frigus ingruit3: το ψύχος συμπίπτει.

B) (in die Gebanten fommen) es fällt mir ein, venit4 mihi qd in mentem; cogitatio subit animum; recordor1 -, reminiscor3 [mentus] cjs rei: ἐπέρχεται -, εἰςέρχεταί μοι (με), ἔρχεταί μοι ἐπὶ νοῦν ἔπεισι ε, είζεισί μοι (με) * παρίσταταί μοι.

Einfalt, I) (Einfachheit) simplicitus: ή απλότης [nros] · apéleia | - II) (f. b. a Mangel an Ber-

ftand, f. Albernheit, Dummheit.)

Einfaltspinsel, homo staltus; stipes [ites]: à peqéogsdog.

βάνειν.

cinfaffen, circumdo1 [dedi, datum]; cingo3 [cinxi, cinctum]; sepio* [sepsi, septum]; coerceo2 [cui, citum]: έμβάλλειν τι είς τι· περιβάλλειν =, περιλαμβάνειν τί τινι | - einen Stein e., inclado's [si, sum] gemmam: ένδεῖν τον λίθον τινί.

Einfaffung, bes Gewandes, elavus: το πράσπεδον |-E. eines Ringes, funds; pala: ή πνελίς [ίδος] σφενδόνη | G. eines Fenftere, antepagmentum: το προςπηγμα.

einfaulen, imputresco3 [trai]: έναποσήπεσθαι.

cinfeilen, ineîdo3 [di, sum] limâ: έγχαράττειν τη δίνη χοώμενον.

einfeuchten, f. anfeuchten.

einfenern, tüchtig, praebeo's materiam igni satis largam : ύπερθερμαίνειν δαδίοις πολλοίς την ύποκαύστραν. einfinden, fid), venio [veni, ventum]; advenio ; convenio4; assum [affui, adesse]; praesto sum [fui, esse]; sisto3 [stiti, statum] me: παραγίγνεοθαι. παρείναι · φαίνεσθαι · ήκειν | - fich zur rechten Zeit c., venia · [veni, ventum] tempore : ἐν καιρώ παρείναι | - fid in großer Menge e., frequentes assumus : συχνούς παρείναι.

einflechten, zusammenflechten (3. B. Saare), colligo3 [lêgi, lectum] crines in nodum: συμπλέμειν τι |-(β. υ. α. hincinflechten) innecto³ [xi, xum]; intexo³ [xui, xtum] qd cui rei: ἐμπλέμειν ἀναπλέμειν τινί Tt | - Berfe in eine Rebe e., admisceo2 [cui, xtum] versus orationi: έμπλέκειν στίχους τῷ λόγφ.

einflicken, infercios [fersi, tum] verba: παραδόά-

πτειν =, παρεμβάλλειν τι.

einfliegen, z. B. ein = und ausfliegen, introëo * [ŭ, ĭtum] et exeo *; eo * [ivi, itum] et redeo *: εἰςπέτεσθαί τε και έκπέτεσθαι πάλιν.

einfliegen, influo3 [fluxi, xum] in etc.: elggeiv | - ettv. e. laffen, facios [feci, factum] mentionem cis rei :

έπιμνησθηναι υπομιμνήσκειν τινός.

einflößen, I) eig., insero3 [rui, rtum] in os; instillo1: ένστάζειν =, ένσταλάζειν τί τινι | - II) figüri., imbuo3 [ui, ûtum]; impleo2 [plevi, pletum] qm quâ re; injicio ³ [jēci, jectum]; ingenero ¹: ἐντιθέναι ²; ἐμποιεῖν ², ἐνστάζειν ², ἐντίπτειν τινί τι | - jmbm hoffnung c., facio ³ [feci, factum] spem cui: ἐλπίδα παρέχειν τινί· έπελπίζειν τινά | Wluth c., impleo? [plevi, pletum] qm animo: δάρσος έμπνείν τινι. έπιθαρσύνειν τινά.

einflüstern, insusurro¹ qd cui in aures; subjicio* [jêci, jectum] qd cui: ἐμφιθνοίζειν =, ὑποβάλλειν ε, ὑποτίθεσθαί τί τινι λέγειν τινί τι είς τὸ οὐς.

Einfluß, I) (Mundung) ostium: ή είςβολή | -- II) (Wirfung eines Gegenstandes auf ben andern) vis; momentum; auctoritas; amplitudo; dignitas; gratia; opes: ή δύναμις · δοπή |- ber E. des Mondes, vis lunae: ἡ προςβολή τῆς σελήνης | - wohlthätiger, nache theiliger E., vis salutaris, pestifera: ἡ δύναμις χρησίμη, «κακή ein Dlann v. großem E., homo magnae auctoritatis: ἀνης άξιωματος πολλού · άνης μέγα δυνάμενος - E. haben, valeo2; habeo 2vim ad qd: δύνασθαι ισχύειν δύναμιν =, δοπήν έχειν πρός τι | großen E. bei imbm haben, multum valeo' apud qm auctoritate (gratia): μέγα δύνασθαι =, πολύ Ισχύειν παρά τινι | zu wenig E. haben, habeo2 parum momenti ad qd: ungon dinastal feinen G. haben

nihil valeo2: μηδέν δύνασθαι μηδέν ίσχύειν - einen trohithatigen G. auf imon haben, juvo' qm: apeleir

einflugreich, potens: μέγα δυνάμενος.

einformig, semper eodem modo formatus; similis semper: μονόμορφος μονοειδής λίαν ἀπλοῦς [ῆ, ούν] ψυχρός | - Adv., semper eddem modo; similiter semper: μονομόρφως ψυχρώς.

Einformigfeit, similitudo; nulla varietas: ro po-

νοειδές ψυχρόν απλούν.

Einforderer, exactor: ò πράπτως είςπράπτως

einfordern, exigo3 [egi, actum]: πράττειν =, είςπράττειν =, έκπράττειν =, είςπράττεσθαι =, άπαιτείν =, συλλέγειν τι.

Einforderung, exactio: ή είςπραξις πράξις συλ-

Loyn.

cinfressen, perrodo3 [si, sum]: ένδάπνειν τι.

einfrieren, conglacio¹ frigoribus; congelor¹: πήγνυσθαι ἀπὸ κρύους | - s., dað E., congelatio: ή σύμ-

πληξις από κουους.

einfügen, insero3 [rui, rtum]; infigo3 [xi, xum]; indo3 [didi, ditum]; immitto3 [mîsi, missum] eui rei: ἐναρμόζειν =, ἐγκαθαρμόζειν =, ἐνείρειν =, ἐμβάλλειν =, προςτιθέναι =, προςάπτειν τινί τι.

einführen, I) eig., fahrend (führend) wohin bringen, invehos [vexi, vectum]; importo ; introducos [xi, ctum]: elgayeiv. elgnouigeiv ti | -jmbn in eine Befellichaft e., deducos [xi, ctum] qm ad conventum hominum: elgayeir tivà elg ovrovolar | in ein Amt ε., inauguro 1 qm: ἀποδεικνύναι τινὰ ἄρχοντα· κατάρχεσθαί τινος είς άρχην καθισταμένου | - 11) figurt. , A) (f. b. a. aufführen) 3. B. jundn rebend e., indûco3 qm loquentem: ποιείν τινα λέγοντα | -B) (f. b. a. gangbar machen) induco3; introduco3; instituo3 [ui, ûtum]: elgayew =, elgnyeiofat =, voμιμον ποιείν -, καθιστάναι νόμιμον τι | - eingeführt fein, receptus sum [fai, esse] usu: νόμιμον είναι.

Einführung, invectio; inductio: elgaywyn elgao-

μιδή · ἀπαγωγή · κατάστασις.

einfüllen, infundos [fudi, fusum]; ingeros [gessi, gestum]: έγχεῖν τι είς τι.

Einfüllung, infusio: ή έγχυσις [εως].

Einfuhrzoll, portorium: o gogos o and two elsaγομένων φορτίων.

einfurchen, ben Camen, imporco' semen: vnooqvol-

teofai.

Eingabe, libellus; literae: ή γραφή απογραφή.

Eingang, I) (bas hineingehen) A) eig., ingressio; ingressus; introitus; aditus: ή ξμβασις είςοδος | — B) figuri. (f. v. a. Beifall), E. finden, accipior [ceptus]; probor1; valeo2: εὐδοκιμεῖν έγκοίνεσθαι leichten E. finben, accipior3 aequis auribus: ocolog δέχεσθαι | feinen E. finden, non audior4: αποδοκιμάζεσθαι | — II) (Ort zum Eingehen) introitus; accessus; limen; ostium; janua: ή είζοδος· είςβο-λή· πύλη· θύρα· τὸ στόμα - III) (Einleitung einer Mede) introitus; ingressus; exordium; procemium; praefatio; prologus: το προοίμιον ή άρχη ο προloyos.

Eingangegeld, soll, portorium: το τέλος είςκομιδής. eingeben, I) (hineingeben) do' [dedi, datum]; prae- eingezogen, I) (f. b. a. einfam), solitarius: olnovoos

in ben Ginn e., suggero3 [gessi, gestum]; subjicio3 [jêci, jectum] qd cui; moneo2 qm qd: υποβάλλειν =, δποτίθεσθαι =, είςηγείσθαι τινί τι | — II) (f. v. a. übergeben) 3. B. eine Klage e., do! libellum judici: άποδουναι την γραφήν | eine Bittidrift e., adeo [ii, itum] qm scripto: παραδιδόναι γράμματα δεη-TINC.

cingebilbet, arrogans; superbus: άλαζών [όνος].

αύθάδης [ες].

Gingebinde, donum baptinale: τὸ δώρον παρά τοῦ άναδόχου.

eingeboren, 1) einzig geb., unicus : μονογενής μόνος |-II) im Lande geboren, indigena: Eyzworog avroydov. Eingebrachte, bas, ber Frau, dos [dotis, f.]: ή φερνή.

προίξ [κός].

Eingebung, monitus [ûs]; instinctus divinus; consiliam: ή ὑποβολή ὑποθήκη ἐπίπνοια βουλή | fremder Eingebung folgen, sequer [secutus] consilia aliorum: πείθεσθαι =, ύπακούειν ταίς άλλου βουλαίς ob. γνώμαις | aufo imbo E., quo auctore: ὑποθεμένου τινός πεισθείς υπό τινος.

cingedent, memor; hand immemor: uvijuov [ovos]. eingefleischter Bofewicht, homo sceleratissimus : &

άλάστως [ορος]. άνθοωπος μιαρώτατος.

eingehen, I) (hineingehen, f. treten in etw.) II) anfommen, afferor [attuli, allatum, afferre]; reddor [ditus]; importor ; solvor [lutus]: γί-γνεσθαι άποφέρεσθαι είς άγεσθαι είς έρχεσθαι elgnouigeodat | - es geht bie Radricht ein, nunciatur : είςαγγέλλεται ἀπαγγέλλεται.

III) etw. od. auf etw. e., A) (f. v. a etw. annehmen). accipio3 [cêpi, ceptum]; probo1: ἀποδέχεσθαί τι συμβαίνειν *, συγκαταβαίνειν είς τι συγχωρείν | einen Borichlag e., accedos [cessi, cessum] ad conditionem: δέχεσθαι τους λόγους τινός πείθεσθαι τοις λόγοις τινός | ein Bundnig e., facio 3 [feci, factum] foedus [eris, n.]: ἀποδέχεσθαι σπονδάς.

B) (f. b. ale genau unterfuchen) cognosco3 [gnôvi. gnitum] accuratius; examino qd; έξετάζειν βα-

σανίζειν τι.

IV) (3u Grunde gehen) collabor3 [lapsus]; intermorior3 [mortuus]; non amplius color3 [cultus]; exstinguor3 [stinctus]; obsolesco3 [lêvi, lêtum]: #8οικαταβόειν, καθαιδεισηαι, ξουπορομαι, ργοπανεῖν ἀφανίζεσθαι καταλύεσθαι | - etw. e. laffen, tollo [d'idi, d'itum] oblivioni: παλαιούν :, καταλύειν τι.

V) sich zusammenziehen, 3. B. b. Tuch, Korn, contrahor3 [tractus]; minuor3 [nûtus]: συστέλλεσθαι.

Eingeschränktheit, f. Befchranttheit. eingeständig fein, f. eingestehen.

Eingeständnig, confessio: ή ομολογία εξομολόγησις. eingestehen, fateor' [fassus]; confiteor' [fessus]: ομολογείν· έξομολογείν· φάναι· συμφάναι | - nicht e., non fateor'; infitior'; eo' [ivi, itum] infitias: έξαρνον είναι τι, = τινός.

Gingeweide, intestina; viscera; exta: τα σπλάγχνα.

έντερα έγκατα έγκοίλια.

eingeweiht, mysteriis initiatus: τετελεσμένος · μεμυημένος μύστης.

eingewöhnen, assuescos [suevi, suetum] loco: Goveθίζεσθαι τόπω · έθάδα γίγνεσθαι τόπου.

beo3: διδόναι πίνειν τινί τι προποτίζειν τινά -! ξοημος [ον] — II) (f. b. a. sparsam) parcus: συν-

[vixi, victum] parce; parco3 [peperci, parsum] sumptibus: μετρίως ζην, = διαγειν.

Eingezogenheit, vita solitaria ob. composita; ή έρη-

μία οἰκουρία καθ' ἡσυχίαν διαγωγή.

cingichen, infundos [fudi, fusum]: eyzeiv ti tivi | mit Blei e., implumbo1: μολυβδούν | - s., bas E., infusio: ή έγχυσις.

eingraben, einscharren, infodio3 [fodi, fossum]; defodio3: κατοφύττειν «, κφύπτειν γή τι κατακφύπτειν τι είς την γην | - mit dem Grabftichel u. bgl. einarbeis ten, incido3 [di, sum]; insculpo3 [psi, ptum]; inscrîbo3 [psi, ptum]: έγκολάπτειν =, έγγλύφειν =, **μεστρούν ≈, έγχαράττειν τι.**

eingreifen, 1) eig., b. hafen, Schrauben, commissus sum [fui, esse]; coeo [ii, itum]: ἐναρμόζειν -, ἀρ-μόττειν ἀλλήλους | — II) figiri., in jmba Medite e., interpello1 qm in jure ipsius: άδικείν τινα. άντι-

ποιείσθαί τινί τινος.

eingreifend, 3. B. e. Magregeln treffen, ago's [egi, actum] fortioribus remediis: ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν

πραγμάτων.

Eingriff, vis; violatio; injuria illata: ή βία άδικία ύβοις το άδίκημα | - in imbe Eigenthum E. thun, invado3 [di, sum] possessiones ejs: προςποιείσθαι

cinhadeln, inseros [rai, rtum]; conseros; infibulo1:

έμπορπάν ε, ένείρειν τι.

cinhandig, unimanus; privâtus altera manu: μονό-

XELO [005].

cinhandigen, do1 [dedi, datum] in manus; reddo3: [didi, ditum] u. trados in manus: eyzeigigeiv =, παραδιδόναι τί τινι.

einhangen, g. B. Feufter, impono [posui, situm] in qd: έναπτειν =, προςάπτειν =, ένείρειν τι.

Ginhalt thun, einer Cache, inhibeo2; cobileo2; coërceo2; reprimo3 qd; obviam eo4 [ivi, itum] cui rei: κατέχειν =, συνείργειν τι έπισγείν τινά του | - bcm Aufruhr E. thun, comprimo's [pressi. pressum] seditionem : παύειν στασιάζοντας |- bem Rampfe G.thun, dirimo 3 [emi, emptum] certamen: παύειν μαχομένους. einhalten, innehalten, desisto3 [destiti, stitum] a re; desino's [sii, situm]: ἐπισχεῖν :, παύεσθαι :, λήγειν rivos | - mit der Bezahlung e. (f. v. a. puntilid) b.), solvos [vi, latum] pecuniam ad diem; respondeo2 [di, sum] ad tempus : ôg& og nal en naigo entiveir τα οφειλομενα.

einhandeln, mercor1; emo3 [emi, emptum]: έμπολάν

=, ώνεῖσθαι =, πρίασθαί τι.

einhauchen, inspîro1: Eunveiv =, Eninveiv tivi ti. einhauen, I) a., burch hauen hineinbringen, incido's [di, sum] qd eui rei; insculpo3 [psi, ptum]; exsculpos: έγκολάπτειν =, έγχαράττειν =, έγγλύφειν τι | - (f. v. a. durch Hauen zersprengen) effringo* [frêgi, fractum]: έγκοπτειν =, έξαράσσειν τι | — II) m., mit Gabelbieben eindringen, caedo' [cecidi, caesum] hostes: παίειν τῷ ξίφει πλήττειν τῷ ξίφει έμπεσοντα | - bon hinten e., caedos terga ho= stium: εμπίπτειν παίοντα έκ του οπισθεν | ε. laj= fen, immitto's [misi, missum] qm (equites): elçiévai τινά (τους ίππεῖς).

einheben, f. einhängen.

einhefteln, infibulo1: έμποοπάν τι.

cinheften, insuo3 [sui, sûtum]: εμπηγνώναι τί τινι.

έσταλμένος μέτοιος εύτελής [ές] - e. leben, vivo leinhegen, sepio [psi, ptum]; consepio : είοπτην περιβάλλειν τινί.

cinheimisch, intestinus; domesticus; vernaculus: eyχώριος· έπιχώριος [ov] · olneioς | ein e. Rrieg, bellum intestinum od. civile: έμφύλιος πόλεμος | e. merben inveterasco3: έγχωριον γίγνεσθαι | - ein Einheimischer, indigena; incola; civis; πατριώτης.

einheirathen, fid, in eine Familie, adipiscor's [adeptus] connubium familiae cjs: κήδος συνάψασθαί τινι. Einheit, unitas; ratio unitatis: ή μονάς [άδος]. μο-

νότης [ητος] · ένότης · τὸ μονοειδές.

cinheizen, I) eig., calefacio3 [fêci, factum]: ¿γκαίειν =, ϑ εομαίνειν τι | — II) figürl., įmdin tūdytig e., urgeo [ursi] qm; έγκεισθαί τινι.

Einheizer, calefactor: o καμινοκαύστης [ov].

einhelfen, subjicio3 [jeci, jectum]; suggero3 [gessi, gestum]: ὑπαγοφεύειν τινί τι ὑπομιμνήσκειν τινός. einhellig, f. einstimmig.

einhemmen, (ein Rab), sufflamino1 (rotam): ené-

χειν =, έμποδίζειν =, κωλύειν τι.

einhenfelig, habens unam ansam: μόνωτος [ov].

einherfahren, invehor3 [vectus]: προςελαύνειν. ηπειν ελαύνοντα | - bom Blige, decido3 [cidi]: κα-

ταφέρεσθαι.

einherfliegen, advolo1: προςπέτεσθαι | b. Reiten, feror3 [latus, ferri] cursu concitato: ήπειν έλαύνοντα. einhergehen (= schreiten, = wanteln), ingrediora [gressus] incedo3 [cessi, cessum]: βαδίζειν χωρείν | - ftol3 e., incêdos magnifice: σοβαρώς προϊέναι σοβαρεύεσθαι έκπομπεύειν.

einheten, einen Sund, instituos [ui, utum] canem persequi feram: γυμνάζειν κύνα πρός θήραν.

einholen, I) (herbeiholen) A) eig., jmon, procedo3 [cessi, cessum] obviam cui venienti: ὑποδέχεσθαι , φιλοφοονείσθαι είσω ποοπέμπειν τινα [— Β) fig. (fich etw. ertheilen laffen) 3. B. ein Urtheil, petos [tîvi II ii, tîtum]: ἀναφέρειν πρός τινα: ἐπιτρέπειν τινί τι | jmbe Befehle c., consula's [tui, lium] qm qd fieri jubeat: ἐπερωταν τινα περί των προςτεταγμένων.

II) erreichen, A) eig. (burch Laufen), assequor's [secûtus]; consequor3; καταλαμβάνειν τινά |- jmbn auf ber Flucht einholen, reprehendo's [di, sum] qm ew faga: ἐπικαταλαμβάνειν =, αίρειν τινά | — B) figuri. (gleichfommen), assequors [see âtus]; aequo1: έφαμιλλον γίγνεσθαί τινι | - bas Berjaumte e., compenso1 praetermissa diligentia: πληφούν άναπλη-

ρούν επανορθούν.

Einhorn, monoceros [ôtis, m.]: ὁ μονοκέφως [ωτος] - Seeeinhorn, monodon: o povodov.

einhornig, unicornis: μονόπερως.

einhüllen, involvo3 [vi, lutum]; tego3 [texi, tectum]; velo : έγκαλύπτειν :, συγκαλύπτειν :, περικαλύ-

Einhullung, involutio; obductio: ή συγκάλυψις έγ-

κάλυψις.

cinhufig, solidipes: μονόχηλος [ov].

cinig, consentiens; concors; unanimus: ouovove. ομόφοων . ομογνώμων . ομοθυμος . σύμφωνος [ov] - e. mit jindm fein, consentio [sensi, sum] cum quo: ὁμονοείν· ἐν ὁμονοία διάγειν | - unter fich einig fein, consentimus inter nos: ομονοείν άλλήλοις | - e. werben, conjungor [junctus] concordia: διαλλάττεσθαι | - wieber e. werben, redeo4 fii. itum] in gratiam ejs: διαλλάττεσθαι προς άλλήλους nicht e. fein, dissentio*: διαστήναι προς άλλήλους.

einiger, einige, einiges, aliquis; ullus: riggti olivos |einige, aliqui; nonnulli; aliquot: ένιοι [αι, α] τιrés | - Einige . . Andere, alii . . alii; quidam ... alii; quidam ... alii; alii ... partim: of μέν τινες .. of δέ τινες, αλλοι δέ τινες of μέν · of δέ | - Einige dahin, Andere dorthin, alii alio: αλλοι αλλοσε | einige Mate, aliquoties: Evlore Ester ote, Est' ote | einige Wenige, pauci: όλίγοι τινές.

cinigermaßen, aliquo modo; aliqua ex parte: τρόπον

τινά πώς πή.

Ginigfeit, consensus [as]; consensio; concordia; unanimitas: ή δμόνοια δμοφοσσύνη δμογνωμοσύνη συμφώνησις συμφωνία.

einimpfen, imbm bie Blattern, insero's [serui, sertum]

variolas cui: ἐνοφθαλμίζειν.

einjährig, anniculus; unfus anni; unum annum natus: Ereiog. Erog Er Exwr [ovad, ov].

einjagen (3. B. Furcht), injicio3 [jeci, jectum]; incutio3 [cussi, cussum]: ἐμβάλλειν ἐπισείειν.

einfauen (eiw. einem Kinbe), inseros [rui, rtum] qd mansum in os: μασώμενον έντιθέναι τινί τι.

Einfauf, emptio: ή ἀγόρευσις · ἀγορασία · ἀνή · ἄνησις | - G. für bie Ruche, obsonatus [ûs]: ή όψωνία. einfaufen, emo s [emi, emptum]; coëmo s: άγοράζειν · καταγοράζειν · ώνεῖσθαι ε, πρίασθαί τι | - Geműfe c., obsônor¹: όψωνεῖν.

Einfaufer, emptor; coëmptor: o govovovuevog. o άγοραστής : ώνητής [οῦ].

Einfehle, auf bem Dache, colliciae: ή ύδροβρόη ό σωλήν [ηνος].

einfchlen, instruo3 [xi, ctum] qd [tectum] colliciis; παρασκευάζειν τι τῆ ύδροδδόη.

Einfehr, deversorium: ή κατάλυσις το κατάλυμα. καταγώγιον | - bei meiner E., me devertente; deversus: καταλύοντος έμοῦ · καταλύων.

cinfchren, deverto3 [ti, sum]; devertor3 [sus]; deversor' ad ob. apud qm: καταλύειν κατάγεσθαι. κατανλίζεσθαι ξενίζεσθαι παρά τινι, = τινά είς TIVOS.

cinfeilen, cuneo' qd in qua re; adigo's [egi, actum] qd caneo in rem: ἐνσφηνοῦν =, βία ἐμβάλλειν τι.

einferben, strio : χηλούν =. έπιχαράττειν τι | - s., bas E., striatara: τὸ χήλωμα.

einferfern, condo3 [didi, ditum] ob. includo3 [si. sum] in carcerem (custodiam): έμβάλλειν τινά είς φυλακήν, = είρκτην, = δεσμωτήριον.

Einferferung, custodia; vincula [orum]: ή είς φυ-

λακήν παράδοσις ο είργμος.

cinfitten, conjungos [axi, actum] maltha (ferrumine); έγκολλάν τι.

einklagen, repeto* [tii, titum]: έπεξιέναι τινί τινος] eine Schuld e., persequor³ [secutns] nomen: ἐπεξιέναι τινα των όφειλομένων.

einflammern, includo3 [si, sum] uncis: δια μέσου τιθέναι τι.

Einflang, concentus [ûs]; concordia vocum; consensus [ûs]; conspiratio: ή συμφωνία· ὁμοφωνία·

άρμονία | - im G. fichen, concino3; concordo1; consentio4 [sensi, sum]: συμφωνείν συνάδειν.

einfleben, insero3 [rui, rtum] glutine: Eyxollav ti. einfleiben, einen Golbaten, do' [dedi, datum] arma eui; άμφιεννύναι τινά στολήν στρατιωτικήν | eine Ronne e., sacro' virginem Deo veste mutata: ustεμφιέσαντα τελείν παρθένου. | etw. in Borte e., mando 1 od. consigno 1 qd literis: noqueiv loyous

Einfleidung, gierliche ber Rebe, vestitus [us] orationis: ὁ πόσμος ἐπῶν.

einfleiftern, f. einfleben.

einfneten, condepsos [psui, psitum n. pstum]: ovuφύειν =, συμφυράν τι.

einfniden, infringos [frêgi, fractum] : ἐπικλάν =, κατακλάν τι.

einfochen, I) a., decoquos [coxi, coctum]: ἀφεψείν τι | - II) n., decoquer3: ἀφεψείσθαι.

1. einfommen, I) (eine Schrift einreichen) peto3 [tivi, tîtum] qd per literas; deprecor1 qd literis: ἀποδούναι γράμματα · αίτεισθαι διά γραμμάτων | - bei jmom c., adeo' [ii, itum] qm libello: παραδιδόναι τινί ἀπογραφήν | gegen etw. e., reclâmo cui rei; provoco adversus gd: ἐπισκήπτεσθαί τινί τινος — II) (f. b. a. eingehen) solvor [lûtus]; redeo [ii, itum]: εἰςιἐναι προςιέναι εἰςέρχεσθαι φοιτάν ylyvεσθαι | - III) (f. v. a. einfallen, g. B. bie Bebanten, f. einfallen.)

2, Ginfommen, bas, vectigal; reditus [us]; quaestus [ûs]: αὶ πρόςοδοι· τὰ προςιόντα (χρήματα) er hat fein gutes G., habet, unde commode vivat3:

πολλάς προςόδους έχειν.

Ginfunfte, vectigalia; reditus; fructus: al πρόςοδοι. πόροι τα προςιόντα | öffentliche E., fructus publici : τὰ τέλη | E. aus Bergwerfen, pecunia quae redit* ex metallis: τα έκ των μετάλλων προςιόντα | E. aus Landgutern, fructus praediorum: τὰ έκ των άγρων προςιόντα | E. aus ctw. beziehen, facio3 [feci, factum] pecunias ex re: προςόδους έχειν ε, λαμβά-VELV EX TIVOS, = and TIVOS.

einladen, I) (eine Laft in etw. taben) imponos [posui, situm] in c. accus .: έντιθέναι τι είς τι | - II) (imbn gur Theilnahme an etw. erfuchen) invito1; voco1: παρακαλείν τινα | - jmbn zu Tifche e., invîto i qmad coenam: προςκαλείν :, καλείν έπλ δείπνον τινά | fich bei imbm gu Tifche t., condico' [xi, ctum] cui ad coenam: ἐπαγγέλλειν τινὶ δείπνον.

Einlader, vocator: o ulnting [noog].

Einladung, invitatio: ή αλήσις πρόςαλησις παράnlησις - auf beine E., invitatus a te : nlηθείς ὑπό σου. Einladungefdreiben, literae: ή διά γραμμάτων πρόςκλησις | · ein &. b. imbm erhalten, invîtor' a quo per literas: παρακαλείσθαι υπό τινος.

einlauten, ein Fest, indico¹ sonu campanarum: ὑπὸ

πωδώνων σημαίνειν τι.

Einlage, 1) (erlegtes Geld) eranus; sors: ἡ συμβολή παταβολή [— II) (j. v. a. Einschluß, s. dies. Wort) Einlaß, aditus; introitus: ή είςοδος πύλη | - bie 10 llhr ift E., ad decimam usque horam aditus patet": έξεστι μέχοι δεκάτης ώρας είςιέναι.

einlaffen, intromitto3 [misi, missum]; admitto3; recipios [cêpi, ceptum]: παριέναι =, πέμπειν έσω =, έαν είςελθείν ε, είσφοείν ε, υποδέχεσθαί τινα | -(f. b. a. hineinfließen laffen) infundo [fudi, fusum]:

[feci, factum] urbem hosti: ἀνοίγειν την πόλιν τοίς πολεμίοις jmbn nicht e., prohibeo2 qmiatroitu; excludos [si, sum] qm: αποκλείειν τινά τη θύος: άπείργειν τινά της είςόδου άποκωλύειν τινά μή elsièvat | sich ans etw. e., descendo [di, sum] ad qd; aggrédior [gressus] od. subeo [si, sum] qd: απτεσθαί τινος ἐπιχειοείν τινι | in ein Gespräch sich e., do [dedi, datum] me in sermonem: είς λόγους έλθεῖν =, συνάπτειν τινί λόγους ποιείσθαι πρός τινα | fid) in ein Treffen e., committo3 [misi. missum | me pugnae: ποιείσθαι ε, συνάπτειν μάχην τινι | in unangenehme Sanbel fich e., implicor' [citus u. catus] molestis negotiis: περιπεσείν τινι | in einen Sandel fich e., contrabos [xi, ctum] qd cum quo: συντιθέναι τί τινι.

Einlassung, admissus [ûs]: ή προςαγωγή.

einlaufen (angelangen), afferors [allatus, afferri]; perferors: Εσχεσθαι ήπειν | - in ben hafen e., [. hafen | — II) (f. v. a. turzer werden, v. Luche) coutrabor 1 [tractus]: συστέλλεσθαι | - s., bas E., aditus [ûs]: ή καταγωγή ο είςπλους ή άφιξις. συστολή.

Einlaut, ber Stimmen, concentus [as] vocum: n

συμφωνία.

einlegen, 1) eig. A) (hineinlegen, 3. B. Holz in ben Ofen) subjielo³ [jeei, jectum] qd (ligna igni): êv-tiđêvat -, ridêvat ri elg ri | einen Brief e., f. einsichtießen | - mit eingelegter Lange gegen imbn ansprens gen, peto3 [tîvi u. tii, tîtum] qm infesta hasta: έπιφέρεσθαι ε, έφορμαν πρός τινα έναντία λόγχη.

B) (gu funftigem Gebrauche mobin legen) condos [didi, ditum]; recondo3; condio4 αποτιθέναι :,

ταριχεύειν τι.

C) (gur Fortpflangung in bie Erbe legen, 3. B. Mcben) defigo3 [xi, xum] sarmenta in terram: ¿u-

D) (in Solg Figuren anbringen) distinguo's [stinxi, stinctum] qd quâ re: ψηφολογείν · ψηφοθετείν.

E) eine Befagung e., f. Befagung.

 figürl., eine Fürbitte e., deprecor¹ pro quo; commende¹ qm cui: παραιτεῖσθαι », έξαιτεῖσθαί τινα υπέρ τινος | eine Appellation e., provoco1: Egiévai els tiva enavayesdai els tiva | fich Chre mit etw. e., parios [peperi, partum] laudem mihi: εύδοπιμείν :, έπαινον πτάσθαι έπ τινος fich Schande e., capio a [cepi, captum] infamiam ex re: αίσχύνην οφλισκάνειν ποιήσαντά τι.

cinleimen, inseros [serui, sertum] glutine: nollav =

προςκολλάν τι.

einleiten, instituo3 [ui, ûtum]; instruo3 [struxi, structum]; adorno1: διοικείν =, προδιοικείν =, προ-

τανεύειν τι.

Ginleitung, institutio: ἡ προδιοίνησις εἰςαγωγή. τὸ προσίμιον τὰ προλεγόμενα | etw. jur E. fagen, [xi, ctum] qd ante rem: προοιμιάζεσθαί τι nach einer furgen E. über etto., pauca praefatus de quá re: ολίγα πουοιμιασάμενος περί τινος | ohne E., abrupte: συντόμως.

einlenten, 1) eig., mit ben Pferben, flecto3 [flexi,xum] equos: κάμπτειν άομα, είππους έπιστρέφεσθαι -11) figurt. (in ber Rebe), redeo' [ii, itum] ad propositum: ἐπανιέναι όθεν ἀπέλιπον =, όθεν έξέβη ό loyos.

einlernen, f. einflubiren. einlefen, f. einfammein.

έγχειν τί τινι | -ben Feind in die Stadt e., patefacio | einfend)ten, pateo2; appareo2; planus , clarus , perspicuus sum [fui, esse]: δηλον =, καταφανές =, φανεφον =, κατάδηλον είναι | - ce leuchfet ein, liquet2: μανθάνω | bas leuchtet mir nicht ein, hoc mihi non constat1: ov μανθάνω.

> chileuchtend, manifestus; perspicuus; planus: καταφανής · έναργής · σαφής [ές] · αατάδηλος [ον] · φανερός [- c. machen, reddo · [didi, ditum] planum; explano1; affero3 [attuli, allatum, afferre] lucem cui rei: διασαφηνίζειν =, έρμηνεύειν τι.

einllefern, trado3 [didi, ditum]; reddo3; confero3 [contuli, collatum, conferre]; mitto3 [misi, missum]: ἀποδιδόναι -, τελείν -, είςφέρειν τι | jmon c. dedo * qm: παραδιδόναι τινά.

Einlieferung, einer Perfon, deditio: ή παράδοσις. cinlosen, redimos [êmi, emptum]: λύεσθαι ε, απολυτροῦσθαί τινα.

Einlojung, redemptio; ή λύσις ἀπολύτρωσις.

einlothen, devincio* [vinxi, vinctum] ferruminando: συστεγνούν τι.

einlogiren, f. einquartiren.

cinlullen, cin Rind, sopio infantem cantando 1: καταβαυκαλάν παιδίον.

cinmachen, condio : άρτύειν ταριχεύειν τι | Fifche e.. condio pisces maria: ταριχεύειν τους ίχθυς ben Teig e., subigos [egi, actum] farinam: quoav Rall e., macerol calcem: διαβρέχειν =, μαλάσσειν την τίτανον | - s., bas E., conditura; conditus [ûs]: ή ἄρτυσις ταριχεία.

einmal, I) Zahladverb, (eig., ein Mal) semel: anag. μόνος | - ein für alle Wal, semel: διαφονόην | noch e., iterum; denuo: αὐθις· τὸ δεύτεφον | mehr als e., semel atque iterum: πολλάπις | e. über bas ans bere, subinde: ἀλλην καὶ ἀλλην | auf e. (j. b. a. 3112 gleich) simul: ὁμοῦ· ἐν τῷ αὐτῷ· ἄμα | alle auf e., omnes simul: πάντες ἐφεξῆς· ἄπαντες· ἀπαξάπαντες | einmal... dann, semel... iterum: πρώτον το πρώτον | - e. fo, e. anders, alias aliter: άλλοτ' ällag

II) Zeitabverb, aliquando; olim; quondam: ποτέ | menn e., si quando: εί ποτε | nicht e., ne ... quidem : ovdé undé | auf e. (f. v. a. ploblid), subito; repente: égalgrns algridles.

Einmaleins, bas, tabula Pythagorica: ο πεφαλισμός. cinmalia, semel factus: απαξ γενόμενος.

Einmarid, introitus [ûs]; ingressus [ûs]: ή είζοδος. elgélagig.

einmarschiren, f. einruden.

Einmafter, navis uno malo instructa: ή ναύς μόνι-

einmauern, sepio+ [sepsi, septum] ob. eingo3 [cinxi, cinctum] muro: περιβάλλειν τείχος τινι περιτειχίζειν ε, είργειν τείχει τι.

cinmeigeln, incido3 [di, sum] caelo: έγκολάπτειν τί

einmengen, = mifchen, admisceo2 [scui, mistum]; intermisceo2 [scui, stum] qd cui rei: προςμιγνύναι =, έγκαταμιγνύναι =, καταμιγνύναι =, έγκεραννύναι τι τινι' φύρειν ε, πυπάν τι | - fld e., inter-pôno³ [posui, situm] me: φύρεσθαι πρός τι' άπτεσθαί τινος ! - s., bas E., admistio; interposito: ή πρόςμιξις άναμιξις σύγκρασις.

einmessen, admetior [mensus]: μετοείν τι | - burch Messen berringern, diminuos [ui, ûtum] metiendo: μετρούντα μειούν τι.

cinmiethen, sid, condáco³ [xi, ctum] habitationem mihi: μισθοῦσθαι οἰπίαν, = οἴκησιν.

einmuthig, Einmuthigkeit, f. einig, Ginigfeit, ein-

cinnageln, infîgo³ [xi, xum] qd clavo: ἐμπηγνύναι τι τῷ πασσάλφ.

cinnalen, insuo3 [sui, sûtum] in qd: ἐνράπτειν ε, ἐγκαταδράπτειν τί τινι· συβράπτειν τι είς τι.

Einnahme, I) (bas Einnehmen eines Ortes) occupatio; expugnatio: ἡ κατάληψις αξοεσις ἄλωσις | - υ. Θείδετη, exactio: ἡ εξεπραξις ἀργυρίων | — II) (bas, was eingenommen wird) acceptum: το λήμμα: οἱ πόροι τὰ προςιόντα | - etw. in E. bringen, refero [retüli, relâtum, referre] qd in acceptum: καταγράφειν τὸ λήμμα.

einnehmen, I) eig. (hereinnehmen, 3. B. Segel), subdûco³ [xi, etum] vela: συστέλειν τὰ ἰστία | - in ben Mund c., sumo³ [sumpsi, ptum]; bibo³ [bibi, bibitum]: προςφέρεσθαι ε, προςίεσθαι ε, δέχεσθαι ε, πίνειν τι | Arznei e., haurio⁴ [hausi, stum] medicamenta: πίνειν φάρμαπον χρῆσθαι φαρμάποις | eine Mahlzeit e., capio³ [cepi, captum] cibum: ἀπολανειν δείπνου ἐμφαγεῖν | - bei fid e. (αιπικήμπει), excipio³ [cépi, ceptum]: ὑποδέχεσθαί τινα | in daß Schiff e., tollo² [sustúli, sublâtum] qm: ἐντιθέναι εἰς τὴν ναῦν | - (beſchen), capio³ [cepi, captum]; occupo¹; expugno¹: παταλαμβάνειν τι αἰρεῖν τι πρατείν τινος | in beiterer Botg.. cinen Siß e., occupo¹ sedem: πατέχειν ε, ἔχειν εδοαν | - bie unterfte Setle e., obtineo² [tinui, tentum] infimum locum: πατέχειν ε, ἔχειν τὰ πατωτάτω.

11) (f. b. a. die Theile eines Maumes ausfüllen) occupol: ἐπέχειν -, κατέχειν -, διαλαμβάνειν -, πλη-

ροῦν τι.

B) figürí. (f. b. a. die Kräfte der Scele fessell, capio³ [cepi, captum]; delenio⁴; permuleco² [lsi,
lsum]: ψνχαγωγεῖν, κηλεῖν , κατανλεῖν, θέλγειν
τινά | Furcht nimmt die Gemüther ein, pavor intrat¹
animos: ὁ φόβος κατέχει τὰς ψυχάς | sich dom
Jorn e. lassen, agor³ [actus] irâ: ἐνδιδόναι ὀργη΄
jmdn für sich e., consĕquor³ [secûtus] gratiam cjs:
ἀνακτάσθαι :, ἀναρτάσθαί τινα | - sür jmdn eingenommen scin, serveo² [vi u. dui] cui: ἐπιθνυμητικώς ἔχειν :, ἐραθηναι :, δίλον είναι πρός τινος|
gegen etw., abhorreo² a re: μεμισηκέναι τι þer sich
sicht e. läßt, credülus; modilis: εὕπειστος [oν].

III) s., bas E., f. Ginnahme.

eingehmend, suavis; amoenus; blandus: δελατικός τερπνός ψυχαγωγός έπαγωγός [όν] · ἐπίχαρις [ιτος] · ἡδύς [εῖα, ύ] - c. Sitten, suavitas morum: το ἐπίχαρι τῶν τρόπων.

Einnehmer, exactor; portitor: ὁ ἀποδέπτης [ov] - ἐπλογεύς [έως] · εἰςπράπτωρ [ogos].

cinnesteln, infibulo1: έμπερονάν τι.

cinnehen, madefacio3 [fêci, factum]: παταβοέ-

einnicken, obdormisco3 [mivi, mitum]: ἀπουυστά-

einnisten, sich, I) eig. (v. Bögein), pono [posui, situm] ob. facio [seci, factum] nidum: ἐννεοττεύειν — II) A) űbertr., (v. Menschen), colloco ob. sigo

[fixi, xum] sedem: κατοικίζεσθαι έν χώρα τινί |— Β) (f. υ. α. überhand nehmen) inveterasco³: πολύν γίγνεσθαι· πρατεϊν· έπικρατεϊν.

cinnöthigen, jmbm (3. B. Arznei), hortor¹ qm, ut sumat³ qd (medicamenta etc.): διακελεύεσθαί τινι

πίνειν etc.

Einöbe, locus desertus; solitudo vasta: ἡ ἐρημία ἔρημος χώρα | - fldy in die E. zurūdziehen, secēdo³ [cessi, cessum] in solitudines: ἀναχωρεῖν εἰς τὴν ἐρημίαν | cin Land zur E. machen, facio³ [feci, factum] vastas solitudines e terra: ἔξερημοῦν χώραν.

einöhrig, f. einhenfelig.

einölen, f. olen.

cinpaden, hincinpaden, impono³ [posüi, situm] od. condo³ [didi, ditum] in qd: ἐνστοιβάζειν τί τινι, * είς τι | - (zusammenpaden), colligo³ [lêgi, lectum]; compono³: συσκενάζεσθαί τι | scine Sachen zur Mcise c., colligo³ sarcinas (vasa): παρασκενάζεσθαί ώς είς πορείαν | - Naaren e., colligo³ merces in fasciculos: συσκενάζειν τὰ ὧνια.

cinpaffen, apto l cui rei; impôno [posui, situm] in qd: εναρμόζειν », έφαρμόζειν », προςάπτειν

τινί τι.

cinpaffiren, (b. Menschen), intro¹; introĕo⁴ [ĭi, ĭtum]: εἰζιέναι εἰζελαύνειν|- (b. Dingen), infĕror³ [illâtus, inferri]; importor¹: εἰζάγεσθαι.

einpfählen, sepio' [psi, ptum] ob. munio' palis:

χαρακούν τινα.

cinffeffern, condio qd pipere: ταριχεύειν τι τῷ πεπέρει.

cimpferdien, ble Schafe, includos [si, sum] oves septis: εξογείν περιείργειν.

einpflanzen, 1) eig., inséro² [rúi, rtum]; pono³ [posii, situm] qd in e. ablat.: ξμοντεύειν τι | — 11) figürl. ingenéro¹; ingigno³ [genúi, genítum]; infigo³ [fixi, fixum] animo: ξμφύειν τινὶ τι· ἐντιθίναι τινὶ τι | - eingepflanzt [ein, innatus ob. natura insitus sum [fui, esse]; proficiscor³ [fectus] a natūra: ξμφυτον εἶναι.

einpflügen, inarol: Evagovv ti.

einpfropfen, I) eig., insero³ [serūi, sertum] surcūlum arbori: έγκεντρίζειν ², έμβάλλειν τι | eingepfropft, insiticius: έμφντενθείς | — II) figūri., imbm etw., inculco³ yd eui: στοιβάζειν ², έμβύειν τινί τι | — s., daß E., insitio: ἡ έγκέντρισις ὁ έγκεντρισμός · στοιβασμός.

einpfündig, libralis; librarius: liteacos.

einpiden, pico1: naranissouv ti.

einpodeln, indarol sale: ταριχεύειν τι.

cinpragen, I) cig., imprimo [pressi, pressum]; insculpo [psi, ptum]: έγχαράττειν =, έντυποῦν =, έναποτυποῦν τι | — II) figürl., infigo [fixi, xum]; inculco : έμποιεῖν =, έντιθέναι =, έντήκειν τινί τιbem Bebāchtniffe e., mando memoriae: διαμνημονείειν | - eingeprägt [cin, haereo [haesi, sum] in animo: έμμένειν τῆ ψυχῆ | bem Herzen e., demito [mîsi, ssum] qd in pectus: έντιθέναι τι τῆ ψυχῆ fich tief bem Herzen e., alte descendo [di, sum]: έντήκεσθαι τῆ ψυχῆ.

einpredigen, jmbm etw., inculco 1 qd cui: lévorra

λόγον έντιθέναι τινί είς την ψυχήν.

cinpressen, comprimos [pressi, pressum]: ovrdil-

cintrügeln, inculco l plagis: πληγαϊς άναγκάζειν τινά μανθάνειν τι.

einhumben, infundo3 [fûdi, fûsum] ope antline: slg-

cinhuppen, fich, capio³ [cepi, captum] formam nymphae: γίγνεσθαι χουσαλλίδα | cingepuppt fein, sum [fui, esse] in nympha: γενέσθαι χουσαλλίδα.

einquartiren, collöcol qm in loco ob. apud qm: κατασκηνούν διασκηνούν | bie Soldaten c., disponos [posúl, sítum] milítes per hospitia: καταστασταξεύειν έναυλίζειν καταστασταξεύειν | fid) bci [mom e., devertos [ti, sum] apud qm; utors [ti, sum] a

Einquarfirung, milites per hospitia dispositi; οἰ ἐπισταθμεύοντες στοατιῶται ἐπίσταθμοι.

einquellen, macero1: καταβρέχειν τι.

einquetschen, comprimos [pressi, ssum]: έμφλαν =,

ένθλαν τι.

cinraumen, I) (hincinraumen) inféro³ [intúli, illâtum, inferre]; impôno³ [posüi, sĭtum]; expôno³: μετακομίζειν τι εἴς τι! — II) (cho. Befessenes überlassen) facio³ [feci, factum] vacunm; concêdo³ [cessi, cessum] qd cui: ἐπιτρέπειν τινί τι παραχωρεῖν τινί τινας [- imbm ben Borrang c., tribuo³ [ui, ûtum] priôres cui: παραχωρεῖν τινι διδόναι τινὶ τὰ πρωτεῖα [— III) (jugesichen) concêdo³; largior¹; assentior⁴ [sensus]: συγχωρεῖν διδόναι.

Einräumung, concessio: ή παραχώρησις συγχώ-

onous.

einraffen, corripio3 [ripui, reptum]: συναφπά-

CELV TL.

cinrahmen (ein Bib), inclûdo³ [clûsi, sum] qd (imaginem) in formâ: περιέχειν =, περιλαμβάνειν τι (εἰκόνα) τῷ κρασπέδφ· κρασπεδοῦν τι.

cinrammeln, stammen, adigos [ēgi, actum] fistūcā; fistūco1: σφηνοῦν ε, ἐνσφηνοῦν τι | — s., bab Ε., fistucatio: ἡ σφήνωσις.

einrangiren, do¹ [dedi, datum] locum; tribuo³ [üi. ûtum] locum; redĭgo³ [êgi, actum] in ordinem: έγκατατάττειν τινά.

einrathen, suadeo [si, sum] qd eui: συμβουλεύειν , είςηγεῖσθαί τινί τι.

einraunen, f. einflüftern.

cinrednen, inferos [intuli, illatum, inferre] rationibus; computo ; annumero : καταλογίζεσθαί τι.

Ginrebe, interpellatio; interfatio; recusatio; exceptio; intercessio; contradictio: ἡ ἀντιλογία.

cinreden, 1) a., durch Meden zu etw. bewegen, persuadeo² [suåsi, sum] cui, ut etc.; addåeo³ [xi, ctum]
qm ut etc.: ἀναπείθειν τινά συμβουλεύειν ε, ύποτίθεσθαί τινι | — 11) n., in die Mede fallen, interpello¹; interfor¹ qm; interlöquor³ [locitus] cui:
ὑποκορούειν τινί | - widersprechen, contradico³ [xi,
ctum] cui: ἀντιλέγειν τινι.

einreffen, bie Segel, subdûco3 [xi, etum] vela: ὑποστέλλειν =, καθαιοείν ἱστία.

einreiben, 1) eig., infeco [eŭi, catum u. ctum]: έντρίβειν , έγχρίειν τι | ben Körper mit Del e., perungo [unxi, unctum] corpus oleo: έντρίβειν τὸ

σωμα έλαίω | — II) (f. v. a. eintrümein) interos [trivi, trîtam]: ἐνθούπτειν τι | - cingeriebenes Brot, intrîta [orum, n.] panis: τὰ ἐνθουμμένα.

einreichen, f. eingeben.

cinreihen, redigo* [êgi, actum] in ordinem; έγκατατάπτειν.

cinreißen, 1) a. (nieberreißen) destrüo³ [struxi, ctum]; demolior⁴; diruo³ [rui, rütum]: καθαιρεῖν ;, κατασκάπτειν τι | υ. ઉπιπό αιδ ε., disjicio³ [jêci, jectum] a fundamentis; subverto³ [ü, sum] ab imo: καθαιρεῖν κατασκάπτειν τι | — II) n. A) (cin- mātīē reißen) fiudor³ [fissus]; seindor³ [seissus] intus: βαγῆναι ἔσω | — B) (überhandnehmen) increbresco³ [brui]; invalesco³ [lui]; vagor¹ = ου serpo³ [psi, ptum] latius: ἐινικᾶν : ἐπικρατεῖν : ἐπικολάζειν | - cine Krantheit reißt ein, vis morbi latius vagatur¹: ἡ νόσος ἐπινέμεται | — III) s., baθ Ε., destructio; demolitio: ἡ καθαίρεσις κατασκαφή · ὁ ἐπιπολασμός.

cinreiten, hineinr., 3. B. in die Stadt, invěhor³ [veetus] equo urbem: εἰςελαύνειν εἰς πόλιν | - durch Reiten nicherwerfen, consterno³ [strâvi, strâlum] equo im-

misso: έξαράσσειν τι προςελάσαντα.

einrenten, repôno³ [posŭi, sĭtum]; compello³ [pūli, pulsum] in sedem snam: καταρτίζειν -, κατατείνειν -, ἀρθηρεμβολεῖν τι.

cinrennen, perfriugo3 [frêgi, fractum] impětu: προς-

βαλόντα έξαράσσειν =, έκκοπτειν τι.

einrichten, 1) (einrenten, f. dief. Wort.) — II) (in Ordnung bringen) instituo³ [ui, ûtum]; constituo³; ordino¹; compôno³ [posui, situm]; deserído³ [psi, ptum]; dispôno³ [posui, situm]: τάττειν », διαπαττειν », διαπασμεῖν », ανθυστάναι », συνυστάναι τι etw. nach ciner Sache e., accommödo¹ qd eui rei; dirigo³ [rexi, rectum] qd ad rem: ποιεῖσθαι πρός τι feine Geſφάγίτε nach der zeit e., commetior⁴ [mensus] negotia cum tempore: ποιεῖσθαι τὰ ἐαυτοῦ πρὸς τὸν χρόνον | nach zeit e. lumitanden etw. e., constituo³ [ŭi, ûtum] qd ex re et tempore: ἐφαφμόζειν τι τοῖς παρατυχοῦσι | - fich e. (cin Hausmein des gründen), instituo³ [ŭi, ûtum] domum: κατασκευάζεσθαι τὰ πράγματα | - auf ctw. fich e., paro¹ me; paro¹ res necessarias: παρασκευάζεσθαι πρός τι.

Einrichtung, I) (das Ordnen) institutio; constitutio; descriptio; dispositio; ordinatio: ή διάταξις διακόσμησις διοίκησις σύνταξις κατασκευή παρασκευή | — II) (bestehende Ordnung) ordo; mos; ratio; consuetâdo; institâtum; lex: ή κατάστασις οίκονομία κατασκευή ὁ νόμος το καθεστηκός - hâublidhe E, victus cultusque: ή οίκονομία | Ε. deb Lebend, mos et institâta vitae: ὁ νόμος τοῦ βίου | eð ist eine mobithátige E. der Natur, daß ισ., saludriter a natura institâtum est, ut etc.: καλός ἐστιν ὁ τῆς φύσεως νόμος, ὅτι etc.

einriegeln, sid), obdo3 [didi, ditum] pessulum foribus: ἀποφράσσεσθαι χαρακίζεσθαι.

einrigen, f. eingraben.

einrollen, involvos [vi, lûtum]: evelitteiv. evelleiv.

einroften, f. roften.

einrüden, I) a., A) (bineinrüden) insero³ [rŭi, rtum]
cui rei; mando¹: ἐκδιδόναι [- in bie Zeitung e.,
insero³=, mando¹ diurnis (urbis) actis: ἐκδιδόναι ἐν
ταῖς ἐφημερίσιν |— Β) (cinwärth rüden) beim Schreiben, incipio³ [cêpi, ceptum] spatio interjecto: δια-

λιπόντα τι (χωρίον) της σελίδος γράφειν εσω μάλ |cinfchicen, mitto [misi, missum]; transmitto : διαλον ἄοχεσθαι γοάφοντα | — II) n., A) (einmarshiren) intro ; intro o [ii, itum]; ingredior [gressus]: εἰςελαύνειν εἰςερχεσθαι | — B) (an imbo Etalle fommen) succèdo [cessi, cessum] cui ob. in locum cjs: διαδέχεσθαι -, ενδέχεσθαί τινα.

Einrudung, introitus [as]; ingressus; successio in locum ejs: ή είζελασις είζοδος είςβολή διαδοχή

EXCOTTI-

einrühren, 3. B. Argnei, diluo's [ni, atum] medicameatum in poculo: έγκυκαν ξημιγνύναι προςμιγνυναι.

einruderiges Schiff, moneris: ή μονήρης (sc. ναύς).

1. eine, f. einer u. einig.

2. Gind, die, unitas: ή μονάς [άδος] - (als Burfelgaht) unio: ή μονάς.

cinfacten, condo3 [didi, ditum] in saccum: έμβάλλειν

τι είς σάκκον.

einfaen, conseros [sevi, situm] agrum: ένσπείσειν τι. einjägen, incîdo3 [di, sum] serrā: έμπρίειν τι.

einfauern, bas Brot, fermento 1 panem: Lupovo ti.

einfalben, inungo3 [unxi, unctum]; perungo3: naraχρίειν =, εναλείφειν =, διαλείφειν =, μυρίζειν τι. cinfalzen, conspergo3 [si, sum]; condio4; macero1;

indûro¹ sale: άλίζειν =, ταριχεύειν τι | - tüdtig c., obrüo³ [ŭi, ûtum] sale: καλώς =, εὐ ταριχεύειν | s., bas E., salsūra: ή αλισις· ὁ άλισμός· ή ταριχεία. einfam, solitarius; solus; desertus: μόνος ἔρημος

- ein e. Leben führen, ago3 [egi, actum] vitam solitariam; vivos [xi, ctum] in solitudine: ἔρημον διάγειν τον βίον εν ἔρημία διάγειν | - cin c. Ort, locus desertus: ή ἔρημία.

Einfamfeit, solitudo; locus desertus: ή έρημία ήσυyla | - bie E. fuchen, capto 1 solitudines: ἐπιθυμεῖν

της έφημίας.

einsammeln, colligos [êgi, ectum]: συλλέγειν =, αγείρειν τι | - s., bas E., collectio: ή σύλλεξις συλλογη.

Einfaffe, inquilinus: o evolvos uétolnos.

Einfaß, quod ponitur; sors; pignus: τὸ ἐνέχυρον θέμα | - wie hoch ift ber Ginfat? quantum ponitur? πόσον το θέμα;

einsaugen, sugo3 [xi, ctum]; bibo3 [bibi, bibitum] sugendo: μυζασθαι =, έμπίνειν τι | - bie Farbe c., imbibo3 colôrem: έμπίνειν τὸ χρώμα.

einscharfen, praedico3 [xi, ctum]; inculco1 cui: evτέλλεσθαι =, επισκήπτειν =, προειπείν =, απομαρτύοεσθαί τί τινι.

einschalig, munitus una testa: μονόστρακος [ov].

einschalten, intercalo1; interjicio3 [jeci, jectum]; insero3 [rui, rtum]; interpono3 [posui, situm]; suppleo 2 [êvi, êtum]: παρεμβάλλειν =, παρεντιθέναι =, ξμβάλλειν τι - ein eingeschalteter Tag, dies intercala= ris: ημέρα έμβολιμαΐα, = έμβολιμος, = έπαντός.

Einschaltung, intercalatio: ή παρεμβολή παρεν-

θήκη παρένθεσις.

einschanzen, circumvallo1: περιχαρακούν τι.

ein darren, infodios [fodi, fossum]; defodios: κατοούττειν πούπτειν γη τι.

einschenfen, infundo3 [füdi, fûsum]; ministro1: έγχείν

Einschenfer, pincerna: o olvoxoos.

πέμπειν τι.

einschieben (f. b. a. einfügen, einschalten, f. blese Borter) (f. b. a. unterschieben, 3. B. jmon für einen anbern) suppono3 [posui, situm] qm in locum ejs: ὑποβάλ-LELV TL.

Einschiebsel, quod inseritur; insertum; interpositio: το εμβόλιον επειζόδιον ή παρενθήμη.

Ginfdiebung, f. Ginfchaltung.

einschießen, beim Weben, trojicio's [jeci, jectum] fila per stamen: έφυφαίνειν τι | - mit Gefchütz e., diruo* [ŭi, ŭtum] tormentis: βαλόντα κατατοίψαι ε, καθεleiv Ti.

cinschiffen, I) a., imponos [posui, situm] in navem: ξιιβιβάζειν =, έντιθέναι τι είς ναθν | - fich e., conscendo3 [di, sum] navem: εἰςβῆναι εἰς ναῦν ἐπιβηναι της νεώς | - II) n., invehor3 [invectus] in etc.: είςπλεῖν κατάγεσθαι.

einschirren, f. anschirren.

einichläfern, I) eig., sopio*; consopio*: κατακοιμίζειν =, ποιμίζειν τινά | — II) figuri., reddo3 [didi, ditum] qm securum, « lentum, « negligentem: ἐπελ-πίζειν τινά· ἐξελέσθαι τινὸς την ὑποψίαν.

einschläfernd, somnifer; somnificus: υπνοποιός.

υπνωτικός.

einschlafen, I) eig., obdormio4; obdormisco3; opprimor3 [pressus] somno: καταδαρθάνειν κοιμασθαι | - eingeschlasen sein, sopitus sum somno : κεί-σθαι | - wieder e., repeto ! [tîvi u, tii, tîtum] somnum: πάλιν κατακοιμάσθαι, = καταδαρθάνειν | nicht wieber e. fonnen, non possum [potui, posse] recuperare somnum interruptum: μη δύνασθαι πάλιν κατακοιμασθαι | - über =, bei etw. e., indormio* cui rei: ἐπικομιᾶσθαι =, ἐπικαταδαρθάνειν τινι.

B) übertr. (b. Gliebern), indormio4; hebetor1 te-

pôre: καταναρκάσθαι· άποναρκούσθαι.

 figürl., A) (j. b. a. nachlaffen) torpesco³ [pŭi]: παύεσθαι | - jein Fleiß schlaft ein, remittit³ [mîsi, missum] industriam; ἀποκάμνει σπουδάζων.

B) (in Bergeffenheit fommen) adducor's [ctus] in obliviouem: γίγνεσθαι έξίτηλον | - cingeschlafen (vergeffen) fein, jaceo2; obrutus sum oblivione ; obliterâtus sum : ย้า ไท่อิทู หลังอิณา ยัฐโรทโอง จุลงล์งอิณเ

Einschlag, bei Webern, subtemen: n noonn Equan; συνυφή | - E. an Kleidern, replicata pars vestis: η πέζα | - einen Brief in G. fenden, jungo3 [nxi, netum]

epistőlam alteri: σύν άλλοις γράμμασιν.

einschlagen, I) a., A) (hineinfügen) mit bem Sammer, figo3 [xi, xum]; infigo3; defigo3: έγκοουειν έγκόπτειν' έμπηγνύναι τι - einen Ragel e., figo a clavum: έγκοούειν του πάσσαλου | Pfable e., demitto3 [mfsi, missum] stipites: σταυρούν έγκοπτειν =, ένστηρίζειν σταύρους | - Brudenpfahle e., ago3 [egi, actum] sublicias: ἐνστηρίζειν σταύρους γεφύρας.

B) (burd) Schlagen einftogen) effringo3 [fregi, fractum]; perfringo 3: κατακόπτειν: διαφόηγνύναι συντοίβειν | - bie Bahne e., elidos [si, sum] dentes:

έκκοπτειν τους όδοντας.

C) (einwideln) involvo3 [vi, lutum]; insero3 [rui, rtum]; tego3 [texi, tectum]: ένειλεῖν =, συγκαλύ-TETELD TL.

D) (v. Beber) insero3 [rui, rtum] subtemen:

έφυφαίνειν· συνυφαίνειν.

E) (mahlen, 3. B. einen Beg) ineo4 [ii, itum] ob. ingredior's [gressus] viam: ἀπιέναι:, τρέπεσθαι όδόν | - ben Weg ber Tugenb e., sequor3 [seeatus] einschmeicheln, fich, bei imbn, insinuo1 me (in familiavirtûtem : τρέπεσθαι την έπλ άρετην όδον διώκειν την αρετήν | - ben Weg ber Gute c., ago's [egi, actum] leniter; propôno [posui, situm] aequas conditiones: πειράσθαι έπι μετρίοις διαλύειν την διαφοράν.

II) n., A) in imbs Sand e. (ben Sandichlag geben) do' [dedi, datam] dextram; spondeo' [spopondi, sponsum data dextra: εμβαλείν την δεξιάν διδό-

ναι την δεξιάν.

B) in einen Ort e. (v. Blige), tango [tetigi, tactum]; icos [ici, ictum]; percutios [cussi, cussum]: σκήπτειν · κατασκήπτειν είς τι · βάλλειν τι.

C) (fich auf etw. beziehen) pertineo2 [tinui, tentum] ob. referor3 [relatus, referri] ad qd: τείνειν

πρός τι είναι τινος.

D) (guten Erfolg haben) procedo3 [cessi, ssum]; succêdo 3; respondeo 2 [di, sum] ob. satisfacio 3 [fêci, factum votis: προχωρείν καλώς αποβαίνειν αποβαίνειν κατά νουν,

III) s., baθ E., ictus; successus: ή κατάσκηψις

έμβολή τῆς δεξιᾶς η εὐπραγία.

cinfd/leiden, fid, irrepo3 [psi, ptum] in rem; arrepo3; subrepo3 cui rei: λανθάνειν εξειόντα παρειςδύεσθαι παρειςέρχεσθαι υποδύεσθαι είςουήναι· έπειςουήναι· υποφφείν | - fich bei imbm e., insinuo me in familiaritatem ejs: ὑπέρχεσθαι =, ὑποτρέχειν τινά. θεραπεύειν την φιλίαν τινός οίκειούσθαι τη φιλία τινός.

einichleppen, inferos [intuli, illatum] elam: πασεις-

άγειν =, παρεμπολάν τι.

einschliegen, unter Berfchluß bringen, elaudo3 felausi, sum]; concludo3 [clusi, sum]: κατακλείειν =, συγnlelein =, anonlelein =, eynlelein ti | - fich zu hause t., includo me domi: οίκοι άποκούπτεσθαι δεδυκός και σκοτεινόν ζην καταδεδυκότα έν γωνία τινί ζην | - einen Blug in f. Ufer c., coerceo' amnem ripis: περιείργειν ποταμόν | - (f. v. a. einlegen, 3. B. einen Brief e.) jungo's [nxi, nctum] epistolam alteri: έντιθέναι =, προςτιθέναι γράμμα | - mit etw. um= geben, claudo3; eingo3 [axi, uctum]; eircumdo1 [dedi, datum]: περιέχειν τι | - mit einem Zoun e., sepio fpsi, ptum]: είσιτην περιβάλλειν τινί περιφράσσειν τι | - ben Feind e., circumvenio [veni, ventum | hostem: περικυκλούσθαι =, κυκλούσθαι =, περικλείειν =, ἀποκλείειν τον στρατόν | - mit unter etw. begreifen, comprehendo3 [di, sum]; complector3 [xus]; contineo2 [nui, tentum]: περιλαμβάνειν. έχειν πεφιλαβόν, = συλλαβόν | - cingeichloffen fein. - comprehendor3 [sus]; in eo numero sum; μετέχειν

Einschließung, inclusio; conclusio: ή πολιοφεία · καrandeisis' nadeigeis | - f. a. Belagerung.

einschlucken, glutio4; absorbeo2 [bui]; devoro1; naταβοοχθίζειν =, κατεσθίειν =, καταπίνειν =, καταφδοφείν τι | - Merger c., devoro1; exsorbeo2 molestiam : καταπίνειν την όργην.

einschlürfen, sorbeo 2; absorbeo 2; καταβόοφείν =.

καταπίνειν =, επιδροιβδείν τι.

einschlummern, f. einschlafen.

Einschluß, I) (hingugablung) mit E. einer Cache, addita ea re; oft burch cum, g. B. es waren zweihun-bert Solbaten mit E. ber Gefangenen, milites erant ducenti cum captivis: avv tivi | - II) (Beilage) epistola alteri juncta; additamentum: τὰ γοάμματα τα έντεθέντα το παράγραμμα.

ritatem cjs): ὑπέρχεσθαι =, ὑποτρέχειν τινά · ἀναπτασθαι θωπεύμασι ≈, άρεσκεύεσθαί τινα | - s., ba8 E., blanditiae: ή πολαπεία.

einschmieden, einen Berbrecher, vincio' [nxi, netum] qmcompedibus ferreis:περιβαλείν σιδηρά δεσμά τινι. einschmieren, hineinschmieren, 3. B. einem Rinbe etw., ingeros [gessi, gestum] in os: Evico val ti tivi |beidmieren, perungo3 [unxi, unctum]; inungo3 : xaταχρίειν ε, έξαλείφειν ε, καταλείφειν τι.

einschmuten, I) a., foedo' sordibus: καταμολύνειν. καταζόνπαίνειν καταζόνποῦν τι | - II) n., inquinor sordibus: καταμολύνεσθαι καταδόυπαίνεσθαι | - cingefchmust fein, squaleo2; sordeo2; δυπα-

σον είναι.

einschnallen, constringo3 [axi, ietum]: έμπαρπαν τι. einschneiben, I) a. (einen Schnitt in etw. machen), incîdo3 [di, sum]; accîdo3 : τέμνειν =, ἐπιτέμειν τι | ichneibend eingraben, incido3: έγχαράττειν =, έγκο-Lanteiv =, Enizagarteiv ti | - feinen Ramen in einen Baum e., descrîbo³ [psi, ptum] nomen in cortice: ἐντέμνειν τὸ ὄνομα τῷ φλοιῷ | - (lícin schneiben, z. B. Brot in die Suppe), incŏquo³ [xi, ctum] mollia panis: κατακόψαντα έμβαλείν τὶ είς τι.

II) n., ((schneibend einbringen), ineido3; attero3 [trîvi, trîtum]; stringo3 [axi, ictum] catem: ent-

τρίβειν τι.

III) s., δαθ E., incisio; incisura: ή ἐπιτομή.

έγχάραξις.

Einschnitt, incisio; incisura; culsus: ή τομή· τμήσις. καταγλυφή το κόμμα κολον.

einschnitzen, f. eingraben.

einschnüren, constringo3 [nxi, ictum]: συσφίγγειν =, περισφίγγειν τι.

einschöpfen, haurio4 [hausi, stum]: έναντλείν -,

έγχεῖν ε, άρυεσθαί τι.

einschräufen, 1) eig., eircumseribo's [psi, ptum] cancellis (terminis): περιγράφειν ε, περιορίζειν ε,

είργειν τι δρους τιθέναι τινί.

II) figuri., circumscribo3; moderor1; tempero1; coërceo2; facio3 [feci, factum] modum ejs rei; περιγράφειν =, κατέχειν =, συστέλλειν =, κολάζειν τι bie Begierben e., contraho3 [xi, ctum] cupiditates : πολάζειν τὰς ἐπιθυμίας | - etw. burch ftrenge Gefete e., vincio (nxi, netom) qd severis legibus: κολάζειν τι χαλεποίς νόμοις | ben Hufmand e., circumeido3 di, sum sumptus: συντέμνειντας δαπάνας - flc c., vivo3 [xi, ctum] parce: φειδωλώς ζην | - fich nicht c. laf-jen, indulgeo? [lsi, ltum] sibi: έφ ξαυτού ζην αυτονόμο βίω χοήσθαι | - cingeschräntte timstände, res angustae: δ βίος γλίσχοος.

Einschränfung, moderatio; temperantia; modestia; continentia: ἡ περιγραφή περισρισς ὁ περιορισμός ἡ πόλασις συστολή - mit E., cum exceptione: οὐχ ἀπλῶς | - mit ber E., baß, ita quidem, ut: ἐφ ἀτε c. infin. | - obne Ginschränfung reben, loquora [entus] libère: εἰπεῖν μηδὲν ὑποστειλάμενον.

Einschränfungerecht, coercitio: n zolagig.

einschrauben, insero3 [rui, rtum] qd ope cochleae:

ποχλία χο ώμενον ένείρειν τι.

einschreiben, inscribo3 [psi, ptum]; consigno1: έγγοάφειν », άναγοάφειν », καταγοάφειν τι | - fid) e. laffen, do 1 [dedi, datum] nomen: καταλέγεσθαι. einschreiten, intercedo3 [cessi, cessum]: ἐνίστασθαί

τινι | von Staats wegen bei etw. einschreiten, insöro³ [rui, rtum] auctoritatem publicam eui rei: ἐνίστασθαί τινι δημοσία: κολύειν τι δημοσία | mit den Baffen e., dirimo³ [êmi, emptum] qd vi armôrum: ὅπλα ἐπιφέρειν τινί | — s., dað Ε., intercessio: ἡ ἔνοτασις: τὸ ἐνίστασθαι.

cinfdrumpfen, corragor1: ginvovodal.

einschüchtern, incutio [cussi, cussum] metum cui: ἐμβάλλειν-, ἐπισείειν τινὶ φόβον καταπτοεῖν τινα -cingeschüchtert, timesactus: ἐκφοβηθείς ἐκπλαγείς.

einschütten, infando3 [fûdi, fûsum]; ingero3 [gessi,

gestum]: έγχεῖν τι.

cinfd)ivärzen (Waaren), importo od. invěho (vexi, ctum) clam: παρεμπορεύεσθαι· παρεμπολάν παρεισάγειν τι.

cinschwaßen, persuadeo² [suâsi, sum] cui, ut etc.; indâco³ [xi, ctum] qm ad credendum: ἀναπείθειν

tiva ti.

cinschwören, sich (3. B. ins Armenrecht), ejare bonam copiam: ἀπομνύναι αηδέν έχειν.

cinjeguen, consecro'; auspicor'; commendo' Deo:

εύχεσθαι καθιερούν άφιερούν.

cinichen, I) (in etw. hincinichen), inspicio [spexi, spectum]; cognosco [gnôvi, gnītum]: βλέπειν είσω ε, είςβλέπειν είζ τι | — II) (fid) etw. deutiid boritesten), intelligo [spexi, spectum]; κατανοεῖν ε, ἐννοεῖν ε, αἰσθάνειθαι ε, γιγνώσκειν ε, μανθάνειν ε, ὁρᾶν ε, καθοράν τι | - cō ift nicht cinquichen, non apparet! ἄδηλόν ἐστιν.

Einschen, es haben, respicio [spexi, eetum] qd; habeo rationem ejs rei: ἐπιστροφήν ποιεῖσθαί τινος.

cinscifen, illinos [levi, litum] sapone: δύμματι (σα-

πωνίω) άλείφειν τινά.

cinscitig, I) cig., habens unum latus: μονόπλευφος |
— II) figüri., non justus: οὐκ ἴσος · χωλός · ἀτελής ·
ἡμιτελής [ές] - cin c. Wcnfch, homo leviter eruditus: ὁ ἰδιωτικός · ἰδιογνώμων | - αιf c. Bericht urfheiten, statuo ³ [tui, tûtum] inauditā alterā parte: παρὰ τὸ δίκαιον κρίνειν | c. über eiw. urtheiten, non pondēro ¹ qd ab omni parte: μἡ ὀρθῶς κρίνειν, ε δοξάζειν.

Einseitigkeit (im Urtheilen), levitas judicandi ob. statuendi: τὸ μη δοθώς πρίνειν οδ. = δοξάζειν.

einfenden, f. einschiden.

Einsender, dieses (cines Briefes), qui has (so. literas) miserats: ὁ ταῦτα γράψας οδ. πέμψας.

cinsenten, demitto³ [mîsi, missum]; immitto³: ἐνσκήπτειν τι | - cinen Todien c., insero³ [intüli, illâtum, insere] corpus tumŭlo: καθιέναι νεκούν.

einschen, I) hineinschen, pono³ [posui, situm] in quo loco; impôno³ [sui, situm] in qd; depôno³ apud qm; planto¹; assuo³ [sui, sûtum]: ἐντιθέναι =, εἰςτιθέναι =, προςτιθέναι =, ἐμφυτεύειν τι | - situh e. in ben Wagen, inscendo³ [di, sum] in currum: ἐμβαίνειν =, εἰςβαίνειν εἰς ἄφμα | - jmbn e. (inδ Θεfangniß), i. einsteden. | - eingeseht Jähne, dentes falsi, = suppositi, = empti: oἱ δδόντες ψευδείς.

II) figüri. A) (zum Pfande einsehen), do l [dedi, datum] pignöri: παρακατατίθεσθαί τινί τι | - sein Leben e., adeo l [ii, itum] periculum capitis: παρα-

βάλλειν τον βίον.

B) in ben Befig bon ein. fegen, constituo3 [tui,

tûtum]: καθιστάναι | - jmbn in cin Aimt c., praeficio ³ [fêci, fectum] qm muněri: καθιστάναι είς άρχήν τινα | - jmbn jum Könige c., constituo ³ [üi, ûtum] qm regem: καθιστάναι βασιλέα | - jmbn jum Erben, facio ³ [feci, factum] od. scribo ³ [psi, ptum] qm herêdem: κληρονόμον ἀποδεικνύναι τινά.

III) s., das E. (von Gewächsen), immissio; plantatio; ή έμφύτευσις | - E. eines Erben, institutio od. nuncupatio herêdis: τὸ ἀποδεικνύναι τινὰ κλη-

οονομον.

Ginsetzling, f. Abfenfer.

Cinfchung@worte, be@ Abenbunahl@, praefatio solemnis sacrae coenae: τὸ προοίμιον.

Einsicht, intelligentia; prudentia; sapientia; judicium: ή γνώσις επιστήμη γνώμη σύνεσις διάνοια φρόνησις ο νούς | - Mangel an E., imprudentia: ή άφροσύνη | - cin Mann bon vieler E., vir multi consilii: άνήο συνετός, γνωμονικός | - E. haben, valco² intelligentia: φρονεῖν σύνεσιν ἔχειν συνετόν εἶναι | - tiefe E. haben, praeditus sum altā mente: σύνεσιν δεινήν ἔχειν δεινώς φρονεῖν | E. bon ctw. nehmen, inspicio³ [spexi, spectum] qd: θεᾶσθαί, θεωρεῖν τι.

cinfichtoboli, intelligens; doctus; peritus; prudeus; plenus consilii; acitus; perspicax: ἐπιστήμων [ον]· ἔμπειοος πολλῶν πραγμάτων σοφός· συνετός· γνωμονικός· εὖσύνετος· φρόνιμος [ον] - Adv., docte; prudenter; sollerter; συνετώς· γνω

μονικώς.

cinsidern, 3. B. es sidert etw. in die Erde ein, terra percolat -, transmittit gd; percolar : διηθείσθαι δινλίζεσθαι | — s., das E., percolatio: ή διήθησις δινλίσις.

Einsiedelei, secessus [ûs]; casa hominis solitarii: ή έρημία ἀναχώρησις τὸ ἡσυχαστήριον.

einsieden, f. einfochen.

Einsiedler, homo solitarius; eremita; anachorêta: δ έρεμίτης άναχωρήτης ήσυχαστής.

einstedlerisch, solitarius: ἀναχωρητικός ἔρημος

[ov].

Einfiedlerleben, vita solitaria: ὁ ἐν ἐρημία βίος ἡ καθ' ἡσυχίαν διαγωγή.

einstiegeln, z. B. Getd in einen Brief, addo³ [d'di, d'itum] pecuniam in eundem sasciculum, in quo est epistola: κατασημαίνεσθαι.

einsingen, sopio cantando: καταβαυκαλάν -, κηλείν

τινα

cinfinfen, desîdo³ [sèdi]; consîdo³; collâbor³ [psus]; corruo³ [rui, rutum]: καταξόνῆναι συμπίπτειν τζεσθαι | — s., daß E., δ. B. der Erde, lapsus [ûs] terrae: ἡ σύμπτωσις.

Einspänner, currus [ûs] uni equo jungendus: ò

όχος μονοζυγής.

einspännig, unijugus: µovogvyns [és].

einspannen, in etw. ausspannen, 3. B. Leinwand, extendo³ [di, tam] lintvum: *Errelveiv* [- s. v. a. anspannen, s. d. Wort.

einsperren, concludo³ [clūsi, sum]; includo³: έγκαθειογνύναι =, ναθειογνύναι =, έγκαθείογειν =, είογειν =, ἀποκλείειν =, κατακλείειν τι.

Einsperrung, inclusio: ή κάθειοξις [εως].

einspinnen, insero3 [rui, rtum] cui rei nendo: έπι-

veiv tl tivi | - fid c., von Auselten, involvor [volû- einstimmen, I) eig. (seine Stimme mit hören laffen) contus] filis meis: ένειλείσθαι.

cinspreden, I) a., jmbm Muth e., consirmo animum cjs (verbis): παρακελεύεσθαί τινι · ἐπιθαζόὐνειν τι | — II) n. (s. b. a. Ginspruch thun, s. d. Miort) |- (s. b. a. bei jmbn e.), diverto [si, sum]; diverto [versus] apud qm: ἐπισκέπτεσθαί τινα · καταλύειν παρά τινα.

einsprengen, aspergo³ [si, sum]; conspergo³: καταβρέχειν =', καταββαίνειν τι | - mit Gewalf öffnen, infringo³ [frêgi, fractum]: ἐξαφάπτειν διαβδη-

γνόναι.

einsprigen, infundo [fadi, fasum] ope siphonis:

ένιέναι =, είςκλύζειν τι.

Einspruch, interpellatio; intercessio: ἡ ἔνστασις | - (E. thun, intercêdo³ [cessi, cessum]; facio³ [feci, factum] intercessionem cut rei: ἐνίστασθαί τινι πρός τι ἔμποδών εστασθαι ἔμποδών ετναί τινι. είη μπολούν εδιαδού δοτασθαι ἔμποδών εδιαδού τινι. είν =, ἐπιβύειν τι.

einst, olim; quondam; aliquando: ποτέ· πάλαι ποτέ.

einstallen, stabulo1: κατασταθμεύειν τι.

einstämmig, unistirpis: povogrédezog [ov].

einstampfen, inculco1: περισάττειν -, καταπατείν -, έμπατείν τι.

einsted)en, infigos [fixi, fixum]: διοφύττειν -, διαπείρειν τι.

einsteden, I) eig. A) (in elw. steden, 3. B. das Schwert in die Scheide), condo [didi, ditum] gladium: κούπτεων ε, κούπτεσθαι τὸ ξίφος τιθέναι τὸ ξίφος εἶς τὸ κολεόν] - Getb e., condo 3 [didi, ditum] pecuniam in cruménam: ἐναποτιθέναι τὸ ἀργύριον]— B) (s. d. inδ Gesängniß steden), inclúdo 3 [si, sum] qm in custodiam (carcerem); do¹ [dedi, datum] od. conjicio 3 [jêci, jectum] qm in carcerem: ἐμβάλλειν τινα εἶς τὴν φυλακήν |— II) figürt., etw. einsseden (geduldig eringen), toléro¹; fero [tuli, latum, ferre]; devôro¹ gd; ὑπομένειν τι.

einstehen, für jmbn, für etw., praesto [stii, stitum]
qm ob. qd; (f. b. a. Bürge fein), έγγνασθαι -, άναδέ-

χεσθαί τινα.

einsteigen, inscendo3 [di, sum]: έμβαίνειν είς τι' έπι-

βαίνειν τινός.

einstellen, I) hincinstellen, pono³ [posui, situm]; collòco¹; depôno³: ματατάττειν ε, έγκατατάττειν ε, καταχωρίζειν ει — Il) (s. d. unter(assen) omitto³ [misi, ssum]; abjicio³ [jêci, jectum]; desino³ [sii, situm]; intermitto³: παύεσθαι ε, ἀποιαπάσεσθαι ε, ἀφίστασθαι ε, ἀφίσοθαί τινος ἐπισχείν τι | - bie steise ε., supprimo³ [pressi, pressum] iter: παύεσθαι τῆς ὁδοῦ | - ben strieg ε., recêdo³ [cessi, cessum] ab armis: ἀποπαύεσθαι τοῦ πολέμου | - then Gebrauch ε., abrögo¹ morem: ἀκυροῦν τὸ ἔθος | sid ε., b. Sersonen, venio⁴ [veni, ventum]: ἤπειν παρείναι ἀπαντάν | - b. Dingen, incêdo³ [cessi, cessum]; ingruo³ [ui]: παραγίγνεσθαι | — s., baθ Ε., omissio; intermissio: ἡ κατάταξις παῦσις.

einstens, f. Ginft.

einstiden, pingo [nxi, ctum] acu in re: ξμπάσσειν τι. einstig, I) (vormalig) burch olim ob. quondam: δ, ή, τὸ πάλαι, = πρότερον, = πρίν | — II) (f. v. a. tūnfig) futūrus: μέλλων [ουσα, ον] · ἐσόμενος · δ, ή τὸ υστερον.

cinstimmen, I) eig. (seine Stimme mit hören sassen) conciao3 [ciaŭi, centum]; succiao3 : όμοφωνείν=, συμφωνείν =, συνάδειν =, συνεπηχείν τινι | — II) sigūri. (beipsichten), assentior* [sensus]: συγκατατίθεσθαι =, όμολογείν τινι.

einstimmig, I) (von einer od. für eine Stimme, 3. B. e. Gefang) cantus [ûs] simplex; vox una: μονόφωνος [ον] — II) (f. v. a. übereinstimmend) concinens; conspîrans; congruens; consentieus; consors: ὁμόφωνος ὁμόσονος [ον] - t. fein, couspîral; consentio 4 [sensi, sensum]: συμφωνεῖν ὁμοσφονεῖν συνίσασθαί τινι | - mit [indom c., sentio 4 [sensi, sum] idem in re quod alius: συμφωνεῖν ς, δυνομορογεῖν τινι | - alle sind darin e; hoc inter omnes convenit : ὁμολογεῖται ὑφ ἀπάντων | — Adv., unâ voce; unà mente; uno ore: ὁμολογονμένως παμψηφεί | - c. etw. befchseften, statumus³ [ŭi, ûtum] qd commûni sententià: κατὰ κοινὴν γνώμην βουλεύσσθαι | sie beschsforser cinstimmig, ad unum omnes decernebaut³: συνέδοξε πάσνν.

Ginstimmigseit, consensio; consensus [as]; concordía; unanimitas: ἡ ὁμολογία· σύμβασις· συνθήμη. einstmalig, s. einstig.

einstmale, f. einft.

cinflödig, (z. B. cin Haus) domus, quae unam tabulationem habet: μονόπωλος [ον]· μονόστηγος [ον]. cinflopfen, infercio⁴ [si, sum u. tum]; inculco¹: ἐνστοιβάζειν *, ἐμβύειν τι.

cinfloßen, hincinft., intendo' [di, tum]; insigo' [xi, xum]: οθείν τι είς τι ένωθείν | - burch Stoßen gerbrechen, frango' [fregi, fractum]; perfringo':

έκκοπτειν' έξαράσσειν τι.

cinstreichen, ingĕro³ [gessi, gestum]: ἐντιθέναι τί τινι | - Geld e., ausĕro³ [abstūli, ablâtum, auserre] numos; detergeo² u. :go³ [si, sum] pecuniam: ἀναλαμβάνειν:, νομίζεσθαι χοήματα.

cinstrucia, interspergo³ [si, sum]; immisceo² [cui, mistum]: ἐνσπείζεινε, ἐπιπάσσειν τι' ἐμπάσσειν

TIVOS.

einströmen (ins Meer), profluo3 [xi, xum]-, influo3-,

inferor3 [lâtus] in mare: elgosiv.

einstudiren, disco^a [didĭci]; edisco^a; mando¹ memoriae; meditor¹: ἐκμανθάνειν· διαμελετᾶν· μελετᾶν τι | - s., duð E., meditatio ejs rei: τὸ ἐκμανθάνειν etc.

einstürmen, auf jmbn., irruo³ [rui, rătum]; inféro³ [iatăli, illâtum, inferre] me in qm concitato impětu: ὀομῆ φέρεσθαι ἐπί τινα· ὀομᾶσθαι², ἐπιφέρεσθαι², προςπίπτειν τινί | - mit Bitten e., fatīgo¹ qm precibus: προςπεῖσθαί τινι δεόμενον

einftürzen, I) a., proruo³ [rui, rütum]; subruo³; prosterno³ [stravi, stratum]; everto³ [ti, sum]: καθαιοείνε, καταράσσειν τι — II) n., corruo³; collâbor³ [lapsus]; prolâbor³: συμπίπτειν καταδόαγηναι καταδόυηναι.

Einsturg, ruîna; labes; lapsus [ûs]; strages: ή πτῶσις κατάπτωσις τὸ πτῶμα κατάπτωμα ἐρείπιον.

einstweilen, interim; ad tempus: μεταξύ εν τοσούτφ, einstweilig, z. B. eine e. Berordnung, edictum ad tempus propositum: τὸ μεταξύ πρόςταγμα | - eine e. (interimistische) Anstellung, munus ad tempus delâtum: τὸ μεταξύ έργον.

einfylbig, I) eig., monosylläbus: μονοσύλλαβος | -

II) figuri., ein e. Menich, homo parcus verborum : | qd ex qud re: yiyvestai ri en rivoc | - piel e., fruο όλιγόμυθος ο φειδωλός λόγων.

eintägig, unius diei: μονήμερος [or] · μονημέριος [ov] · mias huegas. empusgos | - ein e. Reft feiern, ago3 [egi, actum] diem festum per unum diem : άγειν έορτην μονήμερον

Eintagefliege, sthierdien, bestiola unum diem vivens; hemerobion; ephemera, Linn: το ημερόβιον.

eintauchen, I) a., intingo3 [oxi, octum] in quá re; mergo3 [si, sum] in qd: βάπτειν ἐμβάπτειν ἀποβάπτειν καταβάπτειν τι είς τι | - II) n., mergor3 [mersus]; immergor3: καταδύναι=, εἰςδύναι εἰς τι.

einfaufden, (etw. für etw.) muto1 ; permuto1 gd quâ re: ἀνταλλάττειν =, ἀνταλλάττεσθαι =, ἀντικαταλλάττεσθαι=, διαμείβεσθαί τί τινος | - etw. b. jmbm e., permûto I qd cum quo: ἀνταλλάττεσθαί τι παρά τινι | - s., bas E., permutatio: ή ανταλλαγή αντικαταλλαγή.

eintheilen, dividos [îdi, îsum]; partior [tîtus]; dispertior4; distribuo3 [ui, ûtum]; descrîbo3 [psi, ptum]: μερίζεινε, διαμερίζεινε, διανέμεινε, διαιρείν zu | - feine Beit nach ben Befchaften e., commetior" [mensus] negotia cum tempore: διατίθεσθαι την σχολήν.

Eintheilung, divisio; partitio; distributio: o μερισμός ή διαίρησις διανομή διαστολή διάταξις. cintônig, habens unum sonum; delectans nulla varietate: μονότονος λίαν απλούς [η, ούν] · ψυχρός.

Eintonigfeit, 3. B. einer Rebe, oratio omni varietate

carens: ή μονοτονία.

Eintracht, concordia; consensus [us]; unanimitas: ή ομόνοια · ομοφροσύνη · συμφωνία | - E. stiften, facio3 [feci, factum] concordiam: ποιείσθαι όμόνοιαν [- auf &. halten, consulos [lui, sultum] concordiae: ἐπιμελείσθαι τῆς ὁμονοίας | - in bester E. leben, vivo3 [vixi, vietum] mirā concordiā: όμο-νοείν τινι· όμονοητικώς έχειν πρός τινα οδ. τινί· έν όμονοία διάγειν.

eintrachtig, concors; conjunctus concordia: ouoνους . όμόφοων . όμόψυχος [ον]. όμονοητικός | . Adv., concorditer: ομονοητικώς ομοφρόνως.

eintraglid, fructuosus; quaestuosus: προςοδικός εὐπρόςοδος τελέσφορος πάμφορος σύμφορος [ον]. λυσιτελής [ές]· κερδαλέος | - c. scin, edo3 [didi, diφειν' σύμφορον είναι.

Eintraglichfeit, utilitas; fruetus [us]: to kvouteleg. τὸ λυσιτελεῖν τὸ συμφέρειν τὸ κέρδος.

Eintrag, I) (bei ben Webern) subtemen: ή ngónn. έφυφή συνυφή | - II) (f. b. a. Schaben) detrimentum; impedimentum: ἡ βλάβη ζημία | - E. thun, officio³ [fêci, fectum]; fraudi sum; noceo² cui: βλάπτειν=, άδικείν τινα έμποδών είναί τινι | ohne E., sine damno: άβλαβώς.

eintragen, I) (hineintragen) infero3 [intuli, illatum, inferre]; colligo3 [legi, lectum]; comporto1: sigφέρειν· είςκομίζειν· συγκομίζεσθαι [— II) (einfchreiben) refero [retuli, relatum, referre] in qd: άπογράφειν:, καταχωρίζειν τί | - inö Ginnahmebuch e., refero qd in acceptum: καταγράφειν το λήμμα οδ. είς τὸ τῶν λημμάτων ὑπόμνημα | - ΙΙΙ) (Θεtvinn bringen) reddo3 [didi, ditum] fruetum : ἀποφέρειν. προςφέρειν τί τινι. προςόδους παρέχειν. négdos gégew tivi | - eine Sache tragt etw. ein, redit* ctuosus sum; κέρδος φέρειν λυσιτελείν συμφέρειν.

eintreffen, 1) (antommen, f. bief. Wort.) | - II) (autreffen, stimmen, v. Rechnungen) convenio* [vêni, ventum]; congruo* [grui]: συμβαίνειν=, συμπί-ATEN TIVI | - auf ben Pfennig e., convenio ad numum: συμβαίνειν ακριβώς οδ. ακριβέστατα | -(v. Bermuthungen) qd habet exitum; evenit'; evadit3 [sit, sum]: ἐκβαίνειν· ἀποβαίνειν· συμφέρεσθαι τελεσφόρον είναι | - nicht e., fallo3 [fefelli, falsum]: แก้ รัพธิสโทยเท แก้ สัพอดิสโทยเท | - s., bas E., adventus [ûs]; exitus [ûs]; eventus [ûs]: ή ἄφιξις. ἀπόβασις τὸ τέλος.

eintreiben, f. beitreiben.

cintreten, I) a. A) burch Ereten befestigen, firmo1 pedibus: συμπατείν:, έμπατείν:, πατείν:, περισάτ-

B) (burd) Treten gerbrechen) conculco1: narana-

τείνε, κατακόπτειν τοίς ποσί τι.

II) n., A) (hinein =, hereintreten) 1) eig., introëo4 [ii, itum]; ingredior³ [gressus]: εἰςιέναι, εἰςέρχεσθαι=, είςβαίνειν=, léval είς τι | - in ein Saus e., ingredior3 [gressus] domum; subco [ii, itum] tectum: elgiévai els ton olnon.

2) fig., ine öffentliche Leben e., accedo [cessi, cessum] ad rempublicam: προςιέναι προς τὰ κοινά |in ein Amt e., capesso³ [sīvi, sītum] munus: καθίστασθαι εἰς ἀρχήν.

B) beginnen, appareo"; accedo"; appeto" [tivi, od. tii, titum]; ingruo [ui]: ἄοχεσθαι επέρχεσθαι έπιγίγνεσθαι | - ce tritt gelinde Witterung ein, frigus frangitur3: γίγνεται ή πραότης των ώρων | - e8 tritt ber Fall ein, bag zc., accidit, ut etc.: συμβαίνει συμπίπτει τυγχάνει | - wenn ber Fall e. follte, si res ita ferat: έαν τύχη.

einfrichtern, 1) eig., immitto3 [misi, missum] per infundibulum: dià zwong evievai | - II) figuri., in-

culco1: έντιθέναι.

Eintritt, ingressus [us]; introitus [us]; initium; aditus [ûs]: ή εἴςοδος ἀρχή | - beim G. bes Frühlings, incunte vere: ἐπιγιγνομένου τοῦ ἔαρος.

Eintrittstarte, tessera: το πινάκιον το δελτίον.

cintroditen, aresco3 [rui]; exaresco3; siccor1; exsiccor!: παταξηραίνεσθαι εξικμάζειν.

eintropfeln, instillo1: evatágeiv=, evatalágeiv ti | s., bas E., instillatio: τὸ ἐνστάζειν τὸ ἐνσταλάζειν. einfunten, f. einfauchen.

cintiben, imbn in eiw., exerceo2 qm in qud re: yvuνάζειν τινὰ είς τι οδ. «πρός τι έκπονείν τινα είς τι - r., fid) einüben, exerceo2 me: γυμνάζεσθαι:, έκπονείσθαι είς τι.

cinverleiben, adjungos [nxi, notum]; adjicios [jeci, jectum]; attribuo3 [ui, ûtum]: προςτιθέναι, προςνέμειν-, συνοιπειούν τί τινι - ein Land dem Reiche e. redigo³ [êgi , actum] terram *in* provinciam: ύποτάττειν την πολιτείαν | - einer Befellschaft einverleibt merben, ascribor3 [scriptus] = ob. recipior3 [ceptus] in societatem: έγκρίνεσθαι, έγκαταλέγεσθαι, είςγράφεσθαι είς την έταιρείαν | einer Familie e. werden, inseror3 [sertus] familiae: προςτίθεσθαι τφ yevel rivi | - s., bas E., bie Einverleibung, adjectio: το προςτιθέναι etc.

Einberständniß, consensus [ûs]; consensio: ή συμ-| parla noiry borry earaireare | - gutes E., concordia: ή ομόνοια: ομοφοσούνη | - geheimes E., eintvickeln, involva? [vi, lutum]: ένειλείν: περιειcollusio; conspiratio: ή παρασκευή προστασία ! mit |mon in geheimen G. fein, colludo3 [si, sum] eum quo: συμπράττειν τινί·

einverstanden fein, einverstehen, fich, mit imbm, f.

einig fein.

einwachselt, innascor3 [natus]; inolesco3 [levi], in einwiegen, I) eig. sopio4 agitatione cunarum: βαυ-

em., cui rei: έφμοναί τινι.

einwägen, appeados [di, sam]: στήσαντα έμβαλείν τι. tinwarts, introrsus; introrsum: goo eis to goo | e. gebogen, incurvus: πυρτός επικαμπής καμπύλος.

einwaffern, bewäffern, irrigo1: καταβρέχειν=, άρδειν τι |- f. v. a. einweichen, f. dies. Wort. |-s., das f., irrigatio: ή ματαβροχή ἀρδεία.

cinwandern, immigro in etc: elgoineirs, elgoinlesσθαι ε, μετοικίζεσθαι ε, μεταναστήναι είς χώραν. ξποικείν έν χώρα τινι.

Einwanderung, adventus [us]: ή είσοίκησις+ μετ-

ανάστασις.

eimveben, I) eig., intexo3 [xui, xtum] : évoquiveiv τί τινι | - II) figürl., admisceo2 [cui, stum]: έμπλέκειν:, παρεμπλέκειν τί τινι.

cimwedyfeln, commûto1; permûto1; redimo3 [êmi, emptum | pretio: ανταλλάττεσθαι · αντικαταλλάτεσθαί τί τινος.

Einwedsfelung, permutatio: ἡ ἀνταλλαγή.

cinweichen, macero1; perfundo3 [ûdi, ûsum] qd aqua; madefacio3 [fêci, factum]: έμβοέχεινε, καταβρέχειν ti | - eingeweicht werben (vom Regen), madefia3 [factus, fieri] (pluvia): ἐμβρέχεσθαι =, καταβρέχεσθαι (τω ὑετῷ) [- s., bas E., maceratio; perfusio: ή καταβροχή.

cimbeiheit, dedico'; consecro1; inauguro1; initior1; τεμενίζειν . έγκαινίζειν ., άφιερούν ., καθιερούν ., καθοσιούν τι · μυείν =, τελείν τινα | - in die Studien eingeweiht merben, initior1 = od. imbuor3 [butus]

literis: μυείσθαι τοῖς γράμμασιν.

Emweihung, dedicatio; insecratio: ή έγκαίνισις

καθοσίωσις άφιέρωσις.

Emweihungefest, dies sacer inaugurandae cis rei:

η της έγκαινίσεως έορτη.

einweisen, jmbn in ein Amt, instruos [xi, etum] am ad omne officii munus: τάττειν τινά είς τι· καθι-στάναι τινὰ είς άρχήν· τελεῖν τινα άρχοντα | - in den Besit eines Gutes e., trados [didi, ditum] praedium cui proprium: παραδιδόναι τινί τον άγρον.

einwenden, contradico3 [xi, ctum]; 'affero [attuli, allatum, afferre] in contrariam partem; apponos [posui, situm] in etc.: ὑποφέρειν τι ἀντιλαμβάνεσθαί τινος : ἀντιλέγειν :, ὑπολαβεῖν :, ἀντειπεῖν τινί τι | - nichte bagegen e., nibil impedio"; non repugno1: μηδέν αντιλέγειν | man wendet und ein, nobis occurritur3 [cursum]: αντιλέγεται ημίν.

Einwendung, dubitatio; excusatio: ή υποφορά. αντίληψις αντιλογία υπόληψις | - E. bor Gericht, exceptio: ή παραγραφή | - ofine E., sine mora; hand cupctanter: μηδέν αντιλέγων ποοθυμότατα

feine E.! nihil audio: μη άντίλεγε!

einwerfen, I) (burch Werfen gerftoren) frango's [fregi, fractum] lapidibus: καταβάλλειν καταστρέφειν. καθαιοείν · άνατρέπειν τι | - eine Wand e., dissipol parietem: nadalosiv tov toixov | - II) (f. b. a. einwenden, f. bief. Wort.)

leiv augelvroov ti ele ti évellogein | - in Papier ε., amicio4 [icui ob. ixi, ictum] qd charta: άμφελυτρούν τι είς το χαρτίον | - cin Rind e., colligo3 infantem involúcris: σπαργανούν ε, σπαργανίζειν

καλάν· κοιμίζειν· κατακοιμίζειν τινά | — II) fig., reddos [didi, ditum] qm securum: ¿ξαιρείσθαί

τινος την υποψίαν.

cinwilligen, in ciw., consentio [sensi, sum] cui rei; annuo [ui, ûtum]; probo1; cedo [cessi, cessum]; vincor3 [victus]: συναινείν-, έπαινείν τι συγκατανεύειν· συγκατατίθεσθαί τινί τι | - nicht einwilligen, adversor1 cui rei; renuo3 [ui, ûtum]: ανανεύειν αναίνεσθαι· μη πείθεσθαί τι | - in bie gethanen Boridilage e., accipio3 [cêpi, ceptum] conditiones: άποδέχεσθαι τους λόγους πείθεσθαι τοῖς λόγοις.

Einwilligung, consensio; consensus (us); assensus (ûs); voluntas: ή κατάνευσις συναίνεσις συγκατάθεσις ομολογία | - mit beiner E., te consen-

tiente: συναινούντος σού.

einwinden, in e. Kranz, inseros [rui, rtum] od. intexo3 [xui, xtum] coronae: ένστφέφειν τί τινι.

einwirken, I) burd Weben bingufugen, intexo3 [xui, xtum] qd cui rei: ἐνυφαίνειν· ἐμποιπίλλειν· ἐμπλέμειν τί τινι- | II) n., Wirfung haben auf etw., habeo2 vim ad rem: δύναμιν έχειν πρός τι ποιείν els te | - auf jmbn e., moveo2 [movi, otum] animum cjs; possum [potni, posse] multum apud qm: διατιθέναι πώς τινα, ποιείν τινα παθείν τι, αζαθησιν παρέχειν τινί.

Einwirkung, vis; efficientia; impulsus [ûs]; göttl. E., afflâtus divînus: ή δύναμις προςβολή ένθουσία-

σις το πάθημα.

cinwohnen, insum [infui, inesse]; insideo2 [sedi, sessum]; insitus sum in re: evelvat nageival tivi - bon Natur e., insitus sum natura: έμπεφυκέναι.

φύσει παραγίγνεσθαί τινι.

Ginwohner, incola; inquilinus; habitator; civis: ò ολήτως ολητής έγχώςτος κατοικών πολίτης άστός | - diefe Gegend hat viele E., have regio multos alit3 homines: πολύανθρωπός έστιν ή γή | - Gin= ivohnerin, incola: ή κατοικούσα ένοικούσα πολί-TIS [Idos].

Eintrohnung (Gottes), praesentia Dei: η παρουσία

τοῦ θεοῦ.

einwühlen, mergo3 [si, sum] in qd: vnodveadai sig TL.

Einwurf, f. Ginmenbung.

einwurzeln, I) elg., ago3 [egi, actum] ob. mitto3 [misi, ssum] radices; radicor1: διφοῦσθαι καταδ-διφοῦσθαι καρκινοῦσθαι | — II) fig., insido3 [sédi]; inveterasco³: ἐνσκιζφοῦσθαι ἐντεοττεύ-εσθαι ἐγχρονίζεσθαι | - c. lasca, foveo² [vi, fo-tum]; alo³ [lui, litum]: ἐγκατασκιφόοῦν τι | — III) partic., eingewurzeit, A) eig., radicâtus; quod radices egit: Exwv oltav naradoigos [ov] - B) fig., inveteratus; confirmatus; defixus: πεπαλαιωμένος. έδοιζωμένος | tief t., penitus defixus: πάνυ έφοιζωuévos | er ftand wie e., defixus stabat: gern og aniνητος, εκαταπεπληγμένος.

einzaden, facio3 [feci, factum] incisuras in que re:

ποιείν στόρθας έν τινι.

Einzahl, numerus singularis: ή μονάς [άδος].

einzählen, f. einrechnen.

cingaunen, sepio 1 [psi, ptum] ; obsepio4 ; claudo3 [si, sum] sepe : περιβάλλειν έρχος τινί περιφράττειν τι. eingapfen, e. Batten, immitto3 [mîsi, missum] tignum: Evelosiv.

einzeichnen, f. eintragen, einschreiben.

cingeln, I) (nur einmal borhanden), unus; unieus; solus; singularis: είς [μία, εν] · μονήρης · μόνος

ENGGTOS.

II) (einzeln ftehenb), singularis; solus; rarus; sparsus: μανός σπάνιος σποράς [άδος] — e. (f. b. a. finderiose) Leute, conjuges sine prole: οἱ ἀτεκνοι. ol απαιδες | e. (f. b. a. einzeln ftehende) Baufer, domus disjectae: αἱ οἰκίαι ἔρημοι | - e. (fleines) Geld, numuli: τα πεομάτια | - e. leben, ago3 [egi, actum] vitam solitariam: ζην μοναδικώς.

III) bistributiv (j. v. a. je Einer auf einmal), sin-

guli; alius post alium: ξααστος · ώς ξααστοι · ααθ' ένα· καθ' έκαστον [- ins E. gehen, sequor [cûtus] singula: διέρχεσθαι =, διηγείσθαι καθ εν εκαστον

οδ. πάντα έξης.

IV) Adv., singulatim: μονάδην καταμόνας ίδία

Einzelheit, 3. B. fich auf alle E. einlaffen, persequor3 [cûtus] singula: อีเอรู้อัดรอชิสเ หลชี อัง อันสธรอง.

Gingelmefen, f. Indibibuum.

einziehen, I) a. A) (burch e. Deffnung giehen), immitto's [mîsi, sum]; insero3 [rui, rtum]: Eußalleivs, Evel-

DELT TI.

B) (meggiehen) subdûco3 [xi, ctum]: συστέλλειν. υποστέλλειν | - Gegel e., subdûcoa vela: καθαιpeir tà lotla | - bah. in engerm Ginne, e. Berbrecher c., comprehendo2 [di, sum] qm; do1 [dedi, datum] qm in custodiam: συλλαμβάνειν τινά | ein Amt e, relinquo3 [lîqui, ctum] munus vacoum: μη διδόναι την ἀρχην | Gelber e., exigoa [êgi, actum]: είςπράττειν:, ἀπολαμβάνειν χρήματα | - Büter e. (f. b. a. conofisciren), publico1 bona cjs: δημεύειν=, δημοσιούν την ούσίαν τινός.

C) (zusammenziehen) contraho3 [xi, ctum]: 6vστέλλειν συνάγειν τι | - ben Schwang c., reflecto3 [xi, xum] caudam sub alvum: ὑποστέλλεσθαι τὴν

ουράν.

D) (in fich ziehen, z. B. Luft e.), duco3 [xi, ctum] spiritum: eignveiv | - (bom Bapier) bibulus sum :

άναπίνειν.

E) (an fid) ziehen) Radrichten e., cognosco3 [gnovi, gnitum]; explôro1 qd: κατασκοπεύειν | Rachrichten e. laffen, mitto3 [misi, missum], qui rem cognoscant:

έππέμπειν έπι θέαν.

II) n. (fid) an einen Ort begeben) introco [ii, itum]; ingredior's [gressus]; intro1 qm locum: ποφεύειν έσω· είςελαύνειν· είςέρχεσθαι | - als Sieger e., in-véhor³ [vectus] victor in urbem: είςελαύνειν :, είςέρχεσθαι νιησαντα, = πρατήσαντα | in eine Woh= nung e., migro in domum: ένοικίζεσθαί που την οἴκησιν ίδούεσθαί που.

III) s., das E., comprehensio; exactio; contractio: ή υποστολή. ἔνερσις, συστολή, εξοπραξίς.

einzig, unus; solus; unicus; singularis: µovog. eniσημος · διαφέρων · έξαίρετος | - e. in seiner Art sein, singularis sum in genere meo: διαφέρειν των άλ- [εί] επ[ε]t, ferreus; perdurus; adamantinus: αιδηρούς λων | - cin e. Mal, semel: ἄπαξ | nicht ein e. Mal, [α, οῦν]· περισπελής άδαμάντινος.

ne semel quidem: οὐδ' ἀπαξ | - Adv. unice; solum; modo: povov | - c. bestregen, hac und de causa: διά τοῦτο μόνον.

einzischeln, f. einflüftern.

einzöllig, digitalis; pollicaris: δαπτυλικός.

Einzug, introïtus [ûs]; ingressus [ûs]: ή είςοδος είgekevoig elgekasis | - E. bes Siegers, triumphus; ovatio: ή πομπή.

eingwangen, immitto's [misi, missum] vi; coareto1: είςαναγκάζειν' ένιστάναι τι.

einzwingen, iuseros [rui, rtum] cui qd vi (in os):

Elgavaynateir.

Eiß, glacies: ὁ κούσταλλος | - biđe8 €., glacies alte concrêta: ὁ πάγος· παγετός | - 311 E. machen, gla-cio¹: κουσταίνειν=, παγούν τι· συμπηγνύναι | 311 E. merden, conglacior1; congelasco3: συμπήγνυσθαι υπό κούους. καταπήγυυσθαι πήγυυσθαι. μουσταίνεσθαι | - mit Gis belegt werden, astringors [strictus] glacie: ὑπερστρώννυσθαι τῷ πάγω | wie Eis, rigidus: πεπηγώς σκληφός στεφεός | - wie Gis fein, rigeo : biyeiv πεπηγέναι wie Gis werben, rigesco3 [gui]: πήγνυσθαι άποπήγνυσθαι | - [prüchw., jmon aufa Gie führen, labefacto! qm astate: περιβάλλειν πινδύνω τινά σφαλλειν ποιείν τινα σφα ληναι | - II) funftliches Gis, potio nivata: ο κούσταλλος το ποτόν πεπηγός.

Eisbar, ursus maritimus: ὁ ἄρμτος θαλάσσιος.

Eisbahn, planities glaciata: ὁ κούσταλλος.

Eisberg, glaciata aquae moles: ὁ κουστάλλου μέγας őyxos.

Gisbod, Gisbredjer, obex vim glaciei reprimens: o zotog.

1. cifcu, perfringos [frêgi, fractum] glaciem dolâ-

bris: ἀναβόηξαι τούς πάγους.

2. Gifell, ferrum: o ciongos | - was jum E. gehört, ferrarius: σιδηφικός | - bon E. gemacht, ferreus: σιδηφούς [α, ούν] - mit E. beichlagen, ferratus: σιδηφόδετος | - imbn in G. u. Banben legen, conjicio3 [jeci, jectum] qm in vincula: σιδηφοδετείν |fpruchw., man muß bas Gifen fchmieben, weil es warm ift, utendum est animis, dum spe calent: εὐθὺς τὸ πρᾶγμα προτείσθω | - Noth bricht Eisen, necessitati parendum est: ἀνάγκη οὐδε θεοί μάχονται.

Eifenad), Isenacum; Isnacum.

Eisenader, vena ferri: η φλέψ σιδήρου σιδηρίτις.

eisenartig, ferrugineus: σιδηφίτης [ίτις].

Eifenbahn, vias, orbita ferrea : ή όδος=, τροχιά σιδηρά. Eifenbergwerf, metallum ferrarium; ferraria: ra σιδήφου μέταλλα.

Eisenbled), lamina ferrea: το σιδηφούν έλασμα. Gifenbrud), sectūra ferraria: τὰ σιδήφου μέταλλα.

Eifendraht, filum ferreum: τὸ νημα σιδήφου.

Eifeners, ferrum rude: o σιδηρίτης λίθος. Gifenfabrit, fabrica aeraria: τὸ σιδηφουργεῖον' ο σίδηφος.

Eifenfarbe, ferrago: o los sicioov. eisenfarbig, ferrugineus: lodns [eg].

Eifenfeile, ramentum ferri; scobs ferri delimata: ra φινηματα σιδήφου.

Gifenfreffer, f. Bramarbas.

Eisengeschmad, sapor ferrugineus: ὁ χυμός σιδήφου' Eisengrube, fodina ferri, sferraria: τὸ σιδηφουργείου τα σιδήφου μέταλλα το σιδηφωρυχείου.

cifenhaltig, continens particulas ferri: σιδηφίτης. f. siric - e. Baffer, aquae ferralae: τὰ νδατα σιδηρίτη | c. Quelle, fons ferruginei saporis: ή κρήνη

Eisenhammer, officina ferraria: τὸ σιδηφουργεΐου. Eisenhaudel, negotium ferrarium: ή σιδηφοπωλία. eifenhart, perdurus; ferreus; sidnoovs [a, ovv] ada-

μάντινος περισκελής [ές].

Eifenhutchen, aconstum: rò axovirov.

Cifenhutte, officina ferraria: τὸ σιδηφουργείου didnostov.

Eisenfrant, verbena: ή σιδηρίτις [ιδος]. Eisenofen, fornax ferraria: ή πάμινος.

Effenplatte, lamina ferrea: το πέταλον σιδηφούν. Eifenroft, ferrago; rubtgo ferri: o los σιδήφου.

Effenschlade, scoria ferri: ή σκωρία ἀπὸ σιδήρου.

Eisenschlag, ramentum ob. scobs ferri: τὰ δινήματα

Eifenschmied, faber ferrarius: o σιδηφεύς σιδηφουφγός σιδηφοκόπος σιδηφοτέκτων.

Eisenschmiede, officina ferraria: τὸ σιδηφουργείον σιδηφείον.

σιδήρου.

Eisenstein, lapis ferrarius: o σιδηφίτης λίθος.

Eifenftufe, frustum lapidis ferrarii: το θούμμα σι-Snoirov Litov.

Eisentheilden, particula ferri: τὸ μόριον σιδήρου. Effenditriol, vitriolum Martis: ή χαλκίτις [ιδος] =, στυπτηρία σιδηρίτις.

Eisenwaare, swerf, seug, ferramenta [orum]: ra

σιδήρια.

Elfenwaffer, aqua ferrata: τὸ ΰδωρ σιδηρίζον. Eifenwerf, officina ferraria: τὸ σιδηφουργείου.

tiferii, ferreus: σιδηφούς άδαμάντινος περισπελής |figuri., ein eifernes Berg haben, ferreus sum: oionφούνε, περισκελή είναι.

Eißgang, sfahrt, nives de montibus solûtae: ή δύμη πουστάλλου ἀναβδαγέντος.

Eißgegend, loca gelida: ή χώρα παγετώδης.

cibgran, canus: Levnóg nolióg.

Elegrube, cella ad conservandas glacici moles facta: ο λάκκος, έν ώ ταμιεύονται τον κουσταλλον· το πουσταλλοδοχείον.

tifig, glacialis; gelidus: κονώδης [ες] κουμώδης [ες] παγετώδης [ες] παγερός.

Gisfalte, frigus [oris] glaciale: τὸ κρύος ὁ κρυμός. ο παγετός.

ciefalt, I) cia., gelidus; glacialis: κουμώδης [ες] *evώδης [es] - II) fig., eistatt fein, totus frigeo': Queiv.

Gisteller, f. Gisgrube.

Gibmeer, mare conglaciatum: το πέλαγος πεπηγός. Elefcholle, fragmentum glaciei: ή κουστάλλου πλάξ. elaftifch, elasticus; mollis: ύγρός. Freund, beutich - lat. - gried. Borterb.

Eisstücke, globi nivâles: ai nlanes novorallov.

Gisvogel, alcedo ispida: ή άλκυών οδ. άλκυών [ovos].

Giszaden, = japfen, stiria: o novotallonnutos otaλαγμός.

eitel, 1) (an und für fich, nichts als) merus: allws. ovder all'n | - II) (ohne Gehalt u. Rugen) inanis; vanns; futilis; cadûcus; fragilis: nevos udranos έξίτηλος θνητός φθιτός | - fich e. Mühe geben, sumo³ [sumpsi, sumptum] inanem operam: ανήνυτα πονείν ! — III) (im Aleuferen Ehre suchend) vanus; ambitiosus; avidus laudis: κενόφοων μααιγομόνος | - ε. [εία, defector, cepas juanipas:

Gitelfeit, inanitas; vanitas; ostentatio; ambitio: ή αύνη, πενοφορούνη, πενοφοξία, το αύχημα. ματαιότης, πενότης, το ξξίτηλον, ή ματαιοφορ-

Eiter, pus [pûris n.]; sanies: τὸ πῦον ὁ πῦος | boller E., purulentus: πυώδης | - ju E. werben, vertor3 [versus] in pus: อิบอบัธอิณะ ลักอกบโรมะธอิณเ.

Eiterbeule, vomica: το ἀπόστημα εμπύημα | - eine E. haben, laboro vomica: Ezew απόστημα, - έμ-

Gitergeschwulft, :geschwür, apostema ; abscessus [us]: το απόστημα.

eitericht, similis puri: πυοειδής [ές]. eiterig, purulentus: πυώδης [ες].

φιλοτιμείσθαι.

Cifenipane, ramenta ob. scobs ferri: τὰ ὁινήματα citeru, es citert etw., pus exit4; effluit3, effanditur ex etc.: πυείσθαι πυοδόσείν.

Eiterstock, matrix puris: τὸ άγγεῖον τοῦ πύου.

Citerung, purulentatio: ἡ πύτ πύησις πύωσις· πυόρδοια | - zur E. bringen, maturo pus: πυοῦν· πυοποιεί»· ἀποπυίσκειν.

Eiweiß, album od. albûmen ovi; albus ovi liquor: vò λευκον ώου.

1. Etcl, ber, fastidium; satietas; taedium; nausea: ή άση άηδία σιαχασία ο βδελυγμός | - E. bor etw. haben, laedet me cjs rei: βδελύττεσθαι μυσάττεσθαι' συκχαίνεσθαί τι | - G. erregen, creol ob. moveo2 [ôvi, ôtum] fastidium: ασην παρέχειν :. άηδίαν παρέχειν τινί | - ich befomme E. bor efiv.venit* mihi qd in taedium: λαμβάνειν ασην, -βδελυγμόν | - mit E., fastidiose; non sine nausea: αηδώς

2. efel, fastidiôsus; delicâtus; morôsus et difficilis: άψίκορος ἀπόσιτος κακόσιτος άκριβής δύσκολος. απροσφαλής.

efelhaft, creans fastidium; teter; odiosus; aconoos. ἀηδής δυςχερής άψίπορος - Adv., odiôse: ἀηδώς e. aussehen, sum tetro habitu aspectuque: exerv άηδώς είδος άηδες έχειν.

efeln, Etel erregen, f. Etel | Efel empfinben, imps. mir efelt vor etw., taedet me ejs rei: satietas (taedium) cjs rei me capit: μυσάττομαι· βδελύττομαι· σιαχαίνομαι. δυεχεραίνω τι, κόρος τινός με γαμ-Baver.

Eflettifer, addictus nulli sectae: ò enlentinos.

Efliptif, f. Connenbahn.

Efloge, carmen bucolicum: τὸ ποίημα βουπολικόν. Efftafe, f. Entaudung.

Elasticitat, natura ob. vis elastica: ή ὑγρότης [ητος].

Elba (Infel). Ilva fael. Elbe (Rluß), Albis [is].

Elbeuf (Flug), Elbovium; Ellebovium.

Elbing (Ctabt in Breugen), Urbs Drusiana.

elegant, elegans; urbanus; bellus; comptus; ylaqv oos nouvos nochros | - ein e. herrchen (Stuger), homo totus de capsula: ωραϊστής.

Elegans, elegantia; cultus [ûs] amoenior; nitor: ή πομψότης [ητος]· το πομψόν.

Elegie, elegia; carmen elegiacum; ή έλεγεία τὸ έλεyelov. o Eleyog.

elegisch, elegiacus: Elegeios | - e. Berfe, elegi: tà

ELEVETA.

Eleftricitat, vis ob. natura electrica: o hentologios. elettrifd), electricus: Alentoinós - e. werden, imbuor1 [bûtus] vi electrica: ήλεκτρικόν γίγνεσθαι.

eleftrifiren, imbuo3 [ui, ûtum] vi electrica: narolζειν τινά.

Eleftrifirmajdine, machina electrica: ή μηχανή ήλε-

Element, elementum: to stolyelov stolyeloua | die Elemente, principia rerum; e quibus omnia constant: αί ἀρχαί· τὰ διζώματα | - G. einer Biffenschaft, elementa: τὰ πρῶτα οίον στοιχεῖα ἐπιστήμης.

Elementarbuch, liber in quo literarum fundamenta traduntur; initia doctrînae: ή βίβλος στοιχειώδης. τα στοιχεία.

Elementarclaffe, classis, cui literarum elementa traduntur; selementaria: ή τάξις των στοιχείων.

Elementarfenntniffe, prima rudimenta discendi: τα

πρώτα στοιχεία της έπιστημης.

Elementarlehrer, qui elementa literarum tradit3; ò διδάσκων τὰ πρώτα στοιχεῖα τῶν ἐπιστημῶν. ὁ στοιχειωτής· χαμαιδιδάσκαλος.

Elementarichule, schola in qua literarum elementa traduntur; schola elementaria: το διδασκαλείον της στοιχειώσεως.

Elementarschüler, puer elementarius: ὁ διδασκόμενος τα πρώτα στοιχεῖα (τῶν ἐπιστημῶν).

Elementarunterricht, institutio elementaria: ή στοι-

- 1. Glend, subst., miseria; res miserae; calamitas; egestas; angustiae temporum: ἡ ταλαιπωρία ὁ μόχθος ἡ δυςτυχία ἀτυχία κακοπάθεια τὰ κακά δεινά | - im E. fein, sum in miseria: ταλαιπωρείσθαι ταλαιπωρείν. είναι έν τοίς δεινοίς | - ins . gerathen, incido's [di, sum] in miseriam : περιπεσείν συμφοραίς· καταστήναι είς συμφοράς | - ins &. fturgen, praecipito in mala: περιβάλλειν τινά συμφοραίς | - aus bem E. befreien, vindico1 a miseria: ἀπαλλάττειν τινά κακών - im &. bergehen, tabesco3 [bui] miseriâ: ἐκκάμνειν ταλαιπωρούμενον | - jmbn ins E. (in bie Berbannung) ichiden, mitto's [misi, missum] qm in exilium: ἐκβάλλειν τινά.
- 2. elend, adj. I) (f. v. a. schlecht) malus; miser: xaκός πουηφός φαύλος - cin e. Menich, homo malus; improbus; nequam: ὁ κακός ὁ πουηφός ὁ φαυλος | - II) (f. v. a. armselig, ungliddich) miser; inserting in the contraction of the contrac lix; afflictus; aerumnôsus: ταλαίπωρος πτωχός ogéthiog élesivós | - III) (f. b. a. ungefund) infirmus; correptus infirma valeludine; ἀσθενής ἀπροσφα- Emmerid) (Stabt), Embrica [ae]; Emmerica [ae]; λής πρός υγίειαν.

Elenn, Elennthier, alces: n dann.

Elephant, elephantus; elephas: o elephas [avros]. Elephantenführer, magister ob. rector elephanti: ô τιθασσεύων έλέφαντας.

Elephantengefdrei, barritus: το βούτημα ελέφαντος.

Elephantenruffel, proboscis [idis, f.]; manus elephanti: ή προβοσκίς [ίδος]· ή χείο έλέφαντος.

Elephantengahn, dens elephanti; eburneus dens: ο οδούς ελέφαντος · ο ελέφας [αντος].

Eleve, f. Bögling.

elf, f. eilf.

Elfenbein, ebur: o elégas [avros] - bon G., eburneus: Elegartivos | - mit E. ausgelegt, eburatus: έλεφαντόδετος. έλεφαντοκόλλητος.

elfenbeinern, eburneus: έλεφάντινος. Elirir, potio medicata: τὸ φάρμακον.

Ellbogen, f. Ellenbogen.

Elle, ulna; cubitum: ò nnxvs [2005] - mas eine E. hat, cubitâlis: πηχυαίος | - was eine hathe E. hat, semicubitâlis: ἡμίπηχυς | - zwei E., bieubitâlis: δίπηχυς | - zwei E. hoch, binorum cubitôrum ia altitudine: δίπηχυς τὸ ΰψος.

Ellenbogen, cubitum: o nīzvs [sws]. ayxwv [wvos]. ή ολένη ή ώλέκοανου | - fid auf den E. ftügen, in-nîtor [nisus u. nixus] in cubitum: ἐπερείδεσθαι

τῶ πήχει.

Ellenbogenrohre, cubitus: o nnxvs.

ellenbreit, =hod), =lang, cubitalis: πηχυαίος.

Ellenwaaren, merces, quae ad ulnam venduntur: rà κατά πηχυν ώνια.

Ellipse (in ber Ahetor. u. Mathem.), ellipsis : n Ellewig

elliptifd, ellipticus: Elleuntinos.

Eloge, f. Lobidrift, Lobrebe i jmbm eine E. machen. laudo mmirifice: ἐπαινείν τινα δεινώς ob. πάνυ.

Elfaß, Alsatia | - Ginwohner, Elfaffer, Alsatus; Alsata [ae, m.] - adj., elfaffifch, Alsaticus.

1. Elster, pica; corvus pica: ἡ κίττα.

2. Elfter (Fing), Elystrus.

Eltern, f. Meltern.

Elwangen (Stadt in Burtemberg), Elvacum.

Email, vitrum metallicum: τὸ ἔγκαυμα ἡ ἔγκαυστος γραφή.

emailliren, indûco3 [xi, etum] vitrum metallieum cui rei: Eynaleur ti.

Emballage, involucrum: ή συσκευασία.

Embargo, retentio navium: \(\eta\) ovl\(\eta\) | - E. auf Schiffe legen, retineo 2 [nui, tentum] naves : κατέχειν τὰς ναύς. Emblem, f. Sinnbild.

Ebrho, fetus [ûs] immatûrus: τὸ ἔμβουον. Emben (Stabt), Emda | - adj., Emdanus.

Emigrant, profugus patria ob. domo: o anavasta-THE [OV].

Eminenz (ale Titel ber Carbinale), Eminentia; Eminentissimus: η έξοχη.

Emir, phylarchus Arabum: o ηγεμών [ovos].

Emiffar, f. Gefandter, Austundichafter.

Emmericum.

Emmerling, emberîza citrinella: (neugried.) å ov-

Empfanger, accipiens: λαβών δεξάμενος.

empfänglich, -capax; docilis cui rei; natus factusque ad; mobilis ad: ἐπιδεκτικός κατακοχιμος εὐ-παθής |- e. für eiw. fein, admitto³ [mîsi, missum] =, suscipio³ [cépi, ceptum] =; sentio⁴ [sensi, sensum] qd: ἀποδέχεσθαι =, ἀσπάζεσθαί τι ἀγαπᾶν τι für Freundschaft e. fein, praedeo² me facilem amîcis: ἀσπάζεσθαι =, ἀγαπᾶν τὴν φιλίαν | für eiw. nicht e. fein, aon tangor³ [tactus] qua re: ἀναισθήτως ἔχειν nicht mehr für den Schmerz e. fein, animus ad dolòrem oddurait: ἀναισθήτως ἔχειν πρὸς τὸ ἄλγος.

Empfanglichfeit, facultas rei ejs percipiendae: tò

έπιδεκτικόν η προθυμία.

Empfangnifi, conceptio; conceptus [ûs]: ή σύλληψις χύησις.

empfahen, f. empfangen.

Empfang, acceptio: ἡ λῆψις· παράληψις | - nach C. bes Gelbes, pecunia accepta: παραλαβών τὰ ἀργύρια | etw. in C. nehmen, accipio leòpi, ceptum] qd: λαμβάνειν· παραλαμβάνειν· δέχεσθαί τι | - ben C. von etw. beicheinigen, testor me accepisse qd: μαρτυρεῖν τὸ είληφέναι τῆ γραφῆ | einen freundlichen C. (Aufnahme finden), excipior leinen freundlichen C. (Aufnahme finden), excipior ving benigno vultu: ξενίζεσθαι φιλικῶς ὑπό τινος τυγχάνειν ὑποδοχῆς καλῆς.

mpfangen, I) (erhalten) accipio [cêpi, ceptum]: λαμβάνειν παφαλαμβάνειν άπολαμβάνειν δέχεσθαι κομίζεσθαι | — II) ([. v. a. fchwanger werden) concipio [concipio]; salûto]: δέχεσθαι εἰρδέχεσθαι δποδέχεσθαί τινα | - imdn freundlich c., excipio [who βραμβάνειν] γωροφονείσθαι είρδέχεσμος γωροφονείσθαι είρδεχεσμος [who βραμβάνειν] γωροφονείσθαι είρδεχεσμος [who βραμβάνειν] καταθέχεσθαι δποδέχεσθαι είρδοχεσμος [who βραμβάνειν] καταθέχεσθαι είνδοχεσθαι είρδεχεσμος [who βραμβάνειν] καταθέχεσθαι είνδοχεσθαι είρδοχεσμος [who βραμβάνειν] καταθέχεσθαι είνδοχεσθαι
oval tiva.

Empfangöfdycin, literae rei acceptae ob. traditae testes: ή βεβαίωσις έγγραφος τῆς παραλήψεως.

tmpfehlen, I) a., commendo': ἐπιτσέπειν =, πασακατατίθεσθαι· ἀνιστάναι· προξευείν τινά τινι | -|mon aufo Beste e., commendo' qm de meliore notà; soptime: ἐπιτσέπειν· συνιστάναι τινὰ ὡς κάλλιστα.

II) r., fich e., A) (von Dingen) gratus sum; pla-

τινος εύνοίας · χαρίζεσθαί τινι.

B) (von Personen, s. v. a. Abschied nehmen) jubeo² liussi, ssum] qm salvêre (valêre); abeo² [ü, itum]; discédo³ [cessi, cessum]: ἀσπάζεοθαι -, χαίφειν αελεύειν τινά ἀπαλλάττεσθαί τινος | - mein Freund läßt sid bir e., amîcus meus salûtat te: ὁ φίλος μου φράζει σοι χαίφειν χαίφειν σε πελεύει | - id) empliche mid Ihnen, vale!: χαίφε!.

empfehlend, gratus; placens: συστατικός ἐπίχαρις ευχαρις | - vici E. haben, babeo multum graciae: πολύ διαφέρειν τῶν ἄλλων | - nichts E. haben, commendor nulla re: μηδέν διαφέρειν τῶν ἄλλων.

empfehlenswerth, = würdig, commendandus; commendabilis: ἐπαίνου ἄξιος ἄξιος ἀποδέξασθαι.

empfehler, commendator: ὁ προξενῶν τινά τινι |-Empfehlerin, commendatrix: ἡ προξενοῦσα τινά τινι.

Empfehlung, commendatio; suasio; suffragatio: δ Επαινος: ή σύσκασις [εως] - jmbm eine E. geben, scribo* [psi, ptum] ad ym do quo; έπαινείν τινα πρός τινα προξενείν τινά τινι | - als Begrüßings.

formel, salus [ûtis, f.]: τὸ ἄσπασμα· ὁ ἀσπασμός· ἡ πρόςρησις | - cine & bringen, auncio salûtem: προςειπείν τινα παράτινος· φράζειν οb. κελεύειν τινὰ χαίρειν παράτινος.

Empfehlungsrebe, oratio commendaticia: o loyos

συστατικός.

Empfehlungsschreiben, literae commendaticiae: ἡ ἐπιστολή συστατική | - imbm ein E. an Einen geben, commendat qm cui per literas: ἐπαινείν τινα ἐν γράμμασιν, ε διὰ γραμμάτων, πρός τινα.

empfehlungswerth, f. empfehlenswerth.

empfindbar, quod sentiri od. sensibus percipi patest; quod habet vim sentienti: αίσθητός.

Empfindelei, nimis molles animi sensus: ή μαλακία: μαλθακία.

empfindeln, indulgeo Ilsi, ltum] motibus animi praeter modum: μαλακίζεσθαι μαλθακίζεσθαι.

empfinden, sentio* [sensi, sensum]; percipio* [eêpi, ceptum] qd sensu; afficior* [fectus] quâ re: αἰσθάνεσθαί τι | - für imdn Wohlwollen c., sum animo in qm benevölo: πεπονθέναι τι πρός τινα | - Freude über etw. c., percipio* [eêpi, ceptum] voluplatem e.v re: ήδεσθαι =, χαίσειν τινί | - Merebruß c., afficior* molestiâ e.v re: ἀλγείν τινί | - etw. übel e., fero [tuli, latum, ferre] qd aeque, = moleste, = graviter: δεινά ποιείν ob. ποιείσθαι. |- imdn feinen βυτη c. laffen, effuado* [fâdi, fâsum] bilem in qm: ἀποσκήπτειν είς τινα τὴν ὁργήν.

empfinblid), I) (empfinbungefähig) facile sentiens

αίσθητικός.

11) (geneigt, etw. übel du nehmen) mollis ad accipiendam offensionem; irritabilis; iracundus: εὐεφέε θιστος εὐπαθής ἀγανακτητικός δυςόργητος όργίλος ὁξύφροπος πρὸς ὀργήν.

B) in weiterer Bebeutung (f. v. a. aufgebracht) irâtus: χαλεπός · ἐπίλυπος · ἀργιζόμενος · ἀγανακτών | c. werden, irritor'; irascor³ [irâtus]; παροξύνεσθαι · ἀγανακτεῖν ἐπί τινι · χαλεπαίνειν τινί · βαρέως φέ-

QEIV TI.

III) (unangenchme Empfinbungen erregend) neer [cris,e]; acerbus; mordax; pungens: δεινός άλγεινός δηπτικός χαλεπός δεπτήφιος βαφύς [εῖα, ύ] - c. Kalte, acris vis frigöris: τὸ ψῦχος βαφύ, ε άλγεινόν, ε όξύ | c. Borte, voces contumeliôsae: οἱ λόγοι δηπτικοί | cin c. Brief, literae aculeâtae: ἡ ἐπιστολὴ δηπτική.

Adv., acerbe; acriter; graviter; moleste: βα-

οέως · χαλεπώς.

Empfindlidhfeif, vis od. sensus sentiendi; iracundia; ira; animus irâtus; indignatio: ἡ αἴσθησις τὸ ὀξυδόοπον ἡ ὀογιλότης [ητος] ἀγανάκτησις ὀογή | - seine E. ἀυβετη, sero* [tuli, latum, ferre] dolorem prae me: ἀγανακτοῦντα φαίνεσθαι.

empfindsam, mollis: ἐμπαθής εὐπαθής μαλακός - e. scin, animo sum molliore: ἐμπαθή -, εὐπαθη

είναι.

Empfinbfamfeit, mollitia animi (natūrae): τὸ εὐπαδὲς τῆς ψυχῆς· τὸ ήθος μαλαμώτερον.

Empfindung, sensus [ûs]; animus; cogitatio: ἡαἴσθησις· τὸ πάθος· πάθημα | - angenehme E., voluptas:
ἡ ἡδονή· εὐπάθεια | - unangehme E., dolor: ἡ λύπηἀλγηδών [όνος] - Ε. bon etw. haben, sentio [sensi,
sensum] qd: αἰσθάνεσθαί τινος | teine E. haben,
careo 2 sensu: μηδὲν αἰσθάνεσθαί τινος· ἀπονε-

ναομοσθαι | - mit E. lefen, sentio+, quae legam: emporichwingen, fich, f. aufschwingen (fich). λέγειν μετά πάθους, * αίσθανόμενον.

empfindungsfähig, praeditus sensu: έχων αίσθησιν αλοθητικός.

empfindungelos, carens omni sensu: alienatus sensibus: ἀναίσθητος · ἀπαθής · σιδηρούς.

Empfindungelofigieit, stupor sensûs; animus durus; immanitas: ή άναισθησία το άναίσθητον ή άπα-

Empfindungsbermogen, sensus [ûs]: ή αἴσθησις · το αλοθητόν.

empfindungsboll, cujus animus facile movêtur: olog ευπαθέστερος.

Empfindungswertzeng, sensus [as]: to alodningiov. Emphase, vis in dicendo: ή έμφασις [εως] - mit E., cum vi; graviter: έμφατικώς.

emphatisch, gravis: ἐμφατικός [— Adv., graviter: EUWATINOS.

Empirifer, qui experientiam sequitur ducem: o eu-

emporen, I) eig., concito1 ob. impello3 [puli, pulsum] ad seditionem: ἐπανιστάναι τινά· είς στάσιν ἐμβάλλειν· στασιάζειν | - fich c., moveo² [ôvi, ôtum] seditionem; rebello¹; facio³ [feci, factum] rebellionem: στασιάζειν στάσιν ποιείσθαι ταραχήν ποιείοθαι | - gegen imbn, resisto3 [stiti, stitum] cui; detracto imperium cjs; desicio s[sêci, sectum] a quo: ἐπαναστῆναί τινι ἀποστῆναί τινος | — II) figurl., (linwillen erweden), commoveo² [môvi, môtum] graviter; perturbo¹: παροξύνειν παροφήζειν. έξαγριαίνειν. άγριαίνειν. άγαναπτείν ποιείν TLVOL.

emporend, atrox; immanis; nefandus; horrendus: ἀνάξιος δεινός ἀνόσιος.

Emporer, Emporung, f. Aufrührer, Aufruhr.

empor, sursum; sursum versus; sublime: avo. avenag.

emporbringen, juvo 1 [vi, jutum]; foveo 2 [vi, fotum]: αύξάνειν - ώφελείν ποιείν επιδιδόναι τι | - jmbn e., amplifico fortunam cjs; profero [protuli, prolatum, proferre] qm in lucem: προβιβάζειν τιμαίς. αὐξάνειν τινά.

emporhalten, I) eig., teneo [nŭi. ntum] sursum: ἀνέχειν ἀνίσχειν ἀνατείνειν ἄρειν τι | — II) figurl., burch imon emporgehalten merben, sta' [steti, statum] per qm: ορθούσθαι υπό τινος.

emporheben, levo¹; allevo¹; tollo² [sustüli, sublâ-tum]: ἀναίσειν ἐπαίσειν αἴσειν ἀνίσχειν τι] imbn auf etw. heben, extollo3 qm in qd: αναβιβάζειν τινά έπί τι.

Emportirche, podium : ή έξέδοα.

emporflimmen, nitor3 [nisus ob. nixus]; enftor3: άναβριχασθαι.

Emportommling, homo novus: ò es adoxipor êniφανής γενομένος.

emporfommen, I) elg., emergo [si, sum]: avadovat άνακυπτειν· έξαναδύναί τινος | - II) figüri., ascendo³ [di, sum] ad honores; exsisto³ [sliti, stitum]; effloresco³ [florüi]; ἀνακύπτειν έκ κακών αναβιβάζεσθαι είς τιμάς αυξάνεσθαι τιμαίς. δόξαν λαμβάνειν.

- etw. e., immineo super qd: ὑπερέχειν τινος.

emporspringen, prosilio [silui]: άναπηδαν άνάλλεσθαι.

emporftehen, exsto ' [stiti, stitum]; emineo 2: έξέχειν. υπερέχειν φρίσσειν.

emporfteigen, abeo [ii, itum] sublimis; feror3 [latus, ferri sublime; ascendo3 [di, sum] in coelum: άναφέρεσθαι.

emporstrebell, nitor3 [nisus u. nixus] ad altiora; ogμασθαι (είς τα) άνω.

emporfreden, bie Banbe, tollos [sustuli, sublatum] manus: ἀνατείνειν=, ἀνίσχειν τὰ χείρε.

emportreiben, ago3 [egi, actum] sursum: aveyei-פצנט דנ.

Eme Amisia [ae].

emfig, assiduus; sedulus; industrius; acer: σπουδαΐος πρόθυμος φιλόπονος επιμελής έντρε-χής | - etw. e. betreiben, studeo τοι rei: σπουδάζειν περί τι προςεδρεύειν τινί επιμελείσθαί τινος.

Emfigfeit, assiduitas; sedulitas; industria: ή σπουδή. προθυμία · επιμέλεια · φιλοπονία · φιλοπραγμο-

σύνη.

Enchclopadic, encyclios omnium doctrinarum disciplîna; orbis doctrînae; encyclopaedia: ή έγκυκλιος παιδεία· τα έγκυκλια | - G. einer einzelnen Wiffen: fchaft, adumbratio doctrinae ejs: τὰ έγκύκλια.

enchclopadifd), encyclius: fyxuxling [ov].

Endbescheid, f. Endurtheil.

Endbuchstabe, ultima vocis litera: τὸ τελευταίον γραμμα.

Endden, particula: to pogior pingor ti.

Ende, 1) eig., finis; extrêmum; terminus; exitus [ûs]; modus; clausula: τα ξσχατα, ή αχρα, το τέρμα, το τέλος ή τελευτή | - lat. aud) burd) extrêmus; 3. B. am E. ber Rebe, in extrêma oratione: πανόμενος τοῦ λόγου | am E. bes Jahres, extrêmo anno ob. anni : τελευτώντος του ένιαντού | - am E., ad ultimum; ad extrêmum; in fine : τέλος · τὸ τελευταίον |an allen Orten und Enden, ubique locorum: πανταnou yης | - λu & bringen (führen), affero³ [attüli, allatum, afferre] finem ejs rei; perdûco³ [xi, ctum] qd ad finem; absolvo³ [vi, lûtum]; transigo³ [êgi, actum]; conficio³ [fêci, fectum]; perficio⁵ [fêci, fectum]; perago 3 [êgi.actum]; exsequor 3 [secûtus]; ex-pedio 3; compôno 3 [posŭi, situm] qd: περαίνειν διαπεραίνειν διαπεραίνεσθαι διεππεραίνειν άνύτειν διανύτειν τι | - einer Sache ein E. machen, finio di facio feci, factum finem cui rei: άπερ γάζεσθαί τι τέλος επιτιθέναι τινί παύειν καταπαύειν καταλύειν τι | - zu E. gehen, venio [veni, ventum] ad finem; addicor [ductus] ad exitum: τέλος σχείν· λήγειν· παύεσθαι | - Ju E. cilen, propero¹ ad finem; festîno¹ defungi re: ὅσον ουπω τελευτάν | - ein E. nehmen, habeo fiaem; desino [sii, situm]; exstinguo3 [axi, inctum]; intereo4 [ii, itum]; occido3 [di, sum]: λήγειν παύεσθαι | - cin trauriges E. nehmen, habeo's tristes exitus: deiro ολέθοφ απόλλυσθαι | - ein schlechtes &. nehmen, finio foede: κακώς τελευτάν έχειν κακόν τέλος cin E. haben, terminor¹; habeo³ exitum: τέλος σχείν od. έχειν· τελευτάν· λήγειν· παύσασθαι | ber Krieg emporragen, emineo2: έξέχειν ὑπερέχειν | - über | that ein E., debellatum est: τέλος έχει ὁ πόλεμος | fpruchw., E. gut, Alles gut, exitus [as] probat acta:

πρός το τελευταΐον έκβαν ξκαστα των προύπαρξάντων κρίνεται.

II) f. b. a. Enbaived', in ber Rebensart zu bem E.,

f. Endawed.

enben, endigen, I) a. (machen, bağ etw. aufhort) finio ; termino1 qd; facio3 [feci, factum] ob. impôno3 [posui situm] finem (modum) cjs rei: παύειν καταπαύειν τι |-cine Mede e., facio3 [feei, factum] finem dicendi: παύεσθαι τοῦ λόγου· τελευτᾶν τοῦ λόγου· καταλύειν τον λόγον - tas Leben e., depôno3 vitam ; discêdos [cessi, cessum] e vita: τελευτάν του βίου, ετον βίου καταστοέφειν ε, καταλύειν τον βίου | -- II) r. fid) enben, finio ; terminor ; habeo 2 finem ; desinoa [sii, situm]: τέλος λαβεῖν λήγειν καταλήγειν ἀποτελευτάν | - bon Wortern, cado [cecidi, casum] ob. excido [di, sum] in etc.: λήγειν [- fld) auf eine lange Sylbe e., terminor' longa syllaba: 24γειν είς μακοάν συλλαβήν μακροκαταληκτείν.

Endigung, Endung, finis; terminatio; exitus [ûs]: ή κατάληξις· εκβολή· άποτελεύτησις / - gleiche G. haben, cado3 [cecidi, casum] similiter: ὁμοιοκατα-

λημτείν

Endibie, intubus; intubum; cichorium endivia; n σέρις [ιδος] · πιπρίς [ίδος] - b. E., intubaceus: της

σέριδος.

Endfürzung (in ber Brammatit), apocope: ή άποκοπή. endlich, 1) adj., A) (ein Enbe habenb) finitus; eireumscriptus; interiturus: πέρας έχων θνητός φθαρtos. Egithyos. grinosocios.

B) (zulegt zu Stande gebracht) ultimus; extremus: relevance. Looko Lenoneros | (Inlest delpheup)

extremus: τελευταίος.

II) Adv. A) (am Enbe) ad ultimum; ad extrêmum; denique; postremo; novissime (bei Reben) quod restat; quod superest : τέλος: το τελευταίου.

B) (nad) geraumer Beit) tandem ; demum : 20000. δια χρόνου. δια πολλού | - enblich einmal, tandem aliquando: χρόνφ ποτέ | - nun enblich, tum demum: ήδη δή.

Endlichteit, fines: ή θνητή φύσις τα θνητά.

endlos, infinitus; circumscriptus nullis finibus; sempiternus: ἄπειρος · ἀπέραντος · αίωνιος · άίδιος.

Endpunit, finis: τὸ τέρμα ἡ ἐσχατία παῦλα. Endreim, versus similiter desinens: τὸ ὁμοιοτέλευτον.

Endichaft, finis; exitus [ûs]: το τέλος ή τελευτή xatálvoig ovrtéleia | - feine E. erreichen, capio3 [cepi, captum] finem; venio* [veni, ventum] ad finem; intereo* [ii, itum]; occido3 [di, sum]: ovvτελείσθαι άποτελείσθαι καταλύεσθαι τέλος λαμβάνειν οδ. σχείν.

Endfhlbe, sylläba ultima, = extrêma: ή συλλαβή λή-

γουσα, ε καταλήγουσα.

Endung, f. Endigung.

Endursade, finis; causa ad quam omnia referentur:

η αίτία πρώτη· άρχη.

Enburtheil, sententia, qua omnis controversia dirimitur: ἡ τελευταία γνώμη: διάκοισις: διάγνωσις διαγνώμη | - cin & fällen, dijudico litem: διαγι-γνώσκειν -, διακοίνειν τι.

Endzwed, finis; consilium; propositum: to telos. ο σχοπός· ή γνώμη· βουλή | - einen E. haben, sefeinen G. erreichen, pervenio [veni, ventum] ad pro- | engelrein, integer castusque; innocentissimus; ayvog.

positum finem: τυγχάνειν ου (ών) βούλεται ών έρα | zu bem E. (Ende), hac mente; eo consilio: περί τούτω περί ταύτην την αίτίαν.

Energie, vis; vigor; virtus; gravitas: ή ένέργεια. το δραστήριον | - ein Mann boll E., vir fortis;

άνηρ ένεργός.

energifd), fortis; audax; plenus gravitātis: ένεργός. δραστήριος | - Adv., fortiter; audacter: ένεργώς.

eng, f. 2. enge.

Engagement, I) (f. b. a. Berbinblichfeit) fides qua me obstrinxi*: τὸ προςημον · καθηκον · δεόν · ή άναγκη | - II) (f. b. a. Anstellung) munus (eris, n.] cui mandâtum: ή τάξις επιμέλεια τιμή το έργον. engagiren, obligo1; obstringo3 [nxi, ictum]; condûcos [xi, ctum] mercêde: μισθούσθαί τινα | fich bei imbin e., do¹ [dedi, datum] s; obstrivgos fidem cui; promittos [mîsi, missum] me cui: μισθούν έαυτον τινι | - fich zu einer Dablgeit e., condico3 [xi, ctum] ad coenam: έπαγγέλλειν τινί δείπνον.

engbruftig, pectoris angusti; spiritus augustioris: στενοθώραξ απος] - ασθματικός · δύςπνους [ουν] ·

πνευστιών [ώσα, ών].

Engbruftigicit, dyspnoea: τὸ ἄσθμα ἡ δύςπνοια | an G. leiben, laboro' dyspnoea: dodualveiv. dvgπνούν στενοπαθείν.

1. Enge, bie, s., I) eig., angustiae [arum]: ή στενότης [ntos] · στενοχωρία · τὸ στένωμα | - etw. in bie Enge dichen, angusto 1; coarto 1; contraho 3 [xi, ctum]: oxeνοῦν ἀποστενοῦν συστέλλειν - II) figurt, in bie &. treiben, compello3 [puli, pulsum] s; urgeo2 [ursi] s; premo3 [pressi, pressum] in angustias: καθιστάναι - ξυβάλλειν είς ἀπορίαν | in bie G. getrieben fein, adductus sum in angustias: είναι έν απορία πολλή.

2. enge, eng, adj., angustus; artus; contractus: στενός · στενόχωρος · συνεσταλμένος | - fehr enge, perangustus: πάνυ στενός | ein enges Gleb, eribrum tenue: τὸ κόσκινον πυκνόν | ε. Alcid, vestis astricta: ή έσθης συνεσταλμένη | ε. Schuhe, calcei urentes: τὰ ὑποδήματα στενά | - bie engsten Bande ber Freundschaft, artissima vincula amicitiae: τὰ στενά δεσμά της φιλίας, = της οίπειότητος | in ber engiten Freundichaft mit jmbm leben, utor3 [usus] quo familiarissime: οίκειότατα διακείσθαί τινι οδ. πρός τινα | - e. machen, reddo3 [didi, ditum] angustum; angusto1; contraho3 [xi, ctum]: στενούν αποστενοῦν συστέλλειν | - Adv., anguste; arte: στενώς συνεσταλμένως | t. fchreiben, scribo3 [psi, ptum] arte: γράφειν στενώς | bie Truppen enge gufammen= giehen, contralio's exercitum in unum locum: abootζειν τον στρατον είς ενα τόπον | eine Stadt e. einfchließen, eingo [axi, netum] urbem undique operibus: κύκλφ περικαθήσθαι πόλιν· άποτειχίζειν πέλιν' πολιοφαείν πόλιν.

Engel, angelus; minister ac nuncius dei: o δαίμων [ovos]. to garmonion. o ayleyor | on tomust mie ein Engel bom himmel, venis de coelo-missus: nueis de ayyelos | - in ber Anrede, mein Engel, meae deliciae! anima mea : ώ φίλη ψυχή · ώ φιλότης.

Engelden, mein, mea voluptas: ώ φίλη ψυχή.

Engelgestalt, forma divina ob. augusta: ή θεία μορφή θεία φύσις.

engelgleich, similis angelis; angelieus: icayyelog.

Engelsburg, Die (in Rom), Castellum Angeli; Moles Hadriani.

engelfdön, pulchrior humanâ formâ : Đeĩog to nállog. Engelfuß (Pflange), filicula; polypodium: ro rolvπόδιον.

Engelivury angelica: ή άγγελική. engen, f. enge machen, unter 2. enge.

Engerling, vermis intercus [utis]: o σκώληξ [ηκος]. Engern (Lanbichaft), Angaria; Angria.

enghalfig, angusti oris; ore angustâtus: στενόβοογ-705 [02].

engherzig, tenuis od. angusti animi: μικρόψυχος [ov]avelev degos or .

Engherzigfeit, animus angustus ob. pusillus; angustiae pectoris: ή μιποοψυχία· άνελευθερία.

Enghien (Ctabt), Angia; Angianum.

Englander, I) Ginwohner v. England, f. England + 11) (f. b. a. englisches Pferd) equus Anglicus, . Britannicus: ο εππος Αγγλικός.

England, Anglia; Britannia; Albiou | - Ginwohner, Englander, Anglus; Britannus; Britto [onis] - adj., Anglicus; Britannicus | ein e. Garten, hortus more Britannorum aedificatus: ὁ υῆπος Αγγλικός | bie e. Arantheit, rachîtis : ή νόσος δαχίτις [ιδος].

1. englisch (von Engein), angelicus; coelestis; divînus; incomparabilis: δαιμόνιος άγγελικός υπέρ ανθρωπον.

2. englifd) (von Englanbern), f. England.

englifirtes Pferd, equus curtus: ὁ ίππος κολοβός. Enghaß, angustiae; fauces; saltus [ûs]: τὰ στενά· ή στενοπορία τα στενόπορα.

Enfaustif, encaustica: ή έγκαυστική.

entauftisch, encausticus: έγκαυστικός | e. Gemaibe berfertigen, pingo3 [axi, ictum] encausto; uro3 [ussi, ustum] tabulas coloribus: είπονογραφεῖν έγκαυ-

Enfel, nepos [ôtis]: ô žyyovos. žnyovos. anoyovos. Enfelden, nepotulus; nepticula: o ungos eyyovos ή μικρά έγγονη.

Enfelin, neptis: ή έγγονη.

Enfelfind , 1) eig. (Rind bee Enfele ob. ber Enfelin), ex nepôte (od. ex nepte) natus: ὁ παίς έγγόνου od. έγyoung | - II) f. b. a. Enfel ob. Entelin, f. Diefe Borter.

enorm, f. angerorbentlich, übertrieben.

Ens, I) (Stadt in Deftreich), Anisia; Anasum; Anassianum | - Il) (Fluß) Anisus; Anasus; Anesus.

entadeln, I) eig., privol qm honore nobilitâtis: &tiμοῦν · ἄτιμον ποιεῖν | - II) figürl., dedecoro1; dehonesto!: καταισχύνειν.

entäußern, I) fich einer Sache, decedo [cessi, cessum] quá re; mitto3 [misi, ssum] ob. missum facio3 [feci, factum] qd: ἀφίεσθαι :, προίεσθαί τι αφίστασθαί =, έξίστασθαί τινος | - II) (f. b. a. peraußern) alieno 1 qd: allororogn, anallororogn. ἀποδίδοσθαι. . .

Entaugerung, alienatio: ή ἄφεσις.

enfarten, f. ausarten.

άγνότατος | - ein e. Leben, vita vitio carens : ὁ βίος entbehren, careo³; supersedeo² [sêdi, sessum] quâ άγνός | e. scin, careo² labe : άγνὸν είναι. re : ἐνδεᾶ είναι · ἐνδεᾶς ἔχειν · δείσθαί τινος · ἀποοείν =, έρημον είναί τινος | - etw. nicht e. fonnen, egeo? quá re: δείσθαί τινος δεί μοί τινος άναγnatos χρησθαί τινι | - was man nicht e. fann, necessarius: αναγκαΐος.

entbehrlich, supervacaneus; non necessarius: περιττός ούκ άναγκαῖος.

Entbehrlichfeit, nulla necessitas; inutilitas: το περιττόν το μη άναγκαΐον.

Entbehrung, inopia: ή ένδεια άπορία.

entbieten, I) (ale Befehl gutommen laffen) impero1; edico3 [xi, ctum] qd cui: παραγγέλειν έπιτάττειν κελεύειν | — II) jmom seinen Gruß e., dico3 [xi, ctum] salûtem cui: χαῖφειν λέγειν, = κελεύειντινά -III) gu fich rufen, f. bescheiben.

entbinden, I) eig. (foebinden), solvo' [vi, lutum]; exsolvo3: 2021 tiva | - entbunden werden (v. Frauen), edo3 [didi, ditum] partum; pario3 [peperi, partum] infantem: tlateiv | - 11) figuri. (von etw. Drudenbem befreien), solvo's [vi, latum]; libero' qm qua re: έλευθερούν · ἀπαλλάττειν · ἀπολύειν τινάτινος |jmbn feines Gibes e., solvo³ [vi, lûtum] qm sacramento: ἀπολύειν τινὰ τοῦ δοριου.

Entbindung, partus [ûs]: ή μαlevoig μαίωσις ο

Entbindungkanstalt, lechodochium; domus obstetricia: o olnos parevinos.

Entbindungefunft, ars obstetricia: ή μαιευτική.

entblattern, nudo' ob. privo' foliis: anoqualleur γυμνούν φύλλων άποστερείν φύλλων.

entbloden, fid, audeo2 [ausus]; non dubito1: τολμαν αποτολμαν.

entblogen, I) eig., nudot; denado1; retego3 [texi, tectum]; aperio [rui, rtum]; privo : γυμνοῦν απογυμνοῦν ψιλοῦν αποψιλοῦν | - bas haubt e, aperio caput: ἀνακαλύπτεσθαι -, γυμνοῦν την κεφαλήν | bic Schultern c., exsero [rūi, rtum] humeros: γυμνούν τους ώμους | fich e., nudo1 corpus: γυμνούσθαι αποδύεσθαι ανασύρεσθαι [— II) figurt., privo'; (bon Gelb) erogo' omnes numos: γυμνούν άποστερείν έρημούν τινά τινος | - entblogt, audatus, nudus: yvuvog wilog.

Entblößung, nudatio: ή γύμνωσις άπογύμνωσις ψίλωσις.

entbrechen, fich, abstineo [nui, entum] qua re: ἀπέχεσθαί τινος κατάρχειν το μή etc. I ich fann mich nicht e., facere non possum [tui, posse] quin etc.: μή ἀπέχεσθαί τινος· μή κατάρχειν τὸ μή etc.

entbrennen, v. Leibenschaften ardescoa [arsi]; exardesco3; incendor3 [census]; inflammor1; διακαίεσθαι περικαίεσθαι | es entbrennt ein Rrieg, bellum exardescit3 [duit]: ὁ πόλεμος έκκαίεται - entbrannt jein, ardeo2 [arsi, arsum]; flagro1; aestuo1; incensus sum quá re: φλέγεσθαι· όρμασθαι έπί τι.

Entchen, anaticula: τὸ νηττάριον.

entbeden, I) (eim. Unbefanntes auffinden) invenio' [vêni, ventum]; animadverto3 [ti, sum]; cognosco3 [gnovi, gnitum], deprehendo3 [di, sum]: εὐρίσκειν ανευρίσκειν. έξευρίσκειν. αισθάνεσθαι έπαισθάνεσθαι | - heimliche Anschläge c., pervenio [vêni, ventum] ad intima consilia: έξευρίσκειν τὰ κρυπτὰ βουλεύματα.

II) (Berborgenes befannt maden) aperios [rui, Enterhaden, manus ferrea; harpago: ro rig vews rium]; detego3 [texi, tectum]; indico1; profero3 [protuli, prolatum, proferre] in lucem; prodo" [didi, ditum]: ἀναφαίνειν· φανερόν ποιείν· δηλούν· anoxalintein | - bem Michter etw. e., defero's [detuli, delatum, deferre] qd ad judicem: avagaiveiv τι τῷ δικαστή | fich imbm e., aperio sensus meos cui: άνακοινούσθαι τὰ ξαυτού τινι· άναφαίνειν τινί του έαυτού θυμόν.

Entbeder, I) (ber etw. auffinbet) inventor; auctor: o εύφέτης ὁ εύφίσκων etc. (f. entbeden, Nr. 1). -II) (ber etw. Berborgenes befannt macht) index: o avagaivor etc. (f. entbeden Rr. II).

Entbederin, I) (bie ettv. auffindet) inventrix: n evosτης ή ευρίσκουσα etc. (f. entbeden, Rr. I). - II) (bie etw. Berborgenes befannt macht) index: ή άναmairova etc. (f. entbeden Hr. II).

Entdedung, 1) (das Auffinden) inventio; observatio; cognitio: ή ανεύρεσις ' έξευρεσις | - eine E. machen, animadverto3 [ti, sum] :; deprehendo3 [di, sum] qd: evoloneiv : avevoloneiv : exevoloneiv (- B)concret. (f. v. a. bie entbedte Cache), res inventa; inventum: τὸ ενοημα· ἀ ἐξενοξε τις |— Η) (bas Au-jdgen eines Verborgenen, bie Anzeige) indicium; enun-cialio: ἡ μήννσις· ἀνακάλυψις· δήλωσις.

Eutbedungereise, iter novarum terrarum inveniendarum (ob. cognoscendarum) causa susceptum: πορεία ην ποιείται τις βουλόμενος άνευρίσκειν καινάς τώρας: ή ζήτησις - eine E. machen, quaero³ [quaesivi, situm] novas terras ob. = nova: ζητεῖν =, αναζητείν καινάς χώρας ob. = καινά.

Ente, anas [atis, f.]: ή νηττα | - wilbe E., anas fera: ή νήττα άγρία | - mas bon ber G. ift, anatinus: νητταίος.

entehren, dedecoro1; afficio3 [fêci, fectum] dedecore; polluo3 [ŭi, ûtum]: ἀτιμοῦν· ἄτιμον ποιείν τινα αίσχυνειν καταισχύνειν | - jmbn e., afficios [feci, fectum] qm ignominia: ἄτιμον ποιείν τινα ein Mabchen e., vitio quam: διαφθείσειν.

entehrend, inhonestus; turpis; infamis: αίσχοός -eine e. Handlung, flagitium: το κακούργημα το αίσχοον ποάγμα ή μοχθηρία.

Entehrung, ignominia: ή ἀτίμωσις αίσχύνη | - E. eines Madchens, vitiatio: ή διαφθορά.

enteilen, f. babineilen.

Entenabler, aquila anataria: o aeros vyrraiog. Entenei, ovum anatioum: τὸ τῆς νήττης ώόν. Entenfang, captura anatum: ή νηττών θήρα. Entenfeber, penna (pluma) anatina: της νηττης

Entenfleifch, (caro) anatina: τὰ νητταῖα κοέα.

Entenhand, -fall, stabulum anatum: το νηττοτρο-

Entenjago, venatio anatum: ή νηττών θήρα.

Ententeich, lacus anatarius: τὸ έλος τῶν νηττῶν.

enterben, exherêdo1; facio3 [feci, factum] exherêdem ; excludo3 [si, sum] hereditate ; (bei Lebzeiten) abdico1: ἀποκηφύττειν ἀπειπείν.

Enterbung, exhereditatio; abdicatio: ή ἀποπήουξις απόροησις.

ξαβολον.

Enterich, anas mas: νηττα άδοην [ενος].

entern, ein Schiff, injicios [jeci, jectum] manus ferreas in navem: έμβάλλειν νηΐ.

entfarben, fid), muto' colorem; pallesco's [pallui]; erubesco3 [bui]: μεθιστάνει =, διαφθείοειν τοῦ χοώματος | - s., bas E., mutatio coloris: ή τοῦ χρώματος διαφθορά.

entfahren, excido3 [cidi]; elabor3 [lapsus]: enπίπτειν· διεκπίπτειν· έξολισθαίνειν ! - fld ein Wort e. laffen, mitto3 [misi, missum] verbum : api-

έναι το δήμα, = τον λόγον.

entfallen, excido3 [cidi]; elabor3 [lapsus]: enniπτειν . διεκπίπτειν . παραβόειν . καταβόειν | - εδ entfällt etw. meinen Sanben, excidit3 ob. fluit3 [xit, xum] qd de manibus meis: ἐκπίπτει τί μοι zeigos | - ber Muth ift ihm e., cecidit animo; demîsit animum: ανέπεσεν κατηθύμησεν | - ber Rame ist mir e., perdidi nomen: έξέπεσε τὸ ὄνομα τῆς

entfalten, explico [cavi, catum u. cui, citum]; aperio [rui, rtum]; explâno1: ἀναπτύσσειν διαπτύσσειν άναπεταννύναι | - jmbm fein herz e., aperio sensus meos cui: αναφαίνειν τινί του ξαυτού Dvμόν | - fich e., explicar1: αναπτύσσεσθαι | - (bon Blumen) expandos [di, sum] florem; ob. pandos

me: άναπτύσσεσθαι.

entfernen, I) eig., amoveo2 [ovi, ôtum]; removeo2; abdûco3 [xi, ctum]; ablêgo1; amando1; amolior4; averto3 [ti, sum]: ἀφιστάναι μεθιστάναι άποπινείν · ἀπελαύνειν · ἀποπέμπειν · πελεύειν τινὰ ἀπιέναι · ἀποπέμπεσθαι · ἀφιέναι | - fld) c., abĕo* [ii, itum]; discêdo² [cessi, cessum]: ἀποζωφείν· ἀπιέναι ἀπέρχεσθαι· μεθίστασθαι· ἀπαλλάττε-σθαι]- fich cilig c., abeo* celerrime; proripio³ [pui, reptum] me: ἀπιόντα οἴχεσθαι |- îld bom Wege ε., declîno de via; deflecto [xi, xum] ob. aberro vià: ἀμαστάνειν τῆς ὁδοῦ |- II) figuri, removeo 2 [môvi, môtum]; avoco ; abstrabo3 [xi, ctum]; depello [puli, pulsum] qd a me: ἀφιστάναι μεθιστάναι άφιέναι | fich e. (v. Thema), degredior3 [gressus]: διαμαρτάνειν τινός · ἀπολείπεσθαί τιvos | - (v. öffenti. Geschäften) decedo3 [cessi, cessum] de foro: ἀπολείπεσθαι τῶν πολιτικῶν, * τῶν τῆς πόλεως.

entfernt, amôtus; disjunctus; remôtus; longinguus; ultimus: ἀπέγων κεγωρισμένος άφεστηκώς - e. fein, disto 1 [ohne Berf. u. Gep.]; absum [afui, abesse]; alienus sum; abhorreo2 a re: ἀπέχειν κεχωρίσθαι· ἀφεστάναι | - fich e. halten (b. Staat8-geichaften), non attingo3 [attigi, attactum] rempublicam: ἀπέχεσθαι των πολιτικών | - er ift weit e. zu glauben, longe abest, ut credat: ούτω πόδδω είναι τοῦ πείθεσθαι, ώστε etc. | - weit e. daß ..., daß bielmehr, tantum abest ut...., ut: πολλού γε δεί | — Adv., looge; procul: πόξοω.

Entfernung, I) (ber Abgang) ablegatio; relegatio; amotio; depulsio; abitus [ûs]; discessus [ûs]: ή άπολίνησις μετάστασις άπαλλαγή | - II) (f. b. a. bas Entfernifein, ber Abstand) distantia; intervallum: ή απόστασις · διάστασις · τὸ διάστημα | - in einiger E., procul: di dliyov nogow | in einer weiten E., longo spatio: μακράν - in gleicher &., paribus spa-

tiis: δι' ἴσου.

entfesseln, eximo3 [êmi, emptum] e vinculis; solvo3 [vi, lûtum] ob. libero i vinculis: δεσμών ἀπαλλάττειν τινά δεσμά λύειν τινός λύειν τινά.

entflammen, inflammo1; incendo3 [di, sum]; accendo3: έμφλέγειν· ἐπιφλέγειν· ζωπυρείν.

Entflammung, inflammatio: ή διάκανσις.

entflattern, f. babonfliegen.

entfliegen, avolo1: apintaodai.

entfliehen, effugio3 [ûgi, gitum]; fugio3; profugio3; aufugio3; elabor3 [lapsus]: φεύγειν αποφεύγειν διαφεύγειν εμφεύγειν αποδιδράσκειν διαδιδράonein ! - nach berichiebenen Geiten bin e., diffugio's: χύδην φεύγειν · διαφεύγειν | - s., bas &., foga; esfugiam: η απόφευξις· διάφευξις· διαφυγή

entfließen, effico3 [uxi, uxum]: Eugeir anogoeir. entfremden, alieno1; abalieno1: άλλοτοιουν άπαλλοτοιούν τινά τινος fid jmbn e., alieno animum ejs mihi: ἀπαλλοτριοῦν τινα ἐαυτοῦ.

Entfremdung, alienatio: ή άλλοτρίωσις.

entführen, abduco3 [xi, tum]; aveho3 [vexi]; mit Bewalt e., rapios [pui, ptum] vi: ἀπάγειν ἀρπάζειν' έξαναρπάζειν.

Entführer, raptor: ὁ ἀπάγων · ὁ ἀρπάζων. Entführung, raptus [ûs]; raptio: ή ἀρπαγή.

entgegen, obviam; contra; e regione: evavtion έναντία τινί· εναντίος · ύπεναντίος | lafein. auch durch Umschreibung mit adversus =, 3. B. dem Winde e. fahren, navigo vento adverso: έναντίφ χοῆσθαι aveum | - Bei Berben burd Busammensetzungen lateinisch mit ob , griechisch mit avri -.

entgegenarbeiten, obnîtor3 [nîsus u. nixus]; occurro3 [rri, rsum]; obluctor; (v. zwei Rebenbuh: lern) obtrectant1 inter se: αντιπράττειν έναντι-

οῦσθαι άντιτείνειν :, άντέχειν τινί.

entgegenbauen, obmolior [lîtus]: artoixodoueir | ben Fluthen e., oppono3 [osui, situm] molem fluctibus: είργειν τα κύματα χώματι έγχωννύναι τα πύματα.

entgegenbellen, oblatro1: avdvlanteiv.

entgegenbringen, fero3 [tuli, latum, ferre] obviam offero3 [obtuli, oblatum, offerre]: προςφέρειν τινί

entgegeneilen, curro3 [cucurri, cursum] sob. propero1 obviam: ὁμόσε θείν· προςτρέχειν πρός τινα | . feinem Untergange e., ruo3 [rui, rutum] ad interitum: φέρεσθαι πρός τι (πρός τον όλεθρον).

entgegenfahren, vehor's [vectus] obviam cui: avrior entgegenreiten, vehor's [vectus] (equa) obviam: Elavveir tivos |- bem Binde e., navigo adverso vento: πλείν προς έναντίου άνεμου.

entgegenfliegen, volo1= ob. propero1= ob. feror3 [latus, ferri] obviam: προςίπτασθαι πρός τι.

entgegenführen, duco³ [xi, ctum] obviam: ἀντίον ἄγειν· ἀπαντάν ἄγοντα | - bas heer bem Keinbe e., duco³ exercitum adversus hostem: ἀντιπαράγειν· παρεξάγειν άντιπαρατάττειν τοίς πολεμίοις: = ξπλ τούς πολεμίους.

entgegengehen, eo [ivi, itum] obviam; occurro [curri, cursum]; procêdo3 [cessi, cessum]: ἀπανταν τινι· αντίον ίέναι | - ber Befahr e., offero 3 [ohtuli, oblatum, offerre] me periculo; ob. oppono3 [posui, situm] me etc.: δφίστασθαι κίνδυνον - bem | δοκάν· προςδέχεσθαι· αποβλέπειν είς τι. Σοδε e., objicio³ [jeei, jectum] me morti: διδόναι entgegensein, obsum [obsui, obesse]; obsto¹ [stiti,

έαυτον είς τον θάνατον | -- n., bas E., itio obviam: ή ἀπάντησις.

entgegengefeßt, contrarius; adversus; oppositus; disjunctus: έναντίος · έναντιούμενος | - cinanter c., contrarii inter se: έναντίοι άλλήλοις | - c. Meinung fein, dissentimus' [sensi, sensum] inter nos: έναντίαν έχειν την γνώμην.

entgegenhaben, ben Wind, ventus naviganti adversum tenet2: ἐναντίον ἔχειν τον ἄνεμον ἐναντίω χρησθαι τῷ ἀνέμφ | - imbn e., habeo 2 qm adversarium : χοῆσθαί τινι έναντίφ, = άνταγωνιστῆ, = άντιπάλφ. entgegenhalten, obtendo3 [di, tum]; obverto3 [ti, sum]: προτείνειν τί τινι' άντέχειν.

entgegenhandeln, adversor1; repugno1; facio3 [feci, factum] contra (secus): ἀντιπράττειν τινί· δράν

παρά τι παραβαίνειν.

entgegenheulen, opploro' cui: ololoteir noos tiva. entgegenhüpfen, laetitia elatus eo [ivi, itum] obviam cui: ακιστάν πρός τινα.

entgegenjauchzen, excipio* [cepi, ceptum] qm clamoribus: avralalazer.

entgegenfampfen, obluctor'; reluctor': αντιμάχεσθαι ., άντιπολεμείν τινι.

entgegentehren, obvertos [ti, sum]: άντιστρέφειν τί TLVI.

entgegenfommen, I) eig., venio' [veni, ventum] 2, feror [latus, ferri] 2, fio' [factus, fieri] obviam cui: άντίον ξοχεσθαι· άπανταν· συνανταν | --II) figuri., amice s, liberaliter accipio [cêpi, ceptum] qm; praebeo me comem cui; sum comis :. urbānus in qm: φιλοφρονεζοθαί τινα | - III) s., bas (E. A) eig., occursatio: η συνάντησις άπάντησις [— Β) figürl., officia [orum]; liberalitas; humanitas: ή ὑποδοχή φιλοφρόνησις.

entgegenlaufen, curros [cucurri, cursum] obviam:

προςτρέχειν πρός τινα.

entgegenliegen, objaceo2; oppositus sum: άντικεί-อซิลเ . รัฐ รีขลงชโลฐ หลังซิลเ.

entgegenmarichiren, =ruden, eo [ivi, itum] ob. proficiscor3 [fectus] obviam: ἀπανταν ἀντιπαρεξιέναι άντιπαράγειν παρεξελαύνειν.

entgegenrauschen, obstropo' [pui, pitum]: avrintvπείν.

entgegenreden, obloquor3 [catus]: έναντιολογείοθαι. entgegenreifen, proficiscora [fectus] obviam: πορεύεσθαι έναντίον τινός.

άνθιππάζεσθαι.

entgegenschallen, feror's [latus, ferri] obviam: artyzeiv.

entgegenschiden, =fenden, mitto' [misi, missum] obviam: ἀντιπέμπειν.

entgegenschiffen, segeln, bem Feinbe, proficiscor's [feetus] obviam hosti cum classe; avtinleiv | bem Strome e., subvehor's [vectus] adverso flumine; remigo contra aquam: άνὰ τὸν ποταμὸν πλεῖν.

entgegenschiwimmen, nato' contra aquam : avtivyχεσθαι πρός τι.

entgegensehen, exspecto : άντιβλέπειν τινί· ποος-

249

stitum]; repugno'; obnîtor3 [nîsus' ob. nixus]; obluctor': Evantion sinal. Evantionadal time Euποδών είναι τινι. αντέχειν. ανθίστασθαί τινι | ich bin nicht entgegen, nihil impedio"; non repuganbo1: où φθονώ· οὐδείς φθόνος.

entgegenschen, oppono' [posui, situm]; objicio' avo-

ιστάναι άντικαθιστάναι.

entgegensprengen, vehor's [vectus] obviam equo admisso: ἀπαντάν ε, ἀντίον ζέναι ἵππω ἀνὰ κράτος. ξπιφέρεσθαι ίππω πρός τινα.

entgegenstehen, oppositus sum ; obsto 1 [stiti, stitum];

ลขาเทยเธยิสนเ.

entgegenstellen, oppono3 [posui, situm]; objicio3 [jeci, jectum]: ἀντιτάσσειν ἀντιπαρατάσσειν άνθιστάναι άντικαθιστάναι.

enigegenstemmen, fid), contra nitor3 [nisus u. nixus]; obottora; obluctor1; avteoeldeiv avtitelveiv avti-

entgegensteuern, I) eig., bem Safen, teneo' [tenui, tentam] portom ex alto: ἐπιπλεῖν ἐπὶ τὸν λιμένα] - II) figurt., eo [ivi, itum] obviam eui rei: volστασθαί τι.

entgegenstrahlen, affulgeo 2 [si]: προςαυγάζειν άντιλάμπειν.

entgegenftreben, obnitor3 [nisus u. nxus]; renitor3; άντιπράττειν άντιτείνειν άνταγωνίζεσθαι.

entgegenstromen, effundora [fusus] obviam: enigòεiv.

entgegensturmen, invehora [vectus] in qm aeri impetu: έφορμασθαι· έπιφέρεσθαί τινι.

entgegentaumeln, fero3 [tali, latum, ferre] me obviam titubante gradu: σφάλλεσθαι έναντίον τινί. entgegentonen, offeror3 [oblatus, offerri]: avenzeiv

entgegentragen, fero3 [tuli, latum, ferre] obviam : προςφέρειν.

entgegentreten, obsisto3 [obstiti, stitum] obviam: άντιβαίνειν άντιαν.

entgegenwehen, reflo 1: avrinveiv.

entgegenwerfen, mitto's [misi, missum] obviam cui: άντιβάλλειν | - fich c., objicio3 [jêci, jectum] me: αντικαθίστασθαι αντιτάττεσθαι.

entgegenwirken, occurro3 [curri, cursum] =; obluctor! cui rei: avringattein | - einer Kranfheit burch Mebigin e., opponos [posui, situm] medicinam morbo: άντιπράττειν τῆ νόσφ φαρμάκοις.

entgegenziehen, eo [ivi, itum] =; proficiscor [fectus] obviam: ἀντιπαρελαύνειν ομόσε χωρείν οδ. ίέναι

τοίς πολεμίοις.

entgegnen, f. antworten, erwidern.

entgehen, 1) einer Cache e. (b.i. fle vermeiben), vito1; evîto¹ ;; devîto¹ qd; evâdo³ [si, sum] ew quâ re; elâbor³ [lapsus] cui rei: φεύγειν ἀποφεύγειν. διαφεύγειν έκφεύγειν - einer Gefahr e., effugio3

[ugi, gitum] periculum: σώζεσθαι έμ μινδύνου. II) eine Sache entgeht mir, b. i. A) (s. v. a. ich besmerte, beachte fie nicht) qd praeterit's, fugit's me: Privet ut ti - biefe Stelle ift ihm entgangen, praetermisit hane locum: αυτη ή οησις έλαθε αυτόν.

B) (f. v. a. es wird mir etw. nicht ju Theil) ich laffe mir eine Belegenheit e., omitto's [misi, missum] ob.

οοῦ) | -s., δαδ Ε., vitatio; evitatio: ἡ ἀπόφευ-ξις διάφευξις.

Entgeld, ohne, gratis; gratuito: άμισθί προίκα | mas ohne E. gefdieht, gratuitus: aucodos [ov] · avaπόδοτος [ον]

entgelten, luo's [lui, lutum] qd; do' [dedi, datum] poenas cui: tiveir anotiveir entiveir - imbm etm. e. laffen, expeto3 [tii, titum] poenas cis rei a quo: τιμωρείσθαί τινα υπέρ τινος. δίκην έπιτιθέναι τινί · μνησικακείν τινί τινος |- nichte. laffen, ignosco3 [ignôvi, ignôtum] qd cui: μη τιμωρείσθαί τινα. μή μνησικακείν τινι.

entgleiten, elabor3 [lapsus]; delabor3 [psus]: ¿ξολιodaiver En tivos.

entglimmen, glisco3; incendor3 [incensus]: exxaésσθαι.

entglühen, excandesco3 [dui]; incalesco3 [lui]: δια-หล่องชิลเ ริ่มหล่องชิลเ.

entgürten, discingo [ciuxi, cinctum]: ἀποζωννύ-ναι: λύειν την ζώνην [- flch e., discingor : ἀποζώννυσθαι λύεσθαι την ζώνην.

enthaaren, privo1 pilis; tondeo2 [totondi, tonsum]; rado3 [rasi, rasum]: φιλούν τριχών | - enthaget. tonsus; rasus; calvus: ψιλός (τριχών) - enthagrt fein, calveo2: wilor sival - enthaart werben, calvesco3 [vii]: ψιλούσθαι · ψιλον ·, φαλακρον γίγνεofar.

enthalten, in fid fassen, contineo² [tinui, tentum]; complector³ [plexus]; comprehendo³ [hendi, nsum]; habeo²: χωρείν περιέχειν περιλαμβάνειν στέγειν | - in elw. ε. fein, contineor² qua re: ἐνεῖναί τιν | - sid e., abstineo² a re; tempero¹ mihi, quominus etc.: ἀπέχεσθαί τινος· ἀφίστασθαί τινος Ι fich ber Speifen e., abstineo2 me cibo: ἀπέχεσθαι της τροφής, = του σίτου | fich ber Thranen e., tempero1 a lacrimis: ἀπέχεσθαι τῶν δακούων κατ-Exerv to dangverv | fich bes Lachens e., contineo2 risum: κατέχειν του γέλωτα | - fich nicht e. fonnen, non possum [potui, posse] temperare mihi ob, impetrare a me quin: ήττω είναι τινος μη οδόν τε είναι κατέχειν το μή c. infin.

enthaltfam, abstinens; continens; moderatus; temperans; έγκοατής [ές] τινός μέτοιος σώφοων [ov] · σωφρονικός | - im Trinfen e., sobrius: ο μετριοπότης [ov] - Adv., abstinenter: έγκρατώς. μετρίως | - ε. fein in cho., teneo² [tenui, tentum] modum in qua re: μετριάζειν σωφρονείν.

Enthaltfamfeit, abstinentia; continentia; temperanlia; moderatio: ή έγκράτειά τινος, = πρός τι· ή καοτέρησις ή άφεξις ή σωφροσύνη ή μετριότης [ntos].

enthaupten, praecido3 [cidi, cisum] caput cis; ferio4 οδ. percutio³ [cussi, cussum] qm securi; απο-τέμνειν την κεφαλήν αποκεφαλίζειν καρατομείν τραχηλοκοπείν δειροτομείν πελεκίζειν.

enthauten, detraho3 [xi, ctum] pellem cui: ἀποδέ-

entheben, einer Sache (f. b. a. befreien b. etw.) libero1 ob. solvo3[vi, latum] qua re: aquiosiv tivi τι, «τινός τι' άπαλλάττειν τινά τινος | - jmbn feine8 Aintes e., do' [dedi, datum] successorem cui: άφαιρείν τινος του Εργου aller Beichafte enthoben amitto occasionem: ἀποτυγχάνειν τινός (τοῦ και- fein, liber sum ab omni munere: ἀποάγμονα είναι ber Reife e. fein, possum [potui, posse] supersedere, labore itineris: ἀπαλλάττεσθαι της όδου.

entheiligen, profano1; exauguro1; polluo3 atum]; maculo1: μιαίνειν καταμιαίνειν μολύνειν' τιθέναι ανόσιον.

cuthjullen, detego³ [xi, ctum]; retego³; revelo¹; nudo¹; aperio¹ [rui, rtum]; patefacio³ [feci, factum]: ἀνακαλύπτειν ἀποκαλύπτειν έκκα-λύπτειν διακαλύπτειν ἀναπτύσσειν δηλοῦν αποφαίνειν | - enthuilt, nudus; apertus: γυμνός. enthülfen, f. aushülfen.

enthufiasmiren, Enthufiasmus, f. begeiftern, Begeifte-

rung.

Enthufiaft, tactus spiritu divîno; homo fanaticus: o Evyovoiaorne.

enthufigftifd), fanaticus: evdovoiaotinos evdeaotiκός ένθεος | - Adv., fanatice: ἐνθουσιαστικώς. Entiant, gentiana: ή γεντιανή.

entjodjen, f. abe, ausspannen.

entfeimen, f. auffeimen.

entfernen, enucleo 1: Eunounizeir.

entfleiden, spolio1 veste; nudo1; detego3 [texi. tectum]: ἀποδύειν εκδύειν τινά τι γυμνούν τινά tivos. G. auch ausfleiben u. ausziehen.

entfommen, evados [si, sum]; elabors [lapsus]; effugio3 [ûgi, gitum]: ἀποφεύγειν: διαφεύγειν: ένφεύγειν ἀποδιδράσκειν διασώζεσθαι έκσώζε- entmaften, privo! malo (malis): έξαιρείν τον ίστον. ofai.

enffraften, infirmo1; debilito1; attenuo1; frango3 [fregi, fractum]; labefacto1: ฉัดซิยงองัง ฉัดซิยงกั ποιείν τινα εκλύειν παραλύειν καταπονείν - ben Reind e., accido 3 [di, sum] rem hostium: acobevouv , κακούν τους πολεμίους | - entfraftet, debilitatus; effetus; exhaustus: παραλελυμένος ασθενής τετουχωμένος.

Entfraftung, infirmatio; debilitatio; infirmitas; debilitas: ή έκλυσις· παράλυσις· καταπόνησις· διά-Sovψis | - G. des Rorpers, vires corporis affectae: ή entquellen, profinos [xi, xum]; scaturio4: ἀναβλύ-

άσθένεια :, άτονία τοῦ σώματος.

entladen, I) eig., exonero1: ἀπογεμίζειν ἀποσκενάζειν' αποφορτίζειν | - II) figüri., levo1; libero1; solvo3 [vi, lûtum] qd quâ re: ἀπαλλάττειν· κουgeir ti tivos.

entlang, secundum; praeter; in longitudinem: παρά. φίανά.

entlarben, I) eig., detraho3 [xi, ctum] personam capiti ejs: περιαιρείν το πρόσωπον | - II: figurt., nudo animum cjs: αποκαλύπτειν φανερον ποιείν φωράν καταφωράν.

entlaffen, dimitto3 [mîsi, missum]; solvo3 [vi, 1ûtum]; libero1 qm quâ re; aquévai. S. auch abbanfen.

Entlassung, f. Abschied.

entlasten, levo1 onere: άποφορτίζειν.

entlauben, nudo' foliis: φύλλων αποστερείν, = γυμνοῦν ἀποφυλλίζειν φυλλολογείν.

entlaufen, f. entfliehen.

entledigen, exonero'; levo1; libero1 qui qua re; demo3 [dempsi, demptum] qd cui: άφαιρείν τι (τὸ άχθος)· ἀποκουφίζειν τινά τινος | - jmon der Feffeln e., eximo3 [emi, emptum] qm e vinculis: άπολύειν τινά· απαλλάττεσθαί τινα των δεσμων | fich | nehmen.

ber Corgen e., depono3 [posui, situm] curas: άποβάλλειν τας μερίμνας |- fit feines Bortes e., exsolvos [vi, lûtum] fidem: ἐκπληροῦν =, λύειν την ὑπόσχεσιν | - fid) eines Geschäftes e., conficio [fêci, fectum] negotium: διαπράττειν το ξογον | fid) einer Pflicht c., defungor3 [functus] officio: πράττειν τὰ προςήποντα · ἀπαλλάττεσθαι έξίστασθαί τινος.

entlegen, f. abgelegen, entfernt. entlehnen, mutuor1; sumo3 [sumpsi, sumptum] mutuvm: δανείζεσθαι παρά τινος | - s., bas G., mutuatio: o δανεισμός.

entleiben, jmbn, interficio3 [feci, fectum] ob. occido3 [di, sum] qm: ἀποσφάττειν ἀπουτείνειν ἀναι-φείν φονεύειν | - fich t., conscisco [scîvi] mihi mortem; inféro [intúli, illâtum, inferre] manus mihi: διαχρήσθαι έαυτόν.

Entleibung, mors, quam quis ipse sibi conscîvit: n

σφαγή ό φόνος.

entloden, elicio3 [cui, citum]; eblandior4; evoco1: έξάγειν τί τινος έκκαλεισθαι | - Thranen =, Ladeln e., moveo2 [movi, motum] lacrimas, srisum cui: εξάγειν δάπουα, = μειδίαμα τινος.

entmannen, adimos [êmi, emptum] ob. excîdos [cîdi, cîsum] virilitatem cui; exseco1 [cui, ctum] qm:

άνανδοούν. Εκτέμνειν. εύνουχίζειν.

entmannt, ademptae virilitatis; exsectus; eunüchus; spado: ὁ ἐκτομίας εὐνούχος.

entmenscht, expers omnis sensûs humanitatis: ἀνάνθρωπος [ον] · έξανθρωπος [ον].

entmuthigen, [mbn, frango's [fregi, fractum] animum cjs; eripio3 [pui, eptum] spem cui: έξαιφείν τινος τον θυμόν δειλον καθιστάναι.

entnehmen, f. benehmen, befreien.

entnerven, enervo'; debilito'; emollio': envevoiζειν εκλύειν διατούπτειν.

Entnervung, debilitatio: ή έκλυσις διάθουψις.

ζειν' έχρεϊν' προδόεῖν.

entrathfeln, solvo3 [vi, lûtum]; explico1 [cavi, catum u, cui, citum]: λύειν αίνιγμα σαφηνίζειν. διασαφηνίζειν. διαγοφεύειν: διειπείν. διηγείσθαι. endingerovai | - fich etw. nicht e. fonnen, non possum [potui, posse] capere qd: μη έχειν συμβαλέ-

entrathen (einer Cache e. tonnen), possum [potui, posse] carêre qua re: μη ἀποφείν τινος μηδέν δείν τινος.

Entrée, f. Eintritt.

entreißen, eripio3 [pui, eptum]; adimo3 [emi, emptum]; aufero [abstuli, ablatum] qd cui: άφαιοείσθαι =, έξαιοείσθαι τινά τι, =τινός τι | - jmb8 Sänden e., eripio [pui, eptum] eui e (de) manibus: έξαιρείσθαί τι ταίν γεροίν | - jmon bem Untergange e., servol qm ab interitu: σώζειν -, ένσώζειν τινά έξ όλέθ pov | fich ben Sorgen e., abjicio3 [jeci, jectum| =, od. depôno3 [posui, situm] curas: ἀπαλλάττεσθαι των φροντίδων | fid) der Welt e., segrego' me a rebus humânis: χωρίζεσθαι ἀπο των άνθο οπίνων.

Entreigung, ereptio: ή άφαίρεσις.

Entrepreneur, entrepreniren, f. Hebernehmer, über-

Entreprise, redemptio; redemptara: ή ἐργολάβεια.

ώνησις.

entrichten, solvo³ [vi, lûtum]; penda³ [pependi, pensum]; reddo³ [didi, ditum]: ἀποφέφειν· τελεῖν· ἀποτελεῖν· ὑποτελεῖν | — s. dað E., solutio: ἡ ἀποφορά· εἰςφορά.

entriegeln, f. aufriegeln.

entrimen, f. entfliehen, entgehen.

entrollen, I) a., aufrollen, evolvo³ [vi, lûtum]; explico¹: ἀνελίσσειν ἀναπτύσσειν | — II) n. (dahins rollen), devolvor³ [lûtus]; elluo³ [fluxi, fluxum]; olzeba: | – Thränen entrollen seinen Wangen, lacrimae manant¹ per genas: τὰ δάκονα καταλείβεται τῶν παφειῶν.

entrücen, amöveo² [môvi, môtum]; remöveo² [môvi, môtum]: ἐξαφπάζειν τινί τι* ἐξαιφεῖν :, παφαιφεῖν τι τινος | - ben Augen e., tollo³ [sustüli, sublātum] gd ex oculis: ἐξαιφεῖν τι τῆς ὄψεως | - jmbm ctw. e. (entwenben), subdūco³ [xi, ctum] qd cui: ἀποστεφεῖν τινά τινος ὑφαιφεῖν τινός τι | - entrūct wereben, abĕo⁴ [ĭi, ĭtum] sublīmis: μετέωφον πέτεσθαι. entrūcten, irrūto¹; incendo³ [di, sum] qm; exaspēro¹

emrunen, irrito¹; incendo³ [di, sum] qm; exaspēro¹ qm: ἐξοργίζειν- ἐξαγριαίνειν|- fld; c., excandesco³: δογίζεσθαι.

Entrustung, ira: ή δργή.

entrunzeln, erágo¹: έκλεαίνειν τὰς δυτίδας | - bie Sirn e., explico¹ [cavi, catum tt. cui, citum] frontem: διαγαληνίζειν τὸ πρόσωπον.

entfagen, renuntio¹ cui rei; abdĭco¹ me quâ re; abjicio³ [jēci, jectum] qd; cedo³ [cessi, cessum] qd cui: ἀπαγορεύειν ἐξίστασθαι|- jcinem Mechte e., decedo³ [cessi, cessum] de jure meo; ὑφίεσθαι τῶν διαιίων|- ciblid) e., ejuro¹: qd: ομόσαντα ἀπειπεῖν (Entfagung, I) ang., renunciatio; abdicatio; cessio; ἡ ἄφεσις ἀπόξὸησις | — II) befond. (f. b. a., Ετεμευπη), contemptio rerum humanarum: ἡ πραότης ὑπομονή.

Entfaß, 1) (Gandlung des Entfehens), liberatio obsidionis; auxilium: subsidium: ή έπικουρία βοήθεια - Jum E. fommen, venio (veni, ventum) auxilio: βοηθείν ε, έπικουρείν τινι παραβοηθείν ε, προσβοηθείν τινι βοήθειαν ε, έπικουρίαν ποιείσθαι — II) (die entfehenden Truppen), auxilia [orum]: οί βοηθοί ξπίκουροι.

entidadigen, jmbn, restituo³ [ŭi, ûtum]=; sareio⁴ [sarsi, sartum]=; resarcio⁴ damnum cuī: ἐπανοφθούσθαι την βλάβην τινί· ἀπεῖσθαι ἐξαπεῖσθαι|- burd etw. fir etw. e., compenso! qd quā re: ἐξισοῦν τί τινι | - fid) entidadigen, levo! damnum meum: ἐπανοφθοῦσθαι την βλάβην.

Entschädigung, restitutio damni: ή ἐπανόρθωσις

βλάβης ή παραμυθία.

enticheiben, discepto¹; dijudico¹ qd; decerno³ [crêvi, crêtum] qd od. de quā re; judico¹; decidu³ [di, sum] qd od. de re: κοίνειν διακρίνειν | - είπε διακρίνειν το πρόβλημα | - doδ Treffen e., decerno³ puguam: κοίνειν μάχην | - doδ Treffen e., decerno³ puguam: κοίνειν μάχην | - doδ Schwert hat entichieden, jam decrêtum est: ἡ μάχη κεκριμένη έστίν | - über chu. zu enticheiden haben, res penes me posita est: κύριον είναί τινος ἐπ΄ ἐμοί ἐστί τι | - über chu. nicht e., relinguo³ [liqui, lietum] qd intégrum: μεταξύ καταλείπειν τι | - cine Sache, in der noch nicht entichieden ift, res intégra: τὸ ἀδιάκριτον ἀδικαστον·

άμφισβητησιμόν | die Sache ist noch nicht entschieben, adhae sub judice lis est: τὸ πρᾶγμα οὕπω κεκοιμένον ἐστίν, = αμφισβητησιμόν ἐστιν, = οὖκέτι κέκοιται | slid e. über ein., constituo³ [τίι , ûtum] de re: γνώμην ἀποφαίνεσθαι περίτινος | slid sür ein. e., decerno³ [crêvi, crêtum] qd facieudum: αἰρεῖσθαί τι | slid sür jmdn e., sequor³ [cûtus] partes ejs: αἰρεῖσθαί τὰ τινος | eð bird slid baid entschen, brevi patêbit²: τάχα δηλώσει, = δηλον γενήσεται τάχ εἰσόμεθα | - entschieden, certus; explorátus: κεκοιμένος σαφής [ές] - id) bin entschieden, certum mihi est: δέδοκταί μοι.

enischeidend, quod momentum habet; decretorius; ultimus: κύσιος κοίσιμος [ον] - ein e. Augenblid, diserimen tempöris: ὁ καιρός ή τοῦ καιροῦ ἀκμή | ein e. Treffen, pugna decretoria: ἡ μάχη κοίσιμος | nichte. Treffen, proelium anceps: ἡ μάχη ἀμφιδήσιτος | - ein e. Treffen wagen, decerno [crēvi, crētum] de summå rerum: μαχόμενον κινδυνεύειν περί τῶν ὅλων.

Entscheidung, dijudicatio; disceptatio; judicium; sententia: ἡ κρίσις· διάκρισις· ἡ δοπή | - imbe E. überlassen, permitto³ [mîsi, missum] arbitrio cys: ἐπιτρέπειν τινὶ κρίνειν τι | - etw. zur E. bringen, sacio³ [seci, sactum] momentum in quả re: ποιεξσθαι τὴν κρίσιν τινός | zur E. fommen, evâdo³ [si, sum] in apertum discrîmen: κρίνεσθαι διακρίνεσθαι | - in ber Etunde der E., in summo discriminē: ἐν τῷ ἀκμῆ τοῦ καιροῦ· ἐν τῷ ἐσχάτω καιρῷ.

Entscheidungspunft, discrimen : ή coni.

entschlafen, I) eig. (f. v. a. einschlafen), obdormisco³ [mîvi]: κατακοιμάσθαι καταδαφθάνειν] — II) (f. v. a. sanst sterben), elâbor³ [lapsus] vitae mollissime: οξιεσθαι.

entschlagen, sich einer (Sache), abdåco³ [xi, ctum] animum a re; abjicio³ [jēci, jectum]; sugio³ [gi, gitum]; vito ¹ qd: ἐξίστασθαί τινος ἀπαλλάττεσθαί τινος χαίρειν ἐᾶν, = λέγειν τι φεύγειν | - sich ber Sorgen e, missas sacio³ [seci, sactum] curus; laxo ¹ animum: ἀπαλλάττεσθαι τῶν φροντίδων | - sich ber Geschöfte e, disjungo³ [unxi, nctum] me a negotiis: ἀπαλλάττεσθαι τῶν πραγμάτων.

entichleiden (einer Gesellschaft), subdaco [xi, etum] [xi, etum] me elam e circulo: ὑπεκδύεσθαι ἐξο-

λισθαίνειν.

entid) [ciern, I) eig., jmbn, deträho³ [xi, ctum] velâmen capiti ejs: ἀνακαλύπτενι- fid) c., aperio⁴ [rui, rtum] caput: ἀνακαλύπτεν | - fid) c., aperio⁴ [rui, patefacio³ [fêci, factum]: ἀνακαλύπτεν· δηλοῦν. entifd) ließen, fid), statuo³ [ui, ûtum]: constituo³; deceroo³ [crêvi, crêtum], capio³ [cepi, captum] consilium: προαιρεῖσθαι· γιγνώσκειν· διανοεῖσθαι· βονλεὐεσθαι | - fid) μι nichte entifditeßen fönenen, pendeo² [pependi, peusum] animi (o); disträhor³ [tractus] in diversas partes: ἀπορεῖν· ἐν ἀπορία εἶναι· ὁκνεῖν· μέλλειν.

Entidiliegung, sententia; decretum: ή γνώμη δια-

γνώμη το δόγμα.

entifchlossen, I) (ber sich leicht entschließen fann), numquam consilii inops: πράθυμος εθμήχανος [ov] — II) (s. v. a. muthig), fortis; promptus: θαξέαλέος: εθτολμος [ov]· άνδρείος | — Adv., fortiter; prompte: θαξέαλέως: εθτόλμως etc.

Entichlossenheit, animus praesens; fortitudo; od. constantia animi: ή προθυμία: ἐυμηχανία εὐτολ-

μία: ἀνδοεία.

entichlummern, f. entichlafen.

entschlüpsen, elâbor3 [psus] e ob. de manibus essuo3 [xi, xum]; essugio3 [ûgi, gitum]; excido3 [di sum : διαδύεσθαι εκπίπτειν έξολισθαίνειν.

Entichlug, consilium; sententia: ή προαίρησις ή γνώμη ή βουλή το βούλευμα | - ein rafcher E., repentina voluntas: ή όξυβουλία | einen G. faffen, capios [cepi, captum] consilium od. ineo [ii, itum] c.: προαιρείσθαι γνώμην ποιείσθαι βουλεύε-σθαι | - einen E. gefaßt haben, habeo in animo: βούλεσθαί τι' έπινοείν c. infin.

entschuldigen, excuso'; purgo': παραιτείσθαί τι ἀπολογείσθαι ὑπέρ τινος |- fich bei imbn e., excûso1 me cui ob. apud qm: αίτεῖσθαι συγγνώμην παρά τινος δείσθαι συγγνώμης τυγγάνειν παρά τινος - fich mit ctm. c., excuso ' qd, s me qud re: προφασίζεσθαί τι σκήπτεσθαι | - fid) gehörig bei jundn e., satisfacio³ [fêci, factum] eui: iκανῶς -, ἐπαφκῶς αἰτεῖσθαι

συγγνωμην παρά τινος.

Entichuldigung, excusatio; purgatio; causa; (Icere E.) latebra: ή ἀπολογία· παραίτησις· πρόφασις | cine E. vorbringen, utor3 [usus] excusatione: ἀπολογείσθαι υπέρ τινος, επρός τινα eine E. fuchen, quaero [sivi, situm] latebram: ζητείν =, έφευναν πρόφασιν wegen etw. um G. bitten, deprecor' qd excusatione: ἀπολογεϊσθαί τι, ὑπέρ τινος, περί τινος · αἰτεῖσθαι συγγνώμην τινός παρά τινος.

Entschuldigungsgrund, excusatio: ή άπολογία.

entschweben, feror's [latus, ferri] sublime: apinta-

σθαι οίχεσθαι αίωρούμενον.

entidhwinden, auferos [abstuli, ablatum, auferre] ob. effluo³ [xi, xum] ex oculis: ἀφανίζεσθαι· οίχεσθαι | aus bem Bebachtnig e., effluo' ex animo: έκπίπτειν της μνήμης.

enticelt, examinatus; mortuus: άψυχος [ov] · τεθνη-

ROG' TETVEOG.

entfenden, mitto [misi, missum] ob. dimitto [misi, ssum]: άφιέναι προϊέναι άποπέμπειν προπέμπειν.

entfegen, I) a. A) (absetten, f. bief. Wort) - B) (v. Belagerung befreien), libero' obsidione: έξαρπάζειν της πολιοφείας | — II) r., fld e., stupesco* [ui]; obstupesco*: borresco*: ενπλήττεσθαι φοβεῖσθαι ένθαμβείσθαι.

Entfegen, das, horror; stupor: ή έκπληξις έκπληξία· ο φόβος· το θάμβος | - es ergreift mich &., horror me incessit3 [îvit od. iit]: το θάμβος με είςέρχεται.

entschlid), horrendus; horribilis; ingens; immanis: έκπληκτικός δεινός φοβερός δειματώδης [ες] . Adv., horrendum in modum; valde; vehementer: έκπλημτικώς δεινώς etc.

Entfeglichkeit, immanitas: το δεινόν φοβερόν.

Entfegung, f. Entfat.

entfliegeln, f. aufbrechen.

entfinfen, excidos [di, sum]; elabors [lapsus] e ob. de manibus: ἐκπίπτειν· ἐξολισθαίνειν καταβόειν. entfinnen, fich, f. erinnern (fich).

entipinnen, moveo2 [movi, motum]; commoveo3; conflo1: eyelosiv ti | - fich e., nascor3 [natus]: γίγνεσθαι άρχεσθαι.

entsprechen, respondeo2 [di, sum]; convenio4 [vêni, ventum] cui rei: ἀρμόττειν προςηκειν. πρέπειν Tivi | - ber Erfolg entspricht imbe Erwartungen nicht, entwerfen, delineo'; deseribo' [psi, ptam]; designo';

eventus non respondet cui ad spem; καταδεέστερον είναι της δόξης.

entsprechend, par; aptus; idoneus: agiog dixacog. άπόλουθος [ον] τινός άντίπαλος.

cutipricgen, enascor3 [natus]; orior4 [ortus]: ἀποβλαστάνειν· έκβλαστάνειν· άνατέλλειν έκ τινος | entiproffen, natus; enatus; ortus; oriundus a quo: γεγονώς [νῖα, ός] · γεγενημένος.

entspringen, I) (entfliehen, f. blef. Wort.) - II) (Uriprung haben) A) eig., orior* [ortus]: άρχην λαμβάνειν ορμάν γίγνεσθαι ε, φύεσθαι έκ τινος | von Questen, scaturio4; profluo3 [uxi, uxum]: ὁεῖν ἔκ τινος [— B) figurt., nascor3 [natus]; gignor3 [genitus]; exsistos [stiti, stitum]: γίγνεσθαι έκ τινος ! - andere woher e., gignor's aliunde: γίγνε-ธชิดเ ผู้ไว้อชิยง.

entitchen, orior [ortus]; exorior ; nascor [natus]; gignor3 [genitus]; fio3 [factus, fieri]: γίγνεσθαι. φύεσθαι καθίστασθαι | - s., bas E., ortus [ûs]; origo; initium: ή γένεσις ή άρχή.

Entstehungbart, origo: n yévegig.

Entstehungsgrund, causa efficiens: ή άρχή· ή γε-

entsteigen, f. auffleigen.

entitellen, deformo1: fingo3 [finxi, fictum] in pejus; corrumpos [rūpi, ruptum]; depravo1: αμορφον :, δύσμορφον ποιείν. διαφθείρειν την μορφήν.

entstellt, deformatus; deformis: αμοφφος -δύςμοφ-

gos [ov] · aloxoos.

Entstellung, deformatio; depravatio; deformitas: ή διαφθορά (της μορφής). άμορφία. δυςμορφία. entflürmen, profino3 [xi, xum]; excurro3 [curri, cursum]; emano' ex qua re: ¿ξορμάσθαι ¿ξάττειν TIVOG.

entfturgen, f. fturgen (aus).

entfundigen, expio1; libero1 culpa: άγνίζειν άφαγνίζειν άφοσιούν καθαίρειν.

Entfundigung, expiatio: ò ayricuos n'apociocis.

κάθαρσις ο καθαρμός.

entübrigt, fein, einer Cache (f. b. a. überhoben fein), possum [potui, posse] supersedere qua re: περιγίγνεσθαι =, απαλλάττεσθαι =, λύεσθαί τινος.

entbolfern, ein Land, vacuefacio3 [feci, factum] terram; ejicio3 [jêci, jectum] incolas terra: άνάστατον :, έρημον ποιείν χωραν. έρημοῦν. άναστατοῦν. entwachsen sein (ben Kinberschuhen), excessi3 ex ephébis; reliqui3 nuces: έξεληλυθέναι έκ τών παίδων.

entivaffnen, I) eig., exarmo1; dearmo1; exuo3 [ui, ûtum] armis: ἀφοπλίζειν παφοπλίζειν έξοπλίζειν | - II) figuri., mitigo1; lenio1: έξελέγχειν. บเหตุบ.

entweder, ... ober, f. ober.

entweichen, f. entfliehen.

entweihen, I) (s. v. a. entheiligen, s. b. Wort) | - II) (f. b. a. berlegen), violo': βεβηλούν · μιαίνειν.

entwenden, averto3 [ti, sum] =, subduco3 [xi, ctum] qd farto; surripio3 [ripui, reptum] qd: ἀποστεφείν τινά τινος · υφαιρείν τινός τι · νοσφίζεσθαί τι | s., das E., furtum: ή στέρησις άφαίρεσις ό νοσφισμός σφετερισμός.

adampro1: διαγράφειν · υπογράφειν · καταγράφειν | υποτυπνούν σκιαγραφείν | - eine Rebe e., dispono3

hoyov.

entwideln, 1) eig, evolvo3; explico1: αναπτύσσειν. διαπτύσσειν : άναπεταννύναι : έξελίττειν | - 11) ofigurt A) alla., excolo³ [colui, cultum]; explâno¹; enodo¹: πλάττειν την ψυχήν άναπτυσσειν διασσαμνίζειν άποκαλύπτειν | - fld) c., pateo²: άναφαίνεσθαι· φανεφόν γίγνεσθαι [- B) befond. (f. v. a. einen Ausgang gewinnen), habeo exitum: ἀποβαίνειν κρίσιν έχειν.

Entwidelung, explicatio; explanatio; exitus [ûs]: ή ἀνάπτυξις διάπτυξις Εξήγησις [- ber E. nahe fein, venio* [veni, ventum] ad exitum: nkyglov

είναι τη πρίσει.

entwildern, ein Bolf, informo! ad humanitatem:

Etnuegouv.

entwinden, extorqueo2 [rsi, rtum]: ἐκβιάζεσθαι τῶν χειρών τινος βία έξαιρείν.

entwirren, expedio ; explico !: διαλύειν.

entwijden, f. entfommen.

entwöhnen, I) eig., ein Rind, disjungo3 [axi, netum] infantem a mamma; depellos [puli, pulsum] lacte: άπογαλακτίζειν | — II) allg. (f. b. a. abgewöhnen), abdûco* [xi, ctum] =, avöco* qm a consueludine ejs rei; dedoceo2 [cui, ctum] qm qd: ἀποδιδάσκειν μεταδιδάσκειν· απεθίζειν τινά μη c. infin. | - fld) e. desuesco svevi, suetum]; desueho factus, fieri]: ἀπομανθάνειν μεταμανθάνειν ἀπεθίζεσθαι | - fich einer Sache e., dedisco dedidici] qu: μηκέτι είωθέναι · μηκέτι έν νόμω έχειν τι | - ΙΙΙ) ., bas E. A) eig. (eines Rindes) ablactatio ob. burch bie Berba: o anoyakantiquog ob. burch die Berba |-IV) allg. (Abgewöhnung), desuetûdo: τὸ ἀποδιδάoxelv etc.

entwolfen, pello3 [pepuli, pulsum] nubes: aldqiaζειν άπαιθριάζειν.

entwolft, sereaus: aldgiog.

entwürdigen, privo1 dignitate; polluo3 [ui, ûtum]; violo1: ἀτιμάζειν καταισχύνειν | - fich e., abjicio3 [jeci, jectum] me: ἀτιμάζεσθαι καταισχύνεσθαι.

Entwurf, designatio; adumbratio; forma; species; imago: ὁ τύπος ἡ ὑποτύπωσις ὑπογραφή δια-γραφή | - furzer E., breviarium; summarium; ἡ σύνοψις | G. jum Frieden, conditiones pacis: ή συνθήκη της είρηνης.

entiourzeln, eradico1; evello3 [velli, volsum] radicitus: ἐκριζοῦν· ἀποριζοῦν· ἐκπρεμνίζειν.

enthaubern, exsolvo3 [vi, lûtum] incantatum praesti-

giis: ἀναλύειν την ἐπφδήν· ἐξεπάδειν.

entziehen, detrahos [xi, ctum]; subtrahos; subdûcos [xi, ctum]; adimo³ [êmi, emptum]; eripio³ [pui, eptum]; άφαιζεῖν παζαιζεῖν ὑφαιζεῖσθαί τινός τι ἀποστερεῖν τινά τινος | - bem Staate seine Dienste e., desum [desui, deesse] rei publicae: άφίστασθαι τῶν πολιτικῶν, = τῶν τῆς πόλεως | imbm ben Schlaf e., probibeo qm somno: άποστε-ξείν τινα τοῦ ὕπνου οδ. τοῦ ευδείν | - fich einer Sache t., vito tob. devito t qd: aplotasdai =, ¿ξίστασθαί τινος.

Entziehung, detractio; ademptio: ἡ ὑφαίρεσις.

παραίρεσις αποστέρησις.

entziffern, investîgot et persequor3 [secûtus]; ex- Epigramm, epigramma (atis): τὸ ἐπίγραμμα.

plico 1 [cavi, calum n. cui, citum]; explano 1 διασαφηνίζειν έκδιηγείσθαι.

[posui, situm] partes orationis: διανοείσθαι τον Entzifferung, explicatio: ή διασαφήνισις έκδιή-

ynous.

entgucten, capios [copi, captum]; oblecto'; profundos [adi, asum] voluptate: afficios [fêci, fectum] qm suavissime: κηλείν θέλγειν άναπρούν τινα λόyoug . Endeatein. Endeon noiein | - s., bas E., summa voluptas: ή ήδονή.

entzückend, suavissimus: θελατήφιος αηλητήφιος. entzilat, elâtus gaudio: ἔνθεος · ἐνθουσιάζων.

entzündbar, facilis ad exardescendum: suglentos 02.

Entzundbarfeit, facilitas exardescendi: τὸ εύφλεκτον. entgunden, accendos [di, sum]; incendos [di, sum]; inflammo1; έξάπτειν έμπιμποάναι πυο έμβάλλειν: προςάγειν τινί· έκπυρεύειν | - fich e., concipio3 [cepi, ceptum] flammam; exardescoa [arsi, sum]: ξξάπτεσθαι ξυφλέγεσθαι διακαίεσθαι | - 8., bas E., incensio; inflammatio: η έξαψις έμποησις η φλύγωσις.

entzwei, ruptus; fractus; scissus: δίχα διασχιδής [es] · dieogiouevos | - bei Berbalgufammenfegungen lateinijd burch dis, griech, burch δια-, διχο- bb. κατα -; 3. B. entzweibrechen, diffringos [fregi, fraetum]: καταγνύναι | - entzweischlagen, discutio3 [cussi, cussum]: καταπραύειν διακόπτειν | - ent= zwelschneiben, disseco [[cui, ctum]: διατέμνειν διασχίζειν · διχοτομείν | - entzweisprengen, disjicio* [jeci, jectum]: διαδόηγνύναι κατακόπτειν. Giehe auch die Zusammensegungen mit zer = ..

cutyweien, reddos [didi,ditum] discordes; dissocio1: διιστάναι διαζευγνύναι είς διαφοράν άλλήλοις καθιστάναι | - fld e., suscipimus [cêpimus, ceptum] inimicitias inter nos: διίστασθαι διαφέρεσθαι πρὸς άλλήλους | mit imbn fich c., distrahor [ctus] cum quo: διίστασθαι », διαφέρεσθαι πρός τινα fich entzweit haben, discordo cum quo: er διαφορά είναι.

Entzweining, discordia; dissidium; rixa: η διάστασις' ή διαφορά πρός τινα.

Engian, gentiâna: ή γεντιανή.

Epernah (Stadt in Frantreich), Asprencia; Sparnacum ; Espernaeum.

Ephell, hedera; hedera helix: o x1000g' x1770g | bon E., hederaceus: xittivos | voll E., hederasus: πισσώδης | mit E. geziert, hederatus: πισσωτός.

Epheugummi, shard, gummi hederae; lacrymae hederae: το κόμμι τοῦ κισσοῦ.

Epicureer, I) (Anhanger bes Epicur), Epicureus: 6 Επικούρειος | - II) übertr. (f. v. a. wollüstiger Menich), homo delicatus; luxuriosus: o άβροδίαιτος ό των ήδονων ήττων.

epicureifd, I) eig., Epicureus: Eπικούρειος | - Adv., more Epicurcorum: κατά τὸ τῶν Ἐπικουρείων έθος | — II) überfr., delicâtus; luxuriôsus: άβοοδίαιτος άσελγής άσωτος | - Adv., delicate: luxuriose: ἀσελγῶς · ἀσώτως.

Epidemie, f. Seuche.

epidemisch, ubique serpens: ἐπιδήμιος λοιμώδης [eg] - eine e. Rrantheit, morbus epidemicus : n vogog έπιδήμιος.

epigrammatifd, epigrammaticus: ἐπιγραμματικός | erbarmenowerth, miserandus; dignus miseratione: ό ἐποποιός.

Epifer, poëta epicus, o enonoioc.

Epilepfie, morbus comitialis: ή ἐπιληψία ἐπίληψις ό πτωματισμός | - bie E. betommen, corripior³ [reptus] morbo comitiali: ἀρπάζεσθαι τῆ ἐπιληψία περιπίπτειν τη έπιληψία.

epileptifd), epilepticus: ἐπιληπτικός ἐπίληπτος [ov].

Epilog, epilogus: o eniloyog.

epifd, epicus: έπικός έποποιϊκός.

Episode, embolium; excursus [ûs]; digressus [ûs]: τὸ ἐπειςόδιον ἐμβόλιον.

Epiftel, I) (Brief), epistola: ή ἐπιστολή | - II) (Abfchnitt eines neuteframentalischen Briefes), lectio epistolica: ή ἐπιστολή.

Epitaphium, f. Grabschrift.

Epodie, aera; tempus; aetas: ή ἐποχή [-- E. ma= chen, pertineo³ [nui, tentum] ad homines (res) insigniores aetatis: ἐλλόγιμον γίγνεσθαι οδ. εἶναι.

Epopoe, carmen epicum: τὸ ἔπος τὰ ἔπη · ἡ ἐποποιία.

Eppid), apium, oreoselinum: τὸ σέλινον απιον.

Equipage, I) (Ricibung), vestimenta [orum, n.]; cultus [ûs]: ή ἐσθής [ήτος] — II) (Bepad), impedimenta [ôrum, n.]; sarcinae [ârum, f.]: τὰ σκεύη |-III) (f. b. a. Wagen u. Pferde), carpentum et equi: επποι καὶ άρμα· τὰ άρματα | - flc G. halten, alo3 [alui, altum] equos: ασματα τοέφειν.

equipiren, f. fleiben, ausruften, bemannen.

er, fie, es, bleibt in ber Regel, ale fcon im Zeitworte liegend, unübersett, bei besonderem Rachbrude burch iste; ille: ovros enervos | - er selbst, ipse: avros | (f. v. a. Umftand, Sadje), res: τὸ πρᾶγμα | - 3 B. eð berhalt fich fo, res ita se habet: τὸ πράγμα ούτως έχει. erachten, existimo1; censeo2 [sui, sum]; judico1; intelligo8 [exi, ectum]; ήγεισθαι νομίζειν δοπεί μοι άξιουν έννοειν] - ich habe für dienlich erachtet, utile mihi visum est: χρήσιμον έμοι έδοξεν | co ift leicht zu erachten, in promptu est: où yalenoù estiv έννοῆσαι | - s., bas E., sententia; judicium: ή δόξα ή γνώμη | - nach meinem E., ut mihi quidem

videtur: έμοιγε δοκείν κατ' έμην γε γνώμην. crangeln, adipiscor3 [adeptus] hamo: άγκιστρεύειν

έκκαλαμάσθαι.

erarbeiten, elaboro1 qd: ἐργάζεσθαι ποιείν πόνφ ατασθαί τι.

Erbacker, ager hereditarius: ὁ ἀγρὸς αληφονομικός. Erbadel, nobilitas a patribus accepta: η εὐγένεια πατρώα.

erbarmlid), miser; misellus; miserandus; miserabilis: έλεεινός οίπτρός άθλιος ταλαίπωρος [ov]. κακός φαύλος | - Adv., misere; miserandum in modum: Elseirog. adling. nange. daring.

Erbarmlichfeit, miseranda conditio; improbitas: n κακία πονηρία μοςθηρία φαυλότης [ητος].

Erbamt, munus, quod a patre ad filium defertur: ή τιμή κληφονομική.

Erbantheil, pars hereditâtis: ò xlñoos.

1. erbarmen, verb., fld jmbs, misereor2 fritus tt. rtus]; commisereor ejs: Eleeiv , olutelgeiv έποικτείσειν τινά.

2. Erbarmen, f. Mitteib.

σίκτρός.

Erbarmer, misericors; mitis; benignus: piloixioμων [ον] · έλεων [οῦσα, οῦν] · οἰκτείρων.

erbarmungelos, f. unbarmbergig .

erbatten, I) eig. A) (f. b. a. aufbauen), aedifico1: exstruo3 [xi, ctum]; condo3 [didi, ditum]: οίκοδοusiv atizew natasnevazew | - B) (f. v. a. burch Felbbau erlangen, erarbeiten), exaro': έργάζεσθαι. πονείν· πόνφ ατασθαί τι | - II) figuri. (f. b. a. bas Gemuth erheben), excito1 pios sensus in animo cjs: ἀνάγειν θυμόν.

Erbauer, aedificator; conditor: o oixodopos.

erbaulid), 1) (Erbauung herborbringenb), pius: ἀνα-γωγικός (την ψυχήν ἐπ' ἀφετήν)· εὐσεβής [ές] -Adv., pie: εὐσεβώς | - ein c. Leben führen, vivo³ [vixi, victum] pie: ζην εύσεβως | — II) allgem. (f. v. a. heilfam, nühlich), utilis; salabris; bonus: λυσιτελής [ές] · χρηστός · καλός | - Adv., salubriter: λυσιτελώς χρηστώς καλώς.

Erbbegräbniß, monumentum hereditarium; sepulcrum patrium; monumentum gentîle: ὁ τάφος

πατρώος αί των πατέρων θήκαι.

1. Erbe, ber, die Erbin, heres [redis]: ο, η κληφονόμος - imb8 G. fein, heres sum cui: nlygovousiv tivos jmon jum E. einsegen, instituo's [ui, utum] gm herêdem: καθιστάναι τινά κληφονόμον κληφονομείν τινα ! - jmbn jum Miterben einfegen, nuncupo' gm inter heredes: καθιστάναι τινά συγκληρονόμον | E. des Ganzen, heres ex asse: ὁ τοῦ ὅλου κληφο-νόμος | feine E. bintertaffen, decêdo [cessi, cessum] sine liberis: θνήσκειν απαιδα.

Erbc, bas, I) (Erbgut), herediam: ὁ κλῆρος· ἡ κληφονομία | — II) (Erbfchaft), hereditas; patrimo-

nium: ο κλήφος η κληφονομία.

erbebett, tremo's [ui]; contremisco's [ŭi]: τρέμειν· τρομείν |- am ganzen Leibee, tremo's, contremisco's omnibus artibus: πάντα τρέμειν | - s., bas E., tremor: o τρόμος.

erbeigen, proprius; peculiaris: πατρώος.

Erbeigenthum, proprietas hereditaria: το ατημα πατρώου.

Erbeinschung, institutio berêdis: ἡ κατάστασις κληφονόμου.

erbeigen, mordeo' [momordi, morsum]: natadan-

erben, I) a. (burd) Erbschaft befommen) accipio3 [cêpi, ceptum] qd hereditate: κληφονομείν τινος λαγχάνειν του κλήφου · παραλαμβάνειν τι | - etw. geerbt haben, possideo2 [sedi, sessum] qd hereditate: 28ατήσθαι ε, έχειν τι αληφονομία | Alles c., heres sum ex asse: αληφονόμον είναι τοῦ ὅλου | — II) n., (Erbe sein) heres sum: nlygovóuov sívai | - zum Theil e., vocor in partem hereditatis: ningovouov είναι του μέρους | - jmbn nicht miterben laffen, excludo3 [si, sum] qm ab hereditate: ἀπείργειν τινά της πληφονομίας | — III) bas E., hereditas; aditio hereditatis: το κληφονομείν.

erbetteln, emendîco1; impetro1 qd a quo assiduis precibus: έπαιτείν. άγείσειν. λιπαρούντα έπιτυγχάνειν τινός.

erbettelt, emendicâtus: άγηγερμένος.

erbeuten, capio3 [cepi, captum]: Lenlareiv te leiav

ποιείσθαι | - viel (im Rriege) e., ago3 [egi, actum] erblaffen, pallesco3 [pallui]; expallesco3; exalmagnas praedas: ποιείσθαι πολλην λείαν.

erbeutet, captus; captivus: αίχμάλωτος δοφίληπτος [ov] · Soginthtos [ov].

erbfahlg, eui ex legibus licet hereditatem adire: 6 Εξεστι κατά τους νόμους κληρονόμω γενέσθαι.

Erbfall, hereditas: o xlngos.

Erbschler, vitium avîtum: το κακον πατρώον, εξμ-

Erbfeind, hostis a patribus quasi hereditate traditus; hostis sempiternus: ὁ ἄσπονδος=, πατοικός έχθρός o Eyblotos

Erbfeindschaft, odium paternum velut hereditate re-

lictum: ή πατρική έχθρα.

Erbfolge, ordo successionis: ή διαδοχή άγχιστεία. Erbfolgefrieg, bellum propter ordinem successionis conflatum: ὁ διὰ τὴν διαδοχὴν=, ἀγχιστείαν γενόμενος πόλεμος.

Erbfolgcordnung, lex de ordine successionis: ò

περί τῆς ἀγχιστείας νόμος.

Elbfolgerecht, jus ex hereditate succedendi: ή άγχι-

Erbgenoß, coheres [redis]: o συγκληφονόμος. Erbgruft, f. Erbbegrabnig.

Erbgrund, =grundftud, fundus hereditarius:

Erbaut, heredium; praedium hereditarium: o xlnpos | - baterliches E., patrimonium : τα πατρφα' ο

Erbherr, dominus hereditarius: ο κατά κληρονο-

μίαν κύριος, εδεσπότης.

Erbhofamt, munus aulicum hereditarium: ή τιμή αύλική κληφονομικός.

crbieten, fich zu etw., polliceor2 [citus] ob. profiteor2 [fessus] qd; profiteor operam meam ad qd: ¿παγγέλλεσθαί τι.

erbitten, burch Bitten gu erlangen fuchen, peto 3 [tii, titum] qd a quo; rogo1 qm qd; impetro1 qd a quo: alterodal τινά τι, παρά τινός τι δεόμενον ζητείν τιπαράτινος | - (burd) Bitten bewegen), exoro1; mollio precibus: παραιτείσθαι πείθειν τινά έπιnlão τινος γνώμην | - sid) e. lassen, cedo³ [cessi, cessum] precibus: πείθεσθαι.

erbittern, exacerbo1; exaspero1; accendo3 [di, sum] iram ejs: έξοργίζειν· παροξύνειν άγριαίνειν· έξα-

youdivery.

erbittert, exacerbatus; irâtus; infensus: ၀၀γιζόμενος γαλεπαίνων άγανακτών | c. fein, acer sum inimicus cui: όργίζεσθαι:, χαλεπαίνειν:, άγαναντείν Tivi | - e. merden, exardesco3 [si, sum]; excandesco3: ἐκκαίεσθαι, ἐκφλέγεσθαι ὀργή, ενπ ὀργής.

Crbitterung, irritatio; ira; indignatio; odium: δ παφοξυσμός πικρασμός ή όργή πικρία τὸ μίσος. crbittlich, exerabilis; facilis: εὐπαραμύθητος [ov]. Erbfammerer, camerarius hereditarius: ò ταμίας **πληφονομικός.**

Erbfonig, rex ad quem regnum ordine successionis

venit: ὁ βασιλεύς κατὰ διαδοχήν.

Erbfonigreich, regnum hereditarium: ή πατοική βα-

Erbland, terrae heroditariae: αὶ χώραι παρὰ τών προγόνων, επατέρων παρειλημμέναι τα οίκεία.

pesco3 [pui]: ωχοιάν, κατωχοιάν, απωχοιάν, έξωχριάν | - s., das G., paller: ή ώχρίασις.

Erblaffer, testator: o ulngodotns.

Grbleben, sichn, feudum bereditarium: ro dogove, τὸ φεῦδον κληφονομικόν.

erbleichen, f. erblaffen.

crblid), hereditarius: πατρώος πατρικός κατά κληοονομίαν αληφονομικός | - Adv., bereditate; jure hereditatis: πατρώως πατρικώς.

erbliden, conspicio3 [spexi, spectum]; conspicor1; aspicio3: καθοράν· προςβλέπειν | - fid) e. laffen, do [dedi, datum] me in conspectum; ἔρχεσθαι :. didocodal sig open | - bas Licht ber Welt e., edor's [ditus] in lucem: πρώτον έξιέναι είς το φώς | s., bat E. die Erblidung, conspectus [as]: n owig.

erblinden, amitto3 [mîsi, missum] lumina oculocum: ξατυφλούσθαι τυφλόν γίγνεσθαι διαφθείρεσθαι τα όμματα.

erbloden, vereor2; dubito1; αλοχύνεσθαι έπαισχύ-

νεσθαι.

erblos, ohne Erbtheil, exhêres: ακληφος απόκληφος [ov] - ([. b. a. ohne Erben), sine liberis: άπαις [αιδος] άτεινος ξοημος τέννων] - ohne Erben sein, decêdo3 [cessi, cessum] sine liberis: ἄτεμνον =, απαιδα είναι | - (ohne Befiger), vacuus: έρημος [ov]. erblühen, effloresco3 [florui]: έξανθείν άνατέλλειν.

Erbnehmer, heres [redis]: ὁ αληφονόμος.

erbotig, promptus; parâtus: πρόθυμος | ov | ετοιμος. erborgen, f. borgen.

erborgt, aliunde assumptus; alienus: allorotog.

erboften, f. erbittern und erbittert (werben).

Erbpacht, emphyteusis: ή έμφύτευσις | - zur E. gehörig, emphyteuticus: έμφυτευτικός | - in G. geben, do' [dedi, datum] per emphyteusin: διδόναι είς έμφύτευσιν έμφυτεύειν.

Erbpachter, emphyteuta; emphyteuticarius: o euφυτευτής έμφυτευτικάριος.

Erbprinz, filius regis; heres regni: o the bacileias διάδοχος.

Erbpringeffin, conjux heredis regai: ή γυνή του της βασιλείας διαδόχου.

erbrechen, f. aufbrechen, brechen.

Erbrecht, jus hereditarium: η κληφονομία άγχιoreia - (Lehre bon ber Erbfolge), doctrina de hereditatibus: τὰ περί της κληφονομίας οδ. : άγχιστείας.

Erbreich, f. Erbfonigreich.

Erbschaft, hereditas: ή κληφονομία · κληφοδοσία. ό κλήφος το κληφονόμημα | - Ε. burd) Testament, hereditas ex testamento: ὁ διὰ διαθήκην κλήφος | - eine noch nicht angetretene E., h. jacens: ὁ κληφος μήπω είληγμένος | Ε. zu gleichen Theilen, h. commûnis: ὁ κληφος ἐξ ἴσον | ich befomme eine E., h. mihi venit* od. obvěnit* [vênit, ventum]: κληφονομεῖν τινος λαγχάνειν κλήφου | - Thell an cinem E. haben, habeo' partem in hereditate; vocor' in partem hereditatis: μετέχειν ε, μεταλαμβάνειν του κλήφου | cine C. antreten, adeo [ii, itum] hereditatem; cernos [crevi, cretum] h.: eußatever els the obslar, esls την κληφονομίαν λαγχάνειν τον κληφον | - είπε . ablehnen, mitto3 [missi, missum] hereditatem: παοαιτεϊσθαι , άρνεισθαι , μη δέχεσθαι τον κλήρον | eine E. erfchleichen, capto testamentum: ὑπέρχε- Erbbeschreibung, geographia; descriptio terrae: ή σθαι =, υφέρπειν τον κλήρον.

erbschaftlich bereditarius: κληφονομικός.

Erbschaftsmaffe, corpora omnia hereditâtis: τὰ τοῦ κλήρου.

Erbschleicher, captator testamentorum: ο κλέπτων τας διαθήκας ό θηρών κλήρον.

Erbschleicherei, captatio testamenti; ή θήρευσις τοῦ ulnoov.

Erbschulden, aes alieaum hereditarium: τὰ οφειλόμενα πληρονομικά.

Erbse, pisum; cicer: ὁ ὄφοβος ἐφέβινδος τὸ πίσον ό πίσος | - b. Erbfen, pisinus: ορόβινος | - wie eine Erbse groß, magnitudine pisi: ὀφοβιαΐος · ὀφοβίτης. έρεβινθιαΐος.

Erbfenfarbe, color orobinus: τὸ χρώμα πίσινον. erbsenfarbig, colore orobino: τοῦ χρώματος πισίνου. Erbstaat, imperium hereditarium: ή ἀρχή κληρο-

voulun.

Erbstreit, controversia hereditatis; lis hereditaria: αί διαφοραί περί πληρονομίας ή διαδιπασία τοῦ κλήρου.

Erbfunde, vitiositas innata; pravitas insita: ή κα-

κία = , πονηφία ξμφυτος.

Erbtheil, pars hereditatis; hereditas; patrimonium; ό κλήφος το κληφονόμημα.

Erbtheilung, divisio hereditatis: ή διανομή της ούσίας - τοῦ κληφου.

Erbtochter, filia heres [rêdis]: ή ἐπίκληφος.

Erbfugend, virtus innata ob. insita : ή ἀρετή ἔμφυτος. Erbübel, malum avîtum: τὸ κακὸν ἔμφυτον.

erbuhlen, acquiro3 [quisivi, situm] qd mihi artibus amatoriis: ἐργάζεσθαί τι ἀφροδισία.

Erbberbrüderung, pactio de successione mutua facta: ή περί της κληρονομίας συνθήκη.

Erbbergleich, transactio hereditaria: ή περί κλήρου

ομολογία.

Erbbermachtniß, legatum: ή αληφοδοσία ή δωρεά. Erbzino, census [as] emphyteuticus : o daguog euφυτευτικός.

Erbzinsmann, emphyteuta: o eugvrevrys. Erbzinerecht, emphyteuma: τὸ ἐμφύτευμα.

Erbadise, axis terrae: o agov [ovos] the yhs.

Erbapfel, Kartoffel, fructus solani tuberosi: tò yecunlov.

Erbart, genus [eris, n.] terrêni; genus terrae: tò είδος γης.

erdartig, terrosus: yewdys [es].

Erdbahn, linea, quá terra agit cursum circum solem: ή περιφορά της γης.

Erdball, globus terrae: τὸ σφαίρωμα τῆς γῆς ἡ

σφαίρα (της γης).

Erdbeben, motus [ûs] terrae; tremor terrae: o (ths γης) σεισμός όημτης το σείσμα | - et ift ein E. terra movetur [motus] ob. tremit [tremuit]: γίγνεται σεισμός σείει την γην (sc Zeus).

Erdbeerbaum, arbutus unido: o noucoos | - bie Frucht, arbutum: το πόμαρον μιμαίπυλον. Erdbeere, fragum: τὸ μιμαίκυλου κόμαρου: Erbbeichreiber, geographus: o γεωγράφος.

γεωγραφία.

Erbboden, I) eig., terra; solum terrae; natura soli; ager: τὸ ἔδαφος γῆς ἡ γῆ χθῶν | — II) übertr., (f. v. a. ber Erdfreis) orbis terrârum: ἡ γῆ πᾶσα: ή γη οίκουμένη.

Erbbohrer, terebra metalliscopa: τὸ τουπανον με-

ταλλευτικόν.

Erdbrand, incendium subterraneum: τὸ πῦρ ὑπόyelov.

Erdbürger, civismundi; mundanus: ο κοσμοπολίτης. Erde, terra; humus: ή γη | - als Inbegriff aller Lander, orbis terrârum: ἡ γῆ πᾶσα ἡ γῆ οἰκουμένη |-als Planet, globus terrae: ἡ σφαῖρα γῆς | - v. Erde, terreus; terrenus: τῆς γῆς γήϊνος | - auf ber E. befindlich, terrestris: κατὰ γῆν | - auf ber E. liegen, jaceo humi: κεῖοθαι έπὶ γης, εχαμαί χαμαικοιτεῖν - ber E. gleich machen, aequo' solo: κατεδαιφίζειν.

Erdeidechfe, lacerta terrestris: ή σαύρα χερσαία.

Erdenfreude, voluptas humâna: αἱ κατὰ γῆν ἡδοναί. Erbenge, isthmus: o loduog.

Erbengliid, felicitas humana: ή έν ανθρώποις εύδαιμονία.

Erdengut, jucunditas vitae: τὰ ἐν ἀνθοώποις ἀγα-Dά | - Erbengüter, bona quibus in hac vita fruimur; το κατά γην:, εν άνθοώποις:, ενθάδε άγαθόν.

erbenten, f. ausbenten, erbichten.

erbenflid), quod cogitari (exeogitari) potest: πας [πασα, παν] · έξ άνθοφπων | - |mbm alle e. Ehre erweisen, nullum amitto³ [mîsi, missum] honorem, qui cui habêri potest: ἀποδιδόναι τινί πάσας τιμάς | - jeder e. Troft, quicquid solatii afferri potest: πᾶσα παραμυθία.

Erbenfloß, gleba (terrae): ή γης βώλος.

Erdenleben, vita humana; o natà thu yhu, o vuve, ο ένθάδε βίος | - in biefem E., dum erimus in terris: ἐν τῷ νῦν βίφ.

Erbenfohn, editus terra: o avdownog poet. o zdoνόπαις [αιδος].

Erberschütterung, f. Erbbeben.

erbfahl, luvidus; cadaverôsus: πελιός.

Erdfall, labes terrae; hiâtus [ûs] terrae: το χάσμα yns.

Erdferne, apogaeum: τὸ ἀπόγαιον.

Erdflachs, f. Abbest.

Grofloh, pulex; mordella: ὁ ψύλλος γαιοτρεφής.

Erdgalle, f. Erbrauch.

Erdacgend, regio terrae: ή χώρα.

Erdgeschmad, sapor terrae: o zvuos yns.

Erdgeschoß, contignatio, quae plano pede est: τὸ πεδινόν | - im E. wohnen, habito plano pede: ol-κείν κατά πεδινόν.

Erdgewäche, terra natum; herba: τὸ φυτὸν τῆς γῆς. Erdglobus, orbis terrarum pietus: ή σφαίρα της γης.

Erdgrenze, finis terrarum: ò opos the yhs. Erdgürtel, eingülus terrae: ή ζώνη της γης.

erdhaltig, terrosus: yewdys [85]. Erdhard, bitumen: ή ασφαλτος.

erdharzig, bituminosus: ἀσφαλτώδης [ες].

Erdhaufen, tumulus; congestio terrae; grumus: Erdumschiffer, efegler, qui circa orbem terrarum το χώμα γης ο γαιών [ώνος].

Erdhöhle, specus subterraneus: το αντρον υπόγειον. Erdhügel, collis terrênus; tumúlus terréus: o ysw-

λοφος ή γεωλοφία δ γήλοφος.

erbichten, fingo" [finxi, fictum]; confingo"; comminiscor3 [commentus]; πλάττεσθαι ψεύδεσθαι έπι-

erbichtet, fictus; confictus; falsus; commenticius;

πλαστός ποοςποίητος ψευδής [ές].

Erdichtung, fictio: ή έπινόησις πλάσις | - bas Er= bichtete, res ficia: τὸ πλάσμα ψεῦδος σόφισμα | abenteuerliche G., monstra; portenta [orum]: τὰ τεοατολόγα' τερατικά.

erdig, terrôsus: γεώδης [ες] · γήϊνος.

Erdfluft, biatus [ûs] terrae: τὸ γῆς χάσμα.

Erdförper, I) (f. v. a. Erde) corpus terrenum : ή γη - II) (f. v. a. Erdball) globus terrae: ή σφαίρα», τὸ σφαίρωμα της γης.

Erdfreid, orbis terrârum: ἡ γῆ οἰκουμένη: ἡ γῆ πᾶσα.

Erbfugel, globus terrae: ή σφαίρα της γης.

Erbfunde, cognitio orbis terrarum; geographia: 7 ξμπειρία της γης ή γεωγραφία.

Erblage, = fdidit, stratum terrae: ή διαφνή.

Erdmeffer, f. Feldmeffer.

Erdnühe, perigaeum: τὸ περίγαιον.

Erdnebel, nebula terrestris: ή της γης ομίχλη.

Erboberfläche, summa terra; superficies terrae: ή γης επιφάνεια ή γη.

Erdől, oleum terrae: τὸ ἔλαιον γήϊνον.

erdolchen, percutio³ [cussi, cussum] qm pugiône: πατασφάττειν τῷ ἐγχειριδίῳ.

Erbped, bitamen: ή ἄσφαλτος.

Eropol, polus terrae: o (the vis) nolog.

Erdproducte, quae terra gignit: τὰ ἐκ τῆς γῆς γενόμενα τα γεννήματα της γης.

Groreid), terra; solum: ή γη χθών [ovós] - feud)= tes G., humus: η χθών ύγρα.

erbreiften, f. ertuhnen (fich).

Erdrif, f. Erdfluft.

crbroffelit, strangulo1; interimo3 [emi, emptum] qm laqueo: ἀπάγχειν· διάγχειν· ἀπαγχοναν· ἀποπνί-

γειν' καταπνίγειν.

Erdroffelung, strangulatio: ἡ ἀγχόνη- κατάπνιξις. erdruden, elido3 [si, sum]; oblido3; opprimo3 [pressi, pressum]: πνίγειν αποπνίγειν.

Erdfalj, sal fossile: o als oquatos.

Erbichnede, cochlea terrestris: o noglias reggaios. Erdicholle, gleba: ή βωλος βωλαξ [anos].

Erdichwamm, fungus: of aparital.

Erdspinne, aranea terrestris; phalangium: τὸ φαλάγγιου.

Erdspike, promentorium; τὸ απρον ή απρα γης.

Erdstoß, f. Erdbeben.

Erdftrid, tractus [ûs] terrae; regio: ή ζώνη χώρα. το πλίμα.

Erdtheil, pars terrarum: τὸ γῆς μέρος.

erdulden, f. ertragen.

Freund, beutfch - lat. - griech. Borterb.

navigavit: ὁ την γην περιπλών.

Erdwall, agger (terreus). To zona.

Grdwand, maceria: τὸ τειχίον · ὁ περίβολος ·

Erdwinde, 1) (Mafdine) ergăta: ὁ έργάτης | — II) (Pflange) antierhinum elatine: το ἀντίδοινον.

Erbzirfel, circulus terrae: ή ζώνη γης.

Erdzunge, lingua; lingula: o loduos h anoa the yhs. ereifern, fid), incitor animo; exardesco3 [arsi, arsum] irâ ob. incendor3 [sus] irâ: ogyizeova: êξοργίζεσθαι άγανακτείν έπί τινι χαράττεσθαι.

ereignen, fich, cado3 [cecidi, casum]; accido3 [cidi]; contingo³ [tigi, tactum]; evenio⁴ [[vêni, ventum]: γίγνεσθαι συμβαίνειν συμβαίνειν γιγγόμενον τυγχάνειν | - εδ ε. fld) Fålle, incidunt causae: συμβαίνει τυγχάνει.

Greigniß, casus [ûs]; res; eventus [ûs]: τὸ συμβάν: πράγμα· έργου· σύμπτωμα | - ungludliche E., res adversae: τὰ δεινά | - monnigfaltige E., vicissitudi-

nes rerum; αί μεταβολαί.

ercilell, assequor³ [secûtus]; consequor³; depre-hendo³ [di, sum]; opprimo³ [pressi, pressum]: καταλαμβάνειν αίρείν ὑφέρπειν.

Eremit, f. Ginfiebler.

ererben, f. erben.

1. erfahren, hören, comperio* [rui, rtum]; audio4; accipio [cepi, ceptum] ex od. a quo; cognosco [gnovi, itum]; rescisco [scivi] qd; certior fio [factus, fieri] de qua re: αἰσθάνεσθαι· πυνθάνεσθαι· κατανοείν μανθάνειν παρά τινος | - burd Bersuche fennen fernen, disco3 [didici] usu (experientia): μανθάνειν =, παραλαμβάνειν παρά τινος | - ich er= fahre (f. v. a. es widerfährt mir), sentio' [sensi, sensum]; experior [rtus] qd: συμβαίνει μοι.

2. crfahren, adj. peritus usu; expertus: iunsigos [ov]. έντοιβής [ές] - in etiv., gnarus cui rei; versatus in re: έμπειουν είναι έμπείοως έχειν τινός | - febr e. fein, peritus sum multarum rerum: έξεπίστασθαί τι. Erfahrenheit, peritia: ή έμπειοία σοφία πολυπειοία

Erfahrung, Kenntnig, peritia; cognitio; (Gewandtheit). usus; usus rerum: ή έμπειρία· πείρα | - E. baben. habeo 2 usum: σοφον είναι πολλών πεπειράσθαι - aus E. wiffen, scio* expertus; πείραν έχειν τινός !die E. hat gelehrt, res docuit: η έμπειρία=, «ύτὸ έδειξεν | - Die E. lehrt vieles, dies affert multa: ή έμπειοία πολλά δείπνυται |- E. fommt nicht bor ben Sahren, serus venit usus ab annis: ή έμπειρία γίγνεται μετά της ήλικίας.

erfahrungsmäßig, ex usu rerum; experientiâ duce; (abjectivija) cognitus , probâtus experientiâ od. susu: κατ' έμπειρίαν ' έκ πείρας.

Erfahrungsfaß, observatum usu: το πείοα έπισκοπούμενον.

erfaffen, f. begreifen, ergreifen.

erfechten, e. Sieg über imbn, reporto' victoriam a quo: νίκην =, μάχην νικάν· νίκην ἀποφέρεσθαι· νικάν τινα.

erfinden, invenio4 [veni, ventum]; reperio4 [ri, rtum]; excogito1; detego3 [xi,ctum]: έξευρίσκειν έφευρίσκειν έπινοείν πλάττεσθαι μηγανάσθαι τεχνάσθαι. Grfinder, inventor; auctor: ὁ εὐρέτης | - Grfinberin. inventrix: n sugeris [idos].

έξευρετικός επινοητικός ευμήχανος ευπορος [ον] πόριμος - Adv., ingeniôse; sollerter: εὐρετικώς etc. Erfindfamfeit, ingenium ad excogitandum acutum:

τὸ ευρετικόν ευμήχανον.

Erfindung, 1) abstract., inventio; excogitatio: \(\delta\) evgeoig. egengesig. emengesig | - II) contret (f. v. a. bas Erfundene), inventum; ars nova: το εύρημαέξεύοημα ή μηχανή τέχνη | - nügliche E., utiliter inventa: τὸ χρήσιμον εύοημα.

Erfindungsgeift, f. Erfindfamteit.

erfifden, (f. b. a. burd) Lift etw. erlangen) expiscor1 qd a quo: ¿ξερευνάνε, ¿ξιχνεύειν τι.

erflehen, supplex exôro1 qd: παραιτεΐσθαι έξαιτείσθαι εκλιπαρείν.

erfodern, f. erforbern.

Erfolg, eventus [ûs]; exitus [ûs]: τὸ ἀποβαίνον. ἀποβᾶν· τέλος ἀποτέλεσμα - mit Erfolg, prospère : εὐτυχῶς · καλῶς | - ohne E., frustra ; nequiquam: μάτην · μάταιος | - guten G. haben, succedo3 [cessi. cessum]: καλώς ἀποβαίνειν | - etw. ohne G. thun, haud proficio3 [fêci, fectum] in re: ποιείν τι μάταιον οδ. εμάτην.

erfolgen, sequor3 [cûtus]; consequor3; evenio4 [vôni, ventum]: ἔπεσθαι ἀποβαίνειν συμβαίνειν. erforderlid, necessarius: άναγκαΐος προςήκων έπιτήδειος έκανός | - c. fcin, opus est; requiror3 [quisîtus]; desideror1: dei mit bem accus. c. infin.

avayun mit bem accus. c. infin.

erfordern, posco3 [poposci]; postulo1; requiro3 [quisîvi, sîtum]; aud) esse c. gen.: δείσθαί τινος δείν 3. B. es erfordert viele Arbeit, est multi laboris: δείται = ob. έστι πολλού πόνου | - erforbert werden, opus est: det | - wie es erfordert (i. b. a. in Rudficht auf 2c.), pro: κατά | - wie es fein Aufehen erforvert, |ergangen, suppleo 2 [plevi, pletum]; compleo 2; expleo 2; pro ejus dignitate: κατά την αύτου τιμήν.

Erfordernis, necessitas; usus [û.]: το δέον προςήκου έπιτήδειου αναγκαΐου η αναγκη | - nach &. ber Beit, si tempus postulaverit: κατά την του χρόνου ανάγκην | - es ift bas erfte E., bag, primum est, ut

etc.: το πρώτον δέον έστιν ώς etc.

erforfdell, exquîro3 [quisîvi, sîtum]; indago1, investigo!; έφευναν διεφευναν έξεφευναν ίχνεύειν δοκιμάζειν έξευρίσκειν άναζητείν.

Erforidier, investigator: o egevvntig efectivntig

Egetastig.

Erforichung, indagatio; investigatio; cognitio: ή έρευνα έξερεύνησις έξέτασις Ιστορία.

erfragen, exquîro" [quisîvi, sîtum]; reperio fri, rtum] percunctatione: ἀνερωτᾶν ἐκπυνθάνεσθαί τινός τι.

erfredjen, lid), f. erfühnen (fich).

erfreuen, hilaro¹; exhilaro¹; laetifico¹; afficio³ [fêci, fectum] qm laetitiâ: εύφραίνειν τέρπειν εὐθυμίαν παρέχειν τινί | - fid) über etw. e., gaudeo² [gavîsus sum] quâ re: ήδεσθαι· εὐφραίνεσθαι· τέρπεσθαί τινι] - fich einer Cache e., utor3 [usus] -fruor [ctus] qua re: anolaveiv-, ovivaodai tivos, = En tivos | - fich einer guten Gesundheit e., integra sum valetudine: χρησθαι τη εύεξία.

erfreulid), laetus; laetabilis; gratus; jucundus; exoptatus: τεοπνός, επιτερπής [ές], πεχαρισμένος. άσπαστός· ήδύς [εῖα, ύ] — eð ift mir e., gaudeo²

[gavîsus sum]: εύφραίνομαί τινι.

erfinderifd, ingeniosus; sollers; acutus: svoetizog erfrieren, pereo [ii, itum] ob. exstinguors [stinctus] frigore: ἀπόλλυσθαι ψύχει, εὐπὸ ψύχους | - (bon Pflanzen) anoxalesva | - erfroren fein, rigeo' frigore: ἀποσεσηπέναι ἀποπήγνυσθαι οιγείν | erfrorene Glieder, membra gelu torrida: τὰ ἄρθραύπο ψύχους αποσεσηπότα.

> erfrischen, (abfühlen) refrigero1; (erquiden) recreo1; reficio³ [fêci, fectum]: ἀναψύχειν· διαψύχειν· ψυχούν | - fld) ε., reparo! od. relaxo! animum: άναψύχεσθαι άναψύχειν άναλαμβάνειν ξαυτόν. Erfrischung, refrigeratio; potio nivâta: ή ἀνάψυξις

διάψυξις άναψυχή.

erfüllen, I) (f. v. a. anfüllen) compleo' [plêvi, plêtum]; expleo2; impleo2; ἀναπιμπλάναι ἐμπιμπλάναι· πληφούν | - mit Freude e., perfundo3 [fadi, fûsum] qm gaudio: ἀναπιμπλάναι τινά χαρά.

II) (f. v. a. Genüge thun) respondeo2 [di, sum]; satisfacio3 [fêci, factum] cui rei: τελείν ἀποτελείν έπτελείν ποιείν πράττειν | - feine Pflicht e., facio3 officium meum; non desum [defoi. deesse] officio meo: τὰ δέοντα:, προςήποντα ποιείν! - bas Gefek c., servo! legem: έμμένειν τοῖς νόμοις δοᾶν κατά τούς νόμους | - ben Bertrag c., sto1 [steti, statum] pacto: έμμένειν ταίς συνθηκαις | - fein Beriprechen c., praesto¹ [stiti, stitum] promissum: την υπόσκεσιν έντελείν ποιείν α υπέσχετο] - ein Gelübbe e. solvo3 [vi, latum] votum: ἀποδιδόναι τὰς εὐχάς | erfüllt merben, evenio4 [veni, ventum]; evados [si, sum]: ἀποβαίνειν.

Erfüllung, conservatio; exitus [ûs]; eventus [ûs]: ή αποπλήρωσις | - in E. gehen, habeo2 exitum : απο-Balvein. Alyveodai, telefodai | die Traume gehen in E., somnia evadunt3: τὰ ὅνειρα γίγνεται.

Erfurt, Erfurdia; Erfurtum | - adj., Erfurdiensis; Erlurtiensis.

reficio3 [feci, fectum]: αναπληφούν · αποπληφούν · έπανορθούν προςλαμβάνειν | das Seer e., expleo2 exercitum(supplemento): ἀποπληφούν τὸ στο άτευμα. Erganzung, refectio; supplementum: ή άναπλήοωσις το αναπληφωμα.

Erganzungemannichaft, = truppen, supplementa

[orum]: τα άναπληφώματα.

1. ergeben, sidy, 1) (f. v. a. hingeben) do [dedi, datum] me od. dedos [didi, ditum] me in fidem ejs; trado3 [didi, ditum] ob. permitto3 [mîsi, missum] me in dicionemejs: παραδιδόναι έαυτόν τινι προςxwoein |- einer Berfon ob. Cache feine Dienfte wibmen, do' ob. addico' [xi, ctum] me cui; gero' [gessi, gestum] morem ob. obsequor3 [secutns] cui; studeo2 cui rei: ἐπιδιδόναι», ἐπιτοέπειν ἐαυτόν τινι |fich gang imom e., trados [didi, ditam] totum me eui: ένδιδόναι ξαυτόν τινι | fid) einer Sadje gang ob. fehr e., multus ob. totus sum in qua re: όλον είναι πρός Ti. Evdidovai Eautor tive od. els te I fich ben Biffenschaften e., studeo2 literis: επιτοέπειν έαυτοντοίς γράμμασι σπουδάζειν , έπιμέλειαν ποιείσθαι περί τὰ γράμματα | - II) fich in etw. e. (f. b. a. etw. ruhig =, gedutdig ertragen), fero3 [tuli, latum, ferre] od. tolero 1 qd acquo animo: περιοράν ε, έφοράν c. partie. · πράως φέρειν οδ. ὑπομένειν τι | - III) fich aus etw. e. (f. v. a. aus etw. folgen, tlar werben), sequor3 [cûtus]; consequor3; ἀποβαίνειν συμβαίνειν γίγνεσθαι | baraus ergiebt fich, in de efficitur's: έπ τούτων δήλον γίγνεται οδ. έστι.

2. ergeben, adj., deditus; studiosus; devotus cui rei : | προςφιλής [ές] · εύνους [ουν] · σπουδαΐος | imbm gang c. scin, tatus sum cjs: εὐνοϊκῶς -, ποοςφιλῶς ἔχειν τινί· θεφαπεύειν τινά· σπουδάζειν περί τι προςανακείσθαί τινι.

Ergebenheit, studium; obsequium; observantia; fidas animus; pietas in qm: ή εύνοια φιλία το πι-

στόν ή πιστότης [ητος].

Ergebniß, quod efficitur's ex re; eventus [as]; finis:

το τέλος το γιγνόμενον.

Ergebung, I) (eines Belagerten) deditio: moogywonσις σύμβασις | - II) (f. v. a. Fügung, Ertragung) patientia; animus aequus: η υπομονή πραότης [ητος]. ergeben, 1) n. (befannt gemacht werben), edicor3 fedietus]; proponor 3 [positus]: προαγορεύεσθαι άναγορεύεσθαι | - einen Befehl e, laffen, edîco 3 [xi, ctum]: παραγγέλλειν προαγορεύειν προειπείν cin Urtheil e. laffen, decerno [crêvi, crêtum]: ἀποφαίνειν γνώμην· ποιείσθαι κρίσιν | einen Beicheib. e. laffen, rescrîbo3 [psi, ptum]; dico8 [xi, ctum] sententium : avreniorellein | - co ergeht mir (gut, fchlecht), agitura mecum =; habeo2 me (bene, male): xalos ε, κακώς έχω, ε πράττω ' διάκειμαι ' κακώς ε, κακά πάσχω] - über fich e. laffen (f. b. a. gebulbig tragen), fero's [tuli, latum, ferre] patienter; tolero': ὑπομένειν φέρειν | - II) r., fld e., ambulo1; deambulo1: περιπατείν.

ergeizen, corrado [si, sum]: vnò φειδωλίας περιποιείν.

ergicbig, fertilis; fecundus; uber; largus: εὐπρόςοδος [ov]: ευκαρπος' πολύκαρπος: ευφορος | - febr e, an etw. fein, elfundo3 [adi, asum] copiam cis rei : πάμφορος [ov] · άφθονος [ov] · δαψιλής [es].

Ergiebigfeit, ubertas: ή ἀφθονία.

ergießen, sid), 1) eig., estando³ [ûdi, ûsum] me; estando³: έξιέναι· έκδιδόναι· εκβάλλειν | - ins Mccr sid) c., siuo³ [xi, xum] in mare: ἐκβάλλειν ε, εἰς-βάλλειν εἰς δάλατταν | über bas Land sid) c., estando dor3 [fûsus] super ripas; diffluo3 [xi, xum] extra ripas: ὑπεραίσειν ὑπερχεῖοθαι | - II) figurt., fld) in Rlagen e., profundos me in questus : πολύν είναι όδυρόμενον.

erglühen, incendor3 [census]; incalesco3 [lui]; excandesco3: περικαίεσθαι φλέγεσθαι υπ' όργης.

ergoben, delecto1; oblecto1; afficio3 [fêci, fectum] voluptate; permulceo2 [si, sum]: τέοπειν ψυχα-γωγείν θέλγειν κηλείν | - fid) an etw. e., delector1 qua re; percipio3 [cêpi, ceptum] voluptâtem cx re: ήδεσθαι τέρπεσθαί τινι άγάλλεσθαι εύφραίνεσθαι έπί τινι.

ergößlid), laetus; jucundus; suavis: τερπνός· ἐπιτερπής εὐτερπής [ές]· ἐπαγωγός [όν]· ἡδύς [εῖα, v | - Adv., lacte; cum voluptate: τεοπνώς etc.

έν ήδονή (ἐστί τι).

Ergöglichfeit, Ergögen, Ergögung, delectatio; oblectatio: ή τέρψις ψυχαγωγία ή ήδονή | - jur G. deliciarum animi causa: προς ήδουήν | woran man fich ergößt, delectamentum; deliciae; voluptas: το Θελατήριου θέλγητρου ή ήδουή|- fich eine E. mas chen, relaxo' animum; do' [dedi, datum] me ja-cunditâti: ήδεσθαι εὐφραίνεσθαι θέλγεσθαι.

ergrauen, canescos [canui]; fio3 [factus, fieri] canus; senesco3 [sonui]: πολιούσθαι.

ergreifen, I) eig. (f. b. a. anfaffen), prehendo3 [di,]

sum]; apprehendo3; comprehendo3: λαμβάνειν | imon bei ber Sand e., prehendo' qm manu: λαμβάνειν της χειρός | - die Feber e., sumos [sumpsi, sumptom] calamum: λαμβάνειν τον κάλαμον.

II) figurt., A) (ploglich überfallen) occupo"; invado 3 [si, sum]: algeir λαμβάνειν είςέργεσθαί τινα | - b. Rrantheit e. merben, corripiora [reptus] morbo: περιπίπτειν νόσω | - bon Furcht e. merben. percellor3 [culsus] timôre: φόβος λαμβάνει , είςέρχεταί τινα | v. Born e. werben, incendor3 [census]

ira: παροξύνεσθαι τη όργη.

B) (f. b. a. benugen) capio3 [cepi, captum]; arripio3 [pui, reptum]; sequor3 [cutus]; utor3 [usus] qua re: zonodal rivi Exectai rivos | - einen Rath c., sequor [cûtus] consilium; πείθεσθαι τω συμ-Boulevoavet | einen Borfchlag e., accipio3 [cepi, ceptum | condicionem : δέχεσθαι τους λόγους πείθεσθαι τοίς λόγοις τινός | eine Belegenheit e., arripios [pui, eptum] occasionem : χρησθαι τω καιρώ · προςέχειν τω καιρώ.

C) (f. v. a. fich zu etiv. wenben) descendos [di. sum |; converto3 [ti, sum] me ad qd; τρέπεσθαι πρός τι | imbe Bartei e , transeo* [ii, itum] ad par-

tes ejs: προςτίθεσθαί τινι.

ergreifend, gravis; perfringens animos: δεινός · καθ-CHTINOS.

Ergreifung, comprehensio: ή σύλληψις κατάληψις. επίληψις αίρεσις.

ergrimmen, excandesco3 [candui] sob. incendor3 [censustirà: έξαγριαίνεσθαί τινι θυμούσθαι βριμούσθαι | - ergrimmt fein, flagro ira: άγριαίνειν. ergrübeln, f. ausforiden.

ergründen, explôro1; pervestîgo1; perspicio3 [spexi, spectum]: έξετάζειν το βάθος άνερευναν διεξετάζειν έξευρίσκειν κατανοείν | - s., das E., exploratio; indagatio: ή ἀνεφεύνησιο έξέτασιο έξεύρεσιο. Erguß, I) eig., efflavium: ή πρόχυσις προχοή ! -11) figurt., 3. B. ber Erguß eines bantbaren Bergens, quae gratus animus dicere jubet: α αν τις είποι

εύχαριστος ών. crhaben, altus; elatus; celsus; excelsus; editus; sublimis; erectus: έξέχων · ύψηλός · μετέωρος [ov] · γλυπτός ! - (figurt.) μέγας [μεγάλη, μέγα] · σεμνός · δεινός θείος [- e. gearbeitet, caelatus: ἀνάγλυφος] cine c. Schreibart, sublime dicendi genus: ή ὑψηλή légis | über imde Lob e. fein, major sum laude ejs: κοείττω είναι του έπαίνου τινός | - Adv., alie; elâte; sublimiter: ψψηλώς etc. | - c. benfen, sentio [seusi, sensum] excelse: μεγαλοφορνείν.

Erhabenheit, altitudo; excelsitas; sublimitas: 4 έξοχή· ὁ όγκος· τὸ ΰψωμα | - E. ber Gesinnung, excelsitas animi: ή μεγαλοφροσύνη· μεγαλοθυμία.

erhängen, f. aufbangen.

erhärten, f. beweifen, barthun.

erhalten, I) (vom Fallen) sustineo [tinui, tentum]; retineo ; fulcio [lsi, ltum]: κατέχειν ἐπέχειν ανέχειν | ben Fallenben c., excipio3 [cepi, ceptum]

labentem : κωλύειν τινά μη πεσείν.

II) (machen, bağetw. fortbauert) sustento1; servo1; conservo'; tucor2 [tuitus]; alo3 [alui, altum]: διασώζειν | cin Sans in gutem Ctanbe e., conservo1 domicilium sartum tectum: φυλάττειν του οίπου άβλαβη | jmon im Gchorsam c., teneo² [nui, ntum] qm in officio: κατέχειν τινά πειθόμενου χρησθαι πειθομένω τινί | - r., fich e. (v. Menfchen), conservo¹ me; alor⁸ [altus]: ζην |- (von Dingen) duro¹; manco² [mansi, sum]: κατέχειν· μένειν· διαμένειν.

III) (f. v. a. befommen) accipio [cêpi, ceptum]; auféro [abstúli, ablâtum, auferre]: λαμβάνειν παρά

τινος παραλαμβάνειν δέχεσθαι.

IV) (f. v. a. erlangen) adipiscor³ [adeptus]; impĕtro¹; exprimo³ [pressi, pressum]: διαπράττειν ε, διαπράττεσθαί τι παρά τινος τυγχάνειν τινός.

Grhalter, servator; conservator; altor: ὁ σωτήρ

[7005] τοοφεύς.

Erhalterin, conservatrix; altrix: ἡ σώτειρα· τρόφος. Erhaltung, conservatio; sustentatio: ἡ τήρησις· διατήρησις· συντήρησις· φυλακή.

Frhaltungstrieb, custodia conservandi sui: ή τοῦ σώξεσθαι όρμή οδ. = ἐπιθυμία.

trhandeln, mercor¹; emo³ [emi, emptum]: ἀνεῖσθαι· ἐμπορεύεσθαι· ἐμπολᾶν.

erharten, duresco³ [durŭi]: σκληφοῦσθαι· ἀποσκλη-

ουσθαι, arripio³ [pŭi, eptum]; prehendo³ [di, sum]; comprehendo³ [di, sum]; deprehendo³; intercipio³: αίρεῖν· ματαλαμβάνεῖν· θηρᾶν· θηρεύτειν· συναρπάζειν | — s., δαδ Ε., comprehensio: ή

θήρευσις.
erheben, I) (in die Höhe heben) 1) eig., tollo³ [sustili, sublatum]; attollo³; effero³ [extuli, elâtum, efferre]; αίρειν εξαίρειν επαναίρειν μετεω-

oigerv.

figürl., das herz zu Gott e., convertos [ti, sum] animum ad cognitionem dei: μετεωρίζειν ἀνάγειν τὴν ψυχήν] - die Stimme c. (verftärfen), intendos [di,

tum | vocem: αἴοειν φωνήν δηξαι φωνήν.

Β) r., sich c., tollo³ me; surgo³ [surrēxi, surrectum]: ἐπαίοεσθαι | - bor imbm sich c., assurgo³ [surrexi, rectum] cui: ὑπανίστασθαί τινι | - sig., s. b. a. austreten, exsisto³ [exstiti, stitum]: ἀναφαίνεσθαι | - b. Dingen, z. B. Bergen, tollo³ me; assurgo³: ὑπεξανίστασθαι | - r., sich c. (s. b. a. sich höher stellen) anteĕo⁴ [ii, itum]; antecello³ [ui]; ἐπαίοεσθαι | im übeln Sinne, estero³ [extusi, elâtum, estere] me; esteror³ [elâtus, esterri]: μεγαλανχεῖσθαι | sich über Andere e., contemno³ [tempsi, ptum] alios prae me: ὑπεφφουνεῖν τῶν ἀλλων.

II) (verursachen) tollo³ [sustăli, sublâtum]: αἴοειν ἄσχεοθαί τινος | ein Œετόρτεὶ ε., tollo³ clamôrem: ἀναβοᾶν | eine Ælage gegen | mon c., intendo³ [dit tum] actionem cui: λαγχάνειν τινι δίκην | sid c., orior⁴ [ortus]; excitor¹: καταστῆναι ἄσχεοθαι γίγνεσθαι.

111) (in Empfang nehmen) exigo³ [êgi, actum]: συλλέγειν | cine Ethichaft e., adeo⁴ [ii, itum] s, cerno³ | crevi, cretum] hereditâtem: ἐμβατεύειν εἰς κληφο-

νομίαν λαγχάνειν κλήφον.

IV) (groß machen) augeo² [auxi, auetum]; orno¹: ανξάνειν ἀνάγειν|- αυδ bem Staube ε., νοσο¹ e tenebris in lucem: μέγαν ἐκ μικροῦ ποιεῖν | in ben Mitterstand ε., dono¹ qm anulo aureo: τελεῖν τινα ἰππέα | in ben Abelsstand ε., ascrîbo² [psi, ptum] qm ordini nobilium: κοσμεῖν τινα εὐγενεία.

V) (sehr preisen) extollos qm ob. qd laudibus:

ξπαίρειν λόγοις μεγαλύνειν σεμνύνειν.

erheblich, f. wichtig.

Erhebung, I) allg., sublatio; ascensio; elatio: ή αρ- tentum] memoriam ejs rei: μεμνήσθαί τινος.

σις· ὁ μετεωρισμός | — II) befond., A) E. von Gelbern, exactio: ἡ συλλογή· εἴςπραξις· εἰςδοχή | — Β) (Selbsterhebung) superbia; animus elâtus: ἡ ὑπερηφανία.

erheirathen, acquiro' [quisivi, situm] qd per uxô-

rem : γήμαντα λαμβάνειν τι.

erheifden, f. erfordern.

erheitern, f. aufheitern, ergogen.

erheizen, calefacio³ [fêci, factum]; percalefacio³: διαθερμαίνειν ένθερμαίνειν | — s., das E., calefactio: τὸ διαθερμαίνειν τὸ ένθερμαίνειν.

erhellen, I) a., illustro¹; collustro¹: φωτίζειν· διαφωτίζειν· λαμπούνειν· καταλάμπειν | — II) n., illucesco³: δηλον ε, φανερον είναι· φαίνεσαι· ἐοικέναι | - εδ erhellt leight, in promptu est: ἐν τῷ φανερῷ ἐστίν.

erheucheln, simulo1: προςποιείσθαι.

crhiben, calefacio³ [fêci, factum]; fervefacio³ [fêci, factum]; incendo³ [di, sum]: διαπυφούν· διαπυφίζειν· διαθερμαίνειν|- fich c., confervesco³ [ferbui]; commoveor² [commôtus] gravius: θερμαίνεσθαι· ἐνναίεσθαι· παροξύνεσθαι.

erhibt, calidas; fervidus; fervens; vehēmens; incensus irâ: διάπυρος [ov] · θερμός · ἐμπαθής [ές] · δξύς [εῖα, ύ] — Adv., calide; ardenter: θερμώς

erc.

erhobene Arbeit, f. Bas : und Sautrelief.

crhöhen, I) cig., in die Höhe bauen, excito²; erigo³ [erexi, erectum]: ὑψοῦν αἴοειν ἐπαίρειν ἐξογποῦν|- höher machen, effero³ [extůli, elâtum, efferre] altius; exaggèro¹: ὑψοῦν |— II) figürt., effero³; augeo² [auxi, auctum]: αὐξάνειν ἔπανξάνειν τιμαῖς προάγειν|- den Kreiö e., vendo³ [didi, ditum] qd carius: ἔπιτιμᾶν ἀνατιμᾶν ἀναβιβάζειν|- den Witth e., addo³ [didi, ditum] animum: ἔπιθαδούνειν.

Erhöhting, adjectio: ἡ τόμωσις · ὄγκωσις · ἄρσις - dað Erhöhte, locus editus; collis; tumulus: τὸ τόμωμα·

ὁ τόπος ὑψηλός.

erhören, audio*: είςαπούειν ἐπαπούειν τινός | jmbn c., audio* preces cjs: ἐπαπούειν =, ἀπούειν τινός.

erholen, I) a. (einholen) sich Rath bet imbm e., consulo³ [lüi, Itum] qm; peto³ [lüi, Itum] consilium a quo: συμβουλεύεσθαί τινι | — 11) r., sich e., respiro¹; remitto³ [misi, missum] me; resicio³ [seci, sectum] me; erigo³ [erexi, erectum] me (animum): ἀναπνεῖν ἐξαναπνεῖν | - b. einer Krantheit sich e., convalesco³ [lüi] e morbo: ἀναδόαιζειν | - sich a ciw. e., resarcio⁴ [sarsi, sartun] damnum per qd: ἐπανορθοῦσθαι τὴν βλάβην ἔκ τινος.

Erholung, respiratio; recreatio; requies [êtis]: η ἀναπνοή ἀνάληψις ἀνάδδωσις παθλα | - μιτ Ε., απίπι (relaxandi) causā: πρὸς ἀνάπαυλαν ἀναπαύλης χάριν οδ. ἔνεκα.

Erholungsmittel, laxamentum curârum: ἡ ἀνακούφισις.

Erholungsstunde, = zeit, tempus respirandi; otium: ή σχολή.

η οχολη. Crinnerer, monitor; admonitor: ὁ παραινέτης παρακελευστής.

erinnerlich sein, est eui in memoria; teneo' [tenui,

erinnern, I) (ins Gebachtnik gurudrufen) redigo3 [êgi, actum]= ob. redûco3 [xi, ctum] qd eui in memoriam: αναμιμνήσκειν· υπομιμνήσκειν τινά τινος |- fich e., memini [nisse]; commemini; reminiscor3 [men-tus]; recordor1 qd cjs rei; revoco1 memorium cjs rei; renovo': άναμιμνήσκεσθαί τινος | fobiel ich mid erinnere, quantum memini: ώς έγω μνήμην Eχω | - II) (ermahnen) moneo [ŭi, itum]; admoneo2; hortor1; adhortor1; παραινείν · συμβουλεύειν τινί τι νουθετείν.

Erinnerung, I) (Gebachtniß) memoria; recordatio: ή άνάμνησις: ὑπόμνησις | — II) (Ermahnung) monitio; admonitio; monitum; praeceptum: ή παραίνεσις υποθήκη | imdin eine mobimeinende G. geben, moneo2 qm familiariter: παραινείν τινα εὐνοϊκώς. Erinnerungefraft, = bermogen, memoria: το μνημονικόν ή μνήμη.

Erinnerungszeichen, nota: ro uvnueiov.

erjagen, I) eig., nanciscor3 [nactus] qd venando: θηράν άγρεύειν | - II) figuri., consequor3 [secutus] qd summo studio: διαπράττεσθαί τι.

erfalten, refrigero1: ἀποψύχειν · καταψύχειν | - fld) e., perfrigeseo3: καταψύχεσθαι | - s., bad G., bie Erfaltung, perfrictio: ὁ ψυγμός ἡ ψύξις κατάψυξις.

erfampfen, acquiro3 [quisivi, situm] ob. expugno1 armis: νικήσαντα αίρείν τι' κρατείν τινος.

erfalten, I) eig., frigesco³ [gŭi]: ἀποψύχεσθαι κα-ταψύχεσθαι | — II) figüri., languesco³ [langui]: ἀποψύχεσθαι - ben Gifer e. lassen, depôno³ [posŭi, situm] studium ejs rei: ἐκκάμνειν σπουδάζοντα. αποβάλλειν την προθυμίαν.

erfargen, comparcos [parsi, parsum]; corrados [si,

sum : φειδόμενον περιποιείν.

erfaufen, I) eig., emoa [emi, emptum]; redimo3; mercor1: ώνεισθαι άγοράζειν | - II) übertr. (f. b. a. bestechen), corrumpo3 [rūpi, ruptum] qm largitione ob. pecunia: μισθώ =, δώροις πείθειν εξωveloθαι - fich e. laffen, moveor2 [motus] largitione: διαφθείρεσθαι χρήμασι δωροδοκείν.

Erfaufung, emptio; redemptio: ή ώνή· λύσις· ἀπο-

λυτρωσις.

erfennbar, quod cognosci potest; quod cadit in humanam intelligentiam : γνωστός νοητός.

erfennen, 1) (mahrnehmen, fennen lernen) cognosco3 quá re: αἰσθάνεσθαι κατανοείν καταμανθάνειν. yeyvooneen te En tenos | - fid) zu e. geben, aperio frui, rtum] eui, qui sim: δηλούν ξαυτόν | jmbm etto. zu e. geben, declaro | qd cui: δηλούν =, σημαίνειν τί

II) (eim. für bas, mas es ift, erffaren) agnosco3 [goovi, guitum]: ลังฉางออุโระเท ลิของเกาอักระเท รักเүцүрюбиег | feinen Grrthum e., agnosco3 erratum: γιγνώσκειν αμαρτόντα | jindn für unschuldig e., absolvo3 [vi, lûtum] qm: ἀπολύειν , ἀπαλλάττειν

III) (ein Urtheil fällen) fero3 [tuli, latum, ferre] ob. decerno3 [crêvi, crêtum] sententiam (de qua re): γιγνώσηειν πρίνειν δικάζειν διαγιγνώσηειν την δίκην.

erfenntlid, f. erfennbar, bantbar.

ceptio; perspicientia; notitia; scientia; n yvoogis. διάγνωσις επίγνωσις σύνεσις | -- II) (f. b. a. Ilr= theil) sententia; decrêtum; ή διάγνωσις πρίσις.

Erfenntniggrund, fons cognitionis: το τεκμήφιον γνώρισμα.

Erfenntnigvermögen, intelligentia; intellectus [ûs]: ή γνώμη.

Erfennung, cognitio; agnitio; ή γνώσις σύνεσις. Erfennungezeichen, nota: to oquelov oque.

Erfer, podium; maenianum: τὸ προεχές τὸ πρό-Вапиа.

erfiefen, f. answählen.

erflarbar, = lid), quod explicari potest; apertus; perspicuus; planus: εὐδιήγητος εὐαπόδειπτος [ov]. σαφής [ές].

erflaren, I) (beutlich machen) expono" [posui, situm]; explico1 [cavi, catum u. cui, citum]; explano1; interpretor'; definio': σαφηνίζειν διασαφηνίζειν. ¿Envelodat | - feine Deinung e., aperio* [rai, rium] sententiam meam: ἀποφαίνεσθαι την γνώμην περί TIVOS.

11) (beuten) accipio3 [cêpi, ceptum]; intelligo3

[lexi, lectum]; interpretor1; dinysiadai.

III) (befannt machen) dico3 [xi, ctum]; profiteor2; prodo3 [didi, ditum]; denuncio1: δηλούν φανερον ποιείν | jmon zu ctw. e., declaro1; appello1; άποδεικνύναι | imbn jum Erben e., scribo3 [psi. ptum] qm herêdem: κληφονόμον καθιστάναι τινά | in bie Acht e., proscrîbo's qm: προγράφειν τινά | ehv. für Rull u. nichtig e., facio's [feci, factum] irritum; aboleo' [lêvi, litum]; ἀκυροῦν ἀναιρεῖν | fid) für jmbn e., sequor3 [cûtus] partes cjs: προςτίθεσθαί τινι | für etw. fich e., accipios [cepi, ceptum] ob. probo1 qd: ἀποδέχεοθαι έπαινεῖν τι | gegen elw. fich e., detrecto' οδ. improbo' qd: ἀπογνώναι ἀποδοκιμάζειν τι.

Erfiarer, f. Ausleger.

Erffarung, 1) (Auslegung, Deutung) explicatio; explanatio; interpretatio; enarratio: ή έξηγησις έρμηνεία δήλωσις | — II) (Neußerung, Kundmachung, Befanntmachung, Antundigung 2c.) E. bes Rrieges, denunciatio belli: ή προκήρυξις τοῦ πολέμου | - . in bie Acht, proscriptio: ή προγραφή | - nahere G. über elm. geben, explico1 qd diligentius: την γνώμην αποφαίνεσθαι.

erfledlich, f. ansehnlich, hinreichend.

erflettern (erflimmen), nitor3 [nisus u. nixus]; enîtor3 in qd: ἀναβδιζασθαι· έξαπρίζειν.

erflingen, sono [nui, nitum]: φθέγγεσθαι ήχείν. ξπαίρειν.

erflügeln, comminiscor3 [commentus]: σοφίζεσθαι.

άνευρίσκειν. erforen, electus; delectus: αίφετός λεκτός πρό-

nottos [ov]. erfrallen, prehendo3 [di, sum] unguibus: conci-

CELV TL. erfranten, incido3 [di, sum] in morbum; corripior3 [reptus] morbo: νόσω περιπίπτειν.

erfriegen, acquiro3 [quisivi, situm] qd bello: πολέμω κτάσθαι, «καταλαμβάνειν.

Erfenntlichfeit, f. Dantbarteit. Erfenntniß, 1) (Borstellung, Kenntniß) cognitio; per-

τολμάν· ἀποτολμάν· θρασύνεσθαι | - s., bas E.,| audacia: η τόλμα.

erfünsteln, quaero3 [sîvi, sîtum] per artem; fingo3 [nxi, ictum]; simulo1; ementior4 [mentitus]: TEγνάσθαι · μηχανάσθαι · σοφίζεσθαι · προςποιziodai.

erfundigen, fich nach etw., quaero3 [sivi, situm]; exquiro 3 =; percunctor 1 qd; sciscitor 1 =; cognosco 3 [gnôvi, gnitum] de re: πυνθάνεσθαι =, έρωταν τι | ild) fdrifftid) nad) etw. e., seiseitor' per literas de criandit, clarissimus; illustrissimus; pastvotatog re: πυνθάνεσθαί τι δια γραμμάτων.

Erfundigung, percunctatio: ή πύστις [εως] · έφωτησις · αναποισις | - nad genauer E., re diligenter coguita: πυθόμενος αποιβώς.

erlaben, f. erholen, erquiden.

erlahmen, fio [factus, fieri] claudus: 2002000000001 γωλον γίγνεσθαι.

erläutern, f. erflaren.

Erlangen (Stabt), Erlanga.

erlangen, I) (bis an etw. langen) contingo3 [tigi, taetum]; adipiscor3 [adeptus]; consequor3 [cîtus]; assequor3 [cîtus]: eginvecovatr, = noos ri equuvelodal tivos dipyaven | — II) (in Bess einer Sache fommen) sio s [sactus, seri] compos ejs rei; potior qua re; adipiscor s [adeptus]; nanciscor s [nactus]; assequor s [secutus]; impetro ; obtineo2 [nui, ntum] qd: πτασθαί 3, περιποιείσθαί τι nouizeodai evoloneodai haubaveir | - Icicht zu c., impetrabilis: ευπρακτόν έστιν.

Erlangung, adeptio; impetratio: ή κτήσις περιποί-

nois lippis.

erlaffen, I) (befannt machen) edico3 [xi, ctum]; propono3 [posui, situm] edictum: προαγορεύειν προειπείν· παραγγέλλειν | - ein Schreiben e., mitto3 [misi, missum] od. do 1 [dedi, datum] literas: ἐκδιδόναι γράμμα (- II) (nachlaffen) solvo3 [vi, lûtum]; exsolvo3; libero1 qua re; remitto [misi, missum]; condôno1; ignosco3 [ignôvi, gnôtum] qd cui; àvisναι ε, άφιέναι τινί τι άπολύειν ε, άπαλλάττειν τινά τινος | - jmbm einen Gib e., solvo3 [vi, latum] qm sacramento: λύειν =, ἀπολύειν =, ἀπαλλάττειν τινά τοῦ όρχου | eine Schuld c., condono pecuniam ereditam cui: ἀφιέναι χοέος τινί | · Steuern ε., omitto³ [mîsi, missum] vectigalia: ἀνιέναι τινί τὰ τέλη.

Erlaß, I) (f.v. a. Befehl, f. dief. Wort.) — II) (bie Erlassung, das Nachlassen), remissio: ή ἄφεσίς ἀπό-λυσις ἀπαλλαγή | um E. bitten, peto³ [tii, titum] remissionem: δείσθαι της ἀφέσεως, «της ἀπο-

λύσεως.

Erlaffung, f. Erlaß, Dir. 11.

erlauben, concêdo3 [cessi, cessum]; permitto3 [misi, missum]; do1 [dedi, datum] facultatem eb. veniam; παραχωρείν συγχωρείν επιτρέπειν τινί τι έξουσίαν διδόναι τινί c. infin. | - es ift erlaubt, licet; jus fasque est: έξεστιν· πάρεστιν | fo weit es erlaubt ift, quoad licitum est: Ep' odov Egectiv | fich etiv. e., sumo' [sumpsi, ptum] qd mihi: akiovv -, τολμάν τι.

Erlaubniß, concessio; permissio; potestas; copia; arbitrium: ή συγχώρησις · συγγνώμη · έφεσις | - imbm ε. geben, facio · [feci, factum] potestatem; do · [dedi datum] veniam cui cjs rei ob. faciendi qd: egovσίαν διδόναι :, επιτοέπειν τινί - um C. bitten, peto3 | δεύειν τον νούν.

[tii, tîtam] veniam: αἰτεῖσθαι συγγνώμην, = ἐξουσίαν | G. erhalten, impetro' veniam: τυγχάνειν συγγνώμης, = έξουσίας | mit beiner E., pace tua: σού συγχωρούντος | ohne meine E., me non concedente : anovrog epov | wider meine E., me invîto : βία έμοῦ | mit G. gu fagen, sit venia verbo: σύγγνωθί μοι.

Erlaubnißschein, venia per literas data: ή της συγ-

χωρήσεως συγγραφή.

λαμπρότατος | - ale Titel, illustrissimus: ή λαμπρότης ητος.

erlauern, ancupor1; opperior4 [rtus]: παρατησείν. Elloyav | - eine Gelegenheit e., captol occasionem: έφεδρεύειν καιροίς, έφορμείν τω καιρώ.

erlaufen, consequor3 [secutus] cursu: πτασθαί τι δρόμω οδ. τρέχοντα.

erlaufden, excipio3 [cepi, ceptum]; arripio3 [pui, eptum]: έπακούειν τινός.

Erle, alaus: ή κλήθοα κλήθοος | - aus E., alneus:

ulnitosios.

erleben, video2 [di, sum]: περιείναι =, περιγίγνεσθαι eis te | - bas fechszigste Jahr e., pervenio [vêni, ventum] ad annum sexagesimum: γεγονέναι έξήnovra έτη | - Freude an feinen Kindern e., video? [di, sum] gaudium e liberis: ονασθαι των τέκνων. εύτεκνον είναι.

erledigen, vacuefacio3 [fêci, factum]; libero1; solvo3 [vi, lûtum]: ἀπολύειν =, παύειν =, καταπαύειν τινά τινός | - erledigt, vacuus; liber: ἔρημος κενός | erledigt fein, vaco : κενον είναι ήρημωσθαι.

criegen, 1) (j. b. a. töbten) dejicio³ [jéci, jectum]; caedo³ [cecîdi, caesum]: ἀναιρεῖν· κατεργάζε-σθαι· ἀποκτείνειν· καταβάλλειν | — II) (j. b. a. bezahlen, entrichten, f. biefe Borter.)

Erlegung, caedes: ή ἀναίφεσις σφαγή.

erleichtern, I) eig., exonero1; levo1; laxo1; expedio4: πουφίζειν άναπουφίζειν | — II) figüri., 3. B. jmbm bie Arbeit e., minuo3 [ui, utum] partem laboris cui: άνακουφίζειν τινά του πόνου, * του ἔργου | sein Berg e., exonerol animum sollicitudine: loopar τον θυμόν.

Erleichterung, levatio; allevatio; laxamentum: ή κούφισις άνακούφισις το άνακούφισμα | - Ε. berichaffen, sum levationi: ὁαστώνην έχειν.

Erleichterungsmittel, levamen; levamentum; laxa-

mentum: η εύμαρεια.

erleiden, patior [passus]; accipio [cépi, ceptum]: ὑπομένειν ἀνέχεσθαι καρτερείν πάσχειν - cinc große Rieberlage e., accipio3 [cepi, ceptum] ingentem cladem: ἡττᾶσθαι.

erleidlich, f. erträglich.

erlen, alneus: nandoecog.

erlernen, discos [didici] : addisco3 : μανθάνειν έκμανθάνειν · καταμανθάνειν · διδάσκεσθαι | gründ= lich e., perdisco3: μανθάνειν τι άκριβώς.

erlesen, f. auserlesen.

erleuchten, I) eig., collustro1; illustro1; illumino1: φωτίζειν. διαφωτίζειν. έπαυγάζειν. καταλάμπειν eine Stadt e., accendo3 [di, sum] pernoctantia lumina in urbe: διαφωτίζειν την πόλιν | -- II) fig., ben Berftand e., fingo" [nxi, ietum] mentem: παιErleuchtung, einer Stadt, pernoctantia urbis lumina: ermorden, interficio [féci, fectum]; occido [di, τὸ διαφωτίζειν τὴν πόλιν.

ctliegen, succumbo³ [cubūi, bītum]: διαφθείρεσθαι «, ἀπόλλυσθαι ὑπό τινος | cincr Laft c., opprimor³ [essus] onere: καταβαρύνεσθαι », καταπιέζεσθαι τῷ φορτίφ.

ctlössen, I) elg., exstinguor³ [inetus]: σβέννυσθαι άποσβέννυσθαι κατασβέννυσθαι | — II) figürl., intereo⁴ [si, štum]; pereo⁴; evanesco³ [vanui]: ἀμαυροῦσθαι ἐξέτηλον γίγνεσθαι ἀφανίζεσθαι ἀπομαραίνεσθαι.

Erloschung, interitus [ûs]: ή σβέσις άμαύρωσις

διαφθορά.

triöftil, libero t qm ob. qd quâ re; vindíco t qm ob. qd aquâ re; eripio t [pui, eptum] e quâ re; redímo t [êmi, emptum]: ελευθερούν λύειν ἀπολύειν ἀπολύειν τινά τινος.

Erloser, liberator; vindex; redemptor: o σωτήο

[ήρος] · λυτήρ [ήρος].

Erlöfung, liberatio; redemptio; salus [ûtis, f.]: ή λύσις Εκλυσις ἀπαλλαγή Ελευθέρωσις σοτηρία ἀπολύτρωσις.

crlogen, mentitus; ementitus; fictus; commenticius: ἐψευσμένος· ψευδής [ές]· πλαστός [όν]· ἐπίπλαστος [ον]· προςποίητος.

erluftigen, f. beluftigen, ergogen.

ermächtigen, jmbn, facio³ [feci, factum] potestatem cui: ἐξουσίαν διδόναι τινὶ ποιεῖν τι ἐπιτφέπειν

τινί τι' κύριον ποιείν τινά τινος.

ermahnen, moneo²; admoneo²; bortor¹ ad qd od. mit folg. ut: παραινείν· παραικελεύεσθαί τινί τι οδ. c. infin. παρακαλείν τινα έπί τι· νουθετείν· παροξύνειν· παρορμάν | 3ur Eintracht c., suadeo² [snasi, sum] cui concordiam: παρακελεύεσθαι τινι την όμονοιαν.

Grmahner, monitor; admonitor; hortator; adhortator: ὁ παραινέτης · παραικελευστής · νουθετητής. Grmahnung monitor admonitor hortation adhor

Ermahnung, monitio; admonitio; hortatio; adhortatio: ή παραίνεσις παραπέλευσις παράκλησις | - auf imbs E. nicht hören, non audio qm monentem: μή πείθεσθαί τινι παραινούντι.

ermangeln, f. fehlen, unterlaffen.

Ermangelung, burch Umschreibung mit ben Zeitwörtern unter fehten.

ermannen, fich, colligos [légi, lectum] ob. recipios [cépi, ceptum] animum; confirmos ob. erigos [erexi, erectum] me: ἀναθαζόεῖν ἀναλαμβάνειν εαυτόν, = τὸν θυμών ἀνατολμάν.

ermatten, 1) a., fatīgo¹; defatīgo¹: καταπονεῖν ποιεῖν τινα ἀπειπεῖν | — II) m., fatīgor¹; defatīgor¹; languesco³ [gui]: ἀπαγορεύειν ἀπειπεῖν ἀπειρεῖν | - ermattet [ein, langueo²: ἀπειρημέναι ἀποκεμημέναι.

ermattet, fatigatus; fessus; defessus: ἀπειοημώς.

κατάπονος [ον].

Ermattung, satigatio: ὁ πόπος πάματος | - E. bis zur Ohnmacht, desectio: ἡ παταπόνησις ἔπλειψις. -Ermel, f. Nermel.

ermessen, 1) eig., ausmessen, emetior s [mensus]: ἀναμετρείν · ἐνμετρείν | — 11) figürt., f. v. a. benrtheisten, ermägen, s. diese Wörter.

2. Ermeffen, nach meinem, f. Dafürhatten, bas.

ermorben, interficio [féci, fectum]; σεείdo [di, sum]; eněco [cui, ctum] qm: φονεύειν ἀναιρείν ἀποιπείνειν ἀποσφάττειν | - Jindu e. wolten, insidior vitae ejs: ἐπιβουλεύειν τῷ βίφ
τινός | fld e., inféro [intuli, illâtum, inferre]
manus mihi: διαχρῆσθαι ἐαυτόν γίγνεσθαι φονέα
ἐαυτοῦ.

Ermordung, caedes: ὁ φόνος ἡ ἀναίρεσις σφαγή. ermüden, I) a., fatīgo'; defatīgo': καταπονεῖν καμάτω διδόναι | - fld burd Arbeit e., frango's [fregi, fractum] me laboribus: καταπονεῖσθαι τῷ πόνω, ετῷ ἔργω | — II) m., fatīgor'; defatīgor': κάμνειν ἀποκάμνειν καταπονεῖσθαι ἐκλύεσθαι.

ermüdet, fatigatus; fessus: κατάπονος [ον] κατάκοπος [ον] · ἀπειφηκώς · παφατεταμένος.

Ermüdung, fatigatio; defatigatio: ὁ κάματος κόπος καταπόνησις.

ermuntern, I) eig, answeden, s. dies. Wort. — II) figürs. anregen, excito¹: διαμελεύεσθαί τινι· παραμαλείν τινα έπί τι | — III) ausheitern, s. dieses Wort.

Ermunterung, f. Aufmunterung.

crmuthigen, jmbn, addo³ [d'di, d'tum] s ob. facio³ [feci, factum] animum cui; erigo³ [erexi, erectum] animum cjs: ἀναθαδόύνειν ἐπιθαδόύνειν εὐ-θαρσή ποιείν τινα.

Ermuthigung, confirmatio animi: ή ἐπίδοωσις ὁ

παρακελευσμός.

ernähren, alo³ [alui, altum]; nutrio⁴; sustento¹
qm: τρέφειν· ἀνατρέφειν· σῖτον παρέχειν | - fich
burch etw. e., quaerito¹ victum quâ re: τον βίον
ἔχειν =, τὴν δίαιταν ποιεῖσθαι ἀπό τινος | βρτῦκ). Friede ernährt, Unfriede verzehrt, concordiâ
res parvae crescant, discordiâ maximae dilabuntur: ἡ ὁμόνοια διασώζει, ἡ διαφορά διαφθείρει.

Ernährer, nutritor; alter: ὁ τροφεύς. Ernährerin, nutrix; altrix: ἡ τροφός.

Ernährung, sustentatio: ή τροφή ανατροφή. Θοέψις.

ernennen, dico³ [xi, etum]; nomíno¹; declâro¹; designo¹; nuncupo¹: ἀναγορεύειν· ἀποδεικνύναι καθιστάναι.

Ernennung, nominatio; designatio: ή ἀναγόρευσις· ἀπόδειξις· πατάστασις.

erneuen, erneuern, wieder neu madien, novo!; renovo!; reficios [fêci, fectum]: καινοῦν' ἀνακαινίζειν' καινοῦνοιεῖν [- (b. neuem anfangen), instauro'; integro!; redintegro!; itero!;
repētos [tii, tîtum]: ἀνανεοῦσδαι ἐπαναλαμβάνειν]- eine Œitte e, refēros [retūli, relātum, referre]
morem: ἀνακαινίζειν τὸ ἔθος | fich e., recrudescos:
πάλιν γίγνεσθαι (von Uebein) παλιγκοτεῖν [- - s.,
daß Ε., die Erneuerung, renovatio; restauratio od.
burch die Berda: ἡ ἀνακαίνισες ἀνακαίνωσες οδ.
durch die Berda - Ε. eineß krieges, rebellio: ἡ ἐπανάστασες ἡ ἀνακαίνωσες τοῦ πολέμου.

erniedrigell, minuo³ [üi, ûtum] auctoritatem ejs: ταπεινοῦν· ταπεινον ποιεῖν | - fich e. A) fich herabtaffen, demitto³ od. submitto³ [mîsi, missum] me: ματαβαίνειν ε, συγκαταβαίνειν εῖς τι | - Ju cho. fich h., descendo³ [di, sum] ad qd: καταβαίνειν εῖς τι] — B) seiner unwūrdig handelm, abjicio³ [jēci, jectum] me: ἀνάξια πράττειν· καταισχύνειν έαυτόν. Ernichrigung, humilitas: ή ταπείνωσις· συγκάθεσις· croberungssuchtig, cupidus imperii proferendi: πλεοσυγκατάβασις ταπεινότης [ητος].

1. Ernft, subst., I) (im Begenf. bee Scherzes) serium: ή σπουδή ο σπουδαίος λόγος | - εδ ift mein G., dico3 [xi, ctum] serio (ex animo): λέγειν σπουδή] im Ernfte? bonane fide? aln & ég ; | E. aus etw. machen, verto3 [ti, sum] qd in serium: σπουδάζειν περί τι' πράττειν τι σπουδαίως, = ἐπιμελῶς.

II) (f. v. a. Eifer) studium; contentio: ή σπουδή ο ζήλος ή έπιμέλεια | mit E. betreiben, urgeo2 [ursi] qd: σπουδάζειν περί τι συντεινόμενον ποι-

είν τι.

III) (f. b. a. ruhige Würde) severitas; gravitas: ή σεμνότης [ητος] · σεμνοποέπεια | - mit E. reden, loquor3 [cûtus] cum gravitate: σεμνολογείν.

IV) (f. b. a. Etrenge) severitas; auctoritas: ή

απρίβεια.

2. ernft, ernfthaft, severus; gravis; austerus: σπουδαίος σεμνός l' eine e. Miene machen, compôno3 [posui, situm] vultum ad severitatem: σεμνον βλέπειν | - Adv., sevêre; serio: σπουδαίως | e. bleiben, non muto1 vultum: μή τρέπειν την όψιν.

3. Ernft (Bername), Ernestus.

ernitlich, I) (eifrig) acer: ἐπιμελής [ές] -- Adv., acriter: ἐπιμελῶς | - II) (mas tein Scherz ift), serius; verus: σπουδαίος | — Adv., serio; ex animo; vere: σπουδαίως σπουδή μετὰ σπουδής | — III) nadhtrudidh, gravis : ἐμβοιθής [ές] · βαρύς [εία, ύ] eine e. Reantheit, morbus gravior : ἡ βαρεία -, όξετα νόσος | - Adv., graviter: βαρέως όξέως.

Grute, D eig., messis: ὁ ἄμητος · θερισμός · ή θέρισις συγκομιδή | reichliche E., messis opima: ἡ εὖετηρία | - Ε. hatten, facio³ [feci, factum] messem:
Φερίζειν ἀμᾶν | — II) übertr. allgem. (j. b. a. Ertrag) fructus [ûs]; quaestus [ûs]: τὸ κέρδος ἡ λυσιτέλεια το όφελος.

Erntearbeit, opera messoria: τὰ ἔργα άμητιπά.

Grnteferien, feriae messium: ή έπεχειρία άμητικά οδ. = τοῦ ἀμήτου.

Erntefest, feriae messium; ambarvalia [um]: τα συγκομιστήρια.

Erntefranz, corona spicea: ή είρεσιώνη.

Erntemonat, (mensis) Augustus: ὁ ὄγδοος μήν.

ernten, I) eig., meto3 [messui, messum]; demeto3; facio [feci, factum] messem: Deolgew audv. συγκομίζεσθαι =, συλλέγεσθαι καρπούς | figurt., capio3 [cepi, captum] =; percipio3 [cepi, ceptum] qd (ex qud re): λαβεῖν -, λάβεσθαί τι ἀπολαύειν τινός | - Beifall, Dant c., fero³ [tuli, latum, ferre] laudem, = gratias: λαβείν ἔπαινου, = χάριν.

Erntezeit, messis: o auntog. τουγητός.

erobern, I) eig., capio3 [cepi, captum]; occupo1; expugnoi; potior [potitus] quâ re: αἰρεῖν κατα-λαμβάνειν πολέμω κτᾶοθαι] — II) figüri. (für fich gewinnen), capio3: κτασθαι άνακτασθαι.

Eroberung, I) eig., expugnatio; occupatio: n alosσις· άλωσις· ένπολιόρνησις· καταστροφή | - II) figürl., E. maden (in der Liebe), pellicio⁸ [lexi, lectum] qm in amorem mei: ποιείσθαί τινα έρωτικον έαυτοῦ.

νέπτης πλεόνων ἐπιθυμῶν.

Groberungsiucht, cupido imperii proferendi; ή πλεονεξία πλεόνων ε, άλλοτρίων επιθυμία.

eröffnen, I) eig., aperio* [rui, rtum]: ἀνοίγειν' έξανοίγειν λύειν.

II) figuri. A) (ben Anfang einer Cache machen) facio3 [feci, factum] initium ejs rei; auspicor1; exordior [orsus] qd: ἄοχειν ε, έξάοχειν τινός |-cincn Ball c., duco [xi, ctum] primam choream: ἄοχειν τοῦ ὁοχήματος | cinc Sikung c., praefor concioni sollenni more: ἐξάοχειν τῆς συνεδοείας.

B) (f. b. a. befannt machen) aperio4; significo1; propôno3 [posui, situm]; enuncio1: δηλουν έξαγγέλλειν | - Muffrage e., expôno mandata: έξαγγέλλειν τὰ προςταχθέντα | jmdm seine innersten Gesühle e., delĕgo³ [xi, ctum] intimos meos assectus eui:

δηλούν τινι τὰ ἐνδότατα ἐαυτοῦ πάθη.

Eröffnung, I) (f. v. a. bas Aufmachen) burch ben Infinitiv aperire, adaperire, resignare: ή ανοιξις. λύσις · ἀναστόμωσις | — II) figürl. A) (j. b. a. An= fang) initium; exordium: ή ἀρχή | — B) (f. v. a. Befanntmachung) significatio; demonstratio: ή δήλωσις · έξαγγελία | jmbm E. über etw. machen, signi-Γίσο 1 qd cui: δηλούν =, άναφαίνειν τί τινι.

erortern, cognoscos [novi, gnitum]; inquiros [quisivi, situm]; discepto1; disputo1; explico1; enucleo1; explano1: ελέγγειν' διακριβούν διεξιέναι' διεξηγείσθαι | eine Frage e., excutio 1 [cussi, cussum] quaestionem: διακριβούν το πρόβλημα.

Erbricrung, cognitio; inquisitio; disputatio: ή διευποίνησις ο έλεγχος ή έξήγησις.

erotifd), amatorius: έρωτικός.

erpidit, auf etw., eupidissimus; avidissimus rei: έπιθυμών τίνος ' ἐπιμανής [ές] - αις είν. ε. sein, appöto³ [tii, tstum] qd avide: ἐρωτικώς ε, ἐπιθυμητικώς ἔχειν τίνος. ἐπιθυμεῖν ε, ἐρῶν τίνος.

erpressen, exprimo3 [pressi, pressum]; extorqueo2 [torsi, tortum] qd cui; expugno1 qd a quo: ἐκβιά-

ζεσθαι άπαιτείν έξαιρείν βία.

Erpreffung, v. Gelbern, violenta exactio: ή εἴςποα-Eig. agyvoologia | - imbn wegen Erpreffungen anflagen, postulo1 qm de repetundis: γράφεσθαί τινα άγυρολογίας άνόμου.

crproben, experior [pertus]: δοπιμάζειν βασανίgew Egeragew | - erprobt, f. bewährt, unter bem Art.

bewähren.

crquiden, reficio3 [fèci, fectum]; recreo1: ἀναψύχειν . άναζωπυρείν . ψυχαγωγείν . τέρπειν | - fich ε., curo corpus: ἀναψύχεσθαι ἀναζωπυρεῖσθαι | erquidend (erquidtid), reficiens; suavis; dulcis: wvάναψυπτικός άναληπτικός γλυκύς utholog. $[\varepsilon i\alpha, \dot{v}].$

Erquidung, refectio; recreatio; laxamentum: ή ανάψυξις τέρψις ψυχαγωγία.

errathen, conjicio3 (jeci, jectum]; assequor3 [cutus] gd conjectură: εἰκάζειν =, συμβάλλεσθαί τι | - ein Rathsel e., solvo3 [vi, lutum]; explico1 aenigma: λύειν =, ευρίσκειν το αίνιγμα | — s., bas G., bie Er: rathung, conjectūra; explicatio: ή είκασία ό στο-

erregbar, qui, quae, quod facile moveri ob. . concitari ob. = incitari potest : έγέφσιμος [ov].

Grregbarfeit, incitabilitas: τὸ ἐγέρσιμον.

erregen, excito1; concito1; excico4 [efvi, citum]; erfaufen, erfaufen, f. erfrinfen, erfranfen. moveo² [movi, motum]; commoveo²; conflo[†]: ni-veiv' ἀνακινείν' διακινείν' έγείζειν | - cinen Etreit c., inferoa [intuli, illatum, inferre] controversiam; έγείσειν έφιν, « διαφοφάν, « άγωνα | Sanbel c., in-fero" causam jurgil: έγείσειν έφιν | Bewunderung t., efficios [feci, fectum] admirationem: θαύμα παρέχειν τινί.

Erreger, concitator: o nivnths.

Erregerin, concitatrix: ή παροξύνουσα έρεθίgovou.

Erregung, concitatio; commotio: ή αίνησις έγερ-

erreichbar, quod manu prehendi (obtinêri) potest; impetrabilis: έφικτύς αίρετος άλωτός.

erreichen, 1) (f. v. a. bið irg. wohin reichen, etw. ergreisfen fönnen) contingo³ [tigi, taetum]; attingo³; possum [potui, posse] prehendere qd: ἐξίανεῖοθαι είς ε, έπί τι έφικνεῖσθαί τινος.

II) (f. b. a. einholen) assequor3 [secutus]; conse-

quor3: καταλαμβάνειν =, αίρεῖν τινα.

III) (f. b. a. gleich fommen) assequor3; adaequo1; exaequo1: έξισοῦσθαι | - jmbn lange nicht e., multum absum [abfui, abesse] a quo: ήττω =, χείρω είναί τινος απολείπεσθαί τινος ένδεεστέρως έχειν TIVOS.

IV) (f. b. a. wohin gelangen) pervenio4 [vêni, ventum] ad qm locum; attingo3 [attigi, attactum] qm locum: ἀφικνεῖσθαι ε, ἐξικνεῖσθαι εἴς τι, επρός τι | ben hafen e., teneo² [nui. ntum] portum: κατείχειν ε, κατάγεσθαι ε, καταίρειν εἰς τὸν λιμένα | hohed Miter c., pervenio⁴ ad senectutem: ἀφικνεῖσθαι -, έξιπνεῖσθαι είς τὸ γήρας.

V) (f. v. a. erlangen) einen Wunfch e., fio's [factus, fieri] compos voti: τυγχάνειν =, έπιτυγχάνειν =,

λαγχάνειν της εύχης ob. ών δείταί τις.

erreffen, servo'; conservo': σώζειν =, διασώζειν | b. etw. e., libero ' (a) re: σωζειν έκ τινος.

Erretter, servator; liberator; vindex: o σωτήρ 7000 .

Erretterin, servâtrix: ἡ σώτειρα.

Errettung, conservatio; liberatio; vindicatio: ή σω-

τηρία απαλλαγή.

errichten, statuo3 [ŭi, ûtum]; constituo3; exstruo3 [uxi, ctum]; edûco3 [xi, ctum]; iδούειν πτίζειν. καθιστάναι· κατασκευάζειν | - ein Bündnig mit imbm e., facio 3 foedus cum quo: συμμαχίαν ποιείσθαί τινι.

Errichtung, constitutio: ή ίδουσις πτίσις πατασκευή [G. eines Denfmals, exstructio monumenti: ή

ίδουσις τοῦ σηματος.

erringen, consequor's [secûtus] qd magno labore: πρατείν :, ἐπιπρατείν τινος | den Sieg e., polior's victorià: αἴφεσθαι νίπην νιπάν.

erröthen, I) eig., rubesco3 [bui]: έουθοαίνεσθαι· έουθοιάν | — 11) figuri., bor Schaam e., erubesco3 [bui]; suffundor3 [fasus] pudôre: έρυθριαν αίσχυνόμενον | - III) s., bas E., rubor: ή έρνθρίασις ohne G., sine pudôre: μη αίσχυνόμενον.

errufen, imbn, exaudior a quo: καλούντα έξικνείodai.

erfattigen, f. fattigen.

Erfaß, compensatio: τὸ παραμύθιον τινος.

erichaffen, crea1; procreo1; gigao3 [genui, genitum];

facio feci, factum ; fingo finxi, fictum]: ποιείν. κτίζειν. δημιουργείν. συνιστάναι. συντάσσειν.

Erichaffer, ber Belt, f. Schöpfer.

Erschaffung, origo; principium: ή κτίσις σύνταξις die E. der Welt, mundus conditus: ή σύνταξις των ολων | feit C. ber Welt, inde ab hominum memoria; άπ' αίωνος.

erschallen, sono [ui, itum]; audior : pdeppesdet. ήχεῖν | - b. etw. e., resono1; persono1: ήχεῖν =. αντανακλάν τι - eine Stimme erscholl, vox edita est: φωνή ίετο | - s., das E., sonus; sonitus [ûs]: ή ήχή ήχησις.

ericharren, corrados [si, sum]: συμψην άθροίζειν. erscheinen, I) (fichtbar werben), appareo2 [ui, itum]; venio 1 [veni, ventum] in conspectum; conspicior3 [spectus]; offeror3 [oblatus, offerri]: φαίνεσθαι. αναφαίνεσθαι επιφαίνεσθαι φανερον γίγνεσθαι im Drude e., edor's [cditus] in lucem; prodeo4 |ii, itum]: ἐκδίδοσθαι *, ἐκφέρεσθαι (εἰς τὸ φῶς)|
eine Schrift e. laffen, edo³ [didi, ditum]: ε, emitto³
[mîsi, missum] qd (librum): ἐκδιδόναι τι (τὸ βιβλίον) | — II) (f. v. a. fich einstellen) assum [allui, adesse]: παραγίγνεσθαι | - perfontich e., assum coram: αὐτὸν παραγίγνεσθαι.

Ericheinung, 1) abftraft (bas Ericheinen), adventus [ûs]; praesentia: ή φαντασία εμφάνεια επιφάνεια | - II) concret (mas ericheint), res objecta; visum; species; ostentum: τὸ φάντασμα φάσμα. είδωλον ή όψις | - eine schredliche E., objecta res terribilis: τὸ φάντασμα φοβερόν, = δεινόν, = ταραχωδές | eine nachtliche E., visum nocturnum: ή όψις | E. am himmel, phaenomenon: τὸ τέρας τὰ φαινό-

crichichen, trajicio3 [jeci, jectum]; transverbero1; transfigo3 [xi, xum]: κατατοξεύειν καταβάλλειν - fich e., cado3 [cecidi, casum] manu mea: κατατοξεύειν έαυτόν · διαχρήσθαι έαυτόν.

eridylaffen, I) a., laxo1; relaxo1; remitto3 [misi, missum]; mollio1; frango3 [fregi, fractum]; affero3 [attuli, allatum, afferre] languorem : χαλάν παραχαλάν άνιέναι μαλακίζειν διαθούπτειν | -- Π) n., laxor1; relaxor1; languesco3 [langui]: enkúsσθαι παραλύεσθαι κάμνειν | - erfchlafft, languidus: ἄτονος [ov] · χαλαρός | - c. fein, langueo2 [gui]: άτονείν άνειμένον είναι.

Erichlaffung, solutio; resolutio; languor: ή χάλασις. ὁ χαλασμός.

erichlagen, caedo3 [cecidi, caesum]; occido3 [di, sum]: αποκτείνειν αποσφάττειν - b. Blige e. merben, percutior3 [cussus] fulmine: κεραύνω βάλλεσθαι περαυνοβολείσθαι περαυνούσθαι.

erichleichen, 1) eig., obrepo's [psi, ptum] cui; opprimo (pressi, pressum) qm: ὑπέρχεσθαι ὑφέρπειν / — II) figuri. (burd) Lift erlangen), obrêpo ad qu: υφέρπειν τι λαμβάνειν τι τέχναις και θωπεύμασι | - jmd8 Bunft e., aucuport gratiam ejs: υφέρπειν την ευνοιάν τινος.

Erichleichung, v. Aemtern, ambitus [us]: ή έριθεία. erichleppen, traho3 [xi, ctum]: Elnew | - fich faum e. tonnen, trabo's membra aegre: galenos , popisterichnen, flagro' desiderio ejs rei: nodeiv eninoποοάγεσθαι.

erichmeideln, eblandior : κολακεύοντα -, θωπεύ- erichbar, -lich, reparabilis: quod compensari, resarμασι λαμβάνειν.

eridnappen, I) eig., capessos [sivi, situm] qd hiatu oris: έγχαίνειν τινί · ὑφαρπάζειν τι | - II) figüri., arripio3 [pui, reptum] cupide: ὑφαρπάζειν τι | μ e. fuchen, capto1: Inoav. Inoeveiv.

eridjopfen, I) eig., exhaurio* [si, stum]: ἀπαντλείν: έξαντλείν | - 11) figürl., conficio [fêci, fectum]: τούχειν · καταπονείν |- einen Begenstand e., expono3 posui, situm] omnia accurâte; nihil relinquo3 [liqui, lictum] intactum: πάντα λέγειν περί τινος.

erichopit, exhaustus; confectus; fessus: ματαπεπονημένος αποκαμών απειρηκώς - noch nicht e., integer: anégotos [ov].

Ericopfung, confectio: ή αντλησις ο κάματος.

erichreden, I) a., terreo2 qm; injicio3 [jeci, jectum] terrorem; incutio3 [cussi, ssum] terrorem cui; conjicio 3 qm in terrorem: φοβείν εκφοβείν εκπλήττειν· φόβον εμβάλλειν [- 11) n., terreor²; exterτεν φορον εμρακλειν | - 11) II., the city., qu'd re: εκπλήττεσθαί τι | bor jmbm c., conturbor aspectu cjs: εκπλήττεσθαί τινα | - III) s., baθ E., [. Schreden.

cridrectid, terribilis; horribilis; horrendus; ingens; immensus: φοβερός εκπληκτικός δεινός ύπερgros | - Adv., horrendum in modum; vehementer; valde: φοβερώς etc.

erfchreiben, feinen Unterhalt, quaerito 1 victum calamo; γράφοντα ποιείσθαι την δίαιταν.

erichroden, territus; exterritus; perterritus; trepidus: ἐππλαγής [ές] · ἔμφοβος [ον]· περίφοβος [ον]· περιδεής [ές].

Erichrodenheit, terror; pavor: ή έκπληξις κατά-

πληξις ο φόβος.

erschüttern, quatio3 [quassi, quassum]; quasso1; concutio3 [cussi, cussum]; labefacio3 [fêci, factum]; labefacto'; percello3 [culi, culsum]: σείειν άναasiein. tingagein. ninein. adayyein | - pag Gemuth e., commoveo² [môvi, môtum] animum; assicio³ [sectum] gravius animum: ταράττειν διαταράττειν ταραχήν έμποιείν τινι' κατακλάν τινα.

Erschütterung, quassatio; motus [ûs]: ή σείσις ό σεισμός | - Ε. bes Gemuffs, perturbatio animi: ό ταραγμός ή ταραχή.

erschiweren, impedio 4 qd: ποιείν τι δυςχεφές, = χαλεπόν έμποδών γίγνεσθαι | - ben Bugang e., impedio aditum: ansigysiv tiva tivog.

erschwingen, conficio3 [fêci, fectum]: μόγις πορίζεodat, . rogioneodat | bie Steuern faum e. fonnen, conficio3 vectigalia non sine molestia: μόγις πορίζεσθαι τα τέλη.

ersehen, I) (f. b. a. ausersehen, f. bief. Wort). - II) (f. b. a. abbaffen), circumspecto1; capto1; aucupor1; τησείν παρατησείν σκοπείν 1 - feinen Bortheil e., prospicio [spexi, spectum] mihi: ἐπιμελεῖσθαι των έαυτου | - III) (f. b. a. gewahr werben) video [di, sum]; intelligo3 [lexi, lectum]; cognosco3 [gnôvi, gnitum]: κατανοείν· μανθάνειν | - baraus ersicht man, inde sequitur: δήλον έν τούτων | - IV) sid e. (f. v. a. fich auswählen), etigo's [legi, lectum]; deligo3; exquîro3 [quisîvi, quisîtem]: enleyeodar έξαιφείσθαι.

Deiv.

cîri potest: εὐεπανόρθωτος εὐδιόρθωτος [ov].

crichen, suppleo2 [êvi, êtam]; penso1; compenso1; sarcio4 [sarsi, sartum]; reparo1: καθιστάναι τι άντί τινος άντικαθιστάναι τί τίνος άναπληρούν ben Schaden e , restituo' [ui, atum] damnum: ¿na-ของชิงขึ้น สหรัสชิสเ.

Erschung, compensatio: ή αντικατάστασις αναπλή-

οωσις έπανόοθωσις.

criiditlid), manifestus; quod sub oculos cadita: δηλος. φανερός.

erfingen, colligo's [egi, ectum] cantando: adovra πτασθαι.

erfinnen, erfinnlich, f. ausbenten, erbenflich.

ersigen, capio3 [cepi, captum] usu: πτασθαι τώ nadnodai.

ersparen, facio3 [feci, factum] compendium ejs rei; parco3 [peperci, parsum] cui rei: φείδεσθαί τινος' περιποιείν φειδωλία κτάσθαι | fich etw. erfparen, supersedeo2 [sêdi]:

Erfparnif, compendium; quod quis collègit parsimonia: ή περιουσία· τὰ περιουτα.

erfpinnen, feinen Unterhalt, quaerito 1 victum lana ac trocho: ποιείσθαι την δίαιταν νήσει οδ. νούντα οδ. νηθοντα.

ersprieglid), utilis; salutāris: σύμφορος [ov]· ονήoinos [ov] · ogélinos [ov].

Erspricklichfeit, utilitas: ή ώφελεία το σύμφορον. ονήσιμον.

erft, 1) (gur Angabe ber Reihenfolge), primum (mit folg. deinde, tum, postrêmo): πρώτον' πρώτα | -II) in ber Beit, f. b. a. anfänglich, primo; principio; initio: ἀρχήν' έξ ἀρχής ! - eben erft, modo: άρτι άρίως | - jest erft, nunc demum: νῦν δή | - erst ..., dann, modo ... tum; modo ... modo: τότε δή | — III) bei Zahlenbestimmungen auch durch non amplius: οὐ πλείω | - z. B. er ist erst .. Jahre alt, non amplius viginti annos natus est: Ern Eyet ού πλείω η είκοσιν.

erstarten, confirmor'; corroboror': xparvveodai. δώννυσθαι ισχύν λαμβάνειν.

erstarren, I) rigesco3 [gui]; torpesco3 [pui]: vaoκαν· διγείν· πήγνυσθαι [- II) figuri., stupesco3 [pui]; obstupesco3: ἐκπλήττεσθαι· παχνοῦσθαι.

erstarrt, rigidus; torpidus: vanocodne [eg] - e. sein, rigeo2; torpeo2; διγείν πεπηγέναι ναρκάν.

Grstarrung, rigor; torpor; torpedo; stupor: ηνάρκη νάρκωσις νάρκησις.

erstatten, I) (perguten), penso'; compenso'; reddo3 [didi, ditum]; restituo³ [üi, ùtum]: ἀνταποδιδόναι ἀποτίνειν | — II) (f. v. a. abstatten) Bericht e., renuncio¹; resero³ [tüli, latum, serro] qd: ἀπαγγέλλειν τινί τι.

Erstattung (eines Berichtes), relatio: ή ἀπαγγελία. erstaunen, stupeo2; stupesco3 [pui]; obstupesco3: θαμβείν εκθαμβείν εκπλήττεσθαι | - erstaunt, ob-

stupe factus: ἔκθαμβος ἐκπεπληγμένος | — s., daß E., stupor; admiratio: ἡ ἔκπληξις: θάμβησις | in Erstaunen sehen, obstupesacio³ [sêci, sactum]: είς έκπληξιν καθιστάναι έκπληττειν | - in Erftaunen

gerathen, obstupesto [factus, fieri]: θαμβείν έν-[erftreben, consequor [secutus]; assequor; laboro !; θαμβείν' έκπλήττεσθαι.

critamensworth, stopendus: καταπληκτικός θαυμαstog delvog.

erstaunlid), stupendus; admirabilis; ingens; immânis; θαυμαστός δεινός υπερφυής [ές] - Adv., stupendum in modum; valde; vehementer: 3avμαστώς δεινώς υπερφυώς.

erfte, ber, bie, bas, primus (ber Reihe nach); princeps (bem Range nach); prior (wenn von zweien bie Rebe ift) : πρώτος · ο πρότερος | - ber e. nach imb proximus: πρώτος μετά τινα | - bas G. (f. b. a. Bichtigfte), summum; caput: τὸ πρώτον | - ber E. in etw. fein, facio3 qd primus; princeps sum in qua re: πρώτον ποιείντι άρχειν τινός | - füre Erfte, primum: ro πρώτου · τα πρώτα | - ber Erfte, ber Befte, primus quisque: ὁ τυχών εντυχών προςτυχών bei ber erften beften Belegenheit, prima quaque occasione (data ob. delata): έαν παραπέση (ο κοιρός). erftechen, f. burchbohren.

erstehen, I) (f. v. a. auferstehen, f. bief. Wort.) - 11 (in ber Auction erfaufen), emo3 [emi, emptum] = ob. redimo3 [êmi, emptum] qd auctione : δημοσία ώνείοθαι ob. = πρίασθαί τι | - ich habe ctiv. nicht e., res abiit a me : ovn έωνημαί τι.

ersteigen, ascendo3 [di, sum]; escendo3; nitor3 [nisus u. nixus |; enîtor in qui: avaßalver êni te | - einen Berggipfel e., enitor in verticem montis: έπαναβαίveir tov angor tov ogovs | fchwer zu e., difficilis aditu: δυςανάβατος [ov] - s., bas E., ascensio; ascensus [ûs] : η ἀνάβασις.

erstens, primum; primo: πρώτον· το πρώτον· πρώ-τα τα πρώτα. Siehe aud) ben Artifel erft.

ersterben, (f. b. a. sterben) A) eig., morior3 [mortuus]; emorior3; endvioneiv anodvioneiv | - II) übertr. A) (in Briefen) ich erfterbe ale zc. (f. v. a. ich verharre), maneo usque ad vitae finem: διατελείν | - B) (f. b. a. aufhören zu fein), morior: μαραίνεσθαι. απομαραίνεσθαι άφανίζεσθαι | - niemals e., semper vivos [vixi, victum]: asl gnv.

erstere, ber, bie, bas (bon zweien), prior (prius); superior (-rius); ille ..., hic: ὁ πρότερος' ὁ μέν (im Begensage bon o dé).

erftgeboren, Erftgeborner (von zweien), natu major; (bon Mehreren), natu maximus: πρωτόγονος [ov] ποωτότοκος [ον]· ποεσβύτερος ποεσβύτατος.

Eritgeburt, partus primus [ûs]: ή πρωτογένεια.

Erfigeburterccht, privilegium aetatis: τὸ πρωτογέν-

erstiden, I) a., A) eig., suffôco ; intercludo3 [si, sum] animam: πνίγειν ἀποπνίγειν | - burch einen Strict e., strangulo : άγχοναν =, πνίγειν τινά | — B) übertr. (burch Feuer c.), exstinguo3 [nxi, netum]; restinguo3; aufero3 [abstuli, ablatum, auferre]; tollo3 [sustuli, sublatum] : κατασβεννύναι | - chras im Reime e., opprimo3 [pressi, pressum] qd nascens: εύθυς γενόμενον κατασβέσαι· έξαιλείψαί τι | - Die gurcht erftidt bie Stimme, metus praecludit vocem: ο φόβος διακλείει την φωνήν | - II) u., suffocor1; exstinguor3 [netus] spiritu interclûso: πνίγεσθαι: αποπνίγεσθαι.

erfilich, primum; primo: πρώτου: το πρώτου. Erffling, primum quidque: o πρώτος πρεσβύτατος E. ber Früchte, primitiae frogum: al anagyal.

contendo3 [di, tum] et laboro1: ¿plesodal tivos θηράν τι δρέγεσθαί τινος έπιθυμείν τινος.

erstreden, fid), porrigor3 [rectus]; pertineo3 [tinui, tentum]; pateo²; excurro³ [curri, cursum]; pro-curro³: τείνειν =, διατείνειν είς τι ἐφικνείσθαι ἐπί τι | - fld weit ε., pateo² late: μακράν ἐπτετα-μένον είναι πολύν είναι | - λι weit fld, ε., excurro³ longius: ποδόωτέρω έκτεταμένον είναι | - fich mit auf etw. e., una complector3 [plexus]; una comprehendo3 [di, sum]: συμπεριλαμβάνειν | - cin Befek. bas fich auf Alles erstreckt, lex diffasa in omnes; o νόμος έπτεταμένος έπὶ πάντα.

erstreifen, expugno1; oblineo2 [nui, tentum] litigando: μαζόμενον =, άγωνιζόμενον λαμβάνειν. αίρεζη · καταγωνίζεσθαι.

erffurmen, expugnot ob. capio3 [cepi, captum] vi: κατά κράτος », βία αίρειν' έκπολιορκείν.

Erstürmung, expugnatio: ή έππολιόφησις άλωσις. Erftürmungswertzeuge, machinae expuguandis urbibus: αί μηχαναί τῆς ἐκπολιοφιήσεως.

ersuchen, rogo1; oro1 qm qd; peto3 [tii, 1itum] qd α φιο: αίτεισθαί τινά τι δείσθαί τινος κελεύειν | - s., bas E., rogatio: ή δέησις | auf mein E., rogâtus a me: έμοῦ δεηθέντος.

ertappen, jmbn bei etw., deprehendo3 [di, sum] qm in quá re: λαμβάνειν =, καταλαμβάνειν έπ' αὐτοφώρω. Ertappung, deprehensio: ή φώρασις · κατάληψις.

ertheilen, do' [dedi, datum]; tribuo's [bui, bûtum]: νέμειν απονέμειν διδόναι τινί τι | - jmbm Unterricht e., instituo [ui, ûtum] qm: διδάσκειν τινά τι. Ertheiler, anctor: ὁ διδούς δούς ἀπονέμων τι μεταδούς τινος παρέχων τι | - E. n. Empfänger, dans et accipiens: ὁ διδούς καὶ ὁ λαμβάνων.

Ertheilung, datio: ή ἀπονέμησις ἀπονομή ἀπό-Soois.

crtödten, comprimo [pressi, pressum]; restinguo [nxi, nctum]; tollo [sustáli, sublátum] funditus: ἀπονεκορούν κατανεκρούν ἀφανίζειν έξαφανίgeiv.

ertonen, sono! [ui, itum]: ήχείν επηχείν φθέγγεσθαι | - jugleich e., consono': συνηχείν | - rings herum e., circumsono': περιηχείν | - feine Stimme e. laffen, mitto' [misi, missum] vocem: ἰέναι -, δηγυύναι φωνήν | - Worte e. laffen, profero's [protuti, prolatum, proferre] verba: δηλοῦν λόγους | - s., bas E., sanitus [ûs]: o nxog . odoyyog.

erträglich, mas fich ertragen läßt, tolerabilis; tolerandus: άνεκτός υποιστός άνασχετος [ον] τλητός |c. madyen, lenio'; mitgo'; levo': ποιεῦν τι άνεκτ τόν, * ἀνάσχετον πραθνειν καταπραθνειν |-diemlid) c., tolerabilis; mediocris: μέτριος οὐ κα-κός | - Adv., tolerabiliter; mediocriter: ἀνεκτώς. μετρίως.

Erträglichfeit, tolerabilis conditio; mediocritas: vò. άνεκτον ή μετριότης [ητος].

ertranfen, mergo's [mersi, sum] aqua; suffoco' aqua: πνίγειν ύδατι.

erfraumen, somnio1; fiogo3 [fiaxi, fictum]; comminiscor3 [mentus]: overgonoleiv nlatter avaπλάττειν | - crtraumt, fictus; vanus; falsus: πλαστός ψευδής έψευσμένος.

Ertrag, fetus; proventus; reditus: ή αποφορά.

αί πρόςοδοι· ὁ καρπός· τὸ κέρδος | - Ε. geben, Ermähler, elector: ὁ έλόμενος · ψηφισάμενος · χειροfero3 [tuli, latum, ferre] ob. edo3 [didi, ditum] fructum: ἀποφέρειν' προςφέρειν' προςόδους παρ-

έχειν' πολυφορείν' πολυχοιείν.

ertragen, (Rraft haben zu tragen), sustineo2 [nui, entum]; fero3 [tuli, latum, ferre]; tolero1; patior3 [passus]; perfero3; exanclo 1; βαστάζειν · φέρειν · έαν | - muthig e., fero fortiter: παρτερείν | - gebul= big c., patior3 toleranter: πάσχειν' ὑπομένειν' ἀνέχεσθαι | - s., bas E., toleratio; tolerantia; perpessio: ή φορά · ύπομονή · καρτερία.

ertrefell, obtero3 [trivi, tritum]: naranareiv.

ertrinfen, submergor3 [mersus] aquis; obruor3 [rutus] fluctibus: πνίγεσθαι άποπνίγεσθαι (ύδατι). καταβυθίζεσθαι.

erfrogen, etw. bon jmb, extorqueo2 [torsi, tortum] qd cui: βία =, αὐθαδεία έξαιρεῖν τι.

erübrigen, superest [superfui, esse] mihi qd; lu-eror1; facio3 [feci, factum] lucri: περιποιείν προςπεριποιείν περιουσίαν ποιείν.

erwachen, expergiscor3 [perrectus]; expergesio [factus, sieri]; solvor3 [lûtus] somno: ἐγείφεσθαι. aveysiquedai Evrovv yiyvsodai | - plotlich e., excutior3 [cussus] somno: avsyelogodai egalovns | bom Schlaf erwacht sein, somnus me reliquit : Eyonγορέναι άνεγρηγορέναι | - bom Tobe e., reden' [ii, itum] in vitam: αναβιώσκεσθαι | - fein Gewij= fen ift erwacht, mordetur conscientia: δηχθηναι τον θυμόν.

1. erwachsen, verb., provenio* [vêni, ventum]; adolesco3 [lêvi, ultum]; nascor3 [natus]; cresco3 [crevi, cretum]: φύεσθαι (φῦναι)· ἀναβλαστάνειν ανατέλλειν ανξάνεσθαι ήβάσκειν (entftehen) γίγ-

vesta.

2. erwachsen, adj., adultus; adulta aetate: releiog έν ήλικία ών ήλικίαν έχων έφηβος | - e. fein, adultus sum; adulta actate sum; ήλικίαν έχειν έν ήλικία είναι ακμάζειν ήβαν | - eine erwachsene Manns-person, pubes [eris]: ήβαν Εφηβος.

erwägen, expendo3 [di, sum]; perpendo3; pondero1; exanimo¹; considero¹ cum ob. in animo; reputo¹ mecum; agito¹ ob. voluto¹ mente: σταθμασθαι· έπισταθμασθαι σκοπείν λογίζεσθαι | - reiflich e., reputot mecum multa (etiam atque etiam): εὐ λογίζεσθαι άναλογίζεσθαι καί σκοπείν | Alles genau e., circumspicio [spexi, spectum] omnia diligenter: πάντα άναλογίζεσθαι καί σκοπείν, εδύ σκέψασθαι.

Erwägung, consideratio; reputatio; diliberatio: ò λογισμός· ή σκέψις· ένθύμησις· θεωρία | - bit Sache muß in Ermagung gezogen werben, res est consilii, = cadit in deliberationem: ὑπόλογον ποιεῖσθαί Tt | - etw. nicht in E. bringen, nullam habeo 2 rationem cjs rei: μηδένα λόγον ποιεῖσθαί τινος· παρά μηδέν τιθέναι · παραλείπειν · άμελείν τινος | - in E. beffen, ratione ejus rei habita: τούτο οδ. ταύτα λογιζόμενος.

erwählen, creo1; capios [cepi, captum]; eligos [legi, lectum]; deligo3; coopto1; declaro1: alosiodal. προκρίνειν . αποδεικνύναι . καθιστάναι . έκλέγειν | imon an cines Stelle e., subrogo1 -, sufficio3 [fêci, fectum] qm in locum cjs; υποκαθιστάναι τινά eine Lebensart e., ineo ! [ii, itum] rationem vitae : αίρεισθαι τον βίου, = την δίαιταν | eine stilles Les criveisen, I) (burch bie That zeigen), praesto I [stili, ben e., sequor3 [secûtus] vitam tranquillam: αίρείσθαι τον βίον ήσυχον.

τονήσας.

Grwählung, creatio: ή αίρεσις ἀπόδειξις κατάστα-

GIG. ENLEGIG. ENLOYN.

erwähnen, memoro! ob. commemoro! qd; memini [nisse] rei; facio3 [feci, factum] ob. injicio3 [jêci, jectum] mentionem cjs rei: μνείαν :, μνήμην ποιείσθαί τινος ' λόγους ποιεϊσθαί τινος ' ἐπιμνησθηναί Tivos | - im Borbeigehen e., inchoo' mentionem cjs rei: λόγον εμβάλλειν περί τινος | - haufig e., agito1 mentionem cjs rei: πολλάκις άναμνησθήναί τινος | nicht zu e., ut omittam quod etc.: ίνα παραλείπω őτι etc.

Erwähnung, commemoratio; mentio: ή μνήμη.

μνεία.

erwärmen, calefacio3 [fêci, factum]; tepefacio3 [fêci, factum]; foveo3 [fêvi, fotum]: Dequalveuv διαθερμαίνειν. θάλπειν. καταθάλπειν. γλιαίνειν erwärmende Mittel, fomenta [Orum]: τὰ πυριάματα: θαλπτήρια.

erwarmen, calefio3 [factus, fieri]; calesco3 [lui];

tepesco3 [pui]: θερμαίνεσθαι.

erwarten, 1) (warten bis jmb fommt ob. etw. gefchieht), exspecto'; opperior' [rtus] qm ob. qd: τηρείν σκοπείν φυλάττειν μένειν | - den Feind e., maneo? [mansi, sum] adventum hostis: δέχεσθαι τούς πολεμίους | - die Gelegenheit c., capto I oceasionem: σποπείν τον καιρόν, ε το καίριον | - ΙΙ) (αυδ Grunden bermuthen, daß imd fommen werbe), exspecto 1 qm; timeo 1 qd; spero 1; habeo 3 spem: προςδοκάν προςδέχεσθαι άναδέχεσθαι έλεύσεσθαί τινα έλπίζειν.

Erwartung exspectatio; spes; opinio: ή προςδοπία έλπίς [ίδος] - februiche E., desiderium: ή καραδοnía · ἀποκαραδοκία | - E. erregen, excito1 exspectationem: τὰς έλπίδας », προςδοπίας παρέχειν | -E. fpannen, erigo's [erexi, erectum] exspectationem: πειξωδος είναι, αιωδείοдαι, ξααιωδείοдαι, πειεωoίζειν τινά | - E. befriedigen, expleo² [plêvi, plêtum | exspectationem : τας έλπίδας αποτελείν | - E. übertreffen, vinco (vici, vietum) exspectationem: κρείττω είναι τῆς έλπίδος | - wiber E., praeter opinionem: παρ' έλπίδα παρά γνώμην παρά δόξαν. erwartungsboll, plenus ob. erectus exspectatione: μετέωρος (την ψυχήν).

erweden, aufweden, aufmuntern, f. bief. Worter | -Π) (verursachen), excito1; (f. v. a. erregen): ποιείν

έμποιείν.

erwehren, fich einer Cache e., arceo2 :; repello3 [puli, pulsum] ; propulso qd a me; vinco3 [vici, victum] =; domo! [ui, itum] qd: auvveodal ti

απείογειν απελαύνειν διωθείσθαι.

criveidien, I) eig., mollio4; emollio4; mitigo1; lenio4: μαλάττειν εμμαλάττειν καταμαλάττειν | — II) figürl., frango³ [fregi, fractum]; moveo³ [movi, δtum] animum cjs: πείθειν παραπείθειν έπιnλαν τινα | - fich e. laffen, mitigori; patior3 [passus moveri me: อำเหมลดอกุขลเ สะเอือดอิสเ ะเหยเข =, υπείκειν τινι.

Erweichungsmittel, malagma [atis]: το μάλαγμα.

Erweis, f. Beweis.

stitum] qd cui: διαπράττεσθαί τί τινι | jmbm Wohlthaten e., confero [contuli, collatum, conferre]

beneficia in qm: άγαθά ποιείν τινα· εὐεργετείν· εν ποιείν · γαρίζεσθαί τινι | - Chre e., habeo honorem eut: τιμάν -, θεραπεύειν τινά | - Achtung und Liebec, observo qm: τιμάν -, θεραπεύειν -, σέβεσθαί τινα | - r., fld) e., praebeo2 me: φαίνεσθαι: wavegov =, δήλον είναι | - II) (f. b. a. beweisen), probo1; efficio3 [fêci, fectum]; arguo3 [ui]; coarguo3; αποδεικνύναι Επιδεικνύναι Ελέγγειν αναγκάτειν. ermeiblid), probabilis; quod probari potest: ἀπόδεικτος φανεφός | - Ado., probabiliter: ἀποδείκτως φανερώς.

Erweislichfeit, probabilitas: ή εὐλογία τὸ εὐλογον. erweitern, amplifico1; dilato1: εὐρύνειν ἀνευρύver diagrélleir | - ein Saus e., multiplico domum : διευρύνειν τον οίκον | - feine Renntniffe e., addisco3 [didici] qd: προςμανθάνειν· ἐπιδιδόναι εἰς ἐπιστήμην | - feine Beichafte e., suscipio [cepi, ceptum]

plura negotia; αυξάνειν τὰ πράγματα.

Erweiterung, amplificatio; propugnatio; incrementum: ὁ ἀνευρισμός ή διαστολή.

Grmerb , acquisitio; quaestus [ûs] : ή έργασία περιου-

σία ο χοηματισμός.

crwerbell, pario3 [peperi, partum]; paro1; quaero3 [quaesīvi, sītum]; acquīro³; colligo³ [lêgi, lectum]: ἐργάζεσθαι κατεργάζεσθαι χρηματίζειν πορίζεσθαι παρασκευάζεσθαι | - jīd) Θειδ c., facio³ [feci, factum] pecuniam: χρηματίζειν' ἐργάζεσθαι ἀργύριον : - großes Unsehen c., constituo [ŭi, ûtum] mihi magnam auctoritatem : ατάσθαι μεγάλην δόξαν.

Erwerbfleiß, studium faciendi quaestas: o χοημα-

τισμός η βιομηχανία.

Erwerbsart, f. Erwerbszweig.

Erwerbequelle, quaestus [as]; res ex qua quid acquiritur: δ πορισμός | - etw. zu einer Erwerbequelle machen, confero's [contuti, collatum, conferre] qd in quaestum: χοῆσθαί τινι είς πορισμόν.

Erwerbstand, opifices: of δημιουργοί.

Erwerbezweig, ratio acquirendi: ὁ χοηματισμός.

Erwerbung, comparatio: ή κτήσις. έργασία περιποίησις ο χοηματισμός | - E. ber Gunft, concilia-

tio gratiae: ή κτήσις της χάριτος.

erwiebern, I) (Bleiches gurudgeben), refero's [retuli, relatum, referre]; remuneror', qd: ἀμείβεσθαι ἀνταποδιδόναι | - Bleides mit Bleiden e., refero3 par pari; refero parem gratiam: ἀποδιδόναι την ομοίαν· άνταποδιδόναι ίσα προς ίσα | - einen Gruß e., refero salûtem : ἀντασπάζεσθαι | Liebe mit Liebe c., respondeo2 [di, sum] amori amore: ἀνταποδιdovat the pelice | - Wohlthaten e., reddo3 [didi, ditum | beneficia; avtevegyeteiv avtevnoisiv | -II) (f. b. a. antworten), respondeo2; subjicio3 [jeci, jectum]: ἀποκοίνεσθαι | - ſdyriftlich c., rescrîbo³ [psi, ptum]: ἀντιγράφειν ἀντεπιστέλλειν.

Erwiederung, remoneratio; responsio; responsum; η απόκοισις αμοιβή ανταπόδοσις.

erwirfen, f. auswirfen.

erwischen, f. ergreifen, ertappen,

erwuchern (Reichthumer), auctito' pecunias fenore: τοκφ λαμβάνειν, = κερδαίνειν.

erwinschen, opto1; exopto1: έπεύχεσθαι ποθείν. έπιποθείν έφίεσθαί τινος.

erwunicht, optatus; exoptatus: ποθεινός άσπα-

στός ασμενος | ben erwünschien Erfolg haben, evenio [vēni, ventum] fauste: καλώς , κατά νοῦν αποβαίνειν | - 'Adv., optato; ex scutentia: πο-Deiros · ἀσμένως | - bu fommft c., venis exspecta-tus mihi: ποθεινός ήμεις | - εδ fommt mir c., accidit mili haud ingratum; τούτο έμολ άσμένο γίγνεται. ermurgen, elido3 [si, sum] fauces (spiritum) cui; trucido1 qm: ἀποπνίγειν ἀπάγχειν στραγγαλάν. άναιφείν άποσφάττειν.

1. Erz, bas, aes [aeris, n.]; metallum aeris; rò μέταλλον ή βώλος ό χαλκός | - bon Erz gemacht, abencus; aeneus; aereus; zalnsos zalnove, | ŋ, ουν] | - mit Erz beschlagen, aeratus: χαλκήρης [ες]. 2. Erz, (Borfilbe) I) gur Bezeichnung bon Titeln, latein, burch archi-, griech, burch aggi- ob. agg., 3. B. Erzbifchof, archiepiscopus: o aquentononos |11) im Allgem. (3 B. Erzichetm, Erziaugenichto ic.),
latein. burch ben Superlativ ob. burch summus, griech. burch ben Superlativ mit ob. ohne ben Bufak πάντων. Grzader, vena aeris: ή μετάλλου φλέψ [εβός].

crachlbar, quod narrari potest; narrabilis: ontos.

λεκτός διηγητός.

crzählen, narro¹; refero³ [retüli, relâtum, referre]; memoro¹; prodo³ [didi, ditum] memoriae; auctor sum [fui, esse]; persequor [cûtus]; expônos [posui, situm]: άφηγείσθαι διηγείσθαι λόγω διεξέρχεσθαι δηλούν αποφαίνειν | - ausführlich e., expono a pluribus verbis: διηγείσθαι δια πλειόνων | ben Bergang einer Sache e., exponos cuncta, ut sunt acta: διεξέργεσθαι λόγω όλον τὸ πράγμα οδ. «τὰ περί τι | - man erzählt flch, traditur; fertur: λέγεται | - fich e. laffen, audio : anover tivos.

erzählenswerth, dignus memoratu: άξιομνημόνευτος

[ον] · λόγου =, μνήμης άξιος.

Ergabler, narrator; auctor: o leyov [ovros] loγοποιός.

Erzählung, narratio; relatio: ή αφήγησις ιστορία. o loyog.

Erzbetrüger, qui totus ex fraude factus est ob. constat: ὁ ψευδίστατος.

Erzbifdyof, archiepiscopus: ὁ ἀρχιεπίσκοπος.

erabifdioflid, archiepiscopalis: του άρχιεπισκόπου. άργιεπισκοπικός.

Erzbisthum, archiepiscopâtus [ûs]: ή άρχιεπισκοπία. erzboje, pessimus omnium: παμπόνηφος παμμίαρος κάκιστος.

Erzbosewicht, caput scelerum: o πανούργος τοιπάνουργος.

Erzdieb, trifur; princeps omnium furtorum: o uleπτίστατος.

erzbumm, stultissimus; stolidissimus: εὐηθέστατος. ηλιθιώτατος | - Adv., bis terque stulte: εὐηθέστατα ήλιθιωτατα.

erzeigen, f. erweisen.

erzen, f. ehern.

Grzengel, archangelus: o aggayyelog.

erzeugen, gigno3 [genui, genitum]; genero1; ereo1; procreo1; pario3 [peperi, partum]: γεννάν φύειν. τίπτειν | - fich erzeugen, gignor; nascor: γεννάσθαι. γίγνεσθαι | - Kinder c., procreo liberos: παιδο-ποιείσθαι τεκνοποιείσθαι | — s., das E., generatio; procreatio: το γέννημα εκγονον.

Erzenger, genitor; procreator; generator; parens: Erzprahler, merus , summus ostentator: ο γασοαξ ο γενέτης γενέτης πατής.

Erzengerin, genitrix; parens: ή γενέτειοα μήτηο. Erzeugniß, opus [eris, n.]: το γέννημα Εργον | - G. ber Erde, fruges terrae: οἱ τῆς γῆς καφποί.

erzfarbig, colore abeneo: χαλκόχοους [ovv].

erzfaul, totus desidiae deditus; pigerrimus; inertissimus: ἀργότατος όπνηρότατος.

erzfüßig, aenipes; aeripes: χαλκοπους.

Erzgang, aeris vena: ή μετάλλου φλέψ [φλεβός]. Erzgebirge, mentes metalliferi: τὰ ὄρη μετάλλων πληρη.

Gragrube, aeraria: τὰ μέταλλα χαλκού· τὸ χαλκω-

ουχείον.

erzhaltig, aerosus: xalxitys' xalxitis [idos].

Erzherzog, =gin, archidux: δ, ή άρχηγεμών [ovos]. erzherzoglich, archiducalis: ἀρχηγεμονικός.

Erzherzogthum, archiducâtus [ûs]: ή άρχηγεμονία. Erzhütte, officina aeraria: τὸ χαλκουργείον.

erziehen, 1) (groß ziehen) edûco3 [xi, ctum]; educo1; alo3 [alni, altum]: τρέφειν άνατρέφειν παιδευειν | - ftreng e., educo3 severa disciplina: σκληeaywysiv | - gut erzogen fein, bene doctus et educatus sum: καλώς πεπαιδεύσθαι καλώς πεπαιδευ-μένου είναι | — II) (f. v. a. fortziehen) traho³ [xi, etum]: apélusiv | - nicht e. fonnen, non possum [potui, posse] movere qd loco suo: un δυνασθαι

Erzicher, educator; nutricius; magister; paedagôgus: ὁ τροφεύς θρεπτήρ [ήρος] παιδευτής

παιδαγωγός.

Erzicherin, educâtrix; magistra; gabernatrix: ή

τροφός θρέπτειρα.

Erziehung, educatio: disciplina: ή τροφή άνατροφή παιδεία παίδευσις παιδαγωγία - ein Dlann von guter E., homo liberaliter institutus: o xalog πεπαιδευμένος | - ohne E., expers politionis humanioris: ἀνάγωγος | - seinen Sohn wohin od. smbn in G. (eine Erziehungeanstalt) geben, sichiden, do's, mitto3 [misi, missum] filium educaedum quo; trado3 [didi, ditum] filium in disciplinam: διδόναι τον efchen, f. Efche. νίον είς παιδείαν.

Erzichungsauftalt, paedagogium: το παιδευτήφιου. Erziehungbart, disciplina; ratio educandi, sinstituendi: ή άγωγη.

Erzichungefunft, disciplina paedagogica: ή παιδαγωγική παιδευτική.

erzielen, I) (nach etw. ftreben, trachten) do1 [dedi, datum] operam cui rei; specto1 qd: στοχάζεσθαι:, καταστοχάζεσθαί τινος σκοπείν τι $|-11\rangle$ (f. b. a. erlangen, erreichen) consequor3 [cutus ob. quutus]; assequor3; adipiscor3 [adeptus]: τυγχάνειν=, επιτυγχάνειν τινός.

ergittern, contremo3 [ui]; contremisco3 [tremui]: σείεσθαι | - s., bas 3., tremor: ὁ σεισμός τρόμος.

Erzlüge, mendacium impudens: το ψευδίστατου. Erzlügner, homo qui totus ex mendaciis constat: ο ψευδίστατος.

Erznarr, homo stultissimus; bis terque stultus; o μωρότατος.

[ακος] αύχηματίας.

Erzpriefter, archipresbyter; archisacerdos: ὁ άφziegevs.

Erzschacht, f Erzgrube.

Erzichahmeifter, archithesaurarius: ὁ ἀρχιθησαυροφύλαξ [απος].

Erzschent, archipincerna [ae, m.]: ὁ άρχοινοχόος. Erzichladen, scoria [ae] metalli: ή σχωρία.

Erzichurfe, trifurcifer; caput scelerum; princeps flagitiorum: ο τριπάνουργος.

Erzichweiger, summus gurges atque heluo; ὁ τρυφεοώτατος.

Erzstufe, lapis aerosus: o livos galnitys.

ergurnen, 1) a., [mbn, irrito"; reddo3 [didi, ditum] am irâtum; concîo [cîvi, citum] iram ejs; moveo! [vi, motum] stomachum cui: οργίζειν έξοργίζειν. παροξύνειν' έρεθίζειν' όργην έμβάλλειν τινί | -II) r., fid) c., irascor3 [iratus]; incendor3 [incensus | irâ : xalenaiveiv rivi | - fich über etw. nicht e., fero3 [tuli, latum, ferre] qd animo aequo: μη χαλεπαίνειν τινί | - III) s., bas E., icritatio; ira: τὸ άργίζειν έξοργίζειν.

Grabater, patriarcha: ὁ πατριάρχης γενεάρχης. Ersberichtvender, homo profusissimus: o danavn-

φότατος.

Grzivafde, aeraria: τὸ χαλκευτήφιον.

erzwingen, exprimo [pressi, pressum]; extorqueo2 [torsi, tortum]; expugno1; aufero3 [abstüli, ablâtum, auferre] vi: παραναγκάζειν βία πρατεῖν τινος] - ben Marich burch eine Probing zu e. fuchen, tento1 iter per provinciam vi od. per vim: πειρασθαι της διά της έπαρχίας πορείας.

Eramucherer, fenerator acerbissimus: o τοχογλύφος. Erzzänfer, homo rixarum cupidissimus; pugnacissimus: rixâtor summus: ὁ φιλονεικότατος.

Escadre, classis: o orolog.

Escadron, turma equitum: ή έλη.

Efde, Baum, fraxinus: ή μελία | - v. Eichen, eichen, fraxineus: μέλινος.

Escorte, praesidium; custodia: ή φυλακή οί προπομποί |- unter Cecorte, cum praesidio; cum custodibus: σύν φυλακή, σύν προπομποίς.

eccortiren, sum [fui, esse] praesidio cui: δδόναι ποοπομπούς· συμπέμπειν φυλακήν | - jmon wohin c. laffen, mitto3 [misi, missum] qm quo cum custodibus: ἀποπέμπειν τινά ποι σύν φυλακή προπέμπειν τινά.

Efel, asinus: o ovos | - ein fleiner E., asellus: o oviσκος το ανάφιον | - ein junger E., pullus asininus: το ονάριον | - ein wilber E., onager: ο ονος αγριος. οναγρος | - ber Gfel fchreit, asinus rudit: o ovos όγκαται | - fprüchwörtl., bom Pferbe auf ben Efel fommen, cantherio vectus mulum conscendo3 [di, sum]: έλαττοῦσθαι την τύχην | - er fchidt fich dazu, wie ber G. jum Lautenschlagen, asinus ad lyram: όνος λύρας.

Efeldien, asellus: τὸ ὀνίδιον ὁνάριον ὁ ὀνίσκος.

Efelei, rusticitas: ή νομονσία.

efelhaft, rusticus: ovinos aygoinos [ov] · gogunos.

Efelit, asina: i ovos.

Esclebrude, adjumentum inertiae desidiaeque: vò βιβλίον άνακουφίζου.

Efeldfullen, pullus asiniaus: To ovidiov.

Efelshaut, pellis asiulua: τὸ ὅνου δέρμα ἡ ὅνου Sood busia.

Esclamild, lac asininum: to yala overov.

Efelotreiber, asinarius: o ovnharng.

Espe, populus tremula: ή κερκίς [ίδος] - bon Espe, efpen, populeus: της κερκίδος.

Effe, fomarium; caminus: ή κάμινος.

effell, I) edo3 [êdi, êsum]; vescor3 quâ re; sumo3 [sumsi, sumptum] cibum: έσθίειν σιτείσθαι σιτίbeo2 gd ad panem: οψοφαγείν | - nicht effen, absti-neo2 [nui, tentum] me cibo: ἀπέχειν του σίτου | biel effen, invîto1 me largiter: άδηφαγείν |- wenig e., sumo paullulum cibi: γαστρός φείδεσθαι.

II) (f. b. a. bei Tifche figen und Mabigeit haften) jento1; prandeo2 [prandi, sum]; gusto1; coeuo1; epulor' : έστιασθαι · δειπνείν | - ber noch nicht gegeffen hat, impransus; incoenatus: ασιτος αδει-

muog [ov]. avagiotos.

III) s., das E., A) (f. v. a. Speife) cibus; esca: to coblew | - E. u. Trinten, cibus potusque: To έσθίειν ααί τὸ πίνειν | — B) (f. v. a. Mahizeit) jentaculum; prandium; gustatio; coena; convivium; epulum: τὸ δείπνον | - imon zum Effen ein-laden, invîto qm ad coenam: καλείν τινα έπί δείnvon | - fich jum Effen bei jimbm einladen, condicos [xi, ctum] cui ad coenam: ἐπαγγέλλειν τινί δεί πνον |- mahrend bes Effens, inter evenam: παρά το ctivalg, burch bie Abverbia fortasse, ίσως etc. ausguδείπνου.

Effendzeit, tempus cibi capiendi: ή του δειπνείν ώρα ο δειπνηστός | - um zwei Uhr ist die E., horâ secunda cocnatur: ώρα δευτέρα έσθίεται.

Effent, essentia [ae]: ή άχνη.

Effer, edens: o rooning | - ein ftarfer Effer, home multi cibi: πολυφάγος άδηφάγος.

Effig, acetum: to ogos | - jum Effig gehörig, Effig= acidus; acetosus: ośnoos | - in G. legen, condio acêto: ταριχεύειν τῷ όξφ.

effigartia, acidus: ôξώδης [ες].

Essigbrauer, coctor acêti: & ogonoiog.

Effigflasche, acetabulum: ή όξίς [ίδος] το όξυβαφον. Effiggeschmad, sapor acidus: o zvuos ogve, =oglvys.

Effighandler, venditor acêti: o ogonolns.

elligfatter, acidissimus: ogve [eia, v].

egbar, esculentus; edulis: έδώδιμος [ov] · βρωσιμός έδεστός.

Eggeschirr, vasa escoria [orum]: τὰ τῶν ἐδεσμάτων άγγεῖα.

Eglöffel, cochlear cibarium: τὸ ποχλιάφιον.

Egluft, f. Appetit.

Effaal, f. Speifefaal.

Efftunde, f. Effenszeit.

Egtifd), mensa escaria: ή έπὶ τὸ ἐσθίειν τράπεζα. Egwaare, edulia [ium]; cibi: τα έδωδιμα έδέσματα Egzimmer, f. Speifefaal.

Eftafette, f. Stafette.

Estrid), pavimentum; rudus [eris]: το έδαφος. δάπεδον | - G. fchlagen, facio3 [feci, factum] pavimentum: έδαφίζειν.

etablirett, condos [didi, ditum]; 'constituo's [tni, tûtum]: κατασκευάζειν | - fich e., colloco domicilium alicubi: narasnevazesdai | - fich ale Kaufmann e., instituo³ [ui, ûtum] mercatûram: κατασκευάζεσθαι έμπορίαν = , καπηλείαν.

Etage, f. Stodwerf.

Ctape, Ctappe, (Raftort), mansio: τὸ άγγαρον. Etapenstraße, via militaris: ή όδος στρατιωτική.

Ctat, status [ûs]; ratio accepti expensique; sumptus [ûs] annuus: αί ἀπογραφαί | - einen G. aufftellen, decerno3 [crêvi, crêtum] sumptum annuom: ορίζειν, διορίζειν, καθιστάναι τας άπογραφάς. Ethik, ethisch, f. Moral, moralisch.

Etifette, I) (Boflichfeitogebrauch) mos et usus [as]: ή εὐποέπεια |- II) (j. v. a. Aufschrift) index; titulus; inscriptio: ή ἀναγραφή ἐπιγραφή το ἐπίγραμμα. etlide, f. einige.

ellichemal, aliquoties; semel iterumque: eviore fod' ότε έστιν ότε.

Etui, theca: η θηκη.

etwa, (f. v. a. ungefahr ob. vielleicht) aliquando; eirciter; ferme; fortasse; forsitan; (nach si, nisi, num. ne) forte: περί· μάλιστα· ίσως· τάχα c. optat. [wenn etwa, si forte: st nov st nog. st ri | - nach ben Zeitwörtern fragen, forschen ze. wird: ob etwa einer, -cine ec. latein. burch ecquis, ecquae etc. ausgebrückt: griech. durch el tig.

bruden; f. etwa.

chwas, 1) (f. v. a. einiges) aliquid; nounihil; (nach si, nisi, num, ne) quid: 71 | — 11) (f. b. a. ein wenig, einigermaßen, im Gegenfaße von nichts) paultulum, beim Comparatio paulle ob. burch ben blogen Comparativ: μικρόν τι . όλίγον τι beim Comparativ oλίγω od. durch Zusammensetzung mit vno- | - 111) (f. b. a. etwas Bebeutenbes, 3. B. er weiß etwas) aliquantum: Tt.

Ethmolog, etymologus: o etvuológos.

Ethmologie, (Abstammung eines Wortes) origo; etymon: ή ετυμολογία.

cthmologifd), etymologicus: έτυμολογικός.

ethmologifiren, indago1 =, indico1 originem verbi: έτυμολογείν.

elld), vobis; vos: vuiv vuas.

euer, eure, eures, vester, -tra, -trum: vuéregos | eurer, vestri: vumv | - unter euch, vestram: vumv |in Anreden an Einzelne, tuus: oog, on, cov. 3. B. Eure Majestat, Tua Majestas: ή σή μεγαλειότης ob. εσεμνότης | - wie viel find eurer? quot estis?; πόσοι

euretwegen, swillen, shalben, vestra causa; propter

vos: ὑμῶν ἔνεκα· δὶ ὑμᾶς.

Eule, ulula; noctua: ή γλαυξ [γλαυκός] - bon ber Gule, wie die Gule, noctulous : γλαύκινος γλαυκοειδής. curig, vester, -tra, -trum: o vuéregos | - die Gurigen. vestri: ol vuéregot | - bas E., vestrum; vestra [ôrum, n.]: τα υμέτερα.

Enter, uber [eris, n.]: τὸ οὐθαρ [ατος] ἡ θηλή· ὁ μα-

στός |- E. cines Schweines, samen: τὸ τῆς συὸς οὖθαφ | Egemplar (cines Buches), exemplar; exemplam: τὸ 1- ftrokendes E., uber distentum lacte: evenlos [ov].

changelifd), evangelicus: ευαγγελικός | - bic e. Rirche, ecclesia evangelica: ή έκκλησία εὐαγγελική | Adv., evangelice: ευαγγελικώς [- e. merben, amplector3 [plexus] ecclesiam evangelicam: ἀσπάζεσθαι την πίστιν εύαγγελικήν.

Evangelist, evangelista: à evayyeliorns.

Evangelium, 1) (die chriftl. Lehre), doctrina Jesu Christi: το εὐαγγέλιου | - das E. predigen, evange-lizo1: εὐαγγελλίζειν | - II) (Schrift des neuen Teframente), evangelium: τὸ εὐαγγέλιον | - III) (Ab= Schuitt baraus ale Bredigttert), lectio evangelica: of λόγοι εύαγγελιποί.

evident, Evidenz, f. augenscheinlich, beutlich; Augen=

Scheintichfeit, Gewißheit.

Evolution, decursus [ûs]: o exeluyuos 'n ταπτική διέξοδος | - G. machen, decurro3 [curri, cursum]

in armis : έξελίττειν την τάξιν.

civid, aeternus; sempiternus; perpetuus; perennis: αίωνιος άίδιος άέναος άει ων | - e. Schnee, nives perennes; nives quas ne aestas quidem solvit: ή χιών ἀέναος [ov] | - e. Freundschaft, amieitia firma et perpetua: ή φιλία βέβαιος | - ε. Feindschaft, odiom inexpiabile: ἡ ἔχθοα μόνιμος | - dad E. (j. b. a. (Gott), vis aeterna: ὁ ἀεὶ ὧν | — Adv., perpetuos; semper; numquam non: ἐςαεί· εἰς αἰῶνα|auf c., in acternum; in omne tempus: egast' els αίονα | - c. fortleben, vigeo memoria seculorum omnium: άθάνατον την μνήμην ξαυτού καταλείπεσθαι | - es ift e. Schabe, valde dolendum est: μάλα ε, δεινώς λυπητέον έστίν.

Gwigfeit, aeternitas; vita aeterna : ἡ ἀιδιότης [ητος]. ο άίδιος χρόνος ο αίων [ωνος] - b. G. her, ab infinito tempore: ¿ś alovos | - für die Ewigfeit, in omne

tempus: sig alova.

eract, f. genau, pünktlich.

Eramen, examiniren, f. Brufung, brufen.

Excellenz als Titel, etwa, vir illustrissimus: \u00e4 enlau-

πρότης δ λαμπρότατος.

Exception (por Gericht), f. Einwendung. ercerbiren, Ercerpt, f. ausziehen, Auszug.

Erceg, f. Sandel, im plur. (Sandel).

exclusive, excepto quo etc.: πλην ή ελογόμενος

ercommuniciren, f. Bann (in ben Bann thun.)

Greremente, excrementa [ôrum, n.]; stercus [oris,n.] τὸ διαχώρημα ὑποχώρημα τὰ ἀποχωρούντα.

Execution, I) (Leib= u. Lebenbftrafe), supplicium: ή τιμωρία ό θάνατος | - E. an imom vollziehen, sumo3 [sumpsi, sumptum] supplicium de quo: ανάγκας προςάγειν τινί | — II) (f. v. a. gewaltfame Beifreibung ber Steuern), acerbissima exactio vectigalium: ή άργυρολογία.

erecutiv, exsequens: διαπράττων | - e. Gewalt, jus excercendi leges: ή ἀρχή =, ή ἐπικράτεια διαπράτ-

τουσα =, έπιτελούσα.

Executor, I) (f. v. a. Bollzleher, f. dief. Wort.) | -II) (f. b. a. Beitreiber ber Steuern, ber Schulden zc.), exactor (vectigalium, debitôrum): ο ἐκπράκτωρ.

Eregefe, f. Auslegung. Egempel, f. Beifpiel.

παράδειγμα. eremplarifd, 1) (abidredent, warnent), imbn beftra-

fen, statuo³ [ûi, ûtum] graviter de quo: δεινώς κολάζειν | — II) (f. b. a. musterhaft, f. dies. Wort.) egereiren, I) a., exerceo2: doneiv youvageiv | - die Solbaten tuchtig e., praeparo' milites frequentibus exercitiis ad proelia: ἀσκείν =, γυμνάζειν τους στρατιώτας πείραν λαμβάνειν των στρατιωτών |gut egercirt sein, praesto! [stiti, stitum] usu armôrum: εὖ γεγυμνασμένος ἐν τοῖς ὅπλοις | — II) n., exerceor2: yvuvázsodat | - III) s., bas E., exercitatio; exercitium: ή ἄσκησις.

Exerciermeister, doctor armorum: o yvuvastis [ov]. Erercierplat, campus, in quo milites exercentur: rò

γυμνασιον.

Erercitium, I) (bas Exerciren), exercitium: ή ασηous | - II) (f. b. a. Aufgabe, 3. B. zum leberfegen), pensum; quaestio: ή πρότασις το πρόςταγμα.

Ereter, Ercefter (Stadt in England), Jsca; Exonia. Egil, egiliren, f. Berbannung, berbannen.

Erifteng, eriftiren, f. Dafein, bafein, leben.

erpectoriren, fich, aperios [rui, rtum] totum meum animum: ἀποφαίνεσθαι », δηλούν », διαγορεύειν

erpediren, imbn, dimitto's [misi, missum] qm; absolνο³ [lvi, latum] qd: ἀποστέλλειν τι· ἀπαλλάτ-TELV TL.

Erpedition, f. Feldgug.

Erberiment, experimentum: ή πείρα το πείραμα -E. machen, ago3 [egi, actum] experimentum: ποιείσθαι πείραν.

Experimentalphyfif, physica experimentalis: ή φυ-

σική πειραστική.

Explosion (burch Pulver), fulmen pulveris pyrii: ή Exoners o boigos.

erpreg, f. ausbrüdlich.

Expresse, ber, tabellarius; cursor data opera dimissus: ὁ ἄγγελος ίδία κατά τι ἐσταλμένος ὁ ἄγγελος Woos | - einen E. fchiden, mitto' [misi, missum] tabellarium dată opera: πέμπειν αγγελον ίδιον.

extemporiren, f. Stegreif (aus bem Stegreif reben). Ertraausgabe, sumptus [ûs] extraordinarius: ή δα-

πάνη είς τὸ δέον. Extract, f. Ausgug | - E. aus Pflanzen, extractum:

ή άχνη (χυλού). Ertrapost, rheda cursuâlis extraordinaria: ὁ άγγαρος έξω των είωθότων άναχωρών.

Erfrem, I) (bas Meußerfte, Lette), extremum; sommum: τὸ ἄπρον ἔσχατον | — II) (f. v. a. Entgegen-gesettes, Gegensath), res plane contraria: τὸ ἐναντίον | Die Extreme, pugnantia secum: τὰ έναντία | - die E. dusammenstellen, compôno [posui, situm] contraria, pugnantia secum: συντιθέναι τὰ ἐναντία | · in E. gerathen, berfallen, excedo [cessi, cessum] modum in contrarias partes: καταφέρεσθαι είς τά EVANTIN.

Extremitaten, partes membrorum extremae; τὰ ἄκρα' τα ακρωτήρια.

Erulant, f. Berbannter.

Enlan, Brengifd= Ehlan, Gilovia; Gilovia Borussica.

Fabel, fabula; fabella; apologas: o uvvos o loyos wie ble & fagt, ut est in fabulis: κατά του λόγου |etw. für & halten, existimo1 qd falsum: voulgeiv =, ήγεισθαί τι μυθώδες.

Kabelbud), liber fabularum; of widor.

Kabeldichter, scriptor fabularum: o uvvonoiós o μυθοπλάστης.

fabelhaft, fabulosus; fictus; commenticius; falsus: μυθώδης [ες] · ψευδής [ες] - Adv., fabulôse: μυθώδως ψευδώς.

Kabelhaftigfeit, fabulositas: το μυθώδες.

Fabelhans, merus fabulator: őlos uvdning uvdoπλάστης.

Kabellehre, mythologia: ή μυθολογία.

fabeln (bon etw.), parro1 =; fingo3 [finxi, fictum] =, comminiscor3 [commentus] qd fabulose: μυθοποιείν πλάττειν μύθον.

Fabelwelt, fabula; res fabulôsae: τὰ μυθώδη | - in

der Fabelwelt, in fabulis: Ev rois loyous.

fabriciren, fabricor1; texo3 [xui, xtum]; conficio3 [fêci, fectum]: δημιουργείν: έργάζεσθαι ποιείν κατασκευάζειν τι | - s., δαθ 8., fabrica: ή δημιουργία: έργασία.

Fabrit, officina; fabrica; textrina: τὸ ἐργαστήριον Fabrifant, opifex; fabricator; artifex; textor: o

δημιουργός.

Kabrifat, opus arte ob. manu factum: τὸ ἔργον τὸ

δημιούργημα.

Fabrilgebäude, sedes fabricae: το έργαστήριον. Kabrifort, = stadt, urbs officiais nobilis: ή πόλις δημιουργική, = έργαστική.

Fabrifwesen, opera fabrilia: τὰ έργαστικά δημι-

ουργήματα.

gaçade, frons [tis]: το μέτωπον.

Kad), I) eig., loculus; forulus: n Onun to Innion Kacher habend, loculatus: φατνωτός | Dach u. Kach,

domus: ή οίκία.

II) figuri. (f. v. a. ber Begenstand ber Beichäftigung), studia [orum, n.]; ars; artificium: το ἐπιτήδευμα το έργον ή τέχνη | - bei feinem Fache bleiben, non recêdos [cessi, cessum] ab artificio meo: έμμένειν τῷ ἐπιτηδεύματι | - bas schlägt nicht in mein Fach eln, hoc alienum est a studiis meis; ταύτα ούκ έπιτηδεύω οὐκ ἔστι τοῦτο της τέχνης έμης.

Kadhwert, I) eig., in ber Baufunft, crates parietum; το γέρφον των τοίχων | - II) figuri. (Abtheilungen einer Wiffenschaft), partes disciplinae: τα μέρη της

Emisthung.

Facit, das, summa: τὸ κεφάλαιον.

Factel, fax: taeda: ή λαμπάς [άδος]· ὁ πυρσός· ή δας · ο φανός · ο δαλός | - eine fleine Factel, facula: το λαμπάδιον· το δαλίον | - brennende &., taeda fadein, fid), mitto3 [misi, missum] praetenuia fila: ardens; fax collûcens: o nvocog.

Fadelaufjug, pompa collucentibus facibus ducta: ή λαμπαδηφορία · λαμπαδουχία · ή λαμπάς [άδος]. fadeln, I) eig. '(von ber Flamme), agitor': ἀστοά-πτειν· φλέγειν· αἰθύσσειν | — II) figürl. (f. v. a. daudern), cunctor': μέλλειν· όννεῖν.

Freund, beutfd. - lat. - gried. 2Borterb.

Radelidein collucentes faces: of mvogoi.

Fackelträger, qui facem praefert ardentem: ò lauπαδηφόρος δαδούχος δ λαμπαδίας λαμπαδιστής. Fackelzug, f. Fackelaufzug.

καςοπ, forma; externa species: τὸ σχημα· ή μορφή. ο τύπος.

Kacsimile, descriptio =, imago literarum: το των γραμμάτων έξείκασμα.

Facta, f. Thatsachen.

Faction, f. Partei.

factisch, certus; verus: ἔργω ἀποδεδειγμένος • φανερός.

Factor, I) (beim Rechnen), numërus multiplicans: o άριθμός πολλαπλασιάζων | — II) (Berwalter), qui procurat1 rationes et negotia; curator negotiorum societatis: ὁ πράττων τά τινος.

Factorei, I) (Waarenlager), horreum mercium: ή αποθήμη το έμποριον (— II) (j. v. a. Colonie) colonia: ή αποικία έποικία.

Factotum, jmbs fein, sum [fui, esse] tapanta (rà πάντα) cjs: πάντα είναί τινι.

Kacultat (auf Universitäten), ordo: ή τάξις ή σχολή. fabe, f. abgeschmadt.

Faden, I) eig., filum; linum: το λίνον ή μήριν-Jos | - einen gaben giehen, duco's [xi, etum] filum : μιτούν | - fpriichw., an einem Faben hangen, suspensus sum [fui, esse] filo admödum tenui; versor in summe discrimine: το πράγμα έπὶ ξυρού ίσταται ακμής, -έπί ξυρού ακμής έχεται | - feinen trodenen Faben an fich haben, madidus sum plavia (sudore): δίυγρον =, κάθυγρον είναι.

II) figuri. (f. b. a. Reihefolge ber Rebe), filum: n απολουθία | - den Faden (in der Rede) verlieren, abeo [abii, itum] loogius: μεταξύ καταλείπειν τον

λόγου.

III) übertr. (ein Längenmaß), ulna: ή δργυιά. fadennact, plane nudus: τὰ πάντα γυμνός. fabenrecht, ad perpendiculum: πρός στάθμην. fademweise, filâtim; per fila: nara lentóv. Fabenwurm, gordius: o yoodiog. Kadenwurd, gordium: to yogdiov.

fächelu, imbm Rublung, ventilo1 lene frigus cui: διπίζειν ψύχειν.

Kacher, flabellum: ή φιπίς [ίδος] το φιπίδιον. Kacherchen, flabellulum; to binibiov to oxidoiov. Kadertragerin, flabellifera (sc. serva): ή φέρουσα το διπίδιον.

Kadjer, viviradix; malleolus: τὸ μόσχευμα.

Fadden, filum tenue: ή μήρινθος.

άφιέναι τας μηρίνθους.

fähig, ingeniosus; sollers; aptus; idoneus ad qd; capax ejs rei: εύμαθής εύφυής δυνατός Ικανός πρός τι ob. c. infin.; olog τε c. infin. | - einer Cache nicht f. fein, sum [fui, esse] alienus a qua re: un οίον τε είναι ποιείν τι | - ju Allem f. fein, suscipio3

[cêpi, ceptum] omnia audacissime: ἐπὶ πᾶν κατα- βαιιβιάθει, pugillus: ὁ δράξ [ακός] - fprüchm., in's λ. βαίνειν ούδεν ό, τι ούχ ετοιμον είναι ποιείν.

Kahigfeit, ingenium; sollertia; docilitas; facultas: ή ευμάθεια ή φύσις ή έξις πρός τι.

Fähnden, vexillam: ή σημαία. Fähndrich, f. Fahnenträger.

Fähnlein, I) (f. v. a. Fähnchen, f. blef. Wort.) | 11) (f. v. a. Mannschaft, Abtheilung von Solbaten), milites sub vexillo uno missi: ή σπείρα | - cin 8 Reiter, turma equitum: ή ίλη.

Fahre, scapha major; ponto: το πορθμείον το

πλοιάριον.

Fährgeld, portorium: tò vavlor à vavlos tò πορθμείον.

Fährlichkeit, f. Gefahr.

Fährmann, portitor: o nogduevs.

fällen, I) eig., caedos [cecidi, caesum]; ferios; succîdo3 [di, sum]: κατακόπτειν κόπτειν τέμνειν |-Bauholz f., materior1: δενδοοκόπτειν - Brennholz f., lignor': Evligeodar Evleveodar | - B) übertr. (f. b. a. nieberlaffen, fenten, g. B. bie Lange), demitto3 [mîsi, missum]: καθιέναι | — II) figuri. (f. b. a. aussprechen, d. B. ein Urtheil), fero [tuli, latum, ferre] sententiam: κρίνειν' γιγνώσκειν' άποφαίνεσθαι την γνώμην | — III) ε., δαδ ξ. (der Bäume), caesûra: ή δενδροκοπία | - ξ. δεδ Brennholzes, lignatio: ὁ ξυλισμός ή ξυλεία τὸ ξυλίζεσθαι.

fällig, (auf einen Tag) quod cadit' [cecidit, casum] in qm diem: 8 av dén anodovva ob. anotical.

fälschen, f. verfälschen. falfchlich, f. falfch.

Fältden, sinus exiguus; ruga exigua: ή πτυξ μιπρά η δυτίς.

Faenza (Stadt in Italien), Faventia | - Einwohner,

Faventîni | - Adj., Faventînus.

Karbeholz, lignum infectivum: vò kýlov βαφικόν. Farbefunft, ars tingendi vestes: ή βαφική (τέχνη).

farben, I) a., tingo [tinxi, tinctum]; inficio [feci fectum]; imbuo [ui, ûtum] qua re; indûco [xi, ctum] colorem cui rei: βάπτειν· καταχοωννύναι. έπιχοωννύναι · έπεχοωματίζειν τι | - wafferblau f., tingo ftinxi, tinetum] caeruleum: βάπτειν πυάνεον. purpurn f., tingo purpuram: βάπτειν πορφυρούν roth f, rufo': πυδοαίνειν ξανθίζειν | mit Blut f., cruento¹: καθαιμάττειν· μιαίνειν αζματί τι. ΙΙ) r., fid f., coloror¹; varior¹: πεοκάζειν.

III) s., bas δ., tinetus [ûs]; tinctūra: ή βαφή. βάψις το βάπτειν.

Farber, tingens; infector: o bageve.

Farberei, officina tingentis: το βαφείον ο φαρμακών | - (f. b. a. Farbelunft) ars tingendi vestes: ή βαφική.

Farberrothe, rubia tinctorum: το έρυθρόδανου το

έρευθέδανον.

Farbestoff, infector succus: τὸ δευσοποιον φάρμα-

Farfe (junge Ruh), juvenca: ή πόρτις [105].

Fäßchen, doliölum: ή πιθάκνη od. (altifch) φιδάκνη. Fäule, Fäulniß, putrêdo; caries: ή σῆψις σαποότης σηπεδών πυθεδών | - in & gerathen, putresco3 [trui]: σήπεσθαι.

lachen, gaudeo' [gavisus] in sinu: yelav ev cavro.

Kauftel, malleus: ή σφυρα.

Fagott, gingrîna major: o ylyyoas - ή ylyyoa.

fahen, f. fangen.

fahl, gilvus; luridus: ώχοός κιδδός · ὑπόχλωρος.

Fahne, I) eig., signum (militare); vexillum: tò onμείον· ή σημαία | - die F. aufpflanzen, propônos [posui, situm] vexillum; alosev tà oqueia | die F. fenfen, submittos [misi, missum] vexillum: καθιέval to squeion | zur & schworen, dies [xi, ctum] sacramentum: ouvview tov ognov | Bur &. nicht fcmoren wollen, detrecto¹ sacramentum: ἀπουεύείν τον δοχον | δυτ F. schwören tassen, adigo legi, actum] sacramento: δοχίζειν ε, έξοοχίζειν τινά simbs F. solgen, sequor secutus] castra cjs: Επεσθαι τη σημαία τινός | — 11) (s. b. a. Wettersahne) vexillum ventôrum index: τὸ ἀνεμούριον.

Kahnenstange, hastile vexilli: ή κάμαξ της σημαίας. Fahnenträger, sjunker, signifer; vexillarius: o onμαιοφόρος ο σημειοφόρος.

fahrbar, pervius, navigabilis: πορεύσιμος [ov]

αμάξαις πλώϊμος.

fahren, I) a. (fahrend fortschaffen), veho' [vexi, vectum]: άγειν κομίζειν τι άγοντα οδ. κομίζοντα ήμειν τι | - f. laffen, trausmitto 5 [misi, missum]: ἀφιέναι ἀνιέναι ἀποβάλλειν.

II) n. (fich fcnell bewegen), feror's [latus, ferri]: φέρεσθαι · οίχεσθαί ποι | - nach cho. f., arripio3 [ripui, reptum] qd: ἔχεσθαί τίνος ἐφιέναι την χεῖρά τίνι | - an ctw. f., offendos [di, sum] ad qd: προςβάλλειν τι - mit ben Augen überall herum f, eiecumferos [tuli, latum, ferre] oculos: περιβλέπειν imbin burch ben Ginn f., miligo 1 pertinaciam ejs: επιπλήττειν τινί· παύειν τινα τῆς αὐθαδείας.

2) befond. (etto. f. laffen), a) eig., omitto3 [omisi, omissum]: άνιέναι άφιέναι μεθιέναι προϊ-

Évai.

b) figurl. (f. b. a. aufgeben), dimitto3 [misi, missum]; facio³ [feci, factum] missum; abjicio³ [jêci, jectum]; depôno³ [posui, situm]: ἀποβάλλειν ανιέναι έαν.

B) (f. b. a. fich wohin begeben) gen himmel f., abčo [fi, itum] sublimis: άναφέρεσθαι προς τον ούρανόν | - in bie Brube f., descendo3 [di, sum] in

fodinam: έγκαταβαίνειν τῷ βόθοφ.

C) im engeren Sinne (auf einem Fahrzeuge sich fortbewegen), vehor' [vectus]: ελαύνειν όχεισθαι άμαφτεύειν άμαφτηλατείν | - 31 Wagen f., vehor' curru: όχεισθαι , ελαύνειν εφ' άμαξης | auf bem Schitten f., vehor' trahâ: όχεισθαι επί τῷ έλκήθορ au Schiffe f., vehor's nave; navigo1: mleiv vavilλεσθαι· ναυστολείσθαι | - über einen Flug f., trajicio³ [jêci, jectum] flumen: περαιοῦσθαι περάν ποταμόν | - ans Land f., appello [puli, pulsum] navem ad litus: κατάγεσθαι κατάγειν ναῦν καταnohitein. nagobniteagar, gobniteagar eit er op. πρός τι | - baher absolut, s. b. a. ben Rosselnter machen, futschiren, ago³ segi, actum] jumenta; au-rigo¹; (als Gewerbe) facio³ secio, factum] vecturam: έλαύνειν (άρμα)· άρματηλατείν.

D) figuri., bei etw. wohl (ubel) f., res mihi bene (male) cedit³ [cessit]: καλώς, κακώς ἀπαλλάττειν

Ex TIVOS.

III) s. bas F., vectio; vectūra: ἡ ἔχησις (ἐφ') άμάξης) ή άγωγή ή πομιδή.

fahrend, I) eig., vehens plaustro: έλαύνων =, όχούμενος έφ' ἀμάξης | f. Bost, rheda cursualis: τὸ ὅτημα δημόσιον, = κοινόν | — II) übertr., fabrende Babe, res quae moveri possunt; ruta caesa: τὰ ἔπι-

Kahrgeld, f. Sahrgelb.

Kahrgeleije, orbita: ή άρματοτρογία τρογία.

fahrläßig, Kahrläßigfeit, f. nachläßig, Nachläßigfeit. Fahrstraße, sweg, via publica: ή άμαξιτός άμαξήlatog (sc. odog).

fahrt, vectúra; vectio; navigatio; cursus fûs]: ή όχησις · ὁ δρόμος · ἡ πορεία · ὁ πλοῦς.

Fahrwaffer, aqua navigabilis: τὸ ΰδωρ [δατος] πλωϊμον.

Fahrweg, f. Fahrftrage.

Fahrwind, ventus secondus: o ovoos o avenos καλός τὸ πνευμα καλόν.

Fahrzeng, I) zu Lande, f. Wagen. - II) zu Waffer, f. Schiff.

falb, flavus; leucophaeus; pallidus; ozgóg niggóg. υπόγλωρος |- fubstantiv, bie Kalbe (Pferd), equus badius: ὁ ἵππος κνηκός.

Kalbel, instita: ο προσσός ή στολίς το πράσπεδον.

Kalle, falco: o nionog. o iégat [anog] - Augen wie ein & haben, sum [fui, esse] lynceas: 20060au όφθαλμοῖς λυγκείοις. λυγκέα είναι τα όμματα.

Fallenbeize, = jagd, venatio falconum ope instituta: ή δια κίρκου θήρα.

Kalfner, Kalfonier, falconarius: & leganopósnos.

Kalfonierfunft, ars falconaria: ή ίεραποτροφία.

Kall, I) eig. (bas Nieberfallen), casus fus]; lapsus [ûs]; ruina; labes: ή πτώσις το πτώμα | - cinch &. lbun, cade3 [cecidi, casum]; labor3 [lapsus]: καταnintew nintew noonintew |- ben &. broben, minor ruinam: μέλλειν καταπεσείν καταδόνηναι.

B) übertr. (f. v. a. Berminderung bes Sobepunttes) cinco flugigen Rorpere, decessus [as]; recessus [as]: ή φορά · ὁ καταβόάκτης | - bah. (Neigung nach ber Liefe), decursus [ûs]; declivitas : ἡ ὁοπή · φορά.

II) figurt. A) (f. b. a. Untergang) rufna; excidium:

η καθαίρεσις

B) (f. b. a. Cturg) Fall bon ber Sohe bes Anfchens, dignitas amissa; gratia principis amissa; τὸ πτωμα.

ή έλάττωσες ε, ή μείωσες της τιμης. C) (f. b. a. Bertuft ber Unschuld eines Mäddens) pudicitia amissa: ή διαφθορά | ein Madchen jum δ. bringen, vitio quam: διαφθείσειν την πόρην - -

D) (f. b. a. Begebenheit) casus [us]; res; causa; tempus [oris, n.]: το σύμπτωμα το συμβάν | - ber δ thitt ein, usu venit: συμβαίνει τυγχάνει | - in allen Fallen, in omnibus rebus: πάντως | - auf alle Falle, uteunque res ceciderit: πάντως παντός μάλλον | (f. b. als ganz gewiß) certe; profecto: βεβαίως - auf feinen g., neutiquam; nullo modo: oùδαμώς ούκ έσθ' όπως | - flch in bem &. befinben, sum |fui, esse] in ea conditione: Exery | - in bem Falle, daß ic., si; si est ut etc.: si | - ben F. sehen, fingo3 [finxi, fictum]; facio3 [feci, factum]; pono3 [posni, situm]: τιθέναι τίθεσθαι ποιείν | - mir wollen ben

F. fegen, fingamus3: 9/100 | - gefegt ben &., quo posito: ἔστω· είη αν.

Kallbeil, f. Buillotine.

Kallbrücke, pons versatilis; sambûca: ή σαμβύνη.

Kalle, I) eig., muscipula; laqueus: ήπάγη ή παγίς |eine &. legen, pono3 [posui, situm] laqueum : loravat παγίδας τινί | - II) figuri., insidiae; laquei: ή παyis ' ή ἐπιβουλή' ή ἐνέδοα | - eine &. ftellen, insidior1; tendo³ [tětendi, tentum] insidias cui: ἐνεδοεύειν τινά· ἐπιβουλεύειν τινί· ποοεπιβουλεύειν τινί | in bie & gerathen, incido" [di, asum] in insidias: περιπίπτειν ταίς παγίσιν.

fallen, 1) (herabfallen, nieberfallen) A) allgem., cado3 [cecidi, casum]; decido³ [di, sum]; excido³; in-cido³; illâbor³ [lapsus]; defluo³ [fluxi, fluxum]: ααταπίπτειν πίπτειν | - f. laffen, excidit cui qd de manu: ἐππίπτει μοί τι τῆς χειρός · ἀφιέναι τι ἐπ της χειρός | baffelbe f. b. a. aufgeben, dimitto [mîsi, missum | qd: ἀφιέναι ἀποβάλλειν προλείπειν | fprüchmortl. Der Würfel ift gefallen, jacta est alea: o πύβος έφφιπται | - nicht auf ben Ropf gefallen fein, hand stulte sapios: ούκ άμβλύτερον πεφυκέναι (την ψυχήν) ου βλάνα είναι.
Β) bejond. 1) (j. v. a. im Kriege umfommen) cado³

[cecidi. casum] in acie: πίπτειν. θνήσκειν. τελευταν | - burch Weuchelmörder f., interficior [feetas] per insidias: ἀποθανεῖν ἐξ ἐπιβουλῆς δολοφοveiσθαι | - v. Thieren, morior3 [mortuus]; pereo.

[perii, peritum]: อิบทุธผยเม.

2) v. einer Stadt (f. b. a. erobert werben), deleor2

[lĉtus]; expugnor1: àlioneoda.

υπολαμβάνειν τον λόγον τινός.

3) figurl. a) (f. b. a. Wohlftanb berlieren), cado's [cecidi, casum]; amitto [mîsi, missum] auctorita-tem: ἐλαττοῦσθαι (τὴν τύχην, τὴν ἀξίωσιν)· ταπεινούσθαι ταπεινόν γίγνεσθαι | - b. einem Mabchen, amitto3 [mîsi, missum] pudicitiam; vitior1: διαφθείρεσθαι.

II) b. Thieren (f. b. a. erzeugt werben), generor1;

nascor3 [natus]: γεννηθήναι γενέσθαι.

III) (gur Bezeichnung einer plotitiden Bewegung, f. b. a. hincinfturgen), invado [si, sum]; ieruo frui, rutum]; involo in qd: είςφέρεσθαι εμπίπτειν imbin in die haare f., involo in capillos: έφορμαν teve sig zeigas levat | - jmbm in die Arme f., ruo3 [rui, rutum] in amplexus cjs: \usepinkensodal tivi. υποδέχεσθαι υπό τινος - bem Pferbe in die Zügel f., arripio3 [pui, reptum] habenas: ἐπισχείν τον επnov | - jmbm in bie Rebe f., obloquor's [locutus] cui:

IV) (gur Bezeichnung bes unerwarteten Gelangens au einer Cache, f. b. a. gufallen ob. gerathen), incidit3 qd eni in manus; venita [venit, ventum] in manus cjs: Eunintein els ti nequalatein tint | - unter die Nauber f., capior' [captus] a praedonibus: πεοι-τυγχάνειν λησταϊς - in Krantheit, Dhumacht, Strafe, Ungnabe f., f. die Worter frant (werben), Ohnmacht, Strafe 2c.] - (f. b. a. freffen) ber Berbacht fällt auf imbn, suspicio cadita in qm: negentareen enoute - (f. b. a. eintreten, J. B. b. einem gefte), cados ob. incidos in qd (in qm diem): καθήκειν είς ημέραν viva | - (f. b.a. fein) jur Laft f., befchwerlich f., sum | fui, esse] cui oueri: ενοχλείν τινι· παρέχειν ποάγματά τινι.

V) (f. b. a. fich wohin neigen, 3. B. b. Farben). vergos in qd: Eynklueive, nklueiv ent ti, moos til bei Farben auch burch besondere ABorter, 3. 23. ins

Schwarze fallend, nigricans: µelaulgov | - figuri. ine Lacherliche f., ridiculus sum [fui, esse]: κατα-

γέλαστον είναι.

VI) (f. v. a. finfen, abnehmen), delabor3 [lapsus]; desido³ [sêdi, sessum]; cado³ [cecidi, casum]; ὑποχωρεῖν· ἐλαττοῦσθαι μειοῦσθαι - bas Waffer fallt, undae recedunt's [cessi, cessum]: τὰ νδατα υποχωρούσιν - bie Stimme f. laffen, remitto3 [misi, missum] vocem: ὑφιέναι την φωνήν - b. Preife, minuor3 [nûtus]; imminuor3: ἐπανιέναι in ben temp, intr. | - eine Baare fällt im Breife, res fit vilior: αί τιμαί των ώνίων πίπτουσι.

VII) s., bas F., f. Fall.

fallende Sucht, f. Epilepfle.

Fallgatter, cataracta: o natadoantys.

Kallhut, munimentum frontis ob. = frontâle: ὁ πέ-TOGOG.

Falliment, falliren, f. Banferott (machen).

Falls, f. b. a. im Falle, f. Fall.

Kallichirm, munimentum cadentem sublevans: rò πρός την πτώσιν σκέπασμα.

Kallstrick, laqueus: ή πέδη · ο βρόχος.

Kallthur, janua pensilis: ή θύοα καταδράκτη, επιδδάκτη.

Falmouth (Stadt in England), Voliba; Volematum;

Falmuthum.

Falfarius, falsarius; falsus signator: o nanplog o

νοθεύων παραποιών.

1. falid), adj. I) (f. b. a. unadt), adulterinus; falsus; suppositus; alienus; simulatus; fucâtus; fallax: ὑπόβλητος ὑποβολιμαΐος νόθος ποοςποίητος · αίβδηλος | — Adv., simulâte ; fallaciter : ὑπο-βλήτως etc. | — II) (f. v. a. nicht aufrichtig), fallax ; fraudulentus; dolôsus: απιστος [ov] · κακότροπος [ov]· υπουλος [ov] — III) (unwahr), falsus; fictus; commenticius: ψευδής πλαστός έψευσμένος - cin f. Eid, perjurium: ή ψευδοφαία έπιοφαία | — IV) (j. v. a. unrichtig), falsus: οὐκ ὀοθός κακός ψευ-δής οὐ κατὰ τὸ ὄν | eine f. Baht, numërus perpëram positus: ὁ ἀριθμὸς κακός | - Adv., falso; perperam; secus; vitiôse: κακώς οὐκ ὀρθώς.

2. Falid, bas, subst., falsum: ro wevdes | - ohne &. sine fuco et fallaciis; sincêre: ἀδολως - cin Menich ohne &., homo candidus: avno adolos, = anlovs

τούς τρόπους.

Falschheit, I) (f. b. a. Unwahrheit), falsum: vò ψεῦδος πλάσμα | - H) (f. v. a. Mangel an Aufrichtigfeit), fraus; fallacia; dolus; perfidia: ὁ δόλος· ἡ ἀπιστία· οἱ κακοὶ τρόποι· ἡ κακοτροπία.

Falfdminger, paracharactes: ο παραχαράκτης [ov.]

Kalfdmungerei, monêta adulterîna: ἡ παραχάραξις το παραχάραγμα | - F. treiben, exerceo 2 monêtam adulterinam: παραχαράττειν · παρακόπτειν.

Falset, Falsetstimme, falsa vocula : ή φωνή λεπτή.

Fallum, f. Betrug, Berfälschung.

Falte, ruga; sinus [ûs]: ή πτυξ [πτυχός] πτυχή ή στολίς - ein Rleid mit Falten, vestis sinudsa: ή Falten legen, complico : στολιδούν τι· πτύσσειν· συμπτύσσειν.

falten, artol ad in rugas: πτύσσειν συμπτύσσειν τι - fid) falten, replicor [catus] in rugas : πτύσσε- Familien chimpf, commune familiae dedecus [oris, σθαι συμπτύσσεσθαι - die Stirn f., contrahos [xi, | n.]: το ονειδος οίκειον.

etum] frontem: αίρειν =, άνασπαν τὰς ὑφρῦς συνοφονούσθαι | bie Banbe f., jungo3 [xi, ctum] manus; implecto3 [plexi, xum] digitos inter se pectinâtim: συμπτύσσειν τάς χείρας | - s., bas F. ber Stirn, contractio frontis: ή δυτίδωσις | bas &. bes Rleides, plicatura vestis: ή πτύξις ή σύμπτυξις.

faltenreid), f. faltig. Kaltenwurf, sinus [ûs]: ή πτύξις το πτυκτόν.

Kalter (Schmetterling), papilio: n wvyn.

faltig, faltenreich, rugosus; sinuosus: δυτιδώδης. πτυχώδης πολπώδης.

Falz, der, (an Säulen), strix; (an Büchern) sinus [as]: ἡ πτύξ [πτυχός] · το πτύγμα.

falzen, Papier, complico1: πτύσσειν συμπτύσσειν

συμπλέκειν.

Familie, I) eig., familia; domus: o olnog ' n olnia |-II) übertr. A) (f. b. a. Kinder), liberi; proles; progenies: of παίδες τα τέχνα | - B) im weiteren Ginne (f b. a. ein ganges Geschlecht) gens; genus [eris, n.]; stirps: το γένος οί προςήκοντες |- bon guter &., ortus stirpe generosa; natus loco honesto; εύγενής gur F. gehörig, gentilis: oinsios | - bie F. betreffend, gentilicius; familiâris; domesticus; privâtus; olκείος δμόγνιος τοῦ αὐτοῦ γένους.

Kamilienangelegenheiten, res domesticae et privatae:

τα οίκεῖα.

Kamilienbegrabnig, f. Erbbegrabnig.

Kamilienbund, foedus [eris, n.] domesticum: ai **ธบาชิกุนณ** อไทยใณ.

Familienerbtheil, bereditas gentilicia: o alfigos olucios.

Kamilienfehler, vitium avîtum: τὸ κακὸν ἔμφυτου. Kamilienfeind, hostis domesticus: o extoos olusios. Kamiliengeheimnig, arcana domus: τὸ ἀπόδόητον σίκειον οδ. τοῦ γένους.

Kamiliengemalbe, imago gentilicia: o nivas [auog] olusiog.

Kamiliengeschäfte, negotia familiaria: τὰ πράγματα =, τα έργα οίκετα τα οίκετα.

Kamilienglieder, domestici; gentîles; oi noog-

ηκοντες. Familienglück, felicitas domestica; ή κατ' οίκον εὐδαιμονία.

Kamiliengruft, f. Erbbegrabnig.

Familiengut, praedium gentilicium: o aygos natowog.

Familienhaupt, pater familias: ὁ πατής ὁ οίνου δεσπότης [ov].

Familienfrieg, discordia domesticorum; discordia

intestîna: ή τῶν προςηκόντων ἔχθοα. Familienmord, caedes intestina: o povos olucios.

Familienname, nomen gentile: τὸ τοῦ γένους ob. της γενεάς όνομα.

Familienrath, consilium familiare: ή βουλή οίπεία. Familienrecht, jura familiaria ob. familiarium: τὰ του γένους δίκαια.

Familienruhm, gloria domestica: to uleog oluciov. Familiensachen, res domesticae et privatae: rà olnelot.

κεία ob. = του γένους.

Kamilienforge, cura domestica: ή ψροντίς [ίδος] οίκεία.

Ramilienftolz, spiritus [uum] gentilicii: ή ὑπερηφάνεια τοῦ γένους.

Ramilienstreitigkeiten, controversiae rei familiaris: αί διαφοραί οίπεῖαι.

οίκεια το δείπνου οίκειου.

Kamilienfrauer, luctus [ûs] domesticus; τὸ πένθος olusiov.

Kamilienurfunden, tabulae gentiliciae: al συγγραφαί του γένους.

Familienvater, pater familias: o πατής | - F. fein, habeo2 liberos: Exerv παίδας.

Kamilienberbindung, usus [ûs] domesticus: ή συνήθεια ε, συνουσία οίκεία.

Kamilienverlust, clades domestica: ή συμφορά olnela.

Kamilienwappen, insigne gentilicium: τὸ τοῦ γένους ξπίσημον od. = σύμβολον.

famöb, f. berüchtigt.

Ranatifer, fanations: o Evdovoidoths.

fanatifd), fanaticus: Evdovoiaotinos | - Adv., fanatice: ένθουσιαστικώς.

Fanatismus, error fanaticus: ή ενθουσίασις ο ένθουσιασμός.

Kang, 1) (bas Kangen), captura: ή άγρα άγρευσις θήρα | - 11) (bas Gefangene), quod quis capit3 [cepi, captum]; captūra; praeda: ή άγρα το αγοευμα | - auf ben Fang ausgehen, eo' [ivi, itum] praedatum: levat ent Inoav | - einen &. thun, capio3 qd; aufero3 [abstuli, ablatum, auferre] praedam: dygeveiv.

Fangeball, pila (lusoria): το άρπαστόν.

Kangeisen, venabulum; pedica: τὸ προβόλιον.

fangen, capio3 [cepi, captum]; comprehendo3 [di, sum]; lego3 [legi lectum]; excipio3 [cêpi, ceptum]; decipio3: αίοείν αναλαμβάνειν αοπάζειν τι appeveir Ongeveir Ongeveodat - gu fangen fuchen, eaplo!: πειοάσθαι αποπειοάσθαι τίνος | - f. a. gefangen. - s., bab Fangen, caplara: ή άγρα: άγρευσις θήρα.

Fanggrube, forea: To ogvypa.

Kangmesser, culter venatorius: ή μάχαιρα θηρατική. Kangstrick, laqueus: ή πέδη.

Fanggahn, dens: o zavliodovs [ovros].

Fant, bellus homunculus; ineptus; vanus: o nulθιος ληφώδης άτοπος.

Farbe, I) eig., color: τὸ χοωμα ή χοοία οδ. χοόα naturliche &., color nativus: ή χρόα έμφυτος, = αὐτοφυής | gejunde F., color validus: ή εύγροια | ber fie hat, coloratus: evzoors evzows | - mas bie & verloren hat, decolor: duszgovs | die & halten, servo' colorem: φυλάττειν το χρώμα | daffelbe im figuri. Ginne, servo 1 fidem: φυλάττειν =, σώζειν τήν πίστιν. | - II) übertr. (f. b. a. Farbemittel) pigmentum; color: τὸ χοῶμα τὸ χοωμάτιον τὸ fassen, 1) a. A) (ergreisen) 1) eig., prehendo³ [di, φάομαχον ἡ βαφή | - Το annehmen, bibo³ [bibi, sum]; apprehendo³; capio³ [cepi, captum]; teneo² [nüi, tentum]: λαμβάνειν τι λαμβάνεσθαί τινος.

Familienfiegel, signum gentis: ή σφραγίς [idos] ot- - etw. mit & überftreichen, inducos [xi, etum] colorem cui rei: χοωματίσαι επιχοώσαι.

Farbengebung, ratio pigmentorum: to eldos tig βαφης.

Farbenhändler, pigmentorius: ὁ χρωματοπώλης · ὁ φαρμακοπώλης.

Farbentaften, arcula pigmentaria ob. pigmentorium : ή κίβωτος των χρωματίων.

Familicutifd, stafel, coena familiaris: ή τράπεζα Farbenmifchung, commissura et transitus [ús] colorum: ή κοᾶσις τῶν χοωμάτων.

Farbenreiber, tritor colorum; puer qui colores terit3: ὁ φαρμαποτρίβης.

farbenreid), coloribus variis: πολλών χοωμάτων.

Farbenfpiel, varietas colorum; ή ποιπιλία των χοωμάτων.

Farbenstrich, lineamentum colorum: o χαρακτήο τῶν χρωμάτων.

farbig, coloratus; pictus: ποικίλος αὐθινός χοωoveig.

farblos, sine colore: ανευ χρώματος.

Karce, fabula =, comoedia ludiera: τὸ παίγνιον.

Faringuder, saccharum farindsum: tò sanzagov άλευρικόν.

Farufraut, filix: ή πτερίς το πολυπόδιου.

Farr, (junger Stier), juvencus : o uooxog.

farzen, pedod [pepêdi, peditum]: πέρδεσθαι· ἀποπέρδειν | - s., bas g., pedere; crepitus [ûs]: η πέρδησις.

Kafan, phasianus; avis phasiana: ὁ φασιανός.

Rafanenhaus, aviarium phasianorum: το φασιανοτροφείον.

Kasanenivarter, phasianarius : δ φασιανοτούφος. Fafanerie, vivarium phasianorum: τὸ φασιανοτρο-

Faid)ine, crates; fasciculus ex virgis alligatus; to

γέδδου. Fasching, f. Fastnacht.

Fafele, phaseolus: o gásnlog ob. gasiolog.

Kafelei, ineptiae; nugae: ὁ λῆρος ἡ φλυαρία τὸ φλυάρημα - 8. freiben, nugor1: ληφείν λήφον φλυαφείν φλυαφίαν ληφείν φλυαφείν.

Kaseler, nugâtor; homo ineptus: ὁ φλύαρος φλήναφος ληφολόγος.

faselhaft, nugax; ineptus: ληφώδης φληναφώδης. φλυαρώδης άτοπος | - Adv., inepte: ληρώδως. άτοπῶς.

Fajelhans, f. Fafeler.

fascin, ineptio ; nugor1; alucinor1: ληφείν φλυαφείν φληναφάν.

Fafen, ber, filum praetenue; fibra: to irlor i ngo-

nis od. noonvs [dos]. fafen, fich, mitte3 [misi, missum] praetenuia fila: προπυδίζειν.

Kafer, fibra: n is [lvos] - F. (an Baumen), peeten: n is - F. (auf Kleidern), floccus: ή ngonis ob. ngonis [δος] · ο τίλος.

faferig, fafig, fibratus: ivosidns ivadns.

αντιλαμβάνεσθαί τινος. έχεσθαι =, αντέχεσθαί τι- Tagocael, operculum dolii: το επίθεμα του πίθου. νος έφάπτεσθαι u. άπτεσθαί τινος - imbn bei ber Sand f., amplector3 [plexus] dextram ejs: λαμβάνειν τινά της χειρός - Bofto f., consido3 [sêdi, sessum] in quo loco; capio3 [cepi, captum] locam: καταθέσθαι τὰ ὅπλα | - etw. ins Auge f., intueor2 qd

attente: βλέπειν είς τι άσκαρδάμυκτι.

2) figurt. (etw. in fich entftehen laffen), capio3 [cepi, captum]; concipio3: λαμβάνειν τι |- cinen Entichlug f., capio3 od. ineo4 [inii, initum] consilium: βου-λεύεσθαι (βούλην) ποιεΐσθαι γνώμην προαιρείσθαι auch burch δοκείν - einen andern Entichluß f., muto¹ consilium: παραλλάττειν =, μεταβάλλειν την γνώμην | - Hoffnung f., concipio³ spem: λαμβάνειν cd. έχειν έλπίδα |- mit bem Berstande erreichen, capio³; intelligo [lexi, lectum]; percipio (mente): καταλαμβάνειν =, λαμβάνειν τι παρ' έαυτώ. Εννοείν. κατανοείν νοείν τι μανθάνειν τι.

B) (f. b. a. einfaffen) claudo3 [si, sum]; includo3 [clasi, sum] : evdeiv ti rivi - einen Ebeiftein in Golb f., claudos gemmam auro: περιχουσούν τι.

C) (in fich aufnehmen tonnen), capio3; complector3 [plexus]: contineo [tinui, tentum]: έμπεριλαμβά-

νειν· δέχεσθαί τι· χωρείν τι | - im Gebächtnife f. II) r., fich f., colligo3 [legi, lectum] me; recipio3 animum; redeo [ii, itum] ad me: αναλαμβάνειν εαυτόν· συναγείρεσθαι (τον θυμόν) - fld nicht f. lonnen, non sum [fui, esse] animi compos: έξω έαυτοῦ γίγνεσθαι |- fich in Gebuld bei etw. f., fero [tuli, latum, ferre] qd aequo animo: πράως ε, άναγκαίως φέρειν τι | - fich auf etio. gefaßt machen, praeparo1 me ad qd: παρασκευάζεσθαι πάντα είς τι - fich turg f. (im Reben), absolvo3 [vi, latum] qd paucis; confero3 [tuli, latum, ferre] in pauca: συνελόντι είπείν συντέμνειν τον λόγον άπλώς είπείν τι.

Kaffung, bes Bemuthes, animus bene compositus ob. aequus: ή ἀταραξία. ή ήσυχία - imon aus ber F. bringen, perturbo I animum cjs: ταράττειν δορυβείν τίνα· καταπλήττειν =, έκπλήττειν τινά την ψυχήν |- außer F. fommen, dejicior [jectus] de gradu: έξίστασθαι του φρονείν | - auger %. fein, non compos sum mentis: ἐκπλαγῆναι ἐκπεπλήηθαι· έκτος έαυτου είναι | mit F., aequo animo: ήσυχία· ήσύχως | außer F., deficiente consilio: τα-ραχθείς [εῖσα, έν].

Faffungsgabe, = fraft, = bermogen, captus [as]; intelligentia; ingenium: ή σύνεσις ο νούς - fchnelle 8., celeritas percipiendi: ἡ οξύτης της φοενός !- ber gemeinen Faffungogabe angemeffen, accommodatus ad commune judicium popularemque sententiam : ήσπερ έχουσι της γνώμης άνθρωποι | - über unfer &. geben, fugit3 [fûgit,itum] vim intelligentiae nostrae: sivat υπέρ οδ. παρά την σύνεσιν οδ. τον νούν τινος είναι μείζον ή κατά την σύνεσίν τινος.

Faß, dolium; cupa; ὁ πίθος· τὸ ἄγγος· ὁ βίκος |-(Melfag) mulctra : τὸ ἀμόλγιον · ὁ ἀμελατήο [ήρος]fpruchw., bem F. ben Boben ausstogen (b. i. bie gange Sache umftogen, verberben), percello3 [euli, culsum] plaustrum; corrumpo3 [rûpi, ruptum] rem: λυμαί-

νεσθαι την πράξιν.

Faßbinder, viêtor; doliarius: & dopiaris nido-

Faßboden, fundus dolii: ò nvount [évos] rov Fauftbegen: sica: rò engelolov. Eichlov. midov.

Fagbaube, lamina dolii: ή πλευρα.

faßlid), planus; perspicuus; apertus; facilis ad intelligendum: καταληπτός εὐκατάληπτος εὐμαθής. auch άπλους σαφής δήλος - Auv., plane, perspicue: καταληπτώς ευμάθως απλώς σαφώς δήλως. Faßlichfeit, perspicuitas: ή ευμάθεια· το καταλη-

πτόν το εύμαθές.

Fagped), pix doliaris: ή πίττα του πίθου.

Fagreif, circulus doliaris: ò nónlog (τοῦ πίθου).

fait, f. beinahe.

fastent, servo i jejunium; abstineo i sui, tentum] me cibo: νηστεύειν άσιτείν άπέχεσθαι σίτου μή аптевдию. | — II) я., bas Fasten, A) allgem., jejunium; inedia: ή νηστεία· ή ἀσιτία· ή ἀπαστία | -(f. b. a. Fastenzeit) jejunia annua: al phoreiae ò τών νηστειών χρόνος.

Fastuacht, Saturnalia [ium]: τὰ ίλάρια (ἰερά).

Fasttag, jejunium: ή ύπερθέσιμος (ήμέρα) |- ben K. halten, servo' jejunium : vnoteveiv ageteiv | - ben 8. anfagen, indico [xi, ctum] jej.: καταγγέλλειν νηστείαν.

fatal, I) (Unglud bringend), fatâlis; perviciôsus: όλέ-θριος· δυστυχής | — II) (unangenehm), odiôsus; molestus; invisus: λυπηφός άνιαφός δυσχεφής έπαχθής χαλεπός.

Katalismus, ratio fatalis: vò svorvyés.

Katalitat, 1) (Nothwendigtelt), necessitas: ήἀνάγκη | - II) (ungludlicher Zufall), casus adversus; res adversa; malum: η ξυμφορά · τὸ δυςτυχές.

faul, 1) (in Faulnig übergegungen), putidus; putridus; cariosus: σαπρός · μυδαλέος · σαθρός | - f. werben, putresco3 [trui]: κατασήπεσθαι σήπεσθαι (seonnéval) | - iprudim. das find faute Fifche: haec fignt dolo malo: ὑπεστι δη δόλος τοῖς λόγοις του-

τοις· προφάσεις αυταί γέ είσιν. II) (unthattg), ignavus; piger, iners; seguis; fugiens laboris : άργός · νωθρός · ὁάθυμος · βραδύς · βλάξ δυνηφός | - Adr., ignave; pigre; seguiter: doyog vodoog etc.

faulen, f. faul (werben).

faulenzen, teros [trivi, tritum] segue otium: ζήν άργον βιόν η άργια ή βλακεία. | - s., das & , desidia: ὁ ἀργός βίος ἡ ἀργία ἡ βλακεία.

Kaulenzer, homodeses [idis]; deditus languori et desidiae: ἄνθρωπος άργὸς διατελών · άργία έχόμενος · ο βλάξ.

Kaulfieber, febris putrida: ὁ πυρετός σαπρός. Faulheit, ignavia; pigritia; inertia; segnities; desidia: ή άργια ή νωθοεία ή δαθυμία ή βλακεία. η απονία.

Faulthier, bradypus [odis]: o βοαδύπους [odos]. Faust, pugnus: ή πυγμή | - cine F. machen, comprimo 3 [pressi, pressum] manum in pugnum; facio3 pugnum: πυγμην ποιείσθαι | - mit Fauften schlagen, caedos [cecidi, caesum] pugnis: πυξ πατάσσειν τινά | - wo die Faust entscheidet, ubi manu agitur: où ugiveral th xeloi | - es paßt wie die Fauft aufs Huge, male convenit: τούτο ούτε γης, φασίν, ovre ούρανου απτεται | - auf eigene Fauft, f. hand.

faustdick, crassitudine pugillari: πυγμαΐος.

| Faustfechter, stämpfer, pugil: o nourns o noupa-

20g | - ale F. auftreten, certo in pugilatu: πυκτεύειν' πυγμαχείν.

Kauftfampf, pugilatus [as]; pugilatio: ή πυγμή: ή πυγμαχία ή πύπτευσις.

Kaustrecht, vis: ή χειροχοανία ή βία.

Kaustichlag, pugnus, colaphus: o novdvdos | - jmbm. einen Fauftichlag geben, impingo3 [pegi, pactum] colaphum cui: πύξ παίειν οδ. πατάσσειν τινά.

faborifiren, Faborit, f. begunftigen, Bunftling.

Fahence, pseudo-murrha; opus Faventinum: ή ψευδομοδοίνη | - Gefäße baraus, pseudomurrhina [orum]: τα ψευδομοφοίνα.

Jebruar, Februarius (mensis): ὁ δεύτερος μήν:

Φεβρουάριος.

Rechtbodell, palaestra: ἡ παλαίστρα.

fechten, pugno1; batuo3; μάχεσθαι άγωνίζεσθαι Eldeivelg zeioag tivi | -f. gelernt haben, didiei armis uti: διδάχθαι μάχεσθαι, = ὅπλων | - (f. b. ale han= fertveife bettein), colligo [legi, lectum] stipem ostiatim: πτωχεύειν.

Fediter, pugnator; gladiator: o ayoviorige o adlyτής· ὁ μονομάχος | - ein guter F. fein, utor³ [usus] optime armis : ἀγαθον είναι μάχεσθαι.

Kechterlohn, gladiatorium: ὁ μισθός μονομαχικός. Rechterfalbe, cerôma [atis]: το κήρωμα.

Rechterspiel, munus gladiatorium; ludus gladiatorius: ὁ ἀγῶν (ἀθλητῶν) | - ein Fechterspiel geben, edo's [edidi, editum] munus: τιθέναι ἀγῶνα.

Fedsterstreich, petitio: ή μηχανή παλαιστρική. Rechtfunft, ars gladii; ars gladiatoria: ή οπλομα-

χητική ή άθλητική. Rechtmeister, doctor armorum; lanista: ὁ ὁπλομά-

χος · ὁ ὁπλομάχης · ὁ γυμναστής.

Rediffulle, palaestra: το γυμνάσιον ή παλαίστρα. fechtübung, exercitium armorum: ή ὁπλομαχία.

Feber, I) eig. A) allg., penna: rò mregór |- (Flaumfeder), pluma: το πτίλου | - mit &. verfehen, plumeus: πτερωτός | - boller Febern, plumosus: πτεοωτός | - F. habend, pennatus; plumatus: πτερω-τός | - ohne Febern, deplûmis: ἄπτιλος | - Febern befommen, plumesco3 [plumui]: πτεροφυείν] - F. haben, habeo pennas: είναι πτερωτόν | - ipruchw. fich mit fremben Febern fchmuden, glorior1 alienis bonis: ἀμᾶν ἀλλότοιον θέφος | - jmbm. bie Febern be-schneiden, incidos [di, sum] pennas cui: αολούεω», ταπεινούν τινα.

B) befond .: (Schreibfeber), penna scriptoria; calamus (scriptorius); stilus: ὁ κάλαμος το γραφείον· τὸ γραφείδιον· τὸ γράφιον | - bie F. [pal-ten, findos [fidi, fissum] pennam: σχίζειν τὸν κάλαμον | - bie &. fchneiben, tempero1 pennam: τέμνειν τον κάλαμον | - bie Feber ergreifen, sumo3 sumpsi, sumptum pennam: χρησθαιτώ καλάμω | ble & eintauchen, intingo's [nxi, netum] pennam : εμβάπτειν τον κάλαμον | - jmbm. bie F. (Gand) führen: rego³ [rexi, rectum] manum (scribentis manu superimposità): άγειν τον κάλαμόν-, την χείοά τινος | - feine F. anfesen, nullam seribo⁵ [psi, ptum] literam: οὐθ' Εν γράφειν γράμμα | - jmdm. ctw. in bie F. fagen, dicto¹ qd. oui: ὑπαγοφεύειν

b) (f. v. a. Schreibart, Stil), stilus: & letes o

της λέξεως τρόπος.

2) F. auf bem hute, crista: ὁ λόφος. II) übertr., (cin gebogenes Stück Metall) spira; elater [eris, m.]: ὁ έλατής | - ein in Febern hangenber Wagen, currus [as] pensilis: τὸ όχημα κοεμαστόν.

Federball, pila pennâta; - paganica: ή σφαίρα πτι-

λωτή.

Feberbett, culcita plumea: ή στρωμνή πτιλωτή. gederbiichfe, theca calomaria: ή καλαμοθήκη.

Feberbuid), erista: o logos | - mit einem &. geziert, cristatus: o logogógos.

Feberdien, pennula; plumula: το πτερύγιον. Reberfechter, scriptor pugnax: o (συγγραφεύς) κα-

λαμομάχος.

federig, plumous; plumosus: πτιλωτός.

Rederfiel, caulis pennae: ὁ καυλός πτερού ὁ κά-

Feberfiffen, culcita plumea: τὸ προςκεφάλαιον πτιλωτόν.

Federfrieg, bellum doctorum hominum: ή τῶν συγγραφέων μάχη.

Reberlappen, linea pennis distincta: τὰ λίνα πτεροίς διειλημμένα.

feberleicht, levissimus; levier pluma: έλαφρότερος πτερού.

Rederlesen, ohne vieles, hand cunctanter: aoxvos [ov] · duellnvi | - fein & machen, non cunctor1: μηδέν όπνείν. μηδέν μέλλειν. μηδέν στοέφεσθαι.

feberlos, implâmis; deplâmis: απτερος.

Rebermeffer, scalprum librarium: to ouilion o όξυντηο δονακων.

feberit, mitto" [mîsi, missum] plumas: ἀποβάλλειν τα πτερά | - fich federn, muto | pennas : μεταβάλλειν τὰ πτερά.

Teberfpule, f. Febertlel.

Rederbieh, pecus volatile; aves cohortales: of čovi-

federiveid), plumeus; mollior pluma: μαλακώτατος. Rederzeichnung, pietara linearis: ή ζωγραφία γραμμική.

ice, dîva quaedam : ή Φέα καλουμένη.

Reenmahrden, fabula Milesia: o podog Milygiog.

Regefeuer, purgatorium: o xadaquos.

fegell, purgo'; expurgo'; verro's [verri, versum]: ἐπκαθαίζειν καθαίζειν ἐπκοζεῖν τι.

Fegeopfer, sacrificium lustrale; piaculum: τὰ καθατήρια τα καθάρσια.

Fehde, inimicitiae; bellum: ή φιλονειαία ή έρις | in offener &. mit jmom leben, gero's [gessi, gestum] belium cum quo: πολεμείν τινι.

Rehbebrief, literae bellom indicentes: τὰ γράμματα πολεμικά.

Rehbehandschuh, ihn imbm hinwerfen, provoco1 gm ad certamen: προκαλείσθαι τινα είς μάχην οδ. μάχεσθαι.

1. Fehl, f. Fehler.

2. fchl gehell, aberro' a via; venio' [vêni, ventum] frustra: αμαρτάνειν της δρθης οδ. της όδοῦ · Εληλυθέναι μάτην | - fehl geschoffen, falsus es: παoαπαίεις, ώ βέλτιστε | - fehl fchlagen, cado 1 [cecidi.

casum] ad irritum: ἀμάρτειν τινός παίοντα πα- Fehlfchluß, falsa ratio: ὁ παραλογισμός. τὸ σφάλφαλλάττειν τινός | - fehitreten, fallor3 [falsus] vestigio: σφάλλεσθαι κενεμβατεΐν.

Fehlbitte, repulsa: ή ἀπότευξις | - eine F. thun, fero [túli, làtum, ferre] repulsam: δεόμενον-, αιτούμενον τινα μη τυγχάνειν άποτυγχάνειν τιvós.

fehlen, I) (nicht treffen), A) eig., non ferio : aucoτάγειν · παραλλάττειν · διαμαρτάνειν | - B) fig., weit gefehlt, minime geutium: πολλού γε και δεί. πολlovye dei | - fehl schlagen, cados [cecidi, casum] ad

irritum: μάταιον γίγνεσθαι. II) (einen Fehler begehen), erro¹; labor³ [lapsus]; delioquo3 [liqui, lictum]; committo3 [misi, mis-sum] (cu!pam): ἀμαρτάνειν εξαμαρτάνειν | - in etm. fehlen, offendos [di, sum] in qua re: ἀμαρτάνειν ποιούντα τι | - gegen jindn f., pecco1 in qm:

αμαρτάνειν περί τινα.

III) f. (von ber 3ahl), desum [defui deesse]; absum [afui, abesse]; deficio [fêci, fectum]; dedesideror1: อันโลเพลเท. อัสเนลเสลเท. โลเสลเท | - ce an nichts f. laffen, nihil deesse patior [passus]; non parco⁸ [peperci, parsum] sumptibus: οὐκ ἀπολείπειν οδ. έλλείπειν τινός ' μηδενός φείδεσθαι' άφει-δώς παφέχειν πάντα | - εδ an fid) f. laffen, non assum [affui, adesse]: ἀπολείπειν-, ελλείπειν τινός | - εδ fehit biel, multum abest: πολίδυ (γε) δεῖ | - εδ fehlt wenig bag, paullum (haud multum) abest quin etc.: όλιγοῦ δεί | - in engerer Beb., es fehlt mir etm., minus bene me habeo2: χαλεπώς έχειν κακώς δια-หลังปิαเ | - was fehlt bir? quid tristis es? quo morbo laboras ?: τί συνθρωπάζεις έχων; τί δὲ σοί; τὶ πάσχεις; ποίον πάσχεις πάθος; τί πέπουθας.

Tehler, vitium; mendum; error; peccatum; culpa: τό κακόν ή κακία ή άμαρτία τὸ άμαρτημα τὸ άδίκημα - jmbm etw. als Fehler anrechnen, do' [dedi. datum] ob. dûco3 [xi, ctum] ob. verto3 [ti, sum] qd cui vitio: ποιείσθαί τί τινι έν ονείδει · ψέγειν τινα έπί τινι | - einen Fehler begehen, = machen. pecco1: άμαρτάνειν· έξαμαρτάνειν· πλημμελείν τί· σφάλλεσθαι· άδικεῖν· ποιείν σφάλμα | - benfel= ben &. begehen, = machen, idem pecco1: ταύτο άμαρτάνειν, -άδικείν etc. | - in ben entgegengefetten &. fallen, convertor3 [versus] in contraria vitia: τάναντία άμαρτάνειν, - άδιπείν etc. | - cinen &. wieber gut machen, corrigo3 [rexi, rectum] vitia: διορθούν την άμαρτίαν, ετὸ άμαρτημα, ετὸ άδίκημα - ber biele &. hat, vitiosus: nanos gavlos novngog.

fehlerfrei, vacuus ab omni vitio; purus vitio; emendatus : innocens: άναμάρτητος άναίτιος κακών - f. fein, careo2 culpa: είναι έπτος άμαρτίας.

fehlerhaft, vitiósus; mendósus; pravus: φαῦλος. κακός πλημμελής | — Adv., vitióse; perpéram: κακώς φαύλως.

Fehlerhaftigfeit, pravitas; mendosa rei natūra: zo πλημμελές ή πλημμέλεια ή φαυλότης το φαύλον. Fehlgeburt, abortus [ús]; abortio: ή αμβλωσις.

Fehlgriff, error; lapsus [ûs]: τὸ ἀμάρτημα τὸ σφάλμα | - einen g. thun, erro1; labors [lapsus]: αμαρτάνειν ποιούντα τι | - einen argen F. thun, labor3 in qua re turpissime: αμαρτάνειν δεινώς.

Fehlhieb, ictus [as] frustratus: ή πληγή κενή. Fehlschlag, ietus vanus: ή πληγή κενή.

fehlschlagen, f. fehl.

μα | - einen &. machen, concludos [si, sum] vitiose: παραλογίζεσθαι σφάλλεσθαι της γνώμης πρίνειν ού κατά τὸ ον.

Fehlschuß, stoß, error: ή πληγή κενή.

Kehltrift, I) eig., lapsus [ûs] vestigii: ή κενεμβάτησις το ολίσθημα | - einen F. thun, fallor [falsus] vestigio: πενεμβατείν σφάλλεσθαι βαδίζοντα | — II) fig., lapsus [ûs]; error; peccâtum: τὸ ἀμάρτημα σφάλμα.

Tehme, ob. Fehmgericht, judicium secretum capi-

tis: τὸ δικαστήριον θανατικόν κουπτόν.

Keler, celebratio: ή ξόρτασις. ὁ ξορτασμός. ή τελετή | — II) (f. b. a. Feiertag), f. biefes Wort.

Keierabend, cessatio operis: ή (προς έσπέραν) σχολή των ξογων | - F. maden. cesso ab opere: παύεσθαι, ἀποπαύεσθαι των ξογων.

Feierfleid, f. Festleib.

feierlid), festus; sollemnis; gravis; sanctus: ¿óoτιος εορτώδης ιερός λαμπρός σεμνός δσιος. άγιος | - Adv. solemniter; sancte: άγίως ερώς ' όσίως | - f. fchworen, juro sancte; όμνύναι θεόν οδ κατά θεού.

Reierlichfeit, I) allg., sanctitas; gravitas; splendor: ή σεμνότης, το σεμνόν, το οσιον, το πελαγομόεπές | - II) (f. b. a. Feft) sollemne; pompa: ή έος-

τή πανήγυρις [εως].

feiern, I) a. A) (f. b. a. feierlich begeben), ago' [êgi, actum]; celebro1: ἐορτάζειν άγειν ἐορτήν οδ. πανήγυοιν | - B) (f. b. a. rühmen, preisen), f biefe Worter | - II) n. (f. b. a. unthatig fein), cesso1; otior1; agos ferias; requiesco3 [quiêvi, quiêtum] ab opere: άναπαύεσθαι των έργων ήσυχάζειν. άγειν ησυχίαν άγειν σχολήν.

Feiertag, I) (f. b. a. Festag), dies festas ob, sollemnis: ή ημέρα έορτασιμος ή έορτή. | — II) (f. b. a. Muhetag), feriae; dies feriatus; otium: ή απρακτος ήμερα ή σχολή | - F. haben (f. feiern Nr. II) | - fid F. machen, nihil ago fegi, actum]: εορτάζειν άργείν.

Feiertagofleib, f. Fentieib.

feig, ignavus; timidus: δειλός κακός άνανδρος. ατολμος | - Adv., ignave: δειλώς κακώς etc. Reigbohne, lupinus: o Diopos.

Feige, fieus: ro ovnov | - unreife &, grossus [i]: o oλυνθος | - getrodnete &, carica: ή ίσχας [αδος] - F. betreffend, ficarius: των σύνων.

Feigenbaum, steus: o ovny | - wilder Feigenbaum, caprificus: o kouveos 'n kouvés [ados] | - bom F. ficulneus: ovnivos | - ein mit &. befetter Ort, fice. tum: o gunov.

Feigenblatt, folium ficulneum: ro ris ovens

φύλλου.

Feigendroffel, sichnepfe, ficedula : ή ovnalis [idos]. Keigenholz, lignum beulneum: to gilov ovnivov. Feigenfern, granum fici: ò τοῦ σύνου κόκκος.

Teigenwein, sycites: ò ovnirns oivos.

Reigheit, ignavia; timiditas: ή δειλία. ή δειλότης. ή κακία ή άνανδρία.

feigherzig, Feigherzigkeit, f. feig, Feigheit. Keigling, homo ignavus: auch blos ignavus: deilos καὶ κακὸς ἄνθοωπος.

Keigwarde, sieus: τὸ σύπου· τὸ σύπωμα· ἡ σύπω- νεια] - f. Gestinnung gegen imbu hegen, sum [fui, 615-

feil, (elg. und figuri.) venalis: coriog. πράσιμος. ώνητός | - f. haben, habeo 2 qd venale: καπηλεύεινtt f. bieten, proponos [posui, situm] -; offeros [obtüli, ablatum]=, proscriba [psi, ptum] gd venale: ἀπεμπολάν πιποάσκειν | - f. scin, = stehen, sum ve-ualis; eo [ivi, itum, ice] venum: πωλεϊσθαι πιngaoneovat | - bas Felibieten, tie Feilbietung, proscriptio: od. burch die Infinitive: το άπεμπολάν το

Feile, (eig. und fig.) lima: ή ślon [- unter bie F. bringen, persequor [secutus] lima qd: ģiveiv καradoirar | - Die legte Teile anlegen, adhibeo 2 extrêmum perpoliendi laborem: ἀπεργάζεσθαί τι.

feilen, limo1; polio4 qd lima; perpolio4: ouvelv | gefeilt, limatus; politus: nategoinquevos | - 8. bae F., politio; perpolitio: τὸ ὁινεῖν. έξεργασία).

feilschen, um etw., liceor2 qd: δυςωνείν δυςωveiodat.

Relifpane, = faub, scobis ob. scobs [is f.]; scobis elimata, sdelimata: τὸ δίνημα· τὸ δίνισμα· τὸ απόξυσμα.

fellt, I) eig., A) (f. v a. zart, bunn), subtilis; tenuis; exilis: λεπτός μαλακός απαλός αβρός | - B) (J. b. a. rein, geläutert), purus, probus : ἀκέφαιος καθαρός εἰλικρινής [ές] · δόκιμος | — <math>ψ) (f. v. a. hubich), bellus: εὐειδής [ές] χαρίεις [εσσα, εν]·
πρέπων [ουσα, ον] | — II) übertr., A) (bah. mohleanftandig, gebildet), elegans; urbanus; bonestus: ned Benehmen, urbanitas; mores culti; sliberales: ή κομφότης ή εὐτραπελία | — B) (f. v. a. fcharf-flunig), subtilis, aculus; argūtus; perspicax: ἀξύς [εία, ν΄] · άγχίνους [ουν] · δεινός | - bah. (f. b. a. liftig), callidus; versûtus: πανδυργος · δεινός | — Adv., belle; eleganter; subtiliter; argûte; callide; versute: λεπτῶς ἀπαλῶς etc.

1. feind, adj., inimicus eui; aliênus od. aversus a quo: έχθοός δυσμενής [ές] εναντίος | - imbm feind fein, odi [odisse] qm: έχθαίσειν τινά διακείσθαί τινιε od. πρός τινα έχθοώς εξειν πρός τινα πολεμικώς. | - feind merben, concipio3 [cepi. ceptum] odium in qm; inimicus fio [factus] cui: έχθρον γίγνεσθαί τινι.

2. Feind, ber, hostis ; inimicus ; adversarius : ὁ πολέμιος. ὁ έχθοός · ὁ δυσμενής · ὁ έναντίος | - fich als & benehmen, facio [feci, factum] hostiliter : noleμείν κακοποιείν τι οδ. τινά κακώς ποιείν | - 3um F. machen, suscipios [cepi, ceptum] inimicitias cis: ποιείσθαι έχθούν τινα | - fem., Feindin, hostis; inimica; adversaria: ή έχθοά.

feindlich, burch ben Gen, hostium: moleucos | - f. fand, terra hostium: ἡ πολεμία [yη] | - Adv. hostiliter; inimice; infeste: πολεμίως έχθοως.

Keindschaft, inimicitia; odium; simultas: ή έχθοα ή ἀπέχθεια· το μίσος ή διαφορά· ή διάστασις | - lld & guzichen, suscipio [eêpi, ceptum] inimici-tias: εἴρεσθαι ἔχθραν πρός τινα | - in F. mit jmbm. leben, habeo2 inimicitias eum quo: Exelv Exθραν πρός τινα. έχειν τινά δί άπεχθείας.

feinbicelig, infestus; infensus; inimicus; hostilis: έχθοός δυσμενής [ές] · ἀπεχθής · ἀστεργής · πολέμιος | - f. Befinnung, animus infensus: ή δυσμέ-

esse] infenso animo in qm: έχειν έχθοαν έχθοῶς διακείσθαί τινι οδ. πρός τινα | - Adv., infeste: έχθοως πολεμίως.

Feindseligfeit, animus infestus; sinfensus; inimicitiae; odium: ή δυςμένεια ή απέχθεια το μίσος Feinbseligfeiten (feinbselige Sandlungen), hostilia [ium]: τὰ πολέμια· αὶ άδικίαι | - F. anfangen, audeo * [ausus sum] hostilia: ἄρχειν χειρών άδικων· απτεσθαι τοῦ πολέμου | - δ. einstellen, recedo3 [cessi, cessum] ab armis: παύεσθαι του πολέμου οδ. πολεμούντα.

Geinheit, 1) eig. A) (f. b. a. Dunne, Bartheit), tenuitas: subtilitas: ή λεπτότης λιτότης άπαλότης τὸ άπαλόν | — Β) (f. v. a. Reinheit, Reinigfeit), candor; puritas; mollities: ἡ καθαρότης το καθαρόν | — C) (f. v. a. Güte, Bortreffichteit) praestantis: ἡ ἀρετή ἔξοχή | — II) fig. A) (feine Bilbung, feines Betragen), urbanitas; humanitas; elegantia: ἡ κομψότης τὸ ἀστεῖον | — Β) (f. v. a. Scharffinn, (Bewandtheit), subtilitas; acamen: ή άγχίνοια | baber auch f. b. a. Schlaubeit, calliditas; versutia; astulia: ή πανουργία· ή δεινότης.

Keinschmeder, homo subtilis palati: o igéos yevouevos.

feift, f. fett.

Kelb, I) eig. A) allg. (f. b. a. Ebene, Flache), campus: το πεδίου.

B) befond. 1) (f. b. a. Ader), ager; agri; arvum; arva; segetes [um]; fundi; praedium; rus [rūris]: οἱ ἀγροί· ἡ χώρα· ἡ γῆ] - bas F. betreffend, agrarius: τῶν ἀγοῶν | - auf bem & befindlich, agrestis: αγοιος | - ber viel F. besith, agrosus: πλούσιος αγοων | - über F. (3. B. gehen), peregre exeu: έξω (πορεύεσθαι) | - bas ift noch im weiten F., res admodum dubia est: πόζοω έτι έστίν · άμφιςβητησιμόν έστιν εί γένοιτο.

2) (in b. Rriegofprache f. b. a. Rrieg) bellum; militia; arma [orum]; acies: ἡ μάχη ἡ τάξις ἡ στρατεία | - im F., in castris; bello: πατά την στρατείαν έπί της στρατείας ! - im &. fteben, sum [fui, esse] in castris: noleueiv | - ins & ruden, proficiscor [fectus] in bellum: έκστρατεύεσθαι. έπιστρατεύεσθαί τινι στρατεύεσθαι έπί τινα έξιέval eni tiva. enieval | - imbn and bem F. ichlagen, proffigo's, fûgo's, fundo3 [fûdi, fûsum] qm: τρέπεσθαι τούς πολεμίους ποιείσθαι τρόπην τῶν πολεμίων | - bas & behaupten, discedo3 [cessi, cessum] superior: νικάν πρατείν των πολεμίων | - bas 8. raumen muffen, viacor3 [victus]: άναχωρείν υποχωρείν.

3) (Abtheilung eines burch Ginfaffungen abgefchnittenen Bangen), area; lacuna; scriptum: ή φάτνη· το φατνωμα το κώλον.

II) fig. (f. b. a. Bebiet), campus: rò xmglov. ο τόπος.

Keldapothete, pharmacothêca castrensis: το φαρμακείον στρατοπεδευτικόν.

Relbarbeit, opus rusticum; agri cultura: τὰ κατ' άγρου έργα τὰ έργα ή γεωργία ή γεωπουία.

Kelbarbeiter, f. Aderbauer.

Kelbartillerie, tormenta bellica: τὰ πυροβολικά αξ μηχαναί πολεμικαί.

Felbardt, medicus castrensis: ο κατά τὸ στρατόπεδον ιατρός.

Relbbader, pistor castrensis: o nara ro groatone- Felbhuhn, perdix: o ob. n neodie [inocl. δον άρτοποιός.

Kelbbau, f. Aderbau.

Relbbauer, f. Aderbauer.

Keldbett, lectus eastrensis: ή ματά το στρατόπεδον

Reldbinde, fascia militaris: ή περιζώστρα στρατιω-Tunn.

Reldblume, flos agrestis od. campestris: τὸ ἐν τοῖς Reldlerde, alauda arvensis: κορυδαλλός ἀρουραίος. άγροῖς ἄνθος.

Kelbdirurgus, f. Reibicherer.

Keldchpreffe, chamaepitys: ή χαμαίπιτυς.

Relddich, sin, suffarans fruges: ὁ κλέπτων τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν καρπούς.

Kelbenzian, gentiana campestris: ή γεντιανή άγοία.

Kelbegnipage, supellex castrensis: τὰ πρὸς την στρατείαν σκεύη ή πρός την στρατείαν παραoneun.

Kelderbse, pisum rurale: τὸ πίσον ἄγοιον.

Relbefel, onager: o ovayoos.

Reldfriid)te, fruges (terrae); segetes: οί καοποί (the yns) o ditog.

Felbgeräth =geschirr, I) (im Kriege), vasa: τὰ σκεύη στρατιωτικά | — II) (s. v. a. Adergeräth), instrumentum rusticum: τὰ πρός την γεωργίαν σκεύη· τὰ τῶν γεωργῶν ἐργαλεῖα.

Keldgeschrei, signum: tessera: tò givonua.

Keldgott, sgottheit, numen rusticum; o xão avoão DEOS.

Relbgrenge, limes [itis]; finis agrorum: τὸ δοιον

Relbgrille, sheime, gryllus rurâlis: ò téttiğ [1705] avolog.

Keldgut, fundus; ager; praedium: rò xwolov o άγρος | - fleines F., agellus; praediolum: το χωρί-Stov.

Kelbherr, dux (belli); imperator: ò στρατηγός · ò στρατηγών · δ άρχων δ ήγεμών I ben &. betreffend, imperatorius: στρατηγικός | - F. fein, praesum [praefui, praeesse] exercitui: στρατηγείν άρχειν τινός ήγεισθαί τινος οδ. τινι.

Kelbherrngröße, peritia rei militaris; virtus imperatoria : ή άρετη στρατηγού.

(τέχνη).

Kelbherrnmantel, paladamentum: ή χλαμύς [ύδος]. Relbherrnruhm, laudes imperatoriae: ή ἀπὸ τῆς στρατηγίας δόξα.

Kelbherrnschmud, insignia [ium] imperatoria: ò xóσμος στρατηγού τα ξπίσημα.

Keldherrnstelle, summum imperium: ή στρατηγία

ηγεμονία. Feldherrntalent, virtus imperatoria: τὸ στρατηγικόν.

Feldherrntitel, nomen imperatorium: rò ővopa στρατηγικόν.

Feldherrnzelt, praetorium: τὸ στρατηγείον.

Feldhorn, buccinum: ή σάλπιγξ.

Feldhüter, swächter, custos fragum: o ayoogikas [axos].

Keldjäger, (als Courier), tabellarius castrensis: ò

βιβλιοφόρος στρατιωτικός.

Feldfoch, coquus castrensis: o κατά τὸ στρατόπεδον μάγειρος.

Feldfohl, brassica campestris: ή πράμβη άγρία.

Reldfimmel, carum: to nourvoy ayorov. Felblager, castra [orum]: το στρατόπεδον.

Relblille, lilium martagon: to nolvov ayotov.

Relbmarder, mustela maries: ή γαλέη άγοία. Feldmark, I) (f. v. a. Grenze,) confinium: ή συνορία: μεθορία | - II) (f. b. a. Flur,) agri: ol άγροί.

Kelbmarichall, f. Oberfelbherr. Keldmaß, mensûras, modus agrorum: τὸ τῶν ἀγρῶν μέτρον.

Keldmans, mus agrestis: ὁ μῦς ἀρουραΐος ὁ κατ άγρους μύς.

Keldmeffen, bas, mensara agrorum: ή αναμέτρησις οδ. καταμέτρησις γης.

Kelbmeffer, mensor; decempedator; geometres: ò γεωμέτοης.

Kelbineffunft, ratio mensurarum ; geometria: ή γεωμετρία | - jur &. gehörig, geometricus: γεωμετριnos | - bie F. verftehen, novi [visse] rationem mensurarum: ἐπίστασθαι τὰ γεωμετρικά.

Keldmohn, papaver rhoeas [adis]: ή μήκων [ωνος] άγρία.

Keldmusif, symphoniaci militares: of gruporiaxol στρατιωτικοί.

Keldnachbar, confinis: o aygoyeirwo [ovos]. Keldnelfe, dianthus armeria: το καρυόφυλλον άγοιον.

Keldobst, poma arvensia: ἡ ὅπωοα. Kelbordnung, lex agraria: ὁ περί χώρας νόμος.

Kelbholei, serpyllum: to Forvalov.

Keldpost, currus publicus castrensis: ή κατά τὸ στρατόπεδον άγγαρεία.

Keldposten, statio; excubitor: ή προφυλακή. Kelbrain, confinium; limes [itis]: ή συνορία.

Keldrofe, anemone silvestris: ἡ ἀνεμώνη ἀγοία. Kelbichaben, calamitas fundi, sfrugum : ή των καρπῶν φθορά.

Feldherrnfunft, ars imperatoria: ή στοατηγική Feldicherer, achirurg, chirurgus castrensis: ὁ κατά τὸ στρατόπεδον χειρουργός.

Kelbschlacht, f. Kampf.

Feldschlange, (eine Art Geschüt), colubrinum (tor-mentum); võ õploveov.

Feldschoppen, f. Schoppen.

Kelbschwamm, agaricon campestre: τὸ ἀγαφικὸν άγοιον.

Keldfeite, pars agros prospiciens; pars quae ad agros prospectum habet: τὰ προς τους άγρους βλέποντα.

geldspat, spatum agreste: τὸ σπατον άγριον. Keldfperling, fringilla montana: To orgovdiov ayouv. Kelbstein, saxum; silex [icis]: o ob. n zalig [inos]. Feldstuhl, sella castrensis: o onladias Dooros.

Feldtaube, columba vulgaris: ή περιστερά.

Feldwächter, f. Felbhüter.

Relbivache, statio; excubiac; excubitores: ή προφυλακή · ὁ ἀγροφύλαξ.

Reldwebel, optio; princeps decurionum: o denaδάρχης.

Keldweg, I) eig., limes [itis]: n rolfos [- II) (als Langemaß) stadium: το στάδιον.

Keldwirth, f. Landwirth.

Reldwirthschaft, f. Lanbwirthschaft.

Keldzehent, decumae frugum: ή των καρπών δεκάτη.

Felbzeichen, f. Fabne.

Keldzeugmeister, magister rei tormentariae: o στοαrowilas [axos].

Relbzug, bellum; expeditio; militia; stipendium: ή στρατεία· ὁ στόλος· ή στρατηλασία· έξελασία; cinem F. beilvohnen, mitmachen, intersum expeditioni: συστρατεύεσθαι | - mit jmbm, milito1 cum quo: συστρατεύεσθαί τινι | - unter imbm, mereo2 quo imperatore: στρατεύεσθαι στρατηγούντός

Reige, apsis [idis]; curvatura rotae; ή cupis [idos].

το σωτρον.

felgen, (vom Ader f. v. a. ftürzen, zum zweiten Male pflügen) itero'; effringo' [frégi, fractum] terram: δευτερούν· έν δευτέρου άφοῦν τὸν άγρόν.

Fell, pellis; cutis; corium: ή δορά το δέρμα ή διφθέρα ή βύρσα | - F. auf bem Auge, pterygium: το πτερύγιον | - mit F. bebedt, pellitus: βύρσινος βυοσοτενης.

Kellchen, pellicula: τὸ δερμάτιον.

Belleifen, f. Mantelfad.

felonie, perfidia clientis: ή του πελάτου ἀπιστία. Kel8, saxum; rupes; scopulus; cautes [is]: ἡ πέτρα ό πέτρος ό σκόπελος.

felfenfest, adamantinus: πετρώδης [ες] · άδαμάντιvos | - fig., ber einen f. Ginn bat, immotus; contumax; cedere nescins: ομετακίνητος άτρεπτος άταρακτος.

felfenhart, saxeus: πέτρινος λίθινος.

felfenherz, pectus ferreum: ή καρδία σιδηρά.

felsenhöhle, spelanca: τὸ σπηλαιον.

Felfenfette, gruppe, rupes continune: al néroal GUVEYETC.

Felfenfluft, hiatus rupis: τὸ χάσμα.

Felsenriff, cautes: ή πέτρα.

Kelfenris, fissura rupis: ή διαβόωγη πέτρας.

Helfenwand, rupes; cautes abrupta; abscissa pars rupis: ή ἀποδοωξ.

felfig, (Felfen habend) saxosus; petrosus: πετρώδης. πετραίος πετρήρης.

felfigt, felfenartig, saxeus: πετφωδης [ες].

feloflippe, scopulus: o σκόπελος.

Kelbstein, saxum: o livos neroniog. o neroos.

Kelude, cercurus: o negrovoos.

Bend), panicum: \u00e4 uskivn.

Kendel, feniculum: το μάραθρον.

genster, fenestra: ή θυρίς. ο φανόπτης | - ein blin- | φεύγειν προτροπάδην.

Feldthhmian, serpyllum; thymus serpyllum: το bes F., imago fenestrae: ή δψις της θυρίδος | - Ερπυλλου.

Kensterden, fenestella: To Dvoidiov.

Kenfterflügel, valvae fenestrae: al Dvoides.

Renftergitter, elathri fenestrae: ή της θυρίδος neynlig.

Kensterglas, vitrum: ή valog.

Kenfterlaben, foricula: n Bvolg.

Fensterrahmen, margo ligneus fenestrae: to tis θυρίδος πράσπεδου.

Kensterscheibe, (runde) orbis vitreus : o dionog valiνος | - (vicredige) tessera vitrea: το τετραγωνον υάλινον.

Ferien, feriae: ή έκεχειρία αί ήμέραι έορτάσιμοι] A. haben, ago's [egi, actum] ferias : Execus, ayeur έπεχειρίαν.

Ferfel, schen, porculus; porcellus: ὁ δέλφαξ τὸ δελφάκιον τὸ συίδιον ὁ γούλιος ὁ γουλλίων.

ferfeln, părios [peperi, partum] ; edos [didi, ditum] porcellos: τίκτειν δελφάκια.

Fermo, Firmium; Firmum. - Gintvohner, Firmani. - Adj., Firmanus.

fern, I) adj., entfernt, f. biefes Wort | - Adv., procul; longe; e longinquo; eminus; μακράν πόδόω fern fein, procul absum [afui, abesse]: πολυ απείναι, «ἀπέχειν | - b. fern fommen, věnio* [vêni, ventum] e longinquo: πόδοωθενε, τηλύθεν έπελθεῖν| - bað fet fern, hace absint velim; quod di omen avertant; ne id deus siverit: μη γένοιτο μη συμβαίη τουτό γε· ευφήμει | - (in bem Sinne bon: mit nichien), minime vero; minime gentium: οὐδαμῶς ob. μηδαμῶς | - cổ jei fern, baß ich, vielmehr, tantum abest ut, ut etc: πολλοῦγε δεῖν c. infin. - in wie fern, quateuus : n | - in fo fern, f. fofern.

Gerne, I) (bon Orte) longinquitas; intervallum; distantia: ή διάστασις· το διάστημα | - aus ber 8., procul; e longinquo; peregre: πόζοωθεν | - in die 8. schen, longe; procul: μακράν ποδόω | - II) (pon ber Zeit), longinquitas; intervallum temporis: τὸ διάστημα | - das ift noch in weiter F. hoc longissime abest: τοῦτο έτι πόξοω έστίν, = ἄπεστιν.

ferner, 1) adj., ulterior: o, n, to ustà tavia. Eniγιγνόμενος στερον είς τον Επειτα χρόνον |-II) Adv. A) (f. b. a. weiter, länger), ulterius; amplius; porro: νστερον· μετά ταντα· μετέπειτα | — Β) (f. το από τονδε | - C) (f. b. a. außerbem, noch mehr), praeterea; ad hoc; insuper; jam; accedit quod; huc accedit quod etc.: είτα. ἐπειτα. ἔτι δέ. προς δέ τούτοις πρός δέ καί μην καί αν.

fernerhin, porro; posthac; amplius: τὸ ἀπο τοῦδε· είς τὸ λοιπόν. τὸ λοιπόν τοῦ λοιποῦ είς τὸν λοιπου χρόνον.

Fernglas, -rohr, telescopium; το τηλεσκόπιου.

Kernschreiber, f. Telegraph.

Ferfe, calx: ή πτέρνα - imbm auf ber F. nachfolgen, insto [stiti, statum] vestigiis ejs; premo [pressi, pressum] = od. sequor3 [cûtus] vestigia ejs: διώκειν τινά έπὶ πόδα οδ. κατά πόδας.

Kerfengeld, geben, (eilig entfliehen) conjicios fjeci, jectum] me in pedes; dot [dedi, dotum] terga: φεύγοντα οίχεσθαι φεύγειν ώς ποδών έχει (τίς). fertig, I) (f. b. a. gerüftet, mit bem Röthigen berfeben), instructus; paratus; expedîtus ad qd: παρεσκευασμένος | - fich zu etw. fertig machen, paro1= ob. comparo' me ad qd; instruo3 [xi, ctum] = ob. paro1

qd: παρασκευάζεσθαι άποδύεσθαι.

II) (fåbig, gefchidt etw. leicht zu bollbringen), promptus; paralus ad qd; versatus, exercitatus in qua re: δεξιός άγαθός | - Adv., eine Sprache fertig reben, utor3 [usus] lingua qua commode: Léyeir έξ υπογυίου.

III) (f. b. a. bereit, willig), promptus ad qd: πρό-

θυμος. Ετοιμος. πρόχειρος.

IV) (f. b a. bollenbet) perfectus; absolutus: griech. burch bie Participia von διαπεπράχθαι άποτετελέσθαι aud τέλειος - etw. f. maden, perficio³ [fêci. fectum]; conficio³; absolvo³ [vi, lûtum] qd: ἀποτελεῖν ἀπεργάζεσθαι διαπράττεσθαι τι machen, daß man f. wird, (magis) propero ; festîno ; matûro 1 : ἐπείγεσθαι σπεύδειν | - mit jmdm f., (etw. abmachen, bes Sanbels einig) werben, convenit. res ob. conveniunt conditiones inter quos: διαλίεσθαι τὰ πρός τινα | - baffelbe in bem Ginne b nicht b. ihm beflegt merben, sustingo? [tinui, tentum] qm: περιγίγνεσθαι' πρατείν τινος.

fertigen, f. berfertigen.

Fertigfeit, habilitas; exercitatio; facultas; usus [ús]: ή δεξιότης [ητος]· ή έμπειρία | - Fertigleiten, facultates; artes: αὶ τέχναι | - F. im Schreiben, usus scribendi: ἡ έμπειρία τοῦ γράφειν ! - F, in einer Sprache, scientia ejs linguae: ή ἐπιστήμη γλώσσης τινός | - F. in etw. haben, sum [fui, esse] versatus, exercitatus in qua re: "μπειρον είναι ob. έμπείοως έχειν τινός. έχειν έμπειρίαν τινός.

Reffel, vinculum; catena; compes [edis]; o dequos τὰ δεσμά] - imbm F. anlegen, injielo3 [jêci, jectum] vincula cui; conjicio3 qm in vincula: δεσμεύειν:, δείν τινα περιβάλλειν τούς δεσμούς τινι | - in F. liegen, sum [fui, esse] in vinculis: είναι δεδεμένον.

feffellos, libers, solutus vinculis: άδεσμος.

fessell, 1) eig., vincio [vinxi, vinctum]; devincio ; astringo [nxi, ctum] qm vinculis; iniicio [iêci, iectum] cui catenas: δεσμεύειν δεῖν τινα περιβάλλειν τινὰ δεσμοῖς |— 11) fig., ([. b. a. cinnchmen, căpio [cepi, captum]; teneo [nui, ntum]; detineo ; vincio (devincio απτέχειν τινά πηλείν τινά | - jmbn an fich fesseln, devincios qm mihi: άναρτασθαί τινα έξ ξαυτού· ποιείν τινα οίκείον έαντῷ | - burch Beschenfe f., obstringo3 [nxi, ictum] qm mihi donis: ἀναρτᾶσθαί τινα δώροις.

1. Fest, das, dies festus, sollemnis; dies feriatus: ή έορτή ! - ein &. feiern, agos [egi, actum] diem

festum: άγειν =, τελείν =, ἐορτάζειν ἐορτήν.

2. fest, I) (f v. a. feststebent, unberanderlich, nicht wantenb), firmus; stabilis; constans; immutabilis; obstinatus: ἀσφαλής ἔμπεδος βέβαιος ἰσχυρός εὐσταθής ἀμετακίνητος ἀκίνητος - cin f Schiaf, somnus artus, = gravis: ὁ ὅπνος βαθύς | - fig., cin fefter Ginn, animus obstinatus: ο θυμος βέβαιος, = adiatoentos | - ein Mann v. festen Brundfagen, homo constans: ὁ ἄνθρωπος σταθερός, μόνιμος |ein fester Entichlug, consilium certum; stabile;

- fixum: ἡ γνώμη βεβαία.

Adv., firme; firmiter; constanter: ἐμπέδως: βεβαίως σταθερώς | - f. schlafen, dormio ., dormito arte, graviter: καθεύδειν βαθέως | - f. blei- Festung, locus munitus; arx; castrum; castellum:

- f. halten, teneo* [nui, ntum] qd: κατέχειν: κραreiv rt | - im Bebachtniffe feft halten, bene teneo' animo: κατέχειν τι έν τη μνήμη | - f. im Auge behal: ten, tueor2 =, intueor2 =, observo1 qd: διαφυλάτten, theor-s, inductine, observed [haesi, sum] ad qd ob. cai rei: προςπολλάσθαί τινι | - f. machen, firmo¹; stabilio⁴: βεβαιούσθαι | - f. (gefangen) nehmen, comprehendo3 [di, sum]; deprehendo3 qm: συλλαμβάνειν :, αίρείν τινά | - f. (gefangen) fegen, do [dedi, datum] qm in custodiam: ἀπάγειν τινὰ elg φυλακήν | - baffetbe f. v. a. bestimmen, statuo3 [ui, ûtum]; constituo3: τάττειν · όρίζειν · τιθέναι · nαθιστάναι | - fich irg. wo festfegen, constituo3 domicilium mibi quo loco: ίδούσασθαι κατά τόπον τινά od. εν τόπφ τινί |- (b. Selbaten) capio [cêpi, captum] locum; pono [pŏsui, sĭtum] praesidium in quo loco: ἰδούσασθαι εν τόπφ τινί |- fest geset, stěti, stätum]; immôtus sto : ακίνητον στῆναι' στηναι | - nicht mehr f. ftehen fonnen, labo1; vacillo1; pronus sum [fui, esse] in ruinam: σφάλλεσθαι αστατείν | - f. treten, bene occuleo1: σάττειν κατασάττειν, | - ich bin f. überzeugt, persuasissimum mihi est: εὖ πεποιθέναι | - f. berfprechen, promitto3 [mîsi, missum] firmiter: ὑπισχνεῖσθαι βεβαίως | fteif und feft, f. fteif.

II) (f. b. a. bid)t), solidus; densus; spissus; astriclus: πημτός πυμνός στεδόός | - bas f. Lanb, (terra) continens: ἡ στεδόά (γῆ) | — Adv., solide; dense; spisse: πυννῶς παγίως εὐτόνως.

III) (f. b. a. befestigt), munîtus; tûtus: oxvoos.

έχυρός. ξουμνός.

Fefte, f. Festung. Festigkeit, 1) (f. b. a. Dauerhaftigkeit, eig. u. figuri.), firmitas; constantia; stabilitas; perseverantia: ή άσφάλεια· τὸ ἀσφαλές· τὸ βέβαιον· τὸ Ισχυρόν· εὖστάθεια· ή βεβαιότης | - cincr Sache F. geben, corroboro¹ ob. firmo¹ [qd]: ἐπιδόωνύναι καταδowvovat | - mit Teftigfeit bei etw. berfahren, adhibeo" constantiam cui rei; αγειν βεβαίως | - II) (f. b. a. Dichtheit), soliditas: ή πυπνότης ή στεβρότης τὸ στέδδον.

Festfleid, Festfleib, vestis dierum sollemnium: n στολή έερα | - im Festsleibe, candide vestitus: ἐνδεδυμένος ίεραν στολήν· έσταλμένος είς έορτήν.

festlid), festus: sollemnis: σεμνός όσιος μεγαλοποεπής άγιος | - Adv., sollemniter: σεμνώς, όσίwg etc. G. auch feierlich.

Reftlichkeit, f. Reierlichkeit.

Restmahl, epulum; epulae sollemnes: h Doivy Eogταστική.

festnehmen, f. 2. feft Rr. I.

Restone, encarpa [orum]: τὰ έγκαρπα.

Festschmud, = staat, ornatus [ûs] sollemnis, =festus: δ κόσμος ξορταστικός.

festsegen, f. fest Dr. I.

Restipici, ludus sollemnis, sfestus; ludierum sollemne: ὁ αγών ἐορταστικός.

feststehen, f. 2. fest Dr. I.

Festtag, f. 1. Fest.

festtreten, f. 2. feft Dr. I.

ben bei etw., persevêrol in qua re: έμμένειν τινι το έρυμα το τείχος το τείχισμα - eine natirliche &.,

locus natura munîtus; ὁ τόπος φύσει όχυρός |-F. b. Rafur u. burch Runft, locus opere et natura munitus: ο τόπος φύσει και έργω όχυρός.

Festungsbau, munîtio; communîtio; muniendi opera, slabor: ο τειχισμός ο περιτειχισμός ή έπιτείχισις. Reftungsbaufunft, architectura militaris: ή έπιτεί-

χιδις ή άρχιτεκτονική στρατιωτική.

Reftungscommandant, praefectus castello, sarei: ό φρούραρχος. ὁ φρουράρχης.

Teftungewerte, f. Befestigungewerte.

Festjug, pompa: ή πομπή.

Fete, f. Gastmahl.

Ktisch, imago =, simulacrum dei commenticii: to

είδωλον.

1. fett, pinguis; opimus; obesus; adipatus: saginatus; nitidus: πίων | ov | πιμελής | ές | · λιπαρός · lugivos · nagus [sia, v] | - eine fette Farbe, color pinguis, spinguiter lentus: το χοώμα παχύ | - fett maden, facio* [fêci, factum] pinguem; sagîno*; fareio* [farsi, fartum]: himalveiv naramialveiv σιτεύειν | - fett merden, piuguesco3: πιαίνεσθαι παχύνεσθαι.

2. Kett, das, pingue; pinguitado; pinguêdo; adeps

[ipis]: το λίπος ή πιμελή ή αλοιφή. Fettbauch, abdomen; adeps: ὁ γαστροπίων.

Fettbarm, intestinum rectum: to evtsgov ögdiov.

Fettfled, macula: ή unlig [idos]. Feltgans, aptenodytes: o zho nazis. Fetthaut, membrana pinguis: o dyuos.

fetticht, fettähnlich, pinguis; pinguedineus: λιπώδης [153]] - bie f. Beschaffenheit einer Sache, pinguêdo: ro linog | - einen f. Glang (bei ber Politur) befoin= men, pinguesco3: λιπαίνεσθαι.

fettig, Fett habend, pinguis: πίων [ov] πιμελής [ές]. Fettigfeit, pinguitudo; pinguêdo; obesitas; ή πιότης

το πιμελώδες. ή λιπαρία.

gettmagen (ber bierte Magen), stomachus quartus:

ο στόμαχος τέταρτος.

Fettwanft, adeps [ipis]; abdomen: o γαστρων [ωνος] · ό προγάστωρ | ορος].

Achen, pannus; panniculus: ή λακίς· το φάκος· το όαπίου | - in F. reißen, discindo³ [scidi, scissum]: λαπίζειν· φωνούν· πατατοίβειν.

feucht, humidus; humectus; uvidus: ύγρός κάθυγοος [ον]· νοτερός· ὐδοηλός | - f. machen, made-facios: ὑγραίνειν· ἔξυγραίνειν· παταβρέχειν | f. sein, madeo ; humidus sum : vyoágew uvoáv |f. werben, humesco3; madesco3; vygalveodat. παταβρέχεσθαι. διαβρέχεσθαι.

fenchten, f. anfeuchten.

Feuchtigfeit, humor; humores: ή ύγροτης ή ύγρασία· τὸ ὑγρόν | - bor Feuchtigfeit triefen, madeo :: μυδαν.

Fendals, f. Lehn ..

Feuer, 1) eig., ignis; flamma; ardor; incendium; scintillae: το πῦρ ἡ λιγνύς ἡ φλόξ | - F. fangen, concipio3 [cêpi, ceptum] ignem (flammam): απτεσθαι πυρός δέχεσθαι το πύρ εμπίμπρασθαι. καίεσθαι - F. anichtagen, elicio³ [cui, citum] igoem fenersest, impervius ob. incorruptus ignibus; tutus e silice: συντρίβειν τὰ πυρεῖα | - F. unterhalten, ab igni: ὑπομένων τὸ πῦρ· ἀσφαλῶς ἔχων πρὸς alos [alui, altum] ignem; do1 [dedi, datum] ali- το πύο άμύνων το πύο.

menta igni: διαφυλάττειν τὸ πῦρ | - F. unter etw. legen, admoveo2 [môvi, môtum] ob. subjicio3 [jeci, jectam | ignem cui rei: προςτιθέναι πύρ τινι | and F. segen, appono [posui, situm] ad ignem: προςτιθέναι τῷ πυρί| - F. speien, eracto sammas: άναπέμπεινε, άναφυσαν φλόγας | - in F. stehen, ardeo² [arsi, arsum]; slagro¹: καίεσθαι περι-καίεσθαι | - mit F. u. Schwerdt verwüsten, vasto¹ ferro ignique: πυοπολείν· ματαπυρπολείν τι | -8. rufen, conclâmo ignem: βοανε, αναβοαν που | in &. aufgehen, comprehendor's [hensus] ob. absûmora [sumptus] flammis: καταφλέγεσθαι καταnedeschat | - ein &. bampfen, lofchen, comprimos [pressi, pressum] , restinguo [stinxi, stinctum] ignem ob. incendium: σβεννύναι, «κατείργειν», παύειν πῦρ | - F. geben (b. Colbaten), mitto's [misi, missum] tormenta: ἀφιέναι τὰ πυροβόλα (τὰ βέλη) | auf imon &. geben, mittos ictum selopeto in qm: άφιέναι τὰ πυροβόλα είς τινα | - im F. fiehen, sub ictu sum [fui, esse]: είναι έντος τῶν πυροβόλων dem F. nicht ausgeicht sein, som extra conjectum tell: είναι έπτος των πυοοβόλων | - ins F. fommen, dor' [datus] sub ictum: γίγνεσθαι έντος τών πυgobolov | - Epruchiv., zwifden zwei &. gerathen, teneo² [nui, ntum] lupum auribus; έκατέρωθεν έν δεινοίς είναι.

II) fig. (f. b. a. Glang), ignis; ardor: τὸ πῦρ. oklas [aos] | - ben Blid u. bas Feuer ber Augen jinde nicht ertragen fonnen, non possum [potui, posse] ferre voltum et aciem oculorum ejs: οὐ πάσχειν

τὸ πῦς τῶν ὀμμάτων. B) ([. v. a Sine), ardor; incendium: ή δομή· τὸ πάθος | - in F. n. Flammen segen, incendo³ [di, sum] vehementius animum ejs: ἐξοομᾶν τινα· παφοξύνειν τὸν θυμόν τινος | - leicht in F. gerathen, natura mea praeceps est in iram: περικαίεσθαι

θυμόν.

C) (geiftige Lebhaftigfeit), vis; vigor; impetus [as]; spiritus [ûs]; calor; ardor: ο θυμός ή όρμη το πά-Dos | - bas F. ber Jugend, juvenilis ardor: ή όρμη νεανική | - dichterisches F., impetus [ûs] divînus: ή δύναμις ποιητική | - rednerisches F., concitatio dicentis; ardor dicendi: τὸ πάθος ὁητορικόν | bas F. ber Rede, vis orationis: ή του λόγου όρμή, -δύναμις | - in &. gerathen fein, inflammatus sum [fui, esse] mente: περικεκανοθαι θυμόν | - ohne F. fein (b. Redner), langueo2; frigeo2: είναι ψυχοόν | - ber fein &. hat, languidus; frigidus: ψυχοός. Reneranbeter, qui veneratur ignem ut deum: ὁ πύραιθος ' ο το πύρ σεβόμενος.

Keuerblid, ardentes oculi; ardor oculorum: τὸ όξύ-

τατον βλέμμα.

Fetterbrand, titlo; torris: o dalog. o nvogos.

Keuerden, igniculus: tò avoldiov.

Reuereifer, studium ardens: ή όρμη όξυτάτη. ή προθυμία.

Kenereimer, hama: ή πυράμη.

Keuereffe, f. Rauchfang.

feuerfangend, aptus igni concipiendo: πυριμανών | leicht f, capacissimus ignis: ταχύτατα πυριμανών.

Kenerfarbe, color igneus: ή πυθρότης.

feuerfarbig, f. feuerroth.

Fenersprite, sipho: ò sipor.

Kenerstahl, chalybs: to nugetov.

Reuerstein, pyrites: o nvoirng n nvoirig.

Keuerstätte, f. Berd, Baus.

Reuerflamme, flamma: n olog. Kenerfunte, scintilla: ò σπινθήο · ò φέψαλος. Kenergeschrei, ein, erheben, conclamo' incendium : βοαν πυρ. Kenergewehr, pyrobolum; solopetum; bombarda: το πυροβόλου όπλου. Feuerglut, ardor flammarum: τὸ καῦμα. Kenergott, Vulcanus: o Hociotog. Reuerhafen, hamus: to ayrtorgov. Keuerherd, focus: ή έσχάρα. Kenerfrude, rutabulum: to onalevdoov. Fenerfugel, globus igneus; globus: ή σφαίρα πυροειδής. Renerlarm, tumultus incendii causa: ή βοή ώς έμπρησμού γενομένον, επυρκαίας γενομένης. Kenerleiter, scalae: ή κλίμαξ [anos]. Kenerlilie, liliam bulbiferam: to noivov. Fenermal, (natürl.), macula genuina; naevus rubicundus: ή κηλλς ανοοειδής | - (cingebranntes), nota inusta; ustio; adusta [orum]: τὸ ἔγκανμα. Kenermasse, globi igněi; vis ignium; ignes: τά Feuermaller, paries intergerinus: ò uscóroizos rò μεσότοιχον. feuern, I) (f. b. a. Feuer unterhalten, brennen), uro's [ussi, ustum]; combûro's qd; alo's [alui, altum] ignem: καίειν πυο ποοςφέρειν ξύλα τῷ πυρί | -II) f. v. a. abfeuern, f. d. W. Renerpolizei, cura incendiorum; aediles incendiorum; vigiles arcendis incendiis: ή φυλακή έμπρησμών ένενα κατασταθείσα. Feuerprobe, ignis periculum ; (bes Golbes), obrussa: ή έκ πυρός βάσανος | - was bie Feuerprobe bestanden hat, spectatus, probatus igui: πυρί δοχιμασθείς. Fenerrad, rota iguea: o toogos nuovos. Ketterregen, imber igneus; ignes coelo delapsi: tò έξ ούρανοῦ ὕδωρ [ατος] πύρινον. Feuerrohr, f. Feuergewehr. feuerroth, "igneo colore; igneus; flammeus; rubicundus: πυζόός φλογώδης πυζόώδης | - f. werben, f. erröthen. Keuerfaule, columna ignea: ò orokog nogwog. Reuersbrumft, incendium; ignis: ὁ έμποησμός· ή πυοκαϊά ή φλόξ - es bricht eine F. aus, incendium oritur: ή πυοκαϊά γίγνεται. Keuerichaden, calamitas incendii; damnum incendio factum od. ex incendio acceptum; ή δια έμποησμοῦ βλάβη. Kenerschröter, (ein Rafer) lucanus cervus: o negauβηλος ο περάμβυξ. Kenerschwamm, fungus aridus; bolêtus igniarius: ο μύνης πύρινος.

Feuersignal, significatio ignium: oi povutoi.

μίνδυνος.

Ketterftrahl, fulmen ; ictus fulminis : n axtle nvoos ο φλογμός πυρός. Keuerstrom, rivas ignium: ò boas. Reuertheilden, semen flammae: το σπέρμα πυρός. Feuerthurm, pharus: ò gágos ' ή πυρσωρίς. Feuertod, poena, quâ quis igni crematur; poena ignium: o ent nvoã dávaros | - ben F. fletben, ascendo3 [di, sum] rogum; cremor1: κατακαίεσθαι. πυρούσθαι. Fenerung, 1) (bas Brennen), ustio lignorum; usus ignis: ή καυσις· ὁ φλογμός· τὸ καίειν | - II) (Brennmaterial), res igni alendo aptae: τὰ καύσιμα. Feuerbersicherung, cautio de incendii calamitate: ή περί έμπρησμοῦ ἀσφάλεια od. «βεβαίωσις. Kenerwache, swächter, f. Kenervolizei. Reneriverf, ignes artificiosi; spectaculum pyrotechnicum: τα πυρά τεχνικά | - ein g. abbrennen, succendo di, sum ignes festos : κατακαίειν πυρά τεχνικά. Kenerwerfer, pyrotechnus: o avgórezvog. Keuerwerferfuuft, res tormentaria ; ars pyrobolaria : ή των πυροβόλων τέχνη. Renerwurm, scolopendra electrica: ή πυρολαμπίς. Renerzange, forpex [icis, f.]: ή πυράγρα το πυρολάβιον. Reuerzeichen, indicium ignis: ol poverol | - f. b. a. Keuermal, f. bief. Wort. Feuerzeug, igniarium; pyrothôca; τὰ πυρεία. feurig, I) eig., igneus; ardens: πυφοειδής [ές]. φλογοειδής [ές] πυφόεις [εσσα, εν] | — B) übertr., 1) (f. v. a. glangend, fdimmernd) ardens; fulgens: φαεινός λαμπρός στίλβων λάμπων | - f. Augen, oculi ardentes: τὸ ὁξύτατον βλέμμα | - 2) (f. v. a. ftarf, fraftig), validus; ardens: έδοωμένος πρατεgos ogos | - f. Bein, vinum fervidum, ardens: d olvos kunvoos [- 11) fig., (f. v. a. lebhaft, leidenfchaftlich), acer; fervidus; calídus; concitatus: διάπυρος [ον]: όξύς [εῖα, ύ]: όρμητικός: ἐμπαθής [ές]: δεινός | - eine f. Rede, oratio ardens: ο λόγος πλέως παθών · ο λόγος δεινός | - f. Ropf, ingenium fervidum: ο άνηο δεινός. Riafer, j. Miethfuticher. Ribel, f. Abe-Buch. Riber, fibra: n is [ivos]. Richte, pinus: ή πίτυς [vos] ή έλατη. Richtelgebirg, Sudeti Montes; Sudeti; Sudeta [orum]. fichten, pineus: πιτύϊνος· έλατινος· πεύκινος. Kichtenhard, retina pinea: ή δητίντη πίτυνη. ή πι-TVIS [toos]. Fetterogefahr, periculum incendii od. ignis; casus incendii: ὁ ἀπ' ἐμπρησμοῦ κίνδυνος. Fichtenholz, lignum pineum: to gulov nitvivov. Kichtenfranz, corona pinea: o στέφανος πιτύίνος. Kichtenwald, pinetum: o nitvov [avos]. Fetterbnoth, calamitas incendii: ὁ ἀπ έμποησμού Fichtenzweig, frons pinea: o zlados netvivos. Fieber, febris: o nvoeros o inialos | - die Fleber fenerspeiend, eructans flammas; evomens ignes: ἀναπέμπων», ἀναφυσών πῦς f. Berg, mons ignes eructans: ὁ ὁὐαξ [απος]. (Fieberfrantheiten), febres; febrium valetudines: ol nvostol | - bas tägliche, brei-, vier-tägige &., febris

quotidiana, tertiana, quartana: o nvostos sonusοινός, τριταΐος, τεταρταΐος | - das hisige F., febris ardens: ὁ πυρετός καυσώδης | - das falte F., febris frigida: o βρυχετός | - bas fchleichende g., o πυρετὸς ἀβληχρός | - bas faule F., febris putrida: ὁ πυ-geros σαπρός | - bas gelbe F., febris lutea: ὁ πυρετὸς [ατερικός] - bað g. befommen, ineido³ [di, casum] in febrim; corripior³ [reptus] febri: περιπίπτειν πυρετώ | - baθ &. haben, habeo2 febrim; laboro1 febri; iactor aesta febrique; febrio : πυρέττειν ήπιαλείν | - bas F. fommt, f. accedit cessi, cessum]: o nugerog eninintei | - bas K. hört auf, f. decêdits [cessi, cessum]: ὁ π. παύεται] - bas δ fommt wieber, f. repetit's [tii, tîtum]: δ π. έπιπίπτει αύθις | - bas F. nimmt zu, f. increscits [crêvi]: ό π. ἀυξάνεται | - nimmt ab, läßt nach, f. levatur': ό π. υπολείπει | - halt an, f. continuatur; ό π. διαrelet | - bas &. vertreiben, abigos [egi, actum]-, depellos [puli, pulsum] febrim: παύειν τον πυρετον fich ein & wieber Bugichen, reduco's [xi, etum] f : έπαγεσθαι αύθις τον πυρετόν | - ein & verurjachen, herbeiführen, affero [attuli, allatum, afferre]-, addůco [xi, etum] febrim: παρέχειν ε, ποιείν τον πυρετον.

Fieberanfall, accessio febris: ἡ καταβολή (πυρετού). ἡ κατηβολή | - einen F. befommen, corripior³ [reptus] febri: ἀλίσκεσθαι , περιπίπτειν πυρετώ | - einen F. haben, jactor¹ febri: κατηβολείν.

fieberartig, febriculôsus: πυρετώδης [ες].

Fieberfrost, frigus febrium; frigus et febris: ὁ ἡπίαλος τὸ ὁτρος ὁ ψυγμός.

fieberhaft, febriculosus: πυρεκτικός πυρετώδης [ες] ήπιαλώδης.

Fieberhilte, ardor febris; aestus et febris: ὁ πυρε-

ficberfrant, febricitans; correptus febri; laborans febri: nvoercov.

Rieberfrantheit, f. Fieber.

Fiebermaterie, stoff, materias, semina [um] febris:

fiebern, (bas Fieber haben,) f. Fieber.

Hieberrinde, cortex Peruvianus: ή πιναπίνα.

Fleberfchatter, horror febrium ; horror: τὸ ὁἴγος. Fieberfcg, dies quo febris redit ; dies febris: ἡ τοῦ

πυρετοῦ ἡμέρα. Fieberzustand, febris: ἡ πύρεξις.

Riebel, f. Beige.

figurita, figuratus: ἀλληγορικός τροπικός - Adv., figurata oratione; improprie: ἀλληγορικώς τροπικώς.

Figur, I) eig., (f. b. a. Gestalt), figura; forma; species: τὸ σχήμα· τὸ είδος.

II) überti. A) von Menschen (j. d. Aerson, Wesen), homo; species: τὸ εἶδος ὁ ἄνθοωπος τὰ τοῦ etc., eine wunderliche F., mirus homo; mira species: θαυμάσιος δαιμόνιος | - eine lächerliche F. specien, fero [uli, latum] prae me ridiculam speciem: πράττειν τὰ τοῦ καταγελάστου ποιεῖν ἐαντὸν καταγέλαστον.

B) (f. b. a. Abbitbung) forma; imago: ὁ τύπος | geometrifche F., geometrica forma, = descriptio: τὸ

C) (in her Rhetorif) figura; forma; lumen oratio-

nis: τὸ σχήμα ὁ τρόπος | - reductifche Figuren, ornamenta orationis: οἱ τρόποι ἡητορικοί.

Filet, opus reticulatum; sacu factum; τὸ χήλευμα. filtriren, f. burchfeihen.

Fils, I) eig., coacta [orum]; lanae coactae; vestis coacta: το πίλημα ο πίλος | - αυδ F. gemacht, coactilis: πίλινος | - 11) fig., (getziger Dlenfch), homo sordidus; stenacissimus: δ γνίφων [ovos]. δ πίμβιξ [ικος].

Filzdede, tegumentums, stragulum ex coactis factum;

coacta [orum]: το στρώμα πίλινον.

Filzhut, = fappe, causia; petäsus: o nīlos.

fildig, (grizig) sordidus; illiberālis; tenax: γλίσχοος· ἀνελεύθερος· ἀνπαρός | — Adv., sordide; illiberaliter; tenaciter: γλίσχοως etc.

Filigifeit, illiberalitas; tenacitas: ἡ ὁνπαρότης· ἡ ὁνπαρία· ἡ μικρολογία· ἡ ἀνελευθερία· ἡ κιμ-

Binela.

Filglaus, pedicălus pubis: ή φθείο ἐν πίλοις γενομένη.

Filymantel, lacerna: pallium ex coactilibus factum: ο φαινόλης· ο μανδύας.

Filsschuh, udo [onis]: τὸ ὑπόδημα πίλινον.

Filisticfen, socei ex coactis facti: ἡ ἐμβὰς πιλίνη. Filisticfel, ocreae ex coactis factae: ἡ κνημίς [ίδος] πιλίνη.

Finanzett, (eines Privatmannes) res familiaris; τὰ ὁπάσχοντα - (eines Staates ober Fürsten) serarium; vectigalia; fiscus: αί πρόςοδοι.

Finanzminister, cui cura aerarii tradito est: ὁ ἐπλ τῆς διοικήσεως.

Finanzverwaltung, eura aerarii: ή διοίκησις.

Finanzivefell, res ad vectigalia pertinentes: τὰ περί τὰς προςόδους· τὰ περί τὴν διοίκησιν.

Finanzwissenschaft, doctrina rerum ad vectigalia pertinentium; ars reditus publicos administrandi: ή τῶν περί διοίνησιν ἐπιστήμη.

Findelhaus, brephotrophêum: τὸ βρεφοτροφείου. Findelfind, infans expositus: τὸ βρέφος ἔνθετου.

finden, I) ([. v. a. antreffen) invěnio* [vôni, ventum]; reperio* [pěri, rtum]; offendo³ [di, sum]; deprehendo³ [di, sum]; animadverto³ [ti, sum]: εὐρίσκειν ἀνευρίσκειν τι.

B) reciprol., sich f. 1) (sich zeigen, vorhanden sein), invenior* [ventus]; reperior* [rtus]; gignor³ [genitus]: εὐρίσκεσθαι· φαίνεσθαι· γίγνεσθαι | irgendwo hāusig sich f., abundate, refertum est qd qud re: περιδώεται τί τινι· περισσον έχειν.

2) in chv. sid f. (f. b. a. chv. begreisen), intelligos [lexi, lectum]; comprehendos [di, sum]; perspicios [spexi, spectum] qd: μανθάνειν κατανοείν | - sid in chv. nicht f., haereos [haesi, haesum] quā re: ον

μανθάνειν ού κατανοείν.

3) in ctw. sch f. (f. v. a. sch in jmdn od ctw. sügen, ctw. ertragen), sero [tuli, latum, serre] qd nequo animo: δπομένειν φέρειν συμφοράν | - sch in die Umstände f., cedo [cessi, cessum] temporidus: δπομένειν τα παρόντα | - sch in jmds Launen f., accommodo , compôno [posui, situm] me ad cjs arbitrium et nutum: χαρίζεσθαι ταϊς όργαϊς τινος sch in jmdn nicht f. tennen, non possum serre mores od. ingenium ejs: οὐ φέρειν τοὺς τρόπους τινός.

II) (f. b. a. befommen), invenio [veni, ventum]; Fingergefent, commissara digitarum : o xovo vlos. τυγχάνειν τινός εύφεσθαι τι άντιλαβέσθαι τινός Beifall f., fero³ [tuli, latum, ferre] plansum; appröbor'; placeo² cui: εύδοκιμεῖν τυγχάνειν ἐπαίνου τιμᾶσθαι | - feinen Beifall f., improbor'; displiceo2: ούκ εὐδοκιμεῖν. ούκ ἀρέσκειν | - Behör bei indm f., audior a quo: τυγχώνειν λόγου παρά-τινος | - Gnade bei indm f., impetro veniam: τυγχώνειν συγγνώμης | - Güife bei imbm f., juvor α quo: ευρέσθαι βοήθειαν άντιλαβέσθαι σωτη olas | - Mitteid bei jmbm f., commoveo2 [movi, môtum] misericordiam ejs: τυγχάνειν ελέου παρά τινος | - feinen Lod f., pereo* [ii, itum]: ἀπόλλυσθαι.

III) (f. v a. etw. fühlen) sentio [sensi, sensum]: olesbai | - Bergnugen an etw. f., delector' qua re: ήδεσθαί τινι πεφιλημέναι τι έν ήδονή μοί έστιν ήδομένω μοί έστιν od. γίγνεται | - feinen Beruf zu etw. f., non meum esse puto1: ού προςίεσθαί τι

ού προαιρείσθαί τι.

IV) (f b. a. cinfchen), video2 [di, sum] ; reperio4 [peri, rlum]; invenio* [veni, ventum]; intelligo3 [lexi, lectum]; cognosco3 [novi, gnitum]: oleadau Soneiv' Sonei por | - etw. unmöglich f., video 2 [di, sum] id fieri non posse: οἴεσθαι=, δοπείν τι ἀδύνατον είναι τιθέναι τι των άδυνάτων | - für gut f., videtur [visum] mihi: donel pot | - etw. bebenflid) f., traho3 [xi, ctum] qd in religionem: ἀπόρως μοι έχει περί τινος.

Rindling, f. Findelfind.

Finger, digitus: o dautolog | - ber mittlere &, digitas medius: o μέγας δάπτυλος | - ber fleine & , digitus minimus: ὁ μύωψ [ωπος] | - einen Finger breit, -bid, f. fingerbreit, -bid | gwei Finger bid, crassitudine binum digitorum: διδάκτυλος διδακτυ-λιαΐος | - εδ thut ihm fein F. weh, optime valet²; utītur [usus] optima valetudine: κάλλιστα έχει, *υγιαίνει | - ben F. aufheben (beim Bieten, Stimmen 20.), tollo [sustuli, sublatum] digitum: αίφειν -, άναίρειν=, άνατείνειν τον δάκτυλον | - mit bem %. auf imb ob. eim meifen, intendo3 [di, tum] digitum in qm ob. in qd monstro1 qm ob.qd; digito: δαμτυ-Lodeintein tina od. ti | - an den F. abzählen, digero3 [gessi, gestum] in digitos; computo' digitis: docoμείνε, συλλογίζεσθαί τι τοίς δακτύλοις | - an ben F. hersagen, pronuncio' od. recito' qd memoriter: λέγειν τι από μνήμης od. από στόματος | - seinen & breit abweichen, nusquam discedo's [cessi, cessum] digitum: οὐ πασεκλίνειν , οὐ πασεκβαίνειν ουδ' όπωστιοῦν - indin durch die Finger sehen, indulgeo? [lsi, ltum] eui: περιοράν τινα ποιούντα τι | - jmbn auf die & feben, custudio4=; contineo2 |tinui, tentum] qm severius: φυλάττειν τινά άκριβώς |imbn um ben & mideln, possum perducere qm quo velim; mollior est quis auricula infima; προάγεσθαί τινα όποι αν τις βούληται | - ben 8. auf ben Minnb legen (f b. a. fchweigen), admoveo2 [movi, môtum] digitum ad os: σιγάν σιωπάν είναι άφωνον | - eiw. für einen F. Gottes ansehen, puto1 qd divinitus accidisse: δοκείν τι σημείον του θεου είναι.

fingerbreit, digitalis; latitudine digitali ob. unius

digiti: δακτυλιαίος.

Fingerchen, digitalus: το δαμευλίδιου.

dactus in formam digiti: δακτυλοείδης.

fingerdick, crassitudine digitali: δαπτυλιαίος.

Fingerhanbichuh, digitale; digitabulum: ή δακτυlydoa.

fingerhod), altitudine digitali: δακτυλιαίος. Kingerhut, munimentum digiti: δακτυλήθρα | - %. als Blume, flos digitalis: to dantulidiov. Fingerfuppe, f. Fingerspike.

fingerlang, longitudine digitali: δακτυλιαίος. Kingernagel, unguis: ò τοῦ δακτύλου ὄνυξ. Fingerreif, =ring, annulus: o dantuliog.

Fingersehung, (Applicatur in ber Dufit), admotio digitorum ad eliciendos nervorum sonos: ή τῶν δακτύ-

Lov Dégig.

Fingerspige, stuppe, digitus extrêmus: to axoodantύλιον ο αποος δάπτυλος | - mit den Fingerfpigen etw. berühren, attingo's [attigi, attactum] qd digitis extrêmis: απτεσθαί τινος απροις τοῖς δαπτύλοις.

Finger prache, ratio colloquendi per digitos; signa digitorum: το των δακτύλων σημείον | - bie F. reben, loquora [locatus] digitis: λέγειν τοίς των δακτυλων σημείοις.

Fingerzeig, significatio: τὸ σημεΐον τὸ νεύμα ο δάκτυλος | - einen &. geben, significo1 qd cui; ση-

μαίδιν τί τινι.

Finte, fringilla: ή σπίζα· ὁ σπίνος· ὁ φουγίλος.

Fintler, auceps: o dovidnoas.

Finne, I) (im Gesichte) varus: ὁ ἴονθος τὸ ἐξάν-θημα ἡ ἄκμη | - (beim Schweine) scrophula; hy-datis sinna: ἡ χάλαζα | — II) (s. v. a. Floßseber) pinna: τὸ πτέρωμα τὸ πτερύγιον.

finnig, obsitus varis: iov&coons [es] | - (von Schmeinen), nodosus; scrophulosus: χαλαζώδης [ες].

finster, I) eig., obscurus; caliginosus; caecus; tenebricosus; ater: σκοτεινός | - II) fig. (murrifd), verbrieglich), tristis: σχυθοωπός στυγνός |-Wefen, tristitia; severitas: τὸ σκυθρωπόν | Blid, oculi trûces: η όψις σκυθρωπή.

Finsterling, tenebrio [onis]; lucifagus: ò σκο-

Tias [ov].

Finsternig I) eig., caligo; tenebrae; nox: o σπότος τό σκότος [ovs] · τό σκοτεινόν | - F. der Conne, des Mondes, (f. d. a. Berfinsterung), defectio solis, slunae; sol=, luna deficiens: η έκλειψις | - II) fig., (geiftige &., Brrthum, Unwiffenheit u. bgl.), ignorantia; error: ή σκοτοδινία· ή πλάνη.

Finte, I) (in ber Fechtfunft), captatio; astus [ûs]: ή μηχανή παλαιστοική | — II) übertr., (Lift, Kunftgriff), fraus; fallacia: το παρεύρημα ή πρόφασις ο λόγος | - eine F. machen, fingo³, [nxi, ctum] fallaciam; invenio⁴ [vêni, ventum] ströpham: παρευ-ρίσκειν λόγον | - jmbm eine F. machen, intendo³ [di, tum] fallaciam in qm: παρευρίσκειν λόγον προς τινα.

Fintenmacher, architectus =, artifex fallaciarum: ò παρευρίσκων λόγον.

Firma, titulus; nomen: vò ovopa.

Firmament, coelum: o ovoavos o aldino.

firmeln, f. einsegnen.

Firniß, vernix; atramentum tenue: τὸ γάνυμα. fingerförmig, digiti formam habens, referens; re- firniffen, obdûco3 [xi, ctum] qd vernice; illino3 [lêvi, litum]: yavovv ti.

First (Giebel), fastigium; culmen aedium: o de- Fischhandler, piscarius; cetarius; salsamentarius: τός το άξτωμα.

fiscalifd, fiscalis: o, \u03c4, το του ταμιείου.

Kifd), I) eig., piscis: o izvis [vos] | - ein F. aus bem Meere, piscis marinus: o Dalággios igors | - 8 aus dem Fluffe, p. fluviatilis; ὁ ποτάμιος έχθύς II) fig., flumm wie ein Fifch, tacituraior mutis piscibus; taciturnior statua: σιγηλότερος ίχθύων.

Aifchaar, abler, falco ossifragus: o aliastos o άλιαίετος.

fischartig, pisci similis: lydvosions [ég].

Rifdbeln, maxilla balaenae; cartilago ceti virgea: ό χόνδρος της φαλαίνης.

Ridblac, vesica piscis: ή ληθυγρα πόστις.

Rifdbruhe, = fauce, garum: to yagov.

Fildbrut, fetus [ûs] piscium: τὰ τῶν ἰχθύων νεόττια. Rifdden, pisciculus: τὸ ἰχθύδιον τὸ ἰχθυάριον.

fifchen, piscor1; capios [cêpi, captum] pisces: aliever | - Epruchm., im Truben f., comparost, peto3 [îvi, îtum] mea commoda ex alterius incommodis: έτέροις έπιβουλέυοντα παρασκευάζεσθαι έαντῷ τὸ πρόςφορον | - s., das F., piscatio; piscâtus [ûs]: ή άλιεία.

Fifther, piscator: ὁ άλιευς · ὁ άλιευτής · ὁ άσπαλιεύς ο ίχθυοθήρας | - dur &. gehörig, piscatorius:

alientinos.

Alfderei (bas Fischen), piscatio; piscatus [as]: 7 άλιεία ἡ ασπαλιεία | - (als Gewerbe) piscaria; ar-tificium piscatorium: ἡ άλιευτική | - F. treiben, exerceo2 piscariam: πράττειν την άλιευτικήν.

Rifdergarn, = net, rete; linum piscatorium: ro λίνου τό άμφίβληστρου ή σαγήνη.

Rifchergerath, instrumenta piscatoria; τα σκεύη άλιευτικά.

Fiftherhutte, casa piscatoria: ή σκηνή άλιευτική. Filderin, piscatrix; uxor piscatoris: ή άλιευτρία. Fischerfahn, cymba z, pavis piscatoria; cymba το πλοιον άλιευτικόν.

Filderforb, fiscella: o ralagos.

Fifdernet, f. Fifdergarn.

Fiftherring, annulus piscatorius: ο δακτύλιος άλιευ-

Fiftherruthe, arondo [inis] piscatorius: ή καλαμίς [ίδος] · ὁ κάλαμος. Fischerstange, contus piscatorius: ò novros aliev-

Fifcherstechen ob. Fifchftechen, ludi piscatorii: ol

άγωνες άλιευτικοί.

Fildfang, f. Fischerei.

Fischfeder, =floffe, pinna: το πτερύγιον το πτέφωμα πτερόν.

Fifchgeier, f. Fifchaar.

Fischgrate, os=, spina piscis: ή τοῦ ίχθύος ακανθα - die F. ausnehmen, exosso piscem: Egentsolgen τας ακανθας.

fischhafen, harpago [onis] piscatorius: τὸ άγκιστρον αλιευτικόν.

Fischhälter, staften, piscina lignea; vivarium piscium: τὸ ἰγθυοτροφεῖον.

Freund, beutich - lat.-griech. 2Borterb.

ό λαθυοπώλης.

Rifdhandel, negotiatio piscatoria: ή έχθυοπωλία | &. treiben, vendo3 [didi, ditum] -; vendito1 pisces: πράττειν την ίχθυοπωλίων.

Kildhaut, corium piscis ob. piscium: n lydva.

kifdhaften, f. Kifdhatter.

Rifdfiefer, =fieme, branchia; branchiae: τὰ βράγ-

χια. Fischföber, esca piscaria od. blos esca: το δέλεαο [atos].

Fischlaid, feturas, semina [um] piscium: τὸ ἰχθύων σπέρμα.

Kifdlate, muria; salsamentum: ἡ άλμαία ἡ άλμή. Fifdleim, ichthyocolla: ή ίχθυοκόλλα.

Rifchlein, f. Fifchchen.

Kifdmarkt, forum piscarium: τὸ ἰχθυοπωλείου τὸ ἰχθυοπώλιου. οἱ ἰχθύες.

Fifchohr, branchia; branchiae: τὰ βράγχια.

Fischotter, latra: ή ένυδρίς [ίδος].

Kildyredit, jus piscandi: ή έξουσία τοῦ άλιεύειν.

fifchreich, plenus piscium; piscosus: Alions [eg] -, άνάπλεως [ων] ίχθύων.

Rifdreiher, ardea major: o egwoliog.

Kifdreufe, nassa: o nvotos.

Kildhrogen, ova piscium; τὰ τῶν ἰχθύων ώά.

Rifdschuppe, squama (piscis): to igonyua. λχθυήματα.

Bifd) peifen, pisces; cibus e piscibus paratus: of lydveg.

Fifdteid), piscîna: τὸ ἰχθυοτροφεῖον.

Rischthran, adeps piscium; adeps cetacens: To 21πος το στέαρ [ατος].

Fischtrog, f. Fischhälter.

Rifdmarter, piscator: o la voto o co.

Rifdiwaare, pisces: of igdves | - gefalzene F., salsamenta: τὸ τάριχον.

Kifdiwathe, Zugnes, everriculum; sagena; ή σαynvn.

Kildzug, piscatus [ûs]: ή άγρα ο βόλος ίχθύων. Fiscus, fiscus: to tamesion.

Fistel, I) (Geschwür), fistula: ή σύριγξ ο κόλπος -II) (erzwungene hohe Stimme), voz in acûtum fracta; vox artificiósa, =nimium attenuâta: ή φωνή βιασμένη, =όξυνάτη | - burch die F. singen, frango sirêgi, fractum | vocem in acûtum: ἄδειν-, ψάλλειν όξυτερον της φύσεως.

Fittig, I) eig., pennae; ala: rò nregóv ἡ nrégvh [vyos] | — II) fig., f. b. a. Schut, f. diej. Wort.

Kikfaden, forago [inis]: το νημα ο τα ημερήσια έργα σημείνεται.

fig. 1) A) f. v. a. fest, f. d. B. | - B) befond. (feuerbeständig) fixe Lest, aer fixus: ὁ ἀρο [έρος] ὑπομένων. — II) (f. v. a. schnell, hurtig), celer; velox;
alacer: ταχύς [εῖα, ὑ] · εὕζωνος · ὁξύς [εῖα, ὑ]] f. und sertig, parâtus; expeditus: παρεσκευασμένος | - Adv., celeriter: ταχέως ενζώνως etc.

firiren, I) f. b. a. bestimmen, festfegen, f. biefe Borter. - II) (f. b. a. anstarren), jmb ob. etw. mit ben

Augen f., defigos [fixi, fixum] obtatum in quo ob. in | fiammend (Farbe, color), flammeus: ployodne [es] quá re: βλέπειν είς τινα οδ. τι άσκαρδαμυκτί.

Rinftern, stella inerrans, sfixa: o anlavis [accio]. flach, I) eig., planus; acquus; non fastigâtus; non profundus: πεδινός ' όμαλός ' ἐπίπεδος [ον] ' πλατύς [εία, ύ] | - die f. Hand, palma: ή πλατεία χείο | - mit dem f. Degen schlagen, percutio (cussi. cussum] qm lamina gladii: πατάσσειν τινά τῷ ξίφφ πλατεί | - das f. Land, campi: τὸ πεδίον | -11) fig., (ungrundlich, oberflächlich), ein f. Menich. homo leviter eruditus: ὁ ἄνθοωπος ἐπιπόλαιος | f. Urtheil, iudicium leve, sparum accuratum: ή γνωμη έπιπόλαιος.

Flachs, linum: τὸ λίνον ἡ λινοκαλάμη | - F. ται:-fen, evello [velli, valsum] linum: τίλλειν τὸ λίνον | F. roften, macerol linum: povyew to livor | F. hedeln, pectos [pexi, xum] linum (ferreis hâmis): halver to livor | - gehechelter Flachs, linum factum: to livor have | - ungehechelter F., l. crudum: ή ἀμοργίς ἄλοπος | - υ & , lineus: λινούς

[η, ουν] αμοργινος.

Flachsball, cultura lini: ή λινουργία.

Rlachsblauel, aflobfer, malleus stuparius: ή σφύρα της στύπης.

Flachebundel, fasciculus lini manualis: ή δεσμίς λίνου.

Fladysgarn, linum nêtum: vò livov.

Flachshechel, pecten [inis]; hâmi ferrei: to gaviov. Flachshecheln, bas, ars lini depectendi: to Eccivery λίνου ή του λίνου ξάνσις.

Flacheftengel, virga lini : o navlog livov. Flachziegel, tegüla plana: ή πλίνθος πλατεία.

fladern, corusco1; ardeo2 [arsi, arsum] tremulâ flamma: ἀμαρύσσειν· σπινθηρίζειν.

Fluche, plansties; aequor; campus; superficies; aequum; plauum; auch burch summus: το πεδίου ή πεδιάς [άδος] το έπίπεδον, ή έπιφάνεια | - auf ber F. des Waffers, in summa aqua: έπί τη τοῦ ύδατος έπιφανεία.

Flacheninhalt, longitudo et latitudo (regionis); fines; auch burch bas Beitm. pateo2: το έμβαδον το εύρος | - einen großen &. haben, longe pateo3: έχειν έμβαδον μέγα.

Kladenmaag, mensara; ratio mensurae; to uétoov.

Kladenraum, f. Rlacheninhalt.

Flächenzahl, numerus planus: ò áquduos éninedos.

Rlammden, flammula: To ployiov.

Flaid den, laguneula: τὸ λαγήνιον τὸ ληκύθιον. Rlagge, eines Schiffes, vexillum: o encoelor [ovos] το σημείον το ίστίον το πτερον του πλοίου | -Die &. auffteden, proponos [posui, situm] vexillum: αίρειν τὰ σημεία. ἐπαίρεσθαι τὰ ίστία | - bie F ftreichen, demitto3 [misi, missum]: στέλλειν-, καταστέλλειν =, παθαίρειν τὰ ίστία.

Flaggenschiff, navis praetoria: ή στοατηγίς ναύς. Flamingo, phaenicopterus: ò pourixontegos.

Flamme, eig. u. fig., flamma; ardor; ignis: η $\varphi\lambda\delta\xi$ | - in F. fehen, inflammo¹; incendo³ [di, sum]: καταφλέγειν· έμπιποάναι · έμποηθειν τι | - in 8. gerathen, -fteben, f. Feuer.

flammen, ardeo2 [si, sum]; flagro1: pléyeada: αίθειν άναπέμπειν φλόγα.

ployegos ployegs pleyouevos | - f. Auge, oculus ardens: τὸ ὀξύτατον βλέμμα.

Flammenguge, literae geternae: τὰ γράμματα άδιάφθορα | - mit F. eingegraben, inustus cui rei literis aeternis: έγχαραγμένος γράμμασι άδιαφ-Dogois.

Rlandern, Flandria, | - Ginto., Flandri forum]. Flandrenses [ium] | - Adj., Flandrensis.

Flanke, f. Ceite.

flantiren (f. b. a umberftreifen), vagor1; discurro3 [curri, cursum]: πλανᾶσθαι | - bie Reiterei f. laffen, dimitto³ [mîsi, missum] equites quoquò versus: έαν πλανάσθαι τους Ιππείς.

Alasche, lagena; ampulla: ή λάγηνος ο ἀρύβαλlog. ο λήκυθος | - eine F. aubleeren, exsicco lagenam: ἐκκενουν λάγηνον.

flafdenformig, ampullaceus: ληκύθειος.

Alaschenhald, collum lagenae: ò the layhvov toaznlos.

Flafchenmacher, ampullarius: ὁ ληκυθοποιός.

Klaschenzug, machina tractoria: το μηχάνημα πολύσπαστον.

Alattergeift, homo levis, e inconstans, e vo'aticus, emobilis: ὁ ἀνὴο ἀστάθμητος.

flatterhaft, levis; mobilis; inconstans: aorarog. άστάθμητος κουφόνους.

Flatterhaftigfeit, levitas; mobilitas ingenii; inconstantia: τὸ ἀστάθμητον ή κουφόνοια ή κουφόthe [ntos].

flattern, I) eig. (v. Bögeln), volito1: πτερύσσεσθαι. πτερυγίζειν | - II) übertr. (b. anbern Dingen), fluito1; agitor1; vagor1: σαλεύεσθαι σείεσθαι περιπλανάσθαι πλανάσθαι.

Klatterfinn, f. Klatterhaftigfeit.

flau, f. fraftios, ohnmächtig. Flaum, Flaumfeder, plama: à prove à grove tò πτίλου | - %. befommen, plumesco3 : πτερούσθαι. πτεροφυείν.

flaumicht, plumeus: xvowdys. flaumig, plumosus: atilotog. Flaubrod, lacerna: n siovea.

Aledie, nervus: à téreor [ortos]. à toros. tò vevoov.

Flechte, I) (etwas Geflochtenes), crates, storea: to πλέγμα ή πλοκαμίς [iδος] | — II) auf ber haut, lichen, mentagra: ὁ λειχήν [ῆνος] | — III) (Ant Mios), lichen: ὁ λειχήν [ῆνος] | — IV) (Art Mibe), sîro scabiêi: τὸ ἄκαφι.

flechten, texo's [xui, textum]; necto's [xui, xum]: ntiener dianteneir ovunteneir elioseir ti | - grange (aus Biumen) f., facio coronas, serta (e floribus): στεφανηπλοκείν (άνθεσιν) | - bas haar f., formo1 ob. frango3 [fregi, fractum] comam in gradus: συνδείν τὰς τρίχας πλέκειν πλοκάμους geflochten, plexus: nleutos.

Flechtreis, vimen; vimentum: ή λύγος ή ψίψ

[όιπός].

Flechtweide, salix viminalis: ή ολούα · ο ολοος. Flechtwert, erates; vimina [um]: τὸ πλέγμα· τὸ πλόκανον.

Rled ob. Fleden, I) allg. (Stelle, Blat), locus: ro χωρίου ο τόπος | - auf bem rechten F., suo loco: καίριος | - fich nicht v. Flede bewegen, nusquam möveo [môvi, môtum] me vestigio: ἔχειν ἀτρέμας | fig., ben Ropf auf bem rechten &. haben, sum [fui, esse catas, * versutus: είναι πολύτροπον, εάγχί νουν | - noch auf dem alten F. fein, haesito in co-dem lûto: ἐνέχεσθαι τῆ αὐτῆ ἀπορία | - ben rech: ten & treffen, tangos [teligi, tactum] qd acu: oroχάζεσθαι άχριβώς τὸ πράγμα.

II) befond., A) (ein Stud Beug), segmen ; frustum,

lacinia: το φυτισμα' το ἐπίβλημα.

B) (ein fleiner Ort, Martifleden), forum; vieus;

viculus: το πολισμάτιον το χωρίον.

C) (ein entitellender gled), 1) eig., macula; labes; ο φακός · ή ποικιλία· τὸ σῆμα | — Roffleden, aerūgo: τὸ σπίλωμα ἰωδες · ή πρία ἰωδης | — Intenfled, litura atramenti: ἡ μελανία | — blaue F. (am Körper burd) Ετοβεπ), livor; sugillatio: τὸ πέρανωμα · τὸ πελίδνωμα | - blaue F. betommen, livesco3; πελιαίνεσθαι | - einen &. in etw. bringen, facios [fêci, factum] maculam in quà re: πηλιδύνν τι | - cinen F. quémaden, tollos [sustúli, sublatum]s, deleos [fêvi, lêtum]s, abluos [ui, atum] maculam e qua re: ¿ξαλείφειν τι.

2) fig. (f. b. a. Echanofled), vitium; macula; labes: η αλοχύνη· η λύμη· ή λώβη | - einen &. (am Rufe) aubtilgen, deleo's, eluo's [ui. utum] maculam: Egaleigeive, agavizeiv to oversos | - 6.

auch Schanbfled und fledenlos.

1. Rleden, f. b. bor. Art.

2. fleden, I) a., f. b. a. befleden, f. bief. Bort. Il) n., (fledig werben), maculor3; spargor3 [sus] s, aspergar's maculis: λαμβάνειν κηλίδας μολύνεσθαι δυπαίνεσθαι.

fledenico, fig., integer; castus; candidus: àyvos

Ellingivis [es] * anéquios [ov].

fledig, maculôsus; sparsus maculis: unlidoros ποικίλος βαλιός.

Fledermand, vespertilio: ή νυπτερίς.

Bleberwifd, scopula glumea; pennae rigentes: to κόρηθρον πτιλωτόν.

Flegel, 1) eig., f. Dreichflegel | - II) fig., homo agrestis: ὁ ἄνθοωπος ἄγροικος ὁ μαστιγίας.

Flegelei, inurbanitus; insolentia: ή άγροικία | -bad ist eine F., hoe est agrestis hominis: τοῦτ αγροίκου έστίν.

flegelhaft, agrestis; inhumanus: «yooinos 1 Adv., agrestems, inhumanum in modum: ayout-

flehen, imploro12, obsecro1, obtestor1 qm; supplico1 cui; sum supplex cui: eninaleioval riva lusτεύειν· ἀντιβολείν | - s., das F., imploratio; obsecratio: obtestâtio; preces supplices: ή ίπεσία, ή ίκετεία - άντιβολία.

flehentlich, supplex: instructings instrys | - Adv., supplicater: instructinos.

Heisch, I) eig., caro [carnis]; carnes: ἡ σάοξ [σαοnos] · to notas [notatos, att. notas], gew. im plur. τα κρέα | - ein Stud &., caruncula: το πρεάδιον το σαφαίδιον | - gebratenes, gefochtes, gefchmortes &., caro assa, =elixa, =cocta: το πρέως όπτου το οφον | - eingefalgened Fleifch, caro salsa ob. sale Fleifchwarze, sarcoma [atis]: το σάρκωμα.

conspersa: ὁ τάριχος | - gerauchertes &, caro fumo durâta: ὁ τάριχος, | - mildes F., caro supercrescens: το κοέας υπερφυόμενον | - 8. anfegen, abeo 4 [ii, itum] in corpus; facio3 [feci, factum] corpus: παχύνεσθαι λιπαίνεσθαι.

B) übertr., 1) (die weichen Theile ber Früchte), caro; pulpa: ή σάφξ.

2) (lebendes Wefen), animantia; animalia; homines; genus humânum: τὰ ζωα οἰ ἄνθοωποι | -mein F. und Blut (meine Kindet), viscera mea: οἰ έμου παίδες· τά τέκνα έμου | — II) fig., (f. b. a. finni. Begierben), cupiditates; libidines: ή έπίθυula al ndoval.

Kleischader, vena muscula; ή φλέψ [βος] μνώδης. fleischartig, carni similis; carnosus; σαφκοειδής [ες]. σαρκώδης [ες].

Fleischaustheilung, visceratio: n nosavoula nosa-Socia.

Alcifdbant, laniena; laniarium; macellum; taberna macellaria: τὸ κρεωπωλείον· τὸ κρεουργείον.

Rleifchbruhe, jus carnis (elixae): o gouos. Ricifcher, lanius; macellarius: o nosovoyog nosoπώλης άρταμος.

Fleischerbude, f. Fleischbant.

Rleifderhandwert, ars laniaria: ή ngeovgyinh. Rleifcherhund, canis lanii: o núme rov nosovoyov. Rleifderfnedt, administer lanii: o vangerns rov κοεουργού.

Aleischermeffer, culter lanii: ή nonles, μάχαιρα

ROEDVOYING.

Fleischeffett, bas, usus [ûs] carnium: ή πρεωφαγία. σαρκοφαγία.

Kleischfarbe, candor carnosus: to avogeluelov. Fleischfaser, fibra carnis: n'is [ivos] · al Ives.

fleischfressenb, vescens carne (carnibus); carnivorus: πρεωφάγος, ααρποφάγος, ααρποβόρος. Fleischgabel, farca: ή κοεάγοα ή κοεαγοίς [ίδος].

Fleischgeschwulft, sarcoma [atis] : το σάρκωμα. Kleischgewäche, pol pus: ὁ πολύπους τὸ σάρκωμα.

Rleischgewölbe, stammer, carnarium: nupswonn. Fleifchhauer, f. Fleifcher.

fleischicht, similis carni: σαρκώδης [ες] κρεώδης. fleifchig, carnosus: σάρκινος εύσαρκος πολύσαρκος. Fleifdleim, sarcocolla: ή σαρκοκόλλα.

fleischlich, forperlich, corporis: σωματικός σαοπιnός | - f. Bermischung, coitus [ûs]: ή συνουσία· ή όχεία | — II) f. v. a. sinnlich, f. dies. Wort.

Fleischmade, vermis carnis: n eviln.

Fleischmartt, f. Rleischbant.

Fleischhaftete, artocreas: tò agtózgeas.

Aleischipeise, caro; carnes: τὰ κοέα τὸ οψον.

Fleisch pende, visceratio: ή πρεανομία πρεωδοσία. Fleischsteuer, vectigal macelli: ή ἀποφορά των ποεουργών.

Rleifchftuddell, caruncula: το ποεάδιον.

Rleifdfuppe, cibus jurulentus: o gouog. Fleischwaare, carnes: τὰ οψα.

Fleischwage, libra carnaria: ή πρεωστάθμη.

Kleiß, industria; assiduitas; sedulitas; diligentia; labor; studium: ή φιλοπονία φιλεργία έργασία σπουδή· σπουδαιότης [ητος]· μελέτη· έπιμέλεια· απρίβεια προςεδοεία | - F. bei etwas anwenden. pono3 [posui, positum] industriam =, adhibeo2 diligentiam z, colloco1 studium in qua re; conferos [contuli, collatum, conferre] operam in qd: noisiσθαι επιμέλειαν, εσπουδήν περί τι· σπουδάζειν περί τι | - allen δ. anwenden, incumbo³ [cübüi, cubitum] omni câră in qd: ποιείσθαι πάσαν σπου δήν περί τι· άσκεῖν τι συντεταμένως | - ben F. er= hohen, acuos [ui, ûtum] industriam: αύξάνειν την σπουδήν | - mit Fleiß (f. b. a. mit Eifer, Sorgfalt), accurâte; diligenter; sedulo; industrie: σπουδή σπουδαίως · ἐπιμελώς · ἀποιβώς | - (j. b. a. mit Ab= ficht, mit Borfat), de =, ex industria; consulto; deditâ opera; consilio: ἐπίτηδες · ἐξεπίτηδες · κατά προαίρεσιν έκ προνοίας άπὸ γνώμης.

fleißig, industrius; năvus; assidüus; sedülus; dití-gens; studiosus q's rei: φιλόπονος [ον] σπου-δαῖος ἐπιμελής [ές] ἀποιβής [ές] φιλοπράγμων - f. sein in etw., diligens sum in quá re: ἐπιμελείσθαί τινος χρησθαι περί τι σπουδή οδ. ἐπιμελεία - Adv., diligenter; studiôse; industrie; sedulo: σπουδή · έπιμελώς · άκριβώς · ένδελεχώς | - in bem Sinn bon: oft (fleißig imd. befuchen), frequenter; crebro: πολλακις συγνώς.

flectiren, f. abanbern.

fletschen (bie Bahne), restringo3 [strinxi, strictum] dentes; ringor3 [rictus]: σαίρειν σεσηρέναι.

fliden, sarcio⁴ [sarsi, sartum]; resarcio⁴; reficio³ [fêci, fectum] qd: ἐπισκευάζειν· ἀκεῖσθαι· συφδάπτειν· ἐπιπτύσσειν τι | — s., δαδ F., sartūra: το έπισκευάζειν etc.

Flider, centonarius; qui resarcit⁴, «reficit³, «repărat¹: ὁ ἀκεστήρ· ὁ ἀκεστής· ὁ ὁαφεύς.

Flidwert, cento: o nevrouv [wvos].

Klichwort, vocabulum redundanter positum: τὸ παραπλήρωμα ή στοιβή.

Flieder, f. Hollunder.

Fliege, musca: ή μνῖα | - fpanische &., cantharis: ή

navdapis [idos].

fliegen, volo ; volito ; evolo 1; avolo 1: πέτεσθαι întaodai gégeodai | - f. laffen, emitto' [misi, missum] qd (de ob. e manibus); do' [dedi, datum] qd ventis: άφιέναι· διαφιέναι· άναπετάννυσθαί τι | - fliegende Baare, crines passi: λελυμέναι nóμαι | - ein fliegendes Rleid, vestis fluitans: ἰμάτιον άναπεπταμένου | - f. Corps, agmen expeditum: ή τάξις ψιλή | - f. Blätter, ephemerides: αί έφημερίδες | - s., bas F., volatus [ûs]: ή πτησις.

fliegend, f. b. bor. Art.

Fliegengarn, = net, conopeam: to novonsion.

Fliegenklappe, f. Klappe.

Fliegenschwarm, turbas, vis muscarum: al pviac-

ο όχλος των μυιων.

Fliegenwedel, muscarium: ή μυιοσόβη το ψίγμα. fliehen, I) a., (forgfältig meiben), fugio3 [fugi, gitum]; defugio3; vîlo1; evîlo1: φεύγειν άποφεύγειν |imbn fliehen, decêdos [cessi, cessum] cui: φεύγειν TIPOL.

II) n., (fid) fchnell entfernen), fugio3; peto3 [tivi u, tii, tîtum] ; capio3 [cêpi, captum] , capesso3 | λην [ηνος].

[ssîvi, ssîtum] fugam; committo⁵ [mîsi, missum] me fugae ob. mando¹ me fugae; do¹ [dĕdi, datum] me in fugam ob. conjicios (jeci, jectum) me in fagam; do' terga: φεύγειν ἀποφεύγειν τοέπε-σθαι ποὸς φυγήν ἀπονωτίζεσθαι | - über Hald u-Ropf flichen, mando' me praecipitem fugae: doóμω =, προτροπάδην φεύγειν | - ju jmbm fl., confúgio3 ob. profugios ad qm: καταφεύγειν πρός τινα als Ueberlaufer fl., transfugio3: ¿ξαυτομολείν (πρός τινα) | - bor imbm od. etw. flichen, fagio qm οδ. qd: φεύγειν τινά οδ. τι.

III) s., das F., fuga; vitatio; evitatio: ή φυγή.

η φυξις.

Flick, f. Blieg.

fliegen, I) eig., fluo3 [fluxi, fluxum]; labor [lapsus]; mâno!; feror* [lâtus, ferri]: ôsiv | - aud ctw. j., efiluo ex: êxosiv | - in ctw. f., inflao od. deferor [delatus, deferri] in qd: elegeiv | - ind Deer f., effundor3 [fûsus] in mare: ἐκβάλλειν εἰςβάλλειν els riv Balarrav | - burd etw. f., fluos [fluxi, xum] per qd: διαδόειν | - fig., die Rede fließt v. Munde, oratio fluit's: φείν είναι εύφουν.

11) überfr., A) (vom Papier), charta transmittit3

literas; charta est bibula; ὑγράζειν.

Β) (f. b. a. aus etw. entstehen), sluo3 =; mâno1 ew qua re; redundo¹=, nascor³ [natus]; gignor³ [genitus] ex qua re: εἶναι=, γίγνεοθαι εκ τινος.

C) (f. v. a. sich ergeben, folgen), sio3 [sactus, sieri]; sequor3 [secutus]: επεσθαι άκολουθείν. D) (f. v. a. eingehen, eingebracht werben, 3. B. in die Raffe fliegen), deferor's [delatus] -; referor in qd; addor's [ditus] cui rei (fisco etc.): εἰςιέναι.

προςιέναι.

s., das F., fluxio; fluxus [as]: ή ģon.

fliegend, I) eig., fluens; manans: ovrog' ναματιαίος · δοώδης | - f. Baffer, aqua viva; flumen vivam: τό νόωο [δατος] ναματιαίου, «ποτάμιου | — Β) übertr., f. v. a. flüssig, f. b. W. | — II) fig., (bon ber Mede), fluens; profluens; promptus: fusus: εύρους [ουν]· εύουθμος [ον] | - Adv., facile; commode: εὐρόως εὐρύθμως | - f. [prechen, volvos [vi, lûtum] verba; sum promptus»; non haereo² [si, sum] in dicendo: λέγειν εὐρόως l - ctw. f. cr= gablen, narro1 qd non interrupte: διηγείσθαί τι εύρόως διεξιέναι τι εύρύθμω λόγω.

Kliegpapier, f. Löschvabier.

Fliegwaffer, aqua fluens, sfluvialis; sviva: voog

ποτάμιον ναματιαίον.

flimmern, mico' [cui]; corusco1; tremo' [mui]: άμαρύσσειν. μαρμαίρειν. άστράπτειν | - s., bas Fl., fulgor micans, coruscans: ή μαρμαρυγή.

filint, peraix [icis]; agilis; promptus; alăcer [cris, e]: ελαφρός· ενζωνος [ον] | — Adv., perniciter; prompte: ελαφρώς | - als Aufmunterung (f. b. a. auf!), age! bon Mehreren: agite!: aye' ayere.

flinkern, f. flimmern. Flintheit, pernicitas; agilitas: ή έλαφρότης [ητος]: ή ταχύτης [ητος].

Klinte, sclopétum: τὸ ὅπλον πυροβόλον.

Klintenfolbe, manubrium sclopeti: ή του πυροβόλου χειφολαβίς, = λαβή.

Alintenfugel, glans: ή σφαίρα μολυβδίνη.

Flintenlauf, tubus sclopeti: o του πυροβόλου σω-

Flintenschaft, ligaum sclopeti: ὁ τοῦ πυροβόλου στύραξ [ακος].

Flintenichloß, igniarium sclopeti: το του πυροβό-

Mintenstein, pyrites: o avoltas.

Mlitter, bracteola (micans): τὸ πέταλον.

Flittergold, bracteola auri tremüli; aurum tremulum; τὰ τοῦ χουσοῦ πέταλα.

Flitterflaat, cultus speciosus; cultus speciosior quam pretiosior: τὸ ἀγλάϊσμα· τὸ καλλώπισμα· τὸ ἐωπικόν.

Flitterwoche, primi nuptiarum dies; laeta coningii principia: ἡ τοῦ γάμου ἄρχὴ ίλαρά.

Alode, floccus; flocculus: ἡ προπίς [ίδος]· ἡ προπός [ύδος]· ὁ τίλος|- δ. bom Schnee, floccus nivalis; nives: ἡ νιφάς [άδος].

flodidit, similis floceo ob. floceis: τιλτός.

flodig, floccosus; floccidus: ἀνάπλεως προκύδων.

flöhen, libero qui pulicibus: ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν ψυλλῶν ψυλλίζειν τινά.

Albhfrant (f. v. a. Polci), polcium; pulegium: το ψύλλιον το ψυλλίον.

Flöße, I) f. v. a. Floß, f. dief. Wort. — II) (f v. a. das Flößen des Holzes), decursus [ûs] lignorum per äquas: ή των ξύλων κατά τον ποταμόν καταγωγή.

flößen (Holz), demitto* [mīsi, missum] ligna flumine secundo: πατάγειν ξύλα πατὰ τὸν ποταμόν.

Flote, tibia: ὁ αὐλός | - F. blafen, eano [ceeini, captum] tibia: αὐλείν.

flöten, cano [cecini, cantum] tibia: avleiv. Alotenblaser, tibicen [inis]; aulêtes: o avlyris.

Alotenblater, tibicen [inis]; aulêtes: ο αύλητής. Alotenblaterin, tibicina: ή αύλητοίς.

Alotenblafen, bas, cantus [as] tibiae: ή αύλησις. Flotenspieler, sin, f. Klotenblafer, sin

Blog (im Bergbau), stratum; tabulatum: ro oavi-

Höggebirge, montes strâtis terrae et saxorum constantes: τὰ ὄρη γεώδη καὶ πετρώδη.

Aloh, pulex [ĭcis]: ἡ ψύλλα· ὁ ψύλλος | - [průdim., imbm cinen Aloh ino Ohr segen, injīcio* [jêci, jectum] ecropulum cui; ἐμποιείν οδ. ἐμβάλλειν ὑποψίαν τινί.

Flor, I) (das Blühen, die Blüthe) flos [dris]: τὸ ἄνθος [ovs] ἡ ἄνθησις | - fig. (blühender Zustand), flos; fastigium: ἡ ἀκμή· εὐθηνία· εὐθαιμονία | - der f. der Künste, artes slocentes: ἡ τῶν τεχνῶν ἀκμή — 11) (ein Zeug), pannus Cons; textum Coum: τὸ ὑφασμα λεπτότατον | - übertr., Flor dor den Mugen, caligo oculis ossar caligo oculorum: ὁ τῶν ὀφθαλμῶν σκοτασμός.

Florenti, Florentia; Florentia Julia ob. Pulchra — Einw., Florentini | - Adj., Florentinus.

Florfleid, vestis Coa: ή έσθης [ήτος] λεπτοτάτη. Flog, rätis: ή σχεδία.

Flogbrude, pons e ratibus factus: ή σχεδία.

Blogfeder, Bloffe, pinna: τὸ πτεφύγιον πτέφωμα.

flott, machen, ein Schiff (v. einem Felfen), detrudo³ [di, sum] navem scopülo; propello³ [püli, pulsum] navem in altum: λύειν τὴν ναῦν ἀνάγειν τὴν ναῦν

- (bom Ctapel laffen), dedaco* [xi, etum] navem :

Flotte, classis; naves: ὁ στόλος · ὁ ἀπόστολος · αἰ νῆες · τὸ ναυτικόν | - είπε F. bauen, aedifíco · classem: κατασκευάζειν στόλον, «ναῦς | - είπε F. αιθετίθτει, οτοιο · ε, εκοτπο · ε, instrio · [xi, ctum] classem: ἐξαστύειν -, κατασκευάζεσθαι στόλον, «ναῦς - bie F. lαιθί αιθ, c. exit · [iii, itum]: αἰ νῆες λύονται | - mit der F. αιθίαιξει, edūco · [xi, ctum] naves e portu: ἀνάγεσθαι στόλον | - mit der F. vor Anfer gehen, constituo · [ii, ûtum] classem od naves (in allo): παρατάττειν τὰς ναῦς ἐν τῷ πελάγει | - mit der F. wo (anden, appello · [pūli, pulsum] classem ad qm locum: κατάγεσθαι τὰς ναῦς | - bie F. befehigen, praesum classi od navibus: ναναρχεῖν ἡγεισθαι · ἡγειονεύειν τοῦ στόλον od τῶν νεῶν.

Flottille, classis parva: o στόλος όλίγων νεών.

Klitch, exsecratio; devotio; imprecatio; ή ἀρά· ή κατάρα | - (f. b. a. berwünschender Ausbruch), maledictum; ή βλασφημία· ὁ λόγος ἀσεβής.

fluchen, I) (Böses münschen), utor' [nsus] exsecratione; exsecrăr' qm; male precor' cui: ἀρᾶσθαι ἐπαρᾶσθαι τινι ἐπεύχεσθαι κακά τινι | — II) (s. b. a. lästernbe Worte ausstoßen), jacto' impias vôces: βλαςφημείν | - s., das F., s. Atuch.

Flitcht, füga: ἡ φυγή ἡ τροπή | - die F. ergreisen, capio³ [cepi, captum] fugam; fugio³ [fügi, fugitum]: φεύγειν τρέπεσθαι προς φυγήν | (]. auch: fliehen) |- in die F. schlagen, sügo¹; do¹ [dĕdi, datum]=, verto³ [ii, sum]=, conjicio³ [jèci, jectum] qu in sugam: τρέπεσθαι τοὺς πολεμίους | - auf der F. sein, sum [sui, esse] in suga: πεφευγότα είναι | - durch die F. enttommen, eripio³ [pui, eptum] me suga: ἐκσώ-εσθαι φυγή | - auf der F. eingeholt werden, reträhar³ [tractus] ex süga: καταλαμβάνεσθαι.

fluchwürdig, exsecrandus: ἀπάρατος κατάρατος αξίος κατάρας] - cinc f. That, facinus [öris] detestandum, = detestabile: τὸ ἔργον ἀπάρατον etc.

flüchten, 1) a. (in Sicherheit bringen), collöco in tûto; asporto in tuto i. ὑπεκτίθεσθαι (εἴς τινα τόπον): ἐκκομίζεσθαι σώζεσθαί τι | — II) n., f. b. a. flichen, entflichen, f. diese Wörter.

flüchtig 1) eig. (f. v. a. flichend) fügiens; fugitivus; profugus: φεύγων [ουσα, ον] φυγάς [άδος]; f. aud) Flüchting | — II) übertr. A) (f. v. a. ichnell fliehend, ichnell dergehend), fügax; vēlox; celer [ris, re], fluxus; cädücus: έλαφρός ταχύς [εῖα, ψ] - ἐξίτη-λος [ον] βραχύς [εῖα, ψ] - Αδυ., breviter; celeriter; cursim; cito: ταχέως | - cho. f. durchleien, percuro [νί, rsum] qδ: διατρέχειν ἀναγιγνώσκοντα | — B) (f. v. a. leicht, v. Character), lèvis; inconstans; mobilis: κούφος εὐπετής [ες] - ἀμελής [ες].

Flüchtigfeit, 1) (Schnelligfeit) velocitas; celeritas; brevitas: ἡ ταχύτης το έξετηλον το όλιγοχοόνιον [— 11) (i. v. a. Leichtsinn), ingenium mobile: ἡ πουφότης [ητος]· ἡ ἀμέλεια.

Flüchtling, profugus; fugitivus; |- (f. v. a. berbannt), exsul; extorris: δ φυγάς [άδος] δ φεύγων δ δοαπέτης.

Flügel, 1) etg. ala; pennae; το πτερόν πτέρωμα ή πτέρυς | - F. haben, alâtus sum; πτερώτον οδ. πτερυγοφορόν είναι.

11) übertr. A) F. eines heeres, cornu; ala: τὸ κέρας [ως] | - bie Colbaten, welche ben F. bilben,

alarii; cohorles alariae: oi rò négag Exovres | - auf dem rechten, linfen F. fichen, teneca [tenui, tentom] dextrum=, sinistrum cornu: έν τῷ δεξιῷ=, ενωνύμω είναι.

B) (f. b. a. Ceitentheil), eines Saufes, ala: ro noλου το πτερού | - F. ciner Thur, foris: ή θύρα. C) (mufitalifches Inftrument), clavicymbalum : ro

κλαβικυμβαλον.

Flügelchen, pennulae: το πτερύγιον.

Klügelbede, an Infeften, elytrum: ro Elvroov.

flügelförmig, alae formam reférens; redactus in formam alae: πτερυγοειδής [ές] · πτεροειδής [ές]. Flügelhut, petasus: o nérasos.

Flügelfleid, vestis fluitans: ή έσθης παταγεσμένη od. «πολπώδης ; - im F., aetâte puerîli od. tenerâ; iam primis annis: ἐκ νηπίων.

Flügelmann, antesignanus: ò πρωτοστάτης.

Klügelschlag, pennarum motus [us], sagitatio: n διπή πτέρυγος.

Alügelthür, fores; valvac: al dinlides.

flügge, pennas habens; adultus: έκπετήσιμος [ov]. noch nicht f., involucris: ἀπτην έτι ών | - f. fein. habeo2 pennas; possum [potui, posse] ûti pennulis: είναι έππετήσιμον.

fluffig, 1) (fliegend), liquidus; fluens: bowdys [es] φευστός φευστικός | - f. fein, fluo3 [xi, xum]; liqueo2 [liqui od. licui]: ociv - f. werben, liquesco3 [licui]; liqueflo³ [factus, fieri]: τήμεσθαι | - f. machen, liquefacio³ [fêci, factum]; liquo¹: τήμειν τι | - 11) (f. b. a. mit Fluffen behaftet), rheumaticus: φευματικός.

Milligfeit, liquor; humor; aqua: τὸ ὑγρόν ἡ ὑγρό-

THE MTOS .

fluffern, I) a., imbm etm, ind Dhr f., insusurro' qd cui in aures: ψιθυρίζειν τί τινι (είς τὸ ους) II) n., susurro1: ψιθυρίζειν | - s., das F., susurrus [ûs]: ο ψιθυρισμός· τὸ ψιθύρισμα.

Flug, volatus [ûs]: ή πτησις· τὸ πτημα | - im Fluge (in ber Gile), cursim; festinanter: ταχέως σπουδή

κατά τάχος.

Flugblatt, schrift, libellus: rò biblior rò younnaτιον | - F. ausgeben, dispergo3 [spersi, spersum] =. divendos [ohne B., ditum] libellos: περματίζειν τά βιβλία.

Mingfetter, scintillae vagae, svolantes: ol onivenρες πλάνοι.

Rlughafer, avena fatua, esterilis: o alyllow [wnos]. fluge, continuo; statim; velociter: εὐθύς παραχοημα.

Alugiand, arena volatica: o ψάμμος κούφος.

ayout | - die Fluren, agri: of ayout | - II) f. v. a. Hausflur, f. b. 28.

Flurschüße, custos agrorum: o ayoogulas [anos].

Flug, I) abstraft A) (f. b. a. filegender Zuftand), fluxio; fluxus [as]; fluxura: ή φοή φεύσις | - (von festen burch bie Sige ichmelgenben Rorpern), liquer; fluxus; ή τηξις | - in F. bringen, liquo1: τημειν τι | - in F. · fommen, liquefio3 | factus, fieri]: τημεσθαι.

II) B) (f. b. a. Krantheit im Körper), fluxio; rheu-

matismus: τὸ ὁεῦμα ὁ ὁευματισμός.

pedita et facile currens; oratio profluens; copia dicendi: ή εύροια εύρυθμία.

II) concret, A) (bas fliegenbe Baffer, ber Etrom), flumen; fluvius; amnis; torrens: o norquog. to δεύμα· το δείθοον | - im ob am Fluffe, sum Fluffe gehörig, fluviaticus ; fluviatilis ; fluvialis : ποτάμειος. ποτάμιος παραποτάμιος.

B) (f. b. a. geschmotzenes Metall), aes liquatum:

τὸ μέταλλον τηκόμενον.

flitgartig (rheumatisch), rheumaticus: φευματικός. Alughad, lavacrum fluviale: το έν τῷ ποταμῷ λουτρόν | - ein &l. nehmen , lavor1 [lavatus od. lautus od. lotus] in flumine: λούεσθαι έν ποταμώ.

Alugbette, alieus: to beidoov to bevua.

Bluffieber, febris catharralis: o nugeros naradboïxóg.

Bluffiid), piscis fluviatilis: o lydve noramos. Flugpferd, hippopotamus: & Innog norapios & ίπποπόταμος.

Alugrohr, arundo [inis] fluvialis: ὁ κάλαμος ποτά-

mog.

Aluβjand, arêna fluviatica; glarea: ή κονία. Flugichiff, navis auviatilis: ή ναύς ποταμία.

Klugichildfrote, testado fluviatilis: ή χελώνη ποταμία.

Alugthier, animal fluviatioum: τὸ ξώον ποτάμιον. το ζώον έν ποταμοῖς διάγον.

Alugivaffer, aqua fluvialis, sprofluens; sex flumine hausta: το ύδως ποτάμιον, «ναματιαίον · τὰ ύδατα δυτά.

finth, I) eig, accessus [us] maris; aestus [us]; aestus maritimi; ή έπιδδοή ή δαχία ή πλημμύοα· ή πλημμυρίς· [. aud Ebbe | — 11) fig., (große Menge) magna , ingens vis: ἡ ἀφθονία το πλήθος - cine Fl. v. Thranen, magna vis lacrimarum: to okos. άφθονα δάκουα.

fluthen (eig. u figuri.), aestuo! : nouaiveiv. ennoμαίνειν.

Aluthzeit, tempus accessus maris: ò τῆς ἐπιδόοῆς zeovos.

Fodmaft, malus princeps, santerior: ὁ ἔμπροσθεν ίστός.

Rodfegel, velum anterius: το έμπροσθεν Ιστίον. fobern u. Foberung, f. forbern u. Forberung.

Forderer, f. Beforderer.

förderlich, utilis, commodus cui rei: προύργου είς τι ανύσιμος [ον] = ώφελιμος [ον] = ονήσιμος [ον] πρός τι | - f. fein, e re sum [fui, esse]; condûco3 [xi, ctum] ad qd; juvo1 [juvi, jutum] , adjuvo1 qd: ώφελείν τινα οδ. τι' ποιείν πρός τι' συμφέρειν.

Flur, campus; ager: ro nediov à apovoa ot forbern, I) (f. v. a weiter ichaffen), promoveo [movi, motum]; proveho3 [vexi, vectum]; curo1 perferendum: στέλλειν τι του πρόσω. G. auch beforbern |

- II) (f. v. a. beschleunigen), f. d. AB. | - III) f. v. a. förderlich fein, nugen, f. forberlich

Forderung, adjumentum; auxilium: ή ώφέλεια ό

πόρος ή προςποίησις.

förmlich, I) (f. b. a gehörig, genau) justus; rectus: aptus; quod decet: ἀκριβής [45] άξιος δίκαιος προςήκων | - II) (f. b. a. feierlich) sollemnis: σεuvos ocios | - Adv., vere; recte; juste; sollemni-C) fig, F. ber Rebe, flumen orationis; oratio ex- ter: anoibos - osuvos etc.

Formlichfeit, 1) (Feierlichfeit), rîtus [as] : τὸ νόμιμον) - II) (f. b. a. Umftanbe, Formalitat), ambages [um] : τα πράγματα.

Forfer, saltuarius: o blooog.

Försterei, domus saltuarii: ὁ τοῦ ύλωροῦ οίχος. Försterin, uxor saltuaria: ή τοῦ ὑλωροῦ γυνή. 1. Kohlen, das, pullus equinus; equaleus; ὁ πωλος

το πωλίον.

2. fohlen (bon ber Ctute), edos [edidi, ditum], parios [peperi, partum] pullum od. fetum: τίκτειν τι. Folge, 1) (eines Begenftandes auf ben anbern), consequentia; consecutio; ordo [inis]: ή ἀκολουθία ή συνέχεια | - ununterbrochene F., series: ὁ είρμός in & , causa c. gen.; ex: dia c. aec. | - imbm & leiften, obsequora [secutus] cui: neideodai rivi υπακούειν τινι | - bem ju F., quae quum ita sint: κατά τούτο.

II) inebef., A) if b. a. ble zufunftige Beit), tempus posterum; t. futurum; t. venturum: το μέλλον ο μέλλον χοόνος | - in ber F , postbac; postča: νοτερον μετά ταντα | - f. bie F., in posterum: εἰς

το λοιπόν το λοιπόν.

B) (bie Wirfung bon ciwas) exitus [ûs]; eventus [ûs]: τὰ ἀποβαίνοντα ἀπό τινος· τὰ συμβαίνοντα Ex twog | - etho. jur &. haben, consequitur's [seculus] qd rem; manat qd ex re: yiyvetai ti en tivos - wichtige F. haben, sum magni momenti: έχειν φοπήν πρός τι | - gute, schlimme F. haben, bene, male evenio* [vêni, ventum]: καλώς, κακώς άπο-Baiver.

folgen, I) (f. b. a. nachfolgen), sequora [secatus]; consequors; insequors; subsequors; comitor qm: ακολουθείν», επεσθαί τινι - jmb8 gahne f., sequor3

signa cis: Επεσθαι τὰ σημείά τινος.

II) (nad) imbn ob. etw. fommen), succedo fcessi, cessum] cui; excipios [cêpi, ceptum] qm; sivat, στήναι», τάττεσθαι μετά τινα, έπί τινι | - baber auch f. v. a. unmittelbar aus etw. hervorgehen, sequor3 od. consequor qd; efficior3 [fectus]=; conficior3 [fectus]=x qua re: ἐπόμενον εἶναί τινι.

III) (fid) nach imbin ob. etw. richten) sequora qm ob. qd; moveor | [motus] auctoritate cis; obtemperal cut; audiens sum dicto cjs: διώπειν τινά ob. τι' έχεσθαί τινος · πείθεσθαί τινι | - jmbs Anficht f., probo' sententiam cjs: πείθεσθαι τη γνωμη τινός | - folge mir, mihi crede: έμοι πίθου ή μήν.

folgend, sequens; insequens; proximus cui; secundus à quo: ἐπόμενος ὁ, ἡ, τὸ ἐφεξῆς οδ. ἐξῆς ἐχόμενος τινος ἐπιών υστερος | - ber f. Tag, dies pusterus: ἡ ἐπιοῦσα ἡμέρα ἡ ὑστεραία | - am f. Τ. postridie ejus diêi: τῆ ὑστεραία | - (in Bezug auf nachflehende Worte), hie, haec, hoc: ode, foe, rode j. B. er fprach Folgendes, haec locutus est: είπε τάδε, ώδε | - αμή f. Art, hoc modo; hunc in modum: ώδε πως· τρόπφ τοιφδε· φδε.

folgenreich, quod est magni momenti: altion nollor

των υστερον γενομένων.

folgerechf, = richtig, consequens; consentaneus; constans sibi: auolovoos [ov] | - Adv., consequenter; recte: axolovows.

Holgereihe, continuatio =, series rerum : o siquos. Folgerichtigfeit, consecutio: ή απολουθία.

folgern, efficio | feci, fectum]; conficio | feci, feetum]; colligo 1 [legi, lectum]: ovldoyigeodai zi Forçe, f. Gewalt, Starte.

τεκμαίοεσθαί τι έκ τινος | - s., bas f., bie folgering, argumentatio: ὁ συλλογισμός τὸ ἐπακολουθητικόν | - bie Folgerung (f. v. a. Folgefat), consecutio; consequens; consectarium: το συνεπόμενον το συνακόλουθον.

Kolgefaß, f. b. bor. Artifel am Enbe.

folgewidrig, minime consequens: ανακολουθος [ov] · ἀσύμφωνος [ov] | - Adv., minus recte: άναπολούθως.

Folgezeit, tempus [aris] posterum, -ventarum: δ δοιgezeit, tempus [aris] posterum, -ventarum: δ

goovog.

folglid), ergo; igitur; quae quum ita sint: ούκοῦν. dore (beibe ju Anfange bes Cages, bagegen) ovv. rolvov. aga (nach Einem ober mehrern Wortern bes Cakes ftehend).

folgfam, obsequens; obediens; facilis: εύπειθής [ές] πειθήμων υπήποος [ον] πείθαρχος [ον] -Adv., obsequenter; obedienter: εὐπειθώς etc.

Kolgfamfeit, obsequium; obedientia: ή εθπείθεια. πειθαργία.

Foliant, liber formae maximae: το βιβλίου του μεγίστου σχηματος.

Molie, bractea: τὸ πέταλον.

Kolio, forma maxima: το μέγιστον σχήμα.

Kolfer, tormenta [orum]; equulõus; cruciátus [ûs]; ή βάσανος | - jmbn auf die F. bringen, do¹ [dědi, datum] qm in tormenta: παραδούναί τινα είς βάσανου στοεβλούν | - auf ber &. liegen, exerucior1 tormentis: στρεβλοῦσθαι.

Folterbant, equaleus: ή στοέβλη | - imbn auf bie F. bringen, conjicios [jeci, jectum] qm in equuleum; imponos [posui, positum] qm equuleo: παραδούναί τινα είς βάσανον.

Folterer, tortor: ὁ βασανιστής [ον] · ὁ στοεβλω-The [OU].

Kolterfammer, carnificina: το βασανιστήριον.

foltern, jmdn, 1) eig., torqueo' [torsi, tortum]; impôuo³ [pŏsui, situm] qm equuleo: βασανίζειν· στοεβλούν τινα | — II) fig., crucio¹; excrucio¹ dm: αλλειν. αμαλλειν. φιαγοπαίνεσθαι | - ρ. @c= miffen gefoltert werben, mordeor2 [morsus] conscientia: δηγθήναι τον θυμόν | - s., bas F., carnificina; tormenta [orum]: ὁ βασανισμός ἡ στοέβλωσις.

Folterfeil, strid, fidicula: to ozowiov βασανιστή-

Quov.

Folferwerfzeuge, tormenta [orum]: τὸ βασανιστήφιον· τὸ στοεβλωτήφιον.

Fond, Fonds, căput [itis]; sors [rtis]; pecunia; subsidium: τὸ πεφάλαιον τὰ χοηματα | - ben F. angreifen, detrăho [xi, ctum] de vivo: μειούν -, έλαττοῦν τὸ κεφάλαιον.

Kontaine, f. Springbrunnen.

Kontainebleau, Bellofontanum; Fons Bellaqueus.

Fontanell, fonticulus: ή φοντανέλα | - tin F. fegen. impono [posui, positum] fonticulum cui: ἐπιτιθέναι φοντανέλαν τινί.

foppen, Indos [si, sum]; Indificor1; illados; habeo2 qm ludibrio: ἐπισκώπτειν τινά ob. είς τινα: ποιείν γέλωτά τινά | - s., dus F., ludificatio: ή έπί-

ergwingen), eine Stabt f., expugno 1 urbem vi : Eleiv πολιν κατά κράτος · έκπολιοφκείν τι | - cinen Fluß f., transeo • [ii, itum] flumen per vim: διαβιβάζειν-, διακομίζειν ποταμόν βιαίως.

fordern, fodern, I) allgem. (f. b. a. berlangen), posco3 [poposci]; deposco3; exposco3; postulo1; flagito1; pěto* [tivi il. tii, tîtum]; expéto*; exigo* [êgi, actum]; requîro* [quisîvi, sîtum]: alteiv arauτείν τί τινα πράττεσθαί τί τινα άξιοῦν δείσθαί τινος δεόμενον είναι τινος | - ron imbm etio. zu forbern haben, debet' mihi qs qd: ogsilerai rig uot | - juw. auch burch sum c. genit. u. griech. elval Tivos 1 3. B. bie Rlugheit forbert es, est prudentis: σώφρονός έστιν.

II) (f. b. a. citiren, fommen laffen) cito1; postulo1;

καλείν τινά ποι.

III) s., bas F., bie Forberung, postulatio: ή αίτησις το αίτημα | - ungestumes &., flagitatio: ή άπαίτησις.

Forderung, I) abstract, f. b. a. bas Forbern, f. b. bor. Artifel am Enbe. - II) concret (f. b. a. bas Beforberte; bas, mas geforbert wird), postulatum; postulatio: τὸ αἴτημα' τὸ χρέος' τὸ όφειλομενον | - einc unbillige &. thun, postule' iniquum; alreiv ave-

Forelle, salmo fario: (neugriech.) ή θράσσα το χρι-

στόψαρον.

Korli, Forum Livii.

Korm, I) (f. b. a. Beftalt), forma; figura; species [êi]; color: τὸ σχημα ἡ μοοφή τὸ είδος. G. auch Bestatt | - II) (J. b. a. Beschaffenheit, Art), forma; modus; habitus [ûs]: το είδος · ο τύπος | - in ber Form Mechtens, ex lege: κατὰ νόμον | - III) (j. v. a. Modell), forma; formula: ὁ τύπος.

Formalien, ritus [ns]; mos: o vouog τα νομιζόμενα | - weitläufige F., ambages: τα πράγματα.

Format, forma: τὸ σχήμα. ὁ τύπος | - größeres, fleinered F., maior, minor charta: τὸ σχημα μείζου, = MINQOTEQOV.

Formel, formula; verba [orum]: ή λέξις ή φράσις ο τύπος.

formen, f. bilben.

formiren, f. bitben. — In ber Militarfor. fich f., (b. Colbaten) explico [avi, atum] e. instruo [xi, ctum aciem: άναπτυσσεινε, παρατάττειντην τάξιν.

Formular, formula; exemplam: το υπόδειγμα. Forichbegierbe, amor cognitionis ; studium cognoscendi: ἔρως τοῦ ἀνερευνάν, εξετάζειν τι.

forschbegierig, cupidus=, studiosus cognoscendi: ζητητικός έξεταστικός.

for den, quaero [sivi, situm]; sciscitor qd: ζητείν τι | - nach etw. f., quaero3 de qua re; inquiros in qd; sciscitor1; perscrutor1 qd ex quo: πυνθάνεσθαί τι παρά τινος άνερωτάν τινά τι | - 8., δαδ F., bie Forschung, quaestio; inquisitio; studium: ή ζήτησις ή έξετασις.

Foricher, investigator; qui diligenter in res gestas fortbringen, I) (hinwegbr.) molior. [litus]; amoveo3 inquîrit, evera investigat; qui capidus est veri videndi: ὁ ξητητής ὁ έξεταστής | - F. auf dem Gebiete des Alferthums, investigator antiquitatis: ὁ άρχαιολόγος ο περί τὰ άρχαῖα σπουδάζων.

forgiren, i) f. v. a. gwingen, f. b. 28. | - 11) (f. v. a. Foriderblid, geift, acies ob. acomen mentis: n άγχίνοια.

Forfdung, f. forfden am Enbe.

Forst, silva; saltus [us]: o δουμός ή ύλη.

Forstamt, praesectura saltus: ή του δουμού άρχή. Forftbeamte, saltuarius: o vlwoos.

Forstfrevel, damnum silvae illatum: ro neol vans αδίκημα.

Forsthaus, domus saltuarii: o tov vlwgov olnog.

Forstmann, saltuarius: o blogog.

Forstmeister, magister rei saltuariae: o των υλαίων προστάτης, εξπιμελητής.

Forstrath, a consiliis rei saltuariae: o tà vlaca βουλεύων.

Forstwesell, res saltuaria; τὰ περί τους δουμούς. Korftwirthichaft, cara ob. administratio silvarum:

τα των δουμών ή των δουμών διοικητής. Forstwissenschaft, ratio silvarum colendarum ob. administrandarum; ή των ύλαίων επιστήμη.

1. Fort, bas, f. Festung.

2. fort, Adv. I) (pormarts, weiter), prorsus; protinus; πόδοω· πρόσω | - weiter f., protinus: προσωτέρω | - mit cho. nicht f. wollen, res parum procedit's [cessit, cessum]; res haeret [haesit, sum]: ού προχωρεί τὸ πράγμα | - fort! (beim Antreiben, f. b. a. bormarte), age!: aye on! lor on.

11) (f. v. a. hinweg, 3. B. fortgehen, forttragen 2c., f. bieje Berba) fort (bamit), tolle! aufer! tollite! auferte! apage hominem ob. rem: απαγε! | - fort mit bir! abi! apage te!: anaye! unaye edde sig nooanag! | - f. mit biefen Albernheiten! pellantur istae ineptiae: μισώ ταύτας τὰς φλυαφίας.

III) (f. v. a. ferner), porro: τοῦ λοιποῦ· είς τὸ λοιπόν καί υστερον | - immer f., semper: αεί: έςαεί δια παντός (του χρόνου) είς αίωνα | - in Einem f., continenter; usque; uno tenôre: συνεχώς.

άδιαλείπτως.

IV) (fünftig), in posterum : vorsoov els to loutov. fortan, postbac; in posterum: τὸ ἀπὸ τοῦδε " ύστεοον· είς τον έπειτα χρόνον· τοῦ λοιποῦ (χρόνου). fortarbeiten, persequor* [cûtus] =, continuo1 opus; insto¹ [stĭti, stătum] ορἔτὶ: μένειν πρὸς τῷ ἔογφ· μὴ ἀφίστασθαι τοὺ ἔργου· μηδὲν παύεσθαι ἐργαζόμενον.

fortbatten, promoveo2 [movi, motum] qd; continuo1 qd cui; pergo3 [perrexi, perrectum | aedificare: έξοικοδομείν· μη παύεσθαι οίποδομούντα | nicht f., abjicio3 [jêci, jectum] aedificationem: παύεσθαι ολιοδομούντα.

fortbestehen, permaneo2 [mansi, sum]; perduro1; sto1: διαμένειν μένειν.

fortbewegen, promoveo2 [movi, motum]: προπινείν τι προάγειν τι.

fortbrauchen, (8. B. eine Arznei) pergos [perrexi, rectum] úti medicamento: διατελείν χρώμενον τινι. fortbrennen, non exstinguor's [stinctus] : διατελείν φλεγόμενον.

[môvi, môtum]; aveho³ [vexi, vectum]; abdûco³ [xi, ctum]: προκινεῖν», ἀποκινεῖν τι (ἀπό τινος τόπου) [— II) ([. υ. a. weiterbr., vormārts br.) pravěho³ [xi, ctum]; sustento¹; âlo³ [lui, ltum]; pra-

spicio: [spexi, spectum] cui: ἐπτρέφειν διατρέφειν διασώζειν τινα αὐξάνειν τινα | — r., fich f., sustento me: πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια ἐαυτῷ. ζητεῖν οῦτν ζῆ.

Foribauer, continuatio; perpetuitas: τὸ συνεχές [οῦς]· ἡ διαμονή | - bie F. ber Scele, aeternitas,

immortalitas animi: ή άθανασία.

fortbauern, manea [mansi, sum]; permanco ; perdaro ; continúor ; non pereo [ii, itum]; διαμές νειν· συμμένειν· ένδελεχεῖν· μὴ παύεσθαι· διασώζεσθαι.

fortdauernd, f. beständig.

fortbrången, molior* [lîtus]; möveo? [môvi, môtum] qd loco suo: ἀπωθείν.

Forte (in der Mufit), sonus fortis, sconcitatus, sconcitatior; svehementior: ὁ τόνος ίσχυρός τὸ ίσχυρόν.

forteilen, avölo¹; aufúgio³ [fûgi, gitum], proripio³ [pui, reptum] me: οίχεσθαι ἀπιόντα, εφεύγοντα.

Fortepiano, polychordum acrius idem et lenius: τὸ πολύχορδον ἰσχυρόν τε καὶ πρᾶον.

forterben, trador3 [traditus] =, relinquor3 [lictus] hereditate; propagor1: παραδίδοσθαι τοῖς ἀεί

έπιγιγνομένοις.

fortsahren, I) a. (weiterschaffen) avěho³ [vexi, etum]; prověho³: κομίζειν ἀποκομίζειν ποράγειν!— II) n., A) (auf einem Fahrzeuge sich wegbegeben) avěhor³ [vectus]; devěhor³; prosiciscor³ [fectus], ἀπελαύνειν ἀποπλεῖν!— B) (f v. a. serner shun) pergo³ [perrexi, recium] mit folg. inf.; exsequor³ [secutus]; persequor qd; persevêra¹ in quả re: διατελεῖν e. partic.. διώμειν τι μηδέν παύεσθαι e. partic.

fortfliegen, avolo': ἀποπέτεσθαι ἀφίπτασθαι

olzeodal nerópevor. fortflichen, f. entflichen.

fortfilegen, I) (hinwegfi.), proflüo³ [xi, xum]; eftiŭo³: ἀποδόειν ἐκρείν | — II) (nicht aufhören zu f.), porro fluo³: μηδέν διαλείπειν φέον | - was fortfileßt, perennis: ἀέναος [ον].

fortführen, I) (f. v. a. hinwegführen), abdûco³ [xi. ctum]; dedûco³; avěho³ [vexi, vectum]; abígo³ [êgi, actum]; edûco³: ἀπάγειν· ἀπελαύνειν· ἀποπομέξειν | — II) (f. v. a. mit fich führen), abdûco³ od. rāpio³ [pui, ptum] vi: ἀπάγειν | — III) (f. v. a. weiteriühren, fortichen), dûco³ porro; persĕquor³ [cûtus]; continuo¹ qd: προάγειν· ἀπάγειν εἰς τὸ προσω.

Fortgang, I) eig. A) (f. v. a. Abgang), abītus [ûs]; discessus [ûs]; ή ἄφοδος ἡ ἄποχώρησις ἡ ἀπαλλαγή | — B) (f. v. a. das Weitergehen), progressio; progressus [ûs]; processus [ûs]; ή προχώρησις | — II) fig. A) (f. v. a. Fortfehung), progressus [ûs]; ή προχώρησις το διατελείν το πορχωρείν | — B) (f. v. a. glüdticher Erfolg), successus [ûs]; proventus [ûs]; ή προχώρησις | - einen guten, schlechten F. haben, res procédit [cessit, cessum] prospère, - parum: καλώς *, κακώς προχωρείν.

forigeben, trado* [didi, ditum]; do¹ porro: παραδιδόναι άλλω τινί.

fortachen Dela

fortgehen, I) eig. A) (f. v. a. abgehen, fich entfernen), abeo (ii, itum]; cedo3 [cessi, cessum]; decêdo3;

discêdo³: ἀπέρχεσθαν ἀπιέναι ἀποχωρείν ἀπαλλάττεσθαι. S. auch abgehen, entfernen (fich).

B) (f. b. a. weitergehen), procêdo³ [cessi, cessum]; progredior³ [gressus]: προϊέναι ' ίέναι τοῦ πρόσω.

11) fig. A) (f. b. a. fortgeseht werden, fortdauern), procêdo³; perdûro¹; permaneo² [mansi, sum]; continuar¹: διαμένειν συμμένειν Έτι γίγνεσθαι.

Β) (s. b. a. von Statten gehen), procêdo³; suc-

εêdo3: προχωρείν τινι.

s., bas F., f. Fortgang.

fortgehend, continuus; perpetuus: συνεχής ποοιών. fortglimmen, glisco porro: διατελείν ύπεικαιόμενον.

fortheben, transferos [tüli, lâtum, ferre] qd [alior-

sum]: ἀφάμενον ἀποφέρειν· ἀποκινεῖν.

forthelfen, jmdm, 1) eig. (f. b. a. maden, baß jmb fortfommen, fortgehen fann), jūvo¹ [jūvi, jūtum]=, adjūvo¹ qm, ut procedēre possit; adjūvo¹ fugam cjs; do¹ cui facultatem fugiendi: προβιβάξειν τινά συμπράττειν τινὶ ὅπως ἀποφεύξεται | — II) fig. (förbern, unterflüßen), adjūvo¹z, juvo¹ qm, succurro³ [curri, cursum]=, subvēnio⁴ [vēni, ventum] cui; consūlo³ [lui, ltum]= ob. prospicio³ [spexi, spectum] rebus ob. saluti cjs: συνεργὸν εἶναί τινί τινος συμπράττειν τινί τι προνοεῖσθαί τινος ἐπιμελεῖσθαί τινος ἀφελεῖν τινα προβιβάζειν τινά βοηθεῖν ob. ἐπικουρεῖν τινι.

forthin, f. fortan.

forthinten, abeo ' [ii, itum] s, discêdo ' [cessi, cessum] claudicans: ἀπιέναι χωλεύοντα.

Fortification, munitio; munimenta [orum]; architectura militaris; ὁ τειχισμός.

fortificiren, munio4: τειχίζειν: περιτειχίζειν.

fortjagen, 1) a., abīgo³ [êgi, actum]; pello³ [pepüli, pulsum]; expello³ [püli, pulsum]; extrûdo³ [di, sum]: ἀπελαύνειν ἀποσοβεῖν εξελαύνειν τινά, τι | - [mbn auß bem Haufe f., e jīcio³ [jēci, jectum] qm dŏmo: ἐκβάλλειν τινὰ ἐκ τῆς οἰκίας | — 11) n. ([dnelf fortreiten), avŏlo³ citato ob. = admisso ĕquo; ob. bloß avŏlo³: ἀποίχεσθαι φεύγοντα (ἴππα) | — III) s., baō ξ. (activ), expulsio: τὸ ἀπελαύνειν etc. fortfampfen, j. fortfireiten.

fortkönnen, I) eig. (weggeben tönnen), possum abire,
zdiscedere; non detinear² [tentus]; non retinear²;
non impedior¹ exitu: olor τ' είναι ἀπελθείν,
προιέναι | — II) fig., mit είνι nicht f., hacreo² [haesi, haesum]. haesito¹ in qua re: οὐ προχωρεί
μοί τι λείπεοθαί τινος | - mit ber Ερτακε nicht f., haesito¹ in loquendo; lingua haeret²: ψελλίζεσθαι.
fortfommen, I) eig. A) (f. b. a. hinwegfommen), abĕo⁴ [abĭi, itum]; discedo³ [cessi, cessum]; evàdo³ [si,
sum]; elabor³ [lapsus]: ἀπιέναι ἀπέρχεσθαι. ἀπαλλάττεσθαι.

II) (f. b. a. borwarts forumen), progrediors [gressus]; procedos [cessi, cessum]; proficios [feci, fectum]: προχωρείν προϊέναι προβαίνειν είς το πρόσθεν.

III) fig. A) bah. (f. b. a. gedeihen), provenio kveni, ventum], cresco creśvi, cretum]: αὐξάνεσθαι.

ξπιδιδόναι.

B) (f. v. a. seinen Unterhalt finden), paro mihi victum: εύρισκεσθαι τον βίον πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια. Εχειν όθεν ζή.

s., bas &., 1) eig., abitus [ûs]; discessus [ûs]: n

αφοδος απαλλαγή | - an bas F. benfen, paroliter [itineris]: παρασμενάζεσθαι την πορείαν, εώς είς πορείαν | - 2) fig., proventus [as]; copiar facultas honeste vivendi: ἡ ἐπίδοσις ὁ βίος | - gum F. bienen, res prodest vitae eb. susibus vitae; sublevat vitam: είναι πρὸς τὸν βίον.

fortfriechen, prorepo's [psi, ptum]: άφέρπειν άφερ-

πύζειν.

fortfriegen, persevero' bellare: διατελείν ποιούμε-

νον πόλεμον.

fortlaffen, jmbn, mitto³ [misi, missum]; dimitto³ gm: ἀφιέναι· παραπέμπεσθαί τινα | - nicht f. detineo² [tinui, tentum] qm: μη ἀφιέναι, «παραπέμπεσθαι.

fortlaufen, aufügio [fûgi, fugitum]; profugio : ἀποδιδφάσκειν τρέχειν είς τὸ πρόσω - (v. Wasser).

profluo i [xi, xum]: προφείν.

fortlaufend, continuus; perpetuus: συνεχής [ές].
fortleben, pergo³ [perrexi, rectum] vivere: ἐπιβιοῦν:
προτείνειν τον βίον | - nach bem Tobe f., non
intereo⁴ [ii, itum]; sum immortâlis: μὴ διαφθείρεσθαι· ἀθάνατον εἶναι | — s., bað F. (ber
Eecle), immortalitas (ἄνιμαϊ): ἡ ἀθανασία (τῆς

ψυχής).
fortichren, pergos [perrexi, rectum] döcêre: διατε

λείν διδάσποντα. fortlesen, pergo³ [perrexi, rectum] legere: περαί-

νειν άναγιγνώσκοντα.

fortmadjen, I) n. (cisen), sestino i; propero i: επειγεσθαι σπεύδειν | — II) r., sich f., dūco i [xi. ctum] me a loco; subdūco i [xi. ctum] me clam πορεύεσθαι εφορμᾶν ἀποδιδράσκειν φεύγειν. fortmarschiren, I) (f. b. a. weiter marschiren), continuo i iter: πορεύεσθαι τοῦ πρόσω, εείς τὸ πρόσω — II) s. b. a. abziehen, abmarschiren, s. diese Wörter. fortmehmen, (etw. mit sich), asporto i «, ausero i [abstul], ablatum] qd mecum; ἀποκομίζειν τι.

fortpaden, fid, f. paden.

fortpeitschen, abigos [egi, actum] qm verberibus:

άπελαύνειν τινά πληγαίς.

fortpflanzen, 1) a.. A) eig. 1) (f. b. a. detfehen), transféro³ [tůli, lâtum, ferre]; transpôno³ [pŏsui, situm]: μεταφυτεύειν μετατιθέναι τι | - 2) durch Nobenfer, Nbleger ic. fortpflanzen), propàgo¹: μοσχεύειν αταμοσχεύειν | - Β) fig. (f. b. a. überliefern), trado³ [didi, ditum]; prodo³; propàgo¹: παφαδιδόναι διαδιδόναι αταλείπειν τινί τι | - auf die Nachweit, trado³ qd posteritati: παφαδιδόναι τι τοῖς ἐπιγινομένοις ob. *τοῖς ἔπειτα.

II) r., sich f., auf ind (forterben), tradora [ditus] (per mänus): παταβαίνειν περιελθείν | — s., bab f., translatio; propagatio: ή μεταφυτεία μόσχευ-

σις διάδοσις.

Fortpflanzungstrieb, libîdo = ob. appetîtus [ûs] procreandi: ἡ ἐπιθυμία γεννήσεως παίδων.

fortprügeln, abigo³ [êgi, actum] fustibus: ἀπελαύνειν τινὰ πληγαίς: ἀποστυπάζειν· ἀποτυμπανίζειν τινά.

fortreden, pergos [perrexi, perrectum] loqui: διατελείν λέγοντα· μηδέν παύεσθαι λέγοντα.

Fortreife, f. Abreife.

fortreifen, 1) (f. v. a. abreifen), abeo | ii, itum]; discedo [cessi, cessum]: πορεύεσθαι ἐππορεύεσθαι περιπατείν βαδίζειν.

ἀπέρχεσθαι [— II) (f. b. a. weiterreifen), pergo³ [perrexi, rectum] iter: προέρχεσθαι πορενόμενον πορεύεσθαι πρόσφ.

fortreißen, 1) eig. (wegreißen), abripio [ripui, reptum]; abstraho [xi, ctum]; avello [velli, vulsum]; αφέλκεινε, ἀποσπανε, ἀφαρπάζειν τινὰ ἀπό τινος — Η) fig. (i. v. a. hinreißen), rapio [pui, ptum]; συνεπισπάσθαί τινα.

fortreiten, avehor's [vectus]: ἀπελαύνειν ἀφιππεύειν.

fortrennen, avolo¹; proripio³ [ripui, reptum] me: οίχεσθαι φεύγοντα' ἀπέρχεσθαι δρόμφ.

fortrollen, I) a., provolvo3 [volvi, volutum]: προκυλινδείν προκυλίειν | — II) n., provolvor3 [lutus]:

προκυλινδείσθαι προκυλίεσθαι.

fortruderu, I) a., propello [pŭli, pulsum] rêmis: ἐρέσσειν ἐλαύνειν ναῦν (ἔρετμοῖς) | — II) n., porro incumbo [cǔbui, bitum] rêmis: προάγειν

ry vyt.

fortructu, I) a., amöveo² [môvi, môtum]; amolior⁴ [lîtus] loco; commöveo² sêde; ἀποκινείν τι ἀποσακνάζεσθαί τι | — II) n., discêdo² [cessi, cessum]; procédo²; ἀποχωρείν προελθείν προκητιν προβαίνειν| mit bem heere f., möveo² [môvi, motum] castra; proficiscor³ [fectus] cum exercitu: ἀποπορεύεσθαι ἀποχωρείν | — s., δοδ ξ., abitus [ûs]; discessus [ûs]; progressus [ûs]: ἡ ἀποχώρησις τὸ ἀποκινείν etc.

fortrufen, f. abrufen.

fortrutschen, prolabors [lapsus]: όλισθαίνειν πρόσω.

fortichaffen, 1) (j. b. a. wegichaffen), amöveo [môvi, môtum]; demoveo; aufero [abstůli, ablâtum, auferre]; avěho [vexi, vectum]; abdûco [xi, ctum]; tollo [sustůli, sublâtum]: ἀποσκευάξεσθαί τι ἀπόγειν ἀποκομίζεσθαί τι - heimith f., remöveo qd clam; averto [ti, sum] qd: ἀπάγειν τι λάθρα - einen Perwiesenen f., deporto qm: ἀποκομίζειν, εξορίζειν τινά | — II) (f. b. a. weiterschaffen), promöveo : προάγειν τι προπέμπειν τινά | — s., bab F., asportalio; depulsio; deportatio: ἡ ἀποσκευή ἀπαγωγή ἀπελασία ἀπαλλαγή.

fortschen, proterreo3; abigo3 [egi, actum]: άπο-

σοβείν.

fortschiect, mitto3 [mîsi, missum]; dimitto3; ablêgo1; amando1: ἀποπέμπειν προπέμπειν ἀφιέναι διαπέμπειν | — s., daθ F., missio; dimissio: ἡ ἄφεσις ἡ ἀποπεμψις ἡ ἀποπεμπή.

fortichieben, f. fortruden.

fortschiffen, I) (s. v. a. weiterschiffen), prověhor³ [vectus]: πλεῖν εἰς τὸ πρόσω (— II) s. v. a. absiegeln, s. d. W.

fortidilafen, pergos [perrexi, perrectum] dormire; non expergiscors [perrectus]: κοιμάσθαι μη έγεί-

οεσθαι έκ τοῦ ϋπνου.

fortschilden, sid), clam subdûco³ [xi, ctum] me; degradior³ [gressus] surtim: ἀφέφπειν ἀφεφπυζειν ὑπεξάγειν ἐαυτόν ὑπεξέφχεσθαι λανθάνειν ἀπιόντα.

fortichleifen, abstraho3 [xi, ctum] vi: Elneiv. agel-

KELV

forts of lender ii, procedo [cessi, cessum] lente, remisse; pergo [perrexi, perrectum] lento gressu: περιπατείν βαδίζειν.

fortichleppen, II) (f. b. a. wegichleppen), abstrabo's [xi, ctum]; abduro3 [xi, ctum] vi; rapio3 [rapui. ptum]: έκκομίζεσθαί τι' άφέλκειν τινά άφαρπά-Zeir avagnageir tiva | - II) (f. v. a weiterschiep= ben), traho'; pertraho'; ἀφέλκειν πρόσω.

fortidileubern, jaculor1; projicio2 fjeci, jectum]; mitto 3 [mîsi, missum] : διασφενδονάν αποδοίπτειν.

αφιέναι.

fortidlupfen, f. entidlupfen.

fortidinellen, propello [puli, pulsum]: αποπαλλειν. ποοιέναι άφιέναι.

fortigreden, proterreo2: απελαύνειν τινα φόβφ.

fortidreiben, pergos [perrexi, perrectum] scribere; scribo [psi, ptum] continenter: διατελείν γρά-φοντα μηδέν παύεσθαι γράφοντα.

fortidreiten, 1) eig., progredior [gressus]; procedo3 [cessi, cessum]: ποοβαίνειν ποοχωρείν χωρείν ele το πρόσω | - II) fig. A) (f. b. a. übergehen gu ctw.), progredior's ad qd: transeo [ii, itum] ad qd: προβαίνειν έπί τι | - B) (f. b. a. machfen), procedo"; progredior"; proficio" [feci, fectum]; facio" [fêci, factum] progressus: αύξανεσθαι ἐπιδιδόναι έπίδοσιν λαμβάνειν | — s., bas %., f. Fortichritt.

Fortschrift, progressus [ûs]; processus [ûs]: ή ἐπίδοσις ή προκοπή | - gute, geringe %. in etw. machen. proficio [feci, fectom] multum, parum in qua re: έπιδιδόναι», προκόπτειν πρός τι καλώς, ού πάνυ. fortichivemmen, abluo" [ui, atum], subluo": ano-หมิบัยอเข.

fortidiwimmen, nans abeo fii, itum]; auferor [ablatus, auferri] undis: ἀπονήχεσθαι ἀποκολυμβάν.

fortfegeln, f. abfegeln. fortfein, f. wegfein.

fortfenden, f. abschiden, fortschiden.

fortfegen, I) eig. A) (an einen anbern Blag fegen), transfero3 [tuli, latum, ferre]; transponoa [posui. situm]: μετακινείν μετατιθέναι τι.

B) (f. b. a. bormarte fegen), promoveo2 [movi,

molum]: προκινείν· προάγειν.

11) fig. (f b a. fortfahren etw. zu thun), pergos [perrexi, perrectum] facere qd; exsequor [secu-tus]; persequor qd; insto [stiti, statum] cui rei; persevero in qua re; continuo qd: διατελείν = οδ. διάγειν c. partic : έμμένειν τινί - etro. nid)t f. desino3 [sii, situm] c. inf.: παύεσθαι, παταπαύεσθαί τινος ob. c. partic.

Fortfetung, I) eig. (f. b. a. Berfetung), translatio: ή μετακίνησις· μετάθεσις | — 11) fig. A) (f. b. a. δαδ Beharren bei etw.), perseveratio in quá re; continuatio; perpetuitas: τὸ ἐμμένειν· τὸ διατελεῖν | — B) (f. v. a weitere Erzählung), reliqua pars; reliqua [orum]: τὸ ἐπόμενον· τὰ λοιπά· τὰ ἐοχόμενα (τοῦ (lóyov) · τὰ λειπόμενα | - bie F. folgt, reliqua deinceps persequêmur; alia quaedam sequentur, saddentur, sublicientur: τά λοιπά έψεται.

fortfingen, pergo's [perrexi, rectum] canere: διατε-

λεῖν ἄδοντα.

fortspringen, I) (f. b. a. wegspringen), avolo1; anfagio [fûgi]: ἀποπηδάν οίχεσθαι αποτρέχοντα. απέρχεσθαι δρόμω | - II) (f. b a. meiterspringen). pergo3 [perrexi, perrectum] salire: διατελείν άλλό-Levov.

fortfpulen, f. fortfchwemmen.

fortitehlen, fid, f. fortichleichen (fich).

fortstogen, I) (f. b. a. wegftogen), propulso1: anoθείν παρωθείν παρωθείσθαι απολαπίζειν τί | - II) (f. v. a. weiterfioßen), propello [puli, pulsum]; protrūdo3 [si, sum]: προωθείν τι | - s., ba8 8., propulsus [ûs]: τὸ ἀπωθείν etc.

fortfireiten, pergo's [perrexi, perrectam] pugnare; persevêro in pugna; non desisto's [stiti] pugna: καφτεφείν μαχόμενον· μή άφίστασθαι της μάχης.

fortftromen, I) n., A) (f. b. a. anberewohin ftromen), proffuo3 [xi, xum]; effluo3: ἀποφόεῖν έπρείν | --B) (j. b a. weiter firomen), pergo³ [perrexi, perrectum] fluere: διατελείν δούντα – 11) a., (firomend forttragen), aufero' [abstuli, ablaium, auferre]; volvo3 [lvi, lūtum] qd mecum; ἀποκομίζειν. fortstudiren, non intermitto's [misi, missum] studium (literarum); persequor" [secutus] studia: ueletav nal sig to loinov · διαμελετάν τι | - rivig f., urgeo* [ursi] studia: διατρίβειν περί τα γράμματα.

fortfturmen, prorumpo's [rûpi, ruptum]: φέρεσθαι. φερόμενον όρμαν.

fortfturgen, proripio3 [ripui, reptum] me; feror [latus, ferri] praeceps: φέρεσθαι.

forffaumeln, abeo f [ii, itum] =, discedo [cessi, cessum | titubante gradu: ἀπέρχεσθαι σφαλλόμενον οδ. = παράφορον.

forttraben, avehor3 [vectus]:; abeo4 [ii, itum] eque

citato: άφιππεύειν δρόμφ.

forttragen, 1) (f. b. a. wegtragen), aufero's [abstuli, ablatum, auferre]; asporto!: ἀποφέρειν ἀπάγειν οίχεσθαι φέροντα οδ. άγοντα τι [— II) (f. b. a. incitertragen), A) eig , propello [puli, pulsum]: έλαύνειν είς τὸ πρόσω οδ. πρόσω [— Β) fig., (f. b. a. fortfegen, f. b. B. | - s., bas & , propulsus [as]: το απελαύνειν etc.

fortwachsen, crescos [crêvi, crêtum]; capias [cêpi, captum] incrementa: λαμβάνειν αύξησιν.

fortwähren, f. fortbauern. fortwährend, f. beständig.

fortwälzen, 1) (f. v. a. wegrätzen', amolior' [litus]: ἀποκυλίειν' ἀπωθεῖν | 11) (f. v. a. weiterwälzen), provolvo's [vi, lûtum]: προκυλίειν' προκυλινδεῖν.

fortwandeln, 1) (f. v a. weggehen), abeo' [ii, itum]; discêdo3 [cessi, cessum]: ποοιέναι ποοβαίνειν] - (i. v. a. weiter gehen), pergo³ [perrexi, perre-etum] ire: διατελείν ἐρχόμενον | — Β) fig., persevêro'; consto' [stiti, statum]; permaneca [st, sum] in qua re; teneo' [nui, ntum] institutum meum; έμμένειν =, διαμένειν τινί.

fortwandern, f. fortziehen.

fortwanten, abeo' [abii, itum] titubante gradu: απέργεσθαι σφαλλόμενον.

fortwehen, I) (f. v. a. wegwehen), auferos [abstuli, ablatum]=, rapio [ropui, ptum] qd flatu: ἀποφέρειν πνέοντα: διασκεδαννύναι | - II) (f. v. a. ferner wehen), pergos [perrexi, perrectum] , non cessos flare: διατελείν πνέοντα.

fortweisen, f. abweisen.

fortwirfen, usque ago3 [egi, actum] qd; praebeo3 me porro pari vi: πράττειν και είς το έπειτα γρόνου · μηδέν διαλείπειν πράττοντα.

fortwollen, 1) (f. v. a. weggeben wollen), volo abire;

paro 1 discessum; cogito ' de abitu: μέλλειν ἀπιέναι | το πλοΐον φοριαγωγόν το πλοΐον. als er eben fortwollte, sub ipsa profectione: µéllov čeniέναι | — II) (f. v. a. weiter gehen wollen), volo progredi: ἐπιθυμεῖν ποοβαίνειν | — fig., ce will mit ciw. nicht fort, res haeret² [haesit, sam]; = non procedit [cessit, cessum]; haeret mihi aqua: zò έργον ού προχωρεί.

fortwünschen, fid), volos, malo abesse: Bovleodais,

εύχεσθαι ἀπελθεῖν, '= ἀπαλλαγῆναι.

fortwurzeln, extendos [di, tum] radices: naguiνοῦσθαι.

fortzählen, nomero¹ porro; pergo3 [perrexi, rectum] numerare: ἐπαφιθμεῖν ἀφιθμεῖν πφόσω.

fortziehen, 1) a., A) (f. b. a. wegziehen), abstraho3 [xi, ctum]: ἀποσπαν' ἀφελκείν.

B) (f. v. a. weiterziehen), traho3 [xi, etum]; abstrahos qd: Ελκειν τι είς το πρόσω οδ. προσωτέρω. C) fig., fich fortziehen, f. b. a. fich hinziehen, fich in

Die Lange ziehen, f. hinzichen.

II) n., A) (f. b. a. wegziehen, fich von irg. wo hinmegbegeben), abeo 4 [ii, itum]; proficiscor3 [feetus]; discêdo³ [cessi, cessum]; migro¹; emigro¹; trans-migro¹; secêdo³ [cêssi, cessum]: ἀπανίστασθαι ἔν τινος τόπου· μετοικίζεσθαι· διοικίζεσθαι | aus einem Lande f., excèdo3 e terra; mûto1 solum: μετανίστασθαι. μετοιπίζεσθαι. Β) (f. v. a. fid) bormārts begeben), procêdo³ [cessi,

cessum]; progrédior* [gressus]: ποοάγειν ποοε λαύνειν έλαύνειν ποόσω.

III) s., bas F., abitus [ûs]; discessus [ûs]; migratio; emigratio: ή ἀπανάστασις ἀποχώρησις. ορμή μετοίκησις διοίκησις.

Fortzug, f. b. vor. Art Nr. 111.

fortzurnen, persevero irasci; persequor [secutus] inimicitias: μη παύεσθαι θυμούμενον, «δογιζό-

Forum, f. Gerichtsbarfeit.

Fossile [is, n.]: τὸ ὁρυκτόν.

Fottrage, (für bas Bieh), pabulum; pabulatio: o gilog | - (für Menschen), frumentum; commeatus [us]: o ditog.

fouragiren, pabulor1; framentor1; έπισιτίζεσθαι' ιέναι επί τὰ επιτήδεια.

Fouragirer, pabulator; frumentator: o enioitigo-

Fourier, seriba militaris: o γραμματεύς στρατιω-TIXOS.

Fourierschüße, antecursor agminis: o του στρατεύματος πρόδρομος.

fourniren, vestio do. operio frui, rtum] qd laminis (sectilibus): στοωννύναι τι πετάλοις.

Fracht, I) (f. b. a. Labung), onus [eris]; merces [ium, f.]: ο φόρτος το φορτίον τα φορτία | -11) (f. b a. Transportfohn), vectura: o trs aywyns F. bezahlen, solvos [vi, latum] pro vectara; agiθμείν τον της αγωγής μισθον.

Frachtbrief, literae vectúrae: τὰ περί φορτίων

άγωγης γράμματα.

Frachtfuhrmann, vector mercium ob. onerum: 0 αμαξεύς.

Frachtgeld, f. Fracht Nr. 11.

Frachtichiff, navigium vectorium; navis oneraria: | τητος.

Frachtwagen, plaustrum vectorium; plaustrum; n αμαξα (φορταγωγός).

Frachtzettel, f. Frachtbrief.

Fractur, literae unciales, equadratae: τὰ γράμματα τετοάγωνα.

grantein, puella; virgo (nobilis); (in ber Anrebe) do-

mina: ή κόρη· ή νύμφη (εύγενής).

gränleinstift, institutum que puellae nobiles aluntura et educantur3; institutum virginibus educandis: τὸ τῶν κορῶν παιδευτήριον.

grage, interrogatio; quaestio; disceptatio: rò cooτημα: ή πύστις τὸ ζήτημα: τὸ ποόβλημα - ffeine, unbebeutenbe Fr., interrogatiuncula; quaestiuncula: το έφωτημάτιον το ζητημάτιον | - eine berfängliche Fr., interrogatio captiosa: το ξοωτημα απατηλόν, -σοφιστικόν - eine Fr. an imb thun, richten, rogol, interrogol qm; quaero? [slvi, sltum] ex quo: έρωτάν τινα | - auf eine Fr. antworten, respondeo? [di, sum] ad interrogata: τὰ έρωτηθέντα ἀποκοίνεσθαι - jmbn auf seine Fr. antworten, respondeo² cui interroganti: ἐρωτήσαντι ἀπουρίνεσθαι [- eine Fr. aufstellen, propôno3 [posui, situm] quaestionem: προβάλλειν πρόβλημα | - es entsteht :, ist ble Fr, quaeritur [quaesitum est]; existit [exstitit]:, est quaestio: Entertal Guentéon fortu! - co ift feine Fr., dubium non est: ούν άμφιςβητητέον die peinliche Fr. (Folfer), quaestio ac tormenta [orum] ob. blog tormenta: η βάσανος.

fragen, I) allg. (eine Frage thun), rogo 1=, interrogo 1 qm, qd ob. de quâ re; quaero³ [sîvi, sîtum] ex, ab, de quo; sciscitor¹ ex ob. ab quo qd; έρωταν. έπερωτάν έρεσθαι έπέρεσθαι τινά τι πυνθάνεσθαί τινός τι - berfänglich f., interrogo 1 captiose: έρωταν απατηλώς, = σοφιστικώς | - jindu um Nath fragen, consulo³ [lui, ltum] qm: συμβουλεύεσθαί τινα · αναποινούσθαί τινι περί τινος | - εδ fragt fich, συαστίτοτα [quaesitum est]; quaestio est: άδηλόν έστι ζητείται σκεπτέον έστίν | — II) besond. (f. b. a. fich um jind ob. etw. fummern), carol qm. qd; laboro de qua re: poortigeir =, êniueleïodai = λόγον ποιείσθαί τινος | - nicht fr. nach etw., nihil curo1 ob. negligo3 [glexi, glectum] qd: ausleiv =, παραμελείν τινος · άμελως έχειν τινός | - wenig nach etm. fr., non magnôpere labôro1 de qua re: xataφρονείν τινος, αμελώς έχειν περί τι. οὐδέν μοι μέ-Let tivos | - was haft bu banach zu fragen? quid hoc ad te (pertinet)?: The de col tavta | - s., bas Fr., rogatio; interrogatio; sciscitatio: ή έρώτησις ή πύστις. S auch: Frage.

fragend, auf fragende Weife; in Fragen beffehend; (grammatish) interrogativus: έρωτηματικός [-Adv., interrogative: έρωτηματικώς.

fragenswerth, quaerendus; dignus, de quo quaerâtur', = disputêtur': άξιος έρωτήσεως.

Fragepunft, quaestio: το ζήτημα.

Frageweije, interrogando; interrogatione ob. interrogationibus: έρωτηματικός.

Fragewort, particula interrogativa: το όημα έρωτηματικόν.

Fragezeichen, signum interrogationis: το έφωτηματικόν (σημείον).

fraglich, de quo quaeritur, squaestio est: ἀμφιςβή-

Fragment, f. Bruchftud.

Francisci ascriptus; Franciscânus: ὁ (μοναχὸς) Φραγπίσκανος.

franco, frant, f. postfrei, frei.

frant, f. frei.

frantiren (einen Brief), solvo³ [lvi, lûtum] mercêdem epistôlae perférendae: ὑποτελτ ἀποδοῦναι ἐπιστολήν.

Francis | — Adj., Franconicus, a, um | — Einw., Francis: Franconis.

Frankfurt (am Main, an ber Ober), Francosurtum (ad Mocaum, ad Viadrum ob. ad Oderam) — Adj.,

Francofurtânus.

Franfreid), Francogallia; Francia Occidentâlis. | — Adj., (französsich), Francogallicus; Francocus | — adv., Francogallice, Francoce | — Cinw, (Franzosch), Francogalli; Galli.

Fransen, (Franzen, Frangen), simbriae cirri: ô ngóssog. ô Đύσανος | - mit Fr. besett, simbriatus: Φυσανωτός · Φυσανώδης [ες].

Franzband, involúcram (libri) Francicum: τὸ ἔλυτορος, τὸ περιπάλυμμα Γαλλιπόν.

frangofiich, f. Frantreich, adj.

frappant, f. auffallend, überrafchend, befrembend. frappiren, f. auffallen, überrafchen, befremben.

δταβ, pabulum; pastus [ús]; esca: ή βορά τὸ Εδεσμα βρώμα.

Frahe, I) eig. (Frahengesicht), os [oris] desorme, edistortum; vultus distortus: τὸ πρόςωπον δυςειδές, εδιάστροφον, εἄμορφον | - eine Fr. schneiden. distorqueo' [torsi, tortum] os: διαστρέφειν τὸ πρόςωπον | — II) sig., Frahen (s. b. a. Possen) nugae, ineptiae: ἡ φλυαρία.

Fragengesicht, f. b. bor. Art.

fragenhaft, distortus; deformis: ἄμορφος διάστροφος δυχειδής [ες].

Kran, I) allg., (weibliche Person), femina; mulier: ή γυνή [αικός] | - alte F., anus [ûs]: ή γοαῦς [αός]] - 11) bes. A) (f. v. a. Chefrau), conjux; uxor; martia: ή γυνη ' γαμετή | - δυτ F. nehmen, dûcos [xi, etum] quam in matrimonium: άγεσθαι γυναίται γαμεῖν | - δυτ F. geben, do ' [άδα, dátum] quam in matrimonium: διδόναι γυναῖκά τινι νυμφεύειν παῖδά τινι | - δυτ F. haben, habeo ² quam in matrimonio: ἔχειν τινά γυναῖκα | - [mbδ F. wereben, ndbo ' [psi, ptum] cui: γαμεῖσθαί τινι | - B) (s. v. a. hauθfrau), mater familias; hēra; domina: η δέσποινα | - C) unsere liebe Frau, (v. b. Sungfiau Maria), beata Virgo; sancta Maria: ή ἀγία Μαρία.

Frauenglas, lapis specularis: ή άργυρόλιδος.

Frauenhaar, capillus muliöbris; coma: ή γυναιμεία πόμη | — II) (\Pflange), Capillus Veneris; τὸ ἀδίαντον.

Franenficib, = fleibung, vestis=, vestitus [ûs] muliebris; vestimentum muliebre: ή γυναικεία στόλη· τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον | - in F., indûtus veste muliebri: στόλην γυναικείαν περιβεβλημένος. Francelliebe, amor mulieris (viri); in virum (mulierem): δ Ερως γυναικεῖος · δ γυναικών Ερως.

Frauenmild), lac [lactis] muliebre: το γάλα [ατος]

Frauenpuh, cultus [ûs]=; ornatus [ûs] muliebris: ὁ κόσμος γυναικείος.

Frauenschmud, mundus muliebris: ὁ γοναικεῖος κόσμος ὁ τῶν γυναικῶν κόσμος.

Frauenschneider, sartor muliebrium vestium: ô aneoths grokov ynvaineiov.

Franculduh, calceus femineus: τὸ ὑπόδημα γυναι-

Frauensleute, spersonen, mulières; sexus [ûs] muliebris; feminae: al yvvaïnes.

Frauensperfon, f. b. folg. Art.

Frauenzimmer, I) (Bohnzimmer der Frauen), gynaeceum; gynaecentis [idis, f.]: το γυναικείον (οἴκημα) ο γυναικών [ανος] ή γυναικοντις [ιδος] — II) (f. d. a. Frauensperson), semina; mulier [eris]: ή γυνή [γυναικός] | - είν junges F., puella; virgo: ή νεᾶνις παρθένος νόμφη | - είν altes F. anus [ûs]: ή γραῦς | - sid) als F. derseiden, induos [ŭi, âtum] vestem, cultum muliedrem: ἐνδύεσθαι στόλην γυναικείαν.

Francezimmerchen, adolescentula; muliercula: ή

Frauengimmerfleibung, f. Frauenfleibung.

fred), procax [àcis]; protervus; impudens; insòlens; petulans; lascîvus: θρασύς [εῖα, ή]· ἀκόλαστος [ον]· ὑβριστικός· ὑβριστός· ἀναίσχυντος [ον]; ἀναιδής [ές] · ἀσελγής [ές] · cine f. Etrn, os ferreum, ;importânum: το θρασύ, ; ἀναιδές πρόσωπου· ἡ ἀναίδεια [— Adv. procâciter; proterve: impudenter etc.: θρασέως· ἀκολάστως· ὑβριστικός· ἀναιδώς.

Frechheit, procácitas; protervitas; impudentia; petulantia: το θράσος ή θρασύτης άπολαστία: το άπολάστον ή άναισχυντία άναίδεια άσέλγεια.

Fregatte, navis bellica: ἡ ναῦς μακρά τριήρης [ovs].

frei, D allg., (f. v. a. 108, befreit, nicht gebunden, nicht belasiet), liber [bra, brum]; solütus; vaeüus; immünis; v. etw. a quā re od. bloß abl.: ἀπαλλαχθείς ἀπαλλαχείς ἀπολλαχείς ἀπολλαχείς ἀπολλαχείς ἀπολλαχείς ἀπολλαχείς βενοδιμικό burch Composita mit a privativum, s. im Folg. | – f. v. Albgaden, immūnis: ἀτελής [ές] | – f. v. Arbeit, liberatus laboribus; otiósus; vaeüus: ἀποάγμων σχολάζων | – f. v. Ariegēdienste, immūnis militā: ἀστοάτευτος [ον] | – f. v. Θείαλτ, τύτus: ἀπίνδυνος [ον] | – f. v. Θείαλτ, τύτus: ἀπίνδυνος [ον] | – f. sein vaeŭatioς [ον] · ἀναμάστητος [ον] | - f. sein von etw., liber -, vaeüus -, liberatus sum a quā re od c. abl.: ἀπαλλαχηναιτ, ἀπηλλάχθαιτινός | – jmdn, sich v. etw. f. machen, sich befreien. Θ. auch die mit »steis und »108« βεβ. Δεδύτετ.

II) befond. A) (im Justande der Freiheit, Keines Herschaft od. Willen unterworsen), liber; ingenüus; έλεύθερος αὐτόνομος [ον] αὐτεξούσιος [ον] | - imd, einen Staden frel lassen, mitto a [misi, missum] ηπ, -servum manu: ἀφιέναι τινὰ δοῦλον ἐλεύθερουν τινα | - f.-, od. sein herr sein, sum mei juris: είναι ἐαντοῦ | - nicht f. sein, pendĕo ex altersusarbitrio; non sum meae potestatis; είναι ἐαντοῦ | - nicht f. sein, pendĕo a letersusarbitrio; non sum meae potestatis; είναι ξεναι
υπό τινι ουπ είναι έαυτου | - f. Sand haben (in ctiv.), possum libere agere qd ob. in qua re: Exerv egovolav tivos 1 - etw. aus f. Sand verfaufen, vendos [didi, ditum] qd ad meum arbitrium, sinter privatos: πιπράσχειν τι διά χειρός | - jmb auf f. δυβ feken, libero qm, emitto [mîsi, missum] qm a custodia; dim tto 3 gm liberum : έξαιρεῖσθαί τι-να εἰς έλευθερίαν | - αυδ f. Brust athmen, respicol liberius : άναπνείν έλευθέρως | - f. Wahl, f. Willen haben, optio mibi est; optio data mihi est; licet mibi: Egeorl rive ent rivi Boriv | - bon f. Studen, f. freiwillig | - f. ausgehen bei ehr , non do' paenas; facio dimpune: άξήμιον άπαλλάττειν | - fo frei jein, audeo [ausus sum]; conor'; sûmo [sumpsi, sumptum], assûmo mihi qd: τολμάν | - f. gestehen, conficer [fessus] ingenue; ouologeiv anlog έξομολογείν | - f. fprechen, dicos |dixi, dictum] libere : έλευθεροστομείν παζόησιάζεσθαι $|-2\rangle$ im übein Ginne (Die Befege bed Anfiandes übertretend), liher; procax [àcis]; protervus: ἀπόλαστος [ον] | - ein f. Leben, licentis: ὁ βίος ἀπόλαστος [- ein zu f. Leben führen, vivos [vixi, vietum] licentius: άκο-λάστως ζην | - ein f Betragen, procacitas; protervitas: η ἀπολασία | - fich zu f. betragen, gera's [gessi, gestum] m. procacius: Εχεινε, άγειν άπο-

B) (in bem Raum, in ber Ausbehnung unbeschränft), j. b. a offen, unbebedt: Ort, Ausficht u. bgl.: patens; apertus; liber; propatulus: ὑπαίθοιος [ov] ὑπαιθοος [ov] [- f. Luft, f. himmel, coelum liberum, - patens: το ὑπαίθριον | - im Freien, unter f. Simmel, sub divo; in propatulo; in aperto: έν υπαίδοφο έν αίδοία - ind F. gehen, prodeo in

aperta: προϊέναι είς τὸ ὑπαιθρον.

C) (f. b. a. frei von Abgaben, umfonft), liber, immûnis; gratuitus: προίκα άμισθί άμισθος [ov]. Freiader, ager immunis, sliber: ο αγρος άτελής. Freibataillon, =corpe, =truppen, manus-, cohors voluntariorum; voluntarii: ή τάξις =, ο λόχος τῶν έθελοντών.

Freibauer, qui ărat1 agrum immanem : ò aygor ateλη έργαζομενος.

Freiberg, Friberga.

Freibeuter, latro; praedator; pirata: o ληστής. λωποδύτης.

Freibeuterei, praedatio: ή ληστεία ή λωποδυσία. freibeuterifd), praedatorius: ληςτικός ληστρικός. Rreibillet, tessera libera, gratuita; to προίκα δελτίον.

Freiburg, Friburgum | - Fr. im Breisgau, Fr. Brisgoviae.

Freidenker, f. Freigeift

Freie, bas, f. frei 9tr. II. B.

freien, 1) n., (sich um eine Frau bewerben), pěto³ [tívi u. tři, títum] quam; deposco³ [pŏposci] quam mihi uxorem: μνᾶσθαι μνηστεύεσθαί τινα | — II) a., f. b. a heirathen, f. b. Wort.

Freier, procus: à uvnorne ! - auf Freierefügen geben, appellos [puli] animum ad uxorem; expetos [tivi ob. tii, titum] uxorem mibi: σκοπείν γυναϊκα έαυτώ.

Freiersmann, f. Cheftifter.

freigebig, largus; liberâlis; beneficus; benignus; munificus: έλευθέριος έλευθεροπρεπής [eg] νιζομενος.

φιλόδωρος δαψιλής [ες] | - ju f., profûsus; prodigus: ἀφειδής [ες] · προετικός | - Adv., large; liberaliter etc.: Elevdegiog. milodogog etc.

Freigebigfeit, largitas; largitio; liberalitas; munificentia; beneficientia; benignitas: ή έλευθεριότης [ητος]. τὸ έλευθέριον. ή φιλοδωρία πολυδωρία | - berichmenberiiche F., effusio: ή πρόεσις.

freigeboren, ingenuus: Elevdepog yerratog.

Areigeift, contemptor auctoritatis divinae; negligens religionis; homo liberioris de rebus divinis judicii; impius: άσεβής περί τὰ θεία ών.

Freigeisterei, contemptio auctoritatis divinae; impietas: ή ἀσέβεια περί τὰ θεία.

freigeifterifd), impius: dospie neol ra beia | -Adv., impie: ἀσεβώς.

Freigelaffene, ber, bie, manumissus, a; libertus, a; (bem Stande nach), libertinus, a: anelev Deeog [α].

Arcigut, praedium immane, sliberum: o aygog are-

Freihafen, portus [us] liber; portus de vectigalibus exemptus: ὁ λιμην είς ον έξεστιν είςπλείν τῷ βουλουένω · ὁ λιμήν ἀτελής.

Freihaus, aedes liberae; domus immunis: o olxog atelig.

Freiheit, I) allg., (bas Befreitfein b. eine., bef. Befchranfendem ob. Unangenehmen), vaenitass, vacatio mit od. ohne genit. obj., (3. B. F. b. Schmerz, v. doloris): ἡ ἀπαλλαγή το ἀπηλλάχθαι τινός | -8. v. Geschäften, olium: ή σχολή απραγμοσύνη ! -8. b. Abgaben, immanitas: n areleia | - f. b. Stra-

fen, impunitas: το άξημιον.

11) besond., A) (f. v. a. Unabhangigfeit, Unbe-fchranttheit, freie Wahl, Erlaubnig ic.), libertas; licentia; potestas; arbitrium: ή έλευθερία αύτονομία· έξουσία | - bie &. geben, in &. fegen, do1 [dedi, datum] libertatem cui; vindico1 qm in libertalem : έλευθερούν τινα ποιείν έλεύθερον | -(v. einem Sflaven), mitto' [misi, missum] qm manu: άφιέναι τινα έλευθερον | - (v. einem Befangenen), emitto qm e custodia, e vinculis: άπο λύειν τινά των δεσμών | - jmbm die F. wiedergeben, reddo [didi, ditum] libertatem αιί: ἀποδιδόναι τινί την έλευθερίαν | - Ild in & fegen, evados [si, sum]; aufugio [fūgi]: ἀποδιδοάσκειν ὑποφεύ-γειν | - fich die F. nehmen, audeo [sus sum]; couor1; sumo3 [sumpsi, sumptum] , assumo3 mihi qd: τολμαν.

2) (alljugroße Freiheit, Ungebunbenheit), licentia; arrogantia; insolentia: ἡ ἄδεια· το έλευθέριον η αὐθάδεια | - fich biele F. herausnehmen, sumo³ mibi multa: ὑβρίζειν· αὐθαδιάζεσθαι.

Β) (f. v. a. Lorrecht), jus; beneficium; ἡ ἄδεια·

ξξουσία.

Freiheitogefühl, sensus [us] s, studium libertatis: ή προθυμία ε, έπιμέλεια της έλευθερίας.

Freiheitsfampf, strieg, pugnas, bellum pro liber-tate tuenda (ob. recuperanda) inita (initum): o ύπερ της έλευθερίας άγων. ή ύπερ της έλευθερίας μαχη.

Freiheitofampfer, pro (patriae) libertate pugnans, dimicans: o vneo the natoldog elevdeolag ayaBreiheiteliebe, amor libertatis: ή έλευθερίας έπιθυ- Freifingen, Fraxinia; Frisinga | - adj., Frisinula o Elevdeolas Epag.

freiheiteliebend, amans libertatis: gileleudepog | f. fein, studeo" libertati; quelevoreov elvat.

Freiheitofchwindel, insanus libertatis fervor, sardor: ή της έλευθερίας μανία, «παραφροσύνη.

Freiheitefinn, studium libertatis: ή προθυμία :, έπιμέλεια της έλευθερίας.

frei heraus (d. B. fagen), profiteor2 [fessus] libere: παδόησιάζειν.

Rreiherr, Baro; liber Baro: o sonargions' o Βάρων.

freiherrlich, baronicus; τοῦ Βάρωνος.

Freiherrnftand, dignitas Baronis; baronia; ò rov Βάρωνος τάξις η βαρωνία.

Freilit, liberi Baronis coniux: ή εξπατρις [ιδος]. freilaffen, f. b. a. bie Freiheit geben, f. Freiheit Mr. II. A.

Freilaffer, bes Cflaben, manumissor: o anelevde-

Freilaffung, missio; manumissio: ή απελευθέρωois. appois.

Freilthu, feudum liberum: to φεύδον άτελές.

freilich, I) (bestätigent, f. b. a. allerdings) sane ; omnino; plane; vero; utique; certe; ita: (ver-ftarfend) enimvero; (ironija) scilicet: vat: nal μάλα· πάνυγε | - II) (einräumend, f. v. a. zivar) quidem; quippe; (ironisch) nimîrum; scilicet; videlicet: μέν δή (ironisch) οίμαι | - bann f., tum vero: τότε δή.

freiliegend, non conjunctus (alii rei): καταφανής [ές] · φανερός.

Freilood, sors gratuita: ὁ ποοίκα κλήρος.

freimachen, f. befreien.

Freimann, f. Freibauer.

Freimaurer, latomus; o latopog.

Freimaurerei, disciplina : instituta [orum] latomorum: τὸ τῶν λατόμων ἡ λατομία.

Freimaurerloge, I) (f. b. a. sorben) societas latomorum: ή των λατόμων έταιρία | - II) (j. b. a. Berfammlungeort), conventus [ûs] ., aedes latomorum: η των λατόμων οίκία.

Freimuth, f. Freimuthigfeit.

freimuthig, liber; ingenuus; fortis: έλευθέριος [ov]· έλεύθερος | - eine f. Acuferung thun, mitto3 misi, missum] liberam vôcem: παθοησία χοήσθαι παροησιάζεσθαι | - Adv., libere; ingenue; fortiter: έλευθερίως έλευθέρως μετά παζόη-

Areimuthigfeit, libertas; animus liber, sfortis: vò έλευθέριον παβόησία | - mit &., libere; ingenue: έλευθερίως μετά παβόησίας.

Freiblat, locus liber, sgratuitus: o ronos arekis & fur ben Sanbel, emporium liberum, . de vectigalibus exemplum: τὸ έμπόριον ἀτελές.

Freifaß, f. Freibauer.

Freischille, schola gratuita: το διδασκαλείον δημό-GLOV.

Freifein, bas, f. Freiheit Rr. I.

gensis.

Freisinn, animus liber, elibere sentieus: ή ψυχή έλευθέριος ή της έλευθερίας έπιμέλεια.

freisinnig, libere sentiens de re: Elev Dégios [ov].

freifpreden, f. losfpreden.

Freistaat, f. Republif.

Areistadt, urbs s, civitas libera; municipium: ή πόλις αὐτόνομος.

Freistatt, = statte, asylum; persagium: to asvlov. ή καταφυγή | - eine &. eröffnen, aperio frui, rtum] asylum: ανοίγειν ασυλον.

freistehen, (f. b. a. erlaubt fein), liceta, liestum ., permissum , potestas est mihi: έξεστί τινι· πάρεστί τινι έστίν έπί τινι.

freistehend, (f. frei Rr. II. B.), patens, apertus: naταφανής [ες] | - (f. b. a. ohne Ctuge), sine fulero; fulero non sustentatus: αστήρικτος [ov].

Freiftelle, conditio gratuita; vietus [us] gratuitus; institutio gratuita: ή προίκα παίδευσις, εδιδασκα-

reiftellen, I) (f. b. a. frei hinftellen), ponos [posui, situm] qd in medio: iστάναι τι καταφανές | - II) (f. b. a freilaffen), do' [dedi, datum] ob. facio's [feci, factum] od. permitto3 [[misi, missum] potestatem od. optionem od. liberum arbitrium cui: διδόναι έξουσίαν τινί τινος.

Arciftunde, hora :, tempus ab opere vacua (vacuum): tempus subsicivum: ή σχολή | - Arbeiten in ber %., operae subsicivae: τὸ ἐν σχολή, ἐν παρέργφ γιγνόμενον.

Freitag, 1) (fechfter Tag ber Boche), dies Veneris: ή ημέρα έκτη της έβδομάδος | - II) (f. b. a. freier Σαg), dies a negotiis vacuus, sotiosus: ἡ ἡμέρα απράγμων.

Arcitisch, victus [ûs] liber, sgratuitus: o Biog δημόσιος οδ. προίκα.

Freiwerber, f. Brautwerber.

freiwillig, voluntarius; volens; non coactus; non invîtus: έκων [οῦσα, όν]· έθελούσιος [ον]· έκούσιος αὐτόματος | - Adv., sponte; ultro; voluntate: exovola. exovolas. exorti. edelorti.

Freiwillige, ber, (miles) voluntarius: o & Elecorins. ο έθελοντής [ήρος].

Freinvilligfeit, voluntas libera; animus promptus ad qd: το έθελούσιον το έκούσιον.

Krejus, Forum Julii; Forojuliensium Colonia.

fremd, I) (f. b. a. auslandifd,) Subst. ber Frembe, Frembling, peregrinus; externus; exterus, alieadventicius; importâtus; barbarus: ξένος όθνείος βάρβαρος [ov] | - eine f. Sprache, lingua peregrina: ή γλώσσα βάρβαρος | - ein Frember, externus, alienigena; advena; peregraus; hospes: άλλοδαπός άλλόφυλος άλλότριος' ξένος.

II) (einem Anbern angehörenb, ihn angehenb), peregrinus, alienus: állorquos | - fich in f. Angele= genheiten mischen, caro alienas res, saliena: πολυπραγμονείν | - in f. Hände sommen, devenio [vêni, ventum] s, incido [cidi] in aliênas manus: εμπίπτειν εις άλλοτρίας χείρας | - f. gegen imbn thun, sum animo alieno in qm: allotolog dianeiσθαι πρός τινα.

III) (f. b. a. mit etw. unbefannt), peregrinuse, non versatus , alienus , rudis in qua re; hospes [itis] ejs rei : ξένως =, ἀπείρως έχων τινός.

IV) (f. b. a. ungewöhnlich, feltfam), insolitus; in-

solens; novus: ξένος άλλοκοτος.

frembartig, alienus; peregrinus; alienie, peregrini generis: ξενοποεπής ξενικός άλλότοιος.

1. Frembe, ber, f. fremb.

2. Fremde, die, (f. b. a. bas fremde Land), f. Austand. Fremdenzimmer, hospitium: o gevor [ovos]. ξενοδοκείον.

Frembherrichaft, dominatio aliena; imperium alienam; servitus [tûtis]: ἡ ἀρχή ξένη, εβάρβαρος ξενοκρατία.

Fremdling, f. fremd.

Fremdwort, verbum peregrinum: τὸ ὁῆμα βάρβα-

002.

Fremdivorterbuch, verborum peregrinorum promptuarium, =glossarium; =lexicon: το των όηματων βαρβάρων λεξικόν.

frequent, frequens; celeber [bris, bre]: ovyvog πυκνός πολυάνθρωπος.

frequentiren, f. befuchen.

Frequent, frequentia; celebritas: ή πυπνότης τὸ πυκνον πληθος.

Freeco, (3. B. al F. malen), illino3 [levi, litum] colores udo; pingo3 [axi, ctum] in udo (tectorio): ζωγραφείν είς νεόγυψα.

Fredcomaler, tector: o eig veogvopa zwygapav.

Fredcomalerci, opus [eris] tectorium; h ele veoyuma

freffen, I) eig., vescor3; pascor3 [pastus] qua re; voro'; rôdo' [si, sum] qd: βιβοώσκειν καταβι-βοώσκειν τοώγειν έσθίειν | - ξu f. geben, alo's llui, Itum] pecus: xoorageiv | - B) übertr., (bergehren, bertilgen), absûmo3 [sumpsi, sumptum]; corrodos qd: avalioneiv natavalioneiv | - Der Roft frist bas Gifen, ferrum consumitur3 =, corroditur3 rubigine: ο σίδηφος διαβιβρώσκεται τῷ ἰῷ.

II) fig., (um fich f., jich ausbreiten), serpo's [psi.

plum]: έπινέμεσθαι' νέμεσθαι.

III) s., bas F., A) (ale handlung), burch bie Berba. | — B) coner, (bie Speife), pabulum; pastus [ús]; cibus: ή βορά το βρώμα.

Freiser, homo edax; helluo; guldsus; vorax: o ocγας καταφαγάς άδηφαγος.

Frefferei, f. Befräßigfeit.

Frettehen, mustela furo: ή intis [idos]: ή γαλή

άγρία, - Λιβυκή.

Freude, laetitia; gaudium; voluptas (aus finnlichem Benuffe); deliciae: ἡ χαρά εὐθυμία ἡδονή | -F. machen, afticio3 [fêci, fectum] gm laetitia, -gaudio. = voluptate; affero3 [attuli, allatum, afferre] laetitiam, sgaudium, svoluptatem cui: παρέχειν ήδονήν τινι χαρίζεσθαί τινι | - es macht mir etw. Freude, delector' qua re; est mihi gd in deliciis; έν ήδονη μοί έστιν ! - jmbm bas Gemuth zur F. fim= men, excito1 qm, animum cjs ad laetitiam : Evovμίαν παφέχειν τινί | - F. haben, empfinden, genießen, freuen, fich, gaudeo2 [gavisus sum] , laetor1 , geafficiors [fectus] lactitià; capios [cêpi, captum] =, stiot -, delector quâ re; (das folg. daß mit acc. percipios [cêpi, ceptum] lactitiam ex quâ re: c. infin. ob. quod): χαίσειν τινί ob. επί τινι

ήδεσθαί τινι od. έπί τινι | - vor F. springen, außer fich fein, exsulto laetitiä; efferor [elatus] gaudio: αγάλλεσθαι χαρά | - die Freuden des Lebens, vitae voluptates, sjucunditates: αὶ τοῦ βίου ήδοναί | bie Fr. ber Tafel, voluptates epularum: αί τῆς εὐωzlas hovai | - etw. mit %. annehmen, accipios [cepi, ceptum] qd licbenter: ἀσμένως δέξασθαί τι.

frendenarm, sleer, slos, expers laetitiae, svoluptatis; carens lactitia, evoluptate: ατερπής [ές] · αχαοις [ι, ιτος] ήδονης έρημος.

Freudenbecher, -felch, poculum lactitiae, shilaritatis : ο κώθων [ονος] · ο πότος.

Freudenbezeigung, testificatios, significatio laetitiae; gratulatio: τὰ τῆς εύφροσύνης ἡ εύφρο-

Freudenblid, vultus [ûs] laetus; oculi laeti: ή οψις περιχαρής, εεύθυμος.

Freudenbringer, = geber, auctor , dator laetitiae ; ο άγαθοδότης. Freudenfest, dies laeti; hilaria [ium]: ή έορτή· τα

ίλαρια.

Freudenfeuer, ignes festi: to nog footion.

Freudengeber, f. Freubenbringer.

Freudengeschrei, = ruf, clamor laetus; laetae voces; laeta acclamatio: ή άλαλαγή· ὁ θόρυβος.

Freudenleben, vîta jucundissima; vita voluptatum varietate conferta: ὁ βίος ήδονης μεστός, : ηδιστος, = μακάριος.

freudenleer, f. freubenarm.

Freudenlied, carmen laetum: τὸ μέλος ίλαρον.

freudenlos, f. freubenarm.

Freudenmädchen, f. Buhlbirne.

Freudenmahl, laetum convivium; laetae epulae; epulae quae fiunt ex lactitia: ή ἐστίασις· εὐωχία. freudenreich, = boll, plenus laetitiae, =voluptatis, = jucunditatis; laetus; jucundus: εὐτερπής [ές]. ήδιστος μακάριος.

Freudenruf, f. Freubengeschrei.

Freudentag, dies lactus: ή εθημερία έσοτη. Freudentaumel, laetitia exsultans: ή χαρά έξαλλο-

μένη.

Freudenthrane. = 3ahre, lacrima gaudio effasa: vò δάκουον ὑπο γαράς δέον | - F. bergießen, laerimo! gaudio, slaetitia: δακρύειν υπο χαράς.

freudenboll, f. freudenreich.

Freudenzeichen, f. Freudenbezeigung.

freudefrunten, gestiens =, elatus lactitia: μεθύων [vovoa, vov] vno zagas | - f. fein, vix compos sum mei prae gaudio: μεθύειν υπο χαράς.

freudig, I) (Freude empfindend), laetus; bilaris; lubens; volens; alacer [cris, e]: χαίρων [ουσα, ον]: εύθυμος [ον]· περιχαρής [ές]· άσμενος | - Adv., lacto animo, lubenter: εὐθύμως: ἀσμένως | -II) (Freude ermedend), laetus; -jucundus: novs [εῖα, ν] · εἴχαρις [ι, ιτος.]

Freudigfeit, lactitia; animus lactus; hilaritas: ή χαρά εύφροσύνη εύθυμία.

freudboll, f. freudenreich.

stio'-, delector' qua re; (bas folg. bag mit acc.

εύφραίνεσθαι · εύθυμεῖσθαι · ήδεσθαί τινί | - mit| jmom fich f., gaudeo una cum quo: συγχαίοειν =, συνήδεσθαί τινι | - fich des Lebens f., fruor3 [fructus] jncunditatibus vitae: χαρίζεσθαι θυμῷ ἀπολαύειν τῶν παρόντων ἀγαθῶν | - fich auf etw. f., exspecto 1 qd laeto animo: χαίρειν ένθυμούμενον ότι γενησεταί τι.

Freund, amicus; sodalis; necessarius; familiaris: o othos surous [our] | - mein F.! o bone!; sodes!: o plac o rav | - ein fehr intimer &., homo amicissimus: φίλτατος | - ein vertrauter F. v. jmbm fein, ûtor3 [usus] quo familiariter: οίχείως έχειν ob. διακείσθαι πρός τινα | - jmbn gum &. haben, habeo qm amicum: χοησθαί τινι φίλω | - unter imbe &. gehoren, sum ex familiaribus ejs: sivat tov φίλον τινός | - cin F. v. jmdm sein, sautor sum ejs; sayčo² [fâvi, sautum] cui: φίλον είναι τινι· φιλικός διακείσθαι πρός τινα | - cin F. v. esw., studiosuss, amanss, amators, cultor cjs rei: ἀγαπών τι· επιθυμητής τινος | - jmb8 Freunde (f. b. a. Anhanger), qui faciunt cum quo; qui stant1 [steti, statum] a quo: οἱ σύν τινι· οἱ μετά τινος.

Freunddyen, amiculus : τὸ φιλτάτιον.

Freundin, studiosa ejs; amicitia cum quo conjuncta: ή φίλη | - (im übein Cinne), amica; pellex; meretrix: n eraioa.

freundlid, comis; humanns; urbanus; liberalis; officiosus; familiaris; affabilis: φιλόφοων φιλάν-θρωπος [ον] κοινός φαιδοός | - f. Betragen, comitas: φιλοφοσούνη | - gegen jmb f. jein, prae-sto [stiti, stitum] me affabilem erga qm: φιλοφρόνως έχειν πρός τινα | - Adv., comiter; humaniter; liberaliter; blande: φιλοφούνως.

Freundlichfeit, comitas; humânitas; urbanitas; be-nignitas; liberalitas: ή φιλοφοσύνη · εὐμένεια ·

εύνοια φαιδρότης πραότης.

Freundschaft, amicitia; necessitudo: ή φιλία. εύνοια· εὐμένεια | - nabere F., conjunctio: ή έπιτηδειότης | - bertraute &., familiaritas: ή οίκειότης | - δ. mit imbm schließen, jungo⁸ sinnxi, junctum]s, sacio⁸ sschi⁸ schum]s, inco⁴ sin, itum] amicitiam cum quo; conjungo³ snxi, netum] qm mihi amicitia: ποιείσθαι φιλίαν πρός τινα· ίέναι τινί elg gillav | - jmbe &. haben, befigen, est mihi amicitia cum quo; habeo2 qm amicum; sum ex cis familiaribus: χοησθαί τινι φίλω | - F. gegen imon hegen, amplector's [plexus] -, prosequor's [cûtus] qm amore (meo): φιλικώς έχειν, εδιακείσθαι πρός τινα· ευνοϊκώς έχειν τινι | - die F. brechen, violo! amicitiam: διαλύειν την φιλίαν | - Die F. DioBlich abbrechen, praecîdo 1 [cîdi, cîsum | repente amicitiam : άπονόπτειν την φιλίαν [- die F. allmälig abbrechen, auflösen, sensim dissüos sohne P., atum] amicitiam : διαλύειν πράως την φιλίαν | - jmbm biel & erweisen, officiosus sum in qm: καταθέσθαι χάριν od. εὐεργεσίαν τινί· εὐ οδ. άγαθά ποιείν τινα | - bu thuft mir eine große &., gratissimum mibi feceris: 20 ποιήσης έμέ.

freundschaftlich, amteus; benevolus; amans; familiaris; officiosus: φιλικός φίλιος εὐνοϊκός. evvous [ouv] · evueuns [és] | - in f. Berhattniffe mit imbm fiehen, vivos [vixi, victum] cum quo amice: utor3 [usus] quo familiariter: χρησθαί τινι φίλω - Adv., amice; benevole; familiariter: φιλικώς

-f. gegen imbn hanbein, facios [feci, factum] amice Friedenbantrage, legatio de pace: ή έπικηρυκεία. Freund, beutich - lat. - griech. Borterb.

erga qm: φιλικώς οδ. ευνοϊκώς προςφέρεσθαι πρός τινα οδ. τινί.

Freundschaftsband, vinculum amicitiae: ή φιλότης.

Freundichaftsbezeugung, significatio amicitiae: n της φιλίας δήλωσις.

Freundschaftsbund, foedus [eris] amicitiae: ai tis φιλίας σπονδαί | - einen &. ftiften, facio foedus amicitiae: léval els φιλίαν τινί· ποιείσθαι φιλίαν πρός τινα.

Freundschaftsbienft, officium; beneficium: ή χάρις [irog] | - jmbm einen Freundschaftsbienft erweisen. confero [contuli, collâtum, cooferre] officium in qm; praesto¹ [stiti, stitum] officium cui: vnovoγείν χάριν τινί καταθέσθαι χάριν τινί.

Freundschaftsgefühl, sensus [as] amicitiae; officium: η χαρις [ιτος].

Frebel, Frevelthat, injuria; facinus [oris] nefarium; nefas; scelus [eris]: ἡ εβρις άδικία τὸ άδίκημα | - einen &. begehen, f. frebeln.

frevelhaft, freventlid, injuriosus, nefarius; sceleratus; scelestus; facinorôsus; impius; improbus; insolens: ύβοιστικός άδικος [ον] κακούογος [ον] άνόσιος [oν]· ἀσεβής [ές]· ἀλιτήριος | — Adv., injuriôse; nefarie; sceleste; impie etc.: ὑβριστικῶς etc.

Frebelmuth, animus sceleratus, enefarius, eimpius: ή υβρις.

freveln, fácio feci, factum] qd nefarie, sceleste, impie; committo [mîsi, missum] qd nefarie etc.; committo scelus [eris]: νβρίζειν είς πινα άδικείν:, κακουργείν τινα 11. περί τινα· άσεβείν περί τούς θεούς.

Frebelthat, f. Frevel. frebentlich, f. frebelhaft.

Frebler, homo nefarius, «sceleratus, «scelestus, «impius: ὁ ὑβριστής κακούργος ἀσεβής | - Freble= rin, mulier nefaria, «scelerata etc.: η υβοιστική, άσεβης ανοσία.

Friaul, Forum Julii | — Adj., Forojuliensis, e. | — Ginto., Forejuliensis.

Fricaffét, carnes in frustula concisac et frixae; frixa (caro): τὰ περικόμματα.

fricaffiren, frigo3 [xi, ctum ob. xum] carnes in frustula concisas: φούγειν φούττειν.

Friede, pax; otium; tranquillitas; concordia: ἡ εἰρήνη ὁμόνοια εὐθνμία | - den F. detreiden, um den F. unterhandeln, ἄροδ [êgi, actum] de conditionibus pacis: πράττειν την εἰρήνην διαλέγεσθαι περὶ εἰρήνης | - F. machen, ſchſießen, abʃchießen, ſliſten, cingelsen, facioδ , conficioδ , jungoδ [xi, ctum] =, inĕοδ [ii, itum] pâcem: ποιεῖσθαι , συν-κροσθαι , συντροφένικο συντροφένει κροσμού εἰρησμού - F. haſten, serve κροσμού εἰρησμού - F. haſten, serve κροσμού εἰρησμού - F. haʃten, serve κροσμού - F. haʃten, serve - F. haʃten - F. haʃten, serve - F. haʃten, serve - F. haʃten - F. h τίθεσθαι-, συγχωρεῖν εἰρήνην | - F. halten, servo l fidem pācis: διάγειν ἐν εἰρήνη· ἄγειν εἰρήνην | -F. brechen, frango's [frêgi, fractum] pacem: Luciv τάς σπονδάς παραβαίνειν τάς σπονδάς | - bor jmbm feinen F. haben, turbor's, vexor' a quo: Evogleioval vno rivos | - jmbn in g. laffen, non turbo1 qm: under nively tiva | - jmon in &. giehen laffen, dimitto [mîsi, missum] qm incolumem, scum pâce: άφιέναι τινά | - Sprüchm., Friede ernahrt zc., f. ernähren.

Friedenbartifel, texe, conditio pacis: τὰ ἐπικηου-

κεύματα

Friedensbedingungen, conditiones=, leges pacis: οί περί είρήνης λόγοι | - F. borichlagen, fero³ [tüli, lâtum, ferre] conditiones=, leges pacis: ποιείσθαι λόγους φιλίους πρός τινα.

Friedensbote, nuntius pacis: ὁ ἀπαγγέλλων την

Elonvyv.

Friedensbotichaft, f. Friedensnachricht.

Friedensbruch, (publica) violatio pacis, stidei ; fides pacis non servâta; pax violâta: ἡ τῶν σπονδῶν λύσις.

Friedenscongres, conventus [ûs]*, consilium pacis componendae cansa: οὶ περὶ εἰρήρης συνελθόντες (πρέσβεις).

Friedenofest, sollemnia pacis restitutae: ή έορτή

διά την είρηνην.

Friedensgebanken, omore, studium pacis: o kows

είοηνης.

Friedensgesandter, orator paeis (petendae); interpres paeis: ὁ πρεσβευτής περί ελρήνης, «περί σπονδών.

Friedensgesandtschaft, legatio pacificatoria: ή πρεσβεία περί σπονδών, «περί εἰρήνης.

Friedensgöttin, Pax: ή Elonon.

Friedenonadricht, sbotschaft, nuntius pacis: ή άγγελίας, δ λόγος περί εξοήνης ! - F. bringen, nuntio¹ pacem: άγγελίαν φέρειν περί εξοήνης.

Friedenbrichter, irenarches od. =a: ŏ elopvodings. Friedenbschluß, pax composita, =conciliata, =facta: al σπονδαί ή διαλλαγή.

Friedensstab, caduceus: to unguneiov.

Friedensstifter, pacificator; reconciliator pacis: δ είρηνοποιός δ διαλλακτής [ήρος].

Friedenostiftung, pacificatio: ή διαλλαγή είρή-

Friedenöstörer, I) eig., turbator paeis: ὁ στασιαστής· στασιαστικός | — II) fig., homo turbulentus; turbarum auctor: ταραχώδης· στασιαστικός.

Friedensstörerin, perturbatrix pacis: ή στασιαστική. Friedensstörung, pax turbata: ή λύσις τῆς εἰρήνης, -τῶν σπονδῶν.

Friedenstractat, conditiones pâcis: αί σπονδαί. Friedensunterhandler, interpres [ĕtis] pacis: ὁ κήουξ περί ελρήνης: ἐπικηουκευόμενός τινι.

Friedenbunterhaudlung, collòquium de legibus pacis; actio de pace: οί περί εἰρήνης, περί σπονδῶν λόγοι | - F. anfnupfen, postulo¹ conditiones pacis: ποιεῖσθαι λόγους φιλίους πρός τινα | - F. pficgen, ago¹ [egi, actum] de conditionibus pacis: ἐπικηουκεύεσθαι | - F. abbrechen, dimitto³ [misi, missum] legatos infectà pace: καταλύειν τους περί εἰρήνης λόγους.

Friedensvermittler, arbiter pacis: o pecieng (eng

elonvys,

Friedensbermittelung, arbitrium pacis: ή μεσιτεία της είρήνης.

Friedensvorschläge, conditiones pacis: of loyou willot.

Friedenszeichen, signum pacis: τὸ τῆς εἰρήνης σημεῖον.

Friedenszeit, f. Friebe.

friedfertig, «liebend, «fam, amans pacis; placidus; placadilis; concors: ἐπιθυμῶν [οῦσα, οῦν] εἰρή-νης· τετράμμενος πρός εἰρήνην.

Friedfertigfeit, amor pacis: ๆ ะไอกุ่ยกุร อักเซียนโล:

Friedhof, f. Gottesader.

friedlich, ămans pacis; pacâtus; quiêtus; tranquillus: εἰρηνικός ἡσυχος | — Adv., quiête: εἰρηνικώς ἡσύχως | - fich f. berhalten, quiesco² [êvi, êtum]: ἡσυχάζειν ἄγειν ἡσυχίαν ἄγειν εἰρήνην.

Friedrich, Fridericus: Poidspinos.

Friedricheb'or, Friderscus aureus: ὁ Φριδερίκος χουσούς.

frieren, 1) (Frost empfinden), frigëo²; algëo² [alsi]: διγούν κακῶς πάσχειν ὑπὸ τοῦ ψύχους [— 11) s. b. a. gefrieren, s. dief. Wort. [— s., duß F, algor: τὸ δίγος.

Fried, I) (ein Zeng), pannus Frisius: τὸ μολλωτόν | — II) (F. an Säulen), zophörus: ζωφόρος.

Friesel, purpura : ή πορφύρα βλατίς.

frisch, 1) (tühl), frigidus: ψυχεινός · ψυχοός | - f. werden, refrigesco³ [gŭi]: ἀποψύχεσθαι | — II) (vor Kurzem enthanden), recens: ἀκέσαιος · νέος · νεαρός | - auf f. That, in recenti (re); in ipså re : ἐπ ἀντοφώρω | - b. Frischem, denŭo; de intégro: πάλιν · αὐ | — III) (bab. noch underborden), recens; viridis: νέος · νεαρός · ἀπέσαιος | - f. Rasen, cespes vivus: ἡ χλοή θάλλουσα | — IV) (f. b. a. munter), recens; intéger; alacer [cris, e]; vegetus: νεαρός · νεαλής · ἀπμάζων | - f. Mind, ventus seeundus: ὁ ούρος · ἡ ούρία | - frisch auf, ägel agite!: ἄγε δή! ἴθι δή! | — sprūchw., f. gewagt ist halb gewonnen, dimidium facti qui coepit habet: ἀρχή τοι ῆμισν παντός.

Friide, die, frigus [öris]: τὸ ψυχοόν | - F. des Ausschens, hilaritas: τὸ νεαφόν ἡ ἀκμή.

Frischling, porcellus: το χοιφίδιον δελφάνιον.

Frisent, concinnator capillorum: δ περοπλάστης.

frifiten, jmon., como [compsi, comptum] capillos; crispo capillos: κατασκευάζειντην κόμην κοσμείν, καλλωπίζεσθαι την κόμην.

Frist, intervallum temporis; spatium; dies certa, spraestitūta: ὁ χρόνος ἡ ἡμέρα | - cine F. bestimmen, constitūo [ŭi, ūtum] diem: τάττειν, προειπεῖν χρόνον, κἡμέραν τινί | - cine F. lāust ab, dies exit: ὁ χρόνος ἐξέρχεται.

Frisur, s. Haarfrisur, ή κατασκευή της κόμης · ol

πλοκαμοί.

fribol, frivolus; levis: μάταιος κενόφρων άσεβής.

Frivolitat, levitas: τὸ μάταιον πενόν ἡ πενόφροσύνη ἀσεβεία.

fröhlid, laetus; hilăris; alăcer: φαιδοός ελαφός γεγηθώς | - f. über etw. f., laetor quā re: εὐφραίνεσθαι εὐθομεῖσθαι | — Adv., laete; hilariter: φαιδρώς ἐδαμένως | — f. ausſchen, praeſĕro s [tŭli, latum, ferre] laetitiam vultu: φαιδοώς ἔχειν, εφαίνεσθαι.

Frohlichfeit, hilaritas; laetitia; alacritas: ή φαιδού- Froffchaben, vitium frigoris; calamitas a frigoribus της · ίλαρότης · εύφροσύνη · εύθνμία.

fröhnen, I) eig., praesto¹ [stiti, stitum] angariam: θητεύειν παρά τινι· δουλεύειν |— II) fig., servio⁴ cui rei: δουλεύειν τινί· ήττω είναί τινος.

Frommelei, nimia religio: ή προςποιητός εὐσέβεια. frommeln, simulo' me pium erga deum: προςποιείσθαι είσέβειαν.

Frommigleit, pietas erga deum; sanctitas: ή εὐσέβεια · θεοσέβεια · όσιότης · τὸ εὐσεβές, όσιον.

froh, laetus; hiláris; hilárus: εὖφρων ἄσμενος περιχάρης ἰλαρός χαρίεις [εσσα, εν] εὖχαρις. ήδύς [εῖα, ύ] | - f. fein, daß, ob. wenn, satis habeo' (mit b. acc. c. inf. ob. si): χαίρειν' άγαπᾶν | -Adv., laete; hilariter: εὐθύμως ίλαρῶς etc.

frohloden, laetitias, gaudio exsulto1: ἀγάλλεσθαι ἐπί τινι έπαίρεσθαί τινι υπερχαίρειν τινί | - s., bas F., exsultatio: ή χαρά ὑπερβάλλουσα.

Frohnarbeit, sbienft, Frohne, angaria; opera serva: η θητεία· το δούλευμα | - F. thun, f. frohnen.

Frohnbauer, sbienfimann, Frohner, qui arat' agrum servum; colonus servus: ὁ θητεύων.

Frohnfeste, career publicus: τὸ δημόσιον δεσμωτήριον

Frohnfuhre, bastaga; vectura: ή βασταγή· τὸ όχημα. Frohnfuhrmann, bastagarius: o Bastayapios.

Frohnherr, dominus: o xugiog.

Frohnleichnam, corpus sanctum Domini: τὸ σῶμα άγιον πυρίου.

Frohnleidinamofest, stag, festum corporis Christi: ή έσοτή τοῦ σώματος άγίου.

Frohntag, dies angariarum: ή της δητείας ημέρα.

Frohling, hilaritas: ή εὐφροσύνη εὐθυμία. frohfinnig, hilarus; hilaris: ίλαρός ενθυμος.

fromm, I) (gottesfürchtig), pius; sanctus; religiosus: εύσεβής θεοσεβής θεοφιλής όσιος καλός καὶ άγαθός | - f. fein, pie colos [lui, ultum] deum : εὐσεβείν: σεβείν | - II) (fanftmuthig) placidus, mitis; mansuetus; patiens; πραύς επιεικής ημερος.

frommen, prosum [profui, prodesse]; ûtilis sum [fui, essel: λυσιτελείν τινι· ονησαί τινι· συμφέρειν τινι πλέου = , αμεινον γίγνεσθαί τινι | - jo viel als frommt, quantum opus est : όσον δεί | — s., das F., utilitas: η ονησις το σφελος.

Fronte, frons: τὸ πρόςωπον μέτωπον τὸ στόμα |-bie Solbaten in F. aufftellen, explico [cavi, catum n. cni, citum) copias: nadiotával els péronov |hostem: τρέπεσθαι προς τους πολεμίους.

grold), rana: o βάτραχος.

Frost, frigus [öris]; algor; gelu: rò ngvog o ngv-pog nayerog rò diyog | - F. ertragen founen, patiens sum [fui, esse] algoris: vnouéveuv ro ngvog, = rò ψύχος.

Frostbeule, ulcus (ceris), quod fit ex frigore hiberno: το χείμετλον χίμετλον.

frosteln, tentor' frigore: ovyown.

frostig, frigidus; impătiens frigoris: οιγηλός ψυχρός - f. fein, non facile tolero1 frigus: ψυχρου s, δύς-OLYON STRAL

illata: o σφακελος.

frottiren, frico1 (cui, catum u. ctum]; confrico1: τρίβειν ψήχειν τι.

Frucht, I) eig., fructus [as]: ο καοπός οί καοποί |-Felbfruchte, fruges; segetes: το λήτον τα κασπιμα. ό σίτος - Baumfrüchte, pomum: ol καρποί ή όπωρα - F. lebendiger Geschöpfe, fetus [ûs]: ο τόπος το nύημα |- Die F. gur Welt bringen, edo's (didi, ditum]

fetum: ἀποτίκτειν τίκτειν (τον τόκον).

II) fig., A) (gute Folgen), fructus [ûs]; commoda; merces; pretium: ὁ καρπός το κέρδος οφελος | -Fruchte bringen, fero3 [tuli, latum, ferre] fructus: όφελείν τινα φέρειν πέρδος τινί | - Β) (δόξε 801= gen), mala; incommoda; merces; poena: τὰ κακά. τα κακώς αποβαίνοντα.

Fruchtauge, f. Huge, Dr. II.

Fruchtbalg, f. Batg.

fruchtbar, 1) eig., ferax; fecundus; fertilis; frugifer; pomifer: πολύγονος πολύτονος εύτονος καρποφόρος εύκαρπος πολύκαρπος εύφορος πολύφοgos | - f. machen, fecundo1; laetifico1: moisiv naoποφόρον =, ευφορον =, ευκαρπον | - (Fruchtbarteit fördernd), fecundans; laetus: ευκαρπος εύγονος. κάφπιμος | - f. Witterung, coelum frugibus bonum: αί δοαι εὔκαφποι | — II) fig., δ. B. ein f. Schriftfteller, auctor multorum librorum: o nolvygagos |eine f. Einbildungefraft, abertas ingenii: το της φαντασίας άδρον.

Fruchtbarfeit, fertilitas; fecunditas; ubertas: ή καοποφορία πολυκαρπία εύφορία εύτοκία εύγονία πολυγονία πολυτοκία.

Krudtbaum, arbor fruetifera ob. pomifera : zò dév. δρον οπώριμον απράδυον.

Fruchtboden, horreum: o σιτοβολών [ώνος].

fruchtbringend, f. fruchtbar.

fruchten, f. helfen, nugen. Fruchtfeld, arvum: το λήϊον.

Fruchtgehäuse, pericarpium: to nequelonion nateπαρπιον.

Fruchtgöttin, Ceres: ή Δημήτης.

Fruchthandel, negotiatio frumentaria: ή σιτοπωλία. Fruchthändler, frumentarius: o σιτοπώλης.

Fruchthorn, f. Küllhorn.

Fruchthulfe, gluma; tunica: το κέλυφος το λέπος. Frudituospe, gemma; oculus: ή κάλυξ [υκος] · ο οφθαλμός.

Fruchtforb, calathus; corbis: το κανούν [ov].

fruchtlos (vergeblich), inutilis: άλυσιτελής μάταιος. nevos avagelys [eg] | - Adv., frustra: μάτην. Fruchtlosigfeit, inutilitas: το μάταιον άνωφελές. ακαρπου.

Fruchtmagazin, granarium: o σιτοβολών [ώνος]. Fruchtmangel, inopia frugum: ή ακαφπία σπάνις. άπορία σίτου.

Fruchtnutung, f. Niegbrauch.

Fruchtstück, pictura fructuum ob. pomorum: ή των καφπών γραφή.

früh, I) (am Tage), matutinus: πρώϊος πρώος δο-Polos | - Adv., mane: πρωί πρώ u. πρώ |- bon f. an, a primo mane: ¿¿ ¿wovov | — II) (frühzeitig), matû-

rus; praematūrus; praecox: πρώτος πρώος | - Fuchsbalg, pellis vulpina: ή άλωπενή άλωπενίς III) (f. b. a. unzeitig), immaturus: πρόωρος άωρος - ein f. Tob, praematûra mors: ὁ θάνατος άωρος, = ακαιρος | - eine zu f. Beburt, abortus [ûs]: τὸ αμβλωμα ' ή αμβλωσις |- b. f. Jugend an, ab initio aetatis; a puero: εὐθὺς ἐκ νέου, εἐκ νέων ἐκ παίδων ἀπὸ πρώτης ήλικίας | - Adv., matûre; ante tempus; immature: awoi | - f. fterben, absumora [sumptus] praematura morte: ἀωρί ἀποθανείν | - früher ob. fpater, serius ocius: θαττον η σχολαίτερον. Frühapfel, malum praecox: το μήλον πρώϊον.

Früharbeit, opera matutina: vò goyov gwolivov = ögdolov.

Frühbeet, f. Miftbeet.

Frühbirne, pîrum praecox: τὸ απιον πρώϊον.

Frühe, die, tempus matulinum ob. antelucanum; mane: δ δοθοος ή ποωία | - in der Frühe, prima luce: ἄμα τῆ ἔφ. περί δείλην ποωίαν.

früher, prior; superior; proximus; pristinus: πρωίαίτερος πρότερος δάττων | — Adv., prius; an-tea: τὸ πάρος τὸ πρίν πρὸ τοῦ | - biel f., multo ante: πολλώ πρότερον | - grei Jahre f., biennio ante: προ δυοίν έτων.

Früherbse, pisum praecox: το πίσον πρώϊον. Frühgeburt, abortus [ûs]: τὸ ἄμβλωμα ἡ ἄμβλωσις. Krühgottebdienst, sacra matutina [orum]: ή θεολατοεία έωθινή.

Frühjahr, f. b. folg. Artifel.

Frühling, tempus vernum: τὸ ἔας ἡ ώρα (ἔαρος). ή ὡραία | - am Anfange bes F., primo (incunte) vere: ἐδθὺς ἀρχομένου τοῦ ἡρος: ἄμα τῷ ἔαρι | der F. des Lebens, flos aetâtis: ή ακμή της ήλικίας.

Frühlingsanfang, ver primum: το άρχόμενον έας. Frühlingsarbeit, öpus [ëris]vernum: zò έαρινον έργον. Frühlingsluft, aura verna: ή αύρα έαρινή. Frühlingswetter, coelum vernum: o ano Eagivos. Frühmeffe, missa matutina: τὰ ἰερὰ ἐωθινά.

frühmorgens, f. früh Rr. I.

Frühnebel, nebulae matutinae: ή ὁμίχλη έφα. Frühobst, poma praecocia: ή όπώρα πρόωρος. frühreif, praematûrus; praecox: πρόωρος [ov]. Frühreife, maturitas praecox: ή ώραιότης πρώϊος.

Frühsact, satio matura: ή σπορά πρωία. Frühsommer, aestas nova: το θέρος πρώϊον.

Frühjonne, sol matutinus: o flios nogos. Friihstud, jentaculum: το άριστον απράτισμα.

frühstüden, jento1: άρισταν άριστοποιείσθαι απρατίζεσθαι.

Frühstunde, hora matutina; tempus matutinum: ò χρόνος περί την πρωίαν.

Friththau, ros recens: ή δρόσος έωθινή.

frühzeitig, f. früh Rr. II.

frugal, f. genügfam.

Fud)8, I) eig., vulpes: o always n neodo | - ben F. betreffend (fuchbartig), vulpinus: ἀλωπεκώδης |— II) fig., vulpes; homo versútus: το κίναδος | - alter F., veterator: o enirquitog navovoyos | - (f. b. a. rothe haare habend), b. Menichen, rafus; rutilus: 6 ξανθός | - b. Pferde, equus russeus; badius; cervinus: δ ξανθός (εππος).

[idos].

Ruchsbau, grube, specus [us] vulpis; fovea ob. cubîle v.: ή άλωπεκία.

Kuchsiago, venatio vulpium: ή των άλωπένων θήρα. Fuchspelz, I) (f. v. a. Fuchsbalg), pellis vulpîna: ή άλωπεκή άλωπεκίς [ίδος] — II) ein mit F. gefütter= tes Ricio, pellis vulpina; amiculum ex pellibus vulpînis consûtis factum; amiculum vulpînum: ή άλωπεκίς [ίδος].

Kucheschwanz, cauda valpîna: ή οὐοὰ ἀλώπενος | -

(Bflange), alopecurus: almnénovoos.

Fuchtel, gladius : rò gipos | - jindn die F. geben, fuch= tein, percutios [cussi, cussum] tergum ejs gladio: πλήττειν τινά ξίφει μαστιγούν τινα.

fuchteln, f. Fuchtel.

Fuber, (3. B. Beu), vehes [is, f.] (feni etc.): to gogτίον ὅσον ἄγει ἄμαξα: ἡ ἄμαξα | - fuderweise, per věhes: καθ' ἀμάξας.

Kuchschen, slein, valpecula: rò alwaéniov.

fügen, I) a., A) (eng berbinden), conjungo3 [nxi, netum]; committo3 [mîsi, missum]: συνάπτειν τί τινι' συνδείν' έφαρμόζειν.

B) f. a. einfügen, einlaffen. C) (anordnen), constituo's [ui, atom]; instituo's:

τιθέναι τάσσειν τι. D) r., A)-(fich nach jmbm od. chw. richten), obtempero¹; obsequor³ [secûtus]; gero³ [gessi, gestum] morem cui; fero³ [tuli, latum, ferre] qd (toleran-ter) aequo animo: εἴκειν τινί ὑποφέρειν ὑπο μένειν άνατληναί τι - fich in die Umstände f., cêdo3 [cessi, cessum] tempori; pareo2 necessitati: ὑπομένειν τα άναγκαζα.

B) (jid) trejien), evěnio [vêni, ventum]; venio usu; accido [di,] casu; συμβαίνειν c. infin.; τυγχάνειν e. partie. | - eð fügt sich gerade, forte eve-

nit: συμβαίνει τυγχάνει γενόμενον.

füglich, D Adj., f. paffenb. - II) Adv., (f. b. a. leicht, mohl), facile; omnino: προςηκόντως πρεπόντως. olusios.

Rüglichfeit, facultas; opportunitas: το ποέπον το προςηκον.

fügigm, facilis; obtemperans; obsequens: εὐπειθής. ευάγωρος επιεικής.

Rugfamfeit, facilitas; obsequium; obsequentia: n πειθαργία το εὐάγωγον ή ἐπιείκεια.

Fügung, I) (Zusammenfügung), junctio; junctūra; conjunctio: ἡ ἀρμογή | — II) (Anordnung b. Gott) numem divînum; jussus [ûs] dei: ἡ θεία μοίρα | burch Gottes &., consilio divino; divinitus: Delog.

fühlbar, quod sentiri potest; gravis: αἰσθητός | jmbn f. befirafen, animadverto⁸ [ti, sum]=, vindico¹ in qm graviter: κολάζειν τινὰ βαρέως, =σφόδρα.

Kilhlbarkeit, vis sentiendi; sensus [as]: ή εὐαισθησία· αἴσθησις.

fühlen, I) a., A) f. b. a. nach etw., f. befühlen. - B) etto. gewahr werden, empfinden, sentio* [sensi, sum]; intelligo3 [lexi, lectum] qd; afficior3 [fectus] qud re: alodáveodat énaiodáveodal tivos | - Schmers f. (eig.), sentio dolôrem: λυπείσθαι άλγείν | - über etw. Schmerz f., doleo' qd: hvnsiodai=, alysiv ti. - S. auch empfinden | - imbn feinen Born f. laffen, facio3 ut sentiat quis iram meam ob. me iratum; άποσκήπτειν την δογην είς τινα | — II) r., fich f. (f. b. a. gewiffer Borzüge ob. Mängel sich bewußt sein), confidos sissus sum swihi; confido viribus: αἰσθάνεσθαι δυνατόν ὅντα | - sich frant f., sentio me non satis valêre; utor susus valetudine minus commidâ: αἰσθάνεσθαι νοσούντα | - sich beleibigt f., existimo 1=, puto mihi iniuriam illatam esse: φάναι ήδικήσθαι.

a., das F., sensus [as]: ή αίσθησις.

Fühlfaden, shorn (an Infecten), corniculum; antenna;

fühllos etc., f. gefühllos.

führen, I) dûco³ [xi, ctum]; ägo³ [êgi, actum]: ἄγειν | - εἰn her, Schiff f., duco³ exercitum; règo³ [rexi, rectum] uâvem: ἐλαύνειν τὴν στρατιάν, ετὴν ναῦν | - mit fich führen, porto¹ε, fēro³ [tuli, latum, ferre] mecum: ἔχειν μεθ' ἐαντοῦ | - jinhn bor Gericht f., ägo³ [egi, actum] qm reum; rapio³ [pūi, ptum] qm in jus: εἰςὰγειν τινὰ εἰς τοὺς διπαστάς | - bah. 3u ctw. führen (]. v. a. beranlassen, sum [fui, esse] causa ob. fons ejs rĕi: alτίαν εἶναι.

11) (nach der Richtung u. Ausbehnung hin verfertigen), einen Graben f., ducos fossam: δούττειν τάφρον ταφορεύειν | - durch einen Ort einen Graben f., secos [cui, clum] locum fossa: τέμνειν τόπον τινὰ

δούξαντα τάφρον.

III) (ctiv. als Gewerbe betreiben), tracto¹: χοῆσθαί τινι! – ble Waffen f., tracto¹ arma: χοῆσθαί δπλοις! – ble Feder gut f., utor³ [usus] bene calamo: δεινον είναι χοῆσθαί τῷ καλάμω | – Wagren f. (zum Bertauf baben), vendito¹ merces: καπηλεύειν τι.

IV) (verwalten), administro¹; rego³ [rexi, rectum] qd: πράττειν ἄρχειν εἶναι ἐν ἄρχη |- Krieg f, gero³ [gessi, geslum] bellum: ποιεῖσθαι τον πόλεμον πολεμεῖν πολεμέν τινι |- εἰπε Καιιδιαθιμης f., ago³ [egi, actum] domesticam cûram: οἰχονομεῖν εἶναι περὶ τὴν οἰχονομίαν μ - imbδ ⓒache (vor ⑤cricht) f., defendo³ [di, sum] causam cis: συνσικεῖν τινι |- das Wort f., ago partes oratoris: ὑπορίνεσθαι τὰ ῥήτορος |- für jmbn das Wort f., dîco³

κοίνεσθαι τὰ ὁήτορος| für imbn bas Wort f., dico² [xi, ctum] pro quo: λέγειν τι ὖπέρ τινος.

V) (im Gedrauche haben), utor³ [usus] qua re; gĕro³ [gessi, gestum] qd: ἔχειν φέρειν τι χρῆσθαί τίνι | - cinen Namen f., habeo² nomeu: ἔχειν ονομάς τίνι | - cinen Namen f., traxì ob. duxì nomen a quâ re: ἔπονομάζεσθαι ἀπό τινος | - etw. im Schilbe f. (Βδίεδ im Sinne haben). molior⁴; machinor¹ qd: μηχανάσθαι τι | - cine fiolge Sprache f., lòquor³ [locàtus] superbe: λέγειν ὑπερηφάνως | - etw. immer im Munde f., habeo² qd semper in ore: ἔχειν τι διὰ στόματος.

Führer, dax; princeps; rector: ὁ ἀγωγός ἀγωγεύς.

ήγεμών πομπός.

Kührerin, dux: ή ήγήτειοα.

Kührung, doctio; ductus [ûs]; deductio; administratio; cûra: ἡ ἀγωγή διοίνησις διαχείρισις οἰκονομία | - unter F., duce quo: ἡγουμένου τινός | - bie F. Wottes, ea quae divinitus acciderunt: τὰ

δαιμότια ή θεία πούνοια.

Aille, I) (Mohisein), A) eig., plenitas; plenitâdo: ή πλησμονή | — B) fig., 3. B. aus der F. des Herzens beten, fundo [tîdi, tusum] preces ex animo, zanimo penitus commoto: εὖχεσθαι θνμῷ ἐμπαθεῖ | — II) (Menge), A) eig., ubertas; copia; abundantia: ἡ ἀφθονία· περιουσία· εὖπορία· τὸ πλήθος | - etw. in Fülle haben, abundo quả re: ἔχειν ἄφθο-

νόν τι· ἔχειν ἀφθονίαν τινός· πληθεύειν τινός |bie F. geben, do¹ [dědi, datum] allatim: διδόναι τι
ἄφθονον· παφέχειν τι ἀφειδῶς |- bie Ṣūlle nnb F.
haben, circumluo³ [luxi, xum] omnibus copiis; vivo³
[vixi, victum] in omnium rerum abundantia: ἔχειν
ἀφθονίαν | — B) fig., F. ber Berebtsamfeit, ubertas
in dicendo; ἡ εὐπορία λόγων.

füllen, compleo * [plêvi, plêtnm]; impleo *; farcio * [farsi, fartum]: πληφούν · ἀναπληφούν · πιμπλάναι ·

έμπιμπλάναι πλήθειν τί τινος.

Füllen, das, pullus (equinus): ὁ πῶλος· τὸ πωλίον. Füllerbe, agger; fartūra: ὁ χοῦς· τὸ χῶμα.

Küllhorn, cornu copiae: τὸ κέρας τῆς Αμαλθείας. Küllmund, fundamentum: ἡ βάσις· τὸ θεμέλιον.

Bullfel, impensa; fareimen: ò ållas.

Füllsteine, caementa: ó, ή χάλιξ [1205]. fündig (v. der Erzgrube), ferax metalli: πλούσιος.

fünf, quinque: πέντε | - je fünf, quini: ἀνὰ πέντε | - ein Zelfraum von f. Sahren, quinquenvium; lustrum; ἡ πεντετηρίς [ίδος] | - alle f. Sahre, quinto quoque anno: διὰ πεντετηρίδος | - aus f. Stüden bestehnt, quintarius; quincuplex: ἐν πέντε συγκείμενος πενταπλούς | - im Sahre sünf, anno quinto: ἐν τῷ πέμπτω ἔτει | - Νιμμετο Fünf, quinto: πέμπτον | - sprudw., Alle f. gerade sein lassen, per me quidem sint omnia protinus alba; μἡ ἀκοιβολογεἴσθαι περίτι.

Künfblatt, quiaquefolium: rò nevrágodlov.

funfblatterig, quinque folius; quinque foliis: πεντάgullos πενταπέτηλος.

Fünfe, die, numerus quinarius: ή πεντάς | - al8 Würfelgahl, quinio: ή πεντάς.

Künfed, pentagonium: τὸ πεντάγωνον.

funfedig, pentagonius; quinquangularis: πεντάγωνος.

fünferlei, quinque genërum: πέντε γενών. fünffad), quinquĭplus; quincüplex: πενταπλάσιος:

πενταπλισίων· πενταπλούς.

fünffallig, quincuplex; quinquepartitus: πενταπλάσιος πενταμερής.

fünffingerig, quinis digitis: πενταδάπτυλος. Künffingerfraut, quinquefolium: τὸ πεντάφυλλον.

βünfhundert, quingenti: πενταπόσιοι | - je f., quingêni: κατά πενταποσίους | - je auß f. bestehend, quinquenarius: έν πενταποσίων συγκειμένος.

fünfhundertmal, quingenties: πεντακοσιάκις.

fünfhundertste, quingentesimus: πεντακοσιοστός.

fünfjährig, quinquennis; quinque annos natus: πενταετής: ἔχων ἔτη πέντε· ἄγω ἔτος πέμπτον. fünfjährlich, quinquenvâlis: πενταετηρικός.

fünfmal, quinquies: πεντάκις | - f. so bicl, quinquies tantum: πενταπλάσιος.

fünsmalig, quinquies mit einem partie. (3. B. nach fünsmaliger Erinnerung, quinquies admonitus): πεντάκις.

fünfmonatlid), quinquemestris: quinque mensium: πεντάμηνος.

fünfpfündig, quinquelibrâlis: πεντάλιτοος. fünfruderig, ein f. Schiff, quinquerêmis: πεντήρης. fünffchuhig, quinquepedâlis; quinque pedes longus: πεντάπους έχων πόδας πέντε πέντε ποδων. funftagig, quiuque dieram: πέντε ήμερούν πενθή- του | - an u. für sich, per se: αὐτό καθ' αὐτό τὸ

fünftausend, quinque (quina) millia: πεντακισχίλιοι.

fünfte, quintus : πέμπτος | - allemal ber fünfte, quintus quisque: ἀνὰ πέντε | - zum f. Male, quintum: τὸ πέμπτον | - was den f. Tag eintrifft, quintânus: τοῦ πέμπτον | - das f. Buch Mosis, Deuteronomium: το Δευτερονόμιον.

fünftehalb, quartuo et semis: τέντε και ημισυς. Fünftel, pars quinta : το πέμπτον μέρος. fünftens, quinto: τὸ πέμπτον πέμπτον. fünftheilig, quinquepartitus: πενταμερής. fünfzollig, quinis digitis: πέντε δακτύλων. Aunschen, seintillula: τὸ σπινθηφάκιον.

für, 1) (f. b. a. statt), pro; loco ejs: avi c. gen.

vπέρ c. gen. πρό c. gen.

II) gur Angabe einer lebereinstimmung bei ben Berben: hatten, nehmen, achten, ansehen, schätzen, ausgeben, behaupten, wird für im Lateinischen nicht beson= ders überfett, fondern burch ben Bradifats = Accufatio ob. (paffiv) Rominativ bezeichnet; ebenfo im Griech. burch ben Objecte- ober Gubjectofat (acc. ob. nomin. mit elvat). - Imbn für einen braben Mann halten, habeo' qm virum bonum: νομίζειν τινά είναι άνδοα αγαθόν I - er wird für einen braben Mann gehalten, vir bonus habetur: άνηο καλός κάγαθός νομίζεται είναι.

III) (Bei Angabe bes Werthes (3. B. für hoch, f. gering) fteht ber gen. (magni, parvi etc.) | - bei ben Beitwörtern faufen u. verfaufen ber abl. (magno, parvo etc.): im Griech, durch den blogen genit. | - für nichts achten, pro nibilo puto1; nibil facio3; flocci

non facio: τίθεσθαι παζ οὐδέν

IV) (f. v. a. gu Gunften, jum Beften, jum Bortheil), pro; secundum; in usum; in gratiam; auch bloger Dativ: vneo c. gen. ob. bloger Dativ (ob. Benitiv, wie, für jind forgen: Enqueleicoal rivos u. bgl.) - für u. wiber etw. fprechen, disputo' de qua re in utramque partem: λέγειν ὑπέο τινος καὶ κατά τινος |-bas Für u. Wiber einer Sache, pro et contra: τὸ ύπεο και το κατά τινος.

V) (f. b. a. in Bezug ouf), adversus; erga; ad, ob. der bloge Genitiv: πρός e. acc.; περί c. acc., od. ber bloge Genitiv | - Liebe f. imbn., amor in ob. erga qm: ή φιλία πρός τινα | - ein Mittel für etw., remedium adversus qd: ἐπικούρημά τινος | - eifrig f. etw., studiosus cujus rei: σπουδάζων περί τι.

VI) (f. v. a. nach Berhältniß), pro: natá c. accus. - jeder f. seinen Theil, pro suâ quisque parte: Εκα-στος το καθ' αὐτόν [- lat. auch burch pron. rel., 3. B. f. beine Ginficht, quae tua est prudentia; quâ

es prudentia: κατά την φρόνησίν σου.

VII) Befondere Berbindungen: fure Erfte, . . fure Andere, primum . . . , deinde: πρώτον μέν . . . δεύ-τερα δέ | - Sahr f. Sahr (jebes Jahr), quotannis: nar' kuavróv | - so: Tag f. Tag, (táglid), quotidie: nad' jukoav | - Mann f. Mann, viritim: nar' ävdoa: nad' knaorov návres kkýs | - Stůd f. Stůd, singulâtim; per partes; singulum quodque: καθ εν Ικαστον | - f. jeht, in praesens (tempus): το νῦν | für (auf) einige Zeit, od tempus: Enl riva 200000 | für sich (f. v. a. von selbst), sponte; ultro; per se ipse; suo Marte; suo nomine: ἐκ τοῦ αὐτομάτου· άφ έαυτου | - für fich (allein, abgefonbert) leben, vivo [vixi, victum] mecum: ζην αὐτὸν καθ' έαυ- ἀνώγεων βασιλικόν.

καθ' αὐτό | - f. u. für (immer), semper; omni tem-pore: ἀεί | - was f. cin, f. welcher, wer, was.

fürbaß, f. weiter, fort.

Fürbitte, deprecatio (für etw., ejus rei): ή παραίτησις (ἐπέρ τινος) | - F. für jimbn einlegen, deprecori pro quo: ποιείσθαι δεήσεις υπέρ τινος εξαιτείσθαί τινα παρά τινος.

Fürbitter, deprecator: ὁ παραιτητής · παραιτούμε-

νος έξαιτούμενος.

Fürbifferitt, deprecâtrix: ή παραιτουμένη.

fürchten, etw. 1) auch: fich fürchten bor etw. (f. b. a. Furcht haben), timeo , metuo [ui] , extimesco [mui] **, pertimesco* [mui] qd; veičor* [řítus] qd
u. de quâ re; pavěo* qd u. ad qd; horrčo***, formîdo***, reformîdo** qd: φοβείσθαί τι είναι ἐν
φόβω οδ. διὰ φόβου δεδιέναι (δέδοικα, δέδια) | nichts fürchten, sum sine timore: μηδέν φοβείσθαι | - nichts von imd gu furchten haben, nihil est mibi a quo periculi; nihil metuo3 a quo; tutus sum a quo: μή φοβείσθαι ἀπό τινος | - für imb ob. em. f., timeo2 cui od. cui rei: φοβεῖσθαι:, δεδιέναι περί τινι | - f., bağ zc. u. bağ nicht zc., timeo2 z, metuo3 ne etc. u. ut etc.: φοβούμαι, δέδια. μή etc. u. μή ov etc. | - II) (f. p. a. Scheu ., Ehrfurcht haben), vereor2 [ritus]; revereor2; colo2 [colui, cultum] qm od. qd: aidsistai repa od re - Gott f., vereor et colo3 deum: αίδεῖσθαι -, σέβεσθαι τον θεον.

fürchterlich, metuendus; timendus; terribilis; hörribilis; formidulôsus; truculentus; immanis; ingens: φοβερός· δεινός· δειματιώδης [ες] | - Adv., horrendum in modum: φοβερώς δεινώς etc. | - jindin f. scin, sum [fui, esse] cui terrori: φοβερόν , δεινον

slvai tivi.

fürlieb nehmen, f. begnugen, fich.

Fürforge, Borforge, cura; providentia; auch burch bae Berbum curo' qd u. consulo' [lui, ltum] eui: η πρόνοια.

Aursprache, Fürsprecher, f. Fürbitte; Fürbitter.

Fürft, princeps; rex: o agrov · Basilevs · rugarros - Fürstin, princeps; regina: ή βασίλεια ή τοῦ ἄρχοντος γυνή | - ben &. betreffend, principalis: βασι-Lixos.

Rürstenbant, ordo principum : ή των άρχοντων τάξις. Fürstenbund, principes foederati: ή σύνταξις βασι-

λική οδ. βασιλέων.

Aurstengunft, favor aulae: ή παρα των βασιλέων εύνοια, εχάρις.

Gurftenhaus, I) domus [ûs] principis; aula; palatium: τα βασιλεία | - II) (f. b. a. Familie), domus principalis; principes: το βασιλικόν γένος.

Fürftenhof, aula: ή βασιλέως αὐλή αί θύραι βασι-

Aurstenhut, tiara principalis: τὸ διάδημα βασιλικόν. fürstenmäßig, conveniens principis dignitali: βασιλι-

nos | - Adv., ut principem decet: Bagilting. Aurstenrang, ordo :, dignitas :, locus principalis : ή

τῶν βασιλέων τάξις.

Fürstenrath, collegium principum: tò basilinon συνέδριον.

Fürstenfaal, atrium regium, regale, principale: 70

Fürstenschule, schola principalis: τὸ διδασκαλείον Fundrecht, jus inventôris: τὸ τοῦ εὐρίσκοντος βασιλικόν.

τάξις.

Fürstentag, conventus [ûs] principum: ή των βασιλέων σύνοδος.

Kürstenthum, principatus [us]; regnum: ή βασιλεία. άρχη.

fürstlich, principalis; regalis, ob. burch ben gen. principis [um]: βασιλικός.

Fürth, St, Forthum.

fürivahr, profecto; sane; mehercule; medius fidius: và dia. và tòv dia. - bei Regationen, val uà tòv Δία, ετούς θεούς.

Kürwort, 1) (in ber Grammatif), pronomen : ή άντωνυμία | - II) f. v. a. Fürbitte, f. d. 2B.

Rufelier, miles levis armaturae: o wilog.

füfeliren, f. erfchießen.

Rugden, pediculus; pes pusillus, sminutus: το ποδάριον' ὁ ποδίσκος.

Rugen, (Stabt in Baiern), Abodiacum.

1. futtern (f. v.a. Futter geben), cibo' qm; praebeo2 cibum cui: do' [dĕdi, dătum] pabulam cui; alo³ [alui, altum] s. pasco³ [pavi, pastum] qd quâ re: σιτεῖν σιτίζειν χορτάζειν τι | - gut f., sustento largo pabulo: ευ σιτίζειν | - ein Rind f., ingeros [gessi, gestum] infanti cibum in os: ψωμίζειν τινά τι.

2. füttern (f. v a. inwendig befleiden), munia intus quà re: ὑποδράπτειν=, παρεμβάλλειν τί τινι.

1. Fütterung, (bas Füttern, Gattigen), pastio: o ouτισμός η χορτασία τροφή.

2. Futterung (einer Befleibung), f. Futter 2.

Fug, mit &. u. Recht, mit allem & u. Recht, optimo jure; merito ac jure; jure quodam: δικαίως κατά την άξίαν εκ των προςηκόντων.

Ruge, coagmentum; coagmentatio: ἡ ἀρμογή· ὁ δομος ή αρμονία.

Fuhre, I) vectūra: ἡ ἀγωγή· κομιδή | — II) f. b. a. Auhrwert, f. Wagen. - III) (j. b. a. Fuber), vehes: το φορτίον.

Auhrlohn, stoften, vectura: à pistos poortov, «της άγωγης· το κομιστρον.

Kuhrmann, I) aurīga; qui jamenta agit: ὁ ἀρματη-λάτης ὁ ἡνίοχος! — II) (Frachff.), qui făcit vecturam: ὁ διακομίζων φορτία | - III) (Sternbilb), Auriga: o Hvioyog.

Anhrivert, f. Wagen.

Kuhrivefell, res vehicularia: τὰ περί τὰ ζεύγη.

Kund, inventum: το έφμαιον. εύθημα κέφδος | cinen Fund thun, invenio [vêni, ventum] qd: ποιείσθαι εύρημα λαβείν έρμαιον φέρεσθαι κέρδος πομίζεσθαι πέρδος.

Rundament, f. Grund, Grundlage.

Kundation, f. Stiftung.

Kundgrube, 1) eig., fodina; vena: το μέταλλον | -II) fig., thesaurus; fons uberrimus; vena uberrima: ό θησαυρός το εύπορωτατόν τινος.

fundiren, f. grunden, ftiften.

δίκαιον.

Fürstenstand, principatus [as]: ή των βασιλείων funfachn, quindecim; decem quinque: πεντεκαίδεκα - je f., quini deni: ἀνὰ πεντεκαίδεκα.

funfachufach, quindecies tantum: πεντεκαιδεκακις.

funfichnfältig, quini deni: ἀνὰ-, κατὰ πεντεκαίδεκα. funfschumal, quindecies: πεντεκαιδεκάκις.

funfichnte, quintus decimus: πεντεκαιδέκατος · πέμπτος και δέκατος · δέκατος πέμπτος | - zum f. Dale, quintum decimum : τὸ πεντεκαιδέκατον.

funfig, quinquaginta: πεντήκοντα | - je f., quinquageni: ἀνὰ πεντήμοντα | - f. Jahre alt, f. b. folg. Art. funfsigjafrig, quinquaginta aunorum; quinquaginta aunos natus: πεντημονταέτης [ετις]· πεντήμοντα έτων.

funfligmal, quinquagies: πεντημοντάμις. funflighte, quinquagesimus: πεντημοστός.

Aunte, I) eig., scintilla; igniculi: ò σπινθήο το ζώπυρου ο φέψαλος | - II) 3. B., F. v. Soffnung. spes exigua; aliquantum spei: τὸ ὁλίγον τινός

funfeln, mico1; scintillo1; fulgeo2 [lsi]: μαρμαρύσσειν: στίλβειν: ἀστράπτειν | - s., bas 8., ardor: ή μαρμαρυγή στίλβη.

Furche, sulcus: ò avlag. ò òquós | - F. diehen, facios [fêci, factum] sulcum: αὐλακίζειν · όγμεύειν · έλαύνειν όγμους.

furchen, facios [fêci, factum] =, agos [êgi, actum] =, dúcos [xi, ctum] sulcos: avlanízew=, alonízew ri.

Fiird)t, mětus [ûs]; tímor; verecundia; terror; trepidatio: ὁ φόβος τὸ δέος | - aus F- vor etw., timens qd: φοβούμενος τι | - boll F., metu perterritus: ξμφοβος περίφοβος | - ohne F., vacius metu: ἄφοβος | - in F. fein, sum in metu: léval διὰ φόβον | - in F. bor chw., metuens cjs rei: φοβούμενος τι | - eingebildete F. bor chw. haben, timéo 2 qd opinione: δεδιέναι ἀδέον δέος | - imbm F. eingebildete jagen, ihn in F. jagen, sfeten, injicio3 [jeci, jectum]. incutio3 [cussi, cussum] timorem cui; conjicio3 qm in metum: ἐμβάλλειν=, ἐμποιεῖν=, παρέχειν φόβον τινί· καθιστάναι τινὰ εἰς φόβον · ἐργάζεσθαι δέος τινί· φοβείν τινά | - in F. gerathen, metus [ûs] me invådit3 [si, sum]: ἀφίκομαι =, πίπτω είς φόβον.

furchtbar; f. fürchterlich.

furchtlos, vacuus metu; impavidus; intrepidus; audax: ἄφοβος άδεής πρείττων φόβου άτρεoros | - Adv., sine meta; impavide; intrepide; άφόβως άδέως.

Furchtlofigfeit, animus metu vacuus; fortitudo; audacia: ή άδεια· τὸ άδεές· ή ἀνδρία.

furchtsam, timidus; pavidus; trepidus; plėnus formidiais: φοβερός εύλαβής οκνηρός | - (f. b. a. feig), ignávus: δειλός άτολμος άνανδρος - f. sein, timidus sum: δειλον είναι - f. werben, converto³ [ti, sum] me ad timorem: ἀποδειλιάν | - fid) f. ftel= len, simulo 1 metum: προςποιείσθαι φοβερον είναι - Adv., timide; animo timido; pavide; trepide: φοβερώς δειλώς etc.

Furchtsamfeit, timiditas; pavor; trepidatio; ignavia: ή εὐλάβεια: ὁ ὅπνος' ἡ δειλία: δειλότης τὸ Furic, I) (als Göttin), Furia: ή Equvés [vos] | — Fußbedeckung, sbekleibung, calceamentum; tegmen II) (f. v. a. eine wüthende Person), furia (auch von pedum: vò vxádnus) cinem Manne); mulier furore incensa: ὁ ἀλάστως (auch bon einer Frau).

Kurth, vadum: o nogos to revayos h διάβασις.

Rug, I) eig., pes [edis]: ὁ πούς [πόδος] | - au F. gehen, eo [[tvi, itum] pedibus : πορεύεσθαι πεξή] du F. bienen, mereo pedibus : στρατεύεσθαι έν τή πεζή στρατιά | - jmbm zu Füßen fallen, prosterno3 [stravi, stratum] ob. provolvo3 [vi, lûtum] me ad pedes cjs; accido3 [di, ohne Cup.] ad genua cui: προςπίπτειν τινί πρός τὰ γόνατα, =πρός τὰ γόνατά tivos instru ngosnintsiv tivi | - nicht gut zu & fein, non valeo² pedibus: κακῶς ἔχειν τῶν ποδῶν - ber nicht gut zu F. ift, male pedatus: nanos Exwo των ποδών | - nicht mehr zu &. fortfonnen, amisi usum pedum: μη δύνασθαι ζέναι, ποοεύεσθαι πεζή | - ben F. wohin segen, pôno³ [pösui, situm] pedem in qm locum: ἐπιβαίνειν τινός | - feinen %. aus dem Saufe fegen, non effero [extuli, elatum, efferre] pědem e domo: μη προβαίνειν τὸν πόδα ἔξω τῆς οἰκίας | - jmbm auf bem F. folgen, sequor³ [secûtus] qm vestigiis; těneo² [tenui, tentum] vestigia cjs; premo3 [pressi, pressum] vestigia cjs; insto¹ [stiti] vestigiis cjs; απολουθεῖν τινι πατὰ πόδας, εέν ποδός | - ftehenden Fußes, e vestigio; illico: κατά πόδας. (fig.) παραχρημα. αὐτίκα | mit Füßen treten, conculco' pedibus: las nareiv καταπατείν τοίς ποσί τι od. τινά | - jmdn auf freien R. fegen, emitto3 [misi, missum] qm e custodia: έλευθερούν τινα. έξαιρεϊσθαί τινα είς έλευθερίαν - F. faffen (eig.), innîtor [aîsus u. nixus] cui rei: έμβαίνειν τινί | - (fig.) consisto3 [stiti, stitum]: ίδουεσθαι· καθίστασθαι | - festen F. fassensisto [stiti, stitum] sirmiter: βεβαίως -, ίσχυρως έμβαίνειν τινίς | - auf schwachen Füßen stehen, habeo parum virium; sum insirmus (viribus): χεῖρον ἐστί τινι.

11) übertr. A) (j. v. a. unterer Theil einer Sache), pes; basis: ἡ πέζα ὁ πούς ἡ βάσις | — ber F. cines Berges, radices montis: ὁ πυθμήν ἡ ὑπώοεια | - am &. bee Berges, in infimo monte: ὑπὸ

τω όρει.

B) (f. v. a. Bereglieb), pes: o novs.

C) (f. b. a. May), pes: o novs | - einen F. groß pedalis: ποδιαίος | - einen & lang, longus pedem:

ποδιαΐος | - zwei F. groß, bipedalis: διποδιαΐος.
D) (f. v. a. Art u. Weise), modus; ratie; via; mens: ό τοόπος νόμος ἡ ὁδός | - etw. auf eineu gewissen F. seigen, constituo [ui, ûtum] certum rei modum: διατάττειν τί τινι τρόπω | - das heer auf römischen F. einrichten, redigo³ [êgi, actum] exercitum ad formam disciplinae Românae: διατάττειν τὸν στρατον κατά τον των Ρωμαίων τρόπον | - auf ben alten &. fegen, restituo3 [ui, atum] qd in integrum, in antiquum statum: ἀποκαθιστάναι τι είς ἀκέoctov | - auf glang enbem, hohem &. leben, vivoa [vixi, ctum] splendide, eliberaliter: λαμπρώς ζην | - mit imbm auf bertrautem &. fteben, utor's [usus] quo familiariter; est mihi cum quo magna necessitudo: οίκείως διακεϊσθαι πρός τινα.

Fußangel, stimulus; murex ferreus: o reißolos. Augbab, lavatio pedum: τὸ ποδάνιπτρον λουτρον ποδών | - ein F. nehmen, lavo1 [lavi, lautum, lavatum, lôtum] pedes: λούεσθαι τους πόδας.

Augbant, scamnum: τὸ ὑποπόδιον ὑπόβαθοον.

pedum: τὸ ὑπόδημα.

Angbinde, fascia pedalis; o inidequos nodicios cb. ποδών.

Außblatt, f. Außfohle. Augblod, f. Außeifen.

Augboben, solum: rò dánedov' Foagos | - F. aus Stein, pavimentum: ro toapos | - F. aus Brettern, coassatio: τὸ σανίδωμα.

fußbreit, pedalis; latus pedem: ποδιαίος.

Augbreite, bie, latitudo pedis: rò nodos evoos.

Augdienst, militia pedestris: ή πεζή οδ. πεζική στρατεία.

Außeisen, sblod, sichelle, compes [edis, f.]: ή πέδη ή ποδοκάκη.

fußen, consisto3 [stiti, stitum]; insisto3 cui rei: έφίστασθαι τῷ ποδί τινος στηρίζεσθαί τινι - το man nicht f. fann, lubricus: spalegos | - II) fig., auf etw. f., nîtor3 [nisus u. nixus] qua re; confido3 [fisus sum] cui rei: ἰσχυρίζεσθαί τινι πιστεύειν

fußfällig, supplex; stratus ad pedes; jacens ad pedes: προςπίπτων προςπεσών (ἰκέτης) προς τὰ γόνατά τινος | — Adv., suppliciter: μεθ' ἰκεσίας | - f. für jmon bitten, supplica eui pro quo: προςπεσύντα δείσθαί τινος ε, Ικετεύειν τινά ὑπέρ

Rugfall, thun, f. b. a. zu Füßen fallen, f. Tug.

Auffeffel, f. Aufeifen.

Angganger, pedes [itis]: o negonogog negos.

Aufgesime, basis: τὸ ἐπόβαθοον ή βάσις κοηπίς. Aufgestell (einer Gaule), basis; stylobates: ή βάσις. Fuggicht, f. Podagra.

Rugpfad, semita; callis; trames [itis, m.]: ή άτραπός ή τρίβος.

Rugpuntt, nadir: το ναδίο.

Rugreisc, iter [gen. itineris] pedestre: ή πεζή ποosία | - eine %. antreten, ingredior3 [gressus]=, facio3 [fêci, factum] iter pedibus: πεζή πορεύεσθαι.

Fußichelle, f. Fußeisen.

Aufichemel, scabellum: το υποπόδιον.

Rugiohle, planta; vola: το πέλμα | - jur F. gehörig, plantaris: τοῦ πέλματος.

Fußsoldat, pedes sitis, m.]: o negos |- als F. dienen, f. b. a. gu Bug bienen, f. Ruf.

Fußspihe, summus digitus pedis: τὸ ακρον ποδός -auf ben F. gehen, incedo [cessi, cessum] digitis summis; eo [îvi, itum] gradu suspenso: βαδίζειν έπ απρων των ποδών.

Außipur, vestigium: το ίχνος (ποδός).

Fußstapfe, vestigium: rò ixvos à orißos | - in jmbs F. treten (eig. u. fig.), premo [pressi, ssum] vestigia cjs; insto1 vestigiis cjs; suscipio3 [cepi, ceptum] rationem auctoritatemque ejs: uereldeiv to izvos TIVOS.

Fußsteig, f. Fußpfab.

Fußtritt, vestigium; ictus [as] pedis: ò στίβος το πάτημα.

Fußvolf, peditatus [ûs]; pedites [um]; copiae pedestres; exercitus [ûs] pedester: τὸ πεζιμόν τὸ ὑπόβλημα ἔμβλημα ὑπόδομμα.

πεζόν ὁ πεζὸς στρατός ὁ πεζοί | - leichtes F., Kutteral, thêca; involûerum: ἡ θήμη τὸ ἔλυτρον. pedites levis armaturae: οί πεζοί ψιλοί | - unter bem &. bienen, f. Fuß.

Fußweg, f. Aufbfab.

Fußzehe, f. Bebe.

 Futter (Nahrung fürs Bieh), pabulum; pastus [ûs]; cibaria [orum]: ὁ χόρτος· τὸ χόρτασμα· ὁ xilos | - F. fuchen (bon ben Thieren), anquiro's [quisîvi, sîtum] pabulum: νέμεσθαι | - F. (Fourage) holen), pabulor¹: έπισιτίζεσθαι | - bie Soldaten auf F. (Fourage) ausschiden, mitto3 [misi, missum] mi-lites pabulatum: διαπέμπειν τους στοατιώτας έπί τον επισιτισμόν.

Autteral, thêca; involucrum: ή θήκη το έλυτρον. Autterboden, tabulatum pabuli: ὁ χορτοβολών [ovos].

Ruttergeld, aes hordearium: ὁ της τροφης μισθός.

Futtergras, gramen pabulare: o xilós.

Kutterfrauter, pabularia [ium]: o zootos.

Kuttermauer, frons [atis]; murus munitionis causa exstructus: τὸ μέτωπον.

Autterfact, saccus pabuli: ò σάκκος του χόρτου.

Futterschwinge, vannus [i, f.]: o dinuos to dinunτηριον.

Autterwide, vicia pabularis: το βικίον χορταστικόν.

Gabe, I) eig., dônum; munus [eris]; dos [ôtis]: ή Gangelband, I) eig., fascia parvulorum gradus sus-δόσις το δώρον ή δωρεά το δώρημα | - G. an tentans: ὁ δεσμὸς ὁ τοὺς παϊδας βαδίζοντας ώφεδόσις · τὸ δώξου · ἡ δωρεά · τὸ δώρημα | - ⑤. an Arme (f. v. a. Almosen) , stips [pis]; beneficium : ἡ έλεημοσύνη · τὸ εὐεργέτημα | - jmbn um eine ⑤. bitten, emendico stipem a quo: προςαιτείν δώρον - II) fig. (f. b. a. Fähigteit), ingenium; indoles (im sing.); facultas: ή φύσις δύναμις | - B. ber Ratur, donas, munera natūrae: ἡ φύσις [εως] | - G. be8 Geistes u. herzens, dotes ingenii atque animi: αί τῆς ψυχῆς ἀφεταί | - bie G. be8 Lortrags besigen, bene dieo³ [xi, ctum]: δεινόν -, δυνατόν είναι λέγειν.

Gabel, furca; furcilla: ή κρεάγρα κρεαγρίς | - B. an ben Beinreben, clavicula: αί των αμπέλων έλικες τα βοστούχια.

Gabeldeichsel, temo bifurcus: o ovuos dingovs. gabelformig, furcillatus: δίκρους [ovv].

Gabelfreud, furca: ή στηριγέ [ιγγος].

gabenfrei, immunis: ἀτελής [ές].

gach, f. jäh.

gadern, gracillo1 (bon Buhnern); gingrio4 (bon Sánsen); strépo³ [pui, pitum]: κακκάζειν κακκα-βίζειν κλάζειν — s., das G., gingrîtus [ûs]; clan-gor: ή κλαγγή, od. durch die Berba.

Gaëta, Cajêta | - Adj., Cajetânus, a, um.

gahnen, oscito1; oscitor1: xaiveir yaquasdai | -s., das B., oscitatio: ή χασμη χασμησις.

Gähnfucht, oscêdo: ή χασμωδία.

gahren, I) eig., fermentor'; ferveo2 [ferbui]; effervesco³ [ferbui]: ζυμοῦσθοι | — II) fig., möveor² [môtus]; ardeo² [si, sum]: οἰδᾶν.

Gahrung, I) eig., fermentatio; fervor: ή ζύμωσις - II) fig., môtus [ûs]; turbae; res novae: ἡ ταραχή στάσις | - bas Bolf in G. bringen, sollicito! animos plebis: ταράττειν τους πολίτας | - in (bol= ler) B. fein, moveor2 [môtus]; ardeo2 [arsi, sum]: είναι έν στάσει.

Gahrungsmittel, fermentum: το ζύμωμα. gang und gabe, f. gangbar.

λών | - II) fig., jmbm am G. führen, gangeln, rego3 [xi, ctum] =, guberno 1 qm pueruli instar: χοησθαίτινι ώς παιδίω.

gangeln, I) eig. (ein Rind), sustento infantem fascia: άγειν παιδίον (ἐθίζονα βαδίζειν) μεταχειρίζεσθαι παιδίον | — II) fig., jmbn g., tempéro qm; rego³ [xi, ctum] =, guberno qm pueruli instar: χοῆσθαί τινι ώς παιδίω.

Ganoden, anserculus: το χηνίον χηναφίον.

Ganfeblume, Bellis perennis.

Ganfeblut, sanguis [inis, m.] anserinus: τὸ αίμα [ατος] χήνειον.

Gansebraten, assum anserinum: ὁ χὴν ὀπτός τὰ **μ**οέα χήνεια όπτά.

Ganschrust, pectus [oris, n.] ansersaum: το στέρνον

Ganfediftel (Pflange), sonchus: o coygos. Ganfeei, ovum anserînum: τὸ το τον χήνειον.

Ganfefeder, pluma (ob. penna) auserina: το πτίλου

Banfefett, adeps [ipis, m.] auserîna: το στέαο χή-

Banfeffeifd), caro [carnis, f.] anserîna: τὰ κρέα χήvela.

Ganseflügel, ala anserîna: τὸ πτερον χήνειον.

Ganfefuß, I) eig., pes [pedis, m.] anserîous: ὁ ποῦς [ποδός] χήνειος | - 11) übertr. (von einer Pflange), chenopodium: το χηνοποδιον.

Ganfegeschrei, gingritus [us. m]; clangor anserum: ή των χηνων κλαγγή· τὸ κλάζειν· τὸ βοαν.

Banfchaut, I) eig., cutis anserina od. anseris: o χοῶς [ωτός] χήνειος | — II) fig., horror: ή φοίκη | - eine G. befommen, corpus cohorrescit3 [ruit]:

Ganscheerde, grex [gregis, m.] anserum: ή χηνοβοσκία χηνοβοτία.

Ganschirt, custos [odis, m.] anserum: ο χηνοβοσκός. Banfefiel, penna anserina: o nálapos xiveros.

Banferich, anser mas: o xnv.

Banfestall, cella anserum; chenoboseson: το χηνοβοσκείον χηνοτροφείον.

ganglich, lat. umfdrieben burch Abberbia, plane, prorsus, omnîno: σύμπας σύνολος [ov] τέλεος | - S. auch bollig - Gine gangliche Unwiffenheit in etw. zeigen, plane hospes sum in qua re: παντελώς απειρον είναι τιvos | - bem Feinde eine g. Nieberlage beibringen, occido3 [di, sum] hostem occidione: πανωλέθους ποιείν τους πολεμίους | - Adv., plane; omnîno; prorsus; penitus; funditus; radicitus; oft auch burch Busammensetzungen ber Berben mit de, wie: ganglich besiegen, devinco3; ganglich verwuften, devasto1, u. bgl.: παντελώς · παντάπασι · πάμπαν · διὰ τέλους · είς τὸ παν το παν.

Gartden, hortulus: το κηπίδιον κηπίον.

Gartner, hortulanus; olitor; arborator; topiarius: ο κηπεύς κηπευτής κηπουρός.

Gartnerburiche, alumnus horti; tiro hortulanus: o παίς υηπουρός.

Gartnerei, cultus [ûs] hortorum: ή κηπουρία· κηπεία φυτουργία.

Gartnerfunft, topiaria: ή αηπουργική (τέχνη). gafden, spumo1: έξαφρίζεσθαι.

Gafcht ob. Gifcht, spuma: o appog.

Bagdiett, angiportus [ûs, m.]: ή στενωπός.

gaten od. jaten, runco: ποάζειν ποηλογείν βοτα-νίζειν | - mit der hade g., surrio : σκάλλειν σκάλλίζειν | - s., das B., runcatio; sarritio; ὁ ποασμός ή σκάλευσις.

Gater (Jater), runcator; sarritor: ὁ ποαστήρ · ὁ σκαλεύς.

Bathade (Jathade), sarculum; rastum: ή σκαλίς.

gaffen, hio1; stupeo2; cum stupore circumspicio3 [spexi, spectum], = specto1: χαίνειν χάσκειν πρός τι κεχηνότα βλέπειν είς τι.

Gaffer, spectator stupôre quodam defixus: ὁ κεχηνώς [ότος].

Gagattoble, gagates: o yayarns.

Gage, f. Befoldung. Galan, f. Buble.

galant (artig, fein), elegans; urbanus; officiosus; lautus; (v. Liebenben) amatorius: αστείος κομφός θεραπευτικός ερωτικός | - g. Reden, sermones amatorii: οἱ λόγοι ερωτικοί | — Adv., eleganter; urbane; officiose; amatorie: ἀστείως κομφώς · θεραπευτικώς ερωτικώς.

Galanteric, elegantia; urbanitas; cultus [ûs] amoenior; (b. Liebenden) amores: ή άστειότης πομψότης το άστείου ή θεραπεία τα έρωτικά το έρωτικόν.

Galanteriehandler, institor delicatarum mercium : o πωλητής των πρός κόσμον.

Galanteriewaaren, merces delicatae : τὰ κοσμήματα: οί πόσμοι.

Galban, =faft, galbanum : ή χαλβάνη.

Baleere, navis actuaria; trirêmis publica; n romone - imbn gur G. berurtheilen, do' [dedi, datum] qm ad rêmum publicae trirêmis: καταψηφίζεσθαί τινα είς την υπηρεσίαν | - an die G. fchmieden, affigo 3 [fixi, nis: δρόμω πανυ έπτεταμένω.

xum] qm remo publicae trirêmis: δεθέντα παραδοῦναί τινα είς την ὑπηρεσίαν.

Galeerensflabe, servus ad remum publicae trirêmis datus: ὁ είς ὑπηρεσίαν κατεψηφισμένος, =παραδεδομένος.

Baleotte, navis acturia minor: ή ναύς κωπήρης μικοά.

Galgen, arbor infelix; patibulum; crux; catasta ad supplicium exstructa : ò στανρός. | - geh' an ben B., abi in malam rem ob. scrucem: βάλλ είς κόρακας! sels nanapiar!

Galgendieb, aftrick, abogel (Schimpfwort), furcifer;

erux; patibulum; o μαστιγίας.

Galgenfrift, diladium : o rónos oliyov goovov.

Galicien (Brob. in Spanien), Callaecia; Galatia | Adj., Callaccus [a, um] | - Ginm., Callacci; Gallacci.

Galimathias (Gallim.), merae nagae; deliramenta [orum]: of lipoot.

Galla, cultus [ûs] sollemnis, sfestîvus: ή μεγαλοπρέπεια [- in Balla, f. b. folg. Art.

Gallafleid, praetexta; vestis sollemnis: ή στολή λαμπρά, είερά | - im B., praetextâtus: περιπορφυρόσημος ενδεδυμένος στολήν λαμπράν.

Ballapfel, galla: ή κηκίς [ίδος] το κηκίδιον.

gallartig, sahnlid, felleus: zolosidns.

Ballatag, dies aulae sollemnis: ἡ ἡμέρα αὐλῆς λαμπρά.

Galle, 1) eig., fel [fellis, n.]; bîlis: ή χολή | - 11) fig. (Merger, Jorn), bilis: ἡ χολή | - jmbm die G. auf-regen, reizen, möveo [môvi, môtum] stomachum oui: 2ινείν χολήν τινι | - die G. läuft jmdm über, exarsi 2 iracundia: ή χολή ἐπιζεῖ τινι | - feine B. gegen jmbn aublaffen, aubschütten, effandos [fadi, fasum] bilem in qm: ἀποσκήπτειν-, ἀπερείδεσθαι την χολην είς τινα | - boller B., biliosus: χολώδης.

gallebitter, amarior felle: zolwons.

Gallenblafenftein, Gallenftein, cholelithus: o xoln= Livos.

Gallenfieber, febris biliosa; febris ex bile redundante nata: o πυρετός χολικός.

Gallenfluß, zruhr, cholera: ή χολέρα.

Gallenfucht, gallenfüchtig, f. Gelbsucht, gelbsüchtig. Gallerie, I) eig., porticus [as]: o negidoopos | - II) ubertr. A) (f. b. a. Bilberfammlung), pinacotheca: ή πινακοθήκη | - B) (oberfter Gelandergang im Thea= ter), cavea summa: ὁ περίδρομος ανώτατος.

Gallerte, jus [juris] gelatum : o nogog.

gallicht, fellosus: zolinos.

gallig, biliosus: χολικός τολοειδής περίχολος.

Gallinfett, f. Gallwespe.

Gallmei, Gallmeierde, cadmia: ή καδμεία καδμία. Gallfucht, -füchtig, f. b. a. Gallenfucht, -füchtig, f. Gelbfucht u. gelbsüchtig.

Gallwespe, sinfekt, cynips: o who [whvos].

Galob, cursus citatus: o δρόμος έπτεταμένος | - im (Β,, equo admisso, = citato; laxatis habênis: δρόμο έπτεταμένω | - im geftredten 3., effusissimis habegalopiren, vőhor* [vectus] equo admisso ob. citato: ἐπιφαβδοφοφεῖν | - anfangen 311 g., admitto³ [mīsi, missum] equum: ἀνιέναι -, ότοῦνειν τὸν ἵππον | - (b. Pferbe) féror [lâtus, ferri] laxātis habêuis: τριποδίζειν καλπάζειν.

Gamafden, f. Ramafden.

Bang, I) (bas Gehen, die Bewegung), A) eig., itie; itus [ûs]; incessus [ûs]; ingressus [ûs]; ή πορεία: όδος όδομος | - einen G. wohin machen, s. v. a wohin gehen, s. d. W. | - G. der Dinge, meātus [ûs]; motus [ûs]; cursus [ûs]; ή κίνησες φορά | - in G. bringen, moveo in G. frig., in G. fommen, moveo in G. fommen, moveo in G. fommen, moveo in J. agitor!: ανείσθαι | - B) überte, der Gang beim Fechien, missus [ûs]; ή προβολή.

II) übertr. A) Fortgang, Erfolg einer Thätigleit, processus [as]; progressus [as]: ή προχώρησις | - etw. in G. bringen, concilio¹ commendationem cut rei: ποιεῖν εὐδοκιμεῖν | - im G. [cin, valeo²; sum receptus; sum in usu: ἐπικρατεῖν νομίζεσθαι | - bie Sache ift im G., res procèdit³ [cessit]; res prorsus it⁴ [ivit]: ἔπικρατεῖ καλῶς προχωρεῖ | - eine Sache thren Gang nehmen, - gehen lasen, non impedio¹ qd: ἐᾶν τι βαδίζειν ὁδῷ| - bie Sache gewinnt einen andern G., res allter procèdit³: ἄλλως προχωρεῖ.

"B) (Art des Gehens) 1) (d. Menschen und Thieren), incessus [ûs]; ingressus [ûs]: ή βάσις δ βαδισμός | - einen stolzen G. haben, incêdo² [cessi, cessum] magnisce: βαδίζειν ύπερηφάνως | - 2) don Dingen, progressio; cursus [ûs]; via; ratio: ἡ δόσς | - nach dem natūrl., getvõhnlichen G. der Dinge, ut seieri solet: κατὰ τὸ είωθός | - der G. der Rede, cursus crationis: ἡ διάθεσις | - G. eines Theaterstückes, descriptios, ordo fabulae: ἡ διοίκησις | - G. einer Meslode, modůli: ὁ ξυθμός.

C) concret, 1) (Ort, wo jind geht), via; iter; ambulatio (Spazierweg); porticus [ûs]; xystus, (u. insbef. f. b. a. Kanat, Graben, Aber u. bgl.); canâlis; fossa; cloâca; cuniculus; vêna: ἡ ὁδός · ὁ δρόμος · ὁ περίπατος · ἡ στοά · ὁ ξυστός · ὁ ὑπόνομος · ἡ κρύπτη.

 S. in einer Schraube, rugae cochleae: ἡ ἔλιξ [1205] | - S. in einer Mühle, rota: ὁ τροχός πύκλος |
 (f. b. a. Gericht von Speisen, Schüffel), ferculum: ἡ φορὰ (τῶν ἐδεσμάτων).

gangbar, I) eig., A) (wo man gehen fann), pervius; qua commode incedere possumus: πορεύσιμος βάσιμος [ov] | - einen Weg g. machen, munio viam: δδοποιείν.

B) (wo viel gegangen wird), trîtus; frequens: no-

λυπάτητος πολύστιβος [ον].

II) fig., (was im Gebrauche ift), trîtus; vulgâris; usitâtus; more receptus: κοινός νομιζόμενος | - g. Waaren, merces vendibiles: τὰ ἀγώγιμα | - g. fcln, sum in usu; valco *: νομίζεσθαι ἐν ἔθει είναι | - (von Waaren), vendor [ditus] facile: ἀγωγιμον είναι.

Gangbarkeik, eines Weges, commöda conditio viae: τὰ πορεύσιμον τὸ βάσιμον | - G. den Waaren, frequens emptio (mercium): ἡ εύπρασία.

Gangbarmachung, einer Strafe, munitio (viae): vò òdonouelv.

Bans, anser (bas Weibchen berfelben anser femina) :

ό, ή χήν | - was bon ber Gans fommt, Gänfe», auserînus: χήνειος. | — 11) übertr., als Schimpfname für eine einfältige Person, stolida; stulta: ή βλάξ· ήλιθία.

gand, integer; solidus; plênus; lotus; amnis; universus; cunctus: ἀπέφαιος [ov]· δλος· πάς [πάσα, πάν]· ἄπας· σύμπας | - eine g. Zahl, numerus plênus: ὁ ἄφτιος ἀφιθμός | - bie g. Schuld, solidum: τὸ δλον | - fechs g. Monate, totos sex menses: δλον εξε μήνας | - g. drei Tage, totos tres dies; totum triduum: τρείς ήμέρας δλος | - don g. herizen, toto pectore: ἐπ πάσης πφοθυμίας· πάση προθυμία: ἐπ κασδίας | - ein g. (tüchtiger) Mann, vir eximius:

ο άνηο δεινός.

Adv., omni ratione; omnibus partibus; omnibus numeris; plane; omnībo; prorsus; penitus, zilv. auch burch Composita mit per (ganz jung, peradolescens u. bgl.), oder burch ben Supertativ (ganz berborben, perditissimus): δίως· παντελώς· πάντι τα πάντα; (bet Abjectiven) burch Composita mit όλο- u. παν-, oder burch ben Supertativ | - g. anders, longe aliter: πάνν άλλως, εδιαφερόντως | - g. derselbe, idem ille: οὐτος αὐτός | - g. gewiß, certo; siae dubio: σαφώς· πάντως. S. gewiß | - g. und gar nicht, nequâquam; nullo modo; nullo pacto; minime: οὐσαμώς· ημιστα | - nichts, omnibo nihit: τὸ παράπαν οὐδέν | - nicht ganz, minus: οὐχ δίως.

Ganze, das, totum; tota res; unum; omnia [um]; universum; universitas; corpus; summa: το δλον·πάν·σύμπαν | - αυδ bem G. arbeiten, fingo³ [finxi, fictum] e solido: ἐργάζεσθαί τι ἐξ δλον | - αυδ bem G. gearbeitet fein, confectus sum ex uno saxo: εἶναι κατειργασμένον ἐξ δλου = ολοφνή | - in ein G. ordnen, redigo³ [êgi, actum] in curpus: κατατάττειν εἰς ἔν σῶμαε | - bas G. ift bies, haee summa est: τοῦτ ἔστι τὸ κεφάλαιον | - im G. genommen, omnino; omni numero: καθόλου συλλήβδην.

ganzhufig, solida ungula: uovóznlog.

gar, 1) (f. v. a. fertig gefocht), percoetus: δίεφθος [σν] πέπειρος [σν] | - g. tochen, pereŏquo* [coxi, coctum]; confício* [fêci. fectum]: πεπαίνειν τι | - 11) Αὐν., (f. a. a. gānalīdo), proesus; plane; omnivo: πεντελώς | - oft durch ben Superiativ, δ. Β. ein a. geforter Mann, hömo doctissimus: ἀνής σοφώτατος: | - g. fehr, magnöpere; vehementer: πολλά σφόδοα πολλού λίαν ἀγαν | - g. nicht, minime: σὐδαμῶς ήχιστα οὐδ ὁπωςτιοῦν | - g. nicht, nihil sane: πάνν οὐδέν τὸ παράπαν οὐδέν | - nicht fo gar, haud ita: οὐ μάλα οὐ πάνν.

Garantie, garantiren, f. Gemährleiftung, burgen.

Garaus, das, ή κατάλυσις |- jmdm maden, interimos [εmi, emptum]; tollos [sustúli, sublatum] qm e medio: καταλύειν διαφθείσειν τινά τι ἀπολλύναι τινά.

Garbe, manipulus: ἡ δέσμη σταχύων · ὁ φάκειλος σταχύων τὸ δοάγμα σταχύων - 6. binben, colligo³ [lêgi, lectum] manipulos: ἀμαλλεύειν.

Garbe, Garbift, f. Leibmache, Leibmachter.

(Barberobe, I) (als Ort), vestiarium: τὸ ἰματιοφυλάπιον ἡ ἰματιοθήμη | - II) (f. b. a. Kleiber), vestimenta [orum]: τὰ ἰμάτια τὰ περὶ τὴν στολήν | -(B. für bas Theater, vestis scenica; choragium: τὰ ίματια συηνικά | - eine fchone G., cultus amoenus: Gartenmunge, mertha crispa: το ήδύοσμον. τα ιμάτια καλά.

Garderobeauffeherin, vestispica: ή ίματιοφύλαξ. Gardine, velum; aulaeum: τὸ περιπέτασμα.

Gardinenbett, lectus aulaeis obductus: ή nhívη πεοιπεπταμένη.

Garfod), popinarius: ὁ ἐφθοπώλης· θεομοπώλης. Garfüche, popina: τὸ έφθοπωλείον θεομοπωλείον θερμοπώλιον.

Garn (Faben aus Rlachs), linum netum: rò livov τα νήματα ή τολύπη.

Barnhandel, negotiatio lintearia: ἡ ἐμπορία τῶν λίνων

Garnhandler, lintearius: o ofovionolng. garniren, Garnitur, f. befegen, Befag.

Garnifon, = regiment, praesidium stativum : ή φρουρά οί φρουροί ή φυλακή οί φύλακες.

garnisoniren, habeo3 stativa loco quo: φρουράν άγειν φρουρείν.

Garnreuje, reticulum: τὸ δίπτυον.

Garnspinner, spinnerin, nens linum (lanam): o άνης =, ή γυνη λινόκλωστος.

Garuftange, f. Renftange. Garnweber, f. Leinweber.

garitig, foedus: ovnagos alexoos overions [és] άμορφος [ov]· μιαρός δεινός | - Adv., foede: δυπαρώς etc.

Garten, hortus; horti: o unnos | - ben B. betreffenb. hortensis: μηπαίος του μήπου | - einen G. an= legen, aedifico hortum: κατασκευάζειν κήπον.

Gartenarbeit, cultus [ûs] hortorum: ή κηπουργία: τὸ ἔργον κηπουρικόν.

Gartenarbeiter, hortulanus: o unnovoos unnovo YUXÓG.

Gartenauffeher, shuter, custos horti: o unnovoos. Gartenbeet, area: areola: ή πρασιά.

Gartenblume, flos hortorum: tò avdos unnacov. Gartenbohne, faba hortensis: ὁ κύαμος κηπαΐος.

Gartenerde, terra hortensis: ή γη λαχανία.

Gartenfrucht, fructus [ûs] horti; pomum : to unnevσιμον φυτόν κήπευμα.

Gartengerath, instrumentum hortense: τὸ ὄργανον κηπαΐον.

(Bartengewache, = fraut, herba hortensis; olus [eris]: τα λάχανα | - Gartengewachse, hortensia [ium]: τα λαγανευματα.

Gartengott, Priapus: o Πρίαπος.

Gartenhade, sarculum: ή σχαλίς.

Gartenfresse, lepidium sativum: τὸ λεπίδιον λαγανηρόν.

Gartenlaube, pergula: ή καλύβη.

Gartenmatter, maceria horti: ή έρκανη κήπου ό φραγμός.

Bartenmelbe, atriplex hortensis: to Blivov.

Gartenmeffer, falx (putatoria); scalprum: ή κηπουρική μαχαιρα.

Gartenmohn, papaver somniferum: ή μήκων [ωνος] πηπαία.

Gartenrante, ruta graveoleas: τὸ πήγανον κηπευτόν.

Gartenfaal, =falon, diaetha: ή δίαιτα. Gartenscheere, falx: ή walls unnaia.

Gartenschnecke, helix; limax: o noxlias.

Gartenthür, fores horti: ἡ κηπαία (Θύρα). Gartenivalze, cylindrus: o nolivdoos.

Gartenzaun, sepes horti: à poaguos. Gαθ, spiritus naturâles; gâs: ἡ ἄχνη ἀέρος.

Gasbeleuchtung, lumina gasis: ὁ τοῦ γασός κατανγασμός.

Gaffe, I) platea; vîcus: ή λαύρα στενωπή δδός -II) (f. v. a. Straße, f. dief. W.) | — III) (f. v. a. Reihe), ordo: o oquados | - Gassen (Spiegruthen) laufen, agor³ [actus] per militum ordines et caedor³ [caesus] virgis: ὁαπίζεοθαι.

Gaffenbube, sjunge, puer de trivio: o ex τριόδου

Gaffenhauer, carmen triviale; c. ex trivio arreptum : τὸ μέλος ἱμονιοστρόφου.

Gaffenfoth, lutum: ή ilús [vos] · o dolos.

(Baft, 1) conviva: o σύνδειπνος δαιτυμών 1 - jmbn All 3. bitten, voco 1 qm ad coenam; invito 1 qm: καλείν τινα έπὶ τὸ δεῖπνον | - zu B. gehen, eo1 [îvi, itum] ad coenam: léval énl to deinvov | - 311 3. fein, coeno foras: δειπνείν σύν τινι σύνδειnvov sival rivi | - II) (f. b. a., frembe im Sause auf= genommene Person), hospes: & gévos | - jmbn als B. aufnehmen, excipios [cepi, ceptum] qm hospitio: ξενίζειν τινά.

Gastbett, lectus hospitâlis: ή ulivη τοίς ξένοις έσκευασμένη.

Gafterei, f. Gaftmahl.

gastfrei, hospitalis: liberalis: φιλόξενος [ov] ενέξενος [ον] | - Adv., hospitaliter; liberaliter: εὐξένως. Baftfreiheit, hospitalitas; liberalitas; ή φιλοξενία. τὸ φιλόξενον έλευθέριον.

Gastfreund, hospes: o Eévos | - imbs G. sein, utor3 [usus] hospitio cjs: ξενούσθαι παρά τινι.

gaftfreundlich, -freundschaftlich, hospitalis: φιλόξεvos [ov] | - ein g. Saus, domus quae hospitibus patet: ὁ οίκος φιλόξενος.

Baftfreundschaft, hospitium: ή ξενία.

Gaftgeber, dominus coenae ob. epuli: o έστιάτως | -(f. v. a. Gastwirth, f. dief. 28.)

Gaftgeschent, xenium: tò géviov.

Gafthaus, shof, deversorium; caupona: το πανδογείον πανδοκείον ξενοδοκείον.

gaftlich, f. gaftfreundlich.

Gaftmahl, convivium; epulae; epulum: τὸ δεῖπνον σύνδειπνον · συμπόσιον · ή εὐωχία · έστίασις.

Bastrecht, jus hospitis; hospitium: ή ξενία.

Gaffftube, hospitium; conclave deversorii: o ξενών. Gaffwirth, caupo: o πανδοκεύς ξενοδόκος | - G. fein, exerceo2 caupônam: πανδοχεύειν.

Gastwirthin, caupona: ή πανδοκεύτοια.

Gaftwirthschaft, ars cauponia: ή πανδοκία | - G. treiben, exerceo artem cauponiam: πανδοκίας έπιμελείσθαι.

Gaftzimmer, f. Gaftftube. Gatte, gatten (fich), f. Chemann, begatten. Gatter, clathri; h nightis.

Gattin, f. Frau.

Gattung, 1) (Bereinigung einartiger Dinge), genus [ĕris]: το γένος είδος φύλον | - nach G., generâtim: κατὰ γένη γενικῶς | — II) (f. v. a. Art), pars; forma; species: τὸ εἶδος.

Batt, pagus: o vouos. Ganbieb, f. Erabieb.

Gaugraf, comes pagi: o του νομού επίτροπος. Gaufelbild, imago: το είδωλον φάντασμα.

Baufelti, praestigiae: fallacia: ή θαυματουργία. θαυματοποιία το μαγγάνευμα.

gaufelhaft, fallax: yontinos yonteutinos.

gaufeln, ago [êgi, actum] praestigias: θαυματοποιείν · δαυματουργείν.

Gantelpoffe, = spiel, praestigiae: τὸ γοήτευμα μαγγάνευμα θαυματούργημα.

Gaufler, praestigiator; circulator: ὁ θαυματουργός. θαυματοποιός τερατοποιός γόης άγύρτης.

Gaufferin, praestigiatrix: ή γοητεύτρια.

ganflerifd), circulatorius; praestigiosus; fallax: yonτικός γοητευτικός τερατώδης θαυματοποιικός.

Gaul, equus: caballus: ὁ καβάλλης "ππος | - sprich= wortl., einem geschentten G. fieht man nicht ins Daul, equi donati dentes non inspiciantur: ίππου δεδομένου οδόντες ούκ έξετάζονται.

Gaum, Gaumen, palatum: o ovoavionog. ή υπερώα.

Gaumbuchstabe, litera palati: τὸ ούρανίσκου γράμμα.

Gauner, far: ὁ άγυρτης πανούργος. Gaunerel, forta [orum]: τὸ πανούργημα. Gaunerhandivert, furatrina: ή άγυρτεία. Gaunerstreich, furtum: τὸ πανούργημα.

Gaze, textum tennissimum: υφασμα λεπτόν.

Gazelle, antilope: o ogus [vyos].

geachtet, honestus; honoratus; Evripog timog Evδοξος περίβλεπτος.

Geader, vênae: αί φλέβες.

geartet, gut, bene morâtus: παλός τὰ ήθη. Geback, opus pistorium: τὸ πέμμα | - feince 3., bellaria [orum]; crustula [orum]: τὰ τραγήματα.

Geball, tignatio; contignatio; trabes (pl.): αὶ δοποί. gebaren, I) eig., pario [peperi, partum]; edo [didi, ditum] partum; enîtor [uîsus u. nixus]: τίκτειν τι γεννάν τι κυείν od. ἀποκυείν | - g. wollen, partu-rio : τοκάν ἀδίνειν | - δυ früh g., facio [fêci, factum | abortum : außlionen | - geboren werben, nascor3 [natus]; gignor3 [genitus]; edor3 [editus] in lucem: γίγνεσθαι γεννάσθαι φύεσθαι | ein g. Grieche, ortu Graecus: "Elly to yévos | -II) fig., (au etw. g. fein), natus ob. factus sum ad qd: Exer quoiv c. infin. | - s., bas B., partio; partus [as]: ο τόκος ή λοχεία.

Gebarerin, puerpera: ή λεχώ [οῦς] · τεκοῦσα. Gebarmutter, uterus; matrix: ή μήτρα σστερα γονή · δελφύς.

Gebarfiuhl, sella obstetricia: ή έδοα μαιευτική. Gebargeit, partus [as]; genitus [us]: o τόπος.

Geban, Gebande, aedificium; aedes; opus; monumentum: τὸ οἰκοδόμημα κατασκεύασμα.

Bebefall, casus dativus: ή δοτική (πτώσις).

Gebein, os (ossis): τα όστα [ov]. Gebelfer, gannitio: o uvvgyduos.

Gebelle, latratus [ûs]: ὁ ἐλαγμός τὸ ελαγμα ή υλακή.

geben, 1) do1 [dedi, datum]; praebeo2; dono1; reddo3 [didi, ditum]; trado3; impertio4; διδόναι τί τινι' παρέχειν τί τινι' παρέχεσθαί τί τινι' ποoigeobat | - ber Rebe Schmud g., afferos fattuli. allatum afferre] ornatum orationi: ποσμείν τον

II) (f. b. a. betragen), efficio3 [fêci, fectum]; sum; fio [factus, fieri]: δύνασθαι καθίστασθαι είναι |- wieviel hast du dasur gegeben, quanto rem emisti?: πόσου το το έπρίω; |- wieviel giebst du für die Mahlzeit? quanti coenas?: πόσου δειπνείς; | - cin Wort durch cin andered g , exprimo [pressi, pressum] qd verbo: σημαίνειν τί τινι φήματι | wörtlich g., exprimos verbum de verbo: λέγειν τι nατά λέξιν | - lateinisch g., reddo3 [didi, ditum] latine: légeir ti Poudioti | - bon fich g., edo3 [didi, ditum]; reddo3; mitto3 [mîsi, missum]: παρέχειν. άφιέναι έκλέγειν άναπέμπειν | - burch Speien pon fld, g., vomos [mui, mitum]; reddos [didi, ditum] vomitu: ἐμεῖν ἐξεμεῖν τι | - etw. verloren g., despêro de qua re: προίεσθαι προδιδόναι τι απελπίζειν τινός νομίζειν ἀπολωλέναι τι μηκέτι είναί τι | - jmdn etw. anzuhören g., dîco³ [xi, ctum] qd cui: λέγειν τί τινι.

III) (j. b. a. beachten), auf jmbn etw. g., tribuo3 [ui, ûtum] cui multum: véper nolv, nollijo poioav tivi | - wenig auf etw. g., parum curo'; negligo3 [xi, ctum] qd: aueleiv rivos [- nichts auf etto. g., puto1 qd nihili; sperno3 [sprevi, spretum] qd: μηδεν επιστοέφεσθαί τινος καταφρονείν rivos | - etw. auf bas Gerebe ber Leute g., do' [dědi, datum] qd famae: ποιείσθαι πολλού τον

των ανθρώπων λόγον.

IV) r., fich g., Krantheit, morbus remittit3 [mîsi, missum]: ή νόσος λοπά | - bas wird sich g., adversus hanc rem remedium parabitur: ἀμέλει κα-

V) imps., was giebt es? quidnam est? quid accidit?: τί το πράγμα | - was giebt es Neues? ecquid novi est?: τί γίνεται, = λέγεται νεώτερον | - es giebt (jmb, Leute, Menfchen), welcher, welche, est (im pl. sunt, non desunt, inveniuntur) qui etc.: eloiv of | - e8 giebt Falle ba, est, ubi etc.: gorev onov | - es giebt feinen Grund, warum 20., non est cur etc.: ovn

VI) gegeben (f. v. a. ausgefertigt), datum; scriptum: γεγραμμένον.

gebenedeiet, beatus, fortunatus: zologntog.

Geber, srin, auctor; qui s quae dat (nicht dator): δ δοτής — ή δότειρα] - G. u. Empfänger, dans et accipiens: δούς και λαβών.

Geberde, gestus [ûs] : τὸ σχημα· τὸ είδος | - G. ma= chen, ago3 [egi, actum] gestum; utor3 [usus] gestu: σχηματίζεσθαι | - pantomimifche B., gesticulatio : ή χειφονομία σχηματοποιία.

geberben (fich, freudig), gestio' laelitia: σχηματίζεσθαι (εύθυμος είναι) | - (with fich g.), gern's me victenter: ἔχειν ἀγοίως | - wie ein Rasender sich g., furo3: προςποιείσθαι μανίαν μαινομένω έοι-

Geberdenfunft, ars mimica: ή μίμησις.

Geberbeniprache, f. Reicheniprache

Gebet, precatio; supplicatio; preces: ἡ εὐχή· προςευχή αί εύχαί | - ein B. berrichten, facios [feei, factum precationem: ποιείσθαι εύχας εύχεσθαι tois Deoig.

Gebetbuch, liber precationum: al evyal to evyo-

λόγιον.

Gebetformel, verba solemnia; carmen solemne precationis: αἰ εὐχαί ἡ προςευχή | - bie . vorsagen, praeco [praeci, itum] verba: ἐξηγεῖοθαι τὰς

εύχάς.

Gebiet, 1) eig., territorium; ager; terra; regio; fines: ἡ χώρα· ἀπαρχία· ὁ νομός | - jmb6 G. betreten, ingrédior³ [gressus] intra fines ejs: εἰςέρχεσθαι εἰς χώραν τινός | -- II) fig., locus (proprius): τά τινος (τῆς ποιήσεως).

gebieten, impero1 qd cui, sequitur ut; jubeo3 [jussi, jussum]; praecipio3 [cêpi, ceptum]: προςτάττειν. έπιτάττειν τί τινι· προαγορεύειν· παραγγέλλειν τί τινι | - Stillichweigen g., jubeo' fieri silentium: προςτάττειν *, κελεύειν σιγήν | - über etw. 311 g. haben, habeo potestatem ejs rei: κύριον εξναί τινος άρχειν τινός.

Bebieter, =rill, dominus; domina: o nugeog. δεσπό-

της - ή δέσποινα.

gebieterifd), imperiôsus; superbus; insolens; arrogans: ἀρχικός δεσποτικός αὐθάδης [ες] | - Adv., imperiôse; pro imperio; arroganter: ἀρχικῶς etc.

gebilbet, erudîtus; doctus; cultus; excultus; urbânus: burch verb. πεπαιδεύσθαι χαρίεις [εσσα, εν] κομφός | - Die g. Rlaffe des Bolfes, plebs ingenua: oi naloi nayadoi.

Bebirge, montes; jugum montis: τὸ ὄφος τὰ ὄφη.

gebirgig, montuosus: ogewos. ogewos.

Gebirgsbewohner, homo montanus: o en roig ogeot. κατοικών τα όρη.

Gebirgeland, regio montuosa: ή όφεινη χώρα.

Gebirgepag, = jug, f. Engpag, Bergfette.

(Gebig, I) (am Zaume), orea: τὸ ψάλιον τὸ στόμιον - ein Zaum mit icharfem G., frenum lupatum: xalivos luxov od. exivov exav - ein G. anlegen, imponos [posui, situm] oream ori equi: ἐμβάλλειν τὸ ψάλιον ίππω | — II) (f. b. a. Bahne), dentes: of odortes | - ein gutes G. haben, valeo2 dentibus : δύνασθαι = ίσχυρον είναι τους όδοντας.

Beblut, f. Blut. - Bringen bon Geblute, filii (fra-

tres) rêgis: οἱ τοῦ βασιλέως παίδες.

geboren, f. gebaren.

Beborenwerden, das, ortus [ûs]: ή γένεσις.

Webot, I) (f. b. a. Befehl, f. bief. B.), es fteht mir etw. gu G., praesto (in manu, promptum) mihi est qd: παφεστί μοί τι | - bie jehn 3., praecepta decem tabularum; decalogus: ὁ δεκάλογυς | — II) (bas Bicken), licitatio; pretium: ἡ ἀντώνησις· τιμή μενος ἄξιος.
- das höchste G., licitatio summa: ἡ μεγίστη τιμή gedürtig, natus quo loco; ortus ex quo loco; geni-

- ein G. thun, liceor2; licito1; promitto3 |misi, missum]: αντωνείσθαι | - bas hochfte G. thun, vinco3 [vici, victum] licitatione: νικάν την τιμήν. Gebrame, elavus: το πράσπεδον ή παρυφή.

gebraudlid), usitatus; usu (more) receptus; trîtus; vulgāris; quotidiānus: νομιζόμενος νόμιμος. noivog.

Gebratene, bas, assum ; caro assu: to ontov.

Gebrauch, usus [ûs]; usurpatio: ή χρησις χρεία. ο νόμος το έθος | - haufiger B., frequentatio: ή πύννωσις | - 3. b. etw. machen, utor3 [usus] qua re; usurpo1; adbibeo1 qd: xonovai tivi | - einen üblen B. machen, (perverse) abators qua re : άποχοησθαι :, καταχοησθαί τινι | - im B. fein, sam [fui, esse] in usu od. môris: voulgeodat elvat ev eθet | - in G. bringen, celebro' qd; voutger τι | - ollgemein in G. fommen, recipio' [eêpi, ceptum] ab omnibus; invětěrasco's: έννικαν νομίζεσθαι | außer B. fommen, exo lesco* [levi, letam]: πα-

gebrauchen, utor3 [usus] qua re; adhibeo2; usurpo1 qd: χοῆσθαί τινι ἀπολαύειν τινός | - einen Argt g., utor3 medico: χρησθαι τῷ ἰατρώ | - ein Wort paffend g., colloco verbum opportune: χρησθαι τω δήματι ίκανως | - jmon zu etw. g., utor's [usus] opera cjs: χρησθαί τινί τι | - fich g. laffen, facios [feci, factum] potestatem mei: παρέχειν έαυτον χοησθαι (τῷ βουλομένω) πρός τι | - nicht zu g. fein zu etw., inutilis sum ad qd: azonorws exerv πρός τι.

gebraucht, f. abgenußt.

Gebrause, fremitus [ûs]: ὁ πάταγος.

1. gebrechen, f. fehlen.

2. Gebrechen, bas, torperliches, vitium corporis: tò έν σώματι κακόν πήρωσις τοῦ σώματος.

gebrechlich, debilis; imbecillus; infirmus: ἀνάπηρος [ov] · cadoos · dodevns [és].

Gebrechlichfeit, debilitas corporis; infirmitas; imbecillitas: τὸ ἀνάπηρον· σαθρόν· ἡ ἀναπηρία· ἀσθέ-VELOL.

Gebrüber, fratres: o adelpoi.

Gebrüll, mugîtus [as]; rugîtus [as]: το μύκημα. ό βρυχηθυμός · ώρυγμός | - 3. bes Donners, fremitus [ûs]: ὁ βρόμος.

Gebühr, I) (Pflicht), officium: rò noosquov noéπον δέον ή άξία | - nach B., ut decet; convenit: κατ' άξίαν άξίως προςηκόντως | - wider die ... contra jus fasque; praeter officium: παρά τὸ ποοςτικον, εδέον · παρά την άξιαν | - über B., plus aeque: ὑπὲρ τὸ μέτριον πέρα τοῦ προςήκοντος. ύπεο την άξίαν | - II) (was man b. Anbern forbern fann), justum: το γιγνόμενου τα προςήποντα | die B. eines Processes, expensa litis: τὰ ἀναλώματα της δίκης.

gebühren, decet' qm; debeor' cui: noénew noogήκειν τινί. δικαιόν έστιν. όφείλεσθαί τινι. λίγνεσθαί τινι | - e8 gebührt fich, decet*; convenit*: πρέπει: δίκαιόν έστι: δεί χρεών έστι.

gebührend, debitus; justus; dignus: προςηκων [ουσα, ον] · πρέπων [ουσα, ον] · δίκαιος · όφειλό-

tus in qual terra: durch den Acc. το γένος οδ. την πατοίδα | - aus demfelden Lande g., popularis: δημότης δημοτικός.

Bebüsch, frutices; virgulta [orum]; fruticetum; spinetum: ἡ λόχμη Εύλοχος ὁ θάμνος ὁ τόπος θαμ-

νώδης, λοχμώδης.

Geburt, I) (f. v. a. Gebären, f. d. Wort) II) (f. v. a. das Geboren werden), ortus [ûs]: ή γένεσις γενεά ο γόνος | - die Stunde der Geburt, hora quâ quis natus est: ή της γενέσεως ώρα | - d. G. an, inde ad incunadulis; a tenéris unguiculis: έν γενέσεως | — III) (dafi. in weiterer Bedeutung, f. v. a. Beginnen), origo; initium: ή γένεσις αί γονάι | - in der G., nascens; exoriens: γενόμενος | — IV) (f. d. Abfunft), genus [éris]; stirps: το γένος ή γενεά γενέθλη γονή αί γοναί | - dondornehmer G., nobili genere (loco) nâtus: εύγενής [ές] γενναίος εύπατρίδης | — V) was geboren wird, partus [ûs]; infans editus: δ τόχος τὸ λόχενμα· τὸ μαίενμα.

Geburtbadel, nobilitas ex genere: ή εύγένεια.

Beburtsfehler, vitium partûs: τὸ κακὸν ἐκ γενέσεως ἔμφυτον.

Geburtefest, dies natalis festus: τὰ γενέθλια [ων].

Geburtogottin, Lucina: ή Είλείθνια.

Geburtshelfer, medicus qui profitetur artem obsteticiam: ή μαιευτής· ὁ μαιευτικός.

Geburtshelferin, obstetrix : ή μαιεύτρια.

Beburtshillfe, obstetricium; ars obstetricia: ἡ μαίενσις· μαιεία· λοχεία.

Geburtsjahr, annus quo quis genitus est: έτος, έν ἄ τις έγένετο, = έγεννήθη.

Geburtblifte, index infantium editorum: ὁ κατάλογος τῶν γεγονότων.

Geburtsort, sfladt, locus (urbs) quo (in quâ) quis genitus est; urbs patria: ἡ πατρίς.

Geburtofdmergen, dolores (puerperae): ή ώδίς

Geburtestunde, hora natalis: ή ώρα γενέθλιος.

Geburtstag, dies natālis; auch bloß natālis: ἡ ἡμέρα γενέθλιος τὰ γενέθλια | - mein G., dies mens: τὰ γενέθλια έμοῦ | - jmbs G. feierlich begehen, celebro natalem ejs: ἄγειν, ἐστιᾶν τὰ γενέθλια.

Geburtstagsgebicht, earmen [inis] natalicium: τὸ ποίημα γενέθλιον.

Geburtstagsgeschent, munus [eris] natalicium: ή δόσις γενέθλιος. το γενέθλιον.

Geburtstagsfcmaus, imbm geben, do l [dedi, datum] natalieia cui: yevedlickgeiv.

Geburtstheile, partes genitales; genitalia [ium]: τὰ γονικὰ ἄφθρα.

Geburtemehen, f. Geburtefchmergen.

Geburtszange, uncus; forceps: à έμβουουλκός.

Beburtegeit, f. Bebargeit:

Ged, homo ineptus: ὁ ἄνθοωπος σχολαστικός· μώρος.

gedenhaft, sich g. betragen, geros [gessi, gestum] me ineptum: έχειν σχολαστικώς * εμώρως.

Gedachtniß, I) memoria: ἡ μνήμη· μνημοσύνη | - cin cogito de quare: μηκέτι φροντίζειν τινός ἀπαλ-

guics B. haben, valeo memoria: εὖ έχειν τῆς μνήμης | - im G. haben, custodio memoria: έχειν τι δια μνήμης | - bem B. einprägen, mando memoriae: τίδεσθαί τι εἰς τὴν μνήμην | - feft bem G. einprägen, insigo [sixi, sixum]: ἐντίδεσθαί τι εἰς τὴν μνήμην | - από bem G. berbannen, depòno [posui, situm] memoriam ejs rei: ἀπαλλάττεσθαί τι μνήμης | - ins G. δυπάστυς π. redâco [xi, ctum] in memoriam: ἀναμνήσκειν τινά τινος | - από bem G., memoriar: ἀπὸ μνήμης | — II) (f. b. a. Διπεbenfen), memoria: ἡ μνήμη τὸ μνημεῖον | — III) (f. b. a. Denfmal), monumentum: τὸ μνημεῖον μνημοσυνον.

Gedachtnigbuch, libellus memorialis: τὸ βιβλίου

μνημονικόν.

Gedachtnißschler, begehen, labor [lapsus] memorià: αμαρτάνειν αμαρτημα μνημονικόν.

Gedächtnißfeier, dies rei celebratus: τὰ μνημόσυνα τὰ μνημεῖα.

Gedächtnigfraft, = bermögen, vis memoriae: το μνημονικόν.

Gedächtnißfunft, ars (disciplina) memoriae: το μνημονικόν τὰ μνημονικά.

Gedächtnismünze, numus in rei memoriam cusus: τὸ νόμισμα μνημονικόν.

Gebadhtiifrede, oratio in memoriam ejs habita; laudatio: ὁ λόγος μνηματίτης · ὁ λόγος ἐπιτάφιος.

Bedachtniffaule, cippus: ή στήλη.

Gedächtnißschrift, libellus in memoriam cjs compositus; laudatio; elogium: τὸ βιβλίον μνημονικόν τὸ ἐγκώμιον.

Gedächtnißtag, dies (im Zusammenhange mit passenbem Zusage): ἡ ἡμέρα etc.

Bedadhtnißbere, versus memorialis: ὁ στίχος μνημονικός.

Gebarme, f. Gingeweibe.

Bedante, cogitatio; cogitatum; mens; sententia; opinio: ή ξυνοια: διάνοια. ένθύμημα, ο λογισμός το νόημα ό νους ή γνώμη | - bie ... cogitata mentis; quae animo versamus: τα νοηματα | - ich fomme auf ben . venite [venit, ventum] mihi in mentem; subit [iit, itum] cogitatio animum; indûco3 [xi, ctum] animum; έδοξεν έμοί. έγνων ήγούμην | - bon einem G. auf den andern fommen, cogito aliam rem ex alia: εννοείσθαι allo es allov | - alle G. auf etw. richten, intendos [di, tum] animum totum ad qd: ἐφιστάναι πάσαν την διάνοιαν ἐπί τι | - bie G. nicht beisammen haben, ägo³ [egi, actum] aliud (alias res); non attendo³ [di, tum]: μη προςέχειν τὸν νοῦν | - in tiesen G. sein, sum [fui, esse] defixus in cogitatione: συννοείσθαι είναι σύννουν | - jmon auf ben B. b. etw. bringen, injicio3 [jeci, jectum] cogitationem cui de qua re: ὑποτίθεσθαί τί τινι | imbn auf anbere B. bringen, flecto3 [flexi, xum] animum ejs; revoco qm ad sanitatem: παρα-πείθειν τινά· ἀπάγειν την γνώμην τινὸς ἀπο, tivos | - auf bernunftige B. fommen, revertor3 [versus] ad sanitatem: ἀναλαμβάνειν ἐαυτόν | - etw. jmbm auß ben G. bringen, abdůco² [xi, ctum] aumum ejs a quâ re: ἀποτοέπειν τινὰ ἀπό rivos | - fich etw. aus ben G. fchlagen, non amplius λάττειν την φροντίδα τινός πέρι | - id) madye mir barüber allerlei G., hoc mihi injicit³ [jêcit, jectum] multiplicem cûram: φροντίζειν: είναι έν φροντίδι | - cinen (3. fassen, capio³ (cêpi, captum) consilium; comprehendo³ [di, sum] qd animo: συλλαβεῖν τι τῆ διανοία: λαβεῖν τι ἐν νῷ | - jener (3. bes Cato, dictum illud Cutonis; Catonianum illud: τὸ τοῦ κάτωνος.

Gedantenblike, sententiae vibrantes: τὰ νοηματα

σύντονα, =ἔντονα =, δεινά.

Bedanfenflug, animus velox; veloritas: ή της ψυ-

χης όξυτης.

Gedankenfolge, = gang, = reihe, ordo sententiarum: τὸ έχόμενον τῆς γνώμης ενάστοτε ἡ διάθεσις τῶν νοημάτων.

Gedankenfreiheit, f. Denffreiheit.

Gedantenfulle, = reichthum, copia od. frequentia sententiarum: ή άφθονία ένθυμημάτων το έννοηματικόν.

gedankenleer, inanis; ieiūnus; insipieus: avalodyτος [ον]. άβέλτερος [ον]. κενός. μάταιος. φαύλος ein g. Wort, vox inânis: μάταιον κενόν ψυχούν όῆμα] - g. Menfch, hömo sterilis ingenii: ἀναί-σθητος ἀβέλτεφος.

Gedankenleere, inopia sententiarum: ή άναισθησία

άβελτερία το κενόν ή κενότης.

gedantenlos, socors; stupidus: avontos [ov] · alo γιστος [ον] · ἀπερίσκεπτος [ον].

Gebankenlofigkeit, socordia; stupiditas: ή ανοια άλογιστία · ἀπερισκεψία · τὸ ἀλόγιστον.

gebanfenreid), sententiôsus; abundans varietate sententiarum: γνωμικός έννοηματικός, | - Adv., sententiôse: γνωμικός έννοηματικός.

Gedantenichonheit, ornamenta [orum] sententiarum :

ό τῶν νοημάτων κόσμος.

gedankenschwer, gravis sententiis: Bagve [sia, v] τας γνώμας.

Gedankenschwere, gravitas sententiarum: το των

γνωμών βάρος. Gedanfenftoff, silva rerum ac sententiarum; copia

rerum: ή ύλη των γνωμών.

Bedankenftrich, signum orationis precisae: το σημεΐον, έφ' ο δεί διαλαβείν και προςυπακούειν άναγιγνώσκοντα.

Gedankentaufd), commercium loquendi audiendique: ή άλλαγή των γνωμών.

Gebankenberbindung, nexus [ûs] sententiarum: ή σύνδεσις των γνωμών.

gedankenvoll, 1) (f. v. a. gebankenreich, f. b. Wort) II) (f. b. a. feinen Gebanfen nachhängenb), defixus in cogitatione: σύννους.

Beded, f. Couvert.

gebehnt, dilatatus; productus: nlatvvbeig [sica, [έν] · έκτεταμένος.

gedeihen, I) eig., cresco3 [crêvi, cretum]; pervenio4 [vêni, ventum]: ฉบ่ฐล่ายอฮิลเ ฉบัฐยอฮิลเ ยบ่อกุขยัง προγωρείν· προκόπτειν· προκόπτεσθαι | - gut g., provenio4 feliciter: εὖ προχωρείν.

11) fig., capio³ [cêpi, captum] laeta incrementa: αὔξεοθαι λαμβάνειν ἐπίδοσιν | - g. machen, facio³ [fêci, factum] qd laetum; alo3 [alui, altum]; angeo2 τρον άθρούστατον.

[auxi, ctum] qd; affero3 [attuli, allatum, afferre] incrementa ejs rei : αύξάνειν | - bie zu einem Punfte g., pervenio*; perdûcor3 [ctus] ad etc.: ἄγεσθαι-, προαγεσθαι έπί τι | - bie Sache ift bahin gebiehen, res eo deducta est: είς τοῦτο προηγμένα όρο τὰ πράγματα | - sprūchw., unrecht Gut gedeiht nicht, male parta male dilabuntur: άδίπως είργασμένα ού προχωρεί | — s., das G., proventus [ûs]; incrementum; successus [ûs]: ἡ αυξησις· εὐθήνεια· έπίδοσις. όνησις.

gedeihlid), utilis; prosper: ονήσιμος εθήμερος | - g. Fortgang haben, bene provenio' [veni, ventum]: εύ προχωρείν λαμβάνειν ἐπίδοσιν.

gedentbar, f. bentbar.

gebenfen, I) (fid) erinnern, f. b. D.) | - einer Cache nicht mehr g., abjicio3 [jeci, jectum] memoriam ejs rei; imměmor sum [fui, esse] ejs rei: μη ἀνα-μιμνήσθαί τινος | - bah. imbn etw. g., omitto³ [mîsi, missum] qd non impunîtum : ἀπομνημονεύειν τί τινι.

II) (erwähnen), memini c. gen.: ποιείσθαι μνείαν, λόγους-, μνησθήναι τινος [- eben od. borhergedacht, cujus supra meminimus: είσημένος.

III) (hoffen), spero1; habeo spem; exspecto1:

έλπίζευν.

IV) (porhaben), cogito1; volo [volui, velle]; molior ; est in animo: διανοείσθαι επινοείν. βούλεσδαι· μέλλειν· ἐπιβουλεύειν | - wo gedentst du hin? quo tendis? ποι τείνεις; s., das G., s. Erinnerung | - seit Menschengebenten,

post hominum memoriam: έφ' δσον ανθοώπων

μνήμη άφικνείται.

Gedicht, versus [as]; carmen; poëma [atis]: τὸ ποίημα μέλος ἀσμα ἡ ἀδή τὰ ἔπη τὸ εἰδύλlov | - ein G. machen, seribo3 [psi, tum]; pango3 [pepigi, pactum]; fingo³ [finxi, fictum]; condo³ [didi, ditum] carmen: ποιείν ποίημά τι | - mit Leichtigfeit ein B. fchreiben, fundo3 [fudi, fusum] carmen: noisiv nolyua oadiws | - auf jmbn ein B. machen, scribo3 [psi, ptum] c. in qm: ποιείν ποίημα έπί τινα.

Gedichtchen, versiculi; poëmatium: το ποιημάτιον.

gediegen, solidus; purus; pustulâtus: xadagóg. σφυρήλατος | - aus g. Golbe, auro solidus; όλόχουσος [ov] | - fig., g. Belehrfamfeit, doctrina exquisita; τα γράμματα έξαίρετα.

Gedinge, f. Bertrag. gedoppelt, f. boppelt.

Gedrange, das, turba; angustiae: o ozlog. Joovβος το πλήθος ή ἀπορία | - bichtes B., turba conferta: o ozlos nunvos | - int (3. fommen, A) eig., premor3 [pressus] turba conferta: έμπεσείν είς τον όχλον· πιέζεσθαι υπό τοῦ πλήθους | - B) fig., addûcer3 [ctus] in angustias: καταστήναι είς αποolav | - ins außerste G. fommen, vocor' in summum discrimen: άγεσθαι είς δεινότατα | - im G. fein, 1) eig., consisto3 [constiti, stitum] in turba: πιέζεσθαι πονείν | — 2) fig., sum [fui, esse] in angustiis; laboro1: είναι έν ἀπορία· έν δεινοῖς.

gedrängt, confertus; pressus: άθρόος (άθρους) [όη, ovv] πυκνός | - v. Redner, brevis: συντόμος | -Adv., presse: à Doog nouvos | - ein g. bolles Theater, theatrum celebritate refertissimum; &&a-

Gedrängtheit, brevitas: ή συντομία | - G. in der Rede, breviloquentia: ή συντομία λόγων.

gebrungen, I) solidus; pressus: στιφρός· άδρός· άδρος· άδρομερής [ές]· συμπεπηγώς | — II) (i. v. a. genő-thigt), couclus: burch ήναγκάσθαι· βεβιάσθαι | — ich fühle mich g., non possum [potui, posse] quia etc.: οὐπ ἔχω ὅπως etc.

Gedrungenheit im Ausbrude, oratio pressa: 6 26-

γος σύντομος, εάπεσφιγμένος.

Geduld, patientia; tolerantia; perseverantia; aequus animus: ἡ ὑπομονή· ἡσυχία· πραότης | - G. beim Zuhören, aures patientes: τὸκαρτερικῶς ἀκροᾶσθαι | G. mit etw. haben, patient [passus]; fero³ [tuli, latum, ferre] qd: ἀνέχεσθαὶ τι ὑπομένειτ τι | - fid) in G. faffen, utor³ [usus] patientiā: μακροθυμίαν ἔμβαλέσθαι τὴ ψυχὴ | - die G. reißtauß, rumpo³ [ταρί, ruptum] patientiam: παύσσθαι τῆς ὑπορονης | - Geduld! (warte! warte!) exspectal exspectate!: ἔχ' ἦσυχος.

gedulden, fid), exspecto ; manco [mansi, sum]; quiesco [quiêvi, êtum]: παραμένειν άναμένειν καρτερείν άγειν ήσυχίαν.

gebulbig, patiens; tolerans: μενετός ήσυχος [ον] πραύς [εῖα, τ]· πράος [ον] | — Adv., patienter; toleranter; moderate; aequo animo; πράως εὐχερως ὑαδίως.

gethrt, honoratus; honestus; τίμιος έντιμος [ον] Ενδοξος [ον].

geeignet, idonous; aptus; accommodatus; factus; natus ad qd: οἰκεῖος· ἐπιτήδειος [ον]· προςήκων.

gefährden, addúco * [xi, ctum] in periculum; voco * in p.: ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κινδύνους | - gefährdet sein, versor * in periculum (discrimine): εἶναι οδ. καθεστάναι ἐν κινδύνω, ἐν δεινῷ κινδυνεύειν βλαβηναι.

gefährlich, periculosus; periculi plenus; anceps; dubius; perniciosus; capitalis: ἐπικίνδυνος [oν] παράβολος [ον]. κινδυνώδης [ες]· ἐπισφαλής [ές]· σφαλερός· δεινός· ἄπορος [ον] | - eine g. Ձαge, res dubiae: τὰ δεινά | - eine g. Ձegenb (zahreāzeit), regio gravis (grave tempus anni): ἡ χώρα δεινή· ἡ ὧρα δεινή· ἡ - Adv., periculose: ἐπικινδύνως etc. - etw. g. machen, exaggero periculum cjsrei verbis: δεινούν τι ἐπὶ τὸ μεῖζον | - e8 ficht g. au8, imminent undique pericula: κίνδυνός ἐστι.

Befährlichteit, f. Wefahr.

Θεξάβτε, comes; socius: ὁ κοινωνός συνεργός συνοδοίπορος συνέμπορος | - δίε Β., qui una sunt; οι συνόντες τινί· ἀμφί», περί τινα · σύν τινι· μετά τινος.

Gefahrtin, comes, socia: ή ήλικιῶτις' έταίρα' κοι νωνός συνεργός.

Gefälle (bes \(\frac{9\text{Baffer8}}{\text{gog}\alpha}\), libramentum aquae; ή φορά | - &. haben, deferor \(\frac{1}{2}\) [delâtus, deferri]; sum fastigatus; εἶναι ἐπικλινῆ΄ καταφέρεσθαι.

2. Befälle, Die, f. Abgaben.

gefällig, 1) (j. b. a. Gefallen erwedenb), grâtus; jueuudus; venustus; nitidus; commödus: χαρίεις [εσσα, εν] · κεχαρισμένος · προςφιλής [έδ] · φίλος τινί | - ein g. Æußere, species venusta: ἡ ὄψις καλή, χαρίεσσα | - eine g. Echreibart, nitidum seribendi ge-Freund, beutsch.- lat. - gviech. Börterb.

nus: ἡ λέξις χαρίεσσα, ἐπίχαρις | — Adv., jucunde; speciôse; nitíde: ἐπιχαρίτως | — II) (f. b. a. bienstbestiffen), commödus; comis; facilis; humânus; ossiciosus: θεραπευτικός | - g. Wesen, mores commodi; comitas: ἡ εὐμένεια φυλοφροσύνε | - g. sein, praebeo² me facilem; ossiciosus sum sfai, sesse | in qm: χαρίζεσθαί τινι εὔναλον εἶναί τινι | — Adv., commöde; comiter; ossiciose: εὐνόλως θεραπευτικώς.

(Gefälligkeik, voluntas officiosa; mūnus [ĕris], beneficiam: ἡ χάρις· εὐεργεσία [- jındım eine (B. erweifen, praesto¹ [stiti, stitum]: ὑπουργεῖν, φέρειν χάριν τινί· χαρίζεσθαί τινι | - habe die (B. u. 1c., gratiam feceris si etc.: χαρίσαιο ἄν μοι.

gefänglich, z.B. g. einziehen, comprehendos [di. sum]; dol [dedi, datum] in custodiam: συλλαβόντα διδόναι είς φυλακήν | - g. Haft, vincula [dram]: ή φυλακή.

(Gefängniß, custodia; carcer; vincula [orum] το δεσμωτήριον· ή φυλακή· φρουρά· οἱ δεσμοί· ή εἰρκτή | - inö (B. [egen, mitto³ [mîsi, missum] in vincula: conjicio³ [jēci, jectum] in vincula; mando¹ qm custodiae: κατατιθέναι τινὰ εἰς φυλακήν· δεῖν τινα· περιβάλλειν τινὰ δεσμοῖς· εῖργειν τινά - inö (B. [tiþren, dedûco³ [xi, ctum] in vincula: ἀπάγειν τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον [- inö (B. [tiþren, dedûco³ [xi, ctum] in vincula: ἀπάγειν τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον οἰορύξαντα ἀποδιδράσκειν | - im (B. [tiþren, servor¹ in custodia: εἶναι ἐν φυλακή.

Gefängnigaufscher, praesectus custodum : ἐπιστάτης του δεσμωτηρίου.

Gefängnifffrafe, earcer; vincula [drum]: ol δεσμοί. Gefängniffwärter, f. Gefangenwärter.

(Sefäß, 1) (f. b. a. Gefdirr), vas: τὸ σκεῦος ἄγγος ἀγγεῖον ὁ κέραμος ἡ κεραμίς | — II) (f. b. a. Griff), capulus: ἡ κώπη.

Befäßchen, vasculum: τὸ κεραμίδιον.

Befahr, periculum; discrimen: o xivovvos ayov. το δεινόν | - B. u. Noth, periculum negotiaque : nivouvot nai novot | - fich in G. begeben, adeo [ii, itum] periculum: προϊέναι είς κίνδυνου · κινδυνεύειν παρακινδυνεύειν παραβάλλεσθαι το σώμα fich einer B. unterziehen, subeo [ii, itum] s, suscipios [cepi, ceptum] periculum: ποιείσθαι κίνδυ-νον διακινδυνεύειν κινδυνεύειν κίνδυνον ύπο-μένεινε, ὑφίστασθαι κίνδυνον | - fich in G. sturgen, conferos [contúli, collátum, conferre] me in discrimen: όιπτειν έαυτον είς κίνδυνου · παραβάλλεσθαι πίνδυνου άναβρίπτειν πίνδυνου διδόναι έαυτον els ulvovov - in Lebensgefahr, infero me in capitis periculum: διδόναι, άναβδίπτειν έαυτον είς πίνδυνον περί την ψυχήν | - jmon in 3. bringen, addûcos [xi, ctum] qm in discrimen: καθιστάναι τινά είς κινδύνους. περιβάλλειν τινά κινδύνοις | in B. zu bringen fuchen, intendos [di, tum] periculum oui: παρασκευάζειν κίνδυνου, ε άγωνά τινι - etw. außer G. setzen, praesto! [still, statum] qd tutum: έξιστάναι τι έξω πινδύνου! - co schwebt etw. in . agitur qd: κινδυνεύειν περί τινος | auf meine G. (Rififo), meo periculo; meo Marte: είς τον κίνδυνον μου. κινδυνεύοντός μου. κινδυ-VEVOV.

lins [Es].

gefahrvoll, f. gefährlich.

1. gefallen, placeo': άφέσκειν τινί· προςίεσθαί τινα | - fehrg., perplaceo2: σφόδοα άφέσκαιν, άνδάvew | -e8 gefallt mir etw., gratum est mihiqd; arridet3 [risi, risum] mihi qd; delector quả re: alvã, àyaxã -, δοκιμάζω τι ἥδομαί τινί | - c8 gefăut mir etw. nicht, improbaturs, displicet mihi qd: δυσαοεστούμαί τινι χαλεπώς φέρω τι | - fich g., placeo mihi: nallonizeodai | - fid) etw. g. laffen, fero3 [tuli, latum, ferre] qd patienter: ὑπομένειν ἀνέγεσθαί τι | - fld liles g. laffen, patior [passus] quidvis: φέφειν όσα αν τις ἐπιθείη αύτῷ μηδὲν παρίεσθαι | - es gefällt mir (ift mir gefällig) gu, placet ob. libet mihi c. infin.: δοκεί μοι αφέσκει μοι. 2. Befallen, I) (Luft), libido ; arbitrium : ή έπιθυμία. ό πόθος | - B. an etw. finden, delector1;, gaudeo3 [gavisus] quả re; amoi da: ήδεσθαί τινι. χαίσειν |feinen G. baran finden, abhorreo' a qua re: anodoπιμάζειν τι - imbm 31 (B. sch, gratificor); göro³ [gessi, stum] morem cui: χαρίζεσθαί τινι· θεραπεύειν τινά | - imbm 31 (B. seben, singo³ [sinxi, χάοιν | - ihm zu S., gratia ejus: χαριζόμενος τινι mir zu G. (f. b. a. meinetwegen), per me licet; nibil impedio ; nibil moror1: έμην χάριν · έμοῦ γε ένεκα |nach B., ex libídine; arbitrio meo: ἀρεσκόντως έκ τῶν δοξάντων ἐπ' ἀδείας ἐπ' ἐξονσίας | — II) (Dienft), officium; beneficium: ή χάρις | - Imbm einen G. thun, facios [fêci, factum] gratum eui: χαρίζεσθαι χάριν φέρειν οδ. τίθεσθαί τινι.

Gefallsucht, immodica placendi cupido; ostentatio

sui ; ambitio : ή άρέσκεια.

gefallfüchtig, studiosus placendi; ambitiosus: dos-

сивитьюс, повонов.

gefangen, captus; captivus: burch alavar nonovar αίχμάλωτος | - g. fegen, do1 [dedi, datum] in custodiam: διδόναι τινά είς φυλακήν ! - g. figen, sum [fui, esse] in vinculis; είναι έν φυλακή |- g. nehmen, capios [cepi, captum]: συλλαμβάνειν τινά ζωγρείν τινα | - fich g. geben, trado3 [didi, ditum] me: παραδίδοναι, έπιδίδοναι έαυτόν τινι.

Befangene, ber, captus; captivus; comprehensus: ὁ αίχμαλωτος. δεσμώτης. δεδεμένος. έν φυ-

λακή ών.

Befangennehmung, comprehensio: η συλληψις.

Gefangenschaft, captivitas: ή αίχμαλωσία | - in imbs G. gerathen, capiors [captus] a quo: alioneσθαι ύπὸ τινος.

Gefangenwärter, custos in carceribus impositus: ò

δεσμοφύλαξ. δήμιος δημόσιος.

Gefecht, f. Kampf, Scharmugel.

Gefieder, pennae: ή πτέρωσις το πτέρωμα.

gefiebert, obductus plumis; plumatus; pennatus: πτερωτός.

Befilde, campus; campi; agri; arva [orum]: το πεdlov ot ayout | - bie B. ber Geligen, loca coelestia [ium]: αί των μακάρων νήσοι.

Beflecht, f. Flechte.

gefahrlob, expers periculi: ἀκίνδυνος [ον]· ἀσφα- geflect, maculatus; maculosus; varius: βαλίος ποιxilog otintog.

gefliffen, f. befliffen.

Gefliffenheit, studium : ή σπουδειότης | - mit Befliffenheit, de industria; dedita opera: onovoalog. μετά σπουδής.

gefliffentlich, f. Rieif (mit).

Geflügel, bestiae volatiles; volucres: of oondes. τα πτηνά.

geflügelt, âles; volücer; alâtus; pennâtus: πτερωτός πτερυγωτός υπόπτερος [ον].

Geflüfter, susurrus; susurri: τὸ ψιθύρισμα · ὁ ψιθυρισμός.

Gefolge, comitatus [ûs]; comites; delecti: ή θεραπεία. προστασία, οι περί ορ. αμφί τινα.

gefraβig, edax; avidus cibi; gulosus; vorax: πολυφάγος [ον] · λαίμαργος [ον] · γαστρίμαργος · άδηφάγος [ον] · δεινός φαγείν.

Gefraßigfeit, edacitas; voracitas: ή πολυφαγία.

λαιμαργία γαστριμαργία άδηφαγία.

Gefreite, qui milites ad stationum vices permutandas ductat: o Exlextos στρατιώτης.

gefrieren, congelor1; concresco3 [crêvi, crêtum]; conglacio1 frigoribus; consisto9 [constiti, stitum] gelu: πήγνυσθαι ύπο ψύχους.

gefügig, f. fügfam.

Gefühl, sensus [ûs]; tactus [ûs]; affectus [ûs]; judicium ; conscientia : ή αίσθησις αφή | - cin feines B., elegantia judicii: alodnois lentin | - naturi. B., natūra: αἴσθησις αὐτοφυής | - menfchliches B., humanitas : τὸ εὐκάρδιον | - fittiches . , verecundia : ή αίδως [ούς] | - zartes moralisches G., pudor: αί-δως | - G. haben, praeditus sum [fui, esse] sensu: αἰσθάνεσθαί τινος αἰσθητικώς έχειν | b. etw. G. haben, sentio sensi, sum] qd: αίσθάνεσθαί τινος | - nach meinem G., ut mihl quidem vidêtur: ἐάν y' ἡ ἐμὴ νικῷ (sc. γνώμη).

gefühlloð, 1) eig., sensús expers; nihil sentiens; ἀναίσθητος [ον] ἀπαθής [ές] ναοχώδης | — 11) fig., dûrus; ferus; ferreus; inhumánus: ἀμβλώς σιδηφούς σιδηφόφφων | - g. fcin, A) eig., careo2 sensu: ἀναισθήτως ἔχειν τινός | - B) fig., sum [fui, esse] inhumano ingenio: ἀναίσθητως έχειν. αναίσθητον είναι |- gegen etw. g. fein, obdurui ad qd:

άναισθητως έχειν πρός τι.

Gefühllofigfeit, torpor; indolentia; socordia; animus dûrus; inhumanitas: ή άναισθησία άπαθεια. νάρκη· τὸ ἀμβλὸ τῆς φρενός· σιδηρόφρον.

Gefühlsinn, sensus [ûs]; tactus [ûs]: ἡ αἴοθησις.

Gefühlswerfzeuge, sensus [uum]; membra [orum]: τὰ αἰσθετήρια τὰ ἄρθρα.

gefürstet, insignis dignitate principali: ele rov rov

άρχόντων τάξιν έπηρμένος.

gegen, I) gur Bezeichnung ber Richtung nach einem Begenftanbe bin, A) ortlich, in ber Lage, ad, in, e. acc.; versus (marts): πρός c. gen. | - J. B. gegen Morgen, ad orientem: προς ήω | - gegen Mitters nacht, in septentriones: προς Βοζέα προς ἄφκτον - g. Rom hin, ad Romam versus: επί Ρώμην προς Pώμην B) in ber Richtung, in; adversus c. acc.: ἀνὰ c. accus., | - 3. B. g. ben Berg an, adversus montem: ἀνὰ τὸ ὄφος | - fig., b. ber Neigung

na ch einer Berfon hin, erga; adversus; in c. acc .: | multa contradico [xi, clum]: αντιλέγειν: αντειπρός c. acc. | - treu g. Freunde, fidelis in amicas: nierog rolle pilois - freigebig g bie Soldaten, liberalis erga milites: llev dégios eis tors στρατιώτας, oft burch ben blogen gen 3. B. Liebe g. bas Baterland, caritas patriae : o ξρως της πατρίδος.

II) jur Bezeichnung bee Entgegenstrebene A) ate Abweichung, praeter: παρά c. acc. 'υπέρ c. acc. | g Crwartung, praeter opinionem : παρά δόξαν, «γνώμην | - B) ale Widerftand (f. b. a. miber), coutra; adversus; in c. acc.: ¿nl, ɛls, πρòs c. acc. | - cin Mittel g. etw., remedium adversus qd: φάρμακον έπικούθημά τινος | - haufig zugleich durch ein paffen-des Particip, 3. B. der Krieg g. die Perfer, beilum contra Pecsas gestum: ὁ πρὸς τοὺς Πέρσας πόλεμος | - auch burch eum, 3. B. g. jmbn tambfen, pogno eum quo: μάχεσθαί τινι | - Bei den Zeitwörtern bemahren, ichuten u. bgl. mirb gegen burch a, ab ausgedrudt, z. B. gegen etw. gesichert sein, tutus sum a qua re; doch auch desendo dit, sum] u. munio contra qd: φυλάττειν τινά άπό τινος.

III) jur Bezeichnung bes Taufches (f. b. a. fur), pro: avrl o. gen | - Bei ben Berben: faufen u. vertaufen burd ben blogen abl , 3. B. für baare Babtung faufen, emos [emi, emptum] praesenti pecunia; ώνείν χοηματον παφόντων, jo aud bei ben Berben: taufchen u. abnt., 3. B. Die Luft Rrieg gu führen imit Aderbau vertaufchen, commuto studium belli gerendi agricultura: μεταλλάτειν τον πολέμου πόθον άντί yswoyias, aber auch burch eum; 3. B. das Leben mit

tem Lode vertauschen, commuto mortem cum vita.

1V) jur Angade der Rergieschung, ad, prae: πρόςπαρά σ. ασο: άντι c. gen. | - δ. Β. g. und ist er
glüdlich, prae nobis beatus est: παζ ἡμᾶς εὐτυχής
εστιν | - auch durch Umschreibung, si comparaveris

cum etc.: ἐὰν παραβαλής πρός etc.

V) jur Bezeichnung ber Unnaherung ber Beit und Jahlenbestimmungen, eireiter; ad; sub c. acc ; ferme; fere: είς, ώς, περί, άμφί c acc. | - g. Wlittag (Mittaggelt), ad meridiem: άμφι μέσην την ήμεoav | - g. Abend, sub vesperum: αμφί δείλην | - εδ maren ihrer g. 200, erant ad ducentos: ησαν περί tong διακοσίους | - g. 6000 Schritte, sex millia ferme passuum: ἀμφί τους έξακισχιλίους πόδας.

VI) jur Bezeichnung ber Gegenwart (f. b. a. bor), coram: evavtion | - g. jmbn etw. behaupten, affirmo

qd coram quo: φάναι τι έναντίον τινός.

Gegenabsid)t, consilium quo quis utitur adversus ηπ: ή έναντία γνώμη.

Gegenaugriff, impětus [ûs] quo quis hosti adversum it; η άντεπέξοδος.

Gegenanstalt, quae contra parantur, instruuntur: ή άντιπαρασκευή | - 3. gegen etw. treffen, munio me contra qd: άντιπαρασκευάζεσθαί τινι.

Gegenantwort, quae quis contra respondet : ή άνταπόκοισις.

Begenbedingung, conditio ab altera parte praeposita: συνθήκη έναντία.

Begenbefehl, imperium mutatum: ή αντιπαραγγελία - 6. geben, praecipio [cepi, ceptum] aliter: avtiπαραγγέλλειν άντεπιτάττειν τι.

Begenbeleidigung, injuria vicissim illata: ή τιμωρία. Begenforderung, postulatio contra facta: ή άντα-Begenbemerfung, quod quis contradicit; exceptio: ξίωσις | - eine B. thun, contra postulo1: άνταή γνώμη εναντία· ή άντιλογία | - biele B. machen, ξιούν τι.

πείν πολλά.

Gegenbericht, relatio priori opposita: ή άνταπαγyelia | - imbm einen B. machen, renuntio' qd cui: άνταπαγγέλλειν τι.

Gegenbesuch, = visite, salutatio mutua: ἀσπασμός άμοιβαίος ! - jindin e. B. machen, reviso [si] qm: άντασπάζεσθαί τινα.

Begenbeweiß, probatio contra facta: o loyog evavtios | - Beweis u. G., argumenta in utramque partem: ἀπόδειξις και ἀπόδειξις ἐναντία.

gegenbieten, contra liccor's: avroveiodai.

Gegenbild, rò avrirvnov | - B. v. jmbm fein, dissimillimus sum cui: έχειν ανομοιότατα.

(Begenblide, fich jumerfen, aspicimus' [spexi, ctum] furtim inter nos:

(Begencompliment, =gruß, resalutatio: κρύφα, λάθρα προσβλέπομεν ημάς αλλήλους.

Gegend, regio; tractus [as]; plaga: ή γη χώρα τὸ Χωδίος, ο τομος, το μερίος, ή μεριάς, το κγίπα - animuthige (3., loca amoena: το χωρίον επίχαρι | ebene (3., patentia: ἡ πεδίας [άδος] | - nach allen (3. hin, quoquoversus: ἀπανταχή απάντη | - in ber B. bon : in : neol c acc. | - in bie B. bon, ad : neol c. accus.

Gegendienst, = gefälligfeit, officium simile: ro avevπούογημα άντευεργέτημα ή χάρις άντιχάριτος |imom einen B. erweisen, praesto' [stiti, statum] officium meum cui: ανθυπουργείν ανθυπηρετείν τινι. αντευεθλετειν. αντωφεγειν τινα, αποφορρατ χάριν άντὶ χάριτός τινι * άντιχαρίζεσθαί τινι.

Begendrud, vis renitens: ή αντέρεισις.

gegeneinander, burch mutuus: moos ob. els allinhous. auch burd ben gen. άλλήλων | - 3. B. Liebe g., amor mutuus: ο ἔρως άλλήλων | - bel Zeitw. burch mutuo ob. inter se: alliflot | - In Berbatzusammensegungen oft burch con ausbrudbar 3. B. gegeneinander abhoren, comparâmus inter nos: συντιθέμεθα άλλήlois | - gegeneinander anlaufen, concurrimus [curri, cursum inter nos: συντρέχομεν προς άλλήλους | gegeneinander aufgeben, pensamur! inter nos: σταθμώμεθα άλλήλους | - gegeneinander auswechsein, permûto! qm cum quo: ἀνταλλάττειν τινά τινος |gegeneinander bienen (b. Golbaten), sequimar's [secutus] diversa castra: άντισρατεύεσθαι άλληλοις | gegeneinander fechten, consero3 [rui, rtum] manus : μάχεσθαι άλλήλοις : - gegeneinander halten, conferos [contuli, collatum conferre]; compono [posui, situm]; comparo1: παραβάλλειν πρὸς άλληλα άντιτιθέναι άντεξετάζειν τι πρός τι | - gegeneinanber streiten, certamus! inter nos: άγωνιζόμεθα προς allinhous.

Gegenerinnerung, quod contra dicitur; quod reprehenditur: ή ἀντιλογία | - eine B. machen, contradico [xi, ctum] quaedam: ἀντιλέγειν ἀντιλογείν.

Gegenerflarung, responsum: ή γνώμη έναντία.

Gegenfall, contrarium: τούναντίον | - im B., contra: εί δὲ μή· τούναντίον.

Gegenfrage, thun, contra interrogo1: άντερωτάν

άντεπερωτάν άντέρεσθαί τινα.

Begenfüßler, qui conversis inter se pedibus stant: ol ἀντίποδες οι ἀντίχθονες | - unfere ., qui adversa nobis urgent vestigia; antipodes: δι ἀντίγθονες ημών.

Gegengabe, = gefchent, remuneratio; munus [eris] quo remuneror qm: το άντίδωρον ή άντιδωρεά.

Begengeschrei, reclamatio: τὸ ἀντιβοᾶν.

Begengewicht, aequipondium: τὸ ἀντισήκωμα· ή άντισήμωσις | - G. an ber Mage, sarcoma [atis]: σταθμιον | - jmbm bas G. halten, par sum [fui, esse] cui: είναι άντιδόοπον =, ισόδοοπόν τινι.

Begengift, remedium adversus venenum; antidotum: τὸ ἀντίδοτον · ἀντιφάρμακον · ἀλεξιφάρμακον.

Gegengrund, argumentum contrarium: ὁ λόγος έναντίος ἡ ἀνθυποφορά | - ξ. Β. Gründe u. G. anführen, disputo¹ in utramque partem: ἀνθυποβάλλειν λόγους.

Begenhall, f. Wieberhall.

Gegenhülfe, auxilium pro auxilio latum: τὸ ἀντεπιπρουρείν άντιβοηθείν - Sülfe u. G., auxilium mutuum: ή βοήθεια, έπικουρία άμοιβαία.

Begentaifer, imperâtor ab adversaria factione creatus; imperii aemulus; αὐτοπράτως έναντίος |imbn jum G. erwählen, oppono's [posui, situm] qm imperatorem cui: αὐτοκράτορα ἀνθιστάναι τινί.

Gegenfläger, qui agit contra petitorem : o avridinos. άντικατηγορών.

Begenflage, actio intenta petitori: ή αντικατηγορία. αντιγραφη.

Begenliebe, amor mutuus: o kows avel kowtos' i χάοις αντί χάοιτος ὁ ἔρως ἡ χάοις | - (8). jindin erweisen, respondeo di, sum] amori ojs: συνερασ θηναί τινι | - Liebe und (8., amor mutius: ἔρως άμοιβαΐος.

Gegenlift, fraus opposita: ή άντεπιβουλή · άντιτέgenous | - eine B. gebrauchen, repellos [puli, pulsum] fraudem fraude : avtenifovleveiv tivi.

Begenmarid), iter transversum: odog evavria.

Begenmeinung, sententia opposita: ή γνώμη έναντία | - 3. B. ich bin ganz ber G., plane alia mihi mens est: γιγνώσκω τάναντία τινί.

Gegenmine, cuniculus transversus: ὑπόρυγμα ἐν-

Gegenmittel, remedium: to avritopov.

Gegenpapit, antipapa: πάππας έναντίος.

Begenpartei, pars adversa; factio adversaria; adversarius: το αντίπαλον οι αντίπαλοι οι έναντιοι ή ἀντίστασις ἀντιπολιτεία.

Gegenpfand, pignus contrarium; ένέχυρον άμοι-

Gegenpfeiler, anteris: το άντέρεισμα ή άντηρίς.

Gegenquittung, antapocha: ή ανταποχή,

Gegenrede, responsio: ή αντιλογία.

Begenfaß, contrarium: ή αντίθεσις ανταπόδοσις Begenfäße, contraria inter se: τάναντία άλλήλοις.

Gegenschein, bes Lichtes, repercussus [as]: n avravyasla arripaveia - f. b. a. Wegenquittung, f. d. 28.

Gegenschrift, antigraphum; quod contra scriptum est: το αντίγοαφον, ή αντιγοαφή, το αντίγοαμμα | eine B. gegen imbn abfaffen, seribo3 [psi, ptum] contra qm: άντιγράφειν είς τινά.

Gegenseite, pars adversa: ή έναντία (sc. πλευρά) |-(f. v. a. Mudfeite), pars aversa: ἡ ἐναντία τὰ ὅπι-ธชิยง.

gegenseitig, mutuus: auoifaios | - Adv., (f. gegen einanber).

Gegenfeitigfeit, vicissitudo: αμοιβή εναλλαγή.

gegenfeite, f. gegenfeitig (Adv.). Begenfonne, f. Rebenfonne.

Begenfpiel, f. Begentbeil.

Gegenstand, res; argumentum; causa; locus; quaestio: τὸ χοημα· ποάγμα | - ein B. von Bebeutung, res magni momenti: το ποᾶγμα άξιον λόγου, -άξιο-Loyov 1 - B. ber Untersuchung ift, wer ic., quaeritur, quis etc.: ξητεῖται τίς etc. | - auch durch limidreisbung mit esse, z. D. für imdn ein G. der Sorge (deb Haffes u. dgl.) sein, sum [fui, esse] eui eurae (odio etc.): εἰμὶ τινι ἐν φροντίδι | - ein G. des Haffes u. dgl.) sein yeurae (odio etc.): κινι ἐν φροντίδι | - ein G. des Haffes u. da yeurae (odio etc.): κινι ἐν κονίσιο (νέπιο νέπιο νέπ Dη γενέσθαι | - ob. mit Relativiat, 3. B. G., welche zu unserem Glüde gehören. (ea) quae ad felicitatem nostram pertinent: τὰ εἰς την εὐτυχίαν ἡμῶν κα-Dinovra | - od. mit opus est, λ. B. es ift (3. der hoch)= ften Borficht, summa cautione opus est: πάσης φιλοτιμίας δείται το πράγμα | - ob. mit biogen Subst. ob Berben, 3. B. ein G. bee Spottee, ludibrium : σκώμμα · ξιπαιγια | - G. ber Liebe jmb8 fein, amor1 α quo: άγαπώμαι.

(Begenstoß, repercussus [ûs]: ἡ ἀντέρεισις ἀντικοπή. Begenftud, f. Ceitenftud.

Gegentheil, bas, contrarium; pars contraria: to έναντίου· τουναντίου· τάναντία· ή έναντιότης |-bei ehv. zum . cathen, dissuadeo² [asi, asum] qd: αποδοκιμάζειν τι παραινείν τινα είς τούναντίον | im B., contra; contra ea; τούναντίον τάναντία τούτων | - auch bl. attamen; at: άλλα άλλα τούναντίον | - weit entfernt, daß . . .; im B., tantum ab est ut ..., ut etc.: ουχ ότι (ὅπως) - άλλά.

gegentheile, f. (im) Wegentheil.

gegenüber, contra; adversus; exadversus [um] c. acc.; ex adverso; e regione: ἐπέναντι. ἐξ ἐναντίας. ξη τοῦ ἐναντίου · ματαντικού · ἀντικού τινος · ἐναντίου· ἀπεναντίου· ἀντιπέραν | - g. stehen, sto1 [steti, statum] exadversus qm: ฉับบเอบกุษณะ ฉับบเτετάγθαι τινί.

Begenberbindung, societas adversa; factio adversaria: ή σύνζευξις ἀπὸ τοῦ ἐναντίου.

Gegenverordnung, ή αντιπαραγγελία ! - ergeben laffen, edico3 [xi, ctum] contra qd: αντιπαραγγέλleur.

Begenberficherung, geben, repromitto3 [misi, missum]: ανθυπισχνεῖσθαί τί τινι.

Begenversprechen, repromissio: τὸ ἀνθυπισχνείσθαι.

Gegenvorstellungen, & avrilogia nagairnois | -thun, contra tendo3 [tetendi, tensum u. tentum]; deprecor1: avreineiv ti tivi.

Gegenborwurf, machen, contra objicio3 [jeci, jectum | : ανθυποφέρειν.

gegenwärtig, I) (zugegen feiend), praesens; hic: παρών [ούσα, όν] · παραγενόμενος | - g. fein, adsum [adfui, adesse]: παρείναι παραγενέσθαι | - II) (jest vorhanden od. geichehend), praesens; instans; auch durch hie: ἐνεστώς [ωσα, ως] ' ὁ, ἡ, τὸ νῦν | j. B. bas g. Leben, haec vita: o ένθάδε βίος | -Adv., hoc tempore; in praesenti; in praesens: vvv έν τω νύν χρόνω.

Gegenwart, I) (Anwesenheit), praesentia; frequentia: ή παρουσία: öster durch verbb., παρείναι: παραγενέσθαι | - im imbo B, praesente quo; coram quo; apud qm: παρόντος του έμπροσθεν ε, ένωπιον ε, Evartion tivos | - II) (bas Begenwärtige), praesentia [ium]; instantia [inm]: το νῦν ' ο νῦν χρόνος' το αυτίκα· παρόν | - ein richtiges Urtheil über die G. haben, judico verissime de instantibus: άληθέστατα γιγνώσκειν περί των νύν γιγνομένων.

Begenwehr, defensio: ή άμυνα | - B. thun, defendo3 [di, sum] me: άμύνεσθαι άντέχειν | - hartnadige B. thun, resisto [restiti, restitum] fortiter: logo-

ρως αντέχειν.

Gegenwind, ventus adversus: o avenos evavτίος ε, έκ του έναντίου πνέων ε, άντίος πνέων ό ανεμος αντίπνους ή αντίπνοια.

Gegenwirfung, vis contraria: ή αντιπάθεια το αν-

τιπαθές.

gegittert, clathratus; reticulatus: δικτυωτός.

Gegner, adversarius: o Evantiog Evantiounerog τινι άντιπράττων τινί.

Begnerin, adversaria: ή ἐναντία.

gegründet, certus; vêrus: βέβαιος [ον]· ἀσφαλής [ές]· ἀληθής [ές]· δίκαιος.

gehaben, fich, 3. B. gehab bich mohl, fac valeas; vale!: ὑγίαινε! Εδόωσο! εὐτύχει! χαίοε.

Behage, f. Bebege.

Gehange, I) balteus: τὸ ἄρτημα | - II) (f. b. a. Eingeweide), intestina [drum]: τὰ ἔντερα' έγκοίλια. gchaffig, iniquus; infensus; infestus; odiosus; invisus: δυςμενής [ές]· απεχθήμων [ον]· μισητός. ἀπεχθής [ές] · ἀπαχθής [ές] · δυςχερής [ές].

Wehaffigfeit, invidia: ή ἀπέχθεια· τὸ μῖσος· ὁ φθό-

vos. y granierera.

gehauft, cumulatus: συχνός πυκνός.

Behaufe, einer Ilhr, capsa: ή θήκη το λοφείον | -B. einer Schnede, testa:

Gehalt, 1) pretium ; bonitas: ή άξία τιμή άρετή eine Munge b. gutem B., numus bonus :

II) (f. b. a. Befoldung) f. Jahrgehalt.

gehalten fein, debeo'; oportet': όφείλω· όφλισκάνω. δεί. χρή.

gehaltleer, = los, nullius pretii; inanis: ovoevos άξιος κενός άχρηστος άχρείος [ον].

gehaltreid), = boll, magni pretii; insignis comitate; gravis: πλείστου άξιος.

geharnischt, f. barnischen.

Behege, sepes; sepimentum; septum: το ξοχος ο περίβολος. φραγμός. δρύφακτος το δρύφακτον ein 3. um etw. machen, sepio+ [psi, ptum] qd: περιφράττειν τι περιβάλλειν έρχος τινί.

geheim, arcanus; secrêtus; abditus; tectus; occul-

tus; latens; clandestinus: άδηλος [ον] · κουπτός · γαθόσιος, κορώσιος, προτικός, σμοδόμιος [οπ] ine B., im B. (heimlich), arcano; secreto; occulte; tacite; silentio; furtim: κρύφα κούβδην λάθοα -Much durch Berbalzusammensegungen mit sub: Griechijchen burch Lav Daveir in Berbindung mit einem particip. | - z. B. ins g. wegschaffen, supporto¹: λανθάνειν ἀποκομίζοντά τι | - ins g. wegsühren, subdûco3 [xi, ctum]: λανθάνειν ἀπάγοντα | etw. g. halten, occulto'; celo1; babeo2 qd mecum: αποκρύπτεσθαι, υποκρύπτεσθαί τι.

Geheimbesehl, nuncius per notas scriptus; παραγγελία κουπτή.

Geheimbote, nuntius clandestinus: άγγελος λα-Doctos.

Beheimbrief, epistola super rebus areanis scripta: έπιστόλη κεκουμμένη.

Beheimhaltung, occultatio: κατακουψις.

Geheimniß, res acana ob. secreta; mysterium: to ἀποδόητον ὁ λόγος ἀποδόητος το μυστήριον.

geheimnigvoll, arcanus: μυστικός μυστηριώδης [ες]. Geheimschreibefunft, ars per notas scribendi: ή στεγανογραφία.

Geheimschreiber, magister scrinii epistolarum: o ent των αποδρήτων.

Weheimschrift, literae secretiores: ή στεγανή γραφή.

Geheiß, f. Befehl. gehen, I) (v. Menichen u. Thieren), A) eo' [ivi, itum];

gradior3 [gressus]; ingredior3 [gressus]; incedo3 [cessi, cessum]; vado3; ambulo1; spatior1; βαίνειν· βαδίζειν· ποφεύεσθαι | - gegangen fommen, venio [veni, ventum] pedibus: πεζεύειν | - jmbn g. laffen, dimitto" [misi, missum] am: aquevac άποπέμπειν τινά | - fommen u. gehen, venio et redeo [ii, itum]: ημειν καὶ ἀπελθείν | - hin u. wieder g., deambulo1: περιπατείν περιτρέχειν | -B) an etw. g. (f. b. a. fich an etw. machen), accedo3 [cessi, cessum] ad qd: προςέρχεσθαί τίνι | aggredior's [gressus] qd: προςβαίνειν, προςιέναι τινι | - C) (f. v. a. fich auf etw. ftugen), innitor3 [nîsus II. nixus] qua re: ἐπιστηρίζεσθαί τινι] in fich gehen, descendo3 [di, sum] in me; redeo4 [ii, itum] in viam; corrigo3 [rexi, rectum] me: Evvovv γίγνεσθαι γίγνεσθαι έαυτῷ δί έαυτοῦ δικαστήν | nach etw. g., petos [tîvi u. tii. tîtum] qd; éo* [ivi, [itum] spectâtum qd: ἐἐναι ἐπί τι μετιέναι τι | nach imbm g , arcesso³ [sîvi, sîtum] qm: μετελθεῖν τινα | - fich g. laffen, indulgeo2 [lsi, ltum] mihi: άφιέναι έαυτόν.

II) v. Dingen, a) moveor2 [môtus]; feror [latus, ferri]: φέρεσθαι | - b) (f. b. a. in etw. fliegen), transcot [ii, itum] in: καταφέρεσθαι είς τι | c) (j. v. a. in etw. eindringen), descendo³ [di, sum] in: καταβαίνειν είς τι — | d) fig., ben Schaben über sich g. lassen, recipio³ [cêpi, ceptum] in me damnum: δέχεσθαι είς έαυτον την βλάβην | - in ben

Saft g., eo in succum: léval els zulon III) (s. v. a. Fortgang haben), procedo³ scessi, cessum]; succedo³: προχωρείν | - bie Sache geht gang gut, res prorsus it: το πράγμα ευ (καλώς) προχωρεί | - fprudiw., wie mans treibt, fo geht's, ut sementem feceris, ita metes: οία τὰ ἔργα, τοιαύτα καὶ τὰ έξ αὐτῶν ἀποβάντα | - es geht (mit) mir, est mihi; habeo me: πάσχω· έχω· πράττω | - es ift mir ebenfo gegangen, idem mihi geeidit; τα αυτά

ἔπαθον | - wie geht co? quomodo vales? quid agis? quid agitur? πῶς ἔχει τὰ περί σε; | - eð geht mir gut, bene mecum agitur: εν ἔχω.

IV) (in, burch, auf etw. g.), 1) dem Raume nach, qd capit [cepi, captum] rem: χανδάνειν τι 3. B. bie Befangenen g. in bae Befangnig, carcer capit captivos: το δεσμωτήριον γανδάνει τους αίγμαλώτους | - 2) bem Dage ob. Werthe nach, facio [feci, factum] qd: inavor eart. zwoet. gezerat | - auf ein Ganges g., exacquol integrum : ¿ξισούν το όλον.

V) (eine Richtung nehmen) (f. b. a. fich erftreden), pertineo³ [tinŭi, tentum] usque ad; excurro³ [turi, cursum]; attingo³ [tigi, tactum] qd: έξινειοθαι πρός τι, εμέχρι τινός | - (f. v. a. nach ctw. himitegen), vergo³ε, specto¹ ad qd; prospicio³ [spexi, ctum] locum: βλέπειν προς τι | - Fenster, bie nach ber Strage g., fenestrae in viam versae: ή θυρίς, όπη βλέπουσα είς την όδόν | - um etw. g., cingo* [cinxi, cinctum]; circumdo* [dědi, dátum] qd: περικυκλούν τι | - bab. b. ber Beit, 3. 3. co gebt auf den Abend, inclinatur ad vesperum: προς έσπέραν έστίν | - er geht ins zehnte Jahr, ägit i [egi, actum] decimum annum: αγει δέκατον έτος | fig., auf etw. g. (f. b. a. zum Ziele haben), specto ad qd: σχοπείν τι] - das geht auf die, welche, hoe illis dictum est qui etc.: τοῦτο είς ἐκείνους εἴοηται οί.

VI) s., bas B., itio; ambulatio: ή βάδισις ή ποosla ! - im (S., quum irem ; incêdens : πορενόμενος.

Behent, f. Behange.

gehenfelt, ansatus: ώτα od. λαβάς έχων, ουσα, ον.

Beheul, f. Beulen (bas).

Behirn, f. Sirn.

Behöfte, villa : τὸ ἐπαύλιον.

Behold, silva; nemus: ή ελη · ὁ δρυμός.

Gehor, I) (bas Boren), auditio: i anon | - II) (Bortraft), auditus [us]; sensus [us] audiendi: ή ακοή | - cin feince G., aures teretes: ή όξυημοία ichtraches B., imbecillitas aurium: ή βαρνηκοία [ein ichweres G. haben, sum [fui, esse] tardis auribus: είναι βαρυήκουν ! - ins @. fallen, sono ! [nui, nitum] graviter: βαρέως ήχεῖν φθέγγεσθαι |- angenchmins (3. fallen, sono dulce: ήδέως ήχεῖν, -φθέγγεσθαι - nicht gut ins (3. fallen, abhorreo ab aurium approbatione: ἀνιᾶν την ἀκρόασιν | - III) (Beneigtheit au boren), audientia: ή άπροασις | - jmbm . berichaffen, facio [fêci, factum] audientiam cui: angóασιν έργάζεσθαί τινι | - B. finben, audior* [ditus]: τυγχάνειν ων έδείτο παρά τινος | - nicht B. finben. non audior"; non probor'; non admittor3 [missus]: ούδεν πράττειν' απρακτον απελθείν' αποτυγχάνειν | - 3. geben, audio qm; praebeo aures cui: διδοναι τινί λόγου τυγχάνειν· παρέγειν τά שדמ דוצו.

gehören, I) (imbe Eigenthum fein), sum [fui, esse] cjs: eival rivog od. rivi | - es gehört etw. jmbn, possidet qs qd: nentntai tis ti | - bas Buch gehört mir, hie liber est meus: τοῦτο το βιβλίου έστην

II) gehoren wogu (f. v. a. mit etw. in Begiehung fichen), pertinco 1 [tinui, tentum]; referor [relatus, referri]; sum referendus ad qd; teneor' [tentus] quá re; sum ex etc.: είναί τινος οίκειον είναί τινος δείν τινος προς τι έχεσθαί τινος.

III) (f. b. a. nothig fein), opus sum; requirors [quisitus]; desideror1: δείν δείσθαί τινος.

έχειν τόπον, τάξιν | - bas gehört nicht hieber, boe non hujus loci est: τούτο οὐ τούτου τοῦ τόπου έστίν.

V) (f. b. a. von jmbm abhängen), pertineo 2 [nui. tentum] ad qm: προσήμειν προς τινα | - bas gehört nicht vor mein Forum, hoc non est mei munëris : ούν ξμόν έστι τὸ έργον τοῦτο.

VI) (jmdm gebühren), debeor cui: πορεήπειν πρέπειν τινί | - wie εδ flc gehört, ut decet et par

est - ώσπερ προςήκει, επρέπει.

Gehörgånge, cavernae aurium: oi nopou the axons. ο πόρος απουστικός ή Ελιξ της αποής.

gehörig, I) (eigen), propeius: idiog. Gewöhnlich aber burch ben blogen Genit. | - mir, bir g., meus; tuus :

έμος, η ον σός, σή, σόν.

II) (morauf fid) besiehend), quod pertinet ob. refertur ad qd: annum [ovoa, ov] sig ti | - geziemend, justus; rectus; debitus: προςήκων [ουσα, ον]. ποέπων [ουσα, ον] δίκαιος άξιος οίκεῖος | -Adv., ut decet; juste; recte; rite: dixalws asiws olusiog.

Gehörfunft, =lehre, acustica: ή απουστική (τέχνη). gehörlog, surdus; auribus captus: avinoos [ov].

Gehörlofigfeit, surditas: ή ανηκουστία κωφότης. Gehörnerbe, nervus aurium; vevgor anovotinov. gehörnt, cornûtus: περασφόρος περάστης, = στις

[idos] Gehörfinn, sensus [as] audiendi; auditus [as]: n

αίσθησις ακουστική ή ακοή. Gehorwerfzeuge, auditus membra: τὰ τῆς ἀκοῆς aodoa.

gehorden, pareo"; obedio"; obtempero1; obsequor3 [secutus]; gero3 [gessi, gestum] morem; audiens sum [fui, esse] cui dicto: πείθεσθαί τινι ύπακούειν τινί. ἀκούειν τινός. κατήκοον είναί τινος. eoneidein tivi | - s., bas B., f. b. folg. Art.

1. Gehorfam, der, obtemperatio; obedientia; obsequium; officium: ή θεραπεία πειθώ [ους] · ευπειθεία πειθαρχία το εύτακτον κόσμιον | - im . erhalten, retineo? [tinui, tentum] in officio: έχειν τινά πειθόμενον· χρησθαί τινι πειθομένω | - den B. aus ben Augen fegen, non maneo' | mansi, sum | in officio: ἀποβάλλειν την πειθαρχίαν.

2. gehoriam, obediens; dicto audiens; εὐπειθής [ές] πειθόμενος' εύτακτος' κόσμιος' πείθαρχος [ον] ύπήποος [ov] · κατήποος | - gehorsamer (=samster) Diener (bei Brugen), salve! vale! | - (beim Ablehnen) absit!: τούτο μη γένοιτο | - 3hr gehorfamfier Diener, tibi ad quaeque praestanda paratissimus: προ.

θυμότατος έγωγέ σοι.

Gehülfe, adjutor; socius; minister: o συνεργός συλλήπτως τινί τινος παραστάτης | imbn jum . nehmen, adjungo [exi, netum] qm mihi socium: συλλαμβάνειν τινά συνεργον.

Gehülfin, adjutrix; socia: ή συνεργός συλλήπτρια.

Beier, voltur; milvus: ò you o rogyos | - geh jum Β.! abi iu malam rem!: βάλλ' εἰς πόραπας! | - ber B.! (Ausruf bes Untvillens), malum! (ber Bermunderung), papae! euge!: βαβαί βαβαιάξ.

Geieradler, vultur peronopterus:

IV) g., wohin (feinen Blat haben), habeo locum: Beiergeschlecht, genus milvinum: τὸ τῶνγυπῶνγένος.

Beifer, saliva pinguis; spuma: τὸ σίαλον.

geiferig, salivosus: σιαλώδης.

geifern, salivo' : gializeir gialozoeir.

Θείζε, violîna: βάστιτος τετράχορδος ή ὑπὸ τῶν νῦν Τἰολίνα καλουμένη | - Β. [pielen, cănoā [cecini, cantum | violina: κρούειν την νύν Tiolivar καλου-

geigen, f. Beige (fpielen).

geil, I) (zu fruchtbar), luxuriosus: σπαργών [ώσα, σν] [- II) (unguchtig), salax; impudicus; libidinosus, deditus rebus venereis: ἀσελγης [ές] · υβριστικός άκρατής περί τὰ άφροδίσια ψωλός εὐρύπρωκτος · λάγνος · καταπύγων · μάχλος [ον].

Beilheit, luxuria; libido coitos; salacitas: ή ἀσελγεια θροις ὁ ἀφροδισιασμός ἡ λαγνεία καταπν-

Beigblatt, lonicera caprifolium: to neounkousvov. Beigbod, hireus: o reayog.

Beige, Die, f. Biege.

Beigel, I) (ale Unterpfand bienende Berjon), obses: ο όμηφος το ομήφευμα | - 3. ftellen, do! [dedi, datum | obsides: διδόναι -, πραραδιδόναι ομήρους παρέχεσθαι | - II) (Beitiche), A) eig., flagrum; flagellum; scorpio: ἡ μάστιξ· ὁ καρθηξ | — B) fig., 3. B. Die G. ber Eritif über jmbm ichwingen, acerbe reprehendo³ [di, sum] qm: πικρώς μαστιγούν τηνα· πρατερώς ψέγειν τινα | - III) (bad B.), flagellatio, η μαστίγωσις.

geigeln, caedo [cecidi, caesum] flagris: μαστι-

γούν δέρειν τινά.

Geigfuß, Inftrument jum Jahnausnehmen, forfex: n διζάργα· χηλή | - Bflanze, aegopodium; αίγοπό-Siov.

Beigifee, cytisus: à noticog.

Beift, 1) (fluchtige Substang), spiritus [as] : το πνεύμα fig., bas Befle (aus einer Schrift), flores : ra aven.

II) (Lebensfraft). spiritus: το πνεύμα | - fig , Leb=

haftigfeit, spiritus; sanguis: o dvuog.

III) (Ccele), animus; mens; spiritus; ingenium: ή ψυτή | - ein großer G., animus excelsus; ανθοωπος μεχαλόψυχος | - ein fleiner ., homo parvi ingenii: άνθοωπος σμιπρός την διάνοιαν | - dah. in engerer Bebeutung, A) (j. b. a. herrichende Gestinnung), mens: αί γνωμαι ή διάνοια | - snechtischer G., animus servitis: δουλοπρέπεια το άνδραποδώδες διάνοια δουλική· γνωμαι άνελευθέραι | - 3. ber Neuerung, studium novarum rerum: ὁ ἔρως τοῦ διώμειν οδ. νεωτέρων ποαγμάτων ὁ νεωτερισμός | - B) (f. v. a. eigenthumliche Dentweife), ingenium; natura: ή διάνοια· το της ψυχης ήθος | ben B. eines Schriftstellers auffaffen, assequora [secûtus] mentem scriptoris: ἔπεσθαι τῆ συγγοαφέως τινός διανοία.

IV) (unforperliches Wefen), spiritus [us]: ò daiμων το δαιμόνιον φάντασμα | - ber heil. G., spiritus sacer: το πνευμα άγιον | - ein bojer 3., daemon: o κακοδαίμων | - Die Beifter Berftorbener, ma-

nes pii: αί ψυχαί των τεθνεώτων.

Beifterbanner, qui daemones adjuratione divini nominis expellit: ὁ ψυχαγωγός θειοδάμος.

rum: ο ψυχαγωγός.

Beifterbeschwörung, exorcismus; theurgia: ή ψυχα-

Beistererscheinung, umbra: τὰ φάσματα καὶ είδωλα. Beifterlehre, pneumatologia: ή δαιμονολογία πνευ-

ματολογία.

Beifterreid), = welt, quidquid sine corpore viget; coelestia [ium]; sedes piorum: oi δαίμονες.

Geisterseher, theurgus : o Deovoyinog.

Beistesabwesenheit, mens alienata; alienatio mentis: ή ἔκστασις (τῶν φρενῶν).

Geistebanlagen, ingenium: ai the worne apetai. n prious.

geistebarm = leer, ingenii sterilis: agvis.

Geistebarmuth, egestas animi: ή πενία της περί φρενός πτήσεως.

Geiftesbeschäftigung, negotium quod ingenio exercetur: τὸ τῆς ψυχῆς ἐπικήδευμα.

Beistesbildung, eruditio; animus excultus: ή της ψυχής παίδευσις * παιδεία.

Beiftebentwickelung, conformatio animi: ή της ψυχῆς διαμόρφωσις.

Beifteberhabenheit, excelsitas animi: ή υψηλοφρο-

Beiftengaben, dotes ingenii: ή φύσις.

Beifteggegenwart, animus praesens: ro φρονιμον. λήμα δάδος παράστημα ή παράστασις τῆς ψυχῆς - G. beilhen, adsum [adfui, adesse] animo: σωφρονα, ανδρείον είναι.

Beifteggewandtheit, ingenium: ή της ψυχης εύστρο-

φία.

Weistegroße, =hoheit, magnitudo animi: ή μεγαλοψυχία το μεγαλόψυχου.

Beiftestinder, eines Schriftftellers, opera ejs: τὰ ἔργα TIVÓS.

Beiftedfraft, vis animi: ή της ψυχης φώμη ή της ψυχής δεινότης | - die G. entwideln, excolo3 [lui, cultum] animum mentemque: παιδεύειν την της ψυχῆς δώμην.

Geistesproduct, = wert, opus ingenii; monumentum:

τὸ ἔργον ε, ἔκγονον τῆς ψυχῆς.

Beiftebrichtung, forma ingenii: τὸ τῆς ψυχῆς είδος,

Beiftebruhe, animus quietus; tranquillitas animi: n τής ψυχής άταραξια άπάθεια. εὐκολία.

Beiftesfdiwache, ingenium imbecillum: ή περί την ψυχην ἀσθένεια.

geistesschwach, imbeeillus; tardus: ἀσθενής την

Beiftesftarle, vis animi; praestantia ingenii: ή της ψυχής πρατερία.

Geistesthätigfeit, agitatio mentis: ή ψυχής ένέργεια.

Beiftebubung, exercitatio ingenii: ή περί την ψυχην ασκησις, εμελέτη.

Beiftesberirrung, error mentis: ή παράνοια παραφροσύνη.

Beiftesbermanbter, imbe, animo conjunctus cum quos διά ψυχης συνημμένος τινι.

Beifterbeschwörer, = citirer, qui elicit animas infero- Geiftesverwirrung, = gerruttung, alienatio mentis : ή πλάνη της ψυχης. Εκστασις μανική λύσσα.

geistig, I) (f. b. a. was Kraft hat), fervidus: nvevuarunos 1 - II) (f. b. a. unforberlich), carens corpore; segregratus ab omni concretione mortali: ψυγικός. άσωμος το μη ορώμενον | - III) (f. b. a. nicht finulich), burch die gen. animi ob. ingenii: του θυμού της ψυχης · ψυχικός | - 3. B. g. Freuden, voluptates animi: αί της ψυχης ήδουαί · τέρψεις | — Adv., animo; ingenio; mente: τῆ ψυχή τῷ θυμῷ | - g. thắc tig fein, vigeo2: ἀπμάζειν τη ψυχή.

geistlid) (f. v. a. firdilid), ecclesiasticus; sacer: êxκλησιαστικός · ίερος · ίεροποεπής [ές] · άγιος.

Beiftliche, Der, sacerdos; clericus: o legeos' enninσιαστικός.

Beiftlichfeit, clerus; clerici: ol legers.

geiftlos, imbecillus; tardus: ἀφυής άμβλυς την ψυχήν ψυχρός.

Beiftlofigfeit, ingenium imbecillum: ή άφυΐα το άφυές, άμβλυ της φύσεως.

geistreich, = boll, ingeniosus; facêtus; praestans ingenio: άγχίνους · δεινός την φύσιν · εύφυής [ές] · γονιμος | - g. fein, valeo2 ingenio: άγχίνουν είναι | -Adv., ingeniose; facête: άστείως ευφυώς.

Geiz, avaritia; sordes: ἡ πλεονεξία· φιλαργυρία· φιλοχοηματία φειδωλία άνελευθερία γλισχούτης δυπαρία | - G. ift die Burgel alled Hebeld, avaritia prima scelerum mater: ή φιλαργυρία έστην ή πάσης κακίας μητρόπολις.

geigen, mit etw., do1 [dedi, datum] qd parce: nleoνεκτικώς έχειν· πλεονεξία χοήσθαι | - nach etw. g., cupidus , avidus sum cis rei: πεινην , διψην τινος.

(Brithald, homo avarus, -ardens avaritia: ὁ πλεο-νέκτης· φιλάργυρος· φιλοκερδής· άνελεύθερος· γνίφων· κυμινοπρίστης.

geizig, tenax; avarus; cupidus pecuniae; sordidus: φιλάργυφος· φιλοχρήματος· φιλοπερδής [ές]· άνε-

Beflapper, Beflingel, Beflirr, Beflopfe, Befrach, Befradge, Gefreifche, bab, f. flappern, flingein, flirren etc.

Gefrißel, scriptio mala: τὸ κακῶς γεγραμμένον.

Gefros, mesenterium: το μεσεντέριον· μεσόχωλον· μεσάραιον.

Gefrodader, vena (arterica) mesenterii: ή του μεσεντερίον φλέψ.

Befrösdrufe, glandula mesenterii: τὸ πάγκοεας.

gefrümmt, f. frumm.

Belade, bas, cachinnatio: ὁ καγχασμός.

Belachter, risus [ûs]; cachinnus : o yélws o καγχασnos | - ein B. auffchlagen, edes [didi, ditum] ob. tollo [sustuli, sublatum] risum: άνακαγχάζειν | in ein G. ausbrechen, effundor's [fusus] in cacchinnum: éxyelav. oguav els yélwra | - jmbn jum B. fein, sum [fui, esse] cui risui: είναι καταγέλαστον - jmbn gum B. tverben, praebeo2 risum cui: παρέχειν :, πινείν :, ποιείν γέλωτά τινι | - fich burch ein. Jum B. machen, moveo [movi, motum] risum quâ re: όφλισκάνειν γέλωτα.

Belander, 1) pluteus: ὁ περίδρομος το περίφρα- gelblid, helvolus; sufflavus: ὑπόξανδος [ov] μηγμα | - II) (B. am Weinstod), adminicula (orum): λινοειδής [ές].

ή χάραξ | — II) (B. an ber Treppe), opimedion : ή της αναβάθρας περιβολή.

geläufig, promptus; volubilis; exercitâtus; expeditus: εύπετής [ές] · πρόχειρος · έτοιμος [ον] | - εθ ist mir etw. g., exercitatus sum usu ejs rei: έτοίμως έχω πρός τι.

Belaufigfeit, I) (ber Bunge), volubilitas linguae : 70 εύπετές· τὸ έλαφοόν», τὸ πρόγειου», τὸ εύστρο-φον τῆς γλώσσης | — II) (Β. im Musbrude), facilitas: το του λόγου ευπετές, εξλαφρον.

Belatt, tinnîtus [us]; tintinnabula [orum]; sonitus [ûs] campanarum : o nxos " nootaliquos.

Belag, I) eig., conviviam: τὸ συμπόσιον εστίασμα. ό φιλοτήσιος χορός | — II) fig., (3. B. ins G. hin-cin), temere: εἰκή· εἰκαῖος | - (ins G. hincin reven), garrio quidquid in buccam venit; effutio temere multa: είκη λέγειν, ο τι αν έλθη έπι το στόμα.

gelangen, I) (wohin fommen), pervenio' [vêni, ventum] in ob. ad qm locum; perferor3 ob. deferor3 [perlatus, delatus, perferri, def.] ad qm: aquinveiσθαι ήμειν έλθείν διανύτειν είς τόπον τινά | ficher wohin q., tute quo venio": άσφαλως, άπινδύνως άφικνείσθαί ποι ' έν άσφαλεία πάραγενεσθαι ποι | - an jmbn etw g. laffen, perfero3 [pertuli, perlâtum, perferre] qd ad qm: ἀναφέρειν -, ἀποδιδόναι τι είς τινα | — II) in Besth g., etw. besommen, pervěnio ad qd; compos fio [factus, fieri] ejs rei; potior quá re: nanciscor³ [nactus]; adipiscor³ [adeptus] qd: ἀφιχνεῖσθαι, ἐλθεῖν εἴς τι | - wieder zu etw. g., recupero 1 qd: δυ chv. δυ g. fuden, aspiro 1 ad qd: επιθυμείν τινος. εφίεσθαί τινος.

Gelaß, spatium ; laxitas ; commoditas : ή εύουχωρία. εύμάσεια | - G. haben, bene habito1: εύμαρως olusiv.

gelassen, lentus; tranquillus; quiêtus; placidus; απα-θής [ές] · ἀτάρακτος [ον] · ἀνέκπληκτος · η συχος [ον] · ἡσύχιος · πραύς [εῖα, ἢ] · πρᾶος [ον] · σώ-φρων [ον] · κόσμιος \ — Adv., lente etc.

άπαθώς . άταράκτως . μετρίως . ήσύχως . πράως . κοσμίως · ραδίως | - g. bleiben, non dejicior [jectus] de statu animi mei: ἐν ἡσυχία παραμένειν ατάρακτον όντα διατελείν, «διαγιγνέσθαι.

Belaffenheit, lentitudo; animus sedatus; patientia: ή ἀπάθεια· ἀταραξία τῆς ψυχῆς· ἡσυχία· πραότης σωφροσύνη.

gelaunt, gut (übel), bene (male) affectus: ev (nanos) έχων περί την ψυχην.

gelb, I) gilbus (gilvus); helvus; flavus; fulvus; lutěus; luridus: ξανθός πυζφός ξουθός μήλινος πιζόός θάψινος |— II) (goldgelb), aureus: ξανθός — III) (machogelb), cereus: πήρινος |— IV) (fc.mcs feigelb), sulphureus: Osiózoovs | - g. sein, flaveo': ξανθός είμι | - g. werben, flavesco' [flavui]: ξανθίζεσθαι.

Gelbe, das, im Ei, luteum ovi; vitellus: ò τοῦ ώοῦ κρόκος ή λέκιθος.

gelbgrun, e viridi pallens: zlwoos.

gelbhaarig, flavus: Eardodoik Eardonous.

gelblichgrun, turidus; galbanus: κρόκιος κροκώδης χλωρός ωχρός.

gelbroth, rufus: ξανθός πυδόός.

Gelbsucht, icterus; morbus regius ob. arquatus; suffasio bilis: o integos.

gelbfüchtig, ictericus; arquatus; interixós interioδης [ες] · ἐκτεριώδης [ες].

Gelbwurg, curcuma:

Geld, pecunia; argentum; aes; numus: τὸ ἀργύοιον . χουσίον ο χουσός · τὸ νόμισμα · τὰ χοήματα · ή έμπολή· τὸ τίμημα· ἡ τιμή | - 3. 11. But, res familiaris; opes: τα υπάρχοντα ή ούσία χρηματα nal ξπιπλα | - ganzes B., numi notae majoris: νομίσματα μεγάλα | - fleines B., numuli: το κεφμάτιον | - gutes B., numi probi : νομίσματα άγαθά | schlechted B., n. adulterini: νομίσματα κακά | - δαδ 6. betreffend, pecuniarius; numarius: voulouotines χοηματικός | - für G. feil, venâlis: ώνιος | - für G. u. gute Worte, pretio et precibus: άργυρίου καί ayatois loyois | - viel B. haben, bene numatus sum : πολύ άργύριον έχειν | - B. aus etw. ziehen, facio3 [fêci, factum] pecuniam ex qua re: ποιείσθαι χρήματα έκ τινος | - in 8 3. fegen, vendo didi, ditum : πυπράσκειν | - bas B. Ju eho geben, suggero 3 [gessi, gestum] sumptum ejs rei: δαπάναν άργύριον είς τι - nach B. heirathen, moveor2 [môtus] dote: του άργυρίου ένεκα βούλομαι άγεσθαι γυναϊκα.

Gelbangelegenheit, res pecuniaria ob. numaria; ra

περί τα χρήματα · οί πόροι.

gelbarm, inops (pecuniae): άχρηματος [ov].

Belbarmuth, smangel, sberlegenheit, inopia pecuniae; caritas numorum; difficultas numaria: ή άχοηματία | - in G. fein, laboro de pecunia: άχοηματία συνέχεσθαι | - in bergrößten B. fein, som [fui, esse] in summa difficultate numaria: χρημάτων ένδεέστατον είναι.

Gelbaufwand, sumptus [ûs]: δαπάνη· ἀνάλωμα.

Gelbausgabe, impensa pecuniae: to apyrolov ava-

λωμα ή δαπάνη.

Weldbedarf, pecunia necessaria; quantum pecuniae opus est: το άνάλωμα άναγκατα χοήματα όσον δεί χρηματων.

geldbedürftig, ich bin, argentum mihi opus est: 866-

μενον είναι χρημάτων.

Belbbegierbe, studium, cupiditas, aviditas pecuniae : ή φιλαργυρία · φιλοχοηματία φιλοχοημοσύνη · έπιθυμία χρημάτων το φιλάργυρον.

gelbbegierig, eupidus ob. avarus pecuniae: φιλάργυθος [οδ], διγολόμπατος [οι], ξοαριλόμπατος [οι] Belbbeute, pecunia capta: ή άργυρίου λεία τὰ χρήματα δορίκτητα τοήματα.

Gelbbeutel, f. Beutel.

Weldbillet, =fchein, tessera numaria: τὸ σύμβολον χοηματικόν.

Geldbüchfe, theca numaria: ή άργυρίου θήμη.

Belbbuge, aftrafe, poena pecuniaria; multa; lis; lis aestimâta: ή τιμή· τὸ τίμημα· ή ζημία | - imbm eine B. auflegen, multo m: ζημιούν τινα έπιθεί-ναι ζημίαν τινί επιβάλλειν επιβολήν τινι τιμάν tin doyvolov | - eine B. juerfennen, irrogo * multam cui: ἐπιτιθέναι τινι ζημίαν ζημιούν χρήμασιν | - | allerlei B., numi omnis notae: νομίσματα παντοία.

eine G. bermirfen . committo3 [misi, missum] multam: τιμάσθαι άργυρίου· ζημιούσθαι άργύριον.

Weldcaffe, area; aerarium: τοταμείον άργυφοθήμη. Weldchatulle, serinium: ή κιβωτός το κιβωτιον.

Geldeinnahme, exactio pecuniae; reditus [ûs] pecuniae: ή άργυρίου λήψις· τα χρήματα προςιόντα· ό πόρος.

Gelbern (Brob, in b. Rieberlanben), Geldria.

Gelberwerb, quaestus [us] ob. via pecuniae: ή χοημάτων κτήτις ό χρηματισμός.

geldeswerth, pretium: τιμή τίμημα.

Belbforberung, pecunia credita: ή άργυρίων είςπραξις.

Geldgehalt, reditus [as] pecuniae: η πρόςοδος.

Weldgeig, = gig, f. Getbbegierbe, getbbegierig.

Gelbgeschäft, = handel, negotium; negotiatio (numaria); argentaria: ὁ χοηματισμός | - ein . treiben, facio 1 [fêci, factum] argentariam: χοηματίζεσθαι.

Weldgeicheut, munus pecuniae: το χοημάτων δώφον. χρήματα τὰ δοθέντα.

Geldgewinn, quaestus [ûs] pecuniae: χοηματισμός. το κέρδος.

Gelbgier u. abnt., f. Belbbegierbe zc.

Beldgürtel, :tage, zona; cingulum: ή ζωνη · ο ζω-

Gelbintereffell, usurae pecuniae: o τόκος το κέρ-Soc.

Geldfaftden, locali; arca: το πιβώτιον.

Gelbfaften, serinium; arca: ή άργυριοθήκη· άργυοοθήκη ό κιβωτός.

Gelbtlage, actio pecuniaria: ή δίκη, γραφή χρημα-

Weldmatler, numularius: o δανειστής ο κεφματιorns.

Beldpost, summa pecuniae; nomen: τὸ λημμα άρ-

Geldprozeß, aftreit, lis pecuniaria: ή δική χοημα-

Gelbauelle, quaestus [ûs] pecuniae: ὁ χοηματισμός ή πρόςοδος | - die B. fennen, novi, [nosse] vies pecuniae: γνώναι όθεν λαβείν χρήματα.

Gelbrechnung, ratio pecuniarum: oi loyiquol.

gelbreich, bene numatus: πολυχοήματος ευποφος χοημάτων.

Gelbrenten, reditus [as] pecuniae: ai noosodoi.

Gelbiache, res pecuniaria: τὰ περί τὰ χρήματα.

Geldiad, saccus numorum: το βαλάντιον ο σάκκος άργυρίων.

Beldfadden, sacculus; marsupium: το μαρσίπιον. το βαλάντιον, βαλαντίδιον.

Beldichuld, pecunia credita; nomen: τὸ χρέως. ὄφλημα.

Gelbsenbung, wohin machen, mitto3 [mîsi, missum] pecuniam quo: πέμπειν χοήματά ποι.

Geldforge, ή φροντίς χρημάτων πέρι πόθεν αν λάβοι τις | - 3. haben, laboro! de pecunia: ἀποφείν χοημάτων φοοντίδι χοημάτων πέρι συνέχεσθαι.

Gelbforte, genus numorum : το είδος νομισμάτων |

Geldipende, largitio: νομαί χοημάτων χορηγία. Belbfpenber, largitor; divisor pecuniarum : zoonyos.

Beldfpiel, alea: o xvBos.

Gelbibieler, aleator : o xuBeurne.

Gelbstold, ber, pecuniae superbi fastus: o ent rois γοημασιν όγκος.

Gelbstud, namus : τὸ νόμισμα · κερμάτιον.

Gelbsucht, f. Gelbbegierbe.

Geldsumme, summa pecuniae: το πλήθος χρημάτων τὸ κεφάλαιον | - eine große G., pecunia magna: πολλά χρηματα.

Geldtifd), mensa argentaria: ήτραπέζα νομισματική. Geldtopf, urna pecuniae: ή χύτρα νομισματική.

Belbberfälfcher, f. Falfchmunger.

Geldverleiher, f. Ausleiher.

Gelbvermögen, pecunia: χρήματα, τα.

Gelbberichreibung, cautio pecuniae: το χειρόγοαφον χρηματικόν.

Geldverschwender, prodigus aeris: προϊέμενος χρήματα.

Gelbverichtvendung, effusio pecuniae: burch verbb.; αί δαπάναι ή φθορά χρημάτων.

Geldwedsfel, collybus: ὁ κόλλυβος · ή τραπεζιτική. Geldwechster, f. QBechbier.

Geldwerth, potestas pecuniarum: ή τῶν χρημάτων

Beldwefen, res numaria: χρήματα.

Geldsing, fenus: o róxog.

Gelbzulage, = zuschuß, accessio numorum; stipendium auctum; annua aucta [orum]: ή πρόςθεσις χοημάτων αύξησις του μισθού.

Gelée, gelâtac cupediae; coagulum: η πυτία, πυ-

gelegen, 1) (an einem Orte), situs: burch neiodal -II) (bequem), opportunus; commodus; idonéus: εὔκαιρος [ον] · καίριος · καλός | — Adv., opportine; commode; bene: soxalows naiolog nalos - III) (es ift baran g.), interest; refert: µéles µol τινος διαφέρει μοι τι προθυμούμαί τι | - εδ ift mir viel baran g. , magni mea interest: πάνυ μοι μέλει,

Gelegenheit, opportunitas; occasio; potestas; facultas; copia; ansa; ή πρόφασις λαβή άφορμή περίπτωσις ' περίστασις | - bei B., occasione datà : ε που παραπίπτοι :, ήν που παραπέση (καιρός) · ώς έν παρόδω | - bie B. in Acht nehmen, observo tempus: avtilauβavsodai tov xaigov | - B. zum Ber: bacht geben, do' [dedi, datum] locum suspicioni; υποψίαν έμποιείν οδ. ένδιδόναι τινί.

Gelegenheitsgedicht, carmen solemne: ro noinua: μέλος έξ ὑπογυίου πεποιημένου.

gelegentlid), si occasio tulerit: παρατυχών [ούσα, όν]· παραπεσών [ούσα, όν].

gelehrig, docilis: εὐμαθής [ές].

Belehrigfeit, docilitas: ή εὐμάθεια εὐμαθία ξύν-

Gelehrsamfeit, doctrina; eruditio; literae: ή πολυμάθεια παιδεία σοφία εύμουσία τα γράμματα · μαθηματα.

πολυμαθής [ες] παιδευτός διδακτός πεπαιδευuivos | - fchr g. fein, sum | fui, esse | multa doctrina: πολυμαθέστατον είναι | - ein Gelehrter, vir doctus: ό φιλόλογος άνηο σοφός | - ein gründlich G., vir perfecta eruditione: άνηρ δεινός περί σοφίαν | -II) (v. Dingen), literatus; literarius; γοαμματικός λόγιος | - cine g. Edule, ludus litera rius: τὸ μουσείον λύκειον | - cin g. Etoff, materia studiorum: τῶν μαθημάτων τι | - die g. Epraden, linguae veterum: al των πάλαι γλώσσαι | - Adv., docte; erudite: σοφώς πεπαιδευμένως.

Gelehrtengeschichte, bistoria literaria: τὰ περί τους σοφούς ἄνδρας γενομένους.

Gelehrtenrepublif, = ftaat, = welt, docti (homines): οί πολυμαθείς, παιδευτοί, πεπαιδευμένοι, σοφοί. Geleise, I) eig., orbita: ἡ τροχιά | — II) fig., 3. B. wieder in B. fommen, redeo [ii, itum] in viam:

έμβαίνειν πάλιν είς την είωθυίαν δίαιταν.

Geleit, 1) (Begleitung), comitatus [as]; comites; praesidium: ἡ παραπομπή προπομπή | - cin fcier-liches G., officium solemne: ἡ προπομπή ἐορτασ-τική | - imon das G. geben, prosequora [secutus]; comitor¹; dedûco [xi, ctum] qm: παραπέμπειν προπέμπειν τινά | — II) (Sicherheitspaß), fides; fides publica: ή άδεια | - um ficheres G. nachfuchen, postulo 1 fidem publicam: αἰτεῖσθαι άδειαν άπαιτείν άσφάλειαν της όδου.

Beleitgeld, portorium : to teloviov. geleiten, f. Beleit (geben), begleiten.

Geleitobrief, syngraphus: τὸ δίπλωμα ἡ σφραγίς. Geleitseinnahme, exactio portorii: ή τελωνεία.

Beleitseinnehmer, portitor: o relovns [ov].

1. Gelenf, das, I) commissura ; artus [us] ; articulus : ό ἀρμός ἡ ἀρμογή · διαφυή · το ἄρθρον · ή ξυμ-βολή | — II) (G. an ber Rette), anullus : το άγκυ-λιον | — III) (G. an ber Majchine), colligatio ; verticula: o aquos o opordulos.

2. gelent, habilis; agilis; mollis: evergoopos [ov].

ύγρος ύγρομελής [ές].

Belentigfeit, Belentfamfeit, habilitas; agilitas; mollitia: ή εύστροφία· τὸ εύστροφον ύγρον ύγροuelég.

Gelichter, genus hominum: vulgus: τὸ κόμμα ὁ Diacos | - 3. B., er ift bon bemfelben B., ejusdem est farinae: έστὶ συνθιασώτης τινός.

Beliebter, ber, amatus; dilectus; amator: o eoousvog.

Die Beliebte, dilecta; amica: ή έρωμένη.

gelind, lenis; mitis; mollis; clemens; μαλακός απαλός πραύς πράος μέτριος ήπιος | - g. Ratte, frigus [oris] remissum: το ψύχος πραύ | - Adv., leniter; molliter: πράως μετρίως | - g. machen, mollio : emollio : μαλακίζειν πραύνειν | - g. werben, mollior : μαλακίζεσθαι | - aufe gelinbefte gefprochen, ut lenissime dicam : ώς μετριώτατα είπείν.

Belindigfeit, lenitas; animus lenis; clementia; indulgentia: ή προιότης επιείκεια το μέτριον.

gelingen, cedo [cessi, cessum] (mit bem Bufage bene, male, prospere, fauste); succêdo3; procêdo3: ξυμ-βαίνειν καλώς ἀποβαίνειν εὐ προχωφείν τινί· gelehrt, I) (v. Perfonen), doetus; eruditus; literatus: γίγνεοθαι ές δέον | - es ift mir gelungen, bağ ec., contigit mihi, ut etc.: συνέβη μοι ποίησαι ή παθειν τι | - - - - , δαδ G., successus [ûs]: ή δαστώνη.

Gelispel, susurrus [as]: τὸ ψιθύρισμα ὁ ψιθυρισμός.

gellen, bon ben Ohren, tinnio': λιγαίνειν · βομβεΐν | - gellend, acûtus: λιγυρός | — s., bas B. ber Ohren, tinnitus [ûs] aurium: ὁ τῶν ώτῶν ήχος.

gelobett, spondeo * [spöpondi, sponsum]; despondeo * [di, sum]; promitto * [mîsi, missum]; voveo * [vôvi, vôlum]; διδόναι πίστιν τινί· έγγυαν · κατεγγυαν τί τινο | - [id) (bor Gericht) bon [mbm cine. 9. lassen, stipulor a quo: λαμβάνειν την δι' έπερωτήσεως ύπόσχεσιν.

Gelöbniß, sponsio; votum: ή έγγύησις υπόσχεσις:

εύχη.

gelf, b. Kühen, carens lacte: ayalantog, sov.

Gelte, alveolus lignéus: ὁ γανλός [- G. zum Melfen, muletra: ἀ ἀμολγεύς: ἡ πέλλα.

gellen, l) gültig fein, valĕo²; vigĕo²; ratus sum: δύvaσθαι 'ίσχύειν | - etw. g. laffen, habeo² ratum; probo¹; admitto³ [mîsi, missum] qd: έγκρίνειν δοκιμάζειν τι | - daß gitt nicht, hoc concedi non pot-

est: άλλα γαο τούτο ούκ έστι γενέσθαι.

II) einen Werth haben, A) sum in pretio; sum pretii (magni, parvi, pluris etc.); emor³ [emtus] od. vendor³ [ditus] pretio: νόμιμον, κύριον είναι τομίζεθθαι όμολογείσθαι | — Β) dah. (f. b. a. in Angehen stehen), valeo³; polleo³; possum [potui, posse]: δύνασθαι ἰσχύειν | - viel g., magnā sum auctoritāte: μέγα, πολύ δύνασθαι od. ἰσχύειν | - nichtē g., nullīus sum momenti: ἰσχύειν ούδὲν | — C) (f. b. a. gehalten werden), habeor²; existimor⁴: δοπεῖν είναί τι νομίζεσθαί τι.

III) co gilt jindn od. cincr Sache, pertinet [tinui, teatum] ad qm od. ad qd; petitur quis; dicitur qd cut; agitur qd od. de quâ re: εἶναι πρός, κατά τινα - co gilt das Leben, vita agitur: οντος περί ψυχῆς

δρόμος έστίν.

gellend, (etw. g. machen), 3. B. sein Mecht, exséquors [secûtus] jus meum: ούν είκειν, υφίεσθαι, εκαθυφίεσθαι των έαυτοῦ δικαίων | - seine Aπίρτακος απέτω. g. machen, vinduo qu mihi: άξιοῦν ἀπολαβεῦν, εκτήσασθαί τι | - slich bei jumm g. 3u machen such chen, vendito me cui: εὐδοκιμείν ταρά τινι.

Gelübbe, votum: ἡ εὐχή· αἰ εὐχαί | - cin (8. thun, ficio 3 [fêci, factum] -, suscipio 3 [cêpi, ceptum] od. numcipo 4 votum; εὐχεσθαι ποιεῖσθαι εὐχάς | - cin (8. crfüllen, solvo 3 [vi. lûtum]; exsolvo 3: ἀποδιδόναι εὐχάς ὁ ὅωροτεθλεῖν | - burch cin (8. gebunden fein, obstrictus sum religione voti; ἐνέχεσθαι εὐχαίς κατέχεσθαι ὑπ' εὐχῆς.

Belüfte, bas, libido: ή έπιθυμία ή δρεξις.

gelüsten, co getüstet mich nach etw., cupio [pîvi, pitum]; concupisco [pîvi, pitum]; appēto [tii, titum] qd ob. inf.: έπιθυμείν τινος [- sich g. lasses audeo [ausus sum]: τολμάν ύφιστασθαι ποος ίεσθαι τι [- sas bich nicht g., cave ne cupias: μή προςίοιο μή συ ύφισταιο.

1. Gemach, bas, conclave; cubiculum: το σίκημα: ο θάλαμος η δίαιτα άφοδος ο ἀπόπατος.

2. gemad), Adv., leviter; placide; paullatim; pedetentim; padlws. ενμαρώς, σχολή, κατά μιπρόν ήσυχώς.

gemachlich, commodus; bonus; έπιτήδειος [ov] · χοή-

σχολήν' σχέδην.

σιμος [ον] · εύθετος [ον] · βοαδύς [εῖα, ύ] · όννηδείως · χοησίμως · καλῶς · βοαδέως · σχολῆ · κατὰ
σχολήν · σχέδην.

Gemächlichteit, commoditas: ἡ εὐμάρεια: εὐχέρεια: τὸ εύχερές: ἡ σχολαιότης: ῥαθυμία: σχολή: ὁ ἔρως

σχολής η δαστώνη.

Gemächt (Machwert), öpus [eris]: το ποίημα έργον. Gemächte, genitalia (ium): τα γονικά άρθοα τα αίδοία.

Gemälde, pietûra; tabŭlae; imago: ἡ γραφή το ζωγράφημα ὁ πίναξ | - ein G. von etw. entwerfen, I) cig., exprimo ³ [pressi, pressum] imaginem rei: διαγράφειν τι | — II) fig., describo ³ [psi, ptum] qd: περιηγεῖσθαι διασαφηνίζειν.

Gemaidefammlung, pinapothêca: ή πινακοθήκη· συναγωγή γραφών.

1. Bemag, bas, f. Maag.

2. gemäß, consentaneuss, conveniens, congruens cui rei; aptuss, accommodatus ad qd: ἀκόλουθος [ov] οἰκεῖος ἀδελφός ἀξεός τινος | - αυφ burd) sum [lui, esse] c. gen.: προςήπειν πρέπειν τινί | - δ. Β., το ift grichifder Sitte g., est moris Graecorum: ἐθος ἐσεὶ τοῖς Ελλησιν | - πίφι g., [cin, aliênus sum a quả re: ἀπέχειν τινός · οὐ προςήπειν | - Αdυ., convenienter; apte: ἐπομένως ὁμολογουμένως τινί ἐχομένως τινός κατά τι ἔκ τινος ἀξίως τινός προςηπόντως τινί πρεπόντως τινί - αυφ būrd ad; secundum; ex; pro: κατά c. acc. ἐκπ. ἀπό | - δ. Β., ber Bahrheit g., ad veritatem: κατά τὴν ἀλήθειαν | - οδ. burd abl., δ. Β. feiner Gewohnheit g., instituto suo: ἀπό τοῦ ἔθους εἰθισμένος.

Gemäßheit, convenientia: åxolovdía | - in G., f. ge=

mag (adv.):

gemäßigt, temperatus; moderatus: μέτριος εὔνρατος.

(Bemätter, mūri: τὰ τείχη [ων] τὸ τείχισμα | - altes (B., parietinae: τὰ ἐφείπια τῶν τοίχων.

Bemahl, Bemahlin, f. Chemann, Chefrau.

gemahnen, es gemahnt mich, als ob ich ic., videor [visus] mihi, c. infin.: done îv.

gemein, I) (gemeinsam), commûnis; publicus: κοινός |
- das g. Beste, bonum publicum; salus satis sammunis: το κοινόν άγαθόν | - das g. Besten, res publica: το της πόλεως κοινόν το δημοσίως | - aus g. K., sumptu publico; publico: δημοσίως δαπάναις δημοσίως | - etw mit smbm g. haben, est mihi qd commune cum quo: κοινωνείν τινί τινος έπικοινω-

νείν συμμετέχειν.

II) (unter bem größeren Haufen gebräuchlich), bah. auch gering, schlecht, populäris; vulgäris; pervulgäris; vulgätus; usitätus; quotidiänus: κοινός ἀγοραίος; κυθαίος [ον]· φοραικός φαθλος ἀγέλαιος | - ein g. Sprüchwert, proverbium tritum: παροίμιον τετριμμένον | - baß g. Leben, vita quotidiäna: δ βίος δ καθ ἡμέραν | - baß g. Bolf, plebs; vulgus; faex populi: τὸ πλήθος· οἱ πολλοί | - ein g. Selbat, miles gregarius: δ ἰδιώτης | - ein g. Mensich, hömo vulgäris: δ ἀνήρ ἐκ τοῦ δημον ἰδιώτης | - sich mit jindim g. machen, abjicio [jêci, jectum] me ad consuetudinem ejs: οἰκείον ποιεῦν τινα αὐτῷ ξυμπρόςμιγνῦναι τινί φθείρεσθαι πρός τινα | - sich über baß (Β. erheben, sapio [přvi u. pui] plus quam ceteri: πλείω ἐπίστασθαι τῶν εἰωθότων.

Bemeinde, 1) (Bemeine) commune : respublica : ro Bemenge, Bemengfel, mixtura ; farrago : to groua. κοινόν (της πόλεως | - II) (3. einer Stadt), civitas: ή πόλις πολιτεία | - III) (G. cines Dorfes), gemeffen, finitus; definitus; accuratus; diligeus: pagus: τὸ τῶν κωμητῶν κοινόν | - IV) (bie chrift= liche (B.), Christiani: ὁ τῶν Χριστόν σεβομένων 2006s | - auf Roften, im Ramen Der G., publice : dy-

Bemeinbecaffe, aerarium (publicum): το ταμιείον

τὸ δημόσιον τὸ κοινόν.

Gemeindeglied, civis: nolitys' συμπολίτης.

Gemeindehaus, curia: ή novoia. το βουλευτήριον. Gemeindeland, ager publicus: ή δημοσία χώρα· οί

άγροι κοινοί.

Gemeinderath, senatus [ûs]; senatores: ή γερουσία. σύγκλητος οί βουλευταί συγκλητικοί.

Gemeindetrifft, ager compascuus: of ayou ovu-

βοτοι.

gemeinfaglich, ad sensum popularem accomodatus: δήλος και ίδιωτη ενμαθής [ές] | - Adv., accomodate ad sensum etc.: εύμαθώς.

Gemeinfaglichkeit, einer Rebe, oratio ad judioinm commune accommodata: το λόγου εύμαθές. λόγος

και ίδιώτη δήλος.

Gemeingeift, sfinn, amor ad communem salatem defendendam a natūra datus: ή κοινή γνώμη αυτή απάντων διάνοια.

Gemeingut, res communis: το δημόσιον.

Gemeinheit (bes Betragens), mores plebeji: το άγοραΐον άγελαιον φαύλον φορτικόν.

gemeiniglich, plerumque; vulgo: ώς επὶ τὸ πολύ. ώς έπλ πλείστον τὰ πολλὰ τὰ πλείστα μάλιστα ώς ἐπίπαν | — auch burch soleo : 3. Β. bcs Morgens geht er ibagieren, mane ambulare solet: &co 9 20 περιπατείν (βαδίζειν) είωθεν.

gemeinnüßig, eivīlis; quod omnibus usui est: 201210φελής [ές] ΄ δημωφελής [ές] | - g. Thätigteit, studia civilia: ἡ ἔργασια ποινωφελής | — Adv., e republica: ποινωφελώς δημωφελώς | - etw. g. machen, accommodo qd ad usum omnium: αποδεικνύναι, ποιείν τι δημωφελές.

Gemeinnütigfeit, v. Menichen, studia civilia: n xouνωφέλεια το δημωφελές ή κοινοχοηστία.

Gemeinplat, locus (communis): ή χρεία.

gemeinfam, f. gemeinschaftlich.

Gemeinschaft, communio; communitas; conjunctio; societas: ή ποινότης κοινωνία μετουσία ξυνουσία ξυνήθεια | - G. mit imom haben, conjunctus sum cum quo consuetudine: χρησθαί τινι ξυνείναί τινι | - in B., communiter: κοινή · έν κοινώ

gemeinschaftlich, communis; promiscuus; publicus: xorvos rivi od. rivos | - g. Sache mit jindin machen, jungo3 [nxi, nctum] consilia cum quo: κοινοποαγείν τινι' συμπραγματεύεσθαι | - Adv., communiter; promiscue; publice: κοινώς κοινή έν κοινώ.

Gemeinschreiber, scriba publicus: o γραμματεύς δη

μόσιος.

gemeinüblich, communis: έν πασι συνήθης.

gemeinverständlich, f. gemeinfaglich.

Gemeinwesen, res publica; commune: το κοινόν (της πολεως).

Gemeinwohl, publica omnium salus; το κοινον άγαθόν το της πόλεως άγαθόν.

ό φορυτός συρφετός όχλος.

ώρισμένος · ἀπριβής [ές] · τορός | - einen g. Befehl geben, praecipio3 [cepi, ceptum] definite: ἀκριβώς, τορώς παραγγέλλειν τι | - Adv., definite; accurate; diligenter: ထုံစုးများစုံစုံ ထုံစုံစို့ စုံစုံစုံနှံ့ စုံစုံစုံနှံ့

Gemeßel, caedes; trucidatio: ή σφαγή. ὁ φόνος.

Gemisch, mixtûra: ή σύμμιξις ! - auch burch misceo2 cui, mixtum], 3. B. cin G. von Gutem und Bofem, bona mixta malis: κακά άγαθοῖς μεμιγμένα.

Gemme, gemma: ή γλυπτηλίθος.

Gemmenhandler, gemmarius: o lidonoligs.

Gemmenfchneiber, sculptor gemmarum: o yluning. λεθογλύφος.

Gemie, rupicapra: ή δορκάς αξ όρεινή.

Gemsenjagd, venatio rupicaprarum: ή θήρα των άιγών των όρεινων.

Gemull, rudus [eris]; rudera [um]: o gogotos τα καρφη.

gemungt, signatus: entonuog.

Gemüs, Gemüfe, olus feris]; olera: to laxavov.

Gemusegarten, bortus olitorius: ή λαχανία.

Gemüsegartner, olitor: o lazavirng.

Gemufehandler, sin, qui (quae) olera vendit: ό-λαγανοπώλης.

Bemüsekammer, olitoria (se. cella): τὸ ταμείον λαχάνικον.

Gemüsemark, forum olitorium : τὰ λάχανα το λαχανοπωλείον.

gemüßigt, coactus: burch αναγκάζεσθαι.

Gemuth, animus; affectus [ûs]; mens; natura: o Douos ή ψυχή διάνοια | - imom etw. du B. führen, revoco 1 qd cui ad animum; moneo 2 qm de quá re: νουθετείν τινά τι, τοῦ πέρι ἐπισκήπτειν τινί τι.

gemuthlid), gratus; jucundus: κεχαρισμένος κατα-

gemuthlos, expers humanitatis; ferus: anavdowπος αγοιος.

Gemutheart, animus; natura; ingenium; ο τρόπος. οί τρόποι. τὸ ήθος ή φύσις.

Wemuthebefchaffenheit, habitus [ûs] animi: ή διά-Desige, Eğiş tiş wuxis.

Gemuthebefferung, emendatio animi: ή της ψυχής διόρθωσις, = ἐπανόρθωσις ' μετάνοια.

Gemuthebewegung, f. Affect.

Gemüthsfassung, aequitas animi: σωφροσύνη άπάθεια άταραξία της ψυχης.

Gemuthefehler, vitium morum: το του ήθους αμάρτημα, πλημμέλημα.

Gemuthefraft, vis animi: ή της ψυχης δύναμις ή του θυμου όωμη, βία, ίσχυς.

gemuthefrant, aeger animo: νοσων [ούσα, ούν] την ψυγήν δύσθυμος [ον].

Bemuthefrantheit, morbus =, aegritudo animi: ή λύπη δυςθυμία το πάθος της διανοιας, γνώμης. Gemutheruhe, tranquillitas animi; animus tranquil-

lus: ή εύθυμία. της ψυχης απάθεια άταραξία.

Gemutheforge, sunruhe, cura animi; sollicitudo:

η μέριμνα · φροντίς · άδημονία.

Gemüthöstimmung, = berfassung, assectus [ûs] unimi: ή της ψυχης διάθεσις | - eine solche G. haben, animo assectus sum: διακείσθαί πως την ψυχην.
Gemüthöveränderung, commutatamens: ή μετάνοια Gemüthöverwirrung, = zerrüttung, perturbatio mentis: τὸ πάθος ἡ της ψυχης ταραχή, = συγχυσις.
Gemüthölustand, assectus [ûs] = ἡ της ψυχης εξις.

geműthvoll, praedítus alto animo: εὐήθης, ες. γλυκύθυμος. gen, versus; in: εἰς πρός ἐπί c. Acc.

Benage, bas, rosio: o nunquos.

genau, 1) diligens; accuratus; exactus; promptus: ακοιβής [ές] · επιμελής [ές] | - 11) (f. b. a. sparsam). attentus ad rem; parcus: ἐπιμελής [ές] · φειδωλός | - ein g. Urtheil, judicium subtile: το δικαστήριον anoibis! - Adv., diligenter; accurate; parce; penitus; plane: κατά στάθμην άκριβώς ; έπιμελώς ξη, αποιβεία. δι, αποιβείας, Φειρωγως, Φειρωγίας μετά | - g. fehen, video 2 [vîdi, vîsum] acriter: ακοιβώς όραν, «βλέπειν | - Alles g. wiffen, novi [nosse] omnem rem: ἀποιβώς είδέναι, έξεπίστασθαί τι σαφώς είδέναι · καλώς έπαΐειν τινός (πέρι) | - εδ mit imbm. g. nehmen, iniquior's sum in qm: χαλε-πώτερον κρίνειν περί τινος γαλεπόν κριτήν γενέσθαι τινός | - es mit etw. g. nehmen, resecui [cui, ctum] qd ad vitam: λίαν αποιβολογείσθαι περί τιvos |- fich g. behelfen, tenuiter geros [gessi, stum] qd: μικοά έχοντα άφκεισθαι | - g. handeln, detraho3 [traxi, ctum] quam plurimum de pretio: χαλεπώς όνησασθαίτι | - mit q. Noth, vix; aegre: μόγις. μόλις σχολή γε | - g. foviel ale, tantundem quantum: τοσούτον δσον.

Genauigkeit, I) diligentia; cura; accuratio: ή ἀκρίβεια | - II) (f. v. a. Sparfamkeit), parsimonia: ή φειδωλία | - mit ber größten G., diligentissime: ἀκριβέστατα.

Genealogie, 1) (Geschlechtsfolge), genealogia; propagines: η γενεαλογία το γένος | - II) (Geschlechter=

funde), genealogia: γενεαλογία.

gencalogifch, descriptus od. dispositus ordine propaginum: γενεαλογικός.

genehmhalten, Genehmhaltung, f. b. folg. Art.

genehmigen, probo'; comprobo'; jubeo' [jussi, ssum] ob. volo [volui, velle] ratum esse qd: ἀποδέχεοθαι επαινείν συναινείν τι κοίνειν κύοιον είναι τι έπικοίνειν τι έπικυροῦν οδ. κυροῦν κύοιον ποιεῖν τι ψηφίζεσθαί τι.

Genehmigung, probatio; comprobatio; burch verbb.; ή ἐπίποισις· πύφωσις | - mit jmbs (3., auctore quo; auctoritate ejs: ξυνδόξαν τινί | - mit beiner (3., pace tuâ: συνδόξαν σοῖ· σοῦ καλῶς ἡγουμένου·

σου μη απειπόντος.

geneigt, inclinatus=, proclivis=, propensus=, pronus ad qd; studiosus cjs rei; amicus cui; benevolus: πρόθυμος [ον] είς=, πρὸς, ἐπί τι εὐκατάφορος [ον] καταφερής [ές] πρός τι προπετής [ές] κατακόμιος πρός τι ὁρμητικός εὖνους [ονν] εὐνοῦκός εὖνενής [ές] - imbm g. [είπ, faveo² [fàvi, fautum] cui: εὐνοῦκος ἔχειν τινὶ, =πρός τινα | - ju citn. nicht g. [είπ, aelinus sum [fui, esse]; abhorreo² a quả re: ἀποστεφοριαι, μοσάττομαι, δυςχεραίνω τι | - jmbn ju

etw. g. machen, inclino 1 animum cjs ad qd: έγκλίνειν την ψυχήν πινος είς τι, = πρός τι.

Geneigtheit, proclivitas ad qd; propensa in qm voluntas: ή εύνοια· εύμένεια· σπουδή περί τινα·

φιλία πρός τινα.

General, dux; dux belli ob. exercitûs; imperâtor: ο ἄοχων [οντος]· ήγεμών [όνος]· στρατηγός· πολέμαοχος | - G. ber Infanterie (Meiterei) fein, praesum [praefui, praeesse] copiis pedestribus (equitatui): είναι ἰπποστράτηγον.

Generaladjutant, adjutor castrorum summus: o vov

ηγεμόνος διάγγελος.

Generaladdocat, publicus causarum actor: ὁ συνή-

Generalat, summa imperii; imperium exercitûs: τὸ της ήγεμονίας αυριώτατον ήγεμονία.

Generalaufgebot, f. Aufgebot.

Generalbaß, summa harmoniae lex: τὰ περί τὰς άρμονίας· τὰ κεφάλαια τῶν ἀρμονιῶν· αὶ ἀρμονίαι. Generalfeldmarfchall, Generallissimus, s. Oberbeschishaber.

Generalfeldzeugmeister, praesectus rei tormenmentariae summus: ὁ τῶν ἀφετηρίων ὀργάνων ἄρχων.

Generallieutenant, legatus: o ποεσβευτής.

Generalitat, daces exercitas: αί ἀρχαί οι ἄρχοντες.

Generalmarich, schlagen, conclâmo vasa: παραγγέλλω άνασκευάζεσθαι, -άναζευγύναι.

Generalpachter, publicanus: ο τελωνάρχης.

Generalpardon, f. Amneftie.

Generalftaaten, ordines Hollandiae:

Generalflab, praetorium: οί περί τον στρατηγόν, -τον άρχοντα.

Generalitathalter, qui obtinet provinciam cum imperio: ὁ ἐπιστατῶν ἐπαρχίας, προεστηκὸς ἐν ἐπαρχία.

Generalsuperintendent, summus rerum sacrarum antistes: ὁ μέγιστος τῶν ἱερῶν προστάτης ἀρχιερεύς.

Generation, gönus [ĕris] humânum; secülum: τὸ γέvos | - die jehige G., qui nunc vivunt homines: οξ naθ ἡμᾶς ἄνθοωποι.

generos, f. freigebig.

genesen, convalesco³ [valúi]; senesco³; recipio³ [cēpi, ptum] sanitatem: ὁαἴζειν· ἀναδόαἴζειν· ἀναδόαἴζειν· ἀναδόαἴζειν· ἀναδόαἴζειν· ἀναδόαἴζειν· ἀναδόαὐτοι ἐνοι cincr πrantheit g., convalesco³ morbo: ἀνίστασθαι ἐκ τῆς νόσου.

Genefung, sanitas restituta; valetudo confirmata: ἡ ὑαἴα: ἀνάληψις ἀνάκτησις ἀνάβψωσις τῆς νόσου ἀποφυγή.

Senf, Augusta Allobrogum | — a., Genevensis | — s., Genevenses [ium].

Genfersee, Lacus Lemanus ob. Lemannus.

genial, ingeniôsus: yóvipos [ov].

Benialitat, vis ingenii: τὸ γόνιμον εὐφυές.

Genid, cervices: ὁ αὐχήν τὸ ἰνίον | - jmbm bas 6. brechen, frango³ [frêgi, fractum] cervices cjs: ἀπαυχενίζειν τινά. Benie, ingenium; animus praestans: ή φύσις εύgvta.

Geniestreich, consulte ac temere factum: to Foyor ατοπον· απερισκέπτως είργασμένον· ή υβρις.

geniegbar, esculeutus: πρόςφορος [ov]· έδώδι-

μος [ov].

genichen, fruor's [fruitus II. fructus]; perfruor's qua re; percipio3 [cêpi, plum] fructum ex qua re; vescors qua re; edo3 |di, sum| qd: ἀπολαύειν τινός. καρπούσθαί τι γεύεσθαί τινος λαμβάνειν πάσχειν τι' προςφέρεσθαί τι | - Unterricht bei jmom g., instituors [tûtus] a quo; utor3 [usus] disciplina ejs: χρησθαι παιδεία χρησθαί τινι διδασκάλω | - 8... b. B., f. Benuß.

geniren, jmbn, molestus sum cui: evogleiv tivi άσχολίαν παρέχειν τινί· δυσχερέα είναι τινι | - fid) g., coërceo me: ἀναγκάζεσθαι χρησθαι άλλοτρίοις νόμοις. ζην πρός άλλοτρίους νόμους τε καί ήθη ἀποβλέποντα | - fich nach jinde Willen g., accommodo1 me ad voluntatem cjs: ἐφαρμόζειν έαυτόν τινι. συμπεριφέρεσθαι. λόγον ποιείσθαί τινος - fich nach bem Willen anderer Leute g., vivo's [vixi, ctum] more alieno: βιώναι κατά τὸ άλλων έθος χαpizeodai alloig.

Geniste, genista: το κάρφος ο συρφετός.

Genius, socius; daemonium: ὁ δαίμων τὸ δαιμόviov.

Genog, socius; consors; particeps rei; sodâlis: ò έταίρος · ὁ ὁμηλιξ · ὁ ήλικιώτης · ὁ συνεργός τινι. Benoffin, socia: ή έταίρα ή φίλη.

Genoffenschaft, societas; sodalitas: ή έταιρεία.

Ben8d'arme8, equites reipublicae custodes: οί περίπολοι.

Gent, Ganda; Gandavam | - adj , Gandavensis. Genua, Genua | - adj., Genuensis | -- Einw., Genuâtes [um].

Genüge, satietas: ή πλησμονή. ὁ κόρος | - gur &. satis; affatim: ἀφθόνως είς πόρον άλις άρπούντως εξαρχούντως - volle B., abundantia: ή άφθοpiα | - imbm ob. einer Cache B. leiften, saustacio3 [fêci, factum] cui od, cui rei: anonlygove rivl the ψυχήν διαλύειν τα πρός τινα.

genügen, sum satis; sufficio* [fêci, fectum]: aousiv έξαρκείν· άποχοηναι· ίκανον είναι τινι | - fich mit ctw. g. laffen, contentus sum qua re: άγαπαν, στέρ-

γειν τι, τινά.

genügend, idoneus: inavog.

genugiam, parvo ob. paucis contentus; modestus; continens; sobrius: εύπολος [ον]· μέτολος · σώ-φρων [ον]· όλιγαρχής [ές] · εὐτελής [ές] | — Adv., modeste; continenter: ὁμδίως· εὐτελῶς · εὐπόλως. Genügsamfeit, modestia; continentia: ή εύχολία αύταρκεία μετριότης σωφροσύνη όλιγάρκεια.

genug, I) sat; satis; affatim: ixavog. alig. aprovvτως · έξαρχοίντως · αποχρώντως | - mehr ale g., satis superque; abunde: ἀφθόνως άδην περισσώς. πλείω τῶν Ικανῶν | - nicht genug, parum: ολίγον · οὐ πάνυ · μεῖον · ἔλαττον · ήττον | - bas ift mir g., satis habeo ; satiatus sum: ἀρκεί μοι · ἀπόχρη μοι· κεκοφεσμένοσ είμί I - an etw. g. haben, contentus sum quâ re: ἀκρεῖ μοί τι ἀρκοῦμαι | — II) (f. d. a. g. dabon), sed haec hactenus: ἀλλ ἰκανῶς ταῦτα είοήσθω ήμιν άλλ άλις δή τούτων άλλα ταυτα όμαλός ίσος.

μέν δή ταύτα | - III) g. (f. v. a. mit einem Worte, furg), ne longum fiat; ut paneis dieam: og ovveλόντι είπεῖν ώς συντόμως είπεῖν.

genugfam, justus ; quantum satis est : inavog · ¿nagnής [ές] | - Adv., sat; satis: alig apnovirus έξαρκούντως άποχοώντως.

genug thun, f. Benuge feiften.

Genugthung, satisfactio; expiato; ή δίκη τιμωoia | - imbin G. geben, satisfacios [feci, factum] cui: διδόναι δίκην· ὑπέχειν δίκην τινί τινος | - . geben für etw., expio1 qd: Entiver ti.

Genug, 1) (f. b. a. das Geniegen), fructus [as]; usus [ûs]: ή απόλαυσις · καρπεία · καρπωσις | - II) (j. p. a. mas man genießt), fructus [us]; suavitas; delectatio; voluptas: ἡ ὄνησις ἡδονή | - finnlider 3., voluptas corporis: ἡ τοῦ σώματος ἡδοναί αί διά τοῦ σώματος ήδοναί | - G. v. ciw. haben, fruor3 [fruitus u. fructus] quá re; capio3 [cêpi, captum] fructum ex quá re: övasdai tivos.

genugreid), plenus voluptatum, suavis; jucundus:

ηδιστος γλυκύτατος.

Benugfucht, cupiditas voluptatum: ή των ήδονων έπιθυμία, = ὅρεξις.

genug südylig, eupidus voluptatum; ήδονών έπιθύμιος. Geograph u. f. w., f. Erdbefdreibung ic.

Geometer, geometres: ὁ γεωμέτρης.

Geometrie, geometria; geometrice: ή γεωμετρία. ίστορία γης.

geometrifch, geometricus: γεωμετοικός.

Gepad, sarcinae; impedimenta [orum]: τὰ σκεύη [av]

Geplantel, proelium leve : ή άψιμαχία.

Geplart, clamor inconditus: ή πραυγή δλολυγή 1 - B. machen (im Singen), cano [cecini, cantum] inconditum quoddam carmen; άδειν παρά μέλος. Geplapper, das, blateratus [as]: ή φλεδονεία φλη-

ναφία οί ύθλοι.

Geplander, garrîtus [ûs]; ή λαλία στωμυλία τὸ στώμυλμα.

Gepolter, strepitus [ûs]: o Doors Doorfos | - G. machen, edos [didi, ditum] strepitum: ποιείν θόρυ-Bov. JoovBeiv.

Geprage, signum; nota numi; forma: τὸ χαραγμα. ό χαρακτήρ το κόμμα ό τύπος το ξπίσημον.

Geprange, pompa; apparatos [ûs] magnifice: ή πομπεία προστασία μεγαλοπρέπεια.

Gepraffel, strepitus [as]; fragor: ὁ πάταγος σφά-

geprüft, f. bewährt.

geputt, ornatus: εὐσταλής [ές] · πομψός.

Gequate, ber Froiche, voces ranarum: Boenenenes. κοάξ κοάξ.

1. gerade, Adj., I) eig., A) (f. a. a. nicht frumm), rectus; directus; erectus; libratus; aequus; planus: svθύς [εία, ύ]· όρθός· όμαλός· ίσος | - eine g. Linie, linea directa: ἡ εὐθεῖα γραμμή | - gerades Weges (gerade), recta (via): εὐθύ | - g. aus, in rectum: είς to svov | - g. in die Dohe gemachfen, procerus: ooθοφυής [ές].

B) (f. b. a. eben, g. B. Boben ic.), aequus; planus:

C) (bei Bahlbestimmungen f. b. a. gleich), par: aoriog | - B. ober Ungerabe fpielen, ludos [si, sum] par impar: agriageir | - eine g. Rednung, par ratio: n

άπαρτιλογία.

11) fig. (f b. a. einfach, ohne Schmud, ohne Berfiellung), simplex; verus; sincêrus; candidus: απλοῦς [η, οῦν] · ἄπαπος [ον] · είλιποινής [ές] · εὐθύφρων [ον].

2. gerabe, Adv., A) (f. b. a. in geraber Linie, geraben Beges), recte; recta; directa (aud) burd) bas Adj. directus): εὐθύ ˙ ἀρθῶς.

B) (f. b. a. einfach, ehrlich), sincere; aperte; sine fraude: anlog adolos | - g. heraus fagen, aperte

dicos [xi, clum]: ànlog elneiv.

C) (bei Bahten, f. v. a. eben, nicht mehr u. nicht weniger), ipse; idem: αυτοδικά έτη έστίν | - g. fo decem sunt anni ipsi: αὐτόδεκα έτη έστίν | - g. fo niger), ipse; idem: abros | - es find g. zehn Jahre, groß, tantusdem; idem: l'oog to peyedog. eben Mr. IV.

D) (pon ber Beit, f. b. a. eben, zu berfelben Beit), ipse: ἄστι αθτός | - g. an bem Tage, illo ipso die: αυτή τη ήμέρα. G. 2. eben Rr. II.

E) (gur Angabe einer genauern lebereinstimmung), idem, ipse, is ipse: avtos ! - g. baffelbe ift mir begegnet, idem mihi accidit: ταὐτὰ ἄντικους πέπουθα. F) (f. b. a. befonbere), potissimum; praecipue; bei Superlativen burch quisque: μάλιστα γέ δή.

G) (gur Befchrantung eines Begriffes, wie 2. eben Rr. V.), quidem; immo: yé · µév | - bab nun g. nicht,

immo vero: πάνυ μέν ού.

Gerabheit, I) eig., proceritas: ή όρθότης εὐθύτης τὸ ὁρθοφυές [— II) fig., simplicitas; ingenuitas; candor animi : ἡ ἀπλότης τὸ ἀπλοῦν τοῦ ἦθους.

gerablinig, directus: εύθύγοαμμος.

Gerabfinn, gerabfinnig, f. Berabheit, 1. gerabe. geradwinfelig, angulis rectis: εύγωνιος [ov].

Gerath, utensilia [ium]; supellex [lectilis]; vasa [orum]; instrumenta: τὰ σκεύη ἔπιπλα ἐργαλεῖα] - G. eines Schiffes, armamenta [orum]: τὰ σκεύη. Gerathichaft, f. b. Bor.

geraumig, spatiosus; amplus; laxus; capax: evovs [$\epsilon i\alpha, \dot{v}$] · $\epsilon \dot{v} \rho \dot{v} \chi \omega \rho o s$ [ρv] · $\sigma \lambda \alpha \dot{v} v s$ [$\epsilon i\alpha, \dot{v}$] | — A dv.,

laxe; spatiose: εὐρέως εὐρυχώρως.

Beraumigfeit, laxitas; amplitudo; capacitas: ή ευ-

ουγωρία.

Beraufd), strepitus [ûs]; fremitus [ûs]; crepitus [ûs]; sonitus [ûs]; stridor; frager: ο θρούς θόρυβος. πίνπος ψόφος δοίβδος - B. machen, strepo pui, pitum]; fremos [mui, mitum]; ποιείν θόρυβον etc. geraufchlos, quiêtus; tacitus: άθρους άθορυβος [oν] · άψοφος· άψόφητος | - Adv., quiête; tacite: άψόφητι.

geräusch boll, strepens; fremens; tumultuosus: Doουβώδης [ες] · ψοφοείδης [ες] · βοής ε, θορύβου

HEGTOS.

Beraffel, strepitus [ûs]: o άραγμός πάταγος.

1. gerathen, 1) (f. b. a. bon Statten geben), cado's [cecidi, casum]; evenio [veni, ventum]; procedo [cessi, cessum]; succêdos; respondeos [di, sum]; provenio : γίγνεσθαι εκβαίνειν ξυμβαίνειν αποβαίνειν· προχωρείν· κατορθούν· εὐθηνείν.

II) (f. b. a. irg. wohin fommen), venio*; pervevenio* in c. acc.; immergor3 [mersus]; devenio*; incido3 [di, sum]; incurro3 [curri, cursum]; delâ-

bors [lapsus]; addûcors [ctus] in qd: ¿ξενεγθηναί ποι, είς τι έντυγχάνειν, προςτυγχάνειν τινί προςτυχή γίγνεσθαί τινι | - wieder in etw. g., recidos [di, sum in qd: πάλιν περιπίπτειν τινι | - an einander g., consérimus³ [serui, sertum] manus; rixamur¹ inter nos: ἐλθεῖν ἀλλήλοις εἰς χεῖρας.

2. gerathen (fein, finden), f. rathfam, nüglich.

Gerathewohl, bas, fors; fortuna; casus [us]: n τύχη | - aufo B., temere; temere ac fortuitu: είκη άλογίστως άπροϊσκέπτως παραλόγως | - etw. auf8 (B. anfommen laffen, committo" [misi, missum] qd casui: τῆ τύχη ἐπιτφέπειν τι' τολμᾶν τι.

geraum (v. ber Beit, f. v. a. ziemlich lang), longus: Gvyvós' πολύς [πολλή, πολύ]' μακρός | - εδ ift schon eine g. Zeit her, daß zc., diu est ex quo etc.; jam dudum est quam etc.: πολύς ήδη χρόνος έξ ότου.

gerben, Relle, subigoa [egi, actum]; depsos [sui, situm]; conficio [fêci, fectum]: βνοσυδεψείν δεψεῖν βύρσας.

Berber, coriarius: ο βυρσοδέψης βυρσεύς.

gerecht, 1) (f. b. a. angemeffen), aptus ad qd: aouorτων [ουσα, ον] · άρμοζων [ουσα, ον] · εὐάρμοστος [ov] oineios [- II) (nicht gegen Recht), justus; aequas; legitimus: δίκαιος νόμιμος άξιος τσος καί κοινός | - Adv., juste; jure et legitime: διnalog akiog.

Gerechtigfeit, justitia; jus; nequitas: ή νομιμότης. τὸ νόμιμον τὸ δίκαιον ἡ δίκη τὸ δίκαιον ἡ ἐξovola. dinacogon | - bie B. forbert, bag, acquum est ut: δίκαιον έστιν ότι etc. | - imbn ber (B. übergeben, trado's [didi, ditum] qm judicibus: ayew zevá πρός τους δικαστάς.

Gerechtigfeiteliebe, justitia: ή δικαιοσύνη.

Gerechtsame, jus; quae debentur cui: τὰ δίκαια | imbs . ungeschmälert laffen, praedeo usta eui: δι-δόναι τινὶ τὰ ἀὐτοῦ δίκαια - imbn in seine G. wie-der einsehen, restituo [tùi, tûtum] gm: κελεύειν τινα απιέναι έπὶ τα αυτού αποκαθιστάναι τινα είς τὰ αὐτοῦ δίπαια.

Gerede, sermo; fâma; rumor: ol lóyot o lóyos | ins B. fommen, abeo [ii, itum] in ora hominum: παφέχειν λόγον | - ine 3. bringen, tradûce [xi, ctum] per ora hominum: διαβάλλειν τινά είς τούς πολλούς | - im B. fein, sum in ore vulgi: διατεθουλlnoda.

geregelt, compositus: evdetos nexogunuevos.

gereichen (imbm gu etw.), sum mit boppeltem dat.; vertor³ [versus] od. cêdo² [cessi, cessum] cui in qd; affero [atiuli, allâtum, afferre] qd cui: φέφειν· παρέχειν : , έχειν τί τινι.

gereuen, f. bereuen.

Gericht, I) (v. Speifen), cibus; ferculum: τὸ ἔδεσμα.

II) (f. b. a. gerichtliche Untersuchung), judicium: n μοίσις δίκη | - 3. halten, exerceo judicium; dico [xi, ctum] jus: δικάζειν· κρίνειν τινά· ποιείσθαι την κρίσιν περί τινος.

III) (f. b. a. Befugniß, Recht zu fprechen), jurisdi-

clio: ή ηγεμονία δικαστηρίου.

IV) (Drt bes Gerichts), judicium, tribûnal; forum: τὸ διααστήριον | - ins G. gehen, adeo [ii, itum] jus: εἰςελθεῖν εἰς διααστήριον | - bor G. ericheinen, věnio [vêni, ventum] in judicium: αναβαίνειν= έςελθείν , βαδίζειν έπὶ τὸ δικαστήριον | - bor 6. fordern, voca in jus: δίκην προκαλείσθαί τινα | -1 etw. vor G. bringen, deferos [detuli, delâtum, deferre] ad judices: ἀναφέρειν τι πρός τους δικα-

GTOS.

gerichtlich, judicialis; judiciarins; forensis: δικανιnog | - g. Ausspruch, sententia: ή πρίσις διάγνωσις ψήφος | - g. Verordnung, edictum: ή δίκη το έπίταγμα | - g. Verbot, interdictum: το παράγγελμα - Adv., jure; lege: zolozi | - g. gegen imbn ver-fahren, -imb beiangen, ago [egi, netum] lege eum quo: ἐπεξιέναι τινί· δίκην προςκαλείσθαί τινα.

Gerichtsacten, acta fori: τὰ δικανικά γράμματα. Gerichteactuar, ab actis fori: ὁ τῶν δικῶν : , τοῦ δι-

καστηρίου γραμματεύς.

Gerichtsbarkeit, jurisdictio; potestas jurisdictionis: ή ήγεμονία δικαστηρίου.

Berichtsbote, Diener, viator; apparitor: o δημόσιος. κλητήο.

Berichteferien, feriae judiciales: ή των δικαστηφίων ἀπραξία, = ἐκεχειρία.

Gerichtsgebühren, -fosten, impensae in litem factae: τα πουτανεία [ων].

Gerichtshalter, qui jure dicunda conventus circumit: ο ήγεμών δικαστηρίου.

Berichtsherr, dynasta: o δυνάστης.

Berichtshof, f. Bericht.

Berichtbordnung, formula (leges) judiciorum: o diκανικός τύπος.

Berichtsort, forum; conventus [as]: τὸ δικαστήφιον.

Gerichtsperson judex : o δικαστής.

(Berichtspflege, jus dicendum: ro negi ras dinas.

Gerichtssache, eausa forensis: ai dinai.

Berichtofdreiber, ab actis fori: o του δικαστηφίου γραμματεύς.

Gerichtssiegel, signam judicii: ή τοῦ δικαστηρίου oppayis.

Gerichtoftillstand, justitium: ή της δικαιοδοσίας διά-

Gerichtotag, dies iudicii: ἡ ἡμέρα δικόσιμος, = δικαιοδοσίας · δίκη | - B. halten, dico3 [xi, ctum] Jus: δικαιοδοτείν δικάζειν.

Berichtsverhandlung, judicium: ή δίκη.

Berichtswesen, judicia [orum]; res forenses: ή δικανική.

Beriefel, placidum murmur: ή κελαρυξις.

gering, tenuis; exîlis, exiguus; vilis; parvus: 28πτός δίλησς μιαρός βραχύς [εῖα, ν] φανίλος ταπεινός ἀνάξιος ἀτιμος τιμης | - g. fchāten, aestimo parvi; contemno [tempsi, ptum]; despicio [spexi, spectum]: περί μιαρού ποιείσθαι μι προν ήγεισθαι παρά μιπρον ήγεισθαί τι | - bon g. Berfommen, natus obscuro loco: αγενής [ές] - eine g. Angahl, pauci: ollyor | - mit geringer Dlube, nullo negotio: εὐπετῶς ὁαδίως.

geringfügig, exiguus; levis; vilis: οὐδενὸς άξιος

φαύλος.

Geringfügigfeit, exiguitas; levitas; vilitas: τὸ φαῦλον ή φαυλότης.

geringhaltig, levis; vilis: φαύλος κούφος.

geringidiahig, parum honorificus: καταφρονητικός δοφοησις.

ἄτιμος φαύλος | - Adv., contemptui; male: καταφρονητικώς ύβριστικώς.

Beringidhagung, contemptio: despicientia; ή κατα φρόνησις, όλιγωρία, ο φαυλισμός.

Gerinne, rivus; canalis; ductus [ûs]: ὁ σωλήν [ηνος] . ὁ όχετός.

gerinnen, coëo [coii, itum]; concresco [ereci, eretum]; congelor'; coagulor'; πήγνυσθαι] - s., das S., coagulatio: ή πηξις έκθούμβωσις.

Gerippe, eig., ossa [ium]; sceletus: ή σπιά τα όστα | - er ift ein mahres B., vix ossibus haeret; contabuit miserum in modum: κατατετηγμένος -, άσαρκότατός έστιν.

gern, I) (f. v. a. mit Bergnügen), enpide; libenter; facile; hand gravate: ήδέως' προθύμως' ἀσμέnos. bagios, entedos, and pary apiecipe generos. έκων [ούσα, όν]: Εθέλων |ουσα, ον]· und durch Berba χαίρειν u. ήδεσθαι c. part. |- nicht g., invito animo; gravate; nolens; άκοντί ἀηδώς ἀπροθύμως | - etw. g. haben, delector qua re: ήδεσθαί τινι ασπάζεσθαί τι.

II) (f. v. a. gemeiniglich), plerumque; fere; auch burch soleo 2 [solitus sum]: wg êni to noko, od burch

pileiv.

III) (f. b. a. mit Borfat), consulto; data opera; oft burch ein Adj., 8. B. prudens; sciens: ἀπὸ γνώμης έκουσίως έκων [ουσα, ov] | - nicht gern, imprudens; per imprudentiam: ακων ούχ έκών.

Berohr, Gerobrig, arundinetum: o xalapcov.

Gerfte, hordeum: ή κριθή· το κριθίον | - b. Berfte, hordeaceus: noldivog.

gerften, hordeaceus: noidivog.

Berftenbrot, panis hordeaceus: ò aprog xoldivog. Gerstenfeld, ager hordeo consitus: ή γη κοιθοpopog.

Berftengraupe, polenta : to alquion. Berftengrute, ptisana: ή πτισάνη.

Gerftenfleie, furfur hordeaceum: to nitugov ugl-Divov.

Berftenforn, granum hordei: ò zóvôgos noldivos | -3. am Auge, crithe: ἡ κριθή· ποσθία.

Gerstenmehl, farina hordeacea: τὰ άλφιτα.

Gerstenschleim, ptisanae cremor: ο της πτισάνης zvlós.

Gerffentrant, ptisana: ή πτισάνη.

Gerstenzuder, alphanicum: το άλφανικόν.

Gerte, virga; ferula: ἡ δάβδος το φούγανον δ

ναρθηξ.

Gerud, 1) (f. b. a. bas Riechen), odoratio; odoratus [ûs]; olfactus [ûs]: ή ὄσφοησις · ὄσφοανσις · ὀσμή| - II) (f. b. a. Ausbunftung), odor; nidor; anhelitus [ûs]: ή όσμή· όδμή· κνίσσα | - übler ., foetor: ή δυσωδία· κακοσμία | - einen G. annehmen, imbuor3 [bûtus] odore: άναπίμπλασθαι όσμης | - einen unangenehmen, fchlechten B. haben (riechen), oleo' bene, = male: εὐοσμεῖν δυσώδη είναι.

gerudlos, carens sensu odoris; carens odore: avoc-

μος [ον] · ἀνώδης [ες].

Beruchenerb, nervus olfactorius: n is [wos] the όσφοήσεως. Geruchefinn, olfactus [us]; sensus [us] odoris: n

Gerücht, 1) fama; rumor; sermo: ή φήμη ο λόγος | ή ἀχοή | - man trägt fich mit bem G., es geht bas B., rumor est: Loyog Estiv, Egge, exareget | - ein 3. audiprengen, dispergoa [spersi, sum] rumôrem: éxφέρειν=, διαδιδόναι λόγον | - es verbreitet fich bas (B., rumor serpit* [psit, ptum], -percrebrescit* [bruit od. buit]: διαδίδοται ή φήμη | - εδ ift cin allgemein verbreiteted (B., rumor late dispersus est: διατεθούλληται | — II) (f. v. a. Auf, f. d. Wort). Gerülle, Gerümpel, scruta [orum]: το γουτάριου

ή γούτη.

Geruft, machina; tabulatum; catasta: το πηγμα. ή μηγανή · το κατασκεύασμα.

geruhen, volo [volui, velle]; placet1: βούλεσθαι βουλομένω έστί τινι. δοκεί τινι.

geruhig, f. ruhig.

Gefame, semina [um]: τὰ σπέρματα. Gefag, sedes; nates: ή έδρα ο γλουτός.

Gefaufel, susurrus [ûs]: τὸ ψιθυρισμα· ὁ ψιθυοισμός.

gejammt, universus; cunctus; totus; omnis: σύμπας [ασα, αν] · άπας [ασα, αν] · όλος · σύνολος.

Gesammtbetrag, summa: τὸ σύμπαν πληθος κεφάλαιον' πλήφωμα.

Gesammtheit, universitas: ή δλότης τὸ σύνολον ob. burch bas adj. anavteg.

Gefammtfraft, vis universa: ή δύναμις σύμπασα.

Gefammimacht, vires totae: άθοόα ή δύναμις.

Gejammtmaffe (einer Erbichaft), corpora omnia hereditâtis: τὸ σύνολον (τοῦ κλήφου).

Gefandte, legatus; nuncius; orator: o anostolog. άγγελος ποεσβευτής | - G. fein, fungor 3 [functus] legatione: πρεσβεύεσθαι πρεσβεύειν.

Ocfandtin, oratrix; uxor legati: ή πρεσβεύτειρα.

ή γυνή του πρεσβευτού.

Befandtidaft, 1) legatio; munus legationis; ή πρεσβεία· πρέσβευσις | - eine B. übernehmen, suscipio3 [cêpi, ceptum] legationem: ὑποδέχεσθαι ποεσβείαν - III) (f. v. a. Gefandter felbft), legati: οί πρέσβεις οι άγγελοι.

gefandtichaftlid), burch ben gen. legati [orum]: #QEG-

βευτικός των πρέσβεων.

Gefandtschaftsbericht, legatio: ή αποποεσβεία · απαγyella | - einen B. abstatten, renuncio legationem ; απαγγέλλειν αποποεσβεύειν.

Gefandtichaftspoften, f. Gefandtichaft.

Ocfanbtichaftsfecretar, legationis comes ab actis: o

γραμματεύς πρεσβευτού.

Gefang, cantus [ûs]; canticum; modus: η φωνή. φδή, πεγώρια, το φαπα, πέγος, ο ράνος, κοπος.

Gefangbud, liber carminum , canticorum sacrorum : η συλλογη υμνων οι υμνοι.

gesangreidy, vocalis: ευφωνος.

Besangweise, modus: o vouos τρόπος μέλους.

τὸ μέλος.

Weichaft, res ; opus ; negotium ; occupatio ; officium : το έργον πράγμα ή ασχολία | - ein G. haben, versor' in negotio; mocerteer goyor | - viele . haben, valde negotiosus sum: πολυποάγμονα:, άσχολον eivat | - feine (B. haben, otiosus sum: ogokny ayerv eyolager | - B. machen, gero3 [gessi, gestum] rem | Qov' ή δωρεά το δώρημα | - jmon etw. jum B. ge-Freund, beutfch - lat .- griech, Worterb.

et facio 3 [fêci, factum] lucrum; negotior 1: xonuxτίζεσθαι ξογάζεσθαι άργύρια πολλά | - τίπ (. aus etw. machen, factito1 qd: έργον ποιείσθαί τι | sich ein G. aus etw. machen, habeo 2 qd milie studio: ποιείσθαι έργου τι | - es ist das G. imbs (3. B. des Michtere), est judicis: gott του δικαστου.

Weichaftchett, negotiolum: το πραγμάτιον.

geschäftig, sedulus; industrius; laboriosus; navus: ασχολος [ον]· εν ασχολία ων· πολυπράγμων [ον]· φιλοπράγμων [ον]. σπουδαίος πραγματικός | g. sein, ago3 [egi, actum] multa: πραγματεύεσθαι: σπουδάζειν περί τι διατρίβειν τευτάζειν | - ς. thun, jaeto1 officium: προσποιείσθαι σπουδήν | ---Adv., sedulo; naviter: ἀσχόλως.

Gefchaffigfeit, sedulitas; industria; navitas: ή άσχολία σπουδή φιλοπραγμοσύνη | - angstiche &., tre-

pidatio: ή περιεργία.

gefchäftfrei, : Ios, vacuus negotiis: ἀπράγμων [ov]. σχολαΐος άργος [όν].

Beichaftslofigfeit, vacatio munerum ; otium : nanoayμοσύνη' σχολή.

Gefchäftsbrief, literae negotii gratia scriptae: ἡ περὶ πραγμάτων ἐπιστολή.

Beschäfteifer, industria: το δραστήριον ή δραornototns.

Weichaftverfahrenheit, usus [as] rerum: ή περί πραγμάτων έμπειρία.

Gefchaftsführer, strager, curaton negotiorum: o eniτροπος έπιμελητής.

Weldhaftsführung, procuratio: ή των πραγμάτων έπιμέλεια.

Geschäftsgang, negotiorum gerendorum ratio: n των έργων όδος.

Geschäftsfreis, munus [eris]; provincia: τὰ έργα προςήποντα ή πραγματεία.

Geschäftbleben, vita negotiosa: ò aszolos Bios ! öffentl. B., vita forensis: ò βίος άγοραΐος.

Gefchaftsmann, qui rem gerit; negotiator: ο πραγματικός πραγματευτής δημιουργός | - ein guter, tüdliger 6., negotii sui bene gerens: ο πραγματιπος δεινός, =άγαθός.

Gefchaftereise, iter negotii gratia susceptum: n

πορεία κατά πράξιν =, έργασίαν.

Geichaftsache, res ad officium pertinens: ο χρηματισμός το συμβολαιον.

gefchaftsboll, negatiosus: ασχολος [ov] · πολυπράγuov ov.

gefchehen, fio3 [factus, fieri]; accido3 [di, sum]; contingo3 [tigi, tactum]; evento* [vêni, ventum]: συμβαίνειν γίγνεσθαι τυγχάνειν - etw. g. laffen, f. zu= laffen | - es geschieht (widerfährt) mir 3. B. ein Un= recht, fit mihi injuria: πάσχω κακά άδικουμαι | es ift um jmon g., actum est de quo: anóloder, őlolé ris | . es ift um mich g , perii; nullus sum: olola - Partic. geschehen (f. b. a. geschrieben), scripsimus; datum; scriptum; γεγραμμένου δεδογ-

gefcheibt, gefcheut, settus; prudens; callidus; sanus: φρόνιμος [ον]: συνετός σοφός ύγιης [ές] [bist bu g.? satin' sanus es?: τί ληφείς έχειν; | -Adv., seite; callide; prudenter: poovipmg.

Gefchent, donum; munus [eris]; praemium: το δω-

ben, do'[dedi, datum] qd cui dono; dono' qm quâ Befchlechtbart, species generis: ro eldos. re: διδόναι τί τινι δωρεάν.

Befdenichen, munusculum: ro ungor dogor.

Beschichtbuch, liber de historia scriptus: ή μυθολο-

γία συγγραφή.

Geschichte, 1) (f. v. a. Erzählung v. etw. Geschehenem) res; narratio: τὸ διήγημα ἀπομνημόνευμα ὁ λό-γος | — II) (f. v. a. Zujammenstellung der Weltbegebenheiten), res gestae ob. veteres; memoria rerum gestarum; historia: ή ἰστορία· τὰ πράγματα · γενόμενα | - bie romifche B., res (historia) populi Romani; τα πεπραγμένα ύπο των Ρωμαίων · τα Ρωμαίων τα περί τους Ρωμαίνς.

geschichtlich, historicus: ίστορικός παραδεδομένος

Adv., ad historiae fidem : ίστορικώς.

Geschichtmaler, qui res gestas pingit; pictor rerum historicarum: ὁ των ίστοςικών γραφεύς.

Geschichtsforscher, stenner, historicus: à loroquios.

Geschichtskunde, f. Beschichte. & iorogia.

Gefdichtschreiber, scriptor (auctor) rerum gestarum: ο ιστοριογράφος ιστορικός συγγραφεύς.

Geschichtschung, historia: ή ἀπόδειξις ίστορίας συγγραφή.

Gefchichtstil, sermo historicus: ή λέξις ίστορική. Weschichtwerf, opus historicum: το βιβλίον ίστο-QUIOV.

Gefchichtwiffenfchaft, historia: ή ίστορία.

Geschick, I) fatum: ή μοίρα πεπρωμένη οδι είμαρμένη μοίοα· τύχη· συντυχία | - II) (f. v. a Unlage, Fähigfeit), f. b. folg. Art.

Gefchicflichfeit, habilitas; facultas; sollertia; ingenium aptum ad qd; ars; docilitas: η δεξιότης " δεινότης έμπειρία τέχνη έξις εύστοχία φύσις εύ-

φυία ευμάθεια.

geschickt, 1) allg. (f. b. a. zu etw. tauglich), habilis; άγαθός δυνατός - zu etw. g. machen, apto ad qd: παρασκευάζειν τινά έπί τι - sich zu etw. g. machen, paro 1 me ad qd: παρασκευάζεσθαι ἐπί τι - Adv., apte; idonec; apposite; convenienter: ἐπιτηδείως ἰπανῶς etc. 1 — II) bcf. (f. b. a. Scrtigfeit in etw. befigend), bonus; qui scienter, commode facit qd; arte insignis; perîtus ejs rei; exercitâtus in qua re; dexter; sollers: δέξιος περιδέξιος εύχερής [ές] άγαθός επιστήμων [ον] εμπειρός [όν] τινος οδ. περί τι δεινός τι ob. περί τι | - Adv., commode; scienter; perîte; docte: değiwg etc.

Gefchirr, I) (Gefäß), vas; vasa [orum]: та ауусса ѝ биеой. S. auch Gerath | — II) (Werfzeug, д. B. Adergeichirr), instrumentum (rusticum): τά προς την γεωργίαν σκεύη· τὰ τῶν γεωργῶν ἐργαλεῖα | -(Afferbegeschirr), heleium: to oxiqua of imartes of zalivol |- (Od)fengefdirr), jugum: to gvyov o gvyos.

(Befchlecht, genus [eris]; gens; stirps; progenies [ei]; (f. b.a. Beneration) aetas: το γένος φύλον ή φυλή γενεά | - bas jegige ., komines hujus aetâtis: ol νῦν ἄνθρωποι | - bað mānnt. (weibt.) (B., sexus [ūs] virîlis (muliebris): το γένος ἄφδηνικόν, γυναικείον - b. altem G. sein, floreo² antiquitate göneris: εὐγενῆ Elval.

geschlechtlich, I) (nach Geschlechtern), gentilieius: πατρώος του γένους | — II) (f. b. a. finulich), f. b. W. gefchlechtlos, genere carens: ayevis [is].

Befchlechtsfolge, successio per gentes: ή διαδοχή

κατά τὸ γένος.

Gefchlechtoglieder, stheile, partes naturales; pudenda [orum] ; (mannliche) virilia (membra) ; (weib= liche) muliebria: τά αίδοία.

geschlechtslos, f. geschiechtios.

Weichlechtsname, nomen gentilicium: το ονομα πατρώου, επάτριου.

Befchlechteregifter, f Stammbaum. Beichleditetrieb, f. Begattungetrieb. Befchlechtswort, articulus: to appov.

Befdlinge, f. Eingeweibe.

Weidmad, I) (ale Eigenschaft), A) eig., sapor: ò xuλός χυμός το γευμα | - einen angenehmen, unangenehmen &. haben, sapio3 [pivi od. ii] jucunde, male; sum jucundo, malo sapore: εύχυμον:, δύςχυμον είναι.

B) fig., ein guter G., elegantia: ή χάρις [ιτος] | ichlechter B., insulsitas: to atonov | - einer Gache feinen G. abgewinnen fonnen, abhorreo' a qud re:

μη προςίεσθαί τι.

II) subject., A) eig. (bas Bermogen zu fchmeden),

gustatus [ûs]; felten gustus [ûs]: ή γεύσις.

B) fig. 1) (Gefühl bes Schonen), gustus; sensus: η αίσθησις · ακρίβεια | - jeinen B. bilben, informo ! animum ad elegantiam: ἀσκείν την αίσθησιν | - 3. an etw. finden, delector' qua re: erdoueir tivos άσπάζεσθαί τι | - 3. an etw. befommen, imbuor3 [būtus] sensu quodam rei: ποιείσθαι έπιθυμείν tivos | - ein guter B., elegantia: ή απρίβεια | - ein Mann ohne G., homo parum elegans: avno avaiσθητος.

2) (bie bem B. angemeffene Sanblungsweife), in genium; mos [moris, m]: τὸ ἔθος ὁ τρόπος | - im griechischen B., more Graeco: κατὰ τὸ τῶν Ελλή-

vor Bog.

geichmadlos, I) eig., nibil sapiens: (bon Cachen) agvnos. azonotos [ov]. (pon Belionen) adenotos [on] - II) fig., ineptus; inflectus; insulsus: ἀναίσθη-τος [ον] ἄχαρις [ι]· ἄκομψος [ον] ἄμουσος [ον]| - Adv., inepte: ἀχαρίτως ακόμψως.

Geschmacklosigkeit, 1) eig , sapor rei nullus: tò axvμον | - II) fig., insulsitas; inscitia: ή ἀπειροκαλία· άναισθησία | - 6. ber Kleibung, cultus parum amoenus: το άχαρι:, το άκομψον της έσθητος· ή έσθης άχαρις, = άπομψος.

Gefchmadsbildung, cultus [ûs]: ή παιδεία.

Gefdmadblehre, f. Menhetit.

geichmadvoll, elegans; politus; venustus; amoenus; (von Sachen) zagieig [ecoa, ev]. nouvos [ov]. eniχαρις [ι] · ευχαρις [ι] · (von Berfonen) αίσθητικός | - Adv., eleganter; venuste: χαριέντως επιχαρίτως γλαφυρώς.

Gefdmeibe, Gefdmeibefaftden, f. Schmud, Schmud-

fäftchen.

geidmeibig, mollis; flexibilis; facilis: vyoóg: evusταχείριστος εὐάγωνος [ον] εὐκολος εὐπειθής ταχείριστος εὐάγωνος [ον] εὐκολος εὐπειθής τὸ σῶμα.

Beichmeibigfeit, 1) eig. (ber Belente u. Blieber), tractabilitas; mollis natura: ή ὑγρότης [χτος] | - II) fig. (b. Menichen, b. Charafter), facilitas; mores faciles: εὐπολία το εὐάγωγον εὐμεταχείοιστον | - 3. | Gefdiwirr, stridor: ὁ τριγμός ὁοῖβδος ὁοῖζος. ber Ctimme, mollitudo vocis: το εύστομον ή εύστοuία.

Gefdmeiß, 1) eig. A) (Gier ber Insetten), ova inseetorum: τὰ ιρά των έντομων | — B) (geflügelte Infeften), muscae: αί μνίαι | — II) fig. (löstige Meniden), muscae: ὁ συρφετός σύρφαξ [απος].

Geschnatter, 1) eig. (ber Ganse), clangor (anserum); ή αλαγγή· τὸ αλάζειν | — II) übertr. (von Menschen, Bejdmat, Beplauder), strepitus [ûs]: ή λαλαγή · το λαλάγημα.

gefchniegelt u. gebugelt, barba et coma nitidus; totus de capsula: ὁ ἄνθοωπος κεκαλλωπισμένος · ὁ καλλωπιστής.

Befduurre, f. Cchnurren,

Geidopf, res (vorhandenes Bejen); animal; animans; homo; (im verachtl. Sinne) negatium: rò πτίσμα· ποίημα· ή φύσις· τὸ ζωον (verachti.)· τὸ πραγμα | - ein bernunftiges G., animal ratione praedítum: τὸ ζῶον ἔλλογον | - unvernünftiges (8)., brū-tum: τὸ ζῶον ἄλογον | - (bei Liebtofungen) (theures (8,] ο tu carissima anima!: ὧ φίλη πεφαλή!

Beichof, 1) (Baffe), telum; jaculum; sagitta; im plar. aud missilia: τὸ βέλος τόξευμα | — 11) f. b. a. Stodwerf, f. d. Wort.

(θεβήτει, 1) εig., vociferatio; clamor; voces: δ κεπραγμός ἡ πραυγή βοή δ θρούς δ θόρυβος | εin (θ. erheben, tollo [snstüli, sublatum] clamorem; clamo ; vociferor : ποιεῖσθαι πραυγήν ανακράζειν · άναβοῦν | — II) fig. A) (f. b. a. Prahlerei), jactatio: ὁ κόμπος | - ein (3. b. etw. machen, jacto d: κομπάζειν τι λέγειν τι μετά κόμπου υψηλόν αζοειν τι | — Β) f. b. a. Gerede, f. d. W.

Meidreibe, scriptio; scriptum; crebrae literae; ή

πολυγραφία.

Welding, tormenta [orum]: ai ungavai. τα μηχανήματα.

Gefdwaber, 1) (zu Felbe), turma: ή τάξις· τό στίφος | - II) (jur Gee), classicula: ὁ στόλος.

gefchwätist, cauda praeditus: έχων [ουσα, ον] οὐράν. Weichwäß, sermones; gerrae; nugae; fabulae, inepliae: ή λαλιά· οί λόγοι· ή λαλαγή· ὁ λῆρος· ή φλυαρία το φλυάρημα ο φλύαρος.

geldiwäßig, garrülus; loquax; verbôsus: λάλος· ἀδολέσχης· πολύλογος [ον]· πολυλάλος [ον].

Gefchmahigfeit, garrulitas; loquaeitas: ή λαλία· άδολεσχία· πολυλογία.

gefdweige, mit folg. benn ob. bag, nedum (auch mit folg. ut); multo minus; tantum abest ut... ut etc.: μη στι μη στι δή μη στι γε' πολύ δ' ήττον' ούχ σπως άλλ' ούδέ | - δυ gcfchweigen, daß, ut taceam²; ut nihil dicam; mitto³ [mîsi, missum] quod etc.: πολύ δ' ήττον ουχ όπως c. inf.

Geschweige, bas, heluatio: ή ἀσωτεία.

gefdwind, Gefchwindigfeit, f. fonell, Schnelligfeit.

Gefdwindidreibefunft, ars velociter scribendi ; = dictata velocissime excipiendi; tachygraphia: ή ταχυγραφία.

Geichwindichreiber, notarius: ο σημειογράφος τα-

γυγράφος.

Bejdwindschritt, gradus citatus ob. plenus: o doopos | - im (3. marfchiren, ingredior" [gressus] gradu citato ob, pleno: πορεύεσθαι δρόμω οδ. δρομάδην.

Beschwister, consanguinei; germani; uterîni; frater et soror; fratres; sorôres; of ouaquor ouaquoves. οί άδελφοί αί άδελφαί.

Gefdwifterfind, I) (bes Baters Brubersfind), patruslis; frater = ob. soror patruelis: o avequos, n aveψιὰ (ἐπ πατραδέλφων | - II) (bes Batere Schme-fierfind ob. ber Mutter Bruberefind), amitaus; frater amitinus; soror amitina: ὁ ἀνεψιός ἡ ἀνεφιά | - III) (ber Mutter Schwesterfind), consobrînus; frater consobrînus; soror consobrîna: o aveψιός, ή ἀνεψιὰ πρός μητρός.

geldwisterlid, consanguineus; fraternus; sororius;

δμαιμος άδελφικός.

Befchwifterliebe, amor fraternus (sororius): ή τῶν άδελφῶν φιλοστοργία.

Befdwifterichaft, consanguinitas: ή ομαιμότης

συγγένεια.

geschworen, juratus: Evoquos tivi | - bie B. (Befdiwornengericht), judices selecti: τὸ δικαστήσιον τών ένορκών.

Befchwur, ulcus [ceris]; suppuratio; apostema; vomica; carcinôma [âtis]; carbanculus: τὸ Ελκος φύμα· έμπύημα· ἀπόστημα - boller . ulcerosus: έλμωδης [ες].

Weschwurchen, uleuseulum: to Eluvopion uinoon

Elxog.

Gefdwulft, tumor; tuber [eris, n.]: τὸ οἴδημα· ὁ ογκος το φυμα | - harte B., seirrhus; seirrhoma [atis]; panus : o oxigoos.

gesegnet, beatus; fortanatus: δίβιος εὐδαίμων [ον]] in g. Umftanden fein, sum gravida, spraegnans: &v γαστρί έχειν · φέρειν | - g. Mahlzeit! coena bene vertat!: δείπνον όλβιον.

Gefell, 1) allg. (f. v. a. Gefährte, Genoß), socius; comes [itis]: o eracoos norvavás ovregyás | - im berächtlichen Ginne, homo dissolutus: ò avo pomos! - II) besond. A) (f. v. a. Arbeitsgehülse eines Deifters), opisex [ficis]: ὁ συνεργός δημιουργού παοαστάτης | - pl., die Gesellen, operae: of εργάται· μισθωτοί | — B) (im verächtlichen Sinne, wie: Mensch), homo: ὁ ἄνθρωπος.

gesellen, sid), (au jmbm), adjungos [nxi, nctum] me comitem (socium) cui: προςτίθεσθαί τινι συνίστασθαι πρός τινα · είναι μετά τινος | - b. Sachen, au ctm. fid) g., accedo3 [cessi, cessum] ad qd: προςylyvesdai svvénesdai | - Sprüdw., gleich u. gleich gesellt sich gern, pares cam paribus sacillime congregantur; similis simili gaudet: ήλιξ ήλικα τέρπει. ομοιος ομοιον παρακαλεί.

gefellig, socialis; sociabilis; congregabilis; facilis: κοινωνικός εύκοινωνητος [ον] εύπρος ήγορος. συνουσιαστικός ομηλιτικός | - bas g. Leben, societas vitae: o Blog nouvos | - Adv., socialiter: notvovixog' noivog etc.

Beschigfeit, socialitas; mores faciles; το ευκοινώνη. τον ευπροςήγορον ή ποινότης.

Gefellschaft, I) abstratt A) (Berbindung im Allg.), societas: ή κοινωνία συνουσία | - in 3. mit einander leben, sumus congregati: είναι, ζην έν κοινωνία - (noch allgemeiner, f. v. a. Unigang), usus [ûs];
 consuctudo: ἡ συνουσία ομιλία συνήθεια] - jmbm B. leiften, sum cum quo: noisiodai ovvovolar rivi.

B) (f. b. a. Berbindung ju gemeinfamem 3mede), ! societas; sodalitas; factio; collegium: ἡ κοινωνία.

socii; societas: ή κοινωνία.

B) -(f. v. a. Wefammiheit ber ju einem 3mede Berfammetten), coetus [ûs]; conventus [ûs] amicorum; circulus; consessus [ûs]; sodâlitium: ὁ σύλλογος ἀνθοώπων | - cine jahlreiche G., frequentia; celebritas: η συχνή συνουσία ὁ όμιλος.

Gesellschafter, socius; sodalis; comes [itis]: ò xoiνωνός. έταιρος. συνήθης, ομιλητής, συνουσιαστής - ein guter B., homo facilis: o noivovinos ovvovσιαστικός.

Befellschafterin, socia; sodalis: ή έταίρα.

gefellschaftlich, socius; socialis ob. burch ben gen. b. societas: συνουσιαστικός · κοινωνικός [- g. Mahl, convivium: συμπόσιου | - g. Bergnügungen, jucunditâtes circulorum: αί ήδοναὶ ποινωνικαί.

Gefellschaftsbame, quae vivit cum quo (qua): n

έταίρα τινός.

Gesellschaftston, ingenium eirculi: ò en rais ovvovσίαις τρόπος | - feiner B., urbanitas: ή άστειότης.

Befent, f. Abfenter.

Gefes, I) (f. b. a. feststehenbe Regel), lex; regula; norma: ὁ νόμος τὰ γράμματα | - fid) 3um 3. machen, scrîbo3 [psi, ptum] mihi legem: νόμον

έαυτῷ ἡγεῖσθαι εἶναί τι.

II) (f. v. a. Borfchrift eines Oberen), lex; edictum; institutum: o vouog' Dequog | - bie bestehenden B., leges et institûta: οἱ κύριοι νόμοι οἱ κείμενοι νόμοι | - fchriftlich ein G. entwerfen, scribo3 legem : γράφειν νόμον - ein B. geben, condo 3 [didi, ditum] legem: τιθέναι, γράφειν νόμον · νομοθετείν · τίθεσθαι -, γράφεσθαι νόμον | - ein B. über etw. geben, jubeo [jussi, ssum] legem -, sancio [sanxi, etum] lege de qui re: τάττειν τι νόμφ [- burch ein G. gebieten (verbieten), fero3 [tuli, latum, ferre legem (ut, ne): τάττειν νόμφ | - ein B. aufheben, abrogo! legem: ναταλύειν άχυρουν ποιείν άχυρον νόμον | - cin (3. umftűrzen, everto³ [ti, sum] 1.: διασπάν, καταλύειν νόμον | - cin (3. nicht beachten, viölo): καταφρονείν των νομων | - cin B. umgehen, facio3 [fêci, factum] fraudem legi: κακουργείν νόμον.

Gesekartifel, caput legis: τὸ ἐν τοῖς νόμοις είρη-

uévov.

Gefegbuch, leges scriptae; codex juris: ή τῶν νόμων σύνταξις.

Wesetgeber, legis (legum) later: o νομοθέτης.

Geschung, legis latio; legum datio: ή νομοθεσία νομοθέτησις των νόμων θέσις.

Gefechtunde, legum scientia: ή νόμων έμπειρία νο-

munn.

gefehlich, = maßig, legitimus; legibus constitutus; justus: vóuthos [on]. ginohos [on]. ginatos. Depro lege: δύνασθαι ώς νόμος | - Adv., lege: νομίμως. εννόμως, κατά τον νόμον | - g. hanbein, pareo 2 legibus: πράττειν, ποιείν κατὰ τοὺς νόμους, σύν τῷ νόμφ.

Besetlichkeit einer handlung, ex lege factum: to

νόμιμον ή εὐνομία.

gesetzlos, I) (f. v. a. an fein Gesetz gebunden), exlex; legibus solûtus: άνομος [ον]· παράνομος [ον] | --II) (f. v. a. feine Gefete habend), legibus carens; aspectus [as]: το βλέμμα - | fig., es flegt etw. auger

sine legibus: avonos [ov]. avonovientos [ov]. άθεμιστος.

II) concret A) (f. b. a. die Berbundenen felbft), Gefehlofigfeit, leges nullae; ellrenata licentia; n άνομία άθεσμία άναρχία.

Wefelinäßigfeit, im Betragen, modestia : ro Ervouov

ένδικον νόμιμον,

gefegt, 1) (ernft, wurdig), gravis; constans: σεμνός. σπουδαίος έμβοιθής [ές] | - ein g. Charatter, constantia morum: ή των τρόπων σεμνότης | - II) f. v. a. angenommen, quo posito: gorm ein av.

Geschtafel, legis [legum] tabula; of agoves.

geschwidrig, legi contrarius, repugnans: παράνομος [ov] · avound [ov] · adinos [ov] · adreand [ov] [-Adv., contra legem; praeter jus: παρανόμως. παρά τους νόμους.

Gefeuffe, gemitus [ûs]: τὸ στέναγμα ὁ στεναγμός.

(Geficht, I) abstr. A) (s. v. a. Fähigseit zu schen), visus [as]; sensus [as] videndi od. oculorum: ή οψις· οοασις | - ein gutes, icharfes B., acies incolumis; acies oculi: ή όψις όξεια | - ein turges B., oculi non longe conspectum ferentes: ή μετωπία | - δαθ B. berlieren, amitto3 [mîsi, missum] lumina oculorum; capior3 [captus] oculis: αποστερείσθαι την όψιν άφαιρεθήναι την όψιν διαφθείρεσθαι τα όμματα.

B) (f. v. a. Anblid), conspectus [us]: ή οψις οί όφθαλμοί | - etw. zu . befommen, conspicio s [spexi, spectum] qd: βλέπειν τι αίσθάνεσθαί τι, τινος | aus bem . berlieren, amittos qd e conspectu : μηκέτε

δύνασθαι βλέπειν τι έκτὸς γενέσθαι τινός.

II) concret, A) (f. b. a. Angesicht, Anhity), facies; vultus [ûs]; os [ôris]; frons [tis]: τὸ πρόςωπον. ή όψις - imbm auf bem B. liegen, inest in ejs vultu: φανερόν είναι :, φαίνεσθαι έν προςώπω τινός | jindn bon B. fennen, novi [nosse] qm de facie: γιγνώσκειν τινά έξ όψεως | - imom ins 3. sehen, intueor2 [tuitus] in os cjs: βλέπειν είς τὸ πρόςωπόν τινος | - ine 3. fagen, liberrime profiteor2 [fessus] apud qm: λέγειν τι κατ όφθαλμούς τινος, τινι· πρός αυτόν τινα λέγειν τι | - jindn ins 3. toben, laudo 1 qm coram in os ob. coram : Exalveiv τινα κατ οφθαλμούς | - 3. fcnciben, torqueo2 [torsi, tortum] os: μορφάζειν, σχηματίζεσθαί πως την όψιν.

B) (f. v. a. Erscheinung), visum; species: ro pav-

τασμα είδος ή όψις.

Gesichtchen, ein hübsches, puella (mulier) facie venusta; facies bella, :lepida; τὸ προςώπιον καλόν.

Befichtsahulichfeit, similitudo oris: το κατά την του προςώπου φύσιν δμοιον.

Gesichtsbildung, babitus [ûs] oris; facies; os et vultus: τὸ πρόςωπον ή τοῦ προςώπου φύσις | ebic ., facies liberalis: το πρόςωπον γενναίον.

Gefichtsbeuterei, = beutung, = funde, physiognomo-

nia: ή φυσιογνωμονία.

Gesichtsfarbe, color oris ob. im Zusammenh. bloß color: 70 χρώμα | - die B. berandern, color immutatur' mihiz μεθιστάναι τοῦ χοώματος.

Gefichtefehler, vitiam oculorum: to nepi rous

όφθαλμούς κακόν.

(Besichtsfreis, I) eig., finiens circulus: o opigwe [ovtos] n žnomie | - II) überte., A) (f. b. a. himmel), coelum: o ovoaros - | B) (f. b. a. Bild), meinem B., non eadit qd in intelligentiam meam : Befpenftergefchichte, fabula mostellaria: ot neot ούχ αίρετέος έστὶ τη γνώμη έμη.

Gefichtonerv, nervus oculorum: ή της όψεως ίς

[wos].

Gefichtspunkt, I) eig., locus unde prospectus [ûs] est: ή σύνοψις | — II) fig. (j. b. a. Standpuntt für bie Beurtheilung), 3. B. etw. aus bem richtigen G. betrach= ten, recto judico 1 de qua re: òodos ononeiv, = onéφασθαί τι | - aus bem falfchen B. betrachten, video2 [di, sum] qd judicio fallaci: un oodos σκοπείν od. σκέψασθαί τι | - bas ift mein B., sie hoc mihi videtur: ούτως ξμοιγε δοκεί, φαίνεται.

Gefichtofinn, f. Beficht. Gefichtsweite, f. Cehmeite.

Gesichtezug, lineamentum dris: ή του προςώπου ψύσις | - pl., ble Gefichtegüge, os vultusque: τὸ πρόςωπον.

Gefime, cymatium: ὁ Φριγκός· τὸ Φριγκίον· ἡ στε-

Gefinde, samilia; servitium; samuli et samulae: oi οίπεται. Θεφάποντες. δούλοι. ή οίπετεία.

Gefindel, turba; colluvies; faex populi; perditi homines: ὁ όχλος σύγκλυς · οἱ ανθρωποι σύγκλυδες · ο συρφετός.

Gefindeordnung, lex de familiis: ὁ περί των δούλων

Gefindestube, : wohnung, cella familiarica; n tov οίκετων δίαιτα.

Gefinge, bas, cantus [ûs] ; cantinuculae : η ηδυφωνία.

gefinnt, animatus; animo affectus: φρονών [ούσα, ουν] έχων=, διακείμενός πως | - ebenjo g. fein, eadem sum mente; idem sentio4 [sensi, sensum] de qua re: ὁμοίως =, κατά ταὐτὰ ἔχειν τινί· ταὐτὰ πεπον-Dévai rivi | - g. fein wie imb, consentio [sensi, sensum] cum quo: ὁμονοείν ὁμοφοονείν ταὐτά φρονείν τινι όμογνωμονείν τινι την αυτην γνώunv exerv tevl negi tivos | - anders g. fein als jmb, dissentio teum quo: άλλοίαν γνώμην έχειν, ή άλλοφρονείν.

Gefinnung, animus; sensus [ûs]; mens; voluntas: ή γνώμη διάνοια ψυχή διάθεσις τῆς ψυχής αξ φρένες | - freundschaftl. G., animus henevolus: ή εύνοια εύμένεια φιλοφοσούνη | - feindliche, feind-felige G., animus infestus: ή δυςμένεια | - edle (uneble .), mens liberalis (illiberalis): ή χοηστότης καλοκάγαθία | - jchlechte G., improbitas: ή κακόνοια: δυςνοία.

· gestitet, morâtus: ηθη έχων - gut g., bene morâtus; modestus; urbanus: εὐ παίδευτος [ov] · κομψός άστείος εὐήθης [ες] κόσμιος σώφοων [ον] | νος πακοήθης [ές] άκοσμιος.

gefonnen, fein, f. gebenfen.

gefotten, f. fieben.

Beipann, jogum: το ζεύγος ή συνωρίς το άρμα. Gefparr, contignatio: ή ξύλωσις αί δροφαί.

Belpenft, species; umbra; larva: τὸ φάντασμα: ή μορμώ [ους] · μορμών [όνος] · το μορμολύκειον B. fürchten, timeo's simulacra vana: φοβείσθαι μοομολύκεια.

gespensterartig, larvalis: ωσπεο μορμόνες' μορμο-

owπos lov].

μοομολυκείων λόγοι.

Befpensterstunde, larvarum hora: ή των μορμολυ-

καίων ώρα.

Gespiele, :lin, sodalis; aequalis: o, ή ομηλιξ. δ συμπαίστως, = στρία. ο ήλικιώτης, = ώτις. ο όμέwios n ovvegidos.

Gespinnst, fila [orum]: το νημα διάνημα.

Gefpott, f. Spott.

Befprad, sermo; colloquium; dialogus: ή διάλεξις. ό διάλογος ή όμιλία ό λόγος οί λόγοι | - G. im Schaupiele (Dialog), diverbium: ὁ διάλογος | - cin 6. mit jmbm anfnupfen, instituo3 [tui, tatum] sermonem cum quo: συνάπτειν λόγους τινί | - cin &. führen, colloquor³ [locutus] eum quo: διαλέγεσθαι τινι, πρός τίνα περί τινος | - bas G. auf einen andern Gegenstand lenten, transfero3 [toli, latum, ferre] sermonem alio: μεταχομίζειν τον λόγον els άλλο τι | - ein (3. abbrechen, praecido3 [eidi, cisum] sermonem: παύεοθαι διαλεγόμενον πρός τινα.

gesprachig, loquax ; garrulus : nolvloyos [ov] · noosήγορος [ον] ευπροςήγορος [ον] φιλοπροςήγο-

005 Ov .

Gefprachigieit, affabilitas; garrulitas; loquacitas: ή ευποοςηγορία φιλοπροςηγορία πολυλογία.

Gesprachston, sermo quotidianus; sermo: oi loyor notroi.

gesprachstreise, in sermone: διαλογικώς κατά τον διάλογον παταλογάδην.

gesprentelt, varius; maculôsus: κατάπαστος [ov]: βαλιός ποικίλος.

Geftade, litus [öris]; ora; ripa: ὁ αἰγιαλός ἡ ἀπτή. geständig fein, fateor2 [fassus]; confiteor2 [fessus]: όμολογείν. έξομολογείν.

Gestandniß, confessio: ή ομολογία το ομολόγημα.

ή έξομολόγησις.

Geftalt, figûra; forma; species; facies; statûra; habitus [ûs]: ἡ μορφή το σχήμα ἡ φύσις το είδος ἡ ίδεα | - einer Sache eine G. geben, formo 1 ed. fingo3 [nxi, fictum] qd: μοφφούν σχηματίζειν. πλάττειν τι | - Die . bon etw. annehmen, induo3 [ui, ûtum] speciem ejs rei: λαμβάνειν την μοοφήν τινος μορφούσθαι κατά τι | - ein B. befommen, former'; fingor3 [fictus]: πλάττεσθαι μορφούσθαι] folgender B., boc modo: ods odé nos | - folcher ., ila; sic: ούτως τρόπον τοιούτον ... ώστε.

geftalten, etw., formo1; conformo1; figuro1; fiago3 [uxi, ictum]: μοοφούν. διαμορφούν. σχηματίζειν τι πλάττειν τι | - eine Cache gu etw. g., redigos [êgi, actum] qd in formam cjs rei: καθιστάναι τι είς είδος τι, εείς σχημα | - fich anders g., mutor1: γίγυεται μεταβολή τις.

gestaltlos, carens figura: horridus; inconditus: άμορφος [ον] · άμορφωτος άσχημάτιστος [ον]. Gestallung, conformatio; ή μόρφωσις διαμόρφωσις.

πλάσις.

Westant, odor malus; foctor: ή δυσωδία · δυσοσμία · κακωδία ο βρώμος.

gestatten, f. erlauben. Gefted, f. Lefted.

geffehell, fateor2 [fassus]; confiteor2 [fessus], con-

cêdo 1 [cessi, cessum]: ὁμολογείν : ἐξομολογείν τι (Gesundheit, 1) sanitas; bona (firma, prospera) valeξυνομολογείν. ξυγχωρείν. ξυμφάναι τινί.

Geftein, saxa [orum]: of lidge al néroal.

(Sieftell, I) sponda: το υπόβατρον ή βάσις ό πούς [ποδός] ή μοηπίς | — II) (B. einer Caule), basis; stylobata: ή βάσις | — III) (B. eines Bagens), rotae et axes: το της αμάξης πηγμα.

gestempelt, signatus; publice probâtus; σφοαγιστός.

gcftcrn, heri, hesterno die: χθές: ἐχθές| - g. Abends, heri vesperi: χθὲς ἐσπέρας, ναθ' ἐσπέραν| - von g. her (neuerlichft) geworben, nuper admodum factus: νεωστί=, άρτι γενόμενος, =γεγονώς.

Beffichel, bas, cavillatio: ή χλεύη περτόμησις. gestiett, acu pictus: ποικίλος πεποικιλμένος.

Gefticulation, gefticuliren, f. Beberbe.

geftielt, pedunculatus: fiche Stiel.

gestimmt, animâtus; (animo) affectus: burch διακείσθαι έχειν πως την ψυχήν οδ. διάνοιαν | - fröhlich g., hilaris: burch εύφραίνεσθαι | - traurig g., tristis: διατεθουμμένως έχειν την ψυχήν.

Geffirn, astrum; sidus [eris]; stella: το αστρον ο

αστήρ [έρος].

Geftirnftand, f. Conftellation.

gestirnt, astris distinctus: ἀστέφειος -ἀστέφιος. άστραίος · κατάστερος [ov].

Westöber, bes Schnees, nives: al vigades' al vigeτοί · ὁ συρμός νιφετών.

Gestotter, bas, haesitantia linguae: ὁ βατταρισμός ψελλισμός.

Geftrauch, i. Bebuich.

gestreift, f. ftreifig.

geftreng, f. ftreng.

gestrig, hesternus: xvedivos xvizivos o, n xvés. Geftrüppe, virgulta [orum]: ή ὁώψ [ὁωπός]. Bestute, equaria: το inποτροφείον.

geftußt, f. abgeftußt.

Gelud), petitio: ή δέησις το δέημα ή αξίωσις | mit einem G. bei imom einfommen, adeo [ii, itum] ηm: ποιείσθαι δέησιν πρός τινα δείσθαί τινος | fchriftlich, scripto: έπιστολομαΐαν δέησιν ποιείσθαι -imbe G. bewilligen, satisfacios [fêci, factum] petenti ευί: χαρίζεσθαι δεομένω τω γενέσθαι οί το και τό - jmbm ein G. abichlagen, desum [defui, deesse] petenti ομί; ἀποπέμπειν δεόμενόντινα γενέσθαι οί το καὶ τό. gefucht, arcessitus; quaesitus: περίεργος [ov].

Gefumme, fremitus fûs]: ὁ βόμβος.

gefillid, sanus; salvus; valens; validus; firmus; ὑγιής [ές] · ὑγιεινός · εὖρωστος [ον] · σῶς [σῶν] | g. b. Orfen u. Dingen, saluber; salutâris · ὑγιεινός g. u. wohl, sanus et salvus · ὑγιεινός τε καὶ εὖρωστος | - in g. Tagen, integra valetudine: ἀκέραιος, ἀκήρατος τὸ σῶμα | -g. [cin, utor* [ûsus] bonå (prospera) valetudine; bene (recte) valeo ; vyiaivaiv καλώς έχειν. ὑγιεινώς έχειν, διάγειν εὐρωστείνnicht g. fein, utora valetudine minus commoda; aegrôto1: ἀσθενείν· ἀβφωστείν· νοσείν - Adv., belle: vyiewos | - g. aussehen, prodo' [didi, ditum] valetudinem ore: άκμάζειν το σώμα· υγιείνοντος την ὄψιν παρέχειν.

medicatae : τα ύδατα ύγιεινά,

tudo; salus [ûtis]: ή θγίεια: τὸ θγιές: ή εὐεξία: ή εὐρωστία: ἡ ἀκμή Ι – II) f. b. a. geinnbe Beichaf: fenheit, salubritas ; salutaris natūra : το ύγιεινον | Die B. berlieren, amitto3 [misi, missum] valetudinem: άποβάλλειν, ἀπολλύναι την ύγιειαν Ι - die 3. 311-fegen, perdo³ [d'idi, d'ium] v.: καταναλίσκειν είς τι την του σώματος άκμην | - die 3. ichonen, curo 1 v .: φείδεσθαι τῆς ύγιείας | - bie B. nicht ichonen, ne-gligo [glexi, ectum] v.: οὐ φείδεσθαι τῆς ὑγείας |auf inds G. trinfen, propino salutem cui: προπίνειν φιλοτησίας τινί | - auf deine G., bene tibi!: εν καλώς σοί γένοιτο! | - 68. wunfchen (beim Riefen), saluto sternutamento: καλώς σοί γένοιτο.

Gefundheitscordon, f. Cordon. Gefundheitelehre, f. Diatetit.

Gefundheitspflege, cura valetudinis: ή της byteles, τοῦ σώματος ἐπιμέλεία.

Gefundheiteregel, praeceptum de valetudine tuenda: ή δίαιτα.

Gefundheiteumftande, suftande, valetudo: ή του σώματος έξις τὰ τῆς ὑγιείας.

Getäfel, tabulatio: τὰ σανίδωματα αί σανίδες. Geton, sonitus [as]: το ήχημα ο ήχος.

Beton, f. Beraufch.

Getrant, potus [as]; potio: το ποτόν πόμα | - Betranfe, potulenta: πόματα.

getrauen, fich, audeo' [ausus]; confido' [fisus] : θαβόειν τολμάν προςίεσθαι.

Getreibe, framentum; frages; annona; o oitog oi πυροί το λήτον | - heuriges B., frumentum hornotinum: o ditos, of avgol tovos tov stovs !- bas (B. foligt auf (ab), annona ingravescit (levatur): ό σίτος έπιτιμάται (αί τιμαί του σίτου βαδίζουσιν έπ έλαττον.

Getreideader, ager framentarius: o σιτών [ωνος]. Gefreibeahre, spica frumentaria; oragus, vos, o. Betreideart, species frumenti: to eldog oftov.

Befreideausfuhr, exportatio framenti: ή σίτου έξα-

Getreideaustheilung, spende, frumentatio: ή σιτοδοσία το σιτόμετρον.

Betreibeball, cultura frumenti : ή σιτοπονία γεωργία. Betreibefeld, ager (campus) trumentarius: o 61260v. Getreidefuhre, vectura framenti: διακομιδή του σίτου.

Getreibehandel, quaestus [us] frumentarius; negotiatio framentaria: ή σιτοπωλιά.

Gefreidehandler, frumentarius: o Gitonoikys. Gitoμάπηλος.

Getreidehaufen, acervus frumenti: o sixov swoos.

Betreidefasten, cumera: ή κίστη.

Getreibelieferung, collectio ob. exactio frumenti: ή σίτου ἐπάρκεια· σίτου χορηγία | - eine B. au6= ichreiben, impero frumentum: τάττειν, επιβάλλειν τινί σίτου χορηγίαν.

Betreibemangel, snoth, inopia rei frumentariae; difficultas: ή σιτοδεία σίτου σπάνις | - e8 ift 3, laboratur annona: σιτοδεία έστίν.

Besundbrunnen, fons medicae salubritatis; aquae Getreidemarkt, forum frumentarium: ra alpera σιτία.

Getreibemaß, modius : το μέτρον σιτηφόν.

Betreidemühle, mola frumentaria: ή μύλη σιτηρά. Betreidepreis, annona: al riual τοῦ σίτου | - ber B. hat fich geandert, annona commutata est: al rov σίτου τιμαί μεταβεβλημμέναι είσίν | - ber . fteigt, annona incenditur3: το σίτος ἐπιτιμαται άξιώτε-οος γίγνεται I - der (8. fallt, annona levatur): αί τιμαί του σίτου βαδίζουσιν έπ έλαττον | - ber ficigende u. fallende (3., varietas annonae: ή τιμή έπιτιμωμένη και πίπτουσα.

getreidereich, copiosus a frumento: πολύσιτος [ov]. Wetreideschiff, navis fromentaria: to alogor outce-

Getreidesperre, umfdyr, burd veto' [ai, itum] frumentum exportari ob. importari: ή ἀποφόησις περί του έξαγειν σίτον.

Getreidetheuerung, caritas annonae: o citos timos.

ο έπιτιμώμενος σίτος.

Getreidevorrath, copia rei fromentariae: o σίτος αποκείμενος.

Getreidewesen, res frumentaria: τὰ περί τον σίτον. Getreibezufuhr, f. Bufubr.

getreu, f. treu.

getreulid), fideliter: απριβώς δσον δυνατόν μάλιστα κατά δύναμιν είς δύναμιν.

getroften, fid), (f. hoffen, warten).

getroft, animosus, alacer, andax: Dadouléog. evθαφσής [ές]· ἄφοβος [ον] | - 3. B. g. Muth, animus boous, fortis, erectus: το θαζόαλέον· ή θαζ φαλεύτης | - Adv., fidenti animo: θαδοαλέως. evdagoog | - g. Muthes fein, sum [fui, esse] bono ουίπο: εύθαρσείν.

Gefummel, tumultus [ûs]; turba: ὁ θόρυβός. öglog. δμιλος ή ταραχή | - das G. des Marftes, ο της άγορας θόρυβος και σχλος | - B. ber Edlacht. proelii concursus armorumque strepitus: ο της μαthe ourlos | - im B., inter tomultum: nata the ταραχήν. έν ομίλφ.

gefündt, albarius: nenovinuévos.

genbt, exercitâtus; versâtus in quâ re; perîtus cjs rei: γεγυμνασμένος ' ξιιπειρος [ον]. δεινός τι,

Benbtheit, exercitatio: ἡ μελέτη· ἄσκησις· πράξις. Bebatter, sponsor fidei; testis baptismi: ὁ μαρτυοῶν παιδίω βαπτιζομένω τὰ ἰερά (βαπτίσματα) |-6. fiehen, testis assisto ladstiti, stitum infanti sacris initiando: μαρτυρώ παιδίω βαπτιζομένω τὰ isod.

Gevatterbricf, literae testes baptismi quasi citantes: ή επιστολή ονομάζουσα τους βαπτισμού μάρτυρας. Gepatterfchaft, I) testimonium baptismi: ή μαφτυρία βαπτιζομένω (τα ίερά) παιδίω | - II) (f. v. a. bie Bevattern), testes infantis: οί του παιδίου βαπτισθέντος μάρτυρες.

gebiert, quadripartitus; quaternarius; quadratus; τετραμερής [ές] · τετράγωνος [ον] |- in8 (3., in quadratum: τετραμερώς τετραγώνως.

gewachfen, (imbm ob. einer Cache fein), par sum [fui, esse] cui; non inferior sum quo: avrinalov sivai TLVL.

Gemache, D planta : rò quior quievua | - G. am

Leibe, caro excrescens: το φύμα φυτόν | - II) (f. v. a. Frucht), fructus [ûs]: οί καφποί | - Bein bom besten B., vinum optimae notae; o otvos doiστου φυτεύματος.

Gewächsfenfter, specularia [ium]: τὰ δίοπτρα. Gewächshaus, hiberna plantarum quibus objectae sunt vitreae: τὸ φυτηχομείον.

gewählt, elegans; lectus: algerog | - Ade., ele-

ganter: algetog.

Gewähr, sides: ἡ πίστις τὸ πιστόν τὰ πιστά ἡ ἐγγύη | - G. leisten, praesto leitit, stâtum sidem: διδόναι τὰ πιστὰ, ἡ μὴν ἔσεσθαι τὸ καὶ τό | - sūr chw. G leisten, recipio [cépi, ceptum] qd in me: έγγυασθαί βεβαιοῦν τι.

gewähren, I) (f. b. a. berfprechen), spondeo' [spopondi, sponsum] qd cui: διδόναι πίστιν τινί.

II) (fur etw. fteben) (f. v. a. Gewähr leiften) (f. b.

Wort.)

III) (f. b. a. bewilligen), praesto! [stiti, statum]; concêdos [cessi, cessum]; facios [fêci, factum] potestatem faciendi qd: διδόναι τί τινι | - imbm feinen Bunich g., facio am compotem voti: Teleiv. έπτελείν δράν ποιείν, ών άν τις δεηθή, α άν υπόσχηται αποπιμπλάναι έκπιμπλάναι τι χαρίζεσθαί τινι δεομένω | - bem fein Wunsch gemahrt wird, voti damnatus: τυχών τούτου ο τι αν τις Bevlydn.

IV) (f b. a. berichaffen), affero's [attuli, allatum, afferre]; facios [fêci, factum]; sum [fui, esse]; παρέχειν · παρασκευάζειν · πορίζειν τί τινι | - Rugen g., sum usni: παρασκευάζειν, φέρειν ἀφέλειαν | -imbn g laffen, indulgeo * [isi, Itum] cui: έαν τινα:

ξπιτρέπειν τινί.

Gemahrleifting, auctoritas; satisdatio; fidejussio: ή διεγγύησις έγγύη πίστις το αύρος | - mit meiner (b., me auctore: πίστιν μου δεδωκότος.

(Bewährsmann, auctor; testis; δ έγγυητής βεβαιωτης μάρτυο I - ein zuverläffiger B., auctor certus: ό έγγυητής, μάρτυς βεβαιότατος.

Bewährichaft, j. Gewähr.

gewartig fein, etw., exspecto1; spero1; timeo2 qd: προςδοκάν προσδέχεσθαί τι περιμένειν προςμένειν τινά | - des Winfes bon jmbm g. fein, intentus sum ad nutum cjs: ὑπηφετείν τινί· θεραπεύειν τινά. gewärtigen, zu g. haben, exspecto1: προςδοκάν τι. προςδέχεσθαί τι.

Gewaich, f. Beichwan.

Gemaffer, aquae; undae; fluctus [as]: τὰ ΰδατα · ο

κατακλυσμός.

gewahr werben, conspicio3 [spexi, spectum]; sentio [sensi, sensum]; observo1; intelligo3 [lexi, lectum]: αίσθάνεσθαι έπαισθάνεσθαί τι ob. τίνος. καθοράν τι.

Gewahrfam, f. Gefängnig.

Gewalt, 1) (Bewattfamfeit), vis: violentia: ή βία. άνάγκη τὸ κράτος ἡ ἰσχύς ὁωμη | - mit ... vi: πρὸς βίαν πρὸς τὸ βίαιον πρὸς τὸ καρτερόν. Bialog'nar' logov | - 3. anmenben, ago [êgi, actum] vi: χρησθαι βία ἀνάγκη ! - bei etw. 3. anwenben, facio [fèci, factum] qd per vim: χρῆσθαι βία ποι-ούντα τι | - jmbm G. anthun, iofero [intuli, illatum, inferre] manus cui: προςφέρειν βίαν, ε άνάγκην τινί· βιάζεσθαι, προςβιάζεσθαί τινά τι | - fich Β. anthun, infero³ mortem mihi: διαχρήσασθαι αύτόν | - B. mit B. vertreißen, repollo fpuli, pul- (3. B. ein G. von Lugen), mera mendacia forum]: αί

sum | vim vi: αντιβιάζεσθαι.

II) (f. b. a. Macht, etw. auszuüben), potestas; arbitrium; jus: ή δύναμις το κύρος ή έξουσία | es ficht in meiner (B., positum est in mea potestate: έστιν έπ' έμοι · κύριός είμι. έχω έξουσίαν · δέδοταί μοι | - B. über Leben und Tod, potestas vitae necisque: το της τε ζωής καί του θανάτου κύρος | - bah. ficie Verfügung über imdn ob. etv., potostas; imperium: έπικράτεια άρχή έξουσία | - unumschräufte (B., dominatio; summum imperium; summa rerum; το πράτος ή άρχη ή έπιπράτεια τυραννίς | - fig. etw. in feiner G. haben, impero eui rei: πρατείν τινος άρχειν τινός κατέχειν τι | - die Ctimme in feiner B. haben, possum [potui, posse] moderari vosem: κρατείν, έγκρατή είναι της φωνής.

Bewalthaber, dominus: à xύριος άρχων τύραννος δεσπότης δυνάστης.

Gewalthaberin, domina: ή αυρία: δεσπότις δυ-PRISTIC.

Gewaltherrichaft, f. Despotie, - tismus.

gewaltig, validus; pollens viribus; robustus; in: gens; vehemens; violentus: πρατερός ' ζοχυρός' δεινός σφοδρός πολύς [πολλή πολύ] βίαιος devaroς | - eine g. Menge, incredibilis multitudo: πίηθος πολύ· πάμπολυ άνθρώπων παμπληθείς ανθρωποι | - mit g. Stimme, magna voce: μεγάλη φωνή · δεινώς έντειναμενος την φωνήν | - Adv., vehementer; valde: σφόδοα ζσχυρώς δεινώς ayar Mar Bialog.

gewaltsam, violentus: Blacog araynatog | - Adv., per vim : Biciog.

Gewaltsamfeit, vis; violentia; ή βία το βίωτον ή BICLIOTTIC.

Bewaltfdritt, f. Gewaltthätigfeit.

Bewaltthat, f. Bewaltthätigfeit.

gewaltthatig, violentus; superbus: βίαιος δβοιστιnog adinog [ov].

Bewaltthätigfeit, vis; injuria; superbia; ή βιαιό. της βία - έβρις - άδικία το έργον βίαιον, άνοσιον, άδικον - έβρισμα - άδικημα | - (3. begehen, facios |feci, factum | vim : έργάζεσθαι έργον ἀνόσιον, άδικον άδικεϊν άδίκημα.

(Sewand, I) eig., vestis: ή έσθής στολή το ιμάτιον ή περιβολή | - II) fig., (3. B. bem Alten ein neues (5. geben), da1 [dedi, datum] vetustis novitatem : περιβάλλειν τοῖς παλαιοῖς καινήν τινα έσθήτα.

gewant t, agilis; versatilis; callidus; sollers: dégios εγαφορό, ερατσοφος [ον], ερζωνος, ερπηλανος. πολυμήχανος όξυς [εῖα, ύ] περιδέξιος [ον] | - g. in env., exercitatus in qua re: deivog ti | - g. im Umgange mit Anbern, dexter: Evstoopog | - ein g. Medner fein, dico3 [xi, ctum] facile: deivog léveir - Adv., callide: δεξίως έλαφοως ενστρόφως εύμηχάνως ' όξέως ' περιδεξίως.

Gewandtheit, sollertia; exercitatio; calliditas; dexteritas: ή δεξιότης. έλαφρία έλαφρότης το εύστροφον - G. des Beiftes, ingenium facile: ή εθμηχανία το εύμηχανον ή δεξιότης το δέξιον ή όξύ της της διανοίας.

Gewebe, I) eig., textura; textum; teia: ή ὑφή· τὸ Gewimmer, vagîtus [ûs]; quiritatus [ûs]: ὁ βληυσασμα· πήνισμα· ήτριον· ή ἀράχνη | - 11) fig., | χηθμός· μινυρισμός· ή όλολυγή· όλοφυρσις.

μηχαναί σκευωρίαι.

Gewehr, arma forum ; tela forum]; sclopetum : To: οπλον βέλος τόξον έγχος οπλον πυφοβόλον. σκλόπητον | - mit Dem G. umgehen, tracto arma: έμπειρον είναι των οπλων δεινόν είναι χρησθαι τοις οπλοις | - ind B., ad arma!: ἐπὶ τὰ οπλα! | untere 3. treten, concurro's [ri, rsum] ad arma: τίθεσθαι τὰ ὅπλα ἐν τάξει, εἰς τάξιν | - untere 3. trcten laffen, conclamo l ad arma: ποιείσθαι σύνταξιν των στρατιωτών | - unter bem G. fichen, in armis som [foi, esse]: θέσθαι τά όπλα | - unter bem G. laffen, teneo2 [nui, tentum] milites in armis : κατέγειν τους στρατιωτάς έν τοις οπλοις | - δαδ (8). ftreden, pono3 | posui, situm | arma: anorideodat. παραδιδόναι τὰ ὅπλα.

Bewehrfabrit, officina armorum: το οπλουογείον: έργαστήριον ὅπλων ἡ έργασία ὅπλων.

Gewehrfammer, armamentarium: ή όπλοθήκη.

Geweih, cornna [unm]: τά κέρα [on].

geweiht, f. weihen.

Geweine, das, ploratus [ûs]: ή κλαυμονή.

Gewerbe, ars sordida; quaestus [as]: το Εργον ή ξογασία τέχνη· το ξπιτήδευμα ο βίος | - ein 3. mit etw. treiben, facio 3 [feci, factum] quaestum quare: ξογάζεσθαι, άσκείν τέχνην επιτηδεύειν τι έργαζεσθαι βίου.

Gewerbfleiß, industria: ή πραγματεία βιομηχανεία.

gewerblos, sine mercede et quaestu; ἀπράγμων καί ลุ้นเอชิอร [อบ].

Gewerbsmann, qui colit quaestum: ὁ ἐπιτηδεύων τέχνην, ξογασίαν τινά.

Bewerbsteuer, auraria: το χειφωνάξιον.

Gewert (Bunft), collegium: of δημιουργοί το δημιουργικόν.

Gewicht, 1) (f. v. a. Schwere und ihr Berhaltniß), pondus: τὸ βάρος ή δοπή ὁ σταθμός ή όλκή | - b.

B., gravis: βαρύς [εία, v].

11) (f. v. a. Wichligfeit), pondus; momentum; auctoritas; vis; gravitas; τὸ βάρος ἡ δύναμις ἡ άξια τὸ κύρος ὁ λόγος ἡ ξοπή | - ciu Mann von 3., homo gravis: ἀνὴο δεινός, εμέγα δυνάμενος 1 -B. haben, sum aliquo numero et honore: δύνασθαι. δυνατον είναι.

III) (Rörper von gewiffer Schwere, nach benen man andere magt), pondus, sacoma, requipondium: τὸ σταθμίον σήκωμα σύσσημον | - (B. in bie Wage legen, impono3 [posui, situm] pondera in libram : έντιθέναι σταθμία τῷ ζυγοστάθμω | - falfches B., pondera iniqua: ανισα σταθμια | - 3., die man an etw. hangt, &. B. Bief an eine Banduhr, libramentum plumbi: το σήμωμα ή φοπή.

Bewichtchen, pondusculum: rò uixgòr oradulor, σήκωμα.

gewichtig, gravis: βαρύς [εία, ύ] · έμβριθής [ές] · μέγας [μεγάλη· μέγα].

gewichtlos, sine pondere: avev Bagovg.

gewiegt, f. genbt.

gewillet fein, f. gebenfen.

Beivimmel, turba; multitudo: τὰ γάργαρα.

Bewinde, glomus; spira; helix; n Shig | - B. bon Blumen, sertum: o oquos avdav stequios.

Gewinn, lucrum; quaestus [ûs]; commodum; emolamentum; fructus [ús]: το κέρδος ευρημα λημμα ό καφπός ή περιουσία άποφορά | - 16. zichen, fácio [fêci, factum] Incrum: κερδαίνειν' φέφειν τι από τινος ααοπούσθαί τι.

gewinnbringend, = reid), Incrosus; quaestuosus; fru-

cluosus: πολυκερδής [ές].

gewinnen, lucror1; lucrifico1; proficio3 [fêci, fectum] qd; vinco3 [vîci, victum]: κέρδος έχειν, λαμβάνειν κερδαίνειν τι, έκ τινος· απολαύειν· πλέον ποιείν, έχειν τινός προύργου ποιείν τι έργάζεσθαι ατάσθαί τι' κοείττω γίγνεσθαί τινος 'νικάν | - an etw. g., facio [feci, factum] quaestum in qua re: ἀποπερδαίνειν · πέρδος λαμβάνειν από τινος | - nichte g., nihil proficio3: ούδεν πράττειν - biel g., aufero3 [abstuli, ablatum, auferre] multom lucri: παραλαμβάνειν πολύ | - einen Ort g., capio3 [cepi, captum] locum; potior loco: aigeir ti noateir tivos | - das freie Feld g., pervenio [veni, ventum] in campum : παραγενέσθαι είς το πεδίον - die Schlacht g., vinco3 [vici, victum] in proelio: νικάν μάχην· μαχόμενον αρείττω γίγνεσθαι | - eine Bette g., vinco3 sponsione: νικάν (περίδοσιν) περιδόμενόν τινος - cinen Projeg g., vincos causa: vinav blunv |- einen Preis g., aufero's [abstuli, ablatum, auferre] praemium : φέρεσθαι το άθλον ελέσθαι το άθλον | - jmbs Freundschaft g., perveniot in amieitiam cjs: wilov πτησασθαί τινα | - jmbn für sich g., traho3 [traxi, ctum] qm in partes meas: άνακτάσθαι άναρτάσθαί τινα | - für feine Weinung g., addûco [xi, ctum] qm in sententiam meam: ὁμογνώμονα ποιείν τινα co über fich g., andeo 2 [ansus sum]: τολμάν· νφίστασθαι] - es nicht über sich g. tonnen, non possum [potui, posse] a me impetrâre: οὐ δύναμαι ποιείν STI cet.

Gewinner, 1) (f. b. a. Cieger), victor: o vinor [artos] νικήσας | - II) (f. v. a. gewinnendes Loos), sors vic-

trix: ὁ κληφος νικών οδ. νικήσας.

Gewinnst, lucrum: το ξομαιον πλεονέκτημα κέρ-

δος εύρημα.

Gewinnsucht, studium lucri (quaestûs); avaritia: η φιλοπέρδεια· πλεονεξία· το πέρδος | - niedrige ... sordes: ή αίσχροκέρδεια.

gewinnfudytig, quaestuosus; avarus; sordidus: quioπερδής [ές] - g. [ciu, servio quaestui: αἰσχρο-

zeodelv. Gewinsel, quiritatus [ûs]: o ologvouog ololvyuog. Gewirre, turba; tricae: ὁ κνυζηθμός · μινυφισμός ·

το μινύρισμα.

gewiß, I) (f. v. a. ficher), certus; firmus; fidus; exploratus; status: ἀσφαλής [ές]· βέβαιος [ον]· πιστός: ἀψευδής [ές]· σαφής [ές]· δήλος· ἐναργής [ές] κατάδηλος [ον] · φανερός · καταφανής [ές] · άποιβής [ές] | - ein g. Ginfommen, reditus [ûs] status: ή προςοδος βεβαία, εάκριβης | - ber g. Soff= nung leben, spero l' certe: πίποιθέναι | - feiner Cache g. scin, habeo² rem exploratom: ἀποιβώς είδέναι τι.

II) (f. v. a. irgend einer), quidam : ris | - Adv., certe; certo; haud dubie; profecto; sane; nimi-rum: ἀσφαλώς βεβαίως βέβαια πιστώς ἀψευgoe, eadoe, grabioe, dareboe, gubiboe | - menn nicht, boch g., si non at saltem : εί μή Gewißheit, firmitas; stabilitas; veritas; fides: τὸ

all our - ye | - etw. g. wiffen, sciut certo ob. pro certo: σαφώς πυθέσθαι άποιβώς πεπείσθαι | - für g. bon inon erfahren, diseo3 [didiei] tiquido a quo: μανθάνειν, πυνθάνεσθαι άκριβώς έκ τινος - (ironisch, um einen Zweisel anzuzeigen), certe; quidem certe: πού δήπου μέντοι.

Gewillen, conscientia virtutis etvitiorum; c. factorum; e. mentis; religio; fides: ή συνείδησις τὸ συνειδός | - ein gutes (3., e. bona; c. recte facti; mens bene sibi conscia: η ενσυνειδησία οσιότης - ein gutes G. haben, nullius culpae mibi conscius sum: εύσυνείδητον, όσιον είναι | - cin bojed (9., c. mala; c. scelerum; mens male sibi conscia: τὸ κακόν συνειδός ή μοχθηρών συνείδησις ! - ein boses (8. haben, mordeor's [momordi, morsum] conscientia: συνειδέναι έαυτφ κακόν (ποιήσαντι) | - mit gutem (B., salva fide; liquido: εὐσυνείδητος [ov] | - dic Stimme bes 3. fpricht faut, magna est vis conscientiae: μεγάλη ή της συνειδήσεως φωνή - nach bestem Wiffen und B., optima fide: γνώμη τη δικαιοτάτη ein Menich ohne B., homo sine ulla religione et fide: ὁ ἄνθοωπος ἀσεβέστατος | - fein B. haben, nihil religionis mihi habeo: ανόσιον είναι | - ich mache mir ein 3. aus etw., mihi est religio: ένθύμιον ποιsiodal ti | - ich fann es nicht über mein W. bringen, non possum [potui, posse] impetrare ab animo meo: ού δύναμαι ό θυμός ούκ έα ψυχήμου ού δέχε-ται | - ich will es auf mein B. nehmen, in me transferns culpam: Euol avaridsing the altiar, to Ey κλημα.

gewissenhaft, religiosus; sanctus; severus; justus: όσιος εύσεβής [ές] εύορχος [ov] | - g. fein, adhibeo2 religionem: εὐσεβία χοῆσθαι εὔοοπον εἶναι Adv., religiose; sancte; severe; juste: oclos

εύσεβως εὐόραως.

Gewiffenhaftigfeit, religio; sanctitas; severitas; fides; justitia; diligentia: ή εὐσέβεια ὁσιότης τὸ ὅσιον.

gewissenson, sine religione: ἀσεβής [ές] · ἀνόσιος [ov] · & adiovoyos [ov] · ênioquos | - ein g. Menich, homo sine ulla religione: ο ανθρωπος ασεβέστατος, εάνοσιος.

Gewiffenlofigfeit, perfidia: ή ἀσέβεια ομδιουργία. Gewissensangst, angor conscientiae: δέος και φροντὶς περί ων ἀνοσίως εἰργάσατό τις ἡ κακή ἐλπίς | 3. fühlen, mordeor [morsus] conscientia: δηχθηναι την ψυχην.

Eewissendfrage, thun, quaero's [quaesivi, situm], quid quis vere sentiat: πυνθάνεσθαι πάσαν την άληθειάν τινος.

Ecwissenofreiheit, liberum de rebus divinis judicium; sacra libera: τὸ τῆς γνώμης ἐλεύθερον (τῶν θείων πέρι).

Bewiffensfriede, -ruhe, pax od. tranquillitas animi:

ή καλή έλπίς οσιότης.

Gewiffensiache, etw. zur G. machen, trahos [traxi, tractum] qd in religionem: ἐνθύμιον ποιείσθαί τι. Bewiffensferupel, f. Bebenflichfeit.

Ecwiffenszwang, sublata judicandi de rebus divinis libertas; jus sacra libere exercendi ademptum: τὸ μή έξείναι γιγνώσκειν περί των θείων όπως αν

βούληταί τις.

gewiffermagen, f. Dlage.

βέβαιον ή άσφάλεια άκρίβεια πίστις το αψευδές σαφές | - fichere G., veritas ad liquidum explorata: πασα ή αλήθεια ή βεβαιοτάτη πίστις | -(B. haben, haben 2 compertum: σαφώς, αποιβώς eldévat ti nenecodal ti égenlorasdal ti [- jmbm G. von etw. geben, facio³ [fêci, factum] certiorem ym de re: φανεφον ποιείν τινί τι | - 3. über etw. erhalten, fio3 [factus, fieri] certior de qua re: πείθεσθαί τι περί τινος | - für B. ausgeben, dico3 [xi, ctum) pro certo: καταδηλούν τι ώς άξιόπιστον. gewißlich, f. gewiß.

Bewitter, tonitrua ac fulgura; tempestas: αί βρονταὶ καὶ κεραυνοί: αἱ βρονταὶ σὺν κεραυνοῖς: ὕδωρ le οὐρανοῦ πολύ καί βρονταί | - ein (3. gleht auf. nubilatur; tempestas cooritur: βρονταί και κεραυvol προςελαύνουσιν | - bas B. hat wo eingeschlagen, fulmen tetigit locum: ὁ κεραυνος κατέσκηψειν είς ti | - fich bor bem B, fürchten, expavesco3 [pavui] tonitrua: έκπληττεθαι κεραυνούς και βροντάς.

gewitterhaft, minans tonitrua: δυσχείμερος · δύςχειμος δυεχείμων | - 3. B. es fieht g. ans, coepit nubilare: ὁ ἀηο =, ὁ αίθηο δυςχείμερος έστιν.

Gemitterregen, pluvia, quae decidit cum tonitribus: τὰ ὖδατα πολλά ἐκ τοῦ οὐρανοῦ μετὰ βροντῆς. Gewitterschaden, calamitas: ή βλάβη έπ βρουτών

καί κεραυνών γιγνομένη. Gewitterwolfe, nubes: τὸ συννέφελον ἡ συννέφεια.

gewißigt, f. wißigen.

gewöhnen, consuefacio3 [fêci. factum]; assuefacio3 qm: ἐδίζειν· συνεδίζειν τινά |- an ctw., quá re: τι - fld g., consuesco³ [suèvi, suêtum] quá re, assue-sco³ quá re: ἐδίζειν ἐαυτόν· ἐδίζεσθαι· ξυνεδίζεσθαι· παρασκευάζεσθαι πρός τι· ξυνήθη γίγνεσθαί τινι | - an bie Menichen, ad homines: παρασκεύαζεσθαι πρός τους άνθρώπους | - en etw. ge= mohnt, assuetus qua re: είδισμένος.

gewöhnlich, tralaticius; usitatus; trîtus; pervulgâris; vulgaris; quotidianus; communis: eldiquévos voμιζόμενος νόμιμος συνήθης [ές] εἰωθώς [υῖα, os | · συντρόφος · κοινός | - eine g. Freundschaft, amicitia mediocris: φιλία τις μετρία, ποινή | - cin q. Ropf, ingenium mediocre: ανθρωπος μετρίως πεπαιδευμένος | - ein g. Mensch, homo e multis: τών τυχοντών τις | - auf g. Art, usitato more; suo more; auch burch Umschreibung mit soleo2 [litus sum]; consuêvi: εἰωθέναι· εἰθίσθαι· συνεθίζεσθαι | - 3. B. es ist eine g. Frage, quaeri solet: ἐπίζητοῦσιν ώσπερ εἰώθασιν | - er flegt g., vincere assuevit: ἐνίκησεν ώς έπι το πολύ.

Cewolbe, I) (f. b. a. gewolbte Dede), camera ; concameratio; fornix: τὸ καμάφωμα: ἡ ψαλίς | — II) (f v. a. gewölbter Ort), concameratio; locus concameratus: τὸ οἴκημα καμαρωτόν | - III) (f. b. a. Aufbe= wahrungsort), cella; taberna; horreum: τὸ ταμιείου ή αποθήκη.

gewolbt, cameratus; concameratus; fornicatus; arenâtus: καμαρωτός.

Gewölf, nubes; nubila [orum]: τὸ νέφος αί νεφέλαι.

gewogen, propitius; favens cui; studiosus ejs: evνους [ουν] εὐνοϊκός εύμενης [ές] πράφρων. ίλεως | - imtn fein, propitius sum [fui, esse]; faveo2 [favi, fautum]; bene cupio3 [pîvi, pîtum]; bene volo [volui, velle] cui; studiosus sum cjs : svvoi- geziert, I) (f. v. a. geschmudt), ornatus; distinctus : κώς έχειν: διακείσθαι πρός τινα φιλοφρόνως δια-

κεζοθαι ευφρονείν τινι σπουδάζειν περί τινα, ύπέο τινος | - jmbm nicht g. fein, animo sum averso α quo: έχθοῶς διακεῖσθαι πρός τινα.

Gewogenheit, benevolentia: favor; studium; propensa erga qm benignitas: ἡ εὐμένεια εύνοια χάοις φιλοροσύνη σπουδή φιλία προθυμία.

Bewohnheit, consuetudo; mos [moris]; institutum : τὸ ἔθος ἡ ξυνήθεια τὸ εἰωθός ὁ τρόπος νόμος κατά τὸ έθος μου· ώσπες εἴωθα | - e8 ift bei uns (B., usu receptum est: νόμος έστην ήμεν, καθέσκηκεν ήμεν | - wie es die (B. mit fich bringt, ut c. fert: ovto vouigerat | - jur (B. merben, venio 1 [veni, ventum] in consuctudinem ob. morem: 2005, Ev Edel ylyveodal. olkelov ylyveodal | - eth. als (8). aufbringen, induco's [xi, ctum] qd in morem: EDos παρά τρόπου | - feine B. beibehalten, teneo2 [nui. utum] institutum meum: τηρείν, φυλάττειν τον τρόπον εαυτού | - cine B. aufgeben, recêdo³ [cessi, cessum] a consuctudine: εξίστασθαι έθισμού τιvos | - aus ber B. fommen, von Perfonen, desufio 3 [factus, fieri] a qua re: ἀπεθίζεσθαίτι | - von Dingen, absolesco 3 [levi, letum]: poliveir aparigeodai. έξω νόμου γενέσθαι.

Bewohnheitstehler, = funde, vitium ob. delictum consuctudinis: τὸ ἀμάρτημας, πλημμέλημα είωθός.

Bewohnheitsrecht, mos: mores: to hoos of roonor. gelvohut, assuefactus; assuetus quâ re: ξυνήθης [ες] ἐθάς τινι | - g. scin, assuevi; soleo² [litus]: દોહા છે દેખવા, દો છે દં છે જ્યા, ફેપ્પદા છે દં છે છે જે જે દેપ દાપ દેપ έθει πράττειν τι | - g. werden, assuesco³ [suêvi, suêtum], consuesco³: συνεθίζεσθαι προςεθίζεσθαι εθίζεσθαι | - ich bin en fo g., sic est meus mos: Ev Edet Estl uot.

Gewühl, turba: τὸ πυκνὸν πληθος ὁ όχλος ὁ

Suilos.

gewirfelt, tessellatus: ψηφωτός, ή, όν.

Gewürm, vermes [iam]; serpentes: τὰ σκωλήκια. Gewürz, condimentum; arôma; τὸ ήδυσμα· ἄρωμα. Gewürzbüchse, pyxis condimenti: ή ήδυσματοθήκη. Gewürghandler, framer, qui aromata vendit: ò dooματοπώλης.

gewürzhaft, aromaticus: άρωματικός άρωματώδης

 $[\acute{e}_S]$ ' $\acute{a}_{Q}\omega\mu\alpha\tau i\tau\eta_S$ $[\acute{e}_S]$ ' — $\tau i\tau\iota_S$.

Bewurghandel (treiben), vendos [didi, ditum] aromata: ή άρωματοπωλία.

Geivurgladen, taberna aromatum: το άρωματοπω-

Gewürznägelein, = nelfe, caryophyllum: to nagvoφυλλου.

Gewürzwaaren, merces aromatum: τὰ ἀρώματα. Gewürzwein, aromatites: άρωματίτης (olvos).

gezadt, f. zadig.

Bezant, rixae: ή φιλουεικία αί έριδες.

Gezauder, das, cunctatio: o anvos à méllhois.

Bezelt, f. Beit.

geziemen, fid), deceo2: ποέπειν προςήκειν τινί | es geziemt sich, aequm (par) est: προςήμει πρέπει άξιου έστιν.

geziemend, f. gebührend. -

κεκοσμημένος κοσμητός | — II) (f. v. a. gefünstelt)

exsultans: θουπτικός κεκαλλωπισμένος κακότεχνος [ον] περίεργος [ον] | - g. fprechen, dîco [xi, ctum] inepte, putide: λέγειν περιέργως.

Bezifd), sibila [orum] : ὁ σιγμός · θόουβος.

Bezwiticher, clangor: o τερετισμός.

gezwungen, (f. v. a. nicht natūrlich), coactus; dūrus; dvaynastóg· πεπλασμένος· προς ποίητος [ov].

Bezwungenheit, im Ctile, morositas: ro eniverov,

προςποίητου ή περιεργία.

Bicht, arthrîtis; morbus articularis; dolores artuum; ή ἀρθοῖτις | - (B. in ben Händen, chirăgra: ή χειράγοα | - (B. in ben Füßen, podăgra: ή ποδάγοα | - (B. in ben Knicen, gonagra: γονάτων παράλυσις | - mit ber (B. behaftet, arthriticus; chiragricus; podagricus; χειραγρικός ποδαγρικός.

gidtbrüchig, gichtisch, arthriticus: άθριτικός παρα-

WOLLKUS

Gichtfluß, rheuma arthriticum: το δεύμα άφθριτι-

Gidtfolif, colica arthritica: ή κωλική άρθοιτική.

Bidtfdmerzen, dolores articulorum: ή τῶν ἄρθρων ἀλγηδών· ἀρθρῖτις.

Biebel, fastigium: ὁ ἀετός τὸ ἀέτωμα τὰ πτερά:
τὸ ἀπρωτήριον | - bie Borberfeile des G., frons: τὸ
τοῦ ἀπρωτηρίου μέτωπον, «πρόςωπον.

Biebelbach, fastigium : το άξτωμα τα πτερά.

Giebelfels, tympanum: τὸ τύμπανον.

Giebelfaule, columen: το στήριγμα, ξοεισμα.

Giebelspike, acroterium: ή κορυφή olulas.

Gienmuschel, chama: ή χήμη.

Gier, aviditas: ή έπιθυμία δρεξις έφεσις.

gierig, avidus: ἐπιθυμῶν [οῦσα, οῦν] · ὁομητικός ἄπληστος [ον].

Gickbach, forrens: ὁ χείμαζόος. Gickbacken, pelvis: τὸ χέρνιβον.

gießen, I) (f. v. a. schütten), sundo⁸ [sadi, susum]: χέειν χεῖν | - an etw. g., assundo³ cui rei: ἐπιχεῖν
τινι | - in etw. g., insundo³ in qd: εἰσχεῖν ἐγχεῖν |
- aus etw. g., essundo³ e qua re : ἐπεῖν * κροχεῖν τι |
II) (f. v. a. begießen), persundo³; conspergo³ [spersi,
sum]: ἄρδειν ἀρδεύειν ποτίζειν τι | - III) (f. v.
a. burch ૭. sormen), sundo³; singo³ [sinxi, sictum]:
χοανεύειν χωνεύειν τι | - gegossen, fusus: χωνεντός χυτός.

Bleger, fusor; faber aerarius: o xovevens.

Bießerel, officina operum fusorum: τὸ χωνείον χω-

Bieffanne, situla; guttus: ὁ χυτής τὸ κατάχυτλον ἀρδάνιον.

(Bift, I) εig., venênum; virus; toxicum: ὁ ἰός τὸ φάρμακον τοξικόν κώνειον κώνιον | - mil (B. angemacht. venenatus; veneno infectus: πεσαρμακομένος | - (B. mischen. coquo³ [coxi, coctum] venenum: φαρμακοποιεῖν | - (B. nehmen. εὐμο³ [sumpsi, ptum]; bibo³ [bibi, bibitum]: φάρμακον πιεῖν, ἐππιεῖν φαρμακενεσθαι | - jmbm mit (B. bergeben, neco¹ qm veneno: διδόναι φάρμακον τινι φαρμάττειν τινά | - bergistet werden, accipio³ [cêpi, ceptum] venenum a quo: πιεῖν φάρμακον | — II) fig., δ. Β. εδ ist (B. ([φαδιίφ) für jmbn, qd venenum est qjs: ὅ τι διαφθείρει τὴν τινος φύσιν | - (B. und

Galle speien, spumo scelus ex ore: lov nat zólov excensiv.

giftartig, venenosus: ἰώδης [ές]· φαομακώδης [ες]·

δηλητηοιώδης [ες].

Giftbecher, = trant, poculum (scyphus) veneni: τὸ κώνειον πόμα | - den G. teeren, sorbeo eicutam: ἐκπίνειν τὸ κώνειον.

giftig, 1) cig., venenatus; venêno imbûtus: φαρμακώδης [ες]: lοφόρος: lοβόλος [ον]— 11) fig., acerbus: ἀχράχολος | - g. [cin, acerbà sum natura: ἀχράχολον είναι τὴν φύσιν.

Giftfraut, aconitum papellus: το απόνιτον.

Giftmehl, arsenicum; pompholyx: το άρσενικόν.

Giftmifder, veneficus: ὁ φαρμακένς φαρμακο-

Giftmischerin, venefica: ή φαρμακευτρία φαρμακίς Giftmischeri, veneficium: ή φαρμακεία φαρμακευσις |- G. treiben, sacio [seci, sactum] venena: φαρμακεύειν.

Giftpflanze, planta venenata; herba venenosa: βο-

Biftstein, arsenicum: το άρσενικόν.

gilbig, gilblich, f. getb, getblich.

Bilbe, f. Bunft.

Gimpel, pyrrhula: o πυδοούλας.

Winft, genista tinctorum : ὁ σπάρτος το σπαρτίον.

Gipfel, cacûmen; culmen; fastigium; vertix: ή κορυφή το άκρον ὁ κολοφών το ύψος ὁ όγκος το τέλος | - auch durch summus: im Griechischen durch das Adj. ὑψηλός | - ξ. B. der G. des Berges, mons summus: τὸ ὑψηλόν ὄρος.

Giraffe, camelopardalis: ή καμηλοπάρδαλις.

girren, gemo³ [muĭ, mǐtom]: *μινυρίζειν* | — s., dað G., gemĭtus [ûs]: ὁ *μινυρισμός*.

Gifcht, spuma : o aggos.

Gitter, clathei; cancelli; transenno: ὁ είργμός ἡ κιγκλίς τὸ περίφραγμα.

gitterig, cancellatus: δικτυωτός, ή, όν δικτυώδης [ες] | — Adv , cancellatim: δικτυωδώς.

Gitterfenster, senestra clathrata; transenna: ή δικ-

gitterförmig, ad cancellorum speciem factus: δικτυωτός [— Adv., ad cancellorum speciem: δικτυω-

Citterthor, cancelli: ή κιγκλίς ὁ δούφακτος.

Gitterthür, fores clathratae: ἡ διατυωτὴ Φύρα · αυγαλίς [ίδος].

Bitterwerk, f. Gitter.

Glacib, declivitas valli exterior: τὸ τοῦ σταυρώματος πρανές ἐξώτερον.

glanzen, fulgeo² [lsi]; splendeo³; elg. und fig., mico¹ [cui]; radio¹; corusco¹: λάμπειν ἀπολάμπειν στίλβειν ἀποστίλβειν ἐππρέπειν λαμπρύνεσθαι λάμπρον είναι | - απίσπιβει μι g., enitesco³ [tui]: ἐκλάμπειν ἀναλάμπειν διαλάμπειν | - mit etw. μu g. [uden, ostento¹ qd: ἐπιδείκνυσθαί τι.

glanzend, splendidus; splendens; fulgens; nitens; nitidus: λαμπφός στιλπνός άστφάπτων έμπφεπής [ές] |- bie g. Seite bon etw., lumen cjs rei: τὸ ἐπιφανές, τὸ ἐππφεπές |- g. Thaten, facta splendida; μεγάλα ἔφγα | — Adv.,

splendide; nitide; magnifice: λαμποώς. μεγαλο-|glaggrun, vitreus; vitreo colore: ὑάλινος. ὑαλοειποεπώς επποεπώς.

Blabdell, caliculus; vitreus: to zvolov [- beim G., inter scyphos: παζ οίνον.

glaferii, vitreus: ὑάλινος ὑαλοῦς [ῆ, οῦν] · ὑαλοειδής [ές] | - g. Augen, oculi natantes: οἱ ἄστατοι καὶ αμβλείς όφθαλμοί.

Glatte, levor; levilas: ή λειότης το λείον ο όλισθος το όλισθηρόν ή γλισχρότης.

glätten, levigot; poliot; limot: Leaiveiv geiv anogeiv. Egualigeiv ti | - mit einem Bahne geglattet, dentatus: Evoros | - s., das G., levigatio; politura: ή ξέσις.

Glattzahn, dens quo levigatur: ὁ ὁδοὺς λεαντικός. glaubig, sequens veram Christi doctrinam: ευπιστος [ον] εὐσεβής [ές].

Glaubiger, creditor: o zonorno · δανειστής.

Glanz, I) eig., splendor; fulgor (eig. und fig.), nitor; candor: ή λαμπηδών στιλβηδών αὐγή λαμπρότης το φέγγος | - einen G. von fich g., (f. glangen) |einer Cache einen G. geben, facio [feci, factum] splendidum: λαμπούνειν, στιλβοῦν τι | — II) fig, claritas; magnificentia: ἡ λαμπούτης το λαμπούν έπποεπές ή έπποέπεια μεγαλοποέπεια το μέγα-λοποεπές | - αυβετει . in der Lebensweise, cultus [ûs] vîtae: ή τοῦ βίου λαμποότης | - der . des Ramens: splendor et nomen: ή τοῦ ὀνόματας δόξα τὸ τοῦ γένους λαμπρόν.

Glangparticen, in einem Dichter, eminentia [ium]: τὰ τοῦ ποιήματος λαμπρότατα, = ἐκπρεπή.

glanzboll, f. glanzend.

Glas, I) (f. b. a. Glasmaffe), vitrum: o valos i helles, weißes, burchfichtiges, porcellanartiges B., v. purum, candidum, translucens, murrhinum: o valos naθαρός, λευνός, διαφανής, μόζδινος [- G. gleßen, färben, blasen, schleifen, sundo³ [füdi, susum]; tingo³ [tinxi, tinctum]; figuro' flatu; tero [trîvi, trîtum] torno: χωνεύειν, βάπτειν· πλάττειν· τόρω κατα-τοίβειν [— II] (j. b. a. aus G. gefertigte Dinge, Geichirr), vas vitreum; calix vitreus: το ποτήφιου τά σκεύη ψάλινα | - ein G. Wein trinten, bibo bibi, bibitum] vinum: έππιείν, πιείν οίνον | - ΙΠ) (j. b. a. Augenglas, Brennglas), vitrum ocularium causticum: ὁ ΰαλος ὁπτικός, καυστικός.

Bladarbeit, opus vitri: τὰ ὑάλινα.

glabartig, glafig, vitreus: ὑαλοειδής [ές] · ὑαλώδης

Glasbedyer, calix vitrens: ή λάγηνος δαλίνη.

Blasbouteille, = flasche, lagena vitrea: ή λάγηνος valivy.

Glasbedel, operculum vitreum: το πωμα υαλινον.

Glaser, vitrarius, qui fenestris vitrum inscrit: o ύαλοτέχνης · ὑαλουργός.

Glasfabrif, =hutte, officina vitri: τὸ ὑαλουργείον.

Glasfarberei, ars vitrum tingendi; tinetara vitri: η υάλου βαφή.

Glasfarbe, color vitreus; το χρώμα δαλώδες δαλοetdeg.

Glasfenfter, vitrea: h Dvols vaking.

Blasgefdirr, f. Blas.

δής [ές].

Glashandel, i valovoyla | - treiben, vendo [didi, ditum] vitrum: valovyosiv.

Glashaus (Gewächshaus), munimenta [orum] vitrearum: o olnos valivos.

glafiren, incrusto 1: yavovv ti.

Glasfitgel, pila vitrea: ή σφαΐρα δαλίνη. Glasmader, vitrarius: o valovoyos.

Glasmacherfunft, ars vitri: ή θαλουργική τέχνη. Glasmaler, vitram coloribus pingendi ac picturam inurendi artifex: ὁ ὑαλογράφος γράφων είς τὰ

υάλινα.

Glasmalerei, ars vitrum etc. f. d. Bor.; pietûra vitri : η υαλογραφία.

Glasofen, fornax qua vitri materia coquitur et liquatur: ή κάμινος ὑαλουογική.

Glaspafte, gemma vitrea: ή ψευδόλιθος.

(Glasperle, bulla vitrea: το μαργέλλιον υάλινον.

Glasschale, vitreum (vas) potorium od. escarium: τὸ ὑάλινον ἔκπωμα ἡ φιάλη ὑαλίνη.

Glasscheibe, stafel, orbis vitreus; quadratum vitreum: ή δίοπτρα.

Glasicherbe, fragmentum vitri; fracta vitrea [orum]: το δετρακον ε, θραύσμα υάλινον.

Glasichleifen, das, ars vitrum torne terendi: τὸ να-

λου τρίβειν. Glasschleifer, vitrum torno terendi artisex: ò valor κατατρίβειν έπιστάμενος.

Glabschrant, armarium, ojs foribus vitrum insertum est: ή ὑαλοθήμη.

Blasitein, lapis specularis: o livos valitys.

Glasffeinden, calculus vitreus: το λιθίδιον υάλινον. Glasthure, fores quibus vitrum insertum est: ή Duga valivn.

Glafur, crusta: το γάνωμα.

(Blasmaaren, merces vitreorum; vitrea [orum]: τὰ ὑάλινα ἄνια.

Blaswerf, vasa vitrea: τὰ ἔργα ὑάλινα.

glatt, I) lêvis; levigâtus; polîtus: lecos oualos. λισσός ζεστός ψιλός | — II) (f. v. a. ohne Haare), glaber: ψιλός | - g. machen, lêvigo; polio : λεαίνειν καθομαλίζειν ἀποξείν ἀποξύειν | — III) (f. v. a. fchiūpfrig), lubricus; ολισθηφός γλίσχοος | - fig., blandus; mendax: άρεσκος άπατηλός.

Glatteis, à nayos nayeros | - es ist B., glacies vestigium non recipit: πάγος έστίν έστι παγετός.

Glake, calvitium: ή φαλακρότης φαλάκρα | - eine 6. befommen, calvesco3: pakangovodai | - eine 6. haben, calveo2: φαλακρον =, μαδαρον είναι μα-

Glastopf, calvus: o malangos.

Glaube, 1) opinio; persuasio; fides; \(\eta\) \(\pi\) iotis \(\delta\) - (3). an eine haben, eredo⁹ [didi, ditum] esse qd: πιστεύειν είναι τι νομίζειν τι | - (3). ichenten, bei-messen, habeo² od. tribuo⁴ [ui, utum] sidem oui rei: πιστεύειν τινί | - feinen 3. fchenten, denego fidem eni rei: anisteiv tivi avaveneiv nistiv tvi |- einer Sache B verfchaffen, facio [feei, factum] fidem cui rei: πίστιν παρασκευάζειν τινί | - auf Treue und G., f. Treue | — II) im fircht. Sinne, fides; doctrîna; formula; lex; religio: ἡ πίστις περί τὰ θεία | - fich jum christi. G. besennen, sequor3 [secutus] Christian; suscipio3 [cêpi, ceptum] sacea Christiana: ἐπαγ-

γέλλεσθαι την πίστιν Χριστιανήν.

glauben, crêdo3 [didi, ditum]; puto1; arbitror1; opinor'; existimo'; ceoseo' [sui, sum]: πείθεσθαι δέχεσθαι ήγεισθαι άξιουν δοκείν δοξάζειν. oleσθαι νομίζειν | - leichtg., faeile adducor3 [ctus] ad credendum: ταχύ πείθεσθαι | - jmbn g. machen, persuadeo2 [suasi, sum] cui; addûco3 [xi, ctum] qm in opinionem: πείθειν τινά τι | - id) fann nicht g., non possum [potui, posse] inducere in animum: ούκ αν έγωγε πεισθείην, πιστείσοιμι | - an etw. g., credo esse qd: πιστεύ εσθαίτι νομίζειν τι einer Cache ob. jmbm g., credo' cui; habeo' fidem ejs rei: πιστεύειν τινί· πείθεσθαί τινί τι | - glaube mir, glaube ich (ale 3mifchenrede), crede mihi! credo; puto1: ev lodi, ori oluci | - im weiteren Ginne (f. b. a. fid zu einer Lehre befennen, 3 B. an Chriftum g.), sequor³ [secûtus] doctrînam Christi: πιστεύειν τῷ περί Χριστού λόγφ.

Glaubenbanderung, mutata sacrorum formula : ή της

περί των οσίων πίστεως μεταλλαγή.

Glanbenbartifel, caput doctrinae sagrae: το κεφά-

λοιον της περί τὰ θεῖα πίστεως.

Glanbensbefenntniß, formula (lex) Christiana: ή ἐπαγγελία ἢν ἐπαγγελλόμεθα τὰ πεοὶ τῶν θείων δόγματα ὑποί ἄττα νομίζομεν — σύμβολον τῆς πέοὶ τά θεῖα πίστεως.

Glaubenőfreiheit, libertas de rebus divinis sentiendi quae velis; religiones liberae: ἡ ἐλευθερία περὶ

την πίστιν.

Glaubensgenoffe, qui sequitur eaudem doctrinam :

ο ομοθοησκος.

Glaubenstampf, bellum pro religionibas susceptum :

ο περί της πίστεως πόλεμος.

Glaubendlehre, locus doctrinae sacrae; dogma [atis]: ή θεολογία | - (als Inbegriff b. Lehren), doctrina sacra: τὰ περί τῆς πίστεως δόγματα.

Glaubenbfache, res ad doctrinam sacram pertinens:

ή πίστις [εως] · τὰ περί την πίστιν.

Glaubenostreitigfeit, controversia, quae est de rebus dogmaticis: ἡ περὶ τὰ τῶν θείων δόγματα ἀμφισβήτησις.

Glaubendziwang, nulla libertas de rebus divinis sentiendi quae velis: οὐδεμία έλευθερία περί την πί-

GTLV.

glaubhaft, f. glaubwürdig:

glaublid), creditis; facilis ad credendum; probabilis; verisimilis: πιθανός πιστός | - ctiv. g. maden, probo'; confirmo' qd; facio' [fêci, factum] fidem ejs rei: πείθειν τι | - Adv., credibiliter: πιθανός πιστός.

glaubwürdig, fide dignus; fidus; certus; bonus; locuples: ἀξιόπιστος [ον] · ἀξιόχοεως [ων] · ἐχέγγνος

[ον] πιστός.

Glaubwiirdigteit, fides; auctoritas: ή άξιοπιστία: πίστις τὸ πιστόν | - G. haben, habeo auctoritatem et fidem : άξιον είναι πιστευθήναι.

gleich, I) (f. v. a. eben), rectus; planus; aequus: δοθός διαλός διαλής [ές] διόπεδος [ov]. II) (f. v. a. von einertei Beschaffenheit), aequalis;

par; similis; idem: l'oog lonong [25] buotov | nicht g., dispar; impar; dissimilis: avouotos [ov]. avisos [ov] | - envas ins (3. bringen, conficio3 [fêci, feetum]; expedio * qd: περαίνειν άποτελείν έτοιμάζειν τι | - fprüchw., Bleiches mit B. vergelten, referos [retuli, relatum, referre] parpari; refero parem gratiam eui; την όμοιαν αποδιδόναι αμύ-νεσθαί τινα όμοίοις ανταποδιδόναι | — Adv., aeque; aequaliter; pariter; similiter; eodem modo: έξ ίσου ομοίως ίσως παραπλησίως | - (g. groß), aequa magnitudine: ἰσομεγέθης [ες] | - (g. lang), aeque longus: loounngs [sg] | - in einer Bergleichung bei folgendem Subst., ut; velnt; veluti: sicut; sienti: ώσπερ · ώσανεί e. partie.: ώς ούτως | and mit instar und pro: δίκην μ. κατά δίκην τινός |g. ale wenn, ut si, tanquam si; ac si: ωσπερ. σσπερεί.

111) vom Oric, g. babei, juxta: πλησίον τινός, πρός τινι | - g. gegenüber, e regione: ἐναντίον τινός | - g. banchen liegen, adjacco* proxime: ὑποκεῖσθαι περικεῖσθαι.

IV) (f v. a. fogleid), f. dief. LB, f. b. a. eben, gerade, f. diefe LB.)

gleichachten, puto' parem: ἐν ἴσφ ποιεῖσθαι τινά τινι.

gleid) alf, acqualis cis od. cui; ciusdem actatis:
ομήλιξ 'ισήλιξ [ικος] ήλικιῶτης [ήλικιῶτις, ιδος]]
- g. a. mit mir, meus acqualis: ομήλίξ μου ' ἰσῆλίξ
μου.

gleidhartig, ejusdem generis; codem genere; par: ομοειδής [ές]· ὁμοιότροπος [ον]· ὅμοιος [- g. unter fld, acquales: ὅμοιοι ἀλλήλοις.

Bleichartigfeit, ratio par: ή δμοείδεια δμοιοτροπία το δμογενές.

gleichbedeutend, gleichbeutend, idem significans; declarans; toodivernos ovrovvonos [ov].

gleidhleiben, fidh, con to' [stiti] mihi: τον αύτον είναι οὐν έξιστασθαι των είσημένων.

gleichbleibend, sich, aequabilis; constans; stabilis: ἀμετάλλακτος [ον]· παραπλήσιος ων άει αὐτὸς ἐἀντῷ [— Adv., constanter: ἀμεταλλάκτως.

gleichen, f. ähnlich (sein). Gleicher, eireulus aequinoctialis: o nonlog loqueovos.

gleichergefielt, =maßen, pari modo; pariter; similiter; non aliter: ως αύτως όμοίως τον αύτον τρόπον.

gleichfalls, item; itidem; idem; hie idem; ipse quoque: ouolog ouden htron nal adros.

gleidfarbig, concolor; ejusdem coloris; eodem colore: δμόχρους [ουν]. Ισόχρους [ουν] · δμοχρώματος [ον].

gleidförmig, aequabílis: δμοιος όμοειδής [ές] ἀνάλογος [ον] | — Adv., aequabiliter: ὁμοίως ἀναλό-

youg.

Gleichförmigfeit, aequabilitas; constantia: τὸ ὅμοιον.

όμοειδές μόνιμον.

gleichgesimut, unanimus; concors; consentiens: ὁμογνώμων [ον]· ὁμόνους [ονν]· ὁμόδοξος [ον] [g. scin, concordo!; consentimus [sensi, sum] inter nos: ὁμονοεῖν-, ὁμοδοξεῖν τινι.

Bleichgewicht, I) eig., momentum par: ἡ ἰσοδόοπία·
τὸ ἰσόδοπον· ἀντισήκωμα | - im G. stehend, pari
momento libra tus: ἰσόδόοπος [ον] | →sich im G. er-

halten, libror' ponderibus meis: ἰσοδροπεῖν | - bas Bleichniß, similitudo; simile; parabole: ήπαραβολή. (B. verlieren, labor3 [lapsus]: έκπεσείν της Ισοφόοπίας | - II) fig., aequitas: ή ἰσότης επιείκεια | bas politifche B., aequa civitatum conditio: ή l'on των πόλεων κατάστασις | - jmdm das B. halten fon= nen, par sum cui; non inferior sum quo: avrinalor Elval.

gleichgültig, idem valens; ejusdem pretii; levis; vilis; securus; lentus; darus: άδιάφορος [ov] · φανλος | - eine g. Diene, vultus [us] non mutatus: ψυχούς | - eð ift mir g., nihil mea interest: οὐδέν μοι διαφέρει | - ich bin g. gegen imbn ob. etw., non (nihil) curo 1 qm ob qd: non laboro 1 de qua re; contemno [tempsi. ptum], despicio3 [spexi, spectum] . qd: πρᾶως έχειν πρός τι | - g. bleiben, môveor² [môtus] in neutram partem: ἐπ' οὐδέτερον πινεῖσθαι, κλίνεσθαι | - bei etw. g. bleiben, fero3 [tuli, latum, ferre] qd aequo animo: πράως, εύχερως φέ-

(Meidygulfigfeit, levitas; vilitas; neglectio; lentitudo; animus dûrus; animus alienatus a quo: ή άδιοφορία το άδιάφορον ή πραότης [ητος] άμέλεια,

όλιγωρία τινός, περί τι.

Olcichheit, I) aequalitas; aequabilitas; similitudo: ή ίσότης [ητος] · όμοιότης [ητος] · το ίσον · όμοιον | — II) (G. der Tage und Rächte), aequinoctium: ή ζοημερία. ή των ήμερων και νυκτών ζούτης | -III) (G. der Reigungen), eadem studia: η ομοιοπά-DELC.

Eleichklang, similis sonitus [ûs] : ή δμοιοφωνία.

gleid)fommen, I) eig., aequo1 od. adaequo1 eui rei οδ. qd: όμοιον γίγνεσθαι:, όμοιοῦσθαί τινι | - (an etto g., 3. B. bem Feinde an Bahl), aequo' hostem namero: έξισούσθαι τούς πολεμίους άριθμώ των στρατιωτών | - II) fig., aequor' cum quo; par sum eui: τοιούτον είναι οίον | - jmbm gleichzufom= men suden, aemulor cui; aspiro ad qm: ζηλοτυ-πείν τινά έπιπνείν, προςπνείν τινι.

gleidylaufend, parallelus: παράλληλος [ov].

Gleichlaut, consonantia; concentus [as]: ovugoria. gleichlauten, mit etw., congruo' [grui] cum qua re: συμφωνείν, συναρμόζειν τινί.

gleichlautend, consonus; concinens; congruens; iisdem verbis: σύμφωνος [ον] · όμοιος την φωνήν.

gleichmachen, I) (f. b. a. ebenen, f. bief. 28.), II) (f. b. a. bon gleicher Sohe ete. machen), aequo1, adaequo1 qd cum quâ re: ἰσοῦν, ἐξισάζειν, ἰσάζειν τί τινι |-III) (j. v. a. bergelten), respondeo² [di, sum] cui rei: άνταποδιδόναι.

gleidmäßig, aequalis; aequabilis; congruens: l'oog ομοιος σύμμετρος [ov] · ανάλογος [ov] | - Adv., aequaliter: iows buolog avaloyog.

Bleichmäßigkeit, aequalitas; aequabilitas: ή ίσότης [ητος] · συμμετρία · άναλογία.

gleichmuthig, aequo animo praeditus; sibi constans: άπαθής [ές] · εύκολος [ον] · πρᾶος [εῖα, ον] · μέτριος | - Adv., aequo animo; patienter: ἀπαθώς μετρίως.

Bleichmuth, aequitas animi; aequus animus; constantia: ή ἀπάθεια· εὐκολία· πραότης μετριότης

gleichnamig, eodem nomine: ouovvuos [av] · loovvmos [0v].

είκών [όνος] · είκασία.

Gleichnigrede, parabole : ή παραβολή.

gleichnigweise, per similitudinem: di' elnovos.

gleichfam, I) (gleichfam wie), quasi; velut; tanquam: οίον· οίον περ· ώσπερ (— II) (gleichjam ale ob), velut si; quasi vero: ώσπερανεί· ώσανεί· καθάneo el.

gleichichagen, juxta aestimol: ἐν ἴσφ ποιείσθαι.

gleichichenfelig, sfeitig, aequis ob. paribus lateribus: igognelng [ές] · igoπλευρος [ov] ·

gleichftellen, habeo' qm (qd) codem loco et numero: lσοῦν · έξισοῦν τί τινι · ὁμοιοῦν | - fich imbm g., exaequo! me cui: ὁμοιοῦσθαι, ἀντιφερίζειν τινί | fich jmom in etw. g., comparo mecum quo (qua) re: ομοιούσθαί τινί τι.

Gleichstellung, aequatio; exaequatio; aequa jura: n

άνίσωσις δμοίωσις.

gleichstimmig, consonus: ομόφωνος [ov] · σύμφωνος [ov] · loown pos.

gleichthun, (es imom), non inferiorsum (quo): τὰ ἴσα ποιείν τινί' ούχ ήττωμαι υπό τινος έν τινι. Gleichung, aequatio; exaequatio: ή ίσωσις παρί-

gleichviel, I) (bie Menge), totidem: icos to nlifos. ισοπλεθής [ές]· τοσούτος όσος | - II) (g. an Berth), tantidem; tantundem: Ισοδύναμος [ον] άντάξιος [ον] | — III) (f. v. a. gleichgültig, δ. B. e8 ift g.), nihil interest ob. refert: οὐδὲν διαφέρει.

gleid) weit, pari intervallo: ἴσον ἀπέχων.

gleichwie, ut; sieut; sieut; velut; velut; quemadmodum; quomodo: ώς· ώσπες· οίον· καθάπες.

gleichwintelig, angulis acquis (paribus): 'ίσογώvios [ov].

gleichwohl, tamen; attamen; nihilominus: ouws. άλλ' όμως · ούδεν ήττον | - g. aber, atqui : όμωςγε μήν διωςγε μέντοι άλλα μέντοι.

gleichzeitig, quod uno et eodem tempore est ob. fit: όμοχρονος [ον] · σύγχρονος [ον]. | - Adv., uno tempore; simui: ἐν τῷ αὐτῷ χρόνω · ἄμα | - ber mit jmom g. lebt, aequalis ejs od, cui: είναι ἐπίτινος. Bleis, f. Beleife.

gleißen, niteo2: στίλβειν εὐποετές, εὐπρόσωπον είναι.

gleißend, f. gleignerifch.

Bleigner, simulator virtutis; homo fictus et astutus; ο υποκρίτης προςποιούμενος τι.

Bleignerel, simulatio: ή υπόκρισις προςποίησίς TIPOS.

gleignerifd, fucatus; fucosus; simulatus; fietus; blandus: προςποίητος [ov] πλαστός υποκριτικός υπουλος [ov] - Adv., fucala specie; vultu ficto: υπουριτικώς πλαστώς.

gleiten, f. ausgleiten.

Bleticher, moles nivium feigoribus conglaciata: rò βάρος:, πληθός τι χιόνος (νιφάδος) ψύχει καταπαyelong.

Blied, I) (f. v. a. Beftandtheil bes Kerpers), articulus; artus [ûs], membrum: τὸ ἄρθρον· μέλος · κῶλον.

II) (f. b. a. Theil eines Gangen, 3. B. einer Rette), annulus : o danvultos | - G. einer Pflanze, internodium: vo pedoyoviov | - B. eines Cates, incisio; in-1

cîsum: το κώλον· κόμμα.

III) (f. b. a. Mitglied einer Bereinigung von Menichen) 3. B. G. einer Familie, homo de stirpe cis: to yévos [- Blieder einer Familie, domus [as]: ob olnéται, οίκείοι | - B. einer Befellichaft, socius; sodalis: ol κοινωνίας μετέχοντες - eine Reihe Colbaten, ordo: ή τάξις. το τάγμα. ο στοίχος | - bas crite ... acies prima: ή πρώτη τάξις | - in Reihe u. 3. marfchiren, eo4 [îvi, itum] ordinatim: συντεταγμένους πορεύεσθαι | - bie B. orbnen, ordino 1 copias: συντάττειν tovs oroixovs.

Gliederball, compositio membrorum: ή τῶν ἄρθρων

φύσις.

Gliederhaut, membrana: ή ἐπιδερμίς [ίδος].

Blieberfrantheit, f. Bicht.

gliederlahm, f. contract.

gliederweife, gliedweife, I) (f. b. a. ffudmeife), articulatim; membratim; κατ' ἄρθρα . - II) (f. v. a. reihenweise), ordinatim: κατά τάξεις. ἐν τάξει.

Gliedmaßen, membra [orum]: τὰ μέλη γυῖα ἀκρωτηρια.

glimmen, glisco: vneunaleodai entanvosiodai. Glimmer, phengites (lapis): o φεγγίτης.

Glimpf, f. b. Folg.

glimpflid), clemens; lenis; mollis: μέτριος πράος [εία, ον] · ἐπιεικής [ές] | — Adv., clementer: leniter; molliter: πραως μετρίως · ἐπιεικῶς | - g. (mit Glimpf) gegen jmbm verfahren, ägo³ [êgi, actum] elementer enm quo; ἐπιεικῶς, πράως προςφέρεσθαι πρός τινα.

gliffchen, labor3 [lapsus]: olicoaiveir.

glitschig, glitscherig, lubricus: oliodneos yliozeos.

Blobus, globus: ή σφαίρα.

Glode, campana; tintinnabulum: ὁ κώδων [ωνος] | mit ber &. lauten, pulso1 campanam : nodovigeiv:, προύειν τον πωδωνα | - bie B. hat zwolf gefchlagen, hora duodecima audita est: ή ώρα δωδεκάτη ήκου-

Glodenblume, campanula:

glodenformig, in formam campanae redactus: 200δωνοειδής [ές] | - Adv., ad speciem campanae: κωδωνοειδώς. κατα κώδωνος είδος.

Blodengießer, fûsor campanorum: o xwvevtig noδώνων.

Blodengiegerei, officina campanarum: τὸ ἐργαστήοιον =, δημιουργείον κωδώνων.

Glodenfchlag (auf ben), (f. b. a. punttlich,) ad tem-

pus: πρός καιρόν, έν καιρώ.

Glodenschwengel, pistillum campanae: o xwdwvog υπερος

Glodenfpeife, aes campanarum: o κωδώνων χαλκός. Gloden piel, concentus [ûs] tintinnabulorum: ή των κωδώνων συμφωνία.

Blodenftuhl, trabium compages in qua campana pendet: ή δοκών σύμπηξις έν ή έξηρτηται ή κώδων.

Glodentreter, agitator campanarum: ὁ τῶν κωδώνων ελατήρ.

Blodner, aedituus: o vewnogog.

Glodnerin, aeditua; ή νεωκόρος, ζάκορος.

Glorie, I) (f. b. a. herrichteit, hoheit, Glang), (f. bief. Bludspilg, filius terrae: nais ris royngs.

Borter) II) (f. v. a. Beitigenschein), radii; σέλας ώσπερ έκ θεού.

glorreid), gloriosus: περιφανής [ές] ενδοξότατος. Evoogos [ov]

Gloffator, glossator; interpres: ὁ έξηγητής, έφμηvevs.

Glosse, I) (eine), glossa; glossêma; scholian: τὸ γλώσσημα σχόλιον | — II) (fig., über juidn B. machen, f. b. a. burchhedeln, f. b. 48.)

gluden (gludien), (von Sühnern), glocio'; singultio': nlogeiv' nanabigeiv | - s., das ., singul-

tus [as]: o nloypog.

Bludhenne, gallina glociens od. singultiens: ή άλεν-

τυρίς κακαβίζουσα.

Glita, fortuna; felicitas; salus [ûtis]; câsus; bonum; fortuna secunda, florens; res secundae; successus [ûs]: ή τύχη· συντυχία· εὐτυχία· εὐπραγία· εύημερία | - blinded G., fortûna coeca: ή τύχη τυφλή | - bas hodifte B., finis bonorum: το μέγιστον άγαθόν | - jum guten G., forte fortuaa; opportune : είς τὸ καλόν | - auf gut 3., temere; fortuito, ac temere: ἀναθή τύχη | - W. Ju! bene vertat!: ἀγαθή τύχη | - B. munichen imbm, gratulor eui: συγχαίοειν, συνήδεσθαί τινί τινος | - ju etw., qd od. de qua re: τινός | - B. bei etw. haben, utor3 [ûsus] fortuna in qua re: εὐτυχείν τι, περί τι | - B. im Spiele haben, utor³ prospera alea: ἀγαθη χρησθαι παίζοντα τύχη | - B. im Kriege haben, prospere pugno1: εύτυχεῖν πολεμούντα | - fein G. haben, desertus sum a fortună: ἀτυχείν | - Du fanujt bon B. fagen, pulchre processisti: εὐ προυχώρηκας | - bas ift cin B., bene est: dyadov, evruzes uev routo ro ift bein B., daß, bene tecum agitur quod etc.: sv, nalos πεποίηκας ότι etc. | - sprüchw., G. und Glas, wie leicht bricht bas, fortuna vitrea est; tum, quum splendet, frangitur: ή τύχη ὑαλίνη τις την φύσιν έστιν | - (f. v. a. Braut, f. b. 23.)

gliiden, succedo3 [cessi, cessum]; procedo3: συμβαίνειν καλώς, εύ προχωρείν κατά το δέον γίγνεoθαι αποβαίνειν | - es ift mir nach Wunsch geglückt, successit ex sententia: εὐπραγῶ τι, τινί, περί τι. gludlid), felix; fortunatus; beatus: ἐὐτυχής [ές].

ευδαίμων [ον] · μακάριος · όλβιος [ον] · πανόλβιος [ov] εύπραγής [ές] | - b. Dingen, faustus; dexter; prosper: aloiog' degiog' evrogis | - jmon g. machen, reddo3 [didi, ditum | qm beatum: εὐδαίμονα ποιείν. καθιστάναι τινά είς εὐδαιμονίαν - Adv., feliciter; fortunate; beate; fauste: εὐτυχῶς αἰσίως. δεξίως όλβίως.

gliidfelig, beatus; felix: εὐδαίμων [ov]· μακάριος· ολβιος | - Adv., beate; feliciter: όλβίως εὐδαιμόνως.

Bludseligfeit, vita beata: ή εὐδαιμονία μακαφιότης [ητος] · ὁ ὅλβος | - bie ewige . genießen, fruor3 [fruitus u. fructus] beatus sempiterno aevo: χοησθαι τη αλωνία εύδαιμονία.

Bludefall, fortuna; casus [ûs] secundus: ή τύχη · τὸ

εὐτύχημα.

Gludegottin, Fortuna: ή Τύχη.

Bludeguter, fortunae; bona fortunae; opes; divitiae: τὰ τῆς τύχης τὰ ὑπάρχοντα. ὅντα.

Bludsfind, homoomnium felicissimus; alumuus fortunae: ὁ εὐτυχέστατος.

Bluderad, rota Fortunae: o the Toxys tooxos. Blidfritter, f. Abenteurer.

Glüdefonne, fortung prospera: ή τύχη άγαθή | - die (3. fcint imom, fortuna arridet [risi, sum] cui; o δαίμων πνεί.

Bludefpiel, Bludefpieler, f. Burfelfpiel.

Gludbftern, sidus [eris] felix od, dextrum; fortuna: δ άστης λευκός ή τυχη άγαθή.

Blüdstopf, urna: ή κληφωτίς.

Gludbumftande, fortunae: ή τύχη · συντυχία · εὐτύχημα' ευπραγία.

Bludewechsel, commutatio, vicissitudo fortunae; fortuna varia: ή τῆς τύχης μεταβολή τὸ τῆς τύχης

gludwünschen, f. Blud.

gludwunfchend, gratulabundus: συνηδόμενος.

Bludwünscher, gratulans: συγχαίρων.

Bludwunfdungofdreiben, epistola gratulatoria; o διὰ γοαμμάτων ἀσπασμός | - imbm ein (B. senden, gratulor) cui per literas: ἀσπάζεσθαί τινα διὰ

γοαμμάτων.

gluben, I) a., A) eig., calefacio3 [fêci, factum] qd: πυρακτείν πυρούν | - II) n., candeo²; ardeo² [arsi, arsum], ferveo² [ferbui u. vui]: πυρούσθαι naleodar dianaieodar - B) fig., flagro': naiεσθαι. Εν επιθυμία είναι τινος δομάσθαι επί τι vor Zorn g., ardeo² [arsi, arsum] irâ: δογή ς
 χόλω καίεσθαι | - für jmön g., ardeo² amore cjs: καίεσθαι ξρωτί τινος.

glühend, I) eig., candens; ardens; fervens: διάπυoog ξμπυρος [ov] | - glühendroth, rutilus: πυδόός ξουθρός | — II) fig., eing. Berlangen nach etw. haben, flagro 1 desiderio ejs rei: αίθεσθαι, καίεσθαι πόθφ

τινός.

Blühofen, fornax: η κάμινος.

Bluhwein, vinum ferventibus lapidibus coclum: ο οίνος αιθόμενος.

Bluth, ardor; fervor; aestus [ûs]: τὸ καυμα· ὁ жабоо - in G. gerathen, ardesco3 [arsi, sum]; exardesco3: Еннавеодаг випоройодаг порантойσθαι.

Gnade, gratia; favor; lenitas; elementia; indulgentia: ή εύνοια. ευμένεια. χάρις [ιτος]. φιλοφροσύνη | - burch göttliche G., heneficio dei: θεού δι-δόντος · θεία προνοία | - Gott gebe jeine G. bazu! quod approbet1 deus: συν θεω! ο θεοςπαρέχοι εννοιαν | - jmom B. ermeijen, faveo2 [favi, fautum]; indulgeo2 [Isi, Itum] cui: ะขังอเฉข อิทเอิย์เทของิลใ τινι | - jmbm eine (B. erweifen, defero3 [detuli, des latum, deferre] beneficium cui: εὐεργετείν τινα ragiv nararlosgoal rivi | - bei jindin in G. fteben, maltum valco² gratia apud qm: χάριν κεκτησθαί παρά τινος: εὐδοκιμεῖν παρά τινι εὐνοία χρησθαί Tivos | - B, für Recht ergeben laffen, clementer ago3 [egi, actum] cum quo: Enieixela zonodai | - 1. erlangen, impetro veniam; συγγνώμης τυγχάνειν παρά τινος | - G. ertheilen, do l [dedi, datum] veniam et impunitatem: συγγιγνώσκειν τινι | - Em. Bnaden, vir generosissime: & aveo yevalotate, evγενέστατε!

Gnadenbelohnung, praemium beneficio ejs tribûtum; congiarium; το εύεργετημα εύεργεσία χάρις χαριστήριον.

Gnadenbezeugung, lenitas; beneficium: i χάρις [ιτος] · ευεργεσία · ευγνωμοσύνη.

Gnadenbild, imago divae Mariae: ή είκων, το είδωλον τῆς ἀγίας παρθένου.

Gnadenblid, vultus [ûs] gratiae plenus; vultus benigous: τὸ βλέμμα ίλεω το πρόσωπον εύμενές.

Gnadenbrief, literae impunitatis: τὰ γράμματα χαοιστήρια.

Guadenbrod, precarius: nata zagir kaußaroueros | - bas G. bei jmbm effen, sustentor' liberalitate cis: γηροτροφείοθαι υπό τινος | - bon . leben, vivos [vixi, victum] aliena misericordia: ζην, βιώναι άλλων εύεργεσία, - έλέω.

Gnadengehalt, =geld, beveficia tribata: o niodos &v εὐεργεσίας μέρει δεδόμενος.

quadenreid), gratiosus: χαριστήριος.

Bnabenfache, res beneficiaria, beneficium: to εύερ-

gnadenboll, gratiae plenus: πλήρης [ες] χάριτος. gnadig, propitius; comis; clemens; levis; indulgens: ίλεως [ων] · ευμενής [ές] · φιλόφοων [ον]] g. herr! vir generosissime!: το φίλε δέσποτα ob. auch bloß & δέσποτα | - Adv., comiter; humâne;

leniter; clemaeter: εὐμενῶς. (Gnom, f) (Erdgeiff), daemon terrênus: ὁ δαίμον τῆς τῆς, γήτνος | — II) f. v. a. Berggeiff, f. d. LB.

Enpme, f. Dentfpruch.

gnomifd), gnomicus: γνωμικός. Buomonif, gnomonica: ή γνωμική.

gonnen (jmon ette.), non invideo2 [di, sum] qd cui, concredo³ (cessi, cessum) qd cui: οὐφθονεῖν τινί τι΄ συγχωρεῖν, ἐπιτρέπειν τινί τι | - id) g. e6 ihm, per me habeat²!: οὐ φθονῶ αὐτῷ | - imbm Βοῖεδ g., gaudeo2 [gavisus sum] calamitate, smalo cjs: έπιχαιρεκακείν τινι.

Gonner, fautor; studiosus cjs: evvovs gilos evνοϊκώς έχων ό σπουδαστής | - jmb8 . fcin, faveo* [favi, fautum] cui: εὐνοϊκώς ἔχειν ε, διακείσθαι

πρός τινα εν φρονείν τίνι.

(Bönnerin, fautrix : ή εὐνοϊκή πρός τινα.

Borlis, Gorliefum.

Bork, Goritia.

Bötterbild, simulaerum dei: το θεού αγαλμα.

Botterbescheid, spruch, responsum: o zonopos to

μάντευμα.

Bötterbrot, stoft, speife, ambrosia: ή άμβοσσία. Götterdienst, cultus [ûs] deorum : ή θεων θεραπεία. Götterfunte, divinae naturae quasi igaiculus: o θείος σπινθήο.

Böttergeschichte, historia falularis: ή μυθολογία.

Böttergestalt, species divina: ή θεία=, δαιμονία ὄφις το θείον , δαιμόνιον είδος | - in G., specie divina indutus: θείω εν είδει.

göttergleich, f. gottähnlich.

Botterfind, deo natus (nata): o Deoyevis mais o θεών παίς θεόπαις [αιδος].

Götterleben, I) eig., vita coelesium: ὁ ἥδιστος, μα-πάριος βίος [— II) fig., 3. B. ein G. führen, vivo² [vixi, victum] jucundissimo: ἥδιστα ζἦν.

Götterlehre, fabulae; historia fabularis: ή μυθα-

Loyla Deologia.

Götterluft, voluptas incredibilis: ή Φεία ήδονή. Göttermahl, lectisternium: τὶ τῶν θεῶν συμπό-GLOV.

Götterrath, consiliam deorum: ή των θεών βουλή. Göttersig, - wohnung, sedes deorum; Olympus: τὸ τῶν θεῶν οἴνημα: ὁ Ὀλυμπος.

Götterfohn, f. Götterfind.

Göttertrant, nectar: το νέπτας [αρος].

Göttingen, Gottinga | - Adj , Gottingensis.

Boke, deus fictus, - commenticius: o vevons Jeog.

Gögenbild, idolum : τὸ εἴδωλον.

Bogendiener, idololatres [ae]: o είδωλολάτοης.

Gögendienft, idololatria: ή είδωλολατοεία. Bögenopfer, idolothytum: ro eldwlodvrov.

Bögenpriefter, sacerdos idoli: o τοῦ είδώλου ίεφεύς.

Gögentempel, idoteum : rò sidolsiov.

Gold, aurum: o zovoos | - robes B., rude aurum: ό χουσός | - bearbeitetes B., a. factum: τὸ χουσίον | - geiponnenes B., a. nêtum: ὁ νενησμένος χουσός | - gemuntes (B., a. signatum: ο χουσός κεκομμένος - gedlegenes (B., a. solidum: ο χουσός καθαφός, : ἄπεφθος | - reines B., a. parum: ο χουσός καθαοός, ἀκήρατος | - von B., aureus: χούσεος 'χου-σούς | - mit B. überzogen, auratus; κατάχουσος [ον] - mit . verziert, auro distinctus: χουσώ διωφισμέ-· nin 6. στημένος, πεκοσμημένος | - bon G. gewirft. Golbtafer, scarabaeus aurâtus: ο χουσοκάνθαφος. auro intextus: χουσεοπήνητος [ον].

Goldader, vena auri: ή φλέψ [εβός] χουσίτιδος γης. Bolbadler, falco chrysaetus: o zovoáetos.

Goldammer, emberiza critinella: o zlopiov [ovos] n xlugis [idos].

Goldarbeit, opus aureum: τὸ ἔργον χουσοῦν ' χού-

Golbarbeiter, f. Golbichmieb.

Beldbarre, later aureus: ή χουσού πλίνθος.

Goldberg, St., Goldbergs; Aurimontium.

Goldbergwert, grube, metallum auri; auraria [orum]; fodinae auri: τὸ χουσείον χουσωρυχείον. Bolbbernll, chrysoberyllus: o zovoobjoullos (li-

vog).

Boldblatt, bractea auri: το πέταλον χουσού. Goldblättchen, bracteola auri: το χουσούν μίπρον

Boldbled, lamina auri: τὸ ἔλασμα χουσού.

Boldblume, chrysanthemum: το χουσάνθεμον.

goldblumig, floribus aureis distinctus et ornatus: govourdis [és].

Goldbraffen, sparus aurata; το χουσούν παλτόν, ακόντιον.

Goldbraht, filum aureum; aurum in fila ductum: το χουσόνημα · χουσόλινον.

Goldburft, gier, sitis ob. fames auri: ή χουσού έπιθυμία, = πλεονεξία.

golbent, aureus; ex auro factus; aureolus : χούσεος zovoovs | - II) fig., g. Fruchte tragen, fero's [tuli, latum, ferre] bonam frûgem: φέρειν κάλλιστον κέρ-δος τινί | - g. Lage berleben, vivos [vixi, vietum] jucundissime: ἦδιστα ζῆν | - g. Borte geben. rŏgo blande et concinne: δείσθαι ἦδυλόγως.

Freund, beutich. lat. - griech. Borterb.

Golbers, aurum rude : ή χουσίτις βώλος, = yñ. Goldfaden, aurum netum: το χουσόνημα.

Boldfarbe, color in aurum inclinatus: τὸ χουσοῦ χοώμα ή πυδόότης [ητος].

goldfarbig, colore in aurum inclinato; auratus; aureolus: χουσόχοους [ουν].

Goldfasan, phasianus pietus: ὁ χουσοφασιανός.

Goldfint, f. Gimbel.

Goldfifd, piscis auratus: o zovoopovs [vos]. Goldfuche, equus russeus: o ξανθός (innos).

Goldgang, vêna auri: ή τοῦ χουσοῦ φλέψ [βός] · τὸ

goldgeld, flavus; fulvus; russeus: ξανθός πυδδός. goldgelodt, flavus: χουσοπλόκαμος [ov].

Goldgeschirr, vas aureum: το χούσωμα ή χουσίς [idos].

Goldglang, splendor auri: το χουσαυγές | - einen G. haben, niteo auro: τω χουσω στίλβειν, ελάμπειν. Goldgrube, f. Golbbergwerf.

Goldhaar, coma od. caesaries flava: al favdal rol-

χες ή ξανθή κόμη.

goldhaarig, flavus: χουσόθοιξ[τριχος] · χουσόκομος [ον] · χουσοκόμης [ες].

goldhaltig, aurosus; vehens aurum: zovoltys, zov-Gitis [idos].

ή χουσομηλολόνθη.

Goldfarbfen, cyprinus auratus: o zovoonvnoivog.

Goldfies, glarea aurosa: ή ψάμμος χουσίτις. Goldfind, imbs, deliciae ejs: τὰ παιδικά.

Goldflumpen, massa auri: ή χουσού βώλος.

Goldleim chrysocolla : ή χουσόκολλα. Goldmacher, alchymista: o zovoonoiog.

Goldmacherfunft, alchymia: ή του χουσοποιείν τέγνη.

Goldmine, vêna auri: τὸ χουσεῖον χουσωρυχεῖον. Goldminge, (numus) aureus: o xovsovs (στατήο). τὸ χουσοῦν υόμισμα χουσίον.

Goldpapier, charta aurata: ὁ χουσώμενος χάρτης. Goldplatte, lamina auri: τὸ χουσούν πέταλον.

Goldprobe, obrussa: ή χουσού δοπιμασία.

Goldpulber, sfant, pulvis aureus ob. aurosus: n χουσόκονις.

Goldregen, I) eig., aurum pluvium: χουσός έξ ούρανού καταφερόμενος | — II) fig., largitio auri: το του χουσού δώρημα.

goldreid), abundans auro; dives: πολύχουσος [ον].

goldrein, lacteus: silingings [is].

Goldring, anulus aureus: o χουσούς δακτύλιος. Bolbfand, ballux; ballaca: o u. n χούσαμμος.

Goldfdaum, chrysites: o zovoitns.

Goldicheider, auri flator; ò τοῦ χουσοῦ χωνευτής · ò χουσεψητής [οῦ].

Goldichlade, scoria auri: ή σκωρία χουσού.

Goldichläger, = gieher, bractearius; bracteator; n πεταλουργός.

(Boldichmelzer, auri coctor: o χουσεψητής [ou] ' χουσοχόος.

Bolbidimich, aurifex; aurarius; vascularius; ò 200- | Bottebfurcht, pietas erga deum; religio: ή θεοσέσοχόος ' χουσουργός.

Boldstange, later aureus: ή χουσού πλίνθος.

Bolbftein, chrysolithus: ή χουσόλιθος.

Boldftider, qui auro pingit vestes: ò zovoo notnillar.

Boldftufe, auri massa, sglebula : τὸτοῦ χουσοῦ βώλιον. Goldwafder, aurilegalus; aurum purgaus: o zovσιόπλυσος γουσεκλέκτης.

Bothwaage, statera auraria ob. aurificis: o του χουσοῦ ξυγός, «τουτάνη (- überir., etw., (Worte) auf die G. legen, examino¹ qd (verborum pondera) aurificis statêrâ: ζυγοστατείν τι (λόγους) ώσπερ έν τρυτανη. Goldwirfer, qui vestes auro intexit: ο χουσώ υφάντης. Goldwirferei, ars vestes auro intexendi: ή χουσφ ύφαντική.

Goldwurd, I) (großes Schelltraut), chelidonium ma-jus: το μείζον χελίδονιον | — II) (türfischer Bund), lilium martagon: το μάρταγον δείριον - III) (gelbe Maphobill), asphodelus luteus: ὁ ἀσφόδελος ξανθός.

Golf, sinus [ûs]: o nolmog.

Gondel, navis cubiculata, sthalamegos: ὁ λέμβος το ακάτιον.

Bondelier, magister navis cubiculatae: ο του λέμβου άρχων ο ναύκληρος.

Boffe, f. Abzugegraben.

Gotha, Gotha | - Adj., Gothanus.

Gothland, Gothia.

Gott, deus; nûmen divînum: ὁ θεός ὁ δαίμων [ovos] | - bie Gotter, dei; divi; coelestes: of Seol, ol daluoves | - B. bes erften und aweiten Ranges, dei majorum et minorum gentium: of meigoves nat of Elátroves deoi |- jmbn ju einem G. erheben, referos [retuli, relâtum, referre] qm in deorum numerum, inter deos: ἀνάγειν τινὰ είς τους θεούς τιθέναι τινά έν τοῖς θεοῖς | - mit B., deo annuente; deo αφελον εί γαο αφελον | - ba fei B. bor! B. be-mahre! quod deus avertat, sprohibeat!; di meliora! (als bloge Berneinung): minime vero!: προς θεού μη γένοιτο! εύφημει! οὐδαμῶς οὐδ' οπωςτιούν.

gottahnlich, deo proximus; diviaus: Deoerdis [és] Deonotos [ov].

gottbegeistert, tactus divino spiritu: Evdeog [ov] θεοφόρητος [ον]. θεόληπτος [ον].

Gottebacker, sepulcrotum; coemeterium: το κοιμη-

τήριον' αί ταφαί.

Bottebbienft, = berehrung, cultus [ûs] dei; cultus divinus; res divinae; sacra [orum]: ή θεραπεία», Entueketa Decov · Latoela · Dononeia - geheimer G., initia [orum]: τα μυστήρια | - ben . abmarten, procûro l sacra; operor l sacris: ποιείν τα ίερα | bem . beitvohnen, intersum rebus divinis: παρείναι τη θεραπεία etc.

gottesbienftlich, pertinens ad dei cultum, ad res divinas, sacra: ἰερός θρησκεύσιμος | - ein g. Bebrauch, rîtus [ûs] sacer; caerimonia: η θοησκεία. τὰ νομιζόμενα.

gottesfürchtig, f. fromm.

βεια ενσέβεια (περί τους θεούς) δσιότης [ητος]. Gottesgabe, munus ob. beneficium dei: ro diogov DEOV.

Bottesgelahrtheit, sgelehrfamteit, theologia: doctrina divinarum rerum; ή θεολογία.

Gotteggelehrte, theologus; interpres divinarum rerum: ὁ θεολόγος · ὁ σοφὸς περί τὰ θεῖα.

Gottebhatts, aedes [is]; templum: zò isgov.

Botteblafterer, blasphemus: δ βλάσφημος άσεβής. gotteblafterlid), blasphemus: βλάσφημος [ov] | - g. Reben über imbn führen, blasphemol gm: Blagonμείν τινα.

Bottebleugner, atheus; qui deum esse negat1; homo

impius: o adeog. agungideog.

gottebleugnerisch, impins: acebig [ég] · avociog [ov] · άρνησίθεος.

Gotteblohn, praemiam =, beneficiam divinum: Tò άθλον θεῖον τὸ ἀθλον παρά θεου.

Botteburtheil, ordalium : ή Deoxolola.

Gottebverachtung, = berächter, f. Freigeisterei, Freigeift. Bottesberehrer, cultor dei: ò Depanevar Depanevτής επιμελούμενος του θεού σεβούμενος λατρεύων θεόν.

Gottfried, Godofredus: Todowondog.

gottvergeffen, negligens dei: ἀσεβής [ές] · ἄθεος [ον] · άμελης περί τους θεούς | - Adv., impie: ἀσεβώς. apvnoitiog.

Gottvergeffenheit, impietas: ή ἀσέβεια άμέλεια των

gottgefällig, qui deo curae est; sanctus: Deopilis [és] | - ein g. Leben führen, vivo's [vixi, victum] honeste justeque: θεοφιλώς ζην.

Gottheit, numen divînum; deus; natûra divîna : Tò θείον ο θεός δαίμων [ovos] το δαιμόνιον.

Bottlieb, Theophilus: Osoqulog. gottlob, deo gratias : δόξα τῷ θεῷ.

gottlos, impius; nefarius; nefandus; scelestus; ασεβής [ές] άθεος [ον] ανόσιος [ον] αθέμιστος [ov] [- Adv., impie etc.: ἀσεβώς etc.

Bottlofigfeit, impietas; nefas; scelus [eris]: ή ἀσέβεια (περί τους θεους)· το ἀνόσιον· ή άθεότης ntos .

Bottmenid), theanthropos: o Dear Downog.

gottselig, f. fromm.

gottvergeffen, f. gottebbergeffen.

Bourmand, f. Reinschmeder.

Boubernante, f. Ergieberin.

Bouberneur, f. Commandant.

Grab, sepulcrum ; tumúlus: ὁ τάφος · ή ταφή · δήκη· ο τύμβος | - imon ju B. tragen, effero3 [extuli, elâtum, efferre] qm (funere); sepelio [lîvi, pultum] qm: ἐκφέφειν -, ἐκκομίζειν τινά | - jmbn zu G. be-gleiten, comitor exsequias cjs: ἀκολουθείν ἐπ ἐκφοράν τινος | - jmon ins G. legen, infero3 [intuli, illatum, inferre] corpus cis tumulo: γη αφύπτειν τινά | - mit einem Fuße im G. ftehen, viennus sum morti: πλησίου είναι τῷ τάφω | - jenfeits bes 6., post mortem: μετὰ τον θάνατον | - II) fig. (Berberben), pernicies [êi] ; pestis : ή φθορά ' ο όλεθρος. Grabeland, ager, qui bipalio subigitur: ή έργάσι-

μος γη.

1. Graben, der, fossa; fossa incîlis; incîle: τὸ ἄρυγμα σκάμμα ἡ τάφρος διῶρυξ [νχος] | - ein ttel=
ner G., fossaila: τὸ ὁρυγμάτιον ἡ μικρὰ τάφρος |
- einen G. dichen, facio [fêci, factum] od, dûco [xi,
ctum] fossam: ταφρεύειν ταφροβολεῖν.

2. graben, 1) a., fódio [fódi, fossum]; effódio : σκάπτειν σκάλλειν | - mit bem Grabfichel g., f. cingraben. — II) a., nach etw. g., fodio : rimor ! qd; elcio ! [cui, citum] e terrae cavernis: ὀρύσσειν | — s., baδ &., fossio; fossûra: ἡ σκαφή σκαφεία · δονξις · δουχή.

Grabesnadit, tenebrae et caligo: το περί τον θάνα-

τον σχότος.

Grabestand, am G. sein. fig., sum moriens, moribundus: πρὸς τῷ τέρματι είναι τοῦ βίου πάρεστί μοι τὸ τοῦ βίου τέλος.

Grabeoftille, fig., silentium altissimum: ή σιγή μααρά, εβαθεία.

Grabgedanten, haben, memini mortis: τοῦ θανάτου μιννήσκεσθαι.

Grabgefang, = licb, carmen ferâle: ή ώδη ἐπιτύμβιος τὸ μέλος ἐπιτύμβιον, - ἐπιτάφιον.

Grabgewölbe, conditorium; hypogêum: ή θήκη· τὸ σῆμα.

Grabhügel, tumulus: ὁ τύμβος: τὸ ήρίον.

Grabmal, monumentum; sepulcrum: τὸ μνημα ' μνημεῖον' σῆμα ! - jmbm cin G. segen, sacio s seei, sactum] monumentum cui: στησαί τινι μνημα.

Grabrebe, f. Leichenrebe.

Grabfaule, cippus: ή στήλη.

Grabidicii, pala; hipalium: τὸ σκάφος ἡ σκαπάνη (μάκελλα)· τὸ σκάφιον.

Grabschrift, titutus; elogium tumuli ob. mouumenti: τὰ τῷ σήματι ἐπιγεγραμμένα· τὸ ἐπίγραμμα [imbm cine G. machen, inscrîbo³ [psi, ptum] lapidem memoriae cis; inscrîbo³ qd in sepulcro cis: ἐπιγράφειν τι τῷ στήλη.

Grabftatte, f. Brab, Bottesader.

Grabilein, lapis memoriae ejs inscriptus: τὸ σῆμα ή στήλη.

Grabstichel, caelum; tornus; scalprum; cestcum: τὸ γλύφανον· γλυφεῖον· κέστρον.

Grad, grādus [às]: ἡ μοῖοα | - in einem nahen G. bermandt sein, arcto propinquitâtis gradu conjunctus sum cum quo: ἀγχιστεύειν:, ἐν ἀγχιστεία εἶναι πρός τινα | - mit jindm in seinem G. bermandt sein, nullo gradu contingos [tigi, tactum] domum cs: ἐν οὐδεμία συγγενία εἶναι πρός τινα | - sig., einen hohen G. (der Bolltommenheit) erreichen, pervěnio [γêni, ventum] ad altum gradum: εἰς τοσοῦτον ἀφικνεἴσθαί τινος.

II) übertr. (j. v. a. Maaß, Größe der Beschaffenheit), modus (niemals gradus) oder durch Adjective: griech. durch Adjective, j. B. ein hoher, geringer G. don Kälte, stigus [öris] magnum, -acre, -leve: πολύ, όλίγον χούος | - in hoher G., valde: μάλα πολύ επί πολύ | - in höherem G., magis: επί πλείον | - in höchsem G., maximo opere: μάλιστα έσχάτως ύπερβαλλόντως | - in gleichem G., aeque: ομοίως σσαύτως κατά ταὐτά | - in eben dem G., wie, ita...

ut; tantam..... quantum; aeque.. atque: τοσοῦτον δσον σσπερ. S. eben Rr. IV.

Gradation, f. Steigerung.

gradiren, f. austochen, reinigen.

Gradirhaus, aedificium salinarum: ή των άλοπη-

Gradirivert, salinae : τὰ ἀλοπήγια οἱ άλες.

gradweise, gradatim: βαθμηδόν κατά βαθμούς.

Grafin, comes (domina); uxor comitis: ή δέσποινα. grafiid, durch den gen. comitis; comite dignus: τοῦ δεσπότου.

grämen, fid, maereo²; sum in maerore: λυπεῖσθαι λύπην ἔχειν· ἄχθεσθαι] - fid zu Lode g., conficior³ [fectus] maerore: λύπη τήμεσθαι, «κατατρύχεσθαι] — s., das G., maeror: τὸ λυπεῖσθαι· ἡ λύπη.

gramlid, morôsus; acerbus; tristis: δύσχολος [ov]· χαλεπός· λυπηρός.

Grämlichfeit, morositas; acerbitas; tristitia: ή δυςκολία· χαλεπότης [ητος].

Braschen, herba; herbula: τὸ βοτάνιον.

grāflid, graf, dîrus; atrox; foedus; δεινός φοβερός έκπλημτικός αλοχρός.

Gräßlichfeit, atrocitas; foeditas: τὸ δεινόν τὸ ἐκπληκτικόν ἡ δεινότης.

Grate, spina piscis: ή ακανθα ο σκόλοψ.

grātig, spinosus: ἀπανθώδης πενθοώδης ἀπανθόλογος.

grätschelbeine, erura vâra: ολ πόδες σκαμβοί.

Gränel, horror; res nefanda ob. atrox: τὸ πρᾶγμα μιαρόν μίασμα ὁ βδελυγμός - δίε G. δεδ Rrieges, vastatio belli: τὰ τοῦ πολέμου ἀσεβῆ καὶ ἀνόσια ἔργα τὰ τοῦ πολέμου μιαρὰ ἔργα.

Grauelthat, scelus nefandum; nefas atrox: τὸ Το-

γον μιαρόν, ἀνόσιον ἀσέβημα.

grauelboll, atrox; δεινός μιαρός στυγερός αλοχρός.
graulid, atrox; nefarius; nefandus: δεινός μιαρός.
στυγερός αλοχρός βδελυπτός βδελυρός.

Gränpen, polenta tennior: τὸ χονδοίον.

Graf, comes [ilis]: ὁ ἐπίτροπος δεσπότης.

Grafenstand, dignitas comitis: ή των έπιτρόπων άξιωσις, -τιμή.

Grafentitel, nomen comitis: τὸ τοῦ ἐπιτρόπου ὄνομα.

Sraffchaft, comitâtus [ûs]: ή τοῦ ἐπιτοόπου ἀρχή.

1. Gram, ber, aegritâdo; maeror; sollicitâdo: ή λύπη· ἀλγηδών [όνος] | - G. haben, sum in maerore: λυπείσθαι· λύπην ἔχειν· τήμεσθαι λύπη | - in G. berfunten fein, jaceo in maerore: συνέχεσθαι λύπη | - jmbm G. berturfachen, alficio [fēci, fectum] qm maerore; afféro [attūli, allâtum, afferre] aegritudinem eui: λυπεΐν τινα· λύπην παρέχειν τινι | - fich bem G. hingeben, do ledei, dâtum] animum maerori: ἐνδιδόναι ἐαυτόν λύπαις.

gram, Adj., inimîcus; infensus cui; aliênus a quo: ἀπεχθής [ές] † δυσμενής [ές] | - |mbm g. fein, odi qm; ἀπεχθῶς ἔχειν πρός τινα | - |mbm g. tverben, suscipie [eepi, centum| odiam in qm; γίγνεσθαι ἀπεχθή τινι | - |mbm nicht mehr g. feln. deposui odiam in qm; ληγειν =, ἀναπαύεσθαι τῆς πρύς τινα δυςμε νείας.

23*

gramios, vacius maerore; tranquillus: ἄλυπος [ov].

αμέριμνος [ον]· αναλγής [ές].

Grammatik, ars grammatica: ή γραμματική. Grammatiker, grammaticus: δ γραμματικός.

grammatifd), grammaticus: γραμματικός | — Adv., grammatice: γραμματικός.

gramboll, afflictus maerore: περίλυπος [ov].

Gran (ein Gewicht), granum: ή κοιθή.

Granat, carbunculus: ὁ ἄνθραξ: ὁ μικρὸς ἄνθραξ. Granatapfel, malum granâtum od. Punicum: ἡ ὁόα· δοιά· σίδη.

Granatapfelbaum, malus arbor Punica: ή δοιά· σίδη - (bie Blüthe beffelben), balaustium: το βαλαύστιον.

Branate, I) f. v. a. Granatapfel, f. b. Wort. — II) (f. v. a. Glasfugel zum Schmud), pilüla vitrša: τὸ σφαιρίδιον | — III) fig. (zum Werfen im Kriege), pila pulvere pitrato completa; globus pyrobölus: τὸ πυροβόλον.

Grand (grober Sand), glarea: ὁ, ἡ χάλιξ [ικος].
 Grand (Großer in Spanien), princeps: ὁ δυνά-

stys [ov].

Granit, granites lapis: ἡ πέτρα | - rother G., syenftes: ὁ συηνίτης [ου].

Granne (an ber Mehre), arista: o dong [soos].

Graθ, gramen; herba: ἡ πόα βοτάνη ὁ χόρτος χιλός | - auθ G., gramineus: ἐπ πόας χόρτινος | fruchtbar an G., gramineus; herbosus: ποώδης χορτώδης | - mit G. bewachfen, gramineus; herbidus: βοτανώδης πολυβότανος χλοώδης χλωφός - wie G. auθfehend, herbaceus: χλοώδης χλωφός ποάζων [ονσα, ον] | - inθ G. beigen, cado [cecid, câsum]; οccumbo [cubŭ, cubitum]: ὁδὰξ ἐλεῖν γῆν, - ονδας.

Gravanger, campus gramineus: τὸ πολυβότανον-,

βοτανώδες πεδίον.

Grasart, genus herbae: τὸ πόας γένος.

gravartig, gramineus: ποώδης [ες].

Grasbant, f. Rafenbant.

Brasboden, = feld, = land, ager graminosus: ή ποώδης χώρα.

grafen, I) (bom Bieh), depasco³ [pâvi, pastum] herbas: νέμεσθαι· ἐπιβόσκεσθαι πόαν· ποηφαγεῖν — II) (bom Menſden), seco¹ [cŭi, etum] gramen: ποάζειν· ἐπτέμνειν τὴν πόαν.

Grasfarbe, color herbaceus: ή χούα ποώδης.

Gravfied, = plat, locus herbidus: ὁ βοτανώδης τό-

Graggarten, hortus graminosus: ὁ βοτανηφόρος κηπος.

graßgrün, herbaceus; herbacei coloris: χλωρός χλοώδης [ες].

Grashalm, herba graminis; festûca; ή βοτάνης καλάμη.

Grashupfer, gryllus: o youllos.

grafid)t, gramineus; herbidus: χόρτινος ποώδης πολύχορτος χορτώδης.

grafig, graminosus; herbosus: ποώδης [ss] · χλοώδης [ss] · ποιήεις [εσσα, εν].

(Brasmäher, feniséea: ὁ κείρων», ἀποκείρων τὴν πόων ποωστήρ [ῆρος].

Grasmude, motacilla cornea: ή ὑπολαίς [ίδος]. ἐπι-

Graspferdden, cicada: o tertis [1705].

grabreid), gramindsus; herbosus: ποώδης [ες].

graß, f. gräßlich.

Gratification, beneficium: ή έπιφορά.

Gratulation, gratuliren, f. Gudwunfch, gludwün-

gratt, I) eig., canus; ravus; cineracõus; caesius; glaucus: υπόλευπος [ον] πολιός |- g. dor der Zeit; praecânus: μάλα πολιός |- g. δαΐδε, canīties: ή, πολιότης [ητος] · το χαροπόν |- g. fein, canco · πολιόν είναι |- g. werden, canesco · πολιόν σελαι πολιόν σελαι |- dei ein. g. werden, consenesco · [senüi] in quâ re: έγγηρασκειν τινί |- II) fig. g. B. daß g. Alterthum, antiquitas altima: τὸ πάνυ ἀρχαΐον · τὸ παλαιότατον |- Ερτίκηω, fich feine g. Haare wachen laften, non magnopere laboro · de quâ re: μηδέν φροντίζειν τινός · οὐδέν μοι μέλει τινός | s., daß G., color canus; canīties: ἡ πολιότης [ητος].

granbartig, cana barba: πολιού πώγωνος, «γενείου"

πολιής ήπήνης.

Graubart, fopf, canus, senex: ό, ή πολιόθοιξ [τοιχος]: λευκήν τήν κόμην έχων.

1. grauen, der Tag (Morgen) graut, luceseit; illuceseit: δοθοος έστι βαθύς|- fobald der Tag graute, nbi primum illuxit; prima luce; primo mane; αμα

τη έφ.

2. granen, (εδ grant mir bor ctiv.), horreo qd:
φρίττω τι' δόξωδῶ τι | - εδ ift mir juwider, piget²
me ejs rei: ὑποπτήσσω τι' ὅξξωδῶ τι' θράττει με|
— s., daß G., horror: ὁ ὅπνος φόβος τὸ δέος|εδ fommt mir ciu G. an, horror subit animum meum:
φρίττω τι | — s.. daß G. bor der Arbeit, fuga laboris: ὁ τοῦ πόνου ὅπονου ὅπονου βδελυγμία.

grauenhaft, atrox, trux: ἐνπληντικός [όν]· δεινό-

Graufint, fringilla subcâna: ὁ ὑποπόλιος φουγίλος, σπίνος.

grangelb, ravus: φαιός βραγχός βραγχώδης κερ-

graulid), albidus; albens: ὑποπόλιος [ον].

Graupe, polenta; alica: ὁ χόνδρος· τὰ ἄλφιτα.

Graupeln, (Schloßen), grandines: ή χάλαζα | - e8 graupelt, grandinat: χάλαζα ααταφέρεται χαλαζούται.

Granpenichleim, ptisanae cremor: ὁ χόνδρος ἡ χονδροπτισάνη.

 Graus, formido: ἡ φρίκη | - Schauber u. Graus, horror formidoque: τρόμος καὶ φρίκη.

2. graus, f. graflich, graulich.

grausam, crudélis; saevus; serus; immānis; durus; atrox: ἀμός· ἄγριος· ἀνήμερος· ἀπάνθοωπος [ον]· τραχύς [εῖα, ύ] | — Adv., crudeliter; dure; atrociter: ἀμῶς etc.

Granfamfeit, crudelitas; saevitia; feritas; immanitas; duritas; atrocitas: ή ωμότης άγριότης [ητος] τραχύτης [ητος] - G. gegen imbn ausüben, exerced crudelitatem in quo: χαλεπότητι χοήσθαι περί τινα | - jede Art bon G.

ausüben, erumpos [rûpi, ptum] in omne genus crudelitatis: πῶν τὸ γένος δεινότητος προςφέρεσθαί

Grauschimmel, equus coloris cani: o pagos ennos. graufen, f. grauen.

Graufpecht, pieus arborarius: o derdoixos dounoλάπτης, πελεκάν.

Graveur, scalptor: o yluntho [noos].

grabiren, scalpo fpsi, ptum]: γλύφειν έγκολάπτειν' κεστρούν.

Grabitat, f. Ernft, Würbe.

gravitatifd), gehen, incêdo [cessi,cessum] magnifice: σεμνώς βαδίζειν =, ιέναι.

Grajic, I) Gratia; Charis; Xúgis [100] | - II) f. b. a. Anmuth, f. d. 23.

grazios, f. anmuthig.

Greif, gryps ; gryphus : ὁ γούψ [υπός] · γουπαίετος. greifen, capio3 [cepi, captum]; sumo3 [psi, ptum]; prehendo³ [di, sum]; tango³ [teligi, taetum] qd; descendo³ [di, sum] ad qd: λαμβάνειν ἐπιλαμβάνεσθαι : απτεσθαί τινος · επιχειρείν τινι | - heftig nach etw. g , arripio3 [ripui, reptum]; rapio3 [pui, plum] qd: συναφπάζειν τι | - eine Gaite g., tango3 [tetigi, tactum] fidem: προύειν τας χορδάς |indm ind Amt g., occupo manus ejs: άφαιοείσθαί τωα το οίκειον έργον | - jmbm unter die Arme g., do' [dedi, datum] manus cui; sublevo' qm: βοη-θείν:, συλλαμβάνεσθαί τινι | - weiter um sich g., vagor latius; serpo 3 [psi, ptum]: προςπεριβάλ-

greinen, f. gringen, weinen.

1. Greib, senex : ὁ γέρων [οντος] ποεσβύτης παlaiog avno | - (3. von hohem Alter, vir extrêmae senectatis: μάλα ποεσβύτης ών I - ein abgelebter B., senex decrepitus: το γεφοντιον | - 6. merden, bei tim., consenesco3 [senui] in qua re: γεροντιάν. καταγηράσκειν.

2. greib, Adj., senex; canus: vnolevnos [ov]

λεσθαι.

grell, horridus; acerbus; incompositus: λαμπρός. όξύς [εία, ύ] · λιγυρός.

Grenadier, grenadarius: ὁ στρατιώτης γρεναδάριος. Grenjader, ager in quo termini statuti sunt; ager

extrêmus: ή έσχατιά [ας]· τὰ μεθόρια. Grenzbaum, arbor terminalis: το τελικόν δένδοον. Grenzbefestigung, munitiones in finibus exstructae:

ή επιτείχισις των μεθορίων. Grenzbeschung, milites limitanei: oi usdogioi στοατιώται.

Grenzbesichtigung, inspectio limitum: ή του δρου έπίσκεψις | - (3. bornehmen, obeo' [ii, itum] fines: έπισκοπείν τὰ όρια περιπολείν τὰ μεθόρια.

Grenzbild, gott, Terminus: o Tequivos.

Grenzcordon, milites limitanei: ή στρατιά παραφυ-

λάττουσα την χώραν.

Grenze, finis; terminus; limes [itis]; cancelli: o όρος το όριον τα μεθόρια το τέρμα ή έσχατιά] in B. einichließen, eig., termino1; limito1 qd: διοolter apoolter | - fig., pono3 [posui, situm] modum cui rei: τέλος ἐπιτιθέναι τινί παύειν τι - fid bestimmte B. fegen, constituo3 [tui, tutum] Griffel, stilus: το γραφείου γραφείδιου γραφίς mihi certos fines : τίθεσθαι όρους περί τι | - δίε [ίδος] · ὁ στύλος.

B. überfcreiten, eig., transeo [ii, itnm] fines ; fig., excêdo3 [cessi, cessum] modum: υπερπηδάν τι άλλεσθαι ύπερ τὰ έσκαμμένα.

grenzen, an etw., finitimus :, viciaus sum cui rei: ομορείν τινι όμορον είναι τινι.

grenzenlos, 1) eig., non finîtus; interminatus: ἀπέοαντος [oν] ' ἄπειρος [oν] | — Adv., sine fluibus: ἀπεράντως etc. | — II) fig., influîtus; immoderâtus; insatiabilis: ἄπειρος [ov] | — Adv., immoderâte; praeter modum: ἀπείρως.

Grengenlofigfeit, I) infinitas; infinita ejs rei ratio, =natura: τὸ ἀπειρον (— II) fig., immoderatio: ή αμετρία.

Grenzfestung, castellum in confiniis exstructum: to φρούριον.

Grenafluk, flumen fines constituens; o norchos μεθόριος.

Grengland, ager confinis: ή χώρα μεθορία.

Grenglinie, f. Grenge.

Grengnachbar, confinis: o opogos oporequor [ovos].

Grenzort, locus utrumque sub finem situs: To zwρίον έν τοῖς μεθορίοις.

Grenzpfahl, palus [i] terminalis: ή στήλη έν τοίς μεθορίοις στήλη.

Grenzpunft, terminus: to Egyatov.

Grenzfaule, terminus: ή στήλη.

Grengicheide, confinium: τα μεθόρια. Grenzfoldat, miles limitaneus: o περίπολος.

Grenzstadt, urbs utrumque sub finem sita: ή πόλις μεθορία ή έν μεθορίοις κειμένη πόλις.

Grengstein, terminus; lapis terminalis: o ogog. ή

στήλη· τὸ σημεῖον.

Brengstreitigfeit, controversia finalis: ή αμφισβήτησις περί των της γης δρων | - eine 3. haben, ambigo3 de finibus : άμφισβητεῖτε, φιλονεικεῖν περί τῶν τῆς γῆς ὅρων.

Grenzweg, limes; confinium: ή συνορία μεθόρια.

Brengleichen, terminus: to oqueiov.

Griche, volva pomorum; grana [orum]: o zovogos° κόκκος κέγχοος.

Grieche, griechifd, Graecus: o "Ellyv [nvog]. Έλληνικός [ή, όν] | - Adv., Graece: Έλληνικώς Έλληνιστί.

Briechenland, Graecia: ή Ελλάς [άδος].

Grico, I) polentae minutissimae: ή πτισάνη | -II) (f. b. a. grobforniger Canb), sabulo: το χέραδος ή χεράς [άδος].

Grieggram, homo difficilis ac morosus: o dignologo

σκυθοωπός σκυθοωπάζων.

griefig, (f. b. a. fandig), sabulõsus: ἀμαθώδης ψαμαθώδης.

Briff, (f. b. a. Sanblung bes Greifens), einen B. thun, porrigo³ [rexi, rectum] ob. tendo³ [tetendi, tentum] manus ad qd: απτεοθαιε, εφάπτεοθαιε, επίλαμβάνεσθαί τινος | - etw. im G. haben, expedio4 facile qd: Eunelows Exerv tivos | - 11) (bas, woran man etw. faßt), capulus; manubrium; ansa: ή λαβή λαβίς [ίδος].

Grille, I) (Infect), gryllus; cicada: o rerrig [wos] | — II) (f. v. a. fonderbarer Einfall), commentum mîrum; ineptine: το παράδοξον άλλόκοτον δ λήφος | — Π1) (f. v. a. Sorge), cara inanis: ή φουντίς [ίδος] κενή, εματαία | - G. fangen, do i [dedi, datum] me curis inanibus: μεριμνάν: θηράν φουντ τίδας δυσκόλως έχειν δυσκολίαν άγειν | - Die (8. perideuchen, pello 1 [pepuli, pulsum] curas: άποβάλλειν τας φροντίδας | - lag die . , omitte tristitiam tuam: παύου των φροντίδων.

Brillenfänger, homo mordsus: o poortiging. erdiδούς κεναίς φροντίσιν.

grillenhaft, mordsus: Anowing [eg].

(Grimaffe, os [oris] distortum: τὸ σχημα άλλοκοτον - B. gichen, distorqueo' [torsi, tortum] os: μορφάtew.

grimaffenhaft, vultudsus: μορφάζων.

Grimm, ira saeva; saevitia: ὁ θυμός ἡ ἀγανάντησις' όργή' | - in 3. gerathen, excandescos ira: ¿ξοργίζεσθαι.

Grimmdarm, colum: τὸ κῶλον.

Grimmen, f. Baudgrimmen.

grimmig, torvus; trux; saevus; ferox: áyotos yalexos: yogyós | - g. Blide werfen auf ew., eir-cumferox [túti, látum, ferre] truces minaciter oculos ad qd: άγοίως προςβλέπειν=, εἰςβλέπειν τι - eine g. Ralte, frigus [oris] intolerabile: δεινον novos | - ein g. Schmers, dolor acerbissimus: to άγριον, χαλεπόν άλγος.

Grimmigfeit (ber Mienen), torvitas vultus [as]:

ή άγοιότης [ητος] χαλεπότης [ητος].

Grind, crusta ulceris; furfures; porrigo: ή λεπίς [ίδος] * ὁ ἀχώρ [ῶρος].

grindig, porriginosus; obductus crusta: λεπρός. ψωραλέος.

Grindfopf, caput [itis] porriginosum: ή λεποά -, ψωραλέα κεφαλή.

gringen, (grinfen), ringor's: σαίρειν σεσηρέναι.

grob, I) (f. b. a. nicht fein), crassus: άδρός άδρο-μερής [ές] παχύς [εία, ύ] | - g. Speife, victus [ûs] asper: τὰ άδράς, παχή έπιτήδεια | - g. Sand, sabulo: ἡ ἀδοά, εὐπαγής ψάμμαθος | - g. Arbeit, opus [ĕris] servîle: φορτικον ἔργον· εὐτελές | - g. Ge-[φüß, tormenta [orum]: τὸ λιθοβόλον· ἡ βολίς | — Adv., crasse: àdomg etc.

11) (bah. unhöflid), inhumanus; agrestis; rusticas: αλδοικοδ, φοδτικοδ, ακοπφος [on]. devros [ov] · apovoos [ov] · apadis [es] | - imom g. fommen, aspere invehor's [vectus] in qm: woo-

τικώς είναι έπί τινα.

III) (f. b. a. ftart, b. fchanbl. Dingen), gravis, turpis; impudens: ἐναφτής [ές] · δεινός [- g. Lügen [agen, mentior · impudenter: ἐναφτές-, φανεφον ψεῦδος εἰπεῖν] - ein g. Lerbrechen, scelus [ĕris]; φανερον nefas: ἀμαρτήματα φανερά.

grobaderia, venis crassis: άδρῶν φλεβῶν.

grobbrathig, = fabig, crasso filo: αδρού νήματος

εύπαγους μίτου.

Grobheit, I) (f. b. a. Dide), crassitudo: ή παγύτης [ητος]· το πάχος | — II) (f. v. a. Unhöflichteit), Großaltern, avi; avas et avia: ο πο inhumanitas; mores inculti: ἡ ἀγφοικία σκαιότης τήθη.
[ητος] χαλεπότης [ητος] (τρόπων)· τὸ ἄκομψον Großalternater, abavus: ὁ ἐπίπαππος.

- Grobheiten, verba rustica; maledieta; contumeliae; λόγοι άγροικοι, φορτικοί.

Grobian, homo rusticus: o andumnos appoinos. φορτικός | - ein achter ., merum rus: ὁ μάλα poprixog.

grobfornig, crassus: παχύς πυπνός πημτός πα-

χυλός άγροικος.

Grobidmied, faber ferrarius: o σιδηφοτέκτων [ovos].

gröblich, valde; vehementer: δεινώς · θαυμαστώς | fich g. an imbm bergeben, inferos fintuli, illatum, inferre] injuriam insignem cui: nollà nal deivà

αμαρτάνειν.

Brofe, magnitudo; amplitudo; proceritas; altitudo; ambitus; spatium; majestas: το μέγεθος πλήθος. διάστημα · σγήμα ! - ber höchste Wipfel menschlicher B., fastigium summum: το μέγιστον έν ανθοώποις - B. bes Ramens, claritas nominis: to the dogne μέγεθος εύκλεές | - (B. ber Geele, animus magnus : ή μεγαλοψυχία· το μεγαλόψυχον | - B. bes Beiftes, ingenium magnum, spraestans: ή μεγάλη φύσις.

Groll, odium occultum; simultas obscura: το μίσος.

ό φθόνος χόλος.

grollen (auf jmbn), succensco? cui; gero3 [gessi, gestum] odium occultum adversus qm: ideliydooc έχειν πρός τινα: έθελεχθρείν τινι.

Grofdell, grossus: à opolog.

groß, I) magnus; grandis; vastus; immanis; ingens; vehēmens: μέγας [μεγάλη, μέγα] μαπρός εὐούς [εῖα, ύ] ὑψηλός | - g. Geiellichaft, conventus [as] celeber: ἡ συχνή συνουσία | - bei Angaben bes Maßes burch magnitudine c. gen.: im Griechi= fchen burch ben aceus. to µέγεθος 3. B. 10 guß g., magnitudine decem pedum: δέκα ποδών το μέγεθos | - febr g., permagnus; pergrandis: παμμεγέ-Dig [eg] - evueyedig [eg] · meyiorog ! - übermäßig g., praegrandis: ὑπερμεγέθης [ες] ὑπερφυής τὸ μέγεθος | - αίζα g., nimius: ὁ, ἡ πέριττος τὸ άγαν | - ber größte, maximus; supremus: ὁ μέγι-στος | - so g., tantus: τηλικούτος [τηλικαύτη τηλικούτο]· τηλικόςδε το μέγεθος· τοσούτος· όσος | - wie g., quantus: πόσος | - ebenjo g., aequâ magni-tudine; aequus; par: ἴσος ὁμαλός | - noch einmal f. g., duplo major: διπλάσιος | - fo g. wie, instar c. gen .: Opolog tive | - II) die Großen, 1) (f. b. a. bie Erwachsenen), adulti: of έν ήλικία σντες οί, αί ξφηβοι (- 2) (f. v. a. die Bornehmen), principes, procees: οἱ πρωτεύοντες | — g. [cin in ctw., ex-cello³ [lui] in quâ re; floreo³ quâ re: προέχειν ὑπερέχειν | - größer werben, cresco3 [crêvi, crêtum]; adolesco [levi, adultum]: αὐξάνεσθαι - g. machen, augeo² [auxi, auctum] qm: ἐν τιμῆς, δυνάμει καθιστάναι τινάς εἰς τιμάς προάγειν] - flch g. machen, effero³ [extŭli, efatum, efferre] me; jacto¹ me; glorior¹: μεγαφφονεῖν - mit chu, jacto¹ qd: μεγαφονεῖν ἐπί τινι - g. benfen, animo sum erecto: μεγαλοφρονείν.

Grogadmiral, praepositus toti officio maritimo:

ο πρώτος τών ναυάρχων.

großaderig, venis majoribus: μεγαλόφλεβος [ov].

Brogaltermutter, abavia: ή ἐπιτήθη.

Großaltern, avi; avas et avia: ὁ πάππος καὶ ή

großartig, grandis; magnificus: μεγαλοποεπής [ές]. μεγαλείος.

Brogartigfeit, granditas; auimus excelsus; ή άδρό-

the [htos] · uphlothe.

großäugig, oculis magnis: μεγαλόμματος [ov].

großbadig, bucculentus: μεγαλόστομος - (g. Mensch), bucco: ὁ στόμφαξ · άλαζών · κομπαστής.

Großbafe, f. Großtante.

groybaudig, ventriosus: ὁ γάστρων [ωνος], ἡ γάσotois.

Grogcangler (bes Reiches), magnus regni cancellarins: ὁ ἀρχιγραμματεύς.

Großentel, pronepos: o aneyyovos δισέγγονος. Großenfelitt, proneptis: ἡ ἀπέγγονος διςέγγονος.

Großfürst, princeps magnus: ὁ μέγας άρχων.

Großfürstenthum, principatus [ûs] magnus: ή έπαργία μεγάλη.

großgefinnt, sherzig, animo magno praeditus: μεγαλόψυχος [ον] γενναίος την ψυχήν | - Adv., animo magno: μεγαλοψύχως.

großgliederig, membris grandibus: μεγάλων μελών. Groggriedenland, magna Graccia: ή μεγάλη Ελλάς [ados].

Großhandler, mercator: ὁ μεγαλέμπορος · έμπορος. Großhandel, mercatura magna: ή έμπορία | - 3. treiben, facio3 [feci, factum] mercaturam magnam : έμπορευεσθαι.

Großherr, stultan, imperator Turcicus: o vov Tovo-

κων αύτοκράτωρ.

Großbergigfeit, magnitudo avimi; animus magnus et excellens: ή μεγαλοψυχία ή της ψυχης άφετη.

Großherzog, magnus dux: ò μέγας ήγεμών.

grogherzoglid), magni ducis: του μεγάλου ήγεμόνος. Großherzogthum, magnus ducatus [us]: ή μεγάλη στρατηγία.

Großfnecht, magister stabuli: ὁ πρώτος των δούλων.

Großfopf, capito: o negalor [ovos].

großfopfig, magno capite: μεγαλοπέφαλος [ov].

großfornig, f. grobfornig.

großmächtig, praepotens: μεγαλουρατής [ές] · μέγα δυνάμενος δυνατώτατος.

Grogmeister, summus magister: o aogwo [ovros]. großmögend, praepoteus: ὑπερισχύων ὑπέροχος.

έπικρατών. großmuthig, magno animo praeditus, clemens; liberalis: μεγαλόθυμος [ον] · μεγαλόφοων [ον] · μεγαλόψυχος [ov] · γενναίος | - Adv., magno animo;

clementer; liberaliter: μεγαλοθύμως etc. Brogmuth, magnitudo animi; clementia; liberalitas; ή μεγαλοψυχία το μεγαλόψυχου ή μεγαλοθυμία.

μεγαλοποέπεια το φοόνημα. Großmutter, avia: ή τήθη ή του πατρός μήτης ή

της μητρός μήτης ή μάμμα.

großmütterlich, aviae: της τήθης. Grognafe, naso: ή μεγάλη όίς [όινός]· ό μέγας

groguafig, nasûtus: μεγαλόδοινος [ov].

Grogoheim, von vateri. Geite, patruus mognus: olera [um]: ta qura qurevuara | - fig., auf teinen

ο του πάππου άδελφός | - bon mutterl. Geite, avunculus magnus: ὁ τῆς τήθης ἀδελφός.

großohrig, auritus: μεγάλα τὰ ώτα έχων.

großprahlen, sprechen, sthun, jactol me; glorior's insolenter: μεγαληγοφείν άλαζονεύεσθαι κομπάζειν' αποκομπάζειν' μεγαλύνεσθαι.

Grofprahler, sprecher, sthuer, jactator; ostentator; homo vanus ob. vaniloquus; homo gloriosus; fortis lingua: ὁ μεγαλήγορος άλαζών [όνος] · χαριστης. Grofprahlerei, -fprecherei, sthuerei, jactatio; osten-

tatio: ή μεγαληγορία· άλαζονεία· μεγαλαυχία.

großprahlerifd, sprecherifd, gloriosus; vanus: ueγαλήγορος [ον] · άλαζονικός · κομπώδης [ες] · κομπηρός γαύνος | - Adv., gloriôse: μεγαληγόρως. großstädtisch, urbanus: ástixóg ástióg ástelog.

Groftante (bon batert. Seite), amita magna: ή τοῦ πάππου άδελφή ! - (von mutterl. Seite), matertera magna: ή τῆς τήθης ἀδελφή.

Großthat, facinus [oris] magnum: τὸ μέγα ἔργον | -Grofithaten, illustria facta: τὰ μεγάλα ἔργα.

Grogurenfel, abnepos [potis]: à digéphores retraqτος απόγονος.

Brokurenfelin, abneptis: ή διςεγγονη.

Grogbater, avus (paternus ob. maternus): o nanπος πατρός πατήρ μητρός πατήρ μητροπάτωρ Topos].

großbäterlich, avi; avîtus: τοῦ πάππου παππικός

παμπάλαιος.

Großbaterftuhl, f. Lehnftuhl.

Großbezier, summus militiae Turcicae praefectus; summus imperator Turcicus: ὁ μέγας βεζίρης · ὁ άρχιστράτηγος τῶν Τούρκων.

grotest, mîrus; varie mixtus: άλλόκοτος [ov] · παράδοξος [ον]. θαυμάσιος.

Grotte, antrum: τὸ ἄντρον σπήλαιον.

Grube, fovea; scrobs; fossa: o Bodoos Bodovos λάννος το σουγμα | - G. im Bergbau, sodina: το μέταλλον |- fig., jmbm eine B. graben, paro 1 insidias eni; molior perniciem cui; έπιβουλεύειν τινί | -in cine 6. fallen, incido3 [di, sum] in insidias: έμninvew evedoais | - fprudim, wer anbern eine B. grabt, faut feibft hinein, compedes quas ipse fecit, ipse gestabit faber; qui alteri exitium parat, eum scire oportet sibi paratam pestem; ο άλλω έπιβουλεύων αύτὸς ἀναίρεται.

Grubenbau, swert, opus metallicum; metalla [orum]: τα μέταλλα το μεταλλείον ή μεταλλεία.

Grubenwaffer, aqua metallorum, emetallica: ro ύδως [δατος] μεταλλικόν.

Grubden, I) eig., serobiculus: tò podoior | - II) übertr. (im Rinn), Iacuna : ή νύμφη · ο γελασίνος.

Grubelei, investigatio subtilis: ή φροντίς [ίδος]. μελέτη | - unnuge G., investigatio inanis: ή πε-

grubeln (über eim.), serutor' qd anxie : poortigeir.

μεριμνάν περιεργάζεσθαι.

1. grun, viridis; frondeus; e viridi nigricans; herbeus: πράσινος · χλωρός · άωρος [ov]] - g. merben, viresco3; frondesco3: avadállew dállew zloaζειν | - g. [cin, vireo : πράσινον, χλωρον είναι· πρασίζειν χλωρίζειν | - g. Baaren, viridia [iam]; g. Zweig fommen, non possum [potui, posse] emergere: μη δύνασθαι άνακύπτειν.

2. Brun, bab, viriditas; color viridis: το πράσινον χλωφόν ή χλωφότης | ητος | | - im . fpazieren gehen, perambulo' viridia: περιπατείν κατά τούς

grunden, jacio fundamenta cis rei; condo [didi, ditum]; instituo ftui, tûtum]: καθιδούειν. θεμελιούν κτίζειν καθιστάναι | - einen Ctaat g., constituo3 civitatem : κατασκευάζειν | - fich auf etw. g., nitor3 [nisus u. nixus] quá re; cernor3 [crêtus] in quá re: σκήπτεσθαί τινι' είναι τινος αιτίαν έχειν έκ, από τινος.

Gründer, conditor; auctor: o xtiorns oiniotis u. burch bie Partic. ber im Bor. aufgeführten Verba.

grundlid), subtîlis; acûtus; accurâtus; exquisîtus; αποιβής [ές] I - ein q. Beiehrter, homo exquisîta doctrina: πολυμαθέστατος δεινότατος τὰ γράμματα | - Adv., subtiliter; accurate; exquisite; penitus: ἀκριβώς etc. | - ein g. geschriebenes Buch, liber accurate perscriptus: τὸ ἀχριβώς γεγραμμένον βιβλίον | - etw. g. fennen, percepi qd penitus: ακριβώς μεμαθηκέναι.

Grundlichfeit, subtilitas; cura ac diligentia: ή άκρίβεια.

grimen, vireo2; frondeo2: χλοάζειν θάλλειν χλοηκομείν· ακμάζειν | - fig., g. und blühen, vigeo ae floreo : ἀκμάζειν καὶ θάλλειν.

grungelb, prasinus : χλωρός υπόχλωρος [ov]. Grüntohl, brassica viridis: ή χλωρά κράμβη.

Brunfraut, viridia [ium]; olera [um]: τα λάχανα.

Grünfpan, aerago: o log.

Grunfpecht, picus viridis: o xolioc.

grußen, imbn, saluto 1 qm; dicas [xi, ctum] , nuntio:1 impertio salutem cui: ἀσπάζεσθαι, προςαγορεύεινε, προςειπείν τινα | - fchriftlich g., scribo3 [psi, ptum salutem cui: zalosiv yoápsiv tivi | - imon g. laffen, jubeo2 [jussi, ssum] qm salvere : γαίρειν λέγειν τινί· χαίρειν πελεύειν τινά ! - fich gegenseitig g., do' [dedi, datum] et reddo' [didi, ditum] salutem : αντασπάζεσθαι άλληλους | - Bott gruße bich, salve! salvus sis!: xaige.

Brute, ptisana : o govopos | - fpruchto., er hat B. im Ropf, nihil sapio3; stultus sum: μωρον:, άλογον elpai.

Bruft, f. Grab.

Brummet, foenum chordum ob. auctumnâle: o zooτος ὄψιος, ὄψιμος.

Grund, I) (f. v.a. Boben), fundus: o Bidog Brococ πυθυήν [ένος] | - ber G. bes Meeres, mare imum: ο βυθός βυσσός | - ju B. geben, sidos [sidi, ohne supl: διαφθείρεσθαι καθαιρείσθαι | - fig., pereo . [perii, ĭtum]; întereo*; ruo* [rui, rutum]; corruo* [rui]: ἀφανίζεσθαι έξιρειν οίζεσθαι | - zu (8. richten, pessum do' [dedi, datum], praecipito' fligo [flixi, flictum], profligo 1 qm: ἀπολλύναι ἀναιgeir naralveir Siaptelgeir | - bah. in weiterer Bebeutung (auf ben B. geben bei etw.), investigo 1 qd accuratius: ἀκριβώς έξετάζειν τι | - im 3., vere: si veram rei rationem exigis: τῶ ὄντι.

II) (3. bes Erbbodens), solum: ο άγρος το χωolov' ή norlas [ados] | - G. und Boben, solum agri; grundiren (Gemalbe), indico [xi, clum] primos co-

solum et sedes; o ayoog | - tiegenbe B., agri: oi

ayooi.

III) (Brundlage) A) eines Gebaubes, fundamentum : το θεμέλιον ή κοηπίς [τδος] | - ben . legen, jacio3 [jeci, jactum] fundamenta: κρηπίδα βάλλεσθαί τινος. θεμελιούν, ατίζειν | - fig., pono 3 [posui, situm] initia ejs rei: άρχην ποιείσθαί τινος | - ein Saus bon B. aus aufbauen, inchoo' domum a fundamentis: อไนอธิอนะโบ =, นตาสสหองส์รูะเบ อในอบ อัน Deuelion | - b. G. aus gerftoren, everto" [ti. sum] funditus: ἄρδην ἀνατρέπειν | — B) Ø. eines Øemal= bes, tabula=, fundus picturae: ή κρηπίς [ίδος].

IV) (f. b. a. Entstehungsgrund), principium; fons; causa; ratio: ἡ αἰτία ἀοχή | - cinen 6. in etw. has ben, orior [ortus]; nascor [natus]; proficiscor 3

[fectus] a quá re : αἰτίαν ἔχειν ἔν τινι.

V) (f. b. a. Beweggrund), causa; ratio: ή αίτία πρόφασις I - einen (B. aniübren, alfero3 fattuli, alfatum, afferre] rationem : aitlar légen tivos | - es ift fein G. borhanden, non (nihil) est, quod ob. cur: ovx ἔστιν οὐδεμία πρόφασις του etc.

VI) (f. v. a. Beweiggrund), argumentum; res: vo

TEXMIDIOV.

Grundbau, fondamenta [orum]; substructio: to 85-

Brundbedeutung, vera significatio verbi: o xugios

Grundbedingung, conditio (lex) prima: ή άξίωσις usyloty.

Grundbegriff, notio in animis informata: ή ποώτη ίδέα άρχη.

Brundbefiger, possessor fundi (agrorum); o the paνεοάν οὐσίαν κεκτημένος.

grundbose, pessimus: παμπόνηρος [ov] πονηρό-TOTOG.

Brundcabital, caput; sors: το κεφάλαιον το άρ-

grundehrlich, vere probus; probissimus: χρηστότα-

Grundeigenthum, fundus; agri: η ουσία φανερά: κτήσις έγγειος οι άγροι τα χωρία.

Grundeifen, f. Conbe.

grundfalid, falsissimus: παντελώς, απλώς ψευδής Erbevouevog.

Brundfarbe, naturliche, color nativus: to locov 200μα | - C. a. Grund Rr. III., B.

grundfest, firmus et stabilis; firmissimus: acopalis δια παντός.

Grundfeste, fundamenta [orum]: n xonnig [idos] to κοηπίδωμα.

Brundflache, basis; area: ή ὑπόθεσις' τὸ ὑποκείμενον ή βάσις.

Grundgedante, argumentum: ή ὑπόθεσις το ὑποκείμενον.

grundgelehrt, doctissimus: πολυμαθέστατος δεινότατος τὰ γράμματα.

Grundgefen, lex prima: o πρώτος νόμος.

grundhäglich, insignis ad deformitatem: αίσχοότατος. Brundherr, dominus directus: núglos zwolov uno-

τελούς τινος.

lores cui rei; jacio3 [jeci, jactum] quasi funda- Brundwefell, natūra; ή φύσις [εως] άρχή. menta picturae: έπιχοωννύναι ποώτον χοώμα.

Grundlage, fundamentum: η βάσις κρηπίς [ίδος] το βάθρον.

Grundlehre, lex prima; principia [orum]: το πρώτον μάθημα.

grundloθ, 1) eig., voraginosus; invius: ἄβυσσος: ἄβυdog [ov] | - 11) fig. (f. b. a. unhaltbar), rationi adversus; vanus; futilis: άλογος [ov] άτεκμαρτος [ov] ψευδής [ές] | — Adv., sine causa; temere: άλόγως προς ουδένα λόγον μάτην.

Grundlosigkeit (Mangel an Beweisen), vanitas: ro άβυσσον άλογον ή άλογία το ματαιον.

Grundmaner, substructio: τὸ τείχος ὑποκείμενον τη οίκία.

Grundpfeiler, fig., fundamentum; columen; firmameatum: ή βάσις το θεμέλιον.

Grundregel, lex prima: ô πρώτος κανών [ovos] ή βάσις.

Grundrig, descriptio; deformatio: ή ὑπογραφή duaγραφία | - (B. einer Biffenichaft), adumbratio disciplinae: τὰ πρώτα οἶον στοχεῖα ἐπιστήμης.

Grundfaß, axiôma; dogma; ratio; institutum; regula; lex: τὸ ἀξίωμα · διεώρημα · ή γνώμη · ὁ λόγος · νόμος ήθος | - Grundfage für unfer Berhalten im Leben, ratio vitae : η γνώμη · ο λόγος νόμος · το ηθος feste B., ratio firma et stabilis: ή ἀσφαλής γνώμη etc. | - ber feste (B. hat, homo constans: o ενσταθής ανθοωπος I - ber schwanfenbe B. hat, homo levis: ό εύμετάβολος ἄνθοωπος | - immer feinen . treu bleiben, consto [stiti] mihi: τὸν αὐτὸν είναι καὶ un isiotaodai the yvauns | - wichtige, gute, schlechte, fleinliche &. haben, recte, bene, male, humiliter seatio sensi, sensum : όρθως, άγαθως, κακώς, ταπεινώς γιγνώσμειν.

Grundstein, quadra: o Depektiog lidos | - G. zu einem Bebaube legen, jacio's [jeci, jactum] fundamenta domús: βάλλεσθαι θεμέλιον οίκφ.

Grundsteuer, vecifgal agrorum possessoribus impositum; solarium: το έγκτητικόν.

Grundstoff, principium; natura: τὰ στοιχεῖα' αί apyal.

Grundstrich, eig., ductus [as] crassior: ή πρώτη γραμμή.

Brundftud, fundus; praedium: το γήπεδον ο άγρος. Grundsuppe, sentina: o avtlos h avtlia.

Grundtert, exemplum primum, verba scriptoris ipsa: το έδαφος άρχετυπον.

Grundtheile, principia [orum] : τὰ στοιχεῖα αἰ ἀρχαί. Grundton, vox ima: φθόγγος ὁ ἄρχων τοῦ μέλους. Grundfriebe, principia (prima) naturae: τὰ τῆς φύσεως στοιχεία.

Grundursache, causa prima (primalis): ή ἄρχή. grundberberblich, exitiosus: oledoiog navoledoog. Brundberfaffung, instituta prima: αί πρώται προ-Décese.

Brundbermögen, agri: ή οὐσία ἔγγειος.

Grundwahrheiten, judicia naturae: αί της φύσεως

Grundwaffer, aqua subterranea: to υπόγειον, κατάγειον, ὑποχθόνιον ὕδωρ [ατος].

Brundwiffenschaft, ontologia: ή οντολογία.

Grundwort, f. Ctammwort.

Grundiahl, numerus perfectus: agiduog uvgios, = πρωτότυπος.

Grundschut, decumae: n δεκάτη.

Grundgins, f. Grundfteuer.

Grundzug, J. B. Grundzug einer Wiffenfchaft, adumbratio disciplmae cjs: οἱ τύποι.

grungen, grunnio : γρύζειν γουλλίζειν | - s., bas B., grunnitus [ûs]: ή γούλλη. ο γουλλισμός.

Gruppe, turma; symplegma [atis]: το σύστημα σύνταγμα ή σύστασις | — (B. von Eprechenden), sermones inter se serentium circuli: το σύνταγμα το λόγους ποιουμένων.

gruppiren, dispono3 [posui, situm] : goviarieiv.

Gruppirung (auf einem Gemalbe), dispositio: n ouv-Takis, Ewg"

Brug, salutatio; salus [ûtis]: ο ἀσπασμός ή προςηγορία τὸ ἄσπασμα.

Buardian, custos coenobii: ο τοῦ ποινοβίου φύλαξ [xoc].

Buillotine, securis carnificis Francogallorum; guiliotina: ή γυιλιοτίνη.

Buinec, aureus Anglicus: o zovoovs Ayylinos.

Buirlande, sertum : τὸ στέμμα. Guitarre, cithara hispanica: ή κιθάρα.

gultig, honus; justus; idoneus; ratus; voucuos [ov]. Evripos [ov] · Sónipos [ov] | - (g. fein), valeo2; ratus sum [fui, esse]: หบ่อเอง ะโงสเ หะหบอดังซิสเ | - (g. machen), facio 3 [fêci, factum] ratum: πύοιον ποιείν εγκρίνειν | - für g. annehmen, habeo ratum: δέχεσθαι άποδέχεσθαι.

Bultigfeit, eines Beugen, fides; auctoritas: To voutμου. δόκιμου ή πίστις.

gunftig, I) (v. Berf.), favens; amîcus, propitius cui; studiosus cjs; benevolus in qm: svvovs [ovv]. εύμενής [ές] · φίλος · πρόφρων [ov] | - mbm g. fein, faveo2 [favi, fautum] cui: εὐνοϊκῶς ἔχειν τινί : φιλοφρονείσθαί τινι | - Adv., benevole; amice: εὐνοϊκῶς εὐμενῶς φιλοφρόνως.

II) (von Dingen), prosper; secundus; faustus; dexter; commodus; idoneus; opportunus: naigios ἐπίκαιρος ἐπιτήδειος καλός | - g. Umftande, res secundae: η εὐκαιρία | - ein g. Ort, locus acquus: ό όμαλὸς, ἐπιτήδειος, οὖ κακὸς, ἴσος τόπος τὸ ἰσοπεδον | — Αἀυ., prospère; fauste: καιρίως · ἐπικαιρίως · χρηστώς · ἐπιτηδείως · καλῶς.

Gunftling (eines Furften), principi [is] familiaris: o φίλος προςφιλής τινι - (3. des Bluds), quem fortuna fovet: o evrezéctatos | - jmbe &. fein, floreo 2 gratia cjs; multum valeo gratia apud qm: προςσιλή είναι τινι.

Gürtel, eingulum; zona: ή ζώνη ό ζωστήφ [ήφος]. τὸ στρόφιον.

gürten, I) a., cingo³ [cinxi, cinctum]: ζωννύναι· παραζωννύναι | — II) r., (fid) g.), cingor³; accingor3: ζωννυσθαι· περιζωννυσθαι.

Gürtler, faber aerarius: o govionlonog.

Butchen, praediolum: το γήδιον χωρίδιον έπαν-Lion.

Bute, 1) (gute Befchaffenheit), bonitas: ή άφετή Bugwaare, swert, ferramenta ffisa [orum]: τὸ χώχοηστότης [ητος] · χοηστόν | - II) f. b. a. Wilde, benignitas; humanitas; comitas; clementia; lenitas; indulgentia: ή ἀρετή · χρηστότης [ητος] · χρηστόν | - jmbm . ermeifen, facio [fêci, factum] benigne cui: άγαθα ποιείν τινα' εὐεργετείν τινα' in (in ber) B., bona cum gratia; πράως φιλικώς - eine Sache in G. abmachen, compono [pösui, situm] qd: ἐπ' ἴσφ διαλύειν τὰς διαφοράς [- fich eine G. thun, facio3 [fêci, factum] mihi suaviter; invîto! me largiter; bene curo' cutem: εὐωχεῖσθαί τι.

Buteranichlag, aestimatio bonorum : ή αποτίμησις τῶν χοημάτων, τῶν χωρίων.

Gutergemeinschaft, communio bonorum: ή των χρημάτων ποινωνία.

gülig, benignus; humánus; liberális; clemens; lenis: εύνους· εύνοϊκός εύμενης [ές]· φιλόφοων [ov] · φιλάνθοωπος [ov] | - Adv., benigne; liberaliter; leniter: εύνως εύνοϊκώς etc. | - jehr (allzu) g., benigne dicis! recte! amice facis!: καλώς! κάλhiora!

Bütigfeit, f. Bute. gutlid, f. Bute.

Gulben, florenus: o plagivos.

Gummi, gummi: To nount.

Cummihard, gummi resina: ή του κομμι διτήνη. Gummiwaffer, bamor gummosus: to nouniodes, κομμιδώδες ύγρόν.

Gundermann, glachoma hederacea: o χαμαίκισσος.

Gunft, gratia; favor; studium; voluntas; benevolentia: ή εύνοια· χάρις [ιτος]· σπουδή· φιλία | bei imbm in B. fein, in gratia sum apud qm: διά χάοιτος γίγνεσθαί τινι· χάριν έχειν πρός τινος | - jmbm 6. erweifen, faveo [favi, fautum] cui: χαρί-Esodal reve ! - fich bei imbm in B. zu fegen fuchen, vendito me cui: μνηθτεύειν την παρά τινος εὐνοιαν | - bie &. berlieren, excido [idi] gratia: ἐξέρχεσθαι τῆς ἀπό τινος εὐνοίας | - λu imbs &., in gratiam cjs: χάριτος, σπουδής ένεκα - 311 jmbb (6). ctm. thun, do [dědi, datum] qd cui: χάριν φέροντά τινί τι πράττειν.

Bunftbewerbung, ambitio: ή παραγγελία.

Bunftbezeugung, gratia; beneficium: ή χάρις [ιτος] - (ate (B.) loco gratiae: προς, άντι χάριτος.

Bunfterichleichung, ambitus [as]: ή έριθεία.

Gurgel, f. Reble.

gurgeln, fid), gargarizo1: γαργαρίζειν άναγαργαoiter | - (mit etw.) qua re und qd: rivi . ti.

Gurfe, cucumis [eris]: o cinvs [vos] · cinvos · n ciκύα ! - (eine faure B.), cucumis aceto maceratus: ò ôξès σίκυς.

Gurfenfern, semen cucumeris: ro ginvov.

Burt, cingulum; balteus; zona: ή ζώνη ό ζωστήο [ήτσς] | - bie B. am Bette, institue, quibus spenda culcitam fert: ή κηρία κειρία το σπάρτον B. in ber Baufunft, torus: ή σπείρα' το πυμά-TIOP.

Buf, fasio: ή χύσις χοή ! - (Regenguy), imber: ô

Bugeifell, ferrum fûsum: o zwvevros σίδηφος. Bufregen, imber: o veros.

1. gut, I) bonus; probus; jucundus; suavis; dulcis; opîmus; opportunus; utilis: ἡδύς [εῖα, ύ] · καλός άγαθός επιτήδειος χρηστός δεινός | - 9. Gerud, Gefchmad, olor suavis, -jucundus; sapor suavis: ή ήδεῖα όσμή· τὸ ἡδὺ γευμα | - g. Effen, cibi suaves: καλον δείπνον | - q. Wohnung, domi-cilium commodum: άγαθόν-, επιτήδειον οίκητήοιον | - cin g. Boden, ager ferax: ή εύφορος, εύ-καρπος, καρποφόρος χώρα | - g. Wetter, tempestas bona, secunda, serêna; ή αίθοία · εύημερία | - eine g. Ernte, messis opima: ή εὐετηρία | - cin g. (bc= tradtlicher) Theil, bona pars: ayador usoos | - eine g. (siemliche) Beile, aliquantum temporis: ovzvos χρόνος πολύς χρόνος | - Adv., bene; belle; jucunde; commode; scienter: ήδέως καλώς etc. | g. fein (ale heilmittel), medeor' cui rei; efficax sum contra qd: ίασθαι · Θεραπεύειν τι | - | mbm g. fein, diligo · [lexi, lectum] qm: προςφιλώς διακείσθαι πρός τινα · εὐνοϊκώς έχειν τινι | - mit | mbm g. fein, in gratia sum cum quo: διά χαρίτων είναί τινι | mit jmbm nicht g. fein, in simultate sum cum quo: διαφοράν έχειν πρός τινα | - mit imbm wieber g. werben, redeo ' [dii, itum] in gratiam cum quo : Siallattesdas noog tiva, tivi | - etw. wieber gmachen, sarcio [sarsi, sartum]; reconcinno 1 qd: καταποαύνει» | - etw. g. heißen, probo' qd: έπαιveiv-, συναινείν τι | - g. thum (f. v. a. etw. vergüten), reddo' [didi, ditum] qd: ἐπανοφθούν ἀνταποδιδόναι | - (f. b. a. helfen bon heilmitteln), sano 1 qd : ακείσθαι | - mit etw. g. fahren, consulo 3 [lui, ltum] mihi bene: καλώς άπαλλάττειν έκ τινος | - g. reben haben, nihil dietu facilius: τούτο δαδίως λέγεται.

II) als Interjection, gut! (als Billigung), bene faeis!; laudo factum!: καλώς γε' καλώς έποίησας |-fchen g! (als Antwort), nihil impedio*!; non repugnabol: ταῦτ' ἔσται | - (f. b. a. genug), jam satis , alig loyov | - nun g.! (einraumend), ponâmus ;

detur hoc tibi ; demus hacel: elev.

2. But, bas, I) (etw. Treffliches), bonum: rò ayaθόν· καλόν ! - II) (f. b. a. Bermogen), externa bona; fortunae: τὰ χοήματα· τὰ ὅντα | — III) f. b. a. Landgut, f. d. Bort | — IV) f. b. a. Waare, f. d. W.

Butachten, arbitrium; judicium; sententia; auctoritas; responsum: ή γνώμη κρίσις διάγνωσις | -(fein B. abgeben), dico 1 [xi, ctum] sententiam; respondeo' [di, sum] de jure: ἀποφαίνεσθαι γνώμην '- jmb8 B. über etw. einholen, rogol qm sententiam de qua re: άξιούν τινα αποφήνασθαι την γνωμην περί τινος.

gutartig, bonus: Longtos, Longtongus [85]. sondus [es] dyados | - ein g. Anabe, puer bonne indolis: χοηστός παίς.

Butartigfeit, natura ob. indoles bona: ή χρηστότης [ητος] · χοηστοήθεια.

Butbefinden, -bunten, arbitrium: ή γνώμη ! - nach meinem B., arbitrio meo: κατά γε την έμην γνώ-

Bute, das, bonum; honestum: ro dyadov nalov |viel B. ftiften, bene mereor' de multis: πολλά καὶ άγαθα ποιείν αίτιον γεγονέναι πολλών καὶ άγα-Dor | - jmom G. thun, confero's [contuli, collatum,

conferre] in qm beneficia: εὐ ποιείν τινά | - etiv. jum G. menben, verto3 [ti, sum] qd in bonum : τοέπειν τι έπὶ τὸ ἀγαθόν | - jmbm ctm. gu G. halten, condôno' qd cui: συγγιγνώσκειν τινί τι συγγνώμην Eyew tivit tivos 1 - Das fommt mir ju G., haec ad meum fructum redundant: ώφελούμαι έκ τούτου συμφέρει μοι τοῦτο.

gutheißen, f. aut.

authersig, benignus; probus; bonus; simplex: 209στοήθης [ες] · χρηστός · εὐήθης [ες] · ἀπλούς [ή,

Gutherzigfeit, probitas ; simplicitas: ή χρηστοήθεια: χοηστότης [ητος].

gutmaden, meinen, f. gut.

gutmuthig, Butmuthigfeit, f. gutheraig.

gutfagen, f. Burge.

Butbbefiter, sherr, dominus praedii; possessor agrorum: o Exwv zwolov, zwola.

Gutthat, f. Wohlthat.

gutwillig, I) (f. v. a. freitvillig), non coactus; non invitus: έκων [ουσα, όν] · έκούσιος [ον] · πρόθυμος [ov] | - Adv., voluntate: ἐκόντως etc. | - II) (f. b. a. gutmuthig), facilis; officiosus; liberalis: evνους θεραπευτικός πειθήμων [ον] εύήθης [ες]. | Chpoftein, lapis gypsi: ὁ γύψου λίθος.

Butwilligfeit, facilitas; mores faciles; voluntas officiosa: ή προθυμία ευπείθεια ευήθεια.

Thmnafiaft, alumnus gymnasii: o του γυμνασίου, διδασκαλείου τρόφιμος παίς.

Thungium, gymnasium: τὸ γυμνάσιον. Chimnostif, ars gymnica: ή γυμναστική.

ghmnastisch, gymnicus: yvuvinos yvuvastinos | g. llebungen, artes gymnicae: αὶ γυμνασίαι · ἀσκήσεις γυμνικαί.

Chips, gypsum: ή γύψος · ὁ σαίζος · ή λατύπη | απε G. gemacht, expressus e gypso : ἐν γύψου · γεγυψωμένος | - mit 3. überziehen, gypso1: γυψούντι. Chybsabdrud, forma gypsi: ὁ τῆς γύψου τύπος.

Φηρδαύguß, imago e gypso expressa: τὸ γεγυψωμένον ἀπείκασμα.

Chybarbeit, opus e gypso factum: το έπ γύψου έφ-

Chpbarbeiter, gypsoplastes: ò onigoirgs.

ghpbartig, similis gypso: γύψφ ομοιος σκιροσειδής. Shpobild, figur, imago e gypso expressa: ή γεγυψωμένη είκων.

The grube, fedîna gypsi: ή της γύψου όρυχή.

.ba! 1) (Ausbrud bes Schmerzes) ah!: φεν, βαβαί | -11) (bee Lachene), ba! ba! hae!: a.

Saar, 1) (einzelnes), pilus; crînis: ή θρίξ [τριχός] B. ber Thiere, seta ; villus: ή θρίξ | - ein feines, bides, ftruppiges S., pilus tenuis, crassus, hirsutus: θρίξ [χός] λεπτή, παχεία, αύχμηρά | - bie S. bes Bartes, barba; al yeverades | - bie &. bes Augentiebed, cilia [orum]: τα βλέφαρα | - . b. ber Augen= braumen, supercilia [orum]: n opovs | - S. am Salfe ber Pferbe, juba: ή χαίτη | - feine. 6. haben, calveo"; careo' pilo: ψιλον είναι | - die h. wachsen, pili erescunt: αἰ τρίχες αυξονται | - bie h. wachsen wieder nach, pili subnascuntur: αὶ τρίχες υποφύονται, υπογίγνονται, ἀναφύονται | - bie h salten aud, pili destunt: αἱ πόμαι ἀπομαδώσιν | - spriichw., mit haut u. h. verzehren, plane absûmo sumpsi, ptum]: παντελώς, πάντως άναλίσιω | - φ. auf den Bahnen haben, exercitatus sum in quá re: εὐ ἐπαίειν περί Tirog | - es ift fein gutes S. an ihm, nee allum pilum habet boni viri: ovder vyteg eottr eravto | - imbin nicht ein h. frummen, ne minime quidem laedo3 [si, sum] qm: μηδεν το παράπαν βλάπτειν τινά |- αυξο Φ. (f. v. a. genau), subtiliter: ἀπριβέστατα | - είν. αυτό δ. treffen, rem acu tango [tetigi, tactum]: στοχάζεσθαί τι ἀκοιβως | - bei einem δ. (f. v. a. beinahe), tantum non; non multum afuit quin etc .: όλίνου δείν παρά μιπρόν παρά τοσούτον.

II) (bef.), (ber Saarwuche auf bem Ropfe) bee Menfchen, erines; capillus; coma: ai rolges n noun |bon S. ber Manner, caesaries: η κομη | - langes S.. capillus promissus: ἡ φόβη | - langes H. haben, co-mâtus sum: κομᾶν | - faliches H., capillamentum: αὶ κόμαι πρόςθετοι· ἡ φενάκη | - bas H. wachsen lassen, alos [lui, altum], promittos [misi, missum] capillum: τρέφειν την κόμην άνειμένην έαν την Saarfamm, pecten crinalis: ο κτείς [κτενός].

κομην | - jmbm in bie B. fallen, involo' cui in capillum: έπιφέρεσθαί τινι (είς τρίχας) | - einander in den h. liegen, rixâmur inter nos: διαφέρεσθαι άλλήλοις | - fliegendes (aufgelöftes) . j., capilli passi: η πόμη λελυμένη.

haarahnlich, sartig, sförmig, specie crinium; modo comarum: τριχώδης [ss].

Daarauffat, f. Baarfrifur.

Haarband, binde, redimiculum; fascia erinalis; vitta: ή μίτρα ταινία άναδέσμη.

haar breit, nicht ein, ne transversum unguem ober digitum: οὐδ' ἐλάχιστον · οὐδ' ἀκαρῆ.

Haarburfte, penicillus crinium: to nullovreor tov τριχών.

Haarbuid, shuidel, cirrus; capillus; crista; o rotχών σύνδεσμος κοωβύλος κόρυμβος λόφος.

haarbede, cilicium: τὸ στοώμα τοίχινον.

Haareifen, calamister; calamistrum: ή καλαμίς [Loos]. f. a. fraufein.

haarfein, subtilissimus; summae tenuitatis: ἀκαφής [ές] · λεπτότατος | - Adv., subtilissime: λεπτό-TOTAL.

Daarflechte, gradus: o nlonapos n nlonapis [1806] f. flechten.

Haarfrifur, comptus [ûs]; suggestus [ûs] comae; nodus; corymbion: ή της κόμης διάθεσις ο της κόμης κόσμος.

haaricht, capillaceus: τρίχινος τριχώδης.

haarig, vestîtus pilis; crinîtus; capillatus; comâtus; intonsus; pilôsus; setôsus; capillôsus: τριχωτος τριχώδης [ες] · δασύς [εία, ύ] · λάσιος.

haarflein, imbm Alles b. ergablen, enarro' omnem rem ordine: σαφέστατα, απριβέστατα έξηγούμαι, διη-

Daarfraubler, sichmuder, f. Frifeur.

Baarlode, cirrus; cincinnus: o βοστουχος βοστουξ [υχος] ή πλοκαμίς [ίδος].

Haarlodden, cincinnalus: to Bostovylov.

haarlod, (von Natur ob. durch Alter) calvus; calvatus; imberbis: ἄθριξ [τριχος] ἄπομος [ον] ψιλός (τριχῶν) μαδαρός | - (durch fünstliche Wlittel), depilatus; rasus; tonsus; glaber: λεῖος ψιλός ἄθριξ. Haarlofigkeit (bes Hauptes) calvities capitis: η ψιλότης [ητος] το ψιλύν.

Baarnadel, acus crinalis: o tétus [1405].

Daarnes, reticulum: o nengugalog.

Haarpinsel, penicillum; seta: ή μήριγξ' ή γραφίς έκ μηρίγγων.

Baarpomade, f. Saarfalbe, Saarichminte.

Daarpuder, pulvis crinalis: ή της τοιχός κονία, «κόvig.

Haarput, -fdmud, comptus [as] pb. ornatus [as] comae: τὸ τῶν τριχῶν κόσμημα.

Haarring, anulus crinibus intextus: o δακτύλιος τρίχινας.

Haarrohrden, tubulus tenuissimus: o swlyvisnos λεπτότατος.

Haarfalbe, unguoutum capillare: ή τῶν τοιχῶν ἀλοιφή | - (Wittel, die Haare ausfallen zu machen,) psilothrum : το ψίλωθοον.

haaricarf, subtilissimus: ἀκριβέστατος.

Haaricheere, forfex crinalis: n walis [idos].

haarschmud, f. haarputs.

Hadriditur, funis crinibus contortus; ή οφμία.

Daaridopf, f. Schopf.

haarichweif, aftreifen (eines Rometen) orinis; erines: αὶ κόμαι (τοῦ κομήτου).

haarfeil, f. Saarfdnur.

Haarfieb, cribrum setaceum, se setis equorum factum: τὸ κόσκινον τρίχινον.

haarstern, f. Komet.

haartour, f. Perude.

Haarwuche, incrementum capilli: το τρίχωμα: τρίχωσις | - ben S. beforbern, alo3 [lui, Itum] capillum: τρέφειν την κόμην.

Daarwulft, Joht, nodus: o uallog | - einen B. tra= gen, colligos [legi, lectum] capillos in nodum: ualλὸν ἔγειν.

Saarwurgel, radix pili: o lovdos.

Haarjange, volsella: τὸ τριχολάβιον.

Haarzotten, capilli; villi: of wallot.

Sabe, die, res; bona; fortunae: τὰ χρήματα· ἡ οὐσία· τὰ ὅντα | - Β. u. Gut, fortunae omnes: πάντα τὰ ὑπάοχοντα | - alle meine β., omnia mea: πάντα τὰ ἐμά.

haben, 1) (f. b. a. in ber Sand h.), habeo2; teneo2

[tenui, tentum]; gesto': Eyew.

B) an ber Sand h., duco3 [xi, ctum] manu: ayeir τη χειρί | - bei fich f., habeo' ob. porto' mecum: έχειν παρ' έαυτώ.

sum]; complector [plexus]: έχειν περιέχειν περιλαμβάνειν.

III) (f. v. a. befigen), babeo2 qd; est mihi qd; possideo2 [sedi, sessum] qd; praeditus ob. instructus ob. ornâtus sum qua re; utor3 [usus] qua re: έστι μοί τι κέκτημαι έχω τι χοώμαί τινι.

IV) haufig mit Gubstantiven verbunden für finnberwandte Berba, 3. B. Bewinn an etw. b., lucror' de quel re: ἀπολαύειν τινός | - Freude an etw. h., delector' qua re : zaigeiv. Hoesbai tivi | - Muße für etw. b., vaco cui rei: σχολήν αγειν, εξχειν | - gern h. ctm., gaudeo² [gavîsus sum] quả re: ἀσπάζεσθαί τι· ήδεσθαί τινι | - nicht h., careo : ἀπορείν· δείσθαί τινος | - bah. im meiteren Ginne (f. b. a. betom= men h.), 3. B. moher haft bu bas?, unde datum hoc sumis3?: πόθεν έχεις ταῦτα λαβών; | - (f. v. a. gehört h., wissen), esw. h. von jmbm, cognòvi qd a quo: απηκοέναι τινός τι πεπύσθαι τι παρά τι-

V) (f. b. a. nehmen), accipio3 [cepi, ceptum]: λαμβάνειν | - ba haft bu bas Buch, accipe librum:

λάμβανε το βιβλίον. VI) h. wollen, f. v. a. forbern, wünschen, verlangen,

f. biefe Borter.

VII) in Berbinbung mit saus und einem anberen Beitworte A) f. v. a. durfen, tonnen u. bgl., j. B. ich habe bir ju befehlen, habeo in te imperium: \$200 600 το προςταγμα | - ich habe nichts zu schreiben, non habeo quod scribam: οὐδέν μοι γράφειν έστίν | -B) (f. b. a. muffen) durch part. fut. pass., 3. B. ich habe biefe Briefe gu fchreiben, multae epistolae miki scribendae sunt: πολλαί ἐπιστολαί γραπτέαι μοι

VIII) impers, e8 (man) bat, f. b. a. e8 ift, 3. B. e8 bat feine Befahr, non est periculum: ovdels nivovvos μή etc. |- ce hat feine Gile, non opus est festinatione : ούδεν δεί σπουδής | - es hat bamit feine Richtigfeit, res ita se habet: άληθώς έχει ούτως.

Habenichts, inops omnium rerum: ανθοωπος πάν-

των των έπιτηδείων ένδεής.

Saberecht, ein, homo pertinax: ανθοωπος αυθάδης. Dabgier, f. Sabsucht.

habhaft werden, potior4 quo; comprehendo3 [di, sum] qm: κρατείν τινος συλλαμβάνειν.

Habicht, accipiter: o iégas [nos].

Habichtonafe, nasus aduncus: n dis [wos] younn.

habilitiren fich, (auf ber Universität), rite capesso3 [sîvi, sîtum] jura doctôris publici: κατασκευάζεσθαι σχολάς δημοσίας.

Sabit, f. Rieib, Rleibung.

Sabfeligfeiten, f. Sabe.

Sabsucht, cupiditas habendi; studium pecuniae; avaritia: ἡ πλεονεξία | - ſchmußige D., sordes: ἡ αίσχροκέρδεια.

habfüchtig, cupidus babendi; avidiorad qd: o nleoνέκτης πλεονεκτικός απληστος [ov] | - fehr h. fein, ardeo2 [arsi, sum] avaritia: ἀπλήστως έχειν χοημάτων | - Adv., avare; sordide: άπληστως.

Dadel, arista: o adno [égos] · avdégis [ixos].

Dadbrett, I) (in ber Ruche), tabula concidendis rebus cibariis: το ἐπίκοπον· ἐπικόπανον | - II) (3nftrus ment), sambûca: ή σαμβύκη.

II) (f. v. a. crhaften), habeo2; comprehendo3 [di, Dade, 1) dolabra; ligo; rastrum; sarculum; pasti-

num; ή αμη σκαλίς [ίδος] ή σκαπάνη | - 1. haren, e pilis factus ob. textus: τρίχινος. II) j. b. a. Ferfe, f. b. 93.

haden, mit ber hade, sarrio4; pastino1: Gualeveir layalvery |- mit ber Art h., caedo3 [cecidi, caesum]; concido3: συγκόπτειν · συντέμνειν - mit bem Schna= bel h., tundo 3 [tutudi, tusum] rostro : κόπτειν σποδείν | - s., bas S., sarritio; pastinatio: η σκάλσις σπάλισις σπάλευσις ὁ βοτανισμός ποασμός.

Haderlohn, merces [êdis] lignorum concisorum: o

μισθός τοῦ σχίζοντός τὸ ξύλον.

Sadflok, I) caudex: τὸ ἐπικόπανον ἐπικόρμιον έπίξηνον | - II) (S. beim Rleifcher), mensa lanionia: ή πρεουργική τράπεζα.

Dadmester, culter: ή μάχαιρα το μαχαίριον.

habamar, (Stabt), Hadamaria.

Sader, rixa; simultas: ή έρις [ιδος] · άμφισβή-

hadern (mit jmbm), rixor1 cum quo; in simultate sum cum quo: Egizeiv=, giloveixeiv rivi | - nicht mehr h., depôno3 [posui, situm] simultatem : μημετι έρίζειν, εφιλονεικείν.

hadersuditig, rixosus: piloveinog [ov]. dugegig

Haderling, stramentum concisum: το κάρφος ο φορυτός.

Baher ob. Deher, pica: n nicoa.

Bahnchen, I) (Mannchen eines Bogels), mas: o agόην [evos] | - II) (junger Baushahn), pullus gallinaceus: ο άλεπτορίσκος το άλεπτρυόνιον.

Dafden, hamulus: το άγκίστοιον.

hafelig, I) eig., hamatus; uncinatus: άγκιστρωτός [i, ov] | - II) fig. A) v. Berfonen, morosus: dugnolog. dusagestos [ov] | -- B) b. Dingen, dubius; anceps: yalenog anogos [ov].

Dalfte, dimidia pars; dimidium; semissis: το ημισυ.

ή ήμίσεια | - um die Balfte, f. halbmal.

hamild), malignus: κακοήθης [ες] κακεντρεχής [is] vnovlos [ov] | - h. Betragen, malignitas: ή κακοήθεια: το κακεντρεχές υπουλον | - Adv., maligne: κακούργως · ὑπούλως.

Sammerden, malleolus: rò squolov.

hammern, tundo3 [tutudi, tusum] malleo; duco3 [xi, ctum]; cudo3 [di, sum]: σφυρούν σφυρελατείν σφυροκοπείν.

Damorrhoiden, haemorrhois: ai aiuogooldeg.

Bandden, manicula; manus parva: το χερύδριον. Banbearbeit, manu factus, a, um: χειριποίητος.

Bandeflatichen, bas, plausus [ûs] : à xooros (χειφών) το κοότημα.

handelfüchtig, cupidus litium et rixae: φιλονεικός OV.

Bandler, sin, f. Sanbelsmann, Sanbelsfrau.

hangen, I) a., an etw., suspendeo' [di, sum] qd cui rei ob. de (e, ex) quá re: πρεμαννύναι προςαvagrav ti tive | - um fich b., & B. ben Mantel, amicio [ctum] me pallio: περιβάλλεσθαι ξμάτιον - s., bas \$., suspendium: ή аухот [- II) п., f. hangen.

hanfeln, imbn, habeo' qm ludibrio; ludificor qm:

έξηπεροπεύειν.

Barchen, pilus tenuis: το τρίχιον.

2. haren, fid), perdo3, amitto3 [misi, missum] crines : άφιέναι τας τρίχας | - Die vierfüßigen Thiere h. fich. cadunt pili quadrupedibus: οἱ τετράποδες τριχοόφούσιν οί τετραποδες αφίουσι τας τρίχας.

härmen, sich, maereo?: ἀνιᾶσθαι λυπείσθαι ἐπί

Harte, duritia; durities; rigor; rigiditas; asperitas; animus durus; duritas animi: ή στεφρότης · σκληοότης άναλγησία το τραχύ χαλεπόν.

harten, duro1 od. indaro1 qd: σκληφούν. στεφφούν. hartlid), duriusculus; duracinus; corio duro: vnoσκληφος [ον] · δριμύς [εῖα, ύ].

Haschett, lepusculus: το λαγίδιον λάγιον.

Bafcher, f. Berichtebiener.

haglid, deformis; turpis; têter; foedus: aloyoog δυςειδής [ές] · άμορφος [ov] | - fehr h., instgnis ad deformitatem: ὑπέραισχοος [ov] | - jmbn h. machen, deformol qm: αίσχύνειν · δυσμορφίαν κατασκευάζειν τινί | - Adv., deformiter; turpiter: αίσχοῶς. αμόρφως.

Daglichfeit, deformitas; turpitudo; foeditas: vò

αίσχος ή άμορφία το δυσειδές.

hatfcheln, jmbn, indulgeo' [lsi, ltum] cui: Beoaπεύειν · θωπεύειν τινα.

Baubden, f. Saube.

Häufden, acervus haud ita magnus; numerus parvus; exigua manus: τὸ βραχύ [έος] το έλαχιστον μέρος.

häufeln, 3. B. Kartoffeln, accumulo1: συνάγειν | s., bas b., accumulatio: ή νησις συμφόρησις

owereng.

haufen, I) a. acervo1; coacervo1; aggero1; exaggero¹; cumulo¹; accumulo¹; augeo² [auxi, ctum]; addo³ [didi, ditum] qd cui rei: χωννύναι σωgevein. adgoitein. annayein | - Schate auf Schate h., exaggero' opes: άγείρειν χοήματα | - Berbrechen auf Berbrechen b., addo3 scelus sceleri: κακουργήματα έπί κακουργήμασι συνάγειν | - auf imon etw. h., ornol (onérol) qui quà re: êπιβάλλεω», επιφέ-ρεω τινί τι | — 11) r., fid) h., acervor'; crescol [crêvi, crêtum]; augeor': αυξάνεσθαι συναγεί-ρεσθαι πληθεύειν | - ein gehäuster Lössel, cochiear cumulatum: τὸ κοχλιάριον πλήρες | — III) s., ba8 β., acervatio; coacervatio: ή σώρευσις νήσις.

haufig, frequens; creber; celeber; multus: ovzvos. πολύς [πολλή, πολύ] · άθρους [ovv] | - Adv., frequenter; crebro; saepe: συχνώς πολλάκις θαμά -h. wohin tommen, frequens sum loco quo: Dapizeir

συχνάζειν παρά τινα.

Häufigfeit, frequentia; crebritas; celebritas: n συχνότης [ητος] το συχνόν.

Bauflein, f. Baufchen.

Dauschen, domuncula; aediculae; casa; casula: rò oluldiov uliciov | - S. bauen, aedifico casas: ολαίδιον ατίζειν.

hauslid), domesticus; privatus; diligens; attentus ad qd; fragi: οίπειος οίπονομικός φειδωλός · frugi: olnovounn yvvn | - fld) h. wo niederlaffen, colloco alicubi sedem ac domicilium: ίδουσασθαί που | - fid h. einrichten, constituo3 | ŭi, ûtum | rem : ατασκευάζεσθαί που.

Hanblichfeit, diligentia domestica: τὸ οἰκονομικόν | Hagedorn, crataegus oxycantha: ἡ λευκάκανθα. οίκουρικόν.

Bautden, enticula; membranula; pellicula: vò deq-

μάτιον ο υμήν [ένος].

ανάγεσθαι έξορμίζειν.

hauten, detraho's [xi, clum] pellem eni: δέρειν ἀποδέρειν · ἀποδερματοῦν | - fich h., exuo3 [ui, űtum] pellem: ἀποδερματοῦσθαι.

hänticht, stig, membranaceus: δερματώδης [es]. Hafen, I) eig., portus [ûs]: à λιμήν [ένος]. όφμος | - II) fig., refugium; perfugium: η καταφυγή αποστροφή | — in den b. einlaufen, pervenio [vêni, ventum] ob. invehor [vectus] ob. intro in portum: δομίζεσθαι καταγεσθαι | - das Schiff in den B. einlaufen laffen, conjicio [jeci, jectum] navim in portum: δομίζειν -, κατάγειν -, καταίσειν την ναθν | - nach dem H. hinstenern, peto [trvi, trtum] portum: ευθύνειν την ναυν είς λιμένα | - αυδ dem D. fegein, solvo3 [vi, lûtum] e portu: ἀπαίρειν.

Safenauffeher, ameifter, limenarches: Egogog zov

λιμένος.

Dafengefälle, -gelb, -doll, portorium: tò Ellipévior - bas S. entrichten, do' [dedi, datum] portorium: διδόναι το έλλιμένιον | - S. einnehmen, operam do' in portu: Ellineviceiv.

hafenlos, importuosus: áliuevos [ov].

Safenmundung, ostium ob. aditus [us] portus: vo τοῦ λιμένος στόμα.

hafenreid), portusus: πολυλίμενος [ov].

Dafenftadt, urbs portu ornata : λιμένα έχουσα πόλις. Dafer, avena: o Booug | - tauber, wilder S., avena sterilis ob. fatua: ο αίγίλωψ [ωπος] | - Eprichto., ber S. flicht ihn, lascivit: noidion fori novdioi. Saferbrei, puls ex avena facta: ο πόλτος έκ βρόμου. Daferbrot, panis avenaceus: agrog ex βρόμου.

Daferernte, messis avenae: ὁ ἄμητος τοῦ βρόμου. Daferfeld, ager avena consitus: ή χώρα βρόμφ συνημμένη.

Hafergriiße, avena elota: o zóvogos.

Haferfastett, cumera avenae: ή κίστη βρόμου. Dafermehl, farina avenacea: alevgor ex Boouov.

Saferfact, seges avenacea: το λήτον βρόμου. Daferichleim, cremor avenae: o βρόμου χυλός.

Daferstroh, stramentum avenae: τὸ βρόμου χορτόστοωμα ή βρόμου στιβάς.

Daff, I) bas furifche S., Sinus [ûs] Curonicus, = Curonensis | - II) bas frijche S., Sinus Venedicus.

Haft, gefängliche, custodia: ή φυλακή.

haften, an etw., I) eig., adhaereo2 [haesi, haesum] ad qd; inhaereo2; inhaereseo3 [haesi, haesum] in quá re: ἐνέχεσθαι ε, προςκολλάσθαί τινι έπιμέver rivi | - II) fig., im Gebachtniß f., insidet" qd in animo: έγκαθησθαι τη ψυχή, = τη μνήμη | - εδ haftet eine Schuld, ein Berbrechen auf imbm, haeret' cui peccatum; consistit's [stitit] culpa in quo: Evéχεσθαι αμαρτήματι | - für imbn ob. etw. h., praesto1 [stiti, slatum] qm ob. de quo: eyyvaodai τινα DD. TL.

Bagebuche, carpinus: ή ζυγία | - aus B. gemacht, carpineus: ¿vyivos.

Hagebutte, bocca rosae caninae: το πυνοςβατον.

Hagel, 1) grando: ή χάλαζα [— II) f. v. a. große Menge, vis; nuhes: χαλάζα δμοιος | - ein H. bon Pfeilen, ingens vis sagittarum: το πλήθος τών τοξευμάτων άφθονα τοξεύματα.

hagelartig, specie grandinis: χαλαζήεις [εσσα, εν]. hageln, impers. es hagelt, grandinat: galação galaζαβολείν.

Sagelichaben, calamitas: ή φθορά των καρπών. ή χαλαζοκοπία.

Hagelichlag, vis creberrimae grandinis; calamitas: ή χαλαζοκοπία.

Sagelichlogen, grando creberrima: ο χαλάξης χόνδρος ή χαλαζα.

hagelmetter, tempestas calamitosa: ή χάλαζα.

hager, macer: logvog lentog.

hagerleit, macies: ή logvorns lentorns [nros]. Dagestold, caelebs: o ayanog usobyanos | - . fein, abhorreo2 a re uxoria: μισόγαμον είναι.

Dahn, I) eig., A) allg., (bas Mannchen ber Bogel), mas [maris, m.]: o adonv [svog] | - B) bef., (des Suhne), gallus gallinaceus: ò alentovar [ovos] |- Eprudw., ce fraht fein Hahn barnach, nemo de hac re laboraverit: ονδείς φοοντίζει τούτων | - der beste hahn im Korbe sein, prae ecteris gratia ejs sloreo'; soveor' [sotus] a quo: πάντα είναί τινι | — II) übertr., A) (.5. an einem Befage), epistomium : ό κρουνός το έπιστόμιον | — B) (b. am Gewehr), retinaculum pyritae: o δράκων [οντος] | - ben S. fpannen, paro' retinaculum ad ictum: τείνειν τον δράκοντα.

Dahnenbart, palea galli: τά του άλεκτουόνος άχυρα. Dahnenfuß, I) (Ranuntet), ranunculus : rò alextooπόδιον - II) (Art Schwaben), panienm crus galli: ο σγμος.

Hahnengefecht, stampf, pugnas, certamen gallorum : "

ή άλεκτρουόνων συμβολή.

Sahnengeschrei, I) cantus [ûs] galli: ή άλεκτουόνος ώδή | - II) (Belt beffelben), gallicinium: ή άλεπτοροφωνία.

Dahnentamm, crista galli: o logos alentovovos. τα καλλαια.

Dahnenfporn, calcar galli: το πλήκτρον.

Hahnrei, curraca: o negatiag negatag | - jmbm aum S. machen, habeo' rem cum uxore ejs: κέρατα ποιείν τινι.

Dai, Daifisch, cetus; pistris: ή πρίστις [sws]· τὸ untoc.

Hamburg (St. in Destreich), Hamburgum Austriae. Dain, lucus; nemus: τὸ ἄλσος τέμενος.

Hafen, hamus; uneus; harpago: τὸ άγκιστρον · ὁ λύκος συνξ [υχος] · ή χείο | - Spruchm., ble Sache hat einen S., res habet dubitationem: τὸ πραγμα συντρίβεται.

hakenförmig, hakicht, hakig, curvatus in hamum; humâtus: uncinâtus: άγκιστροειδής [ές] · γρυπός ·

halb, dimidius; dimidiatus; auch burch Bufammenfegung mit semi: ημισυς [εια, v]· ημίτομος [ον] | -3. B. ein h. Monat, semestrium: ὁ ήμιμηνισίος χοόνος] - ein h. Ton, hemitonium: τὸ ήμιτόνιον | ein h. Rosel, hemina: n'nulva norvin |- cin h. Schod,

triginta: τριακοντα | - auf h. Bege, medio itinere: |halbiren, bipartior'; disseco' [eni, ctum] in duas έν μέση όδφ | - h. fo groß, dimidio minus: ημιόλιος [ov] | - h. u. h., mediocriter; utrumque: σχεδόν σγεδόν τι. halbbarbar, semibarbarus: ὁ ἡμιβάρβαρος. halb bedeckt, semitectus: άσκέπαστος το έτερον

μέρος ήμίγυμνος [ον]. halb befleibet, semiamictus; seminudus: ημίγυμνος

[ον] ημφιεσμένος τὸ έτερον μέρος.

halb bewaffnet, semiermis: έξημισείας ώπλισμένος σχεδόν τι αοπλος.

halbbier, cerevisia dilution: δ ζύθος ύδαρής.

halb blog, seminudus: hulyvuvos [ov].

Salbbruber, frater eodem patre (ob. eadem matre) natus: ὁ ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, εδμομήτριος.

Halbdyor, semichorium: τὸ ήμιχόριον.

halbehlinder, hemicylindrus: to huxvlivoquov o

ημικύλινδρος.

1. halbdunfel, = hell, sublucanus: oodiog oodivos. 2. Salbbunfel, bas, lux incerta ob. dubia: vò lunavyés kunópos [oros] | - ned im S., vixdam luce certa: το λυκαυγές λυκόφως πνέφας.

halbeingefocht, ad dimidias decoctus: quiepdog.

halben, halber, f. megen.

halb erhaben, ex parte eminens; caelatus: τορευτός

Salberftabt, Halberstadium.

halbfertig, semiperfectus: ἡμιτελής [ές] ἡμίεςyos [ov].

halbfingerbreit, semidigitalis: huidantulialog.

halbfingertief, digitum dimidiatum.

halbfrei, semiliber: nuidovlog.

halbgar, semicoctus: nuisodos lovi.

halb gebildet, I) eig., semiformis: hurrelig hurye νής | - II) fig., semidoctus: ἡμιμαθής ἡμίσοφος.

halbgebraten, semiassus: nulontos [ov]. halbgebrofchen, semitrîtus: ήμιτουπτός.

halbgefocht, semicoctus; semicrudus: nulsodog. halbgelehrt, semidoctus; mediocriter doctus: nulσοφος ήμιπαίδευτος [ον] ήμιμαθής [ές].

halbgemacht, semifactus; semiperfectus: nuceorns [ές] · ημίεργος [ον] · ημιτελής [ές].

halbgeöffnet, semiapertus: ὑπανεωγμένος διανεω

γμένος.

halbgeschlossen, semiclausus: huinleistos [ov].

halbgeschoren, semirasus: κεκαρμένος θάτερον μέ-000.

halbgeschwifter, germani; eodem patre (eadem matre) nati: ὁμόγαστριοι.

halbgetheilt, dimidiatus: ημιμερής [és]. halbgewaschen, semilotus: nullovros [ov]. halbaott, heros: huideog hows huidvntog.

Halbgöttin, heroina: ή ήρωίνη ήμιθέαινα. halbgriechisch, semigraecus: ἡμιέλλην [ηνος] · ἡμι

βάρβαρος. halbgurt, = gürtel, semizona: μικοά ξώνη· ήμι-

ζώνη. halbinfel, paeninsula: ή χερσόνησος.

partes: δίχα διαιφείν' διχοτομείν' ήμισεύειν. halbirt, bipartito: διχότομος [or] ήμίτομος [or]. ημιμέριστος.

Halbjahr, spatium semestre: of Ex unves o Exam-

vos zgovos.

halbjährig, semestris: έξαμηνιαΐος έξάμηνος [ov]. halbjährlid), sexto quoque mense: διὰ έκτου μηνὸς γενόμενος.

Halbfreis, semicirculus; semiorbis: το ημικύuliov.

halbireisformig, hemicyclius: ήμινυκλικός ήμικυκλιώδης [ες].

Halbfugel, haemisphaerium: το ήμισφαίριον.

halblaut, = lauter, semivocalis: ovn agnuog [ov].

halblebendig, semivivus: nuigos [ov].

halbleer, semiinanis: ημιδεής [ές] ημίκενος [ov]. halbmal, dimidio; parte dimidia: τῷ ἡμίσει | - h. fo wohlfeil (theuer) fein, consto 1 [stiti] dimidio minoris (plûris): τῷ ἡμίσει μειόνος (πλειόνος) πιποάσκε-

Halbmann, semivir; semimas: o hulardoos.

Halbmenid), semihomo: ὁ ἡμιάνθοωπος μιξάν-Downes.

Salbmeffer, dimidia diametri pars: ή ημίσεια διάmergos.

Halbmetall, semimetallum; τὸ ἡμιμέταλλον.

Halbmond, luna dimidia; luna: ή μηνοειδής σε-

halbmondformig, lunatus: σεληνοειδής [ές] · μηνοειδής [ές].

halbnadt, seminadus; semiamietus: ἡμίγυμνος [ov]. halbnaß, semimadidus: ημιβοεχής [ές].

halboffen, semiapertus: ὑπανεφημένος διανεφημέvos.

halb Part! in commune!: noivos Equis.

Halbfund, semilîbra: to hullitgov.

halbpfundig, semilibram pondo valens: ημιλιτρι-

halbreif, semimaturus: ημίπεπτος [ov] ημιπέπανος. halbroh, semicradus; subcradus: huinsntos.

halbrund, semirotundus; semicirculatus: ημιστρόγyulog [ou].

halbfauer, semiacerbus: vnožve [v].

Salbideid, f. Balfte.

halbschlafend, semisomnus: nuivnvog [ov].

halbschuhig, semipedalis: ήμιποδιαίος.

halbschwester, soror eodem patre (eadem matre) nata: ή άδελφή δμοπάτριος, δμομήτριος.

halbseiden, subserious: σηφικοίς μίτοις διυφασμέ-

halbsichtbar, semiconspicuus: humpavig.

Salbstiefel, calceamentum, quod pedes suris tenus tegit: ή κοηπίς [ĩδος].

halbständig, per semihoram durans: καθ' ήμιώριον έν ήμιωρίω γενομενος, «γιγνομενος.

halbtaub, surdaster: ὁπόκωφος.

halbfodt, semimortaus; semianimis: nuedvis [neos].

ημιθανής [ές] | - h. bor Durft, enectus siti: καταπεπονημένος ύπο δίψους.

Halbfrauer, in, semiatratus; semipullatus: ¿¿ ήμισείας μελανείμων.

halbtrocken, semisiccus: nuignoos [ov].

halbirunten, semigravis: ήμιμέθυσος [ov].

Salbtud, pannus tenuioris fili: το ημιέριον. halbverbrannt, semiustus: hulnavoros [ov].

halbverruct, vesanus: numavis [és].

halbbers, hemistichium: to hustigiov.

halbverzehrt, semesus; ex parte adesus: ημίβοωτος [ον] ήμιβοως [ώτος].

halbboll, halbbollzählig, semiplenus: ημιπλήρωτος

[ον] · ημίμεστος [ον] · ημιπλήρης [ες].

halbbollbracht, semiperfectus: ἡμιτελής [ές] · ἡμιτέ-LEGTOS [OV].

halbwad, semisomnus: ημιάγουπνος [ov].

halbwahr, and verisimilius est quam verius; incertus: άβέβαιος [ον]· άληθινῶ ἐοικώς.

halbwege, f. ziemtich.

halbwelf, semiviêtus: ήμιμάραντος [ov].

halbwild, semifer: ayoio foixos, = naganlygios.

halbwiffend, = wiffen, f. halbgelehrt.

halbgerriffen, semilaceratus: ήμισπάρακτος [ov].

halbzerstört, semirätus: nulntwtog.

Halbliegel, semilaterium: το ήμιπλίνθιον.

halbzirfel, f. Salbfreis.

halbzitternb, semitrepidus: vnodeng. halbjöllig, semidigitalis: nuidantvliaios.

Saleb, f. Aleppo.

Halfter, capistrum: ή φορβειά ο δυταγωγεύς. halftern, capistro 1: περιβάλλειν τη φορβειά.

1. Hall, f. Schall.

2. Hall, (St.) Schwäbisch-Hala Suevorum ob. Suevica.

Salle, porticus [ûs]; atrium; vestibulum : ή στοά.

παστάς [άδος]: σκηνή · κουπτή.

2. Salle, (St.) I) a. b. Saale, Hala; Hala Saxorum; Hala Salica | - II) in Beftphalen, Hala Westphalica.

hallen, f. fchallen, tonen.

Balm, culmus; calamus; festûca: ὁ κάλαμος ή καλάμη· ὁ ἀνθέριξ [ικος]· σίφων [ωνος] | - in ben B. geben (halmen), crescos [crevi, cretum] in festucam: φύεσθαι είς καλάμην.

Halminoten , nodus ; geniculum : o ogos καλάμου. Balmpfeife, calamus; avena; o nalamos in ovorys.

Sals, 1) (b. Menfchen u. Thieren), collum ; cervix (meift impl.): ὁ τράχηλος ἡδέρη ὁλόφος |- jmbin um ben S. fallen, f. umhalfen |- jmbm ben S. umbrehen, frango's [frêgi, fractum] cervices ejs: μεταστοέφειντινί τον τράχηλον | - ben S. abichneiben, amputo' caput ejs: τέμνειν =, αποκόπτειντοντράχηλον - über S. u. Robf. praeceps; raptim: προπετής | - sich über S. u. Ropf babon machen, praeceps abeo [abii, abitum]: προτροπάδην φεύγειν | — fig., imom auf bem H. fein, ταπίνητον είναι. sum [fui, esse] in cervicibus ejs; immineo² cui; haltbat, munîtus; firmâtus; firmus; stabilis; perenπροςκείσθαί τινι | - große Beichafte auf dem S. ha- nis; durans: όχυρός έχυρός | - ein h. Ort, locus

ben, sustineo' [tinui, tentum] magna negotia cervicibus: μεγάλα υφεστημέναι έργάζεσθαι | - fich bag auf ben S. laben, incurro3 [curri, cursum] in odium ejs: μίσον έπάγεσθαι | - Imbm Feinde auf ben S. fdieben, injungo* [junxi, junctum] inimicos cui: πα-οασκευάζειν τινι έχθοούς, «πολεμίους | - jmbm über den H. fommen, intervénio* [vêni, ventum] de improviso: καταλαμβάνειν τινά επιτίθεσθαί τινι | - fich imbn bom S. fchaffen, amoveo2 [movi, motum] qm: ἀποσκευάζειν | - aus vollem S. lachen, cachinno1: καγχάζω καχλάζω | - es geht ihm an ben h., caput ejus agitur: ò davatos avtor ayetal.

II) (von Dingen), collum; os: ò τράχηλος | - ber S. einer Saule, hypotrachelium το ὑποτραχήλιον.

Halsband, collare; monîle; torques; catella: tò déοαιον· περιδέραιον· ὁ όρμος ; - (S. für Sunde), armilla: ὁ κλοιός · ἡ κυνάγχη | - (\$. für Bferde), phalerae: τα φαλαρα.

halbbinde, focale: To l'odulov Enlodulov.

halbbrechend, plenus periculi ac discriminis: êniκίνδυνος· έπισφαλής [ές]· σφαλερός· δεινότατος.

Balebrufe, glandula cervicis: ή άδήν [ένος]. τὸ έλκος ή χοιράς [αδος].

Halbeifen, collare: o xlotos τραχηλοκάκη.

halbentzundung, inflammatio faucium: ή παρασυ-

halogehange, 1) (als Schukmittel), amuletum: rò βασnavior neglantor | - II) f. a. halsband.

Haldgericht, judicium capitis: ή nolois Davaring, · θανάτου· ή περί των έσχάτων κρίσις.

halogeschivit, exulceratio faucium: rò Elnog en roaχήλω γενόμενον.

halbgeschwulft, tumor faucium; tonsillae; glandulae: τὰ παρίσθμια.

Halbfette, I) torques; catella: o στοεπτός σομος | II) (ale Feffel), collaria (sc. catena): τὸ περιτραχήλιον ο κλοιός.

Salsmandeln, glandulae; tonsillae: τὰ παρίσθμια.

Salsidmud, f. Salsband.

Halbschnur, linea; linum: ò ognog. ή σειρά.

halbstarrig, pertinax; contumax; praefractus: λσχυ-οργνώμων [ον] · αὐθάδης [ες]· δύσπειστος · άπειoros | - Adv., pertinaciter; contumaciter; praefracte: logvooyvouovog etc.

Halbstarrigfeit, pertinacia; contumacia: ή ίσχυφογνωμοσύνη αὐθάδεια.

Salstud, f. Salsbinde.

Halbberbrechen, crimen capitale: to agion Davatov κακούργημα.

halbweh, dolores faucium: ή άλγηδών της φάρυγ-

halt machen, consistoa [stiti, stitum]; subsistoa: εσιστασθαι επίστασων ποιείσθαι | mit bem Seere S., constituo3 [tui, tutum] signa : σημαίνειν | - halt! (als Commando), consiste! consistite! mane! manête!: ἐπίσχες ἐπίσχετε!

Halt, teinen haben, fluo3 [fluxi, xum]: eineiv. eous-

satis munîtus: τὸ δχύρωμα | - ctw. h. machen, munio ; firmo i qd: δχυρούν τινά.

Haltbarfeif, firmitas: ή δχυρότης [ητος] το όχυρόν. halten, 1) a. u. r. A) gefaßt haben, teneo² [tenui, tentum]: Εχειν κατέχειν | · imbn bei der Hand h., do¹ [dedi, datum] manus cui; retineo² ην manu: Εχειν τινὰ χειρός | · fid an ctv. h., prehendo³ [di, sum]=; apprehendo³ [di, sum] qd: Εχεοθαι: ἀντιλαμβάνεοθαί τινος | · fig. (i. b. a. bei etw. bicken) sequor³ [secûtus] qd: ἐπιμένειν τινί | · (f. v. a. fid nach etw. richten) 3. D. fich an imbo Unficht h., accèdo³ [cessi, cessum] voluntatem ejs: ἐφαφμόξειν ἐαντόν

τινι' συμπεριφέρεσθαί τινι.

B) (j. b. a. das Fortschreiten hindern), teneo²; sustineo²; retineo²: κατέχειν ἐπέχειν |- das Pferd h., sustineo² equum: ἐπέχειν τον ἔππον |- die Pränen nicht h. lönnen, non possum [potül, posse] temperare a lacrimis: μη δύνασθαι κατέχειν το μη δακοῦσαι |- fid, h. (v. Laufenden), sustineo² me: κατέχεσθαι |- fid, dom Obste (j. v. a. chdar bleiben), dura '; patior³ [passus] actatem: οὐ διαφθείος-σθαι σώχεσθαι |- b. Soldaten (j. v. a. Stand h.). sustineo² me; nilor³ [nîsus od. nixus]: ἀνδραγαθίζεσθαι |- fid, gegen den Feind nicht h. fönnen, non possum sustinere impetum hostium: οὐ δύνασθαι ἀντέχειν τινί |- b. Menschen (f. v. a. Vermögenősumflände austrecht erhalten), sto¹ [stěti, statum]; bene tušar² rem familiarem: εὐ τηρεῖν-, διαφνλάττειν τὰ ἐαντοῦ |- nicht sich h., vacillo¹: σαλεύ-ειν δονεῖσθαι |- (f. v. a. sich mößigen), contineo² [tinui, tentum] me: ἐγκρατῆ γίγνεσθαι.

C) (f. b. a. einem Gegenstande eine Michtung geben), applico' [cŭi, cĭtum] ob. admöveo² [môvi, môtum] ad qd; ἄγειν τείνειν | - die Jügel an sich h., addůco³ [duxi, duclum] habenas: τὰς ἡνίας ελκειν | - die Đắnde in die Đồhe h., tollo³ [sustiti, sublâtum] maaus: αἴφειν, ἐκαίφειν, ἀκατείνειν, ἀνίσχειν τὰς χείφας | - sich τεκλίδ h., tengo² dextrorsum: ἐπὶ τὰ δεξιὰ τείνειν | - fig., sich şu imom h., sacio² [fôci, sactum] cum quo; sto¹ [stěti, statum] a quo; stu-

diosus sum cjs: συνείναι τινι ομιλείν.

D) (f. v. a. den Justand bestimmen), z. B. ein Gebäude in gutem Justande h., tuĕor² sarta tecta aedium: ἐπιμελεῖσθαί τινος: ἐν καλή καταστάσει φυλάττειν τί | - daß Scinige zusammenh., dene tueor² rem familiarem: καλῶς διαφυλάττειν τὰ ἐαυτοῦ! - imdn gut (schecht) h., dene (male) hadeo² qm: κακῶς «, φιλικῶς χοροθαί τινί | - imdn wie seineß Kind h., hadeo² qm in liberorum uumerum: χρησθαί τινι ὡς παιδί ἐαυτοῦ! - sid yut halten, dene hadeo² corpus; dene me gero² [gessi, gestum]: εὐ τροεῦν τὸ σῶμα ἀναθὸν εἶναι, «γίγνεσθαι ἀνδφαγαθίζεσθαι.

E) (f. v. a. unterhalten), alos [alúi, altum]; pascos [pâvi, pastum]; habeo2: τρέφειν, διατρέ-

geiv.

F) (f. b. a. etw. berrichten ob. beranstatten), habeo²; instituo³ [ŭi, ûtum]; ägo³ [êgi, ûctum]; celĕbro¹: ποιεῖσθαι τελεῖν ἐπιτελεῖν] - cine Rebe h., habeo² oratiouem: λόγους ποιεῖσθαι | - cine Auction h., facio³ [fêci, factum] auctionem: πρᾶσιν ὖπὸ κήσυν ποιεῖν | - Mache h., habeo² excubias: φυλακήν ἄγειν, ἔχειν.

G) (f. v. a. erfüllen), teneo²; servo¹; observo¹: ἐμπεδοῦν τι | - id) pflege cổ fo ձu h., soleo² [solitus sum] ita facere: οῦτως εἴωθα,

φιλω ποιείν.

Freund, beutfc - lat. - gried. Borterb.

H) (f. b. a. achten), magni, parvi (etc.) aestimo¹, facio³ [fêci, factum], pendo³ [pēpendi, pensum], pūto¹: νομίζειν ἡγεῖσθαι τίθεσθαι | - großc εἰὐđε auf [mòn h., magni facio³ qm: λόγον πλεῖσον ποιεῖσθαί τινος πολὺ νέμειν τινί.

I) (h. für ctw.) (f. v. a. meinen, daß etw. so od. so sei), habeo²; dûco³ [xi, ctum]; puto¹; arbĭtror¹; jndico¹; existimo¹: νομίζειν οἰεσθαι δοκείν έχειν - jmdn für seinen δείηδ h., habeo² qm hastem: έχθον νομίζειν τινά | - etw. sür eine Wohlthat h., pôno³ [posü, situm] gd in benesico: τιθέναι τι ένμέρει εὐεργεσίας] - etw. sür cin llebel h., habeo² qd in malis: νομίζειν τι κακόν | - etw. sür ⊛φανοί γ etw. sür εφανοί τι εξανοί το εξωνοί τι εξανοί νομίζειν εν αἰοχρῷ τίθεσθαι | - etw. sür τι κακόν νομίζειν εν αἰοχρῷ τίθεσθαι | - etw. sür τιψημίο h., dâco³ [xi, ctum] qd honori: αἰνετόν τι ἔχειν | - id) haste sür gut, eeuseo² [sü, sum]: δοκιμάζειν |- Willeδ sür vertoren h., despêro¹ de omni salute: πάντα διαφθαργαι ἡγοῦμαι.

R) (f. v. a. in fid) fassen), contineo²; căpio³ [cêpi, captum]; essecio³ [fêci, sectum]; pateo²: περιέ-

χειν' χωρείν' περιλαμβάνειν.

II) n., A) (f. v. a. dauerhaft fein), contineor²; firmus sum; non possum [potui, posse] frangi; maneo² [mansi, sum]: ἐμμένειν· ἐνέχεσθαι.

B) (j. b. a. anhasten), subsisto³ [stiti, stitum]; consisto³ [stiti, stitum]; ênézew épstacova. C) (co mit judum h.), sacio³ cum quo; faveo²

[favi, fautum] cui: στηναι-, είναι μετά τινος, -σύν τινι έχεσθαί τινος.

D) (auf ctw.h.), retineo³=, observo¹ gd: κατέχειν ἐπέχειν ἴσχειν διακωλύειν | - man hält pünttiich barauf, sedulo observatum est: ἀκοιβῶς φυλάττεται.

Halter, retinacülum ; fulcrum : ὁ κατοχεύς. Haltpunkt, z. B. ich habe feinen h., nikil habeo quod sequor: οὐκ ἔχω φ ἔπωμαι.

Daltfeil, retinaculum: το έχμα αμμα.

Halfung, habitus [ûs]; tenor: τὸ σχήμα ἡ έξις | bas heer hat eine schöne h., exercitus [ûs] est cultu et habitu eximio: το στράτευμα ποσμιώτατόν έστιν, -παλώς έγει.

Sam, St., Hamum; Hametum.

Samburg, Hamburgum; Hammonia | - Adj., Hamburgensis.

Sameln, St., Hamela.

Damen, everriculum ; jaculum: ή σαγήνη.

Damm, Ct., Hammona; Hammonia.

hammel 20., f. Schope.

Hammer, malieus: ή σφύρα ό δαιστής | - (j. v. a. hammerwerf), official ferraria: το σιδηφουφγείου. Hammerfollag, ramenta [orum] ferri: το στόμωμα ή σιδήρου λεπίς.

Hammerschmied, faber serrarius: ὁ σιδηφουογός. Hammerstiel, manubrium mallei: ἡ τῆς σφύρας λαβή.

Dammerwert, f. Sammer.

Hamster, mus [mūris] cricêtus: ὁ μύωξος.

Hamsterfell, spellis mūris cricêti: τὸ μνώξου δέρμα. Hamstergräber, sossor murum cricetorum: ὁ μνώ-

ξων σκαφεύς.

Hand, mänus [ûs]: ἡ χείο [χειοός] | - die hohle, flache, flehere H., f. hohl, flach, fleher - inden die H. geben, bieten, porrigo [rexi, rectum] dextram eue: διδόναι τινί την δεξιάν] - (f. b. a. jindin Unters flügung anbieten), jûvo¹ [júvi, jútum] ; adjúvo¹ qm: φάεγειν. αρπεδλειν. βουθειν τικα. ξαικορόειν τικι - bie S. barauf geben (f. b. a. gewiß berfpreden), do' [dedi , datum] dextram fidemque: πίστιν διδόναι την δεξιάν διδόναι υπισχνούμενον | - einem Mab= den bie S. geben, f. heirathen | - bie Banbe nach jendm ausstreden, tendo3 [tetendi, tensum u. tentum] manus supplices ad qm: τείνειν τας γείρας πρός τινα - die Sande nach der Krone ausstreden, allecto1 regoum: όρεγεσθαι της βασιλείας· επιπνείν τη άρχη - jmbm die Sand (beim Schreiben) führen, rego3 [rexi, rectum] manum scribentis manu superimposità: εὐθύνειν την γείρα γράφοντος τινος | - Φ. an etw. legen, admoveo² [môvi, môtum] mănus cui rei; aggredior³ [gressus] qd: ἐπιχειφεῖν τινι ἀν-τιλαμβάνεσθαί τινος | - die legte &, an etw. legen, impôno³ [posni, situm] extremam manum *cui* rei: έπτελεϊν τι εξεργάζεσθαί τι | - Φ. an imbn legen, injicio 3 [jêci, jectum] vim et manus cui: ἐπιβάλlew tivi tag reigas | - H. an fich legen, inferon [intuli, illatum, inferre] manus mihi [vitae meae]; conscisco3 [scîvi, scîtum] mortem mihi: διαχοήσθαι έαυτόν διεργάζεσθαι έαυτον (φαρμάνω) [- id) habe freie S. in etw., integrum est mihi: ¿govolav έχειν αύτοπράτορα, πύοιον είναι | - jmbm die H. binden, constringo³ [nxi, ictum] manus cui: σφίγyeur tág zeloás tun | - H. u. Füße bei etw. gebrau-chen, utor³ [usus] pugnis et calcibus in qud re: χρησθαι ποσί τε και χερεί ποιούντά τι | - die ... auf ben Mund legen, admoveo2 [movi, motum] manom ad os: την χεῖρα ἐπιτιθέναι (ἐπιθέσθαι) τῷ στόματι | - β. ab! manum de tabniâ!: την χεῖρα άπο της τραπέζης! | - Spruchw. Die B. in ben Schoof legen, sedeo2 [sedi, sessum] manibus compressis: καθήσθαι ούδεν ποιούντα, άργείν, πράγμα ούδεν έχειν | - eine . waicht bie andere, manus manum lavat : à de xelo rav xeloa viget | - feine D. um etw. umwenben, non verto3 [ti, sum] manum cjs rei causà: οὐδ' ὁπωστιοῦν ποιείν τί τινος ένεκα.

Einzelne Redenbarten, A) mit an, imbn an der H. wohin führen, perdüca³ [xi, ctum] qm manu tenens quo: χειδαγωγεῖν τινα | - imdn an die H. gehen, jūvo¹ [ūvi, ūtum] qm operā meā: ὑπηρετεῖν, ὑπουργεῖν τινι | - imdn etw. an die H. geben, subjicio³ [jēci, jectum] qd eui: ὑποβάλλειν -, ὑποτίθεσθαί

τινι τι.

B) mit auf, imbn auf den händen tragen, gesto qm in manibus: ἐν ἀγκάλως περιφέρειν τινά | - die Sache liegt auf der h., res aute pedes est: τὸ πράγμα κατάδηλον ἐστιν | - auf eigne h., meis viribus; meo Marte; meā sponte: ἰδία: ἰδία γνώμη.

C) mit a u 8, ein Thier aus der H. fressen od. saufen lassen, praedece est eidem et aguam de manu: διδόναι εμφαγείν [πιείν] θηρίφ έπ της χειρός | - αυδ den H. tegen, pênos [posui, situm] de manibus; άποτίθεσθαι] - αυδ einer H. in die andere, de manu in manum; per manus: έπ χειρός είς χείρα | - αυδ freier H., meå sponte: έπ των έαντου.

D) mit bei, bei ber h. fein, sum ad manum ob. sub manibus: πρόχειρον είναι ὑπάρχειν | - bei ber h. haben, habeo² ad manum (prae manu): πρὸ χειροῦν,

πρόχειρον έχω τι.

E) mit durch, viel burch die H. gehen, multum sumin manibus: πολύ κατατρίβεσθαι | - burch die britte H., per alium: διά έτέρου του.

F) mit in , in den h. forttragen, perfero [pertuli, perlatum, perferre] inter manus: φέφειν τι έν χεφοί,

διὰ χειρών, μετὰ χείρας |- mit etw. in ber H, gerens qd manu: ἔχων τι ἐν χειρί |- in ber H. halten, teneo² [tenui, tentum] manu: ἔχειν τι ἐν χειρί |- in unrechte Hande (v. cinem Briefe) fommen, iocido³ [di] in aliênum: ἐμπίπτειν είς πονηφάν ξυνουσίαν |- eδ ficht etw. in meiner H. (Gewalt), qd situm est in mea potestâte: ἔστιν ἐπ΄ ἐμοί· πύριος εἰμί τινος.

G) mit mit, mit. Händen u. Hügen (aus allen Kräften)

δ. B. entgegen arbeiten, facios [fêci, factum] obnixe: ἀνὰ κράτος · ἐντειναμένως · ὅσον τις δύναται μάλιστα] - mit beiden Händen (rafd), utrăque manu:

άμφοτέρα χειρί. ταχέως.

H) mit un fer, etw. unter den H. haben (an etw. arbeiten), habeo² qd in manibus: μετά χείρας ἔχειν·
μεταχειρίζεσθαι | - unter jud& H. sterben, emorior⁴
[mortius] in complexu cjs: ἀποθανείν ἐν χεροί
τινος | - ctw. unter der H. erwöhnen, injicio³ [jectum] qd in sermone: παραισθάνεσθαι | - unter
den H. derfausen, vendo³ [didi, ditum] qd oblatâ
occasione: διὰ χειρὸς πιπράσκειν.

1) mit von, v.h. duh, per manus: παρά χείρας εν χειρός είς χείρα | - ein Gefdäft geht von der h. negotium succedit [cessi, ssum] ad manus: τὸ ἔργον καλῶς προχωρεί | - von juds h. feln, profectus sum a manu ejs: γεγράφθαι ὑπό τινος | - etw. von guter h. wissen, comperi qd certo auctore: ήκουσα

ανδρός αξιόχοεω.

R) mit vor, efw. vor die H. nehmen, tracto qd: επιχειφείν τινι· απτεσθαί τινος | - vor der H. (für jeht), in praeseus tempus: τό γε νύν.

L) mit zur, zur h. nehmen, samos [sumpsi, ptum]
gd in manum: ἐπιγειρείν απτεσθαί τινος | - zur

rechten S., ad dextram : ev degia.

M) mit zwisch en, zwischen den H. entschüpfen, elâbor³ [lapsus] de manibus: ύπειχωρείν αμα λέγοντος | - zwischen den H. entschüpfen sassen, dimitto³ [misi, missum] e manibus: ἐαντι ἐκφυγείν.

S. b. a. Bandschrift, f. b.

Sandarbeit, opëra: ή χειρουογία χειρουαξία τὸ χειρούργημα | - fich bon S. nahren, tenëo 2 [tenüi, ntum] vitam praebendo opëras (fabriles): χειρόβιον εἶναι χειροβιούν.

handarbeiter, operarius; qui operas praebet: δ΄ χειφεργάτης χειφοτέχνης.

Handausgabe, editio minoribus plagulis descripta: ἔκδοσις βιβλίου συντόμως γεγοαμμένου.

Sandbeden, f. Bafchbeden.

Dandbeil, securicula: το πελεκύδιον.

handbesen, seopae manuáles: δ έγχειρίδιος σάρος· το έγχειρίδιον σάρωτρον.

Handbibliothef, bibliotheeüla: μιποά βιβλιοθήπη. handbreit, palmäris: παλαιστιαίος burd ben Genitiv παλαιστής.

Sandbriefchen, f. Billet.

handbud, enchiridion; summarium: to eyzeigibiov.

Handdienst, opera: ή ύπησεσία· το ύπησετημα | imbm einen H. leisten, praedeo operas cui: ύπησετείν τινι.

handeifen, =feffel, manicae: ή χειφοπέδη· ο χειφο-

δεσμος.

Handel, I) (f. b. a. Begebenheit, Borfall), res; negotium: το πράγμα | - cinen H. (Bergleich) mit jmdm schließen), facio* [feci, factum] pactionem eum quo:

συμβόλαιου συμβάλλειν τινί: συμβάλλεσθαί τινι -Dandel, jurgium; lis; rixa: ή έρις [ιδος] το πρά-γμα | - jmbm & machen, facesso3 [sīvi, sītum] negotium eui: πράγματα παρέχειν τινί | - Η. Sudjen, quaero³ [quaesîvi, sîtom] causam jurgii: ἔριν τείνειν· φιλοποάγμονα είναι | - H. anfangen, inféros [intuli, illatum, inferre] causam jurgii: ἄρχειν χειρων αδίκων.

II) (f. b. a. Bertrieb b. Baaren), mercatura; mercalio; negotia [orum]; commercium: ή έμπορία | -S. im Großen, mercatura magna : ή έμπορία | - S. im Rieinen, m. tenuis: ή καπηλεία | - . δ. treiben, handeln | - guten (fcblechten) S. machen, emo' [emi, emptum] bene (male): 20 (nanos) wvsio dal.

handeln, I) (f. b. a. feine Rrafte außern), ago' [egi. actum]; facio ffeci, factum]: πράττειν ποιείν δράν· ἐργάζεσθαι | - [. b. a. fid) betragen), gĕro* [gessi, gestum] me: ποιείν τινά τι | - als Wann h., praebeo * me virum: ἀνδοίζεσθαι.

II) (f. b. a. feiliden um etw.), lieftor1 ob. emptu

rio * qd: δυσωνείν δυσωνείσθαι.

111) (über (von) eim. h.), ăgo³ [êgi, actum]; dîco³ [xi, ctum]; dispüto¹; serbo³ [psi, ptum] de quâ re: τοὺς λόγους ποιείσθαι περί τινος 'δηλοῦν περί τινος | - in ber κτίτζε über ein. h., absolvo³ [lyi, lûtum] qd paucis: συντόμως διελθείν τι 1 - es han= belt fich bon etw., agitur de qua re: o loyog fort negi te | - f. b. a. fteht etw. auf bem Chiele, agitur qd: κινδυνεύειν περί τι.

IV) (f. b. a. handel treiben), gero's [gessi, gestum] qd; facio's [feei, factum] mercaturam; negotior'; έμπος εύεσθαι· έμπολαν· χοηματίζε σθαι ! - mit etm. h., vendo³ [didi, ditum]; vendito¹ qd: πιποά-σχειν τι ! — s., das H., actio; mercatio: ή πράξις u. durch die im Borhergehenden aufgeführten Berba.

handelbagent, curator negotiorum publicus: o vne έμπορίας δημοσίας έπιμελητής.

Sandelbangelegenheit, res ad mercaturam pertinens:

τα περί την έμπορίαν.

SandelBartifet, merx; res venalis: ή έμπολή· το

ώνιον φορτίον. handelsbud), rationes mercatoriae: τὰ γράμματα.

Sandelsbundnig, foedus [eris] commercii causa initum: ή περί της έμπορίας συνθήκη.

handelichaft, mercatura: n eunopia | - auf bie h. gehen, gero's [gessi, gestum] rem et facio* [fêci, factum | lucrum: της έμπορίας έπιμελεϊσθαι έμπορίαν έπιτηδεύειν.

bandelscollegium, collegium mercatorum: ή έμπο-

οική συναρχία ή έμπορική έταιρία.

handeleflagge, insigne navium mercatoriarum: onμείον των έμπορικών νεών.

Sandelsfratt, mulier, quae merces venditat: ή γυνή έμπορευομένη.

handelofreiheit, jus commercii: το έπιμιξίας δίκαιον ή έπιμιξία.

hanbelogeift, studium mercandi ob. quaestus: ή προθυμία ή της έμπορίας φιλοκερδής.

handelbaenob, socius: o noirwoos o ustezwo the πραγματείας.

handelsgericht, judices qui lites inter mercatores dijudicant : η ἀρχὶ τοῦ ἐμπορίου.

Banbelegefchaft, f. Sanbel II.

Sanbelogefellichaft, societas; socii : ή nowworla euποοική.

handelsgesch, lex mercatoria: vópos ò negl tov συμβολαίων.

handelsgewinn, quaestus [as]; lucrum: o zonuaτισμός το ἀπο των συμβολαίων πέρδος.

Sanbelsmann, qui rem gerit et facit lucram ; institor; mercator: ὁ ἔμπορος χρηματιστής.

handelbort, =plat, forum rerum venalium; emporium; oppidum nuudinarium; oppidum ubi est forum rerum venalium: το έμποσιον.

Handelbrecht, jus, quod lex mercatoria praescrîbit: ή ξυπορία.

Sandelofdiff, navis mercatoria: ἡναῦς ἐμπορευτική. το πλοίον.

handelsspeculation, spes et cogitatio quaestus: n χοημάτισις · ό χοηματισμός · ή χοηματιστική.

Sandeleftabt, f. Sanbelbort.

handelbstand, mercatores; negotiatores: of Eunogoi. handeleberbindung, societas: ή έμπορική συγγραφή.

Bandeloverfehr, commercium: ή έπιμιξία.

Sandelbiwaare, f. Sandelbartifet.

handelszug, mercatores ad mercatum proficiscentes: πλήθός τι άνδοων έμπορων πορευομένων.

handfertig, manu promptus; πρόχειρος [ον] · προπετης ές χείρα.

handfest, robustus; validus: εύχειο [QOS] δωμαλέος. καρτερός.

Sandgeld, arrhabo: ὁ ἀβραβών [ωνος] · τὸ προτίμιον' ή πρόδοσις' το έπίχειρον | - S. nehmen (von Soldaten), do ! [dědi,datum] nômen : ἐπογράφεσθαι.

Dandgeleut, stourgel, prima palmae pars: o καρπός. handgelobnig, fides dextra data: ή μετα δεξιας mistig.

handgemein werden, conseros [serui, sertum] manum; concurrimus3 [curri, cursum] inter nos: ɛiç χείρας ἔρχεσθαι», lévat, συνιέναι τινί | - mit |mom h. werden, congrédior3 [gressus] armis cum quo: χείρας =, μάχην συνάπτειν τινί όμόσε ίέναι τινί προςμιγνύναι τινί.

Handgemenge, pugna in arto: ή χειραφία συμπλοκή. ai zaiges | - es fommt jum b., res venit* [venit, ventum] ad manus: είς χείρας, μέχοι χειρών προύχωρησε το πράγμα γίγνεται έν χερσίν ο άγων.

handgeschmeibe, ornamenta [orum] manuum: ra περί ταϊν χεροϊν ψέλλια.

Handgranate, pyrobolus manu missus: ò πυροβόλος χειφοβολούμενος.

handgreiflid), I) eig., quod manu tenetur: ἐναργής [ές] κατάδηλος [ον] | — II) fig., manifestus; evidens; apertus: σαφης [ές] | - Adv., manifesto; evidenter; aperte: καταδήλως.

Handgreiflichfeit, evidentia: ή έναργεια το έναργές. Sandhabe, manubrium; ansa: ή γειφολαβίς [ίδος]. χειφολάβη | - mit einer S. bersehen, ansatus; ma-nubriatus: ἔχων [ονσάν, ον] λάβην· ἀτώεις [800a, ev].

handhaben, tracto'; exerceo': zeigigeiv diazeigiζειν μεταχειρίζεσθαι διοικείν πράττειν ποιείν.

handforb, f. Rorb.

24 *

fero3 [retuli, relatum, referre] dextram cjs ad osculum: κυνείν τινός την χείρα |- jmbin beim Ronige gum S. laffen, admoveo2 [môvi, môtum] qm dextrae regis: παρέχειν τινί την χείρα φιλήσαι.

handlanger, operarius; qui operas fabriles praebet: ό ὑπηρέτης | - bic S., operae: οί ὑπηρέται.

Handleitung, ductus [ûs]: ή χειράγωγία.

Handleuchter, candelabrum ansatum: ή λυχνία ώτωεσσα.

Handlung, I) (f. b. a. Kraftaußerung), activ: facious [oris]: ή πράξις το πράγμα έργον | - Handlungen, acta [orum]; facta [orum]: οί χρηματισμοί | - eine feierliche S., sollemne; caeremonia: ή άγιότης ίεροπρέπεια. θρησκεία τὰ νομιζόμενα | - bie 5. im Schaufpiel, actio; argumentum fabulae: το δράμα.

II) (Raufhandel), mercatûra: ή έμπορεία τά έμπορικά ή πραγματεία - (f. b. a. Laden), taberna:

το πωλητήριον.

Sandlungsgewölbe, taberna: ή σκηνή έμπορου.

Handlungsherr, mercator: ò Eumogos.

Handlungoschule, schola mercaturam discentium: το διδασκαλείον έμπορικόν.

handlungsvoll (3. B. Schauspiel), actuosus: evequos. Handlungsweise, ratio agendi; mores: o τρόπος ή οδός μέθοδος.

handmorfer, mortariolum: o oluionog.

Sandmuble, mola versatilis ob. trusatilis: o gergoμυλος ή χειφομύλη.

Sandpante, tympanam: το φόπτρον.

Sandpferd, equus funulis dexterior od sinisterior: ο ίππος δεξιόσειρος, = σειραφόρος, = σειραίος.

handreichung, ministratio: ή ύπηρεσία · υπουργία. έπικουρία | - jmbm . bei etw. leiften, subministro' qd cui; ad manum sum cui in re: ὑπηρετεῖν, ὑπουργείν τινι · συνεργόν είναι τινί τινος · βοηθείν.

handfage, lupus: δ λύκος έχτινος ή άρπαγη.

Sandidelle, manicae: i zeigis zeigonunule zeigoπέδη - χειρόδεσμος.

Handidlag, dextra data: ή δεξιά.

Bandidreiben, rescriptum; chirographum: ή έπι-

στολή αὐτόγραφος.

Handidrift, I) (Schriftzuge), manus; literae: ή χείο - eine deutliche S., literulae elarae et compositae: τὰ γοάμματα εὐποινή | — II) (f. b. a. etw. Geschriebened), chirographum: τὸ χειρόγραφον χειρογράφημα - (felbstgeschriebenes Buch), liber idiographus; libellus: το αυτόγραφον | - (f. b. a. geschriebenes, nicht gebrudtes Wert), liber (codex) manu scriptus: χειρόγοαφος· αὐτόγραφος [- (s. v. a. schriftliche Bersicherung), chirographum: τὸ χειρόγραφον.

handidyriftlid), autographus; mea (tua etc.) manu scriptus: αὐτόγοαφος γειρόγοαφος | - Adv., meà (tuå etc.) manu: αύτογράφως. χειφογράφως.

Bandiduh, digitabulum: ή χειρίς [ίδος]. δακτυ-

Intoa.

Handschuhmacher, digitabularius: o xeigidonoiog. handthieren, administro1; διαχειρίζειν μεταχειρίζειν· έργάζεσθαι· πραγματεύεσθαι | - mit ctiv. h., exerceo 2 qd: διαχειρίζειν etc. τι.

handthierung, administratio: ή έργασία πραγμα-

Handfuß, τὸ τῆς χειρός φίλημα - S. jmbm geben, re- Handfud), mautile : τὸ χειρεκμαγείον χειρόμακτρον. handboll, eine, pugnus; pugillus; manipulus: rò δράγμα· ή δραγμίς [ίδος] | - eine . Leute, exiguus numerus; exigua manus: τοσοίδε όντες.

handwagen, chiramaxium: h yelocucke.

Dandwahrfager, srin, chiromantis: o, n zeigouavtis. Handwahrfagerei, chiromantia: ή χειρομαντεία.

Handwaller, malluviae: το χειφονιπτφον.

handwert, ars (operosa od. sordida); artificium (necessarium): ή χειροτεχνία χειρωναξία τέχνη (necessarium): η τουστάς δ., ars sellularia: ή βα-δημιουργία | - ein figendes δ., ars sellularia: ή βαναυσία · βαναυσιουργία · τέχνη επιδίφοιος | -B. eines Schufters betreiben, facio3 [feei, factum] sutrinam: σκυτοτομίαν έργάζεσθαι έπλ σκυτοτομία έργάζεσθαι | - αυθ etw. ein S. machen, ab-duco [xi, ctum] qd ad mercedem et quaestum: τέχνην το πράγμα ποιείσθαι. έργον ποιείσθαί τι. έπι τέχνη εργάζεσθαί τι | - f. b. a. Bunft, f. d. AB.

handwerter, swerfsmann, opifex; artifex; faber (ferrarius, tignarius etc.) ὁ χειφοτέχνης χειφώναξ, [απτος]. δημιουργός. βάναυσος. βαναυσουργός. Handwerfsbude, taberna: ή σκηνή δημιουργου. Sandwertsburiche, gefelle, opifex, qui praebet

operas fabriles: ὁ χειφοτεχνικός.

Sandwerfegenoffe, komo ejusdem corporis: o ouo-TEXVOS.

Sandwerfsjunge, -lehrburide, alamnus tabernae:

ο παίς ἐπιδεδομένος ἐπὶ την τέχνην.

handwerfemäßig, betreiben, abduco [xi, ctum] qd ad mercedem: ἐπιτηδεύειν τι ώς χειφοτεχνίαν · χοῆσθαί τινι βαναυσικώς | - (j. v. a mechanifd), in quo desideratur mens ac ratio: βάνανσος, [ov] · βάνανσικός, ή, όν | - Adv., sine judicio: βαναυσικώς.

handwerfozeug, instrumenta [orum]: τα έργαλεία. Sandwerkszunft, f. Bunft.

handzeichnung, pictura linearis: ro μονογοαφον [-(f. v. a. Bild), imago delineata: ή ὑπογεγοααμένη είκων σκιογεγραμμένη είκων.

Danf, cannabis: ή κάνναβις [tos] · ὁ κάνναβος | -

v. S. (banfen), cannabinus; καννάβινος.

Sanffame, semen cannabis: τὸ σπέρμα καννάβινον. Sanffeil, fanis e cannabi tortus: τὸ σχοινίον καννάβινον.

hanfftengel, calamus cannabinus: o navlog nav-

νάβινος.

Bang, proclivitas: ο ποημνός ή ποημνώρεια | fig., Reigung zu etw., proclivitas; animus proclivis ad qd; libîdo rei: ἐπιθυμία τινός · ὁ ἔρως [ωτος] | - einen S. zu etw. haben, pronus sum ad qd: Enidvμείν, έραν τινος έν έπιθυμία είναι τινος άπουλίνειν πρός τι· φέπειν έπί τι.

Hangebette, = matte, lectus suspensus: ήποεμάθοα.

hangen, (hangen), n., pendeo2 [pependi, pensum]: nosmaodat Eunosmaodat | - an etw., a (de, ex, in) qua re; dependeo ex (de) qua re: xoeuacoau, έμπο έμασθαι έκ u. ἀπό τινος | - an einem Stride h., dependeo2 laqueo: noémacdais, Ennoémacdai én u. από τινος αλωρείοθαι (fdiweben) | - über ben Schultern h., tego3 [texi, tectum] humeres: 2024aσθαι:, έκκρέμασθαι έκ u. ἀπό τινος | - fig., an jmbs Munde b., pendeo' ex ore ejs: annornodat rais

όψεσι πρός στόμα τινος | - an ettp. h., adhaeresco3 [haesi, haesum]; addictus sum rei: συμπεφυκέναι Tive | - mit ganger Ceele an etw. f., totus sum rei ejs: oλον είναι τινος | - h. bleiben, adhaeresco3: προςαρτάσθαι, προςέχεσθαι, προςπήγνυσθαί τινι | - β. laffen, demitto3 [mîsi, missum] : nadiéval.

hangend, pensilis; pendulus; flaccidus: nosmagros κοεμάμενος.

hannover, Hannovera; Hanovera | - Adj., Hannoveranus.

hans, Joannes: Iwavvng.

Sanfa (Sanfe), societas; foedus; Hansa: ή συνdinn.

hanseatisch, foederatus; civitatum foederatarum: ομόσπονδος.

hanfeftadt, civitas foederata; Hanseatica: ή ομό-

σπονδος πόλις.

handivurst, maceus; sannio: ò yelwronoios · pliag. hapern, es hapert bei mir etw., laboro de qua re: αποφείν - αποφία μοί έστι τινος | - hier hapert's hic haeret aqua: ἐνταῦθα ἀπορία ἐστίν.

haranguiren, imbn, alloquor's qm; loyous noisiodai πρός τινα.

harem, gynaeceum; gynaeconîtis: rò yvvainsiov - die Frauen felbst, pellices regiae: αὶ παλλακίδες wu.

barfe, psalterium: τὸ βάρβιτον ή βάρβιτος τὸ ψαλτήριον.

harfenift, = fpieler, =rin, psalter; spalteia: o waltho [ήρος] · ή ψάλτρια.

harfe, pecten: ή άρπαγη.

harlefin, f. Sanswurft.

harm, f. Gram. ή λύπη δυςθυμία.

harmlos, vacuus maerore, caris; candidus: alvπος, ον άπενθής, ές ἀπένθητος, ον.

harmlofigfeit, animus maerore vacuus: ή άλυπία.

harmonie, concentus [as]: consensus [as]: ή εὐουθαία· εμόνοια· ομογνωμοσύνη | - \$. Der Tone, concentus [ûs] sonorum: η άρμονία συμφωνία.

harmoniren, concinos; consentios [sensi, sum]: bon Tonen συμφωνείν übertr. ομονοείν τινι.

harmonisch, concinens; concors: άρμονικός σύμpanog · povatnos · bon ber Rede opovontinos · anuφωνος ομόφοων [ov] | - Adv., concorditer; congruenter: ὁμονοητικώς.

Barn, urfaa; lotium: to ovgov ovonua.

barnbeichwerbe, difficultas urinae: n dogovola. στραγγουρία · ζοχουρία.

Darnblafe, vesica: ή κύστις [εως].

Barnblafenentzundung, cystitis: ή οὐοηθοῖτις [ιδος].

harnen, facio 3 [fêci, factum] urinam; mingos [minxi. mictum]; mejo3; exonero1 vesîcam: ovosiv | s., bas . mictio: ή ούρησις.

Darnfluß, profluvium urinae: ήπρόχυσις του ούρου. Barngang, iter urinae: ή οὐρήθρα ὁ οὐρητήρ

harnglas, vitrea matella; τὸ οὐουδοχεῖον ἡ οὐροδόγη.

Darnifch, lorîca; thorax [âcis, m.]; cataphracta: o δωραξ [απος] | - einen S. anlegen, tego" [xi, ctum] Bartherzigfeit, animus durus; animi duritas; inge-

me lorica: ἐνδύεσθαι θώρακα θωρακίζεσθαι übertr., imbn in S. bringen, irrito1, exacerbot qm: έξοργίζειν | - in S. gerathen, irritor1; excandesco3 ira: ¿ξοργίζεσθαι.

harnischen, imbn. induos [ui, ûtum] am lorica (thorace): Φώρακα ένδύειν θωρακίζειν | - fich h., tego3 [xi, ctum] me lorica: ἐνδύεσθαι θώρακα· θωρακίζεσθαι | - geharnifcht, loricatus: τεθωρακι-

harnrohre, fistula urinalis: ή ούρήθοα.

harnröhrenentzundung, urethritis: n ovondoitis [idoc].

Harnruhr, diabêtes: ή διαβήτης [ov].

Barnftrenge, stwang, stranguria; urinae tormina; dysuria; difficultas urinae; ή δυςουφία στραγyovoia.

harnfreibend, diureticus; urinam movens; mictorius; ούρητικός.

harnverhaltung, -berftopfung, f. harnstrenge.

Harpune, jaculum hamatum: ή αρπη.

Darphe, Harpyia: η Αρπυια.

harren, f. warten, erwarten, hoffen.

haridh, duriusculus; asper: τραχύς [εία, ύ] · σκληρός. hart, I) eig., durus: στεβοός σκληρός | - etw. h., duriusculus: ὑπόσκληφος |- jehr h., perdûrus: πάνυ σκληφός | - etto. h. machen, duro1 =, induro1 qd: στερεούν στεβρούν σκληρύνειν αποσκληρύνειν. σκληφοποιείν στεβόοποιείν | - II) fig., A) (f. b. a. feft) ein h. Chlaf, somnus artus: o βαθύς υπνος 1 einen h. Schlaf haben, dormio' graviter: βαθέως υπνούν· εκαθεύδειν εκοιμάσθαι | — Β) (j. v. a. unangenehm, gegen ben guten Beichmad), durus ; asper; ferreus; borridus: andns [és] · azaque [utos] · ayoung : gogrinos | - C) (f. b. a. unempfindlich gegen außere Unannehmlichfeiten), durus; laboribus durâtus; laborum patiens: δια πόνων έστερημένος - imon h. hatten, exerceo2 qm in labore patientiaque corporis: τραχέως παιδεύειν : παιδαγωγείν τινα | - D) (f. b. a. drudend), durus; molestus; gravis; acerbus: χαλεπός δεινός σκληφός | c. h. Kampf, pugns atrox: χαλεπός | - eine h. Arbeit, labor gravis: δεινοί μόχθοι | - eine h. Kranfheit, morbus periculosus: νόσος ἐπικίνδυνος - h. Zeiten, tempora iniqua: ὁ χρόνος χαλεπός τὰ δεινά | -E) (j. b. a. unmiffeibig), durus; immîtis; asperi animi: απειστος · αύθάδης · τραχύς · ίσχυρογνώμων | - eine h. Etrafe, poena gravis: τραχεία, δεινή, μεγάλη δίκη | - jmbn m. h. Strafe belegen, statuo' [ui, ûtum] graviter in qm: ἰσχυρώς κολάζειν τινά.

Adv., dure; duriter; aspere; acerbe: τραχέως u. j. w. | - jmbn h. halten, edûco 1 qm dure: τραχέως παιδεύειν τινα: «παιδαγωγείν | - h. behandeln, sum asper in qm: χαλεπώς προςφέρεσθαί τινι επρός τινα - h. anlaffen, invehor3 [vectus] acerbe in qm:

τραγύν είναι έπί τινα.

harthautig, corio duro; callosus: onlygodsomos [ov]. τραχύδερμος.

harthautigfeit, callositas; corium durum: ή τύλωσις σκληφότης. hartherzig, durus; animi duri; ferreus; immîtis; in-

humanus; asper: σκληφός σκληφόψυχος [ov] · ανε λεήμων [ον] · άφιλάνθοωπος - Adv., dure; duriter; aspere: σκληφώς u. j. w.

nium durum: ή σκληφότης· τὸ σκληφόψυχον : ἀνάλ- | Hasengehege, leporarium: τὸ θηφιοτφοφείον · ζωογητον δυςάλγητον.

harthorig, surdaster: duchnoog duchwoog. harthorig fein, audio graviter: δυςηκοείν.

hartföpfig, f. hartnädig.

hartleibig, dura alvo: σκληροκοίλιος σκληράν κοιλίαν έχων | - h. machen, duro t alvum: σκληράν κοιλίαν ποιείν.

hartleibigfeit, alvus dura ob. astricta; duritia ventris: τὸ σκληφον τῆς κοιλίας.

hartmaulig, duri oris: σαληφόστομος αφατεφαύτην [ενος] έτερογναθος.

hartnadig, pertinax; pervicax; obstinâtus; contumax: απειστος δυςτραπελος ισχυρογνωμων [ovos] δύσκολος αὐτοδάξ | - eine h. Rrantheit, morbus perseverans: ἰσχυρὰ νόσος πάθος μετὰ δυςαπαλlautiag nagov | - an einer folden barnieberliegen, implicitus sum morbo longinquo: έσχυρῶς νοσείν έν Ισχυρά νόσφ είναι | - Adv.. pertinaciter; pervicaciter; obstinato animo: ansigros u. f. w.

hartnädigfeit, pertinacia; pervicacia; animus obstinatus: ή δυςτραπελία δοχυρογμωμοσύνη τὸ απειστον άμετάπειστον.

harfrindig, cortice duro; crusta dura: τραχύφλοιος. hartschälig, duriore putamine ob. testa: σκληρόσ-TOUROG.

1. Sart, resina: ή όητίνη το καπνέλαιον ο χυμός - mit S. angemacht, resinatus: ontwittes.

2. Bard, Bardgebirge, Hercynia Silva; Hercynius Saltus [us] | - Barzbewohner, incola saltus Hercynii. harzartig, restone modo: ontivodns [es].

Bargbaum, arbor resinosa: δένδοον όητινώδες. Harztanne, pinus abies, L.: ή δητινώδης πίσυς.

harricht, resinaceus: ontivodne [eg].

harzig, resinosus: ontwodns ontwitor.

hafden, prehendo3 [di, sum]; arripio3 [ripui, reptum]; capio3 [cêpi, captum]; venor qd: συλλαμβάνειν καταλαμβάνειν αίρεϊν τι θηράν. θηρεύειν τι έφιεσθαί τινος' χαίνειν πρός τι | - s., captatio; aucupium; nimia affectatio rei: ή έφεσις ορεξις θηρευσις.

Base, lepus [oris, m.]: o layos [oi] · dasonovs [odos] | - ein junger S., lepusculus: to laylov. laγίδιον | - ein Drt, wo . gehegt werben, leporarium : το δηφιοτφοφείον ζωοτφοφείον | - bom b., lepo-

rinus: λαγώος [a, ov].

Safel, I) (Safetstrauch), corylus; nux avellana: n Ποντική καρύα | - II) (Bafelnuß), (nux) avellana: κάρυον Ποντικόν, «λεπτόν λεπτοκάριον.

Haselgebuich, coryletum: τόπος κατάφυτος Ποντικών καουών.

Hafelhuhu, lagopus: ή λαγώπους [οδος].

hafelmans, glis [iris, m.]: o eleiog.

Bafelnug, f. Bafel Mr. II.

Safelftaube, = ftrand, f. hafel Dr I. Bafelmurg, asarum, L .: to acagov.

Dafenauge, lagophthalmus: ο λαγοφθαλμός.

Salenbalg, = fell, pellis leparina: το λαγφον δέρμα. Bafenfett, adeps leporinus: το λαγφου στέαρ.

Safenfleisch, leporina (caro): λαγώου κρέας.

τροφείον.

Safenherz, fig., animus timidus; ignavia: deilin nagδία. δειλή ψύχη- καρδία έλάφου.

Hasenjagd, venatio leporum: ή θήρα λαγών |eine S. anftellen, venor' canibus lepores: Layorn-Qav.

Hafenlab, coagulum leporinum: ή λαγώα πυτία.

Hafpel, I) (f. v. a. Beife), rhombus: o boufos | -II) (f. b. a. Winde), sucula: y τροχαλία τροχιλία. o ovos. ovignos.

halpeln, I) (Barn), glomero'; canglomero': volvπεύω· συνειλώ· συνελίττω | - II) (in bie Bohe gieben), g. B. eine Laft, levo' onus ergata: ovev-ELV TL.

βαβ, odium; invidia; simultas: τὸ μίσος [ovs]. ἀπέχθεια· δυςμενία | - Φ. gegen imb hegen, gero' [ssi, stum] odium in qm: μεμισημέναι τινά | - fich D. jugieben, subeo [ii, itum] odium : Erboav rivos δφλισκάνειν - fich imbe D. zuziehen, incurros [curri, cursum] in odium cjs: ἀπεγθηγενέσθαι πρός τινα - imbn gum Gegenftand bee S. machen, couffo1 invidiam cui: είς μῖσός τινος προάγειν τινά | - feinen D. gegen jind an ben Tag legen, fero [tuli, latum] prae me odium : δηλούν το μίσος έπί τινα | - felnen S. austaffen, effundos [udi, usum] odium in qm: έκχέω μίσος είς τινα.

haffen, odi [isse]; feror [latus] odio in qm: pioeir έχθαίσειν· έχθοαίνειν τινά | - es hagt imb etm., tenet me edium rei: utget tis ti | - bon imb gehaßt werben, sum cui odio; sum in odio apud qm: έχθαίρεσθαι, μισείσθαι υπό τινος.

hassenswerth, odio dignus: μισητός άξιομίσητος άξιομισής ευμίσητος.

Baffer, qui odit; inimicus; infensus cui: ò μισητής [οῦ] - ἔχθοος.

Saft, f. Saftigfeit.

haftig, I) eig. (eilfertig), festinans; praeproperus; (adv., raptim; festinanter): επισπερχής' σπουδαίος· όρμητικός (Adv., ἐπισπερχώς · σπουδαίως · etc.) | — II) fig. (begierig), capidus; avidus: ἐπι-θυμητικός ἐπιθυμών τινος | - ſ. b. a. higig, prae-ceps; iracundus: προπετής ὄργιλος θυμώδης θυμικός ἀκράχολος | — Adv., cupide; avide; iracunde: προπετώς όργίλως etc.

Hastigkeit, 1) eig., sestinatio: ή σπουδή ή όρμη το όρμητικόν | - mit f., raptim: έπισπερχώς etc. | -II) fig., cupiditas; impetus; iracundia: ή ἐπιθυμία έφεσις ορμή.

haftings, (St. in England), Astingua; Othna.

Dage, f. Bege.

Baube, mitra: ή μίτρα | - unter bie B. fommen, nubo³ [psi, ptum] viro: νυμφεύειν τινί | — II) übertt., A) haubenartige Kopfbedeckung ber Bögel, erista; cristula: o lopos | - B) (Auffat eines Thurmes), petasus: τὸ καλυπτήριου.

Haubenband, redimiculum mitrae: ή της μίτρας αναδέσμη.

haubenbroffel, turdus cristatus: n logogogog nigln' ή λοφωτή κίχλη.

haubenlerde, alauda cristata L : ή κόρυδος.

haubentanbe, columba cristata L .: ή λοφοφόρος περιστερά.

Hauch, spiritus [ûs]; haiitus [ûs]: τὸ πνεῦμα ή πνοή· τὸ φύσημα.

hauchbar, spiritabilis: πνευματικός.

hauchbuchftab, litera, cui asciratur: το γράμμα δασύ.

hauchen, spiro1: nveiv gvoav.

haubegen, fig., (Schläger, Raufer), homo pugnax: ανθοωπος φιλόμαζος, εμάχιμος, εμαχητικός.

hauberer, f. Lobnfutider.

βαιιέ, dolâbra; ligo[ônis, m.]: ή σκαλίς το λίστρον ο λίσγος το σκαφείον.

hatten, (einen Sieb geben), caedo's [cecidi, caesum]; ferio 4; percûtio3 [ussi, ussum]: παίειν πλήττειν τύπτειν τινά | - jmbn mit Ruthen h., caedo3 qm virgis: φαβδίζειν τινά | - nach imbm hauen, appeto3 [îvi, îtum] qm gladio: παίειν, πλήττειν τινά τη μαzαίρα | - mit bem haugahn, dente: οδόντι | - 11 (f. b. a. abhauen), J. B. Sold, caedo3: τέμνειν σχίζειν | - Gras h., seco'; deseco1: τέμνειν διατέμverv | - III) (heraushauen), 3. B. Steine, caedo3 ; excîdo3 [îdi, sum]=; eximo3 [êmi, emptum] lapides: έκκοπτειν λίθους λιθοκοπείν λιθοτομείν | -IV) (j. v. a. behauen), j. B. Pfähle, caedo³ palos: ὑποσκάπτειν τι | — V) (j. v. a. zerhauen) z. B. Rieifch, concido3 [cidi, isum] carnem: κατασχίζω. διασχίζω πρέως | - s., caesia; caesara; ή κοπή ή τομή.

hauer, aper: o xangos ovaygos.

haufe, acervus; congeries; strues; cumulus; caterva; multitudo; copia; vis; globus; grex; agmen; manus; turba: ὁ σωρός τὸ σώρενμα ὁ θωμός |ber große D., vulgus: o oglog. of nolloi. to aly-Dog. o nokus ouilos | - ber gang gemeine D., faex populi: o ovogetos, ovogetwons ozlos | - ber ungebildete S., multitudo imperita: το απειρον πλή-Dos | - einen S. machen, construo's [xi, etum] acervam: σωρεύειν άθοοίζειν τι | - das hen in h. bringen, exstruo³ fenum in metas: είς σωρούς collabor³ [psus]; corruo³ [mi]: συμπεσεῖν συγασταπεσεῖν [- werfen, everto³ [ti, sum]; perverto³: καταβάλλειν καταστρέφειν | - in S., f. haufenweise.

haufentveife, acervatim; catervatim; gregatim: owοηδόν άθοόως συχνώς άγεληδόν.

haupt, (Robf), caput: ή κεφαλή· τὸ κάρα | imbn aufe S. fchlagen, fundo3 [udi, usum] et fugo1 qm: ἀναιφείν τους πολεμίους | - II) (wichtigfte Berfon), caput; princeps; dux; auctor; coryphaeus: ο άρχων [οντος], άρχηγέτης [ου], πρώτος, κορυφαίος | - die H. des Boltes, primores pledis: ol τοῦ δήμου ἄρχοντες | — III) (das Bichtigste), capat: πρώτος πύριος.

Sauptabidnitt, caput generale: τὸ κεφάλαιον.

Sauptablicht, consilium praecipuum: ή κυρία γνώμη - feine S. ift, id praecipue agit ob. spectat: σχοπεί δὲ μάλιστα τόδε.

haubenneth, reticulum: τὸ διατυωτον σακαίον ὁ hauptader, I) (Kopfa.), vena (arteria) cephalica: κώρυνος. ἡ αεφαλική φλέψ [φλεβός] (— II) (vornehmite A.), vena (arteria maxima): ή πυρία φλέψ [βός].

> Hauptaltar, ara maxima: ὁ πρώτος βωμός · ὁ μέγιστος βωμός.

> hauptauführer, imperator; dux summus: o dornγός ὁ πυριώτατος άρχειν τινός.

Hauptangelegenheit, res summa od. magni momenti: πράγμα μέγιστον καί κυριώτατον.

hauptanter, ancora maxima: ή αυρία άγκυρα.

Hauptanliegen, cura maxima: ή μεγίστη φροντίς [Loog].

Hauptanstifter, caput: to negalator.

hauptarbeit, labor praecipuus; opus magnum et arduum: ἔργον μέγιστον' «προυργιέστατον' «κυοιώτατον.

hauptarmee, scorps, sheer, major pars exercitus: ή πλείστη της δυνάμεως το πλήθος της στρατίας. Hauptartifel, caput: rò usqualaior.

hauptaugenmert auf etw. richten, specto' qd praecipue: σκοπείν μάλιστά τι.

hauptbalten, trabes perpetuae: o donos dinvenis. hauptbedeutung, principalis significatio: nugla διάvoice.

hauptbedingung, f. Grundbedingung.

Hauptbegriff, caput; summa rei: ή αυρία διάνοια. hauptbenennung, nomen guod rem universam complectitur: ὄνομα κύριον.

hauptbeschäftigung, studium principale: rò enunδευμα. Εργον.

hauptbeschwerde, fig., onus maximum; querela gravissima: Eynlyua uéyictov.

hauptbeweis, maximum argumentum; magnum siguam: τεκμήριον σαφέστατον: «μέγιστον.

hauptbinde, fascia; taenia; vitta; diadêma [atis, n.]: η μίτοα.

Hauptbuch, ber Kausseute, codex liber accepti et expensi: τὸ βιβλίον πεφαλαίον.

Hauptfaffe, aerarium; fiscus: η γάζα το ταμιείον. Sauptcommando, f. Oberbefehl.

haupteigenschaft, quod est maxime proprium ejs rei: ο αν ή μάλιστα ίδιον τινος ή διαφορά.

haupteingang, janua maxima: ή κοινή είζοδος. Haupterbe, heres ex asse: ὁ διὰ παντός κληφο-

vouos.

Hauptereigniß, res summa: tò two tetuzquévor μέγιστον.

Hauptfach, 3. B. bas ift fein S., in ea re excellit3: το έπιτήδευμά τινος τούτο μάλιστα έκ-

Sauptfehler, vitlam praecipuum: το αμάστημα μέylotov - alogiotov | - bas ift fein D., in hoc maxime peccat: τὸ δὲ μέγιστον αὐτῷ τῶν αμαρτημάτων έστι τόδε.

Hauptfeind, hostis acerrimus ob. capitalis: o Exdiστος απάντων.

hauptfigur, prima imago: uvola elucov | - fig., bie h. bei etw. fpielen, ago3 [egi, actum] primas (partes) in quá re: πρωταγωιστην είναι.

haupifluß, numen maximum ob. nobilissimum: των Daupimangel, inopia summa; quod maxime desideποταμών ὁ μέγιστος.

hauptfrage, summa quaestio: έρωτημα το μέγιστον | - Die S. ift, id maxime quaeritur: ζητείται δε μάλιστα τόδε.

hauptfreude, laetitia summa: ή μεγίστη ευφροσύνη. hauptgang, (im Bergwert), vena principalis: ro μέγιστον μέταλλον | - (bei einer Mahlgeit), pompa: τὸ ὄψον.

Bauptgaffe, vieus: ή δύμη άμφοδος.

Sauptgebäude, domus [as] ; insula : o oinos μέγιστος. hauptgedante, sententia primaria ob. gravissima: τὸ κεφάλαιον.

Sauptgegenftand, caput: ro nemalator.

Hauptgericht, caput coenae; pompa: ή πλείστη τῆς

Sauptgeschäft, negotium principale: τὸ ἐπιτήδευμα fein S. ift, id prae ceterisagit: ἐπιτηδεύει δὲ μάλιστα Hauptgewinnst, quaestus maximus: o aleigros 209ματισμός | - (in ber Lotterie), sors felicissima: ο αλήφος εύτυχέστατος.

Hauptglied, membrum: το πύριον μέλος * κώλον. Sauptgraben, fossa maxima: το μέγιστον δουγμα: ή μεγίστη τάφρος.

Sauptgrund, causa prima; fons: το κεφάλαιον το μέγιστον τεκμήριον.

hauptgrundfaß, caput: το κεφάλαιον.

Baupthaar, f. Saar.

haupthandlung (in einem Schaufpiel), argumentum fabulae: ή ὑπόθεσις τοῦ δράματος το πεφάλαιον τοῦ δράματος.

Hauptheld, bellator primarius: o πρωτεύων πολεμιστής | - (in einem Schaufbiel), persona prima : ο πρωταγωνιστής | - ben S. berftellen, ago's [egi, actum] (partes) primas: προταγωνιστήν είναι· πρωταγω-

haupthinderniß, maximum impedimentum: έμπόδιον μέγιστον.

Sauptinhalt, summa; to uspalatov ή διάνοια των λεγομένων απάντων.

hauptirrthum, error gravissimus: τὸ μέγιστον σφάλμα το μέγιστον των άμαρτημάτων.

hauptfirche, aedes cathedralis: o usyrozog vaos f. v. a. Staatereligion, sacra publica: δημόσια ίερα. hauptflage, causae caput: το μέγιστον των έγκλημάτων.

Sauptfrafte (bes Staates), nervi reipublice: al noριωτάται της πολιτείας δυνάμεις.

Hauptfrieger, bellator primarius: o πρωτεύων πολεμιστής.

hauptlaster, gravissimum vitium: τὸ κεφάλαιον απάντων των αμαρτημάτων, «κακών.

hauptlehre, caput doctrinae: o niquos lovos.

Bauptleute, burch ben plur. b. Sauptmann, Bauptling, princeps: o Egagyos κατάρχων ήγού-

μενος πρώτος.

Sauptlinie (an einer Teftung), linea capitalis: ή neφαλαία, πορυφαΐα, έξοχος λινέα | - (in cincm Beichlechteregifter), linea recta: ή ορθή λινέα.

Hauptmahlzeit, coena: to deinvov.

ratur: ή πλείστη ἀπορία.

Sauptmann, (3. B. Borgefester eines Bergwerfs), qui praeest: ὁ ἄοχων ήγούμενος | - (Unführer v. Soldaten), centurio: ὁ λοχαγός έκατόνταοχος | -D. fein, duco3 [xi, ctum] ordines: ταξιαργείν | - υ. Raubern, f. Rauberhauptmann.

hauptmanneftelle, centuriatus [as]: 'n logavia. hauptmittel, remedium praecipium ob. efficacissimum: έπικούρημα, φάρμακουμέγιστου· μηγάνημα μέγιστον | - cin S. bei etw., nervi rei: ἐπικούρημά TIVOS.

Sauptort, f. Sauptftabt.

Hauptperson, caput; princeps; o avoidratos alτιώτατος | - (im Chaufbiele), actor primarum partium: ὁ πρωταγωνιστής | - die B. fpielen, ago3 [êgi, actum | primas partes: πρωταγωνιστήν είναι πρωταγωνιστείν.

hauptpflicht, summum officium; ro μέγιστον των

προςηκόντων.

Hauptplan, consilium principale: το κεφάλαιον | fein S. tit, id maxime spectat: τοῦτο μάλιστα μηγαναται.

Sauptprobe, maximum experimentum: ή μεγίστη πείρα · μέγιστον μαρτύριον.

hauptpunit, caput; summa; cardo; momentum rei: τὸ κεφάλαιον |- ber S. ber Streitfrage ift, quaeritur; agitur de etc.: τοῦτο δε το μέγιστον τῆς άμφισβητήσεως έστίν | - bie B. angeben, attingo3 [igi, actum | summas tantummodo: ἐν κεφαλαίοις άπτεσθαί τινος | - fury durchgehen, decurro3 [curri, cursum] per capita: έν κεφαλαίοις διελθείν τι.

Hauptquelle, fons primus: ή μηγίστη πηγή, κοηνή - fig., causa prima: τὸ κεφάλαιον.

Hauptquittung geben, testor omnia soluta: &noχήν του παντός διδόναι.

Hauptrechnung, rationis summa: τὸ κεφάλαιον τῶν χοημάτων.

hauptredner, orator primarius; princeps eloquentia: ό δεινότατος, δυνατώτατος λέγειν.

Sauptregel, f. Grundregel.

Hauptregister, index universi operis: πίναξ των απάντων.

Hauptrolle, partes primae: τά του πρωταγωνιστού bie S. fpielen, ago3 [egi, actum]; toneo2 primas (partes): πρωταγωνιστείν.

hauptfache, caput ob. summa rei; res magni momenti ob. discrimiuis: το κεφάλαιον | - bon ber S. abichweifen, aberro' a proposito: ἀποπλανηθηναι από της υποθέσεως | - jur S. jurudfehren, redeo [ii, itum, ire] ad propositum: ἐπανιέναι ἐπὶ την υπόθεσιν | - etw. zur S. machen, ago3 [egi, actum] gd prae ceteris: ἐπιτηδεύειν τι διαφερόντως | - ber S. nach etw. erzählen, expono [sui, situm] qd summatim : ἐν κεφαλαίοις, ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν.

hauptfächlich, primus; princeps; principalis; praecipuus; potissimus; maximus: αυριώτατος μέγιστος πλείστος | - Adv., praecipue; potissimum; imprîmis; maxime: 'αυοιώτατα etc. τὸ μέγιστου · μάλι-στα πρώτου | - h. geeignel ju etw., princeps ad qd: οίκεῖος πρός τι.

Hauptsab, caput; argumentum: to nepálacov h υπόθεσις.

http://rcin.org.pl

Sauptichacht, Lyyos].

hauptschaben, gravissimum damnum: ή βαρυτάτη βλάβη το βαρύτατον βλάβος.

hauptschange, munitio prima; propugnaculum firmissimum: ή πρώτη ὀχύρωσις, τείχισις.

hauptschiff, navis praetoria: ή στρατηγική νανς. Hauptschmerz, dolor gravissimus: ή μεγίστη άλγηδών.

hauptichmud (Ropfidmud), capitis ornatus [ûs]: ο κόσμος της κεφαλής - (borzüglicher Schm.), decus praecipium: ὁ κόσμος μέγιστος.

hauptschuld, summa aeris alieni: το μέγιστον των

hauptichule, schola celeberrima ob. nobilissima; πρώτον διδασκαλείον μέγιστον διδασκαλείον.

Bauptfegel, acatium: το ακάτιον.

hauptfeite, (eines haufes), frons: ro uéronov noosωπον Εμπροσθεν.

hauptfit (bes Rrieges), caput et arx totius belli: τὸ πουτανεῖον τοῦ πολέμου.

hauptforge, cura maxima ob. antiquissima: ή με-, γίστη φροντίς [ιδος].

Sauptfpeife, f. Sauptgericht.

hauptspruch, sententia definita: o cooccuevos vovs ή οροισμένη διάνοια το ωρισμένον νόημα.

hauptstadt, caput regni; urbs nobilissima: ή μετούπολις [εως] πόλις.

Hamptftarte, summa vis; robur maximum: ή logis

Sauptframm (eines Beichlechts), stirps prima: to ποώτον γένος | - (cines Rapitals), sors; caput: το μεφάλαιον άρχαιον.

hauptstelle, caput; locus gravissimus: το κεφάλαιον. Sauptstimme, vox prima: ή πρώτη φωνή.

Sauptitrage, via militaris; vicus: ή άγυιά.

Kaubtstrom, f. Saubtfluß.

Sauptifubium, studium principale: ή μεγίστη σπουδή - fich etm. jum S. machen, confero [tuli, llatum] me potissimum ad studium ejs rei: μαλίστα μανθά-

hauptstild, caput; somma: rò nepálacor.

Saubtsumme, summa omnium: το κεφάλαιον.

Souptibeil, pars prima; caput: το μέγιστον μέρος το πλείστον.

hamptthor, porta maxima: ai nolai |- (bes Lagers) p. decumana: ή όπισθεν πύλη του στρατοπέδου.

Sauptton, sonus principalis: ὁ πρώτος φθόγγος ή ποώτη φωνή.

haupttreffen, f. enticheibenb (Treffen).

Saupttreppe, scalae latissimae: ή πλατυτάτη αναβάθοα, πλίμαξ.

haupttugend, summa virtus: ή ἀρετή μεγίστη. hauptübel, maximum malum: το μέγιστον κακόν.

Sanptumftand, f. Sauptpuntt, -fache. Bauptunterichied, diserimen primum: ή πρώτη διά-

κρισις. ὁ πρώτος χωρισμός.

Hauptunterfuchung, quaestio principalis: Zhrnois μεγίστη, ἀκριβεστάτη.

fodina prima: ή κυρία σύοινέ Baubtuntugend, vitium maximum: ή μεγίστη κακία, πονηρία, άμαρτία.

haupturheber, dux et auctor: o altioratos noutaltiog.

Haupturfache, prima causa: n altia nocity, usylστη άρχή.

hauptveranderung, totius rei commutatio: ή μεγίστη μεταβολή· μεταβολή των απάντων | - eine S. bornehmen, commûto1 totam rem: τα μέγιστα κιveir | - es ift eine S. porgegangen, versa sunt omnia: τα μέγιστα μετέβαλεν.

hauptberbrechen, facinus capitale; res capitalis: ξογον δεινότατον · άμάρτημα δεινότατον, φονικόν. hauptverbrecher, qui facinus capitale commisit; homo sceleratissimus: ὁ δράσας ἔργον δεινότατον. Hauptverberben, maxima pernicies: őledpog uéyiστος, άλγιστος.

pauptberhor, omnium testium interrogatio: ή παντων τών μαρτύρων άνάκρισις | - de rebus omnibus

quaestio: ή περί πάντων πρίσις.

hauptverlitft, damnum gravissimum: ή βαρυτάτη βλάβη· το βαρύτατον βλάβος.

hauptvermogen, caput patrimonii: το πλείστον των πατρώων.

hauptberrather, caput proditorum: to tov ngodoτῶν κεφάλαιον.

hauptversehen, gravissimus error: to μέγιστον σφάλμα.

hauptwache, cohors praetoria: το φυλακτήριου. Dauptweg, via celeberrima: ή βαουτάτη δδός.

hauptiverf, caput; res maxima: το κεφάλαιον. hauptivind, ventus cardinalis: ὁ ἄνεμος κύριος, usqualaios.

hauptwort, nomen substantivum: δήμα κεφαλαίον πυρία λέξις.

hauptzahl, f. Grundzahl.

hauptzeuge, gravissimus testis; μάρτυς αυριώτατος. hauptziel, etw. jum &. machen, refero [tuli, latum], revoco tomnia ad qd: τοῦτο μάλιστα σκοπείν.

Sauptzug, maxime insigne lineamentum oris (animi): ο γαρακτήρ · ὁ τύπος κύριος.

hauptzweck, finis: n uvola groun | - fein S. ift, id maxime spectat: σκοπεί δε μάλιστα τόδε.

Dans, domus [ûs]; aedes [ium]; aedificium; domicilium; tectum: ὁ οίκος ἡ οἰκία το δώμα ὁ δόμος τὸ στέγος | - ein fleines S., domuncula; casa: τὸ οἰκίδιον κλίσιον | - ein großes S., palatium; moles: ή οίκια το μέγα οίκοδόμημα | - 311 5., domi: οί-κοι | - το 311 5. ? unde domo?: πόθεν οίκοι | nach S., domum: ofnade in ofnov | - bom S., domo: οἴκοθεν ! - bon h zu h, per domos; ostiâ-tim: κατά θύρας κατ οἰκίας καθ ἔκαστον | - zu h. bleiben, maneo [nsi, nsum]; sedeo [di, ssum] domi; servol nidum: οίκουσείν | - nicht aus dem h. gehen, von egrediors [essus] domo: ού πασιέναι είς το φανεφόν | - jmbn aus bem S. fchiden, mitto3 [si, ssum] qm foras: πέμπειν τινά έξ οίκου - nach D. (in Die Beimath) gurudfehren, revertor3 [sus] ad larem meum: ἐπανιέναι εἰς τὰς αὐτοῦ οἰκίας | wo ju S. fein, habeo' quâ domum et domicilium : κατοικείν εν χωρίω | - fig., versatus sum in re: ού ξένως έχειν τινος | - überall, nulla in re rudis sum;

underos žeros ezer f - S. u. Sof, sedes; fundus: Sausgefinde, familia; famili domestici: of oluérace. ή οίκησις | - β. u. Hof verlaffen, relinquos [îqui, ictum] domum et propinques: ἀπολείπειν τοὺς αὐ του | - für B. u. hof tampfen, pugno pro tectis moenibusque, saris et focis: προ οἰκήσεως καὶ έστιας μάχεσθαι | - ber herr b. β., herus: ὁ δεσπότης · πύριος | - bie Frau b. S., hera: ή δέσποινα: δεσπότις nvola | - Die Leute im S., familia; domestici: o olnog. ή olnetela. τα olnela | - aus gutem S. (guter Familie), honesto genere natus: svysvns δ. halten, curo' officia domestica: οίκονομεῖν | f. b. a. fparfam leben, vivo3 [xi, etum] frugaliter: oluovouov elvat ayadov | - f. b. a. zu Hause bleiben, f. b. | - fein S. bestellen, constituo3 [ui, fitum] omnes res diligentissime: ἐπιμελεῖσθαι τῶν αὐτοῦ.

Hausaltar, ara domestica: ή έστια.

Hanbandacht, -gotteblienst, domestica religio; saera privâta [ôrum]: τὰ ἰερὰ ίδία τελούμενα.

hausapothere, medicamenta usui domestico parata: το φαρμακείον οίκείον.

Baubarbeit, f. Sausgefchaft.

Hausarmer, qui pudorem paupertatis habet: #100χός αίσχυντηλός κομψός τις των πενήτων.

Hausarrest, custodia libera: ή κατ οίκον φυλακή B. haben, custodior domi: είογεσθαι έν τή oixíc.

Hausarznei, medicamentum domestico usui paratum: το φαρμακον οίκειον.

Haubargt, medicus domesticus et familiaris: largos olnelog.

hausbaden Brot, panis cibarius: o nervolag apros. Bandbebiente, mus e familia: oluting ! - bie D. domestici; familia: of olnéral.

Hausbesitzer, dominus aedificii: o oixov desmorns ο κεπτημένος οίκον.

Hausbrauch, usus (mos) domesticus: xongus olueia. Hauscapelle, sacrarium: to legowylániov to legov - (Musifer), symphoniaci: ol συμφωνιακοί.

Sauscommunion halten, sumo's [mpsi, mptum] domi coenam Domini: κατ οίκον ποιείσθαι το δείπνου Κυριακόν.

Hausdieb, fur domesticus: uléntys odustinos.

hausdiebstahl, furtum domesticum: ή olusting πλοπή· το οίπετικου κλέμμα, «πλοπείου.

haufen (an einem Orte), f. bewohnen | - fig., f. b. a. berfahren, j. B. ichredlich f., saevio : διατιθέναι τι δεινώς.

Baufenblafe, ichthyocolla: ή ix Dvonolla.

Bausfirst, culmen domus: ή του οίκου κορυφή.

Baubflur, introitus [ûs]: ὁ πρόδομος · ή αὐλή.

Bausfrau, mater familiaris; hera: ή δέσποινα ή δεσπότις πυρία.

hausfreund, familiaris; familiarissimus: o olusiog. hausgeflügel, aves vernaculae: dovides olnic nai.

Sausgenoffe, qui in eadem domo habitat; domesticus: o σύνοικος συνοικέτης.

Hausgerath, supellex (supellectilis): rà suson Enπλα ή κατασκευή.

Hausgeschäft, negotium domesticum; res domestica: τα οίπεῖα.

Sausgiebel, fastigium damus: ò astog to aktonua. Bausgott, lar: Deos emesuos, narpcos ! - Bausgotter, lares; (dii) penates: Deol Emecriot, = na-

Haushahn, gallus (gallinaceus): o τοῦ οἴκου άλεκτουών.

Haushalt, f. Haushaltung.

Saushalter, (Beforger ber Wirthichaft eines Anbern), dispensator; promus; condus promus; o ranias ολκονόμος.

Banbhalterin, quae res domesticas dispensat: ή ταμία διοικήτοια σηκίς.

hanshalterifch, = haltig, attentus ad rem; diligens; parcus: οἰκονομικός | - Adv., diligenter; parce: οίκονομικώς | - er geht b. mit ber Beit um, magna est ejus parsimonia temporis: εὐ θέσθαι τὸν καιρόν.

Haushaltung, administratios, cura rei familiaris: oixovonia | - f. v. a. Wirthichaft, f. Saustvefen.

Haushaltungsbuch, ephemeris; liber, qui est de tuenda re familiari: λόγος οίπονομικός.

Baushenne, gallina: ή opris [idos] : alentogis [idos].

Sausherr, pater familias; herus: ο οίποδεσπότης. πύριος οίκου.

Saubhofmeifter, qui res domesticas dispensat; atriensis: ὁ τοῦ προδόμου ὑπηρέτης.

Haushund, canis domesticus: o olnovoos núov [wovos].

haufiren, vendito' merces ostialim: καπηλεύοντα έπὶ πάσας θύρας ίέναι.

hauffirer, institor; circitor: o ustanoaths nakeyκάπηλος κάπηλος.

Haustake, feles demestica: allovgos avvrgogos [o, n].

Haustauf, emptio domus: ή οίκου ώνησις ή οίκου άγορασις ή οίκου ώνη.

hausfeller, cella domus subterravea: το οίκημα υπόγειον.

Bausfleid, -fleidung, vestis domestica: olusta cobis. Sausfuedit, cauponius puer: o olusting.

Sausfreit, malum domesticum; maeror domesticus; τὰ ίδια κακά τὰ οίκεῖα κακά ἡ περί τους παίδας ξυμφορά.

hauslehrer, praeceptor domesticus: o παιδαγωγής. ο των παίδων διδάσκαλος - einen . halten, habeo2 praeceptorem domi: τρέφειν παιδαγωγήν.

Hauslehrerstelle, munus praeceptoris domestici: n τάξις παιδαγωγική.

Hausleute, domestici: of olustar ovvoinstar.

Bausmagd, ancilla: ή θεράπαινα δμωή δούλη. Hausmann, inquilinus: o Evoixog.

hausmannsfoft, coena quotidiana; mensa sobria; tenuiculus apparatus: τροφή εύτελής, λιτή.

hausmarder, martes domestica: ή γαλη οίπιακή. Hausmaus, mus domesticus: o ogogias uvs [uvos]. Dausmeifter, f. Saushofmeifter.

Hausmiethe, merces habitationis; habitatio: rò

ένοίπιον | - tvie viel giebt er f. ?, quanti habitat?: | haut, cutis; pellis; membrâna; corium: ὁ χοώς πόσον διαλύει το ένοίπιον:

hausmittel, medicamentum usui domestico destinatum: τὸ εὐπόριστον φάρμακον.

hausmutter, mater familias: ή οδιοδέσποινα.

hausplage, malum domesticum: τὰ οἰκεῖα:, ίδια κακά ἡ περί τὸν οῖκον συμφορά.

βαιδροftiffe, liber concionum domi legendarum: τὸ βιβλίον τῶν οἴχοι εὐχον.

hausrath, supellex [supellectilis]: τὰ σκεύη· τὰ ἔπιπλα· ἡ παρασκευή.

Saubratte, mus domesticus: o natounidios mus

Haudrecht, jus domini: auctoritas domestica: ή τοῦ οἰκοδεσπότου ἐξουσία.

hausregiment, imperium domesticum: τὸ κῦρος τοῦ οἰκοδεσπότου.

haubschlüssel, elavis aedium: ή του οίκου κλείς. Haubschwalbe, hirundo domestica: ή χελιδών σύν-

handschwelle, limen [inis, n.]: à βαθμός, ή βάσις της θύρας.

haussorge, cura domestica ob. rei famillâris: ή έπιμέλεια τοῦν ἔνδον.

haussperling, passer domesticus: o olnelos στρονdos h olnela στρουθός.

Bausspinne, aransa domestica: ἡ οίκεῖα ἀράχνη. Ṣausspand, rei familiâris conditio: τὰ κατά τὴν οίκίαν · ὁ οίκος.

haussteuer, tributum in singulas domus impositum: τὸ στεγανόμιον.

handsuchung thun, quaero's [sivi, situm] rem fur-

tivam apud qm: φωράν ζήτησιν ποιείσθαι. haustaube, columbus cellâris: ὁ οίκεῖος περιστερός.

βαιϊθτήίετ, pecus [ŭdis]: τὸ ζῷον σύντροφον, =ol-

hausthur, ostium: ή θύρα.

Haustrauer, luctus [us] domesticus: τὸ πένθος ol-

hausvater, pater familias: o olnodeonorns.

hausverwalter, dispensator: o raulas (olnov) ol-

hauswärter, aedium custos: ὁ τοῦ οἴκου φύλαξ

[nos]. Handwesticae; res samiliaris; negotia domestica; domus officia: δ οἶνος ἡ οἰνία τὰ κατὰ =, περὶ τὸν οἶνον |- bað h. besorgen, curo¹ negotia domestica: ἐπιμελείσθαι τῶν κατὰ τὴν οἰνικος ἐπιμελείσθαι τῶν κατὰ τὴν οἰνικος ἐπιμελεῖσθαι τῶν κατὰ τὸν οἶνον.

hauswirth, dominus aedium; pater familias: o of-

hauswirthin, quae domum habet; materfamilias: ή οίκου κυρία.

Sausgins, f. Sausmiethe.

Bauszucht, disciplina (domestica): ἡ κατ' οἰκίαν εὐταξία | - firenge H. halten, rego³ [xi, ctum] severe disciplinam domesticam: τὴν κατὰ τὸν οἶκον εὖταξιν φυλάττειν, = δεραπεύειν.

Daut, cutis; pellis; membrâna; corium: ὁ χοώς [ωτός]· ἡ χοόα | - harte H. (an Fußfohlen 2c.), callus; callum: ὁ τύλος| - cine harte H. haben, calleo²: ἐχω τύλους· τετύλωμαι | - fpridiw., in teiner gcſunden H. stecten, sum instrmà valetudine: ἀποσσφαλή εἶναι τὴν ὑγίειαν | - id) möchte nicht in seiner H. stecten, nolim esse eo, quo ille est loco: οὐ βουλοίμην ἄν ἔγωγε εἶναι ἔνθα ἐπεῖνος | - anδ der H. fahren wollen, prae ira non sum compos mei: ἔξω γίγνεσθαι ἐαυτοῦ | - mit heiter H. davontonumen, aheo⁴ [ii, itum] integer: ἀθώονε, σώονε, χαίοοντα ἀπαλλάττειν| - sid feiner H. wehren, resisto² [stiti] fortiter: ἀμύνεσθαι πρὸς ἀλκὴν τοἐπεσθαι | - seine H. theuer versausen, cādo² [cecĭdi, câsum] non inultus: οὐπ ἄτιτον ἀποθανεῖν.

hautbois, (Hoboe), lituus Gallicus: Γαλλικόν πέρας. Hautboift, qui litua Gallico canit: αύλητής [οῦ].

Hantfarbe, color cutis: τὸ τοῦ δέρματος χοώμα. Hantfehler, vitium cutis: δέρματος κακόν.

Sautfrantheit, f. Ausschlag.

Santrelief, ectypon; imago ectypa: Furumos En-

havanna, St., Fanum St. Christophori.

Dabel, (Riug), Habola; Havela

habre de Grace, St., Gratiae Portus [us]; Fran-

hazard, = fpiel, f. Blud, Mifito, Burfelfpiel.

Schriben, 3nf., Ebudes ob. Hebudes [um]; Ebudae Insulae.

he! heda! heus! heus tu! eho!: & ovros &n.

Hebamme, obstětrix: ή μαΐα μαιεύτοια. Hebammendienste, shülse, skistungen, obstetricia

[orum] : ή μαιεία μαίευσις. Hebammengebühr, =lohn, merces obstetrīcis : τὸ

μαίωτρου. Debammentunft, ars obstetricia: ή μαισυτική-

μαιεία. hebebaum, vectis ligneus: ὁ μοχλός· ἀναβολεύς.

hebeeisen, veetis: & poxlos.

Sebel, vectis: δ μοχλός | - fig., stimulus: τὸ κέντοον.

Bebemaidine, steng, machina tractoria: τὰ μο-

heben, I) (bewegen), tollo³ [sustuli, sublâtum]; attollo³; extollo³; levo¹; allevo¹: αίσειν επαίσειν - imbn aufö Pferd h., subjicio³ [jêci, joctum] am in equum: ἀναβιβάζειν, ἀναβάλλειν τινὰ ἐπίτανν.

II) (in Empfang nehmen), exigo³ [êgi, actum]: άπολαμβάνειν· δέχεοθαι· εἰςπράττειν | - eine Erb[φαϊτ h., adĕo⁴ [ŭ, ĭtum] hereditatem: ἐμβατεύειν
εἰς κληφονομίαν· λαγχάνειν κλῆφον.

III) (augenfälliger, hörbater machen), excito¹; tollo³: ποιείν διαφέρειν τι | - sich gegenseitig h., alterná vice sese excitáre: άλλήλους αύξάνεσθαι ποιείν | - etw. durch die Darstellung h., illustro¹ qd oratione: αίζειν τι τῷ λόγῳ· ποιείν τι διαφέ-

IV) (größer machen), augeo [xi, ctum]; orno1; eveno3 [xi, ctum] qm ad dignitatem (honôres): αυξάνειν επαυξάνειν ποράγειν | - fich h., cresco3 [rêvi, rêtum]: μέγαν γίγνεσθαι αυξάνεσθαι.

V) (wegichaffen), tollo3; διαλύειν | - eine Krantheit h., levo1 morbum: ίασθαι νοσούντα | - einen Etreit, dirimo3 [emi, emplum] litem: τους διαφέcorras. αμφιςβητούντας | - fich h. desino3 [sii, situm]: nadagov ylyvesdai | - s., bad Seben (bon Belbern), exactio: ή είςπραξις | - (ber Stimme), vocis sublatio: ή ἄρσις.

Beber (jum Weine), sipho fonis, m.]: o diown

Hebestange, vectis ligneus: o pozlog.

hebewinde, trochlea; sucula: το βαρούλκον ο ővog ovignog.

Sebraer, Hebraeus; Judaeus: ὁ Εβραΐος.

hebraifd), Hebraicus: Eβραϊκός.

Bechel, hami ferrei, quibus linum pectitur: To ξάνιον.

hecheln (ben Flachs), pectos [xi, xum] linum hamis ferreis: ξαίνειν | - jmbn b., f. burchhecheln.

Bedit, esox lucius, L.: o lunos.

heditgrau, ferrugiaeus: loeis loeidig [ég] sidn-

oltwo.

Bede, I) (lebenbiger Raun), sepes viva: o Danvos ή λοχμή | - II) (Dorngebüsch), j. b. | - III) (Ausbrutung ber Jungen), fetus [ûs]; fetura: ή νεοττία - (die Jungen felbst), fetas: ή νεοττιά.

heden, I) a., pario³ [pĕpĕri, partum]; procrĕo¹; τίκτειν | — II) n., feto¹; edo³ [dĭdi, dĭtum] fetus: τίκτειν νεοττεύειν | — III) s., fetus [ûs]; fetura; partus [ûs]: ή νεοτεία νεοττοποίία ο TOXOG.

Sedezcit, fetura: ή νεοτεία.

hedig, dumosus: απανθώδης βατώδης.

Seer (Armee), exercitus [ûs]; copiae; milites; vires; agmen: ή στρατιά, ο στρατός, το στράτευμα, το στρατόπεδον] - in Schlachterdnung, acies: ή παράτα-Eig | - ein S. anführen, daco3 [xi, ctum] exercitum: στρατηγείν . ήγεισθαί τινος στρατηγόν είναι |- αιιδ: heben, conscrîbo3 [psi, ptum]: συγγράφειν καταγράφειν' παταλέγειν - werben, conduco [xi, ctum] mercede: στρατον συλλέγειν | - recrutiren, reficio3 [fêci, fectum]: αναπληφούν τον στρατόν | - abban: fen, dimitto3 [îsi, ssam] milites: διαφίεσθαι το στράτευμα · διαλύειν | - (Menge), f. Haufen.

heerbann, stolge, ad rempublicam defendendam populi universi convocatio: πάντων των τοῦ ἐπαμύναι τη πατρίδι (ένεκα) συγκληθέντων κοινωνία.

Beerbe, f. Berbe.

heerestraft, = madt, mit, omnibus viribus: στόλω παμπληθεί στόλφ.

Beerfahne, aquila; labarum: ò ástos.

heerführer, f. Relbherr.

heerhaufe, sichaar, manus [us]; copiae; agmen; caterva: ὁ λόχος ή τάξις τὸ στίφος.

heerlager, castra forum]: to στρατόπεδον ' ο στρα-TÓG.

Beerschau, f. Mufterung, muftern.

Heerstraße, sweg, via militaris ob. publica: n lemφόρος όδός.

heerzug, f. Feldzug.

Scie, faex; sedimentum: ή τούξ [τουγός] ιλύς aliêna [orum]: ή είδωλολατοεία.

[vos] | - fig., bie &. bee Bolfes, sordes et faex urbis: ό όχλος ὁ συρφετός σύρφαξ [ακος].

hefenbrot, panis faecatus: agros rovyivos. hefidit, faeculentus: τρυγώδης 'λινώδης [ες].

hefig, faecatus: τρύγινος.

Beft, manubrium; capulus: ή λαβή · κώπη | - fig., bas S. bes Staates in ben handen haben, praesum summae rerum: διά χειρός έχειν την πόλιν. πύριον είναι της πόλεως [- 11) (zujammengebunbene Blatter Papier), plagulae junctae : τὰ ὑπομνήματα.

Beftel, fibula: ή πόρπη το πορπημα ή περόνη.

hefteln, imponos [sui, situm] fibulam rei: πορπά-

ζειν' πορπάν' περονάν.

heften, consuoa [o. P. atum] : anterv | - eine Bunbe h., consuo³ valnus fibulis: συδόάπτειν τοαθμα, «πληγήν | - δ. Augen auf imbn h., deligo³ [xi, xum] oculos in vultu ejs: βλέπειν άσκαοδαμυκτί άσπαρδαμύττειν άσπαρδαμυπτείν τινα | - f. a. an= heften.

heftig, vehemens; gravis; magnus; rapidus: σφοδοός δεινός όξύς [εῖα, ύ] μέγας | - cin h. Winter, hiems aeris: ὁ δεινός χειμών | - h. Begierbe, cupiditas flagrans: δεινή ἐπιθυμία | - Adv., vehementer: graviter; acriter: σφοδρώς δεινώς etc.

Deftigleit, vis; gravitas; ardor; aestus [ûs]; iracundia: ή σφοδρότης [ητος] ή όξυτης δεινότης

Beftnadel, acus [ûs]: ή περόνη πόρπη.

Beftpflafter, emplastrum vulnera glutinans: Eunlaστον κολλητικόν.

hegen, I) (vermahren), sepiot [psi, ptum]; muniot sede: θεφαπεύειν τι | - Wilb h, alo³ [üi, lium] feras: τρέφειν θήφας | - II) (bei sich unterhalten), babeo²; gero³ [ssi, stum]; soveo² [vi, sotum]: θεφαπεύειν σώζειν σώζεσθαι | - Zweisel h., dubito¹: ἐνδοιάζειν | - Vertrauen zu imdm, consido³ [îsus sum] cui: πεποιθέναι.

Degereiter, silvae custos: the vlng polas.

hehl haben, etw. nicht, non celat qd: ovn anonovnτεσθαι | - ohne hehl, aperte; libere: ἀποοκαλύπτως φανερώς.

Dehler, occultator; receptator: o nounton nataκαλύψας· άπουρυπτόμενος | - der S. ift so gut wie ber Stehler, non tantum qui rapnit, verum is quoque qui recêpit, tenetur: ὁ τὸ κεκλεμμένον ἀποπουπτόμενος εν τη αυτή τω κλέψαντι αίτία έστίν. Dehlerin, receptrix: ή αρύπτουσα απακαλύψασα. αποκουπτομένη.

hehr, excelsus; augustus; sanctus: σεμνός 'lego's' δίος άγανός.

1. Beide, Der, ethnicus; paganus; gentilis: ò Edvinos.

2. Seide, die, I) (Bath) silva: i bioca | - II) (unbebaute Begend) campi inculti: το ξοημον πεδίον | - III) (Beidefraut), erica, L.: n egeinn.

Beibetraut, f. Beibe.

Beidelberg, St., Heidelberga; Edelberga.

Beidelerche, f. Saubenterche. Beibenbefehrer, f. Befehrer.

Deidenthum, gentilitas, sacra a Christi doctrina

heibnisch, ethnicus; gentilis: &dvinos | - Adv., Beiligung, consecratio; dedicatio; sanctitas; pieethnice: & vixós [ή, óv].

heiduct, pedissequus Hungarico ornatu vestitus; ό ἀκόλουθος 'Ογγοική στολή κεκοσμημένος.

1. heil, sanus; integer: swos · sws · vyins | - mit h. 6. babonfommen, abeo ' [ii, itum] intactus : χαίροντα άπαλλάττειν· σώζεσθαι· κακόν ούδεν παθόντα άπαλλάττειν.

2. Beil, bas, salus [utis]: prosperitas; felicitas: n σωτηρία· ή εδδαμονία· δ δλβος | - Η. bei imom such cu, peto^a [ivi, itum] salutem a quo: ξητείν σω-τηρίαν παράτινι- sein h. versuchen, tento¹ fortunam: πείοαν λαμβάνειν πειοάσθαι | - δ. bir! macte virtute! χαίος δναιο εύθαίμων σύγε! | - δ. uns! bonum sit! εὐδαίμονες ημείς!

heiland, servator: o swrno [noos].

heilart, medendi ratio; curatio: ή ἴασις · θεραπεία EECKEGIG.

heilbar, sanabilis: δάσιμος άκεστός δατός θεραπεύσιμος.

Beilbarfeit, valetudo sanabilis: τὸ ἰάσιμον.

heilbringend, salutâris: σωτήφιος' [ov].

Beilbrunnen, f. Gefundbrunnen.

heilen, I) a., sano1; facio3 [fêci, factum] sanum qm; medeor* cui; curol qm: ἰᾶσθαι· ἐξιᾶσθαι aneisdat | - fich burch etw. h., medeor mihi re: ίασθαί τινι | - mas nicht zu b. ift, insanabilis: ανίατος ανημεστος | - II) n., fio [factus] sanus; sanesco3: vyiaiveiv ylyveodai vyiés | - das Beilen f. Beilung.

heilig, sacer; sanctus; sacrosanctus; religiosus; augustus; pius: άγιος όσιος θείος εὐσεβής: άμυμων άθικτος | - ein h. Lag, dies sollemnis: ή νομιζομένη ήμέρα | - ein h. Rrieg, bellum pro religione susceptum: πολεμός ίερος | - nichts ift mir helliger, als 2c., nihil mihi antiquius est, quam etc. ούδεν πρεσβύτερον έχω ούδεν πρεσβυτέρως τιμώ ούδεν προυργιαίτερον ποιούμαι | - Adv., saucte; religiõse; pie: aylog etc.

Beilige, Der, sanctus: o legos | - unter b. S. berfegen (beilig fprechen), referos [tuli, latum] qm in numerum sanctorum; og isoov Eysiv.

heiligen I) (für die Bottheit bestimmen), consecro1; deατοι: άγιουν Ιερον ποιείντι άγιον ποιείντι καθιερούν | — II) (heilig machen), colo [ŭi, cultum] pie: czylove, oslove, legov noielv | - Feiertag b., ago [egi, actum] dies festos religiose : τὰς έορτασίμους ημέρας άγίως συντελείν (- III) (für un= berbruchlich erffaren), sancio4 [xi, citum, ctum] : no-

Beiligenbild, sanctus pictus [fictus]: isoov elnor.

Beiligenichein, radii: hliov uvulog ueuinnuévog. Beiligfeit, sanctitas; caerimonia; religio: ή άγιότης δσιότης άγνότης [ητος].

heiligsprechen, f. heilig.

beiligsprechung, consecratio: ή καθιέρωσις άπο-DÉWOIS.

Beiligthum D (heilige Sache), res sacra ob. divîna: rò ίερον το άγιον | - II) (heiliger Ort), locus sacer; templum: τὸ ἰερόν χωρίον ἰερόν.

tas erga Deum: ή καθιέρωσις άφιέρωσις.

heilfraft, vis medendi: ή δύναμις ακέσιμος, =θεραπευτική | - mit Beilfraften berichen, medicatus: ζατήριος · Ιατικός · θεραπευτικός.

Beilfunde, = funft, (ars) medicina: ή λατοική [τέχνη] · ζατεία · ζατορία.

Beilfunftler, f. Argt.

heilloö, malus; perditus; profligatus; nequam; ne-farius; improbissimus: ἀνήμεστος 'ἄσωτος [ον] | -Adv., perdite; improbe; nefarie: άνηκέστως ασώ-

heillosigfeit, summa nequitia; improbitas: τὸ ἀνήκεστον' ανόσιον.

Beilmethode, f. Beilart.

Beilmittel, medicfua; medicamentum; remedium: το ίαμα. απεσια. φάρμανον. αντιφάρμακον.

heilpflafter, emplastrum valneri sanando: vo euπλαστρον τραυματικόν.

heilfam, salutâris; saluber; utilis: anéguog [ov]. λατοικός ιατήριος θεραπευτικός σωτήριος λυσιτελής χοηστός | - h. fcin, prosum [fui, prodesse]: συμφέρειν · ώφελείν | - Adv., salubriter; salutariter: ansoimmg etc.

heilfamfeit, salubritas; utilitas: το δατήφιον σωτήριον ή χρηστότης.

Beilung, sanatio; curatio: ή l'asig. anesig.

heim (nach, zu Hause), domum; domi: oknade en ойков.

heimath, domus [us]; patria; sedes et domicilium: ο οίπος ή πατρίς [ίδος] | - in der D., inter suos:

heimathlidy, domesticus; patrius: πατρώος πά-

heimathlos, patria carens; profugus; (patria) exterris: doinog.

heimbegeben, sid), redeo * [ii, itum] domum: οίκαδε έπανέρχεσθαι, ε ορμάσθαι.

heimbringen, redûco3 [xi, ctum]; refero [tuli, lâtum] domum : οἴκαδε ἔρχεσθαι άγοντά τι, = φέρον-TOU TL.

Beimden, f. Brille.

heimdenfen , cogito domum [se. ire]: olucide diavoεῖοθαι ποθείν τοὺς οίκοι.

heimeilen, contendo3 |di, tum u. sum] domum : en οίκον τείνειν.

heimfahren, I) a., veho³ [xi, etum] domum: οἴκαδε φέρειν, -ὀχεῖν, -ἀγειν [— II) n., vehor³ [vectus] domum: οἴκαδε ὀχεῖσθαι, -φέρεσθαι· οἴκαδε ἐπανέρχεσθαι.

Deimfahrt, reditus [ûs]: ή οίκαδε έλασις · έπάνοδος. Heimfall, devolatio: to unlindes del | - S. einer Erbschaft, herêditas quae cui venit: πληφονομία κυλινδουμένη, «φερομένη.

heimführen, duco3 [xi, ctum] domum : ἀπάγειν τινά οϊκάδε· οἴκαδε ἐέναι ἄγοντά τινα.

Deimführung, deductio: to anayew twa off nads.

Heimgang, reditus [us]: η οίκαδε οδός.

heimgehen, eo4 [ivi, itum, ire]; redeo4; abeo4 domum: olnade leval, soquasdal - h. geben laffen, άφίεσθαι. διαφίεσθαι. διαλύειν.

heimholen, fero [tuli, latum], deduco3 [xi, ctum] domum: μετελθείν τινα, μετιέναι τινά, μεταπέμπεσθαί τινα.

heimild), domesticus; patrius: oineiog. πατοφος πάτριος.

Beimfehr, funft, reife, Bug, (domum) reditus [ûs] : ή ἐπάνοδος. ἀναστροφή, ὁ νόστος, ή κάθοδος.

heimfehren , revertor3 [sus] domum (ad larem meum): έπανέρχεσθαι έπανιέναι άπονοστείν άναστρέφεσθαι.

heimlaufen, curros [cucuri, cursum] domum: οίκαδε τρέχειν, εόρμασθαι.

heimleuchten, jindm, praefero's [tuli, latum] facem cui domam redeunti: λύχνον φέροντα προπέμπειν τινα οἴκαδε ώρμημένον | - f. b. a. tüchtig abfertigen, tango3 [tětigi, tactum] qm: κακῶς ἀφιέναι' ἀποπέμπειν τινά πολλά και κακά λέγοντα.

heimlich, Beimlichkeit, f. geheim, Bebeimniß.

heimreifen, f. beimfebren.

heimreiten, vehor3 [ctus] equo domum: εππφ φέοεσθαι οίκαδε. ἵππφ όχεισθαι οίκαδε.

heimsehnen, fich, f. Beimmeh haben.

heimftellen, f. anheimgeben.

heimsuchen, I) (besuchen) f. b. | - II) fig., (über imbn fommen), vexo's, tento'; urgeo' [si] qm: πιέζειν τινά· καθάπτεσθαί τινος | - jmbn mit Strafe b., punio + qm: μετέρχεσθαί τινα.

Beimsuchung (Bestrafung), paena: ποινή τιμωρία dinn.

heimtrachten, contendo's [di, tum] domum (ire): οἴκαδε τείνειν.

heimtragen, fero3 [tuli, latum, ferre] domum: oliads ζέναι φέροντά τι.

heimtreiben, pello3 [pepuli, pulsum], abigo3 [egi, actum] domum: έλαύνειν έπ' οίπου τινά.

Beimtude, animus subdolus: ή κακοήθεια' κακο

μηχανία κακουργία έπιβουλή. heimtudifd), subdolus; insidiosus: nanonone [es] κακομήχανος κακούργος [ον] · επίβουλος | - Adv.

subdole; insidiôse: κακοηθώς κακομηχάνως etc. heimwandern, migro' domum: o'nade uerafaiveir s., reditio domum: ή οίκαδε όδός· ἐπάνοδος.

heimwarts, domum: olkade.

Deimweg , 3. B. auf bem G. fein, redeo [ii, itum] domum: ἐπ οίκου έπανέρχεσθαι | - auf ben f. den-fen, paro1 reditum: παρασκευάζεσθαι πρός την ξπάνοδον.

Beimweh, desiderium domus ob. patriae: o the naτρίδος πόθος ο των οίκοι πόθος | - bas S. haben, teneor2 desiderio patriae: την πατρίδα, τὰ οἴκοι, τούς οίκοι ποθείν έν πόθω των οίκοι έχεσθαι ποθείν την πατρίδα ίδειν πάλιν | - bor B. bergehen, tabesco3 [ui] desiderio patriae: τημεσθαι τῷ τῆς πατοίδος πόθω : εφθίνειν.

heimtveisen, remitto3 [îsi, ssum] domum: οἴκαδε άναπέμπειν.

heimziehen, migro1=, remigro1 domum: စုစုucodat heißen, I) a., (einen Ramen geben), nomino1: ovo-

dimitto3 [îsi, ssum]: διαπέμπειν άποπέμπειν | h., redûco3 [xi, ctum] exercitum in patriam: τον στρατον έπανάγειν οίκαδε.

Beinrid), Henricus: Evginos.

Beirath, nuptiae; matrimonium; conjugium: o yáμος το κήδευμα | - eine S. fliften, concilio nuptias: γάμου συνάγειν | - ichiegen, contrahos [xi, ctum] matrimonium: γάμους ποιείσθαι | - auf bie D. gehen, quaero3 [sivi, situm] conditionem: 00μαν έπι γάμον. θηραν γάμον.

heirathen, I) a. A) (ein Dlabden), duco' [xi, ctum] quam in matrimonium; ducos quam uxorem; adjungo3 [nxi, nctum] mihi uxorem : γαμείν άγεσθαι yovaiκά τινα | - B) (einen Mann), nobo3 [psi, ptum] viro: yausiv vougever revi | - fid) b., jangor3 matrimonie: συζεύγνυσθαι διά γάμου, syaμφ | - II) n., duco3 uxorem; nubo3 viro: γαμείσθαί τινι | - frandesmäßig b., jungar's pari: κηδεύειν καθ' έαυτόν | - unter feinem Ctanbe, impari: έκ των μειόνων | - s., nupliae: ὁ γάμος τὸ γαμείν, γαμείσθαι · άγεσθαι | - an das D. benten, cogito1

Beirathsantrag, maden, peto3 [fvi, ftum] quam in matrimonium: λόγους ποιείσθαι περί γάμων.

Peirathobrief, literae conjugii testes: ή επιστολή γάμον ζοχυρίζουσα.

Beirathecontract, f. Beirathebertrag.

de auptiis: διανοείσθαι γάμον.

heirathofahig, maturus [a] nuptiis; adultus; nubilis: ἐπίγαμος [ον]· ώραία γάμου.

Beirathogut, f. Ditgift.

heiratholuftig, matrimonii cupidus: έπίγαμος [ov] | - h. fein, (v. Manne) circumspicio3 [exi, ectum] conditionem: γαμησείειν | - (v. Dlabden) nupturio*: γαμησείειν.

Beirathoftifter, -berfprechen, f. Cheftifter, Cheber-

fpredjen.

Beiratheborichlag, imbm machen, defero [tuli, latum] virgini cui conditionem; λόγους προςφέρειν τινί περί γαμου.

heifa! eia! age! lov, lov!

beifd, beifden, f. beifer, ferbern, mahnen.

Beifchefat, postulatum: το αίτημα ή αίτησις.

heifer, raucus: βραγχαλέος ' κερχαλέος | - etw. heifer, subraucus: ὑπόβραγχος ! - h. merden, irraucesco3: βραγχιαν βραγχαν | - fid h. idreien, declâmo1 usque ad ravim: βραγχαλέον γενέσθαι πεπραγότα.

Deiferfeit, rancitas: o βράγχος ο κέρχνος.

heiß, calídus; fervidus; aestuosus; ardens; fla-grans: θερμός διάθερμος | - cin h. Tag (fig.), dies gravissimus: δεινή ήμερα | - ce war ein h. Kampf, acerrime pugnabatur: ίσχυρα ήν ή μάχη | - h. Schnsucht, desiderium ardens: δεινή επιθυμία | - h. fein, caleo2; ferveo2: διαθερμώσθαι διάθερμον είναι - «καυματηρόν | - h. werben, calesco3; fervesco3: διαθερμαίνεσθαι | - h. machen, calefacio3 [fêci, factum]; fervesco3: Dequaivo | - fig., exerceo : ερεθίζω τινά άγχω τινά | - jmbm bie belle h. machen, facesso3 [sivi, itum] cui negotium: πράγματα παρέχειν τινί | - Adv., ardenter; flagranter: θεομῶς etc.] - jmbn auf's heißeste lieben, diligo's [lexi, lectum] qm ardentissime: δυσέφωτά τινος είναι.

έπ' οίκου· ἐπαναστοέφειν οίκαδε | - mit dem heere | μάζειν | - (erflären), dico [xi, ctum]; judico :

kέγειν· νομίζειν | - etw. gut h., probo ' qd : έπαινείν | Helbenmiene, vultus [ûs] intrepidus : το του προσώαποδέχεσθαι | - jmbn willfommen h., jubeo 2 [ssi, ssum] qm salvêre: χαίρειν πελεύειν τινά | - (be-fehlen), jubčo²: πελεύειν προςτάττειν τινί τι | - 11) n., (einen Ramen haben), nominor1; vocor1; appellor ; habeo nomen: ονομάζεσθαι ονομα έχειν | - bon etw. h., habeo's, duxis, traxi nomen a qua re: ὄνομα έχειν έκ τινος | - εδ heißt (man fagt), dieunt; ferunt; ajunt; dieitur; fertur; ser-mo (fama, rumor)est: λέγονοι φασί |- Β) (bebeuten, ein Beichen für einen Begriff fein), significo : dovasθαι | - C) (f. v. a. vorstellen, auf sid haben), sum; volo mihi: βούλεσθαι είναι | - was heißt das ? quid hoc sibi vult; quid hoc rei est?: The Este touto - co will etw. h., est aliquid: μέγας, δεινόν τι έστίν πάμμεγά που (ἐστίν).

Beighunger, ardor edendi; vis famis non tolerabilis: ή βουλιμία βουλιμίασις | - fig., fames inex-

plebilis: η απληστία.

heißhungerig, ardenti fame laboraos; insatiabilis:

βουλιμιών όξυπεινος [ον] απληστος.

heiter, serenus; sudus; clarus; pellucidus: αίθοιος εύδιος [ov] | - v. Menschen, laetus; hilaris; urbanus: φαιδρός · ίλαρός | - h. Himmel, secenitas: ή αίθοία ! - es wird h. himmel, disserenascit: διαιθριάζει | - Adv., hilare; hilariter: αίθρίως etc. Beiterfeit, serenitas; bilaritas: ή εὐδία αίθοία το φαιδρόν : ίλαρότης : εὐθυμία.

heizbar, quod calefieri potest: Fequarros.

heizen, calefacios [fêci, factum]: Dequalveiv. Beiger, qui calefacit qd: o dequaivor.

hettif, 2c., f. Schwindfucht.

Beld, vir (bello) fortis; vir fortissimus; heros: ò άριστεύς | - in einem Schanspiele, persona prima: ο προταγωνιστής [ου].

heldin, femina fortis; heroïs; heroîna: yvvn avδρεία διαφέρουσα : εμεγαλόψυχος ήρωΐνη.

helbenalter, = zeit, aetas beroica: ò ηρώων αίών [ῶνος] · ὁ ἡρῷος αἰών.

helbenarm, fig., virtus et fortitudo: ή ανδοεία nal

κράτος.

helbenbuch, liber qui est de virorum fortium (heroum) vita et rebus gestis: το βιβλίον το περί του άνδοών κλέους γεγραμμένον.

heldendichter, poëta epicus: o enonocog eninos ποιητής · ποιητής έπων.

heldengedicht, poema epicum: το έπος τα έπη ή ξποποιία.

Belbengeift, animus fortis et invictus: ή μεγαλοψυχία άνδοαγαθία δεινότης της ψυχης.

helbengeschichte, historia rerum a viris fortibus gestarum; historia fabularis: ἡ ἀνδρῶν ἡρώων ιστορία.

helbenhaft, =mäßig, fortis et invictus; viro forti dignus: ήρωϊκός ήρωος ανδρείος.

belbenheer, exercitus fortissimus: ηρώος στρατός. Belbenherd, f. Belbenmuth.

belbenjugend, juvenes forles et invicti; of veaviou άνδρεῖοι και άνίκητοι.

Belbenfraft, virtus summa: ή φωμη ήφωϊκή.

Belbenlied, virorum fortium laudes: τὸ ἔπος' τὰ έπη· ή έποποιία.

που ηφωϊκόν, εγοργόν.

helbenmuthig, fortis; invictus; magnitudine animi praestans : ή οωίκος ' άνδοείος ' μεγαλόψυχος [ον] |-Adv., fortiter: ηφωικώς etc. | - h. fterben, emorior3 [mortius] per virtutem: ανδοειότατα απο-ชิบทุธนะเข.

helbenmufh, virtus fatis]; animus fortis; animi magnitudo: ή άρετή άνδραγαθία.

helbenfeele, animus fortis et invictus; vir animi fortis: ή ανδοαγαθία μεγαλοψυχία.

Belbenfinn, virtus [ûtis]; animus fortis et invictus: ή ἀνδραγαθία · άρετή · μεγαλοψυχία.

helbenthat, facinus magnum; res praeclare gesta: ή ἀριστεία το ἀνδραγάθημα.

helbentob, mors viro forti digna: o avooos ayaθού θάνατος | - ben f. für's Baterland fterben, oppěto3 [îvi, îtum] claram mortem pro patria: soκλεώς υπέρ της πατρίδος μαχόμενον αποθανείν. helbentugend, virtus summa: ή άνδοαγαθία άρετή.

pelbenbolf, gens fortissima: τὸ πολεμικώτατον Εθνος: -διαφέρον άνδρείς τε και άρετη.

helfen, medeor2; prosum cui; sum remedio, salutaris; possum ad qd.; valeo2 adversus qd.; juvo1 [jūvi, jūtum]; adjūvo1; sublevo1 qm; consulo3 [ii, sultum] eui od. rebus cjs: ἐπικουφείν βοη-Deir copeleir cornoior eirai | - fich h. fo gut man faun, repetos [îvi îtum] consilium a praesenti necessitate: ἐπικουρείν ἐαυτῷ ὡς μάλιστ άν τις δύνηται | - es ift imom nicht mehr zu h., desperatur de quo: πέπουθε κακου ανίατου· οὐδέν ἐστί τινι οφελον | - jo wahr mir Gott helfe! ita me Deus adjuvet! (amet!): avros ovalunv | - jmbm zu etw. h., f. verhelfen | - auf etw. h., f. b. a. heben, 3. B. auf ben Pagen, tollo³ [sustüli, sublatum] qm in currum: υπολαβόντα αίρειν τινὰ έπὶ την ἄμαξαν : - άναβιβάζειν | - f. b. a. imbs Gedachinis zu Hilfe fommen, subjicio [jeci, jectum]; suggero [ssi, stum] qd cui; υποβάλλειν, υποτίθεσθαί τινί τι.

helfer, -in, adjutor; adjutrix: ò ή водобов. helferdhelfer, socius; administer: o eraigog. govsoyos | - S. bei einem Berbrechen gemefen fein, sum allinis sceleris: συνεργόν κακουργήματος είναι. helgoland, Infel, Insula Sancta; Helgolandia.

hell, I) (nicht bumpf, bom Tone) canocus; clarus; acûtus: λιγυφός · λιγύς [εῖα, ύ] · όξύς [εῖα, ύ] · λαμπρός, α, όν | - Klang der Stimme, splendor vocis: λαμποὰ φωνή | - Adv., acûte; clare: λιγυρῶς etc.| II) (nicht frübe) clarus; lucidus; pellucidus; perspicuus; splendidus; fulgens; serenus; limpidus; purus: λαμπρός φαιδρός περιφανής | - ε8 wird h., lucescit; illucescit: ὑποφαίνει τι ἡμέρας - sobald es h. wird, prima luce: ὁπότε ὑπέφαινε - fig., ein heller Kopf, ingenium acutum : ὁ άγχίνους ή αγχίνοια | - h. benfen, sapios [îvi, ii] ultra vulgus: σαφώς νοείν άγχινουν | - Adv., clare; perspicue: Livvoos etc.

hellaugig, oculis claris: γλανπομματος λαμπρόφθαλμος [ον] γλαυκωπός.

hellblau, subcaeruleus: ylavnog.

hellbraun, badius; fuscus: paiog.

hellbentend, acutus; perspicax; ingeniosus: dyxivovs [ovv].

Bellbuntel, f. Salbbuntel.

Belle, claritas; splendor; candor: τὸ φέγγος' ή λαμποότης | - (bes Himmels) sereuïtas: ἡ αἰθοία τὸ αἴθοιον | - (bes Berflandes), acies mentis: ἡ ἀγσύνεσις φώσεως ίσχύς | - auf &. feben (beim Bauen), studeo' claritati: σπουδάζειν περί λαμπρότητα.

Bellebarde, bipennis: ή λόγχη.

Beller, teruncius; as; numus: το περιμάτιον ελάχιστον ήμιωβόλιον | - eggeht fein H. ab, numus hine abesse non patest: οὐδ ήμιωβόλιον ὑφελεῖν ἐστίν | - bei S. u. Pfennig bezehlen, solvo3 [vi, solutum] ad assem: ἀποδιδόναι πάντα οὐδ' ήμιωβολίου δέοντος fein S. werth sein, som nihili: του μηδενός είναι άξιον.

hellfarbig, colore claro ob. albido: λαμπρός. hellfunkelnd, nitens; nitidus: στιλπνός λαμπρός. hellgelb, galbanus: ὑπόξανθος [ov].

hellgrau, canus: nolióg.

hellgrun, acriter viridis: ὑπόχλωφος [ov].

Belligfeit, f. Belle. hellflingend, f. hell I.

hellfeuchtend, lucidus: παμφαής [ές].

hellroth, rubicundus: ὑπέρυθρος έρυθραΐος.

hellschend, sagax ad qd perspiciendum: όξυ βλέπων όξυδερκής.

helltonend, f. hell I.

hellweiß, niveus; candidus: λευκός λευκαγής λαμ-

πρός.

Belm (Ropfbebedung), cassis ; galea : o nogvs [vdos] το κράνος | - mit einem Belm angethan, galeatus cum casside : noquoris | - 11) (Dedel ber Destillir: blafe), operculum: το πώμα· επίθημα· επίβλημα - III) (rundes Dach der Thürme), tholus: o Jolos - (Stiel) manubrium : ή λαβή· λαβίς.

Belmbiene, fucus: to gonog.

Belmbinde, fascea galeae: ή τοῦ κόρυθος ταινία. Selmbuid), crista: ὁ λόφος ἡ σόβη τὸ ἐπίπρανον mit e. S. verfeben, cristatus: λοφοφόρος λοφώτος. Belmdede, tegumentum galeae: τὸ σκέπαμα ή σκέπη.

helmformig, galeae similis; ad galeae speciem factus: πρανοειδής [ές] · πράνους το σχημα έχων Adv., ad galeae speciem: noavosidos.

helmidmud, galeae insigne: o lopos to eninouvov.

Belmipige, conus galeae: o ucovos.

Sclmftadt, Helmstadium; Helmostadium.

Belfingor, St., Helsingora; Eljenora.

Bembe, (tunica) interula; subucula: rò zirwviov. mit einem S. beffeibet, subuculatus; linteo succinctus: zerwiov avegosuevos | - fprichtv., bas B. ift mir naber, als ber Rod, tunica pallio propior: του χιτωνίου ένδεέστερος είμι η του χιτώνος.

hembefnopf, orbiculas tunicae interulae: o rooxi-

hembemacher, subucularius: ὁ χιτώνια ποιών.

Bemifphare, f. halbfugel.

hemmen, sufflamino1; praecludo3 [si, sum]: iora-

hemmt, navigatio conquiescit: ὁ πλοῦς κεκωλυμένο ¿στίν.

hemmfette, sichuh, suffamen: o enozeus enoz λεύς ή τροχοπέδη | - die S. anlegen, sufflamino rotam: έπιχέα υποτιθέναι τω τροχώ.

Bengit, equus; equus admissarius: o unlaur [avos]. άναβάτης.

hengstfüllen, pullus equinus masculus: o molos ผีอีอุทุท [ยงอร].

hentel, ansa: ή λαβή· λαβίς [ίδος]· ούς [ώτος] [mit S. berfeben, ansatus: ώτώεις [εσσα, εν].

Benfelglas, poculum ansatum: ποτ ήριον ώτωεν. Benfeltopf, olla ansata: ὁ ώτώεις χύτρος ή ώτώεσσα γύτρα.

henken, f. aufhängen.

Benter, carnifex: ὁ δημόσιος δήμιος δημόποινος | ein S. fein, facio3 [feci, factum] carnificinam: είναι δημόσιον | - sprichm., geh' zum B., abi in malam rem: ἄπαγε, βάλλ' ές πόρακας · βάλλ' είς μα-καρίαν · φθείρου · ἀπέζὸε | - er mag zum . δ. gehen, valeat! zaigera ' eggera | - jum S.! (beim Unwillen), malum! φεῦ! | - (bei Bermunderung), papae! euge! atat! βαβεῦ! εὖγε! ἀττατάι!

henferbeil, securis carnificis: ή του δημοσίου πελέ-

πυς : εάξίνη.

hentermäßig, crudeliter: κατά τρόπον δημίου · ώς υπο δημίου.

henterfdwert, machaera carnificis: ή τοῦ δημοσίου μάχαιρα.

henferefnecht, minister carnificis: o vangerns του δημοσίου.

Denne, gallina: ή άλεκτουών [όνος] · άλεκτορίς [loos] 1 - fprichm., bas Ei will fluger fein, als bie B. sus Minervam (sc. docet): υς προς Αθηνάν έρίζει. hennegau, Hanonia.

her, I) (vom Orte) hue: Dev. devoo ! - fomm' b.! huc ades! devoo elde! | - hin u. h., f. hin | - nicht weit h., haud procul: où τηλόθεν οὐ τηλοῦ τῶν ἀγρῶν | - f. b. a. schlecht, vilis; parvi pretii: ολίγης έκ | - von oben h., desuper: ἀνωθεν | - um jmon h., circum qm: περί τινα | - bor jmbm h., ante qm: πρόσθεν τινος πρότερον τινος | — II) (bon der Jeit) ex; per: ἐκ | - cinige Tage her, ex aliquot diebus: ὀλίγοις ημέροις πρότερον | - in der Redensart, es find her, blog durch est, sunt: elaiv | - 3. B. es find 2 Monate her, sunt duo menses: δύο μηνές elow | - ed find 3 Tage ber, daß 20., tertius dies est, quod: eloi roeis nuevai es ov, sori | - in Berbins dung mit bon gewöhnlich burch a ober inde: and. έκ ! - A. B. von Anfang h., inde ab initio: έξ άρχης - von Ewigfeit h., ex aeternitate: Ef ἀιδιότητος | - bon Alters h., antiquitus; e vetere memoria: doχαίως παλαι.

herab, deorsum; desuper: κάτω· κατά τινος | - in Zusammensegungen gewöhnlich burch de: náro ano Tivog' ... Jev.

herabbegeben, fid), descendo3 [di, sum]: καταβαί-

herabbengen (=biegen), deflecto3 [xi, xum]: натаκάμπτειν κάμπτειν κάτω.

val - enégeiv natégeir | - die Schifffahrt ift ge- herabbewegen, fich, descendo [di, sum]; feror [la-

tus] deorsum: καταφέρεσθαι φέρεσθαι κάτω κα- herabklettern, descendos [di, sum]; demittos [isi, ει τατρέχειν. δέπειν.

herabblafen, deflo1: anoqueav | - bon einem Orte αυθ h., cano 3 [cecini, cantum] de: σημαίνειν από

herabblicen , f. herabsehen.

herabbligen, falgeo' [si] de: naragraanteir.

herabbraufen, deferor flatus] cum fremitu: καταφέρεσθαι σύν πατάγω.

herabbringen, defero [tuli, latum]; deduco's [xi, clum]: καταφέρειν κατακομίζειν κατάγειν.

herabbuden, demîtto3 [îsi, ssum] me: naranonteiv πρός τινα.

herabdonnern, intono [vi] qd: nataßoovrav nataβοαν.

herabbrangen, deturbo'; dejicio [jeci, jectum]: άπωθείν τινα κάτω.

herabbrücken, degravo1: καταπιέζειν καταθλί-BELV TL.

herabeilen, devolo1: καταβαίνειν δρόμω καταβαί νειν ώς είχε ποδών.

herabfahren, 1) a., devehos [xi, ctum]: натаноціζειν τι κατελαύνειν | - II) n., devehor3: descendo3 [di, sum]: καταφέρεσθαι κατακομίζεσθαι.

herabfallen, decido3 [idi]; devolvor3 [volutus]; defino 3 [xi, xum]; delabor3 [lapsus]: καταπίπτειν. herabfeuern, mitto3 [si, ssum] tormenta (tela) de: herabraufchen, delabor3 [psus] cum fremitu: иста-

πυροβόλα ἀφιέναι ἀπό cet. herabfliegen, devolo de: καθίπτασθαι.

herabfliehen, fugio3 [gi]: καταφεύγειν.

herabfliegen, defluo's [xi, xum]; delabor's [psus]: καταδόεῖν.

herabflogen (Sol3), defero [tuli, latum] ligna secundo flumine: κατάγειν ξύλα κατά τὸν ποταμόν. herabfluthen, devolvor's [volutus]: καταφέρεσθαι γειμάδρου δίκην.

herabführen, dedûco3 [xi, ctum]; deveho3 [xi, ctum : κατάγειν.

herabachen, degredior3 [essus]; descendo3 [di, sum]: καταβαίνειν κατιέναι κατέρχεσθαι.

herabgießen, defundo3 [ûdi, ûsum] : καταχείν.

herabgleiten, delabor3 [psus]: naraliodaiveir naταδουήναι περιδουήναι είς τι.

herabhangen, dependeo: ἀποκρέμασθαι κατακρέμασθαι | - h. laffen, demittos [îsi, ssum] : καθιέναι προϊέναι.

herabhangend (hangend), dependens; pensilis: o, n κατακρέμαστος· άνειμένος.

herabhauen, decido [îdi, îsum]: απαράσσειν αποκόπτειν.

herabheben, tollo3 [sustuli, sublatum]; aufero3 [abstuli, ablatum]; demoveo2 [ôvi, môtum] de: ἀπαίρειν παταβιβάζειν.

herabhelfen, juvo1 [avi, jatum] qm descendentem: καταβιβάζειν.

berabholen, defero [tuli, latum]; depromo [mpsi, mptum]: καθαιρείν προχειρίζεσθαι άνωθεν.

herabjagen, deturbo'; depello [puli, pnlsum]: άπελαύνειν έξελαύνειν.

herabfammen; depecto3 [xi, xum]: narantevizew. Freund, beutich - lat.-griech, Worterb.

ssum] me : προϊέναι καθιέναι.

herabfollern, 1) a., devolvo [vi, volutum]: натануλίειν κατακυλινδοῦν | — n., devolvor : κατακυλινδούσθαι φέρεσθαι.

herabfommen, devenio [vêni, ventum]: κατέρχεσθαι καταβαίνειν.

herabfriechen, derepos [psi, o. Gup.]: καθέφπειν.

herablaffen, demittos [îsi, ssum]: nadiéval voiéναι καθιμάν | - fid b., demitto me: συγκαταβαίνειν · συγκαθιέναι.

herablaffend, comis; bumanus; affabilis: zowos. εύπρος ήγορος [ον] · φιλοπροσήγορος | - Adv., comiter; humaniter: xotvos u. f. m.

herablassung, demissio: ή κοινότης [ητος] το κοι-

von | - (herablaffendes Wefen), comitas; humanitas; facilitas: ή φιλοφροσύνη το ομιλητικόν ή εύπροςnyopia.

herablaufen, decurros [curri, cursum] : κατατφέχειν - s., decarsus [ûs]: ή καταδρομή · καταφορά.

herabloden, devoco de: ἀποκαλείν, μετακαλείν τινα. herabnehmen, demo' [mpsi, mptum]; tolto' [sustuli, sublatum]; aufero [abstuli, ablatum]: καθαιρείν. περιαιρείν.

herabplatschern, desilio [ui]: αποπηδαν καταπη-

φέρεσθαι σύν πατάγω.

herabregnen, depluos [ui]: κατομβοεί· νει.

herabreichen, I) a., porrigo [rexi, rectum] cui qd de: προτείνειν τινί τι άνωθεν | - Il) n., descendo3 [di, sum]; pertineo2 ad: καθήκειν.

herabreißen, derumpo3 [api, uptum]: κατασπαν. καθαρπάζειν.

herabreiten, devenor [vectus] equo: nadinneveir ματελαύνειν ΐππον.

herabrennen, decurro's [cucurri, cursum] : καταθείν. κατατρέχειν.

herabrinnen, demano!: καταλείβεσθαι · καταφέρε-

herabrollen, 1) a., devolvo3 [vi, volutum]: κατακυλίειν | - II) n., devolvor3: καταλείβεσθαι κατακυλίεσθαι.

herabrufen, devoco1: κελεύειν: βοαν τινι καταβαίvelv.

herabichauen, f. berabieben.

herabschicken, demitto3 [îsi, ssum]: καταπέμπειν. herabschießen, I) a., dejício3 [jêci, jectum]: βάλλοντα άφαιρείν -II) n. A) (bon einem Orte aus fchießen), mitto [si, ssum] tela de, ex etc.: καθιέναι τι (βέlos) κάτω | - B) (fich herabsturgen) praecipitor1; deferor [latus]: ἀποδρίπτειν έαυτον κατά τινος.

herabschlagen, decutio3 sussi, ussum]: κατακόπτειν. αποτινασσειν.

herabschleichen, derepo3 [psi, o. Sup.] : na θέρπειν. herabichleudern, mitto3 [si, ssum]; jaculor1 de: κατασφενδονάν.

herabschreien, clamo' de: κατακράζειν καταβοάν. herabichmettern, decutio3 [ssi, ssum]: anoveim. αποκόπτο.

25

herabschütten, defandos [adi, asum]: narageir. na- herabwerfen, dejicio [jeci, jectum]; depellos τασπείρειν.

herabichweben, demittor3 [issus]; delabor3 [psus] leniter: καταφέρεσθαι καταπέτεσθαι.

herabschwemmen, proluo3 [ui, ûtum] ex: anonloζειν παταπλύζειν.

herabschimmen, denato': κατανήχεσθαι.

herabsehen, auf etm., despecto' qd: nadogar' na τασκοπείν | - ftol3 auf jmbn, despicio3 [spexi, spectum]; contemno3 [mpsi, mptum] qm: καταφροveir tivog.

herablenden, demitto3 fisi, ssum]: nadiéval nataπέμπειν.

herabsenten, demitto3 [îsi, ssum] leniter: πράως καθιέναι | - fich h, demittor 3: καθιζάνειν.

herabichen, depôno3 [sui, situm]: κατατίθεσθαι - fig.. levo1; elevo1; prosterno3 [stravi, stratum]; detraho3 [xi, ctum] de qua re: καταισχύνειν άτιμοῦν. ἄτιμον ποιείν τῆς τιμῆς. ἐκφλανοίζειν - fich h., abjicio3 [jeci, jectum] me: διαβάλλειν (- s., obtrectatio: ή ἀτιμία ἀτίμωσις κακηγορία μείωσις. herabfinten, delabor3 [psus]: καταπίπτειν καθιζάvein | - auf ben Boben, desido3 [sedi, sessum]; subsido3: καθέζεσθαι καθίζεσθαι | = zum Thiere, exüo³ [üi, ûtum] omnem hamanitatem: ἐκδύεσθαι-, άποτίθεσθαι το φιλάνθρωπον άπαλλάττεσθαι της φιλανθοωπίας | - jum Schlechten, declino' in pejus: ἐπτρέπεσθαι είς τὸ χείρον.

herabipringen, desilio [ui]: καταπηδάν άποπη-

dav.

herabsteden, jmbn bom Pferbe, dejicio3 [jeei, jectum] qm equo: καταβάλλειν τινα άπο τοῦ ίππου. herabsteigen, descendo3 [di, sum] : καταβαίνειν.

herabstimmen (bie Gaiten), submitto3 [îsi, ssum] chordas: yalar enigalar | - id) ft. meine Forberung herab, remitto3 de iis, quae postulavi: ὑφίεσθαι των δικαιωματων.

herabstoßen, detrudo3 [si, sum]; deturbo1; depello3 [puli, pulsum]: κατωθείν απωθείν.

herabitromen, devolvor3 [latus]; deferor3 [latus];

καταβόειν καταφέρεσθαι.

herabsturmen, decurros [cucurri, cursum] : naragosiv. herabiturgen, I) a., dejicio3 [jeci, jectum]; deturbo1; detrudo3 [si, sum]: καταβάλλειν ἀπαδράσσειν τινά ἀπό τινος | - jahling& h., praecipito1; πρημνίζειν | - n., dejicior3; devolvor3 [volutus]; praecipitor1: ἀποβρίπτειν ἐαυτον κατά τινος |- s., dejectus [ûs]: ή καταβολή· καταφορά.

herabtaumeln, degredier3 [essus] titubante gradu:

πραιπαλώντα παταβαίνειν.

herabtranfeln (=triefen), destillo 1 : καταστάζειν καταψεκάζειν · καταλείβειν.

herabtragen, fero [tuli, latum] deorsum: κατακομίζειν : φέρειν κατά τινος.

herabfreiben, depello3 [puli, pulsum]; dejicio3 [jêci, jectum]: κατάγειν · ἀπελαύνειν.

herabwad) en, crescos [êvi, êtum] deorsum: Blastaνειν είς τὰ κάτω.

herabwallen, defluo3 [xi, xum] ad pedes: naraiθύσσειν.

herabwälzen, devolvo3 [vi, volatum]: naranvliew. κατακυλινδείν τι.

[puli, pulsum]: καταβάλλειν [- s., dejectus [ûs]:

ή καταβολή · καταφορά.

herabwürdigen, imbn, elevol auctoritatem ejs.: attμάζειν μιαίνειν καταισχύνειν | - ctro. b., abjicio3 [jeci, jectum] qd: καταισχύνειν έκφλαυρίζειν τι] fid h., abjicio me: naraszéves dat | - burch Lafier, dedecoro 1 me flagitiis: oveidest καταισχύνες-

herabziehen, detrahos [xi, etum]; dedueos [xi, ctum]: καθέλκειν άφέλκειν κατασπάν,

Beraldif, f. Wabbenfunbe.

heran, (ale Anruf), accede! hue ades! accedite! δεύρο δή· δεύρ ίθι· δεύρ ίτε! I - in Jufammenfegungen burch ad ob. sub: noog. ent.

heranarbeiten, fid), nîtor3 [nîsus]; enîtor3 ad qd: διατείνεσθαι. heranbringen, -fliegen, -fliegen, -führen, -gehen,

f. herbeibringen u. f. m.

heranjagen (fprengen), accurro3 [curri, cursum] ad qm equo citato: προςελαύνειν άνα πράτος -πατά ROCTOS.

herankommen, f. herbeifommen. heranlaffen, f. herbeitommen laffen.

heranmachen, fich, accedo 3 [cessi, ssum]: ἐπέρχεσθαι έγγύτερον προςμιγνύναι.

herannahen, f. anruden.

heranreichen, pertineo2 ad; recurro3 [curri, cursum]; attingo3 [tigi, tactum] qd: διατείνειν καθή-RELD.

heranreifen, venio' [ni, ventum] ad maturitatem: έπαυξάνεσθαι έπακμάζειν.

heranreiten, advehor's [vectus] equo: προςελαύνειν - an imbn h., adequito' ad qm: προςελαύνειν πρός TIVO.

heranruden, f. anruden.

heranschiffen (-fegeln), advehor3 [vectus] navi ad qd; appellor3 [pulsus] ad litus: προςπλείν. έπιπλείν.

heranspringen, assilio [ui]; assulto1: προςπηδάν έπιπηδαν έφαλλεσθαι.

heransteigen, ascendo [di, sum]: avabaiveiv.

heranftromen, f. berbeiftromen.

heranstürzen, accurro [curri, cursum] : έφορμασθαι. herantreiben, appello3 [puli, pulsum] : προςελαύνειν. heranwachsen, succresco3 [crevi, cretum]: αὐξάνεσθαι άναβλαστείν | - von Kindern, adolesco3 [lêvi, ultum]; pubesco3: ἐκτρέφεσθαι ἐφηβάν ἡβάν. heranwogen, f. herbeiftromen.

heranwünschen, vocol votis qd: moogevizeadal ti. heranziehen, attraho3[xi,ctum]: έφέλκειν έπισπαν

tt |-n. f.a. anruden 9tr. II. herauf, sursum: avo els to avo | - in Zusammen= fegungen, ad ; sub ; pro: ava | - (bie hier fehlenden unter heran=, auf=, hinauf).

heraufbringen, effero [tuli, latum] : avabibageiv avaφέρειν άνάγειν.

heraufführen, dacos [xi, ctum] in qd: avaysiv.

heraufholen, arcesso3 [îvi, îtum] de: avapequiv άναπομίζειν άναστρέφειν.

heraufnehmen, tollo3 [sustuli, sublatum]: avworth- [herauffluden, invenio4 [veni, ventum]: ekevolonew Leodai.

heraufreichen, I) a., do! [dedi, datum] : διδόναι II) n., attingo3 [igi, actum] qd: xeetinsev.

heraufruden, I) a., promoveo2 [ôvi, ôtum]: προκινείν· προάγειν· προβιβάζειν | - II) m., f. aufruden. herauffteigen, aus, evado3 [si, sum] ex: enfalveiv ¿ÉÉOZEGDAL ÉX TIVOS.

heraufwalzen, advolvos [vi, volatum]: προςκυλιν-

heraufwerfen, subjicio3 [jeci, jectum]: υποβάλλειν ύποτιθέναι.

heraufziehen, f. aufziehen.

heraus, foras: Ego [- nur b.! die! narra! Egeone δή · άναπτυξον το παν | - berausmarts, foras : έξω έπτός. δύραζε | - in Zusammensehungen burch e (ex) u. pro: ex (bie hier fehlenben f. unter aus ..., herbor). herausarbeiten, effodio3 [odi, ossum]; eruo3 [ni, ütum]: έξορύττειν | - fld b., emergo [si, sum] me: άνακύπτειν έκ τινος.

herausbegeben, fich, exeo [ii, itum] foras; egre-

dior3 [essus] ex: έξιέναι.

herausbefommen, accipio3 [cepi, ceptum] reliquum: προςοφείλεταί μοι έκ τινος ! - (als Ertrag erhalten), percipio3 ex; καρπούσθαι | - fig., f. herausbringen. herausbohren, exterebro1; διά τριβήσεως έξαι-

herausbringen, I) effero3 [extuli, elatum]; profero3; exporto¹; evěho³ [xi, ctum]; edûco³ [xi, ctum]: ἐππομίζειν- ἐπβασανίζειν | — II) fig. (wegichaffen), tolloa [sustuli, sublatum]; deleoa [levi, letum]; eluo's [ui, utum]: alosiv | - (zu Bege bringen), efficio 3 [féci, fectum]: έξεργάζεσθαι έπιτελείν (entfoden), elicio 3 [ŭi, itum] qd en quo; exprimo 3 [pressi, pressum] cui qd: ¿ξάγειν | - (burd) Fragen), reperio* [ui, ertum] inquirendo: τῷ πυνθάνεσθαι avevoionein | - (burch Denfen einsehen), perspicio3 [exi, ectum]; expedio4; solvo3 [vi, solutum]: διοοάν. θεωρείν περισκοπείν.

herausbrudeln, bullio4: παφλάζειν. herausbrüllen, emugio : έκμυκασθαι.

herausbeuten assequor3 [cutus] conjectura: diegnγείσθαι.

herausbonnern, (Worte), intono : avafgovtav ava-Boav.

herausbrängen, extrado3 [si, sum] qm foras: ¿ξωθείν τινα θύραζε | - fid) h., emergo [si, sum] ex: άνακύπτειν.

herausdrehen, extorqueo' [si, ortum] : στοέφειν είς τὸ ἔξω · ἐκβιάζεσθαι.

herausbringen, erampos [api, uptum]; prorumpos: έκπίπτειν έκ τινος.

herausbrucken, exprimo 3 [essi, essum] : έπθλίβειν.

herauseilen, proripio3 [pui, reptum] me ex etc.: έξορμασθαι προελθείν δρομώ έκ τινος.

herausfahren, I) a., exporto'; eveho3 [xi, clum]: έκκομίζειν έξάγειν | — II) n., evěhora; exeo* [ii, itum ex: ¿ξελαύνειν ¿ξορμάν | - B) fig., erumpo [rûpi, ruptum]; prorumpo3: ¿ξάττειν· επίπτειν.

TELV.

- fich aus einem Orte f., evados [si, sum] ex loco: διαδύεσθαι · έκδύεσθαι έκτινος τόπου | - aus einer Cache, expedio me re: καταμανθάνειν κατανοείν | -- II) fig., perspicio3 [exi, ectum] qd: καταμανθάνειν.

herausfischen, excipio3 [cepi, ceptum] ex: ennalaμασθαί τι.

herausfliegen, evolo': εξίπτασθαι.

herausfliehen, effugio3 [ûgi] foras; profugio3 ex: έκφεύγειν.

heraubfliegen, emano!; effluo3 [xi, xum]: έκρείν.

ylyveodal En tivos.

heransforderu, jmbn (zur Auslieferung), f. d. | - (zum Kampfe), provõco¹; evõco¹; lacesso³ [îvi, îrum] qm ad pugnam: προκαλείσθαι | - (zum Trinfen), provoco bibendo: πρός πίνειν προκαλείσθαι.

Berausforderung, provocatio: ἡ πρόκλησις | - bie 5. jmds annehmen, capios [cepi, captum] arma adversus que provocantem: ὑπακούειν πρὸς τὴν μάχην.

herausführen, edaco3 [xi, ctum]; produco3; ex-

porto1: ¿ξάγειν.

Berausgabe (eines Buches), editio: ή έκδοσις.

herausgeben, I) A) do1 [dedi, datum] foras; promo3 [mpsi, mptum]; deprômos: ἐκδιδόναι |- B) fig. (befannt machen), edo³ [aidi, aitum]=; emitto³ [îsi, ssum] in lucem: διαδιδόναι | — Π) (wiedergeben), reddo3; restituo3 [úi, ûtum]: ἀποδιδόναι.

herausgeber (einer Schrift), editor: o endoug to nal to · o exercynas eis to pas to nal to | - f. a. Aus-

geber.

herausgehen, I) exco. [ii, itum] foras; egredior. [gressus]: ἐξιέναι· ἐξέρχεσθαι· ἐξαναχωρεῖν | jmon h. laffen, emitto 1 [îsi, ssum] qm ex: ἐκβιβάgew | - ber Degen geht nicht (aus ber Scheibe) peraus, gladius (ex vagina) educi non potest: ἡ μάχαιρά ovn forev enonarea - ber fled geht nicht heraus, macula ablui non potest: τὸ στίγμα οὐκ ἀφανίζεται | - 11) A) (nach etw. die Aussicht gewähren), f. Ausficht | - B) fig. (mit der Sprache), non colo veram animi sententiam: οὐκ ἀξιοῦν εἰπεῖν | - s., egressus [ûs]: ή έξοδος.

heraushalten, porrigo3 [rexi, rectum]: προτείνειν. heraushangen (=hangen), I) a., demitto3 [îsi, ssum] ex: nosuasdai els to Esw | - II) n., prolabor3

[psus]; evolutus sum: προτείνειν.

heraushauen, excido3 [di, sum]: έκκοπτειν εκτέμveir | - imon aus ben geinden, eripio3 [ui, eptum] qm in media hostium acie versantem: ὁνεσθαί τινα έκ μέσων των πολεμίων.

herausheben, tollo3 [sustuli, sublatum] ex; exprimo3 [essi, essum]: έξαίρειν προαιοείσθαι.

heraushelfen, expedio"; libero qm re: ¿ξαιρείσθαί τινά τινος ἀπαλλάττειν τινά τινος |- fich nicht h. fonnen, haereo2 [si, sum] in re: ἔχεοθαι, ένέγεσθαι έν τινι πεπηγέναι.

herausholen, effero[extuli,elatum]; educo3[xi,ctum]; arcesco3 [îvi, îtum]; elicio3 [ŭi, itum] ex: гиноμίζειν προφέρειν άναφαίνειν.

herandfallen, elabor3 [psus]; excido3 [idi]: Eunin- herandjagen, pello3 [pepuli, pulsum] foras; extrūdo³ [si, sum]: έξελαύνειν έκβάλλειν.

25*

herauskehren (mit d. Befen), everro's [erri, ersum]: herauspeitschen, sprügeln, jmbn, expello's [pull. έκκορείν τι.

herausteltern, exprimo3 [essi, essum] prelo: extliβειν=, ἐκπιέζειν πιεστηρίφ.

heraustlatschen, explodos [di, sum]: έππροτείν. herausflettern, enîtor3 [nîsus]; evado3 [si, sum] ex: έκβαίνειν έξέρχεσθαι.

herausflopfen, imbn, excito1 qm pulsando foras: προύοντα καλείν τινα θύραζε, -έξω.

herausflügeln, extrîco1: excomizeodai.

heraustochen, excoquo3 [xi, ctum]: entineiv.

herausfönnen, nicht, non possum reperire exitum: μη δύνασθαι έξελθείν μη είναι έξιέναι.

herausfommen, I) exeo 4 [ii, itum]; egredior3 [gressus]; progredior3: ἐξιέναι· ἐξέρχεσθαι | - jmon h. laffen, evoco 1 qm foras: ἐξιέναι [ίέναι] · προϊέναι προίεσθαι [- 11) fig. (entfommen), evados [si, sum] ex: ἐκφεύγειν διαφεύγειν ἐκδῦναι διαδῦναι - (aub der Hede), excido [di]: ἐκπίπτειν (bon Schriften), edor3 [ditus]; emittor3 [issus] έκφερεσθαι· έκδιδούσθαι | - (berrathen werden) exect; emano in vulgus: ἐκφέρεσθαι εἰς τὸν őzlov | - (richtig fein, v. Rechnungen), convenio [eni. ventum]: τελεῖοθαι | - (gewonnen werden), efficior3 [fectus]: συμβαίνειν περιείναι έκ τινος | - babei Iommt nichts herans, nihil inde proficitur: οὐδέν όφελος τούτων ούδεν προύργου ποιείν |- f. b. a. fein, 3. B. ed fommt auf eins heraus, idem est; par est ώσπες αν εί... εν ίσω και εί.

herausfriechen, prorepos [repsi, ptum]: έξέρπειν

προέρπειν.

heraustaffen, imbn, patiors [ssus] qm exire: έξιέναι προϊέναι [ίέναι] · προΐεσθαι | - nicht, probibeo3 qm egredi: μή έαν έξελθείν· μή προίεσθαι | - fich über ctw. h., expôno3 [osui, situm] uberius de re: αποφαίνεσθαι την γνωμην περί τινος.

herauslaufen, excurros [cucurri, cursum]; procurros

foras: ἐπτρέχειν.

herausleiten, erîvot; edûco [xi, ctum]: êξάγειν

απογετεύειν.

herausliegen, emineo2; promineo2; entlesodal. heranslocken, elicio3 [ŭi, itum] ex; eblandior4; expiscor': Ennalsiodal.

herauslügen, fich, defungor's [uctus] mendacio: ψεύ-

δεσιν αποτελείν.

herausmachen, (Erbfrüchte 20), effodio 3 [odi, ossum] έξαφανίζειν | - (Bulfenfruchte), eximo3 [êmi, mptum] valvulis: έξαιρείν των λοβών | - (Fleden) tollo3 [sustuli, sublatum]; eluo [ŭi, ûtum]: έξαλείφειν | - fich aus bem Bette h., surgo [surrexi, surrectum] lecto: έξανίστασθαι έκ της κλίνης.

herausmuffen, 3. B. es muß heraus, non possum retinere: πάσα ανάγκη έξειπείν το πράγμα.

herausuchmen, eximo 3 [êmi, emptum]; excipio3 [cêpi, ceptum]; promo3 [promsi, mptum]: έξαιρεῖν. έκλαμβάνειν | — II) fig. (αυδίεfen), excerpo3 [psi, ptum] ex: προαιρείσθαί τι έκ τινος | - fld etw. b. (δu thun erlauben), sumo³ [msi, mptum]; indulgeo² [si] mèhi: τολμᾶν' ἀξιοῦν.

herauspaden, fich, exect [ii, itum] foras: vnayer έξω | - paď bid heraus, apage te! υπαγε έξω

απαγε.

pulsum] qm verberibus: ἐκραβδίζειν.

herausplagen, erampo³ [rūpi, uptum] : έκρήγνυσθαι είνη λέγειν απερισκέπτως είπειν.

herauspochen, f. heraustiopfen.

herauspoltern, Worte, projicio" [jeci, jectum] verba cum impetu: φίπτειν λόγους σύν όφμη.

herauspressen, exprimo's [essi, essum] (prelo): exθλίβειν.

herauspumpen, exhaurio [si, stum]: ¿ξαντλείν. έξαρύειν.

herauspugen, sidmuden, imbn, exornol qm: eniκοσμείν · κοσμείν.

herausquellen, scaturio*; elfundor3 [fûsus]: ἐκβλύ-

herausquetschen, laxo1; exprimo5 [essi, essum]: θλίβειν έξω τι.

herausragen, emineo2; promineo3; ¿ξέχειν.

heraubreden, f. beraubstreden.

heraubreden, fich, explicat me dicendo: loyous leγοντα διαφεύγειν.

herausreichen, porrigos [rexi, rectum] foras: 100τείνειν τι.

herausreifen, exeo' [ii, itum]; proficiscor3 [fectus] ex loco: έξέρχεσθαι άπ' οίχου.

herausreigen, fid), expedio me a quare: ἀπαλλάττεσθαι έκσωζεσθαι έκ τινος | - f. a. ausreißen, ents reißen.

heranbreiten, evehors [ctus] equo: Ennouizeodal ΐππω.

herausrennen, proripiob [ripui, reptum] me: exdeiv. θείν έξω δρόμω.

herandrinnen, emano1; effluo3 [xi, xum]: ἐκβλύειν. αναβλύειν.

herandruden, 1) a., projicio3 [jeci, jectum]: προκινείν έξω τι - II) n., f. ausruden, m. etw. (3. B. Geld) promos [mpsi, mptum] qd: πορίζεσθαι χρηματα.

heraubrufen, voco1 foras; evoco1: Ennalsiv.

herausfagen, eloquor3 [cûtus]; proloquor3; profiteor2 [fessus]: έξειπείν κατειπείν | - Alles h., effundo3 [ûdi, ûsum] omnia: μηδέν ὑποστειλάμενον elneir | - um es gerade heraussagen, verum ut dicam (aperte): ώς άληθῶς εἰπείν.

heraubjägen, exseco1 serra: ennolew.

herausichalen, eximo's femi, emptum] rei: egaigeir. έκκυναν.

herausschaffen, egero3 [ssi, stum]; emolior4: euroμίζειν· έξάγειν - s., egestio: ή έκφορά · έκκομιδή. heraubschallen, audior'; referor [latus] ex: anoves-שמו בע דויסב.

herausicharren, eruo [üi, ütum]: ένσκαλεύειν.

heranoschäumen, exspamo1: appizew. herausscheinen, effulgeo' [si]: Expalveodal.

heransschicken, emitto3 [fsi, ssum] foras : έκπέμπειν

προπέμπειν. heransichieben, emoveo2 [ovi, otum]; promoveo1:

προκινείν έξω.

herausschiegen, I) a., emitto3 [îsi, ssum]; ejaculor1: αφιέναι-έξω | - II) A) a., mitto tela ex: τοξεύματα έκβάλλειν | - B) (fcnell herbortommen), proripio³ [ripŭi, reptum] me; erumpo³ [rūpi, rup-|herauθ|prihen, I) a., ejaculor¹: εμοαίνειν | — II) tum] ex: ¿ဋိထိုင်းနေးဟု နော်ဗီဝဝုင်းဟု.

herausschiffen, f. auslaufen.

heraus [dimmern, effalgeo' [si]: Enlaunsiv. avaλάμπειν.

herausschinden, exseco1 [cui, ctum] rei: enteuver έκκυπτειν.

herausschlagen, I) a., extrudo 3 [si, sum]; exentio3 [ssi, ssum]; elido³ [si, sum]: ἐνκόπτεκν ἐξαράττεκν τί τινος | — II) n. (3. B. b. der Flamme), erumpo³ [rūpi, ptum] ex: ἐκρήγύνεσθαι: πύρ έπτρίβει.

herausschleichen, sich, subdacos [xi, ctum] me clam: έξέρπειν.

herausschleifen, sichleppen, extraho3 [xi, ctum]: exφορείν. herausschleubern, ejaculor1; emitto3 [îsi, ssum]:

έκσφενδοναν.

herausschließen, sperren, imbn, excludo's [si, sum] qm foras: ἀποκλείειν τινά τινος είργειν.

herausschlüpfen, elabor3 [psus]: έκδύεσθαι έκδυναι · διαδύναι.

berausichmeicheln, f. erfdmeicheln.

herausschneiden, exseco [cui, ctum]: enteuver- s., exsectio: ή ἐπτομή.

herausschnißen, exsculpos [psi, ptum]: έκγλύφειν έππολάπτειν.

herausichopfen, exhaurio' [si, stum]: Egavtleiv έξαρύεσθαί τι.

herausichreiben, exscribo3 [psi, ptum]: έκγράφειν απογράφειν.

herausschreien, vociferor' foris: avangoutteiv dia-

Boav. herausschreiten, exeo [ii, itum]; egrediors [essus]:

έκβαίνειν έξέρχεσθαι. herausschroten, molior' ex: poyleveiv - mooniveiv. herausichütteln, excutio [ssi, ssum]: Entivassiv

herausschütten, effundo3 [ûdi, ûsum]: ἐκχεῖν· ποο-

reiv.

herausschwären, ejicior3 [jectus] suppuratione: έκπυζοκεσθαι.

herausichivimmen, enato': ἐκνήχεσθαι· ἐκκολυμβαν. heraussch wingen, evibro': έκσαλεύειν · έκτινάσσειν.

heraussehen, specto1 foras: προκύπτειν | - Aum Senfter h., prospicio's [spexi, spectum] e fenestra: προοράν έκ της θυρίδος.

heraussenden, emitto3 [isi, ssum]: έκπέμπειν.

herausfein, I) (f. b. a. getilgt fein), sum deletus διεφθαρμένον είναι |- II) (entdedt fein), sum apertus (palam): δήλον, φανερόν είναι.

heraussieden, excoquo' [xi, ctum]: enryusev.

herausipazieren, ambulot: περιπατείν · βαδίζεσθαι - bor bas Thor, procedo3 [ssi, ssum] ante portas βαδίζεσθαι προ της πύλης.

beraussprengen, I) a., effringo3 [egi, actum] evellos [velli u. vulsi, vulsum]: έξαράττειν [- II) n., evolo equo incitato: έξελαύνειν δοόμφ, είππφ. berausspringen, exsilio4 [lui, sultum] : έππηδαν.

n., emico ' [ui] alte (in altum): ἀναβλύειν.

heraussprossen, progermino'; έκβλαστάνειν· άναβλαστάνειν.

heraussprudeln, I) a., ebullio4: avageur | - II) II) n., bullio4; bullo1: παφλάζειν · βράζειν.

herausstammeln, stottern, balbutio : τραυλίζειν.

herausfteden, f. herausftreden. herausstehen, f. herausragen.

herausstehlen, sich, f. herausschleichen.

heraussteigen, f. ausfteigen.

herausstellett, expono3 [osui, situm]; propono3 : entiθέναι έπτίθεσθαι προτίθεσθαι.

herausstoßen, extrûdo3 [si, sum] foras: ¿ξωθείν. herausstrecken, tendo3 [tětendi, tensum]; protendo3 [tendi, sum u. tum] ex: προτείνειν.

heransftreichen, imbn, extollo3 [tuli] qm laudibus; έγκωμιάζειν.

herausströmen, effundor3 [fûsus]: exociv.

herausstürmen, erampos [rûpi, ruptum]; prorum-

po3 : έξορμαν.

herausffürgen, I) a., extrados [si, sum]; ejicios [jêci, jectum]: ἐκπίπτειν | — II) n., ejicio3 me; erumpo³ [rûpi, ptum]; prorumpo³: έξορμαν.

heraus sudjen, serator qd: eynovareveiv.

heraustragen, effero [extuli, elatum]; profero: ennomizerv.

herausträufeln, ströpfeln, exstillo1: ἀποστάζειν. heraustreiben, expellos [püli, pulsum] ex; propellos extra; ejicio3 [jeci, jeclum]; exturbo1: έξελαύνειν

έλαύνειν είς τα έξω.

heraustreten, 1) a., exculco1: πατείν έξω τι |- II) n. A) (b. Menichen), egredior3 [ssus]; exeo4 [ii, itum]: έξιέναι | - B) (b. Dingen), prolabor3 [psus]; procidos [di]: προπίπτειν | - aus bem Bliebe f. (b. Solbaten), egredior3 ordine: έξω τάξεως γενέσθαι | - s., (eines Darmes), procidentia: ἡ πρόπτωσις. ¿ξοχη.

herauswad) fen, excresco3 [crêvi, crêtum]; nascor3

[natus]; enascor3 : έμφύεσθαι.

herauswagen, sich, audeo? [ausus] egredi: τολμάν έξελθείν, «προελθείν.

herauswälzen, evolvo3 [vi, volutum]; provolvo3: προκυλίειν · έκκυλίνδειν.

herauswaschen, eluo3 [ui, atum] ex: Enloveiv En-หมิบัยยเข.

herauswehen, I) a., efflo1; ennveiv | - n., flo1 ex4: תעצוע בא דועסק.

herausweisen, ejicio3 [jeci, jectum]; submoveo2 [ôvi, ôtum]: ἐκβάλλειν ἀποπέμπειν.

herandwerfen, ejicio3 [jêci, jectum]=; projicio3 foras; extrûdo3 [si, sum]: ἐκβάλλειν.

heranswickeln, expedio'; evolvo3 [vi, volutum]: explico1 ex: ¿ξειλείν | - sich h., expedio4 me: έκκυλισθήναι.

heraudwinden, extorqueo2 [si, rtum]: έκβιάζεσθαι; έξελέσθαι.

herauswollen (nicht mit ber Sprache), tergiversor1; reticeo de: διαδύεσθαι οκνείν μέλλειν.

herausziehen, extraho3 [xi, ctum]; educo3 [xi,

otum]: ἐκοπᾶν ἐξελκύειν | - bie Besatung aus einem herbeinothigen, invîtot cogo ;, qm, ut accedat: Orte g. dedûco s [xi, ctum] praesidium ex loco: ποοςκαλεῖν τινά. έξάγειν έκ τινος εκπορεύεσθαι ! - fein Gelb aus einer Sandlung b., renuncio1 societatem ob. socio: απείπασθαί τινι την κοινωνίαν λύειν την πρός τινα έταιρεῖαν | - fich h. (aus. einem Brogeg, 2c.) emergos [si, sum]: ἐκδύεσθαι ἀνακύπτειν.

herauszupfen, evellos [velli u. volsi, vulsum]: ex-

βάλλειν έχσπαν.

herauszwingen, extorqueo2 [si, rtum] : enoroepeir. herbe, austêrus; acerbus; amârus; asper: 67000νός αύστηφός | - etw. h. (herblich), subausterus; austerulus: vnavornoog | - ein h. Geschmad, sapor amarus: χυμός αύστηρός | - h. ichmeden, sum sapore amaro: στουφνόν είναι τον χυλόν | - Adv., austêre; acerbe: στουφνώς etc.

Berbe (Berbheit, Berbigfeit), austeritas; acerbi-

tas: ή στουφνότης [ητος] · αὐστηρία.

herbei, buc: 8svoo ! - fomm'! fommt berbei! accede! accedite; huc ades! adeste!: δεῦρο ἔθι δεῦρο δή - in Bufammenfegungen, mit ad: πρός επί παρά.

herbeibringen, apporto1; affero [attuli, allatum]; adveho3 [xi, ctum]; adduco3 [xi, ctum]: προςάγειν' ἐπάγειν' παραφέρειν' παραφορείν.

herbeidrängen, sich, ingero3 [ssi, stum] me: noog-

μιγνύναι τινι.

herbeieilett, appropero1; accurro3 [curri, cursum]; προςτοέγειν προςδραμείν | - aur Silfe b., subvenio [vêni, ventum] propère: παραβοηθείν τινι' προςβοηθείν τινι.

herbeifahren, 1) a., adveho3 [xi, ctum]; subveho3; conveho3: προςπομίζειν | - II) n., advěhor3 subvěhor3: προςελαύνειν έποχείσθαι | - s., subvectio; apportatio; ή παρακομιδή.

herbeifliegen, advolo1; προςίπτασθαι.

herbeifliegen, affluo3 [xi, xum]: προσφείν · έπιδοείν. herbeifordern, cito1; arcesso3 [îvi, îtum]: ueraπέμπεσθαί τινα.

herbeiführen, I) addûco [xi, ctum]: προςάγειν |- II) fig. (bemirten), affero [attuli, allatum]; accio+ [îvi, îtum] qd; sum causa rei: altiav elval tivos noosκαλείν μεταπέμπεσθαι έπάγεσθαι | - fchnell h., accelero : ἐπιταχύνειν ταχύνειν.

herbeigehent, accedo3 [ssi, ssum] : προςέρχεσθαι παραγίγνεσθαι έπί τι.

herbeiholen, f. herholen, herbeirufen.

herbeifommen, advenio [eni, ntum]; advento; appropinquo1; appeto3 [îvi, îtum]: προςέρχεσθαι. herbeifriechen, arrêpo3 [psi, ptum]; arrepto1: προςέρπειν παρερπύζειν.

herbeilaffen, arcesso3 [ivi, itum]: noogisoden | - imb naher h., admitto3 [isi, ssum] qm propius: παριέναι=, προςιέναι τινά έγγυτέρω.

herbeilaufen, rennen, accurros [curri, cursum]: προςτρέχειν.

herbeilocen, allicio3 [ui, itum] : προςάγεσθαι.

herbeimachen, fid, accedo3 [ssi, ssum] propius: προςχωρείνε, προςέρχεσθαι πλησιαίτερον.

herbeimuffen, cogor3 [coactus] accedere: προςελθείν ἀναγκάζεσθαι.

herbeinahen, appropinquo1: ἐπέρχεσθαι ἐπιέναι.

herbeireichen, jmbm ette., administro' eui qd: van. ρετείν · διοικείν.

herbeireiten, adequito': προςιππεύειν προςελαύ-

herbeiruden, f. anruden.

herbeirufen, advoco1; acclo1; accesco3 [fvi, ftum]: προςκαλείν παρακαλείν.

herbeifchaffen, apporto1; affero [attuli, allatum]; adveho3 [xi, ctum]: προςφέρειν παραφέρειν |- f. a. auftreiben | - s., apportatio: προςκομιδή.

herbeischieben, admoveo? [ovi. otum]; admolior4: προςπινείν.

herbeifchiffen, sfegeln, f. heranfegeln.

herbeischleichen, arrepos [psi, ptum]; arreptot; obrêpo3: προςέρπειν.

herbeifdleppen, attraho3 [xi, ctum]: έφέλκειν παραφορείν.

herbeischtvimmen, anno 1: προςνηχεσθαι.

herbeispringen, assilio [mi]; accurro [eurri, eursum]; succurro3: προςπήδαν· ἐπιπηδαν.

herbeiftromen, affluo3 [xi, xum]; confluo3: noosοείν | - s., concursus | ûs |: ή συνδρομή.

herbeifturgen , accurro3 [curri, cursum]; irruo3 [ui, ütum]; advolo': έφίπτασθαι ορμάν έπί τινα.

herbeitreiben, adigo3 [egi, actum]; appello3 [puli, pulsum]: προςελαύνειν.

herbeitreten, accedo3 [ssi, ssum] ad qd: παρίστασ-

herbeitvälgen, advolvo3 [vi, volutum]: προςκυλίειν. herbeiwagen, fich, audeo' [ausus] accedere: τολμάν προςέρχεσθαι.

herbeitvunichen, expetos [ivi, îtum] : έπιποθείν.

herbeiziehen, attraho3 [xi, ctum]: ἐφέλκειν ἐπισπαν | - Truppen h., colligo3 [lêgi, lectum] copias: συνάγειν συλλέγειν.

herbeigwingen, adigo3 [egi, actum]; cogo3 [coegi, coactum] qm, ut accedat: αναγκάζειν ob. βιάζεσθαί τινα προςέρχεσθαι,

Herberge, deversorium; hospitium: ή καταγωγή. το καταγώγιον I - imbn B. geben, excipio3 [cepi, ceptum] qm hospitio: ὑποδέχεσθαί τινα | - \$. fuchen, finben, quaero" [sivi, situm]; nanciscor" [nactus] b .: ξενοδοχεῖον αίτεῖν, «ευρίσκειν.

herbeten, decanto1: elneive, naralégeir ti ovros άπὸ στόματος.

herblafen, A. B. ber Bind blaft bom Rorben ber, ventus flat e septentrionibus: φυσάν πνείν ἀπό τινος. herbliden, hue specto : προςβλέπειν έμβλέπειν.

herbringen, apporto1; affero3 [attuli, allatum]: nogφέρειν άγειν επάγειν πομίζειν.

herbst, auctumnus; tempus auctumnale: vo goiνόπωρον μετόπωρον | - was im Berbft geschieht u. f. w., auclumnalis: φθινοπωρινός | - ber b. des Lebens, aetas grandior: ή ήλικία ποεσβυτέρα.

Berbftabend, tempus vespertinum diei auetumnalis: ή έσπέρα φθινοπωρινή.

Berbstarbeit, opera auctumnalis: to govor gowoπωρινόν.

Berbftbirn, pirum auctumnale: τὸ απιον φθινοπωρινόν.

Berbstblume, flos auctumnâlis : rò avdos gdivonoοινόν.

Berbsteis, glacies auctumuâlis: ò novorallos que νοπωρινός.

Berbstfieber, febris auctumnalis: ο φθινοπωρινός πυρετός.

Berbstfrucht, fructus auctumualis: ή όπωρα.

Berbftgewache, planta auctumnalis: gvoor gowoπωρινόν.

herbstlich, auctumnalis: φθινοπωρινός ο, ή, το κα τὰ φθινόπωρον | - c8 wird h., aestas auctumnescit: ξπέρχεται το φθινόπωρον.

Berbstluft, aura auctumnalis: άηρ οίος κατά φθινοπωρον.

herbstmäßig, f. herbstlich.

Herbstmonat, (mensis) September: o Evvatos unv.

Berbftnachtgleiche, aequinoctium auetumni: ή pol νοπωρινή Ισημερία.

Berbftobft, poma auctumnalia [ium]: ή ὁπώρα.

Berbftpunft, punetum aequinoctii auctumnalis: της φθινοπωρινής Ισημερίας στιγμή.

Berbstscheift, interlunium Septembris: το μεσοσέληνον τὸ τοῦ φθινοπωρινου.

Berbittag, dies auctumnalis: ή κατά φθινόπωρον

ημέρα.

Berbstwetter, tempestas auctumni: ὁ ἀηρ φθινοπω οινός | - es wird . aër auctumat : ο άηρ έπιφέρει φθινόπωρον.

Berbftzeit, f. Berbft.

Berbstzeitlofe, colchicum auctumuale, L .: το κολ-

γικόν.

Berd, focus: ή έσχάρα' έστία | - ber baterliche & focus patrius; domus patriae: ὁ ἐσχαρεών [ωνος] - für b. eigenen S. fampfen, pugnot pro aris et focis: προ των έαυτου μάχεσθαι | - (prud)w., eigener s ift Goldes werth, foci proprii fumus alieno igne luculentior: ή ἐσχάρα ίδία πολλοῦ χουσοῦ ἀνταξία ἐσ-

Berdchen, foculus: το έσχαριον.

Berde, grex; armenta [orum]: ή αγέλη ή ποίμνη τὸ ποίμνιον | - jur S. gehörig, gregalis; gregarius; άγελαΐος ποιμναίος | - ju einer S. bereinigen, congrego : συναγελάζειν.

herdeflamiren, pronuncio': ἀποδραψωδείν.

herdentveife, gregatim: dysandov.

Berboche, taurus gregis: fous ayelaiog.

herdonnern, f. herausbonnern.

herdringen, irruo3 [ui]: έπιφέρεσθαι· έπιπίπτειν

όρμαν.

είσιθι· ἔμβα· ἔμβηθι | - h. warts, introrsus; introrsum : elow Evdor errog Ecoder | - in Zusammenfetungen auch mit in: elg. ev. ent.

hereinbitten, invîto1 intro: eignaleiv naleiv kow.

hereinbrechen, introrumpo3 [ûpi, uptum] ; irrumpo3; irruo's [ui, utum]: είςβάλλειν είςπίπτειν έπεισ- herfallen, ineido's [idi] super qm: επιπίπτειν

μωμάζειν [- fig., coorier [ortus]; ingruo3 [ui]: έπισκήπτειν είς τι | - bie Racht bricht h., nox imminet: ή νὺξ ἐπέρχεται | - die Dunselheit, tenebrae oboriuntur: τὸ συότος ἐπέρχεται.

hereinbringen, affero [ttuli, llatum] intro: elgnouiζειν είζαγειν.

hereindringen , f. hereinbrechen; einbringen.

hereineilen, proripio3 [pui, reptum] me intro: dooμω είς έρχεσθαι.

hereinfahren, I) a., veho3 [xi, ctum] intro: elgnoμίζειν | - II) n., vehor3 intro: εἰςφέρεσθαι ἐπιφέρεσθαι.

hereinfliegen, advolo intro: sigintaodai.

hereinfliegen, fluo3 [xi, xum] ob. feror [latus] intro: έπιρείν.

hereinführen, imbn, adduco3 [xi, ctum] qm intro: Elgayeuv.

hereingehen, eo [îvi, itum] intro; intro1: elgéoxeσθαι είζιέναι.

hereinholen, f. hereinführen.

hereinfommen, venio* [ni, ntum] intro: εἰςέρχεσθαι. hereinfriedjen, rêpo3 [psi, ptum] intro; irrêpo3: elg-

hereinlaffen, mitto3 [si, ssum] intro; admitto3: ¿cov τινα ιέναι είσω · διδόναι τινί είςελθείν.

hereinlaufen, curro3 [eucurri, cursum]=, fluo3 [xi, xum | intro: elstoezew.

hereinloden, protraho3 [xi, clum] intro: ἐπειζάγεσ-

bereinnehmen, accipios [cêpi, ceptum] intro: είσω δέχεσθαι.

hereinnöthigen, imbn, vocol qm intro: nelevein τινά είζελθείν.

hereinruden, I) a., movea2 [vi, tum] intro; interponos [sui, situm]: παρεντιθέναι | - II) n., f. b. a. einrücken, f. b.

hereinrufen, voco intro: elgualeiv naleiv elow.

hereinsehen, introspicio3 [exi, ectum]; specto' intro: elgopav elghléneiv.

hereinfpringen, insilio [ui] intro: εἰςπηδάν.

hereinsteigen, inscendo3 [di, sum] intro: ἐπιβαίνειν. hereinstreifen, facio3 [feei, factum] incursionem: ἐπιδρομήν ποιείσθαι.

hereinströmen , feror [latus] intro: elgosiv. Eneigρείν εἰςβάλλειν.

hereinstürzen, irruo3 [ui, utum]: elgnintsiv elghalλειν είςφέρεσθαι.

hereinfragen, fero [tuli, latum]; aufero [abstuli, ablâtum] intro; importo1: είςφέρειν επιβαστάζειν. hereintreten, venio [ni, ntum] intro; infero [tuli,

lâtum me: εἰςέρχεσθαι εἰςβαίνειν.

hereinzerren, arripio3 [ripui, reptum]; rapio3 intro: είςαιρείν.

herein, intro: ἔσω είσω | - fomm' h ! intro veni!: hereinziehen, I) a., traho3 [xi, ctum] intro: επισπαν· είςελαύνειν | - II) n., immigrot in domum: έγκατοικίζεσθαι.

> hererzählen, narro!; enarro!; καταλέγειν διεξέργεσθαι λόγω.

herfahren, advehor3 [vectus]: προςφέρεσθαι.

προςπίπτειν | - fig., über |mon h., invěhor³ [vectus] | ἐπτείνειν — II) n. huc pertineo² ob. porrigor³ : διαin qm; ingredior³ [ssus] qm: ἐπεμβαίνειν τινί |
τείνειν διατείνεοθαι διήμειν καθήμειν.
- über etiv., invådo³ [si, sum] qm; invölo¹ in qd: her[affett, admitto³ [ŝi, issum]; non prohibeo² qm αντιλαμβάνεσθαι.

herfliegen, advolo1; έφίπτασθαι προςπέτασθαι. herfließen, affluo's [xi, xum]: έπιδόειν έπιφέρεσθαι γίγνεσθαι έκ τινος.

Berford, St., Herefordia.

herfühlen, 3. B. fühl' ber, tange me! excute me! anτου μου . δίγγανε μου . ψαύε μου.

herführen, apporto'; addûco3 [xi, ctum]; adveho3

[xi, ctum]: ἐπάγειν προςάγειν.

Hergang (Berlauf), ratio: ή ποάξις· το ποάγμα· το yevouevov | - ben S. einer Gache ergabten, narrot ordine, quomodo res gesta sit: διεξελθείν τινι τά

bergeben, suppeditot; dot [dedi, datum] ; praebeo2: παρέγειν · διδόναι τι | - f. b. a. abtreten, cedo 1 [ssi, ssum]: παραχωρείν | - an imbn, cui: τινί τινος.

hergebracht ("iblich), usitatus; more receptus: vout-

ζόμενος καθεστώς [ώσα, ός].

hergehen, I) (herzug.), accedo3 [ssi, ssum]: 1005700οείν· προςέρχεσθαι ! - II) (einherg.), 3. B. gerriffen h., sum pannis obsitus: βαδίζειν αποτρίπτως | - über etw. h., aggredior [essus] qd: επιχειρείν τινι | - e8 geht über imbn h., perstringitur alqs: όξέως πράττεταί τις | - III) (fich jutragen), necido3 [idi]; fio [factus]; esse: συμβαίνειν γίγνε-

herhalten, porrigo3 [rexi, rectum]; praebco2: παρέχειν· προτείνειν | - h. muffen, dot [dedi, datum] poenas: ὑπομένειν τι δίκην διδόναι τωθαζόμενον διδόναι δίκην.

herhatten, auf imbn, peto's [ivi, itum] qm caesim: παίειν τινά καθικνείσθαί τινος.

herholen, arcesso3 [îvi, îtum]; aceîo4; addûco3 [xi, ctum]; affero [ttuli, llatum]; promon [mpsi, mptum]: μετέρχεσθαι μετιέναι τινά.

Bering, harenga; elupea harengus, L.: ή μαίνη μαινίς [ίδος] | - eingefalzener S., barenga sale condîta : ή μαινίς αλί άρτυτή

Beringsfang, -fifcherei, captura (piscatio) harengarum : ή θήρα=, άγρα μαινίδων.

Beringshandel, freiben, vendito 1 harengas: moleir. πιπράσκειν μαίνας.

Heringshandler, sin, qui (quae) harengas venditat; salsamentarius (a): ταριχηφός.

Beringelade, f. Rifchlade.

Heringstonne, dolium harengarum : o nidos μαινών. herfommlid), tralaticius; a majoribus traditus; usu receptus; usitatus; sollemnis; patrius: νομιζόμενος: καθεστώς [ώσα, ός] | - ce ift h., est moris; est in more: πάτριον έστι | - Adv., more tralaticio; susitato; instituto ac more: νομιζομένως etc.

herkommen, I) f. v. a. herbeitommen, f. d. 98. [- II) (abframmen), ortus:; oriundus sum : γίγνεσθαι γεγονέναι φυναι ἀπό τινος, επ τινος | - (von Wor-tern), ductus sum: έχειν τὸ έτυμον ἀπό τινος - s., adventus [ûs]; genus; stirps: origo: τὸ γένος η γενεά | - j. b. a. Bewohnheit, j. Citte.

herlallen, balbatio': τραυλίζειν βατταρίζειν.

aditu: προςίεσθαί τινα· μη αποκλείειν τινά τινος. herlaufen, accurro3 [urri, ursum]: προςτρέχειν. συντρέχειν.

herlegen, apponos [osui, situm]: nararidevat' nooτιθέναι.

herleiern, etw., decanto 1 qd: egadew Doulleiv.

herleihen, f. borgen.

herleiten, 1) adduco3 [xi. ctum]: προςάγειν επάyeir | - Baffer aus einem Fluffe b., dertvol aquam de finvio: oxerever te | - 11) (f. v. a. ableiten), dedûco a od. ex: κατάγειν τινά od. τι | - fein Geschlecht h., oriundus sum ab aliquo; refero [túti, lâtum] originem ad qm: ανάγειν αναφέρειν είς τινα] - ein Wort bon einem andern b., duco:3; flecto3 [xi, xum]=; derivo verbum a quo: παρονομάζειν άποφαίνειν ὄνομα ὂν ἀπό τινος έτυμολογείν.

herleitung (eines Wortes), verbi originatio; -derivatio: ή παρονομασία ή ένυμολογία.

herlefen, lego's [gi, ctum]; recito! : avayeyvagnovta διέρχεσθαι άναγιγνωσκειν.

Derlefer, lector: ὁ ἀναγιγνώσκων ἀναγιγνώστης. herlefung, lectio; recitatio: ή ἀνάγνωσις.

herloden, pertrahos [xi, etum] hae: προςάγεσθαι. ξπάγεσθαί τινα παλεύειν.

hermadien, fid), über etw., aggrediora [essus] qd: άπτεσθαι άντιλαμβάνεσθαι τινός ἐπιχειρείν τινι - mit Gifer, urgeo | si | qd; ἐπείγειν οθείν τινα | - fich über imbn b., adorior' [ortus] qm: Eniridesθαί τινι ἐπιβάλλειν τὰς χείράς τινι.

Dermann, Arminius; Hermannus: o' Aouiviog.

hermanuftadt, Cibinium; Hermannopolis.

Bernie, truncus Hermae: ή Εομή.

hermelin, mustela erminia, L .: n λευγαλέη.

Bermelinfell, pellis mustelae erminiae : τὸ δέρμα γαλεοειδές.

hermelinbelg, indumentum ex pellibus mustelarum erminiarum consarcinatum: το ένδυμα έκ δερμάτων γαλεσειδών πεποιημένον.

hermeneutif, narratio auctorum: ή έqueveuting [seil. τέχνη].

hermenentifd), enarrans; commentans: Equeveveunos.

hermurmeln, demurmarol qd: tovbogigeiv.

hermuffen, a. B. fie muffen her, producendi sunt: προάγεσθαι άνάγκη έστίν.

hernach, f. nachher.

hernehmen, g. B. wo nimmit bu bas ber, unde datum hoc sumis: πόθεν προλαμβάνεις τούτο;

herneigen, admoveo2 [movi, motum]: προguliveiv. προςκύπτειν πρός τινα.

hernennen, enumero1; recenseo2: καταλέγειν καταριθμεϊσθαι είπειν έξης | - fich h., habeo2 nomen=, vocor' a: τὸ ὅνομα ἔχειν ἀπό τινος.

hernieder, dearsum: xaro. Die Zusammensegungen bon hernieder f. unter herunter.

heroifd, I) (zur Mathologie gehörig; episch), heroïcus: ἡρωϊκός ἡρφος | - II) (tapfer), fortis; divîherlangen, I) a., porrigo3 [rexi, rectum]: προτείνεν i nus; major quam pro homine: ἀγαθός αριστος.

Beroismus, f. Belbenmuth.

Berold, I) (Befanbter im Rriege), caduceator; fetialis: o unove [vnos] | - II) (Berfundiger), praeco: ο κήρυξ [υπος] | - Φ. fein, facio3 [fêci, factum] praeconium : κηρυκεύειν κηρυσσειν.

Beroldsamt, praeconium; caduceatoris munus: ή

κηρυκεία.

Beroldsftab, caduceus: τὸ κηρύκειον.

herplappern, deblatero!: olvageiv. anolakeiv. en

herr, dominus: o uvoios. o neutilienos. geouotile - bei Anreden, Aufschriften ic., vir: aung |- im Staate, imperator; princeps: o antóvouos | - im Baufe. pater familias; herns: ο οίχου δεσπότης οίχοδεσπότης | - junger S., adolescens: ο νεανίσκος άνήο [avdoos] | - ber junge & bes Saufes, filius herilis: ο δεσπόσυνος | - B. fein (über imbn ober etw.), impero ' eui ob. rei: uvgieveir | - B. im Ctaate werben, polior* rei: αὐτόνομον γίγνεσθαι ! - fein eigner S. fein, sum mei juris: έαυτου είναι | - über fich S. fein (fich mäßigen fonnen), possum miki imperare: έγκρατη έαυτου είναι | - ben S. fpielen, dominor1; πόζειν · πυριεύειν | - herrin, domina; hera: ή δέσδεσποινα ή δεσπότις [ιδος].

herraufden, feror [latus] cum l'remitu : cofeiv av

τιπαταγείν Επιβοέμειν.

herrechilell, enumero1; receaseo2: nataléyew nat aoidustodat ; xaraloyigeodat | - an ben Singern, digero3 [essi, estum] per digitos; computo digitis: τοίς δακτύλοις καταριθμείσθαι.

herreichen, 1) a., praebčo2; porrigo3 [exi, ectum]: ogéysiv προτείνειν | -11) u., (sich erstrechen), pertineo2 ad; porrigor3 [rectus] in: τείνειν καθή-

REID ELG TL.

herreifell , proficiscor's [fectus] huc; redeo '[ii, itum] huc: πορεύεσθαι επιπορεύεσθαι προςέρχεσθαι.

Berreife, itio buc; reditus [ûs]: ή δεύφο όδός |- ani meiner S., me redeunte: ἐν τη ἐμη δεύρο ὁδο έμοῦ προςερχομένου.

herreißen, arripio3 [ripui, eptum] : έφαρπάζειν συν

αρπάζειν.

herreiten , advehor3 [vectus] equo: προςελαύνειν. herrnbrot effell, servio'; loco' operam meam: dovλεύειν · δούλον είναι.

Berrndienft, f. Frohnbienft.

Herrnaunst, favor principis: ή χάρις, εύνοια ή παρά των δυνατών.

herrnlos, hero carens; vacuus: άδέσποτος [ov] αναρχος [ον].

herrifch, f. gebieterifch.

herrlich, magnificus; splendidus; lautissimus; praeclarus; egregius: eximius: λαμπρός πολυτελής [ές] · μεγαλεῖος · ἄριστος · ἔνδοξος | - Adv., magnifice; splendide; lautissime; egregie : λαμπρῶς etc - h. und in Freuden leben, vivo3 [xi, ctum] magnifice (luxuriose); invîto me largiter: κομφώς, λαμποώς ξῆν | - die Sache ging h., res ibat prorsus: λαμποώς προύχώρει το πράγμα. ευ προήει το έρ- herrichfüchtig, imperii cupidus, dominandi studio-

Berrlichfeit, magnificentia; splender: ή μεγαλοποέ πεια· λαμπρότης [ητος]· το κάλλος | - ale Titel, vir egregius: άνηο έκποεπής.

Berrichaft, (Bewalt über Anbere), imperium; potestas; principatus [ûs]; ditio: dominatio; regnum: ή ἀρχή· ή βασιλεία· ή τυραννίς [ίδος]· ή δεσπο-τεία] - die oberste &., summam imperium: ή μεγίστη άρχή | - über jinon haben, teneo in qm: πύριον είναι τινος | - die S. im Staate haben, pracsum rei-publicae; rego a [xi, ctum] civitatem: ποοεστάναι., προστατείν της πόλεως · διοικείν την πόλιν | - fich ber S. bemachtigen, potior rerum: zogiov tov πραγμάτων γίγνεσθαι | - ble b. übernehmen, ineo4 [îvi, îtum] imperium; auspicor1 regnum; την άρχήν παραλαμβάνειν | - nieberlegen, abdico i me imperio: παύεσθαι τῆς ἀρχῆς ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχήν αποκηφύττειν την αρχήν | - unter imde S., imperante (regnante) quo: hagilevorros tivos | - die h. der Bernunft über die Begierden, dominatio rationis in libidinem: ή τοῦ λογισμού έις τὰς ἐπιθυμίας δεσποτεία | - II) (Diffrict), ager; regio; fines ; provincia: η αρχή [- III) (Bebieter 2c.), dominus; herus; herus et hera; homo nobilis: o decmorns.

herrschaftlich, I) (landesberrlich), principalis ob. burch ben Gen., regis etc.: ἀρχικός βασίλικός | — II) (gutöberriich), burch ben Gen., domini: τοῦ κυρίου | (bie Berrichaft im Baufe betreffenb), herilis ober

burch ben Ben., heri etc.: δεσποτικός.

Derrichbegierde, f. Berrichfucht.

herrichen, 1) (Berr fein), impero1; regno1; teneo2 imperium: άρχειν' δεσπόζειν' κύριον:, δεσπότην sivat | - über imon h., imperot cui: άρχειν etc. τιvos | - II) (fig. borherrichen), dominor': δεσπόζειν αυριεύειν αρχειν | - das Giud herricht überall, fortûna in omnî re dominatur: ή τύχη παντάπασιν - III) (überall verbreitet fein), vigeo2; peragyer | crebui: έπικρατείν ακμάζειν | - co h. Freude, agitatur lactitia: πανταχού εύφροσύνη | - co h. die Sitte, mos est: voultousvov έστιν.

herrichend (allgemein), valgatus; communis: xowos | - h. werben, increbesco3 [ui]; pererebesco3; inva-

lesco3: Envinav.

herricher, princeps; dominus; imperator; moderator; gubernator: o aogov [ovros]. βασιλεύς. o δεσπότης τύραννος.

Derricherin, dominatrix: ή δέσποινα. βασίλεια. ή

δεσπότις [ιδος].

herrscherfamilie, = geschlicht, domus reguatrix: to γένος κύριον, εβασιλικόν, εδεσποτικόν.

herrschergewalt, imperium; dominatio; ή δεσποτεία τυραννίς [ίδος].

perrichermacht, vis dominationis: η δυναμις δεσπο-

Herrschertalent, indoles imperatoria: ή εύφυία δεσnotinn.

Herrscherwurde, majestas imperatoria: ή μεγαλειότης, σεμνότης τυραννική.

Berrichfucht, imperii (dominatus) cupiditas; dominandi studium : ή ἀρχής ἐπιθυμία· ή φιλαρχία. το φίλαρχον.

sus; imperiosus: ἀρχικός φίλαρχος | - h. Billführ, libido: ή αὐτοκρατορία το αὐτοκρατορικόν | - h. Blane, consilia ambitiosa: forlat pelaggonal.

herructen, admoveo 2 [ovi, otum] qd rei; admoveo 2 me

propius : προςκινείν επάγειν προςελαύνειν προς- herüberfommen, transco fii, itum] : διαβαίνειν usέρχεσθαι.

herrufen, f. berbeirufen.

herruhren, bon etw., orior [rtus]; proficiscor [fectus] a qua re; emano! de (ex) re: γίγνεσθαι. είναι ἀπό, έκ τινος.

hersagen, pronuncio1; recito1: απομνημονεύειν ἀπὸ μνήμης, ἀπὸ στόματος λέγειν | - auswendig, memoriter: ἀπὸ μνηνης.

herichaffen, f. berbeischaffen.

herschallen, referor [lâtus]: έπαναφέρεσθαι | - bon einem Orte, audior' ex: απούεσθαι έπ τινος τόπου. herschauen, seelo' huc: προςβλέπειν.

herschiden, =fenden, mitto3 [si, ssum] hue: ἐπιστέλλειν · προςπέμπειν.

her dieben, moveo2 [vi, ôtam] hue: προςκινείν, herschießen, Beid zu etw., do' sdedi, datum pecuniam ad qd: παρέχειν καταβάλλειν.

herschiffen, navigot hoc: eninleiv noognleiv naταπλείν.

herschleichen, repo2 [psi, ptum] huc; arrepo3: προςέρπειν έφέρπειν προςερπίζειν.

herschleifen, attraho3 [xi, ctum]: έπισπαν.

berichreiben, fich, f. berftammen.

herschnen, sich, teneor' bujus loci desiderio: έπιποθείν καταποθείν προςποθείν.

hersett, pono3 [sui, situm] buc; appono3: naraτιθέναι | - fich b., assideo [sêdi, ssum]: καθέζεσθαι παρακαθέζεσθαι.

hersein, f. herstammen ! - über imbn b., f. hermachen. herfingen, decanto1: adorta dieldeir. adeir.

her [pringen, assilio [ŭi]: προςπηδαν.

herstammeln, balbatio': roavlizer. Barragizer.

herstammen, bon imbm, einem Orte, natus sum ex (ab) quo; ortus sum ex quo loco; orinndus sum a: γεγονέναι, είναι έκ τινος πεφυκέναι έκ.

Herstammung, origo: to yévos ' ή γενεά.

herstellen, pono3 [sui, situm] huc: nadioravai naτατιθέναι | - fid) h., assisto3 [stiti, stitum]: παρίστασθαί που παρεστημέναι.

hertraben, advehor3 [vectus] citalo equo: raxsos έπελαύνειν ίππω.

hertreiben, adigo3 [egi, actum]: έπελαύνειν.

hertreten, assisto3 [stili]: παρίστασται.

berüber, in Aufammenjegungen burch trans; eitra; ex etc.: δεύου · διά.

herüberbringen, transporto1: διακομίζειν' διαποφ-

herüberfahren, 1) a., transporto1; transveho3 [xi, etum]: διακομίζειν διαπορθμεύειν | - II) n., trajicio [jeci, jectum]; transvehor3: διακομίζεσθαι περαιούσθαι διαβαίνειν.

herüberfliegen, transvolo1; διαπέτασθαι ύπεοπέτα-

herüberführen, tradûco3 [xi, ctum]: διακομίζειν. διαβιβάζειν.

herüberhaugen, impendeo2: ἐπικοέμασθαι.

herüberholen, tradûco3 [xi, ctum]: μετάγειν μεταβιβάζειν μετακομίζειν.

ταβαίνειν.

herüberlaufen, transcurro' [enri, cursum]: µετατρέχειν.

herübernehmen, deporto1: μεταφέρειν.

herüberragen, eminco2 super: ὑπεφεξέχειν ὑπεφανέχειν.

herüberschaffen, transporto1: ueranoulgeir.

herüberschallen, b. einem Orte, audior en: axove-6θαι έκ τινος.

herüberschicken, transmitto3 [îsi, ssum] : διαπέμπειν. hernberichreiben, transscribo3 [psi, ptum]: usraγοάφειν άντιγοάφειν.

herübersteigen, transscendo3 [di, sum]: διαβαίνειν. herübertragen, transfero [tuli, latum]; transporto1: διακομίζειν.

herübertreten, transgredior3 [essus]: μεταβαίνειν διαβαίνειν.

herüberwerfen, trajicio [jeci, jectum]: ὑπεοβάλλειν · βάλλειν τι υπέο τι.

herüberzichen, I) a., perträho3 [xi, ctum] citra: διέλκειν, μεθέλκειν τι έπι τάδε | — II) n., migro1 citra: μετοικείν, μετανίστασθαι έπι τάδε.

herum, um — herum, eirea; eireum: πέριξ' κύκλωbei ungefähren Beitbestimmungen, eireiter: de ogedov περίπου περί | - im Rreife b., in gyrum : είς γύρου =núnlov - die Reihe h., in orbem : núnla év núnla - da h., hac; hac regione, hic: ταύτη τῆδε | - in Zusammenseh. mit circum u. re...: διά περί. (Die fehlenden f. unter um u. umber.)

herumbalgen, fich, mit imbm, rixor1 cum quo: diaπυκτεύειν διαγωνίζεσθαι.

herumbanen, circumstruo3 [xi, etum]: περιοικοδο-

herumbeigen, fich, mit jindm, insequor3 [catus] qm morsibus: διαδάπνεσθαι άλλήλοις | - II) fig., rixor1 cum quo: φιλονεικείν, έφίζειν προς τινα περί τινος.

herumbellen, circumlatrol qd: περιυλακτείν άμ-

berumbengen, = biegen, contorqueo3 [rsi, rtum] et flecto3 [xi, xum]; retorqueo2; reflecto3: avanauπτειν | - fid) h., flector3; torqueor2 circum qd: άνακάμπτεσθαι.

herumbewegen, converto3 [ti, sum] circum; circumago3 [êgi, actum]: περιφέρειν περιστρέφειν | fich b., commeo' ultro citroque; περιφέρεσθαι φέρεσθαι περί τι | - fich im Rreife f., flector's [xus] in gyrum : κύκλω περιφέρεσθαι.

herumbinden, um etw., circumligo ' qd rei: περιδείν' περιάπτειν τί τινι.

herumblättern, in einem Buche, percurros [rsi, rsum] paginas in libro: διατρέχειν βιβλίον.

herumbliden, =fehen, circumspecto ; circumspicio3 [spexi, spectum]; circumfero [tuli, latum] oculos: περιβλέπειν | - s., circumspectus [ûs]: ή περίβλεψις περισκόπευσις.

herumbringen, imbn, flecto3 [xi, xum] animum ejs; avoco1 qm a sententia sua: μεταπείθειν · παρα-

πείθειν τινά.

herumbrehen, verso1; circumago3 [êgi, actum]; in-

verto3 [ti, sum]; intorqueo2 [rsi, rtum]: περιστρέφειν περιάγειν | - fld h., converto me; circumagor3: περιφέρεσθαί | - nach imbin, converto3 me ad qm: περιφέρεσθαι πρός τινα | - s., circumactio: ή περιφορά περιστροφή.

herumfahren, I) a., circumvehos [xi, ctum]: nequκομίζειν | - II) n., circumvěhora: περιελαύνειν περικομίζεσθαι | - mit etw. b., circumfero [tuli, lâtum | qd: διαφέρειν διαστρέφειν τι.

herumflattern, sfliegen, volito1; volito1 ultro citroque per auras: περιπέτεσθαι · περιίπτασθαι.

herumfließen, circumiuos [xi, xum]; circumiuos, cingos locum: περιβόεῖν | - ringo um die Stadt b., cingo3 [nxi, nctum] urbem: περί την πόλιν osiv - sival.

herumfragen, überall, quaero3 [sîvi, sîtum] ubîque: παντας έξης έρωταν - ber Reihe nach h., interrogo' omnes in orbem: πάντας έφεξης διερωτάν | - nad) ciner Meinung b., perrogos sententiam : έρωταν τινα την έαυτοῦ γνώμην ἐπιψηφίζειν τινά.

herumfühlen, an em., contrecto' qd: Emanteodal

herumführen, circumdûco3 [xi, ctum]: περιάγειν τινά περιηγείσθαι περιπλανάν | - einen Braben 3c. um etw. h., eingo [nxi, nctum] qd re: περιπείνειν τάφρον τινί περιταφρεύειν.

herumgaffen, circumfero [tuli, latum] oculus: περιχαίνειν - κεχηνότα περιθεάσθαι.

herumgeben, eireumfero [tuli, latum]; distribuo [ui, ûtum]: διαδιδόναι περιφέρειν [έξης πασι] · παρ-EXELD.

herumgehen, an einem Orte bin u. hergeben, spatior'; ambulo1: περιϊέναι περιέρχεσθαι περιβαίνειν | b. Dingen, observor1: περιφέρεσθαι περιέχειν es geht mir etw. im Ropfe herum, mordet me qd: ταράττει με | - um etw. h., f. b. a. nicht hineingehen, circumeo [ii, itum]: µέλλειν οπνείν 1 - mit Worten, circumeo de qd vitabundum: περικάμπτειν τι | - um e. Ort fich ringe herum bewegen, fliegen zc., ambio'; cingo 3 [nxi, netum] locum : περιέχειν | - b. cinem Ort gum andern gehen, eo' circa: περιίέναι περινοστείν | - in ben Baufern b., eo circa domos: έν οίnois περιπατείν | - v. Dingen, f. v. a: umbergegeben merben, circumferor [latus]: περιφέρεσθαι | - s., ambulatio: ὁ περίπατος' ἡ περιπάτησις.

herumgiegen, circumfundo3 [ûdi, sum] ad qd: πεοιχείν.

herumgraben, um etw., circumfodio3 [odi, ssum] qd: περιορύττειν.

herumhauen, fich, mit imbm, pugno gladio cum quo: διαμάχεσθαί τινι.

herumhupfen, circumsilios [ui] modo hue, modo illuc: περισκιρτάν περιπηδάν.

herumirren, errol circum: περιπλανασθαι όδοιπλανείν 1 - unftatt herumirrend, vagus: πλάνος πλανητός.

herumjagen, I) a., circumago3 [egi, actum]; circumagito1: περιάγειν περιελαύνειν | - II) n., (bom Sager), percurro' [rri, rsum] locum venans: δηράν περί τόπον τινά δηρώντα διέρχεσθαι |-(vom Reifer), eircumvehor3 [vectus] equo citato: περιελαύνειν δρόμφ.

herumfommen, (überall ber Reihe nach hintommen), herumfdleichen, trabo ! [xi, etum] vix corpus: #8-

I) (b. Berjonen), perlastro1 omnia; convenio4 [eni, ntum] omnes: περιελθείν αναλω | - II) (v. Berüch: ten), f. austommen | - III) (im Kreife berumgegeben merben), eo [îvi, itum] :; circumferor [latus] in orbem: περιφέρεσθαι είς κύκλον.

herumfreugen, pervagor mare: πεοιπλείν.

herumfrieden, f. burchfrieden.

herumlagern, sid, um etw., considos [sedi, sessum circum etc.: διασκηνείν περιστρατοπεδεύε-

herumlaufen, rennen, discurro's [rri, rsum]; discurso h: πλανάσθαι περιτρέχειν διατρέχειν | überall b., circumeursol omnia: τρέχειν περί τι s., discursus [ûs]: ὁ πλάνος ἡ πλάνη διαδρομή.

Derumläufer, vagus; erro: o alavnths [ov] alaνης [ητος] · άγυρτης.

herumlegen, um etw., circumpono3 [sui, situm] qd rei ; circumdo3 [dedi, datum]; ciogo3 [uxi, netum] qd re: περιτιθέναι τί τινι | - Colbaten um eine Etadt h., cingo urben corona: αυκλοῦσθαι τήν πόλιν.

herumlenken, bas Pferd, circumago's [egi, actum]

equum (frenis): ὑποστοέφειν.

herumliegen, um, circumjaceo2 rei: πεφικείσθαι. έπικείσθαί τινι | - um cine Stabt h., teneo 2 urbem obsidione: περικαθήσθαι πόλιν | - 311 Hauje h., sedeo² [di, ssum] domi deses: ἄπρακτον οίκοι καθησθαι.

herummarichiren laffen, Truppen, circumdaco3 (xi, ctum | copias : περιάγειν στρατιώτας.

herumnahen, um ctw., circumsuo3 [ui, utum] qd re: περιδράπτειν.

hernmuchmen, jmbn, reprehendo3 [di, sum] et exagito 1 qm: μέμφεσθαί τινι άναταράσσοντα.

herumprügeln, fich, contendo3 [di, tum] pugnis: πυξ μάχεσθαι.

herumreichen, eircumfero [tuli, latum]; distribuo3 [ni, ûtum]: περιφέρειν διαδιδόναι.

herumreifen, f. umberreifen.

herumreißen, diripios [ui, eptum]: περισπάν πε-

oiélneir.

herumreiten, um einen Ort, circumequito' locum: περιελαύνειν περιαπεύειν | - zwifden ben Glie: dern b, interequito ordines: διϊππεύειν τας τάξεις.

herumrollen, I) a., circumvolvo3 [vi, volutum]; volvo3 hue illue: περιπυλίειν περιπυλινδείν | -II) a., circumvelvor3; circumvertor3 [sus]: περιελίττεσθαι.

herumschicken, =fenden, eireummitto3 [îsi, ssum] : διαπέμπειν.

herumschießen, curso sursum prorsum: περιτφέχειν πρόσω καὶ όπίσω.

herumichiffen, pervagor' mare: περιπλείν | - f. a. umschiffen.

hernmichlagen, eireumdes [dedi, datum] qd rei: πεοιβάλλειν | - fid) mit imom b., confligo 3 [xi, ctum] manu cum quo: διαμάχεσθαί τινι διαπυκτεύειν άλληλοις.

herumidiangeln, fich, um einen Ort, eingo's [axi, netum] locum: περικυκλούσθαι τόπον.

oιέφπειν | - um einen Ort h., circomeo* [ii, itum] herumftreiten, santen, fich, litigo'; rixor1; ξοίζειν, clam locum: λανθάνω περιέρπων τόπον.

herumschlendern, ambulo1: περιπατείν περινο-

herumichleppen, um etw., traho3 [xi, ctum] eireum qd: περιέλκειν περισύρειν.

herumschleudern, jacto!: διασφενδονάν · διαβοί-

herum dlingen, eircumplico fregelm. od. ui, itum] eircum qd: περιπλέπειν |- feine Arme um imbe Sale b., circumdo brachia collo cjs: περιβαλείν τους βραχίονας τω τραχήλω τινός | - fich h., um cho., circumplico 1 qd: περιπλέμειν, περιπτύσσειν τι.

herumiduttein, agito'; jacto': διασείειν διαταράττειν.

herumschutten, um etw., eirenmfando3 [adi, sum]

ad qd: περιχείν' περιχωννύναι.

herumfchwarmen, -fdweifen, um etw., errot eircum qd; vagor1: περικωμάζειν | - h. mit ben Augen, circumfero [tuli, latum] oculos: τοίς οφθαλμοίς περιπλανάσθαι.

herumfehen, circumspicio3 [spexi, spectum]; circumspecto : περιβλέπειν περισκοπείν | - s., circumspectus [ûs]: ή περίβλεψις, περίσκεψις.

herumfein, um judu, sam eirea qm: Exer aupi, περί τι περιζοτασθαί τινα | - immer h., adhaereo² [si, sum] eni: προςέχεσθαί τινι | — 11) (überall befannt geworden sein), emanavi in vulgus: διασπείρεσθαι είς τους πολλούς | — III) (feinen Kreibsauf vollendet haben), circumactus sum: επανήμεων πε-

herumichen, um etw., circumpono3 [osui, situm] rei : περιτιθέναι περιϊστάναι | - sich h., circumsido3 qd: περικαθίζεσθαι.

herumsiken, sedeo* [di, ssum] iu orbe: περικαθήover.

herum pazieren, ambulo1; deambulo1: neoinareiv. herumspielen, an einem Orte, ludo3 [di, sum] quo loco: παίζειν έν τόπω τινί.

herumfprengen, f. herumfprigen, herumreiten.

herumspringen, circumsilio [ui]: περιπηδαν διαπηδάν σαιρτάν.

herum prigen, I) a., circumspergo3 [si, sum] qd rei; dispergo3 qd: περιβραίνειν | -- II) n., spargor3 [sus]; dispergor3: διασπείρεσθαι διασκεδάννυσθαι.

herumftechen, mit bem Degen, peto3 [îvi, îtum] gladio omnes circa: περικεντείν περιστίζειν.

herumsteden, um etw., alīgo [xi, xum] circum qd: περιπηγνύναι περιπορπάν] - (pflanzen), sero 3 [sevi, satum] circum qd: περισπείρειν.

herumftehen, eircumsto' [steti, o. @ub.]; stipo' qm: περιίστασθαι τινά | - b. Solbaten, dispositi sunt: τεταγμένοι, διακεκοσμηνένοι είσίν.

herumftellen, etw., circumpono3 [sui, situm] rei: #8οιϊστάναι I - fich um jmbn h., circumsto¹ [stěti] ηπ: περιίστασθαί τινα.

herumstreichen, I) a., (etw. um etw.), eireumlino3 [0. P., litum] qd cui rei: περιχρίειν περιπλάττειν τί τινι | — II) n., (herumschweisen), f. d.

herumstreifen, f. herumschwärmen.

αμφισβητείν τινι : φιλονεικείν πρός τινα.

herumstreuen, spargo3 [si, sum]; dispergo3 [si, sum]: διασπείρειν· διαπάσσειν· περιπάσσειν.

herumtangen, um efin., salto i circum qd: περιορχείσθαι -, περιχοφεύειν τι | - bor Freude h., exsulto 1 laetitia: χαιφόμενον έξάλλεσθαι, «άναπηδάν.

herumtappen, eo [îvi, itum] huc illue pedibus praetentans iter: ψηλαφάν πλανάσθαι | - an etw. h, exploro1 qd manibus: ψηλαφάν τι ταίς χερσίν. herumtaften, f. herumfühlen.

herumfaumeln, eo [îvi, itum] titubante gradu huc illne: σφάλλεσθαι.

herumtheilen, distribuo's [ui, atum] ; διανέμειν.

herumtoben, rapior3 [raptus] violento impetu modo huc, modo illue: δεύρο κάκεῖσε βιαίως περιάγεσθαι, = περιφέρεσθαι.

herumtragen, circumfero [tuli, latum]: περιφέρειν | im Munbe ber Leute herumgetragen merben, eireumagor3 [actus] rumoribus vulgi: διαθουλλείσθαι τοίς πολλοίς.

herumfreiben, agito': περιάγειν' περιελαύνειν |-in e. Kreis, ago* [êgi, actum] in orbem: δινείν στροβείν | - fich h., vagor : άλινδείσθαι.

herumtreten, auf etw., calcol qd pedibus: ἐπεμβαίνειν τινι' πατείν τί.

herumtrinten, circumpoto1: ngonivsiv uvula, išns - s., circumpotatio: ή έγκυκλοποσία.

herumtrippeln, f. herumlaufen.

herumtummeln, (v. Pferbe), agital equum: Egalieuv τον εππον ! - fich b., curso huc et illuc: περιελαύνειν.

herumwälzen, circumvolato1: nequavliew nequavλινδείν | - fich h., circumvolutori: περικυλίεσθαι. περιπυλινδείσθαι | - s., volutatio: ή πυλίνδησις, núligig.

herumivandeln, f. herumgeben.

herumwandern, f. umberreifen.

herumwenden, f. herumbreben.

herumwerfen, um etw., eircumjicioa [jeci, jectum] qd rei: περιβάλλειν τί τινι | - (hin u. herwerfen), jacto : δίπτειν διπτάζειν | - (rasch umbrehen, 3. B. das Pferd), circamago [êgi, actum] equum: περιστοέφειν τον ίππου.

herumwickeln, swinden, circumplico' circum qd: περιελίσσειν περιειλείν.

herumtvohnen, (um einen Ort), circumcoloa [lui, cultum] locum : περιοικείν | - die Berumwohnenben, finitimi: περίοικοι.

herumwühlen, subverto3 [ti, sum] ab imo: διασκαριφασθαι | - in ben Buchern h., excutios [ssi, ssum] libros: τευτάζειν περί τὰ βιβλία.

herumgerren, diripio3 [ui, eptum] : περισύρειν.

herumziehen, I) a., um etw., eircumdo1 [dedi, datum] s; cingo3 [axi, actum] qd re: περιέλκειν | -B) jmon h., traho³ [xi, ctum] qm huc illuc: σπα-σθαι [— II) n., circumĕo⁴ [ii, itum] locum: discurro³ [rri, rsum] vagum loco; migro¹ huc illuc: περιπορεύεσθαι περινοστείν πλανασθαι.

herunter, deorsum: xaro | - h. bamit! avellite! de-

mite!: in Busammenfeg. mit de: κατά. (Die fehlen- herborbligen, 3. B. bie Augen bligen aus ber Maste ben f. unter herab ... u. ab ...)

herunterarbeiten, tollo3 [sustuli, sublatum]: άπεργάζεσθαι· τελείν πονούντα, «ποιούντα | — II) (ab: berdienen), penso1 opera mea: έργασία αποτίνειν.

herunterbringen, defero [tuli, latum]; deduco's [xi, κατάγειν καταβιβάζειν | - (abreißen), avello3 [velli, vulsum]: καταφέρειν | — II) fig. (bermindern), levo1; elevo1; deprimo3 [essi, essum]; ταπεινοῦν.

herunterfahren (in eine Schacht), descendo3 [di, sum] in fodinam: κατακομίζεσθαι κατάγεσθαι κατελαυνειν.

herunterfallen, A) f. herabfallen | - B) fig., (b Truppen), δ. B. ins that h., demitto' [isi, ssum] me in vallem: καταβαίνειν είς αὐλοῦνα.

herunterfammen, depecto3 [xi, xum] crines: натаκτενίζειν την κόμην.

herunterfommen, I) f. herabkommen | - II) fig., (berminbert werben), levor1; redigor3 [actus] ad inopiam : έλαττοῦσθαι μειοῦσθαι.

herunterlaffen, demitto's [îsi, ssum] : nadiéval yaλαν | - eftv. b. Preife b., remitto's qd de pretio: καθυφίεσθαι της τιμής.

heruntermachen, (f. v. a. herablaffen), demitto" [isi ssum] : nadieval | - f. a. herunterreißen.

herunterreifen, descendo3 [di, sum]: καταβαίνειν καταπορεύεσθαι κατέρχεσθαι καθικνείσθαι | ben Kiug h., demitto3 [îsi, ssum] navem secundo amni: κατάγεσθαι ποταμώ.

herunterreißen, I) f. abreißen | - II) fig., imbn h. corripio [ui, eptum] qm convicio: ἐπιπλήττειν τινί λοιδορείν τινα.

herunter daffen, defero [tuli, latum]: καταβιβάζειν κατάγειν ἀποκινείν.

herunterschieben, detendos [di, tum]: anoniveir απωθείν.

herunterschleppen, detraho3 [xi, ctum]: agélnew καθέλκειν τί.

herunterichluden, f. ichluden.

herunterfchlüpfen, delabor3 [psus]: καταδύεσθαι, καταδύναι ὑπό τι.

herunterschwimmen, denato1; deferor [latus] secundo hervorheben, etw., premo1 [ssi, ssum]; in primis flumine: κατανηχεσθαι.

herunterfinfen, desido3 [edi, o. Sup.]; subsido3 : naταφέρεσθαι γαλάσθαι.

heruntersprengen, I) a., avellos [velli, vulsum] vi: βία ἀποδόηγνύναι - II) n., devolo equo citato: ταχέως κατελαύνειν την ίππον.

herunterspringen, desilie [ui]: καταπηδάν άποπηδαν.

herunterstellen, depôno3 [sui, situm] : κατατιθέναι.

herbor, e, ex (bei Zeitwörtern auch pro): en eb. && πρό· ἀνά· ὑπό | - fomm (fommt) h.!, prodi! prodîte!: προχώρει προβαίνετε!

herborarbeiten, f. herausarbeiten.

herporbliden, eniteo2; emico1 [ui, catum]; prospicio3 [exi, ectum]; appareo2; sum conspicuus: ποοβλέπειν · ὑποβλέπειν ἔκ τινος · ἐμφαίνεσθαι.

herborblinfen, eniteo2; emico1 [cui, catum]]: ὑποστίλβειν έπ τινος.

herbor, oculi ardent ex persona: of op raluoi diaφαίνονται.

herborblühen, f. aufblühen.

herborbrechen, erumpos [rûpi, ruptum]; prorumpos; facio3 [fêci, factum] eruptionem: έξορμαν έξορμασθαι έν τινος | - plößlich aus dem Hinterhalte h., consurgo [surrexi, surrectum] subito ex insidiis: υπεξανίστασθαι· άναπηδαν έκ του λόχου | - bie Sonne br. h., sol inter nubes effulget: o nilog en των νεφελών διαδύεται | - s., craptio: τὸ έξοςμαν, έξορμασθαι etc.

hervorbringen, profero [tuli, latum]; produco3 [xi, ctum]: ἐνφέφειν προφέφειν | — II) (fchaffen), ctum]: ἐκφέρειν προφέρειν | — II) (fchaffen), ereo1; procreo1; genero1; gigno3 [genüi, genitum]: φέρειν είς το φώς, είς το μέσον | - bon ber Erbe, bem Ader ic, fero; profero: quein : φέρειν. άναδιδόναι | - s., prolatio; generatio: η άνάδοσις γέννησις ποίησις προφορά.

hervorbrudeln, scaturio4; evaporo1: ¿ξατμίζειν. ἀναβλύζειν.

herbordrangen, portrado' [si, sum] : έξωθείν προωθείν έκ τινος - sich h., prorumpo3 [rūpi, ruptum]: άναδύεσθαι έξαναδύεσθαι άναφαίνεσθαι.

herborfahren, I) a., evěho 3 [xi, ctum]; prověho 3 : $\pi \varrho o α α μέζειν | - Π) n., evěhor<math>^3$; provehor3: προάγεσθαι προκομίζεσθαι.

herborfliegen, provolo1; procurro3 [curri, cursum] celeriter: προίπτασθαι έκ τινος.

herborfließen, profluo3 [xi, ctum]: προδόεῖν έκ τινος. hervorführen, prodûco3 [xi, etum]; edûco3: προάγειν είς το μέσον.

herborgehen, prodio [ii,itum]; exeo ' ex: προϊέναι. προέρχεσθαι προβαίνειν έπ τινος | - als Sieger aus einem Kampfe h., discedo3 [ssi, ssum] superior ex pugna: αρείττω γίγνεσθαί τινος | - daraus geht hervor, inde sequitur; patet: δήλον, φανεφόν δή έκ τούτων.

herborglangen, eniteo2; effulgeo2 [si]: ἐκπφέπειν. διαπφέπειν.

herborgrunen, eviresco3 [ui]: μαραίνεσθαι.

herborhangen, promineo2; propendeo 1 [di, sum]: προέχειν : έξέχειν.

praedico 1 qd: έπαινείν.

herborhelfen, imbm, do' [dedi, datum] manus cui (emergenti): προτείνειν τινί την χείρα έξαναδυο-

herborholen, prômo3 [mpsi, mptum]; deprômo3: έξαιρείν υπεξαιρείν.

hervorhusten, edo3 [didi, ditum] tussi: ἐκβήσσειν.

herborjagen, propello3 [puli, pulsum]: προελαυνείν. προωθείν.

hervorfeimen, f. auffeimen.

herborfommen, provenio [véni, ventum]; prodeo4 [ii, itum]; procêdo3 [ssi, ssum]; enascor [nâtus]: προέρχεσθαι έξέρχεσθαι έν τινος άναδύεσθαι ploglich h., prorumpo3 [rūpi, raptum]: προβόηγνύναι έκρηγυύναι.

hervorfriechen, prorepos [psi, ptum]: έξερπειν. έξερπύζειν' πρόσω έρπειν.

herborlangen, f. herborholen.

herborlaffen, imon, patior's [passus] qm procedere: herborfprigen, 1) a., ejaculort: Expalvew - II) n., παραπέμπειν έπφρήσαι.

herborlaufen, procurros [curri, cursum]; excurros: προτρέχειν έκ τινος | - s., procursus [ûs]: ex-cursus [ûs]: ή προδρομή, εκδρομή.

herborleuditen, eniteo2; effulgeo2 [si]; eluceo2 [xi] perluceo2: ἐκλάμπειν ἐξαναφαίνεσθαι - II) fig., burch Tugenben b., eluceo' virtutibus: agerais exπρέπειν.

hervorloden, jmbn in, producoa [xi, ctum] qm dolo

in qd: ἐπάγεσθαι· ἐφέλκεσθαι.

herborquellen, mano1; scaturio4; effluo3 [xi, ctum]: άναβλύζειν άναπιδύεσθαι έκπιδύεσθαι έκ τινος.

herborragen, promineo2; emineo2; exsto1; sum projectus; excurro3 [curri, cursum] in qd: ¿¿śyzw προέχειν τινός | - II) fig., excello3 [ŭi]: προέχειν υπερέχειν - s., prominentia; eminentia: ή έξοχή ύπεροχή.

herborreden, f. herausftreden.

herborreißen, proripio [ipui, eptum]: αναφπάζειν. herborreifell, provehor3 [vectus] equo: προελαυνείν.

herborrennen, provolot; procurro3 [carri, cursum]; proripio [ipui, eptum] me: προεκθείν.

herborrollen, I) a., provolvo3 [vi, volutum]: προnulisin | - II) n., provolvor3: προπυλίεσθαι.

herborruden, I) a., promoveo2 [ovi, motum]: προκινείν προάγειν |- II) n., prodeo 4 [ii, itum]; procedo3 [essi, essum]: προϊένκι προχωρείν προέρχεσθαι] mit etw. h., profero [tuli, latum] qd in medium: έκφέρειν = , προάγειν τι είς το φως προφέρειν τι είς τὸ μέσον.

herborrufen, evoco1; provoco1; προκαλείν · έκκα-

heiv.

hervorschauten, sehen, 1) v. Personen, prospecto!: άφοραν· προσράν | - II) v. Dingen, emineo?: έξέχειν· διαπρέπειν.

herborfchaumen, exspûmo : άφρίζειν άφρίζοντα énosiv.

hervorscheinen, elaceo' [xi]; effalgeo' [si]: éngaiνεσθαι έκλάμπειν έκτινος.

herborichiegen, I) a., emitto3 [îsi, ssum] ex: nooαφιέναι έξορμασθαι προεξορμασθαι | - II) п., prosilio [ui]; provolo1; ἐκπηδάν ποοπηδάν. έξασσειν.

herborichimmern, emico [ui, atum]; effulgeo [si]:

έκλαμπειν, έκπρεπή είναι.

herborichlupfen, elabor3 [psus]: Enduesdat avaδύεσθαι.

hernorichreiten, procedo3 [ssi, ssum]: προβαίνειν: προγωρείν.

herborichwellen, enascor's [natus] in tumoris speciem: ἐπφύεσθαι, ἀναφύεσθαι εἰς όγκους είδος.

herborfprengen, provehor3 [ctus] equo citato: noos λαύνεσθαι προελαύνειν ίππον.

hervoripriegen, sproffen, f. auffbroffen.

herbor pringen, prosilio [ui]: προπηδάν ειπηδάν έξαττειν.

hervorfprudeln, I) a., edos [didi, ditum]: avario*: αναβλύζειν· πιδύεσθαι.

prosilio [ui]; emico [cui, atam]: ἀναβλύειν. herborftechen, promineo2: διαπρέπειν έκπρέπειν.

διαφέρειν τινός.

όδοντων.

herborftedend, excellens; insignis; conspicuus: διαπρεπής έκπρεπής [ές] διαφέρων [ουσα, ον]. herborfteden, exseros [rui, rtam]: προτείνειν.

herborftehen, promineo2; emineo2: ¿Eixeiv' nooéxsiv | - ein herborftehender gahn, dens exsertus: odovs έξέχων, «ποοέχων | - bei ben Thieren, dens brochus: προόδους [οντος] | - bad hervorstehen ber Bahne bei ben Thieren, brochitas: ή προσογή των

hervorftogen, protrundo3 [si, sam]; propello3 [puli, pulsum]: προιοθείν προτείνειν.

herborftrecten, protendo' [di, sum u. tum]; exsero's [rui, rtum]: έξείρειν προτείνειν.

herborfturgen, prorumpor3 [raptus]; profundor3 [usus]; proripio3 [ripui, reptum] me : ¿ξορμασθαι. έξάττειν έκ τινος ποοπίπτειν.

hervorsuchen, quaero3 [sivi, situm]; conquiro3 [sivi, situm]: ἀναζητείν ἐκζητείν ἀνεφευνάν.

herborthun, sid), vor imom, praeponos [sui, situm] me cui: άναφαίνεσθαι έκφαίνεσθαι προφαίνεovat | - in etw. b., praesto' [stiti, stitum] cui (qm) re: προέχεινς, διαφέρειν τινός τι.

herbortragen, profero [tali, latum]: προφέρειν. hervortreibett, propello3 [puli, pulsum]: nooslavνειν | - Rnospen b., ago' [egi, actum] gemmas: άναδιδόναι · αναβλαστάνειν.

herbortreten, procedo [ssi, ssum] ; prodeo 4 [ii, itum]: προϊέναι' προέρχεσθαι προβαίνειν ! - b. Theilen des Körpers, procido3 [idi]: ¿¿śzew · unegézew | -II) (fid) zeigen), cernor* [cretus]; appareo*: έκφαίνεσθαι | - s., processio; procidentia: ή προχώοησις πρόπτωσις έξοχή.

herbormadien, enascor3 [natus]; progermino1: avaφύεσθαι έμφύεσθαι έκβλαστάνειν.

herborivälzen, provolvo3 [vi, volutum]: προπυλίεω Ex tivog.

hervorwerfen, projicio3 [jeci, jectum]: έκβάλλειν προεκβάλλειν.

herborgiehen, protraho' [xi, etum]; produco's [xi, ctum]: προέλκειν. έλκειν είς το μέσον | - etw. and Lageblicht b., profero [tuli, latum] qd in lucem: έπφέρειν είς το φώς.

herwarts, huc; horsum: devoo.

herivagen, fich, audeo' [ausus sum] buc accedere: προςέρχεσθαι τολμάν.

Berweg, reditus [ûs]: ή δευο όδός έφοδος πρός-

herweifen, (porzeigen), profero [túli, latum]: δεικνύναι vivl | - (imbm ben Weg zeigen), moastro1 cui viam: δεικνύναι τινί την όδον.

herwenden, verto3 [ti, sum] huc: προςτοέπειν.

heriverfen, mitto3 [si, ssum] hue; jaculor1: προςβάλλειν έφιέναι τινί τι.

herwollen, cogito1 huc (ire): έπιθυμείν προςιένα, προςέρχεσθαι δεύρο.

βλύειν αναβλύζειν αναβούειν | - II) n., scata- berd, I) im phyl. Sinne, cor [cordis, n.]: ή καρδία - bas S. schlägt, c. palpitat: n nagdia ogigal-

flopft, salit: ή μαρδία πάλλεται | - ein Rind unter herzbrechend, miserabilis; flebilis: θοηνώδης [es]. bem S. tragen, fero [tali, latum] partum: ὑφ ήπατος φέρειν | - imbn and S. bruden, premot [ssi, ssum] qm ad pectus: έναγκαλίζεσθαί τινα περιπλέκεσθαί τινι |- B) übertr., bas S. (Innere) eines Landed), interiora terrae: τὰ ἔσω ob. ἄνω τῆς zoogag.

II) im moral. Sinne. A) (Gemuth, Seele), animus; mens; natura; pectus: ὁ θυμός αί φρένες ή ψυχή ή καρδία | - e. gutes f., bonitas: χρηστον ήθος | e. bojes S., animus malus: πονηφον ηθος ή χρηστότης [ητος] | - bon Bergen, ex animo: έκ της ψυχης | - jmon b. gangem S. lieben, amo' ym toto pectore: pileir aguevaltata | - nach bem S. (Serzenswunsch), ex animi sententia: noos Donov | imbm etw. and h. legen', commendo! qd cui intime: νουθετείν τινα | - es liegt mir etw. am \$, est mihi qd curae ob. cordi: μέλει μοί τινος, ετι 1 - auf bem S., me ob, animum meum qd sollieitum habet: daxver μs] - es fallt mir etw. aufs S., tangit qd animum meum: evdvesdat rais wyais | - es macht etw. tiefen Einbrud auf mein S., descendit qd alte in pectus meum: δεινον πάθος έμβάλλειν. δεινώς διατιθέναι την ψυχήν | - etw. auf dem S. haben, - meditor 1 qd: μελετάν τι · φροντίζειν τινός [- imon ind S. fehen fonnen, video2 [di, sum] pectus ejs apertum : ôoav=, Bléneir els tor douor tivos | - fid) etw. tief ins . . fchreiben, mando' qd penitus animo meo: έγγαράττειν τι άρδην τῷ θυμῷ ! - jmon ins S. eingeichloffen haben, amplector³ [xus] qm amore: κεχαρισμένος έστί τις τῷ ἐμῷ θνμῷ | - cổ über bað H. bringen tonnen, possum [tui] (in) animum inducere: avexeσθαί το | - nicht üb. bas S. bringen tonnen, non possum impetrare a me (ab animo meo): o suos dvuos ούκ έα · ού δύναμαι · ή ψυχή ού δέχεται | - wie ift ee bir um's S. ? quid tibi est animi ? πως διάκεισαι τον θυμόν | - es wird mir leichter ums S., recipio3 [cêpi, ceptum] animum: ἀναλαμβάνειν ἐαυτόν | ди Б. gehen, moveo2 [vi, tum] animum ejs: жiveiv-, διαπινείν τον θυμόν I - fid etw. ju S. geben laffen, moveor2; commoveor2 re: ἐνθύμιον ποιείσθαί τι: ένθυμεῖσθαί τί | - nicht, negligo3 | glexi, glectum qd: παραμελείν τινος όλιγωρείσθαί τινος έν όλιγωρία ποιείσθαί τι ούδεν φροντίζειν τινος | mache mir bas S. nicht ichwer, noli me sollicitare: μη διαταράξης τον θυμόν μου! | - imbm sein δ. ausschütten, conqueror sequestus] cum quo de quâ re: μεμφιμοιοείν τινί τι | - ein H. u. eine Seele mit imbm sein, utor³ [usus] quo intime: τὰ αὐτὰ φρο-νείν τινί | - mein H.! (Liebkosungswort), meum cor! meum corculum! anime mi!: ψυχή μου!

B) (Muth), animus: ὁ θυμός τὸ θάρσος ή ανδρία | - ein Mann, ber bas & auf bem rechten Blede hat, vir fortis: ò avio naotegos, Jagoaléos fich das S. nehmen, audeo2 [sus]: τολμάν τι θαρόεῖν τι.

herzallerliebst, carissimus; dilectissimus: giltutog. Bergbeutel, = fell, pericardiam : τὸ περικάρδιον.

herzbewegend, movens animum: παθητικός, ή, όν έμπαθής [ές].

Bergblatt (3mergfell), diaphragma [atis]: το διάφραγμα.

Bergblut, mit feinem S. imbn bezohlen, satisfacio3 [feei, factum] de visceribus meis: Entiver tivi to έωυτοῦ αίματι.

οίκτρός.

herzchen, coreulum: ή μικοά καρδία το θυμίδιον - mein S.!, mi animule! corculum meum!: ψυχή

Bergbrücken, dolor cordis: ή καρδιαλγία.

Bergeleid, cordolium; maeror; aegritudo: ή άχθηδών [όνος] | - εδ macht mir jmb S., macrore (sollicitudine) afficit me qs: λυπείνε, ἀνιᾶν τινά | - jmbm großes S. zufügen, .inûro3 [ssi, stum] cui acerbissimum dolorem: δεινώς διατιθέναι τινά.

herzen, u. fuffen, amplexor1 et osculor1; milsiv: καταφιλείν άσπαζόμενον.

Bergenbangst, angor animi: ή άδημονία · άση λύπη. άπορία | - S. haben, angor3 animo : άδημονείν έν ἀπορία είναι πολλή.

Bergensbruder, frater carissimus: o adelpog pil-TUTOS.

Bergenofreude, animi laetitia: ή εὐθυμία.

Bergensfreund, amicissimus: o geltratos | - jmbn jum S. haben, utor3 [sus] quo familiariter: χοήσθαί τινι φιλτάτω.

herzensfroh, laetissimus: evdvpog.

Herzensgrund, von, ex animo: en worns.

herzensgeheimnisse, animi secrêta: τὰ της ψυχης μυστηρια.

herzenogut, junbm fein, diligos [lexi, lectum] et habeo 2 carum qm: στέργειν τινά και περί πολλοῦ ποιείσθαι | - ein h. Menich, vir natura bonus: ò άνηο φιλάνθοωπος και χοηστός.

herzenegüte, bonitas: ή εὐήθεια χοηστότης [ητος]. το χοηστόν ήθος [- natürliche h., naturae bonitas: η ευηθεια Εμφυτος.

Bergensfind, mein S.! (Liebtofung), deliciae meae!: ηδονή μου!

herzenskundiger, qui in omnium mentes introspicit: ό είς πάντων ψυχάς εἰςβλέπων.

Bergenstummer, animi aegritudo: ή της ψυχης λύπη · ὁ τῆς ψυχῆς νόσος · δυςθυμία.

herzensluft, nach, ad arbitrium meum; ad libidinem: η ήδουή · έκ ψυχης | - nad S. fich freuen, indulgeo' [si, tum] gaudio meo: χαρίζεσθαι =, ένδιδοναι τη ndovn.

Bergensmeinung, animi sententia: ή γνώμη | - ich will meine S. fagen, dicam ex animo, quod sentio4: αποφανούμαι την γνώμην μου.

herzens prache, quae ex animo proficiscuntur: ativa τις λέγει έκ πάσης ψυχής.

Bergenstroft, animi solatium: n παραμυθία :, το παραμύθιον τοῦ θυμοῦ.

Bergenswunsch, animi sententia: o nodog.

herzerfreuend, jucundus: ήδιστος κεχαρισμένος. herzergreifend, miserabliis; tristis: δεινός.

herzerhebend, animum excitans: wvxaywyog [ov].

herzerquidend, laetus: wvzaywyos [ov].

Derzfieber, febris cardiaca: ὁ τῆς καρδίας πυρετός. Bergform, cordis species: τὸ τῆς καρδίας είδος | ф. haben, repraesento 1 cordis speciem: падиотани

το της παρδίας είδος.

phogos [ov].

Bergespann, (Kranth.), cardiogmus: o καρδιωγμός. Bergewäche, = polyp, polypus cordis: o nolunovs. Berggrube, scrobiculus cordis: τὸ προκάρδιον.

herzhaft 2c., f. beherzt 2c.

Berghaut, f. Bergbeutel. herziehen, I) a., traho3 [xi, ctum]; pertraho3: ทองธุรกลัง อักเธกลัง อัตุยโมยเง อักลังยเง ! - fig., refero [tuli, latum] huc: προςκαλείν καλείν | II) n., proficiscor3 [fectus]; migro1 hue: μετακοιμίζεσθαι μετοικείν διοικίζεσθαι.

herzielen, dirigoa [rexi, rectum] ictum hue: nata-

στοχάζεσθαί τινος.

herzinnig, f. herzlich. Bergfammer, ventrieulus cordis: το περικάρδιον.

Bergflopfen, = pochen, cordis palpitatio : o σφυγμός id habe B., cor salit: πάλλεται ή καρδία μου.

herzlid), verus; sincêrus: ἀπλοῦς [ῆ, οῦν] · ἀληθινός · είλικρινής [ές] | - cin h. Gebet, preces ex animo fusae: αί ἀπο ψυχῆς εύχαί | - cin h. Freund b. jmdm fein, utor3 [sus] quo familiariter: pilinos διακεῖσθαι πρός τινα | - Adv., ex animo; vere; sincêre: ἐκ τῆς ψυχῆς | - h. laden, rîdeo² [si, sum] valde: ηδυ γελάν | - jmon h. grußen, impertior cui plurimam salûtem: ὡς μάλιστά τινι χαίρειν λέγω etw. h. munichen, cupio3 [tvi] qd tota cogitatione: μάλιστα βούλεσθαι υπερεπιθυμείν | - h. gern, libentissime; ἀσμεναίτατα.

Berglichfeit, animus sincerus: ή φιλία το απλούν. herzlos, ignavus; durus; inhumanus: ἀκάρδιος [ov].

άσπλαγχνος.

herzlofigfeit, ignavia; animus durus: ή απανθρωπία. herznagend, animam exedens: δακέθυμος δηξί-· Dunos [ov].

Bergog, dux; princeps; ὁ ἡγεμών [όνος] · ὁ ἄρχων - Berzogin, ducis uxor: ή του ήγεμόνος γυνή.

Bergogenbuid, St., Silva Dueis ; Boscoducum.

herzoglich, ducalis ob. burch ben gen. ducis: ήγεμο-PINÓS.

Herzogthum, ducâtus fûs]; ducis terra: ή ήγεμονία. Bergohr, auricula cordis: το καρδίας ώτίον.

herzrührend, f. herzbewegend.

herzstärfend, recreans; reficiens (animum): avaln-TTINOS.

Bergstärfung, laxamentum: το αναληπτικόν ή παραμυθία το παραμύθιον.

bergu in Aufammenfetz., f. herbei.

Bergiveh, cordis dolor; cardialgia; ή παρδιαλγία. herzzerreigend, acerbissimus; πικρότατος λυπηρό-

Beffen, Hassia; Cattorum Ager, -Terra | - Ginw. Cattus; Hassus | - Adj , Hassieus; Hassiacus.

heterodor, aliter sentiens; a doctrina publice recepta alienam formulam sequens: έτεροδοξος [ον]. Seterobogie, a doctrina publice recepta aliena decrêta [ôrum]: ή έτεροδοξία.

poyevns [és].

herzfreffend, animum exedens: Douosogos. Douo- hehen, v. Wild, venor' feram canibus: Onoav novnγετείν διωμείν | - einen hund auf imbn h., instigo' canem in qm: ἐπαφιέναι κύνας τινί | - Personen an einander h., comitto3 [isi, ssum] inter: συμβάλλειν τινάς (είς έριν).

heheritt, stimulatrix: ή κεντούσα, όρτύνουσα.

hebbeitiche, scutica venatoria: ή μάστιξ [1705] 20vnyetinh.

Deu, fenum: ò zóotos zóotos navogos | - S. machen, seco 1 [cui, ctum]: τέμνειν:, κόπτειν χόρτον S. maben, demeto [essui, essum]: ἀμαν χόρτον | ernten, percipio3 [cepi, ceptum]: ovlleven zootov] - cinfahren, confero [tuli, latum] sub teetum: vno στέγην συνάγειν χόρτον | - mas bom S. fommt, feneus : χορτινος, η, ον | - zum S. gehörig, fenarius : τοῦ χόρτου.

Benbund, = bündel, feni manipulus: το δράγμα χόρτινον ή δέσμη χορτίνη | - S. maden, colligo1 feni manipulas: συγκομίζειν δράγματα χόρτινα.

Beuchelei, simulatio; dissimulatio; vultus ficti et simulati; species fictae simulationis; pietas erga Deum ficta: ή υπόκρισις ή προςποίησις | - phne D., ex animo: ἀπλῶς.

heucheln, 1) ..., simülo¹; főro [túli, lâtum] speciem rei prae me: vnonglveodat | - Freundschaft gegen jmd heucheln, fallo³ [főfelli, falsum] qm per simulationem amicitiae: προςποιείσθαις, πλάττεσθαι φι-λίαν | — 11) n., simulo 1; dissimulo 1: προςποιείσθαι είναί τι.

Bendhler, simulator; dissimulator: o υποπριτής | h, sein, simulo' et dissimulo': ὑποκρίνεσθαι· προςποιείσθαι | - heuchterin, quae simulat et dissi-

mulat: ή ὑποκρινομένη.

hendslerisch, sietus; simulatus: προςποίητος πλα-στός ψευδής [ές] | — Adv., siete; simulate: πλαστώς ' ύποκριτικώς ' ψευδώς.

heuer, hoc anno: τῆτες | - heuerig, hornotinus; hujus anni: τήτειος ό, ή, τὸ τῆτες.

heuernte, fenisicium: ή χορτολογία.

heufutter, fenum pabulare: o zópros' ή τροφή γορτίνη.

Beugabel, forca fenaria: to dingavov.

Beuhaufen, feni acervus od. meta: ò owoog.

heulen, ululo'; ejülo'; ploro'; lamentor': ἀρύεσθαι παταγεῖν ὀλολύζειν | — s., ululātus [ûs]; ejulātus [ûs]; ὁ ἀρυγμός · ὁ πάταγος · ἡ ὀλολυγή. heumacher, amaher, fenisex; feniseca; o 200τοκόπος.

heumagazin, horreum feni: o zootobolwe [weos]. Heumonat, Julius: o Toollog unv.

Beupferdden, locusta: ή angle.

heureden, pecten senarius: ή πτηδών χορτίνη.

heurig, f. benerig.

Benjame, semen feni: τὸ σπέρμα χόρτινον.

Beufchober, meta feni: ò owoos xogrov. Beuschoppen, fenile: o zogroßolov.

Beuschrede, leusta: ή angis [idos].

Beufenfe, falx fenaria: το δρέπανον χόρτινον ή δρεπάνη χορτίνη.

heterogen, diversi (alieni) generis; dissimilis: έτε- heute, hodie; hoc (hodierno) die: τήμερον σήμερον bis auf h., ad (in) hodiernum diem; adhuc; usque adhuc: μέχοι ταύτης της ημέρας | + h. διι Lage, | a. bei biefer Sache, had in re: έν τούτφ το Εργφ. hodie; nunc: κατά τους νύν χρόνους | - nod) h. du Tage, hodie quoque: και έν τούτφ τῷ χρόνφ και νῦν ἔτι.

heutig, hodiernus; hie: σημερινός ό, ή, τὸ σήμερον ένεστώς [ωσα, os] | - bie h. Welt, nostra (haec) aetas; homines, qui nune vivunt; οἱ νῦν ἄνθρωποι.

henbogel, merops apiaster, L.: μέροψ.

Beuwage, statera foenaria: ἡ αμαξα χορτοφόρος.

Bentwiese, pratum foenarium: ὁ λειμών χόρτινος.

Begameter, versus hexameter (heroïcus): o egapetoos (otivos).

Dere, maga; venefica; anus cantâtrix; ή φαρμα-

neutora. dadianie [1908].

hegen, tracto¹ artes magicas: φαφμακεύειν μα-γεύειν βασπαίνειν | - h. tonnen, novi [visse] artes magicas: είδέναι τέχνας μαγικάς.

Berengeschichte, fabula nutricularum, ob. anîlis: τά τών τιθηνών θουλλήματα.

herenfraut, verbena; circaea, L .: ή κιρκαΐα.

Berenmeister, magus: veneficus: δ φαρμακεύς

Begenproces, quaestio de magis: ή άμφι φαρμακί-

δων δίκη.

Bererei, (bas Beren), fascinatio; effascinatio: ή φαρpanela payela | - II) (die Kunst zu begen), ars magica: ή μαγική | - III) (zauberifche Gache), res magica: το ἔογον μαγικόν | - bas ift feine δ., hoc non difficile est ad faciendum: οὐχὶ Γλαύκου τέχνη.

henda, henfa! evoë! eja! evo?! ela.

hie, f. hier.

Sieb, ictus [ûs]; plaga: ή πληγή | - c. S. oufe Gerathemohl, ictus caecus: η πληγή ματαία ή πληγή eing eußladeisa | - auf den g., caesim: els πληγήν | - auf H. u. Stid, caesim et punetim: έχ κα-ταφοράς και έκ κεντήματος | - auf Einen H., uno puneto: μιζ πληγή | - cinen H. nach jundim führen, peto* [tîvî, tîtum] qm caesim: πλήττειν τινά καταφέφειν είς τινα | - imbm einen S. beibringen, infero [tüli, latum] plagam cui: πληγην εμβάλλειν τινί | - einen S. befommen, vulneror i ictu: πληγήν λαμβάνειν | - fig., nach allen Seiten S. austheilen, irrideo [îsi, îsum] omnes acerbis faectiis: καταγελάν πάντων πικροίς εύτραπέλοις - einen . b. haben, sum saucius mero: οίνω πληγείς είμι· όλίγον τι μεθύσκομαι.

hiebmeife, caesim: έπ παταφοράς.

Siebwunde, vulnus atque plaga; το της πληγης τοαύμα.

hieburch, f. hierburd).

Diefthorn, cornu venatorium: τὸ κέρας κυνηγετικόν.

hicher, f. hierher.

hienieden, his in terris; hac in vita: ຂຶ້ນdide ev du

θρώποις έν τηδε τη γη.

hier, (an biefem Orte), hie; hoc loco; hac regione: τηδε έντανδα ένθάδε | - h. fein, assum: παρ-είναι | - nicht h. fein, absum: ἀπείναι ἀπογίγνεσθαι | - h. bin ich, en! assum! ecce me!; πάρειμι ίδου έγω [- bon h., hinc: ἔνθεν ἐνθένδε ἐντεῦ-θεν | - h. u. da, passim: σποράδην ἔνθα καὶ ἔνθα | himmelan, = wārt8, ad (in) coelum: εἰς τὸν οὐρα-- h. u. dort, hac atque illac: τῆδε καὶ ἐκεἰνη] - f. b. | νόν οὐρανόσε. Freund, beutfch.slat, gried. Borterb.

έν τούτω.

hieran, f. baran.

hierauf, 1) 3. Bezeichnung ber Zeitfolge, f. barauf | -II) (ale Entgegnung), ad haec: προς ταύτα | - III) (als Brundangabe), propterea; eam ob rem: Enl τούτφ ' έν τούτφ.

hieraus, hierbei, hierburd, hierein, f. baraus zc.

hierische Infeln, Stoechades fuml: Hieriae Insulae.

hierher, huc: δεύρο ένθάδε | - bis h. (b. ber Reit). adhuc; usque adhuc: μέχοι τοῦδε μέχοι τοῦ νῦν - (v. Drf), huc usque; ad hunc locum: μέχοι τούτον του τόπου | - (bis auf biefen Bunft), hactenus: μέχρις ένταῦθα.

hierherum, hac regione: en toutous tois xwolois.

hierherwarts, huc; horsum: δενοο.

hierhill, bue; in hune locum: ένταῦθα' προς ταῦτα - h. u. borthin, huc atque illuc: δεύρο κάκεῖσε | ber Gine ging b., ber Andere borthin, alius alio abibat: άλλος άλλοσε ἀπέβη.

hierin, hiermit, hiernach, f. barin 2c.

hiernachft, secundum (ad) haec; praeterea: svovs έκ τούτων · τούντεῦθεν · πρός τούτοις.

hierneben, juxta: propter: hie viciniae: alnoiov.

hieroglyphe, litera Aegyptia (hieroglyphica): τά ίερογλυφικά.

hieroglaphifd, literis Aegyptiis scriptus: legoylvmixag.

hierfelbst, bic: ἐνταῦθα αὐτόθι αὐτοῦ.

Bierfein, das, praesentia: ή παρουσία | - bei meinem β., me praesente: ἐμοῦ παρόντος ἐγὰ παρών.

hierunter, soon, swider, sau, swischen, f. barunter 2c. hiefig, hujus loci (urbis); qui hic est: o, n. to evθάδε έγχώριος έπιχώριος [ον].

hildburghaufen, Hilperhusia; Hilperhusum.

Silbesheim, Hildesia; Hildeshemium.

himbeere, morum Idaeum: το βάτον Ιδαΐον.

himbeereffig, acetum ex moris Idaeis paratum: to όξος ἀπὸ βάτων Ιδαίων.

himbeerstrauch, rubus Idaeus: ή βάτος Ιδαία.

himbeerwein, vinum ex moris Idaeis factum: ô οίνος ὁ ἀπὸ τῶν βάτων.

Himmel, coelum; piorum sedes et locus: ὁ οὐρα-νός | - ein heiterer H., c. serênum: ἡ εὐδία αἰθοία| - ein milber S., c. mite: ο άης =, αίθηο ποᾶος, -ηπιος | - c. freier D., c. patens: ουρανός αναπεπταμένος | - unter freiem S., sub divo; in publico: έν αίθοία: εν υπαίθοω | - gen δ., in (ad) coelum: είς οὐρανόν · οὐρανόνδε οὐρανόσε | - gen δ. fahren, abeo [ii, itum] sublimis: ούρανόσε ανέρχεσθαι - bom S. herab, de coelo; divinitus: ουρανόθεν. παρά τῶν θεῶν 1 - jmbn bie jum S. erheben, tollo3 [sustuli, sublatum] qm ad coelum (astra) laudibus: προς τον ούρ ανον αίρειν τινά ἐπαίνοις | - in ben S. fommen, migrol in coclum: els ovocavor usteqχεσθαι | - ich bin, wie im S., sum in coelo: έν μακάφων νήσοις οίκειν | - wenn es dem H. gefällt, si Deo placet: εἰ τὰ θεῷ οῦτως ἀφέσκει | - μπο Hims

Himmelbett, lectus umbella tectus: ή παμάρα.

himmelblan, caesius: άέρινος άεροειδής [ές] πυάνεος γλαυκός.

himmelfahrt, abitus (ascensio) in coelum: ò sis

τον ούρανον μετεωρισμός.

himmelfahrtsfest, stag, dies per Christi abitum in coelum sacrata: ή του είς τον ούρανον μετεωρισμοῦ ἐορτή.

himmelhod), altissimus: οὐρανομήκης [es] · ὑψηλότατος | - Adv., coelotenus; ad coelum: μέχρι τοῦ ούρανοῦ | - imbn b. bitten, obtestor1 qm omnibus precibus: πρός των θεων έπιμαρτύρεσθαί τινα.

himmelreich, (Wohnung ber Seligen), loca coelestia [ium] : αὶ τῶν μακάρων νῆσοι· ἡ τῶν οὐρανῶν βασιλεία | - ine S. tommen, consequor3 [cutus] piorum sedem ac locum; είς την τῶν οὐρανῶν βασιλείαν μετέρχεσθαι | - II) (höchfte Blüdfeligfeit), summa felicitas: ή μεγίστη εὐδαιμονία 1 - bes Menfchen Bille ift fein S., trabit sua quemque voluptas: ἐκάστω τὸ ἐαντοῦ βούλημα ἢ ἀγαθον ἢ κακόν φέρει.

himmelbage, axis coeli; cardo mundi: o nolos ob-

ράνιος ' ὁ τοῦ κόσμου ἄξων [ονος].

himmelsbewohner, sburger, coeli incola: of odράνιοι οί τὰς τῶν μακάρων νήσους οἰκοῦντες.

himmelbogen, arcus coelestis: ή ούράνιος άψις [ίδος] ο τοῦ οὐρανοῦ κύκλος.

himmelbote, nuncius de coelo demissus: παρά τών θεών πεμφθείς.

himmelobraut, virgo deo sponsata: ή άδου νύμφη. himmelichreiend, immanis; atrox; nefarius; doebeστατος δεινότατος άνοσιώτατος.

Himmelberscheinung, res coelestis: το σημείον ού-

οάνιον.

himmelsfarbe, color caesius: το χρώμα γλαυκόν, = χαροπόν.

himmelefreude, = luft, = wonne, summa voluptas: ή

μεγίστη ήδονή.

Himmelofunte, igniculus divinus: vò mugidiov θείον, «δαιμόνιον · ό σπινθήρ δαιμόνιος.

himmelegegend, f. himmeleftrich.

Simmelegewolbe, coelum: ή άψίς [ίδος] ούράνιος, εύπουράνιος.

himmelogland, splendor divinus: τὸ οὐράνιον σέλας. Dimmelshohe, altitude coeli: το τον οὐρανον ύψος.

Himmelstarte, tabula coelestis: ô nivas acroovoμικός ή δέλτος οὐράνιος.

himmelsforper, astrum; sidus [eris] : to actor pl. τὰ οὐράνια τὰ μετέωρα.

himmelbfraft, vis coelestis ob. divina: η δύναμις: iczus deĩa, = oùgavia.

himmelstugel, sphaera coelestis: ή σφαίρα ούράνιος.

Simmelblange, latitudo coeli: τὸ τοῦ οὐρανοῦ Evoos.

SimmelBluft, aether: à ald no [égos].

Himmelomacht, divinum numen: ή Isla Bovlygus, ανω της κλίμακος | - ben Flug h., adverso flumine: εδύναμις το θεῖον.

Himmelspforte, porta coeli: ai τοῦ οὐρανοῦ πύλαι. Himmelbrand, extrêmum coelum: o ovoavos Esquτος τά του ούρανου ξεχατα, επέρατα.

himmeleraum, spatium coeli: o rov ovoavov zogos.

Simmeleruhe, summa animi tranquillitas: ή μεγίστη τοῦ θυμοῦ ἡσυχία, ε ἀταραξία.

himmelofpeife, ambrosia: ή αμβροσία.

himmelestrid), coelum; (coeli) regio: τὸ κλίμα: ή ζώνη | - bie Simmeleffriche, orbis terrae regiones : αί ζωναι.

himmelstrant, nectar: τὸ νέκταρ [αρος].

himmelowagen, plaustrum; ursa: ή άρκτος ή αμαξα.

himmelszeichen, signum coeli: rò oquecov ovoaviov.

himmelweit, 3. B. ein h. Unterschied, maximum diserimen: ή μεγίστη διαφορά | - h. berfchieben fein, differo [distuli, latum] plurimum: τω όλω και παντί διαφέρειν.

himmlisch, coelestis; divinus: οὐράνιος ἐπουράνιος · ὑπουράνιος | - h. jchon, venustissimus : ὑπερ-

gros og nalog.

hin, eo; istuc; illuc: δεύρο εχείσε | - nach — hin; versus: ἐπὶ u. εἰς c. accus.; ὡς πρός τι | - an hin, secundum: παρά c. accus. | - ebenba h., eodem: αὐτόσε είς τον αὐτὸν τόπον είς ταὐτό |- hier h., hue: δεύρο | - mo h. ?, quo: πρός επί | - h. u. her, ultro citroque; huc, illuc; modo huc, m. illuc: δεύρο κάκεῖσε | - h. u. hergehen. co* [ivi, itum] et redĕo*: περιπατείν | - h. u. hersinnen (übertegen), video 2 [di, sum | etiam atque etiam et considero1; διαφροντίζειν | - h. u. h. schwanten, verso1 me mente in. utramque partem: ταλαντεύεσθαι δεύρο κάκεῖσε h. u. h. fprechen, über etw., disputo1 de re in utramque partem : ἀμφισβητείν:, διαλέγεσθαι περί τινος έκατέρωσε | - bas S. u. Herreben, disputationes: αί αμφισβητήσεις οί διαλογισμοί | - bas & u. Bermer= fen des Körpers, jactatio corporis: ή του σώματος nívnois | - h. u. wieder, passim; interdum: eviagov έσθ' όπου · ένίστε · ένιαχή - in Berbalzusammensek. bedeufet bin theils Entfernung (burch de ob. a, 3. B. hinfliegen, avolot; bingeben, abeo [ii, itum] ; f. bavon), theite Richtung nach einem Buntte, (burch ad): πρός επί παρά.

hinab, deorsum: κάτω | - den Fluß h., secundo flumine: κατά δούν κατά του ποταμού | - bie Treppe b., per gradus: κατά της κλίμακος | - in Zusam=

menfet, auch burch de: nara.

hinabidhwimmen, I) (v. Meniden), nato' secundo flumine: κατανήχεσθαι | - II) (b. Dingen), deferor [latus] secundo flumine: κατά φούν φέρε-

hinabspringen, desilio [ui]: naranydav anonydav.

hinabstoßen, detrado3 [si, sum]; narwdeiv anw-Deiv. Alle hier fehlenden Zusammensehungen f. unter: herab.

hinabwarts, deorsum: náro · sis rà náro.

hinan, sursum: avo c. gen. Die Zusammensetzungen f. unter: heran . . . u. herauf . . .

hinauf, sursum: ἀνά | - ble Treppe h., contra scalas: ava gouv | - ben Berg b., in adversum montem: ανα το δοος. In Busammensegungen mit in, e etc.: [hinaufschießen, mitto3 [fisi, ssum] tela in qd: ανιέναι άνά.

hinaufarbeiten, sich, enftor3 [nîsus] in locum: μηχανασθαι είς τὸ ἄνω.

hinaufbieten, etw. febr, lieeor' immoderatius in re: ώνεῖσθαι μείζους, πλείους | - imb h., liceor² contra quo licente; ἀντωνεῖσθαι ἀνουμένου τινός. hinaufbinden, substringo's [inxi, ictum]: ὑποσφίγ-

γειν · υποδείν.

hinaufbringen, fero [tuli, latum]; duco3 [xi, ctum]; veho3 [xi, ctum] in locum: άνακομίζειν άνάγειν αναφέρειν.

hinaufdringen, enîtor3 [nîsus und nixus] in locum; διαδύεσθαι άνω φιλοπόνως άναβαίνειν έπλ χω-DIOV TL.

hinauffahren, I) a., subvehos [xi, etum]: avanouiζειν | - II) n., subvěhor3: άναπομίζεσθαι.

hinauffliegen, subvolo1: avintaodai.

hinauffuhren, subdûco3 [xi, ctum]: ἀνάγειν' ἀναnoulzerv.

hinaufgeben, subjicios [jeci, jectum] qd eni: avaδιδόναι.

hinaufgehen, ascendo3 [di, sum]; evado3 [si, sum] in locum : ἀναβαίνειν.

hinaufheben, tollo3 [sustuli, sublatum]; affero [tuli, latum] in qd: avaigew | - jmon auf ben Wagen b. tollo qm in currum; άναίσειν τινά είς άμαξαν |auf bas Bferd b., subjicio's [jeei, jectum] qm in equum: ἀναβιβάζειν, ἀναβάλλειν τινὰ έπί τὸν ίπ-

hinaufhelfen, f. beifen, auf.

hinaufhupfen, insiliot [ui] in qd: avasugrav έπί τι.

hinaufflettern, -flimmen, enitor4 [sus od. xus] in qd: ἀναβδιχᾶσθαι είς τι.

hinauffonnen, possum eniti in qd: δύναμαι άναβαίνειν ἐπί τι.

hinauffommen, pervenio [eni, ntum] in qd: avabaiνειν : ἐπανελθεῖν ἐπί τι.

hinauflaufen, curro's [cucurri, cursum] in qd: avaτοέγειν ἐπί τι.

hinauflegen, ponos [sui, situm] in (c. abl.): redevat έπί τι Επιτιθέναι τινί.

hinaufnehmen, bas Rieid, colligo3 [legi, ectum] vestem: ἀναλαμβάνειν το Ιμάτιον. ἀνασύρειν | - ben Mantel, attollo2 pallium: ανασύρειν το περιβόλαιον.

hinaufranten, fid), an etw., circumvolvo3 [vi, volutum] me rei : avelletesval tivi.

hinaufreifen, f. hinaufgehen.

hinaufreiten, evehor3 [vectus] equo in locum: ¿λαύνειν άνω : άνιππεύειν.

hinaufruden (mit Golbaten), subduco3 [xi, ctum] milites in collem: nivelv avo ti avo nivelodai.

hinauffchaffen, supportol in qd: avanouizew els re.

hinaufichauen, siehen (jum himmet), - suspieio [spexi, spectum] coelum: avaßlineiv els tov ovçaνον βλέπειν ουρανόσε.

hinaufschicken, mitto3 [îsi, ssum] in ob. ad qd, qm άναπέμπειν άνω άποστέλλειν.

Biln sig ti.

hinanfichiffen, ben Rlug, subeo' [ii, itum] adversum flumen; remigo' contra flumen; αναπλείν ανά-

hinaufichleppen, traho' [xi, ctum] in qd: aveluew έλκειν άνω. έξαμπρεύειν.

hinaufschweben (in ben himmel), feror [latus] sublîme; abeo [ii, itum] sublîmis: μετέωοον άγεσθαι ούρανόσε οίχεσθαι μετέωρον γίγνεσθαι μετεωρίζεσθαι.

hinaufichwimmen, subeo' [ii, itum] flumen adver-

sum: νήχεσθαι ἀνὰ τὸν ποταμόν.

hinaufschwingen, fich, auf's Bferb, insilio4 fuil in equum: ἀναπηδαν· ἀναθρώσκειν.

hinauffeten, pono3 [osui, situm] in (c.abl.): τιθέναι έπί τι έπιτιθέναι τινί.

hinaufsprengen, evehor3 [vectus] equo citato in locum : έλαύνειν ανα πράτος άνω.

hinauffpringen, insilio4 [vi] in qd: avalleodal.

binaufsteigen, f. be= und erfteigen.

hinaufftreben, auf etw., enitor3 [isus u. xus] in qd: อ๋อย์ของชิลเ ล้ขอ.

hinauftragen, die Treppe, fero [tuli, latum] contra scalas: ἀνακομίζειν.

hinauftreiben, auf etw., pello3 [pepuli, pulsum] in gd: Elavveiv avo | - das Waffer h., exprimos [pressi, pressum] aquam: avelavveiv to vowo | bas Gefreibe, incendo3 [di, sum] annonam: αύξάνειν ύπερβαλλόντως την του σίτου τιμήν | - j. a. hinauf=

hinauftreten, 3. B. auf die Mauer h., evado's [si, sum | in murum; ἐπιβαίνειν τῷ τείχει.

hinaufwachsen, auf etw., f. hinaufranken (fich).

hinaufwälzen, subvolvo3 [vi, volûtum]: ávanvlísiv τι έπί τι.

hinaufwandeln, ascendo3 [di, sum] sursum: avaβαδίζειν άναβαίνειν.

hinaufwerfen, Geschoffe, adigo3 [egi, actum] tela: άναβάλλειν βάλλειν άνω τι.

hinaufwinden, -ziehen, f. auswinden, -ziehen.

hinaufmarte, f. aufwarte.

hinaus, foras : έξω· είς τὰ έξω | - weiter b., longius : έξωτέρω | - über etw. h., ultra qd: πέραν (πέρα) τινός ὑπέο τι παρά τι | - mo h.? quorsum?: πή; προς τί; είς τί; | - auf Jahre h., in annos: είς πολλά έτη | - in Zusammensetzungen mit Berben, f. b. a. heraus, auswarts, burch e u. pro: ex | - f. b. a. bis ju Ende, burch per: did. |- Die hier Tehlenden unter: aus und heraus.

hinausbauen, projicio3 [jeci, jectum]: olnodousiv έξω.

hinausblicken, in die Zusunft, prospicio [spexi, spectum] posteritatem: ἀποβλέπειν είς το μέλλον, ετα εσόμενα | - f. a. hinausschen.

hinausbrechen, f. herborbrechen.

hinausbringen, an die Sonne, producos [xi, ctum] ad solem: ἐκκομίζειν εξάγειν.

hinausbenken, in die Butunft, conjicio's [jeci, jectum]

de futuris: προσκοπείν | - mo bentft bu binaus?: | ραμελείν τινός | - uon laborol de re: ού φροντίquid tibi vis? ποῖ σοι ὁ νοῦς.

hinauscilen, proripios [ripai, reptum] me foras: hinaussciln, I) exii=, abii foras: οίχεσθαι· έξεληλυέξορμαν έξω φέρεσθαι.

hinausführen, edûcos [xi, ctum]: έξελαύνειν προ-ELAUVELV EX TIVOG.

hinausgeben, porrigo's [rexi, rectum]; do' [dedi, datum foras : προτείνειν έκ τινος.

hinauθgehen, eo [îvi, ĭtam, îre]; exĕo foras: ἐξέρ-χεοθαι· ἐξιέναι· ἐκβαίνειν | - vor vas Thor h., procêdos [ssi, ssum] ante portas: προχωρείνε, προϊέναι έξω πυλών | - auf etw. h., specto 1 qd: σκοπείν τι φιλοσοφείν ταύτα, όπως | - nach etw. h., f. v. a. die Aussicht haben, prospectol qd: βλέπειν πρός τι - uber etw. h., progredior3 [ssus] ultra qd; excêdo3 [cessi, ssum] qd: ἐκβαίνειν ὑπερβάλλειν | - über d. Auftrag h., ago's [egi, actum] praeter mandatum : ποιείνε, πράττειν τι παρά τὸ πρόςταγμα.

hinaustommen, mit einem Buche, perlégo l'égi, ctum librum: διαναγιγνώσειεν βιβλίον | - es fommt auf Gins hinaus, idem (par) est: δμοιόν έστιν οὐδέν διαφέρει | - Rauben und Kämpfen fommt nicht auf Gins hinaus, aliud est rapere, aliud pugnare: allo τι το άρπάζειν η το μάχεσθαι ού ταύτο έστι το cet. hinaublaffen, emitto3 [îsi, ssum]; edûco3 [xi, ctum]:

άφιέναι ποοϊέναι ποοπέμπειν.

hinauslaufen, auf etw., 3. B. alle Worte laufen barauf h.omnia verba eo redeunt: πάντα τὰ ἔπη τοῦτο uovov oqualvsi | - auf Eins h., f. hinaustommen.

hinauslesen, ein Buch, perlego's [egi, etum] librum: διέρχεσθαι άναγιγνώσκοντα βιβλίον.

hinaubreichen, I) a., porrigo3 [rexi, rectum] foras: προτείνειν τείνειν έξω τινός έξικνεῖσθαι πρός τι - II) n., pertineo2 ad qd: ὑπερέχειν τινός.

hinaubreiten, evehor3 [vectus] equo: έξελαύνειν

ποοελαύνειν.

hinaubruden, I) a., profero [tuli, latum]; projicio3 [jêci, jectum]: προκινείν προάγειν προάγειν υπέο τι | - n., procêdo³ [cessi, ssum] : έξελαύνειν exoroarevecoai | - mit dem Lager über einen Ort b., transfero castra ultra locum: μεταπομίζειν», μεταβάλλειν το στρατοπέδου ύπερ του τόπου, επέρα τοῦ τόπου.

hinaudfagen laffen, eiw., nuncio! foras qd: έξαγγέλ-

λειν λέγειν τοῖς έξω.

hinausschaffen, effero [extuli, elâtum]: έξω ποιείν έπομίζειν ἐξάγειν | - jmbn, edûco 3 [xi, ctum]; ex-pello 3 [püli, pulsum]; ejicio 3 [jēci, jectum] qm: έκποδών ποιείσθαί τινα έκβάλλειν.

hinaudfchieben, I) promoveo2 [ovi, otum] foras; edûco3 [xi, ctum]: προκινείν έξω | — II) fig., f. aufschieben.

hinaus (d)iffen (in die hohe See), provehor3 [vectus] in altum: είς το πέλαγος ανάγεσθαι, «προελαύνειν. hinausschleichen, -fdlupfen, f. fortfchleichen u. f w.

hinausschreiten, egredior [essus] foras: προςβαίνειν έξω.

hinaubichwimmen (auf die hohe Gee), pronato' in altum: πρόσω νηχεσθαι (είς το πέλαγος).

hinaudschen, effera [extuli, elatum]: extedevai, tideναι έξω | - an die Sonne h., produco (xi, etum) ad solem: προτιθέναι έπι ταις ήλίου αθγαίς | - fig., fich über etw. h., negligo's [glexi, glectum] qd: na. teur tivos.

Dévat | - über etw. h., sum progressus ultra qd; superavi qd: περιγενέσθαι τινός εξω είναί τινος - II) f. v. a. etw. überstanden haben, sum defunctus qua re; effûgi qd: μετηλλάχθη ὁ πόνος * έπιτετέλημά τι.

hinaudspazieren, exeo [ii, itum] foras : ¿ξιέναι έξ-Eggeoval.

hinaussperren, excludos [si, sum] qm ab etc.: exnleleiv. απουλείειν· εξογείν.

hinausspringen, prosilio [ŭi] foras domo: έκπηδαν εξάλλεσθαι.

hinausstecken, etw., exsero3 [rui, rtum] qd: egeiοειν' ποιείν έξω.

hinaussteigen, escendo3 [di, sum] foras: έκβαίνειν. hinausstoßen, extrados [si, sum] foras: ¿¿woriv. έκβάλλειν ξυπίπτειν.

hinausftromen, effundos [adi, asum] foras: Engeir. προβδείν έκχεισθαι προχεισθαι.

hinaustragen, profero [tuli, latum] foras: Eugegew Ennouiteur.

hinauswälzen, evolvon [vi, volatum]: έκκυλίειν.

hinantivollen, cogito' foras (sc. ire); volo [volui, velle] exire: ἐπιθυμείν:; βούλεσθαι ἐξιέναι | - fig., wo will das hinaus? quorsum haec eruptura sunt?: ποι ποτε αποβήσεται τούτο | - hore, wo ich hinaus mill, audi, quo rem deducam: ἄχουσον πῶς ποιήσω - barauf twollte ich hinaus, istue ibam: τοῦτ' έβουλόμην ; - hody hinaus wollen, gero3 [ssi, stum] altiores spiritus: μέγα φρονείν.

hinaudziehen, 1) a., traho' [xi, ctum] foras: προέλκειν· ἀφέλκειν | — II) n., exeo [ivi, itum]; egredior³ [gressus]; procedo³ [ssi, ssum]: ἐππορεύεσ-θαι ἐξορμάν ἐξελαύνειν | - auf bas Lanbhaus h., migro1 in villam: μετοικείν είς το ἐπαύλιον.

hinauskischen, explodos [si, sum] am sibilis: διασύ-Leiv. Encogitteiv | - im Theater: e scena: ex ths ounving.

hinbauen, 3. B. unten am Bugel, subjicio3 [jeci, jectuml aedes colli: οἰχοδομεῖν οἶχον ὑπὸ τῷ βουνῷ. hinbeugen, zu eiw., flecto [xi, xum] ad qd: enunliνειν τινί.

hinbliden , auf etw., 1) converto3 [ti, sum] oculos ad qd: προςβλέπειν· ἀποβλέπειν είς τι | — II) fig., respicio3 [exi, ectum] qd: αποβλέπειν είς τινα, «πρός τι· λόγον ποιείσθαί τινος· υπολογίζεσθαί τίνα, τι | - ber hinbild auf etw. fig., respectus [ûs] rei: τὸ ἀποβλέπειν ὁ ὑπόλογος λόγος.

hinbreiten, steruo [stravi, stratum]; explico 1: στοωννύναι έμπεταννύναι.

hinbringen, perfero [tuli, latum]; affero; provehos [xi, ctum]: perduco3 [xi, ctum]: noulgeiv. διακομίζειν: φέσειν προσφέφειν | — II) fig. (zubringen), dego [gi]; ago a [egi, actum]; transigo : διάγειν διατοίβειν | - mit etw. h., duco³ [xi, ctum]=; con-sůmo³ [mpsi, mptum]=; absûmo³ re: ἀναλίσκειν· δαπαναν · διατρίβειν τινί | - fein Leben mit wiffenichaftl. Beschäftigungen b., consumos vitam in studiis literarum; duco3 aetatem in literis: διατρίβειν έν γράμμασι πάντα τον βίον | - bie Racht schlaflos b., ago3 noctem perpetuis vigiliis: νυκτοφυλακείν.

άγουπνείνε, διαγουπνείν την νύκτα | - die Racht bei hineinbringen, infero [tüli, llatum]; importo ; inimom b., pernocto1 apud qm: vuntegeveiv=, διανυκτεφεύειν παρά τινι | - fein Leben mit etho. h. tolero vitam re: ἔχειν τὸν βίον ἀπό τινος.

hinbruten, torpeo': σύννουν είναι διάγειν φορντίζοντα | - im Dußiggange h., sedeo* [di, ssum] domi deses: οίκοι καθήσθαι ἀπράγμονα.

hindenfen, in ber Rebensart: mo bentft bu bin? quid agis? quid tibi vis? quo tendis?: ποῖ δή; τί ποτε

βούλει; τί πράττεις;

hinderlich, quod impedit; quod impedimento est; quod obstat: έμπόδιος [ον]· έμποδιστικός | - ein hinderlicher Umstand, impedimentum: έμποδιστικόν re | - jmom b. fein, sum cui impedimento; impedio qm; obsum eui: έμποδών είναι τινι έναντιούσθαί revi te | - ich will babei nicht h. fein, nulla per me est mora: έχω ού βραδύνω, «κωλύω.

hindern, jmbn, impedio qm; sum impedimento; obsto¹ [iti]; officio¹ [feci, fectum] cui; inter-pello¹; avoco¹; averto¹ [ti, sum] qm a qud re: έμποδίζειν - παραποδίζειν τινά - έμποδών είναι | ich will nicht h., bag, nen impediam (moror) quominus etc. : où xωλύσω τινά e. Inf., ob. του e. Inf. - s., impeditio: τὸ ἐμπόδιον' ἡ κώλυσις.

hinberniß, impedimentum; interpellatio; mora; difficultus: τὸ ἐμπόδιον ἐμπόδισμα ἡ κώλνσις ein S. aus bem Wege raumen, removea2 [ovi, Otum] quae obstant et impedient: ἀποκινείνε, ἀπαλλάττειν:, έπποδών πηιείσθαι τα κωλύοντα.

hindcuten, auf ctw., significo ; designo ; demon-stro digito qd: σημαίνειν τι άποσημαίνειν είς τι, τινά | - s., significatio: ή σημείωσις επισημασία. Dilloill, cerva: n Elagos.

hindrehen, nach etw., obverto3 [ti, sum] in qd: Eni-

στοέφειν τι είς τι.

hindringen, irruo3 [ui, utum]; irrumpo3 [ûpi, uptum | in qd : εἰςδύεσθαι είς τι.

hindurch, (b. Ort u. Beit), per, c. ace.: dia 1 - 3ufammenfegungen mit per u. trans, f. unter burch: διά. hinein, intro: είσω είς τι | - wo h., intra, c. acc.: είς τι έντός τινος | - in etw. h., introrsum; introrsus; auch in, e. acc.: els ti | - in ben Tag b. leben, vivo3 [xi, etum] in diem: βιοτεύειν είκη, εάλογως, εάνευ γνώμης εφημερόβιον είναι.

hineinarbeiten, 3. B. in bie Erbe, eruo3 [ui, utum] terram: έξορύττειν=, ἀνορύττειν γην | - einen Beg in einen Berg h, perfodios [odi, ssum] montem: diogutter ogos | - fich in etw. h., cognosco3 [ovi

itum] qd: oinsiovedai tivi.

hineinbauen, inaedificol in locum: ένοικοδομείν TLUL.

hineinbegeben, sid, eo' [ivi, itum] intro: eigiévai είςέργεσθαι.

hineinbestellen, imbn, vocot intro qm: nakeiv tiva είσω.

linteolo: ἐνδεῖν τινί.

hineinblafen, in ein Blabinfrument, inflo ! qd: Eugvσαν έμπνείν τινί.

hineinbohren, in etw., terebro1 qd: τετοαίνειν, του-

hineinbrennen, inuro3 [ussi, ustum]: Eynaiew entκαίειν τινί.

věho3 [xi, ctum]; indûco3 [si, ctum]; adigo3 [êgi, actum]: είζαγειν' είζκομίζειν' είζφερειν τι είζ τι fig., insero3 [rui, rtum]: elgekavveiv.

hineindenfen, fid), in etw., insinuo' me in qd: διαποιβούσθαί τι τη γνώμη.

hineindrangen, fid, infero [tuli, llatum] me: Biageσθαι είσω. βία είςελθείν οδ. παρελθείν.

hineindringen, =druden, f. einbringen.

hineineggen, inoccol: έπισκάπτειν τι διά βωλοκο-

hincincilen, corripio3 [ŭi, reptum] me intro: ὁρμασθαι · φέρεσθαι είσω · δρόμφ είζέρχεσθαι.

bineinerstrecken (fich weit in's Land), pertineo 2 longe introrsum : zígéysiv.

hineinessen, comedo3 [edi, esum]: έμφαγείν κα-

ταβροχθίζειν.

hincinfahren, I) a., inveho3 [xi, etum]; importo1: elsnoultein. elsayein ti els ti | - II) invehora: eigelævver | - mit ber hand in etw. b., iasero3 [rui, rtum] manum cui rei: την χείρα είςιέναι είς τι.

hineinfallen, f. fallen, in.

hineinfinden, fid), invenio' [eni, entum] aditum ad locum: πορίζεσθαι την είζοδον είς τι | - II) fig., capio3 [cepi, captom]; assequor3 [cûtús] qd: λαμβάνειν καταλαμβάνειν συνιέναι καταμανθάνειν hineinflechten, f. einflechten.

hineinfliegen, involo1; eiglaraadai eig ti eigeldeiv

πετόμενον.

hincinfliegen, influo3 [xi, xum]; effundor3 [fusus] in qd: eigosiv.

hineinfluchten, confagio3 [fugi] intro: elgnouige-

hineinfluthen, infundor's [fûsus]; confundor's in qd: έγχεισθαι:, έπιχεισθαί τινι.

hineinfolgen, imbm, sequor3 [cutus] qm int έπεσθαί τινι είσω.

hineinfügen, f. einfügen, einlaffen.

hineinführen, introduco3 [xi, ctam]: ήγείσθαί τινα είσω είς άγειν είς ίημι.

hineinfullen, infundo3 [fûdi, fûsum]; ingero3 [gessi, stum]; infarcio*: έγχεῖν τί τινι.

hineingehen, eo [îvi, itum] intro; abeo : Eigeoxeσθαι είςιέναι εμβαίνειν είς τι.

hineingerathen, f. gerathen.

hineingiegen, infundo3 [fadi, asum]; ingero3 [ssi,

stum]: έγχεῖν τί τινι.

hineingraben (mit bem Spaten), infodio [odi, ssum] : έγκολάπτειν· έγχαράττειν τί τινι | - f. a. eingraben.

hineingreifen, mit ber Sand in etw., inseros [rui, rtum] manum cuirei: ἐμβάλλειν· ἐνιέναι την χεῖρά TIVE.

hineinbinden, in ein Tuch, iavolvo3 [vi, volutum] bineinbangen, insero3 [rui, rtum]; immitto3 [tsi, ssum]: ἐνίημι· καθίημι είσω τι· ἐπικρέμασθαι _ Els TL.

hineinholen, voco1 ob. arcesso3 [fvi, ftum] intro; aufero [abstuli, ablatum] intro: εἰςάγειν.

hineinjagen, imbn, ins Saus, compello's [puli, pulsam] qm in domum: συνελαύνειν:, προτρέπειν τινά είς οίκον.

hineinkommen, f. -treten, gerathen.

hineinfonnen, nicht, z. B. in bas Saus, sum exclusus a domo: οὐ δύναμαι οἶκόνδε εἰςιέναι.

hineinfriechen, repo3 [psi, plum] intro: είςερπύζειν. hineinlaffen, immitto3 [îsi, ssum]: παριέναι είςιέναι τινά είσω, εείς τι δέχεσθαι είσω.

hineinlaufen, intro curro's [cucurci, cursum]; corrīpio³ [ripŭi, reptum] me intro: είςτοέχειν· είςθείν! - bon Filispigfeiten, essandor³ [ûsus]: είςφεῖν | - h. lasen, infaudo³ [fûdi, fûsum] in qd: έγχεῖν τί τινι. hineinlegen, impono³ [ösüi, situm] in qd: ἐντιθέναι είςτιθέναι τί τινι | - Samen in die Erde h., committo³ [îsi, ssum] semen terrae: ἐμβάλλειν τὸ οπέρμα τη γη | - cine Bejatung in einen Ort h., im-pono³ [ösüi, situm] praesidium loco: φύλακας, φρουράν εγκαθιστάναι πόλει | - Ginn in etw. h., subjicio³ [jèci, jectum] sententiam sub re: νοῦν ύποβάλλειν· λέγειν· φάναι τι | - fld) h, interpôno3 me in rem: συνεπιλαμβάνεσθαι· παρενείρειν έαυτον είς τι έμπλένεσθαι είς τι.

hineinlocken, illicio3 [lexi, ctum] in qd: έπάγεσθαι

eico.

hineinmachen, insero3 [rai, rtum] qd eui rei : evrideναι έμπλέκειν.

hineinmarschiren, in ein Land, ingredior3 [gressus] intra fines terrae: είςπορεύεσθαι είςελαύνειν.

hineinmengen, amifchen, f. einmengen u. f. w. hineinmurmelit, immurmuro1: προςψιθυρίζειν τινί,

- etw. in ben Bart b., murmuro' mecum: widvolgeiv.

hineinnahen, insuo3 [ŭi, ûtum] qd rei: έγκαταδράπ-

hineinnehmen, recipio3 [cepi, ceptum] intro: sigδέχεσθαι είσω.

hineinnöthigen, invito1 intro: προςβιάζεσθαί τινα εໄຊελθείν καλείν εἴσω.

hineinbacken, fich, abeo fü, itum] intro : elgedbeit - f. a. einpaden.

hineinpaffen, I) a., apto l cui rei: έναρμόζειντινή-II) n., sum accommodâtus rei: ἐναρμόζειν=, ἐφαρμόζειν τινί.

hineinpflangen, insero3 [rui, rtam]: eveloeiv ti Eig TL.

hineinprägen, f. einprägen.

hincinpressen, insero3 [rui, rtum] et comprimo3 [pressi, pressum]: ἐνθλίβειν' συνθλίβειν.

hincinprügeln, ins Saus, compellos [puli, pulsum] que verberibus in domum: έλαύνειν τινά πληγαίς ele olnov.

hineiuragen, in ic., projectus sum in etc.: έγκύπτειν προπίπτειν' προέχειν.

hincinreden, interpello orationem cis: ὑπολαβόντα λέγειν [- auch mit in etw. h., interpôno3 [ösüi, situm] judicium meum: παρενείρειν την έαυτου γνώμην. προφέρειν την έαυτου κρίσιν.

hineinregnen, 3. B. ce regnet hinein, tectum imbres transmittit : ¿μπίπτει ὑετος εἴς τι.

hincinreichen, I) a., do1 [dedi, datum] intro: διδόναι τι εἴσω· εἰζέχειν· διήπειν εἴσω | — II) n., per-tineo²; projectus sum in qd: διατείνειν· διατείνε-องิสเ. อเท็นยเม. หลามีหยเม.

hineinreisen, proficiscor3 [fectus] in: είςποφεύεσθαι πορεύεσθαι είσω.

hineinreiten, invehor3 [vectus] equo: elgelæveivείςιππεύειν | - in einen Ring, demitto3 [isi, ssum] equum in flumen: έλαύνειν τον ίππον είς τον πο-

hineinrennen, corripio3 [pui, reptum] me intro: δίπτειν έαυτον είς τι.

hineinrollen, I) a., volvo3 [vi, volutum] intro: eisnullein eig ti | - n., volvora intro: eignulieodai. bineinruden, f. einruden.

hincinrufen, voco 1 am intro: zignalsiv nalsiv sico τινά.

hineinsagen laffen, mitto3 [îsi, ssum] intro, qui nunciet: είςαγγέλλειν. λέγειν τοις έν τινι. πέμποντα είς τι λέγειν.

hineinschaffen, in, infero [tali, llatum]; importo in qd: είςφέρειν· είςκομίζειν· είςάγειν.

hineinschreinen, fundo3 [ûdi, fûsum] me per fenestram: ὑπολάμπειν είς τι καταυγάζειν τι.

hineinschicken, sfenden, mitto3 [îsi, ssum] iatro; immitto3: είςπέμπειν πέμπειν είσω.

hineinidieben, insero3 [rui, rtum] : evievat.

hineinschiegen, mitto3 [îsi, ssum] tela in qd: έςβάλλειν έμβάλλειν είςαφιέναι.

hineinschiffen, navigo! in qd: elgaleiv.

hineinschlagen, f. einschlagen.

hineinschleichen, fich, irrepo's [repsi, reptum] in qd: είς έρπειν λανθάνειν είς ελθόντα λάθρα παρελ-

hincinichleppen, pertraho3 [xi, ctum] in qd: elgel-אצוע' באאטבוע.

hineinschlendern, jacalor in qd: elsfallew elsαφιέναι.

bineinichließen, f. einfchließen.

hineinschlupfen, illabors [psus] in qd: παφειςέρχεσθαι ύπεις έρχεσθαι ύπεις δύεσθαι είς τι.

hincinschlürfen, sorbeo2: καταβροφείν τι.

bineinschmieren, lino3 [levi, litum] in qd: Eynaraλείφειν έγχρίειν έμπλάσσειν τί τινι.

bineinschneiben, f. einschneiben.

hineinschreien, in bas Saus, clamo' in domum: Emβοαν τινί· φαίνεσθαι εἴσω | - in judn h., in-crepo 1 [ŭi, ĭtum] qm verbis: ἐπιβοαν τινί.

hineinschreiten, vado3 [si, o. Sup.] in locum: 2000eiv είς τόπον βαίνειν ιέναι.

hineinschütten, infundo3 [fudi, fusum]; ingero3 [ssi, stum]: έγχεῖν τί τινι· έγχωννύναι.

hineinschwimmen, innato in qd: eigvnyeodar eigπολυμβάν.

hineinsegeln, navigo1 in qd | - eignleiv eig te.

hineinschen, aspicio3 [spexi, spectum] intro; in etw. h., inspicio a qd: καταθεάσθαι εἰςβλέπειν εἰς τι.

hineinsenfen, immitto3 [isi, ssum]; demitto3; ininjīcio3 [jêci, jectum]; infigo3 [xi, xum]: εἰςιέναι καθιέναι.

hineinsetzen, I) a., imponos [osui, situm] in locum; insero3 [rui, rium] cuirei: έντιθέναι έγκαθιστάναι ti tive | - fich in ben Wagen h., inscendos [di, sum] in currum: ἐπιβαίνειν τῆς ἀμάξης, ἐπὶ τὴν ἄμαξαν ἐμβαίνειν εἰς τἡν ἄμαξαν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὴν ἄμα-ξαν ὶ - imbn inð Testament h., scribo [psi, ptum] qm in testamentum: ἐγγράφειν τινὰ τῆ διαθήμη! —II) n., (hineinsprengen), immitto [isi, ssam] equum: εἰςελαύνειν τὸν ἵππον εἰςορμᾶν εἰςελαύνειν δρόμφ.

hinein fein, intus sum; abii intro: Evdove, evrog

είναι είσω γενέσθαι.

hineinspeien, inspao [ni, útum] in qd: είςπτύειν αποπτύειν είς τι.

hineinsperren, includos [si, sum] in qd: έγκαταπλείειν τινά τινι συγκλείειν είς τι.

hineinsprengen, invehor's [vectus] equo citato: elg-

ορμάσθαι είςάττειν. hineinspringen, insilio [ni] in qd: είςπηδάν είςάλλεσθαι ένάλλεσθαι είς τι [- ind Daud h., cor-

ripio [ripui, reptum] me intro: είς οίκον ένάλλε σθαι.

hincinspriken, inspergo³ [si, sum] in qd: εἰςηθεῖν ἐγκλύζειν.

hineinsteden, insculpo3 [psi, plam] re; infigo3 [xi, clum] in qd: nevreiv entreiv eis re.

hineinsteden, f. fteden, in.

hineinstehlen, sid, ingöro³ [ssi, stum] me clam; παρειζδύεσθαι ύπειζέρχεσθαι είς τι ! - in die Herzen der Menschen, insuo³ [xi, xum] in animos hominum: ύποδύεσθαι τὰς τῶν ἀνθοώπων ψυχάς είςδύεσθαι είς τοὺς θυμούς.

hineinsteigen, inscendo³ [di, sum]: ἐμβαίνειν εἴς τι. hineinstellen, impôno³ [ösüi, situm] in qd: ἐγκαθιστάναι τί τινι.

bineinfticten, f. einftiden.

hineinftopfen , infarcio": ivoatteiv.

hineinstoßen, insigo3 [xi, xum] in qd: elgwdsiv evwdeiv elguoveiv.

hineinstreichen, I) a., illiao³ [lêvi, litum]; insero³ [rūi, rtum] in qd: έγχοιεν | — II) n., inseror [llatus]: είςφερεσθαι επιφέρεσθαι.

hineinstreifen, in ein Land, saeio³ [sêci, sactum] excursionem in etc.: είςτρέχειν ἐπιτφέχειν ἐπιδοομὴν ποιείσθαι είς χώραν.

hineinstreuen, inspergo³ [si, sum]: παοεμπάσσειν· προσεμπάσσειν.

hineinftromen, f. ergießen fich.

hineinstürmen, irruo' [ŭi, ŭtum] in qd: εἰςφέρεσθαι δομή· εἰςεἰθεῖν βία· εἰςἀττειν - in seine Gefundheit h., non pareo [pöperei, parcitum und parsum] valetudini: οὐ φείδεσθαι τῆς ὑγιείας.

bincinstirzen, I) a., injicio [jêci, jectum]; detrado [si, sum]; praecipilo in qd: κατακοημνίζειν - flth h., injicio me; immitto [si, ssum] me; infero [tüli, lātum] me; entre έαντον είς τι - II) n., labor [psus]; illābor detrado [tūli]; eo [tīvi, itum] praeceps in qd: εἰςορμασθαι εἰς άττειν ἐμπίπτειν.

hineintauchen, in, immergo³ [si, sum] in qd: έμβάπτειν · βάπτειν τι είς τι.

hineintaumeln, introëo [îvi, ĭtum] gradu titubante: σφαλλόμενον είςελθεῖν.

hineinthun, admisceo' [ui, mixtum od mistum]; in- energe apintaodal.

do³ [didi, ditum]; ingero³ [ssi, stum] in rem: εἰςποιεῖν· ἐντιθέναι· ἐμβάλλειν.

hineintragen, fero [tüli, lâtum] intro; aufero; importo1: είςχομίζειν είςφέρειν φέρειν είσω.

hincintreiben, côgo 3 [coëgi, coactum] intro; adigo 3 in qd: εἰςελαύνειν ἐμβάλλειν.

hincintreten, I) a., die Thure, effringo³ [êgi, actum] fores: ἐμπατεῖν τινι εἴς τι | — II) m., intro¹; ingredior³ [gressus]: εἰςέρχεσθαι παρέρχεσθαι εἴς τι παραγίγνεσθαι εἴς τι.

hineintrinfen, haurio4 [si, stum]: καταπίνειν.

hincintropfeln, instillo!: ἐνστάζειν· ἐνσταλάζειν είς τι.

hincinperfügen, fich, recipios [cêpi,ceptum] me intro: ἀναχωφείνε, ἀνακομίζεσθαι είσω.

hineinwachsen, descendo's [di, sum] in qd; coalesco's

[ii, litum] cui rei: φύεσθαι είσω. hincinwälhen, volvo³ [vi, volútum]; devolvo³ in qd: είςκυλίειν κυλινδείν.

hineinweben, f. einweben.

hineinwerfen, f. hineinschließen, sichleubern, sturgen.

hineinwickeln, f. einwideln.

hineinwirten, intexo3 [ŭi, xtum] eui rei: ἐμπάσσειν. hineinzerren, abrĭpio3 [pŭi, reptum]: εἰςἐλκειν· εἰςgudy.

hineinzichen, I) a., trăho³ [xi, ctum] intro; abripio³ [ripŭi, reptum]; illicio³ [exi, cetum]; pellicio³ qm in qd; elgėlnetv elgelnistv elgenčiv | - etw. in fich h., sorbeo² qd: δοφεῖνε, natantvetv τι | — B) fig.. (perwidein), trăho³ [xi, ctum] qm in qd; dedâco³ [xi, ctum] qm in qd od. in societatem rei: μετάγειν τινὰ εἰς κοινωνίαν (ἐταιρείαν) τινὸς | — II) n., migro¹; immigro¹; penetro¹ in: εἰςοικεῖνε, εἰςοικεῖνεσθαι εἰς τόπον εἰςδύεσθαι», ἐνδύεσθαι εἰς τόπον.

hincinzwängen, adigo3 [êgi, actum] vi: έμπιέζειν πιέζειν είσω.

hincingwingen, côgo³ [coëgi, coactum] introîre: ἀναγκάζειν τινὰ είζελθεῖν.

hineinwarts, introrsus; introrsum: 2000. 200.

hinfallig, cadûcus; infirmus; frogilis; fluxus: ἀβέβαιος · ἄστατος [ον]· φθαρτός.

Hinfalligfeit, fragilitas; infirmitas: τὸ ἐξίτηλου·
ἀβέβαιου.

hinfahren, I) a., věho³ [xi, etum]; subvěho³: προσκομίζειν· προςάγειν | — n., vehor³ quo: έλαύνειν ποι | - an der Küste h., lego³ [gi, etum] oram: παραπλείν.

Sinfahrt, iter in qm locum: ή ἔφοδος ή ἐκεῖσε όδος] - aud, burd's verb.: die H. war glüdlich, salvus eo advectus sum: σῶς ἐκεῖσε προςήλθον.

hinfallen, eado ³ [cĕcĭdi,eâsum]; prôcĭdo ³ [idi]; labor ³ [psus]: prolâbor ³; corruo ³ [ŭi, ο. Ευρ.]]: προπίπτειν · καταπίπτειν.

hinfaseln, etw., alueinor qd: planeveir ti.

hinfinden, fich, zu imbm, invenio [êni, ntum] ubi habitat quis: Epevoloxeiv noi ris olxei.

hinfliegen, völo' quo: προςίπτασθαι επτασθαι έκετσε άφίπτασθαι. hinflichen, aufugio3 [ugi]; effugio3; elabor3 [psus]; avolo1: καταφεύγειν προςφεύγειν τινί.

hinfliegen, bor etw., praeterlabor [psus] qd: oeiv. προςφείν οίχεσθαι.

hinfluchten, an einen Ort, confugio3 [agi] quo: vnexτίθεσθαι.

hinfordern, an einen Ort, jubeo2 [ssi, ssum] qm quo adesse: κελεύειν τινά παρείναι ποι.

hinfort, protinus; posthac; in posterum: το από

τοῦδε τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ λοιπόν. hinfristen, bas Leben mit etw., tolero' vitam re: Exerv τον βίον από τινος.

hinfühlen, nach etw., f. befühlen.

hinführen, dedaco3 [xi, ctum]: προςάγειν επάγειν ήγεισθαί ποι όχετεύειν.

hingeben, do' [dedi, datum]; praebeo2; porrigo3 [porrexi, rectum]; trādo³ [didi, ditum]: παραδι-δόναι προδιδόναι ἀφιέναι | - fid juiom h., dedo³ [didi, ditum] me cui: ἐκδιδόναι, διδόναι ἐαυτόν Tivi | - fich gang ber Betrachtung einer Sache b., collocol me totum in re consideranda: ἐνδιδόναι ἐαυτον όλον τινί οδ. πρός τι.

Dingebung, in jmbe Willen, animus obnoxius cui: ή παράδοσις · ή υπομονή.

hingegen, contra; contra ea; e contrario; vicissim: τούναντίου τάναντία άλλά.

hingehen, I) (weggeben), abeo lii, itum]: προςέρχεσθαι επέρχεσθαι προςιέναι | - B) fig. 1) (bon ber Beit), praetereo*; exeo*; effluo3 [xi, xum]: οίχεσθαι διέρχεσθαι - unbermerft h., labor3 [psus]: λανθάνω οίχομενος | - ichnell h., avolo1; [fûgi]: ἀποδιδράσκειν· φεύγειν· ταχέως ἀπέρχεσθαι οίχεσθαι αποθέοντα | - 2) (f. b. a. ungeftraft bleiben), fio [factus] impune; abeo4 [ii, itum] sie: ἀξήμιον είναι | - etw. (ungestrast) h. tassen, di-mitto³ [sis, ssum] qd impûne: ἐᾶν τι γενέσθαι· περιοράν τι γενόμενον | — II) (nach einem Orte gchen), eo 4; tendo 5 [tětendi, tensum und tum] quo: λέναι ποι · βαδίζειν=, βαίνειν εἰς τόπον τινά | - wo gehst du hin? quo tendis: ποι πορεύει; |- (Hingang) 3. B. bei meinem D., eo proficiscens: πορευομένου nov exerce · lav exerce | - f. a. hintritt.

hingehören, f. gehören.

hingelangen, f. gelangen.

hingerathen, devenio [veni, ventum] casu in qd: τυγχάνω παρελθών ποι.

hingicgen, profundo3 [fûdi, ûsum]: προχείν καταyeiv ti eig ti.

hingleiten, über etw., transsilio [ni] gd: naroliodai-עצוע דועסק.

hingreifen, nach etw., f. befühlen.

hinhaben, 3. B. wie weit hat man nach bem Orte bin? quam longe abest ille locus ?: πόση ή όδος είς τον τόπον έκείνου; πόσον απέχει ο τόπος;

hinhalten I) (baranhalten), admoveo' [ovi, otum] ad qd: ποοςέχειν επέχειν ποοτείνειν | — II) (hin-reichen), praebeo ; porrigo i [rexi, rectum]: προrelvelv entelvelv - d. Band h., praebeo 2 manum virgae: προτείνειν την χείρα | - III) (verschieben), extraho3 [xi, ctum] qm; differo [distuli, dilâtum] qm variis frustrationibus : παρατείνειν, βουκολείν τινά· υπέρθεσιν ποιείσθαί τινί | - mit teerer Boffnung b., hinlehnen, f. antehnen.

lacto1 et produco3 [xi, ctum] qm spe falsa: nevais έλπίσι παρατείνειν τινά.

hinhangen, suspendo3 [di, sum] qd: avangeuarro-עמו דו פצ דועסק.

hinhauen, nach imbm, petoa [ivi, itum] gm caesim gladio: παίειν · πλήττειν · πατάσσειν.

hinheften, ben Blid auf etw., defigo's [xi, xum] oculos in re: την όψιν έαν ένδιατοίβειν έν τινι.

hinhelfen, fich mit etw., tolerol vitam re: Bondeiv τινί ποι.

hinholen, arcesso3 [îvi, îtum]: προςχομίζειν' έπικομίζειν προςάγειν.

hinhorden, subausculto l eui: ἐπακούειν ώτακουστείν | - bei jmbm, tento 1 sententiam ejs: ὑπακούειν. έξετάζειν την γνωμην τινός.

hinjagen, nach einem Orte, vehor3 [ctus] equo citato in locum; προςελαύνειν· διώμειν είς τι· απε-

hinfehren, obverto3 [ti, sum] ad qd: enictoeopeiv.

hinten, claudico 1: claudus sum: σκάζειν σκιμβάζειν· χωλαίνειν | - fig., εδ hinft ctw., claudicat, va-cillat qd: σαλεύει τι, ταλαντεύεται | - εδ hinft mit ihm, res ejus afflictae sunt: τὰ περί (ἄμφί) αὐτὸν καταβεβλημένα, «ταλαίπωρα - s., claudicatio; clauditas: ή χωλότης [ητος] · χωλεία· ὁ σκασμός.

hintledien, die Farben, aspergo' [si, sum] temere pigmenta: είκη προςραίνειν τα χρώματα.

hinfnieen, por jmbm, f. Bug.

hinfommen, an einen Ort, pervenio feni, ntam] quo: προςέρχεσθαι άφικνείσθαι παραγίγνεσθαι.

hinfrigeln, illûdo * [si, sum] chartis : κακῶς γράφειν. hinlanglid, quod satis esse videtur; par; satis idoneus: έξαρκής [ές] · ἀπαρκής · ἐπαρκής [- eine h. Beredsamfelt befigen, habeo' satis eloquentiae : inaνον είναι λέγειν Ικανήν έχω δεινότητα του λέγειν - h. Renntnig v. einer Sache, satis idonea cis. rei scientia: ἐξαρκής=, ἰκανή ἐπιστήμη, =ἐμπειρία τινός | - h. Rtaite zu etw. haben, sufficios [fêci, fectum] ad qd: αί δυνάμεις μου άρκοῦσι (έξαρκοῦσι) πρός ἔργον τι | - h. sein, sum satis: ἐξαρκεῖν· ἀρ-πούντως-, ἰπανῶς-, παλῶς ἔχειν | — Adv., satis: ἱπανῶς | - mehr als h., satis superque; abunde: άδην· περισσώς· άφθόνως ! - h. zu leben haben, habeo2 in sumptum; habeo rem: έχειν ίκανην την πρός το βιστεύειν δαπάνην | - ben Ader h. bungen, satio agrum stercore: ἰκανῶς κοπρίζειν=, ἐπινοπρίζειν τὸν ἀγρόν | - h. ichlasen, satior somno: ύπνω πορέννυσθαι: ίκανώς καθεύδειν.

Hinlanglichkeit, bonitas; justus numerus: to ixaνόν ή ίκανότης Επιτηδειότης [ητος].

hinlangen, f. hinreichen.

hinlaffen, imbn, admitto3 [isi, ssum] qm: παριέναι έαν τινα προςελθείν.

hinlaufen, capessos [îvi, îtum] cursum ad qm: προςτρέχειν έπιτρέχειν | - an etw. b., praetereo. [ii, itum] qd: παριέναι», παρέρχεσθαί τι οδ. παρά τι | - burch ctw., feror [lâtus] per qd: τείνειν διά τινος διέρχεσθαι.

hinleben, vivo3 [xi, ctum] in diem: διάγειν τον βίον ημεροβιον, έφημερόβιον είναι.

hinlegen, f. legen, nieberlegen.

himmeren, encoa'i accesacione naccoprobiannaccacione del maniferto (Id), appropiaguo (100 c. para
himchimett, accipio (ci), ceptum); anciero (abepitate) (principio (ci), ceptum); anciero (abepitate) (principio (ci), ceptum); anciero (abecina Betchhaum) (p. 10-10), principio (discoprato)
(cina Betchhaum) (p. 10-10), principio (discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discoprato)
(discopr

hinplappern, deblatero' qd: extatsivs, diadout.

njingupuperin, decidence oge seasone, one openedie i seasone og seasone, one openedie i seasone og hinreisen, proficiscor³ [sectus] quo :πορεύσσθαί ποι έπιπορεύσσθαι | - ble hinreise, iter [itineris, n.]: ή άνοδος· έφοδος.

hinrifen, rapio [pūi, raptum]; abripio i [pūi, rep-tum]; avanaczew i kapnaczew apapraczew [- fich h. laffen, rapior i re: brusnasow noc rei | bom Jom, exemon i funk i rei resonasow wie dogre-skopyfesowe.

hinrifend, 3. B. eine hinrifende Beredfanteit, eloquentia omnium animos permovens, sad se rapiens, admirabilis dicendi vis: δεινός: ἐππληπεικός πάντων ψυχάς κινών (ούσα, ούν).

nut. hinicheinen, sirahlen, luminis radiis illustro¹ qd; lucem skero [ttüli. llatum] eui: knavyázsto, óno-kámsto skyra] - die Sonne schint an diem Ort hin, sol radios eo immittit: Ó hlog ónokámste skyrov-

τον τόν εόπον. hinididen, sienden, mitto [isi, ssum]: ἀποστέλλειν πρός τινε προςπέμπειν ἐπιπέμπειν. hinidieben, admöveo * [ö vi, ötum] loco: προςπινεΐν

olludicugu, serpo [pr., pr. organ: śniodęs». hlightppti, trado ² [xi, ctum]: oğran: śniodęs». hlightpti, tabor² [xsus]: ôlsodwisu: nagodsa-dwisu: odrodu. hlightpti, seribo ² [xsi, ptum]: mado⁴ literis: naczęgópie: śniodeckier naczęgópie: śniodeckier naczęgópie: śniodeckier naczęgópie: śniodeckier naczegópie:
puntquints, unaos [tini, tinidii]; prinnaos: 282-binisheetit, garrios quidquid in bucam venerit; cinolacisis requistaeova. binishinden, 1) anfinios [tini]; labor [psus]: olige-oduc şodirus; — 111 (dubtennen); labosco [bui]; ripaodus; 30ivers maquisseova.

hinsehen, nach etw., specto' quo; intugor' [itus] qd: προςβλέπειν αποβλέπειν είς τι | - über etw. h., relinquo3 [liqui, lictum]; negligo3 [glexi, glectum] qd: περιοράν,

hinsehnen, sid), nad) 20., teneor2 rei desiderio: no-

θείν έπιποθείν τι.

hinsensen, demitto [îsi, ssum]: καθιέναι καταβάλλειν. hinsegen, a. einen Ort, colloco1; pono3 [osui, situm] loco quo: τιθέναι κατατιθέναι | - fic h., consîdo 3 [sêdi, sessum]: καθίζεσθαί ποι | - wegl, pono 3; depôno3: ἀποτιθέναι.

hin fein, abii; effluxi: άφίχθαι έκείσε | - ich bin bin, perii! nullus sum!: όλλωλα άπόλλωλα! οίχομαι!

Binficht, hinfichtlich, f. Rudficht.

hinfinfen, collabors [psus] ; corruos [ui,o. Cup.]: καταπίπτειν' συμπίπτειν.

hinspielen, 3. B. ben Rrieg nach ze, transfero [tuli, latum] bellum in etc.: μετάγεινε, μεταβάλλειν τον πόλεμον είς.

hinsprengen, vehor3 [etus] equo citato quo: ¿migφαίνειν . έλαύνειν άνα κράτος πρός τι.

hinspringen, assilio [ui] ; advolo : noognydev entπηδάν έφάλλεσθαι.

hin[pulen, etm.,adveho3 [xi, ctum] quo: προςκλύζειν. hinftellen, ponos [osui, situm]; statuos [ui, utum]: ἱστάναι τιθέναι τι είς τι | - sich h., assisto 3 [stiti]: ανίστασθαι μεθιστάναι.

hinsterben, emorior3 [mortius]: αποθνήσκειν · παρακμάζειν.

hinsteuern, nach, peto3 [îvi, îtum] locum: εὐθύνειν την ναυν ποι.

hinfireben, tendo3 [tětendi, tensum ob. tum] quo: Emisodai.

hinstreden, sterno3 [stravi, stratum]; prosterno3: καταβάλλειν· κατακλίνειν· καταστοφεννύναι | - fid) h., procumbo 3 [cubui, cubitum] : natanliveo at 1 ins Gras, abjicio [jeci, jectum] me in herba: κατακλίνεοθαι χαμαί, εέν πόα.

hinftreichen , an etw., I) a., allinos [levi, litum] qd cui rei: ἐπιχοίειν [- 11) n., tango3 [tětigi, tactum] attingo3 [igi, actum] locum: παραφέρεσθαι παρά

τι εφάπτεσθαί τινος.

hinstreuen, spargo3 [si, sum]: καταπάσσειν έπιπάσσειν' διασπείρειν.

hinfiromen, 1) nach einem Orte, concurro3 fourri, cursum]: osiv | - nach ben Buden f., concurso1 circum tabernas: συχνόν προςελθείν oder συναλίζε-σθαι είς, -πρός | - b. Baffer, deferor [latus]: επιζ-Seiv | - II) (vorbeifliegen), praeterduo3 [xi, xum] locum: παραφοείν.

hinfturgen, I) (fortfturgen), feror [latus] acerrimo cursu: ἐπάττειν· ἐφορμάν· ἐπιφέρεσθαι | — II) (niederst.), corruo [ui, o. Eup.]: nataninteiv ovuπίπτειν | — III) (108ft. auf jmdn), irruo3; irrumpo3 [ûpi, uptum] in qm: έπιφέρεσθαι, έπιπίπτειν

τινί ορμαν έπί τινα.

hinfudeln, illino3 [levi, litum] qd chartis: έπισυρειν τι γράφοντα · σχεδιάζειν.

hintanseken, postponos [posui, positum]: όπίσω καταλείπειν. ύστερον ποιεϊσθαι έν ύστερφ τίθεσ-Dal- fig. posthabeo2 qd cui rei; derelinquo3 [îqui, ictum]; deseros [serui, sertum]; negligos [glexi, hinteremander, ordine; alius post alium; deinceps;

glectum] qd: υστερον od. δεύτερον ήγεισθαι καταφοονείνε, παραμελείν τινός ' ὑπεροράνε, ἀτιμαζειν τι παραλείπειν τι.

Hintanschung, derelictio; desertio; neglectio: auéλεια όλιγωρία παταφρόνησις | - mit S. aller iib= rigen Angelegenheiten, rebus omnibus posthabitis: τών άλλων πάντων παραμελών, ελόγον οὐδένα ποιών.

hintanftehen, postponor3 [situs]; posthabeor2; negligor3 [glectus]: oniow ob. oniover ober esparov καταστήναι καταφρονείσθαι άτιμάζεσθαι.

hinten, pone; post; post tergum; a tergo: ὁπίσω. οπισθεν κατόπισθεν | - auch burch extrêmus ober ultimus, 3. B. h. am Buche, in extremo libro: έν έσχάτφ τφ βιβλίφ | - in Berbalzujammenseizungen burch re; & B. nach b. feben, retorqueo2 [si, rtum] oculos: μεταστρέφειν:, έπιστρέφειν τὰ όμματα είς τούπίσω | - h. ausfchlagen, recalcito!: ἀναλαπτίζειν, άπολαπίζειν | - nach h. du, in aversum: είς του-πιοθεν | - h. heraus (in) aversa parte domás; (in) postica parte aedium: έν τοῖς ὅπισθεν τῆς οἰκίας h. burch (bas haus), per aversam domus partem: δια των της οίκίας οπισθεν | - bon h. ther), a tergo: κατά νώτου· κατά νώτου· έκ τουπισθευ· έκ των οπισθεν | - auch burch aversus, 3. B. bon b. an= greifen, aggredior3 [gressus] qm aversum: προςέρχεοθαι, προςφέρεσθαι, έμπίπτειν τινί έκ των οπισθεν | - bon h. und bon born, aversus et adversus; ab utraque parte: ἀνω και κάτω· ἐκ τοῦ ἔμπροσθέν τε και έκ τοῦ ὅπισθεν. ὅπισθεν και ἔμπροσθεν.

hinter, I) Adj., aversus; posticus: οπίσω οπισθεν κατόπισθεν | - II) Adv. II. Praepos., pone; post: οπισθεν οπίσω | - h. fich, post tergum: οπισθεν έαυτου, έαυτών | - h. fich haben, habeo2 post me: οπισθεν έχειν τι | - fig., supero! qm: περιγίγνεσθαί τινος απολείπειν τινά | - h. jmbs Ruden, post tergum ejs: κατά νωτον | - fig., insoio quo: λάθοα τινός | - h. dem Berge, ad terga montis: ὅπισθεν τοῦ ὁρους | - h. dem Berge halten, tergiversor¹: κουψίνουν εἶναι | - mit etw., tego³ [xi, ctum] qd: στέγειν αποκούπτειν.

Hinterarm, lacertus: o avo Boaziov.

Sinterage, axis posterior: o agor votegos.

Hinterbaden, nates; clunes: o ylovros tà ylovria Hinterbein, pes posterior: o nove oniodios to

σπέλος οπίσθιον.

Hinterblatt; :bug, suffrago: ή έγνύα των οπισθίων ποδών.

hinterbleiben, relinquor3 [lictus]: παραλείπεσθαι |-Die hinterbliebenen imbe, qui eui superstites sunt: οί καταλειπόμενοι περιγενόμενοι.

hinterbringen, defero [tuli', latum]; perfero; refero gd ad gm: υπαγγέλλειν' απαγγέλλειν' μηνύειν.

Hinterbringer, qui defert qd; delator; index : o unνυτής απαγγέλλων, υπαγγείλας.

hinterdrein, f. binterber.

Dintere, ber, podex; anus; nates; sedes: ò πρωκτός ή πυγή ο άρχός.

continuos tres: τρείς ημέρας συνεχείς.

Dinterfronte, posticum : τὰ τῆς οἰκίας ὅπισθεν.

Sinterfuß, f. Sinterbein.

Bintergebaude, f. Binterhaus.

hintergebirge, montes extrêmi: τὰ ἔσχατα ὄρη τὰ των δρέων πέρατα.

hintergehen, circumvenio4 [veni, ventum]; illudo3 [si, sum] et destituo [ui, utum] | - (f. a. betrügen) : άπατάν : έξαπατάν : φενακίζειν : παρακρούεσθαι. Dinterhaar, capilli occipitii: ή τοῦ οπισθοκοανίου

θοίξ, εκόμη.

hinterhalt, insidiae; locus insidiarum; ή ένέδοα o logos | - im &. aufftellen, colloco in insidiis; ένέδοαν ποιείν στρατιωτών | - einen \$ legen, loco1 insidias: λόχον καθίζειν · λοχάν | - in einem S. lie= gen, sum in insidiis: λόχον καθίζεσθαι ένεδρεύειν τινά επιβουλεύειν τινί | - in einen & fallen, ineido³ [idi] in insidias; circumvenior (ventus) insidiis: ἐμπίπτειν εἰς ἐνέδραν ἐνεδοεύεοθαι.

Hinterhand, extrêmae palmae pars: to μετακάρπιον.

hinterhaupt, -fopf, occipitium; aversa pars capitis: τὸ ὁπισθοκράνιον τὸ ὁπισθοκέφαλον.

Dinterhaus, postica pars aedium; aversa domûs

pars: o oπισθόδομος.

hinterher, post; postea: votegov natóniv tivóg οπίσω | - h. fommen, consequor's [cûtus]: νστερον ylyveodai. Egéneodai. anolovdeiv | - h. fein (hinter imbm), persequor qm: διώκειν τινά | - hinter cho., urgeo [ursi] qd: ἔχεσθαί τινός τευτάζειν, διατρίβειν περί τι.

Hinterhof, area postica: ή ὅπισθεν αὐλή.

Hinterhut, milites subsidiarii; acies subsidiaria; οί ἐπίτακτοι, ἐπιτεταγμένοι, ἐφεδρεύοντες.

hinterfeule, clunis; perna: ή πέονα ή κωλή ό

Sinterfnice, genu posterius: το γονν υστεφον.

Hinterforder, sleib, posterior pars corporis: τα τοῦ σώματος ύστερα.

hinterlage, depositum: ή παρακαταθήκη.

hinterlager, pars castrorum aversa: τὰ τοῦ στρατοπέδου υστερα.

hinterlaffett, relinquo' [liqui, lictum]: naralsinsiv | - (als Willensmeinung), praecipio [cepi, ceptum]: απιόντα επισκήπτειν, κελεύειν, τάττειν.

Sinterlaffenen, Die, f. hinterbleiben.

hinterlaffenichaft, fortuna tota (quam qs reliquit): τα χρηματα καταλειπόμενα.

hinterlegen, depono3 [osui, situm]: ἀποτιθέναι 11. αποτίθεσθαι.

hinterlist, dolus; fraus; insidiae: ἡ ἐπιβουλή· ἡ ἐνέδοα· ὁ δόλος· ἡ κακουργία.

hinterliftig, dolosus; fraudulentus; fasidiosus: eni-Bovlos [ov] · Solsgos · nanovoyos | - Adv., (bin= terliftiger Beife), dolose; dolo; per frandem ; fraudulenter; per insidias: έξ ἐπιβουλης.

Hintermann, proximus: o onioder tivos nata-

Hinterpforte, ostium posticum: η δινοπύλη. Dinterrad, rota posterior: o τροχός οπίσθιος.

continenter: Exis - Epekis | - dref Tage h., dies hinterrudh, retro; retrorsus: oniow els rouniow ele ravanaliv ! - f. b. a. bon hinten, f. hinten.

Binterfaß, 1) (in Schlüffen), assumptio: το υπόθεμα | -II) (Schluffag), complexio: ή περίοδος ὁ ἐπίλογος. hinterschentel, femur posterius: to ozélog oniodiov. hinterichleichen, circumyenio [veni, ventum]: vosoπειν' περιέρχεσθαί τινα.

hinterichlingen, voro1; devoro1: καταβιβοώσκειν.

κατεσθίειν καταπίνειν.

hinterschlürfen, absorbeo2: ἀποδόοφαν καταπίνειν λαφύσσειν.

Dinterseite, pars posterior, aversa: τὰ ὀπίσω· τὰ ὀπίσθια τὰ νῶτα | - bes Schiffes (Spiegel), aplustria [ium]: ή πούμνα.

hinterffe, postremus; ultimus: gozatog votatos | v. 3weien, posterior: o vorsoos | - das S. 3um Bordersten machen, agos jegi, actum) praepostere: ποιείν ανεστραμμένως, εάναστροφάδην.

hinterstreichen, Die Haare, dot [dedi, datum] retro capillos: ἀνασπάν τὰς τρίχας εἰς τοὐπίσω.

Hintertheil, pars posterior, aversa: τὰ ὁπίσθια | -(bee Schiffee), puppis: ή πούμνα.

hinterthor, porta aversa od. posifica: ή οπισθεν πύλη παραπύλη παραπυλίς.

Sinterthür, postfea (se. janua): ή οπισθία ή όπισθε θύρα ή κηπαία.

hinterthurden, posticula: το παραθύριον.

Hintertreffen, acies extrêma: ή της στρατιάς ούρά. οἱ ὁπισθοφύλακες.

hinterfreiben, em., impedio4; redigo3 [egi, actum] ad irritum; disjicio3 [jeci, jectum] qd: κωλύειν Eurodigeiv. Evavriovodai rivi | - eine Cache gu b. juchen, officio3 [fêci, fectum] cui rei: έμποδών γίγνεσθαί τινι · διακωλύειν τι.

hintertrinfen, baurio* [si, stum]: nataniveiv. na-

ταδδοφείν.

hinterwarts, retro: oniow eis touniow.

hinthun, 3. B. wo haft bu bas Gelb hingethan? eui rei impendisti pecuniam?: είς τι δεδαπάνημας (ἀνήλωκας) το ἀργυριον;

hintragen, perfero [tuli, lâtum] quo: προςκομίζειν·

διακομίζειν τι.

hintrauern, sein Leben, consumos [mpsi, mptum] vitam luctu: διὰ πένθους τον βίον διάγειν.

hintraumen, eine Nacht, consûmo3 [mpsi, mptum] noctem somniando: ἐνυπνιάζοντα διάγειν την νύκτα. hintreiben, pello³ [pepüli, pulsum]; ago³ [egi, actum] quo: προςελαύνειν έλαύνειν είς τι | - bor fld) h., ago3 ante me: προελαύνειν | - zu chv. h., appellos ad qd: προςελαύνειν πρός τι, έπί τι.

hintreten, assisto 3 [stiti]; consisto 3: προςίστασθαιέφίστασθαι προςέρχεσθαί τινι | - zu etw. h., accedo3 [cessi, ssum] ad qd: προςχωρείνε, προς-

έρχεσθαι πρός τι.

hintritt, (bas Sterben) jmbs, decessus [ûs]; obitus [ûs] cjs; excessus [ûs] e vita : ή τελευτή · ο θάνατος. hinüber, über etw., trans; ultra qd; ὑπέρ | - h. u. herüber, ultro citroque: Epder nal erder enareow-Der ! - in Bufammenfetzungen burch trans ob. mit folgend. in c. acc.: διά υπέρ μετά.

hinuberbringen, transfero [tuli, latum]; transporto1;

διακομίζειν διαποφεύειν διαβιβάζειν.

hinüberdringen, bis zu zc., trajicio3 [jeci, jectum] ad qd: βία διαβαίνειν.

hinübereilen, transcurro3 [curri, cursum]: σπονδή διαβαίνειν δομασθαι είς το πέραν.

himüberfahren, I) a., transveho3 [xi, ctum]; trajicio³ [jêci, jectum]: διαπομίζειν περαιούν δια-πορθμεύειν | — II) n., transvehor³: transco [ii, itum, fre]; transjicio3: διαπλείν περαιούσθαι διαβαίνειν.

Hinüberfahrt, tenjectio; iter: ή περαίωσις διά-Basis.

hinüberfliegen, transvolo1: διίπτασθαι υπερίπτα-

hinüberfliehen, transfugio3 [fûgi]: διαφεύγειν αυτομολείν:

hinüberflüchten, transporto1; asporto1: μετακομίζειν' διαβάντα οδ, περαιούμενον κατατίθεσθαι.

himübergeben, trado3 [didi, ditum]: παραδιδόναι Eyyeigiteiv.

hinübergehen, transeo [ii, itum]; transgredior3 [gressns]: διαβαίνειν τι διαπορεύεσθαι μετα-Baivein ! - f. a. Uebergang.

hinubergiegen, transfundo3 [fûdi, fûsum]; transmitto3 [îsi, ssum]: μεταχείν τι είς τι · μεταφέρειν τι.

hinübergreifen, nach etw., transmitto3 [îsi, ssum] manum in qd: έπτείνειν την χείρα πρός τι.

hinüberheben, transfero [tuli, latum]: μεταφέρειν μεταχομίζειν.

hinuberhelfen, imbm, do' [dedi, datum] cui manus: διαβιβάζειν.

hinüberholen, transfero [tuli, latum]: μετακομίζειν - h. faffen, arcesso3 [ivi, îtum]: μεταπέμπεσθαι.

hinuberjagen, n., transvehor3 [vectus] equo citato: παριππεύειν διίππεύειν.

hinüberfommen, transco4 [ii, itum]: διαβαίνειν διέρχεσθαι.

hinüberlaffen, transmitto3 [isi, ssum]: διζέναι διαπέμπειν | - nicht h., prohibeo transitu: κωλύειν της διαβάσεως.

hinüberlaufen, transcurro3 [curri, cursum]: μετατρέχειν διατρέχειν.

hinüberleiten, traducos [xi, ctum]: διάγειν διαβιβάζειν διοχετεύειν.

hinüberloden, pertraho [xi, etum] trans qd: ἐπάγεσθαι είς το πέραν.

hinübernehmen, zu fich, recipio3 [cepi, ceptum] ad me: προς ξαυτόν αναλαμβάνειν.

hinüberreichen, trado3 [didi, ditum]; porrigo3 [rexi, rectum]: διήκειν είς το έπέκεινα.

hinüberreiten, über ben Flug, transmitto's [isi, ssum] equum trans flumen: διελαύνειν διαβαίνειν ίππεύοντα.

hinüberruckett, n., transeo [ii, itum, îre] : μετακινείν είς το πέραν. διαβαίνειν.

hinüberichaffen, f. hinüberbringen.

hinüberschallen, bis über 2c., audior trans: ἀκούεσθαι πέραν τινός, εύπέρ τι.

hinüberschauen, = fehen, inspecto trans: προςβλέπειν:, οραν ύπέρ etc.

trajicio3 [jeci, jectum]; transveho3 [xi, ctum]: | hinüber chiden, senden, transmitto3 [isi, ssum]; διαπέμπειν.

> hinüberichiegen, trajicio3 [jeci, jectum] telum : βάλλειν είς το πέραν · υπερβάλλειν | - über eine Dauer, trajicio murum telo: ὑπερβάλλειν το τείχος τῷ τοξεύματι.

> hinüberschiffen, = fegeln, I) a., transveho? [xi, ctum]; trajicio3 [jêci, jectum]: διαπλείν πλείν είς τὸ πέραν | - II) n., transvehor3: πλέοντα διαβαί-

hinüberichlagen, bom Reuer, trajicio3 fieci, jectum] ad qd: διήκειν είς το πέραν | - s., trajectio: ή πέρασις.

hinüberschlummern, (fterben), feror [latus] illuc ex his vinculis emissus: κατακοιμάσθαι άποθνήσκειν | - in ben ewigen Schlaf h., consopior somno aeterno: κατακοιμάσθαι άϊδίω υπνφ.

hiniiberichreiben, transscribo3 [psi, ptum]: μεταγράφειν άντιγράφειν.

hinüberichreiten, transgredior3 [gressus]; transscendo3 [di, sum]: διαβαίνειν.

hinuberichwimmen, transuo'; transnato': διανήχεσθαι.

hinitberfegen, I) a., transpono* [osui, ositum] ; transfero [tili, latum]; transporto : διακομίζειν · διαβιβάζειν περαιούν | - II) n., trajício3 [jêci, jectum]: διαβαίνειν· περαιούσθαι.

hinüberspielen, ben Krieg. 3. B. nach Africa, trans-fero (insero) [tuli, latum] bellum in Africam: µsταφέρειν τον πόλεμον είς ..

hinübersprengen, ju zc., vehor's [etus] equo citato ad: διϊππεύειν πρός..

binüberspringen, transsilio [ui]: διαπηδάν · ύπερπηδάν άλλεσθαι ύπές τι.

hinübersteigen, transcendo3 [di, sum]; ὑπερβαίνειν. ύπερβάλλειν.

hinüberftreifen, in ein Land, facio3 [feci, factum] excursionem in terram: ποιείσθαι επιδρομήν είς χώραν τινά.

hinübertragen, transfero [tuli, latum]: διακομίζειν. hinübertreten, transgredior3 [gressus]: μεθίστασθαι πρός τινα προςτίθεσθαί τινι.

hinüberwagen, fid), audeo2 [ausus] transire, = trajicere: τολμάν διαβήναι.

binüberwandern, transmigro'; transeo' [ii, itum]; transgredior3 [gressus]: διαποφεύεσθαι μετανίστασθαι είς τὸ πέραν.

hinübermerfen, trajicio3 [jeci, jectum]: ὑπερβάλ-

λειν βάλλειν έπι θάτερα. hinüberwollen, paro1 transitum: βούλομαι διαβήναι.

hinübergiehen, I) a., pertrabo' [xi, etum] trans qd: μεθέλαειν έπισπαν (- II) n., transmigro : μετοικίζεσθαι, μετανίστασθαι είς το πέραν.

hinum, f. herum.

hinunter, in Zusammensetzungen, f. herunter ... hinab .. himunterwarts, deorsum versus: als to norto.

himmeg, f. fort. Die Zusammensetzungen mit: hinmeg. f. unter: meg.

hinweisen, ju 3mbm., duco3 [xi, ctum] ac demonstrol cui ubi qs habitat: δειχνύναι τι | - auf imbu h., monstrol digito qm: δακτυλοδεικτείν τινα |auf etw. h., significo 1 qd: σημαίνειν:, επισημαί- hingumalen, appingo 3 [inxi, ictum]: επιζωγφαφείν. VELV TL.

himmelfen, flaccesco3; marcesco3; tabesco3 [bui]:

απομαραίνεσθαι · φθίνειν.

hintvenden, verto3 [ti, sum]; converto3 ad qd; obverto3 cui rei : ἐπιστρέφειν προςτρέπειν | - flch b., confero [tuli, latum] me; confugio3 [fugi] ad qm; τρέπεσθαι πρός τινα.

hintverfen, 1) a., 1) adigo3 [êgi, actum]; adjicio3 [jêci, jectum]: ἀποβάλλειν· καταβάλλειν· ἀποδδίπτειν - 2) (nieberwerfen), projicio3; prosterno3 [stravi, strátum]: καταβάλλειν καταστορεννύναι (- 3) (bormerfen), objicio3: προβάλλειν παραβάλλειν. παραβδίπτειν· διαβδίπτειν | - 4) (megwerfen), abjicio3: ἀποδρίπτειν ἀποβάλλειν προϊέναι.

B) fig. (flichtig außeichnen), perserîbo^s [psi, ptum] paucis; consigno¹ breviter literis: ὑπογρά-φειν σαιαγράφεῖν | — 2) (fallen lassen), projicio³: ἐᾶν πίπτειν τι | - Μευβετιαισει h., jacio³ [jêci, jactum] voces: ἔμβάλλεσθαι φθέγγεσθαι εἰς μέσον.

III) n.., (bis mobin tverfen), adigo3 telum : προϊέ-

ναι το βέλος.

himwollen, tendos [tětendi, tensum ob. tum] quo: τείνειν είς τι οδ. πρός τι.

hinwunschen, fich, nach, teneor2 ejs rei desiderio: ποθείν έπιποθείν.

hinwürgen, f. erwürgen.

hingablen, dinumero': ἀριθμείν εξαριθμείν καταβάλλειν άργύρια.

hinzeichnen, pingo3 [axi, ctum]; appingo3: 20070aφείν προςγράφειν.

hingichen, I) a., traho3 [xi, ctum]; pertraho3: êcelμειν ἐπισπαν ἐπάγειν | - in die Lange diehen, duco³ [xi, ctum]; extraho³: ἀναβάλλεσθαι παocteiver diapeger | - fich h. (unter etw. hingehen), subeo fii, itum] qd: παριέναι. προςιέναι γίγνεσθαι υπό τι | - f. b. a. in die Lange 3., trabor3; ducor3:

έλκειν' παρατείνεσθαι μηκυνεσθαι.
II) n., migro¹; emigro¹; proficiscor³ [fectus]; contendo³ [di, tum] quo: ἐξοικεῖν' μετοικεῖν' μετ

οικίζεσθαι' πορεύεσθαί ποι.

hinzielen, f. zielen.

hingu, eo; istuc; illuc: πρός ἐπί παρά | - in Bu= fammenfegungen burch : ad: noos eni. Die Gehlen= ben unter: an..., bagu..., herbei..., heran...

hinzudeuten, f. verfteben.

hinzudiditen, affingo3 [inxi, ictum]: προςπλάττειν προςμηχανᾶσθαι.

hingudrangen, fich, offero3 [obtuli, oblatum] me:

συνδραμόντα έπικεῖσθαι συβρείν.

hinzufliegen, advolo1: έφίπτασθαι παρίπτασθαι. hinzustießen, asstuo3 [xi, xum]: ἐπιδόεῖν· προς- Sirschfänger, culter venatorius: ή κοπίς [έδος] :

hinzufugen, adjungo3 [nxi, netum]; addo3 [didi, ditum]; adjicio3 [jeci, jectum]: προςτιθέναι έπιτιθέναι έπιβάλλειν | — s., die hingufügung, ad-junctio: ή πρόςθεσις προςθήμη έπίζευξις.

hinzugehen, zu etw., accedo3 [cessi, cessum] ad qd: προςέρχεσθαι προςιέναι προςχωρείν | - s., accessio; accessus [ûs]: ή προςοδος προςέλευσις. hinaugefellen, f. beigefellen.

zeiv.

hingumifchen, admisceo 2 feui, mistum ob. mixtum]: έπιμιννύναι.

hinzurednen, annumero1: προςλογίζεσθαι καταλο-עובצסטמו ביי דוסוי.

hinzuspringen, assilio [ui]: προςπηδάν συντρέγειν:

συδρείν πρός τι. hingusprizen, aspergos [si, sum]: ποοςοαίνειν.

επιδδαίνειν. hingutreten, accedo3 [ssi, cessum]: προςέρχεσθαι.

προςιέναι παραγίγνεσθαι. hinzuzählen, annumero!: προςλογίζεσθαι προς-

αριθμείν ἐπαρίθμείν.

hingugichen, zu etw., adhibeo' qm cui rei ob. in qd: προςλαμβάνειν παρακαλείν.

hiobspoft, befommen, calamitatis (cladis) fama ad me refertur: κακαγγελία πρός με ἔρχεται.

Dippe, falx; falcula; το δρέπανον ! - mit ber S. beidneiben, coërceo 2 falce: περικόπτειν:, κολάζειν τῷ δρεπάνω.

Hirth, cerebrum: o eynémalos | - etw. S., cerebellum: ὁ μικοὸς ἐγκέφαλος.

Hirnbededung, cerebellare: το του έγκεφάλου στέγαςμα.

Birnbohrer, f. Trepan.

Hirnentzundung, inflammatio cerebri: ή του έγκεφάλου φλεγμονή.

Hirngespinnst, somnium: à lõgos to lõppua. Å κενή δόξα | - plur., opinionis commenta [orum]: φάντασμα σόφισμα.

Hirnhaut, membrana cerebri: ή παρεγκεφαλίς [ίδος] ή έπινοανίς [ίδος].

Hirnhöhle, stammer, ventriculum cerebri: το τοῦ έγκεφάλου μίολον.

hirulos, excors; vecors; amens; demens; avovs [ουν] · άφρων [ον] · βλάξ [βλακός] | - Adv., dementer: appovos.

Hirnlosigfeit, vecordia; amentia; dementia: ἡ ανοια. ή ἀφροσύνη.

Birnschabel, calva; calvaria: το κράνιον. noavos.

hirnfoll, phreniticus: poevitinos.

Hirnwuth, phrenitis: ή φρενίτις [ιδος].

Dirid, cervus: o Elapos.

Hirschberg, St., Cervimontium; Hirschberga.

Dirichbod, cervus mas: o Elapog.

hirschbraun, sfarben, cervinus: Eláqueos.

Hirschfährte, vestigium cervi: τὰ τοῦ ἐλάφου ἔχνη. τὸ προβόλιον.

Hiridifarbe, color cervinus: το χρώμα έλάφειον. Hirichfell, shaut, pellis cervina: δέρμα έλάφειον.

Hirschgeweih, cornu cervinum: τὰ κέρα έλάφεια. Hirschhaar, pilus cervinus: τρίχες έλάφειαι.

Hirschhorn, cornu cervinum: τὰ ἐλάφεια κέρα.

Hirichhornmehl, farîna cornu cervini: to alevgov έκ κέρως έλαφείου.

hinzugießen, affundos [fudi, fusum]: ἐπιχεῖν· προς- Birich agb, venatio cervorum: ή ἐλαφηβολία· Θήρα του έλαφων.

Hirichtale, hinnuleus: ὁ νεβοός έλαφινης [ov]. Hirichtauc, ungula cervina: ἡ χηλὴ έλάφου.

Siridful, cerva: n Elapos.

Hirschlauf, pes cervinus: o nove eláqueos.

Diridludis, Inpus cervarius: ο λύπος έλάφειος.

Sirfe, milium; pauïcum miliaceum: ὁ, ἡ κέγχρος ·

Sirjenbrei, puls miliacea: ή πεγχοίνη ο πέγχοινος

Hirsenbrot, panis miliaceus: ὁ ἄρτος πέγχοινος. Hirsenborn, granum milii: ὁ πέγχρου χόνδρος.

Hirtendichter, poëta bueölieus : ὁ βουπολικών ποιητής. Hirtengebicht, poëma bueolicum; bueolica [orum]:

τὸ βουπολικόν· εἰδύλλιον· ἡ ἐκλογή. Sirtengefang, cantus [ûs] pastorâlis: τὸ βοτηφικὸν

μέλος. Hirfengespräch, colloquium pastorum: ὁ ποιμενικον διάλογος.

Birtengott, Pan: o Ilav [vog].

Sirtenhaus, casa pastoris: στέγη ποιμενική ή ποιμένος έπαυλις σταθμός ποιμενικός.

Sirtenhorn, cornu: ή σάλπιγξ [yyos].

Hirtenhund, canis pastoralis od pecuarius: κύων βοτηρικός ποιμενικός.

Hirtenjunge, puer pastoris: ὁ ποιμένος παίς.

Hirtenfleibung, cultus [as] pastoralis: στολή ποι-

Sirtenleben, vita pastorum, spastoricia: βίος ποιμενικός ὁ νομαδικός βίος.

Hirtenlied, carmen pastorâle: το βουκολικόν εἰδύλλιον ἡ ἐκλογή.

δύττοπορη, merces pastoris: ὁ ποιμένος μισθός.

hirtenlos, sine custode; vagus: δ, ή ποιμένος ξοημος.

Hirtenmadchen, puella pastoralis: ή ποιμένος παίς. Hirtenpfeife, fistula pastoricia: ή σύοιγξ [γγος].

Hirtenruthe, agolum: ή καλαθροψ.

Hirtenstab, pedum: ή ποιμενική δάβδος.

Sirtenstand, conditio pastoralis: ή τῶν ποιμένων τάξις.

Sirtenfolde, pera pastoricia: ή πήρα ποιμενική. Sirtenbolf, populus pastorius: !οἱ ποιμένες · νομάδες [εων].

hissen, die Ceget, subdûco3 [xi, ctam] vela: ίστία στέλλειν.

Diftorie, f. Beschichte.

Bigbenle, carbunculus: o avdoag.

Dibblase, = blatter, papúla; pupúla: ή φλύπταινα·
τὰ ἰδοῶα [ων] | - rothe H., boa: τὰ ἐξανθήματα.
Hist, calor; fervor; aestus [ûs]: τὸ θάλπος [ovs]·
τὸ καῦμα· ἡ εῖλησις· οἱ ἡλιοι| - H. haben, aestuo!:

φλέγειν φλεγμαίνειν θερμαίνεσθαι καυσούσθαι — 11) fig., A) (große Lebhaftigleit), ardor; fervor: ή θερμότης [ητος]· δξύτης σφοδρότης] - jugendiche h., ardor juvendis: τὸ αἶθος νεανικόν, «νεαφόν | - in h. gerathen (beim Meden), effervesco [fervüi] (in dicendo): ἐξορμᾶσθαι | - imdn in h. bringen, calefacio [fêci, factum] ηπ: ἐξορμᾶν τινά | — B) (30m), ira; irâcundia: ἡ δργή ὁξυθνμία: ὁ θνμός | - in h. gerathen, incendor [sus] irâ: ἐξορμίζεσθαι | - in h. bringen, exacerbo: ἐξοργίζεσθαι | - in h. bringen, exacerbo: εξοργίζεσθαι | - in h. bringen exacerbo: εξοργίζεσθαι | - in h. bring

hihig, ardens; fervídus; aestussus: καυστηφός καυματηφός καυματώδης | - cin h. Ficher, febris ardens: καυσάδης πυσετός | - h. Krantheiten, morbi aechti: ἐξέα νοσήματα | — II) fig, A) (μι tebhaft), ardens; fervens; aeer: θερμός ὁξύς δομμύς σφο-δρός | - cin h. Lüngting, juvenis ferventis animi: ὁξὺς νεανίας | - h. in feinen Entfolüffen, rapídus in consiliis suis: θερμουργός | - cin h. Kampf, pugna aeris: δεινή μάχη βαρεία μάχη | — Β) (λοιτίη), irâtus; iracundus; pronus in iram: ὀξόξονως [ὁ, ἡ] · ὁξύθνμος | -- Αdν., ardenter; ferventer; cupide; avide; iracunde: κανστηρώς θερμώς etc. | - μι h. [dyreiben, scribo] [κί, ptum] iracundius; ὁξὸ γράφειν.

Diblopf, homo fervidior's animi ob. iracundus: δ άψίχολος άκράχολος.

hm! hem!: a fa of.

hobel, runcina: ή δυκάνη.

Hobellant, mensa runcinandi: ή τράπεζα δυκανική. hobelli, runcino! qd: δυκανάν τι· ἀποξείν· ἀπο-

ξύειν συγξείν.

Hobelspäne, ramentorum crines: τὰ ἀποξύσματα.

hobelitoß, stilg, runcinae raptus [ûs]: ὁ ἐυκάνης ἀρπαγμός.

Hoboe, f. Hautbois.

hod), altus; celsus; excelsus; editus; elatus; arduus; sublimis: ὑψηλός ὑψηρεφής αἰπύς | - bom Σοπε, acûtus: υψηλόφωνος υψόφωνος όξύς | bem Preise nach, carus: πολύς μέγας | - höher, superior: πλείων [ον] | - sehr h., praealtus: ύπερύψηλος μάλα ύψηλος | - ber höchste, summus; suprêmus: πλείστος μέγιστος - ber Schifte (Gott), deus suprêmus; deus optimus maximus: δ μέγιστος Deós | - bei Magbestimmungen (hoch), altus c. acc. ob. burch in altitudinem , 3. B. 50 guß b., in altitudinem quinquaginta pedum: πεντήμοντα είς ύψος πόδας όρος | - e. hoher Berg, mons altus ob. arduns: ορθιον όρος · ψηλον όρος 1 - ε. h. Baum, arbor procera; vynlov devogov - e. Menich b. h. Buchic, homo procero corpore: vynlogvys ! - h. Waffer, aquae magnae: τὸ ὕδωο βαθύ | - bie h. See, (mare) altum: ὁ πόντος | - in bie h. See hinquefahren, evéhor³ [vectus] in altum: ἐλαύνειν εἰς τὸ πέλαγος· ἀνὰ πόντον πλεῖν | - h. herabfallen, decido³ [idi] ex alto: ἀνάγεσθαι ποιεῖσθαι τὴν ἀναγωγήν | - h. liegen, emineo2: εξέχειν ύψηλον είναι h. wohnen, habito1 in superiore parte aedium: οίκειν εν τοις άνω της οίκιας, εέν τῷ ὑπερώω | bie Solbaten 3 Mann b. aufftellen, instruo 3 [xi. ctum] copias triplici ordine : τάσσειν έπὶ τοιών [- b. Beit, tempus summum: ὁ καιρός ἡ ἀκμή · άρα | - es ift h. Zeit, tempus urget: naigos farin Goa farin |schon h. am Tage, multo jam die: nooiousns non της ημέρας | - c. h. Alter, actas grandior: το βαθύ

γήρας· μακοδν γήρας | - e. h. Preis, pretium ma- | hodichtwürbig, summe reverendus: βλοσυρώτατος· gnum: ή τιμή πολλή, μεγάλη | - h. im Preise stehen, σεβασμιώτατος. sum magni pretii: πολλοῦ είναι | - etw. h. anichlagen, aestimo 1 qd magni: περί πολλού ποιείσθαι fmbm etw. b. anrechnen, inducos [xi, etum] qd cui magni: περί πολλοῦ ποιεῖσθαι μέγα ποιεῖσθαι fich b. fteben, habeo' magnum reditum: molling neogodovs exer | - es fommt 'mir etw. b. au fteben, qd magni mihi constat: πλείστων χοημάτων είναι - bie hohen der Erde, principes terrarum; ol των τηδε βασιλείς | - hohe u. Riedere, summi et infimi: of usyalor nai of urroof | - die hohern Wiffenichaften, studia altiora et artes: τὰ μαθήματα μείζω, ευψηλότερα | - c. h. Schreibart, sublime dicendi genus; ὑψηλός τις τῆς λέξεως τρόπος | - eð ift mir etw. zu h., non possum qd mente mea assequi (capere): μείζον τοῦτο γνώναί έστιν η κατ' έμέ - cinen h. Eid ichmoren, juro's sancte: psylotov ognov ouoσαι· δεινότατον δρκον όμόσαι | - e. h. Meining, magna opinio: usyaln yvoun | - e. h. Deinung von fich haben, statuo3 [ui, ûtum] magnifice de me: μέγα φουνείν περί έαυτοῦ | - h. Gedanten haben, spiro altum quiddam et sublime: ψηλοφρονείν μέγα φοονείν | - h. Denfungbart, animus excelsus: ο μέγας νούς.

hodiadithar, maxime colendus: πολυτίμητος (all Titet), amplissimus: ἐπιφανέστατος ἐνδοξό-

TOTOS.

hodiaditen, facio3 [feci, factum] magni; suspicio3 [spexi, spectum]; admîror1; vereor2; colo3 [lui, cultum]; observo1: περί πολλού ποιείσθαί τινα τιμάν τινα έντίμως άγειν.

Sochachtung, cultus [ûs]; veneratio; reverentia; observantia: ή θεραπεία ή τιμή αίδώς [ούς] πολυωρία | - jmbm S. beweifen, observo 1 =; prosequor3 [quatus] officiis qm: τιμήν περιάπτειν τινί τιμάν τινα.

hodiaditungoboll, observantissimus: αίδους μεστός.

hodachtungswerth, veneratione dignus; venerabi lis: αίδέσιμος * αίδεστός * σεβαστός.

Socialtar, altaria [ium]: ο βωμός.

Sociamt, sacra sollemnia: ή παρασκευή των μεγάλων θυσιών | - bas S. hatten, operor's sacris sollemnibus: ἐερουργείν· ἐπιμέλειαν ποιείσθαι τῶν μεγάλων θυσιών.

hodianschulidi, amplissimus; gravissimus; clarissimus: μεγαλοποεπέστατος.

hochbegabt, ornatissimus; summo ingenio praeditus: πράτιστος τη φύσει άφθονίαν έχων άγαθών.

hochbegeistert, alti spiritus plenus: μάλα ένθουσιάζων μετεώρου πνεύματος πλήρης.

hochbegliicht, beatissimus; longe felicissimus: evδαιμονέστατος μακαριώτατος.

hochbejahrt, magnus (grandior) natu: βαθυγήρως μάλα πρεςβύτης πρόσω της ηλικίας ών.

hochbelobt, laudatissimus: εὐδοκιμώτατος.

hochberühmt, illustris; magni nominis; magnae famae: βαθύδοξος · λαμπρότατος ένδοξότατος.

hochbetagt, f. hochbejahrt.

hochbruftig, pectorosus: εὐούστεονος εὐουσθήτης. hochebelgeboren (als Titel), clarissimus: evyevéctatos. Sochehrwirden, Em., reverentia vestra: zo Gov σέβας.

σεβασμιώτατος.

hodjerfahren, peritissímus; experientissimus; usu et prudentia praestans: σαφέστατος σοφώτατος.

hocherfreut, laetissimus; laetitia exsultans: περι-

hocherhaben, celsissimus; excelsus et altus: vunλότατος θείος.

hodhfahrend, superbus; insolens: σοβαρός υπερήφανος · ψηλόφοων | - h. Ginn, insolentia: ψψηλοφοσσύνη.

hochfliegend, alte volans: ὑψηλοπέτης μετέωρος | II) fig., alte assurgens; inflatus; tumidus: ustέωρος μέγας.

hodigeboren (ale Titel), illustrissimus: zvyevestatos. hochgeehrt, honoratissimus: πολυτίμητος.

hodigefeiert, summis laudibus celebratus: molveπαίνετος πολυθούλλητος.

Hochgefühl, sensus [sû] sublimis: ή ένθεος γνώμη |im S. ber Rraft, conscientia virium: έν τη της δυνάμεως συνειδήσει · συνειδώς έαυτώ την ίσχύν.

hodygeneigt, benevolentissimus: εὐμενέστατος.

Hochgericht, summi supplicii locus: ή δανατική

hodigefinnt, excelsus et altus: μεγαλόψυχος · μεγα-Lo Dungs.

Bochgefielt, statura celsa et erecta: ή τοῦ σώματος φυή ύψηλη και όρθία.

hodigestaltet, celsus et erectus: ψψηλός και δοθιος την τού σώματος φυήν.

hodgrun, perviridis: πάνυ δαλερός πάνυ πρά-

hochheilig, sacrosanctus; augustissimus: Ιερώτατος οσιωτατος.

hod)herzig, magnus et excelsus: μεγαλόψυχος - μεγαλόθυμος· μεγαλόφοων | - cine h. That, facinus praeclarum: μεγαλόψυχον πράγμα.

Sochherzigfeit, f. Großbergigfeit.

hochflingend (b. Worten), sublimis: Lyvoog.

Dodyland, regio montâna: γη ὑψίπεδος γη ὁρεινή.

Dochlander, montanus: o ogelog.

hochmuthig, arrogans; superbus; insolens: ὑψηλόφρων ύψηλόνους μεγαλόφρων | - h. thun, superbio*: μεγαλοφρονείν· υψηλοφρονείν· μέγα φρονείν επί τινι | - h. werben, sumo3 [mpsi, mptum] mihi maguos spiritus: ὑπερήφανον:, ὑβριστην γίγνεσθαι υπερηφανία =, αύθαδεία περιπεσείν | indn h. maden, inflo1 cjs animam ad superbiam: αναφυσάν την ψυχήν τινος είς ὑπεοηφανίαν |fid h. betragen, gero³ [gessi, gestum] me elatius:
ὑβρίζειν είς τινα | — Adv., arroganter; superbe; insolenter: ὑβριστικώς ὑπερηφάνως etc.

Dodymuth, animus; arrogantia; superbia; insolentia; vanitas; fastus [ûs]: ή ύψηλοφρασύνη.

hodnothig, maxime necessarius; ἐπάναγκος | hochnothpeinliches Salsgericht, judieium capitis : &aνατική (κεφαλική) κρίσις.

hochpreislich (als Titel), spectabilis; illustris: Lauπρός επίσημος περίβλεπτος.

hodroth, ratilus: πυθρός [ά, όν]. hochschäßen, s. hochachten.

Sochidule, f. Universität.

hodidulterig, altis humeris: ύψηλους έχων ώμους. hochidwanger, gravida expletis fere jam ad pariendum mensibus: ἐπίτεξ [nos] · ἐπίτοκος.

Dodifinn, animus magnus et excelsus: ἡ ὑψηλοφροσύνη: μεγαλοφροσύνη: μεναλοψυγία.

hodinnia, excelsus et altus: ὑψηλόφοων ὑψηλόνους μεγαλόφοων μεγαλόψυτος.

hodifammig (b. einem Baume), procerus: vitteris hodifrebend, altiores spiritus gerens: ¿φιέμενος μειζόνων συντεινόμενος είς τὸ ἄνω.

hochtonend, grandiloquus: ύψηχής."

hochtrabend, B. Personen, f. hochmuthig | - b. ber Rebe, magnificus; inflatus; tumidus: ὑψίπομπος τοαγικός στόμφος κομποφακελοδόήμων | - in b. Morten reben, adhibeo 2 pompam in dicendo: 204πάζειν' στόμφοις χοῆσθαι λόγοις | -- Adv., tumide: ὑψικόμπως etc.

hochberdient, meritissimus; πλείστου άξιος.

hochberehrt, f. hochgeehrt.

hochbermögend, praepotens: τὰ μέγιστα δυνάμενος. Hochberrather, perduellionis reus; proditor: #20-

δότης της πατρίδος.

Sochberrath, perduellio; crimen (laesae) majestatis; parricidium: προδοσία της πατρίδος | - etw. für h. am Staate erflären, indico qd contra rem publicam factum esse: φάναι τι είναι προδοσίαν της πατρίδος.

hochweise, sapientissimus: σοφώτατος [η, ον].

hochwichtig, gravissimus: σπουδής άξιωτατος. βαovtatos usylotos |- für h. anfehen, pono3 [sui, situm in magno discrimine: ἔχειν τι βαρύτατον etc. Hochwild, ferae majores: τὰ μεγάλα θηρία.

hodiwohlehrwürdig, (ale Titel), maxime venerabilis:

σεμνότατος.

hochwohlgeboren, (ats Titel), perillustris; generosissimus: εύγενέστατος πάνυ έπιφανής.

hochwürdig, (ale Titel), maxime reverendus: σεβασμιώτατος σεβαστότατος | - Ew. hochmurben, reverentia vestra: τὸ σὸν σέβας ὁ σὸς σεβασμός.

Sodgeit, nuptiae; nuptiarum sollemnia [ium]: o γάμος οί γάμοι - eine S. ftiften, concilio 1 nuptias: συνάπτειν γάμον | - Unftalten gur & treffen, adorno1 nuptias: απτεσθαι γάμων | - B. machen, facio3 [fêci, factum] nuptias: γάμους ἐστιᾶν γάμου

Sodycithett, lectus genialis: ή γαμήλιος ευνή το γαμήλιον λέχος.

Sochgeitbitter, vocator ad nuptias: noos yauovs zalov.

Sochzeitessen, coeua nuptialis: ro yaunktor deinvor ή κατά τους γάμους εὐωχία.

Sochzeitfadel, f. Brautfadel.

Sochzeitfeier, nuptiarum sollemnia; sacra nuptialia: τά γαμοδαίσια · οί γάμοι · ο υμέναιος · οί υμέναιοι. Hodzeitgaft, imbe fein, coeno' in nuptiis cis: o neκλημένος έπλ τους γάμους.

Hochzeitgebicht, carmen nuptiale; epithalamium : zò

γαμήλιον μέλος. έπιθαλάμιον ύμέναιον.

Sochzeitgeschent, donum nuptiale: τὸ γαμηλιον δῶρου.

Hochzeitgott, Hymen; Hymenaens: o Tunv [évos]. Hodyseitsleid, vestis nuptialis: ή γαμήλιος στολή. ή γαμική χλανίς.

Sochzeitfuchen, mustaceus; placenta nuptialis : To πόπανον γαμήλιον ό πλακούς γαμήλιος.

Sochzeitmahl, -fcmaus, coena nuptialis; epulae nuptiales: οί γάμοι· ή γαμήλιος τοάπεζα· γαμήλιον δείπνου.

Hochzeittag, dies nuptiarum: ή ἡμέρα γαμήλιος \ ben S. festsegen, dico3 [xi, ctum] diem nuptiis; constituo3 [ui, utum] nuptias in diem: λέγειν την γαμηλιον ημέραν.

hodzuberehrend, maxime honorandus: πολιτίμητος

σεβάσμιος σεβαστότατος.

hoden, f. aufhoden | - ju Saufe b., sedeo 2 [di, ssum] domi deses: καθησθαι, κείσθαι ἄργόν που.

Dode, testis; testiculus: o coris [sws] το δοχίδιον. hodenbrud, bernia: n xn2.7.

hobenbrudig, hernissus: ο κηλήτης.

Bodensad, serotum: τὰ ὁρχίπεδα· τὸ λακκόπεδον· ό περίν [ίνος].

höchlich, f. febr. 1. höchst, maxime; quam potest maxime: sig angov ύπερβαλλόντως· διαφερόντως· μάλιστα | - höchft treu, maxime fidelis: μάλιστα πιστός · δεινώς πιστός · πάμπιστος | - oft durch den superl. od. besondere adject. z. B. h. verderblich, capitalis: ἀλέθοιος θανητόφορος θανάσιμος.

2. Dodft, St., Hoechsta; Hoesta,

Sochite, f. hoch.

höchstens, summum; quum plurimum: es τα μάλιστα. τα πλείστα το πλείστον.

höder, tuber; gibber: τὸ πύρτωμα πύφωμα πυφος ή κύρτωσις.

hoderig, tuberosus: xugtóg' nugóg' vbóg | - f. a. holberig.

Böfden, areola: to avlidiov.

höfisch, aulieus: αύλικός | - Adv., aulicorum more: avlinos.

höflich, urbanus; modestus; bene moratus: nóquioc. άστείος κομψός | - Adv., urbane; modeste: noquios etc.

Boflichteit, urbanitas; modestia; officium; n & στειότης κομφότης το κομφόν το κόσμιον.

Boflichfeitebesuch, salutatio: ή έπίσκεψις ώς θεραπεύοντος | - imb einen S. abftatten, salato 1 qm: έπιστέψασθαί τινα ώς θεραπεύοντα.

Höfling, aulicus: o avlinos.

δοβής, altitūdo; excelsītas; sublimītas; procerītas: το δύφος ἡ ὑψηλότης | — Β) (hödher Puntt), fastigium: το ΰψος μέγεθος | - διε δ. δεδ Μιμπδ εττείδει, το ακότιος [cûtus] summam gloriam: λαμβάνειν το της δόξης μέγεθος | - διε δ. δεδ Μετεδ, altum: το της δαλάσσης βάθος | - in διε δ. fteigen, feror³ [latus] sublime; abčo⁴ [ĭi, ĭtum] sublimis: εἰς το ἄνω βαίνειν | - in διε δ. βεδεπ, tollo³ [sustūli, sublâtum]: ἀνω αἴοειν ἄνω ἐπαίσειν ἄνω ἐπαίσειν ἄνω ἐπαίσειν ἐπαίσειν ἄνω ἐπαίσειν ἐπα osw arm μετεωρίζειν | - treiben, 3. B. Baffer, exprimo [pressi, ssum] in altum: ανω αίζειν το

υδωο | - in bie S. fommen, attollor3; emergo3 [si, sum]: ανω έρχεσθαι [- bon Menichen (hinfichtlich ber Bludsguter), effloresco2 [rui]; augeo2 [xi, ctum] me: αὐξάνεσθαι | - b. Thieren und Pflanzen, cres-co³ [crêvi, crêtum]: αὐξάνεσθαι ἐπίδοσιν λαμ-Baver | - ein Rind in die B. bringen, educal infantem: ἀνατρέφειν, ἐκτρέφειν τέκνον | — II) (hoher Drt), locus editus oder superior: o τόπος εξέχων, -ἀνέχων, -ὑψηλός | - die Höhen, montes; loca su-periora: τὰ ὑψηλά· τὰ ὄρη· τὰ ἄνρα.

Doble, cavum; caverna; specus; spelunca: To zoiλωμα· τὸ κοίλον· ή κοιλάς [άδος]· τὸ σπήλαιον

αντρον ή τρώγλη.

höhnen, jmon, ludifícor¹; cavillor¹; derîdĕo² [si, sum] qm: ἐπισκώπτειν τινά ἐμπαίζειν τινί | jmbm in seinem Unglück h., insultol adversis rebus ejs: ἐπισκώπτειν τινὰ δυςτυχοῦντα | - s., f. Hohn, ή ύβοις [εως] · καταχήνη.

höhnifd, deridens: cavillans: σκοπτικός χλευαστικός | - ein h. Dlensch, derisor; cavillator: ο σκώπ-

της ' χλευαστής.

Bote, Boter, caupo: o nannlog avogatog.

Böferin, copa; ή καπηλίς [ιδος].

hofen, exerceo 2 cauponam: καπηλεύειν.

Bofenfram, caupona: το καπηλείον.

Dolle, impiorum sedes ac regio; loca inferna [orum] : ο "Αιδης" Τάρταρος.

Bollenfahrt, descensus in sedem ac regionem sceleratorum: ή εἰς "Αιδου κατάβασις.

Bollenmarter, supplicia, quae impii apud inferos perferent: ή εν Αιδου τιμωρία τιμωρία μεγίστη. Sollenpforte, aditus ad sedem ac regionem sceleratorum: αί Αιδου πύλαι.

Böllenrichter, judex impiorum: ò ev Aidov nouris. Soffenftein, lapis sarcophagus: o σαρχοφάγος.

höllisch, infernus: ταρτάρειος ταρτάριος στύγιος | — fig., terribilis; nesandus: δεινότατος φοβερώ-TOTOS.

holzern, ligneus: Evlivos Evlivos | - cin h. Beneh= men, mores rigidi: ξύλινος άγροικος άκομψος.

horbar, quod audiri (auribus percipi) potest: anovστός έπακουστος έπήκοος υπήκοος | - h. fein, possum audiri: ἀκουστον είναι.

Hörbegierde, audiendi cupiditas: το φιληκοείν. horbegierig, audiendi studiosus; attentus: φιλήκους.

horen, I) (Behörsinn haben), andio4: anovew nuv-Dávesdai alsdávesdai - scharf h., sum acuti auditûs: δξυηχοςῖν | - schwer h., audio tarde: βαουη-κοςῖν | - gar nicht h., careo sensu audiendi: ἀνή-κοον είναι ἀνηκουστείν στερεῖσθαι, ἀπορεῖν ἀκοης | - B) (ben Gehörsinn auf chu richten), audio ; ausculto1; έπακούειν είζακούειν τι und τινος augoacodal ti. mooséxein tivi | - auf etw. nicht h (es nicht beachten), non curo! qd: ἀνημουστεῖν | -auf jmbn h., do! [dĕdī, dǎtum] cui aures: ἀκούειν τινός · άκροασθαί τινος · υπακούειν τινός οδ. τινί | - hore einmal, audi! heus tu! ακουσον τοίνυν | borft bu? audin'?: άο ήκουσας; μανθάνεις;

II) (mit bem Gehore auffaffen, bernehmen), audio ; exaudio4; accipio3 [cepi, ceptum]; percipio3; excipio: cognosco3 [nôvi, nitum]; comperio4 [rui, pertum]: ล่นดบัยเท. นบทซิลัทธอซิลเ. สไอซิลัทธอซิลเ bon etw. b., venit qd ad aures meas: ακουειν τινός | hoffell, spero1; ελπίζειν προςδοκάν προςδέχε-Freund, beutich-lat. -griech. Worterb.

πυνθάνεσθαί τινος | - etto. b. fich h. laffen, facio3 [fêci, factum] qm certiorem de rebus meis: ¿πιστέλλειν τινί τι] - bon etw. nicht h. mollen, non admitto3 [îsi, ssum | qd auribus : οὐκ ἀνέγομαι ἀκούειν τι | - fid h. laffen, audior4; dico3 |dixi, dictum |; cano3 [cecini, cantum]: ἀκούεσθαι αδειν | - fig., (Beifall finden), probor1; non displiceo2: xalas έχειν δοκείν.

III) Im engern Sinne (jmbm guhoren), auseulto ! cui: ἀπούειν· είςαπούειν τινός· ἀπροασθαι | imbe Buhorer fein, do [dedi, datum] operam cui; audio qm: συνείναι τινι· φοιτάν πρός τινα· διαhören, dol cui causae probandae veniam: axoveir τινός ἀπολογουμένου | - jmbn, ohne ihn zu hören, verurtheilen, condemno qm indicta causa: ἀκριτὶ-, άπρίτως παταδικάζειν τινός | - s., auditio; audîtus [ûs]: ή ἀκρόασις · ἀκοή.

hörenfagen, auditio; fama: ή ἀκοή I - bas weiß ich bom \$., habeo haec auditu comperta: ἀχοή τοῦτο

Borer, qui audit; audiens; auditor: o angoarns. άπούων απροώμενος.

Hörerin, quae audit: ή απούουσα απροωμένη.

Bornden, corniculum: το κεράτιον.

hörnern, corneus; corneolus: κεράτινος κερουλκός. hörnertragend, cornatus: δ αεραςφόρος αεράστης. Horrohr, tubus acusticus: το περάτιον.

Horfaal, auditorium; exedra: τὸ απροατήριον ή ἀκρόασις το διδασκαλείον.

βof, area; propatulum; cavum aedium: ή αὐλή | A) für b. Bich, chors; cohors: ή αύλις [ιδος] [- B) fig. (Schein um den Wond), corona lunae: ή άλως [w] - II) übertr., A) (Gig eines Fürften), aula ; regia ; palatium; domus palatina: ἡ αὐλή τὰ βασίλεια | B) (b. Berjonen), rex; princeps; aulici: οίπερὶτον βασιλέα | - ber b. ift imbm zugethan, aula favet cui: οί περί του βασιλέα ευνοούσί τινι | - fig., jmbm ben S. maden, saluto1; colo3 [colui, cultum] qm; vendito me cui: θεραπεύειν τινά ἐπάγεσθαι γυναϊκα θεραπεύοντα.

Hofamt, munus [eris] aulicum : ή ἐν αὐλη βασιλική

λειτουργία το έργον αύλικόν.

Bofargt, f. Leibargt.

hofbeamte, purpurâtus; munere aulico praefectus:

ό έν πορφύρα ό περί τον βασιλέα.

Hofbediente, famulus aulicus: Θεράπων των περί βασιλέα | - die hofbebienten, famulitium aulicum: οί θεράποντες οί τῶν περί βασιλέα.

hofbedienung, ministerium aulicum: ή διακονία,

ύπηρεσία αύλική. hofburg, f. hof, 2.

Sofceremoniell, ritus ac modus, ad quem rex colitur: τα κατά την βασιλέως αύλην νόμιμα.

hofceremonienmeifter, f. Ceremonienmeifter.

hofbame, femina nobilis; quae vivit cum regina; γυνή των περί βασίλειαν.

Sofdiener, f. Sofbeamte, Sofbediente.

hoffahig, qui ad aulam admittitur: olog di' avyeνειαν προςελθείν πρός του βασιλέα.

Hoffart, f. Hochmuth.

πιστεύειν | - Gutes bon imbm h., spero1 bene de quo: άγαθά περί τινος έλπίζειν | - bas Befte bon etw. h., pono3 [sui, situm] qd in optima spe: to apistov Elulisiv negi tivos | - imbn bas Befte h. laffen, jubeo2 [jussi, ssum] qm bene sperare bonoque esse animo: μεγίστην παρέχειν έλπίδα τινί | - nidits mehr von etw. h, despêrol de re: ἀπονοείσθαι· ἀπελπίζειν τινός· ἀπογιγνώσκειν τινός | - auf imon h, exspecto ¹ qm: προςδοιάν τινα | - s., wister h, praeter spem od. exspectationem: παο ελ. πίδα παρά προςδοκίαν.

hoffentlid, ut spero; id quod spero: ώς οίμαι ώς

ένωμαι οίμαι.

Doffining, spes; exspectatio; opinio: ή έλπίς [ίδος]· προςδοπία· παραδοπία | - die H. auf etw., spes cjs rei: έλπίς τινος | - ich habe die (lebe der) H., daß, spero¹, fore ut: ἐν έλπίδι είναι ἡλπιπέναι πεποιθέναι | - ich habe die größte H., sum maxima in spe: πεποιθέναι · πεπείσθαι | - gegründete 5., possum recte sperare: δύνασθαι έλπίζειν | - cs geht mir die S. auf, spes mihi affalget: έλπίδα λαμβάνω· έλπίς μοι εκλάμπει | - es ist noch S. Da, spes subest : gotiv ghaig ghaig gri vacquei |- wenn teine S. vorhanden ift, si nihil spei est: El ovdev Elnidos έστίν | - H. zu etw. fassen, venio [ai, ntum] in spem rei: λαμβάνειν έλπίδα | - jmom H. machen, voco qm in spem: ἐλπίδα παρέχειν, ἐμποιεῖν τινι - fid auf etw. H. machen, concipio [eépi, ceptum] spem rei: ἐλπίδας ποιεῖσθαι | - dic H. in jundin be-leben, excito qm ad spem: ἐπελπίζειν τινά | imbn in feiner S. beftarten, confirmo' spem cis: έπελπίζειν τινά | - bon jmom gute S. faffen, spero! bene de quo: ἐλπίδας ἀγαθὰς ἔχειν ἔν τινι | - jmb8 B. ichmaden, infeingo3 [egi, actum] spem cjs: 20λύειν τινός την έλπίδα | - imom die &. rauben, eripio3 [pui, reptum] spem cui: ὑποτέμνειν τινὶ τὰς έλπίδας έκκοούειν, έκβάλλειν τινά της έλπίδος Die S. fchlägt fehl, spes fallit: ἀποτυγχάνειν της ελπίδος άποτυγχάνειν, σφάλλεσθαι ήλπισμένων | eine eingebildete S., spes ad irritum redacta: usvn έλπίς ματαία έλπίς | - guter g. fein, gravida sum: έγκύειν, έν γαστοί φέρειν.

hoffmungolog, spe carens ob. orbatus; desperatus: άνελπις [δος] · άνέλπιστος | - Adv., sine spe; desperanter: ἀνελπίδως · ἀνελπίστως | - faft b., exi-

guå cum spe: μόνον οὐκ ἄνελπις.

Soffnungelofigfeit, omnium rerum desperatio: n

άνελπιστία · άνέλπιστον.

hoffnungeboll (viel S. habend), plenus spei: έλπίδος πλέως [o, η] · έλπίδος μεστός · ενελπις [δος] | - ge= mahrend, bonae spei; de quo bene sperare possis: πολλάς έλπίδας παρέχων.

Hofgunft, favor aulae: ή παρά βασιλέως εύνοια.

Dofhaltung, aula regia: Depanovies of negl baσιλέα. διατριβή βασιλέως. ή των βασιλέως διοί-

Sofhund, canis catenarius; svillaticus: o nown άλυσίδετος.

Sofinfrigue, vafrae aulicorum artes: μηχαναί σίαις χοώνται οί περί του βασιλέα καλινδούμενοι κακοπραγμοσύνη αυλική.

hofiren, caco1: αποπατείν.

Soffabale, f. Sofintrigue.

σθαι έν έλπίδι είναι - feft h., confido 3 [fisus sum] : | Hofffeibung, vestis, quam aulici gerunt: ή των περί τον βασιλέα έσθής.

Boflager, sedes (sacrarium) principis: τὰ βασίλεια. Hoflafai, pedissequus aulicus: o axolovdos των κατά τὰ βασίλεια.

Hoffente, auliei; purpurâti: ol neol ron Basiléa. οί έκ τῆς βασιλέως αὐλῆς.

Doflibree, vestis famulorum aulicorum: ή τῶν θεραπόντων αύλικων έσθης.

Dofmanier, aulae ingenium; consuetado regia; mos aulicorum : ή συνήθεια βασιλική, =αύλική.

Sofmann, aulicus; homo aulae ingenio accommodatus: ὁ ἐπὶ ταῖς θύραις τοῦ βασιλέως διάγων ὁ περί τον αυτοκρατορα | - fig., homo callidus: κομψὸς ἀνήρ ἀστεῖος ἀνήρ. πανούργος ἀνθρωπος. ϋπουλος ανθοωπος.

Hofmarichall, praesectus sisci principis, Marschallus aulicus: ὁ ἐδέατρος · θαλίαρχος · ὁ τῶν σκηπ-

τούγων άρχων.

hofmedicus, f. Leibargt.

Hofmeier, villieus: o ris enauleus enirgonos. αυλείτης.

hofmeister, magister; custos rectorque; paedogôgus: παιδαγωγός ! - S. ber Bringen fein, praesum educationi liberorum principis: παιδαγωγόν είναι τών του βασιλέως παίδων.

hofmeistern, imbn, castigo' qm: έπιπλήττειν τινί. μέμφεσθαί τινι.

hofmeisterstelle, bei Bringen, praefectura et institatio filierum regiorum: η των βασιλέως παίδων παιδαγωγία.

hofprediger, a sacris regiis orator: ò legede bacihixós.

Hofpredigerstelle, munus oratoris a sacris : ή ίερατεία βασιλική.

Hofrath, a consiliis aulicis: o βασιλικός συμβουλος. hofraum, area domus: ή αυλή.

hoffdneider, vestificus principis: ò τοῦ ἄρχοντος ίματουργός.

hoffdrange, f. Schrange.

Soffprade, sermo, qui versatur in aula: ή κατά την βασιλικήν αθλήν διάλεκτος οί θώπες λόγοι.

Hofftaat, aula regia ; apparâtus [ûs] regius : ἡ μεγαλοπρέπεια βασιλική ή παρασκευή βασιλική.

Dofthur, janua interior: ή αύλειος θύρα.

Hofton, anlae ingenium: το των περί τον αύτοπράτορα ήθος.

Hofwelt, anlici: of nata the basilens ablive of έν της βασιλικής αυλης.

Hohe, das, altum; sublime: τὸ ὑψηλόν · μετέωρον nach Sohem ftreben, appeto" [îvi, îtum] res majores: μετέωρον τείνειν.

hobbeit, altitudo; exelsitas: το μέγεθος ή μεγαλειότης · ύψος · μεγαλοψυχία | - II) (Landeshoheit). f. b. | — III) (ale Titel), Ew. δ.! celsissime Princeps: ω επιφανέστατε!

Sobeiterecht, bee Staates, civitatis amplitudo: o

θρόνος ή ήγεμονία.

Hohepriester, pontifex maximus: o aquisquis [éas]. hohl, cavus; concavus: noilog | - etw. h. maden, cavo1; excavo1 qd: nothaivetv | - bie h. Band, ma-

nus cava auch vola: τὸ κοίλον τῆς χειρός κοίλη zelo | - h. Bahne, dentes concavi: δδόντες κοίλοι - hohigewordene Bahne, dentes exesi: odovreg ueκοιλωμένοι | - ein h. Ring, annulus pervius: ὁ δακτύλιος διαδυτικός, «noilos | - h. Augen, lumina con-cava: δφθαλμοί κοίλοι | - eine h. Stimme, sonus fuscus : xsvn φωνή | - ein h. Kopf, ingenium vanum ; άνης κενός, μάταιος την φύσιν.

Dohlader, vena cava: ή φλέψ κοίλη.

hohlaugig, luminibus cavis: ποιλόφθαλμος κοιλωmog.

hohlbadig, genis concavis: norloguados.

Dohlbohrer, terebra: o og Jongiov [ovos]. Dohlgeschwür, fistula : ή σύριγξ [γγος] · ο κόλπος.

Dohlglas, vitrum concavum: ή θαλος ποίλη.

Sohlfehle, =leifte, cymatium; unda: ή γλυφίς [δος].

Bohlfreisel, trochus: o τροχός αρίκος.

Doblingel, pila cava: σφαίρα κοίλη το σφαίριον (σφαιρίδιον) ποίλον.

Sohlfaule, columna cava: ή στήλη κοίλη · ή κίων

Sohlfpiegel, scaphion: to nothor natontoor.

Dohlung, recessus [ûs] cavus: το κοίλον · κοίλωμα - Die Sohlungen am Gaulenichafte, striges; canales: οί σωλήνες αί ραβδώσεις αί ράβδοι.

Sohlweg, via cava; angustiae viarum; fauces: n στενή όδός στενόχωρος όδός τὰ στενόπορα τὰ στενά ή χαράδρα.

Sohlwert, imbrices: of swlives.

Sohlziegel, imbrex; tegula colliciaris: o σωλήν Truos .

Soblairfel, circinus concavus: o nionivos noilos.

Sohn, ludificatio; ludibrium; cavillatio: ή υβρις [εως] · καταχήνη | - jmdm &. sprechen, ladificor 1 habeor' ludibrio; derideor' [îsus]: παίζεσθαι.

Sohngelachter, derisio: ò κατάγελως [ωτος] · ὁ σαρδάνιος γέλως.

hohnladen, jmbm, derideo 2 [îsi, îsum] qm: καταγελάν τινος έγχανείν τινι.

hold (gewogen), amîcus; propitius cui: εὐμενής εἴνους Ἰεως | - jmbm h. sein, saveo² [vi, fautum] cui: εὐφοονεῖν τινι εὐνοϊνῶς ἔχειν τινί οδ. πρός τινα |- nicht h. fein, sum a quo animo alieno: κακώς φρονείν τινι | - II) (artig), f. b.

holdfelig', suavis; venustus: εὐγενέστατος' εΰχαοις [τος] · χαριέστατος · γλυκύτατος.

Soldfeligfeit, gratia; suavitas; venustas: ή εύμένεια· εύνοια· τὸ έλεων· χάρις· τὸ εύχαρι | - S. ber Mienen, suavitas oris: το του προςώπου εύχαρι ή της όψεως χάρις.

holen, peto3 [îvi, îtum]; affero [attüli, allâtum]; apporto1; addûco3 [xi, ctum]; prodûco3; arcesso3 [îvi]; accîo4 [îvi, îtum]; adveho3 [xi, ctum]; προςκομίζειν προςάγειν τινά άγειν τινά φέρειν πινά | - fidy eine Krantheit h., naneiscor³ [nactus] morbum: φέφεσθαι νόσον ἀπολαύειν νόσον | -Athem h., spiro1; duco3 spiritum: avanveiv nveiv. holla, heus!: 200!

Holm, I) (3och, in ber Baut.), jugum: ro gvyóv. o ζυγός - II) (Berft), navâle: το ναοπήγιον νεώφιον | Dolsfuhre, vehes lignorum: ή ξυληγία.

III) (hūgel), collis: ὁ λόφος | – IV) (Infel), insula: ἡ νῆσος [ov].

Holpern, die, salebrae: τὰ τραχύσματα σκληρώματα.

holperig, salebrôsus; horridus; asper: τραχύς. δύςπαρος | - Adv., horride: τραχέως δυςπόρως.

Holunder, sambûcus; arbor sambucea; sambûcus nigra, L.: ἡ ἀκτῆ' ἀκταῖα' ἀκτίς | - αμό Φ., sam-bucĕus: ἄκτινος.

Holunderbeere, sambûcum: o nonnos antivos.

holunderbluthe, flos sambūci: το κάνωπον.

Holunderfaft, succi sambucis expressi: o xvlos ax-TIVOS.

holunderthee, sambuci flores (decocti): τὰ ἄνθη απτινα έψητα.

Sol3, lignum; ligna [orum]: τὸ ξύλον ή ύλη | - 1) (zum Bauen), materia: τὰ ξύλα ή ξύλωσις ή ύλη | — 11) (f. v. a. mit S. bemachfene Stelle), silva; loca silvestria: ὁ δουμός ἡ τολη | - von δ, lignõus: ξυ-λώδης ξυλιός | - δ, hauen, caedo | [cecfdi, cae-sum] ligna, materiam: ὑλοτομεῖν ξυλοτομεῖν: τέμνειν ὑλην: «ξύλα | - δ, spatten, siados [fidi, sissum ligna: vlnv ozizev | - S. holen, lignor ; materior': ξυλεύεσθαι - ξυλίζεσθαι | - in'd H. treiben, silvesco3; esfundor3 [ûsus] in materiam: ξυλομανείν . ύλομανείν . καθυλομανείν.

Dolzapfel, malum silvestre . το άγοιον μηλου. .

holzarbeiter, lignarius (sc. faber): o golovoyos.

Hollart, genus ligni: το ξύλου είδος.

holzartig, ligneus; lignosus: ένλοειδής ένλοφανής Evlitys [ov].

holzart, ascia: n agivn.

Holzbau, sultur, silvarum cultus [ûs]: ή ξυλη-

Holzbirne, pirum silvestre: ή άχράς [δος] | - =baum, pirus silvestris: ή άχερδος.

Holzboth, (j. v. a. Sägebott), machina serratoria: πηγια, υπέρεισμα πρός την πρίσεν.

Bolyboden, tabulatum, in quo ligna conduntur: zò ξυλόβολου.

holzbündel, fascis lignorum: ὁ ξύλων φάκελος. Doljdieb, fur lignarius : o nlêntigs gulov.

Holdbliebstahl, furtum liguorum; ligna furtim ablata: ή ξύλων πλοφή.

holzen, f. holz holen.

Holzersparniß, compendium ligni: ή τοῦ ξύλου φειδωλή | - mit &. verbunden fein, parcos [peperci, parsum] ligno: φειδωλώς χοησθαι τοῖς ξύλοις.

Holzeffig, acidum lignarium : τὸ ὅξος ξυλικόν. holyfaller, lignarius: ò φρυγανιστής [ήρος]. Solzfanle, caries lignorum: ή σαπρότης του ξύλου.

Dolgfeile, radula : n gulinn givn.

holsflöße, f. Floß, Blöße.

holzfrei, eui ligna gratis suppeditantur: προίκα λαμβάνειν τὰ ξύλα.

Holzfrebel, arborum violatio: ή δενδοολύμη.

Holzfrucht, fractus [as] lignosus: o nagnos Evico-Sys.

δουμών (ύλων) πρόςοδος.

Holzbader, shauer, qui ligna caedit: à Evloromog. ξυλοκόπος ξυλοσχίστης.

Holghandler, lignarius (sc. negotiator): o gvlo-

πτόλης.

Dolahaufe, acervus lignorum: à Evlav goods | - ge fdidtet, strues: ὁ κατασκευαστὸς σωρός.

Bolabof, area, ubi ligna conduntur (venduntur): ή αύλή ἐν ἡ τὰ ξύλα ἐστίν.

Holzholen, das, lignatio: To Evleves au Evligeσθαι.

Dolzholer, lignator: o Evlevouevos Evlicouevos. holdicht, lignosus: ξυλοειδής · ξυλοφανής · ξυλίτης

holzig, ligneus: Eulwong. Eulinog.

Dolgfohle, carbo: o avdoak (Evlinos).

Dolylefe, lignatio pauperibus permissa: o Evliquos - in bie H. gehen. eo [îvi, itum, fre] lignatum: léval ξυλευσόμενον.

Bolymağ, mensûra lignôrum: τὸ τῶν ξύλων μέτρον. Holymaft, sagina silvatica: o σπισμός (ή σιτεία), χορτασμός ύλαΐος.

Holzordnung, lex saltuaria: o vouos vlacos.

Holyplat, locus, ubi ligna venduntur: ή ξυλοθήκη δ ξυλών [ωνος].

Holzbreiß, pretium lignorum: αὶ τῶν ξύλων τιμαί. Holgraspel, radula: n Evnin to un ornowow.

holyreid, lignôsus; lignis abundans: ξυλώδης πολύξυλος.

Solzfage, serra, qua lignum secatur: è noiwe, noi-

Holyfaure, acidum lignarium: zò ogos gulivov i όξύτης ξυλική.

Holyfchiff, navis caudicaria: το ξύλινον πλοΐον.

Bolifolag, caedes arborum: n vlovouia.

Holzschneider, scalptor lignarius: o vloromog.

Bolaldmitt, figura ligno incîsa: τὸ ἐξυλογραφημένον Eldog.

Holyschuh, soleae ligneae: το προύπαλον προύπεζον.

Holyspalter, qui ligna findit: o gulogiorns [ov].

Holaspan, assula: το σχίδιον.

Holyftall, stabulum, ubi ligna conduntur: n goloθήκη ὁ ξυλών [ώνος].

Holyston, strues lignorum: à gilor copos [- II) (Scheiterhaufen), rogus : ή πυρά.

Holstag, dies lignorum: ή ξύλων ημέρα.

Holzfaube, palumbes; palumbus: ή φάψ [βός] φάττα.

Holstage, pretia lignorum publice constituta: τὸ τῶν ξύλων τίμημα.

Solithenerung, caritas lignorum: n δουοτομίας

Holjung, I) (bas Holzen), lignatio: o Evliquos | -II) (Balbung), silva: ή έλη ό δουμός.

Holzborrath, copia lignorum; rà anonelueva Evla. Soliweg, callis; via silvestris: ή τρίβος ύλαία. άτραπὸς υλαία.

Bolggefälle, pecunia, quae ex silvis redit: ή έκ των Bolgweide, pascuum silvestre: ή βοσκή=, νομή blacia.

> Holzwerk (zum Bauen), materia: materiatio: ή ξυλεία ξύλωσις.

Holywurm, tarmes; tinea; terêdo: ή τερηδών [ονος] · ο θρίψ [πός] · κνίψ [πός].

Solziettel, tessera lignaria: τὸ περί ξύλον δέλ-TION

Homiletif, homiletica forum]: n builnrixn. lovoποιητική λόγων ίερων.

homogen, f. gleichartig.

Honig, mel: rò uéle [ros] | - ausgelaffener H., m. liquatum: το μέλι τετηγμένον | - reiner S., m. purum: τὸ μέλι καθαρόν | - unreiner, m. inquinâtum: το μέλι μεμιασμένον | - αμδ (wie) S., melleus: μεlitifolog | - mit S. angemacht, mellitus: usliggos | sum S. gehörig, mellarius: uelungos | - S. machen, facio [feci, factum] mel; mellifico1: μελιτουογείν | - ausnchmen, eximo 3 [êmi, emptum] mel: έξαιοείν μέλι.

Honigapfel, melimêlum; malum musteum: το μελίμηλον γλυκύμηλον.

honigartig, melligeaus; melleus: uelieidig ueliτώδης.

Honigban, mellificium: ή μελιτουργία | - (b. Dlen-(chen), res mellaria: ή μελιτουργική.

Honighauer, mellarius: à uslitovoyos.

Bonigbiene, f. Arbeitobiene.

Honigbrühe, melizomum : το μελίζωμον.

Honigernte, mellatio: ή έξαίρεσις του μέλιτος. Honigfarbe, color melleus: to uélitos xomua.

honigfarben, melleus; mellei coloris: uelíxoovs [our] · uslizoms [wtos].

Honiggefaß, sinus; vas mellarium: to ayyecov meλιτηφόν.

honiggelb, gilbus; gilvus; helvus: µelizlwoog. Honiggeschmad, sapor melleus: τὸ γεύμα μέλιτος.

Honiggeschwulft, meliceris: ή μελικηρίς.

Honigfeld) (ber Blumen), nectarium, L .: To venτάριον.

Bonigfice, hedysarum, L.: τὸ ἡδύσαρον.

Honigfuchen, I) placenta mellita: ή μελιτούττα | -II) (Bonigicheibe), favus : τὸ μελίκηρον.

Honigmeth, hydroměli; aqua mulsa: τὸ ὑδοόμελι. Sonigmonat, Majus: ὁ πέμπτος μήν Μάιος μήν. Honigpupphen (als Liebkofung), mellitula: ylvμυτάτη.

honigreid), mellosus; melle abundans: μελίδουτος άφθονίαν έχων μέλιτος.

Honigfauger, trochilus colubris, L.: o rooxiloc.

Honigscheibe, stafel, favus: ro uelingov. honigius, mellitus: μελιχρός μελίζωρος μελιτόεις.

Honigthan, melligo: to asgoneli [itos].

Honigtopf, sinus; sinum: ro norog. Honigwaffer, mella (se. aqua): to pelitecor ueliпратог.

Honigwein, melitites; vinum mulsum: & uederirns olvog.

honnet, f. anftanbig, ehrlich.

το τίμημα δίδαπτρον.

Sonneurs, bie S. imbm machen, prosequors [en-

tus] qm omnibus officiis: τιμάν τινά. Honorar, merces; honos qui habetur cui: ὁ μισθός:

Honoratioren, proceses: of gradulor edgeneis.

honoriren, 1) (bezahlen), solvo³ [vi, lûtum]: δώροις τιμᾶν τινα· ἐπιθαυμάζειν | - ben Krzt h., habeo³ medico honorem: τὸν ἰατρὸν ἐπιθαυμάζειν· τὸν ἰατρὸν δώροις τιμᾶν | — II) (εhren), f. b.

Sopfen, lapus: το βούον | - spridm: an ihm ist H. und Malz bertoren, in eo et operam et oleam perdidi: ούχ οδόν τ' έστιν ούτε λέοντα ξυρείν ούτε τοῦτον επιχειρείν βελτίω ποιήσαι.

Dopfenbau, cultus lupi: ή βουουργία.

Sopfenberg, collis lupe consitus: ὁ λόφος βουόφυτος τὸ ὅρος βουόφυτον.

Sopfengarten, ager lupo consitus: ὁ κῆπος βουόφυτος.

Φορfenfeim, asparagus lupi: τὸ βούου βλάστημα ὁ βούου ἀσπάραγος.

Sopfenstange, palus lupi: ή χάραξ [105].

Dora, preces horariae: αξ εύχαι ἀριαίαι. Dorabud, liber precum horariarum: τὸ βιβλίον ἐν

ὰ αἱ εὐχαὶ ἀριαῖαί είσιν.
horden, ausculto¹; subausculto¹: ἀτακονστεῖν '
ὑπακούειν' τηφεῖν τι 'διακωδωνίζειν | - αn ber
Σhūr h., capto¹ sermonem aure foribus admotâ;
ausculto¹ ab ostio: διακωδωνίζειν παρὰ τὴν θύ-

ausculto ab ostio: διαπωδωνίζειν παρά την θύραν | - bei imbm h., tento animum ejs: ἀπόπειραν ποιεϊσθαί τινος | - s. a. be= und hinhorden.

Sorcher, qui nostro sermoni auceps est; arbiter: ὁ ἀτακουστής.

βorbe, crates: ἡ τρασιά· ὁ ταβόος | - I) (Ξαβι), crates pastorâles: τὰ γέδοα ποιμενιπά | — II) (βαιβε), grex; caterva: ἡ ἀγέλη· τὸ πληθος.

Borizont, f. Wefichtstreis.

horizontal, librátus; aequns; directus: ὁμαλός ισόπεδος | - Adv., ad libram: ὁμαλῶς looπέδως |h, machen, exigo [êgi, actum] ad libellam: ὁμαλίζειν.
Horizontalebene = flade, locus ad libellam aequus; libramentum: τὸ ἰσόπεδον.

Borizontallinie, linea, quae dicitur horizon; linea directa; ή ὁμαλή γράμμη.

Φυτη, cornu: το κέφας [ατος, αος, ως] | από Φοτη, corneus: κεράτινος | - 3μ ή. werden, cornesco³: κερατονοθαι | - Φύτηετ habend, cornitus: κέφατα έχων [ονοα, ον] κεφασφόρος | - mit den ή. floßen, ferio* cornibus: κεφοτυπεῖν κυρίττεν | - einander, luctamurinter nos cornibus: κέφατα ποὸς ἀλλήλους παλαίεν | - fig., imdm die ή. dieten, odverto³ [ti, sum] cornua cui: ἐπιστρέφειν, ἀντιστρέφειν τινὶ τὰ κέφατα | - fid die ή. abhogen, exio² [ŭi, ûtum] ferociam: ἀποβάλλεσθαι τὰ κέφατα | - imdm ή. αμίξερεη, habeo² rem cum uxore cis: κέφατα ποιείν τινι | - δ. befonmen, decipior³ [ceptus] uxoris adulterio: κεφατίαν ἀποδεχθήναι υπό τῆς γυναιχός | - II) (was mit einem ή. Aehnlichfeit hat), δ. Β. die hörner des Mondos, cornua lunae: τὰ τῆς σελήνης κέφατα | - Στίπίλ. cornu: ποτήριον | Βιαδή, cornu; buccina: τὸ κέφας [ατος, αος, ως] | - mit jimdm in ein φ. blajen, conspīra eum quo: συμφυσάν είς ταὐτον συμφωνείν τινι.

[hornāhnlid, artig, cornēus; corneclus: περατοείδης περοειδής περατώδης.

Hornarbeiler, e cornu fingens artifex: περατουργός· περατοποιός· τέπτων περατοξόος.

hornblaser (hornist), cornicen: ὁ περαταύλης· περαύλης περφδός.

Horndreher, drecheler, e cornu tornans artifex: o negatovojog téntov negatogoog.

Dornfarbe, color corneus : τὸ κερατοειδές.

hornfarben, sbig, cornei coloris: κερατοειδής.

Hornhaut (ber Augen), ceratodes : ή κεραία.

hornicht, hornig, f. hornähnlich. Dornig, crabro: o spif [nos].

Hornfamm, pecten corneus: ή utels requiry.

Sorniaterne, laterna cornea; cornu: o luzvou-

Hornschlange, cerastes: o usquerns [ov].

Porntragend, cornutus: negaspogos.

Hornung, mensis Februarius: δ δεύτερος μήν • Φεβρουάριος μήν.

Bornberfertiger (ber Blafehörner macht), cornuarius: ο μερατοποιός.

Dornbich, cornûta (sc. animalia); armenta cornûta: τὰ περαςφόρα θρέμματα βοσκήματα.

horsten, singo³ [nxi, ctum] et construo³ [xi, ctum] nidum: πήγηνοθαι καλιάν.

Port, praesidium: ή φυλακή.

δο[ett, bracae; αί περισπελίδες σκελέαι | - ber δ. anhat, bracâtus: ἐνδεδυπώς περισπελίδας ἡμφιεσμένος σκελεαζς | - δ. anzichen, indŭo¹ [ŭi, ûtum] me bracis: ἐνδύεσθαι-, ἀμφιέννυσθαι περισπελίδας.

Pojenband, periscelis: ή περισκελίς.

Dojentafche, sacculus bracarum: τὸ βαλάντιον.

Sofenträger, fasciae bracis sustinendis: ὁ τῶν ἀναξυρίδων ὀχεύς.

Hosianna! fave deus! bene vertat!: 2002 News

Sospital, A) für Arme, ptochotrophium; ptochium: το πτωχοτροφείον | — B) für Kranie, nosocomium: το νοσοχομείον | — C) für Fremde, xenodocheum: το ξενοδοχείον,

hofpitalität, f. Gaftfreiheit.

Sospitalpsleger, stater, ptochotrophus; nosocomos: xenodochus; δ πτωχοτφόφος ξενοδόχος νοσοκόμος.

holpitiren, bei jmbm, intersum hospes scholis ejs: ξένον παραγίγνεσθαι ταῖς σχολαῖς τινος.

Holpedar, princeps; regulus: βασίλισκος δυνάστης. Holfie, panis encharisticus: ὁ εὐχαριστήριος ἄρτος.

Sotel, domus; deversorium: τὸ καταγώγιον.

Bub, flos; robur : τὰ τέλη [ῶν].

Subclei, vexatio: ἡ ἐνόχλησις· πάπωσις· ὕβοις |jmbm S. maden, vexo¹ qm; facesso³ [îvi, îtum] negotium cui: παποῦν τινα· ὑβοίζειν εἶς τινα.

hudeln, imbn, vexo¹ qm: ἐπηρεάζειν τινά, ob. τινί ὑβρίζειν εἴς τινα πράγματα παρέχειν τινι | - fid) von imbm nicht h. laffen, non perpetiors [pessus] contumelias cis: αὐκ ἀνέχεσθαι, ὑπομένειν, φέρειν τὴν ὕβριν τινός. hubid, bellus; pulchellus; formôsus; lepidus; venustus; festivus: χαρίεις· ἐπίχαρις [ιτος]· εὐπρόςωπος καλός · εὐειδής ! - cin h. Theil, bona pars: άξιόλογον μέρος ' ίκανον μέρος | - Adv., belle; venuste: χαριέντως etc.

Buftbein, fnochen, coxa; coxendix; os coxae: o

Dufte, coxa: coxendix: to logiov unglov - n layor lovos .

Sufftpfanne, acetabulum, circa quod coxendix vertitur: ή ποτύλη · ποτυληδών [όνος] · τὸ ἰσχίον.

Buftberrenfung, luxatio coxae: το έξαρθρωμα τοῦ unoov.

Buftweh, dolor ischiacus: ή άλγηδών ίσχιακή.

Bugel, collis; clivus; tumulus; grumus: o lopos γεώλοφος ή όφους [vos].

Sugelchen, colliculus; clivulus; to lowiov Lowiδιον | - II) (fleine Beichwulft), tuberculum: τὸ φυμάτιον.

hügelicht, colli similis: λοφώδης | - Adv., collis in-

star: lopwdwg.

hügelig, clivôsus; tumulôsus: yewlowog [ov] · 20φώδης.

Buhuden, pullus gallinaceus: το όρνίθιον. Buhnerauge, f. Leichborn.

Bühnerbraten, assum gallinaceum: τὰ ὀονίθεια (όπτα) πρέα.

Buhnerbrühe, jus gallinaceum: o touos alento-

Sühnerei, ovum gallinaceum: to opvivision cov. Dühnerfeber, penna (pluma) gallinacea: τὸ αλεκτόοειον πτίλον.

Hithnerfleisch, (caro) gallinacea: τὰ ὁρνίθεια κρέα. Buhnerhandel treiben, vendito' gallinas: dovidoπώλην είναι περδικοπώλην είναι.

Hühnerhaus, stall, gallinarium: tò dovidotooosiov ò dovidov [ovos].

Dithuerhof, cohors gallinarum: o ogvid ov [ovos]. Subnerhund, canis avicularius, L.; canis venaticus:

δ περδίλοχος κύων.

Buhnerleiter, fleige, ascensus [ûs] gallinarum ad tabulatum: o ooviderog nlinas [nog].

Buhnermift, stereus [oris] gallinaceum: ὁ κόπρος ¿ovideos.

Duhnerueit, cubile gallinae: ή κοίτη, εὐνή τῆς άλεπτορίδος.

Hühnerstange, pertica gallinaria: ή κάμαξ δονιθέα. Dubnerftopfer, aviam fartor: o ourevris oovidov.

Dübnerwarter, gallinarius: o ogridoxópos.

Dubnersucht, cura gallinarum: ή δονιθοτροφία.

Bulfe, auxilium; subsidium; ops (wobon nur opis, opem, ope gebräuchlich); adjumentum; suppetiae; opera: ή βοήθεια· έπιπουρία | - mit imbo \$., cis ope; adjutore (adjuvante) quo; ejs opera: βοηθήσαντός τινος συνεπιλαβουμένου τινός | - οί) με imos S., sponte mea: per me: αύτόματος αύτοhatei, en ton antohaton, antogerei, enonti, enonsia: έκουσίως | - mit Gottes H., si dens juvet: σων Hilfe, folliculus; valvulus; gluma: το λέπος λέθες | - feine H. 311 etw. andicten, profiteor [fessus] συναι λέπυρουν λεπύριον | - der Weinsperam meam ad qd: έπαγγέλλεσθαι, ώπισχνεῖσθαι beeren, vinacea; vinacea; vinacea;

βοήθειαν | - jmom B. leiften, auxilior' cui; juvo' [ûvi, ûtum] qm: Bondeiv êxinovosiv tivi | - jindm ju S. fommen, venio fni, entum cut auxilio; succurro³ [curri, cursum]: βοηθείν· ποοςβοηθείν· παραβοηθείν· έπικουρείν τινι | - f. bei jmbm fuchen. peto3 [îvi, îtum] opem a quo: δείσθαί τινος συμμαχήσαι οι · συμμαχίαν αιτείσθαι τινα | - art= liche H. suchen, utor3 [ûsus] medico; adhibeo medicum morbo: τη νόσω επιπουφείν προςφέφειν latoòv τη νόσω | - gerichtliche S. suchen, defero [túli, lâtum] rem ad judicem; ago [êgi, actum] lege: ἀναφέρειν τι είς τὸ δικαστήριον κατὰ νόμον ποιείν | - β. finden bei imdm, javor a quo: ενοίσκεσθαι την παρά τινος βοήθειαν, εσυμμαχίαν. ώφελείσθαι υπό τινος | - ber S. bedürfen, sum inops: ἀπορείν: ἐπικούρου δείσθαι ἐνδεής είμί TIPOG.

Hulfleiftung, auxilii latio; opera; ή βοήθεια· έπι-

κουρία ύπουργία.

hülftoð, inops (auxilii); auxilio orbâtus: άβοήθητος. απορος ξοημος συμμάχων | - imen h. laffen, destituo3 [ŭi, ûtum] qm: ἀπολείπειν έγκαταλείπειν. προλείπειν | - h. Lage, inopia: ἀπορία· ἀμηχανία· ένδεια.

Bulflofigfeit, inopia: ή άβοηθησία άπορία. hülfreiche Dand, imbm reichen, f. Balfe (leiften).

hülfsbedurftig, inops auxilii: δεόμενος έπικουρίας. =Bondelag · anogog.

Bulfogelber, stipendium: o nopog: wooog : michog έπικούριος.

Bulfstenntniffe, subsidia [orum]; artes adjutrices : αί ἐπιστήμαι (τέχναι) συνεργοί.

Bulfelehrer, hypodidascalus; adjutor: o ovveovoc. υποδιδάσκαλος.

Bülfelinie, linea subsidiaria: ή γραμμή βοηθητική. Dilfomacht, civitas foederata: ή συμμαχίς πόλις.

Bulfomittel, adjumentum; praesidium; subsidium: τὸ ἐπικούρημα βοήθημα όφέλημα ή μηχανή |bie 5., facultates; opes; copiae: ή δύναμις· τά ὑπάοχοντα | - gelchrte B., prasidia doctrinae : ἐπιστήμαι έπικουρικαί | - mit allen h. zu etw. ausge-rüftet fein, paratus sum omnibus praesidiis ad qd: πασι βοηθήμασι παρεσκευασμένον είναι πρός τι.

Bulfoquellen, f. Bulfomittel.

Bulforeiterei, equites auxiliares: of inneig eni-TOUTOL.

Bulfetruppen, soolfer, auxilia forum]; milites auxiliarii; subsidia [ôrum]; milites subsidiarii: οἱ ἐπίκουροι βοηθοί ή βοηθός δύναμις το ξπικουρικόν ή βοήθεια άφέλεια.

Bulfowiffenschaft, ars adjutrix: ή άρωγος έπιστήμη.

Hilfswort, zeitwort, verbum auxiliare: To onua βοηθητικόν.

Bulle, velamentum; velum; involucrum; tegumentum: τὸ κάλυμμα περικάλυμμα έλυτρον | - 5. tt. Fulle, victus et amietus: τὸ πλήθος ἡ ἀφθονία - f. a. Fulle.

hüllen, f. einhüllen.

fen haben, tegor³ [tectus] folliculis: λεπύροις κα- Hufnagel, clavus quo ferrea solea equo suppingitur: λυπτεσθαι.

hülfen, f. aushülfen-

hulfenartig, valvulis similis: λεπυριώδης λεπυρώ-

Bullenfruchte, legumina [um]: τὰ ὅσπρια χέδροπα. Bundden, canicula; catulus; catellus: o novionos ή κυνίσκος το κυνίδιον κυνάριον σκυλάκιον ό, n ouvlas [nos].

Hindin, canis (femina): ή κύων σκυλάκαινα.

hundisch, caninus: uvvinos Guvlancions | - Adv., canum more: nuvinos onulanodos.

hupfen, salio 4 [ui]: σκιρτάν πηδάν | - auf etw., insilio * [ui] in qd: σκιρτάν, πηδάν είς τι.

Burde, f. Sorbe.

Diitchen, parvus petasus ; parva causia ; to milidiov. huten, I) a. (trachten auf ettv.), servo!; eustodio dd: φυλάττειν' τηφείν τι | - das haus, servo1 domum: την οίκιαν φυλάττειν | - fol fig. (zu hause bleiben), maneo2 [si, sum domi : ockovosiv | - bas Bett b., teneor lecto: xlivnon sival - B) (weiden), pasco3 [vi, stum]: νέμεσθαι ποιμαίνεσθαι βόσπεσθαι νέμειν ποιμαίνειν έλαύνειν | - II) r. (fich b.), caveo 2 [vi, cantum] (mihi): φυλάττεσθαι εύλα-Beiedat ! - bor imbm, a quo: polatteedat, eila-Beiovai tiva | - hüte bich, zu glauben, eave eredas: φυλάττου μη πείθη.

Buter, sill, custos: o, n govlag [nos].

Duttehen, casula ; tuguriolum ; to nulvifiov uligiov

Butte, casa; tugurium; mapale; umbraculum; officina: ή καλύβη · σκηνή · το σκήνημα · αύλιον · Exarlig.

Hittenarbeit, caminorum opus: to Foyov naucνιαΐον ή καμινεία καμινία.

Buttenarbeiter, qui operas fabriles in officina me-- tallica praebel: ὁ λαμινεύς παμινευτής παμινευ-The.

Buttenfactor, quaestor metallicus: o ταμίας των καμίνων.

Buttenfunde, metallurgia: ή μεταλλουργία.

Buttenmeister, officinae magister: o enigratys tov μεταλλουργείου.

Büttenrauch, pompholyx; spodium: ή πομφόλυξ σπόδιον.

Hüttenschreiber, scriba officinae: o γραμματεύς του μετάλλου.

Buttenwerf, officina metallica: το μεταλλουργείον.

Butung, custodia: ή φυλακή.

Duf, ungula : ή ὁπλή· χηλή· ὁ ὄνυξ [xos] | - ein gefpaltener B., ungulae binae: dignin | - ein ungespaltener, ungula solida: μονοχήλη.

Dufe, *huba; ager triginta jugerum: ο άγρος τοιάκοντα μέτρων.

Sufcifen, solea ferrea: τὸ εππου υπόδημα. σιδηoov | - einem Pferde bie D. angieben, induo's [ui, utum] equo soleas terreas; calceo' equum: Evoveiv τῷ ἴππφ τὰ ὑποδήματα | - einem Perde ein S. aufichlagen, suppingo a [nxi, etum] equo ferream soleam clavis: ὑποδεῖν τῷ ἵππφ σιδηομ.

Huflattig, tussilago: τὸ βήχιον.

ο ήλος σιδηφούς.

Duffdmich, faber ferrarius; qui equis soleas ferreas suppingit: o zalueve [sws].

Buhu, gallina: ή alentogis [idos] · ogvis [idos] | cin junges &., pullus gallinaceus: o veocoos tò veoggiov.

Duld, gratia; indulgentia: ή χάρις [ιτος]. εὐμένεια * εύνοια.

Buldgöttin, Charis; Gratia: ή Χάρις [irog].

huldigen, juro1 in verba: προςκυνεῖν τινα · δοκοῦσθαι:, όρκίζεσθαι παρά τινος όρκον αποδιδόναι Tivi | - einem Gurffen b., juro in nomen principis: τά πιστά διδόναι άνακτι | - fich bon jmbm h. laffen, patior3 [passus] qm in nomen meum jurare: παοαλαμβάνειν, δέχεσθαι τὰ πιστὰ παρά τινος | -II) (ergeben fein), sum deditus cui rei: ὑπήκοον εἶναί τινι' ακούειν τινος * προςκυνείν τινα.

Huldigung, leiften, juro1 in obsequium ejs: nioren ομόσαι τα πιστα διδόναι.

Huldigungseid, jurisjurandi verba: ή πίστις [εως]. huldreich, f. gnadig.

human, f. freundlich, gefällig.

humanifiren, erudio ; informo ad humanitatem: παιδεύειν διορθούν διδάσκειν τινά.

humanift, qui humanitatis studia profitetur: o έμπειρος των παλαιών γραμμάτων φιλόλογος

Humanitat, humanitas: ή φιλανθοωπία εύκολία. κοινότης το φιλάνθοωπον.

Summel, apis terrestris; apis muscorum: o Bougu-

Dummer, camarus: o καμμαρος.

Sumor, festivitas; lepôres: ή εὐτραπελία - άστει-

Dumorift, scriptor festivus: o actrios avno. humoristist, festivus: εὐτράπελος άστείος.

humpeln, claudico: zwasiew.

Humben, cantharus; poculum majus: o xavdagos. Sund, canis: o now [novos] | - junger B., catulus: o nuvionos to nuvidion onulas [nos] - bon Sun= den, caninus: novinog novelog | - hunde halten, alo3 [iii, ltum] canes: τρέφειν κύνας.

Sundefell, pellis canina: ή μυνή · πύνειρον δέρμα. Hundefett, adeps caninus: ή αυνική πιμελή.

Sundefleisch, (caro) canîna: τὰ κύνεια κρέα.

hundegebell, latratus [ûs] canum: o zvvov blay-

hundehaus, shutte, tugurium canis: ή κυνός κα-LUBY = Halla.

hundert, centum: oi, ai, τὰ ἐκατόν | - je h., centêni: άνα έκατον· έκαστοτε έκατόν | - eine Angahl bon h. (bas hundert), centuria: ή έκατοντάς [άδος] | aus h. besichend, centenarius: ή έκατοντας [άδος]. έκατοστός [νός] | - cins bom S. (cin Procent), centesima: τὸ έκατοστόν | - h. Jahre, centum annorum spatium: ή έκατονταετηρίς | - nad Gunderten, centuriatim: xarà lozovs | - nach hunderten ein= theilen, centurio1: διαιφώ είς λόχους.

hundertäugig, centum (centenis) oculis: έκατό-

φθαλμος έκατον όφθαλμούς έχων.

hundertarmig, shandig, centum manibus: δ, ή έκα- Bundsmild, lac caninum: το κυνικόν γάλα Γγάλατογχειο [005].

bundertblatteria, centum foliis: έκατομφυλλος.

hunderferlei, sexcenti: uvoiot [at, a] - nollà nai παντοδαπά.

hundertfad), centuplicatus; centuplus: έκατονταπλάσιος έκατονταπλασίων [ovos] | - Adv., centumplicato; cum centesimo: ἐκατονταπλασίως etc. -h. fragen, redeo 4 [ii, itum, fre] cum centesimo: To έκατοστον αποδιδόναι : αποτίνειν.

hundertfältig, centuplex: έκατονιαπλάσιος. τονταπλασίων.

hundertfüßig, centum pedibus: enarounous [0805]. hundertjährig, centum annorum; centenarius: ¿na-

TOUTARTHS. hundertjährlich, secularis: δί έκατοστου ένιαυτου.

hunderfföpfig, centum capitibus: ἐκατογκέφαλος. hundertförnig, centum granis: έκατον χόνδοων = κόκκων.

hunderimal, I) centies: Enaroviánis | - II) (febr viele Mai), sexcenties; millies: uvolog.

hundertmalig, centies (sexcenties, millies) repetitus: έκατοντάκις άναβεβλημένος μυρίως άναβεβλημένος.

hundertpfundig, centenarius; centum libras pondo (se, valens): ὁ ἔχων ἐκατὸν λίτρας.

hunderifte, centesimus : Excrostos | - allemal ber B., centesimus quisque: ένατοστός έναστος | - 4um h. Male, centesimum: ένατοστώς | - 3um h., centesimo: είς έκατοστόν.

hunderffausend, centum millia: αί έκατον χιλιάδες. hundertweise, centêni; centuriatim: av enaróv.

hundertzungig, centum linguis: Enarov ylasosas έχων.

Bundestall, stabulum canum: ο των κυνών σταθμός : εηκός * εξπαυλος.

Sundesteuer, tributum in singula canum capita impositum: ὁ τῶν κυνῶν φόρος ἡ τῶν κυνῶν ἀποφορά το των κυνών τέλος.

hundewarter, canum curâtor: o των κυνών έπιμελητής εξπιστάτης εξπίτροπος.

hundezeichen, lamella canum collo appensa: τὸ τῶν κυνών έλασμάτιον.

Hundsaffe, cynocephalus ceilonicus: o neilovinos κυνοκέφαλος.

Sundebif. 1) morsus [ûs] canis: το κυνός δήγμα] - II) (die Bigwunde), plaga canis: ή του novos hurtig, f. fchnell. πληγή· =πληξις.

Sundsbluthe, graphalium, L.: το γραφάλιον.

Sundafiedite, lichen caninus, L.: o zvvinov leixiv. Bundefliege, musca canicularis, L.: ή κυνάμυια.

hundsfott, homo deterrimus; ignavus: ò gunoμάμμας κάκιστος άνθρωπος.

Bundetopf, caput caninum: ή κυνός κεφαλή.

hundstopfig, capite canino: uvvonémalos.

Bundefoth, smist, stercus [oris] caninum: ή исνῶν κόπρος : εσκωρία.

hundelaus, ricinus: o nootwo [woos] · novogat-

RTOG .

hunderaden, rictus caninus: to novos raounpa. Bundeschnauge, rostrum canis: to xvvos gvyxos. =δάμφος το κυνός στόμα.

hundestern, Sirius; Canicula: το κύναστρου ή μαζοα.

Sundstage, dies caniculares: al zovades qué occ.

hundswith, rabies canina: ή uvvos lúosa | - bon ber S. befallen werben, efferor' rabie canina: Egaγριαίνεσθαι τη κυνική λύσση.

hundegahn (bei Menfchen: Augengahn), dens caninus: αυνόδους [οντος].

hundblunge, lingua canis: ή κυνός γλώσσα.

Hinger, fames: σίτου επιθυμία ο λιμός ή πεΐνα | - aud fig. s. b. a. Begierbe, z. B. H. h. nach Gold, fames auri: ἡ χουσοῦ ἐπιθυμία | - bas hungern, esuries; inedia: το πεινην | - B. haben, esurio*; laboro1 fame: πεινην | - bom & gequalt werben, premor³ [ssus] fame: λιμώττειν | - ben & fillen, expleo² [êvi, êtum] famem: ἐππίμπλημι τὸν λιμών · ἐππληοούν την πείναν | - bor S. flerben, pereo [ii, itum] fame: λιμοθνήσκειν | - fich durch S. tobten, finio vitam inedia: ἀπόλλυσθαι λίμω | - fprichtv., S. ift ber beste Roch, cibi condimentum fames: To Tis έδωδης άρτυμά έστι λίμος.

Bungerfur, fames; inedia; inedia imperâta: ή λι-

hungerig (b. habenb), esuriens; edendi appetens; fame laboraus; jejūnus: πεινών· πειναλέος· λιμώδης· έκλιμος | - (verhungert), famelieus: πειναλέος λιμώττων.

hungerleider, esurio; famelicus: o neuntinos.

Bungerleiberei, mendicitas: ή πτωχεία.

hungern (b. haben), esurio4; sum cibi appetens: laboro fame: πεινην λιμώττειν | — II) (flch ber Speise enthalten), abstineo 2 cibo: &ourelv | - imbn - h. laffen, subduco 3 [[xi, ctum] alimenta | cui; impero inediam cui: λιμαγχείν τινα | - s., fames; esuritio: ή πείνα· σίτου έπιθυμία.

Sungerenoth, fames: o liuos | - S. leiben, premor3 [pressus] inopia et fame: λιμφ πιέζεσθαι.

Sungertod, ben S. fterben, pereo' [ii, itum] fame: ό λιμός | - als Strafe, necor' fame: φονευθηναι λιμώ |- ale Gelbftmorber, morior3 [mortuus] inedia: φονεύσασθαι άσιτία.

Bure, f. Buhlbirne.

Sufar, eques Hungaricus levis armuturae; Hussarus: ὁ ἱππεὺς Ούγγοικός.

hufch, momento; illico: αὐτόθι παραυτίκα.

Hussita; Hussi sectator: o Ovecov anolov-Dos · = µadntis.

Hussis: ὁ, ἡ βήξ [χός] | - 3um H. geneigt, tussicaldsus: βηχώδης | - trodner H., tussis sicea: βήξ ξηρά · ἔφ ἡς οὐδὲν ἀναπτύεται | - H. haben, tussio": βήσσειν : βήττειν | - einen folimmen B. b., tussio * male: κακώς βήσσειν | - ben S. bertreiben, levo1 tussim; =discutio3 [ssi, ssum] : κουφίζειν τὸν βήγα | - beim S. nichte auswerfen, exsereo i nihil in tussi: ουδέν αναπτύειν έν βηχί.

huften, tussio : βήσσειν.

Bustenfieber, sebris tussiculosa: ὁ βηχώδης πυρετός. But, petasus; causia: ὁ πίλος | - einen S. aufha= bend, petasatus: πέτασον φορών | - bor jmb ben S. abnehmen, nudo1 od. aperio4 [ui, ertum] caput

aspectu cis: περιελέσθαι του πίλου.

But, die, custodia; tutela: ή φυλακή φοουρά | unter imbe S. fteben, custodior a quo: vão rivi sivat | - auf feiner . fein, caveo2 [vi, cautum]; attendo3 [di, tum] animum ad cavendum: εὐλαβείσθαι, φυλάττεσθαι, όπως μή.. | — II) (Leide), pascuum; pascua [Grum]; ή νομή ή τροφή το χορτασμα.

Butband, fascia petasi; lemniscus causiae: ή τοῦ

πετάσου ταινία.

Dutfabrif, officina petasorum: ή πιλοποιία.

Sutfeder, crista: o logos.

Sutgeld, scriptura : o en the donocias vouns gogos τὸ ὑπὲρ τῶν βοσκημάτων τέλος.

huttrempe, =rand, margo petasi: το πίλου κράσπεδον.

hutlos, sine custode: ἀφύλακτος ἄφρουρος.

Hutmacher, shandler, qui officinam (promercalium) petasorum exercet: ὁ πιλοποιός.

Hutmann, custos pecoris: ὁ τῶν βοσκόντων θηρίων φυλαξ.

Bugel, pomum (malum, pirum etc.) vietum ob. aridum: τὰ φουκτὰ μῆλα.

Spacinthe, hyacinthus: o, ή θάπινθος το θαπίν-ชิเของ ลังชิอรู..

Shane, canis hyacua, L.: ή υαινα. Dydraulit, hydraulica: ή ύδραυλική.

hhbraulifd, bydraulieus: vooavlinos.

Shbrographie, hydrographia: ή ύδρογοάφεια.

hydrographifd, hydrographicus: ύδρογραφικός.

Shbroffatif, hydrostatica : ή υδροστατική. Dibrotednit, hydrotechnica: ή ύδροτεγνική.

Shgrometer, hygrometrum: τὸ ὑγρόμετρον.

Dhmen, f. Sochzeitgott.

Shmile, hymnus: o vuvos n vuvodia.

Superbel, hyperbole; byperbola; superlatio veritatis augendi minuendive causa: ἡ ὑπεοβολή.

huberbolijch, veritatem excêdens: υπερβολικός | h. reben, fero a [tuli, latum] qd supra quam fieri possit: ὑπερβολικῶς εἰπεῖν.

Shpdyonder, S. fein, laboro malo hypochondriaco: ο υπόχονδρος.

Shbodiondrie, malum hypochondriacum: τὸ ὑπογονδοιακόν κακόν.

Shpotenuse, hypotenusa; linea subtendens: ἡ ὑπὸ της γωνίας υποτείνουσα πλευρά.

Supother, hypotheca; pignus [oris]: ή ὑποθήκη. το αποτίμημα.

Shpothefenbuch, tabulae hypothecarum: τὰ τῶν ύποθηκών γράμματα.

Dhpothese, opinio; sententia; conjectûra: ἡ ὑπό-Desig [ews] · elnasta | - Sphotheien, quae ex conjectûra pendent: ὑποθέσεις | - unhaltbare S., sententiae futiles commenticiaeque: ὑποθέσεις κεναί. S. aufstellen, conjecto': συμβάλλεσθαι | - auf einer S. bernhen, nitor's [sus ob. xus] conjectura: ¿osiδεσθαι, έπερείδεσθαι είκασία | - auf S. beruhend, opinabilis: δοξαστός · οίητός.

hippothesenreich, opiniosus: δόξας πολλάς έχων.

hupothetisch, f. bedingt.

Shifterie, malum hystericum: τα ύστερικά πάθη. historisch, bystericus: votequios.

3! ih! (beim Ausbrud ber Freude), euge! io!: soys | Idee, I) (Borftellung b. etw.), intelligentia; notio; loύ lώ | - 11) (ber Aufmunterung), age! agedum! agite! agitedum!: εία δή· εία δή· άγε δή· ίθι δη. Ibis, ibis: ή this.

3bifch, f. Eibifch.

ich, ego; egomet: έχω | - ich felbft, egomet ipse: αὐτὸς έγω· αὐτός | - i. für meine Berfon, ego quidem; equidem; έγωγε το κατ έμε τα γ έμα | mein anderes 3ch, alter ego; animae dimidium meae: έτερος έγω.

Ibeal, singularis quaedam summae perfectionis species animo informata; optima et perfecta ejs rei species; species et forma; exemplar: ἡ ἰδέα. το παράδειγμα | - auch burch summus; perfectissimus etc. aus judrücken | - lat. eines Redners, orator summus: παντέλεια ή εν λόγοις κειμένη | - cin 3. υ. ctiv. entwerfen, adumbro' speciem et formam ejs rei: ύπογράφειν τι οίον ούδεὶς πώποτε έγένετο.

idealifd), optimus; summus; perfectissimus; omnibus numeris absolutus: ανύπαρατος ίδανικός.

idealistisch, f. schwärmerisch.

cogitatio: ή ίδέα · τὸ είδος | - bie 3. ber Bottheit, informatio dei: ἡ περί δαίμονος ίδέα | - eine allge-meine 3., notio communis: κοινή ίδέα | - II) (in ber Philof.), idea: ή ίδέα.

ideel, animo, non sensibus comprehensum: idaviκός ανύπαρκτος.

Ideengang, reihe, sententiarum ordo: ή διάθεσις τών νοημάτων.

ideenreich, f. gedankenreich.

Ideentaufd, f. Gebankentaufch.

Ideenberbindung, sententiarum nexus [ûs]: ή των ίδεων πλοκή.

identifd), (einertei), idem et par; nihil aliud nisi etc.: ίσοδύναμος αὐτός | - II) (gleichbedeutend), f. b.

Identität, eadem ratio; nullum omnino discrimen: ή Ισοδυναμία ταυτότης.

Idiom, proprietas; dialectus: το ίδίωμα.

Idionipufrafic, propria ejs hominis indoles; peculiaris quaedam sentiendi judicandique ratio: n idioσυγκρισία.

Thiot, idióta; homo rudis; illiterátus: ὁ ἰδιώτης. Thioficon, dialecti cjs glossarium: τὸ ἰδιωτικόν. Thiotismus, propriétas; quod cjs linguae proprium est: ὁ ἰδιωτισμός.

Idol, f. Abgott.

Idylle, Idyllendiditer, f. hirtengedicht, - dichter. Igel, erinaceus: & exivos & anavoliov.

Sgelflette, echinophora, L.: ή έχινοφόρα.

Igelidnede, echinus: o exivos.

Agnorant, indoctus; rudis; imperitus: ἀπαίδευτος ἀνθρωπος· ὁ ίδιωτης.

ignoriren, jmb. ob. etw., ignôro¹; non nosco³ [ôvi, ôtum]; negligo³ [glexi, glectum]; non cûro¹: ἀγνοείν τι· μὴ δοκείν είδέναι τι· προςποιείσθαι μὴ είδέναι τι.

ihr, als dat. sing, b. fem. des pers. Pron., ei; illi; ipsi: αὐτή | - wenn es sich auf das zunächst dorhergehende Subj. bezieht, sidi: οί | — II) als plur. der zweiten Pers., vos: ὁμεῖς | - bleidt unübersetzt, wenn nicht ein befonderer Nachdrud darauf liegt | — III) als pron. poss., ihr, ihre, ihres, süus: ἐαντής· αὐτής·
ihrenthalben, =wegen, suâ causâ: αὐτῆς Ενεκα | wenn cổ auf bað Nebenfubl. geht, ejus; eðrum causâ; propter enm, eos: αὐτῆς Ενεκα αὐτῶν Ενεκα.

ihrig, sŭus; ejus ob. illoram: ἐαντῆς· αὐτῆς· αὐτῆς· αὐτῆς· αὐτῆς· αὐτῆς· αὐτῆς· τος linige), tŭus: σός | — Β) (der Curige), vester: ὑμέτερος.

illegal, f. gefehwidrig.

Illumination, illuminiren, f. Erfenchtung, erleuchten.

Illusion, s. Täuschung.

Illyrien, Illyria | - Adj , Illyricus.

Ime, almus: ή πτελέα | - b. Imen, almous: πτελέινος.

Ilis, mustela putorius L : ή intls [idos]. Imagination, f. Einbitdung, Ginbildungefraft.

Imbiß, gustatio: τὸ πρόγευμα | - einen 3. nehmen, gusto1: προγεύεσθαι.

immagen, f. weil.

Immaterialität, immateriell, f. Unförperlichfeit, un-

immatriculiren, f. einschreiben.

Imme, f. Biene.

immediat, f. unmittelbar.

Immediatstadt, municipium: ή lgonolitis nólis.

Immenwolf, merops: o uspow o aspow.

immer, semper; usque; perpetuo: ἀεί ἀεί ποτε συνεχώς διὰ παντός | - αυξ i., in omne tempus; in perpetuam; in aeternum: ἐςαεί εἰς τὸν ἀεὶ χοόνον δὶ αἰῶνος | - τυε αυθ i., quieumque: ὅςτις ὁστιςοῦν | - τυὶ ατοξ αυθ i., quantuseumque: ὁποσοσοῦν ὁπόσος δήποτε ὁσοςδήποτε ὁπηλικοσοῦν | - τοὶ αυθ i. beidaffen, qualiscumque: ποιόςουν | - i. mehr (u. mehr), magis magisque; in dies: μᾶλλον μᾶλλον ἐπὶ μᾶλλον ἀεὶ μᾶλλον | — Beim Superlat. burd quisque: griech. ὅσω .. τοσούτω mit bem Superlat. ob. burd ben bloßen Superlat. β. Β. δαθ θεθε ift immer δαδ Seltenβε, optimum quidque rarissimum est: ὅσω τι ἄριστον ἐστιν, τοσούτω

σπανιώτατρν οδ. τὸ ἄριστον σπανιώτατόν ἐστιν | - Θεὶ βαβινότετη burch distributiva, 3. Β. immer brei Menichen, terni homines; ἀνὰ τρεῖς ἄνθρωπου κατὰ τρεῖς ἄνθρωπους | - Θεὶμ βιμρετατίν, modo; ἀμπε ἀνρις ἄνθρωπους | - Θεὶμ βιμρετατίν, modo; ἀμπε ἀρεῖς ἀνθρωπους | - Θεὶμ βιμρετατίν, modo; ἀμπε | - bleib' i., mane dum: μένε δή | - Θεὶ Βἰττει, βιμπιμητετιμαθει το. burch ein eingeichobenes quaeso; agite etc.; δή δήτα ἀγε | - greift i. 3u ben Waffen! agite, capite arma! ἄγενε, αἰρεῖτε τὰ ὅπλα | - βιιτ Θεισίμαμα einer oft wiederholten handlung, burch plerumque od. solĕο² [solitus]: τὸ πολύ ὡς τὸ πολύ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ ἐωθέναι | - δ. Β. ετ fommt i. 3u ſpāt, plerumque sero venit: τὸ πολύ ὡψὲ ἡμει | - βιιν. burch bejondere Zeitmöðrer, δ. Β. i. an einem Orte ſein, frequens sum quo loco: θαμίζειν συγνάζειν | - C) βιιν Θειπδείταμας, [. δ. α. wahrhaftig, sane; profecto; utique: συνήθως μάλα πάνν σφόδοα ἀληθως ὡς ἀληθως γέ οὐν δῆτα | - D) ([. δ. α. meinetiwegen), per me licet; nhili impedio '; non repugnabo; οὐδὲν ἐμπεδω οὐδὲν ἐμποδίζω εἰ καί κάν καίπερ | - bu faunst i. gehen, per me licet abeas: εἰκαὶ ἀπερχη.

immerdar, semper; omni tempore; in pepetuum; in omne tempus: ἐςαεί· εἰς τὸν ἀεὶ χούνον.

immerstiesend, perennis; jugis: ἀείουτος ἀέναος.
ἀείνως.

immerfort, usque; continenter; porro; ἀεί· ἀείποτε· συνεχῶς· διὰ τέλους - i. etw. thun, non desisto³ [stil, stitum]: διατελεῖσθαι ποιοῦντά τι.

Immergriii, aizoon, L.: τὸ ἀείζωον ὁ κιττός.

immerhii, licet; per me licet; per me; nihil impedio : οὐδείς φθόνος - ὁεί Ucbergângen, burch vero:

δὲ | - λ. Β. i. woll id licber, ego vero mallem: ἐγοὸ δὲ βονλοίμην | - mag aud) i., quamquam e. conj.; licet e. conj.: εἰ καὶ c. indic. καν e. conj.

immermehr, f. immer.

immernod, etiamnum; etiamnune: ξτι καὶ νῦν· καὶ νῦν ἔτι· ἔτι τότε· ἔτι· προςέτι.

immerivahrend, sempiternus; aeternus; perpetuus: ἀειχοόνιος συνεχής αλώνιος διαιώνιος αίδιος ἀδάνατος | - Adv., perpetuo: ἀειχοονίως etc.

immerzu, I) f. immerfort (- Π) (als Aufmunterung), perge; pergite; εἶα δή· πέφαινε δή.

Immobiliarbermögen, Immobilien, res, quae moveri non possunt; res immobiles: τὰ ἀπίνητα χρήματα.

immoralisch, Immoralität, f. unsittlich ec.

Immunitat, f. Freiheit (b. Abgaben 2c.).

Imola, St., Forum Cornelii | - Cinwohner, Forocornelienses.

Imperativ, imperativus modus: τὸ προςταπτικόν ή προςταπτική [ἔγκλισις].

Imperfect, imperfectum tempus: ὁ παρατατικός χρόνος.

impertinent, f. grob, unberschämt.

Impertineng, f. Grobbeit, Unberichamtheit.

Impetrant, qui petit: ò διώκων [οντος].

Impeiral, reus; unde petitur: à φεύγων [οντος].

bem Superfat. ob. burch den bloßen Superfat., 3. B. impfen, insero³ [rūi, sertum]: ἐνοφθαλμίζειν das Beste ist immer das Seltense, optimum quidque ἐγκεντρίζειν ἐμφυτενέειν [- die Blattern, variolas: εκφύματα, ἐξανθήματα, ἰόνθους.

Impier, insitor: ὁ ἐνοφθαλμίζων ἐγκεντρίζων · ἐμφυτεύων.

Impfung, insitio: & Equentoiqués.

Impfimunde, incisara: ή έντομή· τομή.

imponiren, jmom, injício [jêci, jectum] cui admirationem mei: καταγοητεύειν τινά σεμνεύειν έαυτον πρός τινα.

imponirend, imposant, conspicuus; admirationem sui injiciens; speciosus; imperatorius: σεμνός πολλην έκπληξιν, δαυμασιότητα έχων τινί.

Import, f. Einfuhr. important, f. wichtig.

Impost, (Austage sür Einfuhr), portorium: το τέλος [ovs] | — II) (in der Bautunil), incumba: το άνω της παραστάδος μέρος, ὁ ή καμάρα ἐπίκειται.

Impromptii, versus [ûs] ex tempore facti : τὸ αὐτοσχεδίασμα· σχέδιον.

Improvifator, f. Stegreifdichter.

Impuls, f. Antrieb.

in, jur Bezeichnung eines Aufhaltens ob. Thuns an einem Orte, auf die Frage mo? od. worin? in e. abl.: ev e. dat. | - es fällt weg, wenn man ben Ort ale allgemeine Angabe zu benfen hat, auch bei Namen ber Stabte, die in der erft. u. zweit. Declinat. u. sing num. im gen., in der britten Decl. u. pl. num. im abl. fieben; ebenjo wird domus conftruirt. -Ausbehnung wird burch per bezeichnet, 3. B. Schulben in allen Landen, aes alienum per ommes terras: eig-, nata, ava nasas zwoas |- Rad den Zeitw. des Antommene fteht in, c. acc.: Elg. eg. nara. eni. noog c. acc. | - 3. B. in ber Proving anfommen, advenio" [vêni, ventum] in provinciam: προςέρχεσθαι είς την έπαρχίαν | - häufig wird auch in durch part. praes. ausgedrudt, 3. B. im Laufen, currens: τρέχων im Angeficht des Beeres, inspectante exercitu: oφωντος του στρατού | - od. duth Adv. u. praepos.: δ. B. im Ueberfluffe, abundanter: χύδην | - im Schert, per jocum : πειδιά μετά πειδιάς.

11) dur Angabe der Richtung nach einem Orte, in c. acc.; sig. Eg. narac. Enl. noog c. acc. | - bei den Zeitwörfern: stellen, segen, segen, in c. abl.: Ev c. dat. | - (nur impono u. repono sait, situm] haben in c. acc.) bei vielen mit in zusammengeseten Wörtern fällt

bie Braposition meg.

III) bei Zeitbestimmungen A) anf die Frage: wann? in o. abl.: ἐν c. dat. · κατά c. acc. | - ist die Zeit im Allgemeinen gebacht, fällt die Prapoi weg, z. B. in diesem Zahre, hoc anno: ἐν τούτω τῷ ἐνιωντῷ | - B) auf die Frage: während (binnen) welcher Zeit? in c. abl.; intra: ἐν c. d. · διὰ c. g. · ἐντός c. g. | - bei der Bezeichnung der Zeitbauer, per: κατά.

Inauguration, f. Einweihung.

Inbegriff, summa; complexio; epitome: ἡ περιοχή. Inbiß, f. Imbiß.

inbrinftig, fervidus; ardens: διάπνρος· εμπαθής· δεινός· σφοδρός | — Adv, animo et voce; ardenter: διαπύρως etc.

Inbrunst (bes Gebets), precum constantia; infimae preces; τὸ ἔμπαθές τὸ σφοδούν — II) (ber Liebe), ardor amoris: τὸ σφοδούν τοῦ ἔρωτος ἔρως δεινός.

incarnat, f. fleischfarben.

Inclination, incliniren, j. Neigung, hinneigen (fich).
incognito, ignòtus: ἄγνωστος· ἀγνοσύμενος | - i.
reijen, proficiseor³ [feetus] sub alieno nomine: πορεύεσθαι, ποιεῖσθαι τὴν πορείαν ἀγνῶτα πᾶσιν·
ονόματι μὴ τῷ ὅντι χρώμενον.

Incognito, bas I. beobachten, dissimülo³ nomen: uarêzew vô âyvooûµeyov ! - ablegen, aperio [üi, ertum], quis sim: δηλοῦν ὅστις ἐστίν.

incommode, incommodiren, Incommodität, f. unbequem, druden, behelligen; Unbequemlichfeit.

incompetent, f. unbefugt, unguttig.

incomplet, f. unbouftanbig.

inconfequent, inconstans; non constans; parum sibi conveniens: ἀνακόλουθος· ἀλλότοιος· ἀνόμοιος ἐαυτῷ μετάβουλος | — Αdυ., inconstanter: ἀνακολοθως etc. | - i. handeln, ποη consto¹ [stiti] mihi ipsi: ἄλλοτ ἄλλο βουλεύεσθαι μή ὁμολογεῖν αὐτὸν ἑαυτῷ.

Inconsequenz, inconstantia: τὸ ἀνακόλουθον.

Inconvenieng, f. Unfchicfiichfeit.

incorporiren, f. einberleiben.

Ineulpant, Inculpat, f. Unfläger, Angeflagte.

indem, f. wahrend, ba, weil, indeffen.

independent, f. unabhängig.

indeffell, interim; interea; sed tamen; tamen nibilo minus: ἐν τούτφ, ἐν τοσούτφ, μεταξύ, τέως, ἀλλά, οὐ μέντοι, οὐ μὴν ἀλλά.

Indicativ, modus indicativus: ή δριστικη [έγκλισις].

indifferent, f. gleichgültig.

Indigenat, f. Bürgerrecht.

Indigestion, f. Unverbaulichfeit.

Indignation, indigniren, f. Unwille, aufbringen, em-

Indigo, indicum; color indicus: το δυδικόν.

indirect, quod per ambages fit: σχολιῶς ποιούμενον - Adv., per ambages; circuitione quadam: ἄλλη πη· σκολιῶς.

indifcret, immodestus; importûnus; param provídus: ἀπειρόπαλος· ἀπόσμιος· φορτιπός· ἄπαιρος· ἀπειροπάλως etc. Αdv., immodeste; incaute: ἀπειροπάλως etc.

Indiscretion, immodestia; importunitas: τὸ φορτικόν ἀπειρόκαλον.

Indibidualitat, natūra propria: ἡ ίδια τινὸς έξις·
τὸ ἴδιόν τινος σχήμα.

indibiduell, proprius; singulāris: ίδιος το καθ' ένα ξααστον | - jeinem i. Character treu bleiben, soquor³ [quâtus] naturam propriam: τὴν ίδίαν φύσιν ἀκολουθεῖν.

Individuum, persona: τίς | - die Individuen, homines singuli; res singulae; singula [orum]: οί ἐπὶ μέρους.

indolent, patiens: ἀνάλγητος.

Indolens, patientia; ή αναλγησία.

Indult, venia: ή συγγνώμη· έπιείκεια ποαότης.

Industria; negotia, quae quaestûs causa tractautur: ή βιομηχανία.

induftrios, f. betriebfam.

ineinander ..., f. zusammen ...

infallibel, f. untrüglich.

infam, f. ehrlos, fchandlich.

Infant (=in), filius (filia) regis Hispaniae: Ιβήρων βασιλέως νίος (θυγάτης).

Infanterie, f. Fugbolt.

Infanterift, pedes: ò negos.

inficiren, f. anfteden.

Infinitib, infinîtum verbum: τὸ ἀπαρέμφατον.

Information, Informator, informiren, f. Unterricht, hofmeifterstelle, Saublehrer, hofmeifter, unterrichten. Inful, infula: τὸ στέμμα· τὸ παράσημον· κόσμημα. Ingelheim, Ct., Ingelhemium,

Ingenieur, architectus militâris; artis muniendi magister: ὁ περί τὰς μηχανάς ὁ ἐπὶ τῶν μηχανῶν. Ingenieurcorps, architecti militares: ol στρατιωτικοι άρχιτέπτονες.

Ingenieurfunft, architectura militaris: ή στρατιω-

τική άρχιτεπτική.

Ingermanuland, Ingria; Ingermannia.

ingleichen, item; itidem: ώςαύτως ομοίως - έτι δέ. Ingolftadt, Ingolstadium | - Adj., Ingolstadiensis. Ingredienz, pars; res quae additur: το μόριον.

Ingrimm, dolor; ira: o xoxog. ingrimmig, irâ commôtus: ἔγκοτος.

Ingwer, zingiberi; zinziber: ή ζιγγίβερις [εως]. Inhaber, possessor; dominus: o neutquévog grop. δεσπότης | - = in, possestrix; domina: ή κεκτημένη

έχουσα δέσποινα.

Inhalt, summa; sententia; argumentum; epitome: τὰ ἐνόντα. ἐγγεγραμμένα, ἡ ὑπόθεσις, το κεφάλαιον ή διάνοια | - b. gleichem 3., f. gleichbedeutenb - ber worth. 3. bes Briefes war, epistola his verbis conscripta erat: ή ἐπιστολή τούτοις ἔπεσι γέγραπται | - ber Brief hatte ungefahr ben 3., in epistola scriptum erat his fere verbis: έγγεγραπται δε τάδε έν τη έπιστολή.

inhaltleer, = los, = reich, = boll, f. gehaltleer, gehaltvoll. inhaltschwer, gravis: loyov agios fagus uéyas.

inhibiren, f. berbinbern, unterfagen.

Injurie, injuria; contomelia; η άδικία το άδίκημα.

n vBois.

Injurienflage, proces, injuriarum actio: ή κακηγοolas δίκη· υβοεως δίκη | - gegen imb eine 3. anftel= ien, postulo qm injuriarum; λαγχάνειν τινά ύβρεως δίκην.

Inlander, indigena; civis: o έγχωριος έπιχωριος. inlandifd), vernaculus; in ea terra natus (factus): έγχωριος έπιχωριος ήμεδαπός.

Inlage, f. Ginschluß.

Inland, terrae nostrae; patria; cives nostri: έγχωρία έπιχωρία το έγχωρίον έπιχωρίον.

inliegend, additus; adjunctus; epistolae (fasciculo) huic junctus: evov.

Inn, Fl., Oenus.

inne, in Zusammensegungen, ale: innebehalten, retineo2: πατέχειν ένδον.

innebleiben, teneo2 me domi: μένειν ένδον [εἴσω]. innehaben, 1) (befigen), habeo2; possideo2; teneo2: Inquifit (in), de quo (qua) quaeritur; reus (rea); πεπτήσθαι · νέμεσθαι · πατέχειν · είληφέναι τι | - | ὁ ἡ ὑπόδικος · ὑπαίτιος.

II) (verstehen), habeo2 cognitum; intelligo3 [lexi, lectum] qd: έπιστήμην είληφέναι τινός είδεναι. έπίστασθαι.

innehalten, consisto³ [stiti]; subsisto³; quiesco³ [êvi, êtum]; desino³ [sii, situm]: έφίστασθαι τστασθαι έπισχεῖν | - im Flichen i., sisto³ fugam: παύεσθαι, αποστήναι της φυγής διαλαβεῖν φυγόντα άναπαύεσθαι | - (im Reben) bisweiten i., insisto interdum; evióre l'oracdai | - ohne inne gu b., sine intervallo; uno tenore; ανευ διαστήματος ! fich i., non prodeo [ii, itum] in publicum: olnovοείν· μένειν ένδον· μη έξιέναι - s., intermissio: το εφίστασθαι etc.

innewerben, animadverto3 [ti, sum]; sentio4 intelligo 3 [lexi, lectum]: αλοθάνεσθαί τινος ότι γιγνώ-

σκειν' μανθάνειν.

immen, intus; interius; intrinsecus: Evdov Evtós | von i., domi; auch burch intestinus: Evdodev.

Innere, ber, die, das, interior; intestinus; domesticus: o', ή, το έσω· ένδον· ένδότερος [α, ον]] cin i. Ucbel (im Korper), malum, quod inhaeret in visceribus: τὸ ἔσω κακόν | - (im Staate), malum intestînum: olusion nanon | - die i. Angelegenheiten, res domesticae: τὰ οἰκεῖα | - i. Borzüge, animi hona: τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθά | - das 3., pars interior interiora [um]: τα ένδον· τὰ ένδότερα· τὰ έντός bas 3. ber Erde, viscera terrae: τὰ ἔνδον ἡ ἐναυλία | - eines Landes, interior regio: ή ένδοτέρα χώρα | - Mrieg im Innern, bellum intestinum : έμφύλιος πόλεμος | - ein Blid in fein Inneres thun, percunctor me ipsum: αυτον διαπυνθάνεσθαι.

innerhalb, intra; inter, c. acc., in c. abl.: 8000

τινός έν τινι έντός τινος.

innerlid), f. Innere | - fld) i. freuen, gaudeo [gavisus]

in sinu: χαίρειν έν τη ψυχη.

Innerfte, ber, bie, bab, intimus (Adv. penitus) : &vδότατος ένδόμυχος | - baδ 3., intima pars ; intima [δrum]; viscera [um]: το μυχαίτατον ό μυχός· μυελός | - baδ 3. ber Stadt, intima urbis pars : τὸ της πόλεως μυχαίτατου | - fid) in seinem 3. ängstigen, angor intimis sensibus: ἀγωνιᾶν έν τη ψυχη | bis in bas 3. imbs bliden, perspicio [exi, spectum] qm penitus: κατανοείν τινά παντελώς.

innig, innigit, intimus; conjunctus; vehemens; ardens: επιμελής σπουδαίος olneios | - i. Freunds fchaft, familiaritas intima: ή οίκειστάτη συνουσία |i. Liebe, amor summus: o nleiotog kows | - auf bas Innigfte mit imom betbunben fein, sum conjunctus intima familiaritate cum quo; utor3 [ûsus] intime: οίκειστατα διακείσθαι πρός τινα | - werben, pervenio [veni, ventum] in intimam cjs amicitiam: έρχεσθαι είς οίπειστάτην σύν τινι συνουσίαν | -Adv., intime; studiose; ardenter: ἐπιμελῶς etc.

Innigfeit, ardor (animi); summum studium: ή σπουδή έπιμέλεια προθυμία οίκειότης.

inniglid), f. innig (Adv.)

Innebrud od. Innfprud, Oeni Pons, Genipontum ! - Adj., Oenipontanus.

Innung, f. Zunft.

inoculiren, f. impfen.

inquiriren, quaero3 [sîvi, sîtum]: ζητείν τινα | prinlich, per tormenta : βασανισμώ.

Inquifition, quaestio: ὁ βασανισμός. Inquifitor, quaesitor: ὁ βασανιστής.

Infaffe, f. Einwohner.

insbefondere, f. befonders.

Instriptio; titulus; elogium; carmen: ή ἐπιγοαφή· το ἐπίγοαμμα | - mit e. J. versehen, literis inscriptus: ἐπιγεγοαμμένος | - eine J. auf etiv. sehen, inscribo³ [psi, plum] titulum eui rei; inscribo³ qd: ἐπιγοάφειν τι ἐπίτι.

Infect, insectum: To Evropor.

Infel, insula: ή νησος.

Inselden, parva insula: το υησίου υησίδιου ή υη-

σίς [ίδος].

Inselbewohner, insulânus; insulae incola: ὁ νησιώτης | - die I., insula: ἡ νῆσος | - =in, insulâna: ἡ νησιῶτις [ιδος].

Inselgruppe, insulae complures: nleoves visou.

Inselveich, staat, insula: ή υησιωτική πολιτεία αί υήσοι.

inselreich, plenus insularum: μεστός νήσων. insgemein, vulgo; fere; serme: ώς έπὶ τὸ πολύ.

insgesammt, omnes universi; singuli omnes: άπαν-

Insiegel, signum : ή σφραγίς [ίδος]· τὸ σφραγιστή-

Quov.

Infinuant, blandus; suâvis: ἐπίχαρις [ιτος] · ἐπαγωγός · προςαγωγός | - i. Wefen, suavitas: ἡ ἡδύτης · χάρις · γλυκύτης | — Adv., blande: ἐπιχαρίτως · ἐπαγωγῶς etc.

infinuiren, fich, bei imb, insinuo¹ me in cjs familiaritatem; pario³ [peperi, partum] mihi cjs gratiam:

ύπέρχεσθαι ύποτρέχειν τινά.

in so fern, in so weit, hactenus; catenus: ταύτη·
οθτως· οθτω | - i. al8 od. daß, si, ut: ή· έφ' σσον·
σσον | - nur i. daß, ita, ut: οθτως ώς | — II) (in wie weit), quatenus; quoad: εως· εστε· έφ' σσον.

infolbent, qui non est solvendo: ὁ μὴ οδός τ' ὧν ἀποτίσα, εἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα | - f. b. a. banferott.

in fo weit, f. in fo fern.

Inspection, Inspector, f. Aufficht, sieber.

Inspection reise machen, circumeo [ivi, itum], recognosco [ovi, nitum]) loca: ἀναγιγνώσκειν τόπον ως ἀναγνωσόμενος περιέρχεσθαι κόπον.

inflandig, vehémens; impensus: λιπαφής σπουδαίος - Adv., vehementer; impense; etiam atque etiam; magnopère: λιπαφώς σπουδαίως σφόδρα.

Inftanz, judicium: τὸ δικαστήριον.

Inffinct, f. Raturtrieb.

instinctmäßig, duce naturê suâ: κατὰ φύσιν.

Inftitut, f. Anftatt, Erziehungeauftalt.

Instruction, (Anweisung), institutio; disciplina: ή προδικασία | — II) (Befess), praeceptum; τὸ παραγγελμα δίδαγμα ή ἐντολή | - gehelme I., praeceptum arcânum: τὸ κουφαίον παράγγελμα ' κρυπτὸν δίδαγμα | - imbm bie I. ertheiten, δu, praecipio a septim arcânum cui, ut: παραγγέλλειν ἐπιτάττειν τινί τι.

Instructionsrichter, judex quaestionis: o ens gnen-

GEOG ROLLING.

instruiren, f. belehren.

Instrument, (Werfzeug), instrumentum; orgănum: ἡ μηχανή· τὸ μηχάνημα· ἐργαλεῖον | — II) ein J. mit Saiten), sides: τὸ ὄργανον | — III) (schristlicher Aussau), literae; tabulae: τὰ γράμματα.

Instrumentalmusit, cantus [ûs] nervôrum et tibiarum; symphonia: ή προυματική μουσική· μουσική. Instrumentenmader, instrumentorum opisex: δ δργάνων δημιουργός.

Insubordination, f. Zuchtiosigkeit.

Infultation, contamelia: ή υβρις alula.

infultiren, jmbn, insulto 1 cui per contumelias: ὑβοίζειν εἴς τινα· αἰκίζεσθαι· ἐπηρεάζειν τινά.

Infurgent, infurgiren, Infurrection, f. Aufrührer, emporen, Aufruhr.

intellectuell, z. B. intellectuelle Thatigleit, motus [ûs] animi: ἡ ψυχῆς κίνησις.

Intelligenz, f. Ginficht.

Intendant, magister; praefectus: o aquostis.

Intendant (einer Proving), procurâtor: ὁ ἐπίτροπος· ἐπιμελητής· ἐπιστάτης | - (eines Haufes), cellarius: ὁ ταμίας.

Intenfion, virium contentio: ή σύντασις· διάτασις. Interdict, f. Bann.

intereffant, f. anziebenb.

Interesse, 1) (s. v. a. Theilnahme), studium: ἡ συμπάθεια | - cs hat etw. I. für mid, puto¹ qd non alienum a me: ἐπιμελεῖσθαί τινος: ἡρεῖσθαί τι οὖν ἀλλότοιον | — II) (Rciz), voluptas; jucunditas; delectatio: τὸ ἐπαγωγόν · ἡ χάρις [ιτος] | - I gewähren, sum jucundus: χάριν παρέχειν | — III) (Bortheil), res; commödum; utilitas; emolumentum: τὸ συμφέρου · διάφορου · ἀφέλεια | - gemeins schoft. I., causa communis; communis omnium utilitas: κοινὸν ἀγαθὸν | - cs ift etw. meinem I. gemäß, qd est e re meā: ἔστ ἐπ' ἀφελεία μου | - mein I. erfordert es, expédit mihi: λυσιτελεῖ ἐμέ·συμφέρει μοι.

Interessen, f. Zins. Interessent, bei etw., socius; particeps rei: ó uéro-

χος κοινωνός.

interessiren, (anziehen), sum jucundus; delecto¹; capio³ [cêpi, captum]; rapio³ [üi, raptum]: ἐπάγειν τινά ἐπαγωγὸν εἶναί τινι κηλεῖν τινά | - jimdn i., placĕο² αιί; tenĕο² qm: προςἡειν τινί τινος διαφέρειν τί | - c8 interessir mid etm. (geht mid no eet μοί τι | - id) i. mid für etm. (halte c8 der Beachetung werth), puto³ qd ad me pertinêre; qd mihi est curae (cordi): ἐπιμελοῦμαί τινος ἐπιμέλειαν ποιοῦμαί τινος οδ. περί τι | - id) i. mid für im (für im (guhe ih) au besördern), studeo²²; faveo² [vi, fautum] cui: εὐνοεῖν συμπράττειν σπουδάζειν τινί.

interessifit, I) (betheiligt), s. b. | — II) (eigennüsig), parcus; aliquantum avidior ad rem; avârus: πλεονέκτης πλεονεκτικός ἀνελεύθερος | - i. scin, metior [mensus] omnia commodis: πλεονέκτην είναι πλεονεκτικόν είναι.

interimiftifd, f. einstweilig.

Interimbregierung, interregaum: ή μεσοβασιλεία |ber mährend berselben regiert, interrex: ὁ μεσοβασιλεύς.

Interjection, interjectio: τὸ ἐπιφώνημα.

Intermezzo, exodium: τὸ ἐπεισόδιον.

Interpunction, distinctio: ή διάστιξις τα στίγματα: σημεῖα.

Interpunctionszeichen, distinguendi nota: ή θέσις [sws] · otigis.

interpungiren, distinguo3 [axi, actum]; interpungo3 [nxi, nelum]: διαιφείν διαστίζειν υποστίζειν.

Intervall, intervallum; τὸ διάλεμμα [- 3. ber Tone, discrimina vocum: ή τῶν φωνῶν διάστασις. intolerant, Intoleranz, f. undulbfam, Undulbfamfeit.

intoniren, praeeo ' [îvi, itum] voce: προποφεύεσθαι, προϊέναι, ηγείσθαι φωνή.

intricat, f. verwidelt, mislich.

Intrigue, fallacia; Idolus: το μηγάνημα κακοτεχνία αί παρασκευαί ή σκευωρία I - eine 3. bei etw. fpielen, facio3 [fêci, factum] fallaciam in re: ἀπάτην ποιείν έν τινι μηχανήν ποιείν έν τινι | - [. α. Cabale.

Intriguenmacher, fallaciarum componendarum artifex callidus: κασσύων.

invalid, invalidus; claudus ac debilis: &odevijs άδύνατος | - ber Invalide (Golbat), miles invalidus: δ άχρηστος στρατιώτης.

Invalidenhand, invalidorum (militum) domus: o τῶν ἀχρήστων (στρατιωτῶν) οἶκος.

Inbafion, f. Einfall.

Inbectibe, f. Schmährebe.

Inbentarium, (Bergeichniß bee Borrathobeffanbes), repertorium; inventarium: ή ἀπογραφή ἀπόφασις. Inbention, inbentios, f. Erfindung, erfinderifch.

inbenfiren, facio3 [feci, factum] repertorium: ano γράφειν, ἀποφαίνειν την οὐσίαν.

inwendig, interior: Evdóregos, a, ov | - .., bas 3. pars interior; interiora [um]: το ἔνδον | — Adv., intus; interius; intrinsecus: ἐντός ἔσω ἔνδον [i. in chv., intra qd: έντός τινος είσω τινός ! u. auswendig, intrinsecus et extrinsecus; plane: omoino; penitus: ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν.

inivie fern, sweit, quatenus; quoad; έφ όσον καθ' öcov. öcov.

introhuen, swohnend, Juwohner, f. einwohnen zc. ingwischen, f. indeffen.

irden, terrênus: negapatos - f. a. thönern.

irbifd), I) (aus Erbe), terra concretus: phivos | - bic i. Sulle, corpus [oris]: τὸ σῶμα | - II) (bas Leben auf der Erbe betreffend), g. B. irdifde Dinge, res externae: ἐπίγεια ἐπιχθόνια χθόνια τὰ ἐν τῆ γῆ έπὶ τῆς γῆς | - i. Büter, divitiae: τὰ ἔνθαδε άγαθά | i. Gefinnung, voluptatum studium: ή των ήδονων Irrfahrt, lauf, error; erratio: ή πλάνη· πλάνησις.

irgend (mo), alicubi; uspiam: πού | - (mann), aliquando; quando; interdum; umquam; fortasse; forsitan: πότε | - i. imd., alíquis; quispiam; quisquam; ullus: τίς οστιςούν | - i. etw., alíquid: τί οτιούν | - wenn i. wo, sicubi: είπου | - bamit nicht i. wo, necubi: μή που | - i. wohin, aliquo; quo-piam: πή ποί | - wenn i. wohin, si quo: εί ποι | i. woher, alicunde: ποθέν αμόθεν | - wenn i. wo= her, sicunde: εἴποθεν | - Damit nicht i. woher, nec- irrig, errans; in errorem indacens; falsus: πεπλαunde: μήποθεν. όπως μήποθεν. ίνα μήποθεν.

Brie, iris germanica, L.: ή Tous [1805]. Irland, Hibernia | - Ginw., Hiberni | - Adj., Hi-

bernicus. Irmenfaule, statua Arminii: ή 'Aqueviov στήλη.

Ironie, ironîa; urbâna dissimulatio (quum alia dicuntur ac sentiam): ή εἰρωνεία - ironifd), ironicus: elowvinog.

irrational, alogos: aloyos.

Irre, eig. u. fig., jerror: ή πλάνη πλάνησις | - in ber 3. gehen, vagor' et erro¹: περιπλανάσθαι· πλα-

irrefahren (gehen, reiten), erro1; deflecto3 [xi, xum] a via: έλαύνοντα άμαρτάνειν της όδοῦ.

irreführen, sleifen, abduco3 [xi, ctum] a recta via qm: πλανάν· ἀποπλανάν τινά | — II) fig., indûco3 qm in errorem: παράγειν· έξαπατάν τινα.

irremachen, turbo1; perturbo1 qm; injicio3 [jeci, jectum] cui dubitationem; πλανάν τινα έκπλήττειν τινά.

irre reden, loquor3 [locûtus] aliena: ληφείν. άλλοφορνείν.

irre fein, (fehlen), erro¹; labor³.[psus]: πλανᾶσθαι σφάλλεσθαι· παραφέρεσθαι άμαρτάνειν. ψεύδεσθαι | - II) (ungewiß fein), sum dubius (incertus): πλανάσθαι περί τι στράλλεσθαί τινος | -(mahnsinnig fein), desipio3 [ŭi]; delfro1; sum captus mente: παραφρονείν · υποκεκινηκέναι.

irrewerben, turbor1; incidos [idi] in errorem; aliênor 1 mente: διαταράττεσθαι την γνώμην · εξίστασθαι των φρενών.

irreligios, impius erga deum; negligens religionis: άσεβής περί τὰ θεία καταφρονών των θείων πραγμάτων ετών θεών.

Irreligiosităt, impietas erga Deum; negligentia Dei: ή ἀσέβεια ή περί τὰ θεῖα· ἀσέβεια περί τους Deove. -

irren, 1) (irre gehen), erro'; vagor' et erro': 'σφάλγεοθαι, μαδαφεύεο βαι, απαότα κειν, περος ε ο βαι fid) i., error; labor3 [lapsus] per errorem; versor1 in errore; fallor3 [falsus]; pecco1: σφαλλεσθαι. διασφάλλεσθαί τινος άμαρτάνειν τινός | - fid) sehr i., errot vehementer; fallora tota re; errot toto coelo: δεινώς σφάλλεσθαι etc. | - wenn ich mich nicht i., nisi fallor; nisi animus (me) fallit: εί μή μαίνομαι εί μη άδικω | — II) a., tarbo ; indûco [xi, ctum] in errorem; impedior*; moror1: πλαναν τινά ενοχλείν τινί οδ. τινά | - s., erratio; error: ή πλάνησις αποπλάνησις αμαρτία διαμαρτία.

Irrenhaus, domus qua continentur mente capti; ή τῶν παραφρονούντων οἴκησις.

Irrgang, via inexplicabilis: ἡ πλάνη | - Die Irr= gange im Labhrinth, viarum inexplicabilis error: o λαβύρινθος.

Irrgarten, labyrinthus: ὁ λαβύρινθος.

irrglaubig, doctrînae falsae studiâsus: έτεφοδοξος περί τὰ θεῖα. άγνώμων περί τους θεούς.

Irrglaube, doctrina falsa; error: ή περί τα θεία έτεροδοξία άγνομοσύνη περί θεούς.

νημένος ψευδής έψευσμένος οὐκ δοθός]-

Adv., per errorem; perperam; falso: πεπλανη- | ή παραξύνεσις | — II) (f. b. a. Uneinigfeit), dissi-

irrifiren, moveo [vi, tum] animum cjs: παροφμάν Irrwahn, error; opinionis error: opinio falsa; suτινα πρός τι.

Irrläufer, f. Berumläufer.

Irrichre, doctrina falsa: ή ψενδής διδασκαλία, διδαχή.

Irrlehrer, qui doctrinam falsam profitetur: ò ψευδούς διδαχής διδάσκαλος.

Irrlicht, -wisch, ignis fatuus: τὸ ψευδοφανές· τὸ ψευδές φῶς.

Brrftern, f. Planet.

Irrthum, error; errâtum; lapsus [ûs]; peccâtum; fraus: ή πλάνη· τὸ ἀμάρτημα σφάλμα | - einen 3. begeben, erro!: pecco!: άμαρτάνειν | - aus 3. fehlen, labor3 [psus] per errorem: σφάλλεσθαι πλάνη.

Irrung, I) erratio; errâtum: ή πλάνη· τὸ σφάλμα

dium; dissensio: ή διαφορά.

perstitio: ή ψευδοδοξία· ψευδής δόξα.

Śrrweg, I) eig., f. Arrgang | — II) fig., auf Arrwege gerafhen, labor^a [psus]; agor^a [actus] transversus; abdûcor^a [ctus] ad nequitiam: ἀμαρτάνειν τῆς όρθης' παραφέρεσθαι.

Ifabell, farben, gilbus; gilvus; helvas: unlivos | eine Ziabelle (Pferd), equus gilvus: ίππος μηλινος.

Isara, Jer, Fl., Isara.

Ishia, Infel, Aenaria.

isoliren, s. absondern.

Isonzo, Fl., Sontius.

Ifop, hyssôpus; hyssôpum: ὁ νσσωπος.

ist, igig, f. jest.

Iviza, Dviza, Inf. u. St., Ebûsus; Ebosia.

Strea, St., Eporedia | - Adj., Eporediensis.

Tod.

3a, (als Antwort), ita; ita est; recte; certe; vero; Sagerffeid, vestis venatoria: ή κυνηγετική στολή. sane; sane quidem: πάνυ πάνυ γε πάνυ μέν ούν μάλα γε και μάλα μάλιστά γε σφόδοα. ovrws | - oft burch Wiederholung bes betreffenben Reitworts, 3. B. willft bu fommen? ja! veniesne? veniam: βούλει οὖν ἔοχεσθαι; βούλομαι | - ja fo! itane vero? belle; ita scilicet: καλώς εὖ | - ich fage ja, ajo; affirmo1; annue3 [ui, ûtum]: κατάφημι · φημί · αατανύειν | - zu chv. j. fagen, assentior [îtus] in re: συγκατίθεσθαι ομολογείν τινι - II) (ale Ginschiebselpartifel zur Befraftigung), utique; fae: ἀλλά· δή· γέ· γάρ | - bu weißt ja, nam seis; auch burch opinor : οἴομα | - es ift ja genug, satis est, opinor: alig estiv, olonar agnet olnat - III) (ate Steigerungepartifel), imo; imo vêro; quin etiam; atque adeo: καὶ μάλιστα' μάλιστά γε ναὶ μὰ Δία · ἀλλά.

jad) 20., f. jah 20.

Sacht, (Sachtschiff), celox: o nelns [nros] · rò nelnτιον ή έπακτρίς [ίδος].

Bade, thorax: τὸ χλαμύδιον.

3acob, Jaeobus: Ἰακώβ. Ἰάκωβος.

Jacobsfraut, othonna, L.: ή οθουνα.

Jacoboftab, (Geftirn), eingülum Oridnis: ή 'Qoiovos ζωνή δ'Ωρίονος ζωστήρ.

Jacobsftraße, f. Milchstraße.

Jadden, thorax; palla Gallica: ή Γαλλική στολή. Zäger, venâtor: ὁ κυνηγός κυνηγέτης. Τηφευτής (ale Solbat), veles [itis]: à rogorns | - (ale Forft ter), saltuarius: ὁ ἀλσοχόμος ἀγροφύλαξ.

Zagerburid), puer venatoris: o Ingenton nais. Zägercorps, cohors venatorum (velitum): το πυνη-

γέσιον τοξόται.

Jägerei, res venatoria: ή αυνηγετική αυνηγία θηgevrinn | - (als Gaus), f. d. F.

Jägerhaus, : wohnung, [domus saltuarii: ή &ngevτική σκηνή.

Zägerhorn, cornu venatorium: to uvvyyetinov γέρας.

Zägerfunft, res venatoria: ή κυνηγετική.

jagermaßig, venatorius : novnyetinos | - Adv., venatorum more: nunnystinos.

Jägersprache, sermo venatorius: ή κυνηγετική λέξις.

jah, praeceps; praeruptus; proclivis; subitus: προπετής. έξαιφνίδιος. κατάντης καταφερής κρημνώδης άποκοημνος άπότομος.

Bahe, die, locus praeceps: ή προπέτεια το προπετές το κάταντες άπόκρημνον.

jählinge, praerupte; subito: προπετώς αλφνιδίως. έξαίφνης κατωφερώς | - j. herabstürzen, I) a., do1 [dědi, dátum] qm praecipitem: διδόναι τινά πρήνη | - II) n., ευ [îvi, itum] praeceps: πρήνης έρχομαι.

jährig, (ein Jahr alt), unfus anni; unum annum natus; annotinus: ένιαύσιος. έτειος ένος περυσινός | - II) (ein Jahr geltend), annuns: ἐνιαύσιος · ἔτειος | - Adv., in annum: ἐνιανσίως etc.

jährlid), annuus; annalis; anniversarius: έναύσιος. έπέτειος έτήσιος | — Adv., quotannis; singulis annis; in singulos annos: καθ' έκαστον ένιαυτόν κατ' ένιαυτόν· δί έτους· τοῦ ένιαυτοῦ· έναυσίως etc.

Jährling, (v. Thieren), anniculus: o, n evaevos. έναύσιος.

Jähzorn, iracundia; animus in iram praeceps: n ακραχολία οξυθυμία.

jähzornig, iracundus; praeceps in iram: ἀκράχολος. όξύθυμος όργίλος όξυκάρδιος | - Adv., iracunde: ἀκραχόλως etc.

ammerlid), miser; miserabilis; flebilis: Eleewos. οίκτρός | - Adv., misere; miserabiliter; miserandum in modum: Eleeivos · olutoos.

Jämmerlichteit, miseria: τὸ έλεεινον ἡ ταλαιπωρία. Jänner, (Januar), Januarius (mensis): o lavováοιος μην.

jäten 20., f. gaten.

Jaffa, St., Joppe | — Adj., Joppicus.

Jagd, (bas Jagen), venatio: ή δήρα · πυνηγεσία. κυνηγία | - Die 3. betreffend, venaticus; venatorius: Ingertinos | - auf die 3. geben, eo4 [ivi, itum] venatum: έξιέναι έπὶ την θήραν | - auf ber 3. fein, sum in venatione: δηράν πυνηγετείν | - Die 3. lieben, sum studiosus venandi: την θήραν άγαπαν - 3. machen auf etw., venor1: Angeveir ti | - fig., sector'; consector' qd: διώμειν τι θεραπεύειν τι - II) fig. (Wild), venatio: ἡ θήρα. δήρευσις | - fich b. der J. nähren, alor³ [ltus] venando: τῷ θηοεύειν τρέφεσθαι | - III) (Recht zu jagen), jus venandi: ή κυνηγία.

Jagofreund, -liebhaber, venandi studiosus: ò quò-Dηφος | - 3. fein, tenear venandi studio: φιλόθηgov είναι | - Jagbliebhaberei, venandi studium: η

φιλοθηρία.

Zagdgefolge, jmbs, qui comitantur qm venantem: οἱ ἀπολουθοῦντες μετὰ τῶν ἐπὶ θήραν ἰόντων.

Jagdgerath, instrumentum venatorium: τὰ δήρατρα' ή θηρευτική κατασκευή.

Jagdgöttin, Diana: ή Aprepis [idos].

Zagdhaus, domus quae est venantium receptaculum: ή θηρευτική σκηνή.

Jagdhelm, galea venatoria: ή δηρευτική κυνή

*κόους' τὸ θηρευτικόν κράνος.

Jagdhorn, cornu venatorium: το κυνηγετικόν κέρας. Jagdhund, canis venations: ή δηρευτική κύων [- ε. guter 3., canis ad venandum nobilis: 2000 προς το θηρεύειν εύγενής.

Jagdmeffer, culter venatorius: ή θηφευτική μά-

Jagdneh, plagae: ή άρκυς το δίκτυον.

Jagdordnung, lex venationi faciundae: o xov Inoever vouos.

Jagdpferd, equus venaticus: ò uvrnyetudos innos. Zagdrebier, regio, ubi qs venatur: nunlos év o έστι ποιήσασθαι την θήραν.

Jagofduh, calceamentum venatorium: ή δηρευτική

zeroig.

Zagdspies, venabulum: το προβολιον σίγυνον. Jagdtag, dies venationis: ή τῆς δήρας ἡμέρα. Zagotajdic, pera venatoria: ή κυνηγετική πήρα.

Jagdwagen, rheda venatoria: ή δηρευτική ἀπήνη =άρμαμαξα.

Jagdwesen, res venatoria: τὰ περί την κυνηγίαν. Zagdzeif, tempus venandi: ὁ καιρὸς τοῦ κυνηγετεῖν ετού θηραν.

Jagdzeug, f. Jagdgerath.

jagen, I) a., (treiben), ago3 [êgi, actum]; pello3 [pepuli, pulsum]: anelavver riva | - jmd üb. Hals u. κορί i., ago³ qm praecipitem: ποοποήνη έλαύνειν τινά | - in die Flucht i., fugo qm: διώκειν τινά τρέπειν εἰς φυγήν τρέψασθαί τινα | - αμθ bem Lande j., expello3 civitate: έκ της πόλεως διώxew | - imb ben Degen burd ben Leib j., transligo3 [xi, xum] qm gladio: παίεινε, διατιτρώσκειν τινά τῷ ξίφει | - fein Bermogen burch bie Burgel j., abligurio meas fortunas: καταλαφύσσειν, καταλιχνεύειν τὰ χρηματα | — lB) (jagend berfolgen), venor1; excito et agito1; sector1: έλαύνειν καὶ ἀνάγειν βαḥrgewads, wudbs, annona: τὰ ἐπέτεια · ὁ σίτος· - II) n., B) (eilen), curro [cucurri, cursum]; ή τροφή.

volo1; vehor3 [vectus] equo citato: ἐπείγεσθαι' φέρεσθαι φυγή | - mit etw. j. (zu fehr eilen), festino1; propero1: σπεύδειν | - im Schreiben j., seribo3 [psi, ptum] festinanter: σπουδή γράφειν | - B) (auf ber Jagd fein), venor1: uvvnyeteiv noisiodai the dhραν = C) (nach etw. j.), venor¹; sector¹ qd: διω- νειν τι = - s., (eiliger Lauf), cursus [ûs]: η δρμη = im vollen 3., cursu rapido: σὸν ὁομη | — 2) (Ber= folgung des Wildes), venatio; venâtus [as]: ή πυνηγεσία δήρα δήρευσις.

Joherr, assentâtor; qui assentîtur magis quam cen-

set: ὁ κόλαξ · ἄρεσκος.

Jahr, annus; anni tempus (spatium): rè étos · o éviautos | - ein halbes I., semestre spatium; sex menses: μηνες έξ | - überd I., post anuum; anno post; anno interjecto: είς νέωτα [- im borigen (bor'm) 3., anno ante; anno superiore: πέονσιν | - ein 3. um's antere, alternis annis: πας ένιαυτόν | alle 3. (3. aus, 3. ein), singulis annis; quotannis: nad Exactor Eviavtor nat Eviavtor | - alle brei I., tertio quoque anno: dià roirov erovs | - cin I. lang, annum: exerces | - in I. u. Tag, intra annum: evros erovs | - cin Zeifraum, b. zivei, brei, bier, zehn Iahren, biennium; triennium; lquadriengium; decennium: ή διετηρίς, διετηρία ή zoierla, roiernols, ή respaerla, ή denaerla, | - das gehnte I. antrefen, ingrediors [gressus] decimum annum: εἰςέρχεσθαι εἰς τον δέκατον ένιαυτόν | in ihm stehen, ago [egi, actum]: άγειν | - über basselbe binaus sein, excessi: έξελήλυθα | - ein Menid b. ben Jahren, homo id actatis: ἄνθοροπος τήςδε ήλικίας | - die besten 3., flos aetatis: ή της ήλικίας άκμή | - in ihnen stehen, som in ipso aetatis Nore: ἀκμάζειν την ήλικίαν ἐν ήλικία εἶναι | - in die 3. tommen, senesco² [αŭi]: γηράσκειν: γηράν | - vor den 3., matûre: ἀωρί ταχέως πρωϊμώς | mit den 3., tempore procedente: χρόνου προϊόντος.

Jahrbud, liber annalis: τα γραμματα τα χρονικά | - bie Jahrbücher ber Weschichte, monumenta rerum

gestarum: τὰ τῶν γενομένων χρονικά.

Jahrebanfang, initium anni: ή του ένιαυτου άρχή. Jahredauswand, annuus sumptus [ûs]: ή ένιαυσία, έτεία δαπάνη.

Jahrebertrag, annuns fructus [ûs]: Eviavoios nag-

πός ή ένιαυσία ώφέλεια.

Jahredfelt, sacra anniversaria: ή ένιαύσιος έορτή. Jahresfrift, annua dies: o eviavoios zoovos 1 - bin= nen 3., annuâ die: avrostes | - 3. forbern, postulo annum spatii: ένιαύσιον χρόνον αίτειν.

Jahreslauf, cursus [ûs] annuus: o eviceveos | - im 3., anno vertente: τοῦ ἐνιαυτοῦ στρέφοντος.

Jahrebsold, annuum stipendium: o evicevolog daouos.

Jahreswedsel, vices annuae: o enavtou nunlos. ο έτους κύκλος.

Jahredzeit, anni tempus : 'n God.

Jahrgang, cursus [as] (orbis) annuus: ή έτεία

φορά εδοή.

Jahrgehalt, = geld, annua [orum]; a. salaria : o eviavoios miodos | - jmbm e. 3. aussegen, constituo3 [ui, ûtum] annua cui: ένιαύσιον μισθον τιθέναι

Jahrhundert, centum anni; seculom: ή έπατονταε- Janitscharmusit, symphonia Turcica: ή Τουφιική τηρίς [ίδος] · ὁ αἰών [ωνος] - tvas alle 3. gefchieht, seculāris: ἐκατονταέτηρος.

Jahrlohn, merces annua: à Etovs misdos à Eviavσιος μισθός.

Jahrmarkt, mercâtus [ûs]: ή πανήγυρις [εως] | - ε. 3. halten, habeo mercatum: πανηγυριν έχειν | auf b. 3. gehen, eo [îvi, itum] ad mercâtum: προς

Jahrmarftsbude, taberna: ή σκηνή.

πανήγυοιν έρχεσθαι.

Inhrrente, reditus [as] annuus: ή κατ ένιαυτον πρόςοδος.

Jahrichluß, (Ende bes 3.), finis (exitus) anni: o 29γων ένιαυτός ' ὁ τελευτών ένιαυτός.

Jahrstag, dies anniversarius: ή ήμέρα ένιαυσία.

Ichreviertel, quarta pars anni: uffveg toelis.

Jahregeit, anni tempus: n doc.

Jahrtausend, mille annorum spatium: τὰ χίλια ἔτη.

Jahrzahl, I) (3ahl bes laufenben Jahres), annus: ro Etos | - II) (Jahrrednung), computatio annorum: η χοονολογία.

Jahrzehend, decennium: ή δεκαετηρίς [ίδος]. δε-

Jaloufie, jalour, f. Eifersucht, eifersüchtig (auch Tenfterlaben).

Jamaica, Jamaica.

Jambe, jambus: o taußos. jambisch, jambicus: laubinos.

Jammer, (Wehtsage), lamontatio; ejulātus: ή οἰ-μωγή· ὁ ὀἰολυγμός· Φοῆνος: ὁἰοφυρμός | — II) (Noth), miseria; ή ταλαιπωρία δυςτυχία μεγίστη ἀπορία· τὸ πένθος [ovs] | - III) (Mitleid), miseratio: o olutiquos Eleos.

Jammerbild, geftalt, species misera et flebilis:

σχήμα οίκτρον άνθρωπου.

Jammerblick, vultus [ûs] lugubris: ή έλεεινή όψις. Jammergefang, elied, cantus [ûs] flebilis: ή Don-

νωδία ὁ θοηνώδης νόμος.

Jammergeschrei, ejulatus [ûs]: ή οίμωγή · βοή καὶ

οἰμωγή ὁ ὁλολυγμός.

Jammerleben, vita miserrima: o ταλαίπωρος βίος. jammern, I) a., es jammert mich des Menschen, miseret me hominis; misereor hominis: Electo tov ανθοωπον οίκτείρειν ανθοωπον - II) n., lamen tor^1 ; ejálo 1 : οἰμώζειν ὁδύφεσθαι ὁλοφύφεσθαι $τor^1$; ejálo 1 : οἰμώζειν ὁδύφεσθαι $τor^2$ διαμμέτ.

Jammerstimme, ston, vox flebilis: ή δακουτή φωνή δακούουσα φωνή.

Jammertag, dies miseriarum plenus: ή ήμέρα τα-

λαιπωριών μεστή. Jammerthal, locus miseriarum plenus; vita humana

omnium miseriarum plenissima: ὁ κακῶν πολλῶν καὶ παντοδαπών μεστός βίος.

jammerboll, (febr flagend), querulus: olutgos eninlavtoς | - II) (flaglich), miser et flebilis: ταλαίπωρος άθλιος.

Janina, Lanbid., Epirus | - Ginw., Epirôtae | -Adj., Epiroticus.

Sanitidar, statarius miles Turcious: o orciounos Τουρκικός στρατιώτης.

Freund, beutich - lat. - griech. Worterb.

συμφωνία.

Japan, Japonia | - Adj., Japonicus.

Jafagen, das, assentatio: ἡ ἀφέσκεια πολακεία. συναίνεσις.

Jasmin, jasminium, L.: ή δάσμη.

Jaspis, jaspis: ή ἴασπις [ιδος].

Jaspisachat, jaspachates: 6 lagragarys.

Jaffin, Et., Jassum, Jassium.

jaudgen, exsulto' lactitia; lactor' et triumpho'; jubilo1: alalageiv lageiv | - s., lactitia exsultans: ὁ άλαλαγμός η άλαλαγή άλαλά ιαγή.

Janer, St., Jauravia, Juravia.

Jawort, das, geben, annuo's [ui, utum]: ouologeir τινι κατανεύειν συγκατανεύειν.

le, (v. ber Zeit), f. v. a. immer, semper: así así ποτε συνεχώς δια παντός | — B) (jemals), umquam: πότε πώποτε | - wofern |c, si quando nm-quam: εί ποτε δή | — II) (v. b. Sade), j. v. a. je nadhdem, prout: καθάπες ώς ή | - je — desto, quo — eo; quanto — tanto: δος τοσούτω | - δ. B. je mehr die Menfchen haben, befto mehr begehren fie, homines, quo plura habeut, eo ampliora cupiunt: όσω πλείω έχουσιν οἱ ἄνθρωποι, τοσούτω. πλείω έχειν ἐπιθυμοῦσιν | - je eher, je lieber, quam primum; primo quoque tempore: ώς τάχιστα bei Zahlbestimmungen, burch distributiva; je zwei, bini: κατά δύο· είς δύο· άνα δύο.

jedenfalls, certe; profecto: πάντως ούκ έστιν όπως ού.

jeder, =e, =eθ, quisque; quilibet; quivis; omnis: εκαστος έπάτερος πας πας τις | - i. einzelne, unus quisque: αὐτὸς παθ' επαστον | - bei Zeitangaben mit singuli: Enaoros | - 3. B. an jedem Tage, singulis diebus: enacrys nuepas | - auf jebe Stunde, in singulas horas: els enaceno woav | - jeder b. beiden, uterque: exaregos | - jeder mer, quisquis; quicumque: ostis [ntis. o ti] | - j. brabe Mann, optimus quisque: ἄριστος ξκαστος.

edermann, quisque; unusquisque; quilibet; quivis; omnes; cuncti: πας ανήφ πας τις πάντες | - j. ber, quicumque : östig [fitig. o ti].

jederzeit, omai tempore; semper; numquam non: έκαστοτε έκασταχή έκασταχού άεί ποτε | - j. wenn, quotiescumque: ὁποσακισούν ὁποσάκις καί, οποσάκις άν | - bei Zahlwörtern burch distributiva, 3: B. j. fünf, quini: ανά πέντε· κατά πέντε· έκαστοτε πέντε.

edesmal, f. b. 93.

jedebmalig, quicumque: ο, ή, τὸ έκάστοτε· ο τυχών ο, η, τὸ αεί.

jedoch, f. boch.

jedweber, jeglicher, f. jeber.

jeher, bon je her, f. je.

jemalo, umquam; ullo tempore; aliquando: quando: πότε πώποτε.

jemand, (Giner), aliquis; quispiam; quisquam: rig) - bei folg. rel. bleibt aliquis meg, 3. B. ich habe 3mb, ben ich schiden fann, habeo, quem mittam: Exco ov πέμπω | - II) (ein Gewiffer), quidam; nescio quis: tis.

jener, =e, =e0, ille, -a, -ud: sueivos.

Jenseit, daß, (jene Welt), coslum: ὁ σὖρανός | - im 3., illic: ἐκεῖ· ἐνταῦθα | - inð 3., illuc: ἐκεῖσε.

jenseit, trans; uttra c. acc.; illic: ἐπ' ἐπεῖνα- ἐπέκεινα· τοὖπέκεινα· πέρα. πέραν.

jenseitig, qui trans qd est; ulterior: δ, ή τὸ πέραν εἐπέκεινα.

Berfeh, Inf., Caesarea.

Bericho, St., Hiericho ; Hierichus [untis].

Serufalem, Hierosolyma [orum] | -- Adj., Hierosolymitanus.

Sefuit, jesuita; Loyolae assecta: ὁ Ἰησουίτης.

jehig, qui nunc est; praeseus; hie: ὁ, ἡ, τὸ νῦν· παρών | - bie jehigen Menschen, homines qui nunc vivunt: οἱ νῦν ἄνθοωποι· οἱ νῦν· οἱ καθ' ἡμᾶς | bas jehige Zeitalter, haec aetas: ὁ νῦν αἰών.

|cht, nunc; tum; jam; hoc tempore; in praesenti; hodie: νὖν· νυνί· τό γε νῦν· τὰ νῦν 'ἤδη' ἐν τῷ 'νὖν χοίνω | - j. erft, nunc demum: νῦν δή | — li) (im eben bergangenen Augenblick), modo: μόνον | - gerabe |, hoc ipso tempore: ἀρτι· νῦν δή | - l. gleid, jam: εὐθύς 'παραχρῆμα' αὐτίνα δὴ μαλα| - υοη i. an, ex illo tempore: ἀπὸ τοῦ νῦν' ἀπὸ τοῦδε' ἐντεῦθεν.

jezuweilen, interdum; vonnumquam: evlore.

Joachimsthal, Joachimica Vallis.

30th, 1) (Tragbalten), jugnm: τὸ ξυγόν ˙ ὁ ξυγός | — II) (Geichirr), jugum: ὁ ξυγός ˙ τὸ ξυγόν ˙ η ξεύγλη | - fig., 3. ber Stlaverei, j. servitutis: ὁ ξυγός ˙ τὸ ξυγόν ˙ η δεύγλη | - bas 3. auflegen, impôno³ [ösüi, situm] jugum: ἐπιιθέναι ξυγόν τινι | δαδ 3. abfchittetin, excutio³ [ssi, ssum]; exüo² [üi, ûtum]: ἐπσείειν ἐπποσύειν ἐπιινάσσειν | - abnehmen, demo³ [mpsi, mptum]: ἀφαιρεῖν τῆς ὁσυλείας τινά | - imb unter bas 3. ber Staverei bringen, injugo³ [xi, ctum] σιι jugum servitutis: πατασονλούσθαι παταστοέφεοθαι χειρούσθαί τινα | - unter ban 3. hatten, teneo² qm servitute oppressum: ἔχειν τινὰ καταπιεσθέντα δουλεία | — III) επ βασι (Jufammengejochter) Ochfen, jugum (boum): τὸ ξεύγος | — IV) (ein Feldmaß), jugum; jugerum: ἡ ἄφουρα.

Jodbein, os jugale: το ζύγιον όστοῦν.

Jodyriemen, lorum jugale: τὸ ζυγόδεσμον · μέσαβον.

Johann, Joannes: Iwavyns.

Iohannisbeere, (als Baum u. Frucht), siliqua: o' lopós.

Intanniswarmden, cicindela; lampyris noctilaca, L.: ή λαμπυρίς λαμπουρίς πυγολαμπίς.

Jongleur, f. Gauffer.

Journal, epheměris; commentarii diurni; actă dinras [Grum]; adversaria [Grum]; libelli: αί έφημερίδες· τὰ ὑπομνήνατα.

Journalift, qui ephemeridem etc. scribit: ὁ ἐφημε-

φιουγραφος.

jovial, Jovialität, f. launig, munter, Laune Frohsinn.

Jubel, (große Freude), ingens laetitia: ὁ ὁλολυγμός

Jubelfest, I) ally, (f. v. a. Freudenfest), sesti dies laetissimi: ή έορτή εύημερία — II) (nach einem Zeitraum v. 50 od. 100 Jahren), saera (sollomaia);

semisecularia [ium] ob. secularia: ή έκατονταέτηgos (ob. πεντημονταέτηφος) έορτή.

Subelgesang, «lieb, cantus [ús] laetus; carmen (semi) seculare: ὁ τωνος · ὁ παιάν.

Inbelgefdrei, f. Freubengefdrei.

Jubelfahr, (Erlagiahr), annus jubilaeus: vò loopi-

jubeln, f. jauchzen.

Jubilaum, f. Bubelfeft.

juchhe! evoë! io! io!: lov, lov! la, lo!

Budert, jugerum : ή ἄρουρα.

juden, prurio ; formîco ; vermino ; κυιδαν όδαξαν κυήθειν κυίζειν | - fld j., scabo * [bi]: κυήσους | - s., prurîgo; pruritus [ûs]: ή κυήσις κυήση ό όδαγμός κυίδωσις | - voller J., pruriginosus: κυησιώδης κυισμώδης ψωράλεος.

Jude, Judaeus: ὁ Ἰονδαΐος. Judenhech, hitúmen: ἡ ἄσφαλτος.

Bubenfchaft, Judaei: of Tovoacor.

Judensteuer, vectigal Judaeis impositum: o poços o τοις Ιονδαίοις τεθείς.

Judentempel, synagôge: ή συναγωγή. Judenthum, Judaïsmus: ὁ ζουδαϊσμός.

Südin, Judaea; mulier Judaïca: ή Ιουδαΐα.

jüblid, Judaïcus: 'Ιονδαΐος | — Adv., Judaeorum more: 'Ιονδαίως.

Bülich, St., Juliacum | - Adj., Juliacensis.

1. Jünger, ber, discipülus; assecla; sectator: ὁ μαθητής.

2. junger, junior (minor, inferior) actate; natu minor: venocepos.

Bungferden, virguncula; adolescentula; τὸ παρθενισκάριον ή νεάνις [ιδος]-

jungferlich, f. jungfräutich.

Büngling, puer; (homo) adolescens; adolescentűlus; juvénis: ὁ ἐν ἡλικίς. τὸ μειράκιον · ὁ νεανίσκος · ὁ νέος · ἔφηβος.

Sünglingbulter, adolescentia; juventus [ūtis]; aetas pubes: ἡ νεότης: ἀκμάζουσα ἡλικία ἡλικία | - in bas 3. treten, pubesco³ [būi]; sumo³ [mpsi, mptum] togam virîlem: ἐλθεῖν εἰς ἡλικίαν - εἰς τους ἐφήβους,

Jünglingsbart, landgo : 6 gvovs.

jüngst, nuper; nuperrime; novissime; modo: vewort

εναγχος

Jüngste, der, (v. Geburt), natu minimus : δ νεώτατος | - (v. Jincien) minor: δ νεώτερος | - II) (der Neueste), novissimus; recentissimus: δ νεώτατος προςφατώτατος.

jüngsthin, s. jüngst.

Jüffand, Halbinf., Jutia; Jutlandia | — Adj., Juticus; Jutlandicus.

Ingend, (Jugendalfer), pueritia; aetas puerilis; adolescentia; juventas; juventus [ūtis]: ἡ νεότης παιδεία δλιγοετία τὸ νέον | - υ. 3. αιτί, α puero; α parvulis: παιδόθεν ἐπ παιδός ἐπ νέου ἐπ νέας - υ. frühester 3. απ, αδ ineunte aetate: εὐθυς ἐπ παιδός | - δίε 3. hat αιδησεδιαιτί, αdolescentia deferbuit: ἡ ῆβη ἀποβέβραπεν | - Π) (junge Leute).

pueri; puellae; adolescentes; virgines; juvenes: ή νεολαία· οἱ νέοι· ή νεότης | - bie 3. beiberlei Be= folechte, juvenes utriusque sexûs: ἡ νεότης ένατέ-οου γένους | — III) (Göttin ber I.), Juventas: ή Ήβη.

Jugendalter, f. Jugend.

Jugendbildung, pueritiae eruditio: ή της νεότητος παίδευσις.

Zugendblüthe, flos aetatis; aetas florens: ή της ήλικίας απμή· ακμάζουσα ήλικία | - in b. 3. stehen, floreo' aetate: είναι εν άκμη της ήλικίας άνθείν εν ἄρα - gerade in d. 3. sterben, exstinguor's [netus] in ipso actatis flore: δανείν έν αὐτη τη ηλικία.

Jugenderziehung, educatio pueritiae: ή της νεότη τος άγωγή.

Jugendfehler, ineuntis adolescentiae vitium: παίδειον αμάρτημα το έν παιοίν αμάρτημα.

Jugendfeuer, ardor juvenilis: το νεανίευμα. Jugendfreund, aequalis: ò gilos en naidelas.

Jugendfrifche, sfulle, aetas integra: ή ήβη.

Jugendgefährte, = genoffe, aequalis: o ounlig. nlig ήλικιώτης.

Jugendhite, fervor adolescentiae: to veavievua.

Jugendjahre, f. Jugenb.

Jugendfraft, robur juvenile; vigor juventae: n non ήλικία άκμη της ήλικίας.

jugenblid, puerilis, ob. burd ben gen. pueri, adolescentis; quod adolescentia fert; juvenilis: παίδαιος νεανισκός | - aus j. lebereilung fehlen, pecco adolescentia inductus: αμαρτάνειν δια παιδείαν - Adv., pueriliter; juveniliter: παιδείως etc.

Augendichonheit, florentissima aetas: ή ώρα.

Ingenbstreid), errâtum aetatis: ἔργον νεανισμόν το νεανίευμα ἡ παιδιά | - 3. begehen, facio ³ [fêci, factum], quae adolescentia fert: ποιεῖν, ἃ ἡ παιδεία φέρει.

Jugendsunde, vitium ineuntis adolescentiae: cucioτημα παιδικόν το νεανίευμα.

Jugendtraum, fraumen, ludo3 [si, sum] laeta et juvenilia: ὄναο παίδειον όνείρεσθαι.

Ingendunterricht, institutio adolescentiae: ή των νέων διδασκαλία | - ber erfte 3., prima literarum elementa: τὰ ποῶτα τῶν γοαμμάτων στοιχεῖα.

Jugendzeit, f. Jugend.

Julius, I) Julius: o lovilios - II) (Monat), Julius (Quinctilis) mensis: ὁ εβδομος μήν Ιούλιος

μην.

jung, (b. Menichen), parvus; parvalus; infans; puer; puella; adolescens; adolescentulus; juvenis: véos παίς όλιγοέτης \ - noch febr j. plane puer; peradolescentulus: Ete navo véos | - (prudim., j. gewohnt, alt gethan, in teneris consuescere multum est: ex παιδός είθίσθαι πολλά ίσχύει | - II) (v. Thieren), pullus: véos | 3. B. junges Pferd, pullus equinus: ο πώλος | - bom Sunde= u. Ragengeschiecht, catulus: o uvidnog to uvidiov | - b. Mindern, juveneus; juvenca: ὁ μόσχος· πόρτις· ἡ δάμαλις· πόρτις μόσχος | - b. Baumen, novellus: νεαφός νέος πρόςφατος | - ein j. Weinstod, vitis novella: ή νεό-φυτος άμπελος | - b. andern Dingen (neu), novus: νέος | - d. B. junger Wein, vinum novum: νέος olvos |- bah. auch, ein j. Chemann, eine j. Frau, novus | lntog nocuos.

marîtus; nova nupta: νεόγαμος ἀνήρ νεόγαμος

1. Junge, ber, puer: nais.

2. Junge, bas, pullus: τὸ βρέφος [ovs] | - bie 3., soboles: ή υπόφυσις το υποφυόμενον ή παραgvas | - 3. gur Welt bringen (jungen), edo's [didi, ditum fetus: έκδουναι γονάς, εγόνους.

jungenhaft, puerilis; ineptus: παιδικός παιδα-οιώδης παιδιώδης | — Adv., pueriliter; inepte: παιδικώς etc.

Jungfer, virgo [inis]: ή παρθένος παίς [δός]. noon | - Wirthichafte ungfer, dispensatrix; cubicularia: ή παιδίσκη · σηκίς [ίδος].

Jungfernraub, raptus [ûs] virginum: ή παρθένων άρπαγή.

Jungfernschwefel, salphur vivum: rò čußcov Decov. Jungfernstand, virginitas; ή παρθενεία το πό-

Jungfernschaft, virginitas: ή παρθενεία το noοευμα.

jungfraulich, virgineus; virginalis: παρθενικός. παρθένειος παρθένιος.

Jungfrau, virgo (aud) als Gestirn): ή παρθένος.

Bungfraufchaft, f. Jungfernichaft.

Junggesell, caelebs; qui abhorret ab uxore du-cenda: ὁ ἡίθεος ἀνὴρ ἄφθαρτος πρὸς τὰς γυ-

Junggesellenschaft, stand, lectulus liber; caelibatus [us]; pudicitia: ή άγαμία.

Juniue, Junius (mensis): ὁ έκτος μήν Ιούνιος μήν.

Junter, puer nobilis; dominulus: o evyeving nais. ανθυπασπιστής.

Jupiter, Juppiter [Jovis]: Zevs [Lios].

Jurisdiction, f. Gerichtsbarfeit, Botmäßigfeit.

Jurisprudens, f. Rechtswiffenschaft.

Jurift, juris perîtus (od. consultus): ὁ δίκης ἔμπειgog · vouodeintng · vouinos.

juristisch, juridicus; forensis: ò vouixós δικανικός. Juftification, f. Beglaubigung, Rechtfertigung.

justiren, probo1: δοκιμάζειν.

Inftis, 1) (Gerechtigkeit), justitia: ή νομιμότης το δίκαιον δίκη | — II) (Handhabung des Nichts), jurisdictio od. res judiciaria: ή δικαστηρίου ήγεμονία.

Justizamt, judicium: ή κρίσις δίκη το δικαστήριον,

Infliscollegium, collegium judiciâle: ή δικαστική κοινωνία.

Justispslege, jurisdictio: τὰ περί τὰς δίκας.

Justigrath, a consiliis justitiae: o neol tag dinag. Justizwesen, res judiciaria: ή δικανική.

Juwel, gemma: n [6] molutelns lidos.

Juwelenhandel, freiben, vendito' gemmas: 20000-Any Elvai.

Auwelenhandter, Juwelier, gemmarius: & 200-

Inwelentaftden, dactyliotheca: ή λιδοθήκη.

Butvelenschmud, ornatus [ûs] gemmatus: o levoxól-

silia clandestîna; calumniae: τὸ ἐργαστήριον ἡ ἐταιρεία παρασκευή μηγανή | - Rabalen machen (fpielen, fd)mieben), facio3 [feci, factum] fallacias; concoquo3 [xi, ctum] consilia clandestîna; machinor1 multa: μηχανασθαι μηχανας.

Rabel, Rabelaar, stall, funis ancorarius; ancorale: ο κάλως [ω] | - (Schlepptan), remulcus: το όνμα| (Sintertau), ora: το κράσπεδον ή περιφέρεια. Rabliau, gadus morhua, L.: o yadog. ovog.

Radjel, testa fornacâlis: τὸ ὄστρακον ἰπνοῦ. Rachelofen, fornax e testis figlinis exstructa: invos όστρακινος.

Rade, stercus [oris] humanum : ή κάκκη.

facten, caco1: nanav anonarsiv. Rafer, scarabaeus: ὁ κάνθαρος.

Rafig, cavea; claustrum: το ζωγφείον ή πύρτη. όρνιθοτροφείον.

Rahndhen, cymbula; scaphula; so snapidiov.

Ralben, vitellus; vitulus tener: το μοσχάριον

Kälberbraten, (caro) vitulîna; assum vitulînum: πρέα όπτα μόσχεια.

Ralbergefröß, lactes vitulinae: τὰ λεπτά μόσχεια

fälberhaft, (muthwillig), lasciviens: μόσχιος μοσχίας [ov] | - Adv., lascivientium puerorum modo: μοσχίως.

Ralte, I) frigus [oris]; algor; gelu: τὸ ψύχος τα ψύχη το φίγος η ψυχρότης το κρύος | - II) fig., (Ralffinn), animus frigidus: ή ψυχρότης | - (R. ertragen fonnen), sum algoris patiens: ὑποφέρειν ψύχος.

falten, refrigero1: wvyoov noisiv.

faltlid), subfrigidus: ψυχεινός ὑπόψυχρος.

fammen, pecto3 [xi, pexum ob. ctitum]; carmino1: **πενίζειν · πέκειν · πεκτείν.**

Rammerchen, cellula: to olunucition.

fampfen, pugno¹; certo¹; contendo³ [di, tum]; decerno³ [crêvi, crêtum]; dimico¹; proclior¹; confligo³ [xi, ctum]: μάχεσθαι άγωνίζεσθαι - (als Ringer), luctor¹; pugilo¹: παλαίειν τινί· δια-παλαίειν πρός τινα· άθλειν | — II) fig., z. B. mit bem Unglück f., conflictor¹ cum adversa fortuna: παλαίειν ἀπορίαις | - mit den Wellen t., luctor' c. fluctibus: αγωνίζεσθαι τοῖς πύμασιν | - mit ben Fauften , Ferfen, Bahnen f., certo' pugnis, calcibus, morsu: άγωνίζεσθαι ταϊς χερσίν, πεττοῖς, δηγμώ.

Rampfer, puguator; miles; armatus; gladiator; luctator; pugil: ὁ ἀθλητής παλαιστής άγωνιστής μαχητής μαχόμενος | — II) (in ber Baut.), incumba: τὸ ἄνω τῆς παραστάδος μέρος, ώ ή κα-

Rappdjen, galericulum; cuculliunculum: ή μικοά

κυνη.

Rabale, ars; artificium; fallacia; artes malae; con- farglid), tenuis; parcus: φειδωλος γλίσχρος εύτελής σπάνιος πενιχρός | - f. Lebenbart, tenuitas: φειδωλή δίαιτα | - Adv., tenuiter; parce: φειδωλώς etc.

> Rarnthen, Carinthia | - Ginw., Carinthus | - Adj., Carinthicus | - Rarnther Alben, Alpes Carnicae.

Karrner, plaustrarius: ò àquatylatys.

Kartchen, chartula: τὸ παικτικόν σχεδάριον.

Raschen, caseolus: to tvoldior.

Raje, caseus: ὁ τυρός τὸ τύρευμα ἡ πηκτή | - mit R. bermischt, caseatus: rvooros | - R. machen, formo1, facio3 [fêci, factum] caseos: τυρεύειν τυρούν · τυροποιείν · τυρόν ποιείν.

Raschude, taberna casearia: ή τυροῦ σκηνή. Raseform, forma casearia: eldos τυρόεν· τυρού είδος.

Rasehaus, stammer, caseale: to trooxousior. Rafehorbe, crates in qua casei siccantur: τὸ τυρο-

Rasetorb, fiscellum casearium: τὸ τυροβόλιον. Rajefuchen, placenta caseâta: τυρόεις πλακούς [οῦντος] ὁ τυροῦς [οῦντος].

Rafelab, coagulum lactis: ή γάλακτος πυτία. Rasemade, vermis casearius: ή του τυρου έλμινς. ό τοῦ τυροῦ σκώληξ.

tafid)t, caseo similis: τυρώδης. fafig, caseatus: τυρόεις τυρωτός.

Rafiden, arcula; capsula; capsella; cistula: τὸ κυ-βώτιον ἡ κοιτίς [ιδος].

Rabden, catulus felis: allovgov σχύλαξ. allovgos άρτίτοπος | - II) (an Bäumen), julus; amentum, Ι..: τὸ βούον.

Raufer, emptor; emens; manceps: o wonths lov! ὁ πριάμενος · ώνούμενος | - R. finden, vendor3 [ditus]: πωλείσθαι· πιπράσκεσθαι | - nicht, repudior1: άποβάλλεσθαι· άποδοκιμάζεσθαι | - Rauferin, emptrix: ή πριαμένη · ώνουμένη.

fauflich, (burch Rauf) emendo: wvnrwg. wviwg. ayooaστώς | - f. fein, eo [îvi, itum] venum: ώνητον είναι. ώνιον είναι - άγοραστον είναι | - f. an sich bringen, emo3 [mi, mptum]; paro1 qd emptione: κτάσθαι ώνησάμενον' κτᾶσθαι κτήσασθαι | - an fid ges bracht haben, emi qd: κέκτημαι ώνησάμενον.

Raffee, I) (ber Baum), colléa, L: το ποφήτον | — II) die Bohne), fabae colleae: ο Αραβικός πύαμος - III) (ber Trant), potus [ûs] cosseae: τὸ τοῦ κοφήου πομα | - R. fochen, coquo x [xi, ctum] potum coffeae: Εψείν τὸ τοῦ κοφήου πώμα.

Raffeehaus, schenke, thermopolium: to Dequono-LLOV.

Raffeelchent, thermopola: o dequonolys ..

Raffeetaffe, scutella college: ή φιαλίς [ίδος] το φιάλιον προψίδιον.

Raftan, synthesis: o navdus [vos] n navdunn.

tahl, glaber; calvus; wilds walangos uadagos b. Baumen, nudus foliis: wilog | - bon born f., praecalvus: τα έμπροσθεν φαλακρός | - b. hinten, recalvus: ἀναφάλαντος άναφάλαιος | - ein t. Raiferzahl, (im Raienber), indictio: ὁ φόρος ἐπιλοβή. Ropf, calvitium: ή φαλάτρα: το φαλάποωμα: ή φαλαπρότης | - f. Stellen, glabreta [orum]: ψιλοί τόποι | - f. fein, calveo2; glabreo2: ψιλον είναι |f. werben, calvesco3 [ŭi]; glabresco3 [ŭi]: φαλακοούσθαι | - f. maden, facio 3 [fêci, factum] cal- Ralbe, (junge Ruh), vitula: ή δάμαλις [εως]· πόρνυμ; glabro 1: ψιλούν· ἀποψιλούν· φαλακρούν.

τις [εως].

Rahlheit, I) (des Hauptes), calvities: ή ψιλότης φαλάκοα φαλακρότης [ητος] | - II) (einer Gegenb), regio plantis et arboribus nuda: ή ψιλότης [ητος] το ψιλόν | - auf einem Ader, calvitium loci : ή τόπου ψιλότης.

Rahlfopf, I) (fahler Kopf), calvitium: ή φαλάκοα φαλαπρότης | - II) (ber einen t. St. hat), calvus; Ralbauge, oculus vitulinus; ὁ μόσχειος ὀφθαλμός. pilis defectus: ὁ φάλακους ἀναφαλαντίας.

Rahm, mucor: ὁ εὐρώς [ῶτος] τὸ σαπρόν.

fahmen, f. fahmig (werben).

fahmig, mucidus: εὐρώδης σαπρός | - f. fein, muceo2: σαπρον είναι εύρωδη είναι | - werden, mucesco3; contraho3 [xi, clum] mucorem: σήπεσθαι σαπρου γίγνεσθαι.

Rahn, cymba; scapha; linter: ὁ λέμβος ἡ σκάφη. τὸ σκάφος ή κύμβη πλοιάριον.

Rahnführer, magister cymbae; lintrarius: o σκαφίτης πορθμεύς.

Rai, (mit Mauerwerf eingefaßtes Ufer), crepidines: τα θεμέλια · κράσπεδα · αί χήλαι · κοηπίδες.

Kairo, Kahira, Cairum | - Adj., Cairensis.

Raifer, imperâtor; Caesar; Augustus: ὁ Αὐτοπράτωρ [000ς] - βασιλεύς Καϊσαο - Σεβαστός | - Καί= ferin, imperatrix; Augusta; uxor imperatoria: 7 βασίλεια.

Kaiferfamilie, shans, domus imperatoria: ή αύτο-

κρατηρίς [ίδος].

faiferlid), imperatorius; Caesareus: αὐτοκρατοριxός· βασιλιχός | - auch durch 'den gen. imperatoris, 3. B. die I. Länder, terrae imperatoris : ή τοῦ Αὐτοπράτορος χώρα | - Adv., ut decet imperatorem: αὐτοπρατορικώς etc. | - f. gefinnt fein, facio³ [fêci, factum | cum imperatore: πρός του αυτοκρατικού είναι μετά του etc. τὰ τοῦ βασιλικοῦ φρονείν.

Raiserschmud, decus [oris] imperatorium: o avroπρατορικός πόσμος βασιλικός πόσμος.

Raiferelautern, St., Caesarêa Lutra; Caesareo-Lu-

Raiserstaat, terrae imperatoris: ή βασιλεία.

Raiferswerth, St., Caesaris Insula; Caesaris Verda. Raiserthron, solium imperatorium: & βασιλικός Deávos.

Raiferthum, imperium; principatus [as]: ή αὐτο-

πρατορία ή βασιλεία.

Raisertitel, nomen Augusti od. imperatoris: τὸ τοῦ αύτοκρατικοῦ ὄνομα | - ben R. annehmen, arripio3 [ripui, reptum] nomen Angusti: ἀναρπάζειν τὸ αύτοκρατικοῦ ὄνομα.

Raiserwahl, electio imperatoris: ή τοῦ αὐτοκρατικου αίρεσις | - eine R. veranstalten, creo 1 et eligo3 [lêgi, lectum] imperatorem; αίρεῖσθαι καὶ ἐκλέγειν τον αυτοκρατικόν.

Kaiserwürde, imperium; majestas imperatoria: $\dot{\eta}$ έπιταγή· το επίταγμα· ή έξουσία· ή ήγεμονία άρχη.

Rajute, diaeta: ή στέγη.

Ralb, vitulus; vitula: o posgos | - ein R. werfen, f. falben.

falben, pario3 [peperi, partum] vitulum: τίκτειν | eine Ruh, bie eben gefalbt hat, feta: τιτοκυία.

Ralbfell, pellis vitulina: τὸ μόσχειον δέρμα· ή μοσχή. Ralbfleifch, (caro) vitulina: τὰ μόσχεια κρέα.

Ralbleder, corium vitulinum: to mogretor grotos.

Ralbebraten, f. Ralberbraten.

Ralbobruft, pectus vitulinum: στήθος μόσχειον.

Ralbegefchlinge, exta vitulina forum]: σπλάγγνα μόσχεια τὰ μόσχεινα ἔντερα, εξγκατα.

Ralbofettle, femur vitulinum: o mosteros magos. Ralbannen, intestina [orum]: τὰ ἔγκατα· αὶ χόλικες· χολάδες.

Ralender, fasti [orum]; calendarium: τὸ ἡμερολογείον το παράπηγμα | - ein Schreib = (Wirthichafts.) f., ephemeris: ή έφημερίς.

Ralendermacher, - fchreiber, calendarii scriptor: o καλανδαριογράφος.

Ralefche, rheda: ή άρμαμαξα άπήνη.

falfatern, (ein Schiff), pico1 navem: διανάττειν ναῦν.

Ralifch, St., Calissia; Calissum.

Ralf, catx: ή τίτανος κονία | - ungelöschter R., c. viva: ή ασβετος κουία | - gelöschter, e. macerata: ή μεμαλαγμένη κονία | - R. löjthen, macerol calcem: πονίαν σβεννύναι | - cinmaden, tempero': κεραννύναι τι | - brennen, coquo's [xi, ctum] calcem : Ereev.

Kalfanhunt, tectorium: το πονίαμα.

falfartig, calci similis: τιτανώδης.

Ralfbrenner, calcarius: o the novice navothe. Ralfbrud, = grube, calcaria: τὰ μέταλλα τιτάνου.

Ralferde, terra calcaria: ή τίτανος πονία.

Ralfhütte, (fornax) calcaria: to titavovostov | - ber in the arbeitet, calcariensis; o titavovoyog.

falfid)t, calci similis: τιτανώδης. falfig, calcis plenus: τιτανωτός.

Ralflod), lacus [ûs]: o lánnos hodgos.

Ralfftein, lapis calcarius; gleba calcis: ή χάλιξ ROG .

Kalfwaffer, aqua calcaria; το κονίας ύδως το τιτάνου ΰδωρ.

Ralligraph, scribendi artifex; calligraphus: o ualli-

γράφος. Ralligraphic, scribendi ars; calligraphia: ή καλλι-

γραφία. Ralmaufer, homo umbraticus; qui in umbra degit: σκιατραφής. έσκιατραφημένος.

Kalmauferei, otium umbratile; umbrae: al onial' τά σκιάσματα.

falmanfern, degos [gi] in umbra; σκιατραφείσθαι.

Ralmus, acorus; calamus odorâtus: ή ακορος.

falt, I) frigidus; algidus; gelidus: ψυγρός ψυγεινός κουερός | - II) fig., languidus; lentus: ψυγρός απεψυγμένος | - jehr t., perfrigidus: ψυχρότατος etc. | - f. Getrant, frigida (sc. potio): ψυχρον πόμα | - f. Küche, praudium sine mensa; gustatio; sportula: ή απυρος τροφή | - es wird f., frigus ingrait: ψύχεσθαι ψυγηναι | - falter, frigus ingravescit: γίγνεται μείζον ψύχος | - e. Menich v. f. Natur, homo frigidus: άνθοωπος ψυχοός - άπεφυγμένος | - mit t. Bfute, f. faltbintig | - ein t. Brief, literae languidae: ἡ ψυχοὰ ἐπιστολή | - f. Lob, laus frigida: o quygos enawos | - f. Lob imbm er= theilen, laudo qm langnide: ἀσθενῶς, ψυχοῶς ἐπαινεῖν τινα | - f. Beijall finden, frigĕo² [xi]: ὁιγουν ψυχοον είναι | - f. werden, frigesco3; refrigeror¹: ψύχεσθαι·ψυγήναι - fig., languesco³ [güi]: ψυχοὸν γίγνεσθαι | — Adv., frigide; gelide: ψυ-χοῶς ψυχεινῶς πουερῶς | - fig., languide; lente: ψυχοῶς ἀπεψυγμένως ποαως εὐκόλως | - f. bdben, lavor frigida: ψυχοολουτείν | - f. trinfen, bibo1 [bi, bitum] frigidam: ψυχροποτείν | - f. bleiben bei etw., non moveor2 [tus] re; non labôro1 de re: μή έπιγνάμπτεσθαι την γνώμην, μηδέν ταράττεσθαι την ψυγήν.

faltblutig, I) eig. (v. Thieren), qui sanguinem frigidum habet: αξμα ψυχρον έχων | — II) fig., A) (uncrschroden), impavidus; intregidus; fortis; tranquillus: ἀτάρακτος: ήσυχος ἀμός ἀνηλεής [— Β] Κάμμετεί, aerarium: τὸ δημόσιον ταμιείον. (unempfindlich), lentus: ψυχρός · ἀπεψυγμένος | -Adv., impavide; intrepide; forti ob. aequo animo; lento pectore: ἀταράπτως, ἡσύχως ἀμῶς ἀνη λεώς ψυχοώς άνεψυγμένως.

Raltblutigfeit, animus impavidus od. intrepidus; lentitudo; pectus lentum: ή ἀταραξία· τὸ ἀτάραατον της γνώμης· το θάρσος· θάβδος.

Ralifinn, pectus [oris] lentum; lentitudo; frigus [öris]; saevitia: ἡ ψυχούτης τὸ ψυχούν τῆς γνώμης ἀμέλεια | - gegen Meligion, irreverentia Dei; negligentia religionis: ἡ πεοὐ τοὺς Ֆεοὺς ἀμέλεια.

faltsinnig, lentus; saevus: wvzoóg auskne oliywoog.

Rameel, camelus: ή κάμηλος | - II) (mit zwei Sofern), camelus dromas; ή δρομάς καμηλος | - bom R., camelinus: naunleiog.

Rameelführer, streiber, cameli magister; qui camelum agit: ὁ καμηληλάτης καμηλοκόμος.

Rameelhaar (bom Rameel), pilus (seta) cameli: ή naunleia Dois [xos].

Rameelparder, f. Biraffe.

Rameelivarter, camelarius: o των καμήλων φύλαξ.

Ramerad, contubernalis; socius; sodalis; commilito; condiscipulus; aequalis: ὁ έταιρος ήλικιώτης.

Rameradichaft, I) contubernium; sodalitas; sodalitium : ή έταιρία | - II) (f. b. a. Die Rameraben felbft), sodales: οί περί τινα · οί μετά τινος · οί σύν τινι οί συνόντες τινί.

Rameralist, vectigalium peritus: Eunsigos rov φόρου.

Rameralivesen, res ad vectigalia pertinentes: τά κατά φόρον.

Rameralwiffenichaft, vectigalium doctrina: ή του φόρου διδαχή.

Ramille, matricaria chamomilla, L : τὸ χαμαίμηlov navoeuis.

Kamin, (Mauchfang), fumarium: ή καπνοδόχη το καπνοδοχείον | — II) (Zimmerheerd), caminus: ή κάμινος.

Raminfetter, ignis camini: to tov xaulvov nvo.

Kamm, I) pecten: outsis [uteros] · hutydoor [oros] - j. a. Haarfamm | — II) ber Beber (bas Geschirr), licia [orum]: οί μίτοι τα αλώσματα | — III) (am Schlüffel), dens clavis: o odove [odovtos] o the nλειδός | - IV) (am Mühltabe), dens: δ όδους [όντος] | — V) (am Hahne), crista; juba: τὰ κάλλαια | — VI) (an b. Weintraube), racemus: ο βότους ή στραφυλή δάξ.

fammartig, pectini similis: utevosidig utevodig - Adv., pectinatim: κτενοειδώς κτενωδώς.

Rammer, I) cella: rò xoïlov - II) (zum Vorrathe), cella penaria: τὸ ταμιεῖον | — III) (ber Thiere in ber Erde), caverna: τὸ κοῖλον | — IV) (bes herzens), ventriculus cordis: το περιπαρδιον | - V) (als Landescollegium), curia vectigalium (principis): ή συγγραφέων βουλή.

Rammerdiener, cabicularius; & Depánov [ovros]. εύνουχος.

Rammerer, aerarii tribanus: o tuniag [ov].

Rammerfrau, enbicularia; ή θεράπαινα.

Kammergut, praedium principis: tò tov έξάρχου итписс.

Rammerherr, cubiculi praepositus; cubiculariis officiis praepositus: ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτώνος, «θαλάμου.

Rammerjungfer, amadden, cubicularia: ή κομμώτρια άβρα.

Rammertaffe, privatum aerarium principis: Tò TOV έξάρχου ίδιον ταμείον.

Rammertuch, f. Batift.

δής | - Adv., pectinatim: πτενοειδώς.

Kammmuschel, pecten; o uteis [utevos] | - cine fleine R., pectunculus : το κτένιον.

Rammachu, radius pectinis: ὁ τοῦ κτενὸς ὁάβδος.

Rampf, pugna; certamen; proelium; acies; dimicatio; (proelii) concursus [as]: o ayov [avos] ή μάχη · συμπλοκή | - bes Klopffechters, pugitatus [ûs]; pugilatio: ή πύκτευσις πυγμαχία πυγμή | - des Ringere, luctatus [ûs]; luctatio: ή πάλη ο άθλος ή πυγμή | - mit Thieren (im Circus), venatio : ή δήρα Ongevois | - ein R. gu (Lande) Waffer, proelium terrestre (navale): ἡ ἐπίγειος (νήϊος) μάχη | - c. hei= ger (higiger) R., proelium acre: δουμεία μάχη | -εθ entfieht ein heister R., fit proelium acri certamine: γίγνεται η μάχη δουμεία | - εδ fălit cin leichter &. vor, agitur (fit) leve proeliam: γίγνεται λεία μάχη - in ben R. geben, eo [ivi, itum, fre] in proelium; proficiscor3 [fectus] in castra (ad bellum): sig the μάχην είζελθείν - ben k. anfangen, inčo pngaam; committo [îsi, issum] proelium; consĕro [rūi, ser-tum] manum: συνάπτειν μάχην δομᾶσθαι είς μά-

χην ες χεΐρας έλθεῖν τινι απτεσθαι τῶν ὅπλων . repeto3 [fvi, ftum] certamen; redintegro1 proelium: αναλαμβάνειν την μάχην | - fortfegen, excipio3 [cepi, ceptum] pugnam: έξαιρείν μάχην | - geivinnen, discedo3 [ssi, ssum] superior pugaâ: ἀπέρχεσθαι υπέρτερος έκ της μάχης | - berlieren, vincor3 [victus] proelio: μάχη νικάσθαι.

Rampfbegierde 20., f. Rampfluft 20.

Rampfbelohnung, certaminis praemium: to aslov - audjegen, propono3 [sui, situm]: ablov tidévai.

tampffahig, ad pugnandum (dimicandum) firmus: λοχυρός είς το μάχεσθαι.

fampffertig, ad pugnam parâtus; manu promptus: παρεσκευασμένος ώς ές μάχην. Ετοιμος μάχεσθαι. οίος μάχεσθαι.

Rampfgenoß, pugaae [arum] socius: ò σύμμαχος:

συμμαχόμενος.

Rampfgetummel, sgewühl, tumultus [as]; proelii concursus [us] armorumque strepitus [us]: ò tor μαχομένων θόρυβος.

fampfgewohnt, bello assustus: eldiquévog uareσθαι συγκεκροτημένος τὰ πολεμικά.

Rampfhahn, gallinacens pyctes: alsurquer o els μάχην τοεφόμενος | · ε. δ. dum Rampfe abrichten, praeparo gallum certaminibus: άλεπτουώνα πουπαρασκευάζειν εls, προς μάχην.

Rampfluft, alacritas (studium) pugnandi: ή του μάχεσθαι έπιθυμία | - bie R. bei imb rege machen, efficio3 [fêci, fectum] qm alacriorem ad pugnandom: ὁ ἔρως μάχης ἡ ἐπιθυμία μάχης το φιλόuczov | - por & brennen, flagro pognandi cupiditate: αίθεσθαι έπιθυμία τοῦ μάχεσθαι.

fampfittig, alacerad pugnandum; cupidus pugnandi (bellandi): φιλομάχος.

Kampfplak, locus pugnae; locus ubi pugnatur (pugnatum, pugnandam est): η παλαίστρα το πεδίον ή μάχη | - e. A. auswählen, deligo3 [legi, lectum] locum ad pugnam: έκλέγειν, απολέγειν τόπον είς:, πρός μάχην.

Rampfpreis, f. Rampfbelohnung-

Rampfrichter, certaminis judex: o dywooderng βραβευτής · δαβδούχος · δαβδονόμος.

Rampfrok, equus militaris: o noleutornotos innos. Rampfruf, 3. B. ber R. ertont, classicum canit:

σάλπιγξ φθέγγεται.

Rampfichen, fuga pugnae: quyouaxos.

Rampficule, palaestra; gymnasium: ή παλαίστρα το γυμνάσιον | - ber Borfieher ber R., palaestrita; gymnasiarchus: ή παλαιστρίτης ο γυμνασίαρχος.

Rampfipici, certamen; ludus: o ayav [avog] | - cin R. beranftalten, edo3 [didi, ditum] certamen (munus); facio 1 [fêci, factum] ludum: ποιείν άγωνα: διατιθέναι:, καθιστάναι άγωνα.

Rampftag, dies pugnae: ή της μάχης ημέρα.

Rampfborfteher, magister certaminis : ò τοῦ ἀγῶνος προστάτης άγωνοθέτης.

Ramtichatta, Ramichatta, Camschadalia.

Ranal, canalis; fossa; cloaca: ò ogeros tò ogéτευμα ο αθλών [ωνος] | - e. fleiner R., canaliculus: το σωληνάριον ο σωληνίσκος | - ε. κ. aniegen. ο άμβων [ωνος]: το βήμα.

facio I [feci, factum] fossam: noteiv rappov |-B) (Meerenge, bef. zwischen Franfr. u. Engl.), fretum Britannicum: ο Βρετταννικός πορθμός | — II) fig. (Mittel u. Weg), via; ratio : o nogos | - jmbm e. R. geigen, ostendo3 [di, sum u. tum] rationem cui: έπιδειανύναι πόρον τινί | - burch e. sichern R. etw. erfahren haben, comperi qd certis auctoribus: avθεντικώς πέπυσμαί τι.

Ronarische Inseln, Canariae Insulae; Fortunatae

Insulae.

Raninchen, cuniculus: o novinlog n legnois [idos]. Ranindenbau, cubile cuniculorum: n tov novinlor

Raninchenjago, venatio cuniculorum: n zwo novinhov Driga.

Ranker 2C., f. Spinne.

Ranne, I) cantharus; hirnéa; hirnúla: ή κάλπις [ιδος] ή κάλπη ο κάνθαρος | — II) (ale Maβ), sextarii quatuor: ο χοεύς.

Kannegießer, fig., qui de republica sermones caedit cum aliis: ὁ περί τῶν τῆς πόλεως ληρῶν.

fannegiegern, misceo [cui, mistum ob. mixtum] sermones de rebus gestis: ληφείν περί των της πόλεως | - s., sermones de rebus gestis mixti: τὸ περί των της πόλεως ληρείν.

Kannenfraut, equisetum: ή innovois.

Kanon, I) (Regel, Richtschuur), f. d. Wört. | — II) (Ber= zeichniß echter Schriftsteller), numerus (familia) librorum optimorum: ὁ τῶν ἀρίστων βιβλίων ἀριθμός - in ben &. aufnehmen, redigo' [egi, actum] in ordinem: έπανάγειν είς τάξιν | - nicht a., eximo3 [êmi, emptum] numero: έξαιρεῖν τοῦ ἀριθμοῦ.

Kanone, bellicum tormentum: rò spaceosólov [-K. abseuern, emitto [ssi, issum] : έξαφίημι άφίημι: προίημι.

Ranonenboot, scapha bellicis tormentis instructa: ή σκάφη ή στοεβλωτηρίοις κατεσκευασμένη.

Ranonendonner, fragor bellicorum tormentorum: ή τῶν σφαιροβόλων θραύσις.

Ranonenfeuer, tela tormento missa: Beln aperueva στοεβλωτηρίω.

Ranoneufugel, globus termente missus: ή κανονιαία σφαίρα.

Ranonenschuß, telum tormento missum; ictus [us] termento missus: βέλος στοεβλωτηρίω άφειμένον

Ranonier, miles tormentarius: ò avoobolistins. Ranonituo, canonicus: o navovinos.

fanoniren, 1) a., verběro¹ tormentis: πυροβολεῖν — Π) n., mitto³ [si, ssum] tela tormentis: ἀφιέναι βέλη στοεβλωτηρίοις.

fanonisch, bas t. Mecht, jus canonicum; o κανονικός

yourg.

Rante, (Ede), 3. B. bie R. eines Tifches, mensa extrêma: ὁ τῆς τραπέζης ἄμβων | - eines Steines, la-pis mucronâtus: ὁ τοῦ λᾶος ἄμβων | — B) (eingewebter Rand), circumtextum: το περιύφασμένου -II) (Ranten), f. Spigen.

fantig, mucronatus: ἀπιδώτης Επαπρος. Rantichu, lora [orum]: of imades at hviac.

Rattiel, suggestus [ûs] sacer; suggestum sacrum:

Ranzelrede, oratio de suggestu sacro habita (ha- Rartenblatt, pagina: ή σχέδη. benda): o lóyog legóg.

Rangelredner, orator a sacris: o vove legove loyous ποιούμενος είς τον δημον.

Rapaun, capus; capo: ο κάπων [ωνος].

Raper, Die, cappari; capparis: ή καππαρις.

καρρε, (für Männer), pileus; galerus; apex; tutu-lus; cucullus: τὸ κάλυμμα ἡ κακύπτρα ἡ κυνῆ - II) (für Frauen), f. Haube.

fappen, I) (abschneiben), ineido' [îdi, îsum] ; abscîdo' praecîdo3; amputo1: περιτέμνειν περικόπτειν επικόπτειν | — II) (fastriren), castro1: επτέμνειν |c. Sahn f., castro¹ gallum, ut sit capus: ἐκτέμνειν αλεκτουονα.

Rappfenster, fenestra tecti; fenestra quae est in tecto: ὁ τῆς στέγης φωστής.

Rapphan, f. Kapaun.

Kappzaum, freua, quibus pulli equini coërcentur: o zalwos o lonos | - fig., jmbm ben K. anlegen, coërceo ma zalwoov.

Rapstadt, St., Castrum Bonae Spei.

Karat, siliqua; ceratium: το αεράτιου.

Karausche, cypriuus carassius, L.: ὁ πλάταξ [wos]. Rarbetsche, carmen; pecten: τὸ ξάνιον · ὁ γνάφος. farbetschen, (Bolle), carmino1: yvánteiv gaiveiv | c. Pferd f., como3 [mpsi, mptum] scopulis : ноцию, καλλωπίζω σκοπέλοις.

farg, parcus; tenax; malignus: ylioxoos avelevdegos [ov] · umoolóyos | - c. f. Leben führen, vivo3 parce: φειδωλώς, εὐτελώς, λιτώς ζην | - f. an Borten scin, loquor3 [cûtus] raro et perpauca: είπεῖν σπανίως και πάνυ όλίγα | - Adv., parce: φειδωγωδ. ερτεγωδ. γιτωδ. αρκεσταγήξρωδ. πετάγωδ. σπανίως.

fargen, parco's [peperei, parsum] (c. dat.); sum parcus (c. gen.): φείδεσθαι γλίσχοως έχειν μιπρολογείσθαι.

Rargheit, tenacitas; malignitas: ήγλισχούτης [ητος] ή άνελευθερία μιπρολογία.

Karlsbad, St., Carolinae Thermae.

Rarnies, sima: ή έπιτιθίς.

Rarotte, dancus carotta, L .: το καρωτόν.

Rarpfett, cyprinus; cyprinus carpio, L.: o nonoivos. Karpfenbrut, fetus [ûs] cyprinorum: ή τῶν κυπρίνων γονη.

Karpfenhälter, cyprinorum piscîna: ή τῶν αυπρίνων κολυμβήθοα ή των κυπρίνων δεξαμενή.

Karren, ber, carrus; carrum; plaustrum; vehiculum: η αμαξα απήνη.

Rarrengattl, equus vectuarius; caballus: o nabalλης έργατης ίππος.

Karft, f. Sade.

Karte, 1) (Papier), charta: ò xágrys ! - Besucht., charta salutatrix; τὸ σύμβολον | - II) (Spielf.), pagina: ἡ σχέδη παικτική | - R. spielen, ludo3 [di, sum] paginis: σχέδας παίζειν | - III) (Landf.), s. b. - IV) (Mufterf.), exempla [ôrum]: τὸ παράδειγμα ή δείξις.

farten, I) a., (eine Sache einleiten), sum rei auctor: πυκάν τι πρός τινα | - II) n., (Karte spielen). ludo3 [di, sum] paginis: σχέδας παίζειν.

Rartenhaus, casa paginis aedificata: ή καλύβη σχέδαις πτισθείσα.

Rartenspiel, lusus [ûs] paginarum: τὸ τῶν σχεδῶν παίγμα.

Rartenspieler, qui paginis ludit: ò oxidais naizav. Rartoffel, (Pflanze), solanum tuberosum; bulbus solani: το φυματώδες χαμαίμηλου το γεώμηλου.

Rartoffelbatt, solanorum tuberosorum cultura: ή των γεωμήλων φυτεία.

Kartoffelerndte, perceptio bulborom solani: ò xão φυματωδών χαμαιμήλων θερισμός.

Rartoffelfeld, = land, ager solandrum: o τον γεωμήλων άγρός.

Rartoffelmehl, farina e bulbis solani facta: tò alevρον το έκ φυματωδών χαμαιμήλων πεποιημένον.

Raffe, area; fiscus; aerarium: τὸ πιβώτιον ἡ πίβωτος ή θήμη | - bei R. fein, habeo pecuniam: ovσίαν έχειν· χοήματα έχειν | - nicht, non habeo2 numos numeratos: μη έχειν νομίσματα άριθμούμενα, = ἀργύρια Ετοιμα.

Kaffenbestand, summa pecuniarum, quae in aerario sunt: τὰ ὑπάρχοντα χρήματα· τὰ περιόντα χρήματα της διοικήσεως.

Raffendieb, peculator: depeculator aerarii: o vov δημοσίων σφετεριστής - κλέπτης.

Kassendiebstahl, peculatus [as]: o xão δημοσίων σφετερισμός ή των δημοσίων κλοπή.

Raftanie, (Baum), castanea: το κάστανον το κάουον Κασταναϊκον, Ευβοϊκόν | - II) (ble Frucht), (nux) castanea: το κάστανον.

Raftanienbaum, f. b. b.

fastanienbraun, badius; spadix: ὄρφνινος σπάδιξ. Raffanienwald, castanetum: o καστανεών [ωνος].

Rafte, corpus [oris]: ή φυλή το γένος ή τάξις | bie R. ber Priester, corpus sacerdotum ; sacerdotes: ή τῶν ἱερέων ἐταιρεία.

fasteien, sid), castigo1 me ipsum (corpus meum): πολάζειν ταλαιπωρείν δέρειν.

Rasteiung, castimonia corporis: ή χόλασις.

Raften, area; cista; scrinium; loculus; vas: ή xíβωτος το πιβώτιον ή πίστη.

Rastenmadier, arcularius: ὁ κατασκευάζων μυφοθήκια.

Ratafalt, suggestus [ûs] funebris: τὸ ὑψηλὸν πεποιημένον βήμα.

Ratafomben, catacumbae; puticuli: al Final.

Ratalog, index: o naráloyos o mivaš [anos] |-R. einer Auction, tabula rerum venalium; o vor ώνητών, ώνίων κατάλογος.

Kataraft, f. QBafferfall.

Ratarrh, epiphora; catarrhus: o navaçõovs n nóovga. ο βράγχος | - ben R. befommen (haben), primor3 [pressus] = labôro1 epiphora: καταδόοίteofai.

Ratarrhalfieber, febris catarrhâlis: o naraddoïnos πυρετός.

fatarrhalisch, catarrhalis: καταδόοϊκός.

Ratafter, f. Lagerbuch.

Ratastrophe, catastropha; fortunae vicissitûdo; exitus [ûs]: ἡ καταστροφή ἡ περιπέτεια.

Ratechet, catechista: ὁ κατηχητής.

Ratechetif, ars catechetica: ή κατηχιστική.

fatechetico: κατηχιστικός | - Adv., catechetico: κατηχιστικός.

Ratechifation, catechêsis: ή ματήχησις.

fatechifiren, catechizo!: κατηχείν.

Ratechismus, catechismus, δ κατηχισμός. Ratechumene, audiens: δ κατηχούμενος.

Rategorie, genus; praedicamenta [orum]: ή κατη-

fategorisch, f. unbedingt, bestimmt.

Rater, felis mas: o allovgos.

Ratheber, f Lehrstubl.

Kathebralfirdje, aedes cathedralis: ὁ τῆς παθέδρας ναός.

Ratholif, homo catholicus; Romanae sacrorum formulae addictus: ὁ τὴν ναθολικὴν καλουμένην πίστιν ἐπαγγελλόμενος ὁ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἱερῶν ἐχόμενος |- Ratholitin, mulier catholica etc.: ἡ...ἐπαγγελλομένη etc.

fatholisch, catholicus: καθολικός | - f. werben, suscipio [cêpi, ceptum] sacra Romana; amplector [xus] doctrinam pontiscis Romani: δέχεσθαι τὰ [Ρωμαϊκά ἰερά | - Adv., catholice: καθολικώς.

Ratholizismus, fides (doctrina) catholica: ήπαθολική πίστις.

Rattegat, Scagensis Sinus [ûs]; Danicus Sinus.

Kattun, byssus; sindon: ή βύσσος.

Rathbady, Fl., Cattus.

Καβε, feles; felis: ἡ αἴλουρος· ἡ γαλῆ | - (Βείδι., zona: ἡ ζωνή· τὸ βαλάντιον.

fagettartig, feli similis: γαλεώδης | - Adv., felum more: γαλεωδώς.

Kahenauge, oculus felinčus; glandsus: ὁ τῆς γαλῆς ὀφθαλμός.

Kapeneinbogen, Cattimelibocensis Comitatus. Kapenfell, pellis felîna: τὸ τοῦ αἰλούρου δέρμα.

Rahenglas, lapis speculâris: ή διόπτρα ὁ φεγγίτης. Rahengold, phengîtes savus: ὁ ξανθὸς φεγγίτης.

Ratenfraut, teuerium marum, L.: o allovogos.

Rahenfilber, phengites candidus: ὁ λευκός, λαμπρός φεγγίτης.

fanderwälfth, perplexus: ἀσαφής · δυσμαθής [ές] · δυσσύμβολος [ον] | — Adv., perplexe: ἀσαφῶς, δυςμαθῶς.

fauen, mando³ [di, sum]; mandûco¹: μασάσθαι τρώγειν βούκειν | - an den Nägeln f., rodo³ [si, sum] ungues: τρώγειν, γναψειν, γογγίζειν ὄνυχας | - die Worte f., pronuncio¹ verba corrupte: ἀναγορεύειν, προλέγειν ἔπη διεφθαρμένως | - s., manducatio: ἡ μάσησις ἡ τρᾶξις.

fauern, subsîdo³ [sêdi, sessum]: ὀπλάζειν ὀπλάξ παθησθαι ὑποπτήσσειν.

Kauf, emptio: ἡ ἄνησις ὁ ἀγορασμός | - K. und Berfauf, emptio et venditio: ἄνησις καὶ πρᾶσις | - Καυfino ein guter K., vilitas emptionis: ἡ εὐτέλεια εὐωνία (die Ko δλίγη τιμή | - einen guten (fchlechten) K. thun, emo³ οικόν.

[emi, emptum] bene (male): εὖ, καλῶς [κακῶς] κρίασθαι | - etw. burch K. an fich bringen, emo³ qd: ωνήν ποιεῖσθαί τινος | - etw. auf ben K. geben, do leddi, ditum] arrham: διδόναι ἀξὸαβῶνα | - in b. Κ. geben, addo³ [dǐdi, ditum] gratis: προςδιδόναι ἀμισθί, δωρεάν, προῖκα | - ben K. nicht halten, rêcêdo³ [ssi, ssum] ab emptione: ἀφίστασθαι τῆς ἀνῆς.

Kaufanschlag, aestimatio: ή τίμησις. taufbar, venalis: ἀνητός ἄνιος.

faufbegierig, emax: ထီνητικός.

Raufbrief, εcontract, mancipii lex; emptio: τὰ συμβόλωια: αἱ περὶ ἀνῆς συνθῆκαι | - vermöge deð R., ex empto: ἐν τῶν συμβολαίων | - den R. machen, facio³ [fêci, factum] nomina: ποιεῖν τὰς συνθήκας περὶ τῆς ἀνῆς.

faufett, emo³ [mi, mptum]; redimo³; coëmo³; mercor¹: ἀνεῖσθαι· πρίασθαι παρά τινος | - theuer f., emo³ male: κακῶς ἀνεῖσθαι | - wohlfeit, bene: εν, καλῶς | - fpottwohlfeit, vilissimo: ἐλαχίστου | - s., emptio: ἡ ἄνησις· ὁ ἀγορασμός.

Rauffahrer, Rauffartheischiff, navis mercatoria: ή ναθς έμπορική όλκός.

Raufgeld, pretium emptionis: ή τιμή · τὸ τίμημα.

Raufgut, merx: τὰ ἄνια τὰ φορτία ἡ ἐμπολή. Raufhandel, mercatūra: ἡ ἐμπορία, ἐμπορεία ἐμποοική.

Ranfhans, domus rerum promercalium: ή τῶν ἀνίων, ἀνητῶν οἰκία, ὁ ...οἴκος.

Raufherr, mercator: o Eunogog.

Kaufladen, taberna mercateria: τὸ πωλητήριον ἡ σκηνὴ ἀγοραστική.

Rauflette, mercatores; emptores: οί ξμποφοι· οί περί την έμποφίαν· οί πραγματευταί.

Rauflust, emacitas: τὸ ἀνητικόν.

faustustig, empturus; empturiens; emax: ထောက္မေးက်င္ပ ထောက္မေးကေ

faufmannifd), mercatorius; gew. burch ben gen. mercatoris, mercatorum: ξμπορικός τοῦ ξμπόρου τῶν ἐμπόρων.

Kaufmann, mercâtor; negotiâtor: δ ἔμπορος †ein bebeutender K. sein, sacio [sêci, factum]
non ignobilem mercaturam: ἐμπορίας ἀξιολόγους
ποιεῦν.

Raufmannschaft (bie sämmtlichen Kausteute), mercatores; collegium mercatorum: of ξμποροι· το ξμπορικόν (— II) (Rausmannsgewerbe), imercatara: ἡ ξμπορία· ξμπορική.

Raufmannsgeift, f. Sanbeisgeift. Raufmannsgefchäfte, f. Sanbei.

Kaufmannsgewölbe, sladen, taberna mercatoria: ή στηνή ξμπόρου.

Raufmannegilde, collegium mercatorum: τὸ έμπο-

Καυfmannegut, merx; merces: ἡ ἐμπολή· τὸ ἐμπόλημα· ἐμπόρευμα.

Kaufmannöstand, I) mercatúra: ή έμπορία | — II) (die Kausseute), mercatóres: οἱ ἔμποροι· τὸ ἐμποροινόν.

Raufplat, emporium: τὸ ἐμπόριον ἡ ἀγορά.

Raufpreis, pretium emptionis: ò divos.

Raufidilling, archa; archabo; numus: ὁ ἀδόαβών [ῶνος]-

Rauffucht, emacitas: τὸ ώνητικόν.

fauffüchtig, emax: conquios.

faufweise, f. täuflich.

Raulbard, perca cernia, L.: o nestocos obvo-

falm (mit Mühe), vix; exigue; aegre; non facile: μόγις · μόλις · χαλεπῶς · σχολῆ | - f. ημι, vix ac ne vix quidem; vix aegreque: χαλεπῶς καλ μόλις | - H) (eben erft), vix dom; tantum quod; modo: μόγις πως · ἄρτι · ἀρτίως.

Rante (v. Flachs), fascis lindrum: o livov ganellog.

Kanz I) (sseine Nachteule), ulula; noctua; strix passerina, L.: ὁ σκώψ [ωπός] | — Π) (v. Menschen) z. B. wunderlicher K., mirum caput: ὁ ἄνθοωπος θανμάσιος.

Rebbehe, concubinatus [as]: ή παλλακεία.

Rebsfran, sweib, pellex; conenbina; amica: ή παλλακίς [ίδος]· ή παλλακή πάλλαξ [ακος].

Rebömann, concubîsus: ó nallanós: rá naidiná. Reböweiberei, pellicâtus [ůs]: ή nallansia.

fect, alăcer; vividus; vegătus; confidens; audax; temerarius: θρασύς [εῖα, ΰ] ἀταμός θαρσαλέος | - Αδν., confidenter; andacter; temerarie: θρασέως θαρσαλέως ἐταμῶς | - 1. behaupten, assirmo confidenter: βεβαισύν θρασέως.

Stetheit, alacritas; vigor; confidentia; andacia; temeritas: ἡ Φρασύτης [ητος]· ἡ ἰταμότης [ητος]· τὸ ἰταμόν.

feeflich, f. feet, Adv

Regel, conus: ὁ κῶνος τὸ κωνίον | - R. [dieben, peto³ [îvi, îtum] conos globis: κωνία παίζειν | αιffehen, statŭo³ [ŭi, ûtum] conos: ἀνιστάναι τὰ κωνία.

Regelachie, axis coni: ὁ ἄξων τοῦ κωνίου.

fegelförmig, cono similis; conïcus; conoîdes; in formam coni redactus: κωνοειδής [ές]· κωνικός |- cin f. Berg, collis in coni modum erectus: τὸ κωνοειδὲς ὄρος.

Regelgestalt, coni sorma: τὸ σχημα κώνου.

Regellinie, linea conica: ή κωνική γραμμή · -λινέα.
fegelii, peto⁴ [îvi, îtum] conos globis; ludo³ [di,
sum] conis: κωνία-, κωνίνδα παίζειν.

Regelichnitt, sectio conica: o rouevs.

Regelspiel, conorum lusus [ûs]: ή κωνοπαιγνία.

Regelspike, acumen coni: ή τοῦ κωνίου ἀκίς κακωκή τὸ τοῦ κώνου κέντρου.

Rehlader, vena jugulāris: ή σφαγίτις [ιδος] φλέψ [εβός].

Rehlbuchstabe, litera palati: το γράμμα της ύπερώας.

Rehldedel, epiglottis: ή έπιγλωττίς [ίδος].

Kehle, jugülum; fanx; fances [inm]; gula; guttur: ἡ σφαγή· ἡ φάουγξ [υγγος]· ὁ λάουγξ [υγγος] [- jmbm bie K. abschneiden, jugülo gm: σφάττειν ἀποσφάττειν λαιμοτομεῖν] - fig., das Messer sto [stěti, statum] inter sacrum et saxum: ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀπμῆς.

fehlen, strio1: δαβδωτον ποιείν τι.

Rehlleiste, stoß, cymatium: rò nouertor.

Rehlrinne, collicae; colliquiae: ή ὑδοοδιόη ὁ σωλήν.

Rehlziegel, f. Hohlzieget.

Rehrbesch, scopae virgěae: τὸ σάρωθοον πορηθρον ὁ πόρος.

Rehrbürfte, penicillus: ή γραφίς το σάρωθρον.

fehren, I) a., A) (eine andere Richtung geben), verto [ti, sum]; converto3 [ti, sum]: στρέφειν. ἐπιστρέφειν. αναστρέφειν | - fich t., convertor3: ἐπιστρέφεσθαι· ἐντρέπεσθαι | - bas Oberfie ju unterft t., misceo3 [miscui, mixtum] ima summis; turbo1 et misceo2 omnia; verto a omnia in contrarium: καταστρέφειν πάντα ποιείν, πυπάν πάντα άνω κάτω | - Αιιιεδ gum Beften f., verto3 omnia in melins: ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν τιθέναι καλώς | - in sich gefehrt sein. tristis sum: 60vvovv sivat |- B) (fich an imbn [etw.] f.), respicio3 [spexi, spectum] qd; habeo2 notionem cjs rei: ἐπιστρέφεσθαι ἐντρέπεσθαί τινος διατρέπεσθαι | - flch nicht au etw. f., non curo ; haud moror qd; negligo [glexi, glectum] qd: ἀνεπιστρεπτείν ἀιελείν καταφονείν | - an lundn flch nicht f., non audio qm: μή απούειν τινός μή τοέπεσθαί τινος | - C) (fegen), verro3 [verri, versum]; everro3: noosiv - Gaiosiv nakkovsiv! - II) n., (aurrudfehren), revertor': anoveicout imaviévat ξπανέρχεσθαι.

Rehridt, pargamenta [drum]; quisquiline; à φορυτός το σκόβαλον το κόρημα.

Rehrseite, pars versa: ή έναντία έτέρα.

feifen, f. fchelten.

Reil, cunëus: ὁ σφήν [σφηνός] |- einen R. eintreiben, adigo³ [êgi, actum] cuneum: τὸν σφῆνα ἐμβάλλειν |
- mit einem R. palten, findo³ [fidi, fissum] cuneo; discuneo²: σφηνοῦν |- Γ. a. Riog.

Reilbein, os sphenoides: τὸ όστοῦν σφηνοειδές.

Reilden, cuneolus; δ σφηνίσχος το σφηνάφιον. feilen, cuneo': σφηνούν.

Reiler, aper: ò ayotos ove ovayous.

felförmig, cuneâtus: σφηνοειδής [ές]· ἐπίσφηνος [ον] | - Adv., cuneâtim: σφηνοειδώς· ἐπισφήνως | - t. machen, cuneor³: σφηνοῦν· πατασφηνοῦν | - sid t. auspisen, tenuor³ in cuneum: είς σφήνω στενοῦσθαι | - eine t. Echlachfordnung, cuneus: ὁ ἔμεβολος· ἡ σφηνοειδής παράταξες | - eine solice auspielm, facio³ [têci., factum] cuneum: σφηνοειδή ποιείν την παράταξιν | - mit ihr angreisen, pugnot cuneo: μάχεσθαι ἐμβόλω.

Reilhaue, ligo: ή snalig to listoov.

Reilfdrift, literae cuneatae: γοάμματα σφηνοειδή.

Reim, germen; asparagus; cyma: ὁ βλαστος ἡ βλάστη τὸ βλάστημα | - fig., semen; igniculus;

initium: ή άρχή -το σπέρμα | - R. ber Zwiefracht, Relterbaum, prelam: το πιεστήριου. semen discordiarum: ή της ξοιδος άρχη.

feimen, germino1; pullulo1; βλαστάνειν άναβλαστάνειν· ἐκβλαστάνειν | - s., das R., germinâtio: ή

βλάστησις ἐκβλάστησις.

fein (feiner), feine, feines, nullus; nemo; non ullus; non quisquam: οὐδείς [οὐδεμία, οὐδέν] μη δείς | - f. b. beiben, neuter: οὐδέτερος μηδέτερος - oft nemo u. nullus mit gen., 3. B. fein Sterblicher, nemo mortalium: οὐδείς τοῦν βροτοῦν | - so auch nihil: οὐδέν μηδέν | - 3. B. f. Bebenflichfeit haben, nihil habeo a dubitationis: ວັນ ປີຂັນ ຊຶ່ງຂເນ ຂັ້ນຄວເພດແດຍ - f. Furcht haben, non timeo": μη φοβείσθαι | - an f. Orte, nusquam: nullo loco: οὐδαμοῦ μηδαμοῦ - 311 f. Beit, numquam; nullo tempore: ounors οὐδέποτε · μήποτε | - auf t. Weife, nullo modo; minime: οὐδαμῶς μηδαμῶς οὐκ ἔσθ' ὅπως | - in f. Sinficht, nibil: ovder I - auf f. v. beiben Geiten, neutro: ούδετέρωσε πρός ούδέτερον μέρος.

feinerlei, nullus: ovdelg undels | - f. (bon zweien), neuter: οὐδέτερος μηδέτερος | - αμή f. Art, nullo modo: nulla ratione: οὐδαμῶς μηδαμῶς οὐκ ἔσθ őπως.

feineswegs, nullo modo; nulla ratione; neutiquam; nequaquam; minime; minime gentium: ovocume μηδαμώς οὐδαμή · μηδαμή · οὐδ' ὁπωςτιοῦν.

feinmal, f. niemais.

Reld), calix; calathus: ή κύλιξ [mos]] - fig., ben R. (ber Leiden) ausleeren, exanclo' omnes labores: έξαντλείνε, υπομένειν, καρτερείν πόνους έσχάτους II) übertr., R. ber Blumen, doliolum: o nalvi [vxos] 1 - R. des Sautencapitats, calathus: o xala-Dog.

felchformig, in formam calicis reductus: καλυκώδης [ES] | - Adv., in calicis speciem: καλυκωδώς.

Reldiglas, calix vitrens: ή πύλιξ ὑαλη.

Relle, trulla: ή τρύηλις [ιδος] · τορύνη · ό άρντήρ [noos].

Reller, hypogeum; concameratum; doliarium; cella; τὸ οἴκημα ὑπόγειον ὁ λάπκος τὸ ταμιείον.

Relleraffel, sefel, f. Rellerwurm.

Rellerci, res cellaria: τὰ τοῦ ταμείου.

Rellergeschoß, tabulatum subterraneum: τὸ ὑπόγειον σανίδωμα.

Rellerhals, Gingang, fauces: o lagovy - pagvys 1 Pflange, daphne mezerenm: ή δυμελαία.

Rellerloch, spiraculum cellae: ή του λάκκου θυοίς.

Rellermeifter, cellarius: o raufac.

Rellerichluffel, clavis cellae: ή του λάκκου κλείς.

Rellerichreiber, scriba cellaris: à tov tauslov youu-MATEUS.

Rellerthur, ostium doliarii (cellae): ή είς του λάκπον φέρουσα θύρα.

Rellerwurm, multipeda; centipeda; millepeda; oniscus asellus: ὁ πολύπους, κατοικίδιος ὄνος.

Rellner, cellarius: o rapias.

Rellnerin, ministra capponae: ή ταμία.

Relter, torcular; torcularium; torculum: to rovηπτήσιον ο ληνός | - was zur R. gehört, toreu-larius: πιεστήσιος | - Ort bes Kelterns, cella toreularia; calcatorium: τὸ πατητήριον · ὁ ληνός.

Relterer, Reltertreter, torcularius: ο τουγητήο [ήρος] · ληνοβάτης.

Relterhaus', f. Relter.

feltern, torculo1; premo3 [pressi, ssum] prelo: πατείν : ληνοβατείν.

Rempten, St., Campodanm; Campidona.

fennbar, f. fenntlich.

fennen, 1) (beutliche Borftellungen bon etw. haben), novi; cognôvi; habeo cognitum; didici qd; habeo2 ob. teneo2 [tenui, tentum] notitiam ejs rei: έπίστασθαν είδεναι γιγνώσκειν συνιέναι j - f. lernen, nosco³ [nôvi, nôtum]; cognosco³ [nôvi, nītum]; disco³ [didici]; percipio³ [cêpi, ceptum]: μανθάνειν καταμανθάνειν γιγνώσκειν | - flc) cinander egegenfeitig f. lernen, noscimus nos inter nos: γιγνώσκειν άλλήλους - b. Anschn f., novi qm de facie: γιγνώσκειν τινά έξ όψεως, «άπὸ της όψεως - fich bor Born nicht f., irae impotens sum: ακρατή είναι της όργης. ήττω είναι της όργης | - fld bor Stoly nicht f., samos [sumpsi, ptum] mihi magnos spiritus: είς τοσούτον έλθειν ύπερηφανίας ώστε καλ επιλαθέσθαι όςτις ήν το ποίν | — 11) (erfennen), eognôvi: γιγνώσκειν επιγιγνώσκειν ! - jmbn an etw. erfennen, agnosco3 [novi, itum] qm ex re: γνώναί τινά τινί.

fennenswerth, digans cognitione; digans qui cognoscatur: aktog yvaval.

Kenner, peritus; gaarus; intelligens: ἀνὴς ἐπιστήμων [ονος] γνώμων [ονος] | - der fein K. ift, homo rudis od. ignārus rei: ἄνθοωπος ἀγνώς τινος: εἄπειρός τινος | - ein geichmactvoller K., homo elegans: φιλόχαλος ἄνθρωπος | - ein gelehrter K., doctus aestimator: σοφός τιμητής | - K. v. elw. sein, intelligo 1 [lexi, lectum]; calleo2; cognitum habeo2 qd; multum versatus sum in re: σοφός περί τι | nicht R. sein, rudis (hospes) sum in re: amergov, άνεπε στήμονα είναι τινος.

Rennerauge, = blid, acomen argutum judicis; oculierudîti: ή γνωμοσύνη το διορατικόν.

Rennerurtheil, judicium intelligens: το φρονιμον δικαστήριον.

tenntlich, insignis; conspicius: Enioquos neoloquos [ov]: Evoquos | - elw. burch etw. t. machen, insignio od. nato qd re: Oglovo ul uivi | - etw. burch Borte f. machen, describos [psi, ptum] qd:

Renntuig, R. b. etw., notitia rei: ή έπιστήμη | - etw. ju imbo R. bringen, perfero [pertuli, perlatum, perferre] qd in notitiam cjs; facio3 [fêci, factum] qm certiorem cjs rei; dŏcŏo2 [cui, ctum] qm de re: δηλούν τί τινι άγγέλλειν τινί τι | · sich in st. bon etw. segen, cognosco³ sodi, nitum] de re: γιγνώσειν ακταμανδάνειν τι | · (dura) cine Wilfieldperson), mitto³ [misi, ssum] qui cognoseat: πύθεσθαί τι | - ohne K. einzuziehen, înexplorato: ἀνεξετάστως άνιστορήτως | - nach eingezo: gener K., explorato: βεβαίως ἀσφαλῶς | - in R. geset werden, sio sas sacus, seri] certior de re: πυθέσθαι απούσαι | - II) (beutliche Borstellungen b. einer Sache), notitia; notie; scientia; cognitio rei: ή έπιστήμη · γνώσις · έμπειρία | - R. ber Bergangen= heit, memoria praeteritorum: ή του παρφημένου rôrum: ή πρόοψις, επιστήμη των εσομένων | -Renntniffe, allgemeine, scientia; cognitio: ή είδησις ή έπιστήμη ή γνώσις | - wissenschaftl. St., doctrina; eruditio; studia [orum]; literae; artes: ή γνώσσις ή πειιδεία: ή σοφία | - bon R., ohne R., fenntniğreich, -arm| - R. v. etw. haben, habeo² seientiam rei; doctus ob. erndîtus sum qua re: ἐπίστασθαι· είδεναι· επιστήμονα είναι τινος | - genaue R. haben, penitus povi qd: Egenioraodai angifag είδεναι αποιβούν τι | - oberflächliche R. haben, leviter attigi ob. primis labris gustavi qd: anpois τοίς χείλεσιν έγευσάμην τινός Επιπολαίως μεμάθηκά τι.

fenntniğarın, rudis rerum; expers literârum: άγνοων άγνώς τινος | - gang f., rudis omnium re-

rum: ayvootog forl.

fenntnigreid), multarum rerum cognitione imbûtus; eruditissimus; praeclarâ doctrina ornatus; ἐπιστήμων [ον] πολλών πολυμαθής [ές] σοφός.

Rennzeichen, signum; insigne; nota; indicium: rò σημείον τεκμήσιον το κοιτήσιον | - 3μm K. die-nen, signo sum: σημεία είναι | - ein K. an etw. machen, appono³ [posui, posutum] notam eui rei; noto1 qd: σημειούν τι.

Rent, Ct., Cantium; Cantia [ae].

Rerbe, crêna; incisûra: ή χηλή· τὸ χήλωμα· ή

Rerbel, caerefolium: το χαιρέφυλλον ο σκάνδιξ [wos].

cîdo3 [cîdi, cîsum]: ἐντέμνειν· ἐγκόπτειν.

Rerbhold, talea: ὁ πάσσαλος · ὁ μόσχος · ή φυτάς

Rerfer, carcer: το δεσμωτήριον ή είρατή φυλακή - in ben tiefften R. gestoßen, clausus in tenebris: o

δεσμώτης | - S. a. Gefängniß. Rerfermeister, custos carceris: o deguoquilas [axog]

ό έπι των δέσμων.

Rerl, homo; homuncio: o avno [avdoos]. avdowπος | - ein narrifcher R., mirum caput: το ανθοωπάριον ὁ ἀνθρωπίσκος.

Rerlden, ein feines, homo totus de capsula: tò avθρώπιον άνδράριον.

Rermed, coceum: to voywov o nounog.

Rermedbaum, quercus [ûs] corcifera: ή κρίνος κόκκος υσγη.

Rern, Frucht-, Camenfern, nucleus; medulla; os; lignum; granum; semen: ὁ κόκκος ὁ καοπός [-| das Innerste eines Körpers, nucleus; os: τὸ έγκάςδιον ή παρδία | - bas Befte einer Sache, nuelous; flos; robur: το ανθος ή απμή | - ber R. ber Reiterei, validissimi equitum: οί έρδωμένοι των îππέων | - ber R. einer Schrift, optima libri: τὰ τῆς βίβλου βέλτιστα.

Rernbeißer, lorix coccothraustes: ὁ καρυοκατάκτης.

κοκκοθοαύστης.

Rerndjen, granum: to nouniov.

fernfest, f. handfest.

Rernfleisch, caro [carnis] eximia: τὸ κρέας τὸ έξαί- Rettenlinie, linea catenaria: ή λινέα άλυσίδετος.

Kerngehause, volva pomôrum: τὸ τῶν μήλων είλημα.

γρόνου εμπειρία | - R. ber Butunft, prudentia futu-|fernge|umb, corpore saluberrimo: εδόωμένος · ενοωorog vying | - f. fein, utor3 [usus] optima valetudine: ὑγιαίνειν καλώς ἔγειν.

> ferngut, optimus; egregius; eximius: Ežozos [ov]. διαφέρων [ουσα, ον] · έκπρεπής [ές].

> fernhaft, robustus; valens; validus; firmus: 20δωμένος άδρός καρτερός κράτιστος.

> Kernhold, os arboris: lignum firmissimum: τὰ ξύλα ξμμητρα.

fernicht, similis nucleo (grano): ομοιος καρύφ.

fernig, granatus; granosus: κοκκώδης γιγαρτώδης [ες] | - fig., 3. B. t. Holz, lignum firmissimum: ξυ-λον το βέβαιον, στεξόον | - t. Worte, nervi orationis: ή τοῦ λόγου δύναμις [εως].

fernlos, sine osse natus: ἀπύρηνος άγίγαρτος [ον].

Rerumehl, flos farinae: alevgov to Beltictov.

Rernsprud), aureum dictum: το έπος χουσούν το δημα κεφαλαΐον.

Kerntruppen, robur exercitus; validissimi militum; το ίσχυρον τών στρατιωτών.

Remivorte, verba gravissima: λόγοι κεφαλαΐοι.

Rerze, (von Bachs), cereus: o ungos to ungion | -(bon Talg), candela: o ungos o lúgvos.

Rergendocht, candelae (cerei) filum: τὸ τοῦ κηροῦ

ferzengerade, procerus: περιμήμης [eg] · μαμφός.

ferben, inseco 1 [secui, sectum] pectinis modo; in- Kergenfchein, beim, cereis (candélis) collucentibus: ύπο του των κηρίων φέγγους.

Rergentrager, lychnûchus; o lvyvovyog. dadovyog.

Reffel, (ein Gefäß), ahenum; cortina; crater; lebes: ο λέβης [ητος] | - teffelahnliche Bertiefung, crater: τὸ κοίλον ὁ κρατήρ [ήρος].

Reffelden, abenutum: το λεβήτιον. Rettchen, castella : τὸ άλυσίδιου.

Rette, jum Feffein, catena; vinculum: ή άλυσις. alvois o dequos | - jmom A. anlegen, injicio3 [jeei, jectum] catenas cui: εἰς τὴν άλυσιν ἐμβάλλειν τινά | - mit R. feffeln, vincio4 [vinxi, vinctum] qm catenis: δησαί τινα άλύσεσιν | - mit &. gebunden, catenatus: alvolderog | - fig., Die R. ber Sclaverei zerbrechen, vindico 1 me in libertatem : bies dat kavτον έκ της δουλοσύνης | - R. zum Schmud, catêna; catella; torques: ὁ στρεπτός το στρεπτόν. o comos | - mit einer R. gefdmudt, torquatus: orosπτώ, περιαυχενίω κεκοσμημένος | - fig., eine zusam= menhangende Reihe bon Dingen, g. B. Bergtetten, f. b, | - Weberfette, stamen: ὁ μίτος | - b. Handlungen. continuatio; series: ὁ είομός ὁ ὄομος ἡ συνέ-

fetten, imbn an fich, fig., devineio [vinxi, vinctum] qm mihi; reddo3 [didi, ditum] qm meum; traho3 [traxi, tractum] qm in meas partes ; pellicio3 [lexi, lectum | qm in amorem: δείν άναρτασθαι.

Rettenhund, canis catenarius: o xvov [xvvos] κλοιώ δεδεμένος.

Rettenpanzer, lorica serta; lorica conserta hamis: ο θώραξ [κος].

Rettenichluß, sorites: o ovalogiques.

Rettenftrafe, vincula: 6 dequés | - jmbn mit R. belegen, multo 1 qm vinculis: περιβάλλειν τινά δε- Rienfpan, schidia taedae: τὰ λαμπάδος σχίδια. omois.

Rettenwert, Retten, catenae: of Sequol | - Wert aus Retten, opus catenâtum: το ἔργον άλυσίδετον.

Reger, haereticus: ò vewteolzwv neol tà Deïa où νομίζων ους ή πόλις νομίζει θεούς |- Regerin, baeretica: ή αἰρετική.

Reherei, haeresis; studia haeretica; opiniones pravae: ὁ νεωτερισμός περί τὰ θεῖα ἡ αίρεσις.

Regergeschichte, historia haereticorum : ή τῶν αίρε τικών Ιστορία.

feBerifch, haereticus: algetinos | - Adv., haererice: CLOSTINGC.

feudjen, anhelo1; moveo2 [môvi, môtum] anhelitum: ἀσθμαίνειν πνευματιάν ἀναφυσιάν | - s., bas R., anhelâtio; anhelâtios (as]: τὸ ἀσθμα.

feuchend, anhélans: πνευστιών πνεύματος μεστός - f. Athem, asthma [atis]: τὸ ἀσθμα.

Reuchhuften, tussis clangosa, clamosa, ferina; ό, ή βήξ [βηχός] πυιγώδης.

Reule, jum Schlagen, clava: τὸ δόπαλον · δόπτρον - zum Stampfen, pilum; pistillum: ο υπερος | - an Thieren, clunis : n noln.

Reulentrager, qui gerit clavam: δόπαλον φέρων [ovoa, ov].

feuid), castus; pudîcus; pûrus; integer; sanctus: άγνός · καθαρός · σώφρων [ov] | - f. Lebensmandel, mores pudici: τὸ ήθος τὸ καθαρόν τρόποι οἱ σώφρονες | - einen führen, vivo3 [vixi, victum] caste: καθαρώς διατρίβειν (τον βίον) | - Adv., caste; pure; sancte: καθαρώς άγνως.

Reuschheit, castitas; castimonia; pudicitia: ή άγνεία άγνότης [ητος] το καθαρόν.

Richer, zerbfe, eicer: à έρέβινθος.

fichern, furtim cachinnol: negligeev | - s., bas R., cachinnatio furtiva: o xuzliquos.

1. Riefer, der, (f. b. a. Rinnbade), maxilla: ή σιαγών [ῶνος] ἡ γνάθος.

2. Riefer, Die, am Fifche, branchia: ή γνάθος.

3. Riefer (Baum), pinus; p. silvestris: ή πεύνη.

flefern, aus Riefernholz, pineus: neunivog.

1. Riel, bes Schiffes, carina: ή τρόπις [ιδος] | Feberfiel, caulis pennae; penna: o navlos. o na-Lauos.

2. Riel, St., Chilonium; Kilonia; Kilia | - Adj., Kiliensis; Kiloniensis.

fielformig, carinâtus: τετςοπισμένος σχημα τρόπιδος έχων [ουσα, ον].

Rieme, branchia: τὰ βράγχια.

Riemendedel, operculum branchiae: to tov Boaγχίων πώμα.

Rien, taeda; nux pinea: τὸ είδος πεύκης. Rienfactel, taeda: δας [δαδός]: ή πεύκη.

Rienholz, taeda: ή πεύνη ή δας [δαδός].

Rienol, oleum pineum: ro elacov nevulvov, niri- Rinderjahre, anni infantiae; aetas prima; anni pueivov.

Kienruß, fuligo pinea: ή αίθάλη πευκίνη· το μέλαν πεύκινον,

Ried, Riedfand, glarea: ή ψάμμος ψάμαθος ό. ή χάλιξ [mos] | - Schwefelfies, pyrites: ή πυοίτις

Riefel, = fteitt, silex; lapis siliceus; saxum siliceum: ό πάχληξ [ηπος]· ή ψήφος· στία | - fig., er hat ein Herz wie ein K., pectus ejus habet silices: λίθος έστί· έστὶ σπληφός παὶ ἀπάνθρωπος.

Riefelerde, terra silicea: ή χάλιξ γη.

fiefen, f. auserwählen.

fiefig, glaredsus: χαλιπώδης. στιώδης [ες].

Rieto, Kijovia; Kiovia,

Rimme, 20., f. Rerbe 20.

Rind, I) filius; filia: ό, ή παις [παιδός] το τέχνου ο γόνος | - Kinder, liberi; progenies; stirps: τὰ τέννα· οἱ παϊδες | - K. d. Hause, filius (filia) herîlis; filius (filia) familias: of παίδες · of έκγονοι | -R. erzeugen, proceso liberos: παίδας γεννάν | - ich habe feine K., stirps mihi deest: τὰ τέννα μοι οὐ πάρεστι | - id) habe feine K. mehr, orbus sum: ἄτε-κνός είμι ἄπαις είμί | - mein K.! mi fili! o bone! mea filia! mea lepida!: ὧ παῖ μου · ὧ τέκον ἐμόν - fig., ein R. bes Gluds, f. Gludsfind | - ein R. bes Friedens, alumnus paeis: ὁ τρόφιμος, τὸ θρέμμα της εἰρήνης | - ich bin ein K. des Todes, perii! nullus sum!: ἀπόλωλα! οίχομαι! | — II) (bezüglich auf Das Alter), A) im Mutterleibe, fetus [as]: ή γονή ό γόνος το γέννημα | - B) im garten Alter, infans; puer; puella: ὁ νήπιος ὁ νεογνός I - bon R. an, f. Rindheit | - fprudim., ein berbranntes R. fcheut bas Kener, cui dolet, meminit: o alycor μιμνήσκει.

Kindbett, 3. B. im K. liegen, cubo! [bŭi, bitum] puerperio: λοχεύεσθαι | - in bas K. fommen, edo3 [didi, ditum] partum: rinteiv.

Kindbetterin, puerpera: ή λοχεύτοια · λεχώ.

Rindbettfleber, febris puerperalis: ὁ τικτούσης πυρετός.

Rinderblattern, f. Blattern.

Rinderci, ineptiae; nugae: ἡ παιδιά· ἡ φλυαρία· ό λήφος | - St. treiben, ineptio+; nugor1: φλυαφείν. ληφείν.

Rinderfeind, haud amicus parvulis: ὁ μισόπαις [παιδος].

Rinderfrau, f. Rinderwärterin.

Kinderfreund, infantarius: ὁ φιλόπαις παιδόφιλος - Rinderfreundin, infantaria: ή παιδόφιλος.]

Rindergeld, Pupillengeld, pecunia pupillaris: τὰ τῶν δρφανών κτηματα - χρηματα.

Rindergeschichte, fabula puerorum: τὸ τῶν παίδων θούλλημα.

Rindergeschrei, vagitus [ûs]: ò των παίδων κλαυθ-

finderhaft, puerilis: παιδικός παιδαριώδης [es]]-Adv., pueriliter: παιδικώς παιδαριωδώς.

Rinderhuften, f. Renchhuften.

riles; actas puerilis: ἡ παιδία· ἡ πρώτη ἡλιπία |

- aus ben R. beraustreten, exeedo3 [cessi, ssum] ex Kinbergucht, disciplina puerorum, liberorum: ή pueris: έξέρχεσθαι έκ τῶν παίδων.

Kinderflapper, crepitaculum (puerile): το πρόταλου σείστρου (παιδικόυ).

Rinderfleidung, vestis infantium (puerorum): 70 άμφίεσμα, ἱμάτιον τῶν παίδων.

Rinderfrantheit, morbus infantium: ή νόσος, το νόσημα των τέπνων.

Rinderlehrer, praeceptor puerdrum: o παιδαγωγός. παιδοτρίβης.

finderleicht, ita facilis intellectu, ut ipsi pueri capiant: δάδιος μαθείν και παιδί.

Rinderliebe, amor in liberos; pietas: ὁ των τέανων Rindespflicht, pietas: τὸ ἔργον παιδός ' τὰ τοῦ παιέρως.

finderlos, orbus; (liberis) orbatus; carens liberis: άπαις [παιδος] · άτεννος [ον] · άγονος.

Kinderlofigfeit, stirps nulla: orbitas: ή ἀπαιδία άτεκνία άγονία.

Rindermädchen, f. Rindermärterin.

Rindermahrden, fabula puerilis: o podos naidinos μύθος τοῖς παισί λεγόμενος.

Rindermord, caedes infantium: ή παιδοπτονία τεπνοπτονία.

Rindermorder, sitt, infanticida: o, n παιδοκτόνος.

Rinderpoffen, nugae pueriles; deliramenta puerilia: τα παίγνια οί φλυαροί οί παιδικοί.

finderreich, auctus multis liberis: πολύπαις [παιδος πολύτεμνος [ον].

Kinderschuhe, ausziehen, f. Rinderjahre.

Rinderspiel, lusus [us] infantium: η παιδιά το ἄθνομα ή φλυαρία [- fig., eine sehr leichte Sache, ludus; res facillima: πραγμα δάδιον ποιείν.

Rinderspott, ludibrium puerorum: o yelog, natayélastog nal naisir | - ein R. fein, pueris ludibrio sum: ὑπὸ παίδων καταγελασθαι | - ein R. werben, dirideor2 [rîsus] a pueris; έμπαίζεσθαι σκώπτε-

Rindersprache, sermo infantium: & legis rov naiδων, παιδική.

Kinberstreich, puersle factum; petulantia puerslis: ή τῶν παίδων ἀσέλγεια | - R. machen, ago³ [êgi, actum] multa pueriliter et petulanter: ἀπόλαστον

Kinderstube, diaeta parvulorum: n των παιδίων δίαιτα, το διαιτήριον.

Rinderunterricht, f. Jugendunterricht.

Rimberwarterin, nutrix; nutricula; ancilla parvulôrum custos: ή παιδοτρόφος παιδοχόμος τι-Jynn.

Rinderwagen, chiramaxium: to yelocudelov.

Rinderwelt, parvuli; vita puerilis: o των παίδων Blog.

Rinderwiege, f. Wiege.

Rinderzeit, f. Kinderjahre.

Rinberzeng, lintea parvulorum (infantium): τὰ λίνα αί όθοναι των παιδίων.

παιδεία παίδευσις παίδων τροφή.

RindeBalter, f. Rinderjahre, Rindheit.

Rinbesbeine, bon R. an, f. Rinbheit.

Rindesfind, nepos; neptis: o Exyovos · nais [nai-

Rindebliebe, amor in parentes; caritas parentum: ό έρως τῶν γονέων.

Rindesnothe, partus [ûs]: o tonos. ή tegis. ή loχεία | - in R. fein, parturio*: ώδίνειν. ώδιναν | - in R. fterben, parturiens exstinguor3 [stinctus] : odiνοντα (ουσαν) θνήσκειν.

δός | - εδ ift R., est filii probi (filiae probae): τα τοῦ παιδός ἐστιν.

Kindessohn, nepos: o gyyovos.

Kindesstatt, an R. annehmen, f. annehmen.

Rindestheil, pars ligitima: τὸ τῷ παιδί γιγνόμενον τοῦ κλήρου.

Rindestoditer, neptis: ή έγγονη ή άδελφιδη.

Rindheit, prima aetas; prima aetātis tempora; infontia; pueritia: ἡ παιδία ἡ πρώτη ἡλικία ἡ νηπιότης [ητος] - bon R. an, ab ineunte aetate; a parvo od. puero: ἐκ παιδός | - (v. Wehreren, a parvis oder pueris): ἐκ παίδων | - fig., f. v. a. un= bollfommener Buftand, prima initia [orum]: al dozal. TR GTOLYELA.

findigh, ineptus: παιδικός παιδαριώδης [ές] · μειoaniwong | - f. Betragen, puerilitas; mores pueriles: το παιδαριώδες | - eine f. Freude haben, pueriliter exsulto1: παιδαριωδώς έξάλλεσθαι άναπηδάν | - Adv., pueriliter: παιδικώς παιδαριωδώς.

Rindleitt, infans; puerulus; pupulus; pupula; filiolus; filiola: το παιδίον το παιδάριον: το Bespos.

findlid, puerilis; pius erga parentes; incorruptus: παιδικός εὐσεβής [és] | - auch burch ben gen., liberorum, z. B. eð ift t. Pflicht, est liberorum: ἔστι τῶν παιδων προςήπει τοις παισίν | - Adv., pueriliter; pie: παιδικώς - εὐσεβῶς | - jmbn f. berchren, colo³ [coluï, cultum] qm patris (matris) loco: εὐσεβώς θεραπεύειν τινά.

Rindlichfeit, innocentia; integritas; puerilis hilaritas: τὸ ήθος παιδικόν ἡ εὐσέβεια περί τοὺς γονέας ή άγνότης.

Rindtaufe, 2c., f. Taufe.

Rinn, mentum: τὸ γένειον ή σιαγών [όνος].

Rinnbaden, = lade, maxilla: ή γνάθος ή γένυς [vos] | - zum R. gehörig, maxillaris: σιαγόνος.

Rippe, extrêmum: to Egyatov angov | - auf ber R. fteben, in praecipite sum: sto1 [steti, statum] in extremo: ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἴστασθαι.

fippen, lapso1: σφάλλεσθαι ολίγου, παρά μικούν

Ripper und Wipper, adulteratores proborum numorum: ὁ κιβδηλεύων νομίσματα.

Rirche, Ort ber Versammlung, aedes sacra: zò iseov

ό νεώς | - Berfammlung des Gottesdienstes wegen, coetus [ûs] sacer; sacra publica [orum]: τὰ ἰερά |
- in die K. gehen, adéo (ii, itum] sacra publica: παραγίγνεσθαι πρὸς τὰ ἰερά | - K. halten, interesum [interfui, interesse] redus divinis: ποιείσθαι τὰ ἰερά | - (Befenner des hypiflichen Glaubens) civitas Christianorum; ecclesia: ἡ ἐκκλησία.

Kirdenagende, liber liturgicus ob. rituâlis: τὸ περί τῶν ἱερῶν θεσμῶν βιβλίον.

Rirchenamt, munus sacram ob. ecclesiasticum: τὸ ἐκκλησιαστικὸν καθῆκον.

Rirchenbann, f. Bann.

Rirchenbeichte, confessio peccatorum in aede sacra: ή έξομολόγησις τῶν ἁμαςτημάτων ἐν νεῷ.

Rirchenbesuch, usus [ûs] sacrorum: ἡ φοίτησις εἰς τὴν ἰερὰν ξύνοδον: «πρὸς τὰ ἰερά | - fleißiger K., frequens usus sacrorum: θαμινή φοίτησις εἰς τὴν ἰερὰν σύνοδον.

Rirchenbuch, tabulae ecclesiasticae: οἱ πίνακες ἐεροί· ὁ ἐκκλησιαστικὸς κατάλογος.

Rirdenbuße, poenitentia publica: ἡ μετάγνωσις ἐκκλησιαστική | - R. thun, profiteor² [fessus] poenitentiam coram omnibus: ποιείσθαι μεταμέλειαν τὴν ἐκκλησιαστικήν.

Rirchencollegium, collegium ecclesiasticum: ή έκκλη-

σιαστική συναρχία.

Kirchendieb, -diebstahl, j. Kirchenrauber, Kirchenraub. Kirchendiener, famulus sacrorum: & unogano-

Rirchendienst, munus [eris] ecclesiasticum: τὸ έππλησιαστικον ἔογον· ἡ λειτονογία ἐππλησιαστική.

Rirdyenfriede, pax ecclesiasiastica: ἐκκλησιαστική εἰρήνη.

Mirchenganger, qui venit od sacra; qui adest sacris publicis: παραγυγνόμενος πρός τὰ έερά.

Kirchengebet, formulae precum solemues: al vojupat denoses: evzai | - imbn in das K. einschließen, facio l'éci, factum] preces pro quo inter sacra: evze-ovai ripi ri axò roù veov.

Rirdengebraud, ritus [ûs] sacer; mos sacrorum: o leoos Decuos.

Rirchengehen, bas, f. Rirchenbesuch.

Rirdengemeinschaft, communio sacrorum: τῶν εξοῶν ποινωνία.

Rirchengeräth, supellex (lectilis), qua ad res divinas uti solent: rà šninka rà rão de do de canela gouuéra.

Rirdengefang, cantus [ūs] ecclesiasticus: φδή ενιλησιαστική.

Rirchengeschent, donarium: το ἀνάθημα ο θησανούς.

Ricchengeschichte, historia sacra; res populi christiani: τὰ ἐκκλησιαστικά.

Rirdengeseth, lex ecclesiastica; decrêtum canonicum:
δ ἐπιλησιαστικὸς νόμος.

Rirchengesethuch, corpus juris canonici: ἡ τῶν νόμων κανονική σύνταξις.

Kirchengut, bonum ecclesiasticum: αναθον έκκλη- stianae: ή σύνοδος.

σιαστικόν | - ale Ader, fundus ecclesiasticus: δ έκκλησιαστικός άγρός.

Rirchenjahr, annus ecclesiasticus; ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἐνιαυτός.

Rirchenfasse, aerarium ecclesiasticum: το έκκλησιαστικον δημόσιον.

Rirchenlehre, doctrina ecclesiastica: τὸ ἐκκλησιαστικὸν μάθημα.

Rirdenlehrer, doctor rerum divinarum; qui doctrinam ecclesiasticam profilètur: ὁ τῶν θείων διδάσκαλος.

Rirchenlieb, carmen sacrum: ή legà ώδη δ έκκλησιαστικός ψαλμός.

Rirdenmusiff, chorus et symphoniaei carmina sacra canentes: ὁ ἐν τοῖς ἰεροῖς νόμος · ἰερὸς νόμος · ἡ συμφωνία οῖα ἐν τοῖς ἱεροῖς. Rirdenordhung, liturgia: ἡ λειδονονία.

Rirdenpatron, patronus rerum ecclesiasticarum: ὁ τῶν ἐκκλησιωστικῶν προστάτης.

Rirdenpostille, liber concionum sacrarum: τὸ βιβλίον ἐν τῆ ἐνκλησία λεγόμενον.

Rirdemath, als Collegium, senâtus [ûs] ecclesiastícus: ἡ ἰερὰ βουλή | - als Person, a consiliis sacris: ὁ προστάτης τῶν ἰερῶν.

Rirdenrauber, sacrilegus: ò isoóovlog.

Airdjenraub, sacrilegium: ή Ιεροσυλία: Ιεροσύλησις· το Γεροσύλημα.

Rirdyenredynung, rationes aerarii egolesiastiei: ὁ λογισμός τῶν τῆς ἐκκλησίας χοημάτων.

Rirdenrecht, jus canonicum: ή κανονική δίκη.

Rirdenfade, res ecclesiastica: ποᾶγμα εερον, εκκλησιαστικόν.

Richenfahung, praeceptum ecclesiasticum: τὸ έχκλησιαστικόν δίδαγμα.

Rirdenschab, aerarium ecclesiasticum: ὁ ἐππλησιαστικὸς δήσαυφος.

Kirdyenschmuch, ornamenta [orum] aedis sucrae: τὰ τοῦ ναοῦ κοσμήματα.

Rirdensdriftsteller, scriptor ecclesiasticus: δ έκκλησιαστικός συγγραφεύς | - bic alten R., patres, quos dicunt: οἱ ἀρχαῖοι ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς.

Rirdenfil, sedes, quae est in aede sacra: Edon h en ty enulyou.

Rirchenspaltung, schisma; discessio Christianorum inter se dissentientium: τὸ σχίσμα.

Rirdyenstrase, poena ecclesiastica: ἡ ἐκκλησιαστική τιμωρία.

Kirchenbater, scriptor vetus rerum ecclesiasticarum: ο συγγραφεύς των έκκλησιαστικών.

Rirchenverbefferung, f. Reformation.

Kirchenberfassung, leges coeius saeri: vouoi ex-

Kirchenberfammlung, concilium principum rei Christianae: ή σύνοδος.

Rirchenborfteber, curâtor rerum ecclesiasticarum; praefectus aerario ecclesiastico; ὁ τῶν ἐκκλησιαστικών έπιστάτης.

Rirdenwesen, res ecclesiasticae: τὰ ἰεραρχικά. Rirchenzucht, disciplina ecclesiastica: το έκκλησιαστικον έθος.

Rirchgang, burch Umschreibung mit adeo [ii, itum] sacra publica: προςιέναι τα ίερα.

Rirdhof, area quae cingit aedem sacram: το τέμενος το πολυάνδριον | - f. b. a. Gottebacter, f. b. firdilid), ecclesiasticus: legóg · Ennlygiastinóg | -

Adv., ecclesiastice: ίερῶς ἐκκλησιαστικῶς.

Rirdmeffe (Kirmfe), encaenia [orum]; paganalia annua: τὰ έγκαίνια τὰ ναοκτιστήρια.

Rirdner, aedituus: o veonogos vaoquilas [nos].

Rirdyredynung, rationes aerarii saeri: oi loyiquoi τών τοῦ ἱεροῦ χρημάτων.

Rirdfpiel, paroecia: ή παροικία.

Rirdspite, culmen aedis: τὸ ναοῦ ἔσχατον.

Rirdsprengel, dioecesis: h dioinnois.

Rirchthurm, turris aedi sacrae imposita: o vaov πύργος.

Rirchweihfest, f. Rirchmeffe.

firre, firren, f. zahm, zahm machen, auch anfoden. Riridbaum, cerasus: ὁ πέρασος ή περασία.

Ririchbeißer, sfint, loxia coccothraustes: o naουακατάντης κακκοθοαύστης.

Ririchbluthe, flos cerasôrum: το περάσων άνθος.

Riridie, cerasum: το περάσιον.

fir dfarbig, cerasinus: usoacivos.

Riridhard, resina cerasina: ή ἀπὸ κεράσου ὁητίνη. Kirichfern, os [ossis] cerasi: o negaciov nugiv [nvos].

Ririchlorbeerbaum, laurocerasus: o lavgonegasog.

Rirschpflanzung, locus cerasis consitus: ή γη κεράσοις πεφυτευμένη.

Ririchfaft, sapa cerasion: o xulos negacivos.

Ririchbogel, turdus aureus: ή κίχλη.

Rirfdiwein, vinum e cerasis factum: o and usoa-Giwv olvog.

Riffett, pulvinus; pulvinar: τὸ στοώμα· τὸ κνέφα-

Riffingen, Kizinga.

Riftdell, cistula; cistella; cistellula: το θηκίον πιβώτιον.

Rifte, cista: ἡ κίστη θήκη ἡ κιβωτός ἡ λάρναξ [anos].

Riftenmacher, cistularius: ὁ κιβώτια ποιών.

Ritt, maltha; ferrûmen: ή λιθόπολλα· ή μάλθη.

Rittel, amiculum; linteum: o τρίβων [wvos].

titten, maltho1; ferrumino1; nollav. στεγνούν. συστεγνούν | - s., das R., ferruminatio: ή πολλησίς η στέγνωσις.

Rigel, titillatio: ὁ γάργαλος γαργαλισμός το γαρ-

aurium lenocinium comparâti: ot στίχοι τοῖς ἀσίν, ΐνα γαργαλίζωνται, πεποιημένοι.

figeln, titillo 1 qd: yaqyalitew nvitew vnonvitew ben Baumen f., tergo3 [si, sum] palatum : σμήχειν την υπερώαν | - Die Sinne angenehm f., moveo2 [môvi, môtum] sensus suaviter voluptate: γλυκέως τας αίσθήσεις έγείρειν | - s., bas R., titillatio: δ γαργαλισμός.

figlid), qui titillatu facile movetur: δυσγάργαλος. δυσγαργάλιστος [ov] | - fig., b. Menschen, reizbar, 3. B. cr ist in diesem Puntte sehr t., hac re facile offenditur: έν τούτφ τῷ χρήματι ὁαδίως προσπρούεται | - von Dingen, bebenflich, 3. B. ein f. Puntt, lo-cus lubrîcus et anceps: ἄπορον καὶ δυςχερές τι | - fchwierig, difficilis: χαλεπός.

Rladde, Schmugbuch ber Raufleute, adversaria [orum]:

το ημερήσιον [βιβλίον].

flaffen, gannio : nlagew avanlagew nlagyavew - s., bas R., gannitus jus]; gannitio: o κυυξηθμός. Rläger, accusator; qui accusat; petîtor: ò κατήyogos. διώνων. δικαζόμενος | - als erster R. gegen jmon auftreten, accuso qm nomine meo: altiaσθαί τινα τὸ ποῶτον | - Rlagerin, accusatrix; quae accusat ob. petit: ή κατήγορος κατηγορούσα.

fläglid), miserabilis; miserandus; flebilis; lugubris; miser: ἐλεεινός αίκτρός Φοηνώδης [ες]. άξιόθοηνος [ov] | -- Adv., miserabiliter; miserandum in modum; flebiliter: Eleserros olutgos θοηνωδώς άξιοθοήνως.

flaren, f. abflaren.

Rlaticher, homo garrulus; delâtor; famigerâtor: ô λάλος σπερμολόγος ο συκοφάντης.

Rlatscherei, sermones falsi over aniles: ή λαλαγή. σπερμολογία ή διαβολή.

flaffen, hio¹: χαίνειν· διαχάσκειν | - anfangen ju flaffen, hisco³; dehisco³: χάσκειν· άναχαίνειν | - s., bas R., hiâtus [us]: το χάσμα.

Rlafter, orgyia; terni cubiti: ή δργυιά.

flagbar, J. B. eine Cache ift f., res delata est ad judicem: γεγραμμένον τι πρός τους δικαστάς έστιν | - file ift noch f., adhuc sub judice lis est: n kois έστιν έτι παρά τω δικαστώ | - f. werden, defero [detuli, delâtum, deferre] rem ad judicem : δίκην λαγχάνειν τινί.

Rlage, 1) (Meußerung über wibriges Weschick), questus [ûs]; querimonia; querêla; lamentatio; plangor; planctus [ûs]; gemitus [ûs]: ὁ Φοῆνος ὁδυομός. δλοφνομός | - unnühe K., querelae inertes: ἀπρακτοι όδυρμοί | - in K. ausbrechen, lamentor¹: Θρήνους ποιείσθαι όδύρεσθαι όλοφύρεσθαι | — II) (Befdiverbe über eine Berfon ober Cache), querela; expostulatio: ἡ αἰτίασις αἰτία· ἡ μέμνρις | - Κ. führen über etw., quĕror³ [questus] de re: μέμφεσθαί τινι, τινα αἰτιᾶσθαί τινα ώς | - eine Κ. anbringen bei imbm, defero [detuli, delatum, deferre] querelam ad qm: Eynliquata Eyovta ineiv Eynliqματα έχειν, ποιείσθαι πρός τινα | - bej. gerichtliche Befchwerbe, eriminatio; delatio nominis; periculum; actio; accusatio; petitio: το έγκλημα ή κατηγορία· δίκης λήξις | - R. aus bojer Absicht, calumnia: ή συκοφαντία ψευδοκατηγορία | - eine R. anstellen, instituo [tui, tutum] actionem; ago [egi, actum] Rißel, titillatio: ὁ γάργαλος· γαργαλισμός· τὸ γαρ- lêge; vocol in jus: ἐνίστασθαι κρίσιν· διώκειν γάλισμα | - Berje dum K. ber Ohren, versus ad δίκην | - gegen jmbm eine K.anstellen, agod lêge eum

quo; intendo [di, tum] actionem cui; persequor3 [secutus] qm judicio: κατηρογείν τινος · δίκην λαγχάνειν τινί.

Rlagebricf, epistola plena querelarum: ἐπιστολή μεστή θρήνων.

Rlageformel, formula; verba concepta; actio: o δικανικός τύπος.

Rlagefrau, -weib, praesica: ή πενθήτρια θοηνήτρια · καρίνη.

Rlagegedicht, elegos: rà elevera o elevos.

Rlagegrund, causa criminis: αλτία του έγκληματος.

Rlagefoften, f. Brogeftoften.

Rlagelaut, vox lugubris: ή φωνή θοηνώδης δ yoog.

Rlagelied, threni; nenia: οί θρηνοι· τὸ θρήνημα θοηνώδημα.

flagen, 1) traurige Empfindungen außern, queror3 [questus]; lamentor1: οδύρεσθαι ολοφύρεσθαι Poηνείν | - II) (fich beschweren), querors; conqueror3: μέμφεσθαι αίτιασθαι | - über etw., de re: τινί τι | - bei jmom, cum quo: σύν τινι | - fich fi (über Unpaglichfelt t.), queror de incommoda valetudine: οδύρεσθαι, μέμφεσθαι ασθένειαν, άξοωστίων | - bor Gericht fl., f. Rlage (anftellen) | - s., bab R., lamentatio; quiritâtus [ûs]: ò ôδυρμός ή δίuns ligis.

flagenswerth, f. bejammernswerth.

Rlagepuntt, id, quo nititur accusatio: τὸ ἔγκλημα. κατηγόρημα.

Rlagerede, actio; accusatio: ή έγκλησις κατη-

Rlageruf, vox flebilis: το οίπτρον φθέγμα οίμω-

Rlageschrift, libellus: ή γραφή· τὸ έγκλημα· ή AnEig.

Rlageton, sonus flebilis: ή φωνή δοηνώδης, έλεεινή

το θοηνημα. Rlaggefang, cantus fûs lugubris: o Elevog. lale-

mos allivos. Rlaggeschrei, quiritatus [as]; ejulatio: o Donvog.

ή όλολυγή · ολμωγή. Klaglied, f. Rlagelieb.

flaglos, sine querêla: ἀνόδυρτος [ov] | - jmbn f ftellen, satisfacio3 [feci, factum] cui: χαρίζεοθαί TIVE.

Rlagfache, causa: ή αίτία. Rlagidrift, f. Rlageidrift.

flagweise, querendo; querens; petendo; accusando: τῷ μέμφεσθαι· τῷ αἰτιᾶσθαι.

flamm, f. enge, fnapp.

Rlammer, fibula; confibula; retinaculum; uncus; uncinus: ή πόρπη το έχμα ό σύνδεσμος | - etw. (in ber Schrift) mit R. einschliegen, includo3 [si, sum] qd uncis: δια μέσου τιθέναι τι.

flammern, etw., fibulo1: πορπάν συσφίγγειν λύκοις. Rlang, sonus; sonitus [ûs]; vox; tinnîtus [ûs]; clangor; strepitus [ûs]; crepitus [ûs]: ὁ φθόγγος. ή φθογγή· το φθέγμα | - einen K. haben, sono reptum] qd ex faucībus ejs; άς [sonŭi, itum]: φθόγγον, φθογγήν, φθέγμα έχειν | Klausenburg, St., Claudiopölis. Freund, beutich. lat. gried. Borterb.

- einen R. bon fich geben, edo's [didi, ditum] sonum : ψόφον ἀποτελεῖν · φθέγγεσθαι.

flanglos, carens sono: appoyyog [ov].

Rlangstufe, intervallum: τὸ διάστημα · διάλειμμα.

flangvoll, sonans; canôrus: ώδικός ευμολπος. έμμελής αρμονικός ευφθογγος | - eine f. Stimme, vox canora: ή ευφθογγος φωνή.

Rlappe, valva; patagium; operculum: το παταγείον τὸ ἐπιστόμιον | - Fliegenflappe, muscarium: ή μυιοσόβη | - zwei Fliegen mit Einer K. schlagen, dealbo1 duos parietes de eadem fidelia; capio3 [cêpi, captum] duos apros uno saltu: δύο ἔργα ὁμοῦ ποιείν.

flappen, clango : poqeiv nooreiv | - fig., paffen, consentio4 [sensi, sensum]; concino1: συμφωνείν. ovvadeiv.

Rlapper, crepitaculum; crotalum; sistrum; tò xgóταλου ή πλαταγή ή πλαταγών [ώνος].

flapperdurt, torridus: povutos fnoos.

flappern, crepo 1 [pui, pitum]; crepito 1: κοεμβαliageir noeußaligeir nooraligeir | - die Bahne t., dentes colliduatur: βούκειν τούς όδόντας ! - s., bas R., crepitus [ûs]: ὁ πάταγος πλαταγή · ὁ κρό-

Klapperrofe, f. Klatichrofe.

Rlapperichlange, crotalus: ò xoóralog.

Rlapperspiel, -wert, crepundia [orum]: n nlaravn. το πρόταλον.

Rlapptisch, mensa valvata: ή τράπεζα διαλίδας έχουσα.

flar, f. hell, bunn, deutlich | - mit fich felbft nicht im R. fein, non habeo quod liqueat: δυςφωνείν ἐαντῷ. Rlarheit, f. Helle, Dunnheit, Deutlichfeit.

Rlatid, ber, crepitus [ûs]: ò nootos · o ntúnos · o πάταγος | - einen R. thun, del [dedi, datum] crepilum : πρότον, πτύπον διδόναι.

flatschen, plaudo³ [si, sum]; facio³ [seci, factum] plausum manu: παταγείν πλαταγείν ποστείν |-mit der Peitsche f., insöno¹ [nii, nitum] flagello: τή μάστιγι πλαταγείν | - mit ben Flügeln f., plaudo3 [si, sum] alis: rois ntegois ngoteiv | - fig., f. b. a. ausplandern, f. d. | - s., bas R., plausus [as]; crepitus [ûs]: ή πλαταγή ο πάταγος ο κρότος.

flatid)haft, garrulus: lalos στωμύλος σπερμολόyog | - eine f. Stabt, urbs sermonum avida: πόλις έπιθυμητική τοῦ λαλείν.

Rlatichhaftigfeit, garralitas: ή λαλιά στωμυλία.

Rlatidrofe, rhoeas: ή δοιάς [άδος].

flauben, an etw., carpo's [psi, ptum]; rodo's [si, sum] qd: περιτρώγειν άποκρίνειν.

Rlaue, Buf vierfüßiger Thiere, ungula : o ovos [vxos] - gespaltene R., ungulae binae: ἡ ὁπλή | - ungespaltene R., ungula solida: ἡ χηλή | - R. ber Raubthiere und Bogel, unguis : o ove [zos] | - die R. einschlagen in etw., injicio3 [jeci, jectum] ungues cui: tovs ονυχας έμβάλλειν τινί | - mit ben R. zerreißen, disoroja [psi, ptum] unguibus: σπαράττειν, διασύ-οειν τοις όνυξι | - fig., in jmbs K. fallen, venio ([vêni, ventum] in manus cjs: υποχείριον γίγνε-σθαί τινι | - etw. jmbs K. enfreißen, eripio [pui, reptum] qd ex faucibus ejs; άφαιρείσθαί τινά τι.

29

fleben, I) a., eine Cache an eim. f., agglutino' qd cui Rleiderburfte, peniculus; ponfeillus: zò nelluvrei: προςμολλάν τι κολλάν τι πρός τι προςμάττειν ti |- 11) n., flebrig fein bon, etw. 3.B. bie Banbet. voll Rleiberfabrit, = handlung, officiaa Blut, respersae sunt manus sanguine: at xeiges μιαίνονται αίματι - hangen bleiben an etw., haereo2 [haesi, sum] in re; adhaereo2 cui rei: σθαί τινι · προςπήγνυσθαι | - fig., an einem Orte f. haereo2 circa locum qm: φιλοχωρείν | - zu hause f., sedeo2 [sêdi, sessum] dêses domi: olnoi ueveiv, -διατρίβειν | - an ben Worten f., haereo in verborum quasi cortice: roig loyous Exectal | - an einer Wewohnheit f., mordicus teneo' [tenni, tentum] institutum meum: τὰ ἀρχαῖα ἔθη κατέχειν.

Rleber, gummi; gumma [atis] : τὸ κόμμι ή κόμμις. flebrig, tenax; resinaceus; glutinôsus: γλίσχοος

έγγλισχοος πατάγλισχοος [ον].

Riccio, macula: ή κηλίς [ίδος] · ο σπίλος.

fledfett, facio 1 [feci, factum] maculas: unlidovo unλίδας προςτρίβεσθαί τινι.

Rice, trifolium: το τρίφυλλον μελίλωτον.

Rleebatt, cultura trifolii: ή του τριφύλλου γεωργία. Rleeblatt, trifolium: το τρίφυλλον | - fig., societas: η τριζυγία.

Ricefeld, ager trifolio consitus: ή γη πεφυτευμένη

τοιφύλλω.

Klei (Thon), argilla: ή ἄργιλλος ὁ πηλός | - (Lehm), lutum: o anlos.

fleiartig, argillaceus; lutôsus: πηλώδης [eg].

fleiben, lino3 [livi ob. levi, litum] luto : πηλούν τι.

Kleiber, qui facit lutamenta: τὸ πεπηλωμένον ποιών [ούσα, ούν].

Rleiberwerf, lutamentum: το πεπηλωμένον.

Alcid, vestis; vestimentum; vestîtus [ûs]; amictus [ûs]; indumentum: ή έσθής [ῆτος]· τὸ ἔσθημα. ἔνδυμα | - cin K. im Hause, vestis domestica: τὸ οίκεῖον ἰμάτιον, ἀμφίεσμα ! - zum Ansgehen, v. forensis: το ιμάτιον έν άγορα φερόμενον | - seidene R., seriea [orum]: τὰ σηρικά ἰμάτια |. - cin bunted R., vestis varia: τὰ ἀνθινὰ ἰμάτια | - cinen zu großen Aufwand in R. machen, indulgeo' [lsi, ltum] vestitui nimio: άγαν χαρίζεσθαι τῷ ἰματισμῷ | fpruchw., R. machen Leute, bomo ex veste valgo aestimatur: ὁ ἄνθοωπος κατά τὰ ἰμάτια ἐν τῷ φανερώ τιμάται.

fleidell, vestio4; convestio4; tego3 [texi, tectum] veste; induo3 [ui, utom] ober amicio4 [etum] qm] veste: ἐνδύειν· περιστέλλειν· ἀμφιεννύναι | - fid) f., induo3 mihi vestem od. me veste: ἐνδύεσθαι περιβάλλεσθαι· άμφιέννυσθαι | - mit env. fich f., vestior'; amicior' re: ἐσθητι χρησθαι | - fich neu f., paro 1 mihi novam vestem: αμφιέννυσθαι και νω ίματίω | - die Erde fleidet fich mit Gras, terra vestitur herbis: ή γη ποσμείται, αμφιέννυται βοτάναις | - es fleidet jmon cho., decet2 qm qd: άρ μόττει τινί· ἐπέοικέ τινι.

Rleideraufwand, sumptus [ûs] vestium: το δαπάνημα τά εμάτια | - einen ju großen R. maden, f. Rteib.

Rleiderbewahrer, vestispex; capsarius: & iuarioφύλαξ [anos] | - Kleiberbewahrerin, vestispica: ή ίματιοφύλαξ [ακος].

τρον το σπογγίον.

promercalium vestium: ή τῶν ἀνίων ἐργασία.

Kleidergeseth, lex, quae modum facit sumptibus ve-stium: νόμος περί τὰ τῶν ἱματίων.

Rleiderhandler, (negotiator) vestiarius: o iparioπώλης· ίματιοκάπηλος |- Rleiderhandlerin, vestiaria: ή ίματιοπώλις [ιδος].

Rleiderhandel, freiben, venditet vestes; exerceo2 officinam vestium promercalium: ἐμάτια πωλείν, επιπράσκειν.

Rleiderhoffart, cultus [ûs] mollior: τὰ μαλακά έθη.

Rleiderkammer, vestiarium: ή ίματιοθήκη.

Rleiberfasten, area vestiaria: ή έματιοθήκη · κιβωτός.

Kleidermacher, vestificus; sartor: o inatovoyos |-Rleidermacherin, vestifica: η ίματια ποιούσα.

Rleidermode, f. Rleidertracht

Rleibermotte, tinea: o ong [antos].

Kleidernarr, qui nimis indulget vestitui: ó nalloπιστής.

Rleiderordnung, canon vestium: o tor ination κανών.

Rleiderpracht, cultus [ûs] mollior: al eadites nolvτελείς ή ίματίων πολυτελεία.

Rleiderschrant, armarium; arca vestiaria: ή ίματιοθήκη το ίματοφυλάκιον.

Rleiderfracht, habitus [ûs]; vestitus [ûs]; mos vestis: ή στολή | - eine neue R., novus habitus: καινή στολή.

Rleibertrobler, circitor: o neginolog.

Rleiderborrath, copia vestium: o inarionos ra υπάρχοντα ίματία.

Kleiderzimmer, vestiarium; ή ίματιοθήκη το ίματιοφυλάκιου.

Ricidung, vestîtus [ûs]; cultus [ûs]: ή ἐσθής [ῆτος]. ή περιβολή· τὸ άμφίεσμα | - altvåterifche R., v. obsolêtus: το Ενδυμα παλαιότροπον, άρχαιότροπον | - immer bie namiiche R. tragen, habeo vestitum immutabilem: αεί τῷ αὐτῷ ἐνδύματι χρῆσθαι.

Ricidungostud, vestimentum: To inátion.

Ricie, furfur: τὸ πίτυρον ανοήβιον αρίμνον | - b. A., furfureus: nitvonvos.

fleienartig, furfuraceus: πιτυροειδής [ές].

Rleienbrot, panis furfureus: o agtos nitugias, niτυρίτης.

Rleierde, terra argillôsa : ή γη ή ἀργιλλώδης.

fleiidit, wie Klei, argillaceus: ἀργιλλώδης [ες] |wie Rleie, furfurosus: mitigiog.

fleiig, Rici enthaltend, argillosus: ἀργιλλώδης [ες] |-Rleie enthaltent, furfurosus: nitvocong [Eg].

Riciland, ager argillôsus: το χωρίον άργιλλώδες.

fleint, parvus: mingos | - fleiner, minor; mingotegos έλασσων [ov] | - fleinste, minimus: μικρότατος. έλαχιστος | - paullus; paullulus: έλαχιστος | - haufig paullum fubstantivifd mit gen., 3. 28. ein t. Bes winn, paullum lucri: τὸ ὁλίγον κέρδος | - pusillus; minûtus; exigius: τυτθός μικρός βραχύς [εία,

voll | - oft durch diminutiva, z. B. flein Geld, numuli: το νομισμάτιον περμάτιον | - cine f. Schrift, libellus: το βιβλιάριον το συγγραμμάτιον | - ein f. Beschent, munuseulum: τό μικρον δώρον | - oft auch mit aliquid, 3. B. ein f. Stold, aliquid superbiae: υπερηφανίας τι | - 311 f., curtus: πολοβός | - febr f., perparvulus; valde pusillus: πάνυ μικρός | wie f., quantus; quantillus: έρωτηματικώς πόσος - fo f., tantus; tantillus: τοσούτος' τόσος' τηλιnovros | - ein f. wenig, paullo; paullulum: oliyos πάνυ όλίγως | - cin f. Menich, homo brevis statura: ό ἄνθοωπος βραχέος είδους | - f. von Statur sein, sum brevi statura: βραχύν είναι | - f. Buchstaben, literae minutae: τὰ μιποὰ γράμματα | - in f. Stude fchneiben, coneidos [di, sum] minutim : κατά μιngon συγκόπτειν | - etw. in f. Stude gerichlagen, comminuos [nui, notum] qd: nequatizeiv ovvrgiβειν | - im R. verfaufen, divendo3 [didi, ditum]; distraho3 [xi, clum]: διασπάν· διαλύειν | - ein l. Rnabe, puer infans: o viniog | - bie Rleinen, parvi; liberi: τὰ παιδία οί παίδες | - von Kleinem auf, f. Kindheit | - cinc f. Zell, tem us breve: ὁ βραχύς 206vos | - eine f. Belt lang, parumper; paullisper: oliyov zgovov ningov | - über ein R., brevi; paulle post: μικοώ πρόσθεν | - bom & anfangen. incipio3 [cêpi, ceptum] a parvulo: έκ μικροῦ έξ όλίγου άρχεσθαι | - bom R. angefangen haben, promôvi me ex tenui principio: έκ μικοού ποοέβην - bie Großen und die R., summi et infimi: of avo καί οί κάτω | - eine f. (fleinliche) Geele, animus pusillus: ή μικροψυχία ή όλιγοψυχία | - bas berrath eine f. Seele, illud pusilli avimi est: τοῦτ' ἔστι όλιγοψυχίας | - Adv., minûte; minûtim; minutâtim; hamiliter: nata mugov nata muga | - f. schreiben, scribo³ [psi, ptum] minute: λεπτώς, λεπτομερώς γράφειν | - f. machen, minuo³ [nui, nutum]; comminuo³: μιπρόν ποιείν μιπρύνειν | - fig. (f. b. a. durchbringen), conficio³ [fêci, fectum]: δαπανᾶν Priosiv. avalionein | - t. ftogen, reiben, mablen, brechen, minutim contundos [tudi, tusum]; teros [trîvi, trîtum]; commolos[lui, litum]; frangos [frêgi, fractum]: λειούν, λεαίνειν τι | - Dolz f. machen. conficio3 [fêci, fectum] ligua : κατεργάζεσθαι ξύλα | - fich f. machen, fig., abjicio3 [jêci, jectum] me: ταπεινούσθαι · καταισχύνειν έαυτόν | - f. benten, sentio [sensi, sensum] humiliter: unda apoveiv μικροφυχείν | - f. bon jmbm benfen, contemno3 [tempsi, ptum] qm: όλιγωρείν καταφρονείν τινος f. reben, contemptim loquor3 [locutus] de quo: καταφρονητικώς λέγειν διαβάλλειν τινά.

fleinaugig, oculis pusillis: μιπρόφθαλμος μιπρόμ-

ματος [ον].

fleinbartig, barbatúlus: ὁ ὑπογενειάσκων. fleinblatterig, foliis minûtis: μικρόφυλλος [ov].

fleindenfend, humili animo: μικρόψυχος [ov].

Kleingeist, homo pasilli animi; homo minúlus et angustus: δ μιποόψυχος μιποολόγος ἀνή φ.

Rleingeisterei, animus pusillus: ή μικροψυχία μικρολογία.

fleingeistig, pusilli animi: μικοόψυχος · μικοολόγος

fleingläubig, timidus: δύςπιστος δύςπειστος [ov]. Kleingläubigfeit, timiditas: τὸ δύςπειστον ἡ δυςπιστία.

Kleinhandler, sframer, propôla; institor: ὁ κάπηλος ὁ ὁ ωποπώλης.

Rleinhandel, mercatûra tenuis: ἡ καπηλεία | - K. triben, fácio³ [fêci, factum] mercatûram tenuem: καπηλεύεν.

Kleinheif, parvitas; exiguitas: ἡ μιποότης λεπτότης ταπεινότης [ητος]] - K. der Statur, (statūrae) brevitas: ἡ βραχύτης μιποότης [ητος].

fleinherzig 2c., f. engherzig.

Kleinigkeik, res parva od. minûta; paullum; paullulum: τὸ μικοόν βραχύ ὁλίγον | - ([. b. a. fleine8 Geichenf), munuseŭlum: τὸ μικοὸν δῶρον | - Kleinigleiten, minutiae; nugae; apînae: αὶ φλυαφίαι τὰ παίγνια | - daß ift cine K., hoc leve est: τοῦτ ἔστιν ὁλίγον, -φαὐλον | - daß ift feine K., est aliquid; non leve est: ἔργον ἔστίν | - daß ift in meinen Augen feine K., non parvi illud aestimo¹: οὐκ ὁλίγον τοῦτο διατιμώ | - εδ ift mir etw. cine K., aliquid mɨhɨ lūdus est: τοῦτό μοι παίγνιον ἔστιν | um eine K. faufen, ömo³[êmi, emptum] parvo: ἀνεῖσθαι μικοοῦ.

Kleinigkeitögeist, studium minutiärum : ή μικφολογία. Kleinigkeitökrämer, studiösus minutiärum : ὁ μικφο-

loyog.

Kleinigfeitőfrämerei, studium minutiárum: ή μικοολογία· λεπτολογία.

fleinförnig, grauis miaûtis: μιπροπύρηνος [ov].

fleinlaut, f. niebergeschlagen.

fleinlich), minûtus; abjectus; humîlis: μικρολόγος μικροποεπής [ές]· μικρος την ψυχήν | - eine fleinliche Sorgialt, minûta subtilitas: ή λεπτοτάτη ἀπρίβεια· ή μικροτάτη [σχνότης [ητος]] - Γ. Mache,
ultio indigna liberali homine: ή τιμωρία ἀναξίος
ελευθέρον | - Γ. benfen, sentio [sensi, sum] humilîter: μικρά φρονεϊν.

Rleinlichfeit, ber Dentungeart, animus pusillus: ή

μικροπρέπεια · μικρολογία.

fleinmuthig, Kleinmuth, f. niebergefchlagen, Rieberge-

Ricinod, ornamentum; res magni pretii; res pulcherrima: τὸ ἄγαλμα τὸ πεμήλιου | - bic Kicinobien bes Reichs, insignia regni (imperii): τὰ τῆς βασιλείως παρασήματα.

Rleinstädter, homo rusticanus; municipalis; oppi-

dânus: ὁ μιπροπολίτης.

fleinstädtisch, rusticanus; oppidanus: μιπροπολιτικός.

Alcister, gluten; farîna chartaria: ή κόλλα.

Rleistever, glutinator: o nollyris.

fleistericht, similis glutini: 201260ns [es].

fleisterig, glutinosus: γλίσχοος γλοιός γλοιώδης [ες].

fleifterit, glutino1: nollav.

flemm, augustus: στενός στενόχωφος [ον] | - f. Zeiten, iniquitas temporum: ό χαλεπός καιφός.

Ricmme, angustiae: ἡ στενοχωρία + τὸ στενόπορον ἡ ἀπορία | - in die K. bringen, compello ³ [pŭli, pulsum] in angustum: συνελαύνειν, συνάγειν εἰς στενοχωρίαν | - in die K. fommen, addûcor ³ [ctus] in angustias: εἰς ἀπορίαν ἔρχεσθαι, ἀφικνεῖσθαι | -

90*

in ber R. fein, sum in angustiis: ἀποφείν έν ἀπορία είναι.

flemmen, premo [pressi, ssum]: δλίβειν πιέζειν | - fich f., premor3: θλίβεσθαι.

Rlembner, bractearius (sc. artifex): o πεταλοποιός' πεταλουργός.

Rlette, lappa: vò ξάνθιον.

flettenartig, formig, lappaceus: ouolog gardio. flettern, hinaufwärts, enîtors [nîsus u. nixus] in qd: ἀναβριχασθαι | - herabivarto f., descendo3 [di, sum]; demitto3 [mîsi, ssum] me in qd: καθεοπύ-

EELV.

Rlima, coelum; status [ûs] coeli; aër; qualitas aëris: τὸ κλίμα ὁ ἀἡρ [ἀέρος] · ἡ τοῦ ἀέρος κράσις | - ein gefundes R., coelum salubre: το κλίμα ύγιεινόν, ύγίειαν παφέχου | - ungefundes K., gra-vitas coeli: το κλίμα βαρύ | - die Berschiedenheit d. R., varietates coeli: ή διαφορά, ή ποιπιλία του Rlopfel (einer Glode), pistillum: το πλήπτρον | - R. πλίματος.

flimmen, f. flettern.

flimpern, tinnio : ψόφον ποιείν · κοεμβαλίζειν

ποεμβαλιάζειν πωδωνίζειν.

Rlinge, lamina; gladius: το έλασμα· πέταλον· ή πλάτη | - etw. mit ber R. ausmachen, dirimo3 [emi, emptum] qd armis: διατελείν τι τοῖς ὅπλοις - jindn bor bie R. forbern, provoco1 qm ad certamen: sig μάχην τινά προκαλείν | - Alled über die R. springen laffen, trucido! omnes: πάντας κατασφάττειν, κατακόπτειν.

Klingel, tintinnabulum: το πρόταλον ο κώδων [wvos] | - die R. geht (f. v. a, es fommt jind), ostium concrepuit; pulsantur fores; tintinnabulum sonat:

προταλίζεται.

Klingelbeutel, sacculus tinniens: το σαπκίον πωδω-

νίζον, προταλίζον.

flingeln, tinnio : προταλίζειν προύειν το προταλον nodovizer | - es wird geflingelt, f. Rlingel | - s., bas

R., tinuîtus [ûs]: το προταλίζειν etc.

flingen, tinnio"; sono [nui, nitum]: ήχείν φθέγγεσθαι κλάζειν | - gut (schlecht) f., bene (male) sono!: nalos (nanos) exer the hahr | - was ansgenehm flingt, duleis: novs [eia, v] - xaoisis [esaa, εν] | - bas flingt fdon, honesta oratio est: αυτη έστιν κομψή λέξις [εως] ! - bas flingt selfam, hoe nescio quommedo dicâtur: θαυμάσιον, θαυμαστον έστιν | - bas flingt gang anbers, hoc aliad est: τοῦτό ἐστιν άλλον | - s., bas R., tinnîtus [ûs]; sonitus [ûs]: ὁ ήχος ὁ συριγμός · ὁ βόμβος.

flingend, sonans; canorus: ήχωδης [ες] · κωδωνόnooros [ov] | - mit f. Spiele ausziehen, proficiscor3 [fectus] symphoniacis canentibus: έξερχεσθαι των μουσικών ψαλλόντων |- f. Dlünze, f. baar (Geld). Rlingenschmied, faber laminarum: o σιδηφουργός. Klingflang, tinnîtus [ûs]; inânis verborum sonitus [ûs]: ὁ κρότος ὁ τῶν λόγων κόμπος.

Klinif, caratio aegrotôrum: ή κλινική. Θεραπεία.

Klinifum, f. Kranfenhaus.

Klinke, ansa: ή λαβή.

Rlippe, scopulus; saxum: ὁ σκόπελος ἡ σπιλάς χοιράς [άδος] | - cin Ort, two viele R. find, locus scopulosus; scopulosa [orum]: το σκοπελώδες το σπιλαδώδες | - auf eine R. gerathen, offendo [di, Rlostermauer, muri, qui coenobium cingant: το μοsum] scopulum: πταίειν πρός έφματι. προςπταίειν ναστηρίου τείχος.

σκοπέλω | - an einer R. scheifern, appellor's [pulsus] od. allîdor3 [îsus] ad scopulum: προςκρούειν σκόnelov | - ben R. entgehen, praetervehor's [vectus] scopulos: παραπλείν παρά τούς σκοπέλους.

flippenboll, scopulosus: σχοπελώδης σπιλαδώδης

πετρώδης [ες].

Rlique, f. Kamerabichaft, Sippidaft.

flirren, erepas [pui, pitum]; crepito1; sono1 [nui, nitum]: ἀραβείν ψοφείν ἀράσσεσθαι | - mit ben Waffen f., concrepo 1 armis: compover tors onlos - s., bas R., crepitus [ûs]: ὁ ἄραβος ψόφος ὁ άραγμός.

Rlobell, trochlea: ή τροχαλία ο άρτέμων - ber erfte R., trochlea superior: ή πρώτη τροχαλία | - bic Scheibe am R., orbiculus: ὁ τροχίσκος τῆς τροχαλίας | - (f. v. a. Bünbel), manipulus: ή δεσμή.

flobenartig, stmilis trochleae: Ouotos ty τροχαλία. einer Trommel, plectrum: το πλημτρον.

Rloppel, fustis; malleus: ή σφύρα · δ δαιστήρ | -R. jum Spigenmachen, pistillum: o unsgog.

floppeln, Spigen, pistillis texo3 [xui, xtum] opus reticulatum et denticulatum: vociveiv.

Rlosdjen, globulus; globula: το βωλίον.

flösterlid), monasteriālis: povastinos | - besser burch ben gen. monachorum ob. coenobii: μοναχικώς |-Adv., more monachôrum: μοναχικώς.

flopfen, I) a., pulso1; tundo3 [tutudi, tusum]; flagello 1 pertica; excutio 3 [cussi, cussum] baculo: npovsiv. nalsiv. agarreiv | - jmbn auf die Finger t., pulso digitos cjs: nolazem tivá | - fig., expeto3 [petii, tîtam] poenam a quo: gnuiovo riva | n., an etw. f., impello3 [puli, pulsum] qd digito; pulso | qd : noovein, ualein, toutein ti | - eg llobit' pulsantur fores: ή θύρα προύεται | - δαθ berg flopft, cor salit' ob. palpitat: ή nagoia σπαίρει πάλλεται | - s., bas K., pulsatio: ή κρούσις.

Rlopfer, einer, ber flopft, pulsans: à ngovor |ber R. an ber Thure, malleus: o nooag - long.

Rlopffechter, gladiator; pugil; pycta: ὁ πύντης. άθλητής · πυγμάχος | - fig., homo ad rixam promptus: πρόχειρος τῷ νείκει.

Rlopffechterei, pugilatus [ûs]: ή πυγμή: πυγμαχία |

- fig., rixa: tò veïnog' ή έρις [ιδος]. Kloß, globus: ή βώλος ή μάζα | - R. bon Erbe, gleba: n Boolog.

flogig, b. Boden, glebosus: βωλώδης [eg].

Rlofter (Rloftergebäude), monasterium; coenobium: τὸ κοινόβιον μοναστήσιον ήσυχιαστήσιον | - in cin R. gehen, recipior [ceptus] in coenobium: είς μοναστήριον έρχεσθαι.

Klosterbruder, f. Mondy.

Rlostergarten, hortus coenobii: ο κοινοβίου κήπος. Klostergelübde, das, ablegen, sacror' cultui divino more christiano: εύχας ποιείσθαι πρός τοῦ δέχεσθαι έν μοναστηρίω.

Klosterfirche, sacrarium coenobii: tò tou povacin-

οίου ίερου.

Rlosterleben, vita monasterialis: ò Bios, à diata és κοινοβίω.

Riofterregel, lex coenobitis servanda : of των μοναχών νόμοι.

Rlosterschule, scholae, in quibus literae a coenobitis traduntur: το διδασκαλεΐον μοναστικόν.

Rlofterichwester, f. Ronne.

Rlosterboigt, juridicus monasterialis: ὁ δικαιοδότης τών μοναχών.

Rlofterwesen, res, quae ad monasteria pertinent: τα ποινοβίου.

Klosterzucht, disciplina monasteriális: τὸ έν μονα-

στηρίοις σύστημα.

Rlob, caudex: τὸ στέλεχος ὁ κορμός ἡ σκυτάλη - wie ein R. fleht er ba, stat tanquam truncus stipesque: έστημεν ώσπες κορμός | - sprüchw., auf einen groben R. gehört ein grober Reil, malo nodo malus quaerendus est cuneus: κακὸν χοῆ μάλιστα ζηulovv.

Rlubb, circulus; factio: ή έταιρεία | - ber R. ber Berschworenen, globus consensionis: & winkog the συστάσεως | - Klubbil, homo de circulo; studiósus factionis: ὁ ἔν συστάσεως ἄνθρωπος · ὁ σπουδάζων της έταιρίας.

fluftig, rimosus; hians; dehiscens: σηραγγώδης

[ές].

Mlügelei, argutiae: ή λεπτολογία σοφιστεία. flügeln, nasûtus destringo3 [nxi, ictum] qd: λεπτολογείν. σοφίζεσθαι περιέργως μεριμνάν.

Klügler, nasûtus; qui destringit omnia: ὁ μυκτηploting.

flüglich, f. flug (Adv.)

Rliigling, homo nasûtus: o μυκταρίζων.

Rlumpchen, glebula; massula: rò Dooubiov rò βωλίον.

flumpig, flumperig, bom Boben, glebosus: Doop βειος θρομβωδης.

Rluft, rima; hiâtus [ûs]; caverna; specus [ûs]: τὸ χάσμα: ἡ σήραγξ [αγγος]: ἡ διάσφαξ [αγος] - fig., es ift eine große R. zwifchen, multum distat quis a quo: μεγάλη διαφορά έστίν τινος.

flug, sanae mentis; prudens; sapiens; acûtus; dexter; callidus; astûtus: ἐμφρων σώφρων [ov] ύγιης [ές] |- nicht f., mente captus; demens; imprudens: άφρων άνόητος παράφρων - f. fein, sum sanae mentis: εὐ φρονείν σωφρονείν ὑγιαίνειν - nicht f. scin, insanio 4; desipio3 [pui]: μαίνεσθαι παραpooreiv | - mit ber Beit fluger werben, reclius sapio3 [pui] aetate: φρονιμώτερον γίγνεσθαι τῷ χρόνω - bift but flug? satin' sanus es?: σωφρονείς; | - bu bift nicht f.! non es sobrius!: ἀφρόνως άγεις | wenn bu f. mareft, si tu homo esses: sits dogovels | - burch Schaben f. werben, corrigor 3 [rectus] ipså re: παθόντα γνώναι ζημίαν λαβόντα σωφρονείν | - durch Schaden wirst du f. werden, doctus cavebis: πεπειρωμένος φυλάξη | - durch Anderer Schaben f. werden, sûmo3 [sumpsi, ptum] exemplum mihi ex aliis: ἀπ' άλλων ἀτυχιῶν σώφρονα γενέσθαι | - aus jmbm ober etw. nicht f. werden, non intelligo³ [lexi, lectum] qm ob. qd: οὐ συνιέναι: μανθάνειν τι οὐν ἔχειν χρῆσθαί τινι | - Adv., prudenter; sapienter; callide; astûte: φοονίμως συνετῶς σοφῶς | - f. thun, facio [fêci, factum] prudenter: ovveros noisiv | - (f. b. a. ben Rlugen naidiov naidagiov o naidionos.

ípicien), volo3 [volui, velle] peracûtus vidêri: 66φρονα δοκείν βούλεσθαι | - fich f. benehmen, gero3 [gessi, gestum] me prudenter: φρονίμως ἄγεσθαι. Klugheit, prudentia; consilium; sapientia; dexteritas: ή σύνεσις φρόνησις ὁ νοῦς | - mit A., prudenter; sapienter: φρονίμως σοφώς.

Klugheitslehre, =regel, lex prudenter se gerendi: ο νόμος του καλώς βιστεύειν | - St. für's Leben, ars

vivendi: ή ἐπιστήμη τοῦ βίου.

Rlumpen, massa; gleba: ή βωλος· ὁ Φρόμβος· ὁ μύδοος | - ein seiner K., massula; glebula: το δρομβίου· τὸ δοομβεῖου | - großer K., môles: ὁ όγχος· τὸ βάρος | - runder K., globus: ἡ σφαίρα | - (f. b. a. Haufen), f. d.

flumpenweife, f. haufenweife.

Rlumpffuß, tali pravi ob. exstantes: oi novngol άστραγαλοι | - ber einen hat (flumpffüßig), scaurus: ό σκαύρος στρεβλόπους [οδος].

Klunfer, fimbria; villus: o Dioavog.

Klunfererbie, pisam umbellatum: rò nicov. o nicos.

Rlunfe; rima: τὸ όῆγμα τὸ σχίσμα.

Albstier, elyster: o ulvotho [hoos] to natanlyσμα· ένεμα | - ein R. bon Del, infusio in oleo: ή Evrous en Elaciol- ein R. nehmen, purgor! clystire: nlustnot nadalossdat | - ein R. geben, infundo3 [fûdi, fûsum] clystere per intestînum: xlvţsw.

Alhstierspriße, clyster: o ulvorig [ngos].

Rnabe, puer: ὁ παῖς [παιδός]· τὸ μειράκιον· ὁ veog | - wieder gum R. werden (wieder aufleben), repuerasco3: ἀνανηπιεύεσθαι.

Anabenalter, sjahre, seit, aetas puerilis; pueritia: ή παιδία νεότης [ητος] | - im R., ineunte actâte: παιδία: ἐν νεότητι | - aus dem K. heraustreten, ex-cêdo^a [cessi, cessum] ex pueris: ἐκ παίδων ἐξελ-อิธัง,=อันผิดเขอเข.

Knabenart, mos puerîlis; δ μαιραπίου τρόπος.

fnabenhaft, amaßig, pnerilis: παιδιώδης μειραμιώδης [ες] | - Adv., pueriliter: μειρακιωδώς παι-Sixog.

Anabenliebe, amor puerorum: o παιδικός έρως [wros].

Angbenichule, scholae in quibus pueris elementa traduntur: ή παιδαγωγία το των παίδων γυμνάσιον.

Rnabenstimme, vox puerilis: ή παιδική φωνη.

Knabenstreiche, errata pueritiae: τὰ παίγνια τὰ τῶν παίδων αμαρτήματα | - R. begehen, l'acio3 [fêci, factum], quae pueritia fert: τὰ παιδικά ποιείν.

Knabentracht, habitus [ûs] puerîlis: ή παιδική Groln.

fnaden, I) a., 3. B. Ruffe t., frango3 [fregi, fractum]: κατατρίβειν συντρίβειν κατακλάν | - II) n., do 1 [dedi, datum] fragilem sonum: φθαρτον φθογγον ποιείν | - mit den Fingem t., infringo³ articulos: τοις άφθορις έπικλαν παταγνύνει | - s., dað K., sonitus [ûs] fragilis: ὁ φθαρτὸς φθόγγος.

Knadwurft, hilla: τὰ έγκοίλια αὶ χόλικες.

Anabchen, puerulus; pusio; pupus; pupulus: rò

Knall, sonitus [ûs]; fragor: ὁ πάταγος ψόφος πτύπος | - einen K. von fich geben, f. d. f.

fnallen, do 1 [dědi, dátum] sonītum=, fragôrem: παταγεῖν φοφεῖν | - f. mit ber Peitfche, insöno 1 [núi, nītum] Nagello 1: ἀνηχεῖν τῆ μάστιγι | - s., dað K., f. Knall.

fnapp, strictus; astrictus; angustus; artus: προςεσταλμένος ἀπριβής [ές] · εὐτελής [ες] | - cin t.

Schuh, calceus arens: τὸ παίον ὑπόδημα, ποιοῦν
φλόγωσιν | - cin t. anlicgendes Kieth, vestis astricta
et totas artus exprimens: τὸ συνεσταλμένον ἰμάτιον | - fig. (f. b. a. fparfam), angustus; artus:
ἀπριβής [ές] · λεπτός | - t. βείτει, res artae: ἡ στενοχωρία | - mit f. Noth, vix ac ne vix quidem: μόγις | - Αδυ., arte; anguste; parce: ἀπριβώς · λεπτώς | - c8 geht t. her, parce vivitur: ἡ δίαιτα λεπτή έστιν | - jund f. halten, arte colo³ [colūi, cultum] ηm: εὐτελῆ, οὐχ ἱκανὰ τὰ ἐπιτήδεια παρέχειν.

Knappe, eines Mitters, armiger: ὁ ὁπλοφόρος · δοουφόρος | - K. in der Mühle, puer: ὁ παῖς | - K. im Bergwerf, metallicus: ὁ μεταλλευτής.

fnappern (vom Pferde mit dem Gedifi), fremos [müi, mitum]: βοέμειν φονάττεσθαι | - s., dad K., fremitus [ûs]: δ γυγγισμός δ βοόμος ψόφος.

Anappheit, angustia: τὸ προςεσταλμένον ἡ σπάνις ἡ εὐτέλεια.

fnarren, crepo l [púi, pitum]; concrepo l [púi, pitum]; sono l [núi, nitum]: ψοφεῖν τρίζειν κλαυσιαν | - bic Thure fnarre, cardo sonat; δ γίγγλυμος κουτεῖ | - bic Mader fnarren, rotae strepant: οί τροχοί ψοφοῦσιν | - s., das R., crepitus [ûs]; sonitus [ûs]; strepitus [ûs]: ὁ ψόφος το ψόφημα ὁ τριγμός.

fnattern, crepo [pii, pitum]; concrepo : ποστείν· ποσταλίζειν· πέρδειν | - s., bad &, crepitus [ūs]: δ ποότος· δ ποσταλισμός.

Knauel, (Knäuel), glomus: ή τολύπη· τὸ τολύπευμα
- Garn in einen K. wideln, glomerol lanam: τολυπεύειν, συνελίττειν έρια.

Anauf, einer Saule, empitülum: ή κεφαλίς [ίδος]· το κιονόκοανον.

Knauser, homo tenax; sordidus: ὁ μιποολόγος· πίμβιξ [ιπος].

Knauserei, tenacitas; sordes: ή μικοολογία κιμβίκεια κιμβεία.

fnauscrig, těnax; illiberális; sordidus: μυπός μι μοολόγος [ov] | - Adv., illiberáliter; sordide; exigue: μυπως ὁταφως πιναφως.

fnauscrn, tenax ob. sordidus sum: μιποολογείσθαι πιμβιπεύεσθαι πνιπούν.

Rnebel, bacillum: ὁ πάσσαλος · ὁ πάσσαξ [αnos]] · (f. b. a. Fingergelent), articulus digiti medius: τοῦ δακτύλου τὸ κόμμα μέσον.

Anebelbart, f. Schnurrbart.

fnebeln, jmbm, claudo³ [di, sum] os cui; constringo³ [strinxi, strictum] qm: συσφίγγειν | - jmbm hande und Hüße f., constringo³ qm quadrupedem: σφίγγειν τινὰ τὰς χείφας καὶ τοὺς πόδας.

Knecht, servus; famulus: ὁ δοῦλος τὸ ἀνδοάπο νημα πανούργι δον- im Hause geboren, verna: ὁ ἐνδογενής δοῦλος πανουργήματα.

οἰκότοιψ· οἰκοστραφής | - Padfnecht, calo: ὁ σκευοφόρος· ξυλοφόρος.

fnechtisch, servilis: δούλειος δουλικός δουλοποςπής [ές] | - Adv., serviliter: δουλικώς δουλείως.
 finechtisch, servitus [ūtis]; servitūdo; jūgum servitūtis: ή δουλεία δουλοσύνη.

Kneif, scalprum; cultellus: ή σμίλη · ο τομεύς.

fneifen, f. fneipen.

Rucipe, caupona; cauponula: tò nannleiov tò

fneipen, jmbn in die Baden, comprimo [pressi, ssum] malas cui blande: συνθλίβειν τινί τὰς παοειός μαλακῶς [- die Schihe f., calcei urunt pedem: τὰ ὑποδήματα καίουσιν [- eð fneiþt mið im
Leibe, laboro t torminibus: στοέφει με περί τὴν γαστέρα [- s., dað K., f. Baudgrimmen.

Rneipzange, forceps: to tousion à tousig.

Intert, depso³ [sŭi, stum]; condepso³; subigo³
 [êgi, actum]: δέφειν· δέψειν· δεψεῖν· δογάζειν] s., bað K., subactio; subactus [ûs]: ὁ φυρμός· ἡ φύρσις· ὁ ὀργασμός.

tniden, I) a., frango^a [frêgi, fractum]; infringo^a [frêgi, fractum]: κλάν· κατακλάν· συγκλάν· θραύειν | — II) n., submittor^a [missus] genu: ἡήγνυσθαι.

Knider, homo illiberâlis: ὁ πίμβιξ [ιπος] · πνιπός. fniderig, illiberâlis: μιποολόγος · γλίσχοος | - Adv., illiberaliter: μιποολόγως · γλίσχοως.

fnicteru, sum [fui, esse] illiberâlis: μικοολόγον είναι. Knictő, einen machen, submitto³ [mîsi, missum] geaua (flexa): τὰ γόγωτα κάμπτειν.

Knie, genu: τὸ γόνν [γόνατος] - fniccinnliche Beugung, geniculus: τὸ γόνν [ατος] ἡ καμπὴ ἡ ἔχουσα σχήμα γόνατος | - die K. drugen, fleeto³ [flexi, xum] genua; submitto³ [misi, missum] genua (flexa): προςπυνεῖν | - dor [midn, cui: τινά | - duf die K. fallen, procumbo³ [cubui, cubitum] (in genua): εἰς τὰ γόνατα πίπτειν ὁ κλάζειν μετοκλάζειν | - dor [midn duf den K. liegen, supplex sum cui: inέτης προςπίπτω τινί γονυπετῶ τινι.

Anichand, spiritel, genuale; periscelis: ή περισχελίς [ίδος].

Aniebengung, flexura genuum: h oxlasig.

fuicit, nitor³ [nîsus] od. nixus sum genibus: ές τὰ γόνατα πίπτειν οπλάζειν.

Kniefall, bor inibm thun, f. Knie.

Rniegelent, commissura genu: ή συμβολή τοῦ γόνατος.

Kniegicht, dolores gennum: τὰ τῶν γονάτων ἄληη. Knieteble, poples: ἡ ἰγνύα ' ἰγνύς [ύος] ' ἡ κώληψ [nπος].

Knieriemen, Jorum sutorium: ἡ χαλκάνθη.

Ruierohre, geniculus: το γονάτιον.

Kniescheibe, patella: ή ἐπιγονατίς [ίδος] κόγχη· μύλη.

Rnieftüt (Bild), simularum hominem genu tenus exprimens: τὸ εἴκασμα ἄνθοωπον μέρχις τοῦ γόνατος ἐκμάττον.

Ruiff, ars; artificium; dolns: τὸ μηχάνημα τέχνημα πανούργημα | - K. und Pfiffe, astntiae: τὰ πανουργήματα. Knirps, homo pasillus; frustum hominis: ὁ τυτ-[inorpelig, cartilaginosus: χουδοώδης [ες]. έγχουθος άνθρωπος.

fnirfden, mit ben gabnen, frendo's [fressum und fresum] dentibus: τρίζειν βρύχειν, πρίειν τους όδον-

fnistern, crepos [pui, pitum]; crepito1; do1 [dedi, datum] sonitum: ψοφείν' τρίζειν' σμαραγείν | s., das R., crepitus [ûs]; sonitus [ûs]: o woogs τρισμός ό πνούς.

fnittern und fnattern, crepito1: rolgew Guagayeiv. Anoblauch, allium: τὸ σκόροδον.

Knochen, os [ossis]: to ostovv | - ohne R., sine osse; exos: avosteos [ov] | - aus R. gemacht, osseus: octivos octeivos | - jmbn &. herausnehmen, lego [legi, lectum] ossa cui: ἀναλέγειν τὰ όστα Egaigeir dora | - er ift nichts als Saut und R., vix ossibus haeret: μόγις ένέχεται τοῖς όστοῖς.

fnochenartig, osseus; ossi similis: ocrosidns [es].

Knochenband, commissura ossíum: to vevgov o tévwv [ovtos].

Knodenbrud), fractura ossis (ossium); ossa fracta; ossifragium: όστα όηχθέντα.

Anodenfraß, caries ossium: ή τερηδών [όνος].

Rnodjengebaube, positus [ûs] et figurae ossium: i των όστων θέσις και μορφή.

fnodenlos, sine osse; exos: avósteos [ov].

Anodenmart, medulla ossium: o uvelos.

fnodeniveife, ossiculatim: κατ' όστάρια.

fnodicht, similis ossi; ossens: ἄστινος ἀστώδης ES .

fnochig, ossudsus: octobne [eg].

Rnochel, articulus: to dotoov.

Rnochelchen, ossiculum: τὸ ἀστάριον τὸ σφυρόν.

fuoderu, ossens: ogreivog. ogtivog.

Rnopfchen, globulus; orbiculus: o ungos nunlos. fnopfen, jungo3 [junxi, netum] globutis: ζευγνύναι μικροίς κύκλοις.

Anosphien, calyculus: to nalunion.

Rnotchen, nodulus: to youction | - R. am Solme, geniculum: τὸ γονυ (φυτών).

Anollen, tuber: o oyxos | - an Gewächsen, bulbus: ό βολβός.

Rnollengewache, planta tuberosa: φύτευμα το πλήρες ύψωματων.

fnollig, tuberosus: όγκώδης [ες].

Knopf, bulla: ή σφαίρα πορώνη ήλος | - R. an Rleibern, globulus; orbiculus: ή nogungy.

Knopflod), fissûra: τὸ σχίσμα ἡ σχισμή.

Knopfmacher, opifex globulorum (orbiculorum): o ποιών τους μιαρούς αύκλους.

Knorpel, cartilago: ò zóvogos τὸ τραγανόν.

fnorpelartig, fnorpelicht, cartilagineus: χονδοώδης [ες] · έγχονδρος.

Rnorpelfifch, piscis cartilagineus: τὸ σέλαχος.

Soos [ov].

Knorren, am Kufe, talus: to opvoor |- an Pflanzen, nodus: ὁ γόγγρος ὁ γόγγρων ἡ κροτώνη.

Knorrenstück, an ber Tanne, fusterna: ή 2000φή της έλάτης.

fnorricht, similis nodo: ouocos ozov.

fuorrig, nodosus: yoyyowdys [es].

Anospe, an Baumen, gemma; oculus: ὁ ὀφθαλμός τῶν φυτῶν | - St. befommen wollen, gemmasco3: όφθαλμούς ποιείν | - A. freiben, gemmo1; ago3 [êgi, actum] gemmas: ἐκβλαστάνειν | - an Blumen, calyx: ή κάλυξ [vnos].

Knoten, I) jede runde Erhöhung; an thierischen Kör= pern, nodus; articulus; tuber: το άμμα κάθαμμα | - am Solze, nodus: τὸ γόνυ [γόνατος] | - ([. b. a. Anospe), gemma: ὁ ὀφθαλμὸς (τῶν φυτῶν) | - am Salme, geniculum; articulus: το γονυ -II) ber gefnüpít wird, nodus: τὸ κάθαμμα;- fig., difficultas: τὸ δυσχερές· ἡ δυσχέρεια | - cinen & machen, facio³ [fêci, factum] od. necto³ [nexi u. xui, xum] nodum: κάθαμμα ποιείν | - einen R. anziehen, astringo3 [nxi, ictum] nodum: κάθαμμα έπισφίγγειν | - cinen R. lofen, solvos [vi, lûtum] od. expedio nodum: κάθαμμα λύειν | - auf einen R. ftogen, incido3 [idi] in difficilem nodum: ξυπίπτειν καθάμματι | - fig., ein unauflösbarer R., res inexplicabilis: adialvτόν τι,

fuotentos, sine nodo; enodis: ανάμματος [ov]. avotos [ov].

Anotenstod, baculum nodôsum: το έλασμα γονα-

Knotholz, an den Weinstöden, malleolus; sureulus: το σφυρίου · μόσχευμα.

fnotig, nodosus: geniculatus: γονατώδης όζώδης Eg .

Rnulle, ruga deformis: ή ἄμορφος πτυχή.

fnullen, etip., induco3 [xi, ctum] rugas deformes rei: άμόρφους πτυχάς ποιείν τινι.

fnüpscn, necto s [nexi und xui, xum]; jungo s [nxi, netum]; copulo l: απτειν· συνάπτειν· δείν | - an ctw. f., annecto3 cui rei: ἐπισυνάπτειν τί τίνι | eines un bas andere f., necto3 aliud ex alio: noogπλέπειν τινί τι | - s., das R., junctio: ή άψις σύναψις ή δέσις.

Anuppel, fustis; stipes: τὸ ξύλον· τὸ δόπαλον· δοπτρον.

Anuppelbrude, pons ex stipitibus factus : ή γέφυρα ξοάνοις πεποιημένη.

Rmuttel, fustis: τὸ ξύλον τὸ βάπτρον.

Anuttelholz, fasternae: ai nogugal the élaths.

Knuttelberd, versus rhopalicus ob. Leoninus: ô δοπαλικός στίχος.

fnurren, mussito1; fremo3 [ui, itum]: uvogeiv. nvogav agagsiv |- ber Baud fnurrt, intestina murmurant: τὰ ἔντερα ἀράζει, πνύζει, πορπορυγεί -s., bas R., mussitatio; fremitus [as]: ὁ πνυζηθμός. τὸ πνύζημα.

fnurrig, morôsus: δύσκυλος [or] · δυσχερής [ές].

Knute, flagellum: ή μάστιξ [1705] | - bie R. befom=

men, caedors [caesus] flagellis: τη μάστιγι παίε- λεάζειν | - fig., pellicio3 [lexi, lectum] in amorem: σθαι δαπίδι ζημιούσθαι.

Rnutmeister, carnifex: o dipuog. o bacavicing.

Robalt, cobaltum; cadmia: ή καδμία καδμεία.

Roben, für Schweine, hara: o ovosos ovosov woos.

Rober, cophinus: ή κόφινος άβδιχος.

Robold, daemon metallorum; umbra, quae homines inquietat: ή σκια ή τους ανθρώπους ταράττουσα. Rod), coquus: ὁ μάγειρος μαγειρικός ὁ ὁψοποιός - fein eigener R. fein, paro' cibum mihi manu mea:

τά σιτία παρασκευάζειν αὐτόν | - f. a. Sunger.

fochbar, coquilis: ¿wavos.

Rochbud), liber, qui continet observationes coquendi; liber de re coquinaria; ή όψαρτυσία τὰ όψαρ-

fodjen, I) a., coquo3 [coxi, coctum]; fervefacio3 [lêci, factum]; mollio igne: ζεῖν βράζειν πα-φλάζειν] - in ob. mit etw. f., coquo in ob. ex re: μαγειφεύειν τι έν τινι | - gar f., percoquo3: διέψειν· διαπέττειν· πεπαίνειν | - gefocht, coctus: κατεσκευασμένος · ώπτωμένος | — II) n., bullo ; bullo ·; ferveo · [vi u. bŭi]; aestuo · : Εψειν πέσσειν | - fig., bor Neib f., aestuo' invidia: φλέγειν φλεγμαίνειν ὖπὸ φθόνου | - anfangen zu f., ebullio*; effervesco³ [ferbüi]: ἀναβράζειν ἀναφλύ-ζειν | - hinlänglich f. laffen, defervefācio³ [fêci, factum]: ἀποζείν ἀφέψειν | - s., bas R., coctûra: ή εψησις πέψις ή όψοποία.

Rocherei, res coquinaria: μαγειρικόν τι.

Rochfleisch, caro coquenda: τὰ κρέα.

Rodigefaß, vas coquinarium: to payeloluov suevos - ein ehernes R., abenum coculum: ὁ λέβης [ητος] τὸ χαλκοῦν έψητήριον | - Rochgefäße, =gefchirr, vasa coquinaria: τὰ μαγειρικά σκεύη.

Rochhold, ligna cocta; coctilia: τὰ οπτὰ ξύλα.

Rodiunge, puer culinarius: ὁ μαγειρικός παίς.

Rochfunft, ars coquinaria ob. culinaria: ή μαγειρική τέγνη ή οψαρτυσία | - ale Titel eines Rochbuche, de opsoniis et condimentis: περί των όψωνίων καί τῶν ἀρτυμάτων.

Rodylöffel, cochlear; rudis trulla: ή τρύηλις [ιδος] δ τουήλης.

Rochofen, fornax: o invog ulibavog n nauivog.

Rochfald, sal popularis: o ale fost.

Rodiffild, frustum carnis coquendum: το πρεάτιον

Rochtopf, olla; ahênum coculum; cacabus: τὸ έψητήριον.

Rochwaffer, aqua ad coquendum apta: ro vomo [ατος] πρός τὸ ζείν.

Röcher, pharetra: ή φαρέτρα ο φαρετρεών [ωνος] -mit einem R. berfeben, pharetratus: φαρετροφόρος [00].

Röchin, coqua: ή μαγείραινα · μαγείρισσα.

Rober, esca: το δέλεαο [ατος] · το δελέασμα.

fobern, inesco 1 ob. allicio3 [lexi, lectum] cibo: de- argov.

έπάγεσθαι είς του έρωτα.

Rohlden, carbunculus: rò avdoaniov.

Röhler, f. Rohlenbrenner.

Rohlerglaube, fides temeraria: ή άλογιστος πίστις

Röhlerhütte, tugurium carbonarii; ή καλύβη του

avbounteg.

König, rex: o Basilevs o avak [uros] | - fleiner R., regulus: ὁ βασιλίσκος τὸ βασιλείδιον | - ber R. u. f. Gemahlin, rêges: ὁ βασιλεύς καὶ ἡ βασίλεια | -R. scin, sam rex; obtineo' [tinui, tentum] regnum: βασιλεύειν· τυραννεύειν· ἄρχειν | · fld) jum &. maden, occupo regnum; assûmo3 [sumpsi, sumptum] nûmen regis: καταλαμβάνειν τὸ τοῦ βασιλέως ονομα | - imbn gum & machen, defero [detuli, delâtum, deferre] regnum et diadema cui: βασιλέα noisiv tiva |- ich werbe gludlich fein wie ein R., wenn 20., rex ero, si etc.: βασιλεύς ἔσομαι, εί κ. τ. λ.

Roniggraß, Königingraß, Reginae Gradecium.

Königin, regîna: ή βασίλεια· ἄνασσα· βασίλισσα | - auch fig., δ. B. Gerechtigfeit ift die Königin aller Tugenden, justitia est regina omnium virtutum: ή δικαιοσύνη έστὶν ή βασίλεια πασών τών άρετών.

Königingräß, f. Königgräß.

föniglid), regius; regâlis: βασίλειος βασιλιπός |bie f. Kamilie, domus regia; rêges: η βασιλεία οίκία - auf f. Fuße leben, degos [degi] actatem regio victu et cultu : βασιλικώς διάγειν (τον βίον) | - eine t. Freude haben, gaudeo' [gavisus sum] principaliter; lactor mirifice: galosiv βασιλικώς | - die Roniglichen, f. b. a. Anhanger, Colbaten ac. bes Romigo), regii: οἱ πεοὶ τον βασιλέα | - Adv., regie; regium in morem; regio more; regaliter: βασιλιxãg. Bacileias.

Königreich, regnum: ή βασιλεία άρχή. Ronigsberg, Regiomontum; Regiomontium.

Königsbinde, f. Rrone.

Königsburg, regia (sc. arx): τὰ βασίλεια.

Rönigsfamilie, reges; domas regia: ή τοῦ βασιλέως οίκία.

Königegestalt, sorma regalis: ή βασίλεια μορφή. το βασιλικον είδος.

Königsherrschaft, regnum; dominatus [ûs] regius: ή βασιλεία. βασιλική άρχη.

Konigsterze, verbascum: ή φλομίς [ίδος].

Königsfrone, f. Krone.

Königemantel, purpura: ή πορφύρα ή πορφυρίς [loos].

Rönigemord, caedes regis; parricidium: ή τυραννοκτονία· ο βασιλέως φόνος | - einen R. begehen, interficio 3 [fêci, fectum] regem: βασιλέα φονεύειν τυραννοκτονείν.

Rönigsmörder, interfector regis; parricida: ò vvοαννοκτόνος.

Konigoname, stitel, nomen regium: to Bacilinov ὄνομα.

Königspurpur, ornatus regius; purpura: o nogovρίς [ίδος].

Rönigsscepter, sceptrum regium: tò basilinòv suñ-

Rönigsfoloß, regia (arx): ή βασιλική· τὰ βασίλεια. Rörber, corpus (öris): τὸ σῶμα [- cinen festen R. haben, sum corpore robusto; valeo² corpore: τὸ

Königöfduğ, ietus [ûs] victor: ὁ νιαητής τῆς βολῆς. Königöftadt, urbs regia: ἡ βασιλική πόλις.

Rönigöthron, regium solium; regnum: ὁ βασίλειος Φρόνος.

Königswürde, dignitas regia: ή βασιλεία βασίλειος δύναμις.

Königozeichen, insigne regium: τὸ βασιλέως ἐπί-

Rönigthum, regnum: ἡ βασιλεία | - bas A. cinführen, defero [detüli, delätum, deferre] uni regnum ac diadêma: τὴν βασιλείαν κατάγειν.

fönnen, es ift (mir) möglich, daß ic., possum, [potüi, posse]; licet mihi; potestas od.copia est rei eujusdam; iategrum est mihi mit folg. inf: olóv τε (ἐστιν) ἔξεστι, πάφεστιν, ἔστιν· ἔνεστι· ἔνι | - ch fann sein (s. d. in möglich), beri (esse) potest: οιόν τ' ἐστὶ γενέσθαι· ἔστι γενέσθαι· ἔστι γενέσθαι· ἐνοἰχετια εἶναι | - (s. d. ift glaublich), credibile est; factum esse potest: γένοιτ ἀν | - In abhängigen ভάμεπ u. wenn fönnen s. d. a. mögen ift, steht oft der bloße Conj., 3. B. er ertsärte die Gache so deutsich, daß Alle einsehen fonnten, rem tam perspicue explicuit, ut omnes iatelligerent: τὸ χρήμα ούτως σαφῶς ἐξηγεῖτο, ιστε παντας κατανοεῖν | - wer fönnte zweifeln? quis dubitet? τἰς ἀπορεῖ | - oft durch ein üdd., β. man fann einselgen, faeile intelligitur: εὐπατανόητον ἐστιν.

1) es ift (mir) gestatict, licet; licet mihi: δίκαιον ετναι· δίκαιον έχειν· έξειτιν· ἔστιν | - das datauf folg. Adj. mit esse im dat., ξ. Β. Themistosics sonnte nicht in Ruhe seben, non licuit esse otioso Themistosii: Θεμιστοκλεί οὐν ἔξην ἡσύχου είναι.

III) id fann nicht (f. v. a. id habe nicht Urfache), nihil (non) habee, quod ob. non habee 2 cur etc.:

ούκ έχω, δ, τι κ. τ. λ.

1V) ich bin im Stande, possum; queo: δύνασθαι· δύνατον εξναι έχειν· οἰόν τ' εξναι | - ich fann nicht, non possum; nequeo: μὴ δύνασθαι· μὴ οἰόν τ' εἰναι - ἀδύνατον εἰναι | - auch durch esse mit folg. dat. des gerund., δ. B. bezahlen fönnen, sum solvendo: ἔχω ἀποδοῦναι | - ich fann nicht (j. d. a. ich habe feinen Stoff, Grund 2c.), non od. nichi habeo quod etc.: οὐν ἔχω ὅ, τι κ.τ.λ. |- ξ. B. ich fann nicht ich reiben, nichil habeo quod serībam: οὐν ἔχω ὅτι ἄν γράφω.

V) ich fann etw. (f. b. a. ich berftehe), f. berftehen

bafür, umbin fonnen, f. bafür, umbin.

Röpfden, capitulum: ή κεφαλίς [ίδος]· το κεφάλιον | - fig., ingenium: ή φύσις [εως] | - fcin K. aussehen, persto [stili, statum] pertinaciter in sententia mea: αὐθαδῶς ἐπιμένειν ἐπὶ τῆ γνώμη.

főpfen, (einen Baum), decacumino arborem: έπιπόπτειν (δένδοα) | - f. b. a. enthaupten.

Rörbchen, corbicula; corbula; físcella; quasillus; sportula: τὸ καλάθιον σπυρίδιον ὁ φορμίσκος τὸ κανίσκιον.

Rörnd)en, granum: ὁ χόνδρος · νόνιος · πέγχρος |ein paar R. Salz, paullum (mica) salis : ὁλίγον ἀλός.

főrnen, jmbn, allicio³ [lexi, lectum]; inesco¹ qm: δελεάζειν τινά.

formig, granosus; granatus; χονδοώδης.

dorper, corpus (öris): τὸ σῶμα [- einen festen K. haben, sum corpore robusto; valeo² corpore: τὸ σῶμα δωμαλέαν ἔχειν | - einen gesunden K. haben, utor³ [usus] honà corporis valetudine: εὐεξίαν ἔχειν.

Rörperbau, figûra corpöris; corpus: ή φύσις [2005] · τὸ σῶμα [- bon fehr großem R., maximi corporis:

μεγίστου σώματος.

Rörperbededung, tegumentum corporis: ή περιβολή τοῦ σώματος.

Rörperbeivegung, motus [ûs]; agitatio: ἡ κίνησις. δόνησις [εως]· τὸ κίνημα|- exercitatio; gestus [ûs] corporis: ἡ τοῦ σώματος ἄσκησις | - fld K. maden, ambūlo¹; deambúlo¹: περιπατεῖν· πορεύεσθαι· βαδίζειν.

Körperchen, corpusculum: tò σωμάτιον.

Körpergröße, statûra: τὸ τοῦ σώματος μέγεθος |bon ungeheurer K., immânis: ὑπερμεγέθης [ες].

Körperhaltung, habitus [ûs] corpŏris: τὸ σχῆμα. ή έξις.

Körperfraft, vires corporis: ή τοῦ σώματος δώμη - biel K. besigen, polleo i viribus: εὐποφείν τῆς τοῦ σώματος δώμης | - gesdwächte K., assectae corporis vires: τῆ δώμη πάσχων.

törperlich, aus Körper beslehend, corporalis; corporeus: σωμάτινος σωμα έχων ένσωματος | . Dinge, res corporeus; σωμα έχων ένσωματος | . Dinge, res corporeus; quae cerni tangique possuat: τὰ τοῦ σώματος | - dem Körper eigen, in corpore situs; od. durch den gen.: τοῦ σώματος | - ein t. Kehler, vitium corporis: σωματινον άμάστημα | - ein t. Eid, jus jurandum sanctum: δίερος όφας σωματικός σωματοειδώς σωματαδώς | - t. start sein, valeo² corpore: τὸ σώμα δύνασθαι | - f. frant sein, aeger sum corpore: νοσείν.

förperloθ, carens corpore; sine corpore: ἀσώματος. ἄσωμος.

Körperpflege, curatio corporis: ή τοῦ σώματος θε-

Körper[chaft, corpus [öris]; collegium; sociëtas: τὸ σύστημα ή έταιρία.

förperichwach, infirmus; imbecillus: ἀσθενής τὸ σομα.

Rörperschwäche, imbeeillitas corporis: ή του σώματος ἀσθένεια.

Körperftoff, materia, unde corpus fabricatum est: ἡ ὕλη ἐξ ἡς ἐγένετο τὸ σῶμα.

Körperthätigkeit, actio corporis: ή του σώματος ενέργεια.

Körperübung, exercitatio corpŏris: ή τοῦ σώματος ἄστησις σωμασκία.

Rörperwelt, corpŏra; res externae: τὰ σώματα· τὰ ἐξωτερικά· τὰ ἔξω.

Körperzahl, in der Arithmetit, numërus solidus: δ στεφεδο άφιθμός.

föstlich, f. fostbar.

Rothe, corbis: o nopivog.

Rofent, cerevisia secundaria: o devtegias [ov].

Roffer, riscus ; eista: ἡ κίστη· ἡ κιβωτός· ὁ ὁίσκος. Rohl, brassica; olus [ĕris]; caulis: ἡ κοάμβη· ὁ ἡάφανος. Rohle, carbo: δ ανθοαξ [nos] · θυμάλωψ [ωπος] | - fohlidhward, tam ater quam carbo est; piceus: ανglühende R., carbo vivus; pruna: ὁ ἔμπυρος ἀν-θραξ | - gelöschte, schwarze R., c. exstinctus: ὁ ἀπο-ซึ่นหลัง นึงซิอซ์รู้ | - M. brennen, căquo³ [coxi, co-ctum] carbones de lignis: ἀνδοαπεύειν ἀνδοαπί-¿siv | - etw. zu R. machen, redigo3 [egi, actum] in carbones: ἐπανάγεσθαι προς ἀνθρακας | - [priid]w., wie auf R. figen, trepido1: ev navel elval.

fohlen, I) a., (au Rohlen brennen), torreo2 [torrui, tostum] carbones: ἀνθρακοῦν | — II) (zu Kohlen merden), carbonesco3: ἀνθρακοῦσθαι.

Rohlenbeden, pultarius; thuribulum; foculus: 7 ξοχάρα το πύραυνον άνθράκιον.

Rohlenbrenner, carbonarius: o and ganeng and ga-REUTING.

Rohlendampf, vapor carbonum: ὁ ἀπὸ τῶν ἀνθοάκων άτμός.

Rohlenfeuer, carbones candentes; foculus: ή αν-Pouris [idos].

Rohlenhandel, negotium carbonarium; ή άνθοανο πωλία | - R. treiben, vendito carbones: άνθοακο πωλείν.

Rohlenkammer, cella carbonaria: ή ἀποθήμη τών ανθοάκων.

Rohlenford, corbis carbonarius: ò lágnos tò lagκίδιον.

Rohlenfrude, rutabulum: to onalevdoor.

Rohlenmeiler, strues lignorum in carbones redigenda avdoanas.

Rohlenpfanne, foculus: ή έσχάρα· το πύραυνον άνθράκιον.

Rohlenfaure, acidum carbonicum: ο ανθράκοξυς [naml. zvuós].

Rohlenschaufel, batillom: to oxaglov to nigavvov. Rohlenschiff, navis carbonaria: ή ναυς των ανθράκων.

Rohlenschwarz, pigmentum e carbonibus factum: 70 χρώμα έν των άνθράνων πεποιημένον.

Rohlenstaub, pulvis carbonis: ή ανθοαπίτις [ιδος] κόνις μαρίλη.

Rohlentopf, olla carbonaria: δ χύτρος των άνθρακων.

Rohlenwagen, plaustrum carbonarium: ή ανθοαπηρά άμαξα.

Rohlgartner, olitor: & layavirns.

Rohlgarten, hortus olitorius: ή λαχανιά.

Roblfopf, caput brassicae: ή της αράμβης αεφαλή.

Rohlmarft, forum olitorium: τὰ λάχανα.

Rohlmeise, große, parus major: o uéyag alyidalog - fleine R., parus silvations: o vlatog alyidalog.

Rohlpfanne, f. Rohlenpfanne.

Rohlpflange, planta brassicae: ή φυτή της αράμβης.

Rohlraupe, eraca (brassicae): ή πραμβίς [ίδος] πρασοκουρίς [ιδος].

Rohlrube, brassica oleracea napobrassica: ή γογγυlis [idos].

Podniog.

Rohlftengel, -ftrunt, caulis brassicae: o the nocuβης καυλός.

Rolbe, die, Rolben, der, nodus: ή πορύνη· πορδύλη το βοπαλον | - R. an ber glinte, manubrium: ή λαβή· ή χειφολαβίς [ίδος] ! - K. an Gewächjen, panicula: ή ἀνθήλη· φόβη ! - K. an Waschinen, fundulus: τὸ τυφλὸν ἔντεφον· οἶ κινητοί ἔμβολοι.

Rolbenschilf, ulva: το βούτομον.

Rolbenstange, regula: o navor [ovos].

folbicht, similis nodo: ποουνώδης βολβώδης.

folbig, nodosus: nogovirns [ov] nogoviris [idos]. κοουνώδης κεφαλωτός.

Rolif, f. Bauchgrimmen.

Rolfrabe, corvus corax: o nogas [anos].

Roller, Bruftharnisch, lorica: το περιτραχήλιον | -Pferbefrantheit, furor equinus: ή inning λύσσα.

follerig, correptus furôre: lv666875.

follern, 1) a., (follernd fortwalzen), devolvo3 [vi, lûtum]: nognogvysiv | - II) n., (follernd herabfallen), devolvor3: noonogvysiodat | - b. Truthahnen, encurio*: nonnuceiv.

Rolon, Periodenglied, colon: to nodov.

ob. redacta: τὸ κατασκεύασμα ἐπανηγμένον πρὸς Koloß, colossus; statua colossica; moles: ὁ κολοσσός.

foloffal, colossicus: colosseus; vastus; immanis: nologgialog. Danuagros to neyedos.

Romet, comêtes; sidus [eris] ob. stella cometes: δ κομήτης.

Romif, res comica (ridicula): ή κωμική.

Komifer, (ale Dichfer), poeta comicus: κωμφδοποιός κομωδιών ποιητής | - als Schauspieler, (actor)

fomild), comicus; ridiculus; κωμικός κωμωδιακός. πωμωδικός | - ein f. Ausbrud, ridieulum dietum: yslotov Enos | - Ado., comice: nouncos nouoδώς πωμωδικώς.

Romma, incisum: comma [atis]: τὸ κόμμα [ατος].

fommen, bon lebenden Befchopfen, venio [veni, ventum]; pervenio4; advenio4; accedo3 [cessi, cesappropinquo1; devenio4; deferor [delatus sum]; deferri] quo: รือรองิณ. ฉุดเมษย์องิณ. มีหยเษ. สฉoaylyvesθαι | - id) fomme gegangen, pêdes venio4: πεζή έρχεσθαι ! - f. geritten, advehor3 [vectus] equo: nueir Elavrorta Elavreir - f. gefahren, advehor3 navi (curru): φέρεσθει πλοίω, ἀμάξα - imbn f. laffen, arcesso3 [sîvi,sîtum] qm: μεταπέμπεσθαι. μετακαλείσθαίτινα - ¿ufich f. laffen, jubeo 2 [jussi, jussum] qm venire ad me: μεταπέμπεσθαί τινα κελεύειν παραγενέσθαι καλείν - oft wohin f., frequento! locum: ¿losiv odov - b. imbm f., venio a quo: Eggeσθαι ήμειν παρά τινος, ἀπό τινος - ju jmbm f., convenio'; adeo' [ii, itum] qm: έρχεσθαι πρός τινα' παραγίγνεσθαί τινι, παρά τινα. ήμειν παρά τινα. προςελθείν πρός τινα, τινι - unbermutget f., supervenio cui; opprimo [pressi, ssum] qm: παρατυγχάνειν ποι | - fig., mit Präpositionen, an: ich fann nicht an imbn t., non datur copia eum adeundi; non facit postestatem sui: μή δύνασθαι παραγίγνεσθαί τινι.

auf: auf ctw. f., A) in der Nede, venio ad qd; incido [di] in mentionem ejs rei: ἀπαντὰν γίγνεσθαι κατά τι, ἐπί τινι | - die Nede fommt auf etw., mentio rei injicitur; oratio incidit in rem: γίγνεται λόγος περί τινος | - B) mit den Gedanlen, incido [di] in memoriam rei: ἐμπίπτει τινί τι | - C) mit dem Getfle, cognoseo [novi, nitum]; deprehendo [di, sum]: γιγνώσκνιν καταγιγνώσκειν καταμανθάνειν.

hinter: hinter etw. t., pervenio* ad qd: διανείσθαι διέρχεσθαι έρχεσθαι άφιανείσθαι πρός τι.

in: inő Örfängniğ t., conjicior³ [jectus] in vincuta; dor¹ in custodism: παραδίδοσθαι είς φυλακήν.

um, um civ. f., amitto³ [mîsi, missum]; perdo³ [dĭdi, dĭtum]; privor¹; excido³ [di] re: ἀφαιρεῖσθαίτι ' ἀποστερεῖσθαίτι | - um [cine Hoffnung f., dijicior³ [jectus] spe; ἐκβάλλεσθαι, διωθεῖσθαί ἐκτῆς ἐλπίδος] - um [cine Chre f., fắcio³ [fêci, factum] jacturam existimationis: ἀποστερεῖσθαι τῆς τιμῆς.

ξ II: 3 II elw. f., pervenio ad qd: ἀφικνείσθαι είς τι πτασθαί τι - wohlfell 3 II e. Sache f., emo [êmi, emptum | qd parvo aere: ἐπιτυγχάνειν τυγάνειν τινός ἀντιλαμβάνεσθαί τινος εύρισκεσθαί τι [- 3 II lidh felbft f., colligo a [lêgi, lectum] me; recipio a [eêpi, ceptum] animum; ἐαντοῦ γίγνεσθαι · αὐτὸν ἑαντοῦ γίγνεσθαι.

II) b. Dingen, d. B. b. Briefen, Baaren 2c., veniot; feror [latus, ferri]; afferor [allatus, afferril; perferor [perlatus, perferri]: Foxeofar pourar | - bic Racht fommt, nox appetit: quet i vis | - pietich f. ingruo3 [ui]: ένσκήπτειν έμπίπτειν τινά, είς τινα - unvermerft f., obrepos [psi, ptum]: ψφέρπειν τινά] - etw. f. loffen, arcesso3 [sivi, situm]: μεταπέμπεodat ustanaleiodal tiva ! - gur Fuhre, vectura: δχήσει I - an imbn t., perféror ad qui : ξοχεσθαί τινι · φέρεσθαί τινι - burd Rauf an imbn t., venio* ad qm: ἔοχεσθει πρός τινα | - burch Jufall an imbn f., obtingo [tigi, tactum] eni: ἀπαντάν συμβαίveiv' παραπίπτειν τινί | - nicht an imon f., 3. 3. in ber Auction, abit' [ii, itum] a quo : μη λαμβάνειν |an ben unrechten Mann I., ineido3 [di] in aljenum: ξμπίπτειν εlg άλλον τινα | - er lägt es an flc) f. (mit ber Arbeit), parum industrius est: ὀλίγον φιλόπο-νός ἐστιν Ι - (mit bem Geben), parum liberalis est: ολίγου φιλόδωρος έστιν | - bis auf uns f., duro1 usque ad nostra tempora; maneo [mansi, sum] ad nostram memoriam: μένειν είς την ημετέραν μυήμην, έφ' ήμων | - in Bewegling f., möveor² [motus]; agitor¹: πυρεϊσθαι | - e8 fonimt etw. über mich, qd in mo irruit¹: ὁπέρχεσθαί τινα | - b. etw. f., proficiscor3 [fectus] a re; manol ex re: viyvesodai en tivos [- co tommt zu etiv., z. B. zum Rampf, res venit ad arma: ele getous logortat al-Lillois ! - Jum Proces I., venitur ad causam dicendam : Foxeodai ele dinge | - wie fommt ed, bag ic., qui factum est, ut etc.: πῶς γιγνέται, ώστε | - baber fam e8, bağ 20., quo factum est ut etc.: έκ τούτου Syévero, ori - es fann i., daß ic., fieri potest ut etc.: vivveodat Suvarat ort |- wie eb auch f. mag, alcumque res cecidérit: ὁπωσούν τὸ πράγμα ἀποβή | es ift bahin gefommen, bay it., res eo deducta est ut;

els τοσούτον πέπτομε τὰ πράγματά | - εδ fam oft bahin, bah ες., saepe in enm locum ventum est ut etc.: πολλάκες είς τοσούτον εγένετο τὸ πράγμα | - 10 ξεδ nicht bahin fommen, bah ες. noli committere at etc.: μη νομίσης εργάζεσθαι, δτι |- hody au fichen f., f. hody | - wenn eð hoch fommt, f. höchsten | — s., bað κ., ventio; adventus [ûs]: τὸ ἔρχεσθαι τὸ ἥμειν παραγίγνεσθαι | - mit bem κ. n. Scheiden deð Tageð, die veniente et decedente: της ημέρας ερχόμενης καὶ ἀπερχομένης.

Komodiant, Komodie 2c., f. Schaufpieler, Schaufpiel.

Ropenhagen, Hafria; Haunia.

Kopf, caput: ή πεφαλή πεφαλίς | - wer einen gro-hen K. hat, capito: μεγάλης πεφαλής | - bom K. bis auf den Fuß, a capillo usque ad ungues; a vertice ad talos: ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πρὸς τοὺς ἀστραγάlovs | - jundu b. K. bis auf den Fuß betrachten, per-lustro' qm oculis totum: καταθεᾶσθαί τινα όλον über Sals u. R., f. Sals | - imbm ben R. warm machen, mit etw., fatigo' qm re: naranovsiv aviav τινά τινι | - jmon vor den R. frogen, offendo3 [di, sem | qm capite: προςμουδείν τινά την κεφαλήν | fig., offendo3 animum cjs: προςπρούειν τινί· ηπειν είς διαφοράν τινι | - jmbm etw. auf den K. Schuld geben, aperte dico³ [xi, ctum] qm fecisse qd: ἀπλῶς εἰπεῖν τινα πεποιημέναι τι | - mit dem K. gegen die Band wollen, mordeo2 [memordi, morsum] frenum: τον γαλινον δάκνειν | - ben R. aus ber Schlinge gie= ben, expedio me: ἀπολύω με ἀπαλλάττω με | -Den R. Berlieren, deseror3 [sertus] a mente: έξίστασθαι φρενών, του φρονείν έξω έαυτου γίγνεσθαι - ich weiß nicht, wo mir ber R. fteht, animo sum conturbato: οὐκ ἔχω ὅπως πράγμασι χρήσομαι | - id) habe ben R. boll, multa simil cogito; multa me sollicitum babent: &v nollais opovriou eivai | jmbm den R. zurecht setzen, revõco 1 qm ad sanitatem: νουθετείν τινα: σωφρονίζειν τινά: σωφρονέστερον ποιείν τινα * σωφορνέστερον αποδεικνύναι τινα | jmbm ben R. waschen, castigo' qm verbis: uolázew τινά έπεσεν | - findn beim R. nehmen, comprehendo3 [di, sum] qm : συλλαμβάνειν τινά | - bei etw. jmbn beim R. nehmen, deprebendes [di, sum] qm in re: naralausiever riva er rivi | - fich etw. in ben R. schen, fingo finxi, fictum] qd mihi: neiter kavτόν τι | - thorichter Beife, errore opinionis: πλάνη δόξης πλάνη οίήσεως | - jmbm etw. in ben R. jegen, inculco qd cui: πείθειν, άναπείθειν τινά τι | - [o biele R., fo biele Sinne, quot capita tot sententiae: άλλος άλλην έχει γνώμην αίρειται τὸ έαυτῷ δόξον Exactog | - nach Röpfen, viritim: xat' ardoa | - auf seinem R., med sponte: avroparei. en rov avropaτου· αυτοματος | - es geht imbm an ben R., caput cjs agitur: πράττεται περί της πεφαλης | - es wird ben R: nicht fosten, defungar levi poena: anallatteσθαι μικοά δίκη | - mit dem R. büßen, Ino3 | üi, lûtum] capite: αποτίνειν τη κεφαλή | - scinen R. berlleren, afficioro [fectus] supplicio capitis: στερίσκεσθαι της πεφαλης.

B) (f. v. a. Gebanken), sid etw. aus dem K. schlagen, non amplius eogito de re: χαίρειν ἐᾶν τι |— (s. v. a. Gedächniß), z. B. ein guter K., memoria tenax: ἡ εὖφνία | - αμό dem K., memoriter; ἀπὸ μνήμης ἀπὸ
στόματος |— (Geistesfählgteiten), ingenium: ἡ φν΄σις γνώμη |- ein guter K., ingenium docile: ἡ εὖφνία |- ein ausgezeichneter K., i. excellens: ἡ ἔξοχος
εὐφνία |- den K. anstrengen, intendos [di, tum]
vires ingenii: ἐντείνειν τας τῆς φύσεως δυνάμεις

- (f. b. a. Gemüthaart), animus; ingenium: ἡ γνώμη · Robffalbe, unguentum cephalicum: ἡ κεφαλική τα δόξαντα τα δεδογμένα | - ein unruhiger R., ingenium inquiêtum: ἀνήο στασιαστικός εταραχώδης - nach feinem R. handeln, utor3 [usus] meis judiciis: δράν κατά τα δοξάμενα έαυτώ | - bah. überh. R. fur Menich bon gewiffer Sinnebart, 3. B. ein narriicher, drolliger R., caput mirum; festivum: nouvon κεφαλή.

Ropfader, vena capitis: ή της κεφαλης φλέψ [βός].

Ropfarbeit, negotiam: quod exercêtur ingenio: n πρός έαυτου μελέτη.

Ropfband, fascia; vitta: ή ταινία τὸ στέμμα.

Ropfbebeding, = bede, tegumentum capitis: zo neφαλής κάλυμμα ό πίλος.

Ropfbinbe, fascia; taenia; diadêma [atis]; infula; ή μίτρα.

Ropfbrechen, toften, intendo3 [di, tum] vires men tis: είναι μελέτης δείσθαι μελέτης.

topfbrechend, acutus: nollng ueleting dequevog.

Ropfbrufe, glandula capitis: ή της κεφαλής άδην.

fopfformig, in speciem capitis factus: μεφαλοειδής - Adv., in speciem capitis: newalosidos.

Ropfgeld, f. Ropffeuer, to Emme malator.

Ropfgeschwulft, tamor capitis; o the newalne oynog.

Ropfgicht, hemicranium: ή ήμικρανία.

Ropfgrind, f. Brind.

Ropfhanger, sin, male pius (a); simulans pietatem quandam: ὁ σκυθοωπός ἀνήφ.

Ropfhangerei, pietas simulata: ή απεικασθείσα εὐσέβεια.

Ropfliffen, cervical; το ύποιεφάλαιον * προςκεφάλαιον.

Ropffohl, brassica capitâta: ή πεφαλωτή ποάμβη.

Ropffrantheit, morbus capitis: ή της κεφαλής νόσος.

Ropflaus, pediculus capitis: o posig. [posigos].

fopfloθ, carens capite: ἀκέφαλος | - fig., demens; inconsideratus; temerarius: avovs appor aloуютоя - Adv., dementer; inconsiderâte; temere: άνως άφούνως άλογίστως.

Ropflofigicit, dementia; temeritas: ή άνοια άφροσύνη το άλογιστον.

Ropfmustel, musculus capitis: ὁ κεφαλής μύς, μυών.

Ropfniden, nutus [ûs]; outatio capitis: ή κατάνενσις το κατάνευμα.

Ropfnuß, lens: ή nóvis [idos].

Ropfpflaster, emplastrum cephalicum: το κεφαλικόν. Ropfpfühl, cervical: τὸ ὑπαυχένιον προςκεφά λαιον.

Ropfput, = fcmud, ornatus [ûs] ob. ornamentum capitis: ὁ ἐπικεφάλαιος κόσμος ἐπίκοανον.

Ropffalat, lactúca capitâta: ή κεφαλωτή θρίδαξ.

άλοιφή.

Kopfichmerz, dolor capitis: ή κεφαλαλγία καρηβα-gla | - anhaltende K., assidui capitis dolores: ή κεφαλαία | - R. befommen, afficior3 [fectus] doloribus capitis: πάσχω άλγη την κεφαλήν | - R. haben, laboro : κεφαλαλγείν άλγειν την κεφαλήν καρηβαράν.

Ropfstetter, tributum in singula capita impositum; exactio capitum: τὸ ἐπικεφάλαιον.

Robfstenereinnehmer, exactor eapitum: o elsmoanτωο τοῦ ἐπικεφαλαίου.

Ropfftoß, ictus [ûs] capitis: ή της κεφαλής βολή. =πληγή.

Ropfstud, pars capitis: to negalis negos | - als Weld, denarius: το δενάριον ή δραχμή.

Ropftuch, capital: al emingarides.

fopfüber, praeceps: έπλ κεφαλήν κατωκαρα.

Ropfmafferfitcht, hydrocephalus: o vdoonepalog.

Ropfweh, f. Kopfichmers.

Ropfivunde, valous capitis: το κατά την κεφαλήν τραύμα.

Ropfwuth, f. Hirnwuth.

Ropfzahl, numerus capitum: o των κεφαλών άρι-Duós.

Ropfzeug, cultus [as] capitis; insignia capitis: o πεφαλής πόσμος.

Roppel, Band, copula: o ovrdeouog | - R. eines Degens, balteus: ὁ ξιφιστής ξιφιστής ὁ τελαμών. o doorno | - aneinander befestigte Begenstande, &. B. eine R. Sunde, canes copula inter se juncti: rò ζεύγος πυνών | - ein eingezäunter Ort, locus septus; septum: το φράγμα περίφραγμα ό περίβολος.

Roppeljagd, venatio communis: ή κοινή θήρα. foppeln, copulo1; jungo3 [junxi, junctum] quos copula inter se: συνδείν ζευγνύναι. Robbelriemen, copula: o ovrdequos.

Roran, Coranus: o Kogavog.

Rorb, corbis; fiscus; fiscina; qualus; canistrum; calathus; sporta: ἡ σπυρίς [ίδος] · τὸ κανοῦν· ὁ κόμινος · κάλαθος ἡ ἄξὸμιος · ὁ γύργαθος - Κ. Jim Brot, panarium: τὸ ἀρτοφόρον ἡ ἀρτοφορίς ἀρτοθήνη | - K. auf einem Wagen, sirpëa; crates: ἡ σχοινίς· τὸ κάναθρον | - fig., einen K. befommen, repudior¹; excădo³ [di] uxore: ἀποτυγχάνειν.

Rorbflasche, scortea ampulla: ή δερματίνη λήμυθος. Rorbflechter, = macher, qui contexit corbes virgis; textor corbium: ὁ τῶν σπυρίδων ὑφάτης.

Korbwagen, vehiculum sirpeis instructum: zò xáναθρον.

Rorbweide, salix viminalis: ή ολούα · ὁ ολοος.

Rorf, cortex; cortex subereus: o pellog.

Korkbaum, seiche, suber: o pellog | - bom R., subereus: φέλλινος.

Rorfstöpfel, cortex: o ploios.

Rorn, I) granum: o zóvdoos o sitos to sition |ber Ader trägt bas zehnte R., ager effert cum decumo: ο άγοος ένφέρει έν δενάτου |- R. am Schießgewehr,

bulla: ro onueior | - imbn aufs R. nehmen, peto | Roftbarkeit, (ale Eigenschaft in Bezug auf ben Breis), [tîvi, tîtum] qm: ออนลัง อัสโ รเทณ อัสเรเซียงซินโ Teve | - 11) Gefreibe, frumentum; fruges; annona: ο σίτος το σίτιον | - (f. b. a. Roggen), secale: ή Boiga | - III) innern Gehalt, 3. B. Müngen b. gutem Schrot u. R., numi bonae natae: ayadov, logvoor voursuce - fig., ein Mann b. altem Schrot u. R., homo antiqua virtute et fide: άνηρ του άρχαίου τρόπου.

Rornader, ager frumentarius; ager secali consitus: ο σιτών [ωνος] το λήϊον.

Rornahre, spica (secâlis): o σταχύς.

Rornblume, cyanus: ή κύανος.

Rornboden, I) wo Betreibe machft, solum frumentarium: o σιτών [ωνος] | — II) tvo es aufbewahrt wird, granarium; cella penaria; horreum: o ottoβολών το σιτοβόλιον σιτόβολον σιτοφυλάκιον.

Kornbrand, rubigo: ή έρνσίβη.

Kornbranntwein, vinum secali expressum: o olvos

ο ἀπο της βρίζης πεποιημένος.

Rornerute, messis frugum; messis secalis: \(\eta\) tov σίτου συγκομιδή.

Rornfege, vannus: to linvov o linuog.

Rorngabel, merga: to decistinov Signavov.

Kornhalm, culmus: o xálapos tov sítov.

Kornhaus, f. Kornboben.

Rornjahr, annus secali ferax: ἐνιαντὸς βρυζών εύφορος.

Rornland, ager frumentarius; terra secali ferax: ή πολύσιτος ε, σιτοφόρος χώρα.

Rornlerche, alauda arvensis: ή άρουραία πορυδαλός.

Kornmagazin, f. Kornboben.

Rornmehl, farina e secali parata: τὰ ἄλφιτα.

Rornmühle, mola frumentaria: ή σιτική μύλη.

fornreid), ferax secali: πολύσιτος.

Rornrofe, rhoeas [adis]: ή δοιάς [άδος].

Rornfad, saccus framentarias: o outinos cannos.

Rornichaufel, pala fromentaria: to Gitinov GRaφεῖον.

Rornichreiber, qui rationibus fromentariis praeest: ο συτοφύλαξ.

Rornfpeicher, f. Rornboben.

Korhphäe, f. Haupt.

fosen, mit imbm, confabulori cum quo: norilleiv.

Roft, victus [ûs]; cibaria [ôrum]; alimenta [ôrum]: τα σιτία · εδέσματα όψον ή τροφή · ο σίτος · ο Blog | - gewöhnliche R., cibus vulgaris : ή κοινή, δημώδης τροφή | - reichsiche K., largus: δαψιλής | - jindu in die K. nehmen, recipio3 [cêpi, ceptum] qm alendum domi meae; alos [alŭi, altum] qm pacta mercêde: τρέφειν τινά έκ συνθήματος | - in bie R. gehen, utor3 [usus] victucis: τροφην έχειν παρά τινι.

foitbar, sumptuôsus; pretiôsus; magni pretii; carus; lautus; magnificus; splendidus; egregius; eximius: πολυτελής πολύτιμος τίμιος δαπανηρός πολλοῦ ἄξιος μεγαλοπρεπής τιμαλφής | — Adv., sumptuose; pretiôse; legregie: πολυτελώς etc. | fich f. fleiben, utor3 [usus] vestibus pretiosis: 209σθαι άμφιέσμασι πολυτίμοις.

caritas: ή πολυτέλεια το τίμιον | - (ale Trefflich= feit), excellentia; praestantia: ή άρετή χρηστότης [ητος] | - (als Sache), res magni pretii: το πολυτελές μεγαλοποεπές.

Rosten, Die, sumptus [ûs]; impensa; impendium: n δαπάνη: τὸ δαπάνημα άνάλωμα τὸ τέλος τά τέλη | - ungeheure K., samptus infiniti: ἡ ἄπειφος δαπάνη | - auf jmds K., samptu cjs; de pecunia ejs: δαπάνη τινός | - (f. b. a. 311 jmb8 Schaben), damno cjs: επί βλάβη τινός επί τῷ κακῷ τινος | auf eigne R., privato sumptu; de meo: τοίς έαυτοῦ τέλεοι - auf öffentliche R., publico sumptu; publice: δημοσία | - mit großen &., magna impensa: μεγάλη δαπάνη· μεγάλω άναλωματι | - ohne R., nulla impensa: οὐδεμια δαπάνη | - nicht auf beine R., sine sumptu tuo: ἄνευ τῆς σῆς δαπάνης | - auf jinds K. leben, alor³ [altus] impensis ejs: ξῆν ἐπὶ βλάβη τινος | - auf K. der Gesundheit, cum damno valetudinis: σύν τη σώματος έξεως δαπάνη | - ohne R. ber Wefundheit, salva valetudine: ἀπεραία ξέει τοῦ σώματος | - κ. machen, ſάσιο³ [fêci, ſactum] impendia: πολλῆς εἶναι δαπάνης δαπανηρὸν εἶναι | imbm R. berurfachen, affero [attuli, allatum, afferre] sumptum cui: πολίης δαπάνης είναι τινι · δαπάνηoov tive sivat | - St. auf etw. bertvenben, facio feci, factum] sumptum in rem: δαπανάν είς τι' πολλάς δαπάνας ποιούμενον κατασκευάζειν τι - bergeblich A. berwenden, perdo³ [didi, ditum] operam et oleum: όλλυμι πασαν την σπουδήν | - bie A. bestreiten, tolëro¹ sûmptus: τάς δαπάνας ποιείσθαι άπό τινος | - R. v. etw. erfegen, praesto1 [stiti, statum] quod impensae factum est: χοήματα τὰ ἀναλωθέντα ἀποδιδόναι - Κ. anrechnen, infero [intuli, illatum] sumptum cui: εἰςφέρειν τινὶ ἀνάλωμα.

1. toften, n., eine Cache toftet fo ob. foviel, aliquid stat¹ [stěti, státum]; constat¹; est; věnit⁴ [vêni, ventum]; vendítur³; emitar³ [emtus]: καθίσταodat evgeir dreiodat nolasdat | - mit Angabe des Breifes im gen. ob. abl., ce foftet mir, emo3 [emi, emptum] qd; stat1 mihi qd; constimo3 [sumpsi, plum | in re: modeitau tipiov fote | - wenig f., vendor3 [ditus] parvo: μικρού είναι ολίγου είναι [τιμήματος | - nichte f., consto fstiti] gratis: ούδενός είναι | - mehr f., sto1 pluris: πλείους είναι | -Bei ber Frage wieviel burch quanti? 3. B. wiebiel fostet dir bein Tisch? quanti coenas? πόσου, πηλίκου deinveis | - ber Sieg fostete biel Blut, victoria multo sanguine stetit: ή νίκη χαλεπή έστι τοῖς νικήσασιν - ber Rrieg bat viele Menichen gefoftet, bellam multos homines absumpsit: ὁ πόλεμος πολλούς ἀνείλεν ανδοας | - es foftet viel Mühe, res est multi laboris: πράγματα πολλά έχειν πολλης δεί έπιμελείας.

2. fosten, a., explôro gustatu; gusto1: ἀπογεύεσθαι yεύεσθαί τινος | - bon etw. f., degusto 1 qd: ἀπογεύεσθαι · γεύεσθαί τινος | - borher f., praegusto1: προγεύεσθαί τινος.

Rostenanschlag, conspectus [as] pecuniae ad totum opus absolvendum; aestimatio: ὁ τῶν ἀναλωμάτως λογισμός - einen R. v. etw. machen, consummo1 sumptus ejs rei: λογισμον των αναλωματων ποιείν.

Roftenaufwand, f. Roften (bie).

Roftener aB, burch, praesto' [stiti, statum] quodim-

pensae lactum est in rem: ή των αναλωθέντων χοημάτων ἀπόδοσις.

fostenfrei, vacuus ab omni sumptu; sine impendio; publice: atelns.

tostfrei, qui victu gratuito utitur: ος αν λάβη την τροφήν προίκα.

Roftfreiheit, victus [ûs] gratuitus: ή αμισθος δίαιτα. Roftganger imbe, qui victu apud qm utitur pacta mercêde; qui gratis a quo alitur: ὁ σύνδειπνος έπί ταυτοίς χρήμασιν, «προίκα)- einen in R. nehmen,

f. Roft.

Rostgeld, pecunia pro alimentis data: τὸ τροφείον. Roftherr, qui praebet victum quotidianum; dominus: ο δεσπότης.

fostspielig, sumptuosus: δαπανηφός πολυδάπανος. Kostverachter, homo delicati fastidii: Os av ji dvs χεοής ποὸς τον καθ' ήμέραν σῖτον | - id) bin fein K., non fastidio cibum quotidianum; nihil moror cupedia: μη είναι δυσχερή πρός τον καθ' ήμέραν σίτου.

 Roth, der, lutum; coenum; stercus [öris]; ex-erementum: ὁ πηλός ἡ κόποος · ὁ πέλεθος · σπέγεθος, το απώδ, απατός.

2. Roth, bas, casa: ή ἐπαυλις.

fothig, lutôsus; coenôsus; lutulentus: πηλώδης βορβορώδης · διάκοπρος · κοπρώδης | - fig., obscoenus; αίσχοός.

Rothlache, lacus [ûs] coenosus: ή πηλώδης λίμνη. Krabbe, pagurus: ή nagis [idos].

frabbeln, jmbn, frico3 [cŭi, câtum μ. ctum]; per-mulceo2 [lsi, lsum] qm: ἐρπύζειν γαργαλίζειν.

Rrad), fragor; fragores: o nárayos wopos - cinen R. thun, do 1 [dedi, datum] fragorem: πάταγον διδόναι παταγείν.

frachen, do 1 fragorem: naraysiv popsiv - es fracht u, blist fürchterlich, ignes micant inter horrendes fragores: ἀστράπτει καὶ βροντά δεινώς - s., δαθ R., f. Krad).

Krade, equus strigdsus: acaquos innog.

frachzen, ale Raturlaut bes Raben, eroeio ; erocito1; occino³ [cinui, centum]: κράζειν | - b. Menschen, suspiro'; anbêlo¹ cum crebro suspirio: κρώζειν | s., bas R., crocîtus [ûs]; suspiritus [ûs] creber: ο πρωγμός.

fraftig, valens; validus; firmus; robustus; vigens corpore; fortis: δωμαλέος έξδωμένος δυνατός v. Arznei, efficax; praesens: ayados havos | - v. der Rede, gravis, nervôsus: δεινός σφοδρός πα-θητικός | - f. fein, vigeo² corpore: δύνατον είναι απμάζειν - f. Worte, pervi orationis: δεινοί, παθη-Tixol Loyot - Adv., nervôse; graviter: ownakens' ξόρωμένως, δυνατώς, ισίνδως, εκεδλώς, αλαθώς, ίκανως. δεινώς σφοδρώς etc.

Rraftigfeit, robur; nervi; gravitas: n & coun logics

ίνος δύναμις.

Rrahe, cornix : 1 200001 - eine fleine R., cornicula: o nogovidens | - Sprudiv., feine R. hadt ber andern bie Augen aus, cornix cornici nunquam oculos effodit: πορώνη πορώνη ουδέποτε τους οφθαλμούς έξορύττει.

frahen, bom Sahne, cano3 [cecini, cantum]; canto1: άδειν πρώζειν ποπιύζειν | - um bic Beit, wo ber | injuria acerba; offensio gravis: ή άδικία | - ilu

Hahn fraht, sub galli cantum: and the worne tov alentogos | - barnach wird fein Sahn f., nemo hanc rem curabit: οὐδείς ταῦτα ἐπιμελήσεται | - s., bas R., cantus [as]: ò nomyuóg.

Krähenauge, Auge der Krähe, oculus cornicis: ò ths κορώνης δφθαλμός.

Krähenfuß, Fuß ber Krähe, pes cornicis: ò the noοώνης πους [ποδός] | - Pflange, coronopus: ὁ κοοωνόπους [οδος] · το πορωνοπόδιον.

Krähenhütte, caverna unde cornîces telis petuntur: τὸ ποίλωμα όθεν αὶ πορώναι τοξεύμασι βάλ-

Krähenklaue, unguis cornîcis: à nogwing ovus. Krämer, tabernarius; propôla; institor; caupo: ò κάπηλος.

Rramerbude, taberna propôlae: ή σκηνή καπηλείας. Kramerci, mercatûra tenuis: ή καπηλεία.

Krämergeivicht, pondus quod in tabernis valet: zò έν καπηλεία σταθμίον.

Rrampe, margo [inis]: το κράσπεδον ή στεφάνη. Rrampel, carmen: To gaviov.

frampeln, carmino!: galvew | - s., bas R., carminatio: το ξαίνειν.

Rrampler, carminator: o garing.

franfeln, utora [usus] valetudine minus commodâ, non firma: ด้อปิยทยาง ด้ออัตธายาง บกผอปิยทยาง s., das R., f. Rranflichfeit.

franten, fodico: aviav. koneiv. dazveiv | - jmbn f., facio3 [fêci, factum] aegre cui; infero [intuli, illâlum, inferrel injuriam cui: aviav, luneiv tiva. δάκνειν τινά. δάκνειν τινός την ψυχήν. δάκνειν τινός την καρδίων κνίζειν κακίαις τινά | - em= pfindlich f., mordeo2 [momordi, morsum] qm: δάnveiv τίνος την ψυχήν, -μαρδίαν-| jmbn mit Werten f., vulněro qm võce: ἀνιὰν τινὰ ἔπεσιν | - jmbn nicht f. tvollen, nolo fnolúi, nolle j offensum qm: μη βούλεσθαί τινα ἀνιὰν | - das frant mich, hoc doleo": τούτω αχθομι '- gefrantt werben, accipio³ [cêpi, ceptum] injuriam: 6.2, Tac 1 - jich ge-fräntt fühlen, fero [toli, lâtum, ferre, ga cere (moleste): άγανακτείν, άνιασθαι, άλγείν, δηγθηναι την ψυχήν | - fid) f., dolco2; sum in maerore: doneiodat en dénais elvat | - imbn an feiner Chre f., effendo3 [di, sum] existimationem ejs: vnotgew, adineiv riva | - an feinem guten Ramen jmbn f., detraho3 [traxi, tractum] de fâmâ cjs: ἀποφαυλίζειν τινί την φήμην.

frankend, gravis; acerbus: aviagog lungog de-

vos · πικρός.

franflich, morbósus; valetudinarius; ad aegrotandum proclivis; invalidus; infirmus: ἄσθενής άρφωστος. επίνοσος. νοσώδης νοσακερός | - einen f., Rörper haben, imbecillus sum et valetudine et natura: άδρωστον σώμα έχειν.

Kranflichfeit, valetudo tenuis ob. incommoda; proclivitas ad aegrotandum: ή ἀσθένεια· άδρωστία· το νοσώδες | - aus R., propter valetudinem: δί ασθένειαν.

Krankung, injuria; offensio; ignominia; molestia; dolor: ή ἀνία - λύπη · ΰβοις | - eine empfindiche R.,

jmbe R. etw. thun, facio [fêci, factum] qd ad ignominiam cjs: ποιείν τι πρὸς λύπην τινός.

Krangchen, corolla: o στεφανίσκος | - übertr., abwechfelnd gehaltene Befellichaft, convivium mutuum: ή εταιρεία· το άμοιβαίον συμπόσιον | - R. halten, curamus mutua inter nos convivia: αμ. συμπ. Exelv.

Kräße, scabies; scabrities: ή ψώρα · κνύζα · κνήφη · το πνύος | - Abgang v. Metall, ramentum: το ξύσμα. απόξυσμα.

Kräßer, Werfzeug zum Kraßen, radüla: ή ξυήλη κυηστήφιου | - schlechter Wein, vinum asperum: o στουφνός οίνος.

fraßig, scabiosus: ψωραλέος ψωρώδης ψωρός f. fein, laboro' scabie: ψωραλέον είναι· ψωρώδη είναι· ψωρόν είναι· ψωρείν.

Kräufeleifen, f. Saareifen.

frauselig, suberispus; erispulus; leniter inflexus: ούλόθοιξ. βεβοστουχωμένος.

fraufeln, erispo1; concrispo1; calamistro1; intorqueo2 [torsi, tortum]: βοστουχίζειν ένουλίζειν | - fid) [., crispor1; inflector3 [flexus] leniter: ένουλίζεσθαι gefrauselt, calamistratus: evouliodeig.

Rrantden, herbula; olusculum: το βοτάνιον λαχά-

Rranterbad, aqua medicata berbis salutaribus: τά έκ σωτηρίων βοτανίων πεποιημένα ύγιεινά.

Rranterbuch, berbarium; to Botavinov.

Kräutercur, im Zusammenhange burch sucei berbarum: οί βοτανών χυλοί.

Rranterfrau, herbaria: ή λαχανοπωλήτοια. Rrauterich, eine Pflange, folium: to willow. frauterig, Adj., herbidus: βοτανώδης γλυώδης. Rranterfenner, herbarius; & Botavinos.

Rrauterfenninis, herbaria (ars): ή βοτανική [τέχνη]. Rranterfiffen, pulvinus herbis odoratis (salutaribus) fartus: ὁ τύλος πεποιημένος σωτηρίοις βοτανίοις. Rrautermarkt, forum olitorium: ή τῶν βοτανῶν άνορά.

Rrauterreich, das, herbae: τὰ φυτά [ων] · φυτεύ-

frauterreid), herbosus; herbidus; βοτανώδης.

Rrauterfafte, succi herbarum: οί βοτανών χυλοί. Rranterthee, thea ex herbis salutaribus parata: rolfraftboll, f. fraffig. ποτόν το σωτηρίαις βοτάναις παρεσκευασμένον.

Rrätterfrant, aqua (calida) in qua decoctae herbae (verbenae) sunt: το αφέψημα έκ βοτανών σωτη-Quãv.

Rräuterwiffenschaft, f. Kräuterfenntnig.

Rraft, die, vis (pl. vires); robur; nervi; facultates: ή φώμη· δύναμις· logis | - ohne, boll St., f. fraftlob, fraftig | - in ben Jahren ber R. fichen, validus sum Rragftein, ancon; parotis: ή παρωτίς [ίδος]. aetate: ἀκμάζειν ήλικία | - bei boller R. bes Korpers Krahn, (ein Hebezeug), machina tractoria: ή έλκυ-(Beiftes) fein, vigeo2 corpore (animo): ἀκμάζειν τῷ σώματι (τη ψυχή) | - mit eigenen Kräften, propriis viribus: ¿δία δυνάμει | - nad Kraften, pro viribus; quantum in me situm est: είς δύναμιν κατά δύνα- Rralle, f. Rlaue.

μιν | - jeber nach feinen R., pro se quisque: πας nata dévaur | - aus allen R., omnibus viribus (nervis); viris equisque; velis remisque; manibus pedibusque: πάση δυνάμει παντί σθένει πάση μηχανή | - alle R. aufbicten, nitor3 [nîsus ob. nixus] omni ope; enîtor3 et contendo3 [di, tum]: διατείveoθαι· έντείνεσθαι | - A. [ammeln, colligos [lêgi, lectum] vires; recipios [cêpi, ceptum] me: την βίαν συλλέγειν, - άναδέχεσθαι | - id) fomme bon A., vires me deficiunt: παραπμάζειν· ἀπολλύναι την δώμην την ὑπάρχουσαν ἐλαττοῦσθαι την δύναμιν -R. haben, res habet vim; prodest [profuit, prodesse]; juvo¹ [jûvi, jûtum]: άλκην, δώμην έχειν | - in R. treten, valeo : ακμάζειν - in R. fein, ratus sum; exerceor2: δύνασθαι ίσχύειν | - cin Gefeg in R. treten laffen, exerceo2 legem: agneiv, vouov.

fraft, praep., e; ex; per: en eg | - f. des Bertrages, ex pacto: ἐκ τῆς συνθήκης ἐκ τῶν σπονδῶν.

Rraftanfwand, contentio virium: ή δώμη.

Rraftangerung, vires: ή ενέργεια· το έργον.

Kraftbruhe, jus pingue ob, firmum: à &wotings Zomos.

Rraftfülle, vigor corporis: ή δώμης ακμή.

Kraftgefühl, conscientia virium suarum: n ovvelδησις [εως] της βίας.

Kraftgenie, homo ingenii magni od divîni: ὁ ἄνθοω-

πος επ πεφυκώς την ψυχήν.

fraftloð, invalídus; imbecillus; infirmus; debilis; iners; enervâtus; languidus: ἀσθενής άδύνατος άτονος άδόωστος | - f. maden, frango3 [frêgi, fractum] vires ; debilito1: auavgovv | - f. werben, amitto3 [mîsi, missum] vires: ἀσθενεία περιπεσείν ἀσθενη γίγνεσθαι | - Adv., sine vi; infirme; languide: ασθενώς etc.

Rraftlofigfeit, imbecillicitas; infirmitas; debilitas; languor: ή ασθένεια άδρωστία άτονία άδυναμία αδυνασία.

Kraftmann, vir fortis: o evoworos, oregeds anno [vooos].

Kraftmehl, amylum: to auvlov.

Kraftmenid), (förperlich), homo robustus et valens: ο ίσχυρος ανθρωπος | - (geiftig), homo magni ingenii: ὁ ἄνθρωπος ὁ καλὸς την ψυχήν.

Kraftspruch, acûte dietum: ή παραίνεσις [εως]

Kraftsuppe, jus firmum: ò éwotinds zwuds.

Kraftwasser, aqua potens et esticax: το ένεργον καί δοαστικόν ύδως.

Rraftwort, verbum grave: τὸ αεφαλαΐον ὁημα.

Graftwurzel, panax [acis]: ή πανακεια πανακη. ο πάναξ.

Rragen, collare; clavus: to παταγείον.

στική=, ελκτική μηχανή.

Krain, (Landich.), Carnia; Crania.

Rram, Ileiner Hanbel, mercatūra tenuis: ή καπηλεία – übertr., Laden, taberna; taberna cauponia: ή καλύβη, το καπηλείου | - (f. d. a. unnühes Zeug), quisquiliae; res viles: ὁ ἡοῦπος | - fig., das paßt nicht in meinen K., hoe non est in meam rem: οὐ πρὸς ἐμοῦ τοῦτ ἐστίν.

Rrambude, = laden, f. Rramerbude.

framen, einen Kram haben, fácio 3 [féci, factum] mercaturam tenuem: καπηλεύειν | - in Sachen herums suchen, perscrûtor' omnia: ἔχειν ἀμφί τι' κυπτάζειν ἔχοντα περί τι.

Kramerinnung, collegium mercatôrum: ή τῶν καπηλῶν συναρχία.

Krammetsbogel, lurdus: ή κίχλη · τριχάς.

Krampf, spasmus; tetänus: ή σπάσις· δ σπασμός· πέτανος | - mit dem K. behaftet, spasticus: σπασμικός | - Krämpfe haben, vexor· spasmo; σπάσμασι συνέχεσθαι.

Krampfader, varix: ὁ πρισσός πισσός ἡ ίξία | - fleine R., varicula: ὁ μιποός πισσός.

frampfaderig, variedsus: πιοσώδης [ες] πίοσφ νοσών.

frampfartig, similis spasmo: σπασμώδης ! — Adv., quasi spasmo vexaretur: σπασμώδως.

frampfen, fid), vexor¹ spasmo: ταράττεσθαι τῷ σπασμῷ.

Krampffisch, torpedo: ή νάρηη.

Krampfhusten, tussis convulsiva: ή βήξ ή σπασματώδης.

frampfig, spasticus: onactinos.

Rrampfmittel, medicamentum quod spasmos sedat: τὸ φάρμακον τὸ τοὺς σπασμούς καταπραύνον.

frampffillend, sedans spasmos: καταποαύνων τοὺς σπασμούς.

Kramwaaren, merces taberaârum: αί τῶν καλυβῶν πρόςοδοι.

Rranid), grus; ardea grus: ò γέρανος.

frant, aeger; aegrôtus; affectus valetudine: voomδης· νοσερός· άδδωστος· άσθενης | - gefährlich f., aeger gravi morbo: μάλα νοσῶν | - f. werden, affi-cior³ [fectus] morbo; iocido³ [di] in morbum: νόσφ περιπίπτειν | - fcmer f. werden, implicor1 [câtus u.citus] gravimorbo: περιπίπτειν χαλεπώ νόσω - wieber f. werben, recido3 [idi] in morbum: αύθις νόσω περιπίπτειν | - f. fein, aegrôto1; in morbo sum; laboro 1 morbo: vodeiv vodov · κάμνειν νόσον άσθενείν νόσον | - gefahrlich f. fein, aegroto periculose: ἐπικινδύνως νοσείν | - tobflich f. fein, mortifere aegrôto1: &avasimos voseiv - fdimer f. liegen. jaceo 2 graviter: βαρέως νοσείν | - an ber Geele f. fein, aeger sum ab animo; miser sum in animo: voσείν την ψυχην· νοσείν τὰς φρένας | - jmdn f. ma= chen, ineutio³ [enssi, eussum] morbum cui: κάμνειν κοιείν τινα· νόσον έμποιείν τινι· νοσίζειν τινά· νοσοποιείν τινα | - sid f. siellen, f. thun, simulo¹ aegrum: προςποιείσθαι νοσερόν.

Rranfenbesud, maden, vîso³ [si] aegrum: είμι όψόμενος νοσοῦντα |- bom Arzte, perambülo¹ aegrolos: ἐπισκοπεῖν τοὺς νοσοῦντας· ἐπισκέψα σθαι τοὺς νοσοῦντας.

Rranfenbett, «lager, grabâtus; lectus: ή nλlνη |auf's K. fommen, implicor¹ [câtus u. citus] in morbum: αλινήρη γίγνεσθαι. αλινοπετή γίγνεσθαι·
νόσφ περιπίπτειν |- auf bem K. liegen, cubo³ [bŭi,
bĭtum] ex morbo: νοσεῖν ἐν νόσφ εἶναι |- an
imbš K. siţen und iḥn warten, assideo² [sêdi, sessum]
valetudini ejs: ὁπηρετεῖν τινι νόσοῦντι.

Krankenhaus, nosocomium; valetudinarium: τὸ νοσοκομείον.

Kranfenpflege, cura custodiaque aegrotorum: ή νοσοκομία νοσηλεία νοσοχοφία.

Kranfenstube, sjimmer, valetudinarium: vò voconouecov.

Krankenivagen, arcera: naquapaga.

Rranfenwärter, ≠in, cujus curae custodiaeque aegrotus mandâtus est; qui (quae) aegris praesto est: ὁ, ἡ νοσοκόμος.

Kranter, ein, aeger; aegrôtus: ò voswôns vo-

degos.

Rrantheit, morbus; aegrotatio; valetudo: ή νόσος τὸ νόσημα. ή άξοωστία τὸ άξοωστημα τὸ πά-θος | - eine anstedende R., contagio; lues: ή λοιμώδης νόσος ! - langwierige R., m. longus: προνοσία | - jährliche R., valetudines certo tempore recurrentes: νοσηματα έπέτεια | - eð befällt imbn eine R., morbus opprimit qm; vis morbi invadit qm: έμπίμπτει νόσος τινί | - bon einer St. hingerafft wer= ben, absûmor3 [sumptus] morbo: τελευτάν νόσφ' τελευταν έκ νόσου - eine R. heilen, medeor2 morbo: lάσθαι νόσημα, νοσούντας ἐπικουρείν νόσφ |-eine K. vertreiben, depello [puli, pulsum] morbum: ἀπαλλάττειν την νόσον |- v. einer K. sich erhosen, recreor1 ex morbo: ἀναλαμβάνειν ἐαυτὸν ἐκ τῆς ασθενείας | - b. einer R. genesen, convalescos [valui] ex morbo: ανακύπτειν έκ της νόσου | - eine R. überfteben, defungora [functus] morbo; evado3 [si, sum] ex morbo: περιγίγνεσθαι νόσου | - eine R. nimint zu, m. ingravescita: aviávetas vócos | - &. nimmt überhand, m. praevalet2: ή νόσος ὑπερισχύει, ύπερέχει | - die R. nimmt ab, minuitur: λωφά νόσος | - die K. wird erfräglicher, m. coepit esse levior: ή νόσος ἀναπουφίζεται | - die K. fleht flill, m. quiescit³ [quievi, êtum]: ή νόσος αναπαύεται | - bie K. tommt wieder, m. repetit: ή νόσος επανέρχεται | - bie K. wedjielf, m. variat: ή νόσος μεταβάλλεται | bie R. niftet fich ein, m. ingravescit: ή νόσος βαρύνεται, ένοχλεϊται.

Kranfheitearten, genera valetudinis: τὰ τῆς νόσου

Rrantheitslehre, nosologia: ή νοσολογία.

Rrantheitoftoff, id quod nocet: τὸ νοσηφόν ή τῆς νόσου ἀρχή.

Rrant fein, bas, aegrotatio: tò vogetv.

Rrand, corôna; strophíum: ὁ στέφανος τὸ στεφάνομα | - cinen K. tragend, coronâtus: στεφανωθείς ἐστεφανωμένος | - cinen K. winden, necto³ [nexi u. xui, xum] coronam: στεφανοῦν | - fld cinen K. auffehen, impāno³ [pŏsui, situm] coronam capíti: ἐντίθεοθαι στέφανον | - judm cinen K. auffehen, corôno¹ qm: τιθέναι τινὶ στέφανον | - in der Bautunft, corona; hyperthyrum: ἡ ὑπερθυρίς [ίδος] τὸ ὑπερθυρον.

Kranzader, vena coronaria: ἡ στεφανική φλέψ [βός]. Kranffüd, ager brassica consitus: ὁ ἀγρὸς κράμβη Rrangbinder, -flechter, -in, coronarius [a]: o ote-

φανηπλόκος.

Kranzblumen, coronamenta [ôrum]: τὰ στεφανώματα. frangformig, similis coronae; in formam coronae redactus: στεφανώδης | - Adv., in speciem coronae: στεφανωδώς.

Rranzhandel, treiben, vendito' coronas: στεφανούς

πωλείν, πιπράσκειν.

Rranzhandler, in, coronarius [a]; qui [quae] co-ronas venditat: ὁ στεφανοπώλης ή στεφανόπω-Lis [idos].

Krangleiste, corona: o στεφανός.

Rrapp, rubia: τὸ έρυθρόδανον έρευθέδανον. Rrappwurgel, radix rubiae: ήτοῦ ἐρυθροδάνου ρίζα.

Rrater, Gefäß zur Mijdung bes Beine, crater: o xoaτής ! - Deffnung eines Bulcans, crater: ο πρατής. τὸ στόμιον.

Rragburite, penicillus radens: tò στλέγγιστοον.

ξύστρον.

fraßen, rado3 [rasi, sum]; scabo3 [abi]; scalpo3 [psi, ptum]; frico [cui, catum u. ctum]: κναν ψην τι ξύειν | - die Feder fragt, penna radit chartam: δ στύλος ξύει τον χάρτην | — s., das R., rasûra: ἡ κνησις δ κνησμός δ ξυσμός το κνύμα.

frauen, frico [cui, câtum u. ctum]; perfrico!: ψην καταψην | - fich in den Haaren t., perfrico! caput: ψησθαι τας τρίχας | - s., bas R., frictio; fricatio: τὸ ψην.

fraus, erispus: ovlos | - f. machen, f. frauseln. Krause, collare legiter inflexum: o nocios énine καμμένος κλοιός.

Krausemünze, mentha crispa: ή ούλη μίνθα.

frausen, sid), inflector3 slexus] leniter: πράως κάμπτεσθαι.

Kraushaar, das, capillus crispus: ή ούλη θρίξ. franshaarig, crispus; capillo crispo: οὐλόθοιξ TOLYOG .

Braustohl, brassica crispa: ή ούλη πράμβη. Aranstopf, crispus: o ovlodois [toizos].

Braut, herba: ή βοτάνη ή χλόη χλόα | - εβbares R., olus [eris]; brassica: τὰ λάχανα | - tweißes R., capitata alba: ή ποάμβη | - ind R. gehen, exeo [ii, itum] in herbam: έξιέναι είς την βοτάνην.

Krautader, sfeld, sland, ager olitorius: o laxarngos άγρός.

frautartig, oleraceus: λαχανηφός.

Arautbeet, area olitoria: ή λαχανιά. Krautfaß, dolium olitorium: ὁ πίθος ὁ λαχανικός, λαχανηφός.

Arautgarten, hortus olitorius: ή λαχανιά. Rrauthade, marra: τὸ μάδρον σκαφίδιον.

Kranthanfling, fringilla linaria: o φουγίλλος.

Rrautholumber, ebulus: ή χαμαιάκτη. trantig, oleraceus: λαχανηφός.

Rrantfalat, acetaria e brassica parâta: τὰ τρώξιμα έν δξελαίφ βεβαμμένα.

Krautstengel, sftrunt, caulis brassicae: o navios της πράμβης.

Freund, beutfch elat. griech. Borterb.

πεφυτευμένος.

Arebs, cancer: o nagnivos návovoos | - als Gefchwur, canceroma; cancinoma [atis]: o nagnivog. το καρκίνωμα.

frebbartig, vom Geschwür, canceratious: καρκινώδης. Rrebbauge, = ftein, lapillus caneri: τὸ τοῦ καρκί-

νου λιθίον.

Arebsgang, incessus [ûs] cancrôrum: ή καρχίνου βάσις | - fig., ben R. gehen, cădos [cecidi, câsum] ad irritum; fero [iuli, lâtum, ferre] me retro: μή άποβαίνειν κατ εύχην τινι.

Rrebogefdwur, =fchaben, f. Rrebe.

Rrebofdale, testa cancri: τὸ ὅστρακον τοῦ καρκίνου.

Rreboldeere, brachium caneri: ή χηλή ή καρκίνου

zeio.

Rreide, crêta: ή κιμωλία γη · λευκή γη · ή γύψος | wie R., cretaceus: γυψοειδής [ές] | - boll R., cretosus: γύψου πλήρης [ες] | - mit R. ein Beichen an etw. machen, noto' yd creta: γράφειν τι γύψω |mit R. beschmieren, increto': γυψούν τι.

Rreidehandlung, sladen, crétaria (taberna): tò yvψοπωλείον.

freidenartia, cretaceus: yvwoeidig.

Rreidestift, crêta: ή γύψος.

freibeweiß, cretaceus: yvwózows dzoós | - fig., perpallidus: λευκώτατος | - f. merben, expallescos [pallui]: ἀπωχραίνεσθαι.

Kreibezeichnung, pietura monochromatos; monochromata: ή μονοχοώματος ζωγραφία.

freidicht, eretaceus: γυψώδης.

freidig, cretosus: γύψου πληρης [ες].

Krtis, eirculus; orbis; gyrus: ὁ κύκλος ' γῦρος | -ben eine Menge bildet, corona: ὁ κύκλος | - ein mit bem Birtel beichriebener R., circinatio: ή περιφορά. περιφέρεια | - einen R. ziehen, descrîbo3 [psi, ptum] circulum: διαγράφειν πύπλον | - einen R. um etw. ziehen, eireumscrîbo3 [psi, ptum] qd; includo3 [si, sum] qd circulo: αυκλώ τι παρατιθέναι | - einen K. fchließen (in einen R. treten), colligo³ [lêgi, lectum] orbem; consisto³ [stiti, stitum] in orbem: χύχλον ποιεϊσθαι | - um jmbn einen R. schließen, eingo³ [ciaxi, netum] qm corona: κύκλον ποιείσθαι περί τινα | - im R. herumführen, eirculor1; eo+ [ivi, itum] in orbem (per omnes): περιάγειν τινά πύnlov ποιούμενον · «κύκλφ | - b. Speisen u. bgl., cireumferor [circumlatus, -ferri]: περιφέρεσθαι | fig., Abtheilung bes Lanbes, pars; regio; provincia: ο νομός - als Versammlung, conventus [ûs]: ο σύλλογος ή έκκλησία συναγωγή | - Umfang u. Gebiet, δ. B. ber Geschäfte, munia sium]; munus seris]: τά έργα · καθήκοντα | - fid) in einem R. bewegen, versort in re Dd. circa qd: περιάγεσθαι περί τι |ben R. feiner Ginfichten erweitern, addisco3 [didiei] qd: nooguardavert | - etw. auf einen fleinen R. beschränfen, concludo3 [si, sum] qd in angustum: naranleleiv ti els stevozogíav | - bah. Berein, gefellschaftl. Kreis, circulus: ο κύκλος | - ein fraulicher K., congressio familiarum: ἡ οίκεία συνάντησις [sws] | - im R. feiner Freunde verweilen, versor1 inter amicos: διατρίβειν έν μέσφ των φίλων.

Rreibabschied, decretam conventus: το της συναγω- Rrend, all Figur + T, crux: χι δοθόγωνον το χι γης ψηφισμα.

Rreisamt, conventus [ûs]; forum: o vouos n ξπαρχία.

Rreisamtmann, praesectus: o προστάτης.

Kreisbahn, orbis: o núnlog.

Kreisbewegung, orbis; gyrus: ή κυκλοφορία ή κύκλω περιφορά.

Arcibbeputation, legati provinciae: of anestalueνοι της ἐπαρχίας.

Rreisdirectorium, curatores rerum provincialium: οί της έπαρχίας επίτροποι, εκηδεμόνες.

Rreiseinnahme, exactio vectigalium, quae regioni cui imposita sunt: ή έξέλασις των της έπαρχίας τελών.

Rreiseinnehmer, qui vectigalia in qua regione exer-

cet: ὁ πραττόμενος τὰ τέλη.

Rreifel, turbo [inis]: ή βέμβιξ. ὁ δόμβος. στρόβιλος | - Brummfreisel, trochus: ο τρόχος κρίκος | -ben K. treiben, pello [pěpůli, pulsum] turbinem; ludos [si, sum] trocho: τρόχο παίζειν.

freisen, agor3 [actus] in orbem; circumferor [-lâtus, -ferri]; varior1 gyros: nunlovodal. nunlo neolφέρεσθαι | - um etw. f., ambio * qd: κυκλοῦσθαί τι. freisformig, in orbem circumactus ob. sinuâtus: xvκλοειδής· πυπλικός· γυρός.

Rreishauptmann, praesectus regionis cjs: ἐπιστάτης

νομού τινος.

Rreislauf, circulatio; circuitus [ûs]; ambitus [ûs] rotundus; orbis: o nonlog. n nonlygis | - ber A. ber Dinge, orbis rerum in se remeantium: o vor γιγνομένων πύπλος | - A. ber Zeiten, cursus [ûs] temporum: ὁ τοῦ χοόνου δοόμος | - im &, regel- Kreugborn, rhamnus catharticus: ή καθαφτική mäßig gehen, constantissime servo1 eosdem cursus: τούς αύτους δρόμους κατέχειν.

Rreislinie, circulus; circumscriptio; circinatio: ò

uunlog.

Rreisrichter, f. Rreisamtmann.

Rreisschreiben, literae in omnes partes terrae ejs mittendae: ή ἐπιστολή εἰς πασαν την γην πεμφθείσα.

Rreissecretair, scríba ordinum provincialium; ò γραμματεύς των της έπαρχίας.

freigen, parturio4: odivsiv.

Arcisstadt, caput regionis: ή έπαρχική πόλις.

Rreisstande, ordines provinciales: οί έπαρχικοί πρωτεύοντες.

Kreiösteuer, veetigal in singulas regiones descriptum: τὰ τῆς ἐπαρχίας τέλη.

Rreissteuereinnehmer, f. Rreiseinnehmer.

Kreisstände, sversammlung, conventus [ûs]: ή συναγωγή | - einen St. ausichreiben, indîco3 [xi, ctum] conventum: συναγωγήν δεικυύναι, = δηλούν | - R. halten, ago 3 [êgi, actum] c.: συναγωγήν κατέχειν. Rreistand, orbis saltatorius: o ogynorinos núnlos.

Rrempe, margo [inis]: το κράσπεδον λώμα.

Kreffe, Gartenfresse, lepidium sativum : τὸ κάρδαμον - Brunnenfresse, sisumbrium nasturtium: το κέρδαμον σίσυμβρον.

etwas über bas R. legen, decusso': ziagein | - Die R. u. die Quere laufen, hue illue eurso': Eig nlayea καί σκολιά έρχεσθαι ! - als Sache, an ben Buften, lumbi ; regio sacra: ή όσφύς [vos] | - bon Metall, crux: το χιαστον επίσημον | - Ehrenfreuz, insigne honoris: το χιαστον επίσημον | - R. für bie zum Tobe Berurtheilten, crux: o στανοός | - ein R. auf-richten, constituos [ui. fitum] crucem: καθιστάναι σταυρόυ] - jmon ans R. [chlagen, affigo3 [fixi, fixum] qm cruci; tollo3 [sustuli, sublatum] qm in crucem: ανασταυρούν τινα | - am R. hangen, pendeo 1 [pependi, pensum] in cruce: κοέμασθαι έν στανοφ | am R. sterben, agor³ [aclus] in crucem: ἀποθνή-σκειν έν τῷ σταυρῷ [- jmbn bom R. abnehmen, refigo [fixi, fixum] corpus cjs: άφελεῖν τινα άπο τοῦ στανοού | - übertr., Beichen bes R., figura crûeis: δ στανρός | - ein R. machen, imitor1 digito figuram crucis: ἐπαλλάττειν τὰ χεῖφε | - fig., Wiber= wartigfeiten, mala [orum]; calamitas; miseria: al ταλαιπωρίαι· τὰ κακά · δεινά | - scin R. auf sich nehmen, non subterfügio schiggi, gitum mala Christo auctore: ὑπομένειν ἐν κακοίς | - biel R. haben, vexor¹ od. conflictor¹ multis malis: πολλὰ καὶ δεινὰ πάσχειν. Εν δεινοίς πολλοίς έχεσθαι. εείναι.

Kreuzbein, os sacrum: ή κοχώνη.

Rrenzbild, Christus cruciaffixus: o Xoιcτού σταυρός.

Rreuzblume, polygala: to nolvyalov.

Kreuzbogenstellung, opus arcuatum: to καμαρωτον Egyov.

freugbrab, probissimus; antiquâ virtute et fide: agtστος ανδρών λώστος ανδρών.

Rrenzbrett, as: eres decussati; oi oxicotol oxóloxes.

φαμνος.

freuzen, I) n., vägori: nlavasdat álasdat | - auf bem Meere f., pervagor' mare: negenleiv | - an ber Küste f., vagor¹ praeter oram: πλανᾶσθαι παοὰ την ἀπτήν | — II) r., sich f., decussor¹: ἐπαλλάττειν· χιάζειν | - bie Wege t. fich, via altera huc fert, altera illuc : al odol ziagovow | - vielerlei Bedanten f. fid) in meinem Ropfe, cogito" multa simul: nolo όμῶς ἐννοεῖσθαι.

Rreuzenzian, gentiana eruciata: ή γεντιανή.

Krellzer, semiobolus: το ημιοβόλιον - f. b.la. Bellerf. b. - (f. b. a. Geerauber), praede (maritimus): o ληστής - als Schiff, navis praedatoria: ή ληστρική ναύς | -(f. b. a. Bachtschiff), navis speculatoria; ή κατασκοπική ναύς.

Arcuzestod, crux; supplicium servile: ή άνασταύφωσις· άνασκολόπισις· ο άνασκολοπισμός | - jmbm mit dem K. drohen, minor¹ cracem cui: àxeileiv tivi tov stavoov; jmdn mit dem K. bestrasen, anim-adverto³ [ti, sum] in qm supplicio servili: zquiοὖν τινα τῷ σταυρῷ.

Areuzfahrer, miles (eques) rei christianae propugnator: ὁ στρατιώτης (Ιππεύς) τὸ τοῦ Χριστού σημα επόμενος.

freugformig, redactus in crucis formam: o an n

κατά χι ὁμοιότητι | - Adv., in speciem crucis: | descendo [di, sum] ad infimas preces: κατέρχεolov yi.

Kreuzgewölbe, testado: n zelwon.

Rreugherr, f. Rreugfahrer.

frengigen, f. an bas Rreng ichlagen u. Kreng.

Rreuzigung, Chrifti, supplicium summum a Christo sumptum: ή άνασταύρωσις άνασκολόπισις ο άνασκολοπισμός.

Rreugfirde, aedes opere arcuato exstructa: ή ένκλησία έργω καμαρωτώ κατεσκευασμένη.

freuglahm, f. lenbenlahm.

Kreuzpflanze, senecio: ò ήριγέρων [οντος].

Rreugraute, ruta graveolens: το βαρύωδες πήγανον.

Rreugritter, f. Rreugfahrer.

Rreugichiff, f. Rreuger.

Rreusichnitt, sectio decussata: ή χιαστή έπτομή. Rreugspinne, aranea diadema: το άραχναίον διά-

δημα.

Rrengträger, qui crucem fert: o στανοοφόρος | fig., aerumnôsus et calamitôsus: πανάθλιος ανήφ. Rreuzweg, trivium: trifida: ή σχιστή όδός τοίοδος. freugiveise, in crucis speciem; in decussem; decussatim: ἐναλλάξ ἐπαλλάξ φορμηδόν εἰς πλάγια καὶ σκολία οἰον χὶ | - tim. f. theiten, decusso! qd: χιάζειν τι | - imbn f. [chliehen, constringos [nxi, ictum] manus cjs decussatim: ἐνναλλάξ συσφίγγειν Tag reigas tivos.

Rrendwurd, senecio vulgâris: o noivegor [ovros]. Rreugiug, bellum rei christianae causa susceptum; ό ίερος στόλος.

fribbeln, f. juden.

Rridelei, morositas: ή δυςκολία · δυςχέρεια.

Kridler, bomo mordsus: δύςκολος, δυςχερής αν-Downog.

Rriebo, f. Rerngehaufe.

friedjen, rêpo3 [psi, ptum]; repto1; serpo8 [psi, ptum]: Coneiv Conigein | - auf allen Bieren f., repto' per manus et genua; repo's quadrupede gradu: τετραποδιστί βαδίζειν εοδεύειν | - auf allen Bieren friechend, quadrupes more bestiarum: zszpaποδιστί βαδίζων | - aus etw. f., erêpo3: prorêpo3: έξέρπειν. έξερπύζειν ανέρπειν | - aus bem Gie f., exeo4 [ii, itum] ob. excludor3 [clusus] ex ovo: exκολάπτεσθαι, ἐκλεπίζεσθαι ἐκ τῶν ἀῶν | - αuf ctro.f., irrêpo³ cuirei: εἰζέρπειν εἰζερπύζειν εἰζ τιin etw. t., repos in qd : Equeuv els ti | - in alle Winfel f., perrepto1 in omnibus latebris: διέφπειν., διερπύζειν διὰ πάντων μυχών | - getrochen fommen, arrêpo³: προςέρπειν-, προςερπύζειν πρός τι |- fig., servio* humiliter; parasitor¹: υποτφέχειν τινι υπέφχεσθαί τινα υποπίπτειν τινά |- bor imbm f., adulor qm; vendito me cui: nolansveiv. σαίνειν · θωπεύειν τινά | - s., das R., reptatio; humilitas; adulatio; ο έρπνσμός ή έρπηδών [ωνος]. Ellvois.

friechend, humilis; humillimus; ambitiosus; infimus: έφπετός ταπεινός ταπεινόφοων σχυλαχώone | - f. Befen, humilitas: to ransivor nat onulaκώδες | - f. Schmeichelel, adulatio: ή κολακεία θωnela' nooguvenais | - fich ju t. Bitten erniebrigen, σθαι πρός κατωτάτας εύχάς.

Rriecher, adulator; parasitus; o παρασίτης.

Kriecherei, f. friechen (bas).

Strieg, bellum; arma [ôrum]: ὁ πόλεμος · τὰ ὅπλα -A. zu Lande, b. terrestre: nóleuog nata yñv | - K. jur See, b. navale: πόλεμος κατά θάλατταν | - R. im Innern, b. intestinum, domesticum, civile: πόleuog olnelog . Eupoliog | - R. mit ben Galliern, b. Gallicum: Γαλλικός πόλεμος πόλεμος πρός τους Γάλλους | - R. mit ben Eclaben, b. servile: ὁ προς rong Soulous nolemos | - R. auf Leben u. Tod, b. internecinum: πόλεμος πανώλεθοος: εξολοθοευτικός | - im R., (in) bello; tempore belli: ἐν πο-λέμφ | - im R. u. Frieden, domi bellique; domi militiaeque: οίκοι και έν πολέμω | - gleich groß im R. u. Frieden, magnus bello nec minor pace: μέγας και οίκοι και έν πολέμω | - den K. wünschen, volo? [volui, velle] bellum: τον πόλεμον βούλεσθαι ποθείν πολέμου | - auf ben R. benten, cogito' de bello: πόλεμον νοείν, - έννοείσθαι | - Gelegenheit jum K. suchen, quaero [quaesîvi, situm] bellum: πόλεμον Entern | - Belegenheit jum R. finden, reperio freperi, repertum] occasionem belli:, causam bellandi: την τοῦ πολέμου αἰτίαν εὐρίσκειν | - K. beranlassen, anstisten, möveð [mðvi, mötum]; concito¹; excito¹; fácio³ [féci, factum] bellum; πόλεμον κινεῖν - εἰγείρειν - ποιεῖν | - sid) dum k. rūsten, paro¹ bellum; παρασκευάξεσθαι τὰ προς (εἰς) τὸν πόλεμον | - bon Neuem sid) rūsten μιπ R., reparo 1 b.: κατασκευάζειν τον πόλεμον |fich auf ben R. gefaßt machen, samo's [sumpsi, ptum] saga: τὰ ὅπλα λαμβάνειν | - imbm mit R. brohen, minor 1 bellum cui: ἀπειλεῖν τινι τὸν πόλεμον | ben R. beschließen, decernos [decrevi, cretum]. jubeo² [jussi, ssum] b.: τον πόλεμον ψηφίζεσθαι [- imbin R. brohen (wenn er bie gestellten Bebingungen nicht erfüllen follte), denuncio¹ b. cui: προαγορένειν πόλεμόν τινί | - imdin ben R. anfündigen, indicos [xi, ctum] b. cui: προειπείν τινι πόλεμον πηρύττειν πολεμόν τινι | - ben & eröffnen, incipio [cêpi, ceptum] b.; fácio [fêci, factum] initium belli: ἄοχεσθαι τοῦ πολέμου ἄρχεσθαι ποιείν τὸν πόλεuov | - fich in einen R. einlaffen, suscipio3 [cepi, ptum] b.: αναιφείσθαι τον πόλεμον | - imbn mit R. übergiehen, infero [intuli, illatum, inferre] bellum ob. arma cui: πόλεμόν τινι έπιφέρειν : εξηφέρειν. πόλεμον ποιείσθαί τινι | - in ben R. giehen, abeo' [ii, itum] militatum; capesso3 [sîvi, sîtum] militiam; proficiscor3 [feetus] ad bellum (in castra): εξελαύνειν είς στοατείαν έξιέναι σταρτείαν ποιείσθαι | - ber K. bricht aus, b. oritur' [ortus]: γίγνε-ται ο πόλεμος | - ber K. entbrennt heftig, b. exardescit3 [arsi, sum]: ὁ πόλεμος ἐκφλέγεται | - R. wuthet in einem Canbe, terra ardet' [arsi, sum] bello: ή γη καίεται πολέμφ | - A. wuthet allenthals ben, omnia flagrant bello: πάντα αίθεται πολέμφ R. fülyren, bella ; gĕro [gessi, gestum] bellum: πολεμεῖν τινί, πρός τινα πολεμίζειν στρατεύεσθαι έπί τινα | - ben R. leiten, agos [egi, actum]; ad ministro¹ b.: πόλεμον ποιεϊσθαι | - K. führen mit jmbm, gero³ [gessi, gestum] b. cum quo: πολεμεΐν TINE στρατεύεσθαι έπε τινα - ob. contra qm; persequor [secutus] qm bello: διώκειν τινα πολέμφ] ben R. in bie Lange gieben, daco's [xi, ctum] ob. traho3 [xi, ctum] b.: μημύνειν τον πόλεμον δια.

τελεῖν πολεμοῦντας | - ben K. enbigen, facio³ [fêci, factum] finem belli (bello); discêdo³ [cessi, cessum] ab armis; conficio³ [fêci, fectum] ob. compôno³ [pŏsui, situm] b.; debello¹; λύειν παταλύειν τον πόλεμον ἀπειπεῖν πόλεμον | - ben K. böllig endigen, deleo2 [levi, letum] ob. tollo3 [sustuli, sublatum] b.: ἀναιοείν τὸν πόλεμον· έκπολεueiv | - ben R. nieberichlagen (burch einen Sauptcoup), profligo b.: προβιβάζειν τον πόλεμον προκόπτειν τον πόλεμον | - ber R. wurde mit einem Ereffen beendigt, uno proelio debellatum est: τέλος έχει ὁ πόλεμος μια μάχη.

1. friegen, f. Rrieg (führen).

2. friegen, (f. b. a. befommen, nehmen, ergreifen), f. bb.

Rrieger, miles; home militaris: o nolemotifs noleμιστήο [ηρος] · ο στρατιώτης | - ein gemeiner R., miles gregarius; ο έδιώτης | - cin ausgezeichneter R., vir militiae peritissimus: ἀνὴρ [νδρός] ἀνδρειότατος | - ein großer A. sein, gessi maximas res in bello; floreo² bellieâ laude: ἀνδοείως μάχε-σθαι· ἀγαθὸν είναι τὴν ὁπλομαχίαν | - ein eben fo großer R. als Staatsmann fein, non praestantior sum in armis quam in toga; multum versatus sum et in imperiis et in magistratibus : τοιοῦτον στρατιωτην είναι, οίον πολιτικόν.

Kriegerin, mulier fortis: ή πολεμίστοια.

friegerisch, einem Krieger ob. Kriege gemäß, militaris: πολεμικός μάχιμος - es fieht bei uns t. aus, omnia tenent speciem belli; omnia strepunt apparato belli: πάντα τὸ σχήμα πολέμου έχει | - 3um Kriege geneigt, bellicôsus; ferox: πολεμικός φιλοπόλεmos [ov].

Kriegerfaste, corpus militum; milites: oi στρα-

Rriegerleben, vîta militâris: o στρατιωτικός βίος.

friegfertig, =geruftet, expeditus ad bellum capessendum: εύζωνος:, έλαφος τῷ πολέμφ | - ein heer f. machen, instruo³ [struxi, ctum] exorcitum: κατασκευάζειν το στράτευμα.

friegfrei, immunis militiae: ἀστράτευτος [ov] | - f. fein, habeo vacationem militiae: ελεύθερον είναι της στρατείας.

friegführend, bellans; gerens bellum: ποιούμενος πόλεμον | - gern f., bellicosus: πολεμικός φιλοπόλεμος [ov]. | - alle t. Mächte, omnes qui bellum suscêpêre: πάντες πολεμοῦντες.

Rriegführung, administratio belli: ή ἐπιμέλεια τοῦ πολέμου.

frieggeubt, in bello (armis) exercitâtus; multum versatus in bello: πολεμικός.

frieggewohnt, assuetus bello: είθισμένος πολεμείν.

Rricgsabel, nobilitas quae fit ex virtute militari; ή εὐγένεια ἀνδραγαθία γενομένη.

Rriegsamt, munus [eris] militare: τα πολεμικά Egya.

Kriegsanführer, dax (belli): ὁ πολέμαρχος στρα-

Kriegsanftalten, apparatus [ûs] belli: ή παρασκευή του πολέμου | - R. freffen, paro bellum ; apparo ; Kriegbeifer, studium belli; ή του πολέμου προθυμία.

instruo3 [struxi, structum]: παρασκευάζειν τὸν πόλεμον.

Kriegsartifel, lex militaris: o noleuros vouos.

Rriegeaufruf, f. Aufgebot.

Rriegsaufwand, sumptus [us] belli: τὰ πολέμου άναλώματα.

Rriegsbaufunft, architectura militaris: ή στρατιωτική άρχιτεπτονική.

Rriegsbammeifter, architectus militaris: o στρατιωτικός ἀργιτέπτων.

Kriegobeamte, administer belli: o ovvegyos του πολέμου.

Rriegsbedarf, = bedurfuiffe, omnia quae ad bellum gerendum pertinent; quae poscunt belli usus: τὰ εἰς τὸν πόλεμον | - R. an Grib, pecunia quae in bello usui est: τὰ πολέμου χρήματα.

Kriegsbegebenheit, res bello gesta: τὰ πολεμικά.

Rriegsbuhne, f. Schauplat (bes Rrieges).

Kriegscamerad, =gefährte, commilito; socius belli; contubernalis: ο συστρατιώτης.

Rrieg&caffe, aerarium militare: τὸ δημόσιον τὸ ποleurov.

Kriegscaffirer, sahlmeifter, tribunus aerarius; dispensâtor belli; cui negotium pecuniae dispensan-dae dătum est; ὁ ταμίας.

Rriegocollegium, consilium quod res bellicas curat: ο στρατιωτικός σύλλογος.

Kriegscommando, f. Commando 2.

Rriegocommiffariat, vici rebus, quas belli usus poscunt, subministrandis: οἱ τῶν πολεμικῶν ἐπίμελούμενοι.

Rriegocommiffar, qui res quas belli usus poscunt, subministrat: ὁ τοῦ πολέμου ἐπιμελούμενος.

Rriegsbepartement, administratio rerum bellicarum: ή των πολεμικών έπιμέλεια.

Rriegobienft, militia; res militaris; munus militiae ob. belli: ή στρατεία τα πολεμικά | - ben R. Iernen, disco3 [didici] ob. edoceor2 [ctus] militiam: την στρατείαν διδάσκειν | - praftifd, usu: ἔργω | unter imbm, tiro milito' in exercitu ejs: ἄρχεσθαι του στρατιώτην είναι | - ben R. genau fennen, peritissimus sum rei militaris: του πόλεμου έμπειρότατον είναι | - R. nehmen, capesso3 [sîvi, sîtum] militiam; do1 [dedi, datum] nomen: Επεσθαι προς τον πόλεμον | - bei jmdm R. nehmen, co [[vi, itum] militatum ad qm: στρατεύειν | - jmbn aus bem R. entlassen, solvod svi, látam] ym militiå: ágrévat riva ríz stocriás | - s. and abbanten | - sich dem K. entzichen, subtersügiod ssign, gitum] militiam: διαδιδράσηειν την στρατείαν | - bem R. fich zu ents ziehen fuchen, detrecto! m.: διαδιδοάσκειν την στρατείαν | - frei sein bom R., habeo vacationem militiae: έλευθερον είναι της στρατείας.

Rriegscuratorium, curatores rerum bellicarum: oi της στρατείας έπιμεληταί.

Rriegedrangfal, calamitas belli: o κατά τον πόλεμον πόνος.

Kriegseid, f. Solbateneib.

frieggerfahren, perîtus belli; exercitâtus in bello: Rrieggefchrei, clamor: ή άλαλά: το πολεμικόν | πολεμικός · ξμπειρος των πολεμικών.

Rriegberfahrenheit, peritia rei militaris: usus [as] Rriegsgefeß, lex militaris: ο στρατιωτικός νόμος | -

belli: ή τῶν πολεμικῶν ἐμπειοία.

Kriegberflärung, umfdrieben burch indico [xi, ctum] bellum: ή προαγόρενοις του πολέμου | - [0: bas Recht ber R., jus quo bella indicuntur: ή της προαγορεύσεως δίκη.

Kriegseröffnung, initiam belli: ή του πολέμου άρχή.

Rricgofad), res militaris: τὰ πολεμικά τὰ προς τον πολέμου | - fich bem A. widmen, edoccor [ctus] militiam: εκμανθάνειν την στρατείαν.

Rriegsfadel, f. Rriegsfeuer.

Rriegofahne, signum (militare): ή σημαία το ση-

usiov.

Rriegofeuer, sfacel, sflamme, incendium belli: 6 πόλεμος | - bas R. anichuren, excito incendium belli; praefero [praetuli, praelatum, praeferre] facem bello: Eyelgeir tor nolemor | - das R. ift aus: gebrochen, bellum exarsit: ἐξεδδάγη ὁ πόλεμος | in einem Lande ist bas K ausgebrochen, terra ardet? [arsi, sum] bello: Εν τινι πόλει εξεφφάγη ὁ πόλεuos] | - Alles fteht in Kriegsflammen, omnia flagrant bello: πάντα αίθεται πολέμω.

Rriegoflotte, naves hellicae: το ναυτικόν: ο ναυτικός στόλος αί τριήρεις.

Kriegofuhre, vectūra: ή τῶν στοατιωτιαῶν σαενῶν πομιδή [- K. audschreiben, describo³ [psi, ptum] vecturas: την των στρατιωτικών σκευών κομιδην

διατάττειν. Kriegofuß, ratio belli: ή πολεμική χρεία τὰ πολεμικά | - bas B. auf ben R. fegen, instruo3 [struxi. structum] exercitum: σκευάζεσθαι την στοατιάν

είς πόλεμον | - bic Flotte: expedio classem: τὸ ναυτικόν:, τὸν στόλον σκενάζεσθαι.

Rriegsgebrauch, mos; usus [ûs] belli: τὰ ἐν πολέμφ νομιζόμενα | - nach dem R., more militiae; in stitūto militāri: κατὰ τὰ ἐν πολέμφ νομιζόμενα.

friegegefangen, captivas bello; captus bello: o aix μάλωτος |- bie K., corpora captiva: οἱ αἰχμά λωτοι |- jmbn f. machen, capio 3 [cêpi, captum] qm bello: αίχμάλωτον ποιείν αίχμαλωτεύειν.

Rriegogefangenschaft, captivitas: ή αλχμαλωσία | in R. gerathen, capior's [eaptus] bello: aigualoτεύεσθαι.

Rriegogeift, animus bellicosus: o πολεμικός θυμός.

Rriegegepäd, f. Bepad.

Rriegogerath, -gerathichaften, apparatus [us] belli; Rriegolager, castra [orum]: τὸ στράτευμα ή omnia quae ad belli usum pertinent: τὰ σκεύη' ή ele τον πόλεμον παρασκευή | - bas R. einzelner Kriegslaften, onera [um] belli: τα του πολέμου Solbaten, vasa [ôrum]: τὰ στρατιωτικά σκεύη: ή αποσκευή.

Rriegogericht, consilium castrense: of ele noiser our-

ελθόντες στρατηγοί.

Rriegogerucht, rumor belli: ή του πολέμου φήμη. Rriegogefang, carmen bellicum: ò παιάν [ανος].

Rriegogeschäft, munus [eris] militare: τὰ στρατιω-TINO.

Rriegogeschichte, eine, res bello gesta: n dinynous τῶν ἐν πολέμω πραχθέντων. Kriegsgeschick, f. Kriegsglud. paprocen in alle

mit R., clamore sublato: alala.

nach bem R. etw. mitnehmen, aufero [abstuli , ablatum, auferre] qd lege belli: ἀφαιρείν τι κατά τὸν στρατιωτικόν νόμον.

Rriegsgeschüß, tormenta forum] bellica: τὰ πολέμου στοεβλωτήρια.

Rriegogetofe, strepitus [as] armorum; στοατιωτικός θόρυβος ή πολέμου ταραχή.

Rriegogetummel, tumultus [ûs] belli: ή πολέμου ταραχή ο πόλεμος.

Rriegogewühl, im, bello flagrante: έν τω φλεγομέ-

νω πολέμω.

Rriegogliid, fortûna belli: ἡ πολέμου τύχη τὰ τοῦ πολέμου ὁ Λοης | - mif gleichem R., acquo Marte: άγχουμαλα | - mit mechfelnbem St., vario Marte; varia fortana: ἀστάτω μάχη | - bas R. berfuchen, tento fortunam belli: πειράν :, πειράσθαι την πολεμικήν τύχην.

Kricgsgöttin, dea belli; Bellova: ή Έννώ [ovs]. Rriegogott, deus belli; Mars: o Aons [sos].

Rriegehandwert, f. Rriegefach.

Kriegshaufen, agmen militum: ή στρατιά το στρατιωτών άγημα.

Kriegsheer, f. Seer.

Rriegohelb, f. Beld, Rrieger.

Rriegsherold, praeco: o στρατοκήφυξ [υκος] * κήφυξ. Kriegohulfe, milites auxiliarii: ή επικουφία.

Kriegsjahr, annus, in quem bellam incidit; annus bellicosus: τὸ ἔτος ἐν ις πόλεμος ἐγένετο ' τὸ τοῦ πολέμου έτος.

Rriegofenntniß, scientia belli: ή είδησις, γνώσις,

επιστήμη των πολεμικών.

Rriegoffleid, «fleidung, vestitus [ús] militáris; sa-gum; cultus [ús] od. ornātus [ús] militáris: ή στρατιωτική στολή ή χλαμύς [ύδος] ή έφαπτίς [ίδος].

Rriegofned)t, miles gregarius: à στρατιώτης.

Kriegstoften, f. Kriegsaufwand. Rriegofunde, f. Kriegowiffenichaft.

friegofundig, belli haud iguarus; prudens rei militaris: Εμπειρος =, επιστήμων [ον] των πολεμικών, ετά πολεμικά.

Kriegofunst, res militaris; disciplina bellica; artes belli: ή πολεμική τέχνη· ή στρατηγική· τὰ πολεuna.

στρατιά.

ayon.

Kriegsleute, milites: of στρατιώται | - madere R., homines militares: ἀνδρείοι στρατιώται.

Rriegelied, carmen militare: o nauar [avog] to άσμα πολεμικόν.

Rriegelift, stratagema [atis]; ars: το στρατηγημα. Rriegelifte, f. Lifte (ber Solbaten).

Rriegeluft, studium bellandi: ή του πολεμείν έπι-Dvula.

friegoluftig, capidus belli; bellicosus: gilonolemos [0v].

Rriegsmacht, friegführenbe Macht, princeps (civitas), qui (quae) bellum instruere potest: ή δύναμις πολεμική | - Seer, vires: ή στρατιωτική δύναμις δύναμις | -mit ber gangen R., omnibus viribus: πάση Rriegeruhm, gloria ob. laus belli: ή δόξα ή ἀπο τη δυνάμει.

Kriegsmagazin, horreum belli ; armamentarium : ò

οπλοθήκη.

Rriegsmanier, f. Rriegsgebrauch.

Rriegemann, f. Rrieger.

Rriegsmantel, sagum: ò cáyos.

Rriegomafchine, machina bellica: ή πολεμική μηγανή

Kriegsminister, amicus regis qui omoium rerum bellicarum habetur particeps: ὁ πολέμαρχος πολεμάρχης. ὁ ἐπὶ τῶν πολεμικῶν.

Kriegoministerium, consilium rerum bellicarum: tò τών πολεμικών συμβούλιον το στρατηγείον.

Rricasmunition, globi et cetera quae ad tormenta bellica pertinent: τὰ πρός στοεβλωτήσια πολεμικά. Rriegomuth, animus bellicosus: o moleuixos Dvμός | - unbandiger R., ferocia: ή πολεμική μανία.

Rriegonoth, calamitas belli: ή δια τον πόλεμον, ἀπὸ τοῦ πολέμου ταλαιπωρία.

Kriegsoberfter, tribanus militam: o ziliaozog.

Rriegsordnung, disciplina militaris: ή στρατιωτική παιδεία · εύταξία.

friegspflichtig, obstrictus sacramento militiae: o en καταλόγφ · στρατεύσιμος [ον].

Rriegoplan, ratio belli gerendi: ἡ τοῦ πολέμου οδός - einen R. entmerfen, describo [psi, ptum] rationem totius belli: την τοῦ πολέμου όδον διαγράφειν.

Rriegsrath, I) als Behörde, consilium, in quo de bellicis rebus consultatur: ὁ τῶν στρατηγῶν σύλloyes ή των στρατηγών βουλή | - bezüglich auf die Mitglieber, qui res bellicas administrant: οί στρα-τηγοί | - R. im Lager, consilium castrense; praetorium: το στρατήγιον στρατηγείον | - einen & halten, habeo' consilium: περί του πολέμου βουλεύεσθαι - einen R. berufen, convoco1: στρατήγιον naleisdat | - ber R. berfammelt fich, duces conveniunt: οί στρατηγοί συνέρχονται | - etw. vor den R. bringen, defero [detul, delatum, deferre] qd ad consilium: είςαγγέλλειν τι τοῖς στρατηγοῖς | ale einzelnes Mitglied, a consiliis bellicis: elg tor στρατηγών.

Rriegerecht, zwifden friegführenben Bolfern, jus (jura) belli; lex belli: τὰ κατά τὸν πόλεμον νομιζόμενα τα έν πολέμφ δίκαια | - bas R. beobachten, servol jus belli: τα έν πολέμφ δίκαια φυλάττειν | - 3nbe: griff ber Rriegegefete, leges militares : ol στρατιω-

τικοί νόμοι.

Rriegerichter, judex castrensis: ὁ στρατοπεδευτικός δικαστης.

Rriegorob, equus militaris: o lanos nolemnos, noλεμιστήριος.

Kriegsrotte, caterva militum: τὸ σύστοεμμα, πλήθος τῶν στρατιωτῶν.

Kriegerüstung, comparatio ob. apparâtus [ûs] belli: ή παρασκευή πολεμική ή πρός πόλεμου παρασκευή τὰ πολεμιστήρια | - Κ. machen, appared bellum: παρασκευάζεσθαι ώς είς πόλεμου - κ. eiftig betreiben, acerrime paro bellum: σφόδρα κατα-

paro de integro bellum: έκ καινής ἄρχεσθαι πο-Leusiv.

Rriegeruf, f. Aufgebot u. b. Rola.

τοῦ πολέμου | - St. haben, floreo gloria belli : εὐδοκιμείν έν=, έπὶ πολέμφ.

Kriegssache, res bellica: τὰ πολεμικά.

Rriegoschaar, manus [ûs]: ή τάξις στρατιωτών.

Rriegsichaben, calamitas: ή βλάβη ή έκ του πολέμου, διὰ τὸν πόλεμον.

Rriegefchauplat, -theater, f. Schauplat (bes Rrieges).

Rriegofchiff, navis bellies ob, longa ob, rotunda: n ναύς μακρά το πλοίον μακρόν.

Rriegsschuld, aes alienum bello contractum: τά έν πολέμω=, δια τον πόλεμον χρέη.

Rriegofdule, ludus militaris: o στρατιωτικός άγων - fig., disciplina militiae : ή εὐταξία | - bei jmbm in bie R. gehen, discos [didici] sub quo militare: την εύταξίαν διδάσκειν ὑπό τινι.

Ariegssecretar, scriba a rebus bellicis: o vão nolsμικών γραφεύς [έως].

Rriegsspiel, das, fpielen, ludos [lusi, sum] proelia: τας μάχας παίζειν.

Rriegestand, ratio belli: ή στρατεία.

Rriegoftener, tribûtum, unde belli impensae tolerantur: ή είςφορά τὰ είς τον πόλεμον τέλη.

Kriegsftrafe, poena militâris: ή πολεμική τιμωρία. Rriegestrapazen, labores belli: of nolemor novoi. Kriegoftrage, via militaris: ή λεωφόρος.

Rriegosturm, impetus [ûs] belli: ή πολεμική όρμή. ή έφοδος του πολέμου.

Rriegstang, f. Maffentang.

Rriegsthat, res (in) belle gesta: to Foyor noleuiκόν το έν πολέμω έργον.

Rriegstumult, tumultas [ûs] belli: ol DogvBol noλεμικοί.

Rriegenbung, f. Manoeubre.

Kriegsunfall, f. b. Folg.

Rriegounglud, res belli adversae; calamitas (belli): ή τοῦ πολέμου συμφορά.

Rriegountoften, f. Rriegotoften.

Rriegsberfassung, ratio militaris: o στρατιωτικός λογισμός.

Rriegsvolf, milites; copiae: of στρατιώται το στρατιωτικόν.

Rriegovorrath, apparatus [as] belli; arma, tela, cetera quae ad bellum gerendum pertinent: và sis τον πόλεμον έπιτήδεια.

Kriegswaffen, arma [orum]: τὰ οπλα.

Rriegswagen, currus [ûs]; essedum: το άρμα πολεμιστήριον.

Rriegswertzeuge, machinae bellicae: al ungaval πολεμιστήριαι.

Rriegowefen, res bellicae; res militaris: τὰ πολεμικά στρατιωτικά.

Rriegewiffenschaft, als Runbe, scientia belli: ή των πολεμικών έμπειρία | - ale Wiffenschaft, disciplina σκευάζειν τον πόλεμον | - neue R. maden, com- militaris: ή επιστήμη των πολεμικών ή πολεμική. Rriegswuth, impetus [as] od. saevitia bell: ή μανία:, ώμότης [ητος] έν πολέμοις.

Rriegszeit, tempus belli: ὁ καιρὸς τοῦ πολέμν.

Rriegozelt, tentorium; pelles [ium]: ή σκηνή το σκήvouce.

Kriegejucht, disciplina militaris; d. militiae: ή των στρατιωτών πειθαρχία | - firenge R., d. severa: ή (πικοή) εὐταξία - [chiechte K., d. laxior: ή χαλαρά τάξις] - firenge R. halten, severe rego³ [rexi, rectum] disciplinam militarem: σκληρον είναι προς τήν ευταξίαν.

Kriegozug, expeditio: ή στρατεία.

Kriegszustand, im R. sein, babeo' bellum: πόλεμον έχειν έν πολέμω είναι.

Rriegszweck, jum, ad usum belli : πρός τὰ τοῦ πολέμου. Rrim, Rrimm, Chersonnesus Taurica | - Ginto. Taurici; Tauri.

frimpen, Tuch, contraho3 [traxi, ctum]; συσπαν' συστέλλειν.

Krippe, praesepe; praesepes; praesepium: ή φάτνη καπη.

Rrifis, discrimen; momentum: ή διάκρισις δοπή bie Cache ift in ber R., res inclinatur: Eniowaln Elva ! - Die R. ift vorüber, discrimen 'sublatum est: ή διάπρισις παρελήλυθεν.

Rriterium, f. Rennzeichen.

Rritif, Beurtheilung, censura; judicium: η κριτική noisis | - unter aller R., non dignus de quo judicium feratur; pravissimus; pessimus: ovosvos aξιον | Beurtheilung ber Lebarten und bes Sinnes ber Schriftfteller, ars critica; critice; critica studia: ή κριτική (τέχνη) | - fich mit ber R. beschäftigen, exerceo2 criticam artem: άσκεῖν την κοιτικήν.

Rritifaster, judex infquus: ὁ ἀνεπιεικής, άδικος κοι-TIMOC.

Rritifer, (judex) criticus; censor; judex doctus: ô noitinós.

fritisch, die Kritif betreffend, criticus: nortungs | - Adv., ratione critica: nortungs | - II) bedenflich, anceps; dubius; incertus: ἀμήχανος ' ἄπορος [ον] - eine f. Lage, res dubiae: ή ἀπορία | - in eine f. Lage fommen, addûcor³ [ctus] in discrîmen : εἰς ἀποφίαν Eldeiv.

fritifiren, judico1: noivew neoi rivos · avangivew to έξετάζειν | - über etw., ago3 [êgi, actum] censuram cjs rei: κρίνειν περί τινος.

Krittelei, nimia contra qd calumnia: ή μικρολογία περί την πρίσιν.

Rrittler, judex infquus; homo morosus: o dognolog ἄνθοωπος.

frittlid, morôsus: δύσκολος [ov] δυςχερης [ές].

fritteln, bei etw., fastidio in re: σικχαίνειν, σικχαί-

frigeln, etw. aufe Papier, illino [levi, litum] qd chartis: έπιχρίειν τι τω χαρτη.

Krobs, f. Kerngehaufe.

Kronden, corona parva: ò stegavisnos.

fromen, corono1: στεφανούν' περιτιθέναι τινί στέφανον στέφειν | - bejond. um zu belohnen, corono1 lauro; orno 1 praemio: στεφανούν τινα δάφνη αθ- Rronenthaler, numus regius; το βασιλικόν νόμισμα.

lov tive didovat | - bah. fig., ben Stembel ber Bolltomnienheit aufdruden, cumulo' re: σωρεύειν επάyeir ti tive | - bas Ende frent bas Bert, exitus fas] acta probat: πρός τὰ συμβάντα πρίνεται τὰ πρά ματα | - überf. (f. b. a. belohnen), 3. B. bas Glud fronte fein Unternehmen mit gutem Erfolg, fortuna in ea re prospere usus est: εὖτυχος ἡν ἐν τούτω τῷ πράγματι [— II) die fürstliche Krone aufsehen, impono3 [posui, situm] insigne regium capiti cis; defero [detuli, delâtum, deferro] regnum ac diadêma ad qm: βασιλείαν τινί διδόναι | - gefront werben, accipio3 [cêpi, ceptum] diadema: τὸ διάδημα δέχεσθαι | - ein gefrontes haupt, princeps; rex; imperator: ο βασιλεύς άρχων [οντος] άρχηγός.

Rronung, umfdrieben burd bie Rebensarten unter fro-

nen | - f. b. a. Krönungsfeierlichfeit) f. b. f.

Krönungsfeierlichteit, solemnia quibus rex diadema accepit: τὰ νομιζόμενα τοῦ δέγεσθαι τὸ διά-

Krönungsfest, stag, dies quo rex diadema accipit: τὰ τοῦ βασιλέως ἀνακλητήρια.

Krönungszug, pompa: ή πομπή: ακολουθία.

Kröpfchen, strumella: ή μικοά χοιράς [άδος] μικοά γογγρωνη.

Krote, bufo; rana bufo: ή φρύνη ' ὁ φρῦνος ' ὁ φύ-

Rrofodill, crocodilus: o noonodellos.

Rrofodillbthrauen, lacrima falsa; τὰ πλαστά δάκουα - R. weinen, confingo [finxi, fictum] lacrimas dolo: τὰ δάκουα πλάττειν δόλφ.

Krone, I) runde Umgebung, corona: ή στεφάνη 10owis [idos] o oregavos - ale hochfter Buntt, burch summus: ὁ ἄνωθεν ἀνω | - fo bie K. bes Bau-mes, arbor summa : ἄνουν τὸ δένδουν | - Umgebung bes Hanptes, als Zierde, corôna: ο στέφανος |- imbn mit einer K. beschenfen, dono' qm corôna; corôna' qm: στεφανούν τινα | - dah, überh. Zierde, 3. B. die Scham ist die K. der Tugend, podor primus est virtutis honos: ή αίδώς έστι το της αρετής κάλλιστον |v. Menichen (f. b. a. ber Borgugliche), princeps: πρωτεύον [ονσα, ον] ποώτος | - die R. der Zungfrauen [ein, anteeo* [anteii, -itum] omnes virgines venustate: The nalligran naphivor sival - einer Sache bie R. auffegen, augeo ! [auxi, auctum] qd cumulo : έπιτιθέναι πολοφώνα πράγματί τινι | - 11) Αβείden foniglicher Burbe, insigne capitis ob. regium; diadêma: το τιάρα: το διάδημα | - jmbn bie R. auf= fegen, imponos [posui, situm] diadema capiti cjs: έπιτιθέναι τινί το διάδημα | - bah. übertr. (f. b. a. herrschaft), summa rerum; regnum; imperium: n βασιλεία άσχή | - die R. geht auf jmon über, imperium transit ad qm: ή άσχή τινι δίδοται! | - (f. b. a. Staat, König), regnum; rex: ή ἀρχή· ὁ βασιλεύς [έως] | - Güter ber R., praedia publica: τὰ βασιλικά πτηματα | - (f. b. a. Kronenthaler), f. 11.

fronenartig, similis corônae: στεφανοειδής [ές] | --Adv., in speciem coronae: στεφανοειδώς.

Aronenery, aes secundarium: o deutegevor zalxos.

Rronengold, aurum secundarium: o δευτερεύων χουσός.

Aronenrauber, qui aufert regnum regi: τῷ βασιλεί άφαιρούμενος την άρχην.

Rronenfrager, qui diadema sustinet: o ofewn Rrume, mollia [ium] panis; interior pars panis: n τὸ διάδημα.

Kronerbe, heres regni; ò διάδοχος.

fronfähig, f. thronfahig.

Rrongut, praedium publicum: τὸ βασιλικον χωρίον.

Rroupratendent, aemulus regni: o aveaywvistig tigs άρχης | - bie R., qui de regno inter se contendunt: οί περί της ἀρχης ἀγωνιζόμενοι.

Rrondring, steffin, f. Erbbring.

Aropf, ber Bogel, ingluvies; guttur: o noologog ποηγοφεών [ωνος] | - b. Menfchen, struma: ή βρογχουήλη · μήλη | - einen R. habend, strumosus: χοιραδώδης [ες].

Kropfgans, onocrotalus ob. pelecânus onocrotalus ο ονοκρόταλος.

fropfig, strumosus: yoyyowdng [es].

Kropftaube, columba gutturosa: ἡ περιστερά ἡ

έχουσα βρογχοκήλην.

Kriicke, für Gebrechtiche, baeulum: ή βαπτηρία· το σκήπτρον | - an einer K. gehen, levol membra baculo: βακτηρία έπερείδεσθαι | - fich auf eine R. ftugen, innîtor3 [nîsus ob. nixus] baculo : έρείδεσθαι δάβδω.

Rrugelchen, urceolus: to nalniov.

Brumden, mica; micula: to wonlov wirlow.

frimeln, frio i in micas: κατατρίβειν μικρά · συντρίβειν μικρά · καταθραύειν | - fld t., frior in micas καταθραύεσθαι.

Krimme, die, als Eigenschaft, curvatura: ή καμπή πύρτωσις [εως] το πύρτωμα | - als Rehler, pravitas: ή σπολιότης [ητος] · σκαληνία.

Krümmel, am Pfluge, bura; buris: to Elundoov h

ούρα του αρότρου.

frümmen, curvo1; incurvo1; flecto3 [flexi, flexum]; inflecto³: κάμπτειν έπικάμπτειν κυστούν | - fld, f., curvor¹: κάμπτεοθαι etc. | - fig., bor imon fld) l., supplex sum cui: προςκυνεΐν τινα | - imom fein haar f., ne minime quidem facesso3 [sîvi, sîtum] qm: οὐδὲ ἡκιστα ἐφεθίζειν τινά.

Krümmung, bas Krümmen, curvatio; incurvatio; flexio; inflexio: ἡ κάμψις κύρτωσις ἡ κάμπη | -frumme Lage, Richtung, curvamen; curvitas; curvatûra; flexûra; flexus [ûs]; tortus [ûs]; sinus [ûs]: ή κάμπη · ἐπικάμπη · ὁ καμπτήρ [ῆρος] | - boller R., flexuosus; tortuosus; sinuosus: πολυκαμπής [ές] πολυέλιπτος.

Kriippel, homo mancus et membris captus; homo claudus et debilis: ὁ ἀνάπηφος | - jum R. werben, fio³ [factus, fiĕri] mancus et debilis: ἀνάπηφον γίγνεσθαι.

früppelig, debilis membris: angós, às verns rà uéln,

Rrug, urceus; urna; hydria; situlus; situla; cyathus; amphora: ή κάλπις [ιδος]. ή κάλπη. ὁ στάμνος [Wein in einen & faffen, expromos [prompsi, ptum] vinum in urceum: olvov έξαιρείν είς στάμνον | fprüchm., ber Krug geht fo lange zu Waffer, bis er bricht, quem saepe transit casus [us], aliquando invenit: Ruduf, cuculus: o nonve [vyos]. ον πολλάκις παφέρχεται τύχη, είς έρχεταί ποτε | -(f.v. a. Schenfe), caupona: ή καπηλίς το καπηλείον. Ribel, lacus [ûs]: το άγγείον.

ψίξ [ψιχός] | - (f. b. a. ein Bieden), mica; uncia panis: ή ψίξ' ὁ ψωμός.

frumm, carvus; curvâtus; incurvus; leniter inflexus; fatortus; aduncus; reduncus; falcâtus; lunâ-tus: ἀγκύλος ' καμπύλος' γναμπτός | - als Fehler, pravus; distortus: σκολιός κυρτός επίκυρστος [ov] | imbn f. fcliegen, constringo | strinxi, strictum] qm quadrupedem: συσφίγγειν τινά.

frummbeinig, varus; valgus; cruribus varis: áyuvλόπους στοεβλόπους κυλλόπους [ποδος].

frummfüßig, pedibus distortis: διεστραμμένος τους πόδας σκελλός.

frummhalfig, qui est obstîpa cervice: ayuvlódsigos [ον] καμπυλαύχην [ενος].

Krummholzbaum, pinus montana: ή όρεινη πίτυς. frummlinig, lineis curvis (obliquis, pravis): καμπυλόγραμμος [ον].

frummnasig, naso adunco: γουπός καμπυλόζου. στοεβλόβοιν [ινος].

frummschnabelig, rostro adunco: ayxuloxsilns.

Krummstab, lituus: ή καμπύλη | - sprichiv., unter bem R. ift gut wohnen, episcopi imperia haud ita dura exercent: οἱ ἐπισκοποὶ τὴν ἀρχὴν οὐ πάνυ σκληραν άγουσιν.

fruspig, f. fraus.

Rrufte, crusta: ή λεπίς [ίδος] | - mit einer R. übersiehen, crusto1; obdûco3 [xi, ctum] crusta; λεπίδι περιτείνειν.

Artifical, crystallus: o upvotallog.

Arnstallbecher, poeulum crystallinum: to upiotalliνου κύπελλου, έκπωμα, ποτήριου.

frhstallen, crystallinus; vitreus: novotállivos novσταλλοειδής [ές].

Krhstallglas, als Stoff, vitrum transluceus quam proxima erystalli similitudine: o valog | - Arhstallglas fer, crystallina [orum]: τὰ κρυστάλλινα.

Arhstallisation, formatio crystalli: to novoráddov Eldos.

fristallifiren, formol in crystallos: novorallov | fid t., abeo [ii, itum] in crystallos: novorallov-

Arhstallfugel, pila crystallina: ή κουσταλλίνη σφαίρα. Arhstallspiegel, speculum crystallinum: xarontgov κουστάλλινον.

Rubitfuß, per cubicus: o στερεσμετρικός πούς [ποδός]. Rubifmag, mensûra cubica: το κυβικον μέτρον.

Rubifmeile, mille passus cubici: ὁντὸ στάδια : στά-

Rubifmurgel, radix cubica: η πυβική δίζα.

Rubifzahl, cubus: ò otegeòs àque piós.

Rubiffoll, digitus cubicus: o nubinos dántulos.

fubifd), cubicus; oreosog nvbinos | - bas t. Berhalt= niß, ratio cubica; ή κυβική ποσότης.

Ruchen, placenta: ὁ πλακούς [ούντος] · τὸ πέμμα το πόπανον.

Ruche, Ort zum Rochen, entina: το μαγειοείου: όπ- Ruhltrog, alvens refrigeratorius: ή αναψυμτική κυ-B. die R. beforgen, parol coenam; administer (tra) sum victûs quotidiani: παρασκευάζειν το δείπνου Speife, 3. B. eine gute R. führen, laute coenito1: δειπνείν πολυτελώς | - faite R., f. fait.

Ruchelden, junges Suhn, pullus (gallinaceus): ò nolog | - bie R., pulli ex ovis orti: πώλοι έξ ώων γε

νόμενοι.

Rüchenamt, ministerium culinae: διαπονία μαγειοείου.

Ruchenbediente, administer vietus quotidiani; puer culinarius : παίς μαγειρικός.

Rudenbedurfniffe, res culinaria; olera (um): τὸ λάχανον ή κοάμβη.

Rüchengartner, olitor: o lazavirns.

Rüchengarten, hortus olitorius: ή λαχανιά.

Ruchengerath, gefdirr, f. Rochgerath, Rochgefag.

Rüchengewäche, frant, olus (eris): to laxavov.

Riidenheerd, focus culioae: ή έσχάρα.

Rudenjunge, puer culinarius: ò τοῦ μαγείοου ὑπη ostns, mais.

Ruchentoffel, f. Rochtoffel.

Ruchenmagh, culinaria (sc. ancilla): ή μαγειρική. Rudjenmeifter, archimagîrus: ὁ ἐπὶ τῆς ὁψοποιίας.

Ruchenmeffer, culter coquinaris: ή κοπίς [ίδος]. Rudenmufdel, mytilus: o urtilog worthog wil

Ruchenfald, sal popularis; of ales of xoovrat negl

την δψοποιίαν. Rudenfchrant, armarium culinae: ή του μαγειρείου

μιβωτός. Ruchenschurze, subligaculum culinarium: to uccysi-

οικόν περίζωμα. janua culinae: ή του μαγειρείου

Rüchenthür,

θύρα. Rudentifd), mensa culinaria: τὸ ἐλεόν ὁ ἐλεός.

Rüchenzettel, index ciborum: o των όψων κατά-

Ruchlein, f. Ruchelchen.

Rüfer, Rüper, viêtor: o logistis.

Rugeldien, globulus; pilula; sphaerion: to ogaiρίον σφαιρίδιον.

Rühchen, f. Ruh (junge).

fühl, frigidus: ψυχεινός ψυχρός υπόψυχρος [ov] etwas fühl, subfrigidus; frigidiusculus: ὑπόψυ-χοος [ov] · ἀτονος [ov] | - f. machen, f. fühlen | - t. werben, refrigeror1; refrigeresco3: ἀποψύχεσθαι ψυχοούσθαι.

Ruhle, Die, frigus [oris]; algor: τὸ ψύχος.

fühlen, refrigero1: ψύχειν άναψύχειν έπιψύχειν - fein Muthden f., expleo2 [plevi, pletum] animum: πληρούν τον θυμόν |- an imbm fein Müthchen t., evomo³ [mui, mitum] iram in qm: χολούσθαί τινι.

Ruhlofen, fornax refrigeratoria: o ulibavos avaψυκτικός.

Rühlpflafter, unguentum refrigeratorium: to wo πτικόν χρίσμα, αλειμμα.

Rühltrant, potio refrigeratrix: το πόμα ψυντήριον

Ruhlung, refrigeratio; frigus [oris]: ή ψύξις ἀνάψυξις άναψυχή | - jmbm A. gewähren, do leddi, datum] frigus cui: ψῦχός τινι διδόναι.

Ruhlzimmer, apodyterium: τὸ ἀποδυτήριον.

fühl, audens; audax; considens: τολμηφός ευτολμος [ον] · Θρασύς [εία, ύ] | - schr f., summae andaciae; audacia singulari: τολμηφότατος - 10 f. fein, gu 2c., audeo2 [ausus sum] mit folg. inf .: τολμάν | - Adv., audacter; libere: τολμηρώς. εὐτόλμως θρασέως.

Kühnheit, audentia; audacia; confidentia: ἡ τόλμα: εὐτολμία το θάρσος | - unüberlegte R., temeritas: ή άποισία· άλογία· προπέτεια | - fich die Kühnheit nehmen 311 2c., audeo2 [ausus sum] mit folg. inf.; sûmo3 [sumpsi, mptum] mihi hoc, ut etc: τολ-

μάν τι ποιείν.

Rümmel, cuminum: τὸ κύμινον· τὸ καρναβάδιον·

Rümmelbrod, panis cuminatus: ὁ κυμινώδης άρτος. Rummelbrühe, -fuppe, euminatum (se, jus): o no-

μινώδης ζωμός.

Rummeltafe, cascas cuminatus: o xvuiredogs tvoos. Rummelfall, sal cuminatus: à κυμινώδης άλς [log]. fümmerlich, angustus; inops; miser: gucevios évδεής [ες] · εὖτελής [ές] | - cin f. Leben, vita misera: ὁ κακὸς βίος | - f. Lage, res angustae: ἡ ἔνδεια: απορία | - in f. Lage fich befinden, premor3 [pressus] rebus angustis: έν ἀπορία βιοτεύειν | - Adv., anguste; misere: σπανίως ένδεως συντόμως μόλις |- f. leben, habeo me parce ac duriter: ένδεως, γλίσχοως βιούν.

fummern, sid), sum in sollicitudine: dvnsiodau diπην έχειν· άχθεσθαι | - wegen etw. fich f., aegre fero [tuli, latum, ferre] qd: χαλεπώς φέρειν τι | um jindn ob. etw. fich nicht t., non laboro' de quo ob. de re; non moror qd: άμελείν τινος · ραθυμείν περί τινος | - bas fummert mich nicht, nihil hoc ad

me (pertinet); ούα ἐπιμελούμαι τούτου.

Rummernig, f. Rummer.

fünftig, futûrus; postěrus; veniens: ἐσόμενος· γενησόμενος · μέλλων | - δαθ Rünftige, futûra [orum]: τὰ μελλοντα τὰ ἐσόμενα τὸ ὅστερον + - Adv. (f. b. a. funftig hìn, in's Künftige), in posterom (tempus); posthac: μετὰ ταντα ΰστερον | - funftig erft, tvenn, tum, quum etc.: rore, ore.

fünftighin, f. b. Bor.

Runftelei, bas Runftein, ars nimia; nimia diligentia; affectatio; nimia morositas: ή περισσοτεχνία τεχvitela nanotegvia | - als Sache, quod nimia diligentiâ (religione) factum est; argutiae: τὸ τέχνημα σόφισμα.

fünfteln, große Runft anwenben, adhibeo nimiam diligentiam: περιττώς, περιέργως τεχνασθαι κα-ποτεχνείν an etw., oui rei: τινί - getünstelt, nimiâ diligentia factus: κακότεχνος περιέργως τετεχνη-μένος | - burch Kunft καφαίμει, efficio [[fêci, feclum] qd arte: τέχνη τι ποιείν, εξογάζεσθαι | - s., bas R., f. Runftelei.

Runftler, artisex; faber; opisex: o rexvirus onμιουργός · ὁ τεχνικός | - ein dichtender R., poëta: ὁ ποιητής | - ein tüchtiger R., artifex probus: ὁ καλὸς reguling | - ein ausgezeichneter R., artifex operibus Ruftenbewohner, accola maris (litoris): o enwasuis praecipuus: δεινός την τέχνην | - Kunftlerin, artifex: ή τεχνίτις [ιδος].

funftlerifd, burch ben gen. artificis ob. artificum: τεγνεκός Εντεχνος [ον].

Rünftlerleben, vita artificis: ò repviror Blog.

Runftlerverein, societas artificum: ή τουν περί τάς τέγνας έταιρία.

funfilich, artificiosus; particeps artis; factitius; factus: τεχνικός. έντεχνος τεχνήεις. δαιδάλεος τετεχνημένος (- Adv., artificiose; arte; manu et -arte; affabre: τεχνικώς etc., τέχνη.

Runftlichteit, artificium: n regun.

Ruraß, cataphracta: ò & socas [nos] |- f. a. harnifth.

Küraffier, eques cataphractus; eques gravis armatûrae: ὁ θωρακίτης θωρακοφόρος ίππεύς.

Kürbiß, eucurbita: ή πολόπυνθα πολοπύνθη.

Rurbigbirn, pirum cucarbitinum: τὸ ἄπιον όμοιον κολοκύντη.

Rurbifflasche, cucurbita excavata: ή κολοκύντη κεποιλημένη.

Rurichner, pellio; pellionarius: o Brocere [soc].

Rürschnerhandwerf, ale Metier, ars pellionis: n Bvoσευτική | - ale Zunft, collegium pellionariorum: ή

συναρχία τῶν βυρσέων.

Rurge, brevitas; exiguitas: ή βραχύτης το βραχύ - bie R. ber Beine, brevitas crurum : ή βραχύτης τῶν κνημῶν | - R. ber Beit, b. temporis: ή του καιοού τραχύτης | - R. im Reben, b. dicendi: ή συν τομία· τὸ ζύντομον τοῦ λόγου | - flch ber St. bei ehv. bebienen, adhibeo' brevitatem in re: τη συντομία χοησθαι έν τινι | - in die R. ziehen, f. fürzen, abfürzen ! - in ber R. (f. b. a. mit wenig Worten), breviter; paucis (verbis); strictim: ¿v βραχεῖ |- in modlichfter A., quam brevissime: ώς οίον τε διά βραχυτάτων είπείν | - (f. v. a. in furger Zeit), brevi tempore: ἐν ὀλίγω χοόνω | - gnnz in ber A., per-brevi: πάνυ βοαχέως | - in möglichster A., quam maturrime: την βραχυτάτην [sc. όδον].

fürzen, abfürzen, f. b. | - berminbern, minuo' [aui,

nûtum]: μειούν μικούνειν.

fürzlich (f. v. a. vor Kurzem, in Kurzem, mit wenig Worten), f. furg.

Rugden, suaviolum; basiolum: τὸ φιλημάτιον.

füffen, osculor1; suavior1; basior1: φιλείν (τω στόματι) τινα καταφιλείν | - einen Anfommenben f., excipio [cêpi, ceptum] qm osculis: ἀσπάζεσθαί τινα | - jmbn wiederholt f., exosculor qm: καταφιλεῖν τινά | - jmbn bie Sande I., refero [retuli, relatum, referre] manum ejs ad os: καταφιλεῖν τὴν χεῖοά τινος | - cinander f., osculamur¹ inter nos: ἀλλήλους καταφιλεῖν | - s., das R., osculatio; suaviatio; basiatio: ή φίλησις τὰ φιλήματα | - eli Mund gum R. gemacht, os ad oscula paratum : ro περικαλλές στόμα.

Kuste, litus [oris]; ora: ò alyıalóg ' ή nagalia' ή dis [divos] | - an der R. gelegen, maritimus: dalássios the Salássys | - an ber R. fich aufhaltend,

litoralis: αίγιαλειος έπαπτιος [ov].

laggiog. o nato olnov | - ble R., homines maritimi: οἱ θαλάσσιοι ἄνθρωποι.

Küstenfahrer, bas Schiff, navis oraria: ή κατά την γῆν πλέουσα ναῦς | - ber Schiffer, magister navis orariae: ὁ κατὰ τὴν γῆν πλέων παραπλέων.

Ruftengegend, ora (maritima); maritima forum, se. loca]: τὰ ἐπὶ τῆ θαλάσση τὰ πρὸς τὴν θάλασσαν. τὰ κάτω.

Ruffenhandel, commercium maritimum: n enedaλάσσιος έμπορία.

Rustenland, maritima forum; civitas maritima: zò παραθαλάσσιον ἐπιθαλάσσιον.

Rustenstadt, urbs maritima: ή θαλασσία πόλις.

Rufter, f. Rirchner.

Rufe, bes Schlittens, pes [edis]: ή πέζα βάσις | -

Gefaß, cupa : o nidos.

Rugel, globus; pila; sphaera: ή σφαίρα ο τροχίσχος | - eine halbe R., hemisphaerium : τὸ ἡμισφαίοιον | - Flintenfugel, glans: ή βάλανος μολυβδίς [idos] | - übertr. R. am Oberarm, caput ossis humeri: ή κεφαλή του όστεου έπὶ του ώμου | - am Schenfelbein, caput ossis femoris: ή κεφαλή του της κνήμης όστέου.

Rugelflache, superficies sphaerica: h the opaious

ξπιφάνεια.

fugelförmig, globosus; sphaeroides; sphaericus: σφαιφοειδής | - ein f. Körper, globus: τὸ σφαίφωμα | - Adv., in speciem globi: σφαιροειδώς.

Angelform, jum Giegen, machina, qua glandes funduntur: τὸ σφαιροειδές σφαίρας σχήμα.

Augelgestalt, forma globôsa od. sphaerâlis : τὸ σφαιοικόν · σφαιροειδές.

Rugelgewölbe, hemisphaerium: to huispaloiov.

fugelicht, sphaeralis: σφαιρικός.

fugelig, f. fugelformig.

fugeltt, I) a., provolvo3 [vi, volatum]: σφαιρούν τι σφαιροειδές παιείν τι | - II) n., volvor3; pervolvor3: wulleodat · προκυλίεσθαι | - (f. b. a. tegein,

Rugelregen, magna vis glandium ob. telorum: nolλά τοξεύματα | - ben Feind mit einem R. empfangen, conjicio3 [jêci, jectum] maguam vim glandium in hostem: πολλά τοξεύματα τῷ πολέμφ προςβάλλειν im bichten R. ftehen, obruora [rutus] undique telis: καταχώννυσθαι τοξεύμασιν.

σφαιροειδής σφαιρικός lugelrund, globosus:

σφαιρωτός.

Rugelschnitt, sectio sphaerae: ή έπτομή της σφαί-

Rugelzirfel, circulus sphaerae: o núnlos omaigas. Ruh, vacca; bos: ή βούς [βοός] · ή δάμαλις |junge R., juvenca; bucula: ή πόρτις | - eine trach= tige R., forda: ή φοράς βούς | - bon einer R., vacciaus; bubulus: βόειος | - blinde A. fpielen, ludo3 [si, sum] myinda: μυίνδα παίζειν.

Ruhblatter, f. Blatter. Ruhbutter, butyrum vaccinum: to Bostov Bourvoor.

Ruheuter, uber vaccae: το βοος ούθαρ.

Ruhfleifd), caro vaccina: τὰ θηλείας βοός κρέα. Ruhhaar, pilus vaccinus: fosia delg.

Rubhaut, sleber, corium vaccae ober bovis: to Rundmann, f. Runbe (ber). βόειον δέρμα το δηλείας βοός δέρμα ή βοεία.

Rubbirt, bubulcus: o Bovnolog.

Rubborn, cornu vaccae: το θηλείας βοος κέρας.

Ruhfalb, vitula: ή πόρτις.

Ruhtafe, caseus vaccinus ober bubulus: o Bostos TVOOS.

Ruhleber, jecur vaccae: το της βοός ήπαο.

Ruhmild), lac vacefaum ob. bubulum: το βόσιον Runfel, colus [i u. ûs]: ή ήλακάτη. γάλα.

Ruhmift, fimus bubulus: τὸ βόλιτον ὁ βόλιτος. Ruhmolfen , serum vaccinum : o Bosios ógos.

Ruhpode, f. Blatter.

Ruhreigen, chorea (modi) pastorum Alpinorum; ò τών βουκόλων 'Αλπεινών νόμος.

Ruhitall, bubile: το βούσταθμον · ο βοών [ωνος]

τὸ βοαύλιον.

Rummer, sollicitudo; negritudo: ή φροντίς [loos] ή μέριμνα · άνία · λύπη · άγωνία | - es macht mir jmb R., aegritudo oritur mihi a quo; quis affert mihi sollicitudinem: φροντίδα παρέχειν τινί περι-Balleir tivà arlaige, linais | - es macht mir etw. R., est mihi qd sollicitudini; sollicitum me habet qd: ταράττει μέ τι άνιᾶσθαί τινι | - fich feinen R. über etw. machen, non laboro' de re: μή φροντίζειν τινός· «περί τινος· μή δεδιέναι περί τινι.]- K.haben, sum in aegritudine: ἐν ἀγωνία εἶναι· ἐν λύπαις Εχεσθαι · διά φροντίδος είναι · άνιασθαι.

fummerfrei, είοθ, vacuus aegritudine: ἄλυπος άμεριμνος | - f. Sinn, securitas: ἡ βεβαιότης | -Adv., sine sollicitudine: άλύπως etc. | - f. leben, haud sollicite ago3 [egi, actum] vîtam: ἐν άλυπία

Rummerfreiheit, slofigfeit, vacuitas aegritudinis ob. a sollicitudine; securitas: ή άλυπία αμεριμνησία

Rummerleben, vita sollicita: ὁ πολυμέριμνος βίος. Rummermiene, vultus [ûs] ex quo sollicitudo eminet: το πρόσωπον, έν ο ή μέριμνα φαίνεται.

fummerboll, plenus sollicitudinis; sollicitus; gravis; miser:περίλυπος άνιαρός | - Adv., sollicite; animo sollicito: περιλύπως etc.

Rummet, Rummt, helcium: To Elkeov.

fund, machen od. thun, apërio [rūi, rtum]; indicol; significol; edîcol [xi, ctum]: ἀγγέλλειν ἀπαγγέλλειν δηλοῦν ἀποφαίνειν | - imdm ctw. t. thun, indicol qd cui; faciol [fêci, factum] qm certiorem de re: δηλοῦν τινί τι | - flc f. gcben, significor1: έμφαίνεσθαι δηλούσθαι | - f. merben fio 1 [factus, fieri] palam; percrebresco 1 [brui]: φανερον γίγνεσθαι δήλου γίγνεσθαι. φαίνεσθαι - f. a. austommen | - f. und zu wiffen fei biermit, omnes sciant; ne cui sit ignotum; edictum sit omnibus: πασιν έπισεσημημένον έστω.

1. Runde, Die, f. Renninig.

2. Runde, der, emptor; qui utitur opera opificis ejs: ὁ ώνητής · ὁ πολλά χρωμενός τινι | - ein guter (ichlechter) R. (bezüglich auf Bezahlung), bonum (malum) nomen: τὸ κακὸν ὁφείλημα, χρέος, δάνειον.

fundig, einer Sade, peritus; seiens; non ignârus ejs rei: Εμπειφος ἐπιστήμων είδώς [νῖα, ός].

Rundleute, f. Rundichaft.

Kundschaft, Kenninis v. ein., notitia: ή ξωπειοία: πύστις | - jmbn auf R. ausschiden, mitto [misi, missum] qm exploratum (speculatum): πέμπειν τινα είς το σκοπείσθαι | - II) die Runden, emptores: οί χοώμενοι πολλά τινι | - qute K. haben, habeo multos emptores: πολλούς έχειν τούς χοωμένους: τούς προςφοιτώντας αύτῷ πολλούς έχειν.

fundichaften, Rundichafter, f. ausfundichaften.

Runft, I) menfchtiche Geschidtlichfeit, überh. im Gegenf. A) ber Ratur, ars; manus: ἡ τέχνη· χείο | - burch R. befestigt, opere munîtus: τέχνη όχυρος, έρυμνος, άσφαλης [ές] | - B) bed handwerte, ars; artificium: ή τέχνη | - mit R., arte; scienter: είδότως έκ προνοίας | - II) einzelne Kertigfeit, ars; scientia; studium cjs rei: n τέχνη | - die R. gu malen, ars pingeadi: ή του ξωγραφείν τέχνη | - seine R. zeigen, proféro [protuli, profâtum, proferre] actes meas: τέχνης ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι | - das ist seine R., istud quidem nihil negotii est: οὐδὲν πρᾶγμά ἐστιν ὁάδιόν έστι | - (f. v. a. Kunftgriff), ars; artificium: ή τέχνη· τὸ τέχνημα· μηχάνημα· ή κατασκευή | - bie= lerlei R. anwenden, utor3 [asus] multis artibus : πολλοίς τεχνήμάσι χοῆσθαι | - in eng. Bebeutung (f. v. a. Metier), ars: ή τέχνη | - fich einer R. befleißigen, studeo2 arti: ἐπιμελείσθαι τέχνης | - eine R. betrei= ben, colo3 [colui, cultum] artem; factito1; exerceo2: τέχνην έπιτηδεύειν· τέχνην άσκειν | - eine K. aufgeben, desino [sii, situm] artem: παύεσθαι της τέχνης | - ciw. zur K. machen, verto [ti, sum] qd in artem: τοέπειν τι είς τέχνην | - die freien ([doduen) Künste, artes ingenüae od. liberâles: αί έλευθέριοι τέχναι ή έγκυκλιος παιδεία τα έγκυκλια μαθήματα | - Runfte und Wiffenschaften, studia et artes: τὰ μαθήματα καὶ αὶ τέχναι.

Runftanlage, Anlage ju ben Runften, ingenium artibus colendis aptum: ή φύσις πρός τέχνην τινά olneca | - funfivolle Anlage, opus arte eleganti fa-ctum: τὸ ἔργον τῆ τέχνη πεποιημένον.

Runftarbeit, f. Runfimert.

Runftarbeiter, artifex: ò regvirns.

Runftausbrud, vocabulum artis ober artificibus usitâtum: τὸ τεχνικον ὄνομα |- bie R., vocabula, quae in quaque arte versantur: τὰ τεχνικά ὀνόματα.

Runftausstellung, opera artis propalam collocata: n τών τεχνών τε και πινάκων δείξις.

Kunstbau, opus artificiosum: τὸ τεχνητὸν έργον. Runftbefliffener, artifex: σπουδάζων περί τάς τέχνας.

Runftbefliffenheit, studium artium: ή περί τας τέχνας σπουδή.

Runfibereiter, desultor: δ αμφιππος μεταβάτης. funfiberühmt, clarus arte: ἔνδοξος δια την τέχνην τινά.

Runftbeschäftigung, studia artium liberalium: τά των έλευθερίων τεχνών μαθήματα.

Runftbestrebung, studium (artis): ή περί τας τέχνας σπουδή.

Runftbetrieb, artificium: ή τέγνη.

funftbewaffnet, adjutus et munîtus arte: τῆ τέχνη ogvoos.

Runfibild, simulacrum artificio perfectum: ή τέχνη Runfilichhaber, amator artium; studiosus liberalium ἀπειργασμένη είκών.

Runftcabinet, horreum operum et artificiorum: vo γραμματοφυλάκιον μουσείον.

Runftbilettant, f. Runftliebhaber.

Runfteifer, studium artis: ή φιλοτεχνία.

tunfterfahren, peritus artis ob. artium: Euneigog teχνης τεχνικός.

Kunsterfahrenheit, peritia od. scientia 'artis: \$\eta\$ 75γνών έμπειρία.

Runfterzeugniß, f. Runftwert.

funftfertig, multum versatus in arte mea: τεχνικός ξμπειφος τέχνης.

Runstfertigfeit, ars: ἡ τέχνη.

Kunstsleiß, industria; sollertia; manus et ars hominum: ή τεχνῶν ἐπιτήδευσις: φιλοτεχνία.

Runftfreund, f. Runftliebhaber.

Runstgartner, topiarius: ὁ ἐν τοῖς κήποις τοπεῖα παρασκευάζων.

Runstgartnerei, topiaria: ή τέχνη τοῦ τὰ τοπεῖα κατασκευάζειν.

Runstgarten, horti: ol unnoi.

Runftgattung, genus atque ara: το της τέχνης

Runitaebaude, aedificium summo artificio exstructum: οἰκοδόμημα τὸ τέχνη πεποιημένον.

Runftgebilbe, f. Runftwert.

Runstgefühl, ars; judicium intelligens; intelligenlia: ή αἴοθησις περί το καλον.

funftgemäß, f. funftgerecht.

Runfigenoβ, qui est ejusdem artis; homo ejusdem corporis: ὁ ὁμότεχνος σύντεχνος.

Runftgenoffenschaft, homines ejusdem artis: ομοτεχνία.

funfigerecht, artificiosus; artificialis; revocatus ad artem et praccepta; bene factus: τεχνικός | - cin f. Stif, artifex stilus: ὁ τεχνικὸς λόγος | - nicht t. scili, careo arte: μη είναι τεχνικόν | - Adv., ex arte; eleganti manu; scite; scienter: κατὰ τὴν τέχνην · τέχνη · τεχνικώς.

Runfigeschichte, historia artium liberalium : ή τεχνών ίστορία.

Runftgewebe, textum politissima arte perfectum: τὸ εὐ πεποιημένον ύφασμα.

Runftgriff, ars; artificium; machina; dolus; fraus: ή τέχνη μηχανή.

Runfthalle, porticus [ûs], in qua opera et artificia proponuntur: ή στοά τοις τεχνητοίς έργοις.

Runsthandel, emptio et venditio operum et artificiorum: ή τεχνοπωλία.

Runfthandler, qui opera et artificia venditat: ò reγνοπώλης.

Runftfammer, f. Runftcabinet.

Runftfenner, intelligens (peritus) artis; judex artium: ὁ τῶν τεχνῶν ἔμπειρος · ἀνὴρ τεχνικός.

Runstlehre, ars et praecepta: ή τέχνη ! - die R. bortragen, trados [didi, ditum] artes: τὰς τέχνας παραδιδόναι, διδάσκειν.

funftliebend, amans artium: pilotexpos.

artium; studiôsus rerum officiosarum elegans: o φιλότεχνος · φιλοτέχνης | - R. sein, delecto 1 me rebus artificiosis: φιλότεχνον είναι.

funftlos, in feiner Runft erfahren, non perftus ober ignárus artis: ἀγνώς, ἄπειφος τῆς τέχνης | - ohne Runst (s. b. a. einfact)), simplex: ἄτεχνος ἀτεχνίτευτος · άνεπιτήδευτος · άπλους | - τοh, inconditus: άσύντακτος [ον] · άτακτος [ον] · άνεύθετος [ον]]-Adv., sine arte; nullo cultu: ἀτέχνως etc.

funftmäßig, f. funftgerecht.

Runftmeifter, bei einer Wafferleitung, enrator aquarum publicarum: ὁ ἐπιμελητής τοῦ ἐν πόλει ὕδατος.

Kunstproduct, f. Kunstwert.

Runftredner, artifex dicendi; rhetor: ὁ ὁήτως [000s] | - declamâtor: ὁ ὁήτως [000s].

funstrednerisch, rhetoricus: ontogenos | - Adv., rhetotrice: δητορικώς.

Kunstregel, praeceptum artis: το τέχνης δίδαγμα.

funftreich, f. funftvoll.

Runftreiter, f. Runftbereiter.

Runftrichter, judex (eriticus); aestimâtor: o xoi-

Kunstfache (fünstlich gefertigte), res artificiosa: To TEXνητόν ἔογον | - (ins Gebiet ber Kunst einschlagende), res ad artem pertinens: το τέχνασμα · τὰ τεχνικά. Runftfammlung, f. Runftcabinet.

Runftfchreiber, artifex scribendi: ò τοῦ γράφειν τεχνίτης

Runftschule, scholae quibus artes traduntur: το πο-Autequinov didagnaleiov | - (j.v. q. bestimmte Runft= lerflaffe), familia: o olxog' n olxia.

Runfifiun, ars: ή περί το καλον αίσθησις | feinen R. haben, careo' arte: μη αίσθάνεσθαι περί τὸ καλόν.

Runftsprache, f. Runftausbrud.

Runftsbringer, stanger, saltator artisex: o regvirns όρχηστής.

Runftstil, ars: ή τέχνη |- im alten R., antiquae artis: άργαίως πως την τέχνην.

Runftstraße, f. Chauffee,

Kunsttheorie, ars; ars et praecepta: ή τέχνη |- Alles auf bie R. gurudführen, revocot omnia ad artem: πάντα πρός την τέχνην έπαναναλείν.

Kunsttischler, intestinarius: o lentovoyos.

Runfttischlerarbeit, opus feris intestinum: n leπτουργία.

Runfttrieb, 3. B. ber Spinne, machinatio quaedam et sollertia: μηχάνησίς τις.

Kunstverstand, intelligentia: ή τεχνών έμπειρία.

funfiberständig, intelligens artium : τεχνών έμπειρος τεχνικός | - Adv., scienter; scite: τεχνικώς. funftboll, plenus artis; artificiosus: τεχνικός τε-

χυητός | - artifex; bene (affabre) factus: τεχνικῶς=, εὖ=, καλῶς πεποιημένος | - fehr f., praecipuae artis: πάνυ τεχνικός | - Adv., affabre: τεχνικώς τεχνητώς | - fehr f., summå arte: πάνυ τεχνικώς. Runftwelt, artifices; artes: of requiral at requal.

Runftwerf, artificium; opus artis; opus arte factum;

monumentum; simulacrum; signum: το τέχνης Rupferrost, aerogo cypria ob. aeris: ο lòs χαλκού. έργον το τέχνημα δαίδαλμα | - Runstwerfe, opera et artificia: τὰ τεχνήματα τὰ τεχνικὰ ἔργα - cin altes R., opus artis antiquae: τὸ παλαίας τέχνης Egyov.

Kunstwort, f. Kunstausbrud.

Rupfer, aes cyprium; cuprum: o zalnos | - aus R., cyprius; cupreus: χάλκειος | - in R. stechen, incido^a [di, sum] in aes: ἐντέμνειν εἰς χαλκόν | - (s. b. d. fupfernes Gefäß), vasa eypria: το χαλκίον | - (f. b. a. braunrothe Gesichtsfarbe), facies rubida: ή έρυ-θραία δήμς [εως] | - f. b. a. Kupferstich, f. d.

Rupferader, vena aeris cyprii: ή φλέψ του χαλκού.

Rupferarbeit, opus [eris] cyprium: ή χαλκουργία.

Rupferbergwerf, metalla aeraria [orum]: τὸ χαλκοῦ μέταλλου χαλκουργείου χαλκωρυχείου.

Rupferblatt, f. Rupferstich.

Rupferblech, lamina cypria: τὸ χαλκοῦ πέταλον τὸ χαλκοῦ ἔλασμα.

Rupferblume, sbluthe, flos aeris: ή χαλκάνθη.

Rupferdraht, virgula aënea: τὸ ὁαβδίον τὸ έκ χαλκοῦ πεποιημένον.

Rupferbrud, umichrieben burch exprimo3 [pressi, ssum] laminas aeneas: ή χαλκών πινάκων άποτύmoots.

Rupferery, chalcitis: o galuions livos.

Rupferfarbe, color cyprius: το χαλκούν χρώμα.

fupferfarben, =farbig, similis aeri: χαλκόχοως χαλκοφανής | - f. im Beficht, facie rubida: έρυθραίος την όψιν.

Rupfergeld, rudera [um]; numus cyprius : to vouσμα χαλκούν το χαλκίον.

Rupfergefchirt, vas cyprium; vasa cypria: το χαλκίου χάλκευμα χάλκωμα.

Rupfergeficht, facies rubida: ή έρυθραΐα όψις [εως].

Rupfergold, orichalcum: o ogelxalnog.

Rupfergrun, chrysocolla: ή χουσοκόλλα.

fupferhaltig, aerosus: yaknitys yaknītis [idos].

Rupferhammer, officina aeraria: το χαλκουργείον.

Rupferhandel, mercatura aeraria: ή έμπορία τοῦ χαλκοῦ | - K. treiben, vendito aes cyprium: ἐμπο-λᾶν τον χαλκόν.

Rupferhandler, qui aes cyprium (vasa cypria) venditat: ὁ χαλκὸν πιπράσκων.

fupfericht, simitis aeri: ομοιος τῷ χαλκῷ | - ein f. Gesicht, facies rubida: ἡ ἐρυθραία ἐψις.

fupferig, aerosus: χαλκίτης χάλκεος.

Rupferfied, chalcopyrites: o zakkonvoitng.

Rupfermunge, f. Rupfergelb.

fupfern, cyprius; cuprous: χάλκεος χάλκους [ή, ovv].

Rupferplatte, lamina cypria ob. aenea: το χαλκού πέταλον, πλάξ.

Rupferraud, caputtes: ή χαλκάνθη.

fupferroth, f. tupferfarben.

Rupferrothe, rubor cyprius: το χαλκοῦν ἐρύθημα. Rupferschiefer, lapis fissilis aerosus: o σχιστος ποhuxalnos livos.

Rupferschlag, squama aeris: ή έκκρισις του χαλκού. Rupferschmied, faber aerarius: o xalnevs · xalnevτής χαλκουργός.

Rupferfpane, f. Rupferichlag.

Rupferstecher, chalcographus: ο χαλκογοάφος.

Rupferstedgerfunst, chalcographia: ή χαλκογραφία. Rupferstid), pietūra lineāris; imāgo per aeneam la-minam expressa; figūra aenea: τὸ χαλκόγοαφον· ἡ γοαφὴ χαλκῷ ἐγγεγλυμμένη.

Rupfermaffer, chaleanthum: to zalnavoov.

Rupferwerf, liber figuris aeneis ornatus: ή βίβλος η είδωλοις χαλκοίς κεκοσμημένη | - f. a. Rupfer= hammer.

Ruppe, 3. B. des Fingers, digitus extrêmus: ὁ δά-πτυλος ὁ ἔσχατος | - K. des Berges, culmen montis: ή άκρα, τὸ ἄκρον τοῦ ὅρους.

Ruppel, Ruppelbach, -gebaude, tholus: o Dolog. n ακρα στέγη.

Ruppelei, lenociaium: ή μαστροπεία.

fuppeln, vereinigen, copulo1: μαστροπεύειν προαγωγεύειν | - fig., junge Leute f., concilio nuptias: γά-μους ποιείν | - im üblen Sinne, fácio [fêci, factum] lenocinium: προαγωγείαν ποιείν.

Ruppler, conciliator nuptiarum; leno: ὁ προαγωγός. μαστροπός | - Rupplerin, conciliâtrix nuptiārum; lena; ministra libidinis: ἡ μαστροπός· προμνήotolo.

fupplerifd), lenonius: μαστροπικός ποσαγωγός [ov]. Ruppmeife, parus cristâtus: à lopopógos alyidalos. Rurbel, manubrium: ή κώπη.

Rurbelrad, rota manubriâta: ο λαβήν έχων τροχός.

furd, von fleiner Ausbehnung I) bem Raume nach, brevis; curtus; contractus; astrictus; angustus; praecisus: βραχύς [εία, ύ] · σύντομος [ον] · όλίγος] febr f., perbrevis: βραχύτατος συντομώτατος | t. von Statur, brevis statūrā: βραχύς την φυήν |f. Waaren, merces minutae: τὰ δωπικά | - ein f. Weg, via compendiaria: ή σύντομος όδός | - f. haare, capilli tonsi: al nenaquevat nouat | - etw. in's K. diehen, cogo³ [coëgi, coactum] od. dedûco³ [duxi, ductum] qd in angustum: άγειν τι εἰς τὸ βοαχύ, μικοόν – den Kürzeren diehen, supëror¹; discèdo³ [cessi, cessum] inferior: ἐλαττοῦσθαι ζημιοῦσθαι βλάπτεσθαι | - Ad., breviter; arte; paucis (verbis); strictim: βραχέως · συντόμως | - ein Pferd f. halten, arte coërceo' equum frenis: ਪੰਜਜov natsiognosio, natézeio | - jmbn f. hasten, arte exerceo² qm; exigue praebeo¹ cui sumptum: συν-είογειν τινά· ὀλίγα παρέχειν χρήματά τινι | - fld) t. fassen, dico³ [xi, ctum] oder serîbo³ [psi, ptum] breviter (paucis): ἐν βραχεῖ λέγειν | - bei etw. sich f. faffen, absolvo³ [vi, lûtum] qd paucis; conféro [contall, collâtum, conferre] qd in pauca: ἐν βραχεῖ λέγειν τι | - mach' tế l.! dicas verbo!: συντόμως λέγε | - um es f. zu fagen, t.! ne longus sim; ut paucis dicam; ne multa; quid plura? ad summam;

denique: ώς συνελόντι, συντόμως είπειν | - f. unb! gut, paucis quidem sed bene!: olivos nai nalos | f. und bündig, contorte!: περιπεπλεγμένως | - eim. . berühren, tango's [tetigi, tactum] ad leviter:

απτεσθαί τινος βραχέως.

II) (ber Beit nach), brevis; exiguus; contractus: βραχύς [εῖα, ύ] ˙ όλίγος | - ber fürzeste Tag, dies brumâlis; bruma: ἡ χειμερινή τροπή ἡ ἡμέρα βραχυτάτη' - bie fürzeste Racht, nox solstitialis: ή νύξ βραχυτάτη | - cinc f. Cilbe, syllaba brevis: ή συλλαβή βραχεῖα, συνεσταλμένη | - cinc Cilbe f. gebrauchen, corripios [pui, reptum] syllabam : συστέλλειν, βραχύνειν συλλαβήν |- f. ausspredjen (eine Gilbe) breviter dîco3 [xi, ctum] syllabam: την συλλαβήν συνεσταλμένην λέγειν | - ein f. Gedachtniß, memoria hebes: ἡ ἀμβλεῖα, ὀλίγη μνήμη |- in Kurzem, brevi (tempore); celeriter: ταχέως |- ganz in Kurzem, perbrevi: πάνυ βραχέως | - bor Rurgem, brevi ante; paullo ante; proxime; uuper: νεωστί· άστι· νύν δή | - f. nachher, brevi post; paullo post; non ita multo post: ὀλίγφ νοτερον | - f. bor (nach) jmbs Tode, haud multum ante (post) mortem cjs: οὐ πολλῷ χρόνῷ πρότερον (ὕστερον) πρὶν ἀπέθανες über f. od. lang, quandòque; serius ocius: ðᾶττον η οψιαίτερον | - f. bor Tage, paullo ante lucem; plane mane: πάντως πρωί.

furgarmig, brachiis brevibus: βραχύχειο.

furgathmig, fein, dûco [xi, etum] ilia: Boaronvouv, άσθματικόν είναι.

furzbeinig, eruribus brevibus: βραχυσκελής [ές]. ανάκωλος [ον] τους πόδας.

furzblühend, floris brevis: συντόμου ανθους.

turafußig, pedibus brevibus: βραχύς τους πόδας.

furgfiditig, myops; qui oculis non satis praespicit: μύωψ [ωπος] · ἀσθενής [ές] · ἀμβλὺς την ὄψιν | fig., stultus; imprûdeus: βραχυγνώμων όλιγόφρων [ον] · ἀσύνετος [ον] | - Adv., stulte: όλιγοφούνως μωρώς ήλιθίως.

Rurafichtigfeit, oculi non longe conspectum ferentes: Ruf, pars fodinae: to ustalkelov useos.

ή μυωπία· άμβλυωπία· ή άμβλύτης [ητος]. ! - fig., stultitia: ή μωρία άνοησία ήλιδιότης [ητος].

furzweg, simpliciter: anlog.

Rurzweile, ludus; jocus; ludibrium: ή παιδιά · παιγνία· ή διατφιβή | - jmbm zur K. blenen, ludibrio sum cui: τὸ παίγνιον τινος είναι | - K. treiben, lu-do³ [si, sum]; facio³ [fēci, factum] ludos: τοιβήν ποιείσθαι | - mit jmdm K. keiben, habeo qm ludi-brio; jocor cum quo: γέλωτα άποδεικνύναι τινά | - aus R., per jocum: παιδιά μετά παιδιάς.

furdweilen, imon, praebeo' ludos cui: yélora, παιδιάν ποιείν.

furzweilig, jocosus; jocularis; ludicrus: παιδιώδης [85] σκωπτικός | - Adv., jocose: παιδιωδώς σκω-

Ruß, osculum; suavium; basium: rò pllnuce - imbm einen K. geben, do [dedi, datum] od. fero tuli, lâ-tum, ferre] osculum cui: gileiv naragileiv riva - unvermerft imbm einen R. geben, ingéro3 [gessi, gestum] etc.: ἀνοήτως τινί φίλημα διδόναι - einen R. nehmen, capios [cepi, captum] o.: pilnua lau-Baveir | - jmbm R. gumerfen, f. b. f.

Rughand, eine R. jmbm zuwerfen, jacio's [jeci, jactum] manum a facie: προςκυνείν τινα τη χειρί | - Ruß= banbe zuwerfen, jacio 1 [jeci, jactum] oscula ; jacto1 basia: έφιέναι φιλήματα.

Rutsche, f. Wagen.

Rutidier, f. Wagenlenter.

fulfdiren, I) a., ago³ [égi, actum] jumenta: άρμα-τηλατεῖν | — II) n., véhor³ [vectus] curru: έφ' αμάξης όχεισθαι.

Rutschigestell, staften, fil, f. Wagengeftell 2c.

Rutte, toga cucullata: ή χλαϊνα.

Rutter, Art Schiffe, cercurus: o négnovoos.

Lab, coagulum: ή πυτία τάμισος | - bab. laben (f. b. a. mit 2. gerinnen machen), coagulo 1: πυτιάζειν. laben, recreo1; reficio3 [fêci, fectum]; delecto1; oblecto1: ἀναψύχειν θέλγειν ψυχαγωγείν τινα τέρψιν παρέχειν τινί | - jmdn mit Speise laben, juνοι [jūνi, jūtum] qm cibo: σιτίφ τινὰ τέρπειν |-fid L., recreor¹; delector¹: τέρπεσθαί τινι ήδεσθαί τινι ἀπολαύειν τινός |- burch Speife fich 1., curo1 corpus: σιτίω ήδεσθαι - an einem Beruche fich I., traho3 [traxi, ctum] odorem totis naribus: τη όσμη ήδεσθαι | - s., bas 2., f. Labung.

labet, f. fraftlos | - 1. werben (im Spiele), corruo3 [rui]: έλλαττοῦσθαι μείον έχειν σφάλλεσθαι.

Labetrunt, potus [ûs] jucundissimus; potus reficiens vires: τὸ ἀναψυκτικὸν ποτὸν : ήδιστον : κεχαρισμένον | - jmbm einen & reichen, firmo 1 qm potione: προςφέρειν ποτόν άναζωπυρούν τινι.

Laborant, chemicus: qui elaborat in medicamentis praeparandis: ὁ φαρμακευτής.

experimenta aguntur; officina medicamentorum; τὸ φαρμακείον.

laboriren, f. leiben.

Labfal, id quod (corpus, animum, vires) recreat ob. reficit; oblectatio; voluptas: ἡ ἀναψυχή· ἀνάψυ-ξις· τέρψις· ἡδονή| - sein L. in etw. finden, oblector re: ήδεσθαι, τέρπεσθαί τινι τέρψιν έχειν έκ τινος. Labung, bas Erquiden, recreatio; refectio: ή ἀνάψυξις· ψυχαγωγία· τὸ τερπνόν· ήδονή | - bas Gr= quiden, f. b. b.

Labhrinth, labyrinthus: o lafvourdos | - fig., difficultates summae; res inexplicabiles: αι πλάναι ἀπορίαι | - in ein L. gerathen, incurro³ [curri, cursum] in summas difficultates: είς τὰς μεγίστας ἀπορίας καταστήναι | - fich aus einem L. nicht herausfinden fönnen, non possum [potui, posse] expedire me e turbis: ἐκ τῶν ταραγμάτων ἀπαλλάττεσθαι ού δύνασθαι.

Lache, lacana; stagnum: rò reluc | - (f. b. a. Gelach.

lachen, rideo : [risi, sum]; edo : [didi, ditum] risum: Labenflugel, forieula: n &vois [idos.] gm : éneyedav reve yelav ént reve | - man ladit über dich, rideris: yelarai ent soi | - zu etw. 1, rideo? excipio ² [cêpi, ceptum] qd risu : γελάν μειδιάν | -nicht I., teneo ² [nui, ntum] risum : μη γελάν | - fich halb todt I., emorior [mortuus] oder rampor [ru-ptus] risu: παραταθήναι γελώντα: «γέλωτι: ένθνήσκειν γέλωτι | - fich in's Fauftchen I., f. Faufi-chen | - s., das L., risus [ûs]: ο γέλως [ωτος] | - bei jmbm & erregen, moveo' [movi, motum] risum ober elicios [cui, citum] risum cui: γέλωτα παφέχειν τινί γέλωτα κινείν τινι - ποιείν τινι | - 2. μι εττεgen suchen, capto1 risum: ζητείν», λαβείν γέλωτα | bas ift dum L., hoc ridiculum est: yelotor fore.

ladjend, rîdens: γελών [ωσα, ων] | - 1. Erben, herêdes indigni: οί αληφονόμοι οί ανάξιοι : - (f v. a. reizend), amoenus; laetus: ἀκμάζων θάλλων.

Lachenfnoblauch, scordium: to σκόρδιον.

Lachenwaffer, aqua lacunarum: τὸ τῶν λάκκων νόως [atos];

Lacher, der, ridens; risor; irrisor; derisor: a yelaorns.

Lady 3, salmo : ὁ ἀττακεύς [έως].

Lachsfang, captura salmonum: των άττακέων θήρα.

Lachter, Maag im Bergbau, orgyia: ή όργυῖα.

Lad, Firnig, lacca: το κρόκεον ίου · φλόγιου · γάνωμα |- Giegellad, lacca signatoria : ὁ σφραγιστικός ungog.

Lactal, pediseques; puer a pedibus: o axólovdos. Ladfirnig, f. Lad.

ladiren, obdûcos [xi, etum] qd lacca; indûcos [xi, ctum] laccam cui rei: γανούν τι.

Lade, arca; capsa: ή κίστη · θήκη · κιβωτός.

1. Laben, eines Raufmanns, taberna: ή σκηνή· τὸ έργαστήριον.

2. laden, etw. auf etw., impôno [posui, situm] qd in rem ob. cui rei; conjicios [jeci, jectum] qd in qd: έντιθέναι τι, είς, έπί τι' πληφούν τί τινι | - fig., jmbm eine Laft auf ben halb I., injungo' [junxi, netum] onus cui: έπιτιθέναι τινί φορτίον | - etw. (δ. 2). Sag 2c.) auf fich I., suscipio ceptum] subčo [ii, itum] qd; concipio [cepi, ceptum] ob. admitto [misi, ssum] qd in me: σφλισκάνειν την παρά τινός έχθραν την έχθραν τινός |- eine Klinte L, immitto [misi, ssum] glandem plumbeam sclopeto: πληφούν τι.

3. laben (f. v. a. einladen), voco : naleiv tiva | - All Tifche I., invito1 qm ad coenam: σύνδειπνον ποιείν τινα | - bor Bericht I., cito' ober voco' qm in jus: καλείν τινα είς το δικαστήριον· κλητεύειν τινά | e., bas 2., f. Labung.

Labendiener, minister tabernae mercatoriae: o ent της σκηνης καθημενος.

Labenhüter, merx invendibilis; τὸ δύσπρατον έμπό. οευμα.

Labenpreis, pretium quo qd in tabernis venditur: ή τεταγμένη τιμή καθεστώσα τιμή ή ώνή.

Labengins, merces tabernae: o the sunphe mistos.

Labung, jum Effen, invitatio ad coenam : o coorog. το φορτίον · σιταγωνία.

ladeln, subrideo [risi, sum]: μειδιάν διαμειδιάν ύπογελαν | - bas Blud lächelt mir, fortuna mihi affulget: ή τύχη ἐπιλάμπει μοι | - s., das L., rîsus [ûs] ledis: το μειδίαμα | - mit L., subrîdens: μειδιάσας [άσασα, σαν].

ladjerlich, jum Lachen geneigt, compositus ad ridendum: yelastinos | - es ist mir nicht I., non est quod rideam: οὐ πάνυ τι γελασείω | - Lachen erregend, ridiculus; ridendus: γέλοιος καταγέλαστος γελαστός | - in's L. fallen, moveo2 [môvi, môtum] risum: καταγέλαστον είναι | - imbn 1. machen, derîdeo [rîsi, sum] qm: γέλωτα ἀποδείξαί τινι: έν γέλωτι ποιείσθαί τινα | - chv. l. machen, verto [ti, sum] qd in risum: yekori anodeigal ti. ev yéλωτι ποιείσθαί τι | - auf 1. Weife, ridicule : γελοίως καταγελάστως.

Lächerlichfeit, ridieulum; deridiculum: vò yélocov n γελοιότης το καταγέλαστον.

Labden, fleine Labe, arcula; capsula: το κιβώτιον μυροθήκιου | - fleiner Laben, tabernula: το μικρον καπηλείον.

Lägel, lagena: ή λάγηνος.

lahmen, lahm maden, f. lahm | - fig., debilito!; accîdo3 [di, sum]; frango3 [frêgi, fractum]: xolveir τούχειν κατατούχειν τι.

Lähmung , ald Handlung, debilitatio : ή χώλωσις χώλασις | - ald Hustand, debilitas : ή χωλότης το χώλωμα ή χωλεία | - L. ber Blieber, torpor: ή νάρκη. ναρχωσις.

Lämmden, agnellus: to dovlov | - ale Liebtofung, mein 2.!: mi pulle!: το έμον νεόσσιον!

Lämmerstall, stabulum agnorum; agnile: o dovor [wvos].

Lammerweide, pascua agnorum: ή τῶν ἀμνῶν νομή. Lämmerwolle, lana agnîna: τὰ ἔρια· ἄρνεια.

Lampchen, lucernula: to hvyviov.

Länddjen, terra parva: ή μικοά γη το μικούν zwoiov.

Ländereien, agri; fundi: of ayoof ra zwola.

Länderkunde, scientia terrestrium et maritimarum regionum: ή των χωρών έμπειρία.

landlich, im Lande üblich, usitatus; usu (more) receptus; patrios; vernaculus: έγχωριος ' έπιχωριος | pruchw., I. fittlich, suus cuique regioni mos est: &v allo zoglo nai alla Edy éctiv | — II) bem Lande (Dorfe) angehörig, rusticus; rusticanus; agrestis; paganicus: ἀγφοῖκος χωριτικός ὁ, ἡ, τὸ ἐν ἀγροῖκ - Adv., rustice: άγροικῶς etc.

Lange, longitudo: το μήχος ή μακρότης | - als Ausbehnung in die Sohe, proceritas: zo unnos vyos | lange Beitbauer, longinquitas; diuturnitas: To unnos το πολυχοόνιον | - bie 2. ber Neder, striga: ή γραμuή · ὁ στίχος | - Չ. bes Weges, longinquitas viae : τὸ [lắ[tern, imon, maledico] [xi, ctum] cui; incrépol μῆκος τῆς ὁδοῦ | - in bic Չ., per longitudinem: τὸ [pũi, pítum] maledictis; lacesso³ [sívi, sîtum]; μῆκος εἰς μῆκος | - (v. b. βείt), in longinquum; vexo ' ηm; conjicio³ [jèci, jectum] maledicta in diu: [els | nolov zoovov | - burch die &. ber Beit, longinquitate temporis: μακρώ χρόνω· διὰ τὸ τοῦ χρόνον μῆκος | - mit ber L. ber Zeit werden wir ftanbhafter, constantiores nos tempus diesque facit: ο χούνος ήμας εὐσταθέρους ποιεί | - etiv. in bie 2. dichen, extendo³ [di, tum]; dûco³ [xi, etum]; träbo³ [xi, ctum] qd: unniver -fich in Die &. ziehen, longus Lafterfchrift, f. Schmabichrift. sum: χοονίζεσθαι μηκύνεσθαι.

Längenmaß, mensûra longitudinis; decempeda: n

γραμμή.

Längenuhr, horologium maritimum: to Dallassion ωρολόγιον.

länger, f. lang, lange.

langlid), oblongus: ἐπιμήνης | - 1. rund, ovatus:

lango, entlang, secundum [c. ace.]: παρά]-an...bors über, praeter [c. acc.]: παρά - l. ber Rufte binfegeln, praetervehor3 [vertus] oram: τας απτάς παρα aleiv | - immer I. bem Lande hinfahren, lego's [legi lectum | terram: παραπλείν την απτήν | - 1. ber Rufte b., sequor3 [secutus] oram: Επεσθαί τή autn.

längst, f. lange.

langstens, höchstens, (ad) summum: rò aleistov rà πλείστα | - (f. b. a. schon lange), f. lange.

Lappeden, panniculus: το δάπιον | - L. am Ohre,

auricula : o logos.

lappifd), nugatorius; ineptus; puerilis: ληρώδης άτοπος | - 1. Beug, nugae; ineptiae: ο λήφος. φλυαρία | - 1. Beng treiben, nugor1; ineptio4: ληφείν | - 1. Beug reden, dîco3 [xi, ctum] nugas: φλυαφείν | - Adv., inepte; pueriliter: ληφώδως

Larm, strepitus [ûs]; turba; tumultus [ûs]: o Dogv βος · ο θοούς [ου] · η ταραχή · ο τάραχος · ψόφος · őχλος | - blinder L., tumultus vanus: ὁ κενός τάραzos [- blinden 2. machen, strepos [pui, pitum]; êdos [didi, ditum] strepitum; fácios [fêci, factum] tumultum; tumultuor'; clamo¹: θορυβείν τεταράcito I fluctus in simpulo: ματαίως θορυβείν.

Lärmbläfer (f. v. a. Aufwiegler), turbator vulgi: d στασιάζων τον όχλον.

larmen, f. Larm (machen).

Lärmer, Lärmmader, clamator; proclamator; ra-

bula: o nenganthe [ov].

laffig, segnis; negligens ejs rei od. in re: aveiuévos οάθυμος άργός άμελης | - Adv., seguiter; negligenter: ἀνειμένως ' ὁαθύμως ' ἀμελώς.

Lassifiafeit, segnities; segnitia; negligentia: \(\delta\) aveous

δαθυμία άμέλεια άργία.

Lafterer, homo maledicus; conviciator, calumniator: ο βλάσφημος | - Lafterin, maledica; calumniatrix: η βλασφήμη.

lafterlid), schimpfend, maledicus: βλάσφημος λοίdogos | - fcandid, turpis; foedus; horrendus: αίσχοός δεινός | - Adv., turpiter; foede; horrendum in modum: βλασφήμως · λοιδόρως · αίσχρως δεινώς.

Läftermaul, f. Läfterer.

qm: βλασφημείν περί τινα, είς τινα λοιδορείν τινα. λοιδορείσθαί τινι' κακηγορείν τινα |- Gott L., blasphêmo ' Deum: βλασφημείν είς θεόν.

Lafterrede, maledicta [orum]: ή βλασφημία λοιδορία.

Lästerung, bas Lästern, maledictio: ή βλασφημία· λοιδορία· το λοιδόρημα· κακηγορία | - Lästerwort, maledictum: ὁ βλάσφημος λόγος.

Lästerwort, s. b. v.

Lasterzunge, lingua maledica: ή βλάσφημος γλώσσα.

laftig, 2c., f. befchwerlich 2c.

Läufer, cursor; puer a pedibus: o doousvs - in ber Tonfunft, chrôma; cursus [ûs] vôcis per omues (varios) sonos: τὸ χρῶμα.

laufig, bon hunden, Schweinen u. bgl., catuliens; subans; ή δρομάς [άδος] - 1. fein, catulio*; subo': σκυζαν κυναν.

läugnen, f. leugnen.

Läufefrantheit, sucht, morbus pediculariss, scabies

pediculorum; phthiriasis; ή φθειφίασις.

Läusefraut, herba pedicularis: ή φθειφική βοτάνη. laufen, I) a., pulso - campanam: xodovigeir σημαίνειν τοίς κώδωσι τοίς μεγάλοις | - II) n., sono1 [nui, nitum]: φθέγγεσθαι φωνείν | - fpruchw., er hat i. hören und nicht zusammenschlagen, non satis percepit rem: ούχ όλως ήκουσεν | - s., das L. (ber Gloden), sonus campanarum: τὸ σημαίνειν τὸ φωνείν ή φωνησις.

Läuter, qui pulsat campanam: o σημαίνων τοίς κώ-

δωσι τοῖς μεγάλοις.

läntern, purgo : nadalgew anonadalgew ti dwliger ti | - f. a. abtlaren | - geläutertes Golb, aurum purum: xovoos entruouevos | - fig. (f. b. a. bet= beffern), emendo1: καθαίζειν τι.

Lauterung, bes Bolbes, obrussa: η διά του πυρός

βάσανος του χουσού.

Laffe, adolescentulus imberbis; puer: o βλιτομάμuas [ov].

Laffette, pegma [atis] tormenti: τὸ τοῦ στρεβλωτη-

ρίου πηγμα.

Lage, bas Liegen, positio; positus [as]; positura; situs [as]: ή Θέσις [εως] - einer Sache eine paffende 2. geben, apte pono3 [posui, situm] ob. colloco1 qd: τιθέναι, καθιστάναι ίκανώς | - seine paffenbe L. haben, apte positus sum: neiodai, exerv inavos της θέσεως | - Die natürliche L. (eines Ortes), situs [ûs] naturalis ; natūra loci: ή τοποθεσία | - bie be= queme L., opportunitas loci: τὸ πρόςφορον τοῦ τόπου | - eine folche haben, situs sum opportuno loco: neisθαι έν προςφόρω | - fig., Zustand, status [ûs]; conditio ; locus ; causa ; tempus [ŏris] ; res : ή κα-τάστασις | - eine glüdliche L., conditio (causa) bona ; res secundae: ή καλή πράξις το καλώς πράττειν - eine üble &, status deterior; conditio iniqua; res afflictae: το κακώς έχειν : διακείοθαι | - eine hoffnungelose L., res perditae: ή έν απορίαις πολλαίς κατάστασις | - eine gefahrbolle 2., dimicatio : res du-

blae: τὰ δεινά | - fich wegen etw. in einer bedräug- Lagerobst, poma conditiva [orum]: τὰ ἀπόθετα ten L. befinden, premor³ [pressus] re: καταβα-φείσθαι | - ach! in weiche betrübte L. bin ich gerathen, heu! quo redactus sum!: φεῦ τί πάθω εν τίνι εἰμί | - Niemand ift mit seiner 2. zufrieden, nomo sorte sua contentus vivit: οὐδείς αὐτάρμης ἐστὶ τῷ έαυτου |- jmbn aus feiner (bortheithaften) &. bringen, moveo2 [môvi, môtum] qm loco (gradu) suo: Egelavusiv tivá tivos | - imbn in feine borige 2. bringen, restituo3 [tut, atum] qm in pristinum statum: πάλιν ἀνορθούν τινά | - bie 2. ber Dinge, status [ûs] rerum: ή των πραγμάτων κατάστασις [nach der L. der Umftände, pro re; pro re nata; ut res fert: κατὰ τὰ ὄντα | — II) Reihe über (neben) einanber liegenber Dinge, stratura; tabulatum; ordo; i τάξις.

Lager, für leblose Dinge, tabulatum; basis; cella; horreum: vò rapielov - für Thiere, cubile; lustrum; latibulum; stabulum: ή κοίτη ό κευθμών φωλεύς εύνή | - L. für Menschen (f. v. a. Ruheort), cubile: ή κλίνη· εὐνή | - (f. b. a. Aufenthaltsort im Kriege) castra [orum]: το στρατόπεδον ο στρατός τα όπλα· ή στρατοπεδεία· το στρατοπέδευμα | - ein 2. im Commer, aestîva (sc. castra): τὰ θερινά τὸ Degivor orgaronedor | - 2. im Binter, hiberna (se. castra): τὰ χειμάδια ή χειμασία | - einen Ort für bas L. mählen, deligo [legi, lectum] ob. capio 5 [cêpi, captum] locum castris idoueum: τόπον τινα τω στρατοπέδω έξαιρείσθαι | - cin 2. abmeffen, metior | [mensus] castra; στρατόπεδον μετοείν | - cin 2. absteden, meto1 castra; στρατοπεδεύεσθαι - ein 2. aufschlagen, pono [posui, situm]; loco colloco castra; στρατοπεδεύεσθαι στρατοπεδεύειν στρατόπεδον noisiodat | - bas L. wohin berlegen, transfero [transtuli, translatum, transferre] castra in etc.: μεταφέρειν το στράτευμα είς τόπον | - δαδ 2. αδε brechen, moveo2 [môvi, môtum] castra: nivelv tov στρατόν· αναζευγνύναι | - bas 2. bes Feindes erobern, exuo3 [ui, ûtum] hostem castris: αίφεῖν το τῶν πολεμίων στράτευμα.

Lagerausbrud, verbum castrense: o στρατοπεδευτικός λόγος.

Lagerbuch, Bergeichnig von vorräthigen Waaren, index mercium quae in horreo sunt: ο κατάλογος των έν ἀποθήκαις ὅντων χοημάτων.

Lagerfaß, dolium capacius: ò μέγας πίθος.

Lagerhaus, horreum: ή ἀποθήμη.

Lagerfrantheit; morbus castrensis: ή στρατοπεδευτική νόσος.

Lagerfrone, corona castrensis: o στρατοπεδευτικός στέφανς.

Lagerfunft, ars castra metandi : ή στρατοπεδευτική.

lagern, I) a., sterno3 [stravi, stratum]; prosterno3: κατατιθέναι | — II) r., fid) I., b. Dingen, sternor³; prosternor³; procumbo³ [cubŭi, bitum]; consido3 [sêdi, sessum]: καθέζεσθαι· κατοικίζεσθαι b. Menschen u. Thieren, sternor3; objicio3 [jeci, jectum] me (corpus); decumbo3 [cubui, bitum]; procumbos; considos: καταυλίζεσθαι κατακλίνεσθαι - fld hier und da I., discumbo3: navanlivesda: avanavissda | - in's Gras fld I., abjicio3 me in herba: ἀναπαύεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς | - (f. b. a. cin Lager aufschlagen), f. Lager.

Freund, beutich - lat.-griech, 2Borterb.

unila.

Lagerort, splat, locus castrorum; locus castris idoneus: ὁ στρατο πέδου τόπος.

Lagerruhr, dysenteria castrensis: ή στρατοπεδευτική δυσεντερία.

Lagerstatt, = ftatte, f. Lagerort.

Lagerivein, vinum reconditum; vinum vetus: δ πα-Laios olvos.

Lagunen, Venetae Paludes.

lahm, claudus; debilis, mancus: πηρός [ά, όν] χωλός [ή, όν] · κυλλός | - l. sein, claudico · : χωλεύειν· χωλαίνειν· σκάζειν | - l. sein burch eine Abunde, debilitatus sum vulnere: ὑπὸ τραυμάτων παραλελυusvov sivat | - 1. machen, debilita: qm: xwlovv. άπογωλούν άπογωλεύειν | - L. an ben Lenden, delumbo1 qm: πηράν τινα την όσφύν | - fig., bon Rebe, Beweisen zc., claudicans; vanus; non justus: ψυχρός μάταιος πενός.

lahmen, claudus sum; claudico! : zwiever.

Lahn, bon Bold ober Gilber, aurum ober argentum textile: τὸ χουσούν υσασμα.

Laib, massa: ὁ Φρόμβος ή βώλος | - ein L. Era. massa aeris: ὁ θρόμβος χαλκοῦ.

Laubacum, Aemôna; Laubacum.

laid), ova: τὸ σπέρμα τὰ ωά.

laiden, gigno3 [genui, genitum] ova: ထ်α τίκτειν. Laidheit, tempus ova gignendi: καιρός ὁ τοῦ τίκτειν ώά.

Laie, laieus: o ediciens I - fig., L. in ber Wiffenichaft, rudis; idiôta: o loiorns.

Laienbruber, inquilinus coenobii: o noivo fiov evoi-

Laienfchwester, inquilina coenobii: ή τοῦ κοινοβίου Evolvos.

Lade, f. Fischlade. Lafei, f. Lactai.

Lafell, linteum : το λίνον ή οθόνη.

Lafrize, glycirrhîza: ή γλυκύδοιζα.

lallen, balbutio : ψελλίζειν ψελλίζεσθαι.

Lambertonuß (Strauch), corylus sativa: ή σπαρτή καρύα | - (Nug), nux corylae sativae: τὸ κάρνον σπαρτής καρύας.

lamentabel, lamentiren, f. fläglich, flagen.

Lamm, agnus; agna: ὁ ἀμνός | - ficinco &., agnellus: το άρνίον | - bom L., agnînus: άρνειος | - spruchw., fromm wie ein 2., placidior agno: ήσυχαίτερος, πραότερος η αμνός.

lammen, êdo3 [didi, ditum] ob. procreo1 agnum: άρνας τίπτειν.

Lammfell, pellis agni: tò auviov.

Lammsbraten, agnîca (sc.caro); assum agnînum : τά άρνεια πρέα τὰ όπτά.

Lammsfeule, femur agni: ὁ ἀμνοῦ μηρός.

Lampe, lucerna: o lúxvos to luxulou | - bei ber 2. flubiren, lucubro1: προς λύχνον έργάζεσθαι νυπτεοεύειν άγουπνείν.

Lampenhandler, lychnopôla: o logvonolng. Lampenstod, lychnuchus: à luxvouxos.

Lancafter, Alione; Lancastria.

Land, I) im Gegenfake bes Meeres, terra : ή ήπειρος χέοσος γή | - δαδ trođene L., aridum: δ ξηρός, αθχιηρός τόπος ή ξηρά | - δαδ feste L., t. coatinens: ή ήπειρος στεδρά | - δα L., terrâ; κατ ήπειρον κατά γήν | - δα L. marschiren, proficiscor³ [fectus] pedestri itinere: πεζη ἔρχεσθαι | - διι Waffer und gu &., f. Baffer | - Die Armee gu &., f. Landheer | - bom L. aus, ex terra: in the yis - bom 2. her, a terra: ἀπὸ τῆς γῆς | - auf's 2. steigen, exĕo* [ii, itum] in terram; egredior3 [gressus] navi: έκβαίνειν είς γῆν ἀποβαίνειν είς γῆν | - an's L. ausicigen, j. ausichiffen | - cin Schiff an's L. ziehen, subdûco [xi, ctum] navem : ἀνέλκειν γκολιείν subdûco³ [xi, ctum] navem : ἀνέλκειν νεολκεῖν ναῦν | - 2. gewinnen, capio³ [côpi, captum] terram: αίρειν γην | - bom L. abstoßen, solvos [vi, latum] navem: αίφειν. ἀπαίφειν. ἀνάγειν την ναῦν. ἀνάyeodai | - am L. hinfahren, lego's [lêgi, lectum] oram: παραλίαν, απτήν λέγειν | - auf bem & befind-

lid, terrester: χεσσαίος.
11) fragbares 2., ager; fundus; solum; terra; rura [um]: ή γη' το χωρίον · ο άγρος | - ein bestelltes 2., arvum: το γεωργημα ή γη ένεργος | - bas 160 Σ., arvum: το γεωργήμα η γη ενευγος L. bauen, cŏlo³ [colŏi, cultum] agrum: Θεραπεύειν την γῆν· γεωργεῖν | - bas L. unbebaut liegen lassen, desero³ [rŭi, rtum] agros: ἀργοὺς ἐᾶν τοὺς ἀγρούς - bas 2. betreffend, agrarius : περί χώρας | - auf bem 2. wachsend, agrestis; άγοιος άγουπος | - ber viel 2. besitt, agrosus: πλούσιος άγοου.

III) im Begenfage ber Stadt, rus [ruris]: ή χώρα οί άγροί (feltener ὁ άγρος) | - auf bem &., ruri : κατ ayoov | - auf bem 2. leben, ago [egi, actum] vitam ruri; rusticor1: διατρίβειν έν άγροϊς χωριάζειν |fich auf's L. begeben, concedoa [cessi, cessum] rus; abeo 1 [ii, itum] rus habitâtum: ἀγρόνδε χωρείν | -auf bem L. bleiben, contineo 2 [tinui, tentum] me

ruri: συνέχω με άγρόθι.

IV) besonderes Stud ber Erbe, terra; regio; provincia; ager; pagus; civitas; patria: ή χώρα ή γή - im 2. ber Etruscer, in Etruscorum finibus: en rois τῶν Τυρόηνικῶν οροις | - Feindes L., terra (fines) hostium: ή πολεμία: ή των πολεμίων | - jmbn aus bem L jagen, pello³ [pepuli, pulsum] qm civitate: φυγαδεύειν τινά ἐκβάλλειν τινὰ τῆς χώρας | - δεδ 2. bermeisen, pello3 od. ago3 [egi, actum] qm in exsilium: ώθείν, έξελαύνειν τινά είς φυγήν | - im 2. (Baterlande), domi : oliou | - im L. bleiben, maneo2 [mansi, sum] in patria: olnot pever ! - aus bem 2. gehen, proficiscor3 [fectus] peregre: ἐκδημείν anodqueir | - fich außer & aufhalten, peregrinor! ἀποδημείν. ξενιτεύεσθαι ξένον είναι | - außer L. wohnen, habito¹ peregre: έξω, ἐπὶ ξένης οἰκείν: =κατοικείν |- hier zu 2., in his regionibus; apud nos: παο ημίν | - aus weichem L.? cujas?: ποδαπός | aus unferem L., nostras: ημεδαπός.

Landadel, nobilitas ruri vivens: of evyeveis dypodu ζωντες.

Landarbeit, opus rusticum: o κατ' αγρον πόνος τά έν άγφοϊς ἔφγα | - L. thun, fácio [fêci, factum] opus: γεωργείν' γεωργόν είναι θεραπεύειν την

Landarmee, f. Lanbbeer.

Landarst, medicus ruri vivens: o largos aygodu

Landau, Landavia.

Landbau, sbauer, f. Aderbau, sbauer.

Landbaumeifter, architectus provincialis: a έξαρχικός άρχιτεκτικός.

Landbewohner, homo rustieus; paganus: o en ayouis ob. o nat' aygove olnov | - f. a. Aderemann.

Landbote, nuncius provincialis: o της έπαρχίας αγveloc.

Landdame, matrona ruri habitans : δέσποινα άγροθι COGO.

Landbroft, praefectus provinciae: o της έξαρχίας προστάτης ' έξαρχικός.

Landebelmann, homo nobilis ruri habitans: avig εύγενης άγρόθι ζών.

Landeigenthumer, arator: o dygods neurquevog.

landeinwärth, in interiora regionis: els την μεσόyalav. ava · ele ra ava | - Bolfer, bie l. wohnen, populi mediterranei: οί μεσόγαιοι δήμοι.

landen, appello3 [puli, pulsum] navem: oouigeodac προςοφμίζεσθαι κατάγεσθαι καταίρειν | - an, ad etc.; exeo* [ii, itum] od. egrédior [gressus] e na-vi: έξέρχεοθαι έν της νεώς | - mit ber Flotte wo l., appello3 [puli, pulsum] classem ad lcm: προςοομίζειν στόλον είς τόπον τινά | - nicht 1. fonnen, prohibeor terra: κωλύεσθαι χώρα | - Die Truppen I. laffen, edûco3 [xi, ctum] copias e navibus: έξάγειν την στρατιάν έκ των νεων | - s., bas 2., f. b. f.

Landung, exscensio; egressus [as]; appulsus [as] litoris: ή καταγωγή [- cinc L. machen, exeos [ii, itum] e navi : έξέρχεσθαι έκ της νεώς | - jmbm bie 2. verwehren, prohibeo' qm egredi navi: xwhisw τινά έκ της νεώς έξέρχεσθαι.

Landenge, isthmus: o loduóg | - an ber L. befinblid,

isthmius: l'odpuog.

Landevälteste, princeps nobilium (cjs provinciae): ô rŵy evyevŵr Egagyog.

Landebarchit (Ort), tabularium: το γραμματοφυλάπιον |- (lirfunden), tabulae publicae: τὰ δημόσια γραμματα.

Landebart, institutum et mos civium: ò nadeoros τρόπος τα καθεστώτα | - Art bes Bobens, natura soli: ή φύσις τοῦ ἀγροῦ.

Landeseinfunfte, vectigalia; pecuniae vestigales; fructus [uum] publici: αί της πόλεως πρόσοδοι· αί κοιναί πρόςοδοι.

Landesgesch, lex (publica): o ueipevos vopos o náτριος νόμος.

Landesgrenze, fines: τὰ μεθόρια οί της γης δροι. Landesherr, princeps; rex; imperator: o aggor ths χώρας · ὁ βασιλεύς · ὁ δυνάστης.

landesherrlid), principalis: ήγεμονικός βασιλικός. Landesherrichaft, shoheit, imperium; potestas; ditio: τὸ ἐπίταγμα· δύναμις· ἐπικράτεια· ἀρχή.

Landeshuldigung, f. hulbigung.

Landestind, indigena; civis: o έγχωριος · ο έπιχω-

Landesmutter, parens ob. mater patriae: ή κοινή μήτηο.

Landesnöthen, in, difficili reipublicae tempore: ev χαλεπή της πολιτείας προστάσει.

Landesobrigfeit, magistratus [ûs] summus: at aoral Landgutsbefiger, possessor praedii; dominus: 6 τα τέλη [ων].

Landebordnung, leges: oi vouoi.

Landesproduct, quod in terra gignitur; fructus [ûs] terrae: τὰ κατὰ τὴν χώραν φυόμενα τὰ ώραῖα.

Landebregierung, Regierung b. Lanbes, administratio rerum publicarum: of apportes · τα τέλη | - bas Collegium felbft, auditorium principis : of aggortes οί προεστώτες.

Lanbedreligion, sacra publica: of noivol deol. tà ποινά ἱερά.

Landesichuld, aes alienum publice contractum: ta ποινα δφειλήματα.

Landesschule, schola provincialis: το κοινόν διδασκαλείου.

Landebfitte, mos patrius; institutum et mos civium: ο τρόπος έπιχώριος, τὰ κατὰ τὴν χώραν νόμιμα. ο πάτριος νόμος.

Landes prache, sermo indigena ob. patrius: ή έπιχωοιος γλώσσα ή κοινή οδ. των έγχωρίων διάλεκτος.

Landestracht, cultus [us] ob. ornatus [us] populi: ή έπιχώριος στολή ή πατριώτις στολή στολή ή νοuicouévn.

Landestrauer, luctus [ûs] publicus: Tò noivov név-

Landebuniberfitat, academia patria: ή πατρώα απαδημία:

Landesbater, parens od. pater patriae: o noivos

Landesverfaffung, f. Staatsverfaffung.

Landesberrather, proditor patriae: o the natoidos προδότης.

Landesbertheidiger, propugnator patriae: o μαχόμενος υπέρτης πατρίδος.

Landesbertvaltung, τών κοινών διοίκησις.

Landesberweisung, berwiesene, Berbannung, Berbannte.

landfluchtig, profugus; extorris patria: o, n φυγάς [άδος] · φεύγων · φυγών [ούσα] | - 1. werden, profugio3 [fûgi, gitum] e patria terra: διαφεύγειν έκ της πόλεως.

Landfracht, opera terrestri ilinere vehenda: rà άχθη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς κομιζόμενα | - Lohn dafür, pretium pro oneribus terrestri itinere vehendis solvendum: ή τιμή των έπὶ της γης φερομένων άχ-

Landfriede, pax publica; securitas publica: n elonvn.

Landfrosch, rana terrestris: δ ἐπίγειος βάτραχος.

Landgeiffliche, sacerdos rusticânus: o χωριτικός iεφεύς [έως] | - Landgeistlichteit, sacerdoles rusticâni: ol zwoitinoi legels.

Landgericht, judicium provinciale: το έπιχώριον διnastnow.

Landaut, rusticum praedium; fundus; villa; ager: το χωρίον ή χώρα ο άγρος ή επαυλις [εως].

Landgutchen, praedium; agellus; hortuli: vo yndior, Landpfleger, sbogt, f. Statthatter.

πεπτημένος χωρίον.

Landhandel, negotiatio terrestris: ή κατά γην έπιμιξία έμπορία ή κατά γήν.

Landhaus, villa: ή έπανλις [εως] το έπαύλιον.

Landheer, exercitus terrester; copiae terrestres ob. pedestres: ὁ πεζὸς στράτος ἡ πέζη δύναμις τό πεζόν | - ein großes 2. haben, multum polleo2 terrâ: μέγα πεζον στράτευμα έχειν.

Landjägermeister, praefectus rei venatoriae: ò τῶν άγρευτικών έπιστάτης.

Landjugend, juventus [ûtis] rustica: of en rois άγροῖς οδ. ἐκ τῶν ἀγρῶν νέοι οἱ κατὰ τὰς κώμας véoL.

Landjunker, f. Landebelmann.

Landfarte, tabula (geographica): ὁ πίναξ [ακος] ἡ γεωγραφία | - 2. ber Erde, orbis terrae in tabula: ή γεωγραφία | - L. malen, pingo's [axi, ictum] situs terrarum: πίνακα της γεωγραφίας ποιείν.

Landfirde, aedes sacra vici: ὁ ἐν χωρίφ ναός.

Landfnecht, apparitor: o innoting inovoyos ulnthe [heos].

Landfrantheit, morbus in terra serpens: r en xwolo

Landfredd, cancer terrester: o énlysios naquivos. Landfrofodill, crocodilus terrester: ò ênivelos nooπόδειλος.

landfundig, omnibus notus: τεθουλλημένος.

Landfulsche, vehiculum publicum: tò öxqua ev & πάντες φέρεσθαι δύνανται.

Landläufer, f. Landstreicher.

Landlebent, vita rustica ob. rusticana: ή άγροικία. ή ἐν ἀγρῷ διατριβή· δ ἐν τοῖς ἀγροῖς βίος· ἡ ἐν τοίς άγροις δίαιτα.

Landleute, rustici; agrestes; pagani: of ev άγροῖς. οί άγροϊκοι.

administratio reipublicae: ή Landluft, im Gegenfat ber Ctabiluft, aer ruris: ο κατὰ τους ἀγοους οδ. ἐν τοις ἀγοοις ἀήο | - ber Sec-luft entggf., aura terrae: ὁ τῆς γῆς ἀήο.

Landmacht, f. Landheer.

yewoyos.

Landmadchen, puella rustica: ή παρθένος άγρότις. Landmann, homo rusticus; rusticus; rusticânus; agrestis; agricola; colônus: ὁ ἀγροῖκος ὁ

Landmans, mus [mûris] agrestis: ò mus agovoaios. Landmeffer, f. Relbmeffer.

Landmiliz, armâti populâres ob. provinciâles: of έπιχωριοι στρατιώται.

Landmunge, numus publica forma percussus: To éyχώριον νόμισμα.

Landpachter, colonus; arator: o yewoyog anoinog.

Landpartie, rusticatio: περίπατος ο κατ' άγρον | eine 2. machen, excurro's [rri, rsum] rus: nat' άγρους περιπατείν.

Landpfarre, munus [eris] sacerdotis rusticâni: n lερατεία του έν ταῖς κώμαις ἰερέως.

Landpfarrer, sprediger, sacerdos rusticanus: ò xoριτικός έερεύς.

31*

μόσιον κακόν οδ. πάθος ή κοινή συμφορά.

Landrath, a consiliis provinciae; decurio: o denovρίων [ονος] · έπιστάτης.

Landrecht, jus publicum ob. civîle: Tò nolitinor, ίδιωτικον δίκαιον.

Landregen, pluviae: of ouppor sovereis.

Landreife, iter terrestre: ή κατά γῆν πορεία ἡ πεζή πορεία | - eine 2. machen, facio3 [fêci, factum] iter terra: πορεύεσθαι έν χωρίω τινί.

Landreiter, viator: o περίπολος.

Landrichter, qui circa agros quaerit et judicia exer-

cet: ὁ ἐν χωρίφ δικαστής.

Landschaft (Gegend), terra; regio; provincia: χώρα | - eine (gemalte) 2., regio in tabula pieta: χώρα ή εν πίνακι γραπτή | - (j. v. a. Landflände), j. Landfland.

Landschaftsmaler, qui pingit regiones: ò ownoyea-

Landschaftsmalerei, als Kunst, ars regionum formas pingendi: ή τέχνη τῆς ὁωπογραφίας | - als Sache, opus topium; topia [ôrum]: τὰ τόπια: ή σκηνογραφία.

Landschildfrote, testudo chersina: χελώνη ή χερσαία. Landidlacht, proclium terrestre: ή πεζομαχία ή

κατά γην μάχη.

Landschnede, cochlea terrestris: ò êniyelog nogliag. Landschreiber, seriba provincialis: o έπιχώριος γραgevs [sws].

Landschule, ludus vicanus: το έν κωμαις διδασκα-

Landichulmeister, magister ludi vicani: o γραμματο διδάσκαλος ο χωρίτης.

Landice, lacus [as]: n liuvn.

Landseinwohner, incolae (terrae): o naroung οίκητωο [000ς].

Landseite, pars ad terram continentem versus sita: τά πρός την γην mit und ohne τετραμμένα od. μέρη τά προς ήπειρον | - bon ber L., a terra: από της γης | - nad) ber 2., ad terram versus: προς την γην.

Landsenche, postilentia: o lounos to lounior na: Dog.

Landfit, villa: ή έπαυλις [εως] το έπαυλιον.

Landsfind, indigena: o. n eyzógios.

Landsfriecht, miles gregarius: o lowing.

Landsleute, burch ben pl. bes folg.

Landsmann, popularis; qui ejusdem est civitalis; civis; municeps: o nolitys. o ouogrolog. o ovuπολίτης | - unier 2., nostras (pl. nostrates): ὁ ήμε-

Landomannin, popularis: ή έπιχώριος.

Landsmannfchaft, popularitas; sodalitium popula rium: ή ὁμοφυλία.

landsmannschaftlid), popularis: pelodnuos [ov] ' èy zwolog [ov].

Landspike, promontorium: tò angov n anga yns.

Landstadt, municipium; oppidum: το πόλισμα το πολισμάτιον ή κώμη | - im Begenfat ber Seeffadt oppidum mediterraneum: ή μετόγαιος πόλις.

Landplage, calamitas; pestilentia: τὸ κοινὸν οδ. δη- Landftadtden, oppidulum: τὸ πολισμάτιον ή ποlixvn.

> Landsteuer, vom gangen Lande, vectigal publicum; exactio publica: τὰ τέλη οί φόροι | - bon ben Dor-fern, veetîgal in singulos pagos impositum: τὰ τέλη τῶν κωμῶν.

> Landstraße, via publica ob. via militâris: ή στειβο-μένη όδός ή λεωφόρος [όδός].

Landstreicher, erro; homo vagus: o dyvorns [ov] o πλάνης [ητος] | - bic 2., convenae; homines perditi: οί αγύρται πλάναι | - Landstreicherin, quae est circum fora vicosque vaga: ή σύνηλυς.

Landstrid, tractus [as]; regio: τὸ χωρίον ἡ χώρα. Landsturm, tumultuaria provincialium manus [ûs]: o στρατός πανδημεί συνειλεγμένος κατά πάσαν την χώeav | - Aufgebot D. 2., convocatio totius populi ad defendendam rempublicam: το παράγγελμα καθ όλων.

Landtag, concilium ordinum provincialium; conventus [ûs]: ή σύνοδος τῶν ἐκκλήτων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν] einen 2. ausschreiben, convoco1 proceres in concilium: τους έπιστάτας είς σύνοδον καλείν | - einen L. halten, agos [égi, actum] conventum: σύνοδον έχειν] - einen L. ausheben, dimittos [mîsi, missum]: διαπέμπειν την σύνοδον.

Laubtare, aestimatio publice probâta: ἡ τίμησις έν χώρα τινί.

Candthier, animal terrestre: το κατά γην ζώον. Landtreffen, Landtruppen, f. Landfchlacht, Landheer. landüblid, f. länblich.

Landung, f. Landen (bas).

Landungsboot, navigium actuarium: ή ταχεία κωπηρης ναυς.

Landungsplatz, f. Anfuhrt.

landberderblich, perniciosus ober exitiosus reipublicae: φθοροποιός [όν] τη πόλει.

Landbolf, homines rustici: of appoinor to xworteκον πλήθος.

landwarts, terram versus: έπί την γην.

Landweg, iter [itineris] terrestre: ή πεζή οδός. Landwehr, milites tumultuarii: oi avdoes navdnuel

άμυνόμενοι.

Landwehrmann, miles tumultuarius: o κατεσπευσμένος στρατιώτης.

Landwehrregiment, legio tumultuaria; ń dsysov δια τάχος συνειλεγμένη.

Landweill, vinum vernaculum ob. patrium: ò έγχώquos olvos.

Landwesen, res rustica: τὰ άγροῖκα.

Landwind, ventus apogêus: ò anóyeios avenos à απογεία.

Candwirth, colonus; arator; agricola: o Dequasion

την γην · ο γεωργός.

Landwirthschaft, res rustica; agricultura: ή γεωργία ή της γης θεραπεία | - L. treiben, facio feci, factum] opus ruri; colos [colui, cultum] agros; τους άγρους θεραπεύειν.

landwirthschaftlich, rusticus: aygoinos [ov].

Landwohnung, domicilium agreste; villa: ή έπαυλις το επαύλιον.

Landwolle, lana vernacula: to aygoinov Egiov.

Landzunge, lingua; lingula: ὁ ໂσθμός ἡ ἄκρα τῆς γῆς.

lang, v. Ausbehnung, A) am Raume, longus; procerus; promissus: μακρός μέγας [γάλη, γα] εύμεγέθης [ες] ! - febr lang, perlongus: ευμήκης [ες] πεοιμήμης [es] [- übermäßig I., praelongus: πεοιμήμης [ες] · ὑπεομήμης [ες] - ein fehr L. Rerl, longurio: ὁ προμήνης | - cin l. Ricid, vestis talàris: ὁ ποδήρης χιτών [ώνος] | - I. Saar, capillus promis sus: ἐνειμένη κόμη ἀνειμένος πώγων | - etw. auf bie I. Bant schieben, differo [distuli, dilâtum, dif. ferre] qd in longinguum tempus: διαφέρειν τι είς μακροχρόνιον | - Bei Angabe bes Langenmaßes fteht ber acc. , J. B. Jehn guß lang, longus pedes decem ob. in longitudinem decem pedum: δέκα ποδών το μηκος | - einen Fuß lang, pedalis; longus pedem: ποδιαίος το μήκος ένος ποδός | - cinen halben Fuß I., semipedalis: ημιποδιαίος [ov] | dwei Fuß I., bipedalis: διποδιαΐος · διπόδης [ες] | cine Elle I., cubitalis: πηχναΐος.

B) in der Zeit, longus; longinquus; diuturnus: πολύς [πολλή, πολύ] μακρός συχνός | - dot 1. Zahren, ante multos anuos: ποδ πολλῶν ἐτῶν | - der lɨngfte Tag, dies solstitàlis: ἡ τῆς θερινῆς τροπῆς ἡμέρα | - die ſάngſte Nacht, nox brumális: ἡ χειμερινὴ νυξ [κτός] | - eine ſange Silbe, sylläba longa: ἡ μακρὰ συλλαβή | - eine Silbe l. gebrauchen, prodûco³ [κί, etum] syllabam: ἐκτείνειν συλλαβήν | - die Silbe light του συλλαβήν | - die Silbe light κουλλαβήν | - die Silbe light κουλλαβήν | - die Silbe light κουλλαβήν | - die Silbe light κουλούν χρόνον πολύ | - 1. Zeit hindurch, diu: πολύν χρόνον πολύ | - 1. Zeit bor(nach) cfw., multum ante (post) qd: πολύν χρόνον πρό [μετά] τινος | - über l. eb. furā, ſεurā | - Bei Ingabe eineð beſtimmten Zeitmaßeð ſteht der ασε., eb. auch mit μετ; δ. Β. brei Zahre l., tres annos; per tres annos: διὰ τριῶν ἐτῶν | - wird cine Jwiſchenaeit beʒeichnet, ſo ſteht der αbl., δ. Β. ich bin diete Zahre l. nicht nach Rom gefonnmmen, multis annis Romam non accessi: πολλὰ ἔτη ούν ἡν ἐν Ρώμη.

langarmelig, manicatus: geigidoros [ov].

langarmig, longis brachiis: μαπρούς έχων [ουσα, ον] τούς βραχίονας.

langbeinig, longis eruribus; μαπροσπελής [ές] μα-

πρόπωλος [ov].

langdauernd, longinques; diuturaus; dintious: no-

λυχρόνιος [ον] · μακροχρόνιος [ον].

lange, eine lange Zeit, diu; multum ac diu: πολύν χρόνον έπὶ πολύ μακράν | - fehr L, perdiu: πάνυ πολύν χρόνον | - 1. berher, multo ante: προ πολλού χούνου | - 1. nachher, multo post: μετά πολλού | nicht I. nachher, non ita multo post: οὐ πολλώ ύστεοον μετ' ου πολύν γρόνον | - langer, longius; diatins: nkelo zoovov nkelo | - langer als ein Jahr, amplius auno : πλέον η έτος | - ed ift langer ale feche Monate, sex menses sunt et amplius : nléon n ? unves elau ! - es wurde ju I. dauern, longum est: μακρον αν έιη |- es ift l. her, feitbem, jam din est quum: πολύν ήδη χρόνον έστιν ότε | - II) feit langer Zeit, diu; pridem; dudum: ἐκ πολλοῦ· διὰ μακοοῦ | - fchon I., jam pridem: ἐκ πολλοῦ ἤδη χοό νου | - noch nicht L, haud dudum : οὐ πάλαι οὐ πολύ προσερου | — III) bei weitem, longe; multo: πολλώ· πολύ | - er ift noch I. fein Mebner, multum abest ut sit orator: τοσούτον ἀπέχει τοῦ ὁήτορα είναι.

langen, I) a., prômos [mpsi, mptum]; deprômos:

προφέρειν έξαιρείν ὑπέξαιρείν — II) n., fid erfreden, ob. hinreiden, f. b. | - nach etw. langen, porrigo [rexi, rectum] manum ad qd: πείνειν ob. προτείνειν την χεῖρα ἐπίτι.

Langeweile, f. Langweile.

langfadig, filis longis: μακοῶν νημάτων.

langfafig, -faferig, Abris longis: ἄκρων μεκορῶν. langfingerig, digitis longis: μαχρὸς τοὺς δακτύλους. langfüßig, longipes; pedibus longis: μακρόπους

langgeschwäntt, cauda longi od. prolixa: ούραν Εχων [ουσα, ον] μακράν.

langgestrectt, procerus: εὐμήκης μακοός.

langhaarig', comâtus: τρίχας έχων [ουσα, ον] μακράς· κόμην έχων [ουσα, ον] μακράν.

langhandig, manibus longis: δ, ή μαπρόχειο [os]. langhalfig, collo longo od. procêro: μαπροτράχηλος

[ov] · o yequvias [ov].

Langmuth, 2c., f. Gebutb, Radficht 2c.

langnäsig, nasûtus: μαπφόδδις | - ber L., naso: δ μυπτής.

langöhrig, aurībus longis: ὧτα ἔχων [ουσα, ον] μεγάλα.

Langohr, für Esel, auritülus: à μακοώτης δολιχού-

Langres, St., Andomatunum; Lingonum civitas. langiam, tardus; lentus; segnis; piger; serus: βραδύς [εία, ύ] · σχολαίος · νωθρός | - ber I. Lauf eines Fluges, lenitas fluminis; segnis fluminis cursus [ûs]: ή πραύτης του ποταμού | - l. zu Fuße, male pedâtus: κακὸς τοὺς πόδας | - 1. in Beichaften, tardus in rebus gerendis: βοαδύς [εῖα, ύ] πρὸς τὰ ἔργα [ein I. Weichaft, lentum negotium: τὸ σχολαίον έρyou | - 1. im Lernen, tardus ad discendum: δυςμαθής [ές] | - Ado., tarde; lente; tardo pede; tardo gradu; paullatim; pedetentim; diu: βάδην βοαδέως · σχολή · ήφέμα | - f. bon Statten geben, procêdo3 [cessi, cessum] tardius: βραδέως προέρχεσθαι, Langfamfeit, tarditas; segnitia; segnities: ή βραδύτης ή σχολαιότης ή νωθούτης [ητος] | - 2. δεδ Ropfes, tarditas ingenii ή βραδύνοια.

Langfchläfer, homo somni longi od. somno deditus: δ μακρόν χρόνον καθεύδων.

Languedoc, Occitania | - Adj., Occitanus.

Langweile, molestia tempöris ob. otii: ὁ ἄλυς [vos] ἡ σχολή ἡ ἀνία | - L. haben, sentio * [sensi, sum] molestiam otii: ἀλύειν σχολήν ἄγειν | - bor L. ber-gehen, tabesco * [būi] otio: μαραίνεσθαι ἀπραγμοσύνη] - bie L. bertreiben, fallo * [fefelli, falsum] quả re tempöra tardelabentia: λανθάνειν τὸν χρόνον παρερχόμενον! - από L, ad tempus fallendum: πρὸς τὸ τὸν χρόνον λανθάνειν.

langiveilen, imbn, affero [attuli, allatum, afferre] mo-

lestiam cui: ἀνιᾶν τινά.

langiveilig, longinquus; diutinus; molestus; plenus taedii: ψυχρός ἀνιαρός.

Langweiligfeit, einer Sache, molestia quam mihi affert qd : rò ψυχρόν ἀνιαρόν.

langwierig, longus; longinquus; diuturaus: μαποός· χούνιος· πολυχούνιος· χουνίζων [ουσα, ον]. Langwierigfeit, longinquitas; diuturnitas: ή χου-

νιότης [ητος] · τὸ μῆκος [ους].

langzottig, villi prolixi: περιμήκης τούς μαλλούς |ein I. Bart, barba promissa: τὸ ἀνειμένον γένειον.

Lange, hasta; lancëa: τὸ δόου [δόρατος]· τό παλ-τόν ἡ λόγχη· ἡ αἰχμή | - cine L. mit jindm brechen, pugno hastâ cum quo: μάχεσθαι τῆ αίχμῆ τινι | fig., certo1; contendo3 [di, tum] cum quo: ayoriteσθαί τινι.

langenfundig, peritus hastae: έμπειρος της αίχμης. Langenreiter, eques hastatus: & δορυφόρος ίππεύς

Langenschaft, stock, hastile: τὸ τοῦ δόρατος ξυστόν.

Lanzenstechen, certamen equitum hastis concurrentium: ή αμιλλα των δορυφόρων.

Langenstid, ictus [ûs] hastae: πληγή ή ἀπὸ τοῦ δό-Qατος | - einen & erhalten, vulneror1 hasta: πλήττεσθαι τῷ δόρατι.

Langenträger, hastatus: ¿ δορυφόρος à λογχοφόρος. Langette, sagitta; scalpellum: τὸ σχαστήφιον σμι-

Langinecht, miles hastatus: δδορυφόρος στρατιώτης. Laon, St., Laudanum.

lapp, lappicht, f. schlaff, welf.

Lappalien, nugae: ὁ λῆρος · ὁ φλήναφος · τὸ χρημα Laft, hoher Grad ber Schwere, gravitas ; pondus [eris]: ούδενος άξιον.

Lappen, pannus; linteolum: το δάκος ή κουκίς [idos]] - ein aus 2. jusammengestoppeltes Kleibungsftud, cento: o nevrouv [ovos] | - ein alter 2. (als Dede ic.), centunculus: το συδραπτου δάκος | - (als Bogelfcheuche), formido: ημοσμών το μοσμολυκείον - mit 2. bededt, pannis obsitus : oaniois narsonaquévos |- burch bie &. gehen, transeo [ii, itum] lina plagârum: ἐκφεύγειν τὸ ζημιοῦσθαι | - fig., elâbor3 [psus]; evado3 [si, sum]: φεύγειν έκβαίνειν. Lapperei, f. Rleinigfeit.

lappig, pannosus; pannis obsitus: oanwong [es]. Lappland, Lapponia | - Adj., Lapponicus | - Ginw., Lapplander, Lappones.

Larve, f. Maste | - Die L. eines Infects, larva insecti: ή σχαδών [όνος].

Lase, hirnea: το είδος άγγείου.

laß, f. matt, läßig.

Lageisen, f. Langette.

1. laffen, I) (machen, bağ ettv. geschieht, beranlaffen), A) allgem., facios [feci, factum] c. conj. mit u. obne ut: ποιείν | - B) (befont. burch Runft ob. Rebe), facio3; fingo3 [finxi, fictum]: ποιείν | - 3. B. Keno-phon läft ben Sofrates fagen, Xenophon Socratem disputantem facit: ὁ Ξενοφών τὸν Σωπράτην διαλογιζόμενον προάγει | - (in Gedanfen. f. b. a. ben Fall sehen), facio3; fingo3: noielv | - (durch: Auftrag, Befehl u. dgl.), jubeo2 [jussi, ssum] m. folg. acc. c. inf.; curo' m. folg. part. fut. pass; do' negotium cui, ut etc. : neleveir noieir | - oft auch burch bas hauptverbum, 3. B. jmbn warnen I., moneo' qm: onoμιμνήσκειν αναμιμνήσκειν | - imbn auf feine Koften begraben I., effero [extuli, elâtum, efferre] qm sumptu meo: ἐκφέρειν τινὰ ἀναλώμασι ἐαυτοῦ - cin Gaft: mahl bereiten I., apparol convivium: παρασκευάζε-σθαι δείπνου | - δαθ δευτίθρε » ία β un β!, ία β t un β · burch bie erfte Berfon pl. conj., 3. B. lagt uns gehen, eamus: louev.

Elliptisch ift I. f. b. a. machen, bag etw. fortgebt, 3.

B. Blut laffen, mitto3 [misi, missum] sanguinem: άφιέναι αξιια! - (f. b. a. fein ob. fahren fassen), täcio³ [fêci, factum] missum; mitto² [mîsi, missum]: ἀφιέναι τι | - sein Leben lassen, depôno³ [pŏsui, situm] vitam: ἀποτιθέναι την ζωήν.

11) zulaffen, erlauben, sino3 [sivi, situm]; patior3 [passus]; concêdo3 [cessi, ssum]; permitto3 [mîsi, missum] cui: πάσγειν έαν άφιέναι συγκατατί-DeoDat | - fich laffen, burch bas pass., auch mit possum [potui, posse] : δύνασθαι [- 3. B. fich binreigen I., rapior3 [plus]: ayeodar pegeodar | - fich bemes gen I., possum moveri: δύνασθαι πινείσθαι | - lag dich nicht gelüsten, zu 20., cave ne etc.: gullattov μή | - Elliptifch fieht I. in berichiebenen Wendungen, 3. B. l. aus einem Orte 2c., patior's [passus] exire qm ex quo loco: ἐᾶν ἐξέρχεοθαί τινα ἔκ τινος τόπου | - l. bei imdm, sino³ esse cum quo: ἐαν είναι σύν τινι | - imdn burchl., admitto³ qm per etc.: προςιέναι τινὰ διά τινος | - nicht in δαθ δαμό 1., exclàdo³ [si, sum] qm: ἐκκλείειν ἀποκλείειν| - jmbn über etw. 1., admitto³ qm ad qd: προςιέναι τινὰ πρός τι | - jmbn zufrieden 1., sino³ qm: χαίρειν κελεύειν τινά.

2. laffen, imbn (f. b. a. fleiben), deceo 2 qm: noenew

- gut 1., satis deceo 2: καλώς πρέπειν.

το βάρος | - Cteine von großer L., saxa magni ponderis: λίθοι μεγάλου βάρους |- fcmere Burde, onus; sarcina; molestia: το φορτίον άχθος ο φάπελος ή άηδία | - cine L. tragen, sustineo [tinúi, tentum] onus: βαστάζειν βάρος | - cine L. auf flch nehmen, recipio 1 [cepi, ceptum] onus: ἀναλαμβάνειν βάρος] eine & tragen tonnen, som oneri ferendo: δύνασθαι Bagrazeiv - eine 2. fich bom Salfe schaffen, deponos [posni, situm] ob. removeo2 [movi, motum] a me onus: ἀποτιθέναι, ἀποκινείν ἀπ' έμου βάρος | imbm eine &. abnehmen, libero qm onere; levo qm molestia: έλευθερούν τινά τινος | - jmbm zur 2. fallen, sum cui oneri (molestus); affero [attulli, allatum, afferre] molestiam cui: oxleiv evoyleiv τινα: «τινι: δύςφορον είναί τινι | - jmdm etw. zur 2. legen, accaso i qm cjs rei; confero [contúli, col-lâtum, conferre] culpam ejs rei in qm; do i [dědi, dătum] cui vitio (crimini); exprebro qd cui: αλτίαν τινός έπιφέρειν τινί έγκαλείν τινί τι | - Σα: ften (f. b. a. Abgaben), onera; munera: al elegogal. lastbar, onerarius; sarcinarius; φορταγωγός [όν]. σκευοφόρος [ον].

laften, auf imbm, premo3 [pressi, ssum] ob. vexo1 ημ: κακούν τινα' κακώς διατιθέναι τινά.

Lafter, vitiositas; turpitudo; vitia: ή nanla' ή noνηρία ή μοχθηρία ή κακότης [ητος] - ein &. sein, sum in vitio: είναι έν κακία | - fich bem &. ergeben, dedo3 [didi, ditum] animum vitiis: περιπεσείν καnίαις | - in ein L. fallen, delabor3 [lapsus] in vitium: περιπίπτειν κακία | - bat 2. meiben, abstineo2 [nui, entum] a vitiis: ἀπέχεσθαι τῶν ἀμαρτημάτων. lasterfrei, qui omni vitio caret; integer; probus:

άκακος [ον] · κακίας ούχ ήττων [ον].

lafterhaft, =boll, vitiosus; turpis; flagitiosus; scelestus; scelerâtus: πονηφός μοχθηφός μιαφός κακός | - schr I. obrutus vitis: πονηφότατος μοχθηρότατος etc. | - Adv., vitiôse; turpiter; scelerâte: πονηφώς μιαφώς κακώς.

Lasterhaftigfeit, pravitas; vitiositas: ή μοχθηφία ή

πονηρία ή κακία ή κακότης [ητος].

Lasierleben, vita vitiosa, sagitiosa; turpis: βίος πο-

Lasterthat, turpe sactum; sagitium: τὸ αίσχος ή αίστύνη.

Lastpferd, f. Lastthier.

Lastschiff, navis oneraria: ή φορταγωγός ναύς ή όλκάς [άδος] ή φορτίς [ίδος].

Lastthier, jumentum (onerarium od. sacinarium): τὸ ὑποζύγιον τὸ νωτοφόρον.

Lastträger, bajulus: ὁ φορτοφόρος ὁ φόρταξ [απος] - in ber Baufunst, telamo: ὁ ἄτλας.

[afttragend, onerarius; sarcinarius: φορταγωγός [όν] · φορτηγικός [όν].

Lastvich, jumenta forum]: τὰ σκευοφόρα.

Υαfur, sapphfrus; lapis Lazúli: ὁ κυανός οδ. κύανος
 - Ιαfurbίαυ, colôre caeruleo; cyaneus: κυάνεος.

Latein, lateinisch, lainus: λατίνος | - nicht gut i., parum latinus: ὁλίγον λατίνος | - das L., latinitas; oratio (lingua) latina; sermo latinus: ἡ τῶν Λατίνων φωνή | - cho. in's L überjehen, verto³ [ti, sum] qd in latinum (sermonum); reddo³ [didi, ditum] qd latine; λατιντσι διεφμηνεύειν, μεθερμηνεύειν | - cin Buch I. absassing conficio³ [seci. fectum] librum latino sermone: κατεργάζεσθαι βιβλίον ἐν λατίνη γλώσση | - l. fönnen, scio¹ latina; calleo² latinan linguam: είδέναι τὰ λατίνα: ἐπίσταμαι λατίνην γλώσσαν ἔμπειρον είναι τῆς λατίνης γλώσσης | - liprechen fönnen, possum [potui, posse] latine (loqui): δύνασθαι λατίνως διαλέγεσθαι.

Qateiner, latine (latinis literis) doetus; latinae linguae perstus: ἔμπειρος τῆς γλώσσης τῆς Ῥωμαικῆς - ein guter Q., latine bene doctus: ἔμπειρότατος τῆς γλώσσης Ῥωμαϊκῆς.

Laterne, laterna: ὁ λαμπτής [ήςος]· ὁ φανός· ὁ

Laternenpfahl, palus laternarius: ὁ λυχνοφόρος χώ ραξ· λαμπτηροφόρος σκόλοψ.

Laternenträger, laternarius: ὁ λυχνοφόρος λαμπτηροφόρος.

Latinitat, latinitas: ή των Λατίνων φωνή 'Ρωμαϊκή φωνή.

Latte, asser: ἡ κάμαξ [απος]· ἡ χάραξ [απος]· ὁ στρωτήρ [ῆρος]· τὸ πέταυρον | - fleine L., assercülus: ὁ μικρὸς σκόλοψ· ἡ μικρὰ κάμαξ | - Belātber aus L., canterius: ὁ ζυγός | - bie L. (Sparten) bes Daches, canterii: οἱ στρωτῆρες | - L. legen, dispono ³ [posui, situm] canterios: διατιθέναι τοῦς στρωτῆρος.

Lattennagel, clavus asserum: ὁ ήλος σπολόπων.

Lattenwert, canterii: ol στρωτηρες.

Lattid, lactūca: ή θρίδαξ [απος].

[au, I) tepídus; tepens: χλιαρός · ὑπόθερμος [av] [bu] L. werben, tepesco³ [pū]: χλιαίνεσθαι | - 1. jein, tepeo²: χλιᾶν | - II) fig., negligens: μέτριος · ψυχρός | - 1. gegen bie Religion, negligens dei: ἀμελής, ψυχρός θεοῦ | - Adv., tepide: χλιαρῶς.

Laub, frons; folia [orum]: τὰ φύλλα (feltenet τὸ φύλλον)· τὸ φυλλεῖον - L. bon Eidjen, frons quervea: δρύτνα φύλλα | - L. befommen, frondesco²: φυλλάζειν· φυλλούοθαι - L. haben, frondeo²: φυλλοφορεῖν | - bas L. föllt ab, folia cadunt: φύλλα πίπτει |

- bollet L., frondous: φυλλώδης πολύφυλλος | - aus L., frondous: φύλλινος.

Laubach, Laubacum.

Laubbad), tectum frondeum: ή φυλλίνη στέγη.

Laube, umbraculum: ή σκηνή.

Quiberhütte, casa frondea: καλλύβη φυλλόσκεπος, συλλόστοωτος.

Laubfrofd), calamîtes; rasa arborea: ὁ μάντις [εως]. Laubfutter, frons; frons viridis: τὸ φύλλωμα.

Laubgehänge, gewinde, schnur, folia serta forum]: φύλλα συμπλεκόμενα.

Laubhold, arbores frondentes: τὰ δένδοα φυλλοφόρα.

laubig, frondčus; frondôsus: φυλλοφόρος [ov]. Laubfranz, corôna frondča: στέφανος φύλλινος. Laubreidy, frondôsus; frondčus: φυλλώδης [es].

Laubwerf, frons; frondes: τά φύλλα.

Lauch, allium; porrum: to πράσον.

laudfarben, farbig, prasinus: πράσιος [ov] πρά-

Lauenburg, Lauenburgum | - Als Herzogth., Ducâtus

Laner, die, insidiae: specula: ή σκοπή · ή κατασκοπή · ή παρατήρησις | - 3. Β. auf der L. sein, sum in insidiis; speculor': κατασκοπείν · διατηφείν · λοχάν | - jmdn auf die L. stellen, loco · qm in insidiis: καθιστάναι κατοψόμενόν τινα.

lauern, speculor': τηρεῖν σιοπεῖν σιοπεύειν |auf juidu f., exspectol qm; captol adventum ejs;
insidiorl cui: λοχάν οδ. ἐνεδοεύειν τινά | - auf etw.
l., captol; aucuporl qd: ζητεῖν θηράν τι.

Latt, bas Laufen, eursus [as]; decursus : 6 doopog. ή φορά | - 2. tes Baffere, lapsus [ûs] : ὁ ὁοῦς [οῦ] το φεύμα | - L. ber Gestirne, motus [ûs]: ή φορά. περιφορά ο κύκλος | - ber regelmäßige L. ber Ge-flirne, ordines astrorum: ή τακτή φορά τῶν ἄστρων | - im bollen L., elfaso eursu: δρόμφ | - feinen L. mohin richten, dirigo 3 [rexi, rectum] cursum; flecto 3 [xi, xum] ad qd: εὐθύνειν δοόμον είς τι | - ander8 wohin, peto3 [tîvi, tîtum] alium cursum: φέρεσθαι älloge, ällov Soonov |- fig., f. b. a. Fortgang, cursus [as]: n προγώρησις |- imbm freien & laffen, non coërceo 7 qm; non impedio 4 : ούκ έμποδίζειν ού κατέχειν -einer Sache freien &. laffen, indulgeo 2 [lsi, Isum | cui rei; non moror de: χαρίζεσθαί τινι | - feiner Junge freien L. lassen, loquor locatus libero ore: έλευθέρως φωνείν | - im Ladel gegen jmbn, perstringo3 [axi, ictum] qm libertate vocis: διασύρειν τινά τῷ έλευθέρως φωνείν | - ber Gerechtigfeit ihren 2. laffen, colo3 [lui, cultum] justitiam: θεραπεύειν την δικαιοσύνην | - freien L. haben, non impedior : οὐ κατέχεσθαι |- im L. bes Jahres, anno vertente: ἐν τη του έτους περιόδω | - (j. b. a. Bang im Befen eines Dinges), natūra et carsus [ûs]: τα κατά τι γιγνόμενα· τὰ έκ τινος συμβάντα | - ber 2. ber Dinge, cursus rerum: o των γιγνομένων δοόμος | bas ift ber &. ber Welt, sie natura hominum comparâta est: ουτός έστι των πραγμάτων δρόμος | - mit bem & ber Dinge unbefannt, imperitus rerum : aneigos [ov] τῶν πραγμάτων - ber L. ber Ratur, lex natûrae: ὁ τῆς φύσεως νόμος.

II) wodurch etw. lauft, 3. B. Nohre der Flinte, tubus: ἡ σύριγξ [ιγγος] ὁ σωλήν [ຖνος] ὁ σύλός.

III) was tauft (f. b. a. Fuß in ber Sagersprache), Lauge, lix; einis lixivins; lixivia: n xopia. n orapes: o nove [nodos].

Laufbahn, curriculum; spatium; stadium: τὸ στάδιον δ δρόμος δ άγων [ωνος] | - bie & betreten, ingrédior3 [gressus] in stadium: elségreodat els το στάδιον |- in ber 2. laufen, decurro [cucurri, rsum] in spatio: διατρέχειν το στάδιον | - bie 2. burchlau= fen, decurro 3 [cucurri,rsum ad calcem: διατρέχειντο στάδιον πρός τὸ τέλος | - fig., L. bes Lebens, curriculum vitae: ὁ βlog · ὁ αἰών [ανος] | - L. bes Wir- Laune, ingenium; natūra; affectio animi; studia fens, 3. B. die politische 2. betreten . capesso3 [sîvi, sîtum] rempublicam: απτεσθαι της πολιτείας, των ποάγμάτων | - Die wissenschaftliche L., ingredior3 [gressus] rationem studiorum: anteodal the entστημης.

Laufburfche, puer a pedibus: δούλος δ ακόλουθος.

1. laufen, A) (bon lebenben Wefen), curro3 [cueurri, cursum]; feror [latus, ferri] cursu; tendo3 [tetendi, tensum ob. tentum ob. effundor3 [fusus] cursu quo: τρέχειν· χωρείν δρόμω· θείν· δρόμω φέρεσθαι |- fich mube I., fatigori cursu: καταπονούσθαι υπό τοῦ δρόμου - außer Athem I., examimor cursu: δαψύχειν ὑπὸ τοῦ δρόμον | - um bie Wette I., certo1 cursu: curro3 certâtim: τῷ δρόμῳ ἀγωνίζεσθαι |davon I., aufugio3 [fûgi, gitum]: ἀποθείν αποδιδράσκειν · δραπετεύειν · φεύγειν | - lauf ichnell und bringe, curriculo eas et afféras: ταχέως τρέχε καί φέρε | - lauf' beiner Wege! abeas!: απαγε! | - gelaufen fommen, accurro's [rri, rsum] : προς θείν προς-τρέχειν | - imon i. lassen, dimitto's [mîsi, ssum] qm: ἀφιέναι τινά | - lag ibn I.! sine eum! ἄφες αὐτόν έασον αὐτόν.

B) übertr., bon Begenständen 1) beweglichen, carro3; feror3; labor3 [psus]; delabor3; devolvor3 [lutus]; (b. Fluffen), effundor3 [fasus]; influo 3 [flexi, xum] in: beiv. φέρεσθαι καταφέρεσθαι | - bon Schiffen, exeo [ii, itum]: κατάγεσθαι καταφέρεσθαι - b. @e= wächsen, serpo3 [psi, ptum] per: Equeiv Equizeiv - Die Thranen laufen über die Wangen, lacrimae manant per genas: τὰ δάκουα λείβεται κατὰ τῶν παosion | - die Augen laufen boll Baffer, lacrimae oboriuntur: δακούων εμπίπλαται τὰ όμματα | - fig. wider etw. I., repugnol cui rei: Evantion einal tini - bas läuft wiber ben Anftanb, hoe te non decet: ταύτα οὐ προςήμει σοι | - in'8 (Belb I., sto1 [stěti, stâtum] magno: πολλου τίμιου έστι | - in die Taufende I., efficio3 [fêci, ctum] multa millia: µvolovs αποτελείν.

C) von unbeweglichen, 3. B. um bie Stabt läuft ein fiefer Braben, fossa alta cingit urbem : ή πόλις πεοιβάλλεται τάφοφ βαθεία | - ber Weg läuft nach Rom, haec via fert Romam: ή όδος άγει έπι Ρώμην | - s., bas L., cursus [ûs]: ὁ δοόμος | - imbn zum L. herausfordern, provocol qm pedibus: προκαλείσθαί τινα έπι δρόμον.

2. Laufen, St., Artobrîga.

laufend, 3. B. bas I. Jahr, annus vertens; hic annus: το νῦν ἔτος [ovs] | - 1. Beschäfte, negotia continun: τὰ συνεχῆ ἔργα | - [. Rechnung, ratio nondum confecta; ὁ λογισμός ὁ οὐκέτι διατετελεσμένος.

Laufgraben, brachium; fossa: o raggos. Laufmadden, puella, cui dantur mandata: ή δούλη ή απολούθη. Laufplat, f. Laufbahn.

ατή πονία.

laugen, perfundos [fûdi, fûsum] lixiviä: καταχείν τὸ δύμμα.

Lauheit, Lauigfeit, tepor; frigus [oris]: τὸ χλιαφόν ή ψυχρότης Ιητος].

laulidy, f. lau.

[orum]: ή διάθεσις της ψυχης | - beitere L., hilaritas; lepos; festivitas: ή εὐθυμία | - mūrrijdhe L., morositas; asperitas: ή δυσπολία δυσχέφεια | üble L., iniquitas: ή ἀηδία | - fchalthafte L., cavillatio: το σχώμμα ο γελοιασμός | - unerträgliche 2., difficilis ac paene intolerabilis natura: ή χαλεπή δυσχέρεια | - finstere L., tristitia: ή λύπη δυσθυμία | - bei guter 2. fein, sum bilari animo; εν ob. καλώς διακείσθαι ober διατεθήναι την ψυχήν | - bei übler &. fein, difficilis ac mordsus sum: Ovedereiσθαι | - wie es gerade die & mit fich bringt, utcumque praesens movet affectatio: ὁποσοῦν προςφέρει διάθεσίς τις | - nach feiner 2., ex libidine; arbitrio suo: κατά θυμόν καθ' ήδονήν | - nach feiner L. les ben, indulgeo² [lsi, ltum] mihi; vivo³ [vixì, ctum] modo meo: χαρίζεσθαι έαυτω | - fich in imbs 2. fugen, obsequor³ [secûtus] studiis ejs; gero³ [gessi, stum] morem cui: ὑπουργεῖν τινι | - ble blinde L. bes Gefchicts, fortuiti casus: τὰ τυχικά · τυχηρά.

launenhaft, f. launig.

launig, A) voll guter Laune, hilaris; lepidus; festivus; jocosus: o, n euxagis [itos]. xagleis [ecoa, εν] | - Adv., lepide; festive; jocose; χαριέντως | -B) voll übler Q., difficilis; morosus; stomachosus: δύςκολος [ov] | - Adv., morôse; stomachôse: δυσκόλως.

faunisch, f. faunig B.

Laurer, insidiator; speculator: o narasnonos o έπιβουλεύων [οντος].

Land, pediculus: o posio [posios].

Laufanne, Lausanna.

laufchen, 2c. f. horden.

laufen, jmbn, lego 3 [legi, lectum] pediculos cui: שלבוסוצבוע.

Laufinn, gegen jmbn, negligentia ejs: ή ἀμέλειά

laufinnig, gegen imbn, negligens ejs: auslig [es]

1. Laut, ber, sonus; vox: ή φωνή· ὁ φθόγγος ή φθογγή ! - (f. v. a. Lautbuchstabe), vocális (sc. litera): τὸ φωνήεν | - einen L. von sich geben, sono³ [nŭi, nĭtum]; edo³ [dĭdi, dĭtum] sonum: φθέγγεσθαι ίέναι φωνήν φωνείν | - was einen &. bon fich giebt, vocalis: φωνήεις [εσσα, εν].

2. laut, Adj., clarus: τρανής [ές] · οξύς [εῖα · ύ] · λαμπρός | - I. werden, mitto³ [misi, ssum] vocem; clamo¹; vociferor¹; vulgor¹; emâno¹; percrebesco³: δηλούσθαι | - mit etw. I. werden, vociferor¹ qd: φαίνεσθαι διαδίδοσθαι | - etw. I. werden [α]en, evulgo1; enuntio1: φανερον ποιείν | - etw. nicht L. werben laffen, supprimo' [pressi, ssum] famam ejs rei: κατακούπτειν την φήμην τινός 1 - Adv., clare;

clara (magna, summa) voce; τρανές σαφως φα- ssum] vitam; interficior [fectus]: ἀποβάλλειν την νερως.

Iaut, Adv. (f. v. a. fraft), e; ex: ἐn· ἔξ κατά|- 3. B.
 beo Befchis, ex jussu: ἐκ κελεύσματος.

Laute, lyra: τὸ βάρβιτον ἡ βάρβιτος ἡ φόρμης [1970s] | - δίε L. spielen, cano^a [cecini, cantum] lyra: βαρβιτίζειν πιθαρίζειν.

lattett, sono laŭi, attum; edo laŭi, ditum ober reddo (didi, ditum) sonum; φωνεῖν ήχεῖν φθέγγεσθαι - bas lautet [φύπ, hoc bene sonat: τοῦτο καλῶς φθέγγεται - fig., honesta oratio est; καλὸς ἐστι λόγος - bie Borte lauten alfo, haec sunt verba: ταῦτά ἐστι ὁἡματα - gut lautend, consŏnus: σύμφωνος [ον] · übet lautend, absönus: ἀπηχής [ές]· ἀσύμφωνος [ον].

Lautenift, Lautner, lyricen; lyristes: ὁ ψαλτής [οῦ] ὁ κιθαριστής [οῦ].

lanter, mērus; limpīdus; pūrus; pröbus: ελλιαρινής [ές]· καθαρός | - die l. Bahrheit, verītas simplex: ἡ εὐήθης ἀλήθεια | - in weiterer Botg, (ī. b.a. nichts alb), merus: πάντα πάντως | - z. B. l. Bossen, merae augae: τὰ ελλιαρινῆ παίγνια | - auch durch andree Bendungen, z. B. bor l. Freude nicht schlasen tönnen, non possum [potü, posse] capēre somnum prae magno gaudio: οὐ δύνασθαι καθεύδειν ὑπὸ μεγάλης χαρᾶς.

Lauterfeit, bes Wanbels, integritas vitae: ἡ ἀπεραιότης τοῦ βίου | - L. des Characters, probitas morum: ἡ παλοπάγαθία | - L. des Sinnes, animus purus et castus: ἡ χρηστότης [ητος]: ἡ εὐήθεια.

lautios, sine voce: apovos [ov].

[ov].

Laubine, f. Lavine.

Lada, massa ardens; saxa liquefacta [orum]: ὁ ὁναξ [απος].

Labaftrom, massae ardentes: o ovaš [anos].

Labine, Laubine, moles nivium: ὁ τῆς χιόνος ὁὐάξ [ακος]· ἀπὸ τοῦ ὄφους καταφερόμενος.

ladiren, rursum prorsum navigo1: διατοιχείν άνατοιχείν.

lagativ, Lagand, medicamentum cathacticum: τὸ ὑπή-

lariren, p. Arzie, do¹ [dödi, dåtum] cathartica; sollicito¹ alvum purgatione: ταράττειν τὴν κοιλίαν | - von ber Arznei, möνδο² [môvi, môtum] alvum; solvo³ [vi, lâtum]; purgo¹: καθαίρειν | - bon Kranten, dejício³ [jêci, ctum] (alvum): ἐκκρίνειν, ὑπάγειν τὴν κοιλίαν | — s., bað 2, frequens dejíciendi capiditas: ἡ τοῦ ὑπάγειν τὴν κοιλίαν ἐπιθυμία.

Lazareth, valetudinarium militare: vò voconoustov.

1. Leben, daß, im Gegenfaße deß Todeß, vîta; anima; spiritus [as]: ἡ ξωή·το ζήν | - daß phhiliche L., vita, quae corpore et spiritu continêtur: ἡ ψυχή | - in meinem Leben, dum vivo³: ἐμοῦ ζῶντος 'ζῶν | - daß L. haben, vivo³ [xi, ctum]; sum in vita: ζῆν βιῶναι | - daß L. befommen, nascor³ [natus]; edor³ [ditus] in lucem; γεννῶσθαι φύεσθαι | - daß L. faum crhaiten, retiaeo² [nūi, tentum] vix animam: μόγις τὴν ψυχὴν κατέχειν|- daß L. berlieren, amitto³ [mīsi,]

ψυχήν |- am &. bleiben, maneo2 [mansi, sum] in vita; σώζεσθαι το σώμα - fich ums 2. bringen, conscisco3 [scîvi, scîtum] mihi mortem: έξαγαγείν έαυτον τοῦ Blov 1 - imbn ume & bringen, adimo [emi, emptum] vitam cui: άφαιρείσθαί τινα την ψυχήν | - jmbm nach bem 2. trachten, insidior vitae cis: έπιβουλεύειν τινί | - jmbm bas & abfprechen, damuo' qm capitis: καταψηφίζεσθαί τινα το θανάτο | - (bom Mrate), despero 1 salutem aegri: anelnizein the 600τηρίαν του νοσούντος | - imon am L. fragen, afficio3 [feci, fectum] qm supplicio capitis: ματακτείνειν τινά | - jmbm bas L. geben, procreo ; pario 3 [peperi, partum] qm: τίκτειν τινά γεννάν τινα | - imon od. etw. ins 2. rufen, gigno's [genui, nitum]; proceso'; facio 3 [fêci, factum]; ell'icio 3 : γεννάν · ποιείν · έξερyazsadat | - imbm bas L. erhalten, conserval qm: quiartein. σώζειν τινά | - jmdm bas & verbanfen, natus sum quo; vivo3 [xi, ctum] beneficio cjs: yeyévνημαι ύπο τινος ! - mit bem &. babon fommen, salvus evado 3 [si, sum]: σώζεσθαι τὸ σώμα | - mit bem 2. etw. bugen, luo3 [ui, atum] qd capite: anoriveiv τι θανατφ | - für mein L.gern, libentissime: ήδιστα - es geht mir an das L., caput agitur: n newaln nevdevever | - er hat faum das liebe L., vix habet unde vivat: μόγις τον βίον σώζειν δύναται | - 2., bezüg= tich A) auf die Art, wie man lebt, victus [as]: ή δίαιτα | - im öffents. 2., in republica gerenda: έν τη πολιτεία | - bas gemeine L, vita quotidiàna: ὁ καθη-μέριος βίος | - im gemeinen L, in consuctudine vitae; vulgo: κατὰ τὸ ἔθος τὰ πολλά τὰ πλεῖστα ! ein gludliches 2. führen, vivo3 [xi, etum] feliciter : soδαίμονα βίον βιοτεύειν - ein fümmerliches &. führen, tolero' vîtam inopem: ἐνδεῆ βίον ἄγειν.

B) auf Wandel, f. Lebensmanbel.

C) auf Zeit, vîta; aetas: ὁ βίος ἡ ἡλιπία [- imbê 2., [. Lebensbefchreibung] - ein Bild von jmbē 2. ent-werfen, exprimo [pressi, ssum] imaginem vitae ejs: ἀπομιμεῖσθαι τὸν βίον τινός] - fein L. überbliden, recolo [[tū], eultum] memoriam vitae: ἀναλογίζεσθαι τὴν τοῦ βίον μνήμην.

D) auf Wirlichteit, verum: ἡ ἀλήθεια τὸ ἀληθές |
- jundu nach dem L. abbilden, effingo [finxi, fictum]
similitudinem ejs ex vero; ἀπομιμεῖσθαι τινὰ κατὰ
τοῦ βίου στῆμα.

E) als Liebfosungswort, mein 2...! mea vita! mea

lux: φιλτάτη!

II) ale Eigenschaft (f. b. a. Lebhaftlgfeit), alaeritas; spiritus [ûs] ἡ εὐθνμία γοργότης [ητος] | - L. im hondel, commercium frequens: ἡ συχνή ἐμπορία | - hier ift fein L., omnia hie frigent od. jacent: ἐνταῦ-θα πάντα ἀπρακτεῖ.

2. leben, vivo³ [xi, ctum]; sum (in vita); spiro¹: ζην· βιῶναι· ἔμψυχον εἶναι· πνεῶν | - πος l., sum in vivis; superstes sum: περιγίγνεσθαι· περιεῖναι | - bon Remem anfangen zu l., reviviseo³: ἀναβοῦν· ἀναζην | - imbn l. Iaffen, parco³ [pĕperci, parsum] vitae cjs: φείδεσθαι τῆς ζωῆς τίνος | - ohne eth. nicht l. tomen, non possum [potú, posse] carêre quả re: οὐ δύνασθαι ἀπορεῖν τίνος | - blang ich l., mevivo; dum od. quoad vivo³: ἐμοῦ ζῶντος | - ivenn ich l. (bað Leben habe), si vita suppētet: ἐὰν ὁ βίος ὑπάρχη | - io mahr ich l., ita vivam!: οῦτος ὀναίμην | - id) will micht l., wenn 2c., ae vivam od. ne salvus sim ut etc.: μη ζώην, εἰ κ. τ. λ | - in weiterer Botg, (i.v. a. fein Leben hinbringen), vivo³: βιοῦν· τὸν βίον

αyειν | - jmbm zu Willen I., geros [gessi, stum] morem cui: zaoigeodai vin | - nach ber Gesundheit I., curo meam valetudinem: ζην στοχαζόμενον της ύγιείας | - ciner Sache I., deditus sum cui rei: είναι έν τινι |- in etw. I. und weben, tolus sum in re: χοήσθαί τινι και συζήν - der Hoffnung I., habeo spem: έχειν την έλπίδα | - der Zudersicht I., certo spero': άσφαλώς έλπίζειν | - für fld) L, mecum vivo3 [xi, ctum]: μόνον διαιτασθαι |- bon etto. I., vivo3 re ob. de re: vescor3 re; alor3 [altus ob. alitus] re; sustento1 vitam; quaero3 [quaesîvi, sîtum] victum re: βίον έχειν, ποιείσθαι από τινος | - fümmerlich bon etiv. I., tolerot vitam re: ἀνιαρώς, λυπηρώς ζην |. zu l. haben, habeo2 rem: ἔχειν τι | - gut l., laute vivo3: άβροδιαίτως βιούν | - herrlich und in Freuden 1., laute vivo3 et indulgeo2 [Isi, Itum] mihi liberaliter: δαψιλώς ζην και λαμπρώς | - armlich I., parce ac duriter vivos: φειδωλώς ζην | - an einem Orte 1., vivo"; sum; versor1 (in) loco: διάγειν, διατρίβειν έν τόπω |- eine Zeit irg. wo I, commoror in quo loco: διατρίβειν, χρονίζειν έν τόπω | - in Gefellichaft L. sum ob, versor in circulis: ἐν κύκλοις διάγειν | bezüglich auf ben Buftand, ago3 [egi, actum] ob. dego3 [degi] vitam: διάγειν τον βίον | - gut, gludlid, ungludlich I., vivo3 bene, feliciter; misere: ayadac, εύτυχῶς, κακῶς ζην | - ficher und ruhig L, vivo3 sine injuria et in pace: ἐν ἀσφαλεῖ ζην ! - lebe wohl, vale; fac valeas! χαῖοε ' υγίαινε ' ἔρόωσο | - im pragnanten Ginne I. (f. b. a bas Leben genießen), vivo³: ζην· βιώναι | - er foll 1.! bene illi! χαιοέτω! εξόωτο! | - zu fehr gelebt haben, nimis mihi indulsi: άγαν συγκεχωρημένον είναι τινί τι.

lebend, lebendig, vivus; viveus; spirans; salvus; animātus: ζωός ζων ζωσα ζων] - bei l. Leibe, 3. B. [mdn verbrennen, combûro³ [ussi, ustum] qm vivum: ζωόν τινα κατακαίειν] - cine l. Eprache, lingua viva: ἡ ζωὴ γλῶσσα] - l. Wasser, aqua perennis od. jugis; slumen vivum: τὸ ἀἐνναον εδωφ [ατος]] - l. Blumen, slores nativi: τὰ γενητὰ ἀνθη [ων] - fig. (s. a. lebhaft, beutlich), 3. B. ein l. Deispiet, exemplum grande: τὸ ἀδρὸν παράδειγμα] - etw. l. erzāheten, expôno³ [pŏsui, situm] qd sle, quasi agatur res:

nalog ti istogsiv | - f. a. lebhaft.

Lebendig begraben werden, das, sepultūra hominis vivi: τὸ θάπτεσθαι ζωώς.

Lebendigkeit, f. Lebhaftigkeit.

Lebendigmacher, qui mortios in vitam provocat; auctor salatis: ὁ ἀνακαλῶν τοὺς θνητοὺς πρὶς βίον ὁ πράττων τὴν σωτηρίαν.

Lebendigmachung, revocatio a morte ad vitam; ή των δυητών έπανάκλησις είς βίου.

LebenBalter, actas: ή ήλικία.

Lebensansicht, sententia de vita: ή περί τοῦ βίου

γνώμη.

Lebensarf, (die Meije, wie man lebt, betreffend), A) (Mahrung und häusliche Einrichtung), vita; vietus [ûs]; cultus [ûs]; habitus [ûs] et cultus: ἡ δίαιτα ο βίος ἡ τροφή | - eine ranhe L., vita horrida: ἡ τραχεῖα, ἀγρία δίαιτα | - eine būrftige L., vita inops: ἡ φειδωλὴ δίαιτα | - eine solche führen, vivo³ [xi, ctum] parce ac duriter: φειδωλῶς ζῆν | - eine regelmäßige L., continentia in victu cultuque: ἡ συνέχεια τῆς τροφῆς.

B) Siften und Bewohnheiten, ratio vitae; institūta [ôrum] vitae; consnetudo vitae; mos et institūtum; vita: ὁ βίος ἡ δίωτα | - bie rechte L., recta vivendi

via: ἡ καλή ὁδὸς τοῦ βιοτεύειν | - eine regelmäßige 2., certa vivendi disciplina: οἱ τῆς διαίτης βέβαιοι τρόποι | - eine strenge 2. führen, severe vivo³ [vixi, etum]: σεληρῶς βιοῦν | - seine 2. änbern, muto¹ rationem vitae; corrigo⁴ [rexi, rectum] mores: διορθοῦν τὴν συνήθειαν | - bei seiner 4. bleiben, nihil muto¹ de consuetudine vitae: οὐδὲν τῆς διαίτης μεταποιεῖν | - zur alsen 2. zurūdsehren, revertor³ [versus] ad vitam priorem: ἀναστρέφεσθαι πρός τὴν προτέραν δίαιταν | - eine 2. wöhlen, delīgo³ [legi, lectum] rationem vitae: ἐκλέγειν τὸν βίον, τὴν δίαιταν | - baō iṣt bie tāgside 4., sic quotidie vivitur: οὕτως καθ' ἡμέραν βιοῦται.

C) Beschäftigung, genus vitae; ars; quaestus [ûs]: δ βίος ἡ ἀγωγή | - eine sigende L., ars sellularia: ἡ ἐδομία, ἐπιδίφοιος, βάνανσος τέχνη | - eine L. υδήκει, deligo genus vitae: το της διαίτης είδος αἰρεῖσθαι | - eine L. ergreisen, suscipio s [eθρί, ptum] genus vitae: ἐλέσθαι βίον | - eine L. ausgeden, desino s [sii, situm] artem: παύσσθαι τῆς τέχνης | - in der Ψθαλι der L. einen Mißgriff thun, errol in deligendo genere vitae: ἀμαφτάνειν ἐν τῷ αἰρεῖσθαι τὸ βίον

/évog

11) Weife, wie man sich benimmt, mores: ἀ τρόπος ἡ ἔξις ἡ παιδεία | - seine L., elegantia morum; urbanitas; humanitas: ἀστείος τρόπος | - L. besten, excultus atque expolitus sum omni vita: ἀστείον είναι | - δer seine L. besigh, ignārus vitae communis; rusticus: ἀγροῖκος.

Lebensbahn, eursus [ûs] od. eurriculum vitae; via vivendi: ὁ τοῦ βίου χρόνος τὰ κατὰ τὸν βίον |bie richtige L. cinschlagen, sequer [secutus] rectam vitae viam: τῆ τοῦ βίου καὶἦ ὁδῷ χρῆσθαι.

Lebenobedurfniffe, res ad vivendum necessariae; quae opus sunt ad victum: τὰ ἐπιτήδεια τὰ ἀναγκαῖα.

Lebensbefchreiber, qui vitam ejs enarrat: ὁ τὸν βίον συγγράψας.

Lebenőbeschreibung, vita; vitae ejs descriptio et imâgo: ὁ βίος | - jmbő L. absassen, expôno³ [pŏsui, sítum] de vita ejs: τὸν βίον τινὸς ἀπολογίζεσθαι.

Lebensdauer, tempus vitae; spatium; δ τοῦ βίου χούνος· δ αἰώς [ανος] | - (s. v. a. Dauerhaftiyleit), firmitas vitae; ή τοῦ βίου στερεότης [ητος].

Lebenbende, finis, exitus [ûs] vitae; obitus [ûs]; mors: ή τοῦ βίου τελευτή.

Lebensfaden, filum ob. fila vitae; vita: ὁ βίος | -ben L. gewaltsam zerreigen, intere [intuli, illatum, inferre] manus mihi: ἐπιβάλλειν χεῖρας ἐαυτφ.

Lebensfrische, vigor; sanguis: ή τοῦ βίου ἀμμή |boll L., plenus sanguinis: πλήρης [es] τοῦ αίματος.
Lebensfrist, s. Lebensbauer.

Lebensfristung, usura vitae (lucis): ἡ τῆς ψυχῆς σω-

τηρία.

Lebensgefahr, periculum vitae (mortis); discrimen vitae (salūtis, capitis): ὁ μέγιστος κίνδυνος |- Lebensgefahren, eåsus [uum] mortis: οἱ κίνδυνοι τοῦ βίου |- mit L., cum periculo capitis: ἐν κινδύνοις |- in L. fommien, addūcor³ [ctus] ἐν periculum vitae: περιπίπτειν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις |- fich in L. begeben, adĕο⁴ [ii, itum] periculum capitis: εἰς κίνδυνον περὶ τῆς ψυχῆς ἐλθεῖν |- jmbn in L. bringen, iafero [intūli, illâtum, inferre] qm ἐν periculum capitis: ἐἰπτειν τινὰ εἰς κίνδυνον |- jmbn auð L. bes

freien, libero 1 qm periculo salûtis : anallaren riva Lebenbregel, praeceptum vivendi (agendi); lex vitae: κινδύνου.

lebensgefährlich, capitalis; summi periculi plenus: περί ψυχης.

Lebensgefährte, socius vitae: ὁ ήλικιώτης [ov].

Lebensgefährtin, socia vitae: ή συζώσα.

Lebensgeister, animus; anima; ή ψυχή.

Lebensgenuß, fructus [as] vitae: τὰ καλά τὰ κατά rov Biov.

Lebensglück, felicitas vitae: τὰ ἀγαθὰ τὰ κατὰ τὸν βίον | - jmb8 L. δειβίσει, everto³ [ti, sum] vitam fortûnamque ejs: ἀποστερεῖν τινὰ τῶν κατὰ τὸν βίον ἀγαθών.

Lebensgeschichte, f. Lebensbeschreibung.

Lebensgröße, in, iconiens: κατά φύσιν | - ein Bilb in Lebensüberbruß, salietas ob. odium vitae: ή του ζήν 2., imago iconica: τὸ εἰκονικὸν ζωγράφημα.

Lebensgut, bonum vitae: τὸ κατὰ τὸν βίον ἀγαθόν. Lebenshaud, spiritus [ûs] vitalis: το πνεύμα | - bis zum legten E., usque ad extremum spiritum: ές την έσχάτην άναπνοήν.

Lebensjahr, annus actatis (vitae): τὸ τοῦ βίου έτος. lebensflug, prudens; dexter; callidus; φρόνιμος περί τον βίον.

Lebensflugheit, prodentia; dexteritas; calliditas: vò

φρόνιμον.

Lebensfraft, vis vitalis; animus; anima: ή ψυχή. Lebenstunft, ars vivendi: ή του βιστεύειν τέχνη. Lebensfürze, brevitas vitae: ή του βίου βραχύτης.

lebenslang, lebenslänglich, per omnem vitam; in vita; dum vivam; dum vivo: παό όλον του βίον διά βίου έφ'όσον τις ζή.

Lebenslauf, eursus [as] ob. eurriculum vitae; vita; aetas: o Blog | - feinen &. bollenben, decurro3 [rri, rsum] actatem : τελευτάν του βίου.

Lebenslicht, vita: ή ζωή το φως | - imbm bas L. ausblafen, privo 1 qm vità: αποστερείν τινα του βίου.

Lebenslitft, amor vitae ob. cupiditas vitae: ή έπιθνμία του ζην ! - Lebensgenuffe, jucanditates vitae: al έν τῷ βίω ήδοναί.

lebeneluftig, cupidus vitae; bilaris; obsequens voluptati : του ζην επιθυμών [ούσα, ούν] · φιλόζωος [ον].

Lebensmittel, cibus; cibaria [orum]; alimenta [orum]; victus [ûs]; copiae: ο βίος το διαίτημα - 2. auf cin Sahr, alimenta annua: τὰ ἐπέτεια θοεπτήρια | - 2. auf 10 Tage, alimenta decem dierum: τὰ θοεπτήρια δέκα ήμερῶν | - L. anichaffen, paro tres ad vitam necessarias: τὰ τροφεία παρασκενάζειν | - L. für ben Winter, repono3 [posni, situm] alimenta in hiemem: τιθέναι τροφεία είς τον χειμώνα.

lebensmude, f. lebensfatt.

Lebensordnung, ratio vitae: ή δίαιτα · ὁ βίος.

Lebenspfad, via vitae; tempus vitae: ή τοῦ ζῆν όδός. Lebenophilojophie, ars vivendi; sapientia: σωφροσύνη ή περί τον βίον.

Lebensplan, consilium ob. institutum vitae; vita: ή τοῦ ζην προαίρεσις | - einen 2. entwerfen, constituo3 [ŭi, ûtum] consilium vivendi: την του ζην προαίρεσιν ποιείσθαι.

Lebensprincip, anima; id, per quod vivimus: άρχη του ζην το άξιωμα.

ή δίαιτα το διαίτημα.

Lebens weise, cursus [ûs] vitae: à τρόπος τοῦ βίου. Lebensretter, auctor salûtis: & τὸ σῶμα σώσας.

Lebensfaft, succus vitalis: o gorinos xvuos.

lebens att, pertaesus vitae: καμών [ούσα]· κεκμημώς [νῖα] - ich bin I., me vitae taedet: δυςχεραίνειν του βίου.

Lebensspiegel, speculum vitae: τὸ τοῦ βίου είδωλον.

Lebensftrafe, f. Tobesftrafe.

Lebenstag, dies vitae: ὁ τοῦ βίου χρόνος | - bie L., aetas; tempus vitae: ἡ ἡλικία ὁ τοῦ βίου χρόνος. Lebenothätigfeit, industria vitae: ή έπιμέλεια του Blov.

αηδία.

Lebendumstände, vita; res ad vitam ejs pertinentes: τά κατά τον βίον συμβάντα.

Lebendunterhalt, f. Unterhalt, Beburfniffe.

Lebensberhältniß, conditio vitae: τὰ περί τον βίον - bie L., tempora vitae: αἱ τύχαι | - in allen L., in omni vitae genere: ἐν ἀπάσαις ταῖς τύχαις.

Lebenswandel, vita; mores: o blog ol τρόποι | - ein fclechter 2., vita turpis: o alozoos Bios | - einen fol= den führen, turpiter vivo3 [xi, etum]: αίσχοως βιοτεύειν | - ein tugenbhafter 2., vita honesta: ο εύποεπης βίος | - einen folden führen, honeste vivo3: εὐποεπώς ζην - ein ausschweifender 2., vita omnibus fingitiis dedita: το αίσχος του βίου | - einen folden führen, deditus sum omnibus flagitiis: αίσχοως ζήν.

Lebenswärme, calor vitalis: το ζωτικόν θέρος.

Lebenswaffer, aqua vitalis: to twindy vowo [aros]. Lebensweise, f. Lebensart.

Lebensweisheit, f. Lebensphilosophie.

Lebenszeichen, z. B. ohne L., similis mortuo: opolog τεθνημότι | - fein L. bon sich geben, jaceo 2 veluti moribundus: τεθνηκότι ἐοικότα κεῖσθαι.

Lebendzeif, tempus vitae; aetas: ὁ τοῦ βίου χρόνος. ο αλών [ωνος] | - bie übrige L., quod reliquum est vitae: τὸ λοιπον τοῦ βίου | - bie ganze 2. hindurch, per omnem vitam: διὰ πάντα τὸν βίον.

Lebensziel, f. Lebensenbe.

Lebenszweck, lex od. conditio vitae: à rov Biov onoπός | - bas ift unfer 2., bağ, eâ lege nati sumus, ut etc.: τούτο το νόμο πεφύκαμεν.

Leber, jecur [jecinoris]; hepar: τὸ ἡπαρ [πατος] |fig., bon ber 2. meg reben, libere loquor3 [locutus]: έλευθέρως διαλογίζεσθαι.

Leberader, vena basilica: ή ήπατίτις φλέψ.

Leberdien, jecusculum: το ήπάτιον.

Leberentzündung, hepatitis: o nacieng.

Leberfarbe, color jecinoris: τὸ τοῦ ήπατος χοώμα.

Leberfled, maculo colore suo in jecinoris imaginem vergens: ò φακός.

leberfledig, maculis colore in jecinoris imaginem vergentibus insignis: φακώδης [ες].

leberfrant, hepaticus: ήπατικός.

Leberfrankheit, morbus jecinoris: ή ήπατική νόσος. Leberfraut, herba hepatica: ή ήπατική βοτάνη.

Leberreim, f. Rnuttelvere.

Leberstein, hepatites: o hactions.

Leberberhartung, scirrhoma fatis] hepatis: 70 700 ήπατος σκίδδωμα.

Leberberftopfung, obstructio hepatis: το παράφοαγ-

μα τοῦ ήπατος.

Lebewohl, bas, vale: rò zatos | - jmbm 2. fagen, jubeo2 [jussi, ssum] qm valêre: χαίρειν λέγειν τινί - ein hergliches &. fagen, dico3 [xi, ctum] multam salûtem cui: ώς μάλιστα χαίρειν τινί λέγειν χαίρειν

τινά κελεύειν.

lebhaft, vegetus; vividus; vigens; alacer; acer: yogyos · απμάζων [ουσα, ον] | - 1. Augen, oculi vegeti of optaluol yogyol | - eine I. Farbe, color acer: zo δοιμο χοώμα | - febr l. (grelle) Farbe, color ardens: το αιθύμενου χοώμα | - ein l. Anabe, puer vividi ingenii: ὁ παῖς ὁ ζωὴν ψυχὴν ἔχων | - cinc l. Acbe, oratio fervidior: ὁ διάπυρος λόγος | - cin l. Acber, orator calens in dicendo: ὁ δήτωρ ὁ ἐν τῷ λέγειν αίθόμενος | - eine I. Borftellung, opinio recens: ή νεαρά δόξα | - ein I. Gedachtniß, memoria praesens: ή παρούσα μνήμη | - ein 1. Etreit, contentio acris: πολλή έρις |- eine I. Freude empfinden, laetor' vehementer: μάλα ήδεσθαι, εύφραίνεσθαι | - Adv., alacri animo; acriter; cum vi: δοιμέως ' όξέως |-I. fampfen, pugno acri certamine: ὀξείαν μάχην Lederband, scorteum integumentum: τὸ δερμάτινον μάχεσθαι.

Lebhaftigfeit, vigor; alacritas: ή γοργότης [ητος] ή ακμή ή δεινότης | - 2. bes Briefwechfele, frequestia epistolarum: το πλήθος των επιστολών | - L. der Wiesen, viriditas: ή χλωρότης [ητος] | - L. ber Rede, gravitas; vis: ή βαρύτης [ητος] · το βάρος [ovg] - 2. im Berfehr, commercium frequens : n συχνή έμ

Lebfudgen, libum mellitum: ή μελιτούττα.

leblos, obne Leben, inanimus; inanimatus; carens vi-2. berforen hat, examimus; examimis; examimatus; mortuus: άψυγος νεαρός τεθνημώς [νία, ός] |- fast I., similis mortuo: ομοιος νεκοώ | - fig. (f. v. a. ohne Leben), exsanguis: avayos [ov] avaluor [ov].

Leblosigfeit, nulla vis: τὸ ἄψυχον ἡ ψυχης έρημία. Lebtage, mein, in vita; per omnem vitam: o alov lovos .

Lebzeiten, bei meinen, dum ob. quoad vivo3 : Ews ¿o.

Led, (Rt. in Schwaben), Lieus; Lichus.

lechzen, por Durft, crucior1 siti: ανιασθαι δίψη - nach etw. I., cupio3 [pîvi, pîtum] qd ardenter: de ψην τινος γάσκειν πρός τι | - s., das 2., sitis cis rei ardens; η δίψα.

Led, ber, rutoa: ro egyna | - einen Led befommen, i

b. f.

Ied, adj. v. Chiffen, rimosus; plenus rimarum: διάβροχος | - 1. merben, ago3 [egi, actum] rimas : όηγματα λαμβάνειν | - I. fein, accipio3 [cepi, ceptum] aquam compagibus omnibus: δήγμασι αίρεῖν το νδωρ - 1. geworbene Schiffe, naves quassae; al διάβροχοι νηες.

ledett, lingo3 [nxi, netum]; lambo3 [bi]: λείχειν λιχμασθαι | - Teller I., catillo : λείχειν πίνακας.

leder, v. Speifen, delicatus: άβοός τουφερός ! - v. I. Legat, bas, legatum: ή δόσις ή δωρεά |- imbm ein Michn, studiosus cuppediorum; fastidii delicati: lir | L. vermachen, seribo | [psi, ptum] cui legatum: daνος τουφερόβιος [ον].

Lederbiffen, = bifichen, cibus delicatus: τὸ ήδυσματὸ λίχνευμα | - pl., cuppedia [ôrum]; cuppediae; cibi delicatiores: τὰ πέμματα λιχνεύματα.

lederhaft, f. leder.

Lederhaftigfeit, cuppedia; ligurritio: το λίχνευμα

τὸ πεμμάτιον.

Lectermani, cuppes; homo fastidii delicati: o τένθης [ov] o lignos - ich bin fein 2, nihil moror cuppedia: μη είναι λίχνον.

Lection, Bortrag, schola: ή σχολή ὁ διάλογος 1 - fig., imbm eine L. geben, castigo qm verbis: κολάζειν τινὰ λόγοις | - Aufgabe, discenda [orum]; pensum: τὸ ἐπιτεταγμένον ἔργον.

Lectionsplan, ratio scholarum: o των σχολών λόγος - (f. b. a. Lectionsbergeichniß), index scholarum: ò

των σχολών ένδείκτης.

Lecture, lectio (librorum); usus [ûs] legendi; literae: τά γράμματα · μαθήματα | - sid gern mit L. beschäftigen. delector literis: ήδεσθαι τοῖς βιβλίοις.

Leder, corium : τὸ σκῦτος [ovs] · ἡ βύρσα · τὸ χόριον] - bom 2. ziehen, edûco3 [xi, ctum] gladium (e vagîμα): σπασθαι το έίφος.

lederartig, similis corio: σκυτώδης [ες] · βυρσώδης [88].

καλυμμα.

Lederbereiter, coriarius: ὁ σχυτοδεψός · ὁ σκυτοδέψης [ov].

Leberhandler, f. b. f.

Leberhandel, treiben, vendo's [didi, ditum] ob, vendito' coria: τὰ δέρματα έμπολον.

lederhart, similis corio duritie: όμοιος δέρμασι την

σκληφότητα.

ledern, e corio factus; scorteus: σκύτινος βύρσινος. ta: awuyog. wung conlos [ou]. nengos | - mas bas ledig, vacaus: nevos. conuos [ou]. yunvos | - fig. (f. b. a. unverheirathet), f. ehelos | - frei, vacuus; solatus: ἀπηλλαγμένος.

Ledigfeit, f. Chelofigfeit.

lediglid), prorsus; plane; unice: μόνον παντελώς. Leebs, St., Ledesia.

leer, inanis; nudus; vacuus: κενός · διάκενος [ov] · ξοημός [ov] | - eine t. Strafe, via occursu hominum vacna: n odos konuos | - mit I. Banben fommen, věnio [vêni, utum] sine munere: avev δώρου έλ-Deiv | - I. bei etw. ausgehen, nihil aufero [abstuli, ablatum, auferre]: οὐδέν ἀποφέρειν | - I. fein, vacuas sum: σχολή μοί έστι | - 1. machen, exinanio de: έκκενᾶν τι | - εin Echiff I. machen, exanero : ἀποσκενάζειν τι | - εinen Becher, exhaurio flausi, stum]; exsicco : ἐκπίνειν | - Felber, vasto : ἐρημοῦν κενοῦν τι | - fig. (j. d. a. gehalitoð), inanis; vanus: μάταιος κενός | - 1. Morte, voces inânes: μάταιοι λόγοι | - ein I. Schwäger, homo vanus: ο κενός, μάταιος ἄνθοωπος.

Leere, inanitas; vacuitas: ή κενότης [ητος] | - fig.,

vanitas; ή έρημία.

leeren, f. leer (machen).

legal, f. gefettich.

ρεάν διδόναι τινί.

2. Legat, ber, legâtus: ὁ ποεσβευτής · ἀπόστολος. Legationerath, a consiliis legationum: είς ἐπ τῆς ποεσβείας.

Iegen, pôno [pōsui, situm]; loco ; collòco!: τιθέναι κατατιθέναι | - niederlegen, depôno : ἀποτιθέναι κατατιθέναι | - bei Seite [., sepôno]; repôno]: ἀποτιθέναι κατατιθέναι | - bei Seite [., sepôno]; repôno]: ἀποτιθέναι ἀποκρύπτειν | - αυξ eiw. [., impôno] cui rei: ἐπιρβάλειν τινί | - an eiw. [., sapôno] cui rei: ἀπορβάλειν τινί | - an eiw. [., sapôno] cui rei; admöveo] [môvi, môtum] cui rei: προςτιθέναι τί τινι | - eiw. an bie Sonne [., expono] qd in sole: προξημί τι τῷ ἡλίω | - Φοίλ απ bað Κειμετ [., praebeo] materiam igni: ἐπιρέρειν ξύλα τῷ πυρί | - Gier [., êdo] [didi, ditum] ob. facio] [fêci, factum] ob. pario] [pepēri, partum] ova: ἀὰ τίπτειν | - fid [., A] v. Herionen, cubo] [būi, bītum]; decumbo [[cubūi, bītum]: κατακλίνεσθαι κοιμάσθαι | - απ eiw. [id) [., recumbo] τι τε: ἐπιτιθέναι | - fig., fid) αμf eine Sade [., f. befleißigen ([id) | - fid) απ daß Leugnen [., eo [ivi, ītum] infitias: ἐξαρνείσθαι τι | - fid) απ daß Edymeideln [., concèdo] [cessi, ssum] in adulationem: συγκατατίθεσθαι τὴ πολακεία | - fid) απβ δθίτει [., descendo] [di, sum] ad prêces: τρέπεσθαι πρὸς ίκεσίαν.

B) bon Dingen, bom Gerreibe, procumbo³: κατα-κλίνεσθαι | - (j. b. a. nachlaffen), resido³ [sêdi, sessum]; consîdo³; conquesco³ [quiêvi, êtum]; conticesco³ [cui]; defervesco³ [ferbui]: λήγειν παύε-

σθαι ἀποπαύεσθαι.

Legende, I) (Münzenunschrift), inscriptio marginis: ἡ περιγραφή ἐπιγραφή — II) (Geiligengeschichte), vita hominis sancti; res ab homine sancto gesta: οἱ τῶν ἀγίων βίοι | — III) (fabelhaste (Seschichte), sabula: ἡ φήμη· ὁ λόγος τὸ θρύλλημα.

Legezeit, tempus ova ponendi: ὁ καιρὸς τοῦ ώστοκεῖν.

Leghenne, gallina ova gignens: ἡ ώστοκοῦσα άλεκτοgis [ίδος].

Legion, legio: ή τάξις ή λεγεών [ωνος] | - (f. b. a. ungeheure Menge), numerus ingens; magna vis: τὸ πλήθος.

legiren, f. bermachen.

legitim, f. gefetlich, acht.

Legitimation, Beglanbigung, fides; auctoritas: ἡ πίστωσες [εως]· ἡ πίστωσες [- δυ meiner L., ut mihi fides sit: τνα μοι πίστις ἡ [- Rechtfertigung, defensio; purgatio: ἡ ἀπολογία - 3υ meiner L., ut me culpā libērem: εἰς τό ἀπολογεῖσθαι.

legifimiren, begiaubigen, facio* [fêci, factum] fidem cut rei: πιστοῦν | -πιθήξετίgen, defendo* [di, sum]; excûso*: ἀμύνειν ἀπολυύειν.

Legitimität, jus: τὸ γνήσιον | - bie L. beb Thrones, imperium legitimum: ἡ ἔννομος ἀρχή.

Lehin, lutum: δ πηλός | - and L., lutěus: πήλινος | - boil L., lutôsus: πηλώδης [ες] | - bein L. ähnlich, lutulentus: βορβορώδης [ες] · πηλώδης [ες] | - mit L. überziehen, f. d. f.

lehmen, luto1; deluto1; oblino3 [livi, litum] ob. in-

tego3 [texi, tectum] luto: πηλοῦν τι.

Lehnigrube, fodina luti: ή όρυχη τοῦ πηλοῦ.

lehmigt, lutulentus: πηλώδης [ες].

lehmig, lutosus: πηλώδης [ες]. δόλεφος.

Lehmwand, paries luteus; maceria: ὁ περίβολος. Lehmwerf, lutamentum; opus luteum: τὸ πεπηλωμένον.

1. Lehn, daß, ein berliehenes Mecht, beneficium; feudum: δ κλήφος ή κληφουχία | - Lehngut, praedium velut, fiduciarium datum; praedium beneficiarium; τδκατά κληφουχίαν παφειλημμένον χωφίον.

2. Lehn, die, Belehnung, J. B. ein Gut in die L. geben, do 1 [dödi, datum] praedium velut fiduciarium eui: διδόναι τινί χωρίον καρπούσθαι = νέμεσθαι | - Jur L. erhalten, accipio3 [cêpi, ceptum] praedium fiduciarium a quo: χωρίον καρπούσθαι λαμβάνειν.

Lehnader, ager velat fiduciarius: ὁ παρακατεθείς άγρός.

Lehnbrief, literae boneficiariae: τὰ εὐεργετούμενα γράμματα.

Lehne, die, reclinatorium; ancon; lorîca: το πρόςκλιντρον ἐπίκλιντρον | - abhângige Seite eines Berges, fastigium; declivitas; acelivitas: ἡκλίσις [εως]· κατωφέρεια.

Lehneid, f. Lehnbeid.

1. [chncll, 1) a., ciw. an ciw., acclino¹; applico¹ [câvi, câtum n. cũi, cĩtum] qd cui rei: ἀνακλίνειν τι πρός τινι | — Π) r., fich i., fastigatus sum; ἐπικλίνεσθαι ἐγκλίνεσθαι | - an ciw. l., acclînor¹ cui rei; innt-tor³ [nîsus n. nixus] in qd ob. in re: προςανακλίνεσθαι ἔγκλίνεσθαι ἐπικλίνεσθαί τινι | - fich auf cinen εtab i., incumbo³ [cūbūi, cubītum] baculo: ἐλάσματι ἐπικλίνεσθαι.

2. lehnen, leihen, f. borgen.

Lehnerbe, der, heres praedii beneficiarii: ὁ κληφονόμος.

Lehnerbe, bas, emphyteusis: ή έμφύτευσις [εως]. Lehngut, f. Lehn, bas.

Lehnsband, spflidht, sverband, necessitado clientelae: τῶν πελατικῶν ἡ ἀνάγκη.

Lehnseid, sacramentum quod patrono dicitur: δ δύχος τοῦ χώραν λαχύντος χαρποῦσθαι.

Lehnsherr, dominus feudi; patrônus: ò προστάτης·

Lehnsmann, cliens; beneficiarius: ὁ πελάτης ὑπή-

Lehnstuhl, sella obliquis anconibus fabricâta; cathedra: ὁ κλιντήο [ῆρος] · τὸ κλιντήοιον · ἀνακλιντήοιον · ἡ κλισία.

Lehramt, partes ob munus magistri, professoris; ή διδασκάλου τάξις.

Lehranstalt, ludus literârum; schola: ή σχολή· τὸ διδασκαλεῖον | - cine L. eroffnen, apĕrio [rūi, rtum] ludum: κατασκευάζειν σχολήν] - cine L. besuchen, frequento ludum literârum: φοιτᾶν εἰς τὸ διδασκαλεῖον.

Lehrart, ratio dicendi: ή τῆς διδασκαλίας μέθοδος ή διδασκαλία.

Lehrbegierde, cupiditas docendi: ἡ ἐπιθυμία τοῦ διδάσκειν.

lehrbegierig, cupidus docendi: ἐρωτικῶς ἔχων τοῦ διδάσκειν· πρόθυμος εἰς διδασκαλίαν.

των διδασκομένων περί τι.

Lehrbrief, literae tirocinii positi testes: γράμματα τῶ παιδί τῶ διδαχθέντι τέχνην.

Lehrbuch, 3. B. ber Geichichte, liber qui est de historia; ό περί τῆς ἱστορίας λόγος ἡ τέχνη τῆς ἱστορίας.

Lehrburich, scurfus, f. Lehrling, Curfus.

Lehre, Unterweifung, institutio; disciplina; tirocinium: ή διδασκαλία διδαχή δίδαξις παίδευσις |-jmb bei jmbm in die L. geben, trâdo⁸ [didi, ditum] qm eui in disciolinam: ἐπιδιδόναι τινὰ ἐπὶ τέχνην in ber & fleben, facio3 [feci, factum] tirocinium: την πρωτοπειρίων ποιείν | - bei jmbm in b. 2. ftehen, sum in disciplina cjs: Εν τινος διδασκαλία είναι |-II) was gelehrt wird, A) Borfchrift, praeceptum; decrêtum; dogma [ătis]; placitum: τὸ δόγμα οἰ λόγοι περί τινος τὸ δίδαγμα παράγγελμα | - bic 2. ber Philosophie, praecepta philosophiae: φίλοσο-φίας δόγματα | - L. geben, praecipio^a [cêpi, ptum]: ὑποτίθεσθαι λόγους καλούς: -εσοφούς | - δια L. (Warnung), sum documento: τὸ μάθημα | — B) der Bufammenhang bon Bahrheiten, doctrina; praecepta [orum]: ἡ παιδεία τέχνη | - bie L.b. etw. bortragen, praecípio [cépi, ceptum] de re: διδάσκειν περί

Lehreifer, studium docendi: ή τοῦ διδάσκειν σπουδή. lehren, doceo [cui, ctum]; praecipio [cepi,ceptum]; trado3 [didi, ditum]; profiteor2 [fessus]; cano3 [cecini, cantum]: διδάσκειν παιδεύειν | - jmbn l., in-stituo³ [ŭi, ûtam]; erudio qm: παιδεύειν, διδά-σκειν τινά | - jmbm ciw. I., doceo² [cŭi, ctum] qm qd; instituo od.imbuos [ui, ûtum] qm re: διδάσκειν τινά τι' παιδεύειν τινά τι, πρός τι, έν τινι | - bit Rolge wird es I., docebit post exitus [as]: o Egodos διδάξει | - fpruchw., Roth I. beten, res adversae monent religionum: ή ἀτυχία ἀναμιμνήσκει της θεοσεβείας | - s., bas L., institutio; eruditio: ή διδασκαλία · δίδαξις · παίδευσις.

Lehrer, doctor; magister; praeceptor; paedagogus; qui agit partes doctoris: ὁ διδάσκαλος παιδευτής | - ein gefchicter L., magister aptus ad docendum: ἀνὴο διδάσκαλος ἀνὴο δεινὸς διδάσκειν | - L. einer Wiffenschaft fein, doceo' [cui, ctum] (offentl.) profiteor2 [fessus] qd: ἐπαγγέλλεσθαι τέχνην, ἐπιστήμην τινά | - jmb8 2. fcin, rego3 [rexi, ctum] studia cis: διδάσκαλον τινος είναι | - imon jum & haben, utor³ [usus] quo magistro in re: διδασκάλο γρήσθαί τινι | - Lehrerin, magistra; praeceptrix: ή δι-

lehrfahig, aptus ad docendum: δέξιος περί τὸ διδάσκειν : εέν τῷ διδάσκειν.

Lehrfreiheit, libertas docendi quae velis: ή περί το

διδάσκειν έλευθερία έξουσία.

Lehrgabe, =gefchicklichkeit, =talent, facultas ob. sollertia docendi: ή δίδαξις έξεγησις φύσις διδάσκειν. Lehrgang, via ob. ratio docendi: ή του διδάσκειν odos.

Lehrgebaude, disciplina: to ovotnua 'n algeois.

Lehrgebicht, carmen in quo praecepta traduntur; carmen didacticum: έπος διδακτικόν, παραινετικόν.

Lehrgegenstand, res de qua praccipitur: το χρήμα, περί ου διδάσκεται.

Lehrbegriff, summa doctrinae: περιβολή, διάνοια Lehrgeld, merces; pretium; τὸ δίδακτρον τὰ δίδακτρα | - L. geben, f. flug.

Lehrgeschäft, munus od. labor docendi: ή τοῦ διδά-GREIV TOELG.

Lehrherr, magister: ὁ παραλαβών παίδα έπὶ τέχνην διδάσκαλος.

Lehrjahr, annus disciplinae: à μαθητείας ένιαυτός - mehrere L. aushaiten, maneo2 [mansi, sum] plures annos in disciplina: πλέονας μαθητείας ένιαυτούς

Lehrjunge, sling, discipulus; puer discens; tiro; alumnus disciplinae (tabernae): ὁ μαθητής παίς παραδεδομένος ἐπὶ τέχνην.

Lehrmeister, (=in), magister, (-tra): o, n didaona-

Lehrmethobe, f. Lehrart.

Lehrprobe, tirocinium: ή μαθητείας έπίδειξις | - L. ablegen, pono3 [posui, situm] tirocinium: δεικνύναι την μαθητείαν.

Lehrpunkt, dogma [atis]; decrêtum: τὸ δόγμα δίδαγμα.

lehrreid), utilis: ώφελιμώτατος τῷ μανθάνοντι.

Lehrfaal, f. Borjaal.

Lehrfat, in ber Philosophie, f. Brundfat; in ber Mathematif, theorêma [âtis]: το θεώρημα.

Lehrspruch, sententia: δίδαγμα παράγγελμα ήπαρairegie.

Lehrstand, ordo doctorum; doctores: ή τάξις των τας τέγνας έπαγγελλομένων.

Lehrstelle, munus ob. provincia docendi; ή του διδάσκειν λειτουργία.

Lehrstuhl, cathedra: ή καθέδρα / - fig., Lehrstelle, f. b. Lehrstunde, hora scholae destinata; schola: ή διδασπαλία - jmb8 2. befuchen, intersum [interfui, -esse] scholis ejs: διαγίγνεσθαι έν ταϊς σχολαίς τινος.

Lehrton, ratio praecipiendi: ὁ τοῦ διδάσκειν λόγος. Lehrbortrag, ratio decendi: o του διδάσκειν λόγος. Lehrzeif, tempus discipuli ob. scholarum: o τῆς μα-

θητείας χρόνος.

Leib, Körper, corpus: το σωμα | - wohl bei L., obesus: εὐσώματος περίβρωτος | - bei lebendigem L., f. lebendig | - jmdm ju & gehen, peto3 [ifvi, tftum]; adorior [adortus]; invadoa [di, sum] qm: enul-Destal vivi | - mit Worten, vehementer invehor3 [vectus] in qm: nadánteodai tivos | - jmbn beim 2. nehmen, arripio3 [pui, reptum] qm medium: alοείν τίνα μέσον |- geh' mir bom L., apage te! facesse hine! ἐξὸς: βάλλ εἰς κόρακας |- bei L. nicht! minime gentium! μηδαμώς. μή σύ γε· ευφήμει |- fage co bet 2. nicht! cave [ne] dicas ob. dixeris: μηδαμῶς είπέ | - er hat Chre im L., pareit famae: φείδεται τῆς φήμης | - er hat Courage im L., animosus est: evwozog gori | - Q. und Leben für etw. laffen, ne vitam quidem ponere recuso1 pro quo: els zivδυνον τον μέγιστον ζέναι υπέρ τινος ' ζέναι, το λεγόμενον, καν δια πυρός, υπέρ τινος | - jmbn auf 2. und Leben anflagen, accdso 1 qm capitis: dionein τινά θανάτου | - fich einer Sache mit 2. und Leben ergeben, incumbo³ [cubui, bitum] in qd amai ecgitatione et carâ: θεραπεύειν τι πάση γνώμη | - (Bauch), venter; alvus: ή γαστής ποιλία | - offener L., alvus laxa: noula vnayovaa | - fluffiger L.,

Huens; liquida: ή υπαγουσα κοιλία | - ben 2. ber Leibesftarte, f. Korperffarte. flopfen, astringo3 [nxi, ictum] alvum : ἐπισφίγγειν Leibedsftrafe, castigatio: ή κόλασις αὶ πληγαί |την κοιλίαν - in Bujammenfegungen bezeichnet Leib .. f. b. a. des Leibes, corporis: σώματος | - od. Liebs linge. . . gratissimus : άρεστότατος | - ob. mer u. was unfere Berfon befonbere angeht, g. B. Leibjager, venator, cujus operâ uti soleo2 [solitus sum]: ὁ θηρευτης μου.

Leibardt, medicus, qui valetudines ejs regere solet; custos salútis: o largos.

Leibbinde, fascia ventralis: ή μίτρα.

Leibchen, corpusculum: trò σωμάτιον | - zum Anzies hen, thorax: το περιβόλαιον.

Leibchirurgus, chirurgus a corpore cjs: ò χειρουργός

του σώματός τινος.

Leibcompagnie, cohors praetoria; c. regia: o βασιλικός χόρτος.

leibeigen, servus; aere nexus: δούλειος [ov] δούlug.

Leibeigene, servus; mancipium; verna: o doulos |bie 2. imbs, familia cjs: oi δοῦλοί τινος.

Leibeigenschaft, servitus [atis]; conditio servilis: ή [eiblich, I) (f. v. a. törperlich), f. b.; dah. irbisch, f. b. | δουλεία.

Leibeigenthum, mancipium: ή νομίμη ατήσις [εως]. leiben, 3. B. wie er leibt und lebt, quasi viveret; veluti vivus : ώς ζωός.

Leibesbeschaffenheit, constitutio ob. affectio corporis: ή τοῦ σώματος έξις - eine gute L., corpus bene constitūtum: ή εὐεξία | - solde haben, sum corpore ro-busto: εὐ ἔχειν τὸ σῶμα : εὐεξίαν ἔχειν | - eine schwa: the 2., imbecillitas corporis: nazegia | - eine folche haben, utor3 [usus] infirma valetudine; καχεξίαν EYELV . HUNGS EXELV TO GOUG.

Leibesbildung, -geftalt, habitus [ûs] corporis; forma: τὸ είδος, σχημα τοῦ σώματος | - eine ansehnliche 2., dignitas corporis: ή άξιοποέπεια του σώματος.

Leibebburbe, onus ventris; partus [ûs]: ὁ τόκος τὸ ἔμβουον | - bon ber 2. enthunden werden, edo3 [didi, ditum] infantem partu: τίκτειν παίδα.

Leibeberbe, stirps; filius: ò vios | - bie Leibeberben,

liberi: of Enyovoi.

Leibesfrucht, fetus [ûs]; partus [ûs]; à τόκος τὸ πύημα το ξμβουον.

Leibesgebrechen, vitium corporis: ή του σώματος άμαρτία.

Leibesgefahr, f. Lebensgefahr.

Leibedgroße, magnitudo corporis: το του σώματος uéyedos

Leibestrafte, vires corporis: ή του σώματος φώμη δώμη δύναμις.

Leibebleben, bei, thue es nicht, cave (ne) facias : oon μη ποιήσης.

Leibesöffnung, f. Deffnung.

Leibesichmers, dolor corporis: το του σώματος άλγος f. a. Bauchgrimmen.

Leibesfchwäche, f. Körperschwäche.

Leibeffen, speife, jmbs fein, quod quis maxime appetit; qua re quis maxime delectatur: τὸ ήδιστον Edequa.

Leibessorge, cura corporis: ή περί το σώμα θεραmsia.

imbn mit &. belegen, castigo t qm verberibus: κολάζειν τινά πληγαίς.

Leibedübung, exercitatio: ή τοῦ σώματος άσκησις. γυμνικός άγών.

Leibfarbe, die, jmbs fein, quo colore quis maxime delectatur: το χοώμα ώ τις μάλα ήδεται.

Leibgarde, sgarbift, f. Leibwache, Leibwachter.

Leibgebinge, f. Jahrgehalt.

Leibgurtel, f. Burtel.

leibhaft, =haftig, im Gegenfage bes Beiftigen, burch ben gen. corporis: σώματος | - gleichfam perfonlich, germânus; merus: ἐναργής άληθινός αὐτός | - f. a. Ebenbild.

Leibinstrument, es ist etw. mein L., qua re maxime delector1: ώ τις μάλιστα ήδεται.

Leibjäger, venator, cjs opera maxime uti soleo 2 [solitus sum: o Ingenting nov.

Leibfutscher, qui solet regere equos cjs: o ήνιοχων τον ίππον.

- natürlich, nicht stief, naturalis; germanus; natus ex iisdem parentibus: ὁ, ἡ ὁμομήτριος αὐτάδελ-

Leibmedicus, f. Leibargt.

Leibpferd, equus que quis maxime utitur: Unnos o τις χαίρει, ήδεται μάλιστα.

Leibregiment, cohortes praetoriae; legio princeps: οί βασιλιποί χόρτοι.

Leibrenten, reditus [ûs] stâtus; al πρόgοδοι έφ' όλον τον βίον.

Leibschmerzen, dolores ventris: ò στρόφος.

Leibschneiben, = fcneiber, f. Bauchgrimmen, Bofschneiber.

Leibsprud), sententia quam quis in deliciis habet: τὸ ἀξίωμα ὧ τις μάλιστα ήδεται.

Leibwache, custodes corporis; delecta manus, quae corpus domumque principis custodit; stipatores corporis; satellites; cohors praetoria od. regia: ot σωματοφύλακες δορυφόροι | - eine L. sich zulegen, circumsepio [psi, ptum] corpus armatis : σωματοφύλακας αίρεῖσθαι.

Leibwächter, custos corporis; satelles: o σωματοφύλαξ [ακος].

Leibwafde, subucula (indusium) et tibialia: of vnoχίτωνες και αι περικνημίδες.

Leibweh, f. Leibschmerz, Bauchgrimmen.

Leibwundargt, f. Leibdirurgus.

Licestria, Licestria,

Leichborn, clavus pedis: ὁ ήλος κατά τον πόδα.

Leiche, corpus mortuum, corpus (hominis) mortui; cadâver; funus [cris]: ο νεκρός το σώμα ο νέκυς [vos] | - bie L. beforgen, curo corpus mortuum: έπιμελεῖσθαι νεκροῦ | - bie L. beftatten, elfero [extuli, elâtum, elfero]: έκφέρειν, έκφορεῖν τον τεθνεῶτα] - wo eine 2. ift, funestus; f. a. b. f.

Leichenbegangniß, funus [eris]; exsequiae funeris; pompa (funeris); justa [ôrum]; sepultūra: ἡ ἐκ-φορά ἡ ἐκκομιδή ἡ ταφή |- ein zahlreiches L., celebritas supremi diei: ή συχνή ἐκφορά, ἐκκομιδή,

κηδεία - ein prachtiges 2., funus amplum: ή μεγαλο- | Leichenoffnung, sectio: ή τμήσις [εως] ή τομή. πρεπής ευφορά | - ein & veranstalten, facio3 [fêci, factum] funus: entreleiv the undelan | - jmbm, effero [extuli, elatum, efferre] qm funere: ἐκφέρειν, έκφορείν τινα, ετον τεθνεώτα | - zum 2. jmb8 gehen, comitor1 exsequias; prosequor3 [secutus] exsequias funeris cjs: ἀκολουθεῖν ἐπ' ἐκφοράν τινί.

Leichenbegleiter, qui funus exsequitur: ò anolov-

θών έπ' έπφοράν.

Leichenbegleitung, gefolge, exseguiae: ή έμφορά οί απολουθούντες έπ' έπφοραν.

Leichenbeforger, sbesteller, libitinarius; pollinctor: o

κτεριστής · κηδεστής · νεκροθάπτης.

Leichenbeforgung, ministerium libitinarii; curatio corporum mortuorum: ή διακονία τοῦ κτεριστοῦ. Leichenbett, f. Barabebett.

Leidjenbitter, praeco qui fanus indicit: ò nalov eni τὰ νομιζόμενα τῷ τελευτήσαντι ἀκολουθεῖν.

leidjenblaß, cadaverosus; luridus; exsanguis; perpallidus: πελιός [ά, όν] πελιδνός [ή, όν] | - Leichenblaffe, color perpallidus: το πάνυ ώχρον χρώμα. Leichencaffe, aerarium Libitinae: το Λιβιτίνης ταusiov.

Leicheneffen, =mahl, =fdmauß, coena funebris; epu-

lum ferale: το περίδειπνον.

Leichenfactel, fax funebris: ή νεκρική λαμπάς [άδος]. Leichenfeier, concio funebris; parentalia [ium]: rà γενέσια υτέρεα.

Leichenfest, feralia [ium]: τὰ νεκύσια · θανατούσια. Leidenfrau, mulier quae curat corpora mortua: n

γυνη ή έπιμελούσα των νεκρών

Leichengebithren, arbitria funeris; merces funeris ac sepulturae: ὁ μισθός τῶν τῆς ταφῆς ἐπιμελουμέ νων.

Leichengebicht, gefang, naenia; carmen funebre ob. ferâle: τὸ μέλος ἐπιτάφιον, ἐπιτυμβίδιον.

Leichengelb, f. Leichengebühren, -foften.

Leichengeprange, apparatus [ûs] exsequiarum; pompa funêbris: ή μεγαλοποέπεια περί τον τάφον τινός. Leichengeruch, odor cadaveris: ή όσμη νεκοών.

Leichengewand, fleib, bas, ber Leiche, tunica funebris: ο νεμοικός χιτών [ωνος] | - ber Leichenbegleiter, vestimentum fanebre: ο νεμοικός ίματισμός | - im 2., atrâtus: μελανοφόρος · μελανόχρους.

Leichengewölbe, f. Grabgewölbe.

Leichengöttin, Libitina: ή Λιβιτίνη.

leichenhaft, f. leichenblag.

Leichenhaus, wo eine Leiche ift, domus funesta: o oinog πενθών | - wohin Leichen gebracht werben, aedificium publicum cui corpora mortua ante sepulturam inferuntur: ὁ οἶκος ἐν ῷ οἱ νεκροὶ πρὸ τοῦ θάπτειν θεραπεύονται.

Leichenhemd, fanebris tunica: o vengixos zirov

[ovos].

Leichenhügel, tumulus: to noiov o rougos.

Leichenflage, lamentatio funebris; lamenta [orum]; lessus [ûs]; naenia: ή θοηνωδία ό θοῆνος.

Leichenfosten, sumptus [ûs] funeris: ή δαπάνη περί τον ταφον.

Leichenlifte, register, ratio Libitinae: o the Aifutvns loyos.

Leichenpredigt, rede, oratio (laudatio) funebris: δ λόγος ἐπιτάφιος | - eine L. schreiben, seribo's [psi, ptum] orationem ad funchrem concionem: loyor

ξπιτάφιον γράφειν.

Leichenredner, laudator: o tov έπικήδειον λόγον λέ-

Leichenspiele, ludi funebres: ol venounol avoves.

Leichenftein, f. Grabftein.

Leichentrager, vespillo; sandapilarius: ò vovs veπρούς έπφέρων.

Leichentuch, tegumentum capuli: ή έσθης έντάφιος. Leichenversammlung, concio funebris: ή νεκρική συναγωγή.

Leichenwagen, plaustrum quo corpora mortua ad sepulturae locum devehuntur: τὸ άρμα νεπροφόρον. Leichenwäscher, pollinctor: o vengonopog vengosto-

Leichenzug, exsequiae funeris: ή έκφορά· ή ταφή. Leichnam, f. Leiche.

leicht, bem Gewichte nach, levis: novoos [n, ov] o, n άβριθής | - eine I. Laft, onus leve: κουφον βάρος Adv., leviter: κούφως ελαφοώς (- fig., nicht ichwer von Behalt und Ctarfe, levis: Lentos [n, ov] ein I. Wein, vinum leve: ὁ έλαφρός, πρᾶος οίνος -cin 1. Bewand, vestis leavis: ή λεπτή έσθής [ητος] - bah. überh. geringfügig, levis; parvus: uingos: bliyos | - eine I. Krantheit, morbus levis: ή έλαφοα νό-Gos | - eine folche haben, leviter aegrôto : έλαφοώς νοσείν | - Adv., leviter: έλαφοώς · λεπτώς | - efw. l. nehmen, habeo2 qd leve; negligo3 [glexi, ectum]: ποιείσθαί τι έν έλαφοώ θέσθαι τι έν εύχερεί.

II) nichts Schweres an fich habend, 3. 98. 1. bewaffnet, levis armatūrae: ὁ, ἡ γυμνής [ῆτος] | - 1. befleibet, expeditus; nudus: γυμνός ἀπόλυτος ὁ ῥάδιος | bab. (f. b. a. fluchtig), 3. B. ein I. Pferd, equus velox: ό ωπός, έλαφοός έππος | - ein I. Gang, ingressus [ûs] teaer: ὁ ἀπαλὸς βαδισμός | - eine I. Hand ichreiben, scribo3 [psi. ptum] manu veloci : γράφειν έλαφρῶς | - cin I. Sinn, animus velos: η ελαφρά ψυ-χή | — Adv., velociter: ελαφρῶς ἀκέως | - I. tan-δen, möveo² [môvi, môtum] membra molliter: τὰ noda analos niver | - (f. b. a. nicht beschwert mit Corgen), vacaus curis: ἔρημος τῶν ἐπιμελειῶν - es wird mir leichter ums Berg, recipio3 [cepi, ptum] animum: ἀναλαμβάνειν ξαυτόν | - jmbm bas berg L machen, levo 1 qm caris: κουφίζειν τινὶ τὰς ἐπιμε-Asies | - (f. b. a. burd) feine Schwierigfeiten erfdwert), facilis; expedîtus; solûtus; nullîus negotii: ευπετώς | - 1. Zufritt zu jmbm, facilis aditus [ûs] ad qm: ή δαδία πρόσοδος πρός τινα | - eine leichte Recht8fad)c, facilis et explicata causa; ἡ ὁκδία αἰτία | -co ist etiv. scichtes, id nihil habet negotii: οὐδέν ποάγμά ἐστιν | - I. zu ic., facilis ob. proclivis mit folgend. supin. auf u ob. ad mit gerund : ocidios c. inf., 3. B. I. zu glauben, facilis ad credendum; auch mit bem Infin., φάδιος πιστεύειν | - fo: es ift I., bie fich nicht widersenen, ju besiegen, facile estvincere non repugnantes: ὁάδιον έστι νικάν τοὺς μη άντιμαχομένους | - oft burch ein paffendes Subftantib, 3. B., Tugend und Lafter find I. zu unterscheiben, faeilis est distinctio virtûtum ac vitiorum: ὁκίδιον ἐστι διακρίνειν την άρετην από της κακίας | - 1. μι ετε

fteigen fein, facili sum ascensu: δάδιον είναι άνα-Baiven | - Adv., facile; nullo negotio; commode: ocolog · εύμαρος | - in engerer Botg, (f. b. a. ohne Bebenten), facile : ράδιον | - 3. B., er ift i. ber Erfte, facile est princeps: ¿αδίως κατάρχει | - fo I. nicht (f. b. a. fc)werlid), non facile; non temere: ov oaδιον ού τυχόντως.

leichtfertig, petulans; levis; parum verecundus; laseivus: ελαφοός [ά, όν] · ό, η ακόλαστος | - Adv. petulanter; parum verecunde: υβριστικώς είκη.

Leichtfertigfeit, petulantia; levitas: ή έλαφρότης [ητος] ή ραδιουργία.

leichtfüßig, velox: o, n clapoonous [nodos] | - fig.

levis: ο, η ώκυπους [ποδος].

Leichtfüßigfeit, velocitas; levitas: ή έλαφρότης των ποδών.

Leichtfuß, homo levis; ὁ ελαφοὸς ἄνθοωπος.

leichtgläubig, credulus: ὁ, ἡ εὐπειθής· εὕπειστος· ευπιστος | - I. fein, facile indûcor3 [ctus] ad credendum: εύπειστον είναι.

Leichtgläubigfeit, credulitas: τὸ ευπιστον.

Icidithiti, Ieviter; levi brachio: δαδίως κούφως.

Leichtigseit, levitas; facilitas; velocitas: ή κουφότης [ntos] · ή ελαφρότης [ntos] | - mit 2., facile; sine ullo negotio: εύχερώς.

Leichtfinn, animus levis; levitas animi; mobilitas ingenii; temeritas: ή κουφότης ή κουφόνεια ή όα-

θυμία.

leichtfinnig, levis; vanus; mobilis; temerarius; negligens: πουφος [η, ον] ό, ή πουφόνους έλαφρός [ά, όν] — Adv., animo levi; temere; negligenter: ὑφθύμως εἰκή.

Leichtfinnigfeit, (f. b. a. leichtfinnige Sbig.), levitas;

κουφότης [ητος].

1. Leib, bas, (f. v. a. Beleibigung), injuria. ή άδικία η ανία | - jmbm ein 2. anthun, infero [intuli, illatum, inferre | injuriam cui; violo qm; affero [attuli, allatum, afferre] vim cui: άδικείν τινά | - fid) cin 2. ans thun, infero manus mihi: διαχρήσθαι ξαυτόν | (f. b. a. Befrübnig), dolor; maeror; luctus [ûs]: tò nevdos | - ich mag es ihm nicht zu & thun, nollem eum offensum: μη βούλεσθαι άδικεῖν τινα - 2. tras gen, maereo2; sum in maerore; lugeo2 [luxi]: πεν-Beiv | - jmbm fein &. flagen, queror's [questus] apud ημ : ἀνακοινούσθαί τινι οίοις συνέχεται κακοίς.

2. Icid, adv., 3. B., ce thut mir I., doleo2; molestum est; poenitel me cjs rei: χαλεπώς, βαρέως φέρειν τι [- εδ thut mir ind I., miseret me cjs: έλεῶ τινά, Ελεός μ' έχει τινός [- flch etw. nicht I. fein lassen, non

laboro1 de re: ού φροντίζειν περί τινος.

Leiben, bas, Erbulbung, perpessio; toleratio: ή καρτέρησις - Unglad, malum: το πάθος το κακόν το δεινόν | - bie L., res adversae: η άτυχία αί συμφοget | - in 2. bermidelt werben, incido [idi] in res adversas : συμφοραίς έμπίπτειν | - bie Q. ber Geele, aegritudo animi: αὶ λύπαι αὶ άχθηδόνες | - 2. bes Rorpers, labores: τὰ κακά.

1. leiben, lebel ichmerglich empfinden, patior3 [passus]; fero's [tuli, latum, ferre]; tolero' qd; afflictus sum; premora [pressus] re: πάσχειν τι τληναί τι peoer ti | - Sunger und Durft I. tonnen, patiens sum inediae et algoris: καρτερείν την άσιτίαν και τό ψύχος | - Schmerzen I., feros dolores: άλγείν | - Roth L. premor's inopia; ταλαιπωρείν |- großen Mangel L. | τριότης [ητος]. Freund, beutfch-lat.-gried. Worterb.

laboro magna inopia: ἐν ἀπορία εἶναι · άμηγανία συνέχεσθαι | - Unrecht L. patior's injuriam : άδικείσθαι πάσχειν κακά | - Strafe I., do I [dědi, datum] poenam: δίκην διδόναι | - an etw. I., (f. b. a. frant [cin), aeger sum ob. labôro1 ex re: πονείν τι | - in weiterer Botg, I. berbunden mit "fonnen" f. b. a. bertragen, patior3; foro3: φέρειν υπομένειν τι άνέχε-σθαί τι | - jmbn nicht I. fonnen, habeo3 odium in am : ¿v ulosi tivà Exsiv | - etw. nicht 1. fonnen, alienus sum a re : χαλεπώς φέρειν τι | - bei jmbm mohl= gelitten fein, valeo' gratia apud qm: zagen Exeiv. genera κεντήσθαι | - (f. b. a. geschehen lassen), pa-tior³; sino³ [siyi, situm]; sero [tüli, latum, sere]]: περιοράν | - die Sache leidet feinen Aufschub, res dilationem non patitur; αναβάλλεσθαί τι ού δύναται.

II) bon einem Unfalle betroffen merben, accipio3 [cêpi, ceptum] qd; afficior3 [fectus] re: nequalntery τινί |- eine Nieberlage I., accipio acladem: ἡττᾶσθαι | - Schiffbruch I., facio [fêci, factum] naufragium: vavayeir | - auch elliptifch, 3. B. seine Ehre leidet babei, ejus existimatio in ea re agitur: άδοξει έν τινι] - feine Befundheit hat fehr gelitten, ejus valetudo valde afflicta est: ή εὐεξία τινος μάλα καταβεβλημμένη Estiv.

2. Leiben, St., f. Lebben.

leidend, male affectus: βαρέως πάσχων | - ber f. Theil (am Rorper), pars corporis male affecta: rò νοσούν | - bie beleibigte Person, is cui infertur injuria: ὁ ἀδικούμενος | - sid) I. berhalten, quiesco²

[quiêvi, êtum] : ήσυχίαν άγειν.

Leibenschaft, concitatio animi; impetus [ûs]; perturbatio; cupiditas; libido; studium flagrans: τὸ πάdos' το πάθημα' ή όργή | - heftige 2., acerrimus animi môtus: ἡ ἀρμή |- αιδ L., cupiditate incensus: ἐπιθυμῶν ἐπιθυμία |- αιδ L., studio flagrante: φλεγμαίνων [ουσα, ον] προθυμία |- οἡπε L., aequo animo: σωφρόνως |- jmbn in L. sehen, impellos [puli, pulsum] animum cjs: ποιείν τινα πάσχειν τι] in ber 2. fo meit gehen, sie studio efferor3 felatus, efferri]: ούτως δίπτεσθαι τῆ προθυμία.

leibenschaftlich, concitâtus; incitâtus; impotens; vehemens; ardens: o, ή έμπαθής θερμός [ή, ov] |-Adv., cupide; vehemeater; ardenter: έμπαθώς. θερμώς | . 1. etw. behaupten, contendo" [di, tum] qd cupidius: θερμώς τι φάναι | - 1. lieben, indulgeo" [Isi, Itum] out rei effûse; komunos kyeur tivos.

Leibenschaftlichfeit, ardor animi: ή έμπάθεια ' ν θερ μότης [ητος].

leibenschaftlos, liber animi perturbatione: ο, ή άπα-

θής μέτριος [α, ον].

Leidensgefährte, sgenoffe, (:in), socius (-a) enjuscunque fortunae: ὁ μετέχων τινί τών κακών ὁ συμπάσχων.

Leidenstage, tempus acerbum, triste, luctussum: al ημέραι γέμμουσαι κακών.

leiber! proh! proh dolor! id quod doleo2: \$\psi ! leidig, molestus; gravis; odiosus; miser: χαλεπός [ή,

ον] βαρύς [εῖα, ύ].

[cib[id), tolerabilis; tolerandus; ferendus; mediocris: μέτοιος [α, ov] · ἀνεκτός [ή, όν] | — Adv., tolerabiliter; mediocriter: μετοίως · ἐπιεικῶς | - L. fich befinden, satis bene habeo' me: μετρίως πράττειν. Leiblidifeit, conditio tolerabilis; mediocritas: ή με-

leibtragend, lugens; qui est in luctu: πένθος ἄγον, [else, lênis; placidus; summissus; suspensus; těner ἔχον [- ἀμβετιϊφ, atrātus: μελανοφόφος [ον]. et mollis: μαλακός ελαφούς ἡορμαῖος] - ein [. Ge-

Leibwesen, dolor; maeror; luctus [ûs]: το δεινον πάθος | - zu meinem großen L., cum magno meo dolore; quod valde doleo²: μεγάλφ πένθει.

Leier, lyra: ἡ λύρα τὸ βάρβιτον ἡ βάρβιτος | fprüchw., eð ift immer ble afte L., canis cantilênam eandem: ἀεὶ τὸ αὐτὸ ἄσμα ἄδεις.

Leiermann, lyristes: o lugistig. o nidagistig.

leiern, cano : [cecini, canum] lyra: Avoizew ubaoizew | - fig. (f. b. a. jögern), cunctor : uéllew.

Leihbank, mensa publica: ή τράπεζα δημοσία | - f. Bant.

leihen, f. austeihen, borgen | - fig., jindm fein Ohr l., praedeo² aures meas cui: παρέχειν τὰ ἀτά τινι.

Leiher, der ein Darlehn ninmt, qui rem mutuam sumit³: δ δανειζόμενος | - f. a. austeihen.

Leihhaus, mensa publica ubi sub pignoribus accipiuntur mutŭae pecuniae: ἡ ὑποθήκη.

Leihkauf, f. Auf-, Sandgeld.

Leim, glutinum; gluten; viscum: ή κόλλα.

Icimen, glutino¹; conglutino¹: κολλάν | — s., bab L., glutinatio: ἡ κόλλησις.

Leimfarbe, color cui glutinum admistum est: τὸ τῆς κόλλης χοῶμα.

leimicht, similis glutino: ò, ή nollwong.

leimig, glutinosus: o, ή πολλώδης.

Leimruthe, virga viscâta; calâmus aucupatorius: ὁ κάλαμος ἰξευτικός | - L. fictien, fallo lefelli, falsum] volucres virgis viscâtis: ἰστάναι κάλαμον ἰξευτικόν.

Leimstange, pertica aucupatoria: ή δουιθοθηρευτι-

κός κάμαξ [ακος].

Leimwasser, aqua cui glutinum admistum est: zò võwo èv & nolla êstiv.

Lein, Flachs, linum: τὸ λίνον· τὸ λινόσπερμον | Leinsame, semen lini: τὸ σπέρμα τοῦ λίνου.

Leinbau, cultura lini: ή τοῦ λίνου Θεραπεία.

Leinblüthe, flos lini: τὸ τοῦ λίνου ἄνθος.

Leinchen, faniculus: τὸ μικρον σχοινίον.

Leine, die, fanis: ò gyorog. ò luág [ávtog].

leinen, lintõus; linčus: hvovs [ñ, ovv] | - 1. Zeug, lintča [drum]: τὰ λίνα: τὰ ἰστία.

Leinmehl, farîna seminis lini: τὸ ἄλευρον τὸ ἐκ τοῦ λίνου σπέρματος πεποιημένον.

Leinöl, oleum lîni: τὸ ἔλαιον ἀπὸ τοῦ λινοσπέρμου.

Leinsame, f. Lein.

Leinwand, linteum; lintea [drum]: τὸ λίνον ἡ ἀθόνη τὸ ἀθόνιον | - αιθ L., linteus; lineus: λίνειος. λινοῦς | - in L. gesleitet, linteus; lineus: λίνειος.

Leinwandhandel, negotium lintearium: ἡ ἐμπορία τῆς ὀθόνης | - einen L. treiben, vendito¹ lintea: ἐμπολεῖν τὰ λίνα.

Leinweber, lintearius; linteo: ὁ λινοποιός ὁ ὁθο-

Leinweberei, ars lintearia: ή λινουργός τέχνη. Leinweberinnung, corpus [öris] linteariorum: τὸ τῶν ὁθονοποιῶν σῶμα.

Leipzig, Lipsia | - adj., Lipsiensis.

[cije, lênis; placidus; summissus; suspensus; tener et mollis: μαλακος ελαφρός ήρεμαϊος - cin 1. Gehör, audîtus [ûs] sollers: ὀξεῖα ἀκοή | - cin 1. Gehör, summisse; ὁ λεπτὸς ὕπνος | — Αδυ., leniter; summisse; suppressà voce; suspenso gradu: μαλακός ελαφρός | - 1. reben, summitto³ [mîsi, ssum] vocem: μικρὸν διαλέγεσθαι | - 1. reben mit imbm, insusurro¹ cui familiariter ad aurem: ἡρέμα λόγον ποιεῖδοθαι σύν τινι | - 1. αμίτιτει, eo⁴ [îvi, itum] suspenso gradu: μαλακός βαδίζειν | - fig., ago³ [êgi, actum] lenius; do⁴ [dedi, datum] me ad lenitatem: ὑφίεσθαι | - ctw. anbeuten, attingo³ [attigi, attactum] qd leviter: ἐλαφρός τινος ἐφάπτεοθαι | - 1. hören, andio⁴ actue: ὀξέσς ἄκονειν | - 1. [d)lafen, dormio⁴ leviter: κούφως καθεύδειν.

Leiste, regula; cymatium; unda: rò ngóonedor h rairía | - die Leisten (s. d. Abelden), inguïna [um]: ò nereor | - L. an Händen und Küßen, cal-

lum: o tulog.

Leisten, ber Schuhmacher, forma (formula) caleë: το καλοπόδιον ὁ καλόπους [ποδος] | - fig., über einen L. schlagen, redigo³ [êgi, actam] in candem formam; metior [mensus] uno modulo ac pĕde: κου καλομοιον ἀποδεικνύναι] - sle slo über Ginen L. geschlagen, nihil disterunt: οὐδὲν διαφέρουσιν | - spridwe, Schuster, bleib bei beinem L., ne sutor ultra crepidam: μη ἐπιχείρει τοῖς μείζοσι ἢ κατά τήν σου σύνεσιν.

leiften, praesto¹ [sliti, stâtum]: τελεῖν διαποάττειν ἀνύτειν | - eiw. l., praesto¹ moum munus; possum [pŏtui, posse] efficere qd: ποιεῖν τι | - f. v. a. Dienst, Folge.

Leiftenbeule, bubo : & Buag.

Leistenbrud), ramex inguen impleus: ή βουβουνυήλη.

Leistendrusen, glandulae inguinales: οἱ βουβώνιοι αδένες.

Leistenschneider, scalptor formårum: δ λιθογλύπτης. Leistung, praestatio: τὸ ἔργον·ἡ πράξις | - (f. b. a. Abgabe), munus [ĕris]: τὰ τέλη.

Leitband, fascia: ὁ παίδων δεσμός! - imbn am L. führen, rěgo³ [rexi, etum] qm fascià: ἄγειν τινὰ τῷ

δεσμφ.

leiten, dâco³ [xi, ctum]; rĕgo³ [rexi, ctum]; guberno¹; modĕror¹ qm; dux sum cui: ἀγειν τινά ἡγεισθαί τινι | - jundu an ber hand l., do¹ [dĕdi, ldātum] manus cui: τὴν γειρά τινι διδόναι | - cine Sahe l., praesum [praefui, praeesse] cui rei: διοικεῖν τι | Υκαῆετ burch jund Grundflüc l., dûco³ aquam per fundum ejs: τὸ ὕδωρ ἄγειν διὰ τοῦ ἀγροῦ τινος| - cinen Kricg I., ἄgo³ [êgi, actum]; bellum ob. administro¹ bellum: πόλεμον ἄγειν | - fich bon jundu laffen, rĕgor³ [rectus] consilio cjs: parĕo²; obtempĕro¹ cui: πείθεοθαί τινι| - bon cfw., sĕquor³ [secitus] qd; mòveor² [môtus] re: ἕπεσθαί τινι | - s., bað L., f. Leitung.

 Leifer, der, dux; rector; moderâtor; gubernâtor; auctor: δ ἀγωγός δ ἡγεμών [όνος] | - L. an der Cleffrisirmaschine, conductor: δ συνάγων.

Leiter, Die, scalae: ἡ κλίμαξ [απος] · τὸ βάθου!
 bie L. betreffend, scalaris: κλιμακώδης [ες] · κλιματοκός.

Leiterbaum, sfrange, tignum; scalare: o donog.

Leiter [proffe, gradus [us] scalarum; scala: ή βαθ- Leponto, Naupactus. μίς της πλίμακος.

Leiferwagen, plaustrum: ή αμαξα.

Leitfaben, fig., es bient mir etw. ale 2., sequor3 [secutus] qd: επεσθαί τινι | - bon einem Buche, liber quem quasi ducem sequor: το έγχειρίδιον.

Leith, St., Letha.

Leithammel, vervex dux gregis: ὁ πριος ήγεμών.

Leitmerit, Ct., Litomericium,

Leitriemen, lorum: ὁ ὁνταγωγεύς [έως].

Leitseil, versorius (sc. funis): ή ήνία.

Leitstern, fig., dux: ό, ή ήγεμών [όνος]-sich ein. als L. dienen lassen, sequor [secatus] qm rem ducem: ήγεμονι χοησθαί τινι.

Leifung, ductio; ductus [ûs]; gubernatio; moderatio; administratio; ἡ ἀγωγή, ἡ ἡγεμονία | - unter junds L. stehen, utor³ [usus] quo duce; regor³ [rectus] consilio cjs: τη βουλη τινος χοησθαι I - fid jmbe 2. hingeben, pareo 2 consilis cjs: ὑπακούειν ταίς βουlais tivos | - unter fremder &. stehen, sum alieni arbitrii: allorolas nagovolas elvat | - ber L. ber Ha= tur folgen, sequor3 [secutus] naturam ducem: τηφύσει έπεσθαι.

Lemberg, Lemberga; Leoberga. Lemgo, Lemgoa; Lemgovia.

Lende, lumbus: ή iξύς [ύος]· τὸ ἰσχίον | - bie L. fchleppen, traho3 [xi, ctum] ilia: coouciveer avevστιάν.

Lendenbraten, lumbus assâtus: τὰ μηρία όπτά.

lendenlahm, delumbis; elambis; debilis lumbis: #8πηρωμένος τον μηρόν.

Lenbenschmerzen, -weh, dolores lumborum: rodgros Lefe, Alehrenlese, spicilegium: ήσταχυολογία |-Beinάλγημα.

lentbar, = fam, qui regi potest; tractabilis: ἀγώγι- lejebegierig, = luftig, cupidus legendi: ἐπιθυμητικός μος [ον] · εὐάγωγος [ον].

lenfen, rěgo³ [rexi, ctum]; guberno¹; moděror¹; flecto³ [flexi, xum]: sůdývstv: ávstv | - ben Lauf wohin I., tendo3 [di, tum u. sum] cursum quo: rosπεσθαι· ποφεύεσθαι· σπεύδειν είς τόπον - feitwarts I., deflecto3 [flexi, xum] a via: ἐπικάμπτειν - jmon nach Willen I., utor3 [usus] quo ex voluntate: 2001ζεσθαί τινι ομιλούντα - fid) I. laffen, possum [potui, posse] regi: εὐθύνεσθαι δύνασθαι | - bon jmbm ζεfeluft, studium legendi: ή του άναγιγνώσκειν έπιfich I. laffen, obtempero' auctoritati ejs: πείθεσθαί τινι πειθαρχείν τινι | - jmbe Aufmertfamteit auf fich lefen, Bufammenfuchen, lego's [legi, lectum]; colligo's I., converto3 [ti, sum] animum cjs in me: την ψυχήν τινος πρός έαυτον έπιστρέφειν | - feine Geban= fen auf etw. anderes I., transfero [transtuli, -latum, -ferre] animum alio: μεταφέρειν την ψυχην άλλοσε

Lenfer, rector; moderator; gubernator: ò dywyóg |-Lenferin, rectrix; gubernatrix: ή κυβερνήτειοα.

Lenfriemen, lorum: ò ipas [avros] · ή ήνία.

Lenksamfeit, eines Muschn, natura tractabilis: ή ενα-

Lentfeil, eines Schiffes, versorius (sc. fanis): ή ηνία. Lenfung, regimen; gubernatio: ἡάγωγή ἡἡγεμονία. Leng, f. Frühling.

Lenzmonat, Martius: o Maorios unv [nvos].

Lerche, alauda: n noovdallig [loos] | - & fireichen, venor¹ alaudas retibus: ένεδοεύειν, αίρεῖν τας ποουδαλλίδας.

Lerdenbaum, larix: ή λάριξ [1205].

Lerchenfang, = ftreichen, captura alaudarum : ή θήρα τῶν πορυδαλλίδων.

Lerchengarn, rete capiendis alaudis: τὸ δίκτυον πρός το δηρεύειν τας πορυδαλλίδας.

lernbar, quod disci potest: μαθητός.

Lernbegierde, cupiditas ob studium discendi : ή φιλομαθία.

lernbegierig, cupidus ob. studiosus discendi: wiloμαθής [ές] | - fehr I., avidus discendi: φιλομαθέστατος | - I. fein, incensus sum studio discendi: φιλομαθώς έχειν - fehr 1. fein, flagro 1 cupiditate discendi: φιλομαθέστατον είναι.

fernen, disco3 [didici]; edisco3; coghosco3 [nôvi, nitum]; mando i memoriae: μανθάνειν διδάσκεσθαι - genau I., perdisco3: έκμανθάνειν διαμανθάνειν τι | - fonell etw. I., arripio3 [pui, reptum] qd celeriter: ταχώς τι μαθείν | - langjam I., percipio 3 [cêpi, ceptum] qd tarde: βοαδέως τι μανθάνειν | - bei jmbm I., disco3 a quo: μανθάνειν, παραλαμβάνειν τι παρά τινος | - etw. gelernt haben, doctus sum qd: sidéral τ l· μ s μ a θ ημέναι τ l· - s., das \mathfrak{L} , umfdr. mit discère: $\dot{\eta}$ μ a $\dot{\theta}$ ησις $[\epsilon \omega s]$ · $\dot{\tau}$ ο μ αν $\dot{\theta}$ άνειν.

Lernende, Der, discens; discipulus: o μανθάνων. uadnens.

Lebart, lectio; scriptura: ή γραφή | - berichiebene L., varietas lectionis: τὸ διττογραφούμενον.

lebbar, quod legi potest: δ αν ή οδόν τε αναγνώναι ģάδιος άναγνώναι | - (f. b. a. angenehm zu lesen), jucundus lectu: ηδύς ἀναγιγνώσκειν.

leje, vindemia: ὁ τούγητος ή τούγησις [εως].

του άναγιγνώσκειν.

Resebud), liber quo pueri instituuntur ad lectionem; liber lectu jucundus: το βιβλίον το ήδυ τῷ ἀναγιyvooneiv.

Lesegesellschaft, sociëtas praelectionum: ή ποινωνία του υπαναγιγνώσκειν.

Leschold, sarmenta forum : τα φούγανα.

θυμία.

[lêgi, lectum]: απολέγειν τι συλλέγειν τι | - den Bein I., ago 3 [egi, actum] vindemiam : τοὺς τουνή-τους λέγειν | - Steine bon einem Acter I., elapido1 agrum: exledoloyeiv rov ayoov | - in engerer Bbtg. Schriftzeichen nach Gilben, Wortern zc. Bufammenfaffen, lego*: ἀναγιγνώσκειν τι - faut 1., recito1: ἀναλέγεσθαι | - I. fonnen, didici elementa literarum: είδεναι αναγιγνώσκειν | - jmon 1. lehren, trado didi, ditum] cui elementa literarum: διδάσκειν τινά τὸ ἀναγιγνώσειν | - gut l., lego³ commöde: προςη-πόντως λέγειν | - oft l., lectito¹: πολλάκις ἀναγι-γνώσκειν | - cin Buch gern l., delector¹ lectione libri: φιλαναγνωστείν βιβλίον|- fig., in od. auf ciw. l., 3. B. bie Zutunft in ben Sternen, facio³ [fêci, factum] conjecturam de rebus futuris e siderum positu et Leopard, leopardus: ὁ λεοντόπαρδος· ὁ λεόπαρδος. | spatiis: αίσθάνεσθαι τὰ ἐσόμενα ἐκ τῶν σιδήρων

- etw. auf imbs Geficht I., cognosco3 [novi, nitum] Leuchter, lychnachus; candelabrum: o lorvooroc qd ex vultu cjs: αίσθάνεσθαί τινος ὁρῶντα ὅ τι voet | - (f. b. a. eine Borlefung über etw. halten), lego3; praelego3 qd; habeo2 scholas de re; praecipio3 [cêpi, ptum] scholis de re: ἀκρόασιν ποιείσθαι διαλέγεσθαι περί τινος | - s., bas Q., lectio; recitatio; scholae: ἡ ἀνάγνωσις [εως].

lesenswerth, dignus qui legatur: agios του αναγι-

γνώσκεσθαι.

Lesepult, pulpitum: τὸ ἀναλογείον · ἀναγνωστήριον. Leser, (=in), lector (quae legit): ò avayvostns diaγιγνώσκων [ουσα].

leserlich, clarus; perspicuus; distinctus: εὐκρινής

δάδιος ἀναγνῶναι.

Resemble, schola, ubi pueri instituuntur ad lectionem: το διδασκαλείον, έν ω διδάσκεται τα γράμματα.

Lesestunde, hora legendo destinâta: ή ώρα πεπρω-

μένη τῷ ἀναγιγνώσκειν.

Lesefucht, = wuth, aviditas legendi: ή λίαν σπουδή άναγιγνώσκειν.

leschudtig, avidus legendi: ἐπιθυμητικός του ἀναγιγνώσκειν | - quasi beluor libris: ἐπιθυμητικόν είναι τοῦ ἀναγιγνώσκειν.

Lescubung, exercitatio legendi: ή εls άανγιγνώ-

agungus.

Lefezeit, in Weinbergen, vindemia: ή είς την τούγην ώρα.

Lesezirici, societas legentium: ή κοινωνία των άναγιγνωσκοντων.

Letten, (Thon), argilla: ò mylóg.

Lettern, formae literarum: τὰ γράμματα.

lettid)t, argillaceus: πηλώδης.

lettig, argillosus: ἀργιλλώδης [ες].

legen, f. ergößen.

Lehte, ber, bie, bas, ultimus; extrêmus; postremus; proximus; summus: o foratog. votatog. televraiog. Lois Drog |- wenn bon zweien bie Rebe ift, posterior; superior: o vorspos | - jum 1. Male, ad ultimum: vorara · tò releviaiov · tò voratov | - ber l. Theil eines Briefes, epistola extrêma: τὰ ἐπιστολῆς εσχατα | - ber I. Wille, voluntas suprêma; testamentum: ή διαθήμη | - in ben 1. Bugen liegen, ago [egi, actum] animam: ἐσχάτως διακεΐσθαι | - imdm die Γ. Ehre erweisen, solvo³ [vi, lûtum] justa eui: ποιεΐν τὰ νομιζόμενά τινι.

legtens, legthin, legtlid, nuper; nuperrime; novissime: νεωστί· ἔναγχος.

Leudite, lucerna; laterna: o luxvog · launtho [noos] o quivog.

Ieuchten, Licht von sich geben, luceo2: έκλάμπειν λάμπειν' φέγγειν | - e8 (Wetter) leuchtet, fulgurat: άστραπεί | - fig. (f. b. a. flar fein), incurro3 [rri, rsum] in oculos; manifestus sum: δήλον, κατάδηlov, narapavės sivai gaiveodai | - es I. imbm etw. aus ben Augen, eminet qd ex ore cjs: έμφαίνεταί τι εκ των δφθαλμών τινος | — 11) jmbm i., praefero [praetuli, -lâtum, -ferre] lucernam (facem) cui: λύχνον προςφέρειν τινί λυχνεύειν | — s., das L., lumen; fulgur; fulgetrum: ἡ λάμψις [εως] το φέγγος αστραπή.

λύχνος λυχνίδιον.

Leuchterftod, scapus: τὸ λυχνείον ή λυχνία. Leudiffugel, globus (lucens): ή σφαίρα.

Leuchtthurm, pharus: o gagos to goveragior.

Leue, der, leo: ò léwn [ovtos].

leuguen, nego :; abnuo [nui, nutum]; co fivi, itum] infitias; infitiort: ἀρνεῖοθαι έξαρνεῖοθαι άπαρνείσθαι | - ganglidy f., pernego1: καταρνείσθαι. πάνυ άρνεισθαί τι - s., bas L., infitiatio: ή άρνησις' έξαρνησις' απόφασις.

Leugner, sin, qui (quae) negat: ò Egapvos ov ti.

Leumund, fama; existimatio: ή φήμη δόξα | - jmbm bojen 2. machen, detraho3 [xi, ctum] de fama cjs: άδοξίαν κατασκευάζειν.

Letthett, homines; homunculi: of avdownor olavθρωπίσκοι | - Dieje jungen L., isti adolescentuli:

ταύτα τα μειράκια.

Leute, homines; vulgus: oi avdownor | - bie & in ber Stadt, cives: πολίται | - L. im Dorfe, vicâni: οί χωρίται | - L. auf bem Lanbe, rustici: οἱ ἀγροῖκοι | unter bie Q. fommen, bon Berfonen, prodeo [ii, itum] in publicum: παρέρχεσθαι είς το φανερόν | - bon Dingen, vento' [veni, ventum] in usum communem: voulgeodat | - bon Berüchten, f. ausfommen, austragen | - fein Beld unter die 2. bringen (burchbringen), dissipo 1 rem familiarem: διασχορπίζειν την ούσίαν - bor ben 2., palam ; coram omnibus ; ante oculos omaium; en to paveoo | - oft wird &. weggelaffen, 3. B. viele L., multi: οί πολλοί· το πληθος | - es giebt &, welche fagen, sunt qui dicant: elai rives léγοντες | - die L. fagen, dieunt; ajunt: λέγουσι φάσκουσι | — II) |mos L. (f. b. u. Angehörige), familia cjs ; famuli ; ministri ; ol oluérat | - meine, beine &., mei; tui: oi euol. coi | - Land und &. verlieren, amittos [mîsi, ssum] imperium: την άρχην άπολ-Liver.

Leutebetrüger, f. Betrüger.

leute deu, fein, fugio3 [fugi, gitum] congressus hominum; ôdi celebritatem: φεύγειν τούς ανθρώπους. μισάνθοωπον είναι.

Leutefdinder, carnifex: o dipuos Bacavioris.

leutselig, f. freundlich.

Levante, Oriens [m.]; terra Orientalis.

Levedie, (Blume), leucoion: lov λευκόν · το λευκόιον. Levita : o levitas | - fpruchiv., jmbm bie Llefen (einen Bermeis geben), castigo ' qm verbis : nolagein τινά λόγοις.

Legifograph, lexicographus: o lexicoyoapog.

Legifon, lexicon; onomasticon: τὸ λεξικόν | - ein großes L., thesaurus verborum; ὁ τῶν ἐπῶν δησαυgos | - ein Q. fchreiben, condos [didi, ditum] lexicon : λεξικόν ποιείν.

Lehden od. Leiden, St., Lugdanum Batavorum. Libation, libatio: ή σπονδή αί σπονδαί χοαί.

liberal, f. freigebig, freifinnig.

Licht, das, lumen; lux: to que [quetos] to peyyos - mit anbrechendem L., cum prima luce: αμα τῷ φω-τί αμα τῇ ἡμέρα | - bas L. ber Augen, lumina ocu-lorum: οἱ ὀφθαλμοί | - bas L. bes Tages (ber Welf, bes Lebens) erbliden, edor's [ditus] in lucem; nascor's [nâtus]: γεννασθαι · τίκτεσθαι | - an bas 2. tommen,

exeo [ii, itum] supra terram; prodeo [ii, itum] in Lichtmasse, lumina [um]: το πολύ φως. publicum; proferor3 [profatus, -ferri] in lucem: exφέρεσθαι είς το φῶς |- nicht an bas &. fommen, non aspicios [spexi, ectum] lucem; jaceo's, lateo' in tenebris: ούχ όραν το φώς | - an bas 2. bringen, profero [protuti, -latum, -ferre] in lucem; aperio rui, rtum]; detegos [lexi, tectum] qd: φαίνειν άποφαίνειν φανερόν ποιείν | - L. geben einer Sacht, affero [attuli, allatum, afferre] lucem cui rei: illustro1; explano qd: διασαφηνίζειν τι | - jmbm 2. geben, doceo [cui, ctum] qm qd: διδάσκειν τινά Tt | - ein Bimmer hat &, cubiculum illustre est: o φωτεινός θάλαμος - imbm bas &. verbauen, officio3 [fêci,ctum] luminibus ejs: βλάπτειν τινὰ τὸ τοῦ θαλάμου φως θαλμούς - im & fichen, officio tob. obsum [obfui, obesse] cui: έπισκοτάζειν |- fich felbft im 2. ftehen, desum [defui, deesse] mihi; male consulos [lui, Itum] meis commodis: βλάπτειν έαυτόν - aus bem 2. gehen, recedo⁴ [cessi, ssum] a sole: ἀποσαστίζειν | - etw. in ein guies & stellen, affero [attüli, allatum, afferre] lucem cui rei; commendo¹ rem: ἐπιτοέπειν Tel - jmbn in ein gehaffiges &. ftellen, deformo' qm: αλοχύνειν - άτιμάζειν τινά | - etw. in einem falfchen 2. feben, video' [di, sum] qd fallaci judicio: ooav τι έν δολίω φωτί | - jmbn hinter bas Q. führen, decipio3 [cepi, ptum] qm: δελεάζειν τινά | - Q. und Schatten beobachten (in ber Malerei), custodio lucem et umbras: φυλάττειν το φωτεινόν καλ το σκοτεινόν | - Kerzenlicht, Lampenlicht ze., lumen: το φώς: φέγγος | - L. zichen, sebol candelas: στεατοῦν τοὺς λύχνους | - L. gießen, fundo fludi, fusum] cande-lieb, carus; acceptus; gratus; jucundus; suavis: las: χείν τους λύχνους | - cin L. anjunden, accendo φίλος προσφιλής [ές] άγαπητός | - fehr l., percâ-[di, sum] candelam: απτειν λύχνον καίειν φώς |-Del ind &. giegen, instillo oleum lumini: Entorateir το Ελαιον τῷ πυρί | - bas L. geht aus, exstinguitur candola: ὁ λύχνος ἀποσβέννυται | - bei L., ad lumen: προς φως · προς τον λύχνον | - bei L. grbeiten, lucubro! : πρός λύχνον έργάζεσθαι· νυκτεφεύειν.

licht, Adj., clarus; illustris; lucidus; luminosus; candidus: φωτεινός λαμπρός εμφανής [ές] | - ein L Wald, silva non condensa arboribus: ἡ ἕλη ἡ οὐ κατάπυκνος δένδροις | - im L., diluculo: έν τω διανγάσματι | - am hellen l. Tage, in sole: έν τῷ ἡλίφ. έν ημέρα.

Lichtarbeit, Incubratio: ή νυκτερίνη έργασία το νυκτερεύειν.

lichtblatt, subcaeruleus: ὑποκυάνεος [ον] · ὑποκύαvos [ov].

lichtbraun, badius: öppvivog.

lichtbringend, lucifer: φωταγωγός [ov].

lichten, einen Bath, Baum, colluco' silvam; intervello3 [velli, vulsum] arborem: ὑλοτομεῖν [- bie Anfer I., f. Unfer.

lichterloh, brennen, flagro incendie: pléyeoda. Lichtform, forma candelarum: o των λύχνων χόανος.

lichtgelb, sufflavus: ὑπόξανθος [ov].

Lichtgießer, qui candelas fundit: o vovs luxvovs χέων.

lichtgrau, canus: noliog.

Lichtfreiß, orbis lucis: à poteiros núnlos.

lichtleer, carens luce: aportiotos [ov].

Lichtlehre, quae de luce ac lumine traduntur: τὰ περί του φωτός μαθηματα.

Lichtloch, fenestra: à φωστήρ ή οπή.

Lichtmateric, lumen: tò gos [gotos].

Lichtmotte, smitte, calex pipiens: o avoavorns

Lichtpartie, -ftelle, (in einer Rebe), lumina: ή λάμψις τὰ ποσμήματα.

Lichtpunit, lux: tò gos [gotos].

Lichtpute, sfcheere, emunctorium: το λύχνου απόμακ-TOOV.

Lichtquell, fons luminis: ή φωτὸς ἀρχή.

lichtschell, fugiens lucem: δ φεύγων [ουσα, ον] φως - cin (. Menich, lucifügus; lucifüga; tenebrio: δοκο-τίας φυξήλιος | - l. [cin, fügio³ [fügi, gitum] lu-cem; dêgo³ [dêgi] in umbra: φεύγειν τὸ φῶς.

Lichtschirm, umbraculum; to σκιάδιον · σκιάδειον.

Lightichuppe, fungus: o uvuns [nros]. Lichtfeite, pars luminosa; τὰ φωτεινά.

Light pan, fax: n launas [ados]. Lichtstort, lychnûchus: o lvzvovzos.

Lichtstrahl, radius luminis; lux: ή áuris [ĩvos].

lichtboll, luminosus; lucidus; dilucidus, perspicuus; apertus; distinctus: φωτεινός καταφανής [ές] φανερός | - Adv., lucide; dilucide: φωτεινώς. καταφανώς.

Lichtzieher, qui candelas sebat: o rove luxvove ore-

φίλος προςφιλής [ές] · άγαπητός | - fehr l., percârus : πάνυ τίμιος · ὑπερτίμιος [ον] | - mein Lieber! (in Anreden), o bone! amabo od. sodes: & pile! | ich habe imbn 1., diligo [lexi, lectum] qm: quleiv τινα | - febr 1., est mihi quis in deliciis : ὑπερφιλείν τινα | - jmbm I. fein, cordi sum cui; amor1 a quo: gileistai vno tivos | - es ift mir I, bag du fommft, gratus acceptusque mihi venis; opportune venis: εἰς δέον ἥκεις | - bað ift mir I., hoc placet: τοῦτό μοι ἀρέσκει | - bað ift mir I. ju hören, hoc labenter audio4: τοῦτο ἡδέως ἀπούω | - lag bir bas l. fein, habes quod hac re gaudeas: χαίρε περί τούτου | bas follte mir I. fcin! bene dicis! bene facis!: καλώς λέγεις | - ich will lieber, malos [malui, malle]; magis placet; praeopto': προαιρείσθαι | · lieber, libentius: μαλλον | - (f. b. c. vielmehr), potius: μαλλον |-In Rebensarten bes gemeinen Lebens, 3. B. ber I. Bott, bas I. Brot 2c., muß burch andere Wendungen ausge= drudt werden; 3. B. ber f. Gott, Deus noster: o Deos ήμῶν | - er hat faum bas 1. Brot, vix habet unde vivat: μόγις την τροφην έχει | - bas 1. Wetter, tempestas foeda: o aloggos ovoavos.

liebaugeln, mit imbm, specto1 qm oculis ignem fatentibus: νεύματι δηλοῦν τὸν ἔφωτα | - mit cinan= ber 1., aspicimus inter nos furtim: κούφα άλλήlovs elsopãodai.

Liebden, f. Geliebter, Beliebte | - mein L.! mea voluptas! meum cor! ω καρδία μου.

Liebben, Euer, als Anrebe, amabilitas tua: ayaπητέ.

Liebe, amor; caritas; pietas; benevolentia; studium: ό έρως [ωτος] | - L. zu imbm, amor erga qm; voluntas (studium) in qm: o kows [wros] πρός τινα - feine &. (einem Dabden) entbeden, narro' amorem meum cui: τον έρωτά τινι δηλούν | - ber (finnlichen) μενον είναι τοῖς ἀφοοδισίοις | - αμβ 2., propter amorem: sὐνοία | - bor 2., prae amore: ὑπ' ἔφωτος | - jindm eine 2. (Gefälligfeit) erweisen, praesto 1 [stiti, statum] officium cui: φίλλα χοήσθαι περί τινα | - tah. in weiterer Botg, (f. v. a. Reigung du einer Sache), studium cjs rei: ή προθυμία τινός | -2. ju etw. haben, amans sum ejs rei: έραν τινος.

Liebebiener, (:in), adulator (-trix); deditus (-a) rebus venereis: ὁ κόλαξ [ακος]· ὁ χαριζόμενος τοῖς άφροδισίοις.

liebetrant, aeger amore: νοσών ὑπ' ἔρωτος.

Liebelei, amatio: ή Ερασις [εως]. ὁ έρως [ωτος] | Libelcien, levitates amatoriae: τὰ ἀφροδίσια.

licbeln, deditus sum levitatibus amatoriis: yaoiteσθαι τοῖς ἀφροδισίοις.

lieben, amo1; diligo3 [lexi, lectum]; habeo2 carum qm; studeo2 cui; complector3 [plexus] ob. prosequor³ [secûtus] qm amore; teneor² [tentus] od. captus sum amore cjs.: φιλεῖν τινα· ἀγαπὰν τινα· ἐρὰν τινα· ἐρὰν τινα· ἐρὰν τινα· [tentus] qm mirifice; gesto qm in oculis: μάλα τινὰ φιλεῖν ὑπερφιλεῖν τινα | - über alles I., unice diligo qm: διαφερόντως φιλείν τινα . bie Wiffenschaften I., studiosus sum literarum: ἐπιμελεῖσθαι τῶν μαθημάτων | - in weiterer Bbtg I., (f. b. a. pflegen), soleo? [solitus sum]: εἰωθέναι · εἰθίσθαι.

liebenswerth, swurdig, amandus; amore dignus: άξιος του φιλείσθαι | - ein I. Charafter, mores amabiles: τὰ ἀγαπητὰ ἔθη.

Liebenswürdigfeit, amabilitas: ή χάρις [ιτος].

lieber, f. lieb.

Liebebabenteuer, res amatoria: ή έρωτική συντυχία - auf L. ausgehen, sector amores: Inoav vor ξρωτα.

Liebebangelegenheit, = begebenheit, res amatoria: amores: τὰ περί τὸν ἔρωτα.

Liebesantrag, erflärung, declaratio amoris mei; verba amorem fatentia; οἱ λόγοι περί ἔρωτος.

Liebesbezeigung, significatio amoris: ή φιλοφορovvn.

Liebesblid, oculi amorem fatentes: τὸ βλέμμα ἔφωτος δηλωτικόν.

Liebebbrief, epistola amatorie scripta: ή έφωτική

Liebesbienft, officium: ή χάρις [ιτος].

Liebesflamme, flamma: ή φλόξ [oyós].

Liebesgedanken, haben, cogito' de amore: έρωτικώς διακείσθαι την ψυχην.

Liebesgedicht, glied, carmen amatorium: ro gowtoπαίγνιον.

Liebesgenuß, gaudia amoris: τὰ ἀφροδίσια.

Liebesgeschichte, res amatoria; amôres: ò egormos uvvog.

Liebedgesprad, sermo amantium: ὁ τῶν φιλούντων λόγος - leifes L., susurri amantium: τὰ τῶν φιλούντων ψιθυρίσματα.

L. crachen fein, deditus sum rebus venereis: zaoigo- Liebesglut, incendium amoris: n plos. luga rov žowtos.

> Liebesgott, deus amoris; Cupido; Amor: o "Eous [ωτος] | - Liebesgottin, dea amoris; Venus: η 'Aφοοδίτη.

> Liebeshandel, res amatoria: o fows [wros] | - Lies beshanbel, amores: of egores | - folden nachgeben, sector1 amores: ζητοῦν τοὺς ἔρωτας.

> Liebestrautheit, morbus venereus: ή των άφροδισίων νόσος.

Licbestunit, ars amandi: ή του φιλείν τέχνη.

Liebestus, basium: τὸ φίλημα.

Liebestuft, voluptas amatoria: ή τῶν ἀφροδισίων ήδουή.

Liebesmacht, visamoris: ή τοῦ ἔρωτος δύναμις [εως]. Liebesmahl, bei ben Chriften, agape ; charistia [orum]: ή αγάπη.

Liebesmittel, virus (poculum) amatorium; remedium amoris: τὸ τοῦ ἔρωτος ἄκεσμα: τὸ φίλτουν.

Liebespaar, amantes; sponsus et sponsa: ol έρωντες. Liebespein, squal, amor (torqueus): of footixol noνοι | - 2. empfinden, torqueor2 [tortus] amore: βασανίζεσθαι τω έρωτι.

Liebespfand, pignus [oris] amoris: τὸ πίστευμα ξοωτος.

Liebespfeil, sagitta Cupidinea: το του Ερωτος βέλος. Liebebraufth, ardor amoris: ή έρωτική μανία.

Liebesregung, motus [ûs] animi et amoris; ή του ἔρωτος πίνησις [εως].

Liebessium, sensus [as] amandi: ή του φιλείν αίσθη-GIG EWG .

Liebessprache, sermo amatorius: à éportinde loyos. Liebeständelei, lasus [as]: ή παιγνιά.

Liebestrant, f. Liebesmittel.

Liebestrieb, impetus [ûs] amoris; libîdo: ή έρωτική

Liebesberbindung, foedus [eris] amorum: τὰ έρωτιий бонии.

Liebesberhaltnig, =berftandnig, amor: o goog [wros]. Liebestverf, officium; beneficium; rò evegyétqua n άγαθουργία.

Liebestvunde, vulnus [eris] amoris: τὸ τρανμα τον ἔρωτος.

Liebeswuth, furor amoris: ή έρωτομανία.

Liebeszauberei, veneficium amoris: ή φαρμακεία τοῦ ἔρωτος.

liebeboll, plenus amôris; amans; blaudus: φιλόστοργος [ον] φιλόφοων [ον] | - Adv., amanter; blande: φιλικώς.

liebgewinnen, adamo1; coepi amare: Egoti twos λαμβάνεσθαι.

liebhaben, f. lieb.

Liebhaber, amans; amator; cultor; amatus: o equστής [οῦ] · ὁ ἐπιθυμητής [οῦ] | - in weiterer Both (f. b. a. Freund einer Cache), amans; amicus; amitor; cultor; studiosus cjs rei: o pilog Depansvor επιμελών τινος | - ein L. bom Raufen, emax: ώνηι: nos : duntiar | - 2. bom Bauen, aedificator: o of 20δόμος | - L. bon efro. fein, delector re: ἐπιθυμείν

http://rcin.org.pl

τινος - Liebhaberin, amans; studiosa ejs rei: ή έρω- | liebiverth, carus: φίλος τίμιος. σα | - f. a. Bellebte.

Liebhaberel, studium; deliciae: ή έπιθυμία ὁ έρως [wros] | - irgend eine &. haben, adjungo's [junxi, netum] animum ad studium cjs rei: την ψυχην τοέπεσθαι sig σπουδήν τινος | - bas ift meine 2 haec sunt studii nostri: αύτη έστιν ή σπουδή μου.

Liebhaberrolle, partes ob. persona amatôris: τὸ τοῦ έραστου πρόσωπου.

liebfofen, imbn, blandior cui; permulceo [si, sum] qm: ἀσπάζεσθαι· ὑποκορίζεσθαι.

liebfofend, blandus: aluvlos aluvlios [ov].

Liebfosungen, blanditiae; blandimenta: το ασπασμα: ο άσπασμός.

lieblid, duleis; suavis; jucundus; amoenus; χαφίεις [εσσα, εν] ηδύς [εῖα, v]] - Adv., dulciter; suaviter: jucunde: ήδέως γλυκέως.

Lieblichfeit, dulcedo; suavitas; jucunditas: ή χάρις

[ιτος] ή ηδονή.

Liebling, imbs, deliciae; amores cis: o έρωμενος · o άγαπητός | - to ift jmb mein L., est mihi quis in deliciis: ηδεσθαί τινι στέργειν τινά | - auch in Bufammenfeigungen, g. B.

LieblingBarbeit, opus quo quis maxime delectatur: πεχαρισμένον έργον.

Lieblingsausbrud, vox qua longe omnium maxime quis utitur: το όημα πεχαρισμένον.

Lieblingsbeder, poculum gratissimi usus: το έκπωμά μου ήδιστον.

Lieblingsbeschäftigung, studium quo quis maxime delectatur: ή σπουδή ή μάλιστα χαριζομένη.

Lieblingsbutd, liber quem quis non dimittit e manibus: τὸ βιβλίον τὸ ήδιστον.

Lieblingsmaterie, res de qua quis saepe et libenter disserit: τὸ χρημα περί ου τις ήδιστα διαλογείται. Lieblingomeinung, sententia quam quis adamavit: ή

γνώμη ήν τις μάλιστα στέργει. Lieblingoneigung, studium; voluptas ingenii: ή έπι-

Dunia n noovn

Lieblingofdriftsteller, scriptor gratissimi studii: ò γραφεύς ὁ ήδιστος.

Lieblingsmunich, quod cui maxime in volis est: ο τις εύχεται μαλιστα.

Lieblingegofe, dilecta eni ex ancillis praecipue: 7 καλλίστη θεράπαινα.

lieblos, durus; inhumanus; impius: actogyog [ov] σκληρός.

Lieblofigfeit, animus durus; ingenium inhumanum; impietas: ή ἀστοργία· ή σκληφότης.

liebreich, humanus; comis; benignus; affabilis: quλάνθοωπος [ov] φιλόφοων [ov] | - Adv., humane; comiter etc.: φιλοφούνως πράως προθύ-

Liebreis, venus; venustas; gratia: ή χάρις [ιτος]. ή ξπαφροδισία.

liebreigend, venustus: έπαφρόδιτος [ov].

Liebschaft, amor: o kows [wros] | - eine & haben, do1 [dědi, datum] operam amori: ἔρωτα πρός τινα Execu | - eine andere &. haben, occupatus sum in alio amore: άλλφ έρωτι κατέχεσθαι.

Liebste, f. Beliebte.

Lieb, carmen; cantus [ûs]; canticum; cantilena: το μέλος το άσμα ή ώδή | - (f. b. a. Dedel), operculum: τὸ πῶμα ἐπίθημα.

Liedchen, cantiuncula: to eldullion.

Liederbuch, liber canticorum: το των ώδων βιβλίον.

Lieberdichter, poëta lyricus: o ύμνοποιός.

lieberlich, dissolutus; negligens; nequam; libidinosus: «ποσμος [ov]: «ταπτος [ov] | - Adv., negligenter; dissolûte; libidinôse: ἀκόσμως ατάκτως.

Lieberlichfeit, negligentia; mores dissoluti; vita dissoluta; nequitia: ή ἀκοσμία· ή ἀταξία.

lieberreid), continens multa carmina: nollàg odàs nατέχων [ουσα, ον] | - bon einem Dichter, vena diviti: πολλης ευφυίας.

Cieferant, conductor; redemptor: o nogigov [ovtos].

ό ποριστής [ου].

liefern, praebeo2; trado3 [didi, ditum]; exhibeo2; conferos [contuli, collatum, conferre]; subvehos [vexi, vectum] : φέφειν . άγειν | - cine Arbeit f., perficio3 [fêci, fectum] opus; curo perficiendum: ¿oγον ποιείν | - eine Chlacht I., f. Schlacht.

Lieferung, an Beld, collatio; pecunia imperata: ή

aywyn | - f. a. Getreibelieferung.

Lieferungswefen, Gefreibe betreffend, res frumentaria: τα περί τον σίτον.

Liefland od. Libland, Livonia | - Adj., Livonicus.

liegen, hingelegt fein, jaceo2; situs ob. positus sum; cubo 1 [bui, bitum]; recubo1; recumbo3 [cubui, bitum]; accubo1: κεῖσθαι κατακεῖσθαι τίθεσθαι | an jmbm ob. efw. l., jaceo2 ad; adjaceo2 cui: παρακεῖσθαί τινι | - auf etw. I., incube i cui rei; innîtor3 [nixus] re: Emineiodai tivi | - oben barauf I., superimpositus sum: avansiodat | - unten I., succubo1; substrâtus sum: ὑπουεῖσθαι | - in etw. l., jaceo2; positus sum in re: eynsīsdai tivi | - am Boben I., jaceo² humi : χαμαί κεῖσθαι | - im Bette L, sum in lecto: noipasdai naransisdai] - b. Kranten, teneor² [tentus] lecto: κατακεῖοθαι ἐν εὐνῆ | - im Bochenbette I., cubo puerperio: Lozeveoval - imbm in ben Armen I., haereo in complexu cjs: ev ovaπλοκή τινος είναι | - bor jmbm auf ben Knieen 1., supplex sum cui: ixetyv tivos elvai | - da (bereit) I., sum ad manum: κατακείσθαι · παρείναι] - ! laffen, sino3 [sîvi, situm]; non aufero [abstuli, ablatum, auferre]: οὐ κινεῖν τι] - fig. (f. b. a. etib. aufgeben), abjřeio³ [jêci, etum]; omitto³ [mîsi, ssnm]; iatermitto*: παριέναι αφιέναι |- 1. bleiben, non auferor3: ακίνητον μένειν | - im Bette I. bleiben, non surgo3 [surrexi, rectum]; contineo a [tinvi, tentum] me in lecto: ουκ ανίστασθαι έξ ευνής | - fig., ahjiciora; omittora; intermittora: διαλείπεσθαι | - der Schuce bleibt I., nives non liquescent: ή χιών οὐ τήκεται | ich habe Beld I., pecunia otiosa mihi jacet: ὑπόκειταί μοι ἀργύριον | - ber Sanbel I., mercatûra jacet: ή εμπορία κακή έστιν | - e8 1. mir in ben Bliebern, membra gravantur: τὰ μέλη βαρύνεται.

In weiterer Bolg, A) eine Lage haben, bon Lanbern. Orten, jaceo2; situs sum: κεῖσθαι οἰκείσθαι | neben einem Orte I., tango's ftetigi, tactum] ; attingo's locum : ἔχεσθαι τόπου |- einem Orte gegenüber L, situs sum e regione ob. exadverso loci ejs : κεῖσθαι καταντικού τόπου τινός | - nach einer himmelsgegend bin I., vergo3 ob. specto1 in ob. ad: τετραμμένον είναι Linguift, grammaticus; intelligens multarum linguaπρός τι | - über einem Drie I., jaceo2 supra etc. : ลังองิย หลังชิณ | - um einen Ort I., ambeo locum : περιέχειν τόπον | - bicht unter einem Berge I., jaceo* sub radicibus mentis: ὑποκεῖσθαι τῷ ὄφει | - nahe L, prope absum [abfui, abesse]: έγγυς ἀπέχειν· eyybe eivat | - weit bon einander I., disjunctus sum magno locorum intervallo: πολὸ ἀπέχειν | - gleid)meit bei einander I., disto' [stiti] pari intervallo: ἔσφ διαστήματι ἀπέχειν | - eine Stadt (auf der Reise) I. laffen, non attingo3 [attigi, tactum]; praetervehor3 [vectus] urbem: παροχεῖσθαι παρά πόλιν.

B) bauernd an einem Orte (in einem Buftanbe) fein, versor1; commoror1; sum: είναι· διατρίβειν | - al6 Besatzung, sum in praesidio: έν φρουρά είναι - bor einer Stadt I., obsideo2 [sêdi, sessum] urbem : προς-καθησθαι τη πόλει | - zu Haufe I., sedeo2 [sêdi, sessum deses domi: οίποι διατρίβειν | - im Stands quartiere I., habeo statîva : έν σταθμοῖς είναι | - im Felde I., sum in castris: είναι έν τῷ στρατοπέδω | über ben Büchern I., haereo 2 [haesi, -sum] in libris : έχεσθαι των βιβλίων.

C) an etw. I. (f. b. a. feine Grund haben in etw.), situs sum; versor1; cernor3 [crêtus]; nitor3 [nîsus ob. nixus] in re: ένεῖναι, εἶναι ἔν τινι γίγνέσθαι παρά τη- fo biel an mir I., quantum in me situm est; pro viribus: εἰς δύναμιν κατά δύναμιν | - an wem liegto? perquem stat? ἐν τίνι κεῖται; | - tvoran liegt co? quid impedit? τί έμπεδα; | - s., bas 2., cubi= tus [as]: ή κατακλισις | - burch langes L., vetustate: τη πολυχρονιότητι.

liegenbe Grunde, solum; fundus; agri; ò aygos tò κτημα · χωρίον.

Lieutenant, subcenturio: o vnológayos.

Lilie, lilium: tò xoivov tò govgov ! - bie blaue L., iris [idis]: n lois [idos].

Lilienbeet, lilietum: à nouvor [ovos].

Lilienol, oleum liliaceum: τὸ έλαιον ἀπὸ τῶν κρίνων. lilienweiß, candidus: Leunotatog.

Linde, Lindenbaum, tilia: ή φιλύρα | - aus 2., f. b.f.

linden, tiliagineus; φιλύρινος.

Lindenallee, ambulatio tiliis utrimque septa: ò gilvρῶν ὄρχος.

Lindenbaft, philyra: ή φιλύρα |- Banber aus L., tiliae; philyrae: ή φιλύρα.

Lindenblitthe, flos tiliae: τα των φιλυρων ανθη.

Lindenhold, lignum tiliagineum: gula giligira. Lindenwald, silva tiliarum : o pelvoor δουμός. lindern, lenio*; mitigo1; mollio*; levo1: πραύνειν.

πεπαίνειν.

Linderung, mitigatio; levatio: ἡ πέπανσις τὸ πραύveiv | - imbm 2. in etw. getvähren, lenio qd cui; levo 1 qm re: πουφίζειν τινί τι· έπιπουφίζειν τινά

Linderungemittel, levâmen; levamentum; medicîna: τὸ πραύτ ικὸν φάρμακον.

Lindwurm' draco: o δράκων [ovtos].

Lineal, regula: ή στάθμη.

Lineamenta, lineamenta [orum]; incisara: ή έντομή τομη.

rum: o yeauuatinos.

Linie, linea: ή γραμμή | - eine gerabe (frumme) 2., I. recta (curva): ή εὐθεῖα, ἀγκύλη γραμμή |- beð 3itfels, I. circumcurrens: \(\eta\) diaustoos I - eine & gichen, dûcos [xi, ctum] lineam: γραμμήν άγειν - mit etw. re ob. ex re: γραμμήν άγειν τινί | - nad ber &, ad lineam : Enl στάθμην | - &. im Befichte ob. in ber Banb, incisura: al evroual | - in ber Aftronomie, (f. a. Acquator) circulus acquinoctialis: o lonusotνός κύκλος | - als Längenmaß, pars duodecima digiti: τὸ τοῦ δακτύλου δωδέκατον μέρος | - Begen= linie, finis: ὁ δρος τὸ δριον | - überh. als Richtung, linea; ordo: ἡ λινέα ὁ δριος | - in geraber 2., recta linea; recta via: 2000 | - bab. eine 2. (Beile) bon Buchftaben, versus [ûs]; versiculus: to στοιχίδιον | - Q. bon Golbaten, acies: o στοίχος | - bas heer in 3 & aufftellen, instruo's [struxi, ctum] triplicem aciem: παρατάττειν τὸν τριπλάσιον στρατόν | - b. Beichlechteregister, linea: η λινέα | - auf. u. abstelgende 2., I. superior et inferior: ή ανω και ή nátco livéa | - bon baterlicher (mutterlicher) &., a patre (matre): έκ πατρός [μητρός] | - in gerader & mit jmbm bermandt fein, contingos [tigi, tactum] qm arctissimo gradu: συγγενεία προςήμειν τινί | - bei Festungen, opus ; fossa : rò koyov - ôzvowua | - eine 2. um etw. gieben, eireummunios qd opere: wvκλούν τι.

Linienblatt, lineae ex atramento ductae: ή σχέδη γοαμμαίς διειλημμένη.

Linienichiff, navis longa: ή τριήρης [ous].

Linienfolbat, miles legionarius ob. gravis armaturae; ό της λεγεώνος στρατιώτης.

Linientruppen, legiones ob. milites gravis armatarae: of onlitut [ov].

liniiren, dúco3 [xi, ctum] lineas per qd: γραμμαίς διαλαμβάνειν.

lint, sinister; laevus: ἀριστερός εὐώνυμος [ov] | bie I. Sand, sinistra (manus): ή ἀριστερά]χείρ]] bie I. (verfehrte) Geite, pars aversa: τὸ ἀπεστραμμένον μέρος.

lintifd), laevus; rusticus; adégios [ov] σκαιός.

linfo, a sinistra (parte); sinistra; ad sinistram'; sinistrorsus; sinistrorsum: ἐπὶ τὴν ἀριστεράν -l. fein, sum sinistra manu agiliore et validiore: την αριστεοαν έχειν πρακτικωτέραν.

linfoum, sinistrorsus: ἐπ' ἀριστερά.

linnen, f. leinen.

Lindchen, lenticula: ò panos.

Linfe, lens: o ganos à negovy | - fig., linfenformiges Blas, vitrum forma lenticulari: ή υαλος ή φακώδες είδος έχουσα.

Linfenbaum, colutea: ή κολουτέα.

linfenformig, forma lenticulari: φακωτός φακοειons [és].

Linfengericht, lentes coctae: ή φακή.

Ling, Lentia.

1. Lippe, labrum; labium: rò xerlog | - aufgefprungene L., fissûra labrorum: τὸ σχίσμα τῶν χελυνῶν |ber große & hat, labrosus: πρόχειλος [ov]. μαπρόxellos | - etw. mit ben &. berühren, admoveo' [movi, motum] labra cui rei: Φιγγάνειν τι τοῖς χείλεσι | ber Rame ichwebt mir auf ben 2., nomen mihi versatur in primoribus labris: τὸ ὄνομα ἐν ἄκροις τοῖς, ἐπαίνου | - Ι. [cin, quaero3 [quaesîvi, sîtum] lau-

χείλεσί μου έστιν.

2. Lippe, 1) M. Lupia; Luppia. - 2) Ct. Lippa; Lipstadium. - 3) Braffch. Comitatus [us] Lip-

Lippenbuchstabe, litera labrorum: τὸ διὰ τῶν χει-

λέων προφερόμενον άφωνον.

liquidiren, refero [retuli, relatum, referre] in rationem: έγγράφειν τι είς τον λογισμόν.

lispeln, es tispell imb, est cui lingua blaesa: τραυλίζειν · ψελλίζειν την φωνήν | - s., das L., sonus blacsus: ὁ τρανλισμός.

Lispler, blaesus: o roavlog.

Liffabon, Olissipo ob. Ulissipo [onis]; Felicitas

Julia; Lisboa; Lissabôna.

List, astutia; calliditas; versutia; ars; artificium; dolus: ὁ δόλος· ἡ τέχνη· ἡ μηχανή | - eine L. er-finnen, compôno [posui, situm] dolum: μηχανασθαι μηγανάς | - eine &. antvenben, utor3 [ûsus] arte: τεχνασθαι | - gegen imbn, intendo3 [di, tum] dolum ad qm fallendum: μηχανασθαι έπί τινι.

Liste, index; numeri: o naráloyos | - in die L. cintragen, refero [retuli, relatum, referre] in indicem :

έγγράφειν είς κατάλογον.

liftig, astûtus; callidus; versûtus; dolôsus: πανούργος [ov] · ποικίλος · δολερός | - Adv., astûte: πανούργως. δολερώς.

Litanei, litania: ή λιτή.

Literargeschichte, historia literarum: ή τῶν γοαμμάτων ίστορία.

literarifd), literatus: μαθηματικός γραμματικός.

Literator, philologus: o quidoloyos.

Literatur, literae; monumenta literarum: τὰ γράμματα ή γραμματεία.

Lithauen, Lithuania; Lituania.

Lithograph, lithographus: o litoyoagog.

Lithographic, lithographia: ή λιθογραφία.

lithographifd, lithographicus: Ledoyoapenos [ov].

Liturgie, liturgia: ή λειτουργία.

Like, funiculus: το μιπρον σχοινίον. Libabien, Graecia Propria; Hellas [adis].

Liborno, Liburnicus Portus; Liburnum.

Libree, vestis famulāris: ή παράσημος έσθής.

Lob, laus; laudatio; praedicatio: ὁ ἔπαινος ἡ εὐλογία | - L. einernten, consequor [secutus] laudem; comparo mihi laudem: ἔπαινον κτασθαι | - burch etw. L. ernten, habeo' laudem de re: ἔπαινον ἔχειν πρός τι | - L' haben, laudor': ἐπαινεῖσθαι|- großes L. haben, efferor [elâtus, efferri] laudibus; celebror laude: Doullsodat enaivo | - jmbm ein 2. ertheilen, tribuo3 [ui, ûtum] laudem cui: ἔπαινόν τινι διδόναι | - nad) L. streben, trahor [tractus] studio laudis: φέρεσθαι τη του έπαίνου έπιθυμία - imbm etw. jum & anrechnen, duco3 [xi, ctum] qd cui laudi: καταλογίζεσθαί τινι έπαινον | - jmbm jum L. gereichen, sum cui laudi: Enaivov tivi civai - fprudito., f. eigen.

Lobbegierbe, studium laudis : ή ἐπιθυμία τοῦ ἐπαινείσθαι.

Iobbegierig, cupidus ob. studiosus laudis: ἐπιθυμών | Iodig, cirratus; cincinnatus: ovlog.

dem : έπιθυμείν ἐπαίνου.

loben, laudo' ; tribuo's [ŭi, ûtum] laudem cui; praedico 1 qm ob. de quo: ἐπαινείν εὐλογείν δοξάζειν - jmbn in's Geficht I., coram, in os laudo 1 qm: παρόντος τινός έπαινείν | - ich lobe mir etw., habe es lieber, malo [malui, malle] qd: μαλλον βούλεσθαί Tt | - s., bas 2., f. 20b.

lobenswerth, swirdig, laudabilis; dignus laude; laudandus: ἐπαίνον ἄξιος ἀξιεπαίνετος | - für l. gelten, dûcor3 [etus] laudi: ἐπαίνου ἀξιοῦσθαι [-

Adv., laudabiliter: άξιεπαινέτως.

Lobenswürdigfeit, laus; decus [oris]: ή άξία.

Lobeserhebung, laudatio; laudes; praedicatio; praeconium: ò ἔπαινος τὸ ἐγκώμιον | - imbm große 2. machen, effero [extuli, elatum, efferre] qm summis laudibus : έγκωμιά τινι λέγειν.

Robgedicht, carmen in quo laudes ejs celebrantur:

ό ύμνος ή ύμνωδία ὁ παιάν [ανος]. Lobgefang, hymnus; paean: o vuvos.

lobpreifen, imbn, orno1 qm laudibus; extollo3 qm:

έγκωμιάζειν.

Lobrede, laudatio; laudes: o Enaivos | - auf einen Berftorbenen, l. mortui: o Enaivos του τεθνεώτος 2. auf imon halten, dico's [dixi, etum] de laudibus cjs: ἔπαινον λέγειν ἐπί τινι.

Lobreduce, laudâtor; praedicâtor; praeco: o έγκωμιαστής [οῦ] | - Lobrednerin, praedicatrix: τ έπαι-

VÉTIC.

Lobschrift, laudatio; laus: δ έπαινος.

lobfingen, imbm, prosequor's [secutus] laudes ejs cantu: vursir nadvursir.

Lobspruch, f. 206.

Lobfucht, aviditas laudis: ή ἐπαίνου ἐπιθ :μία.

lobfüchtig, avidus laudis: ἐπιθυμητικός ἐπαίνου.

Local, in Zusammens. s. Orts... ortich.

Locale, Localitat, f. Ort, Lage, Ortobeschaffenheit.

Loch, foramen; cavum; hiatus [ûs]; rima; fissûra: τὸ τοημα· ή τρησις· ή οπή | - was ein 2. hat, perforatus; fissus: τρητός τετρημένος.

Lochfage, f. Sanbfage.

Lode (Lodden), loden, f. Saartode, fraufeln.

loden, allicios [lexi, lectum] voce (cibo); inesco1: δελεάζειν παλεύειν ἐπάγειν | - fig., allicio³; allecto¹; invîto¹; illicio³; pellicio³: παρακαλεῖν καλεῖν ἐπάγεοθαι δελεάζειν | - δu ctiv. Schiechtem I., indûco3 [xi, ctum]: παράγειν, παράγεσθαί τινα.

loder, I) (nicht bicht), solutus ; rarus ; facilis : zavvos άραιός · ψαθυρός | - Die Felber 1. machen, mollio4 agros: μαλάσσειν τους άγρους | - II) (nicht frapp anliegend), laxus: χαλαρός | - 1. machen, laxo 1; remitto3 [îsi, ssum]: zalav avisvai | - III) fig., (lie= berlich), dissolutus: averos [ov] τουφερός.

Lockerheit, I) raritas; raritudo: χαυνότης | - II) (bes Sinnes), animus dissolutus: ἡ ἄνεσις [εως] | - III) (bee Betragene), mores dissoluti: τὰ τουφερά έθη.

Lodpfeife, fistula aucupatoria: ὁ ὀρνιθοθηρευτικός Lothfraut, conferva: είδος ἐνύδρου βρύου.

Lodfpeife, esca; illecebra; cibus: τὸ δέλεας [ατος] τὸ ἔδεσμα | - burch L. fangen, inesco cibo; δελεάζειν έδέσματι.

Locfung, bas Loden, allectatio: ἡ ἐπαγωγή τὸ ἀγα-

Locfungsmittel, lenocinium; incitamentum; f. a. b. υ.: ή έπαγωγή το θέλγητρον.

Loctrogel, allector; illex: o maleuting [ov].

Loberafche, favilla: ή αἰάλη · μαρίλη. Iobern, flagro1: pléyeodat launeir.

löblich, 2c., f. lobenswerth.

lödjerig, perforâtus; foraminôsus; rimôsus: τρηματώδης [ες] · τετουπημένος.

Löcherschwamm, boletus, L : o Bwlitns [ov].

Loffel, cochlear; ligula: τὸ κοχλιάριον τὸ μύστρον - ein gehäufter 2. voll, cochlear cumulatum: τὸ πληρες ποχλιάριον.

Löffelden, ligula: το καχλιάριον · μυστριον.

Loffelente, anas clipeata, L.: ή ἀσπιδοφόρος νήττα. Liffelgans, platalea leucorodia, L.: o έρωδιος λευκός ὁ πελεκάν [ανος].

Löffelftiel, manubriolum ligulae: τὸ ποχλιαφίου λαβίδιον.

loffeliveife, cochlearibus : nogliagiois.

Löhnung, stipendium (militare): ή μισθοφορά ο μισθός.

Löhnungstag, dies stipendii: ή του μισθού ήμέρα. Löschanstalten, subsidia reprimendis ignibus: παρασκευαί πρός το κατέχειν το πύρ.

Losdieimer, hama: ή άμη · ὁ κάδος.

Io[d)en, restinguo³ [[nxi, nctum]; exstinguo³; op-primo³ [pressi, pressum]: σβεννύναι κατασβεννύναι ἀποσβεννύναι | - den Durst, expleo2 [lêvi, lêtum]; sedo1: σβεννύναι το δίψος πληφούν την δίψαν | - II) (tilgen), deleo2 [levi, letum]; expungo3 [nxi, nclum]; tollo3 [sustuli, sublatum]: έξαλείφειν' άφανίζειν I - s., bas L. (bes Raltes), maceratio calcis: ή φύρασις της κονίας |- (bed Durfted), sitis restinctio: το πληφούν την δίψαν.

Löschfaß, lacus: ò lánnog Bódgog.

Löschgerathe, f. Feuergerathe.

Lofdhafen, hamus: το άγκιστρον.

Loichpapier, charta bibula: ὁ πότης χάρτης.

Lojegeld, pecuniae quibus qs redimitur; pactum pro capite pretium; pretium; pecunia: λύτρον τὰ λῦ-

lofen, I) (losmaden), solvo3 [vi, solatum]; resolvo3; relaxo¹: λύειν | - ben Schleim I., discutio^a [ssi, ssum] pituîtam: ἀποφλεγματίζειν | - bie Junge, libero I linguam (scalpello) resectam: λύειν την γλώσσαν - einen Anoten, expedio nodum: λύειν τὸ κάθαμμα | - ein Mäthsel, solvo3 aenigma: λύειν τὸ αίνιγμα | — II) (einnehmen (Geld) and Waaren 1c.), recipio3 [cêpi, ceptum] re divenditâ: λαμβάνειν έμπολαν.

lothen, ferrumino1: στεγνούν συστεγνούν πολλάν s., ferruminatio: ή στέγνωσις ή πόλλησις.

lothig, semuncialis: ημισείας.

Löwe, leo: o léwr [ortos] | - Löwin, leaena: n λέαινα.

löwenartig, leonînus: λεοντώδης [ες] · λεόντιος.

Löwenfuß, I) pes leoninus: o léavros movs | - II) (Pflange), alchemilla vulgaris, L. : τὸ λεοντοπόδιον. Löwengarten, vivarium leonum : ò παράδεισος λεόν-

Löwengrube, cavum leonfaum: to léavros onnλαιον. ὁ λέοντος φωλεός.

Löwenhaut, pellis leonina: ή λεοντή ή δορά λέον-

Löwenhers, muth, summa animi fortitudo: ò &vμός λέοντος

Löwenklaue, I) unguis leoninus: ή χηλή λέοντος | -II) (Affange), acanthus: o anavoog.

Livenmaul, (Pflange), antirrhinum, L.: to avagόιον το βουπράνιον.

Lowenradien, rictus [as] leonis: τὸ χάσμα λέοντος. Lowenschwanz, schweif, cauda leonina: & leovros ούρά.

Lowenstimme, ber eine bat, bene robustus in clamando: λέοντος φωνήν έχων.

Löwenwärter, custos leonum: & λεοντοκόμος.

Li: vò λεόντοδον.

Lodi, St., Laudi; Laus Pompeia nova. Logarithme, logarithmus: o loyageduos.

Loge (im Theater), spectaculum altum; suggestus [ûs]: ἡ θὲα ὑψηλή | — II) A) (ber Freimaurer), domus (porticus [ûs]) in quam latómi convenient: ἡ συνουσία | - B) (ale Busammenfunft), conventus [as] latomorum: ή συνουσία.

Logenhaus, f. Loge.

Logenmeister, latomorum magister: o tov latouw πρόεδρος.

Logif, ars logica: ή διαλεπτική | - logifch, logicus: διαλεκτικός | - 1. Anordnung, dispositio: ή διάθεσις [εως] | - Adv., logice: διαλεπτικώς.

Yogifer, qui artem logicam profitetur; artis logicae peritus: ἔμπειρος της διαλεκτικής.

logiren, Logis, Logisgelb, f. wohnen, beherbergen, Ab= fteigequartier, Wohnung, Sausmiethe.

Lohe, cortex coriarius: ή φλόξ [φλογός] · τὸ λέπος βυρσοδεψικόν.

Lohgerber, f. Berber.

Lohn, merces; pretium; praemium; quaestus [ûs]; fructus [ûs]: ὁ μισθός ἡ μισθοφορά τὸ λημμα |-um L., mercêde: μισθοῦ ἐπὶ μισθῷ | - imon in L. nehmen, conduco3 [xi, ctum] qm mercede: μισθούσθαί τινα | - fich bei imbm um 2. berbingen, loco1 eui operas meas: ἐκδιδόναι ἐαυτὸν ἐπὶ μισθῷ | ben &. für imbn bestimmen, constituo's [ui, ûtum] mercedem ejs: καθιστάναι τον μισθόν τινος | -II) fig. (Bergeltung), merces; poena: 2006 | - fti-nen verdienten L. erhaiten, plector (xus) jure; luo3 [lui, luitum od. lutum] poenas: ποινάς του κακουςγήματος τίνειν.

Lohnarbeit, stienft, opera (mercenaria et conducti-

tia): ή μισθοφορία ή μισθαργία.

Lohnarbeiter, mercenarius: o μισθάονης [ov] · μι- Lorent, Laurentius: Λαυφέντιος. orogooc.

Lohnbedienter, famulus mercede conductus: o olusτης δ μισθοφόρος.

lohnen, f. belohnen | - es (ver=) tohnt fich ber Dube, operae pretiums, tanti est: άξιον έστιν.

lohnend, fructoosus; quaestuosus: ထိတ္ခန်နယ္တဝင္ εύκαρπος.

Lohnfutsche, magen, rheda meritoria: ή μισθία απήνη.

Lohnfutsder, rhedarius, qui operas suas aliis locat pretio: ὁ ἀρματηλάτης πρὸ μισθοῦ ἄλλους έλαυνόμενος.

Loire, Ft., Liger [eris].

Loldy, Iolium: to zigáviov. ή αίρα.

Lombardei, Longobardia : Lombardia | - Ginto. Longobardi; Lombardi | - Adj., Lombardicus, a, um.

London, St., Londinium; Londinum | - Adj., Londi-

Loretto, Et., Laurêtum | - Adj., Lauretanus, a, um. LOOS, I) sors; sortitio; sortitus [ûs]: o xligog to λάχος ή μοίοα | - burch L., sorte; sortilo: nληρωτί κλήφω | - das L. bei etw. entideiden lasen, re-voco' ad sortem; committo [isi, ssum] qd sorti: άγειν τι είς κλήφον, εείς κλήφωσιν | - ohne das L. entideiden zu lasen, extra sortem: άνευ κλήφον | -ein L. ziehen, duco [xi, ctum] sortem: κληφούν | -II) fig. (glūdidje und unglūdidje Lage), sørs; fortuna; fortunae: ἡ μοίοα· ἡ τύχη | - ich habe ein glūdidjes L., bene mecum agitur: χοῆσθαι τύχη καλη | - cin ungluctiches, degos [degi] vitam miseram: κακήν δίαιταν διατρίβειν.

loofen, sortior4; facio3 [fêci, factum] sortitionem: nlnoovodar dianlnoovodar | - um etw. I. sortior qd: nlηροῦσθαί τι | - s., sortitio; sortitus [ûs]: ή πλήρωσις ο πλήρος.

Loostopf, urno; hydria: ή κληφωτίς [ίδος].

Loofung, bas Loofen, f. loofen und Lofung

Lorbeer, I) (Lorbeerbaum), laurus [i u. us]: ή δάφνη - was bon ihm fommt, laureus; laurinus: δάφνινος — II) (Lorberziveig), laurus; laurea; laurea co-rona: ἡ δαφνίς [loos] | — Β) fig., gloria; laus; honos: τὰ ἀριστεῖα | - mit L. geziert, laureatus: δά-φνη πεκοσμημένος | - nach bem L. fireben, sum cupidus laureae (gloriae): ἐπιθυμείν τῆς δόξης - fich neue 2. im Rriege erwerben, augeo? [xi, ctum] gloriam bello: την δόξαν πολέμφ αὐξάνειν.

Lorbecraft, ramus laureus: o ulados dapons.

Lorbeerbaum, f. Lorbeer.

Lorbeerblatt, folium lauri; f. laureum: τὸ δάφνης φύλλον.

Lorbeergarten, shain, lauretum: o δαφνών [ωνος].

Lorbeerfrang, f. Lorbeer.

Lorbeerol, oleum laurinum: το δαφνέλαιον.

Porbeerrofe, rhododendrum; nerium oleander, L .: ή δοδοδάφνη το δοδόδενδοον.

Lorbeerwald, silva lauri: o δαφνών [ωνος].

Lorbeerzweig, f. Lorbeer.

Lord, vir perillustris: ò έπιφανέστατος.

108, 3. B. immer barauf f.! insta! instâte! persequere! urgeas opus!: περαιτέρω · άγε · δίωκε.

lovarbeiten, molior ab: καταπονείν άφαιζείν |fich I., expedio* me: βία ἀπαλλάττεσθαι.

losbefommen, solvo3 [vi, solûtum]; avello3 [velli n. vulsi, vulsum]: lúsev àpacosiv.

losbitten, libero precibus : ¿ξαιτείσθαι παραιτείσθαι.

losbrechen, I) (f. v. a. abbrechen), f. b. |- II) (heraus= brechen), erumpo3 [rûpi, ruptum]: δομάσθαι δομάν - bom Kriege, exardesco3 [ui]: expléyeovai | - ge= gen imbn, invéhor [vectus] vehementius in qm: ἐφορμάν τινι ὁρμάσθαι ἐπί τινα.

losbrennen, f. Teuer (geben).

losbonnern, gegen imbn, invehor3 [vectus] in qm: άναβοοντάν.

loedrücken, Die Blinte, f. loebrennen.

loBeifen, ein Schiff, expedio anvem gladio: παρασκευάζειν την ναύν.

losfahren, auf imbn, invehor's [vectus] in qm: έπιφέρεσθαί τινι.

longeben, jmbn, dimitto3 [îsi, ssum]; do1 [dodi, datum] libertatem cui: λυτρούν άπολυτρούν άφιέvai elevdepov | - einen Solbaten, do' oui missionem; exauctoro1 qm: ἀφιέναι | - jundn nicht, retineo2 qm: κατέχειν τινά.

loggeheu, solvor3 [solûtas]; incipio3 [cêpi, ceptum]: λύεσθαι· διαλύεσθαι | - auf etm., contendo3 [di, sum u. tum] quo: ἐπέρχεσθαί τινι· ἐπιφέρεσθαί τινι | - auf jmdn, petos [îvi, îtum] qm; facios [fêci, factum] impetum in qm: μετέργεσθαί τινα.

loshauen, recido3 [îdi, îsum]: ἀποτέμνειν ὑποτέuverv | - auf jmbn, peto3 [îvi, îtum] qm gladio: ovv Είφει έπιτίθεσθαί τινι.

loshefteln, refibulo1: λύειν την περόνην τινός.

loshelfen, f. losmaden. -

losfaufen, redimo [êmi, emptum] pecunia: λυτρούσθαι λύεσθαι έξαγοράζειν [- s., redemptio: ή λύτοωσις ή ἀπολύτοωσις.

losfetten, solvo3 [vi, lûtum] catena: Lúsiv τινα έμ των δεσμών.

losfommen, solvor3 [latus]; liberor1; dimittor3 [ssus]: λύεσθαι ἀπολύεσθαι · λυτροῦσθαι | - bon Soldaten, mittor3; exauctoror1: ἀφίεσθαι | - bon Befangenen, exsolver3 vinculis: λυτρούσθαι άφίεσθαι | - υση είω, l., liberor re: ἀπαλλάττεσθαί τινος | - υση Εφηίοτη, emergo [si, sum] ew aere alieno: ἀπαλλάττεσθαι τῶν ὀφειλημάτων.

loslaffen, 3. B. ben Sund auf imbn, immitto3 [tsi, ssum | canem in qm; έπαφιέναι πύνας τινί.

lodlingen, fich, elabor3 [psus] mendacio: anolvτρούσθαι ψεύδεσιν.

losmachen, solvo3 [vi, lutum]; laxo1; avello3 [velli n. vulsi, vulsum]: λύειν άπολύειν άπολυτρούν.

lobreigen, f. abreigen | - fich I., divello3 me a quo; rumpo3 [rupi, ruptum] vincula : อันธับอธิบินเ อันธับναί τι.

lobreiten, auf imbn, f. heranreiten.

τι' άπειπείν τι | - fich bon einer Schuld I., infitior1 nomen: ἀρνεῖσθαι ὄφλημα | - s., renuntiatio: τὸ αποκηρύττειν etc.

losschießen, f. abschießen.

Iosfdlagen, I)a. (abidlagen), decutio 3 [ssi, ssum]: άποκόπτειν άπαράσσειν |- B) (perfaufen), vendos [didi, ditum]: ἀποδίδοσθαι' ἀπεμπολάν | - II) n., auf imbn 1., peto3 [îvi, îtum] qm: παίειν τινά.

losfchnallen, f. abichnallen. losidneiben, f. abidneiben.

losfdnellen, remittor's [ssus] cum vi quadam: apisσθαι · αποψάλλεσθαι.

losidnuren, -idrauben, solvo3 [vi, lutum]: luew. losichivoren, fich, 3. B. von einer Schuld, abjaro creditum: ἀπομνύναι χοέος.

Losfein, bon ette., sum solutus re: Elevdegov elvai τινος | - ctw. l., vendidi; abjêci; depuli qd: διατεθεῖσθαί τι ἀπηλλάχθαι τινός.

losspannen', f. abspannen.

lossprechen, I) (vom Richter), absolvo3 [vi, latum]: αποδικάζειν | - bon cho., cjs rei: άφιέναι τινά τιvos | - losgelprochen werden, discêdo³ [ssi, sem] li-beratus: ἀποφεύγειν | — II) (von Handwerfern), cinen Lehrling 1., ascrîbo³ [psi, ptum] qm in nume-rum opilicum: ἀποπέμπειν τινά | - s., absolutio; liberatio: ἡ ἀπόλυσις.

losftenern, auf etw., peto3 [îvi, îtum]; teneo2 locum:

προςπλείν τινι.

losfturmen, sturgen, auf imbn, invebor3 [vectus] acri impetu in qm: ἐπιφέρεσθαί τινι.

lostreten, excutio3 [ssi, ssum]: Entivaggeiv.

losweichen, I) a., solvo3 [vi, lutum]; abluo3 [ui, ûtum]: ἀπολούειν ἀποκλύζειν | - II) n., solvor madefactus: βεβρεγμένον λύεσθαι.

loowerben, etw., vendo3 [didi, ditum]; abjicio3 [jêci, jectum]; dejicio3 qd: ἀπαλλάττεσθαί τινος διατίθεσθαί τι | - imbn 1., dimitto [îsi, ssum] qm: απαλλάττεσθαί τινος.

loswideln, expedio*: ἀπολύειν.

logwinden, molior : βία και μόλις ἀπολύειν τι.

loddichen, auf jmbn, invehor's [vectus] in qm; increρο 1 qm: ἀποτείνεσθαι εἴς τινα πακῶς λέγειν τινά.

lobzunden, eine Kanone, mitto3 [isi, ssum] tormentum: ἀφιέναι.

lofe, I) (loder), f. b. | - II) fig. A) (muthwillig), petulans; lascivus: ἀκόλαστος [ον] · ὑβοιστικός | - B) (smanglos) 3. B. ein lofes Maul, lingua intemperans: ή ἀκόλαστος γλώσσα.

Losung, (Losungewort, Parole), tessera; signum: rò σύνθημα το σύμβολον | - fig., bie L. zu etw. geben, praefero [tuli, latum] facem cui rei: παρεγγυαν τὸ σύνθημα.

Loth I) (als Gewicht), semuncia: ή ήμίσεια της ούγylas | - strei L., uncia: ἡ οὐγγία | — II) f. b. a. Bleiloth, f. b. | — III) (Löthftoff), ferrûmen: ἡ πόλλα.

lothrecht, f. fentrecht.

Lothringen, Lotharingia | - Adj., Lotharingieus, a, um.

Ιοδίαgen, fich, von ctw., renuntio qd: ἀποκηφύττειν Lotie, Lotomann, nanta, qui vada praevehens demonstrat: ὁ ὁδηγος τῶν νεῶν εἰς τον λιμένα.

Lotterbube, nebulo; scelus [cris]: o ovderos acios. ό κακιστος.

Lotterie, alea sortium: à niβog (των κλήρων) | - in bie 2. fegen, do1 [dedi, datum] numos in aleam sortium ; redimo3 [êmi, emptum] sortem ; tento1 fortunam sortium : κυβεύειν.

Lotterielood, sors: o nligos.

Lotusbaum, =frucht, =pflange, lotus: & loros. Louisd'or, Ludovicus aureus : à stating zousous.

lonal, f. gefeglich.

Lucca | - Adj., Lucensis, e.

Ludy , Ivnx: o loy [loynos].

LudyBauge, oculus lynceus: ò lúynetos ombaluós | - ber &. hat, lynceus: lyneus.

Quedoftein, lyncurion: rò loynovotov

Lucifer, Lucifer: o wwwooog. Lucavia; Luceavia; Lucea.

Luder (Fleifd) bom Mafe), caro morticina: τὸ πτώμα. το σώμα διεφθορός | - [. α. 21αδ.

Ludwig, Ludovieus: Λουδοβίκος.

Eude, lacuna; hiatus: τὸ διάλειμμα τὸ διάστημα |eine 2. ausfullen, expleo [levi, letom] lacunam: διάστημα έππληφούν.

Lucenbuger, vicarius: τὸ παραπλήρωμα.

ludenhaft, lacunosus; non integer: ένδεής [ές]. Ludenhaftigfeit, conditio non integra: to evdeig.

Ellines. lüften, expôno3 [ösüi, situm] aëri qd; immitto3 [îsi, ssum | aërem in qd; ventilo : ανεμούν διανεμούν - einen Baum I., intervello3 [vulsi, velli, vulsum] arborem: ὑποτίλλειν δένδρον | - s., bas L. bes @c=

treibes, ventilatio: ή ἀνάψυξις. Linge, mendacium: τὸ ψεῦδος τὸ ψεῦσμα | - cine L. [agen, mentior [mentitus]: ψευδή λέγειν · ψευδολογείν | - schmieden, compôno s [súi, sítum] mendacium: ψεύδη πλάσασθαι | - sich bor L huten, tempero mihi a mendacio: ἀπέχεσθαι τών ψευδων | - mit einer 2. megfommen, defungor3 [functus[mendacio: ἀπαλλάττεσθαι ψεύδους | - jmbn auf einer L. ertappen, prehendos [di, sum] qm mendacii: λαμβάνειν τινά ψευδόμενον] - einer L. zeihen, coarguo3 [ŭi, ûtum] qm mendacii: ἐξελέγχειν τινά ψεύδους.

lügen, mentior4; dico3 [xi, ctum]: ψεύδεσθαι ψευδολογείν · άλαζονεύεσθαι | - bas hat er gelogen, hoc mentîtus est: ταῦτ' ἐψευδολόγησεν | - er fügt, wenn er ben Mund aufthut, totus ex mendaciis factus est: ψευδέστατός έστιν | - s., mendacia [orum]: τὸ ψεῦδος.

lügenhaft, mendax; fallax; vanus; falsus: ψευδής [ές] ψευδόμενος | - Adv., falso; fallaciter: ψευ-δώς οὐν ἀληθώς.

Lügenhaftigfeit, vanitas; vaniloquentia: ή φιλοψεύδεια ή ψευδολογία.

Lugenmaul, os ober lingua mendax: η ψευδής γλώσσα.

Lugenprophet, vates vanus et fallax: o ψευδόμαν-TIS [EWS].

Lugenschmied, homo mendax: o wevdonlading [ov].

Loyos - ich will ein &. fein, wenn ze., mentiar, si etc. : ψευδολογήσω, εί | - ein L. muß ein gutes Gebachtniß haben, mendacem memorem esse oportet: τον ψεύστην δεί μνήμονα είναι | - Lügnerin, mendax: ή ψευδομένη ή γυνή ψευδολόγος.

lügnerisch, f. lügenhaft.

Limmel, homo agrestis: ὁ ἀνήο τριςκαιδεκάπηχος o pootinog.

Lumpchen, panniculus: rò éaulov.

Lüneburg, Lunaeburgum.

Limeville, Ct., Lunaris Villa.

liiften, es tuftet mid nach etw., appeto's [ivi, itum] ; concupisco s [îvi, ftum] qd: sum avidus ob. cupidus cjs rei: ἐφίεσθαί τινος · ὁρέγεσθαί τινος · κιττάν TIVOS | - Adj., appetens; avidus; cupidus cjs rei: έπιθυμητικός έφιέμενος τινος.

Lufternheit, cupiditas; cupido: ή έπιθυμία ή δοε-

Eis n nitra.

Luttid), Leodium; Leodicum | - Adj., Leodicensis.

Lügen, St., Lucena.

Luft, coelum; aër; aether: o ob. ή άήρ [άέρος] · ή αύρα | - gefunde L., coelum salabre: ὁ σωτήριος άήρ | - gemäßigte, coeli temperies: ή εὐκρασία τοῦ άέρος | - fühle 2., aër refrigeratus : ὁ ἀπεψυγμένος άήρ | - talte, frigidus: ὁ ψυχρος άήρ | - bie Ediwere ber 2., aëris gravitas: ή του άξρος βαρύτης [ητος] - in die L., in sublime: είς μετέωρον | - in die L. fibrengen, displûdo³ [si, sum] vi pulveris pyrii: ἀναξφάσσειν τι ὖπὸ πυρός | - etw. an die L. stellen. exponos [sui, situm] qd aeri: έκτιθέναι τι τώ αέρι | - einer Sache ben Jugang ber Luft berichaffen, aperio [ŭi, pertum] rei coelum: αἴθοιον τὸν ουρανόν ποιείν τινι | - imbm bie L. nicht gonnen, invideo² [vidi, vîsum] cui usurae lucis: φθονείν τινα του φωτός | - 2. machen, facio3 [fêci, factum] ventulam: διπίζειν | - jmbm L. berichaffen, facios cui spirandi copiam: πνεθμά τινι διδόναι | - fig., einer Sache, aperio viam cui rei: ἀνοίγειν την οδόν |- 2. fchopfen, duco3 [xi, ctum] animum; spiro1: πνεῖν φυσᾶν | - wieder, recipio [cêpi, ceptum] spiritum; respîro!: ἐξαναπνεῖν | - fig., fich L. machen (v. Gefchäften), expedio me ab occupationibus: λύεσθαι απ' έργων - feinem Bergen, levo' animum : κουφίζειν την ψυχήν | - gegen imbn, patefacio3 me totum cui: paregovodat | - bon ber & leben, sustineor [tentus] aëris aspiratione: ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τοέφεσθαι | - fig., vivo3 [xi, ctum] vento: ἀνέμφ βιούν | - Schlöffer in bie L. bauen, fingo3 [nxi, ctum] mihi somnia: πλάττειν έαυτω ένυπνια | - eiw. απδ ber 2. greifen, fingo3; comminiscor3 [mentus] qd: πλάττειν πλάσσειν τι.

Inftartig, aëri similis; spirabilis; flabilis; άεροει-

dis [ES].

Luftbad, gebrauchen, exponos [sui, situm] corpus nudum aëri: τὸ σῶμα γυμνὸν ἐκτιθέναι τῷ ἀέρι.

Quitballon, machina aërobatica: o aspostatys [ov]. Luftblafe, bulla: ή πομφόλυξ' φυσαλίς [ίδος].

Inftdicht, spiritui (aëri) non pervius: οὐ διάβατος τω άξοι.

Lufterscheinung, ostentum in coelo animadversum; Lumpen, I) pannus: to oanos to magos [- II) phaenomenon; meteoron: το φαινόμενον.

Luftfahrer, aëronautes: o άεροδρόμος.

Luguer, homo mendax: ὁ ψεύστης [ov] · ὁ ψευδο- | Luftfahrt, reife, eursus [ûs] aërius: ὁ διὰ τοῦ άέρος δρόμος | - eine &. machen, suscipio3 [cepi, ceptum] iter per aërem: ἀεροδρομείν.

Enffarbe, color aerius: το άξριον γρώμα.

luftfarben, colore aërio: aéquos.

Luftgebilde, opinionis commentum: τὸ τῆς δοξήσεως έπινόημα.

Luftgegend, coeli regio: τὸ κλίμα τοῦ ούρανοῦ.

Lufthimmel, aether; coelum: o aldino o ovoavos. luftig (aus 2. bestehenb), aerius; aetherius; spirabi-

lis: άέριος [ov] · αίθέριος [ov] | - B) fig. (so bunn wie Luft), tenuissimus: λεπτότατος | - 1. angezogen fein, sum levissime vestitus: λεπτότατον έχειν τὸ άμφίεσμα | - C) (leid)t, gehaltlos), levis: λεπτός |-II) (in ber 2. befindi.), aerius; aetherius: aegos [ov] acidegos [ov] — III) (ber Luft ausgescht), aëri expositus; perslabilis: διαπνεόμενος.

Euftflappe, epistomium: το έπιστόμιον.

Luftfreiß, aër; coeli regio: ò ald no [égos].

Luftfugel, aeolipila: αἱ ἀνέμου σφαῖραι.

luftleer, aëre vacuus: άέρος κενός.

Luftlod), spiramentum; spiraculum; lumen: ή άναπνοή ή διαπνοή.

Luftmaffe, magna vis aëris : τὸ πληθος τοῦ άξρος.

Luftmeffer, aërometron: το άερομέτρον.

Luftpumpe, antha pneumatica: ή ἀντλία πνευμα-

Luftraum, aer vacuus: o nevos ano [égos].

Luftrohre, arteria aspera: o βρόγχος ο λάρυγξ vyyos .

Luftfäule, columna aëria: o orolog o asquog.

Luftschiff, navigium per aërem vehens; scapha aëria: τὸ πλοῖον μετεωροπόρον ὁ ἀεροστάτης.

Quiftidiffer, acronautes: ò aspovaving.

Luftidlog, somnium: το πλάσμα ή μακαρία κενή fich 2. bauen, fingo's [axi, ctum] mihi somnia; capto1 nubes: ονειφοπολείν...

Luftidiwere, gravitas aëris: ή του άέρος βαρύτης [ntos].

Luftspringer, petaurista: o πεταυριστής.

Luft prung, saltus [ûs], qui corpus in altum levat: ή πήδησις διὰ τοῦ ἀέρος.

Luftstein, aërolithus: o depolitos.

Luftstreiche, führen, diverbero' frustra auras ferro: άερομαχείν.

Luftströmung, aëris fluens unda: to tov aspos αυμα.

Lufttheilchen, particula aëris: τὸ ἀέρος μόριον.

Luftzug, perflatus [ûs]; spiritus [ûs]: ή πνεύματος καταφορά.

Lug, in Rebenbarten, wie: er ift lauter Q. und Trug, totus ex fraude et mendaciis factus: όλος ἀπατηλότατός έστιν | - burch L. und Trug, dolis et fallaciis: δόλοις και απάταις.

Lump (bon einem Menichen), homo levis: o ovderos άξιος άνθοωπος.

(altes, zusammengeflidtes Rleid), cento: o nevrowy] mit &. bebedt, pannis obsitus: δάκεσι κατάπλεως.

lumpen, fich nicht I. laffen, praebeo' me liberalem : έλεοθέσιον έαυτον δεικνύναι.

lumpenartig, pannaceus: oominos.

Lumpengefindel, faex populi; homines perditi: ro πλήθος άγυρτικόν ο συρφετός.

Lumpenhandel, negotium pannicularium: ή των όαμών μαπηλεία | - 2. treiben, exerceo2: πιπράσμειν τα δακη.

Lumpenhandler, qui panniculos venditat: ò pania ξμπολών.

Lumpenmann, qui panniculos ostiatim colligit: o κατ' οἰκίας δακία λέγων.

Immpig, I) pannosus; pannis obsitus: δακώδης [ες] - II) fig. vilis; sordidus; illiberatis: πενιγρός ούδενος άξιος.

Lund, St., Lunda Gothorum | - Adj., Lundensis, c. Lunge, pulmo; pulmones [um]; latera [um]: o πνεύμων [ovos | - eine gute L. haben, sum bonis lateribus: άγαθούς πνεύμονας έχειν | - αμό boller 2. fcbreien, clamo magna voce: μεγάλη τη φωνή κοά-

lungenartig, pulmonaceus: nvevuovixós.

Lungenbrud), hernia pulmonalis: ή πνευμονική unln.

Lungenentzundung, inflammatio pulmonum: ή περιπλευμονία.

lungenfaul, pulmonarius: aveumovinog.

Lungenfehler, vitium pulmonis: ή αμαρτία του πνεύmovos.

Lungenflechte, moos, lichen pulmonarius : o nvev μονικός λειχήν.

Lungenfrantheit, morbus pulmonum: ή πνευμονία. Lungenschmerzen, pulmonum dolores: τὰ έν τοῖς πνεύμοσι πάθη.

Lungenschwindsucht, fucht, peripneumonia; phthisis pulmonalis: ή πλευμονίς [ίδος] · φθίσις.

Inngenfildtig, peripneumoniens: avevuovinos. Lunte, funiculus (e stupa tortus); το μικρον σχοιviov.

Lupine, lupinus; lupinum: ò Déquog.

Luft (Bergnugen), voluptas; libido; delectatio: ή ήδονή· το χάρμα | - mit L. (u. Liebe), lubenter; alacri animo; industrie: ήδέως φιλοπόνως | - 3ur L., animi causa: προς ήδονήν | - scine L. an cho. haben, percipio scepti, ceptum] voluptatem ex re: ήδομαί τινι | - feben, f. Augentuft | - II) (Reigung), studium; appetitus [ûs]; cupiditas; cupido; libido; desiderium: ή ἐπιθυμία ὁ πόθος ὁ ἔρως [ωτος] - e8 fommt mir eine L. an, copiditas me capit: ζμε-gos εἰςέρχεταί με - id) habe L., animus mihi est: έπιθυμία τινός μοί έστιν |- feine, nolo [nolui, nolle]: άβουλείν ού βούλεσθαι | - L. zu etw. haben, sum captus ob, teneor2 cjs rei studio; appeto3 [îvi, îtum]; concupisco3 [pîvi, pîtum] qd: ποθείν τι: βούλεσθαι ποοθύμως έχειν | - große, flagro1 cjs rei studio: ἔρωτί τινος αίθεσθαι | - feine, abhorreo2, sum alicaus a re; fugio3 [ûgi] qd: avμον είναι πρός τι | - jmbm zu etw. 2. machen, injicio3 [jêci.jectum] cui cupiditatem cjsrei: ἐπιθυμίαν τινί έμποιεῖν τινος | - große, incendo^a [di, sum] qm rei cupiditate: φλέγεσθαι ἐπιθυμία τινός | - Β) (bie Lufte bes Fleisches), cupiditates; libidines; cor- Ihrifch, lyricus ob melicus: λυφικός.

poris voluptates: κακαι ἐπιθυμίαι | - ihnen fröh-nen, do¹ [dĕdi, dätum] me libidinibus: ἐαυτον δι-δόναι εἰς τήν σπουδήν τῶν ἐπιθυμιῶν | - fle jügeln, imperol cupiditatibus: κρατείν των έπιθυμιών.

Luftbarfeit, voluplas; delectatios ή ήδουή ή Dalla eine öffentliche L., voluptas populo data: ή ήδονή

δημοσία.

Luftfahrt, reise, gestatio; iter animi causa succeptum: ή περιέλασις [εως] |- eine L. auf's Land mathen, excurro3 [rri, rsum] rus: entgegew Digate. Lustgarten, horti: o παράδεισος.

Lustgefecht, stampf, certamen ludierum: & dydy

wos .

Lufthain, nemus [oris]: το νέμος τα τέμπη. Lusthaus, villa; diaeta: rò evnßnrhoiov.

lustig, bilaris; hilarus; lactus; alacer gaudio; las-civus; jocosus; jocularis; ridiculus; jucundus; lλαφός εὐθυμος [ov] φαιδφός | - eine lustige Geichichte, res ridicula; negotium salsum: ilapóv ti | imbn I. machen, exhilaro qm: ευφραίνειν τινά | ildy über jmön, habeo² qm ludibrio: κωμωδεῖν τινα|
- mit jmöm, vivo³ [xi, ctum] jucunde eum quo:
εὖφραίνεσθαί τινι | - Adv., hiläre; laete; jōcôse;
ridicule: φαιδοῶς· εὐθύμως· ίλαρῶς.

Luftigfeit, hilaritas; lactitia; alacritas: ή εύθυμία.

η ευφροσύνη.

Lustigmacher, homo jocosus ob. ridiculus; coprea; sannio; scurra; maccus: ο γελωτοποιός ο βωμο-

Enftort, locus amoenus; locus quo homines voluptatis causa convenient: το ένηβητήριον.

Lustpartie, excursio; voluptas: ή περιέλασις. Luft dloß, villa; ή ξπαυλις το ξπαύλιου. Luftfeude, lues venerea: τὰ πάθη Αφοοδίσια.

Lustipiel, comoedia: ή κωμφδία.

Lust pielbichter, poëta comicus: & nounios nointis. Lustwald, swaldchen, nemus [oris]: o dovuos. lustwandeln, ambulo1; eo4 [îvi, itum]: περιπα-

Butheraner, Lutheranus: o Aovdeocivos.

lutherisch, Lutheranus: Aovdrocivos. Lutherthum, sacra a Luthero instituta: τὰ τοῦ Λουθέρου.

Luxemburg, Luciburgum; Luxemburgum | - Adj., Luceburgensis.

lugurios, luxuriosus; delicâtus; mollis; sumptuôsus: τουφερός άσελγής [ές] άσωτος [ον] - Adv., luxuriôse; delicate; molliter: τουφερώς μαλα-

Lugus, luxus [ûs]; luxuria; cultus [ûs] effusior od.

delicatus: ή ἀσέλγεια ή τρυφή.

Lurusartifel, -waaren, res ad luxuriam pertinentes; merces delicatae; deliciae: αἱ ἡδοναί αἱ χλιδαί. Yhon, Lugdanum Aeduorum | - Adj., Lugdanensis, e.

Ehrif, poëma melicum: τὸ λυρικον ποίημα.

Ehrifer, poëta lyricus od. melicus: o luquios noin-This.

Mt.

Maal, Maaß, f. Mal, Maß.

machen, I) (handeln), făcio³ [fêci, factum]; ăgo³ [êgi, actum]: πράττειν' δρᾶν | - was machît du ? quid agls?: τί πράττεις; | - f. d. a. wie befindest du did ?: quid agtur?: πῶς ἔχεις; | - was wird er mit mir m.? quid mihi faciet?: τί πράξει μοι; | - εδ mit jmdm wohs m., consălo³ [ŭi, ultum] rebus ejs: εὐ βονλεύειν τοῖς χρήμασί τινος | - εδ m., wie jmd, imitor¹ τη: μιμείσθαί τινα | - toað ist 3u m.? quid faciendum?: τί δεῖε, χρή ποιεῖν | - hier ist nichts 3u m., actum est: τετελεσμένον ἐστίν | - las mich nur m., sine me! hoe mihi curae erit: ἐμοὶ μελήσει ἐμον τὸ ἔργον | - mache fort! age! sestina! perge!: ἄγε! φέφε! | - er wird eð nicht lange mehr m., jam agit animam: ἐσχάτως ἔχειν.

remain music o may strik at - | christel :

II) bef. A) (hervorbringen), facio 3; efficio 3 [feci, fectum]; creo 1: ποιεῖν ἐργάζεσθαι | - 3u etw. gemacht, factus sum ad qd: πεφυκέναι φύσει πεφυκέναι ναι - B) (in der Arithmetif, f. b. ausmachen), efficio 3;

sum ; fio factus]: είναι πεφυνέναι.

IIÍ) jmdn zu cho. m. (cruennen), facio³; instituo³ [ŭi, ûtum]; constituo³; creo¹: ποιεῖν ἀποδειννύνει | — Β) daļ. dom Zustande, z. B. Jmdn untauge lich m., facio³ qm inutilem: ἀχοήσιμόν τινα ποιεῖν | - besser, reddo³ [didi, ditum] qm meliorem: ἀμείνονα ποιεῖν | - etho. auð jmdm m., erudio⁴ qm pulcre; prodûco³ [xi, ctum] qm ad dignitatem: διδάσκειν τινὰ καλῶς | - bicl auð jmdm m., facio³ qm magni: μέγαν τινὰ ποιεῖν | - sich nich bicl auð jmdm m., facio³ parvi; contemno³ [mpsi, mptum] qm: καταφρονεῖν τινος | - C) jmdn borstellen, ago³ cjs partes; ago³ qm: ὑποκρίνεοθαι παρέγεν ἐαντον.

IV) (fich an etw. m.), aggredior [ssus] qd; confero [tuli, llatum] me ad qd; επιχειρείν εγχειρείν τινι | - fich rasch an etw. m., arripio [ripui, reptum]

qd: συλλαμβάνειν.

Macherlohn, manus pretium: xeigodogiov to eni-

χειρον ο μισθός.

Macht, 1) (physicide Krast), vis; opes [um]; nervi: ή δύναμις [εως]· ή δοχύς [ύος]· το πράτος [- mit aller M., summà vi: ἐπτεπαμένως [- αlle M. ansfirengen, contendo³ [di, sum u. tum] omnes nervos od. elabôro¹ omnibus viribus: ἐπλ πάντα ἔρχεσθαι, -ἀφικνείσθαι] - sid über alle M. angressen, extendo³ me supra vires: ἐπτείνεσθαι ὑπὲρ την δύναμιν.

II) (Permögen, etw. auszuführen), potestas; arbitrium; facultas; imperium; copia; vis: τὸ σθένος τὸ κράτος | - e8 steht etw. in meiner M., qd in mea potestate positum est: ἰσχύω ὁννατός εἰμι δύναμαι | - Β) bah. Permögen, Viel auszuridten: a) im Staate, potentia; opes: ἡ ἀρχή ἡ ἐπικράτεια | - M. eriangen, consöquor [câtus] potentiam; ἀρχην ἐξεικνεῖσθαι | - große M. eriangen, valeo opibus: μεγάλην ἔχειν τὴν δύναμιν | - b) im Kriege (s. b. a. Trupben), copiae; vires; exercitus; manus [as]: ἡ δύναμις [εως]· τὸ πλῆθος στρατιωτικόν | - scine M. Jusammenziehen. côgo [coègi, actum] omnes copias in unum locum; contraho si, scum] vires undique: ἀθροίζειν τὸν στρατὸν εἰς ἕνα τόπον.

III) (machthabendes Welen), vis; civitas; princeps; nûmen: ή δυναστεία ή πόλις [sws] το δαιμόνιον το δεΐον | - bic curopailchen Machte, princi-

pes Europae: οἱ τῆς Εὐρώπης δυνάσται.

Madthaber, dominus; princeps; rex: ὁ δυνάστης [ου] · ὁ δυνατός · ὁ πυριεύων.

or or property [and one lanes]

Madthaberftelle, imperium : ή ἀρχή.

machtlos, impotens; insirmus opibus: ἀσθενής [ές]. ἀδύνατος [ον].

Machtlofigfeit, infirmitas opum : ή άδυνασία ή άδυ-

ναμία.

Machtsprud), arbitrium; sententia pro auctoritate lata: ή δι έξουσίαν ποίσις ο λόγος δυναστευτικός - einen M. thun, interpôno [ösüi, sĭtum] auctoritatem meam: δι έξουσίαν ἀποφαίνεσθαι γνώμην. Machtwort, verbum grave: ή πυρία γνώμη ή ἐπιταγή - ein M. sprechen, edîco [xi, ctum] imperiôse:

λοχυρώς προςτάττειν.

Machwert, öpus [ĕcis]: το ἔργον. Maculatur, chartae ineptae: οἱ χάρται οἱ ἀνεπιτήδειοι.

Madame, f. Dame.

Made, vermis; vermicülus; tarmes; terêdo: ἡ εὐλή· ἡ σχαδών [όνος].

madig, verminosus: σκωληκώδης [ες].

Madriton, Madritum; Mantua Carpetanorum | - Adj., Madritensis.

māchtig, I) pötens; pollens; opībus valens; amplus; magnus: δυνατός δυνάμενος μέγας [άλη. α] |m. sein, valeo² opibus: δυνατόν είναι |- Adv., valde; vehementer: μάλα μάλιστα |- m. sorten, elamo¹ magoā voce: μεγάλη τῆ φωνή πράξειν |H((lleberlegenheit über etw. habend), potens; peritus ejs rei: ἐπικρατών [οῦσα, οῦν] ἐγκρατής [ές] |
seiner selbst m. sein, sum mei compos: ἐαυτοῦ κρατών [οῦσα, οῦν] · bieter ⑤prachen m. sein, intelligo² |
lexi, lectum] multas linguas: ἐπίστασθαι πολλὰς γλώσσας.

Måddjett, I) puella; virgo : ἡ παῖς [παιδός] ἡ πας-Θένος (— II) (Geliebte), puella; amîca : ἡ ἐταίρα (— III) (Dienfim.), puella; famula; ancilla : ἡ ϑε-

ράπαινα [ης].

Mädchenalter, sjahre, aetas puellāris: ή παρθένου ήλικία.

Maddhenfreund, puellarius: o naidinos.

måddenhaft, puellaris; virginalis: πορασιώδης [ες]: πόρειος | - Adv., puellariter: πορασιώδως παρθενείως.

Mäddenlehrer, puellarum praeceptor: ὁ τῶν παρ-

Mädchenschaam, verecandia virginalis: ή παρθενική αίδημοσύνη.

Mädchenschule, schola puellarum: το των παρθέ-

Mägdearbeit, ancillae artificium: xà Depanairidar

ἔργα. Mägdefammer, cubicălum ancillarum: το τῶν θεραπαινίδων ποιμητήριον.

Mägbelohn, merces ancillae: o των θεραπαινίδων μισθός.

Magblein, f. Mabden.

mahen, metos [messui, messum]; demetos; secos

[secui, sectum]; deseco1: Degizeiv. τέμνειν. ἀμᾶν - s., messio; messis: o deolopios | - das M. des Seuce, foenisicium: ή χορτοτομία.

Mäher, messor: o Begiorn's [ov] | - bes Beues, foe-

niseca; foenisex: ο χορτοκόπος.

Mäherlohn, merces [edis f.] messorum: o του θερισμού μισθός.

Mahne, juba: ή χαίτη· ή λοφιά ! - bamit berfehen,

jubâtus: χαιτήεις [εσσα, εν].

Mahrchen, fabula ficta; fabella: o uvdos ro uvθάριον το πλάσμα.

Mahre, I) (Gerücht), f. b. | — II) (Sage), fabula: n φήμη | — III) (Pferd), equus (strigosus); το iππάριον.

Mahren, Moravia | - Einw., Moravi | - Adj., Mora-

viensis.

Mährte (folte Schaale), intrîta (panis) e vino s. cerevisia: τὸ τρίμμα τὸ ὑπότριμμα.

mäkeln, I) an einer Sache, destringo³ [nxi, netum] qd: ἀποψήχειντι – II) (ben Kleinhandler machen). cocionori: πραγματεύεσθαι.

Mafler, pararius; proxenêta; interpres; cocio; numularius: ὁ παντοπώλης [ov].

Mafleriohil, proxeneticon: το προξενητικόν. Mannchen, I) homo: τὸ ἀνδράριον | - beracht., ho-

muncio; homunculus; ανθοώπιον ὁ ανθοωπίσκος - II) (von Thieren), mas; masculus: ὁ ἄξόην.

Männergeschlecht, sexus [ûs] virilis: tò agger yerog. Mannerfleidung, stracht, f. Mannestracht.

Mannerwohnung, andronîtis: ò avdowr [wvos]. Mannerwurde, dignitas viri: τὸ ἀνδρὸς ἀξίωμα.

mannlich, I) (Mannepersonen berreffenb), A) bem Befchlechte nach, virilis: o, ή ἄρφην [- b) bon Thieren mascalus: ò adonv to adoev | - bas m. Beichlecht, sexus virilis: το ἄρρεν γένος | — B) bem Alter nach, virilis; pubes: ήβων έφηβος [ov] | - bas m. Alter, aetas adulta: ή άδρα ήβη | - in baffelbe treten, fio factus] robustion: σκληφότερον γίγνεσθαι II) (einem Manne gufommend), virilis; masculus; fortis; gravis: avoginos avogov | - Adv., viriliter; animo forti: εὐθύμως ἀνδοικῶς.

Mannlichfeit, I) (bes Ginnes), animus fortis: ή άνδρία το άνδρεῖον | — II) (der Rede), nervi oratio-

nis: ή του λόγου δεινότης.

Mantelchen, pallislum: to iuatidion | - frucht., einer Cache ein Dt. umhangen, f. bemanteln.

Marthrer, martyr: o udotos [voos] | - M. für eine Sache merben, occumbo 3 [cubui, itum] mortem pro re: τον θάνατον ύπομένειν ύπές τινος.

Marthrerfrone, corona martyrum ob. martyris: o τοῦ μάρτυρος στέφανος.

Marthrerthum, stod, martyrium: τὸ μαρτύριον. Marty, (mensis) Martius: ò roiros unv.

Marsichaf, ovis rejicula: ή έξαίρετος δίς.

Marzschein, interlunium Martii: τὸ μεσοσέληνον τοῦ Μαρτίου μηνός.

maßig (Maaß haltenb), moderatus; modestus; temperans; temperatus; continens: μέτριος επιεικής [és] | - m. in der Freude, tempérans gaudii: έγχοαόλίγοις άρχουμένος | - Adv., moderate; temperanter: ἐγκρατῶς | - m. leben, sum continens in omul victu cultuque: ἀρχούμενον ζῆν | — II) (mittels mäßig), modicus; mediocris: μέσος μέτριος |-Adv., modice; mediocriter; ustolwg.

maßigen, moderor'; tempero1; contineo2; coerceo2; adhibeo a modum cui rei: σωφρονίζειν κολάζειν. πατέχειν | - fich m., contineo me; tempero mihi: μετριάζειν | - im Reden. moderor' linguae: κατέχειν την γλώσσαν | - fich nicht m. tonnen, non sum compos mei: έαυτοῦ οὐ κρατείν.

Mäßigfeit, continentia; temperantia: ή μετοιότης

[ητος] ή έγκρατεια.

Mäßigung, moderatio; continentia; sedatio rei: ή πόλασις ή συστολή το πατέχειν | - M. zeigen, praebeo² me moderatum: μέτριον δείχνυσθαι | mit M., moderate: ustgios | - ohne M., effrenate: άμέτοως άγαν.

maftbar, altilis; fartilis: σεσαγμένος σιτευτός.

maften, I) a., sagîno1; facio8 [fêci, factum] pinguem: σιτεύειν σιτείν σιτίζειν | - II) n. (von Dingen), confero [tuli, llatum] ad adipes creandos: πιμέλην ποιείν | - s., f. Maft.

Maulden, osculum: το στόμιον το στομάτιον.

Mauschen, musculus: o uve mixoos.

Maufebarm, alsine medica; anagallis arvensis, L .: ή ἀναγαλλίς [ίδος].

Mänsedorn, ruscus; ruscum: ¿ μυάκανθος· τὸ μυακανθον.

maufefahl, colore murino: μυίνου χρώματος.

Maufefall, falco butes, L. : o relogges.

Maufefalle, muscipula: ή μυάργα.

Manfefarbe, color murinus: τὸ μύϊνον χοώμα.

Mäusefell, pellis murina: ή δορά μυός.

Mäusegift, venenum quo mures pereunt: τὸ μνοπτόνου.

Maufefoth, fimus murinus: o xóngos pvos. Maufelod), cavum muris: το μυοδόχου.

Magazin, horreum; receptaculum: ή ἀποθήκη το ταμιείον | - Mt. anlegen, aedifico 1 horrea: ταμιείον ποιείν.

Magazinschreiber, ab horrei rationibus: an' anoθήμης λογισμών.

Magazinverwalter, horrearius: à του σιτοβολίου φύλαξ.

Magd, ancilla: ή θεράπαινα ή δούλη.

Magdeburg, Magdeburgum; Parthenopolis | - Adj., Magdeburgicus; Magdeburgensis.

Magen, stomächus; ventriculus: o στόμαχος ή γαστήο [γαστρός] | - einen schwachen Mt. haben, valeo 2 parum stomacho: κακοστομαχείν - einen guten, valeo 2 stomacho: δεινον είναι την ποιλίαν | - fig., sum lento animo: άσφαλη είναι | - fich ben M. überladen, invîto1 me largius: evazeicoau | - berberben, vitio stomachum cjs rei usu: διαφθείσειν την κοιλίαν | - berborben haben, laboro 1 stomacho: καπώς έχειν την ποιλίαν.

τής της χαράς | - in Wunfchen, contentus paucis: Magenarznei, quod stomacho medêtur: το στομαχικον φάρμακον.

Magenbrennen, ardor stomachi: rò the noilias mablen, (in ber Muble) molos [ui, itum]; comminuos altos.

Magenbrud, gastrocête: ή γαστροκήλη.

Magenbruden, cardialgia; ή καρδιαλγία δ καρδιω-

γμός. Magenentzundung, gastrîtis; inflammatio ventriculi: ή γαστρίτις [ιδος].

Magenerichlaffung, stomächi dissolutio; stomächus languens: ή ἀσθενοῦσα κοιλία.

Magengegend, praecordia [orum]: το υποχονδριον τα υποχόνδοια.

Magenhaut, tunica stomachi: tò the noillag na-

λυμμα.

Magenhusten, tussis stomachica: ή στομαχική βήξ. Magenframpf, spasmus stomachi: ὁ σπασμός κατά την καρδίαν.

magenfrant, cardiacus : ναρδιακός

Magenfrantheit, morbus cardiacus: ή καρδιακή

Magenfrebs, cancer stomachi: o nagnivos ths ποιλίας.

Magenmund, ventriculi porta: o grounges n παοδία.

Magenfaure, acrimonia stomachi: το κατά τον στόμαχον δοιμύ.

Magenschlund, stomächus: o στόμαχος.

Magenschmert, dolor stomachi: τα έν στομάχω

Magenwurft, venter (Faliscus): ή φύσκη.

mager, macer; strigosus; gracilis: λοχνός λεπτός ασαφαος | - m. Roft, victus [ûs] aridus od. tenuis: ή ίσχνη δίαιτα | - eine m. Schrift, libellus exilis: τὸ λεπτον βιβλίον | - m. werden, macresco3: logualveσθαι ισχνούσθαι.

Magerfeit, macies; macritas: ή lagvorns [nros] ή ζοχνασία ή ἀσαρκία.

magern, f. mager (werben).

Magie, ars magica: ή μαγεία.

Magier, magus: ὁ μάγος ὁ μαγευτής [ού].

magisch, magicus: μαγικός | - fig., eine m. Kraft, mira quaedam vis: ή μεγάλη δύναμις [εως].

Magister, magister liberalium artium: o xão quiloσοφίας διδάσκαλος.

Magisterwurde, magistri dignitas: ή του μαγίστρου τιμή.

Magistrat, magistratus [ûs]: ή άρχη ή βουλή. Magnaten, megistanes: of πρώτοι της πόλεως.

Magnet, magnes [êtis]: & μαγνήτης [ov] | - fig., quod ad se attrahit3: ο προςάγει προςαγωγός.

magnetisch, magnesius; magneticus: μαγνήσιος. magnetifiren, imbuo3 [ui, ûtum] qd vi magnetica: ψαύειν τινός τη μαγνησία λίθο.

Magnetismus, magnetismus: o μαγνητισμός.

Magnetnadel, acus [ûs] magnetica: ἡ μαγνησία ¿apís [loos].

Magnificenz, als Titel, vir magnificus: o egoxos άνήο [νδρός].

Mahl, 1) f. Effen |- II) (Rennzeichen), nota; signum: το στίγμα το στίλωμα φυσικόν. Freund, beutich slat. griech. Borterb.

[ŭi, ûtum] molâ; téro³ [trîvî, trîtum]: ἀλεῖν κατ-αλεῖν ἀλήθειν - sprüchw., wer zuerst fommt, mahit zuerst, potior est, qui prior est: ὁ πρότερος κρείτ-

Mahlgerechtigkeit, molendi jus: rò rov naraleiv δίκαιον.

Mahlhaus, pistrinum; o uvlov.

Mahlmuhle, mola (aquaria): ή μύλη · ὁ μύλος. Mahlfchat, arrha; dos: ή-προίξ [προικός] το ένέgvoov.

Mahlzeit, coena: το δείπνον ή εὐωχία.

Mahnbrief, jmbm ichiden, admoneo 2 qm per literas: ή ἀπαιτητική ἐπιστολή:

mahnen, admoneo2 qm: anaureiv | - um etw., ejs rei ob. de re: πράττεσθαι τινά τι | - s., flagitatio: ή ἀπαίτησις.

Mai, mensis Majus: ὁ πέμπτος μήν.

Maiblimden, sblume, flos vernus; convallaria majalis, L .: τὸ πολυγόνατον.

Maie (Birfe), betula: ή σημύδα.

Maifafer, scarabaeus melolontha, L.: ή μηλολόνθη. ή μηλολάνθη.

Mailand, Mediolânum j - Adj., Mediolanensis.

Mailuft, aura verna: ò τοῦ ήρος ἀήρ.

Main, M., Moenus; Moenis [is].

Maint, St., Magontiacum; Mogontiacum | - Adj., Moguntinus; Mogontiacensis.

Mais, zea, L.: ή ζέα.

Maischein, interlunium Maji: το μεσοσέληνον τοῦ Matov unvos.

Maisonne, sol vernus: à τοῦ ηρος ήλιος.

Maitre bes Plaifirs, arbiter elegantiae; & Sicienτης της εύσχημοσύνης.

Majestät, majestas; nûmen: τὸ σχημα βασιλικόν | mit M. begabt, augustus: βασιλικός.

majestätisch, augustus; sanctus; imperatorius; splendidus: βασιλικός μεγαλοποεπής [ές].

Majestatogesek, recht, lex majestatis: o του βασιλέως νόμος.

Majestatoflage, actio majestatis: ή της μεγαλειότητος κατηγορία.

Majestätsberbrechen, f. Hochverrath.

Majoran, amaracus; originum majorana, L .: tò άμάρακον το σάμψυχον.

Majorat (als Mecht), jus natu maximi: ἡ τοῦ ποε-σβυτάτου δίκη | — II) (als Gut), praedium, quod natu maximus semper possidet hereditate: οί τοῦ πρεσβυτάτου άγροί.

Majorca, Balearis maior; Majorica.

majorenn, f. mundig.

Mafel, matellos, f. Fleden, fehlerfrei.

Mafrele, seember: o σχομβρος.

Mafrone, macaro: το πεμμάτιον το τράγημα,

Mal, mit Bahle und Beschaffenheitswörtern verb.; 3. B. ein M., semel: anaf | - zwei M., bis: dig | - brei M., ter: vois | - biel Mt. größer, multis partibus ma-

jor: πολύ μείζων | - zum ersten, zweiten, britten Dt. primum; iterum; tertium: τὸ πρώτον δεύτερον τοίτον | - zum lehten M., ultimum: τὸ νοτατον εξοχατον | - ein ander M., alias; alio tempore s. loco: αλλοτε | - diefes M., nune: νῦν | - diefe M., saepius: πολλάκις | - unzöhlige M., exceenties: ansiques | - ju verschiedenen Malen, semel atque iterum: πυκνόν συχνόν.

Malachit, molochites: ή μολοχίτης λίθος.

Malaga, St., Malâca; Malaga.

malen, pingos [nxi, ctum]; dêpingos: γράφειν ζωγραφείν | - s., pictûra: ή ζωγραφία.

Maler, sin, pictor; pingendi artifex: ὁ γραφεύς

[έως] · ο γράφων [οντος].

Malerafademie, schule, pictorum schola: ή της ζωγραφίας σχολή.

Malerei, pictûra; ars pingendi: ἡ γραφική ἡ ζω-

γραφία.

Malerfarbe, pigmentum; color: φάρμακον ο χρώνται οἱ ζωγράφοι.

Malergold, aurum pictorum: δ χουσός των γρα-

φέων.

malerifd), graphicus; amoenissimus; γραφικός σκηνογραφικός | - Adv., graphice; amoene: γραφιnog ylvnews | - etw. m. beschreiben, depingos [axi, ctum] qd leetis verborum coloribus: γραφικός τι Mandelffeie, amygdalarum furfúres: τα πίτυρα ίστορεύειν.

Malerfunft, ars pingendi: ή γραφική.

Malerpinsel, penicillus: τὸ γράφιον τὸ γραφείον. Malerwerkstatt, officina pictoris: το γραφέως έργαστήριον.

Malmedh, Malmundarium. Malmö, St., Malmogia.

Malta, Melita | - Adj., Melitensis.

Malter, maltrom: oi µέδιμνοι δύο.

maltraitiren, f. mighandeln.

Malbe, malache; malva, L.: ή μαλάχη.

Malz, hordeum tostum: ή βύνη.

Malzboden, tabulatum quo hordeum tostum siccant: τὸ ταμιείον ἐν ὡ ἡ κριθη ξηραίνεται.

Malzbarre, crates, in quibus hordeum frigunt: ò ταρσός έφ' φ ή άλφίθη ξηραίνεται.

Mamma (in ber Kindersprache für Mutter), mater: n

μάμμα ή μάμμη.

Mammon, divitiae; opes: o nlovtos | - Mammons Diener fein, incubo [ui, itum] clausis thesauris: gul-

αργύριον είναι.

1. man (irgend jmb), quis; aliquis; quispiam: res [rivos] | - m. fonnte sagen, dixerit aliquis: pains av | - Oft A) burch bas pass., 3. B. man lobt bich, laudaris: ἐπαινή | - m. fann nicht angenehm leben, wenn nicht, non potest jucunde vivi nisi: ἡδέως βιοδοθαι οὐ δύναται, εἰ μή | - m. fagt, glaubt, daß ich, du, er εc., dicor; diceris; dicitur: λέγεται | - B) burch bas act. mit unperfonlichem Zeitwort, 3. B. in. muß. barf, beliebt, oportet; licet; placet etc.: det προςημει | - oder mit der dritten Berfon plur., 3. 23. m. lobt ben Ronig, laudant (sc. homines) regem : έπαινούσι τον βασιλέα | - auch burch bie erfte Perfon plur. ober burch bie zweite Perfon sing. ind., conj. ob. imp., was in. wünscht, glaubt, quae volumus; credimus: o, ti fovlouedat | - m. fieht Gott nicht, manipuliren, f. befühlen.

deum non vides: rov deor ovy oggs | - m. laffe fich nicht gelüften, cave ne cupias: φυλάττου μη έπι-ชิบแกร.

2. Man, Infel, Mona.

mancher (ber u. jener), non nêmo : tis, ti griot [ai, α] | - b. Dingen, nonnîhil: έστιν ο τι | - im plur., nonnulli ; aliquot ; quidam : Evioi | - wie m., quotusquisque: πόστος τις· πόστος πάντων | - 3μ m. Zeiten, noununquam: ένίστε έστιν ότε | — II) (f. b. a. nicht wenige), haud pauci; multi: ovx olivoi. πολλοί | - gar Manches, aliquid: τι.

mandjerlei, varius; multiplex: ποικίλος παντοίος. Manchester, Manduessedum; Mancunium; Man-

mand)mal, nonnumquam; interdum: Evlors Eviazñ. Mandat, edictum: το παράγγελμα· το επίταγμα.

Mandel, 1) (Frucht), amygdala: ή άμυγδάλη ή ilos - aus Mandein, amygdalinus: άμυγδάλινος | — II) (Druje am Balfe), tonsilla : τὰ παρίσθμια οί σπόγγοι | - III) (f. v. a. 15 Stud), quindecim: πεντεκαίδεκα.

Mandelbaum, amygdalus; amygdala: ή άμυγδαλος

ή αμυγδαλή.

Mandelfern, nucleus; amygdala: το αμύγδαλον ή άμυγδάλη.

τών αμυγδαλών.

Manbelmild, lac amygdalinum: to auvydalwov γάλα [απτος].

Mandelol, oleum amygdalinum: το άμυγδάλινον

Manbeltorte, panificium amygdalinum : o στρεπτός άμυγδάλινος.

Manen, Manes: of Sainoves [cov].

Mangel, penuria; inopia; defectio; defectus [ûs]; difficultas: ή ἔνδεια ή ἀπορία ή σπανις [εως] |ganglicher M., omnium rerum inopia: ή έσχάτη άπορία | - Mt. an etw. haben, careo2; egeo2; indigeo2 re; labôro1 ob. premor3 [ssus] inopia rei: évδεώς έχειν τινός ένδεη είναί τινος | - in Dt. ges rathen, venio* [ni, ntum] ad inopiam : els Evdeiav αφικνεϊσθαι | - M. haben, sum in egestate: ένδεί μοί τινος | - einen Mt. (Fehler) haben, laboro 1 vitio: πονείν αμαρτία.

mangelhaft, mancus; non integer; imperfectus; vitiosus: ένδεής [ές] · καταδεής [ές] · άτελής [ές] | -Adv., imperfecte; vitiose: arelog. evdeog.

mangeln, f. fehlen III.

mangen, levigo1: lecovo lecivero.

Mangfutter, pabulum mixtum: o nemiyuevos zógros Mangforn, farrago: o noluming zilos.

Mangold, beta: τὸ τεῦτλον τὸ τεύτλιον.

Manheim, Manhemium.

Manier, I) (Art u. Beise), ratio: o roonog | - A) sich Bu benehmen, mos; mores: to nocutov n Eunocuta B) zu arbeiten, stilus; manus [ûs]: ή χείρ [χειρός] - II) (Manieren im Gefange), flexiones cantus: at του άδειν καμψεις [εων].

manierirt, manierlid, f. gezwungen, artig.

Manifest, edictum: ή προγραφή · τὸ πρόγραμμα.

Mann, I) (Person überhaupt), homo: o avig [avδοός] | - bleibt oft unübersett, 3. B. burch ben britten M., per alium: νπ' άλλον | - Wagren an ben M. bringen, vendo³ [didi, ditum] merces: πιποάσκειν έμπορεύματα - II) bef. A) (Berj. mannl. Gejchlechts), homo; vir: ὁ ἀνήρ · ὁ ἄνθρωπος | - ein junger M adolescens: o véos | - ein Kriegem., miles: o oroceτιώτης | - ber gemeine M., vulgus: ὁ ίδιώτης [ov] τευτης [- ver gemeint wit, vaugus. o towing (ver) o δημότης [ov] | — M. Jür M., virîtim; universi; ad unum omnes: καθ' έκαστον | - drei M. hoch marschieren, ineêdo³ [ssi, ssum] tripliei ordine: τοι-πλάσιον πορεύσσθαι | - mit M. und Noß, viris equisque: ἀνδράσι καὶ επποις | - daß herr drei M. hoch aufstellen, instruo3 [xi, etum] aciem triplicem : παρασκευάζειν του στρατού τριπλάσιου | - zeige dich als Wt., przesta te virum : πάρεχε σεαυτόν άνδοα | B) (f. v. a. verehiichte Mannsperjon), maritus; vir: ο ανής γαμέτης [ov] | einen M. nehmen, nubo's [psi, ptum] viro: γαμείσθαι άνδοί | - Giner einen M. berichaffen, prospicios [spexi, spectum] oui maritum: σκοπείν τινι άνδρα.

Manna, manna: τὸ ἀερόμελι [ιτος].

mannbar, puber [eris]; - bon einem Mabden auch, nubilis; matûra (viro): ώραίος.

Mannbarfeit, virilitas; pubertas; aetas pubes: n ήβη · ἡ ἀκμή.

Mannebalter, aetas virilis, adulta, confirmata, corroborata: ἡ ἄδδην ἡλικία.

Mannestraft, robur virîle: ή δώμη το άνδοείον. manngierig, stoll, virôsa: ἀνδρομανής [ές].

mannhaft, Mannheit, f. mannlich, Mannbarfeit.

mannigfaltig, multiplex; varius: ποικίλος παντοίος | - m. Lone, varietas sonôrum: ή ποικιλία των ήχων.

Mannigfaltigfeit, varietas : ή ποιμιλία.

Mannschaft, manus [ûs]; milites; copia: ή δύναμις [εως] ή χείο [χειρός] οι ανδρες [ων] | - bie junge Dt. bes heeres, robur exercitus [ûs]: of avdoes organioral - eine bedeutende (geringe) M., copiae magnae (manus exigua): μεγάλαι (ολίγαι) δυνάμεις. mannichen, fein, fagio I fagi I viros: rove avogas φεύγειν.

Manusgesicht, vultus (facies) virilis: to avogos πρόςωπον.

Mannegestalt, forma virilis: vò àvooos eloos vò άνδοικον σχήμα.

Mannshand, manus [us] virilis: n avogos xeig. Manushemd, subucula: o vnozirov.

mannshod), hominis altitudine: ἀνδρομήνης [ες]. Mannshohe, altitudo hominis; statura virilis: rà άνδρος μηκος.

Mannotleid, fleidung, vestis virilis: ή ἀνδοική έσθής | - in M., iu virilem modum ornâtus: ἀνδοιuŋ ἐσθητι κεκοσμημένος | - M. anlegen, induos [ŭi, ûtum] virilem vestem : άμφιεννύναι άνδρικήν έσθήτα.

Mannofloster, coenobium quod monachi incolunt το ποινόβιον έν ω άνδρες διάγουσιν.

Mannelange, longitudo (statura) viri: to avagos μέγεθος | - M. haben, aequo longitudinem viri: τὸ ἀνδρὸς μέγεθος ἔχειν.

mannelang, longitudine viri: ανδρομήνης [ες]

Mannsleute, viri: ol avdoes [av].

Mannoname, nomen virîle: τὸ ἀνδοικὸν ὅνομα.

Mannsperson, vir; mas: o avno [avdoos] o adonv

Mannsichmud, ornatus [as] virilis: o adono κόσμος

Mannsichneiber, sartor qui vestes viriles conficit; bracarius: ὁ ἀνδρικούς χιτώνας ποιών.

Mannoschwester, viri soror; glos: n yalws dvdoa-

Mannestamm, stirps virilis: to vévos to ardoixór. Mannestimme, vox virilis: ή ανδρός φωνή. ή μεγάλη φωνή.

Mannstreue (Pflanze), eryngium: rò ἡρύγγιον.

Mannsucht, stollheit, libido insana; furor uterinus: η ανδοομανία.

Mannegucht, disciplina (militaris): ή εὐταξία | -Mangel an Mt., immodestia militum: r των στοατιωτών ἀναίδεια | - firenge Dl. halten, coërceo2 milites severâ disciplină: παρέχειν τους στρατιώτας εύτακτούντας.

Mannivelb, virágó: o andooyongs [ov] o andoo-

yvvos 1 - f. a. 3witter.

Manobre, decursio; decursus [ûs]; decursio campestris; certâmen ludicrum; imago pugnae: n ovvταξις πολεμική ή σύνταξις έν τοῖς ὅπλοις | - ein Mt. anftellen, edûco3 [xi, ctum] milites in decursionem: ἀντιτάττεσθαι καὶ ἐπιτίθεσθαι ώσπες μαχομένους.

manöbriren, f. Manöbre (auftellen).

Manfarde, f. Dachgeschof.

manfchen, in etw., misceo [eui, xtum und stum] ac turbol qd: έμμιγνύναι.

Manschette, limbus manicae praefixus: το κράσπεδον το περί τας χείρας | - fig., Manschetten haben, sum in metu: δεδιέναι · φοβείσθαι.

Mantel, amiculum; pallium; paenula; sagum; chlamys: τὸ ἱμάτιον (θολμάτιον) ή περιβολή - einen M. tragen, gesto1 pallium; sum amietus pallio: iuáτιον φέρειν· περιβολήν έχειν | - einen andern M. umthun, commûto pallium: μεταβάλλειν το ίμάτιον |- fig., ben M. nach bem Winde hangen, applico1 consilia fortunae: δίδυμον στοέφειν πηδάλιον. καιροτηρείν καιροσκοπείν | - ein Mensch, ber bieß thut, home multerum temporum: ο καιροτηρών ανθοωπος | - etw. mit bem Dt. ber Liebe beden, tego3 [xi, ctum] qd humanitate: καλύπτειν τι τῆ φιλανθοωπία.

Mantelfragen, caput pallii: ή μεφαλή του iματίου. Mantelfad, averta; mantica; ή πήρα ή άσκοπηρα.

Manual, f. Handbuch, Journal.

Manufactur, I) (als Ort), officina: τὸ ἐργαστήριον II) (ale Arbeit), artis opus: η έργασία.

Manuscript, f. Handschrift.

Mappe, capsa; capsula: ή κιβωτός το κιβώτιον. Marburg, Marburgum; Marpurgum | - Adj., Marburgensis; Marburgicus.

Marber, meles; mus silvestris: ή γαλή.

Marberfell, pellis melis: vò yaligs déqua.

Mariendistel, cardius Marianus L.: o olivhos.

Marienalas, lapis specularis: o σεληνίτης λίθος. Marientverber, Mariae Verda; Mariana Insula.

Marine, f. Geewefen, =macht.

Marineofficier, militibus classicis praepositus: o προστάτης των ναυτικών στρατιωτών.

Marinefoldat, miles classicus: o vavrinos στρα-

mariniren, condio muria: ταριγεύειν.

Marionette, simulacrum ligneum, quod nervis movêtur et agitatur: τὸ νευρόσπαστον.

Marionettenspiel, lusus [ûs] simulacrorum vervis motorum: τὸ τῶν νευροσπαστῶν παίγνιον.

Marionettenspieler, qui in ligneolis hominum figuris gestus movet: ὁ νευροσπάστης [ov].

Marionettentheater, theatrum figurarum nervis motarum : τὸ πῆνμα τῶν νευροσπαστῶν.

 Mart, medulla; cerebrum: ὁ μυελός · ὁ ἐγκέφαlos | - es geht mir burch Dt. und Bein, penetrat qd totum corpus: διαποήσσει τι δια παν το σώμα | bas Mt. eines Lanbes ausfaugen, exhaurio [si, stum] civitatem: ξυμυζάν γήν | — II) (f. v. a. Grenge), f. Felbmarf | - III) (f. v. ald ½ Pfund) selibra: το ήμι-λίτριον.

2. Mart (Probing), Marchia.

Marke, tessera: τὸ σύμβολον· τὸ σύσσημον.

Marketender, lixa; caupo castrensis: ὁ κάπηλος · ὁ Eμποgos | - Marfetenberin, copa castrensis: ή καπηλίς του στρατοπέδου.

marticht, medullae similis: wvsloons [es].

martig, medullôsus: wvédwog.

Marticheide, confinium: to μεθόριον ή μεθορία. Markicheiber, metator metallicus: o τεχνίτης τον λίθον διακοίνων.

Markscheibung, metatio metallica: h vov Moov διάπρισις.

Marfofnochen, os medullôsum: tò ostov pvéhwov.

Martftein, f. Grengftein.

Markt, mercâtus [ûs]; nundinae; forum: ή ἀγορά τὸ πωλητήφιου | - M. halten, habeo mercâtum: ἀγορὰν ποιεῖν | - auf ben M. ziehen, proficiscor [fectus] ad mercâtum: εἰς ἀγορὰν πορεύεσθαι | - bie Mλarste beziehen, obĕo [ii, itum] nundinas: τὰς ἀγοράσεις περιέρχεσθαι | - etw. zu M. bringen, defero [tuli, latum] qd ad mercatûram: πρὸς ἀγοράν τι φέρειν | - fig., profero qd in medium ob. prômos [mpsi, mptum]: έξαιρεῖν τι εἰς μέσον.

Marktauffeber, -meifter, -bogt, agoranomus; praefectus annonae: ο άγορανόμος.

Martiflecen, forum nundinarum; oppidulum: zo πολισμάτιον ή κωμόπολις [εως].

Markkfreiheit, recht, jus mercâtûs: τὸ τοῦ έμπολεῖν δίκαιον ή άγορά.

Marktgast, qui ad mercâtum venit: ὁ τὰς ἀγοράσεις περιερχόμενος.

Markigelb, I) (eingenommen), argentum divenditis mercibus receptum: τὰ χρήματα ἀπὸ τῆς ἐμπολῆς — II) (zum Cintauf), pecunia in obsonâtum data: Marmortempel, aedes ex marmore exstructa: ὁ τὰ χρήματα εἰς τὴν ὀψωνίαν.

Martigut, res venales: ή έμπολή τα ώνια.

Martthelfer, bajulus: o onnosing two dyogalov δ άχθοφόρος.

Marftleute, qui nundinas obeunt; qui ad mercatum veniunt: of ayogaior.

Markfordnung, lex vendendis mercibus: o vouos ὁ εἰς τὰς ἀγοράσεις.

Marktplat, forum: ή άγορά.

Marktpreis, pretium quo res vulgo vendi solent; annona: ἡ τιμή τακτή ἡ τιμή νενομισμένη.

Martifchiff, navigium, quod merces ad nuudinas de-

fert: τὸ ἀγοραῖον πλοῖον.

Markifchreier, eirenlâtor; pharmacopôla; eireumfo-rančus: δ ἀγύρτης [vv] δ ἀλαζών [όνος] - Marks fchreierin, circulatrix: ή περίδρομος αγύρτρια.

Marttschreierei, jactatio circulatoria: ή άγυρτική μεγαληγορία.

marttichreierisch, eireulatorius: ayvotinos.

Martiftadt, oppidum nundinarium: ή άγοραῖα πό-

Marktag, nundinae: ή άγορά· ή άγοραία ήμέρα. Markfoll, tribûtum, quod pro rebus quae in urbe veneunt exigitur: τὸ ἀγορᾶς τέλος.

Marmor, marmor: o μάρμαρος | - bon M., marmoreus: μαρμάρειος - Dt. brechen, m. caedos [cecidi, caesum]: τέμνειν τον μάρμαρον | - M. fagen, seco1 m.: τέμνειν.

Marmorarbeit, opus marmoreum: τὸ Εργον ἀπὸ λίθου λευκού.

Marmorarbeiter, (faber) marmorarius : o κατεργαζόμενος τον μάρμαρον.

Marmorart, genus [eris] marmoris: το του μαρμάgov yévog. marmorartig, marmori similis; marmorosus: μαφ-

μάρειος.

Marmorbeden, labrum marmoreum: ή μαρμαρεία λεκάνη.

Marmorbild, signum marmoreum: n sluov μαρμάρου.

Marmorblod, gleba marmoris: ή βώλος μαρμάρου. Marmorboben, solum marmoreum: ή μαρμαρεία

Marmorbrud, lapidicina marmoris: τὰ μέταλλα μαρμάρου.

marmoriren, facio3 [feci, factum] marmori maculoso simile qd: noinilleiv.

Marmormeer, Propontis [idis] | - Adj., Propon-

tiacus. marmorn, marmoreus: μαρμάρινος μαρμάρειος.

Marmorplatte, crusta marmoris: ή μαρμαρίνη

Marmorfaule, columna marmorea: ή στήλη μαρμα-

Marmorstein, marmor: & μάρμαρος.

Marmorstild, frustum marmoris: το τμήμα μαςμάρου.

Marmortafel, crusta marmoris: ή μαρμαρίνη πλάξ.

Marmorivand, paries marmoreus: à μαρμάρινος martialist, 3. B. ein martialischer Blid, oculi truces: TOTZOS.

Marocco (Staat), Regnum Maroccanum | - (Stabt), Marochium.

marode, lassus: καμών [ούσα, όν] · κατάπονος [ον]. Marodigfeit, lassitudo: o κάματος.

Marodeur, sine commeatu vagus miles: o nooδρομος ἀπὸ τῆς στρατιᾶς.

marodiren, palor per agros praedaudi causa: 27στεύειν · λεηλατείν · λείαν άγειν.

Marone, nux (castanea): τὸ κάρυον.

Marqueur, f. Rellner.

Mars (Kriegsgott und Planet), Mars: o Aons.

1. Marich, I) A) (Mang ber Solbaten), iter; profectio: ή πορεία ή όδός | - auf bem M., in itinere: πο-οευόμενος |- einen M. machen, facio³ [fêci, factum] iter: οδον ποιείσθαι | - mobin, converto [ti, sum] iter quo: την πορείαν ποιείσθαι έπί τι | - einen anbern Dt. nehmen, muto! iter; flecto3 [xi, xum] viam: μεταβάλλειν την όδον | - ben Befehl zum Mt. geben, pronucio liter: άνακη ούττειν την πορείαν |bas Beichen, canos [cecini, cantum] classicum: onμαίνειν το πολεμικόν | - B) Marich! (als Rommanbomort), procedel procedite!: προχώρει! προχωφείτε! | - II) (Tagmarfd), iter; castra [ôrum]: τὸ στρατόπεδον | - forcirte Marfche machen, contendo [di, sum u. tum] magnis itineribus; facio3 dies noctesque iter: την ημέραν και την νύκτα πορεύεσθαι.

2. Marid, bie, campus uliginosus: το χωρίον έλωδες. Marichall, I) mareschallus: o ounatouros | - II) (Führer bei einer Feierlichkeit), ductor pompao: o hyeucov [ovos] | - f. a. Feld- und Hofmarschall.

Marschallsstab, insigne imperii: τὸ τῆς ἀρχῆς ση-

marschfertig, fich machen, paro iter; paro sarcinas itineri: παρασκευάζεσθαι πρός την πορείαν] Befehl geben, fich m. gu halten, pronuncio1 iter : ava-

κηρύττειν την όδον.

marichiren, ambulo1; incedo3 [ssi, ssum]; progredior's [gressus]; proficiscor's [fectus]; facio's [feci, factum] iter; moveo2 [vi, tum] eastra: πορεύεσθαι πορείαν ποιείοθαι | - fcmell m., progredior3 celeriter: ταχέως πορεύεσθαι | - jchneller, accelero1 iter: πορεύεσθαι την ταχίστην | - guickt m., claudo3 [di, sum] agmen: ἀπουραγείν.

Marichland, campi uliginosi; loca maritima [orum]: ή γη ταπεινοτέρα τε καὶ ἱλυώδης.

Marschroute, iter [itineris]: h odos h the nogelas διάταξις.

Marfeille, Massilia | - Adj., Massiliensis.

Maritall, stabulum equorum: ro innorgogeiov ro ξπποστάσιον βασιλικόν.

Marter, cruciatus [ûs]; tormentum; supplicium: 7 βάσανος ή αίκια ή τιμωρία | - feine M. mit etw. haben, crucior1 que re: aviacdal tivi.

Marterinstrument, tormentum: το βασανιστήριον. martern, crucio1; discrucio1; exerucio1; alulgeσθαι βασανίζειν στοεβλούν.

marterboll (bon Dingen), acerbissimus: alyewos

άνιαρός άθλιος.

άρειος [ov] · βλοσυρός | - m. Anfehen, forma imperatoria: τὸ στρατηγικόν εἶδος.

Mafche, macula: το σύναμμα ή συμπλοκή.

Majdine, machina; machinatio: ή μηχανή το μηχάνημα· τὸ σκεῦος | — II) Dt. bes Körpers, compâges corporis: ή του σώματος σύμπηξις [εως].

maschinenartig, smäßig, machinae similis: μηχανήματι όμοιος | -Adv., machinae instar: μηχανικώς. Mafchinenlehre, scientia machinalis: ή τέχνη των μηχανών μηχανική.

Maschinenwert, Maschinerie, machinatio; machi-

nae: η μηχάνησις [εως].

Maschinentvesen, machinatio: ή μηχάνησις [205]. Mafer, I) (im Holke), vena: to tov gulov nounilov) - II) (als Krantheit), morbilli: τα έξανθήματα.

Maferholz, materia vendsa: το φλεβώδες ξύλον. maserig, venosus: σπείρας έχων (ουσα, ον).

Masholder, acer campestre, L.: ή σφένδαμνος.

Maste, persona; larva: τὸ πρόςωπου τὸ προςωπείον ή προςωπίς [ίδος] | — II) (masfirte Ber= fon), homo personatus; ο προςωπείον περιθέμενος ανθοωπος | - cine M. annehmen, induo3 [ui, ûtum] personam; accommodo mihi: υκοκρίνεσθαι σχημα angenommen haben, fero [tuli, latum] alienam personam: allo ognua exer | - bie Dl. bon etw. an= nehmen, simulo1 qd: υπουρίνεσθαί τι 1 - fig., jmbm Die MR. abziehen, demos [mpsi, mptum] personam cui: το προςωπείον τινι αποσυλάν - fig., nudo animum cjs: την ψυχήν τινος γυμνούν | - unter der M. der Freundschaft, per simulationem amicitiae : προςποιούμενος φίλος είναι.

Mastenball, fest, Masterabe, conventus [as] quo homines personati discurrunt: ἡ συναγωγή ἐν ἡ

ανθοωποι σύν προςώποις είσίν.

masfiren, apto1 personam cui: πρόςωπόν τινι άρuogew | - fich m., induos [ui, ûtum] personam: evδύεσθαι σχήμα ελέσθαι πρόςωπου | - masfirt sein, fero [tuli, latum] personam: προςωπείου αγειν | maefiri, personatus: προςωπίδα έχων [ουσα, ον] | -11) fig. (verbeden), lego 3 [xi, etum]: στέγειν πού-

Maaß, I) mensara; modus: rò µérgov rò µérgiov 6 καιρός - II) (bas M. Salten), moderatio : το μέτριον - III) (f. b.a. zwei Nogel), duo sextarii: δύω έπτεῖς - ein gehäuftes M., mensûra cumulâta: το πληρες μέτρον | - ein Mt. bon etw. nehmen, ineo* [îvi, itum] mensuram rei: μετρείν τι κατά τι - zu einem Rleide: metior4 [mensus] vestem conficiendam ad corporis modulum: συμμετοείν την έσθητα | - nach bem M. perfaufen, vendo* [didi, ditum] mensura: έμπολείν næτὰ τὸ μέτρον | - mit vollem Dt., abunde; affatim: άδην άρκουντως | - nach bem M., pro modo; pro ratione: κατά το μέτρον | - ohne M. (und 3iel), praeter od. supra modum: ὑπὲς το μέτρον | - M. halten, teneo' od. servo' modum : μετοίως χοήσθαι - in Allem, ago3 [êgi, actum] omnia modice: πάντα μετοίως ποιείν |- δαθ M. nicht hatten, excedo's [ssi, ssum] modum: ὑπεοβάλλειν τὸ μέτρον | - einer Sache M. und Biel segen, facio's [sei, factum] modum cui rei: νόμον τινὶ τάττειν.

maffacriren, obtrunco1: κατακόπτειν.

Mage, in Berbindung mit Prapof., Abberb. u. f. w., d.

3. mit Maßen, modíce: μετρίως | - über bie M., praeter modum; nimis; admódum longe: ἄγαν λίαν | - über alle M., adĕo; ut nihil supra: ὑπερβαλλόντως: ὑπεράγαν |- folther M., hoc modo: τούτφ τῷ νόμφ | - einigermaßen, aliqua ex parte: πως: πη | - genifermaßen, quodammödo: πως: πη | - in meleden M., quemadmödum? τίνα τρόπον; πῶς: | - in ber M., wie ic., prout: ὡς καθάπερ | - gehöriger M., recte; justo modo: προςηπόνεως | - befohlener M., ut fieri jussum est: ὡς κεκελευμένον ἐστίν.

Masse, I) (Stoff), massa; impensa; ἡ ἕλη· τὸ φύραμα | — II) (große Menge), summa; vis; copia; moles: τὸ πληθος· ἡ ἀφθονία.

magen, f. weil.

Maggabe, nach, pro; secundum : nará. én.

Maßhalten, f. Mäßigteit, Mäßigung.

massib, I) (bicht), solidus; totus aurčus: στερεός |— II) (aus Mauerwerf bestehend), saxeo muro constructus: δλόλιδος [ov].

Maßregel, ratio; concilium; remedium: ἡ βουλή·
τὸ βούλευμα | - eine M. nehmen, inĕo⁴ [îvi, ĭtum]
rationem; capio³ [cêpi, captum] consilium: βουλεύεσθαι πρώτειν | - gute M. nehmen, utor³ [sus]
bouis consiliis: ἀγαθοῖς βουλεύμασι χρῆσθα | feine M. nach etw. nehmen, fingo³ [nxi, etum] me ex
re: πλάττεσθαι κατά τι | - M. gegen etw. ergreifen,
occurro³ [ri, rsum] cui rei: καταπραγματεύεσθαί
τινος· ἀντιπράττειν τινί.

Maßstab, measûra: τὸ μέτρον ὁ κανών [όνος] |fig., ratio; lex; norma; regula: ὁ τανών [όνος] |etiv. zum M. einer Sache nehmen, metior² [asus] qd
re: ἔν τινος μετρεῖσθαί τι.

1. Maft, die, sagina; saginatio; fartûra: ἡ σιτεία ἡ

χορτασία ή τροφή.

2. Mast, der (Mastbaum), målus: δ ίστός | - ben M. ersteigen, scando³ [di, sum] in malum: ἀναβαίνειν επί τον ίστον.

Mastbarm, intestinum rectum: tò nolov.

Mastgans, anser fartilis: ò oursuros xnv.

Mastgeld, pecunia pro sagina: τὸ πρὸ τῆς σιτείας ἀργύριον.

Mastir (Masticke), pistacia lentiscus, L.: ή μαστίχη. Mastiröl, oleum lentiscinum: τὸ μαστίχινον ελαιον. Mastforb, corbis: τὸ δωράκιον τὸ καρχήσιον | auf bem M. Wache halten, speculor de malo: περιοράσθαι ἐπὶ τοῦ ἰστοῦ.

mastlos, málo privâtus: ἔρημος [ov] ίστοῦ | - wer= ben, amitto ¾ [îsi, ssum] malum: τον ίστον ἀποιλύναι. Mastochs, bos altilisod. saginâtus: ὁ ταῦρος σιτευτός.

Mastridt, Trajectum ad Mosam; Trajectum Tungrorum.

Matthe

Mastichwein, sus altilis ob. saginâtus: 8 201905 octrevros.

Właststall, saginarium: ὁ τόπος ἔνθα τὰ ατήνη συτίζεται.

Mastung, f. Mast.

Mastdich, pecus altile oder saginatum: τὰ σιτιστά τὰ πτήνη σιτεντά.

Mastzeit, tempus saginae: & outelas ngóvos. Matador, s. Meister.

B. mit Magen, modice: μετοίως | - über die M., Materialhandlung, taberna aromatum: ἡ καλυβη praeter modum; nimis; admödum longe: ἀγαν | ἀρωμάτων.

Materialien, materia; res; silva rerum: τὰ στοιχοῖα' ἡ παρασκευή.

Mitaterialist, (Gewärzstämer), qui aromata venditat: ο δωποπώλης [ov].

Materialwaaren, aromata [um] : τὰ ἀρώματα.

Materie, I) A) (Stoff zu etw.), materia: τὸ στοιχοΐον ἡ ὕλη | - Β) im Gegens. δεδ Geistes, corpus: τὸ σῶμαι τὸ σωματικόν | — II) (Citer), pus: τὸ πῦον ὁ πῦος | - voller Eiter, purulentus: πυώδης [ες] · διάπνος [ον].

materiell, corporeus: σωματικός.

Mathematif, mathematica [orum]; artes mathematicae: ἡ μαθηματική τὰ μαθήματα [ων].

Mathematifer, mathematicarum artium perîtus: ò

mathematisch, I) mathematicus: μαθηματικός | — II) fig., certus; accurâtus: ἀκριβής [ές].

Matrahe, sagum; strəgülum: τὸ στοῶμα ἡ στοωμνή. Matrifel, album: ὁ χατάλογος.

Matrone, matrona: ή οίκοδέσποινα.

Matrofe, homo naulicus: ὁ ναυτικός δούλος * ναύτης | - bie Matrofen, nautae; remiges: οἱ ναῦται ἐξέται | - auf einer Flotte, classici: οἱ ἐν ναυτικό στρατιῶται | - M. þreffen, extráho [xi, etum] nautas: ἐξέτας ἀγείζειν.

Matrosendienst, ministerium nauticum: ή ύπηφεσία

τῶν ἐρετῶν.

Matsch, nix tabida: ὁ ταπερὸς χιών. matschig, sueus; tabidus: πλαδαρός.

matt, languidus; lassus; fessus; defessus: ἀσθενής [ές]· ἄδδωστος [ον] | - m. werden, languesco³ [ŭi]: καταπονεῖσθαι | - machen, falgo¹; defatigo¹: καταπονεῖν | - fein, langueo²: ἀσθενεῖν · ἀδδωσεῖν | - 11) fig., languidus; îners; frigidus: ἀτονος ἄνετος [ον] | - m. Farbe, color lentus: τὸ ἀμβίν χοῶμα | - m. werden, languesco³ [ŭi]; elanguesco³ [ŭi]: μαραίνεσθαι χαλᾶν.

Matte, I) (Dece aus Strohwert), storea; storia; matta: ὁ φορμός στιβάς [άδος] | — II) (Biefe), pratum: ὁ λειμών [ῶνος] τὸ λιβάδιον.

Matten (geronnene Mild), coagulum lactis: ή πη-

κτή το γαλαπηκτον.

Mattenblume, caltha palustris, L.: το έλωδες χουσάνθεμου.

Mattenflechter, qui storeas texit: o φορμούς ποιών [ούσα, ούν].

Mattenfümmel, earum carvi, L.: τὸ κάρου καρναβάδιου.

mattgrun, hyalinus: válivos válsos.

Mattigfeit, languer; lassitūdo: ἡ ἀσθένεια· ἀξόωστία· ἀτονία.

Matter, murus; moenia [ium]; propugnacula [orum]: τὸ τείχος τείχισμα ἡ αίμασιά.

Mauerbrecher, aries: o noiog.

matterfest, siemus muri instar; sirmissimus: οσπερ τι τείχος ζοχυρόν | — II) (s. b. a. fest burch eine Mauer), opere latericio sirmatus; muro munitus: τειχήρης. Mauerhafen, uncus murâlis: ò τειχικός δγαυλος. Mauerfalf, arenatum: ή άμμοκονία | - Auftragung besselben, arenatio: ή άμμοκονία.

Mauerfelle, trulla: ή δίπελλα το τρουλλίου ο ύπαγωγεύς [έως].

Mauerfraut, herba parietaria: ή έλξίνη το παρθέ-

Mauerfrone, corona muralis: o reizinos oremavos. Mauermeister, caementarius: o lidozopos lido-

mauern, I) a., struo3 [xi, ctum] opere latericio: λι-Doloyeiv ovedeiv Movs | - II) n., facios [fêci, factum] opus latericium: οἰκοδομεῖν λίθοις.

Mauerpfeffer, sedum aere, L.: vò asigwov.

Manerpinsel, penicillum tectorium: n youghs the στέγης.

Mauerrante, sisymbrium murâle: τὸ τειχικον σισύμβριον.

Mauerraufe, asplenium; ruta muralia, L .: άσπληνον.

Mauerschwalbe, birundo apus, L.: o xuwelos n δρεπανίς [ίδος].

Matterftein, saxum; caementum; later; laterculus: ό χάλιξ [ικος].

Manerwert, opus saxeum; saxa [drum]; opus caementicium ob. latericium : τὰ τείχη τὸ λιθολόγημα. Mauerziegel, later: ή πλίνθος | - fleiner, laterculus:

ή μικρά πλίνθος.

Mauerginne, pinna: al enalgeig al tov telgovg. Maul, f. Mund.

Maulaffe, homo stolidus: o negyvos [oros]. zaσκαξ [ακος] | - Maulaffen feit haben, hieto1: κεχηνότα στηναι κεχηνέναι κοικύλλειν.

Maulbeerbaum, morus: ή μορέα · συκάμινος · συκαμινέα.

Moulbeere, morum: το μόρον συκάμινον. Maulbeerfeige, ficus Indica: ή Ἰνδική συκή.

maulen, ringor3 [rictus]: δυσκόλως έχειν πρός τινα: Maulefel, mulus: o nuiovos ogens [éws] vivvos

- Maulefelin, mula: ή ήμίονος. Maulefeltreiber, sberleiher, swarter, mulio: o opevκόμος.

maulfaul, f. wortfarg.

Maulforb, fiscella: o gewos unwos | - ben M. an= Iegen, capistro1 fiscella: φιμούν · κημούν.

Maulichelle, alapa; colaphus: o nolagos nogos i - jmbm eine M. geben, duco3 [xi, ctum] ob. infringo3 [frêgi, fractum] colaphum cui: πλαταία τη χειοί πλάττειν την γνάθον τινός.

Maulfperre, trismus: τὸ τοῦ στόματος σχάσμα.

Maulthier, f. Maulefel.

Maultrommel, ferramentam fremens: το κρέμβαλον. Maulwert, f. Munbwert.

Maulivurf, talpa: ὁ σκάλοψ [οπος] σπάλαξ [ακος].

Maulwurfsfalle, decipula talparum: ή παγίς τών σκαλόπων.

υπό σκάλοπος κεχωσμένου.

Maurer, caementarius: o lidovoyos lidodopos λιθοξόος | - Freim., latomus: ο λατόμος.

Maurerorden, societas latomorum: ή των λατόμων έταιρία.

Maud, mus; musculus: o pvs [pvos].

Maufe, f. Manfezeit.

maufen, I) (maufen, fich), muto t plumas: πτεροφοείν πτεφοζουείν | - II) f. b. a. ftehlen, f. b.

Maufenest, cubile murium: ή των μυών κοίτη.

maufestill, es ift, nulla vox auditur: σιγηλός άφωνος. mausetodt, exsanguis: ἄψυχος.

Manfezeit, tempus plumas mutandi: o xaloos τοῦ πτεροφόείν.

Mauth, f. Boll, Bafengefalle.

Marime, f. Grundfak.

Medanit, ratio disciplinaque mechanica; scientia (doctrîna) machinâlis: ἡ μηχανική [τέχνη].

Mechanifer, mechanicus: o unxavinos.

medanifd), A. B. bie m. Runfle, artes ; artificia: avroματος μηγανικός | - ein m. Menich, operarius: ὁ ἐργάτης ' ἐργατής | - etw. m. betreiben, ago³ [egi, actum] qd sine judicio: ανευ γνώμης τι ποιείν | herfagen, decanto! qd: ¿ξάδειν θουλλούν.

Medianismus, machinatio: ή μηχανή · κατασκευή. medern, wie Biegen, matio : μηκάζειν μηκάσθαί.

Medlenburg, Megalopolis; Meckelburgum | - Adj., Megalopolitânus.

Medaille, numus in memoriam ejs rei cusus: to voμισμα μνημόσυνον.

Medaillon, clipeus: τὸ πετάλωμα.

median, burch bas Adj., medius: µέσος | - 3. B. Me= bianformat, forma media : το μέσον είδος.

mediatisirter Kurst, princeps privatus: ο άρχων ίδιώτης.

Mediatstadt, oppidum non sui juris: ή πόλις ή ούν ίδίαν δίκην έχουσα.

Dledicament, Medicin, f. Argnei, Argneifunft.

Mediciner, medicus; artis medicae studiosus: o latgos.

mediciniren, utor3 [usus] medicamento: φαρμάκο χρησθαι.

meditiren, commentor1; meditor1 qd ob. de re: μελετάν ένθυμεϊσθαι διανοείσθαι.

Medufenhaupt, (auch ale Pflange), caput Medusae: ή της Μεδούσης μεφαλή.

Meer, mare; Oceanus: ή θάλασσα | - bas hohe M., m. altum: ή βαθεία θάλασσα | - bas offne, salum: το πέλαγος |- bas mittellanbifde, m. mediterraneum: ή μεσόγαια δάλασσα | - bas fchmarze, Pontus (Euxinus): ὁ πόντος (Εὐξεινος) | - bas adiatriche, m. Adriaticum: ὁ ἀδριατικὸς πόντος | - bas rothe, sinus Arabicus: ὁ ἀραβικὸς κόλπος | - bas rothe, sinus Arabicus: ἡ ἀσφαλτῖτις λίμνη | - am Μ. gelegen, maritimus: ἐπιθαλάσσιος παραθαλάσσιος παράλιος | - im M., marinus: Φαλάσσιος ένάλιος - jenseite bee M., transmarinus : διαπόντιος.

Meerabler, haliaeetos, L.: o aliastog.

Meeralant, mugil, L .: o xestoeve [sws] nestoaiog.

Maulwurfshaufen, grumus talpae: τὸ χώμα τὸ Meerampfer, rumex maritimus, L.: ή ἐπιθαλλάσσιος όξαλίς [ίδος].

πτοφόρος κίχλη.

Meerarm, aestuarium: ἡ ἀνάχυσις [εως] τῆς θαλάσσης.

Meeraffel, nerëis, L.: \(\eta\) Nnonts [idos].

Meerbarbe, mullus barbatus, L.: ή τρίγλα· τρίγλη. Meerbard, perca marina, L.: ή πέρκη περκίς

Meerbusen, sinus (maris): o nolmos [dalagons]. Meerbutte, rhombus; pleuronectes rhombus: o oou-

Bog.

Meerenge, fretum; euripus: o nogduos nogos bosπορος· τα στενά | - bie Dt. bei Gibraltar, fretum Gaditanum: ὁ Γαδιτανὸς κόλπος | - bei Constanti= nopel, bosporus Thracius: ὁ Θράκιος βόσπορος | bei ber Krim, bosporus Cimerius : o Kinusginog Bogmogog.

Meerengel (ein Fifd), squatina: ή δίνη.

meerentlegen, a mari remôtus: πόδοωθεν ἀπό τῆς

Dalagons.

Meeresflache, aequor; aequora [um]: το πέλαγος. Meeresfluth, aestus [ûs] marinus: o ulidar [avog]. Meeresstille, maris tranquillitas: ή γαλήνη εὐδία | gangliche, malacia: ή μαλακία.

Mecrestiefe, mare profundum: ή βαθεία θάλασσα Meereswogen, fluctus [uum] maris: το κύμα της θαλάσσης · ὁ κλύδων [ωνος].

Meerfarbe, color marinus, sglaucus, scaeruleus: tò αυάνεον γρώμα.

Micerfisch, piscis marinus: o Dalarriog igvig [vog]. Meerfran (Sirene), siren [enis]: ή Σειρήν. Meerfraulein, Nerëis [idis]: ή Νηρηίς [ίδος]. Meerfrofd), rana marina: ὁ ἐνάλιος βάτραχος. Meergeschopf, quod in mari vivit: to untos. Meergewadis, planta marina: ή ξνάλιος βοτάνη.

Meergöttin, dea marina: ή ἐναλία θεά. Meergott, deus maris; Neptunus: o evaluos deos.

Meergottheit, nûmen marinum: o Dalássiog Deog. Meergras, alga; fueus, L.: ή φυκία το φύκος qualor.

meergrun, glaucus: nvavsos [ov].

Meerhafen, portus fas maritimus : o limp fevos ό δομος θαλάσσιος.

Meerhorn, buccioum, L .: τὸ βουκάνημα.

Meerhofe, typhon: à tuqués.

Meeriegel, echînus, L .: o exivos.

Meerfalb, f. Seehund.

Meerfage, cercopithêcus: δ αερκοπίθηκος.

Meerfirschbaum, arbutus; unedo: τὸ πόμαρον : μιμαίκυλον.

Meerfirsche, arbutum; unedo: ή κόμαρος ανδράχνη. Meerfrebs, cammarus: o dotanos.

Meerfüste, ora maritima: ή παραλία αυτή.

Meerlinfe, lemna minor, L.: ή φακή θαλασσία.

Meerlowe, phoca jubata, L.: o l'écor Dalássies.

Meermufchel, concha marina: τὸ ὅστοςον λιμνόστρεον ή πόγχη.

Meeramfel, -broffel, turdus torquatus, L.: ή στοε- Meernabel (Meerfifch). syngnathus acus fas], L.: ή βελόνη.

Meernebel, nebula marina: ή έναλία νεφέλη.

Meernug, bulla, L .: n qualis [idos].

Meerotter, lutra marina, L .: ή ἐνάλιος ἔνυδοις

Meerrettig, armoracia: ή άγοία δαφανίς [ίδος]. Meerfald, sal marinus: o evdalággiog als.

Meerfand, arena marina : ή εναλία άμμος.

Meerschildfrote, testudo marina: ή χελώνη ή θαλασσία.

Meer chuece, concha marina: o noglias dalassus. Meerschivalbe, larus, L.: o levnos lagos.

Meerichwamm, spongia marina: o evellos snoyyos. Meerschwein (Delphin), delphiaus: o delpis [ivos]. Meerfenf, bunias [adis], L .: ή βουνιάς [άδος].

Meerspargel, asparagus maritimus, L.: o eválios ἀσπάραγος.

Meerspinne, I) f. Tafchenfrebs | - II) (Tintenfifch), sepia: ή σηπία.

Meerstern, asterias, L.: o dorsolag.

Meerstrand, sufer, litus [oris] : o alytalog hanth. Meerstrudel, swirbel, vertex maris: o στρόβιλος της θαλάσσης.

Meertang, zostera, L.: to gonos gunion h gunia. Meerungeheuer, monstrum marinum: tountos [ovs]. Meerwaffer, aqua marina: τὸ ΰδωρ τὸ θαλάσσιον. n alun.

Meerwolf, lupus marinus, L.: ò lonos ò eválios. Meerwunder, monstrum marinum: to Dalássion τέρας το κήτος.

Meerawiebel, seilla maritima, L .: ή σπίλλα ή σχίνος. Mehl, farina: vò alquov |- feines D., farina minuta; pollen: τὸ ἄλευρον | - jum M. gehörig, farinarius: τοῦ ἀλεύρου | - voller Dl., farinosus: ἀλεύρου πλήρης | - aussehend wie Mt., farinulentus: τοῦ άλεύρου | - Bohr= (Sage-) Wehl, scobs: τὸ δίνημα δίνισμα.

Mehlbeutel, incerniculum: ή τηλία το κόσκινον. Mehlbrei, puls e farîna facta: ή άθάρα ό άλευρίτης πόλτος.

mehlicht, farinaceus; farinulentus: τοῦ ἀλεύρου. mehlig, farinosus: άλεύρω όμοιος.

Mehlfammer, cella farinaria: o τοῦ άλεύρου σημός.

Mehlfasten, comera farinae: ή άλφιτοθήκη. Mehlflos, globulus farinae: το μαζίον άλεύρου.

Mehlfad, saccus farinarius: o σάκκος άλεύρου.

Mehlfieb, cribrum farinarium: ή άλευρότησις [εως]. Mehlipeife, cibus e farina parâtus: τὸ άλεύρου έδεouc.

Mehlstaub, pollen: ή παιπάλη.

Mehlteig, massa farinae: τὸ φύραμα.

Mehlthau, robigo: ή έρυσίβη.

mehr, plures; complûres, (neutr. plura); plus: πλείων πλέων μαλλον | - jubstantivisch und adderbialifch, 3. B. mehr Geld, plus pecuniae: alkov zonμάτων | - m. lieben, amo' plus, amplius; magis;

potius: μαλλον άγαπαν | - Adj. u. Adv. oft burch | mein , meus : έμός μοῦ | - bas Meine, meum ; mea ben comp., 3. B. mit m. Tabferfeit ale Blud, fortius quam felicius: ἀνδοειστέρως η εὐτυχῶς | - nicht m., uibil amplius: οὐκέτι | - m. sein, (ber Wenge nach), sum plus: πλεονάζειν | - (bem Umfange nach), sum amplius: mlsiova sivat | - (ber Macht nach), possum plus: µείζω, τιμιώτερον είναι | - und mas m. ift, et quod plus (majus) est; atque adeo; quin etiam; τὸ δε μέγιστον - ja, was noch m. ift, immo: καὶ μάλιστα - noch m., plus etiam: και μαλλον | - m. ale recht, plus justo; ultra fas: μαλλον τοῦ δέοντος | - m. ale zu viel, nimium: ayav. lav | - m. als die Balfte, dimidio plus: τῷ ἡμίσει πλέων | - ein wenig in., paullo plus: μικοώ μαλλον | - m. ob. menig, plus minusve: Theor Flattov.

mehren, augeo² [xi, ctum]: αὐξάνειν ἐπαυξάνειν | -fich m., augeor²; cresco² [crêvi, crêtum]: πλείω γί-

γνεσθαι αὐξάνεσθαι.

mehrentheile, majorem partem; majore ex parte; pterumque; semper fere: τὰ πολλά · ώς τὰ πολλά το πλείστον.

mehrerlei, plures; non unfus generis; varius: noixiλος παντοδαπός.

mehrfad, f. vielfad, mehrmale.

Mehrheit, major pars od. numerus: to nole to πλεζστον οί πολλοί | - bie Dt. ber Stimmen haben, vinco [vici, etum] pluribus suffragiis: την νικώσαν (γνωμην) έχειν.

mehrjährig, complarium annorum: ἐτῶν πλειόνων. mehrmalig, (wiederhott), repetitus: ovzvos |- (haufig),

creber; crebrior: ovyvos.

mehrmale, compluries; saepius; aliquoties: πολλάnig. angrov. angra ! - in. nacheinander, identidem : αύθις και αύθις θαμινά.

mehrfeitig, complarium laterum: πλεόνων πλευocov | - f. a. vielfeitig.

mehrshlbig, complurium syllabarum: πολυσύλλαβος [ον] πλειόνων συλλαβών.

mehrtagig, complurium dierum + πολλών ημερών. mehrtheilig, in complures partes divisus: πολυμερής [ές] μέρη έχων [ουσα, ον] πλείω.

Mehrung, auctus [ûs]; incrementum: ή αυξησις

[εως] έπαύξησις [εως].

Mehrzahl, I) f. Mehrheit | - II) (in ber Grammatik). numerus plurâlis: ὁ πληθυντικός ἀφιθμός.

meiben, fugio3 [ûgi]; defugio3; vito1; declîno1: 950γειν διαφεύγειν εύλαβείσθαι | - s., devitatio: το φεύγειν ή εύλάβεια.

Meier, villicus: o raulas.

Meierei, = gut, = hof, villa ; praedium : ή ἔπαυλις[εως] ή αύλή.

Meile, (im Ginne ber Romer), mille passuum; passus mille; milliarium spatium : To ulliov | - eine beutfche M., passuum millia quinque: πέντε μίλια.

Mellenmaß, mensûra milliaria: τὸ χίλια έχον μέτρον. meilenland, milliarius; longitudine mille passuum; σταδίων τετταράκοντα το μήκος. στάδια τετταράκοντα έχων [ουσα, ον].

Meilenfaule, stein, Beiger, lapis (milliarius): to utλιάριον σημείον ή στηλη.

Meiler, straes lignorum : τὸ σώρευμα ξύλων.

[orum]: τὰ ἐμά· τὰ μου | - ich bin m. eigener Berr, mei juris sum: τὰ ἐαυτοῦ δίκαια λαμβάνειν | - ε8 ift m. Pflicht, meum est: Euov Ecrev |- fie murbe bie m., aupsit mihi: evoupevos uoi - ich meines Theile, quod ad me attinet: περί τὰ ἐμά | - bas M. und Dein, quae possidemus: τὰ ημέτερα.

Meineid, perjurium: ή έπιοφαία· ψευδοφαία· τὸ ψευδόφαιον | - einen M. schwören, pejero : έπιοφ-

κείν ψευδορκείν.

meineidig, perjūrus; perfidus: ἐπίορχος ψενδόρnιος | - Adv., perfide: ψευδόρπως | - m. handeln, sum perfidus: παρορχείν έπιροχείν.

meinen, I) A) (glauben), crêdo3 [didi, ditum]; arbitror1: νομίζειν οἴεσθαι - was meinft bu ? quid tibi vidêtur: τί πρός τοῦτο λέγεις; | — Β) in weiterer Botg, (j. b. a. behaupten), j. b. j.— II) (Imdn od. etw. m.), dîco³ [xi, ctum]; significo1; designo1; denoto1: λέγειν. δοκείν | - Du bift gemeint, de te narratur fabula: πεol σοῦ ἡ φήμη ἐστίν | - was meint er? quid sibi vult?: τί αὐτῷ δοκεῖ; | — III) (Besinnung gegen jmon hegen), d. B. co gut mit jmom m., volo [ui, velle] bene; faveo2 [vi, fautum] cui: ἀπλως, άδολως προςφέρεσθαί τινι | - redlich, agod [egi, actum] bona fide cum quo: άδόλως προςφέρεσθαί τινι |-IV) (gewillt sein), volo; cogito1: διανοείσθαι βούλεσθαι.

meinethalben, swegen, swillen, mea causa; propter me; meo nomine; meis verbis; per me (licet); non impedio : έμούγε ένεκα · έμην χάριν · το έπ' έμοί.

meinige, f. mein.

Meining, I) opinio; sententia; existimatio; persuasio; judicium; auctoritas: ή δόξα · ὑπόληψις [εως]. ή γνώμη | - II) (f. v. a. Lehre eines Philosophen), praeceptum; decretum; dogma [atis]: τὸ παράγγελμα · δίδαγμα | - cine falfche Dt., error: το άμάρτημα της γνώμης | - unrichtige Meinungen, opinionum commenta: ἀἰ ἐναντίαι γνῶμαι | - ble öffent-liche M., existimatio vulgi: ἡ πόλεως γνώμη | - in ber öffentlichen M. berlieren, dependo [diái, ditum] apud populum de existimatione sua: ἀπολλύναι την άγαθην φήμην έν το δήμο | - noch meiner A., mea quidem opinione; ut mihi quidem videtur: έμολ δοκείν· οίμαι | - eine richtige (faliche) M. von etw- haben, judico recte (perperam) de re: δικάζειν δικαίως (κακώς) περί τινος | - eine irrige von jmom, existimo male de quo: αμαρτάνειν της γνώμης περί τινος | - ber Mt. fein, opinor': δοκείν | - anderer, sentio aliter: allog doneiv | - gang entgegengejetter, eo [îvi, itum] in alia omnia: ἀντιγνωμονείν - seine M. fagen, dîco³ [xi, clum] sententiam: ἀποφθέγγεσθαι· αποφαίνειν | - jmbn um feine Dl. fragen, quaero³ [sîvi, sîtum] quid qs sentiat: ζήτησιν ποιείσθαι περί τῆς δόξης τινός | - feine Wi. ändern, deeêdo³ [ssi, ssum] de sententia: μεταγιγνώσκειν μετανοείν | - bas war nicht meine Dt., boc nolni; haec non erat mea mens: ovn Ebovlhonv | - in guter M., bono consilio: ayady Bovly | - in ber M., bag, eo consilio, ut: Bovlousvog.

Deife, parus: o alyidalog.

Meiferaften, decipula paris capiendis: ή παγίς πρός το αίρειν τους αίγιθαλους.

Meigel, scalprum fabrile; eaelum: o nonevs [sws]. έγκοπεύς [έως].

meißeln, caelo'; scalpo [psi, ptum]: γλύφειν κολαπτειν άποξύειν.

Meißen, Misnia; Misna; Misena | - Adj., Misnensis. meift, Adv., plurimum; maxime; plerumque: μάλιστα

- in. immer, fere semper: ώς έπὶ τὸ πολύ.

meiftbietend, plurimo licens: πλείστην τιμήν ύποσχόμενος, ανειπών [οῦσα, όν] ι - m. etw. verlaufen, dedûco3 [xi, ctum] qd ad licitationem; vendo3 [didi, ditum] qd auctione constituta: διανέμειν τι τοῖς τὰ πλεῖστα προτείνουσι· πιπράσκειν δημοσία - ber= fauft werben, veneo' [ii, îtum] sub hasta: moleiσθαι δημοσία.

meifte, ber, plurimus: o mletoros | - bie meiften, plurimi; plerique: οί πλείστοι |- am meisten, plurimum:

πλείστα μάλιστα.

meiftens, meiftentheils, f. meift.

Meister, I) (ber Macht nach), potens: πρώτος την δύναμιν ποείττων |- M. über fich, sui potens: ποείττων έαυτοῦ | - M. bon etw. fein, habeo2 qd in mea potestate: ngareëv rivos | - bleiben, obtineo' qd: ngareëv rivos ezeiv ri | - II) (der Geschickschieft nach), artifex; antistes; princeps cjs rei; peritissimus cjs rei; perfectus et absolûtus in re; praecipius ad faciendum qd: ἄριστος τέχνην τινά ἀθλητής | - Dt. in etw. fein, excello3 [lui] maxime in re; sum erudîtus artificio cjs rei: πάνυ δεινον είναί τι - fpriichm., llebung macht ben Dt., exercitatio artem parat: ή ασκησις την τέχνην παρασκευάζει - bah. III) (f. b. a. Borffeher einer Wertfratt), laberone magister: ὁ έπιστάτης διδάσκαλος | - M. bom Stuble, (bei Freimaurern), latomorum praesul: ὁ τῶν λατόμων πρόεδρος | - bah. IV) überh. (f. b. a. Borsteher, Lehrer), magister: o διδάσκαλος | - Dleifterin, artifex cjs rei; uxor magistri: ή διδασκάλου γυνή [αικός] ή γυνή έκποεπής τη τέχνη.

meisterhaft, artificiosus; artifex; praecipuae artis; summā arte factus: ἄριστος δεινός πλείστη τῆ έμπειρίο γρώμενος | — Adv., summā arte; alfabre; egregie: ἀρίστως δεινώς.

Meisterhand, mit, meisterhaft, f. b. v.

meistern, f. tabein.

Meisterrecht, jus magistri: τὸ τῶν διδασκάλων δί-

Meisterschaft, in etw., summa peritia ejs rei; principâtus [ûs]: ή δεινότης [ητος] · άρετή.

Meisterstreich, artificium (consilium) callidissimum : τὸ τέχνημα τὸ πρᾶγμα τὸ λαμπρότατον.

Meifterftud, swerf, I) opus praecipuae artis; artificium: rò δεινότατον έργον | — II) (f. b. a. Probefluct), artis specimen: το ἐπίδειγμα | - machen, edo3 [didi, ditum] artis sp. : ἐπιδειμνύναι ἔργον.

Melancholie, f. Schwermuth.

Melde, atriplex, L .: το βλίτον.

melben, nuncio'; renuncio'; facio's [fêci, factum] certiorem de re; indico1; significo1; perferos Menfd), homo; mortalis: ὁ ἄνθοωπος ὁ βροτός |-[tuli, latum]; defero ad qm; doceo 2 qm qd: narro1; trado3 [didi, ditum] ob. prodo3 memoriae: άγγέλλειν. απαγγέλλειν. έπαγγέλλειν. σημαίνειν. μνημοvevelv | - jmom etw. fchriftlich m., perseribo3 [psi, ptum] qd ad qm: ἐπιστολή τί τινι ἀγγέλλειν - jmbn m., nuncio' qm venire (venturum esse, venisse);

nuncio1 adventum cjs: ἐξαγγέλλειν τινὰ προςελθόντα |- fich zu etw. m., do 1 [dedi, datum] nomen; profiteor' [fessus]: ἐπαγγέλλεσθαι | - ber Winter melbet fich, hiems appetit: ò yeiuwv paiverai.

Melbung, mentio: ή άγγελία · φαίνεται.

Meliszuder, saccharum coquinarium: το μαγειρικόν σάκχαρον.

Meliffe, melissa officinalis, L .: το μελισσοφυλον μελισσοβότανον.

melfen, mulgeo2 [si, ctum]: ἀμέλγειν βδάλλειν | frisch gemolfene Mich, lac tepidum: To zliagor yala [απτος] | — s., mulctus [ûs]: η αμελξις [εως]. βδάλσις [εως].

melfend, lac praebens: γάλα παρέχων [ουσα, ον]. Melffaß, gelte, muletra; muletrum: ò àpolyevs [émg].

Melftuch, linteum que lac percolâtur: vò livov, di' ού τὸ γάλα διηθεῖ.

Melfvieh, pecus lac praebens: τὰ βοσμήματα, τὰ κτήνη άμολγαΐα.

Melfzeit, tempus mulgendi: o apolyos.

Melodie, modi; moduli: το μέλος ή μελφδία ο

melodisch, modulatus: έμμελής [ές] - άρμόνιος [ov] | - bas Melodijche, modulatio: το αρμόνιον | - Adv., modulate: aquovlag.

Melodram, drama musicum: το μουσικόν δράμα.

Melone, mêlo: ὁ μηλοπέπων [ovos].

Melun, St., Meludanum.

Micmel, I) Fl., Memêla | — II) St., Memelia; Memelium.

Memme, homo ignavus: o dellog. Blak [anos]. ualanos.

Memoiren, commentarii: τὰ ὑπομνήματα.

Memorial, memoriren, f. Bittschreiben, auswendig

Menagerie, vivarium: to Inquotoopelov.

Menge, multitudo; copia; frequentia; magnus numerus; vis; nubes; silva; τὸ πλήθος ἡ ευπορία. άφθονία |- d. ungahlige M., innumerabilitas: τὸ ἀναoίθμητον | - Einer aus ber großen Dt., unus e multis: elg en mollon | - eine große Dt. bon etw. haben, abundo 1 re: ἀφθονίαν έχειν τινός.

mengen, misceo2 [cui, stum u. xtum], permisceo2: μιγνύναι διαμιγνύναι | - fich in etw. m., immisceo me cui rei: μεταλαμβάνεσθαί τινος | - n., mixtio: ή μίξις [εως] ή πράσις [εως].

Mennig, minium: \u03am uiltos \u03am oavous [vxos] | - bamit gefärbt, miniatus: μιλτηλιφής [ές] | - mit Dt. be-ftreichen, illino³ [lêvi, litum] minio: μίλτφ άλείφειν.

Menniggrube, miniarium: ή μιλτωρυχία.

mennigroth, miniaceus: µίλτινος.

bie Menichen, genus humanum: το ανθοώπινου γένος | - unter Dt. leben, sum inter homines: μετ' άνθρώπων διάγειν | - nicht unter bie Dt. fommen, non prodeo [ii, itum] in publicum: ούκ ἐκβαίνειν κατ' άνθοώπους | - biel unter D. fein, versor1 in magna celebritate: πολύν χρόνον είναι μετ' άνθρώπων |-

oft bleibt M. unüberfett, g. B. viele M., multi: 202-206 | - er ift fein Dt., omnis humanitatis est expers: ού μετέχει της φιλανθοωπίας | - ein neuer M. wer= ben, induo3 [ui, ûtum] mihi novum ingenium: êvδύειν τινά καινον λόγον | - II) bas Dt. (verachtlich), mulier, scortum: ή πόρνη ανθοωπος.

Menichen, homuncio: homunculus: το ανθρώπιον

ανθρωπάριον.

Menfchenadel, murbe, humanae naturae excellentia et dignitas: ή ἀνθρωπίνη άξιότης.

Menschenalter, aetas (hominum): o alon [ovos] ' n ανθοώπων γενεά | - bas britte M. leben, vivo3 [xi, ctum] tertiam actatem: τον τρίτον αίωνα ζην.

Menfchenart, genus homiaum : τὸ ἀνθοώπων γένος,

Menfchenblut, sanguis humanus: το ανθοώπειον

Menschendieb, rauber, plagiarius: o andoanodiorns.

Menfchenfeind, shaffer, hominibus inimicus atque hostis; alter Timon: ὁ μισάνθρωπος.

menfchenfeindlich, hominibus inimicus; inhumanus; ό, η μισάνθοωπος.

Menfchenfleifch, caro humana; zò nośag artoo-

Menfchenfreffer, humana carne vescens: o ardownoφάγος.

Menichenfreund, slich, hominibus amicus: o φιλάνθρωπος | - Adv., humane: φιλανθρώπως.

Menfchenfreundlichfeit, humanitas: ή φιλανθρωπία: ή κοινότης [ητος].

Menschengattung, hominum species: το των ανθοώπων είδος.

Menschengebot, praeceptum ab hominibus datum: o νόμος άνθρώπων.

Menfchengebenten, f. Bebenten.

Menfchengefühl, hominum sensus [us]; humanitas: ή φιλανθρωπία | - fein Dt. haben, omnis humanitatis sum expers: ούν έχειν της φιλανθοωπίας.

Menichengeschlecht, genus [eris] humanum: to av-Doώπειον γένος | - bas gange Dt., cuncti mortales: πάντες οί ζώντες.

Menfchengefellichaft, coetus [as], congressus fas] hominum: ή ανθρώπων συναγωγή.

Menschengesicht, facies humana: τὸ πρόςωπον άνθρώπου.

Menschengestalt, forma; species: tò sidog avtocoπινον | - M. haben, sum humano visu: το άνθοώπινον είδος έχειν | - Di. annehmen, induo3 [ai, ûtum speciem humanam : ἐνδύειν τὸ είδος ἀνθρώ-

Menfchengewühl, frequentia (turba) hominum: o

Menschenglud, felicitas humana: rà ev avoquinous άγαθά.

Menfchengroße, magnitudo humana; statura hominis: ή ἀρετή ἀνθρώπου | - fig., humanae naturae excellentia et dignitas : ή τοῦ ἀνθοώπου ἀρετή καλ akimous [sws].

Menichengunft, favor hominum; aura popularis: n

Menfchenhand, manus [as] hominis: ή ανθοωπίνη zelo | - fig., ars: h tervn | - burch Mt., arte; opere; manu: דון מעל פשתוניון בצופו.

Menfchenhandler, plagiarius; venaliciarius: ò dvδραποδιστής.

Menfchenhandel, nundinatio hominum: o avoganoδισμός ή ανδραπόδισις.

Menichenhaß, odium generis humani; odium in homines: τὸ μῖσος ἀνθρώπων ἡ μισανθρωπία.

Menschenhaupt, caput hominum ob. bumanum : ή άνθρώπου κεφαλή.

Menfchenhaut, cutis humana; entis bomini detracta: ή ἀνθρωπεία δορά ή ἀνθρωπή.

Menschenhers, cor humanum: ή ψυχή τοῦ ἀνθοώ-που | - fig., animus humanus: ή τοῦ ἀνθοώπου ψυχή

Menschenhülfe, auxilium hominum: βοήθεια παρά τῶν ἀνθρώπων.

Menfchenkenner, qui hominum naturam perspexit: ò των ανθρώπων ψυχάς γιγνώσκων.

Menschenkenntnik, ingenii homani scientia: ή τέχνη περί τα ανθρώπεια ! - M. haben, novi hominum mores et ingenia: των ανθρώπων είδεναι τας ψυzás | - ber feine Dt. hat, vitae communis ignârus: απειρος [ον] τοῦ βίου.

Menschenkind, homo; homuncio: ò avdownog. ò

Duntos.

Menschenkopf, caput hominis: ή κεφαλή ανθοώπου. Menschenkoth, stercus foris humanum: n nann.

menfchenleer, desertus; solus; vacuus occursu hominum: δ, ή έρημος ανθρώπων · δ, ή κένανδρος. Menichenliebe, caritas generis humâni; humanitas:

ή φιλανθρωπία. Menschenmörder, homicida: o andomnourovos o βροτοκτόνος.

Menschenmord, (hominis) caedes: ή ανδροκτονία | einen Dt. begeben, facio3 [feci, factum] homicidium ανδροκτονίζειν.

Menschenopfer, hostia ob. victima humana: ή αν-Downodvoia | - M. bringen, immolo 1 homines pro victimis: ἀνθοωποθυτείν | - ein Dt. bringen, immolo 1 homines: ἀνθρωποθυτεῖν.

Menfchenpflicht, humanitas: o av n avdoconov | - e8 ift Mt., humanitatis est: ἔστι φιλανθρωπίας.

Menschenqualer, carnifex : o dipuos · hasavising. Menschenrecht, jus humanum: rà ev averganois di-

xxix. Menschensagung, institutum hominum: o andow-

πων θεσμός.

Menfchenschadel, ossa humani capitis: ή ανθοώπου κεφαλή.

Menichenichen, 1) (Achtung bor Menichen), verecundia hominum: ή μισανθρωπία | - II) (Furcht bor Menfchen), timor hominum: ὁ τῶν ἀνθοώπων φόβος.

menichenichen, qui bominum congressus fugit atque odit: ό, ή φυγάνθοωπος.

Menichenichlag, genus humanum: to tov avooπων γένος.

Menfchenfohn, (von Chrifto), mortali matre natus: ò άνθρώπου νίος.

εύνοια παρά των άνθοώπων ή άνθοωπεία χάρις. Menschenberstand, mens: ò vovs άνθοώπινος | - ges

meiner M., commune judicium ; sonsus [us] commu- Merfzeichen, f. Rennzelchen. nis: o noivos vovs | - gefunder Mt., mens sana: o υγιής νούς.

Menfchenwert, opus manu (arte) factum: to avdodπινον έργον.

Menfchenwohl, salus [atis] hominum: ή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Menfchheit, 1) (menfchliche Beschaffenheit), natura (conditio) humâna: ή φύσις ἀνθρώπου | - II) (Men= schengeschlecht), f. b.

menichlich, humanus; auch burch ben gen. hominum: ἀνθοώπειος θνητός | - m. Gefühl, humanitas: τὸ φιλάνθοωπον, ήμερον, ποινόν | - cs berleugnen, exuo³ [ŭi, ûtum] humanitatem omnem: ἀποτίθεσθαι το φιλάνθοωπον, ήμερον, ποινόν | - wenn mir etw. m. begegnen (ich fterben) follte, si quid (humanitus) mihi acciderit: εἴ τι ἀνθοώπινον ἔπασχον -Adv., humano modo; humanitus: av Joonivos avθρωπείως.

Menfchlichkeit, I) (menschliche Unvolltommenheit), conditio humana: ή ήμερότης [ητος] · ή φιλανθοωπία - bas find M., haceabhomine non aliena sunt: ταντα ανθοώποις προςήμει | - II) (Menschenfreundlich)= feit), humanitas; misericordia: ή φιλανθοωπία έλεημοσύνη συμπάθεια.

Menschwerdung Chrifti, Christus humanam speciem induens: ή ένανθοωπότης [ητος]· ή ένανθοώπησις. Menfitt, mensûra: to μέτρον · ο δυθμός | - in ber Rechtfunft, gradus; status [ûs]: ή στάσις [εως] τὸ στασιμον | - auf ber Dt. ftehen, sto' [steti, statum] in gradu: έν στασίμω στηναι.

Mercur, Mercurius, (auch in ber Chemie): o Equis. Mercurhut, petasus Mercurii: ὁ τοῦ Εομοῦ πέτασος. Mercurstab, caduceus Mercurii: τὸ κηρύκειον τοῦ Eonov.

Mergel, marga: Eldog nnlov.

Meridian, f. Mittagefreis.

merfbar, f. merflich.

merfen, I) a., (mohrnehmen), animadverto3 [ti,sum]; observo1, intelligo3 [lexi, lectum]; sentio4; αίσθάνεσθαι · ὑποπτεύειν · ὁρᾶν | - etw. borher m., praesentio4 qd: προαισθάνεσθαί τι | - etw. recht gut m. intelligo 3 qd pulchre: καλώς τι είδέναι | - fich etw. m. laffen, fero [tuli, latum] qd prae me; significo1: σημαίνειν δηλούν | - nicht, dissimulo qd: οὐ προςποιείσθαί τι κρύπτειν τι | - B) (nicht ber= geffen), comprehendo³ [di, sum] memorià; mando ob. infigo³ [fixi, xum] memoriae; custodio⁴ memoriâ: φέρειν διὰ μνήμης μεμνήσθαι σώζειν | — II) n., (auf etw. Acht haben), attendo [di, sum u. tum] ad qd: προςέχειν τινί.

merflich, insignis; conspicaus; manifestus: αίσθητός· νοητός· ἐπίσημος [ον] | — Adv., insigniter; manifesto: αἰσθητῶς· ἐπισήμως.

Mertmal, nota: to onusion to ovubolov | - f. a. Rennzeichen.

Merifirid, nota: το γνώρισμα · σημείον.

merfwirdig, notabilis; memorabilis; commemorabilis; memoria dignus; insignis: ἀξιόλογος [ov] λόγου άξιος.

Merkwürdigkeit, I) (merkwürdige Beschaffenheit) burch bie Adj. unter merfwurdig |- II) (merfwurdige Cache), res insignis ob. memorâtu digna: ἐπίσημόν τι.

Merfeburg, Merseburgum; Martisburgum | - Adj., Merseburgensis.

Mesalliance, f. Digheirath.

megbar, quod possumus metiri: ustontos.

Megbudy, liber liturgious: to biblion leitougyinov. Meffe, I) (in ber Kirche), liturgia sacra: ή λειτουφγία | - eine Dl. halten, procuro 1 sacra : ἐπιμελεῖοθαι τῶν ἰερῶν | - lejen, supplico L Deo: εὕχεσθαι θεῷ |horen, adsum liturgiae sacrae: παρείναι τοίς ίεροίς - II) (großer Jahrmarft), mercatus [ûs]: ἡ πανήyvois [Ews].

meffen, metior4 [mensus]; dimetior4; ineo4 [îvi, itum] mensûram rei: μετοείν | - fich m. mit jmbm, comparo me cum quo; confero [tuli, llatum] me cui: παραβάλλειν έαυτου τινι | - (es mit jmbm auf: nehmen), contendo3 [di, sum u. tum] cum quo; experior [pertus] qm: μάγεσθαί τινι· πειράσθαί τι-νος | — s., mensio: ἡ μέτρησις.

1. Meffer, der, mensor: à ustontins [ov] |- f. auch Feldmeffer.

2. Meffer, bas, culter: ή μάχαιρα ή nonts [ίδος] | f. a. Rehle.

Mefferchen, cultellus: to μαχαίριον.

Mefferhandler, qui cultros venditat: o μαχαιροπώlns oul.

Mefferheft, -fliel, manubrium cultri: ή της μαχαίρας λαβη.

Mefferflinge, lamina cultri: τὸ τῆς μαχαίρας πέταλου.

Messerricken, dorsum cultri: tò avo nal nlato the μαχαίρας.

Mefferscheibe, vagina cultri: à the pagaigas noleos. Mefferschmidt, cultrarius: & μαχαιροποιός.

Mefferspite, muero cultri: ή της μαχαίρας ακμή |eine Mt. boll, mica: ή ψίξ.

Megfreiheit, jus mercatus stati: τὸ δίκαιον τῆς έμπορείας.

Megfremde, qui ad mercatum veniunt: oi els ayoραν έρχόμενοι.

Meggerath, supellex liturgica: τὰ ἐπιπλα τῆς λειτουργίας.

Mengewand, vestis liturgica: i δαλματική.

Meggut, merces ad mercatum delâtae: τὰ ἄνια [wv].

Meghelfer, bajulus: o βαστακτής αχθοφόρος.

Meffias, Messias: o Xoiotog.

messianus; του Χριστού.

Meffina, Messana | - Adj., Messanius.

Messing, orichalcum: ὁ χαλκὸς έρυθρός τὸ κράμα. Meffingblech, lamina orichalei: τὸ ὁρειχάλιου πέταλον.

Meffingbraht, filum orichalei: τὸ ἔλασμα ἀπ' ὁρειχάλκου.

meffingen, ex orichalco factus: ogslyalnos.

Meffinghammer, officina orichalci: to ogeigalnov έργαστήριον.

Wieffingplatte, tabula orichalci: τὸ χαλκοῦ ἐρυθροῦ πέταλου.

Meffingichmiet, faber qui vasa ex orichalco facit: Meteor, (Meteorffein), f. Luftericheinung, Luftflein. ο όρειχαλκουργός.

Messingwaare, opus ex orichalco factum: τὰ έξ όρειχάλπου έργα.

Megfette, decempeda: o ozorvos.

Megfunft, ars metiendi: mensurarum ratio: ή μετρητική ή γεωμετρία.

Megkünstler, mensor: ò perontis vewperons | - s. a.

Weldmeffer.

Megleute, homines ad mercatum proficiscentes: oi προς άγοραν έλθόντες.

Megner, aeditus: o legogolas [anos].

MieBopfer, sacra liturgica [ôrum]: τὰ λειτουργικά ίερά.

Megpriefter, sacerdos, qui sacris operatur: o isques

[έως] ὁ τῶν ἱερῶν ἐπιμελούμενος.

Megrecht, jus commercii: τὸ τῆς ἀγορᾶς δίκαιον. Megruthe, - stange, decempeda: ò navor [ovos].

Mektisch, ztischen, mensula mensoris: το γεωμέτρου τραπέζιου.

Meffung, mensio; mensûra: ή μέτρησις ή διαμέ-

Megberzeichniß, index rerum in mercatu venalium: ο των ώνίων χοημάτων ένδείκτης | - bon Budern, index librorum, qui recentes a prelo sunt: ὁ σίλλυβος η έπιγραφή.

Megivaare, merx ad mercâtum delâta: αί έμπολαί. Mehwoche, stati mercâtûs dies: at the ayogas ημέραι.

Weekleit, mercatûs tempus: o the eunogelas zoovos. Meste, (zu Salz), salinum: ή άλιά.

Metall, metallum; aes: το μέταλλον το μεταλλευτόν | - fig., (ber Stimme), splendor vocis: ή λαμπρότης της φωνής.

Metallarbeiter, faber aerarius: ò perallovoyos. metallartig, metallo od. aeri similis: παραπλήσιος

[ον] μεπάλλω.

Metallasche, spodium: τὸ σπόδιον ή σποδός. metallen, metallicus; aereus; aheneus: μεταλλικός ὁ μεταλλίτης [ου].

Metallgraber, metallicus: ò ustalleving [ov]. metallhaltig, metalli plenus; aerosus: ὁ μεταλλίτης [ου], ή μεταλλίτις.

Metallurg, artis metallicae perîtus: ἔμπειρος της μεταλλικής τέχνης.

Metallurgie, ars metallica; metallurgia: ή μεταλλι-

Metamorphofe, f. Berwandlung.

Metapher, translatio; verba translata: ή μεταφορά ή αλληγορία.

metaphorifd, translatus: μεταφορικός άλληγορικός - Adv., translatis verbis: μεταφορικώς άλληγοommes | - ein Bort m. gebrauchen, transfero [tuli, latum] verbum: μεταφέφειν δημα.

Metaphhiit, metaphysica [orum]: ή περί της των

πάντων φύσεως έπιστήμη.

metaphyfiid, metaphysicus: δαιμόνιος μετέφρος [ov] | - Adv., metaphysice: δαιμονίως μετεώews.

Meth, vinum (mulsum); aqua mulsa: τὸ οἰνόμελι

[itos].

Methode, ratio; via; modus: ή μέθοδος ο τρόπος - die mathematische M., ratio mathematicorum; ή τῶν μαθηματικών μέθοδος | - ich habe biefe M. erfunden, primus invêni hanc viam: πρώτος ταύτην την μέθοδον ευρηκα.

Methodit, methodice: ή μεθοδική.

methodisch, burch Wendungen mit ratio, via etc.: 429οδικός | — Adv., vià et ratione: μεθοδικώς | -etiv. m. vortragen, trado³ [d'idi, d'itum] qd artificio et via: μεθοδικώς τι διδάσκειν.

Metier, opus et quaestus [ûs] quotidianus; professio ejs rei: ή τέχνη τὸ ἐπιτήδευμα | - Dl. bon etw. machen, profiteor [fessus] qd: ἐογάζεοθαί τι.

Mefonhmie, immutatio; verba mutâta: ή μετωνυμία.

metonhmifch, mutatus; immutatus: μετωνυμικός |-Adj., verbis mutatis: μετωνυμικώς.

Metrif, ars metrica; lex versuum; leges metricae: ή μετοική τα περί τα μέτρα.

Metrifer, artis metricae perîtus: ὁ τῶν μέτρων ἐπιστήμων.

metrifd), metricus: μετρικός | - Adv., legibus metricis: μετρικώς.

Metropolit, episcopus princeps: ὁ πρώτος ἐπίσκοπος. Mietrum, metrum: το μέτρον.

Mette, sacra antelucâna [orum]: τὰ ὄρθρια ίερά. Meh, Divodûrum; Mediomatrici [orum]; Metrae [arum] | - Adj., Metrensis.

Mete, 1) (als Maß), semodius: τὸ ἡμιμέδιμνον | — II) (feile Dirne), scortum : η πόρνη.

Megelei, trucidatio: ή σφαγή · ο φόνος.

megeln, trucido1: σφάττειν κατασφάττειν φονεύ-ELV.

Mehger 20., f. Fleischer 20.

Meuble, Meublen, supellex ; cultus [ûs] : to oxevos τα σκεύη * τα έπιπλα.

meubliren, f. ausmeubliren. Mencheldold), sica: τὸ έγχειρίδιον · ξιφίδιον.

Mendelmorder, sicarius: o dologovos. o mucovos | - einen M. gegen imbn bingen, suborno' percussorem cui: δολοφόνον τινὶ παρασκευάζειν.

meuchelmorberifd, meuchlings, Adv., per insidias; ex insidiis: δόλφ χοησάμενος.

Micuchelmord, caedes ex insidiis facta: ή δολοφονία ή μιαιφονία | - einen DR. an imom begehen, interficio3 [fêci, fectum] qm ex insidiis: έξ έπιβουλης φουεύειν τινά | - wegen Mt. anflagen, accuso1 inter sicarios: γράφειν αυτοχειρίας.

Menterei, factio; consensionis globus; seditio; motus [as]: ή συνωμοσία: ή στάσις | - eine M. machen, conjurâmus inter nos: συνωμοσίαν ποιείσθαι.

Menterer, conjurâtus: o συνωμότης [ov] | - einer ber Mt., vir factionis: o στασιώδης.

meuterifd, f. aufrührerifd.

Mebe, Meive, larus, L.: o lagos.

Merico, Regnum Mexicanum | - Adj., Mexicanus. Mieder, thorax: ή ταινία το στρόφιον.

Miene, vultus [as]; os [oris]: τὸ πρόςωπον ή όψις | Miethzeit, tempus conducti: ὁ τοῦ μισθώματος - eine freundliche Dt., vultus benignus: ή εύμενής όψις [εως] | - eine wichtige M., supercilium grande: ἡ ἀδοος όφούς | - freche M., os ferreum: ἡ ἀμή όψις [εως] | - eine heitere M. annehmen, explico' [ŭi, itum] frontem: ἐξιλαφεῖν τὸ μέτωπον | - eine fraurige, addûco3 [xi, ctum] vultum ad tristitiam: πρόςωπον περίλυπον έχειν | - eine gornige, contraho3 [xi, ctum] frontem; συστέλλειν το μέτωπον | eine brobende, tollo3 [sustuli, sublatum] supercilia: άνασπαν τας όφους | - eine andere, muto 1 vultum: allocovo rov over | - eine freundliche M. zu etw. machen, excipio3 [aêpi, ceptum] qd benigno vultu: δέχεσθαί τι φιλοφοονικώς | - gute Mt. jum bojen Spiele machen, fero3 qd aequo animo: φέρειν τι άπα-Dela | - fig., Dl. ju etw. machen, paro 1, minor 1 gd: μέλλειν. δοκείν.

Mienenspiel, vultus [ûs]; argutiae vultûs: ή οψις ! Dt. freiben (por bem Spiegel), tento' vultus; quaeros [sivi, situm] faciem: πειρασθαι την όψιν.

Micomuschel, mitulus: o uvag [anos] o uvg [uvos] Miethcontract, sbertrag, conductio; syngrapha: 7 μίσθωσις [εως].

Miethe, conductio: τὸ μίσθωμα ὁ μισθός | - etw. zur M. haben, habeo2 qd conducti: μίσθωμά τι Execu | - gur Dt. wohnen, habito1 in conducto: enl μισθο olneiv | - II) (f. b. a. Miethgelb), merces: ò miodos | - f. a. Sausmiethe.

miethen, conduco [xi, ctum] mercêde: μισθούσθαι - s., conductio: η μίσθωσις.

Miether, conductor: ὁ μισθωτής [οῦ] · ὁ μισθούμεvos | - Mietherin, conductrix: ή μισθουμένη.

Miethfuhre, vectura conducta: vò piodior geogos |f. b. a. Wagen, vehiculum meritorium: το μίσθιον όχημα.

Miethgeld, merces: à μισθός το μίσθωμα.

Miethhaus, domus conducticia ob. conducta: ή μίodios olnia.

Miethherr, dominus conducti: à prodior olxics δεσπότης.

Miethfutsche, swagen, rheda meritoria: το όχημα μισθωτόν.

Miethfutscher, rhedarius mercenarius: o ent modo παρέγων άρματά τε καί [ππους.

Miethleute, conductores: of miodosaueroi.

Miethling, mercenarius: ò μισθωτός | - (von Sol= baten), miles mercêde conductus ob. conducticius: ô μισθωτός στρατιώτης | — II) (f. b. a. Lohnarbeiter), operae mercède conductae: ot μισθωτοί | — B) (Micififotdaten), milites conducticii: ot μισθωτοί στρατιώται | - ale Mt. bienen, milito I mercêde: μισθοφορείν.

Miethmann, conductor: o kyov olular.

Wliethpferd, equus conducticius ob. conductus ob. meritorius: ὁ ΐππος μισθωτός.

Miethschiff, navis conducticia ob. conducta: ro puσθωτον πλοίον.

Miethfoldat, struppen, f. Miethling.

miethweise, mercede: μισθώ.

Miethwohnung, habitatio conducta: ή μισθωτή oinía.

χρόνος.

Miethzins, merces: o modos.

Mignon, f. Liebling. Migrane, f. Kopfgicht.

Mifrologie, minutiarium studium: ή μιπρολογία.

Mifrostop, microscopium: το μικροσκοπιον.

Milbe, acarus; blatta, L.: τὸ ακαρι [sog].

Mildh, lac: το γάλα [γάλαντος] | - bon, wie Mt., lacteus: γαλάπτινος | - frische Dl., I. recens: τὸ νεαλές γάλα [γάλαπτος] | - zu Wt. werden, lacteseo3: γαλαπτούσθαι | — II) (f. b. a. milchähnliche Flüffigfeit), lac: το γάλα [κτος] | - B) (Came ber mannlichen Fische), lactes; semen [inis, n.] : τὸ σπέρμα ὁ

Mildhader, vena lactea: ή γαλαπτοειδής φλέψ. mildartig, lacteus; lacti similis: yalantinog yalan-

τώδης [ες].

Mildyafdy, sinus [as] od. sinum lactis: τὸ γαλακτοδόχον.

mildbartig, barbatulus: ὑπογενειάσκων.

Mildbart, lango: o grove [ov] h lagrn.

Mildblaue, color subcaeruleus: τὸ ὑποκυάνεον χρώμα.

mildblan, subcaeruleus: ὑποκυάνεος [ov].

Mildbrei, amus, puls e lacte et intrito pane facta: ή γαλαξία.

Mildbrot, panis e lacte subactus: ò agros yaλακτίτης.

Mildbruder, collactaneus: ὁ ὁμογάλαξ [λακτος]. Mildheimer, sgelte, mulctra ; mulctrum : o auodyevs [éms].

Mildher, Mildner, (von mannlichen Fifchen), piscis mas: o lydig adonv.

Mildfarbe, color lacteus: το γαλάπτινον χοώμα |mild)farben, colore lacteo : γαλαπτόχοους [ouv].

Mildgefaß, =gefdirr, sinus (sinum) lactis: vò yalanτοδόχον | - im Rorper, vas lacteum: το γαλαπτοδόχου άγγείου.

Mildhaar, landgo: ò grovs [ov].

mildicht, sig, lacteus: yalantinog. Mild fanne, hirnea lactis: to tov yalantos ayyeiov. Mildfübel, lacus [as] lactis: o Bodoos του γάλακτος.

Mildifully, vacca quae lac habet: ή γαλακτούχος Boug.

Mildymadden, puella, quae lac venditat: ή παρθένος το γάλα πωλούσα.

Mildmapf, sinus ob. sinum lactis: to yalansodozov. Mildfaft, (im Rörper), chylus: o zvlos.

Mildfangen, bab, suctus fast lactis: & Inlaopos τοῦ γάλαπτος.

Mildsaf, evis quae lac habet: n ous n vala έχουσα.

Wildsfdivefter, collactanea: ή ομογάλαξ [lantos]. Mildfpeife, cibus lacteus; lactentia [ium]: royalaxτινον έδεσμα.

Mildiftraße, orbis lacteus; via lactea: o yalaşlas πύπλος.

Milchfuppe, jus lacteum: ὁ γαλάκτινος ζωμός. Milchtopf, sinum lactis: τὸ γαλακτοδόχον.

mildhveiß, lacieus; colore lacteo: γαλαπτώδης [ες]. Mildhahne, I) dentes primi: οἱ νεογιλοὶ ὀδόντες |-

(bei Thieren), dentes pullini: οἱ πωλικοὶ ὁδόντες.

milde, I) (von Geichmack und Gefühi), mollis; mitis; lenis; temperâtus: πέπων [ον] * μαλακός μέτριος | - m. werden (vom Obste), mitesco*: πεπαίνεσθαι | - II) (von der Gesinnung), mitis; lenis; clemens; facilis; benignus; φιλόφρων πρᾶος | - m. Eitten, mores placidi: τὰ πρᾶα ἔθη | - ein m. Berweis, castigatio elemens: ἡ μαλακή κόλασις [εως] | - Adv., leniter; elementer; benigne: μαλακῶς * πράως.

Milde, dic, lenītas; animus lenis; clementis; facilītas: ἡ πραότης [ητος]· ἡ ἐπιείνεια.

milbern, I) (bezüglich auf Geschmad), mollio'; mitgo!:
πεπαίνειν' ήμεροῦν' πραῦνειν | - ben Geschmad m,
lenio' saporem: πραῦνειν τὸ γεῦμα | — II) (bað
Unangenehme einer Sache berminbern), mitgo!; lenio'; levo!: πεπαίνειν' ήμεροῦν | - eine Etrase m.,
remitto' [sis, ssum] qd ex merita poena: ἀφιέναι
τὴν ποινήν| — s., mitgatio: ἡ ἡμέρωσις' ἡ παρα
μυθία | - M. ber Strase, remissio poenae: ἡ ἄφεσις
τῆς ποινῆς.

mildherzig, Milbherzigkeit, f. milb, Milbe.

milbthätig, benignus; benificus: εὐεργετητικός χοηστός | — Adv., benigne: εὐεργετητικός φιλοφρόνως.

Mildthätigfeit, benignitas; beneficentia; voluntas benefica: ἡ εὐεργεσίω ἡ χρηστότης [ητος].

Militar, milites; copiae; exercitus [ûs]: οί στρατιώται [ῶν] | - jmbn bom M. losgeben, do¹ [dědi, dătum] vacationem militiae cui: ἀστρατείαν τινί διτούνσει.

Militärgewalt, die höchste, imperium (summum): ή ἀρχή.

Militargouberneur, einer Probinz, qui provinciae praeest cum imperio: ò φρούραρχος.

militaris, militaris: πολεμικός στοατιωτικός | — Adv., more, instituto militari: πολεμικώς στοετιωτικώς.

Militarlazareth, valetudinarium militare: το στρατιωτικόν νοσοκομείον.

Militarmacht, copiae; vires: ή στρατιωτική δύναμις. Militarpflichtigfeit, conditio militiae: ή στρατιωτι-

nή κατάστασις [εως]. Militärfiraße, via militâris : ή στρατιωτική οδός.

Milis, f. Landmilis.

Million, decies centêna millia: αί ἐκατὸν μυριάδες.

millionenmal, I) decies centies millies: ἐκατοντάκις μυριάκις | — Π) (f. b. a. unzāhlige Mal), sexcenties: ἀπειράκις.

Mild, splên; lien: o onlin [nvos].

Milgaber, arteria splenica: ή σπληνίτις φλέψ.

Milgfrantheit, morbus liênis: ή τοῦ σπληνός νόσος. Milgfraut, asplênum: τὸ σπλήνιον τὸ ἄσπληνον.

Mildfucht, morbus lienis: ot onlives.

milgfüchtig, splenicus; liendsus: anlyvinos.

Mimif, ars mimica: ή τῶν μίμων τέχνη.

Mimifer, artis mimicae perîtus; mîmus: ὁ μῖμος ὁ μιμικός.

mimisch, mimicus: μιμικός.

minder, minor: μεῖον ήττον ἔλαττον | — Adv., minus: ήττον.

minderjährig, I) infans; nondum adulta aetate: νέος ων την ήλικίων | — II) (bezügtich auf Vormund), pupillus: δ δρφωνός.

Minderjährigfeit, aetas nondum adulta od. pupillâris, od. nondum matura: ἡ ἄνηβος ἡλικία.

mindern, f. berminbern, linbern.

Mindeste, der, minimus: έλάχιστος · δλίγιστος |- das Wt., minimum; pars minima: τὸ δλίγιστον μέρος |- nicht das M., ne minimum quidem: οὐδ' ἐλάχιστον μέρος | - auf das Wt., minimum: τὸ ἐλάχιστον |- am M., minime: ηκιστα · ἐλάχιστα.

Mîne, cuniculus: ὁ ὑπόνομος ἡ μεταλλεία ἡ σύριγξ [γγος] | - cine M. antegen, ἄξο α [êgi, actum] cuniculum: ὀρύττειν μεταλλείαν ὑπονομεύειν | βντιαgen I., discutio a [ssi, ssum] vi pulveris pyrii cuniculum: ἀναδόηγνύναι, κατασκάπτειν τὸν ὑπόνομον πυρί! — fig., expěrior a [pertus] omnia; entor a [sus ti, xus] manibus pedibusque ut: πάντα κινείν.

Minengang, via cuniculi : ή μεταλλείας όδός. Prinenfammer, coniculi caméra : ή usrallsing vi

Minenfammer, cuniculi caměra: ἡ μεταλλείας καμάρα.

Mineral, fossile: το μέταλλον το δουπτόν.

Mineralienfabinet, thesaurus, quo fossilia continentur; oryctologiam: rò ôquuroloysiov.

mineralijd), aeris particulas continens: χαλκίτης, χαλκίτις.

Mineralog, fossilium peritus: Euneigos rav ogva-

Mineralogie, mineralogia; oryctologia; ή όρυν-

mineralogifd), mineralogicus: δουπτόλογος.

Mineralreich, fossilia [ium]: τὰ δουκτά.

Mineralwaffer, aqua aeris particulas continens: τὸ τδωο [ατος] τὸ χάλκον μέρη ἐνέχον.

Miniafur, pictūra (tabella) minor: ἡ μικοὰ ζωγοαφία. Miniafurmafer, qui pingit minoribus tabellis: ὁ μικοοὺς πίνακας ζωγοαφῶν.

Miniaturmalerei, pietūra minor: ή ζωγραφία των μικρών γραφών.

Minirer, qui cuniculum agit: o perallers [éws].

Minister, amîcus principis (regis); socius consiliorum principis: ὁ μετέχων τοῦ βασιλικοῦ συνεδοίου. Ministerium, principis (regis) amici; collegium eorum qui principi in consilio semper assunt: οἱ περὶ τὸν βασιλέα τὸ συνέδριον βασιλικόν.

Minne, amor: & kows [wros].

Minnelied, f. Liebesgebicht.

Minnefanger, poëta eroticus; citharoedus: ὁ κιθαρωδικός.-

Minorca, Inf., Balearis minor.

minorenn, f. minberjährig.

Minute, I) horae sexagesima: τὸ μέρος ἐξημοστὸν τῆς ἄρας | — Β) (in ber Astronomie), scripülum: τὸ γραμμάριον | — II) fig., (sehr kleiner Zeitiheil), s. Augenblick.

minutenlang, paullisper: μικοόν.

misachten 20., f. miß ..

Mifanthrop, f. Menfchenfeinb.

misceo² [cũi, stum od. xtum]; permisceo²; tempero¹: μιγνύναι κεραννύναι | - etw. unter ctw. m., misceo² gd re: μιγνύναι τί τινι | - hu etw., admisceo² gd re: μιγνύναι τί τινι | - hu etw., admisceo² gd rei rei: προςμιγνύναι τινί | - then Arzeneitrant m., dilio³ [ūi, ûtum] medicamentum: κεραννύναι φάρμακον | - Gift, coquo³ [xi, etum] , paro¹ venênum: φάρμακον ποιεῖν | - fich unter etw. m., immisceo² me; od. iosĕro³ [serŭi, sertum] me cui rei: ἐμμίγνυμαί τινι | - nicht, abstineo² me a rei ἐμμίγνυμαί τινι ἀλλοτρίφ | - gemifcht, mixtus; permiscus: συμμιγής [ές] σύμμιτος [ον] | - gemifchte Ghe, nuptiae impăres: οἰ συμμιγεῖς γάμοι | - gemifchte (Gefelifchaft, circulus promiscus; omnium ordinum homines; ὁ συμμιγης κύπλος | — s., f. Mifchung.

Mifdyfutter, pabolum mixtum; farrago: o nolvunyis

zilos.

Mildhgefäß, (für den Wein), crater: ὁ αρατής [ῆρος]. Mildhmaldh, farrägo; sartägo: ἡ πολυμιξία τὸ σύναγμα.

Mifdung, mixtio; permixtio; mixtûra; temperatio:

ή μίξις ή πράσις.

Mischungsberhältniß, temperatio: ή σύγνοασως [εως]· μίξις [εως].

Miferere, (Kirchengelang), preces supplices: at ins-

Mispel, mespilum: το μέσπιλον. Mispelbaum, mespilus: ή μεσπίληmigachten, f. unbeachtet (lassen).

Mißbehagen, mala corporis affectio: ή δυςαφέστησις ή ἀηδία | - M. empfinden, sum male affectus: βαφέως, κακῶς πάσχειν.

mißbilden, finges [nxi, ctum] in pejus: παραπλάτ-

Migbildung, desormitas membrorum: ή ἀμορφία.

mißbilligen, non probo¹; impröbo¹; repröbo¹; damno¹; reprehendo³ [di, sum]; vitupĕro¹: ἀποδοκιμάζειν· ἀπαρέσκεσθαι.

Wißbilligung, improbatio; reprehensio; vituperatio: ἡ ἀποδοκιμασία | - Wt. finden, vituperor : ψέ-

γεσθαι.

Alibbraud), I) usus [ûs] perversus; abûsus: ή ἀπόχρησις· ή κατάχρησις | — II) (üble Sitte), mos pravus: τὸ πονηρὸν ἔθος.

mißbrauchen, etw., utor³ [sus] qua re perverse; abûtor³ immodice (intemperanter) re: ἀποχοήσθαί τίνι· κακῶς χρῆσθαί τινι.

mißbraudlid), durch die Adverd., perverse; immodice; contra jus fasque: πονηρώς διεσταμμένως.

Miğcrcdit, sides assecta od. assicta; invidis: ὁ φθόνος ἡ ἀδοξία | - in M. fommen, amitto³ [îsi,
ssum] sidem; făcio³ [sêci, factum] jacturam existimationis; vênio¹ [êni, ntum] in invidiam: εἰς φθόνον ἀφιννεῖοθαι | - imbn in M. bringen, minŭo³
[ŭi, ûtum] sidem cis; detrāho³ [xi, ctum] de sama
cis; conso¹ invidiam cui: περιβάλλειν τινὰ φθόνω | - in M. sichen, careo² side; audio⁴ male: κακῶς ἀκούειν ἀδοξεῖν.

mißbenten, interpretor perverse (perperam); accipio [cêpi, ceptum] in aliam partem ac dictum est: παφεκδέχεσθαι ὑπολαμβάνειν ἐπὶ τὸ χεῖφον |etw. geflisentlid) m., calumnior qd: παφεξηγεῖσθαί τι.

Migbeutung, interpretatio perversa; calumnia: tò

παρεκδέχεσθαι.

miffen, desidéro qui; careo re: δεῖσθαί τινος ἀποφεῖν τινος | - etw. leicht m., possum qua re facile carêre: ὁρδίως δύνασθαι δεῖσθαί τινος.

Mißernte, messis tenuis: ἡ ἀκαφπία· ἡ δυςετηρία. Wiffethäter, =in, maleficus, (a); sons; nocens: ὁκα-

κούργος δ άλάστωρ [ορος].

Missethat, malesicium; noxa; scelus: τὸ κακούργημα· τὸ ἀδίκημα· τὸ ἀνόμημα | - cine M. begehen, committo³ [îsi, ssum] malesicium (facinus): ἐργάζεσθαι ἔργον κακόν· πλημμελεῖν.

mißfällig, molestus; ingrâtus: ἀπάφεστος δυςάφεστος [ov] — Adv., moleste: ἀπαφέστως - ich nehme m. wahr, féro [táli, lâtom] aegre: χαλεπῶς φέ-

QELV TL.

mißfallen, displiceo²; habeo² qd offensionis; improbor¹: ἀπαφέσκειν τινά | - εδ mißfallt mir imb, offendo³[di, sum] in quo: χαλεπῶς φέφειν τινά|- εδ m. mir etw., displicet mihi qd: δυςαφεστοῦμαί τινι | — s., burch llmschreibung mit ben borstehenben Zeitwörtern, z. B., M. erregen, displiceo²: ἀπαφέσκειν | - ich bezeige mein Wt., ostendo³[di, sum] me aegre pati: δηλον είναι χαλεπῶς φέφοντά τι | - sein M. burch Murren zu ersennen g., sremo³ [ŭi, ĭtum]: βφέμειν γογγύζειν.

mißfarbig, decolor: δύσχρους [ouv] · κακόχρους

[ouv].

mißförmig, =gebilott, =geftaltig, deformis: ἄμοοφος [ov] | - fchr m., insignis ad deformitatem: πάνν ἄμοοφος [ov].

miggebaren, facio3 [feei, factum] abortum; απαμ-

βλουν έξαμβλουν.

Wilingeburt, monstrum; portentum; (homo) fetus portentosus: τὸ τέρας [ατος]. ή τερατοτοκία.

Wiggeschick, f. Unglud.

Miggestalt, deformitas rei; res deformis: ή άμορφία το δυρειδές.

mißgluden, f. miglingen.

miggonnen, invideo cui: φθονείν | - f. a. beneiben, s., invidia: δ φθόνος.

Miggriff, f. Fehlgriff.

miggunstig, malignus; invidus: φθονερός βασκανη-

Miggunst, malignitas; invidia; δ φθόνος ή βασυανία.

mißhandeln, tracto¹ qm nimis aspère; vexo¹; viölo¹; affèro [tüli, lätum] vim cui: κακοῦν κακῶς ποιεῖν.

Mißhandlung, vexatio; injuria; contumelia: ή κά-

κωσις ή υβρις [εως].

Mißheirath, nupliae impares: ὁ γάμος δύεγαμον | eine M. ihun, jungor [netus] impari: δύσγαμον
ποιείν.

mighellig, 20., f. uneinig, 2c.

Miffionar, Miffionsanftalt, f. Befehrer, Befehrungs-

Mifiahr, annus sterilis (fructium); calamitas fru- Difftbeet, area stercore satiata: πρασιά υπεστρωμέcluum: ή δυςετηρία το έτος στειρώδες.

Migflang, slaut; miglaunig, f. Digton; launig.

mißleiten, abdûcos [xi, ctum]; indûcos; dedûcos in errorem: παράγειν.

mißlich, anceps; dubius; difficitis; lubricus; periculosus: σφαλερός έπισφαλής [ές] απορος [ον] | -migliche Umflante, res dubiae: ὁ δεινός καιρός | - εδ fieht m. mit etw. aus, res in discrimen abducta est: τὸ πράγμα κρίνεται τὸ πράγμα έν κινδύνω καθέστημεν.

miglingen, non succedo's [ssi, ssum]; parum procedo 3 ; evenio 4 [eni, ntum] praeter spem ; cado 3 [eecidi, casum] ad irritum: ούπ ἀποβαίνειν ούπ είς καλὸν ἀποβαίνειν | — s., successus [ûs] nullus: ή

Migmuth, animi aegritudo; maestitia; morositas: ή κακοθυμία ή δυςκολία.

migmuthig, maestus; morôsus: δύςθυμος [ov] κακόθυμος [ον].

migrathen, provenios [eni, ntum] anguste: nanog αποβαίνειν.

mißtonen, sum absonus; discrepo': απηγείν απάδειν.

mißtonend, absonus; dissonus: ἀπηχής [ές] · διάgovos [ov].

mißtrauen, diffido3 [îsus]; non credos [didi,ditum]; non babeo 2 fidem : ἀπιστείν ἀπιστίαν έχειν τινί -s. diffidentia: ή ἀπιστία· ή ὑποψία | - in ctw. cis rei: τινός | - M. hegen, dilfido3: ἀπιστείν | - M. in jmbn fegen, diffidos cui: δυςπιστείν τινι | - mit M., diffidenter: δυςπίστως άθύμως | - was Ml. erregt, suspiciôsus: ἄπιστος [ον] · δύςπιστος [ον].

migtratifd), diffidens; timidus; suspiciosus: απιστος [ov] υποπτος [ov] | - Adv., diffidenter; timide; suspiciose: δυςπίστως · ὑπόπτως.

Migbergnügen, molestia; taedium; fastidium: ήδυςαρέστησις· ή ἀηδία | - es erregt etw. mein M., displicet qd mihi; offendor's [sus] qua re; fero [tuli, latum] qd molestes, aegre: χαλεπώς φέρειν δυςαρεστείσθαι υπό τινος.

migvergnügt, taedii plenus; indignabandus; morôsus; stomachosus; tristis: δυςάρεστος [ον] άθυuos [ov] | - m. über etw. fein, fero [tuli, latum] aegre; indignort qd: δυςαρεστείν · δυςαρεστείσθαί τενε | - über jmb, sum inimîcus eui: πολεμικόν τενε είναι | - m. ausfehen, sum tristi vultu: το πρόςωπου περίλυπου έχειν.

Migberhalfnig, ratio impar; incommodum: ή άνωμαλία ή διαφορά.

Mikberffandnig, sberftand, error; dissensio; dissidium: ή παρακοή ή άγνοια το σφάλμα.

migverstehen, non intelligo's [lexi, lectum] recte: παρακούειν άγνοείν.

Mikwachs, sterilitas frugum: ή απαφπία ή των κασπών φθορά ! - es war ganglicher Dl., messis erat nulla: πᾶσα ἀκαρπία ήν.

Mist, stercus [oris]; fimus: ή κόπρος ο βόρβορος. ή σπυραθία | - jum Dl. gehörig, stereorarius; κοπρικός | - bon Mi., stercordsus: κοπρώδης [ες] | mit Dt. bungen, stercoro : nongigeiv nongovv | bintanglid, satio stercore: έμπιπλάναι πόποφ. Freund, beutid, lat. gried. Borterb.

νην έχουσα κόποον πολλήν.

Miftel, viscum: o leog. n lela.

miften, facio3 [fêci, factum] stereus : nonglgeiv noπρούν.

Mistfuber, sfuhre, vehes stercoris ob. fimi: n apaga κόπρου.

Mistgabel, furca: ro dingavov nonginov.

Wistgauche, stercus [oris] liquidum : ή ύγοὰ πόπρος.

Miftgrube, shof, splat, sterquilinium; fimetum: ro κοποοβολείον ό βολεών [ωνος].

Dlifthaufen, acervus stercoris: o nóngov σωρός.

mistig, stercoreus: κόποειος κόποιος.

Mistfafer, scarabaeus stercorarius, L.: ὁ κοποιών [wvos].

Mistarren, plaustrums, carpentum stercoris: 70 20προφόρον άρμα.

Mistforb, corbis stercorarius: o nóqueos nongogógog.

Mifflache, pffithe, lacus stercorarius; volutabrum: ο βόρβορος.

Mistschaufel, pala stercoraria: το κοποικόν σκαmelov.

Mistwagen, f. Mistfarren.

mit, praep., hauptfächlich bon Perfonen gut Bezeichnung ber Gemeinichaft, Des freundlichen Bernehmens, Mitmirfene und Bermittelne, ob. feindlichen Bernehe mens, cum; una cum: σύν ξύν μετά | - ein Bundeniß m. jmbm machen, facio [feci, factum] foedus cum quo: συνθήμην ποιείσθαι πρός τινα -m. imbm auf der Straße gehen, eo [ivi, itum] eum quo in via: σύν τινι ἔρχεσθαι | - m. imdm fich derbinden, jungor od. conjungor [netus] eum quo od. eui: συνάπτεσθαί τινι | - m. imdm od. efw. übereinstimmen, consentio' cum quo; congruo's [ui,o. Sup.] cui rei: ὁμογνωμονείν τινι περί τινος | - mit jindm Alehnlichfeit haben, sum similis oui: Loinevat tivi 1 es m. jmbm halten, facios cum quo; stot [steti, statum | a quo: πρός τίνος είναι. σύν τινι γίγνεσθαίm., (f. b. a. unter Bermittlung, bermittelft), per; operå =; ope =; auxilio cjs; quo auctore: βοηθεία τινός - bei Dingen gem. burd ben blogen ablat.(gried. dat.) jındın m. dem Beile hinrichten, percutio³ [ssi, ssum] qm securi: πελεκίζειν τινά | - m. Gewalt, vi; per vim: βία κατά κράτος | - m. Belegenhelf, per oceasionem; occasione datà: καιρού τυχών [ούσα, όν]. άφορμην λαβών [ούσα, όν] | - m. Sintertift, per insidias: ¿g eniforkis | - Krieg m. (gegen) imon fubren, gero3 [ssi, stum] bellum cum quo ob. adversus (contra) qm: πόλεμον ποιείσθαι πρός τινα.

11) zur Bezeichnung bes Begleitens, eum: ovvob. Evybei Unführung mehrerer Berfonen blos et, atque, etc.: nal -nal | - 8. B., die Weiber wurden m. ihren Rinbern gefobtet, mulieres atque infantes occisi sunt: άπέκτειναν καί γυναϊκας καί παίδας | - bei Gachen eum ob. mit einem paffenden Particip., 3. B. instructus; ornâtus; indûtus re; portans qd etc.: παρεσκευασμένος έχων 3. B. m. einem Dolche, cum sica; sica instructus: ξιφίδιον έχων [ουσα, ον] | - m. einer Reule, clavam manu gerens: ¿οπαλου έχων -B) bom Gleichzeitigen, cum : aua : ovr | - bei meniger

Beffimmtem auch ben blofen abl., 3.B. mit Anbruch mitlernen, disco3 [didici] una: συμμανθάνειν έπι-Des Tages, prima luce: αμ' ἡμέρα κατ' ὄρθρον -C) (f. b. a. unter), cum; non sine: ovv | - 3. B. m. Bergnügen, cum voluptate : ήδονή | - m. großer Befahr, non sine magno periculo: μεγάλφ κινδύνφ |auch burch befond. Adv., g. B. m. Fleiß, diligenter: έπιμελώς σπουδαίως [— D) Abverbia zur Bezeich-nung ber Gemeinichaft, Begleitung n. f. w., una; simul: aua ouov.

mitbegleiten, comitor1 una: συμπαφέπεσθαι συμ-

προπέμπειν.

mitbegreifen, etw. unter einem Ramen, comprehendo3 [di, sum] una cum nomine: κατανοείν τι άμα τώ ονοματι.

mitbeten, precor1 et ipse: nowas ras evyas nouεῖσθαι.

mitbewerben, fich um etw., peto3 [îvi, îtum] qd una: άντιπαραγγέλλειν τι.

mitbieten, contendo3 [di, sum u. tum]; liceor' quo licente contra: avrovetodat | - nicht mehr m., desisto3 [stiti] licêri: παύεσθαι τοῦ ἀντωνείσθαι.

mitbitten, sum particeps ejs precum; voco1 qm una: και αύτον δεϊσθαι, ε δεήσεις ποιείσθαι.

mitbringen, duco3 [xi, ctum] mecum; adveho3 [xi, ctum]; affero [attuli, allatum]: αγειν μεθ' έαυτου φέρεσθαι προςφέρειν | - jmon gu einem Baftmable m., adhibeo 2 qm ad convivium: αγειν μεθ' έαντοῦ τινά προς συμπόσιον | - etw. Reues m., affero qd novi: προφφέρειν τι νέον | - es mit fich bringen, fero; postulo1: φέφειν άπαιτείν | - unfere Freundschaft bringt es fo mit fich, amicitia nostra ita postulat: n φιλία ημών τούτο βούλεται.

mitdulden, sum socius labôrum: συμπάσχειν, συγκάμ-

νειν τινί.

miterben, sum cohêres: μετέχειν της κληφονομίας. miteffen, căpios [cêpi, captum] una cibum; coeno una; sum conviva: συνεσθίειν· συνδειπνείν.

mitfahren, vehor3 [vectus] una cum quo: συνοχεί-

σθαι ομού έλαύνειν.

mitfliegen, volo1 una cum quo: αμα επτασθαι. mitfolgen, comitor' qm: συνέπεσθαι παφέπεσθαι. mitfühlen, sentio' qd etiam : συμφρονείν τί τινι.

mitführen, duco3 [xi, ctum]; fero [tuli, latum]; porto 1 mecum: άγειν μεθ' έαυτοῦ ' ήκειν έχοντα.

mitgeben, 3. B. einen Brief an jmbn, dot [dedi, datum] literas cui ad qm perferendas: ἐπιστολήν τινι διδόναι | - er fann feiner Tochter nichts m., filiae aubili dotem conficere non potest: τη έπιγάμω θυγατοί ούδεν διδόναι δύναται.

mitgehen, eo [îvi, itum] una; prosequor's [cutus] qm: συμποφεύεσθαι· έπεσθαι· παφέπεσθαι.

mithaben, habeo2 mecum: α̈γειν μεθ' έαυτου.

mithalten, sum socius od. particeps ejs rei: nowoνόν τινος είναι.

mithandeln, bei etw., sum administer et adjutor cjs rei: μετέχειν τῆς ποάξεως.

mitflagen, (bor Gericht), subscrîbo's [psi, ptum] (sc. libellum): συγκατηγοφείν.

mitfommen, věnio [êni, ntum] una: συμπαραγίγνεσθαι συμπαρέπεσθαι.

mitleiden, mit jmbn, doleo aeque: συναλγείν τινι' μετέχειν τινί τῶν κακῶν.

μανθάνειν.

mitmad)en, intersum cui rei; sum socius ejs rei; imitor' qd: συλλαμβάνεσθαι μετέχειν τινός.

mitnehmen, duco3 [xi, ctum] mecum; aufero [abstuli, ablatum]: άγειν μεθ' έαυτου απάγειν λαβόντα lέναι | - fig., debilito1; conficios [fêci, fectum]; exercêre; accipio3 [cêpi, ceptum] male; vitupero1; exagito1 qm: τρίβειν κατατρίβειν καταπονείν.

mithlaudern, immisceo2 [seŭi, stum u. xtum] ser-

môni: έμπλέκεσθαι είς την διάλογον.

mitred) men, daco 3 [xi, ctum] in ratione; habeo 2 rationem ejs rei: συλλογίζεσθαι προςλογίζεσθαι | mitunter rechnen 2c., accenseo2; annumero1; refero [tuli, latum] in numero: προςαριθμείν | - bich nicht milgerechnet, praeter te: παρά σε' πλήν σου.

mitreifen, sum socius itineris: συμποφεύεσθαι συν-

οδεύειν.

mitflegen, sum particeps victoriae: συννικάν μετέyeur the vinns.

mitfingen, cano's [cecini, cantum] una: συνάδειν. συμφωνείν.

mitipeifen, f. miteffen.

mitspielen, colludo3 [di, sum]; concino3 [inui, entum]; accino3: συμπαίζειν [- fig., jmbm übel m., tracto 1 qm aspere: κακώς προςφέρεσθαί τινι.

mitstehen, auf etw., sum ascriptus in qua re: nal avτον έστημέναι επί τινος.

mitstreifen, contendo3 [di, sum n. tum]; sum parti-ceps pugnae: συμμαχείν σύμμαχον είναί τινι. Mittellandisches Dicer, Mare medium; Mare inter-

num f. Meer.

mittheilen, impertior cui qd; communico qd cum quo; facio3 [fêci, factum] qm participem cjs rei; expôno3 [osui, situm] qd cui; perscribo3 [psi, ptum] gd ad qm: μεταδιδόναι τινί τινος παρέχειν τινίτι. mittrinfen, combibos [bibi, bitum]: συμπίνειν κοινωνείν ποτού.

mitwandern, migro1 una: συμποφεύεσθαι.

mitiveiden, compasco3 [pavi, pastum]: συμβόσκειν. mittveinen, fleo [flevi, fletum] et ipse: συνδακούειν. mittvirken, ăgo³ [êgi, actum] unā: συνεργάζεσθαι· συμπράττειν |- bei etw., jūvo¹ [āvi, jūtum] qd: ågs-

λείν τι · συνεργείν τινι.

mitzählen, ziehen, f. mitrechnen, mitwandern.

Mitaltefte; in ber Gemeinbe, compresbyter: o συμποεςβύτερος.

Mitarbeiter, operis socius : ὁ συνεργός · ὁ ὁμοπράγμων [ovos] | - an einer Schule, collega: ο συνεργός συμμέτοχος.

Mitbeamte, collèga: o συνάρχων [ovtos].

Mitbeherricher, regent, imperii (regni) socius: ò συνάρχων [οντος] · ο κοινωνός της άρχης.

Mithefiter, socius: o usrexwov [ovros]. o nowwoos. Mitbevollmächtigter, cui una cum alio rerum gerendarum licentia data est: ὁ κοινωνῶν τῆς ἐξουσίας. ο συμπρεσβευτής [ου].

Mitbewerber, competitor; qui una petit munus: o παραγγέλων και αύτος την άρχην. ο την αύτην

τινι άρχην μνηστευόμενος.

Mitbewerberin, competitrix: ή αντιπαραγγέλλουσα.

Mitbewerbung, f. mitbewerben.

mitbewußt, conscius cis rei: συνειδώς [νία, ός].

Mitbruder, frater; collega: o alnglor o oluções.

Mitburge, consponsor: o συμπαρέχων την πίστιν. Mitburger, sin, civis: πολίτης δ ομόφυλος.

Mitbuhler, f. Rebenbuhler.

Mitbiener, colléga; conservus: o σύνδουλος o oμό-Soulos.

Miteidam, congener: o σύγγαμβρος.

miteinander, una cum quo; inter nos: ouov zowy. μετ' άλλήλων | - alle m., ad unum omnes: απαντες agai, avta].

Miterbe, cohêres: ὁ κοινωνὸς τῆς κληφονομίας. Mitfeldherr, socius imperii: o συστράτηγος ο συν-

άρχων [οντος].

Mitfreude, empfinden, gandeo' [gavisus] una; gaudeo 2 gaudia cjs; το συνήδεσθαι.

Mitgabe, f. Mitgift.

Mitgast, conviva; convictor: ὁ σύνδειπνος σύς-GITOS.

Mitgefangener, qui in codem carcere inclusus est; captivus alter: ὁ συναιχμάλωτος · ὁ συνδεσμώτης [ov].

Mitgefühl, sensus [as] consociatus; aegritudinis societas; misericordia; ή συμπάθεια ό οίπτος.

Mitgenog 2c., f. Benog 2c.

Mitgeschöpfe, cetera animalia ob. animantia: τά άλλα ζώα.

Mitgift, dos: ή προίξ [προικός] ή φερνή | - bie M. bestimmen, dico3 [xi, ctum] dotem: την φερνήν λέγειν | - so und so viel als M. geben, confero3 [tali, latum] in dotem: συμφέρειν είς φερνήν.

Mitglied, f. Glieb.

Mitherausgeber, libri edendi socius: o nowy śndows βιβλίου τι.

mithin, ideo: ovv ovnovv | - f. a. alfo.

Mithulfe, auxilium; opera: τὸ ἐπικούρημα' ἡ συνεργία | - unter jmbe Dt., juvante quo: συμμάχω τινί | - fich jmb8 M. bebienen, utor3 [sus] cjs operá: γοησθαί συνεργία τινός.

Mitfiecht, conservus: o gurdoulog.

Mitfunde, von etw., conscientia cjs rei: ή συνείδησίς [εως] τινος.

Mitlauter, consonans (litera): τὸ σύμφωνον γράμμα.

Mitleid, sleiden, Das, misericordia; miseratio: 6 Eleos. o ointos. o ointiquos | - aus M., propter misericordiam : οίπτιομο | - Mt. erregen, commoveo 2 [Ovi, ôtum] misericordiam: κατακινείν τον έλεον |von Dt. erregt werben, moveor' misericordia: nivelσθαι οίκτφ | - M. haben, sum misericors: έλεείν. nateleeiv | - mit imbm, misereor2 [misertus]; miseret me cjs: έλεείν τινα.

Mitleidenheit, societas dolôris: ή του άλγους ποινωνία.

mitleidig, misericors; ad misericordiam propensus; adv, misericordi animo: έλεήμοιν [ον] · οἰπτίρμων [ov].

Mitleibsthräne, misericordiae lacrima: rò olutov δάκουου.

mitleidovoll, misericordiae plenus: μεστός έλεημοσύνης.

mitleidswerth, f. bebauernswerth.

Mitmeister, ejusdem corporis artisex: ὁ ὁμότεχνος. ὁ σύντεχνος.

Mitmensch, alter: o allos avdoconos o nlugion |-Mitmenfchen, alii: alloi.

mitnichten, f. feincomego.

Mitpatron, compatroans: ὁ ὁμοῦ πάτρων.

Witrath, consiliorum socius: o των βουλων εταίρος.

Mitregentschaft, regni (imperii) societas: ή της άρτης κοινωνία.

Mitfchmanfer, conviva; compransor: ὁ σύνδειπνος. συνδαίτως [ορος].

Mitfdiller, condiscipulus: o συμμαθητής [ov] |- jmbs M. scin, disco3 [didici] una cum quo literas: ovuφοιτάν τινι | - Mitschülerin, condiscipula: ή συμμαθήτρια.

Mitfdillerfchaft, condiscipulatus [us]: ή συμμαθη-

τεία.

mitschulbig, erimini affinis; conscius: ustaitios [ov]. παραίτιος [ov] | - bie Mitschuldigen angeben, edo3 [didi, ditum] conscios: τους συνειδότας αηρύττειν berheimlichen, celo1: ἀποκούπτειν.

Mitich uldner, qui mecum est debitor: o gevogeiléτης | - einen M. haben, sum debitor cum alio: οφείλειν συν άλλω.

Mitschwester, socia: ή κοινή.

Mitschwiegervater, consocer: o ovyundsorns.

Mitsclav, conservus: o ovedovlog o ouodovlog | -Miticiavin, conserva: ή σύνδουλος.

Milfieger, victoriae particeps: norvovos the vings. Mitfoldat, commilito: o συστρατιώτης [ov] · o σύμ-

μαχος. Witftreiter, pugnae socius; commilito: o σύμμαχος. ο συστρατιώτης [ov].

mittägig, meridianus: μεσημβοινός.

mittäglich, f. füblich.

Mittag, (Mitte bes Tages), meridies; tempus meridianum: ή μεσημβοία ή μέση ημέρα | - gegen Dl., ad meridiem: ἀμφὶ μέσην την ημέραν | - 311 M., meridie: κατά την μεσημβοίαν | - cs in M., meridies adest: ἡ μέση ἡμέρα ἐστίν | - wird, meridies appětit: ή μεσημβοία έπέρχεται | — II) (Mittago= gegend), meridies: ή μεσημβοία | - gegen Dt. liegen, specto1 in meridiem: τείνεσθαι πρός την μεσημ-Bolav.

Mittags, meridie; tempore meridiano: κατά την μεσημβρίαν.

Mittagessen, cibus meridianus; coena: τὸ δείπνον. Mittagsgaft, f. Gaft.

Mittagogegend, meridies; regio australis; plaga meridiana: ή μεσημβρία δ νότος.

Mittagsgottesdienst, sacra meridiana [orum]: τὰ μεσημβρινα ίερά.

Mittagehiße, aestus [ûs] meridianus: το κατά την μεσημβοίαν καύμα.

Mittagofost, cibus meridianus : ή μεσημερική έδω- | Mittelgattung, s. Mittelart. δή | - Die tägliche M., mensa quotidiana: ή καθ' ημέραν τροφή.

Mittagetreis, circulus meridianus: o usonukowos

nunlos. Mittagsland, regio meridiana, ob. in meridiem spectans: ή μεσημβρινή χώρα.

Mittageluft, aura meridiana: o μεσημβοινός ανεmos | - f. a. Mittagewind.

Mittagemahl, =mahlzeit, f. Mittageffen.

Mittageruhe, =fdlaf, =fdlafden, meridiatio; somnus meridianus: ὁ μεσημβοινὸς υπνος | - M. halten, meridior1: μεσημβρίζειν · μεσημβριάζειν | - M. aussegen, eximo [êmi, emptum somnum meridianum: ού μεσημβριάζειν τον μεσημβρινόν ύπνον διαλείπειν.

Mittagsscite, pars meridiana: τὰ νότια τὰ πρὸς νό-

τον τετραμμένα.

Mittagesonne, sol meridianus: ò μεσημβοινός ήλιος. Mittagestunde, hora meridiana: ¿ usonußowos 200-

Mittagstifd, f. Mittagseffen, -toft.

Mittagswind, ventus meridianus; auster: o votog. Mittagezirfel, f. Mittagefreis.

Mitte, media pars; medius locus: τὸ μέσον τὰ μέσα ή μεσότης [ητος] | - auch mit bem adj. medius ; λ. B, die Mitte ber Schlachtordnung, media acies : ή μέση τάξις [εως] | - in ber IR. bed Commers, media aestate: μέσφ τῷ θέφει | - in Die Mt. treffen, ferio* medium: βάλλειν το μέσον | - etw. in ber M. faffen, arripio3 [pui, reptum] medium qd: μεσολαβείν τινα — 11) uneig., (f. v. a. Wlittelstraße, f. d.) Kreis, Gesellschaft, numerus: ὁ ἀριθμός | - aus ihrer M., ex suo numero: ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ.

Mittel, das, I) Mitte, res media : τὸ μέσον - uneig., fich ins Mt. schlagen, interpono's [osui, situm] me; intercêdo³ [ssi, ssum]: μεσιτεύειν | - bei etw., cui rei: τινί | — II) (was dur Erreichung einer Absicht dient), via; ratio; consilium; auxilium; subsidium; praesidium: ὁ πόρος ή οδός ή μηχανή | - ein W. ergreifen, ineo [îvi, itum] viam : εἰςέρχεσθαι ὁδόν | alle M. versuchen, experior* [pertus] omnia: έπλ παν Ερχεσθαι | - bas außerste M. ergreifen, segnor? [edtus] extremam rationem: Επεσθαι τη έσχάτη ὁδῷ]-bie Mittel, subsidia [ôrum]; opes; facultates; divi-tiae: τὰ χοήματα αι ἀφορμαί | - M. haben, floreo² opibus: εὐπορείν | - B) (Dt. gegen ein llebel), remedium; medicîna; medicamentum; τὸ ἴαμα' ἄκεσμα· θεράπευμα | - fraftige Mt., remedia fortia: πρατερά απέσματα.

Mittelalter, aetas media: ή μέση γενεά.

Wittelart, genus medium : τὸ μέσον γένος.

mittelbar, per: δια συνεργίας τινός.

Mittelbegriff, notio media: ή μέση γνώσις [εως].

Mittelbarm, intestinum medium: ro μεσέντερον μεσεντέριον.

Mittelbing, 3. B. ein M. zwischen Mann und Weib, seminas: ὁ ἡμιανδρος · γύνανδρος | - (in ber Philo-fophie), indifferens: τὸ ἀδιάφορον.

Mittelfinger, f. Finger (mifttere).

Mittelgröße, magnitudo media: τὸ μέτριον μέγε-Dos I - f. a. Mittelftatur.

Wittelgut, v. Waaren, merces mediceres: τὰ μέτρια έμπορεύματα.

Wittelhand, media manus: το μετακάρπιον.

Mitteljahre, media aetas: ή μέση ήλικία.

mittellandifd, mediterraneus: μεσόγαιος μεσόγειος.

Wittellaut, vox media: ή μέση φωνή.

mittellog, inops: anogos [ov]. Mittellofigfeit, inopia: ή ἀποφία.

mittelmäßig, mediocris; modicus; medius: uéroiog' μέσος | - fchr m., permediocris: πάνυ μέτριος | adv., mediocriter; modice: usrolog.

Dittelmäßigfeit, mediocritas; tenuitas: ro pergion ή μετριότης [ητος].

Mittelmast, malus medius: ò lorde pesog.

Mittelmehl, farina secundaria: Tà devisoriouta άλευρα.

Mittelpuntt, (eines Birtele), centrum: to ukoor to κέντρον | - eines Orts, media pars ejs rei: τὸ μέσον ukoog tivog | - im Dl. ber Stadt, in media (sc. parte) urbis: ἐν μέσω της πόλεως [— II) fig., (Ber= einigungepunft), 3. B., ber Dl. ber Regierung, sedes imperii: το μέσον της άρχης.

Mittelfall, sal secundarium: à devtegevor als [os].

Mittelschlag, medium genus: ή μεσότης [ητος] |- ein Mann bom M., homo mediocri statura; o avno [νδοός] μέτοιος την φυήν.

Mitteloperfon, intercessor; qui intercedit; qui se (auctoritatem suam) interponit; arbiter; interpres: ό μεσίτης [ου] ο διαλύων [ουτος]:

mittelft, ope; auxilio cjs; per: διά άπο μετά.

Wittelstand, ordo plebêjus; plebs ingenua: ή μεσότης [ητος]. ή μετοιότης [ητος] | - bezügl. auf Bermogenoumftande, homines modice locupletes: ol usτρίως πλουτίζοντες άνθρωποι.

Mittelstatur, statūra mediocris: τὸ ἐπιεικές τὸ τοῦ σωματος μέγεθος.

Mittelfte, ber, medius: µέσος.

Mittelstimme, ston, medium vocis genus: rò uscov της φωνής είδος.

Mittelstraße, I) via media: ή μέση όδός | — II) fig., mediocritas; temperamentum: το μέτριον ή μετριότης [ητος] | - bie goldne Dl., aurea mediocritas: ή χουσή μετοιότης | - die Mt. halten, teneo medium quiddam: την μέσην τέμνειν· τὸ μέτριον άγειν.

Mitteltreffen, acies media: ή τάξις μέση το τῆς στρατιάς μέσον | - das M. schlagen, pello sepuli, pulsum medios: τρέπεσθαι την μέσην τάξιν.

Wittelwand, paries intergerinus: & μεταξύ τοίχος.

Mitteliveg, I) f. Mittelftraße | — II) (in Bezug auf Befchluffe), consilia media; media consilii via: ή μέση όδος μετριότης [ητος].

Wtittelzahl, numërus medius ob. modicus: o μέτριος αριθμός.

mitten, in media parte rei: ἐν μέσφ· μέσος | - auch burch medius allein, ξ. B. m. in der Stadt, in media

urbe: έν μέσφ της πόλεως.

Witternacht, (als Zeit), media nox: ἡ μέση νόξ [νυντός] | - um W., media nocte: μέση τῆ νυπτί | — II) (als Himmelsgegend), septentrio; septentriones: ἡ ἄρκτος αί ἄρκτοι.

Mitternachtogegend, regio aquilonaris: ή βόρειος

χώρα.

Mitternachtostunde, media nox: ή μεσούσα νύξ.

Mitternachtswind, (ventus) aquilo; boreas: ὁ βο-

mitternächtig, septentrionâlis: μεσονύκτιος [ov].

mitternächtlich, quod media noele fit: μέσης της νυκτός.

mittheilbar, quod communicari potest; μεταδοτικός κοινωνικός.

mittheilend, (gesprächig), alfabilis: μεταδοτικός κοι-

νωνητικός.

Wittheilung, communicatio: ή μετάδοσις [εως] ἀνακοίνωσις [εως] | - mundliche M., communicatio sermonis: ή μετάδοσις λόγοις.

Mittler, f. Mittelsperson | - Mittlerin, quae intercedit.:

ή είρηνοποιός.

Mittleramt, munus intercessoris: ἡ μεσιτεία | - bas M. bei etw. verwalten, ägo [êgi, actum] partes intercessoris in qua re: μεσίτην είναι περί τινος. mittlerweile, f. indeffen

Mittrinfer, compôtor: o ovuntvov.

Mittwod)t, dies Mercurii: ἡ τετάοτη τῆς ἐβδομάδος ἡ τοῦ Ἑρμοῦ ἡμέρα.

mitunter, nonnunquam; interdum: ἐνίοτε· ἔσθ' ὅτε. Mitursache, causa adjuvans: αἴτιος καλ αὐτός.

Mitverbannte, exsilii comes: ὁ συμφεύγων φυγής

Mitverklagte, correus: o ovvévozos ovvaluos.

Mitverschworene, conjurationis socius od particeps: δ συνωμότης.

Mitpormund, tutor ob. curator alter: ὁ συνεπί-

Mithvelt, homines hujus actalis: οί νῦν ἄνθοωποι·
οί καθ' ἡμᾶς ἄνθοωποι.

Mitivirfung, opëra: ή συνεργασία συνεργία | - unter imbo M., adjavante quo: συνεργούντος τινος.

Mitwissen, schaft, conscientia: ή συνείδησις [εως]
- um ciw., cjs rei; scientia, notitia cjs rei: ή συνείδησίς τινος - ohne m. M., inscio me: άγνοοῦντός μου.

Mittviffer, conscius: o ovveidas [oros].

Migtur, f. Mischung.

Mnemonif, ars ob. disciplina memoriae: ή μνημονική τέχνη.

mnemonifd), ad memoriae artem pertinens: μνημο-

mobil, agilis; expedîtus: πινητός πινητικός | - clm Beer m. maden, instruo³ [xi, ctum] exercitum: παρασπευάζεσθαι τὴν στρατιάν.

Mobiliar, f. Mobilien.

Mobiliarerbe, ad quem res moventes hereditateredeunt: ὁ κληφονόμος τῶν σκενῶν.

Mobiliarbermogen, f. b. f.

Mobilien, res quae moveri possant; supellex: τὰ ἔπιπλα· τὰ σκεύη [ων]· ἡ ἐπισκευή.

Mode, mos; habitus [ûs]; ornātus [ûs]: ή χοεία ὁ τρόπος το έδος [ovs] | - bie M. bed Tages, quae nunc tenet secülum: ὁ νῦν τρόπος | - M. sein, sum moris: ἐν έδει είναι οδ. γίγνεσθαι | - werden, recipior³ [ceptus] usu: ἐχινικᾶν ἐπιθυμητὰς λαμβάνειν | - cine M. ausbringen, indûco³ [xi, ctum]; inféro [tüli, llātum] morem: τρόπον εἰςφέρειν | - auð ber M. bringen, aböleo² [êvi, situm] qd: ἀφανίζειν καταλύειν | - bie M. mitmachen, imitor¹ aliorum habitum: μιμεῖσθαι τὴν τῶν ἄλλουν χοείαν | - nad ber M. getleidet gehen, sum nove vestitus: νεωτάτη ἐσθητι χοῆσθαι | - eine. an ber M. haben, habeo² qd in more: ἐν τρόπφ τι ἔχειν.

Modeartifel, merx delicata: τὸ τουφερου έμπό-

οευμα

Modedichter, poëta qm hvjus aetatis homines in deliciis habent: ὁ ποιητής ὁ συνήθης.

Modehandler, qui tabernam delicatarum mercium exercet: ὁ ἔμποςος τῶν ἀβρῶν ἔμποςενμάτων.

Modehandlung, taberna delicatarum mercium: ή άβοδον εμπορευμάτων έμπορία.

Model, (in der Baufunft), modulus: rò pérçov.

Woollaster, seculi vitium: ή κακία ή συνήθης· τὸ κοινὸν ἀμάρτημα.

modelliren, etw., fingo³ [nxi, ctum] proplasma cjs rei: πλάττειν τυπούν προτυπούν.

Modellirfunft, plastice: ή πλαστική.

Modellichneiber, protyporum scalptor: ὁ τῶν πρωτώπων γλυπτήρ.

modeln, fingo³ [nxi, etum]; formo¹: πλάττειν δο-

Modena, Mutina | - Adj., Mutinensis.

Moder, situs [ûs]; mucor: ὁ εὐρώς [ῶτος]· ἡ σηπεδών [όνος] | - nach M. ricchen, redoleo² [lêvi] situm: ἀπόζειν εὐρῶτος | - M. annehmen, dûco³ [xi, ctum] situm: σήπεσθαι· ἀποσήπεσθαι.

modericht, situm redolens: σαπρός.

moderig, situ corruptus; mucădus; putrădus: σαπρός]
- m. werben, corrumpor³ [ruptus] situ; mucesco³: σήπεσθαι μυδάν | - m. sein, muceo²; sum corruptus situ: μυδαλέον είναι.

1. mobern, f. moberig, (merben, fein).

 modern, novus; hujus aetatis; ut nune fit: νομιξόμενος συνήθης [ες].

modernifiren, componos [ösui, situm] ad nova exempla: καινοτομεῖν τι κατά τὸν νῦν τρόπον.

Modefud)t, nova cultûs exempla imitandi studium: ἡ ἐπιθυμία ἡ πρὸς τὸν νῦν τρόπον.

Modefracht, cultus [ûs] ad nova exempla compositus: ή στολή ή νομιζομένη.

Modification, mit der M., daß 2c., eum eo, ut etc.: ênl to etc.

modificiren, immato1; tempero1 qd: \$75001000.

modifd, elegaus; novus: έθικός ές τον νον τροπον πεποιημένος | — Adv., eleganter; nove: έθικος.

mogen, volo [volui, velle]: βούλεσθαι εθέλειν. θέλειν | - nicht m., nolo [nolui, nolle]: ἀποπτύειν. mioeiv | - etw. gern m., appeto3 [îvi, îtum]; concupisco3 [îvi,îtum]: βούλεσθαί γε άν mit bem Optat. - etw. nicht m., spernos [sprêvi, sprêtum]; aspernor qd: anontveiv ti miseiv ti | - ich mochte wohl, velim; vellem: βουλοίμην αν. βούλομαί γε | - bei Be= zeichnung einer Bermuthung mit videor2 [visus], 3 B., er mag 20 Jahr alt sein, videtur viginti annos natus esse: กุ่มเก่ลข ยังอธเข อำดับ อีนุยเข ชื่อนยั | - in andes ren Begiehungen burch ben Coni., 3. B. er mag geben, eat: Eozntai |- ich mochte es nicht wagen, non ausim : ού τολμήσαιμι.

möglich, quod fieri ob. effici potest: δυνατός | - ein möglicher Fall, conditio quae per rerum naturam admitti potest: το δυνατόν | - e8 ift m., sum od. possum fieri od. esse : δυνατόν έστι | - wie ift es m., qui potest? nos devaror fati; | - (f v. a. es fann fich zugetragen haben), accidisse potest: συμπεπτωκέναι δύναται | - e8 ift mir etw. m., possum qd facere: ποιείν τι δύνασθαι | - Alles m. machen founen, nibil non efficere possum: πάντα ποιείν δύνασθαι | - [0 viel immer m. ift, quod fieri potest: ws evi paliora. ώς δυνατον μάλιστα | - auf alle m. Art, quacumque ratione: πάση μηχανή. ἐκ τῶν ἐνδεχομένων | alles Mögliche thun, experior [pertus] omnia: Enl παν Ερχεσθαι

Möglichfeit, I) (ale Gigenschaft), possibilitas; facultas od. potestas qd faciendi; aditus [ûs] ad qd faciendum: το δυνατόν | - auch umfchrieben mit possum esse, 3. B., man leugnet die Dl. bon etw., negant qd fieri posse: ού φάσκουσιν δυνατόν είναι τούτο - nach Mt., quantum potero; quantum in me situm est: είς το δυνατόν · έν των δυνατών | — II) (cinc mögliche Sache), res quae fieri potest: το δυνατον

ποάγμα.

möglichft, quam ob. quantus mit paffenbem superlat., 3. B. m. fcnell, quam celerrime: og δυνατον τάχι-

Möhre, daueus satīvus, L.: το καρωτόν ο δαύκος. Mondy, coenobita; monachus: ὁ μοναχός μοναστής | - Dt. werben, accedo 3 [ssi, ssum] collegio monachorum: μοναχον γίγνεσθαι.

Möndjerei, res monachicae: τὰ μοναχικά.

mondisch, monachicus: μοναχικός [ov] | - Adv., monachorum more: κατά τὸν τῶν μοναχῶν τρόπον. Mondofflofter, coenobium; monasterium: to των μοναχών μοναστήριον.

Mondyeleben, vita monasterialis; monachorum vita:

ό μονασμός ή μοναχική δίαιτα.

Mondborben, collegium monachorum: ή τάξις των μοναχών | - cinen Dt. ftiften, constituo3 [ui, ntum | collegium monachorum: καθιστάναι μοναγών ταξιν.

Wondsfand, conditio monachorum: τὸ τῶν μονα-

γών συνοικέσιον.

Mondiberen, res monachica: τὰ μοναχικά τὰ πεοί τους μοναχούς.

Monchogelle, cellula monachica: o novazinos oint-GXOS.

Mörder, homicida; parricida; sicarius: ò φονεύς [\$\varphi \varphi \rangle \text{ done not of } \cdot \text{ on to } \varphi \text{ on to } \varphi \cdot \text{ cill} offenbarer, Dt , manifestus caedis reus: o dilos po-

qm ad caedem faciendam: μισθοῦσθαί τινα τῷ φονεύειν | - Morberin, homicida; parricida: ή φονεύουσα ή κατακτείνασα.

Mördergrube, sicarioram receptaculum : το των φο-

νέων κοησφύγετον.

nose: βλαβερώς πίνειν.

Morderhand, manus impia ed. cruenta; manus parricidalis: ή χείο ή μιαιφόνος.

morberifd), = lid), sanguinarius; cruentus; capitalis; atrox: φονικός | - m. Kriege, cruenta bella: οί φόνιοι πόλεμοι | - m. trinfen, bibo3 [bi, bitum] dam-

Mörfelden, sferden, mortariolum: o olulonos.

Morfer, I) mortarium; pila: o oluog i dvela | etw. im Dt. ftogen, tuados [tutudi, tusum] qd in mortario: κόπτειν τι έν όλμφ | - II) (grobes Gefchüß), mortarium (bellicum): o πολεμικός όλμος.

Morferfeule, pistillum: ò unegos' doidug [nos]'

άλετρίβανος.

Mörtel, mortarium; arenatum: ή πονία ψάμμος. αμμος | - mit M. bewerfen, indûco [xi, ctum] mortarium cui rei: 20viav ti.

Mortelhaue, frude, rutrum: h onalle [loos] · ona-

πάνη.

Mörtelfelle, trulla: ή τούηλις [εως] · ο τουήλης. Mörtelpfanne, mortarium: o langos.

Mohil, papaver: ή μήκων [ωνος].

mobilartia, papaveratus: unuovosione [es].

Mohnfopf, caput papaveris: n nodía delanis [idos].

Mohnol, oleum papaveris: τὸ μηκωνικόν έλαιον.

Wohnfaft, succus papaveris: à unuovos xulos.

Mohnfamen, semen papaveris: το μηκώνιον.

Mohr, (fdwarzer Menich), Aethiops: o Aldiow [onos] - fpruchte., einen Dt. weiß mafchen wollen, lavo'flavi, lautum, lotum ob. lavatum] laterem : ξύρειν λέοντα.

Mohrensclav, sin, servus (-a) Aethiops: ò Aldiop Soulog.

Mohrrübe, f. Möhre.

Moldy, salamandra: ὁ ἀσκάλαβος · ἀσκαλαβώτης · ή σαλαμάνδοα.

Molfen, serum: o ogoos f - gu Dt. werben, seresco3: όδρουσθαι.

Molfenfur, seri usus [ûs]: ή τοῦ ὀβόοῦ χοῆσις [εως].

molficht, sero similis: ogó cons [ss].

molfig, serosus: ὀξόωδης [ες].

Mollton, vox mollis: ὁ μαλακός φθόγγος.

Molton, Multum, pannus mollior: τὸ ὁάκος μαλαπωτερον.

Moment, momentum temporis: o καιρός ή φοπή | im M., statim; e vestigio: αυτίκα παραυτίκα - für ben Dt., in praesens; els to παρον.

Monade, monas [adis]: ή μονάς [άδος] το άτομον ή άτομος.

Monard, rex; princeps; imperator; dominus: o poνεύς [έως] | - einen Mt. bingen, condûco3 [xi, ctum] | νάρχης μόναρχος | - Mt. fein, regno solus: μοναφxstv | - fich jum M. aufwerfen, occupo' dominatum : Monbenfchein, lunae lumen : ή σελήνη · το της σε-

κατασχείν την τυραννίδα.

Monarchie, (als Regierungsform), imperium singulâre; imperium quod ab uno sustinêtur; dominâtus [ûs] unîus; imperium regium: ἡ μοναρχία | — II) (al8 Staat), civitas quae ab uno regitur; regnum: n μοναρχία.

monardifd, regius: μοναρχικός | - eine m. Berfaffung haben, pareo2 regi; sum sub rege: πείθεσθαι

βασιλεί.

Monat, mensis: ὁ μήν [μηνός] | - ein halber, semestrium: ὁ ημιμηνιαίος χρόνος | - was cinen Dt. Dattert, menstruus: unviatos. Eniunvios [ov] |- 3mei, brei zc. Dt. bauernb, bimestris; trimestris etc.: δίμηvos [ov] · τοίμηνος [ov] | - alle brei M., tertio quoque mense: τόττο το μηνί | - jeden M., singulis mensibus: ἐκάστο μηνί | - cinen M. um den andern, alternis mensibus: ἐπαλλήλοις μησί | - der Erste des Monate, Kalendae: ή πρώτη (ήμέρα) μηνός.

monatlid), menstraus; unius mensis: μηνιαίος έπιμήνιος [ov] καταμήνιος [ov] | - bas M. (bei mondfild)tig, lunations: σεληνόβλητος [ov] σελη-Frauen), menstrua [orum]: τὰ καταμήνια | - Adv., singulis mensibus; in singulos menses: κατά μήνα.

έπὶ μῆνα ξκαστον.

Monatofrist, spatium menstruum: ò unviatos 200vos | - binnen M., intra mensem vertentem: Evros unros.

Monategeld, pecunia menstrun: το κατά μηνα διδόμενον άργύριον.

Monatbrofe, rosa menstrua: το δόδον το κατά μηνα ανθούν.

Monatstag, dies mensis: ή ήμερα μηνός. monatoweife, singulis mensibus: κατά μήνας.

Monatowert, opus menstruum: ro emunivior fovor. Monatszeit, spatium menstruum: o unvialog 200-

Mond, luna: ή σελήνη | - bie Monde (Trabanten ber Blaneten), satellites: of anolovdot | - ber neue Dl. luna nova od. prima: ἡ πρώτη σελήνη | - zunch: mende, l. cresceus: ἡ σελήνη τιπτομένη | - abneh: mende, l. decresceus: σελήνη φθίνουσα | - volle, l plena: ἡ πλήρης σελήνη | - die Zeit des vollen Mon= bes, plenilunium: το πανσέληνον | - ber Mt., ber die ganze Nacht scheint, 1. pernox: ἡ παννύχιος σελήνη | - der spät aufgeht, sera: ἡ ὀψία σελήνη | - was wie ein halber M. gestaltet ist, lunâtus: σεληνοειδής [ές] | - ber Mt- wird boll, I. implêtur: ή σελήνη πληφούται | - nimmt ab, minuitur od. senescit: ή σελήνη φθίνει | - nimmt zu, crescit: ή σελήνη τίπτεται | - ift berfinftert, deficit: ή σελήνη έπλείπεται.

Mondauge, oculus lunaticus: o σεληνιακός όφθαλµós.

Mondmen, lunula: o unvionos.

Mondengland, fdimmer, splendor lunae: ή της σελήνης αύγη.

Mondenjahr, annus lunaris: το έτος σεληναίον.

Monbenlauf, cursus [as] lunae: ή περιφορά ή της σελήνης.

Mondenlicht, lumen lunae: τὸ σεληνίδιον ἡ σελήνης αύγή το σελήνης φώς.

Mondenmonat, mensis lunaris: à σεληναΐος μήν [unvos].

λήνης φως | - beim Dt., luna lucente: έν σελήνη. πρός την σελήνην.

Mondfinsterniß, lunae defectus [us]; luna deficiens od. laborans: ή σελήνης εκλειψις· ή σεληνιακή έκλειψις [εως].

Mondfleden, macula lunae: τὰ τῆς σελήνης στί-YHATA.

mondformig, lunâtus: σεληνοειδής [ές] · σεληναίος.

Mondfalb, mola: n wiln.

Mondfugel, globus lunae ob. lunaris: ή της σελή-

Mondfchatten, umbra lunae: ή της σελήνης σκιά.

Mondichein, f. Mondenschein.

Mondfucht, morbus lunaticus; seleniasmus: ή σεληνιακή νόσος.

vianos.

Mondtafeln, tabulae lunares: of gelyvaior ni-PUNEC.

Monduhr, horologium lauare: το σεληναΐον ώρολόγιον.

Mondwechsel, lunae luminum varietas; intermenstruum tempus: ή άλλαγή της σελήνης.

Monogamie, monogamia: ή μονογαμία.

Monographie (über ein Land ec.), descriptio peculiaris: τὸ ίδιον σύγγραμμα ή ίδία συγγραφή.

Monolog, f. Gelbstgesprach.

Monopol, monopolium: το μονοπώλιον.

Monopolift, monopola: ὁ μονοπώλης.

Monotheismus, unus Deus: μόνος θεός.

monoton, f. eintonia, einformig. Monftranz, hierothèca; arcula encharistia: ή lego-

monifros, monstrosus; portentosus; deformis: τερατώδης [ες] · τερατικός · τεράστιος [ον].

montaglid, quod fit singulis diebus lunae: τα έν πάση της σελήνης ήμερα γιγνόμενα | - Adv., singulis lunae diebus: ταίς της σεληνης ημέραις.

Montag, dies lunae: ή δευτέρα της έβδομάδος ή της σελήνης ημέρα.

Montgolfiere, f. Luftschiff.

Montirung, Montur, vestimentum militis: ή στολή. ที่ ธนธบทุ.

Diontpellier, Ct., Mons Pessulanus.

Monument, f. Denfinal.

Moor, terra uliginôsa; loca palustria [um]: ή ilvώδης γη.

Moorerde, terra uliginosa: ή ίλυωδης γή.

moorig, uliginosus; palustris: λλυώδης [ες].

Moorweide, paseua palustria [ium]: al avodeis νομαί.

Mood, muscus: ro fovor uvior | - bie Baume bom Ml. reinigen, emuscol arbores: καθαρά τοῦ βρύου ποιείν τα δένδρα.

Moosflechte, lichen saxatilis, L.: o λειχήν [ηνας].

mooficht, musco similis: Bovodng [eg]. moofig, muscosus: Bovodne [es].

Moodrofe, rosa muscosa: to Bovodes godov.

Dlops, canis fricator, L .: o τρίπτης κύων [κυνός]. moquant, moquiren, fich, f. fpottifch; befritteln, fbotten.

Moral, I) doctrina de moribus: ή έθική ἐπιστήμη | - II) einzeine Lehre, praeceptum: τὸ μάθημα.

moralifd), moralis; quod ad mores pertinet; bene (recte) morâtus; probus; honestus: ήθικός οσιος χοηστός · καλὸς κάγαθός | - m. fchlecht, male morâtus; improbus: μοςθηφός πουηφός | - bas mora-lische Gute, honestum: ἡ καλοκάγαθία | - cin m. Betragen, recti mores : τὰ ήθικὰ ἔθη | - Adv., honeste: ήθικῶς χρηστῶς.

moralifiren, praecipio* [cêpi, ceptum] de moribus: διδάσκειν περί των έθων.

Moralist, morum magister: ο των τρόπων διδάσκαλος

Moralitat, mores; morum conditio; honestas; sanctitas; virtus [ûtis]: τὰ ἔθη· ἡ ἀρετή.

Moralphilosophie, philosophiae pars moralis: 70 ήθικον της φιλοσοφίας μέρος.

Morast, palus [adis]; lutum; coenum: ro Elog. n ιλυώδης γή.

moraftig, paluster; lutôsus; coenôsus: Uvádns [es] πηλούδης [ες].

Mord, caedes; homicidium; parricidium: o povos ή σφαγή | - einen M. begehen, facio3 [fêci, factum] caedem: φονεύειν τινά.

Mordanschlag, caedis (faciendae) consilium: ή περί της ψυχής έπιβουλή | - einen M. machen, incui; cogito1 de quo interficiendo: βουλεύειν φόνον τινί έπιβουλεύειν τινί περί ψυχής.

Mordbegierde, caedis cupiditas: ή έπιθυμία φόνου. mordbegierig, sgierig, caedis cupidus: povov êniθυμῶν [οῦσα, οῦν].

Morbbeil, securis funesta: ή πέλεμυς [εως].

Morbbrenner, incendiarius; incendii auctor: 6 καίων [οντος]· πυοβολών [ούντος]· έμποηστής.

morbbrennerifd), incendiarius; incendium minans: πυροβόλος | - Adv., incendiariorum more: ώς οί πυροβόλοι.

Mordeisen, ferrum; sica; mucro: o xalnog to Elφος ξιφίδιον.

morden, f. ermorben.

Mordgebanken, hegen, cogito' de caede: натафооνείν περί φόνου.

Morbgeschichte, quae de caede facta narrantur: rò περί τοῦ φόνου πράγμα τὰ περί τον φόνον.

Mordgefell, caedis ob. necis socius; necis conscius: ὁ συνειδώς [ότος] τον φόνον.

Wordgewehr, telum: to gioog o opayers [sws]. Mordluft, caedis cupiditas: η φόνου έπιθυμία.

Mordstrahl, sucht, sthat, swaffe, f. Morbeifen, =luft, Morb, Morbgewehr.

Morea, Peloponnêsus | - Adj., Peloponnesius; Peloponnesiacus.

tempus matulinum; ο δρθοος ή έως [ω] | - am M., mane: nowi | - mas am Dt. gefchieht, matutiaus: έωθινός πρώϊος | - der frühe M., primum mane: δ δρθφος βαθός | - am frühen M., bene mane: πάνυ πρωί | - bom frühen Dt. an, a primo mane: ¿ξ έωθινού | - bis an ben Dt., ad lucem: προς ηλιον | - gegen Dt., sub lucem: περί την έω | - es wird Dt., lucescit³: ξως μέλλει γίγνεσθαι ἡ ήμέρα ύπολάμπει | - guten M.! salve! salvēte!: χαίζει χαίζει χαίζει ξιμοπη guten M. mūnfchen, sulūto 'qm: χαιζειτειντικά | — II) (als himmelégegend), oriens: αί τοῦ ἡλίον ἀνατολαί | - gegen M., ad orientem versus : πρός την εω | - liegend, ad orientem spectans od. vergeus: προς τον ήλιου κειμένος | - III) (al8 Feldmaaß), jngerum : to nledoor.

2. morgen, Adv., cras; crastino die: avotov | - m. fruh, cras mane: avoiov mowt | - auf m., in crastinum diem; είς την αύριον (ημέραν) | - lieber heute, als m., quam primum: og τάχιστα' og πρώτον. Morgenandacht, zgebet, preces matutinae: al kodi-

ναι εύγαί.

Morgenbesud), salutatio matutina: ή έπίσεεψις έωθίνή |- jmbm einen M. machen, salutot que mane: ξωθεν έπισκοπείν τινα: ξωθεν έντυγχάνειν τινί. Morgenbrot, f. Frühftud.

morgend, crastinus: ὁ, ἡ, τὸ αύριον | - morgenden Tages, crastino die: τη αύριον ημέρα.

Morgendammerung, diluculum: rò oxiópos [otos] το πνέφας [ove] | - die M. bricht an, lucescit; ή έως μέλλει γίγνεσθαι.

Morgengegend, f. Morgen II.

Morgengesang, cantus [us] matutinus: to aqua έωθινόν τὰ έωθινὰ φθέγματα.

Morgengöttin, Aurora: n'Hoig.

Morgengruß, f. Morgenbefuch.

Miorgenlander, Asiatious: o es averolov.

morgenlandifd), ad orientem (solem) spectans ed. vergens; Asianus; Asiaticus: ἀνατολικός.

Morgenland, oriens; orientis solis partes: al avaτολαί· τὰ πρὸς ἥλιον τὸν ἀνατέλλοντα τετραμμένα. Morgenlicht, prima lux: ή πρώτη ήμέρα | - mit dem

M., prima luce: αμα τη ημέρα.

Morgenluft, I) (am Morgen wehend), aura matutina: ή έωθίνη ανοα | - II) (bom M. m.), ventus ex oriente flans; enrus: ἡ ἀνατολική αύρα.

Morgennebel, nebula matutina: ή έφα ομίχλη. Morgenreif, pruîna matutîna: ή έωα πάχνη. Morgenroth, rothe, aurora: ή Ews [w].

morgens, f. Morgen (am).

Morgenichlaf, somnus matulinus: ò kodivòs unvos ο ύπνος ο περί ορθρον.

Morgenfeite, pars ad orientem spectaus: τὰ πρὸς την έω τετραμμένα | - nad) ber Dt. zu liegen, vergo3 ad orientem: προς ηλιον τον ανατέλλοντα κείσθαι.

Morgensonne, sol matutinus: o kadivos nlios o άνίσχων ήλιος.

Morgenstern, Lucifer; Venus: o φωσφόρος.

Morgenstunde, hora matutina : ή έωθινή ώρα. όρθρία το έωθινόν - in ten Dl., horis matutinis: έωθεν έωθεν μέχοι πληθούσης της άγορας | - Ερτάφω, 1. Morgen, ber, I) (ale Tageszelt), mane (indecl.); | M. hat Gold im Munde, mane quod tu occeperis negotium agere, id totum procedit diem: η όρθοία bin einer Cache mube, taedet' me cje rei; έκκάπλείστα λυσιτελεί.

Morgenthau, ros matutinus: ή Εωθεν δρόσος.

Morgenivadie, tertia vigilia: ή τρίτη φυλαμή.

morgenwarts, ad orientem versus: προς τον ηλιον τὸν ἀνατέλλοντα.

Morgenwind, f. Morgenluft.

Morgenzeit, tempus matutinum; horae matutinae: ή πρωία δ έωθινος χρόνος.

Mority, Mauritius: Mavoítios.

morfd), marcidus; puter; putridus: σαθρός σαπρός | - m. maden, putrefacio3 [fêci, factum] qd: πύθειν σήπειν σαπρίζειν σαπριούν τι.

Mortalität, f. Sterblichfeit.

Mosaif, öpus museum: τὸ ψηφοθέτημα ψηφολόγημα | - ein Fußboben aus M., pavimentum tesselâtum ob. vermiculâtum: το ψηφοθέτημα ψηφολόγημα.

Mosaitarbelter, musivarius; tesselarius: ὁ ψηφοθέ-

Moschee, aedes Turcica: ò vads Tovoninos.

Mofditis, moschus: o mogyog.

Diojel, Ri., Mosella | - Adj., Mosellanus.

Most, mustum: τὸ γλεῦκος ἡ τούξ [τουγός] ὁ οἶνος νέος | - eingefochter M., defrutum: τὸ έψητου γλεύκος.

mostig, musteus: ylevnivos.

Mostfrug, urceus mustarius: o του γλεύνους στά-

mostreid, mustens: γλυκύς [εῖα, ύ] · χλωρός.

Motion, f. Körperbewegung, Befegesvorschlag.

Motive, f. Beweggrund.

motiviren, probo!: δοκιμάζειν έξετάζειν.

Motte, tinea: blatta: o ons [osos] · n oilon · o dsoμηστής.

Motto, f. Wahlipruch.

mouffiren, ferveo' [ferbui u. -vui]: ţeiv.

muden, mudfell, muttio4; hisco3: dugnolalveiv γούζειν | - mude nur! muttîto modo!: μή γούζε! | mudit bu noch? etiam muttis?: Ett yougus; | s., bas M., muttitio: o uvyuos.

Muden, haben, morosus ed. fallax sum: dvszson είναι γαλεπόν είναι.

Mitte, culex: δ, ή κωνωψ [ωπος].

Midennet, conopium: το κωνωπείον.

Mickenstich, ietus [ûs] culicis: ή κρούσις [εως] κώ-

milde, fessus; fatigâtus; lassus: κατάπονος [ον] · κατάπονος [ον] · καμών [οῦσα, όν] | - ganş m., defessus; defatigâtus: πάνυ κατάπονος | - m. bon ber Arbeit, affectus fatigatione laboris: καμών ὑπὸ πόνου | - jmon m. maden, fatîgo1 qm: κοποῦν' καταπονείν τινα | - m. werden, faligor! : καταπονείσθαι κοπούσθαι - uncig., m. des Krieges, bello fessus: ὑπὸ πολέμου κατάπονος [ov] | - ich Mühwaltung, j. Bemühung.

μνειν τι.

Müdigkeit, faligatio; lassitudo: o nauarog o noπog | - bor Dt. ichlafen, dormio * ex lassitudine: καθεύδειν ὑπὸ πόνου.

Mühe, opěra; contentio virium; labor; negotium; studium: τὸ ἔργον ἡ πραγματεία | - mit M. non facile: σὐν πόνω ἐπιπόνως πονῶν [οῦσα, οῦν] |-mit M. u. Noth, aegerrime: χαλεπῶς καὶ μόλις | mit aller M., omni virium contentine: πολυπόνως |ohne M., facili negotio: anovos [ov] · anovos! fich M. geben, um 2c., operam do [dedi, datum]; nîtor³ [aisus 11. aixus]; enîtor³ at etc.: πράγματα ἔχειν περί τι πονείν ἀμφί τι | - Μλ. übernehmen, subeo 4 [ii, itum] operam: ὑπομένειν πόνον | - fid) feine M. verbriegen laffen, non parco [peperci, parsum] operae od labori: ου φείδεσθαι του πόνου | - es ift ber M. werth, operae pretium est: λό-γου ἄξιον έστιν | - es ift nicht ber M. werth, non operae pretium est: οίκ άξιον έστι.

mühen, f. bemühen.

muheboll, muhiam, operosus; multi operis; laboriôsus; multi labôris; difficilis: πραγματώδης [ες]. έργώδης [ες] · πολύπονος [ον] | - Adv., operôse; laboriôse; magno opere ob. labôre: πολυπόνως. πολυμόχθως.

Mühlbad), rivus molam agens: το δείθοον το άγον

μυλώνα.

Mühlbursch, s. Mühlfnappe.

Mithle, mola: ὁ μυλών [ωνος] · άλετων [ωνος] eine Dt. von Menidenhand getrieben, m. trusatilis : n μύλη | - M. bom Baffer getrieben, m. aquaria: ή ύδοομήλη | - M. von Zugbieh getrieben, m. jumentaria; pistrinum: o uvlov |- gur M. gehörig, molaris; pistrinalis: uvlinos | - als Spiel, mola lusoria: ή παικτική μύλη.

Mühlenbau, aedificatio molâris: το μυλαΐου οίπο-

δόμημα.

Mühlenordnung, lex molae exercendae: o του μυλώvog vouog.

Mithlenefel, asinus molarius: o uvlatos ovos.

Mühlherr, f. Müller.

Mithlenappe, molitor; molendinarius: o uvlodgos άλεστής.

Milhlrad, rota molaris: o pudinos rooxos.

Mühlsteitt, lapis molaris: o uvliag uvlodys li-Dos | - ber untere Dt. (Trager), meta: ή μύλη | ber obere Mt. (Läufer), catillus: o ovog o ovos άλέτης.

Withlivaffer, aqua quae molam versat: to vowo to κινούν την μύλην.

Mühlwerk, molae: ή μύλη.

Mühfal, mühfam, j. Mühfeligfeit, mühevoll.

muhfelig, molestissimus; aerumnosus: μοχθηφός. έπιπονώτατος άθλιος κακοπαθής [ές] | - Adv., molestissime; misere: ἐπιπονώτατα ἀθλίως.

Mithfeligfeit, labor; gravis molestia; aerumna; miseria: ὁ μόχθος καματος ή μοχθηρία άθλιότης ntos .

Müller, pistor; molitor; molendarius: ὁ μυλωθρός. Münzprobe, spectatio pecuniae: ή δοκιμασία του μυλωρός · άλέτης | - Müllerin, uxor pistôris: ή μυλωτρίς [ίδος].

Müllerburich, f. Müblinabbe.

Münden, Monacum | - Adj., Monacensis.

Mündchen, osculum: τὸ στόμιον · μικρον στόμα.

Mindel, pupillus; pupilla : o dogavos n dogavil bie Dt. betreffend, pupillaris: δοφανικός.

Mündelgelder, pecuniae pupillares: τὰ ὀρφανικά

χρήματα.

Mindelsache, causa pupillaris: ή δρφανική αίτία. mindig, sui juris; saae potestatis: ήλικίαν έχων [ουσα, ον] έφηβος [ον]] - einen Sohn m. erliaren, emancipo i filium: δοκιμάζειν υίον.

Mündigfeit, aetas pubes : ή ήλικία.

mündlich, praesens: λόγω χοησάμενος παρών [οῦσα, όν]· ἐναντίον | - eine m. Unterredung, sermo praeseus: ή πρός τους παρόντας διάλεξις [εως] | -Adv., voce; coram: παρόντως διὰ τοῦ στόματος - boch babon m., sed haec coram : alla tavta and γλώσσης.

Ründung, os; ostium; caput: τὸ στόμα· στόμιον.

ο έκβολη είςβολη.

Münfter, St., Monasterium | - Adj., Monasteriensis. Münzamt, tribûnal monetâle: το νομισματικόν Bnua.

Mingarbeiter, opifex monetae: o βάναυσος άργυ-

piov.

Militzcabinet, numothêca: o vousquaror Insavoog. Müngdirector, praepositus monêtae: o άργυρογνώμων [ονος] · ὁ τοῦ ἀργυρίου δοκιμαστής.

Minge, Geld, numus: το νόμισμα περμάτιον χάραγμα | - fleine Dt., numuli : τὰ κερμάτια |- fupferne M., aes signâtum: ὁ χαλκός καλκούς | - gute, falsche M., numi boni, adulterîni: δόκιμον το νόμισμα· ἀδόπιμον το νόμισμα | - sprüchm., mit gleicher M. bezahlen, respondeo [di, sum] par pari: τοῖς δμοίοις ἀμείβεσθαι· τὸ δμοιον ἀνταποδιδόναι | Drt, tvo Getd gemungt wird, moneta: τὸ ἀργυροποπείον | - Pflange, mentha: η καλαμίνθη · καλαμίν-

miinzen, cado³ [di, sum]; ferio4; signo1: πόπτειν χαράττειν γομίσματα L - fig., neue Worter m.. novo1 verba: νεούν τὰ ἔπη | - bas ift auf mich gemungt, hoc mihi dictum est; hoc itur ad me: προς έμε τεί-

νει τούτο είς έμε είρηται τούτο.

Minger, f. Müngarbeiter.

Müngfälfder, f. Falfdmunger.

Mingfuß, ratio acraria: o νομισμάτων λογισμός. Minggerechtigfeit, recht, jus numos cudendi: To

δίκαιον τοῦ κόπτειν νομίσματα. Minghans, meneta: to agyvoononeiov.

Münzfenner, peritus rei numariae: žuneigog voμισμάτων.

Münzkenntniß, peritia rei numariae: ή έμπειοία τών νομισματικών.

Müngfunde, miffenschaft, doctrina numorum: n των νομισμάτων διδασκαλία.

Münzmeister, praesectus monetae; ο άργυροκόπος. Müngordnung, lex numaria: ὁ νομισματικός νόμος. Mühchen, galericulum; pileolus: τὸ πιλίδιον.

ἀργυρίου.

Müngsammlung, numothêca: ή νομισμαθήκη.

Münzforte, genus numbrum; numus; rò vollouatav eldog.

Müngftempel, f. Stembel.

Münzwesen, res numaria: ή νομισματική (τέχνη). τὰ περί τὰ νομίσματα.

murbe, morid, marcidus; cariosus; πέπων [ov]. σαθοός· διάλυτος [ov] [- weich, mills; mollis; maceratus: μαλακός γαλαφός | - etw. m. machen, macero 1 qd: έμβρέχειν διαβρέχειν μαλάσσειν τι | - fig., imbm m. maden, faligo 1 od. frango 1 [frêgi, fractum] qm: καταπονείν τινα: κλάν τινα: δραύειν τινά.

Mürbigfeit, marcor; caries; mollities: ή μαλακία. murrifd), morôsus; acerbus; stomachôsus: ozv-

θρωπός [όν] · στουφνός · στυγνός. muffen, burch oportet; opus est; necesse est; debeo2;

côgor³ [coactus]: δεὶ ἀνάγνη ἐστί χοή ὀφείλειν ἀναγκάζεσθαι | - αικ burch facere non possum [potui, posse] quin etc. : ov δύνασθαι μη ου | - lat. auch burd bas part. fut. pass. und bas gerund. ob. burd b. verb. fin. allein; es mußte fich treffen, bagic., casu accidit ut etc.; συνέβη c. infin. έτυχε c.partic. Du mußt nicht, cave ne etc. : μη c. imper. | - es mußte benn fein, bag, nisi forte: zi un c. futur, indie. |wenn es fein muß, si res ita fert: εί ἀναγκαϊόν έστι. miißig, geschäftlos, otiosus; vacuus labore od. negotiis; feriatus; απράγμων [ον] σχολαίος άργός [ov] | - m. fein, habeo2 otium; vacuus sum negotiis; vaco1; nihil ago3 [egi, actum]; ferior1; ήσυχίαν έχειν οδ. άγειν. πράγμα ούδεν έχειν. σχολάζειν. άπραγείν | - dad Geld liegt m., pecunia otiósa jacet: τὸ ἀργύριον ἦσυχον κεῖται | - Geld m. liegen lasten, non occupo pecuniam: οὐ καταλαμβάνειν τὰ χοήματα | - Adv., otiôse: σχολή· κατά σχολήν· σχολαίως άργως | - m. leben, dego 3 [gi] vîtam in olio: άπραγείν σχολαίαν άγειν | - m. figen, sedeo 2 [sêdi, sessum] compressis quod ajunt manibus: ήσυχίαν άγειν· σχολάζειν· άργεῖν | - (unnus), supervacaneus: περιττός άνωφελής [ές] | - m. Bebanfen, sententiae otiosae: αί σχολαΐαι γνώμαι.

Müßiggänger, homo deses od. desidiosus: o anoayuwr [ovos] · ozolastinos | - ein geschäftiger M., ardelio: ὁ πολυπράγμων [ovos] | - είπ Μ. fein, nihil ägo [êgi, actum]: ἀπραγεῖν | - 30 haufe ben M. machen, sedeo deses domi: ἄπρακτον είναι | -Wüßiggangerin, deses: ή σχολαστική.

Müßiggang, otium desidiosum: ή άργια άπραγία; ἀπραξία | - Sang jum Dt., fuga laboris: ή φυγή του πόνου - ber folden hat, fugiens laboris: φεύγων τον πόνον | - prüchw., W. ift aller Laster Ansang. nihil agendo homines male agere discunt: ἀοχή παντός τοῦ κακοῦ ἡ ἀργία.

Müthchen, fein M. fühlen, f. fühlen.

Mütterchen, matercula: το μητράριον ή μήτηρ [μητρός].

mutterlich, maternus: untquos untquiós | - m. Ber= mögen, res materna: τὰ μητοικά χοηματά.

Muthe, für Mannspersonen, galerus; pilens: ή μίτρα Mundleim, ichthyocolla: ή ίχθυόπολλα. ή πυνή | - für Frauenzimmer, f. Saube.

Dluff, tegumentum manuum ex pellibus factum: To

σκέπασμα οδ. περικάλυμμα χειρών.

Muhme, ognata; cognata: ἡ θεία: ἡ συγγενής [ους]· τιτθίς [ίδος] | - Laters Schwester, amita: ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφή | - Mutters Schwester, matertera: ή της μητρός άδελφή.

Mulde, alveus: ἡ κάρδοπος σκάφη | - fleine M., alveolus: ἡ μαρὰ σκάφη | - εδ regnet wie mit M., pluit urceātim: ἐν χύτραις ὕει.

mulbenformig, similis alveo; in alvei formam redactus: όμοιος παρδόπω.

mulmig, marcidus: σαπρός.

Multiplication, multiplicatio: h nollanlaslasis [εως] · ὁ πολαπλασιασμός.

multipliciren, multiplico1; πολλαπλασιάζειν.

Dimie, mortuus arte medicatus: τὸ σκελετόν · τὸ ταριχευτον σώμα.

Mummerci, persona: o ovynakvunos | - feine M. ablegen, depono [posui, situm] personam: anoti-

θέναι τον συγκαλλυμμόν.

Mund, os [oris]: to otopal - mit offenem M. (3. B. bafrehen), hians: χάσκων [ουσα, ον]. χαίνων [ουσα, ovil- ben Ml. aufthun, aperio frui, rtum os: διαίρείν τὸ στόμα | - ben Dt. (bas Maul) auffberren, didûcos [xi, clum] rictum: διάγειν το στόμα | - ben M. bergieben, distorqueo' [torsi, tortum] labra : woer | - imon auf ben Dt. schlagen, oblundo's [tudi, tasum] os cui: τύπτειν τινά είς τὸ στόμα | - jmom den M. schmieren, oblino³ [lêvi, lítum] os eui: περι-αλείφειν τὸ στόμα τινός | - jmdm den M.(das Maul) ftopfen, occlado3 [clasi, sum] linguam cui; έμφράττείν το στόμα τινός od. τινί | - jindm etw. bor bem M. wegnehmen, capio [côpi, captum] qd cui ab ore: αίφείν τινί τι ἀπὸ τοῦ στόματος | - etw. im M. haben, habeo a qd in ore: Ev στόματι έχειν τι | fig., loquor 3 [locatus] qd: paoneiv | - in aller Leute Dt. scin, sum in ore omnium; feror [latus, ferri] per ora omnium: διαβάλλεσθαι πρός τους πολλούς in ben D. ber Leute fommen, abeo' [ii, itum] in murren, fremo [mui, mitum]; marmuro': Dogvora hominum: ἀπιέναι είς ἀνθοώπων στόματα | etw. aus jmbs M. wiffen, cogadvi qd auctore quo: είδεναι τι παρά τινος | - fein Blatt vor den M. neb-men, loquor's [locatus] libere: έλευθέρως λέγειν - einen lofen M. (lofes Maul) haben, dico3 [xi, ctum] contumelias: προπηλακίζειν ; - jmbm über ben M. (bas Maul) fahren, respondeo² [di, sum] cui acerbe: πικρά τινι αμείβεσθαι | - jmbm nach bem M. reben, assentor' cui; blandior auribus cjs; κολακεύειν τινί | - ben Mt. (bas Maul) halten, taceo2: σιωπάν |reinen Dt. halten, compesco 3 [scui] linguam: êxeμυθείν σιωπάν σιγάν | - fich mit bem Dt. (Maule) aut behelfen fonnen, promptus sum lingua: πρόχειρου είναι την γλώσσαν.

Mundart, genus linguae; dialectus: ή διάλεκτος.

Mundbiffen, f. Biffen.

munden, sum jucundi sapôris: ήδείαν γεύσιν έχειν.

Mundfaule, stomacace: ή στομακάκη.

Mundgeschwür, ulcus sceris oris: to Elxog otó-

mundiren, rescribo3 [psi, ptum]: ἀπογράφειν.

Mundfoch, f. Roch.

Mundloch, os [oris]: tò stópa stópior.

Mundportion, cibus; obsonium: το τοῦ σίτου μέρος

τὸ τοῦ σίτου μέτρου.

Mundprovision, cibaria [orum]: ή έδωδή ή τροφή. Mundident, ministrator vini; a cyatho; praegustator: o olvogoos |- M. fein, ministro1 pocula: olvoxosiv | - bei jmbm, cui: vivl.

Mundfperre, trismus: ò τρισμός.

Mundstud, prostomis; os: ή προστομίς [ίδος]. ή ylattis [idos] overy [yyos].

Mundborrath, f. Lebensmittel.

Mundivert, os foris]: τὸ στόμα - gutes M., facundia: ή πολυλογία - gutes M. haben, promptus sum linguâ: πολυλόγον είναι δεινότατον είναι λαλείν.

Viunicipalitat, magistratus [uum]: ή ἀρχή· ή προ-

στασία.

Munition, tela [frum]; pulvis pyrius: ή παρασκευή.

τὰ βέλη [ῶν] τὰ ὅπλα καὶ βέλη.

munter, vigil; vigilans; insomnis: έγρηγορώς [νία, os] · αυπνος [ov] | - m. fein, vigilo1; non capio3 [cêpi, captum] somnum; excitatus sum e somno: Evonyogévat I - m. werben, machen, f. erwachen, aufweden | - fig., alacer; vegetus; hilaris: άπμαίος. ένεργής [ές] | - Adv., alacri animo: απμαίως έν-Egyws.

Munterfeit, vigilia: ή άθπνία άγουπνία | - fig., alacritas; vigor; hilaritas: ἡ ἀκμή· ἐνέργεια·

άοκνία προθυμία.

murmelu, 1) a., murmuro1: ψιθυρίζειν · θορυβείν · γογγύζειν | - etw. bor flch hin m., murmuro' qd mecum: ψοφείν πρός έαυτόν | - II) n., murmuro1; susurro1; mussitu1: τονθορίζειν · θορυβείσθαι | bom Waffer, labor's [lapsus] cum murmure: 400μύσειν μορμυρίζειν | - s., bas M., murmuratio; murmur; sussurus [ûs]: ὁ γογγυσμός ψιθυρισμός το ψιθύρισμα.

Murmelthier, mus [aris] marmota: o uvogos uvo-

βείν· ὑποθορυβείν | - s., bas M., fremitus [ûs]; murmuratio: ή γόγγυσις [εως] · ο γογγυσμός · θό-

Mus, Mus, bas, puls; decoctum: o noltos.

Muscate, nux moschata: το μοσχοκάριον. Muscatellertraube, uva apiana: ὁ μελισσαίος βό-

Tovs [vos]. Mufchel, concha; conchylium; murex: ή μόγχη · ό

πόγχος το όστοειον.

muschelartig, stormig, conchâtus; murciâtim intortus: πογχοειδής [ές] · πογχώδης [ες] · δστρειώδης [ες] ! - Adv., in concham; murciâtim: πογχοειδώς

Muscheldien, conchula: To noyziov noyzágiov.

Muschelfischer, concharius: o novzodnoas.

Muschelschale, testa conchae: o noyzos to octoaκου της κόγχης.

Muschelivert, opus conchâtum : το κογχοειδές έργον

Musa: \ Movoa.

Mufenberg, mons Musis sacratus; Helicon; Parnassus: ὁ Παφνασός · Παφνασσός.

Muscenfeind, aversus a Musis: ἀποτετραμμένος ἀπὸ των Μουσών.

Mufenfreund, amicus Musis: o gilouovoos.

Mufengeschent, donum Musarum: vò Movowo do-

Musarum: ὁ τῶν Μουσῶν [έως].

Muscifith, sedes Musârum: ή Μουσών πανήγυρις [εως].

Minfenfohn, deditas literis: ò quilouovoos.

Museum, museum: 70 povoscov | - f. a. Kunst und Naturalienfabinet.

musiciren, f. Musik machen.

Musif, als Aunst, (ars) musica; studium artis musicae: ή μουσική ή συμφωνία · άρμονία | - sid aus M legen, applico | [câvi, câtum u. cůi; citum] me ad studium mosicum: προςέχειν τον νονν τῆ μουσική (τέχνη) | - M. treiben, tracto | artem musicam: ἐράπτεσθαι τῆς μουσικῆς τέχνης | - M. [cinen, disco] [didici] artem musicam: μανθάνειν τήν μουσικήν πέχνην |- M. verstehen, eruditus sum musicis: ἐπίστασθαι, ἐξεπίστασθαι την μουσικήν|- als Kunstivert (j. υ. a. gesekte Musisside), modi (musici): oί φθόγγοι (οί μουσικοί) | - (s. υ. a. mit Instrumenten gemachte M.), cautus [ûs]; concentus [ûs]: ή οδή συμφωνία · άρμονία | - M. machen, căno] [cecini, cantum] nervis et tibiis: ἄδειν καὶ αὐλεῖν.

Musifalien, modi; chartae musicae: τὰ μέλη [ων].

προυματα.

musikalisch, bie M. betreffend, musicus: μουσικός !ber M. fundig, musicus; perstus artis musicae: μουσικός · ἔμπειρος τῆς μουσικῆς |- ein m. Gehör haben,
valeo² judicio aurium: ἔμπειρου εἶναι τὴν μουσικήν.

Musifant, symphoniaeus; sidicen; tibicen; cornicen: ὁ κρουματοποιός αὐλητής φάλτης.

Mufifbireftor, f. Capellmeifter.

Musifer, perstus artis musicae: ἐμπειρίαν ἔχων τῆς μουσικῆς.

Mufiffreund, gaudens [gavîsus] cantu; ò quov-

Musiklehver, qui docet artem musicam: ὁ τῆς αὐλητικῆς διδάσκαλος.

Musitstunde, sunterricht, schola musica: τὸ τῆς αὐλητικῆς μάθημα | - imbm M. geben, döceo² [eŭi, ctum] qm artem musicam: διδάσκειν τινὰ τὴν αὐλητικήν.

musivisch, fesselatus; vermiculatus: ψηφωτός.

Mustel, musculus: ὁ μῦς [μνός] |- bie M. am Arme, lacerti: τὰ νεῦρα.

Mustelfraft, ber Arme, lacerti: ή δώμη ή εὐτονία.

Mustellehre, myologia: ή μυολογία.

Mustete, sclopetum: τὸ ὅπλον πυροβόλον.

Muß, das, die Nothwendigkeit necessitas: ή ἀνάγκη· το χοεών | - εδ ift ein M., necesse est: δεῖ χοή.

Muße, otium; tempus otii od. negotiis vacuum: ή σχολή εὐσχολία ἀπραξία ἀπραγία | - ber M. bat, otio us; vacuus (negotiis): δ σχολήν έχου, εἴγου | - M. haben, otior!; habeo otium; σχολήν ἔγειν οδ. ἔχειν | - biel M. haben, abundo! otio: πράγμα

οὐδὲν ἔχειν· εὖ ἔχειν σχολῆς | - teine M. haben, mihil habeo ² vacui temporis: πράγματα ἔχειν· ἀσχολίαν ἔχειν | - [id) Wt. machen, sâmo ³ [mpsi, mptum] mihi otium: σχολῆν κατασκευάζεσθαι | - mit M., per otium: σχολῆ.

Muffelin, sindon: o σινδών [ovos].

Μαιβεβταπός, hora vacua; otium: ὁ σχολής χοόνος ή σχολή.

Dłußezeit, tempus otii: ὁ σχολής χοόνος.

Walfer, exemplum; exemplar: τὸ δεῖγμα παράδειγμα | - fig., Borbild, exemplum; specimen; auctor: τὸ παράδειγμα | - cin M. bon Tugend, exemplum virtūtis: τὸ τῆς ἀρετῆς παράδειγμα | - M. ber Incigennülsigfeit, specimen innocentiae: παράδειγμα τῆς δίκαιοσύνης|- fid imbn zum Mt. nehmen, propono [pòsui, situm] qm mihi imitandum: παράδειγμα τινα λαμβάνειν περί τινος | - fid) nach feinem fremden Mt. richten, neminem imitor : μιμεῖσθαι οὐδένα.

Musterbild, f. b. bor.

Musterbud, starte, exempla mercis: τὸ τῆς ἐμποοίας παράδειγμα.

mustergültig, bonus; purus ; rectus: xonorós. doni-

mos [ov].

musterhaft, optimus; summus; egregius; eximius; praestantissimus; singulāris: ἐντελής [ές] ἄριστος κάλλιστος κράτιστος ἐκποεκής [ές] | - elu m. Betragen, sanetītas vitae: ἡ τοῦ βίου άγιότης [τητος] - Adv., optime; egregie: ἄριστα: κάλλιστα | - sidu m. benehmen, aliis exemplo sum: παράδειγμα ποιείσθαι.

mustern, recenseo³ [sŭi, sum]; inspicio³ [spexi, ctum]; inĕo⁴ [ŭi, ĭtum] numĕrum; lustro¹ (ocülis): notveiv διακοίνειν | - cine Bibliothet m., excutio³ [cussi, ssum] bibliothêcam; διακοίνειν βιβλιοθή-

Musterplat, campus; area: ro eußacdov nedlov.

Musterrolle, ber Solbaten, numěri: ol άφιθμοί. Musterschrift, liber valde bonus: τὸ ἄφιστον βιβλίον.

Mufterschriftsteller, seriptor bonus; puri sermonis

auctor: ὁ ἀγαθός γραφεύς [έως].

Musterung, recensio; recensus [ûs]: ή ἐξέτασις [εως] · ἐπίδειξις [εως] | - M. haiten, ago³ [êgi, actum] recensum: ἐξέτασιν ποιεῖν· ἐξετάζειν | - bje M. hassiren, transco² [ti, itum]; transvěhor³ [vectus]: διϊππεύεσθαι.

Muth, Gesinnung, animus: ή ψυχή δ θυμός | gutes Wt. scin, sum bono animo: εύθυμες εὐθυμίαν ἀγειν θαφές ν | - Furchtsossseit, animus: τὸ θάρσος ή εὐτολιία | - mānnticher Mt., animus sortis: ἡ ἀνδοεία: ἡ τόλμα | - tühner Mt., animus sortis: ἡ ἀνδοεία: ἡ τόλμα | - tühner Mt., andacia: τὸ θάρσος ἡ τῆς ψυχῆς ὑώμη | - tvilder Mt., serocia: ἡ θρασύτης | ητος | | - Mt. haben, sum animo forti: θυμὸν ἔχειν θαφόειν τολμάν | - Mt. sassein scipio [côpi, captum] animum: θαφόειν | - wieder Mt. sassein recipio [côpi, ptum] se od. animum: ἀναθαφένειν ἀναπιστεύειν ἀναλαμβάνειν θυμόν | indin Mt. machen, addo [didi, ditum] animum cui: θυμὸν ἐμποιεῖν, ἐμβάλλειν τικί | - wieder Mt. machen, 1c:do 3 [didi, ditum] animum cui: θυμὸν τινά | - indo Mt. beteben, erigo [rexi, rectum] animum cui: θήγειν τὴν ψυχήν τινος | - ben Mt. sinten lassen, cădo β [cecidi, câsum] animo: χατα-

πεσείν τω θυμω | - ben M. berlieren, demitto* [mî- | Mutterhery, animus maternus : ή της μητρός ψυχή. si, ssum animum: ἀποβάλλειν τον θυμόν άθυμείν | - ben Dt. verloren haben, animo sum fracto: άθύμως έχειν.

muthig, animosus; fortis; promptus animo, alacer: θαβραλέος εὐθαρσής [ές] εὐθυμος [ov] |- Adv., animose; fortiter; forti animo: Bagoaltws Eiτόλμως.

muthlos, Muthlofigkeit, f. niebergeschlagen, Rieberges fcblagenheit.

muthmagen, conficio3 [jeci, jectum]; auguror1 ob. consequor's [secutus] conjectura; praecipio's [cepi, ptum animo; opinor': εἰκάζειν ὑποτοπεῖν ὑπολαμβάνειν' ὑποπτεύειν' ὑπονοείν | - ano etw. m., facio 3 [fêci, factum] conjectûram ex re: vπoπτεύειν έκ τινος.

muthmaßlid), geod conjectura prospici potest: είκαστικός · δοκών [ούσα, ούν] · καταστοχαστικός | -Adv., conjectura; quantum conjecture licet: doπούντως εκ των δοκούντων | - m. über etw. urthei= len, judico1 qd conjectura: έκ των δοκούντων κρί-VELV TL.

Muthmagung, conjectura; opinio; suspicio; divinatio: ὁ είμασμός ἡ είκασία ὑπόληψις [εως] · ὑπόνοια ὑποψία ὁ καταστοχασμός ἡ δόξα | - Dir Mt. haben, dûcor³ [ctus] conjecturà: την δόξαν ἔχειν | - Wt. über etw. aufstellen, conjicio³ [jêci, ctum] de re: είκασίαν ποιείν περί τι.

muthboll, f. muthig.

Withwille, lascivia; petulantia: ή παιδιά άκολασία. ἀσέλγεια ! - Mt. treiben, lascivio : ἀπολασταίνειν νεανιεύεσθαι άσελγείν | - Dl. mit jmbm treiben, habeo2 qm ludibrio: ὑβρίζειν εἴς τινα.

muthwillig, laseivus; petulaus: ἀκόλαστος [ον]. άσελγής [ές] | - m. Reben führen, utor3 [usus] verbis petulantibus: ὑβρίζειν τοὺς λόγους | - Adv., lascive; petulanter: ἀκολάστως άσελγῶς | - in weiterer Bebeutung (f. b. a. Noth), temere: άλογί-

Muthwilligfeit, petulanter factum: ή παιδιά απολασία.

Rutter, mater: ή μήτης [μητρός] | - M. werben, edo3 [didi, ditum] partum: τίπτειν (παίδα) | - bon jundm M. werden, gravida fio3 [factus, fieri] ex quo: εγκύμονα είναι έκ τινος - Wi. b. drei Kindern fein, peperi tres liberos: τρείς παίδας έχειν | - Rinder Giner M., liberi uterîni: ol ομομητριοι παίδες | ber noch eine Mt. hat, matrimus: o την μητέρα έτι ξωσαν έχων | - ber feine Mt. mehr hat, orbus matre: δ δρφανός | - fig. (f. b. a. Erhalterin), mater; parens; genitrix: ή μήτης τίπτουσα | - bie Beibheit ift bie Mt. ber Runfte, sapientia est artium mater: n σοφία έστιν ή μήτης των τεχνών | - 11) (Gebarmutter), utörus: ή μήτρα · ύστέρα · γονή | - bei Thieren, vulva: ή βοτέρα · μήτρα | - Schraubenmutter, matrix cochlea: το περικόχλιον | - Bodens fat, faex: το υπόστημα.

Mutterbeschwerde, f. Shsterie.

Mutterbruder, avanculus: o the untoos adelpos μητοάδελφος.

Mutterfreude, gaudium maternum: ή ἀπο τῶν τέκνων ηδονη.

Mutterfüllen, pullus equi femina: ή δηλεία πώλος. πιννάμωνον.

Mutterfalb, vitula: ή δάμαλις [εως] · δαμάλη.

Mutterfirdye, ecclesia mater: ή έπηλησία ή ματοώα. Mutterfraut, herba matricalis, matricaria: το παρ-Dévior.

Mutterlamm, agna; ò auròs ò dilvs.

Mutterland, terra patria: ή μητροπολις [εως].

Mutterleib, venter; alvus; uterus: ή nochla untoal - das Kind im M., partus [ûs]: ὁ τόπος | - bom M. an, a prima infantia: ἐκ κοιλίας μητοός · ἀπὸ πρώτης γενεάς.

Mutterliebe, amor maternus: ή φιλοστοργία της μητρός-

mutterlos, orbus matre: ἀμήτως [0005] μητρός έρημος [ov] | - m. werben, orbor1 matre: έρημον γίγνεσθαι της μητρός.

Muttermal, naevus; nota genitiva: o onilos to σπίλωμα.

Muttermild, lac maternum: το από της μητρός γάλα [γάλακτος].

Muttermorder, in, matricida: o untoontovos n μητροφόνος.

Muttermord, matricidium; parricidium: ή μητροπτονία.

Muttername, nomen maternum: to untowor ovouce.

Mutterpferd, equa: ή înnos ή Onleia înnos.

Witterpflege, custodia materna: ή δεραπεία ή περί the untgos | - ber Dt. entwachfen, accresco3 |crêvi, crêtum] et exeo* [ii, itum] de gremio: ἀπαύξανεοθαι καὶ έξιέναι τῆς μητρὸς κοιλίας.

Mutterichaf, ovis mater: n ois [olos].

Mutterschmers, dolor maternus: τὸ μητοφον άλγος. Mutterschoof, gremium matris: ή γαστής [γαστρός] ή ποιλία της μητρός.

Dintter chivein, serofa; porca: ή γρόμφις [εως]. Mutterschwester, matertera: ή της μητρος άδελφή: μητράδελφος.

Mutterseite, von ber, maternus: untquos untogos. Mutterfitti, animus maternus: o untogoog Douog.

Mutterfohuchen, deliciae matris: ὁ τῆς μητρὸς ἀγαπώμενος.

Muttersprache, sermo patrius od. natívus: ή έγχω-φιος γλώσσα είδια γλώσσα | - sich der M. bedienen, utor³ [usus] patrio sermone: χρησθαι τη είδια γλώσση | - nicht gern sich der M. bedienen, fasticht dicere patrium sermonem: ἄποντα χοῆσθαι τῆ ιδία γλώσση.

Mutterstaat, stadt, origo: ή natois nólis [ews]. Muttertheil, quae redeunt ad quem hereditate a rebus maternis: τὰ ἀπὸ τῆς μητρός κληρονομία ληφθέντα.

Mutterthier, mater; matrix: ή μήτης [μητρός].

Muttervolf, origo: ή γένεσις [εως] άρχή.

Multerwiß, ingenium; sensus [as] commanis: o νούς [νού] ή ούνεσις [εως].

Mutterzähfchell, pessus: o neggos.

Mutterzimmet, einnamonum Indicum: to Ivdixov

Mbriade, myrias [adis]: ή μυριάς [άδος].

Mhrrhen, myrrha: ἡ μόδδα σμύσνα | - mit M. angemacht, myrrhâtus: μυσόχριστος [ov]· μυσοβοεχής [ές] | - von M., s. d. f.

myrrhen, Adj., myrrhinus : µύδφινος.

Mhrrhengerud, odor myrrhinus: ή μυδόίνη δομή.

Mhrrhensalbe, unguentum myrrhinum: ή σμύονα.

Mirte, myrtus: ἡ μυζόίνη · μυσσίνη · μύςτος | bon M., myrtus: μύζόινος · μύςσινος.

Whytenblatt, folium myrtaceum: τὸ τῆς μυζόίνης φύλλον.

Myrtenbeere, sfrucht, myrtum: to uvotov h uvotis

Dihrtenguirlande, sertum myrteum: o piorivos

Mhrtenhain, myrtetum: ὁ μυδόινών [ωνος]· μυςτεων [ωνος].

Mhrtenfranz, strone, corona myrtea: ὁ μύξδινος στέφανος.

Mirtenöl, oleum myrteum: τὸ μύδδινον έλαιον.

Mhrtenivald, silva myrtea: ὁ μυρτεών [ωνος].

Mhrtenivein, vinum myrteum; myrtites: ô µvolvης olvos: µvoxitys olvos.

Mhsterien, mysteria [orum]: τὰ μυστήρια | - in bie M. einweihen, initio mysteriis: μυστηριάζειν.

Mhsticionus, studium mysticum: τὸ μυστικόν μάδημα.

militifd), mysticus: μυστηριώδης [ες]. μυστικός.

Mithengeschichte, historia fabulosa: o uvdog oi uvdoi.

mhthifd), mythicus; fabulâris: μυθικός | - m. Einfleidung, integumenta fabulârum: τὸ τῶν μύθων κάλυμμα.

Withhologie, mythologia; historia fabulāris: ή μυ-Φολογία: οἱ μῦθοι.

mythologifd), quod ad fabulam pertinet: μυθολο-

Withus, fabula: à μύθος το μυθολόγημα.

M.

N. N., bon einem angenommenen Namen, im Latburch Cajus; Titas od. Sempronius: δείνα [δείνος].

Mabe (am Made), modičlus: ή σύοιγξ [ιγγος]. 201-

Mabel, umbilicus: ὁ ὁμφαλός.

nabelförmig, umbilicatus: όμφαλώδης [ες] · όμφά-

Mabelschnur, nervus umbilicaris: το δμφάλιον νεύρον.

nad), Praep., I) jur Bezeichnung einer Richtung 2c. (bom Orte), ad (in) ... versus; versus: ἐπί· εἰς· nατά πρός, 3. B. n. Mittag, ad meridiem versus: προς μεσημβοίαν - nach Stallen bin, in Italiam versus: ποδς Ιταλίαν | - bel Städtenamen bloß burch ben acc.: -δε | — 11) zur Angabe ber Felge nach Raum, Rang und Zeit, secuadum; post; a (ab); e (ex): ¿n· ἀπό· ἐπί· μετά | - nach imbin gehen, eo îvi, itum] secundum qm: Eozeovai peta tiva | der Nachfte nach mir, proximus a me: ò noò oliyov έπ' έμοί | - nach 3 Tagen, post ejus diei tertium diem: μετά τρείς ήμέρας | - nach & Jahren, post tres annos: μετά τρία έτη | - fogleich nach bem Echlafe, statim e somno: En rov vnvov | - haufig auch burd ben blogen abl., g. B. nach Untergang ber Conne, occasu solis: κατά τας ηλίου δυσμάς | - bei post mit hinzugefügtem partie., 3. B. nach Erbanung ber Stadt, post urbem conditam: κατά το κτίζειν την πόλιν | - auch burch ben abl. absol., 3. B. nach einem Jahre, anno interjecto: μεταξύ γενομένου ένιαυτού | - III) zur Angabe ber Gemagheit, secundum; e (ex); de; pro; ad: κατά e. ace., z. B. nad) ber Matur leben, vivo3 [vixi, ctum] secundum naturam: βιοτεύειν κατά την φύσιν | - nad ber Sitte, de more : natà to 800g | - nach Kraften, pro viribus: els δύναμιν | - nach einem Modell, ad exemplum: άπο παραδείγματος | - IV) f.b. a. in Ansehung, ad;

a (ab): νατά, β. Β. dem Acußeren nach, ad spociem: νατά το είδος | - aud häufig durch den bloßen abl.|- Adv., n. u. n., paullätim: νατ δλίγον· νατά μικούν|
— In Zusammensehungen mit Zeitwörtern gew. durch in... od. sub... u. a.: έν... νατά ν. τ. λ.

Nachachtung, z. B. jmbm etw. zur N. fagen, moneo² qm ut ob. ne etc.: κελεύειν τινλ, ὅπως τηροίη |etw. zur N. bekannt machen, edîco³ [xi, etum] ut ob.
ne: ἀγγέλλειν ἵνα, ἵνα μ΄΄.

nadjäffen, imitor qm perverse: κακῶς ζηλοῦν ζηλοτυπεῖν.

Radjäffer, imitator ineptus: o κακόζηλος.

Rachaffung, imitatio perversa: ή ζηλοτυπία.

nachahmbar, slid, imitabilis: uuntos.

nachahmen, imitor¹; exprimo³ [pressi, ssum] imitando: μιμείσθαι άπομιμείσθαι ξηλοῦν άποδέχεσθαι | - jmbm n., aemülor¹ cui od. cum quo; sequor³ [secûtus] vestigia cjs: μιμείσθαί τινός τι.

nachahmenswerth, würdig, dignus imitatione: μμητός τηλωτός τήλου άξιος.

Nachahmer, imitâtor; aemălus: ὁ μιμητής | - sclavische N., servum pecus imitatorum: ὁ δούλος μμητής | - Nachahmerin, imitâtrix; aemăla: ἡ μμουμένη.

Nadjahmung, imitatio; aemulatio; ή μίμησις [εως] - αίδ Sadje, res imitando expressa: τὸ ξήλωμα.

Nadyahmungssucht, studium imitandi: ή σπουδή της μιμήσεως.

Madyahmungstrieb, imitatio: ή μίμησις [ews].

nad)arbeiten (Berjäumtes einbringen), compenso¹ opus neglectum: ἐπανοφθοῦν ἐπανοφθοῦσθαι[-II] (auθbeijern), retracto¹; recognosco³ [gnôvi, gnitum]; emendo¹; corrigo³ [rexi, rectum]: ἐπισιευάζειν' διεργάζεσθαι | - s., bas R., retractio; correctio; emendatio: ή ἐπισκευή.

nadjarten, fio3 [factus, fieri] similis eui; imitor' qm; induo3 [ŭi, ûtum] mores ob. ingenium cjs: όμοιονοθαί τινι | - | mbm nachgeartet fein, refero [retuli, relâtum, referre] mores cjs: ομοιον είναί τινι.

Nadhbar, vicious; accăla; finitimus: ο πλησίου· γείτων [ovos]· πάφοικος |- N. bei Tifche, consessor: ο παφακατακλίτης |- N. fein, habito¹ in propinquo: γείτνιαζείν· γείτονεύειν |- Nachbarin, vicioa; ή γείτων [ονος] γειτνιάζουσα ή πλησίον.

Radybarland, ager vicini; terra ob. civitas finitima:

η δμορος γη οδ. χώρα.

nachbarlich, in ber Nachbarfchaft, vicinus: yeuwagow [ovaa, ov] · nagoinos [ov] | - wie es Nachbarn gediemt, conveniens vicinis: προςημον τοίς γείτοσι |-Adv., ut decet vicinum: προςηκόντως τῷ γείτονι. Machbarrecht, jus vicinitatis: τὸ ὁμόριον δίκαιον.

Nachbarschaft, vicinia; vicinitas: ή γειτνία γειτονία· το γειτόνημα | - in der R., in propinguo: πλησίον έν γειτόνων | - hier in ber A., hie vicinia: ένταῦθα πλησίον | - gute R. halten, bonus vicinus sum: ayador yeirora eirai | - (f. b. a. die Nach= baren), vicini; vicinitas : of πλησίον οίπουντες πάρ-

Madybarftaat, civitas finitima: ή δμορος πόλις [εως]. Machbarstadt, oppidum vieinum: ή δμορος πόλις [800g].

nach beffern, f. nacharbeiten,

nachbeten, ein Gebet, repeto [tii, titum] preces quas quis praeivit: συνεπεύχεσθαι· εύχάς ποιείσθαι υπό τινος | - fig., temere repetos qd; temere sequor's [secutus] auctorem qm: είκη συναινείν τι.

Nachbeter, qui non suo utitur indicio; qui temere sequitur alius auctoritatem : ὁ εἰκῆ συναινῶν τι.

Madybild, imago imitatione expressa: τὸ μίμημα. άπομίμημα άπείκασμα.

nachbilden, exprimo's [pressi, ssum] imitatione; imitor1: ἀπομιμείσθαι· ἀπεικάζειν· ἀφομοιούν ύποτυποῦν.

Machbildmer, imitator: ὁ ἀπομιμούμενος ἀπεικάζων. nachbleiben, sequor³ [secûtus] tardius qm; ὑπομένειν. λείπεσθαι υπολείπεσθαι.

nachbringen, etw., affero [attuli, allatum, afferre] rem relictam: μετάγειν · ὅπισθεν προςκομίζειν.

nachbem, I) Adv., jur Angabe A) ber Beitfolge, postea; secundum haec: μετά ταυτα· υστερον | — B) bes Berhältniffes (f. v. a. jenachdem), pro eo; prout; naθά καθότι καθάπες | - n. es die Sache fordert, prout res postolat: καθάπες δεί | - Conj., postquam; posteaquam; ut; ubi; quum: ἐπεί ἐπειδή.

nadbenfen, meditor1: διανοείσθαι σκοπείν | - über cttv. n., meditor' de re ob. rem; perpendo'; pen-do's [di, sum]; reputo'; cogito' qd: μελετάν τι· σκοπείν τι λογίζεσθαί τι οδ. περί τινος | - reiflid) n., diu multumque reputo1 qd mecum: nolv loyiζεσθαι περί τινος | - s., das N., meditatio; cogitatio; prudentia: ἡ διάνοια· τὸ διανοείσθαι· ἡ onewis [swg] | - in tiefes R. gerathen, deligo's [xi, xum] mentem in qd: προςέχειν τον νοῦν τινι | biel At. toften, sum multae cogitationis: χαλεπου nachfliegen, volans sequor's [secutus] qm; πετόμεείναι τὸ διανοείσθαι | - fein R. haben, temerarius νον διώπειν.

sum: άλόγιστου είναι | - mit R., considerâte: 20γιζομένως | - ohne N., temere; άλογίστως | - nach reifem M., re diligenter perpensa: εὐ λογισάμενος, σκεψαμενος.

nachdenfend, considerâtus; prudens; magni consilii: σύννους [ουν] · μελετών [ώσα, ών] · λογιζόμενος · φροντίζων [ουσα, ον] | - Adv., considerate; pru-

denter: λογιζομένως.

nachbenklich (f. v. a. ängklich), sollieitus; auxius: πε-ρίεργος [ov]· δειλός | - f. a. bebächtig, nachbenkend.

Nachdrud, vis; gravitas; auctoritas: ἡ ἐνέργεια. δύναμις [εως] έμβοίθεια το βάρος | - Μ. 11. Βε= wicht, vis et pondus: ἐνέργεια καὶ δύναμις | - m. N., cum vi; graviter: παρτερώς δεινώς σφόδρα βαρέως | - N. haben, multum valeo²: δυναμιν έχειν δυνατόν είναι | - mehr N. haben, plus gravi-tatis habeo²: πλείω δύναμιν έχειν δυνατώτερον είναι | - eben fo großen R. haben, non levius valeo2 την αύτην δύναμιν έχειν | - ohne R., jejūnus; frigidus: aver δυνάμεως aver erequelas | - II) (f. b. a. bas Machbruden eines Buches), editio libri furtim facta: τὸ ἀπομίμημα · ἀπόγραφον |- bas Buch selbst, liber furtim typis exscriptus: το απομιμητόν βιβλίου.

nachbrucken, describo3 [psi, ptum] furtim alienum

librum typis: ανατυπούν παρανόμως.

Nachbrucker, fur: ὁ ἀνατυπών · ἀπομιμούμενος.

nadornatovell, gravis; nervosus: βαρύς [εία, ύ]. ένεργής [ές] · ένεργός [όν] | - Adv., cum vi; nervose: logueog' evegyog.

nachdruden, urgeo2 [ursi]: natenelyew natanieζειν έπικεῖσθαι.

nachdrudlid), gravis; fortis; efficax : καρτερός έμβοιθής [ές] · δεινός | - Adv., graviter; fortiter; valde: καρτερώς δεινώς.

Macheifer, aemulatio: ὁ ζηλος· ἡ ζήλωσις [εως]. αμιλλα · φιλοτιμία.

Nacheiferer, aemalus: o gnlwrig | - Racheiferin, aemula: ή ζηλωτής.

nad)cifern, jmbm, aemulor1 qm od. cui od. cum quo: ζηλούν τινα' διώμειν τά τινος ίχνη.

Macheiferung, aemulatio: ή ζήλωσις [εως] ζηλοτυπία φιλονεικία.

nadjeilen, jmbm, contendos [di, tum] sequi qm: enτεταμένως Επεσθαί τινι.

madycinander, deinceps; continenter; ordine; auch mit continuus: ἐξῆς ἐφεξῆς συνεχῶς άλλος μετ' άλλον | - 3. B. drei Tage n., tres dies continuos: τρείς ημέραι συνεχώς.

nadempfinden, imbm ein., 3. B. ben Schmers, prope aeque doleo1: συναισθάνεσθαι τὸ άλγος.

Nachen, f. Kahn.

Macherbe, f. Beierbe; Erbe.

Nachernte, spicilegium: ή σταχυολογία.

nachernten, facio3 [fêci, factum] spicilegium: σταχυολογείν έπικαρπολογείσθαι.

Nacheffen (Nachtisch), mensa secunda: rò enideiπνον τα τραγηματα.

nachfallen, trahor³ [tractus] ruina cjs rei: ἐπικαταφέρεσθαι έπικαταπίπτειν.

nad fobern, f. nad forbern.

Nadhfolge, im Amte, successio: ἡ διάδεξις [εως] · διαδοχή] - (f. v. a. Nadhahmung), imitatio: ἡ μίμη-

GIS EOS.

nachfolgen, séquor³ [secûtus]; conséquor³; inséquor³; perséquor³: ἀπολουθείν Επεσθαι παφέπεσθαι | - innbm auf dem Fuße n., conséquor³ qm rectâ; insto¹ [stit] vestigiis ejs: ἐπ ποδός ἔπεσθαί τινι | - fig., in Amte n., succédo³ [cessi, ssum] in loeum ejs: διαδέχεσθαί τινα | - in einer Aunft n., premo³ [pressi, pressum] vestigia ejs; imitor¹ qm: μιμεῖσθαί τινα ἀποδέχεσθαί τινα.

Machfolger, im Amte, successor: ὁ διάδοχος διαδεξάμενος | - in einer Kunst, imilâtor: ὁ μιμηνής | -Nachfolgerin, quae in locum cjs succêdit: ἡ διάδο-

χος · διαδεξαμένη.

Madhfolgerecht, jus successionis: τὸ της διαδοχής δίκαιον.

nachfordern (nachfodern), poseo³ [poposei] quod nondum solutum, quod reliquum est: προςαιτείν προςαιτείσθαι.

nachformen, f. nachbilben.

nachforschen, über etw., inquîro3 [quisivi, sîtum] in qd: ἐρευνᾶν τι ζητεῖν πυνθάνεσθαί τι.

Nachforschung, diligentia: ή ξρευνα έξέτασις.

Nachfrage, nach ehr. thun, quaero [quaesivi, situm] qd: kowar ri nordáreodaí ri.

nachfragen, quaero [sīvi, sītum]; seiseito : ἐητεῖν· ἐρωτῶν· πυνθάνεσθαι [- bei imbm über chu. n., percunctor qd ex quo: πυνθάνεσθαί τινά τι.

nachführen, dåcos [xi, etum] mecum; subvěhos [vexi, etum]: ὅπισθεν προςκομίζεν ἐπάγειν μετάγειν.

nachgaffen, jmbm, insequor³ [secûtus] qm hians oculis: κεχηνότα διαθεᾶσθαι.

nachgeben, 1) a., noch bazu geben, addo³ [dı̈di, dı̈tum]; insuper do¹ [dedi, datum]: προςδιδόναι ἐπιβάλλειν προςτιθέναι | - nachlaffen, remitto³ [mı̂si, ssum]: ἀπαπέμπειν ἀποπέμπειν | - dugestehen. cedo³ [cessi, ssum]; concêdo³: ευγχωφεῖν ἐγχωφεῖν | - bu canb giebt nach, sabülum cedit vestigio: ἡ ψάμαθος εἰπει τὰ τοῦ ποδὸς τύπο | - nicht miberstehen, cedo³; obsequor³ [secûtus]; gero³ [ssi, stum] morem; do¹ [dedi, datum] manus: εἰπειν χαρίζεσθαί τινι | - jmbb Willen n., gero³ morem voluntati cjs: συγχωφεῖν ἐγχωφεῖν τινι | - nachstehen, cedo³; sum inferior quo: ἤττονα εἶναί τινος | - jmbm in nichto n., par sum cui quâ re: οὐδὲν ἤττονα εἶναί τινος | - s., dað Ν., ʃ. Nachgiebigsteit.

nachgebend, mollis: μαλακός | - f. b. a. nachgiesbig, f. b.

nach geboren, nach bes Baters Tobe, postumus; natus post mortem patris: οψίγονος [ov] · έπιγενόμενος.

Machgeburt, secundae (partus): τὸ χόριον ΰστερον δευτέριον τὰ δεύτερα λοχεΐα.

nadygehen, imbm, sequor³ [secûtus] qm; ἀνολουδεῖν· ἔπεσθαι παρέπεσθαί τινι |- einer Spur n., sequor³ vestigia: ἰχνεύειν· ἐξιχνεύειν |- Gefchásten n., ομέσ⁴ negotia mea; σπουδάζειν περὶ τὰ δέοντα | ἀπήχημα.

bem Müßiggange n., do¹ [dědí, dătum] me desidiae: σχολάζειν σχολήν ἄγειν.

Machgericht, mensa secunda: τὰ τραγήματα.

Madygeschmad, sapor in ore relictus: τό ματά την γλώτταν ύπολειπόμενον μετά την γεύων | - cincu. M. nach chw. haben, resipios [pui] qd: γευσάμενον τινος έχειν τι κατά την γλώτταν.

nad)giebig, facilis; indulgens: ὑπεικτικός ἐπιεικής [ές] συγχωρητικός.

Nachgiebigkeit, facilitas; indulgentia; obsequium: ή υπειξις [εως]' ἐπιείκεια' πραότης [ητος].

nadhgichen, alfando³ [fūdi, fūsum]: ἐπεγχεῖν μετεγχεῖν.

nadygraben, scrutor 1 qd: ἀνασκάπτειν ἀνοφύττειν ὀφύττοντα ζητείν τι.

nadgrübeln, einer Sache, inquiros [quisivi, situm]
in qd; perscrütor!: ἐξεφευνῶν τι μεφιμνῶν φουτίζειν πεφί τινος.

Nachhall, f. Echo.

nachhängen, einer Sache, indulgeo? [lsi, ltum] ob. do¹ [dědi, dátum] me cui rei; sector¹ qd: διάγειν ποιούντά τι· διδόναι έαυτόν τινι | - bem Schmerze n., indulgeo? dolori; ἐκδιδόναι ἐαυτόν πρὸς τὸ ἀλγος | - bem Kummer n., do¹ animum maerori: δλον είναι πρὸς τῆ μερίμνη.

nachhanen, in die sliehenden Feinde, caedo³ [ceesdi, caesum] terga hostibus: διώκειν καλ σφάττειν τούς

φεύγοντας πολεμίους.

Nadhhausegehen, das, domum itio od. reditio: tò oliovos korestai.

Date and track

Nachhausekunst, reditus [ûs] domum: rò oinórde ELVeir.

nadhelfen, hebend, sublevol qm; συνεργείν έπικουφίζειν τι | - berbesternd, corrigol [rexi, etum] qd; έπικουρείν τινι συλλαμβάνεσθαι.

nachher, post; postěa; posthac; deinde; mox: voregov· εἶτα· ἔπειτα· μετὰ ταῦτα | - balb n., paulo post; non ita multo post: δλίγου νοτεφον | - lange n., multo post: πολύ νοτεφον.

nachherig, f. nachmalig.

Nachhieb, ictus repétitus [ûs]: ἡ πάλιν πληγή.
nachhinfen, claudicans sequors [secutus] qd: χωλεύ-

οντα έπεσθαί τινι.

Nachhochzeit, repotia [ôrum]: τὰ ἐπαύλια' άναναλυπτήρια.

nadhöhnen, subsanno1: panar panigen pozol-

nadhholen, später holen, affero [attuli, allatum, afferre]; apporto¹; addûco³ [xi, etum]: προςεπάγειν] - wieder einbringen, compenso¹ rem omissam: πληφοῦν | - dad Beridumte n., compenso¹ praetermissa:ἀναπληφοῦν: ἐπανοφθοῦν.

Nachhülfe, adjumentum: ή βοήθεια το βοήθημα.

Machbut, f. Rachtrab.

nach jagen, sector ; persequor s [secutus] qm: διώκειν τι· θηφαν τι.

Madhflang, vox resonans: ἡ ἀπήχησις [εως]· το ἀπήχημα.

nachflatschen , imbm, prosequor [secutus] qm plausu: ξπικροτείν τινι.

nachflettern, -flimmen, sequor's [secutus] qm enitendo: ἀναβριζάσθαι κατόπιν τινός.

nadyflingen, resono! [nui, nitum]: άπηχείν.

Nachfomme, filius; filia; progenies; stirps: o, n ξαγονος· ἀπόγονος· ἔγγονος· τὸ γέννημα | - Die Rachfommen, posteri; posteritas: of έπιγιγνόμενοι ot υστεφον γιγνόμενοι | - mannliche Rachfommen, stirps virilis: το ἀρσενικον γένος.

nachfommen, hinterherfommen, sequor3 [secutus]; subsequor3; assequor3; aequo! qm: ἀκολουθείν | im Schreiben II., consequor's: Επεσθαί τινι' έφιnvecoθαί τινος | - ciner Sache n. (f. b. a. fle beobachen), satisfacio [fêci, factum] cui rei; sto 1 [stěti, statum] qua re: πράττειν διαπράττειν άποτελείν | feiner Pflicht n., exsequore officium meum: πράττειν τα προςηποντα | - jmb8 Befehlen n., facio3 [fêci, factum] imperata: περαίνειν το προςταχθέν rivos | - fpater hint., post venio [vêni, ntum]; postea accedo3 [accessi, ssum]: voregeiv.

Rachkommenichaft, f. Nachkomme.

Rachfommling, f. Rachfomme.

nachfonnen, imbm nicht n., male subsequor3 [secutus] qm: μόλις έφέπεσθαί τινι.

Machfost, mensa secunda: το ἐπίδειπνον τὰ τραγηματα.

nachfriechen, jmbn repens sequor3 [secatus] qm:μεθέρπειν.

nachfünfteln, f. nachbilben.

nachlallen, Worte, ellinga" [finxi, fictum | verba imitando: μιμούμενον λόγους διαπλάττειν · ψελλίζεofai.

nachlaffig, negligens; dissolutus; parum accuratus: άνειμένος άμελής [ές] · όλίγωρος [ον] | - Adv., ne-gligenter; dissolûte: άμελῶς · ἀνειμένως | - n. mit bem Fener umgehen, habeo² ignem negligentius: άμελεῖν τοῦ πυρός.

Machlaffigfeit, negligentia; indulgentia; incuria: ή άνεσις [εως] το άνειμένον ή άμέλεια όλιγωρία ραθυμία.

Rachlaß, Berlaffenschaft, quae quis reliquit: τά χρήματα τὰ καταλελειμμένα | - Erlaß, remissio: ή ανεois [ems] voseis [ems].

nachlaffen, I) a., binterl., relinquo3 [lîqui, lictum]: καταλείπειν | - bie Spannung berminbern, remitto3 [mîsi, ssum]; relaxo': χαλαν' ἀναχαλαν' ἀποχαλαν ανιέναι υφιέναι | - erlaffen, f. b. | - einraumen, concedo [cessi, ssum]: έφιέναι επιτοέπειν | - ein wenig von seinem Nechte n., decêdo³ [cessi, ssum] paullum de jure meo: δλίγον διδόναι της δίκης έαντοῦ | - gestatten, permitto³ [misi, ssum]; concêdo³ [cessi, ssum]: ἐφιέναι ἐπιτρέπειν χαρίζεσθαι | — 11) n., αδικθηκέν, remitto³ [misi, ssum]; minuo⁸ [nui, nûtum]; minuor⁸; delervesco¹ [fer-bui]; resîdo⁸ [sêdi, sessum]: ὑφίεσθαι λοφᾶν· παύεσθαι | - eine Beitlang nachlaffen, intermitto3 [misi, ssum]: διαλείπειν · διαστήναι | - ganglich n., remittos ex toto: πάνυ υφίεσθαι | - bon Berfonen, Nadymittagofchlaf, f. Mittagichlaf. Freund, beutfch- lat.-griech, Worterb.

in etw. n., remitto2 qd: volsovai rivos | - 1. B. im Bleiße n., remitto industriam : volsodat rng onov-

Rachlaffenschaft, f. Rachlag.

nadhlaufen, imbm, prosequor3 [secutus] ob. sector1 ηπ: μετατρέχειν τινί διώκειν τινά.

nadleben, feiner Bflicht, satisfacios [feci, factum] officio; servol officium: πράττειν τα προςήμοντα - jmbs Willen n., gero's [gessi, stum] morem voluntati cjs: διοικείν τον βίον κατά το βούλημά τινος.

nadlegen, Bolg, alos [lui, Itum] ignem: Enifalleiv ξύλα.

Machlefe, auf Felbern, spicilegium: ή σταχυολογία | - in Weinbergen, racematio: τὸ ἐπιφυλλίζειν | - R. lesen, sacios [seci, factum] spicilegium: επικαοπο-λογείοθαι | - fig., colligos [legi, lectum] omissa: συλλέγειν τα ημελημένα.

nachlefen, in Schriften (f. b. a. nachfchlagen u. lefen), evolvo3 [vi, volûtum]; consulo3 [tui, ltum]: ἀναγιγνώσκειν άναγιγνώσκοντα συμβάλλειν | - mitlesen, et ipse lego's [lêgi, lectum]: ἄμα διελθείν: ἀνταναγιγνώσκειν | - s. b. a. Nachlese halten, s. Machlefe.

nachliefern, postea da' [dedi, datum] ob. reddo. [didi, ditum]: νστερον παρέχειν οδ. αποστέλλειν.

nachlofen, subsortior': κλήρω αντικαθιστάναι |s., bas A., subsertitio: ή δια κλήφου αντικατά-GTAGIS [EWS].

nadmaden, imitor1; effingo" [nxi, netum]: mueiσθαι | - imom etw. n., imitor qm in re: μιμεϊσθαί τινα έν τινι - Budhftaben n., exprimo pressi, ssum] literas imitando; sequor secutas ductus literarum: παραποιείσθαι γράμματα | - nachgemacht, fielicius: παραπεποιημένος | - betrügerifch nachgemacht, adulterinus: κίβδηλος νόθος ύπο-Bolinatos [ov] | - nadgemachte Blumen, flores arte facti: τὰ ἄνθη τέχνη πεποιημένα.

nadymalen, exprimo3 [pressi, ssum] imitando: ἀπομιμείσθαι άπεικάζειν γραφή άπογράφειν.

nadymalig, insequens; posterior: o, n, to votegov. έπιγιγνόμενος | - in ber n. Beit, tempore posteriore: τῷ ΰστερον χρόνω.

nadymale, post; postea; posterius: ustà ravra. ύστερον μετά δέ.

nadmarfdiren, jmbm, subsequors [seculus] qm (cum exercitu): ἐφέπεσθαί τινι.

nachmeffen, et ipse metior3 [mensus]: αναμετφείν. πάλιν μετρείν.

nachmittagig, pomeridianus: deilivos.

Nachmittag, dies pomeridianus; tempus pomeridianum: ή δείλη.

Nachmittags, post meridiem; tempore pomeridiano: negl ob. augl deilny.

Nadymittagobelud), salutatio pomeridiana: Ó decλινός ἀσπασμός | - jmbm einen R. machen, conve-nio [vêni, ventum] qm post meridiem: συνελθείν τινι άμφι δείλην.

Nachmittagsgottesbienst, sacra pomeridiana [orum]: τα δειλινά ίερα.

35

Nachmittagefonne, sol pomeridianus: o deiliros nachringen, einer Cache, sector 1 gd: avorizeodat Thios.

Nachmittagestunde, hora pomeridiana: ή δειλινή Goa.

Machmitternacht, nox concubia: ή ώρα του ποιτά-

nachmulien, ich muß nach, eum seguar oportet: dei με έφέπεσθαί τινι.

nachnehmen, assûmo3 [mpsi, ptum]: προςλαβείν.

nadhopfern, fpaterhin o., postea sacrifico1: voregov Duein | - ein anderes Opfer bringen, caedo3 [cecidi, caesum] aliam victimam: ἐπιθυσιάζειν.

nadypfeifen, hinter imbm her þf., prosequor [seed-tus] qm sibilis: κατασυρίττειν του άπιόντος | pfeifend nachahmen, imitor' qd sibilando: μιμείσθαί τινα συρίζοντα.

nachpflangen, Baume, subsero3 [sevi, situm]: vorsοον φυτεύειν. έπιφυτεύειν. μεταφυτεύειν.

nachpfligen, itero1: δευτερούν τον άγρον.

nachprägen, Golb, percutio3 [cussi, ssum] numos adulterinos: παρακόπτειν' παραχαράττειν.

nachquellen, perrennis sum: έπιπροχείσθαι.

nachräuchern, imbm, prosequor3 [secutus] qm odoribus: έπεσθαί τινι ἀρώμασι.

nachrechnen, jmbm (f. b. a. seine Rechnungen burchgehen), inspielo [spexi, ctam] rationes cjs: άνα-λογίζεσθαι· έξετάξειν τοὺς λογισμούς | - (j. b. a. seine Einnahme und Ausgabe berechnen), pôno [pŏ-sui, situm] rationem cjs: λογίζεσθαι ὑπολογίζεofal | - f. a. berechnen.

Machrede, Schlufrede, epilogus: ò Eniloyog | - Ruf, f. b.

nachreden, f. nachfagen.

Madredner, qui addit epilogum : o enthoyov.

nachreifen, sero pervenio [vêni, ventum] ad maturitatem: νστερον πεπαίνεσθαι.

nadyreifen, jmbm, sequor3 [secutus] qm: Επεσθαί τινι πορευομένω διώκειν τινά πορευόμενον..

nachreiten, imbm, equo vectus sequor3 [secutus] qm: έφ ίππω διώκειν τινά.

Madyrene, sera poenitentia: ή μετάνοια· το μετα-

μελόμενον μετανοούν [ούντος].

Madricht, nuncius; fama; rumor: ή άγγελία τὸ άγγελμα ὁ λόγος - über etw., ejs rei : τινός · περί τινος | - ichriftliche M., literae: ή ἐπιστολή | - burch muntide und idristide A., nanciis literisque: άγ-γέλμασι και έπιστολαίς | - R. geben, f. benadrichtis gen | - R. befommen, accipio [cepi, ptum] nuncium: άγγέλλεσθαι | - R. über etw. befommen, certior fio 3 [factus, fieri] de re: ἐπαγγέλεσθαί τινος-Buberläßige Dt. über etw. erhalten, comperio' [ui, rtam] qd certis auctoribus: หลาสมุลขชิลของ ข้าอ πιστών αγγέλων | - et geht die R. ein, nuncius affertur: έπαγγέλλεται [- jmbm R. bringen, affere [attuli, allatum, afferre] nuncium cui: άγγελίαν φέ-QELV TIVÍ | - R. bon etw. einzichen, cognosco3 [gnovi, gnitum] qd: πυνθάνεσθαί τινος | - fo viel bient zur M., hoc seire te (vos) volo: τοῦτό σε [υμας] είδέναι βούλομαι.

Radyriditer, carnifex: o onuosios (dovlos).

nadyrichtlich, befannt machen, zu wiffen thun, edico3 [xi, ctum] ut od. ne: unovertew ort, un.

πρός τι έκτεταμένως διώκειν τι.

nachrollen, subsequor3 [secutus]: ἐπικυλινδεῖσθαι. nadyruden, succedo3 [cessi, ssum]; subsequor3 [secûtus]: χωρείν μετά τινα: ἐφέπεσθαί τινι. έγκείσθαί τινι.

nadjrudern, jmbm, subsequor3 [secutus] qm: έφέπεσθαί τινι.

Nachruf, eines Fortgehenden, ultima vox: of loyor οί πρός οίχόμενον τινα γιγνόμενοι | - Rachruhm, i. b.

nachrufen, prosequor's [secutus] qm clamore: êniβοάν επιφωνείν | - jmom Scheltworte n., prosequor³ [secûtus] qm verbis contumeliosis: διώκειν τινα υβριστικοίς λόγοις | - jmbm gute Buniche n., prosequor3 qm faustis ominibus: διώκειν τινά evyourg.

nachrühmen, jmbm etw., laudo1 qd in quo; extollo3 qm laudibus propter qd: ἐπαινείν τινα είς τι

έπαινείν τινός τι.

Nachruhm, fâma nominis: ἡ καταλελειμμένη δόξα: υστεροφημία | - ewiger R., memoria sempiterna: ή αζώνιος δόξα.

nadfaen, subseros [sevi, situm]: έπισπείρειν ύποφυτεύειν.

nachfagen, wieberholen, repetos [tii, titum]: axon είδότα λέγειν τι | - einen Gib n., jaro1 alio praeeunte: αποή είδοτα όρχον λέγειν | - crachlen, refero [retuli, relatum, referre]: anayyéllsiv - imbm etw. n., dîco3 [dixi, dictum] qd de quo: λέγειν περί Tivos | - imom Boses n., maledice dicos de quo: άγορεύειν τινά κακολογείν τινα | - man fagt mir, dir 2c. nach, dicor3; diceris: λέγομαι λέγη.

nad) falzen, et ipse condio sale: προςεπιβάλλειν Elag.

nach fammeln, suppleo2 [plevi, pletum]: avanly-

Radifat, quod sequitur; apodosis: ή ἀπόδοσις [εως] · τα επόμενα.

Machidall, f. Edo.

nachichallen, resono' [nui, nitum]; reddo' [didi, ditum | vocem: απηχείν αντηχείν.

nachschauen, prosequor3 [secutus] qm oculis: ἀποθεασθαί τινα: αναβλέπειν πρός τι.

nachfchicken, senden, submitto3 [misi, ssum]: µεταπέμπειν προςπέμπειν υποπέμπειν.

nachifchiegen, 1) a., sugablen, addos [didi, ditum]: προςκαταβάλλειν χρήματα | — II) n., nadflürzen, trahor3 [tractus] ruina ejs rei: ¿πικαταφέρεσθαι] - eisend nachlaufen, celerrime sequor3 [secutus] qm: ταχιστα έπεσθαί τινι.

mad) diffen, imbm, nave sequor3 [secutus] qm: exπλείν ύστερον αποπλείν μετά τινα.

nachschimpfen, jmbm, prosequor3 [secutus] qm maledictis: διώκειν τινά κακολογίαις.

nachschlagen, auficht, evolvo [vi, latum]: αναλίτ-τειν | - f. a. nachtragen | - s., das N., evolutio seri-

ptoris: το αναλίττειν γραφέως. nachschleichen, schlendern, imbm, trahoa [traxi, ctum] qm mecum: voéoneir.

Radifdliffel, clavis adulterina: ή ulels παραπεπουημένη το αντίκλειθουν.

Machschmaus, repotia [orum]: τὰ τρωγάλια τὸ έπιφόρημα.

nach schmeden, nach etw., resipio3 [pui] qd: vnolei-

πειν τι κατά την γλώτταν.

nachschreiben, 1) a., Borgeschriebenes, segnor's Isecutus | ductús literarum: ἀπογράφειν ὑπογράφειν | - Dictirtes n., excípio³ [cēpi, ptum] qd: παραλα-βόντα γράφειν τὰ ὑπό τινος λεγόμενα | — II) n., jmdm, mitto³ [misi, ssum] literas absenti: πέμπειν έπιστολήν τῷ οὐκ ἔτι παρόντι.

Rachfdreiber, f. Gefdwindfdreiber.

nad) dreien, jmbm, prosequora [secutus] qm clamore: έπιβοαν τινι.

Machschrift, pagella extrêma: ὁ ἐπίλογος τὸ παράγοαμμα οί επιγεγοαμμένοι λόγοι.

nachfchutten, allundo 1 [fūdi, fūsum]: ἐπεγχείν.

nad) fd) warmen, v. Bienen, serius examino': devreφον έσμον ποιείν.

Rachschwarm, examen secundum: ο δεύτερος έσμός.

nachfchwimmen, nando sequora [secutus] qm: επεσθαι νηχόμενον διώπειν νηχόμενον.

nachichivoren, f. nachfagen.

nachfehen, hinter imbm herf., prosequor3 [secutus] ηπ oculis: ἀναβλέπειν πρός τινα: ἐπισιοπείν τινα - in einem Buche n., f. nachschlagen | - Nachsicht ha= ben, mit imbm, indulgeo2 [lsi, ltum] cui; connîveo2 [αίνι II. αίχι] in re: συγγνώμην έχειν τινί, «ποιείodai zivi.

nach feBen, geringer ichaten, postpono' [posui, situm]: ύστερον ποιείσθαί τινα | - jmom n. (f. b. a. ihn ber= folgen), persequor [seculus]; insequor qm; insto1 [stiti, stitum] cui: διώκειν μεταδιώκειν τινά.

nachfeufzen, jmbm, prosequor's [secutus] qm gemitu:

Επεσθαί τινι στεναγμώ.

Machficht, indulgentia; elementia; venia; benigaï-tas: ή συγγνώμη επιείπεια ποαότης [ητος] -ἄνεσις [εως] συγχώρησις [εως] | - M. haben mit jmbm, indulgeo² [lsi, ltum] cui; do¹ [dĕdi, dātum] veniam cui: συγγνώμην ποιείσθαί τινι.

nachfichtig, fichteboll, indutgens; clemens; benignus: συγγνώμων [ον] εὐγνώμων [ον] ἐπιεικής [ές] πρᾶος πραύς [εία, ΰ] | - Adv., indulgenter;

elementer; benigne: ἐπιεικώς πράως.

nachfingen, fingend nachahmen, effingos [fiaxi, fictum] imitando: μιμείσθαί τινα άδοντα | - cinem Borfingenben n., cano [cecini, cantum] praecunte quo: συνάδειν συμφωνείν.

nachfinfen, trahor3 [tractus] ruina rei cjs: συγκα-

ταπίπτειν έπικαταφέρεσθαι.

nachfinnen, f. nachbenfen.

Madifommer, aestas praeceps: vò owior d'égos.

nach [pahen, inquîro3 [quisivi, situm]: έξαπολουθείν : έξιχνεύειν : έξιχνοσκοπείν.

Machipiel, fabella argumenti brevioris, quae post comediam agitur; exodium: το εξόδιον.

nachfpielen, jmbm etw., cano's [cecini, cantum] qd praeeunte quo: συνάδειν τί τινι.

nachfpotten, f. nachhöhnen.

nach [prechen, Worter, effingo 1 [finxi, fictum] imitando: μιμεισθαί τινα λέγοντα | - imbm n. (f. b. a.

feine Stimme nachahmen), imitor' vocem cjs: μιμείσθαί τινος φωνήν.

nach [pringen, jmbm, propere sequor3 [secutus] qm: διώκειν τινά δρόμφ.

nadyspären, odőrori; indágol; investigol qd: έχνεύειν έξιχνεύειν έρευναν ποιείσθαί τινος.

Nad) purer, investigator; indagator: o equipmis. λχνευτής: ανιχνευτής | - Nachspürerin, investigatrix: η έρευνητρια.

Nad) purung, investigatio: ή έρευνα ίχνεία ίχνεν-

GIS EWS .

nadsftedgen, effingos [finxi, fictum] imitando: μιμούμενον έχμασσειν τι.

nadhitehen, folgen, insequor3 [secutus]; infra positus sum: κάτωθέν τινος είναι | - nachstehend, häufig mit hie: ούτος, αύτη, τούτο | - geringer fein, postsum [postfui, postesse]; inferior sum quo: ήττω είναι τινος ήττασθαί τινος.

nadysteigen, jmbm, subsequor³ [secûtus] qm: έφέπεσθαί τινι.

nach ftellen, insidior cui; sector ; capto qd: enβουλεύειν τινί.

Nadysteller, insidiator: o enisovlevov. enisovlevσας | - Rachstellerin, insidiatrix: ή έπιβουλεύουσα: έπιβουλεύσασα.

Radiftellungen, insidiae: al έπιβουλαί.

nadifterbett, haud multo post mortem cjs et ipse e yita discêdo3 [cessi, ssum]: συναποθνήσκειν έπαποθνήσκειν.

Madifetter, onus [eris] additum: & έπιτελούμενος φόρος ή επιφορά.

nadifteuern, addos [didi, ditum] : entrekeiv eneigφέρειν επαρκείν,

Madiftid), imago imitatione expressa: τὸ ζωγοάφημα μιμήσει πεποιημένον.

nachstoppeln, facio3 [feci, factum] spicilegium: σταzvoλογείν | - s., bab It., spicilegium: ή σταχνολοyick.

nachstogen, repetos [tii, titum] : eninevreiv enevel-

nachstreben, einer Sache, appeto3 [tii, titum] gd; studiosus sum ejs rei: εφίεσθαί τινος διώπειν τι σπουδάζειν περί τι.

nachstromen, imbni, effase sequor's [secutus] qm: επιδόειν τινι.

nachstürmen, imbm, sequor3 [secutus] qm cum impeta quodam: μεθορμάν τινι.

nachstürzen, trähora [tractus] rulua rei: ἐπικαταφέρεσθαι επικαταβόειν | - fcnell folgen, sequer3 [secutus] que cam impetu quodam : ἐπικαταβόίπτειν ξαυτόν τινι.

nach suchen, quaero ! [quaesivi, situm]: ζητείν άνα-Entein. Egennan. Egegennan | - um ein. n., f. bitten. Nacht, nox: n vos [vontos] | - buntle, finftere, ftodfinftere 9t., n. obscura; caliginosa; caeca: ή νύξ πολλή, βαθεία | - bei St., noete; noctu: νυπτός νύπτωο | - bei einbrechender R., sub noctem: ὑπὸ νύκτα | - bei N. u. Rebel, nocte intempestà: ὑπὸ μέσην νύκτα | - mitten in ber 9t., media nocte: έν μέση νυπτί | - fief in die R. hinein, ad multam no-etem: εἰς νύπτα βαθεῖαν | - die R. bricht ein, nox appetit: ἡ νὺξ ἐπέρχεται | - die R. fommt jmbm

35*

über ben Hald, nox opprimit* [pressi, ssum] qm: ή νυξ έπικεῖται τινι | - die N. über aufdleiben, pervigilo¹ noctem: παννυχίζειν | - um zu arbeiten, lucubro¹: νυκτεφεύειν | - zu R. essen sûmo³ [mpsi, ptum] cibum vespertlnum: τον έσπερινον στον έσθειν | - eine gute N. haben, bene quiesco³ [quiêvi, êtum]: καλώς καθεύδειν | - eine schlechte A. haben, ăgos [êgi, actum] noctem insomnem: νύκτα αυπνον αγείν | - gute A.! molliter cubes!: ὑγίαινε! υγιαίνετε!

nachtanzen, einen Tanz, exprimo3 saltationem imitatione: συγχορεύειν δρχούμενον Επεσθαί τινι.

Rachtarbeit, labor nocturnus: ὁ νυκτερινός πόνος το νυπτερινόν έργον | - beim Studiren, lucubratio: ή νυπτερινή έργασία το νυπτερεύειν | - als Eache, opus [eris] nocturaum; lucubratio: το νυπτερινόν Egyov.

Nachtarbeiter, lucubrans: o vontegeving vonteοεύων [οντος].

Nachtauflauf, concursus nocturni: ò vvnteoiros

θόρυβος. nachtaumeln, imbm, sequor3 [secutus] qm gradu ti-

tubante: σφαλλόμενον έπεσθαί τινι. Machtbrot, seffen, cibus vespertinus: tò dechivor.

Nachtdieb, fur nocturous: o voutonlining.

nachten, ce nachtet, nox appetit: νὸξ ἐπέρχεται.

Nachterscheinung, visus [as] nocturnus: ro parraσμα κατά την νύκτα | - f. a. Gefpenft.

Rachtettle, noctua; alula: ή γλαύξ [nog] · o ninvuog ή πιππάβη.

Machtfalter, phalaena: ή φάλαινα.

Nachtfeier, pervigilium; sacra nocturna [orum]: ή παννυχίς [ίδος].

Nachtfeuer, ignis nocturnus : τὰ πυρά.

Machtfrost, seigus nocturnum: o vontequios nayetos. Raditgefdirr, matula; matella; trulla; scaphium: n ουρητρίς [ίδος] ένουρήθρα,

Rachtgesicht, visus [ûs] nocturnus: to vontegivov είδωλον.

Machtgewand, vestis nocturna: ή νυκτερινή έσθής [ητος].

Machtgleiche, aequinoctium: ή lonuspla.

Machthaube, nocturnum tegumentum capitis: \(\delta\) (vv**πτερινή**) μίτρα.

Rachtheil, incommodum; damnum; detrimentum; fraus: ή βλάβη, τὸ κακόν, ἡ ζημία | - οἡια Ν., sine damno: ἀζήμιος [ον] | - οἡια Ν. für bie Pflicht, salvo officio: ἀνευ βλάβης τῷ καθήκοντι | - 3μm Ν., cum damno: μετὰ βλάβης | - 3μ meinem großen Ν., cum magno meo damno: μετὰ μεγάλης βλάβης μου - gum 9t. gereichen, damno ob. fraudi sum: toulow φέρειν τινί | - R. erleiben, capio3 [cêpi, captum] detrimentum: ζημιούσθαι βλάπτεσθαι | - |mbm R. bringen, affero [attuli, allatum, afferre] damnum cui; afficio3 [feci, fectum] qm detrimento: βλάπτειν τινά ζημίαν φέρειν τινί.

παφιτρείlig, damnôsus; adversus; iníquus: παπός.
βλαβεφός · ἐπιβλαβής [ές] | - ein n. Terrain, locus iníquus: ὁ χαλεπός τόπος | - n. bon imbm reben, obtrecto¹ laudíbus ejs: ζηλοτυπεῖν πφός τινα | - dav., male; iníque: κακῶς · βλαβεφῶς.

Μαφιτείει, iter [itinĕris] uocturuum: ἡ νυκτοποφία· νυκτεφινή ὁδοιποφία.

Μαφιτείει, iter [itinĕris] uocturuum: ἡ νυκτοποφία· νυκτεφινή ὁδοιποφία.

Rachthembe, indusium cubiculare: τὸ ὑπένδυμα τοῦ κοιτώνος.

Madtherberge, mansio; hospitium : τὸ καταγώγιον. Machthimmel, nocturna coeli forma: ò aldino ò na-

τα την νυκτα.

nadthun, jmbm etw., imitor qm in re: uusisdal τινά τι. Nachtigall, luscinia: ή ἀηδών [όνος]· φιλομήλα

[ag]. Nachtisch, mensa secunda; bellacia [Grum]: τὰ τρα-

γήματα το έπιφόρημα. Naditjade, thorax nocturna: to vuntequior gla-

Nachtfälte, frigus [oris] noeturnum: τά κατά τήν

νύκτα ψύχη. Nachtlager, stragulum: ή noiry (vvnrequen) | - f. a.

Machtherberge. Nachtlampe, lucerna cubicularia: o vuntequios lu-

Rachtlarm, fremitus [as] nocturnus: o vvntegivos

θόρυβος. Nachtlicht, nocturnum lumen; lucerna cubisularia:

δ λύγνος νυπτερινός. Raditluft, aura nocturna: ή νυκτερινή αύρα.

Nachtluft, nocturnus ludus: ή της νυπτός ήδονή ή νυπτερινή τέρψις [εως].

Machtmahl, f. Nachtbrot, Abendmahl.

Machtmarid, iter [itineris] nocturnum: nvvntonogla. Machtmotte, phalaena tinea: o vvutsquios ons.

Nachtmuße, galerus cubicularis: ή νυπτερινή μίτρα. Machtmufit, concentus [ûs] nocturno tempore factus: ή νυκτερινή συμφωνία.

Nachtquartier, f. Rachtherberge.

Nachtrab, agmen extrêmum: ή της στρατιάς ούρα. τὸ οὐράγιον |- ber R. bes Feinbes, hostes novissimi: ή πολεμίου ούραγία | - ben R. bilben, claudo' [clausi, sum] ob. cogo' [coegi, coactum] agmen: ούραγείν.

Rachtrabe, nycticorax: o vvntino oak [anog].

nachtraben, jmbm, subsequor's [secutus] qm: axoλουθείν τινι.

nachtrachten, f. nachstellen.

Naditrag, quod additur; additamentum; supplementum: ή προςθήμη παρενθήμη έπιβολή.

nachträglich, addendus; adjiciendus: ο δεί προςματαγράφεσθαι.

nachtragen, imbm etw. hinterhert., defero [detuli, delâtum, deferre] qd cui: ἔπεσθαί τινι φέροντά τι |fig. (f. b. a. nicht bergeffen), memor sum ejs rei; insector' qd: μνησικακείν τινί τινος | - einen Groff n., memor sum irae: μνησικακεῖν | - (f. v. a. etw. hinzufügen), addo³ [didi, ditum]; supleo³ [plêvi, plêtum] qd: προςτιθέναι· έπιβάλλειν· πληφούν· άναπληρούν.

Nachtreise, iter [itineris] nocturaum : 1 vvntonogla.

Rachtreter, pedisequus; assecla: o anolowdos | - nachwachfen, succresco [crevi, cretum]; subnascor3 Rachtreterin, pedisequa: ή ἀκόλουθος.

nachtrinfen, et ipse bibo* [bibi, bibitum] : ἐπιπίνειν. έπιδοοφείν | - bel einer Aranei etw. n., bibos qd sumpta mediciaa: μετά το λαβείν το ίαμα πί-

nachtrippeln, imbm, sequor" [secutus] qm trepidante gressu: ἔπεσθαί τινι ποιπνύοντα.

Nachtruhe, quies nocturna: ή δια της νυκτός ήσυχία ο έν τη νυπτί υπνος.

Rachtrunde, als Berf., vigiles (nocturni); circitôres: οί έφοδευταί κωδωνοφόροι | - die R. machen, eircumeo [ii, itum] vîcos ob. stationes: ἐφοδεύειν.

Machitupp, moratores: το ούράγιον οι όπισθοφύ-LOWES.

Machis, noctu; nocte: νυκτός έν νυκτί κατά την νύκτα νύκτως.

Rachtschatten, solanum: ή στούχνη ό στούχνος τρύχνος το στρύχνον.

Machtschmaus, epulae nocturnae: το νυπτερινόν συμπόσιον ὁ κῶμος νυκτερινός.

Plachtidhwarmer, grassator nocturnus: comissator: lychnobius: ὁ παννυχιστής · ὁ τῆς νυκτός ἡδυπαδών νυκτερευτής.

Machtichwarmerei, bacchatio nocturna: comissatio: ο παννυχισμός το παννυχίζειν ή κωμασία.

Machtichwalbe, caprimulgus: o alyoding.

Machtichweiß, sudor nocte emissus: à vunteques ίδρως [ώτος] ὁ κατὰ τὸν ὕπνον ίδρως.

Nachtsignal, signum nocte datum: τὸ ἐν νυκτή σημαινόμενον.

Machtfiten, bas, Studirenber, lucubratio: f vontsοεία οί νυκτερινοί πόνοι.

Madifille, silentium noctis: ή της νυπτός σιγή.

Machtftild, foeda et atrox rerum facies; portentum; commentum opinionis: τὸ σημεῖον θαῦμα τέρας. Rachtstuhl, lasanum; sella pertusa: ή σχωραμίς

[ίδος] το λάσανον ή έδρα. Rachtstunde, hora nocturna ob. noctis: ή νυκτός

Nachttisch, f. Nachtbrot. Rachttopf, f. Rachtgefdirr.

Machtviole, hesperis: ή έσπερίς [ίδος].

Machtvogel, avis nocturna: o vvntepobiog oovie [Dos] ' n galawa | - f. a. Rachtfalter, Rachtrabe.

Rachtwache, vigiliae: ή νυπτοφυλαπία · φρουρά | -M. halten, ago's [êgi, actum] vigilias: νυκτοφυλα-RETU | - bie Bachter, vigiles nocturni: of vvutequoi φύλακες.

Nachtwachtmeister, praesectus vigilum: ὁ προστάτης των φρουρών.

Rachtwächter buccinator qui horas nocturnas dividit; vigil: ὁ νυκτοφύλαξ [ακος].

Nachtwandler, lunations: ὁ νυκτιπόρος · νυκτοπό-005 · νυκτιπόλος | - Rachtwandlerin, lunatica; ή νυκτιπόρος.

Machtzeche, comissatio: ὁ κῶμος νυκτερινός.

Nachtzeit, tempus nocturnum: ή νυκτερινή ώρα | jur D., noctu: νυκτός ώρα νυκτός.

Nachtzeug, vestis nocturna: τὰ νυκτερινά ἰμάτια.

[nâtus]: ὑποβλαστάνειν ὑποφύεσθαι.

nachwählen, an imbe Stelle m., sablego's [legi, lectum]; subrogo!: δεύτερον αίρεισθαι αύθις αίρεῖσθαι.

nadhtvagen, sid, audeo* [ausus] insequi: τολμάν έφέπεσθαι.

nachwandeln, imbm, insequors [secutus] am: nineiσθαί τινα άκολουθείν τινι.

nachweben, flo a tergo: έπιπνείν.

Radhwehen, incommoda quae qd sequentur: rà ύστερον πάθη· αἱ ώδῖνες μετά τὸν τόκον | - bie R. werden ichon tommen, postmodo senties: apri μύς πίττης γεύεται.

nachweinen, jmbm, prosequor's [secutus] qm lacrimis:

δακουβόοούντα έπιποθείν τινα.

nachweisen, monstro1; demonstro1: δειπνύναι άποφαίνειν τεπμαίρεσθαι.

Nachweisung, monstratio; demonstratio: ή δείξις

[εως] · ἀπόδειξις [εως].

Nachwelt, posteritas; posteri: ol emplyvóuevoi ol μέλλοντες ἔσεσθαι | - etw. auf die 9t. bringen, prôdo 1 [didi, ditum] qd memoriae: παραδιδόναι τι τη μνήμη, -τοῖς ἐπιγιγνομένοις | - auf bie R. fommen, věnio [vêni, ventum] ad posteritatem: ἐλθεῖν πρός τους έπιγιγνομένους.

nadiwerfen, imbm Steine, sector | qm lapidibus: biπτειν λίθους μετά τινα.

nadiviegen, etw., et ipse pendo's [pependi, pensum] qd: ἀνασταθμᾶσθαί τι.

nachwichern, imbm, prosequor3 [secutus] qm hinnîtu: χοεμετίσαντα ποθείν τινα.

nadhvinfen, prosequor's [secutus] qm natu: veveiv. Nachwinter, hiems praeceps: o owiog zeinor. zeiμών ο υπέρ καιρόν.

nachwirken, b. Arznei, medicamentum lente concipipitur [ceptus] venis: υστερον αποφαίνεσθαι την δύναμιν.

nachivollen, jmbm, volo3 [lui, velle] sequi qm: fovλομαι έφέπεσθαι.

Machivort, epilogus: o eniloyos.

Machwuch8, suböles: τὰ ἔκγονα ἡ γενεά.

nachivunschen, imbm alles Gute, prosequor3 [secutus] qm optimis ominibus: ἐπεύχεσθαι ἐπαράσθαι.

nadhahlen, fpater 3., postea solvo [vi, latum]: υστεφον αποτίνειν | - noch bagu 3., addo [didi, ditum]: προςκαταβάλλειν· προςαποτίνειν.

nachzählen, noch einmal z., recognosco [gnôvi, gnitum]: ávægiðusiv avðis ágiðusiv | - Zahlen nach: fprechen, repetos [tii, titum] numeros: avalégein άριθμούς.

Nachzahlung, pensio post facta; numi additi: n προςκαταβολή.

nachzeichnen, depingos [pinxi, pictum]; exserîbos [psi, ptum]: ἀπογράφειν' ἐπεικάζειν γραφή.

nadzerren, ziehen, traho3 [traxi, tractum] mecum: έπισύρειν έφέλκειν | - imon n., sequor3 [secutus] qm; et ipse emîgro1: έφέλκειν τινά.

nadhlifden, consector qm sibilis: Επεσθαί τινι συ-

φίττοντα.

f. a. Rachtrab.

Maden, cervix; cervices: o avxnv [évog] · τράγηlog | - über imbe R. fchweben, impendea' [di, sum] cervicibus cjs: ἐπικρέμασθαι τραχήλω τινός | fig., auf bem R. fein, sum in cervicibus ob. supra caput: έγκεῖσθαί τινι | - jmb8 R. beugen, frango3 [frêgi, fractum] ferociam cjs: κάμπτειν τινά' συστέλλειν τινά · πολάζειν τινά.

nact, núdus: yvuvós | - (f. v. a. fahl), glaber: žonuos [ov].

Radtheit, burch bas n. bes Bor.

Madel, acus [ûs]: ή βελόνη · bagis [ίδος] · το ηπή-Totov | - fich mit ber R. nahren, quaeritot vietum acu: ἔχειν τῆ βελόνη, ὁαφιδι τὸν βίον - R. an ber-ichiebenen Baumen, folium capillaceum; seta; spîna: η βελόνη το φύλλον.

Nabelbaum, arbor folio tenui et capillaceo: to toi-

γώδες δένδρον.

Rabelbudife, theca acubus servandis: ή φαφιδο-

อิทุนทุ.

Madelgeld, annua ad mundum praebita: τά είς ζώνην οδ. καλλωπισμόν δεδομένα χρήματα | - αίδ 9λ. geben, praebeo2 ad mundum: διδοναι τι είς ζώνην.

Radelholz, f. Radelbaum.

Nadelferbel, scandix pecten: η σκάνδιξ [1205].

Nadelinopf, -fopf, caput acus: ή της βελόνης κεφαλή.

Nadelspike, mucro acus: ή της βελόνης απίς [ίδος]. Madelftich, vulnus [eris] acu punctum: tò στίγμα.

Mabelwald, pinetum: o πιτυών [ωνος].

Radler, acuarius: o Belovonolng.

nachft, Brap. u. Abb., bem Orte nach, juxta; proxime; a: πλησίον έγγυτάτω έγγύτατα έγγιστα πρός έπί· παρά | - dem Range nach, secundum: μετά | ber Beit nach, proxime: Eyyvtatw.

nadifidem, secundum ea; protinus; proxime: éx τούτων επί τούτοις μετά ταῦτα.

1. nachite, ber, bie, bas, proximus; secundus a quo: ô. ή, τὸ ἐγγύτατα' ὁ, ἡ, τὸ πλησίον | - ber n. Weg, brevissima via: ἡ συντομωτάτη (ὁδός) | - ber n. Bermandte, proximus cognatione: δ έγγύτατα προςήκων τω γένει | - Eprüchm, ich bin mir feibst ber R., proximus sum egomet mihi: Εκαστος έαυτῶ έγγυτατος | - ber R. nach jmbm fein, proximus sum cui dignitate: ο πρώτος μετά τινα | - nachsten Tages, propediem: τη έπιούση ημέρα.

2. Machfte, ber, jeber anbere Menfch, alter: o allog | pl. alii homines: of allor.

Rächstenliebe, humanitas: ή φιλανθοωπία.

nadiftens, propediem: έν βραγεί αντίκα τάγα.

nachftfolgend, proximus; insequens: ὁ έπιγιγνόμενος έγγυτάτω καθιστάμενος.

nächtlich, nocturous: vvntepivos | - n. Weile, noctu; nocte intempestà: ἐν τῆ νυκτί.

Mabelden, acus [ûs] minûta: ή μιποά βελόνη.

Mägelden, am Finger, unguiculus: to ovogiov jum Einschlagen, clavulus: o hlignos o mingos nlog.

Nachaug (bie Nachfolgenben), comites: of &nousvort- Nagelein, Blume ber Gewürznelle, caryophyllum aromaticum: το αρωματικόν καρυόφυλλον | - f. a.b.

> Mahe, propinquitas; vicinia: r eryvitas [aros] o πλησιασμός | - in ber Al., prope; cominus: πλησίον αγχι | - aus ber R., ex propinquo: έγγύθεν.

> Mahemadden, puella quae acu victum quaeritat: ή ἀπέστρια ήπήτρια δάπτουσα.

> nahen , suo3 [sui, sûtum]: δάπτειν άκεισθαι | - s., bas 92., ars suendi; to bantely.

näher, f. nahe.

nähern, sid), bem Orte nach, propo accedo [cessi, ssum]; appropinquo!: πελάζειν ποοςπελάζειν |ber Beit nach, prope assum [affui, adesse]; subsum; appropinquo'; appeto3 [tii, tîtum]: ἐπιέναι· έπιγίγνεσθαι | - ber Hehnlichfeit nach, prope accedos [cessi, ssum] ad qd: Eyyve Elval Tivog Coineval

Räherung, f. Annaherung.

Rähförben, quasillus; o naladignog to nala-Diov.

Mähnadel, acus [ûs]: ή dapis [idos] · το dapior.

nähren, nutrio 1; älo 3 [alŭi, litum u. ltum]; susten-to 1; praebeo 2 victum cui: τρέφειν τινά τροφήν παρέχειν τινί | - fich bon etw. n., alor3 [altus] re; vescor3 re; quaerito1 victum re: τον βίον ποιείσθαι ἀπό τινος | - fich färglich bon etw. n., tolero1 vitam re: ὑπομένειν τον βίον | - s., bas H., sustentatio: ή διατροφή τροφή.

nährend, f. nahrhaft.

Nährer, nutritor; altor: ò τροφεύς [έως]. τρέφων [oντος] | - Nahrerin, nutrix; altrix: ή τρέφουσα. ή τροφός θρέπτειρα.

Mahrstand, qui arant et qui rem gerunt: of ras réχνας έργαζόμενοι.

Rähterin, f. Rahemadden.

nämliche, ber, bie, bas, idem; par; similis: ò avros,

ή αὐτή, τὸ αὐτό.

namlich, gur Ergangung eines borbergebenben allgemeinen Begriffe, theile burch Oppositionen, ob. burch is est, od. mit dico od. inquam: δή · δήτα · δηλαδή · δηλονότι | - auch burch et ob. que: καί τέ | - zur Anfnupfung eines Cages, nam; enim; etenim; quidem; nimîrum: γάρ.

Marbchell, cicatricula: ή μιποά ούλή.

Marrchen, fcberghaft, capitulum: n negalis [loos]. τὸ κεφάλιον.

Marrin, stulta; fatua; vesana: ή μώρα.

narrifd), spaghaft, ridiculus: pluagos [ov] · uwgos. ληφώδης [ες] | - ein n. Reri, ridienlum caput: όγελοίος γελωτοποιός γελαστής | - feltjam, mirus: άλλοκοτος [ον] - παράδοξος [ον] - άτοπος [ον] | eine n. Befdichte, res mira : το παράδοξον | - albern, stultus; ineptus; insulsus: ἄφρων [ov] | - wahnfinnig, mente captus; vesanus: avontos [ov] · paivousvos.

Maschen, nasus minutus: ή μικοά bis [oivos]. Majcher, sin, cuppes; ligurriens: o ligvog revons σινάμωρος χναυστικός.

Rafcherei (f. b. a. Nafchhaftigfeit), f. b.

nafchig, f. naschhaft.

Raffe, humor; humores: ή ύγρότης [ητος] ύγρασία: τοτία: το ύγρασμα | - R. in der Erde, uligo: ή ίκμώς [άδος] το ένδροσον ένυγρον.

naffen, I) a., conspergo3 [spersi, sum]; madefacio3 [feci, factum]: υγράζειν νοτιάν | - 11) n., madeo2: βεβρέχθαι νοτείν.

naBlid, humidus: ύγράζων [ουσα, ον] · ύγρότερος. Magel, I) an Fingern, Behen, unguis: o ovog [vzos] - lange A., ungues eminentes : of maxool overes Die R. abidneiben, recido3 [di, sum] ungues: apat-QEIV tobs overas | - an ben R. fauen, rodo" [si, sum] ungues: περιτρώγειν τους ονυχος - auf den D. (genau), ad unguem: eig to anoiséctator |- II)hoizer= ner od. metallner A., elavas: ὁ ήλος γόμφος | A. zur Befestigung ber Balten, c. trabalis: ὁ πάσαλος | - elnen R. einschlagen, figo (fixi, xum) elavam; ήλουν γομφούν | - fig. etw. an ben 92. hangen, desiuo3 [sii, situm]; omitto3 [mîsi, ssum]: παύεσθαι λήγειν τιvog | - ein 91. gu jmbe Carge fein, sum causa mortis: αίτίαν είναι θανόντος τινός.

Nagelbohrer, terebra: ή τρυπάνη.

Ragelfell, im Auge, pterygium : rò ntegupion' vegé-LLOV.

nagelfest, f. niets u. nagelfest.

Ragelgefdwur, paronychium; paronychia: ή παρωνυχία · παρωνυχίς [ίδος].

Magelfopf, bulla clavi: ή του ήλου πεφαλή. Magelfuppe, unguis extrêmus: ή του ήλου κεφαλή Magelmal, cicatrix clavo facta: ή οὐλη ὑφ ήλου πεποιμένη.

Ragelmufdel, solen: o swhip [nvos].

nageln, an etw., (clavis) affigo3 [fixi, xum] qd eui rei: ήλουν γομφούν πασσαλεύειν τινί τι.

nagelnen, recens: πρόςφατος [ον]· νεουργός [ον]. νεαρός [ον].

Magelfdmied, (faber) clavarius: o nloxoxos.

Ragelzwang, incommodum reduviae: ή δυςχοηστία της παρωνυχίας.

nagen, an etw., rodo3 [si, sum]; arrodo3 qd: περιτοιόγειν διατρώγειν τι | - fig., der Kummer nagt mir am Herzen, aegritado cruciat animum: ή μέριμνα τήκει την ψυχήν | - s., bas 98., rosio: το τοώγειν. χναύειν | - fig., morsus [ûs]; cruciâtus [ûs]: το τήκειν. δάκνειν.

Magethier, bestia rodens: το τρώγον ζώον.

1, nahe, propinquus: ο, ή, το πλησίου γειτνιάζων [ουσα, ον] | - compar., propinquior; propior: έγγύτερος | - superl., proximus: έγγύτατος | - victors; finitimus: yeitviagov [ovoa, ov] | - ein n. Berwand= ter, conjunctus propinqua cognatione: ὁ προςήκων τω γένει | - bon imbm, cum quo: τινί | - ein n. Freund, familiaris: o olustos | - Adv., prope: mlnσίου έγγύς |- comp., propins: εγγύτερον |- supert. proxime: ἐγγύτατα|- in propinquo: πλησίον|- n. [cit, prope assum [affui, adesse]; non longe assum [affui, abesse]: πλησίον είναι πλησιάζειν |- (f. b. a. herrannahen, appeto³ [tii od. tîvi, tîtum]: πλη-σιάζειν | - fehr n. fein, immineo²; iasto¹ [stiti, Nahrungsmittel, f. Nahrung.

statum]: อ์ตุอธากหย่านเ สออหยังชินเ อัสเหยังชินเ μέλλειν | - dem Tode n. scin, sum victurs morti: έγγυς είναι τῷ θανάτῳ | - der Zeithuntt ist n., da ic., prope adest, quum: ὁ χρόνος έγγύς ἐστίν, φ | - n. liegen, prope situs sum: πλησίον είναι πλησιάζειν - fig., facile intelligi possum [potui, posse]; δάδιον είναι τὸ κατανοείσθαι [- n. fommen, appropinquo!; prope accêdo3 [cessi, ssum]; non multum absum [abfui, abesse] a quo: πλησίον γίγνεσθαι προςιέναι | - jmbm n. stehen, non longe absum a quo: Erryis elval tivi | - (verwandtschaftlich), propinquus sum oui genere: yévet éyyde elvat rivi | - (freund-schaftlich), utor³ [usus] quo familiariter: Ésti pot olneioτης πρός τινα | - e8 geht mir ctiv. 11., mordet2 [momordi, morsum] me qd: λυπεῖ μέ τι | - jmbm etw. n. legen, subjicio³ [jêci, jectum] qd eui: ὑποβάλλειν τί τινι | - |mbm ju n. treten, offendo3 [di, sum] qm; facio3 [fèci, factum] injuriam cui: προςποούειν τινά | - cs war n. daran, daß 2c., in eo erat ut etc.: παρά μιπρόν έρχεσθαι mit dem Inf. | - n. an od. bei (bem Orte nach), prope a; propter; juxta: έγγύς τινος | - (ber Zeit nach), prope ad: έγγύς τινος | - (der Zahl nach), ad; circiter: έγγύς: είς · ως · σχεδόν τι | - τ. Β. n. an 200 Menschen, ad ducentos homines: πρός διακοσίους άνθρώπους.

2. Mahe, Fl., Nava; Naha.

nahen, f. nahern.

nahrhaft, magni cibi; valens; firmus: τρόφιμος. Doentinos | - fehr n. Rafe, casei maximi cibi: ὁ τυgos roophy szov | - mehr n. fein, ale, plus alo3 [lui, ltum u. litum] quam: πλέον τοέφειν ή |- fig., quaestudsus; uber; opulentus: θρεπτικός άφθονος. πλούσιος.

Mahrhaftigkeit, firmitas: ή τροφιμότης [ητος]: τὸ τρόφιμον | - fig., quaestus [ûs]; opulentia: ή εὐπο-ρία: δαψίλεια: ὁ πλοῦτος.

nahrlo8, in quo nihil alimenti est; infirmus: άτροpos |ov] | - fig., J. B. eine n. Ctabt, urbs inops: ή anogos nolis [sws] ! - ein n. Gewerbe, quaestus [ûs] tenuis: το εὐτελές κέρδος.

Mahrlofigfeit, inopia quaestas: ή ἀτροφία ἀπορία R. ber Zeiten, difficultas temporum : ή του χρόνου

χαλεπότης [ητος].

Rahrung, Inhalt nahrhafter Theile, alimentum: n τροφή | - was biel R. giebt, in que multum alimenti est: πολλήν τροφήν έχων [ουσα, ον] | - Nahrung8: mittel, Roft, nutrimentum; alimentum; cibus; viclus [ûs]: ή τροφή τὰ πρός τον βίον ἐπιτήδεια τὰ προς τον βίον | - b. Thieren, pabulum; pastus [ûs]: ο χόρτος | - M. u. Aleibung, victus [ûs] vestitusque: ή δίαιτα καὶ ὁ ίματισμός | - Mangel an N., penuria alimentorum: ἡ ἀτροφία | - N. 3ti sich nehmen, sûmo³ [mpsi, plum] cibum: προςφέρεσθαι σίτον | wenig R. gu fich nehmen, non multi cibi sum: ov πολύν σίτον προςφέρεσθαι | - viel It., edax sum: πολυφάνον είναι | - R. fuchen, b. Menfchen, quaero3 [quaesivi, situm]: Loyageodal rov Blov | - v. Thie= ren, anquiro3 [quisivi, situm] pastum: αναζητείν τον χόρτον | - Mittel jur R., Gemerbe, quaestus [as]: ο χοηματισμός ή ξογασία | - feiner R. nach-gehen, facio [feei, fuctum] quaestum quotidianum: έργάζεσθαι τὰ έπιτήδεια.

nahrungelos, f. nahrlos.

Rahrungequelle, f. Erwerbequelle.

Rahrungsfaft, succus vitalis: ò zvlóg.

Mahrungsforgen, haben, laboro de vita sustentanda: τοῦ βίου Εχειν φροντίδας.

Rahrungoftoff, materia : ή τροφή.

Nahrungszweig, genus [eris] vitae; quaestus [ûs]: ὁ πόρος.

Raht, sutura: ή δαφή· τὸ δάμμα.

naib, simplex; lepidus: ἀφελής [ές] αὐτοφυής [ές] ἀπλοῦς [ῆ, οῦν].

Naivitat, simplicitas; lepos: ἡ ἀφέλεια ἀπλότης [ητος].

Rame, nomen : ro ovouce |- etw. mit einem R. bezeich= nen, signo1 ob. noto1 qd nomine: προςαγορεύειν Ti | - einer Cache einen Dt. beilegen, impono3 [posui. situm] nomen cui rei: ἐπιτιθέναι ὄνομά τινι - den M. von imom annehmen, sûmo² [mpsi, ptum] nomeo cjs: τὸ ὄνομά τινος αἰρεῖν | - eine Sache bei ihrem rechten N. nennen, appello l rem nomine suo: καλείν τι τῷ ὁνόματι - fprüchm., bas Rind beim rechten R. nennen, exsequor3 [secutus] veram rationem : διηγείσθαι το άληθές | - mit M. anrufen, evoco1 qm nominatim : ovouagel elasiv tiva |- einen Il. bon etw. betommen, trăho [xi, ctum] nomen ex re: λαμβάνειν ὄνομα υπό τινος - ohne R., f. namenlos - unter einem fremben 92., sub alieno nomine: µst' allorgiou ovoματος | - auf imde Rt., 3. B. Beld borgen, sûmo [mpsi, ptum] mutuam pecuniam fide cjs: ἀργύριον δανείζεσθαι παρά τινος | - in jmbo 91. (Auftrag), verbis cjs: κατ' ἔπος τινός | - im N. bes Staats, publice: δημωσία | - in Gottes R., cum deo; quod bene vertat: ovo deco | - bem R. (Scheine) nach, verbo tenus; verbo; non re: λόγφ. ἐπὶ προφάσει. προςποιούμενος | - unter bem R., nomine ejs rei; sub titulo ob. specie rei: ὀνόματί τινος.

II) Muf, fâma; nômen; existimatio: το ὄνομα ἡ φήμη, δόξα |- einen großen N. haben, habeo magaam famam: εὐδοξεῖν εὐδοκιμεῖν | - einen N. berlangen, eonsēquor [secûtus] nomen: καθικνεῖσθαι ὀνόματος | - ein guter N., bona existimatio; laus: ἡ εὐδοξία ἡ καλὴ δόξα | - einen folchen haben, bene audio εὐδοξεῖν | - imos guten N. trắnfen, detrāho [xi, ctum] de famâ ejs: ἀποφανλίζειν τὴν φήμην τινός.

III) Bolf, 3. B. Feind bes römischen Alfein, insestus sum nomini Romano: έχθοὸν είναι τοις Ρωμαίοις.

namenlos, sine nomine: ἀνώνυμος [ov] | - n. scin, vaco ' nomine; scriptus sum sine nomine: ἀνώνυμον είναι | - fig., (s. v. a. undefannt), obscůvus; ignobilis: ἀδοξος [ov] | - (s. d. unaussprechtich), ingens; immensus; infinitus; incredibilis: ἄξόητος [ov] ἀνέκφραστος [ov] | — Adv., incredibiliter: λόγου μεῖζον.

Mamennenner, nomenclator: ονομακλήτως [0005].

Mamenregister, index nominum: ὁ τῶν ὁνομάτων κατάλογος.

Namensbruder, sterivandte, stetter, nomine conjunctus cum quo ob. gentîlis ejs: δ δμόνυμος δμοιος τὸ δυομα | - Namensbettern sein, appellor codem nomine: ταὐτὸν δνομα έχειν.

Mamensfest, stag, dies lustricus: τὰ ὀνομαστήρια.

Namenegug, monogramma [ătis]: rò porogoapparon

namentlid), 3. B. eine n. Anzeige, indicium nominun: το μήνυμα των ονομάτων | — Adv., nomine; 20-minâtim: ονομαστί κατ' όνομα.

namhaft, einen Namen habend, 3. B. n. machen, nomino ; enumëro !: όνομαστί είπεῖν | - ohne judn n. zu machen eiw. erzählen, narro ! qd sine acctore: άνεν άγορεύειν το όνομά τινος | - anichnich, magnus; grandis: όνομαστός · έπίσημος [οκ] | - befannt, celeber; certus: εύκλεής [ές] · όνομαστός.

Mamur, Namureum | - Adj., Namurcensis.

Manch, St., Nanceium; Nancicum.

Mantes, Namnetae [arum]; Namnetam | — Adj., Namneticus; Namnetensis.

Napf, catinus od. catinum; sinus od. sinum: rò rev-Bliov.

Maphtha, olĕum vivum; naphtha: ἡ νάφθα ὁ νάφδος.

Narbe, cicatrix: ἡ οὐλή: ἀτειλή | - boller N., cicatricosus: πτυχώδης [ες].

narben, pervěnio [vêni, ntum] ad cicatricem: ἐπουλοῦν | - n. lasen, perdůco [xi, ctum] ad cicatricem: διάγειν εἰς οὐλήν.

narbig, cicatricosus: πτυχώδης [ες].

Marbonne, Narbo [onis] | - Adj., Narbonensis.

Rarciffe, narcissus: o vaquiocog.

Marde, nardus: ἡ νάρδος | - bon N., nardinus: ναρδίτης.

Nardenbalfam, unguentum nardium: τὸ χοῖσμα έκ νάοδων πεποιημένου.

Rarbenol, oleum nardinum : ή νάρδος.

Marr, Luftigmacher, coprea; sannio: ὁ μῶρος ἡλίδιος | - cinen N. borfiellen, ἄgo³ [êgi, actum] partes
copreae: τὸ σχημα ἄφρονος ἔχειν | - jmbn zum N.
haben, habeo³ qm ludibrio: ἐμπαίζειν τινί· χλευαζειν τινά· ὑβοίζειν εἴς τινα | - Thor, homo stulus,
fatuus; insipiens: ὁ ἀνόητος ΄ ἄφρων [ovos] | - fich
wic cin N. hellen, simulo¹ stultitiam: ἀπεικάζειν
μωρίαν | - Lahufinniger, mente captus; vesânus;
delīrus: ὁ ἄφρων [ovos].

Narrengeschwäh, nugae; ineptiae: αὶ φλυαρίαι. narrenhast, «mäßig, stultus; ineptus; insulsus: μῶgos | — Adv., stulte; inepte; insulse: μῶρως· ἀφρόνως.

Marrentappe, pileus copreae: o milos nongiov.

Marrenpoffen, spiel, nugae; ineptiae: ή φλυαφία·

Narrenseil, am, imbn führen, elûdo³ [si, sum] et exträho^a [traxi, clum] qm; lacto¹ qm et prodûco³ [xi, ctum] qm falså spe: παρατείνειν τινά.

Narrenstreich, stulte et inepte factum: to atonov

Marrheit, Zustand eines Narren, stultitia; fatuitas; insipientia; dementia; delirium: ἡ μωρία ἀφροσύνη ἡλιθιότης [ητος] | - thörichte handlung, stultitia; stulte factum: ἡ μωρία | - N. begehen, stulte facio* [fêci, factum]: μωραίνειν.

nasd)en, ligarrio*; λιχνεύειν· τένθειν· τενθεύειν | etw. n., libo* qd: γενεσθαί τινος | — s., dað N., s.

Maschhaftigfeit.

naichhaft, cuppes; ligurriens: λίχνος χναυρός. Maschhaftigseit, cuppedia; ligarritio: ή λιχνεία σιναμωρία τενθεία.

Raschmartt, forum cuppedinarium: ή πεμμάτων άγορα.

Nafdivert, bellaria [orum]: τὰ πέμματα το λίχνευ-

μα · τὸ χναῦμα.

9ία[t, nasus; nares: ή δίς | δινός] · ο μυκτής [ήρος] - eine quemarte gebogene N., p. aduneus: ή γουπή olg | - eine eingebrudte M., n. simus: ή σιμή olg | eine fpisige It, n. acutus: n ofeice ols | - eine feine 91., n. sagax: ή èls ôgeia τας αίσθήσεις | - fig., ber eine feine R. hat, (f. b. a. scharffichtig), sagax; homo emunctae naris: ἀγχίνους [ουν]· συνετός | - bie N. schnäuzen, emungo³ [nxi, netum] me: ὑλίζειν, ἀπομύττειν τὰς ὁἰνας | - bie N. auseinanderziehen, didûco [xi, etum] nares: διασπάν τὰς ὁῖνας | - etw. an bie R. halten, admoveo' [movi, motum] qd naribus : προςφέρειν τι τη φινί | - etw. in bie R. fieden, demitto3 [mîsi, ssum] qd in nares: καθιέναι τι είς ότνας | - bie 9t. rumpfen, ostendo3 [di, sum u. tom] fastidium naribus: σιμούν (την φίνα) | - bie R. hoch tragen, superbio4; magnifice statuo3 [ui, ūtum] de me: άνασπαν τὰς όφους : μέγα φρονείν - mit langer A. abzichen, turpiter derideor' [tsus]: ἄποακτον ἀπελθείν: σφαλέντα ἀπελθείν | - jmbin mit langer N. abziehen, turpiter derideor2 eine R. breben, do1 [dedi, datum] verba cui: perceniger anarav tiva |- jinon bei ber R. herumführen, f. Rarrenfeil | - vor ber R. liegen, situs sum ante oculos ob. pedes: neigbal nod nodov | - jindin etw. bor ber R. wegnehmen, praeripio* [ripui, reptum] qd eui: προαιρείσθαί τί τινος |- jmbn eine R. geben, castigo! qm verbis: μέμφεσθαί τινι ψέγειν διαψέγειν τινά | - eine M. befommen, castigor' verbis: φενακίζεσθαι | - jmbm etw. unter bie n. reiben, ex-probro qd cui: έξονειδίζειν τινί τι.

Mafenband, vinculum nasi: τὸ άμμα τῆς δινός. Mafenbein, os nasi: ή της biros baxis [ews] το της

δινός όστουν.

Rafenbluten, bas, fluens sanguis per nares; profluvium sangninis e naribus: ή έκ τῶν ἡινῶν αίμοφφαγία έπίσταξις [εως].

Rafengeidiviir, -gewadis, ozaena narium; polypus:

ή όξαινα ο πολύπους [οδος].

Rafenhaare, vibrissae: al των φινών τρίχες.

Rafenfnorpel, cartilago narium: o tov bivov yov-Seos.

Rafenfuppe, nares primores: to the bivos axpov.

n anga bis.

Majenlod), naris; nares: ò ¿wodwv [wvog].

Rafenpolhp, -fpige, f. Rafengeschur, Rafentuppe. Nafenstüber, talitrum; o novovdos novovlicuos |

imbm einen R. geben, infringoa [fregi, fractum] talitrum cui: σκανθαρίζειν σκινθαρίζειν σκιμαλίζειν τινα.

Nafenfriesen, stillans per nares sanguis: το έχ της

δινός στάζον αίμα.

Mafengapfden, pinaula narium: το των φινών πτε-

nafeweis, nasûtus; arrogans: προπετής [ές] διαμός περίεργος [ov] | - Adv., arroganter: περιέργως. Nafetveibheit, arrogantia: ή προπέτεια περιεργία. Mashorn, rhiaoceros: ò éivóxeços [wtos u. o].

Rashornfafer, scarabaeus nasicornis: o oivoxeous κάραβος.

1. Mag, bas, humor; το ύγρον ναμα.

2. naß, humidus; udus; madidus: vygos votegos διάβροχος [ov] |- n. Winter, hiems pluviosa: o ένυγρος χειμών | - n. fein, madeo : βεβρέχθαι νοτείν n. merben, madesco3; madefio3 [factus, fieri]: διαβρέχεσθαι καθυγραίνεσθαι | - n. maden, madefacios [fêci, factum]: βρέχειν διαβρέχειν ύ-

Maffall, I) herzogth., Nassoviensis Ducatus [- II)

Ct., Nassovia; Nassovium.

nagfalt, frigidus et simul humidus : vygos ve nal wv-

Zoos.

Mation, populus, gens: to Edvog · yévog · gilov. national, anell, gentis proprius; domesticus; populâris: έθνικός' του έθνους ' κοινός ' έπιχώριος [ον]. Nationaldgaracter, sgeift, ingenium cis gentis proprium: τὸ ίδιον od. κοινον ήθος.

Nationalhab, odium gentile: To notvor anartor

τών έν γώρα τινί μίσος. nationalifiren, f. einburgern.

Nationalität, mores populi: τὰ ἐν χώρα ἔθη.

Nationalfleidung, stracht, mos vestis proprius genlis: lola Edvove tivos stoln.

Rationalfchuld, aes alienum publice apud cives contractum: το έθνικον χρέος [ovs].

Nationalfinn, ingeniam cjs populi proprium: ή φύσις του έθνους.

Nationallitte, mos domesticus: tò olusion edos. Nationalftoly, nimia domesticorum admiratio: ή έπλ

τη πατρίδι φιλοτιμία. Nationalversammlung, conventus [ûs] legatorum civium ob. civitatum omnium: ή έκκλησία.

Nativitat, thêma [atis]; sîdus [eris]; natalicium; genitura : ή γενέθλιος ώρα | - die St. ftellen, animadverto3 [ti, sum] et noto1 sidera natalicia: θεματίgew· ωροσκοπείν· γενεθλιαλογείν | - imbm die R. fiellen, praedico [xi, ctum] et noto vitam ejs ex natali die: θεματίζειν τινί.

Nativitätsteller, peritus natalium; genethliacus: ò

ώροσκόπος στοιχειωματικός.

Rativitätöftellerei, praedictio et notatio vitae ejs ex die natali: ή ωροσκοπία. ωροσκοπησις [εως]. δ θεματισμός ή γενεθλιαλογία.

Natter, aspis; vîpera: ή έχιδνα ο έχις [εως] ή

άσπίς [ίδος].

Natterbiß, morsus [ûs] aspidis: τὸ έχίδνης δῆγμα. το έχιδυαΐου δήγμα | - ber A. tobtet, aspis morsu necat: ή έχίδνη δάπνουσα πτείνει.

Natterfraut, Schlangenhaupt, echium: to Excov |-Baublaub, sedum: ro asigwov.

Ratterwurd, ristorta: ro agov.

notiirlid), naturālis; ab ipsa natura factus ob. profectus; natīvas; innātas; insītus: φυσικός αὐτο-φυής [ές] φύσει ὑπάρχων [ουσα, ον] | - ([. υ. α. ungefünsteit), simplex; sincerus; verus: αὐτοφυής [is] · αὐτόφυτος [ov]· ἀπλούς | - ein n. Recht, naturae jus aliqued: το φύσεως δίκαιον | - cin n. Trich, naturalis appetitus [ûs]: ή φυσική ἐπιθυμία | -

einen n. Sang ju etw. haben, a natura proclivis Maturgefchichte, historia naturalis ob naturae: nine sum ad qd: ἐπικλινη εἶναι τῆ φύσει πρός τι | - cin n. Bater, pater naturalis; p. non legitimus: ὁ οὐ νόμιμος πατής | - cin n. Tod, mors naturalis: ὁ κατὰ φύσιν θάνατος | - bie n. Folge bon etw. fein, sequor³ [secûtus] ex ipsa rei natura: ἔπεσθαι ἐν τῆς φύσεως - eð ift n., necesse ob. par est: είχός έστιν avaynatov estiv | - bas geht gang n. 311, hoc mirandum non est: ού δη θαυμαστόν γε τούτο - n., (bei Ermiderungen u. dgl.), scilicet; videlicet; nimîrum: δηλονότι δηλαδή - gang n., minime mirum: είκότως γε · άμέλει.

Natürlichfeit, natūra; verītas; simplicītas: ἡ ἀπλό-| Naturfraft, vis naturae: ἡ τῆς φύσεως δύναμις ἡ της [ητος] το άπλοῦν ή ἀφέλεια.

Matur, natūra; natūra rerum; mundus: ή φύσις [sog] | - bon R., natura; naturaliter: φύσει την φύσιν κατά φύσιν | - von N. eigen, naturalis: φυσικός | - jmom von N. eigen, naturaliter insitus: φύσει έμφυτος [ov] | - nach ber R., secundum na-turam : κατά φύσιν |- bie N. einer Cache, ratio cis rei : o loyog tivos | - eine ftarte It. haben, sum robusto corpore: έχυρον είναι την φύσιν | - im Stande der R. leben, libere vivo³ [vixi, victum]: έλευθέρως Bιοτεύειν | - nach ber Dt. zeichnen, samo3 [sumpsi, ptum] exempla e rebus veris: τὰ άληθη ζωγραφείν |- in die freie Rt. gehen, excurro3 [rri, rsum] rus : άγοόνδε ἔοχεσθαι | - die lebende und lebloje N., ani-malia inanimaque: τὰ ζῶα καὶ ἄψυχα.

Naturalien, res naturales; corpora naturalia: rà φύσει υπάρχοντα τὰ κατὰ φύσιν γιγνύμενα.

Naturalisation, civitas cui data: ή πολιτεία δεδομέ-

naturalifiren, f. einbürgern.

Naturanlagen, habitus [ûs] naturae; ingenium; indoles: ή φύσις [εως] | - gludliche It., bonitas ingenii: ή άγαθότης [ητος] της φύσεως | - R. besiken, valeo² ingenio: φύσιν έχειν | - A. zu chv. haben, a natûra habeo² adjumenta rei cjs gerendae: φύσιν έχειν πρός τι.

Naturbedurfnig, res quam natura desiderat: to goσει ανανκαίον.

Raturbegebenheit, erfcheinung, quod in rerum natura fit; ostentum; prodigium; meteôron; τὸ ἐν τῆ φύσει γιγνόμενον.

Naturbeschreiber, seriptor rerum naturalium! o tov φυσικών γραφεύς.

Naturbeschreibung, descriptio rerum naturalium: ή των φυσικών διαγραφή.

Maturell, natura; ingenium: ή φύσις [εως] όργή. Raturfehler, vitium ob. damnum naturae: to ovoiκου κακόν οδ. Ελλειμμα.

Naturforider, physicus; speculator venatorque naturae: ὁ τὰ φυσικά σκοπών' φυσιολόγος.

Naturforschung, investigatio rerum naturae: ή φυσική (θεωρία) · φυσιολογία.

Rafurgabe, =geschenk, donum ob. munus [eris] naturae: τὸ φυσικόν δώρον.

naturgemäß, conveniens natūrae: οὐκ άλλόκοτος [ov] | - Adv., convenienter naturae: κατά την φυσιν.

φύσεως ίστορία.

Naturgesch, lex naturae; ratio a natura rerum profecta: o gvoixos vouos |- bas ift ein N., hoc natura praescribit: τούτο ή φύσις κελεύει.

Naturfenner, physicus: o angibag eldas ta ths φύσεως ' ὁ τὰ περί την φύσιν έξεπιστάμενος.

Naturfenninis, peritia rerum naturae: n Eunecola τῶν τῆς φύσεως.

Naturfind, f. Naturmensch.

Raturförber, corpus naturale: Tò quoixòn ocua.

φυσική δύναμις [εως].

Naturfunde, stundige, f. Raturlehre, Raturfenner.

Maturlehre, physiologia; physica [orum]; doctrina de rerum natura: ή περί φύσεως ίστορία φυσική ξπιστήμη φυσιολογία.

Raturmenfd, homo agrestis ob. simplex: o nara φύσιν ἄνθρωπος άφελης άνηρ [άνδρος].

Raturphilosoph, physicus: o nsol the ton navrov φύσεως διαλεγόμενος.

Maturphilosophic, physica [orum]: ή φιλοσοφία ή περί της των πάντων φύσεως.

Naturprodukt, quod terra gignit: To quoseus koyor τὸ φύσει ὑπάρχον.

Naturrecht, jus natūrae; j. naturale τὰ τῆς φύσεως δίκαια.

Naturreid), natūra rerum; mundus: πάντα τὰ πεφυκότα· τὰ φυσικά· ἡ φύσις [εως] |- A. in ber Aa= turgeschichte, tres rerum naturalium partes: τὰ τρία τών φυσικών μέρη.

Maturfchonheit, einer Begent, amoenitas: to quoei καλόν.

Naturipiel, ludibrium naturae : τὸ σκώμμα τῆς φύ-

Naturstand, status [ûs] naturae: ή φύσις [εως]. Naturtried, natūra: ή κατά φύσιν έπιθυμία φυσιnη ἐπιθυμία | - nad) dem N., natura duce: της φύσεως ηγουμένης.

Naturwechsel, ber Sabredzeiten, commutationes temporum (quadripartitiae): τὸ τῶν ὡςῶν τοῦ ένιαυτοῦ.

naturwidrig, aliênus a natura: παρά την φύσιν. Maumburg, Numburgum | - Adj., Numburgeasis. Meapel, St., Neapolis | - Adj., Neapolitanus.

Rebel, nebula: ή oulyan. νεφέλη | - ber Al. liegt auf der Ebene, n. sedet campo: ή δμίχλη έν τοις άγροις neitat | - Die Fluffe find mit R. umgogen, caligant flumina nebulis: οἱ ποταμοί ζοφοῦνται ὁμίχλη.

nebelartig, sidt, similis nebulae: ομιχλώδης [ες]. nebelig, nebulôsus: νεφελώδης [ες] δμιχλώδης. Mebelfrahe, corvus cornix: ή τεφρώδης πορώνη. nebeln, es nebelt, coelum est nebulosum: ομίχλη καταφέρεται ομίχλη έστιν.

neben, gleich bei, prope; propter; juxta: πρός παρά έπί | - n. und vorbei, praeter: παράτι | - nadft, socundum; praeter; πέρα· παρά.

Debenabsicht, consilium alterum: ή άλλη γνώμη. Nebenader, ager vicîni : ò yeitovos àyeos.

Rebenaber, vena minor: ή παρατεταμένη φλέψ Rebenhalm, calamus novus ob. alius: ή καινή καλάμη. [φλεβός].

Nebenaltar, ora misor: o παρακείμενος βωμός. Rebenamt, munus [eris] alterum ob, extraordina-

rium: ἡ ἄλλη τιμή ἡ δευτέρα τάξις [εως]. nebenan, propter; juxta: πλησίον· έξης. Nebenarbeit, opera subsiciva: τὸ πάρεργον.

Nebenart, pars: to ukoog.

Nebenausgaben, sumptus alii: τὰ περιττά άναλώ-

Nebenausgang, exitus [ûs] alter ob. occultus: ή άλλη έξοδος.

Mebenbedeutung, sbegriff, notio adjuncta: ò allos vove.

Nebenbebürfnig, res minus necessaria: τὸ οὐκ άναγκαΐον πρός τον βίον.

nebenbei, propter; juxta; simul aliud agendo: παρέργως εκ παρόδου εν παρόδω.

Mebenblatt, an Pflanzen, bractea: rò néralov.

Nebenbruder, frater; collèga alter: o adelpos o άλλος συνεργός.

Nebenbuhler, sin, aemulus, -a: ὁ ἀντεραστής ἀνταγωνιστής άντίτεγνος ή άντ'εραστρία.

Mcbenbuhlerei, aemulatio; obtrectatio: ò ¿glog. ή ξηλοτυπία.

Rebenburge, consponsor: o συνεγγυών.

Rebendinge, freiben, agos [egi, actum] alias res: περιεργάζεσθαι.

nebeneinander, una; simul: aua ouov | - n. geben, co 1 [îvi, îtum] ună: ôμοῦ ίέναι.

Rebeneinfommen, pecunia adventicia ob. extraordinaria: αὶ πρόςοδοι αὶ πρὸς ταῖς νομιζομέναις.

Mebeneinfunfte, pecuniae extraordinariae: αί πρόςοδοι αί πρός ταις νομιζομέναις.

Mebenfigur, imago quae in pictura recedit: το πάοεργον | - fig., eine R. fpielen, ago3 [egi, actum] secundas tantum partes in re: δευτεραγωνιστείν έν

Rebenfrage, quaestio minoris momenti: το έρώτημα έξωθεν έρωτηθέν.

Nebenfrau, pellex; concubina: ή πάλλαξ [anog] παλλακή.

Rebengang, via altera: ή έτέρα όδός.

Rebengaffe, semila; angiportus [as]: ή στενωπός. Rebengebaube, shaus, aedificium alteri astructum:

domus vicina: το παροικοδόμημα. Mebengericht, opsonium: τὸ παροψώνημα.

Rebengefchaft, negotiolum quod muneri accedit; to άλλο ξογον το ξργον ούπ αναγκαζον.

Mebengeschmad, sapor alienus: τὸ άλλότριον γεύμα.

Rebengefdopf, alter; pl. alii: of alloi.

Mebengefell, collèga: ò ouvegyóg.

Rebengewinn, fructus [ûs] adventicius: αλλο τι Rebenweg, trames; semila: ή ἐκτροπή οδοῦ | - fig., κέρδος.

Rebenglieb, articulus: το ἄρθρον ἄλλο.

Rebenhandlung, im Schaufpiele, res minoris momenti: τὸ ἐπειςόδιον.

nebenher, g. B. n. geben, comitor1 qm; tego3 [texi, ctum latus cjs; παρακολουθείν τινα.

nebenhin, propter: παρά | - (f. b. a. enflang), secundum; praeter: παρά | - n. fahren, praetervehor3 [vectus]: παροχεῖοθαί παρά τι | - n. fliegen, praeterlabor3 [lapsus] : παραφέρεσθαι · παραφείν παρά τι | - II. gehen, praetereo [ii, itum]: παριέναι παρ-Egyeodal Ti.

Rebenhülfe, auxilium: τὸ ὑπούργημα.

Rebenidee, notio adjuncta: ή συνημμένη διάγνωσις. Rebenfaifer, f. Begenfaifer, Ditregent.

Rebenfammer, cubiculum junctum conclavi: ή էω-อิทุนทุ.

Rebenlinie, in ber Mathematif, linea subsidiaria: n ἐπίτακτος λινέα | - f. a. Geitenlinie.

Rebenmann, qui juxta constitit; qui propter qm stat in acie: ὁ παραστάτης.

Rebenmenich, f. Mitmenich, Rächfte.

Nebenmond, luna geminata: ή παρασελήνη.

Nebenpfeiler, parastata: ο παραστάτης.

Rebenpferd, f. Sandpferd.

Mebenpflicht, officium aliud: ή αλλη υπουργία.

Rebenregent, f. Mitregent.

Rebenreiß, sichog, sproffe, sweig, frons subnata; stolo; malleolus: ή παραφυάς [άδος].

Mebenrolle, partes secundae: τὰ δεύτερα.

Nebenfache, res aliena ob. minoris momenti: τὸ πάρεργον παρεμπόρευμα.

Rebenfchuld, nomen aliud: τὸ αλλο όφείλημα.

Rebenfelab, f. Mitfelab.

Rebenseite, latus [eris]; ala: ή πλευρά.

Nebenfoune, parelion; sol geminatus: o παρήλιος. τα παρήλια.

Rebenforge, cura nova ob. alia: \(\hat{\gamma} \) ally poortis.

Rebenfpeife, - fpiel, f. Rebengericht, Intermeggo.

Nebenstimme, vox secunda: ή δευτέρα φωνή.

Nebenstraße, f. Rebengaffe.

Rebenftube, simmer, conclave adjunctum: vò exóμενον οίκημα.

Rebenstunde, hora subsiciva: ή ἐπίλοιπος ώρα.

Nebenthor, porta minor: ή παραπύλη δινοπύλη. παραπυλίς [ίδος].

Nebenthur, janua minor: ή παραθύρα το παραθύριον.

Rebenumstand, parvum momentum: τὸ παρασύμπτωμα παρεπόμενον πράγμα.

Nebenurfache, causa levior: ή αίτία δευτέρα.

Rebenverdienft, sbormund, f. Rebengewinn, Mitpors munb.

R. (Ausflüchte) fuchen, quaero3 [quaesivi, situm] diverticula: παρεπβάσεις ζητείν.

Debenweib, f. Rebenfrau.

Mebenwert, parergon: τὸ πάρεργον.

Mebenwintel, angulus qui non longe abest: ή παρα-

κειμένη γωνία.

Nebenwirfung, vis adventicia: ή έξωτική δύναμις. Nebenivort, adjectivum; adverbium: το ἐπίζοημα. Nebenzeit, tempus subsicivum : το του χρόνου περίσσωμα.

Debengwed, f. Rebenabficht.

nebft, f. mit.

Medar, Nicer; Nicarus | - Adj., Nicaranus.

necten, carpos [psi, ptum]; lacessos [sivi, situm]; habeo2 ludibrio; ludificor1; cavillor1: ἐρεθίζειν έρεσχελείν έπισκώπτειν | - fid) mit imbm n., cavillor¹ cum quo: σκωπτειν τινά | - s., das R., ludificatio; cavillatio: τὸ ἐρεθίζειν ἐπισκώπτειν.

Meckerei, petulantia; lascivia: ή έρεσχελία ο έρεθισμός ή ἐπίσκωψις [εως] | - aud R., per lasciviam:

άσελγεία.

Nectar, nectar: το νέκταο [agos] | - aus A. f. d. f.

nectarifd), nectareus: νεκτάρεος.

Meffe, filius fratris ob. sororis: o adelpidove [ov] άδελφόπαις [παιδος].

negatib, f. berneinenb.

Meger, Aethiops; Afer: ὁ Αίθίοψ [οπος] · μέλας αν-Downog | - Regerin, femina Aethiops; Afra: ή Alθιοπίς [ίδος] · μέλαινα γυνή.

Negersclav, sin, servus (-a) Aethiops: o, n en the

Aldronias δούλος.

Negligée, vestis domestica od. nocturna: To olucion ίματιον.

nehmen, samo's [mpsi, ptum]; capio's [cepi, captum]; rapio3 [pui, ptum]; arripio3 [pui, eptum]; tollo3 [sustuli, sublatum]: λαμβάνειν· συλλαμβάνειν· αίρείν· άρπάζειν | - etw. nicht n., non accipio3 [cêpi, ptum] qd: ov degeodai ti | - woher nimmft bu dab? unde datum hoc sumis? πόθεν λαμβάνεις τοῦτο; |- in bie Band n., sumo' in manus: laseiv ti ty zeigi - jmon beim Leibe n, arripio3 [ripui, eptum] qm medium: λαμβάνειν τινά έν μέσφ τφ σώματι | - beim Robfe n., invado3 [si, sum] in collum cjs; comprehendo2 [di, sum] qm: ovllaußaverv reva | - Beld n., sumo s neigen, inclino!: xliverv. eyxliverv. enceliver. pecuniam: χρήματα λαμβάνειν | - auf Borg Geto n., mutuo1 pecuniam: χρηματα δανείζεσθαι | - bon jmbm Belb n., (f. b. a. fich beftechen taffen), accipio3 [cêpi, ptum] pecuniam a quo: λαμβάνειν χρήματα παρά τινος | - fein Belb n., resisto3 [stiti, stitum] pecuniae: ἀπέχεσθαι τών χοημάτων | - biel Gelb n., facio [fêci, factum] magnum pretium: πολύ άργύριον λαμβάνειν | - auf fld) n., (f. v. a. fld) einer Sache unterziehen), suscipio [cêpi, ceptum]; recipio3: αἴρεσθαι ἀναδέχεσθαι ὑπέχειν ὑφίστασθαι - (f. b. a. beriprechen), recipio3 in me; praesto3 [stiti, statum] qd: άναδέχεσθαι ὑποδέχεσθαι | aus etw. n., (f. b. a. herborlangen), promos [prompsi, ptum]; deprômos ex ob. de: ¿ξαιρείν έκ τινος ! (f. b. a. einnehmen aus), 2c., capio3 ex etc.: λαμβάvery ex rivog | - für etw. n., (f. b. a. fich bezahlen laffen), accipio [cêpi, ptum] pro re: χρήματα λαμβάveiv tivos |- (f. b. a. austegen), accipio [cepi, ptum] in qd: ἀποδέχεσθαι είς τι | - in chw. n., (f. v. a. auf= nehmen), assûmo in etc.: ἀναλαμβάνειν είς - jmon in sein haus n., recipios qm ad me (domum): δέχε-1

σθαι· εἰςδέχεσθαι· ἐπιδέχεσθαί τινα | - mit fich n., aufero [abstuli, ablatum, auferre] qd: αναλαμβάνειν ώς αὐτόν | - jmbn, dedúco² [xi, ctum] qm mecum : αγειν μεθ' έαυτοῦ τινα | - bon etw. n., (j. b. a. wegnehmen bon), demo' [mpsi, mptum] de: laufaνειν από τινος | - (f. b. a. bon |mbm annehmen), accipio a quo: δέχεσθαι από τινος | - etw. od. imbn gu etw. n., (f. b. a. aus etw. berfertigen), facio ? [feci, factum]; fingo' [finxi, fictum]; effingo' qd ex re: ποιείν πλάττειν | - (f. b. a. imbn gu elm. guzieben), adhibeo 2 qm ad qd: προςέχειν προςφέρειν τί τινι adnibeo din di qu' noosezev noosezev ti ties - du [id n., (inδ hauð jindn), recipio qm domum meam: δέχεσθαι εἰςδέχεσθαί τινα | - Celb du [id] n., condo [dídi, dítum] pecuniam in crumên2m meam: χρήματα λαμβάνειν πρὸς ἐαυτόν | - ([. b. a. genicβen), sûmo²; capio³; bibo¹ [bibi, bibitum]: προςφέρεσθαί τι άπολαύειν τινός | - nidit du [id] n., abstineo² [nŭi, tentum] me cibo: οὐδέν προςφέgeoθαι | - bas laffe ich mir nicht n., boc mibi erui non potest: τοῦτό μοι αἰρεῖσθαι οὐ δύναται.

Mcid, invidia; livor; malignitas; obtrectatio: o 996nos. ή βασκανία, ο ζήγος. ή ζήγωσις [εως] | - ang M., propter invidiam: φθόνω ὑπὸ φθόνου | - N. erregen, habeo' invidiam; věnio (vêni, ventum) in invidiam : φθόνον έχειν | - jmbm R. erregen, facio* [fêci, factum] invidiam ob. conflo' cui: poovor

έχειν παρά τινί.

Reider, sin, invidens; invidus, (-a); obtrectator, -trix: ο φθονών [ούντος] · ή φθονούσα.

Neidnagel, paronychia; reduvia: ή παρωνυχία παρ-

wvvzis [idos].

neidifd), invidus; lividus; malignus: φθονερός ζηλότυπος [ον]. βασκαντικός | - n. scin, invideo [idi, isum]; liveo : φθόνφ χρησθαι φθονείν βασκαίveiv | - auf jmbn n. fein, iavideo' cui: pooveir tire βασκαίνειν τινί - Adv., cum invidia: φθονερώς φθόνω | - nicht n., sine invidia: ού φθονερός άνευ

neiblos, unbeneibet, non invidiosus: οὐ πεφθονημέvos | - Adv., sine invidia: ανευ φθόνου.

Neige, faex; reliquiae: τὸ ὑπόστημα ἡ τρύξ [τρυ-γός]· ἐωλοκρασία] - et geht mit etw. auf die N., qd mox exhaustum erit: καταφέρεται · μειούται - figsenescit qd: γηράσκει τι.

τακλίνειν | - fid) n., bon Personen, inclino caput: τὰ γόνατα κάμπτειν - bon Dingen, fastigâtus; pro-clîvis; acclîvis sum; lâbor [lapsus]; delâbor khiverv. nhiveadar, narapegeodar | - bon Zeithnutten, inclinor1; inclino1 me: xliveiv | - s., bas R., in-

clinatio: το έγκλίνειν.

Neigung, als Handlung, inclinatio; ή πρόκλισις [εως]
- als Zustand, (f. v. a. Michtung bergabwärts), sastigium; proclivitas: ή κλίσις [εως]· τὸ κλίμα· ή δλκή fig., bas Sinneigen ju einem Gegenftanbe, inclinatio animi ad qd; studium ejs rei; propensa in qm voluntas: ή ἐπιθυμία ποοθυμία | - N. zum Weintinlen, vinolentia: ή οἰνοφλυγία | - N. zur sinntiden Luft, libido: ή έπιθυμία ορεξις [εως] | - 91. jum Borne, iracundia: ή ὁργιλότης [ητος] · ή ὁργή [- αιίθ \$., studio: προθυμία | - mit A., propenso animo; ex animo: προθυμία | - R. ju etw. haben, pronus sum ad qd: έπιθυμείν τινος προθυμείσθαί τι | - feine R. zu etw. haben, alienus sum a re: oun enidoueiv Tipos | - R. zu jmbm haben, propenso animo sum in qm; studeo cui: όρμαν πρός τινα. έρωτικώς έχειν

Tivos | - M. ju etw. befommen, incendor's [census] studio ejs rei: φλεγμαίνειν προθυμία τινός - seiner M. folgen, sequor's [secutus] impetum animi: Eneσθαι τη προθυμία.

ncill, non; minime vero; minime quidem; imo; imo vero: ού· ούκ· ούχ· ούχί· ούδαμῶς· μὰ Δία | ted, 3. B., ift bein Bruder brinnen ? nein! estne frater intus? non est! η έστιν ὁ ἀδελφός σου έντός; ovx foriv | - n. fagen, negot: ov φάναι άρνεισθαι - n. ju etw. fagen, nego1; abauo3 [nui, nutum] qd: άπονευειν τι.

Dieiffe, I) St., Nissa | - II) Fl., Nissus.

Nefrolog, vita hominis mortui: al svyygawal negl τοῦν βίοῦ τοὺ τετελευτηκότος.

Relfe, dianthus; flos dianthi: το καρνόφυλλον Bewürznelfe, caryophyllum: to nagvogullov.

Nemours, St., Nemorosium; Nemosium.

nennbar, quod nominari potest: δητός δνομαστός. mennen, nomino1; appello1; voco1; dico3 [xi, ctum]; do 1 [dědi, dätum] nomen cui: ὁνομάζειν προςα-γορεύειν λέγειν - fld n., edo* [didi, ditum] nomen meum: προςαγορεύεσθαι | - genannt, nomine ob. cui nomen est; qui vocatur: ἐπωνομασμένος ἐπωνυμίαν έχων [ουσα, ον] · κληθείς [είσα, έν] | - 8., bas M., nominatio: η όνομασία.

Renner, in ber Arithmetif, index : o evdeinens.

Rennfall, casus [as] nominativus: ή ονομαστική (naml. ntwous).

Mennivort, nomen: το ονομα. Reolog, neologus: o veólovos.

Reologie, neologia: ή νεολογία.

Reufchatel, Reuenburg, Neocomum; Novum Casstrum | - Adv., Neocomensis.

Merb, nervus: rò vevgov n is [wos] |- boller N. nervosus: ownaliog.

Nerbenfieber, typhus: ή τῶν νεύρων νόσος πυρετώ-

Nervenfrantheit, morbus nervorum: ή τῶν νεύρων vodog.

Nervenlähmung, schlag, paralysis: ή παράλνδις [2003]

Nervenlehre, neurologia: ή νευφολογία.

Rerbenfaft, liquidum nerveum: ò τῶν νεύρων χυλός. nerben fchivad), aeger nervis: ἄτονος περίτα νεύρα |-- ein n. Rorperzustand, valetado nervorum: ή των νεύρων άτονία.

Nerbenfchwäche, remissio ob. valetudo nervorum: ή

τών νεύρων άτονία.

Merbenfistem, nervi: το των νεύρων σύστημα. nervig, nervosus: vevocons [es] | - fig., lacertosus; robustus; validus: ownakog deinos |-

Adv., nervôse: νευρωδώς.

Reffel, Brenn:, urifca: ή ανίδη ανίζα.

Reffelfieber, febris urticata: ή πνιδίασις [εως].

Reffeltuch, sindon: ή σινδών [όνος].

Reft, nidus : ή καλιά σκηνή |- R. bon Haaren, nodus: Reubegierde, f. Reugierde. ό κοωβύλος κόουμβος | - (j. b. a. schlechte Boh. neubesehrte, proselytus: ὁ ποοςήλυτος. bauen, facio [feci, factum] nidum: naraonevagen Reue, bad, novitas; res nova; res novae: j nauvonalear | - R. auf bie Erbe bauen, ponos [posui, si- to raivor.

tum] nidum *in* terră: κατασκευάζειν καλιάν ἐν τῆ γῆ | - cln Ν. αυθητήμεη, detrāho³ [traxi, ctum] implûmes aves nido: ἀπτέρους ὄρνιθας έκ τῆς καλιᾶς αίρεῖν | - bas R. huten, servor nidum: φυλάττειν την καλιάν.

Nestchen, nidulus: το καλίδιον.

Nestei, ovum in nido relictum: τὸ το δον έν τῆ καλιά καταλελειμμένον.

Nestel, fibula: ή πόρηη περόνη.

Diefmadel, acus [ûs] discriminalis: ή διακριτική βελόνη.

Nesttaube, columba nidum servans: ή περιστερά ή την καλιάν φυλάττουσα.

nett, nitidus; comptus; lepidus; elegans: γλαφυρός. κομψός κόσμιος καλός | - Adv., nitide etc.: ylacovoos nalos n. t. l.

Nettigfeit, nitor; elegantia; munditia: ή γλαφυρία. κομψεία το κομψόν.

netto, pretió solido: καθαρᾶ άξία | - Nettopreis, pretium solidum : ή καθαρά άξία.

Net, rete: To dixtvor | - ein N. striden, texo [xui, xtum] rete: θφαίνειν δίκτυον | - beim Fijchjang, im Allg., rete: τὸ ἀμφίβληστοον ἡ σαγήνη |- Muri-net, funda; jacülum: ὁ βόλος | - Zugnet, everriculum: ή σωγήνη | - δαδ N. auswerfen, jacio* [jêci, jactum] rete: βάλλειν τὸ δίντυον | - N. sum Fan-gen der Bögel, rete; plaga: τὸ λίνον | - N. fresen, tendo [tetendi, tensum u. tum] retia : δίπτυα ίστάναι od. τείνειν - mit A. umstellen, sepio * [psi, ptum] qd plagis: δικτύοις καταπεταννύναι τι | - fig., imdm ein R. stellen, texo [xui, xtum] plagas cui: ἐπιβον-Levelv tivi |- negartiges Gewebe im thierifchen Korper. peritonaeum; omentum: η δερματίς [ίδος] το πεοιόστεον.

Megbrud, epiplocêle: ή ἐπιπλοκήλη.

negen, f. benegen.

netformig, reticulatus: διατυώδης [85].

Nethaube, reticulum: to dintrotor oannior o noovnog.

Neßhaut, omentum: to exindoor.

Netitange, ames; ancon: ή κάμαξ [anos] ή σχαλίς

Mehstricker, textor retium: o διατυοπλόκος.

Hell, novus ; recens ; insolitus : véog · naivog · veagos - n. Cotbaten, milites novi; tirones: οἱ γεόλεπτοι στρατιώται | - bie n. Beit, recentior actas: ὁ καινὸς zoovos |- n. Worter aufbringen, novo verba: naiviζειν φήματα | - n. Einwohner mobin schicken, dedaco3 [xi, ctum] colônos quo: ἀποίπους άγειν είς τόπον τινά | - von It., denuo; de integro: έκ καινής. πάλιν· αὐθις | - Adv., nove; naper: καινώς · άρτι· νεωστί | - etw. n. machen, novo1 qd: νεοποιείν τι | - n. gefleibet fein, nove vestitus sum : νέα έσθητι χρησθαι.

Menadel, nobilitas nova: ή καινή εύγένεια.

neuadelig, novae nobilitatis; καινής εύγενείας.

neubaden, f. neugebaden.

neuerbings, f. neuerlich.

Metterer, cupidus rerum novarum; qui rebus novis studet; qui verba novat: ὁ νεωτεριστής· νεωτεροποιός.

neuerlich, recens: καινός νέος [- Adv., nûper:

Menerung, Erneuerung, renovatio: ή καίνωσις [εως] καινοτομία | - neue Sache, res nova: τὸ νεώτερον καινούργημα | - Menerungen, res novae: ὁ καινουργισμός | - nach M. fireben, studeo² rebus novis: σπουδάζειν νεωτερισμόν | - M. anjangen, novo¹ res: νεωτεροποιείν.

Meuerungssucht, studium rerum novarum: ή νεωτεφοποιία· ὁ νεωτερισμός· τὸ καινόσπουδον.

neuerungssidhtig, copidus rerum novarum: καινόσπουδος [ον] νεωτεροποιός [όν].

neugebacen, rěceus: πρόςφατος [ov]· νεουργός [óv] | - fig., növus: καινός | - n. Abel, nova nobilitas: ή καινή εὐγένεια.

neugebildet, von Wörtern, novus; novâtus; nenaivo-

neugeboren, recens a partu: veóyovos [ov] veoyvos

[ov]. neugeworben, bon Solbaten, novus: véos.

Mengier, sgierde, euriositas; studium nova nosceudi; studium spectandi: ή περιεργία πολυπραγμοσύνη - feine N. befriedigen, indulgeo 2 [Isi, Itum] studio spectandi: κεγηνέναι.

neugierig, euridsus; cupidus nova videndi: περίεργος [ον] · πολυπράγμων [ον] | - n. fein, curiosus sum: πολυπραγμονεΐν · περιεργάζεσθαι.

Rengricde, Neograecus: Neóyoamog.

nengriedifd, neograecus: Νεόγοωικος 'Ρωμαϊκός | — Adv., neograece: 'Ρωμαϊκός.

Methheit, novitas; insolentia: ή καινότης [ητος]· τὸ καινόν· ή καινοποέπεια | - ben Reiz ber N. berfieren, exuo³ [ui, ûtum] gratiam novitâtis: ἀποτίθεσθαι τὴν τοῦ καινοῦ χάριν.

Neuigfeit, einer Sache, res nova: τὸ νέον· νεώτερον· νεωστὶ συμβάν [άντος] | - f. a. Neuheit.

Meuigfeitöframer, nova quaeque captans: ὁ λογοποιών [οῦντος] ὁ πλάττων λόγονς.

Meujahr, annus incipiens ob. proximus: το νέον έτος ἡ ἀρχή τοῦ ἔτους | - Neujahrstag, primus incipientis anni dies: ἡ πρώτη τοῦ ἔτους ἡμέρα.

Menjahremunia, lactae precationes quibus primum anni incipientis diem faustum ominor: ἡ ἐπευχή προς φερομένη ἀρξαμένου τοῦ ἔτους.

neulich, nuper; nunc nuper: vewori. dore.

neulichft, naperrime; novissime; proxime: ἄρτι· νῦν ἄρτι.

Meuling, növitius; novellus: ὁ ξένος ἄπειρος καινός | - M. in etw., tiro ob. rudis in qua re: ξένος τινός.

neumodisch, növus; more novo factus: πρόςφατος [ον] | — Adv., nove; novo more: προςφάτως.

Menmond, nova lûna: ή νουμηνία ή ποωτοφαής σελήνη | - die Zeit des A., interlunium: ὁ χρόνος τῆς νουμηνίας.

1. πειιπ, πόνεπ: έννέα! - δίοβ π., uni novem: μόνον sa: δ, ή έννέα | - je π., πονέαὶ: ἀνὰ έννέα | - mas aus π. be: νυμφοι.

steht, novenarius: ἐξ ἐννέα συγκείμενος | - n. und hwanzig, undetrigiata: εἴκοσιν ἐννέα· ἐννέα καὶ εἴκοσι.

Neun, die, numěrus novenarius: ἡ ἐννεάς [άδος]. Neunauge, petromyzon fluviatilis: ἡ βδέλλα.

neunerlei, novem; novem generum: ἐννέα: ἐννεαπλάσιος.

neunfad), novies plus; novies partitus: ἐννεαπλάσιος | — Adv., novies: ἐννεάκις.

neunfältig, novemplex; novêni: ἀνὰ ἐννέα.

neunhundert, nongenti: ἐννακόσιοι |- je n., nongêni: ἀνά ἐννακοσίους.

neunhundertmal, novingenties: ἐννακοσιάκις. neunhundertfle, nongentesimus: ἐννακοσιοστός.

neunjährig, novem annorum; novem annos natus; novennis: ἐνναέτηρος [ον]· ἐνναετής [ίς, (ίδος) ές]. neunmal, novies: ἐννάκις.

neummalig, novies factus od. repetîtus : έννεάμις πεποιημένος.

neuntägig, novem diêrum; novemdiâlis: ἐννέα ἡμε-

neunte, nonus: Εννατος | - ber n. Theil, nona pars: τὸ Εννατον μέρος | - jum Neunten, nono: ἐννάτφ. neuntehalb, octo semis; octo et dimidiatus: ὀκτώ καὶ ήμισυ.

Meuntel, das, nona pars: ή έννάτη μερίς [ίδος].

Meuntöbter, lanius: o xosovoyog.

ncunschn, decem et novem; undeviginti: ἔννεακαίδεκα· εἴκοσι δέοντος ἐνός |- | je n., undevieêni: ἀνὰ ἐννεακαίδεκα |- n. hunbert, mille et nongenti: χίλιοι καὶ ἐννακόσιοι |- n. hunjend, undeviginti millia: ἐννεακαίδεκα χίλιοι.

neunzehnjährig, decem et novem annorum; decem et novem annos natus: ἐννεαναίδενα ἐτῶν.

ucunzehnmal, undevicies: ἐννεακαιδεκάκις.

neunzehnmalig, undevicies factus ob. repetitus: ἐννεακαιδεκάνις πεποιημένος.

ncunzehnte, nônus decimus; undevicesimus: έννεαπαιδέκατος· δέκατος έννατος· έννατος έπὶ δέκα |jum n. Mal, undevicesimum: έννεακαιδεκάτφ.

neunzig, nonaginta: ένενήκοντα.

neunzig]alhrig, nonaginta annorum: ἐνενηνονταετής [ές].

neunzigmal, nonogies: ένενηκοντάκις.

neunzigmalig, nonagies factus ob. repetitus: ἐνενηκοντάκις πεποιημένος.

neunzigste, nonagesimus: Evernnostos.

Neuftadt, urbs nova; neapolis: ή νεάπολις [εως].

neutestamentalisch, soederis recentioris: της καινής διαθήνης [- die n. Büder, libri saneti Christianorum: τὰ τῆς καινής διαθήνης βιβλία.

ncufral, medius; neutrius partis: μέσος πολέμου οὐ μετέχων [ουσα, ον] | - n. scin, sequor secutus] neutram partem: διὰ μέσου είναι οὐς ἄπτεσθαι τοῦ πολέμου.

Reutralität, studium neutrīas partis: ἡ ἡσυχία. Neuverlobte, der und die, novus sponsus; nova sponsa: δ, ἡ νεόνυμφος | - die A., novi sponsi: οί νεόνυμφοι. Neubermahlte, ber und bie, novus marîtus; nova Nichtonungigeit, inutilitas; nequitia: ή οὐδαμινότης marita: δ, ή νεόγαμος | - bie R., novi mariti: ol νεόγαμοι.

Mebers, Noviodunum.

Meben, f. Reffe.

Dewcaftle, Novum Castrum.

Meu-Dorf, Eboracum Novum.

nicht, non; haud; neutiquam; haudquaquam; nequat. fac od. cave ne m. conj., δ. Β. firaudi cud n., ne repugnêtis: μὴ ἀντιμάχεσθε | - gland ced n., ne repugnêtis: μὴ ἀντιμάχεσθε | - gland ced n., minime: οὐ μή | - gang u. gar n., neutiquam: ἡχιστα πάντων οὖπως οὐδαμῶς | - n. fo gar, haud ila: ούχ ούτως | - n. recht, non satis: ούχ άλις | - n. ein= mal, ne ... quidem: οὐδέ · μηδέ | - n. fo (f v.a. nicht auf diefe Art), non ita: ovx ovxws | - (f. v. a. meniger), minus: μεῖον | - aud) n., nec; neque: οὐδέ. undé | - daß n., f. daß | - n. nur, f. nur | - warum n., f. warum.

Richt, das, 3. B. mit N., nequaquam; haudquaquam: ούπως οὐδαμῶς |- etw. zu R. machen, facio3 [fêci, factum] qd irritum: anvoov ti | - zu R. gemacht merben, fio3 [factus, fieri]; cado3 [cecidi, casum] ad irritum: ἀκυροῦσθαι.

Michtachtung, negligentia: contemptus [ûs]; despicientia: ή ἀμέλεια· όλιγωρία | - aus N., per imprudentiam: ausleia.

Michte, fratris (sororis) filia: ή άδελφιδή.

nichtig, (gehaltios), vanus; inanis; fatilis: μάταιος nevos ovdevos agios | - berganglich, fragilis; cada-

Michtigfeit, vanitas; inanitas; fragilitas: ή κενότης [ητος]: ματαιότης [ητος].

Michtenner, imperitus: ὁ ἀπείρως έχων ἀνεπιστήμων | ovos] |- bon ehv., ejs rei; rudis in qua re: ἀπεί-פשק בצצוע דו.

nichto, nihil; nil; nihilum; nulla res: οὐδέν | ενός] μηδέν [ενός] | - gar n., prorsus nihil: παντελώς ούδέν | - n. ber Art, nihil tale: ούδέν τούτο | - n. Reues, nibil novi: ούδέν νέον | - um n., (j. b. a. ohne Urfache), sine causa: προς ουδέν υπέρ των οὐδενὸς ἀξίων | - bei Comparativen, nihilo: οὐδέν |-1. B. um n. großer, nibilo major: ovder uelgar mir n., bir n., nullo negotio: oadlwg · εύμαρως | fich aus etw. n. machen, (f. b. a. für n. achten), dueo3 [xi, ctum] pro nihilo: παρ' οὐδὲν τίθεσθαι έξον-δενίζειν |- (f. v. a. fid) um n. fummern), non laboro! de re; negligos [glexi, glectum] qd: όλιγωρείν τιvos 1 - es wird n. baraus, (f. b. a. es geht nicht bon flatten), res non prospere succedit: το χοήμα ού καlos Exet | - es ift n. an ber Cache, haee res non ita se habet: το χοημα ούχ ούτως διάκειται | - n. fein, (f. b. a. nichte gelten), nihil sum ob. possum [potui, posse]: ovder elvar! - fein offentl. Amt haben, privatus sum: louorny elvat | - (f. v. a. nichts taugen). nihili ob. inutilis sum: ἄχοηστον είναι.

Michtsein, bas, non esse; mors; interitus [ûs]: το ούκ είναι το μη είναι.

nichtonutig, inutilis; nequam; nihil: οὐδενὸς ἄξιος nieberfliegen, volo deorsum; devölo : καταπέτεάχρηστος [ον].

[ητος] άχρηστία.

Nichtsthuer, homo deses: o angantos andgonos. Nichtsthun, bas, desidia: ή ἀργία ἀπραγία.

nichtswerth, swurdig, nequam; nibili; improbus: ovδενός άξιος · οὐδαμινός · ἀνάξιος [ον] | - bon Din= gen, vilis: φαυλότατος | - ein n. Mensch, nebulo: δ σχοτίας ούτιδανός | - Adv., nequiter; turpiter: άναξίως πάπιστα.

Nichtewurdigfeit, nequitia; improbitas; vilitas: rò

ούδεν [ενός] ή ούδενεια άναξία.

Midtwiffen, bas, inscientia: ή άγνοια το ούπ ob. μη είδέναι.

Richtwollen, bas, nolle: το μή βούλεσθαι.

Nichtzahlung, im Falle der R., si non solverit: el un ἀποτίνεται.

niden, nato : veveir diaveveir | - beifällig n., annuo3 [nui, nûtum]: ἐπινεύειν τινί | - s., das N., nutatio capitis: ή νεύσις [εως] το νεύμα.

nic, numquam; nulle tempore: ovnote ovdénote |noch n., numquam antea: ουποτε πρόσθεν - und n., nec unquam: οὐδέ πώποτε | - n. mehr, numquam: οὐδέποτε.

Riege, f. Michte.

nieder, Adv., deorsum: κάτω | - auf und n., sursum deorsum: ἄνω καί κάτω | - n.! procumbe! procumbite! prosterne! prosternite! κατάβαλλε! καταβάλ-Lere! | - in Berbalzusammenseigungen meift mit de ..., νατα... ὑπο...

niederbengen, deflecto [flexi, xum]: κατακάμπτειν nαταηλίνειν | - fid) n., inclîno¹: καταηλίνεοθαι | -fig., deprimo³ [pressi, ssum]; afllîgo³ [xi, ctum]: ταπεινοῦν συστέλλειν.

nieberblicen, (feben), dejicio3 [jeci, ctum] oculos (in terram): κάτω βλέπειν.

niederbohren, f. burchbohren, bohren (in den Grund). niederbreden, f. abbrechen.

niederbrennen, I)a., deûros [ussi, ustum]; concremo1: κατακαίειν· καταφλέγειν | — II) n., conflagro'; deflagro': κατακαίεσθαι καταφλέγεσθαι | - bað Feuer ift niebergebrannt, ignis consumptus est: rò πύο έφθαρται.

niederbücken, fich, demitto3 [misi, ssum] me: κατα-

πύπτειν συγκύπτειν.

niederdruden, deprimos [pressi, ssum]: πιέζειν καταπιέζειν | - fig., frango3 [fregi, fractum]: ταπεινοῦν συστέλλειν.

niederfahren, 1) a., prosterno's [stravi, stratum]: έλαύνοντα άνατφέπειν - II) n., delâbor³ [lapsus]; deferor3 [delatus, deferri]: καταφέρεσθαι κατίέ-

nicberfallen, decido3 [idi, o. Sup.]; procido3; delabor3; prolabor3 [lapsus]; deferor3 [delâtus, deferri]; procumbos [cubui, cubitum] in genua: καταπίπτειν. συμπίπτειν προπίπτειν - ale Bittenber, procumbo3 ad genua cjs: προςπυνείν τινα· προςπίπτειν πρός τὰ γόνατά τινος | - als Anbetender, procumbens humi veneror qm: προςπίπτοντα θεραπεύειν τινά bom himmel n., labors od. defluos [fluxi, xum] de coelo: καταφέρεσθαι ούρανόθεν.

σθαι καθίπτασθαι καταφέρεσθαι.

niebergehen, I) a., & B., es geht nag nieber, nebulae! decidunt; rorat: δρόσος καταφέρεται · ψακάζει -II) n., dedûcor3 [ctus]; demittor3 [missus]: καταφέρεσθαι | - bon ber Conne, occido3 [idi, casum] : δύνειν δύεσθαι καταδύεσθαι.

niederhalten, teneo' [nui, ntum] depressum: καθιέναι κατέχειν | - fig., comprimo [pressi, ssum]: συμπιέζειν συνθλίβειν.

niederhängen, dependo3 [di, sum]; propendo3: nata-

κοεμάννυσθαι έκκοεμάννυσθαι.

niederhauen, caedo3 [cecidi, caesum]; concido3 [di, sum]; trucido¹: κατακόπτειν· συγκόπτειν· κατα-βάλλειν· παίειν | - Ψδάιδει n., sterno³ [strâvi, strâtum] silvas: ἀποτέμνειν δένδοα | - s., bas A., caedes; tracidatio: ή κατακοπή · σφαγή.

nieberhocken, stauern, conquiescos; subsido3 [sedi, sessum] in genua: πτήσσειν ὑποπτήσσειν οκλά-

ζειν υποκαθίζεσθαι.

niederfippen, delabor3 [lapsus]; deferor3 [delatus, deferri]: καταφέρεσθαι.

nieberflappen, demitto3 [misi, ssum]; submitto3: nadiévai. nieberfnieen, procumbo's [cubui, bitum] in genua:

καθίζεσθαι είς γόνυ προπίπτειν είς τὰ γόνατα. nicbertommen, pario3 [peperi, partum]; edo3 [didi,

ditum] partum: tinteiv. tenvoyoveiv. logeveodai |mit einem Cohne n, pario3 filium: ἀποκυείν παίδα. nieberlaffen, demitto3 [misi, ssum]: καθιέναι ' υφιέ-

ναι χαλάν | - fich n., (f. b. a. fich fegen), consido³ [sêdi, sessum]; resido³ : καθίζεσθαι | - (f. b. a. fich wo n., feinen Bohnfit aufichlagen), constituos [tui, tûtum] sedem ac domicilium: ἐποικεῖν χωρίω τινί. Miederlande, Belgium | - Einw., Belga | - Adj., Bel-

gicus.

miederlegen, pôno3 [posui, situm]; depôno3; κατατι-Bέναι ἀποτιθέναι - in ber Schahkammer n., refero [retŭli, relatum, referre] in aerarium: παρακατατίθεσθαι άγρύριον είς το ταμείον | - fld n., procumbo3 [cubui, bitum]; sterno3 [stravi, stratum] corpus; decumbo3; recumbo3: κατακλίνεσθαι κατακείσθαι | - (f. b. a. ju Bette gehen), eo fivi, itum] dormîtum: มอเมลัดชิลเ นละสมอเมลัดชิลเ | - (f. b. a. betitägerig werben), aegra valetudine oppressus decumbo 3 [cubui, cubitum]: καταπίπτειν | - fid) auf etro. n., recambos in re: naranliveodat êni tivos fig., entsagen, deponos [posui, situm]: extoracoau -Das Amt n., abdico me magistratu: έξίστασθαι άφzns | - bie Waffen n., discedo3 [cessi, ssum] ab armis: κατατιθέναι τὰ ὅπλα.

niedermachen, herunterfaffen, demitto3 [misi, ssum] : καθιέναι καταβάλλειν | - f. a. nieberhauen.

niebermahen, f. abmaben.

niedermegeln, f. nieberhauen.

niederreißen, ju Boben reißen, dejicio3 [jeci, ctum]; sterno³ [stråvi, stråtum]; prosterno³: καταβάλλειν ανατρέπειν· κατασπάν | - f. a. einreißen.

niederreiten, jmbn, proculco 1 qm equo: έλαύνοντα τῷ ἵππῳ καταπατεῖν.

Mieberrhein, Inferior pars Rheni.

nieberfabeln, f. nieberhauen.

niederschiegen, I) a., dejicio3 [jeci, ctum] ob. conficio * [fêci, fectum] telo: καταβάλλειν κατατοξεύ- πειν καταβάλλειν - II) n., collâbor ; concido *

ειν · κατακοντίζειν | - II) n., deferor [delâtus, deferri]: καταφέρεοθαι· κάτω φέρεσθαι.

nieberichlagen, I) a., affligo a [flixi, ctum] terrae ob. ad terram; prosternos [stravi, stratum]; caedos cecidi, caesum]: κατακόπτειν καταβάλλειν | - bie Augen n., dejicio³ [jêci, jectum] oculos: κάτω βλέ-πειν | - vor imbm die Augen n., submitto³ [mīsi, ssum] oculos cui: δυςωπείσθαί τινα | - fig., (f.b.a. bampfen), sedo!: ovotélleir. xatéleir. maveir | ein nieberichlagenbes Mittel, medicamentum quod sanguinem agitatum sedat: τὸ ἄκεσμα τὸ καταπραῦνον το αίμα | - (f. b. a. unterbriiden), comprimo3 [pressi, ssum]; opprimo3: ταπεινούν ααταπλήττειν | - eine Anflage n., aboleo2 [levi, litum] accusationem : διαλύειν την δίκην | - (f. b. a. entmuthigen), afligo³ [flixi, ctum]: λυπείν· άθυμίαν παφέχειν τινί· ταπεινούν | - jmon n., affligo3 animum ejs: άθυμίαν έμποιείν τινι | - jmb8 hoffnung n., infringo3 [frêgi, fractum] spem cjs: έξελεῖν τινος την έλπίδα - nics bergeschlagen, f. d. | - II) n., concido' [di, sum]; corruo's [rui]: καταφέρεσθαι· καταπίπτειν· καταφ-

nieber chmettern, affligos [flixi, etum] ad terram; prosterno3 [stravi, stratum]: καταστρωννύναι κα-

ταβάλλειν.

niederschreiben, f. auf: und nachichreiben.

niederfeben, auf bie Erbe, demitto3 [misi, ssum] oculos in terram: κάτω βλέπειν - auf etw. n., intueor* qd: καθοράν έφοράν τι.

niedersenden, demitto3 [misi, ssum]: καθιέναι.

nicberfenten, demitto3 [misi, ssum]: nadiéval voiέναι |- ins Waffer n., demergo's [mersi, sum]: καταδύειν καταποντίζειν τι |- flch II., procumbo's [eubui, bitum : κατασκηπτειν είς τι.

niederfehen, ponos [posui, situm]; depono1: καθίζειν | - fld n., consido 1 [sêdi, ssum]; resido 1: κα-Digeovar καθήσθαι | - fig., (f. b. a. anordnen), constituo" [ŭi, ûtum]: καθιστάναι | - Richter n., constituo3 [tai, tûtum] judiciam: καθιστάναι διnagtag.

nieder fein, fich niedergelegt haben, recubui: nadqueνον είναι | - nieberliegen, cubo [bui, bitum]; jaceo ::

κατακείσθαι.

nieberfinfen, resido3 [sêdi, sessum]; subsido3; collabor3 [lapsus]; corruo3 [rui]: καταπίπτειν συμπίπτειν καταφέρεσθαι.

niederfigen, f. niederfegen, fich.

nieberftampfen, f. niebertreten.

niederstauchen, arieto' in terram :

niedersteden, confodio3 [fodi, fossum]; configo3 [fixi, xum]: σφάττειν κατασφάττειν κατακτείνειν τφ ξίφει.

nieberfteigen, descendo3 [di, sum]; degredior3 [gressus]; demittos [misi, ssum] me: καταβαίνειν | - 8., bas R., descensus [ûs]: η κατάβασις [εως].

niederstoßen, dejicios [jeci, ctum]; prosternos [stravi, stratum]: ἀνατρέπειν · καταβάλλειν | - f. a. nieberftechen.

niederstrecten, sterno3 [stravi, stratum]; prosterno3:

καταβάλλειν.

niedersteigen, I) a., proruo3 [rui, rutum]; prosterno3 [stravi, stratum]; praecipito1: καθαιφείν κατερεί[di, o. Sup.]; corruo [[rui]; do 1 [dědi, dátum] me prae-nichertrāchtig, illiberâlis; abjectus; turpis; improcipitem: καταπίπτειν καταφέρεσθαι καταφέρειν. bus; foedus: ἀνελεύθερος [ον] κακοήθης [ες] κά-

Miederfoudjell, l) a., mergo³ [mersi, sum]; demergo³; submergo³; καταδύειν [— 11) n., mergor³; demergor³; submergor³: καταδύεοθαι καταδύναι.

miederfreten, protero3 [trîvi, trîtum] pedibus; conculco1; proculco1: καταπατεῖν.

niederfrinken, jmon, depôno (pösui, situm) qm vino: κατατιθέναι τινα οίνω.

niedertropfen, destillo : καταστάζειν.

niederwersen, sterno³ [stråvi, stråtum]; prosterno³; affligo³ [flixi, etum]; dejocio³ [jēci, etum]; deturbo¹: καταβάλλειν ἀνατφέπειν καθαιρείν [-imbn auf die Erde n., do¹ [dědi, dắtum] qm ad terram: καταβάλλειν τινά πρός γῆν [- flợ) n., adjício³ [jêci, etum] me: καταπίπτειν [- bor imbm n., procumbo³ [cübui, euditum] ad pědes ejs: προςκυνεῖν τινα.

niederzerren, siehen, deträhos [xi, ctum]: καθέλ-

κειν κατασπάν.

niederbeugend, gravis; acerbus: βαφύς [εῖα, ύ]· ταπεινωτικός.

Diebere, ber, bie, bas, f. niebrig.

Diebergang, f. Untergang.

niedergeschlagen, humilis; demissus; abjectus; assictus; timidus: κατηφής [ές] άθυμος [ον] ταπεινός | - ctw. n., subtristis: ὑποκατηφής [ές] | - fehr n., gravissime assictus: ταπεινότατος | - n. feln, demisso sum animo: ἀθυμεῖν καταθυμεῖν ἀθύμως ἔχειν | - n. werden, abjicio [jêci, ctum] animum: ἄθυμον γίγνεσθαι | - im Schmerze n. werden, debilitor dolore: ἀσθενή γίγνεσθαι ἄλγει | - Adv., humili animo; demisse: ἀθύμως ταπεινώς.

Niedergeschlagenheit, animi demissio; animus demissus ob. abjectus; tristitia: ή κατήφεια άθυμία

ταπεινότης [ητος].

Miederkunft, partus [ûs]; puerperium; tempus pariendi: ὁ τόκος ἡ λοχεία· τεκνογονία | - είπε M. dur gehörigen Zeit, partus justus: ὁ δίκαιος τόκος |- είπε fchwere M., p. difficilis: ὁ χαλεπὸς τόκος |- είπε fchwere (leichte M., p. facilis: ὁ ῥάδιος τόκος | - είπε fchwere (leichte) M. haben, enftor [μίsus od. nixus] difficilius (facile): τίκτειν χαλεπῶς (οκοδιως) - fic ift der M. nahe, jam appropinquare partus videtur: ὁ τόκος έγγυς είναι δοκεί.

Nieberlage, eines herres, clades; strages; interaccio: ή ήντα· τὸ ήττημα· ή σφαγή | - eine N. anrichten, do 1 [dědi, dătum] od. edo 3 [didi, ditum] stragem: σφαγήν ποιείν | - imbm eine N. beibringen, infero [intuli, illâtum, inferre] cladem ευέ: σφαγήν ποιείν τενι | - eine N. erleiden, accipio 3 [εθρί, ptum] cladem: ήττασθαι· πληττεσθαι | Ort jur Aufundhme bon Waaren 1c., borréum; cella: ή παράθεσις [εως]· ἀποθήκη | - für Menichen (δ. B. Diebe), receptaculum: ή ὑποδοχή καταφυγή.

Nieberlassung, das Nieberlassen, demissio: ἡ κάθεσις [εως] | - Colonie, colonia: ἡ κατοικία | - cine N. wo anlegen, constituo [tui, tâtum] coloniam in loco quo: κατοικίαν ποιείν έν τοπο τινί.

Niederlegung, dur Ausbewahrung, depositio: ή κατάδεσες [εως] | - N. eines Aintes, abdicatio muneris: ή άποκήρυξες [εως]· κατάλυσες [εως].

η αποκησυς (εως) κατακους (εως). Richerstadt, urbs inferior; pars urbis inferior: ή κάτω πόλις.

Freund, bautfc. lat. gried. Borterb.

nicbertradtig, illiberalis; abjectus; turpis; improbus; foedus: ἀνελεύθερος [ον] ναανήθης [ες] νάκιστος πονηφός | - n. Geiz, sordes: ὁ ὁνπος ἡ φιλαργυρία |- Λdv., illiberaliter; turpiter; abjecte; foede: ἀνελευθέρως πονηφώς.

Nieberträchtigleit, illiberalitas; animus abjectus; improbitas: ἡ ἀνελευθερία: πονηρία: μοχθηρία |nieberträchtige Hanblung, dedĕcus [ŏris]; consilium foedum: τὸ πραγμα κάκιστον: τὸ κακούργημα.

Riederung, locus demissus: τὰ κάτω.

niederwarts, deorsum: κάτω.

nichlid), belius; venustus; nitidus; elégans: πομψός καλός λεπτός γλαφυρός | - n. Εάθρειφει, res minûtae: τὰ μπρότατα | - Adv., belie; eleganter: πομψώς καλώς.

Miedlichfeit, venustas; nitor; elegantia: ή κομψό-

της [ητος] · γλαφυρία · τὸ κάλλος.

Niedrigfelt, humilitas: ταπεινότης [ητος] | - M. ber Stimme, gravitas: ἡ βαφύτης [ητος] | - M. bes Prelfes, vilitas: ἡ εὐωνία: εὐτέλεια | - M. bes Standes, ignobilitas genĕris: ἡ δυςγένεια: ἡ τοῦ γένους ταπεινότης | - M. ber Dentungδαrt, illiberalitas: ἡ ἀνελευθεφία.

niemals, f. nie.

Niemand, nemo; nullus: ovoels [eula, év] · undels |- aud N., nec quisquam; ovoé res.

Niemandefreund, nulli amicus: ovdert pllos.

Riemen, Ff., Nemenus.

Micre, ren; renes: à vemços.

Nierenbeschiverung, morbus ob. dolor renium: ή νεφρίτις [ιδος] | - an einer A. leiden, laborol ex renibus: νοσείν έν νεφροίς.

Nierenbraten, caro et renes vituli: tò ngéas nal ol respod poszagior.

Rierenentzundung, nephrîtis: & vepeteis [coos].

Nierenfett, adeps renium: τὸ στέας τὸ περί τοὺς νε-

nierenförmig, similis renibus: νεφφώδης [ες] | Adv., specie renium: νεφφωδώς.

Nierenschmerz, dolor renium; to alyos vegçov.

Nierenstein, calculus: ή λιθίασις [εως] το λιθάριον.

Nicfemittel, sternutamentum: τὸ πταρμικόν φάρμακον

nic[en, sternŭo³ [nŭi]; sternûto¹: πτάρνυσθαι· πταίρειν | - noch einmal n., itĕro¹ sternutationem: πάλιν πτάρνυσθαι | - öfter n., frequento¹ sternu-

tationes: nollang nraigery | - wenn imb nieset, zur Gefundheit fagen, saluto 1 sternutamentis: χαιρετίζειν τινά πταίροντα | - s., sternutatio: ὁ πταρμός. Niesepulver, sternutamentum: το πταφμικόν φάρисков.

Miesewurd, helleborus; veratrum: o ellebogos.

Niefemurzwein, belleborîtes : & Ellebooitng.

Miegbraud), usûra; usus [ûs] fructus [ûs]: ἡ κάρπωσις [εως]· καρπεία· έπικαρπία.

Niegbraucher, usufructuarius; usuarius: ò gowus-

νος καρπούμενος.

Niet = Rägelchen, clavulus : rò névrgov | - n. u. na= gelfeft, fixus: όχυρος βέβαιος ευσταθής [ές] loxvoos.

Niete, in der Lotterie, sors inanis: o nevos uliquos. mieten, figo [fixi, xum] clavulo: nadnlovy flois

συμπηγυύναι.

Nilpferd, hippopotamus: o innonorquog.

nimmer, niemals mehr, numquam post: ovnore οὐδέποτε | - f. b. a. nie.

nimmermehr, minime; minime vero: ovn god' ove οὐδέποτε.

Nimmerfatt, homo nimium guldsus: anlygros [ov]. άκορεστος [ον].

Mimwegen, Noviomagus; Noviomagum.

nippen, bon etw., degusto 1 qd: yevec dai rwog.

nirgend, =0, nusquam; nullo loco: οὐδαμοῦ· οὐδαμη | - fonft n., nusquam alibi: αλλοθι ούδαμού | n. in ber Welt, nusquam gentium: οὐδαμοῦ γῆς n. hin, n. wo, n. wohin, nusquam: οὐδαμόσε.

Nifthe, aedicula; zothecula: τὸ θύρωμα κοίλον. Nismes, Rimes, Nemansus; Nemansum | - Adj., Nemanseusis.

Misse, Gier ber Läuse, lendes: al novideg.

nisten, nidifico : veotteveiv veotteiav noieiovai |s., bas N., opera nidificandi: ή νεοττεία νεόττευous sws .

nivelliren, bas Waffer, libro aquam: Eferagew to τοῦ ὕδατος ΰψος | - s., bas N., libratio aquae: ή

λοοδροπία του ύδατος.

Nibellirer, librator: o boootatys.

Mige, nympha: ή νύμφη. Mizza, Nicaea; Nicia.

Moailles, Noviliacum.

Roblesse, s. Abel.

Mocera, Nuceria.

noch, b. ber Beit, adhue; (usque) ad id tempus; ad id ; etiam: eti | - noch immer, etiam nunc; usque ; alii: Eti allot | - n. genquer, accuratius etiam: Eti ακριβέστερον | - n. bazu, supra; praeterea: καλ ταύτα | - n. fo, quantumvis: ώς πάνυ μάλα καίπερ · όσον βούλει | - n. einmal, iterum; denuo; de integro; rursus: αύθις πάλιν | - n. cinmal fobiel, alterum tantum: dls rosavra | - n. einmal fo groß, Nord-Drittel-Oftwind, aquilo: o Bookag.

duplo major: διπλάσιος το μέγεθος |- weber... noch, f. weber.

nochmalig, repetitus: ὁ, ἡ, τὸ αὐθις · δεύτερον | auch mit iterum zu einem partie.: πάλιν | - z. B. auf n. Erinnern von meiner Seite, iterum a me monitus: πάλιν αεκελευσμένος ὑπ' έμοῦ.

nodymals, iterum; denuo; rursus: πάλιν αύδις.

nordlid), septentrionalis; in septentrionem spectans; aquilonâris: πρός ἄρκτον τετραμμένος άρκτικός. βόρειος | - Adv., ad septentriones versus: πρός αρκτον | - fld) n. menden, inflecto3 [xi, xum] cursum ad septentriones: τρέπεσθαι προς άρκτον | n. liegen, vergo3 ad septentriones: κεῖοθαι πρὸς άρμτον.

Moscl, sextarius: ή κοτύλη.

Möselden, sextariolus: ή μικοά κοτύλη.

nothig, necessarius: άναγκαῖος προςήκων [ουσα, ον]: ἐπιτήδειος [ον]: δίκαιος. χοηστός. Ικανός [n. Dinge, quae ad vitam necessaria sunt: τὰ πρὸς τον βίον άναγκαῖα, εξπιτήδεια | - n. Falls, f. (im) Rothfall | - mit allem Rt. verfeben, orno' atque instruo⁵ [xi, ctum] qm omnibus rebus: παρασκευάζειν τινά τοῖς άναγκαίοις | - eð ift etw. n., opus est gd ob. quâ re: δεί ἀναγκαϊόν έστι ανάγκη (έστί). 204 | - es ift n., ju 2c. od. bag 2c., opus est e. inf.; necesse est ob. oportet mit acc. c. inf.; est, quod od. eur etc.: ἀνάγηη (ἐστίν) mit acc. c. inf. | - ich habe ctw. n., opus est mihi re; egeo² od. indigeo² re: δεῖ μοί τίνος · δεῖσθαί τίνος · ἐνδεὰ εἶναί τινος · ἐνδεὰς ἔχειν τίνος | - ich halte für n., etw. ξu
thun, puto¹ qd faciendum: ἀναγκαῖον νομίζειν τι· ήγεισθαι δείν τινος, «ποιείν τι] - etw. n. maden, exigo3 [êgi, actum] qd: δείσθαί τινος.

nöthigen, imbn zu etw., côgo³ [coëgi, coactum] qm ad qd; cogo³ qm vi; addûco³ [xi, ctum] qm ad qd: άναγκάζειν, προςάγειν, άξιοῦν τινα (ποιείν τι) | imbn gum Gestandnig n., cogo's qm ut fateatur: αναγκάζειν τινα ομολογείν | - flch genöthigt seben, cogor3: avayxateodat | - in engerer Bedeutung (f. b. a. bringend bitten), etiam atque etiam rogo1 qm: κελεύειν· παροφμάν· προτρέπειν | - jmbn zum Effen (Trinfen) n., invîto' qm cibo (poculis): naoanaleiv tiva eodiew, =niveiv | - fich nicht n. laffen, invîto me largiter: πολύ ευωχείσθαι | - s., baθ R., vis; invitatio: ή αλησις προτροπή.

Möthigfeit, necessilas: ή χρεία.

Homade, nomas [adis]: o vouces [ados].

Romadenvolf, f. Romade.

nomabifd), burch ben gen. b. nomas: voucouros.

Monne, virgo christiano ritu cultui divîno sacrâta; monacha: ἡ ἀσκήτρια ἡ ἡσυχάστρια | - M. werden, sacror cultui divîno: ἀσκήτριαν γίγνεσθαι.

Monnenfloster, coenobium monacharum: το άσκητριών κοινόβιον.

Monnenleben, vita monacharum: o των ασυητριών

Rord, Mitternachtsgegend, septentriones; regio septentrionalis: τὰ πρὸς ἄρμτον· τὰ βόρεια [ων] |nach R. liegen, vergo2 ad septemtriones: neigval πρός άρκτον | - Morbwind, f. b.

Nord-Drittel- Nordwest-wind, thraseias: o Goaonlag.

Morben, Mitternachtsgegenb, f. Rorb.

nordifd, f. nörblid.

Mordland, regio septentrionalis; regio in septentrionem spectans: τὸ πρὸς άρκτον.

Morblander, qui incolit regiones in septentrionem spectantes: ὁ ἐν τοῖς πρὸς ἄρκτον οἰκῶν ὁ ἐκ τούν πρός άρκτον.

Nordlicht, -schein, lumen nocturnum a septentrionibus oriens: το φως [φωτός] το προς τον άρχτον

φαινόμενον το άρκτικον φως.

Mordluft, aura boreae: ἄνεμος ὁ ἀπ' ἄρκτου φερόuevog.

nordöfflich, spectans inter septentriones et orientem solem: προς άρκτον τε και την ήλίου άνατολήν.

Mordost (Nordostwind), (ventus) aquilo: o namias |-(norboftl. Simmelegegenb), partes aquilonis; regio aquilonáris: τὰ πρὸς καικίαν.

Nordoffwind, j. d. Bor.

Mordpol, septentrio; polus aquilonâris: ò aquinde πόλος αί άρκτοι.

Mordice, mare Germanicum: ή πρός άρκτους θά-LOCTTO.

Mordfeite, partes aquilônis: τὰ πρὸς ἄριτον τείνοντα.

Morbstern, septentrio: o, n aqueog.

nordwarts, '(norblid), ad septentrionem versus; πρός άρατον.

Rordwest, (Nordwestwind), caurus: o doyestis [ov] - (Nordweftgegend), regio inter septentrionem et occasum solis spectans: τὰ πρὸς ἀργεστήν.

norbwefflid), spectans inter septentriones et occasum solis: πρός άρκτον τε και ήλίου δυσμάς.

Nordwestwind, f. Nordwest.

Mordivind, ventus a septentrionibus oriens; borcas (veutus); aquilo: ò βορέας [ov]. ò βορόας [a].

Morm, f. Regel, Richtschnur. Mormanbie, Normannia.

Morthumberland, Northumbria.

Mortvegen, Norvegia; Norvigia | - Einw., Norvegi.

Mortvich, Norvicum; Nordovicum.

Motar, sills, scriba publicus; signator: younuarers [έως] · ὁ νομικός.

Notariat, munus [eris] scrîbae publici: zò koyov

γραμματέως, =νομικού.

Rote, Anmertung, f. b. - fleine Rechnung, ratiuneula; index: το λογίδιον ο μιπρος λογισμός | - Mujit: geichen, signum soni ob. vocis: το σημείον (μουσιко́v) | - Schreiben eines Gefandten, literae: ή виστολή.

Notenbud), liber modorum musicorum: το τών ση-

μείων (μουσικών) βιβλίον.

Noth, I) bie Muhe, labor; negotium; molestia: o noνος τὰ πράγματα | - jmb ob. etw. macht mir A. (ich habe mit jmbin ob. etw. meine R.), qs ob. qd facessit3 negotium ob, affert3 molestiam mihi: πράγματα παρέχειν τινί | - feine liebe Dt. haben, satis agos [egi, actum] rerum mearum: πολλά πράγματα έχειν. πονείν· κάμνειν | - jur R., f. faum.

II) (Rothwendigfeit), necessitas: ή ἀνάγκη | - aus R., necessario; ex necessitate: avayun | - ohne R., nulla re cogente; sine justa causa: En negionolas Rothstand, f. Roth III.

exovoims - fich ohne M. fürchten, fingos [nxi, ictum] inanes metas mihi: μάταιον φόβον ποιείσθαι | wenn es die R. erfordert, si necesse est; si usus veniat: el yon el avagnación ésten | - aus ber N. eine Tugend machen, pareo2 necessitati: πείθεσθαι τη ανάγκη | - R. bricht Eisen, necessitas ultimum ac maximum telum est: ή ἀνάγκη τὰ μέγιστα τελεί.

111) (bedrüngte Lage), angustiae; disseutas: ή απορίαι αι απορίαι αι ανάγκαι ή αμηχανία τα δεινά ή ταλαιπωρία | - bie außerste M., angustiae summae: ή έσχατη, μεγίστη απορία etc. | - in M. fein, sum in angustiis: έν δεινοίς είναι άπορείν | in N. gerathen, addûcor³ [ctus] in angustias: ἀφικέσθαι εἰς ἀποφίαν | - (bah. f. v. a. Mangel), inòpia: ή ἔνδεια· ἀπορία | - in R. gerathen, redigor3 actus | ad inopiam: els avaynas Eunintein | - (f. b. a. Giend), miseria; calamitas; res afflictae: ή ταλαιπωρία · δυςτυχία · τα δεινά | - (f. b. a. Befahr). periculum; discrimen: ὁ κίνδυνος το δεινόν | - εδ ift M. da, laboratur: είς κίνδυνον, ἀνάγκην ἀφίκται |es hat feine R., res est in portu: αίνδυνος, φόβος ούδείς έστιν | - e8 hat feine N. mit mir, res mea salva est: τὰ πράγματά μου καλῶς ἔχει.

Nothanker, ancora ultima: ή ίερα άγκυρα.

nothdurftig, tenuis; parcus; mediocris; exilis; jejūnus: ἐνδεής [ές] · μέτριος · ἄπορος [ov] | - Adv., aegre; vix; parce; mediocriter; modice: ένδεως. μετρίως απόρως.

Nothburftigfeit, tenuitas; mediocritas; ή εὐτέλεια.

στενότης [ητος].

Rothburft, (Beduriniffe), A) des Lebens, victus [us]; res ad vitam necessariae: τὰ ἀναγκαῖα ἡ χοεία bie tägliche R., usus [ûs] quotidianus: ή καθ' ήμέραν τροφή | - B) bes Leibes, requisita naturae: τὰ ἀναγκαΐα της φύσεως | - feine A. berrichten, ex-onero alvum: ἀποπατεῖν ὑποχωφεῖν προς, -ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα, = ἐπὶ χρείαν ἀναγκαίαν.

Rothfall, im, si opus, usus fucrit; si res postulaverit:

ην τι δέη εί τι δέοι.

nothgedrungen, necessario; necessitate exactus: ¿§ ἀνάγκης ἀναγκαίως.

Rothgrofden, f. Rothpfennig.

Rothhelfer, junds helfer in ber Roth, qui opitulatur inopiae cjs; qui eripit qm ex miseriis: ὁ βοηθός · ὁ έπίκουρος.

Rothhulfe, Buffe in ber Roth, auxilium in rebus adversis latum: ή βοήθεια· ή ἐπικουρία.

nothleidend, inops; miser: ένδεής [ές] · άπορος [ον]. adling.

Nothluge, mendacium a praesenti necessitate extortum: τὸ ἀναγκαῖον ψεῦδος ή πρόφασις τὸ παρακάλυμμα.

Nothpfenning, numi ad subsidium fortunae servati: τὸ ἐπικούρημα ἀπορίας κτημα ἐκλυτήριον τῶν πόνων, εκινδύνων.

nothreif, submaturus; πρόωρος' προώριος [ov]. Mothreife, maturitas festinata: τὸ πρόωρον.

Rothidius, signum periculi: το κινδύνου σημείον 1 einen 92. thun, facio3 [fêci, factum] tormento significationem periculi: σημαίνειν τον άκρον κίνδυνον $(\beta o \lambda \tilde{\eta})$.

Mothstall, vacerrae: al avayual [av].

36*

Rothtaufe, baptismus subitus: τὸ σπουδή βάπτισμα. Mothwehr, defensio contra vim: ή ἄμυνα το άλέ-Enua.

nothwendig, necessarius: ἀναγκαῖος ἀνάγκη | bringend n., maxime necessarius: ἀναγκαιότατος. πασα ἀνάγκη | - Adv., necessario: ἀναγκαίως.

Nothwendigkeit, necessitas: ή ανάγκη το άναγnacov | - unbedingte R., simplex et absoluta necessitas: ή ἐντελης ἀνάγνη | - unbermeidliche N., necessitas falâlis: ἡ είμαομένη ἀνάγνη | - jmon in bie R. berfegen, affero3 [attuli, allatum] necessitatem cui: ἀναγκάζειν τινά· ἀνάγκας προςφέρειν τινί | - in die At. berfett merden, cogor's [coactus]: άνάγκη έστί μοι είς άνάγκην άφικέσθαι.

Rothzucht, stuprum (vitium) mulieri oblatum: ô

βιασμός.

nothguchtigen, offero [obtuli, oblatum, offerre] stu-prum (vitium) cui; stupro! quam per vim: Bicgeσθαι βία μίγνυσθαι γυναικί πρός βίαν συγγενέσθαι γυναικί.

Motification, notificiren, f. Befanntmachung, befannt

(machen).

Rotiz, Rotizenbud, f. Kenntnig, Anmerfebuch.

notorisch, f. befannt.

Mottingham, Nottinghamum.

Novelle, fleine Ergablung, fabella: o podos to pvθάριον μυθίδιον.

Mobember, mensis November: δ ένδέκατος μήν.

Movifiat, tempus tirócinii: ὁ τῆς πρωτοπειρίας χρόνος.

Noviz, monachus nôvitius: ὁ νέος μόναχος | - No= bize, novitia monacha: ή νέα μόναχος.

Mohon, Noviomum; Noviomagus.

Mil, im Mil, subito; puncto temporis: exalgring. άποοςδοκήτως.

Mudel, collyra: ή μαγίς [ίδος] · το ψωμίον ψώμιον. Rubelsuppe, jus collyrium : à μαγίδων ζωμός.

Müance, discrimen: διαφορά.

nüanciren, distinguo3 [nxi, nctum]: ἀπογοαίνειν. Müancirung, distinctio: ή ἀπόχοωσις.

nüchtern, I) jejūnus; impransus; siccus: actros [ον] · απαστος [ον] · αναριστος [ον] · ξηρός | - fig. (f. b. a. gehaltlos), jejūnus: wvzoog aodevig [eg] -- II) nicht unmäßig, sobrius: νηφάλιος [ον]· νήφων [ουσα, ον] | - wieber n. fein, edormivi crapulam: ἀποκραιπαλάν ἀποκραιπαλίζεσθαι έκνήφειν | - fig. (f. b. a. prunflos), sobrius; sanus: σώ-φρων [ον]' μέτριος.

Muchternheit, jejunitas; sobrietas: ή ἀσιτία' ή νηφαλεότης [ητος] ή έγκρατεια ή ψυχρότης [ητος]. τὸ ψυχρον.

Mürnberg, Norimberga | - Adj., Norimbergensis.

nuge, nublid, utilis; fructuosus; salubris; salutaris: χρήσιμος [ον] · χρηστός · ἀφέλιμος [ον] · συμφέρων [ουσα, ον]. σύμφορος [ον]: λυσιτελής [ές]. καλός - n. scin, sum usui; prosum [profui, prodesse]; condûco3 [xi, ctum]: ώφελεῖν τινα συμφέρειν τινί* λυσιτελείν τινι έν καιρώ είναί τινι - Adv., utiliter; bene: χοησίμως χρήστως etc. !- feine Beitn. anwenben, recte colloco tempus: καλώς χρησθαι τῷ χρόνφ : Rußfarbe, color nuceus: τὸ καρύϊνον χρώμα.

εύ τίθεσθαι τὸν γρόνον εἰς καλὸν γρῆσθαι τῶ γρόνω.

Nüglichfeit, utilitas: ή χρηστότης [ητος] · τὸ συμ-

φέρον [οντος] το ἀφέλιμον.

Mull, zero: τὸ οὐδέν [δενός] · οὕτ ἀριθμὸς οὐδείς, ούτε λόγος | - fig., etne R. fein, nibil valeo2: έν ού-δενὸς μέρει είναι ούδεν δύνασθαι | - etn. für R. und nichtig erffaren, jubeo' [jussi, ssum] qd irritum esse; rescindo3 [scidi, scissum] qd: anvoov ti.

Mummer, Bahl, bumerus: ò άριθμός τὸ λάχος

[ovs].

numeriren, (Zahlen aussprechen), pronuntio numeros: καταλέγειν άριθμον | - (mit Zahlen bezeichnen), noto1 numeris: διασημαίνειν άφιθμοίς | - s., das H., numeratio: ή ἀρίθμησις.

Rumismatif, ser, f. Mangfunde, Mangfenner.

mun (jest), nunc; jam; in praesenti; hoc tempore: νου · νον δή · ήδη · έν τῷ νον χρόνῷ | - bon n. an, inde ab hoc tempore: ἀπὸ τοῦ νῦν τὸ ἀπὸ τοῦδε | - n. und nimmermehr, numquam; nullo tempore: οὐδέποτε οὐ | - bei Folgerungen, igitur; quae cum ita sint: οὐν οὕτω δή | - n. aber, atqui: τοίνυν άλλὰ μήν άλλὰ γάρ |- jur Angabe ber Urfache, inde; proinde: ἐπειδή· ἐπειδή δὲ καί | - zu Anfang einer Frage, quid vero?: τί δέ; | - bei Aufmunterungen, age! agite!: ἀλλά· ἀλλ' ἄγε δή.

nunmehr, jam; nunc: νῦν · τὸ νῦν · τανῦν · ήδη | bor n. bier Jahren, quatuor abhine annis: προ τετ-

τάρων έτων τέταρτον έτος τουτί.

nunmehrig, (b. Perfonen), qui nune est: o, n, to vov. παρών [οῦσα, όν]· καθεστώς [ῶσα, ὡς] ! - (von Dingen), hie; haee; hoc: οὐτος · αῦτη · τοῦτο.

mur (beichränfenb), modo; tantum; solum; tantummodo; non ... nisi; duataxat: µovov | - in Berbind. mit pron. rel. burch angehängtes cumque, wer nur, quicumque: ostis av ostisov | - fo oft n., quotiescumque: ὁποσακιςοῦν ὁποσάκις | - wohl (smar) ... n. nicht, quidem . . . sed : µέν··· δέ | - nicht n ... fondern aud, non tantum (modo, solum) ... sed (verum) etiam: ού μόνον ε άλλα καί | - nicht nur nicht, fonbern auch nicht (einmal), non mode (non)... sed ne...quidem: οὐχ ὅτι-, οὐχ ὅπως, ἀλλά, ἀλλὰ καί | - n. baß, tantum quod: μόνον ὅτι | - n. infoweit, daß, dumlaxat hactenus ut etc.; ita ut: έπλ τοσούτον γε, εμόνον ούτως μόνον ώς | - n. sofern ... als, tantum ... quantum: τοσούτον ... όσον | -(bedingend), modo: πλήν· άλλά | - n. daß, modo ut: πλην ως | - wenn nur, dummodo; dum: εί μόνον μόνον εί | - wenn n. nicht, dum ne: έὰν μόνον μή |-(munichend), modo; quaeso: δή· δητα [- n. ju oft, saepius justo: πλεονάκις τοῦ δέοντος.

Ruß, nux: ro nagvor | - walfche R., nux juglans: το βασιλικον κάρυον | - eine taube M., n. cassa: το κενον κάρυον | - eine R. fnacen, frango3 [frêgi, fractum] nucem: άγνύναι κάρυον | - llebertr., eine harte R., res ardua; nodus: τὸ ἔργον χαλεπόν - eine harte R. zu fnaden, - aufzubeigen geben, propono3 [posui, situm] quaestionem difficilem: yaleπον ἔργον προτιθέναι | - feine taube N. um etw. geben, non flocci facio³ [fêci, factum] qd: περί μικρού ποιείοθαί τι' του μηδενός άξιον ήγείοθαί τι.

Rugbaum, nux; juglans; corylus: n nagva.

nugbaumen, nuceus: xaqvivog.

nußfarben, sig, colore nuceo: καρνηρός καρνόxoovs [ovv].

Rughold, materies nucea: τὸ καρύϊνον ξύλον | - ald

Drt, nucetum: ὁ δενδρών καρυών.

Mußfern, nucleus (aucis): τὸ κάρυον ὁ καρύου πυρήν.

Ruffnader, nucifrangibulum: ὁ καρυοκατάκτης [ov].

Μιβοί, οίξαπ πας το καρύινον Ελαιον.

Ruffchale, putamen nucis: to καρύου κελύφανον.

Rufftande, sftrand, corylus: ή καρύα. Rugwald, nucêtum: ὁ δενδρών καρυών.

nutbar, f. nütlich.

Rugbarfeit, f. Rugen.

1. Rugen, ber, utilitas; usus [as]; commodum; emolumentum; lucrum; fructus [ûs]: ή ώφέλεια: τὸ ὄφελος· τὸ συμφέρου [ουτος]· ἡ χοεία· ὁ καρ-πός· τὸ κάφπωμα· τὸ κέρδος | - Μ. bringen, habeo² usum; sum usui; prosum [profui, prodesse]: woeλείν τινα κέρδος, καρπόν φέρειν τινί καλόν, άγαθον είναι τινι ωφέλειαν παρέχειν τινί | - 91. von etw. haben, percipios [cepi, ceptum] fructum Mhmphe, nympha; n Noucon.

cx re: ώφελείσθαι ένε, ἀπόε, παρά τινος καρπόν λαμβάνεσθαί τινος· καρπούσθαί τι | - auf seinen N. benfen, -bebacht fein, servio utilitati; prospicio3 [spexi, spectum] mihi (f. a.: bedacht): έπιμελείσθαι των εαυτού | - zum A. imbs, e re ob. in rem cjs: έπ' ἀγαθο τινος ὑπέο τινος | - fld) etw. zu R. machen, convertos [ti, sum] qd in rem meam: χοῆσθαί τινι · ἀπολαύειν τινός.

2. nuhen, nuhen, utilis ob. usui sum; prosum [profui, prodesse]; conduco [xi, ctum]: συμφέσειν λυσιτελείν· ώφελείν | - fchr n., afféro [attuli, allâ-tum, afferre] magoam utilitatem: μάλα συμφέρειν· μεγάλην ώφέλειαν παρέχειν | - | imbm n., prosum [profui, prodesse] cui; júvo | [[μυί, jútum] qm: λvsitelein tivi copelein tiva | - (f. b. a. benugen), f. b. Nutholz, materia: ή ύλη.

μαβίοθ, inutilis: άχρηστος [ον]· άνωφελής [ες]· ακαφπος [ov] · ασύμφοφος [ov] | - Adv., inutiliter: άχρήστως etc.

Rugniegung, f Riegbrauch.

Rugung, usus [ûs]: ή χοεία· ή χοησις· ή κάρπωσις η έπικαρπία.

D, als Budiftabe, O litera: τὸ ο μικρούν τὸ ο μέγαbas M. und bas D. (Anfang und Enbe), primus atque extrêmus; principium et fines: τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὧ. η άρχη και τὸ τέλος.

0! interj., o! proh! heu! oho!: " αί αί | - ο über 2c., o! c. acc., d. B., o aber mich Ungladlichen, o me miserum!: 6 µot | - 0 ja! sane quidem! scilicet!: μάλιστά γε· μάλα γε· πάνυ μὲν οὖν | - ο nein! mi-nime vero!: οῦδαμῶς· οὐδ' ὁπωςτιοῦν | - ο.. dod)!

(bittenb), quaeso! obsecro!: δή.

ob, wenn, si: el | - ob etwa, si forte: el aoa ' car | ob auch, etiamsi: el nal. éar nal nar | - als ob, tamquam; si; quasi: og. ooneo. og av |- ald Fragepartifet, A) bei einsachen Fragen, num; ne (bem hauptworte bes Sabes angehangt): ze | - ob etwas, ecquid: el ti | - ob imb, ecquis: el tig | - B) bei Doppelfragen, ob...ober, utrum...an; num...an; -ne .. an ; auch nur im zweiten Theile an: πότερον ... η · εἴτε ... εἴτε · η ... η | - ob ... ober nicht, utrum ... necne ob. annon: site... site un' si... n' ov.

Obacht, f. Acht (bie).

Obbach, tectum; deversorium; perfugium: ή στέγη το κατάλυμμα.

Dbeliff, obeliscus: ή στήλη · ο οβελίσκος.

oben, was oberhalb ift, summus: avo | - oben auf bem Berge, in summo monte: ava vov čoovg ' ép' ύψηλοῦ τοῦ όρους - bon o. an, a summo (sc. loco): ἀπο του άκρου άνωθεν - bon o. herab, superne; ex alto; divinitus: avodev | - bon o. bis unten, a summo ad îmum : ἀπὸ τοῦ ἄκρου μέχρι τοῦ κάτω bis o., usque ad summum : μέχρι του ακρου | - bort o., illie: ἐκεῖ· ἀὐτόθι | - (f. v. a. borher), supra: ἐπάνω· ἐν τοῖς ἐπάνω | - wie id) o. geschrieben habe, ut supra scripsi: ώς έν τοῖς ἐπάνω ἔγραψα.

obenatt, prime loco: πρώτος έν τοῖς πρώτοις | - 0. figen, teneo' [aŭi, atum] primum locum: πρώτον, τινος ήγεισθαί τινος.

έν τοις πρώτοις ήσθαι:, καθίζεσθαι | - jmbn o. figen taffen, concedo3 [cessi, ssum] primum locum cui: προκατακλίνειν | - p. ftehen. princeps sum; teneo2 primas partes: πρωτεύειν | - bis o. fullen, compleo [plêvi, plêtum] usque ad summum: exπιμπλάναι.

obenauf, in summo; super: έπιπολης ! - o. fchutten, super aggero1: ἐπιπολης χεῖν | - ο. schwimmen, super nato : έπιπολάζειν.

obendarauf, Adv., supra; insuper: έπιπολής.

obendarein, strein, insuper; ultro: προςέτι πρός τούτοις προς δέ | - o. geben, addo3 [didi, ditum] insuper: προςτιθέναι έπιτιθέναι.

obenher, superne: avadev.

obenhin, superne; in summo: έπιπολης | - fig., nicht genau, leviter; levi brachio; cursim; negligenter: ἐν παρέργος · ἐκ παρέργος · ἀς ἐν παρόδω · ἀμεlos | - etw. o. betreiben, tracto1 qd in transitu; πράττειν τι έκ παρέργου | - o. betrachten, percurros [rri, rsum] qd eculis: Dewgeiv, σκοπείν τι άμελως, =έκ παρέργου.

obenstehen, supersto1 [stiti, statum]; sto1 primo loco: πρωτεύειν | - fig., supra scriptus ob, dictus sum: έν τοῖς ἐπάνω γεγοαμμένον οδ. είσημένον

Oberadmiral, praepositus toti officio maritimo: ò ναύαρχος · κυριώτατος της ναυτικής δυνάμεως.

Oberarm, lacertus: o foaziwu [ovos].

Dberauffeher, custos primus: o προστάτης [ov]. o apywr [ovtos] ! - D. einer Cache, praepositus toti rei: ὁ προστάτης, ὁ ἄρχων τινός.

Oberaufficht, prima cura ejs rei: ή προστασία έπιτροπεία ή πρώτη | - bie D. über etw. führen, praesum [praefui, praedesse] toti rei cui: προστατείν Dberbalten, trabs superior: ἡ ἄνωε, ἀνωτέρα δουός. Dberbefehl, summa rerum; imperium: ἡ ἀρχή· ἡ ἡγεμονία | - ben D. haben, těneo² [nửi, ntum] summam imperii; praesum [praefůi, praeesse] summae imperii: ἄρχειν ἡγεῖσθαι ἡγεμονεύειν | - imbui ben D. geben, deféro [tửi], lâtum] ferre ad qm summam rerum: ἐπιτοέπεινε, παραδιδόναι τὴν ἡγεμονέανε, τὴν ἀρχήν τινε! - unter jimbê D. stehen, parèo² imperio cjs: εἶναι ὑπὸ τῆ ἀρχῆν τινος.

Dberbefehlshaber, dux summus; imperator: o do-

χων [οντος]· ὁ ἡγεμών [όνος]. Oberbein, ganglion: τὸ γάγγλιον.

Oberhette & mattack

Oberbette, f. Bettdecke.

Dberbifchof, (Ετζύ.), archiepiscopus: ὁ ἀρχιεπίσιοπος.

Dberblatt, bractea ob. lamina superior: τὸ ἄνω πέταλον | - b. Pflzn, folium superius: τὸ ἄνω φύλλον. Dberboden, summa pars domûs: τὸ σανίδωμα ὑπέοτατον.

Obercommando, f. Oberbefehl.

Oberdeck, tabulatum superius ob. summum: τὸ σανίδωμα ὑπέρτατον.

Oberbede, f. Bettbede.

obere, der, die, daß, dem Naume nach, supërus; summus; suprêmus: δ, ή, τὸ ἄνω, = ὕπερθεν· ὑψηλός· ἀνώτερος | - (der Reihenfolge nach), superior: ὑπέρτερος· πρότερος | - (der Bürde nach), superior dignitâte: προέχων [ονσα, ον]· μείζων [ον] | - die Oberen, praefecti; qui praepositi sunt: αί ἀρχαί· οί προστάται.

Oberfeldherr, imperator; dux summus: ὁ ήγεμών

[όνος] ' ὁ στρατηγός αὐτοκράτωρ.

Dberfläche, burch das Adj., summus: τὰ ἄπρα [ων] · ἐπιφάνεια] - bie D. ber haut, summa eutis: τὰ

του χρωτός άκρα.

oberflächlich, fig., levis; parum diligens ob. accurâtus: ἐπιπόλαιος [ον]· ποῦφος · οὐδαμῶς ἐσπονδασμένος · οὐπ ἀπριβής [ές] | - cin o. Gelehter, homo leviter literis imbûtus: ἀνήρ φαύλως σοφός, «πεπαιδευμένος | - Adv., leviter: ἐπιπολαίως · πούφως · φαύλως.

Oberfuß, Fußwurzel, Larsus: o tagoog.

Obergericht, judicium summum: το μέγιστον δικαστήφιον.

Obergewalt, f. Oberherrschaft.

oberhalb, supra ob. super e. acc.; in superiore parte: ανω υπέο τινος.

Dberhand (f. v. a. Handwurzel), prima palmae pars: δ καφπός ' - fig., principatus [ûs]; victoria: τδ κοάτος ' ἡ νίκη | - bie D. befommen, supëro '; vinco ' [vici, victum]; fio ' [factus, fiēmi] - od. discêdo ' [cessi, saum] superior: περιγίγνεσθαί τίνος ' νιαὰν τίνα ' καθύπερθεν γίγνεσθαί τίνος ' προτερείν τίνος | - v. Gefegen, valéo ' : ἰσχύειν · δύνασθαί.

Oberhaupt, caput; princeps: ὁ ἄρχων [οντος] προ-

στάτης [ου] ήγεμών [όνος].

Oberhaut, epidermis : ή έπιδεομίς [ίδος].

Dberhemd, indusium: netwolonos o enerovels.

Dberherr, domínus; princeps; imperâtor: ὁ ἄρχων [οντος]· τύραννος· ὁ βασιλεύς [έως] |- D. [είι, těneo² [uŭi, ntum] principâtum iu civitate: ἄρχειν· βασιλεύειν· κύριονε, δεσπότην εἶναι |- [fld] μμπ D. [ον].

αιβινετίει, potior rerum: κρατείν τινος ύφ' έαυτώ ποιείσθαι καταστρέφεσθαί τι.

Dberherrichaft, summa rerum ob. imperii; summum imperium; dominatio: ἡ ἀρχή· ἡ ἡγεμονία· τὸ κράτος· ἡ ἐπικράτεια.

Oberhofmaricall, f. hofmarichall.

Dberhofprediger, primus orâtor a sacris aulicis: ο πρώτος ίερεθς βασιλιχός.

Dberfellner, praepositus pueris canponiis: ὁ πρῶτος ταμίας.

Oberfleid, amiculum: τὸ ἰμάτιον ἡ χλαϊνα χλανίς [ίδος] · χλαμός [ύδος] · ὁ πέπλος.

Oberländer, montânus: ὁ κάτοικος τῆς ἀνωτέρω χώρας.

Oberland, regio montana: τὰ ἄνω χωρία.

Oberleder, coriam superius: ὁ τοῦ ὑποδήματος χιτών · χιτών.

Oberlefte, f. Oberlippe.

Dberleib, pars corporis superior; pectus [öris]: τὸ ἀνώτερον τοῦ σώματος μέρος ή προτομή.

Oberlientenant, subcenturio primus: ὁ ὁπολοχαγός.
Oberlippe, labrum superius: τὸ ἀνώτερον χείλος ἡ μάσταξ [απος].

Oberpfarrer, sacerdos primus: o πρώτος legeús

[800g]

Oberpriester, pontisex: & åqxieqeis [éws] | - das Haupt der O., pontisex maximus: & two åqxieqéwr nowros.

oberpriesterlid, pontificalis: του άρχιερέως των άρχιερέων.

Dberrichter, praetor urbanus: ὁ ἀρχίδιπος ὁ τῶν δικαστῶν πρῶτος.

oberrichterlich, praetoris urbani: τοῦ ἀρχιδίκου.

Oberrinde, am Baume, cartex: ὁ ἄπρος φλοιός |am Brote, crusta panis superior: ὁ ἀττάραγος τὸ ἐπί τοῦ ἄρτου ξηρόν.

Dberrod, amiculum: το ίματιον ή χλαίνα.

Dberfath, quod ponitur; quod ponimus: τὸ λημμα

Dberschafe, an Bannen, cortex: ὁ φλοιός | - Lase, sentella superior: τὸ ἄνω φιάλιον.

Ober dent, f. Munbichent.

Dberschenfel, semur; femur adversum: o ungos.

Dberichulrath, praepositus toti rei scholasticae: ο των περι τὰ διδασιαλικὰ συμβούλων πρώτος.

Dberichtvelle, limen superum : rò vasqviquov.

Dbersegel, velum summum: τὸ ὑπέρτατον Ιστίον· τὸ ἀνωτάτω Ιστίον.

Dberste, ber, bie, bas, summus; primus; princeps: ὑπέρτατος· πρῶτος· προεστώς [ῶσα, ὡς] | - (mistit.) tribûnus militum; praefectus: ὁ ταξίαρχος· λοχαγός.

Dberstelle, principatus [ûs]; locus princeps: ή προεδρία· ή ήγεμονία | - die D. haben, obtineo² [tinui, tentum] principatum: πρωτεύειν-

Dbersteuermann, gubernator primus: δ άρχιαυβερνήτης [ου].

Dberftlieutenant, legătus: ὁ ἀντισυνταγματάςMS

Dberftod, superior (summa) pars domas: rò one- ObferbationBarmee, corps, etruppen, copiae ad hoomov.

Dberftube, coenaculum superius: τὸ ὑπερφον.

Obertheil, pars superior: τὸ ἄνω μέρος ἡ προτομή το άκρον.

Oberbormund, tutor suprêmus: ὁ τῶν ἐπιτρόπων πρώτος.

Obervormundschaft, tutela summa: ή έπιτροπία ύπερτάτη.

Dberborfieher, summus administrator: o πρώτος έπιστάτης.

oberivarts, sursum: elg rà ava | - f. a. oberhalb.

Dberwelt, haec loca: τὸ φῶς [φωτός] ἡ γη [γης] τὰ ἄνω τῆς γῆς τὰ τῶν ἀνθοώπων.

Oberhffel, Transisalania; Transisalana Provincia. Oberzahn, dens superior: ò avo òdove [ovtos].

obgleich, tametsi; quamquam; etsi; licet; quum mit

ind. II. conj. · si nal · nalneo · nal.

Dbhilt, custodia; cura; tutela: ή φυλακή ή έπιμέλεια ή πρόνοια | - jmbn unter feine D. nehmen, custodio od. tučor qm: ἐπιμέλειαν , πρόνοιαν ποιεξοθαί τινος φυλάττειν | - etw. ber D. jmbs anbertrauen, credo³ [didi, ditum] custodiam cjs rei cui: παραδιδόναι:, ἐπιτρέπειν τι εἰς ἐπιμέλειαν-, πρόνοιάν τινος.

obig, supra dictus: είρημένος άνω όηθείς [είσα,

Object (in ber Gramm.), res objecta: τὸ ἀντικείμενον | - (in ber Bhilof.), quod in sensus cadit: τὸ ον. objectiv, quod in sensus cadit: ταῖς αἰσθήσεσι λη-

Oblate (beim Abendmahl), panis coenae sacrae: ὁ πέλωνος ίερός | - (μm Siegeln), massa signatoria:

η μάζα σφοαγιστική.

obliegen, fich befleißigen (einer Cache), fich tegen (auf etw.), f. d. W. | - impers., et liegt mir etw. ob, de-beo² facere qd: μέλει μοι προςήπει μοι πρός-κειταί μοι ξργον έχω τινός | - aud) durd est c. gen. od. dem pron. posses, δ. B. es liegt dem Schiler ob, est discipuli: ἔστι τοῦ μαθητοῦ | - eð liegt mir, bir 2c. ob, meum, tuum etc. est: ¿µòv=, σòv ἔργον ξστίν.

Obliegenheit, officium; munus : το προςηκον [ovros]

τὸ δέον [οντος].

Obligation, f. Hanbschrift, am Enbe.

Dbmann, f. Borfigenber u. Schiederichter.

Dbrigfeit, magistratus [ûs]; senatus [ûs]: ai doyal [ων] · οι άρχοντες [ων] · τα τέλη [ων] | - υ. Ο. we= gen, edicto: διὰ τὰ τῶν ἀρχόντων παρηγγελμένα.

obrigfeitlid, burd bie gen. magistratus ob. senatus: ό, ή, το των άρχων, εάρχοντων | - ein o. Mmt, magistratus: ή ἀρχή | - ein o. Befehl, edictum : τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων παρηγγελμένα.

Dbrift, f. Oberfte (militar.).

obichon, f. obgleich.

obfcon, f. fchlüpfrig, unanständig.

obfeur, Obfeurant, f. buntel, Finfterling.

Obferband, Riofterregel, lex; disciplina: to gog tà νομιζόμενα τα καθεστώτα | - f. a. Gebrauch.

observanzmäßig, quod usu receptum est: vouccousνος * έκ τοῦ νόμου κατά τὸν νόμον.

stium itinera servanda dispositae: ὁ ἐπιτηοητικός στρατός στρατιά παραφυλάττουσα τούς πολεulovs.

Observator, speciator coeli siderumque: ò àorgo-

vouos.

Observatorium, pergula: ή σκοπιά | - f. a. Sternmarte.

obserbiren, ben himmel, specto' coelum sideraque; dimetior [mensus] positus siderum ac spatia: 800osiv 1 - f. a. beobachten.

obflegen, f. flegen.

Obforge, f. Borforge.

Dbst, poma [ôrum]: ἡ οπώρα· τὰ μῆλα· οἱ τῶν δένδρων καρποί | - D. abnehmen, lego³ [lêgi, lectum] poma: οπωρίζειν.

Dbstbaum, pomus; arbor pomifera: το οπώριμον

δένδρον το καρποφόρον δένδρον.

Dbftbehaltnig, fammer, pomarium : n onwoodiκη · όπωροφυλάκιου.

obstbringend, quod poma fert: όπωριμος όπωροφόρος | ον] · μηλοφόρος.

Disternte, perceptio pomorum: o oπωρισμός ή όπωρολογία.

Dbsteffig, acetum ex pomis factum: το οπωφικόν őEog.

Obstfrau, shandlerin, pomaria: ή οπωροπωλις. Obstfreund, amans pomorum: ayanov ta unla.

Dbstfrudt, pomum: ὁ τῶν δένδοων καρπός ἡ ὁπώρα τὸ μῆλον.

Obstgarten, pomarium: ὁ μηλών [ῶνος]· τὸ χωρίον δένδοεσι ααρποφόροις πεφυτευμένον | - cinen D. anlegen, seroa [sevi, satum] pomarium : φυτεύειν μηλώνα.

Dbftgefchmad, sapor pomorum: o the onwoas zvmos.

Dbstgöttin, Pomôna: ή Όπωρα ή της οπώρας θεά. Dbfthandler, in, pomarius, -a: o oπωρώνης [ov]. ή οπωρόπωλις.

Dbsthandel, treiben, vendito' poma: πιπράσκειν όπώραν, εμήλα.

Dofthoder, pomarius: o onwowing [ov]. -

Dbsthüter, swächter, custos pomorum: o onwoodiλαξ [ακος].

obstinat, f. hartnädig.

Dbftjahr, annus ubertate pomorum insignis: to οπώριμον έτος.

Obstenner, intelligens pomorum: o unloyvouov lovos .

Dbftlese, perceptio pomorum: ὁ ὁπωρισμός ἡ ὁπωpolovia.

Obstmarkt, forum pomarium : al onogat | - Bertauf, mercatus [ûs] pomarius: ή της οπώρας πώλησις.

Obstmonat, mensis pomifer: ὁ μην ὁπωροφόρος, εμηλοφόρος.

Dbstpflanzung, seminarium pomarium: ή της όπώρας φυταλία.

obstreich, fertilis pomorum; pomosus: oncocuos [ov]. Obstruction, f. hartleibigfeit u. Berftopfung.

Dhitwein, vinum de pomis factum: ὁ ὁπωρικὸς οίνος.

Dbstzucht, cultura pomorum: ή φύτευδις της όπώ-

eas.

obwalten, sum: παρείναι τυγχάνειν παρόντα· ὑπάρχειν | - bei ben obwaltenden Umständen, quae quum ita sint: οὅτως ἔχόντων | - dabel o., agor³ [actus]: ὑπεῖναί τινι.

obwohl, f. obgleich.

Occident, f. Abendland, Weft.

Deter, Berggelb, ochra; sil: ἡ ἄχοα ἡ μηλίς [ίδος]. ochergelb, silaceus; gilvus: ἀχοοειδής [ές].

Dehlofratie, f. Bobelherrichaft.

Ochse, bos [bovis]; taurus: ὁ βοῦς [βοός] · ὁ ταῦρος | - ein junger D., juveneus: ὁ μόσχος | - bom
D., bubūlus; taurīnus: βόειος | - Sprūchw., ba stehen die D. am Berge, hie haeret aqua: ἐνταῦθα τὸ
ποᾶγμα ἴσχεται ἐνταῦθα δὴ τὸ καλύον.

Odifenauge, oculus taurîaus: ὁ βοὸς ὀφθαλμός τὸ

βούφθαλμον.

Odifenblut, sauguis taurīnus: τὸ ταύρου αίμα· τὸ βόειου αίμα.

Odfenfell, haut, corium taurinum : ή βοεία (δορά)·
τὸ δέρμα βόειον.

Dd)fenfleifd), (caro) bubula: τὰ κρέα βόεια.

Delfenhandler, negotians boarius: ὁ βουκάπηλος.

Odssenhandel, freiben, vendito boves: πιποάσκειν βούς.

Odfenhirt, bubulcus: o founolog. o fourns [ov].

Ddifenfalb, vitulus: o mosxos.

Odfeninedt, bubulcus: o povnolos povnacos.

Ddfenfopf, caput bubulum: τὸ βούποανον.

Odfenmarkt, Ort, forum boarium: η βοῶν ἀγορά - Berkauf, mercatus [ûs] boarius: ἡ τῶν βοῶν πώλησις. Odfenmist, simus bubulus: ἡ τόποος βοεία.

Ddfenfchwang, cauda taurina: ή βοος οὐρά.

Dajenstall, bubile: ὁ βοών [ωνος] τὸ βούσταθμον τὸ βουστάσιον ή βουστασία.

Doffentreiber, bubulcus: o fornatos · fonlargs.

Doffenziemer, cauda bovis: ή ταυρή· ή ταυρεία.

Ochsenzunge, lingua taurina: ἡ βοεία γλῶσσα | -Pflze, anchûsa: τὸ βούγλωσσον · ὁ βούγλωσσος · ἡ ἔγχουσα.

Octab, -format, bas, forma-, pagina octonaria: τὸ στημα ὄγδοον.

Octave, in ber Musst, intervallum septem vocom: ή διὰ πασῶν (nắml. 200δῶν) συμφωνία | - (Neihe b. 8) Σόπεη, octo voces: ὀπτώ τόνοι.

Octavfeite, pagina octonaria: ή ογδόη σελίς [ίδος].

oculiren, einen Baum, inoculo arbörem; insero [rui, rtum] oculum arböri: ενοφθαλμίζειν τι | - s., bas D., inoculatio: δ ενοφθαλμισμός.

Dbe, f. Lieb.

Dbem, f. Athem.

Dbenfee, Ct., Ottenia; Ottonium.

Denwald, Ottonica Silva; Ottonica.

1. ober, Trennungspartifel, aut; vel; ve (angehängt);

sive: η · εἴτε | - 0. nicht, neve; neu: καὶ μη · μηθέ |
- 0. wenigstens, aut certe: η γε | - entweder...ober, aut...aut; vel...vel; sive...sive: η ...η · ητοι... η · εἴτε...εἴτε · ἄν τε...άν τε · κάν...κάν | - 0., bel Doppelfragen, ob.

2. Ober, Fl., Odera; Viadrus.

 öbe, vastus; desertus; incultus: ἔρημος [ον]· κενός.

2. Debe, die, solitudo; vastitas: ξοημία | - (ö. Gegenb), vasta regio: ή ξοημος | - dur D. machen, vasto 1: ξοημούν.

Debenburg, Sempronium; Oedenburgum.

Defchen, fornacula: to xaulvior.

öffentlich, I) (was bor Aller Augen geschieht), quod in aperto ac propatulo loco est ob. fit: gavegos : ¿uφανής [ές] | - Adv., palam; coram omnībus: φα-νερῶς | - δ. αυδρεβεπ, prodĕο [ἴί, ἴtum] in publī-cum: προιέναι, παρέρχεσθαι, ἐξέρχεσθαι είς τὸ φανερόν | - nicht δ. αυδρεβεπ, carĕo publico: μή προιέναι etc. | - etw. ö. ausstellen, proponos [posui, situm]=, expôno qd (publico): προτιθέναι τι δηmosice | - II) (gu Bebermanns Gebrauch bestimmt), publicus: communis: noivos. δημόσιος | - auf o. Stroße, in publico: έν τῷ φανερῷ · ἐν ὑπαίθρω | aum o. Bebrauch einrichten, instituo's [tui, tutum] qd in usum populi od. publicum: καθιστάναι, διακοσμείν τι είς το κοινόν | - III) (ben Staat, bie Rommune betreffend), publicus; forensis: xowóg. δημόσιος | - auf ö. Kosten, sumptu publice: δημοσία τη πόλει | - ber ö. Credit, fides publica: ή δημοσία πίστις | - bie o. Perjen, homo publicus: ὁ (ἀνήφ) δημοσιεύων ο έν τῷ τέλει | - Adv., publice: κοινῶς |δημοσία.

Deffentlichkeit, 3. B. ber Berhanblungen, consilia palam inita: το φανερόν τα φανερά |- die D. scheuen, non audgo [ausus] in publico esse; fügio [fügi,

gitum] lucem: φεύγειν το φανεφόν.

öffich, apěrio ' [růi, rtum]; pateľácio * [fêci, factum]; resĕro *; reclûdo * [clûsi, sum]; pando * [di, pansum 11. passum]: ἀνοίγειν · χαλᾶν | - fig., imbm bic Augen δ., docĕo * [cũi, ctum] qm meliora: σωφονίζειν, ἐκδιδάσκειν τινά | - cine Aber δ., seco ' [cũi, ctum] venam: τέμνειν φλέβα | - cinen Brief δ., f. aufbrechen | - cinen Bugang du etw. δ., pateľácio * [fêci, factum] adĭtum ad qd: ἀνοίγειν τι | - fich δ., apěrio * me; pateſio * [factus, fieri]; dehisco *: ἀνοίγεσθαι.

Deffining, I) als handing, apertio; sectio: ἡ ἄνοιξις: ἡ χάλασις: ὁ χαλασμός | — II) als Justand, 3. B. des Leides, alvus solûta: ἡ κοιλιολυσία | - D. haden, sum alvo solutâ; exonêro¹ alvum: ἀποπατεῖν | - (s. d. a. Mûndung), os [δτίς]: τὸ στόμα [ατος]: τὸ χάσμα [ατος] | - cine D. in etw. maden, aperio⁴ [rŭi, rtum] qd: ἀνοίγειν: διοίγειν: χαλᾶν | eine D. baben, pateo³; hio¹: ἀνειοχθαι χάσκειν | eine D. befommen, aperior⁴; hisco³; dehisco³: ἀνοίγεσθαι.

öfter, öftere, f. häufig, oft.

Dehr, (Hentel), ansa: ή λαβή· τὸ οὖς [ἀτός] | - Deffe nung, forâmen: ή ὀπή· τὸ κύας [κύατος].

Dekonom, Landwirth, f. b. | - haushätterischer Mensch, homo attentus ad rem: o perdodos | - ein schlechter D. fein, negligo [lexi, lectum] rem familiarem: κα- [Delmühle, mola olearia: το έλαιοτοιβείον το έλαικώς διοικείν τὰ ξαυτού.

Defonomie, I) Aderbau, Landwirthschaft, f. b. | - 11) Baushaltung, Sparfamfeit, diligentia; parsimonia: ή φειδωλία το φειδωλόν | - αυθ D., studio rei familiaris tuendae: φειδωλία.

ökonomisch, f. landwirthschaftlich, haushalterisch.

Del, oleum: rò klacov rò zorqua | - was jum D. ge-hort, olearius: rov klacov klacenos | - D. schlagen facio 3 [feci, factum] oleum: moisiv Elaiov | - D. auf (bie Lampe) giegen, instillo 1 oleum lumini: evoráζειν ελαιον (λύχνω) | - sprüchw., D. ins Fener gießen, addos [d'idi, ditum] oleum camino: πυο έπι πυο είςφέρειν.

Delbaum, olea; oliva: ή έλάα· έλαία | - ber wilbe

D., oleaster: ή άγριέλαιος.

Delbeere, f. Dlive.

1. Delberg, olivêtum : o Elaccov [covos].

2. Delberg, (Gigenname), Olivarums, Oliveti Mons. Delblatt, folium oleae: rò &lalas gullor Elaió-

φυλλου.

Delbrüfen, shefen, fraces; amurca: tò Elaiotovyov. oelen, ungo³ [unxi, ctum] ob. perfundo³ [fūdi, fū-sum] oleo: ἐλαιοῦν' λίπα, ἐλαίφ χρίειν.

Delernte, olivitas: ο έλαιστουγητός.

Delfarbe, color olei; color oleaginus: το χοώμα Elalov | - mit D. anftreichen, inducos [xi, ctum] rei pigmentum oleatum: χοίειν-, ἐπιχοίειν τι βαφή ἐλαιηρά, ἐλαιοβρόχο, ἐλαιοκονία.

Delfaß, dolium olearium : ò nidos elangos, elaco-

δόχος.

Delflafche, ampulla olearia: ή όλπη ή λήμυθος τὸ ληκύθιου.

Delflecten, macula oleo facta: ή έλαίου κηλίς [ίδος]. Delgarten, olivêtum; olêtum: & elauwr [wrog].

Delgefäß, vas olearium: τὸ έλαιοφόρον ελαιοδόχου (άγγεῖου).

Delgemalbe, pictura pigmentis oleatis facta: ή γραφή έλαιοκονία πεποιημένη.

Delgeruch, odor olei: ή έλαίου όσμή.

Delgeschmad, sapor olei: ή έλαίου γεύσις.

Delhanbler, diffusor ob. mercator olearius: o elacoπώλης [ov].

Delhandel, treiben, vendito leum: πιπράσκειν», πωλείν έλαιον έλαιοπώλην είναι.

olidit, oleaceus: έλαιοειδής [ές]. έλαιώδης [ες].

ölig, oleosus: έλαιηρός · έλαιάεις [εσσα, εν] · έλαιω-TOS.

Delfeller, cella olearia: ή έλαιοθήκη.

Delfelter, f. Delpreffe.

Delfrug, urceus olearius: το έλαιοφόρον ή όλπη ที่ มทุนบชิอธู.

Delfuchen, placenta oleo uncta: ὁ έλαιωτὸς πλα-

Dellampe, lucerna: o lúxvos elacodónos.

Dellefe, oleitas; olivitas: ή έλαιολογία.

Delmaler, pictor qui pigmentis oleatis utitur: ή έλαιογράφος.

Delmalerei, pietura quae imagines depingit pigmentis cleatis: ή έλαιογραφία.

ουργείον.

Delmüller, olearius: ò Elacovoyos.

Delpreffe, trapetum; torcular olearium: to elacorot-

ölreich, oledsus: Łαιοφόρος [ov].

Dele, Olsna; Olsina.

Delfalbe, oleamentum: τὸ άλειμμα τὸ χοῖσμα.

Delfchläger, olearius: ò ¿λαιουργός.

Delftein, cos [cotis] olearis: ή απόνη έλαιηρά.

Delung, unetio oleo facta: ή χρίσις [sws] | - die fette D., unctio extrêma: ή χρίσις έσχατη· το εὐχέλαιον. Delzweig, frons oleagina; ramus oleae: o Elaias

κλάδος· κλάδος έλαϊνός.

ortlich, burch ben gen. loci od. regionis: τοπικός | - . fich bie o. Lage besehen, circumspicio3 [spexi, ctum] situm loci: ἐπισκοπεῖν τὸ τοπικόν | - ein ö. Schmerz, dolor certo loco inhaerens; τὸ τοπικὸν ἄλγος [ovs].

Defe, ansa; ansula: ή λαβή· λαβίς [ίδος].

öftlid), ad orientem vergens; in orientem spectans: πρὸς τὴν εω πρὸς ἡλίου ἀνατολήν | - Adv., ad orientem versus; ex ob. in oriente: πρός την έω.

Deftreid), Austria | - Adj., Austrius; Austriacus.

1. Dfen, fornax; camious: ή ὑποκαύστοα | - Bad. ofen, furaus: o invog | - am D. figen, sedeo [sedi, sessum] ad fornacem, sfocum: xadigeodais, nodai παρά την υποκαύστραν | - fprichto., hinter bem D. figen, dêses sedeo2 domi: olxol agyelv.

2. Dfen, Et., Buda | - Adj., Budensis.

Dfenbant, sedes fornâcis: τὸ πρὸ τῆς ὑποκαύστρας Badoov.

Dfenblase, cucuma fornācis: o involegns [nros]. το Ιπνολεβήτιον.

Dfenbruch, cadmia: τὸ σπόδιον.

Ofengabel, furca fornacalis: τὰ δίκρανα καμινιαΐα. Dfenheizer, fornacarius servus: ò καμινοκαύστης.

Dfenherd, focus: ή έσχάρα.

Dfenfachel, testa fornacalis: τὸ ὅστρακον καμινι-

Dfenfrude, rutabulum: to oxalevdoov.

Dfenlod), os fornācis: τὸ ἐπνοκήϊον.

Dfenplatte, lamina fornacalis: ή πλάξ καμινιαία. Dfenrohre, cuniculus fornacis: ò avlòs naminiaios.

Dfenruß, fultgo fornacalis: ή ἀσβόλη καμινιαία.

Dfenichaufel, rutabulum: tò oxálev dov.

Dfenthur, janua foroacis: τὸ στόμα τῆς ὑποκαύστρας, ετης καμίνου.

offelt, apertus; adapertus; patens; propatulus: aveωγμένος | - 0. Feld, campus apertus: τὸ πεδίου τὸ υπαιθοον | - 0. Leib, f. Deffnung | - auf o. Straße, in publico: ἐν τῷ φανερῷ ἐν ὑπαίθοῷ | - cin o. Brief, epistola non obsignata: λελυμένη ἐπιστολή· άσφράγιστος επιστολή | - o. fein ob. fichen, apertus sum; pateo²: ἀνεῷχθαι· χάσκειν | - fig., (f. b. a. nicht befestigt), non munitus: ἀτείχιστος | - (f. b. a. nicht beseitt), vacuus: ἔοημος | - (s. b. a. offenbar), manifestus: φανερός | - auf o. That ertappen, deprehendo3 [di, sum] in manifesto facinore: καταλαμβάνειν τινά έπ' αυτοφώρω | - (f. b. a. bon que ter gaffungstraft), docilis: sugving [eg] | - einen o.

offenherzig, f. b.

offenbar, apertus; manifestus; perspicuus; evidens; notus; cognitus: φανερός, έμφανής [ες], σαφής [ες]· δήλος· κατάδηλος· ἐναργής [ες] | - gan ο., lace clarior: περιφανής [ες]· πρόδηλος [ον] | - cδ ift o., patet; appäret: δήλον ἐστι· δήλον ὅτι οδ. ώς | - ο. maden, apĕrio· [rūi, rtum]; facio³ [fêci, factum] palam: φανερον ποιείν. δηλούν. φαίνειν. άποφαίνειν | - o. merben, patefio3 [factus, fieri]: φαίνεσθαι δηλούσθαι φανεφόν καταστήναι | -Adv., aperte; manifesto; evidenter: φανεφώς etc.

offenbaren, aperio' [rui, rlum]; patefacio [feci, factum]; profero [tali, latum, ferre] in medium; enuncio1; evulgo1: δηλοῦν · φανερόν ποιείν · άποφαίνειν | - geoffenbarte Religion, religio divinitus palefacta, sdocta: ή θεοσέβεια αποκεκαλυμμένη.

Offenbarung, Befaundnachung, burch Umidreibung mit dem Zeitworfe unter offenbaren ; griech, auch burch η δήλωσις | - bie D. Johannes, Apocalypsis Joannis: η 'Αποκάλυψις' Ιωάννου.

Offenheit, f. Aufrichtigfeit.

offenherzig, apertus: anlove [n. ovv] | - f. a. aufrichtig | - Adv., sperte: anlog.

Offenherzigkeit, animus opertus: ή άπλότης ή χοηστότης [ητος] | - f. a. Aufrichtigfeit.

offentundig fein, pateo2; in aperto sum: πασι δήλον=, πρόδηλον είναι.

offenfib, ben Rrieg führen, infero [intuli, illatum, inferre] arma ultro; ultro peto3 [tîvi, tîtum] hostem: άρχεσθαι του πολέμου.

Offensivallianz, shundnik, foedus ad bellum cui inferendum initum: ή συμμαχία.

offenstehen, f. offen.

offeriren, Offerte, f. anbieten, erbieten, Anerbieten, (bas).

Officiant, f. Beamte.

officiell, publicus: δημοσία.

Officier, praesectus militum; praepositus militibus: ο λοχαγός.

Officierfrau, mulier praesecti militaris: ή του λοχαγου γυνη.

Officierstelle, praesectura militum: n logayia.

Dfficin, officina (typographica ob. medicamentorum): το έργαστήριον.

officinell, officinalis; medicamentosus: φαρμακώdns [85].

oft, saepe; saepenumero; compluries; crebro; frequenter; multum; non raro: πολλάκις τὰ πολλά θαμά· θαμινά· θαμινώς· συχνόν· συχνώς | - etw. o. thun, soleo² [solitus sum] facere qd: ελωθέναι· Eldiodal - and burch verba frequent., 3. B. o. lefen, lectito1: συγνον αναγιγνώσκειν | - öfter, saepius; crebrius: πλεονάμις | - fehr o., saepissime; creberrime: πλειστάκις ώς έπλ το πολύ | - λu o., nimium saepe; saepius justo: ὑπερβαλλόντως συχνόν |wie o., quam saepe; quoties : ocanis | - jo o., taties: τοσάκις | - fo o. ale Eur, quotiescumque: θποσα-

oftmalig, oftmale, f. mehrmalig, oft.

Robf haben, valeo ingenio: εὐφυή εἶναι | - f. b. a. | τρος άδελφος ο πάτρως [wos] | - Mutterbruber, avunculus: o the untoos adelipos.

Dhlatt, Olavia.

Dhm, Maag für Fluffigfeiten, amphora: o dupogevs 18ws .

ohne, Brap., sine: avev zwols Esw. diza | - nicht D., non sine; cum: con avev | - auch burch nullus, 3. B. o. Muhe, nullo negotio: anovos [ov] | - burch Adjj. expers cjs rei; carens re; inops cjs rei od. a re: οὐ μετέχων τινός ἀποφος ένδεής etc. | - ober auch durch mit in... jusammengesette Ablective, z. B. o. Borsicht, ineautus: ånegionentos ! - o. Scham, impudens: åvalogrortos åvalohs [es] · åvaldös ! -Adv., ohne gu, mit folg. inf., ober: ohne bag mit folg. verb. fin., latein. durch die Regation u. ben abl. absol.; griech, die Regation und bas partie., g. B. er ging, ohne ben Brief gelefen gu haben, abut epistola non lecta: ἀπηλθεν ούν ἀνεγνωνώς την ἐπιστολήν - fo gwar... aber ohne zu, ita ... ne tamen: μέν.. un c. partic.

ohnedies (f. v. a. augerbem), praeterea: noos de τούτοις | - bon freien Ctiiden, sponte; altro: καλ

άλλως · καθ' αὐτόν [αὐτήν, αὐτό].

ohnehin, sie quoque; sponte; ultro: καὶ άλλως·

ohngeachtet, ohnfehlbar, -gefahr, 2c., f. ungeachtet.

Dhumacht, Mangel an Kraft, imbeeillitas; infirmitas: ή ἀσθένεια ή άβοωστία ή ολιγοδοανία ή άδυναμία άδυνασία | - Dlangel bes Bewußtfeins, subita (animae) defectio: ἡ ἀποψυχία ἡ λειποθυμία· ή λειποψυχία· ή κατηβολή | - id) falle in D., anima me deficit: λειποψυχείν · λειποθυμείν.

ohnmachtig, imbecillus; infirmus: ἀσθενής όλιγοδρανής · άβρωστος · άδυνατος [ov] | - ohne Bewußt= scin, torpens: λειπόθυμος [ον] · λειπόψυχος [ον].

Dhr, auris: tò ovs [otos] | - bie D. fpigen, arrigos [rexi, rectum] aures: ἐπορθιάζειν τὰ ώτα ίστάναι τὰ ώτα - ἐπιμελώς προςέχειν | - auf beiben D. liegen, =fchlafen, otiose dormio4 in utramvis aurem: έπ άμφοτέραν καθεύδειν | - bie D. bangen laffen, demitto3 [mîsi, ssum] auriculas: καταβάλλειν τὰ ώτα | - jmbn hinter bie D. schlagen, ducos [xi, etum] colaphum cui: πατάσσειν τινά κατά κόδοης | - fid) etw. hinter bas D. ichreiben, pervello's [velli, vulsum] aurem mihi: μνημόσυνον γράψασθαί τι | - er hat es hinter ben D., praeter speciem callidus est: navουργότατός, ποικιλώτατός έστιν | - bis über die D. in Schulden fteden, demersus sum aere alieno: nατάχρεων είναι | - ich habe feine D., non audio4; surdus sum: μή ἀκούειν' ἀμελεῖν τίνος | - tauben D. predigen, căno[®] [cĕcini, cantum] surdis auribus; κωφοῖς λέγειν | - Alled iff D., ganz D., omnos pendent ab ore narrantis: πάντες προςέχουσί τινι | imbm beftanbig in ben D. liegen, assiduus hortator sum cui; obsideo2 [sedi, sessum] aures cjs: έγκείσθαί τινι λιπαρούντα | - jmbm geneigted D. leihen, praebeo2 aures cui: προςέχειν τινί· παρέχειν τα ώτά τινι | - bei imbm geneigtes D. finben, audior' a quo: ακούεσθαι υπό τινος | - es fommt mir etw. zu D., audio qd; pervenit qd ad aures meas: axovειν· πυνθάνεσθαι· μανθάνειν | - II) übertr. (f. b. a. bas Streichbrett am Pfluge), auris: rò ovs [oros] - (Sentel), ansa: ή λαβή· λαβίς [ίδος]· τὸ ούς |-D. an einem Buche, plicatura : ή πτύξις.

Dheim , Baterebruder, patruus: & Delog o rov na- Dhrenargt , medicus auricularius : & larog corizóg.

Dhrenbeichte, peccata sacerdoti in aurem dicta; ή ominos, ominosus; έπισημασία έχων [ουσα, ον] | κατ' ώτων έξομολόγησις.

Dhrenbeule, strufe, parôtis: ή παρωτίς [lδος].

Dhrenblafer, susurro; delâtor: o wiedvoiorns o wiθυρος ό διάβολος.

Dhrenblaferei, susurri; delatio: ὁ ψιθυρισμός τὸ ψιθύρισμα ή διαβολή.

Dhrenbraufen, sonitus [as] aurium: o boubog van ώτων δ συριγμός.

Dhrenfluß, sauies; fluxio: τὸ ὁεῦμα.

Dhrengeschwür, parotis: ή παρωτίς [ίδος].

Dhrenfigel, titillatio aurium: ὁ γαργαλισμός τῶν ώτῶν.

Dhrenflingen, tinnftus [as] aurium: o xwdwnouos Operationsplan, alla., ordo rei agendae: ή πράξις. τών ώτων.

Dhrenfnorpel, cartilago auricolae: o otinos youδρος ο χονδρος του ώτος.

Dhrenfrantheit, morbus aurium: ή τῶν ὅτων νό-Gos | - eine D. haben, laboro1 ex auribus: vogeiva, κάμνειν τὰ ώτα,

Dhrenfchmaly, sordes aurium : ή κυψέλη.

Dhrenfchmaus, voluptas aurium: το απουσμα το αποόαμα | - einen D. bereiten, pario3 [peperi, partum] oblectationem auribus: πορίζεσθαι απρόαμα.

Dhrenfdmers, dolor aurium : ή ώταλγία.

Ohrenspange, f. Ohrring.

Ohrenzeuge, testis auribus: ò avrnnoog.

Dhrengivang, f. Ohrenschmerz. Ohreule, strix bubo: ò otóg otog.

Dhrfeige, alapa; celaphus: o xolagos το κολάφισμα I - jmbm eine D. geben, dûco3 [xi, ctum] alapam οιι: ἐπὶ κόδὸης πατάξαι-, τύπτειν τινά κολαφίζειν τινά.

ohrfeigen, imbn, f. b. vor. 23.

Dhrgehenk, f. Ohrring-

Dhrlappchell, auricula : το λόβιον ο λοβός.

Dhrlod, foramen auris: ή κυψέλη.

Dhrlöffel, auriscalpium: ή ἀτογλυφίς [ίδος]· τὸ ἀτόγλυφον· ή μηλωτείς [ίδος].

Dhrring, gehent, insigne aurium; inauris; crotalium: το έλλόβιον οι έλικτήσες.

Ohrtrommel, tympanum auris: τὸ τύμπανον.

Dife, &l., Aesia; Oesia. Dibenburg, Oldenburgum.

Oligarchie, als Form, potentia paucorum; paucorum administratio civitatis: ἡ δυνατεία όλίγων άν-δρών ἡ όλιγαρχία | - als Staat, res publica quae a singulis tenêtur: ἡ ολιγαρχία.

oligardifd, &. B. die Berfaffung, f. b. Bor.

Dlive, oliva; olea: ή έλαία έλάα.

Dlivenfarbe, color oleaginus: τὸ έλαιόχουν.

olibenfarbig, oleaginus, colore olei: έλαιόχρους [000].

Dlivenhain, olivetum: vò elaccov aloog.

Olmiis, Olmucium; Volegradum; Eburum.

Dinmpiade, Olympias [adis]: η Ολυμπιάς [άδος].

Olympiabenrechnung, ratio Olympiadum: & Olvuπιάδων λογισμός,

o. fein, habeo2 omen: ἐπισημασίαν ἔχειν.

Ontologie, ontologia: ή οντολογία.

outologifd), ontologicus: ovrologinos.

Onng, onyx: o ovv [vvxos]. Opal, opalus: o onallios.

Oper, drama musicum ob. melicum: το δράμα μουσικόν.

Operateur, qui scalpello medêtur; chirurgus; ò zetgoveyos.

Operation, res agenda; res gesta: ή ἐπιχείρησις [εως] | - D. in der Chirurgie, curatio quae scalpel-lum desiderat: ἡ χείριξις ὁ χειρισμός.

μέθοδος |- D. im Kriege, ratio totius belli: ή στρα-τηγία· το στρατήγημα | - einen D. entwerfen, de-scrîbo³ [psi, ptum] rationem totius belli: διαγράφειν στρατήγημα.

Operette, drama melicum brevius : τὸ δραμάτιον.

operiren, im Rriege, ago3 [egi, actum] rem: στρατηyeiv | - chirurgifch, seco 1 [cui, ctum] qm; adhibeo2 scalpellum cui: χειρίζειν χειρουργείν.

Operift, cantor dramaticus: o dywortousvos δοάμα μουσικόν | - Operiftin, cantrix dramatica: ή άγωνιζομένη δοάμα μουσικόν.

Operndichter, scriptor dramatum melicorum: o doaμαρτουργός ο δραματοποιός.

Opernhaus, domus qua dramata melica aguntur: vo θέατρον.

Opernfänger, sin, f. Operift.

Opfer, I) sacrificium; sacra [orum]; victima; hostia: ή θυσία· το θύμα· το Ιερείου· ή προςφορά· τα ίερα [ov] | - ein D. zur Guhne, sacrificium piaculâre; piaculum: ὁ καθαρμός το κάθαρμα | II) fig., ein O. des Staates werden, interficiur's [fectus] a republica: ἀπόλλυσθαι, διαφθείρεσθαι ύπεο της πόλεως | - D. seines Wagnisses werden, opprimor's [pressus] in ipso conatu: ἀπόλλυσθαι τῷ έαυτοῦ τολμήματι | - (f. b. a. Aufopferung), jactūra; damnum : τὸ προίεσθαι τὸ χαρίζεσθαι | - ein D. bringen jmbm, gratificor 1 qd cui: xagitzodal tivi ti. Opferaltar, ara sacrifica: τὸ θυσιαστήριου ὁ βωμός.

Öpferbeil, securis sacrifica: ὁ πέλεκυς [εως].

Opferbinde, vitta: ή ταινία.

Opferblut, sanguis victimae: τὸ τοῦ ἱερείου αίμα. Opferdiener, stuecht, victimarius: ò τῶν ἱερείων ύπηρέτης, εδιάκονος.

Opferer, sacrificans; immolator: o Burns [ov]. o θύων [οντος].

Opferfladen, libum: τὸ πόπανον.

Opferfleifd), caro victimae ob. hostiae: τα των ίερείων=, ἀπὸ τῶν ἱερείων πρέα.

Opfergebet, preces sacrificae: al noo the dvolas γενόμεναι εύχαί.

Opfergebrauch, ritus [ûs] sacrificus: o negl ra lega νόμος.

Opfergerath, instrumentum sacrificale: τὰ σκεύη τὰ ίερά τὰ περί, πρός την θυσίαν σκεύη.

Opfergug, libatio: ή σπονδή.

Opfergefäß, vas sacrificale: τὸ ἰερὸν σκενος. Opferfleid, vestis sacrifica: ή στολή θύσιμος.

Opferfuchen, libum; popanum: το πόπανον.

Opfermahl, smahlzeit, daps; epulae sacrificales: zo ξερον δείπνον.

Opfermehl, mola salsa; mola: ai ovlai.

Opfermeffer, secespita: ή σφαγίς [ίδος].

opfern, I) n., sacrifico1; facio3 [feci, factum] sacra od. rem divinam; immolo1 hostias: θύειν ποιείσθαι θυσίαν, ετὰ ἰερά |- gliidlich o., lito!: καλλιεgeir | - II) a., A) eig., sacrifico 1 qd cui ob. re cui; facio3 [fêci, factum] sacra re: Đứcư tư σφάζειν τι | - ein Thier o., immolol victimam: θυσίαν ποιεῖσθαι | - Weihrauch o., sacrifico granum turis: ἐπιθυμιᾶν ἐπιθύειν | — B) fig., devŏveo [vovi, vôtum]; offero3 [obtuli, oblatum, offerre] morti: ένθύειν τινά | - jmbn bem Σ. o., devoveo² caput cjs; occîdo³ [di, sum] ob. trucido¹ qm: διαφθείosiv' avaliousiv | - jmbn feiner Berrichfucht o., paro1 perniciem cui dominandi libidinis suae causa: διαφθείρειν τινά τῆς έαυτοῦ φιλαρχίας ένεκα | s.. ba8 D., sacrificatio; immolatio: ή θυσία το Dieiv.

Opferpriefter, rex sacrificulus; rex sacrorum: o

legeng [éws] · Dutho [noos].

Opferschale, patera; patella: ή φιάλη θύσιμος.

Opferschatt, haruspicina: ή ίεροσκοπία.

Opferschauer, haruspex: & Dvognónos legognónos. Opferichlächter, popa; coltrarius: ò &ving Vving.

Opferschmaus, f. Opfermablzeit.

Opferstier, bos victima: à βούς legás, = θυτήριος.

Opfertag, dies sacrificus: ή σφαγία ή θύσιμος ημέρα.

Opferthier, victima; hostia: to legetov to legov τὸ σφάγιον ή θυσία.

Opfertisch, mensa anclabris: zo &voiccornoiov n ίερα τράπεζα, ή θύωρος.

Opfertod, A. B. für bas Baterland, mors quam quis pro patria occumbit: ὁ ὑπὲρ πόλεως θάνατος.

Opferbieh, victimae; hostiae: τὰ ໂερεῖα τὰ ໂερά.

Ophit, ophites: o owling.

Dpium, opium: το μηκώνιον· ή μήκων [ωνος]· το ὅπιον.

Oppelu, Oppolia.

Oppenheim, Oppenhemium ; Bonconica.

Opponent, adversarius: ὁ ἀνταγωνιστής ὁ ἀνταywultouevos | - ben D. machen, ago [egi, actum] partes adversarii: ἀνταγωνίζεσθαι.

opponiren, respondeo2 [di, sum] adversario: άνταywitzsodal - f. a. entgegenfegen.

Opposition, f. Begenbartei.

Dptit, optice: ή οπτική (θεωρία).

optisch, opticus: ontinos ! - o. Taufchung, mendacium oculôrum: ή ἀπάτη ὀπτική, εὀφθαλμών.

Drafel, Götterspruch, oraculum; responsum oraculi: τὸ θεοπούπιον ὁ χοησμός τὸ μάντευμα ἡ μαντεία τὸ λόγιον | - cin D. ertheilen, edo3 [didi, di-

culum: Enter yonguon | - II) Ort, too Dratels fbruche ertheilt werden, oraculum: to uavesiov to χοηστήριον.

Drafelfprud, f. b. Bor.

Drange, malum medicum ob. aurantium: τὸ μηλον Μηδικόν το χουσόμηλον.

Drangenbaum, arbor medica; citrus aurantium: n μηλέα Μηδική.

Drangenfarbe, color luteus: το μηλινόεν μηλινο-

orangenfarben, sfarbig, colore luteo: unlivosis. μηλινοειδής [ες].

Orangerie, f. Gewächshaus.

Dranien, Aransio; Civitas Aransionensis.

Dranienburg, Aransionis Castrum.

Draforium, drama musicum sacrum: τὸ δράμα μουσικόν ίερόν.

Orcadische Infeln, Orcades.

Ordiefter, I) (Ort für bie Spielenben), suggestus [as] canentium: τὸ ὑποσκήνιον | — II) (bic Dlufit felbft), symphonia; symphoniaci; ή συμφωνία.

Ordalie, f. Bottedurtheil.

Orden, Gefellichaft, collegium; corpus; societas; ordo [inis, m.]: ή έταιρία το τάγμα [ατος] | - einen D. ftiften, constituo3 [ui, ûtum] collegium: nadiστάναι, κατασκευάζειν έταιρίαν | - in cinen O. treten, accèdo³ [cessi, ssum] collegio: συνίστασθαι πρὸς τὴν έταιρίαν σύμμαχον γίγνεσθαι τῆς έταιgias | - II) (Abzeichen des Orbens), insigne (lemniscus) ordinis: to oqueiov.

Orbensband, f. bas Bor.

Ordensbruder, monachus: o legopóvaxos.

Orbensfest, stag, dies collegio constituto sacer: zà εταιρίδια.

Ordensgebrauch, mos collegii: τὰ νόμιμα έταιρίας.

Orbenegeiftlicher, monachus: ò µóvazog.

Ordensgeseth, lex collegii: ò the étacolas vouos.

Ordenofleid, vestis ordinis: ή στολή έταιρεία. Orbensfreuz, sftern, insigne ordinis: to onusiov.

Orbensleute, homines (equites) ejusdem corporis: οί τῆς ἐταιρίας σύμμαχοι οί ἐταῖροι.

Ordensmeister, magister ordinis: ò της έταιρίας προστάτης.

Ordendregel, f. Orbensgefen.

Orbenszeichen, f. Orben.

ordentlich, I) geordnet, bel. b. Dingen, compositus; dispositus; descriptus: ενε, καλώς τεταγμένος εντακτος [ον] · κόσμιος · εύθετος [ον] | - Adv., composite; disposite; ordine: ευτάπτως ποσμίως. άποιβῶς 1 - etw. o. erzählen, narro 1 qd ordine: κα-λῶς , ἀποιβῶς διελθεῖν ἔπαστα · διελθεῖν τι λόγφ τῷ ποέποντι | - ο. einrichten, compono 3 [posui, situm] qd: διατάττειν διακοσμεῖν | - bie Ordnung liebend, v. Bersonen, diligens; attentus ad rem; frugi; sobrius: ενταπτος [ον] δίκαιος μέτοιος σπουδαίος. χοηστός, κόσμιος | - ein o. Wirth fein, attentos sum ad rem: οίκονομικόν είναι καλώς διοικείν τὰ τῆς οίκίας | - Adv., diligenter; frugaliter: µeroios | - jmbn o. hatten, habeo2 qm dilitum] στασύlum: μαντεύεσθαι· χοησμον αποφαί-νειν χοησμοδοτείν χοησμοδείν χοηξειν ανελείν | genti cultu: διαφυλάττειν τινά | — II) gejesmäßig. - fich ein O. ertheiten laffen, peto³ [tīvi, tîtum] ora-justus; legitimus: έννομος [ον]· δίκαιος· νόμιμος - eine o. Che, matrimonium , conjugium justum ob. organifiren, ordino ; constituo [ui, utum]; comlegitimum: o yauos vouruos | - eine o. Mahlzeit, coena: το δείπνου.

orbinar, f. gemein, gewöhnlich.

Ordination, eines Briefters, ritus [as] sollemnis, quo quis in sacerdotum numerum recipitur: ή τελετή ίερέων.

ordiniren, recipios [cepi, ptum] qm sollemni ritu in sacerdotum numerum: τελεῖν ίερέα.

ordnen, ordino1; redigo3 [êgi, actum] ob. digero3 [gessi, gestum]; componos; describos [psi, ptum]: τάττειν. διατάττειν. διακοσμείν. κοσμείν. κατακοσμείν τι | - Truppen o., ordino1 copias; instruo3 [struxi, ctum] aciem: συντάττειν, διατάττειν, διατάττεσθαι τον στρατόν, «τούς στρατιώτας | - die Baare, ο., compôno capillum: ουθμίζειν, σχηματίζεσθαι κόμην | - fein Hauswesen o., constituo [ŭi, ûtum] rem familiarem : διοικείν την οἰκίαν | jmbs Beichafte o., explico [cavi, catum u. cui, citum] negotia ejs: διατάττειν τά τινος | - s., das Orgelwerk, machina organi pneumatici: ή μηχανή D., ordinatio: ή διάταξις. ή διακόσμησις ή διοίundig.

Ordner, ordinator; dispositor; qui ordinat etc.: ò διατάττων ο διοικών ο διοικήσας.

Drbnung ,I) gehörige Reihenfolge, ordo: ή τάξις ή διάταξις σύνταξις ή διάθεσις ο κόσμος in D. bringen, redigo [êgi, actum] in ordinem: διάτάττειν διαnoousiv. sodereiv. nalog diaridévai | - in D. ftel= Ien, legen, ι., dispôno [posuí, situm]: διατάττειν διακοσμείν εὐθετείν καλώς διατιθέναι | - in D. marichiren, procedimus3 instructi : συντεταγμένους πορεύεσθαι | - D. halten, servo1 ordinem: εὐταπαή ber D., ordine: ἐφεξῆς | - außer ber D., extra ordinem: έξω της τάξεως άτάπτως είπη | — II) bestimmte Handlungoweise, Einrichtung, disciplina bona: ή δίαιτα | - D. in ber Lebensweise, certa vivendi lex: ή δίαιτα [ης]· μετοία δίαιτα · σωφοσσύνη ή περί τον βίον | - D. beobachten, non discêdos [cessi, ssum] e vitae ratione: ἐμμένειν τῆ διαίτη φυλλάττειν την δίαιταν, την σωφροσύνην |. ohne D. leben, vivos [vixi, ctum] in diem: ɛlun gnul - imbn gur D. anhalten, bermeifen, cogo3 [coegi, coactum] qm in ordinem; coërceo 2 qm severâ disciplina: σώφρονα ποιείν τινα, σωφροσύνην έμποιείν τινι | - III) Abtheilung einer Rlaffe, ordo: ή τάξις.

Dronungeliebe, studium bonae disciplinae: ή εύθη-

μοσύνη ή εὐταξία.

Ordnungszahl, numerus ordinarius: ò τακτικός άριθμός.

Orbonnanz, miles qui duci est a mandâtis: ò dyysλιαφόρος.

Ordre, f. Befehl.

Organ, membrum: to ogyavov to agggov | - (f. b. a. Stimme), vox: ή φωνή.

Organisation, temperatio: ή κατασκευή· ή διάθεσις ή διοίκησις | - D. bes Rorpers, natura et figura corporis: ή τοῦ σώματος διάθεσις | - D. bes Ctaa= tes, forma reipublicae: ή της πόλεως, =πολιτείας διοίκησις.

organifd), Wefen, animans [antis, n.]: ἔμψυχος [ογ] σογανα:, άρθρα έχων [ουσα, ον] | - ein o. Fehler, vitium natúrae: τὸ φυσικου ελάττωμα.

pôno³ [posui, situm]: κατασκευάζειν διοικείν. διακοσμείν.

Drganismus, einer Sache, natura et figura rei: ή διάθεσις διοίκησις κατασκευή.

Organist, organoedus: * o ogyavistýs [ov].

Orgel, organum pneumaticum: τὸ ὄργανον έμπνευστον, =πνευματικόν.

Orgelbau, ratio organi construendi: ή κατασκευή τοῦ πνευματικοῦ ὀργάνου.

Orgelbauer, qui organo pneumatica facit: ὁ τὰ όργανα πνευματικά κατασκευάζων.

orgelu, cănos [cecini, cantum] organo pneumatico: κρούειν το δργανον πνευματικόν.

Drgelpfeife, fistula organi paeumatici: ή σύριγξ του πνευματικού όργάνου.

Drgelfpieler, organoedus: * o opyavistig. opyava-Sóc.

τοῦ όργάνου πνευματικοῦ.

Drient, orientalifd, f. Morgentand, morgentanbifch. orientiren, fich, in etw., cognosco3 [gnovi, gnitum] rem: έμπειρίαν ατήσασθαί τινος διαγιγνώσκειν ξπισκοπείν τι.

Original, I) (Uridrift, sbild, Muster), exemplum primum; chirographum; exemplar: το αυτόγραφον. άρχέτυπον | - etw. nach einem D. bilden, exprimo3 [pressi, ssum] qd ad exemplum: πλάττειν τι κατά τὸ ἀρχέτυπον | — II) (Person bon besonderen Eigenthumlichfeiten, soriginell), homo suns; sul ingenii: ἀνήο αὐτοφυής, οὐδενί ἐφάμιλλος, ίδιος.

Driginalbrief, epistöla autographa: τὰ γράμματα

αυτόγραφα.

Driginaldocumente, sichriften, surfunden, tabulae autographae: τὰ γράμματα ἀυτόγραφα, «αύθεν-

Driginalitat, proprietas; indoles nativa: τὸ αύτοqués.

Originalstud, exemplum: to πρωτότυπον · το άρχέτυπον.

originell, I) (Original, ursprünglich), primus: πρωτότυπος [ον] γόνιμος [ον] - γνήσιος · οίκειος | - ΙΙ) (eigenthumlich), homo suus; mîrus; ingeniosus: αὐτοφυής 'ίδιος | - bas ift o., mira narras: ταῦτα θαυμάσιά έστιν.

Orfatt, tempestas foeda: o Enversias [ov] (avenos). ο σκηπτός ή δίνη ο συσσεισμός.

Drleans, Aurelia; Genabum | - Adj., Aurelianensis; Genabensis.

Orlogsschiff, f. Kriegsschiff.

Ornat, (Schmud), ornatus [as]: o noopog n nataσκευή | - (Amtoficid), vestis forensis: ή ธังปีทู่ร [ητος] ίερά.

Ort, locus: ὁ τόπος · ὁ χῶρος · ἡ χώρα | - bic Orte, loca [orum]: τα χωρία | - an biefem D., hie: ώδε. ένθάδε ένταυθα | - an welchem D. ? ubi ?: ποῦ; | pon weldem D., unde: πόθεν | - an allen D., aller D., ubique: πανταχού | - bon allen D., undique: πανταχόθεν | - an berschiebenen D., passim: ένθα nal ενθα | - am rechten D., in loco: εν καιρώ καlos dodos oinelos | - an D. und Stelle, in re praesenti: nara zwoav | - fich an D. u. Stelle ber-

fugen, venio' [veni, veutum] in rem praesentem: Dfterfeier, solemnia paschalia: ro Hagra. κομίζεσθαι, μεταβαίνειν είς τον τόπον - etw. am ge= borigen D. melben, defero [detuli, delatum, deferre] qd ad judicem: άναφέρειν τι πρός τους έπιτηδείους - άναποινούν τοίς ταπτοίς περί τινος | - εδ ift höheren Orts befohien worden, edictum est: παρηγγελμένον έστι πρὸς τῶν ἀρχόντων, «πρὸς τῶν ἐν άοχη | - ich meines D., ego quidem; equidem: έγω-γε' το έπ' έμοί | - II) In engeren Sinne A) ein bon Menfchen in Befit genommener Theil ber Erbe, locus; regio; pagus; oppidum: το χωρίον ή κώμη - B) Stelle, wo bon etw. gehandelt wird, locus, pl. loci: o lóvos.

orthodor, orthodoxus; studiôsus verae legis Chri-

stianae: ၀၀၀၀၀၀၀ [ov].

Orthographie, scientia recte scribendi: ή δοθογραφία.

orthographisch, burch Umschreibung mit recte seribere: els oodoyouplar | - o. Regeln, praecepta recte scribendi: οί περί την όρθογραφίαν νόμοι.

Ortfenninis, notitia od. peritia locorum: ή χώρας έμπειρία | - D. besigen, perîtus sum regionum: έμπειρον είναι χώρας έμπείρως έχειν χώρας.

ortfundig, peritus locorum: Eunzipos ywoas. Ortsbeschaffenheit, natura ob. situs loci (locorum):

ή της χώρας φύσις.

Ortschaft, pagus, vicus; oppidum: το χωρίον ή zcoun.

Ortoveranderung, mutatio loci: ή μετοικεσία μετοικία μετοικισμός.

Obnabrud, Osnabruga: Osnabrucum,

Oft, Often, oriens: al too hlov avatolal hlog o άνατέλλων | - gegen D. liegen, vergo ad orientem: πρός ήλιου άνατολήν κείσθαι.

Ofteologie, osteologia: ή όστεολογία.

Offerabend, vigiliae Paschales: τὰ προτέλεια τοῦ Πάσχα.

Diterfeft, Ditern, festi dies paschales; festum paschale: τὸ Πάσχα.

Diterlamm, agnus paschalis: o auvos του Πάσχα. Ditermeffe, mercatus [us] post dies paschales institatus: ή κατά τὸ Πάσχα πανήγυρις.

Ditern, f. Ofterfeft.

Diterwoche, funesti dies Christi: ή έβδομας τοῦ Πάσγα.

Ofterzeit, tempus paschale: ὁ χρόνος τοῦ Πάσχα.

Oftfriedland, Frisia Orientalis.

Offindien, India Orientalis.

Ditice, Mare Balticum.

Ofmorboftwind, caecias: o namices.

Officoffwind, phoenix: o poivixias [ov].

oftwarts, ad orientem versus: προς ήλιου άνατολήν προς την έω.

Ditwind, Eurus: ὁ ἀπηλιώτης [ov] · ἄνεμος ὁ έξ άνατολών πνέων.

Otranto, Hydrus [untis]; Hydruntum.

Ofter, vipera; aspis [idis]: ή ἔχιδνα, ή ἀσπίς [ίδος] - von ber D., viperiaus: έχιδυαίος.

Otternblut, sanguis viperinus: τὸ αίμα έχιδναῖον.

Ofterngeguicht (bibl. b. Menschen), scelesti homines: τα γεννήματα έχιδνών.

Offerngift, venenum viperinum: o los exioracos.

Duberture, exordium dramatis musici: ἡ ἀναβολή συμφωνίας.

obal, rotundus ex longo; ovatus: cosions [es].

Obal, bad, figura ex longo rotunda: vò cosidés.

Dbindo, Ovetam.

Orford, Oxônia; Oxônium | - Adj., Oxoniensis.

Paar, das, par; and bini: to zevyos h surwols [idos] | - ein B. Tauben, par columbarum : to gevγος περιστερών | - ein B. Cheleute, conjuges; ma-rîti: ἀνήφ καί γυνή | - nur auf ein P. Worte, paucis te volo: όλίγα τινά διαλέγεσθαί σοι βούλομαι: βοαχέος λόγου δέομαι | - δι B. freiben, coërceo²; comprimo³ [pressi, ssum]: κολάζειν συστέλλειν σωφουίζει» | - den Feind zu P. treiben, fundo? [fûdi, fûsum] et fugo! hostes: καταβάλλειν τους πολεμίους | — II) ein Paar (f. b. a. Einige), nonnulli ; pauci : Evior oliyor.

paaren, jungo³ [nxi, nctum]; conjungo³; mit etw. p., copulo¹ cum re; misceo² [ŭi, xtum u. stum] re: ξευγνύναι συνδυάζειν συνάπτειν συμμιγνύναι -βά, β., jungor³ ; coëo⁴ [coïi, itum] : συμμίγνυσθαι δυάζεσθαι συνδυάζεσθαι.

paarweise, bini: zvyádno nará zsvyn nata dvo. σύνδυο.

Pacht, Pachtung, conductio; redemptio: ή μίσθωσις ή έργολάβεια έργολαβία ή τελωνεία | - in 3. nehmen, conduco3 [xi, ctum]; redimo3 [emi, emptum]: μισθούσθαί τι λαμβάνειν τι έπί μισθώ | σθώ χωρίον τι.

- in B. haben, conduxi; habeo2 conductum: μισθωσάμενον έχειν τι έπὶ μισθώ | - Pachteontract, Pachtgelb, f. b.

Bachtbrief, =contract, conductio; locatio; syngrapha; literae conductionis: ή περί τῆς μισθώσεως συγγραφή ή περί της έργολαβείας ξυνθήμη.

paditen, conducos [xi, etum]; redimos [êmi, mptum]: μισθούσθαί τι έργολαβείν τι |- s., das \$., f. Bacht. Bachter, conductor; redemptor; colonus: o miodoσάμενός τι ὁ λαβών ἐπὶ μισθ ῷ τι ὁ ἐργολάβος | ein B. ber öffentlichen Ginfunfte, redemptor vectigalium; publicanus: o δημοσιώνης τελώνης - Bach. terin, conductrix ; uxor publicani : ή τοῦ δημοσιώνου vovn.

Bachtgeld, = int, merces; mercedula; locarium; veciîgal: τὰ τέλη [ων]· τὸ μίσθωμα· ἡ τῆς έργολαβείας τιμη.

Pachtgut, praedium conducticium; fundus conductus: τὸ χωρίον μισθωτόν.

Bachtherr, locator; dominus fundi: o didovs ent un-

Pachtinhaber, f. Pachter.

Bachtjahr, annus conductionis : το έτος της μισθώdeme.

Pachtleute, burch ben pl. b. Pachter.

pachtluftig, cupidus conducendi: ἐπιθυμῶν μισθώσασθαίτι [- p. fein, volo [lui, velle] redimere: έπιθυμείν μισθώσασθαί τι.

Bachtmuble, mola conducticia od. conducta: o uv-

λος μισθώσιμος.

Pachtung, bas Bepachtete, conductum: ή μίσθωσις ή έργολάβεια έργολαβία ή τελωνεία.

pachtweise, conductione; ex conducto: ênl μισθώ.

Pachtzeit, tempus conductionis: o zoovos the miσθώσεως, ετής έργολαβείας, ετελωνείας.

Pachtzins, f. Pachtgelb.

Pad, f. Paquet | - luberliches B., homines perditi: o συρφετός.

paden, I) a., einpaden, f. b. | - fest faffen, prehendo [di, sum]; capio3 [cepi, captum]: καταλαμβάνειν αίρεῖν | - jmom brim Leibe p., arripio [pui, reptum] qm medium: μέσον λαμβάνειν τινά | — II) r., sid) p. (f. b. a. fortgeben), abeo [ii, itum]; amolior me; facessos [sîvi, sîtum]: φθείρεσθαι ερόειν | - þaď bich! abin' hic! apage te!: φθείρου απεόρε.

Pactefel, asinus clitellarius: o pooraywyog (ovog) o onevogogog (ovog) | - fig., v. Menichen, homo

clitellarius: ὁ ἄνθοωπος φορταγωγός.

Padet, fascis; fasciculus; sarcina: τὸ φορτίον. ὁ φάκελος | - ein B. Bücher, fascis librorum: ο φάπελος βιβλίων.

Pactetboot, navis tabellaria: το άγγελιαφόρον

πλοτον ή πάραλις.

Pactetchen, fasciculus: ò oanelog n décun.

Bachof, aedificium mercibus quae importantur recipiendis: το έμποριον.

Padfnecht, strager, calo; bajulus: o neol ra vnoζύγια, εσκευοφόρα. ὁ ἐπὶ τοῖς ὑποζυγίοις σκευοφόροις · δ βαστακτής [οῦ] · δ σκενοφόρος.

Packleinwand, linteum emporeticum: to livor euπορητικόν.

Pacipapier, charta emporetica: ὁ χάρτης έμπορη-

Badpferd, equus clitellarius: o poornyos, o poornγικός ίππος.

Pacfattel, elitellae: τὸ σάγμα· τὸ ἐπίσαγμα· ἡ στρωματοθήμη.

Pactud, linteum emporeticum: το λίνον έμπορη τικόν.

Pactivagen, carrus; plaustrum: τὸ σκενοφόρον αρμα ή άμαξα [ης].

Backhen, fasciculus: o panelog ' ή δέσμη.

Baberborn, Paderborna; Fontes Paderae.

Babita, Patavium | - Ginm., Patavîni | - Adv., Patavînus.

Pabagog, f. Erzieher.

Pabagogif, disciplina paedagogica: ή παιδαγωγική.

babagogifd, paedagogicus; pertinens ad disciplinam paedagogicam: παιδαγωγικός.

papftifd, papisticus; pontificius; legagzinos.

papfilich, pontificalis; pontificius: legaginos | - p. Würde, pontificatus [ûs]: ή ໂεραρχία.

Barchen, f. Baar.

Page, puer ex aula; puer regius; nobilis ex regia cohorte: ὁ παῖς [παιδός] · ὁ τοῦ βασιλέως ὑπηρέ-

Bagenbienfte, thun, fungor3 [functus] ministerio pueri regii: είναι του βασιλέως υπηρέτην.

Bagenhofmeister, magister puerdrum regiorum: ò παιδαγωγός των είς ύπηρεσίαν του βασιλέως άνατρεφομένων παίδων.

paginiren, eine Schrift, signo 1 singulas paginas libelli numeris: σημειούν τὰς σελίδας ἀριθμοῖς.

Bagobe, ale Tempel, sacellum : o vaog | - ale Berjon, persona: tò eldokeiov.

Bair, magnas fatis]: o εύπατρίδης fov].

Bairfchaft, digoitas magoatis: ή τάξις των εύπατοιδών οι δμότιμοι.

Palais, f. Palaft.

Balankin, f. Tragfeffet.

Palast, domus regia: τὰ βασίλεια ἡ βασιλική οἰνία. ή αὐλή τοῦ βασιλέως ή βᾶρις [ιδος].

Balermo, Panormus; Panormum; Civitas Panormitâna | - Adj., Panormitânus.

Balestrina, Praeneste [is]- Adj., Praenestinus.

Balifade, vallus; palus: o zágas [anos]. o σταυρός. Balladium, Palladium: το Παλλάδιον το της Παλλάδος ἄγαλμα.

Pallasd), f. Schwert.

Balliativ, remedium spiritum prorogandi: το παραμύθιον ή παραμυθία.

Palmbaum, palma: o poivis [inos].

Balmblatt, folium palmae: To gullor golvinivor, ετὸ ἀπὸ τοῦ φοίνικος.

Palme, Balmbaum, palma: o polvig [inos] |- Balm= ziveig, palma: o poivinos nlados | - die B. (ben Sieg) babon tragen, accipio3 [cepi, ptum] palmam: τυγχάνειν νίκης πτήσασθαι νίκην ποατείν | - bie P. imbm reichen, do [dědi, dátum] palmam cui: περιθείναι στέφανόν τινι | - mit P. geschmüdt, -ge-slict, palmátus: φοίνικος κλάδοις πεποικιλμένος | -(Balmfrucht), palma dactylus: ή φοινικοβάλανος. βάλανος ή ἀπὸ τῶν φοινίκων.

Palmenhain, =wald, palmetum : o powinor [ovos]

το φοινικόφυτον.

Palmol, oleum palmeum: to poivinsion Elaion.

Palmfountag, dies palmarum: ή πυριακή φοινίκων. Palmwein, vinum palmeum: à poivinitys (olvos) [ov].

Palmitveig, palma: o polvinos ulados.

Pamphlet, f. Alugfchrift.

Banacce, panacea; panaces: ή πανάπεια ή πανάκη· το πάγχοηστον φάρμακον.

Panier, f. Fahne.

banifcher Schreden, terror velut lymphaticus: τα πανεία πάνεια το πανικόν δείμα ό πανικός φόβος ή πανική ταραχή.

Banther, sthier, panthera; pardus: o πάνθηο [noos]. ο πάρδος ή πάρδαλίς [εως] | - bom \$., pantherinus: τοῦ πάνθηρος.

Pantherfell, pellis pantherina: ἡ παρδαλή (δορά).

Bantoffelden, crepidala : tò Blavtiov.

Rantoffel, solea; crepida: ή βλαύτη το βλαυτίον το σανδάλιον ή κοηπίς [ίδος] | Sprüchw., unter dem P. steben, uxor ei imperat; obnoxius est uxori: ὑπήκοος ἐστι τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.

Pantoffelbaum, f. Korfbaum.

Pantoffelhold, suber: o pellos.

Pantoffelmacher, solearius; crepidarius: ὁ κρηπι-

Pantomime, eine Art Schauspiel, pantomimus: ή δοχησις· ὁ ὀρχηθμός· ὀρχησμός | - eine P. barstellen, ägo³ [êgi, actum] pantomimum: ὀρχεῖσθαι· ὑποοχεῖσθαι· μιμεῖσθαι | - Geberbe, f. b.

Bantomimenfpiel, f. b. Bor.

Pantomimenspieler, pantomimus: ὁ ὀρχηστής [ῆρος] ὀρχηστής [οῦ]· μῖμος· παντόμιμος.

pantomimiid, pantomimicus: παντόμιμος | - etw. p. ausbruden, gesticulor qd: μοςφάζειν.

Banger, Bangerhemb, f. Sarnifch, Rettenpanger.

Panzerkette, torques: ò orgentòs denidatós. panzern, f. harnifden.

Papa, pater: ὁ πάππας πάπας [ov].

Papagei, psittacus: ò wirtanós. ἡ wirtann.

papageigrin, psittacions: τὸ χοῶμα ὅμοιος ψιτ-

papern, f. plappern.

βαρίει, charta: ὁ, ἡ πάπνοος · ὁ χάρτης [ov]· τὸ χαρτίον · τὸ βυβλίον | - β. von guỗgerem, steinerem Format, charta major, brevior: ὁ χάρτης μείξων, μιπρότερος | - β. Ju Briesen, c. epistolàris: ὁ χάρτης ἐπιστολικός, εοίος ἐπιστολικός | - δ. Jum Einpaden, emporêtica: ὁ χάρτης ἐμπορητικός | - cin Buch β., scapus: ἡ δεσμίς γαρτίων | - cin Bogen β., plagüla: ὁ χάρτης · χάρτης δίπτυχος | - cin Eireisen β., scida od. scheda: ἡ σχέδη · σελίς [ίδος] - διι β. bringen, mando · qd literis; consigno · qd: ἀναγράφειν τι · γράφειν τι | - (s. b. a. Schrift), scriptum: τὰ γράμματα | - vom β. lesen, lego · [lêgi, lectum] de scripto: ἀναγγνώσκειν (ἐμ τοῦ χάρτου) | - die β., scripta; literae; libelli: τὰ γράμματα | - össenhilde β., tabülae publicae: τὰ γράμματα δημόσια.

Papierden, chartula; scidula: τὸ χαρτίον ή σχέδη.

papieren, chartacens: Bublivog. Biblivog.

Papiergeld, pecunia chartacea: τὸ νόμισμα παπύ-

ρου το βύβλινον.

Papierhändler, chartarius: δ χαφτοπόλης [ov]. Papierhandel, negotium chartarium: ή χαφτοπωλία. Papier=maché, massa chartacĕa: ή ὅλη βυβλίνη.

Papiermadjer, chartarius: ὁ χαφτοποίος | - P. sein, exerceo o officinam chartariam: είναι χαφτοποίον.

Papiermühle, officina chartaria: ἡ χαρτοποιία. Papierfchnißel, =fireifen, resegmen chartae; seida

(scheda); scidüla: ἡ σχέδη, σελίς. Papierstaude, papyrus: ὁ, ἡ πάπυφος ἡ βύβλος. Papist, papististh, j. Pāpstier, pāpstisth.

Rapparbeit, opus e charta densata factum: τὸ ἐκ χάρτου συγκόλλου ἔργον. Pappband, tegumentum e charta densata factum:

Pappe, bider Brei, puls densior: ὁ πόλτος πυννός |- Kleister, sarîna chartaria; gluten: ἡ κόλλα | - Kapiermasse, charta densâta: ὁ χάρτης συγκόλλος · ὁ πάπυρος ἀδρός, «πυκυός | - ein Bud in B. binden, includo* [clūsi, sum]», glutino! librum chartâ densatâ: ἐλυτροῦν βιβλίον χάρτη συγκόλλω.

Pappel, populus: ή αίγειρος ή λεύκη | - bon ber \$.,

populeus: αίγείρινος.

Bappelalee, ambulatio utrimque populis consita: ὁ αλγείρων ὄρχος.

pappeln, populeus: alysiques.

Pappelwald, populêtum: o aiyetowr [wvos].

pappen, fleistern, glutuo' fartoå: συγγολλάν τι |essen (v. fleinen Kindern), pappo': έσθίειν τρώγειν.
Pappenstiel, sprüchw., res nihili: τὸ χρημα οὐδενὸς
ἄξιον | - für einen B. tausen, emo' [êmi, emptum]
vili: πρίασθαί τι πάνν μικροῦ, ελαχίστου | - seinen
B. werth sein, sum nihili: σύδενὸς ἄξιον είναι.

Papft, pontifex Românus; papa: o legágens [ov] o

έπίσκοπος Ρωμαΐος.

Papfimühe, apex pontificis Români: ή τιάρα ίεραςγική.

βαρfithum, pontificia dignitas; papātus [ûs]: ἡ ἱεραρχία: ἡ τοῦ Ῥωμαίου ἐπισκόπου ἱεραρχία [αιθ Lehre, doctrina pontificis Români: ἡ θεολογία ἱεραρχική.

Parabel, parabolifd, f. Gleichniß, gleichnisweife.

Parade, Gepränge, ostentatio: ή πομπεία· ή πρόσσασις [εως] | - dur P., ostentationis causât έπιδείξεως ένεκα | - U. maden, magnifice incêdo³ [ssi, ssum]: πομπεύειν | - b. Dingen, conspicius sum: περίβλεπτον, περίστατον είναι | - don Pferden, exsulto¹: άλλεσθαι· σκιρτάν | - mit etw. B. maden, ostento¹; prae me féro [túli, lâtum, ferre] qd: έπιδειξιν ποιείσθαί τινος· έπιδείκννοθαί τι | - Unfaug der Soldaten, pompa militâris: ή τῶν στρατιωτών πομπή ἡ ἐν κόσμω παράπαξις | - Adwendung cines Hiebed, propulsatio, declinatio ietûs: ἡ ἀποτροπή πληγής· τὸ διακρούεσθαι πληγήν.

Paradebett, lectus funebris: ή ἐπικάφιος κλίνη. Paradebferd, equus regâli ornâtu instructus ob. phalerâtus: ὁ σοβαρὸς ἔππος· ὁ ἔππος πομπευιής. Paradeblah, campus militibus recensendis: τὸ πομπευτήριον.

Barabeftube, simmer, oecus; cubiculum cultu in-

signe: τὸ κομμωτήριον.

Paradies, Aufenthalisort der ersten Menschen, paradisus: ή των πρώτων άνθοώπων χώρα | - sehr annuthiger Ort, locus amoenissimus: το χωρίον πάγκαλον, χαριέστατον, εὐδαιμονέστατον | - Wohnung der Seligen, sedes beatorum: αὶ τῶν μακάρων νησοι.

paradicfifch, paradisiacus; amoenissimus: πάγκαλος [ον]· ήδιστος· χαριέστατος· εύδαιμονέστατος.

paradiren, f. Parabe (machen).

paradog, mirabilis; admirabilis: παράδοξος [ov]. Paradogie, quod est admirabile contraque opinionem omnium: τὸ παράδοξον.

Paragraph, paragraphus; eaput: rò xolov. parallel, parallelus: nagállylos [ov] | - p. laufen, inter nos distâmus¹ paribus intervallis: ἐκ παραλ- | Parlamentar, legâtus de conditionibus urbis tradenλήλου τείνειν.

Barallele, Die, gieben, amifchen amei Begenftanben, confero [tuli, llatum, ferre] qd oum qua re: συμβάλλειν τί τινι είκάζειν τί τινι.

Parallellinie, linea parallelos: ή γραμμή παράλλη-

Barallelogramm, parallelogrammon: τὸ παραλληλόγραμμον (στημα).

Barallelftelle, locus congruens verbis et sententiis: ή δησις παρόμοιος.

paralytifd), paralyticus: παραλυτικός παράλυτος

Baraphrafe, paraphrafiren, f. Umfdreibung, umfebreiben.

Parapluie, f. Regenfchirm.

Barafit, parasitus: ὁ βωμολόχος · παράσιτος.

Parafol, f. Connenfchirm.

parat, f. bereit.

Barbel, Barber, f. Banther.

Bardon, f. Bergeibung | - als interj , Bardon! parce! parcite vitae meae! ignoscas quaeso!: psidov ovyχώρει | - feinen B. geben, nullius vitae parco3 [peperci, parsum]: μηδενί φείδεσθαι.

parboniren, jmbn. parco3 [pĕperci, parsum] vitae cjs; do1 [dĕdi, dātum] cui veniam et impunitâtem: συγγνώμην έχειν τινί. συγχωρείν τον βίον τινί.

Barentation, f. Leichenrebe.

Parenthese, interpositio; interclusio: ή παρενθήκη ή παρένθεσις.

parentiren, dîco3 [xi, ctum] de laude mortui: léyeir τον Επαινον.

Parforce, vi; violenter: Bicc.

Barforcejagd, venatio per canes facta: ή κυνηλα-

Parfum, odor; unguentum: vò μύρον.

parfürmiren, imbüo³ [ŭi, ûtum] odoribus; perfico¹ [cŭi, câtum u ctum] unguento: μυροῦν ἀλείφειν χρίειν τι | - fich p., ungo³ [unxi, unctum] me: μυροῦνσθαι ἀλείφεσθαι χρίεσθαι.

pariren, einen Sieb, vito' ob. caveo' [cavi, cautum] ictum ob. petitionem: διακρούεσθαι πληγήν | - rich= tig p., recte caveo2: ὀρθώς διαπρούεσθαι πληγήν | - s., bas \$., propulsatio iclus: το διακρούεσθαι mlnynv | - bergl. auch Barabe am Ende | - f. a. ge= horchen, metten.

Baris, Lutetia Parisiôrum; Lutetia; Parisii [ôram]-Adj., Parisiensis; Parisinus.

Bart, engl., horti ad Britannôrum inventionem et formam facti: ὁ κήπος ὁ παράδεισος.

Parfett, Fugboden, parimentum: to edagos | - B im Theater, cavea prima: τὸ κοίλον πρώτον (τοῦ θεάτρου).

Parlament (in England), senatus [as] Britannicus: ή βουλή.

Parlamenteacte, consultum senatus Britagnici: Tò ψήφισμα.

Rarlamentshaus, enria Britannica: ή βουλή.

Parlamentemitglied, senator Britannicus: o Bovλευτής [οῦ].

Freund, beutich lat. griech, Worterb.

dae missus: o unov [vxos] | - f. a. Unterhandler.

Parochie, f. Rirchfpiel.

Parodie, eines Gedichtes, verba et versus poëtae ad aliud quoddam idque ridiculum argumentum detorsi; parodia: ή παρφδία παρφδή.

Parole, f. Losung.

Baroghomus, accessio ob. impetus [ûs] febris: ò παροξυσμός.

Part, pars: ή μεσίς [ίδος] | - ich für meinen \$., ego quidem: ἔγωγε | - halb \$.! in commûne: ποινός

Equis!

Partei, partes; pars; factio; secta: ή προαίρεσις [εως] αίρεσις [εως] το σύστημα [ατος] ή έταιoεία εταιρία | - von imde P. scin, sequor secutus] causam od partes cjs; sto steti, statum] cum οδ. a quo: είναι μετά τινος · στηναι μετά τινος · φρονείν, πράττειν τά τινος · άντιλαβέσθαι τών πραγμάτων τινός | - auf ber anbern \$3. [cin, sto! aliunde: στήναι μετά τοῦ ἀντιπάλου | - jmbs \$. ergreifen, transeo' [ii, itum] in partes cjs: έλέσθαι τά τινος | - |mb8 P. nehmen, defendo' [di, sum] qm: άμυνειν:, βοηθείν:, έπικουρείν τινι | - feine B. nehmen, sum neutrius partis: μετ' οὐδετέρου είναι. κοινον=, ίσον είναι.

Parteieifer, studium: o zilog to exegozylov.

Parteiführer, duxs, princepss, caput partium; ό στα-σιάθχης [ου] · ό ήγεμών της στάσεως, ετών στασιωτών ο άρχων της στάσεως.

Barteiganger, factionis particeps; qui a quo stat: ο συστασιώτης. ων μετά τινος.

Parteigeist, studium partium: to στασιαστικόν στα-

parteiifd), slid), studiosus alterius partis; cupidus etc.; non integer; factus ad gratiam: οὐ δίκαιος. έτερόζηλος οὐκ ὀρθός | - Adv., cupide: ἐτεροζήλως · ούκ όρθως · ού δικαίως.

Barteifampf, certamen partium: ή στάσις.

Barteilichfeit, studium partium; gratia; cupiditas: n γνώμη οὐ δικαία, -οὐκ ὁρθή ἡ χάρις [ιτος] ἡ εὕ-νοια τὸ ἐτερόζηλον | - mit \$. berfahren, ἄgο [êgi, actum] cupidius: έτεροζηλον είναι εύνοϊκώς έχειν πρός τινα.

parteilos, f. unparteilich.

Parteisucht, studium partium: τὸ στασιαστικόν. στασιωτικόν.

parteifuchtig, studiosus partium: στασιαστικός.

Parterre, Erdgeschoß, f. b.] - im Theater, cavea medía: ή δρχήστοα' αί κάτω έδραι | - die Zuschauer dascibst, qui in media cavea spectant: οί έν ταις κάτω έδραις.

Barticulier, homo privatus: o loiwing [ov].

Partie, unbestimmte Zahl, al'iquot ; compluces : Evior το πλήθος [ovs] ! - eine große \$, copia: το πλή-Dos | - Bergnugung einer Befellichaft, 3. B. eine B. auf's Land, excursio: ὁ κατ' άγρον περίπατος |-B. Bu Baffer, navigatio: o nlovs [ov] | - mit ber B. fein, noà cum aliis sum: μετέχειν της συνουσίας. των συνόντων είναι | - Spiel, lusus [ûs]: το παί-γνιον το πέττευμα | - Heirathsverbindung, conditio uxoria: ὁ γάμος | - jmbm eine B. antragen, defero [detuli, delatum, deferre] conditionem virgini cui: ἀποδεικνύναι γάμον τινί | - eine unglüdliche | B., matrimonium infaustum: o yauog dvgrvyng.

Bartifan, f. Barteiganger.

Partifane, bipennis: ή πέλεκυς [εως].

Partitur, summa omnium vocum: ή σύνταξις τών μουσικών φθόγγων.

Parvenii, homo novus: o eg adonipor eniquens ye-

Paid), einen B. werfen, jacio 3 [jeci, jactum] Venerem: εύβολείν ευχυβείν.

Parte, Parca: n Moioa.

pafden, f. einfdmargen.

Pasquill, Pasquillant, f. Schmähschrift, Schmähfdriftfteller.

Bag, Schritt bes Bierbes, gradus [as] tolutilis: to κατά σκέλος βάδισμα | - cinen \$. gehen, incêdo3 [cessi, ssum] tolutim: κατά σκέλος βαδίζειν [— II] Beg, bef. enger, aditus [ûs]; angustiae locorum; fauces; saltus [ûs]: ή πάροδος διάβασις [εως] ο πόρος αι πύλαι | - burch einen P. gehen, supero1 angustias: διέρχεσθαι, πορεύεσθαι δια πύλας | -III) Freibrief zur Reise, syngraphus: το δίπλωμα συμβολον ή σφραγίς [ίδος].

baffabel, f. erträglich, leiblich.

Paffage, Durchgang, via; aditus [ûs]; transitus [ûs]: ή διάβασις ή δίοδος ή διέξοδος | - eine enge \$3. angustiae locorum: τὰ στενά αὶ πύλαι | - eine ftarte P., via celebris: ή όδος συχνή | - Stelle in einer Schrift, locus: à loyog 1 - Stelle in ber Mufit, modulatio: ὁ ὁνθμός.

Passatwinde, ctesiae [arum]: of expoice (avenot).

Baffau, Passavia; Passavium.

paffen, I) (warten), exspecto!: nequéveiv naça-Soneiv | - auf jmbn ob. etw. p., exspecto' qm ob. qd: τηφείν τι πεφιμένειν, αναμένειν τινά οδ. τι |jınbın auf ben Dienft p., severe exigo [exêgi, -actum] eperam a quo: ἐπιβουλεύειν τινί | - (im Spiele), quiesco3 [quievi, êtum]: ήσυχίων άγειν | -II) auf ob. an etw. p. (f. b. a. anpaffen), accommodo1 qd cui rei: άραρίσκειν τί τινι · έφαρμόζειν τί τινι · προςάπτειν τί τινι | — III) (einer Sache angemeffen fein), aptus sum od. apte convenio4 [veni, ntum] ad qd: εὐάρμοστον είναι ἐπιτήδειον είναι' οινείον είναι, αδποζειν, αδποτιειν, ξωαδποζειν |fig., deceo2 qm; convenio4 cui; cado3 [cecidi, casum; ob. quadro1 in qm: έφαρμόζειν είς τινα ob. τι, =ξπί τινα οδ. τι.

paffend, aptus: εὐάρμοστος [ov] · άρμόζων έφαρμόζων [ονσα, ον] ' ικανός | - cin p. Kicib, vestis quae bene sedet: ἡ ἐσθής [ῆτος | ἶκανή, - αρμόgovoα | - fig., accommodâtus; aptus cur; idonêns; commodus; opportûnus: ἐπιτήδειος [ov] · οικείος | p. Belegenheit, opportunitas: ὁ καιρός | - bas ift nicht p., hoc offendit: τοῦτο οὐ πρέπει | - wenn es bir b. ichcint, si tibi vidêtur: el oot denei apte; accommodate; apposite: ἐπιτηδείως ἱιανῶς oinsimg.

Pagganger, equus tolutarius: o linnos o nara oueλος βαδίζων.

Paggang, f. Pag.

Paffion , f. Leiben, Reigung, Leibenschaft. Paffionegeschichte, f. Leibenegeschichte.

paffiren, 1) (geben), eo [fvi, itum]; transeo ; trans- Batient, f. frant.

gredior3 [gressus]; venio4 [veni, ntum] per locum; intro1 qm lcm; egredior3 lco: πορεύεσθαι είςποοεύεσθαι | - v. Dingen, importor1; exportor1: εlgάγεσθαι | - einen Fluß p., trajicio3 [jeci, jectum] flumen: διαβαίνειν ποταμόν | - jmbn nicht p. laffen, prohíbeo² qm aditu (egressione): μή διέναι μή πέμπειν κωλύειν τινὰ τοῦ μή παριέναι | - B) fig. getten (f. b. a. nicht berwerflich fein), probort; ferri possum [potüi, posse]: ἀνεκτον εἶναι Εξεῖναι |-(f. b. a. für ctw. gehalten werden), habeor pro quo: voulgeodat doneiv | - II) (fich gutragen), accidos [idi, sum]: yiyveodat | - was ift Reues paffirt? quid novi accidit?: τί νέον γέγονεν; |- s., bαθ \$., transitus [ûs]: τὸ πορεύεσθαι etc.

Paffiridgein, stettel, libellus qui aditum aperiat: zo

σύμβολον ή σφραγίς [ίδος].

paffin, f. leibend.

Passivschuld, nes alienum: to goéos [ovs].

Bafte, f. Blaspafte.

Pastell, xerographum: to Engoygapov | - in P. mas len, pingo3 [nxi, ictum] aridis coloribus: ξηφογραweiv.

Paftellfarbe, color aridus: to zocoua Engov.

Pastellgemalde, pictura pigmentis aridis facta: to ξηρογραφον.

Baftellmaler, xerographus: o ξηφογφάφος. Baftellmalerei, xerographia: ή ξηφογραφία.

Paftete, artocreas: to aprongeas [ws].

Baftetenbader, qui facit artocreata: o to apronosas πέπτων.

Paftinaf, Paftinalwurgel, pastinaca: o, i σταφυλίνος ό δαύκος.

Paftor, f. Brediger.

Baftoraltheologic, praecepta recte instituendi sacra: ή Ιερουργία.

Paftorat, f. Predigerstelle, Predigerwohnung. Batellmufchel, lepas; patella: ή λεπάς [άδος].

Patent, öffentl. Befehl, edictum: ἡ ποογραφή· τὸ παράγγελμα | - είπ β. ergehen lassen, edico (xi, etum): παραγγέλλειν | - Ernennungsbrief, diplôma [atis]; codicilli: h nevauls [idos] | - Erfanbnisschein, libellus que beneficium aliqued datur: ή πινακίς. ή της συγχωρησεως συγγραφή.

Baternofter, f. Rojenfrang, Baterunfer.

Pathe, Taufgenge, sponsor: o avadogog | - aus ber Taufe gehobenes Rind, enjus baptismo sponsor interfui: o avaderdeis [evros].

Bathengeschent, donum in baptismi memoriam datum: τὸ τοῦ ἀναδόχου δώρου.

Bathenftelle, bei imbm bertreten, sponsor intersum [-fui, -esse] baptismo ejs: ἀνάδοχον είναι τινος.

pathetisch, grandis (verbis); grandiloquus: παθητικός έμπαθής [ές] | - p. Befen, incessus [ûs] maguificentier: τὸ παθητικόν | - Adv., grande: πα-

Patholog, medicus qui novit genera valetudinis: o παθολογικός.

Pathologie, pathologia: ή παθολογική.

Bathos, grande dicendi genus: To παθητικού είδος λόγου.

Batras, Patrae [arum] | - Adj., Patrensis. Patriard, patriarcha: ὁ πατριάρχης [ov].

patriardalifd, patriarchicus: πατριαρχικός.

Patriot, amans patriae (rei publicae); civis bonus : ο, ή φιλοπολις [ιδος, εως] · ο, ή φιλοπατοις [ιδος] ό πολιτικός | - die \$., boni: οί φιλοπόλεις οί άγα-Soi | - ein B. fein, amo' patriam; bene sentio' [sensi, sum] de re publica: φιλόπολιν είναι ώφελείν το κοινόν εύεργετείν την πόλιν.

patriotifd), amans patriae: nolutinos (f. auch: Pa= triot) | - p. handeln, consulo3 [lui, ltum] rationibus patriae: ώφελεῖν τὸ κοινόν· εὐεργετεῖν τὴν πόλιν. Patriotismus, amor patriae; studium reipublicae:

ο της πατρίδος έρως | - από \$3., ductus caritate pa-

triae: τη πατρίδος έρωτι.

Patrolle, circitôres: οί κωδωνοφόροι οί περίπολοι ή έφοδεία | - P. machen, circumeo [ii, itum] stationes (urbem): έφοδεύειν.

patrolliren, f. b. Bor.

Patron, Schutherr, patronus; fautor; cultor: o nooστάτης [ov] ὁ κηδεμών [óvos] | - Borgefetter (f. v. a. Lehnsherr), dominus feudi: ὁ δεσπότης | - (f. v. a. Rirchenherr), patronus: ο προστάτης | - (f. b. a. Schugheiliger), patronus divus : o Delos προστάτης - Patronin, patrôna; fautrix; domina fendi; patrôna; patrôna diva: ή προστάτις.

Patronat, patronâtus [ûs]: ή προστατεία ή προ-

στασία.

Patronatredit, jus patronâtûs: τὸ τῆς προστατείας δίναιον | - \$. haben, exercão das p.: χοῆσθαι τω της προστατείας δικαίω.

Patrone, Modell, forma: o rónos | - Pulberlabung, embolus: το πυρίδιον.

Patrontafche, theca embolorum: to pagergiov.

Baufe, tympanum equestre od. symphoniacum: rò τύμπανον το δόπτρον ο δύμβος | - bie \$. fclagen,

paufen, tympanizo1; pulso1 tympana: τυμπανίζειν s., bas B., pulsatio ob. sonitus [as] tympanorum: ο τυμπανισμός.

Paufenschläger, Paufer, tympanista: o τυμπανιστής Toul.

Pausback, ber, bucco: à yvádov [avos].

pausbadig, bucculentus: γνάθους έχων [ουσα] παreing nal equipous.

Baule, mora; respiratio; intervallum; distinctio: n παύλα· ἀνάπανλα· τὸ διάλειμμα· τὸ διαλείπον [ovros]- im Reben eine B. machen, dico's [xi, ctum] intervallo: άναπαύεσθαι διαλείπειν παθλαν λαμ-Baveiv.

baufiren, facio3 [feci, factum] moram; respiro1: άναπαύεσθαι διαλείπειν παύλαν λαμβάνειν.

Babia, Ticinum; Papia.

Pavillon, porticus [ûs]; ala: ή σκιάς [άδος] ή δόλος το σκήνωμα ο ούρανίσκος.

Ped), pix: ή πίσσα (πίττα) [ης] | - bon \$., piceus: πίσσινος (πίττ.) | - mit \$. beftreichen, pichen, pico1: πισσούν (πιττούν) πισσοκωνείν.

Bechbrenner, opifex picarius: ò niccovoyog. Bechfadel, fax picea: ή πεύνη ή δάς πισσηρά. Pedhaube, stappe, galerus picatus: ή μίτρα πισonoa.

Bedhutte, picaria (officina): το πισσούργιον.

pechicht, piceus; similis pici: πισσώδης [ες]. pedig, piceus; picâtus: πισσώδης [ες] · πισσηρός. πισσήεις [ήεσσα, ήεν].

Pechfrant, corona stuppea et pice illata: αί δάδες πισ-

Rechnelle, lychnis viscaria: ή λυχνίς [ίδος].

Bedjöl, oleum pissinum: το έλαιον πίσσινον.

Pechpflaster, emplastrum pice illitum: o δρώπαξ

pedifdward, piceus; picinus: πισσώδης την χρόαν[ες]. Reditanne, pinus abies: ή πίτυς [vos].

Bedal, pedale organi: to nodecov.

Bedant, homo ineptus; putidus; tetricus: o avno μικοολόγος ο σχολαστικός.

Redanterei, ineptiae; jactatio putida; ή μικρολογία.

ή όψιμαθεια.

pedantifd), ineptus; putidus; tetricus: anaigos [ov]. μικοολόγος [ov] | - Adv., inepte etc.: ἀκαίρως μιπρολόγως.

Pedell, accensus academicus: o oungéins ozolelov, εξυ σχολείφ.

Pein, peinigen, f. Marter, Qual; martern, qualen. Peiniger, tortor; carnifex: o βασανιστής [ov].

peinlich, I) (in ben Berichten), p. Untersuchung, quaestio ac tormenta: ή βάσανος | - jmbn p. befragen, quaero3 [quaesîvi, sîtum] ex quo termentis: ἀναπρίνειν βασάνω | - B) In weiterer Bedeutung (f. b. a. criminell), capitalis: Davazinos | - eine p. Rlage, accusatio: ἡ εἰςαγγελία | - cin p. Prozeß, causa ca-pitis: ἡ πρίσις δανατική | — II) fig. ([. b. a. sehr idmerglich), peracerbus; acerbissimus: alyiotos | -(f. b. a. fehr unangenehm), molestissimus; difficilis: άνιαρότατος πικρότατος δεινότατος | - fich in einer D. Lage befinden, graviter afflictus sum fortuna: έν ταϊς δεινοτάταις άπορίαις είναι | - Adv., acerbissime; molestissime; άλγιστα· πιαρότατα.

Beinlichfeit, acerbitas: το άλγεινον το μικρόν ή άγχονη.

Peitsche, scutica; lora [orum]; flagrum; flagellum: ή μάστιξ [γος] · ὁ ίμας [άντος].

peitschen, verbero'; caedos [cecidi, caesum] loris: μαστιγούν τινα· πολάζειν τινά | - jmon mit Ruthen

p., caedo3 qm virgis: Belifan, pelecânus onocrotălus: ò πελεκάν [ανος]. ο πελεμάς [αντος] |- chirurg. Inftrument, forceps: ή

όδοντάργα το όδονταγωγόν. Beld, pellis; tunica pellicea: το δέρμα [ατος] ή διφθέρα ή σισύρα ή σίσυρνα ή άρνακίς (ίδος) | -Schaafspels, mastruca: ή μηλωτή . ὅα σίσυρα | αμό \$., pelliceus: δερμάτιος διφθέρινος | - mit einem \$. befleibet, pellitus: διφθέραν ένημμένος.

Belgden, pellicula: το δερμάτιον.

Pelzdede, stragulum pelliceum: το κώδιον.

Belghandler, mercator pellium: o διφθεροπώλης. Belghandel, mercatura pellium; ή διφθεροπωλία. Belghandschuh, digitabulum pelliceum: n digobegion χειρίς [ίδος].

370

hed (Ulited)

Belgiade, thorax pelliceus: ή διφθέρα.

Belgfleib, f. Belg.

Belgfragen, collare pelliceum: τὸ διφθέρινον περι-

Pelzmantel, palitum pelliceum od. ex pellibus faetum: ή διφθερίνη χλαμύς [ύδος].

Pelamuff, f. Muff.

Belgmube, galerus ex pellibus factus: ή κυνή.

Belgrod, f. Belg.

βείδιθιή, calceus pelle munîtus: τὸ ὑπόδημα:, τὸ σάνδαλον διφθέρινον.

Pelzstiefeln, perones pelle munîti: τὰ ὑποδήματα διφθέρινα.

Pelamaare, -werk, pelles: τὰ δέρματα ή διφθέρα.

Bendant, f. Begenftud.

Pendel, der, perpendiculum: ή στάθμη.

penetrant, f. burchbringenb.

Benal, thêca calamâria: τὸ καλαμάριον.

Penfion, f. Jahrgehalt; Erziehungsanstalt; Erziehung. Penfionar, qui viotu apud qm utitur pacta mercede:

ο λαβών την τροφην έπι μισθώ.

pensioniren, jmbn (einen Beamten), dimitto sasum] qm eum annűis praebendis: ἐτησίον δωρεάς ἀξιοῦν τινα χαρίζεσθαί τινι ματ' ἔτος ἀντίμισθον δωρεάν | - (v. Soldaten), dimitto qm commödis emeritae militiae; dono qm rude: ἐτησίον δωρεάς ἀξιοῦν τινα.

Penfionsanstalt, f. u. Erziehung.

Penfum, f. Aufgabe.

peremtorifch, f. unverzüglich, entscheibenb.

perenniren, f. ausbauern.

Pergament, Pergamen, membrana; charta pergamena: ή περγαμηνή (χάρτη) · ή διφθέρα.

Pergamentband, tegumentum membraneum: τὸ ἔλυτρον περγαμηνόν, -ἔκ περγαμηνῆς.

pergamenten, membraneus: έπ περγαμηνής περ-

γαμηνός.

Periode, Zeifraum, tempus [ŏris]; aetas: ἡ περίοδος ἡ ἐποχή | - ſεine P. nieineð Lebenð, nullum aetātis meae tempus: οὐδεὶς τοῦ βίου μου χρόνος | - Μεθε-[αβ, periŏdus; ambītus [ās] verbörum; circuitus [ās]; orbis; compositio: ἡ περίοδος | - εine ſurze P., brevis comprehensio verbörum: ἡ βραχεῖα περίοδος | - εine ʒu [ange P., uimis longa seulentiarum continuatio: ἡ λίαν μακρὰ περίοδος | - εine ſitegenbe und gerundete P., apta et quasi rotunda constructio: ἡ εὐρυθμος καὶ σύμμετρος περίοδος.

Periodenball, compositio verborum; numeri: o ou-

Duos.

periodifd), zu gewissen Beiten wiedersehrend, z. B. p Krantheiten, mordi eerto tempore rocurrentes: πεφιοδικός | - p. Schriften, ephemerides: αὶ ἐφημεφίδες | - gehörige Abrundung habend, compositus; circumseriptus: εὐφυθμος [ον] · σύμμετφος [ον] | - p. reden, apte dieo * [xi, ctum]: εὐφύθμως λέγειν.

Peripherie, f. Umfreis, Begirf, Rreistinie.

Beriphraft, f. Umfdreibung.

βerle, margarîta; unio: τὸ μάργαρον · ὁ μαργαρίτης [ου] · ἡ μαργαρίτις [ιδος] · ἡ μαργηλίς [ίδος]. berlen, bullo¹; bullio⁴:πομφολυγίζειν πομφολυγείν.

Perlenfang, f. b. Folg.

Perlenfischerel, conquisitio margaritärum: ἡ τῶν μαργάρων ἀναζήτησις | - P. treiben, conquiro [sivi, sîtum] margarîtas: ζητεῖν τὰ μάργαρα.

perlenförmig, similis margaritae: μαργαρώδης [εs]-Perlenhändler, sin, margaritarius, -a: ὁ μαργαροπώλης [ου].

Berlenhandel, negotium margaritarium: ἡ μαργαοοπωλία | - \$. treiben, exerceo * negotium margaritarium: μαργαοοπωλεῦν.

Perlenfrant, corolla margaritis distincta: ὁ στέφανος μαργαρόπλοπος.

Perlentrone, diadêma margarîtis distinctum: ὁ στέφανος μαργαριτών.

Perlenfüfte, ora ubi margaritae inveniuntur ob. nascuntur: ἡ ὄχθη μαργαροφόρος.

Berlenmuschel, concha margaritarum: ή κόγχη μαφ-

γαροφόρος.

Perfemmutter, Perfmutter, concha od. conchae unionum: τὸ ὄστρακον | - mit P. ausgelegt, distinctus conchis unionum: ἀστράκοις πεποικιλμένος.

Perlenschmud, ornamentum margaritarum: ὁ κόσμος μαργαριτών.

Berlenschnur, linea margaritarum: ὁ δομος μαργα-

Perlhuhu, Numïda meleägris: ἡ μελεαγρίς [ίδος]. Perlfchrift, typi minutissimi: οἱ τύποι μικρότατοι. perpendifulär, f. fenfrecht.

Berpendifel, perpendiculum: ἡ κάθετος [γοαμμή]· ἡ στάθμη.

perplex, f. bestürgt, verwirrt.

Perriide, capillamentum; crines empti: αἱ κόμαι πρόςθετοι ἡ φενάκη τὸ προκόμιον ἡ πηνίκη. Perriidenmader, concinnator capillamentorum: ὁ

τεχνίτης κατασκευάζων φενάκας.

Perfiflage, cavillatio: ὁ διασυρμός. perfifliren, cavillor1: διασύρειν.

personist, durch ipse, ipsius, per se, auch durch praesens od. coram: αὐτός [ή, ό] παρών [οὐσα, όν] τόιος | - er erschien h., ipse aderat: αὐτός παρήν | - ich bespreche mich p. mit imdn, praesens collòquors [locâtus] eum quo: αὐτός δααλέγομαί τιν | - imdn h. sennen, novi qm de sácie: γνωρίζειν, ἀναγνωρίζειν τινά γιγνώσειν τινὰ κατ' ὅψιν | - p. em. in dugenschein nehmen, coram perspicios [spexi, etum] qd: αὐτόν θεωρείν, θεᾶσθαί τι | - cinen h. haß auf imdn haben, odi qm nomine suo: ἰδία μισείν, ἐν ὀργη ἔχειν τινά | - ber h. Charaster imbó, persóna ejs: τὸ σχημά τινος τὸ ιδιόν τινος | - In ber Grammatis personális: προςωπικός | - ein Wort h. gebrauchen, dîcos [xi, etum] verbum personaliter: λέγειν τι προςωπικός.

Perfönlichkeit, Individualität imde, personn ejs: ή οὐσία· ή ὑπόστασις· ή φύσις· ὁ ίδιος τρόπος· τὸ ίδιον | - auch durch Umschreibungen, d. B. er mischt inuner seine P. ein, de se ipso semper praedicat: åel δουλλες περί έαυτοῦ | - (s. v. a. beseidigende Ampies

lungen), contumelia: ή λοιδορία.

Perfon, I) handeínde im Schauspiele, persona; partes; τὸ πρόςωπον | - | imdő P. spielen, fero [túli, lâtum, ferre] od. sustineo [núi, ntum] personam cis: ὑποκρίνεοθαν, ἀγωνίζεοθαι τὸ πρόςωπόντινος οδ. τινά.

II) Individualitat eines Menschen, persona; homo; corpus: ὁ ἄνθοωπος· τὸ σῶμα | - heroijche Personen, personae heroïcae: οἱ ἄνθοωποι ἄριστοι | - bornehme P., homines nobiles: οἱ (ἄνθοωποι) γνω-ομιοί· ἔντιμοι | - eine steine P., homo humili staturâ: ὁ ἄνθοωπος βροκινς τὸ εἰδος | - meine P., mea persona: ἐγώ· τὸ γε ἐπ' ἐμοί | - gegen imbs P. etw. thun, sacio¹ [têci, sactum] qd in personam ejs: ποιεῖν τι κατά τινα | - ich sur meine P., ego quidem; ἐγωγε· ἐγω αὐτός· τὸ γε ἐπ' ἐμοί | - sur meine P., privâtim; meâ sponte: τὸ γε ἐπ' ἐμοί | - in eigener P., ipse; praesens: αὐτός [ή, ό] αὐτο-προςωπος.

111) αußere Bestalt, statūra; species (corporis): τὸ σῶμω: ἡ φύσις τὸ εἶδος | - flein von B sein, sum humili staturā: βραχὸν εἶναι τὸ εἶδος | - jmbn von B. sennen, novi qm de facie; γιγνώσκειν τινὰ ἐκ τῆς ὄψεως.

IV) in der Grammatif, persõas: το πρόςωπου | die 3te \$\psi\$, tertia persona: το τρίτον πρόςωπου.

Personal, daß, eines Gesolges, comites; comitatus [as]: ol ἀπόλουθοι | - P. eines Collegiums, qui collegio ascripti sunt; sociis, sociales collegii: ol ἐταιοιοι· οί μετέχουτές τίνος | - P. eines Schauspieles, actores: ol ὑπουριταί.

Perfonalien, f. Perfonichfeiten Perfonalftener, f. Ropffteuer.

Berfonification, fictio personarum; ficta oratio alienarum personarum; ή προςωποποιία.

personificiren, constituo3 [ŭi, ûtum] rem in personam; indûco3 [xi, etum] rem loquentem; προςωποποιείν.

Perspectiv, f. Fernglas.

Perspective, scenographia: ή σκηνογραφία.

perspectivisd), scenographicus: σπιαγραφικός σκηνογραφικός | - Adv., scenographice: σκιαγραφικώς σκηνογραφικώς.

Perspectionaler, scenographus: ὁ σκιαγοάφος ὁ σκηνογοάφος.

Perugia, Perusia | - Adj , Perusiaus. Pesaro, Pisaurum | - Adj., Pisaurensis.

Pest, pestilentia; lues; morbus pernicialis: ὁ λοιμός ή φθορά· ὁ φθόρος· ἡ νόσος | - δίε P. haben, laboro· pestilentiā: κάμνειν τῶ λοιμῶ | - an δετ P. sterben, absûmor¹ [sumptus] pestilentiā: διαφθείρεσθαι λοιμῷ | - fig., Verberben bringende Perfon oder Sacke, pestis; pernicies: ἡ διαφθορά· ὁ λυμεών [ωνος].

pestartig, pestilens: λοιμώδης [ες].

Pestbeule, vomica: έλκος τὸ ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ.

Pesigeruch, odor soedus: ή λοιμική δυρωδία.

Befth, St., Pestum; Pestinum.

Resthaus, aediscium ad pestilentiae contagia prohibenda exstructum: τὸ λοιμοκομεῖον.

peffilentialisch, pestilens; foedus: λοιμοφόςος [ov] λοιμικός.

Pestjahr, annus pestilens: ὁ ἐνιαυτὸς λοιμοφόρος. Pestlust, aër pestilens: τὸ λοιμικόν πνίγος.

Bestplage, pestilentia: ὁ λοιμός το νόσημα.

Peterfille, oreoselfaum ob. petroselfaum: το πετροσέλινον.

II) Individualität eines Menschen, persona; homo; Petersilientwein, vitis laciniosa: ὁ πετροσελινίτης repus: ὁ ἄνθρωπος· τὸ σώμα | - heroliche Person (olvos) [ov].

Betereburg, Petropolis [is].

Beterwarbein, Petro-Varadiaum.

Petitmaitre, f. Stuger.

Petschaft, Petschier, signum; sigillum; anulus: ή σφοαγίς [ίδος] το σφοαγιστήφιον.

Petfchaftring, f. Siegelring.

Betichierstecher, scalptor signorum: ὁ τῶν σφραγίδων γλυφεύς.

Bfad, via; semita; trames [itis, m.]; callis; ή ὁδός· ή ἀτραπός· ή τρίβος.

pfablos, invius: «βατος · αποφος [ov]· ανοδος [ov].

pfaffifd), conveniens ingenio elericorum: legogavτικός | - Adv., more elericorum: legogavτικός.

Pfählden, paxillus: το χαράκιον.

pfählen, f. anpfählen.

pfänden, zum Pfand nehmen, accipio [cépi, ptam]
qd pignori: ἐνεχνοάζειν | - jmdm ein Pfand nehmen,
cápio [cépi, captum] pignus a quo; cógo [coêgi,
conctum] qm pignore: ἐνεχνοάζειν τινά τι | - ε.,
bas Pf., captio pignoris; clarigatio: ἡ ἐνεχνοασία·
ὁ ἐνεχνοασμός. ὁ ἐνεχνοιασμός.

Pfänder, pignerator: o evezvoágov.

Pfandung, f. Bfanben, bas.

Pfaffe, clericus: & isovoyóg. & isovozog. & isov gáving [ov] | - S. auch Priester und Geistlicher.

Pfahl, palus; sudes [is, f.]; stipes [ĭtis, m.]: ὁ σνόλοψ [οπος] ˙ ὁ, ἡ χάραξ [απος] ˙ ὁ σταυρός ˙ ὁ πάσσαλος | - αιθ Επίβε απ Ψείπιξιδτεπ, adminicibum;
pedamentum; statûmen: ὁ χάραξ ˙ τὸ ἔρεισμα | Βτιατεπρίαμι, sublica: τὸ γεφύρας στρώμα | - είπε
αιή Ψιάριτη τιμεπδε Ψτιατε, pous sublicius: ἡ γέφυρα ξυλίνη | - απ είπεπ Ψί. δίπδεπ, alligo ¹ ad palum:
ἀναδεῖν, προςδεῖν τι τῷ σκόλοπι | - Ψιάμιε εἰπίμίαgen, demittos [misi, ssum] palos: σταυροῦν | - übertr.
in feinem vier Ψίάμεπ, iater privatos parietes: ἐν τῆ
οιλία ἐαυτοῦ.

Pfahlbürger, inquilinus: o Enoixog.

Pfahlwert, pali; sublicae: at δοκοί το στρώμα

Pfalz, Palatinatus [us].

pfalzgräflich, turch ben gen. b. folg. Wortes.

Pfalzgraf, Comes Palatinus: ὁ κόμης παλατίνος.
Pfalzgraffchaft, palatinâtus [ûs]: ἡ τοῦ παλατίνου

έπαρχία.

Afand, pignus [öris]; hypothéca; arrhabo [ónis]; arrha: ή ὑποθήμη το ἐνέχυρον τὸ ὅμηρον | - εἰπ

βf. gcben, do¹ [dĕdi, dätum] pignus: παρέχειν, παραδιδόναι τινὶ ἐνέχυρον | - εἰπ , μιπ
βf. gcben, oppignuĕro¹ qd: διδόναις, τίθεσθαί τι ἐνέχυρον |
- εἰπ
βf. haben, habeo² qd pignori: ἔχειν τι ἐνέχυρον | - εἰπ
βf. verfallen lassen, desĕro² [rūi, rtum]
pignus: καταλείπειν τὸ ἐνέχυρον | - εἰπ
βf. εἰπίο²
fen, libĕro¹ pignus a creditore: λύεσθαι τὸ ἐνέχυρον | - Π) fig., pignus: τὸ πιστόν ἡ πίστις τὸ
τεκμήριον σημαίον | - εἰπ
βf. ber Freundsdaft, pignus amicitiae, ενοιυπίατις: τὸ τῆς φιλίαςς, εὐνοίας
πιστόν | - ¡cἰπ
βστιστόν | - ¡cɨπ
βστιστόν | - βστις
βστιστόν | - βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστιστόν |
- βστις
βστις
βστιστόν |
- βστιστόν
βστιστόν
βστιστόν |
- βστικον
βστιστόν
βστιστόν

Pfandbrief, literae pigneraticiae: ή συγγομφή ύπο- | pfefferil, condio 1 pipere: έξαρτύειν πεπερίσι τι | θημιμαία.

Afandburge, obses: o oungos.

Pfandhaus, f. Leibhaus.

Afandherr, sinhaber, pignerator: ò Exwe the ono-อิทุนทุข.

Pfandflage, actio pigneraticia: ή δίκη ὑποθήκης. Pfandnehmer, sin, pignerator, -trix: o evezvoa-

Pfandredt, jus pignoris capiendi: ή σύλα σύλη. Pfandschilling, arrhabo; arrha: ὁ ἀξὸαβών [ωνος].

pfandweise, nomine ob. loco pignoris: έν ὑποθήκης

Pfanne, frixorium: tò thyavov tò tayqvov | - Pf. am Gewehr, receptaculum pulveris pyrii: ή έστία Bf. am thierifchen Korper, acetabulum: ή κοτύλη | -C. auch Buftpfanne | - fprichm., in die Bf. hauen, dufammenhauen, concido3 [îdi, îsum]: κατακόπτειν. συγκοπτειν.

Pfannenichmied, qui sartagines facit: o yalneve

Écos .

Afarramt, stienft, f. Pfarre Dr. I.

Pfarre, 1) (Pfarramt), sacerdotium: ή legarela leροφαντία | - II) (Pfarrwohnung), domus [ûs] sacerdotis: to legogartelor.

Pfarrer, sacerdos; sacrorum curator, antistes: ò [εφολόγος· ὁ [εφοφάντης [ov]· ὁ [εφοδιδάσκαλος]-Bf. merben, praeficior3 [fectus] sacris procurandis: καθίστασθαι ίερέα, «Ιερολόγον etc. | - \$f. fein. praesum [praefui, praeesse] sacris procurandis: είναι ἰερέα, εἰερολόγου etc.

Pfarracbühren, jura stolae: τὰ τοῦ ἰερέως, τοῦ

ίεουλόγου προςήκουτα.

Pfarrhaus, f. Pfarre Nr. II.

Pfarrfind, Eingebfarrter, ascriptus coetui sacro: ò πάροιπος | - Rind eines Pfarrers, filius (-a) sacerdotis ; pl. liberi sacerdotis : ὁ viòς (ἡ θυγάτηφ) ίεροφάντου.

Pfarrftelle, f. Pfarre Rr. I.

Afarrwohnung, f. Pfarre Dr. II.

Ψ ταιι, pavo: ὁ ταώς ταῶς [ω]· ὁ ταών [ωνος]. pfauenartig, pavonaceus: ταώνιος δμοιος ταώνι.

Pfallenei, ovum pavonium: το ταώνιον ώόν.

Pfakenfeder, penna pavonîna: τὸ ταώνιον πτερόν. Pfauenichwang, cauda pavonis: ή ούρα ταώ.

Pfeffer, piper: το πέπερι [εος] ή πεπερίς [ίδος] | indianifcher Pf., siliquastrum; piperîtis: ή πεπερίτις [ιδος] | -mit Pf. angemacht, piperatus: πεπερόπαστος [ov].

Pfefferbaum, arbor piperis: το πέπερι [εος]. Afefferbrühe, piperatum: o gouds nenegirns. Pfefferbudie, pyxis piperis: ή πυξίς πεπέρεος.

Pfeffergurfe, cucumis acêto maceratus et piperatus : το σικύδιον πεπεροπαστον.

Pfefferforn, granum piperis: ή πεπερίς [ίδος].

Pfefferfraut, latifolium lepidium: ή θύμβοα. Pfefferfuchen, libum mellitum: ὁ πλακούς πεπερί-

Pfeffermunge, mentha piperata: μίνθη ή πεπερίτις.

gepfeffert, piperatus: πεπερόπαστος [ov].

Afcife, fistula; tibia: ή σύριγξ [ιγγος] ο αύλος | -(Tabactopfeife), fumisugium: to nanviorigion | übertr., nach imbe Bf. tangen, totum me fingo's [nxi, ictum] et accommodo' ad arbitrium et nutum cis: πάντα υπακούειν.

pfeifen, auf einer Pfeife, canos [cecini, cantum] fis-tula, -tibia; inflo1 fistulam: ovoizein. ovoirrein. avleiv | - mit bem Munde, sibilo : ovolgen | - bon Winde, sibilo1; strido3 [di] ob. strideo3 [di]: boigeiv υποσυρίζειν - bon Bogein, sibilo': σπίζειν πιππί-Zecv | - ein Lied pf., canos canticum fistula, tibia, sibilando: avleir, ovolgew uélog | - s., das Pf., cantus [ûs]; sonus fistulae; -sibilus [ûs]: ή αύληais, o boitos, o andiamos.

Pfeifendedel, operculum: to πωμάτιον του καπνι-

ornoiov.

Pfeifentopf, vas famisugii: ή καπνίς το καπνοσμύ-

Pfeifenrohr, fistula: o ovorygias nalamos | - (bon ber Tabadspfeife), fistula fumisugii: o σωλήν [ηνος]. Pfeifenwert, fistulae: al ovolyyes.

Pfeifer, sibilans; fistulator; tibicen : o avlnris [ov].

δ συριπτής [οῦ].

Psfeil, sagitta; telum: ò los o dioros ro rogevua. τὸ βέλος | - ben Af. abschiegen, expello* [puli, pulsum] sagittam areu: τοξεύειν ίέναι βέλη | - wie ein Bf. schnell, velocissime: ακιστα τάχιστα.

Affeiler, pila; columna: ò στύλος ή στήλη.

Pfeilfifch, esox belove: \(\hat{\eta}\) \(\beta\) \(\hat{\eta}\) \(\hat{\eta}\) \(\hat{\eta}\)

Pfeilregen, ingens vis-, nubes-, seges sagittarum; stelorum: τὸ πλήθος s, ὁ ὅμβοος τοξευμάτων |-bon einem Pf. überschüttet werben, obruor s [rutus] velut nube sagittarum: καταχώννυσθαι τῷ πλήθει τοξευμάτων.

pfeilschnell, celerrimus; velocissimus: Ισάνεμος [ον] · ώπιστος · τάχιστος | - Adv., celerrime; velocissime: ἰσανέμως · ικιστα · τάχιστα.

Pfeiliding, sagittarius: o τοξότης [ov]. Pfeilichuß, ictus [ûs] sagittae: τὸ τόξευμα.

Bfeilspike, aculeus sagittae: ή τοῦ βέλους ἀκή το άπρου βέλος.

Pfennig, teruncius; numus: τὸ τεταρτημόριον ὁ quidem: οὐδ' ὀβολόν · οὐδὲ γοῦ | - auf ben Pf., ad numum: ἀκριβώς· ἀκριβέστατα.

Pfennigfudfer, homo sordidus: o xvuivongiorns

[ov].

Pferd), I) (Behege), septum: ή είοντή μάνδοα |-(Biebmift), stercus [oris]; fimus: ή κοπφος.

pferden, I) a., (einhegen), occupo 1 septo: περιβάλλειν είοπτην τινι | - (büngen), stercoro!: ποπρίζειν ποπρούν | — II) n., (Roth bon fich geben), facio! [fêci, factum] stercus : xégew.

Pferd, equus: o, f innos | - ein berichnittenes Pf. (Ballach), canterius: o extoulas Ennos | - cin juns ges Pf., equaleus: o molos | - ein wildes Pf., equus ferus; sexsultans ferocitate: ὁ αγοιος εππος' ό θυμοειδής:, ύβοιστής εππος | - 311 Pf., eques [itis, m.]: έφ' εππου εππεύων ελαύνων έφ' εππου έφιππος [ον] | - eine Statue 311 Pf., statua equestris: ὁ ἀνδοιὰς [ἀντος] ἔφιππος ἡ εἰκῶν [όνος] Pferdeschwanz, schweif, cauda equina: ἡ εππου ίππέως.

Pferdchen, equilus; equaleus; to innagion to inπίδιον.

Pferdeart, medicus equarius: ο των ίππων ίατρος ο ίππίατρος.

Pferdebandiger, domitor equorum: o δαμάζων ίππους ό πωλοδάμνης [ου].

Aferdebohne, vicia faba: ò maonlos.

Pferdebremse, oestrus: ò olotgog. ò uvoy [wnos].

Pferbebede, tegamentam equi; stragulum; stragula; stratum: rò epinnion | - dem Pferbe die Dede auf-legen, insterno3 [stravi, stratum] stragulum equo: στρωννύναι:, έπισάττειν τὸν ἵππον.

Aferdedieb, far equi (equorum); abigeus; abactor: ό εππων κλέπτης [ου] ό κλέψας εππους.

Pferbediebstahl, furtum equi; abigeatus [us]: n ansλασία=, κλοπή ἵππων.

Pferbedill, hippomarathrum: τὸ ἱππομάραθρον.

Pferbedunger, mift, fimus equiaus: ή inneia nó-

Pferdefleifd), caro equi; caballina (caro): τὰ κοέα ίππεια πρέα τὰ ἀπὸ τῶν ἵππων.

Pferdefuß, pes equinus: ò τοῦ εππου πούς.

Pferbegeschirre, arma equestria; jugum equi: τα lππικά σκεύη τὰ τῶν ἵππων σκεύη.

Pferdehaar, pilus equinus; seta equina: ή χαίτη τὸ τῶν ἵππων τρίχωμα.

Pferdehale, cervix equina : ὁ τοῦ εππου αύχην, ετρά znlos.

Pferbehändler, mango: o innonwlys [ov].

Pferdehandel, quaestus [ûs] mangonicus; negotium equarium: ή Ιπποπωλία I - Bf. treiben, exerceo2 etc.: Υππους άγοράζειν καὶ πιπράσκειν πάλιν.

Pferdehuf, ungula equina: ή ίππου όπλή.

Pferbejunge, puer equarius: ò nais [naidos] inπικός.

Pferdefafe, coagulum equini (naml. lactis); hippace : ή ἱππάκη ὁ ἱππάκης [ου].

Pferdefauf, emptio equina: ο των ίππων άγορασ-

Pferdefenner, spectator equorum: ὁ ίππογνώμων lovos .

Bferdefnecht, agaso; servus equarius: ὁ ἰπποκόμος. Alferdefopf, caput equinum: ή ίππου αεφαλή.

Bferdefoth, stercus [oris] equinum : ή ίππεία κόποος. Pferbeliebhaber, amans ob. studiosus equorum: o φίλιππος ὁ ἱππεραστής [οῦ].

Aferdemahne, juba equina: ή εππου χαίτη.

Aferdemartt, forum equarium; mercatus [us] aquarius: ή ἵππων άγορά.

Pferdemild), lac equinum: το ίππειον, ίππου γάλα [autos].

Pferdemift, fimus equinus: ή inneia nóngos.

Aferberennen, curriculum equorum; cursus [us] equester: ή ίπποδρομία το ίπποδρόμιον ὁ ίππό-

Bferdeschmud, ornamentum equorum; phalerae: o

των εππων ποσμος τα φαλαρα.

ούρα τηπουρις [ιδος] το ίππουραιον.

Pferdeschwemme, lavatio equorum: ή δοία κολυμ-

Bytoo.

Aferdestall, equite; stabulum equorum: ή ίπποστασία το ιπποστάσιον ή ιππόστασις ο ίππων wvos].

Pferdetränke, locus ubi adaquari solent equi: ή ποτίστρα ή πίστρα.

Pferdeverleiher, mango: ò παρέχων înnovs έπί யாசெல்.

Pferbegeng, f. Pferbegefchirr.

Pferdezucht, res equaria: ή innorpopla.

Pfiff, sibilus [ûs]: τὸ σύριγμα τὸ σύρισμα | - einen Pfiff thun, sibilo': ovolzew | - II) f. v. a. Lift, f. b. III.

Pfifferling, in Rebenbarten, fich nicht einen Pf. aus etw. machen, non flocei facio3 [feci, factum] qd: ev ούδενί λόγω τίθεσθαί τι παρ' ούδενε, ούδ' έλάχιστον ποιείσθαί τι.

pfiffig, valer: πανούργος [ov] · κερδαλέος · κερδα-

λεόφοων | - f. a. liftig, fchlau.

Pfingftabend, dies ante dies Pentecostales: τά προτέλεια της πεντεπυστής.

Pfingftblume, paeonia: ή παιωνία.

Bfingften, pentecoste; dies Pentecostales: ή πεντεκοστή (ημέρα).

Bfingstfeiertag, sfeit, dies festus Pentecostes: n cooτή της πεντεκοστής.

Pfirfichbaum, (arbor) persica; amygdalus persica; ή μηλέα Περσική.

Pfirfiche, (malum) persicum: το μήλον Περσικόν.

Pfirfichfern, nucleus persici: ò unlov Περσικού πυοήν το μήλου Περσικού όστουν.

Aflanichen, planta tenera: τὸ φυτάριον ὁ βλαστός. Pflange, planta; herba: τὸ φυτόν τὸ φύτευμα ή βοτάνη |- eine Bfl. fegen, ponos [posui, situm] plantam: έμβάλλειν φυτόν είς την γην | - cine \$11. aus-heben, eximos [émi, emptum]: Εξαιρείν το φυτόν | eine B. berfegen, transfero [-tuli, -latum, -ferre]: μεταφυτεύειν τι.

pflanden, sero3 [sevi, satum]; planto1; pono3 [posui, situm]; depôno3: porsveiv ti | - s., bas Pfl., f. Pflanzung.

Bflangenbeet, areola plantis consita: ή φυταλιά.

Aflanzenbeschreibung, descriptio plantarum: n Boτανολογία.

Bflanzenfenner, berbarius: o tov gotov, βοτανών διαγνώστης.

Aflanzenkenntnig, funde, ars herbaria: ή έμπειρία βοτανών ή βοτανική.

Affangenleben, vita herbarum : ή τῶν φυτῶν ζωή fig., ein P. führen, vivo3 [vixi, ctum] ritu herbarum, splantae iustar: ζην την των φυτών ζωήν.

Bflangenlehre, doctrina herbarum; botanice: ή Bo-Tavinn.

1. Pflanzenreich, bas, berbae et arbores; regnum vegetabile: τὰ φυτά [ων]· τὰ φυτεύματα [ων]· τὸ τῶν φυτῶν γένος.

2. pflangenreid), adj., abundans herbis: πολύφυτος.

πολυβότανος [ον].

Affangenfaft, succi herbarum : o zvlos rov gvrov, = βοτανών.

Pflanger, sator; qui serit: o quesurns [ov] o quenκόμος · ὁ φυτουργός · ὁ φυτεύων [οντος] | - (j.b.a. Colonift), colônus · ὁ ἄποικος · ἔποικος.

Pflanggarten, f. Pflangichule.

Aflangreis, f. Abfenfer.

Pflangichule, seminarium: το φυτώρειον το φυτούργιον | - B. ber Beinftode, vitiarium: το άμπεloveysiov.

Bflangftabt, Colonie, colonia: ή αποικία.

Pflanzung, bas Pflanzen, satio; satus [as]: ή φύτευσις ή φυτεία ή φυτοσπορία | - angepflangter Drt, seminarium; locus consitus: ή φυταλιά το φυτούργημα.

Pflafter, auf einer Bunde, emplastrum: ro fundaστρον κατάπλασμα |- \$. ber Strafe, strata viarum; via strata; lapides viae stratae: τὸ ἔδαφος [ovg]

το λιθόστρωτον.

Pflafterer, silicarius; qui vias lapide sternit: o

στρωννύων την γην δ δδοποιός.

Pflaftergeld, pecunia viaria: o δασμός οδοστρωσίας.

pflaftern, sternos [stravi, stratum] silice ob. lapide; munio : στρωννυναι, στρωννύειν τι | - s., das B., stratura: ή στρώσις.

Pflafterramme, fistaca: to poplior.

Pflafterstein, lapis viae sternendae utilis: o lidos. Aflastertreter, ambulâtor; subrostrânus: ὁ ἀγοραΐος ό περιαγοραίος το άγορας περίτριμμα.

Pflaume, prûnum: τὸ κοκκύμηλον τὸ προύμνον. Affaumenbaum, pranus: ή нонноцидас нониоци-

Affaumentern, nucleus=, os pruni: to octove tov

κοκκυμήλου.

Pflege, cultus [ûs]; cultura; cura; curatio: ή θεραπεία ή έπιμέλεια ή τροφή | - bie B. des Körpers, victus [ûs] cultus [ûs] que corporis : ή τον σώματος ob. περί το σώμα έπιμέλεια | - \$. ber Befund= heit, curatio valetudinis : ή της ύγιείας od. περί την δγιείαν έπιμέλεια | - jmbs B. übernehmen, suscipio3 [cêpi, ptum] qm curandum: ὑποδέχεσθαι την έπιμέλειαν=, τροφήν τινος | - bei jmbm in ber \$. fein, edûcor3 [ctus] a quo: είναι παρά τινι είς τροφήν τροφιμον είναι παρά τινι | - imbm einen in bie B. geben, trados [didi, ditum] qm cui alendum: παραδιδόναι τινά τινι είς τροφήν.

Affegealtern, educatores et altores: oi roopol oi παιδοτρόφοι οί τρέφοντες.

Bflegebefohlene, alumnus: τρόφιμος έπιτετραμuévog.

Pflegefind, alumous (alumna): ὁ τρόφιμος παίς παίς παραδεδομένος είς τροφήν.

Affegemutter, educatrix et altrix: ή τροφός ή τρέφουσα.

pflegen, I) a. u. n., (abwarten), curo1: Aspanevelv τι ' έπιμελεισθαίε, έπιμέλειαν ποιεισθαί τινος' θεoαπείαν ποιείσθαί τίνος | - einen Kranten p., curo1 aegrotum: νοσοκομείν. θεραπεύειν νοσούντα ber Nuhe p., do' [dedi, datum] me quieti: ἀπολαύ-ειν σχολης | - Freunbschaft mit jmon p., utor [usus] amicitia cjs: φιλικώς έχειν πρός τινα τρησθαί!

τινι ως φίλω : - Math þ. mit jmbm, consultos : deli-beros : , capic : consilia de re (cum quo): βουλεύε σθαι (συμβουλεύεσθαί τινι) περί τινος | — II) n., (gewohnt fein), soleo2 [solitus sum] ; assoleo2; consuevi : εἰωθέναι· εθος έχειν | - s., bas \$., f. Pflege. Afleger, cultor; curâtor: ὁ ἐπιμελητής [οῦ]· ὁ δεραπευτής [οῦ]· ὁ θεραπεύων [οντος]· ὁ ἐπίτροπος.

Pflegerin, f. Pflegemutter. Pflegefohn, stochter, f. Bflegefind.

Pflegevater, educator et altor: o roopie o rooφεύς [έως].

Pflegling, f. Pflegefind.

pfleglos, carens omni cura; incultus: à deganeuros [ον] άμελούμενος άμεληθείς [είσα, έν].

Bflicht, officium; debitum (officium); munus [eris]; partes: τὸ δέον [οντος]· τὸ προςήμον [οντος]· τὸ μαθήμον [οντος]· τὸ ἔργον· ἡ τάξις· τὸ χρέος]- εδ ift die P. imb8, est cjs: ἔστι τινός | - εδ ift meine P., meum est: fore to fuor foyor | - es für meine B. halten, meum esse puto: oleodar deiv e. infin. ! feine B. thun, praesto' [stiti, stitum] officium; satisfacio3 [fêci, factum]; non desum [defui, deesse] officio: πράττειν τὰ δέοντα ' ποιείν τὰ νόμιμα, «τὸ δέον | - feine B. nicht thun, recedo [cessi, ssum] ab officio: έλλείπειν του δέοντος, ετών νομίμων | gegen bie B. handeln, declino (in qua re) a religione olficii: δράν=, πράττειν παρά τὰ προςήκοντα | feine B. gegen imbn thun, praesto I officium cui: motείν τα δέοντά τινι | - feine \$. berlegen, violo' officium : παραβαίνειν τὸ δέον, ετὸ καθηκον | - feiner B. treu bleiben, maneo' [mansi, sum] in officio: διαφυλάττειν το δέον, ετο καθήκον | - imbn in B. nehs men, (f. b. a. bereiben), astringo3 [xi, ctum]s, obligo1 qm iureiurando: λαμβάνειν όρχον παρά τίνος.

pflichtbar, f. pflichtig.

pflichtbrüchig, perfidus; perfidiosus; infidelis: ψεύ-δοριος [or]· απιστος - Adv., perfide etc.: ψευδόρκως απίστως.

Aflichteifer, studium officii ob. muneris tuendi; religio: ή δικαιοπραγία· ή χρηστότης [ητος]· ή περί τα έαυτοῦ σπουδή.

Pflichtenlehre, doctrina de officiis; officiorum praecepta: ή περί τα καθήκοντα παιδεία.

Pflichterfüllung, officium: tò tà δέοντα ποιείν ή δικαιοσύνη.

pflichtfrei, immunis; liber: arelig [és] oux unoreling [ég].

Pflichtfreiheit, immunitas: n areleia. to areles. Aflichtgefühl, religio; pietas: ή οσιότης | - aus B., religione: ὁσιότητι.

pflichtgemäß, f. pflichtmäßig.

Pflichtgeset, officium; lex: tò δέον το νόμιμον.

pfliditig, servus: ὑποτελής [ές].

Pflichtleiftung, f. Pflichterfüllung | - (f. b. a. Eibesleis flung), jusjurandum: ή ὁρχωμοσία.

pflichtlos, f. pflichtfrei und treulos.

Pflichtlofigfeit, f. Pflichtfreiheit und Treulofigfeit.

pflichtmäßig, debitus; legitimus; conveniens officio; rectus; justus: δσιος δίπαιος εὖσεβής [ές] προς-ήπων [ουσα, ου] καθήπων εννομος [ου] - p. Βτ-tragen, mores recti: ἡ ὁσιότης διπαιοσύνη εὐσέ-βεια | - Adv., recte; juste: ὁσίως διπαίως etc. | Φ. Sandeln, recte ăgo* [êgi, actum]: ὀσίως etc. | τόν | - s., daß B., insitio: ἡ ἐγκέντρισις· ὁ ἐγκενπράττειν.

Pflichtmäßigfeit, officium; acquitas; probitas: rò diκαιον ή οσιότης [ητος]. ή εὐσέβεια.

pflichtschuldig, f. pflichtmäßig.

Pflichttheil, portio legitima: ή νόμιμος μερίς.

pflichtbergeffen, Pflichtbergeffenheit, f. treulos, Treu-

pflichtwidrig, discrepans ab officio; repugnans officio; turpis: ἀθέμιστος [ον]· ἀνόσιος [ον]· αἰσχοός | - Adv., contra officium: ἀθεμίστως etc.

Pflichtwidrigfeit, improbitas; impietas; turpitudo: zò άθέμιστον άνόσιον αίσχρόν.

Pflod, paxillus; baculum: ὁ πάσσαλος ὁ γόμφος. ο σκαλμός.

pflücken, f. abpflüden.

pflügen, arol: ἀρούν· ἀροτοςύς ων | - fprüchw., mit fremdem Kalbe p., utord [usus] ingenio alterius: ἄμῶν ἀλλότοιον Θέρος | - s., aratio: ὁ ἄροτος· άροτρίωσις.

pflügbar, arabilis: ἀρόσιμος [ov] άροτος.

Aflüger, arâtor: o aporno [noos] · o aporns [ov] · o άροτρεύς [έως].

Pflug, aratrum: to agotgov | - ben Pf. führen, circumdûco3 [xi, ctum] aratrum: ἀροτροφορείν.

Aflugeisen, dens ob. culter aratri: ὁ ἀράτρου ὁδούς

Pflughaupt, dentâle: ή ővvis [sws].

Pflugland, aratio; campus aratilis: ή ἄρουρα ή άροσιμος γη.

Pflugmeffer, f. Pflugeifen.

Pflugodife, bos aratorius: ὁ βοῦς ἀροτής ὁ άροτρεύων.

Pflugpferd, equus aratorius: ὁ ίππος άφοτής. Bflugrad, rota aratri: ὁ τοῦ ἀρότρου τροχός.

Pflugreute, rallum: τὸ τοῦ ἀρότρου ξύστρου.

Affugidhar, vomer [eris]: ὁ ἀροτρόπους [ποδος] ή Tris . Trris [sos].

Pflugfterge, stiva: ή έχέτλη.

Pförtchen, portula: ή πυλίς [ίδος].

Pförtner, janitor; ostiarius; (puer) a janua: o Dvοωρός ὁ πυλωρός | - Pförtnerin, janitrix: ή θυ-

Pforte, porta: al núlai dúgai à núly à dúga bie hohe ottomannische B., aula imperatoris Turcici; imperium Turcicum: αὶ θύραι Τουρκικαί.

Pfofte, postis: ή παραστάς [άδος].

Pfote, pes: ὁ πούς [ποδός] ἡ χείο [χειρός].

Pfriemen, fistula sutoria: το μεντητήριον το όπεας [ατος] το οπητιον.

Pfriemengras, spartum: ή σπάρτος. Pfriemenfraut, genista: ή σπάφτος.

Pfropf, obturamentum; cortex: τὸ βύσμα τὸ ἔμβολου το έπίφραγμα.

pfropfen, vollhopfen, farcio [farsi, fartum]; infer-cio ; refercio : ἐμβάλλειν ἀναπληφοῦν ἐμπιπλάναι | - einpf., (ein Reis), inseros [sevi, situm]: έγ-κεντρίζειν έμβάλλειν | - einen Baum þ., inseros Philanthrop, f. Menschenfreund. πατίζειν επιπηγνύναι εμφυτεύειν εμβάλλειν φυ- lologus; ο φιλολογος.

τοισμός. ή έμφυτεία. ή έμφυτευσις, ο ένθεματι-

Pfropfer, insitor: à eugrorevor.

Pfropfmesser, culter insitoris: ή τοῦ έμφυτεύοντος μάχαιρα.

Pfropfreis, surculus: ή έμβολάς [άδος] το ξμβολον. το Ενθεμα ο επίπηξ [ηγος] το επίπηγμα.

Pfründe, beneficium: ἡ δωρεά ἡ ἐπιπαρπία.

Pfühl, culcita; torus: ή τύλη· τὸ στρώμα· κατάστρωμα.

pfündig, librîlis; librâlis: Litquaios.

Pfüße, f. b. f. 93.

Pfuhl, palus [ûdis]; lacûna: τὸ έλος [ovs] ἡ ίλύς [vos] | - ber Schweine, volutabrum : n ilvs.

pfuhlig, f. sumpfig.

pfui! phui! turpe dictu: o ! βαβαί! φεῦ!

Bfund, libra (pondo); libra mensura: ή λίτρα | - cin B. schwer, libralis: litquatos | - ein B. schwer sein, va-leo libram pondo: litquatov etvat | - das halbe B, selibra: τὸ ἡμίλιτοον ἡμιλίτοιον.

Pfundgewicht, sfiein, pondus librale: o σταθμός λι-TOLOLOG.

pfundiveife, ad libram: xara lirgar.

pfuichen, inscienters, negligenter facios [fêci, factum] qd: αὐτοσχεδιάζειν.

Pfuicher, imperitus artifex: ὁ αὐτοσχεδιαστής [οῦ]. Pfuscherei, opus inscienter factum: ò avrogrediaσμός το αὐτοσχεδίασμα.

Phanomen, f. Ericheinung, Lufterfcheinung.

Phantafie, (Einbildungofraft), cogitatio; mens: ή φαντασία· το φανταστικόν | - (Erscheinung, Bor= ftellung), visum; visio: τὸ φάντασμα φανταστόν -(Erdichtung), res ficta; commentum: τὸ πλάσμα· ψεῦδος | - (in ber Mufif), modi ex tempore facti: τὸ μέλος αὐτοσχέδιον | - (Berstandesabwesenheit), delirium: ή παραλήρησις παραφορούνη μανία.

phantafiren, I) alla, deltro1: πλάττειν φάσματα, = φαντάσματα · φαντασιοκοπείν · μαίνεσθαι | -II) (in ber Mufif), facio 1 [feci, factum] modos subitos, = ex tempore: αὐτοσχεδιάζειν | - s., bas \$., I) dilirium: ή παραλήρησις | — II) modi ex subitis: ο αυτοσχεδιασμός.

Phantast, homo ineptus: o μαινόμενος ο ένθουσιαστής [οῦ] ὁ ληρῶν [οῦντος].

Phantasterei, ineptiae: o evdovocaopos' tà oveiouta.

phantaftifd, ineptus: ένθουσιάζων [ουσα, ον] · ληοώδης [ες].

Phantom, somnium; commentum: τὸ φάσμα φάντασμα.

Pharifaer, pharisaeus: o Dagioacos [ov] | - fig., f. Scheinheitiger, Beuchler.

pharifaifd, burch ben gen. bon pharisaeus: Paquainos | - fig., f. fceinheilig, heuchlerisch.

Pharmaceut, sit, f. Apothefer, Apotheferfunft.

Pharo, das, alea: o nosos.

[sevi, situm] surculum arbori: eynevtolgew evde- Philolog, studiosus antiquitatis; grammaticus; phi-

matica [ôrum]; philologia: ή φιλολογία.

philologisch, pertinens ad studium antiquitatis, shumanitatis; grammaticus; philologicus: φιλόλογος [02].

Philosoph, philosophus; studiosus sapientiae; homo doctus; professor philosophiae: o gilosogos o

Philosophem, f. Grundfak.

Philosophie, philosophia; studium, disciplina sapientiae: ἡ φιλοσοφία | - theoretifche \$3., ph. quae versatur in rerum contemplatione; ph. contemplativa: ή φιλοσοφία θεωρητική | - praftische \$., pb quae de vita et moribus quaerit; ph. activa: ή φιλοσοφία πρακτική | - ein Liebhaber ber B. sein, teneor2 [tentus] studio philosophiae: ὁ τῆς φιλοσοφίας έραστης.

Philosophin, philosopha: n φιλοσοφούσα φιλόσο-

philosophiren, philosophor1; ratiocinor1; disputo1;

φιλοσοφείν.

philosophisch, burch ben gen. philosophiae, philosophoram; nachflaff. auch philosophicus: gilosopos [ov] · άποιβής [ές] | - Adv , more philosophorum: φιλοσόφως απριβώς.

Phlegma, 1) (Schleimblut), phlegma [atis]; pituîta: τὸ φλέγμα | - II) (Tragheit), tarditas ingenii; inertia: ή βραδυτής [ήτος] ή βλακεία.

phlegmatifd, phlegmaticus; tardus; iners: φλεγματικός βραδύς [εία, ύ] ο, η βλάξ [ακός].

phlogiftifch, f. brennbar.

Phyfit, f. Raturtunde.

physicalist, physicus: ovornos | - p. Apparat, supellex physicorum instrumentorum : τὰ σκεύη φυσικά.

Physicat, manus [eris] medici publici: τὸ τοῦ φυσικού έργον ή τού φυσικού τιμή.

Physicer, physicus: o groinos o ononor tà the φύσεως ὁ φυσιολόγος.

Philitus, medicus publicus: ò ovoixós à largòs δημόσιος.

Physiognom, gnomifer, physiognômon [onis]: o φυσιογνώμων [ονος].

Physiognomie, f. Gesichtsbilbung.

Physiognomit, physiognomonia: ή φυσιογνωμονία. Ahhfiolog, physiologus: o ovoiólogos.

Phistologie, ratio naturae; natura rerum; physiologia: ή φυσιολογία.

physiologich, pertinens ad naturae rationem: quoiόλογος | - Adv., ratione naturae: φυσιολόγως.

phififd), burch ben gen. naturae ob. corporis: quoiκός · ό, ή, τὸ φύσει · ό, ἡ, τὸ κατὰ τὴν φύσιν, =περί την φύσιν | - p. llebel, mala naturae, -corporis: τὰ κακά φυσικά.

Piano, bas, f. Fortepiano.

piano, f. facht, leife.

piden, pico1: πισσούν · πιττούν · πισσοκωνείν, πισσοκωνίζειν τι | - gepicht, picatus: πισσίτης.

Pidelhaube, cassis [idis, f.]: ή κόρυς [υθος]. Bidelhering, f. hannswurft.

Philologie, studium antiquitatis , shumanitatis; gram- picen, tundo's [tuludi, tunsum ob. tusum] qd rostro: κολάπτειν.

> Pictenict, coena symbolis parata; sodalitium: ὁ ἔρανος το δείπνον συμφορητον, συγκομιστον, συναγώγιμον.

Biece, f. Bimmer; Schriftchen; Buhnenftud.

Piedeftal, basis: ή βάσις · ο στυλοβάτης [ov].

Pietismus, lex pietistarum; nimia et superstitiosa religio: ἡ εὐσέβεια ὑπερβάλλουσα.

Pietift, pietista; nimius religionibus: ὁ ὑπερβαλλόντως εύσεβής.

pietistisch, burch ben gen. bes borigen Wortes.

pitant, eig. u. fig., acutus; salsus: δριμύς [εία, ύ] | -Adv., acûte; salse: δοιμέως.

Bifanterie, simultas: τὸ σκώμμα.

Bife, hasta; lancea; ὁ κοντός τὸ δόρυ [ατος] ή λόγχη | - übertr., bon ber \$3. auf bienen, inde ab infimis ordinibus mereo2, stipendia facio3: μισθοφοοείν=, στρατεύεσθαι ἀπὸ τῆς κατωτάτης τάξεως.

Bifentrager, miles hastatus: o novropopos.

Pilafter, parastata; parastas [adis]: o παραστάτης ή παραστάς [άδος].

Pilger, viator; migrans in loca sacra; o odounopos ό όδίτης [ov] · ό άποδημών [ούντος] | - Bilgerin, viatrix: η οδοιπόρος.

Pilgerhaus, xenodochêum: ro gevodozeiov.

Pilgerfleid, vestis in loca sacra migrantium: ή τοῦ όδοιπόρου έσθής [ήτος].

pilgern, nach einem Gnabenort, migro! (in loeum sacrum): προςηλυτεύειν.

Pilgerreife, sichaft, migratio in loca sacra : ή δδοιπορία ή ἀποδημία.

Bilgerstab, baculum viatoris: ή του οδοιπόρου δάβδος.

Pilgertafche, pera: ή πήρα.

Pille, pilula; globus; catapotium: o τροχίσκος τὸ καταπότιον κατάποτον ο κόκκος | - fig., imbm eine \$3. gu verschluden geben, tangos [teligi, tactum] qm: απτεσθαι:, καθάπτεσθαί τινος διασύρειν τινά.

Pilot, f. Lotje.

Pild, fungus; botêtus; à uvuns [ntos ob. ov].

pilzartig, funginus: uvuntivos.

Pinie, pinus pinea: ή πιτυίς [ίδος].

Binfel, penicillus: τὸ γραφείον · τὸ γράφιον · ή γραgig [ίδος] | - B. jum Unftreichen ber Banbe, p. tectorius: τὸ γραφείον τῶν κονιατῶν | - II) (cinfál» tiger Menich), homo stultus; stipes: o nilotos o βλάξ [ακός].

pinfeln, inducos [xi, ctum] penicillo colorem cui rei: έπαλείφειν», έπιχρίειν τί τινι.

Pinfelftrich, linea: ή γραμμή.

pipen, pipo'; pipio': πιππίζειν· τιτίζειν.

Piquet, statio: ή φρουρά · φυλαμή | - \$. ausstellen, dispono3 [posui, situm] stationes: καθιστάναι φύ-

Birfd, pirfden, f. Jagb, jagen.

pispern, musco ; susurro 1: µύζειν · ψιδυρίζειν | jmbm etw. ine Dhr p., insusurrol qd eui in aurem: יווד לו עוצון שני דו דויו.

Biffe, piffen, f. Barn, harnen.

Pistazie, sienbaum, pistacia vera: ή πιστάνη · πισ-

Piftole, jum Schießen, selopetus minoris modi : ή πιστόλα.

Pistolenschuß, ictus [ūs] sclopeti: ἡ τῆς πιστόλης βολή.

pittorest, f. malerifch.

Placat, edictum: τὸ παράγγελμα ἡ προγραφή.

placen, f. plagen.

Plane, f. Plan.

plänfeln, conséros [rŭi, rtum] levia proelia: άψιμαχεῖν· ἀνοοβολίζεσθαι | - s., das P., levia proelia: ἡ ἀψιμαχία· ἀνοοβολισμός.

Plantler, veles [itis, m.]; praecursor: ὁ ἀψίμαχος ἀκοοβολιστής.

plarren, rudos; blatero1: ολολύζειν ωρύειν.

plätschern, strepo (pūi, pitum): πυματούν πυματίξειν παχλαίνειν τι | - s., δαδ \$., strepitus [ûs]: ὁ λάλαξ [αγος] ἡ λαλαγή.

plätten, complano1: λεαίνειν, λειούν τι ομαλίζειν τι | - f. a. glåtten.

Platterin, vestiplica: ή τὰ ἰμάτια λεαίνουσα.

Blatchen, localus; locus: τὸ τόπιον ὁ μιποὸς τόπος | - Art Zuderwerf, crustúlum: τὸ πλακούντιον.

Plage, mslum; incommödum; molestia; vexatio; labor: τὸ κακόν ἡ συμφορά ἡ λύπη ὁ πόνος | - eine allgemeine (Lande.) Plage, mslum publicum; ealamitas: τὸ κοινὸν=, δημόσιον κακόν ἡ κοινὴ συμφορά | - jmdm P. machen, vexo qm κακοῦν τινα | - feine P. mit eine. haben, vexor quả re: πονεῖν ἀμφί τι πράγματα έχειν ποιοῦντά τι.

Plagegeist, vexator: ἡ ἐρινύς [ύος] ὁ κακοδαίμων [ονος] ὁ ἀλάστωρ [ορος] |- δίε Plagegeister, furiae: αί Ερινύες.

plagen, vexo¹; torqueo² [torsi, tortum]: κακοῦν τινα | - jmbn mit Bitten p., faligo¹ qm precibus: ἐγκεῖσθαί τινι δεόμενον | - jmbn um em. p., insto¹ [stēti] cui de re: ἐνοχλεῖν τινι:, πράγματα παρέχειν ὁπέρ τινος | - lid p., exerceo² me magnis in laboribus: πονεῖν:, ἐκκάμνειν ποιοῦντά τι | - s., bas \$., vexalio; cruciâtus [ûs]: ἡ κάκωσις ' τὸ κακοῦν.

Plager, vexâtor: ὁ λυμαντής · ἀλάστως [0005]. Plagiarius, qui aliorum serinia compilat; fur: ὁ κλέπτης.

Plagiat, furtum: n ulonn.

1. Plan, I) (Ebene), locus, campus planus; planities: ή άλως [ω] | - etw. auf ben B. bringen, proféro [protůli, -lâtum, -ferre] qd in medium: εἰς το μέσον φέρειν τι | — II) (Entwurf), A) auf bem Papler, f. Vibriß | - B) in Gebanten, consilium; cogitatic; propositum; ineptum; ratio; ordo: ή βουλή, ή διάνοια ή γνωμή ή προαίρεσις [εως] | - ορια P., nullo consilio: άνευ γνώμης ἀπερισκέπτως | - cinen B. ξu etw. entwerfen, instituo [üi, ûtum] rationem ejs rei: διαγράφειν ὑπογράφειν τι | - ben P. faffen, capiω [câpi, captum] consilium: βουλεύεσθαι κατασκευάζεσθαι βουλήν προαιρεϊσθαί τι | - große P. borthaben, molior magna: μελετάν, παρασκευάζεσθαι μεγάλα | - mit einem verberblichen P. gegen

jmbn umgehen, machinor' pestem in qm: μηχανασσθαί τι κακὸν ἐπίτινα.

2. plan, Adj., planus; apertus: ὁμαλός ἰσόπεδος [ον] λεῖος | - Adv., plane; aperte: ὁμαλῶς etc.

Planet, stellas, sidus [ĕris] errans : ὁ πλανής [ῆτος]·
πλανήτης [ου]· τὸ ἄστοον πλανητόν, ε κινούμενον, ε
περιφερόμενον.

Planetenbahn, circulus stellae errantis: ἡ ἄστρων περιφορά.

Planetenshstem, ordo stellarum errantium: ή τάξις των πλανητών.

planiren, f. ebnen, glätten | - vom Buchbinder, denso' aquâ glutinosâ: Lealveir oualizeir.

Planke, tahúla; sepes: τὸ φράγμα τὸ περίφραγμά ἡ περιφραγή | - etw. mit einer P. umgeben, eingo s [cinxi, actum] qd munimento sepis: περιβάλλειν φράγμα τινί.

planlos, burch bas Abberb. nulla ratione; nullo ordine; nullo consilio; lemère: ἄβουλος [ον] ἄσκεπτος [ον] μάταιος |- cin þ. Gebäude, domus nulla ratione aedificata: ἡ οἰκία ἀπερισκέπτως ἀποδομημένη.

Planlofigfeit, nullum consilium; nullus ordo: ή άβουλία.

planmäßig, burch bas abberbiatische ordine; consilio etc.: ἐπιτήδειος [ον]· εῦβουλος· γνώμη.

Plantage, f. Pflanzung.

plapperhaft 2c., f. fdmaghaft.

Plappermaul, blatero; garrulus; ὁ σπερμολόγος· πολύλαλος· ἀδολέσχης [ου].

plappern, blatero1; garrio4: λαλείν λαλαγείν σπερμολογείν φλυαρείν.

plasticus: πλαστικός | - ein p. Künster, plastes: ὁ πλάστης [ου] πλαστικός.

Plastif, plastice: ή πλαστική (τέχνη).

Platane, platinus: ή πλάτανος. Platina, platina: ή πλάτινα.

Platonifer, Platonicus philosophus: o Πλατωνικός. platonife, Platonicus; academicus: Πλατωνικός.

platt, planus: ομαλός · ἴσος · λεῖος · πλατός [εῖα, ύ]. Platte, ebener Körper, tabůla; bractěa; lamina: ἡ πλάξ [πλαπός]· τὸ ἔλασμα· τὸ πέταλον|- f.a. Glage. platten, f. plätten.

Platterbfe, lathyrus: ò ladvoos to ladvoor.

platterbinge, f. burchaus.

Plattfuß, homo latâ pedis plantâ: ò, ἡ πλατύπους [ποδος] | - f. a. Fußishte.

Plattheit, f. Flachheit.

plattiren, obdaco3 [xi, ctum] argento: πεταλούν τι.

Plah, I) Ort, freier, locus; campus; area: ὁ τόπος ο χωρος ἡ χωρά το χωρίον [ον] - εin öffentlicher P., locus publicus: ἡ ἀγορά | - P. bor bem Haufe, propatúlum: τὸ ὕπαιθρον | - auf bem P. bleiben, pugnans cádo [cecidi, câsum]: πίπτειν μαχόμενον | - ben P. behaupten, vinco [vici, ctum]: νικαν (μάχην) | - immer auf bem P. fein, praesto adsum [adfui, adesse] ad omnia: παρίστασθαι | - bewohnter P., locus; oppidum: τὸ χωρίον | - εin fester P., locus munitus; castrum: τὸ ἔφυμα· τὸ χωρίον όχυρον το ἔχυρόν τὸ ἔχυρόν τὸ ἔχυρόν.

II) begrengter Raumtheil, locus; sedes; spectaculum; spatium: ή έδοα · ό τόπος · ή χώρα | - \$. neh= men, consido3 [sêdi, sessum]: καθέζεσθαι καταnλίνεσθαι | - neben imbm B. nehmen, assido3 qm: παρακαθίζεσθαι έπί τινος | - auf einem Stuhl \$. nehmen, assidos in sella: καθίζεσθαι έν τη έδρα |bor imbm bon feinem B. auffteben, assurgo's [surrexi, rectum] cui: ὑπανίστασθαί τινι | - jmon bon scinem B. berbrängen, depello3 [puli, pulsum] qm loco: ansλαύνειν τινά της έδρας άποστερεῖν τινά την έδραν - \$3. machen, do [dědi, dătum] locum: εἴκειν τινί (της έδρας) | - fig., Stelle, Amt, locus; dignitus; ho-nos: ή τάξις ή χώρα | - jindn einen B. unter seinen Freunden anmeifen, ascribo's [psi, ptum] qm amicis (meis), =in amicos (meos): καταλογίζεσθαί τινα έν rois pilois | - imbm ben erften B. einraumen, defero [detuli, delatum, deferre] primas cui: διδόναι τινί τά πρωτεία | - f. a. Stelle.

Playcommandant, praefectus urbi: ὁ φρούραρχος.

plagen, f. berften.

Plahregen, repentina et pranceps pluvia; subitus imber: ὁ ὄμβρος ὁ ὁ ἀγθαίος ὄμβρος.

Planderei, Planderer, planderhaft, plandern, f. Ge-

schwäßigseit, Schwäßer, geschwäßig, schraßen. plausibel, verisimilis; probabilis: πιθανός είκο

plaufibel, verisimilis; probabilis: πιθανός είκως [νία, ός] δοκιμαστός] - imbm ein. p. machen, probo 1 qd oui; persuadeo 2 [suâsi, sum] cui, ut etc.: πιθανόν ποιείν τί τινι· δοκιμόν, δεκτόν, άφεστόν παφέχειν τί τινι.

Pleife, Ri., Plissa.

Plinfe, laganum: tò layavov.

plombiren, mit Bleislegel versehen, apto i signum plumbo expressum cui rei: ἐπιθείναι μολυβδήν σφοαγίδα τινί | - mit Blei aussüllen, repleo i [plêvi, pletum] qd plumbo: ἐππληφοῦν», ἀναπληφοῦν τι μολύβδφ μολυβδοῦν.

plößlich, subitus; repentinus; improvisus: αἰφνίδιος [ον] ἐξαπιναῖος | - Adv., subito; repente; ex improviso; praeter opinionem: ἐξαίφνης ἐξαπί-

νης αἰφνιδίως.

Pluderhofen, braccae laxae: of Dulanoi.

Plünderer, direptor; spoliator; populator; præedator: ὁ ληστής [οῦ] ὁ συλήτης.

plündern, Bente machen, praedor1: ληστεύειν άφπάζειν άγειν καί φέρειν [- f. a. aushjündern.

plump, informis; vastus: ὑπέρογκος [ον] ὑγκώδης [ες] παχύς [εία, ή] ἀδρός | - fig., agrestis; inficêtus; illiberalis; rusticus: ἀγροικός [ον] τορτικός ἀκόσμιος [ον] | - cin p. Schera, jocus illiberalis: τὸ ἀγροικόν σκῶμια | - p. Benchmen, mores rustici: ἡ ἀγροικία τὸ φορτικόν ἡ σκαιότης [ητος] | -Adv., vaste; inficête; illiberaliter; rustice: ἀγροίκως φορτικῶς σκαιῶς | - fid p. benehmen, fācio³ [fêci, factum] rustice: ἀγροίκως , φορτικῶς , σκαιῶς Ερείν.

Plumpe, antlia: ή ἀντλία · ὁ ἄντλος.

plumpen, exhaurio [hausi, stum] antlià: ἀντλεῖν τι.
Plumpheit, species informis od. vasta: τὸ ὑπέρογκον τὸ ἀνάρμοστον - fig., rusticitas; inurbanitas: ἡ ἀνροικία τὸ φορτικόν ἡ σκαιότης [ητος].

Plunder, Lumpen, pannus: τὸ δάκος [ovs] |- Sachen ofine Werth, quisquiliae: τὸ δωπικόν τὸ χρημα οὐδενὸς ἄξιον τὸ μηδέν [ένος] ὁ δῶπος.

Plural, numerus pluralis: ὁ πληθυντικός ἀριθμός | - etw. im B. ausbrüden, dico 3 [xi, ctum] qd pluraliter: λέγειν τι πληθυντικώς.

Plusmacher, quadruplator: o τετραπλασιάζων με-

γαλύνων.

Plymouth, Plimathum.

Po, Fl., Padus. Pocal, f. Bofal.

podjen, f. flopfen [- fig., auf etw. p., confido] [fisus, sum] ob. after a [nisus u. nixus] re; superbio diducià rei: θρασύνεσθαί τινι μέγα φρονείν έπί τινι πιστεύειν τινί άλαζονεύεσθαι περί τινος.

Pode, variŏla: ἡ ἐκφλυγίασις [εως]· αἰ χαδαφίδες. Podengrube, = narbe, cicatrix variolae: ἡ ἀπὸ τῶν

φλυκταινών οὐλή.

podennarbig, insignis cicatribus variolarum: ntv-

χώδης χαδαρίσιν.

βodagra, podagra; dolores pedum: ή ποδάγοα ή ποδαλγία - das β. befommen, incido i [idi, câsum] in morbum podagrae: περιπίπτειν τη ποδάγοα ποδαγούν είναι - das β. haben, laböro ex pedibus: ποδαγοίζεσθαι κάμνειν τους πόδας.

podagrifd), podagrícus; aeger pedíbus: ποδαγοικός. Podagrift, aeger pedíbus: ὁ ποδαγφός ὁ ποδαλγής

[ovs].

Pöbel, vulgus; multitudo: rò nliftos [ove] | - ber niedrigste P., sentina urbis; faex populi: o ozlos o

συρφετός σύρφαξ [ακος].

pöbelhaft, illiberális; sordídus; rustícus: δημώδης·
συρφετώδης [ες]· ἀγροῖκος [ον]· ἄγροικος [ον] | Adv., illiberaliter; sordíde: ἀγροίκως· φορτικώς.
Piòbelhetrídhaft, imperium multitudinis: ἡ ὀχλοκρατία· ὀχλοκράτεια.

pofein, induro' sale: ταριχεύειν τι.

Pötelficijch, caro sale indurata: τὰ κρέα ταριχευτά· ὁ, τὸ τάριχος.

Poefie, Boet 20., f. Dichtfunft, Dichter.

poetisch, poeticus: ποιητικός | - Adv., poetice; more poetarum: ποιητικώς.

Poitiers, Pictava; Pictavium; Limonum | - Adj., Pictavicus.

Boifoll, Ager Pictonicus; Terra Pictaviensis; Pictones.

βοίαί, poculum maius: τὸ ἔππωμα [ατος] · ὁ σκύφος · τὸ σκύφος [ους].

Pol, axis; cardo: ὁ πόλος.

Bolaritern, septentrio: ò aoutovoos.

Atolei, pulegium: ή βληχώ [οῦς] · ἡ βλήχων [ωνος].
polemiid), pugnax et quasi bellatorius: πολεμικός ·
ξριστικός.

polemistren, discepto1 de discrepantibus opinionibus:

Polen, Polonia | - Einw., Poloni | - Adj., Polonicus. Polhöhe, altitudo coeli: τὸ ΰψος τοῦ πόλου.

poliren, f. glatten, feilen.

Politeffe, f. Artigfeit, Feinheit.

Policei, f. Polizei.

Politit, f. Staatsfunft, -tunbe, -flugheit | - (f. b. a.

Rlugheit), prudentia; calliditas; consilium; n ma-1 νουργία ή σύνεσις | - schlaue \$., artes; consilia callida: ή πανουργία πολυτροπία.

Bolitifer, f. Staatsmann.

politisch, ben Staat betreffend, eivilis: nolutuos | - auch durch Umschreibung, 3. B. ein p. Gespräch, sermo de republica habitus: οἱ περὶ τῆς πολιτείας λόγοι |aus p. Grunden, rei publicae causa: δια την πολιrelar | - etw. bom p. Standpuntte aus betrachten, refero [retuli, relatum, referre] qd ad rationes reipublicae: σκοπείν:, λογίζεσθαί τι πολιτικώς | - fig., (flug, fchlau), prudens; callidus: σοφός έμπειρος. πολύπειρος | - Adv., prudenter; callide: σοφώς. πανούργως | - fich p. benehmen, servio' tempori: σοφώς», πανούργως έχειν.

Politur, Art, wie etw. geglattet wird, politura: ή καλλονή· τὸ καλλώπισμα· ή λαμπρότης [ητος].

Bolizei, res publica; cura publicae securitatis: έπιμέλεια της ευνομίας, «περί την ευνομίαν" αστυνομία | - ale Behorbe, magistratus quibus cura publicae securitatis delata est: οἱ ἀστυνόμοι.

Bolizeiamt, Behörde, of actevopor ή actevopla. Polizeibeamte, administer disciplinae publicae: o

άστυνόμος.

Polizeidiener, inquisitor: ò τοξότης ὁ Σκύθης. Polizeidirector, praepositus disciplinae publicae: o έπὶ τῆς ἀστυνομίας.

Polizeigefeß, lex ad disciplinam publicam spectaus: ο νόμος άστυνομικός.

polizeilid), ad disciplinam publicam spectans: άστυvoulnos.

Polizeiordnung, disciplina publica: ή τάξις άστυνοminn.

Bolizcifache, res ad disciplinam publicam pertinens: τὸ ἀστυνομικόν.

Rolizcifpion, delâtor: o συκοφάντης [ov].

Bolizeiweien, f. Bolizei.

polizeiwibrig, contra disciplinam publicam: παρά την εθνομίαν | - fich betragen, gero's [gessi, stum] me contra disciplinam publicam: δράν παρά την εύνο-

Polizeiwiffenschaft, doctrina ob. scientia publicae securitatis tutandae: ή ἀστυνομική.

Polonaife, chorea Polonica: o zogos Πολωνικός. Rolfter, culcita; pulvinus: ή στιβάς, άδος ή τύλη

ό τύλος το στρώμα.

Politerchen, pulvillus: το προςκεφάλαιον.

polftern, refercio4 [fersi, fertum]; sterno3 [stravi stratum] qua re: στρωννύναι =, στρωννύειν τι.

Rolfterftuhl, sella strata: ή έδρα έστρωμένη.

Poltergeift, f. Befbenft.

poltern, larmen, tumultuor1: δορυβείν δόρυβου ποιείν ψοφείν | - s., bas \$., tumultus [ûs]; oratio aspera; iracundia: ὁ ψόφος μέγας.

Poltron, fortis lingua; molestus quovis sermone : ò θρασύδειλος.

Polygamie, polygamia: ή πολυγαμία.

Bolhgon 2c., f. Bieled.

Polygraph, scriptor multorum librorum: o nolvγράφος άνηρ.

Poliphiftor, ornatus pluribus disciplinis et variis eru- Porto Ferrajo, Portus Ferrarius.

ditionibus: ὁ ἀνὴο πολυΐστωρ [ορος] · ὁ ἐμπειρίαν έχων έπιστημών πολλών.

Bolhb, polypus [odis]: o nolvinous [nodos].

Polytheismus, f. Bielaotterer.

Bomabe, f. Saarfalbe.

Bomerange, pomum aurantium: το μήλον Μηδικόν. τὸ χουσόμηλον.

Pomerangenbaum, eitrus aurantium: ή χουσόμηλος. Romerangenbluthe, flos citri aurantium: to avdos τοῦ χουσομήλου.

pomeranzengelb, luteus: χουσομηλοειδής [ές].

Romerangenichale, putamen pomorum aurantium: n κελύφη γουσομήλου.

Bommern, Pomerania | - Einto. Pomerâni | - Adj., Pomeranicus | - Borpommern, Pomerania citerior |-Sinterpommern, Pomerania ulterior.

Bomolog, f. Obfitenner.

Bomp, f. Beprange, Bracht.

pomphaft, magnificus: μεγαλοποεπής [ές] σεμνοπρεπής [ές] · μεγαλείος.

Bontinifche Gumpfe, Pomptinae paludes; Pompti-

Pontonnier, faber; qui jungit pontones: ò γεφνρω-

τής [ου]. Popand, formido: ή λαμία, λάμια το προβασκάνιον· ή μορμώ [ovs], μορμών [ovos].

Pope, sacerdos: o legeve léwel.

popular, bem Bolfe angenehm, popularis: δημοτικός. λαώδης [ες] δημωφελής [ές] | - f. a. gemeinfaglich. Bobularitat, communitas: To dnuotinov n nowo-

της [ητος] | - f. a. Gemeinfagtichfeit.

Porcellan, murrha: o négapos | - aus P., murrhinus: κεράμειος κεραμούς [η, ουν] | - aus \$. gemacht, opus (vas) murrhinum: το κεράμειον κεραμοῦν.

Porcellanerde, murrha: ή περαμίτις γη ή περαμίς [loos].

Borcellanfabrif, officiaa vasorum murrhinorum: ro περαμείον.

Porree, porrum; allium: to nocoov.

Borell, foramina invisibilia corporis; fistulae: ol πόροι.

poros, fistulosus: σηραγγώδης [ες] χαῦνος.

Porofitat, raritas: to oneavycodes.

Borphhr, porphyrites: o noopvoling [ov].

Port, f. Safen.

Portal, propylacum: o nolcov [ovos] · to nooni-

Portchaife, sella gestatoria: τὸ φορείον τὸ φέρετρον.

Portefeuille, scrinium; librarium: ή γραμματοθήκη.

Bortier, f. Bförtner. Portion, f. Theil.

1. Porto, f. Poftgelb.

2. Morto ob. Oporto, Cale [es]; Portus Calensis; Portus Cale.

Borto Rico, Insula Sti Joannis Portus Divitis.

Portrat, effigies ad exemplum expressa: ή είχων [όνος] το άπείκασμα.

portratiren, jmbn, reddo3 [didi, ditum] am coloribus: ἀπεικάζειν γραφή.

Portratmaler, pictor qui bomines coloribus reddit: ὁ είκονογράφος ὁ είκονοποιός.

Porträfmalerei, picturae id genus, quo hominum effigies ex facie ipsorum similitudine exprimuntur: ή είνονογραφία.

Portsmouth, Portus Magnus; Portsmuthum.

Bortugal, Lusitania; Portugalia |- Ginto., Lusitani |-Adj., Lusitanus; Lusitanicus.

Portulat, portulaca: ή ἀνδράχλη, ἀνδράχνη. Posamentier, limbolarius: o dvoavonloxog.

Posaune, buccina: ή σάλπιγέ [ιγγος].

posaunen, cano [cecini, cantum] buccina: σαλπίζειν' σημαίνειν.

Pofannenblafer, buccinator: ὁ σαλπιστής σαλπιγκ-The [ov].

Posaunenschall, sonus buccinae: τὸ σάλπισμα τὸ σάλπιγγος φθέγμα.

Bofen, Posnania; Posna | - Adj., Posnaniensis.

Position, f. Stellung, Lage.

1. positib, Adj., bon menfchlicher Willführ abbangig. 1. B. p. Religion, religio lege sancita: Derenog. Deματικός |- cin b. Gefet, lex scripta : ὁ γεγοαμμένος vouos | - bestimmt, certus: alnon's [es] · capis [es] άσφαλης [ές] | - Adv., certo: άληθώς σαφώς odpa.

2. Bofitib, ber, (in ber Gramm.), positivus gradus;

positivus: το απόλυτον.

Positur, gradus [ûs]; stâtus [ûs]: τὸ σχημα ὁ τρό-πος | - fich in P. seben, compôno [posui, situm] gradum : εύτρεπίζεσθαι.

Pose, ludus; jocus; res ludiera: ἡ παιδιά τὸ παίγνιον· ὁ γέλως [ωτος]· το σκαλάθυομα | - Boffen, ridicula; nugae; tricae: ὁ λῆρος · τὸ σκώμμα · ὁ volos | - B. treiben, ludo3 [lusi, sum]; jocor1; nugor1: παίζειν. σκώπτειν: έρεσχελείν. ληρείν] - bas find B., nugae sunt: allog pluapia.

Poffen, ber, 3. B. imbm einen B. fpielen, facio [feci, factum] ludos cui; infero [intuli, illatum, inferre] petulanter incommodum cui: υβρίζειν υβρισμούς

τινα ' ύβρίζειν' περιυβρίζειν τινά.

possenhaft, jocularis; ridiculus; scurrilis: lnowons [ss] phiagos [ov] yeloios | - Adv., jeculariter: ληρώδως φλυάρως γελοίως.

Poffenmacher, =reißer, f. Luftigmacher.

Poffenfpiel, fabula: το παίγνιον.

pojjerlich, scurrîlis: γελοῖος παιγνιώδης [ες] γλαφνοίς. Θαυμάσιος | - f. a. drollig.

Poffierlichfeit, scurrilitas: to yelocov to παιγνιώδες [ους] · τὸ θαυμάσιον.

Post, I) Gelbsumme, summa; pecunia; nomen: ro χοέος; τὸ ἀργύριον τὰ χρήματα | - in brei \$. be= jahlen, solvos [vi, latum] tribus pensionibus: ἀποτίνειν=, αποδιδόναι τρισί μέρεσιν | - II) (öffent= liche Beforberungeanstalt), res vehicularia; cursus [ûs] publicus; vehicula publica: τὸ ἀγγαφείον τὸ δημόσιον όχημα | - mit ber \$3. reifen, utor's [usus] ναι χώραν λαβείν.

vehiculo publico: χρησθαι τω άγγαρείω | - cim. auf die P. geben, committo' [misi, ssum] qd cursori publico perferendum; διδόναι τι έπλ το άγγαρείον διαπέμπειν | — III) ([. b. a. Nachricht), nuncius; fama; rumor: ή άγγελία το άγγελμα ο λόγος.

Postamt, curatores rei vehiculariae: To avvaosion - f. a. Posthaus.

Postbeamte, curator rei vehiculariae: o xadiquevos έπι του άγγαρείου.

Postchaise, vehiculum publicum: ή άρμαμαξα ταχυδρόμος * ετοῦ ἀγγαρείου * τὸ ὅγημα δημόσιον.

Bostdirector, praepositus toti rei veredariae: ὁ ἐπλ τῶν ἀγγάρων ο ἐπιστάτης τῶν ἀγγάρων.

Postement, basis: ή βάσις [εως] το βάθρον ο πους

[ποδός].

Postet, cig., locus ; statio ; praesidium: ή τάξις [sως] ή χώρα ' φρουρά ' φυλακή | - P. aussiellen, dispo-no' [posui, situm] stationes: καθιστάναι φύλακας| - auf seinen P. gehen, ineo* [ii, itum] stationem: léval έπι την τάξιν (εαντοῦ) | - auf P. stehen, sum in statione: φυλάττειν φυλακήν άγειν φυλακήν. goovosiv | - feinen P. behaupten, teneo fnui, ntum] locum: διαφυλάττειν την τάξιν | - feinen \$. berlajs fen, desero3 [serui, sertum] stationem: λείπειν την τάξιν | - einen P. beschen, occupol praesidium: καταλαμβάνειν-, ποοκαταλαμβάνειν την φοουράν | -einen B. verstärten, munio locum custodiis: αὐξάνειν-, έπαυξάνειν την φρουοάν | - fig , Stelle, Amt, locus ; munus [ĕris]: ή τιμή ἀρχή | - einen P. be-sciden, praesum [praesui, -esse] munŭri : ἄρχειν ἄργήν: είναι έν τέλει: έχειν τάξιν τινά ! - feinen B. αυστάιιτη, expleo³ [plêvi, plêtum] partes muneris; satisfăcio³ [fêci, factum] provinciae meae: πληοούν, αποτελείν το καθήκον.

Postenlauf, commeâtus [ûs] cursorum publicorum:

ή ἔφοδος τῶν ἀγγάρων.

postfrei, ein. fchicen, mitto3 [misi, ssum] qd soluto pretio vecturae: ἀτελῶς πέμπειν τι.

Postfreiheit, immunitas vecturae publicae: ή ἀτέλεια τοῦ φορείου.

Postfuhre, vectūra cursūs publici; vehiculum publicum: ὁ δρόμος τοῦ δημοσίου όχηματος.

Postgeld, pretium vecturae: to postov | - bas P. bezahlen, solvo" [vi, latum] pro vectura: Eniteleive, άριθμεῖν τὸ φορεῖον.

Posthalter, stationarius: ο παρέχων τα δημόσια όχηματα.

Posthaus, domus in qua res vehicularia administratur; mausio cursorum publicorum: τὸ άγγαρεῖον.

Posthorn, cornu (cursoris publici): τὸ τοῦ ἀγγάρου neous.

Postille, liber postillarum: of tegol loyou.

Postillon, cursor publicus; veredarius: à ayyagos. Bostfalesche, =futsche, =wagen, vehiculum publicum; rheda cursualis: ὅχημα το δημόσιον,= κοινόν.

Postfarte, tabula geographica in qua stationes cursûs publici descriptae sunt: ή περίοδος γης μηνύουσα τὰ ἄγγαρα.

Postmeister, praepositus cursui publico: o enl rois άγγαροις ό των αγγαρων επιστάτης.

Posto fassen, consistos [stiti, stitum]: προαποστή-

Postpapier, charta epistolaris: ο χάρτης λεπτότερος. Postpferd, equus cursualis; veredus: ὁ ἀγγάφειος ΐππος.

Postreiter, veredarius: ὁ ἄγγαρος.

Postschein, literae quae rem cursui publico traditam esse testantur: τὸ μαρτύριον τοῦ άγγαρείου,

Boftichiff, f. Badetboot. Postscript, f. Nachschrift.

Poststall, stabulum equorum cursualium: o innov τοῦ άγγαρείου.

Poststation, statio (mansio) cursorum publicorum: ò σταθμός· ὁ ἱππών [ῶνος]· τὰ άγγαρα.

Poststraße, -weg, via militaris per quam vehicula publica disposita sunt: ή όδος των άγγάρων.

Posttag, dies quo cursores publici eunt aut redeunt: η ημέρα τοῦ ἀγγαρείου.

Postivechsel, mutatio equorum publicorum: o innóv wvos .

Postwesen, res vehicularia: ή περί την κοινήν έπιμιξίαν ἐπιμέλεια τὸ ἀγγαρεΐον.

Pot, f. Gefäß, Topf.

Potasche, sal alcalinus: τὸ χαλαστραΐον (νίτρον).

Potentat, f. Fürft, König 2c.

Botsdam, Postampium; Potestampium; Postemum Adj., Postampiensis.

Pottfisch, physéter macrocephalus: δ φυσητής (μα προπέφαλος).

pouffiren , jmbn, faveo2 [favi, fautum] cui | - fich p. enîtors [nîsus] ad altiorem dignitâtis gradum: αυξάνειν επαυξάνειν τινά.

Bozzuolo, Buzzuolo, Pateoli forum] | - Einw., Pateolani | - Adj., Puteolanus.

Bracht, splendor; magnificentia; dignitas; cultus [ûs]; lautitia: ή μεγαλοποέπεια· ή πολυτέλεια· ή μεγαλειότης [ητος] | · ûberfriebene \$., cultus effusior: ή μεγαλοπρέπεια ύπερβάλλουσα, «άμετρος | es in ber B. übertreiben, prodeo' [ii, itum] sumptu et magnificentia extra modum: ὑπερβαλλούση:, άμέτοφ χρησθαι μεγαλοποεπεία.

Brachtaufzug, pompa: ή πομπή ή πρόστασις [εως] - einen B. halten, dûco3 [xi, ctum] pompam: πέμ-

πειν=, άγειν πομπήν πομπεύειν.

Brachtausgabe, editio et charta et literarum formis ornatissima: ἔκδοοις ή πολυτελεστάτη· το βιβλίον πολυτελέστατον.

Brachfliebe, magnificentia: ή μεγαλοπρέπεια.

brachtliebend, magnificus; sumptuosus: μεγαλοποεmis [ES].

Brachtstild, opus singulare; res sumptuosissimi operis: τὸ ἄγαλμα.

prachtvoll, f. prächtig.

Brachtwerf, f. Brachtausgabe, Brachtftud.

Brachtzimmer, eubieulum cultu insigne: ή δίαιτα Pramiffe, f. Borberfaß. μεγαλοποεπης.

bracticabel, f. ausführbar.

practiciren, I) a., efficios [fêci, fectum]; factito1: πράττειν τι διαπράττεσθαί τι | - II) n., feine Runft aububen, vom Abbocaten, ago's [egi, actum] causas; sum in foro: ἐπιτηδεύειντην νομικήν συν- Praposition, praepositio: ή πρόθεσις το μόριον ηγοφείν | - anfangen ju b., attingo3 [tigi, tactum] προθετικόν.

forum: ἄρχεσθαι συνηγορείν ob. συνηγορούντα: έπιχειοείν τη νομική | - αυβότειι 311 p., decêdo3 [cessi, ssum] de foro: παύεσθαι συνηγορείν οδ. συνηγορούντα | - bom Argie, exerceo2 medicinam: ênithdeveir the latginhe latgeveir | - unvermertt fortschaffen, averto3 [ti, sum]e, clam aufero [abstuli, ablatum, aufferre] qd: ὑποκλέπτειν · ὑφαιοείσθαι | - s., bas \$., actio causarum; tractatio medicînae: ή ἐπιτήδευσις· ή συνηγορία· ή ἰατρεία.

Practicus, usu perîtus; exercitâtus in causis agendis; medicus arte insignis; ὁ ἐπιτηδεύων τέχνην (την ἰατοικήν, την νομικήν) ὁ πραγματικός.

Praftif, usus [ûs]; ars: ή έμπειρία· έπιτήδευσις. practifd), positus in ogendo; activus; usu peritus; habens usum rei: πρακτικός, χειρουργεκός | - þ. Kenntnisse b. etw. haben, haben? qd usu cognitum; didici usu: έμπείρως έχειν τινός | - p. Nusen, utilītas: ἡ ἀφέλεια βεβαΐα τὸ ἀληθῶςε, ἀληθινῶς συμφέρου | - Adv., usu: πρακτικῶς | - etto. þ. lere nen, disco³ [didĭci] qd usu: μανθάνειν τι πρακτιxãs |- p. anwenden, habeo' qd in usu: xoñodal tivi TOUNTINGS.

Prabende, beneficium: ή δωρεά οί ένκλησιαστικοί προςπορισμοί.

praditig, splendidus; magnificus; praeclarus; lautissimus; pretiosus; sumptuosus: μεγαλοποεπής [ές] · μεγαλείος · πολυτελής [ές] | - Adv., splendide; magnifice etc.: μεγαλοποεπώς etc.

pracis, I) (gebrangt), pressus; subtilis: σύντομος | -Adv., presse; subtiliter: συντόμως | — III) j. b. a. genau, punttlid), j. b. AB. B.

Pradestination, praedestinatio; salutare dei de aeterna bominum salute decrêtum: ὁ προορισμός. pradestiniren, praedestino1: προορίζειν τι.

Pradicat, Beilegungswort, attributio; res attributa: ή κατηγορία· το κατηγόρημα το έπίθετον | - Litel, titulus; cognômen: τὸ ὄνομα τιμητικόν ή προςωνυμία τιμητική.

pradominiren, f. vorherrichen.

Brafect, f. Borfteber, Statthalter.

prägen, cudos [di, sum]; pereŭtios [cussi, ssum]; signol forma: νόπτειν χαράττειν έπτυποῦν τι [geprägtes Belb, argentum signatum: to vouisuc έπίσημον | - f. a. einprägen.

Prager, signator: o zagantus [ov]. pragnant, per eminentiam: xat egoziv.

Bralat, praelatus: o πρωτεύων του legatelov.

Braliminarien, Die, g. B. bes Friedens, initia pacis: ή υπόθεσις [εως] της είρηνης.

praludiren, praelado [di, sum] cantu: προοιμιάζεσθαι άναβάλλεσθαι ένδιδόναι.

Praludium, praelusio cantús: το προσίμιου ένδοσιμον ή αναβολή το προαύλημα.

Pramie, f. Belohnung.

Pranumeration, f. Borausbezahlung.

pranumeriren, f. porausbezahlen.

Braparation, prapariren, f. Borbereitung, borbereiten.

Prarogatib, f. Borrecht.

Prasens, bas, tempus praesens: δ ένεστώς [ωτος] (χρόνος).

Prafent, f. Befchent.

Prafentation, zu einem Amte, commendatio: n'en

άρχην σύστασις.

präsentiren, offero [obtůli, oblátum, offerre]; circumféro; praebeo²; commendo¹; προςφέρεινε, παρέχειν τινί τι | - das Gewchr, erigo² [erexi, ctum] telum honôris causâ: αἴρειν τὸ ὅπλον | - r., fid p., objicior⁵ [jectus]; occurro² [rri, rsum] (b. Personen aud), do¹ [dědi, dátum] me in conspectum: παραφαίνεσθαι προελθεῖν καταστῆναι εἰς ὄψιν.

Prafentirteller, repositorium: ò aβαξ [xos].

βrafibent, praeses; princeps; caput: ὁ πρόεδρος ὁ προεδρεύων.

prafibiren, praesideo [sêdi, sessum] (cui rei): προ-

εδοεύειν τινός.

Präsidium, primus locus: ή προεδοεία προεδοία]f. a. Borsis | - bas P. führen, f d. vor. Art.

praftiren, f. leiften.

präsumiren, präsumtiv, s. voraussetzen, muthmaßen, muthmaßlich.

Bratenbent, pratenbiren, f. Rronpratenbent, forbern.

Bratenfion, f. Anfpruch, Forberung.

prätenfios, f. anspruchevoll.

Präteritum, tempus perfectum: ὁ παρακείμενος χρόνος.

Pratert, f. Vorwand.

Prätor, praetor: ὁ ἄρχων [οντος]· ὁ πραίτως. Prätorianer, miles praetoriânus: οἰ δορυφόροι [ων]. Präbenire, daß, imdm ibielen, f. zuborfommen.

Brag, Praga; Marobôdum | - Adj., Pragensis.

prahlen, glorior¹; offero³ [obtüli, oblatum, offerre]
me; jacto¹ me; praedico¹ de me gloriosius: ἀλαξονεύεσθαι · πομπάζειν · πανχασθαι · μεγαλανχείσθαι | - mit ctw. p., ostento¹; vendito¹ qd: μεγαλανχεῖσθαι ἐπί τινι · ἀλαζονεύεσθαι περί τινος ·
ἐπιδείκννοθαί τι | - s., da βλ., jactatio; ostentatio;
ἡ ἀλαζονεία · μεγαληγορία · μεγαλανχία.

Prahler, jactator; ostentator; homo vanus, «vaniloquus; homo gloriosus, «fortis lingua: ὁ ἀλαζών

[όνος] · μεγαλήγορος · ὑψαγόρας [ου].

Brahlerei, jactatio; ostentatio; ή μεγαληγορία άλαξονεία μεγαλαυχία ὁ κόμπος ἡ καύχησις [εως]prahlerijch, gloriosus; vanus; vanilöquus: ἀλαζών [όνος] ἀλαζονικός μεγαλήγορος μεγάλαυχος κομπαστής [οῦ].

Brahlfucht, f. Brahlerei.

prahlfüchtig, gloriosus: φιλαλάζων [ov].

prall, astrictus: συνεστραμμένος.

prallen, f. anprallen.

prangen, splendeo²; conspicior² [ctus]: λάμπειν· ἀπολάμπειν· ἐκποέπειν | - mit etw. p., jacto! qd: ἐπιδείκνυσθαί τι· σχηματίζεσθαι· σχήματα ποιεῖν| - **, das B. (Glánzen), splendor: τὸ λάμπειν etc. - (Prahlen), jactatio: τὸ ἐπιδείκνυσθαί τι etc.

Branger, palus: ἡ στήλη· ὁ πλοιός | - jmbn an ben B. stellen, alligo¹ qm²ad palum) in exemplum aliorum): ἐππομπεύειν τινά ἐπθεατρίζειν τινά | - sig., objício [jêci, ctum] qm ignominiae, ob. diffâmo! qm scriplis: έκθεατρίζειν τινά.

prassels, crepo [pŭi, pitum]; do l [dědi, dåtum] crepitum: βράζειν δουπείν κροτείν ψοφείν |s., das P., crepitus [ûs]: δδούπος δκρότος δ
ψόφος.

praffen, helűor¹; luxuriose vivo³ [vixi, ctum]: ἀσωτεύεσθαι ἀσελγαίνειν | - s., bað \$., heluatio; luxus [ûs]: ἡ ἀσωτεία ἀσωτία ἡ ἀσέλγεια ὁ καταβροχθισμός.

Praffer, heluo: o asoros o aselyńs [ovs].

Pracis, Nebung, usus [ûs]; pradentia: ἡ πεῖρα: η ἐμπειρία | - Μυδίιδυης, usus et tractatio: ἡ ἄσκησες [εως]· ἡ ἀσκεία· ἡ χειρουργία | - δίε Ψ. cines Addition, actio causarum: ἡ συνηγορία | - διε Ψ. cines Arztes (ractatio medicînae: ἡ ἰατρεία | - Φ. haben (v. Addition), versor' in causis agendis: ἐπιτηδεύειν | - (v. Arzte), exerceo medicînam: ἀσκείν τὴν ἰατρικήν.

precar, f. unficher.

preciöb, fastidiosus: άψίπορος άπριβής [ές].

predigett, habeo orationem (sacram); făcio³ [fêci, factum] verba în coetu Christianôrum; dico³ [xi, ctum] e sacro suggestu: δημηγοφεῖν λόγονε, λόγονε ποιεῖσθαι πρὸς τὸν δῆμον | - v. etw. p., dico³ de re: παραινεῖν τι | - uneig., Wahrheit p., crĕpo¹ [pŭi, pitum] verum: παραινεῖν τὴν ἀλήθειαν | - tauben Ohren p., f. Ohr.

Prediger, orâtor a sacris: ὁ δημοδιδώσκαλος ὁ legolóyoς ὁ τὰ θεία διδάσκων | - der P. Salamonis, Ecclesiastes: ὁ Έκκλησιαστής [οῦ] | - Predigein, uxor sacerdoiis: ἡ τοῦ legolóyov γυνή [var-

xos].

Predigerstelle, swohnung, s. Pfarramt, swohnung. Predigt, oratio quae de rebus divinis habetur; oratio sacra; concio: ἡ δημηγορία ὁ ἐν τῷ δήμφ λόγος ὁ ἰερὸς λόγος ἡ παραίνεσις † - eine P. halten, f. predigen † - der P. beiwohnen, audio orationem sacram: παρείναι, παραγίννεσθαι τῷ ἰερῷ λόγφ † - uneig., Imdm eine scharfe P. halten, moneo qm graviter: παραινεῖν τυνι χαλεπῶς, τραχέως.

Predigtamt, f. Pfarramt.

Bredigtbud), liber orationum quae de rebus divinis habitae sunt: τὸ βιβλίον ἰερῶν λόγων.

Preiß, I) (Maub, Geschent), in der Redenkart, P. geben, concédo³ [cessi, ssum] diripieudum; do¹ [dĕdi, dātum] praedae; permitto³ [mīsi, ssum]; dedo³ [dedidi, dītum]; objīcio³ [jēci, ctum] praedae; desero³ [serūi, rtum]: ἐφιἐναι τί τινι ἐπιτρέπειν τί τινι ἀπορίεσθαι τί τινι ἔποστον παραδιδόναι τί τινι Ι - scin Leben P. geben, do¹ vitam in discrîmen; offerro [obtūli, oblātum, offerre] me morti: διακρίνεσθαι, διακινδυνεύειν περί τῆς ζωῆς διδόναι ἐκυτὸν εἰς τὸν περὶ τῆς ψυῆς κίνδυνον | - fich P. geben, projicio³ me: διδόναι ἐαυτὸν εἰς κίνδυνον | b. seilen Dirnen, prostituo³ [ŭi, ūtum] meme; vulgo¹ corpus: κοινὸν τὸ σῶμα ποιείν πορνεύειν.

II) Belohnung, praemium (certaminis); laus: τὸ ἄθλον | - einen ¥. αυδίεβει, propôno³ [posŭi, situm] p.: προτιθέναι ἄθλόν τινος | - ben ¾. babontragen, accipio³ [cêpi, ptum] ob. aufero [abstitum, ablātum, auferre] p.; fēro [tūli, lātum, ferre] palmam: ἄθλον φέρειν, φέρειναι | - imbm ben ¾. zuerfennen, defero [detüli, delātum, deferre] praemium cui: πα-

ben \$. fagen, eloquor3 [locatus]=, indico1=, facio3 [fêci, factum] pretium: τάττεινε, συνιστάναι τιμήν τινος | - was ift ber \$.? quanti hoc vendis?: τίς ή τιμή; | - im \$. fein, sum in pretio: ἔντιμονε, τίμιον elvai.

preisen, celebro1; praedico1; laudo1: enauveiv εύλογείν · έγκωμιάζειν | - jmd8 Lob p., praedico¹ de laudibus ejs: έπαινείν:, εύλογείν τινα | - jmdn augerorbentfich b., praedico 1 qm miris laudibus; έπαινείν=, εύλογείν τινα διαφερόντως | - s., δαδ \$. praedicatio: το έγκωμιον.

Preisfrage, quaestio cum praemio praeposita: 70 πρόβλημα ἐπ' ἄθλω.

preislich, f. preiswurbig.

Preisschrift, scriptum de praemio praeposito certans; scriptum praemio dignum ob. ornâlum: τὸ ἀγωνιστήριον σύγγραμμα το άγωνισμα.

preismurbig, dignus pretio suo; laudabilis; egregius: ἐπαινετός ἀξιεπαίνετος [ον] ἐπαίνου ἄξιος αριστος · αγαστός | - Adv., laudabiliter; egregie; eximie: ἐπαινετῶς etc.

Preiswürdigkeit (einer Baare), probitas (mercis): η χοηστότης (της έμπολης).

prellen, einen Fuche, sublime jacto 1 vulpem distento linteo impositam: avanállev ti | - fig., betrůgen, f. b.

Breller, Brellerei, f. Betrüger, Betrug.

Bremier = Minifter, princeps amicorum regis: o πρώτος παρά τῷ βασιλεί.

Brenglatt, Premislavia; Prenslavia.

Bresburg, Pregburg, Posonium; Presburgum | -Adj., Posoniensis,

Prefibaum, prelum: to niestholov. Pregbengel, vectis: to niectoor.

Preffe, prelum; torcular: το πιεστήφιον · ο τριπτήρ [noos] 1 - eine Schrift unter bie B. geben, curo' librum literarum formis exscribendum: διδόναι τι τυποῦσθαι | - unter der P. sein, sum sub prelo; ex-serîbor³ [ptus] formis literârum: τυποῦσθαι τυπογοαφείσθαι | - bie B. berlaffen, prodeo [ii, itum]; edor3 [ditus] in lucem: ἐκδίδοσθαι· ἐκφέρεσθαι] - II) fig., in der B. (Bedrangnig) fein, sum in angustiis: είναι έν ἀπορίαις.

preffett, premo's [pressi, ssum] | - fig., urgeo's [ursi]: πιέζειν· ἐκπιέζειν· θλίβειν | - Matrofen p., vi comparo i nautas; extrahos [traxi, ctom] remiges in supplementum: συγκροτείν ἐπιβάτας· ὑπηρέτας πείθειν ἀνάγκη.

Breffer, Der, (Relterer), torcularius: o πράμτωρ [ορος] · είςπρακτωρ [ορος].

Preffreiheit, libertas quae sentias literarum formis exscribendi: ή περί την τυπογραφίαν έξουσία.

breffirt fein, distineor' [tentus] multis occupationibus: ἀσχολίαν ἔχειν.

Breugen, Borussia; Prussia | - Ginm., Borussi; Prussi | - Adj., Borussicus; Prussicus.

Priester, sacerdos (P. bei einer einzelnen Gottheit.) Namen: & Legeris [kos] | - imdn zum P. wählen, le-goa [legi, lectum] ob. capio [cepi, captum] qm.sacerdotem, slaminem; aigeicoau, anodeinvovai privat, privatus; domesticus; secretus; idioc. ol-Freund, beutsch - lat. - gried. Borterb.

οαδιδόναι», προςφέρειν», έπιτρέπειν τινί τὸ τινά ίερέα | - P. werden, inĕo* [ĭi, ĭtum] sacerdo-άθλον.

111) Werth einer Sache, pretium: ἡ τιμή ἡ ἀξία | [praefui, praeesse] sacerdotio: ἶερέα εἶναι ἰερατεύειν | - Priesterin, sacerdos: ή ίέρεια.

Priesteramt, sacerdotium; Caminium: ή έερατεία: τὸ ἱεράτευμα.

Priefterene, matrimonium sacerdotum : ol yauot των ίερέων.

Priesterherrschaft, imperium ob. dominatus [ûs] sacerdotum: ή τῶν Ιερέων ἀρχή, =δεσποτεία.

Priesterkaste, classis=, corpus sacerdotum: ή τῶν ίερέων έταιρεία.

priesterlich, sacerdotalis: legazinos o, ή, το τοῦ ίερέως, «τῶν ἱερέων.

Briesterorden, collegia sacerdotum: ή τῶν ἱερέων έταιρία.

Briefterrock, stola sacerdotalis: ή ίερα-, λειτουργική στολή.

Priesterschaft, sacerdôtes; oi isosis [swv].

Priesterstand, ordo sacerdôtum: ή τάξις των ίεφέων. Briefterthum, f. Briefteramt.

Priefterweihe, inauguratio sacerdôtis: r legoreleστία· ή τελετή ίεφέως |- die \$. erhalten, inauguror1: καθιερούσθαι.

Priesterwürde, sacerdotium: ή legela, legwoven. Primoner, discipulus classi primae ascriptus: o της

πρώτης τάξεως μαθητής. Primas, primus archiepiscoporum: o πρώτος τών άρχιεπισκόπων.

Primat, Oberbisthum, primus archiepiscopatus [ûs]: τὸ πρώτον ἀρχιεπισυοπείον | - Borrang, principatus [ûs]: τὰ πρωτεία.

Brincip, f. Brundbegriff, =lehre, =fag.

Principal, paterfamilias; berus; magister: δ δεσπότης [ov] · δ οἰνοδεσπότης [ov] ! - Principalin, materfamilias; bera; magistra: ἡ δέσποινα· ἡ οἰνοδέ σποινα.

Bring, princeps; adolescens regii generis; filius principis od. regis: ὁ νέος ήγεμονικός ὁ τοῦ βασιλέως | - die Prinzen, liberi principis; reges: οί τοῦ βασιλέως.

Bringenergieher, educator principis: o παιδαγωγός τῶν τοῦ βασιλέως παίδων | - B. frin, praesum |praefui, praeesse] educationi filiðrum principis: παιδαγωγόν είναι των του βασιλέως παίδων παιδεύειν τους του βασιλέως παίδας.

Brior, antistes coenobii; prior: o προστάτης [ov] -Priorin, antistita coenobii: ή προστάτις [ιδος].

Briorat, magistêrium coenobii: ή προστατεία.

Prife, Fingergriff, 3. B. eine B. Tabat, mica medicamenti sternutatorii: ασον δυοίν δακτύλοιν λαβείν. ο δάπτυλος (ἐδρίνου) | - fig., erbentetes Schiff, navis intercepta: πλοΐον πολέμιον αίρεθέν· τὸ ληφθέν·

Prisma, prisma [atis]: το πρίσμα [ατος].

prismatifd), prismaticus: πρισματικός.

Britide, flappernbes Inftrument, crepitaculum: ή usquis [idos] | - am Schlitten, sedes trahae exterior: ό πιλλίβας [αντος] | - Lager bon Holz, lectus roboreus: h ulivn Evlivn.

nelos | - Adv., privatim; domi; clam: lolos | Privatfecretar, scriba cubicularius: ο γραμματεύς olusios.

Privatabsicht, consilium privâtum: ή ίδία γνώμη |-B. haben, sequor's [secutus c. p.: loia Boules dai ti. Privatandacht, precationes intra privatos parietes factae: αί κατ' οἶκον προςευχαί.

Privatangelegenheit, res privâta od. domestica: zò

ίδιον πράγμα.

Privatandienz, admissio secrêta; aditus [ûs] secrêtus: o lola zonuariouog | - jmbm eine B. geben, ago3 [êgi, actum] ob. colloquor3 [locûtus] cum quo secrêto: ίδια χρηματίζειν, ίδια διδόναι λόγον τινί. Privatbeidte, confessio secréto facta: ή ίδία έξομο-

λόγησις.

Privateigenthum, res privâta: zò idiov.

Privaterziehung, institutio od. disciplina domestica: ή ίδία:, κατ' οίπον παιδεία.

Privatfeind, inimicus: ò idia extoos an tivi ò

έχθοός.

Privatfeindschaft, inimicitiae: ή ίδία έχθοα-

Privatgebäude, shaus, swohnung, domus [ûs] privâta: ὁ ίδιος οίκος τὸ ίδιον οίκημα.

Privatgebrauch, usus [ûs] meus: ή ίδία χρεία |zum P., in privatum: els tò l'olov.

Privatgelehrter, homo umbrations: & idia diaroiβων περί τα γραμματα.

Brivatgottesdienst, sacra privâta [orum]: ή θεραπεία θεοῦ ίδία, =oluela | - f. a. Privatandacht.

Privatgroll, = haß, odium proprium: τὸ ίδία μίσος - P. gegen imon hegen, odi qm meo nomine: lola μισείν τινα.

Aribatintereffe, sbortheil, utilitas privata ob. domestica; commodum meum: τὸ ἴδιον διάφορον=, συμφέρον ή ίδια ώφέλεια τὰ ίδια συμφέροντά τινι - dem P. nachgehen, servios commodis meis: σπουδάζειν περί την ίδίαν οφέλειαν | - in Allem auffein B. schen, resero [tuli, latum, ferre] omnia ad utilitatem domesticam ob. suam: αεὶ αποβλέπειν είς την ιδίαν ώφέλειαν.

privatisiren, vivo3 [vixi, ctum] in otio; dêgo3 [gi]

in umbra : ίδιωτεύειν.

Privatleben, vita privata ob. otiosa: ή ίδιωτεία ή ίδία διατριβή· ή ίδιοπραγία ! - fich in das \$. 311rudziehen, removeo2 [môvi, môtum] me a negotiis publicis et perfugio3 [fûgi, gitum] ad otium: χαίρειν έαν τα πολιτικά παύεσθαι τα πολιτικά πραττοντα.

Privatlehrer, praeceptor privâtus: ò idia naidevar, =διδάσκων.

Privatleute, homines privâti: of tocorac [ov] oi ίδιωτεύοντες.

Privatmann, sperson, homo privatus: 6 ίδιώτης [ov] · o idiog.

Brivatrache, ultio meo nomine exacta: ή ίδία τιμω-

Privatrecht, jus privâtum: to idiotinov dinaiov.

Privatsache, res privâta ob. domestica: to idiov πράγμα το ίδιον διάφορον.

Privatschüler, discipulus qui intra privatos praeceptoris parietes instituitur: ὁ μαθητεύων ίδία τινί. Privatichule, schola praeceptoris privati: zò 70100 Probepredigt, oratio qua dicendi periculum fit: ô σχολείου.

oluzios.

Privatstand, vita privata: ή ίδιωτεία.

Pribatstunde, schola privata: ή ίδία μάθησις |jmbn B. geben, instituo's [ui, utum] qm domi: διδάσκειν τινα ίδία.

Privattrauer, luctus [ûs] domestious ob. privâtus: το ίδιον πένθος.

Privatumftande, res privatae ob. domesticae : τα ίδια πράγματα τὰ ἐαυτοῦ.

Privatunterricht, institutio privata ob. domestica: n ίδία παιδεία.

Privaturtheil, sententia hominis privati: ή ίδία noisig.

Privatberhaltniffe, rationes privatae: τα ίδια=, οίκεῖα πράγματα τὰ ἐαυτοῦ.

Brivatbermögen, res privatae: ra loia.

privilegiren, ein Borrecht ertheilen, do' [dedi, dă-tum] beneficium od privilegium cui: egovoiav idiav διδόναι τινί | - bon einer Leiftung befreien, do' eui immunitatem cjs rei: προνόμιον διδόναι τινί.

privilegirt, privilegiarius; immunis: προνόμιον

έχων [ουσα, ον].

Privilegium, privilegium; beneficium; commodum; jus praecipuum; immunitas: ή προνομία· το προνόμιον ὁ νόμος.

pro und contra sprechen, über etw., disputo1 de re in utramque partem: διαλογιζόμενον περί τινος έπισκοπείν.

Brobe, Brüfung, tentatio; tentâmen; experimentum; periculum: ή πείοα ή ἀπόπειοα ή δοκιμή | - eine B. mit etw. machen, capio³ [cêpi, captum] experimeatum cjs rei; facio [fêci, factum] periculum cjs rei; tento¹; periclitor ¹ qd: πείραν λαμβάνειν τινός· ἀπόπειραν ποιείσθαί τινος· βασανίζειν τι | - dit B. wird es lehren, scies experiendo: ἡ πεῖοα διδάξει | - \$. halten (f. b. a. gur \$. fpielen), praeludo3 [si, sum] fabulae: διδάσκειν δράμα: μελέτην ποιείσθαι· προμελετάν | - (f. b. a. probehaltig fein), probort usu: δόκιμον είναι.

II) thatlicher Beweis, specimen; documentum: o Elegnos. y goninagia. y anogeigie [eme] | - erite \$., rudimentum; tirocinium: ή πρωτοπειρία | - \$. ablegen, pono [posui, situm] tirocinium: βάσανον δουναί τινος επίδειξιν ποιείσθαί τινος | - facts liche \$., exemplum: το δείγμα παράδειγμα | - eine S. bon etw. borgeigen, ostendo" [di, tum] exemplum cjs rei: ἐπιδεικνύναι=, ἀποδεικνύναι παράδειγμά

TIVOS.

Brobebogen, plagula exempli causa typis exscripta: τὸ δείγμα τυπογράφου.

Probedrud, exemplum typôrum: το δείγμα τυπο-

γραφον. probehaltig, probatus experimento; (igni) spectatus od. perspectus: δόκιμος [ov] · δεδοκιμασμένος.

Brobejahr, annus ad facultates cis experiendum constitutus; annus tirocinii: ὁ ἐνιαντὸς της πρωτοπειρίας.

proben, f. probiren.

ίερος λόγος δείγματος ένεκα όηθείς.

Probeschrift, erste Abhandlung eines Gesehrten, liber proceffuchtig, litigiosus; eupidus litium; pelodenos quo quis documentum sui dat: το έπιδεικτικόν σύγγραμμα | - Probehandichrift, exemplum ebirographi: Proclamation, an imbn, evocatio ejs; libellus: ή το δείγμα της χειρός, των γραμμάτων.

Probestud, exemplum: τὸ δείγμα τὸ ἐπίδειγμα proclamiren, s. befannt machen.

Probeboriesung, schola quâ docendi pericălum fit: ή ἀνάγνωσις:, ἀκρόασις τοῦ δείγματος ένεκα ποιουμένη.

Probevorfdrift, f. Probeidrift.

Probezeit, tempus tirocinii: ή πρωτοπειρία [- f. a.

probiren, tento1; experior4 [rtus]; periolitor1 qm οδ, qd; explôro : πειράζειν αποπειράζειν | - s., das \$3., exploratio cjs rei: ή δοπιμασία ή απόπειρα. Probirftein, lapis lydius; colicula; fig., obrussa: ή βάσανος ' ή λίθος Avdia | - etw. auf ben B. bringen, exigo s [egi, actum] qd ad obrussam: οίον εν πυρί βασανίζειν τι.

Problem, quaestia: τὸ πρόβλημα ἡ πρότασις.

problematifd, f. fcmierig, ungewiß.

Procedur, ratio: ή ποάξις ο τρόπος.

Procent, f. (pro) Cent.

Proces, 1) in der Chemie, ratio: n odos - II) Rechts: handel, causa; res; lis; actio: ή δίκη ο άγων [ωνος] ή διαδικασία | - ein \$. in Civilfachen, causa privata: ἡ δίκη | - P. wegen eines Bergehens gegen ben Staat, c. publica: ἡ ηραφή | -einen P. einleiten, instituo [ni, ntum] actionem: ἐνίστασθαι δίκην|einen B. anfangen, instituo3 litem: diadinageodai mit imbm führen, habee? litem cum quo: διαδικά-ξεσθαί τινι, «πρός τινα | - einen P. führen, ägo³ [ēgi,actum] causam: συνδικείν», συνηγορείν τινι | einen As. gewinnen, obtineo? [nui, ntum] causam; vinco? [vici, ctum] judicium: αίρεῖσθαι δίκην νιnav dingv | - einen B. verlieren, cado3 [cecidi, casum] causa: ήττασθαι δίκην. όφείλειν δίκην | - εδ fommt zum B., res venit ad judicium: Foxeral els dingu | - einen B. fallen laffen, recêdo3 [cessi, ssum] a causa: apiévai dingo | - furgen B. mit juidm mathen, condemno qm indicta causa; ακρίτως καταγιγνώσκειν=, καταδικάζειν τινά | - mit ein. furgen B. machen, praecido [îdi, îsum] rem: al'puns παύειν τι.

Procefführung, als Hanblung burch Umschreibung mit ago 3 [êgi, actum] causam: το διαδικάζευθαι |

Anwaltichaft, advocatio: ή συνδικία.

Brocession, pompa: ή πομπή | - bet einer Leiche, pompa funebris: ή πομπή νεκοική | - eine P. halten dûcos [xi, ctum] pompam: πέμπεινε, τελείνε, ποιείσθαι πομπην.

processiren, habeo litem; litigor : δικάζεσθαι διαδικάζεσθαι | - gern þ., sector lites: φιλοδικείν.

Prozektosten, summa litis: tò dinastinóv.

Procegordnung, lex de litibus instituendis: o denaστικός , δικανικός νόμος ὁ περί την δίκην νόμος. Proceffache, res (de qua spud judicem lis est): τὸ πράγμα δικάσιμον.

proceffuglisch, forensis; judicialis: δικανικός. Brocekfucht, cupiditas litium: ή φιλοδικία ή διποδδαφία.

διποδράφος [ον].

πρύκλησις [εως].

producíren, proféro [protúli, -lâtum, -ferre]; pro-creo¹; edo³ [didi, ditum]: φύειν: φέρειν: γεννάν: ξογάζεσθαι άποδείπνυσθαι ξπιδείπνυσθαι | - fich p., prodeo * [ii, itum] ia medium : gaivegaat noo-ยโชยโท.

Broditct, Erzeugniß, quod-, quae terra gignit: to yévvnμα' ο καρπός - \$. in ber Diultiplication, summa quae ex multiplicatione effecta est: τὸ γενόμενον (ἐκ του πολλαπλασιασμού).

Production, Geistedfraft, vis ingenii: to Enyovov

profan, profanus: βέβηλος [ov]· ανίερος [ov]· 201νός · ἀμύητος [ον] · ἀνόσιος [ον] · ἀσεβής [ές].

Brofangeschichte, historia rerum a populis gestarum: η Ιστορία του βεβήλου αίωνος.

profaniren, f. entheiligen.

βrofeß thun, sacror¹ cultui divîno christiâno ritu: όμολογεῖν ἐπαγγέλλεοθαι.

Profession, Professionist, f. Sandwert, Sandwerter. Professor: o didásualos domosistico | -B. werben, adeo " [ii, itum] munus professoris : zadίστασθαι διδάσκαλον δημοσιεύοντα.

Professoris: ή διδασκαλία. Brofil, latus [eris] alterum faciei: ή κατατομή· τὸ ορισμα ο όρος τα έξω | - Bild im \$., imago oblîqua: το σχίμα κατά κούταφου |- imba in \$. malen, facio 3 [fêci, factum] obliquam ejs imaginem: καταγραφή απεικονίζειν τι.

Profilgemalde, catagrapha [drum]: ή καταγραφή i. a. b. Bor.

Brofit, f. Gewinn,

Brofitchen, lucellum: to usedágiov.

profitiren , f. gewinnen | - von jmbm etw. p. (ternen), disco 3 [didici] qd a quo: μανθάνειν τι υπό τινος. Brofoß, custos carceris militaris: ο φαβδούχος.

Brognostifum, praedicta [ôrum]: το προγνωστικόν.

Brogramma, libellus: τὸ πρόγραμμα.

Prolog, prologus: o πρόλογος το προσίμιον. Brolongation, prolongiren, f. Berlangerung, ber-

Bromenade, promeniren, f. Spagiergang, fpagieren. Bromotion, creatio; sollemnia creandi; ή προα-

promobiren, I) a., creo1 qm (doctorem): ἀυξάνειν τιμή», προάγειν είς τιμάς τινα | - 1!) n., promoveor2 [môtus] ad gradum doctôris: αύξάνεσθαι τῆ τοῦ διδασκάλου (τοῦ ἐατροῦ) τιμη.

Brophet, sin, vates: o προφήτης [ov] · o μάντις [εως] · ο χρησμοδότης [ου] · ο χρησμωδός.

prophetifd, vaticinius; prolâtus coelesti quodam mentis instinctu: μαντικός | - Adv., divinitus; afflatu divino: μαντικώς.

propheteien, praedico3 [xi, ctum]; praenuncio1; vaticinor1: μαντεύεσθαι χοησμολογείν χοησμωdeiv | - imbm fein Schidfal p., praedico3 qd cui eventurum sit: μαντεύεσθαί τινι τὰ ἐσόμενα | - | jmbm feinen Tob b., auguror' mortem cui: μαντεύε= σθαί τινι τον θανατον.

Prophezeiung, praedictio; vaticinatio; praedictum; vaticinium: ή μαντεία. ή χοησμολογία. το χοησμοδότημα.

Proportion, f. Chenmag, Berhaltnig.

proportioniren, descrîbo3 [psi, ptum] justâ ratione: συμμετρείν ἀνάλογον ποιείν άρμόζειν.

proportionirlid, f. ebenmäßig.

propre, f. reinlich, fauber.

Propft, antistes: o προστάτης [ov].

Propitei, munus [eris] antistitis: ή προστατεία - als Wohnung, domus [ûs] antistitis: ή του προστάτου

Profa, oratio prosa od. soluta: o dóyog. o negos λόγος ὁ ψιλὸς λόγος.

profaifd), solatus: πεζός | - fig. (f. b. a. troden), sie-

cus: ψυχρός.

Profaift, scriptor prosae orationis: ὁ πεζογράφος.

Profelyt, prosélytus: o προςήλυτος.

Profelhtenmacher, qui alios a patriis sacris ad sua abdûcit: ὁ προςηλύτους ποιών.

Profelhtenmacherei, studium alios a patriis sacris ad sua abducendi: ή περί τὸ προςηλύτους ποιείν σπουδή.

Projodie, lex et modificatio versuum: ή προςφόλα. ή μετρική τὰ μέτρα.

prosodiacus: προςφδικός μετρικός.

Projopopole, f. Personaldichtung.

Profpect, f. Ausficht.

prostituiren, imbn, tradûco3 [xi, ctum] qm: atiμοῦν | - f. a. beschimpfen, entehren.

Protection, f. Schut, Obhut.

Brotest, eines Bechiels, rejectio syngraphae: ή απο-Songasia | - einen Wechsel mit B. zurudichiden, non recipios [cêpi, plum] syngrapham: ἀποδοπιμάζειν συγγοαφήν.

Protestant, a lege Pontificis Români plane abhorreus; evangelicus: ὁ εὐαγγελικός.

protestantisch, f. b. Bor. u. evangelisch.

Protestation, f. Ginspruch.

protestiren, intercêdo3 [cessi, ssum]; fácio3 [fêci, factum] intercessionem : ένίστασθαί τινι, επρός τι έναντιούσθαί τινι | - gegen etw. p., deprecor1; recûso! qd: άνθίστασθαι πρός τι διαμαρτυρείν πρός τι.

Brotofoll, tabulae; commentarii; periculum: ή ἀναγοαφή το υπόμνημα | - ctw. zu \$. nchmen, refero [retuli, -lâtum, -ferre] qd ad tabulas: ἀναγοάφειν ύπογράφεσθαί τι.

Protocollant, scriba constitutus qui dicta et responsa perscribat: ὁ ὑπογραφεύς [έως].

protocolliren, f. Brotocoll.

Brobence, Provincia.

Probiant, f. Lebensmittel.

Proviantamt, praesectura annônae: ή σιταρχία.

Proviantcommiffar, =meifter, praefectus annonae (rei frumentariae): ὁ σιτάρχης [ov] · ὁ σίταρχος.

Broviantlieferung, veotura framenti; framentum imperatum: το σιτάρχημα· ή σιτάρκεια.

Proviantmagazin, f. Magazin.

Broblantichiff, navis frumentaria: τὸ σιταγωγὸν πλοΐον.

Proviantwagen, plaustrum frumentarium: zo orraγωγον άρμα ή άμαξα σίτου.

Atroviantwefen, res frumentaria: ή σιτάρκεια αί σιταρχίαι [ων].

Brobing, regio; provincia: ή χώρα ή ἐπαργία. Provingbewohner, provincialis: o enaguirns [ov].

Brobifion, Borrath an Lebensmitteln, capia rei feumentariae: τὸ ἐφόδιον' τὰ ἐπιτήδεια' τὸ σιτηρέσιον ή χορηγία | - f. v. a. Gewinn, f. d.

Provisor, minister medicinae tabernae: o nootos φαρμακεύς ὁ ἐπιστάτης τοῦ φαρμακοπωλείου.

probiforifd, f. einstweilen, einstweilig. Brudel, prubeln, f. Dampf, bambfen.

prufen, tento"; specto"; exploro"; considero": 25ετάζειν τι · δοκιμάζειν τι · κρίνειν:, άνακρίνειν τι etw. nach etw. b., exigo" [egi, actum] qd ad qd: igετάζεινε, σκοπείν τι πρός τι, κατά τι, έπί τινος |fich p., descendo3 [di, sum] in memet: γιγνώσκειν έαυτόν.

Brufftein, f. Probirftein.

Brufung, tentatio; spectatio; examen: ή έξέτασις ο έξετασμός | - Brüfungen (bes Schidfalb), labores; calamitâtes virtûtis spectandae causă divinius allâtae: αί τῶν τυχῶν βάσανοι.

Prufungecommiffion, viri ad rem judicio suo exigendam missi: οἱ σύνεδοοι ἐπὶ δοκιμασία.

Asrugel, baculum; fustis: τὸ ὁόπαλον τὸ ξύλον al πληγαί τα δαπίσματα.

Brugelei, f. Schlägerei. prügeln, f. schlagen.

Brünelle, prunella: τὸ κοκκύμηλον.

Brunt, Bruntaufzug, prunten, f. Geprange, Probit aufzug, prangen.

prunthaft, splendidus; magnificus: μεγαλοποετής [έs] πολυτελής [έs] | - Adv., splendide, etc.: μεγαλοποεπώς etc.

Brunfliebe, f. Brachtiebe.

pruntios, simplex: ἀφελής [ές] οὐδὲν ὑβοισμένος άπομπος [ov] · λιτός | - Adv., simpliciter: άφελος

Brunftisch, abacus: o apas [axos].

pruntvoll, f. prachtvoll.

Bruth, Porôtha; Pyretus; Gerasus.

Pfalm, psalmus; hymnus: τὸ ψάλμα ὁ ψαλμός τ ώδή.

Blaimbuch, psalterium: of paluol.

Afalmdichter, psalmographus; psalmista: o palmo

Pfalter, als Inftrument und Bud, psalterium; to ψαλτήριον ὁ ψαλτήρ [ῆρος].

pfeudonhm, sub alieno nomine: ψευδώνυμος [01]. Ashholog, investigator humani animi: ὁ ψυγο-

Ashhologie, psychologia: ή ψυχολογία.

pshologist, psychologicus: wvyologinos.

Anblication, publiciren, f. Befanntmachung, befannt (machen).

Amblicift, pertus: ob. doctor juris publici: ὁ τῶν δημοσίων δικαίων ἐπιστήμων, εξμπειρος.

Bublicitat, j. Deffenttichfeit.

Publicum, das, homines; populus; vulgus; spectatores; auditores; lectores: δ δήμος το δημόσιον το ποινόν οί άνθοφωποι! - dem B. gefallen, placeo populo; probor! spectatoribus (auditoribus); sum in manibus: εὐθοκιμεῖν παρὰ τοῖς πολλοῖς! - im B., in den Augen des B., in luce atque œulis hominum; coram hominibus: παρὰ τοῖς πολλοῖς παρὰ τοῖς ἀνθοφωποις! - ins B. bringen, tragen, i. austragen, austommen.

bublif, f. befannt.

Pubel, canis aquations: ὁ κύων λασιόθοιξ [τοιχος]. Puber, pulvis [ĕris] crinâlis: ἡ παιπάλη.

pubern, conspergo3 [si, sum] pulvere crinali: παι-

πάλην καταπάσσειν τινός.

pünftlid), ditigeos; religiôsus: ἀκοιβής [ές]· ἐπιμελής [ές] - Adv., diligenter; religiôse; ad tempus; ad diem: ἀκοιβῶς· ἐπιμελῶς· ἐν καιρῷ πρὸς καιρόν.

Bünftlichfeit, diligentia; religiosítas: ἡ ἀκρίβεια | mit ber größten B., diligentissíme: ἀκρίβεσατα.

Püppchen, f. Buppe.

Puff, Schiag, ictus [ûs]; colăphus: ὁ κόνδυλος |bumpfer Knall, crepitus [ûs]; ὁ κτύπος |- Ψυff! (alb Laut) tax!; πατάξ!

Pittle, pulsus [ûs] arteriarum (venârum); arteriae; venae: ὁ σφυγμός | - ber P. geht ſchwach, pulsus arteriarum exigui sunt: ὁ σφυγμὸς λεπτός, ἀσθενής ἐστιν | - imbm an ben P. ſühlen, tento¹ venas cjs; tento¹ qm: ψηλαφᾶν τὸν σφυγμόν.

Bulbaber, arteria: ή άρτηρία.

Bulbfdlag, pulsos [ûs] arteriârum (venârum): ο σφυγμός ή σφύξις ὁ παλμὸς τοῦ αϊματος.

Bult, mensa scriptoris: τὸ ἀναλογείον ἀναγνωστήριον.

Bultust, Pultovia; Pultuscia.

Pulver, pulvis [ĕris]: ἡ κόνις [εως]· τὸ τρίμμα |- alδ Arznei, pulvis medicâtus: τὸ φάρμακον |- Schieße., pulvis pyrius: ἡ κόνις πυρίτις |- feinen Schuß P. werth fein, nihili sum: ἄχθος ἀρούρης.

Pulverhorn, corau pulveris pyrii: τὸ κέρας κόνεως

πυρίτιδος.

pulverig, pulvereus: τῆς κόνεως τοῦ κονιοστοῦ. bulberifiren, redigo³ [êgi, actum] in pulverem: καθιστάναι-, κατατάττειν τι εἰς κόνιν, -κονιοστόν.

Bulberfammer, cella pulveris pyrii: τὸ ταμείον κόνεως πυρίτιδος.

Pulberforn, granum pulveris pyrii: ὁ χόνδοος κόνεως πυρίτιδος.

Pulvermagajin, horreum pulveris pyrii: παράθεσις κόνεως πυρίτιδος.

Bulbermühle, officina pulveris pyrii; o uvlos xó-

Bulberthurm, turris pulveris pyrii: ὁ πύργος είς παράθεσιν κύνεως πυρίτιδος.

Bulberwagen, vehiculum pulvěris pyrii: ἡ ἄμαξα πόνεως πυρίτιδος.

Bumpe, antlia: ò avrlog.

pumpen, exhaurio* [hausi, stum] antliâ: ἀντλεῖν τι. Bumpernidel, autopyrum: ὁ κόλλιξ [ικος].

Bunkt, sieiner, runder Fleck, punctum: τὸ στίγμα: ἡ στιγμή: ἡ τελεία στιγμή | - einen B. seinen, interpungo [nxi, uctum]: τελείαν στιγμήν προςβάλλειν τῷ ἡματι.

11) fielner Theil in Naum od. Zeit, pars; locus; punctum tempöris: το χωρίον το άπαρές [οῦς] ὁ καιρός | - die Tudpen auf einen P Jufammenziehen, contrăho^a [xi, ctum] od. eðgo^a [coēgi, coaetum] copias in unum locum: συνάγειν τούς στοπτώτας είς Εν χωρίον | - ich stehe auf dem P., daß ic, in eu est ut etc.: μέλλειν ήδη o. infin. | - die Sache ist auf den fen düßersten P. gefommen, res agitur et in disertmen venium est: τὸ πρῶγμα ἐν ἐσχάτφ κινδύνω καθέστημεν | - auf den P. dasein, adsum [adfui, adesse] ud tempus: ἐν καιρώ παρείναι.

(III) Umfland, res; locus; caput: τὸ εἰρημένον ὁ λόγος | - in biệicm \$\mathbb{L}\$, hac in re: ἐν τούτω (πράγματι) | - der redite \$\mathbb{L}\$, res ipsa: τὸ καίριον ὁ καιρός | - den rediten \$\mathbb{L}\$. treffen, tango \$\mathbb{I}\$ [těi'gi, tactum] rem acu: ἐπιτυχεῖν τοῦ καιροῦ | - einen fißliden \$\mathbb{L}\$. berühren, tango \$\mathbb{u}\$ locus [eris]: ἀναξαίνειν τι δυχερός, -ἀπορον - cin wichtiger \$\mathbb{L}\$, res magni momenti: σπουδαῖόν τι ἀξιόλογόν τι | - \$\mathbb{L}\$. für \$\mathbb{L}\$, singulâ-

tim : หลอ" ซึ่ง ซึมลธรอง.

punctiren, distingo' [axi, netum] ob. noto' punctis: στίζειν τι.

punttweise, singulatim: nad' ev Enagrov.

1. Pupill, Pupille, f. b. a. Mündet, f. b. B.

2. Pupille (bed Auged), pupula; pupilla: ἡ xόρη ἡ γλήνη.

μρίΠειτοΠεgium, curatôres rei pupillâris: οἱ όςφανοφύλακες.

Ψίτρρε, pupus; populus; pupu; pupulu: ή πόση.
τὸ ἄγαλμα· τὸ ἀγαλμάτιον | - P. der Mauben, aympha: ή χουσαλλίς [ίδος].

Puppenspiel, lusus [ûs] pupārum: τὰ νευρόσπαστα

Puppenspieler, sheater, f. Marionettenspieler, sheater. pur, f. lauter.

Burgang, Purgirmittel, purgiren, f. Lagang, lagiren u. abführen.

Burgirung, f. Abführung.

Burpur, farbe, purpura; ostrum; color purpurens: ή πορφύρα | - mit \$\mathbb{B}\$. gefarbter Stoff, purpura; vestis purpurea: ή πορφυρίς [ίδος] ή πορφύρα τὸ πορφυρόβαπτον | - in \$\mathbb{B}\$. gefleidet, purpurâtus: πορφυρίδα ἐνδύς.

Purpurfarber, purpurarius: ὁ πορφυρεύς [έως] ὁ πορφυρευτής [οῦ] ὁ πορφυροβάφος.

Burpurfarberei, officina purpuraria: το πορφυροβαφείον το πορφύρειον.

Burburfarbe, f. Burbur.

purpurfarben, sfarbig, purpurëus: πορφύρεος·

Burpurhandel, aegotium purpurarium: ἡ άλουογοπωλική | - β. treiben, exerceo n. p.: πορφυροπώλην εἶναι.

Burpurfleid, vestis purpurea: ή πορφυρίς [ίδος]· ή πορφύρα· ή φοινικίς [ίδος].

Burpurmantel, pallium purpureum: to alovoyegs, άλουργον Ιμάτιον.

Purpurmufdel, f. Purpurschnede.

purpuru, purpureus: πορφυρούς [η, ούν].

Purpurrothe, rubor purpureus: τὸ ἐρύθημα ποςφυρούν.

purpurroth, f. purpurfarben.

Purpurfaft, ostrum; sanies purpurea: ή κάλχη ή κηκίς πορφύρας.

Purpurschnede, purpura; murex; conchilium: n πορφύρα ή κογχύλη ή κάλχη.

Βιιβ, cultus [ûs]: ὁ πόσμος· τὰ ποσμήματα [ων] το καλλώπισμα το κομμωμα | - [. a. Edmud.

bugen, faubern, purgo1: nadaloeiv * ennadaloeiv άποναθαίρειν καλλύνειν λαμπρύνειν | -Baumen, puto'; interputo'; emusco': xladeveirs, noλάζειν δένδοα | - die Rase p., emungos [nxi, netum] nares: ὑλίζειν τὰς ὁἴνας ἀπομύττεσθαι | bas Licht p., demos [mpsi, mptum] fungum candelae: Phrmont, Pyrmontium.

προβύειν · προμύττειν τον λύχνον | - ble Waffen b., curo' et tergos [si, sum] arma: λαμπούνειν τα οπλα | - bie Bahne p., polio dentes: καθαίζειν τους οδόντας | — II) ichmuden, i. b. | - s., bas B., purgatio; putatio; emunctio: το καθαίρειν etc. (Edimuden), ή κόσμησις ο καλλωπισμός.

Putscheere, f. Lichtpute.

Butftube, cubiculum cultu insigne: rò κομμωτήριον. Buttifch, abacus; cathedra: o abag [axos]. rò άβάκιον.

Puzzuolo, f. Pozzuolo.

phramibalifd, phramibenformig, redactus in formam pyramidis: πυραμοειδής [ές] | - Adv., instar pyramidis: πυραμοειδώς.

Phramide, pyramis; meta: ή πυραμίς [ίδος].

Phrenden, Pyrenaei Montes ; Mons Pyrenaeus; Saltus Pyrenaei; Pyrenaeus.

Quadfalber, pharmacopôla (circumforaneus); ma-jqualen, crucio1; torqueo2 [torsi, tortum]; stimulo1; lus medicus; ὁ φαρμακεύς [έως] · ὁ ἀγύρτης.

Quadjalberei, ratio pharmacopolae medendi; medicamenta (mala): ή άγυρτεία· ή φαρμακεία.

quadfalbern, I) ein Q. fein, exerceo a negotium pharmacopolae: paquaneveiv | - II) einen Q. gebrauchen, adhibeo2 pharmacopôlam morbo; utor3 [usus] malis medicamentis: χρῆσθαι τῷ φαρμακεί, ετῷ

Quader, affeitt, saxum quadratum: lapis quadratus: δ λίθος μέγας ' δ τετράπεδος λίθος.

Quadrant, quadrans: τὸ τεταρτημόριον.

Quadrat, quadratum: τὸ τετράγωνον ὁρθογώνιονins Q., ex omnibus partibus; in quadrâtum: τετραμερώς τετραγώνως.

Quadratfuß, sichuh, pes quadratus: o τετραγωνιαίος πούς.

Quabratlinie, linea quadrâta: ή γραμμή τετραγωνιαία.

Quadratmaß, mensûra quadrâta: τὸ μέτσον τετραγωνιαΐον.

Quabratmeile, mille passus quadrâti: το μίλιον τετραγωνιαΐον.

Quadratichrift, litera quadrata: τὸ γράμμα τετραγωνιαΐον.

Quabratftein, f. Quaber.

Quadratur, quadratura: o τετραγωνισμός.

Quadrativurgel, radix quadrata: ή δίζα τετραγωνιαία.

Quadratiahl, numerus quadratus: o τετράγωνος ή πλευρά.

Quadratzoll, digitus quadratus: o dantolog reroaywvicios.

quabriren, quadro': τετραγωνίζειν.

quaden, vagio4; edo3 [didi, ditum] vagitum: 200ζασθαι | - s., bas D., vagitus: ὁ κνυζηθμός· τὸ πνύζημα.

vexo¹: κακούν κακουχείν ταλαιπωρείν δέρειν βασανίζειν ἀνιᾶν τρύχειν | - |mbn mit Fragen q., obtundo³ [túsi, túsum] qm rogitando: ἀνιὰν τινα έρωτήμασιν | - mit Diffen q., fatigo 1 qm precibus: έγκεϊσθαί τινι δεόμενον | - mit Klagen q., ango³ [anxi] qm querêlis: ἀνιάνε, καταπονείν τινα όδυςμοῖς, =θρηνοις.

Onaler, tortor; carnifex; vexator: o Basavistás [οῦ] · ὁ ἀλάστως [ορος].

Qualgeift, f. Plagegeift.

quaden, b. Frofden, coaxo1: nocesiv.

Qual, cruciatus [ûs]; tormentum; stimuli dolores: ἡ βάσανος ἡ λώβη τὸ πένθος ἡ άλγηδών [όνος] - jmbm Q. berursachen, crucio¹ qm: βασάνοις, καποῖς περιβάλλειν τινά.

qualificiren, zu etw., apto1 qd cui rei: έπιτήδειον, χοήσιμον είναι πρός τι | - fich zu etw., idoneus sum ad qd: olnslog Exerv noog ti.

qualificirt, f. brauchbar.

Qualitat, Sorte, nota: ή ποιότης [ητος] · ή φύσις |f. a. Beschaffenheit.

Qualm, 2c., f. Dampf.

Qualfter, Schleim, pitvita: rò oléyna.

qualvoll, f. marterboll,

Quantitat, numerus; copia; aliquot: ή ποσότης [ητος]· τὸ πλήθος· ὁ ἀριθμός | - in großer Q., multus: πολύς [πολλή, πολύ] | - in ber Projedie, mensûra; quantitas: o. αριθμός.

Quantum, f. Theil, Summe.

Quarantaine, tempus valetudini spectandae praestitutum: ή τεσσαραποντάς [άδος] | - Q. halten, retineor2 [tentus] in statione valetudinis spectandae causa: διὰ τεσσαράποντα ἡμερῶν μένειν έξω της πόλεως.

Quart Rafe, coagulum lactis; caseus mollis: ή πυτία, πυετία του γάλακτος | - geringfügige Sache, res vilis ob. levis: ὁ ὁωπος το μηδέν [ενός]· τὰ σκύβαλα. Duarré, orbis: τὸ πλαίσιον | - ein D. bilben, fácio³ [fêci, factum] orbem; coēo⁴ [coii, ĭtum] in orbem; συνέρχεσθαι εἰς πλαίσιον.

Quart, ber vierte Theil, pars quarta; quadrans: τὸ τεταφτημόφιον τὸ τέταφτον ἡ τετάφτη | - Quartsformat, forma quartanaria: ἡ τετφάς [άδος].

Quartal, spatium trimestre: ὁ τριμηνιαΐος χρόνος τὸ τριμηνιαΐον.

Quartalbefoldung, quarta pars annuae mercêdis: ή τριμηνιαία μισθοφορά.

quartaliter, quartalweise, tertio quoque mense: κατά τρεϊς μήνας τριών μηνών.

Quartaner, discipilus quartae classi ascriptus: ὁ τῆς τετάρτης τάξεως μαθητής.

Quartanfieber, febris quartana: ὁ τεταφταίος πυ-

Duarte, in ber Must, diatessaron: ή δια τεσσάρων (χορδών συμφωνία).

Quartett, cantus[ûs]a quatuor symphoniäcis editus: ή συμφωνία τετράφθογγος.

Quartformat, f. Quart.

Duarfier, I) Abtheilung einer Stabt, vieus: δ δημος |
— II) Wohnung, habitatio; tectum; deversorium; hospitium; mansio: η σκηνή· ή στέγη· τὸ ἐναύλιονΩ. bei jmbm haben, habito¹ apud qm: σταθμεύειν παρά τινι | - im Ω. liegen (b. Solbatén), per hospitia dispositi sumus: κατασταθμεύεσθαι· κατασηνούν | - jmbm Ω. geben, recipio² [rēpi, ptum] qm ad me domum: ὑποδέχεσθαί τινα.

Quartierfreiheit, immunitas militum hospitio recipiendorum: ή έπισταθμία.

Duartiergeld, pretium mansionis: δ ἀντίσταθμος μισθός | - f. a. hausmiethe.

Quartiermacher, f. Kourierschüte.

Quartiermeister, qui antecursoribus praeest: ὁ σταθμοδότης [ου] · ὁ ἐπίσταθμος.

Quart, quarzum: o thutos livos.

Quafte, fimbria: ὁ δύσανος · ὁ προσσός · ὁ σίλλυβος.

Quaterne, numerus quaternarius: το τετραδείου το τετράδιου - ald Würfelgahl, quaternio: ή τετράς το τετράδιου.

Quatres Bras, Quatuor Brachia; ad Quatuor Brachia,

Quebect, Quebecum.

Quede, Quedengras, triticum repens: ή άγρωστις

Quecifilber, argentum vivum; hydrargus; mercurius: ὁ ἄργυρος χυτός ὁ ὑδράργυρος.

Queenstown, Reginopolis.

Quehle, f. Sandbuch.

Queiß, Fl., Quissus. Quellbrunnen, fons putealis: o noovvog.

Duelle, fonticulus το πηγίδιου ή ποηνίς [ίδος].

Duelle, fons; scaturizo; caput: ἡ πηγή ἡ κοήνη ·
ἡ πίδαξ οδ. πίδαξ [απος] · τὸ νᾶμα] fig., fons; principium; causa: ἡ πηγή · αλτία · ἀρχή | - εδ ift etw.

δίε D. bon etw., manat qd ex re: ἔστι τι αλτία τινός | - etw. auß ber D. [dhöpfen, haurio · [hausi, stum] qd ex fonte: λαμβάνειν τι ἐκι τῆς πηγής, -ἐξ sum]; contidexting | - bei etw. auß bie D. δυνάσεικη, repěto ·
περιθλάν τι.

[tii, tîtum] qd a fonte: ἀναλαμβάνειν τι ἐξ ἀρχῆς]auß guter D. (erfahren 2t.), bono auctore: αύθεντικώς.

quellen, herborquellen, f. b. | - quellen lassen (3. B. Erbsen 2c.), efficio lecio, fectum] at turgescat qd: καταβφέχειν μαλάσσειν τι νόατι.

quellenreid), abundans fontibus: ναματώδης [ες]· πολυπίδαξ [κος] [ον].

Quelinhmphe, Najas [adis]: ή ποηνιάς [άδος]· ή ποηνίς [ίδος]· ή νύμφη.

Quellmaffer, fons; scaturigo; aqua vivo e fonte hausta: τὸ κοηναΐον, πηναΐον, τὸ ναματταΐον ὕδωρ αἱ πηγαί [ω̄ν].

Ottendel, serpyllum: rò convllov' à convllos.

Quenthen, drachma; quadrans semunciae: ή δραχμή.

quer, transversus; transversarius: πλάγιος έγχάςσιος επικάφσιος λοξός | - Adv., transverse; e transverso; per transversum; πλαγίως etc.

Querbalten, tignum transversum: ἡ διαδοκίς [ίδος] ο τρωτήο [ῆρος] | - cin fleiner Q., transtillum: ἡ μικρὰ διαδοκίς [ίδος] τὸ μικρὸν ζυγόν.

Querbauf, transtrum; tò σέλμα [ατος].

Quere, in bit, in transversum; ex transverso: ἡ λοξότης [ητος] ἡ πλαγιότης το πλάγιον |- e8 tommt mir etw. in bit Q., objicitur qd mihi de improviso; παρὰ σπέλος ἀπαντῷ τι.

querfeldein, per transversum; de transverso : πλάγια· δόχιτα.

Querfinger, digitus transversus: ὁ πλάγιος δάκτυλος.

Querflote, tibia transversa: o nlaylavlos.

Querfurdje, sulcus transversus: ή πλαγία αὐλαξ.

Querfurt, Querfurtum; Quernofurtum. Quergang, via transversa: ἡ πλαγία ὁδός.

Quergasse, via transversa: ή πλαγία λαύρα |- Quergaßchen, angiportus: ή στενωπός.

Querhand, manus [ûs] transversa: ἡ πλαγία χείο. ἡ παλαιστή.

Querhold, tignum transversum: ὁ ζυγός τὸ ζύγωμα τὸ διάξυλον.

Diterforf, homo praeposterus: ὁ ἄνθοωπος διάστροφος • διεστραμμένος την ψυχήν.

Querlatte, sera transversa: ol συστάται.

Querlinie, linea transversa: ή πλαγία γοαμμή. Querpfeife, fistula transversa: ή φώτιγξ [γγος].

Querpfeifer, qui canit fistula transversa: ò mlaylavlos: ò mattyrioths [ov].

Querfact, mantica; bisaccium: ή πήρα.

Querstraße, via transversa ή δύμη πλαγία.

Querstrich, linea transversa: ἡ πλαγία γοαμμή τὰ ἐμποδών τὸ πταϊσμα τὸ σφάλμα | - fig., imbm cinen Q. machen, contarbo! rationes cui: ἐμποδών εἶναι-, γενέσθαι τινί λυμαίνεσθαί τινι τὴν πράξιν. querüber, f. Quere (in bic).

Querwand, paries transversus: ὁ τοῖχος πλάγιος. Querweg, via transversa: ἡ πλαγία ὁδός.

quetfchen, elido³ [lisi, îsum]; comprimo³ [pressi, ssum]; contando³ [túdi, tūsum]: θλίβειν θλάν περιθλάν τι.

Quetidiung, compressio; contusio; elisa pars mem- Quitte, malum cydonium: rò uvdoviov rò orgovbri: ή θλάσις το Επθλιμμα το επχύμωμα.

Quiders, f. Quedfilberers.

quieden, vagio4; edos [didi, ditum] vagitum: xpv. ¿ασθαι | - s., bas Q., vagitus [ûs]: ο πρυξηθμός. τὸ πνύζημα [ατος].

Quinte, in ber Musit, diapente: ή δια πέντε (200δῶν συμφωνία) τὸ διάπεντε.

Quinteffent, flos: to neatistor n anun to avdos

Quintett, cantus [as] a quinque symphoniacis edi-

tus: ή συμφωνία πεντάφθογγος.

Quirl, rudis; rudicula: ή σπαθίς [ίδος] ή σπάθη. quirlen, peragito1 od. misceo2 [cui, xtum] rudicula: σπαθίζειν τι περιστρέφειν τη σπάθη τι.

quitt, fein, 3. B. feiner Schuld, solvi aes alienum: λελύσθαι=, ἀπηλλάχθαι τοῦ χρέους | - mit imom q. sein, solvi sidem meam cui: ἐκτίσαι τινὶ τὸ ὀφείλημα.

Quittenbaum, cydonia; pirus cydonia: ή κυδωνία μηλέα ή πυδωνέα.

quittengelb, melinus: unlivos.

Quittenfaft, succi cydoniorum: rò unlivor klacor.

Quittenwein, vioum ex malis cydoniis factum: o unλίτης οίνος.

quittiren, ben Empfang ber Schulb bescheinigen, conscrîbo 3 [psi, ptum] apocham; testor1 acceptum qd: άποχην διδόναι τινί τινος.

Quitfung, apocha; acceptilatio : ή ἀποχή | - eine Q. ausstellen, conscribos [psi, ptum] apocham: διδόναι αποχήν τινι.

Quodlibet, f. Mischmasch.

Quote, pars : tò µégos.

Quotient, quotus: ro nnlinov.

M.

Raa, Segelstange, antenna: ή κεραία · ίστοκεραία. 1. Raab, Fl., Arabo; Rabus.

2. Raab, St., Javarinum; Arabôna.

Rabatt, remissio: ή τιμή | - R. geben, remittos [mîsi, ssum] de pretio indicâto: ὑφιέναι τι τῆς τιung.

Rabatte, antes: ὁ περίκηπος τὰ ἄνθηρα.

Rabbi, Rabbiner, Rabbinus; magister Judaïcus: ό δευτερωτής [οῦ].

Mabe, corvus: ὁ κόραξ [ακος] | - ber R. schreit, c. crocit: κράζει ὁ κόραξ | - er stiehtt wie ein R., nihil est furacius illo: κλέπτει ώς κόραξ.

Rabenei, ovum corvînum: tò cor roganivor tò πόραπος.

Rabenfeder, penna corvîna: τὸ ποράπινον τὸ ποράκειον πτερόν.

Rabengeschrei, crocitus [as] : o nowywos.

Mabenmutter, mater impia: ἡ μήτης ἄδικος,» ἀστεργής ἡ μήτης ἀσεβής περί τὰ τέκνα.

Rabenichmarje, color corvinus; corvina nigredo; nigerrimus color: τὸ χρῶμα κοράκινον.

rabenfdiward, colore corvino; nigerrimus: xooa RIVOS.

Rabenftein, saxum sceleratum : το ζητοείον.

Rabenbater, pater impius: ὁ πατήρ άδικος ὁ πατηρ ἀσεβής περί τὰ τέννα.

Rabulift, rabula clamator; latrator; contortor legum: ὁ δικοζόάφος ὁ μηχανοζόάφος · ὁ ταραχώδης άνήφ.

Radbegierbe, 20., f. Radgier.

Rache, poena; poenae; ultio; vindicta; ira; iracundia: ή τιμωρία ή τίσις [εως] · ή άμυνα · ή ποινή | - aus R., incensus cupiditate ulciscendi: τιμωρούusvos | - R. nehmen, f. rachen (fich) | - feine R. fattigen, expleo 2 [plevi, pletum] me ultione: αποπληφούν την τιμωρίαν.

Rachegeist, =göttin, furia: ή Eowis [vos] · ή Ποινή ή Νέμεσις.

Rachen, der, fauces; rietus [ûs]: το χάσμα· το στόμα· ή χαράδρα | - αιιδ bem R. reifen, eripio3 [pui, replum] e faucibus: έξαρπάζειν», δύεσθαι, σώζειν τινά έκ χάσματός τινος.

Rachgier, cupiditas ulciscendi; ira; iracundia: ή μνησικακία | - bor R. brennen, ardeo2 [arsi, sum] cupiditate ulciscendi: φλέγεσθαι ὑπὸ μνησικακίας. radigieria, cupidus ulciscendi: uvnslnanos [ov] tiμφοητικός έκδικητικός.

Rachsucht, f. Rachgier.

Rad, rota; tympanum; radii: o zoozóg o núnlog | ein R. ichlagen, cernulo1 ob. roto1 me; praeceps dor' ad terram : xv βιστάν.

Radare, axis rotae: ò agov [ovos].

rabbrechen, bie Worte, refringo's [fregi, fractum] ob. corrupte enuntio1 verba: διαφθείσειν αμψικί-EELD.

Rabefelge, f. Feige.

Rademadjer, artifex rotarum : o τροχοποιός | - f. a.

Maden, agrostemma githago: ή λυχνίς [ίδος].

Madhemme, = sperre, sufflamen: ή τροχοπέδη. Radiedden, radicula; radix syriaca; rapulum: ή

¿apavis [idos]. radiren, rado3 [rasi, sum]; erado3: ξύειν ξέειν τι.

Radirmeffer, scalpellum: à gvorne [neos] · rò gvστήριον.

Radnagel, clavus rotae: o του τροχού ήλος.

Radichiene, f. Chiene.

Radspeiche, radius rotae: ή κνήμη · ή κνημία.

Radspur, orbita (impressa): ή τροχιά ή άμαξι-

rachen, ulciscor3 [ultus]; vindico ; persequor3 [secûtus] poenas cjs; expetos [tii, tîtum] poenas cjs rei; punio d: έπέρχεσθαί τι ένδικείν τι δίκην λαμβάνειν ὑπέρ τινος |- fich an imbm r., persequor3 [secutus] injurias cjs; repetoa [tii, tîtum] poenas a quo: τιμωρείσθαί τινά τινος· άμύνεσθαί τινά TIVOS.

Rader, sin, ulter (-trix); vindex : o τιμωρητής [ov]

ο τιμωρός ο εκδικητής [ου].

Raddjen, rotula: τὸ τρόχιον. ὁ τροχίσκος.

Radelbführer, caput; princeps; dux; auctor; fax ob. tuba cis rei: ὁ έξηγητής [οῦ] · ὁ ἡγεμών [όνος] · ὁ

άρχηγός ' ὁ άρχηγέτης.

rabern, jmbn, frangos [frêgi, fractum] crura cui: τροχίζειν· τροχηλατείν τινα | - (f. b. a. überfahren), obteros [trîvi, trîtum] qm (citâtis jumentis): έπλ τροχού στοεβλούν έλκειν τινά | - s., das A., supplicium rotae: ή τροχηλασία.

Raberwerl, rotae; to τροχίασμα · οί τροχοί.

Rantemacher, fomieb, machinator doli (fallaciarum): ὁ μηχανοβράφος ὁ πανούργος.

ranfevoll, dolosus; fraudulentus; insidiosus: μηχανοδόάφος δολοπλόκος κακοπράγμων παter; per insidias; μηχανοδόάφως etc.

Ranzden, perula: to ungidiov. rathlid), f. gerathen, haushafterifch.

Rathfel, aeaigma [atis]; griphus : τὸ αἴνιγμα ο γοῖgog | - |mbm ein R. aufgeben, jubeo2 [jussi, ssum] qm solvere venigma: προβάλλεσθαι:, παρέγειν αίνιγμα | - ein R. iofen, solvo3 [vi, lûtum | acoigma: dieineiv, evgeir alrigua | - bas ift mir ein R., haec non intelligo | [lexi, ctum]: τοῦτο αίνιγματωδές έστί μοι.

rathfelhaft, obsedrus; perplexus; ambiguns: aiviγματώδης [ες] αίνικτός αίνιγματικός γοιφώöng [eg] | - bas Rathfelhafte (Rathfelhaftigfeit) einer Cache, ambages; obscuritas: το αίνιγμα: το αίνιγματώδες | - Adv., perplexe; ambigue: αίνιγμα-

τώδως.

Räthfelhaftigleit, f. b. bor.

Räuber, raptor; praedo: δ ληστής [οῦ] · ὁ ἄοπαξ [αγος] · ὁ ἀοπαιτής [οῦ]] - Straßenräuber, latro: ο ίηστής [οῦ] | - Seerauber, pirâta: ὁ πειρατής [οῦ] | - R. an Baumen, stolo: ἡ παραφυάς [άδος] ο μόσχος | - R. am Lichte, fungus: ο μύκης περί λύχνον.

Rauberbande, globus ob. turba latronum (praedonum); latrônes: το ληστρικόν' το ληστήριον το

ληστών σύστημα οί λησταί [ών].

Rauberei, rapine; raptus [ûs]; latrocinium: ή ληστεία· τὸ ληστήριον· ὁ ἀρπαγμός· ἡ ἀρπαγή | -R. treiben, facio³ [fêci, factum] rapînas: ληστεύειν· άρπαγήν ποιείσθαι.

Räuberhauptmann, dux latronum: & dozindow

[ωπος] · ὁ ἀρχιληστής [οῦ].

Rauberhöhle, =lod, receptaculum latronum: το ληστήριον.

rauberifd), rapax; praedatorius: ληστικός ληστοικός · άρπαξ | - Adv., more et ritu latrônum : ληστιnos etc.

Räubervolf, f. Raubstaat.

raucherig, fumosus; fumidus; καπνώδης [ες] ο καπνίας [ov] · θνώδης [ες] | - r. fcmeden, sapio3 | οιβολή · ή όφους [vos] | - etw. in einen R. faffen,

[pui] fumum: ogew καπνού | - r. riechen, redoleo2 [ui] fumum: όζειν:, προςβάλλειν καπνού.

Räucherfammer, fumarium : ή καπνοδόχη κάπνη. Rancherferge, conulus odoratus: o ungos osungos, = εὐωδης.

raudern, I) a., beraudern, fumigo 1; suffio 4 qd: 2vμιαν· έκθυμιαν· θύειν· καπνίζειν· καπνούν | - ge= rauchert, suffitus: μαπνιστός | - im Rauche trodnen, sieco tomo: μαπνίζειν | — II) n., wohlriechenden Rauch machen, incendo [di, sum] odores: άπτειν εὐώδη· θυμιάν | - s., bas H., suffitio: ή θυμίασις. ή κάπνισις [εως].

Räucherpfanne, thuribulum : h eogagis [idos].

Raucherpulber, -werf, odores; suffimentum; to 9vμίαμα · το θύμα · το κάπνισμα.

Raude, scabies: ή ψώρα ή ψωρίασις | - bie R. ha= ben, labôro¹ scabie; sum scabiosus: ψωριάν. randig, scabiosus: ψωραλέος ψωρώδης [ες].

raumen, megfdaffen, tollo3 [sustuli. sublatum]: άποκινείν τί τινος, εἀπό τινος, εἔκ τινος · ἀποσκευάζειν τι έκ τινος, εάπό τινος | - aus bem Wege r. (f. b. a. elne Cache beseitigen), tollo3; removeo3 [môvi, môtum]; amolior4: έκποδών ποιείν τι · άφαιφείν τι |eine Berfon aus bem Wege r. (f. b. a. ermorben), tollo3 qm e medio; interimo3 [êmi, emtum] qm: ἀναιοείν τινα | - II) ausraumen, facio I feci, factum] vaeuum; purgo1: xevovv | - forigehen aus einem Orte, excêdo3 [cessi, ssum] loco: ἐκλείπειν», ἀπολείπειν χωρίον τι άπανίστασθαι έκ χωρίου τινός | - δαδ Saus r., concêdo3 ex aedibus : ἀποχωρείν, ἀπιέναι έμ της οίμίας | - eine Ctabt r., excedos urbe: άναζευγυύναι, ἀπιέναι έκ τῆς πόλεως | - eine Stadt b. Soldaten r, edûco! [xi, clum] copias ex urbe: ἀπάγειν την στρατιάν (έκ της πόλεως) | - bas Land r., excêdo3 [cessi, ssum] finibus: ἀπιέναι έν της zwoods | bas Feld r. muffen, vincor's [victos]: vneiκειν τινί· υποχωρείν τινι· ήττω γενέσθαι τινος. ทุรธลัดขิดเ ขเหลือขิดเ.

räumig, f. geräumig.

räumlid), quod spatiam implet: ὁ, ἡ, τὸ κατὰ τόπον | - r. bon imbm getrennt fein, loco disjunctus sum a quo: κεχωρίσθαι από τίνος τω τόπω, τη χώρα.

Räuschchen, f. Rausch.

rauspern, fid), screo1: χοέμπτεσθαι· αποχοέμπτεσθαι | - s., das R., screatus [ûs]: ή χρέμψις.

raffen, an fich. arripio3 [pui, ptum]; festinanter aufero [abstuli, ablatum, auferre]: ἀρπάζειν. αίρεῖν.

raffiniren, purgo1: καθαίρειν· έκκαθαίρειν· άποκαθαίσειν | - fig., auf etw. r., meditor 1 qd: μελετάν τι · μηχανασθαί τι · τεχνασθαί τι · σοφίζεσθαί τι.

raffinirt, purgâtus: nadagos ellingings [és] | - fig., callidus: σοφός συνετός.

Ragout, minutal: τα περικομματα.

1. Ragufa (Et. in Dalmatien), Rhansium.

2. Ragufa (Marttfleden in Sicilien), Hybla Minor; Heraea.

Rahm, flos lactis: το πίον τοῦ γάλακτος το παχύ του γάλαπτος το του γάλαπτος άνθος.

Rahmen, der, forma; margo: τὸ κράσπεδον. ή πε-

rahmen, bie Milch abrahmen, tollo3 [sustuli, sublatum] florem lactis: ἀπανθίζειν τὸ γάλα.

Rain, limes [itis]; confinium: to natalnyou forτος] το δριον.

Raifon, raifonnable, f. Bernunft, bernunftig, billig. Raifonnement, ratio; ratiocinatio; argumentatio; sermônes: o loyiquos oi loyor [ov].

Raisonneur, ferox lingua: o σοφιστικός · o περίερyos · o phiapos · o adolegyns.

raifonniren , f. foliegen, fdimpfen. Raizen (Bolferich.), Rasciani; Rasci.

Rambonillet, Ramboletum,

Ramme, fistaca: o poglog. rammen, f. einrammen.

Rand, margo; ora: τὸ κοάσπεδον τὸ γείλος τὸ πεοιστόμιου ή όφους [vos] ή κοηπίς [ίδος] | - ge-mauerte Einfassung, crepido [inis, f.]: ή κοηπίς [toos] | - fig., am R. bes Grabes fichen, tango's [tetigi, tactum] extrêma: πρός τῷ τέρματι είναι τοῦ Blov | - am R. bes Berberbens fteben, versor' in summo discrimine: είναι έν έσχατω κινδύνω | etw. ju R. bringen, perficios [fêci, fectum] qd: πεοαίνειν · άποτελείν.

Randbemerkung, verba margini ascripta: ή παραγραφή ή παρεπιγραφή το σχόλιον παραγεγραμ-

Randgloffe, cerula ministula: τὰ παραγεγραμμένα ή παραγραφή | - fig., R. zu etw. machen, perstringo3 [nxi, ictum] qd: προςπαίζειν τινί· διαχλευάζειν τι καθάπτεσθαί τινος.

Rauft, des Brotes, crusta panis: ò τόμος το τέμαxos [ovs].

Rang, locus; gradus [ûs]; dignitas: ή τάξις ή τιμή ή ἀξία | - ein Mann bon R., vir dignitate conspi-cuus: ὁ ἀνὴο εὐγενής, πρωτεύων, γνώριμος, ἔντι-μος | - einen höheren R. haben, als imb, superior sum quo gradu honoris: προέχειν τινός | - fin erften R. fichen, obtineo2 [tinui, ntum] primum locum: πρωτεύειν | - bon niederem R. fein, sum inferiore loco: ἀφανη είναι την τιμήν | - imbin ben R. in etw. ablaufen, praecurro3 [rri, rsnm] cui re: προτερείν τινός τι πρείττω γίγνεσθαί τινος περιγίγνεσθαί

Range, nichtswürdiger junger Mensch, puer nequam: o öletoog.

rangiren, f. orbnen.

Rangordnung, ordo: ή τάξις [εως] | - in eine R. bringen, redigo3 [egi, actum] in ordinem: διατάττειν.

Rangstreit, contentios, certâmen honoris et dignitâtis: ή περί της πρωτείας φιλονεικία | - einen A. haben, contendos [di, tum] de loco : φιλοτιμείσθαι προς τινα.

Rangfucht, cupiditas honoris: n pilotinia austros, =υπεοβάλλουσα.

rangfüchtig, cupidus hondris: o φιλόποωτος [or] φιλότιμος [ον].

Mant, dolus; fallacia; fraus; insidiae: ἡ τέχνη τὸ μηχάνημα: ἡ πανουογία: ἡ παλάμη | - Νάπίε fchnieden, fácio³ [féci, factum] fallacias; necto³ rasten, quiesco³ [quiêvi, -êtum]: ἀναπαύεσθαυ

inclûdo³ [clûsi, sum] qđ tabulā marginatā: nexi u. xui, xum] dolum cui: μηχανὰς πλέκειν · όφονοῦν τι.

Rante, brachium; pampinus; clavicula; το κλήμα [ατος]· ή οίναρίς [ίδος]· το οίναρον.

ranten, Ranten treiben, emitto ! [misi, ssum] pampinos: αληματούσθαι έχαληματούσθαι | - r., fich r., surgo 3 [rrexi, rrectum] me in pampinos; circum-volvo 3 [lvi, lûtem] me cui rei; πληματούσθαι. ελίσσεσθαι.

Manuntel, ranunculus: το βατράχιον. Rangen, pera; sarcina: ή πήρα. rangig, rancidus: σαπρός ταγγός. Rangion, rangioniren, f. Loffcgeld, losfaufen. Rabbe, equus niger: o innog uélag.

Rappel (Burudberufung), erhalten, revocor1: ή ανάκλησις [εως].

rappelfopfifch, f. zernig.

rappelu, deliro1; mente captus sum: παραπαίειν. παραφρονείν.

Rappier, rudis; gladius praepilatus: ή σπάθη.

Rapport, 2c., f. Bericht 2c. Rapungel, phyteuma: rò sisagov.

rar, Raritat, f. felten, Geltenbeit. rafch, Rafchheit, f. fcnell, Schnelligfeit.

1. Rafen, Der, cespes [itis]: ή βωλαξ [nos] ή χλόη ό χόοτος | - junger R., cespes vivus : ἡ βῶλαξ θάλ-λουσα | - R. ausstechen, circumeido 3 [dí, sum] cespitem: περικόπτειν την βώλακα, ετον χόρτον.

2. rafen, furoa [ŭi]; insanio4; delîro1: µalveodat. δαιμονάν · δαιμονιάν · παραφρονείν | - s., f. Ras

Rafenbant, sedile cespite obductum; sedile gramineum: ὁ χλωρὸς θάκος.

rafend, furens; rabidus; furiôsus; mente captus; vesanus: μαινόμενος [ένη, ένον] · μανείς [εῖσα, έν] · μανικός · έμμανής [έξ] ι - r. maden, impello³ [puli, pulsum] qm in furorem: μαίνεσθαι ποιείν· μανίαν εμβάλλειν | - r. werben, agor3 [actus] in rabiem: έχμαίνεσθαι· λυσσούσθαι - wie ein R., furibundus; similis furenti; insanus; effrenatus; acerrimus: ώς μανικός · μαινόμενος · έμμανής.

Rafenplat, cespes: oi zógroi.

Raferci, favor; rabies; amentia; insania: ἡ μανία: ἡ λύσσα: ἡ μαργότης [ητος] | - bis dur R. lieben, amol perdite et misere: δυςέρωτα είναί τινος.

rafig, herbidus: χορτώδης [ες] - χλωρός.

rafiren, f. barbieren | - fig., bem Erbboben gleich mas then, aequo1 solo: natedapigeiv ti.

Rafirmeffer, f. Barbiermeffer.

Raspel, scobina: το ξύστρον ή ξύστρα ή ρίνη.

raspeln, discabino1: givav guerv.

Raspelipane, scabs: τὸ δίνημα· τὸ ξύσμα· τὸ ἀπό-

raffeln, crepo' [pui, pitum]; do' [dedi, datum] crepitum; sono l [nui, nitum]: ἀράσσειν άράσσεσθαι άραβείν | - s., bas M., crepitus [ûs]; sonitus [ûs]; ο άραβος, το άραγμα, ο πόρτος, ο ποναβος.

σχολάζειν σχολήν άγειν] - (f. b. a. Rastag halten), Rathgeber, consiliarins; socius et adjutor consilio-

raftloð, assiduus; impiger; sedulus: ἀποίμητος· ἄσχολος· ἀπάματος | - Adv., assidue; impigre; sedulo: ἀπανότι.

Mastlofigfeit, assidvitas; impigritas; sedulitas: ή

ασχολία το ακάματον.

Rasttag, dies militi adquietem datus: ή ήσυχία] cinen R. hatten, quiesco s [quiêvi, -êtum] unum diem:
ἐλινύειν ἡσυχάζειν ἡσυχίαν ἄγειν ἀνάπανλαν
λαβεῖν.

Rate, pensio: τὸ γιγνόμενον | - in brei R. bezahlen, solvo³ [vi, lûtum] tribus pensionibus: ἀριθμεῖν

τρισί μέρεσιν.

Rath, Berathung, consultatio; deliberatio: ή συμβουλία: ή συμβουλή | - M. halten, mit sich zu M. gehen, delibero!: βουλεύσσθαι! λογίζεσθαι | - mit imbm zu M. gehen, adhibeo? am in consiliam: ἐπιποινούσθαι:, ἀνακοινούσθαι τινι περί τινος | - gemeinschastlich zu M. gehen, communicâmus inter nos consilia: ἐπικοινούσθαι ἀλλήλοις.

II) Berhaltungsregel, consilium; auctoritas: ή βουλή· τὸ βούλευμα· ή γνώμη· ή παφαίνεσις· ὁ λόγος | - cin guier A., consilium rectum: ἡ εὐβουλία· ὁ σοφὸς λόγος | - αιη meinen A., me auctore: ἐμοῦ καθηγουμένου· συμβουλεύοντος ἐμοῦ | imbm cinen A. geben, do¹ [dedi, dätum] consilium cui; auctor sum consilii cui: συμβουλεύειν τινί· εἰς-ηγεἴσθαί τινι· παφαινεῖν τινί | - imbn um A. fragen, consilo³ [lui, ltum] qm: συμβουλεύεσθαίε, ἀνακοινοῦσθαί τινι περί τινος | - imbb A. befolgen, εσαμου³ [secûtus] consilium cis: πείθεσθαί τινι συμβουλεύσαντι | - imbb A. in den Alind ſdſlagen, sperno³ [sprêvi, sprêtum] qm monentem: παραβάλλεσθαιε, παρ' οὐδὲν τιθέναι την βουλήνε, τὸ βούλευμά τινος | - imbm mit A. und That beifichen, neque consilio neque operà desum [del'ui, deesse] cui: ἀφελεῖν τινα καὶ λόγο καὶ ἔργω | - bū iſt guter A. theuer, hic consilio haeret²!: ἀπορεῖν βουλεύματος.

III) Mittel, seine Absicht zu erreichen, M. schaffen, invenio* [vêni, ventum] viam rei expediendae: πορίζειν», μηχανᾶσθαι πόρους | - zu N. hasten, (δαδ Šeinige), attentus sum ad rem: φειδαλὸν εἶναι | - nicht zu M. halten, negliges [lexi, ctum] rem sami liarem: οὖ φειδαλὸν εἶναι | - seine Zeit zu M. halten, sapienter utor* [usus] tempore: φείδεσθαι τοῦ χρόνου ἐαντοῦ· μετρίως χρῆσθαι τῷ χρόνω ἑαντοῦ.

IV) berathende Berfammlung, consilium; senatus [ûs]: ή βουλή το συμβούλιου ή γερουσία το συνέδριου [- den A. berufen, convocal senatum; συνάγειν συγκαλεΐν βουλήν.

B) einzelnes Mitglied eines R, a consiliis; consi-

liarius; senator: o βουλευτής [οῦ].

rathen, I) errathen, f. b.

II) Math geben, do¹ [dědi, dåtum] consilium; auctor (suasor) ejs rei sum eui; suădeo² [suâsi, sum] eui; hortor¹ qm ut ete.; moneo²; censeo² [sui, sum] evuβovleveiv παραινεῖν ὑποτίθεσθαίτιν | - Jur Eintracht r. hortor¹ ad concordiam:; παρακελεύεσθαί τινι τὴν ὁμόνοιαν | - Jum Frieden r., suadeo² [suasi, sum] pacem: παρακελεύεσθαί τινι τὴν εἰ-ρήνην | - fich von imbm r. lassen, voco¹ qm in consilium; utor³ [usus] consilio ejs: χρῆσθαι συμβούλος τινί | - bem iệt nicht mehr zu r., actum est de eo: ούτος δλολε.

Rathgeber, consiliarins; socius et adjutor consiliorum; auctor (suasor) consilii: ὁ σύμβουλος ὁ συμβουλεύων [ουτος] ὁ παραινέτης [ου] | - Imbu zum R. haben, utor³ [usus] consilio-, consiliis cjs; habeo² qm auctorem consiliorum: χρῆσθαί τινι συμβούλω] - Rathgeberin, ministra consiliorum: ἡ πείσασα.

Mathhaus, curia: τὸ βουλεῖον βουλευτήριον ή

βουλή.

rathloθ, inops consilii: ἄβουλος [ov] · βουλης ἄπορος · ἀμήχανος [ov].

Mathlofigfelt, inopia consilii: ἡ ἀβουλία· ἡ ἀμηχανία· ἡ ἀπορία.

rathfam, f. haushälterifch, nuglich.

rathsbedürftig, egens consilii: βουλῆς ἐνδεής [έs]. Mathsbote, = biener, apparītor senatūs: ὁ ὑπηρέτης τῆς βουλῆς.

Rathebefdluß, f. Cenatebeichluß.

Rathfollag, rathfollagen, f. Nath II.; berathfollagen. Rathfolluß, consilium: το βούλευμα· ή γνώμη· το ψήφισμα | - cinen N. fassen, capio³ [cepi, captum] consilium; decerno³ [crevi, cretam]: ποιείσθαι αίσεισθαι γνώμην· ψηφίζεσθαι.

rathöfähig, qui in senatum legi potest: ἄξιος βουλευτής γενέσθαι ἄξιος είςιέναι είς την βουλήν. Mathöfähigfeit, jus senatorium locum petendi: ή βου-

λεία.

Rathoglied, Rathogutadten, f. Rathoherr, Senatobe-

Anthoherr, senator: ὁ βουλευτής: ὁ σύνεδοος: ὁ γεφουσιαστής [οῦ] | - M. werden, lɨgarɨ [lectus] in senatum: αἰρεῖσθαι βουλευτήν | - nicht M. werden wollen, recuso¹ dignilatem senatoriam: ἀπονεύειν-, οὐ δέχεσθαι τὴν βουλείαν.

rathsherrlich, senatorius u. durch ben gen. senatus:

γερούσιος [ον].

Mathhherrnamt, munus [ĕris] senatorium: ἡ βουλεία. Mathhherrnstand, locus (ordo) senatorius: ἡ τάξις τῶν βουλευτῶν: ἡ γερουσία.

Mathsmitglied, - schluß, s. Nathsherr, Senatsbeschluß. Mathsschreiber, seriba senatüs: δ γραμματεύς της βουλής.

Mathhschion, slikung, senatus [as]: ή συνεδοία τὸ συνέδοιον | - cine A. halten, habeo senatum: συνεδοεύειν.

Rathostelle, munus [eris] senatorium ob. consiliarii: ή συνεδοία.

Rathestuhl, locus senatorius: τὸ συνέδοιον.

Mathotag, dies quo senatus est: ή ἡμέρα τῆς βουλῆς ἡ βουλή.

Rathsversammling, senatus [as]: ή βουλή τὸ συμβούλιου τὸ συνέδοιου τὸ βουλευτικόν | - eine vollμάhlige R., senatus frequens: ή βουλή συχνή, «πολυάριθμος.

Rathbwahl, lectio senatūs: αἰ ἀρχαιρεσίαι βουλής eine R. anstellen, legos [lêgi, lectum] senatum: αἰρεῖσθαι βουλευτάς.

Ratibor, Ratiboria.

Ratification, ratificiren, f. Beftätigung, bestätigen.

Mation, demensum; cibus*, victus diurnus: ἡ μερίς [ίδος]· ἡ μοῖρα· τὸ σιτηρέσιον.

Rationalismus, opinio eorum qui soli rationi omnia tribuenda esse statunat: τὸ δόγμα τῶν νομιζόντων τὸν λόγον μέτρον είναι τῶν χρημάτων.

Ratte, mus rattus: o elsióg.

Rattenfalle, muscipula: ή μυάγρα.

Rate, f. Ratte, 3itis.

Raub, raptus [ûs]; rapioa; raptum; praeda; furtum; latrocinium: ή ἀρπαγή· ὁ ἀρπαγμός [οῦ]· ἡ ληστεία | - R. an öffentlichen Beibern, peculatus [ûs]: ή των δημοσίων κλοπή | - auf ben R. ansgehen, eo4 [îvi, itum] raptum ob. praedatum; sector1 praedam: έξιέναι έπὶ άρπαγήν εξιέναι ληστεύοντα |-bom R. leben, νίνο³ [vixi, victum] rapto: ἀπὸ τῆς Agorelas noisiodai ròv flov | - ein R. der Flammen, bes Schwerbtes u. bgl. werben, absumor3 [sumptus] flammis, gladio etc.: ἄπτεσθαι καὶ καταφλέγεσθαι.

Raubbegierde, eupiditas praedae (rapinarum); rapacitas: τὸ ἀρπαντικόν ἡ ἀρπαγῆς ἐπιθυμία | αυδ R., ob praedam: άρπαγης ένεκα.

raubbegierig, cupidus praedae; rapax: άρπακτικός Raufe, crates: το κραστήριον. [όν] άρπαγης επιθυμών [οῦσα, οῦν].

Raubbiene, fur: o nggýv [ývos].

rauben, I) a., rapio * [pui, ptum]: ἀρπάζειν ληστεύειν ἀφπαγήν ποιεϊσθαί | - Γ. a. berauben | — II) n., Räuberei treiben, rapio³; făcio³ [fêci, factum] rapînas; latrocinor¹; exerceo² piraticam: ληστεύειν | r. und plunbern (im Rriege), ago3 [egi, actum] et fero [tuli, latum, ferre]: αγείν και φέρειν | - s., bab R., f. Raub.

Raubgesindel, homines perditi et latrones: rò lyounov.

Raubgier, f Raubbegierbe.

Raubneft, receptaculum latronum; locus plenus latronum: το ληστήριον.

Raubritter, eques latrociniis infamis: o laneve lyστικός, εάρπαξ.

Raubschiff, navis praedatoria ed. piratica: τὸ ληστοικου πλοίου το πειρατικού σκάφος ή ληστρίς idos.

Raubidilog, arx equitis latrociniis infâmis: to ly-

σταρχείον.

Raubstaat, gens latrociniis assuêta ob. infâmis : noλις ή ληστοικήν ποιουμένη ἀπὸ ληστείας, τον βίον έχουσα.

Raubsucht, f. Raubbegierbe.

Raubthier, bestia rapax: to Inglov aygiov, = agπακτικόν.

Raubbogel, avis rapax: o olovog.

Raubzug, expeditio praedandi gratia facta: ή έπιδρομή ή δια ληστείαν, εξπί ληστεία.

1. Rauch, ber, fumus: ο καπνός | - R. machen, shers borbringen, fumo1; fumigo1: καπνίζειν καπνον αναδιδόναι, = ανιέναι - in ben R. hangen, suspendo [di, sum] in fumo; sicco1 fumo: nanvigeto tt] boller R., fumôsus : καπνώδης [ες].

2. rand, rath, Adj., birtus; birsatus; bispidus; pi fieri] asperior: χαλεπώς προςφέρεσθαι πρός τινα. rauchen, Tabad, dûco3 [duxi, clum] fumum herbae nalav ustvew | - ben R. ausschlafen, edormio Nicotianae : καπνοδροφείν | - II) n., fumo ; va- | crapulam : ἀποκραιπαίαν | - ben R. berfreiben, ex-

pôro1: καπνιᾶν καπνον ἀναδιδόναι, εάνιέναι, εάναπέμπειν.

Raudsfang, fumarium: ή καπνοδόχη το καπνοδογείον ή κάπνη.

Raudfaß, f. Räucherpfanne.

Raudsfeuer, ignis famigans: το καπνώδες πύο ή λιγνύς.

Raudiffeifch, carnes fumo siccatae: o rapizos.

Randhandel zc., f. Belghandel zc.

rauchigt, fumidus: καπνώδης [ες] καπνηλός. raudig, fumosus: καπνώδης [ες] καπνηλός καπ vias [ov].

Rauchfammer, f. Raucherfammer.

Rauchleder, corium hirsatum: rò déqua dago n βύρσα δασεία.

Raudylod), fumarium: ή κάπνη ή καπνοδόχη. Raudsfäule, fumus incendii: καπνός ώσπες στήλη.

Rauchwerf, f. Belamert.

raufen, vello3 [velli, vulsum]; vellico1;

Flache r., evello linum radicitus: τίλλειν παρατίλλειν τι | - fich mit jmbm r., rixor1 cum quo: διαπαλαίειν πρός τινα.

Raufer, homo pugnax: o nalaistig [ov] · nalaistinos.

Rauferei, pugna; rixa: ή διαπάλη.

Raufbold, f. Raufer.

ratth, asper; salebrôsus; borridus; raucus; rusticus: τραχύς [εία, ύ] σκληρός σκληφρός ψαφαgós | - cin r. Gals, fauces rancae: o neogvos o βράγχος I - r. maden, exaspero1: τραχύνειν τι | -II) fig., asper; rusticus: τραχύς σκληρός ώμός. Raubheit, -higfeit, asperitas; raucitas: ή τραχύτης [ητος] ή σκληφότης [ητος] το τράχισμα.

Mann, spatium; locus; laxitas; o róxog o xãogos. ή χώρα το χωρίον | - leerer R., spatium inane: o κενός τόπος το κενόν | - bas Saus hat blei R., domus satis laxa, spatiosa est: η οίκια ευφεία, ευφυzwoóg ester | - nicht R. genug für etw. haben, non capio3 [cêpi, captum] qd: οὐ δέχεσθαί τι | - fig., einer Cache Rt. geben, do' [dedi, datum] locum; indulgeo2 [lsi, ltum] cui rei: ἐνδιδόναι τινί χώραν διδόναι παραχωρείν τινι - eiteln Gebanten R. geben, volvo3 [vi, lûtum] inanes cogitationes: ἐνδιδόναι πενοίς=, ματαίοις νοημασι.

rannen, ind Ohr, gannio' in aurem; persono' [nui, nitum] aurem cui; insusurro ' cui in aures: ψιθυρίζειν (τι πρός τὸ ούς τινος).

Raupe, erûca: ἡ κάμπη - R. bertilgen, evincos [vîci, ctum] erucas: διαφθείρεινε, καθαιρείν τὰς κάμ-

raupen, manu colligo3 [legi, lectum] erucas: άπολέγειν κάμπας.

Raupennest, nidus erucarum: ή των καμπών νεοτ-

losus; villosus: λάσιος δασύς [ετα, ύ]· δανλός Raufch, craputa: ή κρακάλη· ή μέθνοις |- fich einen [όν] | - fprüchw., das R. heraustehren, fio3 [factus, R. trinfen, onerol me vino: μεθύσκεσθαι | - einen R. haben, madeo2 crapula; gravis sum vino: noaicutio [cussi, ssum] crapulam: κατασκεδαννύναι [1. Rechen, ber, pecten; irpex: ή σκαλίς [ίδος] ή την έωλοκρασίαν.

raufchen, strepo's [pui, pitum]; edo's [didi, ditum] strepitum: ψοφείν θροείν θορυβείν όοθείν πυμαίνειν.

Raute, Pflanze, ruta: το πήγανον | - von ber R., rutaceus: πηγάνινος | - geometrische Rigur, rhombus: ο δόμβος.

rantenformig, rhomboides: δομβοειδής [ές] δομ-

βώδης [ες].

Raufenöl, oleum rutaceum: tò nyyávov klatov tò πηγανέλαιον.

Rautenwein, vinum rutaceum: o anyavitys olvos.

Realien, res: τὰ πράγματα ή ύλη.

realifiren 20, Realitat, f. berwirtlichen, Wirflichfelt.

Realfchule, schola in qua artes, quae ad vitae usum pertinet, traduntur: τὸ σχολεῖον εἰς τὰ πρὸς τὸν βίου χοήσιμα.

Rebe, palmes [itis]; sarmentum; vitis: το κλημα.

ή οἰνάς [άδος] ή ἄμπελος.

Rebell, Rebellion, rebelliren, rebellifch, f. Aufrührer. Aufruhr, emporen (fich), aufrührerisch.

Rebenasche, cinis seris sarmenticius: ή τέφρα αληματίνη.

Rebenauge, gemma vitis: δ δφθαλμός άμπέλου. Rebenblut, vinum: o olvoc.

Rebengabelden, clavicula; capreolus: ή έλιξ [205].

Rebengesent, tradux; mergus: ή κατώρυξ [205]. Rebenhold, lignum viteum: το κλημα [ατος] το ξύλον άμπέλινον.

Rebenland folia vitis; pampinus: τὰ ἀμπέλινα φύλλα τὸ οἴναρον.

Rebenmeffer, falx vinitoria : το κλαστήφιον.

Hebenpfahl, ridica; palus [adis]: ή αμπέλου χάραξ [κος] το οίνωτρον.

Rebenfaft, vinum; ò olvos.

Rebenschneider, putator vitis: o ulasting [noos].

Rebenftod, f. Weinftod.

Rebhuhu, perdix: ὁ, ἡ πέρδιξ ἡ κακάβη.

Rebland, f. Weinland.

Rebidiog, palmes [itis]; flagellum; propago; viviradix; malleolus; το κλημα [ατος] το μόσχευμα.

Mecapitulation, enumeratio; repetitio et congregatio rerum: ή ἀνακεφαλαίωσις [εως].

recapituliren, colligo3 [legi, lectum] et commoveo3, quibus de rebus verba fecerimus; subjicio3 [jêci, clum | breviorem enumerationem : avansqualatovv άνακεφαλαιούσθαί τι.

Mecenfent, censor; judex doctus: o eningitys.

Recension, censura libri: ή έπίπρισις [εως] ή κοίous | - eine Tertesbearbeitung, editio ad criticam rationem correcta; recensio: ή ἔκδοσις κριτική.

recensiren, ein Buch, scribo3 [psi, ptum] censuram libri: ἐπικρίνειν, κρίνειν τι, = περί τινος.

Recept, formula medici: τὸ πρόςταγμα τὰ γράμματα ζατρικά.

Receptbuch, volumen quo continentur formulae medicorum: τὰ γράμματα», τὰ προςτάγματα Ιατρικά. Receptivität, f. Empfänglichfeit.

άγρειφνα ό κτείς [κτενός].

2. rechen, verros [rri, rsum] pectine: Gnaliceu ti. Rechenbret, abacus; tabula : o nivas [axog] to unφολογείου τὸ πινάκιον ἀριθμητικόν.

Rechenbud, liber arithmeticus: τὸ βιβλίον ἀφιθμητικόν ή άριθμητική ξυγγραφή.

Redentunft, arithmetice: ή άριθμητική ή λογιστι-

κή οί λογισμοί [ων].

Rechemmeifter, arithmeticus: o loviorne [ov] o loγιστικός ἀνήο | - ein guter M. (Mechnet), boous ratiocinator: ὁ λογιστικός ἀνήο · ὁ δεινός λογιστής. ψηφών [ῶνος] | - cin M. [cin, profiteor [fessus] arithmeticam; satis exercitatus sum in arithmeticis: δεινον είναι λογιστήν.

Rechenpfennig, numus; calculus: ή ψηφος ή ψη-

wis [Toos].

Rechenschaft, ratio: ὁ λόγος · ὁ ὑπόλογος · αὶ εὐθῦναι [ων] · ο υπολογισμός | - Rt. ablegen über etw., reddo3 [didi, ditum] rationem cjs rei: λόγον ὑπέyein, sanopéoein anologiceodai - imon gur Rechenfchaft forbern, siehen, reposco3 [sci] rationem a quo: εὐθύνας ἀπαιτεῖν τινος : λόγον λαμβάνειν τινός.

Rechenichule, schola in qua arithmetica pueris traduntur: τὸ λογιστήφιον.

Rechentafel, f. Rechenbret.

rechnen, I) a., ouer., computo 1 qd ob. rationem ejs rei: άριθμείν τι λογίζεσθαι σποπείν | - in Rechnung bringen, dûco³ [xi, ctum]; habeo² rationem cjs rei; aestimo1: υπολογίζεσθαι καταλογίζεσθαι - unter-, (3u) etm. r., dûco3 in c. abl., numero t inter; ascribo3 [psi, ptum] in numerum: καταλογίζεσθαί τι οδ. τινά έν τινι' τιθέναι:, ήγεισθαί τι (τινά) έν τινι - Bu etw. gerechnet werden, sum in numero; venio [vêni, ventum] in numerum: τίθεσθαι έν τινι είναί τινον | - ale, für etw. r., dacos [xi, ctum] ob. pôno3 [posni, situm]: voulgeire, nyeioval ti | - etw. als einen Fehler r., dûco qd in vitiis: voulζειν, ήγεισθαί τι άμαστίαν | - fich etw. zur Ehre r., ducos qd mihi honori: φιλοτιμείσθαι επί τινι ob. c. infin |- für nichte r., ducos pro nihilo: τιθέναι τι παρ' οὐδέν· νομίζειν τι ούδενὸς ἄξιον· λόγον οὐδένα ποιείσθαί τίνος | - nicht gerechnet werden tonnen, in nullo sum numero: ἐν οὐδενὶ εἶναι,= τίθεσθαι.

II) n., ratiocinor¹: λογίζεσθαι ποιείσθαι λογισμόν | - Rechnung batten, subduco3 [xi, etum] rationes; ineo [ii, itum] rationem; avalogizeodalgablen, nach Olympiaden r., finios spatia omnis temporis numero Olympiadum: ἀριθμείν=, λογίζεσθαι κατ' Ολυμπιάδας | - auf etw. r., spero1 fore ut etc; exspecto 1 qd: πιστεύειν τινί od. c. infin. futur.: πεποιθέναι τινί | - du fannst auf mich r, tibi non deero: δύνασαι έμοι πιστεύειν | - s., bas R., computatio; arithmetica: ὁ λογισμός · ἡ ἀριθμητική.

Rechner, f. Rechnenmeister.

Hechnung, ratio: ὁ λογισμός · ὁ λόγος · αί ψηφοι | -Schuldhoft, nomen: to zoéos [ovg] | - fleine R., ratinneula: to loyidior uixoos tig loyos | - A. hal= ten, ineo* [ii, itum] rationem: αναλογίζεσθαι | -R. ablegen, reddo3 [didi, ditum] rationem: αποφαίνειν λογισμόν · διδόναι λόγον | - eine R. einsehen, cognosco3 [guôvi, guitum] rationem: βλέπεινε, είς-Bléneir els ron logiquer | - imbs R. durchsehen, ex-

cutio3 [cussi, ssum] rationes cjs: διέρχεσθαι τον] λογισμόν τινος λογιστεύειν | - ble R. trifft zu, ratio convenit: o loyog συμβαίνει | - mit jmbm in R. ftes hen, conjunctus sum cum quo ratione: ἐν λογισμο είναι σύν τινι | - eine R. bezahlen, solvo3 [vi, lûtum] nomen: ἀριθμεῖν», ἀποδιδόναι τὸ χρέος, «τὸ ὀφέλημα | - jundm in R. bringen, fero [tüli, lätum, ferre] expensum cut: ὑπολογίζεσθαί τί τινι | - auf jmbs R. fommen, inferor [illatus, inferri] cui: avarideσθαι λογισμώ τινος | - auf meine R., meo nomine: ngòs ròv kuòn logiquón | - nach meiner R. (Bermuthung), med opinione: κατ' έμην δόξαν | - bie R ohne ben Wirth machen, frustra deputo' mecum rationes: παραλογίζεσθαι | - imbm einen Strich burch bie R. machen, conturbo' omnes rationes cui: hvμαίνεσθαί τινι τὴν πράξιν | - fich auf etw. M. mas chen, spěro i fore ut: ἐλπίζειν· ἐλπίδα ἔχειν, πεποι-Devat | - feine R. (Bortheil) bei etw. finden, facio3 [fêci, factum] quaestum in re: neodaiveive, néodoc λαβείν ἀπό τινος.

Rednungsart, genus [eris] ratiocinandi: o loyi-

Rechnungsbeamter, ratiocinarius; a rationibus: o

λογιστής.

Redynungsbudy, rationes; codex accepti et expensi: ό ἀπολογισμός | - ein R. anlegen, instituo³ [ŭi, ûtum] rationes: κατασκενάζειν ἀπολογισμόν | - in bas St. eintragen, infero [intuli, illatum, inferre] in rationes: καταγράφειν είς τον άναλογισμόν.

Rechnungsfehler, mendum: to negl tor anologi-

σμον αμάρτημα.

Rechnungeführer, rationarius; tabularius: o von άπολογισμόν ποιούμενος ὁ ἀπολογιζόμενος - imbs R. fein, sum a rationibus ejs: τον απολογισμόν τινος ποιείσθαι είναι τον απολογιζόμενον τινος.

Red)nungstag, dies rationis reddendae: ή ήμερα τοῦ διαλογισμοῦ ὁ διαλογισμός.

1. Recht, bas, bas Wahrheitgemaße, g. B. M. haben (f. b. a. bie Wahrheit fagen), recte dico's [xi, etum] ob. moneo2: εὐ λέγειν όρθῶς λέγειν · ἀληθη λέγειν - bu hast N , res ita est: álndin léyeis | - (s. b. a. richtig handeln), recte ago3 [êgi, actum]: εὐ ποιείν. ualog ποιείν· καλώς ποιών c. verb. finit. | - imbm R. geben, assentior [sensus] cui: συμφάναι τινί. ομολογείν τινι | - R. behalten, vinco3 [vîci, ctum]: νικάν πρατείν έπικρατείν.

II) Befugniß, etw. ju thun, jus; potestas: ή έξουσία· το δίκαιον | - ein R. über etw. haben, habeo? potestatem cjs rei: noatsiv tivog nvoiov sivai tivog.

III) gefehmäßiger Anspruch, jus; fas: ή δίκη το δίκαιον το όρθον ή θέμις [ιστος] το οσιον | gottliches und menschliches M., jus ac fas: τὰ όσια και δίκαια | - mit A., jure: ορθώς ποοςηκόντως. δικαίως · είκοτως | - mit bollem R., optimo jure; jure meritoque: λόγω τῷ δικαιοτάτω ' τῷ δικαιοτάτω λόγω | - ju feinem R. gelangen, adipiscor3 [adeptus] jus meum : urācoau ra dinaia | - fein R. behaupten, teneo" [nui, tentum] jus meum: τυγχάνειν των δικαίων απολαύειν των δικαίων νικάν - R. fprechen, dicos [xi, etum] jus : δικάζειν.

IV) Inbegriff ber Gefette, jus; leges: o vouog oi νόμοι | - nad bem R., ex legibus: κατά τους νόagos [êgi, actum] lege: αγείν κατά τους νόμους |es ift Rechtens, legibus sancitum est: οί νόμοι κε- innocentia: η χρηστοτης [ητος].

λεύουσιν | - bie R. ftubiren, confero [contuli, collatum, conferre] me ad studium juris; σπουδάζειν περί τους νόμους.

2. recht, Adj., nicht lint, dexter: 825165. 825112066 bie Rechte, (manus) dextra: ή δεξιά (χείο) | - bie r. Sand auf etw. geben, dextra do [[dedi, datum] fidem de qua re: διδόναι την δεξιάν τινι έπί τινι.

II) gerabe, reclus : oodos | - cin r. Wintel, angu-

lus rectus: ή ορθογωνία.

III) paffend, aptus: aquortov.

IV) (genehm), gratus; jucundus: φίλος προςφιλής [ές] ηδύς [εία, ύ] | - es ift mir r., boc mihi gratum est: တစ္စစ်အေး μοι - etw. imdm r. machen, probo1 qd cui: ἀρεστόν παρέχειν τί τινι | - eð Allen r. maschen, satisfácio (fêci, factum) omnibus: πασιν άρέσκειν | - fchon r.! recte: καλώς.

V) richtig, rectus; verus; justus: άληθινός άλη-Dis [is] vongios | - bas r. Bort für eine Sache, verum rei vocabulum: τὸ άληθινον, γνήσιον ὁῆμα,

ε ονομά τινος

VI) (f. b. a. rechtmäßig), justus; legitimus: δίnatog voutuog [ov] | - r. Kinder, liberi justa uxore

nati: νόμιμοι παίδες.

VII) (f. v. a. völlig, ganz, groß), magnus ob. burch ben Superl.: δεινός μέγας [μεγάλη, μέγα] | - eine r. Freude, magna lactitia: ή χαρά μεγάλη [- ein r. Marr, ineptissimus: άτοπώτατος.

Adv., recte; vere; plane; valde; vehementer: ὁρθῶς· ἀληθῶς· εὐ· ἀκριβῶς· μάλα· σφόδοα] - r. in die Dlitte treffen, plane ferio medium: βάλλειν els auto to péson | - and burch ben superl., 3. B. r. oft, saepissime: πλειστάκις.

1. Rechte, Die, f. 2. recht.

2. Rechte, bas, rectum: to ogdov to Sincion.

Rechted, figura quadratis angulis: το τετράγωνον όρθογώνιον.

rechten, Rechtens, f. habern, proceffiren, Recht.

reditfertigen, imbn ob. etm., purgo1; excuso1 qm ob. qd; libero1 qm culpa: ἀπολύειν τινά τινος άφιέναι τινά τινος · παθαρόν ποιείν τινά τινος |- jmbn megen etw. r, defendo' [di, sum] qm de qua re: ἀπολύειν τινά τινος | - fich bei imdm r., purgo me cui: ἀπολογείσθαι παρά τινι] - genügend sich bei jmbm r., satisfacio [fêci, factum] cui: ἐκανῶς ἀπολογείσθαι παρά τινι.

Rechtfertigung, purgatio; excusatio; satisfactio: ή απολογία· ή δικαιολογία· αί εὐθύναι | - ju feiner M., sui purgandi causa: ὑπέρ ἐαυτοῦ ἀπολογού-

usvog.

rechtgläubig, orthodoxus: oododogog [ov] · oodog πιστεύων περί τους θεούς.

Rechtgläubigfeit, orthodoxia: ή δοθοδοξία.

Redithaber, pertinux sententiae suae defensor: ò avθαδιαζόμενος την γνωμην.

Rechthaberei, pertinacia; studium vincendi: ή φιλονεικία ' ή αὐθάδεια' ή Ισγυρογνωμοσύνη.

redithaberifd), pertinax: φιλόνεικος [av] · αὐθάδης [85] aπειστος [ov].

red)flid), legitimus; justus; judiciālis; forensis; bonus; probus; integer: χοηστός άγαθός δίκαιος |-Adv., legitime; juste; bene; probe: χοηστώς etc.

μους | - bie Cache ben Gang Rechtens geben laffen, Rechtlichfeit, einer Cache, justa ratio ajs rei: ή δικαιοσύνη | - R. einer Berfon, probitas; integritas; rechtlinig, directus: ορθόγραμμος εὐθύγραμμος Rechtsmittel, jus: ή δίαη. Tov].

rechtlos, nicht rechtmäßig, non justus ob. legitimus: avonos adinos [ov] | - ber Rechtswohlthat beraubt, expers legum: αμοιφος των δικαίων.

Rechtlosigfeit, einer handlung, non legitima ejs rei ratio: ή ανομία παρανομία άδικία το ανομον.

äðinov.

red) tmaßig, justus; legitimus: Evvouog [ov]. δίκαιος. νόμιμος [ov] | - Adv., juste; legitime: νομίμως έννομως δικαίως κατά νόμον.

redito, dextra; a dextra; ad dextram; dextrorsum;

έν δεξιά έπὶ δεξιά έπὶ τὰ δεξιά.

Rechtsbefliffener, studiosus juris (legum): o negl την δίκην σπουδάζων.

Rechtsbeiftand, f. Abbocat.

Rechtsbescheid, responsum; decrêtum: το των δικαστών ψηφισμα κρίσις ή των δικαστών.

rechtsbeständig, f. rechtmäßig.

rechtschaffen, bonus; probus: χοηστός δίναιος σπουδαίος καλός | - j. auch reblich | - Adv., bene; probe: zonoros · δικαίως · δίκαια | - (f. b. a. tud)= tig), sedulo; naviter: σφόδρα εν μάλα.

Rechtschaffenheit, probitas: ή χρηστότης [ητος] ή δικαιοσύνη ή δικαιότης [ητος] ή σπουδαιότης.

Rechtschreibung, f. Orthographie.

Rechteconsulent, juris consultus; qui de jure civili consulitur: o vouodeinthe [ov].

rechtserfahren, peritus juris: δικανικός δικαστικός voulkog.

Rechterfahrenheit, peritia od. scientia juris: ή περί τας δίκας έμπειρία ή νομική.

Rechtberflarung, interpretatio juris: ή δίκης έξή-

Reditsfall, causa: ή δίκη.

Reditofrage, consultatio; quaestio judicialis: ή πρότασις νομική.

Rechtogang, ben, eine Sache geben laffen, jure ago3 [êgi, actum]: ή δίκη της δίκης ποαξις.

Rechtsgelahrtheit, =gelehrfamkeit, prudentia ob. scientia juris: ή νομική (ἐπιστήμη).

rechtsgelehrt, sciens ob peritus juris: vouinos' Euπειρος των νόμων.

Rechtshandel, f. Proceg.

Rechtsherkommen, consuetudo juris: to goog tov δικαίων, ετών νόμων.

Rechtstenner, f. Rechtsgelehrte.

Rechtsfenntnig, scientia juris: ή νομική (ἐπιστήμη).

Rechtsflage, f. Rlage.

rechtsfraftig, ratus; legitimus: πύριος εψηφισμέvoc.

Rechtsfraft, vis legis: to xvoos [ovs] | - es hat etw. R., jus ratumque est: neiodai vouov.

Rechtstunde, rechtstundig, f. Rechtstenntnig, rechtsgelehrt.

Rechtelehre, doctrina juris: ή διδασκαλία νομική ή περί τους νόμους, περί των νόμων διδασκαλία.

Rechtslehrer, interpres ob. professor juris: o tor diκαίων διδάσκαλος.

Rechtsordnung, = regel, norma juris: ή δίκη.

Rechtspflege, jurisdictio: ή δικαιοδοσία τα περί την δίκην, ετάς δίκας.

Rechtsfprechung, jurisdictio: ή δικαιοδοσία· τὸ διnalsev.

Rechtsfache, f. Rlage, Proces.

Rechts prud, decretum; sententia: n xolois n ψηφος.

Rechtsftreit, f. Prozeg.

rechtoum, dextrorsum: ἐπὶ δεξιά.

Rechtsberdreher, contortor legum: ò στρεψοδικών. Rechtsberdrehung, malitiosa interpretatio juris: rò

στρεψοδικείν.

Rechtsberhaltniß, ratio juris: ὁ λόγος τῶν δικαίων, ετών νόμων.

rechtobe ftanbig, f. rechtogelehrt.

Rechtsberwaltung, justitia; jurisdictio: ή δικαιο-

Rechtswiffenschaft, disciplina juris: ή δικαστική ή νομική.

rechtswiffenschaftlich, pertinens ad disciplinam juris: δικαστικός νομικός.

Rechtswohlthat, beneficium: τα δίκαια.

reditivinflig, orthogonius; rectis angulis: ορθογώvios · ogdoywvos [ov].

Recidib, f. Rudfall.

Reciprocitat, ratio mutua: τὸ ἀντιστρόφον.

reciprof, mutuus: αντιστρέφων· αντανακλαστικός [ov].

Recitatio, recitatio notis signisque composita: ή παρακαταλογή.

recitiren, recito': διέρχεσθαι· διηγείσθαι· λέγειν· άναγιγνώσκειν.

I. reden, f. ausstreden.

2. Reden, ber, f. Riefe, Belb.

reclamiren, f. gurudforbern.

recognosciren, cognosco3 [gnovi, gnitum] situm ejs loci ; perspicio3 [spexi, ctum] naturam cjs loci ; vîso3 [si] od. explôro1 qd: ἀναγνωρίζειν προσκοπείν · κατασκοπείν.

recommandiren 26., f. empfehlen.

Recompens, f. Erfag, Belohnung.

reconvalesciren, f. genefen.

Recrut, (miles) tiro; novus miles: o veolentog veoστράτευτος νέος στρατιώτης [ov] | - Die Recruten, milites in supplementum lecti; οί νέοι στρατιώται. recrutiren, suppleo2 [plêvi, êtum] delectibus; lego3 [lêgi, lectum] milites in supplementum : συλλέγεινε,

καταλέγειν νέους στρατιώτας. Rector, rector scholae (academiae): ὁ σχολάρχης

[ου] δ γυμνασιάρχης [ου].

Rectorat, stelle, munus [eris] rectoris: ή σχολαοχία ή γυμνασιαρχία.

Redacteur, qui operi adornando (edendo) praeest:

ο συντάσσων έφημερίδα.

Redaction, negotium operis adornandi: τὸ συντάσ-Gew |- concret, f. b. a. Redacteur, f. b. Bor.

Rede, Sprache, oratio; vox; dictio: ή φωνή· γλώσσα

- eine ftarte R., vox clara: μεγάλη φωνή | - imbn | an ber R. erfennen, cognosco3 [gaovi, gnitum] qm

ex voce: γιγνώσκειν τινά έκ της φωνής.

II) bas Reben, sermo; à loyog · à poros | -ble M. fommt auf etw., sermo incidit in qd: ylyverai lóyos περί τινος · περιήκει ο λόγος είς τι |- bie H. auf etw. bringen, infero [intuli, illatum, inferre] sermonem de re: λόγον εμβάλλειν περί τινος | - Imbm in bie R. fallen, interpello qm loquentem: ὑπολαμβάνειν λόγον φθέγγεσθαι είς μέσον | - es ift nicht ber M. werth, non dignum est commemoratu: ovx fore loyou agrou | - bah. f. v. a Gerebe, Gerücht, f. d. 2828.

III) (f. v. a. Rechenichaft), & B. jmon gur R. fiellen, appello1 qm: λόγον λαμβάνειν παρά τινος άναποίνειν τινά μέμφεσθαι | - jmon wegen etw. jur A. ftellen, posco3 [poposci] rationem cjs rei a quo: loγον λαμβάνειν παρά τινος περί τι | - imbm H. flehen, reddo3 [didi, ditum] rationem cui: loyov vne-

χειν τινί άπουρίνεσθαί τινι.

(V) burch Worte ausgebrudte Gebanten, Aussprache, dictum; vox; verbum: o loyog | - eine wißige R acute dictum: o lovos acreios | - ausgearbeiteter Bortrag, oratio; concio: o lóyos | - eine fleine R., orationeula: το λογίδιον ο μικρός λόγος - auf cine R. ftubiren, meditor orationem : ueletav, expeletav λόγον κατασκευάζεσθαι λόγον | - eine H ausarbeiten, conficio [fêci, fectum]=, compono [posui, positum], conscrîbos [psi, ptum] orationem: ansoγάζεσθαι:, συγγράφειν λόγον | - eine R. einstudiren, edisco3 [edidici] orationem : έκμανθάνειν λόγον | eine R. halten, habeo' orationem: ποιείσθαι λόγον' είπεῖν, λέγεῖν ἐν δήμφ · δημηγοφεῖν | - eine M. bor-leien, recito¹ orationem: λέγεινε, ἀναγιγνώσκειν λόγον | - bic M. ichließen, peròro¹; fácio³ [fêci, factum] finem dicendi: τέλος ἐπιθεῖναι λόγω.

Redefertigfeit, Rebefunft, f. Beredtfamteit.

Redefigur, f. Figur.

Redefunftler, artifex dicendi; rhetor; o avno detνὸς λέγειν ὁ σοφιστής [οῦ] ὁ ἀνὴρ ὁητορικός.

reben, faci ; loquor [locatus] ; dico3 [xi, etum] ; facio3 [fêci, factum] verba; caedo3 [cecîdi, caesum] ser-mones: φωνείν· φθέγγεσθαι· λαλείν· λέγειν |- burch bie Nafe r., loquor3 [locatus] de nare: φθέγγεσθαι ύπο δινών | - jmbn nicht r. laffen, inhibeo 2 qm loqui volentem: ovn έαν λέγειν τινά | - fo gu r., ut ita dicam: og elneiv og enog elneiv | - mit judu r., loquor3 cum quo: διαλέγεσθαι πρός τινα διαλέγεσθαί τινι' έλθεῖν είς λόγους τινί' διὰ γλώσσης lέναι τινί | - vertraulish mit jmdm r., familiariter löquor's eum quo: dialegeodai rivi oinelws | - fein Rednerfunft, f. Beredijamteit. Wort mit imdm r., non unum verbum commulo 1 eum que: οὐδένα λόγον συμβάλλειν τινί | - mit imbm nicht r. wollen, defugio3 [fugi, gitum] sermonem ejs: ού βούλεσθαι συμβάλλειν λόχους τινί | - mit fich r. laffen, facio' [fêci, factum] potestatem mei: loyov Rath horen), audio * monentem : ακούειν=, ύπακούειν εύβουλίας | - immer bon berfelben Sache r., semper idem habeo in ore: αεί περί ταύτοῦ λέγειν | man rebet allgemein, sermo (fama) est: Foriv o loyos | - Butes bon imbm r., bene dîco cui: so léyeur τινά· εύλογείν τινα | - Bojes r. bon jmbm, secus dico3 de quo: κακώς=,κακά λέγειν τινά κακολογείν τινα | - man r. Butes, Bofes bon imbm, qs bene, Referent, qui rem exponit; relator: ο είςαγωγεύς male audit: καλώς:, κακώς ἀκούειν | - berfleinernb bon imbm r., detrahos [traxi, ctum] de fama ejs: άποφαυλίζειν:, άμαυρούν τινα | - imbm etw. αυθ είςάγειν τι.

bem Sinne r., dissuadeo' [suasi, sum] qd cui: παοαμυθεϊσθαί τινά· παραπείθειν τινα | - jmbm ine Gewiffen r., graviter monen? qm: vovereiv τινα' διακελεύεσθαί τινι.

s., das R., locutio; sermo; oi loyou- - wozu das R. ? quid verbis opus est? th det levelv (molla); |viel Redens von etw. maden, jacial qd: δεινον ποι-

είσθαί τι πομπάζειν περί τινος.

Redenbart, locutio; formula loquendi: ή λέξις [εως]. ή φράσις [εως] | - bas find Ht., verba sunt: λόγοι

Rederei, sermones; cantilena: of loyot.

1. redefdett, adj., fugiens sermones: µισόλογος [ov]. 2. Redescheu, Die, fuga sermonis: τὸ μισόλογον.

Redeschmud, ornatus [ûs] orationis: τα χρώματα οί πεκαλλιεπημένοι λόγοι.

Redetheil, pars orationis; verbum; vocabulum: tò μέρος:, μόριον τοῦ λόγου.

Redeubung, exercitatio oratoria; declamatio: ή άσκησις λόγων ή μελέτη λόγων.

redigiren, ein Werf, praesum [praefui, -esse] operi adornando (edendo): συντάσσειν τι (έφημερίδα).

redlich, bonus; probus; sincerus; fidus; integer: χοηστός · άγαθός · καλός · πιστός · δίκαιος | - Adv., probe; recte; vere; sincêre; πιστώς δικαίως καλώς · απλώς | - r. gefinnt fein, recte sentio * [sensi, sum]: καλῶς, πιστῶς, ἀπλῶς ἔχειν, «φοονεῖν | -r. handeln, ἄgo³ [êgi, actum] sincerā fide: δικαίως», πιστώς, άπλώς άγειν - es r. mit jmbm meinen, sum amico animo erga qm: εύνουν είναι τινί απλώς προςφέρεσθαι πρός τινα | - r. bejahlen, solvo3 [vi, latum ad assem: αριθμείνε, αποδιδόναι το όλον.

Reblichfeit, probitas; slaceritas; fides; integritas: ή χοηστότης [ητος]· ή δικαιοσύνη· ή καλοκάγαθία· ή ἀπλότης [ητος].

Redner, orator; rhetor: o ontwo [0005] o leyou | ein guter großer R., artifex dicendi: o avno deivogs, δυνατός λέγειν | - ein großer R. fein, multum valeo' dicendo: δεινόν είναι λέγειν | - Rednerin, artifex dicendi: ή λέγουσα γυνή δεινή λέγειν.

Rednerbühne, sftuhl, suggestus [ûs]: το βήμα [ατος]. Rednerfulle, copia dicendi: ή εὐπορία λόγων.

Rednergabe, stalent, facultas dicendi ob. oratoria: ή δύναμις=, δεινότης του λέγειν.

reductifd), oratorius; rhetoricus: onzogenos |- Adv., rhetorice: ontoginos.

Redoute, I) Schanze, castellum: rò rerocywovov ogoρωμα | - II) f. v. a. Mastenball, f. d.

redfelig, loquax; promptus lingua: στωμύλος [ov] λάλος πολύλογος άδολέσχης.

διδόναι τινί χρηματίζειν τινί | - (f. b. a. auf guten reduciren, minuo3 [nui, nûtum]; imminuo3 (pretium cjs rei): ἐπαναφέρειν ἐπανάγειν τι · μειούν ἐλαττούν τον άριθμον τινων.

Reduction, burch Umidreibung m. b. Bor.

reel, verus; solidus; certus: aspaling [ég] sapis [ég] · aln Divog · βέβαιος.

Refectorium, f. Speifefaal.

[έως] | - R. in einer Cache fein, refero3 [retuli, -latum: -ferre] de re; expôno3 [posni, situm] de re:

referiren, über etw., f. b. b. Reff, furca: τὸ ἀνάφορον.

reflectiren, über etw., considero ! qd: uelevan: gueneσθαι σχοπείν | - auf etw r., attendo3 | di, tum | animum ad qd; respicio3 [spexi, ctum] qd: λόγον ποιεῖοθαί τινος ένθυμεῖοθαί τι προςέγειν τὸν νοῦν TUVL.

Mcflegion, commentatio; cogitatio; ή μελέτη ή έπίσκεψις [εως] ο λόγος ή έπιστροφή.

reflegib, reflexivus: αὐτοπαθής [ές].

Reform, f. Umbilbung.

Reformation, Berbefferung, correctio ob, emendatio cjs rei: ή μεταβούθμισις επανόρθωσις [εως] Rirchenverbefferung, sacra in melius restituta: ή περί τα θεία νεόχμωσις μεταδδύθμισις.

Reformationsfest, dies sacris in melius restitutis sa-

cratus: τὰ ἀνακαινιστήρια.

Reformationsgeschichte, historia rerum Christiana-

rum in melius restitutarum; η ίστορία.

Reformator, Berbefferer, emendator; corrector: o έπανορθωτής [ού] ό μεταβόνθμίσας, μεταβόνθμισάμενος τι | - Rirchenverbefferer, emendator disciplinae Christianae: ὁ περί τὰ ίερὰ ἐπανορθωτής.

reformiren, f. umbilben, berbeffern.

Reformirte, amplectens doctrinam Calvini: o tà ἀπὸ Καλβίνου δόγματα ἀσπαζόμενος.

Mefrain, versus [ûs] intercalâris: ὁ ἐπωδός.

Regale, jus principis proprium: ὁ ἴδιος τοῦ βασιλέως νόμος.

regaliren, f. erquiden.

Regalpapier, charta regia: χάρτης ὁ βασιλικός έπικαλούμενος.

rege, vegetus; alacer; impiger; strenuus: ένεργής [ές] ένεργός [όν] δραστήριος ενστροφος [ον] r. machen, moveo 1 [movi, motum]; excito 1: eysigein τι κινείν τι | - r. werden, commoyeor2: έγείφεσθαι πινείσθαι.

Mcgcl,lex; praescriptum; praeceptum; ο κανών[ονος] ο νόμος ή οδός ή μέθοδος | - eine R. geben, seri bos [psi, ptum] legem: παραγγέλλειν:, παραινείν Tivi] - ale R. aufftellen, praecipio [cepi, ptum]: Ti-Devat vouov | - es fich jur R. machen, sequor3 [secutus | hanc legem; νόμον ποιείσθαί τι | - eine fl. befolgen, beobachten, servo legem: φυλάττειν νόμον - auf R. jurudjuhren, revoco ad praecepta: τέχνην ποιείν τι | - in ber R., ut fere fit: κατά το είωθός.

regellos, lege (legibus) carens: avonos avonoseτητος [ον] · άστάθμητος [ον] · άτακτος [ον] - Adv., sine lege (arte): ἀτάκτως · χύδην · είκη.

Regellofigicit, nulla lex; nulla ratio: ή άνομία ή άταξία το άνομον.

regelmäßig, absolutus et perfectus omnibus partibus: constans: κανονικός [ον] σύμμετρος έμμετρος [ον]. έμμελής [ές]. εύουθμος [ον]. τακτός. είωθώς [νῖα, ός] σπουδαΐος | - Adv., ordine; constanter: κανονικώς κατά τον κανόνα συμμέτοως έμμελῶς | - etw. r. einrichten, exaequo' qd ad regulam: διατάττειν, κατασκευάζειν τι κατά τον νόμον | - r. abwechseind, alternus: αμοιβαίος έπαλληλος.

Regelmäßigfeit, ordo; constantia; apta membro- [junctus] cum quo casu; recipio [cepi, ptum] qm Freund, beutich. lat. griech. Borterb.

rum compositio: ή συμμετρία· ή έμμέλεια· τὸ όρ. θόν τὸ δίκαιον.

regeln, f. regelmäßig (einrichten), u. geregelt.

regelred)t, perfectus; compositus: Evvouos díxalos

- f. a. regelmäßig.

1. regen, moveo2 [môvi, motum] : never te | f. auch rühren, bewegen | - fich r., moveo me: nevelodat | bon Gedanten, venio [vêni, ventum] in cogitationem: γίγνεσθαι, έγγίγνεσθαι, παραγίγνεσθαι |b. Betriffen, conscientia animi me stimulat1: ταράττεσθαι άγχειν.

2. Negen, ber, pluvia; imber: τὸ νόωο τὸ ἐξ οὐρα-νοῦ,= ἀπ' οὐρανοῦ ὁ ὑετός ὁ ὅμβρος | - εδ ϳάἰ(t)., pluit³: ὕδωρ γίγνεται ἐξ οὐρανοῦ | - įþrūchio., auð bem R. in bie Traufe fommen, dum vitat malum, in contrarium currit: καπνόν φεύγοντα περιπίπτειν

είς τὸ πῦρ.

Regenbach, torrens: ò zeinaggos · ò ngovrós. Regenbogen, arcus [ûs] pluvius: ή igis [idos].

Regenguß, imber repente effusus; imbres continui: ò όμβρος ή ἐπομβρία ή φορὰ ὑετοῦ ή ὅμβρου φορά. regenhaft, f. regnerifd.

Regenfleid, smantel, srod, paenula : lacerna: o roi-

Bov [ovos].

Regenmonat, mensis quo imbres continui deseruntur: ὁ μὴν ἔπομβοος.

Regensburg, Augusta Tiberii; Ratisbona; Castra Regîna | - Adj., Ratisbonensis.

Regenschauer, pluvia repentina: o veros.

Regenschirm, umbraculum contra pluviam muniens: ή σκέπη τοῦ ὑετοῦ.

Regent, princeps; moderator rerum publicarum: ò άρχων · ὁ βασιλεύων · ὁ έχων την άρχην | - A. fein, praesum [praefui, -esse] rei publicae : αρχειν έχειν την άρχην βασιλεύειν | - Regentin, procuratrix regni: ή ἄρχουσα ή βασιλεύουσα.

Regentag, dies pluvius: ή συννεφής ήμέρα.

Regentenpflicht, officium principis: ή τάξις του άφ-YOUTOG.

Regentenfpiegel, ale Schrift, princeps ad effigiem justi imperii scriptus: τὸ παράδειγμα βασιλέως.

Regentropfen, gulta imbris: ή ΰδατος σταγών ή ομβριος σταγών.

Regentschaft, summa rerum; procuratio regai: ή έπιτροπεία.

Regenwaffer, aqua pluvia ob. «pluvialis: το έξ ούρανοῦ ὕδωρ· τὸ ὄμβριον ὕδωρ | - bom R. anfdmellen, cresco [crêvi, crêtum] pluendo: ἐπαύξεσθαι, πληρούσθαι τῷ ἐξ οὐρανοῦ ύδατι.

Regenwetter, tempestas pluvia; coelum pluvium; im-

bres: ή ομβοία ή πολυομβοία.

Regentivolfe, nimbus: to vémos vétion, = ouboion à υπομβρος νεφέλη.

Regenivurm, lumbricus terrester: o dollog. n Elming [indos].

Regenzeit, tempus [oris] pluviae: ή ώρα χειμερία.

Reggio, Rhegium | - Einw., Rhegini. Regie, administratio: ή διοίκησις [Ewg].

regieren, I) a., (f. v. a. lenfen, beherrichen, f. b. 2020.) - (f. v. a. nach fich haben), einen Cafus r., jungor3

casum : συντάττειν τη πτώσει | — II) n., Regent | συνεχώς ύει | - e8 r. die gange Nacht, imber tenet per fein, rego3 [xi, ctum] civitatem; regno1: ἄρχειν. έχειν την άρχην βασιλεύειν.

Regierer, f. Lenfer.

Regierung, als Sanblung, f. Leitung: als Zuffand, f. Berrichaft | - (f. v. a. Regierungecollegium), qui praefecti sant rebus publicis: ή ἀρχή· οἱ ἄρχοντες οἱ προεστώτες | - Gig beffelben, curia reipublicae: τὸ

Regierungsart, -form, forma imperii (reipublicae):

ή πολιτεία.

Regierungsgeschäfte, negotia publica: τὰ τῆς πολιτείας πράγματα, εξογα.

Regierungofunst, ars reipublicae bene regendae: $\dot{\eta}$ πολιτική.

Regierungslaft, onus [eris] imperii: τὸ χαλεπον της

Regierungsrath, a consiliis rerum publicarum administrandarum; ὁ ὢν τῶν συμβούλων τῆς ὑπερτάτης άρχης.

Regierungssachen, publicae res; negotia publica: τὰ πολιτικά τὰ τῆς πόλεως τὰ περί την πόλιν.

Regierungeinstem, ratio imperii tenendi: o τρόπος της πολιτείας ή πολιτεία.

Regierungswechsel, vicissitudines imperii: ή άλλα-

γή=, μεταβολή της άρχης.

Regiment, Regierung, imperium: ή πυβέρνησις [εως] - M. im Hause, disciplina domestica: ή οίποδεσποσύνη | - Abtheilung von Soldaten, legio: ἡ τάξις [εως]· τὸ τέλος - Ερταφίν., αμή Regiments Untoften, sumptu publice; publice: δημοσίαις δαπάναις δηmodia.

Regimentschirurgus, afelbicherer, ehirurgus legiouis: ὁ χειφουργός τοῦ συντάγματος.

RegimentBgericht, judicium legionis: τὸ δικαστήριον

τοῦ συντάγματος. Regimentsquartiermeifter, qui designat hospitia mi-

litibus legionis: ὁ ἐπίσταθμος τοῦ συντάγματος. Regimentoschreiber, seriba legionis: ò younuaters

τοῦ συντάγματος.

Regimentstambour, praefectus tympanistarum militarium: ὁ τυμπανιστής τοῦ συντάγματος.

Region, f. Begend.

Register, index: o naráloyos · o nívas [nos] · ai áno-· γραφαί· το διάγραμμα | - ins R. einfragen, refero [retuli, relatum, referre] in indicem: ἀπογράφειν τι | - R. an ber Orgel, manubrium; sonus; ὁ φθόγyog.

Registrator, ab actis: ò êni τῶν καταλόγων.

Registratur, als Handlung, consignatio actorum publicorum: τὸ ἀπογράφειν | - ale Sache, commentarii: οἱ κατάλογοι.

registriren, refero [retuli, relatum, referre] in acta publica: ἀπογράφειν τι' κατάλογον ποιείσθαί TIVOG.

Reglement, lex: ή προγραφή ή διαγραφή το παράγγελμα ή διοίκησις [εως] ή διάταξις [εως].

regnen , pluo3 : veiv ouhoein [- es regnet ftarf, magnus effunditur imber: ΰδωο πολύ γίγνεται έξ ούoανού |- es r. beständig, fortwährend, habemus2 continuos imbres: συνεχές ίδως γίγνεται έξ ούρανου. totam noctem: vei διὰ νυπτός.

regnerig, «rifd), pluvius; pluviõsus: ὄμβοιος [ov] ὄμβοηφός· ὄμβοώδης[ες] ἔπομβοος [ov] | - et ficht r. aut, nubilatur; hodie pluet: συννέφεῖ· ὁ οὐφανος νεφούται.

Regreß, perfogium: ή καταφυγή ή ἀναγωγή | - N. nehmen an imon, coofúgios [fagi, gitum] ad qm: ποιείσθαι την άναγωγην πρός τινα.

regjam, f. rege.

Regfamteit, alacritas: τὸ δραστήριον ἡ ἐνέργεια.

regulär, f. regelmäßig.

Regulativ, lex: o navovicuos.

reguliren, f. ordnen.

Regung, motus [as]: ro nadog [ovg] | - eine angenehme R. fühlen, snaviter afficior3 [feetus]: ήδέως

regungelos, torpens: ἀκίνητος.

Reh, caprea: ή δορκάς [άδος] ή δόρκη.

Rehboth, capreolus: o dognog.

Rehbraten, caro [carnis] capreae assanda; assum capreae: τὸ δορκάδειον κρέας ὁπτόν.

Rehfarbe, color cervinus: τὸ δορχάδειον χοώμα. rehfarben, = farbig, coloris cervini: τοῦ δορκαδείου

χρώματος.

Mehfuß, pes capreae: ὁ δορκάδειος πους. Rehhaar, pilus capreae: ή δορκαδεία τρίχωσις. Rehhaut, pellis capreae: τὸ δορκάδειον δέρμα. Rehfalb, vitulus capreae; hinnuleus; το δορκάδιον. Refleule, femur caprese: to onélog doquadeiov. Rehwildpret, caro capreae: τὰ δορκάδεια κρέα. Rehziemer, clunis capreae: τὰ νῶτα δορκάδος. Reibaid, mortarium: το τριπτήριον ο όλμος. Reibeifen, radula: to uvistgov' ή uvistis [105].

reiben, tero3 [trîvi, trîtum]; attero3; contero3: σμην ψην· σμήχειν· ψήχειν τι | - mit Salbe r., perfrico1 [cui, catum u. ctum] unguento: περιψηνε, έντοίβειν το χρίσματι | - ju Bulber r., conteros qd in pulverem: συντρίβειν, κατατρίβειν είς κόνιν κοviouv | - fig., imbm etw. unter die Rafe r., exprobro1 qd cui: overdizer twitt | - fid) an imdm r., vexo1 qm: προς κρούειν· προς κόπτειν τινί· ανθάπτεσθαί τινος.

Reibefeule, pistillum: o τριπτήφ [ηρος].

Reiber, tritor; fricator: o τριπτήρ [ηρος] · ο τρίπ-THE [OV].

Reibung, bas Reiben, tritus [us]; attritus [us]; fricatio: το ψην τρίβειν | - II) Streit, contentio: ή ξοις [ιδος]· ὁ ἀγών· ἡ αμιλλα.

1. Reich, bas, (f. b. a. Berrichaft), f. b. 28. | - unter Einem Fürsten fiehendes Gebiet, regnum; imperium: ή ἀρχή· ή βασιλεία.

2. reid), Adj., dives; locuples; opulentus; pecuniosus; amplus: πλούσιος πλουτών [οῦσα, οῦν] ἄφθοvos [ov] | - fehr r., praedives: βαθυπλουτος πολύχουσος [ov] | - ein an Getreide r. Ort, locus copiosus a frumento: ὁ τόπος γέμων τοῦ σίτου | - cine an Ers fehr r. Gegend, regio aeris uberrima: ή χώρα γέμουσα=, πλουσιωτάτη χαλκού | - ein r. Gewand, vestis auro et purpura insignis: τὸ ἐμάτιον ἀφθόvos nenogunuevov | - imbn r. machen, locupleto1 | qm fortunis; augeo 2 [auxi, auctum] qm opibus: πλουτίζειν τινά | - r. merben, cresco3 [crêvi, crêtum] opibus: πλουτίζεσθαι περιποιείσθαι χρήματα, επλούτον | - τ. fein, abundo divitiis : γέμειν:, αφθόνως έχειν τινός | - reicher fein als jmb, supero qm divitiis: πλουσιώτερον είναί τινος.

Reiche, der, homo dives: o avno nlovocos o nlovocos. reichen , I) a., barreichen, porrigo [rexi, ectum]; praebeo 2: ο θέγειν τινί τι προτείνειν», παρέχειν τινί τι ποοσύνειν τινί τι | — II) n., f. v. a. sich erstreden, reichen, s. d. W. . | - (s v. a. bie Hanb ausstreden) nach etw., tendo³ stetendi, tensum u. tentum] manum ad qd: έπορέγεσθαί τινι | - f. b. a. hinreichend fein, f. hinreichen.

Reichenbach, Ricobacum.

reichhaltig, dives [vitis]; locuples; abundans: aptoνος, δαψιλής · εύφορος [ov] | - r. fein an etw., abundo re: γέμειν:, άφθόνως έχειν τινός.

Reichhaltigfeit, copia; abundantia: ή άφθονία ή

εύφορία.

reidylid), largus; copiosus; uber; amplus: αφθονος [ov] δαψιλής [ές] | - Adv., large; copiose; abunde: ἀφθόνως · ἀφειδώς · δαψιλώς | - r. mit etw. ber= febent, abundans re: γέμων τινός.

Reichlichfeit, ubertas; copia: ή άφθονία το άφθο-

Reichsacht, f. 2. Acht Mr. II.

Reichbangelegenheiten, res regni: rà the ágzhs, sthe Basilelag.

Reichberbe, heres [êdis] imperii ob. regni: κληφονόμος της έπικρατείας.

Meichofeind, hostis imperii od. regni; hostis publicus: o noleuros.

Meichofolge, successio imperii ob. regni: ή διαδοχή. Meidhöfreiherr, liber baro imperii Germanici: 6 Baοών τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

Reichefürst, princeps imperii Germanici: & δυνα-

στεύων του Γεομανικού Κράτους.

Reidisgericht, judicium imperii (regni): τὸ δικαστήφιον της έπικρατείας.

Reidingeschichte, historia imperii Germanici: ή Ιστο-

ρία τών περί τὸ Κράτος.

Reichegraf, comes [itis] imperii: ὁ κόμης τοῦ Κράτους. Reichshaupt, aberhaupt, caput imperii (regni): ò άρχηγέτης του Γερμανικού Κράτους.

Reichoheer, exercitus [us] imperii Germanici: tò

στράτευμα του Κράτους.

Reichbinfignien, :fleinodien, insignia imperii (regni): τα παράσημα του Κράτους.

Reichelchn, feudum imperii (regni): το τιμάριον της βασιλείας.

Reichescepter, sceptrum: το σκήπτρον του Κράτους. Meidiofiegel, signum imperii od. reipublicae: ή σφοαyls του Κοατους.

Reidibsftadt, urbs soli imperatori subjecta: ἡ πόλις Reim, I) (Gleichftang zweier Wörter), similis sonitus

ύπήποος Αυτοπράτορι.

Reichstag, sperfammlung, consilium ob. conventus [ûs] principum; ή σύνοδος τῶν ἐν Γερμανία δυνα-

Meichothaler, (thalerus) imperialis: ò τάληφος.

Reichsberweier, procurator imperii ob. regni: ò êniτροπος της βασιλείας, ετου Κράτους.

Reichthum, divitiae; opulentia; opes; fortunae; copiae: ὁ πλούτος τὰ χοήματα ὁ χουσός ἡ ἀφθο-νία ἡ εὐπορία ἡ περίουσία | - Ν. an Gedanten, crebritas sententiarum: ή ευπορία των νοημάτων, =τῶν γνωμῶν.

1. Reif, ber, (gefrorene Thau), pruina; pruinae; ή πάχ-νη· ή στίβη· ὁ παγετός· ὁ πάγος Ι - υοί π, pruinosus: | - (Ring), anulus; circuitus [as]: o noinos o

nunlos.

2. reif, Adj., maturus; tempestivus; coctus: πέπων' πέπειρος [ov]· ώραίος· άνμαίος | - mit r. Heberles gung, bono consilio: ev σκεψάμενος | - ein r. Urtheil. judicium firmum: ἡ ηνώμης, δόξα Ικανή | - τ. werben, matūror¹; maturescos [rui]; venio [vēni, ntum] ad mâturitatem: πεπαίνεσθαι· άδούνεσθαι· άδρουσθαι | - r. machen, perdûco 3 [xi, ctum] ad maturitatem: πεπαίνειν άδούνειν τι πέσσειν τι.

Reife, maturitas; tempestivitas: ή ώραιότης [ητος]. ή ωριμότης [ητος] | - zur R. fommen, maturesco3: άδρούσθαι πεπαίνεσθαι | - zur R. bringen, matûro': τελεοκαρπεῖν πέσσειν πεπαίνειν.

reifen, reif werben, machen, f. 2. reif | - es reift, agri (prata, tecta) pruinis obteguntur ob. albicant: παχνίζει παγετός γίγνεται.

reifig, pruinosus: παχνώδης [ες].

reiflid), diligens: σπουδαίος αποιβής [ές] · Ιπανός |-Adv., diligenter: anothog. thavog. nahog. ed | r. bebenten, erwägen, f. b. 20 13.

Reifrod, vestis muliebris circulo distenta; ή δαβδωτη πυπλάς.

Reigen, f. Reihen.

Reihe, series: o orizog o ogyog o oroizog | - eine M. Berge, juga velut serie cohaerentia: oon govszη | - eine R. bon Jahren, multi anni: πολλά έτη | -Die R. ber Colbaten, ordines militum: ή τάξις [εως]. at stixes | - in R. und Glied marschiren, compositi et instructi procedimus [cessi, ssum]: στιχάσθαι στοιχεῖν· κατά στοίχους πορεύεσθαι | - in (nach) ber R., ordine; ex ordine; in ordinem: στοιχηδόν έξης. έφεξης i - alle nach ber A., omnes deinceps: πάντες έξης, εξφεξης | - εδ geht nach ber R., ordo servatur: στοιχηδονε, έξηςε, έφεξης πράττειν τι εύταντεῖν |außer ber R., ordine non servato; extra ordinem: έξω της τάξεως, ετού στοίχου | - bie M. fommt an mich, nunc meae sunt partes: καθήκει είς έμε τὸ μέρος.

1. reihen, pôno3 [posui, situm] ordine; colloco1 ex ordine: στοιχίζειν κατά στίχον πιθέναι έπί στοίχου ποιείν, εσυντάττειν συνείσειν |- f. auch anreihen. 2. Reihen, Der, Reihentang, orbis saltatorius; chorea:

ο χορός · ή χορεία · ή χοροστασία.

Reihenfolge, f. Reihe.

Reiher, ardea: o έρωδιός.

Reiherbeige, venatio per ardeas facta: ή θήρα έρω-Sicov.

ûs] extremorum verborum: τὸ ὁμοιοτέλευτον | -II) (fich reimenbe Berfe), versus extremis verbis inter se consonantes, similiter cadentes, sdesinentes: οί στίχοι ομοιοτέλευτοι.

reimen, I) a. (in Reime bringen), facio [feci, factum]

bis: στίχους ομοιοτελεύτους ποιείν | - II) n. (Reime machen), facio versus extremis verbis inter Reinlichfeit, munditia; mundities: ή καθαριότης se consonantes: στίχους ποιείν. στιχουογείν. στίχους γράφειν | - r., fich reimen, exeo fii, itam] in eundem sonum: ομοιοτέλευτον είναί τινι.

Reimer, versificator: ὁ γράφων στίχους ὁμοιοτελεύ-

Reimschmied, f. b. b.

Reimfylbe, syllaba similiter sonans: ή συλλαβή ομοιοτέλευτος = πάρισος.

rein, I) (unbefledt), parus; mundus: nadagog' noσμιος φαιδρός | - Adv., pure; munde: καθαρώς | - τ. majchen, pure lavo | [lavi, lavatum ob. lautum ob. lôtum]: καθαρον πλύνειν τι καθαίρειν τι | ine Reine fchreiben, pure describo3 [psi, ptum]: κα-Daoos απογοάφειν τι | - etw. ins R. bringen, f. ab-machen, berichtigen | - mit jmbm aufs R. tommen, transigo 3 [êgi, actum] cum quo: συντίθεσθαί τινι.

B) fig., frei von moralifden Fleden, purus; integer; sanctus; insons: καθαρός άγνός δσιος | eine r. Jungfrau, virgo casta : παρθένος άγνή | - ein r Gewiffen, mens bene sibi conscia: ή εὐσυνειδησία όσιότης | - fich r. waschen bon etw. (fig.), amolior4

crimen cjs rei: καθαίρεσθαί τι.

11) unvermischt, purus; merus: nadagog ansoaios [ov | · ακοαιφνής [ές] | - r. Wein, (vinum) me-

rum: ακρατος οίνος.

rum: αποστος οίνος.

B) fig. (f. d. a. underdorben), incorruptus; emeadatus: παθασός εὐποινής [ές] | - r. Sprache, sermo rectus: εὐποινής λόγος | - r. Lehre, formula doctrinae incorrupta: ὑγιής λόγος | - r. Freude, gaudium sincérum: ἡ χαρά παθαρά | - r. Yeahrheit, summa veritas: ἡ ἐψήθης ἀλήθεια | - αdo., pure: παθα-Qos : sonoivos | - r. fprechen, emendate loquor's [locutus]: εύχρινώς λέγειν.

III) in weiterer Bedeutung als Adv., (f. b. a. gang-Iidh), prorsus; plane; ingenue; libere: παντελώς

παντάπασι' το παν.

Reinheit, Reinigfeit, munditia; mundities; castitas; integritas: ή καθαφότης [ητος] το καθαφόν ή φαιδφότης [ητος] |- R. bes Himmels, serenitas coeli: ή αίθρία το αίθρίον |- R. ber Sprache, sermo emendatus: ή εὐκρίνεια |- R. bes Wandels, castitas; innocentia: ή άγνότης το άγνόν.

reinigen, purgo1; repurgo1; expurgo1; mundo1; emundo1: καθαίρειν. έκκαθαίρειν. καλλύνειν τι - burd) Opfer r., lustro': ayvigeiv acpayvigeiv til- fich bon einer Beschuldigung r., amoliora crimen: anoteiσθαι το αίτίαμα, «κατηγόρημα | - s., bas R., [Reinigung.

Reiniger, purgator: o nadagris [ov] o paidgev. The [ov].

Reinigung, purgatio; lustratio; expiatio: o nadag-

μός ή κάθαρσις [εως].

Reinigungseid, jusjurandum sui purgandi causa jurâtum: o conos o nadaquos ol conov.

Reinigungsmittel, (Guhumittel), purgamentum: o άγνισμός το άγνευτήριον | - (f. b. a. Albführungsmittel), medicamentum catharticum: τὸ καθαρτήριον τὸ καθαρτικόν φάρμακον.

Reinigungsopfer, lustrum; piaculum; o nadaouos.

δ άφαγνισμός.

reinlid), pûrus; mundus: καθάριος κόσμιος φα- Reisemantel, abolla; paenula: ὁ φαινόλης [ov].

ut versus cum antecedente consonet extremis ver- | νός | - fld) r. halten, studeo2 munditiae: κόσμιον= φιλοπάθαρον είναι.

[ητος] τὸ κόσμιον.

Reinschrift, exemplar pure descriptum: ή καθαρά αντιγραφή.

 Reiß, daß, sarmentum; virga; sarculus: ὁ κλάδος. ο κλών [κλωνός] | - burres R., sarmenta [orum]: τα φούγανα.

2. Reis, der, oryza: ή ὄρυζα [ης] τὸ ὄρυζον. Reisbrei, puls ex oryza cocta: το έτνος όρυζινον. Reibbrot, panis ex oryza coctus: ò aotos òquei-

Reisbund, = bundel, fascis sarmentorum: o φουγάνων φάκελος ο ύλης φάκελος.

Reise, iter [tineris]; via; profectio; peregrinatio: ή πορεία ή οδοιπορία ή οδός | - eine R. ju Schiffe, navigatio: o ozólos - einer R. wegen, itineris faciendi causa: πορείας ένεκα | - Anftaiten gur R. machen, parol iter: παρασκενάζεσθαι την πορείαν | - eine R. antreten, do' [dedi, datum] me in viam: nogeveσθαι - R. ind Andland antreten, proficiscor3 [fectus] peregre: ἀποδημείν | -wo geht die R. hin? quo tendis? ποι τείνει ή όδος; | - die R. fortfeten, pergo3 [perrexi, ctum] iter: ποιείσθαι ποφείαν ποφεύε-σθαι | - bie A. bollenden, conficio [[éci, factum] iter: ἀνύτειν ὁδόν | - gludliche R.! bene rem gere! εύ σοι γένοιτο ή πορεία!

Reiseabenteuer, quae evenerunt in itinere; pericula itineris: το κατά την πορείαν κινδύνευμα.

Reisebeschreiber, scriptor itineris: o συγγράφων, συγγράψας ἀποδημίας.

Reisebeschreibung, descriptio itineris; itinerarium: τὸ ὁδοιπορικόν ἡ περί ἀποδημίας συγγραφή.

Reisebundel, sarcina: ή σακκοπήρα.

reisefertig, fich machen, parol iter: έτοιμος πορεύεσθαι.

Reisegefährte, sgesellschafter, socius itineris ob. comes: ο συνοδοιπόρος ο συνέμπορος ο της όδου ποινωνός | - Reisegesahrtin, socia itineris: ή συνοδοιπόρος etc.

Reifegeld, viaticum; τὸ ἐφόδιον τὸ ὁδοιπόριον. Reisegerathe, instrumentum itineris: τὰ σαεύη τὰ

έπὶ την πορείαν.

Reisegesellschaft, socii ob. comites itineris; viatores; vectores; convectores; οἱ συνοδοιπόφοι [ων]· οἱ συμπλέοντες.

Reifehut, petasus: o neracos.

Reifefappe, pileus: ή κυνή.

Reifekaften, f. Roffer.

Reisefleid, rod, paenula: ή οδοιπορική έσθής, = στολή.

Reifekoffer, f. Roffer.

Reisekosten, sumptus [us] ob. impensae itineris: n της πορείας δαπάνη τὰ προς την πορείαν άναλώματα τα έφόδια [ων].

Reifekutsche, = magen, rheda; carraca; civium: 7

άπήνη ή άρμαμαξα.

Reifeluft, Luft gu reifen, studium peregrinandi: to φιλαπόδημον φιλέκδημον.

reisen, proficiscor ssecus; facio ssecus Reisen, factum Reisbahn, hippodromus: δ Ιππόδοομος δ άμμόiter; peregrinor : πορεύεσθαι · πορείαν ποιείσθαι. όδοιπορείν στέλλεσθαι | - ju Lande r., facio's iter terra: κατά γην πορεύεσθαι | - jur Gee, ju Schiffe r., navigo1: vavoroleiodai vavrilleodai | - Tag und Racht r., die nocleque continuo1 iter: πορεύεσθαι ημέραν και νύκτα | - auf8 Land r., (jum Ber= gnügen), excurro3 [rri, rsum] rus: χωρείν άγρόνδε - reife! (pace bich)! abi! facesse hine! ilicet! φθείpov απεδόε | - s., bas Ht, peregrinatio: ή πορεία. Reifende, ber, faciens iter; viâtor; vector; peregrinator; hospes; advena; ὁ ὁδοιπόρος ὁ ὁδίτης.

Reifepag, = pfennig, f. Bag, Reifegeld.

Reifestab, baculus: ή βακτηρία το βάκτρον.

Reifetafche, pêra: ή πήρα.

Reisewetter, gutes, tempestas ad proficiscendum idonea: η ώρα καλή είς οδοιπορίαν.

Reifezehrung, f. Reifegeld, =foften.

Reibfeld, ager oryza consitus: à dygos ogvejogv-TOG.

Reishold, Reifig, sarmenta [orum]: al udquarides. τα φούγανα.

Reifige, ber, eques [itis] : ò immeus [éws].

Reisfern, granum oryzae: o zovdoog ooveng.

Reigaus nehmen, f. flieben.

Reigblei, molybdaena; plumbago: ή μολύβδαινα. Reighrett, tabula in qua imagines operum delineantur: o aβaξ [nos].

reigen, I) a., in Stude r., discindo s [seidi, seissum]; discerpo's [psi, ptum] in partes: δηγνύναι διαβόηγνυναι σπαράττειν | - bab. (i v. a. fludweise hervorbringen) 3. B. Poffen r., scurriliter ludo3 [lusi, sum]; jocor1 : γελωτοποιείν βωμολοχείν | - ĝoten r., dicos [xi, ctum] obscoens: αλσχοολογείν.

B) tvegraffen, rapio3 [pui, ptum]: ἀφαρπάζειν αποσπάν τινα από τινος | - an fich r., rapio3 ad me; arripios; ος ε τρετερίζε σθαι περιβάλλε σθαί τι | - aus etw. r., (aus Gefahr, Roth 2c.), eripio3 [pui, replum] ex re: ἀπαλλάττεσθαί τινά τινος έρύεσθαί τινά τινος (τῶν κακῶν) | - fich um jmon ob. etw. reigen), diripio3 [pui, eptum] qm ob. qd: ookγεσθαί τινος επιθυμείν τινος επιμαίνεσθαί τινι - es reift mich (im Leibe), laboro' torminibus: στροφούμαι (την γαστέρα).

II) n., fich gewaltsam trennen, seindor's [seissus]: diseindor³; rumpor³ [ruptus]; dirumpor³; ăgo³ [êgi, actum] rimas: ὁήγνυσθαι· διαδόήγνυσθαι· περιδόηγυνοθαι | - fprichm., wenn alle Stride r. quum in summum discrimen ventum sit: ἐν το

έσχατω πινδύνω.

B) hincin r., ins Belb,magno consto [stili]; sum magno sumptu: πολλής δαπάνης είναι.

s., bas R. (im Bauche, in ben Gliebern), f. Baud)= grimmen, Bicht.

reigend, violentus; rapax: δαγδαΐος βίαιος όξυς [εῖα, ν]· σφοδρός· άγριος· ωμόσιτος [ον] | - Adv. r-abgehen, cupidissime emor3 [emtus]: ἀρπάγδην όξεως βιαίως.

Reiffeder, graphis: ή γραφίς [ίδος] το γραφείδιον

το γραφίδιον.

Reißzeug, instrumentum delineando inserviens: τά σκεύη γραφικά.

δρομος.

reitbar, equitabilis; Ιππάσιμος · ἱππήλατος [ov].

reitell, I) a.. vehor [vectus] equo; exerceo equum: έλαύνειν εππον | - fich einen Wolf r., attero3 [trivi, trîtum] femina equitâtu: παρατρίβεσθαι την τράμιν | — II) n., equito'; invéhor' [vectus] od gestor' equo: Ιππεύειν Ιππάζεσθαι' ελαύνειν τῷ ίππω | - Galopp r., f. Galopp | - s., bas R., f. Ritt, Meitfunft.

Reiter, eques [itis]; sessor: ò innevs [éws] o inπευτής [οῦ] · ὁ ἰππηλάτης [ου] | - bie R. (als Gol-

baten), f. Reiterei.

Reitercompagnie, turma equitum: ή τάξις ίππέων.

Reiterei, equitâtus [ûs]; equites; copiae equestres: τὸ ἱππικόν ἡ ἵππος οἱ ἱππεῖς [έων].

Reitergefecht, streffen, proelium equestre: - n innoμαχία.

Reiterpferd, equus militaris: ò πολεμιστήριος=, πολεμικός έππος.

Reiterregiment, cohors equestris: τὸ τάγμας, τέλος ίππέων.

Reiterfchaar, turma equitum: ή ίλη (των Ιππέων). Reiterstatue, statua equestris: o avooiás [avtos]

Εφιππος είκων [όνος] ίππέως. Reiterwache, excubiae (statio) equitum: ή φυλακή

Ιππέων ή Ιππική. Reitefel, asinus clitellarius: ή ἀστράβη.

Reitgurt, eingula: ò ¿worne [neos].

Reithengft, equus admissarius: ὁ ἐπποβάτης ἔππος. ό ίπποθόρος.

Reithofen, braccae quas equites gerere consuevêrunt: αὶ ἀναξυρίδες ἱππικαί· αὶ ἰππάδες.

Reitfrecht, agaso: δ ίπποκόμος δ αναβολεύς [έως]. Reitfunst, ars equitandi: ή îππική ή îπποσύνη | - jmbn bie R. fehren, doceo2 [cui, ctum] qm equo: διδάσκειν τινά την ίππικην.

Reitoche, bos admissarius: ὁ βοῦς ἀναβάτης ὁ βου-

Reitpferd, equus ad equitandum idoneus: o nelns [ητος] δ μόνιππος δ ίππαστής.

Reitplats, hippodromus: ή ίπποσύνη.

Meitrod, vestis quam equites gerere consuevêrunt: ή Ιππική έσθης ή Ιππική στολή ή χλαμύς [ύδος]. Reitfattel, f. Cattel.

Reitschule, f. Reitbahn.

Meitzeug, instrumentum equitandi: ή ἱππική καταoxevr.

Reil, stimulus; irritatio; oblectatio; gratia; jucunditas; amoenitas: ή χάρις [ιτος] · τὸ κάλλος [ovs]. τὸ φίλτρον | - förpenliche R., venustas et pulchritu-do corporis: ἡ ωρα | - e6 hat etw. R. für mich, qd mihi expetendum videtur; teneor [tentus] studio cis rei : ἐν ἡδονῆ ἐστί μοι τέρπει μέ τι - εδ hat etw. feinen R. fur mich, qd nihil voluptatis mihi affert [attuli, allatum, afferre]: ούδεμίαν χάριν οίδά τινι. reigbar, mas leicht gereigt merben fann, quod facile movêtur: εὐερέθιστος [ον] · εὐπαρόξυντος · παθητικός [ov] | - leicht in Born zu bringen, irritabilis; iracundus: ὀξύδδοπος προς ὀργήν | - r. fein, facile irritor1: παθητικόν, εύερεθιστον είναι.

reigen, I) (einen R. herborbringen), moveo2 [movi, môtum]; excito1 môtum; permulceo2 [lsi, sum]: έρεθίζειν τινά ποιείν τινα πάσχειν τι | - ben Gaumen r., tergeo2 [si, sum] palatum: ἀναστομοῦν τι - e8 reigt mich etw., trahor3 [ctus] amore ejs rei: τέρπεσθαί τινι | - II) aufregen, moveo ; commoveo ; concito1; stimulo1; irrito1: παροφμάν επάγεσθαι ποοάγεσθαι | - sindn zum Zorn, sinds Zorn r., irrito¹ iram cjs: έφεθίζειν τινά ποοάγειν τινά έπ' όφηήν | - den Hunger r., fácio³ sfêci, factum] samem: παφοξύνειν τον λιμόν - διι etw. r., concito quad Reminiscenz, res quae mihi in mentem venit: τὸ od in qd; stimulo qm ad qd: παρορμάν τινα ἀναμεμνημένον. πρός τι έπαίρειν τινά πρός τι, εποιείν τι έπαγεσθαί τινα πρός τι.

rcijend, venustus; specie venusta; gratus; amoenus: χαρίεις [εσσα, εν] επίχαρις τερπνός - Adv., venuste; amoene: χαριέντως.

reizloθ, non venustus ob. =amoenus: άχαρις [ιτος] ψυχρός άκαλλης [ές].

Reizmittel, Reizung, reizboll, f. anreigen, Reig, reigenb.

Melaid, equi recentes: τὰ άγγαρα ! - R. legen, dispôno3 [pôsui, situm] equos recentes per vias: τάττειν=, καθιστάναι τὰ ἄγγαρα.

Melaispferd, equus recens: o appageios innos. Relation, f. Bericht, Bortrag.

relativ, in ber Grammatif, relativus: avapoginos. Relegation, relegiren, f. Bermeifung, bermeifen,

religios, f. fromm.

Religion, religio; pietas erga Deum; caerimonia; sacra [orum]: ή εὐσέβεια, ή θεοσέβεια, ή θοησπεία τα περί θεον νομιζόμενα | - feine R. anbern desero [rui, rtum] patria sacra: μεταβάλλειν τὰ περί θεον νομιζόμενα άποστῆναι τῆς ἐαντοῦ θρηoneiag | - 311 einer D. übertreten, suscipio3 |cepi, ptum] sacra: ἐλέσθαι αλλην θοησκείαν.

Religionsänderung, wechfel, burch Umidreibung mit

bein Bor.

Religion bedift, lex sacris faciundis: τὸ πρόγραμμα περί των ίερων, επερί θρησιείας.

MeligionBeifer, religio: ή Donousla. ή φιλοτιμία περί τα θεῖα νόμιμα.

Religionseiferer, homo religione nimius: o evdovσιαστικός.

Religionsfreiheit, sacra omnia libera: ή θοησκεία. Religionofriede, pax de religionibus conventa: n neol τὰ ἱερὰ ἀσφάλεια.

Religionshandlung, ritus [ûs]; caerimonia: ή θοησκεία αί τελεταί.

Religionshay, odium quod dissensio sacrorum môvit: το μίσος έκ προαιφέσεως της περί τὰ θεία νόμιμα.

Religionsfrieg, bellum pro religionibus susceptum: ο ίερος πόλεμος.

Religionspartei, studiosi=, cultores religionis ejs: rò σύστημα θοησκευτικόν ή θοησκεία οί ομόθοη-

Religionssade, res ad sacra pertinens: rò iseòn Rente, annua alimenta: al neósodor | - s. a. Erirag, πραγμα.

Reigbarfeit, animus irritabilis; iracundia: τὸ ὀξύδ- Religions potter, qui res divinas deridet [risi, sum]: ο βλασφημών περί τὰ θεία.

> Religionoftreit, controversia quae est (erat) de religionibus: ή μάχη περί της δοησκείας.

> Religion bung, usus [ûs] sacrorum: η των θεων θεραπεία αί τελεταί.

> Religionoverwandte, ber, imbo, conjunctus sacris cum quo: ὁ ὁμόθοησκος.

> Religiondzwang, jus saerorum imminutum ob. negatum: ή δοησκεία μετά δουλείας.

Religiofitat, f. Frommigfeit.

ἀναμεμνημένον.

Remife, receptaculum: to xligiov.

Remonte, equi in supplementum coëmpti: n ovuπλήρωσις τῶν ἵππων.

Remontepferd, equus in supplementum datus (emptus): ή εππος έν συμπληφώσεως.

reziontiren, coëmo" [emi, emptum] equos in supplementum: συμπληφούν τους εππους.

Remuneration, f. Belohnung.

Rendant, f. Ginnehmer.

Renderbous, locus ad conveniendum dictus; constitûtum: ή συγκειμένη έντευξις το συγκείμενον.

Renegat, qui sacra patria deserit ob. deseruit: ò αποστάτης [ov].

renfen, f. behnen.

Rennbahn, eurriculum; stadium; circus: to ora. διον' ο στάδιος' ο δρόμος.

rennen, I) a., imbn über ben Saufen r., prosterne [stravi, stratum] qm: ἀνατρέπειν τινὰ ἐπιφερόμεvov | - imbm ben Degen burch ben Leib r., transfigo3 [fixi, fixum] qm gladio: ξιφοκτονείν=, διαχρήσασθαί τινα | -- II) n., curro3 [cucurri, cursum]; feror |latus, ferri | citato cursu : θείν' πρέγειν' δρόμφ φέρεσθαι | - an imbn r., incurro3 [rri, rsum] in qm: (θέοντα) προςπταίειν, περιτυχείν τινι | - an etiv. r., offendo8 [di, sum] corpus ad qd: προςπταίειν τινί | - fig., nad) etw. r., cupide appeto3 [tii, tîtum] qd: ορέγεσθαι έρωτικώς έχειν τινός | - in8 Berderben r., ruo3 ad interitum: els προύπτον μίνδυνον έμπεσείν, εφίπτειν έαυτόν | - s., das A., cursus effûsus: ὁ δρόμος | - im Ht., in cursu; currens:

Renner, cursor: o doouse's [&ws] | - rafches Pferd, equas velox; ὁ δρομικός ἔππος · ὁ κέλης [ητος].

Rennes, Rhedones [um]; Rhedonum Civitas.

Rennschiff, celox: o using [nros] to neintion. Rennichlitten, traba pernix: τὸ δρομαΐον.

Rennthier, tarandus: ò τάρανδος.

Renommée, f. Ruf.

renommiren, jacto1 me; volo [volui, velle] conspici: θοασωνίζειν | - mit etw. r., jacto' qd: έπιδείπνυσθαί τι | - f. a. prahlen.

Renommist, homo qui conspici vult: 6 @odowr [wvos] | - f. a. Großprahler.

renobiren, f. erneuern.

Rentamt, qui vectigalia exercent et exigunt: r ra-

Bine.

Rentfammer, fiscus; aerarium: το ταμιείον το δη- respectabel, f. achtungswerth, anschnlich. μόσιον το κοινόν.

Rentmeister, praesectus fisci (aerarii): o ταμίας. reorganifiren, constituos [ui, ûtum] denuo: μεταβδυθμίζειν τι άναπλάττειν τι.

Reparatur, repariren, f. Ausbefferung, ausbeffern. Reperforium, index: o naráloyos. o nívas [nos]. repetiren, f. wiederholen.

Repetiruhr, horologium indicans tempus sonis: rò άρολόγιον τεχνητόν το φθάγγω υποσημαΐνον τας woods.

Repetition, f. Wieberholung.

Replif, f. Untwort.

Repositorium, pluteus: ή δήκη · ἀποθήκη. Reprafentant, reprafentiren, f. Bertreter, bertreten.

Repressalien, vis vi repulsa: ἴσα προς ἴσα | - M. ge= brauchen, repellos [puli, pulsum] vim vi; refero [retuli, relatum, referre] par pari : ἴσα ἀνταποδιδόναι

τινί την ίσην μετρείν τινι. reproduciren, denuo genero' ob. fero [tuli, latum,

ferre]: ποιείν έκ νέου τι. Republit, civitas libera; res publica (libera): ή δημοκράτεια ό δημος τα κοινά [ών].

Mepublifaner, civis ob. amîcus liberae reipublicae: δ δημοκρατικός ἀνήρ.

republifanifd, burd ben gen. reipublicae: δημοπρα-TINÓS.

Reputation, reputirlid, f. Chre. ehrbar.

requiriren, im Rriege, impero1; exigo3 fegi, actuml: περιαγγέλλειν τι.

Requifit, f. Gigenschaft, Erfordernif.

Requisition, imperatum : ή ἐπίταξις [εως].

Refeript, responsum; epistola: ή ἀπόκοισις.

Referbe, subsidia [orum]; copiae subsidiariae; tò ξπίταγμα οἱ ἐπιτεταγμένοι · ὑποτεταγμένοι.

Referbecorps, struppen, f. b. Bor.

Refibent, procurator rerum: o ngogevog. o eni-

Residenz, domus principis; domus regia: τὰ βασίλεια το βασίλειον.

refibiren, an einem Orte, habeo' sedem loco quo: διατρίβειν διαγείν.

Refignation, f. Entjagung, Gelbfiberleugnung.

refigniren, f. entjagen, abbanten.

refolut, Refolution, refolviren, f. bebergt; Beicheib, Entichtuß; beichtiegen, (fich) entichtiegen.

Refonang, f. Wieberhall.

Refonanzboden, testudo: το ήγειον.

Respect, observantia; reverentia; pudor: ή άξια ενδοξία αίδως [ους] · θεραπεία · τιμή | - imbm R. er= weisen, colo3 [colui, cultum] qm observatione: τιμαν:, αίδεισθαι:, θεραπεύειν τινά περιέπειν τινά τιμαίς | - fich R. verschaffen, concilio mihi auctoritatem: πτήσασθαι, λαβείν δόξαν πρός τινος, παρά τινι | - in R. fichen, habeo? auctoritatem: πολυωφείσθαι πρός τινος εὐδοκιμείν παρά τινι, έν τινι - mit M: zu fagen, sit venia dicto; honos sit auribus : είη δε συγγνώμη είς τοιαύτα άγοντι τους λόγους εί μη φορτικώτερον είπεῖν.

respectiren, imbn, f. hodachten.

Reft, reliquum; quod reliquum est; residuum; residua [orum]; summa reliqui: τὸ λοιπόν τὸ ἐπόλειμμα· το κατάλειμμα· το λείψανον | - imom ben R. geben, conficio3 [fêci, fectum] qm: anolloval τινά · διαφθείσειν τινά.

Restant, reliquâtor; debitor; qui relinquatur: ò unπω διαλύσας τὸ χρέος' ὁ τῆς ἀποδόσεως ὑστερῶν. Restchen, pauxillulum numorum; quod reliquum est

de rationcula: τὸ λείψανον.

restiren, noch nicht bezahlt fein, resto 1 [stiti, statum]; sum reliquus: έλλείπειν μήπω διαλελύσθαι - noch nicht bezahlt haben, debeo2 ob. habeo2 reliqua: 22λείπειν τὰ χρέη τὰς εἰςφορὰς ὑστερεῖν.

reftituiren, f. gurudgeben, erfegen.

Refultat, Erfolg, exitus [as]: το τέλος · ο παρπός | au einem R. fommen, pervenio [veni, ntum] ad exitum: άφικνεῖσθαι είς τέλος | - Hauptrefultat, summa: το κεφάλαιον.

refumiren, f. zusammenfaffen.

Retirabe, retiriren, f. Rudzug, Flucht, Buflucht; (fich)

jurudgieben, flieben.

retten, servo1; conservo1: αώζειν διασώζειν περιποιείν τι | - από chw., e re: δύεσθαί τινα έκ τινος. ἀπαλλάττειν: σώζειν έκ τινος | - jindn bom Unier: gange r., vindica' qm ab interitu : ģveodau, ooten τινά έκ διαφθοράς | - bom Tobe jmbn r., eripio3 [pui, eptum] qm e morte: σώζειν τινά έκ θανάτον] - cr ist nicht zu r., actum est de eo: απουενοημένου είναι | - fich r., servol me; pervenio [vêni, ntum] in tutum: ἀποφεύγειν κίνδυνον | - fich zu r. fuchen, petos | tîvi, tîtum | salutem : σκοπείν όπη σωθήσεται | - fld wohin r., confugio3 [fûgi, gitum | quo: καταφεύγειν ποός τι, είζ τι συμφεύγειν είς τι | -gerettet scin, sum in tuto; navigo in portu: είναι έν τω άσφαλεί, εξν άσφαλεία | - s., bas R., f. Rettung.

Retter, conservator; liberator; vindex: o σωτήρ [ήρος] ὁ σώζων [οντος] ὁ σώσας [αντος].

Retterin, servatrix; conservatrix: ή σωτειρα. Rettig, raphanus; radix (syriaca): ή δαφανίς [ίδος].

Rettung, bas Retten, conservatio; auxilium: ή σωτηοία· ή έλευθέρωσις· τὸ σώζειν· τὸ ὁύεσθαι | - bas Gerettetwerden, salus [âtis]: ἡ σωτηρία - jmbm R. bringen, alfero [attuli, allâtum, afferre salutem eui: πορίζεσθαι σωτηρίαν τινι |- auf feine A. bedacht fein, consulo 3 [lui, Itum] saluti meae: σκοπείν οπη σω-Diostat | - R. in ber Flucht fuchen, petos [tii, iltam] salutem fuga: τίθεσθαι την σωτηρίαν έν τη φυγή - ohne M., sine spe salutis: ἀβοήθητος [ον] ἀνήκεστος [ον] · άπορος.

rettungslos, desperatus: άβοήθητος [ov] · άνήκεστος [ον] άσωτος [ον] άπορος.

Rettungelofigfeit, salus [ūtis] nulla; conditio desperata: τὸ ἀβοήθητον ἀνήκεστον ἀποφον ἡ ἀποφία.

Rettungsmittel, via salūtis; auxilium; remedium: τὸ σωτήριον ή σωτηρία τὸ φάρμακον.

Reue, poenitentia: ὁ μετάμελος ἡ μεταμέλεια | - id) empfinde über etw. R., poenitet* me cjs rei: μεταμελεϊσθαί τινι, εξπί τινι μετανοείν έπί τινι | - die A. fommt bei jmbm au fbat, sera subit. [ii, itum] qm poenitentia: όψὲ μεταμέλεσθαι, «μετανοείν.

reuen, es reuet mich etw., poenitet me ejs rei: μεταμέλει μοι.

rencholl, renig, poenitens: μεταμέλειαν ποιούμενος μεταμελόμενος [ον].

Reufe, nassa : ò xúgros.

Rcuß, Fürstenth-, Ruthenia| - Einw., Rutheni| - Adj., Ruthenus; Ruthenensis.

reuten, f. gaten. Reval, Revalia.

rebangiren, fich, f. bergetten, rachen (fich).

Rebenüen, f. Einfünste. Reberenz, f. Compliment. Rebers, f. Gegenquittung. rebibiren, f. burchseben.

Rebier, f. Begirt.

Rebifion, burch Umfdreibung mit ben Wörtern unter Durchseben.

Revolte, f. Auflauf.

Revolution, im Staate, commutatio rerum publicârum; conversio r. p.; perturbatio civîlis; seditio: ή στάσις· ὁ νεωτερισμός· ἡ ἀποστασία | - f. a. Aufruhr.

Revolutionar, cupidus ob. studiosus rerum evertendarum: στασιαστικός ταραχώδης [ες].

Rebue, f. Mufterung.

Rhabarber, radix pontica; rhêum rhaponticum: τὸ ὁᾶ· τὸ ὁῆον.

Mhapfode, der, qui pronunciat carmina poëtârum: δ δαψωδός.

Rhapfodie, carmen: ή δαψωδίαrhapfodifd, f. unjufammenhängenb.

Mhebe, statio navium: à oguos | - auf ber R. vor Anfer liegen, sto [steti, statum] in solo: Epoquov

Rheber, dominus navis: o vavulnoos.

Mhederei, alle Mheder, domini navium; ol vainlygou. Mheims, Remi [orum]; Remorum Civitas; Durocortorum | - Adj., Remensis.

Rhein, Rheinfluß, sftrom, Rhenus; Rhenum flumen

- Adj., Rhenanus.

Rheinfall, Rheni Catarracta [ae].

Rheingan, Rhenogavia; Rhingavia; Rhinovium.

Rheinzabern, Tabernae Rhenanae.

Rhetor, rhêtor; orâtor; magister dicendi: ὁ ξήτως [10,005].

Rhetorif, rhetorice: ή όητορική.

rhetorifd), rhetoricus: onroginos [ov].

Rheuma, f. Gicht.

Rhinoceros, rhinoceros [otis]: ο δινόμερως [ωτος und ω].

Rhone, Rhodanus | - Adj., Rhodanicus.

rhythmisch, numerosus: δυθμικός δυθμοειδής [ές]. Rhythmus, numerus: δ δυθμός.

Ribbe, f. Rippe.

Miditheil, securis carnificis: ή τοῦ δημοσίου πέλε-

Richtblei, f. Richtmaß.

richten, I) in geraber Richtung aufftellen, 3. B. bie Gols rog eger alyon local,

baten, ordino milites: διατάττειν τοὺς στρατιώτας |
- fich r., (von Solvaten), consistimus [constiti, stitum] ordinati: διατάττεσθαι | - etw. in die Höhe r,erigo [rexi, clum] qd: ἀνοςθούν ορθούν.

II) eine Michtung geben, die go³ [rexi, ctum]: εὐ-θύνειν ἀπευθύνειν τίποι | - feinen Weg wohin r., die igo³ iter quo: τρέπεσθαί ποι | - feinen Weg anbers wohin r., decto³ [xi, xum] iter: κλίνειν την όδον | - feine Augen auf ein. r., converto³ ob. conjicio³ [jêci, ctum] oculos in qd: προςβάλλειν, ἀπο-βλέπειν εἴς τι | - feine Aufmertfamteit, feine Gedanfen, feinen Sinn auf ein. richten, attendo³ [di, tum] animum ad qd; intendo³ cogitationes in qd; appello³ [pull, pulsum] mentem ad qd: προςέχειν τὸν νοῦν τιν. ἐφιστάναι τὴν γνώμην εἴς τι | - fich nach indom r., habeo² rationem cjs; obtempero¹ voluntati cjs: ἐπακολονθεῖνε, ἀπολονθεῖνε, ἔπεσθαί τινι | - fich nach ein. r., sequor³ [secâtus] qd: πείθεσθαίε, ἔπεσθαί τιν. ἐντρέπεσθαί τινος | - nach βείt unb llms ftánben fich r., servio¹ rebus et tempori: ἐντρέπεσθαι τῶν παρεστάτων.

III) ein Urtheil über ein. fällen, judico' de quo; fero [tüli, lâtum, ferre] judicium de quo: κρίνειν δικάζειν | - jundu billig r., praebeo' me eui aequum judicem: δρθώς, σύν τῷ νόμῷ κρίνειν | - jundu unbillig r., sum inîquus judex in qm: ἀδίκως, καρανόμως κρίνειν.

IV) bas Todeburtheil an imbm bollziehen, f. bin-

richten.

Richter, judex; arbiter; quaesîtor: ὁ δικαστής [οῦ]· ὁ κοιτής [οῦ]· ὁ γνώμων [ονος] | - R. über etw. sein, judex sum; judex sedeo [sēdi, sessum]; exerceo judicium: κρίνειν δικάζειν τίθεσθαι τὴν ψῆφον] - Richterin, judex; disceptatrix: ἡ δικάστρια ἡ κριτίς [ίδος].

Ridyteramt, judicātus [ûs]; summus magistrātus [ûs]; ἡ δικασπολία.

richterlich, ben Michter bekressend, burch ben gen. judicis: δ, ή, τὸ τοῦ δικαστοῦ, «κριτοῦ · δικαστοῦς | - δ. Β., r. Ansehen, auctoritas judicis: ἡ τοῦ δικαστοῦ τιμή, «δόξα | - r. Urthell, judicium: ἡ κρίσις [εως] · διάγνωστο [εως] | - r. Berordnung, edictum: τὸ τοῦ δικαστοῦ ἀπαγρός ενμα.

Richterspruch, sententia; judicium: ἡ κρίσις ἡ γνώμη· ἡ ψῆφος.

Richterstuhl, tribûnal; judicium: τὸ δικαστήφιον τὸ βῆμα | - imon bor ben M. ziehen, voco 1 qm in judicium: δίκην προκαλεϊσθαί τινα.

richtig, justus; reetus; verus: δίπαιος · νόμιμος[ον] δόκιμος[ον]- r. Acchnung, ratio quae convenit: καθαραί ψήφόι|- r. Austral, sermo purus: ἡ λέξις ποροήνουσα |- Adv., juste; recte; vere: δικαίως · δρως |- r. sprechen, pure diea ki, ctum]: δρθολογεῖν · δρθολογεῖν · δρθολογεῖν · δρθολογεῖν |- bie Sache mit jmbm r. machen, confício a [fêci, fectum] cum quo: συντίθεσθαί τινί τι |- er ift im Kopfe nicht r., non compos est mentis: οὐ φρόνιμον εἶναι |- richtig| res ita est! acu tětigisti! ὀρθῶς λέγεις · πάνν μὲν οὖν |- fchr r.! verissime; plane res ita est; παντάπασι.

Midstigleit, justa ratio; veritas: τὸ δίπαιον τὸ δόπιμον ἡ ἀπρίβεια | - etw. in M. bringen, conficio³ [fêci, ctum] cum quo: περαίνειν ἀποτελεῖν διαπράττειν τι | - bie Cache hat ihre M., res ita est: οῦτως ἔχει ἀληθή ἐστιν. Richtmaß, norma; perpendiculum ; regula ; amussis : Riemer, qui lora et habênas conficit : o heronoios o o navor lovos.

Richtplat, locus judicii ob. supplicii: το δημείον τὸ κολαστήριον.

Michticheit, amussis; regula: ή στάθμη ο κανών [όνος] · τὸ κριτήριον.

Richt chnur, linea; norma; regula: o κανών [ovos] ή στάθμη | - fig., lex: το μέτρον ο νόμος | - bie Bernunft jur R. fur etw. nehmen, dirigo [rexi, ctum] qd ad normam rationis: αποβλέποντα προς τον λόγου ωςπες πρός παράδειγμα ποιείν τι.

Richtschwert, gladius carnificis: o σφαγεύς [έως] ή του δημοσίου μάχαιρα.

Richtstätte, f. Richtplat.

Michtung, regio; tractus [ûs]; via: ἡ φορά | - in geraber M., recta via: εὐθύς [εῖα, ύ] · εὐθύωρος [ον] δοθός auch abberbialifch δοθην κατ' δοθήν ευ-Dύ | - nach allen R. hin, quoquo versus: ἀπάντη άπανταχή · ότη δήποτε | - nad) entgegengesetter nt. in contrarias partes: κατ' έναντίον | - nad) verschiebenen M. hin, in diversas partes: allog allogs | einer Sache bie R. geben nach etw., dirigo's frexi, ctum] qd in ob. ad qd: anotelveiv ti noog ti,= êni Tt | - bie M. berlieren, aberro 1 a via; non teneo2 [tenui, tentum | cursum: αποπλανασθαι:, διαμαρτάνειν της οδού | - eine andere R. nehmen, flecto3 [xi, xum | iter: κλίνειν την όδόν.

riedbar, percipiendus odoratu: όσφοαντός όσμη-TÓG.

riechen, I) a., burch ben Beruch mahrnehmen, odoror', olfacio 3 [feci, factum]: όσφραίνεσθαί τινος όσμασθαί τινος | - fcharf riechen, babeo2 sagacem nasum : όξυ οσφοαίνεσθαι | - an etw. r., odoror1; admoveo2 [môvi, môtum] qd ad nares : ospocives dal tivos |er bat Bulver gerochen, multa habet stipendia; jam pugnae interfuit: παραγενέσθαι τῆ μάχη | - II) n., Pughae Interint. παραγενευστά τη μαχη.

Muddünftung bon fld geben, ŏleo²; redóleo²; fragro¹: ὅξειν ἀπόξειν ὅσμὴν ἔχειν |- gut r, bene
oleo²: ὁσμὴν ἡδεῖαν», καλὴν ἔχειν ἡδὺ ὅξειν |übcl r., male oleo²; foeteo²: κακῶς ὅξειν |- nad)
ctw. r., redőleo² qd: ὅξειν τινός | - s., das M., odoctw. r. dastins [is]. જ ὁσειν πλος σποραμο; κ ratio; odoratus [ûs]: ή όσμη ή όσφοησις ή όσφρανσις ή όσφρασία.

Riechflaschen, vasculum; olfactoriolum: το όσφραντήριον · ληκύθιον το ναρθήκιον.

Riechwaffer, olfactorium: rò osquavenquov.

Ried, f. Rieth.

Riefe, canalis; stria; ὁ αλοξ [οκος]. ὁ ὁλκος ή ράβδος το διάξυσμα.

riefen, strio1: διαξύειν τι.

Riegel, Querbalfen, tignum transversum; obex; pessalus: ὁ μοχλός το κλείθοον το ξμβολον ὁ μάν-δαλος | - den M. vorschieben, obdo 3 [didi, ditum] pessalum ostio; occludo3 [si, sum] fores: μοχλον έμ-Ballein, fritideval tivi | - Die R. fprengen, refringo3 [fregi, fractum] claustra: χαλάν τον μοχλόν κατασχίζειν τας πύλας.

Riemdien, Jorum tenne: το ξμάντιον το ξμαντίδιον. Riemen, lorum; habena; corrigia; amentum: ò iucis [άντος].

Riemenzeug , lora [drum]; habenae : ol iudvesg. al ηνίαι.

βυρσοτόμος.

Rice, Babier, viginti scapi : o panellog.

Riefe, vir major quam pro humano habitu: o ylyas [αντος] ὁ ὑπερμεγέθης ἄνθρωπος.

rieseln, susurro1; leniter sono1 [nui, nitum]: κελαούζειν | - s., bas A., susurrus [as]: ή κελάρυξις ό κελαρυσμός.

Riefenarbeit, moles: έργον μείζον η κατ' ανθρω-

Riefenbild, f. Rolof.

Riefenform, sgeftalt, forma quae humanam magnitudinem excédit [cessit, cessum]: τὸ σχημας, εἶδος [ovs ylyavteiov.

Riefengebirge, Montes Asciburgii, . Rhipaei; Sudeti

Montes; Ripae Cimbricae.

Ricfengroße, eximia magnitudo corporis: τὸ γιγατεῖον μέγεθος.

riefenhaft, = maßig, major quam pro humano habitu;

colossêus: γιγαντείος.

Riefenfraft, -ftarte, maximae vires corporis: ή δώμη μείζων η κατ' ἄνθρωπον ή ύπερφυης δύναμις. Riefenschritt, gradus [ûs] ingens: ή βάσις γιγαντεία ή θαυμασία επίδοσις |- fig., R. machen, facio [fêci, factum] maximos progressus: θαυμαστόν δσον έπιδιδόναι.

Riefenivert, moles: to δεινον έργον.

riefig, f. riefenhaft.

Ricti, Reate [is] | - Adj., Realinus.

Ricth, regio (locus) palustris: ή λιμνώδης χώρα |als Bemachs, carex; arundo; canna: ή κάννα ή κάννη.

Miethgras, carex: το πύπειρον ο πύπειρος το βούτομον.

Riff, cautes: ή δαχάς [άδος]. ή χοιράς [άδος].

riffeln, ben Flache, detraho's [traxi, ctum] capita lino: πτενίζειν | - fig., imbn r., castigo 1 qm verbis: ἐπιτιμάν τινι ἐπιπλήττειν τινί.

Rimini, Ariminum - Cinto., Ariminenses - Adj., Ariminensis,

Mind, bos [bovis]; taurus: o bovs [boos] | - bom R., bubulus; taurinus: βόειος.

Rinde, an Baumen, cortex; liber: o ploios | - mit R. bebedt, obductus cortice : Eughoros [ov] 1 - bie R. von etw. abichalen, decortico : Lenigeiv enleniζειν· ἀπολεπίζειν τι | - Al. bes Brotes, crusta: δ άττάραγος.

Rinderbraten, assum bubulum: τὸ κρέας βύειον οπ-

τόν, ε οπτητόν.

Rinderheerde, grex boum; armenta [orum]: ή αγέλη βοών τα βουφόρβια [ων].

Rinderhirt, bubulcus: o fornolog. o foring [ov] o βουπόλος.

rindern, bon Rühen, lascivio ' in Venerem : ταυριαν. Rinderstall, bubîle: ή βουστασία ο βοών [ωνος].

Rindfleisch, caro [carnis] bubula; το πρέας βόειον. rindig, corticosus; crustosus: Eugloios [ov].

Mindeblut, sanguis bubulus ob. taurinus: το βόειον αίμα το αίμα ταύρου.

Rindsfett, stalg, sevum bubulum: τὸ στέαρ βόειον.

ταυρέα.

Mindstopf, caput [pitis] bovis : ή βοός=, βοείαπεφαλή. Mindsleder, corium (bubulum): τὸ δέρμα βόειον τὸ άπὸ τῶν βοῶν δέρμα.

Rindszunge, lingua bovis: ή βοεία γλώττα.

Rindbieh, bos [bovis] taurus; pecus [oris]; bubulum;

armenta [orum]: of Boss.

Ming, freisförmige Rigur, orbis; eirculus: o uvulog)förberlicher Kreis, anulus: o noinos | - Armring, armilla: το ψέλλιον | - Fingerring, anulus: ο δαντύλιος | - Ohrring, inauris: το έλλόβιον | - einen Al. ansteden, induo [üi, atum] anulum digito: περι-Déodal Santolion | - einen R. am Finger tragen, gesto anulum: φέρειν δακτύλιον | - mit bem R. fiegeln, berflegeln, imprimo3 [pressi, ssum] sigillum in cera anulo; obsigno anulo: σφοαγίζειν», επισφοαylter daurullo | - ben R. abziehen, detraho' [xi, ctum] anulum: περιελέσθαι τον δακτύλιον.

Mingel, anulus; anulus velaris: o δακτύλιος. Ringelden, anellus: το κρικίον: το κρικύλλιον. ringeln, f. fraufein.

Ringelrennen, sfteden, decursio qua equites anulos hastis petunt: ή κοικοδρομία.

Ringelfaube, columba cauda torquata: ή φάττα.

ringen, I) a., bie Sanbe r., torqueo' [torsi, tortum] manus: πλημτίζεσθαι | - jmbm etw. aus ben Banben r., extorqueo2 qd cui de manibus: ἐκβιάζεσθαί τινί τι έκ τῶν χειρῶν |- II) n., Inctor1; exerceor2 luctando: παλαίειν τινί, επρός τινα | - fig., (f. b. a. fich anftrengen), contendo's [di, tum]; nitor's [uisus u. nixus]; laboro¹: διαγωνίζεσθαι | - mit imbm r., colluctor¹ cum quo: διαπαλαίειν τινί, επρός τινα | figurt., conflictor¹: παλαίειν | - mit bem Tode r., ago's [êgi, actum] animam : άγωνιαν περί του βίου - nach etw. r., annîtor3 [nîsus] ad qd: άγωνιαν περί τι, =περί τινος άθλευειν περί τι | - s., δαθ 9., Ιυctatio; luctatus [ûs]: ἡ πάλη· ἡ ἀγωνία | - bas R. (nach einem Biele), contentio: o ayar [avos] o άγωνισμός ή άγωνία.

Ringer, luctator; palaestrîta; athlêta: ὁ παλαιστής

[οῦ] ὁ ἀγωνιστής [οῦ].

Ringfinger, digitus anularis: o δακτυλιώτης [ov].

ringformig, f. freisformig.

Ringfaftden, dactyliotheca: ή δαμτυλιοθήμη. Ringfasten, pala; funda: ή σφενδόνη ή πυελίς [ίδος]. Ringmaner, palaestra: ò περίβολος · ò núnlos. rings, sherum, sum, circum; in circuitu: núnla

TEOLE.

Rinne, banalis; stria: o σωλήν [ηνος] · o όχετός. rinnen, fluo's [fluxi, fluxum]; defluo's: beiv gegeσθαι λείβεσθαι.

Rinteln, Rintelia; Rintelium.

Rio Janeiro, Januarii Flumen.

Rippe, costa: n nlevoù tò nlevoù | - bie M. an ben Chiffen, costae navium: τά έγκοίλια της νεώς.

Rippenbraten, costae suis od. vituli: ή μίμαρχυς. Rippenstoß, ictus [ûs] lateris: o novovlos | - imbm einen R. geben, percutio3 [cussi, ssum] latus cui

brachio: κονδυλίζειν τινά. rips! raps! raptim: ἀρπάγδην.

Mindehaut, corium bubulum: ή βοεία ή τανοή ή Milito, periculum; alea cis rei: ὁ κίνδυνος το κινδύνευμα | - f. auch Befahr.

risfiren, eim., do¹ [dedi, dalum] qd in aleam: κινδυ-νεύειν οιφοκινδυνείν | - fein Leben r., committo3 [mîsi, ssum] me periculo mortis: κινδυνεύειν τον Blov | - f. a. magen.

Rispe, bon Birfen, panieula: ή ανθήλη.

Rig, burch Reigen gemachte Deffnung, rima ; fissura ; foramen: ή φηγή: ή διαφφωγή | - Bliffe befommen, findor3 [fissus]; ago3 [egi, actum] rimas: ôñyua λαβείν. δήγνυσθαι. σχίζεσθαι | - fprudim., bor dem R. fteben, facios [feci, factum] rem periculi mei: υποδέχεσθαι τον κίνδυνον | - Bauris, species; forma; designatio; descriptio: ή διαγραφή · ύπο-γραφή · τὸ διάγραμμα | - cinen M. anicrigen, de-formo · speciem operis: διαγράφειν · ύπογράφειν.

riffig, rimôsus: ὁαγόεις [εσσα, εν]· ὑηγματώδης [ες]. Mitt, equitatio; vectatio (equi): ή ἰππασία τὸ ἴπ-πευμα | - cinen N. machen, gestor' equo: ἰππασίαν ίππάζεσθαι, ≤ποιείσθαι ελασίαν ποιείσθαι.

Ritter, eques [itis]: & innevs [éws] - jund 3. A. schla-gen, recipio [cépi, ptum] qm in ordinem equestrem: τελείν τινα ίππέα | - an jmbm zum R. werden wollen, lacessos [sivi, situm] qm: περιγίγνεσθαί τινος. Ritteracademie, academia equestris: τὸ ἐππικον γυμνάσιον.

Mitterbank, equestria (sc. subsellia): ή έδρα των ίππέων.

Ritterburg, ars equitis; ή άκρα έμφρουρος. Ritterdienst, militia equestris; ή innela.

Mittergut, praedium equitis: τὸ ἐππικον ἐπαύλιον. Mitterfreng, f. Orben.

ritterlich, die Mitter betreffend, equester: inning. Inπιος ἐππότης [ες] ἐππαστής [ές] ! - einem Ritter geziemend, quod equitem decet; fortis; strendus: ίππικός άνδρείος | - Adv., fortiter; strenuo: iππικώς άνδοείως.

rittermäßig, f. b. Bor.

Ritterorden, classis turmalis: το τάγμα των ίππέων. Ritterfaal, porticus [ûs] in quam equites conveniunt: το ίππαστεῖον.

Mitterschaft, ordo equester; dignitas equestris: n inπάς [άδος] οἱ ἱππεῖς.

Rittersis, sedes equitis: ή ἔπαυλις ἱππέως.

Rittersmann, eques: o innevs [& ws] · o innorns [ov]. Ritteripiel, certamen equitum bastis concurrentium; ὁ ἀγών ἱππικός ὁ ἀθλος ἱππικός.

Mittersport, calcar equitis: to nevroov innews | -Pflanze, delphinium: to delalvior.

Ritterstand, ordo equester; equites: ή innas [ados]. Rittertafel, mensa equitum: ὁ πίναξ τῶν ἱππέων. Rittertag, conventus [ûs] ordinis equestris: o ovlλογος τῶν ἱππέων.

Mittmeifter, centurio equitatus: ò quilaggos.

Ritual, formula sacrorum: o Donousvinos tonos. Riβe, rima; fissûra; forâmen: ἡ ὁηγή· τὸ ὁῆγμα - boller M., rimosus: onyuarcoons [es].

rigen, scarifico1: έπικνίζειν· σχάζειν· έπιτέμνειν τι. Rival, rivalifiren, Rivalität, f. Rebenbuhler; metteifern ; Rebenbuhlerei.

Riboli, Ripŭla; Ripŭlae [ârum]. Roche, ein Fisch, roja: ἡ βατίς [ίδος]. Rochesort, Rupisortium; Rupes Fortis. Rochesortault, Rupes Fucaldi.

Rochelle, Rupella.

Rochefter, Durobrivis; Durobrivae [arum]; Rossa; Rhosi.

Rock, toga: 6 zitóv [cros] to lucition | - f. a. Kleid, Hembe.

Rođen, cŏlus: τὸ ἐπίνητρον· ἡ ἡλακάτη. Rocroh, Rupes Regia; Rucrovium.

roben, f. ausroben, ausrotten.

röcheln, er röchett, interclusus spiritus [ûs] arte meat: ἀσθμαίνειν. ἀσθμάζειν. έμπνειν όλίγον.

Röhrchen, tubulus: ὁ σωληνίσκος τὸ συρίγγιον. Röhre, tubus; fistula; canalis; sipho: ὁ σωλήν

Mohre, tubus; fistula; canalis; sipho: ο σωλήν [ήνος] ο σίφων [ωνος] ο αύλος.

röhrenartig, - förmig, fistulatus: αὐλώδης [ες] · σωληνοειδής [ές] | - Adv., in speciem fistulae: αὐλώδως · σωληνοειδώς.

Möhrenleitung, tubi quibus aqua perducitur (in urbem): δ δχετός.

Möhrgefdhvür, fistula: ή σύριγξ [γγος].

Möhrholz, arbores quae ad ductus aquarum in tubos cavantur: τὸ ξύλον ἐπιτήδειον εἰς σωλῆνας.

Röhricht, bas, f. Rohrgebusch.

Möhrfasten, 4rog, immissarium; receptaculum: δ λάκκος ἡ δεξαμενή.

Röhrmeister, aquarius; aquilex; ὁ ὑδραγωγός ὁ κοηνοφύλαξ.

Möhrwaffer, aqua tubis perducta: τὸ ὑδοεῖον.

Möllchen, fleine Balze, cylindrus parvus: rò uvliv-

Möschen, rosa: o oodas [anos].

rösten, am Fener, frigo * [xi, etum u. xum]; subasso 1: φρύγειν· φρύττειν· φλογίζειν· φωγνύναι |- s., dað M., maceratio livi: ὁ φρυγμός · ἡ φλόγισις· ὁ φλογισμός.

Röftpfanne, stiegel, frixorium: rò φρύγετρον.

Möthe, I) bed Gesichts, rubor: τὸ ἐρύθημα ἡ ἐρυθρότης [ητος] ἡ ἐρυθρίασις | - imbm eine M. abjagen, elseios [eŭ, citum] ruborem eui: ἔρυθραίσενειν τινά | - εδ verbreitet sich eine M. über sind Gessicht, rubor suffanditur cui; erubeseits quis: ἔρυθραίσεν ἀνερυθριάν | - 11) Färbestoff, Kraph, rubia tinetorum: τὸ ἔρυθρόδανον.

Mothel, rubrica: ή μίλτος.

röthen, fich, rubesco [bui]: έρυθραίνεσθαι φοινίσσεσθαι | - f. a. erröthen.

röthlid), rubens; subruber; subrûfus; subrubicundus: ὑπέρυθρος [ον] ἐρυθρώδης [ες] ἐνέρυθρος ἐνερευθής [ές] | - τ. αμδίτητη, subrubeo²: ὑπέρυθρον εἶναι.

Rogen, (Eier bes Filches), ova piscis: rà ca ron ly-

Roggen, secale: ή βρίζα ή τίφη.

Roggenbrot, panis secalinus; =fermentatus ob. eibarius: ὁ ἄφτος ὁλυφίτης.

Roggenmehl, farina secalis: n olvea.

Rogner, piscis ovis gravida; piscis femina; ò Đặlws

roh, unbearbeitet, rudis; impolitus; incultus: ἀνέργαστος [ον]· αὐτοφνής [ές] | - (f. b. a. nicht ges Iocht), crudus; incoctus: ἀμός· ἀμοσπάφαπτος [ον] - nicht eingebunden (von Büchern), nondum compactus: οὐ πηπτός | - fig., ungebildet, rudis; incultus; ferus; asper: ἀμός· ἄγριος [ον]· ἄγροικος [ον]· ἀπαίδευτος [ον]· ἄμουσος [ον]· ἀπαίδευτος [ον]· ἄμουσος [ον]· τ. Εitten, mores agrestes: τὰ ἤθη ἄγγοικα, ἐἀπαίδευτα | - ein r. βferd, equus intractatus; ἀδάμαστος ἵππος.

Rohheit, unbearbeitter Justand, durch die Adj. unter dem Bor. | - fig., seritas: ἡ ἀμότης [ητος] ἀγοικα. ἀγοιότης [ητος] | - R. im Benehmen, mores agrestes: τὰ ἦθη ἄγοοικα, ἀπαίδευτα.

Aohr, als Gewäck, arundo; eanna; calămus: ὁ δόναξ [κος] ὁ κάλαμος ἡ κάννα ἡ ἡλακάτη | - bon M., arundinĕus: καλάμινος · δονακίτης, δονακότις |- boll M., arundinosus: δονακώδης [ες] · δονακόεις · καλαμόεις [εσσα, εν] | - [. b. a. Röhre, S. b. BB.

rohrartig, arundinaceus: καλαμώδης [ες] καλαμοειδής [ές].

Rohrbach, tegulum arundinum ob. cannarum: ή κα-

λαμίνη στέγη. Rohrdede, teges canněa: τὸ καλάμινον στορώμα ἡ

κάννα.

Rohrdidig, «gedüsch, arundinétum: τὸ δονακεῖον ὁ δονακών [ῶνος]· ὁ καλαμών [ῶνος].

Rohrbommel, die, ardea stellaris Linn.: ὁ ἐρωδιὸς ἀστερίως ὁ ὄννος.

Rohrflöte, arundo: ὁ δόναξ [απος]· ὁ αὐλός· ἡ σύοιγξ [γγος]· ὁ πάλαμος.

rohrid)t, arundinacĕus: καλαμώδης [ες]· καλαμοειδής [ές].

rohrig, arundineus; canneus; arundinesus: δονακώδης [ες].

Rohrpfeife, f. Rohrflote.

Rohrsperling, emberiza schoeniclus: ὁ καλαμοδύτης [ου] ὁ σχοίνικλος.

Rolle, runde Scheibe, orbiculus; rotula; cylindrus: n τροχαλία· ή φάλαγξ [αγγος]· ή φαλάγγη | — II) Busanmengerolltes, überh. volumen: το ένείλημα· ή συστροφή | · R. für den Schauspieler, volumen in quo partes actoris conscriptae sunt; partes; persona: τὸ πρόςωπον τὸ σχημα | - bie erfte R., partes primae: το πρώτον σχήμα (ber fle fpielt) ο πρωταγωνιστής [ov] | - bem Schaufpieler bie R. einftu. biren, doceo 2 [cui, etum] qm fabulam : διδάσκειν τραγφδίαν od. κωμφδίαν | - eine R. Iernen, disco3 [didici] partes: έκμανθάνειν», διαμελετάν το σχήμα eine R. übernehmen, suscipio' [cepi, ptum] partes : υποκρίνεσθαι πρόςωπον, εσχήμα | - jmb6 R. spies len, ago [êgi, actum] partes cjs; teneo 2 [nui, ntum] ob. tuëor1 personam cjs; ago3 [egi, actum] qm: υποκρίνεσθαί τινα | - feine Rt. ausspielen, transigo3 [êgi, actum] partes meas : περαίνειν-, αποτελείν το έαυτου μέρος | - bie erfte R. im Staate fpielen, princeps sum in civitate: πρωτεύειν έν τῆ πόλει | - aus ber ob. feiner R. fallen, non consto [stiti] mihi: oὐ σύμφωνον είναι έαυτφ.

rollen, 1) a., volvo³ [vi, lûtum]; devolvo³; pervolvo³; convolvo³: κυλίειν κυλινδείν κατακυλίειν | -[lith r., convolvor³: κυλίεσθαι κυλινδείσθαι | --

II) n., volvors; devolvors; evolvors; provolvors; rofig, roseus; bodsoc. πυλίνδεσθαι πυλινδείσθαι.

Rollwagen, rheda: τὸ ἄρμα πούφον.

Romagna, Lanbichaft, Flaminia; Romaniola,

Moman, fabula Romanensis: o lovos o uvdos to

μυθολόγημα.

Romanbichter, -fchreiber, scriptor fabularum Romanensium: ὁ λογοποιός · ὁ μυθοποιός · ὁ μυθολόγος. romanhaft, fabulosus; fietus: μυθώδης [ες] μυθιnos | - Adv., fabulose; ut in fabulis fit: μυθώδως

μυθικώς. romantisch, amoenissimus; dulcis; suavis: χαρίεις

[εσσα, εν] ἐπίχαρις [ιτος].

Romanje, versus qui de re gesta referunt; romanza; ή μυθιστορία.

Ronde, f. Patrolle.

Rofe, rosa: to bodov | - Rofenbluthe, flos rosae: n avon bodivn | - Rojenflod, frutex rosae: ή bodh. ή δοδωνιά ! - mit M. befrangt, redimîtus rosa: στεφανούμενος δόδοις (τὴν κεφαλήν) | - R. als Arantheit, erysipēlas [atis]: τὸ ἐρυσίπελας [ατος].

rofenartia, roseus: bodoeidne [se] · bodoeie [soca.

Ev].

Rosenblatt, folium frondis (floris) rosae : τὸ ῥόδινον φύλλον το τοῦ δόδου φύλλον.

Rofenbufd), rosa: ή δοδή ή δοδωνιά.

Rofenduft, odor rosarum; odores qui efflantur e rosis: ή ὀσμή ὁοδων.

Rofenfarbe, -farbig, roseus: bodoeidis [es] bodeog. Rofenfest, dies festus rosarum; rosalia [ium]: ή τῶν δόδων έορτή.

rofenfingerig, fulgens roseis digitis: δοδοδάπτυλος Tov.

Rofengarten, = gebuid, = hede, rosarium; rosetum; ό ροδών οδ. ροδεών [ώνος].

Rofengewinde, guirlande, sertum roseum : to bodiνον στέμμα [ατος].

Rosentnospe, calix rosae: ή τοῦ δόδου nálvs.

Rofentrand, corona rosacea: o bodove, bodivos oreφανος | - einen R. fragen, redimîtus sum rosa: στεφανούμενον είναι δόδοις |- R. bei Ratholifen, sphaerulae precatoriae: τὸ πουμβολόγιον (neugriech.)

Rofenlippen, = mund, labra quae rubent rosis: tò δόδεον στόμμα.

Rosenöl, oleum rhodinum; o. rosaceum: τὸ ὁόδινον έλαιον.

Rosenpomade, ceratum ex rosa factum: ή dodis Tidos].

rosenroth, roseus: bodeog bodoeidn's [és] | - s., bas M., rubor roseus: το φοδοειδές.

Rosenstock, strauch, f. Rose.

Rofenstrauß, fasciculus florum rosae: ή φόδων δέ-Gun.

Rosenwangen, imbe, color egregius: το φοδωπόν. Rosenwaffer, aqua rosata: to bodeov to bodivov φάρμακον το δοδωτόν.

Rofenwein, rosatum : o boditys olvos.

Rosenzeit, tempus quo rosae florent: ὁ τῶν δόδων καιρός.

roficht, roseus: ¿odosidns [és].

Rosine, acimus passus: ή σταφίς ή άσταφίς ή στα-

Rosinentveint, passum (sc. vinum): o σταφιδίτης olvog.

Rosmarin, ros maris; ros marinus: ή λιβανωτίς [idos].

Roß, mit ben Aufammensegungen, f. unter Bferb.

Rogbach, Rosbacum; Hippocrene.

Rogtamm, f. Pferbehandler. Roft, I) am Eifen 2c., rubigo; ferrago; aerago: ò los - II) R. gum Braten, craticula: ή έσχαρα· τὸ τή-

roften, trahos [traxi, ctum] rubiginem; obducors [etus] rubigine : lovodat | - fpruchm., alte Liebe roftet nicht, pristinus amor non moritur: o nalaiog koog

ούν ἀπόλλυται. Rostfarbe, rubigo: to rooma lodes.

Rostfled, macula ex rubigine concepta: h unlig lo-Snc.

roftig, rubiginosus; aeruginosus: loidns [es]. Roftod, Rostochium | - Adj., Rostochiensis.

roth, ruber; rufus; russeus; rutilus; rubicundus: έρυθρός φοινίκειος [ov] | - chv. r., subruber; rubicundus: ὑπέρυθρος | - r. haar, capillus rutilus: ή θρίξ [τριχός] πυθρά | - ber foldes hat, rufus: πυδρός | - bas rothe Meer, mare Erythraeum: ή Ερυθρα θάλασσα | - r. werden, rubesco³ [bui]; rubesco³ [factus, heri]: ἐρυθραίνεσθαι ἐρυθριάν | - r. machen, rufo¹: ἐρυθραίνειν φοινίσσειν | - jmdn r. (erröthen) machen, elicio³ [cui, citum] ruborem cui: έρυθραίνειν | - r. frin, rubeo2: έρυθρον είναι φοινικίζειν.

rothbadig, genis rubentibus: ἐρυθρὸς τὰς παρειάς. Rothbart, barba rutila; ahengbarbus: ὁ χαλκοπώ-

you [ovos].

rothbraun, badius: πυζόός δούσιος [ov].

rothgelb, fulvus: havdog.

Rothgießer, fusor aerarius: o yalnozoog.

rothhaarig, rufus; capillo rutilo: ξουθρόπομος [ov] πυδρόθοιξ.

rothfopfig, capite rutilo; rufus: nvobos. Rothfopf, rufus; capite rutilo; o avosos.

Rothlauf, erysipelas [atis]: to egidnua to equalπελας [ατος].

Rothichimmel, equus albus subrubens: o fordoστιπτος ίππος.

Rothschwang, sylvia thorace argentata: ὁ ἐρίθακος ὁ φοινίκουρος.

Rothstein, f. Röthel.

Rothtanne, pinus abies: દેરિલંગ ή άδόην.

rothwangig, genis rabentibus: φοινιποπάφειος [ov]. Rotte, Abtheilung eines heeres, manipulus; turma: ή σπείρα· ίλη | - f. v. a. haufen, f. b.

Rottenführer, = meifter, decurio: ο της ίλης ήγεμών

[ovos]. rottenweise, catervâtim; manipulatim; turmatim:

ομιληδόν : ίλαδόν. Rotterbam, Roterodamum; Roterdamum | - Adj.,

Roterdamensis

Rot, mucus; excrementa [ôrum] narium: ή βλέννα. ή κόρυζα δ λέμφος.

roßig, mucdsus: βλεννώδης [ες]. λεμφώδης [ες]. Rollell, Rotomagus | - Ginm., Rotomagi.

Rouffillon, Ruscino [onis]; Rosciliana.

Route, Routine, f. Marich, Reiseroute; Fertigfeit. Roberedo, Roborêtum; Roverâtum.

Rovigo, Rhodigium.

Rohalift, amicus regis: o τοῦ βασιλέως φίλος. Rubin, carbunculus; rubînus : & Luxulung [ov].

Rubrif, pars; caput [pitis]; ratio: to µέρος [ovg]. tud)108, nefarius; impios; scelestus; improbus: ἀνό-

σιος [ον] · ἀσεβής [ές] · ἀθέμιστος [ον] | - Adv., nefarie: avogios etc.

Ruchlosigicit, impietas; improbitas; nefas; facinus nefarium: τὸ ἀνόσιον ἡ ἀσέβεια ἡ πονηρία | - εδ für eine M. halten, dûco³ [xi, clum] esse nefas: ἡχεῖ-

σθαί τι άνόσιον.

rudbar, vulgātus; pervulgatus; pervagātus; notus; διαβόητος περιβόητος φανερός | - r. werden, vulgor1; evulgor1; divulgor1; exec4 [ii, itum] ob. emano1 in vulgus: διαδίδοσθαι· διαθουλλείσθαι· έπφέρεσθαι.

Rud, auf einen, une impetu: µıç doun.

rudweife, carptim: διαλιπών (ούσα, ον) χρόνον.

Rudel, (3. B. Hirsche), (cervi) complures; grex; mul-

titado; ή ἀγέλη.

Ruder, contus: o egermós. ή κώπη | - bad R. füh= ren. teneo' [aui, ntum] gubernaculum: πυβερνάν tt | - fig., (f. b. a. oberfte Leitung), gubernsculum; clavus imperii: ή κυβέρνησις άρχη | - bas A. füh= ren, am M. figen, praesum [praefui, -esse] summae rerum: προεστημέναι της πόλεως.

Minderbant, transtrum; to tvyov o tvyos to ochua. Ruderer, Ruberfnecht, remex: & egétige nonglatigs - bie R., remiges: οἱ ἐρέται· πωπηλάται.

rubern, I) a., f. forfrubern | - II) n., remigo1; navigo' remis: ξεέσσειν' κωπηλατείν' ύπηρετείν ξλαύνειν την ναύν | - s., das M., remigatio; labor remigandi: ή ύπηρεσία: ή κωπηλασία.

Ruberichiff, navis quae remis agitur: τὸ ὑπηρετικὸν

πλοΐον.

Muberichlag, pulsus [as] remorum: o nivolog. Ruberstange, contas: o novtos to algutgov.

Ruberwerf, remi [orum]: τὰ ἐρετμά.

Rübden, rapulum: τὸ γογγύλιον τὸ γογγυλίδιον.

Mübe, rapa; rapum: ή γογγύλη· ή γογγυλίς [ίδος] - weife M., beta alba: ή βουνιάς [άδος] | - rothe W., beta nigra: το σεῦτλον το τεῦτλον.

Rübefamen, brassica napus: ὁ ὁάφανος.

Rüchblich, respectus [ûs]: τὸ ἀναβλέπειν ἡ ἐπιστροφή | - auf etw. einen R. thun, respicio3 [spexi, ctum] qd: ἀποβλέπειν είς τι.

1. Rucken, ber, tergum; dorsum: rò vatov ò varog | - jmbm bie Ganbe auf ben R. binben, religo1 manus post tergum: περιαγαγείν τινι τα χείρε είς τούπισθεν καί δησαι | - jmon auf ben R. nehmen, accipio [cêpi, ptum] qm in tergum: vorizecoal τινα | - auf bem R. liegen, cubo l [bui, bitum] supînus: υπτιον κατακείσθαι. υπτιον γίγνεσθαι - Rudgrathogeschwulft, rhachiophyma: τὸ ὁαχιόπυμα.

imbn, die Keinde im R. angreifen, aggrediors [gressus] qm aversum, shostes aversos; caedoⁿ [cecîdi, caesum] terga hostibus: ἐπιτίθεσθαί τινι ἐξόπισθεν, =οπισθεν, «κατά νώτον |- ben A. fehren, averto3 [ti, sum]: τα νώτα δούναι τα νώτα δείξαί τινι · αποστοέφεσθαι | - bon Colbaten, (f. b. a. fliehen), do' [dedi, datum] terga: ἐπιστρέψαι τὰ νῶτα. τραπηναι:, στραφήναι είς φυγήν | - jmom ben R. Ichren, obverto3 [ti, sum] tergum cui: έπιστοέφειν τά νῶτά τινι | - fig., discêdo3 [cessi, ssum]; abeo4 [ii, itum] a quo: anostoépesodal tiva | - etw., das Baterland mit bem R. anfeben, relinquos [liqui, lictum] qd,= patriam; verto3 [ti, sum] solum: άπολείπειν τι, την πατρίδα | - hinter imbe R., clam quo: λάθοα τινός | - ben M. frei haben, tutus sum a tergo: ἐν ἀσφαλεῖ είναι· ἀσφαλῶς ἔχειν πρός τι.

2. ruden, I) a., moveo2 [movi, motum] loco suo: κινείν προκινείν | - an ctw. r., admoveo2 ad qd: προςκινείν τινι' προςάγειν τινί | - zurcht r., bene colloco : διατάττειν' συντάττειν | - Jindin den Kopf Jurecht r., coërceo' qm: voudeteiv tiva. coopooilζειν τινά | - II) n., moveo2 me; moveo2 me loco: είκειν· παραχωρείν | - naber r., proprius accêdo3 [cessi, ssum]; appropinquo1; appeto3 [tii, tîtum]: έπελθείν προςπελάζειν | - an jmb8 Stelle r., succêdo 3 in locum ejs: διαδέχεσθαί τινα | - in eine höhere Stelle r., promoveor' in ampliorem gradum; ascendos [di, sum] in altiorem gradum: προάγεσθαι | an einen Ort r., accedos ad qm locum: moogeogeσθαι=, επιέναι τινί - and einem Orte r., proficiscor3 [fectus]=, egredior's [gressus] loco: ¿ξελαύνειν] mit bem Beere aus einem Orte r., edaco' [xi, ctum] copias ex loco: έξάγειν | - in bas Relb, gegen ben Keind r., proficiscor3 [fectus] ad bellum, sadversus hostes: ἐκστρατεύεσθαι· ἰέναι ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

Mückendarre, rachitis: ή φαχίτις νόσος.

Rückenhalt, (Schut), subsidium; receptus [ûs]: 7 βοήθεια· έπιβοήθεια· ο βοηθός | - einen IR. gewäh= ren, sum subsidio: είναι βοηθόν | - einen A. an jmd haben, habeo2 receptum in quo: ὑπάρχει μοί τις έφεδρος, εβοηθός.

Rückenmark, medulla spinalis: ὁ δαχίτης, νωτιαίος μυελός.

Rudenschmers, notalgia: ή νωταλγία.

Mudfall, (einer Krantheit), lebris recidiva: ή ὑποτροπή · παλιγκοτία | - cinen R. befommen, recido 3 [idi, sum] in cundem morbum: παλιγκοτία περιπεσείν.

Rudfrad)t, onus [eris] quod in reditu vehitur; ò yópos νόστιμος τα φορτία νόστιμα.

rudgangig, eine r. Bewegung machen, (von Soldafen), recipio3 [cêpi, ptum] me; refero [retuli, relâtum, referre] gradum ob. pedem: ἀναχωρείν' ὑποχωοείν · ἀπελθείν οπίσω | - r. machen, facio3 [fêci, factum] irritum; rescindo8 [scidi, scissum] οον ποιείν τι διαλύειν τι | - r. merden, fia factus, fiéri] irritus; cado [cecidi, casum] in irritum: ἄνυ-ρου γίγνεσθαι· διαλύεσθαι· παταλύεσθαι.

Rudgang, Rudfehr, reditus [as]: ή ἐπάνοδος ή υποστροφή ή υποχώρησις | - rudgangige Sache, res ad irritum redacta: ή κατάλυσις.

Rüdgrath, spina: ή ģάχις [εως] ή ἄκανθα [ης]. Rüdgrathsgelent, sphondylus: o coovovdvlog.

άπουρυπτόμενος, εάπουρυψάμενος.

Rudfehr, stunft, reditus [ûs]; reditio: n enavodos.

ή υποστροφή ή άνακομιδή.

rudlings, =tvarts, retro: υπτιος όπίσω | - bon hin= ten, a tergo: κατά νώτα· ὅπισθεν | - imon τ. an: greifen, adorior [ortus] qm aversum: ¿mutideodal 2. Rugen, Infel, Rugia. τινα όπισθεν.

Rüdmarich, reife, reditus [as]; receptus [as]: ή έπανοδος ή αναχώρησις | - auf bem R., in reditu:

εν επανόδω.

Rudidyritt, einen R. thun, refero [retuli, -latum, -ferre] pedem: ἀναχωρείν ἐπὶ πόδα | - fig., non sto 1 promissis: ἀνακρούεσθαι πρύμναν.

Rudfeite, pars aversa; tergum: τὰ ὅπισθεν ἡ ἐναντία | - Die R. bee Bapiere, charta aversa: τὸ ὅπι-

σθεν τοῦ χάρτου.

Rudficht, respectus [as]; ratio: o loyog o vnoloyog - R. nehmen auf etw., habeo respectum ad etc.; respicio3 [spexi, spectum] qd; habeo2 ob. dûco3 [xi, ctum] rationem ejs rei: λόγον ποιείσθαί τινος άπο-Blenew noos ti | - feine R. auf etw. nehmen, negligo3 [glexi, clum] qd: παρ' ούδεν τιθέναι τι άμε-λείν τινος [- in R., respiciens; ob. burch ad; quod attinet ad; od. burd ab, de: κατά τι είς τι | - in jeder R., ab omni parte; omni ex parte: πάντη παντελώς | - in einiger R., aliqua ex parte: μέρος τι κατά τι μέρος | - ohne R. auf, nulla rei ratione habita; οὐδένα λόγον ποιούμενός τινος | - ohne alle R. hanbeln, facio3 [feci, factum] omnia ad libidinem: είνη πράττειν.

rudfichtlich, f. b. Vor.

rudfichtlos, in quo nullius ratio habetur; immodestus; protervus: οὐδένα λόγον ποιούμενος άπηνης [ές] · απαραίτητος [ov] | - Adv., nullius ratione habita; immodeste; preterve: ἀπηνῶς ἀπαραιτή-

Rücksichtlosigkeit, immodestia; protervitas: τὸ ἀπη-

νές το απαραίτητον.

Mudil, sedes aversa: n & & Evartias Edga.

Rücksprache, über etw. nehmen, colloquor3 [locatus] cum quo de re; communico qd cum quo: ή άναnolvoois.

rückständig, residuus: ἐπίλοιπος [ον] · δέων [ονσα,

02

Rudstand, pecunia residua: tò leippa tò elleippa. το απόλειμμα.

rückwärts, I) (nach hinten zu), retro : öniodev els tà οπισθεν' οπίσω | - r. fleuern, inhibeo navem remis: οπίσω πλείν | - r. gebogen, resupinus: υπτιος υπτιάζων | - f.b. a. jurud, (f. die Zusammensehungen mit d. B.) | — II) von hinten, f. rücklings.

Rudweg, reditus [ūs]: ή ανοδος· ή κάθοδος· ή πάλιν όδός | - ben R. nehmen, redeo [ii, itum]: άνα-

zwoeiv.

Rüdwirfung, bon etw. fein, oriors [ortus] ex re: vi-

γνεσθαι έκ τινος.

Miidzug, reditus [ûs]; receptus [ûs]; fuga: ή νπαγωγή · ή άναχωρησις - jum R. blafen, cano [cecini, cantum receptui: το άνακλητικον σημαίνειν | - ben R. nehmen, recipios [cepi, ptum] me: avazageiv απελθείν οπίσω.

rude, f. roh.

Mudhalt, ohne R., ingenue; libere; aperte: ovder Ruge, animadversio; reprebensio; ignominia: ή αλτίασις ή αίτία ή μέμψις [εως].

> 1. rilgen, animadverto3 [ti, sum]; ulciscor3 [ultus]; vitupero¹; reprehendo³ [di, sum]: αἰτιᾶσθαι ἐπαιτιασθαι | - etw. an jmbm r., reprehendo3 [di, sum] vitium ejs: μέμφεσθαί τινί τινος.

ruhmen, praedico1; orno1 ob. effero [extuli, elâtum, efferre laudibus: δοξάζειν επαινείν έγκωμιάζειν. εύλογείν - fehr r., effero qm magnis laudibus; praedico i qm miris laudibus: ὑπεφεπαινεῖν ὑπεφφνῶς δοξάζειν τινά | - fich r., effero me gloria: ἐπαίρεσθαι φιλοτιμείσθαι | - fich einer Cache r., glorior1 re: ἐπαίρεσθαί τινι· φιλοτιμεϊσθαι ἐπί τινι· καυ· χασθαι ἐπί τινι | - s., das R., gloriatio; praedicatio: ὁ ἔπαινος ἡ εὐλογία | - bas ft. feiner felbst, jactatio; ostentatio: ἡ καύχησις ἡ ἀλαζονεία | - biel N. bon etw. machen, circumfero [circumtuli, -lâtum, ferre] qd praedicatione: δεινόν ποιείσθαί τι κομπάζειν περί τινος.

rühmlich, laudabilis; dignus laude; honestus; egregius: alveróg · nalóg · evaleng · Evoogos | - Adv., laudabiliter; cum laude; gloriose; egregie: alve-

τως · καλώς etc.

Ruhmlichkeit, laus: το καλόν· ή άξία· ή σεμνότης

ntos].

rühren, I) (bewegen), moveo' [movi, motum] : nevelv τι· διακινείν τι | - weder hand noch Fuß r., sedeo [sêdi, sessum], ut ajunt, compressis manibus: zaθησθαι ούδεν ποιούντα άργείν | - weber Band noch Fuß r. fonnen, captus sum omnibus membris; ἀσθενής, ἄδρωστον είναι τὰ ἄρθοα | - fld) nicht r., quiesco [quiêvi, -êtum]: ήσυχίαν άγειν, εξιείν άτοεμίζειν | - f. v. a. umrühren, peragito'; misceo2 [cui, xtum]: χυχάν ταράττειν τορυνάν | - f. b. a. treffen mit etw., tango' [tetigi, tactum]: πλήττειν τινά τινι | - ber Bilt r. mich, tangor3 de coelo: κεoannonagar, nedannoholegagar | - pour Blike derührt, fulmine ictus: ο, ή κεραυνοβλής [ήτος] | - wie bom Donner gerührt, attonitus: ἀπόπληκτος [ov]: καταπλαγής [ές] | - bom Schlage gerührt werden, corripior³ [correptus] spoplexiâ: ἀποπλήττεσθαι |f. b. a. schlagen, die Trommel r., tympanizo': τυμπαvigeiv.

II) fig., fanfte Bemuthebewegungen erregen, moveo2; commoveo2; permoveo2; tango3 [tetigi, tactum]: natanlav. Eminlav. teyyeiv | - fich burch etw. r. lassen, commoveor² qua re: κατακλασθήναι την καςδίαν.

rührend, movens animum; mollis: Donvodns [es] enalgutinog' deivos |- in den rührendsten Aubdrücken, mollissimis verbis: λόγοις θρηνωδεστάτοις: δεινοτάτοις.

Rührholz, stelle, rudis; rudicula: το τάρακτρον ή τορύνη το κύκηθρον.

ruhrig, navus; industrius: evegyog enimeling [ég].

Rührfraut, gnaphalium: ro yvaqaktov.

Rührung, motio od. commotio animi; motus [ûs] animi; miseratio: ή κύκησις [εως]· ή συμπάθεια. το έλεεινον | - R. über etw. empfinden, moveor [motus re: πασχειν τι την ψυχην | - ohne At., frigidus: σκληφός ψυχρός.

Hulps, ructus [ús]: to fosvyua žovyua. rulpfen, ructo1: έρεύγειν έρυγγάνειν.

rümbfen, die Nase, corrûgo¹ nares: μυπτηρίζειν σιμοῦν ἀνασιμοῦν | - über imbn od. etw. die Nase r., suspendo² [di, sum] qm od. qd naso: μυπτηρίζειν, σιμοῦν τινα od. τι.

Müssel, rostrum; proboseis: τὸ ὁτύγχος [ove] ἡ ποονομαία | - Ν. des Ciephanten, manus [ûs]: ἡ ποοβοσχίς [ίδος]: χείο [χειοός].

Riffelden, rostellum: to ovygiov.

Müffelfafer, curculio: ò took [towyós] ò xís [xiós].

Ruftbaum, Rufter, f. Ilime.

rüstett, paro'; apparo'; comparo'; instruo's [struxi, ctum]; orno'; ordino': παρασμευάζειν' έτοιμάζειν' εὐτοεπίζειν τι - sid dir Neise r., paro' iter: παρασμευάζεσθαι ἐπὶ την πορείαν | - dum Kriege r., pāro's, adparo's, comparo' bellum: παρασμευάζεσθαι τὰ πρόςτὸν πόλεμον.

Rüfthaus, stammer, armamentarium: ή όπλοθήκη.

ที่ ธนะของิทุ่นทุ.

rüftig, robustus; strenuus; impiger: ἐξόρωμένος ἡωμαλέος | - Adv., strenue; impigre: ἐξόρωμένως.

Rustigfeit, robur: ή δώμη· ή άκμή.

Rüftung, armātus [ûs]: ἡ παρασμενή | - Waffen, arma [orum]: τὰ σμενή ' ὁ ὁπλισμός | - bie bem Feinde abgenommene M., spolia [orum]: τὰ σπύλα τὸ σπύλευμα | - bie R. anlegen, indŭo³ [ŭi, ûtum] arma: ὁπλίζεσθαι ἐξοπλίζεσθαι.

Rüftvagen, essědam; carrus: ἡ ἄμαξα σιενοφόρος. Rüftzeug, supellex [lectilis, f.]: τὰ ὄργανα.

rütteln, agito¹; peragito¹; quatio³ [quassi, ssum]; quasso¹; σείειν τινάσσειν τωράττειν τι.

Ruf, Laut der Stimme, vox: ή φωνή ή φθογγή | das Aufen, vocâtus [ûs]: ή κλήσις | - daff. in engerer
Bedeutung, Antrag zu einem Amte, munus oblatum:
ἡ κλήσις | - einen A. an imdu ergehen lassen, osseros
[obtüli, oblâtum, ossero] munus oui: ἐπικαλείσθαι
προσκαλείσθαι | - einen K. erhalten, vocor ad munus:
καλείσθαι | μετακαλείσθαι ἐπὶ τάξιν τινά |
einen K. annehmen, accipio [cêpi, ptum] conditionem: ἀναδέχεσθαι», ὑποδέχεσθαι τάξιν τινά.

II) f. b. a. Berede, Gerücht. f. b. 9898.

111) f. b. a. Meinung (bef. gute) Anberer von und, sama: ή δόξα | - guter A., sama; bona existimatio: ή καλή δόξα ή εὐδοξία ή εὐδοκίμησες | - soliecheter A., infamia: ή κακή δόξα ή κακοδοξία | - αυδερενείτετε A., celebritas samae: το πολυθούλλητου | - in gutem A. stehen, bone audio : εὐδοξεῖν εὐδοκιμεῖν καλῶς ἀκούειν | - in übsem A. stehen, male audio : ἀδοξεῖν κακοδοξεῖν κακοᾶς ἀκούειν | - in sehen sama κακοτα ἀκούειν | - etw. auf seinen guten A. halten, do ' [dedi, datum] qd samae: δοξγεσθαι καλῆς δόξης.

rufell, νόσο¹: φωνεῖν· φθέγγεσθαι | - laut r., clamo¹; γοσίferor¹: ἀναβοὰν· όξεία τῆ φωνῆ χοῆσθαι | - jmbn beim N. rufen, appello¹ qm nomine: καλεῖν τινα τῷ ὁνόματι | - jmbn zu fld) r., arcesso³ [sîvi, sîtum] qm: προςκαλεῖν· παρακαλεῖν | - jmbn zu einem Umte r., offero [obtūli, oblātum, offere] conditionem ob. muous cui: μετακαλεῖν τίνα ἐπὶ τάξιν τινα | - bu fommfi wie gerufen, in tempore venis; opportune te mihi offers: ἥπεις εἰς καλόν, εἰς καιοόν | - s., buð M., clamor: ἡ βοἡ ὁ φθόγγος· ἡ κλῆσις.

Ruhe, tranquillitas; quies; otium; vita otiosa; pax: - Adv., quiete: ἡσύχως etc. | — II) ohne Gemuthöἡ ἡσυχία· ἡ ἡοεμία· ἡ παῦλα· ἡ ἀνάπαυσις | - M. beivegung, quietus; tranquillus; placidus: ἤσυχος

bor imb haben, habeo² otium a quo; οὖκ ἐνοχλεῖσθαι ὑπό τινος | - ſeine M. haben, semper ägo³ [êgi, actum] qd et molior¹; ἀσχολίαν₂, πράχματα ἔχειν |- M. haten, quiesco³ [quiêvi, -êtum]: ἡσυχίαν ἄγειν, εἔχειν | - ſaβ mid in M. mitte me!: ἔα με | - imbm feine M. ſafien, ucgeo² [ursi] qm de re: ἀσχολίαν₂, πράχματα παρέχειν τινί | - M. gebieten, impĕro¹ silentium: κελεύειν σιγήν | - ſid) zur M. begeben, eo⁴ [îvi, 'tum] ad quietem; co⁴ dormîtum: κατακοιμᾶσθαι· κοιμᾶσθαι· ἀναπανίεσθαι· κατευνάζεσθαι-zur M. eingehen, [], v. a. ſterben), acquiesco³; ἀναπανίεσθαι· καταπανέσθαι τοῦ βίον | - ſid) zur M. ſegen, conſĕro [contūli, collâtum, conſerre] me in otium: ἡσυχάζεσθαι.

teidenschaftioser Bustand, tranquillitas animi;
 animus tranquillus: ἡ ἀταραξία· ἡ εὐκολία· ἡ εὐδία] - Μ. haben, fruor³ [fructus] tranquillo animo
et quiete: εὐκόλως ἔχειν· εὐκολίαν ἔχειν.

Muhebant, sedile: ὁ κλιντής [ῆςος] ὁ ἀνηκλισμός. Muhebette, lectus; lectulus; grabatus [ûs]: ὁ σκίμπους [ποδος].

ruhen, ohne Bewegung sein, non möveor² [môtus]:
ησεμεῖν ἡσυχίαν ἄγειν, εἔχειν | - auf etw. r., nîtor²
[nîsus u. nixus] re: ἐπερείδεσθαί τινι ἐνιδοῦσθαί
τινι | - bah. unthātig sein, quiesco³ [quiêvi, -êtum];
jaceo²: ἀργεῖν | - bie Basseu rion πόλεμον.
situm] arma: ἀναπαύειν τὸν πόλεμον.

II) sid erhoten quiesco³ [quiêvi, êtum]; requiesco³; do¹ [dĕdi, dătum] me quieti: παύεσθαι ἀποπαύεσθαι ' καταπαύεσθαι | - jundn r. lassen, jubeo² [jussi, ssum] ηm respirare et conquiescère: παυλαν διδόναι, παρέχειν τινί | - bah. (s. υ. a. schlass), quiesco³; requiesco³: καθεύδειν τοιμάσθαι κατακοιμάσθαι | - sanst ruhe beine Asche, molliter ossa tua cubent; sit tibi terra levis: κούφη σοι χθών ἐπάνω πέσοι!

Ruheorf, » plah, tranquillus ad quietem locus; portus [ûs] (otii): ἡ ἀνάπαυλα [ηs] το ἀναπαυστήσουν.

Ruhepuntt, intermissio; intervallum: ἡ παῦλα [ης].
ἡ ἀνάπαυσις τὸ ἀνάπαυμα | - R. in ber Rede, distinctio: ἡ ἀνάπαυσις|- οἡμε R., uno tenore: συνεχῶς ἐφεξῆς.

Muhefib, domus [ûs] ad requiescendum otio aetatis dedicata cui; ὁ ἀναπαυστήριος θώνος τὸ ἀναπαυ-

στήριον.

Muhestand, otium: ή σχολή· ὁ βίος ἀπράγμων |jmon in den M. derseken, permitto [mīsi, ssum] otium
oui: ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν πραγμάτων, ετῶν λειτουργιῶν |- sid in den M. begeben, remöveo 2 [môvi,
motum] me a negotiis publicis: παύεσθαι τῶν πολιτικῶν πράττοντα χαίρειν ἐᾶν τὰ πολιτικά.

Ruheftätte, tranquillus ad quietem locus ; sepulcrum: τὸ ἀνάπαυμα ἡ ἀνάπαυλα.

Ruhestörer, turbator; homo turbulentus ob, seditiosus: ὁ ἀνής στασιαστικός νεωτεροποιός.

Ruhestunde, hora ad quietem data: ή παυλα [ηs]. ή

άναπαυλα ό σχολής καιρός.

Muhetag, dies ad quietem datus: ἡ ἄπρακτος ἡμέρα. ruhig, quiêtus; tranquillus; pacâtus; sedâtus; placidus; otiosus: ἡσυχος [ον] · ἄθόρυβος· ἄθορυβητος [ον] | - r. [cin, fld r. berhalten, quietus sum; quieseo³ [quiêvi, êtum]: ἡσυχάζειν · ἡσυχίαν ἄγειν · -Adv., quiete: ἡσύχως etc. | — II) ohne Gemulths-beivegung, quietus; tranquillus; placidus: ἤσυχος

[ov] souolos [ov] | - r. sein, sum animo tranquillo: runden, rotundo : στρογγυλούν γογγυλεύειν | - sid sevent | - sein, placide fero [tüli, r., rotundo i me; glober in speciem orbis: συστρέlâtum, ferre] qd: πάσχειν», φέρειν», ἀνέχεσθαί τι ήσύχως, εραδίως - nicht r. fein, sollicitus sum de re: ταράττεσθαι περί τι | - Adv., quieto animo; tran-

quille; placide: ήσυχως ήσυχίως.

Ruhm, laus; gloria: τὸ κλέος ἡ εὔκλεια ἡ εὐδοξία· δόξα | - Jum R. gereichen, sum laudi: κόσμον φέρειν καλον είναι | - nach R. ftreben, quaero3 [quaesîvi, sîtum] laudem: όρέγεσθαι, έφίεσθαι δόξης | - R. einernten, pario's [peperi, partum] mihi laudem : δόξης τυγχάνειν - ohne R. gu melben, quod vere praedicare possum [potui, posse]: ανευ μεγαλαυχίας.

Ruhmbegierde, studium laudis; cupiditas gloriae: n

δόξης έπιθυμία ή φιλοδοξία.

ruhmbegierig, cupidus gloriae ob. laudis: φιλόδοξος [ov] | - r. fein, ducor3 [ctus] gloria; trabor3 [tractus] studio laudis; φιλοδοξείν δόξης επιθυμείν fehr r. fein, flagro 1 cupiditate laudis : φιλοδοξότατον είναι.

ruhmgierig, f. b. bor.

Ruhmliebe, f. Ruhmbegierbe.

ruhmlos, inglorius; obscurus: άδοξος ατιμος άνώvouos | - bon Dingen, f. unruhmlich.

ruhmredig, Ruhmredigfeit, f. großprahlerifch, Großprablerei.

Ruhmfucht, f. Ruhmbegierbe.

ruhmboll, f. rühmlich.

ruhmwürdig, dignus gloria ob. laude; praestans gloria: ἐπαίνου ἄξιος θαυμαστός κάλλιστος | - Adv., gloriôse: θαυμαστώς.

Ruhmwürdigkeit, praestantia: τὸ θαυμαστόν τὸ

μεγαλείον.

Muhr, dysenteria: ή δυςεντερία ή λειεντερία | -bie M. haben, uror [ustus] dysenteria: λειεντερείν - ber bie R. hat, dysenterious: dugenteginos [on] δυςέντερος [ον].

Muin, ruina; exitium: ή φθορά ή διαφθορά.

Ruine, Ruinen, parietinae; muri diruti: τὰ έφείπια τα λείψανα.

ruiniren, pessum do' [dedi, datum]: nadalgeiv anollova | - f. auch Grund.

Rumor, f. Lärm.

rumpeln, crepo [[pui, pitum]: wooeiv nooreiv Doουβον αποτελείν.

Rumpf, truncus: ὁ πορμός τὸ στέλεχος [ovs].

1. rund, rotundus; globôsus; orbiculâtus: στρογγύλος γογγύλος περιφερής [ές] | - r. machen, rotundo: γογγύλος περιφερής [ές] | - r. machen, rotundo: γογγύλεύειν τι | - uneig, es imbm r. abifologen, praecise nego¹ cui: ἀρνεῖσθαί τι | - e8 r. herausiagen, libere profiteor² [fessus]: άπλως είπειν τι· μηδεν ύποστειλάμενον είπειν τι. 2. Rund, das, orbis: o núnlos.

φεσθαι.

Rundgesang, versus a singulis in orbem decantandi: τὸ σκολιόν (μέλος) | - cinen it. anstimmen, canto!

in orbem: σπολιον άδειν.

Rundung, rotunditas: ή στρογγυλότης [ητος]. δ nunlog.

Rungel, rûga: ἡ ὁντίς [ldos]: ἡ στολίς [ldos]: ἡ φαο-nls [ldos]] - R. befommen, rugo ' (me): ἡικνούσθαι: Svoovodai. gaonidevedai | - bie Stirn in R. gieben, f. rungein.

rungelig, rugosus: δυτιδώδης [85], δυσσός, στολιδώδης [ες] | - r. werden, corrûgor : φιανούσθαι φυσούσθαι · φαρκιδούσθαι | - r. maden, ruge1: όντιδοῦν φαρκιδοῦν.

rungeln, rugo'; corrûgo': ὁυτιδοῦν · φαρκιδοῦν τι bie Stirne r., contraho' [xi, ctum] frontem: gvvoφουούσθαι:, άνασπαν τας όφους.

rungelvoll, rugôsus: συνοφουούσθαι έπαίρεσθαι.

rupfen, jmbn, vellico1 qm; evello3 [velli, vulsum] . pilum cui: tilleiv. entilleiv ti | - einen Bogel r., evello3 pennas avi: τίλλειν ὄρνιθα | - fig., (f. b. a. jmbn prellen), emungos [oxi, netum] qm argento: ἀπομύττειν τινά | - s., bab M., vellicatio: ή τίλοις [εως] ὁ τιλμός.

Rupfzange, volsella: ή τοιχολαβίς [ίδος].

ruppig, f. armfelig.

Mug, ber, fuligo: ή αθθάλη ο αθθαλος 1 - boll R. fuliginosus: ἀσβολώδης [ές].

rugia, fuliginosus; fuligineus: αίθαλώδης [ες] άσβο λώδης [ες] λιγνυώδης [ες]. Rugland, Russia | - Cinto., Russi | - Adj., Russicus.

Ruthe, virga; ferula: r δάβδος ή δαπίς [ίδος] | jmbin bie R. geben, caedo3 [cecidi, caesum] qm virgà: ὁαβδίζειν», ὁαπίζειν», ἐπιδὸαπίζειν τινά | - bie R. befommen, caedor3 virgis: δαβδίζεσθαι δαπίζεσθαι· επιδοαπίζεσθαι | - ber R. entwachsen fein, jam adultus sum: ήδη έν ηλικία είναι | - unter ber Mr. halten, coërceo2 qm severius: natsiqueiv tivá |unter ber R. stehen, severius coerceor': είναι ὑπό τινι υπήμοον είναι τινι | - II) R. als Längenmaß, decempeda: ή κερκίς [ίδος]· ὁ κάλαμος.

Ruthenfraut, ferula: o vaodne [nuos].

Ruthenmaß, decempeda: ή neguis [idos] · o naλαμος.

Ruthenschlag, streich, einen R. imbm geben, caedo3 [cecidi, caesum] qm virga: δαβδίζειν δαπίζειν. έπιδοαπίζειν.

rutichen, labor3 [lapsus]; repo3 [psi, ptum] genibus: όλισθαίνειν όλισθάνειν.

Ruffel od. Lille, Insulae [arum].

Rhowick, Rysvicum; Risvicum.

Saal, oecus; exedra; atrium: τὸ αύλειον τὸ ἀνώ- Saame, f. Same. γεων [ω] | - ein fleiner Saal, atriolum: το μιπρον αύλειον. Caale, &f., Sala.

Saar, Mi., Saravus.

Saarbrud, Saravi Pons | - Adj., Sarapontanus.

Saarlouis, Arx Ludovici ad Saram.

Caaf, satio; sementis; seges [ĕtis]; messis: ἡ σπορά· ὁ σπόρος· τὸ σπέρμα· ὁ σπορητός | - bie S. bestellen, sacios [fêci, sactum] sementem: σπείρειν.
 Caatbohne, saba seminâlis: ὁ κύαμος σπόριμος.

Saaterbse, pisum seminale: τὸ πίσον σπόριμον.

Saatfeld, -land, hefaeted Feld, seges; segetes: ή σπόοιμος γη· ή χώρα.

Saattorn, grânum seminâle: ἡ Δήμητρος ἀπτή. Saattand, f. Saatfeld.

Caatzeit, tempus [öris] sationis; sementis: δ σποοητός τὰ σπόριμα.

Cabbat, sabbatum: τὸ σάββατον.

Cabbatfeier, sacra sabbatina [orum]: ὁ σαββατισμός.

Sadje, I) Ding, res: τὸ χοῆμα· ἡ οὐσία.

II) Geräthschaft, Besit, res; våsa sorum]; supellex [lectilis]: το χοημα το κτημα | - in seinen S. nicht ordentitch sein, negligo s [lexi, ctum] rem familiarem: αμελώς έχειν περί τὰ ἐαυτοῦ.

III) [. v. a. Begebenheit, res (gesta): το πράγμα [ατος] το γενόμενον το γεγενημένον | - btr hergang ber Sache, ordo rei gestae: το γενόμενον το πράγμα | - nad Beidaffenheit ber S., pro re (natà): κατά την φύσιν κατά το γενόμενον.

IV) f. b. a. Gegenstand des Handelns, Sprechens ιε., res; propositum: το πράγμα ο λόγος | - das gehört nicht zur S., hoc nihit ad rem: οδοδεν προς έργον παίρεργά έστι ταυτα | - zur S. schreiten, νόπιο είναι επίλει το πράγμα επιχειοείν το πράγματι.

V) f. b. a. Angelegenheit, res; negotium: το πραγμα [ατος] · τὸ ἔργον | - fich um feine G. befummern, curo res meas: ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐαυτοῦ | - id) bin meiner G. gewiß, non fallor3 [falsus]; certe scio4; habeo 2 rem exploratam: ακοιβώς είδέναι τι | - un= verrichteter S. abziehen, abĕo* [ĭi, ĭtum] re infecta: ἄπραπτον ἀπελθεῖν|- cð ift bie S. imds, est c. gen.: Fore tivos Fore noos tivos | - 3. B., es ift die S. bes Richters, judicis est: έστι του δικαστού | - es ift meine G., meum est: ¿µòv ἔργον (ἐστί) | - bas ift nicht meine G. (f. b. a. es fommt mir nicht gu, ich liebe eð nicht), non meum est: οὐκ ἐμὸν τοῦτο τὸ ἔργον. ούδεν προςήκει μοι τούτων ού φιλώ ούκ άγαπώ - gemeinschaftliche G. mit imbin machen, communico' causam meam cum quo: κοινωνείν τών τινος πραγμάτων · κοινή τινι πράττειν τι | - jmb8 6. führen, defendo3 [di, sum] causam cjs: συνδικείν τινι | - in einer S. geminnen, obtineo 2 [aui, utum] causam : vinav dingu |- feine G. bertieren, cado3 [cecidi, casum] causa: ήττασθαι δίκην· βλάβην οφείλειν.

Sacherflärung, interpretatio rerum: ή έξήγησις πεel τῶν πραγμάτων.

fad)fällig, werben, eädo³ [cĕcĕdi, câsum] causâ; perdo³ [dĕdi, dǐtum] litem: ἡττᾶσθαι τὴν δίκην δίκην ὀφείλειν.

Sadfülle, copia rerum: ή εύπορία πραγμάτων.

Cachgebachtniß, memoria rerum : τὸ περὶ τὰ πράγματα μνημονικόν.

fadgemäß, positus in natura rei: ἐπιτήδειος [ov]. Sadfemuer, intelligens rerum: ὁ ἐμπείρως ἔχων ὁ ἐμπειρίων ἔχων.

Freund, beutich - lat.-griech. Worterb.

Sadifenninis, scientia ob. cognitio rerum: ή έμπειοια πολιών πραγμάτων.

sachfundig, intelligens rerum: είδως [νία, ός]. Sachregister, index [icis] rerum: ὁ πίναξ τῶν πραγ-

μάτων. Sachsen, Saxonia | - Bewohner, Saxones | - Adj., Saxonicus.

fachte, f. leife, langfam.

fadyberftändig, průdeos rerum: είδώς [νῖα]. ἔμπειοος τῶν ποαγμάτων.

Sadyberstand, prudentia; intelligentia rerum: ἡ έμπειρία.

Sachwalt, f. Anwalt, Befchaftsführer.

Eat, saccus: ὁ σάπνος ὁ δύλαπος | - S. bon Leber, culĕus; follis: ὁ ἀσκός | - (J. b. a. Beutel), marsupium: ὁ μάρσιππος | - uneig., (J. b. a. Hobenfat), serotum: ὁ πηρίν [ἰνος] · τὰ ὁ οχίπεδα | - (J. b. a. Gaffe ohne Ausgang), fundula: ἡ ὁδὸς ἀνέμβατος · τὸ χωρίον ἀνέμβατον | - in S. unb Afche (b. h. trauernb), sordidâtus: πενθῶν.

Sadband, vineŭlum sacci: δ δεσμός του σάκκου. faden, in einen Sad füllen, ingĕro³ [gessi, stum] sacco: ἐνσάττειν εἴς τι.

Sadgaffe, f. Sad.

Cadleinwand, linteum crasso filo: o σάκκος.

Sadpfeife, utrieulus: δ αδλός δ βόμβυξ [nos]. Sadpfeifer, utrieularius: δ άσκαύλης.

Cadtrager, bajulus: ὁ ἀσκοφόρος ὁ φορτικός.

Sacramentum, sacramentum : ή τελετή.

Sacristal, aedituus: ὁ ἱεροφύλαξ [κος] · ὁ νεωκόρος.

Sacristei, sacrarium: τὸ ἄδυτον· τὸ ἱερατεῖον. Sadducaeus: οἱ Σαδδουκαῖοι.

Sadebaum, juniperus Sabina: το βράθυ [vos].

Säbel, (mit Zusammenschungen), f. Schwerdt. Säbelbeine, crura vara: τὰ δαιβά σκέλη (- jübelbei»

nig, varus; cruríbus varis: δαιβοσκελής [ές]. Sådyeldhen, rescula; sarcinula: τὸ πραγμάτιον | f. a. Rieinigleit.

Cathen, sacculus; folliculus: το σάπκιον θυ-

fäden, imbn, insuo" [ui. ûtum] que in culčum: ἐνδήσαντα ἀσκῷ ἱ[πτειν εἰς τὴν θάλασσάν τινα.

Cacularfeier, -fest, f. Jubelfeier.

Säcularifation, burch Umschreibung mit bem Folg. fäcularifiren, exauguro'; făcio' [fêci, factum] profânum: έξαιρεῖσθαι τὰ ໂερά.

Saemann, Saer, sator: ò onogevrés [ov]' ò ono-

οεύς [έως].

faen, I) a., semino'; sero' [sevi, satum]: σπείρειν διασπείρειν [— II]n., sero'; spargo' [sparsi, sum] semen; ingero' [gessi, stum] semen solo: σπείρειν [- fprůchw., wie du fach, so wirst du erndten, ut sementem feceris, ita metes: ὅπως ᾶν σπείρης, οὕτω καὶ θερίσεις [- s., dað ⑤., satio: ἡ σπορά' ὁ σπόρος.

Säczeit, tempus [ŏris] sationis; sementis: δ σπορητός. Säftthen, succi [ôrum]: τὸ φαρμάκιον ἐκλεικτόν.

Sage, serra: ὁ πρίων [ονος] | - ffeine S., serrala: τὸ πριόνιον.

Sageblatt, lamina serrae: τὸ τοῦ πρίονος ἔλασμα. Saulengang, porticus [as]: τὸ περίστυλον τὸ πετὸ πέταλον.

Sagebod, machina serratoria: τὸ πῆγμα πρὸς τὴν πρίσιν.

Sagefifch, squalus pristis: ή πρίστις [εως].

fageformig, serrâtus: ποιονοειδής [ές] ποιονώδης [85] | - Adv., serrâtim: πριονοειδώς.

Eagemehl, -spane, seobs: τὰ πρίσματα· τὸ πρίωμα: τὸ ἔκβοωμα πρίονος.

Sagemühle, machina qua trunci arborum in asseres dissecantur: o πρισίμυλος.

fagen, I) a., seco1 [cui, ctum] ob. disseco1 serra: πρίειν · διαπρίειν | - II) n., dûco3 [xi, ctum] serram: πρίειν | - s., bas G., serratûra: ή πρίσις.

Sagezahn, dens serrae: οἱ πριστήρες ὁδόντες.

Camerei, semina [um]: τα σπέρματα.

fammtlid), ad unum omnes; universi; omnes ac singuli: άπας σύμπας [ασα, αν] · άθρόος [ον].

Sänfte, lectica: τό φορεΐον· φέρετρον· ή κλίνη. Sanftentrager, lectfearius : o poperopogos.

Sanger, cantor; modulator vocis et cantûs; figuri. poëta: ὁ ώδός· ὁ μελωδός· ὁ κιθαρωδός | - Gan= gerin, cantrix; poëta: ἡ ψάλτρια ἡ ἄδουσα.

Sangerchor, chorus canentium: ὁ τῶν ἀδόντων χό-

gog.

fättigen, satio 1; saturo 1; expleo 2 [plêvi, plêtum]: 20οεννύναι τινά· χορτάζειν τί τινος | - fith f., satior | feine Begierde f., satio' libidines: ἀποπληφούν τάς

Sättigung, satietas; saturitas: ή πλησμονή ὁ κόρος. fauberlich, adv., munde: zadaoios - fig., clementer: πράως.

faubern, f. reinigen.

fauerlid), acidulus; subacidus; oξώδης [eg] οξάλιος [ov]- f. fchmeden, sum acidulo sapore: όξώδη [ες] είναι.

fauern, facio3 [fêci, factum] acidum : ¿vuovo ti] bas Brobt f., fermento1: ¿vuov ròv aprov.

Säufer, potor; potator; homo ebriosus: o gelonoτης ο ποτίστατος | - Sauferin, potrix; mulier ebriosa: ή φιλοπότις [ιδος].

Saugamme, natrix: ή τίτθη τιτθίς [ίδος] ή τροφός ή θηλάστρια.

faugen, praebeo2 mammam cui; admitto3 [misi, fagen, dico3 [xi, ctum]; loquor3 [locatus]; edico3; ssum] qm ad ubera; alo3 [lui, ltum] qm uberibus: θηλάζειν τιτθεύειν τι.

Säugerin, f. Caugamme.

Saugethier, animal good fetus uberibus alit: to coor γαλακτοτροφούν το ξώου τιτθίζου - bie S., mammalia [ium]: τα ζωα τιτθίζοντα.

Säugling, (infans) lactens: Onlagonevog [evn, evov]

fattifd), spurcus; obscoenus: vixog vivos | - f. Be= fen, spurcitia; ή ὑηνία· ὑωδία | - Adv., spurce: vixws.

Saule, columna; signum; statua: ή nlov [ovos] o στύλος ή στήλη.

Saulenfuß, spira; basis: o στυλοβάτης [ov].

ρίστωον.

Saulengefims, cymatium: ή στεφάνη.

Ganlenhalo, bypotrachelium: το ύποτραχήλιον της ornang.

Caulenfnauf, fopf, capitalum; to niovonoavov.

Saulenordnung, genus [eris] columnarum : τὸ γένος στηλών.

Caulenichaft, scapus: ò orolog.

Caulenftellung, dispositio columnarum: ή διαταξις τῶν στηλῶν.

Sanlenftuhl, stylobates: ò στυλοβάτης [ov].

Saulenweite, intercolumnium : τὸ μεσοστύλιον.

Cantenwert, columnatio: of orvlot.

faumen, I) mit einem Saum berfeben, circumsuo3 [sui, sûtum]: μοασπεδούν λεγνούν τι | - II) f. b. a. zau= bern, f. b.

faumig, f. faumfelig-

Caure, aciditas; sapor acidus: ή όξύτης [ητος]: το őgos [ovs] | - etw. Caures, acidum; to ogu.

faufeln, susurro1: wedvolter | - s., bas G., susurrus [ûs]: ὁ ψιθυρισμός τὸ ψιθύρισμα.

Saffian, alûta Turcica: ή βύρσα Τουρκική.

Saffor, earthamus tinctorius: ή ανήμος.

Safran, crocus; crocum: ò noonog.

Safranfarbe, color croceus: to ngonsov youna. fafranfarbig, sgelb, croceus: nooneos [ov] noonoδης [ες] · προπωτός.

Saft, succus: o rolog o onog | - S. ber Purpurschnede, sanies purparea: ή unuls πορφύρας | - fig., ohne S. und Rraft, exsanguis; enervâtus: énveveuοισμένος ψυχρός.

faftgrün, Adj., prasinus; colôre prasino: ποάσινος [ον] πρασινοειδής [ές].

faftig, faftreich, =boll, succosus; plenus succi: zvλώδης [sg] εύχυλος [ov] έγχυμος [ov].

[aftlo9, exsanguis; jejūnus; arīdus: azvlos [ov] άχυμος [ον].

Saftröhre, an Gemächsen, fistula succi: o ablog zv-Loong.

Sage, die, fâma; rûmor; memoria; historia fabulâris: ὁ λόγος · ἡ φήμη | - f. a. Gerücht.

eloquor3; narro1; profiteor2 [fessus]; pronuncio1; praedico1; assevero1; λέγειν φάναι | - f., daß nicht c., nego': ού φάναι λέγειν ότι ού etc. | - id) fage ja, âjo; affirmo¹; φάναι καταφάναι κατανύειν - imbm etw. zu f. haben, (ihm etw. f. wollen), volo [volui, velle] colloqui cum quo: βούλεσθαι λέγειν τινί τι - biel gu f. haben, multa dicere possum [potui, posse]; magna sum auctoritate: núgrov slvar agysiv |jmbn etw. f. laffen, facio3 [feci, factum] qm dicentem: ποιείν τινα λέγοντα |- jmbm etw. f. laffen, (ibn benachrichtigen), facio 3 qm certiorem de re: dyyéllews, έπιστέλλειν τινίτι - bas mögen fle fich gefagt fein taffen, hoc illis dictum est etc.: τοῦτ' ἔστι προς, κατ' αύτούς τούτω πείθοιντο | - fein Wort f., taceo2: μή yougew | - man f., bag it., dicunt; tradunt; ferunt

m. b. acc. c, inf.; dicitur; traditur, ferturm, b. nom. e. 1 inf.: λέγεται | -| id) fage dir, laß dir f., narrâbo tibi; audi: άκουε δή | - so zu f., ut ita dicam: ός ἔπος εἰπεῖν | - was foll das f.? quid hoc sibi vult?: τί τοῦτο θέλει; | - bas hat nicht biel zu f., hoc leve est: τουτ' ού μέγα δύναται ούδεν πράγμα | - bas hat etw. gu f., hoc est aliquid : gore re | - ich will nicht f., ne dicam: un ort | - fage, fagte ich, fagte er, (ale Gin= fchattung in der Nebel, inquam; inquit; sit: έφην έφη· ήν δ'έγώ· ή δ'ός· ή δ'ή | - wie man su f. bflegt, ut ajunt; ut dieitur: ως φασιν | - s., da& ., dietio; sermo; verba; ol lóyot.

Eago, medulla cycae: ὁ ἀπὸ τοῦ κόϊκος καρπός.

Sagobaum, spalme, cycas: o nors [11105].

Sahlweide, salix caprea: ή ἰτέα.

Sahne, f. Rahm.

Saintes, Mediolanum Santonum; Santonica Urbs.

Saintogne, Santonia; Santonum Tractus | - Einiv., Santones [um].

Caitchen, fidicula: το χορδάριον.

Caite, chorda; nervus: ή χορδή· το νευρίον ο μί-Tog | - in bie G. greifen, tango's [teligi, tactum] nervos: κρούειν - ψάλλειν τὰς χορδάς | - fig., geinbere G. aufziehen, f. auffpannen | - bie G. zu hoch fpannen, excêdo3 [cessi, ssum | modum: μείζους του προςήποντος τας απαιτήσεις ποιείσθαι.

Saiteninstrument, fides [ium]: ro zogdorovov ro

ψαλτήριον.

Saitenflang, sonus chordarum ; cantus [us] fidium:

ό τῶν χορδῶν φθόγγος.

Saitenspiel, sides [ium]: o nedagiouog. ro walua. το προύσμα |- bas G. lernen, disco 3 [didici] fidibus: μανθάνειν αιθαρίζειν - Das G. fpielen fonnen, scio* fibibus: είδέναι πιθαρίζειν.

Caitenspieler, fidicen: ò waltne [ov] · ò waltne [hoos] | - Sattenspielerin, fidicina: η ψάλτρια.

Salamanca, Salmantica.

Calamanber, salamandra : ή σαλαμάνδοα.

falariren, f. befolben.

Calat, acêtarium: τὰ τρώξιμα έν όξει βαπτόμενα. τά όξηρά | - Calaffraut, olus [eris] acetarium; lactûca salîva: τὰ τρώξιμα [ων] · ή σέρις [εως].

Salbe, unguentum: τὸ μύρον τὸ μύρωμα | - mit S. parfumirt, delibûtus unguentis: μυρίπνοος.

Calbei, salvia officinalis: ò σφάκος το έλελίσφα.

falben, ungo3 [unxi, unctum]; inungo3: akeiqeev ri τινά· έντρίβειν τί τινά | - s., bas G., f. Galbung.

Calbenbuchfe, vas unguentarium ; narthêcium ; ή μυοοθήκη το μυράλειπτρον ή μυρίς [ίδος].

Calbenhandler, in, unguentarius, -a: à uvoonci-

Salbung, unctio; inunctio: o uvolauos nuvowais. Caline, die, saliaae [arum]: τὰ άλοπήγια [ων] αί alvuides [wv].

Calisburh, Sarisberia; Salisburia.

Calmiat, sal ammoniacus: τὸ άμμωνιακόν.

Salon, f. Saal, Zimmer.

Calonifi, (Theffalonid), Thessalonica | - Adj., Thessalonicensis.

Calpeter, sal petrae: τὸ νίτρον τὸ άλίνιτρον.

Salpetergrube, fodina salis petrae: ή νιτρία. falutiren, f. begrufen, prafentiren (bas Bewehr).

Salitzzo, Salutiae [arum].

Salve, tormenta [ôrum] honoris causa emissa: ή καννονοβόλησις [εως].

Salz, sal: o als [alos] | - C. werben, abeat [ii, ĭtum] in salem: γίγνεοθαι άλα | - fig., f. b. a. Wig, (Beift, sales: of áλες | - attlfched S., sales tiucti Attico lepore: of ales Arrinol.

Salzad), Fl., Invavus.

Salzader, vêna sälis: ή φλέψ άλιμος. Salzbrühe, salsura: ή άλμη ή άλμαία.

Salzburg, Juvavia; Juvavum; Salisburgum | - Adi .. Juvavensis; Salisburgensis.

falgen, salio4; condio4 ob. conspergo3 [spersi, sum] qd sale; aspergos salem out rei: aligew ti | - s., bas S., salitūra: ή αλισις ὁ αλισμός.

Salzfaß, salinum: to alodorstov. ή alia.

Salzfleisch, caro [carnis] sale condita: τὰ κρέα άλμη τεταριχευμένα.

Salzgeschmad, sapor salis : tò áluvgóv.

Salzgrube, fodina salis: τὰ άλοπήγια [wv].

Salzhandel, negotium salarium: ή έμπορία άλών.

fallig, salsus: άλμυρός άλματος άλυκός ! - f. ichmeden, sum salsi saporis: γεύμα έχειν άλός ob. άλμυρόν.

Salzigfeit, salsitudo; salsedo; ή άλμυρότης ή άλμη. Salgforn, sfornden, granum salis: το ψηγμα άλός. Salzfuchen, placenta sale condita: rò eninector.

Salzlake, salsamentum; muria: ή άλμαία ή άλμη. Salzmagazin, horreum salis: ή ἀποθήκη άλων.

Calzquelle, aquae salsae: τὰ άλοπήγια [wr].

Salzfaule, columna salis: ή στήλη άλός. Calgfieber, qui salem coquits: ò alonnyog.

Salgfiederei, officias salaria : τὰ άλοπήγια [ων].

Salzfohle, aqua salsa: ή άλμη.

Salgftetter, vectigal annonae salariae impositum: ò ἀπὸ τοῦ ἀλὸς φόρος.

Salzberfauf, f. Salzhandel.

Sadyberwalter, praesectus annonae salariae: ò éniμελητής τῶν ἀλῶν.

Salzwaffer, aqua salsa: ή άλμη· ή άλμαία. Salzwerk, salinae [arum]: τὰ άλοπήγια [wv].

Salzzoll, portorium annonae salariae impositum: 70 τέλος άλός.

Sambre, Sabis [is].

Same, ber, semen [inis]: τὸ σπέρμα [ατος] ὁ σπόgos -in b. S. gchen, abeo [ii, itum] in semen : έκσπερματούσθαι | - ben G. in die Erbe ftreuen, mando1 semen terrae: σπέρμα δίπτειν· σπείρειν· σπερμαίvery | - fig., f. b. a. Urfache, Urfprung, semen; stirps: ή ἀοχή· αίτία | - S. der Zwietracht, semina discor-diarum: ἡ τῆς ἔριδος αίτία, -ἀοχή | - S. der Zwie-tracht unter den Bürgern ausstreuen, söro³ [rui, etum] discordias civiles: αίτίαν παρέχειν της έριδος τοις πολίταις.

Samenbehalter, = gehaufe, vasculum seminis: zo περικάρπιον.

Samenfluß, profluvium genitale: ή γονόβοια.

Samenfern, semen [inis]: τὸ σπέρμα.

Samenforn, f. Caatforn.

Samenstaub, pollen: ή παιπάλη.

Camenthierchen, bestibla spermatica: τὸ ξωάριον τὸ σπερματικόν.

jammeln, lego3 [legi, lectum]; colligo3; conquiro3 [quisîvi, sîtum]; congero3 [gessi, stum] in unum locum; coacervo1: συλλέγειν· συνάγειν· άθροίgew I - eine Armee, ein Geer f , comparo ! exercitum : άθροίζεινε, συλλέγειν στρατόν | - r., fich f., augeor? [auctus]; cresco3 [crêvi, crêtum]: άθροίζεσθαι συλλέγεσθαι | - fig., colligo me (animam): συναyeigeodai. ovreiveodai |- s., bas S., f. Sammlung.

Cammelplat, locus quo omnes conveniunt: ή συνα-Cammet, holosêricum: à exautros · to olosqueior

- bon S., holosericus: olognoixóg.

Sammetband, fascia holoserica: ή ταινία όλοσηounn.

Sammetfleid, rod, vestis holosêrica: ή στολή όλο-

Sammetweber, textor holoserici: ὁ ὑφάντης ὁλοσηогной.

Sammler, ber, qui qd legit, conquîrit: o ovlloyevs [\$005].

Cammlung, lectio; collectio; conquisitio: ή σύλλεξις ή συλλογή ή συμφόρησις | - eine G. bon Beitragen (an Getb) beranftalten, facio3 [feci, factum] collationem: Foavov noisiodai | - bas Gesammelte, · thesaurus; corpus [oris]: το συμφοσημα.

fammt, f. mit | - f. und fonders, f. fammtlich.

fammten, holosericus: olognomos.

Camstag, dies Saturni: τὸ σάββατον.

Sanction, fanctioniren, f. Bestätigung, bestätigen.

Sand, arena; glarena; sabulum; saburra: ἡ ψάμμος · ή άμμος · ή ψάμαθος | - fig., imbn S. in bie Augen streuen, objicio [jêci, etum] glaucomam ob oculos eui; facio [seci, factum] fucum eui: percnizerv tiva | - etw. auf S. bauen, pono3 [posui, positum] fundamenta cjs rei tamquam in aqua: olnodoμείν τι ώς έπὶ ψαμάθω.

Candale, sandalium; crepida; solea: το σανδαλον το πέδιλον.

Candarad, sandaruca; ή σανδαράκη· ή σανδαράχη.

fandartig, arenaceus: ψαμμοειδής [ές].

Sandbant, syrtis: ή σύρτις [sos] το στήθος [ovs] ή ταινία.

Sandberg, mons arenae: το ψαμμώδες όρος.

Sandboden, solum sabulosum: ή ψαμμώδης γή.

Sandbudfe, =fag, theca pulveris scriptorii: ή άμμο-

Canberde, sabulum; terra sabulosa: ή ψαμμώδης

Canbgebirge, montes arenae: τὸ όρος ψαμμώδες. Candgrube, arenaria: ὁ ψαμμαθών [ῶνος].

Sandhaufen, acervus arênae: τὸ ψάμμου σώρευμα ό ψάμμου σωρός.

Samengange, viae seminâles: ò σπερματικός πόσος. | Sanbhugel, tumulus arênae; arena exaggerata: τὸ έρμα [ατος].

fandidit, arenaceus: ψαμμοειδής [ές].

fandig, arênôsus; sabulosus: ψαμμώδης [ες] άμ-

μώδης [ες] · ψάμμινος [ov]. Candforn, εförnden, grånum arenae: το ψαμμίον ο ψάμμου χονδρος το ψάμμου ψήγμα.

Sandläufer, ein Bogel, glareola: o niynlog.

Sandland, ager sabulosus: ή ψαμμαθώδης χώρα. ή ψαμμώδης γη.

Sandmann, venditor pulveris que pavimenta consperguntur: ὁ ψαμμοπώλης | - [brüchwörtt, ber S. fommt, somnus obrêpit: ὁ ὑπνος προςέφπει.

Sandstein, lapis arenaceus: o ψάμμινος λίθος.

Sanduhr, clepsydra: ή αλεψύδοα.

Sandwüste, toca deserta atque arenosa: o dis, div

έρημος ή άνυδρος.

[auft, lênis; mollis; placidus; mîtis; mansuêtus; elêmens: ἡοεμαῖος ἡουχος [ον] μαλακός πραῦς οδ. πρᾶος [εῖα, ὖ] | - εἰπ [. Σοδ. mors placida: δ θάνατος πρᾶος | - ein f. Bermeis, castigntio clemens: ή ἐπιτίμησις πραεία | - Adv., leniter; molliter; placide; clementer: πράως · μαλακώς · ήσυχα · ησύχως | - f. aufsteigend, (3. B. Hügel), molliter assurgens: το ήρεμα πρόςαντες | - jmbn f. behandeln, placidius tracto qm: χρησθαί τινι πράως | - f. ents [chlummern, obdormisco [mîvi, mîtum]: xaraxotμασθαι ήσυχα, εήσυχως.

Sanftheit, lenitas: ή πραότης [ητος] ή πραύτης [nros] 1 - S. des Gemuthes, ingenium fene od. mite:

ή της ψυχής πραότης.

Sanftmuth), mens placida; mores placidi; lenitas animi: ή εύκολία ή εὐοργησία ή άχολία | - mit S., placide; leniter: πράως φιλανθρώπως ευκόλως. fanftmuthig, placidus; mollis; lenis: πραύς οδ. πράος [εία, αν] ήπιος μειλίχιος | - Adv., placide; leniter: πράως φιλανθρώπως.

Sang, f. Befang.

fanguinifd), f. feurig, übertrieben.

Sanitatecollegium, collegium medicorum: ή των λατρών βουλή.

Cansfouci, Villa Sansusiensis.

Santander, Fanum Sti Andreae.

Scone, &f., Arar faris].

Sappeur, cunicularius: o téntor [ovos]. o onanaνεύς [έως].

Sapphir, sapphirus; η σάπφειρος.

Caragoffa, Caesaraugusta: Caesarêa Augusta | -Adj., Caesaraugustânus.

Cardelle, clupea encrasicolus: ή ἀφύη ή σαρδίνη. ή τριχίς [ίδος].

Carber, ein Ebelftein, sarda: o σάρδιος (λίθος).

Sarbonhy, ein Ebelftein, sardonyx: o oagdorvs [vxos].

Sarg, arca; loculus; sarcophagus: δ σορός ή νεκοοθήκη· ο ή σαοκοφάγος | - ein Ragel jum G. causa mortis: ή τοῦ θανάτου αἰτία.

Sarfasmen, facetiae acerbae: τα σκώμματα of σαρκασμοί.

farfastisch, acerbus; mordax: σαγκαστικός.

Sartophag, sarcophagus: ή σαρκοφάγος (σορός).

Safan, Satănas: ὁ Σατάν [ανος]· ὁ Σατανας [α]. Satire, satira; carmen satiricum: τὸ ποίημα σατι-

gexóv. fatirisch, satiristren, 5. sathr.

Satisfaction, f. Genugthunng.

[aff, sătur; (cibo) satiatus: μεστός πλήφης [ες] ἐμπλησθείς [εῖσα, ἐν] | - Λαν., sat; satis: ἄδην ἀρνούντως ἰνανως | - [muchen, f. fāttigen | - [id) f. effen, expleo² [plêvi, plêtum] famem: πορέννοθαί τινος ἐμπίπλασθαί τινος | - id) habe [. baran, satis est: ἐξαριεῖ μοί τι ἀγαπω τινι | - id) habe [min od. ctw. [., satietas cjs rei tenet² [nui, ntum] me; taedet² me cjs rei: ἄχθεσθαί τινι | - id) befomme ctw. [., satietas cjs rei căpit³ [cêpi, captum] me: ἐμπλησθηναί τινος | - nicht [. merden fönnen, non possum [potui, posse] satiari: ἄπληστον είναί τινος | - fld) an ctw. nicht [. fehen fönnen, etiam atque etiam considero¹ qd: θεὰσθαί τι ἀδιαλείπτως, εξπιμελώς.

Sattel, sella; ephippium: ἡ σάγη· τὸ ἐφίππιον τὸ ὑπηφέσιον | - jmbn αμδ bem S. heben, dejīcio³ [jèci, ctum] ηm (de) equo: ματαβάλλειν τινὰ ἀπὸ τοῦ ἵππου | - fig., depello³ [pūli, pulsum] ηm de gradu: ἐκβάλλειν τινὰ τῆς τιμῆς.

futtelfest, qui haeret in equo : ἔποχος [ον]. Sattelgurt, cingülum sellae : τὸ ἔποχον.

Sattelfissen, pulviaus sellae: το ύπηφέσιον. Sattelfnopf, umbo sellae: ή κεραία.

jatteln, bas Pjerb, impono³ [pösni, situm] sellam equo; sterno³ [strâvi, strâtum] equum: ἐπισάττειν στοωννύναι τον Ιππον | - ein gejattelteß Pjerb, equus stratus: ὁ ἴππος ἐστοωμένος.

Sattelpferd, equus sellâris: δ ΐππος σαγήρης. Sattelheng, strâta [δrum] equi: τὰ σκεύη [ῶν]. Sattheit, satistas: ὁ κόρος ἡ πλησμονή.

Sattler, artifex ephippioram (stragulorum): δήνιοποιός δάφματοπηγός.

fattfam, f. hintänglich, genug.

Sattsein, das, satistas: ή πλησμονή · ὁ κόρος.

Saturch, satureia: ή θύμβρα.

Sathr, Satyrus: δ σάτυφος. Satíra; carmen satiricum; cavillatio; irrisio: δ σιλλός το σκομμα.

fathrifd), ([pŏtiifd), satiricus; acerbus: σκοπτικός. fathrifiren, irrîdĕo² [rîsi, rîsum] qm acerbis facetiis: σκόπτειν, ἐπισκόπτειν τινά.

Sathripiel, fabila Satyrica; ò σάτυρος.

Sah, I) (Sprung), saltus [ûs]; impětus [ûs]: τὸ πήδημα | - einen S. thụn, sūmo [sumpsi, ptum] impetum: πηδαν διαπηδαν | - cinen S. in die höhe
thun, subsilio [lui] in altum: ἀναπηδαν.

II) (Bobenfah), sedimentum; crassamentum; faex: τὸ ὑπόστημα· ἡ ὑποστάθμη.

III) (ausgesprochener Gebante), enunciatio; sententia; positio: ή γνώμη το θέμα το δόγμα ο λόγος - S. in Schlüfen, conclusio: ὁ συλλογισμός | - etn. in Ginen S. fasen, complector | plexus | qd una comprehensione: συλλαμβάνειν τι ένι λόγο | - S. sür S. antworten, respondeo [di, sum] deinceps ad singula: ἀπουρίνεσθαι, ὑπουρίνεσθαι ἐφεξης.

IV) (Glieb in ber Mebe), pars orationis; incisio; incisum: τὸ κῶλον | - in ber Muste, locus: ὁ τόπος τὸ κῶλον.

V) (festgesehter Preis), pretium: ἡ τιμὴ τακτή | - f. a. Ginsas.

VI) (junge Brut), fêtus [ûs]: ή νεοττιά.

Sahung, f. Befet, Berorbnung.

Sabzeit, tempus [oris] pariendi: o rousros.

Sau, sus; porcus: ή σύς, ύς [ύός]· γρομφίς [ίδος].

failber, mundus; nitīdus; lepīdus; elēgaus: καθάριος [ον]· κομψός γλαφυρός κόσμιος | - (hon.), egregius: σεμνός | - Adv., munde; lepide: καθαρίως etc.

Sauberfeit, mundities [6i]; elegantia: ή καθαριότης ή κομψότης [ητος].

Saubohne, vicia faba: à nύαμος.

Sauborste, sêta suilla: ἡ μήριγέ [γγος]· ἡ ὕστριγέ [γγος].

Sauçe, f. Brühe.

Cauerampfer, rumex acetosa: ἡ ὀξαλίς [ίδος]. Cauerbrunnen, fons acidae aquae; fons acidus; aquae acidae: τὰ ἔδατα ἔμπιαρα, ≤ὀξηρά.

Sancrei, spurcitia; spurcities: ή χοιρωδεία ὑωδεία. Sancrhonig, axyměli: τὸ ὀξύμελι [ιτος].

Sauerflee, oxalis acetosella: ἡ ὁξαλίς [ίδος].
Sauerfohl, -fraut, capita alba concita et acêto saleque condita: τὰ λάχανα τεταριχευμένα.

fallern, acesco3; coacesco3: δξίζειν δξύνεσθαι. Sauerstoff, oxygönium: τὸ δξυγένιου.

Sauerteig, fermentum: ή ζύμη το ζύμωμα.

faufen, bom Bieh, pôto¹: πίνειν λάπτειν δοφείν.
Ελκειν | - übermäßig trinfen, poto¹; obrūo³ [rai, rūtum] me vino: ὑποπίνειν φιλοποτεῖν ἀμυστόπίνειν ἀμυστίζειν | - s., daß S., potatio; perpotatio; ἡ πόσις [εως] ἡ ἀμυστις [ιδος] ἡ φιλοποσία.

Saufgelag, = gefellichaft, f. Trintgefellschaft.

Saufhaud, gančam: τὸ κωθωνιστήριον. Saugeferfel, porcus lactens: ὁ δέλφαξ ὑπόμαζος.

Sangefertet, porcus lactens: δ δεκφας υπόμαζος. Sangefamm, agnus lactens: δ άμνδς ὑπόμαζος.

faugen, I) n., sûgo⁸ [xi, ctum]; bǐbo³ [bǐbi, bǐbī-tum]: βδάλλειν· ελκειν· μυζάν | — 11) n., sûgo³ (mammam matris): θηλάζεσθαι | - f. laffen, von meibl. Perfonen, praebeo³ mammam cui: θηλάζειν· τιτθεύειν | - von Thieren, admitto³ [mîsi, ssum] ad

ubera: θηλάζειν | - s., bas S., suctus [ûs]: ή βδάλσις δ θηλασμός.

Sauhirt, subulcus: o συβώτης o συβότης [ov].

Eaujagd, venatio aprorum: ή τῶν καπρῶν-, ὑῶν ἀγρίων θήρα.

Saulache, volutabram: ή πυλίστος ή πυλινδήθος.

Eaum, margo [ginis]: τὸ κράσπεδον - der S. eines Kleides, extremus quasi margo vestis: τὸ κράσπεδον ἡ λέγνη.

Saumefel, asinus clitellarius: ή ἀστράβη.

Saumpferd, =roβ, equus clitellarius : δ σκευοφόρος εππος.

Saumfattel, elitellae [âram]: τὰ κανθήλια [ων] τὸ

σάγμα ή σάγη.

fallmfelig, tardus; lentus; negligens: ὁπνηρός βλάξ [απός, ον] βοαδύς [εἰα, ύ] | - Adv., tarde; lente: ὁπνηρῶς etc.

Saumseligkeit, tarditas: ἡ ὀκνηρία· ὁ ὅκνος· ἡ βλακεία.

Caumthier, f. Caumefel, spferb.

Canmutter, scrofa: ή γρομφίς [ίδος].

Caumur, St., Salmurium; Salmurus.

Cauriffel, rostrum suis: τὸ ὁύγχος.

Caus, in ber Nebensart: in S. und Braus leben, heluor¹; difnüo² [fluxi, xum] luxuriâ: ἐν πᾶσι βολβίτοις ξῆν.

faufen, strepos [pui, pitum]: δοιζείν δοιβδείν | -

Saufewind, homo levis: ὁ ἄνθρωπος πουφόνους ὁ ἐλαφρόνους.

Cauftall, suile: to voquestion.

Saubegarbe, f. Schutwache.

Cabe, Sau, Fl., Savns.

Cabohen, Sabaudia | - Adj., Sabaudious | - s., Carboherde, Sabaudus.

Scale, f. Tonteiter.

scalpiren, jmbn, deträho3 [xi, ctum] pellem capiti ejs: ἀποσκυθίζειν.

Ecandal, res mali (pessimi) exempli; res insignis infamiae: τὸ αίσχος ἡ πονηφία τὸ μιαρόν.

[candalöß, malí (pessimi) exempli: αλσχοός μιαρός. jcandiren, einen Bers, métior [mensus] pedes versûs syllabis: δυθμίζειν στίχον.

Scene, f. Buhne, Auftritt.

Scenerie, scenae [arum]: al σκηναί.

scenisch, scenieus: σκηνικός.

Scepter, sceptram: τὸ συῆπτρον | - fig., regnum: ή βασιλεία.

Schaar, manus [as]; globus: ή ἀγέλη· τὸ πληθος· ὁ ὅχλος· ὁ ὅμιλος

ichaarenweise, f. haufenweise.

Edabe, blatta: ή σίλφη ή μυλαβρίς.

Schabeifen, radula : ro guorgov.

[chaben, scabo3 [bi]; rado3 [rasi, sum] ; frico2 [cui, catum und ctum]: xvqv. xvqdeiv. xvveiv ri.

Schabenfraut, blattaria: o plopos.

Schabrate, f. Pferbebede, Cattel.

Chach, I) König, rex: ὁ βασιλεύς | — II) (Schach: ciosus: μαμόσινος [ov] ὁ δέθοιος [ov] | - [. fein, no spiel), làsus [às] latrunculorum: τὸ ζατομίνιον | - S. ceo²: βλάπτειν: λυμαίνεσθαί τι μακός ποιείν τι.

spielen, lûdo3 [lûsi, sum] latenneulis: παίζειν ζατοίπιον | - ⊗. bem Könige! cave regi: ποονόει βασιλέως.

Schachbret, tabula latruncularia: ai γραμμαί. Schacher, mercatūra sordīda: ή καταλλαγή.

[dachern, fácio3 [féci, factum] mercatûram sordidam: πράττειν καταλλαγήν.

[djadjmatt, (entfraftet), confectus; κατάπονος [ov]; ἀπειοημώς, ἀποκεκμηκώς [νία, ός].

Schachspiel, f. Schach.

Schachstein, latrunculus: ὁ πεσσός ἡ πεσσευζική ψήφος.

Schacht, puteus: ἡ σήραγξ[αγγος]. ἡ σύριγξ[ιγγος]. Schachtel, capsa; capsula: ἡ κάψα [ης]. ἡ δήκη. ὁ κάδος.

Edyachtelhalm, equisêtum; ή εππουφις [ιδος].

Chabe, Schaben, Verlegung, vitium: το παπόν· το σαθούν· ἡ λύμη | - cinen S. befommen, laedor [laesus]: βλάπτεσθαι |- fich S. thun, laedor [laesi, sum] corpus: παπόν λαβείν.

11) Machtheil, damnum; detrimentum; jactūra; dispendium; noxa: ἡ βλάβη· ἡ ζημία· ἡ συμφορά - μιπ Ν. gereichen, sum damno: ζημίαν φέρειν τινί - Ξ. erleiben, facio³ [fêci, factum] jactūram; accipio³ [cêpi, ptum] detrimentum: βλάπτεσθαι - jındm Ξ. thun, infēro³ [intūli, illātum, infēroē] damnum cui: βλάπτεν τινά κακῶς ποιεῖν - eð iti Ξ., daß κα, dolendum est quod etc.: λύπην ἐργάζεται λυπη-

por Eget | - f. a. Rachtheil.

[chaben, nöceo²; offício³ [fêci, fectum]; obsum [öbfui, obesse]; sum damo; inféro [intúli, illatum, inferre] damnum; afféro [attúli, allatum, afferre] detrimentum: βλάπτειν ζημιοῦν κακῶς ποιεῖντινα - υου Θαθμει, κακὸν εἶναι βλάβην φέρειν βλαβερὸν εἶναι | - [it] [i, caedo³ [cecídi, caesum] vineta mea: βλάπτειν, ζημιοῦν, κακῶς ποιεῖν ἐαντόν | ταδ [chabet bas ? quid obstat?: τί κολύει.

Chadenfreude, malevolentia: ἡ χαιοεκακία· ἡ ἐπιχειοεκακία· ἡ ἐπίχαοσις | - S. haben, gaudeo² [gavîsus] alienis malis: ἐπιχαίσειν τινί.

[dyadenfroh, malevolus: χαιφένανος · έπιχαιφένανος [ον].

[dadhaft, non integer; laesus; corruptus; vitiosus; ruinosus: σωθοός πλημμελής [ές] πεπηφωμένος [ον] ένδεής [ές].

Schabhaftigfeit, vitium: ή σαθοότης [ητος].

[chadlos, f. v. a. unschabhaft, unversehrt, f. v. WB.]—
II) feinen Berluft leidend, sine damno: ἀξήμιος [ov] ἀθώος [ov] | - jundu f. halten, restituos [ui, ûtum] damnum oui: ἐπτίνεω τωὶ τὴν βλάβην.

Schadloshaltung, compensatio: ή βλάβης Επτισις τὰ ἄποινα.

Schadlosigkeit, incolumitas: rò agquior.

ichabig, f. fragig, abgenugt. Edjächer, f. Miffethater.

Schächtelchen, capsula: τὸ θηκίου· τὸ κάδιου.

Schäde, f. Schede.

Echadel, calva; calvaria: τὸ κράνον· τὸ κρανίον. [άμαθία, nocens; noxius; nociturus: βλαβερός ἐπιβλαβής [ές] ζημιώδης [ές] καπός | - fehr f., perniciosus: καπόσινος [ον] · δλέθριος [ον] | - f. fcin, noceo²: βλάπτειν λυμαίνεσθαί τι παπώς ποιείν τι.

Schadlichfeit, vis nocendi: το βλαβερόν ή λύμη.

Schafchen, övicula; catulus ovis: τὸ προβάτιον | fpruchw., fein S. ind Trodene bringen, servio' utilitati meae: ὁομεῖν ἐπ' ἀγκύρας.

Schafer, opilio; pastor ovium; o noimin [évos]. ò προβατεύς [έως] | - Schäferin, mulier ovium custos:

η ποιμάντρια.

Schaferei, oviaria; pecus [oris] ovillum: ή έπαυλις [swg].

Schäfergedicht, shund, f. hirtengedicht, shund.

Schäferhütte, tugnrium opilionis : ή ποιμενική σκηνή.

Schäferleben, f. hirtenleben.

Schaferlied, carmen pastorale: το βουπολιπόν είδύλ-

Echaferfpiel, fabula pastoralis: τὸ δράμα ποιμενι-

Schäferstab, pedum: ή ποιμενική δάβδος.

Schaferstunde, tempus [oris] amori opportanum: o έρως [ωτος].

Schäferel, joeus: ή παιδιά παιγνιά.

fchafern, jocor1: nalzew | - f. a. fcherzen.

Edjalden, fleines Trinfgefaß, scutella: ή qualis [idos] το φιάλιον.

fchalen, detrabo3[traxi,ctum] putamen cui rei; decortico¹; delibro¹ qd: φλοίζειν λέπειν δέφειν | - βth f., desquamor¹: ἀπολέπεσθαι.

Chamel, sella; scabellum: τὸ ὑπόβαθοον ἡ ὑπο-

βάθοα.

[chamen, fich, pudet qm cjs rei; erubesco3 [bui]: aigyvvegdai riva evroenegdai rivos | - fich zu Tode i., conficior3 [fectus] pudore: καταπονείσθαι ύπ'

fdjanben, perunftalten, dedecoro1; deformo1: alogoνειν · καταισχύνειν · διαφθείσειν | - entehren, inûro3 [ussi, ustum] ignominiam cui; contamino qm: alσχύνην έργαζεσθαί τινι | - eine Frauensberson f., stupro1 quam per vim: φθείσειν=, διαφθείσειν γυ-

Schander, eines grauenzimmers, stuprator; constuprator: ò alogovino [ñoos]. ò poossis [éws].

idianolidi, turpis; foedus; obscoenus; spurcus; ignominiosus; flagitiosus; nefarius: αίσχρός ἀνόσιος [ov] · μιαρός | - ein f. Leben führen, turpiter vivo3 [vixi, ctum]: alszows znv | - schändlich! o indignum facinus!: alogov! | - Adv., turpiter; foede: alσχοώς · μιαρώς · άνοσίως.

Edianblichfeit, turpitudo; foeditas; obscoenitas; dedecus; flagitium: το αίσχος ή αίσχημοσύνη - biele S. begeben, facio3 [feci, factum] multa turpiter:

πολλά και αίσχοὰ έργάζεσθαι.

Schandung, eines Frauengimmers, vitiatio; vitium per vim oblatum: ή αίσχύνη ή φθορά γυναικός.

Scharfe, acies [ei]: to ofv [sog] h ofving [ntog] h δοιμύτης [ητος] - uneig., bem Beichmade nach, acritudo: acrimonia: ή απμή | - Strenge, severitas: ή δοιμύτης [ητος] γαλεπότης [ητος] τραχύτης [ητος]] - S. bee Gehore, aures acutae: η οξυηκοία | - S. bes Berftandes, acies ingenii: ή άγχίνοια ή φύσεως ίσχύς | - S. bes Bebachtniffes, memoria acris: ή μνήμης ίσχυς.

fcharfen, reddo3 [didi, ditum] acutum; acuo3 [cui, culum]: ogunein anovan bijyein | - Die Befege f. Schafhirt, f. Schafer.

intendo³ [di, tum] leges: τραχυτέρους ποιείν τοὺς vouovs | - einen Befehl f., severius pronuntio1 edictum: τραχύτερον παραγγέλλειν.

schätbar, schätenswerth, mas fich tagiren läßt, aestimabilis : τιμητός | - was geschätt wird, dignus aestimatione; hand spernendus; gratus: τίμιος πολυτίμητος [ον] πολλοῦ άξιος αξιοτίμητος [ον].

Schätzchen, f. Schat.

schätzen, I) allg. Werth ob. Zahl von etw. bestimmen, aestimo1; censeo2 [sui, sum]: τιμάν καθιστάναι τιμήν συντιμάσθαί τι | - geichätt werben, venio4 [veni, ntum] in aestimationem: τιμάσαθαι.

II) befond. 1) einen hohen Werth beilegen, achten, magni aestimo¹; diligo³ [lexi, ctum]; observo¹: τι-μάν· Θεραπεύειν τινά· έντίμως έχειν τι | - hoch, hoher, gering, geringer f., magni, plaris; parvi, mindris aestimo1: περί πολλοῦε, περί πλείονος ποιείσθαι, είγεῖσθαι παζ οὐδεν τίθεσθαι περί ελάττοvos ποιείσθαι, =ήγεισθαι | - für nichte f., pro nibilo habeo2: παζ ούδεν τίθεσθαι· νομίζειν τι ούδενός άξιον · καταφρονείν τινος |- 2) nach etw. f., mêtiors [mensus] ex re: ὁρίζεσθαί τί τινι· δοκιμάζειν τι έκ tivos | - fich etw. gur Chre f., duco3 [xi, ctum] qd mihi honori: έν τιμή άγειν τι | - s., bas Schaten, f. Schähung.

Schätzer, aestimator: o τιμητής [ov].

Schähung, aestimatio; census [ûs]: ή τιμή · ή τίμηois | - eine G. halten, ago's [egi, actum] censum : ποιείσθαι τίμησιν.

fchanmen, spumo1; ago3 [êgi, actum] spumas in ore; άφρίζειν άφρειν έξανθειν άφρώ.

Ediat, ovis: το πρόβατον ή οίς [olos].

Schafbod, aries [elis]: à notés à dovetés.

Ediaffell, pellis evilla: tò προβάτειον δέρμα τὸ κώδιον ή μηλωτή.

ichaffen, I) berborbringen, creo1; pario3 [peperi, partum]; fingo3 [finxi, fictum]: queiv noieiv | - 311 etto. geschaffen sein, factus natusque sum ad qd; idoneus sum ad qd: πεφυκώς πρός τι' έμφυης πρός τι.

II) beforgen, affero3 [attuli, allatum, afferre]; paro1; comparo1; conficios [fêci, fectum]; expedio4; emos [êmi, emptum]: πορίζειν · κατασκευάζειν · έργάζεσθαί τι [- nach einem Orte f., importo in locum: noulzer els zwolov | - fich jmbn bom Salfe f., amôlior qm: ἀπωθεῖσθαι ἐκποδών ποιεῖσθαι - jmbn aus bem Wege f., tollo3 [sustuli, sublatum] qm: exποδών ποιείσθαί τινα άναιρείν τινα.

III) arbeiten, agoa [egi, actum] qd: Egyov Exew was haft ou hier ju f.? quid tibi hie est negotii?: τί σοι μέτεστι των ένθάδε; | - jmbm zu f. machen, facesso3 [sîvi, sîtum] negotium cui; exerceo2 qm: πράγματα παρέχειν τινί.

Schaffleisch, caro [carnis] ovilla: τὰ προβάτεια κρέα. Edjaffiter, procurator peni; condus promus: o êniμελητής [ου] ο έπίτροπος | - Chaffnerin, procuratrix peni; η έπιτροπεύουσα.

Schafgarbe, achillea millefolium : rò aovoylwogov το πολύνευρον.

Schafhaufen, Scaphusia; Schaffhusia.

Schafheerbe, grex ovium: ή άγέλη οἰών,= προβάτων ή ποίμνη.

Schafhorbe, =hurbe, crates pastorales: ή προβάτων

Schafhusten, tussis sieca: ή βήξ βραγχώδης.

Chaffafe, caseus ovillus: ὁ προβάτειος τυρός ὁ άπὸ τῶν οἰῶν τυρός.

Edjaflamm, agna: ή άμνάς [άδος]. Edjaflaus, ricinus: o nootwo [wvos].

Chafleber, corium ovillum : χόριον τὸ ἀπὸ τῶν οίῶν. fchaflebern, factus e corio ovillo: έκ χορίου τοῦ ἀπὸ τῶν οἰῶν.

Schafmild), lac [ctis] ovillum: τὸ προβάτειον γάλα

[-lantos] Schafmift, stereus [oris] ovillum: ή προβατεία, ή άπο των προβάτων κόπρος.

Chafott, catasta: το πηγμα.

Schafpeld, als Rleibung, mastruca : ή σισύρα.

Ediaffcherer, tonsor oviam: ὁ τῶν προβάτων κουφεύς ' ὁ τὰ πρόβατα κείφων.

Ediafichur, tonsûra ovium: ή των προβάτων πουoά · ο πόπος | - S. halten, tondeos [totondi, tonsum] oves: άγειν πόκον πέκειν.

Edjafftall, ovile: ὁ ἀρνών [ῶνος]. ἡ.τῶν προβάτων αύλή.

Chaft, scapus: to Evotov. h oabdog. o navlog. o στύλος |- S. am Burffpief, hastile : ὁ στύραξ [ακος]

Chaftrift, = tweibe, pascuum ovarium: ή μηλόβοτος. Schafbich, pecus [oris] ovillum; oves; pecudes: rà πρόβατα.

Ediafwolle, lana ovium: τα από των προβάτων ξοια.

Schafal, canis aureus; o, n Dws [Dwos].

fchal, vapidus; infirmi saporis; solog [ov] | - f. wer= ben, evanesco3 [nui]: έωλον γίγνεσθαι | - fig., jejūnus; insulsus: ψυχρός | - f. Reben, insulse dicta: ψυχροί=, άτοποι λόγοι.

Schale, I) (Rinbe, Sille), cortex [icis]; corium; cutis; putâmen; testa; ὁ φλοιός το λέπος ἡ κελύφη [-11] (Befag), patera; phiala; scutula; scutella; lanx: ή φιάλη· ή λεκάνη | - III) falte G., intrîta (panis) e vino ob. cerevisia: ο κυκεών [ωνος].

Schalheit, J. B. ber Rebe, insulsitas orationis: to wv. χοόν άτοπον.

Schalf, homo lascivus ob. versutus; veterator; o πανούργος.

fchalthaft, lascivus; versutus: πανούργος [ov] κα-

nonding [ES]. Schalfhaftigfeit, Schalfheit, lascivia; astutia: ή παν-

ουργία ή κακοήθεια. Schalfsfriecht, fur [fûris]: o dovlog nanos, = novngos. Schall, sonus; sonitus [ûs]; clangor; crepitus [ûs]:

ο ήχος το ήχημα ή ήχη. fchallen, sono' [nui, nitum]; do' [dedi, datum] sonum : nxeiv. poveiv vogeiv | - s., bas G., sonitus [ûs]: τὸ ήχημα ὁ φθόγγος.

Schalmeie, fistula: ή σύριγξ [17705] · ὁ αὐλός.

Schalmufchel, patella: rò octogor.

fchalten, mit etw. nach Butbunten f., ago3 [egi, actum] ob. constituo3 [ui, ûtum] qd ad arbitrium: μεταγειomnia cui: έφιέναι: έπιτοέπειν τινί τι]- 6 und male ten, dominor1: núgior είναι (τινος) · πυριεύειν.

Schalthier, conchylium; animal testaceum: ra όστρακηρά ζῶα.

Schaltjahr, annus intercalaris: o evicorios negittos. Schaltmonat, mensis intercalaris: o Eußolipacios, o ξπακτος μήν.

Schalttag, dies intercalâris: ή ήμέρα ἐπακτος-, έμβόλιμος.

Schaluppe, lembus: o léußog.

Edjam, pudor; verecundia; pudicitia: ή αίσχύνη· ή aldws [ovs] ' ή δυςωπία' ή έντροπή 1 - 6. besigen, habeo 2 pudorem : alogoveodat | - feine G. mehr ha= ben, posui pudorem: ἐκδύσασθαι τὴν αίδω | - ber feine S. mehr hat, oblitus pudoris: Endudauevog rny aido | - aus G. etw. unterlaffen, pudore refugios [fûgi, gitum] a re: ἀπαισχύνεσθαί τι | - bor G. bergehen mogen, conficior3 [fectus] pudore: натапоνείσθαι αίσχυνη.

schamhaft, shaftig, pudens; pudicus; verecundus: αίδημων [ον]: αίσχυντηρός εύλαβής [ές].

Schamhaftigleit, pudicitia: n aldos [ovs] n aldyμοσύνη.

fchamlos, impudens; impudious: avaiding [eg] avaiσχυντος - Adv., impudenter: ἀναισχύντως ἀναιδώς. Schamlofigkeit, impudentia; impudicitia: ή ἀναίδεια ή άναισχυντία.

Ediamrothe, rubor (qui pudorem consequitur): n ξουθοίασις το ξούθημα.

Schamroth, suffasus rubore; erubescens: Lovdorov ωσα, ων] |- f. merben, f. errothen |- f. machen, elicio cui, citum] ruborem cui: έρυθραίνειν έρυθαίνειν.

Schamtheile, partes pudendae; verenda [orum]; pudenda [orum]; partes genitales: τα αίδοῖα ή αίδώς [ovs].

dandbar, turpis; foedus; obscoenus: aloxoós. Schandbarfeit, turpitado; foeditas; obscoenitas: ή αίσχούτης [ητος].

Echandbube, scelus feris hominis: o michog. o noνηφότατος.

Schande, I) forperliche Berunftaltung, in Rebensarten, wie: etw. ju-S. machen, corrumpo's [rupi, ptum]; perdo3 [didi, ditum] qd: διαφθείρειν τι άπολλυ-ναι τι | - fich zu S. arbeiten, conficio3 [fêci, fectum] me diuturnis laboribus: ἐκκάμνειν πονούντα | - cin Bferd gu G. reiten, conficio's [feci, ctum] equum: διαφθείσειν ελαύνοντα τον ίππον | - II) fittliche Berunftaltung, turpitudo; ignominia; infamia; dedecus [oris]; probrum; flagitium: τὸ αίσχος ἡ αίσχύνη τὸ ὄνείδος ή λώβη ή λύμη 1 - co mach etm. S., qd habet ignominiam: ὄνειδός έστί τινι | - etw. für eine G. halten, habeo' qd probro: overdos ήγεισθαί τι | - fich G. einlegen, turpis invenior [ventus]; capio³ [cêpi, captum] infamiam ex re: καταισχύνεσθαι αίσχύνην δαλισκάνειν ποιήσαντά τι - mit S. bestehen, do¹ [dĕdi, dātum] me turpiter: μη δο-κιμάζεσθαι | - mit Schimbs und S., cum probro et dedecore: σύν δνείδει και αίσχύνη | - o ber S.! pro pudor! φεῦ τῆς αἰσχύνης!

Schandfled, labes; macula; dedecus; opprobrium: ή αίσχύνη· ή λύμη· τὸ λύμα | - imbm cinen ©. an-hängen, aspergo³ [spersi, sum] labem cui: λύμηνε, ρίζεσθαί τι | - imbn f. laffen, permitto [mîsi, ssum] αλοχύνην περιποιείν τινι' κατασχύνειν τινά - cinci S. austilgen, eluo3 [vi, ûtum] maculam: ἀπαλλάτ-|Scharfichühe, miles qui e bombardis tela miltit: δ τειν αίσχύνην.

Schandgedicht, f. Schandlied, Schmähgebicht.

Schandgeld, merces [êdis] turpis; pecunia turpiter parta: τὰ χρήματα μετ' ονείδους πορισθέντα | - (f. b. a. gang geringer Breis), pretium vilissimum: to utσθάριον το μικρον άγρυριον.

Schandgemalde, pictura obscoena: ή γραφή αίσχρά. Schandlied, earmen obscoenum: to uélos alogovτηλου.

Schandluge, mendacium impudens: ro alexeor

ψευδος.

Schandmal, scichen, nota ignominiae inusta: ή στήλη το στίγμα.

Edjandmanl, os [oris] impurissimum; lingua immodica: ή αίσχρολογία ή βλασφημία | - fig., (f. b. a. Menfch, ber ein icanbliches Dlauf hat), maledicus; immodicus lingua: ὁ βλαςφημών αίσχοολογών κακολογών.

Schandpfahl, f. Pranger.

Schandschrift, f. Schmähschrift.

Schandthat, facinus [oris]; dedecus [oris]; flagi-. tium; scelus [eris]: το αίσχρον πράγμα: το κακούργημα· το ἀσέβημα | - eine S. begeben, committo3 [misi, ssum] facinus (scelus): Loyágeodat ξογον ἀνόσιον.

Edjandwort, verbum obsevenum: o lóyog oveidistiκός=, επονείδιστος.

Schank, caupona: ή πρασις ή διάπρασις | - elnen S. haben, exerceo2 cauponam: πρασιν έχειν.

Schafife, munimentum; munitio; agger; vallum: ro χώμα το χαράκωμα το περιτείχισμα | - eine S. ausmerfen, exstruo's [struxi, ctum] munimentum: χωννύναι χώμα | - fein Leben in Die G. schlagen, f. aufopfern.

fcangen, exstruo3 [struxi, etum] munimentum; duco3 [xi, ctum] vallum: χωννύναι χώμα χαρακοποιείσθαι πονείν.

Edianiforb, corbis terra fartus: o onallov [ovos].

Scharbaum, dentâle: zò člivua.

Eduarbod, stomacace: ή στομακάκη στομοκάκη. fcarf, I) (fchneibend), acutus: ôgús [εῖα, ύ] κάτοξυς [εία, v] | - f. machen, acuo [cui, cûtum]: οξύveir | - bon Geichmad und Geruch, acutus; acer: δριμύς [εία, ύ] αὐστηρός πικρός όξύς | - | ichmeden, sum acri sapore: δοιμύν είναι | - ichnel= bend einwirfend, (3. B. Raite), acer: doining [sia, v] |fig., auf bas Befühl heftig einwirfend, acer; acerbus; severus: τραχύς πικρός χαλεπός | - f. a. fireng, hart |- Adv., acriter; acerbe; severe: τραγέως γαλεπώς | - jundn f. halten, severius coerceo2 qm: χαλεπώς προςφέρεσθαί τινι | - f. reiten, vehor3 |vectus | citato equo: έλαύνειν.

II) burchbringenb, bon Ginnesmerfzeugen, acatus; sagax: όξύς | - j Ange, oculi acuti: όξυδέσκεια | -Adv., acute: ogo ogemes ! - bon Beifteefahigfeiten, acer; acutus; subtilis: οξύς άγχίνους δεινός την γνώμην | - ein f. Berffand, ingenium acre: ή άγχίνοια | - Adv., acriter; acute; subtiliter: όξέως δει-

Edjarfblid, acumen ingenii: ή σύνεσις [εως].

Scharfrichter, f. Nachrichter.

δεινός τοξευτής.

scharfsichtig, acute cernens; acri visu: ogvosonis [ές] όξυωπής [ές] | - uneig., perspicax; sagax: εὐovveros [ov].

Scharfsichtigfeit, acies [ei] oculorum : ή όξυδέρκεια] uncig., prudentia perspicax: ή εὐσυνεσία ή εὐστο-

Scharffinn, sfinnigfeit, acamen (ingenii); ingenium acûtum; perspicacitas; subtilitas: ή άγχίνοια ή φρενών όξύτης ή εύξυνεσία.

charffinnig, acutus; acer; perspicax; subtilis; argutus: άγχίνους εὐσύνετος [ον] εὕστοχος [ον] | fchr f. fcin, valeo2 acumine ingenii: όξύτατον είναι την γνώμην | - Adv., acûte; acriter; subtiliter: όξέως εύσυνέτως.

Scharlad), als Farbe, coccum; color coccinens; ò иожнос то кожирот | - als Tuch, соссит: то кокκινον υσασμα· το κόκκινον | - in G. gefleibet, coccinatus: κοκκινοβαφεί ένδύματι ένδεδυμένος.

Edjarladibeere, coccum: o nónnog.

fcharladien, fcharladifarben, coccineus; tinctus cocco: nonnivog.

Scharlachfarbe, f. Scharlach.

Scharlachfieber, febris purpurea ob, scarlatina: ή κοκκιάς [άδος] ή κοκκίασις [εως].

Scharlachfleid, vestis coccinea: το κόκκινον ενδυμα. fdarladiroth, eoccineus: nónnivos nonnobagis [és].

Scharmüßel, proelium leve; pugna fortuita: ή χειραψία ή συμπλοκή ο αποοβολισμός | - S. liefern, contendo3 [di, tum] cum hoste, od. lacesso3 [sîvi, sîtum] hostem parvulis proeliis: χειραψίαν ποιείσθαι πρός τινα άκρυβολίζεσθαι.

fcharmugeln, velitor1: αποοβολίζεσθαι συμπλέκε-

Scharre, Scharreifen, radula: to gootgov.

fcharrett, rados [rast, sum]: Eéeiv Eusiv onalleiv σκαριφασθαι | - mit ben Rugen f., edo 3 [didi, ditum] strepitum pedibus: σπάλλειν ποσίν |- s., bas G., strepitus [ûs] pedum: ὁ σκαριφισμός ἡ σκάλσις.

Scharte, locus serratim scissus: ή διπλόη | - bie S. auswegen, deleo' [levi, letum] maculam: ἐπανοφθούν σφάλμα | - (f. b. a. Echieffcharte, f. b.)

idiartia, serrâtim scissas; fissus: έσχισμένος. Edjarmadje, circitares: oi περίπολοι [wv]. oi xw-

δωνοφόροι.

Chatten, umbra: ή σκιά το σύσκιου | - G. werfen, fácio 3 [fêci, factum] umbram: ἀποσκιάζειν παρέχεσθαι σκιάν | - im S., sub umbra: έν σκιά | - einem S. nachjagen, umbram, non rem persequor3 [secutus] : σκιαν διώκειν, -θηραν | - in ber Maierei, umbrae : ή σκιά το σκίασμα | - S. und Lidit berthei= Ien, divido3 [îsi, sum] umbras a lumine: διατάττειν το φως και την σκιάν σκιαγράφειν | - fig., jmbn in S. ftellen, facio's [feci, factum] umbram cui: έπισχοτείν τινι | - cin C. bon Ruhm, umbra gloriae: ή σκιά», το όναο της δόξης | - f. a. Epur.

Schattenbild, umbra; imago [ginis]; simulacrom: 70

σκίασμα το είδωλον.

Schattengang, xystus: τὸ σκιάδιον ἡ σκιάς [άδος]. 1. Schattenreich, bas, umbrae; inferi: ο άδης [ov].

2. fchattenreich, Adj., f. fchattig.

Schaffenriß, imago [ginis] adumbrata; adumbratio: fchauervoll, I)bon Schauer ergiffen, perfasus horrore; το σκιαγράφημα |- einen G. bon etw. machen, adumbro 1 qd: σκιαγραφείν.

Schattenfeite, auf einem Gemalbe, pars picturae recedens: τὰ σκοτεινά | - fig., bas ifi feine S., hoc in eo minus probandum: τοῦτ' ἐστι τὸ ἀτελές ἐν αὐτῷ.

Schattenspiel, lasus [as] umbrarum: 20002a nai

Schattenweiser, guomon; indagator umbrarum: o γνωμων [ονος].

Schattenwert, umbrae [arum]: al onial.

Idiattig, opacus; umbrosus: σκιαφός κατάσκιος έπίσκιος [ov].

schattiren, ein Gemathe, divido [îsi, sum] in pictura umbras a lumine: ὑπογράφειν σκιαγραφείν ἀποσκοτούν τι.

Schattirung, umbrae [arum]; transitus [ûs] colôrum: ή υπογραφή το σκίασμα ή σκιαγραφία.

Schatulle, f. Chatulle.

ChaB, thesaurus; aerarium; fiscus; gaza: ὁ θησαυρός ή γάζα τὰ χρήματα - ein S. b. Renntuiffen, copiae doctrînae; ὁ δησαυρὸς τῆς ἐπιστήμης - einen S. bergraben, obruo3 [rui, rutum] thesaurum : натоούττειν θησανοόν | - einen G. heben, effodio [fodi, fossum | thesaurum: έξορύττειν θησαυρόν | - Gold in den S. (Schakkammer) legen, refero³ [retüli, relâtum, referre] pecuniam in aerarium: ἀποτεθέναι ἀργύριον είς τὸν θησανρόν, εείς τὸ ταμιείον [- aus dem S. (auf öffentliche Kosten), publice; publico sumptu: ἐκ τοῦ δημοσίον [-- II) übertr., (f. d. a. Geliebter, Beliebte, Schatgen), amator; dilecta: o yapiτης [ov] τὰ παιδικά | - mein S., deliciae meae: ω φίλτατε! ώ φιλτάτη!

Schaggraber, qui arte magica indagat et eruit thesauros: ὁ ἀναπέμπων θησαυρούς.

Schattammer, f. Schat.

Schahmeister, praefectus aerarii; custos thesauri: ò

θησανροφύλαξ · ὁ γαζοφύλαξ.

Schau, Die, 3. B., zur S. ftellen, proponos [posui, situm]; propâlam colloco1: ἐπιδείκνυσθαι προτίθεσθαί τι | - jur G. tragen, prae me fero [tuli, latum, ferre]; ostento ' yd: εμφανίζεινε, δηλούνε, επιδείκνυσθαί τι.

Schaubühne, f. Bühne.

Schauber ob. Schauer, horror; terror: ή φοίνη τὸ bivos [ovs] 'n mois [nos] | - einen G. bor etw. empfinden, horreo2 ob. perhorreo2 qd: poirteiv. poiκάζειν φοικιάν.

ichaubererregend, ichauberhaft, horribilis: horrendus; foedus: φρικώδης [ες] · φρικοποιός [όν].

fcaubern ob. fcauern, horreo2 [ui]; borresco3 [rui]; perhorresco3 qd: φρίττειν· πεφρικέναι· φρικάζειν - mir schaubert die haut, horror ingens me perstringit3: φρίκη με λαμβάνει.

ichauen, f. feben.

Schauer, 1) Schuhort gegen Unwefter, nubilarium: ή σχέπη | — II) Megenschauer, pluvia repentîna: δ ὑετός | — III) Schauber, f. d. W.

schauerig, schauerlich, horribilis; horrendus: novsgos · φοβερός · φριατός | - es wirb, ift mir f., horreo2 [ui]: φρίττειν φρικούμαι.

dauern, f. schaubern.

lightels oping opition [- II] f. b. a. schaubers haft, f. d. DB.

Schaufel, pala; batillum: to licroor to licroior n μάκελλα.

fcaufeln, tollo3 [sustuli, sublatum] batillo: συσκάπτειν' χωννύναι χωννύειν τι.

Schaugeprange, f. Bebrange.

Schaugeruft, suggestus [us] ad spectandum exstructus: ή σκηνή.

Schaufel, oscillum: ή αίωρα.

ichanteln, fich, moveor2 [motus] oscillo: alwosiv. ταλαντεύειν | - s., bas &, oscillatio: ή αίωρήσις.

Schauluft, studium spectandi: τὸ φιλοθέωρον ἡ φιλοθεαμοσύνη.

schaulustig, studiosus spectandi: pilodeauwr [ov]. φιλοθέωρος [ον].

Schaum, spama: o appost h launn.

Schaumfelle, cochlear despumandis carnibus: to ζωμάρυστρον ή ζωμήρυσις.

Schaumunge, f. Denfmunge.

Schauplaß, theatrum; spectacula [orum]: τὸ θέατρου | - fig., ber G. bes Rrieges, sedes belli : ή χώρα. έν ή γίγνεται ο πόλεμος |- ben S. bes Krieges andern, transfero [-tuli, -latum, -ferre] bellum alio: μετενεγκείν τον πόλεμον είς άλλην χώραν.

Schauspiel, Darftellung für bas Auge, spectaculum; ludus: τὸ θέαμα ή θέα | - ein G. geben, edo3 [didi, ditum] spectaculum (munus ob. ludum): θέαμα παρέχειν θέαμα είςάγειν | - ind S. gehen, co4 [îvi, itum] spectatum ludos: leval προς το θέαμα | bah. (f. v. a. Anblid), spectaculum: το θέαμα το είδος | - jmbm jum G. bienen, sum cui spectaculo: είναί τινι θέαμα | - II) bef., (f. b. a. theatralisches Ctud), f. Buhnenfpiel.

Ediaufpielbichter, poëta scenieus: o δραματοποιός. δ δραματουργός.

Schauspieler, artifex (actor) scenicus; histrio: ò υπουριτής [οῦ] [- Schauspicterin, (artifex) scenica: ή υποκρίτρια.

Schaufpielerbande, -gefellichaft, -truppe, familia -, grex histrionum: ή ὑπουριτῶν ἐταιρεία.

Schauspielerfunft, ars scenica: ή υπόκρισις υποπριτική.

fchaufpielermäßig, scenicus; histrionalis: vnoxquτικός | - Adv., more scenicorum: ὑποκοιτικῶς.

Schauspielhaus, theatrum; to Déatoov.

Schauftuck, f. Dentmunge.

Schede, equus coloris maculosi: o innog nomilog, ποικιλοδερμος.

ichedig, coloris maculosi; maculosus; moinilos |s., bas S., colores dispares: το ποικίλον |- fprüchm., fich f. lachen, rumpor3 [ruptus] =, emorior3 [mortuus] risu: παραταθήναι γελώντα οδ. γέλωτι ένθνήσκειν γέλωτι.

fcheel, I) fchiefend, f. b. D. |- II) fig., (neidifch), malignus; invidus: pooregos nanonons[es] - ein f. Beficht machen, praebeo2 me malignum: λοξά βλέπειν - jmbn f. anjehen, liveo2 cui: ὑποβλέπειν τενά ὑφοράν τινα. Scheelfucht, icheelfuchtig, f. Reib, neibifch.

Scheere, f. Schere.

Scheffel, modius; medimnus: o pediuvog.

Edeibe, orbis; discus: ὁ κύκλος · ὁ δίσκος |- Löpferfdeibe, röta figulâris: ὁ τροχός | - Machöfdeibe, füvus: τὸ κηρίον |- Glasideibe, tabüla vitrea: ἡ δίοπτρα | - nach ber ⑤, (φίεβεν, ονοχίζειν πρὸς τὸν δίσκον.
tela in orbem: βάλλειν, ἀκοντίζειν πρὸς τὸν δίσκον.
[dyeibenrund, orbiculatus; rötundus: τροχοςιδής [ές].

Scheibenschießen, genus [eris] lûsuum quo conjiciunt tela in orbes: τὸ βάλλειν πρὸς τὸν δίσκον.

Scheibe, vågîna; thêca: ὁ πολεός [οῦ]· ἡ θήκη |bas Schwert aus ber S. ziehen, edûca³ [xi, ctum] gladium e vagina: σπάσασθαι τὸ ξίφος |- in die S.
fleden, recondo³ [didi, ditum] gladium in vagina:
πούπτεινε, πούπτεσθαι τὸ ξίφος τιθέναι τὸ ξίφος
εἰς τὸν κολεόν.

Scheibebrief, literae quibus repudium remittitur: τὸ ἀποστασίου βιβλίου.

Scheibefünftler, peritus artis chêmicae: τεχνίτης δ διακρίνων τούς λίθους ο χυμικός.

Scheidefunft, chemia; ars chemica: ἡ χημεία ἡ χη-

μευτική ή χυμική.

Scheidemunge, numuli; numi pretii minimi: tà uso-

μάτια [ων] τὰ νομισμάτια.

[cheiben, I) a., dividos [vîsi, sum]; dirimos [êmi, emptum]; secernos [secrêvi, crêtum]; seclûdos [clûsi, sum]; sejungos [nxi, netum]; disjungos : χωρίτειν-, διαχωρίτειν-, διαχωρίτειν- διαξωρίτειν- τὸ ἀληθές τοῦ ψενδοῦς | - fich f., (bie chetiche Letebindung auflösen), sich dom Manne f., fácios [fêci, factum] divortium eum marito; discêdos [cessi, ssum] a viro: ἀπολείπειν ἄνδοα |- fich don ber Frau f., fácios divortium eum uxore; repudio uxorem: ἀποπέμπειν γυναϊκα.

II) n., discêdo³ [cessi, ssum]; abeo⁴ [ĭi, ĭtum]; decêdo³: διαλύεσθαι ἀπαλλάττεσθαί τινος ἀπολείπειν τινά | - bon cinem Orte f., discêdo³ ex loco: ἀπολείπειν τόπον | - αυδ bem Leben f., demigro¹ hinc: ἀπαλλάττεσθαι τοῦ ξῆν | - s., bað ω., (Fortegen), abitus [ûs]; discessus [ûs]: ἡ ἀπαλλαγή διάλυμε.

Scheidewand, paries [êtis] intergerînus; discrîmen: τὸ διάφραγμα τὸ μεσότοιχον.

Cheldewaffer, aqua fortis; chrysulea: τὸ φάομακον διακρίτικον.

Scheidetveg, compitum; trivium: ή σχιστή δδός.

Scheibung, Trennung, divîsio; diremptio, separatio; sejunctio; disjunctio: ὁ χωρισμός ὁ διαχωρισμός - Chescheibung, divortium; repudium: ἡ διάχευξις

[εως] το αποστάσιον.

Schein, I) Licht, lux; lûmen; splendor; fulgor; nîtor:

ἡ αὐγή· ἡ ἀπαυγή· τὸ αὕγασμα] - einen S. von sich
geben, lûceo² [luxi]; sulgeo² [fulsi]; splendeo²; niteo²: ἀπαυγάζειν φέγγειν | - sig., species; imāgo;
simulâerum: τὸ είδος | - ben S. von etw. annehmen,
praebeo² speciem cis rei; simūlo¹ qd: προςποιείσθαί τι | - ben S. von etw. haben, prae me sero[tūli,
lâtum, ferre] speciem cis rei: δονείν είναί τι | - bem
S. nach, specie; in speciem; simulate: λόγον ενεκα | - unter bem S., per speciem; nomine; per sidheiteln, bas
mulationem: λόγον ἐπὶ προφάσει | — II) schriftliche
τὴν κόμην.

Beglaubigung, testimonium literarum : ή συγγραφή· ή ἀποχή.

Scheinandacht, simulata attentio: ή εύφημία προςποίητος.

Scheinangriff, spēcies [êi] ficti impetus: ἡ εἰς ἐπίδειξιν προςβολή.

[d)einbar, simulâtus; fictus; adumbratus; imaginarius; fûcatus: εὐποεπής [ές]· προςποίητος [ov] | - Adv., simulate; ficte: πλαστῶς πρόφασιν.

Scheinbarkeit, species [iei] : ή εύπρέπεια.

Scheinbegriff, notio inanis: ή έννοια κενή.

Scheinbeweiß, argumentum facatum: τὸ σόφισμα. Scheinchrift, specie Christianus: ὁ λόγφ, οὐα ἔργφ Χριστιανός.

[deinen, I) Licht von sich geben, laceo² [luxi]; fulgeo² [fulxi]; nîteo²; splendeo²: λάμπειν· φέγγεσθαι· φαίνειν | - II) wahrscheinlich sein, videor² [vīsus]: δοκεῖν· φαίνεσθαι]- εδ scheint daß ich, du ε., videor, videris etc.: δοκῶ, δοκεῖς etc.

Scheinsteund, homo qui amicitiam simulat: δ προςποίητος φίλος ὁ προςποιούμενος φιλίαν.

Scheinfreundschaft, amicitia simulata: ή φιλία ούν αληθής.

Scheinfriede, pox simulata: ἡ εἰρήνη οὐ βεβαία, icheinfromm, f. icheinfeilig.

Scheingefecht, simulacrum pugnae: ή σπιαμαχία.

Cheingrund, argumentum fûcatum: ή πρόφασις. Cheingult, bonum opinatum: τὸ δοκοῦν, νομιζόμενον ἀγαθόν.

fdycinheilig, simulaus pietatem erga deum: χρηστότητα προςποιούμενος.

dycinheiligfeit, fieta ob. simulāta pičtas erga Deum:
 ή χρηστότης κενή, *προςποίητος.

Scheinheirath, matrimonium ficto contractum: of γάμοι πλαστοί.

Scheinklug, emptio imaginaria: ή ψευδής ώνήscheinklug, specie prûdens: κενόσοφος [ov].

Scheinflugheit, species quaedam prudentiae: ή κενοσοφία.

Scheinförper, species quaedam corporis: τὸ σῶμα δοκοῦν εἶναι.

Scheinliebe, amor fictus od. simulatus; mentîta piĕtas: ὁ κίβδηλος ἔρως.

Scheintod, species quaedam mortis; mors simulata: ή λειποψυχία.

[d)eintodt, qui mortuus esse vidêtur: λειπόψυχος [ον].

Scheintugend, virtus [útis] assimulata: ή ἀνδρα-

Édeiniibel, malum opinatum: τὸ δοκοῦν κακόν τὸ νομιζόμενον κακόν.

Scheit, das, lignum fissum: ή σχίζα· ὁ σχίδαξ [απος].

Scheitel, vertex: ή κορυφή· τὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρον. [cheiteln, δαδ haar, discriminol capillum: διαιρείν τὴν κόμην.

Schrifelpunkt, zenith: ro nogropator squetor.

fcheitelrecht, directus: oodog.

Scheiterhaufen, strües lignorum; rögus: ή πυρά | einen Sch. errichten, exstruo³ [struxi, ctum] rogum:
πυράν νεῖν, ενήθειν, εσυννεῖν.

[djeitern, fácio³ [féci, factum] naufragium; impingo³ [êgi, actum] navem; allfdor³ [lîsus] ad scopulos; impingor³ saxis; frangor³ [fractus]: ναυαγεῖν διαδόηγνυσθαι [- figürl., cado³ [cecidi, câsum] ad irritum; irritus fîo³ [factus, fieri]: μάταιον είναι.

Chelbe, Fl., Scaldis; Scaldia.

Echelle, tintinnabulum: ὁ κώδων [ωνος]· τὸ κοόταλον.

fcellen, tinnio. : κωδωνίζειν κοοταλίζειν | - s., das Cc., tinnîtus [as]: ὁ κωδωνισμός · ὁ κοοταλισμός. Cchellengeläute, tintinnabula [orum]: οὶ κώδωνες [ων].

Schellfraut, swurd, chelidonia: to zelidoviov.

Schelm, homo iníamis; perfídus; homo fraudulentus; h. lascívus: ὁ πανοῦργος ἡ ὁ ἀπατεών [ῶνος] ἡ κακοῦργος ἡ - ein armer Sch., komo miser: ὁ ταλαίπωρος σχέτλιος ἡ - δυμ Sch. werden, frango³ [frêgi, fractum] fidem; perdo³ [didi, ditum] existimationem: κακόν φαίνεοθαι.

Chelmerei, fraus; lascivia: ή πανουργία ή κακ-

ουργία ή κακοήθεια ή αίμυλία.

fchelmifch, perfidus; fraudulentus; lascivus: #av-

ούργος [ον] · κακούργος [ον].

Schelmstreich, stüd, fallacia: ή πανουργία το κακούργημα | - jmbm einen Sch. spielen, facio³ schei, factum] fallaciam eui: κακουργείν τινα.

fdelten, objurgo'; increpo' [pui, pitum] qm; facio's [fêci, factum] convicium cui: λοιδοφείν τινα κακῶς λέγειν τινά | - s., das Sch., objurgatio: ἡ λοιδοφία ἡ ἐπιτίμησις.

Edjelter, objurgator: o entiuntis [ov]. o over-

dioths.

Edjeltwort, conviciom: τὸ λαιδόρημα · τὸ ἀνείδισμα.

Chent, f. Munbichent.

Edjenfe, caupôna; taberna cauponia: τὸ καπηλεῖον.
 Edjenfef, fĕmur [ĕris]; erus [crûris]: τὸ σκέλος [ovs]· ὁ μηφός· ἡ ἐπιγουνίς [ίδος].

Schenfelbein, stnochen, os [ossis] femoris: to ozélos

[dienken, I) Getränke im Keinen verkausen, divendos [didi, ditum]: καπηλεύειν οίνον | - unentgeiblich geben, dôno¹ qd eui od. qm re; do¹ [dedi, datum] qd eui dono: largior⁴ qd eui: δωφείσθωί τί τινι | - eim. geschent ethalten, accipios [cepi, ceptum] qd dono: παφαλαμβάνειν τι δωφεάν | - sig. s. v. a. freiwillig gewähren, z. B. imdm seine Liebe sch., complectors [plexus] qm amore: ἀξιοῦν τινα ἔφωτος | - imdm sein Bertrauen sch., commūnico¹ omnia consilia eum quo: ἀξιοῦν τινα πίστεως | - Gehör sch. a. freiwillig etsesen τινίς πείθεσθαί τινι | - s. v. a. freiwillig etsesen, ssam]; remittos [misi, ssum]: jmdm scin Ceden s., parcos [pēperci, parsum] vitae cjs: χαρίζεσθαί τινι τον βίον | - ε., daß Cch., s. Cedentung.

Echenfer, auctor doni; largîtor: o δωρούμενος, , δω-

οησαμενος.

Schenffanne, birnea: à πρόχους.

Chenftisch, abacus: rò nulinetov.

Schenkung, donatio; condonatio; largitio; remissio; ή δωρεά· τὸ δώρημα | - f. a. Geschent.

Schenfwirth, caupo: δ κάπηλος | - ben Sch. machen, exerceo² cauponam: καπηλεύειν.

Schenkwirthin, copa: ή καπηλίς [idos].

Scherbchen, testüla: τὸ ὁστράκιον. Scherbe, testa: τὸ ὄστρακον τὸ θραθμα.

Scherbengericht, suffragia [orum] testarum; ostra-

Echerdien, forficula: to walldiov.

Schere, forfex: ή walis [idos].

fcheren, 1) a., tondeo² [tötondi, tonsum]: κείφειν ἀποκείφειν ξυφεῖν | - [, a. barbieren | - fig., vexo¹; torqueo² [torsi, torlum]; exerceo² qm; facesso³ [sîvi, sîtum] molestism cui: πράγματας, ἀσγολίαν παφέχειν τινί | - r., [ith ith., [, baten ([ith) | - s., batech., tonsûra: ή κουρά.

Edjerer, tonsor: o novoeve [ews].

Edererei, vexatio; molestia; negotium: ή ἀσχολία· τὰ πράγματα.

Chermeffer, f. Barbiermeffer.

Ederz, jöcus; lūdus; facêtiae: ἡ παιδιά: ἡ παιγνιά | - feiner Sch., sales [ium]: ὁ ἀστεῖος λόγος | - im, auð, żum Sch., per jocum; joco: μετὰ παιδιᾶς | - ohne Sch., extra jocum; omissis jocis: σπονδῆ | - Sch. treiben, jocor¹: παίζειν | - feinen Sch. verstehen, converto³ [ti, sum] jocum in serium: φέρειν τι βαρέως | - S. auch Spaß.

cherzen, jöcor1; agos [egi, actum] joca: malgew.

δημούσθαι.

Edjerzgebicht, carmen joculare: το παίγνιον.

[cherahaft, jocosus; jocularis; jocularius; ridiculus: παιγνιώδης [ες] σιωπτικός άστεδος | - Adv., jocose; joculariter: παιγνιώδως etc.

Ederzhaftigfeit, animus ad jocandum promptus: τὸ παιγνιῶδες [ους] ἡ ἀστειότης [ητος] ἡ ἀστειοσύνη.

Edycrarebe, sermo jocosus; verba jocosa; facêtiae [arum]: το σκομμα ο παίγνιος λόγος.

[dyerhweise, per jocum; per ludum; joculariter: μετὰ παιδιάς.

Scherzwort, verbum joedsum: & dotstog loyos.

Echeu, bie, păvor; timor; verecundia; reverentia; pudor: ἡ δόξωδία ὁ ὅννος ὁ φύβος ! - Εφ. haben bor chw., timeo²; expavesco³ [pavui] qq: δυςωπεῖοθαί τι φοβεῖοθαί τι ! - Echeu bor imbm haben, vereor² qm: αἰδεῖοθαί τινα ! - ohne Ech., audacter; impavide: ἀφόβως ἀναισχύντως.

fchett, adj., pavídus; păvens; timidus; δειλός |cin fch. Pferb, equus pavidus: ὁ ψοφοδεής, ὁ ὑποπτης ἔππος | - fch. machen, consterno!: πτύρειν
ἐππλήττειν τινά ταράττειν τινά | - fch. werden, expavesco³ [pavui]: ἐππλήττεσθαι· πτύρεσθαι.

Cheuche, formido; linea pennis distincta; τὸ φόβητρον· τὸ προβασκάνιον.

[deuden, in Furcht jagen, injicio [jeci, etum] pavorem (timorem) cui: φοβείν· έκφοβείν τινα· είς φόβον κατιστάναι τινά [- berjagen, abigo [egi, actum]; fugo1: σοβείν· ἀποσοβείν· ἀπελαύνειν τινά.

[chenen, I) (etw. ob. sich vor etw.) timeo*; extimesco* [mui]; věreor*; horreo*; reformído'; súgos* [súgi, itum]; recúso* qd: δροωδείν· φοβείσθαι τι | - Kosten sch pareo* [peperci, parson] sumptibus: φεύγειν, ἀποτοξπεσθαι την δαπάνην | - ben Tod nicht sch, non recuso* mori: μη φεύγειν θάνατον | - jmbn sch, vereor* qm: αίδείσθαι τινα.

Edeuer, die, horreum: δ σιτοβολών [ωνος] ή ἀποθήμη ή παράθεσις.

[detern, tergeo² [tersi, sum]; detergeo² [si, sum]; tergeo² et purgo¹; σαίφειν καθαίφειν τι σαφούν σμάν τι.

Edeune, horreum: ή ἀποθήκη.

Cheuntenne, area: ἡ αλως [ω].

Edjetisal, monstrum; insignis ad deformitatem; foedus; foedissimus; têterrimus; τὸ βδέλυγμα· τὸ μίασμα.

[cheublid, soublid, soedissimus; tetêrrimus; horribilis: μυσαφός βδελυφός | - Adv., foedissime; teterrime: μυσαφώς βδελυφώς.

Scheuslichfeit, foeditas: τὸ αΐσχος [ovs]· τὸ βδε-

Edjidýt, Lageübereinanber, tabulátum; statúra; ordo; strues: ἡ πτύξ [χός] ˙ ἡ ἐπιβολή | - Ende der Arbeit, 3. B. Edj. madjen, desisto³ [destiti, stitum] ab opere faciundo: ἀναπαύεσθαι. ἀποπαύεσθαι τοῦ ἔργου.

fchichtweise, tabulatim: πτυχώδης [es].

schicken, I) a., senben, mitto3 [misi, ssum]; lego1; ablego1; auch curo1 qd perferendum; amendo1: πέμπειν τίνα, =τι | - nach jimom schiden, arcesso3 [stvi, stum] qm: μεταπέμπεσθαί τινα καλείν τινα | - in die Welt imbn sch. (s. v. a. auf Reisen), jubeo * [jussi, ssum] qm peregrinari: ἐκπέμπειν τινὰ ἐπὶ πορείαν | - etw. in die Welt sch. (s. v. a. herausgeben, ein Buch), edo * [didi, ditum]; emitto* [mîsi, ssum]: διαδιδόναι έξενεγκείν είς φως | -Sott hat εδ so geschick (s. v. a. gesügt), deus ita vo-luit: ταῦτα ἔνειμεν ὁ θεός. S. aud) sügen | — II) r., fich fch., A) ju etw., aptus ob. accommodatus sum cui rei; idoneus sum ad qd: ἐπιτηδειον=, εὐάομοστον είναι πρός τι οίκείως έχειν πρός τι | - Β) in etw. (f. b. a. fid) fugen) fingoa [nxi, ictum] me ad qd; servio* cui rei; patienter fero [tuli latum, ferre] qd: συναφμόζεσθαι πρός τι | - fich in bie Beiten fcb., cedo3 [cessi, ssum] temporibus: συμπεριφέρεσθαι:, είκειν τοις καιροίς | - fich in imon fd., fingos [nxi, ictum] me ad voluntatem cjs: συμπεοιφέρεσθαί τινι |- C) für imbu fich fch., deceo? qm: πρέπειν τινι προςήκειν τινί άξιον είναι |co fchictt fich, decet: πρέπει | - eo fchictt fich nicht, haud convenit: οὐ πρέπει οὐ προςήμει (τινι) | s., bas Sch., missio: ή πέμψες ή ἀποστολή.

[djidlid) (f. v. a. passend) f. b. - wohlanständig, quod decet; decorus: εὐπρεπής [ές] πρέπων [ονσα, ον] κόσμιος [- Adv., decore; recte: εὐπρεπῶς.

Echleflichfeit, decentia; decorum: τὸ πρέπον [ον- ὁρᾶν | - nach jmb od. etw. f., τος] εὐπορεπές | - ble Sch. beobachten, sequor³ [sê- lis: ὑποβλέπειν τινά od. τι.

câtus] ob. servol decorum: evoznuoveiv. S. auch

Schicfal, fâtum; fortûna; sors; casus [ûs]: ἡ τύχη· ἡ ἀνάγνη· οἱ θεοἱ [ῶν] | - glūdiicheð Sch., fortuna secunda: ἡ καὶ τύχη· ἡ εὐτυχία | - unglūdlicheð Sch., sors misĕra: ἡ κακὴ τύχη· ἡ κακονυχία· ἡ δυςτυχία | - wechfelnbeð Sch., vicissitudines
fortunae: τὸ ἀγχίστροφον τῆς τύχης | - mancherlei
Sch. erfahren, jactor¹ variis casībus: πολλῶν κακῶν πειοὰσθαε | - mit felnem Sch. δufrieben fein,
vivo³ [xi, tum] contentus sorte meâ: εὐκολως ζῆν
τοῖς ἐαυτοῦ | - fo wollte cð bað Sch., sie erat in
fatis: οῦτως εἰμαφμένον ἡν | - gegen ben Willen beð
Sch., praeter fatum: παρὰ τῆν μοῖραν.

Schidfalsschläge, fulmina (tela) fortunae: ai avay-

καζαι τύχαι.

Schickfalbtragöbie, tragoedia katālis: ἡ τραγφδία. Schickung, consilium divînum: ἡ μοίρα: ἡ τύχη |-burch göttliche Sch., divinītus: Θεία μοίρα ἐκ δεών. [chieben, promöveo² [môvi, môtum]; protenda³ [di, tum]: προκινεῖν τι προωθεῖν τι |- in etw. [., immitto³ [misi, ssum] in gd: ἐνιέναι τι τινι ἐμβάλλειν τι εἴς τι |- ble Schulb auf jmbn f., confero [contail, collatum, confero] culpam in qm: ἐπιφέρεινε, ἐπάγειν τὴν αίτιαν τινί | - etw. auf bie lange Bant f., f. aufidieben.

Schieber, bes Baders, pâla: τὸ σπάλευθοον | - şum borfchieben, tabula; obex: τὸ ἐπίβλημα· τὸ ἔμβολον. Schiebkarre, pabo: τὸ ὄχημα ἀστόν.

Schieddrichter, arbiter; judex; recuperator: δ διαιτηνής [οῦ] 'ὁ πρόδικος' ὁ καταρτιστής [οῦ] | - der Ausipruch des S., arbitrium: ἡ προδικία | - jmdn dum S. nehmen, ſehen, samo³ [mpsi, mptum] od. constituo³ [ŭi, âtum] qm arbitrum: αίρεισθαί τινα διαιτηγήν, =πρόδικον | - S. in einer Sache ſein, dirimo³ [ēmi, emptum] od. compôno³ [pŏsai, situm] qd: διακρίνειν τι' βραβεύειν τι.

Edjiedsrichteramt, arbitrium: ή δίαιτα ή ποο-

[d)ief, prâyus; obliquus; fastigâtus: σχολιός λοξός: πλάγιος | - fig., perversus: οὐκ ὀοθός: σκαιός ἄτοπος | - eine f. Anficht von eine. haben, perperam judico de re: οὐκ ὀοθῶς γιγνῶσκεικ, κρίνειν | - Adv., perperam; prave: οὐκ ὀοθῶς σκαιῶς | - εδ geht mit ber Sache f., res minus prospere cadit: ἀποβαίνει οὐ κατὰ κοῦν, =παρ ἐλπίδα.

Schiefe, die, obliquitas: ή λοξότης ή πλαγιότης ή σχολιότης [ητος].

Schiefer, f. Schieferftein.

Schieferbruch, fodina lapidis fissilis: ή λιθοτομία σχιστών λίθων.

Schieferdach, tectum cui tegulae e lapide fissili impositae sunt: ὁ ὄροφος σχιστόλιθος.

ichieferig, fissîlis: σχιστός.

fchiefern, fich, findora [fissus]: σχίζεσθαι.

Schieferstein, lapis [idis] fissilis : o oxiotòs livos.

Schieferfasel, tabula e lapide fissili facta: ὁ πίναξ σχιστόλιθος.

fdjiclett, sum limis ob. perversis oculis; specto limis; strabo sum: λοξά βλέπειν πλαγίοις ὅμμασιν ὁρᾶν | - nach jind ob. etw. f., intuĕor² qd limis oculis: ὑποβλέπειν τινά ob. τι.

fchielend, limas; perversus; strabo: στοαβός Schiffer, nauta: ο ναύτης [ov] · ο ναυβάτης [ov] στοαβών [ώνος] · στοεβλός.

Edieler, Der, strabo: o στραβός στραβών. Schienbein, tibia; crus [cruris]: ή κνήμη.

Schiene, ferrum que rotae vinciuntur; canâlis: ή unnuis [idos].

idienen, ein Rab, vincio4 [nxi, nctum] rotam ferro: περιβάλλειν επίσωτρά τινι | - einen Arm f., conjicio3 [jêci, ctum] brachium in caualem: ναρθηπίζειν=, συνδείν τι (τον βραχίονα).

ichier, f. beinahe.

Edierling, cicuta: to novelov, noviov.

Schierlingsbecher, f. Biftbecher.

Schierlingstrant, cicuta: to xwveiov.

ichießen, I) a., mitto' [mîsi, ssum]: Ballew leval. άποντίζειν | - Angeln f., mitto³ glandes: βάλλειν βαλάνονς | — II) n. A) sich schness bewegen, seror | lâtus, ferri]; rapide feror³: φέρεσθαι δομάσθαι σθαι | - in die Höhe [i, sublime feror: ἀναφέρεσθαι | - die Jügel [i lassen, remitto³ habênas: ἀνιέναι χαλίνους | — B) ([v. a. schnell wachsen), prositio lui]; adolesco³ [lêvi, adultum]: αὐξάνεσθαι · προφέρεσθαι έπὶ τὸ μήκος | - in ben Camen f., exeo [ii, itum] in semen: έκσπερματούσθαι.

Chiefgewehr, telum; sclopetum; bombarda: ro τόξον το άφετηριον βέλος.

Schiefloch, -fcharte, fenestra ad tormenta mittenda relicta: τὸ φάτνωμα [ατος].

Schiefpulver, pulvis [eris] pyrius: ή novig nvoitig.

Ediff, navis; navigium: ή ναῦς gen. νεώς τὸ πλοῖor- | du S. geheu, conscendos [di, sum] navem: έπιβαίνειν έπι την ναύν | - du den S. gehörig, navalis; nauticus: ναυτικός νηΐος | — II) uneig. S. Der Weber, radius: ή κεφκίς [idos] | - G. ber Rirche, spatium medium : o vaos |- S. und Befdirre, instrumentum; supellex [lectilis]: τὰ γεωργικά σκεύη. Schiffbalten, trabs navalis: τὰ ζυγά.

fchiffbar, navigabilis; patiens navium: πλωτός πλώϊμος [ον].

Schiffbatt, burch Umschr. mit aedifico naves: n

ναυπηγική.

Schiffbauholz, materia navalis; arbores navales: ή ναυπηγήσιμος ύλη.

Schiffbaufunst, architectura navalis: ή ναυπηγική. Schiffbruch, naufragium: ή ναυαγία ή ναυφθοolα | - G. leiben, facio [fêci, factum] naufragium: ναυαγείν.

fchiffbruchig, naufragus: ναναγός [όν] · ναύφθοgos ov.

Schiffbruck, pons navalis; rates et lintres junctae; pontones: ή γέφυρα πλοίοις έζευγμένη | - cinc S. schlagen, ell'icio3 [feci, ctum] pontem navibus: ζευγνύναι ποταμόν πλοίοις.

Schiffcamerad, socius navigationis: o counlous.

Schiffchen, navicula; lenunculus: rò nloiagior | S. bes Webers, radius: to negnistov.

[d)iffell, navigo1; vehor3 [vectus] navi; proficiscor3 [fectus] navi: Their vavilheodat | - über bas Meer f., trajicio3 [jeci, ctum] mare: διαβαίνειν πόντον | - s., bas S., navigatio: ὁ πλοῦς ἡ ναντιλία.

ο ναυτίλος.

Schifferausbrud, verbum nautieum: ή λέξις ναυ-TIXN

Schiffergeschrei, clamor nauticus : ή ναυτων βοή. Schifffahrer, nanta; vector: o vavens [ov] · vav-

Schifffahrt, navigatio; cursus [ûs]: ή ναυτιλία ο πλούς [οῦ] | - ale Runft, ars navalis: ή ναυτική. τὸ ναυτικόν.

Schifffahrtskunft, f. b. Bor.

βάτης [ου].

Schifffunst, ars navalis: ή ναυτική το ναυτικόν.

Schiffladung, onus [eris] (navi impositum): o yoμος τα αγώγιμα [ων].

Schifflein, f. Schiffchen.

Schiffleute, nautiei; nautae: of έπιβάται [ων] · oi ναύται [ών].

Schiffmann, nauta: o vavens [ov].

Schiffmannisch, nautieus: vavtinos | - Adv., more nauticôrum: vavtinos.

Schiffped), pix nautica: ή πίττα ναυτική.

Schiffpumpe, antlia navalis: o avtlos. [d)iffreid), plenus navium: πολυναύτης [ες].

Schiffgaryt, medicus navalis: ò latoòs vavtinos.

Schiffsboben, fundus navis; carîna: ή τρόπις [ιδος, 2008

Schiffscapitan, navarchus: o ναύαρχος.

Schiffichnabel, rostrum navis: τὸ τῆς νεώς ἔμβολον,

Schifffeil, rudens: o nalws [wos, =w].

Schiffsherr, spatron, dominus navis; navicularius: ό ναύκληρος.

Ediffsholm, swerft, navale: to vavningov to νεώοιον.

Schiffsmannichaft, remigium classicique milites: ή ύπηρεσία το πλήρωμα.

Schiffsoldat, miles classicus; classiarius: ὁ ἐπιβάτης [ου]: ὁ στρατιώτης ναυτικός.

Schiffsraum, caverna: o oxágos.

Schiffstrummer, tabulae navis fractae; reliquiae navis: τα ναυάγια.

Schiffsberbed, summa tabulata navis: τὸ κατάστρωμα [ατος].

Schiffsvolt, f. Schiffeleute, -mannschaft.

Schiffswrad, reliquiae navis: το νανάγιον.

Schiffszeughaus, armamentarium navale: το νεώ-

Schiffszimmermann, faber navalis : o vavnyog.

Schiffzoll, porterium: to elliuévior.

Schiffzucht, disciplina navalis: ή εὐταξία ναυτική. Schiffswieback, panis nauticus: & aprog vavrinos.

Schifane, f. Cabale.

difaniren, imon, facesso3 [sivi; situm] negotium cui: πράγματα παρέχειν τινί.

Schild, scutum; clipeus; parma; pelta; ancile: ή άσπίς [ίδος] το σάπος | - mit einem S. bewassnet, scutatus; elipeatus: ἀσπιδοφόρος | - uneig., Dede ber Schildfrote, cortex, testa: τὸ ὄστραμον |Wappenschild, insigne: δ θυρεός | - sprüchw., etw. im S. sühren, molior*; machinor* qd: ἐπιβουλεύειν μηγανασθαί τι | - f. b. a. Aushangeschild tîtulus: το σημείον.

Schildchen, scutulum; parmula: το ἀσπίδιον ή

άσπιδίσηη.

Edilderhaus, shauschen, statio: ή των φυλάκων στέγη.

fchilbern, f. barftellen, Schilbwache (fteben).

Edilberung, f. Darftellung: ή διήγησις · δ λόγος.

ichildformig, redactus in formam clipei: aonidoειδής [ές] | - Adv., in speciem clipei; ἀσπιδοειδώς. Edilbhalter, telamon: ò ἀσπιδούχος.

Edilbinappe, armiger: ὁ ὁπλοφόρος ὑπασπιστής

Tool.

Edilbfröte, testado: ή χελώνη· ή κλέμμνς [vos]. Edilbtrager, armiger: ò àgnigtige unagnigtig [ov].

Schildwade, ale hanblung, excubiae [arum]; vigiliae; statio: ή φυλακή ή φοουρά ή προκοιτεία - 6. ftehen, ago's [egi, actum] excubias (vigilias); sum in statione: προκοιτείν' φρουφείν | - bon ber G. geben, decêdos [cessi, ssum] de statione: leinewτην τάξιν | - als Perion, excubitor; vigil; statio; miles stationarius: ὁ φύλαξ [απος]· ὁ φορυφός | -C. queftellen, dispono's [posui, situm] excubias; καθιστάναι φύλακας | - eine G. ablosen, succedo3 in stationem: διαδέχεσθαι τον φύλακα.

Edilf, 2C., f. Rohr, 2c.

fcillern, versicolor sum: alolleovar alolav | - s. bas S., versicolor quaedam colorum varietas: tò αιόλλεσθαι αιολάν.

idillerno, versicolor: atolog.

Edilling, schillingus: ή δωδεκάς [άδος].

Schimmel, weißes Bierd, equus albus: o Ennog levnos | - weißliches Moos, mucor; situs: o evoos (otog).

fchimmelig, mucidus: evoa eig [egga, ev] · gangos |

f. fein, mûceo2: ενοωτιάν · σαπρίζειν.

[d)immeln, mucesco3 [cui]; contraho3 [traxi, ctum] mucorem; corrumpor3 [ruptus] situ: εὐρωτιᾶν σαπρίζειν.

Edimmer, fulgor; splendor; lax: το φέγγος ή αὐγή· ή στίλβη | - ein ichwacher G. von Soffnung, levis aura spei : όλίγη έλπίς [ίδος].

fdimmern, fulgeo2 [lsi]; splendeo2; nîteo2; mico1 [cui]; Ιάσεο2 [luxi]: λάμπειν· στίλβειν.

icans; nitidus; micans; λαμπρός στιλπνός.

Edimpf, ignominia; infamia; dedecus; probrum; opprobrium; contumelia: το ονειδος [ovs] ή αίσχύνη | - jmbm S. bringen, sum dedecori cui: ονειδος είναι τινι | - jmbm S. anthun, noto qm ignominia: oveldy περιάπτειν τινί | - etw. für G. halten, habeo 2 qd ignominiae: ηγείσθαί τι ονειδος | - einen S. nicht auf fich figen laffen, non fero3 [tuli, latum, ferre] ignominiam: ἀποτρίβεσθαι αλοχύνην | mit S. und Schande, cum summo probro: ovr oveidei και αισχύνη σύν μεγίστω όνείδει.

ichimpfen, imbn, facio3 [fêci, factum] convicium cui; dîco3 [xi, ctum] maledicta in qm; prosequor3 [secûtus] qm contumeliosis verbis: κακώς λέγειν τινά λοιδορείν τινα λοιδορείσθαί τινι | - αμί [εως].

imbn f., maledico [xi, ctum] cui absenti : locdoosiv τινα ἀπόντα | - s., bas S., maledictio: ή λοιδορία. ή κακηγορία ή ονείδισις [εως].

fchimpflid, ignominiosus; contumeliosus; probrosus; turpis: alogoos enoveidioros [ov] | f. Bandlung, dedecus [oris]: ή αλοχροποιία· ή αλοχροπραyία | - Adv., per ignominiam; turpiter: αίσγοώς. έπονειδίστως.

Schimpfname, nomen (cognomen) infame: τὸ ὄνομα πρόθετον η έπωνυμία αίσχοά.

Schimpfrebe, swort, maledictum; convicium; vox contumeliosa: τὸ λοιδόρημα τὸ κερτόμημα.

Schindanger, locus quo cadavera conferentur: ra κενέβοεια.

Schindel, scandula: ή σχίδη· το σχίδιον.

Schindeldad), tectum scandulare: n orkyn σχινδαλωτή.

fchinden, detraho3 [traxi, ctum] pellem cui ob. corpori cjs; deglûbo3 [psi, ptum] qm: δέρειν έκδέοειν άποδέρειν τι | - fig., (j. b. a. plagen), vexo1 gm: δέρειν τινά αλιίζεσθαί τινα | - s., bas G., vexatio: η δάρσις η δορά ο αίπισμός.

Schinder, qui pecus morticinum deglabit: o δέρων τὰ νεκοὰ ζῶα· ὁ δήμιος | - fig., tortor; carnifex: ο άλαστωρ [ορος].

ichindermäßig, more carnificis: δημοκοίνου άξιος. Schinfen, perna; petaso: ή πέρνα ή κωλή ό Tagixos.

Schinfenbein, os [ossis] pernae: τὸ ὁ στοῦν κωλής.

Schippe, f. Schaufel.

Schirm, fig., (f. b. a. Schüger), praesidium ; scutum : τὸ πρόβολον αί πτέρυγες | - f. a. Regen=, Connen= fchirm.

Schirmbach, fchirmen, Schirmgötter, f. Schutbach, schützen, Schutgötter.

Schirmherr, patronus: o προστάτης [ov].

Schirrmeifter, magister cursûs publici : ὁ σκευοφύλαξ [ακος] ό έπὶ τῶν σκενοφόρων.

Schlacht, f. Kampf.

Schlachtbauf, laniena: ή σφαγή.

ichlachtbar, aptus ad cultrum: σφακτός.

Ediladitbeil, securis: ò σφαγεύς [έως] · ή σφαγίς lidog].

fc)lachten, caedos [cecidi, caesum]; jugulo1; maeto1; trucido1: σφάττειν. θύειν. φονεύειν | - s., bas G., burch Umichreibung mit ben angeführten Beitwörtern.

Schlachtfeld, locus pugnae ob. proelii; locus ubi pugnatum est: ή της μάχης χώρα | - bas 6. be= haupten, raumen, superiors, inferior discêdos [cêssi, ssum]: μή ὑποχωρείν», ὑποχωρείν (μετά την μάznv).

Schlachtgebrange, getummel, gewühl, confertissima pugnantium turba; ὁ πλόνος · θόρυβος.

Schlachtgefang, cantus [ûs] proelium inchoantium: ο παιάν [άνος].

Schlachtgeschrei, clamor (proelium inchoantium) : ή άλαλά [ας] | - bas S. etheben, cano [cecini, cantium] classicum, =bellicum: άλαλάζειν.

Schlachtlinie, acies [êi]: ή τάξις [sws] παράταξις

Edlachtmeffer, culter (lanii): ή σφαγίς [ίδος].

Schlachtoche, bos ad cultrum emptus: zò σφάγιον.

Schlachtopfer, f. Obfer.

Schlachtordnung, acies [ei]: ή τάξις - bas heer in S. ftellen, instruo's [struxi, ctum] aciem : τάττειν τους στρατιώτας ώς είς μάχην | - fich in S. auffiellen, ordinati consistimus [constitutus]: παρατάττεσθαι ώς είς μάχην | - in S. stehen, instructi stamust [stěti, státum]: τεταγμένον είναι ὡς ἐς μά-2ην | - in S. marichiren, proficiscimur's [fectus] instructi acie: συντεταγμένους πορεύεσθαι.

Schlachtruf, f. Schlachtgeschrei.

Schlachtschwert, gladius: o σφαγεύς [έως].

Edylachttag, dies proelii od. pugnae: ή σφαγία ή της μάχης ημέρα.

Schlachtvieh, pecudes ad cultrum emptae ob. de-

stinatae: τὰ σφάγια [ων].

Schlace, scoria: ή σπωρία το πάθαρμα. fdladenlos, parus: nadagos ellingings [és].

Schlächter, f. Fleischer.

Edlafe, am Ropfe, tempora (capitis): of nooragoi. fchläfern, impers., es fchläfert mich, dormito1: vavorτω · υπνου έπιθυμώ.

schläfrig, dormîtans; plênus somni; gravis somno; oscitans: ὑπνώδης [ες] · ὑπνηλός | - fig., tardus; lentus; segnis: ὑπνωδης [ες] | - Adv., tarde; lente; segniter: ὑπνηλῶς βλακικῶς.

Schläfrigfeit, necessitas somni; oscitatio: ή νύσταξις · ὁ νυσταγμός · - f. a. Schlaffucht | - fig., tarditus; segnities [êi]: ή βλακεία· ή βραδυτής [ήτσς].

Edlafer, dormitor: o vvotanting [ov].

fchlagefaul, durâtus ad plagas : ἀναίσθητος [ov] προς | Schlaflosigfelt, insomnia [orum] ; vigilia : ἡ ἀὐπνία πληγάς.

Schlägel, fistaca; pavicula: ronis [idos]. ή ronas fchlafluftig, f. fchläfrig. [ados].

Schläger, pugnax: o nonthe [ov] · o adlythe [ov] ·

ο πλήμτης |ου |.

Schlägerei, verbera [um]; rixa; pugna: ή άψιμαzία χειρών | - S. anfangen, ciëo [cîvi, cîtum] rixam: απτεσθαι χειρών.

fchlammen, detergeo2 [tersi, sum]; purgo1: σύρειν. τρίβειν ύδως έπιχέοντα.

idlangeln, sid, curros [cucurri, cursum] in ambitum ob. orbem: ελίττεσθαι· κολποῦσθαι· ξο-πειν | - fld durch einen Ort f. (bon einem Flusse), pererro¹ locum: ελίττεσθαι διὰ τόπον τινά.

Schlaf, somnus; sopor; quies [êtis]; o vavos [ov] o κοῖτος | - ber G. überfällt mich, somnus me opprimit3 pressi, ssum]: υπνος λαμβάνει-, αίρει με | - einen guten S. haben, placide dormio : ev nadevdeiv | einen feften S. haben, graviter dormio*: βαθέως καθεύδειν | - einen leifen G. haben, leviter dormio'; κούφως καθεύδειν |- S. erregen, fácio 3 [fêci, factum] somnum: κατακοιμίζειν | - G. bertreiben, fago somnum: ἀπωθεϊσθαι», διασκεδάσαι τον υπνον | fich bes S. erwehren, teneo2 [nui, ntum] somnum: υπνομαχείν υπνον αποστρέφεσθαι | - aus bem 6. auffahren, excutior³ [cussus] somno: καθεύδοντα άναφέρεσθαι |- aus bem S. weden, excito e somno: | έπεγείσειν καθεύδοντά τινα | - απε bem G. er:

yelosodat | - im S., per somnum; dormiens; nad' υπνον έν υπνω.

Schlafbett, lectus cubicularis: ή κλίνη.

schlafbringend, facieus somnum: ὑπνοποιός [ov].

Schlafcabinet, f. Schlafgemach.

Schlafcamerad, socius lecti: o συγκαθεύδων.

fchlafen, dormio4; dormito1; quiesco3 [evi, etum]; capio³ [cepi, captum] somnum: καθεύδειν' εύδείν· ποιμάσθαι | - f. gehen, eo' [ivi, itum] cubitum; do [dědi, [datum] me somno: κοιμασθαι· κατακλίνεσθαι ώς καθευδήσοντα | - ich tonn nicht ſ., insomnis ago³ [êgi, actum] noctem: άγουπνείν. διαγουπνείν την νύατα | - in den Eag hinein f, dormio in lucem: καθεύδειν είς το φώς.

Edlafengehen, bas, dormitum ire: To noipaodat. το κατακλίνεσθαι ώς καθευδήσοντα | - bor 6.,

ante somnum: προ του ποιμασθαι etc.

fclaff, laxus; remissus; flaccidus; pendulus; languidus: λαγαρός χαλαρός χαθους άνειμένος |- f. machen, Ιαχο !- f. merben, laxor1: ἀνίεσθαι · γαλασθαι.

Schlaffheit, languor: ή ἀτονία· ἀσθένεια· χαλα-ρότης· τὸ χαλαρόν Ι - S. bes Magens, solutio stomachi: ή παράλυσις του στομάχου | - 6. des Beiftes, lauguor animi: ή χαλαφότης=, το χαλαφον

της ψυχης.

Schlafgemad, stammer, sftube, simmer, cubiculum; dormitorium; cubiculum somni et noctis: τὸ κοιμητήριον' ὁ κοιτών [ῶνος] ' τὸ εὐναστήριον. Edlafgenog, gefell, socius lecti: ο συγκαθεύδων σύγχοιτος.

fchlafloθ, insomnis; exsomnis; vigilans: αυπνος.

άγουπνος [ον].

ή άγουπνία.

Schlafmittel, medicamentum concitans somnum: 70 ύπνωτικόν φάρμακον.

Schlafmüße, galêras, quem dormientes gerere consuevimus: ή νυμτερινή», εύνητηρία μίτρα · ὁ βλάξ [nos] | - fig., homo somniculosus ob. tardus: o Blas [xos].

Schlafrod, vestis domestica: ò vvntequos.

Schlafftatte, sftelle, dormitorium: to naralopa.

Schlaffucht, inexpugnabilis somni necessitas; veternus: ή ληθαργία· ο λήθαργος.

schlaffüchtig, somniculosus; veternosus: λήθαργος

Schlaftrant, sopor: το ναρκωτικόν:, υπνωτικόν φάρμακου.

Schlaftrunt, Trunt bor bem Schlafe, potus [as] ante somnum hauriendus od. haustus: ἡ πρὸ τοῦ ὑπνου πόσις | - f. b. a. Schlaftrant, f. b. b.

schlaftrunken, plėnus somni; gravis somno; indigens somni: ἡμίυπνος ὑπνω κάτοχος [ον]. Schlafzeit, tempus [oris] dormiendi: ή υπνου ώρα

η ποίτης ώρα.

Schlag, ictus [ûs]; plaga; verber; pulsus [ûs]: ô xónos: ô ngóros ô vógos | - ber (treffende) S. deb Bliges, fulmen: ô negavvós | - Schlagfluß, f. d. DB. [- fig., (f. b. a. Ungludofall), casus [ûs]; damnum: wachen, expergiscor3 [perrectus]: έγείοςσθαι έξε- | ή συμφορά | - mit cliem S., uno ictu: ένὶ πιτύλφ

μια όρμη - imbm einen S. geben, infligo's [xi, ctum] [plagam cui: προςτρίβειν», εμβάλλειν πληγήν τινι imbm Schläge geben, verbero 1 qm: τύπτειν τινά | - S. befommen, vapulo 1: πληγάς λαβείν.

II) ber mit bem G. berbundene Ion, Schall: sonus; fragor: ὁ τύπος κρότος | - G. ber Bogel,

cantus [ûs]: ή φωνή.

III) bas burch S. bewirfte Beprage, f. b. 28 | fig., f. b.a. Gattung, genus [eris]: ὁ τρόπος το γένος [ovg] | - ein rober G. Menichen, agreste genus hominum: το γένος άνθοωπων άγριον, : ἀπαίδευτον | bon bemfelben S., ejusdem farinae; ομοιότροπος.

IV) f. b. a. Bagenthure, janua: al Dioai του

άφματείου. V) f. b. a. Shlagbaum, repâgŭlum: ὁ μοχλός.

Schlagaber, arteria: n dornola.

Edlagball, pila: ή σφαίρα.

dlagbar, (Sold), caeduus: τμητός ποπτός.

Edlagbaum, repagulum: ὁ καταράκτης [ov]· ὁ ἐπιβλης [ητος] · ο μοχλός.

fchlagen, I) a., A) fchlagend berühren, feriot; percutio * [cussi, ssum]; pulso † qd: παίειν κόπτειν τύπτειν | - hiebe geben, verbero ; caedo [cecidi, caesum]; mulco : παίειν=, πλήττειν τινά | - ge-[chlagen werden, vapulo1: τύπτεοθαι πλήτεοθαι πληγάς λαβείν | - einen Ochsen s. (tödten), serio4 bovem: σφάττειν βούν | - die Beden s., cymbalisso1: nouBalizeiv | - die Pauden f., tympanizo1: τυμπανίζειν | - bah. übertr. (f. b. a. plagen), d. B. mit Blindheit geschlagen fein, oculis captus sum : τυφλον είναι | - fig, non video² [di, îsum], quod ante pedes est: appova=, acoverov sival | - id bin ein geschlagener Mensch! occidi! actum est de me !: δλωλα απόλωλα.

B) befond., (f. b. a. beflegen), vincos [vici, ctum]; supero!: νικάν · κρατείν · ὑπερβάλλειν - ben Feind aufe Saupt f., fundo3 [fudi, fusum] et fugo' hostem: διαφθείσειν τους πυλεμίους [- fid) f. conflîgo³ [flixi, ctum] ; contendo³ [di, tum] pugnis ; decerno³ [crêvi, crêtum] ferro : μάχεσθαι», διαγωνίζεσθαι άλληλοις δια μαχης, δια χειοων ίέναι

allyloig.

C) burch Schlagen eine Richtung geben, 3. B. gu Boben f., do1 [dedi, datum] ad terram; affligo3 [flixi, ctum] solo: καταβάλλειν · βάλλειν πους το Εδαφός τι | - den Ball f., fando 3 pilam reticulo: κόπτειν την σφαϊοαν | - die Augen in die Höhe f., tollo3 [sustuli, sublâtum] oculos : ἐπαίρειν τους δφθαλμούς | - fich rechte, linke f., converto [ti, sum] me ad dextram, sinistram: τρέπεσθαι έπὶ τά δεξιά, εξπ' άριστερά.

D) burch G. an ober in etw. fugen, f. ane, ein=

schlagen.

E) burch S. machen, z. B. Golb, f. prägen.
F) burch S. andeuten (die Zeit), indico': σημαί-

verv.

II) m., ans, auf etw. f., pulso1; ferio4 qd; impiagor3 [pactus]; illidor3 [lisus] cui τei: προςπταίειν Tevi | - mit etw. (mit bem Ropfe zc.) an ob. auf etw. f., percutio3 [cussi, ssum] qd (caput) re; offendo3 [di, sum] qd ad qd: προςπταίειν τι (την κεφαλήν) τινι | - in efw. f, irrumpo [rūpi, ptum] in qd; perfringo3 [fregi, fractum] qd: έμπίπτειν είς τι] ber Regen ichlägt in bas Beficht, imber fertur in os; ο ύετος έμπίπτει είς το προςωπον | - ber Blis fchlagt in etw., icitur3 [ictus] fulmine; tangitur's fchlapp, fchlappig, f. fchlaff. Freund, beutfch-lat. gried. Worterb.

[tactus] qd de coelo: ò σκηπτὸς πίπτει είς τι | in bie Bohe f., peto' [petivi, titum] summa: céosofici avm | - fig., das schlägt nicht in mein Fach, hae non sunt mese partes; hoc alienum est a studiis meis: ούκ ἔστι τοῦτο τῆς τέχνης ἐμῆς | bas Berg ichlägt, cor palpitat: ή καρδία σφύζει | -Die Uhr fchlagt, horologium sonat' [nui, nitum]: vò ώρολόγιον φωνεί · εφθέγγεται | - ber Bogel fclagt, avis canit [cecinit, cantum]; o dovis [idos] porei.

fclagend, (überzeugend), firmissimus; illustris [e]: nalolog, olnego, helietoe | . f. Bemeis, argumentum firmissimum: το μέγιστον τεκμήριον | - ein f. Beispiel, exemplum illustre: τὸ μέγιστον παράδειγμα.

fcJlagfertig, parâtus ad depugnandum : συντεταγμένος ός επί την μάχην | - bas Geer, sich s. machen, expedio* copias=, me ad proclium: συντάττειν τον στρατόν συντάττεσθαι.

Edlagfluß, apoplexis; apoplexia; paralysis; ή ἀποπληξία | - bom S. getroffen werben, arripior [arreptus | apoplexi: ἀποπλήττεσθαι.

Schlaguhr, horologium sonando horas indicaus: ώρολόγιον φθόγγφ υποσημαίνον τὰς ώρας.

Schlamm, limus; lutum: o anlos | - mit S. überziehen, oblimo1 qd: xatilveiv.

fchlammig, limosus; lutulentus: βορβορώδης ιλυώδης [ες].

Schlange, anguis; serpens; coluber: ή σφις [εως]. ή έχιδυα | - fpruchm., eine G. im Bufen nabren, habco² viperam venenatam in sinu: το έχθρον έχεινε, τρέφειν παρ έαυτώ.

ichlangenartig, anguinosus; colubrinus: ooucons.

όφιοειδής [ές].

Schlangenbalg, shant, pellis anguina: rò oqews δέρμα· τὸ σύφαρ· ἡ ὄφεως λεβηρίς.

Echlangenbig, morsus [us] ob. ictus [us] serpentis: τὸ ὄφεως=, ἐχίδνης δηγμα.

Schlangenbrut, suböles serpentum: το γέννημα έχιδυαΐου.

Schlangengift, venenum angulaum: τὸ φάρμακον őpsws.

Schlangenhaar, coma anguinea: ή οφιώδης κόμη. idlangenhaarig, crinîtus anguibus: οφιοπλόκαμος [ov].

Schlangenfopf, caput [itis] serpentis ob. draconis: ή κεφαλή όφιονέα.

Edlangenfraut, dracunculus: to δρακόντιον. Schlangenlinie, linea anguinea: ή Ελιξ γραμμή.

Schlangenmann, strager, (Geftirn), anguitenens; ophiûchus: o optovyos.

Schlangen prige, sipho utricularius: o σίφων όφιω-

Edlangenftein, ophites: o opieng lidog.

Edilangenwurzel, serpentaria; viperina: ή άριστολοχία οφιώδης.

schlant, procerus; gracilis; tenuis: φαδινός μακρός εύμηκης [ες].

ichlantfußig, eruribus gracilibus: τανύσφυρος [ov]. Schlantheit, proceritas; gracilitas: τὸ ὁαδινὸν τῆς quissos.

41

tas; clades: ή βλάβη · σφαγή | - eine S. befommen, accipio3 [cepi, ptum] cladem: ήττασθαι πλήττε-

ichlau, astatus: socie navovovos [ov] | - f. a. liftig.

Schlauch, ûter; caleus: ò donos · à donos · à molyos. Schlauchsprike, f. Schlangensprike.

Schlauheit, sigfeit, astutia: ή πανουργία | - f. a.

Schlaufopf, home astatus: o nolvunyavog avno to

παιπάλημα...

fd/ledit, malus; corruptus; vîlis; pravus; tenuis; humilis; miser: μακός φαύλος | - ein f. Dichter, poëta malus: ο μακός ποιητής | - f. Kost, victus [ûs] lenuis: ἡ εὐτελης τροφή | - [. Mugen, oculi hebétes; conspectum non longe ferentes: ἡ ἀμβλεῖας, άμανοα όψις [εως] | - f. Zeiten, tempora iniqua: χαλεποί καιροί | - Adv., male; prave; misere: κακῶς πονηοῶς | - j. ablaufen, secus cădo³ [cĕcidi, casam]: κακῶς ἀποβαίνειν.

II) (in moralifder hinflot), malus; pravus; improbus; nequam; impius; πονηφός καπός μοχθηφός - f. werden, corrumpora [ruptus]: διαφθείοεσθαι |-Adv., male; prave; nequiter: πονηφώς κακώς

μοχθηρώς.

III) (f. v. a. fchlicht), f. und recht, probus et antiquae fidei; simplex: anlove nal dinatos | - Adv., simpliciter: anlog.

schlechterdings, f. burchaus. ichlechthin, simpliciter: anlog.

Schleder, fchlederhaft, f. Ledermaul, leder.

Schlehe, prûnum silvestre: τὸ ἀγοιοποππύμηλον.

Schlehenbaum, aborn, pranus silvestris ob. spinosa: ή ποππυμηλέα άγρία.

[d)leid)en, serpo3 [psi, ptum]; gradior3 [gressus] lente: Boneiv' konvigur | - auf ben Behen f., placide eo 4 [îvi, itum] suspenso gradu: ἐφέρπειν | - fich au6 einer Befellichaft f., clam subduco's [xi, ctum] me de circulo: ἀφέρπειν, ὑπεξέρχεσθαι έκ της συνου-

fchleichend, lentus; occultus; tectus: έρπετός' έρπυστικός | - Adv., occulte; tecte; clam: έφπετως.

Schleicher, homo tectus; tenebrio: o novolvovs avθρωπος | - Schleicherin, mulier tecta: ή κουψίνους youn.

Schleichhandler, qui facit mercaturam vetitam: o παρεμπορευόμενος ο παρειςκομίζων.

Schleichhandel, mercatura vetita: ή κλοπαία έμποgία | - S. treiben, importo 1 merces vetitas: πασεμ-ποφεύεσθαι.

Schleichiveg, via furtiva; trames occultus: ή κουπτη όδός | - auf S., furtim; fraude: κούφα λάθοα. Schleier, rica; flammeum: τὸ κάλυμμα ἡ καλύπτρα | - ben G. übermerfen, velo1 caput rica: περιβάλλειν το κάλυμμα, την καλύπτραν | - ben & nehmen, (f. b. a. Ronne werden), sacror' cultui di-

τειν | - die Bahrheit ohne G., nuda veritas: ή ακά-

λυπτος=, ἀσκέπαστος άλήθεια.

fchleiern, f. berfchleiern.

Schlappe, Beriuft im Rriege, detrimentum; calami- Schleife, gum Biegen, traba: ro Bundoov |- Schlinge, laqueus: o Boogos | - jur Bierde, taenia in laquei formam collecta: το κάθαμμα.

> d)leifen, I) a., A) zichen, traho-[traxi, clum]; veho3 [vexi, ctum] traba: σύρειν Ελκειν τι | - bab. fig., bom Tone, f. v. a. behnen, interqueo' [torsi, tortum]; tractim pronuncio': ovoew | - B) f. b. a. zerftoren, bem Erdboden gleich machen, aequal solo: nadaioeiv natagnánteiv. natedapizeiv | - C) f. b. a. fchar= fen, acuo3 [cui, ûtum]cote; torno1; lêvigo1: θήγειν, απονάν τι | - II) n., trabor3 [tractus]; σύρεσθαι] - s., das S., (Schärfen, Glätten), levigatio: ή Đỹξις [εως] λείωσις [εως].

> ichleifend, von Tonen, intortus : ovorog | - f. b. Bor. Schleifer, qui cultros etc. cote acuit: o Dnywy lop-

τος | ὁ ἀπονῶν [ῶντος].

Schleifstein, cos scotis]: h Inyavn : to Inyavov. Edleihe, Fifth, cyprinus tinca: o tillov, tilov

ovog.

Schleim, pituîta; mûcus; salîva; cremor: rò oléyμα· ή μύξα [ης] | - boller G., pituitosus: φλεγματώδης [ες]; φλεγματικός | - ben G. abführen, discutio3 [cussi, ssum] pituitam: αποφλεγματίζειν.

fchleimartig, mucosus; salivosus: μυξώδης· λαπώδης φλεγματώδης [ες].

fchleimen, facios [fêci, factum] crassiorem pituîtam : φλεγματοειδές είναι.

Schleimhaut, membrana pituitaria: ὁ ὑμὴν φλεγμα-TINÓS.

fdleimidt, f. fclehnartig.

fchleimig, pituitosus: κοουζώδης· μυξώδης· λαπώ-Sns [ES].

Edleiße, assula: ή σχίδη ο σχίδαξ [ακος].

fchleißett, findo3 [fidi, fissum] : σχίζειν · διασχίζειν τι. fchlemmen, hêluor1; vivo3 [vixi, ctum] luxuriose: agonevegdat agedyeir | - s., das G., beluatio; luxus [ûs]: ή ἀσωτία ἀσέλγεια | - burch G., ventre: άσωτία · άσελγεία.

Edlemmer, ganeo; heluo: o yastoluapyog. asoτος άσελγης.

fchlendern, lente gradior3 [gressus]; ambulo1: έορτάζοντα περιπατείν.

Schlendrian, via vulgaris: to loog [ovs] ' n ovvn-DELCE.

ichlenfern, mit ben Armen, jacto 1 brachia : παρασείειν τας χείρας.

Schleppe, syrma [atis]: το σύομα επίσυρμα.

fchleppen, I) a., trahos [traxi, ctum]; rapios [pui, ptum]; abripio3 [pui, reptum]: σύοεσθαι έπισύοεσθαι | - bor Gericht imbn f., rapio a qm in jus: αγειν τινά προς τους δικαστάς | - fich mit etw. f., porto1 qd: Ελκεσθαί τι μοηθείν φέροντά τι | - fid) mit einer Krantheit f., laboro' morbo: συνέχεσθαι, έχεσθαι νόσω | - II) n., (bon Rleibern, Retten), trahor3 [ctus]; verro3 [rri, rsum] terram: σύρεσθαι. έπισύρεσθαι.

vîno: ἀστήτριαν γίγνεσθαι | - fig., etw. mit einem [d)seppend, fig., in ber Rebe, languidus; languens: S. bedecken, velo¹ qd: περικαλύπτειν κατακαλύπ- ψυχρός | - f. fein, (v. ber Rebe), langueseo³ [gui]: ψυχοον είναι.

Schleppenträger, qui sustinet syrma: à gégov égoπισθε τὸ σύρμα της έσθητος.

Schleppfleid, palla: τὸ σύρμα [ατος] ή έπισεσυςμένη έσθης ο ποδήρης χιτών.

Schleppfeil, stall, remulcum: to ovua.

Echlefien, Silesia | - Ginm., Silesii | - Adj., Silesiacus.

Chleswig, Slesvicum | - Adj., Slesvicensis.

Edleuber, funda: ή σφενδόνη.

Edleuberer, funditor: o awevdovning [ov].

fd)leudern, I) a., mitto3 [mîsi, ssum] od. excutio3 [cussi, ssum] fundâ; jaculor!: σφενδονάν άφιέναι τι | - Blike f., falmino 1: ἀστράπτειν λάμπειν - II) n., b. Raufmann, mit ben Waaren f., mercator non sine damno vendit merces: τοῦ εὐρίσκοντος ηδη ἀποδίδοσθαι:, πιπράσκειν τι | - s., bas G., jaculatio: ή σφενδόνησις.

Chleuderstein, lapis qui fanda mittitur: ή σφενδόνη. fchleunig, praeceps; celer: ταχύς [εῖα, ύ] ὁξύς [εῖα, v] | - Adv., celeriter: ταχέως ταχύ | - fid) f. aus einem Orte entfernen, proripios [ripui, reptum] me

ex loco: ἀποίχεσθαι φεύγοντα.

Chleunigfeit, celeritas: ή ταχύτης [ητος].

Edleufe, catarracta; cloaca: o καταράκτης [ov] ή ύδροδδόα.

Edyleusenmeister, magister catarractarum: ò ent καταβρακτών.

Edilid), via furtiva; ars; furtum; fraus: ή πουπτή όδός | - binter imbe G. fommen, deprehendo3 [di, sum] furta ejs: καταλαμβάνειν τινά τεχνώμενον.

[d)lid)t, directus; simplex: ὁμαλός · ἀπλοῦς [ῆ, οῦν]. άφελής [ές].

fchlichten, einen Streit, dirimo's [emi, emptum] ob. compôno3 [posui, situm] controversiam: ομαλίζειν τι

Ediliditheit, simplicitas: ή άφέλεια.

διαλύειν διαφοράν.

fdliegen, I) a., jumachen, claudo's [si, sum]; operio's [rui, rtum]: nleiew naranleiew ti | - bie Augen f., operio doculos: μύειν | - fig., morior [mortuus]: συμβάλλειν βλέφαρα | - brn Jug [, côgo [coëgi, coactum] agmen: οὐραγεῖν ἀπουραγεῖν | - in fid) f., complector3 [plexus]; contineo2 [nui, ntum]: ovuπεριλαμβάνειν τι | - fid) f., coëo [ii, itum]; συμwiew | - in gefchloffenen Gliebern marichiren, incedo3 [cessi, ssum] munito agmine: συντεταγμένους πο-Qeveodat | - eine gefchloffene Befellichaft, societas: n συντέλεια φίλων [-B) in weiterer Bedeutung, f. b. a. zu Ende bringen, facio3 [feci, factum] finem: anoreleiv τελειούν τι τέλος έπιτιθέναι τινί | - Bündniß, Che, Freundschaft, Frieden 2c. [., slehe Bündniß 2c.] — C) fessen, s. anightichen [— II) n., A) s. v a. ausschließen [— II] n., A) s. v a. ausschließen [— II] n., A) s. v a. ausschließen [— II] n., A) s. v a. ausschließen [— IIII] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— IIII] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. ausschließen [— III] n., A) s. v a. aussch Ben, öffnen, f. b. W.B. | - B) genau anliegen, bene sedeo2 [sedi, sessum]: άρμόζειν έφαρμόζειν | -C) einen Schluß machen, concludo3 [clasi, sum]; colligo 3 [lêgi, lectum]: στοχάζεσθαι συλλογίζεσθαι] - pon fich f., facio3 [fêci, factum] conjecturam de me : αποτεκμαίρεσθαι έαυτου.

Echlieger, custos in carceribus impositus: ò δεσμοφύλαξ [anos] | - Schaffner, condus promus: ο ταμίας | - Schaffnerin, procuratrix peni: ή σηκίς

fdließlich, ad extrêmum; denique: τέλος τελευτών

[ῶσα, ῶν].

ichlimm, nicht fo beschaffen, wie es fein foll, malus: noνηφός φαύλος φλαύφος [ov] κακός | - folimmer, follotterig, laxus; diseinctus: χαλαφός άτονος [ov].

pêjor; deterior: πονηφότερος etc. | - bie Cache nimmt einen f. Ausgang, res male cadit: κακῶς ἀπο-Baiver te | - Die Krantheit wird fchlimmer, morbus ingravescit3: ή νόσος τρέπεται, φέρεται έπὶ το χεῖgov | - ctiv. fchlimmer machen ale es ift, exaspero1 qd verbis: δεινούν τι | - etw. bon ber f. Geite neh= men, accipio3 [cepi, plum] qd in pejorem parlem: υπολαμβάνειν τι έπί κακού | - im fchlimmften Falle, pessime ut agatur: εἴ τι ἀνάγκη · κακῶς παρασχόν - Adv., male: naxog plavows | - es geht mir f., male mecum agitur: κακῶς ἔχω· κακὰ πάσχω | -mir ift [. (unwohl), nauseo¹: χαλεπῶς ἔχω (ὑπό τινος) | — II) böje bon Charatter, malus: κακός χαλεπός | - cin f. Sund, canis mordax: ὁ κύων χαλεπός.

Chlinge, vinculum; laqueus; tendicula: ὁ βρόχος. ή ἀγκύλη παγίς [ίδος] | - S. legen, dispôno 1 [posui, situm] laqueos: ἰστάναι παγίδας | - imbm S. legen, fácio³ [fêci, factum] insidias cui: ἐπιβονλεύειν τινί· ένεδοεύειν τινά | - fich aus ber S. ziehen, expedio me (ex laqueo): ἀπαλλάττεσθαι τών πα-

γίδων.

Schlittgel, homo rusticus: o appoinog o poquinog. ichlingelhaft, rusticus: ayooixog pootinos | - Adv., rustice: aygolxog' gogtixog.

fchlingen, bie Arme um imbn, complectors [plexus] qm: περιλαμβάνειν τινά | - f. a. fchluden.

Schlitten, traha: to Elundoov.

Edlittenbahn, via trahis apta: ο έλκηθοοδοομος.

Schlittenfahrt, vectiones traharum: ή έλκηθουδουula.

Schlittschuhe, soleae ferratae: το σιδηφούν υπό-

Edilittiduhläufer, transcurrens per glaciem soleis ferratis: ὁ σιδηρῷ ὑποδήματι χρώμενος.

Schliß, fissara; canaliculus: τὸ σχίσμα.

fchligen, findos [fidi, fissum]: σχίζειν τι διασχίζειν] - s., baδ S., fissio; ή σχίσις [εως].

Schloß, jum Berichtiegen, claustrum: ro aleidoor. το πλείστρον | - ein G. borlegen, objicio3 [jêci, ctum] claustrum cui rei; μοχλον ἐπιβάλλειν τινί | -Burg, arx; castellum; domus [ûs] regia: τὰ βασίλεια] fpruchw., Schlöffer in bie Luft bauen, fingo' [nxi, ictum] somnia mihi: τὸ λεγόμενον, κενήν μακαgiav.

Schloße, grando [inis]: ή χαλαζα.

ichlogen, es schloßt, grandinat: zalaga naragegerar χαλαζα.

Schloßenwetter, vis creberrimae grandinis: o ovoμός χαλάζης ό χαλαζώδης χειμών.

Ediloffer, faber claustrarius: o alsidonoiog o zalneus [Éws].

Schloffirche, sacrarium domûs regiae: o vuos the άπροπόλεως.

Edilogplat, area arcis ob. domás regiae: ή αγυιά της ακφοπόλεως.

Schlogwache, praesidium arcis: οἱ ἐν τῆ ακοοπόλει wilaxeg.

Schlot, f. Rauchfang.

Schlotfeger, qui detergite caminos : o nadalowe the καπνοδόχην.

fd)lottern, laxus ob. discinctus sum : Lelvuévor elval.

Chlucht, fauces: ή φάρανξ [αγγος] ή χαράδρα. fcludizen, singultio ; singulto : λύζειν · λυγγαίνειν

μυχθίζειν | - s., bas S., singultus [as]: ἡ λύγξ [γγός] ὁ μυχθισμός.

fchludgend, singultiens: lugor [ovac, ov] | - Adv., singultim: λύγδην.

Edilud, haustus [ûs]: ο έγκαφος · ο βρόγχος | - mit Ginem S., uno haustu: μια όρμη.

1. Edluden, der, singultus [as]: n loyg [loyyos] o λυγμός | - ben S. haben, singultio : λύζειν λυγγαί-

2. fd/Indett, haurio [hausi, stum]; glutio ; devoro1: βροχθίζειν κατεσθίειν καταπίνειν | - id) fann nicht f., laboro angina: πονείν τη συνάγχη.

Edluder, ein armer, miser famelicus: o ralalnogos

ανήρ · ο γλίσχοων [ονος].

fchlupfen, labor3 [lapsus]: όλισθαίνειν φεύγειν | in bas Zimmer f., insinuo' me in cubiculum: υποδύεσθαι την στέγην.

ichlüpfrig, lubricus: όλισθηφός λείος γλίσχοος fig., nicht züchtig, laseivus; obscenus: σφαλεφός έπισφαλής [ές].

Chlüpfrigfeit, (des Weges), via lubrica: ή γλισχοό-της [ητος]· τὸ όλισθηφόν | - fig., (der Rede), obscoenitas (verborum): τὸ σφαλεφόν.

fchlürfen, sorbeo2: hopeiv ti | - s., bas G., sorbi-

tio: ή δόφησις.

Edluffel, clavis: ή nlelg [nleidog] ή βαλανάγοα |ben G. abziehen, eximos [emi, emptum] clavem: αποσπάν την κλείδα | - übertr. (Augang), janua: ή πρόςοδος · αί πύλαι | - fig., (Erfiarung) zu etw. geben, explano rem: προςβιβάζειν έπί τι ύφηγείσθαι πρός τι.

Ediliffelbein, jugulum: to nleidlov al nleideg.

Schlüffelbewahrer, elavicularius: o nleidovyog o πλειδοφύλαξ [απος].

Edluffellod), foramen clavis: ή κλειθοία ή καταnleig.

Edlummer, somnus placidus: o unvos to vvσταγμα.

dimmern, placide dermio : υπνου λαγχάνειν.

Edlund, fauces; gula: o lagove [vyyos] o laulos - Abgrund, verago: το βάραθρου ο άβυσσος ή χαράδρα.

Chlupfwintel, latibulum; latebra; receptaculum: n άποκουφή ή καταφυγή.

Schlug, I) (Buftand bes Anfchliegens), ber Reiter hat guten G., eques haeret in equo: Εποχός έστιν | -II) (bas Beendigen, Ende), conclusio; fines; exitus [ûs]; extrêma pars; epilogus; aud burd extremus; ή τελευτή το τέλος [ovs] | - am G. Des Winters, extrema hieme: τελευτώντος του χειμώνος | - am S. des Jahres, anno exeunte: relevicortos tov Erovs | - efte. jum G. bringen, addacos [xi, ctum] qd ad finem: περαίνειν διαπεραίνειν | - f. a. Ende | -Bum G. fommen, venio [veni, ntum] ad finem: τελευτάν | - III) Folgerung, conclusio; ratiocinatio: ο λογισμός ο συλλογισμός.

Edluganmerfung, annotatio in fine posita: το άκρο-

τελεύτιον.

Schlugart, ratiocinatio: o gvllogisuog.

Schlufchor, exodium: to efodiov h encodos. Echluffall, conclusio verborum: ή τελευτή.

Schluffolge, conclusio: to ênixsionua.

Schlufformel, =gebante, clausula: to axporelevition. Schlugfette, ratiocinatio; ratio; ή συνέχεια των συλ-

λογισμών.

Schlufrechnung, ratio; summa: o encloyiouos.

Edlugrede, epilogus: o enthoyog.

Edlugias, conclusie; complexio: ò eniloyos | - f.a. Schlufformel.

Edylufftein, medium saxum : Lidos o angog.

Schlugbers, versus ultimus: o orizog augurelevitiog. fd)lugweife, ratiocinando: ovlloyiougi ovlloyiouois. Echlufivort, verbum extrêmum: ή légic augorsλεύτιος.

Edimad), contumelia: ή υβρις [swg] το υβρισμα ή λώβη· ή αίκία | - jmbm S. anthun, fácio3 [fêci, factum] contumeliam cui: λωβᾶσθαί τινα.

Schmachrede, contumelia verborum: ή κακηγορία.

το λοιδόρημα.

fcmachten, bor hunger, conficiora [fectus] fame: άφαύεσθαι:, άφαυαίνεσθαι:, έπτηκεσθαι λιμώ | bor Durft f., conficior3 siti; sitio ardenter: apaveσθαι etc. δίψη | - bor hike [., eněcor [câtus und ctus | aestu: ἐντήκεσθαι καύματι | - nad etw. [., sitio ; desidero 1 qd: ποθείν τι πόθω φέρεσθαί τίνος [- im Kerfer f., traho 3 [traxi, ctum] vitam miserrimam in carcere: έπτήπεσθαι έν δεσμωτηρίω.

dimaditend, bilbl., d. B. f. Augen, oculi ignem fatentes: τακεφοίε, ύγφοίε, μαλακοί όφθαλμοί.

fd)madboll, contumeliosus; foedus; indignus: vbotστικός λωβητός | - Adv., contumeliose; indigne; foede: ὑβριστικώς αἰσχρώς.

dmachaft, suavis; doleis; jacundi saporis: evzv-

μος [ον] εύχυλος [ον] ήδύς [εία, ύ].

Schmadhaftigfeit, sapor jucundus: ή εύχυλία ή εύχυμία ή ήδύτης [ητος].

[chmachtig, gracilis: logvos. λεπτός σφηκώδης [ες]. σκληφοος.

Schmachtigfeit, gracilitas: τὸ λοχνόν λεπτόν.

Edimahbrief, literae in qm contumeliosae: To younμα υβριστικόν.

fchmahen, jmbu, facios [fêci, factum] convicium cui; incûso1 qm; invehor3 [ctus] in qm; maledîco3 [xi, etum] cui: λοιδορείν τινα. λοιδορείσθαί τινι νακῶς λέγειν τινά | - s., bas G., maledictio: ή λοιδορία ή ύβρις [εως] ή κακολογία.

Schmäher, conviciator; maledicus: o loldogog. o

κακολόγος άνης.

Schmähgedicht, carmen probrosum: to aloxody άσμα.

dmablen, auf imbn, objurgo qm: entruar tivi έπιπλήττειν τινί | - s., das G., objurgatio: ή επιτί-

ichmählich, Schmährebe, f. schmachvoll, schimpflich,

Schimbfrede.

Schmähschrift, libellus famôsus: ή κακηγορία |eine S. auf imbn machen, edos [didi, ditum] libellum ad infamiam cjs: κακηγορίαν, γράφειν προς τινα.

Edimahfucht, maledicentia: ή βλασφημοσύνη ή καmoloyia.

fchmabfudtig, maledicus: 20180005 [ov] Blason-

mos |ov].

Edmahung, maledictio > το λοιδόρημα ή βλασφημία ή κακολογία | - f. a. Schimpfwort.

Schmähwort, f. Schimpfwort.

[dmalern, minuo3 [nui, nutum]; imminuo3 qd; detraho³ [traxi, clum] de re: μειούν ελατιούν έλατ-τον ποιείν τι | - ble Einfünfte f., facio³ [fêci, factum] vectigalia deteriora: μειοῦνε, έλαττοῦν τὰς προςόδους [- imbē Ruhm f., detrāho i [traxi, ctum] de gloria cjs: ἀποφαυλίζειν την δόξαν τινός | - bas Recht f., detraho3 de jure: μειούν το δίκαιον τινος.

Chmalerung, imminutio: ή έλαττωσις ή μείωσις.

ή λύμη.

fcmal, tenuis; angustus; gracilis: στενός λεπτός loχνός | - f. Roft, victus [ûs] tenuis: η τροφή γλι-

Edmaly, adeps [ipis]; bûtyrum : το τημτον βούτυρον

τὸ έλαιον.

fcmarogen, parasitor : παρασιτείν τινι | - s., bas S., parasitatio: το παρασιτείν.

Edimaroher, parasitus; seurra; balatro: o παράσιτος · ὁ κόβαλος · ὁ κόλαξ [ακος] | - Edimaroterin, parasita: ή παράσιτος παρασιτούσα.

Edimarogerei, parasitatio: ή παρασιτία ή βωμοloxia.

idmarogerifd, parasitious: παρασιτικός.

Schmarre, eicatrix: ή οὐλή | - boller S., cicatricosus: alnong ovlov.

fchmagen, manducans edo's [edidi, ditum] strepitum labrorum: jodiageiv.

ichmanchen, f. randen.

Chmaudfeuer, flamma fumosa : ή λιγνύς [vos].

Edymaus, f. Effen, Belag.

idmanien, convivort; epulort: εὐωχεῖσθαι έστιασθαι | - bei jmbm f., epulor' apud qm: εὐωχείσθαι παρά τινι | - f. a. effen.

Edimaufer, sodalis: ò ovunorne [ov].

Edymauferei, f. Gaftmahl, Belag.

Edmanegesellichaft, sodales; sodalitas: o nopog.

ichmeden, I) a., burd ben Beichmad erfennen, percipio 3 [cepi, ptum] palato: γεύεσθαί τίνος | - f.a. fo= - II) n., sapio3 [pui]; sum sapore quo: ήδυ είναι ἐσθίειν | - nach etw. f., sapio3; resipio3 qd: όζειν τινός | - bitter f., sum sapore amaro: πικρον είναι |- eð fich gut í. laffen, largiter me invito': εὐωχείσθαι | - s., das G., f. Bejchmad.

Comeder, f. Feinschmeder.

Chmeer, adeps [ipis]: τὸ στέαρ · ὁ δημός.

Chmeerband, abdomen: τὸ ὑπογάστριον ὁ γα-

στροπίων [ονος].

Echmeichelei, adulatio; assentatio; blanditiae [arum]: ή θωπεία ή κολακεία · θεραπεία | - αυδ G., assentandi cansa: nolanelas Evena |- burch S., per blanditias :κολακεία θωπεύμασι χοώμενος |- jmbm & fagen, blandior cui: πολακεύειν τινά · δωπεύειν τινά.

fcmeichelhaft, blandus; jucundus; gratus; honorificus: θωπευτικός άρεσκος [ov] | - es ift mir febr | lor: το άλγος ή άλγηδων [ovos] δούνη | - Das ift

f., dûco3 [xi, etum] qđ mihi summo honori: δέχομαί τι προςσαίνει μέ τι.

fchmeicheln, jmbm, adulor1 qm; assentor1; blandior4 cui: πολακεύειν: θεραπεύειν τινά | - bom Maler, aberrol in melius; ές κάλλος είκάζειν τινά έπὶ τὸ κάλλιον είκάζειν τινά | - bom Redner, nimius sum in laudibus cjs: θωπεύμασι χρησθαι πρός τινα | ich schmeichte mir mit der Hoffnung, magna me spes tenet: εὐέλπιδα είναι c. infin.; Θερμαίνεσθαι έλπίδι ' σιτείσθαι έλπίδα · έλπίζειν έσεσθαί τι | - 8 .. bas G., f. Schmeichelei.

chmeichelnd, blandiens; blandus: nolanevor [ovoa, ov] · nolanevinos · ageonos [ov] | - Adv., blande; per blanditias: πολαπευτικώς άρξοκως.

Schmeichelreben, :worte, voces blandae; blanditiae [ârum]: ὁ πολακευτικός λόγος το καλάκευμα τὸ θώπευμα ο θώψ λόγος.

Comeidler, adûlâter; assentâtor; home blandus; ò κολακεύων [οντος] · ὁ κόλαξ [ακος] · ὁ θώψ [θωπός] |- Schmeichlerin, adulatrix; assentatrix: ή γυνή κολακεύουσα.

fdmeichlerifd, f. fdmeideinb.

ichmeißen, f. werfen, ichlagen.

Edymeißfliege, musea carnaria: ή μυΐα στρατιώτις.

Edinels, vitrum metallicum : rò yavog.

idmelgen, I) a., liquefacio [feci, factum]; liquo1; rosolvo³ [vi, lûtum]: τήμειν άνατήμειν χωνεύειν] - fig., jmoð herð f., addûco³ [xi, ctum] qm ad misericordiam: κατακλάν την καρδίαν τινός | - II) n., liquefio3 [factus, fieri]; liquor1; resolvor3: τηκεσθαι · διαλύεσθαι | - s., bas G. bes Erzes, coctura; conflatûra: ή τηξις [εως] · διάλυσις.

ichmelzend, nitidus: laungos | - bon Tonen, mollis; delicatus: μαλακός.

Edimelzer, flator: o zweveng [ov].

Edmelzfeuer, ignis liquatorius: ή καμινεία.

Edmelgglas, vitrum metallicum : ή υαλος μεταλλική.

Edimelihutte, aeraria: to zweiov.

Edmelifunft, ars venas excoquendi: ή χωνευτική. Edinelzofell, fornax aeraria: τὸ χωνευτήριον τὸ χωνείον.

Edimeigliegel, calinus: rò ywviov n youvy.

Schmergel, smyris; terra tripolitana: ή σμύρις

Schmerle, cobitis barbatula: τὸ πωβίδιον ὁ πωβί-

the [ov].

Edimery, dolor; maestitia: to alyog to alyqua n άλγηδών | - heftiger G., cruciatus [as]: ή δδύνη | -S. verursachen, commoveo 2 [movi, motum] dolorem; excito': όδυναν πουείν λυπείν λύπην παρέχειν - C. haben, conflictor' doloribus : ályeir - C. empfinben über etw., doleo³ qud re ob. de re. λυπείσθαι· ἄχθεσθαι | - bem S. unterliegen, succumbo³ [cübui, bitum]: ἥττω εἶναι τῆς ἀλγηδόνος | - vor S. verge-hen, tabesco³ [bui] dolore: ἐπιτρίβεσθαι ταϊς ὀδυ-

schmerzen, doleo2: ályeir - es schmerzt mich etw., doleo2 qud re; aegre fero [tuli, latum, ferre] qd: alyo τι, εξπί τινι άχθομαί τινιε, βαρέως φέρω τι.

schmerzhaft, schmerzlich, vehemens; gravis; acerbus: άλγεινός άλγηφός όδυνηφός | - f. Empfinbung, do-

mir f. hoc mihi dolet: alyerrov esti por | - es ift Edminfbohne, phaseolus vulgaris: o manlos o fehr f., valde dolendum est: ályeivorator estiv Adv., vehementer; acerbe; dolenter: χαλεπώς | - etw. [. fühlen, doleo ; graviter fero [tüli, latum, ferre| qd: χαλεπώς=, βαρέως φέρειν τι αχθεσθαί τινι.

fchmerglos, vacuus ob. carens dolore: avodovos άνωδυνής [ές]· ἄλυπος [ον] | - f. frin, nihil doleo²: μὴ ἄχθεοθαι· μὴ άλγεῖν|- Adv., sine dolore: ἀνωδύνως.

Schmerglofigfeit, vacuitas doloris; indolentia: i άναλγησία ή άλυπία.

fcmeraftillend, sedans ob. finiens dolorem: ἀκεσίπονος [ον] άνωδυνος.

schmerzboll, f. schmerzhaft.

Schmetterling, papilio: ή ψυχή.

fchmettern, I) a., (fchlagen, werfen), g. B. gu Boben f., affligo3 [flixi, ctum] ad terram: ἀράττειν ὁίπτειν - an die Wand f., affligo parieti : binterv noog, ini το τοίχος | - II) n., bon Trompeten, cano's [cecini, cantum]: φθέγγειν | - s., bas G., cantus [ûs] tubârum: ὁ κτύπος ὁ φθόγγος ἡ κλαγγή.

Edimied, faber ferrarius; opifex ferri: o σιδηφουφyos o ocongers [ews] | - spruchm., jeder ift seines Glückes S., sui cuique mores fingunt fortunam : Exaστος της έαυτου τύχης τέπτων έστίν.

Edimiede, officina ferraria: το σιδηφείου το χαλ-

Edmicbeeffe, caminus: καμινος ή των σιδηφουργών. Schmiebegefell, fnecht, faber officinae ferrariae: o του σιδηφουργού υπηρέτης.

Edmiebegott, Vulcanus: o Hocustos.

Schmiedehandwert, funft, fabrica ferrea: ή των σι-

δηφουργών τέγνη.

fdmieden, fabricor1; procudo3 [di, sum]: σιδηφεύειν γαλαεύειν | -- fig., Rante f., fiago 1 [uxi, ictum] fallacias: πλέκειν μηγανάς μηγανοβόαφείν | - Mn= fchlage f., coquo3 [coxi, ctum] consilia: ¿άπτειν τέχνας | - jmbn in Retten f., injicioa [jeci, ctum] catenas cui: άλύσεσι δεσμεύειν τινά.

Edimiedezange, forceps [cipis]: h Dequartois [idos] fchmiegen, sich, insecto [xi, xum] me: kvylzesdal-an imbn sich s., applico [cavi, catum u. cui, citum] me ad qm: προςπτύσσεσθαίε, προςπλέκεσθαί τινι - sich in eine Ece s., abdo [didi, ditum] me in augulum: els yavlav δεδυκέναι | - fig., submitto3 [misi, ssum]: ὑποπτήσσειν τινί.

Edimierbud), adversaria [orum]: το πυξίου το πινακίδιον.

Edmiere, unguen : τὸ χρίσμα ή άλοιφή | - Wagen= fcmiere, axungia; τὸ άρματείον άλειφας τὸ άξούγ-

[d)mieren, I) a., lino3 [livi ob. levi, litum]; oblino3; illino3; ungo3 [unxi, unclum]: περιχρίειν' περιαleiger | - II) n., ichlecht ichreiben, male scribo3 [psi, ptum]: έπισύσειν τα γράμματα · έπισεσυρμένως γράφειν | - s., das S., unctio: ή χρίσις [sws] η άλειψις [εως].

Edimiererei, scriptura mala: τὰ έπισεσυρμένα

γραμματα.

fchmierig, mollis et fluidus: yliozoos ovnagos. βοοβορώδης [eg] | - f. fein, squaleo* situ: γλίσχουν Elvat.

φασίολος.

Schminke, facus; pigmentum: τὸ ἔντοιμμα· τὸ χοώμα το φάρμακον.

ichminten, faco1; infaco1; illino3 [livi, litum] pigmentis: έντρίβειν τι' έντρίβεσθαι γρώμα.

Edmintfaftden, narthecium: to vagtiniov.

Edmintpfläfterchen, splenium: o onlyvlonog. Edmit, ictus [ûs] levis: τὸ ὁάπισμα [ατος]. fdmigen, flagello': μαστιγούν.

idmollen, taceo: άγαναντείν τινι άπερθώς έχειν πρός τινα.

id)moren, asso1: aviyev ti.

1. schmud, Adj., bellus; pulchellus: καλός ενει-

δής [ές].

2. Edmud, ber, ornatus [ûs]; ornamentum; cultus [ûs]: τὸ κάλλος ὁ κόσμος ὁ καλλωπισμός | - S. ber Frauenzimmer, mundus muliebris: γυναικεῖος κόσμος |- fig., decus [oris]; honor : ὁ κόσμος |- S. ber Mede, ornamenta [ôrum] orationis: τὰ χρώματα τὰ ποικίλματα · οί κεκαλλιεπημένοι λόγοι | - übertriebener S., fucus orationis: ὁ καλλωπισμός ὑπερβάλλων | - mit G. reben, ornate dico3 [xi, etum]: καλλιεπείν έμμελώς είπείν.

Schmudfaftden, arcula ornamentorum; dactylio-

thêca: ή ἀγαλματοθήκη.

[d)mudlo8, inornatus; incomptus; pūrus; nūdus: ἀκόσμητος [ον] ἀκαλλώπιστος [- Adv., inornate; inculte; impolite: apelog. anlog.

Schmudlofigteit, ber Rebe, (ale Lob), munditia orationis: τὸ ἀφελές · τὸ ἀπόσμητον | - (als Ladel),

exilitas: ή ψυχρότης [ητος].

fcmuctvoll, ornatus; comptus; nîtidus: κεκοσμημένος · μεγαλοποεπής [ές] | - Adv., ornate: κεκοσμημένως.

fdmilden, orno1; exorno1; distinguo3 [nxi, nctum]; cômo3 [compsi, mptum]: κοσμείν · κατακοσμείν τι - s., bad S., ornatio; exornatio: ή πόσμησις ή πόμumbic.

ichmuggeln, importo merces vetitas: παρεμπορεύεσθαι.

Commiggler, importans merces vetitas: ὁ παρεμποoevouevog.

fcmungeln, subrideo [risi, risum]: μειδιάν προςμειδιάν τινι.

Edimus, sordes; squalor; illavies; situs [as]; latum ; coenum : o gunos ή gunagla | - bon G. fles ben, squaleo 2 situ : ovnav.

ichmuzen, fchmuzig werben, sordesco3 [dni]: ovnaiνεσθαι ὁυπάν.

Echmuzfled, macula: n unlig [idog].

dmuzig, sordidus; squalidus; lutulentus; immundus; spurcus; obscoenus: όνπαρός πιναρός αύχμηρός | - f. fcin, sordeo2: αύχμεῖν: ὁυπαν πινάν. - f. merben, sordesco3 [dui]: δυπαίνεσθαι | - Adv., sordide; obscene: ψυπαρώς αίσχρώς.

Edmuzreben, verba forum obseena: of aloxool loyou. Edinabel, rostrum: τὸ στόμα τὸ ὁύγχος τὸ ὁάμwog fovel.

Ednabelden, rostellum: to baupiov.

Lichnabeln, fich, consero3 [rui, rtum] rostrum rostro:

καταγλωτείζειν άλλήλους | - fich mit jmbm f., (jmbn | abfuffen), exosculor qm: καταφιλείν τινα | - 8., bas S., exosculatio: ὁ καταγλωττισμός το καταγλώτ-

τισμα.

fchnäugen, I) a., (bie Rafe), emungo3 [xi, ctum] na res: ἀπομύττειν τὰς ὁῖνας ! - (bas Licht), dêmo3 [mpsi, mptum] fungum candelae: προμύττειν τὸν λύχνον | - II) r., fld f., emango a nares: ἀπομύττεσθαι (τας φίνας) | - s., bas G., emunctio: ή ἀπόuvEig.

Ednafe, Mude, culex: δ ob. ή κώνωψ [ωπος].

fcnatifd, f. luftig, icherghaft.

Edynalle, fibula: ή πόρπη· ή περόνη· τὸ πόρπημα. fchnallen, subnecto3 [nexi u. xui, xum] fibula: πορπαν πορπάζειν.

fcnalzen, mit dem Munde, erepot [pui, pitum] labris: nlingeiv nonnigeiv | - s., das G., crepitus [as] labrorum (digitorum): ὁ κλωγμός · κλωσμός.

fd)nappen, nach etw., capto' qd ore hiante; inhio' cui rei: χαίνειν έπιχαίνειν, έγχαίνειν τινί.

Edinappfad, pera; mantica: ή σακκοπήσα ή κί-Biois.

Edynaps, f. Branntmein.

[d)nard)en, sterto³ [tui]: δέγχεσθαι· δέγχειν | - s., bas G., rhonchus: ή ģέygig o ģóynog.

d) Harrell, strideo': yoyyuteen' routeen' boitein.

schnattern, strepos [pui, pitum]; blatero1; crepos [pui, pitum]: nlázew nlayyázew |- s., das G., strepitus [ūs]: ή κλαγγή· ή λαλαγή.

fchnauben, anhelo!: ovoiav ovoav aoduaiveiv | bon Bferden, fremos [mui, mitum]: pováttsodal bor Wuth f., saevio4; μαίνεσθαι | - fich f., emungo3 [nxi, nctum] nares: ἀπομύττεισθαι (τὰς ὁῖνας) | s., bas S., anhelitus [ûs]; fremitus [ûs]; emunctio: τὸ φύσημα τὸ ποίφυγμα.

ichnaubend, anhélans; fremens: quoiov quoov

άσθμαίνων.

Edmange, os [oris]; rostrum : tò ovyzos [ovs].

Ednede, cochiea: o noglias [ov].

fcnedenformig, retortus in cochleam: κοχλιώδης ποχλιοειδής [ές] · έλιποειδής [ές] | - Adv., in speciem cochleae: κοχλιώδως etc.

Schneckengang, gewundener Weg, via tortuosa: o kuruos ro nortion filis [nos]|- langiamer Gang, incessus [ûs] piger; gradus [ûs] testudineus: ή πορεία βραδεία.

Ednedenhaus, testa cochlege: ro uelogavor o

στούμβος.

Edmedenlinie, spira: ή έλιποειδής γραμμή ή σπείρα. Ednee, nix; nives: vigetog' ή νιφάς [άδος] ή χιών [όνος] | - boll S., nivôsus: νιφετώδης [ες] χιονώδης [ες] | - weiß wie S., niveus: χιόνεος χιονικός | - ein Tag, an dem S. fällt, dies nivalis: ή ημέρα νιφετώδης | - mit S. bedeck, obrutus nivi bus: δ, ή νιφοβλής [ήτος] · νιφέβλητος [ον] | - fich burch ben G. burcharbeiten, eluctor' nives: беживοαν δια της χιόνος.

Schneebahn, eine machen, diseindo3 [seidi, seissum] nivem atque ita patefacioa [fêci, factum] viam:

οδός νιφοστιβής.

Edneeball, glebula nivis: ή χιονική=, ή χιονέα σφαίρα ό θρόμβος χιόνος.

Edneefloden, nives: ή νιφάς [άδος].

Schneegans, anas hyperborea: zho o avoios.

Edneegebirge, montes in quibus nives ne aestus quidem solvit: τὸ ὄρος γιόνι κατειλημμένον, «κατεγόusvov.

Edneegestober, vis nivis ereberrimae: al moades [ων] ό συρμός νιφετών.

Schneeglocken, leacoum vernum: to leviciov.

fchnecia, nivosus; nivalis; niveus: νιφετώδης [ες]. χιόνεος χιονώδης [ες].

Schneefalte, gelu nivale: o nayog.

Schneclauwine, f. Lavine.

Conceluft, aura nivalis: ή αύρα νιφετώδης.

fdneereid), nivosus: πολύνιφος [ov] πολυνιφής [ές]. Schneetag, dies [ei] nivalis: ή ήμέρα νιφετώδης.

Schneetvaffer, aqua nivalis; aqua ex nive resoluta: τὸ γιόνεον ύδως τὸ γιονικόν ύδως.

ichneeweiß, niveus; colore niveo: zioveog. zioviκός γιονοειδής [ές].

Edneewetter, tempestas nivalis: ὁ νιφετώδης χειμών αί νιφάδες [ων].

Edineewolfe, nabes nivosa: ή νεφέλη νιφετώδης. Educide, acies [cil: h anh. h anun. to στόμα.

id)neideln, bie Baume, puto' arbores: κλαδεύειν δένδρα | - s., δαδ G., putatio: ή των δένδρων κλάδευσις.

ichneiden, I) a., seco1 [cui, clum]; sealpo3 [psi, plum]: τέμνειν κόπτειν | - (f. b. a. abmahen), deměto3 [messui, ssum]: ἀμᾶν τὸν σῖτον | - (j. b. a. zerichneiden), secol in etc.: διατέμνειν. διακόπτειν. διασχίζειν | - fich f., vulnero me cultro: τραύμα λαβεῖν ἀπό τῆς μαχαίοας | - bie Bienensiöde j., eximo s [êmi, mptum] mel (favos): βλίσσειν, ἀποβλίσσειν τὰ σμήνη | - Gesichter f., torqueo [torsi, tortum] os [öris]: ἀπομυλλαίνειν | - Geld j., facio s [feci, factum | pecuniam : κερδαίνειν · χρηματίζεσθαι ἀπό τινος, εξα τινος.

II) n., (fcharf fein), acûtus sum: ὀξύν [εῖαν, ύ] elvat | - (empfindlich einwirfen, wie Wind), mordeo2 [momordi, morsum]: δάκνειν | - s., das G., sectio; scalptūra; messio: ή τομή ή τμήσις: δ θερισμός - . in den Gingeweiden, j. Bauchgrimmen.

ichneidend, acutus; acer; acerbus: τομαΐος τμητι-

κός όξυς [εῖα, ν].

Echneider, sartor; vestificus: o tuatovoyog. o aneστης ίματίων | - Schneiderin, vestifica: ή ακέστρια. ή απεστρίς [ίδος].

Schneiderei, vestificina: n inarovoyla.

ichneidern, facio3 [fêci, factum] vestes: aneioval. ποιείνε, ξογάζεσθαι ίματια.

Schneiderzunft, collegium vestificorum: ή συντέλεια τῶν ἱματουργῶν.

Schneidegahne, dentes qui secant; oi nteves.

ducien, es fchneit, ningits; nives cadunt: viquev 210-שונצועי שוקשו.

dinell, celer; vêlox; citus; pernix; subitus: ταχύς [εῖα, τ΄]· ἀξτς [εῖα, τ΄]· ἀπτς [εῖα, τ΄] | - λιι [., prae-poperus: μάλα ταχτς | - [. Reben, volubilitas linguae: ἡ εὐροια - f. Antwort, promptum responsum: ή εύχερης ἀπόπρισις |- Adv., celeriter; cito; festinanter; subito: ταχύ ταχέως τάχα | - du f., praepropere: μάλα ταχύ | - foneller gehen, corripio3 [pui, Schniker, scalptor: ὁ ξοανογλύφος | - Schnikmeffer, reptum] gradum: σπεύδεινε, ταχύνειν την όδον | fich f. auf die Beine machen, conjicio [jêci, ctum] me in pedes: ἀποδιδράσκειν | - mach f.! möve te ocius! σπεύδε έπείγου | - zu f. urtheiten, judico l festinantius: προπετώς γιγνώσκειν, «κρίνειν.

Schnelle, f. Schnelligfeit.

schnellen, I) a., (in die Sohe f.), peto3 [tîvi, tîtum] aëra re: ψάλλειν πάλλειν | - fig., jmbn f., (j. b. a. bebortheilen), circumvěnio [vêni, ventum] qm: παραπρούεσθαί τινα | - II) n., alte tollor3 [sublâtus]: άττειν φέρεσθαι σύν όύμη.

schnellfüßig, celer pedibus; pernix: nódas wnis

 $[\varepsilon i\alpha, v].$

Schnellfüßigfeit, pernicitas pedum: ή ποδωκία.

Edynelligfeit, celeritas; velôcitas; pernîcitas: τὸ τάχος ή ταχύτης [ητος] ή ώπύτης [ητος] | - mit unbeschreiblicher G., dieto citius: ταχύτατα | - in ber G., celeriter; raptim; ταχύ ταχέως | - in ber S. jufam= mengebracht, tumultuarius; repentinus: διὰ τάχους συνειλεγμένος.

Ednellfraft, vis repellendi: ή εὐτονία ή συντονία.

Schnellläufer, cursor: o ταχυδρόμος.

Schnellpost, f. Eilpost.

Schnellichreiber, f. Befdwindichreiber.

Edinelliegler, celox: h ταχυναυτούσα ναύς.

Ednepfe, scolopax: ò onolonag [nog].

schniden, mit bem Ropfe, retro jacto' caput: veveiv. fcniegeln, f. puben, ichmuden | - gefc,niegelt, totus de capsula: nenallomiquévos nallomistis.

Ednippchen, crepitus [ûs] digitorum: το άποπρότημα ή απολάκησις | cin S. fchlagen, crepo [pui, pitum] digitis: ἀποκροτείν ἀπολακείν.

ichnippen, ichnippifch, f. ichnellen, nafeweis.

Schnitt, das Schneiden, sectio; sculptūra; ductus [ûs] falcis: ἡ τμήσις: ἡ τομή | - einen S. an etw. dornehmen, machen, seco leui, etum] qd: τέμνειν κόπτειν | - uneig., einen S. machen, facio [fèci, factum] lucrum: κεοδαίνειν ἀπός, ἔκ τινος | — II) Art, wie es zugeschnitten ist, habitus [ûs] vestis: ὁ τρόπος τὸ σχημα | - δαθ Aleib hat einen schötten S., vestis bene sedet sedi, sessum]: ή έσθης άφμόττει | — III) Einschnitt, incîsûra ; ictus [ûs]; vulnus [eris] : ή τομή |einen G. in etw. machen, incido 3 [di, sum] qd: reuνειν:, ἐπιτέμνειν τι | - IV) bejdnittene Stelle, (3. B. eines Buches), frons libri : τὸ στόμα | - abgeschnittenes Stud, frustum: τὸ τμημα ή τομή.

Edmittchen, frustum: το τεμάχιον.

Edmitter, messor: o degioths [ov] o auntho [hoos]. Edmitterlohn, merces [êdis] messorum : τα θέριστρα. Edmittfohl, brassica oleracea napobrassica: τὰ λάχανα καρτά.

Edmittlaud), allium schoenoprasum: τὸ κρόμμυον

καρτόν το κάρτον ή κόπτη.

Ednite, von Obst, poma in orbiculos concisa: rò

χναύμα· τὸ τμῆμα.

Schnikel, Papier, resegmen chartae: rò quilevua: το ανακερμα. sculpo3 [psi, ptum]; sculpo3 [psi, ptum]:

γλάφειν · γλύφειν · ξέειν τι | - s., bas G., scalptara: ή γλυφή ή ξέσις.

scalprum : ή ξυάλη· ή ξοίς [ίδος] | - fig., Berftoß, f.

fdnigerhaft, f. fehlerhaft.

Schniffunft, ars scalpendi: ή γλυπτική.

Schnigmeffer, f. Schniger.

Schnithwerf, scalptura; opus [eris] sculptile; anaglypha [orum]: τὰ ξόανα [ov].

[dniöde, arrögans; insölens; superbus; φαῦλος ἐὐτελής [ές] | - [. Behandung, insolentia: ἡ ὕβρις
[εως] ὁ χλευασμός | - μm [. Lohn, pretio atque mercède: δωροδοκών ὁ δωροδόκος | - Αdυ., arroganter; insolenter: καταφρονητικώς ὑβριστικώς.

Schnödigfeit, bes Benehmens, arrogantia; insolen-

tia: ή αὐθάδεια· ή χλευασία.

Schnörfel, helix; volata; ornamentum ineptum: n έλιξ [κος] ή σπείοα.

Ednurbruft, :leib, mamillare; thorax linteus: o ornθόδεσμος.

Schnurchen, linea tenuis: ή μήρινθος - nach bem S.,

ordine: στοιχηδόν έξης.

ichnuren, anreihen, inseros [rui, rtum] lino: συνάπτειν' συμπλέκειν τί τινι | - bie Bruft (fich) f., vincie [vinxi, vinctum] pectus: σφίγγεσθαι | - f. a. Bündel.

Schnürriemen, bes Schuhes, corrigia: ο σφιγατής.

[7005].

1. Ednupfen, ber, gravêdo; destillatio (narium): ή κόρυζα · ὁ κατάβους | - ich habe ben G., nares vexantur gravedine: noovgav | . - Bum G. geneigt, gravedinosus: κορυζών [ωσα, ων].

2. fcnupfen, Tabad, utor3 [usus] medicamento in sternutamentum movendum efficaci: ἀναλαβείνε, έλπειν το έδδινον.

Schnubstaback, medicamentum in sternutamentum movendum efficax: τὸ ἔξομνον.

Schnupftuch, f. Tafchentuch.

Schnuppe, bes Lichtes, fungus: o uvuns [nros]. ichnuppen, bas Licht, demos [mpsi, mptum] fungum candelae: προμύττειν τὸν λύγνον.

1. Conur, (Raben), linea; funiculus: ή μήρινθος. ό δομος το σπαρτίον | - an eine G. reihen, insero3 [rui, rtum] lino: evelgeive, evridevat ti δομφ ! nach ber G., ad amussim; ordine; accurate: enl στάθμην κατά στάθμην ποδς στάθμην | - ilber bie S. hauen, excédo [cessi, ssum] modum: ύπες-βάλλειν τὸ μέτρον εξίστασθαι τοῦ συνήθους τρόπου | - bon ber S. zehren, de vivo traho [traxi, tra-ctum] ad vitam tolerandam; ἀπὸ τῶν ἐαυτῷ ὑπαργόντων ποιείσθαι τον βίον.

2. Schnur, Schwiegertochter, nurus [us]: n tov vlov

γυνή [γυναικός] ή νύμφη.

fd)nurgerabe, ad lineam (amussim) factus; aequus ad libellum: σύντομος ές το αποιβές [ής]. προς στάθμην πεποιημένος, κατασκευασμένος | - Adv., ad lineam; ad amussim; ad perpendiculum: enl στάθμην · κατά στάθμην · άκριβώς.

Schnurrbart, mystax: ή ὑπήνη · ὁ μύσταξ [105] | einen G. tragen, abrados [rasi, sum] barbam praeterquam in labro superiore: τρέφειν μύστακα.

Schnurre, ber Rachtmachter, crepitaculum : ro nora-

λου · σείστρου | - fcherhafte Rebe, joculare dictum: | τής [οῦ] | - Schöpferin, procreatrix; parens: ή γεντὸ γελοΐου.

fchnurren, fremo's [mui, mitum]: boxbeiv boigeiv.

fdnurrig, jocularis : yeloiog. παιδιώδης [ες]. fdynurstracts, recta; directo: en διαμέτρου.

Chober, acervus; mela: o owoos o boyog.

fdjobern, bas Ben, exstruo [struxi, ctum] foenum in metas: σωρεύειν συνάγειν τι.

Edocf, sexaginta: ἐξήκοντα | - ein halbes . c., triginta: τριάκοντα.

fdjöf., f. fcjäf.

fchon, pulcher; formosus; speciosus; venustus; bellus; elĕgans, amoenus; suāvis; dulcis; egregius; eximius; καλός χαρίεις [εσσα, εν]· εὐποεπής [ές]· εὐσχήμων [ον] | - dað [. Ge[chlecht, sexus [ûs] muliebris: to yévos [ovs] yvvainsion |- Die f. Künfte, artes liberales: αξ έλευθέριοι τέχναί | - 1. Worte, verba splendida, sblanda: οί λόγοι καλοί, εκολακευτικοί - bas find blog f. Borte, verba istaec sunt: xevol loyor κενολογία | - imbm einen f. Gruß fagen, dico3 [dixi, ctum] salutem plurimam cui: χαίρειν πολλά είπεῖν τινι | - Adv., pulchre; venuste: καλῶς εὐ|jmom f. stehen, decen' qm: nalov elval noénelv | f. fchreiben, (von ber Sanbidrift), facio 3 [feci, factum] literas lepida manu: καλώς γράφειν· καλλιγοαφείν - (bom Ctil), seriboa [psi, ptum] eleganter: svnoσμως γράφειν | - fchon! (als Ausruf), belte! pulchre! bene dicis! bene facis! καλώς λέγεις καλώς είπας - mit imbm f. thun, blandiors cui; nalanever Deoaπεύειν τινά | - fconftens banten, ago3 [egi, actum maximas gratias: έχειν τινί μεγίστην χάριν.

fcondugig, oculis venustis: xalois opdaluois.

Edibiblatt, callophyllum: rò nalliqulov tò nalλίτριγου.

1. Echone, Dic, puella (mulier) formasa: ἡ καλή ἡ παρθένος | - f. a. Schonheit.

2. Edione, bas, pulchrum; pulchritudo; elegantia: το καλόν.

Confarber, infector purpureus; blattarius: o deuσοποιός ο βαφεύς.

Schöngeift, studiosus elegantiorum literarum: o άνηρ=, ή γυνή φιλόκαλος.

fchongeiftig, elegans; auch burch ben gen. elegantiorum literarum tt. artium: φιλόκαλος [ov].

Cdionheit, pulcbritudo; species [ei]; forma; venustas; dignitas; elegantia; amoenitas: τὸ κάλλος ἡ καλλονή: εὐμοοφία | - G. bes Etils, veneres dicendi: τὸ κάλλος της λέξεως.

Echonheitogefühl, sfinn, elegantia; venustas: ή τοῦ κάλλους αίσθησις.

Schonheitsmittel, lenocinium: rò nallaniornoiov.

Chonfchreiber 20., f. Ralligraph.

Chopfbrunnen, puteus: to goeag [atos].

Schöpfeimer, modiolus; hama: το αντλητήριον ό άντλητής [ήρος].

fchopfen, haurios [hausi, stum]; repetos [tii, tîtum]: αντλείν · αρύειν · αρύτειν τι | - s., Das G., haustus [as]: ຖ αντλησις ຖ້ ທόρευσις [εως].

Chobfer, ber ichopft, hauriens: o avrlyrig [ov] Befaß, modiolus: o άρυτήρ ο άντλητήρ [ήρος] Erichaffer, procreator; fabricator; auctor: ὁ ποιη- clementer; acerbe; crudeliter: ἀφειδώς etc.

νήτρια.

ichopferisch, sollers; ingeniosus: mointinos youμος άγχίνους | - [. Beift, sollertia: ή άγχίνοια πολυτεγνία | - Adv., sollerter; ingeniose : ποιητικώς. έντέχνως · έμπείρως,

Schöpferfraft, effectio: rerum natura: n divauc ποιητική ή αίτία ἀποτελούσα.

Edopfgefäß, =fanne, =frug, modiolus; cyathus: tò

άντλητήριον άγγεῖον ὁ κάδος. Ediopffelle, trulla: ή ἀρυσάνη· ή ἀρυταινα.

Ecopfrad, tympanum: n Elis [205].

Schöpfung, Inbegriff ber gefchaffenen Dinge, mundus; universitas rerum: ή του παντός φύσις το παν τόδε · ὁ κόσμος | - f. a. Erschaffung.

Edjöpfungstag, dies quo procreatus est mundus: ή

ημέρα της πτίσεως του παντός τουδε.

Chops, vervex [êcis, m.]: ὁ κριὸς τομίας, εἐκτετμημένος | - Jum C. gehörig, Schöpfens, vervecinus: προβάτειος.

Edopfenbraten, assum vervecinum: to ontov ngoβάτειον.

Schöpfenfell, shaut, pellis vervecina; to δέρμα προβάτειον.

Ediopfenfleisch, caro scarnis vervecina: τὰ κρέα προβάτεια.

EdioBling, surculus; palmes [itis]: o nhados o nhaδίσχος το βλάστημα.

idofel, malus; improbus; sordidus: οὐδενὸς ἄξιος. άθλιος | - Adv., male; improbe: κακώς · άθλίως. Scholar, discipulus: o μαθητής [ov].

Edolard, praeses scholarum: o ozolágyns.

Echolaftifer, scholasticus: o σχολαστικός | - Adv., more scholasticorum: σχολαστικώς.

Edoliaft, (Erflarer), explicator: o oxoliaoris [ov]. Cholle, ein Kifch, pleuronectes platissa: ή ψήττα | -G. bon Grbe, gleba: ὁ βωλος ή βωλαξ [απος] | - f.

a. Eisfchofte.

ichon, gur Begeichnung ber Beit, jam; jam jamque: ηδη · νυν δή | - f. jest, jam nune: νυν δή | - f. lange, jam dadum: ήδη έκ πολλού πολύν ήδη χρόνον | f. langst, jam pridem: ήδη πάλαι Εκπαλαι πρόπαλαι | - jur Bezeichnung ber Versicherung, (er wird f. fommen), seilicet; profecto: άληθως δή | - ber Ginfchranfung, (f b. a. zwar), quidem : µév.

1. [d)onen, parco3 [peperci, parsum] cui: φείδεσθαί τινος | - fld f., parco3 valetudini: gείδεσθαι έαντοῦ | - ich werde geschont, parcitur mihi: φείδονταί μου | - Die Ctimme f., consulo' [lui, Itum] voci : έπιμελείσθαι της φωνής.

2. Chonen, Inf., Scania; Scandia.

ichonend, clemens; lenis; indulgens: μέτριος. ποαύς [εῖα, ύ]· ἐπιεινής [ές] | - [. Betragen, elementia; indulgentia; ή ἐπιείκεια | - Adv., elementer; leniter: πράως μετρίως | - jmbn f. behandeln, tracto 1 qm clementer: χρῆσθαί τινι πράως.

Edonung, clementia; lenitas; indulgentia: ή φειδωλή ή φειδωλία ή φειδώ [οῦς].

idonungelos, inclemens; acerbus; crudelis: ageiδής [ές] · ἀπηνής [ές] · σκληρός · ώμος | - Adv., inChomingolofiqlett, indémentai, acerbinai, rendentai, acerbinai, rendentaire de des de la cuita de la composition de la composita de la composition de la composition de la composition de la co

Mholit, vecitali ἀ φόρος το τέλος [στν].

fholita, non Cendadia, crease [crèvi, crèum], addience [lot], untum] is alique i acument piece [crèvi, crèum], addience [crèvi, crèvim], addience [crèvi, crèvim], addience [crèvim], addience [crèv

http://rcin.org.pl

do¹ od. consiguo¹ literis; prôdo³ [didi, ditum] memoriae: συγγράφειν συντιθέναι συντάττειν τι | - αυ imdo f., do¹ [dödi, ditum] literas ad qm; serido³ cui; facio³ [fêci, factum] qm certiorem de re per literas: ἐπιστέλλειν τινί | - gegen imdo f., edo³ [didi, ditum] librum contra qm: γράφειν ἐπίτινα|- cinander f., do¹ et accipio³ [cêpi, ptum] literas: ἐπιστέλλειν ἀλλήλοις | - s., daß ⑤, scriptio; scriptūra; stilus; studium scribendi: τὸ γράφειν ἡ γραμματεία | - (j. d. a. daß ⑤efdyriedenc), literae [ārum]; epistöla; scriptum: τὰ γράμματα [ων] ἡ γραφή ἡ συγγραφή - cin ⑤. bei [mb cintetden, adeo¹ lii, itum] qm scripto: παραδιδόναι γράμματα δεητικά.

Schreiber, scríba; librarius; a manu; ab epistolis: δ γραφεύς [έως] γραμματεύς [έως] | - S. [eiu, facio* [féci, factum] scriptum: γραμματεύειν | - imbδ S. [ein, sum ab epistolis cui: γραμματέα sīvat τινος | - cin guier S. [ein, qui facit literas nitidā manu: δεινόν γραφέα είναι | - (f. b. a. Υεγερίξες einer Schrift), scriptor; auctor: δ συγγραφεύς [έως] συγγράψας [αντος].

Edyreiberbienft, ministerium scribendi; officium ab

epistolis: η γραμματεία.

Chreiberei, seriptio: seriptūra: ἡ γραφή· ἡ συγγραφή | - Art ju fdyreiben, ratio seribendi: ἡ λέξις· ὁ τῆς λέξεως τρόπος.

Chreibfeber, f. Teber.

Edyrcibfehler, mendum seriptūrae; το γραφικον άμάρτημα | - boller S., mendosus: πλημμελής [ές]. fdyreibfertig, paratus ad scribendum: πρόθυμος γράφειν.

Edreibfreiheit, libertas scribendi : ή έλευθερία τοῦ

γράφειν.

Schreibgriffel, stilus: o nálapog o dovak [anos]

το γραφείου.

Chreibfunst, ars scribendi; scientia literarum: ή γραφική ! - bie S. bersithen, scio literas: είδέναι γράφειν.

Schreibluft, alacritas scribendi: ἡ πολυγοαφία |schreibluftig schn, impiger sum in scribendo: πολύ-

γραφον είναι.

Schreibmaterial, charta etatramentum : ή παρασκευή γραφική.

Schreibmeister, magister seribendi: ὁ γραφικός. Schreibmuster, versus qui ad imitationem scribendi proponuntur: ἡ ὁπογραφή ὁ ὁπογραμμός.

Chreibpapier, charta scriptoria: ὁ χώρτης γρα-

φικός. Schreibpult, stifch, mensa scriptoria: το γραφείου. Schreibschule, stunde, schola qua pueri ad scri-

ptionem instituuntur: τὸ μάθημα τοῦ γμάφειν. schreibselig, slüdstig, cupidusscribendi: πολύγραφος. Schreibseligseit, slust, cupiditas et studium scri-

Schreibseligtell, auft, cupiditas et studium seribendi: ἡ πολυγραφία. Schreibstube, eines Gelehrten, museum: το γραμμα-

τείον το γραπτήριον.

Schreibtafel, tabula literaria: ἡ δέλτος ὁ πίναξ [απος] τὸ γραμματείον.

Echreibzeug, vasculum atramenti: τὰ γραφικά σκεύη.

Schreibung, f. Schreibart.

fchreien, clamo1; conclamo1; vociferor1; edo3 [didi, deichnen, consigno1 literis: συγγράφειν καταγρά-

dítum] elamorem: βοᾶν' κράζειν' κραυγάζειν | - nad jindim f., inclâmo! qm: κράζειν τι | - hinter jindim her f., insequor³ [secûtus] qm clamore: ἐπιβοᾶν τινι | - aus boller Achle f., clamo! maximâ voce: ἀναβοᾶν' μέγα βοᾶν' λαφυγγίζειν ἐπτεταμένως βοᾶν | - jindim die Ohren boll f., obtundo ³ [tudi, τυα | - Acher f., conclamo! ignem: ἀναβοᾶν πύο | - s., bus ε., vociferatio: ἡ βοή' ἡ διαβόησις' ἡ κραυγή.

[direiend, (f. v. a. heftig, gewaltig), ăcerbus: πιποός·
γαλεπός | - ein f. Unrecht, acerba injuria: μεγάλη

άδικία.

Edireier, clamûtor; latrator; răbăla: ὁ κεκφάκτης. ὁ κοαγέτης.

direierifd), clamosus: πραυγαστικός | - Adv., cla-

Schrein, Schreiner, f. Schrant, Tifchter.

[chreiten, grādior o [gressus]; vādo o [vāsi]: βαίνειν. βαδίζειν | - υσινάτιδ [., progrēdior o ; pergo o [perrexi, rectum]: πουβαίνειν πουχωρείν | - gut darauf [oδ], corripio o [pui, reptum] gradum: σπεύδειν επείγεσθαι | - über chw. [, transeo o [ii, itum]; supero o di viπεοβαίνειν, διαβαίνειν τι | - δυ chw. [, progredior o ad qd; aggredior o qd; descendo o [di, sum] ad qd: ελθεῖν-, δομάσθαι επίτι | - δυτι Μετίε [, aggredior o rem propusitam: απτεσθαι τοῦ εργου επιχειρεῖν τῷ εργο | - δυτ Che [, (heirathen), δρου [xi, ctum] uxorem; nάδοο [psi, ptum] viro: γαμεῖν [. α. heirathen | - δυτ δυστικο [κα] για cinem (πιβομιβ [., capió [cépi, captum] consilium: ελέσθαι γνώμην | - δυτ Μετιβετίκεn [., expērior [rtus] utlima: πειρᾶσθαι τὰ εσχατα | - s., dað €., gressus [ûs]: ή βάσις ἡ διάβασις.

Corift, 1) Buchstaben, l'itérae [arum]; notae literarum; typi: το γράμμα | - mit schönte E.gebruck, eleganter scriptus: παλίος τενυπωμένος - s. a. handschrift | — 11) abgesaftes Wert, scriptum; liber; volûmen; codex; monumentum literarum: το βιβλίον | - eine sighlov | - eine s., libellus: το συγγραμμάτιον βιβλιάριον βιβλίον | - Echriften, libri; literae: τὰ βιβλία γράμ-

исти I - die heilige G., f. Bibel.

Edriftansleger, interpres [čtis] librorum divinorum: ὁ ἐξηγητής τῶν θείων λόγων.

Schriftauelegung, interpretatio librorum divinorum : ἡ ἐξήγησις τῶν Θείων λόγων.

Edriftchen, libellus: το συγγραμμάτιου.

Edriftenthum, literae [arum]: τὰ γράμματα.

Schriftgelehrte, interpres [etis] librorum sacrorum: o Deologogs.

Edriftgießer, fûsor typorum: ὁ χωνεύων τοὺς τῶν γραμμάτων τύπους.

Schriftgiegerei, officina typorum: τὸ τυποχωνείον.

[d)tiftlid), scriptus; consignatus ob. mandatus literis; γεγοαμμένος έγγοαμματος[ον] | - [. Auftrage, scripta mandata: τὰ προςτάγματα γεγοαμμένα | - [. Ulfunben, tăbulae: αἱ συγγοαφαί τὰ γράμματα | - [. Anftage, libellus: ἡ γραφή | - [mbm über etw. [. Audricht geben, fácio [fêci, factum] qm certiorem de re per literas: ἀπαγγέλλειν τινί τι διὰ γραμμάτων | - Adv., per scripturam; literis; per literas: ἐγγράφως διὰ γραμμάτων δἱ ἐπιστολῆς | - [. auftrichnen. consigno literis: συγγράφων καταγρά-

φειν τι | - jmbn f. einlaben, invîto' qm per literas: |Schrotbeutel, sacculus grandinis plumbeae: ή χαλαπαρακαλείν τινα διά γραμμάτων.

fchriftmäßig, conveniens libris divînis: nara rovs ichroten, fortichieben, promovea [movi, motum]: pog-Delove loyous | - Adv., ut sanctae literae docent: κατά τους θείους λόγους.

Edriftfeger, typotheca: o ronoverns for].

Schriftsteller, scriptor; auctor: o συγγραφεύς [έως]. ο ποιητής [ου].

Schriftstellerei, scriptura; od. burch Umschreibung mit serîbo3 [psi, ptum]: το της συγγραφης έργον ή συγγραφή.

fchriftstellerifch, burch ben gen. scriptoris ob. scriptorum: των συγγραμμάτων των λόγων του συγγραφέως | - f. Ruhm, laus scriptoris: δόξα τοῦ συγγρα-

fdriftstellern, seribo3 [psi, ptum] ob. edo3 [didi, ditum] libros: συγγράφειν συγγραφέα είναι.

Edyriftverbreher, perversus librorum divinorum interpres: ὁ συκοφάντης τῶν θείων λόγων.

Schriftverdrehung, malitiosa (perversa) librorum divinorum interpretatio: ή συκοφαντία περί τούς Delove Loyous.

Ediriftzeichen, formae (notae) literarum: τὸ σῆμα. τὸ σημεῖον.

Echriftzug, ductus [ûs] literarum: το διαγραμμα. υπογραμμα.

Edyritt, gradus [ûs]; passus [ûs]; gressus [ûs]: ή βάσις [εως]· τὸ βῆμα· τὸ βάδισμα | - einen G. thun, făcio [fêci, factum] gradum: διαβαίνειν | - fig., ăgo [êgi, actum] et molior : ἐπιχειοείν ἐπιβάλλεσθαί τι 1 - feinen G. aus bem Baufe thun, non effero3 [extuli, elatum, efferre] pedem domo: μη προ-Eldein en tov oluov | - einen gefährlichen G. thun, do' [dedi, datum] me in casum: απτεσθαι έργου έπικινδύνου | - unbesonnene S. thun, ago3 inconsiderate: είνη πράττειν' άπερισμέπτως πράττειν | große S. machen, facio magnos gradus: μεγάλα, μαnoà βαίνειν | - gleichen G. mit imbm halten, aequo1 gradum ejs: σύνδοομα πορεύεσθαί τινι | - fig. par sum cui: σύνδρομα πορεύεσθαί τινι άντίπαλον είναι τινι - S. bor S., gradatim; pedetentim: βάδην. Edirittdell, gradus [as] parvus : τὸ βημα βραχύ.

fdröpfen, facios [fêci, factum] scarificationem: σχάζειν σιννάζειν | - jmbn f., scarifico cutem cjs; de-traho [traxi, tractum] sanguinem cui per cucurbitulas: σχάζειν, ἀνασχάζειν, σικνάζειν τινά | - fig., emungo³ [nxi, netum] qm argento: φενακίζειν τινά άποστερεῖν τινα τοῦ ἀργυρίου | - s., δαθ €., scarificatio: ή σχάσις ὁ σχασμός.

Chropftopf, cucurbitula: ή σικύα· σικυώνη· ή σιnvovia | - S. anfegen, admoveo [movi, motum] cucurbitulas: σικυάζειν.

fchroff, fleil, abruptus; praeceps: προςάντης [ες] περίτομος [av]· ἀπότομος [ov] | - ratth, asper: σκληρός τραχύς [εῖα, ύ] | - Adv., aspere: προςάντως etc.; onlyows etc.

Edroffheit, asperitas: τὸ πρόςαντες [ovs] · τὸ ορθριον | - (Raubheit), ή σκληρότης τραχύτης.

Schrot. von Getreibe, far: τὸ ἔρειγμα τὸ ἔρεγμα | -S. jum Schiegen, grando plumbea: ἡ χάλαζα | - fig., bon altem S. und Rorn, priscae fidei; antiqua virtute: ὁ ἀνηρ ἀρχαιότροπος.

ะออาเหก.

Levelv | - Betreide, frango' [fregi, fractum] molis: έρείκειν πτίσσειν,

Edyrotmehl, farina crassior: to alquitov.

idrumpfen, viêtus fios [factus, fieri]; corrûgor1: κραυρούσθαι δικνούσθαι.

idrumpfig, rūgosus; viêtus: ovtidodne oinvodne [88].

Schub, pulsus [ûs]; ictus [ûs]: ή ώθισις ο ώθισμός ! - imon auf ben G. bringen, forticiden, mittos [mîsi, ssum] qm domum cum custodibus: μετακομίζειν τινά.

Schubfarren, pabo: ή αμαξα μονόστροφος, «μονό-

Edubtaften, sboben, forulus: ή κάψα το καψά-KLOV.

Edubiad, funda: to Dulániov Balártion.

ichuchtern, pavidus; pavens; timidus; timens: Seiλός περίφοβος [ov] φοβερός | - Adv., pavide; timide: δειλώς etc.

Eduichternheit, animus pavidus; timiditas: ή δειλία ή εὐλάβεια το περίφοβον.

Schüler, discipulus; puer discens; alumnus disciplinae; audîtor; tiro: ὁ μαθητής [ού] | - nod) S. fein, adhuc operor 1 scholae: ετι μαθητεύειν | - jmb8 S. fein, utor3 [ûsus] institutione cjs; audio4 qm: προςφοιτάν:, φοιτάν πρός τινα μαθητεύειν | - Εφιίε: rin, discipula: ή μαθήτρια ή μαθητρίς [ίδος].

Edulerarbeit, opus [eris] discipuli (tironis): τὸ τοῦ μαθητού ξογον.

ichulerhaft, vix tirone dignus; ola on madning |-Adv., more tironum: δίκην μαθητών.

fduren, f. anfduren.

Schurge, praecinctorium: to neolgopa to eyrouβωμα.

idurgen, f. auffdurgen, fnupfen.

Schuffel, patina; patella; lanx; scutula: ή λοπας [áδos].

Edüffelden, patella; paropsis: τὸ λοπάδιον τὸ λεκάνιον το λεκίσκιον.

Schutte, eine, Stroh, fascis stramentorum: o paxeλος ο σύνδεσμος.

fchütteln, quatio3 [quassi, ssum]; quasso1; concutio3 [cussi, ssum]; jacto1; oeieiv τινάσσειν | - ben Roof f., quatio 3 caput; renuo 3 [ui, ûtum]; σείειν την κεφαλήν ! - über etw. ben Ropf f., improbo' qd: ἀποδοκιμάζειν τι | - fith f., concutio* me; cohorresco3 [horrui]: σείεσθαι φρίττειν αναφρίττειν] - s., δαδ G., quassatio; jactatio: ὁ τιναγμός ή σείdig [EWG].

fcutten, fundos [fadi, fasum]: xeiv - mooxeiv | - in etw. f., infundo3; gero3 [gessi, stum] in qd: έγχεῖν elegeer | - fich f., (bon ber Milch), f. v. a. gerinnen, coëo 4 [coii, itum]: πηγνυσθαι.

duttern, quatior3 [quassus]; quassor1; concutior3 [cussus]; contremisco [tremui]: σείεσθαι διασείεσθαι.

Edute, jaculator; sagittarius; funditor: o τοξευthis [ov] o togoths [ov] - ein guter G., peritus jaculandi: τοξευτικος δεινός τοξευτής | - Beber- Edulamt, mūnus | eris | scholasticum: το διδασκαλι-

fchiffchen, radius: ή negnis [loog].

fchuten, (beichüten), tueor2; tator1; defendo3 [di, sum]; tego3 [texi, ctum]; munio4; sum cui custodiae ob. praesidio: σκεπάζειν τι ἀπό τινος · ἀμύνειν τινί τι - gegen die Sonne f., protegos contra solem: στέγειν τον ήλιον | - gegen Ralte f., tueor2 contra injuriam frigorum: στέγειν το ψύχος.

Chügenhans, f. Schieghaus.

Schütenfönig, regulus: ὁ τῶν τοξοτῶν βασιλεύς. Schützling, qui in tatela cis est; cliens: ὁ πελάτης [ov].

Eduft, nêquam: ὁ ἄνθοωπος πονηρός · ὁ ἄνθοω-

πος ἐπίτριπτος.

Chul), calceus; calceamentum: τὸ ὑπόδημα το σάνδαλον | - ohne S., discalecatus: άνυπόδητος [ov] - S. tragen, utor3 [usus] calceis : σάνδαλα εμβάδας pogeiv 1 - bie G. angiehen, samo 3 [mpsi, mptum] calceos: υποδείσθαι | - fich bie S. ausziehen, excalceo! pedes: ὑπολύεσθαι | - meite S., caleei laxí: τὰ χα-λαρὰ ὑποδήματα | - fnappe S., calcei pedíbus mi-nores; surentes: τὰ ὑποδήματα στενά | - bequeme S., c. apti ad pedem: τὰ άρμόττοντα ὑποδήματα. ber G. brudt, c. urit: το υπόδημα θλίβει | - feber weiß am beften, wo ihn ber G. brudt, sna quisque incommoda optime novit: ξκαστος οίδεν όπου ὁ ποῦς Dliberal | - ale Mag, pes: à nous [nodos].

Schuhband, obstragulum crepidarum: o gvyog. n

ηνία ο ίμας [άντος].

Edyuhburfte, peniculus quo calceamenta detergontur: τὸ περικώνιον.

Eduhflider, sator veteramentarius: ὁ νευφοδράφος.

Chubleiften, f. Leiften.

Schuhmacher, sator: o ouverers [sws] o ouveoroμος ο σκυτοφράφος.

Eduhmacherarbeit, opus [eris] sutorium : vò goyov биптотошихов.

Eduhmacherhandwert, (ars) sutrina: ή σκυτοτομία ή συντοτομική τέχνη | - S. betreiben, fácio [fêci, factum] sutrinam: συντοτομείν.

Schuhmachermeister, f. Schuhmacher.

Schuhmacherped, pix sutoria: ή πίττα σκυτεία.

Schuhmacherpfriemen, fistula sutoria: τὸ ὅπεας.

Eduhmacherichwarze, atramentum suterium : ή χαλκάνθη· το χάλκανθον.

Eduhmarft, forum sutorium: τὰ σκύτη.

Echuhnagel, clavus caligarius: o nlos nonmidiatos.

Eduhped), pix sutoria: ή πίττα σαυτεία.

Schuhbfrieme, fistula sutoria; τὸ ὅπεας.

Edulphuber, detergens calceos: ο περικωνών τὰ έμβαδια.

Edubriemen, habena; corrigia: o gvyóg n nvía o άναγωγεύς [έως].

Eduhidmiere, unguen calceorum : o xovog.

Edubiditalle, fibula calcei: ή περόνη της έμβάδος. Edubidiwarze, atramentum sutorium; ή χαλκάνθη.

τὸ χάλκανθον.

Eduhiohle, solea calcei: ή κοηπίς [ίδος] το πέλμα. Schuhwerf, calcei; calceamenta [orum]: τὰ ὑποδήματα.

κου έργου ή διδασκαλία.

Schulanftalt, f. Schule.

Schularbeit, opus [eris] scholasticum : το μάθημα. Schulauffeher, custos [odis] scholae: o Epogog o έπιστάτης σχολείου · ὁ σχολάρχης [ου].

Schulaufficht, cara scholarum: ή σχολαρχία ή έπι-

στασία σχολείου.

Chulbericht, machen, refero [retuli, relatum, referre] de rebus scholasticis: ποιείσθαι τὸ ὑπόμνημα περί δημοσίας έκπαιδεύσεως.

Schulcamerad, condiscipulus; sodalis: o συμμαθητής ο συμφοιτητής [ov] | - jmb8 E. sein, sum ex eadem schola: συμμανθάνειν συμφοιτάν.

Schulcamerabichaft, condiscipulatus [as]: ή έται-

ρεία οΐα συμμαθητών.

Schulchor, chorus discipulorum canentium; ò zogòs μαθητών.

Schulcurfus, machen, decurros [rri, rsum] curriculum scholasticum: ὁ κύκλος μαθημάτων.

Eduld, I) was man schuldig ist, debitum; pecunia debita; nômen; aes [aeris] alienum; τὰ προςήκοντα. τα όφειλόμενα 1 - G. machen, contraho a [traxi, ctum] aes alienum: δανείζεσθαι άργύριον λαμβάνειν χοέος | - G. haben, sum in aere alieno; debeo2: όφείλειν χοέος | - in S. steden, premora [pressus] aere alieno; sum obaeratus: ὀφλήμασι βεβαπτίσθαι | - eine S. einfordern, exigo's [egi, actum] no-men: είςπράττειν τὰ όφειλόμενα | - S. bezahlen, solvo3 [vi, lûtum] debita: ἀποδιδόναι διαλύειν τὸ zoéos | - II) Rehler, vitium; culpa; noxia; noxa; crimen; causa: ή αίτία το αμάρτημα το έγκλημα - in (ohne) S. fein, in noxas, extra noxiam sum: έν altias, entog altiag elvat | - Die G. auf fich laben, nehmen, admitto3 [mîsi, ssum] me in culpam; άναδέχεσθαι την αλτίαν τινός | - bie S. bon fich abwenben, demoveo" [môvi, môtum] a me: ἀποτρίβεσθαι την αλτίαν | - imbm etw. S. geben, do 1 [dedi, datum] gd cui crimini: έγκαλείν τινί τι | - fich etw. zu S. tommen lassen, committo3 [misi, missum] qd; delinquo 3 [liqui, lictum] qd: αδικείν τι=, ποιείν τι παράνομον αμαρτάνειν αμάρτημα | - mas ift 6. baran, quid est in culpa ?: τί δή τούτων αίτιον αν είη; [ed ift nicht meine S., bağ 2c., non stetit per me, ut etc. : ού γαρ έγω αίτιος ών τυγχάνω.

schuldbewußt, conscius: goveidos [via, og].

Schuldbuch, tabulae [arum]; codex: τὸ ὑπόμνημα τὸ γραμματείον.

Schuldeinforderung, exactio nominum: τὸ δάνειον τὸ δάνεισμα.

ichuldenfrei, vacuus aere alieno: ούχ ὑπόχρεως [ων] | - fid) f. machen, libero1 me aere alieno: διαλύειν τὰ χοέα | - f. werben, exeo* [ĭi, ĭtum] aere alieno: διαλύειν τὰ χοέα.

Schuldenlaft, magnitudo aeris alieni: πολύ το χρέος. Eduldforderung, nomen: τὸ δάνειον: τὸ δάνεισμα.

fdulbfrei, f. fdutblos, fduibenfrei.

Schuldiener, =bienft, f. Schullehrer, =amt.

schuldig, verbunden etw. zu leisten, s. sein, debeo²: χοή· δεί | - jmdm Dant s. sein, debeo² gratiam cui: δφεί-λειν τινί χάοιν | - Gild s. sein, debeo² pecuniam: όφείλειν τινί άργύριον | - eine Untwort f. fein, nondum respondi cui: οφείλειν απόπρισιν | - II) ber | einen Fehler begangen bat, nocens; noxius; sons: alτιος · ύπαίτιος · ένοχος |- f. fein, sum in noxia : ὑπαί-Tion einat | - fich eines Berbrechens f. machen, devincior [netus] scelere: παρανομείν τι ποιείν τι παoavouor | - bes Tobes f. fein, commerui poenam mortis: ağıov elval Davátov.

Schuldigkeit, officium; manus [eris]: τὸ προςηκον τὸ μαθηκου το ξογον - es ift meine S., meum est: έμον Loyov Euov Eore ! - feine S. thun, facio3 [feci, faetum] officium: τα προςήμοντα πράττειν | - feine S. nicht thun, desum [defui, deesse] officio meo: $\mu\eta$ πράττειν τα προςήμοντα | - etw. aus S. thun, tribuo3 [ui, ûtum] qd officio: πράττειν το δέον, =το προςήκου.

Eduldflage, petitio pecuniae: ή δίκη συμβολαίων. ichuldlos, Schuldlofigfeit, f. unfchuldig, Unfchuld.

Schuldmann, Schuldner, debitor; qui debet; obaerâtus: ο όφείλων [οντος] ο όφλητής [ου] · ο όφειlétys [ov] - imbe S. fein, debeo2 cui: ogsileir τινί χρηματα | - Schuldnerin, quae debet: ή όφειλέ-TIS [1805].

Schuldopfer, f. Sühnopfer.

Edulopost, nômen; pecunia credita: to zoéos [ovs] το δάνεισμα.

Schuldregister, f. Schuldbuch.

Schuldsache, actio ob. Is pecuniaria: ή δίκη του συμβολαίου.

Couldschin, chîrographum: ή συγγραφή το χειρόγραφον.

Eduldthurm, career obseratorum: ή φυλακή τών ogetheror | - im G. figen, teneor2 [ntus] a creditoribus in custodia: εἶναι ἐν φυλακή τῶν ὁφειλετῶν.

Schuldberschreibung, syngrapha: ή συγγραφή | - eine S. ausstellen, facio's [feci, factum]; seribo's [psi, ptum] syngrapham: ἀποδεικνύναι συγγραφήν συγγραφειν.

Schule, Bilbungeanstalt und Unterricht bafelbft, schola; lûdus literarum ob. discendi; disciplîna; τὸ διgagnageion, to Abahmateion, to elogeion | - eine gelehrte G., gymnasium; lycenm: to lousion youνάσιον | - hohe S., acadêmia: η Ακαδημία | - in die S. gehen, eo' [îvi, itum] in ludam literarium: potταν είς το διδασκακείον φοιταν είς διδασκάκου | - μι imbm in bie . gehen, frequento scholam ejs: φοιταν είς τινος | - jmbn zu Einem in bie . scholam, trado [didi, ditum] qm cui in disciplinam: πέμπειν τινα είς το σχολείον τινος | - S. halten, habeo scholas de literis: διδάσκειν' παραδιδόναι τὰ γράμματα | - G. haben, (unterrichtet fein), eroditus sum literis: πεπαιδεύσθαι έπίστασθαι | - fig., bies ift eine S. ber Geduld, in hac re tentatur patientia nostra: έν τούτφ ή υπομονή έξετάζεται.

II) Anhang eines Lehrers, schola; secta; familia; disciplina: οἱ ἀπό τινος | - αιιδ jmb8 S. scin, prosectus sum a quo: ἐταίρον εἶναί τινος.

Schulegamen, sprufung, tentatio scientiae discipulorum: ή ανάκρισις των περί τα γράμματα σπουδαζόντων.

Chulfeierlichfeit, sfest, sollemnia scholae: ή πανήyvois oxoleiov.

scholae; aequâlis: ὁ συμπεπαιδευμένος ὁ συντεθραμμένος ο ήλικιώτης.

Schulfreundichaft, amicitia in schola conciliata: n τών συμπαιδευομένων φιλία.

Edulgebaube, shaus, schola; aedes scholarum: notμία έν ή έστι το διδασπαλείον.

Schulgehülfe, hypodidascalus: ο σύνεργος των διδασκαλιών.

Schulgeld, merces [edis] praeceptoris od. magistri: τὸ δίδαπτρον ὁ τῆς παιδεύσεως μισθός | - 6. be anhlen, solvo3 [vi, lutum] pretium operae praeceptori: άριθμείν τὸ δίδακτρον.

Schulgelehrsamfeit, doctrina scholastica: ή έγκυκλιος παιδεία.

[dynlgerecht, conclusus et perfectus; compositus; αποιβής [ές] | - cln f. Pferd, equus condocesactus: άκριβώς δεδιδαγμένος γεγυμνασμένος.

Echulgejehe, leges quae in schola valent: of vouor κείμενοι τοίς μαθηταίς.

Eduljahr, annus scholasticus: Eviavros or poiτώμεν είς διδασκάλου.

Schuljugend, pueri discentes: παίδες of είς τὰ διδασκαλεία φοιτώντες.

Schulfind, stnabe, smädchen, puer (puella) in ludum literarium itans; puer (puella) discens: ὁ μαθητής. ή μαθητρίς [ίδος].

Edulfram, nagae [arum] scholasticae: oi volor ozoλαστικοί.

Schullection, discenda [ôrum]; ediscenda : το μάθημα.

Schullehrer, amann, ameifter, magister ludi; praeceptor publicus: ὁ γραμματιστής [οῦ] · ὁ γραμματοδιδασκαλος.

fchulmaßig, scholasticus: σχολικός | - Adv., ut solent in scholis: σχολικώς.

Schulordnung, reglement, leges quae in schola valent: ὁ κανονισμός περί τὰ τῆς δημοσίας έκπαιδεύσεως.

Edulpferdieguus condocefactus: naragiva els innos. Schulpforte, Schola Portensis; Porta.

Schulplan, ratio scholarum habendarum: οἱ τύποι περί τὰ τῆς δημοσίας ἐππαιδεύσεως.

Schulrath, ale Perfon, a consillis scholasticis: o σύμβουλος έπὶ τῆς δημοσίας παιδεύσεως.

Schulrede, oratio-scholae sollemnibus habita; declamatio scholastica: ὁ λόγος ἐν σχολείφ ὁηθείς.

Edulfade, res scholastica: τὰ περί την δημοσίαν παίδευσιν.

Schulschrift, commentatio scholastica: το σύγγραμμα έκ τοῦ σχολείου.

Schulftand, ordo [inis] praeceptorum; vita ludi magistri: ἡ τάξις τῶν διδασκάλων.

Schulftrafe, poena in scholis usitata: ή δίκη έπλ τοῖς μαθηταίς.

Schulftube, schola: το γραμματείον το ακροατή-

Schulftudien, studia [orum] scholastica; al neol rov γραμμάτων έπιμέλειαι.

Schulftunde, schola: ή σχολή το μάθημα.

Schulferien, feriae [arum] scholae: αί έλινύες σχολείων. Schulter, humerus: ὁ ώμος. ἡ άκρωμία τὸ άκρω-Schulfreund, (Freund von ber Schule ber), amfeus | uov | - auf ber G. tragen, porto' humeris: alosodat

έπ' ἄμων' ἐπωμίζεσθαι' ἀμοφορείν | - Lasten auf ben S. tragen, bajalo¹: βαστάζειν' άχθοφορείν.

Chulterbein, os [ossis] huměri: ἡ ἐπωμίς [ίδος]. Chulterblatt, scapula: ἡ πλάτη ἡ ὁμοπλάτη.

fchultern, dos Gewehr, applico [cavi, câtum u. cui, citum] sclopstum humero: αἴοεσθαι ἀναλαμβά-νειν.

Chultheiß, praetor rusticânus: ὁ πωμάρχης [ov]. Chulübung, declamatio: ἡ ἐν τοῖς γράμμασιν ἄσκησις, εγύμνασις.

Edulunterricht, institutio publica: ή παιδεία δημοσία.

Chulberbefferungen, pornehmen, melius instituo3 [ui, ûtum] scholas: μεταβούθμισις του σχολείων.

Chulversassing, instituta ac leges scholae: τὰ καθεστώτα περί δημοσίας παιδεύσεως.

Edulborsteher, curator scholae: o emorátus ozo-

Edulivesen, res scholastica: τὰ περί τὴν δημοσίαν παίδευσιν.

Edullwiffenschaften, literae quae in scholis traduntur pueris: τὰ ἐγκύκλια μαθήματα.

Edulze, f. Schultheiß.

Schulzeit, tempus scholae: ὁ καιρός τῆς σχολῆς.

Schulzimmer, scholae auditorium: τὸ ἀπροατήριον τὸ διδασκαλείον.

Schulzucht, disciplina, quâ pueri in scholis reguntur; disciplina scholastica: ἡ ἐν τοῖς διδασκαλείοις εὐταξία.

Edund, res vîles; vilia [ium]: τὸ κάθαρμα.

Eduppe, squama: τὸ λέπος [ους]· ἡ λεπίς [ίδος]· τὸ λέπιον | - mit S. bedectt, squamosus: λεπιδωτός | - mic S., squamatim: λεπιδοειδώς.

fouppen, von Schuppen reinigen, desquamo 1: anole-

fcuppenartig, squamatim: λεπιδοειδώς.

Eduppenpanger, cataphractes: δ θώραξ φολιδωτός.

Schuppenthier, bestia squâmis obducta: τὸ δηρίον φολιδωτόν.

fchuppig, squamosus: λεπιδωτός · φολιδωτός.

Edur, tonsara: ή novoá.

Edjurit, scelestus; scelus [eris]: ὁ ἄνθρωπος πονηρός, ἐπίτριπτος, = μιαρός.

Schurfenstreich, flagitium ; seelus [eris]:

Edund, subligaculum; subligar: το περίζωμα. Edundfell, praecinctorium coriarium: το περίζωμα.

Schuß, heftige Bewegung, impétus [ûs]: ἡ φορά ἡ ὁρμή ἡ ὁνμη | - im S. fein, ſĕror [lâtus, ſerri] impetu: φέρεσθαι δρόμω φέρεσθαι όρμαν | S. eines Gewehrs, jactus [ûs] od. ictus [ûs] têli; ſragor selopēti: ἡ βολή το τόξενμα | - einen S. thun, emitto³ [mīsi, missum] telum: βάλλειν | - einen S. befommen, ſerior⁴ telo: βάλλεσθαι τραψια λαβείν | - eð ſāllt ein S., ſragor selopeti audítur⁴: βάλλεται. ſфηιβſτεί, tûtus ab ictu telôrum: ἐν σκέπη εἶναι

βολής. Schußlinie, f. b. Folg.

Schufweite, jactus [ûs] têli: ή διατοξεύσιμος χώρα.

τὸ τόξευμα | - außer S. fein, sum extra conjectum teli: ἔξω τοξεύματος γενέσθαι.

Chußwunde, vulnus [eris] têli: τὸ ἀπὸ τοξεύματος τρατιμα - cine S. haben, ictus sum vulnere teli; βλη-θηναι βληθέντα τρατιμα λαβείν.

Schufter 20., f. Schuhmacher 2c.

[chustern, făcios [fêci, factum] sutrînam: σχυτεύειν· νευφοβόμαφείν.

Chutt, rūdus [ĕris]; rudĕra [um]: τὸ χῶμα ὁ χοῦς·
τὰ ἐρείπια [ων]]- in S. liegen, dirūtus sum: ἔψρειν.
Schutthaufen, rūdĕra [um]: τὰ ἐρείπια.

Edjuh, (Obhut), tûtêla; praesidium; defensio; patrocinium; clientia; lides; perfugium; portus [ûs]: η ἄμυνα· σκέπη | - in imbs ε. flehen, sum in tutela ejs; εἶναι ἐπί τινι· συμμάχο χοῆσθαί τινι· σύμμαχον ἔχειν τινά | - jubn in ε. nehmen, tugor² qm; recipio³ [cêρi, ptum] qm in fidem; ὑποδέχεσθαί τινα προξενεῖν τινος.

Schuthbrief, diplôma [ătis]: ἡ σφοαγίς [ίδος].

Chuthundniß, foedus [eris] ad bellum defendendum initum: ἡ ἐπιμαχία.

Schuthburger, peregrinus: o uéroinos.

Schuhdach, subgrandium: τὸ ἀποστέγασμα τὸ γεῖσον, γεῖσσον τὸ γείσωμα | - bei Betagerungen, vînea; testûdo; ὁ σπαλίων [σνος] ἡ χελώνη.

Schutengel, geist, genius; fig., praesidium: ὁ δαίμων ὁ ἀγαθοδαίμων [ονος] ὁ ἀγαθὸς δαίμων.

Chungatter, catarracta: δ καταβδάκτης [ov].

Edungenoß, cliens: ò µéroixos.

Chubgenoffenichaft, elientela: ή πελατεία.

Chutgerechtigleit, patrocinium : ή προστατεία.

Chuthgott, eines Ortes, deus praeses loci: ὁ πάτοιος Θεός.

Echukgöttin, dea praeses loci : ή πατοία θεά.

Edutheilige, patronus divus: o decos nooriarns

Edutherr, patronus: o προστάτης [ov].

Schutherrschaft, patronus; patrocinium: ή ποοστατεία.

fchuhloθ, sine praesidio; indefensus; non mûnîtus: ἀσκέπαστος ἀσκεπος ἀσκεπής.

Schutlosigfeit, inopia praesidii: to donenactor."

Θήμιμαμετ, propuguaculum: ή ἔπαλξις τὸ πρόβλημα τὸ πρόβολον.

Schutzmittel, tutamentum: τὸ ἐπικούρημα· τὸ ἀλέξημα.

Schußort, asylum; portus [ûs] et persugium: τὸ

άσυλου ή καταφυγή.

Schubrede, défensio: ἡ ἀπολογία· ὁ ἀπολογητικός λόγος | - cine S. für jmon halten, dico [dixi, ctum] pro quo: ἀπολογεϊσθαι ὑπέο τινος ἀπολογίαν ποιεϊσθαι ὑπέο τινος.

Schutredner, defensor; laudâtor: ὁ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος.

Eduthfdrift, defensio: ἡ ἀπολογία | - eine S. für jundn abfassen, serîbo î [psi, ptum] pro quo: γράφειν ἀπολογίαν ὑπέρ τινος.

Schuthverwandte, sin, cliens: o pétoinos.

Schutwache, praesidium; miles in praesidium datus: Schwagerin, affinis; glos; soror uxoris; fratria: n ή φυλακή ή φρουρά.

Schutivaffen, arma [orum] ad tegendum: τὰ άμυν-

τήρια όπλα.

Edukwand, swehr, propugnaculum; munimentum; pluteus: ή ἔπαλξις [εως]· το πρόβλημα· άντίφραγμα.

Schwaben, Suevia | - Ginm, Suevi | - Adj., Sue-

vicus.

fchwach, tenuis; exîlis; imbecillus; infirmus; invalidus; debilis; iners; confectus: λεπτός ἀσθενής [és] | - f. fein, infirmus sum viribus: ασθενείν | - gu f. scin, habeo 2 parum virium: ἀσθενέστερον είναι f. am Berftande fein, mente captus sum: παρακεκινημέναι | - in etw. f. fein, (gering an Renntniffea), vix imbutus sum literis: ἀπείρως έχειν τινός, ίδιωτεύ-ELV TIVOS.

fdiwadiglaubig, haud certa fide: όλιγόπιστος [ov].

Schwachheit, Mangel an Rraften, imbecillitas; infirmitas: ή ἀσθένεια· ή ἀδόωστία | - Beidherzigfeit, mollitia: το φιλοίπτιομον | - fleiner Fehler, vitium; error: τὸ ἀμάρτημα.

Schwachheitsfehler, = fünbe, error: τὸ σφάλμα.

fchwachherzig, animi imbecilli: oliyodvuog oliyoψυχος | - Adv., animo imbecillo: όλιγοθύμως.

Edwachherzigkeit, imbecillitas animi: ή δειλία ή άθυμία

fdwachfopfig, ingenii imbeeilli: ἀσθενής την γνώ-

Ediwaditopf, homo ingenii imbecilli: o avno asdeνης την φύσιν ὁ ἀνηρ ἀνόητος.

Edwadfing, imbecillitas animi: n augliorne [nros]. fchwachstunig, obtusus; animi imbecilli; auglies [8ia, v].

Ediwade, striga: o oyuos.

Schwabrone, turma: ή τάξις ή ίλη το τέλος [ovs]. fdwadronenweise, turmatim : nat' lag.

Chwache, tenuitas; gracilitas; exilitas; imbecillitas; infirmitas; debilitas; defectio virium: ἡ λεπτότης [ητος] ή ἀσθένεια ἀδόωστία ἀδύνασία τὸ ἀσθενές | - S. ber Augen, ocali hebetiores: ή ὄψις αμβλεία | - G. bes Beiftes, obtusa acies animi: τὸ της γνώμης άσθενές | - an S. bes Beiftes leiben, parum valeo animo: ἀσθενῶς ἔχειν την γνώμην | biele S. haben, obnoxius sum multis erroribus : σφάλλεσθαι πολλά.

fd)waden, debilito1; infirmo1; attenuo1; frango3 [fregi, fractum]; hebeto1; obtundos [tûdi, tusum]: ἀσθενοῦν ἀσθενές ποιείν τι | - bas Beficht f., hebeto' aciem oculorum; άσθενοῦν την όψιν | - f. b. a. fcanben, f. b. 2893 | - s., bas G., f. Schwachung.

fchivachlich, parum firmus; invalidus: àodevis [és]. άσθενικός άδόωστος | - eine f. Bejundheit haben, sum imbecillior valetudine: ἀσθενείν ἀσθενώς Exelv.

Ediwadlidfeit, infirmitas; imbecillitas; infirma valetudo: η ασθένεια· η άδρωστία.

Schwächling, homo imbecillus; imbecilliore valetudine: ὁ ἀσθενών · ἀσθενής την φύσιν.

Schwächung, debilitatio; imminûtio; confectio: ή ἀσθένωσις ή ἐλάττωσις ή πόλουσις.

κηδέστρια· ή δμαιμος.

Schwägerschaft, affinitas: ή ἐπιγαμβρεία ή ἐπιγαμβρία.

Schwäminden, spongiola: ro anoyylor | - Muswuchs im Munte, aphthae [arum]: al apdat [ov].

id)wängern, fácio [fêci, factum] gravidam quam: ἔγείνον ποιείν | - uneig., complöo [plêvi, plêtum] qd qua re; misceo2 [cui, mixtum] cui rei; addo3 didi, ditum | qd eui rei: έμπιπλάναι τινός.

Schwänzchen, cauda parva; caudicula: τὸ ούράδιον. ichwangeln, moveo 2 [movi, motum] ob. jacto1 caudam: σαίνειν την ούραν | - fig., adulor qm: nolaneύειν. θωπεύειν | - s., bas G., adulatio: ή κολαπεία · θωπεία.

Schwar, der, aleas [eris]: το έκπύημα έμπύημα. ichmaren, supparo1: Elnovodal: Ennuelodal | - s.. das S., suppuratio: ή πύησις ή πύη.

fchwarmen, von ben Bienen, (f. b. a fummen), facio3 [fêci, factum] bombum: βομβείν· σμηνουογείσθαι - (f. b. a. aus bem Stode ziehen), g. B. bie Bienen f. alvei examinant; exâmen apum exit; έκπέμπεσθαι - fig., (f. b. a. herumfliegen), volito1; vagor1: περι-Ιπτασθαι περιπλανάσθαι | - auf ben Baffen f. grassor1: κωμάζειν | - bah., fich raufchenben Bergnügungen überlaffen, comissor'; epulor' et poto' totam noctem: τουφάν· ήδυπαθείν· τουφερώς ζην - buntelen Borftellungen nachhangen, fingo's [finxi, fictum] somaia mihi; urgeor fanatico errore: ἐν-Φουσιάζειν | - s., das S., comissatio: ὁ βόμβος ή

τής νεοττιάς άφεσις ή τουφή. Schwarmer, grassator; comissator; fanaticus: o noμαστής [ου] ο ένθουσιαστής [ου].

Schwarmerei, comissatio ; somnium ; fanaticus error: ή μανία ό ένθουσιασμός.

ichmarmerisch, fanatious: μαινόμενος μανικός.

Schwarze, color niger; nigror; nigritia; atramentum: ή μελανότης [ητος]· ή μελανία.

[d) warjen, denigro1: uslalveiv uslavovv ti | - f. a. einschwärzen | - s., bas G., denigratio: ή μέλανσις. ο μελασμός.

fchwarzlid), subniger; nigricaus: υπόμελας [αινα, av] · µελανίζων [ουσα, ον].

Schwäher, garrulus; blatero: o adoleogys [ov]. Schwäßerin, garrula; loquax: ή λαλιστάτη ή ποluloyog.

Schwager, affinis; frater marîti; frater uxôris; marîtus serôris: o γαμβρός.

Schwalbe, hirundo: ή χελιδών [ovos].

Schwalbenneft, nidus birundinis: ή χελιδονία νεοτ-

Schwall, turba: o oglog. o kouog | - S. von Worten, flumen inanium verborum: ὁ όγκος ὁ κόμπος λόγων.

Schwamm, Bilz, fungus: o avuns [1705] | - S. zum Abwischen, spongia: ὁ σπόγγος: ἡ σπογγία]- Ξ 3um Feuerammachen, fungus aridus: τὸ καύσιμον: ὁ σπόγγος καύσιμος | - Ξ. im Munde, aphthae: αἰ ἀφθαι [ο̄ν] | - s. a. Baumschwamm.

fcmammartig, fungosus; spongiosus: σπογγοειδής

[ές] σπογγώδης [ες].

Schwammstein, spongitis: 6 σπογγίτης.

Schwan, cycnus; ölor: ὁ κύκνος - v. Schwanen, cycneus; ölorinus: κύκνειος.

Schwanseder, penna ŏlorina: τὸ πτίλον κύκνειον.

Schwanengesang, cantus [ús] cycni: τὸ κύκνειον μέλος |- fig., tanquam cycnéa vox: ὡς κύκνειον μέλος.

Schwanenhals, fig., collum procerum et tenue: ως χύχνειος τράχηλος.

Schwange, im S. sein, vigeo'; noreo'; feror' [latus, ferri]: διεσπάρθαι Επικρατείν.

[chwanger, praegnans; grăvidus: ἔγχνος* ἐγχύμων [or] | - f. fein, gravida sum; fēro lilii lâtum, ferre] ventrem: χύειν* ἐγχύειν |- fig., mit etw. f. gehen, partūrio*; molior* qd: ἀδίνειν τί c. inf.

Schwangerschaft, praegnatio; graviditas: ή χύη-

Schwanf, narratiuncula; jŏcus; facete dictum: δ λόγος γελοίος.

[d] wanken, nuto'; vacillo' in utramque partem; titūbo'; lābo': δονεῖσθαι σείεσθαι | - fig., nicht fest
bleiben, z. B. der Gelbfours schwankt, nomus jactātur:

ἡ τιμή τῶν νομισμάτων ἀστατεῖ, -ψέρεται | - in
feinen Grundsigen s., non consto' [stiil] mihi: μή συμφωνεῖν ἐαυτῷ | - ungewiß fein, incertus sam; sluctuo'
animo; pendeo² [pēpendi, pensum] animi: ταλαντεῦεσθαι τὴν γνώμην | - s., das ⑤., nùthio: ὁ σάλος ἡ τανταλεία | - fig., inconstantia; animus incertus od. dübius: ἡ ἀμφισβήτησις ἀπορία.

fdwanfend, inconstans; incertus; dubius; anceps: παράφορος· ἄστατος· ἀστάθμητος [ov].

Schwang, cauda: ή οὐρά ή κέρκος |- mit bem S. webeln, jacto' caudam: σαίνειν την οὐράν.

Schwanzseder, penna caudae: το δοδοπυγέου πτερόν.

Schwanzflosse, pinna caudae: τὸ ὀξύοπύγιον.

Schwanzmeife, parus caudatus: ὁ αλγίθαλος μαπρόπερπος.

Schwangriemen, postilena: ή ὑπουρίς [ίδος].

Schwangftern, f. Komet.

Schwarm, v. Bienen, examen: το σμήνος· ο εσμός - großer haufe, vis; turba: ο σχλος.

Schwarte, callum aprugnum: ή φοςίνη. schwartig, callosus: τυλώδης [ες].

fd) warz, ater; niger: μέλας [αινα, αν] - fdmuţig [., pullus: αὐχμηρός | - fig., scelestus: ἀνόσιος ἀσεβής [ές] - f. werden, nigresco³: μελαίνεσθαι · ἀπομελαίνεσθαι | - εδ wird mir f. vor ben Augen, oculi caligant: οἱ ἀφαλμοὶ ἀχλύουσι | - f. auf weiß, scriptus: γεγραμμένος | - εtw. f. auf weiß paben, habeo² fidem literarum: διὰ γραμμάτων | - bic f. Aunft, ars magica: ἡ μαγεία ^{*} ἡ νεχρομαντεία | - s., bas ⑤., f. ⑥φωατς.

2. Schwarzes Meer, Pontus Euxinus.

fchwarzāngig, nigris oculis: μελανόμματος μελανόφθαλμος [ον].

fcmarzbraun, fuscus: μελάγχλωρος [0ν]· πελίδνος· πελίος | - (f. v. a. braunlich), subfuscus: ὑπόφωιος.

Schwarzbrot, panis cibarius: o µelug aproc. Sreund, deutsch-lat.-griech. Worterb.

Schwarzborn, prunus spinosa: ή δάμνος.

Schwarze, bas, etrum; nigrum: το μέλαν | - S. in ber Scheibe, orbiculus ater: το μέλαν.

fchwardfarbig, colore nigro; nigricans: μελανόχους· μελανόχοως.

fchwarzgelb, nigricans e gilvo: μελάγχλωρος [ov]. fchwarzgrau, cineraceus: φαίος μελαινόφαιος.

Schwarzstopf, homo nigris capillis: μελανόχομος [ον]· μελανοχόμης [ες].

Schwarzfümmel, nigella: Tò uelavorov.

Schwarzfünftler, mägus: ὁ μάγος · ὁ φαρμακεύς·

Schwarzwald, 1) silvae nigrae; nigri colles: ἡ ῦλη μέλαινα | — II) n. propr. der Schwarzwald, Silva Nigra; Marcianae Silvae.

Schwarzwurz, symphytum officinale: μελανόζοίζος [ον].

| (d) wahen, garrio ; blătěro ; hariölor ; nûgor ; fâbülor ; λαλεῖν λαλαγεῖν ἀδολεσχεῖν | - mit jmbm f., confabulor ¹ cum quo: διαλαλεῖν τινι | - aus ber εφμίς f., eflĕro ³ [extůli, elâtum, efferre] dicta foras : ἐχφέφειν | - s., bas ε., garritus [ûs]; confabulatio : ἡ λαλία ἡ ἡ λαλαγή ἡ ἀδολεσχία.

schwaßhaft, f. geschwäßig.

Schwebe, in bie S. bringen, suspendo³ [di, sum]: αλωρεῖν | - in bet S. erhalten, libro¹: αλωρεῖσθαι.

fchwebend, pendens; pensilis: αλώρητος [ον]· μετέ-

ωρος μετάρσιος.

Schweden, suecia | - Adj., Suecīcus | - Cinw. Sueci.

Schwefel, sulphur: το θεῖον | - voll S., sulphūrosus: θειώθης | - dem S. ahnlich, sulphūreus: τοῦ θείου θειώθης [ες] | - in S. getaucht, sulphūratus: θειώθης.

Schwefelbad, balneum sulphureum: tà Iewtà

λουτρά.

Schwefelbrunnen, =quelle, =wasser, tons sulphurdsus; aqua sulphurea: ή πηγή θειδεσσα· το ναμα θείου.

Schwefeldampf, vapor sulphureus: ή θειώδης

λιγνύς.

Schwefelerde, terra sulphurdsa: ή γη θειόφορος. Schwefelfaden, filum sulphuratum; fila [drum]: τδ λίνον θείφ ξμβεβαμμένον, «θειωτόν.

Schwefelfarbe, color sulphureus: το θειόχρουν. schwefelfarbig, colore sulphureo: Θειώδης την χρόαν [ες]. Θειόχρους.

fchwefelgelb, colore sulphureo: θειόχοους.[ovv]. Schwefelgeruch, =gestant, ödor sulphureus: ή όσμη θείου.

Schwefelgrube, sulphuraria: τὰ θείου μέταλλα.

42

Schwefelbolt, =boltden, ramentum sulphuratum: | Schweineborfte, seta suilla: ή μήριγε [γγος] ή τὸ σχιζίον θειωτόν τὸ θειάφιον.

ichwefelicht, sulphureus: Beidons [es]. fcmefelig, sulphurosus: Beidons [es].

fchwefeln, inficio3 [feci, fectum] sulphure: 3ειούν. διαθειούν τι | - gefchwefelt, sulphuratus: θειώθης

Schwefelfaure, acidum vitrioli: to ogo tov Jelov.

Schweif, f. Schwanz.

fdweifen, i) (bogenformig machen), sinuo': τοξούν τι: τοξοειδές ποιείν τι | - II) f. v. a. herumschweifen, f. b. 23.

Schweifftern, f. Romet.

fchweigen, tăceo2; sileo2; faveo2 [avi, fautum] linguá; renceo2; obmutesco3 [tui]: σιωπάν· ήσυχίαν Eyery novyagery oryay | - uber etwas f., celo1; praetereo* [ii, itum]; mitto3 [isi, ssum] qd: σιγάν περί τι | - fdweig both! quin taces!: σίγα-, σιώπιε δή | s., silentium: ή σιγή· ή σιωπή | - jmon zum S. bringen, retundo3 [tudi, tusum u. tunsum] linguam; comprimo [pressi, pressum], confúto qm: ἐπιστο-μίζειν τινά | - S. beobachten, sileo : σιωπάν σιγάν - gebieten, impero silentium: κελεύειν τινά σιω-

schweigend, tacitus; silens: orynlog. oryalkog. σιωπηλός.

schweigsam, taciturnus: σιγαλέος σιωπηλός | - f. fein, taceo² commissa: σιγάν το ξμπιστευόμενον.

Schwein, sus [suis]; porcus: ή vs [vos] - ein wilbes S., aper: ὁ ὑς ἀγριος · ὁ κάπρος | - junges, porcülus; porcellus: ὁ, ἡ δέλφαξ [αχος] | - noch faugenbes, nefrens: ὁ, ἡ νεβρός · γαλαθηνός | - geschnittenes, majàlis: ὁ, ἡ χοῖρος τομίας | - was vom ②. it, suillus; porcinus: των ύων των χοίοωνος | - S. betreffend,

Schweinchen, porculus; porcellus: to zoigidiov.

τὸ γοιρίον.

Schweinebraten, caro [carnis] suilla: tò ontov ΰειον.

Schweinefett, adeps suillus: τὸ στέαρ ΰειον.

Schweinefleisch, (caro) suilla: ra zoen vera. schweinen, suillus; porcinus: veios, vovos, xoi-

Schweinhandler, (uegotiator) suarius: ο χοιροπώlns [ov].

Schweinerei, spurcitia; spurcities [ei]: n zorow-Sela ' i vwdeta.

Schweinhandel, suaria: ή χοιροπωλία | C. treiben, făcio3 [fêci, factum] suariam: χοιφοπωλίαν αγειν. χοιφοπώλην είναι.

Schweinbirt, subulcus; suarius: ὁ συβώτης [ov]. ο ὑοβοσχός | - S. fein, pasco3 [avi, stum] sues: ὑοβόσχειν.

fdweinisch, f. fauisch.

Schweinmarft, forum suarium; mercatus [us] suarius: τὸ χοιροπωλεῖον οἱ χοῖροι.

Schweinmast, sagina suaria: ò τῶν χοίρων σιτισµós.

Schweinmutter, scrofa: ή γρομφίς [ίδος].

Schweineblafe, vesica suis : xύστις ἀπό τοῦ χοίρου.

υστριγέ [γγος].

Schweinschneiber, suum castrator: o zous xolgous ξατέμνων.

Schweinshaut, pellis suilla: To dequa Veiov.

Schweinsfagd, venatio aprorum: ή των κάπρων θήρα | - S. halten, venor' apros: θηράν κάπρους.

Schweinsfeule, lumbus suillus ob. aprugnus: n zwin.

Schweinstoben, hara: o συφεός το χοιροτροpeiov.

Schweinstopf, caput [pitis] suis et. apri: ή τοῦ κάπρου κεφαλή.

Schweinsleder, corium suillum: τὸ δέρμα χοίρειον. Schweinsruffel, rostrum suillum: rò vòs buyyos.

Schweinstall, suile: rò ύοφορβείον.

Schweinstreiber, f. Schweinhanbler.

Schweinvieh, sues; porci; pecus [oris] suillum: τὰ θρέμματα ὑηνά.

Schweinwildpret, caro [carnis] aprugna od. apri: τὰ ὑῶν ἀγρίων κρέα.

Schweinzucht, poreulatio: ή χοιροτροφία.

Schweiß, sudor; sudatio: o tooos [wros] ή ίδρωσις [εως] - in S. femmen, coepi [isse] sudare: ίδροῦν. ανιδρούν | - in G. fein, emitto 3 |isi, ssum | sudorem: idgovv ανιδρούν | - von G. triefen, madeo 2 sudore: beir idowrt | - S. austreiben, cioo' [civi, citum] ob. evoco' sudorem: ίδρωτοποιείν | - unterbruden, coërceo2 sudorem: συνέχειν τὸν ίδοωτα | - im S. bes Angefichte, multo sudore ac labore: πολυπόνως πολυμόχθως | - II) fig. (große Anftrengung), sudor; labor: o logos zal novos.

idimeißen, ferrumino': τήκεσθαι στάζειν συγzooteiv TL.

Schweißfieber, helodes (sc. febris): ὁ ίδοωπυρετός. ichweißig, sudorem emittens: idowdys [ES].

fchweißtreibend, sudorem movens od. eliciens: εδρωτήριος [ον] εδρωτικός.

Schweißtropfen, suddris gutta: rò idowios στά λαγμα.

Schweißtuch, sudarium: τὸ καψιδοώτιον.

Schweiz, Helvelia | - Ginm., Helvelii | - Adj., Helvetius; Helveficus.

fdiwelgen, heluor1; diffiuo3 [xi, xum] luxuria: s., heluatio ; luxuria : τουφάν· ἀσωτεύεσθαι· ἀσελγαίνειν.

Schwelger, heluo; gurges l'itisl; comissator: o revφητής |οῦ| ὁ τούφαξ |205|.

schwelgerisch, luxŭriosus; delicatus: τουφερός. ἀσωτος [ον]' ἀσελγής [ές] - Adv., luxuriose: τουφερῶς · ἀσώτως.

Schwelle, limen: o βαθμός · ή βάσις · ή βαλβίς [ĩδος] - imbs S. betreten, intro 1 limen cjs: προςφοιτάν τινι elselder noos reva | - ben Bug nicht über bie G. fegen, (b. i. nicht bineingeben), non inforo3 [-tuli, -latum, -ferre] pedem limini: μη εἰςελθεῖν πρός τινα.

schwellen, 1) a., 3. B. die Segel f., tendo' [tetendi, sum u. tum] vela: ἐμπιπλάναι ἱστία | — II) n., tǔmesco3 [ŭi]; intūmesco3; turgesco3; cresco3 [crèvi, crétum]; augeor² [aucius]: όγκοῦσθαι οἰδαίνειν αὐξάνεσθαι | - fig., ber Muth schwilt mir, animus amplior mihi est: αὐξάνεται μοι ὁ θυμός | - s., | stis; maestus; pressus ac flebilis: βαρύθυμος [ον]. tumor: ή οίδησις το οίδημα.

Schwemme, lavatio: ή δοία ή πολυμβήθοα.

fchweimmen, lavo' [avi, lavatum, lautum u. lotum]: ο δοϊσμός.

Schwengel, I) (am Brunnen), tolleno: o unlwv [wνος] — II) (an ber Glode), pistillum : ὁ ἔπερος.

fcmenfen, verso ; vibro ; circumago [egi, actum]: πάλλειν τινάσσειν· σαλεύειν |-1| \mathbf{r} ., fich f., υση Truppen, converto3 [ti, sum] signa; decurro3 [rri, rsum]: στοέφεσθαι· άναστοέφεσθαι.

Schwenfung, signa conversa [orum]; decursio: o παλμός · ή δόνησις [εως] - (von Solbaten), ή έπικαμ-

πή · ο καμπτής [ήρος].

fchwer, 1) (bem Gewicht nach) , gravis; ponderosus: βα $ρύς [εῖα, ύ] \cdot ἐμβριθής [ές] - adv, graviter: βαρέως.$

11) fig., (nicht leicht von Wehalt), A) feinen Beftanbtheilen nach, gravis : βαρύς | - fchwerer Wein, vinum grave : o olvoς βαρύς | - f. Speife, cibus difficilis ad concoquendum: o σίτος απεπτος.

B) feiner inneren Starte nach, (bebeutenb), gravis: magnus; pěricůlosus: μέγας ' ἐκανός ' δεινός ' χαλεπός | - eine f. Bunde, vulnus mortiferum: το τραύμα χαλεπόν | eine f. Rranfheit, morbus gravis: ή δεινή νόσος | - ein f. Bewitter, tempestas atrox: ο χαλεπός χειμών | - adv. graviter: δεινώς γαλεπώς | es fallt mir etw. f., grave mihi est qd: χαλεπώς φέ-DEIV TL.

III) übertr. A) (Schweres an fich habenb), 3. B. f. bewaffnet, gravis armatūrae: ὁ ὁπλίτης [ou] - f. beflei-

bet, impeditus: έμποδιζόμενος.

B) (nicht leicht fich bewegend), gravis; tardus: βαρύς | - f. Bang, incessus [ús] gravis: ὁ βαδισμὸς βαρύς, -xalenos | - f. zu Tuße fein, non valeo2 pedibus : βαούποδα είναι.

C) (f. v. a. mit Sorgen beschwert), sollicitus; anxius: άχθεινός επαχθής [ες] πικοός | - es wird mir f. ums herz, angor animo: άδημονείν δυσθυμείσθαι | - jmbm bas Gerg f. machen, ango 1 [xi, ctum] qm: hu-

πείν άνιαν τινος την καρδίαν.

D) (f. v. a. Dluhe erforbernb), difficilis; arduus; impeditus; magni negotii: χαλεπός · δυςχερής [ές] · ἐπίπονος [ον] - es ift f. zu sc., difficile, arduum est c. infin .: γαλεπόν έστι c. inf. | - adv., difficulter; magno negotio: xeckenwis | - f. an etwas gehen, facio" Ifèci, factum | qd invitus: ax 9 80 9 at Ent Tipe ayaνακτείν ποιούντά τι.

fdwerbewaffnet. f. fchwer.

Schwere, bie, gravitas; pondus [ĕris]; önus [ĕris]: τὸ βάρος [ους]· ἡ βαρύτης [ητος]· ὁ σταθμός.

fchwerfallig, gravis; tardus; inhabilis; vasti corporis; agrestis: βαρύς [εῖα, ύ] · δυςχερής [ές].

Schwerfälligfeit, gravitas; tarditas: ή δυςχέρεια: τὸ δυςχερές.

fcwerborig, surdaster: βαρυήχοος [ov].

Schwerhörigfeit, aurium tarditas: ή βαρυηχοΐα.

Schwerfraft, vis et gravitas; pondus [eris]: to βάnos lous.

fchwerlich, aegre; vix: χαλεπώς ' μόγις ' μόλις. Schwermuth, tristitia et perpetua taciturnitas; maestitia: ή βαουθυμία· ή μελαγχολία.

μελαγχολικός.

Schwerpunft, momentum: τὸ κέντρον τοῦ βάρους.

Schwert, gladius; ensis: To stoos [ovs] - ein S. an ber Seite haben, sum succinctus gladio: περιεζωσμένος ξίφει | - ziehen, êdûco3 [xi, ctum] gladium (e vagina): γυμνοῦν ἔρύσασθαι τὸ ἔίφος | - einfteden, condo didi, ditum]-, recondo gl. in vaginam: κούπτειν, χούπτεσθαι το ξίφος τιθέναι το ξίφος είς rov xolsov | - bas G. enticheiben laffen, gero' Issi, stum | rem gladio : κρίνειν τι τῷ ξίφει.

Schwertel, (Pflanze), gladiölus communis, L.: Tò

Suplov.

Schwertfeger, fäber gladiarius: o ξιφοποιός ο ξιφουργός ὁ μαχαιροποιός.

Schwertfisch, xiphias gladius, L.: ò Euplus [ov].

Schwertgebenf, -foppel, balteus: & Signarijo [noos].

Schwertflinge, lamina gladii: ή σπάθη του ξίφους.

Schwerflilie, iris: n svots itos].

Schwertschlag, -ftreich, icus [ús] gladil: ή πληγή τοῦ ξίφους | - ohne S., sine armis; sine dimicatione: άμαχεί άμαχητί άκονιτί.

Schwertscheibe, vagina gladil: o zodeos rov stovous. Schwertspike, gladii mucro: ή άκμη του ξίφους.

Schwertträger, qui glädium fert: o Eignpogos. o ξιφοφόρος.

Schwester, soror: ή αδελφή | - bes Baters, amita: ή τοῦ πατρὸς ἀδελφή · πατραδελφή | - ber Mutter, matertera: ἡ τῆς μητρὸς ἀδελφή ἡ μητράδελφος | -bes Großvalers, amita magna: ἡ τοῦ πάππου ἀδελφή - ber Großmutter, maleriera magna: ή της τήθης αδελφή | - bes Mannes, glos [gloris]: ή γάλως [ω].

Schwesterchen, sororcăla; săror parva: ή μιχοά αθελφή.

Schwesterfind, silius (filia) sordris: o, j adelgóπαις [παιδος].

schwesterlich, sordrius: adelqueos o, h, to the άδελφης.

Schwestermann, sordris vir: ο της αδελφης ανής. ο γαμβρός.

Schwestermord, caedes sordris: ή άδελφοστονία - Schwestermorder, sororicida: ο αθελφοκτόνος.

Schwestersohn, sordris silius: o the adelone vios ο αδελφιδούς.

Schwestertochter, filia sororis: ή αδελφιδή· ή της άδελφης θυγάτης.

Schwibbogen, fornix; arcus [us]; öpus arcuatum: τὸ ψαλίδωμα ή καμάρα.

fcwibbogenformig, fornicatus; arcuatus: zauaρωτός] - adv., fornicatim; arcuatim: καμαροειδώς.

Schwieger, Schwiegermutter, socrus fusl: ή κηδέστρια ή πενθερά.

Schwiegersohn, gener: à yausgos: à and soins [ov]. Schwiegertochter, nurus [us]: ή τοῦ νίοῦ γυνή: ή

νύμφη. Schwiegervater, socer: o τοῦ ἀνδρός ὁ κηθεστής

fowermuthig, =muthovell, melancholicus; tri- Somiele, callus; callum: ὁ τύλος ἡ τύλη τὸ τύ-

42*

Loua | - Schwielen befommen, (von ber Saut), occalesco3 [ŭi]: τυλοῦσθαι.

fcmierig, difficilis; arddus; scrupulosus: χαλεπός. άργαλέος · δυςχερής [ές] | - febr f., perdifficilis : παγxάλεπος | - II) (f. v. a. ungehorfam), 3. B. f. werben, (von Unterthanen), detrecto imperium principis: dus-

χεραίνειν τι χαλεπώς φέρειν τι.

Schwierigfeit, difficultas; negotium; impedimentum; nodus; scrupulus: ήχαλεπότης [ητος] ή δυςχέρεια | - mit S., difficulter; aegre; gravate: χαλεπως | - ohne S., haud difficulter; nullo negotio: οὐ χαλεπῶς | - es hat feine S., nihil est negotii: οὐ χα-λεπόν έστι | - S. machen, affero [tüli, lâtum] difficultatem cui; cunctor1; tergiversor1: πράγματα παρέχειν τινί· στοέφεσθαι | - S. suchen, wo feine find, (fprüchw), quaero3 [sivi od. sii, situm] nodum in scir-

ρο: ἐν εὐπόροις ἀμηχανεῖν.

fdwimmen, no1; nato1: vyxeo9ai veiv | - f. fonnen, sum nandi peritus: δεινον είναι νήχεσθαι |in od. auf etw. f., innato ' cui rei: νήχεσθαι, νείν εν τινι | - an etw. f., nato ad qd: νήχεσθαι, νείν πρός τι | - über etw., trano 1 qd: ἐπινήχεσθαι ἐπινείν | an bas ganb, eno' in terram: ἐπινήχεσθαι τῆ γη | fig., in Freuden f., diffico3 [xi, xum] deliciis: diaxexuσθαι τουφή | - im Ueberfluß, circumfluo3 omnibus copiis: διακεχύσθαι τουφή | - in Thranen, effundor³ [fúsus] in lacrimas: δακουδόσειν | - s., natatio: ars nandi; scientia natandi: ἡ νηξις ἡ νεῦσις.

Schwimmer, nătator; nans; nandi perstus: 0 20-

λυμβητής [οῦ] ' ὁ νευστήο.

Schwimmgraben, =teich, =plat, natatio: ή 20λυμβήθοα το νηχείον.

Schwimmhaut, pellis super quam nant: ή ἐπιδερ-

ματίς ή επιδερμίς [ίδος].

Schwimmfunft, ars (scientia) nătandi: ή τοῦ νήχεσθαι τέχνη | - bie G. verfteben, sum peritus nandi: δεινον είναι νηχεσθαι.

Schwimmschule, toeus quo ars nandi traditur (juventuti): τὸ τοῦ νήχεσθαι διδασχαλείον.

Schwimmvogel, avis natans: τὸ όργεον νηχτόν.

Schwinde, Schwindflechte, lichen; mentagra: o

LEIZHV [HVOS].

Schwindel, vertigo (oculorum): 6 Mayyos. 6 divos | - ben S. haben, laboro ' vertigine: thiriar · ozorodiνείν | - S. befommen, corripior | reptus | vertigine: άρπάζεσθαι, μάρπτεσθαι Ιλίγγφ | - erregen, fácio3 [feci, factum] vertigines: Eyeloeiv Thiyyov | - vertreiben, discutio 3 [ssi, ssum] vertiginem: παύειν Τλιγγον - II) fig., (f. v. a. Schwindeleien), consilia temeraria: ή έξαπάτη | - cin S. nach Freihelt, libertatis immatúrae cupido: ή έλευθερίας μανία.

Schwindelet, consilium temerarium: ή ανοια ή

παραφροσύνη.

Schwindelgeift, animus turbulentus: ή μανία ή

παραφροσύνη | - f. a. Schwindelfopf.

schwindelig, vertiginosus: λλιγιών [ώσα, ών] · σχοτοδινών [οῦσα, οῦν] - fig., temerarius: παράφοων [ovos].

Schwindelfopf, nomo temerarius ob. turbulentus: ό παράφρων [ονος].

fcminbeln, 1) (vom Schwindel ergriffen werben), cor-

II) fig., (unbefonnene Plane machen), agito' consilia temeraria: έξαπατάν,

fcminden, (fchnell aufhoren ju fein, vergeben), g. B. bie Beit fdwindet, volat aetas: o goovos aquelgerat, -ofxerat | - etw. f. laffen, (an einer forberung), remitto3 lisi, ssum) (partem debiti): aqlendat (100 206005) - II) (am forperlichen Umfange abnehmen), labesco |bui |: τήκεσθαι | - s., tabes: ήφθίσις ο μαρασμός.

Schwindsucht, tabes; philisis: 1 phing to polνασμα | - S. haben, laboro' tabe: φθιοιάν.

fdmindfüchtig, tabidus; phthisicus: фэшхос фЭгvoidns [85].

Schwinge, 1) vannus; ventilabrum; 10 llxrov. 6 λιχμός το πτέον | - II) die Echwingen, pennae; alae: τὰ πτερά [ων] · τὰ πτερύγια.

schwingen, vibro1; jacto1: τανταλούν κοαδαίνειν - Getreibe, ventilo frumentum: Lizuar tor σίτον - r., fich f. 3. B. aufe Pferb, insilio" [ui] in equum: Eπιβαίνειν Ιππον | - fich in die Sohe f., teror' [latus] sublime: ἀναπέτεσθαι μετέωρον φέρεσθαι - f. a. auf., emporidmingen.

Schwinger, (bes Getreibes), venillator: o Lizunino

noos .

Schwingungen, (ber Gaiten), motus [uum]: n 26-

fdwirren, strideo2: τρίζειν τρύζειν χρίζειν όσιζείν | - s., stridor: ὁ τρισμός ὁ συριγμός.

Schwigbad, sadatio in nvota ro nvoluna | - das Bimmer, sudatorium: το πυριατήριον.

Schwigeur, sadatio: ή πυρία | - eine & gebrauchen, súdo 1: χρησθαι τη πυρία.

fdwigen, 1) a., (ausschwigen, 3. B. Blut), sudo' sanguinem: $\xi_i d g o \tilde{v} v \cdot d c p i d g o \tilde{v} v (a i \mu a) | - II)$ n., sûdo1- èmitto3 [isi, ssum] sudorem; sudor mihi erumpit: togov avidoov | - fart f., madeo sudore: φείν ίδρωτι | - bei etw. f., desudo in re: καθιδρούν - B) fig., von ben Danben, (f. v. a. ausschlagen), aspergor' [spersus]; madefio' [factus]; idooir -s., sudatio: ή ίδοωσις. ή ἀφίδοωσις.

Schwißer, sudator: o toowing [ou].

Schwisstube, sudatio; sudatorium: 10 πυριατήριον' το ίδρωτηριον.

schwören, jaro'; juro' od. do' [dedi, dalum] jusjurandum; dico3 [xi, ctum] sacramentum: ἀμνύναι δοχον ποιείσθαι | - wahr f., juro ' vere: αληθουχείν' δίχαια δμόσαι | - falfch (nicht mit Abficht) f., juro' falsum: ov dízaia duóvai | - (mit Willen), péjero1: έπιορχείν · ψευδορχείν | - jmbm ben Tob f., minitor' cui mortem: ἀπειλείν τινι θάνατον | ein geschworener Beind, hostis acerrimus: ὁ ἔχθιστος ὁ ἄσπονδος Exagós.

fdwul, fervidus; aestudsus: καυματώδης [ες] κανσώθης [ες] | - es ift f., sol aestűat: καυματώθης έστιν

o hlios.

Schwüle, aestus [ŭs] fervidus: 70 zavpa.

schwülstig, tumidus; turgidus; inflatus: δγκώδης [85] | - Adv., tumide: oyxwows.

Schwulft, tumor: o oyxos | - ber Rebe, verborum pompa: το διθυραμβώδες της λέξεως.

Schwung, impetus [ús]; motus [ús]: ή zίνησις riplor [reptus] vertigine: ὶλιγγιαν σκοτοδινείν | - ή φορά | - einer Sache einen S. geben, impello [pull, pulsum] qd: δομάν· κινείν τι | - fig., elatio: τὸ σύν- | Sechecch, hexagonus; sexangulum: τὸ έξάγωνον. τονον.

Schwungfeder, penna nutans: το πτερόν ή πτέ-QUE LUYOSI.

Schwungfraft, vis et impetus [us]: ή δοπή.

Schwur, f. Gib.

Schwy, Suitia; Suiza; Suizensis pagus | - Adj., Suizensis.

Scio, Infel, Chios | - Ginw., Chii | Adj., Chius, -a,

Sclav, servus; verna; mancipium: o doulog o otzerns' o nais [naidos] | - die Celaven, servitium: οί δούλοι | - S. fein, sum servus: δουλεύειν | imbn ale @. bienen, servio* cut: Souleveir Tivt | jmbn jum S. machen, redigo legi, actum qm in servitutem: δουλούν δουλαγωγείν ανδοαποδίζειν Tivic | - juion ale G. verfaufen, vendo3 [didi, ditum] am sub corona: ἀποχηρύττειν δούλον | - fig., einer Cache S, fein, obedio" cui rei: Souleveir rivt | -Sclavin, serva; mancipium: ή δούλη ή δουλίς [ίδος] ή παιδίσεη.

Sclavenarbeit, servitium; opus [eris] servile: n δουλεία το έργον δούλειον.

Sclavendienft, servitium; officium servile: ή δουhela.

Sclavenhandler, negotiator mancipiorum; venaliciarius: ὁ σωματέμπορος · ὁ ἀνδραποδιστής [οῦ].

Sclavenbandel, negotiatio venaliciaria: ή σωματεμπορία τὸ έλευθεροπράσιον.

Sclavenjod, f. 3od.

Sclavenmarft, locus, quo mancipia proponuntur venalia; mercátus [ús] mancipiorum: τὰ ἀνδράποδα.

Sclavenfinn, animus servilis: ή δουλοπρέπεια. το άνδραποδώδες [ους].

Sclavenstand, conditio servilis: ή δουλεία ή δου-

Sclaveret, servitus [tutis]; servitium: ή δουλεία. ή δουλοσύνη | - in ber @. fein, teneor2 servitute oppressus: ἐν δουλεία είναι · δουλεύειν.

sclavist, servilis; vernilis: δούλειος [ov]. δουλικός · δουλοπρεπής [ές].

Scorbut, stomácáce: ή στομοκάκη ή στομακάκη - fcorbutifd, stomacace correptus: nladagos.

Scorpion, scorpio: o σχορπίος.

Scorpionfraut, scorpiurus, L: o azogalovgos o σχορπίος.

Scribent, f. Schreiber, Schriftfteller.

Scrupel, I) (Gewicht), scripulum; scrupulum: 70 γραμμάριον | - II) f. v. a. Bedenflichfeit, f. d. 2B.

ferupulos, f. bedenflich.

Scutari, St., Scodra | - Ginw., Scodrenses.

feche, sex: Es | - je f., seni: zaza Es | f. Stud enthaltend, senarius: Es es ouyxeluevos | - eine Beit von f. Jahren, sexennium: ἡ ἐξαετία | - alle j. Jahre, sexto quoque anno: διὰ ἔκτου ἐνιαυτοῦ | - um j., hora sexta: ti Extif Gog | - mit Gedfen fabren, [vectus] sejugibus: oxerodai eq' aquatos efinnou.

Gedie, die, numerus senarius: ή έξας [άδος] als Burfelgahl, senio: ή έξας | - bie G. werfen, mitto3 [isi, ssum] senionem: βάλλειν έξάδα.

sechsedig, hexagonus; sexangulus: έξάγωνος έξα-

ywvios lovi. fechefach, sexies tantum: έξαπλούς [η, ούν].

sedisfaltig, sexies partitus: έξαπλάσιος έξαπλασίων |ον |.

sechefüßig, sex pedibus; sex pedes habens: έξάπους.

sechshundert, sexcenti, ae, a, & ξακόσιοι | - jes., sexceni: zad' eşazootovs | - aus f. bestehend, sexcenarius: ¿¿ ¿¿axoσίων συγκείμενος.

seconties: Exazogiánico.

fechsbundertste, sexcentesimus: έξαχοσιοστός.

sediciplitation feet annorum: ὁ έξαέτης [ους]. έτος έχτον άγων [ουσα, ον].

sechemal, sexies: égázic.

sechemalia, sexies c. partc.: ὁ, ἡ, τὸ έξάχις.

sechsmonatlich, semestris: έξάμηνος [ov]· έξαμη-

sechepfundia, sex librarum: έξάλιτρος [0ν].

fechsfäulig, hexastylos: ξξάστυλος [ov].

sechesaitia, hexachordos: & žázopos [ov]. sechsspännig, sejägis: kšážvyos [ov].

sechsstundig, sex horarum: Es wowv.

fechstägig, sex dierum: έξαήμερος [ov] · ήμερων εξ.

fechstausend, sex millia: έξακισχίλιοι.

Sechste, ber, sextus: Extos [- allemal ber G., sextus quisque: διά έχτου | - zum f. Male, sextum: τὸ έχτον | - den f. Theil betragend, sextantarius: έχτημόgeos.

sechstehalb, quinque et dimidium: πέντε καὶ ημισυ.

Sechstel, sextans; sexta pars: τὸ έχτημόριον.

fechstens, sexto: Extor.

Sechswochen, (Kinbbette), puerperium: ro loxeca | - in ben S. fein, cubo 1 [ŭi, ĭtum] puerperio: λοχεύ-

Sechswöchnerin, puerpera: ή λοχεύτρια ή λεχώ. sechezeilia, hexastychos: εξάστοιχος [ον].

fechezollia, sex digitorum: έξαδάχτυλος [ov].

fechaebn, seděcim; sexděcim: έχχαίδεχα | - je. f., sėni dėni: καθ' έκκαιδεκα.

sechzehnsährig, decem et sex annorum: o exxuiδεκαέτης, ή έκκαιδεκέτις.

sedzehnmal, sedecies: éxxaidexáxis | - sedzehnmalig, sedecies c. partic.: ὁ, ἡ, τὸ ἐκκαιδεκάκις.

Sechzehnte, sextus decimus: Exxaidéxatos déxa-TOG EXTOG.

Sechzehntel, -theil, pars sexta decima: έχχαιδεκατημόριον.

fechaia, sexăginta: εξήχοντα | - je f., sexageni: καθ' έξηχοντα.

sexagenarius; sexagenarius; sexaginta annorum: έξηχονταέτης.

sechziamal, sexăgies: έξηκοντάκις | - sechziamal, sexagies c. partic.: ὁ, ἡ, τὸ ἑξηχοντάχις.

Sechzigste, sexagesimus: έξηκοστός.

Sechaigtheil, sexagesima pars: τὸ έξηκοστὸν μέρος.

seco corpus mortuum: τέμνειν άνατέμνειν τι.

Secel, 1) (Mūnze), siclus: ὁ σίγλος ὁ σίχλος | — 11) (Bethád), marsupium; crůmėna: τὸ μαρσίπιον · βαλάντιον.

Secretar, scriba, qui est cut a manu ob. ab epistolis: ὁ γραμματεύς [έως].

Secretariat, scribao munus [eris]: ή γραμματεία.

Sect, vinum dulce: τὸ γλεῦτος ἡ γλεῦξις.
Secte, secia; schöla; fămīlia; disciplina: ἡ αἴρεσις

[EWS] 'n Erwickette.

Section, 1) (Abtheilung), pars: ἡ τάξις [εως] | — II) (Deffnung eines Leichnans) durch Umschreibung mit den verbb. u. seeiren: ἡ τομή, ἡ ἀνατομή.

Sectiver, homo partium studiosus: δ στασιαστιχός · δ στασιαστής.

Secundaner, discipülus classi secundae ascriptus: ό μαθητής τῆς δευτέφας τάξεως.

Secundant, arbiter certâminis singularis: ὁ παραστάτης τοῦ μονομαχοῦντος.

Secunde, 1) (Schulftaffe), classis secunda: ή δευτέρα τάξις | — II) (Zeittheil), punctum tempöris: το έξαχοντημόριον.

fecundiren, (bei cinem Duell), intersum arbitor certamini singulari: παρείναι», παραστήναι τῷ διὰ μονομαχίας δόντι.

See, bie, märe; òceānus: η θάλασσα | - bie hehe s., altum: τὸ πέλαγος | - jur s., mari: zατὰ θάλασσαν | - jur s. gehen, ingrēdior gressus mare: ἀνάγεσθαν ἀνάγειν τὸ πλοῖον | - in bie s. flechen, solvo [vi, solutum] (navem): ἀνάγειν τὴν ναῦν ἀνάγεσθαι.

2. See, ber, lacus [us]: ή λίμνη.

Secabentheuer, quae evenerunt in navigatione: τὸ zινδύνευμα zατὰ θάλατταν.

Seebad, aquae marinae: τὰ ὕδατα θαλάττια· τὸ ἐν τῆ θαλάττη λούεσθαι.

Seebar, phoca ursina, L.: o dulássios aprios.

Seebarbe, mullus barbatus, L.: ή τρίγλα· ή τρίγλη. Seecapitan, navarchus: ὁ ναύαρχος.

Secommando, impérium maritimum: ή ναυαρχία.

Seedienst, officium măritimum; militia navalis: τὰ ναυτικά έργα· τὰ τῶν ἐπιβατῶν ἔργα.

Seefahrer, nauta: ὁ πλέων την θάλατταν.

Seefahrt, cursus [ús] măriumus; navigatio: ή ναυτιλία ὁ πλους.

Seefeige, alcyönium fleus, L.: το άλχυόνειον.

Seefisch, piscis marinus: ὁ θαλάσσιος 1χθύς.

Seegefecht, f. Seefchlacht.

Seegestybe ; clamor nauticus: ή ναυτική βοή.

Seegestade, f. Bestade.

Seegewächs, planta marina: τὰ κατὰ τὴν θάλατταν. Seegras, alga: τὸ φῦκος [ous].

Scehandel, negotiatio maritima: ή ξμπορία κατά την θάλατταν.

Seeheld, imperator mari summus: δ κατά τὰς ναυμαχίας ἀριστεύσας.

Seeherrschaft, imperium maris: ή θαλασσοχοιτία ή θαλαττοχρατία.

Seehund, Meerfalb, phoca; vitalus marinus; ή φώχη.

Seefalb, f. Sechund.

Sectarte, mare et adjacentia loca in tabula picta: ὁ περίπλους.

feefrant, nauseans: ναυσιών.

Seefrantheit, nausea: j vavola | - bie @. haben, nauseo in mari: νανσιάν.

Sectrebe, cammarus: o napovoos.

Scefrieg, hellum maritimum vb. navale: à zatà θάλαταν πόλεμος.

Secfufte, ora (maritima): ή παραλία.

Seelchen, animalus; animala: rò huzidior rò hu-

χάριον.

Seele, ānimus; anima; spiritus; mens: ή ψυχή το πνεῦμα· ὁ θυμός | - bei meiner ⊗, ila vivam, ut etc.; ne vivam, si etc.: οὐτως ὀναίμην | - bem Grund der ⊗, ex animo; vere: ἐχ τῆς ψυχῆς | - mit ganţer ⊗, toto animo: πειντὶ τῷ θυμῷ | - εδ tậnt mic etw. in der ⊗, web, doleo qu valde: σφόδρα ἀλγῶτι | -- Β) fig., (leitende βταξι), anctor; princeps; tundamentum: ὥσπερ ψυχή τινος | - Il) (beletet Θείθωνί), anima; cāput; nŏmo: ὁ ἄνθομπος | - εἰnt true ⊗, homo fidelis: ὁ ἄνθομπος πιστός | - teint ⊗, nemo: οὐδεις τῶν ἀνθομάπων.

Secleben, vita mārītīma: ή έν ταις ναυολ διαγωγή. Seclenadel, animi excellentia et magnitudo: ή άρετή

ψυχής ή γενναιότης [ητος].

Seelenamt, f. Todtenamt.

Seelenangst, angor animi: ή άγωνία: ἡ άδημονία. Seelenfreund, amicus verus: φίλος δε μάλιστα.

Scelengröße, animi magnitudo et. foritudo: ή μεγαλοψυχία.

Seelenheil, animi salus [latis]: ή της ψυχής σω-

Seclenfraft, vis animi: αξ της φυχης δυνάμεις. feelenfrant, aeger ab animo: παραπεπινηπένα.

Seelenfrantheit, aegrotatio (aegritudo) animi: τὸ τῆς ψυχῆς πάθος.

Seelenkummer, aogritudo animi: ή αλγηδον της ψυχής.

Seelenlehre, psychologia: ή ψυχολογία.

Seelenmesse, sacrum piacularo: ἡ ὑπλο τῶν ψυχῶν εὐχή - cine S. lesen, sācio³ seci, sactum rem divinam pro ānimis mortuorum: εὕχεσθαι θεῷ περὶ πῆς ψυχῆς τινος.

Seelenpein, -qual, magna molestia: ή βάσανος

Scelenregister, tābūlae in quibus nominatim ratio confecta est, qui numerus sit senum, virorum, mulierum, puerorum: ὁ κατάλογος τῶν ἐν βίφ ὅντων. Scelenruhe, ānimi tranquillitas: ἡ εὐθυμία: ἡ ἀτα-

οαξία. Seelenschmerz, animi dolor: ή άλγηδών [óros].

Seelenschwäche, änimi instemitas: ή μισοοφυχία. Seelenspeise, änimi quasi pabulum: 10 έστίαμα της ψυχής.

Seelenstarte, änimi fortitudo et. constantia: ή τής ψυχής δώμη.

Seelenstimmung, animi affectio: ή της φυχής διά- | Seefturm, procellae maris: ο κατά την θάλασσαν JEGIG.

Seclentroft, animi solatium: το παραμύθιον της

Geelenverfaufer, -verfauf, fiche Menfchenhandler, -handel.

Seelenwanderung, animarum ab aliis post mortem ad alios transitio; metempsychosis: ἡ μετεμιψύχωσις.

Secleute, nautae; nautřei; classiarii; classiei: of ναύται [ων] · οἱ ἐπιβάται [ων].

Seclowe, phoca jubata, L.: ο λέων θαλάσσιος.

Seeluft, aura maris; afflatus [us] maritimus: ή αυρα ἀπό της θαλάσσης πνέουσα.

Seemadyt, 1) copiae navales; naves: 70 ναυτικόν τά ναυτικά [ων] | - eine große €. befigen, polleo 2 mari multum: τσχύειν», μέγα δύνασθαι ναυτικοίς | - 11) (Seeffaat), civitas multum mari pollens: η πόλις ναυτιχοῖς λοχυρά, -μέγα δυναμένη.

Seemann, nauta: o Jakarrovoyos o ravilkos.

Seemeile, milliarium spatium navigationis: tò μίλιον ναυτικόν.

Seemeve, larus marinus: o lágos.

Seemoos, muscus marinus: to uviov.

Seemuschel, concha marina: τὸ ὅστρεον.

Seepferd, trichechus rosmarus, L.: o înnonora-

Seerauber, pirata; praedo maritimus: o πειρατής [av].

Secrauberet, piratica: ή πειρατεία ή ληστεία S. treiben, facio 1 [féci, factum] piraticam: πειρατεύειν.

Seeranberhauptmann, archipirata: o dozineigu-

feerauberisch, piraticus: neigatizos Anguzós | adv., piralarum more: πειρατικώς.

Seerauberfrieg, bellum piraticum: ὁ πόλεμος πειρατικός.

Geerecht, jus maritimum: rà zarà dilaogar dizaice.

Secreife, navigatio; cursus [us] maritimus; peregrinatio transmarina: o στόλος ή ναυστολία | - cine S. machen, navigo mare: ποιείσθαι στόλογ.

Seeruftung, apparatus [us] navalis: ή ναυπηγία ή ναυπηγησία.

Seefal, sal marinus: o als dalagoios.

Seefchiff, navis maritima: ή ναῦς θαλασσία.

Seefchlacht, proelium navale: ή ναυμαχία ή ναυzρατία | eine S. liefern , confligo 1 [xi, ctum] classi': ναυμαχείν.

Geefeite, pars, quae prospicit mare: ή παραλία,

Secoldat, miles nauticus: o vavrizos organicions. ό ἐπιβάτης [ov] | - die Gecfolbaten, remigium classicique milites : of Enificret | - ein Regiment G., legio classica: ή τάξις ναυτική.

Secttaat, civitas maritima: civitas mari praepollens: πόλις ή ξπιτηδεύουσα το ναυτικόν.

Seeffadt, urbs maritima: πόλις έπιθαλασσία.

χειμών.

Seetang, f. Seegras.

Seethier, belua marina: το ζώον θαλάσσιον - ένθαλάσσιον.

Seetreffen, f. Seefchlacht.

Sectruppen, copiae navales: ή στρατιά ναυτική.

Seeufer, lius [oris] maris: ή παραλία.

Seeuhr, horologium nauticum: το ωρολόγιον ναυ-TIZOV.

Seeungeheuer, monstrum märinum: ro Jalássiov τέρας το κήτος [ους].

Seevogel, avis marina: o Jakaggios ogris.

seewarts, ad mare versum: κάτω, πρός την θάλασσαν τετραμμένος | - f. liegen, prospicio [spexi, spectum] mare: κεῖσθαι πρὸς τὴν θάλασσαν.

Seewasser, aqua marina: τὸ θαλάσσιον ύδωρ. Scewesen, res maritimae; res nauticae: tà vav-

TIXE [WV]. Seewind, ventus a mari veniens: ὁ ἄνεμος θα-

λάσσιος. Seewissenschaft, disciplina navalis: ή έπιστήμη Jakaoola.

Seewolf, perca labrax, L., ο θαλάσσιος λύχος.

Segel, I) velum: ro tortor | - bie G. aufziehen, pando3 [di, sum] vela: ἀναπεταννύναι τὰ ἱστία | - einziehen, contraho3 [xi, ctum] v .: στέλλειν ίστία - ftreichen, subduco [xi, ctum] v.: χαλάν ίστια | - fig. cedo 3 [ssi, ssum]: ὑπείχειν ἐνδιδόναι | - unter & gehen, solvo [vi, solutum] (navem): ἀνάγεσθαι | — II) (f. v. a. das gange Schiff), navis: ή ναύς | - eine Blotte ven 30 S., classis triginta navium: ὁ ναυτιχός στόλος τριάχοντα νεών.

fegelfertig, ad navigandum paratus: Etoluog nleiv, προς τον πλούν - ein Schiff f. machen, aplo navem ad cursum: παρασκευάζειν ναύν πρός τον πλούν.

fegellos, velis carens: avíotios [ov].

fegeln, facio3 [féci, factum] od. pando3 [di, sum] vela; navigo1: πλείν : φέρεσθαι | - nach cinem Orte f., dirigo [rexi, rectum] vela-, cursum ad locum: πλείν πρός τόπον τινά - langfamer f., conficio feci, fectum] cursum tardius: πλείν-, φέρεσθαι βραδεώτεgov | - außerorbentlich fcnell f., sum incredibili celeritate velis: πλείν ως τάχιστα | - mit vollem Binde f., vehor3 [vectus] pedibus aequis: πλείν ουρίοις άνέμοις | - mit halbem Binbe f., capto ventum obliquum: έχ χεραίας διαδραμείν | - s., velificatio; navigatio: ο πλούς [ου].

Segelstange, antenna: ή κεραία ή ίστοκεραία.

Segeltuch, linteum velorum: ή δθόνη το δθόνιον. Segen, 1) (Segensspruch, munich), sollemnes preces; bona omina: ή ευφημία · ή επευχή | - den G. fprechen, . dimitto3 [isi, ssum] precibus sollemnibus coetum sacrum: λέγειν έπευχήν | - über jind, prosequor' [cūtus] qm bonis ominibus: προπέμπειν τινὰ έπευχαῖς · ολβίζειν τινά | - 11) fig. , (Wedeißen), 3. B. ber gottliche G., dei favor: η θεία μοίρα το των θεών ευμενές | - ber himmel gebe feinen G., quod deus bene vertat: αγαθή τύχη · σύν θεῷ | - B) (Ertrag), 3. B. ber Telber, proventus [us]: at noosodor.

fegenstreich, salmaris; prosper: εὐδαίμων [ov] - ολ. Seherblich, animi acles [idi]: ή εὐστοχία- ή ἀγχί-

fegendreich, saluains; prosper: schaluar [or] τως με τος [or].

Eegenswunich, f. €egen.

Eeglett, bas échti fie de sure €., navis est increal hii celeritate velle: ἐ ναντίως.

Eeglett, bas échti fie de sure €., navis est increal hii celeritate velle: ἐ ναντίως.

Eeglett, bas échti fie de sure €., navis est increal hii celeritate velle: ἐ ναντίως.

Eeglett, bas échti fie de sure €., navis est increal hii celeritate velle: ἐ ναντίως.

Eeglett, bas échti fie de sure €., navis est increal hii celeritate velle: ἐ ναντίως.

Eeglett, bas échti fie de sure €., navis est increal hii celeritate velle: ἐ ναντίως.

Eeglett, bas échti fie de sure €., navis est increal hii celeritate velle: ἐ ναντίως.

Eeglett, bas échti fie de sure €., navis est increal hii celeritate velle: ἐ ναντίως.

Eeglett, bas échti fie de sure €., navis est increal hii celeritate velle: ἐ ναντίως.

Eeglett, bas échti fie de sure €., navis est increal fie field sure field f

offenterit, -twirbig, visendus; specialdus; specialdus Sebenswürdigfeit, res vin digna: ró åsioséaror.
Seber, -in, vates: ó, ή μάτιις [ews].
Seber, -in, vates: ό, ή μάτιις [ews].

Seibenfabrif, officina sericorum: 10 angizoug-

Seibenfleib, vestis serica: ή έσθής [ήτος] σηρική. Seidenpflanze, asclepias Syriaca L.: ή ἀσκληπιάς

[ádos].

Seibenraupe, f. Seibenwurm.

Seidenstider, Phrygio sericarius: ο σηρικοποικίλ-

Seidenstiderei, ars serica acu pingendi: ή σηρικοποιχιλία.

Seibenwaare, series forum]: ra σηρικά.

Seibenweber, -wirfer, textor sericarius: o ongeχοδιαστής [οῦ].

Seidenweberei, ars serieum texendi: ή σηρικοποικιλία.

Seidenwurm, bombyx [ycis]: o Bougus [vxos] o one oneos.

Seidenzeug, serica [orum]: το υφασμα βομβύκινον τὸ σηρικόν.

Seife, sapo: τὸ σμηγμα σμημα ὁ σάπων [ωνος]. τὸ ὁύμμα.

feifen, illino [levi, litum] sapone: σμάν σμήχειν τι. Seifenblafe, bulla saponis: ή πομφόλυξ [vyos].

Seifenfraut, saponaria officinalis L .: 10 στρουθίον.

Seifenfugel, pila saponis: ή σμήγματος σφαίρα. Seifenlauge, lixivia sapone mixta: ή κονία σαπωναρική.

Seifensieber, qui saponem coquit: ο σμηγματο-

Seifenstederei, officina saponis: τὸ σμηγματουρveiov.

Seifenmaffer, aqua sapone infecta: rò i'dwo ouπωναρικόν.

Seifenzäpfchen, balanus: ή βάλανος ὁ πεσσός. ο πεττός.

Geiger, f. 11br.

feiben, colo'; percolo'; líquo': 19είν ύλίζειν διυλίζειν | - s., percolatio: ή ήθησις ή διήθησις ό uliquos.

Seiber, colum: ὁ ήθμός τὸ ήθητήριον ὁ ύλιστήρ. Seibforb, qualus: το ύλιστήριον ο ύλιστήρ.

Seibtuch, linteum quo colatur: τὸ σακκελιστήριον. Seil, restis; funis; rudens: ή σπείρα ή σειρά ό u. n oyotvos | - bae G. angichen, adduco3 [xi, ctum] funem: προςέλκεσθαι την σπείραν | - nachlaffen, remitto3 [isi, ssum] funem: ὑφίεσθαι τὴν σπείραν |auf bem S. tangen, ingredior' [gressus] per funem: σχοινοβατείν πεταυρίζειν.

Seilchen, resticula; faniculus: το σπαρτίον το κα-

λώδιον.

Seiler, restio: ὁ σχοινοπλόκος ὁ σχοινιοστρόφος.

Seilerhandwerf, ars restionis: ή των σχοινοπλόκων τέχνη, εξογασία.

Seiltänzer, schoenobales: ὁ σχοινοβάτης [ov].

Seim, f. Sonigfeim, favus: To unglov. μελίτησον.

1. fein, pron. poss. (auf bas Gubieft feibit bezüglich) suus: ξαυτοῦ (αὐτοῦ), της, τοῦ | - (nicht auf bas Subjett fich beziehend) ejus: autou, autigs, autou | bie Geinen, sui: of aurov' of ofxecot | - bas G. thun, sătisfacio féci, factum officio meo: πράττειν τὰ

ποοςήχοντα, τὰ ἐφ' ξαυτώ | - Bebem bas G., suum cuique: έκάστω τὰ αὐτοῦ (ἀποδιδόναι).

2. fein (fenn), verb., sum; exsto 1 [stiti, stitum]; invenior*; reperior* [pertus: ὑπάργειν είναι | - im gehnten Jahre f., ago [egi, actum] decimum annum: άγειν δέκατον έτος | - ctm. f. laffen (erlauben), permitto3 [fsi, ssum] qd; patior3 [passus] qd fieri: περιίδείν τι γενόμενον | - (unterlaffen) , mitto 1 [misi, missum| qd; facio missum qd: $\chi elosev$ $\tilde{\epsilon} \tilde{\alpha} v \tau \iota$ | - laß bas f., mitte haec: $\tilde{\epsilon} \alpha \tau u \tilde{v} \tau \alpha$ | - es int an bem, res ita est: ours for | - was fell bas f.? quid hoc sibi vult? τί δή τοῦτ' ἔστι; | - wie ift bir? quomodo vales? πῶς Exers; es ift mir, als ob ic., videor mihi, seq. inf .: δοκώ μοι c. inf. | - es fei! esto: είεν είεν δή! | es fei benn, bag sc., nisi forte: el unti | - es mare gu meitlaufig ic., longum est, c. inf :: μακρον αν είη c. inf. | s., umfdrieben mit esse: zo elvai.

Seine (Kluß), Sequana.

seinethalben, -wegen, sua (ejus) causa; suo nomine: έαυτοῦ- οδ. αὐτοῦ έγεκα.

Geinige, f. 1. fein.

feit, e ob. ex; a ob. ab; post; abbinc: ἐκ. ἐξ. ἀπό - f. ber Beit, ex eo tempore: ἐχ τούτου τοῦ χρόνου - f. ber Beit, ba sc., ex quo: ¿ ou do' ou | - feit langer, unendlicher Beit, diu: Ex μακρού χρόνου | - f. ber Rindheit, a pueritia; a puero; (a pueris): Ex naidos (έz παίδων) | - f. brei 3ahren, tres abhine annos: προ τριών έτων.

Seite, 1) allg., pars; pagina; regio: ή πλευρά· τά τινος | - bie vorbere, hintere S., pars adversa, aversa: τὰ πρόσθεν · τὰ ὅπισθεν | - von diefer, jener G., hinc; illine: Errev der, Exeider | - von allen G., quoquo versus; in omnes parles: πανταχόθεν | - von beiben S., utrimque: αμφοτέρωθεν | - auf jeder von beiben S., utrobique: Ezaregwoi | - nach beiben G. bin, utroque; Exaregwae | - von Geiten einer Berfon ob. Cache, a quo; a quà re: παρά τινος | - von feiner . gefchicht nichts, ab eo nihil agitur: ἀπ' αὐτοῦ οὐδεν πράττεται | - von vaterlicher G., a patre: πρός πατρός | - auf imbe G. fteben, facio [feci, factum] cum quo; sum studiosus cjs: είναι μετά οδ. πρός τινος ' συμπράτ-TEIV TIPE | - jmbn auf feiner G. haben, habeo' qm mecum: Exerv Tivà σύμμαχον | - auf imbs G. treten, transeo4 [ĭi, ĭtum, fre] ad partes cjs: προςτίθεσθαι, προςθέσθαι τινί | - 3md auf feine S. bringen, perduco [xi, ctum] qm ad me: λαβεῖν τινα πρὸς ἐαυτόν · ἐπάγεσθαί τινα | - fig., jmbs ichmache G., vitium: τὸ σα-Joov revos | - fich von ber guten G. zeigen, praebeo2 me bonum: δηλούν ξαυτόν καλόν.

11) (in engerer Bebeutung am menfchlichen und thierifchen Körper), latus [eris] : ή πλευρά· το πλευρόν | - Schmerz in der G., dolor laterum: ή πλευρίτις [ιδος] - von ber S., a latere; ex obliquo: nlayios | - bie S. blofigeben (beim Bechten), do' [dedi, datum] latus (nudum): nooδιδόναι το πλευρόν | - an jmb8 G. figen, sedeo2 [sedi, ssum] ad latus cjs: παρακαθήσθαί τινι | einen imbm gur G. geben, adjungo 1 [nxi, nctum] qm ministrum cui: προςτιθέναι τινά τινι | - jmbm gur G. fichen, sum a latere cjs: Elvai noos rivos | - fig., adsum cui consilio: συμπράττειν τινί | jmb von ber G. ansehen, aspicio3 [spexi, spectum] qm limis oculis; despicio3 qm: υφοράν τινα, υποβλέπειν τινά | - ben Beind in bie G. nehmen, aggredior's [gressus] hostem a latere: ἐκ πλαγίου ἐπιτίθεσθαι τοῖς πολεμίοις | - ast bic S. achen, aboodo' [ssi, samm]: dinteractir [-]

16 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too] clean a dirick

26 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too] clean a dirick

26 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too] clean a dirick

26 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too] clean a dirick

26 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too] clean a dirick

26 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too] clean a dirick

26 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too] clean a dirick

26 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

26 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

27 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

28 de al Nic S. magne, aboo' [li, lim., too]

Seitenbalfen, läterarium lignum : al graulves. Seitenblid, oculi obliqui: to êx πλαγίου βλέμμα

Seitenbrett, tabula lateraria: ή σανίς παραπεπηγ Seitenfenfter, fenestra quae a latere cubiculi est

Seitengang, -gebäude, -gewehr, f. Rebenweg, ge-

Seitengiebel, fastigium, quod a latere domns est:

Seitengiebel, fasigium, good a house accomment and seitens of the 200 August of atoms.

Seitenbieb, ieus [60] oldgoms: § de 100 August (Seibenbunderung, admirato sni: 10 dynastau Appl) — (ince 200 August (Seibenbunderung, admirato sni: 10 dynastau (archiv) — 10 fig., (i. v. a séided) oldgom carto: [60]

Seibenbieb (Seibenbunderung, admirato sni: 10 dynastau (archiv) — (i. v. archiv) oldgom carto: [60]

Seibenbieb (Seibenbunderung, admirato sni: 10 dynastau (archiv) — (i. v. archiv) — (i. v. arc

Seitenlinie, eig., lätus [ĕris]: ή πλευρίτις γραμμή | - (fig., δεδ Θεήφιεφιδ), linea traversa: ή έκ πλαγίου

Seitenftoß, ictus [us] obliquus; i. lateris: ò wana

compar cui τοι: όμοιδη τιται. Scitentafter, literale: το παραπλευρίδιον βαλάν-που.

αδικόδης [εε].

αδικόδης [εε].

αδικόδης [εε]. Seitentheil, latus [eris]: 10 1 75 nhevoas.

Settenthur, latus jerisi: 10 hs aneogus.
Settenthur, jänna quae ex altero latere est: \(\eta n hayta doga: \(\eta n magadoga.\)
Settenverwandte, cognâtus: \(\eta n n o setta n u tero
\)

Settlenward, bias [chi]: ĉ rojos | — II] (cine) deligol (transfram è depòr è d'opper è deligo) (transfram è d'opò è d'opper è deligo) (transfram è d'opò è d'opper è d

Selbsbetrachtung, contemplatio: λόγος δυ αὐτὸς προς ξιαυτού διεξέρχομαι. Selbsbetrug, crror: ἡ ἀπότη ὑφ' πύτοῦ · ἡ αὐτο-

Selbsterhaltung, tuitio mei; corporis mei tutela:

ή περί την ξωήν Επιμέλεια. Gelbiterhaltungstrieb, meiconservandi custodia; mei corporis caritas: ή της ξωής Επιθυμία. Gelbiterhebung, superbia; immodica mei aestima-

Selbsterfenntniβ, cognitio mei: τὸ γνώναι έαυτόν

felbftgefallig, mihi valde placens: adrágeazos [or]

Selbitgefühl, haud vana de me persuasio : zò qoò

rum (eres).

tibhgchitig, fein, consimus [msi, ptum] meam
operam in re: diribe larguqib racide to.

Elibygchitadh, medindi: ō rajō; leuris shidoyo, [- ai. a. b. latar, joury [clause] pise mecumi
dialiyasha: leuris, rajō; leuris.

Elibydg, dium sai: to dinos leuris.

Elibydg, dium sai: to dinos leuris.

Elibydg, dium sai: to dinos leuris.

Elibydg, dimos sai: to dinos leuris.

gue: emotos mod faurior de res pales.

[citiwatts, 1) (rea dre 2), a latere, ex collique to a district product of a district product product of a district product produ

Selbstpeiniger, qui se insum cruciat: ὁ ξαυτόν τι- Seminarift, seminarii alumnus: ὁ τοῦ παιδευτημωρούμενος

Selbftprüfung, spectatio vitae nostrae: ή έξέτασις Semmel, panis siligineus: ὁ σεμιδαλίτης άρτος ὁ έαυτου· ὁ έλεγχος έαυτου | - eine S. anstellen, descendo [di, sum] in me: ἐξετάζειν ξαυτόν.

Selbstrache, vindicia privata: ή δδία τιμωρία.

Gelbftruhm, f. Gelbfilob.

felbststandig, sui jūris; suae potestatis; potens sui; sui arbitrii: αὐθύπαρχτος [σν]· αὐτεξούσιος [ον] έλεύθερος | - adv., ad arbitrium suum; suá sponte: ξιρ' ξαυτού.

Gelbstständigfeit, liberum arbitrium, libera voluntas; libertas: τὸ αὐθύπαρχτον· τὸ αὐτεξούσιον· ή

έλευθερία.

Selbstfucht, cupidilas (mea, tua etc.); studium meae

utilitatis: ή πλεονεξία φιλοχέρδεια.

felbitfüchtig, mearum rerum cupidus: idiwgelig [ές] · πλεονέχτης · φιλοχερδής | - Adv., cupide: Ιδιωφελώς πλεονεχτώς φιλοχερδώς.

Gelbftüberwindung, f. Celbfibeherrichung.

Selbstverachtung, contemptio mei: ή έαυτου zaταφρόνησις.

Selbftverleugnung, dolorum et laborum contemptio: ή των ιδίων συμφερόντων όλιγωρία.

Selbstvertheidigung, defensio contra vim: n auv να το άλεξασθαι.

Selbstvertrauen, fiducia (mei, tni etc.): 70 quornμα | - νοί 6., fiduciae plenus: πλήρης φρονήματος.

Selbstwabl, liberum eligendi arbitrium: 10 av3alρετον ή έδία γνώμη.

felbftzufrieden, mihi valde placens; tranquilli animi: αὐτάρχης [ες] · εύχολος [ον].

Selbstzufriedenheit, nimius mei amor; tranquillitas animi: ή αὐτάρχεια ή εὐκολία.

felig, beatus: μαχάριος εὐδαίμων [ov] - die Geligen, pii: of μακάριοι μάκαρες | - Infeln ber Geligen, beatorum insulae: αἱ τῶν μακάρων νῆσοι | - II) (f. v. a. begludent, febr angenehm), jucundissimus: Ev-Saiporizos noistos | - jmb f. preifen , praedico que heatum: μαχαρίζειν:, εύδαιμονίζειν τινά τινος | f. fprechen, refero [tuli, latum] qm in piorum numerum: τιθέναι τινά έν τοῖς μαχαρίοις.

Seligfeit, summa felicitas: ή μακαρία ή μακαριότης | - (bes Gefühle), sensus [ûs] jucundissimus: ή αίσθησις ήδίστη.

Seligsprechung, relatio in piorum numerum: tò τιθέναι έν τοις μαχαρίοις.

Sellerie, apium graveolens dulce L.: τὸ σέλινον.

felten, 1) (nicht in Menge vorhanden), rarus: σπάνιος | - adv., raro: σπανίως | - febr f., perraro: πάνυ σπανίως | - II) fig. (ausgezeichnet), singularis; eximins: διαφέρων [ουσα, ον] · θαυμαστός · έχπρεπής [65].

Seltenbeit, raritas; res rara: ή σπάνις [εως]: ή σπανιότης [ητος].

feltsam, insolitus; insolens; novus; monstruosus: θαυμάσιος θαυμαστός άλλόχοτος.

Seltfamfeit, monstrum: το θαυμα · το θαυμάσιον. Seminar (Schullehrerseminar), seminarium ludi magistrorum: τὸ δημοτελές παιδευτήριον.

ρίου μαθητής.

γυρίτης άρτος.

Semmelmehl, farina siliginea: ή σεμίδαλις [εως]. ח שינפוב [צשב].

Semur, Sinemurum Castrum.

Senat, senatus [ús]; patres: ή σύγκλητος γερουσία ή γεροντία ή βουλή.

Senator, senator: o γερουσιαστής [ου] · o βουλευ-THE OU

Senatsbeschluß, senatus consultum: το προβού-Levuc.

Gendbrief, -fchreiben, epistola: ή επιστολή. fenden, f. fchicfen.

Sendung, 1) missio; legatio: ή αποστολή ό στόλος - II) bas Wefanbte, merx missa: o στόλος.

Senesbaum, cassia sonna: j oéva | - Senesblätter, folia sennae L.: τὰ τῆς σένης φύλλα.

Senf, sinapi: tò givani [sos] tò vanu [vos].

Senfforn, granum sinapis: ο σινάπεος χόνδοος.

Senfpflafter, =umfchlag, sinapismus: to ouráπεος κατάπλασμα.

sengen, ustulo1; amburo3 sussi, ustum]: agaveir. αφεύειν | - f. und brennen, vasto 1 omnia igni: τέμνειν καί καίειν | - s., ambustio; ustio: η καύσις [sws].

Gentblei, f. Bleiloth.

fenfen, demino [isi, ssum]; submitto 3: zadiévai jmd ins Grab f., infero ftuli, latum] corpus cis tumulo: καθιέναι τινά εξς τον τάφον · κούπτειν τινά γη | - fid) f., submittor | missus |; desido | sedi |; delabor's [psus]: xa9tsova: xa9tzeovat | — II) in eng. Bebeutung (f. v. a. abjenfen), propago'; deprimo's [pressi, pressum] in propaginem: μοσχεύειν καταμοσχεύειν | - s., submissio; propagatio: ή κάθεσις η μοσχευσις.

Senfer, propago; tradux: το μόσχευμα ή παραφυάς [άδος].

fentredit, directus ad perpendiculum: 00965 ora9μητός | - adv., ad perpendiculum: ὀοθοστάδην · ὀο-Φοσταδόν.

Genlis, Silvanectum.

1. Senne, Die, nervus: to peupov n vevoa.

2. Senne, ber, pastor Alpinus: o noun'y "Al-TIELOG.

Sennhutte, tăgărium pastoris Alpini: ή ποιμενική σχηνή.

Sens, Senones; Agendicum | - adj., Senonicus.

Genfal, f. Matter.

Senfation, f. Auffehen.

Senfe, salx: ή άρπη τὸ δρέπανον.

Senfenschmidt, fäber falcarius: ò δρεπανουργός.

fenfibel, Genfibilitat, f. reigbar, Reigbarfeit.

Genteng, f. Bebante, Urtheil.

fentimental, f. empfinbfam. feparat, f. befondere.

September, (mensis) September: ὁ ἔννατος μήν Sevennen, Cebenna; Gebenna. μηνός].

Sequester, sequester; sequestratio: ο μεσέγγυος. sequestriren, depono3 [osui, situm] apud sequestrum: έξ έπιτροπής διοιχείν τι.

Serbien, Servien, Moesia Superior; Servia | -Ginw., Moesi; Servienses.

Gerenade, f. Machtmufif.

Gergeant, optio: ο δεκαδάρχης [ov].

Serpentin, -ftein, lapis serpentinus: to Souzor-

Gerviette, mappa: τὸ χεισόμαντσον τὸ έκμαγείον. Sesamfraut, sesamum: ή σησάμη· τὸ σήσαμον. Seffel, sedtle; cathedra: ἡ ἔδρα· ἡ καθέδρα.

seghaft, f. anfäßig.

Geffion, f. Gigung.

fegen, 1) a., pôno3 [ŏsui, sĭtum]; statŭo3 [ŭi, ùtum]; colloco ; constituo : καθίζειν : έδρύειν τιθέναι Baume f., sero 3 [sevi, satum]: φυτεύειν δένδοα an etw. f., appono3 [osui, situm] od. admoveo2 [ovi, otum] qd cui rei: προςτιθέναι τινί | - auf etw., im-pono³ vd. inféro³ [túli, látum] qd in qd: ἐπικαθέζε-σθαι ἐπί τινι | - über etw. f., praeficio³ [féci, foctum] ob. praepono 3 cui rei: τάττειν τινά ἐπί τινι | - unter etw. f. (f. v. a. rechnen) refero que inter etc .: τάττειν, είναι έν τοῖς · τιθέναι τινὰ έν τοῖς etc.

B) besonders I) (f. v. a. festsepen), statuo3; constituo3:

τάττειν καθιστάναι.

2) (f. v. a. annehmen, porausfegen) pono3: Tidevai.

3) (im Spiele fegen, einfegen) pono3: τιθέναι.

4) (mit Thpen zusammenschen, ein Buch ac.) describo3 qd typis ed. literarum formis: τυποθετείν · τυπογρα-

 r., consido³ [sédi, sessum]; assido³; subsido³; consisto3 [stiti, stitum]: ίδούεσθαί που · ενοιχείν που | - auf das Pfert, conscendo [di, sum] equum: αναβαίνειν εφ' ίππον | - fig., fich mit jud i., transigo3 [égi, actum] cum quo: συναλλάττεσθαί τινι· συγχωρείν τινι | - (von Thieren , f. v. a. gebaren) , părio [pĕpĕri, partum]: τίχτειν.

III) n., (einen Cat thun, fpringen), salio4 [ui, saltum]; feror saltu: αλλεσθαί πηδάν | - über etw. f., transsilio da: διαπηδάν, διάλλεοθαί τι.

Seger, typotheta: ὁ τὰ γράμματα συνάπτων τυποθέτης [ou] | - bie S., operae typographicae: of τυποθέται.

Setholz, talea; clava: ὁ ξμβολεύς [έως]· τὸ ἔμ-Bolov.

Segfasten, receptaculum typorum: η κιβωτός των τύπων, ετών γραμμάτων.

Setling, (ber Bflangen), propago; malleolus; viviradix: ή παραφυάς [άδος]· το μόσχευμα.

Seuche, f. Beft.

feufzen, gemo3 [mui, itum]; edo3 [didi, ditum] gemitus; suspiro 1: στενάζειν οδύρεσθαι | - tief f., suspiro' ab imo pectore: ἀναστενάζειν· μέγα στενάζειν |- ub. etw. f., gemo3 qd: ἐπιστενάζειν τινί | - s., gemitus [ús]; suspirátus [ús]: ὁ στεναγμός ή ολμωγή. Seufzer, gemitus [us]; suspirium: το στέναγμα. ο στόνος.

Severn, Fl., Sabrina.

Gevilla, Hispalis | - adj., Hispalensis.

fenn, f. 2) fein.

Shawl, amiculum muliebre: o nénlos.

Shrewsbury, Salopia.

Siam, Siamum regnum.

Sibirien, Siberia.

fid), (nach ben verschiebenen Cafus bes Berbi), sui, sibi, se: ἐαυτοῦ [ης, οῦ], ἐαυτῷ [η, ῷ] ἐαυτόν [ην, όν] -3. B. fich vergeffen, oblivisci sui: ἐπιλανθάνεσθαι έαυτοῦ | - fich freuen, gaudeo2 [gavisus]: χαίρειν | - fich betrüben, doleo?: λυπείσθαι, άλγείν τινι.

Sichel, falx: τὸ δρέπανον ή δρεπάνη ή άρπη. fichelformig, falcatus; lunatus: δρεπανοειδής [ές].

Sichelmacher, falcarius: ὁ δρεπανουργός.

Sichelwagen, currus [ús] falcatus: τὸ δοεπανηφόρον άρμα.

ficher, I) gefahrlos), tútus; periculo văcuus; pacatus: ἀσφαλής [ές] · ἀχίνδυνος [ον] - f. fein, sum in tuto (vado, portu): Ev σκέπη είναι τίνος | - f. machen, praesto 1 [stiti, stitum] tutum: ἀσφαλή ποιείν τινα - adv , tuto : ἀσφαλώς | - II) (feine Wefahr fürch. tent), securus; incautus: ἀδεής [ές]' ἀφοβος |-f. fein wegen etw., non timeo qd: dueleiv ti | adv., secure; parum caute: &dews deportiones | - III) (gewiß), certus : fidus : BeBatog · oagng [eg] - ein ficheres Auge, einen ficheren Blid haben, utor' [sus] certa acie luminum: έχειν όψεν βεβαίαν, «άπφαλή | - eine fichere Machricht, nuncius verus: ή αγγελία βεβαία, -άσφαλής | - adv., certo; certe; vere: βεβαίως | - f. wiffen, compěri certis auctoribus: βεβαίως εἰδέναι | - f. gehen, prospicio3 [spexi, spectum] mihi; ago3 [égi, actum] caute in re: εὐλαβεῖσθαι, μή τι πάθη.

Sicherheit, incolumitas; sălus [ûtis]: ή ἀσφάλεια. τὸ ἀσφαλές [οῦς] - in S. fein, sum in tuto : είναι έν άσφαλεί | - in S. fommen, pervenio [veni, ventum] in tutum : aquevelodar els to aoquales | - S. fuchen, pěto3 [ivi u. ii, itum] salutem; φροντίζειν τῆς έαυτοῦ σωτηρίας | - II) (Unbeforgtheit), securitus: ή άδεια - III) (Gewißheit, Glaubwurdigfeit), fides; od. burch certus: ή βεβαιότης το ασφαλές τα πιστά ή πίoric | - (f. v. a. Berficherungemittel), cautio : satisdatio: ή εγγύη τα πιστά.

ficherlich, certe; sine dubio: δή· δήπου· πάνυ γε· σαφώς.

fichern, reddo3 [didi, ditum] tútum; colloco1 in tutum; múnio": εν ασφαλεί τιθέναι· άσφαλίζειν κρατύνειν τι.

Stat, nad, cognitis his literis: τούτων δφθέντων. καταμαθών ταύτα.

fidithar, aspectabilis; quod cerni potest; conspicuus; manifestus; apertus: θεατός όρατός [όν]. ξπόιψιμος · φανερός | - bie fichtbare Belt, mundus, quem cernimus: ὁ χόσμος ἐπόψιμος | - f. fein, cădo3 [cecidi, casum] sub oculos; sum positus ante oculos: θεατόν», όρατόν», επόψιμον είναι | - ficts bar werden, věnio4 [eni, ntum] sub aspectum; dor' [datus] in conspectum: φανερον γίγνεσθαι φαίνεσθαι | - f. machen, subjicio3 [jéci, jectum] oculis: ἀποφαίνειν · φανερον ποιείν - adv., manifesto: φανεράς.

Sichtbarfeit, burch Umidreibung mit Ausbr. aus b.

fichtbarlich, f. fichtbar, offenbar.

fichten, fieben, cerno3 [crevi, cretum]; cribro1: 20σχινεύειν · διαττάν | - f. a. abfonbern.

fichtlich, apertus; manifestus: φανεφός εναφγής [ές] - adv., manifesto: φανερώς.

Sicilien, Sicilia | adj., Siciliensis | - Ginw., Siculi.

| (1) (3. Perf. sing. fem.), ea, illa; ipsa: αὐτή | - (3. Berf. pl. m. u. f.) ii; illi; ipsi; eae; illae; ipsae: uvrol, abreil | - 11) (in der Unrebe fur bie zweite Berfon), tu; vos: σύ, ὑμεῖς.

Sieb, cribrum: τὸ κόσκινον τὸ σῆστρον ἡ τηλία |burch bas S. fchlagen, cerno [crevi, cretum] cribro: διασήθειν διαττάν.

Siebchen, cribellum: to zoozíviov.

1. fieben, (fichten), cribro1; cerno3 [crevi, cretum] cribro: σήθειν· ποσπινεύειν.

2. fleben, (βahlw.), septem: επτά | - je f., septéni: ανα έπτα | - aus f. bestehend, septenarius: έξ έπτα συγκείμενος | - eine Zeit von f. Jahren, septuennium: τὸ ἐπταετές ἡ ἐπταετία | - alle f. Jahre, septimo quoque anno: διὰ ἐβδόμου ἔτους.

Siebenblatt, heptaphyllon: τὸ ἐπτάφυλλον. fiebenblätterig, septem foliis: επτάφυλλος [or].

Siebenbürgen, Transsilvania | - adj., Transsilvanus.

Siebenect, septagonum: το έπτάγωνον. fiebenectia, septangolus; septem angulis: έπτάγω-

νος [ον] · έπταγώνιος [ον]. fiebenerlei, septem generum; septem: έπταπλά-6105.

fiebenfach, =fältig, septemplex; septifariam divisus; septúplus: έπταπλάσιος ' έπταπλασίων [ον] ξπτάπλους | - adv., septifariam: ξπταπλασίως.

fiebenfüßig, septempedalis; septem pedibus: έπτάnous

Siebengestirn, Plejades; Vergiliae: al nleiddes al πλειώδες έπτάστεροι.

fiebenhügelig, septem collibus: έπτάλοφος [ov]. fiebenhundert, septingenti: ἐπτακόσιοι |- je f., septingeni: ἀνὰ ἐπτακοσίους.

fiebenhunderimal, septingenties: έπταχοσιοπλαougzic.

ffebenhunderifte, septingentesimus: έπταχοσιοoros.

stebensährig, septennis; septem annorum; septem annos natus: έπταετής [ές] · έπτέτης [ες].

fiebenmal, septies: έπτάκις.

fiebenmonatlich, septem mensium: έπταμηνιαίος. fiebenruberig, septem remorum: επτήρης [ες] |eine f. Galeere, hopteris: ή έπτήρης.

Siebenschläfer, glis [tris] esculentus, L.: o Eleios. ELEIÚS.

siebentagig, septem dierum: έφθήμερος [ov]. febentausend, septem millia: έπτακιςχίλιοι | - je f., septéni milléni: ἀνὰ ἐπτακιςχιλίους.

fiebente, septimus: εβδομος | - allemal ber f., septi- fiegeln, signo 1; consigno 1; obsigno 1: σφραγίζειν. mus quisque: δι' έβδόμου | - zum f. Male, septi- επισφοαγίζειν.

mum: τὸ ἔβδομον | - auf ben f. Tag (3. B. bes Monats) fallend, septimanus: έπταιος εβδομαιος.

Siebentel, -theil, sepima pars: τὸ έπταμόριον. fiebentens, septimo: Essopor.

see cum dimidio: Εξ καὶ ημισυ έπτά ημίσεως δέοντος.

siebentheilig, septem partibus; septifariam divisus: έπταμέρης [ες].

Siebmacher, cribrarius: o zoazivondozos.

fiebzehn, decem et septem; septendecim: έπτακαίδεκα | - je f., septênî dênî: ἀνὰ ἐπτακαίδεκα.

stebzehnjährig, decem et septem annorum; decem et septem annos natus: ἐπτακαιδεκέτης [ες].

fiebzehnmal, septies décies: έπτακαιδεκάκις.

siebzehnte, septimus decimus: έπτακαιδέκατος.

Siebzehntel, =theil, septima decima pars: τὸ έπταχαιδέχατον μέρος.

ftebzig, septuaginta: έβδομήκοντα - je f., αν έβδομήχοντα | - f. 3ahre alt, septuaginta annorum: έβδομηχοντέτης [ες].

siebzigmal, septuagies: ξβδομηχοντάχις.

fiebzigfte, septuagesimus: έβδομηχοστός | - zum f. Male, septuagesimum: έβδομηχοστόν.

fied), morbidus: νοσηφός νοσώδης [ες].

Siechbett, f. Rrantenbett.

fiechen, sum semper infirma atque etiam aegra valetudine; νοσηλεύεσθαι υπονοσείν αξιδωστείν άσ-DEVES EYELV.

Siechhaus, ethum, f. Krantenhaus, Kranflichfeit,

fieden, 1) a., coquo [xi, ctum]: Eipeir : Eipeir] gefotten, elixus: ἐψητός: ἐψθός | - 11) n., ferveo² [vui]; aestŭo'; bullo¹: ζεῖν: ἐπιζεῖν | - fiedend heiß, fervens: ζῶν: ἐπιζῶν ζεστός: διάπυρος | - fiedend machen, fervefăcio³ [feci, factum]: ζεῖν: ἕψειν | -s., coctura; ferver: ἡ ἕψησις.

Sieder, coctor: o Empris [ov].

Sieberei, officina in qua coquitur: το εψητήριον.

Sieg, victoria; palma: ή νίκη | - cin G. über auswartige Beinde, victoria externa: ή ἀπό των έχτος πολεμίων νίκη | - ben S. erringen, potior4 victoria: νίκης τυγγάνειν · νίκην νικάν | - jmbn ben G. guerfennen, do' palmam cui: συνομολογείν την νίκην τινί | - ben S. ausrufen, feiern, conclamo', concelebro' victoriam: άναχηρύττειν., έορτάζειν την νίκην.

Stegel, signum; sigillum; anulus, quo signatorio utimur: ή σφραγίς [ίδος] το σφραγιστήριον | - ein S. auf etw. bruden, signo'; obsigno' qd: σφραγίδα ξπιβάλλειν τινί.

Siegelabbruck, signum anuli in cera servatum: ή oppayis [idos].

Siegelbewahrer, signi reipublicae custos : o σφραγιδοφύλαξ [ακος].

Siegelerde, sphragis; rubrica Lemnia: ή σημαν-Tois yn.

Siegelfunde, sphragistica: ή σφραγιστική.

Siegellach, = wachs, cera (lacca) signatoria: o znρός σφραγιστικός ὁ δύπος.

Siegelring, anulus, quo signatorio utimur; symbolum: ὁ δακτύλιος.

fiegen, vinco [vici, victum]; reporto victoriam; discedo [ssi, ssum] superior; bilbl., féro [tilli, làtum, ferre palmam; vizdv víznv vizdv | - II) (f. v. a. feine Meinung burchfegen), pervinco3: vixão yroun.

Sieger, victor: o νικητής [οῦ] · ο νικητήρ [ῆρος] | -Siegerin, victrix: ή νικήτρια.

Siegesbericht, literae victrices od. laureatae: ή περί της νίκης άγγελία.

Siegesbogen, f. Ehrenbogen.

Siegesbenfmal, tropaeum: τό τρόπαιον.

Siegesfest, sollemnia triumphi: τὰ νικητήρια τὰ ξπινίχια.

Stegesgefährte, victoriae comes: o συννικήσας [avros].

Siegesgepränge, pompa: ή πομπή.

Siegesgeschrei, clamor victoriae index: ή αλαλαγή. το αλάλαγμα.

Siegesgöttin, victoria: ή Νίνη.

Siegesheld, bellorum hostiumque victor: o zara την μάχην άφιστεύσας τε καὶ νικήσας.

Siegesfranz, coronalaurea: ο στέφανος το άθλον. Stegesfrone, corona triumphalis: o στέφαγος.

Siegeslied, epinicium: τὸ ἐπινίχιον · ὁ ἔπινίχιος vuvos.

Siegesnachricht, victoriae nuncius: ή περί της νίκης αγγελία.

Siegespalme, palma: o στέφανος.

Siegespforte, porta triumphalis: al Enivizioi nu-

Siegespreis, praemium victoriae: τὸ νικητήριον. τὸ άριστείον.

Siegesrausch, effûsa victoriae laelitia: ή ὑπερβάλλουσα χαρά διὰ τὴν νίχην.

Siegestuhm, victoriae gloria: to ex the vizns zhéoc.

Siegesschmuck, ornamenta triumphalia: ή θριαμβίς στολή.

Siegestag, dies victoriae: ή της νίκης ημέρα. siegestrunfen, laetitia victoriae elatus: μεθύων ὑπὸ the vizne.

Siegesmagen, currus [ûs] triumphalis: rò aqua θριαμβικόν.

Siegeszeichen, signum victoriae, tropaeum: To Tpoπαιον.

sieggewohnt, invictus: antintos [ov] det vixor $[\omega\sigma\alpha, \omega\nu].$

stegprangend, triumphaus: zallivixos [ov].

flegreich, victor: vietrix: vience oos [ov] · vientizós | - f. Baffen, arma victricia: τὰ νικηφόρα όπλα. fiehe, ecce; en: tooi! | - f. da bin ich, ecce me: ίδού με | - f. ba ift er, eccum adest: ίδου πάρεστιν.

Siena, Sena.

Sierra Morena, Marianus Mons.

Signal, signum: to σημείον το σήμα | - zur Nachtzeit, insigne nocturnum: τὸ ἐν νυχτὶ σημαινόμενον | - das C. geben, do' signum: σημαίνειν | - das C. Silberling, siclus: ὁ ἀργυροῦς [οῦ].

jum Treffen, classicum: το πολεμικόν | - bas G. gum Treffen geben, cano classicum: σημαίνειν το πολε-MIZOV.

Signalement, descriptio (figurae et habitus cis): ή διήγησις (τοῦ σχήματός τινος).

fignalistren, etw., făcio [féci, factum] significationem cjs rei: ἐπισημαίνεσθαίτι.

Signatur, f. a. Unterfdrift, Bezeichnung.

figniren, f. unterfdreiben.

Silber, argentum: o doyvoos | - achtes S., argentum probum: ο άργυρος γνήσιος | - verarbeitetes, a. factum: ὁ α. κατεσκευασμένος | - gemünztes, a. signatum: ό ά. ξπίσημος | - von S., argenteus: ἀργυρούς [ῆ, ούν] | - mit S. beschlagen, argentatus: ἐπάρyvoos | - etw. gu G. machen, vendo 3 [didi, ditum] qd: ξξαργυρούν άπαργυρίζειν άπαργυρούν.

Silberader, vena argenti: ή άργυρίτιδος φλέψ

[φλεβός].

Silberarbeiter, läber argentarius: ὁ ἀργυρηλάthe [ou].

filberartig, argento similis: ἀργυροειδής [ές]· ἀργυρώδης [ες].

Silberbarre, =ftange, later argenteus: ή ἀργύρου Bookos.

Silberbergwerf, argenti metalla [orum]; argenta riae (fodinae): τὰ μέταλλα ἀργύρου.

Silberblattchen, bractea argentea: τὸ ἀργύρου πέ-Talov.

Silberblech, lamina argentea: τὸ ἀργύρου ελασμα. Silberdraht, filum argenteum: τὸ ἀργύρου ἔλασμα. Silberery, argentum rudi pondere : ή άργυρίτις γη. Silberfarbe, color argenteus: ή χροία οία άργύ-

filberfarbig, argenteus; colore argenteo: άργυροειδής [ες] · ἀργυρώδης [ες].

Silberflotte, naves auro et argento onustae: o doγυρολόγος στόλος αι νηες αργυρολόγοι.

Silbergang, vėna argenti: ή άργυρίτιδος φλέψ. Silbergeld, nûmi argentei: ὁ ἄργυρος τὸ ἀργύριον. Gilbergerath, =gefdirr, =fervice, =zeitg, argentum (factum); vása argentea: ή κατασκευή άργυgov.

Silberglätte, =fchaum, argyrttis: ή λιθάργυρος. Silbergrube, metallum argenti; argentaria (fodina): τὸ ἀργυρεῖον τὸ μέταλλον ἀργύρου.

Gilberhaar, crines argentei; capillus canus: αί ποhitte.

filberhaltig, argentosus; argento fertilis: doyvoins [ES] · apyvoitis.

Silberfammer, cella, ubi vasa argentea servantur: ή ἀργυροθήκη· ή ἀργυριοθήκη.

Silberfies, glarea argentosa: τὸ ἀργύρου ψηγμα. Silberflang, sonus argenti: o φθόγγος οίος απ' αργύρου.

Silberflumpen, argentum rudi pondere: ή άργυ-

gov Bookog.

Silberforn, granum argenti: o doyvoou xovooos. το αργύρου ψηγμα.

Silbermine, vena argenti: ή ἀργύρου μνα.

Silbermunge, numus argenteus: o dogvogovs.

filbern, argenteus: ἀργυρους [α, ουν]· ἀργύρειος.

Silberplatte, täbula argentea; ή ἀργύρου πλάξ.

Silberprobe, argenti nota: τὸ σημεῖον τοῦ ἀργύ-

filberreid), argento fertilis: ἀργυρώδης [ες] εὐφοgos [ον].

Silberichlade, scoria argenti: σχωρία ή ἀπό τοῦ ἀρχύρου.

Silberschrank, argentarium: ή άργυροθήκη.

Silberstoff, pannus argento intextus: τὸ υφασμα ποικιλάργυρον.

Silberstufe, massa argenti: o 26005 o exwr agyv-

Gilberton, argenti sonus: ὁ φθόγγος οἶος ἀπ' ἀφ-

Silbermagen, plaustrum argento onustum: ή ἄμαξα ἀργύρου.

filberweiß, argenteus; colòre argenteo: ἀργυροφανής· ἀργυροφεγγής.

fimpel, (f. v. a. cinfath), simplex; parus: άπλους, [η̄, οῦν]· ἀφελής· εὐτελής [ε΄ς] — 11) (f. v. a. cinfaltig), stüpidus; hebětióris ingenii: ἡλίθιος· εὐήθης· μω-ρός.

Simplicität, 1) (Einfacheit), simplicitas: ἡ ἀπλότης [ητος]· ἀφέλεια | — II) (Einfattigfeit), stupidnas: ἡ - εὐήθεια· ἡλιθιότης [ητος].

Sims, f. Wefims.

fingbar, cantui aptus: olov re doser.

Singacademie, societas canentium: ή τῶν ἀδόν-

Singchor, chorus canentium: o xogos adorrwr. Singefunst, ars canendi: ή μουσική.

fingen, căno³ [cĕeini, cantum]; canto¹; modülor¹: ἄδειν μελφθείν] - firichw., davon weiß ich ein Lied zu singen, id jam satis expertus sum: οἰδα τοῦτ᾽ ἐγὼ πείος μαθών | — s., cantus [ùs]: ἡ ἀιδή.

Singspiel, drama musicum: τὸ μελιεὸν δοᾶμα.
Singstimme, vox canòra ob. ad cantandum egregia:
ἡ ἐμμελής φωνή.

Singstud, posma melicum: 10 µelos [ovs] 10

Singular, nămerus singularis: ὁ ἀριθμὸς ένιχός. Singuogel, ăvis canora; oscen: ὁ ὄρνις ἄδων,

φθιχός.

[infen, sido³ [sidi u. sèdi]; desido³; resido³; subsido³; mergor³ [sus]; làbor³ [psus]; càdo³ [cécid],
càsum]: δύεσθαι δύναι καταδύεσθαι καταδύναι

| - meralifd (tief) [., ingurgito¹ me_in omnia flagitia:
καταδύεσθαι εῖς κακίαν | - ετω f. laffen, dèmito³
[isi, ssum] qā de manibus: καθιέγαι τι | - in ben

②chlaf [.. opprimor³ [pressus] somno: πίπτειν, καταφέρεσθαι εῖς ΰπνον | - ber Preis finft, pretium inminutur: ἡ τιμὴ ἐλαττοῦται, μειοῦται, πίπτει | ber Muth, animus caditi ὁ θυμὸς μειοῦται, πίπτει |
- ben Muth f. laffen, difido³ [isus] mihi: μετον φρονεῖν
ἀναπίπτειν καταθυμεῖν | - s., lapsus [ûs]: ἡ κατάδυσις ἡ δύσις.

Sinn, 1) (Fahigteit des Empfindens), sensus [ás]: ή αἴσθησις | - der S. des Gesichts, sensus videndi: ἡ ὄψις | - Cindend auf die Sinne machen, möveo² [övi, ötum] sensus: χινεῖν τὰς αἴσθήσεις | - in die Sinne fallen, cădo³ [cĕcĭdi, câsum] sub sensus: πίπτειν ὑπ αἴσθησιν· παρέχειν αἴσθησιν· αἴσθητὸν εἶναι.

II) übertr. A) (Fābigteit, Dinge außer uns zu empfinden), gustatus [ūs]; voluntas chs rei: τὸ φρονεῖν ὁ νοῦς [νοῦ] | - ⑤, für etw. haben, dūcor³ [ctus] studio chs rei: ἐπιθυμεῖν τινος | - Ieinen, abhorreo² α re: μὴ

προςίεσθαί τι.

B) (Bewustfein), sensus; conscientia: ή φρόνησις ό νοῦς | - διε Sinne rengiệta mir, examimor': ἐκιψόχειν ἐκπνεῖν | - διὶ S. fein, sum compos mentis: ἔμφρονα εἶναι, ἐν ἐαυτοῦ εἶναι | - nicht, sum alienata mente: ἄφρονα εἶναι παραφονεῖν ἀφρονεῖν.

C) (δαφίστειτ, zu wosten), mens; voluntas: ὁ θυμός ἡ γνώμη | - εδ fommt mir in den ⑤., venit mihi in mentem: ἐπερχεταί μοι | - im ⑥. haben, habeo² in animo: επινοείν εν νῷ ἔχειν | - auδ dem ⑥. fchtagen, deleo² [lèvi, lètum] ex animo: ἀφίστασθαί τινος | - είπεδ ⑥. fcin, consentio⁴ [sensi, sensum]; sentio⁴ idem: ὁμονοεῖν τινι | - nach dem ⑥., ex sententia: κατὰ νοῦν · κατὰ θυμόν τινι | - nach feinem ⑥. teben, vivo³ [si, ctum] að arbitrium meum: ζῆν καθ εκυτοῦ θυμόν, γνώμην.

D) (Gemülheart), animus: ὁ τρόπος τὸ ήθος ή φύσις · ψυχή | - ein hoher ©., animus excelsus: ή μεγαλοψυχία το γενναίον | - ein wohlwollender ©.,

humanitas: ή εύνοια φιλοφορούνη.

E) (Bebeutung), notio; vis; significatio: ὁ roῦς [νοῦ]· ἡ διάνοια· τὸ δηλούμενον· ἡ δύναμις | - einem Worte einen ©, unterlegen, subficio [jéci, jectum] notionem verbo: ἐπιτιθέναι λόγφ τινὶ δύναμιν.

Sinnbilb, symbölum; imágo; signum: τὸ σύμβολον ἡ ὑπόνοια.

finnbildlid), symbolicus: δι είχονος εν ύπονοία.

finnen, meditor'; cogito'; mólior' qd: μελετάν σύννουν είναι | - über etw. f., agito' qd animo: διὰ φροντίδων ἰέναι περί τινος | - s., meditatio; cogitatio: ἡ μελέτη' ἡ σχέψις [εως].

Sinnencindrud, pulsus [ús] externus; quod movet animum cis; visio adventicia: τὸ πάθος [ovs].
Sinnen[uft, voluptates corpŏris: αt διὰ τοῦ σώμα-

τος ήδαναί.

Sinnenwelt, res oculis subjectae: πάντα τὰ αλσθητά.

Sinnesanderung, animi (morum, consilii) commutatio: ή μετάγνοια· ή μετάγνωσις.

Sinnesart, mens; šnīmus; ingenium: ἡ ψυχή· ἡ ψυχής διάθεσις.

Sinngebicht, epigramma [alls]: To Entypappa.

finnig, f. finnreich, verftanbig.

finnlich, I) (in die Sinne fallend), sonsibus subjectus: διὰ τοῦ σοίματος | – finnliche Cindrade, visa, quae a sensibus percipiuntur: αξ διὰ τοῦ σοίματος διάθεσεις | — II) (den Sinnedgenuß betreffend), ad corpus perlinens; voluplatibus corporis deditus; libidinosus; vonöröus: ήδυπαθής [ές]· ἡάθυμος [ον] – [είπ, trībūo] [ŭi, ūtum] plurimum voluplatibus: ἡδυπαθεῖν: ἦττω είναι τῆς ἡδονῆς.

Sinnlichfeit, voluptas (corporis): ή δαθυμία ή fittlich, Sittlichfeit, f. moralifc, Moralität. ήδυπάθεια | - volter &., libidinosus: ήδυπαθής. ασελγής | - ber S. frohnen, sum deditus volu ptatibus corporis: δουλεύειν ταις ήδοναις.

finnlos, 1) (ber Sinne beraubt), sensu carens; sensibus orbatus: ἀναίσθητος [ov] — adv., sine sensu: αναισθήτως | - II) (ohne Berftand), 3. B. ein finnlofes Bort, vox inanis: o lóyos μη έχων νοῦν | - finnloses Beug reben, deliro1: παραληφούν | - III) f. v. a. unfinnig, f. d.

Sinnlofigfeit, stupor; sensus defectio: ή αναισθησία' το άναίσθητον | - f. a. Unfinnigfeit.

finnreid, = voll, sollers; ingeniosus; argutus: dyχίνους ευμήχανος - adv., sollerter; ingeniose; argute: ἀστείως χαριέντως.

Sinnspruch, sententia; dictum; vox; verbum: rò sigen, sedeo² [sedi, ssum]: zadliceovai zadlice απόφθεγμα.

finnverwandt, similis: gvvwvvuos.

untemal, f. ba, weil.

Sippschaft, prosapia; cognâtio; fămilia: rò qulov. ή συγγένεια.

Sirene, siren: ή Σειρήν [ήνος].

Strenengesang, Sirenum cantus [ús]: ή Σειρήνων $\psi\delta\dot{\eta}$ | - fig., illecebrae: $\dot{\eta}$ έπωδή αξ έπαγωγαί.

Sirocco, Atabulus: ὁ Ατάβουλος ἄνεμος.

Sitte (Gebrauch), mos; consuetudo; institutum; ritus [us] : to &los [ovs] o vouos | - es ift G., moris est: Ev Edel Ectiv | - nady ber S., instituto ac more: κατά τρόπον τινός | - S. werben, věnio* [véni, ntum] in morem: νομίζεσθαι · έχνιχαν | - burch bie S. geheiligt, sollemnis: νομιζόμενος | - 11) (Betragen im gefelligen leben), mores : ro noos [ous].

Sittenaufseber, custos rectorque; paedagogus: o σωφρονιστής [ου].

Sittengemalde, morum descriptio: ή ήθοποιία ή ηθολογία.

Sittengeset, lex veri rectique: o decos vouos.

Sittenlehre, f. Moral.

Sittenlehrer, magister recte vivendi: ο παιδεύων τούς τρόπους | - «lehrerin, magistra virtutis: ή παιδεύουσα τούς τρόπους.

fittenlos, inhonestus; turpis; male moratus: ἀπαιδευτος [ον] άγριος | adv., inhoneste; turpiter: άπαιδεύτως άγρίως.

Sittenlosigfeit, mores corrupti: ή απειφοπαλία. αγροικία.

Sittenreinheit, morum probitas; integritas; casti-

tas; innocentia: ή άγνότης τὸ άγνόν. Sittenrichter, magister morum; censor; praefectus moribus: ὁ σωφρονιστής [οῦ].

Sittenschule, morum disciplina: ή παίδευσις τρό-

Sittenspruch, sententia săpiens: τὸ ἀπόφθεγμα. fittenverderblich, mores corrumpens; moribus nocens: ἀνατρεπτικός ήθων χρηστών.

Sittenverderbniß, mores corrupti: οί τρόποι καzol' ή πονηρία · κακοτροπία | - bei fo großer S., tam perditis moribus: ἐν τοσαύτη τῶν ἡθῶν πονηρία ούτω διεφθαρμένων των ήθων.

juttig, f. fittfam.

sittsam, vērecundus; pudicus; modestus; castus: zόσμιος · σώφρων [ov] | - adr., verecunde; pudice; modeste; caste: κοσμίως σωφούνως.

Sittfamfcit, věrécundia; půdicitia; modestia; castitas: ή χοσμιότης [ητος] ή εὐσχημοσύνη τὸ χόσmov.

Situation, f. Lage, Stellung.

Sig, I) (Buftand bee Gigene), sessio : ή κάθισις. κα-Oίζησις | - S. und Stimme haben, intersum consiliis: ψηφον έχειν | - II) A. (Ort bee Sigene), sedile, sêdes; sella; cathedra: ή εδοα ο θακος ο θωκος | -B. (f. v. a. Wohnung), domicilium; sedes: ή διατριβή | - fich feinen S. wo mablen, deligo [legi, lectum] mihi locum: εδούεσθαί που.

σθαι | - bei etw. f., assideo2 cui rei: καθησθαι παρά τι | - bei Tifche f., accubo 1 [bui, bitum] : κατακείσθαι δειπνούντα · καθήσθαι έπι δείπνον | - auf etw. f., sedeo² in re; supersedeo² cui rei: καθησθαι ξπί Tevos | - auf einem Pferde figend, equo vectus; eques: inπεύων | - fest f. auf etw. (nicht fortkonnen), 3. 2. auf einer Untiefe, haereo2 [si, sum] in vado: za9loao9ai πρός το ξηρόν | - auf dem Boden f., sedeo humi, in solo: xadnadat Ent pis | - in etw. f., 3. B. in ber Shule, sedeo' in schola: χαθήσθαι, είναι έν τῷ διδασχαλείφ | - im Gefängniß, servor' in custodia: είναι εν φυλαχή | - uber etw. f., fig., incubo' [bŭi, bŭum]; -studeo' cui rei: μελετάν λογίζεσθαι φροντίζειν | - bestandig über ben Buchern f., haereo2 in libris; abdidi me totum in literas: ἔχεσθαι τῶν βιβλίων · σπουδάζειν περί τὰ βιβλία | - por etw. f., sedeo ante od. ad qd: προςκαθήσθαι, ξπικαθήσθαί τινι | - mußig f., sedeo2 deses: καθησθαι απράγμονα · σχολάζειν · άπραγείν |- f. bleiben, non surgo3 rrexi, rrectum]: 2009000at | - imbn f. laffen, desero3 [serui, sertum] qm: Eyzatalelnew tivá | - etw. auf fich nicht f. laffen, amolior"; ulciscor3 [ultus] qd: 11μωρείσθαί τινα άδιχούντα | - das Kleid fist gut, vestis bene sedet: τὸ ἐμάτιον ἀρμόττει | - s., sessio; consessus [ús]: η καθισις ή καθίζησις.

figend, sedentarius: zaθήμενος έδραΐος | - figende Lebensart, sedentaria opera: o Edgalos Blos n Buναυσος τέχνη.

Sigfleifch, assiduïtas: το καρτερικόν.

Sigung, sessio; consessus [ûs]: ή συνεδρίασις | -S. halten, habeo 2 consilium: συνεδρείαν ποιείσθαι |-bie S. aufheben, dimitto [isi, ssum] senatum: διαφιέναι, διαλύειν την συνεδρείαν.

Sfelett, f. Gerippe.

stelettiren, einen Leichnam, eviscero' corpus mortum: γυμνούν τὸ σῶμα τῆς σαρχός.

Stepsis, contra omnia disserendi ratio: ή σχέψις. Stepticismus, ratio eorum qui a rebus incertis assensionem cohibent; scepticismus: προαίρεσις τῶν σχεπτιχών.

Steptifer, qui contra omnia disserit: o σχεπτιχός. o Espentinos.

Stizze, adumbratio: ή σχιαγραφία ή διαγραφή. ffizziren, etw., adumbro' qd: σχιαγραφείν. διαγράφειν τί.

Sflav, f. Sclav.

Smaragd, smaragdus: o ed. ή σμάραγδος. fmaragben, smaragdinus: σμαφάγδινος.

fo, 1) adv., (auf biefe Art), ita; sic: ourw ourws | fo? Itane? itane vero? siccine?: aln965; | - fo fo, (ziemlich), sic: oia di | - f. groß, tantus: 10000105 [αύτη, ούτο] - nicht f., haud ita; minus: οὐ πάνυ ού μάλα | - f. aber, jam vero: νῦν δέ... | - II) conj. jur Bezeichnung bes Dachfages, bleibt es in ber Regel unüberfest, | - bei Ermunterungen, age; agile; en: άλλά · δή | - einraumend, licet; quamquam : zal. καίπεο | - nod) f, quamvis : κάν μάλα.

fobald, f. als möglich, quam primum, primo quoque tempore: την ταχίστην' ό, τι τάχιστα | f. als, simulae; ut; ut primum: ως πρώτον έπεί

τάχιστα · άμα τῷ c. inf.

Sode, soccus: ή εμβάς [άδος]. το ποδείον το πεδιλον.

Sockel, ber Mauer, crepido : ή zonnis [idos]. fobann, f. bann.

Sobbrennen, arder stomachi: ή καρδιαλγία ό εποδιωγμός.

fo eben, f. cben.

Söhnchen, Söhnlein, filiolus; filius parvus: 10 υίδιον το παιδίον.

Soller, solarium; subdiale: ή αίθουσα.

fommern, expono3 [osui, situm] soli; profero3 [tilli, latum] in solem: ήλιοῦν · ήλιάζειν τι.

Soeft, Susatum | - adj. Susatensis.

fofern, quatenus; quoad; si: 600v 60a | - nur inf ... als, tantum .. quantum; ita .. ut tamen: οὕτως .. ως. fofort, f. fogleich.

fogar, etiam; vel; quin; adeo; ipse: καί καὶ δή: zal σή zal | - f. nicht, ne . . quidem: οὐδέ μηδέ. fo genannt, qui dicitur; quem vocant: καλούμενος λεγόμενος.

fogleid), statim; actulum; illico; continuo; extemplo; profinus: αὐτίκα παραυτίκα παραχρημα. fo groß, tantus: τοσούτος [αύτη, ούτο] - noch einmal f. groß, altero tanto major; duplus; duplo ma-

jor: διπλάσιος. fo bin, f. obenbin.

Soble, 1) (bes Tußes), planta; solea: to nelua to tχνος [ovs] · ή κρηπίς [iδος] - II) (Salzwaffer), aqua salsa: η αλμή.

Sohn, filius; natus; puer: o vios o nais [nados] - ber G. bes Baufes, filius familias; filius herîlis: o υίος ὁ ἔτι ἐν τη τοι πατρός χυρεία ών | - einen S. befommen (vom Bater), augeor2 [auctus] filio: @voat παίδα | - (von ber Mutter), pario3 [peperi, parlum] filium : τίχτειν παίδα | - feine Gobne binterlaffen, non relinquo3 [liqui, lictum] virilem sexum: μή καταλείπειν παίδας άδδενας.

Soffons, Augusta Suessionum; Suessiones.

fo lange, tamdiu; tantisper: τοσούτον χρόνον |relat. quamdiu; quoad; dum; donec: εως δσον χρόvov | - f. I. die Belt fteht, post hominum memoriam: εξ αίωνος εξ άρχης.

folder, ejusmodi; ejus generis; hic; is: τοιούτος [aύτη, οῖτο] · τοιόςθε [άδε, όνθε] - feldergeftalt, hoc modo; ita; sic: ούτω ούτως.

Freund, beutsch-lat. griech. 2Borterb.

lfolderlei, talis; ejusmodi; ejus generis: τοιούτος [αύτη, ούτο] · τοιουτότροπος [ον].

Sold, stipendium; merces [èdis]; aes militàre: o μισθός ή μισθοφορά | - in S. nehmen, conduco3 [xi, ctum] mercede: μισθοῦσθαι· μισθῷ πείθειν τινά | - um S. bienen, milito mercede : μισθοφοφείν παρά τινι | - um . bienenb, stipendiarius; mercenarius: μισθοφόρος· μισθοφορών.

Solbat, miles [ĭtis]; homo, vir militaris: o στρατιώτης [ov] · Solbaten, armati: οί στρατιώται | - ein gemeiner G., miles gregarius: o loiwing | - ein frifch geworbener S., (m) tiro : ὁ νεόλεχτος · νεοστράτευτος | ein alter S., (m) veteranus: ο πρεσβύτερος στρατιώτης | - ein verabschiedeter S., m. missicius : ο αποστρατεύσας [αντος] · απόμισθος | - regulare Golbaten, milites legionarii: στρατιώται αθάνατοι | irregulare S., milites subitarii; exercitus subitarius : ὁ στρατὸς έξαίφνης. οδ. διὰ τάχους συνειλεγμένος | - 6. fein, milito1; facio3 [fêci, factum] vb. mereo2 stipendia: στρατεύειν · στρατεύεσθαι | - S. werben, do ! [dedi, dătum] nomen militiae: καταλέγεσδαι γίγνεσθαι των στρατιωτών | - nicht &. werben wollen, detrecto1 militiam: απαρνείσθαι, ανανεύειν την στρατείαν.

Soldatenalter, aetas militaris : τὰ στοατεύσιμα έτη

ή στρατεύσιμος ήλιχία.

Solbatenausbrud, verbum castrense: rò ofqua στρατοπεδευτικόν.

Soldatendienft, f. Rriegebienft.

Solbateneid, sacramentum militiae: ò των στρατιωτών od. στρατιωτικός δρχος | - ben G. schwören, dico3 [xi, ctum] sacramentum ob. sacramento (cui): αποδούναι», ομνύειν τον δρχον τινί ορχίζεσθαι |jmb. fcmoren laffen, rogo1. od. adigo3 [egi, actum] qm sacramento: ἔξορχίζειν, ὁρχίζειν, ἔξορχοῦν τινα.

Solbatengröße, statura militaris: τὸ μέγεθος δσον στρατιώτου.

Soldatenfind, puer militaris: ό, ή στρατιώτου

Solbatenfleid, vestis militaris: ή στρατιωτική Eodnis.

Solbatenfost, victus [us] castrensis: 6 στρατιω-TIZOS GITOS

Solbatenmanier, mos militaris: ο τρόπος στρατιωτιχός.

Soldatenpferd, equus militaris: ó arpaniorizos

Soldatenfcherg, =fpiel, jocus (ludus) castronsis: ή στρατιωτική παιδιά.

Solbatenwesen, res militaris: τὰ στρατιωτικά wv.

Soldateste, milites, (militum) vulgus: à στρατός. foldatifd, militaris: στουτιωτικός.

folenn, Golennitat, f. feierlich, Feierlich.

folid, Golibitat, f. feft, rechtlich, Seftigfeit, Rechtlichfeit.

follen, 1) (verbunden fein), debeo2; auch burch oportet; officium est: σφείλειν χρή· δείν | - II) (befugt fein), officium est: έξεστι | - 3. B. das hattest du nicht thun f., non tibi licebat hoc facere: οὐκ ἔξῆν σοι τοῦτο noieir | - III) gur Bezeichnung eines Befehle, burch ben imperat. | - IV) einer Doglichfeit, burch ben Conj., 3. B. bu follft miffen, scito : ev tobt | - man follte faum glauben, vix quis crediderit: μόλις αν πεισθείης, πεισ- Sommerregen, pluvia aestiva: ο θερινός δμβφος. Beln res | - V) gur Angabe ber Unbestimmtheit eines Borfalls, durch dicunt; tradunt; ferunt; dicitur; traditur; fertur: léyetat. léyevat quol | - oft wird es ganz weggelaffen, 3. B. was foll bas (bebeuten) ? quid hoc sibi vult? τί τοῦτο θέλει;

Solo, unius cantus [us]: ή μονφοία | - S. fingen, solus canto : μονωθείν.

Solothurn, Solodarum.

Goltwebel, Soldwedelia.

fomit , 1) (auf biefe Beife) , ila: ourw ourws | - 11) (baburch), ea re: raving | - III) f. v. a. folglich, f. b. 2B.

Somme (Fluß), Somena; Sumina.

Commer, aestas; tempora aestiva: το θέρος [ous] beim Beginn, Gintritt bes G., aestate ineunte : doxouevov του θέρους · εὐθὸ τοῦ θέρους | - am Ende des S., aestate extremá: τελευτώντος του θέφους | - ce ift G., aestas adest: Dépos cort | - ce wird bald G., aestas ingruit: τὸ θέρος ἐπέρχεται.

Sommerabend, vesperaestivus: ή θερεία έσπέρα. Sommerarbeit, opus feris] aestivum ' ra Depena έργα.

Commeraufenthalt, aestivus locus: rò I έρετρον. Commerblume, nos solstidalis: To Degetor, To Deowov av Jog.

Sommerfeldzug, expeditio aestiva: ή θερινή στρα-

τεία.

Sommersteden, -mal, -sprosse, lemicala; len-ligo: ο φαχός η έφηλις [1805] - S. haben, habeo? lentiginem; lentiginosus sum: ἔφηλον είναι.

fommerfledig, lentiginosus: Epplos [ov].

Sommerfrucht, framenta aestiva: trimestria [lum]: ό σίτος σητανίας ὁ σητάνειος.

Sommergerite, hordeum aestivum: ή κριθή σητανεία ή σητανία.

Sommergewächs, planta aestiva: τὰ σητάνεια [ων]. Sommergewand, -fleid, -rod, vestis aestiva levitate: τὸ θερινόν, τὸ σειρινόν ξμάτιον.

sommerhaft, =lid), aestivus: Jégecos Jegeros.

Sommerhalbjahr, aestas: rò 9 gos [ovs].

Sommerhaus, aedes aestivae: ή έν άγροῖς, κατ aygoùs olula | - hanschen, aedicula aestiva; diaeta: η δίαιτα.

Sommerhige, calores aestivi: τὸ τοῦ θέρους καῦμα | - in ber größten G., aestate flagrantissima: έν τφ του θέρους καύματι.

Sommerforn, =roggen, secale aestivum: o octos σητάνειος, -σητάνιος.

Sommerlager, castra aestiva [orum]: τὰ θερινά το θερινόν στρατόπεδον | - im G. fteben, sum in aestivis: είναι έν τοῖς θερινοῖς.

Sommerlaube, umbraedlum: ή καλύβη θερινή.

Sommerluft, aura aestiva: ή αύρα θερινή.

Sommermonat, mensis aestivus: 6 9605105., 6 θερινός μήν.

Sommerobst, poma aestiva [orum]: of Gegivol καρποί.

Sommersaat, satio verna od. trimestris: ή θερινή опори.

Sommerfeite, pars soli aestivo obvia: τὰ πρὸς μεσημβρίαν τετραμμένα.

Commersonne, sol aestivus: ò zarà rò 96005 Thios.

Sommerfproffen, f. Commerfieden.

Sommertag, aestivus dies: ή θερινή ήμέρα.

Commervogel, avis aestiva; papilio: o depivos őgvis [1905].

Sommerwärme, călor aestivus: rò Đέρος.

Sommerweide, pastio aestiva: o rouos Degivos. Commerweigen, triffcum trimestre: o nupos onta-

Commerwetter, tempestas aestiva: ή εὐδία.

Commerwohnung, habitatio (domus) aestiva: 70 Jέρετρον | - feine G. auf dem gande nehmen, ago3 [egi, actum] aestatem ruri: θερίζειν έν τῷ ἀγρῷ.

Commerzeit, aestas: ή ωρα θέρους | - mitten in ber S., solstitiali tempore: τῆ θερινή τροπή.

jonach, f. alfo, daber.

Sonde, specillum: nunly notontoa to Stontoov. sonder, s. ohne.

fonderbar, mirus; mirabilis; novus: Javuaoiog. ατοπος' παράδοξος [ov] - es femmt mir febr f. vor, permirum miki videtur: θαυμάσιον φαίνεταί μοι: θαυμάζω εννοών ότι | - bas flingt f., hoc nescio quomodo dicatur: τοῦτο θαυμάσιον, παράδοξον δοχεῖ είναι | - adv., mire; mirum in modum: θαυμασίως.

Sonderbarfeit, 1) (fonberbare Befchaffenheit), mira ratio: ή θαυμασιότης [ητος]· ατοπία | - 11) (Cache), res nova ob. mira: το θαυμάσιον· ἄτοπον [- III) viele Conberbarfeiten an fich haben, in multis rebus ab aliorum more plane discedo3 [cessi, cessum]: 1010τροπον-, ίδιον άνθρωπον είναι.

fonberlich, nicht ober fein f. (f. v. a. mittelmäßig, gering), mediocris; non magnus; parvus; non gravis; levis: οὐ διαφέρων [ουσα, ον]· ούχ ὑπερβάλλων [ουσα, or]· μιχρός· όλίγος | - es ift fein fonderlices Unglud, est mediocre malum: οὐ πάνυ δυςτυχές ξοτιν | obne fonderliche Urfache, sine gravi causa: ανευ υπερβαλλούσης αίτίας | - adv., nicht f., modice; non nimis; parum; non ita: σὐ πάνυ.

Sonderling, homo inepius: o avho aronos: idios: lδιότροπος | - ben S. fpielen, ab aliorum more plane discedo 3 [cessi, cessum]; fácio 3 [féci, factum] omnia alio modo: ἐδιότροπον είναι.

1. sondern, conj., sed; verum: alla of.

2. fondern, v., f. abfonbern, fcheiben.

fonders, f. fammt.

Sonderung, f. Abfonderung.

fondiren, f. forfchen, ausforichen.

Sonnabend, dies Saturni: ή έβδόμη (ήμέρα της έβδομάδος).

Sommernacht, nox aestiva: ή θερεία:, ή θερινή Conne, sol: ὁ ήλιος [ov] ! - bie auf ., untergebenbe Conne, sol oriens; =occidens: ήλιος ανίσχων, ανατέλλων · ήλιος δυόμενος | - fobald die G. aufging, ubi primum illuxit: ανίσχοντος τοῦ ήλίου· αμ ήλίο

άνίσχοντι, · ἀνατέλλοντι | - an ber S. trednen, pando ³ [di, sum] in sole; assicco ¹: ξηραίνειν πρός τὸν ηλιον | - an bir S. bringen, proféro [túli, látum] in solem: ξαφέρειν ·, προάγειν εἶς τὸ μέσον | - in ber S. liegen, apricor ¹: ήλιοῦσθαι.

fonnen, pono³ [pŏsui, sĭtum] in sole; insolo¹: ήλιάξειν· ήλιοῦν | - s. insolatio: ή ήλίωσις· ή ήλίασις.

Sonnenanbeter, fein, vönöror' solem pro deo: προςχυνείν τον ήλιον ώς θεόν προςκύχεσθαι τῷ ήλίω.

Sonnenaufgang, solis ortus [ús]; sol oriens: ή ήλιου ἀνατολή | - νοι S., ante lucem: ποιν ἀνέσχεν ὁ ήλιος | - beim S., mit S., sole oriente: ἄμ΄ ήλιοι ἀνίσχοντιν, ἀνατέλλοντι | - nach S., sole orto: μεθ΄ ήλιου ἀνατολήν.

Sonnenhahn, linea ecliptica, qua sol cursum agit circum terram: ὁ τοῦ ἡλίου δρόμος.

Circum terram: o tov quiov ogomos.

Sonnenblid, solis falgur: ή ήλίου βολή.
Sonnenblume, helianthus annuus, L., το ήλιοτρό-

Sonnenfächer, nabellum: τὸ ψῆγμα· τὸ σχιάδιον.

Connenferne, aphelium: to appliov.

Sonnenfinsterniß, solis defectus [ús] od. defectio: ή τοῦ ήλίου έχλειψις | - ce ift eine S., sol deficii: ὁ ήλιος έχλείπει.

Sonnenflecten, quasi maculae solis: αί κηλίδες τοῦ ήλίου.

Sonnenglanz, solis candor: ή ηλίου μαομαφυγή. Sonnenhige, solis ardor; solis calores: ή ήλιοκαία.

Sonnenhof, corona solis: ή περί τον ήλιον άλως. Sonnenjahr, annus solstitialis: ὁ ήλιαχὸς ἐνιαυτός.

fonnenflar, luce solis clarior; clarus; apertus; manifestus: κατάθηλος [ov]· σαφέστατος· δήλος | - f. fcm, sum positus ante oculos: κατάθηλον·, σαφέστατον είναι.

Connenfreis, circulus solis: ὁ τοῦ ἡλίου χύχλος.

Sonnenlauf, solis cursus [ús]: ή τοῦ ήλιου πορεία.

Sonnenlicht, solis lux ob. lamen: τὸ ἡλίου q ως.

Sonnennahe, perihelium: το περιήλιον. Sonnenpriester, solls sacerdos: ο του Φοίβου

· ξερεύς. Sonnenscheibe, orbis solis: ὁ τοῦ ήλίου χύχλος. Sonnenschein, sol; sol calldus: ὁ ήλιος | - bei bel-

tem S., in sole: πρός τον ήλιον. Sonnenschirm, umbella: το σχιάδειον το σχιά-

διον. Sonnenstid, (als Krantheit), solstitialis morbus; sideratio: ή σειρίασις ή αστροβολία δ άστροβολισμός.

Sonnenstrahl, radius solls: ή ήλίου άχτις ή ήλίου βολή.

Sonnenftrage, f. Connenbahn.

Sonnenuhr, horologium solarium: τὸ ὡρολόγιον σειάθηρον ὁ σειαθήρας [ου].

Sonnenuntergang, solls occasus [as]; sol occasus: ἡ ἡλίου ởύσις, -δυσμή | - vor S., ante solls occasum: πρὸ ἡλίου δεδυχότος.

Sonnenwarme, solis calor: ή άλεα· ή είλη· τὸ ήλιου θάλπος.

Sonnenweiser, seiger, gnomon [onis]: 6 yra-

Sonnenwende, solsiilium; bruma: at rov hilov roonal.

Sonnenzirfel, circulus solis: o natov zúzlos.

| fonnig, apricus; soli expositus: εὐήλιος [ον] προςήλιος [ον].

conntagig, dominicus: της πρώτης (ήμέρας).

fonntaglich, dominicalis: έκαστη πρώτη (ἡμέρψ). Sonntag, dies solis; dies dominica: ἡ πρώτη ἡ κυρίακή.

Sonntagsfeier, -gottesbienst, sacra [orum] die solis facta: ή ξορτή τῆς καθ' ξβδομάδα πρώτης.

Sonntagsfind, die sölis natus: τη χυριακή πεφυχώς | - 11) (j. v. a. Glädsfind), fortunge alumnus: ὁ εὐτυχέστατος.

Sonntagofleid, =ftaat, vestis seposita: ή λαμπρά στολή.

[θη[t, 1] außerbem, praeiërea; ceterum; äliter: ἄλλος [-η, -ο] πρὸς τούτοις ἄλλως |- was f.? quid aliud?: τί ἄλλο |— II) (wenn niệt), sin minus: εἰ δὲ μή |— III) (an einem anbern Orte), alibi: ἀλλαχοῦ ἀλλαχῆ |— (f. wohêr), aliunde: ἄλλοθέν ποθεν ἀλλαχόθεν |— IV) (zu einer anbern 3είt), alio tempore; olim; älias: ἄλλοτε | - f. a. eḥemalē.

fonstig, 1) (übrig), älius; cétőri [ae, a]: ὁ ἄλλος· ἡ ἄλλη· τὸ ἄλλο | - seine sonstigen Augenden, ceterae ejus virtutes: αἱ ἄλλα αὐτοῦ ἀρεταί | — II) (εἡε matig), pristipus; qui ölim suit: ὁ, ἡ, τὸ πάλαι, -πρίν, -πρότερον· παλαιός.

[ο oft, tam saepe; tölies; quum: τοσάκις τοσαντάκις] - [. υ. als, toties... quöties: δσάκις δπόταν] -[. υ. aur., quotiescunque: δποσακιςοῦν δποσάκις ἄν] - εδεπ [ο oft, toties: τοσάκις τοσαντάκις.

Sopha, lectus; lectălus; grabătus: ἡ κλίνη· ὁ κλιντήο [ῆρος].

Sophist, sophista: o soqueris [ov].

Sophifterei, ars sophistica; fallaces dicendi aries: ή σοφιστεία ή ἀντιλογιεή το σόφισμα.

fephiftifd, sophisticus; captiosus: σοφιστικός σοφιστικός | - adv., sophistice: σοφιστικώς.

Soratt, Soravia.

Sorge, (Sorgialt), cura; curatio cis rei; diligentia: ή φροντίς [ίδος] επιμέλεια ή μέριμνα [- S. auf ctw. anwenden, adhibeo² vd. impendo³ [di, sum] curam cui rei: ἐπιμέλειαν ποιείσθαί τινος, περί τι [- S. um ctwas, cura; sollicitudo: ἡ λύπη φροντίς [ίδος] - jimdn S. machen, sollicitud η μ.: φροντίδα παρέχειν τινί [- fich wegen etw. S. machen, in S. fein wegen etw., laboro', sum sollicitus de re: ἐν φροντίδι είναι περί τινος [- fei chne Sorgen, bono sis animo: θάρξει [- jimdn die S. benchmen, jindn von S. befreien, libero' ημ. curà: ἀπαλλάττειν τινὰ δέους καὶ φροντίδος [- in S. fein, timeo²: ἐν φροντίδι είναι [- in βlngh und S. fein, sum anxio et sollicito animo: ἐν ἀπορία καὶ φροντίδι είναι [- fich der S. entifilagen, adficio³ [jeci, jectum] vd. facio³ [feci, factum] missas curas: ἀποβάλλειν τὰς φροντίδας.

forgen, 1) (bedacht fein auf ic.), curo qd.; habeo2 qd

43+

mihi curae; provideo2 [idi, isum]-; prospicio2 [spexi, | Souverainitat, f. Dberherrichaft. spectum] =; consŭlo 3 [sulŭi, sultum] cui rei: ἐπιμελείσθαι, επιμέλεσθαί τινος επιμέλειαν ποιείσθαί τινος | - für imbe Wohl f., consulo 3 saluti cjs: πρόνοιαν ποιείσθαί τινος | - nicht, desum saluti cjs: ούχ έπιμελείσθαι της σωτηρίας τινός | - bafur werbe id f., hoc mihi curae erit: έμοι μελήσει τοῦτόγε |bafür ift geforgt, huic rei provisum est: τούτου έπιμέλεια έγένετο | — II) (befümmert sein), sum sollicius: φροντίζειν μεριμνάν | — III) (fürchten), věreor²; timeo²; mětuo³ [ui]: διδιέγαι μή... δεδοι- χέγαι μή... | — s., f. ©στge.

forgenfrei, = los, cura (curis) văcuus; curae expers; securus: ἀμέριμνος · ἀφρόντιστος [ον] · ἀδεής [ές] - ganz f. fein, abject omnes curas : ἀποβάλλειν πάσας φροντίδας | - fith f. mathen, expedio+ me curis; [solutus] omnibus curis: ἀπαλλάττεσθαι τῶν μεριμνῶν | — adv., sine cura; secure: ἀφρον-

τίστως άλύπως άδεως.

Sorgenfreiheit, animus omni cura vacuus: To aufριμνον' το άφροντιστον.

Sorgenlaft, moles curarum: τὸ τῶν φροντίδων. forgenvoll, sollicitus; sollicitudinis plėnus: nolivφροντις πολυμέριμνος [ον].

jorgfaltig, diligens; curiosus: ἐπιμελής [ές]· ἐπιστρεφής [ές] · σπουδαίος · άκριβής [ές] - adv., diligenter; accurate: ἐπιμελῶς ἀχριβῶς σπουδή.

Sorgfalt, cara; diligentia: ή ἐπιμέλεια σπουδή αχρίβεια | - mit G. verfahrend, diligens: Επιμελής σπουδαίος | - mit S. gemacht, accuratus: ακοιβής [ές] - mit S., diligenter; accurate: ἐπιμελοῖς ἀχριβως | - C. auf etw. verwenden, adhibeo2 diligentiam cui rei; confero3 [tuli, latum] curam ad qd.: ἐπιμέλειαν ποιείσθαί τινος.

forglos, sécurus; imprudens; incuriosus; negligens: apportis : authis [&] - adv., secure; negligenter: άμελως · δαθύμως.

Sorglofigfeit, securitas; imprudentia; incuria; ne-

gligentia: ή ὁαθυμία· ἡ ἀμέλεια.

forgfam, Sorgfamfeit, f. vorfichtig, forgfaltig, Borficht, Corgfalt.

Sorte, genus [eris]; nota: ro eldos | - von ber erften, beften S., primae notae: αριστος · καλλιστος.

fortiren, digero3 [ssi, stum] in genera: διατιθέναι xad' Exacta.

fo febr, tam valde; tam věhěmenter; tantum; tantopere; adeo: ούτω ούτως | - noch einmal f., bis tanto: δis τόσφ | - nicht f., minus; non ita: οὐ πάνυ. οὐ μάλα |-f... als, tantopere .. quantopere: οὕ-τως... ως |-f. auφ, quantumvis: $\varkappa αίπερ$.

Sottife, (Schimpfrede), acerbe dictum: το λοιδόρημα. οί πιχοοί λόγοι | - jmbn Sottifen fagen, invehor' fvectus] acerbe in qm: καθάπτεσθαί τινος (λόγοις).

Soutfleur, qui verba subjicit cui: ο υποβολεύς (Éws

fouffliren, subjicio [jeci, jectum] verba cui: ύπο- spaterbin, post; postea: ὕστερον· χοόνφ ὕστερον. Baller Ti Tive.

Souterrain, f. Erbgefchof.

1. Souverain, rex sui juris: ο αὐτοχράτωρ [0005] ηγεμών [όνος].

2. fouverain, sul juris; alii non subjectus: autεξούσιος τον ξαυτού.

fo viel, tantus; tam multus; tot; tantum (c. gen.): τοσούτος [τοσαύτη, τοσούτο εδ. τοσούτον] - f. v. ich weiß, quad sciam: δσον γ' έμε είδεναι | - f. v. ale, tanium... quantum: τοσούτον... δσον | - f. viele ale, tot.. quot: τόσοι... δσοι | - eben so viele, totidem: 7σοι τον αριθμόν | - noch einmal f. v., alterum tantum: Eregor rogovror Eregor rogor | - f. v. als nur, quotcumque: όσος περ | - f.v. bavon, sed haec hactenus: ταύτα μέν ξπί, τοσούτον εξοήσθω, και ταύτα μέν δή ταύτα | - um f. v., hoc; eo: τοσούτφ μαλλον.

fo mabr (als), (bei Betheuerungen), ita c. conjunct. 3. B., f. ich lebe, ita vivam!: οὕτω ζώην! οὕτως οναί-

unv1

fo wett, eo; eo usque; in tantum; quoad; hactenus: είς τοσούτου · είς τούτο | - es f. bringen, adduco 3 [xi, clum] rem eo: εἰς τοῦτο ἄγειν τὰ πράγματα | - ſ. ich jurudbenfen fann, quoad longissime potest mens mea respicere: εφ' δσον αναμιμνήσχομαι | - eben f., tantumdem: ετερον τοσούτον.

fo wenig, tantum (c. gen.); tantulus: Turrovtos [ov] - f. Speife, tantulus cibus: TUVVOUTOS GITOS | jo Benige, tam pauci: τυγνούτοι ούτως όλίγοι | eben fo w., nihilo magis: ouder uallor | - f. w., baß adeo nihil, ut etc.: τοσούτου δεί ώστε etc.

fowohl.. als auch, et.. et; tum.. tum; tam.. quam; vel.. vel: καί.. καί τέ... τε μέν.. δέ | nicht f. .. als, non tam .. quam: où 1000010v .. 800v.

Spaa, Spadanus Vicus; Tungrorum Fons.

fpahen, speculor'; exploro': zaraoxoneiv. zaraσχοπεύειν.

Spaher, speculator; explorator: o σχοπός · ο κατάσχοπος.

Spaherin, speculatrix: ή κατάσκοπος.

Spahichiff, navis speculatoria: τὸ πλοῖον κατοπτηριον.

[parlid], angustus; tenuis; exiguus; parvus; σπάνιος· ολίγος· λεπτός | - fp. Roft, victus [ûs] tenuis: ό σπάνιος σῖτος | - adv., exigue; parce: σπανίως |- jmbn fp. Ioben, dîco³ [xi, clum] parce de laude ejs.: ξπαινείν τινα σπανίως.

Spanden, joculus: ή παιδιά ή παιγνιά.

fpat, fpater, serus; tardus; serotinus: οψιμος. οψιος [ov] - (fpater, in fpaterer Beit lebend), posterior; inferior: voregos | - die fpateren Schriftfteller, scriptores aetate posteriores: οἱ ὕστεροι συγγραφεῖς bie fp. Nachwelt, posteritas omnium saeculorum: of ἐπιγιγνόμενοι | - adv., sero; tarde: οψέ | - fp. am Tage, vespěri: αμφί δείλην διμίαν | - zu fp., sero; post tempus: ἀψέ | - allzu fp., nimis sero : πάνυ ἀψέ - fp. am Tage, multo die: οψέ της ημέρας | - fp. in ber Nacht, multa nocte: ποδρω των νυχτών, - της νυπτός | - später, postěa: υστερον χρόνω υστερον | brei Jahre fpater, triennio post: τριετία υστερον.

Spatling, serotinus: owios | - vom Menfchen, postumus: o oulyovos.

Spatobit, poma serotina: οί οψιοι καρποί.

Spalier, adminicula [orum]; pali: το χαράχωμα. Spalt, Spalte, fissura; fissum; rima: ή ζώς [νός]· δωνή | - e. Sp. befommen, ago3 [egi, actum] | Sparer, homo parcus: ο φειδωλός. rimam : σχίζεσθαι δήγνυσθαι.

fpalten, findo3 [fidi, fissum]; diffindo3; caedo3 [cecidi, caesum]: σχίζειν διατέμνειν | - r., fic fp., findor3; diffindor3; dividor3 [isus]: σχίζεσθαι | - gespalten, fissus; bisulcus; oxiotos olynlog [ov] -Thiere mit gefpaltenen Rlauen, bisulca forum]: ra Coa δίχηλα | - s., fissio: ή σχίσις ή διατομή.

[paltig, fissus; rimosus: διαδρώξ [ωγος].

Spaltung, f. Zwiefpalt, Spannung.

Span, schidia; assala: το σχίδιον | - Cvane vom geilen ac., scobs; ramenta [orum]: τὰ ἀποξύσματα πελεχήματα.

Spange, fibula; armilla: ή πόρπη ή περόνη τὸ ημέλλιον.

Spanien, Hispania | - adj., Hispaniensis | - Cinw., Hispani.

fpanifch, f. b. vor. Art. u. unter Tliege.

Spannader, nervus: n le [tros].

Spanne, 1) eig., spithama; palmus: ή σπιθαμή ή δοχμή· ή λιχάς [άδος] - eine S. lang, palmaris: σπιθαμιαίος · σπιθαμώδης [ες] — II) fig., eine furge €. Beit, exigua vitae brevitas: η του βίου βραγύτης.

ipannen, (ftraff angiehen), intendo3 [di, sum u. tum]; contendo3; extendo3: τείνειν εχτείνειν παρατεί-VEIV TI | - jmbn auf die Folter fp., admoveo 2 ovi, dum tormenta cui: στρεβλούν τινα - fig., die Erwartung fp., moveo2 exspectationem, auf ctw., de re: ἀναπτεοούν τινα περί τι | - jmbs Erwartung fp., erigo 3 [rexi, rectum | qm exspectatione: ἀναπτερούν τινα | - in gespannter Erwartung fein, alacer exspecto1: avanteρούσθαι | - mit imbn gefpannt fein, dissideo2 [sedi, sessum cum quo; sum in simultate cum quo: diεστηχέναι άλλήλων διαφόρους είναι άλλήλοις έν διαφορά είναι πρός τινα | - II) (f. v. a. anfpannen), jungo3 [nxi, nctum] curru: ζευγνύναι.

spannenlang, palmaris: σπιθαμιαίος.

Spannfraft, f. Conelleraft.

Spannung, 1) eig., burch Umider. mit bem Beitwort, unt. fpannen, | - II) fig., A. (f. v. a. Unftrengung), contentio: ή σύντασις προςοχή | - B. (f. v. a. Mufregung bee Bemuthe burd Erwartung), exspectatio erecta; animus suspensus: ή καραδοκία το άναπτερούς σθαι - in Sp. fein, sum erectus exspectatione; fluctuo inter spem et metum: ἀναπτερούσθαι |-C. (Uneinigfeit), simultas; dissidium: ή διαφορά.

Sparbuchfe, thece, in quam numi in futurum usum reconduntur: ή ἀργυροθήκη.

fparen, 1) (aufheben jum Gebrauch), servo'; reservo'; condo3 [didi, ditum]; repono3 [osui, situm]; sepono3: σώζειν διασώζειν διαφυλάττειν τί | - fig., (f. v. a. auffchieben), differo [stuli, latum]: ἀναβάλλεσθαι αποτίθεσθαι είςαυθις | - auf eine andere Beit fp., differo in aliud tempus: ἀναβάλλεσθαι ές ἄλλον χρόνον , είςαυθις | - II) (fchonen), parco3 [pěperci, parsum] cui rei: qeideo 9ai rivos | - weber Aufwand noch Muhe fp., parco nec impensae nec labori: gefδεσθαι μηδέ δαπάνης μηδέ πόνου | - III) (erfparen), facio 3 [féci, factum] compendium cjs rei, parco cui rei: περιποιείσθαι ταμιεύεσθαι | - fpare beine Bitten, noli rogare: un den | - s., gew. burch bie Derba, | - f. auch Sparfamfeit.

Spargel, asparagus: ὁ ἀσπάραγος· ὁ ἀσφάραγος. Spargelbeet, area asparagi : ή ἀσφαραγωνία.

Sparpfennia, pecunia in futuros usus condita: tà

γρήματα άποχείμενα.

Sparren, cantherius: o στρωτήρ [προς] - bie Sp., contignatio: ή δροφή το δρόφωμα | - fprichm., einen Sp. ju viel haben, sum immodicus aestimator mei: ύπερ ανθρωπον φρονείν ύπερ το μέτριον φρο-

Sparrwert, cantherii; contignatio: ή δροφή· τὸ

δρόφωμα.

sparfam, parcus; tenax; diligens; frugi; exiguus; rarus: φειδωλός φειδόμενος | - adv., parce; anguste; exigue; passim : φειδωλώς | - f. a. fparlid.

Sparfamfeit, parsimonia; diligentia; frugalitas: ή φειδώ [ους] · φειδωλία · φειδωλή | - zu große @p., tenacitas; sordes [ĭum]: ή μιχοολογία · χιμβιχεία.

Sparta, Lacedaemon; Sparta | - adj., Lacedaemonius; Spartanus | - Ginw., Lacedaemonii; Spartiátes.

Spaß, fpagen, fpaghaft, f. Cherz, fcherzen, icherze

Spagmacher, -vogel, homo jocosus; homo multi joci: ὁ γελωτοποιός · ὁ γελοιαστής [οῦ] · ὁ εὐτράπελος ανήρ.

Spatel, spatha; spatula; ή σπάθη ή σπαθίς [ίδος]. Spaten, f. Grabfcheit.

Spaz, f. Sperling.

spatieren, spatior1; ambulo1; deambulo1; eo [ivi, itum, ire]: περιπατείν βαδίζειν | - fp. gehen, eo ambulatum: περιπατείν περιϊέναι | - fp. fahren, reiten, fich tragen laffen, gestor' carpento, equo, lectica: προς ήδονην δχείσθαι περιελαύνειν | - s., ambulatio: ή περιπάτησις ο περίπατος.

Spazierfabrt, gestatio; vectatio: ή περιέλασις | e. S. machen, vector1 carpento: περιελαύνειν.

Spaziergang, ambulatio; spatium; deambulatio: ή περιπάτησις | — II) (als Ort), ambulacrum; xystus: ο περίπατος.

Spazierganger, ambulans; deambulans; ambulaτος: ὁ περιπατητής.

Spaziergangerin, ambulans; ambulatrix: ή περιπατούσα.

Spazierplat, - meg, f. Spaziergang.

Spazierreise, excursio: ή ἀποδημία | - wohin mathen, excurro3 [rri, rsum] quo: anodqueiv.

Spazierritt, f. Ritt.

Specerei (Spez.), aroma [atis]: ro Jupiana. αρωμα | - Specercien, odores Arabici; merces odorum: τὰ ἀρώματα.

Specereibandler (Speg.), mercator thuris odorumque (Arabicorum): ὁ ἀρωματοπώλης [ου].

Specereihandel (Spez.), mercatura thuris odorumque (Arabicorum): ή ἀρωματοπωλία.

Specht, picus: ὁ δουχολάπτης · ὁ δενδοοχολάπτης. special, f. speciell.

Specialfarte, tăbăla in qua omnia singula loca cis regionis depicta sunt: η χώρας τινός περίοδος.

fpeciell, (einzeln, besonders), singularium partium; singularis; proprius: καθ' Ενα' καθ' Εκαστον' ίδιος | — adv., singillatim; nominalim; proprie: καθ' Εκαστον' ίδιο.

Species, 1) (Art), pars: τὸ είδος [ους] - bievier Sp. (im Rechnen), quatuor partes: τὰ τέσσαρα εἴδη | — 11) f. v. a. Ingredienz, f. b. B.

Specification, index singulorum partium: ή ἀπαοίθμησις τών καθ' Εκαστα.

specificiren, enumero' singillatim: απαριθμείν τὰ καθ' έκαστα.

specififch, proprius: 1διος | - bie specififche Gigenschaft, proprietas ejs rei: το ίδιον.

Spect, lardum: τὸ στέας [ατος]· τὸ στεάτωμα. Spectgeschwulft, steatoma [älis]: τὸ στεάτωμα.

Spechals, cervix obesa: o nolugaoxos.

Speckhändler, lardarius: ὁ ταριχοπώλης. Speckkäfer, dermestes, L.: ὁ δερμηστής [οῦ].

Specifchwarte, tergilla: ή φορίνη λιπαρά.

Specifiquein, sus praepinguis: o zoroos ocrevios.

Specifeite, succidia: ή κωλη.

Specificin, steatites o στεατίτης [ov].

Spectafel, fpectafeln, fpectafulos, f. Unblid, Rarm; farmen; abichenlich; foredlich.

Speculant, quaestuosus; qui quaestui servit: ο χρηματιστής [οῦ].

Epeculation, (bas Nachfinnen), cogitatio: ή Αεωρία |
 II) (bas Ausgehen auf Gewinn), spes et cogitatio quaestús; negotium: ή χρημάτισις. ὁ χρηματισμός.

Speculationsgeist, sollerlia: τὸ χρηματιστικόν.

(peculativ, 3. B. sp. Apilosopsie, philosophia contemplativa: ή θεωρητική φιλοσοφία | - ε. speculat. Kepf, ingenium sollers: χρηματιστικός.

speculiren, (nachdenfen), colloco studium in rerum contemplatione: θεωφείν σοσπείν | — II) (anf Gewinn benfen), servio quaestui: χρηματίζεσθαι.

spediren, transmitto3 [isi, ssum]: διαπέμπειν, διαποστέλλειν τι.

Spediteur, qui merces transmittendas curat: ὁ διαποστέλλων πράγματα.

Specition, mercium transmittendarum cura: ή διαπομπή · ή διαποστολή.

Speer, f. Lange.

Speiche, radius: ή ανήμη ή ανημία.

Speichel, săliya; sputum: τὸ σίαλον ' τὸ πτύαλον |
- ben Sp. erregen, möveo² [ôvi, ôtum] salivam: κινείν τὸ σίαλον | - αμέωετεμ, spuo³ [ũi, utum]; exspuo³: πτύειν ἀποπτύειν.

(peichelartig, salivarius; salivarius: σιαλώδης [ες]. Speicheldrüse, glandüla salivaris: ό, ή άδην σιαλοχόος.

Speichelfluß, salivatio plurima: o nevaliouos.

Speichelleder, adulator; assentator: ὁ κόλλας [ακος] ὁ βωμολόχος.

Speichellecterei, adulatio; nimia assentatio: ἡ βωμολοχία.

Speicher, horreum: ή ἀποθήκη· ή παράθεσις. (peien, 1) a. (freiend von fich geben), spüo (tiř, úlum);

exspũo³; vốmo³ [mũi, mǐlum]; evŏmo³; eruclo¹; ejicio³ [jèci, jectum]; reddo³ [dīdi, dǐtum]: ξμεῖν·
ἀπεμεῖν | - Blut ἡν., vomo³, ejicio³ sanguinem:
ἀπεμεῖν αἰμα | - cin Berg ſprit ἔταιτ, ex montis vertice ignes erumpunt: φλόγας ἀναφυσῷ τὸ ὅφος | ll) n., (②pridpt auswerfen), spuo³; exspuo³: πτύειν·
ἐλπτύειν | - jmbn ins ઉκειΦt ἡν., inspũo³ cui in frontem; conspùlo¹ qm: ἐμπτύειν ινί | - B) (fith brechen),
vomo³; vomĭlo¹· ἐξεμεῖν | - s.. [, bie Berba.

Speier, Spira; Noviomagus | - adj., Spirensis.

Speise, c'ibus; esca; cibaria [orum]; edulia [ium]; alimenta [orum]: ἡ ἐδωθή· ὁ σῖτος· τὰ σιτία· ἡ τροφή | - Sp. zu sich nehmen, căpio³ [cèpi, captum] cibum: σῖτον προςφέρεσθαι· σίτου γεύεσθαι.

Speiseanstalt, = haus, popina: το διμοπωλείον. Speisegewölbe, = fammer, = feller, cella penaria: το ταμιείον το ταμείον.

Speisetorb, corbis ciborum: το κανούν [οῦ].
Speisemarft, mäcellum; forum olitorium: τὸ οἰψοπωλείον: τὸ οἰψοπώλιον.

speisen, 1) A. (zu essen geben), praebeo cibum cui: δειπνίζειν στίζειν | - bie Raben sp. (eine Speise berselben werden), alo [ŭi, ĭium] corvos: στίζειν τοξοφείν τοδς χόραχας | - B) f. v. a. essen, f. d. 2B.

Speisevi, öleum cibarium: τὸ έλαιον διμοποιητι-

Speiseröhre, gula: ή φάουνς [γγος].

Speifesaal, - zimmer, coenallo: τὸ ἀνώγεων [ω]. τὸ ἐστιατήριον.

Speiseschrant, armarium promptuarium; ή όψο-

Speisevorrath, penus [öris], and penus [ús]: 7à

Speisewirth, popinarius : ὁ ὁψοπώλης.

Speifung, praebitio cibi: ή σίτησις ό σιτισμός.

Spelt, ador; far adoreum; triticum spelta L.: ή ζέα. spendabel, Spende, spenden, f. freigebig, Gabe,

Beschenf, geben, schenken. spendiren, largiora: Swoeloval - s., largisio: 70

δώρημα ή δωρεά. Spendirer, largitor: ὁ δωροδόχος.

Sperber, nisus: o onizing [ov].

Sperling, passer: στρουθός ὁ μικρός τὸ στρουθίου.

Sperre, f. Sperrung.

| perren, (ausspreiten), z. B. die Beine, varico : διαβαίνειν 'διαπλίσσεσθαι | - die Buchtaben sp., dispono s [osui, situm] literas latius: ἀραιά τιθέναι τὰ γράμματα | - τ., sig., sid sp., reductor; tergiversor : ἀντερείδεσθαι · ἀντερείδειν | - II) versperren, claudo s [di, sum]; intercludo s que re: prohibeo sque : κλείεν κατακλείειν | - eiu Rad sp., sufflamino ' rotam : ἐπέχειν τὸν τροχόν.

Sperrung, praeclásio; prohibitio cls rei: ή ἀπόzλεισις [εως] — II) (bas sich Strauben), tergiversatio:
ἡ ἀντίστασις [εως].

sperrweit, longissime: αναπεπιαμένον.

Spefen, pretium pro cura mercium transmittendarum solutum ob. solvendum: ή δαπάνη το ἀνάλωμα.

Sphäre, sphaera: ή σφαῖοι | — II) fig., Geschäftsfreis, manus [ëris]; mania: ή τέχνη | — B) (Fassingsfrast), es ist über meine S., non possum intelligere qd: μείζον τοῦτ' ἔστιν ἢ κατ' ἐμὲ γνῶναι.

fpharifd, sphaericus: oquiques.

fpicten, illardo¹: διαπείοαντα είτα στέαφ ξμβαλόντα καταφτύειν τι | — II) uneig., den Beutel fy., repleo² [lévi, lètum] marsuplum: ένσάττειν το βαλάντιον.

Spidnadel, acus [us], qua illardant carnes: ο οβε-

los.

Spiegel, specülum: το κάτοπτρον: το εξεοπτρον - fich im Sp. befehen, intusor [uitus] os meum in speculo: εξεοπτρίζεσθαν κατοπτρίζεσθαι | — II) überte. (glatte Bläche), 3. B. die des Baffers, speculum (aequor) aquarum: το πέλαγος | — B. (des Schiffel), aplustria [uim]: ή πρύμνη | — fig., (Bith, Abbrud), imago: το είδος: κάτοπτρον | - das Geficht ift der Spect Innern, vultus est imago animi: το πρόςωπον κάτοπτρόν έστι τῆς ψυχῆς.

fpiegelartig, spēcilosimilis; specularis: κατοπτροειδής [ές] - adv., in modum speculi: κατοπτροει-

Swig.

Spiegelchen, speculum parvum: to mizgor zá-

τοπτρον.

Spiegelfabrif, officina speculorum: το κατοπτρουργείον.

Spiegelfechterei, res assimulata: ή σκιαγραφία ή σκιαμαχία.

Spiegelfenster, senestra, cui vitrum speculare insertum est: ή κατοπιροειδής 3υρίς.

Spiegelglas, vitrum speculare: ή υπλος επιτηδεία

πρός κατοπτροποιίαν.
Spiegelglätte, levor summus: ή λειότης οία καιόπτρου.

spiegelglatt, in modum speculi lévigâtus; ôµalós

spiegelhell, (vom Baffer), purissimus: κατοπτησειδής · ὑαλοειδής [ές].

Spiegelfarpfen, cyprinus maculosus, L.: ὁ κυποί-

Spiegelmacher, speculorum opitex: ¿ zaτοπτρουρ-

[piegeln, reddo³ [didi, ditum] imagines in modum speculi: στίλβειν ωσπες κάτοπτρον | - fid, fpiegeln, inspicio³ [spexi, spectum] in speculum: ἐνοπτρίζεσθαν κατοπτρίζεσθαι | - fig., fid) an jmbm fpiegeln, căpio³ [cépi, captum] mihi exemplum ex quo: παράδειγμα λαμβάνειν ἔκ τινος.

Spiegelrahmen, forma, in qua speculum inclusum est: τὸ ὀφρύωμα κατόπτρου.

Spiegelfcheibe, tabüla ex vitro speculari facta: ὁ κατόπτρου κύκλος.

Spiegelficin, lăpis specularis; phengues lapis: δ κατοπτρίτης [ου].

Spiegelzimmer, conclave, in quo specula ab omni parte opposita sunt: ὁ θάλαμος κατοπτροστεφής. Spiefe, lavendula spica, L.: ὁ ναρδόσταχυς [vos].

Spiel, 1) der Tone), canius [as]; sönitus [as]: ὁ ψαλιώς ἡ χρούσις | - mit thingendem Sp. ausmarichiren, spielgesell proficiscor³ [sectus] symphoniacis canentibus: ὑπὸ παιζόντων.

τυμπάνων έχστρατεύειν | - B) fig., (fünftliche Bewegung, 3. B. ber Sanbe und ber Mienen), gestus [us]; actio: ή χειρονομία: ὑπόχρισις | — II) (Beitvertreib), ludus: lusus [us]; lusio: το παίγνιον ή παιγνιά | - (Würfelfp.), âlea: ή χυβεία ή σχιραφεία | - cin &p. gewinnen, lúcror' in alea: πλεονεχτείν χυβεύοντα | im Er. verlieren, utor3 [sus] minus prospera alea: μειονεχτείν χυβεύοντα | - bem Sp. ergeben fein, indulgeo? [si, tum] aleae: έρᾶν πυβείας | - etwas aufs Spiel fegen, committo3 [isi, ssum] qd in discrimen: avagolareiv ti | - es fteht etwas auf bem Gp., agitur ad .: zerdoveverat te | - fich in bas Gp. mifchen, immisceo² [ŭi, stum μ. xtum] me: συλλαβέσθαι τών πραγμάτων | - lag mich aus bem @p., ne me admisceas: ἐάν, ἀφιέναι τινά | - bie Sand im Gp. haben, sum offinis rei: μετέχειν πράξεως | - fmbm fein Ep. verterben, turbo' rationes cis .: Evoxheiv rois nouyμασί τινος | - mit jmbm fein Sp. haben , habeo2 qm ludibrio: παίζειν πρός τινα· ξμπαίζειν τινί.

Spielart, (Art zu fpielen, auf dem Theater), ratio agendi: τρόπος τοῦ παίζειν | - 11) Nebenart), yarietas generis: τὸ εἰδος ἐξηλλαγμένον.

Spielball, f. Ball. Spielbret, f. Bret.

Spielbude, taberna aleatoria: το πυβείον το σκι-

Spielcamerad, =genoß, =gefell, quocum ludo3; collasor; sodális; aequális: δ συγχυβευτής [οδ].

iptelen, 1) (mufifalische Laute hervorbringen), cano3 [cecini, cantum]; sono [ui, itum]: ψάλλειν · αρούειν - gut fp., cano scite: δεινώς ψάλλειν | - 11) (einen Beitvertreib vornehmen), ludo3 | di, sum]: παίζειν άθύοειν | - Ball, Bürfel ic. fr., ludo 3 pilá; aleá etc.: σφαι-οίζειν · ευβεύειν | - um etw., ludo 3 in qa.: παίζειν Ent rive | - fig., ber Wind fpielt mit etw., est gd ludibrium ventorum: ἡ αὕρα ψιθυρίζει σύν τινι· ὁ ἄνεμος διαβοιπίζει τι | - in e. Farbe fp., exeo* [ii, itum] in colorem: alolav. alolleogai | - jmbm etw. aus ben Santen fp., aufero abstuli, ablatum | qd cui: λανθάνειν ὑφελόμενόν τινά τι od. τινός τι | - in bie Sande fr., suppedito' qui clam cui: ὑποβάλλειν τινί τι - ben Rrieg in ein Band fp., transfero3 bellum in regionom: μεταχομίζειν τον πόλεμον είς γην τινα |-B) (einen Zeitvertreib barftellen), ludo3: Enireleiv Beav - Solbaten fp , ludo3 militiam: πράττειν στοατιώτας - imbn auf ber Buhne fp., ago3 [egi, actum] qm ob. partes cls: ὑποχρίνεσθαί τινα | - ein Stud (p., ăgo3 fabulam : Enireleiv Beargov | - C) (in weiterer Bebeutung etw. thun, bewertstelligen), imbm einen Boffen fp., ludo3 qm: παρακρούεσθαί τινα | - einen Betrug, necto3 [xui, xum] dolum cui: ἐξαπατάν ·, φενακί-LEIV TIVE.

fpiclend, (ohne Mühe), ladibundus; per ludum: παίζων' μετά παιδιάς | - fp. etw. ternen, haec perdiscère mihi ludus est: παίζοντα μανθάνειν τε.

Spieler, (auf cinem Infrumente), cănens: fidicen; (ibicen etc.: ὁ ψάλτης | — II) (zum Zeitvertreib), lúsor; âlea ludens; aleator; aleo: ὁ παίχτης | — B) (Schaufrieler), actor: ὁ ὑποχοιτής | — Svielerin, canens; fidicina etc.; ludens; quae agit fabulam: ἡ ψάλτοια.

Spielgeld, pēcunia aleatoria: τὸ ἀργύριον παιχ-

Spielgefellschaft, lasores; aleatores: ή συνουσία παιζόντων.

Spielgeset, leges làdi ob. àlĕae: ὁ νόμος χυβευ- [pinnen, nĕο² [nèvi, nètum]; dàco³ [xi, ctum] stăτικός.

mina versata fûso; tracto¹ lanam; texo³ [xŭi, xtum]

Spielhaus, lasorium: το παικτήριον.

Spielfarte, f. Rarte.

Spielleute, symphoniaci: οἱ ψάλται.

Spielmann, f. Spieler.

Spielplaß, löcus quo pueri ludendi causa veniunt: ή παλαίστρα· τὸ γυμνάσιον.

Spielpuppe, f. Buppe.

Spielraum, campus: ὁ χῶρος | - weiten Sp. haben, possum late vagari: ἐπὶ πολύ τείνειν.

Spielfachen, für Kinder, crepundia [orum]: ra nat-

Spielschulben, damna (aleatoria): τὰ χρέα εκ κυβείας.

Spielfucht, studium ludendi; studium aleae: ή φιλοπαιγμοσύνη.

spielsüchtig, aleae indulgens: φιλόχυβος [ov].

Spieltafel, tăbula lusoria: ὁ ἄβαξ [xos] τὸ ἀβά-

Spieltifch, mensa lusoria; abăcus : ὁ ἄβαξ [205]. Spielverlust, damnum âleatorium : ἡ βλάβη ἐν πειτείας.

fpielweise, f. fpielend.

Spielwert, (leichte Sache), ludus: rà nalyvia | - f.

Spic (wuth, lucrandi perdendive temeritas: τὸ φιλόχυβον.

Spielzeit, tempus ludendi: ὁ καιρὸς τοῦ παίζειν.

Spielzeug, f. Spielfachen.

Spielzimmer, lusorium; Aleatorium: το κυβευτή-

Spieß, hasta; jäcülum: τὸ δόρυ [ατος] - Bratfpieß, věru: ὁ ὀβελός.

Spichbürger, homo pleději geněris: ὁ δημότης [ov].

Spießchen, hastula; veruculum: rò δοράτιον.

Spießeisen, spiculum: ή αλχμή.

[pichen, transfigo³ [xi, xum] qm hastà: ελαύνειν το δόου διάτινος | - jmdn spiehen, adigo³ [ègi, actum] stirpitem per medium hominem: ἀνασκολοπίζειν | - sich sp., indŭo³ [ŭi, ûtum] me hastae: περιπεσείν τινι. Ερίεβας [ε], s. Hefershelfer.

Spießglas, stibi; stibium; antimonium: τὸ στίβι·

Spiegruthe, virga: ή ξάβδος | - Spiegruthen laufen, caedor' [sus] virgis per militum ordines currens: ξαπίζεσθαι· ξαβδίζεσθαι.

Spinat, spinacia, L.: ή ἀτράφαξις.

Spindel, (zum Spinnen), tusus: ὁ, ἡ ἄτραπτος ἡ ἡλαπάτη | — 11) (bewegliche Are), axis: ὁ πύλινδρος.

fpinbelförmig, fuso similis; in speciem fusi factus: ἀτρακτοειδής [ες] · ήλακατώδης [ες] - adv., in fusi speciem : ἀτρακτοειδῶς.

Spinnchen, araneola: to apazviov.

Spinne, aranea: ή ἀράχνη· ὁ ἀράχνης.

prinnefeind, jmbn fein, ddi qm acerbe et penitus: ασπειστος [ον] έχθιστος.

pinnen, nĕo² [nèvi, nètum]; dùco³ [xi, ctum] stămina versata fûso; tracto¹ lanam; texo³ [xŭi, xtum] tèlam: νεῖν· νήθειν | - βντίψω., teine Seide bei etwas [φ., nihil lûcror¹ in re: μηδέν χοηματίζεσθαι | — s., das Spinnen (der Wolle), lanificium: ή κλώσις.

Spinnengewebe, (texta) ărânea [orum]; têla araneae: τὸ ἀράχνιον ἡ ἀράχνη | - δίε ⑤p. αδτεβτεπ, deficio³ [jèci, jectum] telas aranearum: ἐχχορεῖν τὸ ἀράχνιον | - νοιι νοι ⑤., araneosus: ἀραχνιοῦν.

Spinner, =in, qui, quae stămina net: ὁ κλωστής [ῆρος].

Spinnerei, (Kunft zu fpinnen), ars stămina nendi: ή νηστική (τέχνη) | - f. a. bas Spinnen.

Spinnforbchen, quasillum: o zakadlozos o raka-

Špinnmaschine, máchĭna, quá nentur stămina: τὸ κατάκλωστρον.

Spinnrad, rhombus, cujus ope nentur stămina: ὁ ξόμβος · ὁ ξύμβος.

Spinnroden, colus: ή ήλακάτη.

Spinnstube, in der, inter quasilla: τὸ κλωστή-

Spion, explorator; spēculator; emissarius; (Polizeipion), delator: ὁ σχοπός· ὁ χατάσχοπος.

spioniren, exploro¹; speculor¹; sacuto¹ delationes: κατασχοπεῖν· προσχοπεῖν.

Spirallinie, unea tortuosa: ή έλιξ [205].

Spiritus, liquor acrior: to nrevua.

Spital, f. Sofpital.

Spigbube, f. Dieb.

Θρίβε, cuspis; mûcro; spicülum; ăculeus: ή ἀπίς [ίδος]· ή ἀπή· ή ὀξύτης [ητος] — II) (Θίργεί), căcumen; fastigium; vertex: ἄποον τοῦ ὄρους | - Θρίβε είπει διετει, ācies; frons: το μετωπον | - Γις., ſρόπ δίε Θρ. δίεται, obsisto³ [stii, stitum], resisto³ cui: ἀνταίρειν τινί (τὰ ὅπλα)· ἀντιοτῆναι | - απ δετ Θρ. δίεται, οδίποο² [tǐnui, tentum] primum locum: προεστηπέναι | - νοη Θοίδατει, τέπεο² primam aciem: τῆς πρώτης τάξεως τετάχθαι ἐν τοῖς πρώτοις μάχεσθαι | - ἡπὸη απ δίε Θρ. νοπ είνε βτίθει, praeficio³ [fèci, fectum] qm cui rei: ἐφιστάναι τινά τινί | - Γιφ, οθέτο³ [obtūli, lātum] me ducem: προέστασθαι, ήγεμόνα τάττειν ἐαντόν (τινος).

1. Spiken, (geflöppeltes Gewif), texta reticulata [orum]: το δικτυωτον πήνισμα.

2. (pigen, (pigig maden), acūo³ [ŭi, ûtum]; exacuo³; praeacuo³: ὀξύνειν ἀχονὰν Ͽήγειν | - fig., bie Ορια [ν., erigo³ [rexi, rectum] ob. arrigo³ aures: ἐποοθιάζειν τὰ ἀτα | - fid auf etw. (ν., concipio³ [cepi, ceptum] spem cjs rei: καραδοκείν.

| pithfindig, argútus; spinósus; captiosus: λεπτός οξύς [εῖα, ύ] — adv., argute; captiose: ἀντιλογι-

χώς σοφιστιχώς.

Spikfindigfeit, acumen; minuta subtilitas; captio: ή λεπτότης φοενών· ή άδολεσχία | - Spikfindigfeiten, arguliae: αί λεπτολογίαι· τὸ άκανθολόγον | - αυί ων αυβείψεη, vello³ [vulsi u. velli, vulsum] spinas: διαλεπτολογείσθαι.

Spigglas, cyathus: o zvados...

Spithammer, malleolus rostratus: ή κροταφίς

| Pthia, acutus; cuspidatus; mucronatus; acumina- | Potten, mit etw., verto [ii, sum] in ludibrium: σχώtus; cacuminatus: ośús [εῖα, ύ] - fp. auslaufen, sum fastigatus in modum metae: ακρον είναι II) fig., mordax; acerbus; aculeatus: ακανθώδης [ες]: πικρός | - fp. Botte, verborum aculei: πικροί, δηκτήριοι λόγοι | - adv., acerbe: δηκτικώς.

Spitfopf, cilo: φοξός την πεφαλήν όξυπέφα-

205 1021

Spigmans, sorex [icis, m.] : ή μυγαλή · υραξ [ακος]. Spignafe, nasus acutus: ή όξετα δίς [δινός].

spignasig, naso acuto: o, ή οξύβοιν et. οξύβοις [1205].

Spigfaule, obeliscus; meta; cippus: ή πυραμίς [(805] . 0 0 882.05.

spinminfelig, angulis acutis: ofvywvios [ov].

Spikzahn, dens caninus: o zvvodovs [ovros].

Spleen, f. Laune, (üble, murrifche).

Splint, 1) (Span), assula; ramentum: 70 oxidior - II) (ber weichere Solztheil zwifden Rinbe und Rern), alburnum; tŏrŭlus: ἡ φιλύρα.

Splitter, assula tenuis: το κλάσμα ο σχολοψ [οπος] ή σχίδη.

fplitterig, assulatim abscedens: εὐκέαστος [or]. zoaveos.

fplittern, findo3 [idi, ssum] in assulas tenues: oxiζειν· σχινδυλείν | - fith fp., abscedo3 [ssi, ssum] assulatim: σχινδυλείσθαι.

splitternact, plane núdus: πάνυ γυμνός.

Splitterrichter, censor; judex inimicus; călumniator: ὁ ἀνηρ βάσκανος.

fpotteln, (über imbn), cavillor' qm: yequoffeiv ozw-TITEIV.

Spotter, irrîsor; irrîdens; cavillator; derîsor: o σκώπτης [ou] · ο χλευαστής [ov] - Spotterin, cavillàtrix: η σχώπτοια.

Spotterei, f. Spott.

(pöttifch, irridens; deridens; cavillans: σχωπτιχός - adv., cum aliquo aculeo; acerbis facetiis: σχωπ-

Spoleto, St., Spoletum ob. Spoletium | - adj., Spoletanus; Spoletinus.

Sporn, calcar; stimulus: το κέντρον ή έγκεντρίς [ίδος] το πλημτρον | - die Cv. geben, subdo Ididi, ditum] calcaria equo: μυωπίζειν τον ίππον | - fig., ε. ©ν., stimulus (cjs rei); aculeus; calcaria: τὸ κέν-TOOV.

fpornen, concito qm calcaribus; adhibeo calcaria cui: κεντρίζειν μυωπίζειν | - fig., stimulo', incito'

am: zevtolzeiv.

fpornstreiche, f. eilends.

Sportelfaffe, fiscus pecuniae extraordinariae: 70 δικαστικόν ταμιείον.

Sportein, Die, pecuniae extraordinariae: to diκαστικόν.

Spott, irrisio; derisio; cavillâtio; ludibrium: ή καταχήνη: ὁ χλευασμός | - zum Sp. werden, irrideor [isus]; věnio4 [ėni, ntum] in ludibrium; abeo [ii, itum, ire] in ora hominum pro ludibrio: καταγελάσθαι γέλωτα οφλισχάνειν - jmon gum Ep. bienen, sum Sprachfenntniß, multarum linguarum scientia: ή cui ludibrio: παίγνιον είναί τινι.

πτειν | - über etw., habeo² ludibrio; derideo² [si, sum] qd: ἔπισκώπτειν.

Spottgedicht, =lied, carmen; versus facti in ym à σάλλις.

Spottgeld, pretium vilissimum: τὸ τίμημα ελάχιorov.

Spottname, nomen joculare: το γελοΐον ονομα.

Spottreden, cavillatio; acerbae facetiae: τὰ σχώμ-

Spottschrift, f. Schmäbichrift.

spottwoblfeil, vilissimo pretio: eurelégraros.

Sprachabnlichteit, analogia: ή αναλογία γλώσσης.

Sprachart, f. Munbart.

Sprache, 1) (Bermögen ju reben), vox; oratio; lingua: ή φωνή ή γλώσσα und γλώττα | - jmbm die Spr. benehmen, ber Gpr. berauben, (3. B. ber Schred benimmt ihm bic @pr.), aufero3 [abstuli, ablatum] linguae usum cui: άφασία λαμβάνει τινά | - bie Spr. vergeht jmbm, vox desicit qm: ἐκλείπει ή φωνή | - nicht mit der Spr. heraus wollen, tergiversor', über etw., reticeo² de re: μέλkeiv · όκνεῖν · προφασίζεσθαι | - 11) (Art u. Beife zu fprechen), A) (f. v. a. Ton, Stimme), vox: ή φωνή; f. a. Stimme. - B) (f. v. a. Ausbrudemeife), Oratio; dictio; dicendi genus; sermo; vox: ή γλώσσα · ο λόγος | bie Cpr. eines gangen Bolfes, lingua; sermo; literae: ή γλώσσα | - bie Gpr. bes gemeinen Lebens, sermo quotidianus: ή κοινή διάλεκτος | - Gpr. ber feinen Belt, sermo urbanus: o agreios lóyos | - e. leb. Spr., lingua viva; lingua, quá etiam nunc utuntur homines: ή ζωή γλώσσα· ή καθ' ήμας γλώσσα | - tebte, lingua mortua: ή νεχοά γλώσσα | - eine Opr. verfteben, novi [nosse] linguam: ἔμπειρον είναι γλώσσης τινός. συνιέναι γλώσσαν τινα | - eine Spr. reben, ûtor3 [sus] οδ. loquor³ quá linguá: χρήσθαι λόγφ τινί, γλώσση Teri | - in bie lateinische Sprache überfegen, converto3 [ti, sum] in sermonem Latinum: μεθεομηνεύειν, μεταγράφειν είς την των Ρωμαίων γλώσσαν | - eine fiolze Spr. führen, löquor [câtus] superbe: θρασύνεσθαι τῷ λόγφ.

Sprachfähigfeit, dicendi facultas: zò φραστικόν.

ή φωνή.

Sprachfehler, = ichniger, 1) (Tehler bes Organes), vitium oris: το ελάττωμα της γλώττης | - II) (gegen bie Richtigfeit ber Sprache), vitium; error; soloecismus: τὸ ἀμάρτημα τὸ περὶ τὴν λέξιν.

Sprachfertigfeit, linguae volubilitas: ή εύγλωττία. Sprachforfcher, grammaticus: o quiòloyos.

Sprachforschung, ars grammätica: ή φιλολογία.

ή περί γλώσσας ἐπιμέλεια. Sprachgebrauch, loquendi usus [us]: o zadeoros

τρόπος της λέξεως το είωθος της λέξεως το περί την λέξιν νομιζόμενον.

Sprachgelebriamfeit, grammatica [orum]: ή περί γλώσσας ξμπειρία.

Sprachgelehrte, ber, grammaticus: o Euneipos γλωσσών.

Sprachfenner, multas linguas intelligens: ο έμπειρος γλωσσών.

περί τὰς γλώττας ξμπειρία.

Sprachlebre, f. Grammatif.

Sprachlehrer, =meifter, praeceptor grammaticorum : ο γραμματιστής [οῦ].

sprachlich, grammaticus: γραμματικός.

sprachlos, mutus; elinguis; quem vox deficit; attonitus: ασωνος αγλωσσος [ον].

sprachmäßig, f. sprachrichtig.

Sprachmenger, verbis vernacülis peregrina miscens: ὁ συμμιγνὺς τὰς γλώσσας.

Sprachmengerei, mixtio vernaculorum verborum peregrinis: το συμμιγνύναι τὰς γλώσσας.

Sprachorgan, -werfzeug, os [oris]; lingua: n γλώσσα.

Sprachregel, lex dicendi: o the ylwoons zavor. ο περί την λέξιν νόμος.

Sprachreichthum, copia eb. ubertas linguae: o πλούτος γλώσσης τινός.

Sprachreinheit, sermo emendatus et purus: ή εὐzolveia.

sprachrichtig, parus; emendatus: olzecos ry leser |- nicht fp., f. fprachwidrig, | - adv., pure; emendate: κατά τον της λέξεως τρόπον.

Sprachrohr, tubus qui vocem longissime sert: 10 φωνητήριον.

Sprachschat, verborum copia: o the ydwoons πλούτος.

Sprachunterricht, institutio grammatica: ή περί γλώσσας παιδεία.

Sprachverberber, qui consuctudine sermonis vitiosa utitur: ὁ διαφθείρων την γλώσσαν.

Sprachverberbniß, loquendi consuetudo depravala: ή γλώσσης διαφθορά.

Sprachvergleichung, linguarum inter se comparatio: ή των γλωσσών παραβολή.

Sprachweise, dicendi ratio: ὁ τῆς λέξεως τρόπος. sprachwidrig, vilidsus; barbarus: κακός βάρ-

Sprachwiffenschaft, grammatica [arum]: ή περί τὰς γλώσσας ἐμπειρία.

Sprechart, loquendi ratio: ή διάλεπτος ή διάλεξις. fprechbar, (zuganglich), alfabilis; ad qm aditus [us] patet: εὐπρόςοδος [ον] · εὐπροςήγορος.

[prechen, for' [fatus]; loquor" [locutus]; dico" [xi, etum]; făcio3 [féci, factum] verba; sermócinor': φωνείν. λαλείν. φθέγγεσθαι λέγειν, διαλέγεσθαι - fp. lernen, coepi primum fari; disco 3 [didici] loqui: μανθάνω λέγειν | - jmbn fprechen lehren, edőceo2 qm verba: διδάσκειν τινα λέγειν | - griechifch fpr., utor3 [sus] graeca lingua: ελληνίζειν τῆ φωνῆ | - wat fprichft bu bazu? quid censes?: τί δὲ σοὶ δοκεί τούτου πέρι | - mas fprechen bie Leute? quid alii judicant?: τί λέγουσιν οδ ανθρωποι |-jmbn fpr., convěnio* [eni, ntum] qm: Eldeiv els loyous tive | - jmbn zu fpr. wünschen, volo qm: δεῖσθαί τινος: χρήζειν τινός | - sūr | prenteln, (mit Tüpseln verseben), vărio măcălis: ποι-jmbn spr., loquor pro quo: ελπείν ὑπέρ τινος | - dafür κίλλειν διαποικίλλειν τι | - gesprentelt, maculis alu. bawider fpr., disputo in utramque partem: léyeir, διαλέγεσθαι ύπέρ τινος και κατά τινος | - auf etw. zu fpr. fommen, incido 3 [idi] in mentionem ejs rei: loγον εμβάλλειν περί τινος μνήμην ποιείσθαί τινος - gut auf imbn gu fpr. fein, faveo? [avi, fautum] cui: Spreuboben, palearium: o azugen [ovos].

φαίνεσθαι εθμενώς έχοντά τινι οδ. πρός τινα nicht gut-, sum irato animo in qm: quiveodat dusus νως έχοντά τινι ob. πρός τινα | - ein Urtheil fpr., f. Ilribeil | - s., locutio; sermo: 10 dealeyea at | imbn gum Gpr. abnlich fein, sum simillimus cui facie: ouoiórarop elvar ideiv | - jmbn zum Spr. abnlich malen, pingo [nxi, clum] qm paene cum voce; reddo |didi, ditum| veram imaginem cjs: ἀπεικάζοντά τινα δμοιότατον τῷ ἀληθινῷ καὶ πιθανώτατον ποιείν gaireo Jai.

(predend, 1) (f. v. a. lebhaft), fpredende Augen, oculi arguil: ofers, yogyol og aaluot | - II) (f. v. a. febr abilich), simillimus: nideros | - fpr. abilich fein, maten, f. fprechen am Ente. - III) (f. v. a. beutlich, entschieben), ein fpr. Beweis, argumentum perspicuum, . firmissimum: σαφέστατον τεχμήριον.

Spredier, orator; interpres: o leywr [ovros] · o onτωρ [0005].

Spree, &f., Sprea.

spreiten, spreizen, 1) (ausbreiten), distendo a [di, tum u. sum]: Bic dielxueiv | - die Beine, varico1: diaπλίσσεσθαι | - fig., fid) fyr., gero3 [ssi, stum] me magnifice; jacto 1 me: μεγαφονείν | — II) (ftemmen), fulcio*: ἀντερείδειν πρός τι.

Sprengel, f. Begirf, Rirchfprengel.

fprengen, 1) A. (machen, bağ etw. fpringt), diffindo [idi, issum]; displodo3 [di, sum]; discutio3 [ssi, ssum]; disjicio3 [jéci, jectum]; rumpo3 [rúpi, ruptum]; effringo 3 [frégi, fractum]: κατασχίζειν ζηγνύναι | - mit Bulver fpr., displodo vi pulveris pyrii: αναβόηγνύναι χόνει πυρίτει.

B. (tropfenmeife aueftreuen), spargo [si, sum]; aspergo [si, sum]: απείρειν χέειν · φαίνειν τι.

C. (f. v. a. anfeuchten), conspergo [si, sum]; irrigo 1: καταβρέχειν.

D. (jagen), 3. B. Bilb aus bem Lager fpr., excito' feram latibulo: ἀνθιστάναι τὰ θηρία.

II) n., (fehr eiten), vehor' [vectus] equo admisso; feror3 [latus] citato cursu: ὁρμασθαι φέρεσθαι δρόμω ελαύνοντα· κατά κράτος ελαύνειν | - unter bie Feinde fpr., immitto3 equum in hostes: oguaadat είς τούς πολεμίους.

s. , I) a. , burch Umidreibung mit bem Beitworte unter fprengen. - B) (f. v. a. bas Ausstreuen, Befprengen), sparsio; aspersio: ή χύσις ή περίδοπνσις [εως] — II) n., incursus [ús]; cursus citatus: o Soouos ed. burche Berbum.

Sprengfanne, alveolus ligneus: rò àodálior tò apparior.

Sprengopfer, libatio: ή σπονδή αί χοαί.

Sprengwaffer, aqua quá spargunt: το δαντήριον ύδωρ.

Sprenfel, tendicula; laqueus; pedica; y nayls

fprenfelig, f. gefprenfelt, (fprenfeln).

bis: ποιχίλος [ον] στιχτός.

Spreu, palea: tò axugov. tò xagqos [ous] | - mit €. vermifcht, paleatus: axvowdeis [είσα, έν].

Spreuforb, corbis paleae: Tà zavonila.

Sprichwort, fprichwörtlich, f. Spruchwort.

fpriegen, f. auffpriegen.

Springbrunnen, aqua saliens; aquae salientes: ή κρήνη· ὁ κρουνός.

[pringen, t) (fid) hupfend bewegen), salio* [ui, ltum]; exsilio*: ἄλλεσθαι πηθάν | - vor Freude for., exsulto': ἀγάλλεσθαι τιν | - auf etw. for. insilio* in qd: ἀναπηθάν επί τι | - über etw., transilio* qd: ὑπερπηθάν τι | - über etw., transilio* qd: ὑπερπηθάν τι | - über etw., transilio* qd: ὑπερπηθάν τι | - über bie Klinge for. toffen, trucido¹; caedo³ [cècidi, caesum]; concido³ [cidi, cîsum] qm: κατακόπτειν κατασφάττειν | - II) (fid) fidnell ergichen, vom Waffer, sălio* [ui]; prosilio*; profilio³ [xi, xum]: προφόειν προχείσθαι | - III) (reĥen), dissilio* [lūi]; rumpor³ [ruptus]; dirumpor³: ὑηγνυσθαι διαξύηγνυσθαι | - (vom Φοίζε), ἄgo³ [egi, actum] rimas: λαμβάνειν ὑηγματα | - s., salius [us]: ἡ σκίστησις ἡ πήθησις [εως].

Springer, qui sălit: ὁ πηδητής [οῦ] — II) (Springhengii), équus admissarius: ὁ ἀναβάτης ἵππος.

Springfeber, elater: o Elizing Ingost.

Springhengft, f. Springer.

Springfafer, elater, L.: o elarifo [7005].

Springstange, = stoß, pertica qua soliunt; ὁ αλτής

Springmaffer, f. Springbrunnen, Quellwaffer.

Springzeit, tempus admissurae: o zargos ozetas.

Sprigden, siphunculus: o σωληνίσχος.

Sprife, sipho: o oigwr [wros].

[prigen, 1] a., spargo3 [si, sum]: προχείσθαι "αττειν | — II] n., prosilio4 [ui]: ξαίνειν.

Sprigenhaus, siphonum receptaculum: rò aigm-

Spritzenmeister, siphonum magister: ὁ ἐπὶ τῶν σισώνων.

(ptöde, 1) (eig.) asper; dârus; frāgīlis: σχληρός | — 11) (uneig.) saevus; faslosus: θρυπτικός τραχύς [εῖα, ύ] χαλεπός.

Sprödigfeit, aspărilas; durilies; frăgililas: ή σχληφότης [ητος] — II) fig., svevilia; fastus [ûs]: ή τρυψή. Sprößchen, germen; surculus: ή βλάστη.

Sprößling, germen; surcülus: ὁ βλαστός · ἡ βλάστη | — Sprößlinge treiben, germino ¹; progermino ¹: ἀποφύειν | — 11) fig., Abtömmling, Nachfommen, f. b.

Sproffe, (Leiterflufe), gradus [us]: ή βαθμίς [ίδος] ο βαθμός | - f. a. Sprofling.

βριοήται, germino¹; progermino¹: βλαστάνειν · ἀποβλαστάνειν.

Spruch, (fuezer Sah), dictum; verbum; vox; sententia: ἡ ἔἦσις, τὸ ἑἦμα, ὁ λόγος; f. auch Dentfiruch |
 11) (richterlicher Ausfruch), sententia; arbitrium; decrètum; ἡ πρίσι, ἡ ψῆφος | - είπει Spruch thun, dico³ [xi, ctum] sententiam; fácio³ [féci, factum] judicium de re: πρίσιν ποιείσθαι περί τινος.

Spruchbuch, sententiarum liber: ή γνωμολογία αί γνωμαι.

prudreid, sententiosus: ἀποφθεγματικός γνωμικός | - adv., sententiose: γνωμικώς.

Sprubel, scatebra (fontis): ή ἀνάβλυσις.

fprudeln, bullio⁴; bullo⁴; scăturio⁴: ἀναζεῖν· βράζειν· zαχλάζειν | - νου Wig, scăteo² festívis argūtis: μεστὸν είναι zομιρών· χομιρεύεσθαι | - s., bullitus [ûs]: ὁ πιτυλος· τὸ zάχλασμα.

Sprüchelchen, sententiöls; vox; verbum: τὸ γνω-

μίδιον.

Sprüchwort, proverbium: το παροίμιον | - zum S. werden, vönio* [eni, ntum] in proverbii consuetudinem: παροιμιάζεσθαι | - wie man im S. fagt, ut est in proverbio: το λεγόμενον κατά την παροιμίαν.

[prüchwörtlich, proverbii loco celebratus; quod proverbii locum obtinet: παροιμιώδης [ες]· παροιμιαχός | - f. werben, increbrescit³ [brüit] proverbio: παροιμιάζεσθαι | - adv., proverbii loco; ut est in proverbio: κατὰ τὴν παροιμίαν παροιμιακός.

fprühen, Tunfen, edo3 [didi, ditum] scintillas: σπινθηρακίζειν.

Sprühregen, plavia tenais: ή ψαχάς [άδος]· τὸ ψαχάδιος.

Spring, (Rib), rima; fissúra: τὸ ὁῆγμα ἡ ὁηγή | - ②prünge befommen, āgo³ [ègi, actum] rimas: ἡήγνυσθαι | — II) (③chwingung über weiten Raum), saltus [ūs]: ἡ πήδησις· τὸ πήδημα | - ③. in die δύhε, exsultatio: ἡ ἀναπήδησις | - einen ⑤. thun, sălio⁴ [ūi, saltum]: πηδᾶν· ἀναπηδᾶν | - ich flehe auf dem ⑤., μικ., in eo sum, ut etc.: μέλλειν, ὁρμᾶσθαι, παρεσευασμένον είναι, c. inf. | - jmdn auf die ⑤. helfen, dedūco⁴ [xī, ctum] qm in viam: προκράζειν τινά | - wieder auf die alten ⑤prünge fommen, rödeo² [ūi, ttum, ire] ad ingenium: μεταπίπτειν πάλιν εἰς τὸν εἰωθότα τρόπον.

sprungweise, saltuatim: σχιρτηδόν.

pucten, f. fpeien.

Spudfaften, =napf, vas sputi: ή πευαλίσερα.

fpuben, ftch, f. eilen.

(pülen, 1) f. v. a. ausspülen. — II) burch Spülen fortschoffen, déléro³ [tüli, lâtum] qd (in litus): προςχλύζειν τινί· έπικλύζειν τι.

Spulfaß, labrum; eluacrum: o nluvos.

Spülig, Spülidt, elüvies; collüvies: τὸ ἀπόπλυμα τὸ πλύμα.

Spulnapf, echinus: o wuring [ngos].

fpünden, ein Faß, obtaro' os dolii: ξμβύειν βύσμα τῷ πίθφ.

fpuren, f. ausspuren, merten, fühlen.

Spurbund, canis vestigator: o birnhurns xumv.

Spürfraft, sagacitas: ή δινηλασία το εύρινον.

Spud, f. garm, Wefpenft.

sputsen, 1) s. v. a. tarmen, s. d. Wort. — 11) (unheimich fein), 3. B. es spust an einem Orte, homines quo loco umbris inquietantur: είδωλα περιέρχεται.

Spuckerei, Spuckgeschichte, f. Geiftererscheinung,

Spul, 1) (ber Feder), caulis pennae; penna: ὁ καυλός τοῦ πτεροῦ | — II) (bes Spinnrades), tühülus: τὸ πηνίον | — III) (bes Webers), fistüla textóris: ἡ αύρμης [γγος].

fpulen, deduco3 [xi, ctum] fila in fistulas textorias: πηνίζεσθαι.

Spulwurm, lumbricus: ὁ σχώληξ [ηκος].

Spund, (Stopfel), obturamentum: το βύσμα το έμ-Bolov | - Spundloch, ds [oris] dolii: 70 στόμα.

Spur, vestigium; indicium; significatio cjs rei: to tyvos [ovs] | - ber G. imbe nachgehen, prosequor3 [cutus] vestigia cjs: μετιέναι τὰ ἔχνη τινός | - auf die S. von etw fommen, f. auffpuren.

St! (ftill!) st!: olya.

Staar, (Augenfrantheit), glaucoma; amaurosis: rò γλαύχωμα | - jmbm ben Staar ftechen, solvo 3 [vi, solutum] glaucomam oculis cjs objectam: παραχεντείν τινα άφαιρείσθαί τινα την των όφθαλμων ύπόχυσιν | - fig., rěvello³ [velli u. vulsi, vulsum] qm ab errore: ἀπαλλάττειν τινὰτοῦ σφάλματος | — II) (Bogel), sturnus: o wág [wagos].

Staat, 1) (burgerlicher Berein), civitas; respublica; regnum; impěrium: ή πόλις [εως]· ή πολιτεία | auf Roften bes Staats, sumplu publico: δημοσία | - von Staats wegen, consilio publico: πρός το δημόσιον |-Staate, (b. i. zum Staate geforig), publicus: δημόσιος. zorvos | - II) in weiterer Bedeut. (Bug), ornatus [us]: cultus [ús]; appărâtus magnifici: ὁ κόμπος ἡ πρόστασις - St. machen, incedo3 [ssi, ssum] semper exornatus: καλλωπίζεσθαι λαμπρον φαίνεσθαι.

Staatenbund, civitates soederatae: αξ πόλεις σύμμαχοι.

Staatengeschichte, historia civitatum singularum: Staatoflugheit, rerum civilium peritia: ή πολιτική. ή των έθνων εστορία.

Staatenfunde, scientia rerum publicarum: ή περί πολιτείας έμπειρία.

Staatsamt, munus [eris] rei publicae; magistratus [ús]: ή λειτουργία ή αρχή το τέλος | - ein Ct. übernehmen, accèdo [ssi, ssum] ad rempublicam: απτεμελείσθαι του ποινού.

Staatsangelegenheit, publica res; publicum negolium: τὰ τῆς πόλεως· τὰ περί τὴν πόλιν· τὸ τῆς πόλεως πραγμα.

Staatsanwalt, defensor civitatis: Entroonos 1 75 ξπικρατείας.

Staatsarchiv, täbülárium; tabulae publicae: to tis πόλεως άρχείον.

Staatsbankerott, tăbălae novae: αί χοεων απο-20παί.

Staatsbeamte, =bediente, = diener, homo publicus; magistratus [ùs]: ὁ ἔχων ἀρχήν, «τιμήν.

Staatsbedürfniß, necessitas publica: ή δημοσία χρεία.

Staatsbeschluß, principis decrétum; populi scitum: τὸ ψήφισμα.

Staatsbote, nuncius publicus: ὁ άγγελος τοῦ βασιλέως οδ. της πόλεως.

Staatsbürger, civis: o nokitys [ov].

Staatscaffe, aerarium commune: τὸ δημόσιον τὸ Staatsrath, consilium publicum: βουλή ή μεγίστη. χοινόν.

Staatsdienst, munus [eris] rei publicae: ή λειτουργία | - in Staatebienfte treten, capesso3 [ivi, itum] rempublicam: ἄπτεσθαι τῶν χοινῶν | - in St. ftehen, Staatsrecht, jus publicum: τὸ πολιτικόν.

gero [ssi, stum] personam civitatis: μεταχειρίζεσθαι άρχην.

Staatseinfunfte, vectigalia; publici fructus: ai tis πόλεως πρόςοδοι.

Staatsfehler, quod in republica peccatum est: 70 πολιτικόν αμάρτημα.

Staatsgefälle, vectigalia: of popor rà rély.

Staatsgefängniß, custodia publica; vincula publica [orum]: το δημόσιον το ποινόν δεσμωτή-

Staatsgefangener, qui in custodia publica est: o δημοσία φυλαττόμενος.

Staatsgeheimniß, orcanum aulicorum consilium: τό τῶν ἀρχόντων ἀπόζόητον.

Staategelder, pecania publica: τὰ ἀργύρια δηпобіс.

Staatsgeschäft, negotium publicum: τὰ πολιτικά - Staategeschafte übernehmen, accommodo' me ad res publicas: πράττειν τὰ πολιτικά.

Staatshaushaltung, = ofonomie, = wirthichaft, vecigalium et ceterorum fructuum publicorum administratio: ή πολιτεία ή της πόλεως διοίχησις.

Staatsintereffe, rationes rei publicae; communis omnium utilitas: ή κοινή ωφέλεια | - im ©t., e republica: ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πόλεως.

Staatsfleid, vestis forensis: ή λαμπρά έσθής.

statisflug, rerum civilium peritus: nolitizós | adv., e republica: πολιτιχώς.

Staatsforver, rei publicae corpus: ή πόλις τὰ zoivá.

Staatsfunde, rătio civilis; reipublicae gerendae ratio et prudentia: ή των πολιτικών ξμπειοία.

Staatsfunft, civilitas: ή των πολιτικών έμπειρία.

σθαι των 20ινων-, της των 20ινων έπιμελείας έπι- Staatsfutsche, -wagen, carpentum; pilentum: ή αρμαμαξα πομπική.

> Staatslandereien, ager publicus: ή δημοσία χώρα. Staatslaft, onus [eris]: ή λειτουργία ή είςφορά.

> Staatslehre, doctrina rerum civilium: ή πολιτική.

Staatslehrer, qui de constituendis civitatibus praecipit: ὁ ἐπαγγελλόμενος τὴν πολιτικήν.

Staatslenfer, qui rei publicae praeest: ο χυβερνών την πόλιν.

Staatsmann, vir rerum civilium peritus: o noliτιχός ὁ πολιτευτής [οῦ] · ὁ τῶν χοινῶν ἐπιμελού-HEVOC.

Staatsmaxime, ratio civilis: rò noltrevua.

Staatsminister, socius et administer rei publicae gerendae: ὁ τοῦ βασιλέως σύμβουλος.

Staatsministerium, reipublicae regendae administri: οἱ περὶ τὸν βασιλέα.

Staatspapiere, tăbulae publicae: tà δημόσια γράμματα.

η ανω βουλή | - einzelnes Mitglieb, a consiliis, quae agitantur de rebus publicis: ὁ μετέχων τῆς μεγίστης Boulns.

staatsrechtlich, ad jus publicum pertinens: noli-stacheln, läcesso [ivi, stum] stimulo: zerroszer. TIZÓS.

Staatsredner, drator: ὁ δημόσιος ξήτως.

Staatsreligion, sacra publica forum]: τὰ ίερὰ δημόσια.

Staatsruder, gubernacula reipublicae: ή άρχή | am St. figen, bas St. führen, teneo2 clavum reipublicae: χυβερνάν την πόλιν.

Staatsfache, res civilis ob. publica: τὰ τῆς πόλεως. Staatsfdrift, liber qui est de republica: ή πολιτική συγγραφή.

Staats duld, aes publice contractum: τὸ δημόσιον χρέος.

Staatssecretar, scriba consilii publici: o γραμμα-

τεύς δημόσιος. Staatsstegel, signum rei publicae: ή δημοσία

oppayis. Staatsumwälzung, f. Revolution.

Staatsverbrechen, -verbrecher, f. Sochverrath, verräther.

Staatsverfassung, civitatis forma; rei publicae ratio: τὸ σύνταγμα ή σύνταξις | - bie St. anbern, muto formam rei publicae: μεταβάλλειν την πολιτείαν.

Staatsverhaltniffe, res publica: rà nolitiza tà της πολεως.

Staatsverwaltung, reipublicae administratio; civitatis gubernatio: τὰ τῆς πόλεως τά κοινὰ [ων].

Staatswissenschaft, ratio civilis: civitatis constituendae doctrina: ή πολιτική.

Staatswohl, sălus [lutis] publica: τὰ τῆς πόλεως αγαθά τὰ κοινὰ ἀγαθά.

Staatswurde, f. Staatsamt.

Staatszeitung, acia publica [orum]: al Egyuspiδες δημόσιαι.

Staatszimmer, f. Bugftube.

Stab, băcălum; scîpio; rădius: ή δάβδος ὁ σχίπων [ωνος] · ή βαχτηρία | - Sirtenftab, pedum : ή δάβdos | - fich auf ben St. ftugen, innitor3 [isus und xus] baculo: σχήπτεσθαι βαχτηρία | - feinen St. weiter feten, pergo [perrexi, perrectum]; ĕo* [tvi, ĭtum] porro; abeo dulterius: προβαίνειν ποβόωτέρω | ben St. über imbn brechen, condemno 1 gm : zaraibnatζεσθαι θάνατόν τινος | - II) uneig. (die höheren Difiziere), legati tribunique militum: of hyemoves uni lo-

Stabeisen, tübüli ferrei: το βακτήριον σιδηρούν. Stabschirurgus, chirurgus praetorii: o zeigovoyos

της στραταρχίας.

Stabsoffigier, tribunus militum; legatus: είς των ήγεμόνων των στραταρχών.

Stabsquartier, sedes praetorii: to στραταρχείον. Stabwurz, abrotonum: to apporovov.

Stackel, aculeus; spiculum; stimulus: To zevrgov τὸ κεντητήριον | - mit einem St. verfeben, aculeatus: κεντρώδης. κεντρωτός | - mit Stacheln bebedt, spinosus: πεντρώδης άκανθώδης | - wiber ben St. lofen, remitto [isi, ssum] calces adversus stimulum: προς Stadtmauer, murus urbis; moenia [ium]: ὁ περίκέντρον λακτίζειν.

ftachelig, spinosus; aculeatus: ἀχάνθας ἔχων [ουσα, Stadtmiliz, conortes urbanae: οί πολιτοφύλαχες.

or].

κεντείν κνίζειν.

Stachelrede, verborum aculei: το σχώμμα ο πιzoòs lóyos.

Stachelroche, raja pastinaca, L.: o Baros.

Stachelichwamm, hydnum, L.: ro vorov.

Stachelichwein, hystrix: ή υστριξ [1205].

Stachelthier, animal aculeatum : το ζώον κεντρώδες. Stacket, sudes [ium]: 10 χαράχωμα· 10 περί-

φραγμα.

Stadt, urbs; oppidum; civitas: ή πόλις [εως] | -St. und Sand, urbs agrique: nolis zal appol | - in allen Statten, omnibus urbibus, etivitatibus; oppidatim: κατά πόλεις.

Stadtamt, mūnus [ĕris] urbānum: tò àgtizdy télog. Stadtangelegenheit, res urbana: za zar' dozo. τά κατά την πολιν.

Stadtarzt, mědicus oppidánus: o tarpos er aorei. Stadtbeborde, =obrigfeit, magistratus [us] urbanus: ή ἀστική ἀρχή.

Stadtbewohner, f. Stadter.

Stadtchronit, annales urbis: τὰ παλαιά γράμματα της πόλεως.

Stadtdiener, =fnecht, apparitor urbanus: o doriκὸς ὑπηρέτης [ου].

Stadtborf, pagus in territorio urbis situs: ή χώμη αστυγείτων.

Stadtgebäude, aedificium publicum: τὸ δημόσιον ολχοδόμημα.

Stadtgeiftliche, sacerdos urbis: o dorizos isosús - Stadtgeiftlichfeit, clerici urbani: of er aorei legeis.

Stadtgemeine, civitas: τό τῶν πολιτῶν χοινόν. Stadtgerechtigfeit, jus urbis: ή πολιτεία.

Stadtgericht, judicium urbanum: rò ev dores deκαστήριον ή άστική άρχή.

Stadtgeschäft, opus [eris] urbanum: rò er aorei žovov.

Stadtgesprach, sermo populi: o loyos zara the πόλιν διεσπαρμένος | - das S. fein, sum in ore omnium: διαθουλλεῖσθαι.

Stadtgraben, fossa cingens urbem: ή περί τήν πόλιν τάφρος.

Stadtgut, praedium urbanum: το γήδιον έν τη πόλει. Stadthaus, domus [ûs] urbana: olzía er in nolei - II) (Rathbaus), curia : to Bouleuthow.

Stadtfammerer, praesectus aerarii urbis: o Eniστάτης του άστιχου ταμιείου.

Stadtfind, in urbe natus: o nais aoreos.

Stadtfirde, aedes sacra urbis: o er aoter vaos.

stadifundia, vulgo notus: πολυθούλλητος διαβόη-

Stadtleben, vita urbana: o er in nolei Blog.

Stabtleute, oppidani: of agrot of is agreec.

Stadtmanier, mos urbanus: o er acrec roonoc.

βολος της πόλεως.

οί φρουροί.

λεγόμενα κατά την πόλιν.

Stadtphysicus, medicus urbis: o largos er norei.

Stabtprediger, f. Stabtgeiftliche.

Stadtrath, senatus [ús]: ή ἀστική βουλή [- eingelnes Mitglied, senator: ὁ ἐν ἀστει βουλεύων.

Stadtrecht, jus urbis; jus urbanum: τὰ τῆς πόλεως Sizara.

Stadtrichter, praetor (judex) urbanus: o er notei δικάζων.

Stadtsache, res urbana: rà zar' aorv.

Stadtschlüffel, claves urbis: al zdeides auteos.

Stadtichreiber, scriba senatus: o γραμματεύς [έως]. Stadticullo, aes alienum a civitate contractum : to

χρέος πόλεως.

Stadtschule, schola publica: To aorizor Sidaozaheiov.

Stadtfiegel, signum civitalis: ή σφραγίς πόλεως. Stadtsoldat, cohortis urbanae miles: o govouzos στρατιώτης.

Stadtthor, porta urbis: ή πύλη τῆς πόλεως.

Stadtthurm, turris urbis: ὁ πύργος κατά την

Stadtviertel, vicus: ή λαύρα ή κώμη.

Stadtvolf, plebs urbana: ὁ ἀστικὸς λεώς.

Stabtwache, excubiae urbis: ή φρουρά πόλεως.

Stabchen, băcillum: το baβδίον.

Städtchen, oppidulum: to noligviov: ή noligvy. Städtebund, =verein, urbes foederalae: ai noleis συμμαχίδες.

Stadter, oppidanus: o doros o er if nolei.

ftabtifd, urbanus; oppidanus: acruzos.

ftablen, (fig.), confirmo': σεληρύνειν τι.

ftablern, chalybeius: χαλυβικός σιδηρούς [ũ, οῦν] II) fig., firmissimus: σιδηφούς.

Stämmchen, stirps: τὸ πρέμνον.

frammen, f. ftemmen.

flammig, robustus: έωμαλέος άδρός.

Ständchen, f. Machtmufif.

Ständer, 1) (Wafferbehalter), lacus [us]: 6 ληνός | -II) (in ber Bauf.), arrectaria]orum]: οἱ οοθοστάται.

frandifch, f. lanbftanbifch.

Stängel, f. Stengel.

Stänfer, homo litigosus: 6 φιλόνειχος.

Stanferet, jurgium; rixa: ή φιλονεικία.

ftanfern, infero3 [tăli, lâtum] causam jurgii: σχευωοείσθαί τι.

Starfe, robur; crassitudo; obesitas; vastitas; densitas; multitudo; vis; cópia; fortitudo; firmitas; opes [um]; vehementia: το πάχος [ους]· ή δύναμις [εως] - feine St. fuhlen, confido [fisus] mihi: alonaveonal δυνατον όντα | - feine St. in etw. haben, văleo² multum qua re; excello3 [lui] in re: δεινον, δεινότατον είναι περί τι | - II) Steifmittel gur Bafche, amylum: τὸ αμυλον.

ftarfen, corroboro'; firmo'; confirmo': κρατύνειν. φωννύναι επιζοωννύναι - Bafde ft., sofido amylo: vous.

Stadtneuigfeit, res nova per urbem divulgata: in auvlour ra liva | - r., fich ft., reficio feci, tec tum] me: ἀναλαμβάνειν ξαυτόν· ἀναδόώννυσθαι.

Starfmehl, amylum: to auvloy.

Starfung, bes Muthes, confirmatio animi: ή δωσις. ή αυξησις.

Stärfungsmittel, remedium quod valetudinem confirmat: τὸ ὁωστήριον.

ftat, continuus; constans: εὐσταθής [ές] | - adr., continuo; constanter: εὐσταθώς.

statia, continuus: συνεχής [ές].

ftatift, contumax: aneighs [65].

Statte, löcus; sedes: o ronog.

Stäubchen, pulvisculus: ή ψακάς [άδος].

ftauben, (vom Staube reinigen), excutio3 [ssi, ssum] qd: αποτινάσσειν την κόνιν | - II) (Staub erregen), moveo2 [ovi, otum] pulverem: zoview. zoviow.

Staffel, f. Stufe.

Staffette, eques citatus: αγγαρος ίδία πεμφθείς. Stabl, chalybs: o zákow [vsos] atongos | — 11) fig., (f. v. a. Schwert), ferrum: 70 Elpos [ovs].

Stablfeder, elater chalybeius: o elating [ngos].

Stall, stabulum: o σταθμός ο σηχός.

Stallbediente, = fnecht, stabularius; agaso: o inποχόμος · ὁ ἐπποφορβός.

fallen, (in ben Stall bringen), stabulo1: zaraora9μεύει» τι | - II) (harnen), reddo3 [didi, ditum] urinam: ούσειν απουρείν.

Stallfütterung, pastio villatica: ή χορτασία.

Stallgeld, pretium mansionis; merces stabularii: τὸ ἐπιστάθμιον.

Stallmeister, equiso: o rov bagilizov innograσίου ξπιστάτης.

Stallung, stabulatio: of σταθμοί [ων].

Stamm, truncus; stirps: to otelegos |ove | - 11) fig., stirps; prosapia; progenies; gens; genus; familia: το γένος · ή γενεά | - f. v. a. Stammwort, f. d. Wort.

Stammbaum, stemma (gentile): το γενεαλόγημα | - ben Ct. einer Familie anfertigen, subtexo3 [ui, xum u. xtum] originem familiae: γενεαλογείν,

Stammbuch, liber memoriae amicorum sacratus: τὸ ὑπόμνημα.

frammeln, balbutio4; haesito1 lingua: διαπταίειν. ψελλίζεσθαι | - s., haesitantia linguae: ὁ βατταρισμός ή ψελλότης [ητος].

ftammen, f. abstammen.

Stammerbe, slirps: ὁ χληφονόμος πάντων τῶν τοῦ γένους χοημάτων.

Stammaut, (Erbgut), heredium; patrimonium: o zlipos | - 11) (Familiengut), hereditas gentilicia: tò γήδιον τοῖς ἀεὶ ἐχγόνοις παραδεδομένον.

stammhaft, robustus: άδρός δωμαλέος.

Stammhalter, stirps: o dinowcov to yévos. Stammhaus, sedes stirpis: ολεία ή έξ άρχης πα-

ραδεδομένη τοῖς ξεγόνοις. Stammbolz, trunci: to kulov adgov.

Stammlehn, feudum gentile: το τιμάριον τοῦ γέ-

quorns [ov].

Stammmutter, stirpis auctor: ή προμήτωρ [0005].

Stammregifter, =tafel, f. Ctammbaum.

Stammsprache, sermo patrius: ή πρωτότυπος διά-LEXTOS.

Stammfylbe, syllaba primitiva: ή πρωτότυπος συλ-LaBn.

Stammvater, auctor generis ot. gentis: o noonaτωρ [0005].

Stammverwandter, genillis: ὁμόγνιος [or]· τοῦ Standort, stălio: ὁ τόπος ὁ χῶρος. αύτοῦ γένους.

Stammvolf, gens: yévos ? 80 vos.

Stammwappen, insigne gentificium : τὰ παράσημα του γένους.

Stammwort, verbum, vocabulum primitivum: 10 ποωτότυπον το θεματικόν όημα.

Stampfe, tudicula; pistillum: ο όλμος το υπερον

ό τριπτήρ [ήρος].

itampfen, 1) a., pinso3 [asi u. asui, asum, asitum u. stum]; piso3 [si]: πτίσσειν | - ben Boben, fistuco1: έδαφίζειν | - 11) n., mit bem Tuge, supplodo3 [si, sum] pedem: κρούειν. έγκρούειν. κτυπείν | - auf die Groe ft., pulso terram pede: zρούειν τοίν ποδοίν - s., pinsatio; fistúcatio; supplósio pedis: ή ποδοχουστία ή τρίψις.

Stampfer, pinsens: o nodopógos.

Stampfmuble, pistrinum: 10 πτιστήριον.

Stand, 1) (bas Stehen), status [us]: η στάσις [εως] - ber St. bes Baffere, altitudo aquarum: y στάσις τοῦ ὕδατος | - St. halten, consisto 3 [stiti, stitum]; sto' [stěti, státum]; non cédo3 [ssi, ssum] loco: μένειν τη τάξει | - zu St. fommen, perficior3 [perfectus]: τελείσθαι άποτελείσθαι | - einen harten St. bei etw. haben, laboro valde in re: πράγματα πολλά έχειν.

II) (Drt, wo man fteht), locus; sedes: ο σταθμός.

η χώρα. εδρα τάξις.

B) inebef. (Stand eines Rramers), taberna: το καπη-

LETOV.

III) (Lage), stätus; conditio: ή κατάστασις | - im guten St. erhalten, tueor' |uilus]: σώζειν · διασώζειν - etw. in Ct. feten, paro' qd: κατασκευάζειν τι im Ct. fein, possum: δυνατόν είναι ποιείν τι | - nicht, non possum; non sustineo [tinui, tentum]: où ovνατόν είναι ποιείν τι.

IV) (Rang), locus; dignitas; sors; genus; stirps: ή τάξις άξία | - von vornehmem St., nobilis: έντιμος [ov]· εὐγενής [ές] - von geringem, niedrigem Gt., humili loco natus: ἀνήρ ἐκ δήμου · ἀγενής [ές] | - mit feinem Ct. gufrieben fein, sum mea sorte contentus: αγαπαν την τύχην την έαυτοῦ | - feinem St. gemaß leben, vivo3 [xi, ctum] pro dignitate: ζην κατ' άξίαν.

B) bie Stanbe (im Reiche), ordines: of δυναστεύον-

τες κατά τους δήμους.

Standarte, vexillum: ή σημαία τὰ σημεία [wv]. Standbild, statua; signum: τὸ ἀγαλμα ὁ ἀνδριάς [avros] | - B) zu Pferbe, statua equestris: o ardning ξφιππος

Standesberr, toparcha: o duraarns [ov].

Standesberrichaft, ioparchia: ή δυναστεία.

ftandesmäßig, liberalis: πρέπων [ουσα, ογ]· άξιος | μούς.

Stammler, balbus; balbutiens; blaesus: ὁ βαττα-| προςήχων [ουσα, ον] - eine ftandesmäßige Erziehung, educatio liberalis: ή κατ' αξίαν παιδεία.

> Standesperson, homo nobilis: o yvogi pos o ev-TIMOS.

> fandhaft, stăbilis; constans; firmus: εὐσταθής [ές] - ft. fein, sto 1 [stěti, státum] animo: zagregeiv ti | adv., constanter; animo firmo: εὐσταθώς.

Standhaftigfeit, coustantia; firmitas : ή εὐστάθεια.

Standlager, =quartier, (castra) stativa [orum]: 70 στρατόπεδον ό σταθμός.

Standpunft, löcus: ή στάσις [εως] - fig., vem Stand. puntt aus, burch ex: griech, burch zara.

Stanbrecht, f. Rriegerecht.

Standrede, laudalio: o loyos Enitugios.

Stange, perica; sudes; veclis: ή κάμαξ [axos] -Spruchw. , imbn bie St. halten, indulgeo 2 [si, tum] cui: ύπαρχειν τινί απολογείσθαι ύπερ τινος.

Stapel, navalia [ium]: το ναυπήγιον | - vom St. laufen laffen, deduco' [xi, clum] navem : zabekzeiv ναῦν.

Stapelplat, emporium: to Eunopior.

farf, crassus; obesus; vastus; densus; amplus; magnus; vălens; vălidus; firmus; robustus; potens; efficax; věhěmens: παχύς [εία, ύ] - ft. fein, sum corpore magno; valeo² multum viribus: ἐξόωσθαι τοχύειν | - ft. werben, crassesco3; facio3 [feci, factum] corpus: dragowrvodat | - ft. in etw. (f. v. a. fundig einer Cache), peritissimus cjs rei: Euneigotutos Eniστήμων είδώς [via, os] - adv., graviter; valde; vehementer: σφοδοώς μέγα | - ft. rufen, clamo magna voce: μέγα βοαν | - ft. effen, sum multi e.bi: πόλυ-φάγον είναι · πολλά φαγείν | - ft. befucht, frequens: συχνός πυχνός πολυάνθρωπος.

Staroft, praesectus: o σατράπης [ov] - Staroftei, praefectura: η ἐπαρχία.

farr, rigidus; rigens; torpidus; horridus; immobilis; attomitus: azívnios [ov] - adv., rigide; cum stupore: aziviros | - jmbn ftare anfeben, defigo [xi, xum] oculos in vultu cjs: etevės είςοραν.

farren, rigeo2; torpeo2; horreo2; stupeo2; bereiv. vaozāv.

Starrheit, rigor: ή νάρχη το νάρχημα.

ftarrföpfig, =finnig, pertinax: δ, ή λαχυρογνώ-μων ἀνεπιειχής αὐθάδης | - adv., pertinaciter: αὐθαδῶς ἀδιατρέπτως.

Starrfouf, homo pertinax: o toxugoyvouwv [ovos].

Starritm, pertinacia; voluntas offirmata: ή ανεπιείχεια το άπειστον.

Starrsucht, torpedo: o zarozos. n zarozn.

Statif, statice: ή στατιχή.

Station, 1) (Standort), statio: ή στάσις [εως] -II) (Stelle), manus [eris]: ή τάξις | - freie St., victus fus! gratuitus: ή προίχα δίαιτα | - III) (bei ber Boft), mansio: o oraduos.

ftationiren, f. anftellen.

fationsweise, per singulas stationes: xara oras-

Statift, (flamme Berfon auf bem Theater), persona Staubengewachs, frutex: ro Jauvades gurov. muta: το δορυφόρημα.

Statiftif, f. Staatenfunbe.

Statistiser, rerum civilium peritus: o πολιτειο-

ypaqos.

ftatiftifd), ad res civiles pertinens: πολιτειογραφικός. Statt, 1) ale Sauptwort, f. v. a. Stelle, f. b. 2B. | - St. finden, habeo locum : ένθέχεσθαι | - inibs Bitten St. finden laffen , admitto3 [isi, ssum] preces cis .: παραχωρείν τινι δεηθέντι | - an imbs St., loco ob. vice cjs.; pro quo: avtl revos | - imbn an Rinbesftatt annehmen, adopto 1 qm: εξεποιείσθαί τινα παίδα | von Statten geben, cedo3 [ssi, ssum]; procedo3 succedo3: χωρείν· προχωρείν | - gludlich, succedo3 prospere: ἀποβαίνειν καλώς | - jmbm zu St. tommen, prosum cui: juvo [uvi, utum] qm: συμφέρειν τινί | - 11) (ale Bartifel), loco; in locum; vice; in vicem cjs; pro quo: artí c. genit.; ev méget. S. auch anftatt.

statthaft, probabilis; justus: πιθανός οὐκ άτοπος ov.

Statthalter, praesectus provinciae: o žnaozos o σατράπης [ov]. f. a. Stellvertreter.

Statthalterschaft, praesectura: ή ξπαρχία· ή σα-

ftattlid, splendidus; magnificus; praeclarus; lautus; egregius : εὐπρεπής [ές] - adv., splendide etc.: Steden, ber, f. Stab. λαμπρούς.

Statue, f. Bilbfaule.

statuiren, ein Beispiel an imbm, edo3 [didi, ditum] exemplum in qm: παράδειγμα ποιείν τινα | - f. a. annehmen.

Statur, f. Rörperbau, größe.

Statuten, leges: Tà zateotota [wv].

statutenmäßig, legiumus: zara vóuovs vóuipos - adv., lege: νομίμως.

Staub, pulvis [ĕris]: ή κονία· ή κόνις [εως] - St. machen, erregen, moveo2 [ovi, otum] vb. excito1 pulverem: ziveive, avaziveiv zoviav | - Sprichw., jmbm St. (Sanb) in bie Augen ftreuen, objicio3 [jeci, jectum] glaucomam cui ob oculos; do1 [dĕdi, dătum] verba cui: παρακρούεσθαί τινα | - jmbn aus bem Ctaube erheben, produco3 [xi, ctum] qm ex humili loco ad dignitatem : είς ΰιμος ἄρειν τινά | - im Gt. liegen, sum prostratus humi: χαμαί κείσθαι άπεφοίφθαι | fich que bem St. machen, degredior's [ssus | furtim; profipio [pui, reptum] me: υπαποκινείν · οἴχεσθαι φεύγοντα.

ftauben, unperi., es ftaubt, pulvis oritur: avaneuneiv zoviv. zoviouv.

taubig, pulverulentus; pulveris plėnus: 20νιορτώons [85]

Staubwirbel, turbo pulveris: o zoviogròs. o zoνίσαλος.

Staubwolfe, nubes pulveris: πονιορτός ωσπερ νεφέλη.

tauchen, in etw., conjicio [jeci, jectum] in qd: zarέχειν ύδωρ.

Staube, frutex: Jauvos | - jur St. werben, fruticesco3: ἐκθαμνοῦσθαι | - e. St. befommen, frutico1: βλαστάνειν - άναβλαστάνειν.

flandig, truticosus: Jauvadys [es].

ftaunen, f. erftaunen.

Staupbefen, Staupenfchlag, virgae [arum]: i δάβδος | - fmbn ben St. geben, caedo3 [cecidi, caesum] qm virgis: δαβδίζειν τινά | - ben St. befommen, caedor3 virgis: ὁαβδίζεσθαι.

Stecheiche, flex [icis]: ή πρίνος.

Stecheifen, caelum; scalprum: to zeorgov.

ftechen, (ftechend berühren), pungo [pupugi, punctum] compungo3 [unxi, unctum]; stimulo1; terio4; mordeo2 [momordi, sum]: κεντείν κεντίζειν νύττειν τινά | - mit der Nadel ft., pungo acu: κεντείν-, πλήττειν δαφίδι | - bie Sonne flicht, sol urit3: καίει., βάλλει ο ήλιος | - fig., in bie Augen ft., sum conspicuus ob. insignis; arrideo² [isi, sum] cui: καταφανή, περιφανή είναι · ἀρέσχειν τινι | - in bie Gee ft., prověhor³ [vectus] in altum: ἀνάγειν την ναῦν ἀνάyeooca | - ftechend eingraben, scalpo [psi, ptum] sculpo3; incido3 [di, sum]; effődio3 [odi, ssum]: γλύφειν' γλάφειν τι | - s., punctio: ή κέντησις' ή Sigis.

Stechpalme, ilex aquifolium, L.: ή πρίνος.

Steabrief, libellus quo lugitivi nomen continetur et caetera: ή δι' έγχυχλίων άναχήρυξις έπλ συλλήψει TIVÓS.

steden, I) a., figo3 [xi, xum]; infigo3; insero3 [serui, sertum]: πηγνύναι εμπηγνύναι | - an etw. ft., affigo3 ad qd: προςάπτειν τί τινι | - vorn an etw. ft., praefigo cut rei: προςπηγνύναν, παραπηγνύναι τι πρό τινος | - burch etw. ft., insero cui rei: διεμβάλλειν τί τινι | - in etw. ft., infigo3 in qd: ξμπηγνύναι ti rivi | - ben Ring an ben Binger ft., induo 1 [ui, utum] anulum: περιτίθεσθαι δακτύλιον | - bas Schwert in bie Scheibe ft., recondo3 [idi, ditum] gladium in vaginam: κρύπτειν τῷ κολεῷ τὸ ξίφος | - Weld in ben Beutel, démitto3 [îsi, ssum] numos in crumenam: ερύπτειν αργύριον τῷ βαλαντίφ | - jmbn ins Gefangniß, conjicio [jeci, jectum] qm in vincula: ἐμβάλλειν τινά είς το δεσμωτήριον | - Seld in etw., condo pecuniam mercanda re: χρήματα ἀναλίσχειν είς τι | in Brand ft., f. angunden.

II) n., in etw. ft., sum fixus in re; haereo2 [si] in re: πεπηγέναι έν τινι | - in Schulben, sum obrutus aere alieno: ὀφλήμασι βεβαπτίσθαι | - immer bei juion ft., sum semper cum quo: αεὶ συνδιατρίβειν Tivi | - ft. bleiben, (in ber Rebe), deficio 1 [feci, fectum] in dicendo: ταράττεσθαι μεταξύ λέγοντα· διαποοηθηναι λέγοντα.

Stedenpferd, arundo: to innidior gulivor | -Sprichw., Jeber hat fein Stedenpferd, trahit sua quemque voluptas : φέρεται έχαστος τῆ ἐπιθυμία ἑαυτοῦ.

Stedmuschel, pinna: ή πίννα.

Stednadel, acus [us]: ή περόνη ή βελόνη.

Stedreis, surculus: ή παραφυάς ή παρασπάς [ados].

Stectrube, brassica napus, L.: ή βουνιάς [άδος]' η βουνίς [ίδος].

Stedawiebel, caepa sativa, L.: τὰ κρόμμυα τηκτά. Steg, ponticulus: ή γεφυρίς [ίδος]. ή διάβασις que: είδεναι πάσας διαβάσεις, -όδούς | - II) an Saiteninftrumenten , jugum: ή αντυξ [yos] · ή μαγάς

[άδος] το ζυγόν.

Stegreif, aus bem, burch subitus: Et unoyutov Ez του παραχοήμα | - 3. B. eine Rebe aus bem St., oratio subita: ὁ ἔξ ὑπογυίου λόγος · ὁ ἔκ τοῦ παρατυ-Zovros loyos | - die Fertigfeit aus bem €t. gu reben, ex tempore dicendi facultas: ή ξμπειρία τοῦ ἐχ τοῦ παρατυχόντος λέγειν.

Stegreifbichter, poeta qui versus fundit ex tem-

pore: ὁ ἐχ τοῦ παρατυχόντος ποιητής.

iteben, sto [stěti, ståtum]; consisto [střti, střtum]: στηναι · έστηχέναι | - ft. bleiben, consisto in loco: subsisto3; maneo2 [nsi, nsum]: στηναι επιστήναι έστηκέναι | - ft. laffen, etw., non moveo2 [ovi, otum] qd: ἀπέχεσθαίτινος | - ju ft. fommen, sto's, consto' (magno prelio): πολλών χοημάτων έχτησάμην τι es fteht gefdrieben, literis consignatum est; legimus: yéγραπται | - fo lange die Belt fteht, post hominum memoriam : Es alwvos Es agxis | - fmbm gut fteben, (f. v. a. fleiden), decet qm salis : zakos exel th tive not-TEL | - für imbn (etw.) fieben, sum sponsor pro quo ob. qua re; praesto1; recipio3 [cépi, ceptum] qd in me : ὑπέχειν τινός έγγυασθαίτι | - für einen Mann flehen, gero3 [ssi, stum] rem junctis viribus : πράττομεν όμου | - in einem Orte (als Befagung) ft., sum cui loco praesidio: Elvar Ev moovog | - im zehnten Jahre ft., ágo [égi, actum] annum decimum: ἄγειν δέχατον έτος | - in einem Amte, fungor3 [nctus] munere: ξπιτετράφθαι έργον άρχειν | - über imbn ft., sum praepositus cui: ἐφεστημέναι τινί | - unter imbn, sum subjectus cut: pareo imperio cjs: είναι ὑπό τινι |es fieht nicht zu leugnen, negandum non est: aornois ouz Evecte tivos | - wie fteht es mit Dir ? quomodo te habes?: πως έχεις | - es fleht gut mit ihm, bene agitur cum illo: xalos gégerai - fich gut ft., habeo largos reditus: χαλῶς φέφεσθαι | - boch, niebrig (vom Gelbwerthe) ft., valeo² multum (parum): πολλοῦ, ολίγου νομίζεσθαι | - feinen Dann ft., non cedo [ssi, ssum] adversario; gero3 rem meam strenue: μένειν· υπομένειν· ανθραγαθείν | - s., status [ús]: ή στάσις | - im St., stans: έστηχώς [νῖα, ός] έστως [ωσα, ως].

ftebend, stans: έστηχώς έστως [ωσα, ώς] - aufrecht ft., erectus: 00965 009007adnv | - ftchenden Bufee, e vestigio; extemplo: ἐκ ποδός | - ftehenbes Baffer, aqua stagnans: στάσιμον υδωο | - ein ftehenbes Geer,

milites perpetui: δύναμις συνεστηχυία.

fteblen, facio3 [féci, factum] furtum; fûror1; surripio3 [ripui, reptum]; ăbigo3 [egi, actum] furto: κλέπτειν | - etw. Geftoblenes, furtum; res furtiva: τὸ aλέμμα | - fich aus ber Stadt ft., elabor3 [psus] urbe: ξχωεύγειν, διαφεύγειν της πόλεως.

Stebler, far: o zdening [ov].

fteif, rigidus; durus: ακαμπτος [ov] · ακαμπής [ές] | - im Benehmen, moribus incompositus : τραχύς [εία, ύ] - ft. bafteben, sto immobilis: έσταναι ώσπερ στήλην | - ft. und feft behaupten, assevero' firmissime: λοχυρίζεσθαι | - ft. glauben, credo 3 [didi, ditum] obstinate: νομίζειν τι Ισχυρώς, • αμεταπείστως | - ft. u. fest babei bleiben, mihi certum atque obstinatum est: βεβαίως», άδιατρέπτως διέγνωκα.

Steife, Steifheit, rigor: to azauntov.

greund, beutich-lat. gried. Borterb.

| εως | - alle Bege und Stege wiffen, novi aditus vias- fteifen, ein Aleib, solido' vestem amylo: στεφφούν στεβόον ποιείν.

Steig, f. Mebenweg,

Steigbügel, stapes: stapla: ή ατραπός · ή όδός.

Steige, f. Treppe.

fteigen, scando [di, sum]; abeo [ii, itum] ob. feror3 [latus | sublime: βαίνειν | - (v. Bferde), erigo3 [rext, rectum] priores pedes: ὁ ἵππος ἀναχαιτίζει - (v. Baffer), cresco3 [crevi, cretum]: το ΰόωρ επιδίδωσιν ές ΰψος | - (v. Preife), fio [factus, fieri] carior; veneo⁴ [venditus, ire] pluris: ἡ τιμή ἐπιτέτα-ται | – auf bas Bferb ft., conscendo³ [di, sum] equum αναβαίνειν επί τον εππον | - ans Land ft., egredior3 [gressus] e navi: ἐκβαίνειν·, ἀποβαίνειν εἰς γῆν, ·έχ τῆς νεώς | - über etw. ft., transcendo 3 qd: ὑπερβαίνειν τι | - von etw. ft., descendo3 de: καταβαίνειν ἀπὸ, -έχ | - es ft. Thranen in bie Augen, lacrimae oboriuntur: δάκουα ξπιγίγνεται | - bas Blut fteigt mir ine Beficht, rubor mihi suffunditur : ¿Qv-Joiav | - ber Wein fteigt in ben Ropf, incalesco3 [lui] vino: υποθερμαίνομαι οίνω την κεφαλήν | - s., scansio; ascensus [ûs]: ή ἀνάβασις | - fig., incrèmentum: ή αύξησις ob. burch bie Berba.

fteigern, augeo² [xi, clum]: ἀναβιβάζειν· ἐπιτεί-νειν· ἀυξάνειν | - den Preis von etw. (einer Baare) fteigern, excandefăcio3 [féci, factum] -, intendo3 [di, tum] pretium cjs rei (mercis): αὐξάνειν την τιμήν τινος (των ωνίων) | - bie Erwartung imbs boch ft., addûco [xi, etum] qm in summam exspectationem: ξπαυξάνειν την προςδόκιαν, την ελπίδα.

Steigerung, (Rhet.), gradatio : ή κλίμαξ [άκος]. ffetl, praeruptus; deruptus; praeceps: ορθιος προςάντης [ες] - fteile Derter, praecipitia [ium] : οί κατα-

βαθμοί.

Stein, lapis; saxum: o 2/905 | - (im Bretfpiel), latrunculus: ή ψήφος ὁ πεττός λίθος | - (Berhartung im menfchlichen Rorper), calculus: o 21905. n λιθίασις | - (im Dbft), os [ossis]: τὸ οστοῦν · ὁ πυοήν [ήνος] - voller Steine, lapidosus; saxosus: λίθινος | - mit Steinen (Gbelfteinen) befett, gemmatus: λε-Jozókkytog · Siakidos | - ju St. werben , lapidesco3 [ui]: λιθούσθαι · πετρούσθαι | - feinen Gt. auf bem andern laffen , aequo' urbem (domum) solo: zareδαφίζειν τι (πόλιν, οίχον) | - nach imbn mit Steinen werfen, mitto 3 [isi, ssum] lapides in qm: λιθοβολείν. λίθοις βάλλειν τινά | - jmbm ben St, schneiben, excldo3 [di, sum] calculos cut: Lidorousiv | - e. St. (im Bretfpiel) feben, pono3 [sui, situm] calculum: πεττεύειν · ψήιροις παίζειν | - bei imbm e. St. im Brett haben, f. Brett | - imbm e. Stein bes Unftopes fein, sum apud qm in odio: είναι ξμποδών τινι | - es liegt mir wie ein St. auf bem Bergen, sum sollicitus de re : ταράττει τί με | - ce ift mir ein Stein vom Bergen, sum liberatus magná sollicitudine: ἀπηλλαγμένον είναι μεγάλης φροντίδος.

Steinabler, falco chrysaëtos, L .: 6 χουσαίετος.

fteinalt, senex plane grandis; decrepitus: πολυετής [ές] | - ft. werden, pervenio* [eni, ntum] ad summam senectulem: προέρχεσθαι είς το βαθύ γήρας.

Steinbeschwerbe, -fcmerg, vestcae calculorumque cruciatus [us]: ή λιθίασις. ή λίθος.

Steinbod, ibex [icis, m]: o τραγέλαφος | - (als Befirm), capricornus : o alyonegeus [éws].

Steinboben, solum läpidosum; ager lapidosus: ή Steinweg, via lapide strata: ή λιθόστοωτος όδός. νη πετοαία.

Steinbrecher, läpicida: o lidoromos. o laromos. Steinbruch, =grube, lapicidinae: n 219070ula n

λατομία.

Steinchen, läpillus; calculus: ή ψηφος ή λιθίς. Steinbruck, lithographia: ή λιθογραφία.

Steindrucker, lithographus: o λιθογράφος.

Steinbruckerei, officina lithographica: ή λιθογοα-

Steineiche, robur: ή δοῦς [δουός].

fteinern, lapideus; saxeus; lapidibus exstructus: 16-

fteinbart, durissimus: λίθινος · λιθώδης.

Steinhauer, =meg, läpicida; lapidarius: 6 2190χόπος ὁ λιθοξόος.

Steinhaufen, acervus lapidum: τὸ σώρευμα λί-

fteinicht, lăpidi similis: λιθοειδής [ές]. fteinig, lapidosus; saxosus: Moivog.

fteinigen, conjicio [jeci, jectum] lapides in qm: zaταλεύειν.

Steinigung, Ιάριααιίο: ή λιθοκτονία ο λευσμός. Steinkenner, läpidum intelligens: ὁ λιθογνώμων

Steinflee, trifolium melilotus, L.: o uelilouros rò μελίλωτον.

Steinflippe, cautes: ò σχόπελος.

Steinfohle, carbo bitaminosus: ὁ ἄνθοαξ γαιώδης. Steinfrankbeit, väletudo calculorum: o 26905. ή λιθίασις.

Steinmet, f. Steinhauer.

Steinöl, bitamen liquidum: το πετρέλαιον ή νάφθα [ης].

Steinpflanze, lithographytum, L.: τὸ λιθόδενδρον. Steinpflafter, läpides viae; via strata: rò 2196στρωτον έδαφος.

Steinplatte, saxum quadratum: ο λίθος τετράγω-

Steinregen, imber läpideus, ober burche Berbum lapidibus pluit: ή λίθων εξ άξρος καταφορά, ober burche Berbum: 2600is Vercet | - II) fig., bas Berfen mit Steinen, f. Steinigung.

Steinreich, bas, genus minerale: τὰ τῶν λίθων

iteinreich, adj., lapidosus; saxosus: nolullidos [ov]. πολυψήφις | - II) (fehr reich), ditissimus: πάνυ πλούotos.

Steinfalz, sal fossilis: o oguntos als.

Steinsammler, qui lapides, imprimis generosos, undique conquirit: o libolóyos.

Steinschleifer, gemmarum politor: o 21905605. Steinschneider, gemmarum scalptor: o lidoylu-

Steinschnitt, an imbn machen, excido3 [di, sum] calculos cui: ή λιθοτομία.

Steinschrift, literae läpidariae: τά έν τοῖς λίθοις γραμματα.

Steinwurf, lapidis jactus [ûs] ob. ictus [ûs]: n li-JoBolla.

Steiß, nates ; clunes : ή πυγή · ὁ πρωχτός · ὁ ὄδόος. Stellbichein, f. Renbezvous.

Stelle, 1) eig., (Drt, Blat), locus (pl. loca) : o ronos. ή χώσα | - von ber Ct. bringen, moveo2 [ovi. otum] loco: ziveir ti | - fich nicht von ber St. rubren, haereo2 [si] in vestigio: ἀτρέμας έχειν | - auf ber St., e vestigio; illico; státim: παρά πόδα παραχοήμα | an ber rechten St., loco; in loco: er zaipo.

II) übertr. A. (f. v. a. Gat aus einem Buche), locus

(pl. loci); căput: η ὑησις [εως].

B. (Play, ben imb einnimmt, Amt ac.), locus; munus; provincia: ή τάξις · το τέλος | - bie erfte St. behaupten, obtineo² primum locum: zατέχειν, φυλάττειν την πρώτην τάξιν-, τὰ πρωτεία | - jmbm bie erfte St. eintaumen, defero (táli, lâtum) primas cut: τὰ πρω-τεῖα διδόναι τινί | - qn jmb8 St., vĩce ob. loco cjs.: ἔν μέφει ·, ἀντί τίνος | - jmbš St. vertreten, fungor³ [functus] vice cjs.: ἔν χώρα τινὸς εἶναι.

stellen, 1) a., statuo [ui, útum]; constituo 3; pôno 3 [pösui, sĭtum]; collöco¹; ordĭno¹; instruo³ [xi, ctum]: ἱστάναι· καθιστάναι τιθέναι | - etw. wieder an feinen Ort ft., repôno3 rem suo loco: πάλιν τιθέναι τι έν τῷ αὐτοῦ τόπφ | - uneig., etw. dabin geftellt fein laffen, relinguo 3 [liqui, lictum] qd in medio: μή περαιτέρω ζητείν τι | - Colbaten ft., mitto [isi, ssum] milites: παρέχειν στρατιώτας | - einen Bürgen, do' [dedi, dătum) vădem: έγγυητήν zaθιστάναι τινά | -II) r., fid) ft. (f. v. a. erfcheinen), sisto3 me; adsum; compareo2: παρέχειν έαυτόν | - (f. v. a. ben Schein annehmen), simulo': προςποιείσθαι σκήπτεσθαι. σχηματίζεσθαι · πλάτιεσθαι | - fich gelehrt, frant ft., simulo1 doctum, s aegrum: προςποιείσθαι σοφόν, νοσώδη όντα.

Stellmacher, carpentarius: ὁ άρματοπηγός · ὁ άρματοποιός.

Stellung, collocatio; status [ûs]; locus; habitus [us]; conditio; dignitas: ή στάσις [εως]. θέσις. τάξις [εως]· τὸ σχημα | - St. bes Bechters, gradus [ûs]: ή στάσις | - eine gunftige (ungunflige) St. (bes Seeres), opportunus (alienus) locus: ή ἐπιτηδεία, ἴση (κακή) τάξις | - feiner Stellung gemaß leben, vivo3 [xi, ctum] pro dignitate: ζην κατά την ξαυτού τάξιν | - gegen jmb eine feindliche St. annehmen, induo' [ui, utum] hoslilia adversus qm: έχθοως έχειν πρός τινα.

Stellvertreter, -vertreterin, vicarius; procurator; vicaria: ο, ή αντί τινος τειαγμένος, -μένη | - zuw. burch Bufammenfenungen, avri | - (f. Bicefonig) | - St. fein, fungor3 [functus] aliená vice; procúro negotia cjs .: τετάχθαι άντί τίνος.

Stelze, gralla: τὸ καλόβαθρον τὸ κόλωβαθρον | auf Stelzen gehen, ambulo' super grallis: χωλοβαθοί-LEIV.

Stelzenläufer, (Bogel), gralla, L.: o zaloßarns [ov]. ftemmen, auf ober an etw., innitor3 [sus ob. xus] re ob. cui rei: ἐπερείδεσθαί τινι | - bie Arme in die Geite ft., subnitor' alas: ὑποκλίνεσθαι τὰς μασχάλας |r., fich auf etw. ft., nîtor3 re: ἐπεφείδεσθαί τινι | fich gegen etw. ft., obnitor3 cui rei: αντεφείδειν τινί, πρός τι | - fig., reluctor'; resisto3 [stiti]: ἐναντιούσθαι τινι,

Stempel, 1) (Stampfverfeug), pistillum: 6 υπερος |- | Stern, stella; astrum; sidus [ĕris]: 6 ἀστής [έρος] II) (Pragmerfzeug), forma; nota; signum : o χαρακτήρ [noos] · τὸ ἐπίσημον · ὁ τύπος | - eine Gache mit bem St. perfeben, noto' qd signo reipublicae: χαρακτηρί-GELV.

Stempelbogen, spapier, plägula signo reipublicae signata: ὁ χάρτης τὸ δημόσιον ἐγκεχαραγ-

ftempeln, signo1; signo1 reipublicae signo; probo1 publice: τῷ δημοσίω τύπω σημαιοῦν.

Stendelmurz, satyrion; orchis: τὸ σατύριον. Stengel, caulis; scapus; stilus; călămus: o zavlos.

Stengelchen, cauliculus: To zavllov.

ftengeln, jungo3 [nxi, nctum] perficae: ἀποκανλί-GEIV TI.

Stenographie, f. Gefdwindfchreibekunft.

Stentorftimme, mit einer, magna voce: porg ζσγυρά.

Steppe, regio deserta et inculta: τὸ πεδίον ἔρημον. fteppen, vărio acu: ποικίλλειν τη δαφίδι τι.

Sterbebett, -lager, auf bem, moriens; moribundus: ἀποθνήσκων | - auf bem St. liegen, ago3 [egi, actum] animam: ἐπὶ θανάτω είναι.

Sterbefall, mors: 6 9úvaros | - Sterbefalle, mortes: οί θάνατοι | - im St., si quid mihi acciderit: είτι πάθοιμι.

Sterbeglode, aes fimera indicans: ὁ κώδων νεκράγγελος.

Sterbejahr, (wo imd gestorben ift), annus quo quis mortuus est: ἔτος ἐν ῷ ἐτελεύτησέ τις | — II) (wo Biele fterben), annus feralis ob. gravis: o θανατηφόρος ένιαυτός.

Sterbefleid, vestimentum mortui: τὸ ἐντάφιον.

Sterbelied, carmen quod morientibus solatium praebet: το θοῆνος [ovs] - f. a. Leichengebicht.

Sterbelifte, f. Leichenlifte.

fterben, morior3 [mortuus]; decedo3 [ssi, ssum] vita; efflo1 animam; ŏbeo [ŭ, ĭtum, fre] diem supremum: θνήσκειν · τελευτάν (τον βίον) | - eines natürlichen Tobes fterben , satisfăcio3 [feci , factum] naturae; defungor3 [functus] med morte: τελευτάν αὐτομάτφ Javaro | - an einer Rrantheit ft., conficior's [fectus] morbo: διαφθείρεσθαι απόλλυσθαι νόσφ |mors; obitus [us]: o davaros | - im Gt. liegen, ago animam: ψυχοδόαγείν.

Sterbensgedanfen, cogitatio mortis: αξ φροντίδες

περί θανάτου.

fterbensfrant, fein, aegroto gravissime: ¿πιθανά-TWS EXELV.

Sterbestunde, die, schlägt, mors appropinquat: ή ωρα τοῦ θανάτου.

Sterbetag, imbe, dies quo quis mortuus est: ή ημέρα τοῦ θανάτου.

fterblich, mortalis; humanus; fragilis; caducus; 9νητός | - adv., ft. verliebt fein, amo misere (perdite): Expoulos Equivos.

Sterblichfeit, mortalitas; conditio mortalis: 70 929τόν.

Stereotypen, formae literarum fixae : τὰ στερεότυ-

το αστρον | - 11) übertr., A. (fternahnlicher Bled auf ber Stirn einiger Thiere), stella: ή μήνη · ο μηνίσχος | -B) (im Auge), pupula; pupilla: ή κόρη· ή γλήνη | — C) Orbeneft., insigne classis turmalis: τὸ ἀστρόσημον.

Sternbild, f. Beftirn.

Sternchen, stella exigua: o doreolozos | — II) (als fritifches Beichen), asteriscus: o doreoloxoc.

Sternbeuter, astrologus; mathématicus; Chaldaeus: ο αστρόμαντις ο αστρολόγος.

Sternbeuterei, astrologia; ratio sideralis: ή αστρομαντεία ή ἀστρολογία.

Sternenbahn, stellarum orbis: ή των ἄστρων περιφορά.

Sternenheer, stellarum agmen: at uvoiádes two αστέρων.

Sternenhimmel, coelum astris distinctum: ò doreρόεις οὐρανός.

Sternenlauf, stellarum ob. siderum cursus [us]: ή περιφορά των άστρων.

fternförmig, in stellae figuram redactus: dorego-ELUNG [ES].

fternhell, sídéribus illustris: ἀστερόεις (εσσα, εν). Sternfarte, tăbăla coelestis: ὁ τῶν ἄστρων πίναξ

Sternfunde, asirologia; asironomia: ή ἀστρονομία: η αστρολογία.

Sternfundige, astrologus; astronomus: 6 dorpovónos.

Sternpflange, stellaria, L.: ή ἀστραία.

Sternschnuppe, trajectio stellae; stella transvolans: ό ἀχοντισμός ἀστέρων.

Sternwarte, specula astronomica: ή άστρονομική σχοπιά,

Sterze, (am Pfluge), silva: ή έχετλη. ftet, f. ftat.

ftete, f. immer, beständig,

Stettin, Sedinum; Stettinum.

1. Steuer, bas, f. Steuerruber.

2. Steuer, Die, (ju Staatszweden), vectigal; tributum : o gogos to relos | - f. a. Beiftener.

Steueramt, collegium vectigalibus publicis praepositum: τὸ δασμολογείον.

fteuerbar, Steuerbeamte, f. fteuerpflichtig, Steuereinnehmer.

Steuerbuch, tăbulae publicae censoriae: τὸ ὑπόμνημα περί προσόδων.

Steuerdirector, collegii, quod vecugalibus publicis exigendis institutum est, princeps: ὁ ἐπὶ προςόδων.

Steuereinnehmer, exactor vectigalium; portitor; o φορολόγος · ὁ δασμολόγος.

fteuerfrei, immunis: drekis [es].

Steuerfreiheit, immunitas: ή ἀτέλεια.

Steuermann, gubernator: ὁ χυβερνήτης · ὁ χυβερ-พฤชกุร [กุออร].

fteuern, I) a., A., (lenfen), guberno ; rego lexi, ctuml: Stereotypen, formae literarum fixae : τὰ στερεότυ- εὐθύνειν κυβερνάν | — Β) (Steuer bezahlen), pendo³ πα | - mit St. gebruck, siereotypus : στερεότυπος [ον]. [pependi, pensum]; pensuo¹: συμβάλλειν τι τελείν

wooov | - II) n., A. f. v. a. fegeln, f. b. | - B. (fleuer- Stiefgefchwifter, f. Salbgefdwifter. pflichtig fein), pendo tributa: τελείν φόρον δασμοφορείν' είςφέρειν | - C. einer Cache ft. (f. v. a. Ginbalt thun), eo [ivi, itum, ire] obviam cui rei: auvveσθαί τι.

fleuerpflichtig, vectigalis; tributarius; φόρου ύποτελής [ές].

Steuerregifter, f. Steuerbuch.

Steuerreft, religuum tribûti: τὸ έλλεῖπον τοῦ δασ-

Steuerrevifor, tributorum cognitor: Egeruarijs rav φόρων.

Steuerruber, gubernaculum; clavus: το πηδάλιον - bas St. führen, rego3 [xi, ctum] gubernaculum; těneo² clavum: εὐθύνειν τὸ πηδάλιον.

Steuerschuld, vectigal pendendum: o copos oquiλόμενος

Steuerverwalter, tributorum administrator: ὁ ἐπι- ftier, adj., foedus; trux: στερεός στεβφός. μελητής των προςόδων.

Steuerwesen, res ad vectigalia pertinentes: τὰ περὶ τοὺς φόρους.

Stepermarf, Stiria | - Ginw., Stirienses | - adj., Sti-

fibenisch, acutus: ośús [eia, ú].

Stich, i) eig., ictus [ûs]; plaga; petitio: ή νυγμή ο νυγμός | - auf ben St., punctim : έχ κεντήσεως νύγδην | - jmbm einen St. beibringen, vulnero' qm ictu: πλήττειν τῷ ξίφει τινά | - fig., carpo 1 [psi, ptum] qm oratione: αλνίτιεσθαι πρός τινα · καθάπτεσθαί τινος | - St. halten, sustineo2; probor1: δοχιμάζεσθαι· δόχιμον φαίνεσθαι | - jmon im St. laffen, relinguo3 [liqui, lictum]; desero3 [serui, sertum] qm; desum cui: προδιδόναι τινά.

Stichblatt, căpălus; scătălum: ἡ προλαβή | - fig., imb gum St. bes Biges maden, omnes carpunt gm obliquis orationibus: ἐντρυφᾶσθαι· ἐνυβρίζεσθαι.

Stichelei, oratio obliqua; cavillatio: τὸ σχωμμα τὸ αἴνιγμα.

fticheln, auf imb, carpo3 [psi, ptum] qm obliquis orationibus; cavillor qm: αλνίττεσθαι πρός τινα | s., cavillatio: τὸ σχωμμα.

Stichelrebe, f. Stichelei.

itidiweise, punctim: νύνδην.

Stichwort, verbum quod alterius orationem excipit: ο λόγος εκδεχόμενος.

Stichwunde, plaga: ή πληγή.

ftiden, pingo3 [nxi, ctum] ed. facio3 [féci, factum] acu: ποικίλλειν | - mit Golb in etw. ft., distinguo3 [nxi, nctum] auro qd: ποιχίλλειν χουσφ.

Stickeret, (Runft), ars acu pingendi: ή ποικιλία: ή ποιχιλτική | - II) (Gestidtes), opus acu pictum: τὸ ποίχιλμα.

Stidfluß, catarrhus suffocativus: ή πνίξ [γός].

Stiefaltern, noverca et vitricus: of yoveis od yvndioi.

Stiefbruder, f. Salbbruber.

Stiefel, calceamentum quod crura tegit: ή zvnuls [ίδος] · ὁ ἐμβάτης [ου].

Stiefelfnecht, furca excalceandis pedibus: 6 ×119μιδοσύρτης.

Stieffind, (Sohn), privignus: o ngoyovos | - (Tod)= ter), privigna : ή προγονή.

ftiefmütterlich, I) eig., novercalis: μητρυιώσης [ες] | - adv., novercae more: μητονιώδως | - fig., malignus: κακόφοων · δυςμενής [ές] - adv., maligne: Suguevas.

Stiefmutter, noverca: ή μητονιά.

Stieffchwefter, f. Salbichwefter.

Stieffohn, privignus: o ngoyovos. Stieftochter, privigna: ή προγονή.

Stiefvater, vitricus: o eninarmo [0005].

Stiege, f. Treppe.

Stieglit, carduelis: ή άκανθίς άκαλανθίς [ίδος].

Stiel, pendiculus; petiolus: o μίσχος | - II) (f. v. a. Sandhabe), manubrium : ή λαβή.

Stier, ber, laurus : ὁ ταῦρος ' ὁ βοῦς [βοός] - e. junger St., juvencus: o μόσχος.

Stierchen, taurulus: to ravoldiov.

Stiergefecht, pugna taurorum; certamen cum tauris initum: ὁ πρὸς τούς ταύρους ἀγών.

1. Stift, ber, ligula; stilus; radix: rò στοιχείον: ό σχόλουμ [οπος].

2. Stift, bas, (Bermachtniß), legatum : το ατίσμα | -11) (gestiftete Anstalt), episcopatus [us]: ή ἐπισχοπή. ftiften, condo3 [didi, ditum]; instituo3 [ui, utum];

fundo'; coneïlio'; facio' [feci, factum]: πτίζειν τι [-llneinigfeit ft., coneïto' discordiam: εἰς διχόνοιαν ξμβάλλειν τινάς.

Stifter, conditor; auctor; parens; causa; conciliator: o zτίστης [ov] - Stifterin, conciliatrix; causa; fons: ή ατίσασα.

Stiftsbame, matrona nobilis, quae in coenobio publice alitur: ή γυνή έχ τοῦ χοινοβίου.

Stiftsfräulein, virgo nobilis, quae in coenobio publice alitur et educatur: ή τροφίμη κοινοβίου.

Stiftung, (als Sandlung), conciliatio: ή zriois | -II) (bas Gestiftete), res in morte cis testamento institùta; lègătum: τὸ ετίσμα.

Stiftungsbrief, literae quibus qd institui jussum est: η καταβολή.

Stiftungefeft, =tag, 3. B. einer Religion, dies quo sacrum conditum est: τὰ ετιστήρια.

Stil, 1) allg., genus; ratio: to yevog. eidog | - ber alte Kalenberft., větěrum spatia temporis finiendi rătio: ὁ παλαιὸς ἀριθμός τοῦ πάσχα | -- bef., (Art ber Darftellung burd Borte), dicendi od. scribendi genus: ôrâtio; sermo: ή λέξις ὁ τρόπος τῆς λέξεως ο λόγος - ein fließender St., fusum orationis genus: ο εύρους λόγος.

Stilet, f. Dolch.

Stiliftif, Stillebre, bene dicendi ob. scribendi praecepta: λογογραφική.

ftill, tranquillus; quietus; placidus; sedatus; tacitus; silens; lenis: ήσυχος [ον] · σταθερός | - eine fille Nacht, nox tacita: sudiog vus | - in filler Nacht, silentio noctis: εν εὐδίφ νυπτί] - im Stillen, tacite; per silentium: σιωπη | - fich im St. freuen, gaudeo2 [gåvisus] in sinu: $\sigma \iota \omega n \tilde{\eta} \chi \alpha l \varrho \epsilon \iota \nu \tau \iota \nu \ell \mid -\alpha d \nu$, silentio; cum silentio; tacite; sedato; quiete: $\tilde{\eta} \sigma \nu \chi \tilde{\eta}$. $\tilde{\eta} \varrho \ell \mu \alpha \mid -\hat{\eta} t$. [cin, sileo²; těneo² silentium; quiesco³ [évi, étum]: $\sigma \iota \omega n \tilde{\alpha} \nu$ $\sigma \iota \omega n \tilde{\gamma} \nu$ $\tilde{\tau} \kappa \varepsilon \iota \nu \mid -\hat{\eta} t$ [taceas quaesco! quietese!: $\sigma \iota \nu \mu \alpha t$ $\sigma \iota \omega n \tilde{\nu} \nu$ $\tilde{\tau} \kappa \varepsilon \iota \nu \mid -\hat{\eta} t$ werben, sédor¹; táceo³; conticesco³ [cui]: $\sigma \iota \nu \kappa \nu$ $\sigma \iota \nu \nu \nu$ $\tilde{\tau} \nu \kappa \varepsilon \iota \nu$ $\tilde{\tau} \nu$ $\tilde{\tau} \nu \kappa \varepsilon \iota \nu$ $\tilde{\tau} \nu$ $\tilde{\tau$

Stille, sĭlentium; tranquillītas; quĭes [ètis]: ἡ σιωπή· ἡ σιγή· ἡ ἡσυχία.

ftillen, sėdo¹; rēprīmo² [pressi, ssum]; restinguo³ [nxi, nctum]; exstinguo³; lėnio¹; permulceo² [si, sum]: παύειν τι | - hen Şunger ft.. expleo² [plėvi, plėtum] famem: ἐκπιμπλάναι τὴν πεῖναν | - cin Kinh ft. (f. v. a. făugen), älo³ [lui, lītum] infantem uberibus meis: Ֆηλάζειν παιδίον.

Stillschweigen, bas, f. Schweigen, bas.

ftillschweigend, tacius: σιγηλός * σιωπηλός | - adv. tacite; cum silentio: σιωπή * σιγή.

Stillstand, ber, (bas Stillstehen), stätio: institio: ή ξαιστασις | - St. der Geschäfte vor Gericht, justitium: ή των διεαστηρίων ἀπραξία· ή τῆς διεαιοδοσίας διάλειψις | - St. machen, consisto³ [stiti]; subsisto³: ξαιστῆναι.

Stillung, sedatio: ή ξπίστασις τοῦ αξματος.

Stilübung, scriptio; scriptura: ή τῆς λέξεως ἄσυη-

Stimmden, vocăla: to gwelov to gwegoor. Stimme, 1) eig., vox [vocis]: ή φωνή· ὁ φθόγγος | - eine helle St., vox clara: λευκή φωνή | - mit fiarfer Stimme, magna voce: φωνή τσχυρά | - jmbn. an ber Stimme erfennen, noscito' qm voce: cognosco3 [novi, nitum] ex voce: άναγιγνώσκειν τινά τῆ φωνῆ - bie St. heben, attollo vocem: δξύνειν την φωνήν - finfen laffen, submitto3 [isi, ssum]: vigleval the φωνήν | - fig., auf imbs Ct. horen, audio que monentem: ὑπαχούειν τινός επεσθαι τῆ γνώμη τινός | ber St. ber Ratur gehorden, sequor's [cutus] naturam ducem : zara quoir Çor | - 11) übertr., A. (abgegeb. Meinung burch Borte ober Stimmtafelden), sententia; suffragium; tăbella: ἡγνώμη · ἡ ψῆφος | - burch @timmen mahlen, creo' suffragiis : ψηφίζεσθαί τινα | -B) in weiterer Bebeutung, die allgem. St., omnium consensus [ús]: ἡ πάντων γνώμη.

ftimmett, 1) a., (ein Instrument), contendo [di, sum u. tum] ita fides numeris, ut possint servare concentum: φθέγγεσθαι συμφωνείν το | - jmbn zu etw. ft., addúco3 [xi, ctum] vb. perdúco qm ad qd: diaxi-Héval παρασχευάζειν τινά | - zur Freude ft., evoco1 ad laetitiam: ποιείν τινα χαίρειν | - geftimmt fein, sum affectus (animo): διακείσθαι · διατίθεσθαι τήν γνωμην | - gleichgestimmt sein, eadem sum voluntate: ταὐτὰ γνῶναι ταὐτὰ φρονεῖν | — II) r., A. (f. v. a. übereinstimmen), consonamus inter nos; consentio"; συνάδεινε, άρμόττειν τινίε εὐαρμόστως έχειν πρός 71 | - bie Rechnung ft., ratio convenit : o loyos ovu-Balvet | - B) (feine Stimme geben), fero Ituli, latum ferre] sententiam; ĕο+ [ivi, ĭlum] in suffragium; ψηφίζεσθαι · τίθεσθαι την ψήφον | - für etw. ft., suffrågor' cut rei: ψηφίζεσθαι· ἐπιψηφίζεσθαί τι | für daffelbe ft., eo* in eandem sententiam: ταὐτό ψη-φίζεσθαι | - ft. laffen, jübeo* [ssi, ssum] sententiam ferre: ἐπάγειν την ψηφόν τινι.

[gavisus] in sinu: σιωπῆ χαίοειν τινί | - adv., silen- Stímmenmehrheit, sufirágia plurima [orum]: ἡ νιtio; cum silentio; tacite; sedato; quiete: ἡσυχῆ΄ κῶσα | - ©t. ἡαδιπ, süpĕro¹ magnis sufiragiis: χοῆἡοξμα | - ft. fcin, sileo²; tĕneo² silentium; quiesco³ σθαι τῆ νιχώση ἔχειν τὴν νιχῶσαν.

Stimmrecht, jus suffragii; suffragium: ή ψηφος.

Stimmtafelden, tabella; suffragium: to nivazi-

Stimmung, (ber Sede), ănimi allectio ob. motus [ds]; ănimus: ἡ ψυχῆς διάθεσις | - eine ruhige St., animus tranquillus: ἡ εὐθυμία | - in guter St. fein, sum bêne allectus: εὐ-, καλῶς διακεῖσθαι τὴν γνώμην.

ftinfen, öleo mälë; foeteo ; puteo : όζειν ααχώς όζειν | — s., foetor: ἡ δυςωδία | – f. auch Gestant.

ftintend, ftintig, mälë ölens; foetidus; pútidus: δυςώδης [ες] δύςοσμος | - ft. faul fein, torpeo² desidià: ὄζειν ἀργίας.

Stinffafer, baprestes, L.: ή βούποηστις [εως].

Stipendiat, qui beneficio (annuo) sustentatur: ὁ λαμβάνων (κατ' ἔτος) εὐεργεσίαν παρά τινος.

Stipendium, běněsicium (annuum): ή εὐεργεσία· τὸ εὐεργέτημα.

ftipuliren, f. verheißen.

Stirn, frons [frontis, f.]: το μέτωπον | - δίε εt. rungein, contrāho³ [xi, ctum] frontem: αίφεινε, ἀνασπάν
τὰς ὀφοῦς | - δίε εt. entfalten, αυβείτει , explico¹
[cui, citum] frontem: διαγαληνίζειν τὸ πρόςωπον |
- είnε freche εt., ός [δίτε] dūrum: τὸ πρόςωπον |
- imbm δίε εt. δίετει, rēsisto³ [sitit] cui: ἐνίστασθαί,
ἀνθίστασθαί τινι.

Stirnband, redimiculum frontis: 10 προμετωπί-

Stirnbinde, nimbus : ή μέτρα.

Stirnschmuck, frontale: o, ή άμπυξ [vzos].

Stirnseite, (Borberseite), frons[frontis, f.]: τὰ ἔμπροσθεν· τὸ μέτωπον.

ftodyern, διε βαίμε, periodio³ [odi, ssum] dentes spina eb. penna: γλύφειν τους οδόντας.

Stock, 1) (Stamm), stirps; truncus; stipes; caudex: Irûtex: τὸ στύπος [ovs] | - Β) übertr. A. (wie Kleş, f. v. a. bamischer Mensch), stipes; caudex: τὸ ξύλον· ὁ ἡλίθιος ἄνθοωπος | - C) [. v. a. Capital , Bermögen, f. 4. Capital | - 11) bef., A. (ε. v. a. Stab, Steden), băcülum; schpio; sustis: τὸ σχηπάνιον· ἡ βαχτηρία | - am St. gehen, innitor | sus u. xus | baculo: σχήπτεσθαι βαχτηρία | - imbn mit bem Stoc schlagen, coërceo² ym suste: πλήττειν τῆ βαχτηρία | - Β) Kloş sür Gesangene, caudex: τὸ ξύλον | - Bienenstock, tecsum apium; alvus: τὸ σίμβλον· ἡ χυιρέλη | - s. a. Stockwerf.

flociblinb, plane caecus: ξσχάτως τυφλός παντάπασι πεπηρωμένος.

ftodbumm, stúpidissimus; plumbeus: ό, ή βλάξ [βλαχός]· βλάξ καὶ ήλίθιος.

ftodbuntel, =finster, tenebris obductus; caecus: ἀμφιχνεφής [ές]· βαθὸ σχότος.

ftocent, (in ber Rebe), haerens; haesītans; haesīta- Stold, ber, superbia; spirītus [0s]; arrögantia; fastus bundus: λοχόφωνος [ον].

Stockfisch, gadus morhua, L.: 6 dviozos zanvoós. stockfremb, plane hospes: návo šévos.

Stodholm, Holmia | - adj., Holmiensis.

ftodig, humore et situ corruptus: uvdaleos.

Stodnarr, stultior stultissimo: o φλύαξ [205].

Stockprügel, (befommen), verberor tustibus: ή ξυλοχοπείσθαι.

Stockfoliag, ictus [as] fustis; verber: ή πληγή ὑπὸ βακτηρίας.

Stodichnupfen, gravedo non profluens: ή λοχοχόρυζα.

Stodung, bes Blutes, sanguis consistens: ή σύστασες αξματος.

Stockwerf, täbulatum; tabulatio; contignatio: τὸ κοιλον· ὁ ὄφοφος | - im oberften St. wohnen, habito¹ sub tegulis: οἰκεῖν ὑπὸ τἦ στέγη.

ftöbern, 1) eig., imps., ce fiebert, nives tenues cadunt: ἔστι νιφετός | — II) f. v. a. suchen, durchsuchen, s. d. BB. u. durchstöbern.

Stöberwetter, nives tenues: o vieperos.

Stöcken, (tleiner Stamm), stirps: τὸ φυτάφιον | - (fleiner Stock), băcillum: τὸ βακτήριον.

ftohnen, f. achgen, feufgen.

ftoren, I) a., turbo¹; perturbo¹; interpello¹; impēdio⁴; vexo¹: ταράττειν τι | — II) n., herumīt., tödio³ [odi, ssum] ob. pertödio³; excutito³ [ssi, ssum] qd: ἀσκαλίζειν τι | — Β) (hineinītechen) z. B. in ein Wespennest, irrito¹ crabrones: ἀργίζειν σφηκιάν | — s., f. ⊗törung,

Störer, turbator; interpellator: ὁ ταράστης [ου] -Störerin, turbatrix; interpellatrix: ἡ ταράττουσα.

törrig, offirmati animi; pervicax et obstinàtus: αὐθάθης [ες] · δύςπειστος.

Störrigfeit, pervicacia: τὸ δύςπειστον ή δυςτοιπελία.

Störung, turbátio; perturbátio; interpellatio; impedimentum: ή ἐνόχλησις | - St. verursachen, interpellot qd: ἄχλον παρέχειν τινί.

Stoßel, pistillum: o unegos.

StoBer, f. Stofrogel.

| to big, pétulcus; qui corna pétit: ενρέττιλος [oν].
| Stoff, 1) allgem., matéria; materies; cópia: ἡ θλη |
| — II) bef., A) zu Reden, causa; argúmentum: ἡ θλη '
| ἡ ὑπόθεσις · τὸ ὑποκέμενον | – ein reicher & t., silva rerum: ἐπῶν νομὸς πολύς | – feinen & t. zum & chreisen βαθεη, non habeo ² quod scríbam: μὴ ἔχειν ὅ, τι γράψη | — B) (gewirfter Zeug), pannus: τὸ θφασμα.

Stollen, (bes Bettes), fulcrum: ὁ πούς [ποδός] — 11) (bes Bergwerfes), cuniculus: ὁ ὑπόνομος.

ftolpern, f. ftraucheln.

tol), superbus; insõlens; arrogans; fastosus: μεγαλοποεπής | – ft. fein, géro³ [ssi, stum] magnos spiritus: μέγα φρονεῖν | – ft. werben, sumo³ [mpsi, mpum] magnos spiritus: ὑπερήφανον γίγνεσθαι | – adv., superbe; arroganter: ὑπεροπτιχῶς ὑπερηφάνως | – fich ft. benefimen, gero³ me elàtius: ὑπεροπτιχῶς, ὑπερηφάνως ἔχειν.

Stold, ber, superbia; spiritus [ús]; arrogantia; fastus [ús]: ή μεγαλοφοσόνη | - St. befigen, sum superbus: ὑπερηφάνως ἔχειν | - etw. für St. auslegen, accipio [cépi, ceptum] qđ in superbiam: τιθέναι τι τῆς ὑπερηφανείας.

ftolziren, f. einbergeben.

ftopfen, 1) (vollfüllen), farcio* [rsi, ctum u. tum]; rĕfercio* [si, tum]: στοιβάζειντι | - II) (f. v. a. filden),
sarcio* [sorsi, sartum]; resarcio*: καταφόάπτειντι
| — III) (f. v. a. fillen), sisto³ [stiii]; comprimo³
pressi, pressum]: παύειν καταπαύειν ἐφριστάναι | - jmbm δαξ Μαιιί μ., obtûro¹ os [δris] cui: ἐπιστομίζειν τινά | — s., farciūra: ἡ στοιβή.

ftopfend, (ben Durchfall), sistens: στυπτικός.

Stopfer, (bes Geflügels), fartor: ό στοιβαστής [οῦ]. Stopflappen, = lappchen, panniculus: τὸ ἐπίζόαμμα.

Stopfnadel, acus [ús] grandior: rò ήπήτριον.

Stopfwerf, tomentum: to yváqulov.

Stoppel, stipula: ή καλάμη.

ftoppeln, răcio³ [feci, factum] spicilegium: καλαμάσθαι | – f. a. zusammenstoppeln.

Stord), ciconia: o nelapyos.

Storthschnabel, rostrum ciconiae: τὸ πελαργοῦ ὁάμφος | — II) (Քβαης), gëranium, L., τὸ γεράνιον — III) (Şεβεςευβ), trochlea: ἡ τροχαλία | — IV) (Zeidneninstrument), machina qua imagines adumbratae in charta describuntur: ὁ σχιαγραφιχός χανῶν.

Stoß, 1) (bas Stoßen), pulsus [ûs]; ictus [ûs]; percusso; plága; peŭito: ὁ ἀσμός ἡ πληγή | – auf hieb und St., caesim et punctim: μετὰ κοπῆς καὶ κεντήσεως | – δτοβε befommen, pulsor': ἀθεῖσθαι | – jmdm einen St. beibringen .infligo (κι, ctum) plagam cui: ἐντείνεἰν πληγήν τινι | – einen St. erleiben, accĭpio (ἐρί, ceptum) plagam: ἀθεῖσθαι | – jmd Gre einen St. geben, aspergo (si, sum) labem dignitati cjs: ἀτιμάζειν τινά | – feinem herzen einen St. geben, vinco (γιοὶ, ctum) animam meam: βιάζεσθαι ἐαυτόν | – Il) (haufen), strües; ἄσεντις ὁ σωρός.

ftohen, i) a., A) (etw. an etw., ben Kopf an bie Wand it.), offendo 2 [di, sum] qd ad qd; impingo 3 [nxi, ctum] qd cut rei: προςχρούειν , προςπταίειν τί τινι ober πρός τι.

B) (mit etw. berühren), offendo³; percătio³ [ssi, ssum] qm: προςχρούειν τινά τινι | - fig., jmdn vor den Kepf

ft., offendo3 qm: προςχρούειν τινί.

C) (δική ⊚t. cine Richtung geben), trûdo³ [di, sum]; protrûdo³: ἀθεῖν | - aus ber ⊚tabt ft., ejǐcio³ [jèci, jectum] ex urbe: ἐεράλλειν τινὰ ἐε τῆς πόλεως | - aus bem Ṣaufe, protrûdo³ qm: ἐεράλλειν τινὰ ἐε τῆς ολείως | - vom Lande ft., solvo³ [vi, lûtum]: ἀνάγειν τὴν ναῦν | - etw. von fich ft., amólior* qd: ἀπωθεῖσθαῖτί | - fig., repúdlo¹ qd: ἀποβάλλειν · ἀποδοχιμάζειν.

II) n., A., (anprallen an), offendo³ qd; illido³ [si, sum] cui rei; incido³ [idi] in qm, occurro³ [rri, rsum]

cut rei: προςπταίειν τινί.

B) zu (mbm ft., (f. v. a. sid) mit ihm vereinigen), adjungo³ [nxi, nctum] me cui; consero [tüli, lâtum] signa ad qm: προςμιγνύναυ, συντυγχάνειν τινί.

C) an ciw. ft., (f. v. a. angrengen), tango³ [tětigi, tactum]; attingo³ [tǐgi, tactum] qd; adjāceo² cui rei; finitimus sum cui rei; ὁμορεῖν, ὅμορον εἶναί τινι.

III) r., fich ft. an etw., A) eig., offendo qd; illido , ftrafwurbig, f. ftraffar. impingor a cui rei: προςχρούεσθαί τινι.

B) fig., offendo3 in quo ob. in qua re; obstat1 mihi

qd: δυςχεραίνειν πρός τι.

s., pulsus [as]; pulsatio: η ωθησις.

Stogvogel, accipiter; milvus: o iztiv [ivos].

ftogweise, (auf ben Stof), punctim: στίγδην | - II) (in einzelnen Stoßen), per intervalla : ogundor.

Stotterer, lingua haesitans : ὁ τραυλιζόμενος · βατταρίζων · ψελλιζόμενος.

ftottern, haesito' lingua: βατταρίζειν | - s., haesitantia linguae: ὁ βατταρισμός.

ftraflich, f. ftrafbar.

Sträfling, noxius; ad opus damnatus : κατάκριτος κατάδικος.

ftrauben, fich, (von Saaren), horreo2; sto' [stett, statum arrectus: δρθον φρίσσειν | - II) (widerftreben), rětracto 1; renitor [sus u. xus]; obnitor 3; rěpugno 1; reluctor': ἀντιτείνειν πρός τι.

Strauchelchen, fritex pusillus: ro Jaurior.

Sträußchen, fasciculus florum : ή δέσμη.

ftrafbar, poena et. supplicio dignus; sons; Equias. τιμωρίας άξιος.

Strafbarfeit, lat. umidrieben burch facinus [oris] poena dignum: gried, ή κακία το ανόσιον το άδι-

Strafe, poena; noxa; multa; damnum; supplicium: ή δίκη · ή ποινή | - St. über imbn verhangen, afficio [féci, fectum] qm poenà: τιμωρείσθαί τινα | - St. an Geld erlegen muffen, multor' pecunia: didora δίzην | - St. leiben, luo3 [uǐ, utum] poenam: διθόναι δίκην | - von jmbm, do dědi, dětum] poenas cui: διδόναι, υπέχειν δίκην τινί | - in St. verfallen fein, teneor poena: ζημίαν οφείλειν | - St. auf etw. fesen, věto [ŭi, ĭtum] qd poená propositá: ζημίαν επιτιθέναι | - bei St., sub poena: επί ζημία· έπί τιμωρία.

ftrafen, f. bestrafen, | - imbn Lugen ft., coarguo's [ui, útum] qm mendacii: έξελέγχειν τινά ψεύδους |s., animadversio; mullatio: ή τιμωρία ή κόλασις.

ftraff, astrictus: επιστρεφής [ές] · σύντονος | - adv., astricle: συντόνως.

ftraffallig, sons: ζημίας άξιος | - ft. fein, teneor poena: ἐνέχεσθαι τη ζημία.

Straffälligfeit, culpa: ή άδικία ή αλτία.

Strafgeld, pecunia multatitia: to Emitluior.

Strafgerechtigfeit, justitia ultrix: ή Ποινή.

Strafgericht, poena a deo ob. divinitus immissa: n Hown.

Strafge et, lex poenam sanciens: o vouos noiviuos.

ftraflos, impunitus; inultus: acjunos [ov] | - adv., impune: ἀζημίως.

Straflosigfeit, impunitas: to achmior.

Strafpredigt, oratio-, admonitio severa et. aspera: ή επιστροφή · ο νουθετικός λόγος | - eine St. halten, invěhor3 [vectus] verbis graviter in qm: νουθειείν τινα ζοχυρώς · χολάζειν τινά δεινοίς λόγοις.

Strafurtheil, sententia qua poena cui instituitur: τὸ τίμημα.

Strabl, radius: ή άκτίς [ivos] | - f. v. a. Blisftrabl, fulmen : o zepavvos | - Strahlen werfen, fundo ffudi, sum | radios : ἀχτινοβολείν | - fig., es zeigt fich ein St. von Soffnung, spes qua mihi affulget: σπινθήο έλπί-Sos Enilaunei.

strahlen, radio'; fulgeo': axtivosoleiv | - s., fulgor: ή απτινοβολία.

Strahlenbrechung, refractio radiorum: ή ἀνάκλασις φωτός.

Strablenhaupt, caput radiatum: ή κεφαλή άκτι-

Strablenfrone, corona radiata: ο στέφανος άκτιvwros.

Strahlenlicht, lumen rädiatum: ή αξγλη των απτί-

strablig, radiatus: azuvoros.

Stralfund, Stralesunda; Sunnonia.

stramm, f. ftraff.

Strand, Itus [oris]: ή ακτή · ο αλγιαλός - auf ben St. treiben, defero3 [tuli, latum] ob. deferor3 in terram: έξοχέλλειν, προςοχέλλειν ναῦν.

ftranden, illidor [sus] litoribus; ejicior [jectus] in litus, deferor in terram: έξοχέλλειν ναῦν· έξοχέλλεσθαι.

Strandfifd, piscis litoralis: o 1290c Enazrios, •παράκτιος.

Strandgerechtigfeit, jurisdictio litoralis: al dizai EMUZTIOI.

Strandgüter, res (merces) naufrăgio ejectae: ra ExBola.

Strandberr, dominus litoris: o alyealeus [éws].

Strandordnung, lex literalis: ὁ κανονισμός περί ήλεχτοολογίας.

Strandrecht, jus litorale: τά περί τούς ναυαγούντας δίχαια.

Etrandreiter, custos equo litora obiens: o neginolos autalos.

Strandung, naufrägium: ή ναυαγία.

Strang, restis; funis; laqueus: ή σειρά · ὁ βρόχος | - imbn jum St. verurtheilen, damno' qm ad laqueum: καταγιγνώσκειν άγχόνην τινός | - wenn alle Strange reißen (im Nothfalle), necessitate urgente: avayzys ύπαυχούσης, ούσης διαν δε δή πανί επιλίπη.

ftranguliren, f. erbroffeln, hangen.

Strangurie, urinae difficultas: ή στραγγουρία.

Strapaze, labor: o novos o zonos o μόχθος. ftrapaziren, fäligo läbore: καταπονείν τινα | - fich ft., subĕo [ĭi, ĭtum, ire] magnos labores; frango³ [fregi, fractum] me laboribus: μοχθεῖν κάμνειν.

Strafburg, Argentoratum | - udj., Argentoratensis.

Straße, 1) (f. v. a. Weg), via; iter [itineris]: n odos - auf ber St., in via: Er odo | - 11) (f. v. a. Baffe), vieus; platea: ἡ ἀγνιά· ἡ πλατεῖα | - von St. 3u St., vicatim: zara zwuas' zwundor | - auf offener St., in publico: έν τῷ δημοσίφ. ἐν τῷ φανερῷ | - auf. bie St., in publicum: els to onuociov els to maνερόν | - III) (Meerenge), fretum: ο πορθμός · ο πόρος.

Strafenauffeber, curator viarum; magister vici: ο δυμάρχης.

Stragenbau, f. Wegebau.

Strafenpflafter, f. Pflafter.

Strafenrauber, latro: o λησιής [ov].

Stragenrauberei, latrocinatio; latrocinium : ή λησ-

fragenrauberifch, latrocinio similis; latrociniis assuetus: ληστικός ληστρικός | - adv., latronum more: ληστιχώς

Stragenraub, latrocinium: ή ληστεία | - begeben, facio 3 [feci, factum]: ληστεύειν.

Straud, fratex: Jauvos.

Strauchdieb, latro: o dyoris [ov].

ftraucheln, offendo3 [di, sum] pedem; fallor3 [falsus] vestigio; labor³ [psus]: πταίειν · σφάλλεσθαι - fig., pecco 1; labor 3: mraler | - s., offensio pedis; lapsus [us]: ή ολίσθησις.

frauchig, fraucosus: θαμνώθης λοχμώθης [ες].

Strauchwerf, trauces: & Jaurwir [wros].

Straug, 1) (von Blumen), fasciculus florum : ή δέσμη ό φάκελος ob. φάκελλος · ό στέφανος | — II) (Dogel), struthiocamelus: ο οδ. ή στρουθοκάμηλος | - vom St., struthiocamelinus: στρουθοχαμήλινος III) (Rampf), certamen; pugna: ὁ ἀγών [ῶνος].

Straugvogel, f. Straug.

Strebe, bie, tignum pronum ac fastigatum: n' avτηρίς [ίδος] · τὸ ἔρεισμα.

itreben, nach etw., peto [fvi, ftum]; expeto3; concupisco3 [tvi, ftum]; affecto1; capto1 qd; nttor3 [sus u. xus]; asptro1 ad qd; studeo2 cui rei; sequor3 [cutus ob. persequor qd: διατείνεσθαι συντείνεσθαι ορέγεσθαί, εφίεσθαί, επιθυμείν τινος | - barnach ft., baß ac., enitor3; contendo3; [di, sum u. tum]; do1 [dědi, dåtum] operam, ut: σπουδάζειν όπως etc. πειράσθαι», προθυμείσθαι c. inf. | - s., contentio; appetitio: ή σπουδή | - mein St. geht bahin, contendo et enitor3, ut: τοῦτο πράττω ὅπως etc.

Strebepfeiler, anteris: ή αντηρίς [ίδος].

Strecte, I) (Raum), spatium: to diaornua | - eine große St. entfernt fein, absum longe: πολύ ἀπέχειν |-II) (Gegenb), tractus [ús]: ή χώρα.

ftreden, extendo3 [di, sum u. tum]; produco3 [xi, ctum]: τείνειν' έκτείνειν, f. a. ausbehnen | - bie Sanbe gen himmel ft., tollo3 [sustuli, sublatum] manus ad coelum: ἀνατείνειν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν: ανίσχειν τας χείρας | - jmbn zu Boben ft., prosterno3 [stravi, stratum] qm: καταβάλλειν, καταστρωννύναι τινά | - die Waffen ft., pono [posui, situm] arma: αποτίθεσθαι τὰ ὅπλα | - II) r., fich ft., porrigo3 [rrexi, rrectum] brachia (crura): σχορδινᾶσθαι vom Bege, via longe abest: ή οδός έχτείνεται έπί πολύ τείνει | - Sprüchw., fich nach ber Dede ft., metior* [nsus] me meo modulo ac pede: πράτιειν κατά την Streitbegierbe, f. Rampfluft. δύναμιν.

Streich, 1) f. v. a. Sieb, Schlag, Stich, f. d. 2828. | -II) (unerwartete ichelmische Ganblung), dolus; fraus; machina; făcinus [öris]: τὸ πανούργημα· μηχάνημα· τέχνημα | - bummer ©t., stulte factum: ἡ ἄνοια | bofer, boshafter St., male factum: το κακούργημα | - | certatio: ή αμφισβήτησις.

imbm einen St. fpielen, necto3 [xui u. xi, xum] dolum cui: βλάπτειν», άδικείν, σφάλλειν τινά.

ftreicheltt, mulceo2 [Isi, lctum]; permulceo2; demulceo2; palpo1: ψην· καταιψην· ψήχειν | - s., palpatio: ή ψηλάφησις [εως].

ftreichen, I) a., (herablaffen) 3. B. die Gegel fir., subduco³ [xi, ctum] vela: στέλλειν, καταστέλλειν τα fortα | - auf etw. ftr., f. bestreichen | - jmon mit Ruthen, caedo³ [cĕctdi, caesum] qm virgis: ὁαπίζειν τινά | -Biegel pt., fingo [nxi, clum] lateres: πλίνθους έλχύειν | - Lerden, venor alaudas: αίρειν κορυδαλλούς | - f. a. ausftreichen | - II) n., (geben), feror3 [latus]; νόιο : ψαίρειν (v. b. guft), φέρεσθαι πετόuevor (v. Fluge ber Bogel) | - ber Bind ftreicht burch einen Ort, ventus locum perflat: ὁ ἄνεμος διαφυσά τόπον τινά.

Streichgarn, =net, rete quod trabitur: n navis

[1805]

Streichhold, hostorium: τὸ ὁμάλιστρον.

Streichvogel, f. Bugvogel.

Streif, Streifen, Ilmes; linea; virga: ή ταινία. ή ζώνη | - ein St. Papier, scidula chartae: τὸ φύλλον (χάρτου) | - Συφ, lacinia: ή ταινία.

ftreifen, I) a., (mit Streifen verfeben), distinguo3 [nxi, netum] lineis; strio1: ὁαβδοῦν | - B) (oberflächlich berühren), stringo [nxi, ctum]: ἐπιιφαύειν τινός | -C) (abstreifen), detrăho [xi, ctum] pellem cui: δέρειν., αποδέρειν τι | - II) n., văgor per; pervăgor; facio¹ [feci, factum] incursionem in qd: πλανασθαι. περιτρέχειν. διατρέχειν. Εμβάλλειν είς τι.

Streiferei, f. Streifzug.

ftreifig, virgatus; virgatulus; striatus: ἡαβδωτός. Streifichuf, ictus [us] stringens, 3. B. caput: n κουφή πλεγή.

Streifmunde, leve vulnus [eris]: τὸ κοῦφον τραῦμα. Streifzug, excursio; excursus [us]; expeditio; incursio in fines hostium facta: ή καταδρομή | - cinen St. unternehmen, făcio3 [feci, factum] excursionem: ελεβάλλειν ελε χώραν τινά.

Streit, 1) (mit Baffen), f. Rampf | - 11) (mit Worten), certâtio; certâmen; contentio; disceptatio; contrôversia: altercatio: jurgium; rixa: ή ἀμφιλογία ή αντιλογία · διαφορά | - St. vor Gericht, lis: ή διαδιzaola | - St. veranlaffen, infero3 [tuli, llatum] causam jurgii: zadroravat els korv rivas | - einen St. fclichten, compono [posui, situm] ob. dirimo [remi, rempum] controversiam : διαλύειν διαφοράν | - entfcheiben, dijudico!: διαγιγνώσχειν. διαχρίνειν. χρίνειν | -B) fig., pugna, ober burch Berba wie resisto , pugno , contendo3: ή διαφορά ο άγων [ωνος], vber burch Berba wie avrinageadai, noleueir etc. | - S. ftreiten, Rampf und fampfen.

Streitart, bipennis: o πέλεχυς [εως]. fireitbar, bellicosus; fortis: μάχιμος [ov]. Streitbarfeit, fortitudo: rò μάχιμον.

ftreiten, mit Waffen, f. fampfen | - mit Worten, certo'; concerto1; contendo3 [di, tum]; habeo2 controversiam; discepto1; altercor1 cum quo: φιλονειχεῖν | - fig. , wider etw. ftr. , (f. v. a. entgegen fein), sum inimicus; repugno cui rei: Evioranhai ngós ti | - 8. Streiter, pugnator; miles: ὁ μαχητής [οῦ] · στρατιώτης [ov] [- II) (f. v. a. ftreitfüchtig), pugnax: φιλόμαχος.

Streitfrage, quaestio; controversia; disceptatio: 70 πρόβλημα ή ζητησις.

Streitgenoß, commilito: ὁ σύμμαχος.

Streithammer, malleus bellicus : o haigrijo [ngos].

Streithandel, controversia: ή δίχη.

streitig, 1) (wormber gestritten wird), controversus; lingiosus; dubius: αμφισβητήσιμος [ov] | - ftreitig fein, versor in controversia: ἀμφισβητήσιμον είναι |jmbm etw. ftreitig machen, contendo 3 [di, tum] cum quo de re: αμφισβητείν τινί τινος | - ft. merben, věnio4 in contentionem: ἀμφισβητείσθαι | - ft. bleiben, relinquor³ [ctus] in controversia: διαμένειν άμφισβητήσιμον | - II) (ftreitend), litigans: διάφορος [ov] - ft. fein über etw., ambigo de re: αμφισβητείν περί TIVOS.

Streitigfeit, f. Streit.

Streitfolbe, clava: ή χορύνη.

Streitfrafte, vires; copiae: αί πολεμικαί δυνά- Strömling, clupea: ὁ ὁνάς [άδος]. MEIS.

Streitroß, equus militaris : ὁ ίππος πολεμιστήριος.

Streitsache, controversia; causa; res: to diagogor.

Streitschrift, libellus: ή διατριβή ξριστική.

Streitsucht, certandi studium: ή φιλονεικία. ftreitsuchtig, certandicupidus; litigiosus: φιλόνειχος.

Streitwagen, essedum; quadrigae falcatae: To coun πολεμικόν.

Strelit, Strelicium.

itreng, 1) (f. v. a. berb für Wefchmad), zc., austerus; acer; asper: αὐστηρός | - II) (hart), dúrus: τραχύς [εία, ú | - eine ftrenge Lebensart führen, vivo 3 [xi, clum] parce ac duriter: σεληφον ζην σεληφά διαίτη χρησθαι - III) (punftlich auf bie Gefete halten), severus; rigidus; ăcerbus; austèrus: ἀκριβής [ές] - adv., severe; rigide; acerbe; austere: αὐστηρῶς · χαλεπῶς · σεληoωs · άκριβως | - ftr. (f. v. a. genau) genommen, proprie: ακριβώς κυρίως.

Strenge, (in phyfifter hinficht), asperitas; rigor: n δεινότης [ητος] - (in moralifcher Sinficht), severitas; asperitas; rigor; austéritas: ή πιχοία.

Streu, stramentum: το υπόστρωμα.

Streubuchfe, theca pulveris scriptorii: ή αμμοθήκη.

ftreuen, spargo³ [si, sum]; etw. auf etw., conspergo³ [si, sum] qd re: σπείρειν τι.

Streusand, pulvis scriptorius: ή ἄμμος.

Strich, I) (bie fchnelle Bewegung &. B. ber Bogel), lat. burdy transvolare: griech, o oimos n odos.

11) (Richtung), tractus (ús) ; iter: ή φορά | - ber St. (ber Bolfen), tractus (nubium): ή φορά | - in einem St., uno tenore: συνεχώς | - ein St. Landes, tractus; regio: ή χώρα.

III) (bas Streichen), ductus [us]: ή καταφορά |einige Striche (auf einem Caiteninftrumente) thun, percurro [curri, cursum] aliquoties chordas: oliyov

προύειν το δργανον.

IV) (f. v. a. Linic), linea: ή γραμμή | - einen St. maden, duco si, ctum lineam: ελκειν, υπογράφειν γραμμήν | - Spridw., einen St. durch bie Rechnung fromab, sabwarte, secundo flumine: κατά τον

machen, conturbo t cui omnes rationes: λυμαίνεσθαι την ποᾶξίν τινι.

Strichelchen, lineola: rò odziov.

Strichregen, pluvia quae passim cadit: o ousgos ollyos.

strichweise, passim: έκ διαστημάτων.

Strict, restis; fanis; laqueus: 6, ή σχοίνος.

Stridden, funiculus; resticula: 10 σπαρτίον.

ftriden, texo3 [ui, tum] acubus: znlouv.

Stricer, =in, qui, quae acubus texit: ή χηλεύτρια.

Strictletter, machina scansoria, e funibus facta: ή κλίμας στυππίνη.

Striegel, strigilis: ή ξύστρα το ξύστρον.

ftriegeln, rado [si, sum] strigili: ψήχειν.

Strieme, vibex: cicatrix: ή σμώδιγέ [γγος].

stromen, feror3 [latus]; fluo3 [xi, xum]: heir | aus etw. ftr., effundor3 [fúsus] ex re: Ezgeiv | - bie Thranen ftromen taffen, indulgeo2 [si, tum] lacrimis: δακουδόοείν | - S. auch fliegen.

Strömung, bee Waffere, rapidior agnarum cursus [us]: ὁ δούς · τὸ δευμα · ή φορά.

Strob, stramentum: al zalauai | - mit Gt., stramenticius : zalaurvos | - Spruchw., leeres Ct. brefchen, lavo 1 [lavi, lautum ob. lotum] laterem: ἀνόνητα ποveiv.

Strobarbeit, opus [eris] stramenticium: rò koyor zakauivov.

Strobbett, lectus stramenticius: ή στιβάς [άδος]. τὸ στιβάδιον.

Strobbund, fascis stramentorum: ή αμαλλα.

Strobbach, tectum stramenticium: ή στέγη καλάμων πεποιημένη.

Strobbede, storea; storia: o poquos zalauros.

Strobfarbe, color flavens: τὸ χιζόον χρώμα. ftrobfarbig, (gelb), flavens; flavescens: zigéos.

Strobfeuer, ignis qui stramento subjecto alitur: τά πυρά καλάμων.

Strobbalm, culmus: y zakaun.

Strobbut, pětăsus: ὁ πίλος καλαμόπλεκτος.

Strobbutte, casa stramenticia: ή καλύβη καλαμίνη.

Strobmann, scirpeum simulacrum: 70 etowdov ez καλάμων πεποιημένον.

Strohmatte, stragulum stramenticium: o goguos. Strobseil, fanis stramenticius: to oxocelor.

Strobwisch, peniculus stramenticius: το καρφόδεσμον.

Strom, 1) eig., (Lauf bes Baffere), flumen; cursus [us]: o bous . ro beuna | - einen reigenben St. haben, feror [latus] rapido cursu : το ψεύμα | - B) bef., (rafch laufenber gluß), flumen; amnis; torrens; o norquos | -11) fig., ber St. ber Beit, cursus [ús] temporis: ή χρόνου φυγή | - hervorströmende Menge, flumen; vis: το φεύμα [ατος] | - cin Str. von Thranen, vis lacrima-rum: πολλά δάχουα | - mit einem Str. von Worten, multis verbis: πολλοίς λόγοις.

ποταμόν | - ft. fcwimmen, deferor3 [latus] secundo Studirende, ber, f. Student. flumine: καταφέρεσθαι κατά τον ποταμόν.

ftromauf, =aufwärts, adverso flumine; contra aquam: ava rov noranov | - ft. fchiffen, remigo contra aquam: πλείν ανα τον ποταμόν.

ftrommeife, g. B. Thranen vergießen, effundo3 [fadi, fûsum multas lacrimas: δακουδόοειν.

Strophe, stropha: ή στροφή.

strogen, turgeo2; sum plenus cjs rei; sum distentus re: σπαργάν · σφριγάν | - von Gefundheit ft., sum corpore robusto: σπαργάν.

Strudel, vortex [icis]: o divog. n den | - fig., ber St. ber Wefchafte, moles occupationum: ro nijoos των πραγμάτων | - fich in ben Gt. ber Wefchafte fturgen, suscipio [cepi, ceptum] negotia multa: δίπτειν έαυτον είς τὰ πράγματα.

strudeln, volvo3 [vi, volutum] vortices: diveiv.

Strumpf, iibiale: τὸ ποδαρτάριον.

Strumpfband, periscelis; genuale: ὁ γονατόδεσmos.

Strunt, caulis; stirps: 10 στύπος.

ftruppig, hirtus; hirsulus; horridus: avxungos" τραχύς [εία, ψ] | - ft. ausschen, horreo" pilis: αύχμηgov elvat ideiv.

Stube, conclave; cubiculum; diaeta; zotheca: zo οίκημα ή στέγη.

Stubenarreft, custodia cubicularis: ή κατά τήν δίαιταν φυλακή.

Stubenburich, contubernalis: o σύσκηνος.

Stubenfenster, fenestra cubiculi: Jugle i zara την δίαιταν.

Stubenfliege, musca domestica, L.: o κώνωψ wates.

Stubengelehrter, nomo umbratieus: o zad' favτὸν ἐσπουδακώς περὶ τὰ γράμματα.

Stubenfammer, cella cubiculo annexa: o dalaμος πρός τη διαίτη.

Stubenluft, aer in cubiculo inclusus : o aruos olos Ex The Sialing.

Stubenthur, ostium cubiculi: ή θύρα.

Stubenzins, merces [edis] habitationis: o urodos τής κατοικήσεως.

Student, bonarum literarum studiosus: o σπουδάζων περί τὰ γράμματα.

Studentenjahre, anni, quibus inter academiae cives versatus sum: χρόνος δν φοιτῷ τις. εἰς τὸ Movosiov.

Studentenleben, civium academicorum vivendi rătio: βίος των φοιτώντων είς το Μουσείον.

Studien, (literarum) studia: τὰ γράμματα | - fich ben St. wibmen, confero3 [tuli, latum] me ad literarum studia: περί τας επιστήμας την επιμέλειαν ποιείorau.

ftubiren, studeo2 literis; tracto1 literas; versor1 inter academiae cives: σπουδάζειν περί τὰ γράμματα | - etw. ft., studeo2 ot. do1 [dědi, dätum] operam cut rei: disco 3 [didici] qd: μελετάν τι | - quf etw. ft., meditor' qd: λογίζεσθαι περί τινος | - s., tractatio γράμματα σπουδή.

Studirftube, maseum: to novosior.

studirt, doctus; eruditus: έσπουδαχώς περί τά γράμματα | - woranf ft. worden ift, meditatus; commentatus; appăratus: μεμελετημένος.

Stubchen, cubiculum parvum; zothecula: tò olzn-

ματιον.

Stud, 1) eig., A., (Theil eines Bangen), pars; fragmentum; frustum; truncus: τὸ μέρος [ους] · μόριον | in Stude ichneiben , concido3 [di, sum] in partes; deseco' [ui, clum] in frusta: μιστύλλειν τι | - in Stude reißen, dilăcero'; discerpo' [psi, ptum]: σπαράτ-TEIV TL.

B) (ein gu einer gangen Gattung gehörenbes Gingelne). I. allgem., res; caput; oder auch gar nicht befonbere ausgebrudt , g. B. ein St. Bolg, -Weld, lignum; numus: ro χοημα ob. ebenfalls gar nicht ausgebrudt, wie ro ξύλον. το νόμισμα | - aus Ginem St. (gemacht), solidus: στερεός | - in Ginem St., uno tenore; continenter: συνεχώς· εφεξής | - St. für St., singüli: έκαστος.

2. bef., a) (f. v. a. ein Berf ber Runft), opus; pictura; fabula (Theaterftud), etc.: το έργον · άγαλμα · δράμα.

b) (f. v. a. Webeftud), tela: o ioros.

II) fig., (Ding) in biefem Stude, in hac re: ταύτη. ταύτα | - in allen Studen, (in) omnibus rebus; omni ex parte : πάντα ' τὰ πάντα | - in feinem Stude, nulia ex parte: μηθέν | - von freien Studen, ultro: αὐτό-ματος [ov]· ἀφ' ξαυτοῦ· ξχών· ξχούσιος | - viele Stude auf imbn halten, diligo [exi, ctum] qm; habeo carum: πεοί πολλού ποιείσθαί τινα.

Studden, 1) (Theilchen), particula; frustulum; trunculus: ή μερίς [ίδος] | - tin St. Fleist, caruncula: τὸ χρεάδιον | - tin St. Feld, agellus: τὸ γήδιον | etw. in St. fcneiben, conseco' [cui, sectum] qd minutalim: zerazónter uzgá | - II) (f. v. a. mit Lift verbunbene Sandlung), ars; artificium: ή τέχνη · μηχανή. ftudeln, consuo" [ui, utum]: συσφάπτειν τι.

Studgießer, fasor formentorum: 6 κανονιοχόος.

Studgießerei, tormentorum officina: ò zavovioyosiov.

ftudweise, minutatim; frustatim; carptim: zara uépos | - ft. verfaufen, vendo3 [didi, ditum] singulos [as, a]: πιπράσκειν καθ' εν έκαστον.

Studwert, res imperfecta: τὸ ἔργον ἀτελές · ὁ λόγος ατελής | - unfer Biffen ift St., non omnia scire possumus: nueis uiv zléos olov azovouev, oddé น เป็นยา.

Stublchen, sedecula; sellula: o digolozos.

Stumper, homo imperitus: o touving [ov] · o gav-Lougyos.

Stumperei, inscitia: ro aneigorezvov | - II) (ichlechte Arbeit), opus [eris] malum: to egyov gavlov .-

ftumperhaft, imperitus; malus: idiwrixos. gavios. flumpern, in etw., sum vix imbalus re; sum imperi-

tus cjs rei: Ιδιωτεύειν τινός, «κατά τι. Stundchen, norae momentum: uizgov ti wous |-

ein mußiges St., atiolum: ολίγη τις σχολη. frundlich, singülis horis; in horas: 2003' Goav Er zaipo.

literarum; studia literarum: ἡ μελέτη· ἡ περί τὰ fturmen, 1) a., (besturmen), oppugno 1 vi; expugno 1; căpio3 [cepi, captum]: προςβάλλειν τινί. προςβο-

λην ποιείσθαι πρός τι | - vergeblich ft., adorior' [or- | Stubigang, 1) (Leibesoffnung), alvus soluta; alvi detus] locum nequiquam: μάτην προςβάλλειν (τῷ τόπφ) [- II) n., es (bas Wetter) ftürmt, ventus saevit: μαίνεται ὁ ἄνεμος | - man ftürmt (lautet @turm), aera sonant: ὑπὸ κωδώνων σημαίνειν τι | - aus einem Drt ft., proripio [ripui, reptum] me e loco: oouaσθαι έχ τόπου τινός | - wohin ft., irruo 3 [ŭi, c. Sup.] in locum; effundor fasus] in qd: ορμάσθαί ποι - s., impētus [us] in locum factus; venti violentia; aera sonantia: ή ταραχή· οί κωδωνισμοί, ober burch Die Berba.

ftürmisch, turbulentus; turbidus; tumultudsus; procellosus; věhěmens; importunus: χειμέριος [ov] θυελλώδης [ες].

Sturze, operculum: to nome [atos].

fturgen, 1) a., A) allg., ploglich fallen machen, praecipito'; deturbo'; déjicio' [jéci, jectum]: ὁίπτειν βάλλειν | - fich ft., praecipito me; dejicio me; irruo [ŭi, o. Sup.] in locum: δίπτειν έαυτον κατά τινος in bas Schwert, incumbo" [cubui, cubitum] in gladium : περιπεσείν τῷ ξίφει | - B) bef., I) f. v. a. jmbn des Unfebens berauben, dejicio qm honore: anogreφείν τινα των τιμών | - die Bewaltherrichaft ft., facio [féci, factum] finem tyrannidi: ἐκβάλλειν τινὰ τῆς τυραννίδος | - C) (f. v. a. ploglich umwenden), subverto3 [ti, sum]: ἀνατρέπειν τι | - ben Ader ft., proscindo [idi, issum] agrum: νεάν ἀγρόν | - II) n., A) (ploglich fallen), cado [cecidi, casum]; labor [psus]; concido3 [idi]; corruo3: nintery | - auf bie Erbe ft., procumbo3 humi: zaraninter zauai vom Pferbe, effundor3 equo : κατακυλίεσθαι από τοῦ Кипов | — В) (mit Beftigfeit fich fortbewegen), proripio [ripui, reptum] me ex loco; irrão3 [ŭi, c. Sup.] in locum: φέρεσθαι ορμάσθαι.

Stuße, fulcrum; fultura; statumen; adminiculum; pědamen; pedamentum: το στήριγμα το ξρεισμα - einer Cache Ct. geben, fulcio" [si, tum] qd; ornρίζειν | - fig., columen; firmamentum; adminiculum; praesidium: τὸ ἔρυμα· ἡ ἐπικουρία | - jmbm cine St. fein, sum praesidio cut: έπιχουρείν τινι.

ftugen, fulcio [si, tum]; statumino : στηρίζειν έρείδειν | - einen Baum ft., pedo' arborem: χαραχούν τὸ δένδρον | - fig., sum praesidio cui: σώζειν τινά - fich auf etwas ft., confido 3 [isus] cui rei: ἀπερείδεσθαι είς τι.

Stufe, gradus [us]: ὁ βαθμός · ἀναβαθμός · ἡ ἀναβαθμίς [ίδος] | - fig., St. ber Chre, gradus honoris: ή τιμή | - II) f. v. a. Grzftufe, f. b. QB.

Stufenfolge, gradus [us]; series: οιον ανάβασις. Stufengang, ber Ichre, scansilis annorum lex: 70 ανάβαθοον | - einen St. bei etw. befolgen, tracto qd gradatim: βαθμηδον οίον άναβαίνειν.

Stufenjahr, annus elimactericus: o zdinazinoizòs Eviautós.

Stufenleiter, vării modi: ή zλίμαξ.

ftufenweise, gradalim; gradibus; pedetentim: Bud-

Stubl, sella; sedile; cathedra: ή έδρα καθέδοα - fprichw. fich zwifchen zwei Stuble fegen, excido3 [idi] utraque re: αμφότερα αποβάλλειν | - jmbn ben St. por die Thure fegen, renuncio! cui operam meam (hospitium, amicitism); απειπείν τινι την ύπηρεolav | - II) f. v. a. Stublgang, f. b. folg. Met.

jectio: ή διέξοδος ή εθμάρεια | - II) bie Excremente, alvus: το διαχώρημα.

Stublichne, arcus [ús] sellae; ancon: το ἐπίκλιν-

TOOV.

Stublweißenburg, Alba Regalis.

Stublzwang, tenesmus: o reiveduos.

ftumm, matus; elinguis: zwoós | - ft. fein, (nicht reben fonnen), sum mutus: zwigor elvei | - (f. v. a. nicht reben, nicht reben wollen), taceo2; non loquor3 [catus]: "apwvov elva" σιωπάν σιγάν | - ft. werben, obmutesco ftui]; conficesco [cui]: κωφασθαι ξπισιωπάν.

Stummbeit, infantia linguae: ή ένεότης [ητος] ή

κωφότης [ητος].

1. ftumpf, hebes [etis]; obtúsus; hebetatus; tardus: αμβλύς [εία, ύ] · κωψός | - an Weift, hebes; tardi ingenii: ἀμβλύς | - ft. fein, hĕbĕo²: ἀμβλὺν είναι | werben, hebesco3: αμβλύνεσθαι | - machen, hebeto1: αμβλύνειν.

2. Stumpf, ber, truncus: to στύπος ο πορμός - mit St. und Stiel, radicitus: όίζηθεν προδδίζα ob. fig. burche Berbum (s. B. auerotten, arpavicery).

Stumpsheit, hebetudo; hebetatio: ή αμβλύτης Intos].

Stumpfnase, nares simae; nasus collisus: ή σιμή

stumpfnasig, simus; náso colliso: ouvocinos [ov]. Stumpffinn, ingenium hebes od. tardum: ή ἀμβλύτης της φυσεως.

ftumpffinnig, ingenii hebetis et. tardi: außlic., βραδύς την φύσιν.

stumpfwinfelig, angulis obtusis: ἀμβλυγώνιος.

Stunde, (Beittheil), hora; horae spatium: ή ώρα | eine halbe St., semihora: ro nuiwotov | - von St. gu St., in horas : zad' έχάστην ώραν | - ju jeber St., (gu jeder Beit), omni tempore: παντί χρόνφ | - ju guter St., in tempore: ἐν καιρῷ - bie zur St., adhuc: μέχρι τουθε | - bie wievielte St. haben wir? quota hora est?: πηνίκα έστί; | - Brit und St., tempus et dies: ημέρα καλ ώρα | - bie St. ber Beburt, hora natalis: ή γενέθλιος ώρα | - II) (Vertion), schöla: το μάθημα - Stunden geben, habeo' scholas; instituo' [ui, utum] pueros; doceo [cul, clum]: παραδιδόναι μαθή-ματα· διδάσκειν.

Stundenglas, f. Canduhr.

ftundenlang, horam; hora amplius: woas releias. Stundenrufer, qui horas nunciat: o woozique [205]. Stundenuhr, horologium: to woodogiov.

Stundenweiser, =zeiger, norarum index: 10 0701xeiov:

Sturm, 1) cig., tempestas; procella: ή θύελλα δ Zeinmir [mvos] . o Jouns . o Jogusos | - es enhebt fich ein St., tempestas öritur: ylyverat &vella | - II) übertr. A) (mit Beftigfeit verbunbene Unruhe), tempestas; fluctus |ús|; impétus [ús]: ὁ χειμών ἡ στάσις [εως] | - ber ⊛t. bes Krieges, impetus belli: ἡ τοῦ πολέμου ὁομή | - Die politifchen Sturme, fluctus civiles : ή στάσις [εως] - Ct. ber Leibenschaften, perturbatio animi . 70 Blator της επιθυμίας | - mit Cturm, f. fturmifch (udv.) | -B) (heftiger Angriff), impetus [ús]; vis: η ορμή η ταραχή | - St. laufen, oppugno' urbem vi: δρόμφ φέ- fubscribiren, profiteor2 [fessus] nomen: ὑπογράρεσθαι | - einen Ort mit St. erobern, capio 3 [cepi, captum locum vi: αίρειν πόλιν κατά κράτος | - ben Ct. abichlagen, propulso impetum hostium: ἀπωθείσθαι προςβαλόντας τους πολεμίους | - - aushalten, -susiineo2: ὑπομένειν την προςβολήν.

Sturmbod, aries: o zoios ή ξμβολή.

Sturmbach, f. Schutbach.

Sturmglode, campana incendii index: o μέγας χώδων.

Sturmbaden, harpago: ὁ ἄρπαξ.

Sturmhaube, cassis: o zógus [v905].

Sturmbut, cassis: o zógvs [vdos] | - II) (Pflange), aconitum, L .: τὸ ἀχόνιτον.

Sturmleiter, scala: ή ξπιβάθρα κλίμαξ [ακος].

Sturmschritt, gradus [us] plenus: o δρόμος.

Sturmwetter, f. Sturm.

Sturmwind, procella; ventus procellosus : ή θύελλα.

Sturg, I) (ber Fall), casus [as]; lapsus [as]; ruina: το έρείπιον ή πτώσις | - Imbn im Sturg auffangen, excipio [cepi, ceptum] qm labentem: ὑπολαβεῖν πεσόντα τινά | - II) f. v. a. bas Sturgen imbe, burch bas Berbum fturgen no. I.

Sturzbach, torrens: ὁ χειμάδους.

Stute, equa: ή ίππος.

Stutenfüllen, equila: ή πωλος. Stuteret, equaria: to innorpogetor.

Stuttgart, Stutgardia.

Stugbart, barba attonsa: ὁ μύστας κεκαλλωπισμένος.

ftugen, I) a., (f. v. a. mit ben Gornern ftogen), peto3 livi, itum | cornibus : χυρηβάζειν | - II) n., (betroffen fteben bleiben), stupeo2; obstupesco3 [pui]: ἐκπλήτιεσθαι πρός τι.

Stuger, homo elegans; juvenis barba et coma nitidus; de capsula totus: ὁ ὡραϊστής [οῦ].

flugerbaft, = maftia, elegantior: καλλωπιστικός.

ftußig, stupens; stupefactus: θαυμάζων τι | - ft. fein, stupeo2: θαυμάζειν τι | - jt. werden, stupesco3 [pui]: όκνειν πρός τι διαταράττεσθαι-, ξκπλήττεσθαι πρός τι.

Stugnase, f. Stumpfnafe.

Stol, f. Stil.

Subaltern, inferioris loci ob. ordinis: o υπομείων.

Subbaftation 20., f. Berfteigerung.

Subject, (in ber Logit), subjectum; de quo quid declaratur: 70 unozeluevov | - in weiterer Bebeutung (f. v. a. Menfch), homo: ris | - ein fchlechtes G., homo nequam: ὁ κακός πονηρός οὐδαμινός.

Subjectio, (f. v. a. eigen), burch bas Boffeffivpronomen meus: o, n, ro euov, ober andere Umfchreibungen mit Bronomen | - nach meinem fubjectiven Urtheil, meo quidem judicio: ξμοί δοχείν ωσπερ έγω γιγνωσχω.

Subordination, disciplina; obsequium: ή άξία η neidagyla.

fuborbiniren, f. orbiniren.

Subscribent, professus nomen: ὁ ὑπογραψάμεvos:

magaa.

Subscription, nominis subscriptio: ή υπογραφή. Subsidien, =gelder, stipendia [orum]: ή βοήθεια.

Gubfifteng, fubfiftiren, f. Fortbauer, Lebensunterhalt. Substanz, natūra; corpus [ŏris]; pars: ή οὐσία. τὸ ὄν.

substituiren, imbn, substituo3 [ŭi, utum] qm in alterius locum: ὑποκαθιστάναι τινά τινι.

Substitut, vicarius: o συνεργός.

fubsumiren, assůmo [mpsi, mpum]: ὑπολαμβά-VEIV TI.

fubtil, Gubtilitat, f. fein, fpigfindig, Feinheit, Spisfindigfeit.

Subtraction, burch Umfchr. mit deduco3 [xi, ctum]: ή υφαίρεσις.

subtrabiren, deduco [xi, clum]: vocapeir tl tivos. Succeffion, =ceffiren, =ceffionerecht, f. Rachfolge, -folgen, -folgerecht.

fucceffin, f. allmablich.

Succurs, f. Silfe, Entfag.

fuchen, (auffuchen), quaero3 [sivi, situm]; vestigo1; investigo'; indago': ζητεῖν' ἐρευνᾶν τι | — II) fich bemuben etw. gu erlangen, quaero3; peto3 [ivi, îtum]; expěto3; sequor3 [cútus]; persequor4; sector4; capto'; aucupor'; studeo'cui rei: ¿πιθυμείν τινος. σπουδάζειν ύπέρ τινος | - fuchen zu ac., do dědi, dătum] operam, ut; căpio3 [ivi vb. ii, itum] c. inf .: σπουδάζειν», σπεύδειν», μηχανάσθαι c. inf.

Sucht, studium; cupiditas; aviditas; h Enedunia o ξοως [ωτος] | - die fallende Cucht, f. Epilepfie.

Subelei, sordes: to oxediaqua | - (ichlechte Arbeit), opus negligenter factum: τὰ ἐπισεσυρμένα γράμmuta.

fubeln, facio3 [féci, factum] opus negligenter: σχεδιάζειν επισύρειν | - (vom Maler), pingo fnxi, ctum målě: κακώς ζωγραφείν.

Subler, opus negligenter faciens; male pingens: o ξπισύρων τι.

Gud, Guben, (Mittagsgegend), meridies; plaga (regio) australis: ή μεσημβρία ' ο νότος | - gegen G. liegend, spectans in meridiem: πρός μεσημβρίαν, πρός νότον · νότιος | - (Sūdwind), ventus meridianus; auster: o votos | - (f. v. a. Súbland), regio meridiana; meridiana terrae pars: ή πρὸς νότον γῆ.

Sübermannland, Sudermannia.

Südgegend, f. Gub.

Subland, regio meridiana: ή πρός νότον γη.

füblich, měridianus; in meridiem spectans; australis: νότιος μεσημβρινός - adv., in (ad) meridiem: πρός μεσημβρίαν.

Suboft, regio inter ortum brumalem et meridiem specians: το πρός μεσημβρίαν τε και ηλίου άνατολάς | - füböftlich, inter ortum brumalem et meridiem spectans: πρός μεσημβρίαν τε καὶ ήλίου ἀνατολάς.

Subostwind, euronotus; valturnus: à evoos.

Subpol, axis meridianus: ὁ πόλος ἀνταρετικός.

Subjee, Oceanus Australis; Mare Pacificum. Sübseite, austri partes: τὸ πρὸς μεσημβρίαν | - nach ber S. liegen, vergo3 ad meridiem: είναι πρός με- Summe, 1) eig., summa; caput; sors: το χεφάλαιον σημβοίαν.

Subfudwestwind, austro-africus: o Aißovoros.

fübwärts, in eb. ad meridiem: πρὸς μεσημβοίαν. Südweft, regio inter occasum brumalem et meridiem spectans: ή πρός μεσημβρίαν τε καὶ ήλίου δυσμάς γή.

fübweftlich, inter occasum brumalem et meridiem specians: πρός μεσημβρίαν τε καὶ ήλίου δυσμάς.

Submeftwind, africus: o λίψ [λιβός].

Südwind, f. Sub.

Subne, fühnen, f. Ausföhnung, Guhnopfer, ausföhnen, verfühnen.

Sühnopfer, sacrificium piaculare; piaculum; hostia piacularis: ὁ καθαρμός τὸ κάθαρμα.

Sümmeden, summula: μικρόν τι κειράλαιον.

Sunde, peccatum; delictum; flagitium; nefas: ή άμαρτία ή άθεμιστία | - eine S. begeben, pecco'; dėlinguo3 [liqui, lictum]; committo3 [isi, ssum] delictum: auagravert | - für eine G. halten, duco' [xi, ctum] nefas esse: ἀσεβές ἡγεῖσθαι τι | - ber ©. le ben, vivo³ [xi, ctum] impie: ἐν ἀδικία καὶ ἀσεβεία μολύνεσθαι | - mit Gunden, improbe; nullo jure: ασεβώς.

Sundengeld, pecunia male parla: τὰ χρήματα μετ'

àdizias.

Sündenschuld, peccata [orum]: ή δίκη.

Sunder, qui peccavit; homo impius: ο άμαρτάνων - Sunderin, quae peccavit: ή αμαρτάνουσα.

Sündfluth, inundatio terrarum: o zarazluguos θεήλατος.

fündbaft, pravis cupiditatibus deditus; impius; improbus: flagitiosus: ἀσεβής δυςσεβής [ές].

Sundhaftigfeit, impietas; improbitas: ή ασέβεια. fundig, fundlich, f. fundbaft.

fundigen, pecco1; delinguo3 [liqui, lictum]: παραβαίνειν τον θείον νόμον.

Suppchen, jusculum: 10 ζωμίδιον.

füß, dulcis; suâvis; jūcundus; blandus: γλυχύς [εῖα, ύ]· ήδύς [εία, ύ] - etw. f., subdulcis: ὑπόγλυχυς. γλυχαίνων | - febr f., perdulcis; melleus: καταγλυzatrwv | - f. werben, dulcesco3: γλυκαίνεσθαι | - ein fußer Berr, f. Stuger | - adv., dulciter; suaviter; jucunde: γλυχύ· ήδύ | - f. fcmeden, sum dulci sapore: γλυκύ είναι.

Sügapfel, melimelum: to yduzuundov.

Suge, Sugigfeit, dulcedo; dulcitudo; suavitas: τὸ γλυχύ ή γλυχύτης [ητος].

Süfflee, hedysarum, L.: τὸ ἡδύσαρον.

füßlich, subdulcis; dulciculus: Eyylvzos [ov].

Suez, Suesia.

Guite, f. Wefolge, Reihe.

Sujet, argumentum: ή ὑπόθεσις τὸ ὑποκείμενον. Sultan, imperator Turcicus: ὁ αὐτοχράτωρ τῆς

Tovozías.

Summarien, summaria [orum]: τὰ κεφάλαια. fummarifd), in angustum ob. in breve coactus; breσυντόμως.

- bie gange S., solidum: to σύμπαν σύνολον zeφάλαιον | - eine fleine G., summula: μικρόν τι κεφάλαιον | - eine bebeutenbe &. Belbes, pecunia magna: πολλά χρήματα ' | - bie S. gieben, făcio3 [fèci, factum] summam; consummo qd: συλλογίζεσθαι κεφαλαιούσθαι | - 11) (Inbegriff), summa: ή υπόθεσις.

summen, sumsen, susurro"; facio" [feci, factum] bombum: βομβαίνειν βομβείν | - s., susurrus [ûs];

bombus: ή βομβησις.

summiren, etw., consummo' qd: συλλογίζεσθαι χεφαλαιούσθαι | - s., consummatio: ὁ λογισμός. συλλογισμός.

Sumpf, pălus [údis]: rò glos [ous].

Sumpfbinse, scirpus pălustris, L.: o oxoivos liuvaios.

Sumpfdiftel, cardous pălustris, L.: ή ακανθα λιμvala.

Sumpfgegend, loca pălustria [ium]: al Mura.

sumpfig, păluster: Eleios [ov].

Sumpffraut, herba palustris, L.: ή βοτάνη λιμvala.

Sumpfpflange, planta palustris, L.: ro quior liuvalov.

Sumpfvogel, gralla, L.: & dorig kiuvalog.

Sumpfwasser, agua palustris: tò τελματιαΐον ΰδωn.

fumfen, f. fummen.

Sund, fretum: o πορθμός.

fuperb, f. herrlich.

fuperfein, subillissimus: κάλλιστος.

Superintendent, rerum sacrarum antistes; qui sacris paroeciae praeest: ὁ ἱερομνημων [ονος].

Superintendentur, (als Amt), rerum sacrarum antistitis mūnus: ή ξερομνημοσύνη.

superflug, nasútus: προπετής [ές]: ἐταμός: περίερyos [ov].

Suppe, jus, [juris, n.]: o ζωμός | - jmon zu einer G. bitten, invito' qm ad coenam: zaleiv Tiva êni dei-

Supplement, supplementum: ή προςθήνη ή έπιβολή το αναπλήρωμα.

Supplicant, suppliciren, Supplit, f. Bittfteller, bitten, anhalten, Bittichreiben.

Surrogat, für etw., quod vicem cjs. rei exhibet: 5 αν υπάρχη αντί τινος.

fuspendiren, (fein Urtheil), cohibeo2 qa (judicium): αναβάλλεσθαί τι (την ξαυτού γνωμην) | - jmon f., summoveo 2 [ovi, otum] qm munere, officio, magistratu: παύειν τινά του έργου, -της τάξεως.

Sylbe, syllaba: ή συλλαβή | - von S. zu S., syllabatim: δια πάσης κεραίας.

Sylbenmaß, metrum: ro uergov.

Sylbenmeffung, versuum lex; prosodia: ή προςωδία μετοική.

Sulbenstecher, sylläbarum auceps: ο συλλαβοθήpas.

vis: σύντομος [ον] τυπώδης [ες], - adv., breviter: Sylbenftecheret, syllabarum aucupium; morositas: ή συλλαβοθηρία.

fyllabiren, pronuncio verba syllabatim: συλλαβί-| Synagoge, synagoga: ή συναγωγή.

Syllogismus, syllogismus: ὁ συλλογισμός. follogiftifd, syllogisticus: συλλογιστικός.

Symbol, f. Cinnbild, Bahlfpruch.

Symbolif, symbola explanandi praecepta: ή συμ-Bolizn.

symbolisch, symbolicus: συμβολιχός.

Symmetrie, fymmetrifd, f. Cbenmaß, ebenmaßig. sympathetisch, a concordia rerum petitus: συμπαθής όμοπαθής [ές].

Sympathie, concordia rérum: ή συμπάθεια | -II) (als Rur), curatio morbi a concordia rerum petita: ή συμπάθεια.

Symphonie, quae symphonia cănuntur: ŋ συμφωνία.

Symptom, einer Krantheit, propria cjs morbi nota: τὸ σύμπτωμα.

Syndicat, munus syndici: ή συνδικία.

Syndicus, syndicus; cognitor civitalis: o σύνδιχος.

Synobe, conventus [as]: ή σύνοδος.

fynonym, f. gleichbedeutend.

Synonymif, collecta vocabula idem significantia ή συλλογή των συνωνύμων ονομάτων.

syntactist, syntacticus: συντακτικός.

Syntax, syntaxis: ή σύνταξις.

Syrten, Syrtes: al Zúgreis [ewr].

Syrup, syrupus: τὸ σίοαιον τὸ εψημα.

System, formula et. descriptio disciplinae; disciplina; rătio; ars: τὸ σύστημα [ατος]] - etw. in ein S. bringen, revoco 1 qd ad arlem et ad praecepta: τέχνην συστήσασθαί τι.

systematifd, ad artem redactus; perpetuis praeceptis ordinatus: συστηματικός τεχνικός.

Zabaf, herba nicoliana; tabăcum: ὁ καπνός | - Σ. | culpa (vitio): μεμπτον , επίμεμπτον , κακον είrauchen, haurio4 [si, stum] fumum herbae nicotianae: zαπνοδόοφείν | - T. fcnupfen, f. fcnupfen.

Tabafspfeife, famisagium: το καπνιστήφιον.

Tabaférauch, herbae nicotianae famus: o zanvos. tabellarist, per indicem expositus: Ev nivazos ei-

Tabelle, index; tăbăla: ὁ πίναξ [205] · ὁ κατάλο-

Tableau, f. Gemalbe.

Tabuletfrämer, institor mercium: ὁ δωποπώλης.

Tadygraph, =graphie, f. Gefchwindschreiber, Gefdminbfdreibefunft.

Tact, numerus; numeri; modi: ὁ δυθμός ἡ βάσις [εως] | - Σ. halten, servo' numerum in cantu: ἄρσιν zai θέσιν άνατείνειν | - Σ. fclagen, signo ' digitorum ictu intervalla (temporum): ὑπὸ μίαν ἄρσιν καὶ θέou avarelvery zai zararlosodac | - nach bem T., in numerum; modulate: ἐν ὁυθμος · κατὰ ὁυθμόν | fig., (Urtheilsfraft), judicium: n ouveois | - einen richtigen T. in etw. haben, judico' recte de re: Eunehos χρίνειν περί τινος.

tactfeft, fig., in etw., bene versatus in re: δεινός περί τι μαλ έμπείρως έχων (τινός).

Taciführer, qui numeros moderatur: ὁ έξηγούμε- Täfelwerf, tesserae; (an der Dece), läquearia tecli: νος του δυθμού.

tactmäßig, numerosus; mödülátus: ουθμικός εὐρυθμος [ον] | - adv., numerose; modulate: δυθμιzws.

Tabel, reprehensio; vituperatio; convicium: ο ψο-γος | - Σ. erfahren, reprehendor [sus]; vituperor; věnio in vituperationem: ψόγφ περιπίπτειν - Σ. verdienen, sum in vitio: asiov einat poyou | - ohne Σ. fein, căreo² vilio: ἄμεμπτον είναι.

tadelhaft, tadelnswerth, -wurdig, reprehendendus; vituperabilis; vituperandus; vitiosus: μεμven.

tadellos, non reprehendendus ob. vituperandus; probus; ab omni vitio vacuus; integer: αμεμπτος. άμωμος [or] · άμυμων | - ein tabellofer Wandel, tabellofes Leben, vitae integritas: ή ζωή αμεμπτος | - t. fein, căreo2 omni vitio: αμεμπτον είναι.

Tadellosigfeit, des Wandels, summa morum probitas: τὸ ἄμεμπτον: ἡ ζωὴ ἄμεμπτος.

tabeln, repréhendo3 [di, sum]; vitupero1; improbo1; accuso : ψέγειν τι, τινά μέμφεσθαί τινι | - wegen etw., de re: ψέγειν τινά είς τι μέμφεσθαί τινί τι | - vielfach getabelt werden, incurro [rri, rsum] in varias reprehensiones: πολλαπλασίως ψέγεσθαι, aboyo περιπίπτειν | - s., f. Tabel.

Tadelsucht, reprehendendi studium: το φιλόψογον. tabelfüchtia, minima re ad reprehendendum contentus: φιλόψογος.

Tabler, reprehensor; vituperator: o wextys [ou]. Tafelden, tăbella; tessella; (jum Schreiben), pugillares: τὸ πινάχιον · τὸ δελτίον.

tafeln, ben Sugboben, struo' [xi, ctum] pavimentum tesséris: σανιδοῦν φαινοῦν | - bie Banbe, öpério* [rui, pertum] parietes tesseris: φαινοῦν | - eine getafelte Dede, tectum laqueatum: το φάτνωμα [ατος]. τὸ φάτνωμα [ατος].

taglich, quotidianus; diurnus: καθημερινός [όν] | adv., quotidie; in dies singulos; diebus singulis: καθ' έκάστην την ημέραν.

Tanbelei, lascivia; núgne: ή παιδιά ο λήφος. tändelhaft, lascivus; núgax: παιγνιώδης [ες].

tandeln, lascivio*; nugor1: nulseiv.

Tandler, homo lascivus; nugax: o nalzwv.

Tanger, saltans; saltator: ὁ ὁρχηστήρ (ηρος) · ὁ χοοευτής [ου] | - ein guter E., saltationis artifex: ο δοπτός · επίμεμπτος [or] · κακός | - t. fein, sum in χηστικός | - ·fein, salto · commode: δοχηστικόν είναι

| - Tangerin, saltans; saltatrix: ή δοχήστοια | - Mit tangerin, saltationis socia: ή συγχοφεύτφια.

tappifd, f. ungeschidt.

Taubchen, columbulus; columbula; pălumbulus: ro

περιστέριον το φάττιον.

taufchen, fallo3 [fefelli, falsum]; decipio3 [cepi, ceptum]; indúco3 [xi, ctum] in errorem; delúdo3 [si, sum]; impono3 [posni, situm] qđ cui; do1 [dědi, dătum| verba cui; frustror': ànatav : ¿ţanatav | r., fich taufden, (fich irren), fallor : perdeofac opalλεσθαι | - wenn ich mich nicht taufche, nisi animus me fallit: εί μη άδικω γε.

taufdend, fallens: ἀπατηλός ψευδής [ές] | — II) übertr. (f. b. a. überaus) täufchend ahnlich, simillimus:

ομοιότατος.

Zau dung, deceptio; error; fallacia: ἡ ἀπάτη· ἐξαπάτη | - optifche T., mendacium oculorum: ή τῶν οφθαλμών απάτη.

Zafel, I) allg., tähüla; lamina; tessera; charta: ή πλάξ [xós] · ὁ πίναξ [xos] | - II) (Tifch zum Effen), mensa: ή τράπεζα | - S. auch Tifch, Effen.

Tafelbecter, structor: ὁ παρασκευάζων την τράπε-

Tafelgelder, annuae salariae: τὸ εἰς τροφήν ἀργύ-

Tafelgerath, =geschirr, =fervice, mensae vasa: vasa escária: τὰ ἀμφὶ τράπεζαν· ἡ περὶ τὴν τράπεζαν κατασκευή.

Tafelmusit, sides ac tibiae epulis adhibitae: j tuμέλεια παρά το δείπνον.

tafeln, f. effen.

Tafelzimmer, coenatio; triclinium: τὸ ἀνώγεων [ω].

Taffet, pannus sericus: o ταφήτας.

taffeten, e panno serico factus: ταφήτειος.

Tag, dies [ei]; lux: ή ἡμέρα το φως [φωτός] | langfter E., dies solstilialis; solstilium : ή της θερινής τροπής ήμέρα | - fürzester I., dies brumalis; bruma: ή της χειμερινής τροπής ημέρα | - vor Lage, ante lucem: προ ημέρας | - mit Anbruch bes Tages, (cum) prima luce: αμα τη ημέρα | - bei Tage, luce; die; interdiu: μεθ' ημέραν της ημέρας | - Tag und Nacht, diem noctemque: ημέραν καὶ νύκτα | - bei Tag und Macht, nocte et interdiu: ημέρας και γυκτός | - es wird I., lucescit: γίγνεται ημέρα: «φῶς ἐπιφώσχει υπολάμπει ημέρα | - es ift hoch am I., multus dies est: ηθη διμέ της ημέρας έστίν | - in ben I. binein leben, vivo [xi, ctum] in diem : ɛlzŋ ζην | - schlafen, dormito ad lucem: μέχοι είς ημέραν καθεύδειν |imbm guten I, munichen, saluto' qm: xaloeiv elneiv Tere | - fich einen guten E. machen, ago3 [egt, actum] diem festum : έορτάζειν | - etw. bei Eage befeben, considero 1 qd diligenter: vn avyas σκοπείν τι | - an ben E. fommen, venio4 [eni, ntum] in lucem: coreοὸν γίγνεσθαι | - bringen, profero3 [tuli, latum] in lucem: za Biotávai els to paregór | - am T. liegen, păteo2: coavegov elvat | - an den T. legen, declaro1; profiteor [fessus]: ἐπιδειχνύναι τι.

II) (ale Beitabichnitt), dies : ή ημέρα | - ein gludlicher Tag, dies candidus: ή ευημερία | - ein ungludlicher, dies ater: ή ημέρα ἀποφράς | - eine Beit von zwei, ημέραι ή τριημερία, τέσσαρες ημέραι | - am benti- ραν καθ ημέραν.

gen Tage, hodie: anuegov | - einen E. um ben anbern, alternis diebus: ἐπαλλήλαις ημέραις | - T. für T., diem de die: καθ' έκάστην την ημέραν | - von Σ. 3u Σ., in dies: εlς ημέραν | - ben Σ. vorher, pridie: τη προτεραία | - ben T. barauf, postridie: τη ύστεoula | - in biefen Tagen, his diebus: Er ravrais rais ημέραις | - in unfern Tagen, nostra aetate: ἐν τῷ νῦν χρόνφ | - feine Tage hinbringen, dego3 [gi] vitam: διάγειν · διαβιούν | - feine T. befchliegen, f. fterben.

Tagearbeit, = werf, labor quotidianus ob. diurnus; ŏpera; pensum: το εφήμερον.

Tagearbeiter, f. Tagelöhner.

Tagebericht, acia [orum] diurna: τὸ ἡμερήσιον υπόμνημα.

Tagebuch, factorum dictorumque descripta per dies: αξ έφημερίδες.

Tagebieb, homo desidiosus; grassator: o apyos, δάθυμος άνθοωπος.

tagelang, multis diebus; diem ex die: de nuceus.

Tagelohn, manuum merces [edis]; quaestus [us] quotidianus: ὁ μισθός θητείας το θητώνιον - um I. arbeiten, bienen, quaero3 [sivi, situm] diurnum victum; praebeo2 operas: θητεύειν · μισθαρνείν.

Tagelobner, in diem se locans mercenarius; operarms: o 9/15 [9/1705] · μισθωτός | - Σ. fein, praebeo" operas: θητεύειν μισθαρνείν.

Tagelöhnerin, mercenaria: ή θήσσα.

Tagemarich, iter [tineris]: ή ημερησία οδός.

tagen, I) m., es tagt, lúcescit; illucescit: ἐπιφώσχει: γίγνεται ημέρα, -φως | - II) (f. v. a. Sigung halten), habeo2 consilium: συνεδρείαν ποιείσθαι.

Tagereise, iter [tineris]; cursus [us]; navigatio: y ημέρας οδός η ημερησία οδός | - Gine T., diei iter: μιας ημέρας όδος | - zwei Tagereifen, bidui iter: δύο ημερών οδός.

Tagesanbruch, lucis orius [us]; prima lux: o oq-Poos' ή ημέρα επιλάμπουσα | - S. a. Anbruch.

Tagefabung, conventus [ús]: o oulloyos. Tagesbefehl, edictum: το παράγγελμα.

Tagesbegebenheiten, res quae quotidie geruntur: τά καθ' ημέραν γιγνόμενα.

Tageslange, unius diei spätium : το ημέσας μήκος. Tageslicht, lux: rò quis hliou rò quis | - bas T. erbliden, edor3 [ditus] in lûcem: πρώτον έξιέναι είς to cous.

Tagesordnung, vitae quotidianae ratio; dispensatio diei: τὰ προςήκοντα ἀνὰ πᾶσαν ημέραν | - an ber Σ. fein, vigeo?: γίγνεσθαι άνὰ πάπαν ημέραν.

Tageszeit, dies: nuegas woa ob. bloß n nuega | bei fruber I., mature: opdgios | - bei fpater I., multo die: ἀμφὶ δείλην οψίαν.

Tagfabrt, diei cursus [ús]; navigatio: ή ήμερας μιᾶς ὁδός.

tagtaglich, f. taglich.

Tag = und Nachtgleiche, sequinoctium: ή tonusota.

Tagwache, excubiae: ή ήμερησία φυλακή.

bret, vier Lagen, biduum; triduum; quatriduum: dio tagweife, in dies singulos; singulis diebus: ¿@ nus-

Taille, habitus [us]: ή φυή | - eine fchlante E., corpo- Tapetenwirfer, tapetorum textor: ό ταπιδοπλόχος. ris proceritas: ή φυή δαδινή, εὐμήκης.

Tajo ob. Tejo, Vi., Tagus.

Tafelwerf, armamenta [orum]: τὰ ὅπλα τῆς νεώς.

Taftif, res militaris: ή ταχτιχή. Taftifer, rei militaris peritus: o τακτικός.

Talar, vestis talaris: o zuwn ποδήρις.

Talent, 1) (ale Gewicht und Gelb), talentum : To Ta-

λαντον | - II) (Naturanlage), ingenium; indoles; virtus [útis]; ingenii dextěritas: η φύσις [εως] | - ©. auth

talentvoll, eximil ingenil; magno ingenio praeditus: εύφυης [ές].

Tala, sebum: το στέαρ [ατος] | - voll T., sebosus: στεατώδης | - aus T. zieben, sebo': στεατούν.

talgig, sebosus: στεάτινος.

Talglicht, candela sebala: o lúxvos oreárivos.

Talisman, amuletum: το περίαμμα [ατος]. Talmub, magistrorum Judaïcorum praecepta [orum]:

τὰ έρμηνευτικά ἱερὰ γράμματα τῶν Εβραίων. Talmubift, magister Judaïcus: ὁ έξηγούμενος τὰ ίερα γράμματα των Εβραίων.

Tamarinde, tamarindus, L.: ή ταμαρίς [ίδος]. Tamariste, Tamaristenstaude, -ftrauch, tamarix: ή μυρίκη.

Tambour, f. Trommelichlager.

Tand, nagae [arum]: o ligos in pluagia.

Tang, sostera, L.: tò quixos [ous].

Tanne, Tannenbaum, abies [etis]: ή έλάτη.

tannen, abiegnus: Elátivos.

Tannenhain, lucus abietis arboribus septus: rò άλσος έλατών.

Tannenharz, resina abietis: ή δητίνη έλατίνη. Tannenholz, lignum abiegnum: τὸ ἐλάτινον ξύλον. Tannenzapfen, nucamentum abietis: ή στροβιλέα. Tante, f. Muhme.

Zanz, saltatio; tripudium; orbis saltatorius; choréa: ό δοχησμός | - zum T. gehen, ĕo [ivi, ĭtum, ire] saltatum: ἐέναι εἰς χορόν.

Tanzbar, ursus qui ad tibiarum cantum saltatione quadam moveri solet: ὁ ἄρχτος γεγυμνασμένος ποιείσθαι δοχησμόν.

Tanzboden, =plat, locus quo saltandi causa conveniunt: o xogos.

tanzen, salto 1: doysioda | - fcon t., salto 1 commode: καλώς δοχείσθαι - s., saltatio: ή δοχησις bas I. lernen, disco3 [didici] saltare: μανθάνειν όρχείσθαι.

Tangfunft, ars saltandi: ή δοχησις [εως].

Lanzmeister, saltandi magister: o ogynotis [ov].

Tanzfaal, oecus in qua saltant: o xogos.

Tanzichule, ludus saltatorius: το διδασχαλείον χοpov.

Tapet, aufs T. etw. bringen, commemoro' qd; facio latum] qd in medium: προςφέρειν είς το μέσον. Eapete, tapes [etis]: ὁ τάπης [ητος].

tapezieren, ein Zimmer, orno parietes conclavis tapetibus: στρωννύναι τάπισι.

Tapegirer, qui conclavium parietes tapetibus ornat: ό ταπιδοστρωτής [οῦ].

tapfer, fortis; strenuus; animosus: avdoecos ayaθός | - adv., fortiter; animose: εὐψύχως άνδοείως |- fich t. halten (in ber Colacht), praesto' [stiti, stitum] me fortem; pugno fortiter: μένειν υπομένειν άνδρείως μάχεσθαι.

Tapferfeit, fortitudo; animus fortis; virtus [utis]: ή ανδοία.

tappen, f. herumtappen.

Tarantel, tarantula, L.: ή δώξ [yos].

Tarento, Tarent, Tarentum | - Adj., Tarentinus. Tarif, formula: τὸ παράπηγμα τιμητικόν ή τίundis.

Tarragona, Tarraco [onis] - Adj., Tarraconensis.

Tartaret, 1) die große, Sarmatia Asiatica; Tartaria Major | - II) bie fleine, Scythia Europaea; Tartaria Minor. Tafche, pera; marsupium; crumena: ή πήρα.

Taschenbuch, pugillares: 10 deltlov.

Taschencalender, calendarium forma minori: 70 ημερολόγιον δελτιαΐον.

Zaschenformat, sorma minori: τὸ σχημα δελτιαίον.

Taschengeld, pecunia in sumptum peculiarem data: τὰ ἀργύρια.

Taschenmesser, culter plicatilis: ή μάχαιρα θυλα-

Taschenspiegel, speculum minutum: rò záronroop δελτιαίον.

Tafchenfpieler, f. Gauffer.

Taschentuch, sudarium: to bivouazzoov.

Taschenuhr, horotogium portatile: tò woodopior. Dulaziaiov.

Taffe, pocillum ansatum: ή qualis [idos].

taften, f. berumfühlen.

tattowiren, compungo3 [nxi, netum] notis: orticeiv

Tage, ungula; pes [pedis]: o ovuš [vxos].

Tau, funis; rudens: o zalws [w].

taub, 1) eig., surdus; captus auribus: zwoós | - etw. t., surdaster: ὑπόχωφος | - t. werben, obsurdesco3 [dui]: ἀποκωφούσθαι | — II) t. fein gegen etw., (nicht boren wollen), non audio qm (monentem): ανήχοον είναι τινος μη υπαχούειν τινός | - (f. v. a. leer, nichtig), inanis; cassus; stěrilis: zevos.

Taube, columba; columbus: ή περιστερά | - wilbe Σ., pălumbus: ἡ πέλεια πελειάς.

Taubenei, ovum columbinum: τὸ περιστερας ώον.

Taubenfeder, penna columbina: rò ntilov negiorepas.

Taubenfleisch, (caro) columbina: το πρέας περισ-TEDUC.

[feci, factum] mentionem cis rei; profero [tall, Taubenhaus, -fclag, columbarium; columbaris cella; turricula: ο περιστερεών [ώνος] · περιστεροτροφείον.

Taubenfoth, =mift, stercus [coris] columbinum: |taufchen, 1) a., (f. v. a. vertauschen), commuto' qd: η κόπρος περιστερών.

Taubennest, nidus columbarum: ή νεοττιά περιστερών.

Taubenwarter, (pastor) columbarius: 6 περιστεροχόμος.

Tauber (Tauberich), columbus; palumbus: ο πεοιστερός.

taubgeboren, naturaliter surdus: κωφός φύσει. Taubhafer, avena sterilis: o alythwy [wnos].

Taubheit, surditas: ή χωφότης [ητος].

taubstumm, natúráliter surdus idemque mútus: zwcos.

tauchen, in etw., mergo3 [si, sum] in qd; tingo3 [nxi, nctum] in re: βάπτειν τι | - r., fich in etw. t., mergo3 me in qd; sŭbĕo4 [ĭi, ĭtum] qd: δύεσθαι καταδύεσθαι καταδύναι.

Taucher, (von Menschen), urinans; urinator: o aprevτήο [ήρος] — II) (ein Bogel), mergus: ή zolvuβls [idos].

Taucherglode, testu urinatorum: vò rwv doveutiοων επίθεμα.

Taufbeden, pelvis baptimalis: τὸ τελεστήφιον.

Taufbuch, catalogus baptizatorum: ὁ κατάλογος Taufendfuß, millipeda: ὁ χιλιόπους [ποδος]. των βεβαπτισμένων τὰ ἱερά.

Zaufe, baptisma [ătis]: το ξερον βάπτισμα | - bie Σ. verrichten, baptizo': ἐπιτελεῖν τὸ ξερον βάπτισμα. taufen, baptizo1; initio1 sacris christianis: βαπτί-

ζειν τινά τὰ ίερά.

Taufbandlung, f. Taufe.

Taufname, praenomen: ή ξπωνυμία.

Taufpathe, -zeuge, f. Bathe.

Taufichein, -zeugniß, literae quae qm sacris christianis initiatum esse testantur: ή ἐπιμαφτυρία ξερού βαπτισμού.

Taufftein, baptisterium: τὸ βαπτιστήριον.

taugen, zu etw., sum útilis cui rei; sum idoneus, aptus, bonus ad qd: χρήσιμον είναί τινι | - nichte t. sum nihili: elvat ovdevos astov | - bas taugt zu nichts, hoc plane inutile est: τοῦτο ἄχρηστόν ἐστιν | - bas taugt nichts, hoc in vitio est: οὐδὲν ὄφελός ἐστιν αὐτοῦ.

Tangenichts, nomo nequam: o avoquenos oddeνος άξιος ο βλάξ [κός].

tauglich, zu etw., utilis cui rei; aptus, idoneus ad

gd: χρήσιμος χρηστός. Tauglichfeit, einer Sache, utilitas; usus [ús]: ή χρηστότης [ητος] το συμφέρον [οντος].

Taumel, titubatio; temulentia; crapula: ή zounaln - ber I. ber Freude, effusa lacifia: ή ὑπερβάλλουσα χαρά | - im I. ber Freude, lactitiae plenus: ὑφ' ήδονης παρενεχθέντα.

taumelig, titubans; ex vino vacillans; temulentus: zραιπαλώδης [ες] - t. fein, titubo': zραιπαλάν σφάλλεσθαι.

taumeln, titubo1; labor3 [psus]; sum gravis vino: χοαιπαλάν · σφάλλεσθαι | - s., titubatio : τὸ χραιπαλάν · σφάλλεσθαι.

Σαιιία, mutatio; permutatio: ή άλλαγή: διαλλαγή. Telegraph, telegraphum: το τηλεγράφον. Freund, beutich-lat.-griech. 2Borterb.

άλλάττειν τί τινος | - II) n., (einen Taufch machen), mulamus res inter nos; permuto merces: allarτειν | - ich möchte nicht mit ihm t., nolim ego esse, qui ille est: οὐκ ἂν ἐκών γενοίμην οῦ νῦν αὐτός Ectiv | - s., f. Taufch.

Tauschhandel, permutatio mercium: ἡ ἀλλαγή· ἡ μεταβλητική | - Σ. treiben, muto res: ἐπ' ἀλλαγή ξμπορεύεσθαι.

tauschweise, permutando: allayn.

1. taufend, mille; milia: χίλιοι [αι α] - t. Schritte, mille passus ob. mille passuum: ἀχτώ στάδια μίλιον | - zwei t., duo milia: διεχίλιοι [αι, α] | - je t., milleni : ava zillovs | - t. (Stud) enthaltend, milliarius: χίλια έχων | - ble 3ahl t., chilias: ή χιλιάς [ádos] — II) (f. v. a. ungāblig), mille; sexcenti: ziλιοι μυρίοι [αι, α].

2. Taufend, das, mille; chilias: ή χιλιάς [άδος].

3. Taufend, ber, ob. pop..! interj., papae! παπαί! Taufendblatt, millefolium; achillea millefolium, L.: τὸ ἀρνογλωσσον τὸ πολύνευρον.

taufenberlei, mille generum : xilioi, uvoloi [ai, a]. tausendfach, =fältig, millies tantum : xilionladios. Xirionragian [onos].

Taufendauldenfraut, gentiana centaurium, L.: 70 χενταύοιον.

taujendjabrig, mille annorum: Erwe zeklwe ze-LIETHS [ES].

Tausendfünstler, omnis Mineryae homo: o navουργότατος.

tausendmal, millies; sexcenties: ziliazis.

tausendpfündig, mille libras pondo: zeleblitgos

Tausendschönchen, amarontus L.: τὸ αμάραντον. Tausenbfte, millesimus: ziliogros.

Tauwerf, fanes; radentes: Tà Tỹs vews önla, = OZEUN.

Taxation, Tare, aestimatio; pretium: ή τίμησες - nach ber I., aequa facta aestimatione : zara ryv τίμησιν.

taxiren, f. schäten.

Tarordnung, formula: o vóuos διατιμητικός.

Tarus, taxus: ὁ τάξος ἡ σμίλαξ [απος].

Te Deum, das, hymnus Ambrosianus: o vuvos 'Αμβροσιανός.

Teich, piscina; stagnum: ή λίμενη.

Teichfifch, piscis in stagno editus: ὁ λχθύς έλειό teopos.

Teichgras, ulva: to βούον.

Teichwaffer, aquae stagnantes: το λιμναΐον ύδωο. 1. Teig, ber, farina ex aqua subacta: το σταίς [σταιτός] · ή μάζα | - ben T. fneten, subigo3 [egi. actum] farinam: μάττειν.

2. teig, adj., (v. Dbft), fracidus: \u00e4avoos [ov] | - t. merben, fracesco3: ψαθυροῦσθαι.

Teint, color [oris] ob. color cutis: ή χρόα · ὁ χρώς [ros] - e. feiner E., coloris suavitas: το της χρόας τέρεν.

Telescop, f. Fernglas.

Teller, catillus, [plur. catilla, orum] : ὁ πίναξ [205]. to lexos | - Die Teller ableden, catillo : Leixer Tie τουβλία.

Tellerleder, catillo [onis]; parasitus: o το απεζό-

Loizos.

Tellertuch, f. Gerviette.

Tempel, aedes sacra; templum; fanum; delubrum; τὸ ໂερόν · ὁ νεώς [ώ].

Tempelgeschent, f. Weihgeschent.

Tempelhüter, aeditius: o vaoquilas.

Tempelrauber, sacrilegus: ὁ ίερόσυλος · θεοσύλης. Tempelraub, sacrilegium: ή legogulia feogulia.

Temperament, ingenium; natura; animus: ή φύσις ή όργή ό τρόπος | - ein hitiges E. haben, sum vehemens natura: ὀξύδοσον είναι την φύσιν ein febr murrifches T. haben, sum difficillima natura: σχυθρωπότατον είναι την φύσιν.

Temperatur, temperatio (coeli etc.): ή zoaois τὸ

temperiren, tempéro1: zequivivai Ti.

temperirt, temperatus: εύχρατος: μέτριος.

Tempo, (in ber Dufit), temporum intervalla [orum]: ό χρόνος | - II) (gunftige Beit), opportunum tempus: o zaipos.

temporar, non diuturnus: πρόςκαιρος [ov] - adv., ad tempus: πρὸς καιρόν.

temporifiren, inservio tempori : συμπεριφέρεσθαι rois zaigois.

Tendenz, f. Absicht, 3med.

Tenne, area: n alwo [wvos].

Teppid, tăpes [étis]; tapétum; peristrôma [ătis]; stragulum: o τάπης [ητος].

Termin, dies; dies certa; dies status: vadimonium: ή προθεσμία | - Bahlunget., dies pecuniae; pensio; ή καταβολή | - einen T. anberaumen, statuo3 [ŭi, utum]-, dico 1 [xi, ctum], condico diem: τάττεσθαι ημέραν - ben E. abhalten, obeo [ii, itum] diem (vadimonium]: παφείναι είς την προθεσμίαν | - nicht abhalten, desero² [serui, serium] vadimonium: ἐκπρόθεσμον γίγνεσθαι | - aufichieben, differo3 [istuli, latum] vadimonium : ἀναβάλλεσθαι την προθεσμίαν | - in brei Terminen bezahlen, solvo3 [vi, lutum] tribus pensionibus: ἀποδιδόναι τρισίν ἀποτίσεσιν.

Terminologie, f. Runftausbruck.

Ternt, St., Interamna | - adj., Interamnas [atis].

Terpentin, resina terebinthina: ή ξητίνη τερεβινθίνη. Terpentinbaum, terebinthus: ή τερέβινθος.

Terpentinol, öleum terebinthinum: τὸ τερεβίνθινον έλαιον.

Terrain, locus [plur. loca, orum]; loci situs [us]: ο νομός ή χώρα.

Terraffe, pulvinus; solarium: o guoros.

Terrine, pătina; lanx: ή κύμβη.

Territorium, f. Gebiet.

Tertianfieber, (tebris) tertiana: ὁ τριταΐος πυρετός. Thal, vallis: ή 20ιλάς [άδος]· τὸ 20ίλον.

Tera, (in ber Mufit), intervallum tertium: ή δίτονος τὸ τριημιτόνιον.

Terzett, cantus [ús] ternárius: ή συμφωνία τοίφθογγος.

Teffino, &l., Ticinus.

Testament, (lestwillige Verordnung), testamentum: ai διαθήκαι ή διαθήκη | - ein I. machen, faeio [feci, factum]; nuncupo't.: Siatibeodai Siadyznv | ohne E. fterben, decedo3 [essi, essum] intestatus : un διαθέμενον αποθανείν | - ein T. auffegen, conscribo3 [psi, ptum] t.: γράφειν-, διαγράφειν διαθήμην | eröffnen, resigno 1.: ανασφοαγίζειν την διαθήκην - umftegen, muto 1=; facio 3 irritum t.: ἀχυρούν την διαθήκην | - unterschieben, suppono [posui, situm] t.: υποβάλλειν διαθήμην | - II) (bie Ilrfunde ber alten und neuen Religion), literae divinae; libri divini; corpus librorum divinorum: ή διαθήκη | - bas alte I., Mosaïcae religionis divinae literae: ἡ παλαιὰ διαθήzη | - bas neue, Christianae religionis divinae literae: η καινή διαθήκη.

Teufel, diabolus: o zazos daluwr o diabolos | übertr., ein armer T., homo miser: o zaxodaluwr. δειλαχοίων | - geh' jum I.! abi in malam rem: απαγε!

! spandon 52

teufelisch, diabolicus; nefandus; foedus: δαιμονιχός ασεβέστατος ανοσιώτατος.

Teufelsbanner, qui diabolum expellit ac fugat: 0 έξορχιστής δαιμόνων.

Teufelsbeere, atropa belladonna, L.: ή άτροπος.

Teufelsbeschworer, exorcista: o egognorige Saiμόνων.

Teufelsbraten, Acherontis pabulum: το κάθαρμα. Teufelsbreck, laser; asa foetida: rò othquov.

Teverone, Fl., Anio [enis].

Text, oratio scriptoris; oratio; contextus [us]; argumentum: τὸ ΰφος τοῦ λόγου τὸ κείμενον | - jmbn ben I. lefen, objurgo' qm: Eninligereir tert.

Thater, =in, auctor facinoris; qui (quae) facinus commisit: ὁ ποιήσας ὁ πράξας ἡ ποιήσασα.

thatia, industrius; navus; assiduus; sedulus; strenuus; laboriosus: ένεργος [ον]· εμπρακτος [ον] t. fein, ago [egi, actum] semper qd; vigeo2: ενέφyou είναι | - adv., naviter; strenue; impigre: σπου-Salws.

Thatigfeit, industria; navitas; assiduitas; sedulitas; opera: η ένεργεια | - bie I. bes Beiftes, animi agitatio et motus [ús]: ή διάνοια | - imbn. zur T. anfpornen, impello3 [puli, pulsum] qm ad agendum: προτρέπειν τινά έπλ έργον | - imbe Thatigfeit erhöhen, augeo [xi, ctum] cjs industriam: μείζω ποιείν την σπουδήν τινος | - hemmen, avoco qm a rebus gerendis: παύειν τινά ξργαζόμενον.

thatlich, (burch bie That), re; facto; opera: žoyo -(gewaltfam), vi ; vi et manu: Big. Bielws | - fich thatlich an imbm vergreifen, affero ftuli, llatum] vim cui: ξπιχειφείν τινι.

Thatlichfeiten, vis; hostilia [ium] : ή βία : αί χείφες - T. verüben, facio [feci, factum] vim: coxen xelρων άδίχων | - es fommt zu I., res venit ad manus atque ad pugnam: άχρι χειρών προχωρεί.

Thaler, thalerus; númus imperialis: o τάληρος. That, factum ; făcinus [oris]; opus [eris] : ή πράξις [ews] · To πράγμα · To έργον | - bie Thaten, facta [orum]; res gestae [arum]: τὰ πράγματα ἔργα eine vortreffliche I., egregie factum; facinus praeclarum : zalltorov čovov | - rühmliche Thaten, laudes: τὰ ἀριστεύματα | - auf frischer E., in manifesto facinore; in re praesenti: ἐπ' αὐτοφώρω | - in ber Σ. re; re verà; sane; profecto: τῷ ὄντι.

Thatbestand, einer Cache untersuchen, cognosco ovi, gnĭtum] de re in re praesenti: ἀναχρίνειν τὰ ἔργα

των πραχθέντων.

Thatendrang, impetus [ús] animi; gloriae cupiditas: ή φιλοποαγμοσύνη.

thatenreich, rerum gestarum gloria insignis: nolλοίς ἔργοις λαμπρός.

Thatfraft, virtus [útis]: ή ἐνέργεια.

Thatfache, factum: το ποαγμα· το πεπραγμένον - bas ift Th., hoc certo auctore comperi: βέβαιον

Thatt, ros [raris, m.]: ή δρόσος | - ber E. fallt, rorat: καταφέρεται, γίγνεται δρόσος | - mit I. befeuchten, irroro': δροσίζειν.

thauen, imps., 1) (v. Thau), rorat: Soogos yiyveral, καταφέρεται | - II) (v. Thauwetter), nives tabescunt calore: τήκεσθαι | - s., tabes nivis: ή δρόσος ή τηκεδών [όνος].

thauig, roseidus: δροσώδης [ες].

Thauwetter, tabes nivis: xliagos and olos zaraτήχειν την χιόνα.

Thauwind, ventus těpídus: ὁ ἄνεμος κάθυγρός τε zal Jequós.

Theater, (Schaubuhne), scena: ή σκηνή το θέατρον — П) (Schauplat), theatrum : то Эєптдог.

theatermäßig, scenicus: ώσπες εν σχηνή.

Theaterfite, spectacula: ai déai.

Theaterftud, f. Buhnenftud.

Theatertanger, sallator: doungries o zara the ounνήν | - Theatertangerin, saltatrix : ή δοχήστρια κατά την σχηνήν.

theatralifd), scenicus: σεηνικός | - adv., scenice σχηνιχώς.

Thee, (Theeftaube), thea: ra Bin.

Theebuchfe, pyxis theae: ή θηϊοδόχη.

Theefanne, hirnea theae: o Oniodóxos zúvdapos.

Theefessel, ahenum theae: ο θηϊοβοάστης.

Theer, pix (liquida): ή πίσσα.

theeren, munio pice: πισσούν τι.

Theestaude, f. Thee.

Theil, pars; portio: το μέρος [ous] · το μόριον | ber mittlere, unterfte, bochfte, außerfte E., burch medius; infimus; summus; extrêmus: μέσος κατώτατος azgog . Edutos | - 1. B. ber unterfte I. bes Berges, mons infimus: τὰ κατωτάτω τοῦ όρους | - großen Theils, magnam partem; plerumque: τὸ πολύ· τὸ nkeov | - ber eine I., ber andere I., pars, pars; partim, partim; alii, alii: ούτος μέν ... ούτος θέ | - ich für meinen Σ., equidem; pro mea parte: ἔγωγε' τὸ y' En' Euol | - in Theile gerlegen, distribuo' [ŭi, utum] in partes: μερίζειν διαιρείν είς μέρη | - Σ. an etw. haben, sum particeps cjs rei; habeo² partem in re; logice: Θεολογικώς. sum assinis cui rei: μετέχειν τινός | - T. nehmen an Theorem, praeceptum: το θεώσημα.

ctw., věnio4 in partem cjs rei: ἐπιχοινωνεῖν τινος - feinen I. an etw. haben, sum expers cjs rei; non contuli ad qd: μηδέν μετέχειν τινός | - jmbn. Σ. an etw. nehmen laffen, voco' qm in partem cjs rei: μεταδιδόναι τινί τινος | - 31 %. werben imbm, obvenit' qd mihi: προςπίπτειν-, συμβαίνειν τινί.

theilbar, dividuus; quod dividi potest: μεριστός. διαιρετός.

Theilbarfeit, dividua cjs rei natura: το μεριστόν. Theilden, particula: to uopiov.

theilen, divido³ [isi, isum]; partior⁴ [titus]; disper-tio⁴; describo³ [psi, ptum]; dispenso⁴: μερίζειν τι | - etw. in zwei gleiche Theile t., divido3 qd aequa portione: διχάζειν δίχα ποιείν, τέμνειν | - mit imbm t., partior cum quo: zoivwveiv tivi tivos | - etw. mit jmbm t., communico qd cum quo τὸ ἴσον μετέχειν τινί τινος | - r., fid t., dividor³; discedo³ [ssi, ssum]; dissideo²; discrepo¹: χωρίζεσθαι | - s., f. Theilung.

Theiler, qui partitur: o μεριστής [ου].

Theilhaber, f. theilhaftig.

theilhaftig, theilhaft, particeps, compos [otis], socius cjs rei: μέτοχός [όν] τινος | - einer Gache th. werden, fio4 [factus] particeps cis rei; potior4 re; consequor3 [catus] qd: τυγχάνειν τινός | - jmbn einer Cache th, machen, participo' qd cum quo: μεταδιδόναι τινί τινος.

Theilhaftigfeit, societas: ή μέθεξις ' ή μετάσχεσις.

Theilhaftmachung, communicatio: ή μετάδοσις [EWS].

Theilnahme, sociëlas: ή 20ινωνία · μετάσχεσις | fich gur I. anbieten, offero fobtuli, oblatum me in socielatem: παρέχειν ξαυτόν είς ποινωνίαν ξργου τιvos | - II) (f. v. a. Sorge um etw.), cura cis rei; humanitas; misericordia: ή συμπάθεια | - mit inniger Σβ., cum intimo animi sensu: σύν πλείστη συμπα-Dele.

theilnehmend, 3. B. t. Gefühl, hamanitas: j ovu nadeuc.

Theilnehmer, socius; particeps: o zoivwvos | -Theilnehmerin, socia: ή χοινωνός.

Theilnehmung, f. Theilnahme.

theile, f. Theil.

Theilung, divisio; partitio; distributio : ὁ μερισμός. theilweise, perpartes; particulatim; ex parte; nonnulla parte: μεριχώς διαιρετιχώς.

Theiß, &l., Tibiscus; Tibissus.

Thema, propositio; propositum; quaestio; argumentum; causa: το θέμα.

Themfe, &f., Tamesis [is].

Theolog, theologus; literarum sanctarum studiosus: ο θεολόγος.

Theologie, theologia; literae [arum] sanctae: n Feologia | - Th. ftubiren, do [dedi, datum] operam literis sanctis in academia: σπουδάζειν περί θεο-Loylar.

theologist, theologicus: Isologizós | - adv., theo-

Theoretifer, theoreticus; qui artem ratione cogni- [Thonerde, argilla; terra argillacea: ή κεραμίς γη. tam habet: ὁ θεωρητιχός.

theoretift, quod in cognitione versatur: θεωρητιzóc loyizóc | - adv., ratione; ex artis praeceptis: θεωρητιχώς.

Theorie, inspectio; ratio; doctrina; ars; praecepta [orum]: ή γνώσις ή θεωρία | - Th. und Brazis, ratio atque úsus [ús]: ή θεωρία καὶ πράξις.

Theoloph, theosophus: o 9εόσοφος | - Theolophie, theosophia: ή θεοσοφία - theofophisch, theosophus: θεόσοφος.

Theriaf, theriaca: to Ingrande artisorov.

Thermometer, thermometrum: to dequoustgov.

theuer, magni pretii; pretiosus: τίμιος πολυτελής [ες] - adv., care; magno (pretio): πολλοῦ· πολλῶν χρημάτων | - febr th., impenso pretio: πλείστου | wie th.? quanti? πόσου; | - fo th., tanti : τοσούτου | th. faufen, emo [emi, mptum] magno, (care): πολλού πρίασθαι | - II) fig., (in hohem Grade lieb), carus; dilectus: προςφιλέστατος φίλτατος.

Theuerung, caritas; magnum pretium: ή μεγάλη Thorriegel, portae obex [icis]: ό μοχλός. τιμή · πολυτέλεια | - II) (f. v. a. theuere Beit), carilas annonae: ή σιτοδεία · σπανοσιτία | - Th. machen, incendo [di, sum] annonam: αὐξάνειν ὑπεοβαλλόντως την του σίτου τιμήν.

Thier, animal; bestia; belua: zo zwov | - ein wilbes Thorschreiber, f. Thorhuter. Th., (bestia) fera; o sho [shoos].

Thierart, genus [eris] animalium ed. bestiarum: 70 θηρίων είδος, γένος.

Thierarzneikunst, mědícína větěrinária: ή innia-Tola.

Thierarat, veterinarius; medicus equarius: o inπίατρος.

Thierden, bestiola: το ζωάριον το θηρίδιον.

Thierfecter, =fampfer, bestiarius: o Ingiouaxns [ov].

Thiergarten, vivarium; septum venationis: rò 97οιοτροφείον.

Thiergefecht, =fampf, ludus bestiarius; venatio: ή θηριομαχία.

Thiergeschichte, historia animalium: ή ζωολογία. Thierhaut, pellis ferae od. ferina: To Inglov Ségua.

thierifch, burch ben gen. v. animal, belua etc., adv., beluarum more: θηριώδης [ες] · άγριος. adv. - ως - II) fig., f. grob finnlich.

Thierfreis, orbis signifer: o ζωδιαχός.

Thiermaler, bestiarum pictor: ὁ ζωγράφος.

Thiermaleret, bestiarum pictura: ή ζωγραφία.

Thierpflanze, zoophytum, L.: το ζωόφυτον. Thierreid, genus [eris] animantium: τὰ τῶν ζώων

vern.

Thierwelt, animalia [ium]: τὰ ζωα.

thonern, ficiilis; figlinus: κεραμούς [η, ούν] · κεράμειος | - th. Wefchirr, (vasa) fictilia [ium] : το περάμιον. thoricht, stultus; stolidus; demens: ἀνόητος [ον].

αφρων · ήλίθιος · μωρός | - adv., stulte; stolide; dementer: ἀνοήτως etc.

Thon, argilla; crêta figularis: o nolos. thonartig, argillaceus: ἀργιλώδης [ες].

Thongrube, păteus ex quo argilla petitur: xwolor καθ' δ ευρίσκεται πηλός.

thonia, argillosus: ὑπάργιλλος.

1. Thor, das, porta: ή πύλη αξ πύλαι | - das Th. öffnen, apěrio4 [rui, pertum] portae fores: ἀνοίγειν τὰς πύλας | - zumachen, objicio³ [jéci, jectum] portae fores: ελείειν τὰς πύλας | - sprengen, excido³ [di, sum] portam: zaragzízeiv rág núlag | - zum Th. bereingeben, introco+ [ivi, itum] porta: eigel Beiv ras πύλας.

2. Thor, der, (homo) stultus: ὁ μωρός · ὁ ἀνόητος.

Thorflügel, portae föres: at dizhloss [wv].

Thorgeld, portorium: τὸ διαπύλιον.

Thorbeit, stuliitia; dementia: ή άνοια ή παράνοια - thorichte Sandlung, stulte factum: το έργον ηλί-

Thorbuter, = schließer, = wachter, custos portae: δ πυλωρός.

Thorschluffel, clavis portae: ή zleis τῶν πυλῶν. Thorschluß, portae claudendae tempus: ή κλείσις

τών πυλών.

Thorwache, portae custodes: ή φυλακή έπὶ ταϊς mulaces.

Thorweg, porta: at nokut [wv].

Thranden, lacrimula: το δακρύδιον.

Thrane, lacrima: to Sazovov | - vor Thranen, prae lacrimis: prae fletu: διὰ τὰ δάχουα· ὑπὸ δαχούων | - mit Th. in ben Augen, lacrimans : Saxobor | - Th. vergießen, effundo 3 [fûdi, ûsum] lacrimas : Ezzeiv dazovet | - unter einem Strom von Thranen, magno cum fletu: nokkois Sazovois | - fich ber Eh. nicht enthalten fönnen, non possum tenère lacrimas: μηχέτι οιόν τ΄ είναι μή ού δαχούειν.

thranen, lacrimo ; fleo llevi, fletum]: acpiévai dázova | - s., (Rrantheit), oculorum lacrimatio: το όευμα των δφθαλμάν.

Thranenbach, rivus lacrimarum: το φεύμα δαχούων.

thranend, lacrimans; lacrimosus: δακρύων [ουσα,

thranenleer, = los, siccus: adazovs [v] · adazov-TOS [OV].

Thranenquelle, sons lacrimarum: ή πηγή δαχούων.

Thranenstrom, vis lacrimarum: to hevua dazούων | - einen Th. vergießen, profundo3 [udi, usum] vim lacrimarum: ἐχχεῖν πολλά δάχουα. δαχουό-

thranenvoll, lacrimans: nolvoazous [v].

Thran, adeps [ipis] piscium: το λίπος το στέας [atos].

Thron, solium; sedes regia: o Boovos | - auf bem Throne figen, sedeo2 [edi, ssum] in solio: 209no9at έπὶ θρόνου | - fig., regno!: ή ἀρχή, ή βασιλεία, το αρχειν · βασιλεύειν.

thronen, (figen), sedeo [édi, ssum]; sum collocatus: καθησθαι | - (herrichen), regno¹; teneo² regnum: άρχειν · βασιλεύειν.

Thronerbe, =in, heres regni: o, n zdnoorouog rns

apyns

thronfahig, in spem regni natus; successione impěrii dignus: ήλικίαν έχων καταστήναι είς την άρχήν. Thronfolge, successio regui: ή διαδοχή.

Thronfolger, successor regni: ὁ διάδοχος τῆς βασιλείας

Thronseffel, f. Thron.

Thurangel, cardo [inis, m.] : ή στρόφιγέ [γγος]. Thurden, ostiolum: 10 30000v. ή 3vgis [idos].

Thure, ostium; janua; fores: ή θύρα : at θύρα | von Th. zu Th., ostialim: zara Jugas | - bie Th. aufmachen, pătefăcio3 [féci, factum] januam; resero1 ob. recludo3 [di, sum] fores: ανοίγειν την θύραν |zumachen , claudo3 f .: προςθείναι την θύραν | - an bie Th. Hopfen, pulso f.: zοούειν, χόπτειν την θύ-ραν | - vor ter Th. fein, immineo ; impendeo ; subsum: Enizeiodai nooseival tivi | - Spruchw., vor feiner Th. febren, non curo' aliena negotia: ra kuvτου σχοπείν | - swiften Th. und Angel fteden, teneo? lupum auribus; sto1 [stěti, stâtum] inter sacrum et saxum: είς την μεγίστην ἀπορίαν καταστήναι.

Thurflügel, föres (valvae) januae: at bizktoss. Thurgesims, antepagmentum: rò yecosov.

Thurbuter, =fteber, =wachter, janitor: ostiarius: ό θυρωρός | - Thurmachterin, janitrix: ή θυρωρός.

Thuringen, Thuringia | - Ginw., Thuringi | - adj., Thuringicus.

Thurmchen, turricula: to avoylov.

thurmen, f. auftburmen.

Thurmer, custos turis: o πυργοφύλαξ (xos).

Thurpfoste, postis: al παραστάδες. Thurriegel, pessulus: o mozdos.

Thurschwelle, Imen: o Bylos the Digus.

thun, făcio [féci, factum]; ăgo [égi, actum]: noisir πράττειν | - th. ale ob, simulo ; dissimulo : προςποιείσθαι | - ich weiß nicht, was ich th. foll, sum inops consilii: οὐz ἔχω ổ, τι ποιῶ | - zu thun haben, sum occupatus: aagollar exerr | - was haft bu bier gu th.? quid tibi hic negotii est?: 16 है νταῦθα κυπτάζεις έχων | - genug zu th. haben, habeo2 satis negotiorum : πολλά έχειν ξογάζεσθαι | - nichts th., sedeo2 [edi, ssum] domi deses: apysiv | - nichte zu th. haben, sum otiosus: doyeiv | - mit imbm gu th. haben, sum conjunctus cum quo ratione: ouikeiv tivi mit etw., versor' in re: Exerv augl te | - damit habe ich nichts zu th., hoc non est meum munus: rour oux Eoriv Eudv goyov | - es ift mir barum gu thun, volo [volui, velle] hoc; specto hoc: routo ozoπείν όπως c. futur. | - bas thut nichts, noc leve est; nihil refert: τοῦτο οὐδεν διαφέρει | - etw. an etw. th., addo a [didi, ditum] qd cui rei; condio qd re: δοᾶν τι περί τι | - junda zu Ginem th., trodo a qm cui in disciplinam: ἐπιδιδόναι τινὰ ἐπί τέχνην | - s., lat. burch Berba (facere, agere etc.): griech ra koya, el nouseis ob. burch bie Berba (noieir, noarreir) etc. 3. B. unfer Th. und Saffen, quae nobis facienda et fu- Tigerhund, canis tigrinus: o τιγροειδής χύων.

gienda sunt: τὸ πρακτέον καὶ τὸ παραλειπτέον |-- bas Th. und Treiben ber Menfchen, mores et studia hominum: τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα.

Thunfifth, thynus; thunnus: o durvos.

thunlich, anod fieri ob. effici potest; făcilis: πράξιμος [ον]· πρακτός δυνατός γενέσθαι· δάδιος | es ift etw. nicht th., fleri non potest: ovy olov t' forlv. Thunlichfeit, facultas; potestas: τὸ πράξιμον πρα**ετόν** · δυνατόν.

Thurm, turris: ὁ πύργος τὸ πύργωμα | — II) (f. v. a. Befängniß), carcer: το δεσμωτήριον. S. auch Wefangnig.

Thurmfnopf, spex (icis) turris: ή χωρώνη έπλ τοῦ πύογου.

Thurmfpike, fastigium turris: o azgos nugyos.

Thurmwachter, custos turris s. carceris: o dequoφύλαξ. ὁ πυργοφύλαξ [205].

Tiber, &t., Tiberis [is, m.] - adj., Tiberinus.

tief, altus; profundus: βαθύς [εία, ύ] | - t. Stimme, vox gravis: ή βαρεία φωνή | - tiefer Schlaf, somnus artus: ὁ βαθύς ἔπνος | - tiefe Trauer, Jucius [ūs] magnus: μέγα πένθος | - drei Tuß t., tres pedes altus: βαθύς τρεῖς πόδας | - febr t., praealtus: μάλα βαθύς βαθύτατος | - im tiefften Frieden leben, fruor3 [fructus] praealtissima pace: χρησθαι τη βαθυτάτη elonun | - tiefe Welehrfamfeit, praeclara eruditio: n παιδεία απριβής, - βαθεία | - tiefe Ginficht in etw. baben, habeo accuratam cjs rei cognitionem: Exerv πολλήν ξμπειρίαν τινός | - adv., alle; profunde; pěnitus; valde; věhěmenter: βαθύ· βαθέως | - tief eingewurzelt, (fig.), invětěrátus: ἔξιξιζωμένος πεπα-

Tiefe, altitudo; profunditas; altum; profundum; vorago: to Bados 'n Badutys [ntos] | - Tiefen, loca in mirandam altitudinem depressa: οἱ ταπεινοὶ τόποι | - fich in ber I. befinden, sum in profundo: είναι έν το βάθει | - fich aus ber I. erheben, emergo3 [si, sum ex alto: αναδύεσθαι έχ του βάθους.

tiefgebeugt, graviter afflictus: μέγα, πολύ λυπού-

tiefgewurzelt, f. tief.

Tieffinn, (Gemuthezuftant), summa aegritudo: η μελαγχολία | — II) (hoher Scharffinn), summa ingenii ācies [ièi]: αξ βαθείαι φρένες ή σύννοια σύνεσις.

tieffinnig, 1) (melancholifch), pertristis; maestissimus: neyayyolog lov). neyayyolixos | - 11) (febr fcarf. finnig), ingenii acumine valens; subtilis; acutus; acer: βαθύνους · βαθύφρων σύννους. S. auch fcarffinnig - adv., subtiliter: οξέως εὐσυνέτως.

Tieffinnigfeit, f. Tieffinn.

Tiegel, cattnus: τὸ τήγανον · ή λοπάς.

Tiegelden, catillus: to thyavior.

Tiger, tigris; felis tigris, L.: n tlygis [idos].

Tigerfell, = baut, pellis tigridis, L.: ή τίγριδος

Tigerberg, animus durus et ferreus: ή σιδηρά καρδία | - ein Σ. haben, exui omnem humanitatem : ώμόφρονα είναι.

tigerfledig, tigrinus: τιγροειδής [ές].

tilgen, f. auslofchen, ftreichen, bezahlen.

Tilfit, Tilsa; Chronopolis.

Tinctur, liquor medicatus: ή βαφή.

Tinte, atramentum (scriptorium): To uélav [avos]. Tintenfaß, Atramentarium: το μελανδοχείον.

Tintenfisch, sepia: ή σηπία.

Tintenflect, atramenti măcula: ή μελανία.

Tirabe, species [éi] atque pompa in dicendo: n

Tift, mensa; ăbăcus: ή τράπεζα | — 11) (f. b. a. Gffen), coena; convivium; ĕpulae [arum]: τὸ δείπvov | - ben T. beden, superinjicio3 [jeci, jectum] lintěum mensae: παρασχευάζειν την τράπεζαν | - fid) ju Σ. fepen, assido³ [sédi, ssum] mensae: ἐλθεῖν, ἰέναι ἐπὶ ἀεῖπνον | - bei Σ. fein, coeno': καθήσθαι - ein guter I., lauta (coena): To Sampeles Seinvor ein fchlechter I., tenuis victus [us] : ή ενδεής δίαιταfreien E. bei imbm haben, juvor' a quo gratuito victu: άμισθί λαμβάνειν την τροφήν.

Tifchbein, -fuß, pes [pedis] mensae: ο πους της Tochterfind, ex filla nepos et neptis: ο, ή της θυ-

τραπέζης.

Tischblatt, tăbăla (orbis) mensae: ὁ πίναξ τῆς τραneins.

Tischen, mensula: το τραπέζιον.

Tifch becke, linteum in mensa positum: τὸ λίνον έπι- Tod, mors; letum; nex [necis]; öbitus [ús]; discesτραπέζιον ή σινδών της τραπέζης οδ. Επιτραπέ-GLOS.

Tischganger, -in, convictor; quae utitur cis convictu: χρώμενος, χρωμένη τη τραπέζη τινός.

Tischgast, conviva: o σύνδειπνος.

Tischgenoß, =gesell, convictor; conviva: o ovoci-

Tischgerath, supellex coenae: τὰ ἐπιτραπέζια azeun.

Tischgeschirr, mensae vasa [orum]: τὰ κέραμα.

Tifchgesellschaft, 1) (bas Bufammenspeifen), convictus [ûs]; consuetudo victús: το σύνδειπνον [— II] (Tifchgenoffen), convivae; sodales: οί ομοτράπεζοι· συμπόται.

Tischgespräch, sermo inter coenam habitus; sabulue convivales: λόγοι παρά το δείπνον.

Tischgestell, pedes mensae: ή βάσις τραπέζης. Tifchler, lignarius; intestinarius; o ξυλουργός.

Tischlerarbeit, opus [eris] intestinum: n Evlovoyta. Tischlerhandwerk, ars lignariorum: ή ξυλουργική.

Tischmesser, culter coenatorius: ή μάχαιρα.

το δείπνον γενόμενοι.

Tischtrunt, potus [us] cibarius: το παρά το δείπνον ποτόν.

Tischtuch, mensae linteum: ή δθόνη ἐπιτραπέζιος.

Tischwein, vinum cibarium: o olvos edredeoregos. Tifchzeit, tempus [öris] coenandi: ή ώρα του δείπ-

Tischzeug, mensae lintea [drum]: ai doovai kniτραπέζιοι.

Titel, 1) (Aufschrift), titulus; inscriptio; nomen: ή έπιγραφή | - einem Buche einen T. geben, inscribo [psi, Lodesgefahr, f. Lebensgefahr. ptum] librum: ἐπιγράφειν βιβλίον | - das Buch führt Lodeskampf, extrema dimicatio: ἡ ψυχοδόαγία

ben I., liber inscriptus est: ἐπιγέγραπται τὸ βι-Blor | - 11) (Chrenbenennung), nomen; appellatio; dignitas: το ονομα τιμητικόν - ber fonigl. T., regis nomen: βασιλέα κληθήναι | - jmbm einen I. geben, orno qm nomine honoris causa: αξιούν τινα ονόματος επί τιμή | - ein leerer T., nomen sine honore: όνομα άλλως.

Titelblatt, index libri: ή παραστιχίς [ίδος]. Titelfucht, dignitatis cupido: ή ονοματομανία.

tituliren, appello1 qm [m. accus. bes Titels]; tribŭo3 [ŭi, ûtum] dignitatem cui (m. gen. bes Titels): προςαγορεύειν τινά επί τιμή.

Tivoli, Tibur | - Ginw., Tiburtes | - adj., Tiburs

[urtis]; Tiburtinus.

toben, tămultuor1; făcio3 [fèci, factum] tumultum; strěpo [pui]; bacchor ; saevio ; fúro [ŭi]: ἀγοιalvεσθαι· θορυβείν | — s., tumultuatio; furor; tumultus [ûs]; strepitus [ûs]: ὁ θόρυβος.

Tochter, filia; puella; virgo [inis]: ή θυγάτηρ [θυ-

γατρός].

γατρός παίς · ο θυγατριδούς, ή θυγατριδή | - Σοφ. terfinder, ex filia nepôtes: αί της θυγατρός παίδες.

Tochtermann, gener: ὁ γαμβρός · ὁ τῆς θυγατρὸς

ανήρ.

sus [ûs] e vita; finis ob. exitus [ûs] vitae: o davaτος· ή τελευτή | - beim Σ., moriens: τελευτών | nach fmbs Tobe, quo mortuo: μετά την τελευτήν τιvog | - eines gewaltsamen Tobes fterben, pereo [ii, itum, ire violenta morte: θνήσχειν θανάτω βιαίω | - cinen leichten I. haben, habeo' facilem exitum : oco tws 9vήσχειν | - in ben T. gehen, subeo mortem: λέναι είς τον θάνατον | - gum Tode verurtheilen, damno' capitis: θανατούν τινα καταφηφίζεσθαί τινος θάνατον | - ben I. von etw. haben, morior3 [mortuus] ex qua re: θνήσκειν τινί | - fich zu Tobe gramen, consumor3 [sumptus] maerore: ἀποθνήσχειν λύπη |- fict) ju Tobe hungern, discedo3 [ssi, ssum] e vita per inediam : ἀπόλλυσθαι λιμφ | - fich faft zu Tobe lachen, rumpor [ruptus] risu: ἐχθνήσχειν γέλωτι | - ich bin des Todes, perii; de me actum est: ἀπόλωλα | ich will bes Todes fein, moriar: απολοίμην · τεθναίην.

todbringend, mornifer: θανατηφόρος. Θανάσιμος ov.

Tobesangft, (Ungft vor bem Tobe), mortis metus [us]: ό τοῦ θανάτου φόβος | — II) (bei tem Tote), morientis angor: ή άγωνία.

Todesart, genus ob. via mortis; mors: o Jávaros. Tischreben, convivii dicta [drum]: οἱ λόγοι παρά Todesbecher, poculum mortis: τὸ πόμα θανάσι-

> Todesbetrachtung, meditatio mortis: ή σχέψις περί θανάτου.

Todesengel, angelus mortis: \(\eta\) Moiga.

Todesfall, mors; mortis casus [us] : o davaros. Tobesfurcht, mortis metus [us] ot. timor: o ano

Tobesgedanken, haben, habeo memoriam mortis: φροντίζειν περί θανάτου.

Tobesgefahr, f. Lebenegefahr.

του θανάτου φόβος.

άγωνία | - im I. fein, ago 3 [egi, actum] animam: ψυ-| Tobtengeleit, exsequiae: ή έκφορά εκκομιδή: χοδόαγείν : έκπνείν την ψυχήν.

Todesnoth, mortis discrimen: ή ψυχοδόαγία. Todespein, -qual, mortis cruciatus [us]: ή ψυ-

χοδόαγία | - Σ. leiben, crucior morte: ψυχοδόαγείν. Todesschlaf, sopor aeternus: o unvos divios.

Tobesichreden, terror mortis: ή άγχουη.

Todesschweiß, sudor quem mors evocat: o idows θανάσιμος.

Todesftille, silentium summum: ή μαχρά σιγή. Todesstoß, plaga extrema: ή πληγή καιφία.

Todesftrafe, poena capitis ob. mortis; supplicium ultimum: ή θανάτου ζημία | - jmbn zur I. verurtheilen, damno' qm capitis: θανατούν τινα' κατατρηφίζεσθαι τινος θάνατον | - bei I., sub mortis poena: ἐπὶ θανάτου ζημία.

Todesstunde, hora suprema: ή ώρα θανάτου.

Todestag, dies vitae supremus: ή θανάτου ήμέρα. Todestrant, poculum mortis: τὸ πόμα θανάσιμον.

Tobesurtheil, sententia, qua quis capitis damnatur: ή θανάτωσις | - bas I. über imbn ausfprechen, constituo 3 [ui, utum] supplicium in qm: καταψητρίζεσθαί τινος θάνατον.

todeswerth, =wurdig, morte dignus; capitalis: άξιος θανάτου.

Tobeszeichen, indicium mortis: tò oquecor Javá-

Tobfeind, ber, adversarius (hostis) capitalis: έχθιστος | - jmon I. fein, dissideo [sedi, sessum] capitali odio a quo: Ezdiotov elval tivi.

Todfeindschaft, ödium impläcabile: ή ασπονθος Tochterchen, miola: το θυγάτριον.

έχθρα πρός τινα.

tobfranf, gravi morbo affectus: ¿πιθάνατος [or] - t. fein , aegroto' mortifere: ἐπιθανάτως, ἐσχά-TWS EXEIV.

Tobfünde, nětas: τὸ ἀμάρτημα ἄξιον θανάτου.

tobt, mortuus; exanimis; exanimus; vità et sensu cărens: vezgos apuxos [ov] · tegvews | - ein Tobter, ο Aιδης - imbn todt fagen, mortuus esse quis dicitur: άγγελλειν τινά ώς ἀποθανόντα: | - fig., mortuus; languidus: vezoós | - eine tobte Sprache, lingua mortua: vezoù yliogoa | - bie Stabt ift mie tott, vastum in tota urbe silentium est: ή πόλις ἔρημός ἔστιν.

Tobtenader, f. Gottesader.

Tobtenamt, denicales fériae: τὰ θανατούσια.

Todtenbahre, f. Bahre.

Todtenbein, os [ossis] mortui: το οστούν νεχουύ.

Tobtenbeschwörer 20., f. Beifterbeschwörer.

tobtenblaß, if. leichenblaß.

Todtenfactel, fax funebris: ή πεύκη νεκοοπομπός, · Evraipios.

Tobtenfarbe, exsanguis funërëusque color: ή πελιδυότης [ητος].

tobtenfarbig, f. leichenblaß.

Tobtenfeier, =fest, parentalia; feralia [ium]: 70 θανατούσια.

Tobtenflect, mortis signum: τὸ σημείον θανάτου. Tobtenfrau, f. Leichenfrau.

ταιρή. S. auch Leichenbegangniß.

Tobtengerippe, f. Gerippe.

Todtengeruch, ödor cădaverum : o arpos olos &z Tapov.

Tobtengesang, nenia; cantus [as] lagubris: o eleγος · θοήνος · ή θοηνωδία.

Todiengespräch, umbrarum inferorumque colloquium: o vezeizos diakoyos.

Tobtengewand, = hemd, =fleid, vestis funebris: ή εντάφιος εσίτης το εντάφιον.

Tobtenglode, campana funebris: ο κώδων νεκράγyE1.05.

Tobtengräber, qui corpora mortuorum humat: ò νεκροτάφος.

Todtengruft, = haus, f. Gruft, Leichenhaus.

Tobtenflage, f. Beidentlage.

Tobtenfouf, caput moridi: ή νεκρού κεφαλή.

Tobtenlifte, =mahl, f. Leichenlifte, =mahl.

Tobtenreich, orcus; inferi [orum]: o Ledns.

Todtenichein, literae mortis testes: τὸ μαρτύριον περί θανάτου.

Tobtenschlaf, sopor aeternus: o xagos. 10 xwua. ή καταφορά | - fig , (febr fefter Schlaf), somnus morti similis; somnus artissimus: ὁ ὕπνος βαθύτατος.

Tobtenurne, urna: ή ύδοία.

Tobtenmafcher, f. Leichenwafcher.

Tobtes Meer, Asphaltites Lacus; Mare Mortuum. Todtschlag, Todtschläger, f. Mort, Morber.

töbten, occido³ [di, sum]; interfício³ [fèci, fectum]; něco¹; interimo³ [émi, emptum]; tollo³ [sustüli, sublátum]: ετείνειν τινά | - fich t., conscisco 3 [tvi, itum] mihi mortem: ἀποχτείνειν έαυτόν | - bie Beit t., perdo³ [dĭdi, dĭtum] tempus: 2αχῶς θέσθαι τὸν 2αιρόν | — s., (Σῦδτιας), caedes; occidio; nex [nĕcis]: o φόνος.

funus [eris]: o vezoos | - bae Reich ber Tobten, inferi: tobtlich, mortifer; capitalis: Bavarngogos Java-Ginos | - fig., f. Tobfeind u. tobfrant.

> Tölpel, homo rusticus; stipes; caudex: o avoqunos uypoixos.

> tölpelhaft, rusicus: aygoizos [ov] | - tölpelhaftes Benchmen, rusticitas: ή άγροικία | - adv., rustice:

> tonen, sono' [nui]; resono': ήχειν' φωνείν | - s., sonitus [ús]: o nxos o zelados.

Töpfchen, ollula: ro zvrolov.

Töpfer, figulus: o zvroevs [éws].

Töpferarbeit, öpus [eris] figlinum: ή καραμίς [1805].

Töpfererde, f. Thon.

Töpfergeschirr, öpus [eris] figlinum; vas [vasis] fictile: τὰ κεράμου σκεύη.

Töpferhandwerf, ars figuli: ή κεραμεία | - tas I. treiben, exerceo' figlinas: ἐργάζεσθαι», ἀσκείν την περαμείαν.

topfern, f. thonern.

Töpferofen, fornax figuli: ή κεραμευτική κάμινος.

Topferrad, - scheibe, rota figularis: o zepaueros Tonfunft, ars musica; musica forum]: ή μουσική. τρογός.

Töpferwerfstätte, figlina: to zegauecov.

Tof, Tofftein, tophus: ὁ πώρινος λίθος.

Toilette, animi muliebris apparatus [us]: rò xóoμημα· κόμμωμα· ο κόσμος | - Σ. machen, ornor1: χαλλωπίζεσθαι.

Tolebo, Toleium | - adj., Toleianus.

tolerant, toleriren, f. bulbfam, bulben.

toll, rabidus; rabiosus; furiosus; furibundus; msanus: μανικός βάκχινος άτοπος | - ein toller Hund, cănis rabidus: λυσσών κύων | - t. fein, sum rabiosus; insanio4: μανικόν είναι | - t. merben, agor3 [actus] in rabiem; efferor : μαίνεσθαι | - ich möchte t. werben, vix mei compos sum: παραφέρομαι ύπό τινος | - bift bu t.? satin' sanus es?: αξ υγιαίνεις; | ba geht es t. zu, hic summa imis miscentur: μανιχώς πράττεται] – es zu t. machen, excedo 3 [ssi, ssum] modum: έξω δρόμου φέρεσθαι | - t. und voll, teműlentus: μέθυσος [ον].

Tollhaus, domus, qua continentur homines insani: φυλακή των μαινομένων | - der gehort ins I., huic opus est helleboro; naviget Anticyram: ούτος Άντι-

πύρας ξστίν.

Tollbäusler, homo insanus: o avdownos ez ins τών μαινομένων φυλαχής.

Tollheit, răbies [ei]; insânia; furor; amentia: ή uavía.

Tollfopf, homo stolide ferox; homo fracundus: o άνθρωπος πάροινος.

Eollfraut, (Bilfenfraut), hvoscyamus : o boozuauog. tollfühn, temerarius; stölide ferox: παράτολμος [ον] τολμηρός.

Tollfühnheit, stolida audācia; temeritas: το παρά-

Bolov.

Tollwurm, lytta: ή λύσσα.

Ton, sonus; vox [vocis]: o φθόγγος | - ein hoher, tiefer, fanfter Con, sonus acutus, gravis, levis: @36yyos osus, βαρύς, πραθς | - einen hohen Σ. geben, sono' [nui] acute: δέυ φθέγγεσθαι | - ben I. angeben, praeĕo [ivi, ĭtum, ire] modulos: ἐνδιδόναι μέλος.

II) bilbl., A) (Art und Beife zu fprechen ic.), vox: sermo; sonus: ὁ τόνος ἡ φωνή | - in einem rauhen T. jmbn anreden, compello' qm aspere: χαλεπώς προςφέρεσθαι τη φωνή πρός τινα | - in einem fanften T. jmbn tadeln, objurgo' qm molli brachio: ήθεμα έπιχουπτόμενον επιπλήττειν τινί | - in einem hohen I. reben, loquor3 [cutus] magnifice: ελπείν μεγαλοποεnws.

B) (Art und Beife, fich zu benehmen), 3. B. ein guter I., élegantia; urbanitas: ή εθμουσία | - ein Mann von gutem Tone, homo elegans: ἀνήρ εύμουσος | - etw. jum Tone machen, recipio3 [cepi, ceptum] qd in mores: εἰς ἔθος καθιστάναι τι | - Σ. fein, sum in more: Er Eder elvar ob. -ylyveogai | - ben I. angeben, sum auctor novorum morum: ὑφηγεῖσθαί τινος.

C) (Farbung eines Gemalbes), tonus; color: 70

хошии.

Tonart, vocis genus; vox; modi; moduli: o vouos η αρμονία.

tonfundig, musicorum perhus: uovoixos · aquovixós.

Tonfunftler, artis músicae peritus: o novoixos.

Tonleiter, diagramma; chroma [ătis]: οξ φθόγγοι τοῦ συστήματος.

tonlos, sono carens: atovos [ov].

Tonne, (Gefaß), seria; dolium; orca: o nigos | - 11) (Maay), von Bluffigfeiten, ducenti sextarii: o ducoρεύς [έως] — B) (Schiffemaaß), amphora: ο αμφορεύς | - eine Σ. Golbes, centena milia imperialium: τὸ τάλαντον.

tonreich, candrus: φωνήεις [εσσα, εν].

Tonsegung, voculatio; accentus [us]: o róvos.

Tonfolbe, syllaba, cui tonum tribuimus: ή τονουμένη συλλαβή.

Tonzeichen, toni signum: o rovos.

top over topp! en dextram! cedo dextram!: την χείρα!

Topas, topazius: o rónagos.

Topf, olla: ή χύτρα · ὁ χύτρος · κέραμος | - Spruchwort, in Ginen Topf werfen, conficio3 [jeci, jectum] in eandem capulam: βάλλειν τινά είς την αὐτην χύ-TOUV.

Topfmarkt, forum ollarium: το χυτροπωλείον.

Topographie, f. Ortbeschreibung.

Toppsegel, supparum: ή δθόνη το εστίον το εν τη πούμνη κοεμάμενον.

Torf, turfa; humus turva, L.: ή καύσιμος (γη).

Torgau, Torgavia | - adj., Torgaviensis.

Tornifter, sarcinae [arum]; sarcinulae: ή πήρα 6

Torte, artopicius; panis dulcior: τὸ πέμμα.

Tortona, Deriona.

Tortofa, Deriosa.

Tortur, f. Folter.

Tosfana, Tuscia; Etruria | - adj., Tuscus | - Gros. bergogthum Tosfana, Magnus Ducatus Florentinus. total, f. gang.

Toul, Tullium | - adj., Tullensis.

Toulon, Tullonum.

Toulouse, Tolosa | - Einm., Tolosani | - adj., Tolosanus.

Toupet, suggestus [ús] comae: το προχόμιον.

Tour, (Bang, Weg), iter [tineris]: ή οδός · ο πόρος - II) f. v. a. Saartour, f. Berufe.

Tournier, ludus equester: o dywv innixos.

Tours, Turonicum, Caesarodunum | - Ginw., Turones | - adj., Turonensis.

Trab, gradus [us] citatus: \(\delta z\alpha \lambda \eta \) - im Trab wohin reiten, contendo3 [di, tum] quo citato equo: ελαύνειν τον έππον ποι δρόμο ed. «κάλπη | — II) fig., imbn in Trab fegen, exerceo2 qm: ziveiv tiva.

Trabant, sătelles [llitis]; custos corporis: o dogu-40005.

traben, eo (ivi, itum, irel incedo [ssi, ssum], citato gradu (v. Pferbe), ob. vehor3 (v. Reiter): 2021ne-

Tracht, onus [eris]; sarcinae; fascis: 70 400710v. o copros | - II) übertr., eine tuchtige Tracht Brugel betommen, mulcor male: λαμβάνειν πολλάς πληγάς.

trachten, nach etw., f. ftreben | - jindm nach bem leben | t., facio [feci, factum] insidias vitae cjs.: ἐπιβουλεύειν τινί (φόνον) | - s., f. Streben.

Tractament, Tractat, f. Gaftmahl, Golb, Bergleich, Unterhandlung.

Trabition, f. Heberlieferung.

trachtig, praegnans; fetus: φοράς [άδος] · έγχυος. träg, f. faul.

Trager, (Menfc ber tragt), gerulus; bajulus: o 20μέζων βαστάζων.

Tragerin, gerula: ή χομίζουσα.

Trägerlohn, merces [edis] bejuli: το φορείον το χόμιστρον.

Trägbeit, f. Fautheit.

trällern, lallo1: τερετίζειν.

Transchen, potiuncula: rò quomazion niorón.

Tranfe, aquatio : ή ποτίστρα | - gur Σ. führen, dúco [xi, ctum] aquatum: ἄγειν πρός την ποτίστραν.

tranten, (gu trinten geben), do' [dedi, datum] bibere: praebeo 2 potum; (vom Bich), adăquo1: ποτίζειν |-II) (von einer Fluffigfeit burchziehen laffen), irrigo1; satio : ἀρδεύειν | - s., aquatio; irrigatio: η πότισις: αρθεία.

Träubchen, uva parva: το βοτούδιον.

traufeln, traufen, 1) a., instillo 1 cui rei: σταλάζειν τι - II., n., destillo ; stillo : στάζειν.

traumen, somnio 1 qd: ονειρώττειν · ένυπνιάζεσθαι ονειφοπολείν τι | - mir traumte, somniavi: είδον όνας | - das hatte ich mir nicht t. laffen, quod non somnia-bam: τοῦτ' οὐ προςεδέχομην | — s., somnium; somnia [orum]: ή ονείρωξις.

Traumer, somnians, dormitator: o evunvicotis [οῦ] - fig., homo tardus: νωθρός νωθρεύων.

Traumerei, somnium: ή νώθεια.

träumerifd), somniculosus; veternosus: ἀνειρώδης [es] · υπνωτικός | - t. fein , dormito 1 : ονειρώδη είναι | - adv., somniculose; tarde: νωθοώς.

Trafalgar, Junonis Promontorium.

Traganth, tragacantha: ή τραγάκανθα.

Tragbabre, ferculum: το φέρετρον.

tragbar, quod portari et. gestari potest: βαστακτός - II) (f. v. a. fruchtbar), fécundus; fertilis: καρποgooos [ov].

Tragbarfeit, (Fruchtbarfeit), fécundites; fertilites: χαρποφορία.

Trage, ferculum: to popsiov.

Tragebalken, columen: o στρωτήρ [ήρος].

Trageband, (bes Tragere), lorum gestatorium : o avaφορεύς [έως].

Tragebaum, phalanga: o mozdos.

tragen, tero [tuli, latum, ferre]; bajulot; gestot; porto': φέρειν βαστάζειν πομίζειν τι | - auf ben Sanben tr., fig., fero in oculis: olov Ev dyzálais neοιφέρειν τινά | - etw. bei fich tr., porto qd mecum: μεθ' έαυτου έχειν τι | - man tragt fich mit bem Berüchte, est rumor: ὁ λόγος κατέχει - nach Hause tr., sero domum: κομίζειν τι οίκαδε - 311 Grabe tr., Rieid, gesto' vestem; sum indutus ob. amicius re: [ous] - imbn in T. verfegen, afficio' [feci, fectum], qm

ξμάτιον φορείν - fich vornehm tr., sum splendide vestitus: ξμάτια φορείν οία οἱ εὐδαίμονες.

II) von Baumen (ale Erzeugniß), fero; effero: pe-

B) (f. v. a. eintragen), refero reditum: απογράweir Ti.

s., portatio; gestatio; vectio; vectatio: τὸ φέρειν. tragifd, tragicus: τραγικός τραγικώδης | - adv., tragico more: τραγικώς | - fig., tristis; luctuosus: miserabilis: λυπηρός περίλυπος πολυπενθής [ές] - ein tragifches Ende nehmen, habeo' tristem exitum: περιλύπως ἀποβαίνειν.

Tragodie, tragoedia: ή τραγφόία.

Tragodienbichter, -fchreiber, (poeta) tragicus: ο τραγωδοποιός.

Tragodienspieler, actor tragicus: o τραγφδός.

Train, f. Trof.

Trampeltbier, f. Dromebar.

trandiren, f. gerlegen.

Trant, potio; potus [ûs]: το πόμα ή πόσις | - abgefochter Ir., decoctum: το πεπαγωμένον ποτόν.

Tranfopfer, libatio: ή σπονδή ή λοιβή.

Tranfsteuer, portorium: ὁ ἀπὸ τῶν ποτῶν φόρος. Transito, transvectio: ή μετακομιδή.

Transitogüter, merces [cium] ad alios populos transcuntes: τὰ διαγώγιμα.

Transitozoll, portorium: tò diaywyiov.

Translocation, translociren, f. leberfegung, verfegen.

Transparent, translucens; pellucens: ή διάφασις. Transport, transvectio; commeatus [ús]: ή μετα-20μιδή | - ein Σ. Refruten, supplementum : ο στόλος. transportiren, porto'; transporto'; transveho3 [xi, ctum]: trajício [jéci, jectum]: διαχομίζειν είς τι.

Transportfosten, vectura: ra diazomistoa. Transportschiff, navigium vectorium; navis onera-

ria: τὸ φορταγωγὸν πλοῖον.

Trapant, St., Drepanum | - Ginw., Drepanitani. Trapezunt ob. Trebisonde, Trapezus suntis].

Trappe, otis tarda, L.: ή βάσις [εως]. Traube, ava: ὁ βότους ή σταφυλή.

traubenartia, avae similis: βοτρυώδης [ες] βοτρυηρός | - adv., uvae modo: βοτρυώδως.

Traubenbeere, acinus: ή ψάξ [yós].

traubenreid, abundans úvis: πολύβοτους [v].

Traubenfaft, vinum: o olvos.

Traubenstil, pes vinaceorum: o ulozos βότουος.

Traubenstock, vilis: ή αμπελος.

traubenweise, modo uvarum: βοτουδόν.

trauen, 1) (ebelich einfegnen), sancio" [nxi, netum] connubium sollemnibus dictis: συζευγνύναι καθ' ໂερών τινά τινι | - fich t. laffen, f. vermahlen (fich) | - II) (Glauben beimeffen), credo [didi, ditum]; habeo fidem; fido3 [fisus sum]; confido: πιστεύειν τινί | - III) r., fich t., (f. v. a. fich magen), audeo 2 [ausus sum]; possum [pŏtui, posse]; sustineo² [nui, entum]: τολμᾶν. Trauer, maeror; maestitia; luctus [us]: τὸ πένθος enero's funere: ἐχηέρειν τινά | - an fich tr., 3. B. cin . | - (f. v. a. Trauerffeib), vestis lügubris το πένθος luctu: xabiorávai tivá els névdos | - T. haben, sum in luctu: πένθος ποιείσθαι | - Σ. anlegen, indůo³ [ŭi, útum] vestem lugubrem: μέλαν ξμάτιον ἀμφιέννυσθαι | - Σ. ablegen, depôno³ [pŏsuí, sĭtum] Inclum: κατατίθεσθαι το πένθος.

Tranerbote, nuncius tristis: o ayyelos nevonoos. Trauerbotschaft, nuncius tristis; literae tristes: ή άγγελία πενθηρά.

Trauerfall, mors: to nevdos.

Trauergedicht, carmen lugubre: rò coua nevenτήριον.

Trauergeprange, f. Beichengeprange.

Trauergesang, cantus [ús] lúgubris: ἡ ἡδή ἐπινή- Trauschein, luerae conjugii legiumi testes : το μαφ-SELOG.

Trauergewand, -fleid, vestis lugubris: 70 fudτιον πενθηρόν.

Trauerhaus, domus [ûs] lugubris ob. funesta: ή πένθος άγουσα ολεία.

Trauerjahr, annus qui cultu logubri agitur: o eviavτὸς πενθητήριος.

Trauerlied, f. Trauergefang.

Trauermabl, f. Leichenmabl.

Trauermantel, pallium lugubre: ή χλαμός έπική-

trauern, maereo?; sum in maerore; lugeo? [luxi]: sum in luctu: πενθείν | - (f. v. a. Trauerfleiber tragen), indutus sum cultu lugubri: προςτίθεσθαι πένθος | - um finda t., lugeo2 mortem cjs: nev9etv riva |um etw. t., maereo2 de re: nevdeiv tt | - s., das I., f. Trauer.

Trauerrebe, ic., f. Beichenrebe.

Trauerfpiel, f. Tragobie.

Trauerweib, (mulier) praesica: ή πενθήτρια.

Trauerzeit, tempus (oris) luctus: o zgovos του

Traufe, stilliefdium : ή ύδροβόσα | - fprüchw., f. Regen. Traufrecht, jas [juris] stillicidii: ἡ ὑδοοδδόα.

traulich, familiaris: προςφιλής [ές] - adv., familiariter: προςφιλώς.

Traulichfeit, familiaritas: ή προςφίλεια.

Traum, somnium; spēcies per somnum oblata: to όναρ · τὸ ὅνειρον | - im I., per somnum : κατ' ὅναρ - einen E. auslegen, interpretor' somnium: zotveiv

Traumbild, =gesicht, visum somnii; species [iei] per somnum oblata: τὸ ἐνύπνιον.

περί ονειρατων.

Traumbeuter, interpres od. conjector somniorum: ο ονειφοχρίτης [ου].

Traumbeuterin, conjectrix somniorum: ή ονειφόuavris.

Traumbeutung, interpretatio ed. conjectio somniorum: η ονειφολογία.

Traumgott, deus somniorum; Morpheus: o overços.

traun, profecto! vae! n unv!

Traurede, dratio nuptialis: o doyos yaundios.

traurig, trauernd, tristis; maestus: σχυθοωπός. περίλυπος [ov] - ein t. Geficht machen, ùtor's [usus] αγειν τινά έπί τι | - etw. weit t., longe procedo

vultu maesto: σχυθρωπόν είναι δράν | - jmon. t. machen, affligo 3 [flixi, ctum] qm maerore: λύπην περιάπτειν τινί | - t. aussehen, prae me fero [tüli, latum, ferre dolorem vultu: στυγνόν είναι όραν | - Betrubnig erregend, tristis; miser; miserabilis; luctuosus; acerbus: λυπηφός άνιαφός | - t. Beiten, tempora iniqua: γαλεποί καιροί | - adv., misere; miserabiliter: Lunnonws.

Traurigfeit, tristitia; maestitia: ή λύπη ή ανία | bie T. verbannen, pono [posui, situm] tristitiam : λήγειν της λύπης.

Trauring, anulus arrhae nomine datus: o daziv-Lios yaunhios.

τύριον γάμων | - II) (Grlaubniffchein zur Trauung), literae veniam conjugii incundi testantes: ή ἄθεια vanor.

traut, carus; dilectus: rímos nolvimos [ov].

Trauung, burch Umichreibung mit ben Ausbrücken unter trauen.

Traveftie, f. Barobie.

Treber, recrementum: τὰ βούτεα.

1. treffen, 1) cig., (berühren), tango³ [tětigi, tactum]; tco³ [tei, tetum]; tĕrio⁴; percütio³ [cussi, ssum]: βάλλειν τινά τινι | - δαδ βίεί t., ferio⁴ (scŏpum): εὐστοχεῖν τινος | - nicht t., deerro¹: παραλλάξαι του σχοπού και αμαρτείν | - bie Rebe trifft uns, sermo tangit nos: καθικνείται ήμιῶν ὁ λόyoc | - fich getroffen fuhlen, puto' qd mibi dictum: έννουν γίγνεσθαι αχούσαντα |-II) übertr., A. (f. v. a. aufallig zu Theil werben), accidit [dit] cut; contingit3 [igit] cui; evenit [venit] cui: συμβαίνειν τινί | - bas Loos trifft mich, sors me contingit: ξεληφωσάμην. zlijow Elazov | - es trifft imbn ber Berbacht, suspicio cadit in qm: έμπίπτειν εις υποψίαν | - es trifft fich, accidit; evenit: συμβαίνει | - es traf fich fcon, gut, belle cecidit: καλώς συνέβη | - es traf fich, bağ et ba war, forte fortuna aderat: Etvye παρών.

B) (f. v. a. antreffen), invenio [veni, ventum]; convěnio qm: καταλαμβάνειν.

C) (vollfommen erreichen) (vom Mufifer, Maler), cornod [crévi, crétum] ab oculo; effingo³ [nxi, ictum] similitudinem ex vero: εὐρίσzειν τὸ ὀρθόν | - (burch Rachbenfen finden), assequor's [secutus] qd: zarakauβάνειν τι | - getroffen! recte! rem tenes! καλά δή παταγείς! | - bas rechte Bort t., pono [posui, positum] rectum vocabulum: χρησθαι τῷ ὀρθῷ λόγφ.

2. Treffen, bae, Theil ber Schlachtordnung, acies : ή τάξις | - (f. v. a. @ch(acht), f. Rampf: μάχη· ή συμπλοχή.

Traumbuch, liber somniorum interpres: ὁ λόγος treffend, acutus; concinnus: εὔστοχος · καίοιος. olzetos | - t. Muebrude, commode dicla: of evoroyou λόγοι | - adv., commode; acute; ευστοχα· ευστόχως. Treffer, in ber Lotterie, sors quae cum lucro exitt; venereus (jactus): η Αφροδίη.

trefflich, f. vortrefflich.

treiben, 1) a., A) eig., ago3 [egi, actum]; pello3 [pepůli, pulsum]; propello3; trůdo3 [trůsi, sum]: ελαύvetv' ayerv | - bas Bieb auf die Beibe t., ago' pecus pastum: εξάγειν τα βοσκήματα επί την νομήν |hin und her t., agito': Eλαύνειν | - ben Beind vor fich her t., proturbo': anelavveir rous noleulous | - 3" etw. t., ago3, impello3 ad qd; insto1 [stiti] cui, ut etc.:

[cessi, ssum] in re: πόροω προβαίνειν | - etw. ju Treffenhut, petasus limbis ornatus: ο πίλος προσweit t., excédo3 [cessi, ssum] modum in re: ἀμέτρως-, ὑπερβάλλοντι χρησθαί τινι | - aufs Meußerfte etw. t., experior [rtus] ultima: είς τούσχατον παρα-

B) übertr., 1) burch Bewalt behnen (g. B. Detalle), duco3 [xi, ctum]; caelo1: τορεύειν.

2) rege machen (von Argneimitteln), moveo2 [movi, motum]; cĭeo² [civi, cĭtum]: ziveĩv.

3) aus fich berauswach fen laffen (von Bewachfen), ago" (gemmas); ėmitto3 [misi, ssum]; făcĭo3 [fèci, factum]: άναδιδόναι άναβλαστάνειν | - Sproffen t., germino1: αναβλαστάνειν.

4) f. v. a. betreiben, etwas thun, facio3; factito'; exerceo2; colo3 [colui, cultum]: dozeiv ti | - Sandel t., facio mercaturam: ξμπορεύεσθαι ξμπολάν | bab. in weiterer Bebeutung, f. v. a. machen, wie Rurgweil, Spott u. bergl. treiben, f. biefe Berba | - Spruchw., wie man's treibt, jo geht's, ut sementem feceris, ita metes: όπως αν σπείρης, ούτω και θερίσεις.

II) m., A) (fich bin und ber bewegen), fluctuo'; fluito'; jactor1: καταφέρεσθαι.

B) junchmen, von Gewächfen, germino'; pullulo1: gemmasco3; adőlesco3 [lévi, adultum]: ἀυξάνεσθαι άναβλαστάνειν.

s., bas E., A) allg., burch Umfchreibung mit ben obigen Berben | - f. v. a. Treibjagt, indago: ή θήρα των ελαυνόντων τὰ θηρία | - f. v. a. betreiben, studium: ή ἄσκησις επιτήθευσις | - das Wachfen, germinatio: ή ἐκβολή· τὸ βλαστάνειν.

Treiber, bes Biebes, actor pecoris : o Elauvwr.

Treibhaus, f. Gemachshaus.

Treibhold, ligna in mari (flumine) fluitantia: τὰ ξύλα Ζαταφερόμενα.

Treibjagd, indago: ή θήσα των έλαυνόντων τά θηρία - eine I. halten, excito feras cubilibus: διώχειν συνελαύνοντα τα θηρία.

trennbar, dividuus; sepärabilis: χωριστός τμητός - t. fein, possum [potui, posse] dividi, separari: χωριστόν είναι.

trennen, discindo3 [scidi, scissum]; dissuo3 [sui, sútum]; divido³ [visi, sum]; dirimo³ [emi, emptum]; sépăro⁴; séjungo³ [uxi, nctum]; disjungo³ [uxi, nctum]; segrego⁴; distinguo³ [uxi, nctum]; divello³ [velli, vulsum]: χωρίζειν· διαχωρίζειν· λύειν τέμνειν. (fig.) διασπάν : ἀποσπάν | - bie Che t., distrăho3 [traxi, ctum], solvo3 matrimonium: λύειν τον γάμον |- fich von jmbm t., discedo a quo: ἀπαλλάττεσθαί τινος | - die Bemither t. fich, animi abalienantur: ἀπαλλοτριούν τὰς ψυχάς.

Trennung, séjunctio; disjunctio; separatio; discessus [ús]; disgressus [ús]; dissidium: ή χώρισις · ό χωρισμός.

Trepan, terebra; modiolus: το τρύπανον.

trepaniren, imbn, perforo terebra os capitis: ava-

Treppe, scalae [arum]; gradus [us]; descensio: n zliuas [azos] - brei Treppen boch wohnen, habito' tribus scalis: κατοικείν έπὶ τοῦ τρίτου ὁρόφου.

Treppenftufe, gradus [us] scalarum: o zhinezino. [7005].

Treffe, limbus: o zooooog.

σωτός.

Trefter, vinacea [orum]: τὰ βρύτεα οδ. βρύτια. Treftermein, lora; lorea: o στεμφυλίτης (olvos).

treten, I) a., jmbn, percutio3 [cussi, cussum], proculco 1 qm pede: nareiv reva | - etw. mit Fugen t., proculco1, conculco1, protero3 [trivi, tritum] qm ob. qd: καταπατείν τινα οδ. τι έπεμβαίνειν τινί |fig., Recht, Bflicht zc., f. v. a. vernachläffigen, perverto3 [ti, sum]; negligo3 [lexi, lectum] qd: ἀμελεῖν, όλιyworiv Tivos.

II) n., an, neben, vor etw. t., consisto3 [stiti, stitum]; assisto3 ad qd: zadigragdar nagigragdar | - auf etw. t., pôno3 [posui, sítum] pědem in re; ingrédior3 [gressus] ob. introëo [introïi, ĭtum] qd: ἐπιβαίνειν τι | - in bas Saus t., introco+ [domum]: ελςιέναι, elseoxeadae els rov olxov | - Thranen treten jmbm in bie Augen, lacrimae oboriuntur cui: τὰ δάκουα έπιylyveral reve | - in bas zehnte Jahr t., ingredior3 decimum aetatis annum: ξμβαίνειν είς τὸ δέκατον τῆς ηλικίας έτος | - unter etw. (Dach) t., subeo [ii, itum] qd (tectum): ὑπέρχεσθαι τι (στέγην) | - jmbn unter bie Augen t., do ' [dedi, datum] me cui in conspectum: un' orher teral | - vor die Thur t., exeo [ii, itum] foras: Eşievai-, Eşeqxeadai tig olxlas | - vor jmbn t., accedo3 [cessi, ssum] ad qm: ἐπέρχεσθαί τινι. προςέρχεσθαι πρός τινα | - ju etw. t., accedo3 ad qd: προςξοχεσθαι πρός τινα | - zu [mbm t., transeo* in partes cjs: παρίστασθαί τινι.

8., bas T. (ber Trauben), calcatura: o πατησμός.

treu, fidus; fidėlis; pius; memor officii: πιστός ' χρηστός | - treu bleiben imbm, servo' fidem cut: παραμένειν τινί | - ber Bflicht t. bleiben, maneo 2 [mansi, sum] in officio: διαφυλάττειν το δέον, το καθήκον μή Eftoracoda rou deorros | - feinem Berfprechen t. bleiben, sto 1 [stěti, státum] promissis: ἀναπληφούν, έπιτελείν , πρώττειν την υπόσχεσιν | - fich t. bleiben, consto [stiti] mihi: τον αὐτον είναι καὶ μή έξίσταobat | - einer Cache nicht t. bleiben, deficio 1 [feci, fectum] ob. descisco3 [scivi, scitum] a re: αποστήναί TIVOS.

Treue, fidelitas; fides; pietas: τὸ πιστόν ἡ πιστότης · χρηστότης · πίστις | - Σ. beweifen, praesto ! [stili, statum] fidem: ποιείν το πιστόν φυλάττειν την πίστιν | - Σ. brechen, viölo , laedo [laesi, sum] fidem: λύειν», καταλύειν την πίστιν | - jmbs Σ. auf die Probe ftellen, experior4 [rius] fidem cjs: πειρασθαί τινος εί και πιστός έσται | - an imbe I. zweifeln , dubito' de quo: αμφισβητείν περί της πίστεώς τινός |auf I. und Glauben, cum fide: πιστεύσας [σασα, σαν] - Gir ber Treue, sacramentum: Ta opzia.

treugesinnt, fidelis: miorós.

treuberzig, candidus; apertus; simplex: χρηστός. απλούς [η, ούν] εύηθης | - adv., candide etc.: cinlos | - imbn treubergig machen, concilio fidem cjs mihi: ποιείν τινα έξειπείν τι απλώς | - t. etwas geftehen, confiteor |fessus| qd ingenue: απλώς έξο-HOLOYETV TI.

Treuberzigfeit, candor (animi); simplicitas: ή εὐήθεια απλότης.

treulich, fideliter; cum fide; bona fide; vere; ingenue: πιστώς.

treulos, perfidus; perfidiosus; infidelis: anioros. zαzόπιστος | - adv., perfide etc.: ἀπίστως.

Treulosigfeit, persidia; insidelitas: ἡ ἀπιστία | Τ. δεωείτα, perside ăgo³ [ègi, actum]: ἄπιστον είναι
τιν.

Treviso, Tarvisium; Tarvisus.

Triangel, triangulum: to totywoor.

Tribun, tribunus: ὁ φύλαρχος ὁ δήμαρχος.

Tribunal, tribunal; júdicium: το βημα [ατος].
Tribunat, tribunatus [ns]: tribunicia notastas: κ d

Tribunat, tribunatus [ús]; tribunicia pŏtestas: ἡ δημαρχία.

Tribune, suggestus [ús]; rostra [ōrum]: τὸ βῆμα. Tribus, tribus [ús, f.]: ἡ φυλή | – şu einer T. gehörig,

tribulis: ὁ φυλέτης συμφυλέτης.

Tribut, tribûtum: ὁ φόρος ὁ δασμός | - Σ. auflegen, impòno [pŏsui, sĭtum] t.: ἐπιτάττειν φόρον τινί | - Σ. entrichten, confèro [contúli, collàtum, conferre] t.: τελεῖν φόρον | - Σ. einfammeln, exǐgo [egi, actum] t.: δασμολογεῖν.

tributar, f. zinebar.

Trichter, infundibulum; cornu: ή χώνη.

Trichterchen, corniculum: 10 zwolov.

Tribent, Trient, Tridentum | - adj., Tridentinus.

Trieb, (natürliche Neigung), appeittus [ús]; impětus [ús]; stůdium; cúpiditas; desiderium: ή ἐπιθυμία [- einen Σ. zu etw. haben, důcor³ [ctus] studio ezs rei; concüpisco³ [pivi, pitum] qd: φύσει ἐπιθυμεῖν τινος |- feinen Σ. zu etw. haben, aliènus sum de re: βθελύτ- 1εσθαί τι |- 11) (Pflanzenfcöfling), germen: ή βλάστη.

Triebfeber, impulsus [ús]; causa: το πινητήριον ή αίτία.

Triebrad, tympanum: ὁ τροχὸς κινητήριος.

Triebfand, sabulum: ή zoria.

Triebwerf, machina; rotae quas aqua versat: τὸ ὁρμητήριον.

triefaugig, lippus; lippiens: γλαμυρός γλαμώδης [ες] | - t. fein, lippio*: γλαμυρόν είναι.

Triefaugigfeit, lippinado: 10 γλαμυρόν.

Triefauge, oculus lippiens: ὁ οφθαλμός γλαμν-

gos | - von einem Menfchen, f. triefaugig.

triefen, stillo : $\lambda \epsilon i \beta \epsilon \sigma \vartheta a \iota^* \delta \epsilon \bar{\nu} \nu \mid -$ (von den Angen), lippio : $\lambda \eta \mu \bar{\alpha} \nu^* \delta \iota \varphi \vartheta a \lambda \mu \bar{\alpha} \nu \mid -$ von etw. t., destillo de re: $\delta \epsilon \bar{\nu} \nu \pi o \lambda \lambda \bar{\varphi} \delta \iota \varphi u \nu o \iota^* \otimes \delta \psi v v o \lambda \delta \iota^* \delta \iota \varphi u \nu o \iota^* \otimes \delta \psi v v o \lambda \delta \iota^* \delta \iota \varphi u \nu o \iota^* \otimes \delta \psi v v o \lambda \delta \iota^* \delta \iota \varphi u \nu o \iota^* \delta \iota \psi u \nu o \iota^* \delta \iota \psi u v o \iota \psi u v o \iota^* \delta \iota \psi u v o \iota$

Trieft, Augusta Trevirorum | - adj., Trevironsis.

Trieft, Tergeste [is] | - Ginw., Tergestini | - adj.,

Tergestinus.

Trift, pascuum; ager pascuus: ή νομή.

Triftgerechtigfeit, =recht, jus compascendi: ή νομή-

triftig, idoněus; gravis: izavós dízatos.

Triffigfeit, grăvitas; pondus [eris]: tò dizmov.

Triglyph, (Baufunft), triglyphus: ή τοίγλυπος. Trigonometrie, trigonometria: ή τοιγωνομετοία

| - trigonometrift, trigonometricus: τοιγωνομετοικός. Trifler, vox (sonus) vibrans: τὸ τερέτισμα.

Trillion, trillio: al τριαχόσιαι μυριάδες.

trinfbar, pótábřilis; sălúbri polu: ποτός πόσιμος. trinfen, bǐbo³ [bǐbi, bǐbǐtum]; póto¹: πίνειν | - (νοπ

fleinen Kindern), sügo [suxi, ctum] mammam: θηλάζεσθαι | - (f. v. a. dem Trunke ergeben fein), deditus sum vino: φιλοποτεῖν | - imdm zu trinken geben, do [dĕdi, dἄtum] cut dibere od. ministro cut dibere: ποτίζειν τινά τι | - iber den Durft t., paullo plus addibo : ὑποπίνειν: πλείω τοῦ δέοντος πίνειν | - s., das Σ., potus [ús]; potio; potatio: ὁ πότος ἡ πόσις [εως] | beim Σ., inter pocula; per vinum: παο οἴνος ἐν οἴνο.

Trinfer, potor; potátor: ὁ πότης [ov] | - ein tuchtiger T., capacissimus vini: ὁ φιλοπότης | - ein ftarfer T. fein, indulgeo² [Isi, Itum] vino: φιλοποτείν.

Trinferin, potrix: ή πότις [ιδος].

Trinfgefäß, =gefchirr, vas [vásis] potorium; poeŭlum; călix; scyphus; calāthus; phiāla; cyathus: ό ποτήο [ῆρος]· τὸ ποτήριον | - pl., vása [orum] potoria: τὰ ποτήρια.

Trinfgelag, comissatio: τὸ συμπόσιον ὁ πότος.

Trinfgenoff, combibo; compotor; sŏdális: ὁ συμπότης.

Trinfgesellschaft, södálitas; compótores: οί συμ-

Trinfglas, călix vitreus: τὸ ποτήριον ὑάλινον.

Trinfhaus, ganeum: το καπηλείον. Trinflied, canticum: το σκολιον.

Trinfwasser, äqua sälübri polu: τὸ πότιμον ὕδως Tripsift, triplicatio: ἡ τρίτη λήξις δίκης.

trippeln, trepido¹: ποιπνύειν | - s., das Σ., trepida-

Tritt, 1) (διβθεωεgung), gressus [ūs]; grădus [ūs]; vestigium: ἡ βάσις [εως]· ὁ πάτος [- einen falfchm T. thun, làbor³ [lapsus] pede: ὁλισθαίνειν [- feinen feften T. faffen fönnen, non possum [pŏtui, posse] firmare pēdem: στραλερῶς βαδίζειν [- jmbm einen T. geben, propello³ [pŭti, pulsum] qm pede: λὰξ πατείν τινα [- 11) (Θάμαπεί), scābellum: τὸ βάθρον.

Triumph, triumphus; övâtio: ὁ θρίαμβος: ἡ πομπή |
- ε. S. halten, ägo ³ [ègi, actum] triumphum: πομπεύειν πομπήν ἄγειν;• πέμπειν | - jinhm einen Σ. zuertennen, decerno ³ [crèvi, crètum] triumphum cui: ψηφίζεσθαι θρίαμβόν τινι | - jīg., (f. v. a. Sieg), victòria; laetitia: ἡ νίχη.

Triumphator, triumphans: δ πομπεύων · θοιαμβευτής [ου].

Triumphbogen, f. Ghrenbogen.

triumphiren, triumpho!; triumphans inĕo [ii, itum] urbem: θοιαμβεύειν (ἀπό τινος)· πομπεύειν· πομπην ἄγειν,• πέμπειν [- fig., vinco [vici, clum]; exsulto!: τρόπαιον στησαί τινος· νικάν.

Triumphfaule, statua triumphalis: το τρόπαιον.

Triumphwagen, currus [ús] triumphális: τὸ ἄρμα

Triumphzug, triumphys: ὁ θρίαμβος ἡ πομπή | - im T., per triumphum: θριαμβεύων.

trivial, f. gemein.

trodaifd, trochaïcus: τροχαϊκός.

trođen, siecus; àrīdus; sĭlicūlosus: ξηφός | - fig... exilis; frigīdus: ψυχρός | - t. Plate, sieconēa (sc. loca): τὰ ξηφά | - cin febr t. Sabr, annus siecitate insignis: ὁ ἐγιαυτὸς ξηφότατος | - bas Trođne, (trođne

[xi, ctum] libere, aperte: εἶπεῖν τι μηδὲν ὑποστειλάμενον | - adv., sicce: ξηρώς | - fig., jejúne; exîliter; frigide: ψυχρώς αφελώς.

Trodenbeit, siceitas; ariditas: ή ξηρότης [ητος] ή ξηρασία | - T. ber Witterung, coelum siccum: ο ανχμός | - fig., jejúnitas; exílitas: ή τψυχρότης [ητος].

trochnen, I) a., treden machen, sicco 1; exsicco 1; arefăcio3 [fèci, factum]; torrefacio3: ξηραίνειν καπυρούν | - die Thranen t., abstergeo3 [tersi, sum] lacrimas: απομοργνύναι τὰ δάκουα | — II) n., trođen werden, siccor'; siccesco': ξηραίνεσθαί | - anfanga ju t., subaresco': ὑποξηραίνεσθαί | - s., bas Σ., siccatio; siccitas; ariditas: ἡ ξήρανσις ὁ ξηρασμός.

Troddel, fimbria: o zgoggos.

Trodel, ale Martt, forum scrutarium: 70 navronoλιον | - als Baare, scruta [orum]: ή γούτη.

Trödelbude, taberna scrutaria: το παντοπωλείον.

Trobelfram, scrota [orum]: ή παντοπωλία | - einen T. haben, vendo 3 [didi, ditum] scruta; făcio 3 [feci, factum] scrutariam: παντοπωλείν.

Trödelmann, f. Trödler.

Tröbelmarft, f. Trobel.

trobeln, vendo3 [didi, ditum] scruta: παντοπωλείν - übertr., (f. v. a. zögern), cunctor1: μέλλειν | - s., bas I., scrutaria; cunctatio: ή παντοπωλία.

Trobler, scrutarius; circitor: ὁ παντοπώλης [ov]. Tröblerin, vendens scrutaria: ή παντοπώλις Tedos].

Trögelchen, alveolus: to nuellor.

Tropfchen, guttula: n oavis [1805] | - nicht ein I., ne minimum (tantillum) quidem: οὐδὲ ψεψάλυξ.

tropfeln, roro': σταλάζειν | - f. a. traufeln.

tröftbar, consolabilis: εὐπαρήγορος.

troften, jmbn, consolor' qm; affero [attuli, allatum, afferre] solatium , sum solatio cui: παρηγορείν, παραμυθείσθαί τινα | - r., fich tr., consolor me: παρηγορείσθαι | - ich trofte mich bamit, bag ic., hoc ûtor3 [ûsus] solatio, quod etc.: τούτφ παρηγορούμαι örı etc.

Tröfter, consolator: ὁ παραμυθητής [ου].

trofflich, consolabilis; consolatorius: παραμυθητι-205 | - uneig., (f. v. a. angenehm), gratus; jucundus: ήδύς [εία, ύ].

Troitung, consolatio; solatium: ή παραμυθία.

Trog, alveus; magis [idis]: ή πύελος.

trollen, fic, amolior me: ἀπολιταργίζειν.

Trommel, tympanum militiae: τὸ τύμπανον | - (im Dbr), tympanum: το τύμπανον.

Trommelfell, membrana tympăni: τὸ δέρμα τοῦ τυμπάνου.

trommeln, pulso tympanum: τυμπανίζειν | - mit ben &ugen t., supplodo [plosi, sum] pedes: ἐπιχοούειν τοίς ποσί | - s., bas I., pulsatio tympani: ο τυμπανισμός.

Trommelichlag, pulsus [ús] tympani: 6 τυμπανισuós.

Trommelfclagel, plectrum tympani: h tonis [toos] (τοῦ τυμπάνου).

Land), siccum: ή ξηρά | - mit t. Worten fagen, dico Trommelfclager, tympanotriba: ο τυμπανιστής loul.

Trompete, that in oalming [vyos].

trompeten, căno [cecini, cantum] tubă: σαλπίζειν.

Trompeter, thiscen: o galacyzing ob. galacoting loul.

Trope, (uneigentlicher Ausbrud), translatio: ο τρόπος.

Tropenlander, terrae tropicae: αί χωραι τροπικαί.

Tropf, 3. B., ein armer Tropf, homo misellus: 6 Blevνος δ κακοδαίμων.

Tropfbad, balneae pensiles: τὰ στακτά λουτρά.

1. Tropfen, der, gutta; stilla: ή σταγών [όνος]: το στάγμα - (Mebic.), im plur., líquor medicatus: το φάρμαχον φαρμάχιον.

2. tropfen, f. traufeln und triefen.

tropfenweise, guitatim; stillatim: στάγδην.

Trophae, tropaeum: το τρόπαιον | - eine I. errichten, statuo3 [vi, útum] tropaeum: ίδούειν τρόπαιον.

froptich, 1) eig., (f. v. a. zwischen ben Benbefreifen), tropicus: τροπικός | - fig., (f. v. a. übertragen), translatus : Toonixis | - ein Bort t. gebrauchen, transfero [tuli, latum, ferre] verbum: χρησθαι όηματι τρο-TIZOS.

Troppau, Troppavia.

Troβ, impedimenta [orum]; calones: ο σχλος.

Trogbube, calo: ὁ σχευοφόρος θεράπων.

Trofpferd, jumentum sarcinarium: ὁ σχευοφόρος

Troft, solatium; consolatio: ή παραμυθία | - Σ. im Schmerze, solatium doloris: ή παραμυθία της λύπης - T. im Leiben, s. malorum : ή παραμυθία των κακών | - jmbm I. zufprechen, consolor' qm: παραμύ-Biov Leyeir | - T. gemahren, affero [attuli, allatum, afferre] solatium cui: παραμυθίαν παρέχειν, «είναι.

Troffbrief, =fchreiben, literae consolatoriae: al παραμυθητικαί ξπιστολαί.

Troffgedicht, cormen consolatorium: το ποίημα παραμυθίας μεστόν.

Troffgrund, solatium: τὸ παραμύθιον.

trofflos, I) (ohne Troft), spe destitutus; desperatus: απορος [ον] ανήχεστος [ον] | - t. Lage, res desperatae: ή ξαχάτη ἀπορία | - II) (untröflich), cujus luctus nullo solatio levari potest: ἀπαρηγόρητος [ον]. απαραμύθητος [ον].

Troftlofigfeit, desperatio: ή άβοηθησία το αποgov. G. a. Bergweiflung.

Troftmittel, solatium; medicina: rò πασηγόσημα. παραμύθιον ή παραψυχή.

troftreich, =voll, plenus solaiii: παραμυθητικός |t. fein, solatio sum: παρέχειν παραμυθίαν,

Troftschrift, consolatio: o παραμυθητικός λόγος. Troftwort, solatium: ή παραμυθία.

Trott, trottiren, f. Trab, traben.

1. Troß, confidentia; contumácia: τὸ θράσος ή δυςπείθεια αὐθάδεια - jmbm gum I., invito quo: Big Tivos | - einer Cache E. bieten, sperno3 [sprevi, spretum] qd contumaciter: καταφρονείν τινος | ber Befahr Σ. bieten, sperno3 periculum: ὑποστήναι

zlydypov | - imbe I. brechen, frango 3 [fregi, fractum] truppenweise, catervatim: zur' ilug. animum cis: δηγνύναι το θράσος τινός.

2. troß, praep., f. ungeachtet.

troßen, gero 1 [gessi, stum] me contumacius; confidenter resisto [restiti, stitum]: δυςπειθώς έχειν | jmbn t., contumax sum in quem: provoco qm: avθάδη. άπειθη είναι πρός τινα | - einer Cache t., contumaciter sperno [sprevi, sprétum] qd; καταφρονείν Tivos | - auf etw. t., f. pochen | - s., bas I., f. Trop.

troßig, confidens; ferox; contumax: 30000 [εία, ύ] | - adv., confidenter; contumaciter; arroganter:

θρασέως.

Trostopf, nomo ferox ob. contumax: o zegovilus. trube, 1) eig., turbidus; turbatus limo; faeculentus; núbilus; obscurus: Jolspóg auavgós | - t. Augen. oculi caligantes: of δφθαλμοί αμαυροί | - bei t. Bitterung, nubilo: To veque | - es wird t., nubilatur: συννεφει ό οὐρανός νεφούται | - II) uneig., tristis; tetricus: σχυθρωπός στυγνός ίδείν.

trüben, turbo 1: Jolovo avaJolovo | - fprachw., fein Baffer t., nemini facio3 [fèci, factum] injuriam; neminem laedo [laesi, sum]: μηδένα άδιχεῖν.

Trubfal, miseria; res miserae: ή ταλαιπωρία | -Σ. haben, versor in summa infelicitate: ταλαιπωpelobai.

trübselig, miser; miserabilis; tristis; luctuosus: ταλαίπωρος [ov] | - adv., misere: ταλαιπώρως | - es geht imbm t., quis pessimo loco est: 20205 Exel.

Trubfinn, maestitia: ή λύπη ή δυςθυμία.

trubfinnig, maestus: δύςθυμος [ov]. Truffel, taber: to udvov to acknov.

trugen, f. betrugen u. taufchen. trugerifch, f. betrügerifch.

Trummer, reliquiae; părietinae [arum]; rudera [um]: τα έρείπια · λείψανα | - T. eines Schiffes, naufrăgia [orum]; tăbŭlae navis fractae: τὰ ναυάγια | in Σ. gehen, frangor³ [fractus]; collabor³ [psus] ruinis: άνατοξπεσθαι· άγνυσθαι· κατάγνυσθαι | - unter ben I. e. Saufee begraben werben, opprimor3 [pressus] ruinā (aedium): καταχώννυσθαι υπό των ξοειπίων.

Trug, f. Betrug, Rant.

Trugichlug, sophisma [atis]; captio dialectica: o παραλογισμός.

Trube, arca: ή κιβωτός.

Trunf, I) allg. (bas Trinfen), polio; polus [us]; haustus [as]: ή πόσις ' ο πότος | - einen falten I. thun, haurio4 [hausi, stum] frigidam: πίνειν ψυχροποσίαν - B) übertr. concret, f. v. a. Trant, f. b. 2B. | - II) bef., (Bang gur Truntenheit), ebriositas; vinolentia: n φιλοποσία | - bem T. ergeben, ebriosus: φιλοπότης - im Σ., per vinum: μεθύων [ουσα, ον].

trunfen, ebrius; bene potus; temulentus; vino gravis; crapulae plenus: μεθύων [ουσα, ον] - vor Freube t., elatus laetitia: μεθύων, ἔνθεος ὑπὸ χαρᾶς.

Trunfenbold, ebridsus; potator: o μεθυστής [ου]. Trunfenheit, ebrietas; temulentia: ή μέθη.

Στυρφ, căterva: τὸ τάγμα ή τλη.

Truppe, (von Schauspielern), grex; caterva: To σύστημα ό θίασος.

Truppen, copiae; milites: ή στρατιά.

Truthabn, gallus indicus: o alextovor Irdixos. Truthenne, gallina indica: ή αλεκτουών Ίνδική.

Trugbundnig, f. Offenfiv-Alliang.

Σuch, pannus; pannus lánĕus; p. lintĕus; τὸ ΰφασμα ή δθόνη δ σάκκος.

Tuchfarber, infector pannorum: ὁ έφιοβάφος.

Tuchhandel, mercatura pannorum: ή ξοιοπωλία |einen Σ. haben, treiben, vendito' pannos: πράττειν ξοιοπωλίαν · ξριοπωλείν.

Tudificit, pannus : τὸ ξμάτιον βύσσινον.

Tudmacher, textor panni: ὁ ξριουργός ὁ ὑφάν-

Tuchmacherhandwerf, ars texendi pannos: ή towoverta.

Tudicheere, forfex pannaria: to Eugóv.

Zuchscheerer, tonsor panni: o γναφεύς [έως].

Tuchweber, textor panni: o vgarins [ov].

Tudmaufer, homo tectus: ὁ ἄνθρωπος κουφίνους. Tübingen, Tubinga.

Tudelden, pannalus; linteolum: to oboviov.

tuchtia, idoneus; probus; bonus; magnus; robustus: άδρός · μέγας [μεγάλη, μέγα] · έχανός · δεινός | - t. au etw., útilis ad qd: ἐχανὸς πρός τι | -adv., valde; věhěmenter: zalog deivos.

Tüchtigkeit, utilitas; bonitas; robur; virtus [utis]: ή άδρότης [ητος].

Tüde, mălitia; animus subdolus; fraus: ή κακία. tudiid), malitiosus; subdolus; insidiosus; zazon-375 ESI.

Tumpel, lăcuna: to tipos [ous].

Tünche, opus tectorium: ή κονία.

tunden, induco3 [xi, clum] tectorio; dealbo1; trullisso!: zoviav ti | - s., bas I., trullissatio: ή zovlasis.

Tüncher, tector; dealbator: o zoviatýs [ov].

Tünchfalf, calx tectoria: ή zovla. Tünchfelle, trulla: ή τορύνη.

Tünchwerk, opus tectorium: to zovlana.

Tupfel, punctum; macula: 10 orlyma.

tüpfeln, conspergo [spersi, sum] maculis: στίζειν τι. Turfet, Turcia | - Ginw., Turca; Osmanus | - adj., Turcicus.

Türfenbund, tiara: ή τιάρα.

Türfis, turcosa: o zakaïs.

türfifch, Turcious: Tovozizós.

Tuf, Tufftein, tophus: o πώρινος 26905.

Tugend, virtus [útis]; honestum; honestas; sanctimonia: ἡ ἀρετή | - Σ. beiten, habeo² virtutem: 2εατήσθαι άρετήν | - fich ber I. befleißigen, studeo2 virtuti; sequor3 [secutus] virtutem: ασκείν την αφετήν - der T. untreu werben, decedo [cessi, ssum] de via virtutis: ἀποστηναι της άρετης.

Tugendadel, virtus: ή ἀρετή.

tugendhaft, praeditus virtute; sanctus; probus: zalog avados · zalos zat avados | - ein t. Leben, vita honesta: ὁ εὐπρεπής βίος | - adv., cum virtute: καλώς | οσίως | - t. leben, sancte vivo [vixi, ctum]: οσίως ζην.

Tugendheld, homo qui valet virtute: o avno aperi διαφέρων των άλλων.

Tugendlehre, f. Moral.

Tugendufad, via virtulis: ή όδος της άρετης | - ben Turnlehrer, peritus exercendi corpora: ό γυμνα-I. verfolgen, manbeln, constanter sequor3 [seculus] virtutem: βαίνειν την της άρετης όδόν.

tugendreich, ornatus virtutibus: κεκοσμημένος άρετη.

Tugenbipiegel, exemplar ad imitandum propositum: τὸ παράδειγμα άρετῆς.

tummeln, ein Pferd, ägito t equum: δαμάζειν | -11) r., fich t. (f. v. a. eilen), festino': ἐπείγεσθαι · σπεύ-SEIV | - s., das Σ., agitatio: η δάμασις.

Tummelplat, palaestra; arena; campus: ή έξαλίστρα το πεδίον.

Tumult, tumultuarifd, f. Aufruhr, garmen, aufrührerifch.

Tunis, 1) das Reich I., Regnum Tunetanum | — 11) bie Stadt I., Tunes [etis] - adj., Tunetanus.

Tunfe, tunfen, f. Brube, eintauchen.

Turban, tiara: ή τιάρα.

turbiren, vexo1: ταράττειν τι | - s., δαδ Σ., vexatio: ή ταραχή.

Turin, Augusta Taurinorum | - adj., Taurinus,

furnen, exerceo² corpus (corpora) : γυμνάζεσθαι τὸ Συτοί, Tyrólis ; Comitatus Tirolensis.

σωμα | - s., bas I., exercitationes gymnicae: τὸ γυμνάζεσθαι.

Turnier, ludus equester: ή επποδρομία.

turniren, instituo³ [ui, ûtum] ludum equestrem: ἐπιτελείν επποδρομίαν.

στής [ου].

Turnplat, palaestra; gymnasium: τὸ γυμνάσιον.

Turnwesen, gymnastica [drum]; τὰ γυμναστικά.

Turteltaube, columba turtur: ή τουγών [óvos]. Tusche, atramentum Indicum: το μέλαν Ινδικόν.

tuschen, pingo3 [nxi, ictum] atramento Indico: γράφειν μέλανι Ινδιαφ χρώμενον.

Typus, f. Form.

Typen, f. Bettern.

Typograph, =graphie, f. Buchbruder, -tunft.

Thrann, tyrannus; dominus: o rugarros.

Tyrannet, tyrannis; dominatio; tyrannica crudelitas: ή τυραννίς (ίδος).

Tyrannenmörder, interfector tyranni: o rvoarroπτόνος.

tyrannist, tyrannicus; crudėlis: τυραννικός | adv., crudeliter: τυραννιχώς ' ώμως.

tyrannistren, jmbn, tyrannus sum in qm; importune vexo qm tyrannica crudelitate: τυραννεύειν τινός.

u.

1. Hebel, das, malinn; incommodum: το κακόν | übelgesinnt, malevolus; iniquus: κακόνους: δυςτὸ πονηρόν : δεινόν : ή συμφορά | - ein II. fein, sum in malis: κακον, πονηφον είναι | - ein II. an etwas haben , laboro' abe, ex re: noveiv te | - bas II. arger maden, augeo2 [anxi, ctum] malum; addo3 [didi, ditum malum malo: πλέον θάτερον ποιείν | - jmbm ein Il. zufügen, facio3 [féci, factum] injuriam cui: zaκά ποιείν τινα περιάπτειν τινί κακά.

2. übel, adj., mālus; prāvus; perversus; injūcundus : zazós · novnoós · pavlos · Suszeons | - übler, pejor; deterior: κακίων | - û. riechend, male ölens: zázoguos | - ú. laffend (ungeziemend), indecorus: avás-10ς · άπρεπής [ές] - fich ü. befinden, incommoda sum valetudine : χαλεπώς έχειν | - es geht mir ü., male me habeo"; male mecum agitur: zazos Ezerv | - jmbn übel behandeln, male habeo 2 qm: zazios zonodal uni κακώς προςφέρεσθαί τινι, «πρός τινα | - jmbm übel wollen, male volo [lui, velle] cui: δυςμενή, δύςνουν Elval Tivi | - etw. it. anwenden, perverse abutor fusus] re; perdo3 [didi, ditum] qd: xaxws xonosal uvi κακώς διατίθεσθαί τι | - übel nehmen, aegre (moleste) fero [tuli, latum, ferre]; accipio3 [cepi, ptum] qd in malam partem: χαλεπώς φέρειν τι | - nimm ce nicht ibel, des veniam, oro1: μη χαλεπώς φέρε.

Hebelbefinden, bas, mala (infirma) valetudo: i καχεξία του σώματος ή ασθένεια.

übelberüchtigt, infamis: zazódosos for). irbelgelaunt, morosus: duszolos [ov].

usvins [és].

llebelfeit, nausea: ή αση· ή ναυσία | - 11. erregen, făcio [fèci, factum] nauseam: ἄσην παρέχειν | ll. empfinden, nauseo : vavoiav.

llebelflang, = laut, f. Miston.

llebelstand, deformitas; vitium: τὸ δυςπρεπές τὸ äσγημον.

lebelthat 20., f. Diffethat.

üben, exerceo?: dazeiv ti | - eine Kunft ü., colo3 [lui, cultum] artem; factito1: ἀσχείν -, ἐπιτηθεύειν τέχνην | - jtd üben, exerceo2 me: exerceor2 in qua το: έγγυμνάζεσθαι έν τινι άσχείν τι.

über, 1) adv., über und über, penitus; omnino: navτελως · όλως | - û. u. û. begießen, perfundo 1 [fûdi, fûsum]: βρέχειν | - über- f. v. a. binuber fein, übergegangen fein: bie Stadt ift aber, urbs capta est: έάλωχεν ή

II) praepos. A) local, I) f. v. a. oberhalb, super; supra: ὑπέφ c. genit. | - u. ber Erbe ift ber Simmel, supra terram est coelum: ὑπὲρ τῆς γῆς ὁ οὐρανός ξστιν | - ü. jmbm fein, sum supra qm: είναι ὑπέο τιvos | - uneig., fi. jmbn gefest fein, praesum [fui, esse] cui: τετάχθαι ξπί τινι.

2) gur Bezeichnung ber Richtung über einen Buntt hin, trans; super: ὑπέρ c. accus., διά c. genit. | it. bas Meer, trans mare: đià της θαλάσσης | - über ben Berg geben, supero' montem: υπερβαίνειν το

ορος | - fig., etw. übers berg beingen, sustineo? [ui]: uberbenfen, etw., cogito' ob. meditor' de re: αναανέχεσθαί τι.

3) (f. v. a. jenfeit), trans; ultrà: πέρα c. genit. 4) (gur Bezeichnung ber Berbreitung), per: Sia' ava |

uber bas gange Land, per totam terram: ava naoav την χώραν.

B) ber Beit nach (f. v. a. bei, wahrend), in; inter: Ev. πρός c. dativ. | - ü. einer Arbeit fein, versor' in re : είvat εν τινι, -πρός τινι | - über ber Mahlzeit, inter coenam: ἐν τῷ δείπνφ | - über Nacht, per noctem: διὰ νυχτός | - den Tag über, interdiu: δι' ἡμέρας.

C) In Rudficht auf Babl und Daaf (f. v. a. mehr ale), supra; auch m. plus ob. amplius: ὑπέο c. accus. πλέον ή . . | - ü. taufend, amplius milia: ὑπέο χιλίους - heut it. acht Tage, post hosce octo dies: Er nuegaus όχτω ἀπό της σημερον | - û. die Maßen, supra modum: πέρα του μέτρου ύπερβαλλόντως | - eine Sache û. bie andere feten, antepono posui, situm rem alli: προαιθείσθαί τί τινος μάλλον αίρεισθαί τι ή | — 2) (f. v. a. wiederholentlich) einmal über das andere, semel itěrumque; identidem: nollázis.

D) bie Rudficht auf etw. bezeichnend, de, super c. abl. περί c. genit. | - über etw. fprechen , loquor' locums de re: διαλέγεσθαι περί τινος ποιείσθαι τούς λόγους περί τινος.

überactern, obăro1: zatapovv zi.

überall, übique; ubîvis; omnibus locis: πανταχού - it. wo, ubicumque: onov av.

überallber, undique; ex omnibus partibus: πανταzógev.

überallhin, quoquo versus: πανταχόσε.

überantworten, f. ausliefern.

überarbeiten, retracto': ἐπεξεργάζεσθαί τι | - r., fich it., frangor3 [fractus] nimio labore: ἀποχάμνειν πονούντα υπερπονείν.

überaus, maxime; věhěmenter; admödum: διαφεgovrws. nationa. zai naja. S. and febr.

überbauen, superstruo (uxi, uctum): ὑπερστρωννύναι τί τινος υπεροιχοδομείν τί τινος.

Heberbein, ganglion: to yayykiov.

überbieten, (in Auftionen), suprá od. plus odjicio³ [jeci, ctum]: ἀνατιμάν ὑπεοβάλλειν | - jmbn ü., vinco [vici, ctum] qm: ὑπερακοντίζειν τινά | - fig., f. übertreffen | - s., bas U., adjectio : To avariuav.

nberblattern, (im Lefen), transco* [ii, itum, ire]; percurro [curri, cursum]: διέρχεσθαι.

lleberbleibfel, reliquum; quod superest: το λείμμα. S. auch lleberreft und Reft.

lleberblich, prospectus [ús]: η σύνοψις | - etw. un-ter einen U. bringen, subjicio3 [jeci, jectum] qd sub unum aspectum: ὑποτιθέναι τι ὑπὸ μίαν σύνοψιν.

überblicen, lustro toculis; contueor?: καθοράν τι.

überbringen, affero [attăli, allatum, afferre] qd cui; refero [retuli, latum, ferre] qd: προςφέφειν προςκομίζειν αποφέρειν απαγγέλλειν.

lleberbringer, einer Radricht, nuntius: ὁ ἀπαγγέλλων - eines Briefes, tabellarius: ο αποφέρων έπιστολην.

lleberbringerin, nuntia: ή φέρουσα· κομίζουσα. übercomplet, f. uberzählig.

überbeden, f. bebeden.

λογίζεσθαί τι | - alles genau û., circumspicio 3 spexi, ctum omnia diligenter: ἀναλογίζεσθαι πάντα ἀχρι-Bios [- s., bas II., f. Machbenten.

überdies, praeterea; ad haec; insuper: πρός τού-

TOIS' ETI DE.

überdrüßig, pertaesus: δυςχεραίνων πρός τι άχθόμενος | - a. fein, taedet me cje rei: ἀηδίζεσθαι · δυςzepalveiv.

lleberdruß, sătietas; fastidium; taedium: ή ἀηδία - U. erregen, affero3 [attuli, allatum, afferre] satietatem: παρέχειν αηδίαν.

übered, diagonaliter: zara diauerpov | - ü. gezogen, diagonalis: Ex διαμέτρου.

übereilen, imbn, opprimo [pressi, ssum]: 2atalauβάνειν τινά | - fich bei etw. ii., praecipito qd; praepropere ago [egi, actum] qd: αλογίστως όρμαν έπί τι.

übereilt, praeceps; praecipitatus; inconsultus; teměrarius: προπετής άπερίσχεπτος άλόγιστος ταχύς [εία, ύ] - adv., nimis festinanter; praepropere: προπετώς απερισχέπτως | - û. handeln, ago3 | egi, actum festinantius: ἀπερισχέπτως πράττειν.

llebereilung, nimia festinatio: ή προπέτεια τὸ ἀπεοίσκεπτον άλόγιστον.

übereinander, alius super alium: ὑπέρ ἀλλήλων.

übereinkommen, 1) (einig werben), convenit* [venit, ntum mihi cum quo: ouoloyeiv, συντίθεσθαί τινι - wir find übereingefommen, convenit inter nos: wuoλόγηται ήμεν | - II) (f. v. a. im Ginflang fteben, übereinfommen), consentio4 [sensi, sum]; congruo3 [ui]: συμφωνείν συγχωρείν - nicht it., dissentio4; discrepo' [pui, pitum] : διαφωνείν · διαφέρειν τινός.

llebereinfunft, 1) (bas, worüber man fich einigt), conventum; constitutum; pactum: ή συνθήκη | - eine II. treffen, constituo3 |ui, ûtum | qd: συντίθεσθαί τινί - ber U. gemäß, ex convento; ex pacto: 2arà rà συγκείμενα | - II) (f. v. a. llebereinstimmung), consensus | ús communis: η ομολογία.

übereinstimmen, consentio* [sensi, sensum]; convěnio (vėni, ventum); congrúo [ŭi]: συμφωνείν. συγχωρείν.

übereinstimmend, consentiens; congruens; consors: σύμφωνος [ον] | - mit etw. û., consentaneus cui rei: ἀχόλουθος ἀνάλογος - adv., congruenter; convenienter; constanter: συμφώνως.

llebereinstimmung, consensus | ús ; consensio; convenientia: ή ομόνοια ομολογία συμφωνία | allgemeine II., consensus omnium: τὰ ὁμολογούμενα. übereintreffen, f. übereinftimmen.

übereffen, fich, ingurgito 1 me; obruor3 [rutus] cibo: υπερεμπίπλασθαι.

überfahren, 1) a., A) (imon ober etw. über etw. fahren), trajicio 3 [jeci, ctum]; transmitto 1 [misi, ssum]; transporto : διαβιβάζειν διαχομίζειν | - B) (f. v. a. über jmbn wegf.) obtero trivi, tritum | qm jumentis: &λαύνοντα καταβάλλειν τινά ἀνατρέπειν τινά | --- ΙΙ) n., trajicio3; transvěhor3 [vectus]: διαπεραιούσθαι · διαβαίνειν.

lleberfahrt, trajectio; transmissio: ή πορθμεία -11) (Ort ber Heberfahrt), trajectus [us]; transmissus [ús]: ὁ πορθμός.

Neberfall, adventus [us] repentinus; incursio sub-llebergewicht, superpondium; quod justum pondus ita: ή ξπιδοομή.

überfallen, opprimo' [pressi, ssum]; invado' [si, sum]; ος ετιτίθεσθαι», εμπίπτειν τινί]. von einer Rrantheit u. werben , corripior3 [reptus] morbo: ή νόσος ἐπιπίπτει τινί.

überfliegen, transvolo': ὑπερπέτεσθαί τι | - im Lefen u., percurro [rri, rsum] qd legendo: avayıyvó-

σχοντα διέρχεσθαί τι.

überfließen, redundo'; abundo'; exundo': περιβδείν βλύειν | - f. a. ergießen (fich).

überflügeln, ben Feind, circumeo [ii, itum] qm a latere (a cornibus): ὑπερχερᾶν τινος.

überflüffig, 1) (f. v. a. febr reichlich), abundans; affluens: $\alpha \varphi \Im o vos [ov] \cdot \delta \alpha \psi \iota \lambda \eta s [\acute{e}s] | - adv., abun$ danter; affluenter: ἀφθόνως | — II) (f. v. a. unnöthig), supervacaneus: περιττός ob. περισσός | - es ift überfluffig m. b. infin., nihil attinet; alienum est: nepiεργόν έστι c. infin.

Neberfluß, abundantia; affluentia; copia; ubertas: ή αφθονία | - Il. an etw. haben, abundo' re: αφθονίαν έχειν τινός | - im ll. leben, vivo3 [vixi, victum] in omnium rerum abundantia: ζῆν ἐν ἀφθόνοις |zum 11., abunde; abundanter; satis superque: ἐκ πε-

οιουσίας.

überführen, 1) (hinüberf.), tradûco 3 [xi, ctum]: ducxoμίζειν τινά | — II) (jum Beftandniß bringen), convinco3 [vici, ctum]; coarguo3 [ui, útum] qm cjs rei: ελέγχειν τινά.

Meberfülle, abundantia; copia: ή ἀφθονία. S. auch

Heberfluß.

überfüllen, compleo² [plévi, plétum] : ὑπερπιμπλάvat tl tivos | - überfüllt fein, redundo1: ueotor einal TIVOS.

überfüttern, impleo2 [plèvi, pletum] cibo: ὑπερεμπυπλάναι τινά τινος.

llebergabe, traditio; deditio: ή παράδοσις [εως].

lebergang, 1) (bas Sinubergeben über etwas), transitio; transitus [ûs]; transgressus [ûs]: ἡ διάβασις διαπεgalwais | - ber Il. über einen Blug, trajectus [us] fluminis: η πέρασις διάβασις ο πόρος | - 11, 3um Feinde, transitus ad hostem: ή απόστασις πρός τους noleulous | - in der Rede II., transitus; adilus ad causam: ή μετάβασις | — II) (Drt zum II.), transitus; trajectus: ή δίοδος · ὁ πόρος.

übergeben, -reichen, trado3 [didi, ditum]; dedo3 [didi, ditum]; exhibeo2; permitto3 [misi, ssum]; prodo3 didi, ditum] : παραδιδόναι τί τινι | - r., allg. f. ergeben | - fich ft. (erbrechen), vomo3 [mui, mitum]: Eueiv.

übergeben, i) a., (nicht gedenten), praetereo* [ii, itum] silentio; mitto [misi, ssum]; praetermitto [misi, ssum]: έαν· παραλείπειν· παριέναι τι· επιλείπειν λέγοντά τι.

11) m., A. (feine Stellung veranbern), transeo4 [ii, itum]; transgredior3 [gressus]: διαβαίνειν διαποφεύεσθαι - zit jmbm û., deficio feci, fectum] ad qm: ἀποστήναι πρός τινα | - gu ben Beinden ü., Iranseo" ad hostes: μεθίστασθαι πρός τους πολεμίους.

B) (fich in etw. verwandeln), abeo [ii, itum]; vertor3 versus]: μεταβάλλειν είς τι | - S. auch Auge.

Nebergehung, praetermissio: ή παράλειμις [εως] etc.; f. bas Berbum.

Greund, beutich-lat.-griech. Borterb.

excedit: το ὑπερβάλλον | - figürl., major auctoritas: ή μείζων δύναμις | - bas ll. haben, propendeo2 [di, sum]; praeponděro1; figürl., antecèdo3 [cessi, ssum] potentià; praevaleo2; praepolleo2: μείζον δύνασθαι.

übergießen, superfundo3 [fudi, fusum]: ἐπιχεῖν τί

übergroß, praegrandis; pergrandis: ὑπερμεγέθης ES .

Heberguß, superfusum: ή ἐπίχυσις [εως].

überhangen, 1) a., induo [ŭi, ùtum] qd cui: περιβάλλειν τινά τι | - fich etwas üb., induo 3 qd mihi: πεοιβάλλομαί τι.

überhäufen, cumulo1; obruo3 [rui, rutum] qm ob. qd qua re: αφθόνως παρέχειν τινί τι | - mit Befchaften überhauft fein, distentus sum multis negotiis: πράγματα πολλά έχειν.

überband nehmen, invalesco3 [lui]; increbresco3 [brui]: κρατείν κατισχύειν.

Neberhang, (eines Felsens), saxum superpendens: ή προβολή.

überhangen, impendeo² [di, sum]; immineo²: ὑπεο-

κρέμασθαί τινος.

überhaupt, universe; summatim; generatim; omnino; prorsus; ad summam; in summa; auch burch universus u. summus: ὅλως · τὸ σύνολον · τὸ σύμπανι G. auch allgemein.

überheben, 1) a., (von etw. befreien), libero' qm re: λύειν, ἀπαλλάττειν τινά τινος | - überhoben fein einer Sache, supersedeo [sédi, sessum] quâ re: περιγίγνεσθαι, απηλλαχθαιτινός | — II) r., fich üb. (übermuthig fein), effero [extuli, elatum, efferre] me; intumesco3 [mui]: ἐπαίρεσθαι τινι' μέγα φρονείν ἐπί

lleberhebung, insolentia; arrogantia: ή μεγαλοφοοσύνη.

überhin, f. barüber bin.

überboch, praealtus: ὑπερύψηλος | - adv., praealte: ύπεουψήλως.

überboren, 1) (f. v. a. imbn etw. herfagen laffen), jubeo2 [jussi, jussum] qm recitare qd: κελεύειν τινά άναγνώναι ώς αναχρινούντα αὐτόν | - II) (f. v. a. etw. nicht horen), non audio'; non attendo' [di, tum]: παραχούειν τινός χαλούντος.

überholen, f. einholen.

überhüpfen, f. überfpringen.

überirdifch, coelestis; divinus: ὑπέργειος [ov]. οὐράνιος * μετέωρος [ον].

überfleben, induco [xi, ctum] gd re: Enixollar TIVE TL.

Heberfleid, amiculum: το περιβόλαιον ή χλαίνα. überflug, qui peracutus videri vult; nasutus: ὑπέρ-

σοφος [ον]. 1. überladen, v. a. (allgem.), onero1 qd nimio pondere: ξμπιμπλάναι τι τινος · υπεργεμίζειν | - fich ob. den Magen überladen, odrüo³ [rŭi, rŭtum] me epulis: υπερεμπιμπλασθαί τινος. ©. auch überhausen.

2. überladen, adj., I) eig., nimium oneratus: ὑπέρyoμος [ov] — II) fig. (v. Stil), nimius; arcessitus: περιττός.

Heberladung, bee Magene, cruditas: ὁ ὑπερεμπλησ- lleberliftung, dolus: ἡ παράκρουσις [εως]. ὁ πα-

überläftig, permolestus: ¿παγθής [ες].

Heberläufer, transfuga; perfuga: ὁ αὐτόμολος.

überlaffen, permitto3 [misi, missum]; committo3; concedo3 [cessi, cessum]; credo3 [didi, ditum] qd cui: ἐφιέναι», παριέναι τινί τι· παραχωρείν τινί τι | - imbm bie Wahl ub., facio3 [feci, factum] cui arbitrium in eligendo: διδόναι αίρεσίν τινι - r., fich einer Sache fib., indulgeo2 [lsi, ltum] cui rei : do1 [dedi, dătum me cui rei: διδόναι, ἐκδιδόναι ξαυτόν τινι - fich felbit überlaffen fein, sum mei juris ; vivo3 [vixi, victum] ad meum arbitrium: ἐφ' ἐαυτοῦ είναι· πράττειν δ,τι αν βούληται.

überlaufen, 1) a., 4) (im Laufen zuvorfommen), supero cursu: ὑπερθεῖν, θέοντα νικάν τινα | - 2) (burch öfteren Befuch beläftigen), interpello 1 qm crebro: evοχλείν τινι· πράγματα παρέχειν τινί | - 3) (flüchtig überlesen), percurro3 [rri, rsum] : διατρέχειν τι άναγιγνώσχοντα | - 4) es überlauft mich (ein Schauber, Grauen, eisfalt ac.), horresco3 [horrui]; horror me perfundit: φρίκη με λαμβάνει | — II) n., 1) f. v. a. überfliegen, f. b. 28. | - 2) (gu einer anderen Bartei übergeben), transeo4 [ti, itum]., transfugio3 [fugi, gitum] (ad hostes): αὐτομολεῖν (πρός τοὺς πολεμίους).

überlaut, (f. v. a. fdreiend, ju faut), vociferans; clamans; clamosus: κράζων κραυγαστικός | - ein üb. Wefchrei, vociferatio: ή zραυγή· βοή | - ein ub. Weichrei erheben, vociferor': zoagew · Boav.

überleben, imbn, superstes [stitis] sum cui: ἐπιβιοῦν τινι' περιγίγνεσθαί τινι | - ber leberlebenbe, superstes: ἐπιβιῶν · ἐπιζῶν · περιγενόμενος.

1. überlegen, adj., potior; superior: zoeltrwv | - jmbm in etw. üb. fein, vinco vici, ctum] qm; potior sum quo; praesto¹ [stiti, statum] cui re: κρείττω είναί τινος περιγίγνεσθαί τινος.

2. überlegen, v. a. 1) f. v. a. ermagen, bedenten, f. b. 2B. 2B. | - 11) (f. v. a. über etw. legen), impono3 [posŭi, positum] qd cui rei: ἐπιτιθέναι τί τινι.

lleberlegenheit, praestantia: tò zoátos [ous].

überlegt, bene consideratus; prudens: σοφός πε-

φροντισμένος.

lleberlegung, deliberatio; consultatio; cogitatio; judicium: ή σύννοια ό λογισμός | - etw. in Il. zieben, f. ermagen | - bie Sache muß in II. gezogen werben, res cadit in deliberationem; res est consilii: σχεπτέον έστίν | - nach reiflicher II., re consulta et explorata: βεβουλευσάμενος, «σχεψάμενος | - mit II., consilio; consulte; considerate: λελογισμένος | - οφπε II., inconsiderate; temere: εἰκῆ · ἀπερισκέπτως | ein Menich, ber mit (ohne) U. handelt, homo consideratus; -inconsideratus: πεφροντισμένος (ἀπερίσχοπτος, αλόγιστος).

überlesen, cognosco3 [gnovi, gnitum]; recognosco3: διατρέχειν τι άναγιγνώσποντα.

überliefern, trado [didi, ditum]: διαδιδόναι. G.

auch ausliefern und übergeben.

lleberlieferung, traditio: ή διάδοσις [εως] - mund. lice II., memoria; literae; fama: ὁ παραδεδομένος λόüberlisten, capio [cepi, captum] qm dolo: zaraσοφίζεσθαί τινα.

ραλογισμός.

übermachen, f. überfenden.

llebermacht, nimia potentia; potentia nimiarum opum; numerus superans; multitudo: τὸ ὑπερβάλλον της δυνάμεως το κράτος [ους] - δίε ΙΙ. haben, plus valeo2; praevaleo2: ὑπερέχειν ὑπερισχύειν. πρείττω είναι.

übermächtig, praepotens; praevalens: δυνάμει

προύχων [ουσα, ον].

übermäßig, immodicus; immoderatus; effusus; protusus: υπερβάλλων [ουσα, ον]. υπερφυής [ές]. δειvos | - u. Große bee Rorpere, statura, quae justam excedit: ὑπερμεγέθης [ες] - û. Freude, laetitia effusa: ή γαρά υπερβάλλουσα | - adv., immodice; immoderate; praeter modum; effuse; profuse: "ayav : 209" ύπερβολήν | - jmbn. ü. loben, nimius sum in laudibus cjs: ὑπερβολή χρώμενον ἐπαινεῖν τινα.

übermalen, induco [xi, ctum] colorem cui rei: 20ταποικίλλειν τι.

übermannen, f. befiegen.

llebermag, cumulus; abundantia; auch burch bie adj. nimius u. extremus: το ξπίμετρον figuri. ή υπερβολή· τὸ περιττόν | - II. ber Freude, nimia laetitia: ή υπερβολή της χαράς | - im Il. vorhanden fein, abundo !: πλημμυρείν · περισσεύειν | - etw. im II. haben, abunde habeo2 qd: περισσεύει μοί τι.

übermenschlich, quod supra hominem (vires hominis) est; divinus; immanis: ὑπεράνθρωπος [ον]. μείζων η κατ ανθρωπον θείος δεινός.

übermorgen, perendie: μεταύριον τρίτην ήμεοαν | - auf ü., in perendinum: είς μεταύριον.

übermuthta, insolens; intemperans; superbus; elatus (quà re): ὑπερήφανος [ον]· ὑπέρφρων [ονος]· μένα φρονών | - il. fein, superbio*: μένα φρονείν. llebermuth, insolentia; intemperantia; superbia: ή ύβρις [εως] ή υπερηφανία.

übernachten, pernocto1: αὐλίζεσθαι διάγειν που την νύκτα.

übernächtig, semisomnus; oscitans: Ewlos [ov].

llebernahme, von etwas, acceptatio rei: ή παράληwis [ews]; auch durch bie Berba.

übernatürlich, incredibilis; prope singularis; divinus: ὑπερφυής [ες]. θείος δεινός. G. auch übermenfchlich.

übernehmen, 1) (in Empfang nehmen), accipio3 [cepi, ceptum]: παραλαμβάνειν τι | - II) (auf. ober über fich nehmen), suscipio3; recipio3; subeo4 [ii, itum]; redimo [emi, emptum]; conduco [xi, ctum]: ὑποδέχεσθαί τι | - ein Amt ü., obeo" munus: ὑποδέχεσθαι άρχην οδ. έργον.

llebernehmer, curator; redemptor; conductor: o Egyolusos ober burch bie Berba, f. übernehmen Nr. II.

überragen, emineo2; promineo2; exsto1 [stiti]: ὑπερέχειν, ἔξέχειν τινός. S. auch übertreffen.

überraschen, opprimo's [pressi, pressum] qm (incautum, imprudentem): έξαίφνης καταλαμβάνειν TIVE.

γος τὰ παραδεδομένα δσα άκοῆ ἔσμεν μαθόντες überrafchend, inopinatus; necopinatus; ἀπροςδόκητος | - adv., necopinato: απροςδοκήτως παρ έλπίδα.

Neberraschung, necopinata res; adventus [ûs] necopinatus: ἡ ἔκπληξις [εως]· τὸ παοὰ τὴν δόξαν συμβάν.

überrechnen, compŭto 1; voco 1 ad calculos; ineo 4 [ŭ, ĭtum] rationem: ἀναλογίζεσθαί τι.

Heberrechnung, computatio: δ ἀναλογισμός.

überreden, persuadeo [suasi, suasum] cui (de qua re, qd od. c. infin.): πείθειν άναπείθειν. S. auch bereden.

Heberredung, persuasio: ή πειθώ [οῦς].

Heberrebungsgabe, =fraft, =funft, virtus ad persuadendum accommodata; vis persuadendi: ή πειθώ [οὖς].

überreich, praedives; opulentus: ὑπερπλούσιος [ον].

überreichen, f. übergeben.

überreichlich, nimis largus; ἄφθονος [01] - adv., nimis; largiter; cumulate; satis superque: ἀφθόνως.

überreif, fracidus: ὑπέρωρος [ov].

überreiten, (im Reiten nieberwerfen), proculco¹ equo: εππεύοντα, ελαύνοντα ἀνατφέπειν | — 2) (im Reiten zuverfemmen), equo vectus anteverto³ [ti, sum]: εππεύοντα ἀπολείπειν τινά.

Meberreis, ber Merren, nervi nimis contenti: δ έρεθισμὸς ὑπερβάλλων.

überreizen, (bie Newen), nimis contendo³ [di, tum] nervos: ἐρεθίζειν λίαν.

Heberreft, f. Reft, lleberbleibfel.

Heberrod, amiculum: ἡ ἐφεστρίς [ίδος]· τὸ ἰμάτιον. ⑤, and Nod u. Kleit.

überrumpeln, jmbn, opprimo (pressi, ssum) qm incautum ob. imprudentem: καταλαμβάνειν τινά συσκυάζεσθαί τι.

überfaen, f. befaen.

überfalzen, f. verfalzen.

überschäßen, etw., statuo³ [ui, utum] ob. tribuo³ [üi, utum] nimium prelium cut rei: ὑπερτιμάν | — r., sich ü., immodicus sum mei aestimator: ὑπερτιμάν ξαυτόν.

überschatten, f. beschatten.

überschauen, f. überfeben.

überschicken, millo [misi, ssum]: & πιστέλλειν τινί τι.

überschiffen, 1) a., transvěho³ [vexi, clum]; transporto¹ pernavigo¹: διαπορθμεύειν τί | — 11) n., transvěhor³ [clus]; trajicio³ [jéci, clum]: πλέοντα διαβαίνειν.

Neberschlag, (f.v.a. Berechnung), computatio: δλογισμός | - cinen II. machen, computo 1; ineo 1 [ii, itum] ra-

tionem: λογίζεσθαι.

überschlagen, 1) a., darüber thun, involvo³ [vi, lûtum] qa re: ἐπιτιθέναι τί τινι | - (s. v. a. gurüdschlagen), replico¹: ἀναπτύσσειν | - (s. v. a. im Blattern übergehen), transeo³ [ii, itum]: παριέναι | - (s. v. a. überrechnen), compūto¹; νοco¹ ad calculos; ineo⁴ rationem: λογίζεσθαι ἀναλογίζεσθαι | - (bas Bleichgewicht verlieren), praeceps cado³ [cecīdi, casum] ob. -ruo³ [rui, rutum]; cernuo¹: ἀναπρέπεσθαι | - (s. v. a. sau werden), tepesco³ [pui]: χλιαίνεσθαι.

nberschleichen, obrepo [psi, ptum]; obrepto cui: εφέρπειν τινά.

über dnappen, (v. einem Schloffe), transsilio*: ὑπερ- | θειν.

πεδαν | - (f. v. a. verrückt werben), alienor mente: ἐξίστασθαι τοῦ φορνεῖν.

überschreiben, (e. lieberschrift machen), inscribo3 [psi, ptum] qd: ἐπιγράφειν τι.

überschreien, obstrepo3 [pui, pitum] cut: ὑπερβοᾶν·

überschreiten, transgredior³ [gressus]; transco⁴ [ii, ĭtum]; excèdo³ [cessi, ssum]; migro¹: ὑπεοβαίνειν. lleberschrift, s. Ausschrift.

überschütten, persundo stadi, süsum]; cumulo se:
καταχεῖν τινός τι | - imbn mit Lob ü., orno gm laudĭbus: κοσμεῖν τινα λόγοις, ἐπαινεῖν τινα ἀφθόνως | - mit etw. überschüttet sein, abundo re: ἄφθονον ἔχειν τι.

Neberschuß, quod reliquum restat: ή περιουσία τὰ

περίοντα χρήματα.

überfchwänglich, maximus: ὑπέρογκος [ον]· ὑπέρβάλλον [ουσα, ον].

lleberschwänglichfeit, abundantia; luxuries; auch burch bas adj. nimius: τὸ ὑπερβάλλον.

überschwemmen, inundo1: κατακλύζειν.

Neberschweinmung, elavio; inundatio fluminis: δ κατακλυσμός.

überseeisch, transmarinus: διαπόντιος [ov].

übersegeln, 1) (fegelad zuvorsommen), supero¹ navigando: φθάνειν πλέονια | – II) f. v. a. hinüberschiffen, f. d. W.

übersehen, I) (mit ben Augen die Granze von etwas er reichen), termino¹ oculis: καθοράν· ἔξικνεῖσθαι τῆ ὄψει | — II) (nicht bemerken), praetereo⁴ [Iti, Itum] negligentià²; omitto¹ [misi, ssum]; praetermitto³: παροράν· παριέναι· παραμελεῖν τινος | — III) s. v. a. burchsehen, s. d. B.

überfenden, f. überfchiden.

übersehen, 1) a., (hinüber bringen), trajicio³ [jéci, ctum; transmitto³ [misi, ssum]: διαβιβάζειν · διακομίζειν | – (in eine andere Sprache übertragen), verto³ [ti, sum]; converto³; transféro [transtuli, -lâtum, -ferre]; reddo³ di'di, di'tum]: μεθερμηνεύειν · μεταγράφεν θείν [- 11] ([, v. a. hinübersahen, od. -gehen), trajicio³ [jéci, jectum]; transgredior³ [gressus]: ἀμείβειν · διαβείνειν · διαπεραιούσθαι (ποταμόν) | – s., s. l. llebersahet).

Neberseger, interpres [pretis]: δ μεταφραστής [ον]. Nebersegung, (aus einer Sprache in die andere), conversio; translatio: ἡ έρμηνεία: μετάφρασις [εως].

llebersicht, conspectus [ús]: ἡ σύνοψις [εως]. übersichtig, strabo; perversis oculis: στραβός λλλός. übersiedeln, transco⁴ [transii, itum]; transmigro¹: μετοιχίζεσθαι· μετανίστασθαι.

über[innlich, quod non sub sensibus cadit; quod sensu vb. sensibus percipi non potest; non subjectum sensibus: μετέωρος [or].

überspannen, 1) (etwas über etwas), intendo [di, tum]
qd re: ξπεντείνειν τί τινι] - 11) fig. (zu hoch spannen,
übertreiben), seine Forberungen ü., nimium postülo¹;
αξιοῦν οἱ γενέσθαι πλείω τοῦ προςήκοντος.

überspannt, 1) (abertrieben), nimius: ὑπεοβάλλων [ουσα, ον] — II) f. v. a. schwarmerisch, f. b. W.

überspinnen, involvo3 [vi, lutum] qđ telo: περικλώ-

überspringen, transilio* [silui]: ὑπεοπηδάν· ὑπεο- Uebertreter, qui migrat; qui non servat ob. non obάλλεσθαι· άλλεσθαι υπέρ τι | - fig., f. v. a. übergeben, 1. b. 2B.

übersprudeln, ebullio4: παφλάζειν.

übersteben, defungor3 [nctus] re; supero1 qd: &5αντλείν υπομένειν περιγίγνεσθαί τινος.

übersteigbar ob. übersteiglich, superabilis; quod superari potest: ὑπέρβατος [ον].

übersteigen, 1) (über etw.), transscendo3 [di, sum]; transeo4 [ii, itum]; supero1: ὑπερβαίνειν | - figürl. (f. v. a. überminben), supero1; vinco3 [vici, ctum]: viκαν· κρατείν», περιγίγνεσθαί τινος | - II) (f. n. a. über etw. hinausgeben), excedo3 [cessi, ssum]: vnegβάλλειν | - bie menfchl. Krafte û., est supra humanas vires: μείζον είναι ή κατ άνθρωπον | - III) f. v. a. überbieten, f. b. 2B.

überstimmen, vinco3 [vici, elum] suffragiis: vixãv τινα ταίς ψήφοις.

überstrahlen, 1) f. v. a. bestrahlen, f. d. AB. | — 11) (burch Glang übertreffen), vinco3 (vici, victum) fulgore : ύπερβάλλειν τῆ λαμπρότητι.

überströmen, I) a., inundo1: κατακλύζειν επικλύζειν | - II) n., superfundor3 [fûsus]; redundo1; inundo 1: πλημμυρείν | - s., bas U., inundatio; redundantia: ή ἐπίκλυσις [εως] · πλημμυρία.

überstudiren, sich, paene morior's [mortuus] in studiis literarum: ἀμέτρως ὁμιλεῖν τοῖς γράμμασι.

übertafeln, f. tafein.

übertäuben, obtundo3 [túdi, tusum] qm; obstrěpo3 [pui, pitum] cui: ἐκκωφοῦν τινά ob. τί.

übertheuern, imbn in etw., vendo 3 [didi, ditum] qd cui pretio nimis magno: πλειστηριάζεσθαι.

ubertolpeln, circumvenio [véni, ventum]: 201000φίζεσθαι.

übertragen, I) (binübertragen), transfero [transtuli, -latum, -ferre]; transmitto3 [misi, ssum] in c. acc.: διακομίζειν · μετακομίζειν · μετακομίζεσθαί τι | -II) (übergeben gur Beforgung), defero [detuli, -latum, -ferre]=; mando1; demando1 qd cui: ἐπιτάττειν τί - III) f. v. a. überfegen, f. b. 2B. TIVE -

llebertragung, 1) (von Ginem auf bas Anbere), translatio : ή μετακομιδή | - fig., (uneigentliche Bedeutung), translatio: ή μεταφορά | - II) f. v. a. Ueberfetung, f. b. 23.

übertreffen, imbn in etw., supero1; vinco3 [vici, clum] qm in re; antecêdo3 [cessi, ssum]; praesto1 [stiti, statum] qm ob. cui, re: διαφέρειν τινός τινι | - Mile weit ûb., longe praesto1 inter omnes: ἀριστεύειν

übertreiben, I) f. v. a. gu febr antreiben, f. antreiben | -II) (ohne Maß etw. thun), excédo3 [cessi, ssum] modum; nimius sum in re: ἀμέτρως χρησθαί τινι -Miles il., teneo [nui, ntum] modum nullius rei: auf- lleberwindung, victoria ed, durch die Berba: ή χείτρως έχειν είς πάντα.

llebertreibung, superlatio, trajectio veritatis: ή

υπερβολή.

übertreten, 1) a., (bagegen hanbeln), migro 1; non servo'; non observo'; negligo' [glexi, ctum]; violo': παραβαίνειν | - II) n., 1) von Gewäffern, f. austreten, 2) (übergehen), transeo* [ĭi, ĭtum] (ad hostes): ἀποστήναι πρός τινα.

servat: qui violat: ὁ παραβάτης [ου]: ὁ παραβάς τι.

llebertretung, violatio cjs rei: ή παράβασις · παpayoula | - (concret, f. v. a. Bergehen), peccatum ; delicium: ή ἀνομία· τὸ άμάρτημα.

llebertretungsfall, im, quodsi quis violaverit od. neglexerit hoc (hanc legem): ἐἀν παραβή τις ταῦτα (τον νόμον etc.).

übertrieben, immoderatus; immodestus; effusus; profusus; nimius; ὑπερβάλλων [ουσα, ον] - adv., immoderate etc.: "ayav" llav. S. auch übermaßig.

übertrinfen, fich, bibo3 [bibi, bibitum] nimium; obruo3 [rui, rŭtum] me vino: ὑποπίνειν.

llebertritt, transitio; transitus [ûs]: ή προςχώρησις. απόστασις.

übertünchen, dealbo': καταλευκούν τι.

übervoll, nimis redundans; plenissimus: ὑπέρπλεως άνάπλεως.

übervortbeilen, eircumvenio [veni, ntum]; eircumscribo [psi, ptum]: πλεονεχτείν τινα.

llebervortheilung, circumscriptio: ή πλεονεξία.

überwachsen, supercresco [crevi, cretum] rei: φύεσθαι μείζω τινός.

übermallen, exundo': ἐπιζεῖν βλύειν.

übermältigen, supero2; vinco3 [vîci, ctum]; frango3 [fregi, fractum]: Eningureiv rivos | - vom Schlafe überwältigt werben, opprimor³ [pressus] somno: κα-ταλαμβάνεσθαι ὔπνφ | - vom Schmerz überwältigt werden, sum impar dolori: ήττω είναι της άλγη-

überweben, obduco3 [xi, clum] textura: περιυφαί-VEIV TE TIVE.

übermeife, f. überflug.

überweißen, dealbo': Enilevzalverv.

überwerfen, 1) f. v. a. umwerfen, f. d. W. | — II) fich il., mit imbm, rixor1 cum quo; suscipio3 [cepi, ptum] inimicitias cum quo: διαφέρεσθαι, διαστήναι πρός

überwickeln, mit etw., circumvolvo3 [vi, lutum] qd re: περιενειλείν-, περιτυλίσσειν τινί τι.

überwiegen, praepondero¹ qd: ὑπερταλαντᾶν. (fig.) ύπεοβάλλειν.

überwiegend, superans; major; gravior: ὑπεοβάλλων [ουσα, ον] · μέγας [μεγάλη, μέγα].

überwinden, vinco3 [vici, clum]; supero1; domo1 [mui, mitum]; profligo3; frango3 [frégi, fractum]: zeaτείν τινός | - übermunden werben, discedo3 [cessi, ssum] inferior: ήττᾶσθαι τινός, «υπό τινος | - fic felbft it., vinco3 me ipsum (animum): κρείττω γενέσθαι ξαυτοῦ.

lleberwinder, victor: o vixov ti.

owais. Eynoareia, od. burch bie Berba.

übermintern, 1) a., servo1 qd per hiemem: διαφυλάττειν τι τον χειμώνα | — II) n., hiemo¹; hiberno¹; (v. Στυρρεη), ago³ [egi, actum] hiberna: παφαχειμάζειν · διαχειμάζειν · χειμάζειν | - (v. Φβαηξεη), perenno¹: διετίζειν | - s., τας ΙΙ., hiematio: ή χειμασία· παραχειμασία ob. burch bie Berba.

überwölben, conformco1: καμαφούν.

überwölfen, fich, f. umwölfen.

lleberwurf, (als Aleibung), amiculum: τὸ περιβόλαιον εμάτιον.

überzählen, ineo [ii, itum] numerum ejs rel; recenseo [sui, sum] ηd: ἀναπεμπάζεσθαι.

überzählig, 1) (über die bestimmte Zahl da seiend), ascripticius; ascriptivus; supra numerum: προςγεγραμμένος ' ὑπεράριθμος [ον]· περισσός | — II) (über die bestimmte Zahl enthaltend), quod justum numerum excedit: πλεονάζων [ουσα, ον].

Meberzahl, numerus justo major: το ύπερβάλλον πλήφος.

überzeutgen, imbn von etw., convinco³ [vici, ctum] qm rei od. de qua re: ελεγχειν-, εξελεγχειν τινά | - ich bin überzeugt, persuasum est mihi: πεποιθέναυ πιστεύειν | - ich fann mich nicht û., non possum [potui, posse] addùci ut credam: οὖ πείθεσθαι | - fich von etw. û., cognosco³ [gnòvi, gnǐtum] qd: γιγνώσ- κειν μανθάνειν καταμανθάνειν.

überzeugend, accommodatus ad persuadendum; firmus ad probandum; gravis: πιθανός πιστός | — adv., accommodate ad persuadendum: πιθανώς.

Neberdeugung, persuasio: ἡ πίστις [εως] | - bie 11. haben, persuasum mihi est: πιστεύειν πεποιθέναι εὐ εἰδέναι mit folg. ὅτι οδ. ώς.

überziehen, (etw. über etw.), indúco [xi, ctum] qā rei:
illīno (lèvi, lītum) qā re: περιτείνειν-, εντείνειν τί
τινι | - fig., jmbn mit Krieg ü., infero [intüli, illatum,
inferre] bellum cni: πόλεμον ἐπιφέρειν τινί πολέμφ κατέχειν τινά οδ. τι.

überzinnen, incoquo [coxi, coctum] stannum cui rei: περιπλάττειν, καλύπτειν τι κασσιτέρφ.

überzudern, incoquo [coxi, coctum] saccharum cui rei: περιπλάττειν τι σάκχαρι ed. σακχάρφ.

lleberzug, indumentum; involucrum; tergumentum: τὸ πελύφιον.

überzwerd), in transversum; transverse; ex transverse; decussatim: ἐγκαρσίως.

üblich, usitatus; usu receptus: συνήθης [ες] νόμιμος [ον] νομιζόμενος | - û. fein, est in usu; moris est: εν εθει είναι νομίζεσθαι.

übrigens, im librigen, ceterum; cetera; quod reliquum est; quod superest; de reliquo: τἄλλα· τὰ δ° ἄλλα.

11 ebung, exercitatio; usus [ús]; cjs rei: ἡ γύμνασις [εως]· ἄσκησις [εως]· μελέτη | - 11. in etw. ἡαδεη, habeo² usum rei; versâtus sum in re; peritus sum rei: γεγυμνάσθαι πρός τι | - 11. macht den Meifter, exercitatio parat artem: ἡ ἄσκησις ποιεῖ τὴν τέχνην.

Uebung δλείτ, tempus exercitationis: ὁ καιρὸς με-

üppig, luxuriosus; luxurians; delicâtus: άβρός τουφερός άσωτος [ov] | - adv., luxuriose; delicate: άβρῶς τουφερῶς εἰς. | febr ü. leben, diffluo³ [fluxi, xum] luxuriâ: τουφερῶς ζῆν.

lleppigfeit, luxuria; luxuries; luxus [as]: ή τουφή·

τουφερότης [ητος].

11fer, litus [ŏris]; ora; ripa; acta: ἡ ὅχθη· τὰ χείλη· ἡ ἀκτή.

Uhr, horologium: το ωρολόγιον ωρονομεΐον | - Sennenuhr, (horologium) solarium: το ωρολόγιον σχιοθήρικον ό γνώμων [ονος] - Wasteruhr, clepsydra: ή κλειψύδρα | - bie ll. geht vor (nach), h. celerius (tardius) movetur: το ωρολόγιον κινείται θάττον, βραδυτερόν τοῦ προςήκοντος.

Uhrfeber, elater horologii: το ελατήριον.

Uhrgehäuse, theca horologii: ή ώφολογοθήκη.

Uhrmacher, artifex horologiorum: ὁ ὡρολογοποιός. Uhrmacherfunft, ars faciendi horologia: ἡ ὡρολογοποιία.

llhrich luffel, clavicula horologii: ή κλεὶς [κλειδός] τοῦ ὡρολογίου.

Uhrmeiser, =zeiger, gnomon; virgula horologii: ὁ γνώμων [ovos].

Uhrwerf, machinatio quà horae moventur: ἡ μη-χανὴ ὧρολογίου.

Uhu, bubo; strix bubo: ὁ βύας [ov].

Ufas, edictum imperatoris Russorum: τὸ παράγγελμα.

Μπε, ulmus: ή πτελέα | - von 11., ulmeus: πτελέι-

Mmenpflanzung, =wald, ulmarium: ὁ πτελεών

Mitimatum, extremumpostulatum: ἡ ὐστάτηγνώμη.
um, 1) praep., A) (zur Bezeichnung des Raums), circum; circa: περί | - um jmdn fein, sum circum qm: sum comes cjs: περί τινα είναι | - jmdn um fich haben, habeo² qm comitem: ἔχειν τινὰ μεθ' ἔαντοῦ | - wie fit dir ums Berz? quo es animo? quid tibi animi est? πῶς ἔχεις γνώμης | - um fich greifen, f. ausbreiten (fich).

B) (zur Bezeichnung der Zeit), circiter; sub: περί | um Mittag, circiter meridiem: περὶ μέσην τὴν-ἡμέραν | - um Mitternacht, de media nocte: περὶ τὰς μέσας νύττας.

C) (zur Bezeichnung ber Reihenfolge ob. bes Wechfels), post: ἐπί c. dat. | - Giner um ben Anderen, alter post alterum: ἄλλος ἐπ ἄλλφ | - einen Tag um ben andern, alternis diedus: παψ ἡμεραν.

D) (zur Bezeichnung des Maßes und Preiset), sat. durch den abl.; griech durch den dat., durch παρά c. accus.; od. durch έπι c. dat. z. B. um die Halfte, dimidio: ήμισει | – um vieles, mulio: πολλῷ | – um weniges, paulo: μιχρῷ | – um nichts, ninlio: οὐθενί | – um se desertianto melius: τοσούτῷ ἀμεινον | – um Lohn dienen, conductus sum mercede: ἐπὶ μισθῷ ὑπηρετεῖν | – sig., zur Bezeichnung des Gegenstandes der Bemühung, pro; de: ὑπέρ τινος | – um etw. fämpfen, pugno¹ pro re: ὑπέρ τινος μάχεσθαι,

E) (gur Bezeichnung ber Urfachen), propter; ob: Evena

τινος | - bei Betheuerungen, per: πρός | - um Gottes Billen, per deum: πρὸς θεῶν!

in circuitu; totus: χύχλω πέριξ.

III) conj., (gur Bezeichnung einer Abficht), auch: um gu, lat., burch ut ob. qui u. b. Conjunctiv; burch bas gerundivum ob. ben genit. bes gerundii mit causa; nach Berben ber Bewegung burch bas Supinum: griech, burch lva. οπως · burch υπέο ob. ένεκα mit dem infin.; auch burch bas bloge partie. ob. ben blogen infin. ober burch Umfchreibung mit Boulousvos etc.

umadern, ringe herum a., circumaro1: άρουν χύκλω |-adernb bearbeiten, subverto 1 [ti, sum] aratro; novo'; proscindo [scidi, scissum]: νεοῦν την γην.

umandern, immuto1; novo1: uerasalleiv | - fich u., immutor1: άλλοῖον γίγνεσθαι.

Umanberung, immutatio: ή μεταβολή | - eine II. mit etw. vornehmen, immuto1 qd: μεταβάλλειν.

umarbeiten, retracto et corrigo [rexi, ctum]: avaστρέφειν τι. G. auch umadern, umgraben | - ein Buch u., emendo : μεταποιείν· διασχεύειν.

Umarbeitung, emendatio: ή μεταποίησις [εως]. umarmen, amplector3 [plexus]: amplexor1: περιβάλλειν τινα· περιπλέχεσθαί τινι | - cinander u.,

amplexamur inter nos: περιπλέχεσθαι άλλήλοις. Umarmung, amplexus [ús]; complexus [ús]: ή πεοιβολή περιπλοχή.

umbauen, 1) (mit Gebauben umgeben), cingo3 [nxi, nctum aedificiis: περιοικοδομείν τινι | — II) (ten Ban verandern), aedifico 1 qd totum denuo: μετοιχοδομείν.

umbeugen, =biegen, inflecto3 [flexi, xum]; reflecto3; replico1; incurvo1: ἐπικάμπτειν τι | - fich u., curvor1; incurvor1: ανακλάν τι.

umbilden, fingo [nxi, ictum] totum denno; formo in aliud; recoquo3 [coxi, coctum]; commuto1; im- umfullen, transfundo3 [fúdi, fusum] in aliud vas: μεmuto¹; novo¹: μεταπλάσσειν.

Umbildung, immutatio; transfiguratio: ή μετάπλα- umganglidy, commodus; affabilis: φιλοπροςήγορος ois [sws].

δείν τι | - anders b., ligo denuo: μεταδείν τι.

umblasen, prosterno [stravi, stratum]; φυσώντα Umgang, 1) (Brozession), pompa: ή πομπή | - einen άνατοέπειν τι.

umbrausen, circumstrepo' [pui, pitum]: περιηχείν. umbrechen, infringo3 [frégi, fractum]: περιχλάν τι. umbringen, neco1: κατεργάζεσθαί τινα.

umbammen, opponos [posui, situm] molem cui rei; cingo [nxi, netum] qd aggere: περιχωννύναι τι. umbreben, fich berumbreben.

Umbrehung, versatio: ή στροφή· περιστροφή. umbuften, 3. B. die Blumen u. mich, suaves odores e floribus circum afflantur: περιπνείν.

umfahren, 1) a., 1) (um etw. herum f.), circumvehor3 [vectus] (curru, navi etc.): περιελαύνειν περί τι | -2) (fahrend vermeiden), declino (cursu): ελαύνοντα φεύγειν | - (fahrend umwerfen), prosterno3 [stravi, stratum] impetu currus: ελαύνοντα ανατρέπειν τι - II) n., (im Fahren e. Umweg machen), vehor3 [vectus] majore circuitu; utor³ [usus] ambagibus viae: πολλήν περίοδον ποιείσθαι ελαύνοντα πλανᾶσθαι. umfallen, collabor3 [lapsus]; concido3 [di, sum];

corruo3 [rui, rutum]; procumbo3 [cubui, cubitum]: συμπίπτειν καταπίπτειν.

II) ale adv., um und um (f. v. a. ringe umber), circum; Umfang, ambitus [as]; circuitus [as]; complexus [as]: ή περίοδος | - von großem II., magnus: περι-Bolov usyalov | - von weitem II., amplus: sugús [sia, v] - von ungeheurem II., vastus: εὐούχωρος [ov]. υπερμεγέθης [ες] - im U., circulta: κύκλο | - die Cache in ihrem gangen II., res tota: olog' nas | - etw. in feinem gangen U. fennen, didici rem omnem : ελδέναι τι αχριβέστατα.

umfangen, =faffen, 1) eig., amplector3 [plexus]; complector3; amplexor1; περιβάλλειν περιλαμβάνειν | - (von allen Geiten einschließen), amplector3; circumplector: περιβάλλειν· περιπλέχεσθαι | - II) ubertr., (f. v. a. in fid) faffen), complector3; compre-hendo3 [di, sum]; capio3 [cepi, captum] qd: pertineo [nui, ntum] ad qd: περιέχειν · περιλαμβάνειν - mit d. Beifte u., complector3 mente: περιλαμ-Buver te to vo | - umfaffende Renntnig von etw. befisca, penitus intelligo [lexi, lectum] qd: ἐμπειρότατον είναί τινος.

umfangreich, amplus; magnus: εὐρύς μέγας. umflattern, circumvolito1: περιπέτεσθαί τι.

umflechten, mit etw., circumplico 1 qd circum qd: neοιπλέχειν τί τινι.

umfliegen, circumvolo'; circumvolito': περιπέιεofat Tt.

umfliegen, =fluthen, circumfluo3 [fluxi, xum] qd: circumfundor3 [fúsus] cui rei; cingo3 [nxi, nctum] qd: περιβόεῖν τι.

umformen, f. umbilben.

Umfrage, f. umfragen.

umfragen, (Umfrage halten), rogo 1 singulos deinceps sententiam: πύστιν ποιείσθαι πυνθάνεσθαι καθ έχαστον.

TEYYEIV TI.

- u. Benehmen, mores commodi: ή φιλοπροςηγορία. umbinden, um etw. b., circumligo : περιδείν δια- Umganglichfeit, mores commodi; affabilitas: ή εύπροςηγορία.

> II. halten, duco [xi, ctum] pompam: πομπήν πέμπειν | - II) (gefellige Berbindung), conversatio; usus [us]; consuetudo; ή συνουσία | - vertrauter II., familiaritas : ή οίχειότης [ητος] - Il. mit jmbm pflegen, utor3 [usus] quo; consuesco3 [suévi, suétum] cum quo: χρησθαί τινι | - vertrauten U. mit imbm haben, conjunctissime vivo [vixi, ctum] cum quo; habeo rem cum quo: ολεείως διακείσθαι πρός τινα.

> Umgangssprache, sermo communis: ή κοινή γλώσσα.

umgarnen, f. umftricen.

umgeben, (umlegen), induo3 [ui, utum] qd cui: auπίσχειν τινὰ ξμάτιον | - (umringen), circumdo 1 [dédi, dătum]; cingo 3 [nxi, nctum]; sepio 1 [psi, ptum]; circumsto 1 [stěti, statum]; circumsedeo 2 [sedi, sessum]: περιβάλλειν τινί τι | - (mit Mauern u.), cingo 3 moenibus: τείχος περιβαλείν τη πόλει.

Umgebung, 1) (Umgegend), loca quae circumjăcent: τα περικείμενα | - die Umgebungen eines Ortes, quae circa locum sunt: τὰ περί τι χωρίον · τὰ πέριξ · ή familiares domus: οί περί τινα | - feine gange Il., omnes circa eum: πάντες οἱ περὶ αὐτόν.

Umgegend, f. b. vor. Art.

umgeben, I) a., (um etw. herumgehen), ambio4 [ii, itum]; umbermandern, f. umherreifen. obeo [ĭi, ĭtum]; circumeo* [ĭi, ĭtum] qd: περιϊέναι τι | - ben Feind u., circumvenio [veni, ntum] hostem (a tergo): χυχλούσθαι τούς πολεμίους | - bie Gefahr u., vito periculum: φεύγειν τὸν κίνδυνον | - ich fann es nicht u., zu etc., non possum [potui, posse] quin etc.: ἀνάγκη μοι mit folg. infin. | -(einen Umweg machen), utor3 [usus] longiore itinere ob. ambagibus viae: μαχράν περιελθείν | - mit jmbm umgeben, f. Ilmgang | - (f. v. a. fich mit etw. befchaftigen), tracto1 qd; versor in re: είναι περί τι | - f. v. a. etw. im Werfe haben, ago3 [egi, actum] od. agito1; paro '; molior dd: βουλεύεσθαί τι · εν νῷ ἔχειν., διανοείσθαι m. b. infin. | - bamit u., zu etc., id ago' ut etc.: τοῦτο διανοείσθαι (ob. im üblen Ginne μηχανασθαι) όπως ob. ώστε | - (f. v. a. behandeln), tracto1 qm ob. qd; gero3 [gessi, stum] me adversus qm; προςφέρεσθαι τινι | - gütig mit jmbm u., liberaliter habeo 2 qm: φιλιχώς χρησθαί τινι.

umgefehrt, contra ea; ex contrario: τὸ ἐναντίον.

umgestalten, f. umbilben.

umgiegen, burch Biegen anbers geftalten, recoquo [coxi, coctum]; conflo1: avazwrever u | - in etw. anderes g., transfundo3 [fúdi, fusum]: μεταχείν τι.

umgraben, um einen Begenftanb g., circumfodio3 [fôdi, fossum] qd; oblaqueo¹ circum qd: γυρεύειν rt | - mit bem Grabicheit umarbeiten, fodio3 pala: άνασχάπτειν την γην | - s., bas II., fossio agri: ή γυρεία ή σχαφή.

umgrengen, f. begrengen.

umgurten, imbm etw., cingo3 [nxi, nctum] qm re: accingo qd cui: περιζωννύναι τινά τι.

umbaben, etw., amicius sum re: άμπέχεσθαίτι. umbangen, imbm etw., injicio3 [jeci, ctum] qd cui: περιβάλλειν τινί τι | - f. a. behängen.

umbalfen, imbn, amplector3 [plexus] cervices cis manibus; invådo3 [våsi, sum] in collum cjs: περιβάλλειν τινά.

umbauen, caedo3 [cecidi, caesum]; succido3: 2aταχόπτειν τι.

umber, in Bufammenfegungen, f. b. folg. Berba u. unter berum.

umbergeben, eo' [ivi, itum] circa etc.: περιϊέναι. umberirren, erro circum etc.: περιπλανασθαι.

umberjagen, vehor [vectus] equo citato: περιελαύ-EIV TL.

umberlaufen, circum curso hac illae: πλανασθαι. umberlegen, dispono3 [posui, situm]: περιτιθέναι τί τινι.

umberliegen, dispersi ob. dispositi sumus per etc.; περικείσθαί τινι.

umberliegend, gerftreut, dispersus; disjectus: anoράδην.

umberreifen, proficiscor3 [fectus] circa; obeo4 [ii itum]; circumeo4 peragro 1 lcm: περιπορεύεσθαι. umberreiten, circumvehor [vectus] equo: περιίππεύειν.

πέριξ γη | - II) (von Personen), comites; proximi et umberschleichen in 20., circumrepto per etc.: περιέρπειν.

> umbersteben, circumsto' [steti, stitum]: περιίστασθαι τινά οδ. τι.

umberwerfen, jacto'; dispergo's [si, sum] per etc.: περιβάλλειν τινι τι.

umbin, ich fann nicht u., ju ic., non possum [potui, posse] quin etc.; non possum mihi temperare quominus: οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ etc.

umhüllen, velo1: περιχαλύπτειν τι.

umjagen, ju Pferbe, circumvolo1: δρόμφ φέρεσθαι περίτι.

Umfehr, f. Rudlehr.

umfehren, I) a., verto3 [ii, sum]; converto3; inverto'; commûto'; immûto': ἀναστρέφειν τι | - Alles u., misceo 2 [cui, xtum] omnia; misceo 2 summa imis; verto omnia sursum deorsum : ταράττειν άνω καὶ κάτω ποιείν | — II) n., şurūdf., redeo⁴ [ĭi, ĭtum]; revertor³ [versus]: ἀναχάμπτειν | — s., bas II., conversio; eversio: ή ἀναστροφή.

umfippen, everto³ [ii, sum]; evertor³: ἀνατρέπεogai.

umflammern, amplector's [plexus]; complector's qm οδ. qd: περιπλέκεσθαί τινι.

umfleiben, jmbn, induo [ui, ûtum] aliam vestem cui: περιαμπίσχειν τινά τι | - fich u., muto 1 vestes: μεταμπίσχεσθαι μετενδύεσθαι | - umgefleibet, mutata veste: μετενδυσάμενος.

umfommen, pereo [ii, itum]; intereo de cado [cecidi, căsum]; interficior³ [fectus]; ἀπόλλυσθαι διαφθείρεσθαι | - im Kriege u., cădo3 bello: πίπτειν έν μάχη | - nichte u. laffen, converto3 [ti, sum] omnia in usum meum: μηδέν προϊεσθαι.

umfrangen, f. befrangen.

Umfreis, orbis; circuitus [ús]; linea circumcurrens: η περίοδος.

umfreisen, circumvolo1; circumvolito1; circumeo4 [ĭi, ĭtum]; immineo² rei: ἐπαναχυχλοῦσθαι.

umlaben, Waaren, transfero [transtuli, latum, ferre] in alium plaustrum: μετατιθέναι τὸν φόρτον.

umlagern, imbn, circumsedeo 2 [sedi, sessum]; obsideo2; stipo1: περιχαθέζεσθαι.

Umlauf, bas Umlaufen, ambitus [us]; circuitus [us] ; circulatio : ή περίοδος | - ber (fcheinbare) 11. ber Sonne, circuitus ob. anfractus solis: o περίδρομος ήλίου | - II. ber Weftirne, ambitus siderum: ή περιφορά των άστρων | - ll. ber Raber, circumactio rotarum: ο περίδρομος των τροχών | - ein Berücht in ll. bringen, spargo [sparsi, sum] rumorem: διασπείρειν λόγον τινά.

Umlaut, mutatio vocalis: ὁ μετασχηματισμός τοῦ φωνήεντος.

umlegen, I) a., (umgeben mit etw.), 3. B. einen Berbanb u., obligo' vulnus: zaradeiv | - (auf bie Geite I.), inclino': xllveiv | - f. a. umbiegen | - II) m., (eine anbere Richtung nehmen, vom Binbe), verto3 [ti, sum] me: στρέφεσθαι.

umlenfen, I) a., flecto3 [flexi, xum]; circumago3 égi, actum]: ὑποστρέφειν | — II) n., redeo+ [ii. itum]; revertor3 [versus]: ἀνακάμπτειν.

umnaditet, circumfusus caligine: συσκιαζόμενος. umnähen, circumsuo3 [sui, sútum]: περιδράπτειν τί τινι.

umnebelt, nubilus: ἐπισχοτούμενος · νεφελώδης. umnehmen, (ein Rleib, einen Mantel u. bgl.), injicio3 [jeci, ctum] mihi: περιβάλλεσθαι.

umpaden, Baaren u. bgl., transfero [transtuli, -latum, -ferrel in alium plaustrum; colligo in alios fasciculos: μετασχευάζειν τι.

umpflugen, f. umadern.

umquartieren, bie Golbaten, deduco3 [xi, clum] milites in alia hospitia: μετασχηνούν τούς στρατιώτας. umraufchen, obstrepo3 [pui, pitum]: περιψοφείν τι. umreisen, 3. B. die Erde, peragro 1 omnem orbem terrarum: περιπορεύεσθαι την γην.

umreißen, f. einreißen, umrennen.

umreiten, 1) (um etwas herumr.), circumequito1: ελαύνειν περί τι | - (jmbn u.), prosterno³ [stravi, stratum] qm impětu equi: ἀνατρέπειν τινὰ ἐλαύνοντα τῷ

umrennen, sterno3 [stravi, stratum]; prosterno3 [stravi, stratum]: καταβάλλειν θέοντά τινα.

umringen, f. umgeben, umlagern.

Umrif, forma rudis et impolita; extrema lineamenta [orum]; adumbratio; forma: ή περιγραφή ή σχιαyouche | - einen U. von etwas entwerfen, duco3 [xi, ctum] primas lineas rei; designo 1 qd primis lineis: υπογράφειν τι.

umrühren, permisceo2 [cui, xtum]: zvzav ti. umrutteln, peragito1: διασείειν τι.

umsatteln, ein Pferd, muto ephippium: μετασχευάζειν τὸν ἵππον.

Umfaß, permultatio; venditio: ή ἀνταλλαγή. umschaffen, f. umbilben.

umschanzen, circumvallo1; circummunio4: περιχαρακούν τι.

Umschanzung, circummunitio: ή περιχαράχωσις

umschatten, obumbro1: περισχιάζειν τι.

umichauen, fich, f. umfeben.

umfchiffen, circumvehor's [vectus] qd ab omni parte: περιπλείν τι.

Umichlag, (am Rleibe), limbus: to narayeior | -(Sulle für einen Gegenftand), involucrum; tegumentum: το περιχάλλυμμα - (Bflafter), cataplasma [atis]; malagma; fomentum: ή ξμβοοχή | - warmer ll., cataplasmata calida: τὸ θέρμασμα.

umidlagen, I) a., (juridicht.), retorqueo2 [torsi, tortum]: μετακλίνειν | - (umwerfen), injicio3 [jeci, jectum | qd mihi ob. cui: avatoéneiv | - II) n., (ploglich umfallen), concido3 [di, sum]; corruo3 [rui, rutum]: συμπίπτειν | - (eine andere Richtung nehmen), verto3 [ti, sum] me; inclino1 me; mutor1: μεταπίπ-TELV | - (von Fluffigfeiten, f. v. a. verberben), corrumpor3 [ruptus]: ἐχτρέπεσθαι.

umichleichen, insidior' cui: έρπειν περίτινα οδ. τι λάθρα υπέρχεσθαί τι.

umliegend, circumjacens: περικείμενος. δ, ή, το umfchließen, circumcludo [clusi ,sum]; cingo fixi. nctum]; contineo 2 [nui, entum]; complector 3 [plexus]; comprehendo3 [di, sum]: περιχυχλούν περιχλεί-ELV TI.

> umfclingen, amplector' [plexus]; circumplico1 qd: negiekloveiv ti - jmbn umfdlungen halten, teneo2 [nui, ntum] qm complexu: περιπτύσσεσθαί τινα.

> umfdmelzen, recoquo' [coxi, cocium]; conflo': avazwyvvvat ti | - figurt., f. umbilben.

> umichmieden, Gifen, diffingo3 [uxi, ictum] ferrum incude: μεταχαλχεύειν τι,

> umschnallen, (g. B.) ben Degen, eingo [nxi, netum] latus gladio; accingor3 [netus] ferro: περιποφπάσθαι, περιζώννυσθαί τι (τὸ ξίφος).

> umfdreiben, (andere fchr.), rescribo3 [psi, ptum]; transscribo3: μεταγράφειν τι | - (weitlaufiger ausbruden), expono3 [posui, situm] ob. explico1 [cui, citum u. cávi, cátum | qd pluribus verbis: μεταφρά-LEIV TI.

> Umschreibung, circuitio; circuitus [us] eloquendi; circumlocutio: ή μετάφρασις [εως]:

umidutteln, peragito1: διασείειν τι.

umichütten, everto3 [ti, sum]: περιχείν τί τινι μεταγείν άνατρέπειν τι.

umschwärmen, circumvolito': περιβομβείν τι. um hweben, circumvolito1: περιπέτεσθαί τι | -

figurt., (v. Wefahren), immineo2; impendeo2 [di, sum] ξπικοέμασθαι-, ενίστασθαί τινι.

Um chweif, circuïtus [ús]; ambages: ή περίοδος | - II. machen, utor3 [usus] circuitione: πλανασθαι] feinen II, machen, dico 3 [xi, ctum] simpliciter breviterque: ἀπλῶς εἰπεῖν | - οἡne U., missis ambagibus: μηδέν υποστειλάμενος | - ohne II. erzählen, narro1 recta via: ἀπλῶς οὕτως εἰπεῖν.

umidwimmen, nato i circum qd: περινήχεσθαίτι. umichwirren, circumstrepo3 [pui, pitum]: περιвоиветь.

Umidmung, f. Umbrehung; u. fig. f. Beranberung.

umfegeln, f. umfchiffen.

um eben, fich, circumspicio3 [spexi, cium]; circumspecto ; respicio [spexi, ctum]: μεταστρέφεσθαι διαβλέπειν | - fich überall u., circumspecto huc et illuc: περισχέπτεσθαι περιβλέπειν χύκλφ, «πανταχοῦ | - fich nach etw. u., circumspicio3 [spexi, ctum] qd; prospicio 3 [spexi, ctum] qd mihi; quaero 3 [quaesivi, situm] qd: περιβλέπειν τι σχοπείν τι - fid in etw. u., inviso³ [si]; cognosco³ [gnovi, gnium]; perlustro' qd: διαθεασθαι' διαθρείν | - fich in etw. umgefeben haben, versalus ob. exercitatus sum in re; peritus ob. gnarus sum cjs rei: ξαπείρως έχειν τινός.

um fein, (vorüber f.), praeteriit; exit: παφεληλυθέvat | - ein Ummeg fein, 3. B. bas ift weit um, facis ot. facimus magnum circuitum: μεγάλη περίοδος αυτη. umfeten, 1) a., (vertaufden), permuto1; verto3 [u, sum]: ἀνταλλάττειν· διαμείβειν τι | — II) n., (pom Binde), verto3 me: τρέπεσθαι | — s., das II., permutatio; venditio: ἡ μετάθεσις [εως].

Umsicht, circumspectio; circumspectum judicium; cautio; prudentia; diligentia: ἡ σύνεσις [εως]· εὐλά-

βεια πρόνοια.

umfichtig, circumspectus; consideratus; cautus;

providus; prudens; diligens: συνετός [ον] εὐλαβής] [és] - adv., circumspecte, conspecto judicio; caute; provide: συνετώς.

Umfichtigfeit, f. Umficht.

umfinten, f. umfallen.

umfonft, 1) (ohne lohn), gratis; gratuito; sine morcede: προίχα · άμισθί · δωρεάν | - ctw. u. thun, facio feci, factum qd gratis: προίχα ποιείν τι -II) (vergeblich), frustra; nequiquam; incassum: μάτην | - beine Muhe ift u., perdis operam : zeros cour o πόνος σου.

umfpannen, (auf bie andere Geite fp.), transjungo [mxi, notum]: μεταζευγνύναι το | - (andere Thiere anfpannen), muto1 equos: μεταζευγνύναι ιππους (umfaffen), circumplector3 [plexus]: περιλαμβά-

umspinnen, circumtexo3 [xui, xtum]: περιπλέχειν

umfpringen, (um etw. herumfpr.), circumsilio4 [lui]: περισχιστάν τι - vom Binde, verto3 [ti, sum] me: στρέφεσθαι.

umspulen, circumluo3 [lui, lutum]; alluo3; subluo3 περικλύζειν.

umffanblid, accuratus; verbosus; copiosus; multus; longus: ἀχριβής [ές] - adv., accurate; pluribus verbis ; copiose: ἀχριβώς | - u. üb. etw. fprechen, copiose disputo de re: ἀχριβώς λέγειν περί τινος.

Umständlichfeit, diligentia; ambages: ή ἀκρίβεια.

Ilmitand, res; causa; tempus; ratio; momentum: το πράγμα [ατος] - nach ben Umstanten, pro re; pro re nata: ἐκ τῶν παρεστώτων | - unter biefen II., quae cum ita sint: τούτων ούτως έχοντων | - in benfelben II. fich befinden, sum in eadem causa: ταὐτὰ πεπονθέναι τινι | - fich nach ben U. richten, servio+ tempori; pareo recessitati: ἐντρέπεσθαι τῶν παρεστώτων | - in guten U. fein, sum in rebus secundis: καλή τή τύχη χρησθαι | - in üblen U. fein , sum conditione af-Mictiore: Er Servois elval - in andern II. fein, fero [tuli, latum, ferre] ventrem ob. partum: εγχύειν | -II. machen, facio [feci, factum] moram: ozveiv | - ohne II., missis ambagibus; sine mora; haud difficulter; simpliciter: ὁαδίως.

umfreden, mit etw., circumdo1 [dedi, datum]; cingo3 [nxi, nctum] re: περιτιθέναι τί τινι.

umfteben, jmbn ob. etw., circumsto 1 [steti]; circumsisto3 [circumstiti, -stitum]; stipo1: περιεστάναι.

umftellen, (anders ft.), inverto 3 [ti, sum] ordinem rei; converto3; transmuto1: μετατάττειν τι | - (um etw. herumft.), circumdo1 [dedi, datum] qd rei; cingo3 [nxi, nctum]: περιϊστάναι τί τινι.

Umitellung, ber Borter, transmulatio: y μετάταξις

umftimmen, ein Inftrument, muto' sonum: uegapμόζειν τι | - figuri, jmbn u., flecto3 [xi, xum] animum cjs; dedúco3 [xi, ctum] qm de sententia; revoco1 qm a consilio: ποιείν τινα άλλοίαν γνώμην έχειν - umgestimmt sein, mutavi sententiam meam : nkkorωσθαι την γνωμην.

umftogen, everto' [ii, sum]; subverto'; perverto'; ανατρέπειν τι | - figurf., everto3; aboleo2 [lévi, litum]; rescindo3 [scidi, scissum]; irritum facio3 [feci, umwogen, von der Menge umwegt, stipatus turba factum]: ἀχυρούν τι | - είπ Θεfet u., subverto legem: fluctuante: περικλύζειν τί.

καταλύειν νόμον - Bertrage u., rescindo pactiones: ἀχυροῦν τὰς συνθήκας.

umftreichen, eircumlino3 [levi, litum]: περιγρίειν. περιαλείφειν τι.

umstricten, irretio4; capio3 [cepi, captum]; devincio4 [nxi, netum] qm: περιπλέχειν τί τινι.

umströmen, circumsuo3 [fluxi, xum] qd; circumfundor3 [fûsus] cui loco: περιβόειν τι.

umftülpen, replico': πτύσσειν οπίσω τι.

umfturmen, circumfremo3 [mui, mitum]; circumstrěpo [pui, přtum]: χειμάζεσθαι.

umfturgen, 1) a., everto3 [ti, sum]; subverto3; perverto³; dejicio³ [jeci, ctum]; deturbo¹; ἀνατρέπειν τι - II) n., evertor3; collabor3 [lapsus]; concido3 [di, cisum]; corruo3 [rui, rutum]: zaraninteiv.

Umfturz, ruina; interitus [ús]: ή ἀνατροπή | - der allgemeine U. (im Staate), commune incendium: n zaτάλυσις [εως].

Umtaufd, permutatio: ή άλλαγή.

umtaufchen, permuto' qd: allatteodal ti tivos.

umthun, f. umwerfen | - fich nach etw. u., quaero [quaesivi, situm]; prospicio³ [spexi, ctum] qd: ζητείν τι. umtreiben, f. berumtreiben.

umtreten, f. niebertreten.

Umtrieb, bas Umtreiben, circumactio; circumactus [ús]: n diadodis [ews] | - Il. (im politifchen Ginne), motus [uum]; nova consilia; res novae; studia civilia; conatus; artes malae: οί νεωτερισμοί | - geheime II., consilia clandestina: al Eraiplat | - bemagogifche II. erregen, quaero3 [quaesivi, situm] res novas; studeo rebus novis: νεωτερίζειν.

ummalzen, f. herummalgen | - figurt., everto3 [ti, sum]; commuto! : καταλύειν τι.

Umwälzung, ber Staatsverfassung, eversio rerum publicarum: ή καταστροφή.

umwandeln, um etw. herum w., circumeo" [ii, itum] lem; obambulo leo: ἀμφιβαίνειν τι | - (f. v. a. umanbern), umbilben, f. biefe BB.

umwechfeln, f. wechfeln.

Umweg, ambages; circuitus [ús]: ή περίοδος |einen Il. machen, utor3 [usus] circuitu; excedo3 [cessi, ssum] viá: περίοδον πολλήν ποιείσθαι.

umwenben, I) a., verto3 [li, sum]; converto3; verso1; circumăgo3 [egi, acium]; flecto3 [flexi, xum]: avaτρέπειν· περιτρέπειν τι | - fid u., verto3 me; vertor3; convertor3: μεταστρέφεσθαι | - II) n., redeo4 [ĭi, ĭtum]; revertor3: αναχάμπτειν.

ummerfen, 1) a., (umthun), injicio3 [jéci, ctum] qd cui; induo3 [ui, útum] qm re: περιβάλλεσθαι ξμάτιον | f. v. a. umfturgen, umftogen, f. biefe 2B2B. | - II) m., mit bem Bagen umgeworfen werben, effundor3 [fusus] curru: ἀνατοέπεσθαι | - uneig., ben Busammenhang verlieren (in einer Bredigt), oxcido3 [di, sum]: διαταparreoden μεταξύ λέγοντα | - (in einer Mufit),, non servo' modos: παραχορδίζειν.

umwideln, etw. mit etw., circumvolvo3 [vi, lutum] qd re; circumplico1 qd circum qd: περιελίττειν τί τινι.

umwinden, mit etw., redimio" [ivi, itum] re: neοιπλέχειν τί τινί.

umwohnen, einen Ort, habito' eirea locum: Aeotot- Unachtbeit, burch Umfdreibung mit ben 21bif, im por. Art. zeiv TI.

umwolfen, ber Simmel umwolft fich, coelum obducitur nubibus: συννεφεί.

umwölft, vom Simmel, nubilus; obnubilus: συννεφής [ες] - eine u. Stirn, fons contracta; vultus [ús] tristis: τὸ πρόςωπον συννεφές, συννενοφός.

umwühlen, subruo3 [rui, rutum]: avaozaleveiv ti.

umzaumen, sepio⁴ [psi, ptum]; consepio⁴; circum-sepio⁴; circumdo¹ [dĕdi, dătum] septo: περιφράτ-

llmaunung, septio; sepes; septum: ή περίφραξις [εως] το περίφραγμα | - Il. für bas Bieh, cohors;

chors: το περίφραγμα ο χόρτος.

umziehen, 1) a., (wechfeln), muto1: uerevoveiv | - fich u., muto vestes: μετενδύεσθαί τι | - (um etwas herumgehen), circumeo4 [ĭi, ictum]; lustro1; περιέρχεσθαι · περιιέναι | - (umgeben mit etw.), circumdo 1 [dědi, dătum] re: περιλαμβάνειν, περιβάλλειν τί Tive | - ber himmel umzieht fich, coelum coepit nubilare; nubilatur: συννεφεί |- II) n., (feine Wohnung veranbern, migro 1 ob. demigro 1 in alium locum; emigro domo: μετοιχίζεσθαι.

umzingeln, circumsisto3 [circumstiti, stitum] qm; claudo3 [clausi, sum] locum obsidione; cingo3 [nxi, nctum] corona: zuzlov u | - ben Teinb u., circumvenio4 [vêni, ntum] hostem: Ζύκλφ περιέρχεσθαι

τούς πολεμίους.

Umgug, (Aufzug), pompa sollemnis: ή πομπή | - einen Il. balten, duco [xi, ctum] pompam: πομπήν πέμπειν, άγειν πομπεύειν | - (bas Begziehen), migratio; de-migratio; emigratio: ή μετοίχησις [εως].

unabanderlid), immutabilis; irrevocabilis; firmus; ratus : αμετάβλητος [ov] - es ift u. beichloffen, stat sententia: doage.

unabgenußt, integer: axéquios.

unabhangig, sui juris; sui potens; liber et solutus: αὐτόνομος [ον] - u. fein, sum mei juris; nemini pareo2; vivo3 [vixi, ctum] ad meum arbitrium: αὐτόνομον είναι | - fich u. machen, vindico 1 me in libertatem: έλευθερούν ξαυτόν.

llnabhangigfeit, libertas; arbitrium liberum: ή αὐ-

τονομία.

unablassig, assiduus: συνεχής [ες] - adv., assidue; assiduo: συνεχώς | - jmbn u. bitten, fatigo 1 qm precibus: λιπαρείν τινα και δείσθαι έγκείσθαι τινι δεόμενον.

unabsebbar, =seblid, infinitus; immensus: ané-

ραντος [ον].

unabsichtlich, insciens: ανεπιτήδευτος [ον] ατεχνος [ον] - adv., forte: ἀτέχνως.

unabwendbar, f. unvermeiblich.

unachtfam, negligens; socors: ἀπρόςεκτος [ον] adv., negligenter; socordius: ἀμελῶς.

Unachtsamfeit, negligentia; socordia; incuria: n αφυλαξία.

unabelig, f. burgerlich, unebel.

unaffectirt, f. ungefünftelt.

unacht, adulterinus; ficticius; suppositus; subditicius; falsus; fucatus: κίβδηλος [ον].

unabnlid, dissimilis; diversus; dispar: ἀνόμοιος [ov] - u. fein, dissimilis sum; abhorreo2 a re: απεοιzévai tivi | - einander u. fein, dissimiles sumus inter nos: ἀπεοικέναι άλλήλοις | - bas fieht ihm nicht u., hoc dignum est isto; hoc non alienum est ab ejus moribus: ἄξιόν ἐστιν αὐτοῦ.

Unabnlich feit, dissimilitudo; diversitas: ή ανομοιότης [ητος] το ανόμοιον.

unangebaut, incultus: Egyuos [ov].

unangefochten, intactus; totus; integer; inviolatus: avsvoylntos |ov | - u. v. [mbm bleiben, non vexor' a ομο: μηθέν κακόν πάσγειν ύπο τίνος | - imbu u. lafjen, non tento 1 qm: aquévai tiva un antegdal tiνος μη άδικείν τινα.

unangefleidet, non vestitus; nudus: avévoutos [ov]. unangemelbet, zu imbm fommen, intervenio4 [veni, ntum | cui de improviso: ἀχατάγγελτος [ον].

unangemeffen, einer Sache, alienus a re: avaquo-

oros [ov].

unangenehm, injucundus; ingratus; insuavis; gravis; molestus; odiosus: ἀηδής [ες] - es ift mir etw. u., graviter ob. moleste fero [tůli, låtum, ferre] qd: વેગાઉ ઘા τι.

unangerührt, intactus: ἄιψαυστος [ον].

unangefagt, f. unangemelbet.

unangetaftet, f. unangefochten.

Unannehmlichfeit, incommoditas: ή άηδία | - f. a. Berbruß.

unanschnlich, humilis; humili statura; brevis statura; ignobilis; obscurus; humili loco natus; parvus; exiguus; levis; tenuis: μιχρός λεπτός.

Unansehnlichfeit, humilitas: ignobilitas; exiguitas; levitas; tenuitas: ή μικρότης [ητος].

unanftandig, indecorus; turpis; illiberalis; parum verecundus; inhonestus; indignus: ἀπρεπής [ες]. αλοχρός - u. Betragen, mores turpes: ή ἀσχημοσύνη |-adv., indecore; indigne; inhoneste; turpiter: ἀπρεπώς αλοχοώς.

Unanstandiatett, indignitas; turpitudo: n ασχημο-

σύνη η απειροκαλία.

unanflogia, probus; honestus: αμεμπτος [ov]. ETIEIZHS [ÉS].

unantaftbar, intactus; integer: ἄψαυστος [ον] · άνεπίληπτος [ον].

unanwendbar, quod non cadit's [cecidit] in qd; non valet [luit] in quare: ἀνεπιτήθειος [ον] άχρη-GTOS OV .

Unart, mos pravus; vitium: ή κακοτροπία· τὸ αίσχούν.

unarticulirt, eine u. Stimme, vox inexplanabilis et perturbata: ή φωνή αναρθοος, «άδιάρθρωτος.

unartia, male ornatus; inurbanus; rusticus; inhumanus: άγροικος [ον]. ακομήρος [ον]. απαίδευτος [ov] - adv., inurbane; rustice; inhumaniter: aypoizωs etc. | - fich u. betragen, rustice făcio3 [fèci, factum]: ἀσχημονείν άγροικίζεσθαι.

Unartiafeit, rusticitas; inhumanitas; rustice factum: ή απαιδευσία ' άγροικία ' ύβρις [εως].

unaufgefordert, f. freiwillig.

unaufgeflart, rudis; impolitus; ineruditus; anat- unbeabsichtigt, i absichtelet. SEUTOS [OV]

unaufgelöset, non solutus: adiahvros [ov] - u. lasfen, non solvo3 [vi, lutum]: μη λύειν τι.

unaufhaltbar, =haltsam, emasus; effrenatus; praeceps: axaraoyeros [ov] axolaoros [ov] - adv., effuse; effrenate: ἀχατασγέτως etc.

unaufhörlich, perpetuus; continuus; assiduus: ἀzα-τάπαυστος [0]· ἀδιάπαυστος [0]· αdv., perpetuo; continenter; sine intermissione; assidue; usque; semper: ἀδιαλείπτως συνεχώς ἀεί.

unauflösbar, =löslich, indissolubilis; inexplicabilis: adialvros [ov]. G. auch unverganglich, emig.

unaufmerffam, non allentus: ἀπρός εκτος [ον]· μή προςέγων τὸν νοῦν.

Unaufmerksamfeit, animus non attentus: ή απροςεξία ή μη πρόςεξις τοῦ νοῦ.

unaufschieblich, quod disserri non potest: odz dvaβλητέον.

unausbleiblich, f. unvermeiblich.

unausführbar, -führlich, quod effici non polesi: ἀτέλεστος ἀνήνυτος [ον]· ἀμήχανος [ον].

Unausführbarteit, latein. burch Umfdreibung, wie rem effici non posse: τὸ ἀνήνυτον · άμηχανον.

unausgearbeitet, imperfectus: ἀνεξέργαστος [ov] unausgeführt, imperfectus: aredeoros [ov]. areλής [ες] - u. laffen, omitto [misi, ssum]; abjicio [jeci, jectum]: ἀποβάλλειν ἀνιέναι.

unausgelofcht, inexstinctus: ανεξάλειπτος [ov]. unausgemacht, 3. B. es ift noch unausgemacht, non constat; non liquet; adhuc sub judice lis est: adnlov Eori. Er acoavei eri zeitai.

unausgefest, f. unaufhörlich.

unausgesöhnt, non placatus: αδιάλλακτος [ov]. unauslöschbar, =löschlich, inexstinctus; indelebilis: ασβεστος - figur. implacabilis; inexpiabilis; sempilernus: anavorog. G. auch unverfohnlich u. emig.

unaussprechbar, -sprechlich, inestabilis; infandus; inauditus; incredibilis; immensus; maximus: ἄφόητος [ον] · άφοαστος | - adv., incredibiliter: ὑπερ-

unausfieblich, intolerabilis; intolerandus; odiosus; ανύποιστος [ον] · ούκ ανάσχετος [ον] - adv., intolerabiliter: ανυποίστως επαχθώς.

Unaussteblichfeit, intolerantia; odium: 70 8 nay 965. unaustilgbar, -weichlich, f. unaustofcbar, unvermeiblich.

unbandia, indomitus; effrenatus; ferox; impotens: άδαμαστος [ov] - adv., effrenate: άδαμάστως | - u. thun, ferocio4: μειρακιεύσθαι πρός τι.

Unbandigfeit, ferocia; ferocitas; effrenatio animi impotentis: το άδαμαστον.

unbartig, imberbis: άγένειος [ον]· άπώγων [ωνος]. unbarbirt, intonsus: άξυρος το γένειον.

unbarmberzia, immisericors; durus; ferreus; inhumanus: avelequor [oros] · avoiztos [ov] | - adv., immisericorditer: ἀνελεημόνως.

Unbarmberzigfeit, duritia animi; inhumanitas: n ανελεημοσύνη.

unbeachtet, neglectus: aventoxentos [ov] - u. laffen, negligo glexi, ctum qd: μηδένα λόγον ποιείσθαί τινος | - u. bleiben, negligor's [lectus]: ἀτιμάζεσθαι.

unbeantwortet, ad quod non responsum od. reseriplum est: αναπόκριτος [ov] - etw. u. laffen, non respondeo2 [di, sum] ob. rescribo3 [psi, ptum] ad qd: μή αποκρίνεσθαι είς τι.

unbearbeitet, rudis; inculius: adiepyaaros [ov]. unbeauftragt, injussus: aventrautos [ov].

unbebaut, incultus; vastus: ανεώργητος [ov]: αρyos [ov] - u. fteben, vaco1: apyov elval.

unbedacht, 1) f. v. a. unberüdfichtigt, g. B. imbn im Testamente u. laffen, nihil lego' cui; immemor sum cis in testamento: μηδεμίαν πρόνοιαν ποιείσθαί τινος έν τη διαθήκη | - II) f. b. a. nnbebachtfam, f. b. Wort.

unbedachtsam, inconsideratus; inconsultus; incautus; improvisus; imprudens: ἀπερίσχεπτος [ον] adv., inconsiderate; incaute, imprudenter: ἀπερισκέπτως.

Unbedachtsamfeit, inconsiderantia; imprudentia: ή αλογιστία.

unbedauert, a nemine deploratus: azlavoros forl.

unbebectt, 1) (ohne Dede), non tectus; apertus; nudus: ἀκάλυπτος [ον] γυμνός | — II) milit., f. v. a. chne Schuhwache, sine praesidio: ἄνευ φυλακής.

unbedenflich, sine ulla dubitatione: avauatsolos

unbedeutend, levis; mediocris; minutus; exiguus; parvus; infirmus; nullus: μιπρού, ολίγου αξιος. μικρός | - ein u. Menfch, homo ignobilis: άγνωστος ανθρωπος | - eine nicht u. Summe, nummi non mediocris summae: ἀργύριον οὐ μικρόν | - etw. für u. balten, parvi făcio [féci, factum] qd: μιχρον ήγεισθαίτι.

unbedingt, simplex; absolutus; purus: anlous [n. ovv] - adv., simpliciter; absolute; sine exceptione; ubique: άνευ έξαιρέσεως απλάς.

unbeendigt, f. unvollenbet.

unbeerdigt, inhumatus: arapos [ov].

unbeeidigt, injuratus: ἀνώμοτος [ον].

unbefahrbar, impervius; innavigabilis: αδιάβατος [ον] · άπλευστος [ον].

unbetabren, non tritus; infrequens: απλευστος.

unbefangen, simplex; liber; integer: anlovs [7, ουν |· επιεικής [ές] · ελεύθερος | - ein u. Urtheil, judicium integrum: ή γνώμη, ή κρίσις δικαία | - adv., simpliciter; libere; ingenue; sine irå et studio : ἀπλῶς. ETHEIZES.

Unbefangenheit, animus simplex od. integer: n απλότης [ητος].

unbefehligt, injussus: axélevoros [ov].

unbefestigt, immunitus: arelyeoros.

unbeffebert, implumis: ἄπτερος [ov].

unbeflectt, purus; integer; incontaminatus; impollutus; castus: ἀκηλίδωτος [ον].

Unbeflectibeit, integritas; castilas: ή άργιοτης [ητος]. unbefoblen, non imperatus; non jussus: avenírazros ov.

unbefolgt, neglectus: anguntos [ov].

unbefragt, non rogatus et. consultus: μή έρωτηθείς [είσα, έν].

unbefriedigend, non idoneus: ouz izavos | - adv., minus bene: οὐκ ἐκανῶς.

unbefriedigt, cui non satisfactum est; non expletus; non satiatus: ἀνεκπλήρωτος [ον].

unbefugt, non justus; alienus: adizos [ov] - u. fein zu etw., non posum [potui, posse] jure facere qd; non meum est: μη είναι χύριον τινος μη έχειν έξουσίαν τινός.

unbegabt, imbecillus: azlnoós [ov] rivos. unbegehrt, non petitus: άξήλωτος [ον].

unbegleitet, incomitatus; sine comitibus: μόνος.

unbeglückt, f. ungludlich.

unbegraben, f. unbeerbigt.

unbegreiflich, non comprehensus od. perceptus; quod mente comprehendi non potest; quod non cadit ad intellectum; inexplicabilis; incredibilis: ἀκατάληπτος [ον] · δεινός | - u. fein, non potest [potuit, posse] comprehendi cogitatione: ἀχατάληπτον είναι.

unbegrenzt, infinitus; interminatus; insatiabilis: αόριστος [ον].

unbegrundet, incertus; imbecillus; infirmus ad probandum: atézmagtos [ov].

unbegrüßt, insalutatus: ἀποοςηγόρητος [ov] - imba bei etw. u. laffen, nolo [lui, lle] appellare qm de re: μή προςειπείν τινά.

unbegütert, inops: axlngos [ov].

unbehaart, f. haarlos.

unbehaglich, odiosus; molestus: ἀτερπής [ες]. Unbehaglichfeit, molestia: ή ἀτερψία.

unbehauen, rudis: aneleuntos [ov].

unbebergigt, etw. laffen, negligo3 [lexi, ctum] qd: αμελούμενος | - etw. nicht u. laffen, demitto3 [misi, ssum] qd in pectus meum: ενθυμείσθαι τινος.

unbebergt, f. feig.

unbeholfen, inhabilis; vastus; rusticus; agrestis; durus: aquis [és].

Unbeholfenheit, inhabilis moles corporis vasti; rusticitas: ή αφυία.

unbehülflich, nicht bienftfertig, inofficiosus: ἀπειρόxalos | - unbeholfen, rusticus: σχαιός.

unbebutfam, f. unbedachtfam.

unbefannt, 1) (was man nicht fennt), ignotus; incognitus: incompertus; inexploratus: άγνωστος άγνοούμενος | - u. fein, jaceo in tenebris: αγνωστον είναι - es ift mir nicht u., non me fugit: ου λανθάνει μέ τι - II) (unfundig einer Sache), ignarus; imperitus; rudis rei: ἀγνοῶν [οῦσα, οῦν]· ἀπειρός τινος.

Unbefanntheit, ignobilitas: ή ἀφάνεια.

Unbefanntschaft, mit etw., ignorantia; inscientia rei: ή άγνοια.

unbeflagt, f. unbetrauert, unbeweint.

unbefleidet, nudus: avaupleotos [ov].

unbefummert, securus (de re): acpoortiotos [ov] άμεριμνος · άδεής · δλίγωρος [ov] | - n. um etw. fein, negligo [lexi, lectum] qd: μη φροντίζειν τινός | - fei unbeschadet, durch den abl. v. salvus: άνευ βλάβης

u., bono sis animo: ἀμέλει - adv., bono animo: àdews.

unbeladen, vacuus: aveu gogrov.

unbelauscht, sine arbitris: μηδενός ἐπακούοντος. unbelebt, leblos, inanimus; inanimatus: "Gwos [ov] - nicht lebhaft, (von Orten), desertus: conmos.

unbelehrt, non edoctus: adidarros [ov].

unbeleidigt, illaesus: ἀνεπηρέαστος [ov]. unbelesen, non versatus in literis; non exercitus

lectione: ἄπειρος [ον] γραμμάτων. Unbelesenheit, inscitia literarum: ή ἀπειρία γραμ-

unbeliebt, odiosus: axagis.

unbelobt, non laudatus; laude non ornatus: un encuνούμενος.

unbelobnt, praemio non affectus: axagioros [ov] - adv., sine praemio; sine mercede: ἀχαρίστως.

unbemerfbar, inobservabilis: ἀναίσθητος.

unbemerft, Iaffen, praetermitto³ [misi, ssum]; praetereo³ [ĭi, ĭtum]; neglīgo³ [lexi, ctum]: ἀμελεῖν τινος | - μ. bleiben, non conspicior³ [spectus]; praetermittor³ [missus]; negligor³ [glectus]: ἀμελείσθαι | - adv., silentio; clam; furtim: λάθρα.

unbemittelt, inops: anogos.

unbenannt, f. namenlos.

unbeneidet, non invidiosus: ἀζήλωτος [ov] - adv., sine invidia: άζηλώτως.

unbenommen, (f. v. a. geftattet, erlaubt, frei), bas bleibt bir u., hoc tibi integrum est: τοῦτ' ἔξεστί σοι.

unbenutt, etw. Iaffen, non utor³ [usus] re; praetermitto³ [misi, missum]; omitto³; dimitto³ qd; desum [defui, deesse] rei: εᾶν τι ἄχρηστον· παραλεί-TEIV TI.

unbepflanzt, incultus: agorevros [ov].

unbequem, incommodus; alienus; iniquus; molestus; impeditus: ἀνεπιτήδειος [ον].

Unbequemlichfeit, incommoditas; incommodum; molestia: τὸ ἀνεπιτήδειον | - jmbm II. verurfachen, molestus sum cui: πράγματα παρέχειν τινί.

unberathen, inops consilii: ἀπορος · ἀμήχανος [ον].

unberauscht, sobrius: ἀμέθυστος [ov]. unberedt, indisertus; infacundus: λόγων απειρος.

unberichtigt, non emendatus: auadys [es] | - (f. v. a. nicht bezahlt), non solutus; residuus: avanodoros.

unberitten, sine equo ob. equis: άφιππος [ον]. unberudsichtigt, etw. laffen, nullam habeo3 rationem rei; nihil curo qd; negligo [lexi, ctum] qd; αμελείν

unberühmt, ignobilis; obscurus: adogos [ov]. Unberühmtheit, ignobilitas; obscuritas: ή ἀδοξία. unberührt, intactus: apavoros [ov] | - laffen, non tango³ [teligi, tactum]: μή ἐπαραύειν τι | — II) f. v. a. unermabnt laffen , f. übergeben.

unberufen, etw. thun, injussus făcio3 [feei, factum] qd: ἀχέλευστον», πολυπραγμονούντα ποιείν τι.

unbesaet, non consitus: aonagros [ov]. unbesaitet, non intentus nervis: "zoodos [ov]. | - u. ber Gefete, salvis legibus: οὐ παρὰ τούς νό- unbeftoblen, cui nihil furto abest; intactus a furibus: mous.

unbeschädigt, illaesus; inviolatus; integer: ἀβλα- unbestraft, impunitus: ἀτιμώρητος [ov] - u. bleiben, Bis [és]

unbeschäftigt, f. gefdaftloe.

unbeschattet, non inumbratus: ἀσκίαστος [ov].

unbescheiben, immodestus; arrogans; insolens: azoσμος [ον] - adv., immodeste; arroganter; insolenter: άκόσμως

Unbescheibenheit, immodestia; arrogantia; insolentia: ή ακοσμία.

unbeschenft, inhonoratus: ἀδάρητος [ov] - adv., sine munere: ἀδωρήτως.

unbeschiffbar, innavigabilis; non patiens navium: anhous [ouv].

unbeschifft, non aditus navibus: anlevoros [ov].

unbeschnitten, (v. Bflangen), immissus; intonsus; integer: ατμητος [ov].

unbescholten, integer; innocens; sanctus; castus: ανεπιτίμητος.

Unbescholtenbeit, integritas; innocentia; sanctitas: ή ανεπιπληξία.

unbeschoren, intonsus: asvoos [ov].

unbeschränft, f. unumschranft.

unbeschreiblich, inenarrabilis; incredibilis; singularis: ἀδιήγητος [ον]· ἀμήχανος [ον].

unbeschrieben, vacous; purus: ἀπεριήγητος [ov]. unbeschützt, indesensus; non custoditus: agoazros

unbeschubt, pedibus nudis; discalceatus: avunó-Snros [ov].

unbefeelt, inanimus; inanimatus: "hvzos [ov].

unbefest, vacaus; nullo praesidio firmatus: zevoc | - u. fein, vaco1: xevor elvai.

unbestegbar, invietus: antroros [ov].

unbestegt, invictus: auaxos [ov].

unbefonnen, 2C., f. unbedachtfam, unüberlegt.

unbeforat, f. unbefummert.

Unbestand, Unbeständigkeit, inconstantia; infidelitas; infirmitas; levitas; mobilitas: ή ἀστασία. Θ. auch Beranberlichfeit.

unbeständig, inconstans; varians; varius; infidelis; levis; mutabilis; mobilis; fluxus: ἄστατος [ον].

unbestechbar, -lid, integer; incorruptus: adwooδόχητος [ον] - u. fein, resisto3 [restiti, stitum] largitioni: αδωροδόκητον είναι.

Unbestechlichfeit, animus adversus dona invictus; integritas: ή ἀδωροδοχία.

unbestellt, incultus: ημελημένος | - u. bleiben, incultus relinquor3 [lictus]: ημελημένον είναι.

unbesteuert, immunis (mit u. ohne tributorum): ovy υποτελής φόρου.

unbestimmt, incertus; dubius; ambiguus: à σαφής [és] - auf u. Beit, in incertum : els to avagés | - adv. dubie: acaquis | - etw. u. laffen, relinguo3 [liqui, lictum | qd in incerto: λείπειν τι ἀσαφές.

unbestochen, incorruptus; integer: adwoos | - adv., incorrupte; integre: δικαίως.

ἀσύλητος [ον] αλοπης.

sum impunis: ἀτιμώρητον είναι.

unbestreitbar, non refutatus: ἀναμφίλεχτος [ov]. unbefucht, minus celeber: inceleber; desertus: avεπίσχεπτος [ον].

unbefudelt, f. unbefledt.

unbesungen, indictus carminibus: ώδης μηδεμίας μετέχων [ουσα, ον].

unbetaftet, intactus: apavoros [ov].

unbetheiligt, non particeps rei; non affinis rei: µì χοινωνών τινος.

unbetont, sine accentu elatus: arovos [ov].

unbeträchtlich, f. unbebeutenb.

unbetrauert, f. unbeweint.

unbetreten, vom Wege, non tritus: άβατος [ov].

unbetriebfam, ac., f. unthatig.

unbeugsam, rigidus; pertinax: απαμπτος [ov].

Unbeugfamfeit, bes Sinnes, rigor animi: ή ἀκαμψία. unbewachsen, nudus; incultus: wilos.

unbewacht, incustoditus: ἀφύλακτος [ον].

unbewaffnet, inermis: donlog [ov].

unbewandert, in einer Sade, non versatus in re; peregrinus atque hospes in re: ἄπειρος [ον].

unbeweglich, immobilis; immotus: azivatos [ov] u. Sabe, bona quae moveri non possunt : τὰ ἀκίνητα.

Unbeweglichfeit, immobilitas: τὸ ἀκίνητον.

unbewegt, immolus: ἄτρεπτος [ov] - u. bleiben, non moveor² [motus]; non recipio³ [cèpi, ptum] miseri-cordiam: ἀτρεμίζειν.

unbeweibt, caelebs: ayanos [ov] - u. fein, ago3 [egi, actum] vitam caelibem: ἄγαμον είναι.

unbeweint, indefletus; indeploratus: αδάχουτος

unbewiesen, non firmatus argumentis: αναπόδειχros [ov].

unbewölft, serenus; súdus: & olos [ov].

unbewohnbar, inhabitabilis: doluntos [ov] - ganz u. fein, vaco¹ omni cultu: ἀοίκητον είναι.

unbewußt, mir, me inscio; me insciente; me invito: ἄγνώστου μοῦ | - εἐ ift mir nicht n., non me fugit; non ignoro¹: οὐ λανθάνει με.

unbezähmbar, indomitus: αδάμαστος [ov].

unbezähmt, indomitus: αδάμαστος [ov].

unbezahlt, non solutus; residuus: μή διαλυθείς [εῖσα, έν].

unbezeichnet, non notatus ob. signatus: ἀσήμαντος 02.

unbezweifelt, non dubius; verus: αναμφίλεντος [ov] - adv., sine ullà dubitatione: αναμφιλέχτως. αναμφιβόλως σαφώς.

unbezwingbar, =lich, indomitus; invictus; inexpugnabilis: ἀήττητος [ον].

unbezwungen, invictus: άήττητος [ον].

unbiegfam, ac., f. unbeugfam.

Unbill, injuria; indignitas; contumelia: To dolxqua

| - imbn vor II. schuten, prohibeo2 qm injuria: ἀπείο- Unebenheit, iniquitas; asperitas: ἡ ἀνωμαλία. yeir tivà adixquatos, adixlas | - 11. aller Urt ertragen, perfero [pertúli, -latum, -ferre] indignitates contumeliasque: φέρειν, καρτερείν πάντα άδικήματα. unbillig, indignus; injustus; immeritus: avenieizhs

[ες] - adv., inique; injuste: ἀδίχως.

Unbilligfeit, iniquitas; inique factum: ή ἀνεπιείχεια. unblutia, incruentus: avaluartos [ov].

unbrauchbar, inutilis: azonoros [ov] - u. fein, nulli sum usui: ἄχρηστον είναι.

Unbrauchbarfeit, inutilitas: ή άχρηστία. undriftlid, impius: ἀσεβής [ες] · ἀνόσιος [ον].

und, et; atque; ac; que, an bas bagu geborige Bort angehangt, (in fprichmortlichen Rebensarten unüberfest, 3. 23. Rog und Mann, equi viri): 201 | - u. auch, et ... quoque: zal δή zal | - u. both, et tamen; atqui: all' ομως | - u. zwar, et quidem: καλ ταυτα | - u. zugleich, idemque : zat . . zat, j. B. Mufifer u. zugleich Philofort, musicus idemque philosophus: 201 μουσιχός zal gilosogos | - u. nicht, nec; neque: zal ol.

Unbanf, animus ingratus ed. immemor beneficiorum; crimen ingrati animi: ή ἀχαριστία | - jmbm mit Il. lohnen, non refero [-retull, -latum, -ferre] meritam gratiam pro beneficiis: μη ἀποδιδόναι χάριν τινί.

undantbar, ingratus; immemor beneficii: άχαριστος [0V].

Undankbarfeit, f. Unbank. undelicat, parum verecundus: ούχ αλδήμων.

undenfbar, supra quam cogitari potest: ἀδιανόητος [ον] - u. fein, ne cogitari quidem potest [potuit, posse]: ἀδιανόητον είναι.

undenflich, 3. B. feit u. Beiten, ex omni memoria aetatum; post memoriam hominum; inde ab antiquissimis temporibus: ἐχ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον.

undeutlid, minus clarus; obscurus; perplexus: aonμος [ov] · ἀσαφής [ές] | - u. Sandfdrift, literae minus compositae: τὰ γράμματα άσημα | - eine u. Ausfprache, os confusum: ή λέξις ασαφής | - eine u. Stimme, vox obtusa: ή φωνή ασημός | - u. fprechen, obscuro literas dicendo; devoro verba: ἀσαφῶς φωνείν.

Undeutlichfeit, obscuritas: ή ασαφεία.

undeutid, quod alienum est a proprietate linguae germanicae: quod abhorret a more Germanorum: σόλοιχος [ov].

undienstfertig, inothiciosus: ἀπρόθυμος [ov].

Unding, bas, nihil: To ouder.

unduldsam, immitis moribus; difficilis: ανεπιεικής [85] - (f. v. a. intelerant), parum indulgens erga dissentientes in rebus divinis: μὴ ἀνεχόμενος τους έτέρως φρονούντας.

Unduldsamfeit, (Intoleranz), animus aliorum de rebus divinis opiniones haud leniter ferens: το μη άν-

εχόμενον τους έτέρως φρονούντας.

undurchdringlich, impenetrabilis; impervius: anéραστος [ον] · άδιάβατος [ον].

undurchsichtig, non pellucidus; non translucidus:

ου διαφανής [ές] - u. fein, non perluceo2 [luxi]; non transmitto [misi, missum] lucem: μη διαφανή είναι. uneben, intquus; inaequabilis; asper: ἀνώμαλος Unentbehrlichkeit, burd Umidreibung mit ben Abjetti-[ον] τραχύς [εῖα, ύ].

unebel, ignobilis; obscuro loco natus; humilis; illiberalis; abjectus: ayervýs [és] | - u. Gefinnung, humilitas; illineralitas: ή ἀνελευθερία | - adv., humiliter; illiberaliter; abjecte: ἀνελευθέρως.

unehelid), spurius; nothus; natus incerto patre: vó905 [0v].

unebrbar, inhonestus; parum verecundus; turpis: αλσχρός.

Unebrharfeit, turpitudo: zò aloxos [ovs].

Unebre, ignominia: ή ἀτιμία.

unebrerbietia, inverecundus; parum verecundus: aναιδήμων [ov] | - fich gegen imbn u. betragen, non praesto' [stiti, statum] reverentiam cui: μη αἰδεῖσθαί τινα.

unebrlich 20., f. ehrlos, unredlich ic.

uneigennüßig, innocens; abstinens: ἐλευθέριος [ov] dizaros | - u. fein, immemor sum meae utilitatis: έλευθέριον», δίκαιον είναι | - adv., innocenter: έλευθερίως · δικαίως | - n. handeln, ago 3 [egi, actum] liberaliter: Elev 9 solws, Sizulus ποιείν.

Uneigennühigfeit, innocentia; abstinentia: ή έλευ-

θεριότης [ητος].

uneigentlich, improprius: "zvoos [ov] | - adv., improprie: ἀχύρως.

Uneigentlichfeit, improprietas: tò azvgov. ή azv-

uneingedent, immemor (cjs rei): αμνήμων τινός. uneingeladen, invocatus: andntos [ov] | - u. Gaft, umbra: ή σχιά.

uneingeweiht, non initialus: αμύητος [ov].

uneinig, uneins, mit imbm, dissidens a ed. cum quo; discors cum quo: διάφορός [ov] τινι | - mit imbm u. fein, dissentio4 [sensi, sum] a quo; unter fich u. fein, inter nos dissidémus [sédi, sessum]: διαφέρεσθαί allylois.

Uneinigfeit, dissensio; dissidium; discordia: ή διαφορά | - 11. erregen, concito discordiam: διασπεί-

ρειν διχόνοιαν έν τισι.

uneinnehmbar, inexpognabilis: aralwros [ov].

unempfänglich, fein, für etw., non sentio4 [sensi, sum] qd; non tangor3 [tactus] re: ἀναίσθητον είναί TIPOC.

unempfindbar, quod sensu percipi non potest: άναισθητέος [ον].

unempfindlich, carens sensu; torpidus; durus: vaqκώδης [ές] | - u. fcin, careo² sensu: ναρκάν.

Unempfindlichfeit, torpor; animus durus; lentitudo : ή νάρκη | - U. gegen ben Schmerg, indolentia: η αναλγησία.

unendlich, infinitus; immensus: aneipoc [ov] | - fic u. freuen, immortaliter gaudeo2 [gavisus sum]: zaiρειν υπερφύως.

Unendlichfett, infinitas; infinitum tempus: To anti-

unentbebrlich, necessarius: avayzatos | - gang u., pernecessarius; maxime necessarius: αναγχαιότα-

ven im vor. Urt., f. auch Mothwendigfeit.

unentgelblich, gratuitus: autodos [ov].

unenthaltsam, incontinens; intemperans: axoaric [\(\ell_s\)] \| - adv., incontinenter; intemperanter: \(\alpha z \rho a\tau \tilde{\ell}_s\). Unenthaltsamfeit, incontinentia; intemperantia: ή

άκράτεια.

unentheiligt, non pollutus: autarros [ov].

unentbullt, not, nondum patefactus ob. delectus: adnhos [ov].

unentschieden, nondum dijudicatus; integer; dubius; incertus; ambiguus; anceps: ἀδίχαστος [ον] άδιάχριτος [ov]· άδηλος [ov] | - u. fein, sum in dubio: άδίzαστον etc. είναι | - u. bleiben, integer relinquor3 [lictus]: μεταξύ καταλείπεσθαι.

unents d) lossen, dubius; incertus: duqtbovlos [ov].

ἄπορος ον | - adv., dubitanter: ἀπόρως.

Unentschloffenheit, dubitatio: ή άβουλία άπορία. unentschuldigt, non excusatus: άναπολόγητος [ov]. unentstegelt, non resignatus: alvros [ov] | - einen Brief u. übergeben, trado 3 [didi, ditum] literas integris signis: ἀποδούναι ἐπιστολήν ἔχουσαν τήν σφοαvida.

unentstellt, non deformatus; non depravatus: adiaφθαρτος [ον].

unentweißt, non pollutus: åßeßndos [ov] · autar-TOS [OV].

unentwickelt, (vom Geifte), ambiguus: adnlos [ov]. unerbaulich, von ber Rede, frigidus; jejunus: aveniτήδειος.

unerbittlich, inexorabilis: anagatiques [ov] | - u. fireng gegen imbn fein, acerbe severus sum in qm: αχαμπτον παρέχειν ξαυτόν τινι δεομένω.

unerbrochen, f. unentflegelt.

unerfahren, in etw., imperitus; ignarus rei: rudis in re: απειρός [ov] τινος | - if. in etw. fein, non versatus sum in re: ἀπείρως ἔχειν.

Unerfahrenheit, imperitia; inscientia: ή ἀπειρία.

unerforderlich, non necessarius: μη άναγκαίος. unerforfclich, inexplicabilis: ἀνεξερεύνητος [0ν]. unerforicht, inexploratus: aveféractos [ov].

unerfreulich, injucundus: axagis.

unerfullt, irritus: azoavros [ov] · zevos | - u. bleb ben, non evenio4 [veni, ntum]; non habeo2 exilum: μή ἀποτελείσθαι μή γίνεσθαι.

unergiebig, f. unfruchtbar.

unergrundlich, immensus; infinitus; inexplicabilis: άβυσσος [ον].

Unergrundlichfeit, (3. B. bes Meeres), infinita altitudo (maris): τὸ ἄβυσσον.

unerheblich, levis; parvulus: µ1206s.

Unerheblichfeit, levitas: ή μικρότης [ητος].

unerhört, I) f. v. a. unerfüllt, f. b. D. | - (feltfam), in- unerzogen, f. unerwachsen. auditus; novus; similis portenti: ιάνήκουστος [ον] ααινός.

unerfaunt, incognitus: apriopioros [ov] | - 11. bleiben, a nemini cognoscor³ [gnĭtus]: άγνώριστον είναι. unerfauft, non emptus: anglaros [ov] | - f. a. unbeftochen.

unerfenntlich, f. undeutlich u. undantbar.

unerflarbar, = lid, inexplicabilis; inenodabilis: αδιήγητος [0ν].

unerfünftelt, f. ungefünftelt.

unerläßlich, necessarius: avayzatos.

unerlaubt, inconcessus; vetitus; nefas: αθέμιστος [ov] | - u. fein, non licele: αθέμιστον είναι.

unermeßlich, immensus; infinitus: immanis: «μετρος [ov] | - adv., in immensum: ἀμέτρως.

Unermeglichteit, immensitas; immensum: 70 ansi-

unermüdet, indefessus; integer; assiduus: ἄχοπος [ον] · ἀκάματος [ον] | - adv., assidue; impigre: ἀκα-

uneroberbar, =lich, inexpugnabilis: ἀνάλωτος [ov]. unerfattlich, insatiabilis; insaturabilis: &xóosoros [ov]. Unerfattlichfeit, cupiditas insatiabilis: ή αχορία. unerschaffen, noch, nondum creatus: azriotos [ov].

unerschöpflich, inexhaustus: ἀνεξάντλητος [ον]. unericopft, inexhaustus: avezavilntos [ov].

unerschrocken, impavidus; intrepidus; fortis: agoβος [ov] | - adv., impavide; intrepide; fortiter: ἀφό-

Unerschrockenheit, mimus impavidus: ή ἀφοβία. unerschütterlich, stabilis; fig., intrepidus: dodlevros [ον] fig., ἀτάρακτος [ον] - u. Sinn, constantia: ή ενστάθεια.

unerschwinglich, 3. B. u. Abgaben, onera maxima: τὰ τέλη ἀμήχανα, εὐπερβάλλοντα.

unersettich, irreparabilis: avyzeoros [ov] | - u. Berluft, damnum; quod numquam resarciri potest: ή βλάβη ανήκεστος.

unersprieglich, inutilis: avovnros [ov].

unersteigbar, insuperabilis; inaccessus: ἀνεπίβα-TOS [01].

unerträglid, intolerabilis; intolerandus: ἀνύποι-GTOS [OV]

Unerträglichkeit, intolerantia: tò à cooptov.

unerwachsen, nondum adultus; immaturus; impubes: avyBos [ov].

unerwartet, inexspectatus; inopinatus; necopinatus; repentinus: παράδοξος [ov] | - adv., praeter opinionem; repente: ἀπροςδοχήτως.

unerweistich, difficilis probatu: avanodeixtos [ov].

unerwiedert, laffen, non reddo 3 [didi, ditum] qd; non rescribo [psi, ptum] ad qd: ἀναπόκριτος [ov] | -Wohlthaten u. laffen, non respondeo2 [di, sum] beneficiis: μη αντευεργετείν τινα.

unerwiesen, noch sein, lateo2: αναπόδεικτος [ov].

unerwogen, nichts laffen, omnia circumspicio3 [spexi, ctum diligenter: "σχεπτος [ον].

unfabig, indocilis; iners: hebes: αμαθής [ες] | - u. zu etw., inutilis ad qd; non potens rei: ανεπιτήδειος πρός τι ob. mit b. infin.

Unfabigfeit, inertia: ή άμαθεία· τὸ άνεπιτήδειον όντα πρός τι.

unfahrbar, impervius; innavigabilis: άναμάξευτος [ov].

χημα | - einen II. erleiben, accipio3 [cepi, plum] incommodum: συμφορά περιπεσείν.

unfehlbar, certus: βέβαιος σαφής [ές] | - adv., certo; certe; haud dubie: ἀσφαλώς, σαφώς.

unfein, inurbanus: azomijos [ov] | - adv., inurbane: αχόμηως.

unfertt, non procul; prope: πλησίον που. Unflätherei, sordes: ή αλοχοολογία.

unfläthig, spurcus: dovons [és].

Unflath, f. Schmus.

Unfleiß, unfleißig, f. Fauspeit, Tragbeit, faus, trage. Ungeduld, impatientia; morae; festinatio: ή όρμή unformlich, informis; deformis: aμορφος [ov].

Unformlichfeit, deformitas: ή αμορφία.

unfolgfam, f. ungehorfam.

unfranfirt, pro cujus veciura merces solvenda est: UTIOTELYS [ES]+

unfreiwillig, invitus et coactus; non voluntarius: ακούσιος [ον].

unfreundlich, tristis; asper; inclemens: αὐστηρός. δύσχολος [ον] - adv., aspere; inclementer: αὐστηowc.

Unfreundlichfeit, tristilia; asperitas; inclementia: tia: ή αὐτηρότης [ητος].

unfreundschaftlich, gegen imdn, alienus a quo: aqi-Los [ov].

Unfriede, discordia: ή διχόνοια.

unfruchtbar, infecundus: sterilis: ἄκαρπος [ov]. Unfruchtbarfeit, sterilitas: ή άκαοπία.

unfügfam, f. wiberfpenftig.

Unfug, petulantia: ή απολαστία | - U. treiben, facio3 [féci, factum] turbas: axolagralveiv.

ungalant, intonsus et incultus: ακομψος [ον].

ungangbar, invius: "βατος [ov].

ungastlich, inhospitalis: asevos [ov].

ungeachtet, 1) (bei Subft. f. v. a. trop), adversus; in c. ablat. ob. burch ablat. absol .: griech. xaineo mit b. genit. absol. | - II) (bei Berben, f. v. a. obgleich, tropbem, baß :c.), tametsi, etsi; quamquam; licet; quamvis: καίπερ.

ungeactert, inaratus: avhootos [ov].

ungeahndet, impunitus; inultus: ἀτιμώρητος [ov]. ungeabnet, inexspectatus; improvisus; necopinatus; άνελπιστος [ον] · άπροςδόκητος [ον].

ungebändigt, indomitus: άδάμαστος [ov].

ungebahnt, z. B. n. Beg, via inculta: ἀτριβής [ές].

ungebeten, invocatus: azlytos [ov].

ungebilbet, rudis; agrestis; incultus; impolitus; ineruditus: απαίδευτος [ον] · άμουσος [ον] · άμαθής [és] | - u. fein, absum, [abfui, abesse] a cultu et humanitate: ἀπαίδευτον etc. είναι.

ungeboren, nondum natus; nondum in lucem editus: ἀγέννητος [ον].

ungebräuchlich, inusitatus; insolens: andys [es]. ungebrannt, crudus; non tostus: où φουκτός [ov]. ungebraten, crudus: ouz onintos [ov].

ungebraucht, etw. laffen, non utor3 [usus] qua re: | - figurt. f. ungebilbet.

Unfall, casus [ús] adversus; incommodum : τὸ ἀτύ- Ungebühr, iniquitas; injuria: ἡ ὕβοις [εως] · ἀποέπεια | - zur II., praeter aequum: ἀποεπώς.

ungebührend, indebitus: ov dizacos. ungebührlich, f. unbillig, unanftanbig.

Ungebührlichfeit, f. Ungebühr, Unanftanbigfeit.

ungebunden, Ungebundenheit, f. frei, zugellos, Breibeit, Bugellofigfeit.

ungedampft, inexstinctus: ἄσβεστος [ov]. ungebeiblich, inuillis: ἀσύμφορος [ov].

ungedruckt, (z. B. Buch), nondum editus: ἀτύπωτος [ov] · avex ботоς [ov].

- etw. mit ber größten II. erwarten, acerrime exspecto qd: τηρείν τι χαλεπώτατα.

ungeouldig, impatiens morae; festinans: ὁρμητιχός. ungeehrt, inhonoralus: ἀτίμητος ατιμος [ov].

ungeeignet, ungeenbigt, f. untauglich, unvollenbet. Ungefahr, bas, fors; casus [us]: ή τύχη | - burch U., forte; forte fortuna: τύχη.

ungefahr, fere; ferme; quasi; ad; circiter: σχεδόν σχεδόν τι· περί | - u. um Mittag, circiter meridiem: περί την μεσημβρίαν.

ungefallig, gegen imbn, inofficiosus; illiberalis in qm: άπειρόχαλος χαλεπός.

Ungefälligfeit, illiberalitas: ή ἀπειροκαλία.

ungefärbt, purus: äxowotos [ov].

ungefeilt, impolitus: azounos [ov]. azoonos [ov].

ungefestelt, qui est sine vinculis: aderos [ov] adéoμιος [ον] | - adv., sine vinculis; sine catenis: ἀδεσutors.

ungefiedert, implumis: antegos [ov].

ungefragt, non interrogatus: οὐκ ἐρωτηθείς [είσα, έν].

ungegeffen, ber nicht gegeffen hat, incoenatus; jejunus: ασιτος [ον].

ungeglattet, impolitus: aseoros [ov].

ungegrundet, f. grundlos.

ungegürtet, non einetus; discinctus: ἄζωστος [ον]. ungehalten, f. unwillig.

ungeheilt, incuratus; non sanatus: artaros [ov]. ungeheißen, injussus; injussu cjs; ultro: axelev-GTOS OVI.

ungeheizt, non calefactus: ἀνυποσκάλευτος [ον].

ungehemmt, expeditus: azwlvros [ov] | - adv., expedite: ἀχωλύτως καὶ ἀσχέτως.

ungeheuchelt, verus; sincerus: anlows [n, ovr]. Ungeheuer, bas, monstrum; prodigium; portentum: τὸ τέρας [ατος].

ungeheuer, immanis; vastus; immensus; ingens: υπερφυής [ές] | - n. hoch, editus in immanem altitudinem: ὑπερύψηλος ὑψηλότατος | - u. tief, infinita altitudine: βαθύτατος.

ungehindert, non impeditus; expeditus; liber: azwλυτος [or] | - adv., sine mora; liběre: ἀχωλύτως. ασχέτως.

ungehobelt, non runcinatus; impolitus: ageoros [or]

ungehöhnt, non illusus: ἀνύβριστος [ov]. ungehörnt, non cornutus: axéparos [ov].

ungehört, inauditus: arhzovoros [ov] · azoros [ov] | - jmb u. beftrafen, damno' qm inauditum: Tiuwgelσθαί τινα ἄχριτον.

1. ungehorsam, non parens; non audiens dicto minus obediens: aneidns [és].

2. Ungehorfam, ber, immodestia; inobedientia: απείθεια.

ungefammt, impexus: artérioros [ov].

ungefannt, ignotus; incognitus: «γνωστος [ov].

ungefauft, inemptus: anotheros [ov].

ungefaut, non manducatus: audontos [ov] ungefocht, incoctus; crudus: ἀνέψητος [ον].

ungefostet, ingustatus: ayevoros [ov].

ungefranft, inviolatus; salvus: ἀνύβριστος [ον] | imon u. laffen, non exhibeo molestiam cui: un aviav

ungefünstelt, simplex; candidus; inaffectatus: dreyνίτευχτος [ov] | - u. Befen , simplicitas: ή απλότης [nros] | - adv., simpliciter: anlas.

ungelaben, I) (von Schieggewehren), non instructus ad ictum: où yeuroros | - 11) f. v. a. uneingelaben, f.

ungeläutert, non purgatus: azadapros [ov].

ungelegen, inopportunus; intempestivus; incommodus: dzaipos |or | - adv., intempestive; incommode: azalows.

Ungelegenheit, incommoditas; incommodum: n azarola | - jmbn II, maden, facesso3 [sivi, situm] negotium cui: πράγματα παρέχειν τινί.

ungelehrig, indocilis: δυςμαθής [ές].

Ungelebrigfeit, ingenium indocile: ή δυςμάθεια. Ungelehrsamfeit, inscitia literarum: ή αμαθία.

ungelehrt, indoctus; ineruditus: auadis [és] αγράμματος [ov] | - u. fein, nescio literas: άμαθή, αγράμματον είναι | - udv., indocte: άμαθώς άγραμμάτως.

ungelent, inhabilis: ozlnoos.

ungelesen, etw. laffen, non lego 3 [legi, lectum] qd: un άναγιγνώσκειν τι.

ungeliebt, minus carus: aglintos [ov].

ungelobt, illandatus: ἀνεγχωμίαστος [ov].

ungelofcht, inexstinctus: aabearos [ov].

ungelooft, non sortito; sine sorte: azlnoos [ov]. Ungemad), incommodum; malum; molestia: To zaχόν τὸ δεινόν.

ungemacht, non consectus; non stratus: anointos [ov].

ungemächlich, incommodus: avaquorios [ov]. Ungemächlichfeit, f. Ungemach.

ungemäßigt, immoderatus; intemperans: ἀχρατής

ungemäftet, non saginatus; macer: dolrevros [ov]. ungemahnt, non admonitus: μηδενός απαιτήσαν-TOS.

ungemein, eximius; egregius; singularis; insignis: ungerufen, invocatus: azintos [ov]. greund, beutich-lat. griech. Worterb.

διαφέρων [ουσα, ον] | - adv., eximie; egregie: διαφερόντως · σφόδρα | - u. gefallen, egregie placeo2; perplaceo : σφόδρα ἀρέσχειν.

ungemelbet, ungemischt, f. unangemelbet, mifcht.

ungemungt, infectus: aoquos [ov].

ungenannt, f. anonym.

ungenau, indiligens: οὐκ ἀκριβής [ές] | - adv., indiligenter: οὐκ ἀκριβώς.

Ungenauigfeit, indiligentia: το μή αποιβές.

ungeneigt, f. abgeneigt.

ungenießbar, non aptus hominibus ad vescendum: άναπόλαυστος [ον].

ungenügend, ineptus: oùz travos.

ungenügsam, incontinens: intemperaus: πλεονεχτικός άπληστος [ον].

Ungenügfamfeit, intemperantia: τὸ πλεονεκτικόν. ungenußt, f. unbenust.

ungeordnet, incompositus; inordinatus: "taxtos" ασύντακτος [ον].

ungepflaftert, immunitus: ouz torowuevoc.

ungeprägt, vom Gelbe, non signatus forma, sed rudi pondere: ασημος [ov].

ungeprüft, inexploralus: aveféractos [ov].

ungepußt, f. ungefchmudt.

ungeracht, inultus: ατιμώρητος [ov] | - etw. u. bingeben laffen, dimitto3 [misi, ssum] gd inultum et impunitum: έαν τι ατιμάρητον.

ungerade, impar: avisos avojualos [ov].

ungerathen, male moratus: κακώς πεπαιδευμένος. ungerechnet, praeter; sine: παρά | - f. auch außer. ungerecht, injustus; injurius; infauus; adixoc forl - udv., injuste; inique: adixws Exdixws.

ungerechtfertigt, non purgatus; non excusatus: avαπολόγητος [ον].

Ungerechtigfeit, injustitia: ή άδικία παρανομία - als Handlung, injuste factum: To adixqua napaνόμημα | - eine U. begeben, injuste facio 3 [feci, factum : ddizeiv.

ungeregelt, incompositus; inconditus: ἀσύντακτος

ungereimt, ineptus; absurdus; insulsus; inscitus; inconcinnus: aronos [or].

Ungereimtheit, insulsitas; als Sanblung, res inepta: ή ἀτοπία | - Ungereimtheiten, ineptiae; nugae: τα ατοπα' οἱ λῆροι.

ungereigt, non lacessitus; ultro: ouz joediquévos. ungern, invitus; coaclus: ἄχων [ουσα, ον]: ἀχούσιος [ov] ax 9 ou evos | - adv., invite; aegre: axovoíws. ungerochen, f. ungeracht.

ungeröftet, non tostus: ov φουντός.

ungerügt, saffen non reprehendo3 [di, sum]; tacitus patior3 [passus]: ἐᾶν τι ἀζήμιον | - u. bleiben, non reprehendor3 [hensus]: οὐ ψέγεσθαι.

ungerührt, immotus: αχλαστος [ον] | - u. bei etw. bleiben, non möveor* [motus] re; non laboro' de re: μή κατακλασθήναι έδοντα εδ. ακούοντά τι.

ungefaet, non satus: aonagros [ov]. ungefattigt, nondum saturatus : ακόρεστος [ov]. ungefauert, non fermentatus; nullo fermento: "Eumos [ov].

ungefaumt, sine mora: nulla mora; impigre; sine cunciatione: ἀμέλλητος [ον] · προθύμος

ungefagt, indictus: άβδητος άλεκτος [ov]. ungefalzen, non conditus sale: avalioros [ov]. ungesammelt, non collectus: aoullextos [or].

ungesattelt, non stratus: aorowros [ov].

ungeschehen, infectus: άγένητος [ον]: ἀποίητος [ov] | - etw. u. maden, reddo3 [didi, ditum] infectum; restituo3 [ui, ûtum] qd in integrum: τιθέναι τι αγέvnrov | - Beichebenes fann nicht u. gemacht werben, factum infectum fieri non potest: où yào av to ye πραγθέν άγένητον θείη.

ungescheut, impudens: avaidis [éc] | - adv., libe-

re; aperte; impudenter: avaidos.

Ungeschicklichfeit, inscitia: ή ἀπειρία.

ungeschicht, ju etw., inhabilis cui rei; ineptus ad qd; [ες] · άμαθής [ές]· άπαίδευτος [ον] | - adv., inepte; incommode; inscite; imperite: aquos etc.

ungeschlacht, f. rob.

ungefdliffen, f. ungebilbet, grob. Ungefdmad, f. Wefdmadlofigfeit.

ungeschmälert, illibatus; integer: axeoatos [ov]

αμείωτος [ον]. ungeschmeibig, darus; horridus; asper: azingos. Ungeschmeibigkeit, asperilas: ή σχληρότης [ητος]. ungeschminft, non fucatus; non illitus fuco: azalλώπιστος [ον] | - figurl., sincèrus; simplex; núdus:

ἀφελής [ές] | - adv., sine fuco; sincère; simpliciter; nudis verbis : ἀφελῶς ἀπλῶς.

mutos [or]. axognos [or]. axombos [or] | - adv. inornate: ακόσμως etc.

ungeschoren, intonsus: azovoos ažvoos [ov] |jmon u. laffen, non amplius vexo' qm: έαν χαίσει τινά | - laß mich u., omitte me!: άφες με.

ungeschrieben, noch, nondum scriptus: ayountos

ayoupos [ov].

ungeschürzt, discinctus: acovos [ov]. ungeschwächt, integer: azpaigris [és].

ungefeben, invisus; invisitatus: abéatos [ov].

ungesellig, insociabilis: άνομέλητος [ον]. ungefeglich, ungefegmäßig, non legitimus; naράνομος [ον].

ungesittet, male moratus; rusticus: ἀπειρόχαλος [ov] · aygoixos [ov] | - u. Befen, rusticitas; mores rustici: ή ἀπειροκαλία άγροικία.

ungespalten, non fissus; indivisus: aoxiotos [ov].

ungesprächig, f. wortfarg.

ungestaltet, deformis: ἄμορφος [ον] · δύςμορφος - febr u., insignis ad deformitatem: αμορφώτατος. Ungestaltetheit, deformitas: ή άμορφία.

ungestattet, illiestus: ádeuioros [ov].

ungeftirnt, vom himmel, obscurus: αναστρος [ov]. | μένειν ασαφές.

ungeftort, a. B. in u. Rube leben, vivo3 [vixi, ctum] in olio et pace: ζην ἀτάρακτον, «ήσυχον | - jmbn u. lassen, non vexo' qm: ξαν τινα ατάρακτον | - u. blei, ben, non vexor': μένειν ατάρακτον.

ungestraft, impunitus; inultus: achaios [ov] ariμώρητος [ov] | - alv., impune: ανατεί | - u, bleiben, sum impūnis; non punior4; sic abeo4 [ĭi, ĭtum]: μή διδόναι δίκην | - etw. u. bingeben laffen, fero qd im punitum: μή τιμωρείσθαί τι.

1. ungeftum, adj., violentus; violentus ingenio; vehemens; ferox; importunus: ταραχώδης [ες] · ολστρώδης [ες] · χαλεπός · σφοδρός · δεινός | - vom Better, procellosus: ταραχώθης [ες] - adv., magno impetu: violenter; vehementer; importune: σφοδρώς.

2. Ungeftum, ber, violentia; impetus [us]: ή όρμη σφοδρότης | - U. bes Betters, intemperies: το λά βρον ή ζάλη | - Il.eines Menfchen, importunitas: ή βία - mit II., violenter: σφόδοως · δεινώς · f. auch b. vor. 21rt. | - mit großem II. nach etw. ftreben, feror flatus, ferril ad qd omni impetu: σφόδοως ορμάσθαι Ent TI.

ineruditus; rūdis; imperitus; gnārus cis rei: ἀφυής ungc und, insaluber; contrarius bonae valetudini; pestilens; gravis; vitiosus: νοσώδης [ες] · ἀσθενής |ές|· νοσερός· χαλεπός | - u. Witterung, gravitas od. intemperies coeli: ὁ νοσώδης·, νοσερός ἀήρ· αἰ νοσώθεις», νοσεραί ώραι | - f. a. franflich.

Ungesundheit, eines Ortes, pestilens loci natura: 70 νοσωθες | - 11. eines Menfchen, f. Rranflichfeit.

ungetadelt, non reprehensus: ausumtos [ov]. ungetauft, non baptizatus: άβάπτιστος των ίερων.

ungethan, infectus: dyévntos [ov].

ungetheilt, indivisus; communis: arempros [or]. duepioros [or] | - fig., u. Beifall erhalten, omnibus probor': ὑφ' ἀπάντων ἐπαίνου τυγχάνειν | - adv., pro indiviso: ἀνεμήτως.

ungeschmudt, inornatus; incomptus; simplex: ἀκόσ- Ungethum, bas, monstrum: το τέρας [ατος]. ungetrennt, indivisus: axiogioros [or].

ungetreu, f. untreu.

ungetrübt, nullo motu perturbatus: ἀτάρακτος [ov]. ungeübt, inexercitatus; rudis; tiro: ἀγύμναστος [ον] · ανάσχητος [ον] · απειρος.

Ungeübtheit, inscilia cjs rei: ανασχησία απειρία.

ungewaschen, illotus: aloutos [ov] · avintos [ov]. ungeweihet, non consecratus; profanus: aviegos [0].

ungewiß, incertus; dubius; anceps; ambiguus: aftβαιος · έπισφαλής [ες] · άσαψής [ες] · άδηλος [ον] | - u. fein, (von Berfonen), incertus sum; pendeo [pependi, pensum animi: ἀποφείν· διστάζειν | - (von Dingen), non sătis consto [stiti]: Ev depavet zeichat | - imon u. machen, injicio3 [jeci, ctum] dubitationem cui: αποφείν ποιείν τινα | - etw. u, machen, revoco' qd ad incertum: ποιείν τι αδηλον | - etw. u. laffen, relinguo3 [liqui, lictum] qd in dubio (medio): £av 11 ασαφές.

Ungewißbeit, dubitatio: to douges to adylor |jmon aus feiner II. reifen, tollo3 [sustuli, sublatum] dubitationem cui: παύειν τινά ἀπορούντα | - in II. bleiben, (von Dingen), relinquor3 [lictus] in incerto:

Ungewitter, tempestas; procella: ὁ χειμών [ωνος] Unglimpf, inclementia; severitas; inhumanitas: ή | - fig., tempestas: τὰ δεινά· ὁ κίνδυνος· ἡ συμ-

ungewöhnlich, insolitus; insolens; minus usilatus; inusitātus; non usitatus; inaudītus; novus; non vulgaris; singularis; ingens: ἀήθης [ες] · καινός · θαυμάσιος · ἄτοπος [ον] | - adv., insolenter; egregie: θαυμασίως

Ungewöhnlichfeit, insolentia; novitas: ἡ ἀήθεια· καινότης [ητος] το καινόν.

ungewohnt, insuélus (cjs rei); insolitus; insolens; inexpertus: anting [es] zivos.

ungewürzt, non conditus: avagruros [ov].

ungezähmt, immensueius; indomitus; effrenalus; impotens: adauatros [ov] ayoros | - adv., effrenate; licenter: αδαμάστως αγρίως.

Ungezähmtheit, ingenium immansuetum; effrenaτίο: τὸ ἀδάμαστον.

ungezäumt, infrenatus; effrenatus: dyaltrwros [ov]. Ungeriefer, bestiolae molestae; vermes; serpentes; pediculi: τὰ ζωύφια λυμαντικά.

ungeziemend, indecorus: angenis [es].

ungezimmert, infabricatus: ἀχατασχεύαστος [ov].

ungezogen, male moratus; immodestus; rusiicus: απαίδευτος [ov] · άγροικος | - adv., immodeste; rustice: aygotzws.

Ungezogenheit, immodestia; rusticitas: ή άγροικία τὸ ἔργον αἰσχρόν.

ungezuditigt, ungezügelt, f. ungeftraft, ungezaumt, un-

ungezwungen, 1) (f. v. a. ungefünstelt), simplex; naturalis: ἀπλοῦς [ῆ, οὖν] | - adv., simpliciter: ἀπλῶς - 11) f. v. a. freiwillig, f. d. 2B.

Ungezwungenheit, ber Worte, levitas verborum: ή απλότης [ητος] το απλούν | - 11. im Benehmen, simplicitas (morum): ή απλότης το απλοῦν ή εὐθύτης [nros].

unglaubig, qui non facile adduci potest, ut credat: απιστητικός απιστος [ov] | - im driftl. Ginne, qui veram religionem non profitetur: ὁ μη ἀσπαζόμενος τά Χοιστοῦ | - bic Unglaubigen, barbari Christum aversantes: οἱ Βάρβαροι "Απιστοι.

Unglaube, obstinatio dubitandi; impietas: ή απιστία. unglaublid, incredibilis; abhorrens a fide; nullam fidem habens: aniotos [ov] | - es ift u., incredibile est (auditu, dictu, memoratu): απιστόν έστι | - adv., incredibiliter; incredibilem in modum; incredibile quantum: aunyavos osos.

ungleich, (nicht eben), non seguus: avoualog [ov] | - (nicht einerlei Beichaffenbeit habenb), inaequalis; impar; dispar; dissimilis; diversus: avouoros avigos [ov] | - u. Bahl, numerus impar: ἀνάφτιος, πεφιτιός άριθμός | - adv., (f. v. a. weit), multo; longe: πολλώ ob. πολύ | - u. größer, multo major: πολλώ μείζων.

ungleichartig, diversi generis: ἀνομοειδής [ές]. ungleichformig, maequabilis: non aequalis: avó-

μοιος [ον] · ἀσύμμετρος [ον] | - adv., inaequabiliter; non aequaliter : drouolws.

Ungleichformigfeit, inaequabilitas: ro avouorov. Ungleich beit, inaequalitas; dissimilitudo: ή άνισό-The [htos].

unglimpflid, inclemens: severus; inhumanus: avεπιειχής [ές] γαλεπός τραχύς [εῖα, \dot{v}] | - adv., inclementer; severe; inhumane: γαλεπώς.

Unalud, malum ob. im pl. mala; calamitas; casus [ûs] adversus ob. tristis; clades; res adversae; fortuna adversa; miseria: τὸ κακόν τὸ δεινόν ἡ συμφορά | - im 11. fein, sum in malis; urgeor [malis]: εν δειvois elver | - imen int U. bringen, affligo I ffixi, ctum qm: περιβάλλειν τινά κακοίς.

ungludlid, infelix; infortunatus; miser; non prosper; infaustus; calamitôsus; funestus; adversus; sinister; malus: δυςτυχής [ές]· ταλαίπωρος [ον] | u. lage, res adversae; fortuna afflicta: ή δυςτυχία | fich in einer u. Lage befinden, miser sum: Sugruyeiv | adv., infeliciter; misere; male: δυςτυχώς | - ce lauft etw. u. ab, male cadit qd: κακώς, δυςτυχώς αποβαί-VEL TL.

Ungludebote, nuncius tristis; ο κακάγγελος | - ein U. fein, affero [attuti, allatum, afferre] tristem nuncium: κακάγγελον είναι.

unglückselig, miser: Sugdaluwr sov.

Unglückseligkeit, miseria: ή δυςδαιμονία.

Ungludofall, casus fus adversus: to δυςτύγημα. Unglücksgefährte, =genoffe, socius rerum adversarum: ὁ μετέχων των κακών τινι.

Unglücksfind, homo infelix : o av 90 wnos zazodal-

Unglucisprophet, praenuncius magnarum calamitalum: ὁ κακόμαντις [εως].

Ungludeftifter, auctor malorum: o zazonoios,

Unglucksflunde, hora funesta: ή έξαίσιος ώρα.

Unglückstag, dies nesstus: ή ήμερα ἀποφοάς [ados].

Ungludevogel, avis infelix od. sinistra: o κακός ολωνός.

Unglückszeichen, omen sinistrum ob. malum: 6 20zòs olwvós.

Ungnade, odium cis; ira: ή δργή | - bei imbm in II. fallen, venio4 [veni ntum] cui in odium: di ogyns צועיצם שמל דוויו.

ungnadig, inclemens; iniquus; iratus: ἀπηνής [ές] | - adv., inclementer; iniquo animo; irate: χαλεπώς.

ungriedita, parum od. minus graecus: ἀνέλλην. Ungrund, vanitas: τὸ ἀνάληθες.

ungrundlich, parum subtilis; non accuratus: ouz azoibns [ES].

Ungrundlichfeit, nulla subtilitas; neque cura neque diligentia: ή ούκ ἀκρίβεια.

ungultig, irritus; vanus; parum idoneus: azvoog |or | | - etw. u. machen, facio3 [feci, facium] irritum yd; rescindo '[scidi, scissum] yd: αχυρον ποιείν τι | - etw. für u. halten, habeo2 qd pro irrito: voulceiv

Ungultigfeit, tatein. burch bas adj. irritus: ή άχυρία: το αχυρον.

ungunftig, abgeneigt, iniquus; malignus: dugvoug. δυςμενής [ές] | - adv., animo iniquo; maligne: δυςμενώς [- n. Zeitumftande, tempora iniqua: ὁ zazòs Unfeuschheit, impurites; impudicitia; libidines: τὸ zaipós.

ungutig, inclemens; inhumanus; iralus; alienatus: δυςμενής [ές] | - adv., inclementer; inhumane: δυς-

Ungunft, ber Beitumftande, iniquitas temporum: o zuzòs zaroòs.

ungut, in der Redensart, nichte für u., des veniam oro': συγγωρεί.

unhaltbar, infirmus; levis; parum idoneus: ovz toyunos.

Unbaltbarfeit, infirmitas: levitas: ή ματαιότης Unforperlichfeit, burd Umfdreibung mit bem Abiettiv, [nros].

unharmonisch, discors; discrepans: εκμελής [ές]. Unbeil, bas, malum; calamitas: To zazór | - großes U. anrichten, excito' magnum malum : μεγάλα κακά

unbeilbar, insanabilis; desperatus: ἀνίατος ἀνή-REGTOS OV .

unheilig, profanus: ἀνίερος βέβηλος [ον].

unbiftorifd, f. ungefdictlich.

unboflich, inurbanus; rusticus: azompos [or] |u. fein, abhorreo2 ab humanitate: azounpov elvat |adv., inurbane; rustice: ἀγροίχως.

Unhöflichfeit, inurbanitas; rusticitas: τὸ ἄκομφον. Unbold, monstrum immane: tò zazòv.

Uniform, ber Golbaten, vestitus [us militaris: στουτιωτική στολή.

unintereffant, v. Coriften u. bgl., jejunus; aridus: αηδής ατερπής [ές].

unintereffirt, f. uneigennütig.

Universal, f. allgemein.

Universalerbe, heres ex asse od. omnium bonorum: ό κληφονόμος απάντων εν ταις συνθήκαις.

Universalgeschichte, historia omnium gentum: ή ξοτορία των καθόλου πραγμάτων.

Universitat, academia; universitas literarum; 70 Μουσείον ή Ακαδημία.

Universitätsfreund, quocum in academia conjunclus vixi: ὁ σύντροφος ἐκ τῆς ᾿Ακαδημίας.

Universitätsgebande, aedificium academicum: 7 Azadnula.

Universitäteleben, vila academica: ή εν τοίς μουσείοις διατριβή.

Universitätelebrer, doctor academicus : o didaozalos Azadnuizos.

unfenntlich, non cognoscendus: δυςγνώριστος [ov] άδιάγνωστος [ον] · άφανής [ές] · άδηλος [ον] | - 3. B. u. Beficht, facies confusior: το πρόςωπον άδιάγνωστον | - etw. u. machen, induo3 [ui, útum] aliam speciem rei: ἀφανίζειν | - u. fein, non possum [potui, posse] agnosci: ἀδιάγνωστον», ἄδηλον είναι.

Unfenntnig, f. Unwiffenbeit.

unfeuid, impurus; incestus; impudicus; libidinosus; parum verecundus: "uayvos [ov] · layvos] u. fein, consector libidines: λαγνεύειν | - adv., parum caste; impudice: ἀνάγνως · λάγνως.

avayvov. h Layvela.

unfindlich, impius erga parentes: "στοργος [ov]. αστεργής [ές] | - adv., imple: ἀστόργως.

unflug, imprudens: demens: acogos lovl acogy | - adv., imprudenter; dementi ratione: ἀσόφως.

Unflugheit, imprudentia; dementia: ή ἀσοφία. αφροσύνη.

unforperlich, vacans corpore; incorporeus; quod cerni tangique non potest: ἀσώματος [ον]· ἄσωμος lov.

f. b. vor. Mrt.

Unfoften, f. Roften.

unfraftig, f. fdwach, ungultig, unwirtfam.

Unfraut, herba inutilis: το ζιζάνιον.

unfriegerisch, imbellis; alienus a bello; amans pacis: ἀπόλεμος [or].

unfritisch, parum criticus: azoitizos | - adv., parum critica ratione: ἀχριτιχώς.

Unfunde, ignoratio; ignorantia; inscitia: ή ἀπειρία TIVOS.

unfundia, ignarus; inscius; imperitus; expers; rudis: άγνοων [ούσα, ούν] τι' άγνώς [ώτος]-, απειρος [ov] Tivós.

unlängft, non ita pridem; nuper, proxime; modo: νεωστί.

unlateinisch, parum latinus: ookoizos [ov].

unlauter, imparus; fig., illiberalis: Jolegos fig., ozolios | - eine u. Abficht haben, ago [egi, actum] illiberaliter: σχολλά βουλεύεσθαι.

Unlauterfeit, burch das adj. illiberalis: Tò ozolióv. unleidlich, f. verbrieflich, unerträglich.

unlentfam, impotens regendi; qui regi non potest: άστρεπτος [ον] · άκαμπτος [ον].

unleserlich, parum clarus: δυςανάγνωστος [ov]. unleugbar, evidens: Eugarys [es] garegos |adv., evidenter: φανερώς.

unleutfelig, f. unfreundlich.

unlieb, f. unangenehm.

unlieblich, insuavis: ayaqıs [1705], neutr. ayaqı. Unluft, taedium; stomächus: ή ἀηδία | - 11. zur Arbeit, fuga laboris: ή ἀηδία τοῦ πόνου | - mit U., in-

vilus; cum stomacho: andws.

unmannlid), (nicht mannbar), impubes: ἄνηβος |-(cines Mannes unwurdig), indignus viro; esteminatus; mollis; illiberalis: ἄνανδρος [ον] | - adv., effeminate: ανάνδρως.

unmaßig, immodicus; immoderatus; intemperans; incontinens; immodestus; effrenâtus; effúsus; immanis: ἀχρατής [ες] · ἄμερος [ον] · ἄσωτος [ον] | u. im Gifen, edax; vorax: αδηφάγος [ον]· ασωτος [ov] | - u. im Aufwand, luxuriosus: ἀσελγής [ες]. S. auch verschwenderisch | - adv., immoderate; intemperanter; incontinenter: ἀχρατώς · ἀμέτρως · ἀσελvws.

Unmaßigfeit, intemperantia; incontinentia: ή ἀχράτεια · άμετρία · άσέλγεια.

unmanierlich, -feit, f. unböflich, Unböflichfeit.

unmannbar, immaturus; impubes: arnßos [ov]. unmasfirt, non personatus: ἀπρόςωπος [ov].

Unmenid, monstrum hominis; homo crudelissimus ob. inhumanissimus: ὁ ἀπάνθοωπος - ein Il. fein, omnem exui humanitatem: ἀπάνθρωπον είναι.

unmen ditd, inhumanus; immanis; ferus; crudelissimus: ἀπάνθρωπος |ον| · άγριος · ώμός | - adv. inhumane; crudelissime: "cygros.

Unmenschlichfeit, inhumanitas; immanitas; ferias; crudelitas: ή απανθρωπία · άγριότης (ητος) · ώμο-THE [HTOS].

unmerflich, quod vix sentiri vd. sensibus percipi potest: annuos [or]. agaris [es]. auch burch das Berbum λανθάνειν mit bem partic. | - adv., sensim: acouring.

unmittelbar, umidr. burch ipse: autos idle | adv., continuo; statim: έξης.

unmöglich, quod fieri (effici) non potest: adviratos [ov] · dungeros [ov] | - ich halte bies fur u., non puto haec fieri posse: νομίζειν τι αδύνατον | bas ift mir u., hoc facere non possum [potui, posse]: αδύνατός είμι -, ούχ οίος τε είμι ποιείν τι | - adv., nullo pacto; plane non: αμηχάνως οὐδαμώς - ich fann u. glauben, bag, non possum adduci ut credam etc.: οὐχ ἔστιν ὅπως πιστεύω.

Unmöglichfeit, latein. burch Umfdreibung, rem fleri non posse: gried., άδυναμία · άμηχανία · τὸ ἀδύνατον · άμηχανον.

unmoralifd, inhonestus; turpis: ἀσεβής [ές] · ἀνόσιος [ον] | - adv , inhoneste; turpiter: ἀσεβώς.

unmunbig, f. minderjahrig.

unmütterlich, non maternus: agrogyos [or].

Unmuth, stomachus: ή αθυμία.

unmuthevoll, stomachosus: ayavazintizos | adv., cum stomacho: άγανακτητικώς.

unnadabmlid, quod nulla ars (nulla manus, nemo opifex) consequi polest imitando: αμίμητος [0r].

unnaturlid, monstrosus; immanis: οὐ κατά τήν ωύσιν· άλλόποτος [ον]· άτοπος [ον] | - cines u. Tobes fterben, pereo4 [ii, itum] violenta morte: anollvodat -, televiar darato Bialo, Bialos | - adv., contra (praeter) naturam : οὐ κατά την qυσιν.

unnennbar, f unaussprechtich, unglaublich, außerorbent-

unnothig, non necessarius; quod non opus est; supervacaneus: μάταιος · περιττός · οὐκ άναγκαίος | - u. Burcht, metus [ûs] vanus : adees deos | - adr., praeter rem; praeter necessitatem: μάτην είκη.

Unnothigfeit, burd Umfdreibung mit bem Abfeftiv necessarius: το περιττόν.

unnus, -lid, inutilis; futilis; inanis; frivolus; iners: "yongtos [ov] · armyskijs [&s] · avovitos [ov] · άχοείος φαύλος | - adv., inutiliter; temere: μάτην ανωφελώς.

unordentiid), inordinatus; incompositus; indigestus: araxtos [ov] · azoomos [ov] | - (nachlaffig), negligens: aveinevos ochonos [ov] - adv., sine ordine; incomposite; negligenter: ανειμένος ψαθύμως. Unordnung, perturbatio ordinis: ή ἀταξία | - 11. im Staate, perturbatio rerum; tumultus [us]; seditiones: ai ragazat | - etw. in U. bringen, perturbo'; con- unregelmaßig, enormis; anomalus; non constans;

fundo 3 [fûdi, fúsum]; misceo 2 [cui, xtum] qd: διαταράττειν τι | - in U. gerathen, turbor'; confundor3 [fusus] : ταράττεσθαι.

unorthographisch, scriben, scribo3 [psi, ptum] prave: οὐκ δοθογραφικώς γράφειν.

unpaglich, unpag, tentatus morbo: νοσώδης [ες]. ἀσθενής [ές] - u. fcin, leviter aegrôto 1: ἀσθενῶς ἔχειν. Unpaglich feit, tentalio (morbi) : ก ล้องอังอเล - von U. überfallen merben, tentor' levi notiuncula: n dobeνεια Επιπίπτει τινί.

unparteiifd), medius; tanquam medius nec in alterius favorem inclinâtus; intéger; incorruptus; vacũus studio et irà: μετ' οὐθετέφου ών [ουσα, ον] | u. fein, faveo2 [vi, fautum] neutri parti; neque irâ neque gratia teneor2 [ntus]: δια μέσου είναι | - adv., integre; incorrupte; sine irà et studio: ἐπιειχώς δι-

Unparteilichfeit, animus ab omni partium studio alienus; aequitas; judicium incorruptum: ἡ ἀγνότης [ntos] · Sizmodúry.

unpaffend, non aplus ed. idoneus; minus commodus; alienus; ineplus: ἀνεπιτήθειος [or] | - febr u., minime aptus: πάνυ ἀνεπιτήδειος | - adv., incommode; inepte: ἀκείρως.

unpoetist, alienus a ratione poetarum: ου ποιητικός. unpolitifd, alienus a prudentia civili; non callidus: ού πολιτικός άξύνετος [ον] | - adv., non convenienter prudentiae civili; non callide: λίαν ἀπλώς.

unpraftifd, alienus ab institutione vitae communis: ού πρακτικός | - u. fein, non possum [potui, posse] conferri ad usum vitae: μή είναι πρακτικόν.

unprobirt, f. unversucht.

Unrath, unrathfam, f. Schmut, unnut, unnöthig.

Unrecht, bae, (f. v. a. ungerechte Sandlung), injuria: το αθίκημα | - jmbm II. thun, făcio 1 [féci, factum] od. infero [intuli, illatum, inferre] injuriam cui; afficio3 [féci. fectum] ym injuria: adexeir rera | - U. leiben, patior3 [passus] ch. accipio3 [cépi, ceptum] injuriam; άδιχείσθαι ὑπό τινος | - mit 11., injuria; immerito: falso: idlizus | - Il. haben , judico 1 ob. statuo 1 [ui, utum | perperam: o'z dodos leyerv.

unrecht, adj., falsus; alienus: ouz ogoos | - in u. Sande femmen, devenio* [veni, ntum] in manus alienas: ἐντυγχάνειν ἀλλοτρίο | - auf u. Bege gerathen, aberro 'a via; figuri , declino 'a recto: ἀμαρτάνειν της οδού. fig. έχτρέπεσθαι είς το χείρον | - jmb auf u. Bege bringen , ago3 qm transversum ; fig., adduco3 [xi, ctum] qm ad nequitiam; sum fraudi cui: ἀποπλανάν τινα· fig. παράγειν· έξαπατάν τινα.

unrechtmäßig, non justus et. legitimus; ouz dobos. ού δίχαιος | - adv., injuria; per injuriam: παρανό-HWG.

Unrechtmäßigfeit, burd Umidreibung mit ben ab. jeftiven, f. b. vor. Art.

unredlid, malus; improbus; infidelis; perfidus; subdolus; frudulentus; fallax: ἄπιστος [ον] · κακός - adv. , improbe; perfide; fraudulenter: ἀπίστως. zazws.

Unredlichfeit, improbitas; infidelitas; perfidia: ή απιστία | - mit 11., improbe; fraudulenter: απί-GTWS ZUZWG.

inusitatus: arazros [ov] · avaquostos [ov] | - adv., Unichlitt, sebum; sevum: ro oreap [aros] | - aus contra regulam; non constanter; minus frequenter:

Unregelmäßigfeit, enormitas: ή ἀταξία ή ἀνοuía.

unreif, immaturus: awgos [ov] · anentos [ov].

Unreife, immaturilas: ή αωρία· τὸ αωρον.

unrein, non purus; immundus; sordidus; squalidus; impūrus; inquinatus: ὁυπαρός· ἀχάθαρτος [ον] - adv., inquinate: ὁυπαρώς etc.

Unreinigfeit, f. Unreinlichfeit.

unreinlich, immundus; sordidus; squalidus: δυπαρός απλυτος [ον].

Unreinlichfeit, immunditia: ή δυπαρία το φυπαgóv.

unrichtig, non justus; pravus; vitiosus: oux oglos. πλημμελης [ές] · κακός. G. auch unwahr, irrig adv., perperam; vitióse; falso; secus: ouz dodas. Unrichtigfeit, pravitas; vitium : ή άμαρτία ή πονηρία το ψεύδος.

unruhmlich, inglorius; indignus; turpis: 260505 [ον] | - adv., sine laude; turpiter: αδόξως.

Unrühmlichfeit, indignitas; turpitudo: ή άδοξία.

Unrube, inquies; turbidus môtus [ûs]; aestus; perturbatio; sollicitudo; tumultus [ús]; concursatio: ή άκαταστασία | - 11. im Staate, dissensiones civiles; motus [ûs]; seditiones: η ταραχή των πολιτών |imom einige U. machen, affero [attuli, allatum, afferre] qd sollicitudinis cut: ὄχλον -, πράγματα παρέχειν τινί | - U. (im Staate) erregen, studeo² rebus növis; excito' seditionem: στασιάζειν την πόλιν.

unrubia, inquietus; anxīos; sollicītus; turbīdus; turbulentus; seditiósus; tumultuósus: αλατάστατος [ov] | - u. Schlaf, somnus inquietus: Eninolaros | n. fein, angor3; sollicitus sum : νεωτεφοποιείν.

unfäglich, f. unaussprechlich.

unfanft, gravis; asper: ἀπηνής [ές] · χαλεπός | adv., graviter; aspēre: χαλεπως.

unfauber, (unfauberlich), f. unrein.

unschabaft, in quo nihil est vitii; illaesus; integer; incolumis; salvus: axégaios [ov].

unschadlich, innocuus; innoxius; ablabis [es] |u. fein, nihil noceo2: aglaßn elvai.

Unichablichfeit, burch Umfdreibung mit bem Abfeftiv, f. d. vor. 21rt.

unschäßbar, inaestimabilis; eximius; praestans; excellens; singularis: ἀτίμητος [ον] · πολυτίμητος [or] πλείστου άξιος | - adv., eximie; excellenter; unice: ariuntas.

unscheinbar, decolor; deformis; exiguns: zazouoggos [or] · agarys [és] · gavlos | - u. werten, evanesco3 [nui]: κακόμορφον, άφανη γίγνεσθαι.

Unscheinbarfeit, pallor; desormitas : ή κακομορφία. unschieflich, indecorus; ineptus; indignus; alienus; absonus: ἀποεπής [ές] | - u. fein, dedeceo2; sum alienus: μή πρέπειν.

Unschicklichfeit, indignitas: ή αποεπία.

un di bar, innavigabilis; impătiens navium: anlovs. [ov] nlavys [1705] - ein u. Leben, vita văga: o

11., sebaceus: στεάτινος.

unichluftig, f. unentschloffen.

unschmachaft, nihil sapiens; non conditus: aviδυντος [ον] μωρός | - u, fein, nihil săpio³ [pui]; careo³ sapore: μωρόν είναι.

Unid madhaftigfeit, burd Umidreibung mit bem 216. jeftiv bes vor. Art.

Unichuld, (f. v. a. Freisein von Schuld), innocentia; integritas; simplicitas: τὸ ἀναίτιον τὸ ἀνέγχλητον - (f. v. a. Reufchheit), integritas; pudicitia; castitas: ή άγνεία ή άγνότης [ητος].

unichuldia, (ohne Schulb), insons; carens culpa; integer: avaltios [ov] · aveyxlytos [ov] | - u. fcin, sum extra noxiam; sum văcăus culpă: αναίτιον είval τινος | - (f. v. a. feufd), integer; pudicus: αγνός - adv , integre; pudice; caste: ἀναιτίως · ἀγνῶς.

unschwesterlich, non sororius: aorogyos [ov].

Unfegen, f. Unglud, Digwachs.

unfelia, funestus; luctuosus: δυςτυχής [ές] άνολ-BOS [02].

unfer, =ere, =er, I) adj., noster; nostri: ημέτερος. ημών | - unfere gandeleute, nostrates: ημεθαποί | -II) genit. v. wir, nostri; nostrum: nuwv.

Unfrige, ber, noster: o huéregos | - bas u., nostra forum]: τὰ ἡμέτερα.

unsertwegen, - willen, propter nos; nostrà causa: ημων ένεκα ημών χάριν.

unficher, gefährlich zu bereifen, infestus: enizivovvos [or] - u. machen, reddo3 [didi, duum] infestum; infesto3; ποιείν τι Επικίνδυνον | - (nicht gut vermahrt), intúlus: ανόχυρος [ov] | - (nicht feft ftebend, instabilis: lubricus; incertus; infidus: σφαλερός επισφαλής [65] - eine u. Sand, manus |us tremula: n zeio Entog alig.

Unficherheit, burch Umidreibung mit ben Abjettiven bee vor Art. | - 11. ber Strafen, viae infestae: o zara τας όδους χίνδυνος.

unfichtbar, invisibilis; nulli cernendus; quod sub oculos non cădit": dogutos [ov] difeutos [ov]. αδηλος [ov] | - u. fein, non possum [potut, posse] cerni; fugio fugi, fugitum] sciem oculorum; non compareo : un oganval - fich u. machen, obscuror'; clam abeo* [ii, itum]: aquelçere éautor.

Unfinn, amentia; insania: ἡ ἀφροσύνη παραφροσύνη· άλογία | - (albernes Beng), ineptiae; nugae: οί λήφοι | - It. reben, dico3 [xi, ctum] inepta: ατοπα Lackeiv.

unfinnig, amens; demens; insanus; furiosus; ineptus: άφρων· παράφρων· έκφρων [ov] | - adv., dementer; insane; inepte: diggovos etc.

Unfitte, mos pravus: ή αχοσμία το αχοσμον. unsittlich, f. fittenloe.

unsittsam, impudicus: azoguos · aneigozalos [or]. uniorgiam, negligens: auslys [és].

Unforgfamfeit, incuria; negligentia: ή ἀμέλεια η avedis [ews].

unftat, instabilis; vagus: atdouros [ov] · avldouros

βίος πλάνης | - cin u. Blict, vultus [ús] incertus: ή δύης ἀβέβαιος.

unftatthaft, sein, non habeo locum; non licet2: ἄτοπος [ον]: ἀθέμιστος [ον]: ἄτοπον-, ἀθέμιστον είναι.

unsterblich, immortalis; aeternus; sempiternus; &θάνατος ἄφθαστος [ον] | - jmb. u. machen, trădo³ [dīdi, dītum] qm immortalitati: ποιεῖν ἀθάνατόν τινα [ich u. machen, pario¹ [pepēri, partum] immortalitatem mihi: ἀπαθανατίζειν έαυτόν.

Unsterblichfeit, immortalitas; aeternitas: ή ἀθανασία | - II. erlangen, adipiscor³ [adeptus] immortalitatem: περιποιείσθαι ἀθανασίαν.

Unstern, f. unglud.

unstraflic, innocens; intéger; sanctus: ἀγνός ἀναμάρτητος [ον] | - Wanbel, integritas vitae: ὁ βίος ἀναμάρτητος | - adr., intégre; sancte; ἀγνῶς ἀναμαρτήτως | - u. leben, sancte vivo³ [vixi, clum]: ἀγνῶς ζῆν.

Unstraflichfeit, innocentia; integritas; sanctitas: ή άγνεία· τὸ ἄμεμπτον | - 11. δεθ Ginnet, sanctimo-

nia: ή άγνεία καθαφότης.

unftreitig, adv., sine (ullà) controversià; certo; sine dubio; haud dubie; nimirum: σαφέστατα.

unftudirt, indoctus; illiteratus: ὁ ἰδιώτης [ov] | unvorbereitet, subitus: ἀμελέτητος | - adv., subito;
ex tempore: ἀμελετήτως.

untabelhaft, -tabelig, ze , f. tabellos zc.

untauglid, inufflis; non idoneus ad qd; iners; nequam: ἄχοηστος ἀνωφελής [ες].

Untauglichfeit, inntifftas: ἡ άχρηστία: ἡ φαυλότης

unten, adv., infra; subter; auch burch bie adj. Imus; infimus; extremus; inferior: κάτω | - weiter u., inferius: κατωτέρω | - von u., ab imo: κάτωθεν | - nach u. hin, deorsum: είς τὰ κάτω | - oben unb u., supra et infra: ἄτω καλ κάτω | - von u. bis οben, ab imo usque ad summum: ἀπὸ τοῦ κάτω μέχρι τοῦ ἄχρον | - bei Zeitwörtern oft burch vorgefehtes latein. sub... ob. subter..., griech. ὑπὸ..., χ. Β. u. abhauen, succido³ [di, sum]: ὑποκοπτειν u. hinfreuen, substerno³ [stravi, stratum]: ὑποκοπρωννύναι.

unter, praep. 1. mit b. Dativ, A) gur Bezeichn. b. Drtee, Standes ober ber Rube ic., sub; subter (c. abl. et acc.); infra; in (c. abl.); inter: ὑπό c. genit. ob. dat. | u. ber Erbe, sub terra : ὑπὸ τῆς γῆς | - B) gur Angabe ber Aufficht, Abhangigfeit zc., sub; cum: vno. ent | - u. Bebedung, cum custodibus: Exwr goovgar | - C) jur Ungabe eines geringeren Dages, infra; auch minor c. abl. compar .: δεύτερος · ελάσσων u. ahnl. | - u. imbn fein, sum infra qm: Seutenov elval tivos | u. gehn Jahren, minor decem annis: ουπω δέκα έτη νεγονώς | - D) jur Beftimmung ber Art, wie etwas gefchicht, sub c. abl.; per: ἐπί | - u. bem @chein, per speciem: Ent vy προφάσει | - E) zur Augabe ber Berbindung, in; inter; e; ex; de: ev, naoa | - 3. B. u. ben Menichen, inter homines: Er ardgunois | oft burch ben blogen Benit. : ber größte unter allen, maximus omnium: μέγιστος πάντων | - F) zur Ungabe ber Bleichzeitigfeit, (f. v. a. mabrenb), inter; cum: εν· ὑπό· παρά | - u. bem Gffen, inter coenam: έν δείπνο | - auch burch latein. abl. absol., gricch. genit. absol.; 3. B. u. ber Regierung des Corus, Cyro regnante: Κύρου βασιλεύοντος.

11) mit bem Accusatio A) zur Angabe ber Bewegung nach einem Orte oder Gegenstande hin, sub c. acc.: ἀπό c. acc.: χατά c. genit.; εξς] – u. die Erde, sub terram: κατὰ γῆς] – jindn u. die Augen fommen, venio * [vèni, ntum] sud oculos etz: ἔχχεσθαι εξς ἀφθαλμούς τινος ἔμφανῆ γίγνεσθαί τινι] — Β) zur Bezeichnung der Abhängigteit, sub c. acc. in c. accus.: ἀπό c. act.] – z. B. jindn u. seine Botmäßigteit bringen, f. Botmäßigteit — G) zur Angabe des Gelangens in eine größere Masse, in; inter: εξς] – u. die Menfen geben, prodéo * [ii, itum] in publicum: ἐξεέγαι εξς ἀνθρώπους, εξς τὸ φανερόν] – u. etw. gerathen, incido * [di, sum] in ad: ἐμπέπτειν εξς τι ed. τινί.

Unterabtheilung, pars; membrum: ἡ ὑποδιαίρεais [εως] | - etw. in II. bringen, discerno³ [crèvi, crètum] qd in partes: ὑποδιαιρεῖν.

unteradern, inaro': zaragouv ti.

Unterarm, brachium: o καρπός.

Unterart, pars; species: το μέρος [ous]· είδος [ous].

Unterbalten, lignum inférius; epistylium: τὸ ἐπιστύλιον.

Unterbatt, substructio; substructum: ή ὑποσχενή | - einen il unter etw. machen, substruco³ [struxi, structum] qd: ποιείν ὑποσχευήν.

unterbauen, etw., f. b. vor. Art.

Unterbeamte, magistratus [us] minor: υπαρχος.

Unterbefehlshaber, legatus: o unoargarnyos.

Unterbehörde, magistratus [ús] minor: ή ύποτεταγμένη ἀρχή.

Unterbett, stragulum: to xwolov tulstov.

unterbinden, unter etw. befestigen, subligo': ὑποδείν τινί τι | - in der Chirurgie, substringo³ [nxi, ictum] tascia: δεσμῷ ἀπείογειν τι.

unterbleiben, omittor' [missus]; intermittor': παφαλείπεσθαι μή τελείσθαι.

unterbrechen, interrumpo³ [rūpi, ptum]; interpello¹; intermitto³ [misi, ssum]; intercipio³ [cēpi, ptum]; dirīmo³ [ēmi, emptum]: χωλύειν τι ἔπὶ χρόνον τοῦ μὴ προϊέναι] - bas Stillschweigen n., rumpo³ silentium: ὑῆξαι φωνήν.

Unterbrechung, interpellatio; intermissio: ἡ διάλειψις [εως] · ἐπίσχεσις [εως] | - οἡne alle U., uno tenore: συνεχῶς.

unterbreiten, substerno [strávi, strátum]: ύποστοωννύναι.

unterbringen, collöco!: ὑπάγειν | - fig., jmbn u., prospicio ' [spexi, clum] hospitium cui: πρόνοιαν ποιείσθαί τινος | - figūtl., Geld bei jmbm u., colloco ' pecuniam apud qm: κατατίθεσθαι χρήματα παρό τινι | - feine Tochter u., do ' [dědī, dålum] filiam nuptum cui: εὐρεῖν ἄνθρα τῆ θυγατρί Εκδιδόναι τινὶ τὴν θυγατερα.

unterbrochen, interruptus; interceptus; intermissus: μὴ συνεχής [ές] | - adv., interrupte: μὴ συνεχῶς.

unterbeffen, f. indeffen.

unterdrücken, exstinguo³ [nxi, inctum]: opprimo³ [presst, ssum]: παύειν | - ben Jorn u., supprimo³ irom: ἐπέχειν τὴν ὀργήν παύεσθαι τῆς ὀργής.

Unterdrücker, oppressor: à xeiquaquevos.

Unterbrudung, oppressio: zetqwors, ob. b. b. Berba.

untere, ber, bie, bas, inferior: o, n, ro zárw | - bie 11., inferiores: οἱ κάτω.

untereggen, interocco': ἐπισχάπτειν τι.

untereinander, f. einander.

untereinandermengen, -mifchen, misceo2 [cui, xtum omnia: αναμιγνύναι πάντα | - untereinander Unterhaltung, delectatio; oblectatio: ή ομιλία διαgemifcht, promiscuus: σύμμικτος.

untereitern, supparo!: υποπυίσχεσθαι | - s., bae II., suppuratio: το ξμπύημα.

unterfangen, fich, f. unterfichen.

Unterfeldberr, legatus: o unoorgarnyos.

Unterflache, basis: ή βάσις [εως].

Untergang, Berichwinden ber Conne, occasus [us]: ή δυσμή· δύσις [εως] | - bei U. ber Conne, sole occidente: του ήλίου δυομένου | - figuri., f. v. a. Bernichtung, obitus [us]; ruinae; interitus [us]; exilium; pernicies : ή διαφθορά · ὁ όλεθρος | - ben lt. Unterhandlung, actio; pactio; colloquium: οί λόγοι bringen, sum exitio: απολλύναι τι.

Untergebaude, substructio; substructum; domus [ús] ima: ή υποσχευή.

Untergebene, ber, bie, traditus (a) disciplinae cjs; subjectus (a) imperio cjs: ο, η, υπήχοος υποτεταγμένος, η.

untergeben, (v. b. Sonne), occido [di, sum]; obeo* [ii, itum]: δυεσθαι | - (f. v. a. umfommen), pereo* [ii, itum]; intereo*; cado3 [cecidi, casum]; tollor [sublatus] : ἀπόλλυσθαι· διαφθείρεσθαι | - in ben Mellen u., mergor [mersus] aquá: anollvoda ? zύμασι | - burch Schiffbrud u., pereo4 [ii, itum] naufragio: ναυαγείν ναυαγία περιπίπτειν.

untergeordnet, f. unterordnen.

Untergericht, judices minores: το υποδικαστήριον. untergeichoben, subditus; subditicius; suppositus; falsus: υποβολιμαίος.

Untergeschoß, f. Erbgeschoß. Untergewand, f. Unterfleib.

untergraben, suffodio3 [fodi, fossum]; subruo3 [rui, rutum] cuniculis: υποσχάπτειν τι | - figuri-, everto [ti, sum]; labefacto : καθαιρείν άνατρέπειν | imbs Ruf u., attero3 [trivi, tritum] famam cjs: zudaipeir the evooglar tieg | - s., bas U., suffossio; eversio: ή υποσχαφή ή άνατροπή.

Unterhandler, internuncius; interpres; intercessor; conciliator rei; proxeneta: ὁ διάγγελος · ὁ προξένος - 11. des Friedens, interpres pacis: ο προςφέρων λόγους περί είρηνης | - Unterhandlerin , interpres; conciliatrix: ή προξενητρία.

unterbalb, infra; subter: κατωτέρω · κάτωθεν.

Unterhalf, victus [us]; alimenta [orum]: ή τροφή ό βίος | - jmdm ben U. geben, praebeo2 victum cui: Blov παρέχειν τινί | - fich burch etw. ben U. verbienen, quaerito' victum re: τον βίον έχειν», την δίαιταν ποιείσθαι από τινος.

unterhalten, unter etw. halten, subdo3 [didi, ditum] sub qd: ὑπέχειν τι τινι | - (fortdauern machen), alo [lui, ltum]; sustineo2 [nui,ntum]; tueor2; foveo2 [fôvi, fotum]: διασώζειν | - (bie Ausmerksamteit beschaftigen), Unterlehrer, hypodidascalus: δ υποδιδάσχαλος. teneo² [nui, ntum]; delecto¹; oblecto¹: τέρπειν' εξαλλάττειν τινα | - fich mit etw. u., delector re: Unterleib, venter: τὸ ὑπογάστριον ἡ κοιλία.

confabulor' cum quo: σπουδαιολογείσθαί τιγι | fich über etw u., habeo2 sermones de re: dialéyeαθαι περί τινος.

unterhaltend, jucundus: έπίχαρις (1705, neutr. έπίχαρι] · χαρίεις [εσσα, εν] · τερπνός | - adv., ju cunde :

χαριέντως ' τερπνώς.

τριβή | - (f. v. a. Gesvrach), sermo; colloquium; consabulatio: ή διατριβή· ὁ διάλογος | - jmbm zur 11. bienen, oblecto qm: διατριβήν παρέχειν τινί | - eine Il, mit imbm wegen etw. anfnupfen, habeo2 sermonem cum quo de re: διαλέγεσθαί τινι περί τινος | - bie U. ftoft, sermones frigent: ή διατριβή ἴσχεται, οὐ προχωρεί.

unterhandeln, etw., ago' [egi, actum] de re; paciscor [pactus]; concilio qd: χοηματίζεσθαί τινι | - mit jmbm wegen etw. u., ago' [egi, actum] cum quo de re: λόγους ποιείσθαι πρός τινα περί τινος. - II. wegen etw. anfnupfen, postulo' conditiones rei:

λόγους προςψέρειν τινί περί τινος.

Unterhosen, tegumenta interiora feminum: αἱ ὑπό-Bouzet.

unterjochen, subigo3 [égi, actum]; vinco3 [vici, ctum]; domo1 [mui, mitum]; redigo3 in ditionem (servitutem): δουλούν· καταδουλούν.

unterirdisch, subterraneus: κατάγειος ὑπόγειος - ein u. Bang, crupta: ή ὑπόνομος.

Unterfiefer, maxilla inferior: ή κάτω γνάθος.

Unterfleid, tunica inferior: o zirwir [wiros]. Unterfonia, vicarius regis: ὁ ἀντιβασιλεύς [έως].

unterfommen, recipio" [cepi, ptum] hospitio; nanciscor3 [nactus] munus: τυγχάνειν ξενίας.

unterfriechen, unter etw., abdo3 [didi, ditum] me in qd: υποδύεσθαί τι

Unterlage, fundamentum: to deutliov.

Unterlaß, ohne, f. unaufhörlich.

unterlaffen, mitto³ [misi, ssum]; omitto³; intermitto¹; praetermitto³ qd; desisto³ [destiti, stitum] a re; negligo3 [lexi, clum]; desino3 [sii, situm] qd: παφαλείπειν παφιέναι μη ποιείν | - ich fann es nicht u., zu zc., non possum [potui, posse] a me impetrare quin etc.: oùx ĕστιν ὅπως οὐ etc. - er unterließ nicht zu femmen, non cessavit venire: ouz ενέλιπε έρχόμενος | - s., das II., intermissio; ή παoulempis [ews], od. burch bie Berba.

Unterlaffungefunde, delicium: to Elleinor auag-

unterlaufen, mit u., intervenio4 [veni, ntum]: συμπίπτειν παραπίπτειν συμβαίνειν | - mit Blut u., suffundor3 [fûsus] sanguine: πελιδνούσθαι υφαιμον γίγνεσθαι.

Unterlefge, f. Unterlippe.

unterlegen, suppono3 [posui, situm]; subjicio3 [jeci, ctum]; subdo3 [didi, ditum]: ὑποβάλλειν ὑποτιθέναι τινί τι | - Pferde u., subinde muto equos: αλλαγή ίππων ποιείσθαι την πορείαν | - s., das II., suppositio: το υποβαλλειν etc.

Sindeyerbat rivi, noos riva | - fich mit imom u., Unterleibsfrantheit, =beichwerde, morbus (ma-

lum) intestinorum: ή τοῦ ὑπογαστρίου νόσος | - a. | 11. leiben , laboro t ex intestinis: νοσείν τῷ ὑπογα-

unterliegen, succumbo3 [cubui, bitum]; cedo3 [cessi, ssum]: ήττασθαί τινος. ήττω γίγνεσθαί τινος · κρατείσθαι ύπό τινος | - einer Laft u., concido3 [cidi] sub onere: συμπίπτειν υπό βάοους | - in c. Treffen u., inferior discedo3 [cessi, ssum] ex pugná: ήττασθαι εν τη μάχη | - ber Bewalt bes Chidfals u. muffen, non possum [potui, posse] superare impētum fortunae: zoareiodat uno the tuzne | - eine Cate unterliegt feinem Zweifel, res non est controversa: araugthoyov fort | - fie unterliegt vielem 3meifel, valde dubitatur de re: πάνυ αμφίβολόν ξστιν.

Unterlieutenant, subcenturio secundus: o arguπολοχαγός.

Unterlippe, labrum inferius: το κάτω χείλος.

untermauern, substruo3 [struxi, ctum]: ὑποτειχί-GEIV TI.

untermengen, =mijchen, intermisceo2 [cui, xtum]: αναμιγνύναι τινί τι.

unterminiren, subruo frui, rutum] cuniculis: ὑπόνομον δουττειν υπονομεύειν.

unternehmen, incipio [cepi, ptum]; suscipio ; recípio3; aggrédior3 [gressus]; molior4; conor'; audeo2 [ausus] qd: Enizeipeir tire anteabal tirog ορμάσθαι πρός τι | - einen Krieg u., incipio bellum: όρμασθαι πρός πόλεμον | - einen Feldzug gegen imbn u., proficiscor3 [fectus] contra qm: ποιείσθαι στρατείαν | - eine Reije u., ineo* [ii, itum] od. făcio feci, factum] iter: ποιείσθαι πορείαν | - s., das II., f. Unternehmung.

unternehmend, experiens; promptus; strenuus; acer: δραστήριος έντρεχής [ές] εὐτολμος [ον].

Unternehmer, eines Bauce, aedificator; locator: o ξογολάβος.

Unternehmung, inceptum; conatus [us]; conata [orum]: ή ἐπιχείρησις [εως] | - friegerifche II., expeditio: ή στρατεία.

Unternehmungegeift, ingenium promptum: 70 Soaστήριον.

Unteroffizier, decanus: o dezadagyos.

unterordnen, subjicio3 [jeci, ctum]: υποτάττειν Tive Ti | - untergeordnet fein, subsum [subfui, subesse] cui; inferior sum re; debeo obedire cui: ὑποτεταγμένον είναι - untergeerdnet, inferior; secundus: ύποτεταγμένος.

Ilnterordnung, ordo secundus (tertius etc.) ή υποrayn.

Unterpfand, f. Bfand, Sprothet.

unterpflügen, subaro': ὑπαροῦν τι.

unterreden, fich mit imbm, loquor [locutus]; sermocinor1; confero [confuli, collatum, conferre] sermonem cum quo: διαλέγεσθαί τινι πρός τινα.

Unterredung, sermo; collocutio; colloquium; disputatio: ή διάλεξις [εως] · οξ λόγοι · ή διατοιβή | munbliche II., praesens sermo; colloquium praesentis cum praesenti: ή διάλεξις | - trauliche II , sermones familiares: of loyor ofxeror | - cine II. mit imbm anfnüpfen, do' [dědi, dåtum] me in sermonem cum quo: συνελθείν είς λόγους τινι | - eine geheime II. mit jinom | Unterfchleif, circumductio argenti; peculatus [ús]:

haben, secreto colloquor llocutus cum quo: λάθρα διαλέγεσθαι πρός τινα.

Unterricht, institutio; eruditio; disciplina; doctrina: ή παιδεία ' παίδευσις [εως] | - II. ertheilen, erudio4 et doceo? [cui, ctum] jnventutem: διδάσχειν τινά τι - It. bei jmbm haben, erudior"; instituor' [utus] a quo: útor3 [úsus] disciplina cis: χρησθαί την διδασχάλφο παιδεύεσθαι υπό τινος | - jmb zum Unterricht geben, trado3 [didi, ditum] qm cui in disciplinam: diδόγαι τινά τινι παιδεύειν

unterrichten, (Kenntniffe beibringen), erudio4; doceo2 [cui, ctum]; instituo3 [ui, útum]; instruo3 [struxi, ctum]; praecipio1 [cépi, ptum]; trado3 [didi, ditum]: Sidaozeiv tivá ti naideveiv tivá els ti | - benado richtigen), doceo2; edoceo2 qm qd; făcio3 [féci, factum | qm certiorem de re; nuncio | qd cui; perscribo3 [psi, ptum] ad qm de re: φράζειν, δηλούν τινί τι.

unterrichtet, eruditus; doctus; instructus doctrina: πεπαιδευμένος · πολυμαθής · έμπειρος | - (f. v. a. benachrichtigt), certior factus: μαθών πυθομένος.

Unterroct, f. Unterfleib.

unterfagen, f. verbieten.

Unterfaß, (in ber Baufunft), stereobata; podium: 70 υπόβλημα · υπόθεμα | - (in ber Logif, assumptio: το υπόθεμα | - einen U. machen, assûmo3 [mpsi, mptum]: προςτιθέναι το υπόθεμα το συλλογισμο.

unter deiden, discerno [crevi, etum]; internosco3 [novi]; distinguo3 [nxi, nctum]; sejungo3 [nxi, nctum]; segrego': ἀποχρίνειν, ἀποχωρίζειν τι τινός | - r. fich in etw. u., differimus [distuli, dilatum, differre] inter nos qd: διαφέρειν τινός είς τι ob. τινι | - s., bas 11., distinctio; interpunctio: ή διάκρισις: ή διάγνωσις.

Unterscheidungszeichen, aisertmen: to oqueior διαστολής.

unterschieben, suppono3 [posui, situm]; subjicio3 [jeci, ctum]; subdo 1 | didi, di tum]: vnoβάλλειν. vno-Tidevet Ti Tivi | - (an bie Stelle tes achten ichieben), suppono3 (puerum); subjicio3 (testamentum): παοειςάγειν τι υποβάλλειν (παίδα etc.).

Unterschieber, suppostor; subjector: ὁ ὑποβάλλων. Unterschied, discrimen: to diagonyma | - uneig., (Berichiebenheit), discrimen; differentia; diversitas; dissimilitudo: ή παραλλαγή · άνομοιότης [ητος] |einen Il. machen, facio [feci, factum] discrimen; habeo2 delectum: diazolyeiv ti | - feinen U. machen, omnia habeo promiscue: οὐθεν διακρίνειν | - ε8 ift ein II. zwischen, interest qu inter etc.: Siagegei ti zet | - es ift ein II., eb ... ober, interest (utrum) ... an etc.: διαιρέφει το ... η etc. | - welch ein II., quantum differt!: δσον διαφέρει! | - ohne U., sine discrimine; promiscue: ἀδιαφόρως ἀδιαχρίτως.

untericieben, =fchiedlich, f. verschieben.

unterschlagen, imbm ein Bein u., supplanto' qm: υποσχελίζειν», πτερνίζειν τινα | - (heimlich für sich behalten), averlo³ [ti, sum]; interverto³ et trønsfero [transtūli, -látum, -ferre] ad me; intercipio [cépi, ptum]; supprimo [pressi, ssum]: σφετερίζεσθα: ύποχλέπτειν υφαιρείσθαι.

Unterichlagung, bee Belbee, f. b. f.

η κλοπή | - eines II. befdulbigen, accuso' qm pecula- κρίνειν | - über etw. eine II. anftellen, quaero' [quae tús: κλοπήν καταψηφίζεσθαί τινος.

unterschreiben, subscribo' [psi, ptum]; subnoto'; noto nomen meum ret: ὑπογράφειν τί τινι | - fich u,, subscribo (nomen): ὑπογράφεσθαι.

Unterschrift, subscriptio nominis; nomen subscrip-

tum: ή υπογραφή.

unterschwären, suppuro': vnonviozeodai.

Unterschwelle, limen inferius: to zarogliov. Unterfegel, velum infimus: to zato iortor.

unterfegen, suppono | [posui, situm]; subdo | [didi, ditum] rei: υποτιθέναι τί τινι.

unterfeßt, brevis et obesus habitu corporis: ὑπό-

maxus [v].

unterstegeln, signo!: ἐπιβάλλειν σφραγίδα τινι. unterfinfen, pessum eo* [ivi, itum]; mergor3 [mersus]; demergor': δύεσθαι καταδύεσθαι.

unterit, zu, insimo loco; insimus: κατωτάτω. Unterstadt, urbs inferior; inferiores partes urbis:

ή κατω πόλις.

Unterste, der, insimus; imus: relevratos Edzaros - (v. 3meien), inferior: o zarwregos | - bie u. Rlaffe bes Bolfs, infima faex populi: of zerwretor | - bas u. zu oberft febren, misceo? [cui, xtum] ima summis; misceo2 omnia: συμμηγνύναι, ταράττειν πάντα.

untersteden, subjicio i jeci, jectum); subdo i [didi, ditum | rei: ὑποβάλλειν τινι τί | - junge Colbaten u., immisceo [cui, xtum] tirones veteribus militibus: διανέμειν στρατιώτας εξς τινα τάξιν.

unterstehen, sich, audeo2 [ausus sum]; conor': rol-עתי בחוץ בוסבוע.

unterstellen, suppono [posui, situm]; subdo [didi, ditum] rei: ὑποβάλλειν την τί.

Untersteuermann, qui pro gubernatore operas dat: υποχυβερνών της νεώς.

Unterftod, f. Erdgefchof.

unterftopfen, ingero' [gessi, stum] qd rei: diaστοιβάζειν τι τινος.

unterstreichen, duco' [xi, ctum] lineam subter qd; reddo3 [didi, ditum] qd conspicuum linea: ὑπογοάφειν γραμμην.

unterstreuen, substerno' [stravi, stratum] qd rei: υποπάσσειν τινι τί.

Unterftube, conclave quod plano pede est: τὸ ὑπόκαυστον.

unterstüßen, falcio* [falsi, faltum]; suffalcio*; statumino'; sustineo2 [nui, ntum]; sustento1: ὑπερεί-Seiv tivi te | - figurt., Gulfe bringen, juvo' [juvi, jutum]; adjúvo¹ qm; sum cui adjumento; sublevo qm; făveo² [fâvi, fautum] cui: ἐπιχουφεῖν τινι.

Unterstügung, auxilium; adjumentum; benesicium: ή Επάρχεια ή Επάρχεσις [εως].

untersuchen, inspicio3 [spexi, ctum]; excutio3 [cussi, ssum]; scrutor'; perscrutor'; cognosco3 [gnovi, gnitum] qd; quaero3 [quaesiyi, situm] de re; inquiro3 in qd: Eseráseiv te · dozináseiv ti.

Untersuchung, inspecio; scrutatio; cognitio; quaestio; inquisitio: ἡ έξέτασις [εως]· ἡ δοχιμασία | -gelehrte II., discoptatio; disputatio: ἡ σχέψις | - eine U. anfiellen, instituo [ui, utum] quaestionem: dru- unthatty, segnis; ignavus; iners; deses; desidiosus

sivi, situm] de re: σκείψιν ποιείσθαι περί τινος | wiber imbn eine U. anftellen, habeo? quaestionem de quo: άναχρίνειν · άνάχρισιν ποιείσθαι | - zur U. fommen, cognoscor' [gnitus]: avazuivea dat | - ofne II., causa incognita: άνευ διαγνώσεως.

Untersuchungsrichter, quaesitor: o eferaoris.

untertauchen, 1) a., mergo³ [mersi, mersum]; demergo³; submergo³: βαπτίζειν · καταδύειν τι | -II) n., mergo3 me; mergor3; demergor3; urinor!: καταδύεσθαι.

unterthanig, plane obnoxius alque ascriptus cui: υπήχοος [ον]. €. auch 1. unterthan.

Unterthänigfeit, obedientia; servitus [utis]: ή δουhelee.

1. unterthan, jmbm, subjectus imperio (ditioni) cjs; parens; obnoxius cui: ὑπήχοος [ον] | - jmbm u. fein, sum in ditione cjs; pareo cui: ἄρχεσθαι ὑπό τινος - jmbm u. werben, cado3 [cecidi, casum] sub imperium cjs: ὑπήκοον γίγνεσθαι.

2. Unterthan, ber, civis; subjectus regi (imperio regis): ὁ ὑπήχοος · ἀρχόμενος · πολίτης [ov].

Untertheil, pars inferior ob. infima: τὸ κάτω μέρος. untertreten, unter ein Dad, subeo 4 [ii, itum] tectum: αποστήναι υπό τι.

Unterperbed, constratum navis inferius: To zatw zaτάστρωμα.

Untervormund, qui pro lutore operas dat: o Ent-TOOTIOS.

Unterwächter, subcustos: ὁ ὑποφύλαξ [205]. unterwarts, deorsum: zátw els tà zótw.

unterweges, in via; inter viam; ex itinere: *ara thu όδόν εν τη όδφ.

unterweisen, f. unterrichten.

Unterweifung, f. Unterricht. Unterwelt, inferi; umbrae; orcus: o Alons [ov] |in ber U., apud inferos: Ev Aldov.

unterwerfen, subjicio3 [jeci, ctum] cul; redigo3 [égi, actum] in imperium (potestatem) cjs: υποτάττειν τινά Tivi |- fid jmbn ob. etw. u., subjicio 3 ditioni meae; făcio3 [fèci, factum] mei juris; subigo3 [ègi, actum]; domo' [mui, mītum]: ὑψ' ἐαυτῷ ποιεῖσθαί τινα εδ. τι | - fid jmbm u., permitto' [misi, ssum] me in potestatem cjs: ὑποτάττειν έαυτόν τενε | - jmbm unterworfen werben, venio3 [veni, ntum] in ditionem cfs: ύποτάττεσθαί τινι | - unterworfen fein, sum in ditione cjs: ὑπήχοον είναί τινι | - fich ben Befegen untermerfen, pareo legibus: doav zara rous vouous | - fich einer Bedingung u., accipio3 [cepi, ptum] conditionem: αποδέχεσθαι συνθήχην.

untermublen, f. untergraben.

unterzeichnen, f. unterfcbreiben, fubfcribiren.

unterziehen, (ein Rieit), subter induo [ui, utum] vestem : ὑπενδύεσθαί τι (ἐσθητά) | - fig. fich einer Sache u., subeo 1 [ii, itum]; recipio 1 [cépi, ptum]; sustineo 2 nui, tentum | qd: vgloragoal te ob. reve | - fich einem Auftrage u., recipio mandata: ὑφίστασθαι-, ὑποδέχεσθαι πρόςταγμα οδ. τα προςτεταγμένα | - βά Gefahren u., subeo4 [ii, itum] pericula : vgloruodat zivouvous.

lentus; nihil ägens: ἀργός [ον] | - u. sein, otiosus unüberzeugt, non adductus ad credendum: μή πε-sum; nihil ägo legi, actum]; sedeo legi, sessum]; πεισμένος. jaceo legi, actum]; sedeo legi, sessum]; πεισμένος. [nui, tentum] a rebus gerendis: agysiv | - u. merben, languesco [gui]: ἀργόν -, ὁάθυμον -, ἀπράγμονα γίγνεσθαι | - adv., segniter; ignave: ὁαθύμως.

Unthatigfeit, segnities; ignavia; inertia; desidia; otium: ή ἀργία ή ἀπραξία | - in ganglicher U. fein,

nihil plane ăgo3: σφόδοα άργεῖν.

Unthat, facinus [oris]; maleficium; scelus [eris]; nefas: τὸ ἀμάρτημα.

untbeilbar, individuus; quod dividi non potest: αμέριστος [ον].

Untheilbarfeit, individua natura: το αμέριστον. untheilhaft, feinen Theil an etw. habent, expers ob. exsors cjs rei: "uoigos [ov] · arelins [és] | - f. a.

untheilbar.

untheilnehmend, lenius: avoixtlouwr [ovos]. ἀσυμπαθής [ές] | - adv., lente: ἀσυμπαθώς.

Unthier, monstrum: to tegas [atos].

unthunlid, alienus: aujxavos advatos [ov] | f. a. unmöglich.

Untiefe, vădum: tò terayos.

unireu, infidėlis; infidus; perfidus; perfidiosus: ancoros [ov] | - u. werden, moveo? [movi, motum] fidem : aniorov γίγνεσθαι | - jmbm. u. werben, deficio3 [féci, fectum] a quo: anoninval rivos | - feiner Pflicht u. werden, recedo3 ab officio: μή δράν τά δέοντα | - fich felbft u. merben, descisco a me: αφίστασθαι έαντου.

Untreue, infidelitas; perfidia: ή ἀπιστία το ἄπιστον - eine Il. begehen, violo ' fidem : προδιδόναι, απο-LECTIFIE TIME.

untrinfbar, non potabilis: insalubri potu: οὐ πότι-MOS [02].

untrostbar, inconsolabilis: ἀπαραμύθητος [ον].

untrofflid, cujus dolor (luctus |ús|) nullo solatio levari potest: ἀπαραμύθητος [ov] | - u. fein, nihil admitto [misi, ssum] consolationis: απαραμύθητον Elvai.

untruglich, was nicht betrügt, certus; exploratus; non dubius: aipeudis [és].

Untrüglichfeit, f. Buverläffigfeit, Sicherheit.

untüchtig, f. untauglich.

Untugend, vitium: ή πονηρία, το αμάρτημα.

unüberlegt, inconsultus; inconsideratus; temerarius; demens: ἀπερίσχεπτος [ov] | - f. auch unbefonnen |adv., inconsulte; inconsiderate: temere; dementi ratione: άβουλεί άποονοήτως.

Unüberlegtheit, inconsiderantia; temeritas; inscilia; dementia: ή άβουλία.

unübersetbar, quod tötidem verbis reddi non potest: αμετάφοαστος [ον].

unübersteiglich, insuperabilis; inexsuperabilis; quod superari non potest: ἀδιάβατος [ον]· ἀμήχανος [ον].

unüberwindlich, invictus; inexpugnabilis; inexsuperabilis: άητιητος ανίκητος [ον].

unüberwunden, invictus; semper victor: ἀνίκητος Unverdorbenheit, integritas: ή άγνότης [ητος] | -[OV].

unumganglid, burchaus nothwendig, prorsus ob. omnino necessarius: arayzaios | - udv., necessario: avayzalws.

unum dyranft, infinitus; summus: ἀπεριδρίστος [ov] | - u. Gewalt, summa potestas: ή πλήρης έξουσία αὐτοχρατορία | - μ. regieren, praeditus sum summo imperio: αὐτοχρατορεύειν δεσπόζειν.

unumftoglich, firmissimus: σαφέστατος βεβαιότατος | - 3. B. ein u. Beweis, argumentum firmissimum: μέγιστον τεχμήριον.

unumwunden, haud ambiguus: ἀπροχάλυπτος [ον] - eine u. Untwort, responsum haud ambiguum: ή ἀπόχρισις ἀπροχάλυπτος | - adv., aperte; libere: μηδέν υποστειλάμενον σαφώς.

ununterbrodien, continens; continuus; contextus; assiduus; perpetuus; perennis: ἀδιάλειπτος ἀδιάπαυστος [ον] συνεχής [ές] | - adv., continenter; perpeluo: συνεχώς.

ununter sucht, incognitus; non exploratus: ἀνεξέταoras [ov].

unvaterlich, indignus patre: ανάξιος πατρός [ov]. unveranderlid, immulabilis; constans; ratus; perpěinus: αμετάτρεπτος αμετάβλητος [ov] | - adv.,

constanter; perpetuo: ἀμετατοέπτως. Unveranderlichfeit, immutabilitas; constantia; perpetuïlas: τὸ ἀμετάβλητον.

unverandert, immutatus; integer: αμετάβλητος [ov]. unverantwortlich, iniquissimus: αναπολόγητος: ἀσύγγνωστος [ον] | - adv., iniquissimo modo: αναπολογητως.

unverbefferlich, (fehr gut), absolutus omnibus numeris; persectus: τέλειος | - nicht zu bessen, schr schlecht), insanabilis: ἀδιόςθωτος [ον]· ἀνίατος [ον]. unverblumt, nudus: anlous [n, our].

unverborgen, es ift mir nicht u., non me fügit: ov Lavdaver ME.

unverbramt, parus: anagogos [or].

unverbrüchlich, inviolatus; sanctus: ἔμπεδος [ov]. βέβαιος | - u. Treue, summa fides: ή πίστις βεβαία - adr., sancte; summà fide: βεβαίως.

Unverbrüchlichfeit, sanctitas; summa fides: ή βεβαιότης [ητος].

unverbürgt, incertus: ἀβέβαιος [ov]· απιστος [ov]. unverdachtig, non suspectus. aronontos [or] |es ist etw. u., nulla subest in re suspicio: ἀνύποπτόν Eoti.

unverdammt, indemnatus: οὐ κατειψηφισμένος.

unverbaulich, difficilis concoctu ob. ad concoquendum: "nentos [ov].

Unverdaulichfeit, bes Magens, cruditas: ή άπειβία. unverbedt, apertus: axaluntos [ov].

unverberbt, = verborben, incorruptus; integer: captagros [ov].

unverbient, immeritus; indignus; falsus: dreisios [ov] | - adv., immerito: avastws.

U. bes Bergens, sanctimonia: η είλικρίνεια άγνότης.

unverbroffen, impiger; sedülus; assiduus; strenuus: πρόθυμος [or] · σπουδαίος | - u. Bleiß, acre studium discendi: ή σπουδαιότης [ητος] | - adv., impigre; naviler; strenue: προθύμως.

Unverbroffenheit, sedulitas; navitas; assiduitas: ή προθυμία σπουδαιότης [ητος].

unverebeligt, f. ebeloe.

unvereinbar, insociabilis: advraguógros [ov] ασυνάρτητος [ov] | - u. fein, pugnamus inter nos: araquooteiv | - mit etw. u. fein, repugno ' cui rei; alienus sum a re: araquosteir tivi.

unverfalscht, sincerus; integer; probus: ἀχίβδηlos [or] - azoaros [or] | - adv., sincere; integre:

aziBonkws etc.

unverfanglid, simplex: adolog [or] anlows |adv., verbis simpl cibus: ἀδόλως · ἀπλώς.

unverganglich, immortalis: aq Japros [or].

unvergeglich, non obliviscendus ober burch Umichreibung : defurnitos [or] ober burch Umfdreibung.

unvergleichbar, = lich, vincens omnem comparationem amplitudine; maximus sine exemplo; divinus; coelestis; singularis; eximius: ἐξαίρετος [ον]· πάντων διαφέρων [ουσα, ον] | - adv., sine exemplo; divine; eximie: διαφερόντως.

unpergoldet, non auratus: exquaos [or].

unverhaltnißmäßig, injustus; intquus: ἀνάρμοατος [ον] · ου δίχαιος · ου προςήχων [ουσα, ον]] ade, burch justo ob. solito und bem Comparatio bes babei ftehenden Abjectivs: rov dizalou. vneg .. | - u. groß, major justo (solito): τοῦ δικαίου μακρότερος.

unverbarichte Bunde, cicatrix recens of, male firma: τὸ ἄπελος.

unverbeirathet, f. ebelod.

unverbofft, insperatus; necopinatus; αελπτος ανέλπιστος [ον] | - adv., (ex) insperato; praeter exspectationem: ἀέλπτως.

unverbort, incognità (indictà) causa: azoitos [or]

unverhohlen, apertus: άπροκάλυπτος [or] · φανερός | - adr., aperte: ἀπροχαλύπτως φανερώς μηδεν υποστειλάμενος.

unverbullt, apertus: ἀχάλυπτος [ov].

unverfennbar, evidens; perspicaus; manifestus: εναργής [ες] εμφανής [ες] σαφεστατος | - adv., evidenter; manifesto: έμφανως σαφέστατα.

unverlangt, ultro oblatus: αὐτόματος έχούσιος - adr., ultro: έχουσία έχουσίως.

unverleglid), inviolabilis; sanctus: afizzos [or] ξερός δσιος.

Unverleglichfeit, sanciitas; caerimonia: to alizτον· τὸ ὅσιον.

unverlett, f. unverfehrt.

unverloren, salvus: owos.

unvermählt, f. efclos.

unvermeiblich, quod evitari non potest; quod effugere non possumus; necessarius: aqueuztos [ov] άναγκαΐος | - n. fcin, non sum recusandus: άναγ-

unvermerft, ade., furlive; clam: Lely Jorus od. burch bas Berbum λανθάνειν | - u. von etw. abgerathen, ab- unversucht, nichts laffen, nihil omitto3 [misi, ssum]

erro t a re: anonhavagoal rivos | - u, webin gerathen, labor 3 [lapsus]; delabor quo: anonlavaodai noi.

unvermiethet, non locatus: aulo 9 wros [or].

unvermischt, merus; parus: areniniztos [or].

Unvermögen, bat, Schwäck, imbecillitas: infirmitas: ή άδυνασία | - Armuth, inopia: ή άπορία.

unvermögend, invalidus; infirmus; imbecillus; inops: advivatos [or] · agveris [és].

unvermuthet, inopinatus; necopinatus; imprudens; insperatus; repentinus: ἀπροςδόκητος [ov] | - adv., praeter opinionem; (ex) improviso: ¿ξαίη νης [ες] |jmbn u. angreifen , adorior4 [ortus] qm imprudentem : εφορμάν τινι απροςδοχήτω.

unvernehmlich, obscurus: acaepis [es] | - adv., ob-

scure: dongois.

unvernünftig, expers rationis; brutus; demens; insanus: avovs | - bas u. Thier, bestia: To Inglor |adr., nulla ratione; insane: άλογίστως.

Unvernunft, amentia; insania: ή ανοια ή αλογία. unverrichtet, infectus: απρακτος [ov] · αποίητος [ον] | - u. Cache, re infectă; irrito incepto: ἄπρακτον. unverschämt, impudens; procex; considens: avai-

δής [ες] · αναίσχυντος [or] | - adv., imprudenter; confidenter: αναισχύντως.

Unverschämtheit, impudentia; os impudens: n araidena.

unverschont laffen, nichte, nulli rei parco3 [peperci, parsum : μηδενός φείδεσθαι.

unperfculdet, (ofine Gelbichulden), liber; liberatus aere alieno: οὐχ ὑπόχρεως | - (unvertient), immerilus: avaξιος [ov] | - adv., immerito: avaξίως.

unverfebend, f. unvermuthet.

unversehrt, integer; intactus; illaesus; inviolatus; salvus; incolumis: ἀκέραιος [or]· σώος άβλαβής [85].

Unversehrtheit, integritas; incolumitas: to axéραιον τὸ σῶον.

unverstegelt, non obsignatus; resignatus; solutus: ασφράγιστος [ον].

unversilbert, non argentatus: dvagyvoos [ov].

unversöbnlich, implacabilis; inexorabilis; inexpiabilis: αδιάλλαχτος ασπειστος [ov].

Unversöhnlichfeit, odium implacabile: To adial-Laztor.

unversöhnt, implacatus: drestluctos [or].

unverforgt, 3. B. Rinber, liberi quibus nondum prospectum est: naides azdnoot | - eine u. Tochter, filia non collocata: η θυγάτης άγαμος.

unverständig, nullius consilii; imprudens; stultus: ανόητος αξύνετος [or] αφρων μωρός | - adv., stulte: ανοήτως etc.

unverständlich, obscurus; non apertus ad intelligendum: adiavontos [ov] adagns [es].

Unverständlichfeit, der Worte, obscuritas verborum: में वेद्यांक्षात.

Unverstand, inscitia; temeritas; imprudentia; stultitia: ή άνοια ή ανοησία.

unverstümmelt, integer: ἀπήρωτος [ov].

inexpertum; experior [rtus] omnia: ἐπὶ πῶν ἐλθεῖν | μητοιβτ, falsus; vānus; fictus: ἀναλήθης [ες] ψευαφιχνείσθαι.

unvertheidigt, indefensus: έρημος φυλάκων [ov]. unvertilgbar, quod deleri non potest; indelebilis: are saleintos [ov].

unverträglich, incommodus; importunus; rixòsus: ακοινώνητος αμικτος δυςσύμβολος [ov] | - (unvereinbar mit etwas), alienus a re; contrarius rei: allotoios tivos | - u. fein mit etw., abhorreo a re: avaqμοστείν πρός τι έναντίον είναί τινι.

Unverträglichfeit, eines Menfchen, importunitus: ή άχοινωνησία φιλονειχία.

unverurtheilt, indemnatus: azarazoiros azoiros

unverwahrt, immunitus; incustoditus: uquiantos Toul.

unverwandt, g. B. mit u. Mugen, unverwandten Blides, oculis reclis: ἀστρόφοις όμμασι· ἀσχαρδαμυχτί. areves | - jubn u. anfeben, defigo " [fixi, fictum] oculos in vultu ejs: ἀσχαρδαμυχτὶ βλέπειν είς τινα.

unverwehrt, es ift u., licet; nihil impedit, quominus etc.: ἀνεμέσητον θεμιτόν ἐστιν.

unverwelflich, f. unfterblich, unverganglich.

unverwerflich, j. B. u. Beuge, testis probus od. locuples: μάρτυς άξιοχρέως.

unverwundbar, invulnerabilis: arowros [ov] | - u. fein, non possum [potui, posse] vulnerari: ατρωτον Elrai.

unverwundet, invulneratus; integer: άβλητος άτρω-TOS [OV].

unverzagt, impavidus; intrepidus; animosus; fortis: αφοβος ατρεστος [or] | - adv., impavide; intrepide; fortiter: αφόβως.

Unverzagtheit, animus impavidus ot. fortis: ή άφο-Bla to Dagaos.

unverzeiblich, quod nihil habet excusationis; inexpiabilis: ἀσύγγνωστος [ον].

unverzüglich, f. fogleich.

unvollbracht, unvollendet, imperfectus; inchoatus : ἀτέλεστος : ἀτελείωτος [ον].

unvollfommen, imperfectus; inchoatus; adumbratus; vitiosus; mancus; ἀτελής [ές] · ἐνδεής [ές].

Unvollfommenheit, vicium: ή ατέλεια το ατελές | - volt U. fein, laboro' vitiis : μάλα ἀτελή είναι.

unvollständig, in quo quid deest: Ellings [és] : are-2.95 [Es] | - f. a. unvollfommen.

unvollzablig, non justus; infrequens: ενδεής [ές]. unvorbereitet, imparâtus: απαρασχεύαστος [ov]. unporbergeseben, improvisus: angoontos [or] απορογόητος [or] | - adv., improviso: αποροςδοχή-

unvorfablid, insciens; imprudens: ἀπροβούλευτος |ου | - adv., imprudenter: ἀπροβουλεύτως.

unvorsiditia, improvidus; incantus; inconsideratus; temerarius: aneglozentos |ov| · aquilaztos |ov| | adv., incaute; improvide; temere: ἀφυλάzτως ἀπρονοήτως.

Unvorsidhtigfeit, inconsiderantia; temeritas; imprudentia: ή αφυλαξία ή αποοβουλία.

σής |ές | | - adr., falso: ψευδώς ούχ άληθώς.

Unwahrheit, vanitus: 70 weodos lovs | - ale Cade, falsum; vanum; mendacium: To wevdog | - feine U. fagen, nihil dico [xi, clum] falsi; non mentior4: un יווצעטון גציצוי.

unwahrscheinlich, non verisimilis; non probabilis: antθaros aπεικώς |via, os | - nicht u., non sine specie verilatis: οὐκ ἀπειπώς | - adv , non probabiliter: οὐε ἀπεικότως.

unwandelbar 20., f. unveranderlich.

unwegsam, invius; impeditus: άβατος [or]. άπορος [ov] "" " avodoς [ov] | - u. Strafe, viae in explicabiles: ή όδος απορος.

unweiblich, indignus muliere: où zarà ràs yvvaizas | - adv., ut minime decet mulierem: où zarà rus yuvaizas.

unwerth, f. unwurdig.

unweise, insipiens; stultus: acogos. agowr [ov] |adv., insipienter; stulte: appovos.

unweit, (cines Ortes), prope (locum); haud procul (a loco): οὐ πόζόω.

Unwesen, ineptiae; turbae: ὁ θόρυβος.

unwesentlich, f. wefentlich, (nicht).

unwichtig, levis; nullius momenti: φαύλος · μιχοός. Unwichtigfeit, levitas: ή μισσότης [ητος].

unwiderleglich, f. unumftößlich.

unwidersteblich, cui nulla vi resisti potest; invictus: avunóστατος [ov].

unwiderbringlich, irreparabilis; irrevocabilis: avεπισχεύαστος [ον].

unwiderruflich, irrevocabilis; ratus in perpetuum; immutabilis: ἀμετάχλητος [ov] | - adv., in perpetuum; in aeternum: ἀμεταπείστως · έςαεί.

Unwille, indignatio; indignitas; stomachus; bilis; ira: ή άγανάκτησις [εως]· όργή | - im U., indignabundus: άγανακτών [ούσα, ούν] | - U. empfinden, moveor [motus] indignatione: αγανακτείν τι' οδ. ξπί τινι' γαλεπώς φέρειν τι.

unwillig, indignabundus; subiratus; iniquus: ayarαπτών [ούσα, ούν] | - u. auf imbn fein, irascor' cui: οργίζεσθαί τινι | - u. über etw. fein, fero [tüli, latum, ferre | qd iniquo animo: άγανακτείν τι οδ. ξπί τινι.

unwillfommen, non acceptus; ingratus: δυεχερής

unwillfürlich, fortuitus: axovoios [ov] | - adv., nescio quo pacto: azovoíms.

unwirkfam, invalidus; indiilis: avevegyns [es].

univiffend, (unwiffentlich), insciens; imprudens: azovoios · ovy exer [ovon, or] | - tobne Renntnig von etw.), inscius; ignarus; imperitus; rudis rei; indoctus; illiteratus: aneigos [ov] | - u. fein in etm., nescio4 qd; ignoro1; non calleo2: ἀπείρως ἔχειν τινός.

Unwiffenbeit, (Mangel an Umficht), imprudentia: ή απειρία | - aus U., per imprudentiam ; per errorem: anειρία | - (Mangel an Renntniß), inscientia; inscitia; ignorantia: η αμαθία.

unwiffentlich, f. unwiffend.

unwohnbar, f. unbewohnbar.

adv., indigne; immerito; avaşlaç.

unzahlbar, unzahlig, innumerabilis; infinitus: avaolduntos [ov] · uvolos | - u. Male, sexcenties; millies: μυριάχις απειράχις.

Unzahlbarfeit, innumerabilitas: το αναφίθμητον το αναριθμον.

Unzahl, ingens numerus: ή μυριάς [άδος] το αμήχανον πλήθος [ous] | - eine II. von Jahren, infinitus prope numerus annorum: ἔτη ἀμήχανα ὅσα.

ungart, parum verecundus; inurbanus: xalenos. βαούτερος· τραχύς [εία, ύ] | - adv., parum vere- unzutraglid), inutilis; insaluber: επίνοσος [ον]. cunde; inurbane: χαλεπώς.

Unge, uncia: ή ούγκία ob. ούγγία | - eine halbe ll., semuncia: ή ήμίσεια της συγκίας | - eine ll. fcwer, unciális: σύγκίαν έλκων | - nach ll., uncialim: κατ ovyzias.

Unzeit, zur, intempestive; alieno tempore; non opportune: ἀχαίρως παρά χαιρόν.

unzeitig, intempestivus; importunus; immaturus; praecox: azarpos [ov] | - eine u. Geburt, abortus: τὸ ἄμβλωμα | - adv., intempestive: ἀκαίρως.

ungenweise, f. Unge.

unzerbrechlich, quod frangi non potest: adonzios [ov] · αδύαγής [ές].

ungerbrochen, integer: adoavotos [ov].

ungerlegbar, f. untheilbar.

ungerftorbar, quod dirăi non potest: azadalostos [ov].

ungertheilbar, f. untheilbar.

ungertrennbar, =trennlich, inseparabilis; indissolubilis: αχώριστος [ov]· αδιάλυτος [ov] | - ein u. Freund, amicus fidelissimus: o gellog πιστότατος |u. fein von etw., non possum [potui, posse] separari. secerni od. divelli a re: μη απολείπειν τι | - von jmbm u. fein, non discèdo3 [cessi, ssum] a latere cjs: μή απαλλάττεσθαί τινος.

ungerfreunt, non separatus; indivisus: ἀδιάλυτος urbar, cultus: ἐργάσιμος [ον] · ἐνεργός [ον] - ein 07.

ungiemlich 20., f. ungeziemend 2c.

Ungierbe, indecentia: To azoguov.

unzierlich, invenustus; inelegans; inornatus; incomptus: ἄκοσμος [ον].

Unzierlich feit, inconcinnitas: τὸ ἄκοσμον.

unginebar, immunis: arelig [és].

Unginsbarfeit, immunitas: ή ατέλεια.

Unzucht, impudicitia; libido: ή πορνεία.

unguchtig, f. unteufch.

unzufrieden, non contentus sorte mea; morôsus: δυςάρεστος [ov] · δύςχολος [ov] | - u. mit etw. fein, non contentus sum re; graviter (moleste) fero [túli, latum, ferre qd: δυςαρεστείσθαί τινι · δυςχεραίνειν Ti | - mit fich felbit u. fein, displiceo2 mihi: dusyequiνειν έαυτώ.

Unzufriedenbeit, f. Digvergnugen.

unzuganglich, carens aditu; invius; impeditus: απρόςβατος [ον]· απροςόδευτος [ον] | - u. für etw., Impenetrabilis rei: ἀπρόςβατός τινι | - εtm. n. Urheber, auctor; parens; inventor; effecto machen, claudo³ [clausi, sum] qd ex omni adiu: ceps: ὁ ἀρχηγός πρωτουργός | - δετ ll. ποιεῖν τι ἀπρόςβατον | - fich n. machen, non do¹ [dĕdi, creator mundi: ὁ δημιουργός τοῦ κόσμου.

univurdig, indignus; immeritus: ἀνάξιος [or] | - | dătum] aditum petentibus conveniendi: δυςπρόςβα-TOV ELVEL.

> unzugeritten, Pferd, intractalus et novus : άδάμα-GTOS [OV].

> unzulänglich, non sufficiens; non satis idoneus: ούχ έχανός ένθεής [ές].

> unzulassig, quod admitti non potest; quod non licet: utonos [ov].

ungureichend, f. ungulanglich.

unzusammenhängend, interruptus; dissipatus: aσύμφωνος [ον].

νοσηρός.

unzuverlässig, incertus; dubius; insidus: anioros [ov] | - ein u. Menfch, homo infidus: ο ανθοωπος

unzwedmäßig, alienus: ανεπιτήδειος [ov] | - ich halte es für u., haud duco3 [xi, ctum] a re: voulceiv τι ανεπιτήδειον.

unzweideutig, haud ambiguus: οὐκ ἀμφίβολος [ov] · ούz απιστος [ov] | - adv., haud ambigue: ούz αμφιβόλως etc.

unzweifelhaft, non dubius; certus: avaugisolos [ov] · Evagyins [es] · Eugarns [es] | - adv., hand dubie; certe: βεβαίως ασφαλώς.

Uraltermutter, atavia: ή προμήτωρ.

Uraltern, atavi: of πρόγονοι.

Uraltervater, atavus: o disnannos.

Urahn, Urahnherr, proavus: o eninannos. Urahufrau, proavia: ή μήτης του πάππου.

uralt, exactae jam aetatis; pergrandis natu; confectus aetate; decrepitus; antiquissimus; perantiquos; avitus: πολυετής [ές] · άρχαιότατος | - in u. Beiten, antiquissimis temporibus: ἐν ἀργαιοτάτοις χρόνοις. Uranfang, f. Urbeginn.

Urang=Utang, simia Satyrus: ὁ πίθηχος Σάτυρος. Stud Land u. machen, facio [féci, factum] agram: 98ραπεύειν, ξογάζεσθαι χώραν.

Urbedeutung, f. Grundbedeutung.

Urbeginn, primordium: n doxn | - ber U. ber Dinge, primordia rerum: ή άρχη των όντων.

Urbewohner, eines Landes, aborigines; autochthones: οξ αὐτόχθονες.

Urbild, exemplum primum; species: ὁ τύπος,

Ureinwohner, f. Urbewohner.

Urenfel, pronepos: o aneyyovos. Urenfelin, propeptis: ή ἀπέγγονος.

llrgeschichte, origines [num]: anodeisis iorogias τών άρχαιοτάτων χρόνων.

Urgroßaltern, proavi: ὁ πρόπαππος καὶ ή προнашил.

Urgroßmutter, proavia: ή προμάμμη. Urgroßvater, proävus: ο πρόπαππος.

Urgrund, causa principalis: ή πρώτη αίτία.

Urheber, auctor; parens; inventor; effector; princeps: ὁ ἀρχηγός πρωτουργός | - ber ll. ba Welt,

Urbeberin, auctor; parens: ή ἀρχηγός ή αίτία.

Uri, (Ranton in ber Comeig), Uria [ae].

Urin, ze., f. Sarn; Il. laffen, f. barnen.

Urfraft, principium: ή πρωτουργός δύναμις.

Urfunde, literae; tabulae: ή συγγραφή | - Urfunden, monumenta literarum: αξ συγγραφαί.

urfundlich, rei firmandae (testandae) causa: ɛis μαφ-

τυρίαν.

Urlaub, commeatus [us]: το συγχώρημα | - jmbm U. geben, do' [dedi, datum] commeatum cui: aquévat τινά επὶ όητον χρόνον | - auf II. fein, sum in commealu: χοῆσθαι τῷ συγχωρήματι.

Urne, urna: ή ύδοία. urploblich, f. ploblich.

Urquell, fons; causa: ή πρωτουργός attia | - ber 11. alles Geins, a que omnia rerum principia ducuntur: ή πρωτουργός αλτία των όντων.

Urfache, causa; fons; origo; auctor; ansa; materia: ό λόγος ή αλτία πρόφασις | - f. auch Grund und Bormand | - Il. jum Tabeln haben, habeo2 ansam reprehensionis: Exer usurpastal tivi | - etm. als tl. angeben, praetexo3 [xui, xtum] qd: προτείνειν, προβάλλεσθαι· προφασίζεσθαι | - ohne II., temere: άνευ λόγου. είκή | - aus ber il., weil :c., ideo, quod etc .: Sic to mit bem Infin. | - aus welcher Il. ? quam ob rem ?: Oice ti; | - es ift gar teine II. vorhanden, warum, non (nihil) est quod (cur, quare) etc.: อบั่ว รัชบเท อันเ etc.

Urfchrift, f. Driginal, Tert.

Ursprache, lingua omnium prima: ή πρωτουργός γλώσσα.

ursprünglich, primus; principalis: ο, ή, το κατ' άρχην οδ. εξ άρχης, άρχικός, πρωτότυπος [ον] | adv., primo; principio; primitus: ¿š apyns.

Ursprung, origo; orius [as]; fons; causa; principium : ή άρχή· ή altia | - feinen II. von etw. haben, τινος, καπό τινος.

πεο στοιχεία.

Urtheil, judicium; arbitrium; decretum; sententia: ή κρίσις [εως] · διάγνωσις [εως] · γνώμη · δόξα | ein unbefangenes U., judicium liberius : ή γνώμη έλευθέοα | - fein Il. sagen, dico3 [xi, ctum] sententiam: αποφαίνεσθαι την γνώμην [- ein Il. sprechen, pronuncio sententiam: zolar notsiadat | - nach II. u. Recht, judicio ac disceptatione: zarà zolow zai diaγνωσιν | - nach meinem II., meo judicio; mea sententiá; quantum ego judico1; ut mihi quidem videtur: ώσπεο έγω γιγνώσκω έμοι δοκείν | - fein eigenes U. haben, utor' [usus] meo judicio: χρησθαι τη έαντου γνώμη.

urtheilen, judico'; facio' [feci, factum] judicium; existimo de re · zοίνειν · δικάζειν · γιγνώσκειν περί Tiros | - gut von jmbm u., bene existimo de quo: καλώς γιγνώσκειν περί τινος | - nach Billigfelt u., judico' ex aequo: yeyrwazer & Toou | - hieruber fann ich nicht u., hoc non est mei judicii: οὐκ ἔστι τῆς ξμού χρίσεως.

Urtheilsfraft, judicium: ή γνώμη · διάνοια· σύνεσις [εως].

Urtheilsfpruch, seutentia; decretum: ή κρίσις [εως] - f. auch Urtheil.

Ururgroßmutter, abavia: ή προμάμμης μήτης.

Ururgrofivater, abavus: o disnannos.

Urvolf, populus primus, antiquissimus: τὸ πρωτουρyou Edvos.

Urwelt, primordia rerum; homines antiquissimi: o πρωτουργός χόσμος.

Urwort, verbum nallyum: το πρωτότυπον άρχε-

Urzeit, tempora antiquissima: ο κατ' αρχήν χρόνος. Minroator, f. Despot, Tyrann.

ufurpiren, f. anmagen, fich bemachtigen.

ortus sum; proficiscor3 [fectus] a re: γεγονέναι έχ Utenfilien, utensilia [ium]; supellex: τὰ ἔπιπλα: τά σχεύη.

Urftoff, elementum; principium: τὰ πρώτα οἰόν Utrecht, (Stabt), Trajectum ad Rhenum; Ultrajectum | - adj., Trajectinus; Ultrajectinus, a, um.

vacant, văcuns: zevos | - v. fein, vaco'; vacuus Balois, (Proving), Valesia [ae]; Valesium | - adj., sum: κενόν είναι ήρημωσθαι.

Bacang, mit vacuus, griech. zevos | - 3. B. mabrenb ber D., vacante loco: της τάξεως κενής ουσης.

paterlid, paternus; patrius: πατρώος πάτριος v. Bermegen, bona palerna [orum]: τὰ πατούα | v. Gefinnungen gegen imbn , paternus in qm animus: o πατρώος θυμός πρός τινα | - v. Erbtheil, patrimonium: τὰ πατρῷα' ὁ κλῆρος | - adv., patris instar; ut pater; paterna caritate: ασπερ πατήρ.

Balenciennes, (Stadt), Valentianae [arum]; Valentiana [ae].

Balet, f. Abschied, Lebewohl.

Ballabolid, (@tatt), Vallisoletum.

Valesius, a, um.

Basall, cliens: o nekarns [ov].

Bafallenschaft, clientela: ή πελατεία.

Bafe, vas: ὁ ἀμφορεύς [έως].

Bater, paler; parens: ὁ πατήο [πατρός] | - B. u. Mutter, parentes: o natho zai h uning of yoveis [έων] | - bie Bater, patres; majores: οἱ πατέρες οἱ πρόγονοι | - bem B. nacharten, patrisso': πατριάζειν. Batergute, = huld, benignitas paterna: ή φιλοστοςvice.

Baterberg, animus patrius: ψυχή ή φιλούσα τά τέχνα ή τοῦ πατρός ψυχή.

Baterland, patria: ή πατρίς [ίδος]. ή πατρίς γή.

vaterlandifd, patrius: πάτριος [ov] | -adn., more verabicheuenswerth, abominandus; detestandus: patrio: πατοίως.

Baterlandofreund, f. Batriot.

Baterlandoliebe, amor (caritas) patriae: ή giloπατρία.

Baterlandsperrather, proditor patriae; parricida civium: ὁ προδότης τῆς πατρίδος.

στουγία ώσπερ από τοῦ πατρός.

paterlos, patre orbatus od. orbus : ἀπάτωρ.

Batermorder, -erin, parricida: o πατροχτόνος.

Batermord, parricidium: ή πατροπτονία | - einen B. begeben, committo3 [misi, ssum] p.: πατροπτονείν.

Batername, nómen patris; nómen paternum: τὸ τοῦ πατρὸς ὄνομα.

Batersbruder, patruus: 6 nátows [wos].

Baterfinn, animus patrius od. paternus: 10 100 natoos névos.

Baterich wester, amila: ή πατραδέλφη.

Baterfadt, (urbs) patria: ή πατρίς [ίδος].

Baterftelle, bei imbm vertreten, loco (instar) patris sum cui: habeo2 qm in numero liberorum: slval rivi άντὶ πατρός.

Batertheil, pa'rimonium: τὰ πατοφα.

Baucluse, (Fleden), Vallis Clausa; Clusa [ae].

Begetabilien, herbae: αί βοτάναι το φυτόν.

peaetabilifd, genitus terra: των βοτανών των φυτων.

pegetiren, vivo3 [vixi, clum] instar plantae: ζην την τών φυτών ζωήν.

Behm, f. Fehme.

Beilchen, viola; viola odorata: To lov.

Beilchenbeet, violarium: ή τωνία.

peildenblau, violaceus: todns [es].

Belletri, (Ctabt), Velitrae [arum] | - Ginwohner, Veliterni | - adj., Veliternus, a, um.

Beltlin, (Brov.), Vallis Tellina.

Bendome, (Stabt), Vindonicum Castrum | - adj., Vindonicensis, e.

Benedig, (@tabt), Venelia [ae]; Veneliae [arum]; Urbs Veneta | - Ginwohner, Veneti | - adj., Venetus, a, um.

Benofa, (Stabt), Venusia [ae] | - adj., Venusinus, a, um.

Bentil, epistomium: To zkeidlov.

verabfolgen laffen, exhibeo?: παραδιδόναι τι.

perabreden, constituo1 [ui, útum]; condico3 [xi, etum]; paciscor3 [pactus] qd cum quo: ouoloyeiv Tt | - mit einander v., convenit inter nos: διομολογείofet | - bas verabretete Beiden, signum quod convenil: το σημείον ωμολογημένον.

Berabredung, pactio; pactum; conventum; ή συνθήκη ομολογία | - ber D. gemaß, ex pacto; ut erat constitutum: κατά την ομολογίαν.

perabiaumen, f. verfaumen.

perabscheuen, abhorreo2 a re; abominor ; aversor ; delestor' qd: ἀποστρέφεσθαί», δυςχεραίνειν τινά 00. Tt.

detestabilis: βδελυχτός [ον] · μιαρός · στυγερός.

Berabicheuung, detestatio; aversatio: ή αποστροψή · ὁ βδελυγμός.

verabidieben, =bung, f. Abichieb geben, abbanten, Mbfcbieb

veraccordiren, f. verbingen.

Baterliebe, amor palernus; caritas patria: quilo- verachten, contemno3 [tempsi, ptum]; habeo2 contemptui; sperno3 [sprėvi, sprėtum]; habeo2 despicatui; despicio3 [spexi, ctum]; aspernor1; fastidio4; negligo 3 [glexi, ctum]: καταφουνείν τινος · άτιμά-

> Berachtung, contemptio; contemptus [ús]; despicientia: ή καταφούνησις · άτιμία | - in B. fommen, addûcor3 [duxi, ductus] in contemptionem: ατιμον γίγνεσθαι | - in B. fcin, contemnor [temptus]: καταφουείσθαι | - mit B., contemptim; cum fastidio: καταφοονητικώς.

> Berächter, contemptor; spretor: o καταφρονητής

Berachterin, contemptrix: ή καταφορούσα [ης].

verächtlich, (verachtungswerth), contemnendus; contemptus; despectus; abjectus; vilis: εὐκαταφρόνητος [ον] | - (veraction), contemnens: καταφρονητιzog. upgiorizog | - ein v. Betragen gegen Antere, fasti dium; superbia: ή ὑπεροψία.

Berächtlichfeit, villias; fastidium; superbia: ή άπμία ή φαυλότης [ητος].

veranderlich, mulabilis; commutabilis: εὐμετάβληtos [ov] · dyxlorgogos [ov] · dlloiórgonos [ov].

Beranderlichfeit, mutabilitas: ή εθμεταβλησία το σφαλερόν | - ber B. unterworfen fein, mutabilis sum: εθμετάβλητον είναι.

verandern, muto'; commuto'; novo'; corrigo' [rexi. rectum]: μεταβάλλειν μεθιστάναι μεταποιείν | bie Farben v., (f. v. a. erbleichen od. errothen), mulo' colorem; erubesco3 [bui]; expallesco3 [pallui]: μεθιστάναι του χοώματος | - r., fich v., mutor'; commutor'; immutor': μεταβάλλειν ξαυτόν.

Beränderung, mutatio; commutatio; immutatio; vicissitudo; varietas: ή μεταβολή· ή αλλαγή· μετάoracis [ews] : μετάνοια | - cine B. mit etw. vornehmen, făcio [fèci, factum] mutationem rei: μεταβάλλειντι.

peraugern, alieno'; abalieno'; vendo' [didi, ditum]: άλλοτοιούν · άποδίδοςθαί τι. Beraugerung, alienatio; abalienatio; venditio; demi-

nutio de re: ή άλλοταίωσις [εως]. peralten, consenesco3 [nui]; obsolesco3 [levi, le-

tum]; exolesco3: ἐπιχρονίζειν· παλαιοῦσθαι· καταγηράσχειν | - veraltet, obsoletus; exoletus: έπιχρόνιος [ον] · παλαιούμενος.

veranlajjen, auctor sum rei; creo1; moveo2 [movi, môtum] qd; do¹ [dědi, dåtum] ansam ob. occasionem rei; praebeo² ansam etc.: αἴτιον γίγνεσθαί τινος - jmbn v., bas, auctor sum ed. impello3 [pull, pulsum] qm ut etc.: παροφμάν τίνα πρός τι ed. είς τι.

Beranlaffung, causa; occasio; auctor: ή άφορμή η αίτία | - B. geben gu etw., do 1 [dedi, datum] ansam (occasionem) rei ob. ad rem gerendam: παροφμάν τινα ποιείν τι | - bei erftet B., quam primum occasio datur: ην ὁ καιρός παραπέση | - auf meine B., me auctore: ξμου πελεύοντος | - auf cure B., auctoritâte **Berbannung**, ejectio; relegâtio; deportâtio; exsivestră: ὑμῶν πελευόντων |- οβαε B., ultro: ἐποντί· lium: ἡ φυγή | - in die B. gehen, eo * [ivi, itum] in ἐπουσία· ἀφ' ἐαυτοῦ.

veranschaulichen, subjicio [jeci, ctum] oculis od. sub oculos: τίθεσθαί τι πρό όμμάτων.

Beranschaulichung, subjectio sub oculos: τὸ τίθεσθαί τι πρὸ δμμάτων.

veranstalten, păro'; appăro'; compăro'; tâcio³ [féci, factum]: παρασχευάζειν τι.

Beranstaltung, apparatio; apparatus [ús]: ή παρασκευή | - B. zu etw. tressen, appăro' qd: παρασκευάζειν τι.

perantworten, fit, excuso'; purgo'; reddo' [didi, ditum] rationem rei: ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ ἐαυτοῦ | - bas laṣt fith niệt v., học excusari non potest; ἀναπολόγητον ἐστι | - ith will es v., recipio' [cepi, plum] periculum in me: ἀναδέχεσθαι τὴν ἀπολογίαν τινός οδ. λόγον περί τινος | - fith v., excuso'; purgo' me cui: ἀπολογεῖσθαι πρόςτινα λόγον διδόναιτινί.

verantwortlich, (was fich verantworten last), quod excusari potest: εὐαπολόγητος [ον] | - (ver sich verantworten muß), cui ratio reddenda est: ὑπεύθννος [ον] ˙ ὑπαίτιος [ον] | - für etw. v. fein, praesto¹ [stiti, statum] qd: ὑπαίτιον εἰναί τινος | - sich v. für etw. machen, recipio³ [cèpi, ceptum] qd in me: ἀναθέχεσθαι λόγον.

Berantwortung, excusatio; purgatio: ή ἀπολογία:
τὸ ἀπηγόψημα | - [. auch Gefahr | - [mbn zur B. zichen,
jubeo² [jussi, ssum] qm reddĕre rationem: λαμβάνειν λόγον παρά τινος | - auf meine B., meo periculo: εἶς τὸν χίνδυνόν μου.

perarbeiten, effingo [nxi, icium]; concoquo [coxi, coctum]: κατεργάζεσθαι Εξεργάζεσθαι πλάττειν | - verarbeitete Siber, argentum factum: ὁ ἄργυρος κατεσκευασμένος.

verargen, f. verbenfen.

verarmen, redigor³ [actus] ad inopiam, paupertatem, egestatem: καταστήναι εἰς τὴν μεγίστην ἀποοίαν γίγνεσθαι πένητα | - ganglid verarmt fein, sum in summa egestate: ἐπὶ ξηρῷ εἰναι.

verarmt, redactus ad inopiam; exhaustus: πένης· ἐπὶ ξηρῷ ὤν.

verauctioniren, etw., tăcio³ [feci, factum] auctionem rei; vendo³ [dĭdi, dĭtum] qd constitută auctione (sub hasta): ἀπονηφύττειν τι.

Berauctionirung, auctio; subhastatio: ή ἀποχήουξις [εως].

Berbalinjurie, contimelia: ή κακηγοφία.

Berband, vinctura; vinculum: ὁ καταθεσμός τὸ λαμπάδιον | - einen B. an etw. anlegen, obligo i qd: καταθεξν. ⑤. auch Berbindung.

perbannen, pello [pepüli, pulsum] ex urbe (civitate); expello ; ejício [jéci, ctum]; ăgo [égi, actum] in exsilium; interdico [dixi, ctum] cui aquá et igni; relégo ; deporto qu: φυγαδεύειν εξοφίζειν εξεβάλλειν ἀπελαύνειν | - Γις., ben Βωείξει ν., expello dubitationem: παύειν την αμφισβήτησιν, «ἀποσίαν | - αllen Διαμούη ν., deleo [lévi, létum] ex animo omnem suspicionem: παύειν πάσην ὑπουψίαν.

Berbannte, ber, exsul; extorris patria; relegatus: ό φυγάς [άδος].

greund, beutich-lat. griech, Borterbuch.

Berbannung, ejectio; relegatio; deportatio; exsitium: ἡ φυγή | - in die B. gehen, eo livi, ĭtum] in exsilium; exsulatus abeo [ŭ, ĭtum]; muto solum: ἐκπίπτειν | - in der B. leben, sum in exsilio; exsulo : ζῆν ἐν τῆ φυγῆ | - aus der B. zurūdτufen, revoco in patriam; restituo [ui, ûtum]: ἀνακαλεῖν τινα ἐκ τῆς φυγῆς.

Berbannungsort, exsilium: ὁ τῆς φυγῆς τόπος. verbauen, (burch Bauen versperren), obstruo³ [struxi, ctum]: ἀποιχοδομεῖν τι | - (burch Bauen verbrauchen),

absúmo ³ [mpsi, mptum]: ἀναλίσεειν πρός τὸ ἔργον. verbeißen, mussito ¹; supprimo ³ [pressi, ssum]; dissimulo ¹: ἀποκρύπτεσθαι: κατέχειν τι βία.

verbergen, abdo³ [dĭdi, dĭtum]; abscondo³ [dĭdi, dĭtum]; recondo³ [dĭdi, dĭtum]; occulto¹; cèlo¹: χούπτειν τι | - jmbm etw. v., celo¹ qm qd: χούπτειν τινά τι | - etw. an einem Orte v., abdo³ qd in loco: χούπτειν τι εν τόπος τινί | - r., fich v., occulto¹; delitesco³ [uii]: χούπτεσθαι αποχρύπτεσθαι | - fich vor jmbn v., occulto¹ me a conspectu ejs: ἀποχρύπτεσθαι γεύγοντά τινα | - fich verborgen halten, abdītus lateo²: χουπτὸν διαμένειν | - verborgen fcin, läteo²: λανθάνειν τινά.

Berbergung, occultătio; dissimulatio: ή κούψις ή

Berbesser, corrector; emendator: ὁ ἐπανοφθωτής [οῦ] - Δεοφθωτής [οῦ] | - Berbesservin, emendatrix: ἡ διοφθοῦσα.

verbeffern, mělius těcio [těci, factum]; corrigo [rexi, rectum]; emendo qd: ἐπανοφθοῦν διοφθοῦν [- δὶς δεμίτι ν., tollo [sustăli, sublâtum] menda: διοφθοῦν τὰ ἀμαφτήματα | - feine Θίαθεμπβαηδε ν., amplifico fortunas: αὐξάνειν τὴν ουσίαν.

Berbesserung, correctio; emendâtio: ή ξπανόρθωσις· διόρθωσις | - B. der Bermögenbumstände, ampliscatio rei familiaris: ή αύξησις τῆς οὐσίας.

verbeugen, fich, f. neigen, fich.

Berbeugung, f. Compliment.

perbiegen, depravo': πυρτούν · διαστρέφειν τι.

verbieten, νειο [tui, tium] (sq. acc. c. infin.); interdico [xi, ctum] cui re: ἀπαγορεύειν ΄ ἀπειπείν κωλύειν | - judun fein Jaus v., interdico cui domo med: εἴργειν τινὰ οἴzον | - es wird mir verboten, vetor!: ἀπειγορεύεσθαι χωλύεσθαι | - es ift verboten, vetītum est; non licet: οὐ θεμιτόν ἔστί τι | - s., das B., interdictio: ἡ ἀπαγόρευσις.

verbildet, ineptus; pravis artibus imbûtus: παχώς πεπαιδευμένος.

verbinden, (zubinden), alligo¹; deligo¹; odlīgo¹: καταδεῖν ἐπιδεῖν τι | - die Augen v., alligo¹ oculos: πεοικαλύπτειν τοὺς ὀφθαλμούς | - (zufammenb.), jungo³
[nxi, nctum]; conjungo³; devincio⁴ [nxi, nctum]:
συνάπτειν συναφμόζειν τι τινί | - mit etw. v. (vere
einigen), jungo³ qd cum re; adjungo³ qd rei; copūlo¹
qd cum re; committo³ [misl, ssum] rei: συνάπτειν
συναφμόζειν τί τινί | - fid) mit [mbm v., jungo³ ob.
conjungo³ me cum quo: ineo⁴ [i], Itum] societatem
cum quo: προςτίθεσθαί τινί | - fide eptid mit [mbm
v., jungor³ matrimonio cui: συζεύννισθαι | - νει
ηβιόμειο burch \$Bohlthaten, oblīgo¹; devincio² [nxi,
netum] qm benesicio mihi: ἀναφτάσθαί τινα εὐερ
γετοῦντα.

perbindlich, (verpflichtenb), obligans: zugeos | - b. fein, obligo'; obstringo' [nxi, ictum]: κελεύειν ποιείν τι - ein Befet hat fur imbn v. Kraft, lex tenet2 qm; qs tenetur lege: o vouos zelevet noteiv ti | - (verpflich. tet), obligatus; obstrictus: υποχείριος ένοχος | -(einnehmenb), humanus: Enizapis (itos Enizapi.

Berbindlichfeit, (verbindende Rraft), vis obligans: 70 αύριον το αράτος [ous] | - (Berpflichtung), officium: τό προς ήχου τό δέον |οντος] το καθήκον | - ίφ habe die B., meum est: dizaros eint (noier ti) |jmom die B. auflegen, impono [posui, situm] officium cui: προςτάττειν τί τινι | - eine B. auf fich nehmen, recipio [cepi, plum] qd in me: ἀναδέχεσθαι τὸ deor | - imdm B. fculbig fein, obnoxius sum cui: ogether revi zager | - feine B. gegen imbn haben, nihll debeo2 cui: ouz sivat unoystotov tivi | - (Soflinfeit), humanitas: ή ἀστειότης [ητος] το κόσμιον.

Berbindung, (Anlegung eines Berbandes), obligatio: n ξπίδεσις ή κατάδεσις | - (Bereinigung), conjunctio; copulatio; societas; necessitúdo; sodálitas; commercium: ή σύναιμις ή συναφή | - in B. treten, conjungo" [nxi, nctum] me; conjungor": noostl9809al Tiri | - in B. ftehen, conjunctus sum; habeo 2 societatem cum quo: συμβάλλεσθαί τινι | - mit einer Familie in naber D. fteben, teneo [nui, ntum] domum devinctam consuctudine: προςήχειν τινί.

Berbindungspartifel, conjunctio: o σύνδεσμος. Berbindungszeichen, signum copulandi: to tou συνδέσμου σημείον.

perbitten, fich etw., deprecor' qd: acquirecodat ti - bas verbitte ich mir, hoc non feram; non paliar: παραιτούμαι τούτο.

verbittern, imbm bas leben, reddo3 [didi, ditum] vitam insuavem cjs: ξμπικοαίνειν.

perblaffen, pallesco3 [hil]; expallesco3. Oxorav. κατωχριών.

perbleiben, permaneo' [mansi, sum]: Siauéreir παραμένειν.

perbleichen, pallesco3 [pallui]; expallesco3: ωνριών. zατωχριάν | - bes Tobes v., morior [mortuus]; exstinguor3 [netus]: anogriozerr | - von Farben, fio3 [factus, fieri] decolor: aquetçeo 9at.

verblenden, caeco1; occaeco1; reddo3 [aidi, ditum] verbrennlid, quod ignis (flamma) consumit: zavotcaecum: παράγειν !ξαπατάν | - verblendet fein, caecus sum: παραφέρεσθαι | - fich v. laffen, ju ac., induco3 [xi, ctum] animum ut etc.: παράγεσθαί τινι ευπό τινος.

Berblendung, caecitas mentis ob. animi; faror: n Esanary.

perblichen, decolor; decoloratus; pallidus : wxgos auavoós.

perbluffen, imbn, differo [distali, dilatum, differre] qm: ἐκπλήττειν· διαταράττειν.

perbluben, defloresco3 [florui]: anavdeiv napaxμάζειν | - verblüht, praestoratus: ἀπηνθημένος.

perblumt, obscarus; tectus: allyyogixos | - adv., tecte: allnyogizos - v. reben, perplexe loquor (loculus): άλληγορικώς λέγειν εν υπονοία λέγειν, verbuhlt, amatorius; deditus amori: έρωτικός.

verbluten, fich, effundo3 [fudi, fusum] animam cum Bercelli, (Stadt), Vercellae [arum] | - adj., Vercelsanguine: ἔξαιμον γίγνεσθαι.

verborgen, occultus; abdītus; absconditus; recon- Berdacht, suspicio: ή ὑποψία | - B. erregen, mo-

im B., in occulto: έν κουπτώ | - fich v. halten, delitesco3 [tŭi]: ἀποχούπτεσθαι - es ift mir etw. nicht v., non fugit me qd: où lavdavet mé ti | - f. v. a. aus. leihen, borgen, f. biefe Borter.

Berborgenheit, obscurum: τὸ κουπτόν τὸ ἀφανές - in ber B. leben, ago3 [egi, actum] vitam in obscuro: έν ερυπτώ ζην· λανθάνειν βιώσαντα.

Berbot, interdictum: τὸ ἀπαγόρευμα.

perbramen, praetexo3 [xui, xtum]: παραφαίνειν τι. Berbrauch, consumptio: το ανάλωμα.

verbrauchen, etw., abutor3 [usus] re; absumo3 [mpsi, mptum]; consûmo3 qd: ἀποχοήσθαι., καταχοήσθαι., άναλίσκειν., δαπανάν τι.

perbrausen, defervesco3 [ferbai]: ἀποβράζειν.

Berbrechen, delictum; maleficium; facinus [oris]; scelus [ĕris]; nefas; crimen: τὸ ἀμάρτημα τὸ καzούργημα | - ein B. begehen, committo [misi, ssum] delictum: ἔργον ἀνόσιον ξογάζεσθαι | - fich eines großen B. fculbig machen, astringo [nxi, ictum] me magno crimine : ἀμαρτάνειν μέγα ἀμάρτημα.

Berbrecher, nocens; maleficus; qui crimen commisit: ο κακούργος.

verbrecherisch, facinorosus; scelestus; sceleratus; nefarius: zazoveyos [ov].

verbreiten, diffundo3 [fûdi, fûsum]; differo3 [distăli, dilátum ; díssemino ; spargo [sparsi, sum]; vulgo ; divulgo '; evulgo ': διαδιδόναι διασπείρειν τι | - fich v., diffundor3; increbresco3 [brui]; serpo3 [psi]: xwοείν. διέρχεσθαι. διαδίδοσθαι | - mit Borten über etw. sich v., copiosius dico³ [xi, ctum] de re: δια πλειόνων διελθείν περί τι | - εin viel verbreitetes Gerücht, rümor late divulgatus: ὁ λόγος διεσπαρμένος.

perbrennen, I) a., comburo3 [ussi, uslum]; exuro3: cremo1; concremo1; incendo3 [di, sum]: zαίειν. zarazaleiv | - jmbn lebendig v., comburo3 qm vivum; καίειν τινά ζώντα | — II) n., combûror3; concremor'; deflăgro'; absûmor' [mptus] flammis ob. incendio: zaleobat | - s., bas D., I) a., exustio; cremálio; adustio : ή καύσις το καύμα | — II) n., deflagratio; conflagratio: ή κατακαύσις κατάφλεξις Ewc.

mos [ov].

verbrudern, fich, jungimur's (juncti) inter nos amicitià: οίχειότατα χρησθαί τινι.

verbunden, fic, facio3 [féci, factum] foedus: συμμαχίαν ποιείσθαι | - fich mit fmdm v., conjungor [nclus] foedere cum quo: συμμαχίαν ποιείσθαι πρός τινα.

verbundet, foederatus; junctus foedere; socius: σύμμαχος [ον].

verburgen, etw., obligo rem : Eyyvar · διεγγυάν τι - fein Wort v., obligo fidem meam: καταπιστούodat unen rivos | - f. auch Burge.

Berburgung, f. Burgichaft.

lensis, e.

ditus; clandestinus: κουπτός · ἀποκεκουμμένος | - veo² [movi, motum] et. excito suspicionem: ὑπο-

nylar ξμποιείν τινι | - gegen judn B. haben, habeo² suspicionem de quo: ἐν υποιμία ἔχειν τινά | - B. haben wegen etw., suspicor² de re: ὑποιμίαν ἔχειν περί τινος ὑποιπεύειν τι | - ich habe B., daß u., venit mihi in suspicionem sq. acc. c. infin.: ὑποιπεύω ὅτι etc. | - judn in B. haben, habeo² qm suspectum: ὑποιπεύειν τινά | - in B. gerathen, νόσοτ¹ in suspicionem: ἔμπίπτειν εἰς ὑποιμίαν | - judn in B. bringen, adduco³ [xi, ctum] qm in suspicionem: ἄγειν τινά εἰς ὑποιμίαν | - fich vom B. befrein, exsolvo³ [vi, lītum] me suspicione: ἀμύνεσθαι την ὑποιμίαν.

perdachtslos, corens suspicione; in quem nulla suspicio cădit: ἀνύποπτος [ον].

verdachtig, suspectus; suspiciosus: υποπτος [0ν] | - ν. fein, sum in suspicione: υποπτον είναι | - jmbm ν. fein, νεπίο [νεπί, ntum] in suspicionem cui: υποπτον είναί τινί | - jmbm ν. machen (νετδαθίμεη), reddo³ [dídí, dítum] suspectum μm; conféro [contuil, collàtum, conferre] suspicionem in qm: υποπτρν ποιείν τινα.

verbächtigen, f. b. vor. Art.

verdammen, damno'; condomno': καταγιγνώσκειν·, καταψηφίζεσθαι·, κατακρίνειν τινός τι] jmbn zum Tode v., damno' gm capitis: καταγιγνώσκειν τινός θάνατον | jmbn zu ben Koften v., damno' gm in expensas: καταγιγνώσκειν τὰ ἀναλώματα.

perdammenswerth, damnandus; condemnandus: καταγνωστός [ον] · κατάκριτος [ον].

Berdammiß, poens qua quis post mortem afficitur: ἡ καταθέκη τὸ κρίμα.

Berdammung, damnátio; condemnátio: ή κατάγνωσις.

Berbammungsurtheil, über imbn aussprechen, damno' qm: καταψηφίζεσθαί τίνος.

verdampfen, exhalor': εξατμιάν· εξατμίζειν άποθυμιάν | - s., bas B., exhalatio: ή ἀποθυμίασις.

perdanfen, (3u v. haben), jmbm etw., debeo²; refero |retüli, -lalum, ferre| acceptum qd cui: ἀφείλειν τινί τι | - jmbm fein teben v. (hg.), debeo² vitam cui; vivo³ propter qm: σωθήναι ὑπό τινος | - jmbm viel v., debeo² cui multa benedicis: πολλήν χάριν ἀφείλειντινι.

perdatten, concöquo¹ [coxi, ctum]; conficio¹ [féci, fectum]: πέπτειν διαπέπτειν τι | - [cidi zu v., facilis ad concoquendum: εὐπεπτος [ov]· διαχωρηικός | - figurt. (vulgar) jmbn nicht v. ([ciden) fönnen, non possum [potui, possum] ferre eð. concoquere qm: έχειν τινά εν μίσει· χαλεπώς φέφειν τινά | - 8., dað B., Berdauung, concoclio; digestio: ἡ πέψις· ἡ ἄφειψις.

verbaulid, facilis ad concoquendum ot. concociú: εὖπεπτος [ον]· διαχωρητικός.

perdaut, concoctus: πεπτός.

Berdauungsmittel, quod adjuvat concoctionem: τὸ πεπτήριον · πεπτικόν.

Derdect, bes Schiffes, constratum navis: το κατάστοωμα | - Schiffe, bie ein B. haben, naves constratae ob. tectae: τὰ σεσανιδωμένα πλοΐα.

perdeden, tégo³ [texi, tectum]; obtégo³; opério⁸ [rui, rtum]; occulto¹: καταστρωννύναι ἐπικαλύπτειν [- s., das Β. (Berdedung), occultatio; tegumentum: ἡ στέγασις κατάστρωσις κατάκουψις.

verbenfen, jmbm etw., verto3 [ti, sum] qd vilio eut: Eyzakeiy tivl ti | - bas ift ihm nicht zu v., hoc ei vilio

non vertendum est: συγγνωστός έστιν εί etc. ob. mit dem partic.

Berberb, f. 2. Berberben.

1. verberben, 1) a., corrumpo³ [rūpi, ruptum]; deprāvo¹; vitio¹; perdo³ [didi, ditum]; perverto³ [ti, sum]; pessum do¹ [dēdi, dātum]; διαφθείρειν ἀπολλύναι | - [mbn v., perdo³ [dīdi, dītum] qm: ἀπολλύναι | - [mbn v., perdo³ [dīdi, dītum] qm: ἀπολλύναι τινα | - [mbn vi finficht), deprāvo¹ mores cjs: διαφθείρειν τινα | - [mbn vi fiveube v., turbo¹ gaudium cjs: διαφθείρειν τὴν ἡδονήν τινος | - bic βεit mit είw. v., perdo³ [dīdi, dītum] tempus re: ἀπολλύναι τὸν χρόνον τινί | - εs mit [mbn v., abslieno¹ a me animum cjs: προςχρούειν τινί διαβάλλεσθαι πρός τινα | - Ii) n., corrumpor³ [ruptus]; deprāvor¹; vitior¹; pessum eo [ivi, ilum, ire]: διαφθείρεσθαι ἀπόλλνσθαι διόλλυσθαι.

2. Berderben, \$48, corruptio; depravatio; exitium; interitus [ûs]; pernicies; pestis; corruptela: ή φθοφά διαφθοφά δ δλεθφος ή λώβη | - 3um B. gereichen, sum perniciei: κακὸν είναι τινι | - junh ins B. flürzen, pessum do do dedum] qm: εῖς ἐσχάτην ταλαιπωφίαν ἐμβάλλειν τινά | - fich ins B. flürzen, τῶο lui, ŭtum] ad interitum: εῖς ἀπώλειαν δοῦναι ἐαυτόν.

Berderber, corruptor; perditor; pestis; pernicies: δ διαφθοφεύς [έως] | - Berderberin, corruptrix: ή διαφθείφουσα.

perberblich, perniciosus; exitiosus; exitialis; funesius; damnosus: ἀλέθοιος [ον].

Berberblichfeit, vis nocendi: ή κακία πονηςία το βλαβερόν.

Berberbniß, pravitas; pernicies; pestis: ὁ ὅλεθρος· ἡ φθορά· ἡ βλάβη.

verberbt, perditus; proffigatus: πονηφός.

Berberbtbeit, pravitas; turpitudo: ή πονηρία.

perbeutlichen, facio [feci, factum] dilucidius; explano ; explico [cavi, catum u. cui, citum] qd: σαφηνίζειν · διασαφηνίζειν | - s., bas B., explanatio:
η διασάφησις · ὁ σαφηνισμός.

verdeutschen, converto [ti, sum] ob. transfero [transtūli, latum, -ferre] in Germanicum sermonem: ξομηνεύειν είς την τῶν Γερμανῶν γλῶσσαν.

verbichten, verbiden, denso'; condenso'; spisso':
πυχνοῦν' ἐπιπυχνοῦν | - fich v., densor'; concresco' [crèvi, cretum]: πυχνοῦσθαι | - verbichtete Luft, aer densatus: ὁ ἀἡο πυχνός | - s., bas B., densatio: ἡ στέγνωσις πύχνωσις.

pervienen, (erwerben), meréo?; quaero³ [quaesivi, stium]: ξογάζεσθαι χιὰσθαι γις του ετω. Γείπει Unterhalt ν., quaero³ victum re: ποιείσθαι τὸν βιόν ἀπό τινος | - δείν ν., fácio³ [féci, factum] quaestum re: χοηματίζειν | - Γιά είπει Sache muthig machen, mereo²; miereo²; commereo²; promereo²; dignus sum re: ἄξιον γίννεσθαι νδ. είναι τινος | - διαθείνει, dignus sum fide: ἄξιον είναι πίστεως | - γις ως εξίως τινός του εξιαν τινός τινί χαιὰ την ἀξίαν τινός.

Berbienft, ber, quaestus [ús]; lücrum: ἡ ἐργασία· ὁ μεσθός | - B. von etw. haben, făcio [feci, factum] quaestum ex re: χρηματίζειν.

2. Berdienst, bas, (Bürbigfeit), virtus; dignitas: ή affa | - nach B., pro merito: κατά την affar | -

(Sanblung, welche Dant erwirbt), mer'tum: ἡ ἀφετή | - Berbun, (Stabt), Virodunum; Vereduna. fic B. um imbn erwerben, bene mereo3 (mereor) de quo: ώφελείν τινα' εὐεργετείν τινα.

verdienftlich, f. verbient u. verdienftvoll.

verbienstvoll, bene (optime) meritus de re: dignus omni laude: πλείστου άξιος.

perdient, debitus; meritus: aξιος. δίχαιος | - fich um imbn v. machen, (bene) mereo de quo: ενεργετείν., ωφελείν τινα | - v. Beife, merito: άξίως. προςηχόντως.

verdingen, loco'; eloco'; uio 300v · Ezuio 300v | fich v., loco 1 operam meam: μισθούσθαι εχδιδόναι έαυτον επί μισθώ | - s., bas B., locatio: ή έχ-

perdollmetschen, interpretor' έφμηνεύειν τι.

Berdollmetschung, interpretatio: ή ξομηνεία.

verdoppeln, duplico'; gemino'; augeo' [auxi, clum]: διπλασιάζειν άναδιπλούν τι | - bie Schritte v., addo [didi, ditum] gradum: Enitelveiv tov neplnatov mit verdoppeltem Gifer, acriore etiam studio: dinkij

Berdoppelung, duplicatio; geminatio: o dinlaσιασμός.

perdorben, corruptus; vitiatus; depravatus: dieφθαρμένος | - v. Bein, vappa: τροπίας οίνος | - zu etw. v. fein, inutilis sum ad qd: axonorov elval rivi. perborren, aresco3 [rui]: exaresco3; arefio3 [factus, fieri]: ξηραίνεσθαι.

verbrangen, moveo2 [movi, motum] loco suo: anwθείν· έχβάλλειν· ἀπελαύνειν τινά τινος | - jmbn aus bem Befige v., exturbo' qm possessione: ἀπελαύνειν τινά τῆς χωρίας, τοῦ χτήματος.

verbreben, detorqueo' [torsi, tortum]; distorqueo': διαστρέφειν | - figürl, deprávo'; perverse interpré-tor: ἐχχλίνειν μεταστρέφειν | - das B., distorlio; depravatio: η διαστροφή.

verbriegen, es verbriegt mich etw., piget2; taedet me rei; male me habet2 quid; aegre fero [tŭli, latum, terre] qd: λυπεὶ μέ τι.

verbrieflich, A) (Unluft empfindend), stomachosus; morosus: ἀδήμων [ον]. δύςκολος [ον]. σκυθοωπός [ov] | - v. über etw. fein, moleste fero [tuli, latum, ferre] qd: ayavazteiv tivi ob. ti | - v. werben, incido [di, cisum] in morositatem: γίγνεσθαι δύςκολον, -σχυθοωπόν | - B) (Uniuft verurfachend), molestus; ingratus: δυςχερής [ές] · βαρύς [εία, ύ] · χαλεπός · λυπηρός.

Berbrieflichfeit, mordsitas; molestia; taedium; incommodum: n advula n ovedvula | - imbm B. verurfachen, exhibeo2 molestiam cui: πράγματα παρέ-XEUV TIVE.

verdroffen, piger; segnis: δχνηρός · άθυμος [0ν]. Berdroffenheit, pigritia; segnitia: o ozvog n abv-

verbrüßlich, f. verdrießlich.

Berdruß, stomächus; molestia: ἡ λύπη · όργή · άγανάκτησις | - voll B., stomächosus; indignabundus: χολώδης [es] | - B. mit imbm haben, altercor' cum quo: διαφέρεσθαι διαβεβλησθαι πρός τινα.

perduften, exhalor!: Esarmar | - s., das B., exhalatio: τό έξατμιαν.

verbunnen, attendo1; extenuo1; diluo3 [lui, lutum]; έξυδαρούν τι | - δαδ B., extenuatio: ή λέπτυνσις [sws].

verdüftern, f. d. folg. Art.

perbunfeln, obscaro'; offundo' [fadi, fasum] tenebras rei: σχοτίζειν · ἀποσχοτίζειν · ἀμαυροῦν · fig. ξπισχιάζειν αποχούπτειν - fich v., obscuror1: σχοτίζεσθαι - s., bas B., obscuratio: ο σχοτασμός.

verbuniten, exhalor1; evanesco3 [vanui]: anoguμιάν άνατίζεσθαι.

perburften, pereo4 [ii, itum] ob. exstinguor3 [inclus] siti: απόλλυσθαι δίψει οδ. δίψη.

verdußt, attonitus; perculsus: anonlyzros [ov]. veredeln, Baume, inoculo : nuepour | - figurl., excolo3 [lui, cultum]: βελτίω ποιείν τινα.

Beredelung, cultura: ή επί το βέλτιον επίδοσις. verebelichen, se., f. verheirathen.

perepren, colo³ [lui, cultum]: observo¹; habeo² in honore; veneror¹: σέβεσθαι αλδεῖσθαι | - jmbn etwas v. (fchenfen), do¹ [dēdi, dātum] qā cui dono: δωρεῖσθαί τί τινι διδόναι τινί τι.

Berehrer, cultor; admirator; studiosus cjs: o uμών θεραπεύων ασπαζόμενος | - jmbe B. fein, colo3 [colui, cultum] qm: τιμάν θεραπεύειν αιδείσθαι | - viele B. haben, sum in magna admiratione: θαυμάζεσθαι πρός πολλών | - Berefrerin, cultrix: ή θεραπευτρίς [ίδος]. θεραπεύουσα.

Berehrung, cultus [ús]; veneratio; caerimonia; religio: ὁ σεβασμός τὸ σέβας ή τιμή · θεραπεία.

verehrungswerth, = würdig, venerabilis; venerandus; colendus: σεβάσμιος [ον]· αλδέσιμος [ον]· σεμνός άγνός.

vereiben, f. u. Gib | - vereibet, juratus: ogzwios. Bereidung, adactio jurisjurandi: ή έξόρχωσις.

Berein, societas; chorus; concursus [ús]; conjunctio: ή σύντασις ή έταιρία.

vereinbar, =barlich, fein mit etw., convenio* [veni, ventum | rei; cădo3 [cecidi, casum] in qd: ouotos. vereinbaren, sich laffen, res cădit3 [cecidit, casum] in qd: συναρμόζεσθαι.

vereinen, f. vereinigen.

vereinfachen, reddo3 [didi, ditum] qd simplicius: συντέμνειν τι.

vereinigen, jungo3 [axi, netum]; conjungo3; congrego1; copulo1; socio1: συζευγνύναι συνάπτειν τί τινι | - fich v., conjungo3 me: εἰς τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν

Bereinigung, junctio; conjunctio; consociatio: 19 σύζευξις ή συναφή έταιρία.

Bereinigungsmittel, vinculum: o dequos.

Bereinigungspunft, locus ubi convenitur: χωρίον ες ο συνέρχονται.

vereint, junctus; conjunctus; universus: συνεζευγμένος κοινός σύμπας.

vereinzeln, divendo3 [didi, ditum]; dissocio1; diduco3 [xi, ctum] : μονούν · διαχωρίζειν τι.

perciteIn, redigo 3 [egi, actum] ad vanum; disturbo 1; perimo [émi, emptum]: ματαιοῦν · διαλύειν τι | -

vertitelt werden, irrius fio³ [factus, fieri]: ἄπρακτον, γίγνεσθαι | - eine Hoffnung v., fallo³ [fefelli, falsum] spem: ματαιοῦν τὴν ἐλπίδα | - feine Hoffnung v. feben, excido³ [di, sum] spe; dejicior³ [jectus] spe: ἐκκορούεσθαι τῆς ἐλπίδος | - vereitelt, vanus; irrius: μάταιος κενός.

vereitern, supparo': ἐμπυεῖν | - v. lassen, mŏveo² [movi, motum] pas: ποιεῖν ἐμπυεῖν.

Bereiterung, suppuratio: ή ξμπύησις.

verengen, verengern, coargusto'; coarlo: στενοῦν τι | - das B., coarlatio: τὸ στένωμα.

vererben, an imbn dw., relinguo³ [liqui, lictum] qd cut hereditate: κληφονόμημα καταλείπεσθαι κατακληφονομείν.

verewigen, reddo didi, dium] immortalem: ἀθανατίζειν ἀθάνατον ποιείν | - fich v., consequor seculus gloriam immortalem: ἀείμνηστον ποιείν εαυτόν ἀθανάτου θόξης τυγχάνειν.

verfälschen, corrumpo srupi, ptum]; vitio saultero ; interpolo s depravo s διαφθείζειν νοθεύειν
τι | - verfälscher Bein, vinum adulterinum: δ olvos
zίβδηλος.

Berfälschung, adulteratio: ή κιβδηλία.

verfanglid), captiosus; fallax: ἀπατηλός σοφιστικός | - eine v. Frage thun, captiose interrogo': σοφιστικώς ξρωτάν | - adv., captiose; invidiose: ἀπατηλώς σοφιστικώς.

Berfänglichfeit, captio: rò cociorizor.

verfarben, fid, muto' colorem; erubesco lbuil; expallesco [llui]: διαφθείρειν του χρώματος dllatτειν το χρώμα.

perfahren, 1) a., (außer Landes aussühren), exporto!

εξάγειν εχκομίζειν διαχομίζειν | - 11) n., ágo [egi, actum]; tácio [sec, sactum]: πράπτειν χρησθαι | - bei ciner Sade gurv., versor in re optimá lide: καλώς πράπτειν έν τινι | - hart gegen [mbn v., aspēre tracto] qm: χαλεπώς χρησθαί τινι | - s., das Ε., 1) a., exportatio: ή εξάγωγή ή έχχομιδή | - 11) n., ratio: ή πράξις | - geriptiliges Β., actio: ή δίχη | - (s. v. a. Betragen, Benehmen), mores: ὁ τρόπος | - freundlights Β., comitas; humanitas: ή εὐμένεια εὐνοια | - hartes Ε., asperitas: ή πράδης [ητος] | - gesindes Ε., indulgentia: ή πράδης [ητος] | - fluges Ε., prudentia: ή σύνεσις [εως].

Berfahrungsart, ratio: ή μεθοδος.

Berfall, ruina; το έρειπιον fig. διαφθορά | - ganzlicher B., interitus [ûs]: ή διαφθορά ἀπώλεια | - B. der Citten, mores corrupti: ή διαφθορά των ήθων | - in B. fommen, f. d. folg, Art. | - in B. bringen, everto II, sum|; subverto : μειούν έλλαττούν διαφθείρειν.

verfallen, (εἰηfallen, ʒufammenftūtzen), pronus sum in ruinam; lābor³ [lapsus]; callābor; dilābor: συμπίπτειν καταθένι | - (i. v. a. būtr werden), macresco³; tabesco³ [bui]: τήκεσθαι μαφαίνεσθαι | - (woḥin gerathen), lābor; delābor ad qd: περιπίπτειν, ξυπίπτειν τινι | - in eine Krantheit v., incido³ [di, sum in morbum; corriptor³ [reptus] morbo: περιπίπτειν νόσφ | - in cinen Keḥir v., delābor³ in vitium: ἐξενεχ-θῆναι εἰς ἀμάρτημα | - in ②trafe v., committo³ [misi, ssum] poenam: περιπίπτειν ζημία | - (verfitiķen [ein), abii; commissus sum: παροέχεσθαι | - jmbm

 v. fein, permittor³ [missus] arbitrio cjs; sum in potestate cjs: εἶναι ἐν ἀρχῆ τινος.

Berfallzeit, tempus constitutum: ἡ ὑπερημερία.
verfangen, sich in ic., includor [clusus] ob. capior
[captus] in etc.: ἐνέγεσθαί τινι.

verfaffen, scribo³ [psi, plum]; conscribo; compono³ [pŏsui, sĭlum]; concipio³ [cepi, plum] verbis: συγγοάφειν.

Berfasser, scriptor; qui librum scripsit: ὁ συγγραφεύς [έως] συγγράψας [αντος] | - B. von etw. sein, scripsi qd: συνέγραψα τι | - Bersasseri, quae scripsit ob. composuit librum: ἡ συγγράψασα.

Berfassung, (bas Berfassen, Abfassen einer Schrift), conscriptio; compositio: ἡ συγγραφή | - (Bustand), status [üs]; lèges; instituta et leges; formae reipublicae: ἡ κατάστασις [εως]· διάθεσις [εως]· σύνταγμα [ατος] | - dem Staate eine B. geben, constituo³ [ui, utum] rempublicam: διατάττειν την πολιτείαν.

verfassungsmäßig, legitimus: vóuluos | - adv., legitime: vouluos.

verfassinidrig, non legitimus; non justus: παράνομος | - adv., non legitime: παρανόμως.

verfaulen, putresco³ [trui]; putrefio³ [factus, fieri]: σήπεσθαι· ἀποσήπεσθαι | – verfault, putrefactus; putridus: σαπρός.

verfecten, pugno ' vb. propugno ' pro re; defendo' [di, sum] ηd: διαμάχεσθαι ὑπέρ τινος.

Berfechter, propugnator; defensor: ὁ ὑπέρμαχος· ὁ διαμαχόμενος ὑπέρ τινος.

perfehlen, deerro': ἀμαρτάνειν τινός | - ben Beg, d. itinére: ἀμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ | - bas Biel v., non tério' scopum: ἀστοχεῖν ἀποτυγχάνειν-, ἀφαμαστάνειν τοῦ σχοποῦ | - feinen Breef v., excido' [cidi, cisum] fine: ἀποπλανᾶσθαι-, σφάλλεσθαι τῆς ὑποθέσεως | - jmbn v., non invênto' [vêni, ntum] qm: ἀποτυγχάνειν τινός.

perfeinden, jmbn bei jmbn, concito dium cjs in qm: διαβάλλειν τινὰ πρός τινα | - fid, mit jmbn v., suscipio [cepi, plum] inimicities cum quo: εἶς ἔχθραν ἐλθεῖν τινι διαβάλλεσθαι πρός τινα.

perfeinern, polio⁴; expolio⁴; excolo³ [colui, cultum]: παιδεύειν · χοσμεῖν · διαχοσμεῖν | - νατείπετ, politus · πεπαιδευμένος · χεχοσμημένος .

Berfeinerung, expolitio: ἡ παίδευσις ἡμέρωσις [εως] | - verfeinerter Zustand, cultior humanitas : τὰ ἦθη ἡμερωμένα.

perfertigen, făcio lièci, factum]; fabricor ; conficio ; compono [posui, situm]: ποιείν κατασκευάζειν. Berfertiger, opifex; fabricator; auctor: ὁ κατασ-

κευαστής [ου].

Berfertigung, tabricatio; compositio; confectio: ή ποίησις: ή ἀπεργασία.

verfinstern, obscuro': ἐπισχοτίζειν' ἐπισχοτείν |
nich v., obscuror': ἐπισχοτίζεσθαι' ἐπισχοτείσθαι |

- (von ber Sonne, bem Monde), deficio 3 [séci, sectum]:
ἐχλείπειν.

Berfinsterung, obscurato; desectus [ús]: ή επισχότησις | - (von der Sonne, dem Monde), desectio: ἔχλειτρις [εως].

ssum | poenam: περιπέπτειν ζημέμ | - (versiciden versiciden, mit etw., innecto³ [nexi n. xui, xum] qd [cin), abii; commissus sum: παροίχεσθαι | - jmbm | rei: ἐμπλέχειν -, συμπλέχειν τέ τινι | - sig., in etw.

eines mediadus: zweigeres [197].

verfüdigten, nie, rogio' (niet, gitum): diagogotie.

Verfüdig, is Gwiesel.

Verfüdigen, personal versonal verso

Berfolger, insequens; vexator; infestus cul: à δι-ώχτης [ου]· à διώχουν καταδιώχουν · ὁ έχθρός.

de, pittes, perme kapfors i trus, perme ; kazojutjer ; tžejer ; -berführetti, auf.), exporto ; kazojutjer ; tžejer ; -berführetti, auf.), exporto ; kazojutjer ; tžejer ; -perme auf. zazož dielstodie. via: nazovir negožur ; --faid., transverium do ; bergefter, qui refert gotiam: è diranodidis; è ces ; directions; (ses).

Berführer, corruptor; corruptela: ò ànainlòs: ò ànainlòs: ò versübrerisch, replètus omnibus libidinum illece-bris; captiosus; corruptèla: ênaywyós [ov] anati-

no: η χαιτιζω. νετημόρ, devôtus; exsecrabilis; exsecrandus; nefa-rius; nefandus: χατάρατος [ον]. κέκχ.

bergegenwärtigen, imbm am., reddo² (didi, dium)
et offero (obtuil, oblatum, offerre) qd cui; proposo²
[pōsui, situm) ante ocutos; subjeto⁵ (jeci, cium) qd
sub ocutos: παριατώνα τω τει | - fide juba 3., cogito³ de quo: παριστώνα τι ξαυτη.

carry [ou]* o denous" area denous" o 22 006.

BET [ou] [and [in] [an electate] vealing personal of the first personal of the p

wonfigiadus els rámos traé.

Berfiging, consisteo y proceeptum: vò dulenyne
-l-te Q. effet, kela "consituo" (u), num au sec.

una porpolaker venuscesider el 1-e flui (u) et la consisteo de l

ces: η αντίδοσης [εως]. Βετρε[trungθτεφή; pis talionis: ἡ, ἀμοιβή; ἡ ἀἰκ τῶν Ισων τημωρία |- bat Β, aben, ulciscor | [ulust] injuriam a quo illatam jure meo: κακώς παθόντα άντιδομν.

Derrifytting, (haftirmą brī Banra), esportalo; į

Espoyrij Excaudė; į Gerifdung), corrusplai; į

chraci proprij Excaudė; į Gerifdung), corrusplai; į

chraci proprij Excaudė; į Gerifdung), corrusplai; į

crpalitin, į vesitura.

Perganglidi, maras fragilis; cadicius; fugat: ψβου
Perganglidi, maras fragilis; cadicius; fugat: ψβου
Bros Optios Elitinica (ρε).

lnon.

2. vergeffen, adj., datus oblivioni; cujus obliti sunt: αμνηστος [ον].

Bergeffenbeit, oblivio: n 269n | - etw. in B. bringen, addúco³ [xi, clum] qd in oblivionem: παραδιδόναι τῆ λήθη | - in B. femmen, obruor i [rütus] oblivione: λήθη Ενέχεσθαι.

vergeglich, obliviosus: ἐπιλήσμων άμνήμων. Bergeßlichfeit, oblivio: ή λήθη · λησμοσύνη.

vergeuden, effundo3 [fúdi, fúsum]; profundo3; dissĭpo'; lacero': διασπαθάν | - die Beit v., perdo [didi, ditum] tempus: διασπαθάν τὸν χρόνον.

pergießen, effundo3 [fudi, fusum]; profundo3; nooχείν · έχχείν | - Thranen v., profundo lacrimas; lacrimo 1: δακουφόσειν | - Blut v., profundo 3 sanguinem: φόνον ποιείν | - s., bas B., effusio; profusio: ή έχχυσις | - B. v. Thranen, fletus [ús]: το δακουόooeiv | - f. a. Blutvergießen.

vergiften, etw., imbŭo³ [ui, útum] qd veneno: φάρ-μαχα ξμβάλλειν τινί | - jmbn v., do¹ [dĕdi, dĕlum] venênum cut; neco qm venêno: διδόναι τινί φάρhazor, graides ina dubhazo | - tap 2" pipo, [břbi, břbřtum] ob. haurio (hausi, stum) ob. sůmo [sumpsi, mptum] venênum; conscisco3 mortem mihi veneno: φαρμαχοποτείν. λαβείν φάρμαχα | - pergiftet werben, interimor [emptus] veneno; accipio [cépi, ptum] venenum a quo: φαρμάττεσθαι.

Bergifter, veneficus: o φαρμακεύς [έως] | - f. auch Giftmiicher.

vergiftet, venenatus; necatus od. absumptus veneno: διεφθαρμένος φαρμάχω.

Bergiftung, Giftmischerei, veneficium: ή φαρμαχεία - an B. fterben, interimor3 [emptus] veneno: diaφθείρεσθαι φαρμάχφ.

Bergigmeinnicht, (Blume), myosotis palustris: 7ò μνημαΐον άνθος.

vergittern, clairo1; περιφράττειν.

Bergitterung, clatri [orum]: ὁ περιφραγμός. perglasen, fich, transeo4 [ii, itum] in vitrum: ὑαλοῦorai.

Bergleich, I) (gutliche lebereinfunft), compositio; conventus [us]; constitutum; pactio; pactum; conditiones: ή ομολογία συνθήχη | - mit imbm einen B. ichließen, făcio [féci, factum] pactionem cum quo: συνθήχας ποιείσθαι πρός τινα | - ben B. holten, sto t [stěti, státum] pacio: ξμμένειν τη συνθήκη | - bem B. gemäß, ex pacto: κατά την συνθήκην κατά τά συγχείμενα· έχ συνθήματος | - II) (Bergleichung), comparatio; collàtio; contentio: η παραβολή | - einen B. zulaffen, habeo comparationem: συγχωρείν παραβολήν | - in B. mit, comparâtus ad qd; prae; pro: παρά τι.

peraleidbar, comparabilis; quod comparari potest: ξοιχώς |υῖα, ύ] · παραπλήσιος [ον].

pergleichen, (gegen einander abwagen), comparo'; compôno3 [pŏsui, sĭtum]; confero [contŭli, collatum, conferre]; contendo3 [di, tum]: συμβάλλειν τί τινι οδ. τι πρός τι' ελεάζειν τί τινι | - (ausgleichen), compono ; perago [egi, actum] intra parietes; reconcilio in gratiam: διαλλάττειν τινά πρός τινα | - fid v., pa-

pecco 1 qd: augravery | - s., bas D., oblivio: n ciscimur [pacti] inter nos; transigo fegi, actum] cum quo: διαλλάττεσθαι πρός τινα.

Bergleichung, f. Bergleich.

vergleichungsweise, comparate: παραβλήδην έχ παραβολής.

verglimmen, exstinguor [netus]: Extugovadai. vergluben, desino [sii, situm] candere: πυρούμενον αποπαύεσθαι.

1. Bergnügen, bas, delectatio; oblectatio; deliciae; voluptas: ἡ ἡδονή | - zum B., delectationis causa, animi causa: προς ἡδονήν | - jmbm ein B. machen; păro voluplatem cui: ποιείν χάριν τινί | - jmbm ein B. mit etw. machen, facio3 [feci, factum] gratum cui qua re: Er yapırı noisiv rivi re | - an etw. B. finben, delector'; oblector' re: εὐφραίνεσθαι έν τινι | mit B. (f. v. a. gern), libens; libenter: ηδέως | - mit bem größten &., libentissime; summa voluntate: ηδιστα ήδέως μάλα.

2. vergnugen, delecto1; oblecto1; afficio1 [féci, fectum] voluptate: τέρπειν τινα' εύφραίνειν τινά - fic v., oblecto re: τέρπεσθαι εὐιρραίνεσθαι |fich an etw. v., percipio [cépi, ptum] voluptatem ex re: nosodal tiri, Enl tiri ob. mit bem partic.

pergnügt, hilarus; hilaris; laetus; jucundus: ευθυμος [ον]· iλαρός | - adv., laete; jucunde: εὐθύμως έλαρως | - v. ausfehen, sum vultú hilari: έλαρως galveodat | - v. leben, jucunde vivo3 [vixi, ctum]: έλαρως ζην.

Bergnügung, f. 4. Bergnugen.

Bergnügungeort, f. guftort.

Bergnügungssucht, intemperantia libidinum; luxuria: ή φιληδία· ή φιληδονία· όφθυμία.

vergnügungssüchtig, propensus ad voluptates; deditus voluptatibus; luxuriosus: φιλήθονος [ον]· ράgunos [ov].

vergönnen, concedo3 [cessi, ssum]; permitto3 [misi, missum]: έαν τινα ποιείν τι· παριέναι τινὶ HOIETV TI.

vergottern, refero [retuli, -latum, -ferre] qm in deos (in numerum deorum); colo3 [colui, cultum] ut deum; tollo [sustŭli, sublatum] ad coelum ob. ad astra: ανάγειν τινά είς θεούς αποθεούν | - vergöttert, divus: 9870c.

Bergotterung, apothedsis; consecratio: o exdeασμός αποθέωσις εως].

vergolben, inauro' qd; illino3 [levi, litum] ob. induco3 [xi, ctum] aurum rei; illino3 qd auro: youσούν · καταχρυσούν τι | - vergolbet, auratus; inauratus: ἐπίχουσος κατάχουσος [ον].

Bergolber, inaurator: o zovowińs [ov].

Bergoldung, auratura: ή χούσωσις.

vergraben, infodio3 [fodi, fossum]; defodio3: zaτορύττειν τι | - μά ν., abdo³ [dīdī, dītum] me: χρύπτεσθαι | - s., baš V., defossus [ûs] : ή κατόρνξις ή κατορυχή.

vergreifen, fich an imbm, facio3 [feci, factum] vim cui; affero [attuli, allatum, afferre] manus cul; pecco in quo: Επιχειοείν τινι. Επιβάλλειν τὰς χείρας τινι | - fich an etw. (an frembem Gute) v. , averto3 [ti, sum] gd (aliena): άπτεσθαί τινος (των άλλοτρίων) | - ein Buch ift vergriffen, omnia exemplaria libri cjs vendita sunt: ἀποδέδοται τὸ βιβλίον.

Bergrößerer, amplificator¹: ὁ ἐπαυξάνων · ὁ ἐπαυ-[verhallen, conticesco³ [ticui]; evanesco³ [nui]: ξήσας τι.

pergrößern, amplifico1; dilato1; propago1; augeo? [auxi, ctum]; multiplico1; exaggero1 verbis; extollo3 in majus; augeo2 [auxi, ctum] in falsum; exaspero1 verbis: αὐξάνειν ἐπαυξάνειν τί | - fich v., capio3 [cépi, captum] incrementum; cresco3 [crévi, crêtum]: au Saveodai. Enaugaveodai | - bas Berücht vergrößert Alles, fama omnia in majus extollit: λόγφ, φήμη, άκοῆ πάντα αυξάνεται.

Bergrößerung, amplificatio; accessio; incremen-

tum: ή αύξησις ή ξπίδοσις.

Bergunstigung, permissio; concessio; potestas; beneficium: τὸ χάρισμα ή χάρις | - mit beiner B.,

pace tua: συγχωρούντος σού.

perguten, reddo3 [didi, ditum]; rependo3 [di, sum]; ξπανορθούν · άνταποδιδόναι τί τινι | - einen Schaben v., rependo damnum: ἐπανορθοῦν την βλάβην. Bergutung, compensatio: ή ξπανόρθωσις [εως].

Berhack, f. Berhau.

Berhaltniff, ratio; comparatio; conditio; status [as]: o loyos ' n avaloyla | - (wechfelfeitige Berbinbung), necessitudo; conjunctio: ή σύζευξις ή φι-Ma gelogevice | - in freunbichaftlichem B. fteben, vivo3 [vixi, victum] cum quo familiariter: φιλιχώς διακείσθαι πρός τινα | - gludliche B., (Umftanbe), res secundae: ή εὐπραγία | - nach V., pro: ἀναλόγως. κατά els | - 3. B. nach B. ber Krafte, pro viribus: κατα δύναμιν είς δύναμιν.

verhalfnigmäßig, pro rata (parte); pro portione:

άναλογος σύμμετρος [ον].

verbangen, (zuhängen), velo qd re: περιχαλύπτειν Ti | - (nachlaffen, J. B. ben Bugel), remitto 3 [misi, ssum] (habenas): χαλάν · ἀνιέναι (τον χαλινόν) | - mit verhangtem Zügel, habenis effûsis: κατά κράτος - ergeben laffen über imbn, g. B. Strafe) , statuo3 [ui, ûtum] poenam in qm; irrogo poenam cui: ἐπιτιθέναι τινί Sixnv.

Berhangniß, fatum; necessitas fati: ή μοίρα ή

εξμαρμένη.

verhängnifvoll, fatalis: ablios uogoimos [ov]. verharten, 1) a., dûro1; indúro1: σεληφούν άποσχληφοῦν | - II) n., hart werden, duresco³ [rui]; induresco³; obduresco³: σχληφοῦσθαι ἀποσχληφοῦ-

Berhartung, duritia; durities: o σχληουσμός | - B bes Unterleibes, durities alvi ob. corporis: 10 oxly-

ρωμα της κοιλίας.

perhaticheln, indulgeo' [lsi, llum] cui; corrumpo' [rúpi, ptum] qm indulgentiá: σχιατραφείν' σχιατρο-

φείν διαθούπτειν.

Berhaft, custodia: ή φυλαχή ο δεσμός | - in B. nehmen, comprehendo [di, sum]: συλλαμβάνειν τινά· βάλλειν τινά εἰς φυλακήν [- in B. fein, [těneor [tentus] in custodia: είναι εν φυλακή, εν δεσμωτηρίω.

perhaften, comprehendo3 [di, sum]; conjicio3 [jeci, ctum] in vincula: συλλαμβάνειν, άγειν, εἰςάγειν

τινά είς φυλαχήν.

Berhaftung, comprehensio: ή σύλληψις.

perhageln, excutior3 [cussus] grandine: χαλαζοχοπείν· χαλαζοβολείν τι.

άμαυρούσθαι άφανίζεσθαι.

verhalten, 1) a., (zurudhalten), inhibeo2; teneo3 [nui, ntum]; retineo2; contineo2: xatexety | - (verhehlen), celo 1 qm qd: χούπτειν αποχούπτειν τινά τι |-II) r., fich v. (f. v. a. fich irgent wie zeigen), sum; gero3 |gessi, stum| me: έχειν | - fich ruhig v., quietus sum: ήσυχίαν έχειν , - άγειν | - (j. v. a. irgend wie beschaffen fein), sum ; habeo2 me: exev | - bie Sache verhalt fich fo, res ita se habet: οὐτως ἔχει (τὸ πρᾶγμα) | -(f. v. a. in Berhaltniß fteben ju etw.), habeo2 rationem ad rem: Exerv nws noos u | - s., bas B., ratio; mores; vita; o roomos.

Berhaltungsbefehl, praeceptum: το πρόςταγμα. ή έντολή | - imbm B. geben, edoceo [cui, ctum] qm quae agat: ἐκδιδάσκειν τινὰ ὅπως δεῖ πράττειν τι. Berhaltungsregel, praeceptum: to apostayua.

verhandeln, (unterhandeln), ago [egi, actum] qd; ago3 de re: διαπράττειν' χρηματίζειν | - etw. vor Gericht v., ago3 [egi, actum] qd apud judices: diaπράττειν τι παρά τοῖς δικασταῖς | - (vertaufen), vendo3 [didi, ditum]; alieno1; abalieno1: διεμπολάν ξξεμπολών.

Berhandlung, actio; acta [orum]: of loyor [wv] - gerichtliche B., actio forensis: of Loyor Vizavizol.

verbarren, maneo? [mansi, sum]; permaneo?: dia-, μένειν | - bei etw. v., persevero'; persisto3 [persitti, stitum]; persto1 [stiti] in re: εμμένειν τινί | - 8., bas B., permansio; perseverantia: ή ξμμονή.

verbarichen, duco3 [xi, ctum] cicatricem: anovlovσθαι | - eine verharschte Bunde, cicatrix : ή ουλή.

verbaßt, odiosus; invisus: ἀπεχθής [ές] | - v. fein, habeo2 odium; invisus sum cui; sum in odio apud qm: ἀπεχθάνεσθαι | - bas Leben ift mir v., taedet' (me) vitae: αχθεσθαι τῷ βίω | - imbn v. machen, conflo odium cui: καθιστάναι τινά είς μίσος · φθόνον συνayayeir tire | - v. werben, vocor in odium; adducor3 [ctus] in invidiam: γίγνεσθαι έπεχθη.

Berhau, concaedes; tractus [us] arborum: ή δένδρων ξακοπη.

verbauchen, esno!; exhalo!: Exaveiv anoaveiv. perhauen, munio4 qd concaedibus; praecludo3 [clusi, sum] omnes introitus succisis arboribus: δένδρεσι καταβεβλημένοις διαφράττειν τι.

verheeren, f. verwüften.

verhehlen, celo1 (qm qd); occulto1; dissimulo1: zounterv τινά τι | - f. auch verbergen und gebeim halten, - s., bas B., occultatio: ή κούνρις · ἀπόκουνρις.

verheimlichen, f. verhehlen und geheim halten.

verheirathen, (ein Frauenzimmer), colloco1; do1 [dědi, dătum] nuptum: ἐκδιδόναι (τὴν θυγατέρα Tive | - eine Manneperfon), do1 cui virginem in matrimonium: συνοικίζειν τινά τιντ | - fich v. (v. Manne), duco3 [xi, ctum] quam in matrimonium: γαμείν τινα· άγαγέσθαι», έλέσθαι τινά γυναϊκα | - (v. ber Frau), nubo3 [psi, ptum] cui: γαμεῖσθαί τινι | - verheirathet fein (vom Manne), duxi uxorem: γεγαμηχέναι | - (von ber Frau), nupta sum viro: γαμηθήναι.

Berbeirathung, f. Seirathen.

verbeißen, f. verfprechen.

verhelfen, imbm ju etw., opitulor' cui in re; prospi-

cio 3 [spexi, ctum]; quaero 3 [quaesivi, situm] qd cui: Berfaufer, venditor; institor: ο πρατήρ [ηρος]: συμπράττειν τινίτι χομίζεσθαί τι τινι | - jmbm zu einem Amte v., efficio³ [fèci, clum] ut munus ad qm deferatur: συμπράτιειν τινί τάξιν, -τιμήν.

verherrlichen, illustro1; orno1; exorno1; decoro1; celebro '; căno [cecini, cantum]: λαμπούνειν λαμπρόν ποιείν οδ. καθιστάναι τινά.

Berberrlichung, burch Umfdreibung mit Aust. u. b. por. 21rt.

verheigen, imbn gegen imbn, instigo' qm in qm: nagοξύνειν, ανερετίζειν τινά.

verhindern, f. hindern.

Berhinderung, impeditio: j zwidvois | - f. a. hin-

verhöhnen, derideo2 [risi, sum]; irrideo2; cavillor'; sugillo1: zarayelar tivos.

Berhöhnung, derisus [us]; derisio; irrisio; cavillatio: ο κατάγελως [ωτος].

verhöfern, divendo3 [didi, ditum]: καπηλεύειν τι.

Berhor, interrogâtio; quaestio: ή ανακοισις | - cin B. mit jmbm anstellen, interrogo 1 qm lege; habeo quaestionem de quo: zoloive, avazoioir noistodal TIPOS | - ein B. wegen etw. anftellen, instituo [ni, utum] quaestionem de quo; audio de re: ἀναχρίνειν περί 711'05 | - zum B. fommen, interrogor' lège: avazolveogai.

verhören, (imbs Ausfage gerichtlich anhoren), interrogo qm lége; pôno³ [pösui, sǐtum] quaestionem in qm: ἀναχοίνειν τινά] - (nicht hören), non audio⁴: παρazoveiv TI.

verhüllen, velo1: zalontew ti | - mit etw., re; neρικαλύπτειν τι.

verbuten, caveo2 [cavi, cautum]; praecaveo2 qd; prohibeo2; ne flat qd: εὐλαβεῖσθαι τι | - bas moge Gett v.! ne id deus sinat!; di meliora: εὐφήμει.

Berbutungsmittel, camio: ή εὐλάβεια.

perbungern, morior' [mortuus] fame; absumor' [sumptus] fame; necor1 fame: ἀπόλλυσθαι λιμφ - jmbn v. laffen, neco' qm fame: ἀπολλύναι τινά himo.

verbungert, burd hunger umgefommen, absumptus fame : λιμφ διεφθαρμένος | - ausgehungert, confectus fame: Ezhipos [ov].

verhungern, corrumpo' [rupi, ptum]; depravo': διαστρέφειν τι.

perintereffiren, f. verginfen.

perítren, fich, (vom Wege, vom Thema :c.), deerro¹ ilinere; aberro¹ a proposito; άμαστάνειν άποπλανᾶσθαι (τῆς ὁδοῦ, τῆς ὑποθέσεως).

Berirrung, error; erratum: ή πλάνη ή πλάνησις. perjähren, inveterasco3 [ravi, ratum]; infirmor' vetustate; obsolesco3 [levi, letum]: παλαιούσθαι.

verjagen, abigo [egl, actum]: Expaller Egelavνειν τινά τινος.

perjungen, (wieber jung machen), reddo [didi, ditum] juveniles annos cui: ἀνανεάζειν | - fich b., repuerasco3; juvenesco3: ἀνηβάσκειν ἀνηβάν | - (fleiner machen), redigo3 [ègi, actum] ad minorem modum: έλαττουν· μειούν | - rerjungter Mafiftab, virga geometrica: κατά τὸ γεωμετρικόν μέτρον.

πωλητής [οῦ] ἔμπορος | - Berfauferin, venditrix: ή πρατρία πωλούσα.

verfauflich, venalis; vendibilis: wvnros.

verfappen, tego3 [texi, tectum] cucullo: περικαλύπτειν | - fich v., těgo3 caput cucullo: περιχαλύπ-TEIV Eautor | - figuri , f. verhüllen.

verfappt, cucullatus; personatus: κεκαλυμμένος την zequiny.

Berfauf, venditio: ή πράσις | - beim B., in vendendo: Ev nouvet | - jum B. ausbieten, vendito"; habeo2 qd venale: ἀπεμπολάν τι | - zum B. ausstehen, sum venalis; liceo2: ἀπεμπολασθαι.

verfaufen, vendo3 [didi, ditum], divendo3 [didi, ditum]; vendito': πιπράσχειν' ἀπεμπολάν' άλλοτριούν | - verfauft werden, vendor's: veneo* [ii]; venum eo [ivi, itam]: πιπράσχεσθαι πωλείσθαι fich v., figuet. (fich von jmbm bestechen laffen), accipio2 [cepi, ptum] pecuniam a quo: πιπράσχειν εαυτόν τινι· δωροδοκείν (ἀπό τινος) | - s., das B., venditio: to ninghozeiv etc.; f. a. Berfauf.

Berfehr, commercium; negotia [orum]; negotiatio; usus [ûs]; consuetúdo: ἡ ἐπιμιξία· αί ἔφοδοί | -B. unter Menfchen, convictus [us] humanus : ή συνουola · ovrydeia · ouilla | - in B. mit imbm fteben, habeo2 commercium cum quo: ἐπιμίγνυσθαί τινι | vielen B. haben, abundo' consuctudine hominum: πολλή συνηθεία εδ. ομιλία χρησθαι.

verfebren, mit fmbm, habeo commercium cum quo; conjunctus sum consuetudine cum quo: συναλλάι-TEIV TIVE.

verfebrt, inversus; perversus; pravus; praeposterus: διάστροφος [ον] σχολιός άτοπος [ον] πλημuelis [65] | - v. Begriffe von etw. haben, prava sentio4 [sensi, sum | de re: ἀτόπως γιγνώσεειν περί τινος - adv., perverse; praepostere; perperam : ἀτόπως - v. urtheilen, perperam judico1: ἀτόπως γιγνώ-סצבוע, יחץ בנס שמו.

Berfehrtheit, perversitas; pravitas: ή ἀτοπία το ατοπον.

verfeilen, cuneo': σφηνούν κατασφηνούν.

verfennen, parum intelligo3 [lexi, ctum]: ignoro1 qm οδ. qd: αγνοείν, αλλογνοείν τι οδ. τινα.

verfetten, necto3 [nexi u. xui, xum] inter se: ovuπλέχειν συνάπτειν τι.

Berfettung, connexio: ή συμπλοχή | - f. a. Reibe u. Reihefolge.

verfegern, imbn, refero [retuli, relatum, referre] qm in numerum haereticorum: αλτιάσασθαί τινα καινά δαιμόνια είςφέρειν οδ. αίρετικον είναι.

verfitten, maltho '; ferrumino ': διακολλάν · συγκολ-Lav TI.

Berjahrung, praescriptio; auctoritas: ή παλαίωσις. verflaren, illustro': πεφιβάλλειν λαμποότητα τινί καθιστάναι τινά λαμπρόν.

> verflagen, imbn bei imbm, defero [detali, delatum, deferre] ad qm querelam de injuriis cjs; lege ago3 [egi, actum] cum quo: xatnyogeiv tiros] - f. a. Rlage (anftellen) | - s. bas R., f. Rlage.

> Berklagte, ber, is unde pelitur; reus: o φεύγων. unodinos unultios | - bie Berflagte, rea: ή φεύγουσα ή υπόδικος υπαίτιος.

verfleben, mit etw., oblino3 [levi, litum] re: πηλφ verlaftern, jmbn, maledico3 [xi, ctum]; convicior1

ξπιχοίειν τι.

perfleiben, fic v., muto' vestem; permuto' habitum meum: περιβάλλεσθαι σχήμα άλλότριον | - verfleibet, mutata veste: περιβεβλημένος σχήμα άλλότριον. Berfleidung, vestis mutata: ή αλλότοια διασκευή.

verfleinern, redigo3 [egi, actum] ad minorem modum; contrăno ftraxi, ctum]: Elatrouv tl | - figuri. detrăho3 de quo ob. de re; elevo1 verbis; detrecto qd: obtrecto ' cui: αμουρούν' φαυλίζειν τι.

Berfleinerung, obtractatio: ή μείωσις ή συστολή.

verflingen, f. verhallen.

verfnöchern, fich, transeo* [ii, itum] in os (cssa): συμπήγνυσθαι είς όστοῦν.

perfnorpeln, vertor [versus] ob. coeo4 [coii, itum] in cartilaginem: συνάγεσθαι εἰς χόνδρον.

verfnupfen, conjungo' [nxi, nctum]; copulo'; connecto I [next u. xui, xum]: συνάπτειν τί τινι | - mit etm. perfnupft fein, conjunctus sum cum re; mixtus sum rei: είναι συνεζευγμένον τινι.

Berknupfung, conjunctio; concursus [as]: ή σύν-

αψις ή συναφή.

verfochen, laffen, decoquo [coxi, coctum]: apénen

verförpern, concorporo': σωματούν τι.

verfostigen, imbn, do' [dedi, datum] ob. preebeo' victum cui: τροφήν παρέχειν τινί.

perfrieden, fich, abdo3 [didi, ditum] me in occultum: ἀποχούπτειν έαυτόν.

perfrumeln, frio' in micas: συνθραύειν τι.

verfruppeln, fio3 [factus, fieri] mancus et debilis: ανάπηρον γίγνεσθαι | - vertrüppelt, debilis membris: ανάπηρος [ον].

perfummern, 1) a. jmbm etw., turbo1, reddo3 [didi, ditum molestum qd cui: μεσεγγυασθαί τί τινος - II) m. f. v. a. verfommen, vergeben, eingeben, f. biefe Börter.

verfündigen, nuncio¹; denuncio¹; pronuncio¹: πηρύττειν τι | - im Boraus v., praenuncio¹; praedico3 [xi, ctum]; praenuncius sum rei; portendo3 [di, tum]: προαγγέλλειν τι.

Berfundiger, =rin, nuncius, a; praenuncius, a:

ο αγγελος.

Berfündigung, nunciatio: ή άγγελία.

perfurgen, praecido3 [di, sum]: amputo1; decurto1; côgo³ [coègi, actum] in angustum: συστέλλειν βραχύνειν τι | - fich die Beit mit etw. v., fallo3 [fefelli, falsum] tempus re; terimus [trivi, tritum] otium re inter nos: διατρίβειν τον χρόνον | - jmom bas geben v., maturo mortem cui: βραχύνειν τον βίον τινος ταχύνειν τον θάνατόν τινος.

perfuppeln, perduco3 [xi, ctum]; vendo3 [didi, ditum]: μαστροπεύειν τινά.

verlachen, irrideo [risi, sum]; derideo 2: καταγελάν TIVÓS.

verlängern, langer machen, facio 3 [feci, factum] longius; produco3 [xi, ctum] qd: μηχύνειν εχτείνειν προάγειν. G. auch binaneichieben, verfchieben.

Berlangerung, productio; prorogatio; propagatio: ή έχτασις ή άναβολή.

cui: βλασφημείν περί τινος.

verlaugnen, f. verleugnen.

Berlag, eines Buches, redemptio libri: ro avaluna ή δαπάνη | - ben Berlag übernehmen f. verlegen.

1. verlangen, 1) a. f. v. a. haben wollen, f. forbern, zumuthen. | — II) n. nath etw. v., appăto³ [tii, titum]; concupisco³ [pivi, pitum]; desidero¹ qd; teneor² [tentus] desiderio rei; aveo2: ἐπιθυμεῖν τινος | beftig nach etw. v., flagro desiderio rei: coar ti diψην τινός πεινάν τινός.

2. Berlangen, bas, Reigung, appetitio; appetitus [us]; appetentia; cupiditas; desiderium: n Entivula - ein B. nach etw. befommen, incendor's [census] desiderio rei: ὀρέγεσθαι· ἐπιθυμεῖν τινος | - B. nach etw. haben, concupisco3 [pivi, pitum] qd: πόθφ φέοεσθαί τινος | - mit B., cupide: μετ έπιθυμίας επιθυμητικώς | - (Forderung) voluntes: ή αίτησις [εως] | - mas ift bein B., quid vis?; quid fieri jubes?: τί δη βούλει;

verlangenswerth, f. munichenswerth.

verlarven, fic, objicio3 [jeci, clum] personam ca-

piti: ὑποδύεσθαι πρόςωπον.

1. verlaffen, 1) a. (im Stich faffen), linquo's [liqui, lictum]; relinquo3; desero3 [rui, rtum]; destituo3 [ui, utum]: Eyxaraleiner noodidovat | - einen Ort v., cedo 1 [cessi, ssum]; decedo 1 [de, ex) loco; discedo 3 a (e, de) loco; excedo le loco; egrédior [gressus] loco: προλείπειν-, εκλείπειν τι (χωρίον) | - bie Broving v., decedo 3 provincia; discedo 3 eprovincia: εξίστασθαι της στρατηγίας | - das Leben v., relinquo3 vitam; discedo3 ex vità: ἔξέρχεσθαι τοῦ βίου · μεταλλάττειν τον βίον | - bie Schule v., diverto 3 [ti, sum] a schola el magistris: εξίστασθαι τοῦ διδασχαλείου | - Saus u. Φοί v., decèdo³ de bonis meis: ἐξέρχεσθαι τῶν χωρίων | - bie Krafte v. mid, vires me deficiunt: παραχμάζειν Ελαττούσθαι την δύναμιν. | - 11) r. fith v., auf, fido3 [fisus sum]; confido3 rei; nitor3 [nisus u. nixus] re: θαζόεῖν, πεποιθέναι, πιστεύειν דויו | - verlaffe bid barauf, ne dubita : factum puta : בּני ĭogı.

2. verlassen, adj., relicius; desertus; destitutus; inops; solus: ἔρημος [ον]· γυμνός· ἄπορος [ον] τινός] - ν. ξαge, solitudo: τὸ ἔρημον· ἄπορον.

Berlaffenschaft, f. hinterlaffenschaft.

Berlauf, ordo; ratio: ή προχώρησις | - nach B. cines Jahres, anno interjecto: Eviaurou diel Jouros | im B. ber Rebe, oratione procedente: προϊόντος τοῦ loyou | - bas ift ber B. ber Cache, haec est rei ratio; ila res se habet: οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα.

verlaufen, fich, (weglaufen) vom Baffer, defluo3 [fluxi, xum]: ὑποδόεῖν ἀποχωρείν | - v. einer Denfchenmenge, digredior3 [gressus]; dilábor [lapsus]; diffúgio3 [fúgi, gitum]: anoxwoeiv. dialveoden | - (vom geraben Bege abgehen), deerro' ilinere: ἀποπλανᾶσθαι |fich von imbn v., aberro' a quo: αποπλανασθαι. παραφέρεσθαι.

perlauten, es verlautet, dicitur; fertur; fama (rumor) est: λέγεσθαι · θουλλείσθαι | - fich v. laffen, bağ ic., dico [xi, ctum] sq. acc. c. inf.: υποφαίνειν ενδηλον, ποιείν τι | - fich nichts v. laffen (fchweigen), taceo2: σιyav.

perleben, ago3 [egi, actum]; dego3 [degi]; transigo3;

διαβιούν : καταβιούν · διάγειν | - einen froben Tag, perleumberift, calumniosus; continens falsas criv., ago 3 diem in lactitia: διάγειν ημέραν έλαρως.

verlebt, (zugebracht), actus; transactus: παρελθών [οῦσα, όν] · παρεληλυθώς [υῖα, ός] | - f. a. abgelebt, abgemergelt.

1. verlegen, (ben Stanbort verandern), transfero [transtůlí, -látum, -ferre]; transdůco3 [xi, ctum] quo; distribuo [ui, útum] in (c. acc.): μεταχινείν μεταφέρειν (an einen unrechten Ort legen), pono3 [posui, situm] in loco alieno: Ev agavei redévat tt | - (versperren), interclúdo [clúsi, sum]: ἀποχλείειν τινά τινος | - cin Buch v., redimos [emi, emptum] librum; făcios feci, factum] sumptus operis edendi: ἐκδιδόναι βιβλίον.

2. verlegen, adj., (veraltet), obsoletus: nakaiovuevos | - (mit Unruhe bejorgt), incertus; dubius; anxius; confusus; perturbatus: απορος αδήμων [ον] | wegen etw. v. fein, laboro 1 ob. perturbor de re: ἀπο-

peir tivos.

Berlegenheit, dubitatio; os confusum; angustiae; difficultas: ή ἀπορία | - in B. fein, perturbatus sum; sum in angustiis: anogois Exerv | - imbn in B. fepen, differo [distuli, dilátum, differre] qm: perturbo' animum cjs: εἰς ἀπορίαν καθιστάναι τινά | - in bie dußerfte B. fegen, redigo3 [egi, actum] qm ad incitas: είς πάντα χίνδυνον χαθιστάναι τινά.

Berleger, eines Buches, redemptor libri: ο βιβλιοπώlns [ov].

verleiden, imbm etw., facio 3 [feci, factum] qd invisum cui; averto3 [ti, sum] animum cjs a re; abdûco3 [xi, ctum] qm a studio rei; deterreo? qm ne faciat qd: παρέχειν τινί ἀηδίαν τινός.

verleihen, f. v. a. ausleihen, f. b. 20. | figurl. f. v. a. ertheilen, do1 [dedi, datum]; tribuo3 [ui, utum]; dono1 qd cui: πορίζειν διδόναι τί τινι. . auch ertheilen.

perleiten, imon zu etw., induco3 [xi, ctum]; impello3 [pŭli, pulsum]; pellicio³ [lexi, lectum] ad qd: ἐπάγειν τινά πρός τι | - fich zu etw. v. laffen, inducor3 [ctus] ad qd; induco3 (in) animum mit folg. inf. ob. ut: προςάγεσθαι πείθεσθαι.

perlernen, dedisco3 [dedidici]; dedisco3 et obliviscor3 [oblius]; desuefio3 [factus, fieri] a re: απομαν-Daver TL.

verlefen, recito': διέρχεσθαί τι.

perlegen, laedo3 [laesi, sum]; vulnëro1; lacero1; violo ; rumpo [rupi, ptum]: βλάπτειν τι τιτοώσχειν τί τινά.

perleglich, violabilis: ευβλαπτος.

Berlegung, laesio; laceratio; violatio: ή βλάψις [sws] · ή βλάβη | - ohne B. ber Pflicht, salvo officio: ού παρά το καθήκον.

verleugnen, fagen bag etw. nicht fei, nego 1; mentior4: φάναι μή etc. ψεύδεσθαι | - (fich von etw. losfagen), desero3 [rui, rtum] qd: anouvivat tt | - fich felbft v., nullam mei rationem habeo2: βιάζεσθαι έαυτόν.

Berleugnung, bie, feiner felbft, f. Gelbftverleugnung.

perleumben, calumnior1; criminor1 qm; maledico3 [xi, ctum] cui; detrăho3 [traxi, tractum] de fâmă cjs: διαβάλλειν χαχηγοφείν τινά.

Berleumber, calumniator: à συχοφάντης [ov] · à διαβάλλων τινά | - Berleumberin, calumniatrix: ή συποφάντης [ου] ή διαβάλλουσά τινα.

minationes: κακολογικός διαβολικός.

Berleumdung, calumnia; criminatio: ή διαβολία. verlieben, fich in jmbr, capior3 [ptus] od. incendor3 [census] amore cjs: ληφθήναι ξρωτι τινός.

verliebt, amans; amore captus od. incensus; amatorius; venereus; libidinosus: έρωτιχός φιλέραστος [ov] | - rafend verliebt, perdite amans : ξοωτομάτης [es] | - v. fein, amore captus sum: Equitizus Exerv τινός | - in etw. v. fein, delector' re : ήδεσθαι, εὐupalveodal tim.

Berliebtheit, amor; libido: ή gelegaorta το έρω-TIKOV.

perlieren, amitto3 [misi, ssum]; perdo3 [didi, ditum]; făcio3 [féci, factum] jacturam rei, privor1; orbor1 re: ἀπολλύναι ἀποβάλλειν τι | - das cine Auge v., capior 3 [captus] altero oculo: στερίσχεσθαι την σύμιν | - die Blatter v. (v. Blumen), nudor 1 folis: φυλλοβόσειν | - ben Ropf v., fig. deseror3 [sertus] a mente: Exalytreoder regerreoder | - bie hoffnung v., excido3 [di, sum] spe: ἀπογνώναι ἀπελπιστείν - die Beit v., perdo3 [didi, ditum] tempus: dialelπειν τον χρόνον | - ohne Beit zu v., sine mora: μηδένα χρόνον διαλιπών | - fein Bort v., taceo?: μηδέν όξητειν πλέον | - ben Beg v., deerro linere: anonlavaodat ris odou | - bas gand aus bem Befichte v., auferor [ablalus, auferri] e conspectu terrae: αποκρύπτειν γην | - verloren geben, amittor [missus]; perdor3 [dilus]; pereo4 [ii, itum]; absúmor3 [sumptus]: anolludau | - etw. verloren geben, despero' de re: anelniger ti | - einen Rranten verloren geben, despero' salutem aegri: ἀπελπίζειν την σωτηρίαν Tivos | - fich v., amittor3: dialueogai | - v. Rrantheiten, decedo3 [cessi, ssum]: παύεσθαι | - b. Farben, evanesco3 [nui]: agariçea at | - fich in Gebanfen b., defixus sum in cogitatione: συννοήσαντα έστηπέναι σκοπούντα τι.

verloben, imbn mit Giner, despondeo 2 [di, sum] qm cui: Eyyvav · zareyyvav | - fich v., făcio3 [féci, factum | sponsalia: νυμφεύεσθαι παιδά τινα | - perlobt fein, habeo sponsam (sponsum): είναι έγγυητόν [ήν] | - bie Berlobten, sponsi: οί εγγυητοί.

Berlobung, sponsalia [ium]: ή έγγύη.

verloden, zu etw., pellicio3 [lexi, ctum]; produco8 [xi, ctum] dolo ad qd: παράγειν' παράγεσθαί τινα.

verloctern, effundo3 [fúdi, fusum]; profundo3; conficio³ [feci, fectum]; dissipo¹; abligurrio⁴: διασπα-Đαν· κατασπαθάν.

verlodern, aufhören zu lobern, exstinguar3 [inclus]: παύεσθαι φλεγόμενον | - burch Blammen vergehrt merben, deflagro1: καταφλέγεσθαι.

Berlobnig, f. Berlobung.

verlofchen, exstinguor3 [stinctus]; restinguor3: σβέννυσθαι· ἀποσβέννυσθαι | - s. bas B., exstinctio; restinctio: ή απόσβεσις.

verlothen, ferrumino': συγκροτείν | - s. bas B., ferruminatio: η συγκρότησις.

verlohnen, es verlohnt fich ber Dube, operae pretium est: aueißeabal riva rivos | - es verlohnt fich nicht ber Dube, non tanti est; non attinet2: οὐκ ἔστι σπουdis a\$600.

verlosen, etw., sortior4 dere; committo3 [misi, ssum] yd sorti; revoco1 qd ad sortem: διακληφούν τι.

Berluft, das Berlieren, amissio; jactura: ή αποβολή. n oreonois | - ber B. bee Bermogens, jactura rei familiaris: ή των υπαρχόντων χρημάτων στέρησις |-Schaben, damnum; detrimentum: dispendium; jactura; calamitas; clades: η βλάβη· η ζημία | - jmbn einen B. gufügen, infero intuli, illatum, inferre damnum cut: βλάπτειν τινά | - B. haben, facio3 [feci, factum] jacturam: πάσχειν βλάβην τινά | - mit B., cum damno: μετά βλάβης | - ohne B., sine damno; sine fraude: ἄνευ βλάβης.

verluftig, carens re; privatus re: έστερημένος, στερηθείς τινος | - imbn einer Cache v. machen, privo gm re: ἀποστερείν τινά τι' τινά τινος | - ciner Sache v. gehen, amitto3 [misi, ssum] qd: αποστερείσθαι τιvoc.

vermachen, (jmbm etw. im Teftament bestimmen), lego gd cui: διατιθέμενον διδόναι τινί τι.

Bermachung, f. Mauer, Baun, Schranfen.

Bermachinia, testamentum; legatum: ή διαθήκη ή κληροδοσία.

vermablen, Bermablung, f. verheirathen, Sochzeit.

vermabnen, ic., f. ermahnen.

vermauern, sepio4 [psi, plum] muro; cingo3 [nxi, nctum] muro: ἀποτειχίζειν τι.

permehren, augeo" [auxi, ctum]; adaugeo"; fich v., augeor²; cresco³ [crèvi, crètum]: αὐξάνειν τι.

Bermehrung, burch Umfdreibung mit Ausbr. u. b. v. Art.

permeiben, zc., f. meiben.

vermeidlich, quod evitari potest: queros.

permeinen, credo3 [didi, ditum]; opinor1: voulçeiv olegia.

vermeint, vermeintlich, qui (quae, quod) creditur; dubius; incertus: νομιζόμενος.

vermelben, Bermelbung, f. melben, Delbung.

permengen, misceo2 [cui, mixtum]; permisceo2 µi-יצינים דל דוצי.

permerfen, sentio4 [sensi, sum]; intelligo4 [lexi, clum]; suspicor1: αλοθάνεσθαί τινός τι.

1. vermeffen, (ausmeffen), metior [mensus]; dimetior4; ineo4 [ii, itum] mensuram rel: διαμετρείν έχμετοείν τι | - fich v. (f. v. a. falfch meffen), erro' in metiendo: κακώς μετρείν κρουσιμετρείν τι | - (f. v. a. betheuern), assevero'; affirmo': διόμνυσθαι] - (f. v. a. fich erfühnen), audeo' [ausus] : καυχασθαι.

2. vermellen, adj., praesidens; considens; temerarius: superbus: προπετής [ές] · τολμηρός.

Bermeffenheit, audacia; temeritas: ή τόλμα οδ. τολμή θοασύτης ητος.

Bermeffer, mensor: à μετοητής [οῦ].

Bermeffung, mensura: ή καταμέτρησις.

permiethen, loco1; eloco1: μισθούν εκμισθούν | - fid, v., loco operam meam: μισθούν έαυτόν. έχδιδόναι έαυτον επί μισθώ | - s., bas B., locaιιο: ή μίσθωσις.

Bermiether, locator: o μισθών.

71 | - die Schmerzen v., lenio dolores: πραύνειν. ηπιώτερον ποιείν το άλγος | - etw. um etw. v., detrăho 3 [trăxi, tractum] qd de re: aquipeiv tí tivos - r., fich v., minuor3; minuo3 me; imminuor3; levor1; lenior4; μειούσθαι ελαττούσθαι πραθνεσθαι etc.

Berminderung, deminutio; imminutio; extenuatio; mitigatio: ή μείωσις ή συστολή.

vermischen, miscen2 [cui, xtum]; permisceo2; commisceo2; admisceo2 rei; confundo3 [fúdi, fúsum] cum re: μιγνύναι | - fich v., misceor2; permisceor2: utyvvo9ai.

permischt, mixtus; permixtus; promiscuus; σύμμιzτος συγκέραστος [ον].

Bermischung, mixtio; mixtura: ή μίξις ή ανάμιξις. permiffen, desidero1; quaero3 [quaesivi, situm]: ποθείν· επιζητείν τι | - etw. fcmerglich v., angor3 desiderio rei: ποθείν τι άχθόμενον, βαρέως.

permitteln, concilio1; compono3 [posui, situm]; dirimo3 [èmi, emptum]; intercedo3 [cessi, cessum] ut etc.; interpôno3 me: διαπράττεσθαι, συμπράτ-TEIV TE ob. mit acc. c. inf.

vermittelft, f. burch, mittelft.

Bermittelung, intercessio: ή διάπραξις [εως] | burch jmbs B., beneficio cjs: τη διαπράξει τινός זון צמטודו דוצים.

Bermittler, arin, f. Mittelsperfon, Unterhandler, rin.

vermodern, duco3 [xi, xtum] situm; corrumpor3 [ruptus] situ; contrăho3 [traxi, ctum] mucorem; putresco3 [trui]: μυθάν · σήπεσθαι | - vermodert, corruptus situ; mucidus; putridus: σαπρός σαθρός.

permoge, ex; pro: έκ. κατά c. acc. ἀπό · ένεκα | v. bes Gesethes, ex lège: zarà tov vouov | - v. meiner Bflicht, pro eo ac debui: κατά τὸ δέον.

1. vermogen, possum [potui, posse]; valeo2; polleo2: δύνασθαι τοχύειν - viel v., valeo2 multum; sum magna auctoritate: πολύ ἐσχύειν | - fo viel ich vermag, quantum possum [potui, posse]; pro viribus: οσον εν εμοι | - jmbn zu etw. v., moveo2 [movi, motum]; impello3 [pūli, pulsum] qm ad qd: προβιβάζειν τινά έπί τι πείθειν τινά ποιείν τι.

2. Bermogen, das, (Fahigfeit, Kraft), facultas; potestas; vires: ή δύναμις [εως] · ή έξουσία | - nad B., pro facultate; pro viribus: zata to duvatov nach meinem B., quantum in me situm est: 600v &v Euol | - bas B. zu etw. haben, possum [potui, posse] effici qd: δύνασθαι lozύειν | - (Befit), facultates; opes; divitiae; bona [orum]; fortunae: τὰ χρήματα. τὰ ετήματα [ων] | - B. haben, possideo3 [sedi, sessum] bona: χρηματα έχειν | - viel B. haben, locu-ples sum: χρηματα πολλά έχειν | - fein B. haben, careo facultatibus: οὐκ ἔχειν χρήματα | - δι B. femmen, acquiro3 [quisivi, situm] facultates: ξογάζεσθαι χρηματα.

vermogend, potens; pollens: δυνατός δυνάμενος laχυρός | - febr v., praepotens; praepollens: ὑπεφισχύων | - f. v. a. wohlhabend, reich, f. biefe Borter.

Bermogenssteller, tributum ex censu collatum: o από των υπαρχόντων χρημάτων φόρος, ή εξεφορά. vermindern, minuo3 [ii, utum]; imminuo3; demi- Bermogensumftande, facultates; res familiares: nuo3; extenuo1; levo1; elevo1: μειούν ελαττούν τα υπάρχοντα | - in guten B. fein, abundo1 copiis

rei familiaris: shraqiir roir note vir flor | - | ... | vernetinen, nego'; co' [wi, 'itum] infilias: deprilimfiaste mit Stephinife.

Permunitent, vois - nequeakirtzeer n | - St.

vermunitent, sois - st.

vermun

December | December |

Bernachlaffigung, neglectio; neglectus [us]: ή ἀμέ-

servictoriale (τέ) - servare to tra, mesa fie same pel suide. Apparatus (τέ) - servare (τέ) - s

Bernehmung, f. Berber

verneigen, f. neigen (fich).

Definitification arginos : properties : properties : permitification : participes rationis; sanus; prodons : dojver., voir zgan (com, or) : funçous - qu'estro, [or] ! - o. tra, sa-pio [pui]; sanu bonas frugi: Adyor Zyere : župgoru : del santa, un estra : - o. bancha, unos l'anno ; ratione; prudoner est considerato sigo [egi, uctum]: outgoristi of des : godirest en est : attainistic : qu'estro des : dos des : godirest est : attainistic : qu'estro des : del santa : del sa Serindola[figuing, respective neglective in the series of
στής [σο].

Benninff, ratio, mens, prudentia: ἡ σίννετος [εως]
γνώμη, ὁ λογομός !- ṣciunte B., ratio sans according to contains and sans according to communis; τὸ σόνετος : τὸ φούνμον !- πότε μα B. chingen, cortigo l'etcl. rectumd ab bonna truccus: σωφονίζετος !- πίτ Β., prudénter; constitue φοντίμους ὁρθος.

- πίτ Β., prudénter; constitue φοντίμους ὁρθος.

- πίτ Β., prudénter; constitue φοντίμους ὁρθος.

ή Bernunfifdluß, sylogismus; ratiocinatio: ο συλ-λογισμος | - dina E. moda, ratiocinor! · λογιζεσθαι. vernunfiwidrig, repugnans ration! · άλογος [ον] | ade., repugnante ratione: άλογος.

Bernunftwiffenschaft, studium sapientiae; philosophia: ή φιλοσοφία.

peroben, 1) a., vasto1; devasto1: έφημουν άπερη- verpraffen, f. verlodern. μουν | - 11) n., vastor1: έρημουσθαι άπερημου- verprozessiren, dissipol litigando: διαδικαζόμενον σθαι | - verobet, vastus; incultus; desertus; vastatus; devastatus: "¿onuos [ov].

verordnen, edico³ [xi, ctum]; scisco³ [sclvi, scltum]; sancio^{*} [xi, ctum]; statuo³ [ŭi, útum] caveo² [vi, cautum]; praescribo [psi, ptum]; constituo [ui, utum]; praecipio3 [cepi, ceptum]: τάττειν· καθιστάναι · παραγγέλλειν | - cine Arznei v., propono3 [sui, situm] remedium morbo: προςτάττειν φάρμαχόν τινι.

Berordnung, (Sandlung bes Berordnens), sanctio: 7 τάξις [εως] | - (bas Berordnete), edictum, decretum; consultum; jussum; lex; rogatio: τὸ πρόςταγμα.

perpachten, loco'; eloco': Exdidovai miovouv. Berpachtung, locatio: ή ἀπομίσθωσις [εως].

perpaden, f. einpaden.

perpallifabiren, munio* ob. cingo3 [nxi, nctum] vallo: σταυρούν περισταυρούν.

Berpallisabirung, (ale Sache), vallum; valli: ή σταύpwois.

perpaffen, amitto [si, ssum]: παριέναι.

perpeften, die Suft, villo' aërem: @ Deloeir tor aega - verpestete Luft, aer pestilens: o ano Louwons.

verpfählen, f. pfählen.

perpfanden, do' [dědi, datum] pignori; pigněro'; oppignëro': ἐνεχυράζειν· ὑποτιθέναι· ἀποτιμάν | s., pigneratio: ή ἐνεχυρασία' ὑποθήκη.

perpflangen, transpono [sui, situm]; transfero [tuli, latum]; transduco3 [xi, ctum]: μεταφυτεύειν | - s., translatio: ή μεταφυτεία.

perpflegen, curo1; alo3 [lui, litum]; sustento1; praebeo' victum: τρέφειν παρέχειν, πορίζειν την τροφήν, τά επιτήδειά τινι επιμελείσθαί τινος.

Berpfleger, f. Bfleger.

Berpflegung, cura; curatio: ή τροφή | - in imbe B. fein, curor' ab quo: τρέφεσθαι υπό τινος.

verpflichten, imb. zu etw., obligo 1 qm ad qd: naguiveir reve noieir te | - jmb eidlich v. , adigo ! [egi, actum | qm sacramento: καταλαμβάνειν τινα όρκο - fich zu etw. v., obstringo3 [nxi, ctum] me ad qd: υπισχυείσθαί τιμι | - ich bin bagu verpflichtet, hoc meum est: οφείλω ποιείν τι | - fich jmbn zum Danf v., obligo' mihi qm; obstringo; devincio [nxi, nctum]: εύεργετείν τινα. χάριν καταθέσθαι παρά τινι |imom verpflichtet fein, sum obnoxius cui : χάριν οφεί-

Berpflichtung, officium; debitum; religio; munus: η ανάρτησις ober burch bie Berba bes bor. Art.

verpfuschen, corrumpo [rupi, ruptum]: Seach Bel-DELV.

verpichen, pico1; oppico1: πιττοῦν.

perplaudern, contero [trivi, tritum] confabulando: λαλούντα διατρίβειν | - bie Beit v., contero tempus sermone: λαλούντα διατρίβειν τον χρόνον | f. v. a. ausplaudern, f. b. 2B.

verponen, veto' [ui] qd poena proposita; sancio+ perringern, f. verminbern.

[xi, ctum u. citum] lege, ne etc.: ζημίαν προτιθέναι - verpont, lege sancitus: ἀπόδόητος [ov].

δαπανάν.

verproviantiren, provideo2 [di, sum] frumentum cui: σιτηφεσιάζειν | - fid v., provideo2 rem frumentariam : έπισιτίζεσθαι.

Berproviantirung, 3. B. Ordnung in ber B. haben, utor3 [sus] expedità re frumentarià: ο ξπισιτισμός. verrammen, verrammeln, obstruo' [xi, ctum]; oppilo1; intersepio4 [psi, plum]: διαφράττειν άποφράττειν.

Berrath, f. Berratherei.

Berrather, proditor; desertor; index: o ngodorys

Berratherei, proditio; perfidia; delatio: ή προδο-

perratherisch, perfidus; dolosus; subdolus: 700δοτικός | - adv., perfide; dolose: προδοτικώς.

perrathen, prodo3 [didi, dilum]; enuncio1; profero [tuli, latum]; defero ad qm: έξαγορεύειν. έχωέρειν. έξαγγέλλειν | - fid felbit v., prodo3 me: άλίσκεσθαι - (bem Beinde überliefern), prodo 3 [didi, ditum]; trado 3: προδιδόναι | - e. Stadt v., trado urbem: προδιδόναι την πόλιν - v. u. verfauft fein, sum ab omnibus partibus circumventus: περιβεβλημένον είναι πασι κα-2016 | - f. v. a. angeigen, ju erfennen geben, f. biefe Borter.

verrauchen, (bild. vom Borne), defervesco3 [fervui]; consido [sedi, sessum]: ἀποβράζειν.

verraufden, abeo fivi, itum, iref; praetereo: έξηχείν.

verrechnen, (in Rechnung bringen), infero [tuli, latum] in rationes: καταλογίζεσθαι | - r., fich v., ratio me fefellit: ψεύδεσθαι λογιζόμενον.

verrecten, morior3 [mortuus]: απογίγνεσθαι απόλλυσθαι | - verredt, morticinus: νεχρός.

verreden, etw., renuncio1 rei; nego1, posthac me facturum esse qd: ἀπομνύναι.

verreisen, (wegr.), abeo [ivi, ilum, ire] peregre; facio³ [feci, factum] peregrinationem: ἀποδημεῖν· ἐκδημεῖν | – (burch Reisen verbrauchen), absumo³ [msi, mptum] peregrinatione: δαπανάν τῷ ἀποδημεῖν.

verrenten, c. Olied, luxo1; extorqueo2 [si, tum]; ejicio3 [jeci, jectum]: διαστρέφειν | - s., luxatura: ή διαστροφή· το διάστρεμμα.

berrennen, imbm ben Weg, intercludo 3 [di, sum] viam cui: υποδραμείν τινα.

perrichten, ago3 [egi, actum]; gero3 [ssi, stum]; fungor3 [nctus] re; administro1; exsequor3 [cutus]; conficio [feci, fectum]: ξργάζεσθαι· πράττειν· δράν· ποιείν | - feine Beichafte, obeo 2 [ivi, itum, ire] res meas: πράττειν τὰ έαυτοῦ | - feine Dothdurft v., pareo2 naturae: exonero1 alvum: αποπατείν.

Berrichtung, (b. Berrichten), actio; administratio; confectio: ή πράξις | - (bas Berrichtete), actio; negotium; officium; ministerium: το ξογον το πράγμα - imbe Berrichtungen, cis negotia; partes; officia: τὰ ἔργα, πράγματα, τά τινος.

verriegeln, obserro': μοχλεύειν τι.

verrinnen, dilabor3 [psus]: διαχείσθαι.

verrosten, s. rosten | - verrostet, rubiginosus; rubigine obductus: lώθης [85].

verrucht, sceleratus; scelesius; impius: μιαφός.

Berruchtheit, impietas: τὸ μιαφόν.

verruden, moveo² [vi, tum] loco meo: μετακινείν | - fig., jmom den Kopf v., perturbo' mentem cjs.: διαταράττειν τήν τινος γνώμην.

verrück, (forthewegt), loco suo motus: μετακινητός [ον] | - figuri. (hes Verstandes beraudt), vecors; insanus; mente captus; delirus: παράπληκτος [ον] · παράφουν | - d. fein, insanio⁴; deliru³; sum mente captus: παρακεκινηκέναι (την γνώμην) · μαίνεσθαι | - d. merden, capior³ [captus] cd. alienor⁴ mente: παραπλήτιεσθαι · παραφέρεσθαι.

Berrudtheit, insania; mentis alienatio: ἡ παράνοια.

μανία.

1. verrufen, jmbn (in üblen Ruf bringen), intamo' qm: διαβάλλειν τινά.

 verrufen, adj., infamis; infamatus: ἐπιβόητος [ον] · ἄδοξος [ον].

Verrunzelt, rugosus; corrugatus: δυτιδώδης [ες]. Vers, versus [ús]: δ στίχος: τὸ ἔπος | - ε. halber B., hemistichium: τὸ ἡμιστίχιον | - in Berfe bringen, redīgo [égi, actum] in versus: στιχίζειν.

verfaumen, praetermitto³ [si, ssum]; amitto³; non obeo [ivi, itum, ire]; desum rei; non intersum rei: ἀπολείπεσθαί τινος παριέναι τι ὑστερείν τινος | - bie Zeit v., non adsum ad tempus: ὑστερείν τοῦ χρόνου | - jimhn v. (abhaiten), impedio qua. in opere faciendo: ἀσχολίαν-, πράγματα παρέχειν τινί | - id v., cesso¹ ab opere faciundo: ἀμελῶς ἔχειν περί τι | - cs ift noch nichts verfaumt, res integra est: ἐν καλῷ ἔτι ἔστιν.

Berfaumniß, intermissio; cessatio; impedimentum: ἡ ἀμέλεια: ἡ ἀργία.

versagen, 1) (zusagen), promitto 3 [si, ssum]: έγγνᾶν | - sid, bei jmbn (zu Tische) v., promitto 3 ad qm: έγγναν, πίστεν δεδόναι. S. auch zusagen. | — II) (abschlagen), nego 3; denego 1: ἀποφάναι ΄ ἀρνεῖσθαι | - sid, etw. v., abstineo 2 me re: ελλείπειν τι έαυτῷ | - bie Krafte v. mir, vires me desiciunt: ἀπείρηχα.

Bersailes, (Stadt), Versaliae [arum]; Versalia [ae].

1. versaligen, salio nimis; conspergo [si, sum] nimio sale: αλας περιπτούς προςμεγνύναι.

 verfalzen, adj., nimio sale conspersus: κάθαλος [ον].

perfammein, cogo³ [coëgi, coactum]; congrégo¹; convoco¹; contrâno³ [xi, ctum]: συνάγειν· συλέγειν | - bas Bolt », convoco¹ concionem: συνάγειν, συγκαλεῖν τὸν δημον | - bie Στιμρει », cogo³ copias in unum locum: συλλέγειν τοὺς στοατιώτας | - [id »., cogor³; congregor¹; convenio⁴; coĕo [ivi, itum, ire]; confluo³ [xi, xum]: συλλέγεσθαι.

Bersammlung, (das Bersammeln), congregatio; convocatio: ὁ σύλλογος: συναθοοισμός: ἡ σύνοδος | — 11) (bie versammelte Menge), conventus [ūs]; coetus [ūs]; concio; corons; consessus [ūs]; concilium: ἡ ἐχχλησία | – ε. Β. berusen, voco¹ concionem: συνάγειν ἀγοράν: σύλλογον ποιεῖσθαι | – halten, habeo² consilium: ἐχχλησίαν ποιεῖσθαι | – entlassen, dimitto³ [si, ssum]: διαλύειν τὴν ἐχχλησίαν.

Bersammlungsort, conveniendi locus; locus, ubi conveniunt: ή συναγωγή.

versanden, obruor3 srais: zadauutseir.

Bergart, versuum genus: 70 μέτρον.

perfauern, acesco³ [acui]; coacesco³: ὀξίζειν | fig., languesco³; senesco³[ui]: ἐχχαχεῖν.

Bersbau, versuum ratio: ή στιχοποιία.

verichachern, f. verhandeln.

verschämt, Berschamtheit, f. fcambaft, Chambaf-

verschänden, desormo'; delurpo': καταισχύνειν.

verschaffen, paro'; compăro'; assero [attuli, allatum]; acquiro's [sivi, silum]; subministro'; concilio'; expedio'; prospicio's [spexi, spectum]: πορίξεν παράπενάξεν παρέχειν | - Recht v., reddo's [didi, ditum] jus: παρέχειν τινὶ τὰ δίπαν | - s., comparatio; conciliatio: ὁ πορισμός.

verschanzen, munio ; communio ; sepio 4 [psi, ptum] munitionibus; vallo 1: ἀποσταυροῦν · περετειχίζειν. verscharren, obrŭo 3 [rui, rūtum]; infodio 3 [di, ssum]; resodio 3: κατορύττειν καταχωννύναι.

verschieden, f. fterben.

Berøchen, versiculus: to orizidior.

verschenfen, dilargior*; do 1 [dedi, datum] dono: ἀποδεδόναι, χαρίζεσθαί, δωρείσθαί τί τινι] - (f. v. a. einzeln vertaufen), divendo 3 [di, ditum]: χερματίζειν τι.

per[derzen, 1) (mit Scheizen hindringen), tero ³ [trivi, tritum] inter joca: παίζοντα διατρίβειν | — 11) (muthwillig vertieren), perdo ³ [didi, ditum]; effundo ³ [didi, fusum]: ἀπολλύναι διαφθείρειν | — jmbs Gunft ν., effundo ³ gratiam cjs. collectam: την πρόςθεν χάριν συγχείν.

verscheuchen, abigo³ [egi, actum]; pello³ [pepuli, pulsum]: ἀποσοβεῖν.

verschicen, dimitto³ [si, ssum], transmitto³; ablego¹; amando¹: ἀποπέμπεων.

Berschickung, missio; oblegatio; amandatio: ή διαπομπή.

verschieben, (v. s. Mahe wegsch.), moveo² [vi, tum] loco: ἀποκινεῖν | - sich v., moveor² loco: ἀποκινεῖσθαι | — 11) (aufsch.), différo [distuli, dilatum, -ferre]; prosero; prosato¹: ἀναβάλλεσθαι ἀποτίθεσθαι | - s., dilato; prosato: ἡ ἀναβολή.

verschieden, (nicht gleich), varius; diversus; dispar; impar; dissimilis; diserépans; alius: ἀνόμοιος [ον]· διάφορος [ον]· διαφέρων [ονσα, ον]· ἀλλοῖος | - ν. sein, differimus inter nos: διαφέρειν | - νετφιέθειε (εinige, mehrec), aliquot; nonnulli; complures: οδ, αξ πλέονες· τινές.

2. verschieden, (f. v. a. gestorben), mortuus: τεθνηκώς [υλα, ός].

verschiedenartig, diversus; diversi generis: αλλοιώσης [ες].

Berschiedenheit, varietas; diversitas; discrepantia; differentia; dissimilitudo: ἡ ἀλλοιότης [ητος] | - B. ber Meinung, opinionis dissensio: ἡ ἀλλοιότης τῆς γνώμης.

verichießen, 1) a., emitto Imist, missum]: ξχτοξεύειν [- II) n., (bleich werden), amitto [si, ssum] colorem; evanesco³ [nul]; fiō [factus] pallidior: ἀμαυροῦσθαι· ἀφανίζεσθαι.

πρός τι ἐπιθυμητικῶς | - 11) (in einander ichtingen).

veridiffen, Baaren, exporto ob. eveno [xi, ctum] merces: διακομίζειν τι πλοίοις.

verfchimmeln, verfchimmelt, f. fchimmeln, fchimmelig.

verfchlämmen, oblimo1: διάειν· κατελύειν | - II) (verpraffen). abligurrio4: διασπαθάν· καταπίγειν.

verschlafen, etw., contéro³ [trivi, tritum] somno; consumo³ [msi, mpium] somno: καταβοίζειν κατακοιμίζειν | - bie günnige Zeit v., indormio⁴ tempori: κατακοιμίζειν τον καιφόν.

verschlafen, adj., somni plenus; somno deditus; somniculosus: zάθυπνος [ov] · ὑπνώδης [ες] | v. fein, urgeor² somno ultra debitum; sum immodici somni: ὑπνωτιχῶς ἔχειν · φίλυπνον είναι.

Berschlagenheit, immodieus somnus: το ύπνητικόν. Berschlage, paries; septum: το διάφραγμα.

1. perschlagen, (burd einen Berschlag absondern), duco³ [xi, clum] parietem per qd; circumdo³ [dēdi, datum] qd. septo: χλείειν' ἀποχλείειν | - (wegtreiben, ν. Sturme), desero [tuli, latum]: ἀπολαμβάνειν | - verschlagen werden, desicior³ [sectus] a cursu meo: ἀπολαμβάνεσθαι ὑπὶ ἀνέμων | - (vertreiben, 3. B. Kunden), deterreo² qm (emptores): ἀποστερεῖν ἐαυτόν τινος (τῶν ἀνητῶν) | — II) n., ν. Βετοθη. (β. ν. α. erfeanten), incido³ [di, sum] in morbum: ἀδώστεῖν περιπίπτειν νόσφ | - Β) impers., εδ νετεβίδης mir, meâ interest νδ. resert: διαφέρει μοι | - εδ νετεβίδης πίφιξη, nihll resert: οὐδὲν διαφέρει μοι.

verschlagen, ad)., versutus: πανούργος [ον] πολύτροπος [ον]. S. auch tiftig.

Berichlagenheit, versulia: ή πανουργία πολυ-

verfclechtern, facio³ [feci, factum] qd deterius; muto¹ in pejus; depravo¹; corrumpo³ [rupi, ruptum]: χεῖφον ποιείν.

υετήθιείετη, velo¹ rica: καλύπτειν περικαλύπτειν | - fiφ υ., velo¹ caput rica: περικαλύπτειν ξαυτόν περικαλύπτεσθαι.

verschleimen, obdaco3 [xi, ctum] pituità: φλεγματίζειν.

verschleppen, autero [abstül, ablatum]: διασπαν. verschleudern, vendo³ [didi, ditum] dissolute; abjicio³ [jeci, jectum]; dissipo⁴: διασπαθαν: διαβρίπτειν.

verschließen, claudo³ [si, sum]; occlúdo[†]; praecludo[‡]; obséro[†]: χλείειν χαταχλείειν | - figürl, die Ohren gegen etw. verschließen, claudo[‡] aures ad yd: μη παφέχειν τὰ ἀτά τινι μη πορεέχειν τινι | - s., praeclusio; inclusio: ή χατάχλεισις.

versch simmern, sacio³ séei, sactum què deterius ve. muto⁴ in deterius; corrumpo³ srupi, ruptum]; depravo⁴: χεῖρον ποιεῖν | - sich ν., sio sfactus deterior; mutor⁴ in pejus: τρέπεσθαι εῖς τὸ χεῖρον | - (von Krantheiten), aggravesco³ sui; ingravesco³: αὐξάνεσθαι τρέπεσθαι εῖς τὸ χεῖρον.

Berichlimmerung, ber Umftande imbe, deterior cjs conditio: ή διαφθορά.

verschlingen, (verschluden), voro¹; devoro¹; haurio¹ θέναι τινί τι (την δίκην, ζημίαν) | - verschont, s. stum]; absorbeo²: κάπτειν' κατεσθίειν | - sig., verschoffen, decolor; colore obsoleto: δύκχρους.

etw. mit den Augen v., devoro qd oculis: βλέπειν πρός τι ξπιθυμητιχώς | - II) (in einander schlingen), implico scavi, catum od. cui, citum]: ξμπλέχειν τί τινι | - s., devoratio; implicatio; implicatura: τὸ κάπτειν τὸ ξμπλέχειν ἡ ξμπλοχή.

verschlossen, taciturnus; occultus; tectus: azorvá-

Berschlossenheit, taciturnitas; pectus tectum: ή άποινωνησία.

verschlucken, devoro': καταπίνειν κάπτειν | - ben Merger, devoro' molestiam: κούπτειν το άχος, την δογήν.

Berfchluß, unter B. haben, servo' qd clausum: 2ε-2λεισμένον 2ατέχειν, -φυλάττειν τι.

v. fein, urgeor² somno ultra debitum; sum immodici verschmachten, ver Durft, conficior³ [fectus] od. enesomni: ὑπνωτικώς ἔχειν φέλυπνον είναι.

Serschlafenbeit, immodicus somnus: τὸ ὑπνητικόν.

Serschlafenbeit, immodicus somnus: τὸ ὑπνητικόν.

veridimāhen, repudio; sperno [sprevi, spretum]; aspernor; respūo [ŭi, ùtum]; rejicio [jeci, jectum]; recūso ; renŭo [ŭi, ùtum]; fastidio : καταφονείν τινος.

verschmausen, comedo' [di, sum]: zara Joivav.

verschmelzen, 1) a., (aufschm.), consto¹: κατατήκειν | - (burch Schmelzen vermischen), misceo² [ui, stum u. xtum] igni: ἀναμιγνύναι συγκεραννύναι | - figurs. constando³ [fudi, fusum] cum re: συμμιγνύναι | - f. auch vermischen und vereinigen.

verschmerzen, obliviscor³ [litus]; concoquo³ [xi, ctum]; fero [tuli, latum, ferre]; patior³ [passus]: ἀπαλγεῖν· λήθην ποιεῖσθαί τινος | - ctw. nicht v. fönnen, fero yd acerbissime: μνησικακεῖν τινος.

verschmißt, versums: πανούργος [ov] · πολύτροπος [ov] [- f. auch liftig.

Berfchmigtheit, versuia: ή πανουργία το πολύτροπον | - f. auch Lift.

verschnauben, verschnausen, respiro¹; recipio³ [cepi, ceptum] spiritum: ἀναπνεῖν · διαπνεῖν | - δίε Pierde v. sassen, do¹ [dèdi, dâtum] equis respirandi potestatem: ἐᾶν τοῦς ἔππους διαπνεῖν | - s., respiratio το διαπνεῖν.

verschneiden, (burch Schneiden abfürzen), säco¹; resăco¹; praecido³ [di, sum]; circumcido³; puto¹; ampūto¹; tondeo² [totondi, tonsum]; detondeo²: κολούειν κολοβοῦν επιτέμνειν | — II) (f. v. a. entmannen, castro¹: εκτέμνειν | - s., sectio; resectio; amputatio: castratio: ἡ κόλουσις ἡ ἐκτομή.

verschneien, oppleor² [pletus] od. obruor³ [rutus] nivibus: ziorizein zioroßokein.

Berschnittene, ber, eunüchus; spädo; homo castrātus: ὁ ἐχτομίας [ου].

verschniteln, concido [di, sum] minutalim: συντέμνειν μιχοά.

verschünern, excolo3 [colui, cultum]: κοσμείν. επικοσμείν.

verschollen, incertus, ubi sit; qui incertà morte periit: zwyóc.

verschonen, parco³ [peperci, parcitum n. parsum] cui: φαίδεσθαί τινος | - s. auch schonen | - jinda mit ctw. v., remitto³ [si, ssum] qd (poenam) cui: μή ξαιτιθέναι τινί τι (την δίχην, ζημίαν) | - verschont, s. srei.

poplites alternis genibus: περιφράττειν · διαφράτ-

verschreiben, (falfc fcbr.), infero [tuli, latum] mendum scriptioni: άμαρτάνειν γράφοντα - (vervfanben), do' [dedi, datum] pignori: καταγράφειν, υπο-Tidévat Tivl Ti | - (burch fchriftliche Hufforberung berbeifchaffen), scribo3 [psi, ptum] ut afferatur qd: di ξπιστολών χελεύειν διαπέμπειν τι.

Berichreibung, f. Schuldverfdreibung.

verichreien, diffamo ; infamo : διαβοάν.

verschroben, pravus; corruptus: διάστροφος [ov].

Berfchrobenbeit, pravitas: ή διαστροφή.

verschrumpfen, viesco3: bizvovabat | - verschrumpft, vietus: ὁικνός.

Berfdub, f. Auffdub.

verschütten, (megichutten), effundo3 [fudi, fusum]; profundo3 : Engeiv te | - II) (burch Schutten überbeden), obrůo3 [ŭi, ŭtum]: αποχούν · αποχωννύναι.

verichulben, (mit Schulben belaben), obligo' prae Bere pignoris nomine; obrão3 [ŭi, ŭtum] aere alieno: υπαργυρεύεσθαι · υπόχρεων γίγνεσθαι | - verfoul bet, obligatus; obaeratus: ὑπόχρεως κατάχρεως zαταδάνειος [ov] | - v. fein, sum in aere alieno : zαradaveior elvai | - II) (burch Schuld berbeiführen), commerco': αμαριάνειν αξτιον είναι τινος άξιον είναι τινος | - s., (Berichulbung), culpa, meritum: ή αλιία· το αμάρτημα | - e. B. auf fich laben, admitto3 [si, ssum] culpam in me: άμαρτάνειν άνα-Sexecous the altier tivos | - ofine B., immerito: avaerlog. avaşlog | - ohne mein B., nulla mea culpa: ξμού έχτος αλτίας όντος.

verschwägern, fich mit jmbm, devincio [vinxi, vinctum | me cum quo affinitate: κηδεύειν τηνί | - fich unter einander v., jungimur inter nos affinitate: κηδείαν συνάπτειν άλλήλοις | - verfchwagert, affinis: undeaths [és].

Berfchmägerung, affinitas: ή έπιγαμβρεία.

perichwagen, (mit Schwagen binbringen), 3. B. bie Beit, contero3 [trivi, tritum] tempus sermone: huλούντα διατρίβειν , αποδιατρίβειν τον χρόνον |f. auch ausplaubern.

perschweigen, taceo2; reticeo2 qd cb. de re; celo1 qm qd: σιωπάν άποχούπτεσθαι άποφαίνειν.

verschweigen, consumo3 [mpsi, mptum] per luxuriam; dissipo1 conviviis; abligurrio4: καθηδυπαθείν.

verfcwellen, tumesco3 [ui]; intumesco3: διοιδαίver | - verfdwollen, tumidus : oyxwons [es] oldaleos | - s., tumor: ή οίδησις το όγχωμα.

verschwenden, enundo stadi, tasum]; profundo; 3. Bersehen, das, error; peccatum; erratum: ή conficio static, fectum]; consumo statum; πλημμέλεια· το πταϊσμα· το αμάστημα | - cin B. conficio3 [féci, feclum]; consúmo3 [mpsi, mptum]; dissipo1; lacero1; heluor1; perdo3 [didi, ditum] : fueσπαθάν - άναλίσκειν · δαπανάν · προίεσθαι | - δαδ Seinige v., conficio3 rem meam: δαπανάν την ούσίαν | - bie Beit v., perdo3 tempus : διαφθείρειν τὸν 200000 | - Bobithaten an imbn v., confero [tuli, latum] frustra beneficia in qm: προΐεσθαι τὰς εὐεργεσίας, τὰ εὐεργετήματα.

Berichwender, homo prodigus ob. profusus; heluo; gurges: ὁ φιλαναλώτης [ου] · ὁ προϊέμενος τὰ χρήцата | - Berfcmenterin, mulier prodiga et. profusa: ή προϊεμένη τὰ χρήματα.

greund, beutich.lat. griech. Worterb.

perfdranten, (g. B. bie Buge), impono 3 [sui, situm] verfdwenderijd), prodigus; profusus; effusus: δαπανηρός προετικός | - adv., prodige : ξεκεχυμένως. δαπανηρώς.

> Berschwendung, effusio; profusio; sumptus effusi; profusa luxuria: ή άφειδία δαπάνη.

> verfdwiegen, (was verfdw. wird), tacitus : σιωπώμενος · αποσιωπώμενος | - etw. v. halten, teneo 2 qd tacilum: σιωπάν αποσιωπάν τι | - b. bleiben, taсвог": хойптводае огуй | - II) (ber etw. verschweigen fann), taciturnus: σιωπηλός σιγηλός.

Berichwiegenbett, taciturnitas: ή σεγή σεωπή.

perfdminden, evolo' e conspectu; abeo [ivi, itum, ire]; auferor [ablatus]; tollor3 [sublatus]; obscuror1; evanesco3 [ni]: άφανίζεσθαι · οἴχεσθαι · παροίχεσθαι | - bie Beit verfchwindet, tempus elabitur: ο χρόvos ofgerat. S. auch fdwinden.

verschwiftert, fein, mit jmbm, sum propinquus cui consanguinitate: αδελφίζεσθαι. S. auch vermanbt.

berichwigen, fig., er hat Alles wieder verfchwist, quidquid ante didicerat, memorià effluxit: ἐξιδροῦν τι.

verschwören, etw., ejaro' qd: anouvovac esouνύναι | - (fich eiblich verbinben), conjuro1; facio3 [feci, factum | conjurationem; conspiro (in qm): συνόμνυαθαί τινι * συνίστασθαί τινι πρός τινα.

Berfchworung, conjuratio; conspiratio: ή συνωμοσία σύστασις [εως].

Berichworene, ber, conjuratus; socius conjurationis: ο συνωμότης [ου]: ο μετέχων της συνωμοσίας - die Berfchworenen, conjurati: οί συνωμόται.

1. verfeben, (aus Unachtsamkeit fehlen), fich v., labor3 [psus]; pecco !: ἀμαφτάνειν, σφάλλεσθαί τινος | f. aud vernachlaffigen | - es bei jmbm v., incurro leurri, rsum] in cjs offensionem: προςχρούειν τινί | — II) (mit etw. verforgen), instruo3 [xi, ctum]; orno3 qm re: παρέγειν τί τινι | - fich mit etw. v., compăro ' qd mihi; provideo [vidi, visum] rei: παρασχευάζειν ξαυτώ τι · περιποιείσθαί τι | - III) (etw. verwalten), administro ' qd; fungor' [functus] re: πράττειν τὰ καθή-20ντα | - cin Amt v., administro ' munus: πράττειν τὰ προςήκοντα | - jmbs Stelle v., fungor vice cjs: είναι άντί τινος | — IV) (erwarten), exspecto 1: ύπονοείν· υποπτεύειν· προςδέχεσθαί τι | - fich nichts v., sum imparatus: μηθέν υποπτεύειν | - fich nichts Butes v., praesagio* nihil boni: ὅττεύεσθαι.

2. verfeben, adj. instructus; ornatus; praeditus; armatus re: ἔχων [ουσα, ον] παρεσχευασμένος τινί οδ. τι τετυχηχώς [νία, ός] τινος |- reichlich mit etw. v. fein, abundo1 re: αφθονα έχειν πάντα | - mit nichts v. fein, sum nulla re instructus: μηθέν είναι παρεσχευασμένον.

machen, pecco¹; labor³ [psus]: πλημμελείν | - aus B., per imprudentiam: πλημμελεία.

verfehren, f. verlegen.

perfenden, f. verschiden, abicbiden.

perfengen, aduro3 [ussi, ustum]; amburo3: προςαύειν., περικαίειν τι | - s., adustio; ambustio: ή περίzavous.

versenfen, mergo3 [si, sum]; deprimo3 [pressi, ssum]: zaradveir | - fig., jmb ine Clent v., demergo3 qm malis: καταδύειν τινά κακοίς.

Berfenfung, demersio: ὁ καταβυθισμός ή κατά- itum, irel in gratiam cum quo: διαλλάττεσθαί τινι Sugis.

verfeffen, f. erpicht.

perfegen, I) (an einen anberen Drt fegen, transpono" [sui, situm]; transfero [tuli, -latum, -ferre]; transduco3 [xi, ctum]: μεθιστάναι · μετατιθέναι | - jmbn v., (in ein anderes Amt), praeficio3 [feci, fectum] qm alli muneri: μετακαλείν τινά ποι | - fich in ben Weift eines Schriftstellers v., assequor3 [cutus] mentem scriptoris: Επεσθαί τινι τη διανοία.

B) in weit. Bebeutung (f. v. a. in einen gewiffen Buftand bringen), 3. B. jmbn in Trauer v., affero dolorem cui: ποιείν τινα λυπείσθαι | - in bie Nothwendigfeit v., injungo³ [xi, ctum] necessitatem cut: καθιστάναι τινά els avayunv | - etw. mit etw. v., (f. v. a. versverren), obstruo3 (xi, ctum); oppilo1: ξμπράττειν τί τινι | -11) f. v. a. vermischen, f. d. 2B. | - III) (beibringen), infero; infligo3 [xi, ctum]: προςφέρειν εμβάλλειν | imbm e. Schlag v., infligo plagam cui: ἐμβάλλειν πληγήν τινι | - IV) f. v. a. verpfanden, f. b. 2B. | - V) (antworten), excipio3 [cepi, ceptum] sermonem cjs; respondeo2 [di, sum] cui: ἀποκρίνεσθαι.

Bersetzung, translatio: ή μετακίνησις [εως] | - V. ber Buchftaben, metathesis: to avayounua | - f. a. verfpaten, moror ; differo [distuli, dilatum]: ava-

Mifchung, Berpfanbung.

verfichern, 1) a., (bie Bewißheit einer Gache behaupten), affirmo1; assevero1: βεβαιοῦν τι | - ciblid, jurejurando: κατομνύναι | - fei verfichert, persuadeas tibi: εὐ ἴσθ' ὅτι | - (in Sicherheit ftellen), caveo 2 [cavi, cautuml de re; adhibeo cautionem rei: αναδέχεσθαί τι έγγύησιν ποιείσθαι ύπέρ τινος | - 11) r., fit einer Cache ober Berfon v., potior' re; comprehendo' [di, sum] qm: zoateiv rivos.

Berficherung, 1) affirmatio; asseveratio; ή βεβαίωσις | - II) (Sicherstellung), cautio : ή έγγύη.

perfiegeln, signo1; obsigno1; consigno1; ἐπισφοαγίζειν | - etw. gerichtlich v., obsigno 1 qd publico signo: ἀποσημαίνεσθαι.

perflegen, aresco 3 [ui]; exaresco 3; exhaurior 4 [stum]: οίχεσθαι.

perfilbern, illino3 [levi, litum] argentum ob. incoquo3 [xi, clum] rei: ἀργυροῦν τι | - verfilbert, argentatus; inargentatus: ἐπάργυρος [ov] | - fig., (verfausen), vendo³ [didi, ditum]: ἀπαργυρίζειν.

verithfen, in etw., mergor3 [sus]; submergor3 re ob. in qd: xaradveodai | - fig., in Armuth v., redigor3 [dactus] ad inopiam: κατακυλισθήναι είς πεviav | - in Webanten verfunten fein, sum defixus in cogitatione: συνγοείσθαι είναι σύννουν.

versinnlichen, subjicio3 sjeci, jectum] sensibus od. oculis: τίθεσθαί τι προ ομμάτων.

Berfion, f. Ueberfetung.

Berskünstler, =macher, poeta; versificator: 6 onχοποιός.

Bersmacherei, versificatio: ή στιχουργία στιχο-

Bersmaß, metrum; versus [ûs]: το μέτρον.

personnen, placo'; expio'; mitigo': iláoxeogal τινα | - jmbn mit jmbm v., placo 1 qm cui; reconcilio1 quos in gratiam: διαλλάττειν τινά πρός τινα συναλλάττειν τινά τινι | - fich mit imbm v., redeo [ivi,]

οδ. πρός τινα.

Berfohner, reconciliator gratiae: o Siallaxtys [ov]. versöhnlich, placabilis: εὐκατάλλακτος [ov] πρᾶος od. noaus [eia, v | - fich v. bezeigen, praesto ! [stiti, stitum] me placabilem: παρέχειν έαυτον εὐκατάλ-LUZTOV.

Berföhnlichfeit, placabilitas; ingenium placabile: το εὐδιάλλακτον.

Berjöhnung, placatio; reconciliatio; gratia reconciliata; reditus [ûs] in gratiam: ή διαλλαγή.

Berfohnungemittel, placamentum: το ελαστήφιον. versoffen, ebridsus: πάροινος [ον] μεθυστικός.

versorgen, imba mit etw., instruo3 [xi, ctum] qm re; suppedito1 qd cui; prospicio3 [spexi, spectum] qd cui: παρέχειν τινί τι |- B) in eng. Bebeut., (f. v. a. mit Rahrung verf.), alo3 [lui, litum]; sustento1: τρέφειν τινά.

Berforger, -in, & Enquelning [ov] od. burch bie Berba bee por, Art.

Berforgung, sustentatio; victus [us]; munus; matrimonium: η αηδεμονία ο βίος | - e. B. haben, habeo munus: βίον έχειν ίχανόν.

βάλλεσθαί τι | - fidy v., venio+ sero; moror : νστεgaiv.

Berspätung, mora: ή υστέρησις [έως]

verfparen, f. fparen, verichieben.

verspeisen, edo3 [di, sum]; comedo3: zareo9leiv ti. persperren, intersepio [psi, ptum]; obsepio ; claudo3 [di, sum]; interclúdo3 [di, sum]; obstruo3 [xi, clum]: άποφραγνύναι αποφράττειν.

Bersperrung, interclusio; praeclusio; obstructio: ή αποφραξις.

verspielen, (im Spiele verlieren), perdo3 [didi, ditum] (alea): nrraodet | - II) (mit Spielen gubringen), 3. B. gange Machte v., perdo3 totas noctes alea: истиниβεύειν τι.

verspinnen, neo' [nevi, netum]: διανήθειν τι.

veriplittern, die Beit, perdo3 [didi, ditum] tempus: διαφθείσειν τον καιρόν | - fein Bermögen, lacero bona mea: διασπαθάν την οὐσίαν.

peripotten, ludo3 [di, sum]; habeo2 ludibrio; ludificor1; illudo3; exagito1: zarayslar rivos zlevá-CELV TIVE.

Berspottung, ludificatio: o zaráyelws [wros].

1. versprechen, I) a., (susagen), promitto 3 [si, ssum]; polliceor2 [citus]; spondeo2 [spopondi, sponsum]; recipio [cepi, ceptum] in me: ὑπισχνείσθαι ἐπαγγελλεσθαί τί τινι | - fid v. laffen, stiphlor1: έγγυασθαί τι παρά τινος | - etw. fest v., postulo i sidem: πίστιν δίδοναι | - etw. für gewiß v., polliceor2 et confirmo qd pro certo: ὑπισχνείσθαι τι σαφως - imbm goldene Berge v., polliceor2 maria montesque: χουσίου πόντον έπαγγέλλεσθαι | - fich bei jmdm (zu Tifte) v., promitto3 ad coenam: ὑπισχνείσθαι δειπνήσειν παρά τινι | - (f. v. a. verloben), despondeo2: έγγυαν· ομολογείν. ©. auch verloben | - C) (f. v. a. im Boraus verheißen), facio3 [feci, factum] spem rei : έλπίδα παρέχειν ώς etc. | — II) r., fich v., pecco1: ατοπα λέγειν πλημμελείν λέγοντα | - ich habe mich persprocen, non id volui dicere: εξήμαρτον λέγων.

2. Bersprechen, bas, Bersprechung, promissio; promissum; fides: ἡ ὑπόσχεσις [εως] | - jmbm bas B. geben, zu ic., promitlo³ [si, ssnm] cui sq. acc. c. inf.: ὑπισχνεῖσθαι·, ἐπαγγέλλεσθαι· πίστιν διδόναιτινί | - ein B. hatten, facio³ [feei, factum] promisso; solvo³ [vi, lutum] vd. exsolvo³ fidem: ἀποδουναι·, ἀναπληροῦν τὴν ὑπόσχεσιν.

Bersprecher, promissor; sponsor: ὁ ὑπισχνούμε-

νος οδ. υποσχόμενος.

verspreugen, disturbo¹; dissīpo¹: διασχεδαννόναι· διασπείφειν· διασχορπίζειν | - verspreugte ⊗oldaten, milites dispersi od. palantes· οί στρατιώται διεσπαφμένοι.

versprißen, spargo [si, sum]: Siaxeiv ti. S. auch vergießen.

verspünden, claudo3 [di, sum]: eugieiv.

verfpuren, f. merfen.

verstandig, mente praeditus; mentis compos; intelligens; sapiens; průdens: φρόνιμος [ον] ' ἔμφρων [ον] | - ν. fεin, sum sanse mentis; sapio* [pui]: νοῦν ἔχειν ' φρονεῖν | - adv., intelligenter; sapienter; prudenter; considerate: σοψῶς ' φρονίμως.

verständigen, imen über etw., edoceo² qm qd; explano¹; explico¹ [cui, citum] qd cui: διδάσχειν τινά τι | - sidy mit imem über etw. v., confero [tuli, latum] qd cum quo; statuo³ [ŭi, ûtum] qd colloquio: όμολογεῖν τινί τι.

verständsid), sacilis ad intelligendum; perspicuus; planus; apertus; distinctus; clarus: εὖσημος [ον] ἐπήποος [ον] | - ν. παφει, explano¹; explico¹; σαση-νίζειν τι | - ν. τελει, dico³ [xi, ctum] perspicue: σασφῶς λέγειν.

Berftandlichfeit, perspicuitas: to evaquor i au-

gyveia.

verstärfen, amplisico'; augeo? [xi, ctum]; acūo³ [ūi, utum]: δωννόναι κρατόνειν αὐξάνειν | » bie Be saung in einer Stadt v., sirmo' praesidia urbis copiis: αὐξάνειν τὴν φρουρὰν τῆς πάλεως | - sich v. (vom Belbheren), arcesso³ [ssivi, stum] majorem manum: αὐξάνεσθαι.

Berstärfung, (bas Verstärfen), 3. B. zur D. eines Wortes vienen, valeo² in vocabulo ad augendum: ή επιζόωσις [εως] | — II) (bas Berstärktwerden), incrementum; supplementum; subsidia; auxilia: ή βοή-θεια· οἱ ἐπίχουροι | - B. an sich ziehen, s. verstärfen

(fich).

Berftand, mens; intelligentia; intelligendi vis; prudentia; ingenium; judicium; consilium: ὁ νοῦς [νοῦ] ἡ διάνοια | - feines Berftandes machtig fein, sum mentis compos: σωφονεῖν εὐ φονεῖν | - nicht bei Berftande fein, sum captus mente: παραφονεῖν ἐξίσιασθαι φορεῦν | - wicht şu Β. fommen, revertor sus ad sanitatem: πάλιν ἐαντοῦ γίγνεσθαι | - oḥne Β., nullo judicio: ἀνους [οῦν] | - mit Β., intelligenter; judicio: ἔννους [ονν] φονιμος | - cinen [chaffen Β. haben, sum acri ingenio: συνετόν-, δεινὸν είναι τὴν γνώμην | - οḥne Β. habela, ago legi, actum] temēre: εἰνῆν, ἀπερισχέπτως πράττειν.

Berftanbesfrafte, -permogen, vires ingenii ob. perftellt, (erheuchelt), simulatus; fictus; falsus: noog-

mentis; intelligentia: ή φύσεως λαχύς.

perstandios, insanus; amens; demens: "rous [our].

Berstandlosigscit, insania; amentia; dementia: ή ἄνοια· τὸ ἄφορον.

verstarren, verstatten, Berftattung, f. erftarren, erlauben, Erlaubnis.

verstauchen, convello3 [elli, ulsum]: διαστρέφειν· παραφθρούν.

versteden, s. verbergen | - s., das B., occultatio: ή πούψις | - B. spielen, latito per lusum: παίζοντα πούπτεσθαι.

verftedt, abdītus; abscondītus; recondītus; occultus; tectus; secretus: zουπτός· πούφιος· ἀφανής [ες] | - adv., abdite etc.: πούφα· πούβδην· λάθοα.

verfteben, 1) a., (faffen) (mit bem Webor), accipio3 [cepi, ceptum]; exaudio αιτακούειν | - (mit b. Berftanbe), intelligo [llexi, llectum]; comprehendo [di, sum]; percipio 3: κατανοείν συνιέναι μανθάνειν αλοθάνεσθαι -etw. unrecht v., accipio qdin malam partem: παραγοείν | - febr gut v., intelligo qd penitus: καλώς συνιέναι | ich verftehe, teneo2; dictum puta: μανθάνω | - wie foll ich bas v.? quid hoc sibi vult ?: τί δή τοῦτο λέγεις; - das verfteht fich von felbft, hoc per se intelligitur: quiνεταί γε τούτο | - verfieht fid, scilicet: δηλαδή · δηλονότι | - imbm etw. ju v. geben, significo ! qd cui: υποδειχνύναι, σημαίνειν, δηλούν τινίτι [-1]) r., fich auf etw. v., intelligo3; scio4 qd; sum doctus, eruditus, instructus re; sum peritus rei: ἀγαθόν, δεινον είναι τι Επίστασθαι, είδεναι τι εμπειρον είναι τινος | - fich volltommen auf etw. v., calleo² qd: άχριβώς είδέναι τι | - fich auf etw. nicht v., ignoro' οδ. nescio qd; sum ignārus rei: μη εἰδέναι τι απειρον είναι τινος | - lateinifd v., scio* Latine ob. linguam Latinam: Λατινιστί οδ. την Λατίνων γλώσσαν επίστασθαι | - Philosophie v., sum instructus a philosophia: ἐπίστασθαι την φιλοσοφίαν | - bas Reiten v., sum peritus equitandi: ἐπίστασθαι ἱππεύ-Eir | - fich auf feinen Bortheil v., calleo? ad meum quaestum: ξυπείρως έχειν πρός το ζδιον σύμφερον |zu etw. fich v., accipio3 qd; accedo3 [cessi, cessum] ob. descendo3 [di, sum] ad qd; agnosco3 [novi, notum qd: δέχεσθαι άποδέχεσθαι πείθεσθαι ποιείν Ti | - mit jmbm fich v., consentio4; colludo3 [di, sum] cum quo: ομονοείν τινι' ταῦτα φοονείν τινι.

versteigen, sich, nitor³ [sus u. xus] eo, unde sine periculo excedere nequeam: πέρα τοῦ μέτρου ἀναβαίνειν | - sig., sich in eine Sache v., excedo³ [ssi, ssum] modum in re: παραβαίνειν, ὑπερβαίνειν τὸ μέτριον.

versteigern, vendo³ [didi, ditum] auctione constituta; subjicio³ [jeci, jecium] qd hastae: ἀποκηρύτ-

τειν' πιπράσχειν δημοσία.

Berfteigerung, f. Auftion.

verfeinern, lapidesco³ [dui]: λιθούσθαι άπολιθούσθαι | - wie versteinert bastehen, sto¹ [steli, statum] defixus: έφεστηχέναι άχίνητον, «έχθαμβον, «χαταπεπληγμένον.

verstellen, 1) a., (ein anderes Ansehen geben), 3. B. seine Stimme v., singo³ [nxi, icium] alienum vocis sonum: μεταβάλλειν την φωνήν. S. auch entstellen [- 11) r., sich v., dissimulo¹; simulo¹: ὑποκρίνεσθαι σχημα άλλότριον προςποιείσθαι.

verstellt, (erheuchelt), simulatus; fictus; falsus: προςποίητος [ον] | - adv., (verstellter Beise), simulate; per simulationem; siete: προςποιητώς. . . . a. entstellt.

49 *

Berftellung, (Geucheln), dissimulatio; simulatio: ὑπό-| verstummeln, mutilo ; trunco ; detrunco · : πηροῦν. 20ισις, προςποίησις | - B. in ber Freundschaft, amicitiae simulatio: ἡ ὑπόκρισις | - τηπε B., vere; sincère; simpliciter: άνευ υποχρίσεως · άληθινώς · άληθώς απλώς.

Berftellungefunft, artificium simulationis: ή είοωνεία το υποχριτικόν.

verfterben, f. fterben.

persteuern, pendo3 [pependi, pensum] vectigal pro το: τελείν φόρον ύπέρ τινος.

perftimmen, bie Saiten, reddo3 [didi, ditum] dissonum: χαλάν τὰς χορδάς | - verftimmt fein, discrepo' [ui]: διάφωνον είναι | - fig., afficio3 [feci, fectum] qm molestia; affero [attuli, allatum] tristitiam cui: άθυμίαν κατασκευάζειν | - verstimmt fein, sum male affectus ob. tristis: αθύμως διαχείσθαι.

verftoden, (burch Teuchtigfeit verborben werben), vitior' humore : µudav | - II) (unempfindlich machen), offirmo': σεληρύνειν | - verftedt, offirmatus; obstinatus: σελη-

Berftodtheit, obstinatio; animus obstinatus: ή σχλη-

ρότης [ητος].

verftoren, interpello"; disturbo"; dissipo" qm: raράττειν · διαταράττειν.

verstort, confusus; consternatus animo: ἐκπεπληγμένος · διατεταραγμένος | - v. aussehen, sum ore confuso: ἔχειν είδος ἐκπεπληγμένον.

perstoblen, furtivus: zdoninacios zdonios [ov] | adv., (verftohlener Beife), furtim; clam: λάθοα. χούφα.

perstopfen, obturo'; obstruo3 [xi, ctum]: ξμβύειν τι τινι | - bie Dhren v., obturo1 aures: ἐπισχέσθαι τά ώτα | - ben Leib v., astringo 3 [inxi, ictum] alvum: ξμφράττειν την χοιλίαν.

Berftopfung, bes Leibes, alvus astricia: ή ξμαραξίς.

verstorben, mortuus: τεθνηχώς [νία, ός].

Berftog, (Berfeben), peccatum; error: ή πλημμέλεια - einen Berftog begeben, offendo3 [di, sum]; labor3 [psus]; pecco1: πταίειν | - II) (Uneinigfeit), discordia: ή διαφορά | - es hat einen B. unter ihnen gegeben, discordia inter eos orta est: προςχρούονται αλλή-

verstoßen, 1) a., abigo3 [egi, actum]; ejicio3 [jeci, jectum] domo: ἀποπέμπεσθαι· ἀπωθεῖν· ἀποδοκιμάζειν | - ein Rind v., abdico 1 filium: ἀπωθείν παιδα, υξόν | - e. Gattin v., exturbo uxorem matrimonio; repudio: ἀποπέμπεσθαι την γυναϊκα imon aus bem Baterlande v., expello 3 [puli, pulsum] qm patria: ἐκβάλλειν τινά τῆς πατρίδος | - II) n., offendo3 [di, sum]; labor3 [psus]; pecco1 in re: αμαρτάνειν είς τι | - bei jmbm v., incurro3 [ri, rsum] in offensionem cjs: προςπταίειν τινι.

Berftogung, eines Cohnes, abdicatio filii: ή ἀποχήουξις του νίου | - B. ciner Gattin, repudium: ή αποπομπή της γυναικός.

verstreichen, 1) a., (guidmieren), oblino3 [levi, litum] qd re: zaranlarreiv | - 11) n., f. v. a. vorübergeben, verfließen, f. b. Borter.

per triden, irrelio*; illaqueo¹ re: ξμπλέχειν περιπλέχειν τινα τινί - fich v., implicor¹ [plicitus] re: έμπλέχεσθαι, έμπίπτειν τινί.

άναπηρούν τινα: λωβάσθαι, λυμαίνεσθαιτι | - perframmelt, mutilus; mutilatus; truncus; truncatus; detruncatus; curtus: ἀνάπηρος [ον]· πεπηρωμένος. Berstümmelung, mutilatio; debilitas: ή κόλουσις.

verstummen, obmutesco3 [ui]; conticesco3: zwqãσθαι | - s., silentium: ή ἀποσιώπησις · άφασία.

verstußen, einen Baum, decacumino1 arborem: 20λούειν χολοβούν.

Berfuch, periclitatio; experientia; periculum; conatus [ús]; conata [orum]: ή πείρα το πείραμα | einen B. machen, facio [feci, factum] periculum: #81ραν λαμβάνειν τινός.

versuchen, tento'; experior' [pertus]; periclitor': πειράσθαί τι' πείραν τινος λαμβάνειν | - etw. an imbn v., experior ad in quo: πειρασθαί τι έν τινι | - bas Meußerfte v., experior* ultima : πειράσθαι πάντα | - II) in eng. Bebeutung, A) imbn v., tento 1 qm ob. sententiam c/s; sollicito1; pellicio3 [lexi, lectum] qm: διακωδωνίζειν τινα · πειράσθαί τινα | - B) (foften), gusto1; degusto1: γεύεσθαι | - etw. porber v., praegusto1 qd: προγεύεσθαί τινος.

Bersucher, tentator: o neinagris [ov].

versuchsweise, ut periculum ejus rei faciamus: elç πείραν επί πείρα.

perfucht, f. v. a. erfahren, gefchicft.

Bersuchung, tentatio; sollicitatio: ή πείρασις | imbn in B. führen, sollicito1 qm; adduco3 [xi, ctum] qm in discrimen: πειράν· πειράζειν τινα.

verfühnen, f. verföhnen.

versundigen, fich, pecco1; delinquo3 [liqui, lictum]: auapravery negl ti ob. tiva | - fich fdwer v., contraho3 [xi, ctum] magnum nefas: αμαρτάνειν είς τινα' άδιχείν τινα.

Berfundigung, f. Gunde.

perfugen, condio saccharo: yluxalero yluxalνειν - fig., condio*; levo1: καθηδύνειν.

versweise, versibus: στιχηδόν.

pertanbeln, die Beit, perdo3 [didi, ditum] tempus lasciviendo: διατριβείν φλυαρούντα τὸν χαιρόν.

vertagen, eine Berfammlung, eximo3 [emi, emptum] diem consilio: ἀναβάλλεσθαί τι.

vertaufchen, muto'; permuto'; commuto': àllarτειν τί τινος, τι άντί τινος.

Bertauschung, mulatio; permutatio: ή ανταλλαγή. vertheidigen, defendo3 [di, sum]; tueor3 [tuitus]; tego3 [xi, ctum]; protego3: λέγειν ὑπέο τινος |vor Gericht jmb v., dico3 [xi, ctum] pro quo; patrocinor1 cui; suscipio3 [cepi, ceptum] patrocinium cjs; defendo3 causam cjs: συνηγορείν τινι | - fich v., defendo me: ἀπομάχεσθαι.

Bertheidiger, defensor; lutor; propugnator; patronus: ὁ πρόμαχος | - Bertheidigerin, defenstrix; patrona: ή ξπίχουρος.

Bertheidigung, defensio; propugnatio; patrocinium: η απολογία.

Bertheibigungsanstalten, quae ad locum tuendum parantur: τὰ ἔχυρά [ων].

Bertheidigungefrieg, hellum, quod defendendo geritur: πόλεμος, εν φ αμύνονται τοὺς ἐπιόντας. QUOV.

Bertbeibigungerebe, = fchrift, defensio: ή απο-

λογία · ὁ ἀπολογητικός λόγος.

Bertheidigungeftanb, &. B. eine Feftung in B. fegen, munio4 castellum ac instruo3 [xi, ctum] rebus necessariis: ποιείν τι ίχανὸν ἀπομάχεσθαι.

Bertheidigungswaffe, arma forum!: ra auvrifοια δπλα.

vertheidigungsweise, defendendo: auvrouevos.

vertheilen, divido3 [di, sum]; partior4 [partitus]; dispertio4; distribuo3 [ui, útum]; dispenso1; assigno1; describo3 [psi, ptum]; dispono3 [sui, situm]; largior4: νέμειν τί τισι | - gleichmäßig v., partior aequabiliter: νέμειν ζσως.

Bertheiler, divisor, largitor: ὁ ἀπονεμητής [οῦ].

Bertheilung, partitio; distributio; assignatio; largitio: n Seavoun.

vertheuern, affero [tuli, latum] caritatem cui rei: Emitinav.

verthun, absumo3 [msi, mptum]; effundo3 [fudi, fusum]; profundo³: δαπανάν τι.

vertifal, directus: ogdos | - adv., directe: ogdos. vertiefen, deprimo3 [pressi, pressum]; excavo1: βαθύνειν τι.

Bertiefung, locus depression: ή βάθυνσις.

vertilgen, f. vernichten.

Bertilgungefrieg, bellum internecinum; bellum infinitum: ὁ πόλεμος πανώλεθρος.

vertoben, f. austoben.

pertraglid, pacis amans; placidus; tractabilis; commodus: εὐσυμπερίφορος [ον] · εὕκολος [ον] | - adv., concorditer: εὐχόλως.

Bertraglichfeit, pacis amor; mores commodi; animus concors: τὸ εὐσυμπερίφορου.

verträumen, bas leben, ago3 [egi, actum] aetatem desidiose: ωσπερ δνειροπολούντα διατρίβειν τι.

Bertrag, pactio; pactum; conventum; foedus foederis]: ή συνθήκη ή ομολογία | - bem Bertrage gemaß, ex pacto; ex convento: ἐκ συνθήματος κατά τά συγκείμενα | - einen B. mit jmbm fchließen, paciscor3 [pactus] cum quo: συντίθεσθαί τινι, «πρός τινα | - ben B. halten, praesto | [stiti, stitum] pactum; sto 1 [steti, statum] conventis: έμμένειν ταίς συνθήzais.

vertragen, 1) a., (an einen unrechten Ort tragen) , transfero [tuli, latum] alio; abscondo3 [didi, ditum]: diaφέρειν · διαφορείν | - f. v. a. ertragen, erbulben, f. biefe Borter | - r., fich v. (f. v. a. fich vergleichen); paciscor3: συμφέρεσθαί του | - fich mit imbm gut v., vivo3 [xi, ctum] concorditer cum quo; quinnos diansiodai πρός τινα | - (von Dingen), congruo 3 [ni]; sum conveniens vb. aptus rei: αρμόττειν τινί - fich nicht v., som alienus a re: ἀναρμοστείν τινι.

vertragemäßig, f. Bertrag.

1. pertrauen, (anvertrauen), credo3 [didi, ditum]; committo3 [si, ssum]: πιστεύειν τινί | - fich jmbm s., committo3 me cui: παραδιδόναι ξαυτόν τινι | - II)

Bertheibigungsmittel, arma [orum]: ro auvry- (fein B. feben), fido3 [fisus]; confido3 rei; sum fretus re: πιστεύειν», πεποιθέναι τινί.

2. Bertratten, bas, fiducia; fides; spes firma: ή πίστις [εως] | - B. ju imbm haben, confido [sus] cui: πιστεύειν», πεποιθέναι τινί | - auf etw. B. fegen, habeo2 fiduciam rei: πιστεύειν, πεποιθέναι τινί | imom etw. im B. fagen, dico3 [xi, ctum] qd cui secreto: lole elneiv rivi n | - im B. gefagt! hoc tibi soli dictum puta!: λδία είπων | - ein Bort im B., volo te tribus verbis: βούλομαι τόία είπειν σοί τι.

vertrauensvoll, fiduciae plenus: Θαβόων [ούσα, ουν] - adv., animo fidenti: θαρδούντως.

pertraulid, familiaris: olxelos | - adv., familiariter: oixelws.

Bertraulichfeit, familiaritas: usus [ús] familiaris: ή ολχειότης [ητος].

vertraut, familiaris: olzelog. mioróg | - ein vertrauter Freund , familiaris: o nioros glas | - ein febr vertrauter Freund, amicus conjunctissimus: ο ολχειότατος φίλος | - imbe vertrauter Freund fein, sum magna familiaritate cum quo conjunctus: πιστον φίλον είναί Tivos | - mit imbm auf vertrautem guße leben, utor3 [sus] quo familiariter: οἰχείως χρῆσθαί τινι · οἰχείως διαzείσθαι πρός τινα | - mit etw. v. fein, sum peritus ob. gnarus rei: πεπειρασθαι τινος επίστασθαί τι έμπείρως έγειν τινός | - v. fein mit e. Sprache, novi bene linguam: σαφώς είδέναι την γλώσσαν.

Bertraute, ber, familiaris; intimus: o olxeioraros glas | - ber B. jmbe werben, venio4 [ni, ntum] in familiaritatem cjs: γίγνεσθαι ολκειότατον φίλον τινός - jmbn gum Bertrauten machen, recipio3 [cepi, ceptum! am in familiaritatem: ποιείν τινα ολχειότατον φίλον έαυτοῦ | - jmbn ju feinem B. haben, utor3 [sus] que familiariter: γρησθαί τινι ώς ολχειοτάτω φίλω.

vertreiben, (mit Gewalt entfernen), pello3 [pepuli, pulsum]; depello3 [puli, pulsum]; abigo3 [egi, actum]; propello³; expello³; propulso¹: ἀπελαύνειν· έχβάλλειν | - aus bem Gute v., dejicio3 (jeci, jectum) de fundo: ἐκβάλλειν τινά τοῦ χωρίου | - fig., Sunger und Durft v., depello3 famem sitimque cibo et potione: παύειν την πείναν και δίψαν | - bie Gorgen v., pello3 curas; levo qm curis: παύειν τὰς μερίμνας παύειν τινά των μεριμνών | - fich bie Grillen v., pello inanes curas: παύειν τῶν φροντίδων | bie Beit v. mit etw., fallo3 [fefelli, falsum] horas re: διατρίβειν τον χρόνον τινί | - II) (burch Bertauf unter bie Leute bringen), vendo3 [didi, ditum]; divendo3: διατίθεσθαι τα φορτία.

Bertreiber, expulsor; exactor: o expalár [órtos] ἀπελαίνων | - Bertreiberin, expultrix: ή ξαβαλούσα

Bertreibung, expulsio; ejectio; exactio: ή ἐκόίω-

vertreten, (burch Tehltritt verrenten), luxo' vestigio fallente: παραφθρείν τι | - (bintretenb verfperren), 3. B. ben Beg v., objicio3 |jeci, jectum] cut in via: Eunodwr loradau | - imbn v., (f. v. a. beffen Berrichtungen beforgen), fungor3 [functus] vice cjs; sum vicarius cjs: ὑπέχειν χώραν τινός | - B) (f. v. a. feine Cache fubren), suscipio3 [cepi, ceptum] patrocinium cjs; defendo3 [di, sum]; excuso1 qm; deprecor1 pro quo: απολογείσθαι υπέρ τινος πρός τινα | - C) (für etm. fteben), praesto 1 [stiti, stitum] qd: διεγγυάν τι.

Bertreter, vicarius; patrónus: ὁ τεταγμένος ἀντί berwäffern, uneig., z. B. eine Rebe, detráno³ [xi, τινος | - jmbs B. fein, sum vicarius cjs; suscipio³ ctum] vim orationi: ἐλαιτοῦν τὴν δύναμιν τοῦ λό-Tivos | - jmbe B. fein, sum vicarius cjs; suscipio3 [cepi, ceptum] patrocinium cjs: τεταγμένον είναι מעדו דוצים.

Bertretung, (Stellvertr.), burch Umfchreibung mit ver-

Bertrieb, exactio; distractio; venditio: ή διάθεσις διαπρασις [εως].

Bertriebene, ber, f. Berbannte.

vertrinfen, (burch Trunf verthun), absamo3 [mpsi, mptum] in poculis: καταπίνειν τι | - II) (burd Trinfen vertreiben) , 3. B. bie Gorgen in Bein v., pello3 [pepuli, pulsum] curas vino: ἀπελαύνειν τὰς μερίμνας οἴνφ.

vertrodnen, aresco3 [ui]; exaresco3; morior3 [mortuus]; emorior3: ἀποξηραίνεσθαι.

vertrobeln, divendo3 [di, ditum]; distraho3 [xi, ctum]: καπηλεύειν τι.

vertröften, imbn auf etw., facio3 [feci, factum] spem cjs rei cui; jubeo² [ssi, ssum] qm sperare qd: παρέχειν τινὶ ἐλπίδα τινός.

Bertröftung, promissio; spes; ή έλπίς [ίδος]. verübeln, verüben, f. verbanten, ausüben, begeben. verunehren, dedecoro1; polluo3 [ui, atum]: ariua-

CEIV TIVO.

veruneinigen, dissocio1; reddo3 [didi, ditum] discordes; moveo2 [vi, tum] discordiam inter etc.: δηστάναι τινάς | - fich mit jmbm v., tio [factus] discors cum quo: δίζστασθαί πρός τινα.

Beruneinigung, discordia: ή διάστασις.

verunglimpfen, convicior cut: Traballer riva - f. a. verfleinern, verleumben.

Berunglimpfung, convicium: ή διαβολία | - f. a. Berfleinerung, Berleumbung.

verungluden, pereo [ivi, itum, ire]; intereo; procedo3 [ssi, ssum] male; cado [cecidi, casum] ad irritum; evertor3 [sus] bonis: περιπίπτειν συμφορά - auf ber Gee v., frango3 [fregi, fractum] navem : vavaysiv.

verunbeiligen, f. entheiligen.

verunreinigen, f. befleden.

verunstalten, f. entstalten. veruntreuen, f. unterfchlagen.

verungieren, f. entftellen.

perurfachen, f. veranlaffen, erregen.

verurtbeilen, f. verbammen.

vervielfältigen, multiplico1: πολλαπλασιάζειν. Bervielfältigung, multiplicatio: o πολλαπλασιασ-

μός. Berviers, (Stadt), Ververiae [arum].

vervollfommnen, excolo3 [colui, cultum]: ἐκπονείν τι έπὶ πλέον.

vervollständigen, suppleo² [levi, letum]: άναπληρούν τι ποιείν τέλειον.

1. verwachsen, (zuwachsen, z. B. eine Bunde), evanesco3 [vanui]: ἀπουλοῦσθαι | - (zufammenwachfen), coalesco3 [lui]: συμφύεσθαι.

2. verwach fen, adj., (f. v. a. miggeftaltet), distortus: zazopvýs [és] | - f. a. budelig.

700.

verwahren, firmo1; munio4; sepio4 [psi, ptum]; custodio; asservo1: φυλάττειν· διαφυλάττειν· σώζειν | - etw. gegen Feuer v., firmo1 qd contra ignem: quadreiv te and rou nugos | - f. auch bewahren.

Bermabrer, custos: o quatron ti.

verwahrlosen, negligo3 [glexi, glectum]: ausleiv TIVOS.

Bermabrlofung, negligentia: η ολιγωρία.

Bermahrung, custodia: ή qulaxή | - II) (f. v. a. Befangniß), carcer: ή qulazή | - jmbm etw. in B. geben, do I [dedi, datum] qd cui servandum: κατατίθεσθαίτι | - in B. bringen, do' qm in custodiam: είς φυλακήν διδόναι τινά.

Bermahrungsmittel, tutamentum: ή προφυλακή. verwaifen, 1) a., orbo1; facio3 [feci, factum] orbum: dogavigerv dogavovv | - II) n., gur Baife werden, orbor1 (parentibus): tonaovodai.

vermaift, orbus; orbatus: oppavos oppavixos xãgos · žonuos [ov].

Bermaifung, orbitas: ή χήρωσις · χηρεία · έρημία. permalten, administro1; gero3 [ssi, stum]; fungor3 [functus] re; praesum rei: διοιχείν τι επιμέλειαν noisional rivos | - ben Staat v., administro 1 rempublicam: πράττειν τὰ τῆς πόλεως: διοιμείν τὴν πόλιν | - ein Gut v., suscepi officium villicationis: διοικείν τους αγρούς, το χωρίον.

Bermalter, administrator; procurator: o dioixning [ov] | - auf einem Oute, villicus: o cygozóuos | - Berwalterin, quae administrat; uxor villici: ή διοιχή-TOIR.

Berwaltung, administratio; procuratio: ή διοίκη-

verwandeln, muto'; converto's [ti, sum] in aliam naturam; fingo3 [nxi, ctum] in aliud: μεταβάλλειν τι | - fich v., convertor3 in aliam naturam; muto1 colorem: τρέπεσθαι | - fich in etw. v., mutor1; transfiguror in qd: άφομοιοῦν έαυτον πρός τι.

Bermandlung, transfiguratio; transitus [ús]: ή μεταβολη.

verwandt, propinquus; necessarius; cognatus; agnatus; affinis; consanguineus; consobrinus: συγγεvis [65] | - bie Bermandten , propinqui ; genere proximi ; necessarii ; oi συγγενείς | - ein naber (entfernter) Bermandte, artà (longinqua) propinquitate conjunctus: ό αγχιστεύς [έως].

Berwandtschaft, propinquitas; propinquitatis vinculum; affinitas; cognatio; agnatio: ή συγγένεια το συγγενές [οῦς] | - II) (f. v. a. die Bermandten), propinqui: οί πρυςήχοντες τῷ γένει | - B) fig. (nahe Ber binbung), conjunctio: ή χοινωνία | - B. ber Geelen, consensus [ús] animorum: ή κοινωνία των ψυχών - in B. mit etw. ftehen, sum finitimus rei : zorvov te באצוע דועו.

Bermandtschaftsgrad, gradus [us]: ή συγγένεια. Bermandtichaftstafel, f. Ctammbaum.

verwarnen, f. warnen.

verwaschen, (f. v. a. verplaubern), f. austragen, ausfommen.

permeben, in etw., intexo3 [xui, xtum] rei: vgal-VEIV TI.

verwechfeln, (burd Bechfel vertaufchen), permuto': αλλάττειν τί τινος | - II) (unrichtig anfeben), puto' qm alium esse: νομίζειν τινά άλλον είναι | - etw. v., confundo 3 [fudi, fusum] qd re: συγχείν τι τινί.

verwegen, audax; confidens; temerarius: τολμηcós · quantrovos [ov] | - adv., audacter; confidenter; temere: gilozirdiros rolungos.

Berwegenheit, audacia; confidentia; temeritas: ἡ τόλμη το θράσος [ovs] ἡ θρασύτης [ητος] | - δία Β. haben, audeo²[sus sum]: τολμάν ἐπιχειρείν mit bem infin. | - (verwegene That), facinus andax: ro τολμηρόν.

verweben, dissipo1: διαπνείν' διασπείρειν.

verwehren, non sino' [sivi, situm] qd; veto' [ui] qd; arceo2 qm re; impedio4 ne quis faciat qd: ovn tav Tt | - ich vermehre bir es nicht, nihil impedio: ouder αντιλένω.

verweichlichen, mollio4; emollio4; effemino1: 300πτειν τινά | - fic v., effeminor : θούπιεσθαι.

Berweichlichung, effeminatio: ή θούψις.

verweigern, recuso'; abnuo3 [ui, uium]; renuo3; nego'; detrecto' qd: ἀπαρνεῖσθαι· οὐ φάναι· ἀναίνεσθαι.

Berweigerung, recusatio; detrectatio; ή ανάνευ-

verweilen, moror'; commoror'; consisto3 |stiti, stitum]: Siarolpeir | - an e. Orte v., sum ob. versor' loco: διατρίβειν έν τινι τόπω | - s., commoratio; mora: ή διατριβή.

Berweis, reprehensio; vituperatio; convicium: ή επιτίμησις | - jmom e. B. geben, reprehendo di, sum] qm: Entruar tivi.

verweisen, (andere wohin weisen), delego'; relego'; revoco1, rejicio3 [jéci, jectum] ad qm: ἀναφέρειν τι είς τι | - B) (fort weifen), relego1: έξορίζειν τινά - über etw., de re: μέμφεσθαί τινί τι.

Berweisung, relegatio: ή φυγή.

verwelfen, marcesco³ [ui]; emarcesco³: μαραίνεogai.

verwelft, marcidus: μαρανθείς [είσα, έν].

permenden, 1) a., (wegwenden), 3. B. fein Huge von imom v., non demoveo? [vi, tum] oculos ab quo; detigo [xi, xum] oculos in vultu ejs : ateves elcopav τινά | - B) (gebrauchen), insumo " [mpsi, mptom]; consumo3; impendo3 [di, sum]; confero3 [tuli, latum] ad qd; colloco in re: χρησθαι τινὶ είς τι, «πρός τι | etro. ju feinem Rugen v., converto [ti, sum] qd in usum meum: ele to idiov zarabeodal te | - feine Beit auf etw. v., colloco lempus in re: διατρίβειν περί τι - 11) r., fich v. fir jmbn, interpono3 [sui, situm] me pro quo; faveo [vi, fautum]; deprecor1 pro quo: ₹ξαιτείσθαι τινά.

Bermendung, (Gariprache), favor; deprecatio; patrocinium : ή παραίτησις | - f. auch Berfügung.

permerfen, rejicio3 [jeci, jectum]; improbo4; reprobo1; repudio1; respuo1 [ui, utum]; sperno3 [sprevi, spretum]; aspernor1; contemno3 [mpsi, mptum]: ἀποβάλλειν άχυρον ποιείν τι |- s., re- permobnen, jman, corrumpo3 [rupi, ruptum] indul-

jectio; improbatio; repudiatio: ή αποδοχιμασία. αποβολή.

verwerflich, rejiciendus; repudiandus; spernendus; contemnendus: ἀδόχιμος ἀπόβλητος [ον].

verwesen, putresco3 [ui]; computresco3: σήπεσθαι αποσήπεσθαι | - verwefet, putridus : σαπρός.

Bermefer, administrator; procurator: ô ênírgonos. verweslich, quod putrescit: Eximples [ov].

Bermefung, (Berwaltung), administratio; procuratio: ή ἐπιτροπεία | - II) (bas Berfaulen), putredo: ή ἀπό-

permetten, oppono3 [sui, situm] pignori: περιδίδοσθαί τινος.

verwichen, prior; superior; praeteritus; transactus: παρελθών [ουσα, όν] | - f. auch porig | - adv., nuper; proxime: νεωστί.

verwitteln, implico ! [cui, citum]; impedio4; illaqueo1 re: εμπλέχειν τι | - fich in etw. v., implicor1 re; immisceo 2 me rei : ξμπλέχεσθαι τενι.

Verwidelung, implicatio; nodus: ή περιπλοκή ή Eunhozn.

verwidelt, fig., e. verwidelte Cache, res impedita ob. difficilis: oux anlows [n, ouv].

verwildern, (von Menichen und Thieren), efferor: άγφιοῦσθαι· έξαγφιοῦσθαι | - (vom Boben), jacoo² incultus: avoiovodai | - verwilbert, efferatus; silvester; agrestis; incultus: ἀγριωτός· ἀγριώθης [ες] |-(vom Charafter), forus; immanis: ayouwdys [85].

Berwilberung, feritas; vastitas; immanitas naturae: ή έξαγρίωσις.

verwilligen, f. bewilligen.

verwinden, 3. B. e. Schmerz, vinco3 [vici, victum]: ξπιλανθάνεσθαί τινος.

verwirken, commerco2 | - Strafe v., commerco2 poenam (multam) | - bas leben v., commerco 2 capitis poenam: άξιον είναι θανάτου.

verwirflichen, facio3 [feci, factum]; efficio3; perficio3; perduco3 [xi, ctum] ad effectum: ἔργφ ἀποδειχνύναι τι.

Berwirflichung, effectio; effectus [us] ή πράξις: τὸ ἐκτελεῖν.

permirren, implico1 [avi, atum]; turbo1; conturbo1; perturbo1; permisceo2 [cui, stum #. xtum]; confundo 3 [fúdi, fusum]: ταράττειν · συγχείν τι.

permirrt, verwerren, turbatus; conturbatus; perturbatus; confusus; impeditus; perplexus: ταρακτός [ov] · αχριτος | - v. im Rovfe, mente captus: παράφρων |- jmbn v. maden, turbo mentem cjs: ταράττειν τον νουν, -την γνώμην τινός | - v. werben, turbor' mente: ταράττεσθαι τον νοῦν, την γνώμην.

Bermirrung, implicatio; perturbatio; trepidatio; turba: tumultus |ús|: ή ταραχή · ή τάραξις | - allge meine B., omnium rerum perturbatio: ή πάντων ταραχή | - in B. gerathen, lurbor 1; perturbor 1: ταράττεσθαι | - B. bes Berftanbes, capior3 [captus] mente ob. alienor1: ή ταραχή της γνώμης.

permittern, adedor3 [sus]: διαφθείρεσθαι.

verwittwet, viduus; vidua: xnoos.

gentia; effemino 1 διαφθείρειν · διαθρύπτειν | - fich | maerore : κατατήκεσθαι | - fich b., conficio 3 [feci. v., remollesco3 [ui]; effeminor1: διαθούπτεσθαι |vermöhnt, delicatus; delicati fastidii: τετουφημένος.

verwogen, f. permegen.

verworfen, perditus; profligatus: ἀπόβλητος άτιuos ov.

Berworfenheit, perdita nequitia; animus perditus: ή φαυλότης [ητος].

verworren, f. verwirrt.

Bermorrenbeit, burd Umidreibung mit ben Abjeftiven unter verwirrt.

verwünschen, exsecror1; devoveo2 [vi, tum]; detestor1; abominor1: zarugasbal tiros | - verwünfcht, devotus; exsecrabilis; detestabilis: zaraparos [or].

Verwünschung, exsecratio; devotio; detestatio; dirae: ἡ ἀρά· κατάρα.

permuffen, vasto1; devasto1; pervasto1; populor1; depopulor1; everto3 [ti, sum]: πορθείν | - burch Feuer v., uro3 [ssi, stum]; peruro3: πυοπολείν.

Bermüfter, vastator, populator; eversor: o nog9n-The loul

Bermustung, vastatio; populatio; depopulatio; eversio; excidium: ή πόρθησις ή ξρήμωσις.

bermunden, vulnero1; saucio1: τραυματίζειν. πλήττειν βάλλειν τινά | - tödtlich v., infligo3 plagam mortiseram cui: καιρίαν πληγήν πλήτιειν τινά | - figurl., (franfen), vulnero1; laedo3 [si, sum]: doiκείν τινα.

verwundern, fich, miror'; admiror': Javuaçen τι, τινός, επί τινι.

Berwunderung, miratio; admiratio: το θαύμα το θάμβος [ovs] | - in B. gerathen, afficior3 [fectus] admiratione : Jaußerodat | - jmbn in B. feten, conjicio³ [jeci, jectum] qm in admirationem: θανμα παρέχειν τινί.

Bermundete, ber, vulneratus; saucius: o roavua-Tias [ou].

Berwundung, vulneratio; sauciatio; vulnus: ή τρώσις το τραύμα.

perzählen, fich, erro' in numerando: άμαρτάνειν διαμαρτάνειν.

vergarteln, f. verweichlichen.

verzäunen, f. umgaunen.

verzagen, abjicio3 [jeci, jectum] ob. demitto3 [si, ssum] animum; cado3 [cecidi, casum] animo; despondeo2 [di, sum] (animum); abjicio3 spem: ἀπελπίζειν απογιγνώσκειν | - s., f. Bergagtheit.

verzagt, qui animo demisso (abjecto) est; spe carens; spe dejectus; pavidus; trepidus: δειλός άνανδρος [ov] | - v. werben, demittor3 [ssus] animo: απο-Seiliav.

Bergagtheit, animus demissus ob. abjectus; desperatio; payor; trepidatio: ή δειλία· ή άθυμία.

verzechen, (zechend burchbringen), absumo [mpsi, mptum] in poculis: καταπίνειν τι | - f. a. burchzechen.

verzehnten, do¹ [dedi, datum] decumam cjs rei partem: τελείν την δεκάτην τινος.

perzehren, edo3 [di. sum]; comedo3; exedo3; con- verzweifeln, despero1; abjicio3 [jeci, jecium] omsûmo3 [mpsi, mptum]; conficio3 [feci, fectum]: 227εσθίειν τι | - von Rummer vergehrt werden, consumor είσθαι άπελπίζειν τινός άπογιγνώσκειν τινός οδ.

fectum] me; tabesco3 [ui]; contabesco3: τήκεσθαι. κατατήκεσθαι.

Bergebrer, consumptor; confector: o avalwing loul.

Berzehrung, consumptio: ή ἀνάλωσις.

verzeichnen, f. auffdreiben.

Berzeichniß, index; libellus; commentarius: o zaτάλογος | - e. B. machen, conficio [seci, sectum] commentarium: ποιεῖν κατάλογον | - in e. B. eintragen , refero 3 [tuli, latum] in commentarium : zaraγράφειν τι είς τον κατάλογον.

perzeihen, ignosco3 [novi, notum]; condono1 cui; do1 [dedi, datum] veniam; facio3 [feci, factum] gratiam rei: συγγιγνώσεειν τινί.

verzeiblich, venia dignus; quod aliquid excusationis habet: συγγνωμονικός.

Berzeihung, venia; poenae remissio: ή συγγνώμη - B. ven imbm erlangen, impetro veniam ab quo: συγγνώμης τυγχάνειν παρά τινος.

verzerren, distorqueo2 [rst. rlum]; depravo1: nag-ÉLZEIV | - vergeret, distorlus: διάστροφος [ov].

Bergerrung, distortio; depravatio: ή παρέλχυσις. verzetteln, dispergo3 [si, sum]: diaona Jav tc.

Berricht, renunciatio; cessio: deforacoal tivos |-B. leiften (verzichten) auf etw., renuncio1 rei; demitto3 [si, ssum] qd: aqiotaodai tivos nooisodai yai-DEIV Ear TI.

verzichten, f. b. vor. Art.

Bergichtleiftung, f. Bergicht.

verzieben, 1) a., (f. v. a. verzerren), f. b. 28. | - B) (f. v. a. fchlecht erziehen), corrumpo3 [rupi, ruptum] indulgentia: κακώς τρέφειν | - II) n., (warten), maneo2 [nsi, nsum]: μένειν άναμένειν | - r., fid; b., abeo livi, ĭtum, ire]: λωφαν παύεσθαι | - s., distortio: ή παρέλκυσις ή παιδεία φαύλη ή ξπιμονή.

vergieren, Bergierung, f. ausschmuden, Ausschmut-

verzinnen, incoquo3 [xi, ctum] plumbum album rei: κασσιτερούν τι.

perginfen, jmom e. Rapital, do' [dedi, datum] fenus cui: τελείν τόχον τινος.

pergogern, moror1; remoror1; tardo1; retardo1; traho3 [xi, ctum]; extrano3; produco3 [xi, ctum]; profero [tuli, latum]: ἀναβάλλειν τι.

Berzögerung, mora; retardatio; dilatio; prolatio: ή ἀναβολή· ή μελλησις.

perzellen, etw., do1 [dedi, datum] portorium rei: 78λείν φόρον τινός.

Berzudung, spasmus; convulsio: ὁ σπασμός ή Gnacis | - Bergudungen befommen, convellor3 [vulsus]: λαμβάνειν σπασμόν.

Berzug, mora; retardatio; dilatio: ή τριβή. διατριβή· ἀναβολή· μέλλησις [- ohne B., sine mora; prolinus; slatim; continuo: ausklytt | - feinen B. leiben, non recipio3 [cepi, ceptum] dilationem: μη ενδέχεσθαι αναβολήν.

nem spem; despondeo2 [di, sum] animum: ἀπονο-

τι | - an etw. v., despero1 de re: ἀπελπίζειν τινός Biehfrantheit, morbus armentarius: ή νόσος των - verzweifelt, desperatus; spe orbatus: ἀπεγνωσμέvos · ανέλπιστος [ov] · απορος [ov] | - e. verzweifelte Lage, res perditae: ή ἐσχάτη ἀπορία | - v.! (als Musruf), malum! vah!: ofuoi!

Bergweiflung, desperatio: ὁ ἀπελπισμός ἡ ἀνελπιστία· άθυμία | - jmon gur B. bringen, adduco3 [xi, ctum] qm ad desperationem: άγειν τινά εἰς άθυμίαν - in B. fein, despéro1; adductus sum ad desperationem: εν άθυμία, εν απογνώσει είναι.

verzweiflungsvoll, ad desperationem adductus: απονενοημένος.

Befper, Befperzeit, tempus pomeridianum: ή δει-Livi woa delly od delly i divia | - II) (Radmittagegotteebienft), sacra publica pomeridiana [orum]: ή θρησκεία δειλινή.

Besperbrot, merenda: To deilivor.

Befperzeit, f. Befper.

Bestalin, vestalis virgo: ή Εστιάς [άδος].

Better, consobrinus; patruėlis; amitinus; propinquus; cognatus: ὁ ἀνειμιός συγγενής [οῦς].

Better chaft, cognatio: ή ανειμιότης [ητος] συγγέveice.

vertren, carpo's [psi, ptum]; lacesso's [ivi, itum] 10cis petulantibus: ἐμπαίζειν τινί· ὑβοίζειν τινα | - (f. v. a. plagen), facesso3 negotium vui: ποάγματα παρέχειν τινί,

Bicar, f. Stellvertreter.

Bicariat, munus vicarii: ή τάξις του τεταγμένου avri Tivos.

Bice=, qui officio cjs fungitur: άντι-, έπι-.

Biceadmiral, qui praesecti classis officio sungitur: ό Επιστολεύς.

Bicefonia, vicarius regis: ὁ ἀντιβασιλεύς.

Bicenza, (Stabt), Vicetia ob. Vicentia [ae] | - Gins wohner: Vicentini | - adj., Vicentinus, a, um.

Bicestatthalter, pro consule; proconsul: o avov-

Bicestattbalterschaft, proconsulatus [us]: ή ανθυπατεία.

Bictualien, f. Lebensmittel.

Bieb, (ein einzelnes Thier), bestia; pecus [udis]: ro βόσκημα | - collectiv, jumentum; bestiae; pecus [ŏris]; pecudes; armenta; grex: τὰ ζῶα [ων] |-B. balten, alo3 [lui, litum] pecus: zτηνοτροφείν | mie bas B., pecorum modo: ώσπερ τα ζωα.

Biebargneifunde, -funft, -argt, f. Thierargneifunft, =argt.

Biebbremse, oestrus; tabanus: o olorgos.

Biebbieb, abigeus; abactor; abigeator: ὁ βοσχημάτων κλέπτης.

Biebfutter, pabulum; pastus [us]: o xógros.

Biebbandler, pecuarius: o προβατοπώλης [ov].

Biebbandel, negotiatio (pecuaria):

Biebheerde, grex: ή αγέλη.

Biebbirt, pastor; armentarius; bubyleus; opilio: o νομεύς [έως].

Biebhof, cohors; cors: ή ἔπαυλις [εως].

viebbifd, beluinus; spurcissimus: θηριώδης [ες].

βοσχημάτων.

viehmäßig, bestierum more; pecudum ritu: 277100πρεπής [ές] • χτηνώδης [ες].

Biehmagd, ancilla pecuaria: ἡ τὰ βοσχήματα θεραπεύουσα.

Biehmarft, (Ort), forum pecuarium: τὸ πωλητήοιον -, ή άγορα των βοσχημάτων | - II) (Berfauf), mercatus [us] pecuarius: ή πράσις των βοσχημά-

Biehseuche, lues pecuaria: ή βοσκημάτων λύμη.

Biebstall, stabulum: το χτηνοτροφείον. Biehtrante, aquatio: ή ποτίστρα πίστρα.

Biehtrift, pastio pecuaria; pascuum: ή νομή.

Biehweide, pascuum; ager pascuus: ή νομή.

Biehzucht, res pecuaria: ἡ πτηνοτροφία | - B. treiben, facio³ [feci, factum] pecuariam: ποιμενιχόν Elvai.

viel, multus: πολύς [λλή, λύ] · συχνός | - viele, multi, non pauci, frequentes: πολλοί | - febr viele, permulti, plerique: πάμπολλοι | - febr v. Feinde, permulti hostium; auch burch copia; vis; multitudo, magnus numerus (hostium): πάμπολλοι πολέμιοι · πάμπολλοι των πολεμίων | - es fehlt nicht v., dağ zc., non multum abest, quin etc.: μικρού εδέησα c. inf. | - v. auf etw. halten, statuo [ui, utum] magnum pretium cuirei: περί πολλοῦ ποιείσθαι | - bei compar, steht lat, multo et. longe: πολλῷ πολύ | - v. mehr, multo magis: πολλῷπολύ μαλλον | - ju v., nimius; (adv., nimio): άγαν - zu v. ift ungefund, ne quid nimis : under ayar | - fo v., f. foviel | - wie v , f. wieviel.

viclaugia, multos oculos habens: πολυόμματος lov.

vielaftig, multis ramis: πολύοζος [ov].

vielartig, varius: πολυειδής [ές]. Bielartiafeit, varietas: ή πολυειδία.

vielbefucht, celeber; frequens: συχνός πυχνός πολυανθρωπος [ον].

vielbeutig, cujus potestas multiplex est; ambiguus: TOIZELOC.

Bielbeutigfeit, potestas multiplex; ambiguitas: rò ποικίλου.

Bieled, polygonum: 10 πολύγωνον | - vieledig, polygonius: πολυγώνιος.

vielerlet, varius; multiplex: noizilos | - auf v. Art, varie; multis modis: πολλαχώς.

vielersehnt, exoptatissimus: πολυπόθητος [ov].

Bieleffer, homo multi cibi; homo edax: o πολυφά-705.

vielfach, multi; creber: noixilos, [n, ov] | - adv., multum; saepe: ποιχίλως.

vielfaltig, multiplex; varius: πολλαπλάσιος | - adv., multifariam; multis modis: πολλαπλασιώς.

Bielfältigfeit, varietas: To nollanlagior.

vielfarbig, multis coloribus: πολύχροος [ov].

vielfaffend, capax; amplus: πολύχωρος πολυχαν-

vielfraßig, ic., f. gefraßig.

Bielfraß, Thier, gulo: ὁ πολυφάγος | - ein gefraßiger Bieltrinfer, vini capacissimus; potator: ὁ πολυπό-Menfch, f. gefräßig.

Bielfuß, millepeda: o πολύπους [ποδος] | - vielfußig, multis pedibus: πολύπους.

vielgeliebt, dilectissimus; percarus; carissimus: αγαπητος.

vielgeltend, multum pollens od. valens: nolorinos ov.

vielgestaltig, multis formis: πολύμορφος [or].

Bielgötterei, cultus [us] multorum deorum: ή πολυθεότης [ητος].

vielhandig, habens multas manus: πολύχειο.

Bielbeit, magnus numerus; multitudo: το πλήθος lous .

vieljährig, multorum annorum; diuturnus; diutinus: πολυετής [ές].

vielfantig, multis nodis: πολυγόνατος [ov],

vielfortia, multa capita habens: πολυκέφαλος [ov].

vielleicht, fortasse; forsitan; haud scio an; nescio an: ἴσως τάγα.

vielleidend, multa patiens; πολυπαθής [ές] πολυ-

viellocheria, multis foribus; plenus rimarum: 70%-TONTOS [OV].

vielmal, vielmals, saepe; saepenumero; crebro; iterum atque iterum; eliam atque etiam: πολλάχις θαμά | - wie v., quoties: ποσάκις | - fo v., toties: τοσάκις.

vielmalia, burd persaepe; saepissime mit partic .: συχνός | - auf v. Bitten, saepissime rogatus: πλειστάχις αἰτούμενος.

vielmehr, potius; multo magis; quin etiam; quin potius; imo: µakkov.

vielnamia, multa nomina habens: πολυώνυμος ov.

vielruberia, multos remos habens: πολυχωπος ov.

vielfagend, f. bebeutungevoll.

vielfaulta, multas columnas habens: nolvorvios ov.

vielfaitia, multas chordas habens: nolvizogoog 07 .

vielseitig, multorum laterum; fig., multiplex; varius πολύπλευφος [ον]· fig., πολύτφοπος [ον]· ποικίλος | - v. gebildet fein, sum magna scientia magnaque in meis studiis varietate: πολλών ξμπείρως έχειν.

Bielseitigfeit, (fig.), varietas: τὸ πολύτροπον ή viererlei, quatuor; quatuor generum: τετραπλάσιος. τών πολλών ξπιστήμη.

vielfitig, multa sedilia habens: πολύεδρος [ον]. vielspaltia, fissus multis modis: πολυσχιδής [ές].

vielstängelig, multis caulibus: πολύκαυλος [ov]. vielspibig, multarum syllabarum: πολυσύλλαβος lov].

vieltheilig, multiplex; multarum partium: πολυμεons [és].

vieltonig, multis sonis: πολύφωνος [ov].

THE OU

vielumfassend, capax; amplus; multiplex: εὐούχω-005 02

vielvermogend, pollens; praepollens; opulentus: πολυδύναμος [ον] | - v. fein, largiter possum [potui, posse]; abundo ' opibus: πολυδύναμον είναι πολύ δύνασθαι.

Bielvermögenheit, opes; potentia: ή πολυδυνα uice.

vielversprechend, egregiae (optimae) spei: nollijv έλπίδα παρέχων [ουσα, ον].

Bielweiberet, f. Polygamie.

vielweniger, multo minus; nedum; non modo ... sed ne .. quidem: πολύ, πολλῷ ήττον.

vielwinfelia, polygonius: nodvywivios [ov].

vielwiffen, fich, sumo3 [mpsi, mptum] magnos spiritus: μέγα φρονείν | - auf etw. fich w., jacto' qd: φιλοτιμείσθαι τι.

vielwiffend, f. vielfeitig.

Bielwiffer, ornatus pluribus disciplinis variisque eruditionibus; jactator multiplicis variaeque doctrinae: ο πολυμαθής άνής.

vielwurzelig, radicosus: πολύδοιζος [ov].

vielzungig, figuri., multiplicis ingenii: πολύγλωσσος [OV].

Bienne, (Ctabt), Vienna (Allobrogum) | - Ginwohner: Viennenses.

1. vier, quatuor: τέσσαρες [τέσσαρα] ob. τέτταρες [tértaga] | - je v., quaterni: ava téggagas | - vier Stud enthaltent, quaternarius: της τετράδος Monate dauernd, quadrimestris: τετράμηνος [ov] · τετραμηνιαίος [ov] | - v. Jahre dauernd, quadriennis: τετραετής [ές] | - ein Zeitraum von v. Jahren, quadriennium: ή τετραετία | - v. Jahre alt, quadrimus: τετραέτης [ες] | - um v. Uhr, quarta hora: τετάρτη ώρα | - auf allen Bieren, per manus et genua: τετραποδιστί' τετραποδητί | - auf B. gehend, quadrupes: τετράπους [πουν] | - unter v, Mugen, secreto; remotis arbitris: Pola.

2. Bier, bie, (3ahl), numerus quaternarius: ή τετράς [άδος] | - (als Bürfelgahl), quaternio: ή τετράς [άδος] · τὸ τετράδιον.

vierbeinig, quadrupes: τετράπους [our].

vierblätterig, foliis quaternis: zeroaquillos [ov]. vierdrabita, quatuor fila habens: τετράμιτος [ov] έχων τέσσαρα λίνα.

Biered, tetragonus: το τετράγωνον σχημα.

vierectig, quadratus; quadrangulus: τετράγωνος [ov].

viertad), quadruplus: τετραπλούς [η, ούν] τειρα-

πλάσιος | - bas Bierfache, quadruplum: το τετραπλούν τετραπλάσιον.

vierfadig, quatuor fila habens: τετράμιτος [or]. vierfaltig, quadruplex: τετραπλούς [ñ, ούν] | - adv. quadrifariam: τέτραχα' τετραχώς.

Bierfürst, tetrarcha: ὁ τετράρχης [ov]. Bierfürstenthum, tetrarchia: ή τετραρχία. vierfüßig, quadrupes: τετράπους [πουν].

viergliederig, quaternarius: τετράχωλος [ov]. vierhandig, quatuor manus habens: τετράχειο. vierhundert, quadringenti: τετραχόσιοι. vierhundertmal, quadringenties: τετραχοσιάχις. vierhundertfte, quadringentesimus: τετραχοσιόσιος.

vierjährig, quadrimus; quatuor annorum; quadriennis: τετραετής [ές] | - ein v. Beitraum, quadriennium: ή τετραετία.

vierföpfig, quatuor capita habens: τετρακέφαλος

viermal, quater: τειράκεις | - v. fo groß, quadruplus: τειραπλούς [οῦν]· τειραπλάσιος | - v. größer, quadruplo major: τειραπλασίω μείζων.

viermonatlid, quadrimestris: τετράμηνος [ov]. vierpfündig, quadrillbris; quatuor librarum: τετράλιτρος [ov].

vierraderig, quatuor rotarum; quatuor rotas habens: rerpazvzlos [ov].

vierruderig, quadriremis: τετράσχαλμος [or]. viersattlig, tetrastylos: τετράστυλος [or]. viersattig, tetrachordos: τετράχορδος [or]. viersattig, vasus: vasti corporis: άδρός.

Bierschrötigfeit, von Wenschen, vastum corpus: ή

vierseitig, quatuor lateribus: τετράπλευρος [ov]. vierstigig, quatuor sedilibus: τετράκλινος [ov]. vierspännig, quadrijügus ob. quadrijugis: τετράζυ-

γος [or] | - cin v. Wagen, quadrigae: ή τετραορία. vierspaltig, quadrifidus: τετράσχιστος [or].

vierstümmig, qualumdus: τετοάσχιστος [0ν]. vierstümmig, ietrachordos: τετοάσωνος [0ν]. vierstümdig, qualuor horarum: τεσσάσων ώς οῦν.

viersylbig, teleasyläbus: τετρασύλλαβος [or]. viertägig, quatuor dierum: τετραήμερος [or].

viertausend, quatuor milin; quaterna milia: 1210a-

viertausendste, der, quater millesimus: τειραχισχιλιόστος.

vierte, ber, quartus: τέταφτος | - 3um v. Male, quartum: τὸ τέταφτον.

viertehalb, tres et semis; tres et dimidium: τρεῖς καὶ ἡμισυς [ἡμισεῖα].

Biertel, bas, quadrans: το τεταρτημόριον.

vierteliahrig, trimestris: τριμηνιαίος | - adv., tertio quoque mense: τριμηναίως.

Bierteljahr, spatium trimestre: οἱ μῆνες τοεῖς τὸ τοξιηγον.

Biertelmeile, quadrans milliaris: τὸ τεταρτημόριον τοῦ μιλίου.

Biertelpfund, quadrans; quadrans pondo: το τε-

Biertelsmeister, magister viet: ὁ στενώπαρχος, viertelstündig, per quadrantem borae durans: είς τὸ τέταρτον τῆς ώρας.

Biertelftunde, quadrans horae: 70 tetagrov tis Sous.

viertens, quarto: το τέταρτον.

Biertheil, δαδ, quadrans: τὸ τεταρτημόριον.
viertheilen, divido³ [visi, sum] νδ. dispertior⁴ quadrifarium; distraho³ [traxi, ctum] in quatuor partes:

drifarium; distrano (traxi, ctum) in quatuor pi τετραχίζειν τι. viertheilig, quadriparlitus: τετραμερής.

vierwinfelig, quadrangulus: τετράγωνος [ον].

vierzadig, quadridens: 1810ásoos [ov].

vierzehn, qualuordecim: τεσσαφεςκαίδεκα | - je v., quaterni deni: ἀνὰ τεσσαφασκαίδεκα.

vierzehnjährig, quatuordecim annorum; quatuordecim annos natus: τεσσαρακαιδεκέτης [ου].

vierzehnte, der, quartus decimus: 1500apazaide-

vierzeilig, tetrastichus: τετράστιχος [ov].

piersig, quadraginia: τεσσαράχοντα | - je v., quadrageni: ἀνὰ τεσσαράχοντα.

Bierziger, ber, quadragenarius; quadraginta annos natus: τεσσαφακονταέτης.

vierzigiahrig, quadraginta annorum; quadraginta annos natus: τεσσαφαχονταέτης [ες].

vierzigmal, quadragies: τεσσαρακοντάκις.

vierzigfte, quadragesimus: τεσσαρακοστός.

vierzigtägig, quadraginta dierum: τεσσαρακοθήμεgos [ov].

vierzigtaufend, quadraginta milia: τετρακεσμύριοι. viailant, f. lebhaft.

Bignette, ornamentum: τὸ ἔμβλημα.

Bincent, St. (Borgebirg), Sacrum Promontorium.

wiolett, violaceus; ianthinus; amethystinus: λοβαψής [ές].

Bioline te., f. Beige.

Biper, vipera; coluber ferus: ἡ ἔχιδνα: ὁ ἔχις | -Biper-, von der Biper (3. B. Biperblut, • gift, • 3ahn ic.), viperinus: ἐχιδναῖος· τῆς ἐχιδνης.

Birtuofe, in einer Sache, artifex rei; rei peritissimus: άγαθός τι θεινός τι.

Birtuositat, arifficium: ή δεινότης [ητος] αρετή. Biffir, am Seime, os galeae: το στόμα | - 23. an Gewehren, dioptra: ή δίοπτρα.

vifiren, f. gielen.

Biffon, visum; species; visa species; simulacrum: τὸ τράντασμα: ἡ ὄψις.

Bisitation, scrutstio; persecutatio: ή έξέτασις.

Bisitator, scrutator: o Eseraciós [00].

Bifite, f. Befuch.

Bisitenfarte, charta salutatrix: to evreugeidiov.

Bisitenzimmer, atrium: 6 fever [avos].

visitiren, f. burchfuchen.

Biterbo, (Stadt), Viterbium.

Bitriolol, oleum vitrioli: ή χαλκάνθη.

Βίίεβ, vellus [ĕris]: τὸ κῶας. τὸ δέρμα χρυσόμαλλον.

Bocal, litera vocalis: το φωνήεν (γράμμα).

Bocalmusif, canius [ûs] vocum: ή ψιλή συμφωνία | - B. u. Instrumentalmusif, cantus vocum nervorumque: ή ψιλή και κρουματική μουσική. Bogelden, avicula: τὸ ὁρνιθάριον.

Bolferfunde, cognitio gentium: ຖ້ ເພັນ ຂໍອົນພັນ ອີເຖົາ

Bolferrecht, jus gentium: τὰ τῶν ἐθνῶν δίκαια.

Völkerschaft, s. Bolt.

Bölferwanderung, migratio gentium: ή τῶν ἐθνῶν μετοιχεσία.

Bollerei, ebriositas: ή ἀσωτία.

pollig, plenus; perfectus; justus: πληρής εντελής [ες].

Bogel, avis; volucris; ales; oscen: ή δονις [1905].

Bogelbauer, cavea: o dovidor [ovos].

Bogelbeerbaum, sorbus: j oa, on.

Bogelbeere, sorbum: to dov.

Bogelbeuter, augur; auspex: ή ολωνόμαντις [έως].

Bogelei, ovum avis: τὸ ὧον τοῦ ὄονιθος. Bogelfänger, auceps: ὁ ὀονιθοθήσας.

Bogelfang, aucupium: ή δοριθοθήρα.

Bogelflug, volatus [ūs] avium: ot οδωνοί [ῶν] | ein Zeichen aus bem B., augurium: τὸ οδώνισμα | Ort wo man ihn betrachtet, templum: ὁ οδωνοσχοπείον.

vogelfret, proscriptus: ἀγώγιμος [ον] | - jmdn v. machen, proscribo³ [psi, ptum] qm: ἀποχηρύττειν

Bogelfutter, pabulum avium: ή δονίθων τροφή. Bogelgarn, rete aucupatorium: το θήρατρον.

Bogelgesang, cantus [ûs] avium; concentus [ûs] avium: τὰ τῶν δονίθων μέλη.

Bogelgeschrei, cantus [ús]: οἱ τῶν οἰωνῶν φθόγ-

yor. Bogelhändler, negotiator aviarius: ὁ ὀονιθοπώλης

Cov.]. Bogelhaus, aviarium: o dovidov [ovos].

Bogelleim, viscus: 6 1565.

Bogelneft, nidus (avis): ή δονιθεία καλιά.

Bogelnet, rete aviarium: οί δάβδοι.

Bogelschauer, auspex: o olwvoozónos.

Bogelicheuche, f. Scheuche.

Bogelsteller, auceps: o dovidodiques.

Bogelwick, vicia crassa: ή ἀφάνη.

Bogesen, (Gebirg), Vosegus (Mons).

Bogler, Bogelsteller, anceps: à dovidodiques.

Bogt, praefectus: ὁ ἐπίτροπος.

Bogtei, munus praesecti; praesectura: ή ἐπιποο-

Bolf, gens; natio; populus; nomen: τὸ ἔθνος [ους] | - αυθωτείας Β., nationes extérae: ἀλλόφυλοι | - 3m engern Sinne f. v. a. Einwehner einer Stadt, populus; plebs; vulgus; cives: ὁ δημος· οἱ πολίται | - im Ramen des Ε., publice: δημοσία | - ein Mann aus dem Bolfe, homo plebejus: ἀνήφ ξχ δήμου | - (aud) ʃ. v. a. Menge, v. Menschen u. Thieren), vis; grex; multitudo; copiae: οἱ πολλοί· τὸ πληθος [ους]· ὁ ὄχλος.

wolfreich, troquens; celëber: πολυάνθρωπος [or]. Bolfsanführer, = leiter, dux populi: ὁ δημαγωγός.

Bolfbauflauf, tumultus [ūs]: το οχλαγώγιον ή στάσις-, ταραχή τοῦ δήμου, τῶν πολιτῶν | - B. erregen, tắcio 3 [téci, factum] L. ταράττειν επανιστάναι τὸν δήμον, τοὺς πολίτας | - B. unterbrūđen, sedo 1.: παύειν-, καταπαύειν τὴν στάσιν τῶν πολιτῶν.

Bolfsaufwiegler, turbator vulgi: ὁ στασιάζων την πόλιν.

Bolfsbeschluß, -schluß, populi scitum; plebiscitum: τὸ ψήφισμα.

Bolfsfest, sollemnia popularia: ή πανήγυρις [εως]. Bolfsfreund, homo popularis: ό δημουρατικός ἀνήρ ὁ δημεραστής [οῦ].

Bolfsgeift, plebis ingenium: ἡ διάνοια 20ινή. Bolfsglaube, opinio vulgi (imperitorum): ἡ δόξα τῶν πολλῶν.

Bolfegunft, favor populi; aura (gratia) popularis: ή χάρις πρὸς τοὺς πολλούς.

Bolfsberrichaft, f. Demofratic.

Bolfslied, versus populi; carmen: τὸ κοινὸν ἀσμα.
Bolfsmeinung, opinio vulgi: ἡ τῶν πολλῶν δόξα.
Bolfsmenge, celebritas hominum; numerus civium: τὸ τῶν ἐνοικούντων πλήθος.

Bolfsredner, orator popularis: ὁ δημηχόρος. Bolfsreligion, sacra publica; τὰ ίερὰ δημόσια.

Bolfssache, causa populi; res publica: το δημόσου.

Bolfsfprache, sermo populi; sermo plebejus: ή κοινή διάλεκτος.

Bolfsstamm, gens: to golov.

Bolfsthum, proprium gentis: τὸ έγχώριον επι χώριον.

volfsthümlich, proprius gentis: έγχώριος [ov]. επιχώριος [ov].

Bolfsversammlung, concio populi; comitia [orum]. ή ξεκλησία | - eine B. halten, habeo 2 concionem: ξεκλησίαν ποιείσθαι | - eine B. entlassen, dimitto 3 [misi, ssum] c.: ἀνιστάναι ξεκλησίαν.

νοίί, 1) (angefüllt) plenus; repletus; completus; refertus re: μεστός πλέος εδι πλέως [ων] | - fich ν. εfen, completo ² [plevi, pletum] me cibo: ἀναπλη οοῦν ἐαυτόν σίτον | - ν. fich trinten, onero ¹ me vino: ἀναπλησοῦν ἐαυτόν ποτοῦ | - δεπ Μυπό ν. nehmen, figurl., jactantius löquor ² [locatus]: μεγαλαυχεῖσθαι | - ν. Φρίμπιης fein, certam habeo spem: ἐλπίδων μεστόν είναι ἐν μεγίστη ἐλπίδι είναι | - im ν. ναυίε, incitato cursu: δρόμφ ἐπτενεστάτφ | - alte δάπδε ν. 3u thun haben, distineor ² [ntus] maximis occupationibus: ἀσχολίας πλείστας ἔχειν | - adv., plene: πληφούντως | - II) (νοιβιθαπδία), plenus; integer; solidus; totus; justus: ἐντελής [ες] · ὅλος τέλειος [ον] | - εin ν. 3ch, annus totus: ἐνιαντός ὅλος | - adv., plene: τελείως.

vollauf, abunde; affătim: ἄφθονος [ον] · δαψιλής [ές] | - ν. fcin, suppedito¹: ἄφθονον παρεῖναι | - ctw. ν. haben, abundo¹ re: ἄφθονον ἔχειν τι · άφθονον ἔχειν τι · άφθονον ἔχειν τι · άφθονίαν ἔχειν τινος | ν. ξυ thun haben, distineor² [ientus] maximis occupationībus: πολλήν ἄσχολίαν ἔχειν.

vollblütig, plenus sanguinis; abundans sanguine; plethoricus: πολύαιμος [ον].

Bollblutigfeit, abundantia sanguinis; plethoria: ή πολυαιμία πληθωρία.

vollbringen, conficio 3 [feci, fectum]; efficio 3; addúco3 [xi, ctum] ad effectum; exsequor3 [secutus]; persequor3; perago3 [egi, actum]; consummo4: πεοαίνειν' έξεργάζεσθαι | - es ift vollbracht, actum est: πεπραγμένον έστί.

Bollbringer, confector: o negalvwv o esegvaçóμενος - Bollbringerin, quae quid conficit: ή πε-

οαίνουσα ή έξεργαζομένη.

pollburtig, f. chenburtig.

pollenden, addaco3 [xi, ctum] ob. perdaco3 ad exitum; absolvo3 [vi, lûtum]; perficio3 [fêci, fectum]; impôno [posui, sĭtum] rei extremam (summam) manum: TELELY · anogreleiv ti | - vollenbet, f. vollfommen.

Bollenber, confector: o releiwing [ov].

vollends, ganglich, prorsus: πάμπαν σύμπαν

| - gar noth, vero: on.

Bollenbung, bas Bollenben, confectio; consummatio; finis; exitus [ûs]: ή τελείωσις [εως] | -Buftanb ber Bollfommenheit, absolutio; perfectio: n Εντέλεια.

vollführen, vollfüllen, f. vollbringen, vollmachen. pollgultig, probus; idoneus: asios izavos.

Bollgültigfeit, justum pretium; fides; auctoritas: ή άξία ή ίχανότης [ητος].

Bollbeit, plenitas; plenitudo: ή πλησμονή. polljabrig, -feit, f. munbig, Dunbigfeit.

pollfommen, plenus; integer; absolútus; perfectus; verus; germánus: τέλειος ἐντελής [ές] | - etw. v. machen, absolvo [vi, lutum]; cumulo qd: τελειούν Ti | - adv., perfecte; absolute; plane; prorsus; omnino: τελέως τελείως.

Bollfommenheit, integritas; absolutio; perfectio:

n EviEleu.

Bollfraft, integrae vires: τὸ σφοῖγος [ous] ἡἀχμή - bie B. ber Jugend, flos aetatis; robur juvenile; η axun the harlag. G. auch Bluthe.

pollmachen, anfüllen, impleo? [plevi, pletum]; expleo²; compleo; repleo²; ξμπιπλάναι πληφοῦν

re | - f. v. a. befleden, f. b.

Bollmacht, Beauftragung, potestas faciendi qd; auctoritas : ή έξουσία | - imbn B. gu etw. geben, committo [misi, ssum] rem gerendam arbitrio cjs: ¿50vσίαν διδόναι τινί | - Greditiv, auctoritas; auctoritates et testimonia: ή ἐπίδειξις», ἐξουσία δημοσία.

Bollmond, plenilunium; luna plena: τὸ πανσέληνον.

pollpfropfen, f. vollftopfen.

vollsaftig, f. faftig.

pollifandia, solidus; integer; plenus; totus; justus; absolutus; perfectus: olog. Teletos | - etw. v. machen, compleo2 [plevi, pletum]; expleo2; suppleo2; absolvo3 [vi, lútum]; cumŭlo1 qd: τελειοῦν τι | adv., plane; omnino; prorsus; plene; integre; absolute; perfecte; olws. τελείως.

Bollstandigfett, plenitudo; integritas; absolutio: 1 τελειότης [ητος].

polistimmig, justas voces habens: πάμφωνος [or] | - adv., universo concentu: παμφώνως.

pollftopfen, =pfropfen, refercio4 [fersi, fertum];

effercio": στοιβάζειν' βύζειν. G. auch anfüllen | vollgestorft, referius: αναπλεως. μεστός, γέμων

vollftreden 20., f. vollzieben.

volltönend, plenus: πάμφωνος [ov] | - eine v. Stimme, vox plenior: ή φωνή πάμφωνος.

vollwichtig 2c., f. vollgültig.

pollzahlig, plenus; integer; frequens: παντελής [és] | - v. machen, compleo2 [plevi, pletum]; expleo2; suppleo2: πληφούν τι.

Bollzahligfeit, justus numerus : ὁ ἀριθμός ὁ ἀπηρ-

τισμένος.

vollziehen, exsequor [secutus]; persequor ; facio 3 [fèci, factum]; efficio3: ποιείν. ἐπιτελείν. καταπράττειν | - eine Strafe an imbn v., exigo 3 [egi, actum] poenas de quo; súmo [mpsi, mptum] supplicium de quo: δίκην λαμβάνειν παρά τινος: τιμωρείσθαί τινα | - vollziehende Bewalt, imperium: η άρχη έπιzoereia. aroutnyla | - s., bas B. (Bollziehung, Bollaug), exsecutio; effectio: η κατάπραξις [εως].

Bollzieber, exsecutor; effector; confector: o Eniτελών · ο καταπράττων | - Bollzieherin, quae exsequitur qd: ή ἐπιτελοῦσα· ή καταπράττουσα.

Bolontar, (miles) voluntarius: o έθελοντής [οῦ].

Bolte, gyrus: o yvoog xúxlos.

poltigiren, facio3 [féci, factum] saltem per aerem: ξφάλλεσθαί τινι.

pomiren, vomo [mui, mitum]: Eueiv | - oftere v., vomito1: ἐμεῖν ἐξερᾶν | - s., bas B., vomitus [ûs]: n Eueois.

Bomitiv, vomitorium: tò Eustizor.

Dott, praep. 1) (gur Begeichnung ber Entfernung von einem Bunfte im Raum ober in ber Beit), a, ab, de, ex, e ob. burch ben blogen Ablativ: end. Ex. 25 ob. burch ben blogen Genitiv | - v. jmbm weggeben, discedo' [cessi, ssum | A quo: ἀπέρχεσθαι ἀπό τινος | - v. Pferbe ficigen, descendo3 [di, sum] ex equo: καταβαίνειν από του έππου | - jmbn v. ber Strafe befreien, libero' qm poena: έλεύθερον αφιέναι τινά της δίκης |v. ba an, inde: Ev Jev | - v. eben baber, indidem: Ex τοῦ αὐτοῦ τόπου ob. πράγματος | - v. allen Seiten, undique : πανταχόθεν | - v. beiben Seiten, utrimque : έκατέφωθεν άμφοτέφωθεν | - v. außen, extrinsecus: έξωθεν | - v. ferne, procul: πόβδωθεν, μακρόθεν | - v. Reuem, denuo: έκ νέου αύθις πάλιν | v. Stadt gu Ctabt, oppidatim: zera noleis | - v. Mann ju Mann, viritim: avdoazas | - v. Bort gu Bort, ad verbum: zarà légiv.

II) fig. A) (gur Bezeichnung bee Urfprunge, Unfange, ber Abstammung u. bgl., ex, e, de, inter, burch ein Abjectiv ob. ben Benitiv : Ex, Es, burch ein Abjectiv ob. ben Benitiv - Giner v. Bielen, unus de multis: είς των πολλών - Ronig v. Perfien, rex Persarum: o βασιλεύς των Περσών | - ein Bürger v. Athen, civis Atheniensis: arno Adnvaios | - bei Angabe bes Stoffes, latein, mit factus ob. expressus ex: griech. mit einem Stoffabjectiv ob. πεποιημένος mit dem Genitiv: 3. B. ein Becher v. Gold, poculum ex auro factum: ή χύλιξ χουσά ob. χουσού πεποιημένη | - B) gur Angabe einer Gigenfchaft, lat. ber Gigenfchaftsablativ ob. -genitiv, auch mit einem Abjectiv (wie praestans, praeditus etc.), gried. ein Abjectiv mit bem Dativ ob. refpectivem Accufativ.

C) gur Angabe ber Urfache ob. Wirfung, a, ab, de: ὑπό.

παρά | - v. imbm etw. fernen, disco3 [didici] qd a quo: μανθάνειν τό παρά τινος | - D) bes Wegenstandes, auf ben fich eine Sandlung bezieht, de, super: περί. ὑπέρ poranftellen, pono3 [posui, situm] qd primo loco: | - v. etw. fcbreiben, scribo3 [psi, ptum] de: γράφειν πεοί τινος.

poneinander, f. bie Bufammenfegungen unter auseinander. bor, praepos. 1) (f. v. a. fruber, bem Raume ober ber Beit nach), ante; ab; pro; abhine: πρό c. genit. | - v. ber Stabt, ante urbem: προ της πόλεως | - v. ben Mugen fdmeben, versor' ob oculos: έν οφθαλμοῖς ὁρᾶσθαι - v. brei Jahren, ante tres annos; tribus abhine annis: πρό τριών έτων τρίτον έτος τουτί | - jmen v. fich hertreiben, prae me ago' [egi, actum] qm: ayeiv τινά προ έαυτου | - (f. v. a. in Begenwart) coram; praesente quo: ξξ ξναντίας c. genit. εν πρός : οδ. els c. accus. | - v. bem Bolte fprechen, dico 1 [xi, ctum] coram populo: λόγους ποιείσθαι εν τῷ δήμφ οδ. -πgòs τον δημον | - oft burch bloge verba, 3. B. v. jmtn guffteben, assurgo [surrexi, ctum] cui: Egavi-Gradad rivi | - Bei Angabe ber Richtung wohin, in e. acens.; ad: noos e. aceus. ' els | - etw. por ben Richter bringen, defero [inli, latum, ferre] qd ad judicem: ἀναφέρειν τι πρός τον δικαστήν.

II) figurt. A) v. jmbm fich bemuthigen, demitto3 [misi, ssum] me cui: προςχυνείν τινα | - (f. v. a. gegen) a; ab; adversus; contra od. burch ben Genitiv: ἀπό od. ben Benitiv | - vor etw. ficher fein, tutus sum a re: er σχεπή είναι τινός | - 3. B. Burcht vor bem Tobe, meius

mortis: ὁ φόβος τοῦ θανάτου.

B) Bur Angabe ber Urfache, f. v. a. megen, prae; propter: υπό | - ver Freude, prae gandio: υπό γαρας.

C) Bur Angabe bes Borguges, ante; praeter: ngo c. genit. Tracy soortws c. genit. | - vor Allen murdig fein, dignus sum praeter ceteros: ἄξιον είναι ποὸ ἄλλων,

D) In Berbalgufammenfegungen lat. burch ante-; prae-; pro- etc., griech. burch ngo-, uno- etc.

Borabend, eines gefice, dies proximus ante diem vorausentschen, praejudico': προκαταγιγνώfestum: ή πρό της έορτης έσπέρα.

Vorabnung, f. Ahnung.

Boraltern, majores: of ngoyovor.

vorandringen, propugno1: προσφμάν.

poraneilen, praecurro3 [rri, rsum]: προτρέχειν. voranfliegen, praevolo': προίπτασθαι.

porangehen, anteeo* [ii, itum]; antecedo3 [cessi, ssum]; praeeo* [ii, itum]; praecedo3; praegredior3 [gressus]: ήγεισθαι | - jmbm mit gutem Beifpiele v., praeeo4 qm exemplo: παράδειγμα παρέχειν τινί. voranlaufen, imbm, praecurro3 [rri, rsum] qm: 100τρέχειν.

voranreisen, prior ingredior' [gressus] iter: noo-

ποοεύεσθαι.

poranreiten, praevěhor³ [vectus] equo: προελαύ-

voranschicken, = senden, praemitto3 [misi, ssum]; mitto3 ante me: προπέμπειν τι.

poranschiffen, = segeln, praevehor3 [vectus]: ήγείσθαι πλέοντα.

voranschwimmen, praenato': προνήχεσθαι. poransegen, ante colloco1: πρώτον τιθέναι.

τον καταστήναι - jmbm in etw. v., praesto 1 [stiti, statum | cui re: προέχειν τινός τινι.

ποώτον τάττειν, «καθιστάναι.

porantragen, praefero [praetuli, -latum, -ferre]: προχομίζειν.

vorantreiben, ante ago3 [egi, actum]: προάγειν. ποοελαύνειν.

voranziehen, praeeo4 [ii, itum]; duco3 [xi, ctum] agmen: προελαύνειν ηγείσθαι.

Borarbeit, res praeparata: τὸ ἔργον παρασχευαστικόν.

porarbeiten, 1) (im Boraus arbeiten), praeparo' opus: προπαρασχευάζειν | — II) (jmbm in etw. v.), jam ante absolvi aequam operis partem: προχατασχευάζειν

porauf, f. voran.

voraus, im Borque, ante; prae: πρότερον · πρό. So befonders in Bufammenfegung, f. bie folg. Urt.

vorausanzeigen, significot; portendo3 [di, tum]: προσημαίνειν προαγγέλλειν.

porausbedingen, praestituo3 [ui, útum]: πρότερον συντίθεσθαι.

porausbefommen, antecapio [cepi, captum]; anticĭpo¹: προλαμβάνειν τι,

vorausbeftimmen, praesinio4; praestituo3[ui, ûtum]: προλέγειν προειπείν.

porausbezahlen, solvo' [vi, lutum] in antecessum; solvo3 ante dictum diem: προκαταβάλλειν τι | - s., bas B., solutio in antecessum facta: ή προκαταβολή. vorauseilen, praecurro3 [rri, rsum]: προτρέχειν.

vorausempfinden, praesentio [sensi, sum]; 700αισθάνεσθαι.

GREIV.

vorauserinnern, praemoneo2: προϋπομιμνήσχειν

vorauserzählen, praenarro1: προδηγείσθαι τι. vorausfliegen, praevolo': προίπτασθαι.

vorausfreuen, fich, praecipio3 [cepi, ptum] gaudiam: προχαίρειν.

porausgeben, do' [dedi, datum] in antecessum: προδιδόναι.

vorausgeben, praeco [ii, itum]; praecedo [cessi, ssum]; praegredior [gressus]; anteeo [ii, itum]: ηγείσθαι προάγειν.

vorausgeniegen, anticipo! fructum cjs rei; praecipio3 [cepi, ptum] qd: προαπολαύειν τι.

voraushaben, jam accepi qd: nleov exerv tivos. vorauslaufen, praecurro [rri, rsum]; προτρέχειν.

vorauslaffen, praemitto3 [misi, ssum]: έαν τινα προηγείσθαι.

vorausmarfdiren, antecedo3 [cessi, ssum]; duco3 [xi, ctum] primum agmen: ηγείσθαι· προηγείσθαι.

vorausmerfen, praesentio [sensi, sum]: προαιadieverder.

voranstehen, praesideo² [sédi, sessum]: προεδοεύειν. voranstehen, praesimo³ [mpsi, mptum]; praesideo² [stéti, státum] primo loco: πρῶ- cipio³ [cépi, ptum]; anticipo¹: προλαμβάνειν.

vorausreifen, jmm, praecurro3 [cri, rsum] qm: vorbeifließen, praeternuo3 [nuxi, xum]: παραβόεν. προπορεύεσθαι.

vorausreiten, praevehor3 [vectus] equo: novin- vorbeigeben, (vorübergeben), praetereo4 [ii, itum] loπεύεσθαι.

porausfagen 20., f. prophezeien.

vorausschiden, praemitto [misi, ssum]; millo [misi, ssum] ante me: προεκπέμπειν τινά.

voraussehen, praevideo2 [vidi, visum]; provideo"; praesentio4 [sensi, sum]: προοράν τι | - bie Butunft ν., provideo2, praevideo2 futura: προοράν τὰ ἐσόμενα, τὰ μέλλοντα.

voraussegen, pono' [posui, situm]; spero'; con-

fido3 [fisus sum]: ὑπολαμβάνειν τι.

Boraussehung, sumptio; conjectura: ή υπόληψις - unter diefer B., hoc posito atque concesso: ην ταῦτα τιθώμεθα | - in biefer B., sperans; confidens: ηγούμενος.

vorausstellen, pono3 [posui, situm] primo loco; pono in prima acie: προκαθιστάναι τι.

voraustragen, praefero [praetuli, -latum, -ferre]: προιρέρειν.

poraustreten, praecedo [cessi, ssum]: πρώτον καταστήναι ήγεισθαι.

vorausverfundigen, praenuncio'; significo'; portendo3 [di, tum]: μαντεύεσθαι · προφητεύειν.

vorausvermuthen, praecipio3 [cepi, plum] opinione: προϋποπιεύειν.

vorauswiffen, praescio': προειδέναι.

vorauswinschen, praecipio3 [cepi, ptum] voto: προεύχεσθαι.

porauszahlen, f. verausbezahlen.

porbauen, praestruo [struxi, ctum]: προοιχοδομείν τί τινος | - fig., einer Sache v., occurro [rri, rsum]; obviam co [ĭvi, ĭtum] rei; praecăveo [cávi, captum] qd: προφυλάττεσθαί τι.

Borbedacht, mit, consulto; judicio; de industria: ή προβουλή πρόνοια | - etw. mit B. thun, facio [féci, factum] qd consulto: ποιείν τι έχ προνοίας, εξεπί-THOES.

porbedachtig, f. vorsichtig.

Borbedeutung, omen; ostentum: ή προσημασία: τὸ σημείον · τὸ τέρας [ατος] | - eine gute B., omen faustum od. dextrum: ή ευσημεία | - eine ungludliche B., omen sinistrum ob. infaustum: To onueior teulotor.

Borbegriff, praenotio; informatio quaedam rei animo antecepta: ή ὑπόνοια.

Borbehalt, conditio; exceptio: ή ὑπόθεσις | - mit bem B., bag 2c., hac conditione (exceptione, lege) ut etc.: ἐπὶ τῷ c. infin.

vorbehalten, fich etw., excipio [cepi, plum] od. reservo ' qd: avarldeodal Ti.

porbet, praeter: naga | - meiftens in Berbalgufammenfegungen, als:

porbeieilen, praetervolo1: παροίχεσθαι.

porbeifabren, praetervehor3 [vectus]; praeterveho3 [vexi, ctum]: παρελαύνειν τι | - s., bas B., praetervectio: το παρελαύνειν.

porbeifliegen, praelervolo': παρίπτασθαι.

porbeiführen, praeterdúco³ [xi, ctum]: παράγειν.

cum: παρέρχεσθαι | - fig. (aufhoren), abeo4 [ii, itum]: οίχεσθαι · λωφάν | - s., bas B., transitus [us] : ή πάροδος | - im B., in transitu; strictim: έχ παράδου.

vorbeifommen, an einem Orte, transeo* [ii, itum] tocum: παρέρχεσθαι.

porbeilaffen, praetermitto3 [misi, ssum]; exspecto1 transitum rei; omitto3; dimitto3; desum [defui, deesse] rei; non utor | usus | re: παραπέμπειν τι | - s., bas D., praetermissio: to naganéuneir.

porbeilaufen, transcurro³ [rri, rsum]: praeterve-hor³ [vectus]; praeterfluo³ [fluxi, xum]: παρατοέχειν' παραθείν.

porbeimuffen, 3. B. er muß vorbei, transeat necesse est: δεῖ αὐτὸν παφέρχεσθαι.

porbeipaffiren, f. vorbeigeben, -laufen, -fegeln.

vorbeirauschen, praeterfluo ffluxi, xum] cum streρίια: παραβόειν, παραφέρεσθαι καχλάζοντα.

vorbeireisen, non attingo3 [tigi, tactum] lem; praetervěhor (ctus) locum: παραπορεύεσθαι.

porbetreiten, praeterequito'; praetervehor' [vectus] equo: παρελαύνειν τι.

vorbeirennen, transcurro3 [rri, rsum] : δράμφ παρελαύνειν

vorbeiruden, praetergredior3 [gressus]: παρελαύ-

porbeisegeln, praetervéhor3 [vectus]; praeternavigo : παραπλείν | - an ber Rufte v., lego flegi, lectum] ob. praetervehor3 oram: παραπλείν την ακτήν -s., bas 25., praeternavigatio: To παραπλείν.

vorbeisein, praeterii; transii: παρεληλυθέναι | - v. mit imbm, actum est de me: ἀπόλωλα οίχουαι.

porbeiftreichen, praeterferor [praeterlatus, -ferri]: παρέρχεσθαι.

porbeitragen, praeterfero [praeterfuli, -latum, -ferre] παραχομίζειν.

vorbeitreiben, praeterago [égi, actum]: παρελαύ-

vorbeiziehen, praetereo4 [ii, itum]; transvehor3 [vectus]: παρελαύνειν.

vorbenannt, f. obangeregt.

porbereiten, praeparo1; paro1; apparo1; instruo3 [struxi, ctum]: παρασχευάζειν τι | - fich auf etw. p., praeparo 1 me et. compôno 3 [posul, situm] animum ad qd; meditor 1; commentor 1 qd: μελετάν τι] - fith zum Kriege v., păro¹ bellum : παρασχευάζεσθαι ώς εlς πόλεμον | - jmbn auf etw. v., praemoneo2 qm de re; compono [posui, situm] animum cjs ad qd: παρασχευάζειν την γνώμην | - ich bin auf etw. v., sum animo ad ad paralo: ούν αμελετήτως έχω περί τού-

Borbereitung, praeparatio; apparatio; meditatio; commentatio: ή παρασχευή.

Borbereitungeftunde, tempus meditationi datum: ή ώρα μελέτης.

Borbereitungswiffenschaft, disciplina qua via ad aliam munitur: ή προπαιδευτική.

Borbericht, f. Borrede.

porbefagt, f. vorerwähnt. porbefdeiben, f. vorladen.

porbeftimmen, f. vorausbestimmen.

porbeten, praeeo4 [ii, itum] precationem: unayoοεύειν εύχας.

porbeugen, fig., f. verhuten.

Borbild, f. Dufter.

porbilben, praeformo': υποτυποῦν τι.

porbinden, vor etw., praeligo' rei: περιδείν τι.

porblafen, imdm, 3. B. auf ber Blote v., praeeo' [ii, Borberftud, pars antica: το έμποοσθεν μέφος. itum] cui tibià: καταυλείν τινος.

Borbote, praenuncius; signum: ὁ προάγγελος τὸ

onutiov.

porbringen, profero [profuli, - latum, - ferre]; profero in medium; affero: προφέρειν· ελςηγείσθαι τι - s., bas B., prolatio: ή προφορά.

Borbübne, proscenium: το προσχήνιον.

Borbad), protectum; suggrundium; suggrundatio τὸ προστέγιον ' γείσσον.

porbeclamiren, imbm etw., pronuncio' qd coram quo: ξμμελετάν τινι λόγον.

porbem, f. ehemals.

Borderarm, brachium: ή άγκαλή.

Borberbein, prior pes: ὁ πρόσθεν πους.

Borberblatt, f. Borberbug.

Borderbühne, proscenium: το προςχήνιον.

Borderbug, armus: o whos.

Bordere, ber, anticus, prior: Eungoodios [ov]. πρόσθιος · ό , ή , τὸ πρόσθεν οδ. ἔμπροσθεν | - δίε v. Bahne, dentes primores: οἱ πρόσθεν ὀδόντες. | -Bunde am v. Theile bes Rorpers, vulnus [eris, n] adversum: τὸ ἐχ τοῦ πρόσθεν τραῦμα.

Borderflügel, alae priores: πτέουξ ή ξαπροσθεν.

Borderfüße, pedes priores: at xeiges.

Borbergebaude, f. Borberhaus.

Borderglied, membrum prius: to xwlov axoov.

Bordergrund, pars antica; proscenium: rà euποοσθεν | - B. bes Gemalbes, quae in imagine eminent: τὰ ἔμπροσθεν τοῦ ζωγραφήματος etw. in ben B. ftellen, colloco' qd primo loco: 203ιστάναι τι πρώτον.

Borderhaar, capilli antici: ή κατά το μέτωπον

Borberhand, prima pars palmae: τὰ άκρα τῆς χειgós.

Borberbaupt, = fopf, prior pars capitis; sinciput: τὸ βρέγμα.

Borberhaus, prior pars domus: τὰ ἔμπροσθεν TOU OÏXOU.

Borberlauf, bei Thieren, pes prior: ὁ πρόσθεν πους. Borberleib, prior pars corporis: τὰ ἔμπροσθεν τοῦ σώματος.

Bordermann, proximus ante quem: ὁ προτεταγuévos.

Bordermaft, malus exterior: ὁ ἔμπροσθεν ίστός. Borderpferd, equus prior: ὁ ἔμπροσθεν ἵππος. Borberpfote, pes prior: o ngoader nous.

Borberfaß, enuntiatio prior: τὸ προτερον κῶλον - in ber Logif, propositio: το λημμα.

Vorderschenkel, semur prius: tò πρόσθεν σχέλος

Borberseite, pars antica; frons: τὰ ἔμπροσθεν. Borderfis, prima sella: έδρα ή ξμπροσθεν.

porderfte, primus: πρώτος | - (v. 3weien), prior: πρότερος.

Borderstube, conclave quod in priore domus parte est: τὸ ἔμποοσθεν οἴκημα.

Bordertheil, pars prior ob. antica: τὰ ἔμπροσθεν - D. bee Schiffee, prora: η πρώρα.

Borderthur, anticum: ή θύοα.

Borbertreffen, acies prima: ή πρώτη τάξις | - im B. fteben, sum in prima acie: είναι έν τη πρώτη

Borderwagen, currus [ús] anticus: τὸ ἔμπροσθεν μέρος της αμάξης.

Borbergahn, dens prior vt. primus: o noodser odovs.

Borderzug, agmen primum: ή πρώτη τάξις. vordrängen, protrudo [trusi, sum]: προωθείν fic v., prorumpo i [rūpi, plum]: προοφμασθαι.

vorbringen, progredior [gressus]; procedo [cessi, ssum]; prorumpo [rūpi, ptum]: ή όρμή.

voreilen, imem, anteverto' [ti, sum] qm: coareir τινά.

voreilia, praeproperus; praeceps : praematurus; temerarius; inconsideratus; inconsultus: προπετής [ες] άπρονόητος [ον] ταχύγλωσσος [ον] | - ν. খειperungen, inconsulte dicta: οἱ λόγοι ἀπρονόητοι | adv., praepropere; inconsulte: προπετώς άπροvontws.

Boreiligfeit, praematura festinatio; temeritas: n προπέτεια.

Boreltern, f. Borattern.

porempfinden, etw, praesentio4 [sensi, sum] qd: προαισθάνεσθαί τινος, •τι.

Borempfindung, praesensio; praesagium: ή προalognois.

vorenthalten, imbm etw., nolo3 [lui, lle] reddere cui qd: pover tive tivos.

vorerinnern, praefari'; praemoneo2: προπαραι-VEIV TIVA TI.

Borerinnerung, praefatio; quae praemonentur: τὸ ὑπόμνημα.

porerft, prius; primum; primo; a primo: πρώτον. porermannt, de quo supra dictum est: προειρημένος. vorerzählen, narro1: διελθείν άφηγείσθαι τι.

Boreffen, das, promulsis: τὸ πρόδειπνον.

Borfahr, die B., majores; patres: of πρόγονοι.

porfahren, praetervehor3 [vectus]: φθάνειν τινα ξλαύνοντα.

Borfall, casus [ús]; eventum: τὸ πράγμα | - Borfalle, eventa [orum, n]; acla; res gestae: τὰ συμβάντα. vorfallen, hervorf., procido3 [di]; prolabor3 [lapsus]: προπίπτειν | - fich zutragen, fio3 [factus, fieri]; accido [di]; evenio [vėni, ntum]; incido [cidi, casum]: porbangen, praependo [di, sum]; praetendo [di, συμβαίνειν | - s., das B., (Bervortreten von Theilen bes tum]: παραπετάζειν τι. Rörpers), procidentia: ή πρόπτωσις.

porfaffen, im Bartic. eine vorgefaßte Meinung, opinio praejudicata, ante (temere) concepta: προειλημμένη γνώμη.

vorfechten, voran fechten, propugno : προμάχεσθαι. Borfechter, ber voranfampft, propugnator; inter primores pugnans: ὁ πρόμαχος.

porfinden, invenio* [veni, ntum]; reperio* [ri, rtum] offendo [di, sum]: ἀνευρίσκειν τι | - fich v., invenior*; reperior*; gignor* [gĕnĭtus] loco quo: εὐρίσχεσθαι υπάρχειν.

porfordern, voco1; citot; arcesso3 [sivi, stum]; evoco1; excio4 [clvi, cltum] qm: xalsīv teva | - por Gericht v., voco in jus: zakeiv teva els dienv noos-

porführen, produco [xi, ctum]; adduco 3 qm: προάγειν τινα.

Borganger, qui praecedit: ὁ ἡγεμών [όνος] | - fig. (f. v. a. Borfahr im Amte), decessor: o ngó rivos έχων την τιμήν.

vorgangia, f. vorläufig.

Borgang, Mufter, exemplum; auctoritas: το παράδειγμα | - Begebenheit, res; casus [us]: τά γενόueva | - f. a. Borfall.

porgaufeln, imbm etw., fallo3 [fefelli, falsum] qm praestigiis: καταγοητεύειν τινός.

porgeben, (vorwenden, vorschützen), simulo'; praetendo3 [di, tum]: προςποιείσθαι προβάλλεσθαι | - s., bas B., verba; simulatio: ή προςποίησις | - unter bem B., f. Bormand.

porgeblich, qui dicitur, perhibetur, fertur; simulatus: πλαστός προςποίητος [ov] | - adv., ut dicunt, ferunt; ut perhibetur: λόγω προφάσει.

porgefaßt, f. vorfaffen.

Vorgefühl, f. Ahnung. porgeben, (f. v. a. vorangehen , f. b. 28.) | - (f. v. a. einen Borgug haben), antecedo3 [cessi, ssum]; praesto1 [stĭti, stâtum]; praeferor [praelatus, ferri]: εἰναι ὑπέρ Tivos | - (f. v. a. fich jutragen), geror3 [gestus]; accido [di]; evěnĭo⁴ [vêni ntum]: γίγνεσθαι συμβαίνειν - es geht etw. vor, qd rei geritur: ylyveral ti.

Borgemach, f. Borgimmer.

porgemelbet, f. vorerwähnt.

Borgenuß, praesumptio rei: ή προαπόλαυσις.

Borgericht, f. Boreffen.

Borgefette, ber, magister: o emorans [ov]. porgeftern, nudius tertius: πρώην.

porgeffrig, lat. burch ben vorftebenben Artifel, mit ober obne Umfdreibung; griech. o, n, to πρωην.

vorglanzen, fulgeo² [fulsi] ante omnia: ἐκλάμπειν. porgreifen, jmbm, praeoccupo' qm: προλαβείν τι - jmbs Urtheile v., corrumpo [rupi, ptum] judicium ejs: προλαβείν την γνώμην τινός.

porhaben, (vorn mit etw. befleibet fein), praecinctus sum re: περιεζωσμένον είναι τι | - (Billens fein), (mente) agito¹; cogito¹; molior²; paro¹: ἐπινοεῖν | s., bas B., consilium; inceptum; institutum: ή διά-

vola.

Sreund, beutich-lat.-griech, Worterb.

Borhalle, porticus [ús, f]; vestibulum: το προδωμάτιον προπύλαιον.

vorhalten, praetendo [di, tum]; obtendo 3; objicio 3 [jéci, ctum]; projicio3: προτείνειν τι | - fig., fmbm etw. v., exprobro' qd cui: προφέρειν · ονειδίζειν TIVE TI.

Vorhand, (Borrang), principatus [ūs]: τὰ πρωτεΐα [wv] | - bie B. vor imbm haben , praeferor [praelatus, -ferri] cui: τὰ πρωτεῖα νέμεσθαι.

porhanden fein, (f. v. a. fein), sum; exsto [stiti]; reperior [rtus]: είναι ὑπεῖναι ὑπάρχειν | - (f. v. a. gegenwartig fein), adsum [adfui, adesse]; praesto sum: παρίστασθαι παρείναι.

Borhang, velum; plaga; plagula; aulaeum: τὸ προ-κάλυμμα | – f. auch Schleier.

vorhangen, vom Felsen, promineo2: देमाश्रूर्ध्यवज्ञेया. Borbaus, f. Borberhaus.

Borhaut, praeputium: ή πόσθη.

vorheften, vor etw., praesigo [xi, xum]: προςάπτειν דו דועו.

porber, ante; antea; antehac; prius: πρότερον | brei Jahre v., tribus annis ante: τρισίν έτεσι πρότεφον τούτων | - fury v., paullo ante: όλίγω πρότεφον | - lange v., multo ante: πάλαι | - in Bufammenfegungen burch ante ob. prae: 700 - (f. a. Bufammenfegungen mit poran- und poraus-).

vorberabschicken, praemitto3 [misi, ssum]: 100αποστέλλειν τινά.

porberahnen, praesegio4; praedivino1; praesentio4 [sensi, sum]: προαισθάνεσθαι τι | - s., bas B., praesagium; praesagiium; praesensio: ή προαίσθησις.

porberangeben, supra dico3 [xi, ctum]: προδη-

porberanfundigen, praenuncio1; praenuncius sum rei: προσημαίνειν.

vorberbedenfen, praemeditor: προβουλεύεσθαι.

porherbelehren, ante edoceo' [cui, ctum]: ngodiδάσχειν.

porberbemachtigen, fich einer Cache, praeoccupo' qd: προλαβείν.

porberberathichlagen, fich über etw., ante delibero' de re: προβουλεύειν τι.

porberbeidließen, praestituo' [ui, utum]; ante decerno3 [crèvi, cretum]: προβουλεύεσθαί τι.

vorberbestimmen, praesinio'; praedestino': προ-ספולצוף דו.

vorberbetrachten, praemeditor1: προσχέπτεσθαίτι. vorbereinnehmen, praeoccupo : προκαταλαβείν. vorherempfinden, praesentio [sensi, sum]: 700αισθάνεσθαί τι | - s., bas B., praesensio: ή προαίognois.

porhererfahren, praescisco3 [scivi, scitum]: 100πυνθάνεσθαί τι.

vorbererinnern, praemoneo2: ὑπομιμνήσκειν τι. vorhererfennen, praenosco3 [novi, notum]: 700γιγνώσχειν τι.

porhererzählen, praenarro': προδιηγείσθαι.

50

portigit, parismos, pries apperior; preximas a agrico.

portigiti, anni aupencies eb, prioris; praxima amici, d., n. or agrico.

solitorium, paparias (al): η πορασεινή [-8].

portigitium, parismos, in πορασεινή [-8].

portigitium, parism

αθόνεσθαι τι.
ποδόρους.
νοτέττικημετη, antecapio' [cept, captum]; prasedpio'; pracomo' [mpa, mpium]: αρολαμβάντεν.
pio': προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός et. buth Instruising mit ad tempos et.
prio: προκργιτεός e

potperiogen (v.): prophytics.

potperibert(gen, paic considero': ngoponir v.

potperibert(gen, paic considero': ngoponir v.

potperibert(gen, paic considero': ngoponir v.

codero: ngoponir v.

coder

portent primarient praemono 'anganagassis serie.

portentarient praemonosis 'anganagassis serient praemonosis serient praemono

votig, pristinus; prior; superior; proximus: nebie-Borleser, lector; recitior; anagnostes: o drayro-

cium cui: καταψεύδεσθαί τινος.

bormachen, vor etw. machen, objicio3 [jeci, ctum]; praeligo t; obtendo [di, tum]; παραβάλλειν τί τινι - f. v. a. vorlügen, f. b. vor. Art.

pormalen, jmbm etw., 3. B. Kindern bie Buchfiaben, praeformo literas cui: ὑπογράφειν τι.

pormalig, =male, f. ebemalig, ebemale.

Bormauer, propugnaculum: το προτείχισμα.

pormeffen, imbm etw., metior" [mensus] qd coram quo: προμετοείν τι,

pormittagig, antemeridianus: &w 91vos o, n, to Ewgev.

Bormittag, dies antemeridianus; tempus antemeridianum; horae antemeridianae: ή πρό της μεσημ-Bolas Sou.

Bormittags, ante meridiem; tempore antemeridiano: έωθεν πρός μεσημβρίαν.

Bormittags onne, sol antemeridianus: o hlios έωθινός.

Bormittagestunde, hora antemeridiana: ή ωρα έωθινή

Bormund, tutor; curator: o Entagonos | - jmbn gum D. einfeten, constiluo3 [ui, utum] curatorem : zahiστάναι τινά επίτροπον | - jmbs Bormund fein, tutor sum cui; ago [egi, actum] tutor cjs: ἐπιτροπεύειν

Bormundschaft, tutela: ή έπιτροπή | - bie B. führen, gero [gessi, stum] tutelam : ἐπίτροπον είναι τινός.

vormundschaftlich, tutelaris: Entroonaios.

Bormundschaftsamt, administratores rerum tutelarium: ή ἐπιτροπία.

Bormundschaftsangelegenheit, = fache, causa tutelaris: τὰ περὶ την ἐπιτροπήν.

born, (auf ber vorberften Geite), in fronte; ante pectus; adversus: πρόσθεν έμπροσθεν | - won b. (bon Meuem), a principio; ab initio; de integro; denuo: πά-Liv avdis.

pornageln, vor etw., praefigo" [fixi, xum] cui rei: προςηλούν τί τινι.

Borname, praenomen: τὸ προωνύμιον.

porne, f. vorn.

pornehm, patricius; nobilis; nobili loco natus; generosus; genere clarus: πρώτος πράτιστος.

pornehmen, (ale Rleid vor fich nehmen), praecingor [cinctus] qua re: προζώννυσθαί τι | - (etw. zur Ganb nehmen, beginnen), aggredior3 [gressus]; suscipio3 [cépi, ptum] qd: προχειρίζεσθαι· ἐπιχειρείν | - bon Neuem v., retracto' qd; refero [retuli, -latum, -ferre] me ad qd: ἀναλαβείν τι | - fich v., induco³ [xi, ctum] animum; cogilo sq. inf .: προαιρείσθαι αίρεισθαι γνώμην | - s., bas B., f. Borhaben.

pornehmlich, f. befonbers.

Borplat, vor bem Saufe, area: o nulcor [wvos]. porplaudern, imbm etw., narro' qd cui: laleiv. Borposten, statio extrema: ή προφυλακή.

porpredigen, imbm etw., habeo2 sacram orationem coram quo: παραινείν τινι · ὑπομιμνήσκειν τινά.

porlugen, imbm etm., proloquor' llocatus menda- porrathig, provisus; paratus; promptus; congestus: ὑπάοχων [ουσα, ον] | - v. fein, adsum [adfui, adesse]; suppeto 1 [tii, titum]: ὑπάρχοντα είναι | - v. haben, părâvi: providi: ὑπάρχει μοι περίεστί μοι ἀπόχειταί μοι.

porragen, f. hervorragen.

Borrang, principatus [ús]; primae partes: τὰ πρω-Teice | - B. vor imbm haben, dignitate prior sum quo: προτιμάσθαι, πρωτεύειν τινός | - jmbm ben B. geben, defero [detŭli, -lâtum, -ferri] primas ad qm: πgoτιμάν τινά | - ben B. erhalten, praeferor [praelatus, -ferri]: των πρωτείων τυγχάνειν.

Borrath, copia; facultas: ή περιουσία · ο θησαυρός | - B. an Lebensmitteln, penus: τὰ ἐπιτήδεια ή τροon o Blos.

Borrathsgewölbe, =fammer, cella prompivaria ed. penaria: τὸ ταμιεῖον ἡ ἀποθήκη.

vorrechnen, imbm etw., enumero' qd cui: Esagisusiv.

Borrecht, f. Privitegium.

Borrede, procemium; praefatio: ro agoofmor |-B. ju einer Schrift, procemium libri: to tou bighlov προοίμιον.

Borredner, im Schauspiele, prologus: o nooloyos. προλογίζων.

porreiten, 1) a., imbm ein Pferd v., agito' equum coram quo: προελαύνειν ίππον τινί | - II) n., f. υ. a. voraus r., praevehor3 [vectus]: προελαύνειν. προιππεύειν.

Vorreiter, praecurrens: o xhoux [vxos] · o nposλαύνων.

vorrichten, paro'; apparo'; praeparo'; instruo' [struxi, ctum]: παρασχευάζειν τι.

Borrichtung, apparatus [as]: ή παρασχενή | - B. gu etw. treffen, paro1; instruo3 [struxi, ctum]: παρασχευάζεσθαι.

porruden, 1) a., (verwärter.), promoveo2 [movi, motum]: προβαίνειν | - figurl. imbm etw. v. (vorwerfen), exprobro qd cui: oveidizer rivi ti | - II) n., porwartegehen, procedo [cessi, ssum]; progredior [gressus]; moveo2 [môvi, mötum] exercitum: προελαύνειν' προάγειν' προβαίνειν επὶ τοὺς πολεμίους | figurl. in ben Jahren v., provebor' [vectus] aetate: προβαίνειν τη ήλικία.

porrufen, provoco1: Exxadeiv tiva.

Borfaat, atrium: o ngosomos.

Borfanger, praecantor: o evolosors to melos.

porfäglich. f. porfestich.

porfagen, praeco [ii, itum] voce; dicto ; prologuor3 [locutus]: ὑφηγείσθαι ἐξηγείσθαι.

Borfas, propositum; consilium; sententia: ή προαίρεσις [εως] | - ben B. faffen , capio" [cepi, captum] consilium; constituo [ui, útum]; indúco3 [xi, ctum] in animum: γνώμην ποιείσθαι - feinen B. ausfüß. ren, exsequor3 [seculus] consilium: ἐπιτελείν τὰ δόξαντα | - mit D., consulto; data opera: ἐπίτηδες.

Borichein, jum B. fommen, appareo2; compareo2; conspicior3 [spectus]; prodeo4 [ii, itum]; prodeo4 in lucem; erumpo3 [rupi, ptum]: φαίνεσθαι | - şum D. bringen, profero [protuli, -latum, -ferre]; produco3 | (xi, clum): αποφαίνειν.

porfcheinen, praeluceo2 [luxi]; praefulgeo2 [lsi]: ξαλάμπειν.

porfdieben, verwarte fd., promoveo2 [movi, motum]; vor etw. fc., abdo3 [didi, ditum] ob. objicio [jéci, jectum] rei: ξμβάλλειν τι.

porschießen, suppedito'; do' [dedi, datum] mutuum: προπαρέχειν τινί τι.

porschiffen, praenavigo': noonleiv.

porfdimmern, praefulgeo2 [Isi]; praeluceo2 [luxi]: Sing alreoder.

Borfchlag, (Rath), conditio; propositum; ή πρόzingis' o loyos | - einen B. zu etw. machen, suadeo2 [suasi, sum] qd: προτιθέναι τι' συμβουλεύειν | einen B. annehmen, accipio [cepi, ptum] conditionem: Sexeader rous layous | - (in ber Mufit und Metrif), anacrusis: ή ἀνάχρουσις.

porichlagen, (vor einer Deffnung befeftigen), praefigo" [fixi, xum]; objicio3 [jeci, jectum] rei: παραπηγνύvai ti | - (mehr forbern, v. Raufmann), magni indico': levery melio the dixalas the timbe | - leinen Bors fclag thun), propono [posui, situm]: συμβουλεύειν τι | - jmbm etw. v., commendo' qd cui: ὑποτίθεσθαι Tive Ti | - jmbn gu etw. (gur Bahl) v., commendo' ym: προβάλλεσθαί τινα.

Borfdmad, figuri., gustus fas]: to yeune | - imbm einen B. von etw. geben, do' [dedi, datum] eni gustum cjs rei: προγεύειν τινά τινος | - einen B. von etw. betommen, gusto' qd: προγεύεσθαί τινος.

vorschneiben, Bleisch u. bgl., seco1 [cui, clum]; scindo [scidi, scissum]; excutio [cussi, ssum] in frusta: διατέμνειν τὰ κρέα.

Borichneider, scissor; carptor; structor: o diavéμων τὰ κρέα.

porfchnell, f. voreilig.

porichreiben, g. B. imbm Buchftaben v., praeformo' literas cui: ὑπογράφειν γράμματα | - vetorbnen, praescribo³ [psi, pium]; praecipio³ [cepi, pium]: τάττειν' τιθέναι τι.

porfchreiten, praecedo3 [cessi, ssum]: προβαίνειν eig TI.

Boridrift, (Mufter jum Schreiben), versus qui ad imitationem scribendi proponuntur: ή ὑπογραφή |-B. nachichreiben, sequor' [secutus] ductus literarum: μιμείσθαι την υπογραφήν | - (Befchl), lex; praeceptum: τὸ παράγγελμα τὸ ἐπίταγμα | - B. über etw. machen, do' [dedi, datum] praecepta de re: Tatteiv., Επιτάττειν περί τινος | - eine B. beobachten, servo praescriptum: προςέχειν τῷ παραγγέλματι.

porschriftlich, ex praescripto; ut praeceptum est: κατά τους νόμους.

Borfdub, imem leiften, auxilior'; fero [tuli, latum, ferre] opem; făveo2 [favi, fautum] cui; suppedito gd cui: προβιβάζειν τινά τινι · ωφελείν τινά τινι. porfchütten, objicio [jeci, ctum]: παραβάλλειν τι TIVI.

porfcugen, f. vorwenden.

ZOTTÚBIT TL.

Borfchuß, Abschlagezahlung, pecunia in antecessum τινά λέγοντα τι.

dăta ob. accepta: ή προκαταβολή | - jmbm B. geben, do! [dědi , dåtum] cui pecuniam in antecessum: προπαφέχειν · δανείζειν τινί τι | - ale B. nehmen, praecipio [cépi, ptum]: ποολαμβάνειν τι.

vorschufweise, pecunia in antecessum accepta et. dătă: εἰς προκαταβολήν.

porfdmagen, f. vorplaubern.

vorschweben, es schwebt mir etw. vor, qd obversatur mihi ante oculos: παρίστασθαί τινι.

vorfchworen, praeeo [ii, itum] sacramentum: προourvrat 71.

vorseben, fich, (fich in Ucht nehmen), provideo2; caveo² [cavi, cautum] mini: εὐλαβεῖσθαι φυλάττεσθαι όραν όπως mit fut. indic. vb. aor. conj.

Borfehung, providentia: ή πρόνοια | - bie göttliche B., providentia divina: ή θεία πρόνοια, •ἐπιμέλεια. vorsenden, f. vorschiden.

vorjegen, (vormarts, voran fegen), premoveo2 [movi, motum]; profero [profuli, -latum, -ferre]; praepono3 [posni, situm]: Επιτιθέναι επιβάλλειν προτιθέναι - hinfegen vor etw., oppono ; objicio [jeci, ctum] rei: ubevar zararibevar ngoriberai | - gum Beniegen v., pôno"; appôno": παρατιθέναι τι | - fig. (jmbm zum Auffeber geben), praepono"; praeficio" [fèci, fectum]: εφιστάναι τινά τινι καθιστάναι τινά ξπί τινι ξπιτρέπειν τενέ τε | - r., fich v., f. vornehmen (fich).

vorfeglich, quod consulto (cogitato) fit: προαιρετός. έχου [ουσω, όν] εχούσιος] - adv., consulto; consilto; de industria, data opera: ἐπίτηδες εθελοντί exorti exovolws. S. auch Borfas.

Borficht, providentia; cautio; circumspectio; prudentia; diligentia: ή πρόνοια· φυλαχή· εὐλάβεια | -B. bei etw. anwenden, adhibeo² cautionem in re: εὐλαβείσθαι φυλάττεσθαι.

vorsichtig, providus; cautus; circumspectus; consideratus; prudens; diligens: εύλαβής [ες] · περίφρων - adv , provide; caute; circumspecte; considerate; diligenter: πεφυλαγμένως εύλαβώς | - v. reben unb handeln, circumspicio3 [spexi, ctum] dicta factaque : εύλογιστείν πρός τι.

Borfichtigfeit, f. Borficht.

Borfichtsmagregeln, cautio: ή εὐλάβεια.

porfingen, por jmbm f., cano's [cecipi, cantum] qd cui: αδειν· άδοντα διέρχεσθαι.

Borfit, erfter Gis, primus locus: ή προεδρία | ben B. haben, princeps teneo [tenui, ntum] locum: προεδρεύειν (της βουλης).

vorfigen, f. Borfis führen.

Borfiger, praeses: o ngosdoos.

Borforge, providentia; cura: ή πρόνοια | - B. für etw. haben, prospicio3 [spexi, ctum]; provideo2 [vidi, visum]; consŭlo³ [lui, ltum] rei: προνοείσθαί τινος.

Borspann, jumenta [orum]: ή ὑποζυγίων.

vorspannen, Thiere, jungo's [nxi, unctum] currui (plaustro): ζευγνύναι | - einen Borhang v., 3. B. vor bas Bett, obtendo [di, tum] velum lecto: παρατείνειν το περιπέτασμα τη κλίνη.

porschuben, praesuo3 [ui, utum] novos calceos: porspiegeln, imom etw., do1 [dedi, datum] verba cui; fallo ' [fĕfelli, falsum] qm vanà spe: ψεναχίζειν Borspiegelung, spes vana: o φεναχισμός.

Borspiel, procemium; prolögus; prolusio: τὸ προοίμιον | - fig. das B. von etw. fein, antecedo³ [cessi, ssum] rei cui: προοιμάζεσθαί τι.

vorspielen, in jmbs Gegenwart spielen, cano³ [cecini, cantum] qd cut: αὐλεῖν | - ein Borspiel sp., căno³ prooemium: ἀναβάλλεσθαι.

Borfprache, f. Burfprache.

vorsprechen, f. vorfagen.

vorspringen, voranspringen, praesilio* [lui]: προπηδάν | - f. a. hetvorspringen, -ragen.

Borsprung, das Beraussein vor jmbm, 3. B. einen E. vor jmbm haben, antecessi qm; post me reliqui qm: προέχειν τινός | - Servorragung, procursus [ûs]; crepido; projectura: τὸ πρόβλημα.

Borftadt, suburbium: τὰ προάστεια | - in der V. befindlich, suburbanus: προάστειος [ov].

Borftand, f. Borfteber.

porftechen, f. hervorstechen.

porficien, praetigo [fixi, xum] rei: προβάλλειν | imbm cin Ziel v., propóno [pŏsul, sītum] métam cui: προτιθέναι σχοπόν τινι.

porfichen, vorangehen, über etw. gefett fein, praesum [praefui, praeesse]; praefectus sum rei; administro' qd: προστατεῖν τινός.

Borfteher, praefectus; magister; praeses; antistes: ὁ ἄρχων (οντος): ἐπιστάτης [ου] | - jmbn zum B. von etw. machen, praeficio¹ [fèci, fectum] qm rei: προϊστάναι τινά τινος | - B. von etw. fein, praesum [praefui, praeesse] rei: ἐπιστατεῖν τινος | - Borfteherin, quae praeest rei; magistra; antistita: ἡ ἄρχουσα.

Borfteberamt, praefectúra; munus antistitis: ἡ ποο-

porfiellen, (veranfellen), pono i [posui, situm] qd priori loco: προτιθέναι τί τινος | - fig. (anfihaulid maden), repraesento i; exprimo i [pressi, ssum]; fingo i [finxi, fictum]; effingo i; repraesento i speciem rei: ποιείν πλάττειν ὑποτυποῦν | - aufertid barfellen, āgo i [ègi actum] qd: ὑποχρίνεσθαι | - fid etw. v, cogio i; fingo i [nxi, ictum] mihi cogitatione; concipio i [cèpi, ptum] animo; crèdo i [didi, ditum]; spero i: ἐννοείν τι.

Borftellung, (Praientation, δ. B. bei einem Türsten), admissio: ἡ προσαγωγή | - (fünstliche Darstellung), repraesentatio: παράστασις | - B. auf dem Theater, actio; fabula: ἡ θέα· τὸ δράμα | - eine B. geben, do¹ [dĕdi, dātum] fabulam: διδάσχειν δράμα | - Grmahnung), admonitio; monītus [us]: ἡ νουθέτησις | - gimm wegen etw. B. machen, moneo² qm de re; ἄροβ [egi, actum] cum quo de re: νουθετεῖν τινά | - Begriff, notio; cogilatio; opinio: ἡ ἔννοια | - sich eine B. νου etw. machen, esnigo³ [uxi, ictum] qd animo; informo¹ cogilationem rei animo: ελεάζειν τι | - eine B. νου etw. haben, habeo² qd ratione cognītum: ἐννοκεῖν τι

Borftellungefraft, cogitatio: ή φαντασία.

porftopfen, ver dw., objicio3 (jeci, clum) rei: παρ-

Borftoß, erfier Stof, ictus [üs] prior: ή παουφή | -B. am Rieide, clavus: τὸ κράσπεδον. vorftogen, f. hervorftofen, ragen.

vorstrecten, vorhalten, protendo³ [dí, tum]; projicio³ [jèci, ctum]; porrigo³ [rexi, ctum]: προβάλλεσθαί τι | - Icihen, do¹ [dědi, datum] mutuum: δανείζειν τί τινι.

porftreichen, eine Stelle in einem Buche, noto : παρασημαίνεσθαί τι.

vorstauen, sterno³ [stråvi, stråtum]: προβάλλειν τι. Bortänzer, praesul; praesultator; qui choream ducit: ὁ προορχηστήρ [ήρος].

vortanzen, duco³ [xi, ctum] choream: προσρχείσθαι.

Bortheil, commodum; compendium; emolumentum; lucrum; quaestus [ûs]; tructus [ûs]; utilitas: τὸ συμφέρον [οντος] | - B. von etw. haben, cápio³ [cépi, captum] fractum vd. utilitatem; fácio³ [féci, factum] quaestum ex re: ἀφελεῖσθαι ἔχ τινος ἀπολαύειν τινός | - jumn um feinem B. bringen, fraudo¹ qm: ἀποστερεῖν τινα | - zu feinem B., emolumento meo; egregie: πρὸς ἐαυτοῦ· ἐς τὸ ἴδιον.

portheilhaft, quaestuosus; lucrosus; utilis; commodus: ἀγαθός: συμφέρων [ουσα, ον] · χρήσιμος [ον] | - ν. fein, sum usui; conduco³ [xi, ctum]: ώφελεῖν τινά.

porthun, vorbinden, praeligo di; praecingor [cinctus] re: περιζώννυσθαι | - f. a. herverthun.

Bortrab, primum agmen: ή προπορεία.

Bortrag, (bas Bortragen), relatio; dictio; enarratio; rogatio: ἡ λέξις ὁ λόγος | - μαπ B. Fommen, res refertur [relata est]: ἐπιδείχνυσθαι | - Bortrageart, genus dicendi; dictio; actio; pronunciatio; elocutio: ἡ ἐπιδείξις | - είπ lebenbiqer B., actio spiritus plena: ἡ ἐπιδείξις ἐνεργής | - bas Borgetragene felbft, oratio: ὁ λόγος | - είπεπ B. halten, fácĭο³ [féci, factum] verba; dico³ [xi, clum]; habeo² orationem; declamo¹: λόγους ποιεῖσθαι | - über etw. είπεπ B. halten, dico³ de re: λόγους ποιεῖσθαι περί τινος.

vortragen, (vor imbm hertragen), praeféro [praetůli, ·látum, -ferre] qd cui: προχομίζειν τι | - (cinen Bortrag halten), dico³ [xi, ctum]; disséro³ [rui, rtum] de re; trado³ [dĭdi, dĭtum]; enarro¹ qd; pronuncio¹; declamo¹: διέρχεσθαί τι | - imbm etw. v., reféro ad qm de re: λόγους προςμέρειν τινλ περί τινος | - s., bae B, j. Bortrag.

vortrefflich, egregius; eximius; excellens; praestabilis: ἀγαθός ἄριστος | - adv., egregie; eximie; excellenter: ἄριστα.

Bortrefflichfeit, excellentla; praestantia: ἡ ἀρετή.
vortreiben, propello³ [pöli, pulsum]: προάγειν τι.
vortreten, vorantr., antecèdo³ [cessi, ssum]; prae
eo⁴[ïi, ĭtum]: praecèdo³ [cessi, ssum]: προέρχεσθαι
| - f. a. hervortreten.

Bortritt, prior lõcus: τὸ προτέρημα | - ben A. bor jmbm haben, antecedo³ [cessi, ssum] cui: προτερεύείν τινός.

Bortrupp, f. Bortrab.

Bortuch, subligaculum; sudarium: τὸ περίζωμα.

vorüber 2c., f. vorbei ic.

Borübung, meditatio: ή προμελέτησις | - B. machen, meditor': προγυμνάζειν τινά.

Borurtheil, opinio praejudicata ob. praesumpta;

opinio prava: ή θόξα ούκ όρθή ' ή ύποιθία | - cin | B. haben, ducor3 [ductus] opinione praejudicata: έχειν δόξαν ούχ όρθήν, ώποιβίαν.

Bormache, statio extrema: ή προφυλακή.

pormadfen, f. hervormachfen.

pormarte, protinus: πρόσω | - v. geneigt, pronus: πρανής [ες].

Bormahl, praerogativa: ή προ έτέρας γυγνομένη alongis.

pormalten, praevaleo?; potior sum: zgateiv.

Bormand, causa; praescriptio; titulus; nomen; species : ή πρόφασις ή σχήψις | - unter bem B., bağ re., causa interposita sq. acc. c. inf.: ἐπὶ προφάσει einen B. maden, interpono posui, situm causam: Borzeit, antiquitas; vetus ob. prior actas: o nooreποοφασίζεσθαι.

pormeg 20., f. voraus.

pormeifen, f. vorzeigen.

Borwelt, antiquitas; priores; majores; of mpaysγενημένοι [ων].

pormenden, causor1; praetendo3 [di, tum]; praetexo3 [xui, xtum]; simulo1: προφασίζεσθαι προκαλύπτεσθαι.

porwerfen, objicio jeci, ctum : προβάλλειν |figürl., objicio3 qd cui; objurgo1 qm de re; do1 [dědi, dătum] crimini: ονειδίζειν τινί τι.

Borwerf, praedium rusticum: ή ἔπαυλις [εως]. porminfeln, imbm etw., quiritando obtundo3 [tudi, tusum] aures cui: μινύρεσθαί τινι.

Borwiffen, bas, conscientia: rò συνειδός [ότος] |mit imbe B., conscio quo: συνειδότος τινός | - ohne B. jmbs, inscio quo: ayvoovvrós rivos.

Borwit, curiositas: ή πολυπραγμοσύνη | - j. a. Boreiligfeit.

pormitia, curiosus: πολυπράγμων [ον] | - f. a. poreilig.

Vorwort, f. Borrede, Fürsprache.

Bormurf, tabelnbe Erinnerung, vituperatio; opprobrium; criminatio; convicium: τὸ ὄνειδος [ovs] | jmbm B. machen (über etw.), vitupero 1; objurgo 1; accuso qm; exprobro qd cui: μέμφεσθαί τινι (περί τινος) | - harte D. machen, graviter accuso qm: χαλεπως επιπλήσσειν τινί | - jmdm etw. jum B. machen, do' [dědi, dătum] qd cui crimini: μέμφεσθαί τινα | vulgar, f. gemein, gewöhnlich.

el's Ti | - jum D. gereichen, sum opprobrio : elvat oveldet | - (f. v. a. Gujet) f. Wegenftanb.

porgablen, bingablen, aufgablen, numero' cui: &5αριθμείν · καταλέγειν τι.

Borzeichen, ostentum; prodigium; portentum; omen: ro onuelov. o olwoos | - bas B. gu etw. fein, praenuntio' qd: προσημαίνειν τι.

vorzeichnen, vorbilben, praesormo!: ὑπογράφειν Tipl te | - f. a. borfcbreiben.

porzeigen, ostendo3 [di, sum]; proféro [protuli, -latum, -ferre]; exhibeo2 cui: Enideizvivai.

Borzeiger, g. B. biefes Briefes, qui has literas reddet: ὁ ἐπιδειχνύς.

gov xgovos.

pormeben, praetexo3 [xui, xtum]: παρυφαίνειν τί porzieben, f. v. a. hervorgieben, f. d.] - (vor einem Gegenstanbe bing.), praeduco3 [xi, ctum]; praetendo3 [di. tum]; obdůco3; objicio3 [jeci, ctum]; παρατείνειν Ti TIVI | - figurt, (bober ichagen), praepono3 (posui, situm]; praefero [tuli, lâtum, ferre]; antepôno3: προαιοείσθαί τί τινος.

> Borgimmer, amphithalamus; procoelon; vestibulum: ὁ πρόθομος.

> vorzuglid, praecipuus; excellens; praestans; egregius; eximius; exquisitus: διαπρεπής [ες]. διαφέowv [ουσα, ον] | - verzüglicher, potior: αίσετός εξαίperos [ov] | - ber vorzüglichste, praestantissimus: zoáτιστος· πυεσβύτατος | - adv., egregie; eximie; praecipue: διαφερόντως.

> Borgüglichfeit, excellentia; praestantia: ή ἀρετή. Borzug, als Zustand, principatus [us]; prior locus; excellentia; praestantia; jus praecipuum: i προτίμησις το προτέρημα | - imbm ben B. geben, defero idetŭli, latum, deferre] primas partes cut: προχρίνειν TIVÉ TIVOS | - ben B. vor imbm haben, sum potior quo: προέχειν τινός | - (Gigenschaft), virtus; bonum; laus: τὸ ἀγαθόν | - außere Borzüge, externa bona: τὰ ἔξω αγαθά.

porzugeweise, praecipue; polissimum; per eminentiam: κατ' έξοχήν διαφερόντως.

votiren, Botum, f. abftimmen, Stimme.

Bulcan, (feuersp. Berg), mons, e cujus vertice ignes erumpunt; mons eructans flammas: ὁ ὁὐαξ [αzos].

pulcanist, eructans flammas, evomens ignes: zaiόμενος και έχων κρατήρας πυρός.

Baadtland, (Proving), Valdensis Comitatus; Vau- Babe, favus: 70 27060. dum.

Maal, (Fluß), Vahalis [is].

Maare, merx: τὰ ώνια· ἡ ξμπολή | - gute B., m. proba: τὰ ὢνια ἀγαθά | - fchlechte B., m. improba: τὰ ἄνια φαῦλα | - efbare B., m. esculenta: τὰ ἄνια ἐδώδιμα | - grûne B., olĕra [um]: τὰ λάχανα.

Waarenhaus, = lager, horreum; receptaculum mercium: ἡ ἀποθήκη.

wach, vigilans; exsomnis: εγρηγορώς [νία, ός]. αυπνος [ov] · αγουπνος [ov] | - w. fein, vigilo1: έγοηγορότα, άϋπνον, άγουπνον είναι | - w. bleiben, (bie Macht), pervigilo i noctem: εγρηγορείν άγρύπνειν.

Wache, (bas Bachen), custodia; excubiae; vigiliae; statio : ή φυλακή | - B. halten (v. Goldaten), excubo' [bui, ĭtum]; ago3 [egi, actum] excubias; sum in statione: φυλακήν ἄγειν, εξζειν· φυλάττειν | - II) (bie Bachenden), custodia; custodes; excubiae; excubitores; vigiliae; vigiles; statio: οἱ φύλαzες [ων] | - bie Bache zicht auf, excubiae in stationem procedunt: οἱ φρουροὶ χωρούσιν γίγνεται ἀλλαγή φρουρῶν | - Β. aneftellen, dispôno³ [pǒsui, pósitum] vigilias ob. stationes: χωθιστάναι φύλαχας | - III) (der Ort ber Bache), custodia: τὸ φυλάχειον.

wachen, wach sein, vigilo': έχρηγορένω: έχρηγορείν | - bei judm wachen, vigilans assideo' sedi, sessum] lecto cis: έχρηγορείν παρά τινι | - Wache halten, s. d. vor. Art.

Bachfeuer, ignis: tò nugóv.

wachhabend, agens excubias: Er goovog ur.

Wachhaus, vigiliarium: excubitorium: ή τῶν φρουρῶν στέγη.

Bachholderbeere, bacca juniperi: ή dozevols

Bachholdersaft, succus juniperi: χυλός ὁ ἀπὸ τῶν ἀρχευθίδων.

Wachmeister, praesectus vigitum: 6 πεντηχόντας-

Wachparade, vices stationum sollemnes: παράταξις ή εν τοῖς ὅπλοις.

Bachposten, statio: ή φυλαχή το φρουρίον.

Bachs, cera: ὁ τηρός | - mit B. überziehen, cero!; incero!: τηροῦν τι | - νου B., cereus: τήρινος | - νοιια Β., cereus: τηροῦνς.

Wachsabbrud, signum in cerá servatum: τὸ ἐχτύπωμα ἐν χηρῷ πεποιημένον.

wach am, vigil; vigilans: ενοήγορος [ον] · ἄγρυπνος [ον] | - w. fein, vigilo¹: εγρηγορείν | - adv., vigilanter: εγρηγορότως εγρηγορτί.

Bachfamfeit, vigilantia: diligentia; cura; cautio; circumspectio; ή ἀγρυπνία.

Bachsbild, imago cerea; vultus cerá expressi: tò

Bachsblume, Pflanze, cerintha: ὁ zήρινθος | -Blume aus Bachs, flos cereus; flos e cerà factus: τὸ ἄνθος χήρινον.

Macheboffiret, ceroplastes; fingens e cerá: ô znoonkástne [ov].

Bachschiff, navis speculatoria: ή quiaxis raus ή περίπολος (raus).

machfen, (gunehmen, von organischen Körpern), cresco3 [crévi, crétum]; succresco³: que observar plantirer au fáreo au | - (v. Menschen), adolesco³ [adolevi, adultum] : μέγαν αὐξάνεσθαι | - bie Saare w. laffen, promitto [misi, missum] capillum: ανειμένην έων την zouny | - ben Bart w. laffen , alo3 [alui, altum] , promitto barbam: τρέφειν τον πωγωνα | - (von Rrantbeiten), ingravesco3: αὐξάνεσθαι · ἐπαναδίδοσθαι | - in einer Cache w. (Fortidritte machen), proficio3 ffeci, fectum]; făcio3 progressus în re: ἐπιδιδόναι πρός Te | - imbm gewachsen fein, par sum cui; non inferior sum quo: artinalor elval tive | - einer Sache, possum [potui, posse] sustinere qd: arthakor eirat Teve | - (erzeugt werben), gignor3 [genitus]; nascor3 [natus]; prověnio [véni, ventum]: φύεσθαι | - auf etw. w., innascor3 rei: queabat ent rive | - figirlich, es ift mir etw. ane Berg gewachfen , (liegt mir am Bergen), qd mihi curae ob. cordi est: méles mol tivos ob. ti [(605].

| - s., bas W., incrementum: ἡ αὔξησις [εως] | - im W. fein, cresco³; in incremento sum: αὐξάνεσθαι.

Wachsfadel, cereus: 6 znotwo [ovos].

Wachefarbe, color cerse; color cereus; (zum Maten), cers: τὸ χρῶμα χήρινον τὸ κηροειδές: τὸ μελίχλωρον.

wachsfarbig, =gelb, cerinus: κηφοειδής (ές) · με-

Bachshandler, qui cerum venditat: ò zηφοπάλης

Wachsterze, cereus: o unotwo [ovos].

Bachstuchen, favus: To ungtor.

Bachsleinwand, linteum ceratum: η οδόνη υη-

Bachslicht, cereus: o znolwr [ovos].

Wachsmaler, pingens ceris: o zngorgágos.

Bachemalerei, f. Entauftit.

Wachspflaster, ceratum: tò angwiov.

Machepuppe, =puppchen, pupulus cereus: ή

Wachefalbe, ceratum: to zigouna. Bachefcheibe, tavus: to znotov.

Bachsfrod, glomus filorum ceratorum: o znolov.

Wachstafel, (in Bienenstöden), favus: το αηρίου μελίαηρου | - (zum Schreiben), fabella cerata: το αήρωμα: το πενάαιου γραφικόν αηρωτόν.

Bachsthum, incrementum; accessio; auctus [ús]; progressus [ûs]; profectus [ús]: ἡ αὖξησις.

Wachstube, f. Wachhaus.

Wachstuch, linteum ceratum: ή δθόνη αηρωτή. Wacht, 1. Wache.

Bachtel, coturnix: o ogrus [vyos].

Backtelfonig, ortygometra: ή δρτυγομήτρα. Backtelfchlag, centus [ús] coturnicum: ή τοῦ όρτυγος φωνή.

Bachtelweizen, melampyrum: τὸ μελάμπυρον.

Wachthaus, f. Wachhaus.

Wachtthurm, specula: rò covercioror.

mactelia, f. wadelnb.

wateln, vacillo': σφάλλεσθαι | - s., δαδ Δ., vacillatio: τὸ σάλευμα: ὁ σάλος | - δαδ Δ. δετ Ζάβης, mobilitas dentium: ἡ χίνησις, τὸ σφάλλεσθαι τῶν οδόντων.

wackelnd, vacillans; mobilis: δονούμενος άστατος [ον] · άκατάστατος [ον].

wader, strenuus; bonus; probus: ἀγαθός δεινός. ξνεργής [ές] σπουδαῖος | - udv., strenue; bene: πάνυ σφόδρα.

Bade, sura: ή γαστροχνημία · χνήμη.

maben, f. waten.

Wadenbein, fibula: ή περόνη.

machfern, cereus: xnoivos.

Bachter, custos; vigil nocturnus: ὁ φύλαξ [απος] | - einen M. über etw. seben, impono (posui, positum) custodem rei: ἐπιτιθέναι φύλαπέ τινι.

Magelden, plostellum; chiramaxium: ή auasts

28årmenfeyta, gradus (sal caloris: τό μέτου τός συρμένητος.
28årmenfeyte, mermonsérum: το δερμόμετος.
28årmenfeyte, mermonsérum: το δερμόμετος.
28årmenfeyte, mermonsérum: το δερμόμετος.
28årmenfeyte, mermonsérum: το δερμόμετος.
28årmenfeyte, sa caloris: δερμένετος δερμάνετος.
28årmenfeyte, vas caloris: δερμένετος δερμένετος.
28årmenfeyte, vas caloris: δερμένετος δερμέν

θέτπεςταθ, gradus [ús] caloris: το μέτρον τής Baffenschmuck, insignia [ium] armorum: ο τών

Battetill, custos: § deganeaue [15]: § deganetos ovar | - B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | - B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | - B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | - B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. deganetos ovar | B. de la Albentille (15): § deganetos ovar | B. deganetos ovar | B. deganetos ovar | B. deganetos ovar | B. deganetos

- 1. Bagen, ber, vehiculum; currus [ús]: τὸ οχημα το ζεύγος | - ein Autschw., carpentum; pilentum: ή | - ein Reisew., cisium; rheda: ἡ ἀπήνη. άομάμαξα | - ein Lastw., plaustrum; currus [us]: ή αμαξα [ης] | - ein zweifpanniger B., bigae: τὸ ζεῦyos [ovs] | - ein vierfpanniger DB., quadrigae: to teθοιππον | - im B. fabren, vehor3 [vectus] curru: έλαύνειν άρμα | - ben B. lenfen, rego [rexi, rectum] currum: ηνιοχείν | - zu B., curru (vectus): εφ' αρματος (έλαύνων) | - übertr. (Sternbild am Simmel), plaustrum; septentriones: ἡ ἄμαξα.
- 2. wagen, I) a., (ben Muth haben), audeo2 [ausus]; conor': τολμάν· ἐπιχειφείν | mit Gefahr unternehmen, audeo qd; facio [feci, factum] periculum rei: τολμάν ποιείν τι κινδυνεύειν τι | - das Neußerfle m., audeo2 ultima: χινδυνεύειν περί των όλων περιβάλλεσθαι περί τῶν ὅλων | - nichts w., non adeo" [ii, ĭtum] discrimen: μηδέν χινδυνεύειν - Sprichw. frisch gewagt ift halb gewonnen, fortung juvat' audentes : ἀρχή δέ τοι ήμιου παντός | - fein Leben w., offero [obtůli, oblátum, offerre] caput manifesto periculo: κινδυνεύειν περί του βίου | - II) r., fich an imbn w., audeo2 qm aggredi: ἐπιχειφεῖν τινί | — s., bas W., periculum: τὸ τολμάν· τὸ τόλμημα | - Spridyw. w. gewinnt, fortes fortuna adjuvat: το τολμάν νικά.

Bagenare, axis: o rov apparos aswr.

Bagenburg, carri in urbem connexi: το αρμάτων δχύρωμα.

Bagendeichsel, temo: ὁ τοῦ οχήματος δυμός.

Wagenflechte, = forb, crates; scirpea: tà tis αμάξης πηγμα.

Wagengeleise, orbita: ή άρματοτροχία.

Wagengestell, rota et axes: τὸ τῆς ἀμάξης πῆγμα. Wagenlenfer, rhedarius; auriga: o nvioxos.

Bagenpferd, equus vectarius et. rhedarius: o oznματικός ίππος.

Wagenrad, rota currus: o aquateios tooxos.

Magenremise, receptaculum vehiculorum: ή των άρμαμαξών παράθεσις.

Wagenrennen, curriculum equorum: ή άρματοδρομία.

Wagenschiene, f. Chiene.

Wagenschmiere, axungia: το αρμάτειον άλειφαρ. Wagenfis, sedile od. sella vehiculi: o auashons

2Bagenspur, orbita: ή άρματοτροχία.

magered)t, aequilibris; libratus; aequus ad libelium: αντίζοσπος [ov] | w. Stand, aequilibrium: ή λσοδόσπία | - adv., ad libellam: ἀντιζδόπως.

Waghals, f. Wagehals.

Magner, vehicularius; carpentarius: ο άρματοπηγός άρματοποιός.

Magniff, res periculosa; periculum; facinus audax; opus plenum periculosae aleae: τὸ κινδύνευμα.

Bagichale, librae lanx: ή τουτάνη | - auf bie 28. fegen, pono3 [posui, situm] in lance; impono3 in lancem; examino trutina: είς τουτάνην τιθέναι τι.

Wagftud, f. Wagnif.

2Babl, Sanblung bes Bablens, delectus [us]; electio: ή αξοεσις [εως] | - 28. zu einem Amte, creatio: ή αξοε- της άληθείας | - ber 28. am nachften fommen, absum pro-

σις | - vhne 2B., teměre; sine delectu: είκη | - eine 23. bei etw. treffen, habeo? rei delectum; Ezheyeiv | -Freiheit zu mahlen, optio; eligendi optio; arbitrium: ή αίρεσις [εως] | - jmom die W. überlaffen, do' [dedi, dătum] optionem cui: αίσεσιν διδόναι τινι | - es giebt feine W., nihil est medium: ouz goriv algeois. wahlfabig, qui habet jus suffragii: ὁ ψηφοφόρος. χειροτονητής.

Wahlfreiheit, f. Bahl.

Wahlfürft, elector: ὁ ἄρχων ψηφοφόρος.

Wahlherr, qui habet jus suffragii: o phycogogos.

Wablplat, comitium: o the algebrews tonos | - f. v. a. Schlachtfelb, f. b. 2B.

Wahlrecht, jus sulfragii: ή της αίρεσεως έξουσία. Babliprud, sententia; dietum: τὸ σύμβολον.

Mablitätte, f. Wahiplay.

Wablitimme, suffragium: ή ψήφος.

Wahltag, dies comitiorum: ή ἀρχαιρεσία.

Bablversammlung, comitia [orum]: ή άρχαιρεσιακή ξεκλησία.

Wahn, opinio; opinio falsa; error; vana spes: ή δόξα [ης] · δόχησις · οίησις | - frommer B., superstitio: ή δεισιδαιμονία | - in bem 2B. fteben, sum in opinione; ducor (ductus) opinione: δοξάζειν | imbn ben DB. benehmen, evello3 [evelli, evulsum] opinionem ex animo cjs.: μεθιστάναι την δόξαν τινός.

Bahnsinn, alienatio mentis; vesania; insania; vecordia; delirium: ή μανία | - in B. gerathen, alienor mente: γίγνεσθαι φρενόληπτον, «μανικόν.

wahnfinnig, mente captus od. alienatus; vesanus; insanus; vecors; delirus: μανείς [είσα, έν]: μανιzos φρενόληπτος [ov] | - w. fein, insanio*; deliro1: μαίνεσθαι παραφρονείν | - jmon w. machen, adigo3 [egi, actum] qm ad insaniam: μανίαν ξμβάλλειν τινί. Wabnwiß, deliratio: ή τῶν λογισμῶν ἔχστασις.

wahnwißig, delirus: παράφρων· παράπληκτος [ov] | - w. fein, deliro': μαίνεσθαι παραφρονείν. wahr, verus; sincerus; germanus: αληθής [ες]. άληθενός | - fein w. Bort reben, loquor loculus] nihil ad veritatem: λέγειν μηδέν άληθές | - εε ift fein w. Wort daran, tota res ficta est: οίον ψευδέστατον - adv., vero; ad veritatem; sincère: ἀληθώς· ἀληθενώς - etw. w. maden, comprobo qd re: έπαλη-θεύειν - w. werben, comprobor exitu: έπαληθεύεσθαι | - nicht w.? nonne? ain' tu?: η ... άρα ... λέγω τι | - fo w. ich lebe, ita vivam, at etc.: ούτω ζώην. ούτως όναιμην.

mahren, fich, f. vorfeben (fich).

wahrhaftig, (mahr), verus: alydivos nioros |adv., vere; profecto; sane; certe: αληθώς οντως - (mahrrebenb), verax; veridicus: άληθινός άψευ-Sig [85].

Wabrhaftigfeit, verilas; fides: ή αλήθεια το άλη-

अहंड में माठाठामड़ मिगड़ी.

Babrbeit, veritas; verum: ή αλήθεια το αληθές - eine allgemeine M., perspicua omnibus veritas: η αλήθεια σαφεστάτη | - historische B., historiae fides: ή αλήθεια ιστορική | - ber B. gemaß, ex re: κατά την αλήθειαν ώς άληθώς | - ber B. nicht getren bleiben, deflecto [flexi, flexum] a veritate : ἐχτρέπεσθαι xime vero: ἐπτρέπεσθαι τῆς άληθείας | - in B., f. Balbefel, onager: ὁ ὄνος άγριος. mahrhaftig (adv.)

Bahrheitsforscher, investigator veri; cupidus veri videndi: ὁ σπουδάζων περί την άλήθειαν.

Bahrheitsfreund, amans ed. amicus veritalis: o φιλαλήθης [ous].

Bahrheitsliebe, studium ot. amor veritatis: zo quiάληθες [ους].

mahrheiteliebend, amans ob. studiosus veritafis; verax: graaknons [es].

Bahrheitstrieb, studium veri reperiendi: 6 kows The alnostas.

wahrlich, profecto; sane; certe: η μήν.

wahrnehmbar, quod sensibus percipi potest; quod in conspectum cădit: alognice.

wahrnehmen, sentio4 [sensi, sensum]; sensibus (auribus, oculis) percipio3 [cépi, ptum]; audio4; cerno3 [crevi, cretum] αίσθάνεσθαι· μανθάνειν · όρᾶν | -(mit bem Berftanbe erfennen), animadverto3 [ti, sum]; cognosco3 [novi, nitum]: γιγνώσκειν έννοείν | -(aufmertfam auf etw. fein), servo'; observo'; aucupor'; capto' qd: thosiv' quiatreiv te | - die Gelegenheit w., capto occasionem: ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ καιpou | - ben gunftigen Beitpunft tw., observo' tempus: τηρείν τον καιρόν | - Rudficht nehmen, habeo rationem rei: προνοείσθαί τινος | - feinen Bortheil w., habeo² rationem commodi mei: τὰ ἐαυτοῦ σκοπεῖν.

Wahrnehmung, animadversio: ή αΐσθησις.

mahrfagen 20., f. weisfagen ac.

wahrscheinlich, verisimilis; probabilis: εὐλογος [ον] εἰχώς [υτα, ός] δοχών [οῦσα, οῦν] | - w. fein, non abhorreo2 [ui] a vero; accedo3 [cessi, cessum] ad verilatem: είχος είναι | - adv., probabiliter: είχοτως · ώς ἔοικε | - hödift w., haud dubie : ἐμφανῶς.

Babricheinlichfeit, verisimilitudo; probabilitas: τό είχός | - aller W. nach, haud dubie: έχ των είχό-Tov.

Babrzeichen, f. Rennzeichen.

Baid, ber, isatis: n loure [idos].

Batie, orbus, orba; pupillus; pupilla: o oggavos | - vater, mutterlofe B., orbus patre, matre: πατρός., untoos oteonaels [eiaa] | - gur 23. werden, orbor' parentibus: γίγνεσθαι δρφανόν δρφανούσθαι όρφανίζεσθαι.

Waisenhaus, orphanotropheum: το δοφανοτφοweiov.

Waisenfind, f. Waise.

Waisenstand, orbitas: ή δρφανία.

Baisenvater, orphanotrophus: o oggavioris [ov] δοφανοτρόφος.

Waizen, f. Beigen.

Balachet, (Prov.), Valachia [ae] | - Ginwohner; Valachi.

Wald, silva; saltus [as]; (ξυβίν.), němus [oris]: ή υλη ο δουμός | - ein heiliger B., lacus: το άλσος. Waldbewohner, montanus; homo silvestris: o avθρωπος υλίβιος.

Baldbiene, apis silvestris; ή μέλισσα δοεία, -ά- wallfahrten, suscipio3 [cepi, ceptum] peregrinatioyola.

Malbbruber, f. Ginfiebler.

Baldgebirge, saltus [us]: ἡ νάπη· ἡ βῆσσα.

Baldgegend, regio silvestris od. saltuosa; loca silvestria: ή χώρα ύλώδης.

Baldgott, deus ob. numen silvae; Silvanus: o Hav avos

Baldhonia, mel silvestre: τὸ μέλι ἄγριον.

Balbborn, cornu: to zépas [ws].

Baldhuhn, lagopus [odis]: ή λαγώπους [ποδός].

malbig, silvester; silvosus; silvis vestitus; saltuosus: υλώδης [ες]. δουμώδης [ες].

Baldlerche, alauda arborea: ή κορυδαλλίς [ίδος].

Waldleute, homines silvestres; h. montani: of ra όρη κατοικούντες.

Waldmans, mus silvations: o uve ayoues.

Waldnugung, usus fus et fructus silvarum: n εάρπωσις της ύλης.

Waldnymphe, nympha silvae: n Aquas [ados]. Balbordnung, lex rerum silvaticarum: o vouos

περί ύλων.

Baldrebe, labrusca (vitis): ή αγοιάμπελος.

Balbichlucht, saltus [us]: ή νάπη.

Waldstrom, torrens: 6 zetuações.

Walbtaube, f. Solztaube.

Waldteufel, satyrus: ò σάτυρος.

Waldung, silva; saltus [us]: ή θλη ο δουμός.

Waldvogel, avis silvatica: o ogres appros.

Baldwaffer, aqua silvatica; torrens: o zeluad-

Waldweg, via silvestris: ή όδος δε ύλης.

Bales, (Broving), Vallia [ae].

Balfe, fullonica: to zvagevingiov.

walfen, cogo3 [coegi, actum]: ενάπτειν | - s., das B., fullonica: ή zvaipis.

Walfer, fullo; coactor lanarius : o zvageús [éws].

Walfererbe, creta fullonia: ή σμηκτρίς γή. Balferbandwerf, fullonica: ή αναφευτική.

Malfermerfstätte, fullonica: to zvagetov.

Walfmüller, f. Walfer.

Wall, vallam; agger: το χώμα· ο χούς [χοός] |einen 2B. aufwerfen, duco 3 |duxi, ductum | vallum; facio3 [fēci, factum] aggerem: χωννύναι χωμα.

Balladi, cantherius; equus castrátus: o Extonías Уппос.

mallen, (fich wellenformig bewegen), aestuo1; ferveo2; fluctuo'; fluito': ζεῖν φλύειν | - (rcifen), peregrinor': πορεύεσθαι | - auf Erben w., vivo3 [vixi, victum] in his terris: Ev rois avdownois elvai | - s., das B., Rochen), aestus [as]; fervor: \$ \center \center \delta \delta \center \delta \center \delta \d

Waller, f. Bilger.

Ballfahrt, peregrinatio sacra: ή ἐπὶ προςκυνήσει αποδημία | - eine B. veranstalten, suscipio3 [cepi, ceptum! peregrinationem religionis causa: αποδημείν έπι προςχυνήσει.

nem religionis causa ob. peregre abeo4 [ii, itum]: αποδημείν επί προςχυνήσει.

Mallfish, balaena; cetus: ή φάλαινα.

Ballfildfang, captura balaenarum: ή τῶν φαλαινῶν θήρα.

Ballfischfänger, cetarius: ὁ τὰς φαλαίνας θηρῶν. Ballis, (Brovins), Valesia (Vallesia) [ae].

Wallnuß, (nux) juglans: τὸ βασιλικόν καρύον.

Wallnußbaum, juglans: καρύα ή βασιλική.

Wallroß, orea: Υππος ὁ θαλάσσιος.

Ballung, aestus; fervor: ὁ βρασμός: σάλος | fig., leidenschaftliche W. des Gemüthe, motus [ús] animi:
αὶ ὀργαί· οἱ θυμοί | - in W. gerathen, effervesco³
[ferbui]: ἀναζείν.

walten, dominor'; sum: ερατεῖν | - über etw. w., administro'; guberno' qd: διοικεῖν τι | - jundn üb. etw. fchalten und w. laffen, permitto' [misi, ssum] qd arbitrio ejs: ἐπιτρέπειν τινί τι.

Walze, cylindrus; phalanga; scutüla: ὁ εὐλινόφος. walzen, 1) a., aequo¹ cylindro: ευλινόφοῦν |— 11) n., von Tanzenden, vario¹ lente gyros: ὀρχεῖσθαι τὸν στρόβιλον.

walzenformig, cylindratus: αυλινδροειδής [ές].

Walzenschnede, voluta: ή Elis [ixos].

Wamme, palear: to lwyaviov.

Wamms, torax laneus: το χιτώνιον.

Wand, paries (ietis, m]: ὁ τοῖχος | - eine W aufführen, dùco³ [xi, ctum] parietem: κατασκευάζειν τὸν τοῖχον | - eine W. durchbrechen, perrampo³ [rūpi, ruptum] parietem: τοιχωρυχεῖν | - eine W. nicherreißen, demolior⁴ parietem: καθειρεῖν τὸν τοῖχον.

Banbel, f. Sanbel, Lebenslauf.

wandelbar, mobilis; fluxus; fragilis; cadúcus; ruinósus: εὐμετάβλητος [ον]· άλλοιώδης [ες].

Wandelbarkeit, mobilitas; vitium: ἡ εὖμεταβλησία. wandeln, (leben), vivo³ [vixi, victum]: ζῆν | – unstrafilid w., vivo³ sancte: ζῆν», πράπτειν ἄγνῶς | – s. v. a. gehen, herungehen, s. biese Wörter.

Wanbelftern, f. Blanet.

Manberer, viator; peregrinator; ὁ ὁδίτης [ou] · ὁδοιπόρος.

wandern, proficiscor³ [profectus]; eo⁴ [ivi, itum]; făcio³ [fèci, factum] iter; abeo⁴ [ii, itum] peregre; peregrinor¹: πορεύεσθαι όδοιπορείν | - 5., dat W. (Wanderung), iter; discessus [ūs]; aditus [ūs]; peregrinatio; migratio: ή όδοιπορεα πορεία | - dat W., von einem Orte zum anderen, migratio aliunde alio: ή μετοίχησες.

Banderschaft, peregrinatio; itinera: ἡ ἀποδημία | - auf bie B. gehen, abeo fli, itum] peregre: ἐππορεύεσθαι: ἔξοδοιπορείν. ἀποδημείν.

Banderstab, baculum: τὸ σχηπάνιον | - ben B. ergreifen, proficiscor s [profectus]: ἀποδημεῖν.

Wanberung, f. Banbern (bas).

Bandhafen, uneus parietis: λύχος οίος τοίχω έμπήγνυσθαι.

Bandleuchter, candelabrum parietis: λύχνος ὁ κατὰ τὸν τοίχον.

Bandnagel, clavus parieti infixus: ήλος ὁ κατά τόν τοίχον.

Bandpfeiler, pila parieti apposita: ή στήλη τοῦ τοίχου.

Bandschrank, armarium parieli insertum: ή θήνη εντοίχιος.

Banbuhr, horologium parietis: τὸ ώρολόγιον εντοί-

Wange, gena: ή παρειά [ας].

manfelmüthig, infirmus; inconstans; levis; mutabilis; mobilis; varius: ἀσταθής [ές].

Wankelmuthigfeit, f. b. f.

Wankelmuth, inconstantia; infirmitas; levitas; animus mobilis; (animi, ingenii) mobilitas: ἡ ἀστασία· ἡ δυψυχία.

wanfen, labo'; muto'; vacillo'; titübo'; fluctuo':
σφάλλεσθαι | - wanfend werden, labasco'; labefio'
[factus]: σφαλεφός ἀσταθής [ες] | - w. machen, labefacto': σφάλλειν | - s.,
bas W., mutalio; vacillatio: τὸ σφάλλεσθαι.

wann, als Fragepartitel, quendo? quo tempore? πότε | - bann u. w., intergum: ενίστε* εσθ' ότε. S. auch wenn.

Banne, alveus: o lizuos.

wannen, von, (weber), unde: noder.

Mannst, abdomen; venter: ή γαστής [γαστρός].

Wange, cimex: ή zógis [sws od. 105].

Bappen, insigne generis: το παράσημον επίσημον σύμβολον.

Wappen buch, liber insignium: τὸ τῶν παρασήμων βιβλίον.

Mappenherold, =fönig, praeco heraldicus: δχήουξ [υπος] περί τὰ παράσημα.

Bappenfunde, doctrina (scientia) insignium: ή παρασημολογία.

wappnen, f. bewaffnen.

Warbein, monetarius: τεχνίτης ὁ διακρίνων τὰ μεταλλα.

warm, calīdus: θερμός | - fehr w., fervīdus: διάθερμος |or| | - w. Baffer, aqua calida, od. blos calda:
θερμόν υθωρ | - w. δτοιπδιφαξε, amicitia intima: ή
φιλία-, συνουσία οίλειοπάτη | - w. fein, caleo²; sum
calidus: θερμόν εθναί τεθερμάνθαι | - es ift w., aër
calet: θερμόν εστι | - w. werden, calesco³ [calui]:
δερμαίνεσθαι | - w. madjen, calefácio³ [féci, factum]:
θερμαίνειν τι | - etw. w. fehen, appòno³ [pŏsui, situm] qā igni: προςτιθέναι τι πρός τὸ πύρ | - w. βαίten, foveo² [fòvi, fòtum] qā: φυλάττειν τι θερμόν.

Barmbier, cerevisia calida: ὁ ζύθος θερμός.

warnen, jmbn, moneo² qm ut caveat: νουθετείν τινά - νοτ etw. w., moneo² de re: ἀποτηξεπειν τινά τινος - fich w. lassen, audio⁴ monentem: πείθεσθαί τινί - είπ warnendes Beispiel, exemplum; documentum: παράδειγμα ἀποτηξεπτικόν τῶν κακῶν.

Warner, monitor: o nagarverns [ov].

Barnung, monitus [08]: ή νουθέτησις | - jmbm zur B. dienen, sum documento cut: παράδειγμα γίγνεσθαί τινι τοῦ μή etc.

Barfchau, (Stabt), Varsovia ob. Varsavia [ae].

Warte, die, specula: ή σχοπή σχοπιά.

warten, 1) a., (etw. pfiegen), curo1; foveo2 [vi, tum]:

θεραπεύειν τινά: ἐπιμελεῖσθαί τινος | - feince Amtes, pflegen, fungor3 [functus] munere meo: πράττειν τὰ δέογτα [- II] n., măneo [mansi, sum]; operior [opertus]; exspecto': μένειν· περιμένειν | - jmbn w. laffen, moror¹; dúco³ [xi, clum] qm: κατέχειν τινά - auf eine Belegenheit w., capto occasionem : Thosiv τον καιρον | - s., bas D., exspectatio: ή μονή πεοιμονή προςδοκία.

Wartthurm, specula: ή σχοπή.

warum, Fragepartifel, cur? quamobrem? quare? qua de causa? quid est, cur etc.? dià rí; rí; nos; | w. nicht? cur non? quidni? quin? relat. adv., quamobrem; quapropter; propter quod: πῶς γὰο οὖ | bie Urfache, warum bu :c., causa, propter quam etc.: δι δ. τι παθών.

Barze, verruca: ή άποοχορδών [όνος] | - Bruftwarze, papilla: ή θηλή.

was, 1) (als Fragepronomen), quid? : ri; | - w. für einer? qualis ?: ποίος [ποία, ποίον]; | — II) (als Relativpronomen), qui [quae, quod]: ő, te ateva ő . a | alles, w., quodcumque; quidquid: ooa.

Baschbeden, manuale aquae; malluvium: o vintig [7005].

wafden, I) a., lavo [lavi, lavatum, lautum u. lotum]; abluo 1 [lui, lûtum]: λούειν· νίπτειν | - bie hande w., lavo manus: λούσασθαι τὰς χεῖρας | - fprichw., feine Sande in Unichuld m., sum extra culpam: avalrior sival (revos) | - II) n., eine Bafche haben, lavo' lintea: πλύνειν τι | - s., bas 28., f. 28afche.

Waschfaß, alveus lavando inserviens: τὸ άγγεῖον πλυντικόν.

Bafchfrau, = weib, f. Bafcherin.

Bajdgold, aurum fluviatile: o χουσός ποτάμιος. waschhaft 2c., f. schwaphaft ic.

Baichhaus, aedificium linteis lavandis: το πλυντή-010%.

Baschfessel, ahenum, in quo lintea lavantur: 70 yalzeiov.

Baschforb, corbis, in quo lintea reponuntur: o zó-

Baschlappen, lacinia abstergendo serviens; penicillus: τὸ ὁάχος πλυντήριον.

Baschleine, funis, in quo lintea suspenduntur: rò σχοινίον.

Bafdnapf, f. Bafchbeden.

Waichtrog, f. Waschfaß.

Waschwaffer, agua manibus (pedibus) lavandis: τὸ πλύμα.

Baffer, aqua : τὸ εδωρ [ατος] - fliegenbes 2B., aqua viva: το ναματιαίον υδωο | - ftehendes B., aqua stagnans: το λιμναΐον υδωρ | - DB. holen, aquatum eo [ivi, itum]: εδωρ φέρειν | - 23. leiten, derivo' aquam : ἀποχετεύειν το ΰδωρ | - großes 20. (bei leberfdwemmungen), aquae super ripas effusae: νόατα Baffergang, iter, per quod aqua currit: το νόραπολλά | - unter B. fegen, irrigo': κατακλύζειν τι | - voll B., aquosus: ύδρώδης [ες] | - fprichw., 3u B. werben, redigor [actus] ad irritum]: ἀτέλεστον γίγνεσθαι' μη αποβαίνειν' όαγηναι | - jmon bas B. nicht reichen, inferior sum quo: πολύ απολείπεσθαί τινος | - II) insbef., (ale Gegenfaß des gandes), rivus; Baffergeflügel, aves aquaticae: οί δονιθες έπιflumen; mare: ποταμός θάλαττα | - zu W. und zu θαλάσσιοι.

Lande, terra marique: zarà yño zal zarà Iálarras - ju D. gehen, conscendo3 [di, sum] navem: πλείν - (f. v. a. Ilrin), urina: τὸ οὖρον · οὖρημα | - bas 23. laffen, reddo3 [didi, ditum] urinam : ovoeiv | - f. v. a. Glang (v. Cbelfteinen), f. Glang.

Bafferader, vena aquae: o zgovvos.

wasserarm, inops aquarum: avudgos [ov].

Wafferbad, f. Bad.

Bafferbau, moles fluctibus opposita: ή ολχοδομή Er üdagır.

Wafferbeden, labrum: o zoarno [noos].

Bafferbebalter, =bebaltniß, lacus [us]; dividiculum: η υδροθήκη.

Wasserbeschreibung, hydrographia: ή ύδρογρα-

Wasserbett, alveus: rò ģeidgov.

Bafferblafe, bulla: i nougólvs [yos].

Bafferblatter, variola lymphatica: ή πέμφις [705]. masserblau, caeruleus; evaneus: θαλασσοειδής

Bafferblei, plumbago: ή μολύβδαινα.

Bafferblume, nymphaea: ή νυμφαία.

Bafferbrei, farina ex aqua cocta: tò čtvos alsugov zal üdatos.

Bafferbruch, hydrocele: ή ύδοοκήλη.

Bafferdamm, moles fluctibus imposita: το χωμα. Bafferdampf, vapor aquarum: ή ἀποφορά εδατος. wafferbicht, quod non recipit in se nec combibit li-

quorem: στέγειν ΰδωρ. Baffereidechfe, lacerta aquatica: ή σαύρα ενυθρος.

Baffereimer, f. Gimer.

Wafferfahrt, navigatio: ο πλούς.

Bafferfall, dejectus [ús] aquae; aquae ex edito de-ilientes: ὁ καταδράκτης [ον].

Wafferfarbe, (Farbe bes Waffers), color aquaticus: το γρώμα υδατος | - (Farbe zum Mtalen), pigmentum aqua dilatum : το χρώμα, χρωμάτιον υδαρές, υδατι κεκραμένον.

mafferfarbig, f. mafferblau.

Bafferfaß, dolium aquarium: o zádos.

Bafferfenchel, phellandrium aquaticum: zò qel-Lardgiov.

Wasserstäche, superficies aquae; aequor maris: ή ξπιγάνεια της θαλάσσης.

Wafferflasche, lagena aquaria: o zequuos voqodo-

Bafferflob, pulex aquaticus: o willos evidoo-

Wafferfurche, elix; sulcus aquarius: ή αυλαξ [205]. Baffergalle, am himmel, virga: ή δάβδος της "Iqu-

ywysiov | - f. v. a. Bafferleitung, f. b.

Baffergefäß, vas aquarium; hydria; situla : ή ύδοία. Baffergefahr, inundatio: o zívduvos and rav údá-TWV.

Baffergefdirr, f. Baffergefaß.

Wasserglas, calix vitreus: ή valos.

2Bassergraben, tossa aquaria; fossa incilis: ή διώουξ [χος].

Wafferguß, estusio aquae; f. v. a. Regenguß, imber: ἡ ὑδοροχόη.

Wafferholen, bas, aquatio: ή υδρευσις. Bafferholer, aquator; ό υδροφόρος.

Bafferhofe, typhon: o otgwr [wvos].

Wasserhuhn, sulica: ή αξθυια.

Bafferiago, venatio aquatilium: ή υδροθηρία.

Bafferfanne, situla: ή κάλπις [ιδος].

Bafferfaften, f. Wafferbehatter.

Wassersessel, abenum aquarium: τὸ χαλχεῖον. Wassersops, hydrocephalus: τὸ ὑδοροχέφαλον πά-

Bafferfrug, urceus aquarius; hydria; urna: ή δορία.

Wafferkunft, machina hydraulica: ἡ ὑδοανλιχή. Bafferkeiter, aquarius; aquilex: ὁ ὑδοανλυχός.

Bafferleitung, aquae ductio ; aquarum ductus [ús]:
τὸ ὑδραγωγείον.

Wasserlilie, iris pseudoacorus : ή μαδωνία.

Wafferlinfe, f. Meerlinfe.

B. leiben, affectus sum aquae inopia: πάσχειν, πονείν ενυδρίαν άνυδρον είναι.

Waffermann, (am Simmel), aquarius; o bdooxoos.

Maffermand, mus aquatilis: ὁ μῦς ἐνυδρόβιος.

Baffermeffer, hydrometrum: το ύδοόμετοον. Baffermolch, lacerta lacustris: ή σαλαμάνδοα έν-

υδρος. Baffermude, cimex lacustris: ὁ κώνων ξηυδρος.

Baffermühle, mola aquaria: ή ύδρομήλη.

Waffernyre, nympha: τὸ φάσμα ἔνυδοον.

Wassernymphe, Nais; Najas: ή Naids [ados].

Wafferochs, f. Nitpferd.

- Bafferorgel, hydraulus; machina hydraulica; orgănum hydraulicum; ἡ ὕδραυλις [εως].

Bafferpartie, f. Bafferfahrt.

Mafferperle, margarita adulterina: ὁ ψευδής μαρ-

Bafferpfabl, sublica: o σταυρός.

Wasserpseffer, hydropiper: το ύδροπέπερι [εως]. Wasserpstanze, planta aquatica: το φυτόν λιμ-

Masser lat, locus aquationi opportunus: 70 v-

Bafferprobe, probatio aquarum: ή εξ ύδατος πείρα.

Wasserpumpe, antlia: ὁ ἀντλητής [ῆρος].

Wafferquelle, f. Duelle.

Wasserrade, peleconus carbo: ὁ δνοχοόταλος. Wasserrad, rota oquaria: ὁ τροχὸς ὑδρομύλου.

Wasserrecht, aquaeductus: ή υδρευσις.

wasserreich, aquosus; fontibus abundans: εὖνδρος. Basserreich, sarmentum inutile; stolo: ή παραφνάς [άδος].

Wafferreise, navigatio; cursus [ús]; iter maritimum: ή ναυτιλία.

Bafferrinne, canalis; colliviae: ή ύδροδρόα.

Bafferröhre, tubus; fistula: o awlin [fivos].

Bafferfäule, typhon: o otquer [ovos].

Baffersammlung, collectio aquarum: το τέλμα. Bafferschaden, damoum ex inundatione acceptum:

ή βλάβη έχ τοῦ ὕδατος.

Wasserscheu, bie, hydrophobia: ή ύδροφοβία. wasserscheu, adj., hydrophobus: ύδροφόβος.

Bafferichildfröte, testudo aquatilis: ή ξμύς [ύδος].

Wafferschlange, hydra; hydrus: ή ΰδοα.

Wafferschlauch, uter: ὁ ἀσκὸς ὑδιροδόκος. Wafferschöpfen, δαδ, haustus [ús] aquae: ἡ ὑδιρεία.

Bafferschöpfer, squator: o vogevins [ov].

Baffer chwalbe, hirundo riparia: o zúgelos.

Wasserschwamm, spongia: ὁ σπόγγος· σφόγγος. Wasserschwamm, spongia: ὁ σπόγγος· σφόγγος. Basserschwamm, spongia: ὁ σπόγγος· την διάλισσαν τετραμμένα.

Bafferfprige, sipho: o olgwr [wvos].

Bafferstand, altitudo aquarum: ή στάσις τοῦ υδατος.

Wasserständer, lacus [us]: piscina: ò ληνός.

Wasserstoff, principium hydrogenium: τὸ ὑδοργένιον Wasserstrabl, radius aquae: ἡ ἀκτὶς ὕδατος.

Bafferstrom, numen: & norqués.

Wafferstrudel, vortex: ή δδατος συστροφή.

Baller sucht, aquae intercutis morbus; aqua intercus: ἡ ὑδερίασις | - bic B. befommen, implicor' [implicitus] morbo aquae intercutis: ὑδρωπικὸν γίγνε-

wassersüchtig, hydropicus: vdegizos.

Waffer suppe, intrita ex aqua calida: ὁ έκ τοῦ εδα-

Baffertaucher, =taufe, f. Taucher, Taufe.

Basserthier, bestia aquatilis: τὸ ζῶον ἐνυδρόβιον.

Bassertonne, orca aquaria: ὁ ἀμφοφεύς [έως]. Basserträger, aquarius; aquator: ὁ ὑδφοφόφος [-

Baffertragerin, mulier aquam ferens: ή υδοφόρος.

Waffertragen, bas, aquatio: ή υδρευσις.

Baffertrinfen, polus [ûs] ed. potatio aquae: ή ύδροποσία.

Baffertrinfer, potor aquae: δ ύδροπότης [ov]. Baffertrog, alvõus aquarius: ἡ πύελος δεξαμένη. Baffertropfen, guna aquae: ἡ ὕδατος σταφών.

Baffertumpfel, lacuna: ή υδατος συστάς.

Bafferuht, clepsydra: τὸ ὑδροσχόπιον. Baffervogel, avis aqualica: ὁ ὄρνις λιμναίος.

Baffermage, libra (aquaria): o υδροστάτης [ov].

Baffermanne, labrum: 6 Lixuos.

Wasserwirbel, gurges; vortex: ἡ ὕδατος συστροφή.
waten, burch etm., vado³; transeo⁴ [ii, itum] qd (numen): διαβαίγειν τι (ποταμόν).

watschein, incèdo (cessi, cessum) in modum anătis: σαυλοπρωχιάν.

Watte, xylinum vestibus insuendum: τὸ ὑπόστρωμα. ⑤. auch Kutter.

mattiren, f. füttern.

Bebe, bie, textum: rò bquoua.

weben, texo 3 [texui, textum]: ὑφαίνειν | — s., textus [as]: ἡ ὑφανσις.

Beber, -in, textor, textrix: δ υφάντης [ov] ή υφάντοα.

Beberarbeit, textum; textura: τὸ υφασμα.

Weberbaum, jugum: o loros.

Weberblatt, scopi: ή σπάση.

Weberdistel, -farde, dipsacus sullonum: δ δίψαχος. Weberei, Weberstätte, textrina; officina textoris: ἡ ὑφαντιχή.

Beberfunft, textrinum: ή ὑφαντική | - bas Beben, textus [as]: ἡ ὕφανσις.

Bebergarn, fila textoria: οί στήμονες ύφαντικοί.

Beberhandwerf, f. Beberei.

Weberfamm, pecten: ή σπάθη.

Beberfunft, ars texendi; textrînum: ή ὑφαντική.

Beberlade, pecten: ή κερκίς [ίδος].

Beberschiffchen, radios: ή κέρκις [ίδος].

Beberspule, fistula textoria: ή ὑφαντική σύριγξ.

Beberftube, textrinum: to lorovoyelov.

Weberstuhl, jugum textorium: o κανών [ονος].

Weberzettel, stamen: ὁ στήμων [ονος].

Bechfel, Abwechfelung, vices; vicissitudo; varietas; commutatio: ἡ ἀλλαγή μεταβολή | - ber B. im Fragen und Antworten, vices interrogandi et respondendi: τὸ δοῦναί τε καὶ δέξασθαι λόγον | - ber B. ber Jahresidten, vicissitudines anniversariae: ἡ μεταβολή τῶν ὡςῶν τοῦ ἐνιἀντοῦ | - Alles if bem B. unterworfen, omnium rerum est vicissitudo: οὐθὲν τῶν ὄντων ἀπάντων μόνιμον πέφυκεν είναι | - (Gelberfdreibung), syngrapha: ἡ συγγραφή | - auf B. Hagen, ἄgo ³ [ègi, actum] ex syngrapha: διώκειν τινὰ ἐκ συγγραφής.

Bechselbant, argentaria: ή τράπεζα [ης]. Bechselbrief, syngrapha: ή συγγραφή.

Wechfelfieber, febris intermittens: ὁ πυρετός τριταίος.

Bechselgesang, alternus cantus [ús]; versus [uum] ellerni: τὸ ἀσμα ἀμοιβαίον.

Bechselgeschäft, argentaria: ὁ χοηματισμός | - ein B. haben, fácio [[téci, factum] argentariam: τραπετιτεύειν.

Bechfelgespräch, sermones alterni: ὁ λόγοι ἐμοι-

Bechfelhandler, = handel, f. Becheler u. Bechfel-

wed fellos, vicissitudini non obnoxius; sibi constans: ἀμετάτρεπτος [ον]. ἀμετάβλητος [ον].

wedfein, 1) a., muto¹; permuto¹: ἀλλάττειν μεταλλάττειν · ἀμείβεσθαι | - Briefe wedfein, do¹ [dĕdi, dĕtum] et accipio³ [cepi, ceptum] literas : διδόναι καὶ λαβεῖν γράμματα | - Θείδ w., permuto¹ pecu-

niam: κερματίζειν τι | — II) n., mutor¹; vario¹; alterno¹: μεταβάλλειν ἀλλοῖον γίγνεσθαι | - s., bas B., mutatio; permutatio; vicissitudo: ἡ μεταλλαγή. wechfeInd, (j. a. abwechfeInd), alternus; mutuus; varius: ἀμοιβαῖος | - adv., per vices; alternis: ἀμοιβαίος ἐπαλλάξ.

Bechfelrecht, jus cambiale; leges de syngraphis sancitae: τὰ περὶ τῶν συγγραφῶν νόμιμα.

Bedifelrede, sermones alterni: τὰ ἀμοιβαΐα.

wechselseitig, mutuus; alternus: ἀμοιβαΐος | - w. Diensteistungen, mutua osacia: αξ ὑπηρεσίαι ἀμοιβαΐαι | - adv., mutuo; invicem; vicissim: ἀμοιβαίως. wechselsweise, invicem; invices; alternis: ἐναλλάξ·παραλλάξ.

Wechfeltisch, f. Bechfelbant.

Bechselvirfung, vis muiua: ἡ δύναμις ἀμοιβαία. Bechselv, argentarius; mensarius; numularius: ὁ zολλυβιστής [οῦ]· τραπεζίτης [ου] | – ein B. sein, tắcio³ [téci, factum] argentariam: τραπεζιτεύειν.

Beck, Becken, massa oblonga: ή κολλύρα.

weden, f. aufweden u. erweden.

Wecker, qui excitat qm e somno: ὁ ξξυπνιστής [οῦ] - an der libr, suscitabulum: ὁ ξξυπνιστής [οῦ].

Bebel, flabellum; cauda: ή διπίς [ίδος].

wedeln, mit dem Schwanze, möveo² [movi, motum] od. jacto¹ caudam: σαίνειν τῆ οὐοὰ | – mit dem Tader Kühtung w., fácto³ [féci, factum] ventum flabello: ξίτπίζειν.

weder ... noch, nec ... nec: oddé ... oddé od. un-

SE ... undé.

1. Weg, ber, via; iter: ὁ πόρος ή ὁδός | - figürl. Berfahrungsart, ratio: ή οδός | - ber grade B., via recla: ή οδοή | - ber Ort, we ein B. burchgeht, locus pervius: n odos | - Drte, wo feine Bege find, avia [orum]: άβατος | - vom B. abliegend, devius: έχτος The odou | - grades Beges, recta: oggnv | - unter Beges, inter viam; ex itinere; in cursu: za3 odov |imbn auf ben 2B. bringen, deduco3 [duxi, ctum] qm in viam : odouv τινά | - fich auf ten DB. machen, me do1 [dědi, dătum] in viam; ingrédior3 [gressus] iter: oqμασθαι els την πορείαν | - einen B. einfchlagen, figurt. ineo4 [ii, itum] rationem: τρέπεσθαι οδόν | - feiner B. gehen, abeo [ii, itum]: anieval aneoxecoau | imbm etw. in ben 2B. legen, im 2B. fein, impedio4 qm; obsum cui; impedimento sum cui: ξμποδών είναί Tive Evartiouogal tivl ti | - etw. aus bem DB. raumen, colloco' qd (res dispersas) suo loco: ἐκποδών ποιeigher | - imbn aus bem B. raumen, (e medio) tollo3 [sustuli, sublatum] qm: Exnodwy noisiodal riva | ben B. Rechtens geben, ago [egi, actum] lege: µεταπορεύεσθαι τον νόμον | - Mittel und B., via atque ratio: ή μηχάνη· άφορμή | - weber Mittel nech B. miffen, inops sum consilii: ἀπορείν εν ἀπορία είναι. 2. meg, procul: φρούδος εκποδών | - weg mit bir,

weg, procul: φρούδος έχποδών | - weg mit bit, abi! apăge te!: ἄπαγε σεαυτόν | - in Ginem weg, continenter; uno tenóre: συνεχώς | - In Bufammenfegungen Iat. burch ab, de, dis; grich, ἀπο-. ⑤. auch fort. wegbegeben, fich, abeo⁴ [abii, Itum]; discèdo³ [cessi,

cessum]: aneldeiv.

wegbeißen, burch Beißen vertreiben, mordendo abigo³ [egi, actum]; submöveo² [övi, ötum]; pello³ [pepüli, pulsum]: δάκνοντα άφαιρείν τι | – abbeißen, f. b.

wegbeizen, exedo³ [edi, esum]: ἀποτήκειν τι. wegbeugen, deflecto³ [flexi, xum]: ἀποκλίνειν τι.

wegblafen, deno': Siagvoar ti.

wegbleiben, (nicht fommen), non věnio* [véni, ventum]: μὴ παραγίγνεσθαι ἀπολείπεσθαί τινος | - (nicht wieder fommen), non redeo* [τί, itum]: μὴ ἀνέρ-χεσθαι | - (weggelaffen werden), omittor* [missus]: παραλείπεσθαι | - f. v. a. in Dhumacht fallen, f. Dhumacht. | - s., das B., absentia: ἡ ἀπουσία.

wegbrechen, (burch Brechen von sich geben), egero³ [gessi, gestum] vomitu: ἀπεραν· ἀπεμείν | - f. v. a. abbrechen, f. b. B.

megbrennen, f. abbrennen.

wegbringen, amŏveo² [òvi, ôtum]; demoveo²; avëho³ [vexi, clum]; asporto¹; amolior⁴; tollo³ [sustŭli, sublatum]; eluo³ [ui, ûtum]: ἐκκομίζειν τι | - s., δαδ 2Β., asportatio: ἡ ἀποκομιδή.

wegdrängen, möveo² [ovi, otum]; depello³ [püli, pulsum] löco: παρωθεῖν τι.

wegeilen, avolo1; aufagio3 [fugi, gitum]; proripio3 [ripui, reptum] me: ἀφορμαν· φεύγειν.

wegeffen, comedo³ [edi, esum]; absûmo³ [sumpsi, ptum]: zατεσθίειν τι.

wegfahren, f. fortfahren, ausfahren.

wegfallen, non habeo² locum; desino³ [sii, situm]; omiito³ [misi, ssum]: ἐκλείπειν.

wegfangen, intercipio3 [cepi, ceptum]: ἀπολαμβάνειν τι.

wegfeilen, delimo'; descobino': ἀποφοιναν τι. wegfliegen, w. flieben, f. fortfliegen, f. flieben.

wegfließen, f. abfließen, fortfließen.

wegflüchten, f. fortflüchten.

wegfressen, devoro ; absûmo 3 [sumpsi, pium]: ἀποβιβρώσκειν τι.

weggeben, alieno¹; abalieno¹: ἀποδιδόναι τινί τι.
weggeben, abeo⁴[ii, ĭtum]; abscédo³ [cessi, ssum];
discédo³; excédo³; egrédior³ [gressus] loco; digrédior³ ab quo: ἀπέρχεσθαι. ἀπιέναι | - s., δαξ Β.,
abĭtus [ús]; discessio; discessus [ús]: ἡ ἀναχώρησις.

weggießen, profundo³ [fūdi, fūsum]: προχεῖν τι.
weghaben, accepi; abstūli: ἀπειληψέναι τι | - (ī.
v. a. begriffen haben), percepi; intelligo³ [lexi, cium]:
μανθάνειν: ἐννοεῖν τι.

meghaden, f. abhaden.

weghängen, auféro [abstüli, ablátum, auferre] et in alio loco suspendo³ [pendi, nsum]: ἀπαστᾶν τι ἀλλαγοῦ.

wegha (chen, surripio 3 [ripui, reptum]; praeripio 3; intercipio 3 [cepi, ceptum]: ἀγρεύειν τι.

weghauen, f. abhauen.

wegheben, möveo² [movi, motum] suo loco; alio transfero [iŭli, latum, transferre]: μετακινείν τι.

wegheben, sbīgo3 [egi, actum] cănibus; fugo1 qm: Επαφέντα τοὺς χύνας ἀπελαύνειν.

wegholen, abdûco³ [duxi, ctum]; aufĕro [abstüli, ablâtum, auferre]; aveho³ [vexi, ctum]: ἀπάγειν τι [-s., δαδ Ψ., asportalio: ἡ ἀποχομιδή.

weghüpfen, aheo* [ii, ītum] saliens: ἀποσειοτάν. wegiagen, f. fortjagen.

wegfaufen, f. auffaufen.

wegfehren, mit dem Beien, averro? [averri, versum]: ἀποχορείν τι | - wegwenden, averto? [verti, versum]: ἀποτοβπειν τι

wegfönnen, nicht, non possum [potul, posse] abire; relineor²; detineor² [lentus]: μὴ δύνασθαι ἀπαλλάττεσθαι.

wegfommen, (f. v. a. verloren gehen), amittor³ [missus]: ἀπόλλυσθαι ἀποβάλλεσθαι | - f. v. a. bavontommen, f. b. B.

wegfraßen, abrådo³ [råsi, sum]; derådo¹: ἀποξύειν τι.

wegfriegen, f. fortfriegen.

weglaffen, dimitto³ [misi, ssum]; omitto³; praetermitto³; praetereo⁴ [ii, itum]; ἀφιέναι τινά.

weg [aufen, antigio³ [tigi, gitum]; protigio³: δοόμφ ἀπεοχεσθαι.

wegleden, lambo [lambi, bitum]: ἀπολείχειν τί

weglegen, pono³ [posui, situm]; depono³ (de manibus); sepono³: ἀποτιθέναι τι.

wegleiben, f. ausleihen.

wegleiten, dedùco³ [duxi, ctum]; derivo¹; averto³ [verti, versum]: παφάγειν ὕδωρ.

weglenfen, f. ablenten.

wegloden, avoco ; devoco : παράγειν τινά.

wegmarichiren, f. abmarichiren.

wegmüffen, sich entsernen mussen, abeundum est mihi: δεί ἀπελθείν ξμέ | - getilgt werden mussen, delendus od. tollendus sum: δεί ἐξαλείφεσθαι.

wegnagen, f. abnagen.

wegnehmen, auféro [abstůli, ablátum, auferre]; démo³ [dempsi, ptum]; tollo³ [sustůli, sublátum]; eripio³ [ripui, reptum]; suscípio³; căpio³ [cépi, captum]; occůpo³: λαμβάνειν αἴοειν τι | - etw. von etw. w., detrāho³ [traxi, ctum] qd rei; f. a. confisciren.

wegpeitschen, f. fortpeitschen.

megprügeln, f. fortprügeln.

megradiren, erado3 [rasi, rasum]: ἀποξείν τι.

wegräumen, amöveo? [movi, motum]; removeo?; amolior*: ἀποχινείν τι] - ben Schutt w., purgo¹ rudera: ἀναχαθαίρειν.

wegraffen, absûmo³ [sumpsi, ptum]; consumo³; conficio³ [féci, fectum]: ἀρπάζειν.

wegreiben, f. aufreiben.

megreifen, f. abreifen.

wegreißen, forte., abrīpio³ [ripul, reptum]; avello³ [velli, vulsum]: ἀποσπάν τι | - imbm etw. w., eripio³ qd cui: ἀρπάζειν τι παρά τινος | - niederreißen, f. abbrechen, einreißen.

wegreiten, f. fortreiten.

megrennen, f. fortrennen.

megrollen, f. fortrollen. wegrubern, f. fortrubern.

wegruden, f. fortruden.

wegrufen, f. fortrufen.

megrupfen, f. fortrupfen.

wegfagen, f. abfagen.

wegsaugen, exságo3 [suxi, ctum]: ἀπομυζάν τι.

meafchaben, f. abschaben.

meafchaffen, f. fortichaffen.

meafcaufeln, batillo1; tollo3 [sustuli, sublatum]: λίστοφ εκβάλλειν τι.

megicheeren, f. abicheeren.

meafchenfen, f. verfchenfen.

megidenchen, f. forticheuchen.

meafchicken, f. fortichiden.

meafchieben, f. fortschieben.

wegichießen, I) a., dejicio3 [jeci, jectum]: aquévau - II) n., proripio3 [ripui, reptum] me: ἀφορμάν φεύγειν.

megichiffen, f. abfegeln.

weafchlagen, f. abichlagen, gurudichlagen.

megidleichen, f. fortichleichen.

wegichlendern, amolior me: ἀπάγειν ξαυτόν.

meafchleppen, f. fortichleppen.

meafchleudern, f. fortichleubern.

megichmelzen, 1) a., resolvo3 [solvi, solutum]: 20τατήπειν | - n., resolvor [solutus]: τήπεσθαι.

weafdnappen, jmbm etw., praecipio3 [cépi, ceptum] qd cui: παραιρείσθαί τινά τι.

meafchneiben, f. abschneiben.

measchnellen, propello3 [puli, Isum]: anonal-LEIV TI.

weaschreden, proterreo2: ἀποσοβείν τινά τινος. wegschütten, profundo3 [fudi, fusum]: ἐχχείν προ-KEIV TI.

megidmemmen, f. fortidwemmen.

weafdwimmen, abeo [ii, itum] undis; auferor weawegen, tollo [sustall, sublatum] cote; poliendo: [ablatum, auferri] undis: ἀπονήχεσθαι.

wegfegeln, bei einem Orte, praetervehor's [vectus]; wegwifden, f. abwifden, entfommen. supero locum: anonleiv | - f. a. abfegeln.

wegsehen, removeo2 [movi, motum] oculos; declino oculos: ἀποστοέφειν τους οφθαλμούς | - über etw. w., figuri., relinquo3 [liqui, lictum] qd: ύπερooav Ti.

meafebnen, fich, abire cupio3 [cupivi, pitum]; malo [malui, malle] abesse: ἐπιθυμεῖν ἀπαλλαγήναι.

megfenben 2c., f. forticiden 2c.

megfengen, aduro3 [ussi, ustum]: περιφλύειν τι wegsegen, 1) a., depôno [posui, situm]; repôno3 άποτιθέναι τι | - über etw. fic w., negligo³ [glexi, ctum] qd: παρ οὐδεν τιθέναι τι μηθένα λόγον ποιείσθαί τινος | - II) n., (ransílio* [lui]; salid transmitto3 [misi, missum] qd: μεταπηδαν.

weg fein, (nicht ba fein, forperlich), absum [abfui, abesse]; non adsum; abĭi4; desideror1: ἀπείναι | -(geiftig), exanimatus sum; perii; nullus sum; exstinctus sum: ολωλα· ἀπόλωλα· οἴχομαι | - (von Dingen), ablatum est; praeleriit; evanuit: oixeonau - über etw. w. f., defunctus sum re: ἀπηλλαγμένον elval tivos | - s., bas B., f. Abmefenheit.

wegsprengen, zu Pferde, avolo 1 citato equo: απελαύνειν κατά κράτος.

megipringen, f. fortfpringen.

wegfpulen, f. fortidimenmen. wegfteden, f. verbergen.

weasteblen, faror1; subduco3 [xi, clum]; surripio3 [ripui, reptum]; furto abigo3 [egi, actum]: anozlénτειν | - fich w., furtim degrédior [gressus]: ὑπαποziveiv.

meastellen, colloco in alio loco; sepono fposui, positum : μεθιστάναι τι.

weasterben, morior3 [mortuus]; demorior3: άπο-DVNOZEIV.

wegftogen 20., f. fortftogen 2c.

wegftreichen, f. ausftreichen.

megitreifen, f. abstreifen.

wegthauen, liquesco3 [licui]; solvor3 [solutus]; dissolvor3: ἀνατήκεσθαι.

wegthun, amoveo2 [movi, motum]; abdo3 [didi, ditum]; abscondo3 [didi u. di, ditum]: ἀποσκευάζειν.

wegtragen, aufero [abstuli, ablatum, auferre]; asporto1: αποχομίζειν τι.

wegtreiben, f. forttreiben, vertreiben.

wegireten, secedo3 [cessi, ssum]; recedo3: us91στασθαι.

wegwälzen, amolior*: ἀποχυλίειν τι.

wegwandern, f. fortziehen.

wegwaschen, f. auswaschen, fortichwemmen.

megweben, aufero [abstuli, ablatum, auferre]: απο-תעוני דו.

megmeifen, f. abweifen.

wegwenden, averto3 [verti, rsum]: anotoenew.

wegwerfen, abjīcio3 [jéci, jecium]; projicio3: ἀποβάλλειν τι | - fid w., abjicio3 me: καταισχύνειν EGUTOV.

αποτρίβειν τι.

wegwollen, abire cupio3 [cupivi, itum]: βούλεσθαι απιέναι.

weamunichen, etw., volo [volui, velle] qd abesse: απεύγεσθαί τι.

wegzerren, vi abstraho [traxi, ctum]: ἀποσύρειν τι. wegziehen, f. fortziehen.

Wegeauffeber, curator viarum: ὁ ὁδοποιός.

Begebau, stratura viarum; munitiones viarum: n οδοποίησις.

Begebreit, plantago: τὸ ἀρνόγλωσσον.

Begedorn, rhamnus: ή δάμνος.

Begegeld, portorium: ὁ ἀπὸ τῶν ὁδῶν τελούμενος gógos.

Wegelagerer, latro; obsessor od. insidiator viarum: ο οδοστάτης [ου].

wegen, praep., ob; per; propter; de; pro; prae; causa; gratia; ergo; auch burch ben blogen ablat. (ohne ober mit einem partic. wie motus, ductus, incitatus etc.: ένεκα · διά c. accus. · ὑπό c. genit. ober burch ben blo-

Begescheide, compitum: ή σχιστή οδός ή τοίodos.

Begezehrung, viaticum: tò epódior.

Beggang, abitus [as]; decessio; decessus [as]: Beibchen, femina; muliercula: το γυναικάριον |άποχώρησις. S. a. u. weggeben.

Wegnahme, occupatio; expugnatio: ή αίσεσις f. a. Confiscation.

Weareife, f. Abreife.

wegfam, pervius; tritus: Evodos [ov].

Begweiser, ale Berjon, dux viae ob. itineris: o odnyός | - als Caule tc., pila itineris index: ὁ ὁδηγός - Begweiferin, dux viae od. itineris: ή όδηγός.

Beggug, abitus [ûs]; discessus [ûs]; migratio; demigratio: ή μετοιχεσία.

1. web, webe, adv., w. thun, doleo2; facio3 [feci, factum | dolorem: alysiv te | - es that mir w., daß ac., hoc mihi dolet, quod etc. : χαλεπώς φέρειν τι ' λυ-πείσθαι ότι etc. | - jmbm w. thun, lácio dolorem cut; făcio3 aegre cui: λύπην παρέχειν τινί· ἀνιᾶν τινα | - fidy w. thun, laedo3 [laesi, laesum] corpus; luxo 1 membrum: βλάπτειν, λυμαίνεσθαι, λωβάσθαι ξαυτόν.

2. Beh, bas, Comers, dolor: ή άλγηδών [ovos] |die Weben, f. Geburteschmerzen | (f. v. a. Unglud), mala [orum]; res adversae : τὰ κακά [ων].

3. web! webe! interj. , vae! tou tou | - web mir! vae mihi! pro dolor! perii!: ἀπόλωλα | - ud unb Beh über imbu fchreien, f. ach!

wehen, no : πνείν | - s., das B., flatus [ús]: ή nvon.

Bebflage, wehtlagen, f. Rlage, flagen.

webmuthig, dolens; maestus: βαρύθυμος [ov] | w. fein, affectus sum dolore quodam: βαουθυμείν | + f. v. a. flaglith), flebilis; miserabilis: olxteos οδυρτικός.

Webmuth, dolor: maesticia: ή λύπη | - mit inniger W., non sine magno dolore: σύν μεγίστη λύπη.

Wehmutter, obstetrix: ή μαΐα · μαιευτρία.

1. Wehr, die, (Vertheibigung), defensio: ἡ ἄμυνα | - fich gur 2B, fegen gegen imbn , defendo" me contra ηm: resisto [restiti, stitum] cui: είς οδ. πρός άλκην τρέπεσθαι· ἀντιτάττεσθαί τινι | - (Baffen), arma [orum]: τὸ ὅπλον.

2. Webr, bas, septum; catarrhacta; o καταράκτης [οῦ] το χώμα.

webren, comprimo3 [pressi, ssum]; reprimo3; cohibeo2; coerceo2: xarexerv Ti | - jmbs Buth to., freno furorem cjs: κατέχειν τινός την μανίαν [fich webren gegen imbn, resisto [restiti, stitum] cui; defendo3 [di, sum] me contra qm; propulso1 vim vi: αμύνεσθαί τινα.

Webrgebang, balteus: o relauwe [wvos].

webrhaft, qui arma ferre potest; armatus: auvvuχός άμυντήριος στρατεύσιμος.

webrlos, inermis; armis exútus: ἄνοπλος [ον] aonlos [or].

Mebrlofigfeit, lat. burch Umfcreibung mit inermis; gried. το ἄοπλον ή ξρημία των ὅπλων.

Webrstand, milites; vita militaris: τὸ στρατιωτικόν. Beib, femina; muller: ή γυνή [γυναικός] | - ein altes 28., anus: ή γραύς [γραός] | - fig. (f. v. a. Memme), mulier: ή γυνή | - f. v. a. Gattin, f. Frau.

greund, beutfch-lat. griech. Borterb.

(junge Gattin), uxorcula: το γυναίκιον.

Beiberarbeit, opus muliebre: τὸ γυναιχεῖον ἔργον. Weiberart, mos mulierum: o yvvaixelos roonos.

Beiberfeind, osor mulierum; a re uxoria abhorrens: o μισογύνης [ov].

Weiberfreund, amicus mulieribus; mulierosus: ô yuvarxouthas.

Beibergefolge, comitatus [as] muliebris: yvvaizes αί πασεπόμεναι.

Beibergebeul, ululatus [us] feminarum: al yuraiκών οξμωγαί.

Weibergeflatsch, =geschwäß, ineptie antles: of γυναικείοι φιλήναφοι.

Beibergeschrei, clamor mulierum: ή γυναικών βοή. Beibergezant, rixae muliebres: at yuvaixeiai equ-SEG.

Weiberhaft, f. weibisch.

Beiberhaß, odium mulierum: ή μισογυνεία.

Beiberherrschaft, imperium uxorium; imperium feminae: ή γύναιχοχρατεία.

Weiberherz, animus muliebris: ή γυναικεία ψυχή. Beibertugend, virtus mulierum: ή γυναιχών

weibisch, muliebris; effeminatus: yuvaixixos | - w. Befen, mollities: ή ανανδοία· ή χλιδή | - w. machen, essemino1; emollio4: ἀποθηλύνειν | - adv., muliebriter; effeminate: γυναικικώς.

weiblid, muliebris; femineus: γυναιχείος · θηλυχός - bas w. Beschlecht, sexus [us] muliebris: το θηλυ - adv., muliebriter: γυναικείως.

Beiblichfeit, ingenium muliebre; castilas: To yvναικείον ήθος.

Beibsbild, mulier: to yuvalxior.

Beibeverson, f. Beib.

weich, mollis; mitis; tener: μαλακός απαλός |imbn m. maden, commoveo2 [movi, motum] animum cjs: κατακλάν την καρδίαν τινός | - adv., molliter: μαλαχώς · άπαλώς.

Weichbild, territorium; fines: of appol [wv].

Weiche, Beichheit, mollitia; mollitudo: ή απαλότης [nros] | - die Beichen am Rorper, inguina [orum]: o λαγών [όνος].

1. weichen, (nachgeben), cedo 3 [cessi, cessum]; loco cedo3; recedo3; recipio3 [cepi, ceptum] me; refero [retnii, relatum, referre] pedem; decedo3: είχειν τινί | - aus bem Bege m., de vià decedo3: είzeiv the odov | - aus bem Treffen w., excedo3 proelio: ερεύγειν έκ της μάχης | - s., bad IB., recessus [us]: ή παραχώρησις | - bie Beinbe gum 2B. bringen, depello3 [puli, pulsum] hostes loco; inclino1 aciem hostium: τρέπεσθαι τούς πολεμίους.

2. weichen, (erweichen), mollio*; emollio*: µalaziζειν | - im Baffer w., macero 1: τακερούν.

weichbandig, habens molles manus: μαλαχόχειο. weichbarig, mollibus capillis: μαλακόθοιξ.

Beichheit, mollitia, mollitudo: η απαλότης [ητος]. weichbergig, mollis; misericors: olxtlouwv [ov] [adv., molli ed. leni animo: ολχτιρμόνως.

weichlich, mollis; effeminatus; delicatus; uniazos Beihnachten, Christi natalitia [orum]: ra yereshia | - adv., molliter; effeminate: μαλαχώς.

Beidlichfeit, mollities; vita delicata: ή μαλακία. Beichling, homo mollis et esseminatus: o unlazias foul.

weichmäulig, mollis oris: μαλακόγναθος [ov].

weichmuthig, f. weichbergig.

Beichfel, (Tlug), Vistula [ae].

Weid, f. Baib.

Beide, (Beideplas), pascuum; locus (ager) pascuus: ή νομή | - auf die D. geben, eo4 [ivi, itum] pastum: lévai réusσθai | - (Nahrung), pabülum : pastus [ūs] : ἡ τροψή | - gute N., pastus pinguis : ἡ εὐβοσία | -figurl., B. für die Augen, f. Augenluft | - (f. v. a. Weibenbaum), salix: ή tréa.

1. meiden, I) a., pasco3 [pavi, pastum]: νέμειν | feine Augen w., do' [dedi, datum] oculis epulas: έστιαν τούς οφθαλμούς | - an etw. w., pasco3 oculos in re: ηθεσθαί τινι | -- II) n., pabulor1; pascor3 [pastus]: νέμεσθαι [- s., das B., pastio : ή βόσκησις.

2. weiben, adj., vom Beibenbaume, saligneus: Ireivos.

Beidenbaft, liber saligneus: o treïvos ploios.

Weidenbaum, salix: ή liea.

Weidenhold, lignum saligneum: τὰ Ιτέϊνα ξύλα. Beidenrinde, cortex saligneus: τὸ ἐτεϊνον λέμμα.

Weideplat, f. Beibe.

Beiderecht, jus pascendi; jus compascuum: ή έπιvouía.

meiblich, f. tudtig, adv.

Beibmann, f. 3ager.

Weidmeffer, culter venalorius: ή αγρευτική μάyaina.

Weibmert, f. Jagerei, Jagb.

Beife, rhombus: o gousos.

weifen, Garn, deduco3 [duxi, ctum] fila in rhombum, glomero 1 fila in rhombum: δομβείν τι.

weigern, fich, einer Cache, recuso1; abnuo3 Inui. útum]; defűgio3 [fúgi, ĭtum]; detrecto1 qd; nőlo [nolui, nolle]: avalveodat, apreiodat. un anodéreσθαίτι | - s., bas B. (Beigerung), recusatio; detrectatio: ή παραίτησις | - ohne W., sine retractatione; haud gravate: ανευ παραιτήσεως απροφα-

Weibbischof, chorepiscopus: o χοροεπίσχοπος. Beibe, Die, (Geierart), milvus: o teriv [ivos].

Bethe, dedicatio; consecratio: ή τελετή | - bie B. geben, consecro1: τελείν τινά | - bie 20. befommen, consecror τελείσθαι τελετήν.

weihen, dedico1; inauguro1; consecro1: ἀφοσιοῦν - geweißt, sacrâtus; sacer; religiosus; figurl., dico1 dedico1; offero [obiŭli, oblatum, offerre]: avati98ναι τι τινί | - fein Leben gang bem Baterlande m., de-do3 [dedidi, deditum] totam meam vitam patriae: θύεσθαι έαυτον ύπερ της πατρίδος.

Weiber, piscina: το τέλμα [ατος]. Beibgeschenf, donum: τὸ ἀνάθημα. Beihteffel, cortina: το περιδέαντήριον. Ίησοῦ Χοιστοῦ.

Beibnachtsabend, dies ante natalitia Christi: 4 έσπέρα άγία.

Weibnachtsfest, f. Weihnachten.

Beibnachtsgeschenf, strena: ή έπινομίς [ίδος].

Weihrauch, tus: o likarwios | - von B., tureus: λιβάνινος | - W. tragend, turifer: λιβανωτοφόρος [ov] | - figuri., jmbm B. fireuen, praedico de cis laudibus: έγχωμιάζειν τινά.

Beibrauchbaum, juniperus turifera L.: ο λίβανος. Beibrauchfaß, -gefäß, turibulum: rò Bunarh-

Beibrauchhandler, turarius: ὁ λιβανωτοπώλης [ov]

Beibrauchforner, tura [um]: of λιβανωτοῦ χόν-

weihrauchtragend, turifer: Libavogogos [ov].

Beihung, f. Weihen (bas).

Beihmaffer, aqua lustralis: rò legor vowg.

Beihwedel, aspergillum: το περιβραντήριον.

weil, quod; quia; quoniam; quam; quando; quando quidem; auch mit qui; quippe qui; und durch partic. öre Enel. Eneidy | - von ber Beit, f. v. a. mabrend, dum: ὅτε· ὡς.

weiland, olim: nalat.

Beilden, breve spatium, paululum (temporis): olf-

γον τι χρόνου.

Beile, die, tempus; spatium; mora: o xgóvos |lange DB., f. Langeweile | - in einer fleinen 2B., post breve tempus: οὐ πολύ ὕστερον | - eine lange W., multum temporis: πολύς χρόνος | - fprichw., Gile mit DB., festina lente: ήσυχος ανύσεις.

weilen, f. verweilen.

Beimar, (Stadt), Vimaria [ae] | - adj., Vimarien-

sis, e.

Bein, I) (Getrant), vinum: o oivos | - verborbener B., vappa: o exteonles | - junger B., vinum recens: o véos olvos | - weißer B., vinum album: ό κιδόος olvos | - rother B., vinum rubrum: ὁ με-λας-, ερυθοός olvos | - unvermischter B., vinum merum: ὁ ἄκρατος οίνος τὸ ἄκρατον ζωρόν | -B., ber fich nicht halt, vinum fugiens: ὁ οίνος οὐ διαμένων | - viel B. trinfen, obruo3 [rui, ruium] me vino: βαπτίζεσθαι οίνφ | - vom Bein erhipt w., incalesco3 [calui] vino: θεομαίνεσθαι οΐνφ | - bem B. ergeben fein, vinosus: piloivos [ov] | - beim B., in vino; per scyphos: παρ' οίνον | - II) (Beintraube), uva: o Borque [vos]. ή σταφυλή | - 28. lefen, lego3 [legi, lectum] vinum : vindemio1 (uvas): τουγάν | - III) (Beinstod), vites: ή αμπελος.

weinartig, vinosus: ολνηφός ολνώδης [ες]. Beinbau, cultura vitium: ή αμπελουργία.

Beinbatter, cultor vilium: o aunelogitys [ov]. Beinbeere, acinus od. acinum: ò aunelivos zagnos. Beinbeerfern, nucleus; vinaceus: to γίγαρτον. Beinbeerstiel, pes vinaceorum: ò utoxos éayos. Beinbehälter, cella vinaria; apotheca: o olvor.

ή αποθήκη.

Meinberg, vinea; vinetum: o aunelor [avos].

Beinblatt, folium vitis; folium vitigineum; pampinus: το αμπελινον φύλλον | - von Beinblattern, pampineus: olvágeog · zlnuátivog | - vollet B., pampinosus: εληματώδης [ες].

Beinbluthe, Blathe bes Beine, flos vitis: ή οίνάνθη | - Beit ber Bluthe, tempus floris vitium: ή της ολνάνθης ώρα.

Weinbrübe, oenogarum: to otrivor ζωμίδιον.

Beinduft, f. Beingeruch.

weinen, lacrimo1; fundo3 [fūdi. fusum] lacrimas; fleo2 [flèvi, flètum]; profundo3 [fùdi, fûsum] vim lacrimarum: δακούειν· κλαίειν | - mit weinenden Augen, lacrimans: δαχούων [ουσα ον] | - über jindn ober etw. w., deploro 1 qm ob. qd: καταδακούειν. καταθοηνείν τι | - über fich w., deploro' casus meos: κλαίειν, καταδακούειν την ἀπορίαν έαυτοῦ | - s., bas B., flêtus [ûs]; plorâtus [ûs]: ἀ κλαυθμός | - mit B., flens; lacrimans: δακούων [ουσα, ον].

meinenswerth, f. beweinenswerth.

meinerlich, flebilis; lamentabilis: zlavoimos [ov]. κλαυστός· δακουτός· δακουόεις [εσσα, εν] | - cin m. Geficht, vultus lacrimosus: τὸ πρόςωπον ελαύσιμον· ή όψις κλαύσιμος | - eine w. Stimme, vox flebilis: ή φωνή δαχουτή | - adv., flebiliter: κλαυσίμως etc.

Weinernte, f. Beinlefe.

Weinessig, acetum: rò otvivov osos.

weinfarbig, referens colorem vini: olvóxows [wros] οίνοψ [οπος].

Beinfaß, dolium vinarium: ὁ πίθος.

Weinflasche, lagena; ampulla: ή οἴνου λάγηνος.

Weinfuhre, vehes vini: ή αμαξα οἴνου.

Weingarten, f. Beinberg.

Weingefaß, vas vinarium: τὸ ολνοφόρον σχεῦος.

Weingegend, regio vitibus ferax: ή οἰνοφόρος γη. Weingeift, spiritus vini: ή άχνη οίνου.

Beingeruch, odor vini; odor vinosus: ή όσμη οξ-

Weingefdirr, f. Beingefaß.

Weingeschmad, sapor vini; sapor vinosus: 6 20-

Beinglas, scyphus vitreus: o σκύφος.

Weingott, deus vini; Bacchus; Liber: o Bazyos.

Weinbandler, vinarius: ο οἰνοπώλης [ov].

Weinhandel, negotium vinarium: ή ξμπορία οίνου. Beinhandlung, (Sanbel), negotium vinarium: ή έμπορία οίνου | - (Saben), taberna vinaria: το οίνοπώλιον.

Weinbaus, caupona: τὸ οἶνοπώλιον.

Beinheber, sipho: o olquv [wvos].

Weinbefen, faeces vini: ή τρύξ [τρυγός].

Beinholz, lignum viteum: τὰ ἀμπέλινα ξύλα.

Beinhülse, vinaceum: tò στέμφυλον.

Beinbüter, custos vineae: o olvoquilas [axos].

weinig, vinosus: olynoós.

Beinjahr, annus vini ferax: η εὐοινία.

Beinfeller, cella vinaria; apothècu: o olvewy [wvos].

Beinfelter, f. Relter.

Beinfosten, bat, degustatio vini: ή γεύσις οίνου. Beinfranz, corona pampinea: ὁ στέφανος αμπέ-

Beinfrug, urceus vinarius: ὁ κέραμος ολνηρός.

Beinfüfer, -füper, vietor: o duyiozijs [ov].

Beinladen, taberna vinaria: το ολγοπώλιον.

Beinlager, cella vinaria; apotheca; o otror [ovos] ή ἀποθήκη | - (Beinvorrath), copia vini: ὁ θησαυpòs otvou.

Beinland, (Beinboden), terra vinealis: τὸ οἰνόπεδον | - (Weingegenb), terra vini ferax: ή αμπελοφό-

Beinlaub, folia vitiginea; pampinus; pampini: rà αμπέλινα φύλλα | - von IB., pampineus: ολνάosog. zinuarivos | - mit B. geziert, pampinatus: οίνάρφ κεκοσμημένος | - voller B., pampinosus: κληματώδης [ες].

Weinlaube, functum; vinea (sc. porticus): ή καλύ-

βη ολυηρά.

Beinlese, vindemia: ή τρύγη | - 20. halten, făcio3 [feci, factum] vindemiam: τουγάν | - jur B. geborig, vindemiatorius: τουγητικός.

Weinleser, vindemiator; vindemitor: ο τουγητής

Beinmaß, mensara vinaria: το μέτρον ολνηρόν. Beinmonat, mensis October: ὁ Οχτώβριος μήν.

Weinmutter, taeces vini: ή ολνομήτως [0005]. Beinpfahl, pedamentum: statumen; vidica: Tò ot-

νωτρον.

Weinpreffe, f. Relter. Beinrante, pampinus; clavicula: rò zliqua i olvagis [isos].

Weinrebe, f. Rebe.

weinreid, vini ferax: evolvos.

Weinschanf, taberna vinaria: τὸ οἰνοπώλιον.

Beinschenf, vinarius: o otvonwing [ov].

Beinfolaud, uter vinarius: o olynoòs aoxòs.

Beinftein, tartarus: o ragragos. Weinsteinsalz, sal tartari: ή φέκλη.

Beinftod, vitis: ή άμπελος | - ein ebler 2B., vitis generosa: ή ήμερίς [ίδος] | - ben IB. marten, pflegen, colo3 [colui, cultum] vitem: θεραπεύειν την αμπελον | - ben 2B. befchneiben, amputo' vitem: zλαδεύειν την αμπελον.

Beinftodden, vilicula: to dunelior.

Weinfuppe, f. Beinbrube.

weintragend, vitifer: vini ferax: odvogógos [ov]. Beintraubden, parva uva: τὸ βοτρύδιον.

Beintraube, uva : 6 Borgus [vos] | - getrodneter B., uva passa: ή σταφίς [ίδος].

Beintreber, -trefter, vinacea [orum]: τὰ στέμφυλα [ων].

Beintrinfen, bas, potatio vini: ή οίνοποσία.

Weintrinfer, potor vini: o otvonorns [ov].

weintrunten, vino ebrius; vinolentus: olróques

Beinverfälscher, qui vinum corrumpit: o zisonλεύων τον οίνον.

Weinvorrath, copia vini: o Inaugos olvov.

Weinwetter, tempestas vilibus opportuna; t. ad maturandas uvas apta: o zaigos olvogogos.

Weinwirth, f. Weinschenf.

1. Beife, bie, Art n., modus; ratio; mos; institutum: ὁ τρόπος | - auf biefe B., hoc modo: οὖτως | - auf welche B.? qua ratione? quo pacto?: Tivi τρόπφ; | - auf feine B., nulla ratione; nullo pacto: oudaums | - oft burch bas bloge adv., wie auf freundfchaftliche Beife, amice: gelexos gellos | - unbefonnener AB., inconsiderate: ἀπερισχέπτως | - nach ber Bater 2B., instituto majorum: κατά τον των προγόνων τρόπον | - (f. v. a. Melodie), modi, moduli: το μέλος [ous].

2. weife, adj., sapiens; sapientia praeditus: σοφός. ξπιστήμων [ovos] σώφρων [ovos] | - subst., ber Beife, (homo, vir) sapiens: o oocos | - adv., sa-

pienter: σοφώς δεξιώς.

weisen, monstro1; demonstro1; ostendo3 [di, sum]: δειχνύναι τι | - jmbm ben Weg m., monstro' cui viam : ήγεισθαί τινι της όδοῦ | - jmbm bie Thur w., jubeo [jussi, ssum] qm abire: ἀπελαύνειν, έξελαύverv rive | - aus einem Orte m., f. verweifen, verbannen, | - etw. von fich w., sperno3 [sprevi, spretum] qd; aspernor da: καταφουνείν τινος μη δέχεσθαί τι. Weifer, (an ber Uhr), gnomon; virgula horarum index: o γνώμων [ovos].

Weisheit, sapientia; prudentia: ή σοφία.

Beisbeitslehre, regel, praeceptum sapientiae: ο λόγος σοφός.

Weisheitslehrer, magister sapientiae: o coglas diδάσχαλος.

weistich, adv., sapienter: φρονίμως.

weiß, albus; candidus; canus; purus: λευχός | fcneeweiß, mitchweiß, f. biefe Borter | - w. Babne, dentes candiduli: of laungol odovies | - w. Bret, panis siligineus; o σιλιγνίτης [ov] | - w. fein, albeo2; candeo 2: λευχον είναι | - w. machen, dealbo1: λευzalverv. Leunouv ti | - jmbm etw. w. machen, ludo3 [lusi sum] qm; do' [dědi, dătum] verba cui: qevaκίζειν τινά | - fcmarz auf m., scriptus: γεγραμμέ-

weissagen, vaticinor1; dico3 [dixi, ctum]; căno3 [cecini, cantum ; praedico qd: μαντεύεσθαί τι - s.,

bas IB., f. Beisfagung.

Weisjager, vates; fatidious; augur; haruspex: ò μάντις [εως] | - Beisfagerin , vates ; mulier fatidica : n Martis [sws].

meissagerisch, satidicus; divinus: μαντικός.

Beisfagung, bas Beisfagen, vaticinatio; divinatio; auguratio; praedictio: η μαντεία | - bie gegebene 2B., vaticinium; oraculum: to μαντείον.

Beisfagungsgabe, divinatio: ή μαντική.

Weißdorn, crathaegus oxycantha: ή λευκάκανθα [75].

[ητος] | - bas B. im Auge, album oculi: τὸ τοῦ ἀραιός | - adv., raris intervallis: ἀραιῶς | - (gette

og θαλμοῦ λευχόν | - bas B. im Gi, album ovi: τὸ του ώου λευχον.

weißen, dealbo': λευχούν τι.

Beigenburg, (Stabt), Alba Julia | - adj., Albensis.

Beißer, dealbator: ή λεύκανσις.

Weißfichte, =tanne, abies; pinus picea: Elary h Dinkere.

Weißfisch, alburnus; cyprinus leuciscus: o leuzi-

Weißgerber, cerdo alutarius: ὁ βυρσοδέψης [ov]. weißgrau, canus: λευχόψαρος [ον].

weißhaarig, albis od. canis capillis: λευχόθοιξ [genit. TOIXOS, 0, 1.

Weißfohl, =fraut, brassica capitata alba: ή λευκοκράμβη.

weißlich, subalbus; albicans: ὑπόλευκος [ov]. Weißichimmel, equus albus ob. candidus: ὁ ίππος λευχός.

weißsprenfelig, maculis albis: λευχόστικτος [ov]. Beigzeug, lintea [orum]: τά λίνα.

Beifung, f. Befehl, Berweis.

wett, adj., 1) (entjernt), longus ; longinquus: µazoos - ein w. 2Beg, longa via; longum iter: μακρά πολλή odos | - bie Cache ficht noch im w. Felbe, res nondum expedita est: ούπω ετοιμόν εστι | - bas 28. fuchen, converto3 [ti, sum] me in fugam; consŭlo3 [lui, ltum] mihi fugà: τρέπεσθαι πρός φυγήν · φεύγειν | - bon weitem, procul; e longinquo; eminus: πόδοωθεν | --11) (f. v. a. nicht enge), latus; laxus; capax; amplus: εὐούς [εῖα, ύ] | - in bie w. 2Belt geben, abeo4 [ii, itum] peregre: anodnueir | - adv., (gur Bezeichnung ber Entfernung), longe; procul: μακράν· πόδοω | - w. von etw. fein, procul absum [abfui, abesse] a loco: μαzęάν ἀπεῖναι | - w. feben, longe prospicio³ [spexi, ctum]: ἀφορᾶν | - w. binaus, in longinguum tempus els μακρον od. πολύν χρόνον | - w. und breit, longe lateque: ἐπὶ πολύ | - w. in etw. fommen, multum proficiscor [fectus] in re: ɛls azoov ɛləsiv 11105 zu w. gehen, progredior3 [gressus] longius: πορόωτέρω», προσωτέρω γίγνεσθαι | - (zur Bezeichnung bes Grabes), longe; multo: πολύ | - w, übertriffen, longe praesto 1 [stiti, stitum]: πολύ διαφέρειν τινός.

meitaussehend, longinquus; incertus; dubius; arduus; difficilis: augisolos [ov].

weitherühmt, clarissimus; celeberrimus: Elloyμος [ον] παντή.

Beite, bie, (Ferne), longitudo; longinquitas; distantia; intervallum: το διάστημα | - (Umfang), laxilas;

capacitas; amplitudo: ή εὐούτης [ητος].

weiter, adf., entfernter, longior; remotior: nlior antχων [ουσα, ον] | - (geräumiger), laxior; amplior: ενούτερος | - das Weitere, 3. B. hören, audio reliqua. τίχα εὐθύς | - adv., longius; porro; protinus; ultra: ποζόωτερω | - w. oben, unten, supra; infra: ανωτέρω zατωτέρω | - w. gehen, longius progredior3 [gressus] pergo³ [perrexi, clum]: προϊέναι | - feiner w., nullus alius; nullus praelerea: οὐδεὶς ἄλλος | - nichté w., nihil amplius: οὐθὲν άλλο.

Beiße, bie, album; albitudo; candor: ή λευχότης weitlaufig, (weit auseinanderfießend), rarus; disjectus:

Vertigenter, ceresias truiceas à negues de responsable de la proposicione del pre

mether, methes, methes, qui, quie, quoi-s̄c, weither min, classimus; omnibus nous: Frde-[δ̄c, δ̄] |- m am quieunque · δστε [δ̄τε, δ̄τ] |- a m » Στε am quieunque · δστε [δ̄τε, δ̄τ] |- a m » Στε am quieunque · δστε [δ̄τε, δ̄τ] |- a m Set meda πασιν σλυβαίνος. Set meda πασιν σ

mig), latus; laus; amplus; celegizonos [ori] - adie, mig), latus; laus; amplus; celegizonos; - celegizonos; c

- o m sagn, (nm : 1 fg [11] - m. os seem these miles morphy [- 1 a. dillas. meldergeffall, maker objail, mile skalin, andis sequismost: moles ref [rode re r noise rs] - [rode rs] -

Beltgebaube, universum; mundus: τὸ τῶν όλων Beltton, mores hominum; saeculum: οἱ τρόποι. σύστημα.

Beltgegend, f. Simmelegegenb.

Beltgeift, bas bie Belt belebenbe Bringip, mens mundi; divina ratio toti mundo inserta: ή τοῦ κόσμου ψυχή. Weltgericht, supremum judicium: ή τελευταία

zolais.

Beltgeschichte, historia, quae vocatur universalis; perpetua rerum gestarum historia: ή τῶν κατά τὴν οίχουμένην γενομένων έξήγησις | - (bie Beltereigniffe), res in orbe terrarum gestae: τὰ κατὰ την ολχουμένην γενόμενα.

Welthandel, res gestae: τὰ ἐν ἀνθρώποις γιγνό-

Beltheiland, f. Belterlofer.

Beltherrschaft, imperium omnium gentium: ή πάντων των εθνών ηγεμονία.

Welthistorie, f. Weltgeschichte.

Weltjahr, annus magnus: o Eviautos zoouixos ob. ·µέγας.

Weltfenninia, notifia hominum, rerum, temporum: ή των άνθρώπων ξμπειρία.

meltflug, gnarus ob. peritus rerum humanarum; peritus morum; callidus; versútus: πολιτικός.

Weltflugbeit, prudentia; calliditas: ή πολιτική. Weltforper, pars mundi; sidus [eris]: τὸ σῶμα οὐράνιον.

Beltfreis, =fugel, f. Erbfreis, -tugel.

meltfundig, celebratissimus; omnibus notus: πάν-Sylos [ov].

Beltlauf, conditio rerum humanarum; mores hominum: το εν ανθρώποις είωθός.

Weltlehre, cosmologia: ή zοσμολογία.

weltlich, (irdifch), humanus: ἀνθοώπινος | - (nicht geifilich), alienus a rebus divinis: nolitizós | - (eitel, verganglich), vanus: έψήμερος μάταιος | - w. ge-finnt, voluptatibus dedius: φιλήδονος [ον] · ήδυπαθής [ες] | - w. leben, indulgeo [lsi, ltum] voluptatibus: ήδυπαθείν δουλεύειν τη ήδονή.

Weltlicht, lumen ob. lux mundi: τὸ φῶς τοῦ κόσ-

Beltluft, voluptates, quibus in hac vità fruimur; jucunditates hujus vitae: αί κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί. Weltmann, homo morum peritus; homo urbanus: ό άστείος άνηρ.

Weltmeer, oceanus: ò wzeavos.

Beltregierung, administratio mundi: ή τῶν ὅλων

Weltrichter, judex humani generis: o πεοί πάντων την κρίσιν ποιούμενος.

Beltidopfer, procreator mundi; opifex ob. creator rerum: ὁ συστήσας τὸ πάν.

Weltfeele, f. Weltgeift.

Beltsinn, studia vana [orum]: τὸ ήδυπαθές τὸ φιλήδονον.

Beltspftem, conceptio mundi: τὸ τῶν δλων σύ-

Belitheil, pars orbis terrarum: τὸ τῆς οἰκουμένης μέρος.

τα ήθη.

Beltweise, ber, philosophus: o quidocopos. Weltweisheit, philosophia: ή φιλοσοφία.

Wendehals, iynx torquilla: ή ἔψχξ [ἔψχγος].

Wendefreis, circulus; orbis: o roonizos zúzdos - ber DB. bes Rrebfes, circulus solstitialis: o zuzlos Beorvos | - ber 2B. bes Steinbode, circulus brumalis: ό χύχλος χειμερινός.

1. wenden, (richten), verto3 [ti, rsum]; converto3; dirigo3 [rexi, etum]: τρέπειν | - Die Mugen auf etw. w., conjicio3 [jéci, ctum] oculos in qm: προςβλέπειν 71 | - feine Aufmertfamfeit auf etw. w., attendo3 [di, tum] animum ad qd: προςέχειν την γνώμην τί | fich w., verto3 me: vertor3 [versus]: τρέπεσθαι] jich an jmbn w., adeo [ii, itum] qm; convěnio [věni, ntum] qm; confugio3 [fugi, itum] ad qm: προςτρέπεσθαί τινα | - unitaren, verto³, circumăgo³ [egi, actum]: στοέφειν τι | - ein Kleib w., inverto³ vestem: τὰ ἐντὸς ἐσθήματος τρέπειν ἔξω | - ben Ruden w., vertor' [versus]: avazwosiv | flieben, (v. Golbaten), abeo* [ii, itum]; discedo3 [cessi, ssum]: gevyeir | - s., bas 28., f. Wenbung.

2. Wenben, (Bolferfchaft), Venedi [orum].

Benbegirfel, f. Benbefreis.

Bendung, das Umwenden, conversio; circumactus [ús]; flexus [ús]; declinatio: ή στροψή επιστροψή. τὸ στοέφειν - veranderte Richtung, conversio; exitus [us]; eventus [us]: ή στροφή | - eine andere B. neb. men, male cedo [cessi, ssum]: αλλη τρέπεσθαι.

wenig, pauci; paullum; paullulum; aliquantum; non multum (c. genit.); parvus; exiguus: ἀλίγος · μικρός - w. Menfchen, pauci: ollyor tor ardownwv | - febr w. Menfchen, perpanci: πάνυ όλίγοι των άνθρώπων - nicht w., multi: πολλοί | - w. Dinge, pauca: ολίγα - mit w. Worten, paucis (verbis): διά βραχέων | weniger, minus c. genit .: Elarrov | - w. werben, minuor3 [minútus]; deminuor3: ἐλαττοῦσθαι | - fo w., tantŭlus; tantillus: οὕτως ολίγος | - 3μ w., minus; parum : ολίγον · έλαττον | - ein w., paullum ; aliquantulum : βραχύ | - um ein Beniges, paullo; paullulo: μικοοί | - nicht w., valde; vehementer: πάνυ σφόδρα | - nichts weniger, nihil minus: πάντων ηχιστα. οὐδαμῶς - fo w. ale, non magis .. quam: οὐ μαλλον .. η | - nichte befto weniger, nihilo minus ob. secius: ouder hrrov | - jum wenigften, f. wenigftens.

Wenigfeit, paucitas: ή βραχύτης [ητος].

wenigstens, minimum; certe; saltem; quidem: 70 ξλάχιστον · γε · γε δή.

wenn, 1) (Bedingungspartifet), si: el. Ear | - w. aber, sin; sin autem; si vero: ελ, ἐἀν μέν ... ελ, ἐἀν δέ | - w. aber nicht, nisi, ni; si non: εὶ δὲ μή | - w. nicht etwa, nisi forte: εἶ μεν ἄρα | - w. namlich, si quidem: είπερ | - w. vielleicht, si forte: εί που εί ποτε | - w. jemant , si quis: el rig | - w. einmal , si quando: el ποτε · εάν ποτε | - w. auch , (f. v. a. w. gleich) , quamquam; quamvis; licet; etsi: εἶ καί καίπερ | - w. both! o si! El yao! |- als w., quasi; ac si: ws av |-II) (für wann, Zeitpartifel), quum; quo tempore; ubi: ore. G. auch wann.

Wer, I) (fragenb), quis? (bei 3meien), uter? tis [ti]; (bei Bweien), πότερος; | - w. benn? quisnam? τίς δή; τίς our | - (gur Bezeichnung einer unbestimmten Berfon), qui; Berfzeug, instrumentum; machina: ro Egyaheior. quicumque: őστις όστιςοῦν.

Werbegeld, auctoramentum: το επίχειρον.

werben, um etw., peto3 [ivi, itum]; appeto3; qd: μνηστεύεσθαι. θηράν», αιτείσθαι τι | - j. auch anwerben | - s., bat B., f. Berbung.

Werber, conquisitor: o συλλογεύς [έως].

Werbung, conquisitio: ή συλλογή.

werden, fio [factus, fieri]; evado 3 [si, sum]; nascor3 [natus]; orior* [orius]; existo 3 [stiti, stitum]: γέγνε-σθαι | - 3um Bettler w., redigor 3 [actus] ad mendicitatem: nrwyov ylyveodat | - haufig lat. burch bas verb. inchoat., grich, burch bas passiv., s. B. warm w., calesco [calui]: θερμαίνεσθαι | - reid w., ditesco 3: πλουτίζεσθαι | - werbend , nascens; recens; novus: γιγνομένος νέος.

werfen, jacio3 [jeci, jactum]; jacto1; jaculo1; mitto3 [misi, ssum]: βάλλειν · ginteiv τι | - jmbn ins Gefangniß w., conjicio3 [jéci, ctum] qm in vincula: βάλλειν τινά εls το δεσμωτήριον | - ben Mantel um fich w., circumjicio [jeci, ctum] pallium: περιβάλλεσθαι το εμάτιον | - von Thieren (f. v. a. gebaren), pario [peperi, partum]: rizterv | - militar. (f. v. a. in bie Flucht fchtagen), conjicio3 [jeci, cium] in fugam: τρέπειν-, τρέπεσθαι τούς πολεμίους | - fich auf jmbn w., (b. i. ploglich mehin wenden), conjicio3 me in qm; invado3 [vasi, vasum] qm: EnitlBeogal rive | - fich auf etw. w., (fich auf etw. legen), conjicio3 me in qd: αποσχήπτειν είς τι | - fich in einen Ort w., confügio [fugi, itum] in locum; raptim intro locum: alosiv zara zgaros zwotov | - (vom Bolge, f. v. a. frumm werben), pandor': อเรางบังจิลเ รงกางบังจิลเ รณนการองิลเ - s., bas B., jactus [ûs]; missus [ûs]; jaculatio; partus [ûs]; pandatio ; griech. burch bie Berba.

Berft, Schiffsmerft, navale: το ναυπήγιον | - bee Bebere, stamen: o στήμων [ovos].

Werg, stuppa: ή στύπη | - von 2B. gemacht (wergen), stuppeus: στύπινος.

Wert, opus [eris]; factum : To Foyor | - ein großes, fcwieriges Bert, opus magnum, arduum : μέγα, χαλεπον ἔργον | - gute DB., recte facta: ἔργον ἀγαθόν | - etw. ine B. feten, adduco3 [duxi, ctum] qd ad effectum: diangarreiv ti | - ju B. gehen, ago3 [egi, actum]: απτεσθαι τοῦ ἐργοῦ | - es ift im B., id agitur: diangarrerat | - ein EB. unter ben Sanben haben, habeo2 opus in manibus: ἔχειν ἔργον τι ἐν χερσί, -διά χειρών ξογάζεσθαι, μεταχειρίζεσθαι έργον τι | - ein gutes IB. an jmbm verrichten, confero [tuli, collátum, conferre] beneficium in qm; benefácio3 [féci, factum] cui: εὐ ποιείν, καλώς ποιείν τινα.

Berfbiene, f. Arbeitebiene.

Werfeltag, dies profestus od. negotiosus: ή ξογάσιμος ημέρα.

Berfleute, operae; operarius; opifex: of ξογάται

Berfmeister, opifex; fabricator; architectus; artifex; magister: ὁ τῶν ἔργατῶν ἐπιστάτης.

Werfftatt, -ftatte, officina; fabrica: τὸ ἐογαστή-

werfthatig, re (factis) probatus : ἐνεργής [ές] | - adv., re; factis: ἔργφ.

Werftag, f. Werteltag.

τὸ ὄργανον | - (v. Menschen), minister: ὁ διάχονος.

Wermuth, absinthium: ή ἄψινθος.

Werra, (Blug), Visura.

1. werth, adj, (f. v. a. würdig), dignus: άξιος · έπacios | - es ift ber Dube m., operae pretium est; tanti est: asiov έστι προυργου έστί | - etw. (viel, wenig) w. fein, consto [stiti, stitum]: asiov sival (tivos) | viel w. fein, magni sum pretii: αξιον είναι πολλού. C. auch wurdig | - II) (f. v. a. theuer, lieb), carus: Timos chos | - jmon w. halten, habeo qm carum: 11μαν τινα. G. auch theuer.

2. Werth, ber, pretium; honos: ή άξία τιμή |ber innere 2B., virtus: ή ἀρετή | - im 2B. fein, sum in pretio: Evituov civat | - einen hohen IB. haben, sum magni pretii: πάνυ ἔντιμον», πολύτιμον είναι einen geringen QB, haben, sum nullius pretii: dalyov alion siva.

werthgeschätt, carus: thuiss ayaoros.

werthlos, vilis; tenuis; levis: οὐδενὸς ἄξιος · φαῦλος | - w. fein, nullius pretii sum: μηδενός άξιον

Berthlofigfeit, tenuitas; levitas: τὸ μηθενὸς άξιον Elva.

werthichagen, magni făcio [feci, factum] ob. aestimo'; colo' [lui, cultum]; suspicio' [spexi, clum]: τιμάν., πεοί πολλού ποιείσθαί τινα οδ. τι.

Werthschähung, caritas; observantia: ή καταξίωσις θεραπεία.

werthvoll, pretiosus; magni pretii; carus: πολλοῦ, πλείστου άξιος τίμιος.

Wefen, felbfiftanbiger Wegenstand, res; ens; animans: το ον | - bas hoofit B., deus supremus: ο υψιστος Jeos | - ein vernünftiges 20., animal rationis compos: το ζωον ελλογον | - (eigenthumliche Beschaffenheit), natura; vis; ratio; conditio: ή φύσις [εως] | - (Betragen), mores; ingenium; vita: o τρόπος | - bescheibenes B., modestia: ή σωφροσύνη | - viel B. von imbm machen, magnificentius statuo 3 [ui, útum] de quo: πολύν είναι εγκωμιάζοντα τί | - fein DB. an einem Orte treiben, versor1 in loco: αναστρέφεσθαί που.

wesentlich, verus; primus; princeps; proprius; positus in cjs rei natura; pertinens ad rei naturam; necessarius: άληθής [ές] · άξιόλογος [ον] · Ενεργής [és] | - nicht w., alienus a re; adventicius: ouz asióλογος · άχοείος | - ein w. Umftant, caput rei: τὸ ποάγμα άξιόλογον | - adv., vere; praecipue; in-primis; necessario: άληθώς άξιολόγως ὅττως. φύσει | - m. verschieben fein, ipså rei natura diversus sum: φύσει διαφέρειν τινός.

wesbalb, weswegen, f. warum.

Wefer, (Flus), Visurgis [is].

Bespe, vespa: ο σφήξ [σφηκός].

Wespennest, nidus vesparum: ο στρηκών [ωνος]. West, f. Westwind.

Weste, bie, colobium: to προστερνίδιον.

Westen, ber, occidens; occasus [as]: at rou nklou δυσμαί | - gegen B., occidentem versus: πρός έσπέραν.

Westindien, India Occidentalis.

westlid), vergens ad occidentem solem; spectans Bettrennen, bas, cursus [as] equorum ob. equester: occidentem solem: πρός έσπέραν (τετραμμένος) έσπερινός | - adv., in occidentem; ad occasum ver- Bettstreit, certamen; certatio; aemulatio; ὁ ἀγών sus: πρός έσπέραν.

Beftphalen, 1) (Provinz), Guestfalia od. Westfalia [ae] wettffreiten, mit imbm, contendo [di, tum]; aemulo 1 | - II) (@inwohner), Guestfali od. Westfali [orum].

Bestseite, obeuntis solis partes: τὰ πρὸς ἐσπέραν τετραμμένα.

westwarts, ad occidentem versus; in occasum: πρός έσπέραν.

28effwind, ventus ab occidente veniens; zephyrus; with [en, cero' qd; induco' [duxi, ctum] ceram (atrafavonius : o Thopupos.

Bette, sponsio : ή όήτρα | - eine D. machen, eingeben, făcio [féci, factum] sponsionem: περιδίδοσθαί τινος · δήτραν ποιείσθαι έπί τινι | - eine 2B. gewinnen, perlieren, vinco3 [vici, victum]. vincor3 [victus] sponsione: νικάν», νικάσθαι περιδόμενόν τινος | - fig., um die B., certatim: ¿¿ auillns.

Wetteifer, certamen; certatio; aemulatio: à inlos. η ζηλωσις.

Wetteiferer, =in, aemulus; aemula: o, ή ζηλωτής

wetteifern, mit jmbm, certo'; concerto'; contendo' [di, ntum | cum quo: διαγωνίζεσθαί τινι | - s., bas 2B., f. Betteifer.

wetten, făcio3 [féci, factum] sponsionem; contendo3 [di, ntum] pignore: περιδίδοσθαί τινος.

Wetter, coelum, status [ús] coeli; tempestas: ή ώρα | - heiteres B., tempestas serena: ἡ εὖημερία | - bei heiterem B., sereno: εὐδίας οὔσης | - trubes B., tempestas turbida: al συννεφείς ημέραι | - (f. v. a. Ungewitter), tempestas; procella; tonitru; fulgura cum tonitru: o xeiuwv | wvos] | - (f. v. a. Dünfte in Bergmerfen), vapores pestilentes: οξ έν τοῖς μετάλλοις άτμοὶ (λοιμώδεις).

Wetterableiter, conductor fulminis: ὁ ἀποτρέπων τὸν κεραυνόν.

Wetterbeobachter, meteorologus: à μετεωρολόγος. Wetterbeobachtung, meteorologia: ή μετεωφολο-

Wetterbach, subgrundium; subgrunda: rò yeisov.

Wetterfahne, vexillum venterum index: To aveuov-

wetterleuchten, sulgaro': agroantein | - s., bas D., fulguratio; fulgura; fulgetrum: ή ἀστραπή.

wettern, tono 1 [ŭi, ĭtum]; intono 1: βρονταν.

Betterprophet, interpres coeli: ο μετεωροσοφιorns loul.

Wetterschaden, calamitas: ή χαλαζοκοπία.

Wetterfeite, pars opposita tempestatibus: τὸ πρὸς νότον τετραμμένον.

Wetterstrahl, sulmen: o zegavvos.

wetterwendisch 20., f. unbeständig ac.

Bettgefang, f. Wechfelgefang.

Wettfampf, certatio; certamen: o aywv [avos].

Bettläufer, cursor: o σταδιοδρόμος.

Wettlauf, certamen cursus: o doomos | - einen B. halten, certo 1 cursu: σταδιοδρομείν:

ο δρόμος.

wvos -

cum quo: Eother tivi.

weigen, tero3 [trivi, tritum]; acuo3 [ŭi, ūtum]; exacuo3: azovav | - s., bas 2B., tritus [ús]; exacutio: τὸ ἀκόνημα.

Wetstein, cos scotis, f.]: ή ακόνη.

mentum) rei: περιχωνείν τι.

Witht, homo nequam: το φαύλον ανθρώπιον | ein armer B., misellus: ο ταλαίπωρος άνθρωπος.

michtia, gravis; pollens; magnus; grandis: σπουδαίος · βαρύς [εία, ύ] | - febr w. fein, maximi sum momenti: σπουδαιότατον πλείστου άξιον είναι.

Wichtigfeit, gravitas; auctoritas: ή άξία | - ein Mann von großer QB., vir auctoritate gravis: ἀνήο μεγάλου αξιώματος.

Bide, vicia: To Biziov.

Bidel, glomus; volumen: \(\eta\) ayudis [idos].

Bidelfind, infans fasciis involutus : o σπαργανιώ-The [ou].

wickeln, übereinanderwinden, glomero': unoversul ti - in etw. w., involvo3 [volvi, volutum] re: ἐνειλεῖν זו דוצו.

Bidelschnur, fascia infanti involvendo: τὸ σπάρyavov.

Wibber, aries [etis]: o zgiós.

wiber, f. gegen. In Bufammenfepungen mit Beitmortern gewöhnlich burch re nb. ob: noos.

widerbelfern, =bellen, obloquor3 [locatus]; oblatro 1 cui: av Dulazteiv.

widerfahren, accidit3; contingit3; usu venit4: ovu-Bulverv | - imbm Berechtigfeit w. laffen, reddo3 [didi, ditum] jus cui; statuo3 [ŭi, utum] justum pretium; recte judico de quo: διχαιοσύνη χρησθαι περί τινα | - es widerfahrt mir bas linglud, bag ic., incommode mihi accidit, ut etc.: πάσχειν τι.

miderbalten, retineo2 |tinui, tum|; resisto3 [stiti. stitum]: ἀντερείδειν · ἀντέχειν.

widerlegen, refello3 [felli]: redarguo3 [ŭi, útum]; convinco3 [vici, clum]; confúto1; refúto1: ἐλέγχειν τί οδ. τινά.

widerrathen, dissuadeo' [suasi, sum]; dehortor' a re: πείθειν τινά μη ποιείν τι | - jmbm etw. w., avoco1 qm a re: ἀποτοέπειν τινά τινος | - s., bas M., dissuasio: ή αποδοκιμασία αποτροπή.

widerrufen, revoco'; retracto'; rescindo3 [scidi, scissum]; muto1: avarideodal Ti.

widersehen, sich, resisto³ [stiti, stitum]; obsisto³; reluctor¹; obnitor³ [nisus]; renttor³; repugno¹: èvαντιούσθαί τινι.

widersprechen, obloquor's [locutus]; contra dico's [dixi, ctum]: avtilkyeiv tivi negl tivos | - fich felbft m., mecum repugno1; dissideo2 [sedi, sessum] a me: ἐναντιολογεῖν ἐαυτῷ | - s., tat IB., contradictio; reclamatio: ή αντιλογία.

widerstehen, resisto3 [stiti, stitum]; repugno'; ob-

sisto³: ἐναντιοῦσθαι | – bem Feinde w., oppono³ [pŏ-sui, sitpm] me hosti: ἐναντιοῦσθαι τοῖς πολεμίοις | – εδ widersicht mir etw., taedet me rel: μυσάττεσθαί τι.

widerstrahlen, resulgeo? [sulsi]: arrarazkar.

wider freben, renitor³ [nisus]; obnitor³: ἀντιτείνειν τινι | - s., bas B., renisus [ús]; obstinatio; pervicacia: ἡ ἀντείρεισις.

miberftreiten, f. widerfprechen.

Biderhafen, uncus: τὸ ἄγκιστρον | - mit B. verfeben, uncinatus: ἀγκιστρούν τι.

Widerhall u. widerhallen, 7. Wieberhall u. wieber-

Biderhalt, retinacülum: τὸ ἔρεισμα | - (Wiberfland), renisus [ûs]: ἡ ἀντίστασις: ἐναντίωσις.

Biderlegung, responsio; confutatio; rejectio: ó

ELEYXOS.

widerlich, odiosus; putidus; intolerabilis: προςάντης [ες]· δυσχερής [ές]· χαλεπός | - εδ ift mit etw. w., taedet me rei: βδελύττεσθαίτι | - adv., odiose; putide: προςάντως· δυςχερώς· χαλεπώς.

Biderlichfeit, intolerantia; taedium: ή δυεχέφεια. widern, ις wider mich etw. an, taedet me rei; taedium rei me cèpit: μυσάττεσθαί τι.

widernatūrlid, naturae repugnans; a natura discrepans; monstrosus: alloxoros [07].

Diberpart, adversarius; qui adversatur cui; factio adversaria: ὁ ἐναντίος | - findm bie B. halten, resisto³ [stiti, stitum]; obsisto³; repugno¹ cul: ἐναντιοῦσθαί τινι.

widerrechtlich, injurius; injuriosus; injustus; illicitus; immeritus: ἀθέσμος [ον] | - adv., injuste; praeter jus; contra jus fasque: ἀθεσμώς.

Biberrechtlichfeit, injustitia; injuria: ή αδιαία.

Diberrede, contradictio: ή ἀντιλογία | - οδης 29., nemine obloquente; prompto animo; libenter: μή προφασιζόμενος.

Widerruf, retractatio: ή παλιλλογία.

Widersader, adversarius; qui adversatur cui: ò evartios.

widerfeglich 20., f. wiberfpenftig ac.

widersinnig, ineplus; absurdus; insanus: ἀπειχώς [νῖα, ός].

miderspenstig, contumax; imperium detrectans:

Biberfpenstigfeit, contumacia: ή απειθαρχία.

Widerspiel, Das imbm halten, resisto [süti, stitum]; obsisto eui: Evariovovaa.

widersprechend, obloquens; pugnans; repugnans; diversus: contrarius: artileywr tirt negt tiros.

Bidersprecher, obloquens: ὁ τἀναντία λέγων · ὁ ἀντιλέγων.

Biberfpruch, (als Handlung), contradictio; oblocutio: ή ἀντιλογία· ἐναντιολογία | - ber Geiß des B., libido repugnandi: ή ἐπιθυμία τοῦ ἀντιλέγειν· τὸ ἐριστικόν | - ohne B., nublo obloquente: ἀπορηασίστως· προθύμως | - (als Juftand), repugnantia; pugna; discrepantia; diversilas: ἡ ἐναντιότης [ητος] | - mit etm. im B. fichen, repugno rei: οὐχ ὅμοιον είναι. Biberfiand, pugna; certamen; defensio: ἡ ἀντί-

στασις | - B. leiften, resisto" [stiti, stitum]: ἀντέχειν τινι | - 2B. finden, impugnor': ξωποδίζεσθαι.

Biberftreit, f. Biberfpruch.

widerwärtig, f. widerlich, widrig.

Midermartigfeit, (widrige Beschaffenheit), molestia: ή δυςχέφεια | - (unangenehmes Greignifi), incommodum; molum; res adversa: τὸ κακόν | - im plur., incommoda: τὰ κακά | - W. haben, incido [cidi, casum] in res adversas: πράγματα έχειν πάσχειν κακά.

Teiberwille, odium; animus alienus; stomächus; taedium: ἡ ἀηδία· ἡ ἄση· δυςμένεια | - gegen imbu, gĕro [gessi, gestum] odium contra qm: ἀλλοτριωτέρως ἔχειν πρός τινα | - gegen etw., alienus sum; abhorreo² [ui] a re: δυσχεραίνειν τι | - mit \(\mathbb{B} \)., invitus; animo invito: ἀηδώς.

widrig, entgegen seiend, adversus; contrarius: ενάντιος | - gegen Absicht u. Bunsch, adversus: κακός· ἄτοπος [ον] | - unangenehm, s. widersich.

widrigenfalls, aliter; sin secus; sin minus: εὶ δὲ μή. Bibrigfeit, molestia; taedium: ή εναντιότης [ητος]. wie, (fragend), qui? quid? quomodo? πως; | - w. geht es bir? quomodo vales?: πῶς ἔχεις; | - w. viele? quot?: πόσος; | - w. oft? quoties?: ποσάκις; | - w. greß? quantus?: πηλίχος; | - w. beißt bu? qui vocaris?: 16 8011 to ovoun oov | - (austuf.), quam !: ws! |-(f. v. a. auf welche Beife), quem ad modum; quo modo; qua ratione; quo pacto: καθ' ον τρόπον οπως |w. bem fei, utcumque res est: ὁπωςοῦν ή | - w. auch nur, qualiscumque: ὁποιοςοῦν ὁποίος ἄν ὁποίός τις' οίος δήποιε | - (vergleichenb), quemadmodum; quomodo; sicut; sicuti; velut; veluti; quasi; tamquam; instar; modo; more; vice: ws | - w. fo, quem ad modum eodem modo et. sic: wsnep .. ovτως | - wie man fagt, ut dicunt: ώς λέγεται | - (von ber Beit, f. v. a. ale, ba), quum; ut; ubi: ήνίκα ώς |wie auch (f. v. a. und auch), quoque; etiam: xal | - (f. v. a. obgleich), quamquam; licet: καίπερ.

Wiedehopf, upupa: o žnow [onos].

wieber, adv., rursus; rursum; iterum; de integro; denuo; vicissim; invicem: αὐ αὐθις | - hin u. w., interdum; passim: ἐνίστε ἐσθ ότε | - Sn Busammensehung mit Berhis gewöhnlich lat. burch re- griech. ἀνα-, od. lat. rursus, griech. πάλιν od. αὐθις.

wiederabgehen, abeo [ii, itum]: ἀπελθεῖν πάλιν. wiederablegen, rursus depono [posui, situm]: ἀποτιθέναι πάλιν. ⑤. ablegen.

wiederabnehmen, 1) a., rursus deträho³ [traxi, ctum]; recipio³ [cepi, ptum]; repēto³ [tvi u. ii, itum]: μειοῦσθαι [— II) n., minuor³ [minútus]; deminuor³; decresco³ [crèvi, crètum]: περιελέσθαι πάλιν τι.

wiederabtreten, an imbn, restituo³ [üi, ùtum] cui: ἀποδιδόναι τί τινι | - (f. v. a. fich entfernen), rursus decedo³ [cessi, ssum]: ἀπελθεῖν πάλιν.

wiederabziehen, 1) a., reträho^a [traxi, clum]: ἀγαχωρεῖν πάλιν [— 11] n., recedo^a [cessi, ssum]; revertor^a [versus]: περιελέσθαι.

wiederanbauen, recolo [colui, cultum]: ξογάζεσθαι πάλιν.

wiederanfangen, i) a., de integro instauro¹; integro¹; redintegro¹; renovo¹; itero¹; repeto³ [ivi u. ii, itum]: ἄρχεσθαι πάλιν | - den Krieg w., renovo¹

renascor3 [nátus]; recrudesco3.

wiederangreifen, redintegro' impetum: anteagai wiederaufnehmen, denuo recipio' [cepi, tum]; reavais.

wiederankommen, redeo* [ii, itum]; revertor' [versus]: Enaveldeiv.

wiederanlegen, ein Gewand, resumo [sumpsi, ptum] vestem: เข้าเรื่องสา แบ้วเร.

wiederanmachen, bas Gener, suscito' ignem exstinclum: πάλιν υποσχαλεύειν πύρ.

wiederannehmen, resamo3 [sumpsi, ptum]; recipio3 [cépi, ptum]: ἀναλαμβάνειν τι.

wiederanregen, eine Sache, făcio '[fèci, factum] mentionem rei: ἀνεγείφειν τινά.

wiederanschaffen, reparo!: avantaodal ti.

wiederaufbauen, aedifico' qd totum denuo; restituo' [ui, útum]; reficio' [féci, ctum]; ανασχευάζειν πάλιν τι.

wiederaufblühen, refloresco3 [florul]; laete renascor3 [natus]: avardsiv.

wieberaufbrechen, 1) a., refringo ffregi, fractum]: αναβόηγνύναι αθθίς τι | - II) n., fich wieber eröffnen (von Bunden), recrudesco3: Elxovovalat avdis | - (f. v. a. fich wieber auf ben Weg machen), moveo' [vi. tum] castra: πορεύεσθαι πάλιν.

wiederaufbringen, (einen Webrauch), repeto fivi u.ii itum]; refero [tali, latum, referre]: ανακαλείν τι. wiederaufdeden, retego [texi, ctum]: avazalonten naliv TI.

wiederauferfteben, f. wieberauffteben.

wieberauferweden, vom Tote, revoco' a morte ad vitam: ἀνιστάναι πάλιγ.

wiederauffinden, reperio*: avevoloxeiv.

wiederaufgeben, abjicio3 [jeci, ctum]: ἀποβάλλειν πάλιν - eine Soffnung m., abjicio spem conceptam: αποβάλλειν πάλιν την έλπίδα.

wiederaufgeben, orior [ortus]; exorior ; aperio [ui, tum] me; patefio [factus]: avadidovai avdis | v. Wunden, recrudesco': έλχουσθαι αύθις.

wiederaufheitern, bas Beficht, explico' [plicavi, ui, atum, ĭtum] frontem: διαγαληνίζειν πάλιν το πρόςшпор.

wiederaufhelfen, sublevo' qm; subvenio' [veni, tum] cui: ανορθούν τινά | - fich w., excipio3 [cépi, tum me in pedes: avogdovodat nakiv | - figurl., addûcor3 [ductus] in meliorem fortunae statum: βοηθείν πάλιν.

wiederaufhellen, bas Better hellt fich wieder auf, Biederbefuch, f. Gegenbefuch. disserenascit: διαιθριάζει.

wiederauffommen, fich wieder erholen, (ex morbo) convalesco3 [valui]; emergo3 [mersi, sum] ex incommodà valetudine: ἀναλαμβάνειν ἐαυτόν | - wie ber üblich werben, revocor'; reducor's [ductus]; restituor3 [restitutus]: ἄρχεσθαι πάλιν ἐπικρατείν.

miederaufleben, revivisco3; redeo4 [ii, itum] ad vitam; renascor [nátus]: ἀναβιοῦσθαι.

wiederauflegen, ein Bud, curo' librum denuo typis discribendum: ἐκδιδόναι βιβλίον πάλιν.

hellum: πάλιν zαταστήναι ές πόλεμον | — II) n., επαύξησις | - in D. bringen, eveno [vexi, ctum] denuo in meliorem statum: ἐπαυξάνειν τι.

samo [sumpsi, ptum]: ελςδέχεσθαι πάλιν τι.

wiederaufreigen, eine Bunde, rumpo3 [rapi, ruptum] cicatricem: avaşatver Elzos.

wiederaufrichten, sublevo' qm; restituo' [ui, útum] qd: ἀνεγείρειν επανορθούν τι | - fich w., sublevo' me: ἐπανορθοῦσθαι | - figürl., emergo3 [mersi, sum] e malis: ἐπανορθοῦσθαι ἀναλαμβάνειν ξαυτόν.

wiederaufsegen, repono' [posni, situm]: avafaivsiv πάλιν | - fich w. (aufe Pferb), conscendo' [di, tum] equum iterum: ἀναβαίνειν πάλιν ἐπὶ τὸν ἵπ-

wiederaufstehen, resurgo3 [surrext, ctum]: avioraσθαι πάλιν.

miederauftrennen, resuo3 [ui, utum]; retexo3 [ui, tum : άναλύειν πάλιν τι.

wiederausbeffern, reficio 3 [fèci, fectum]; reconcinno'; resarcio [sarsi, sartum]: ἀνασχευάζειν πά-LIV TE.

wiederausbrechen, 1) a., revomo3 [vomui, itum]; reddo 3 [didi, ditum] vomitu: ἐξεμείν πάλιν | - 11) n., denuo erumpo3 [rupi, lum] eb. exardesco3 [exarsi]; exorior [ortus] de integro: ¿ξανθεῖν πάλιν.

wiederausgraben, resodio3 [sodi, fossum]: avορύττειν πάλιν τι.

wiederauslofen, redimo3 femi, emptum]; reluo3 [ai, utum]; repignero': avalutoovodat tiva | - s., bas 2B., redemptio: ή ἀναλύτρωσις [εως].

wiederausschlagen, von Pflanzen, regermino'; reviresco3 [virui]: αναβλαστάνειν.

wiederausspeien, revomo's [vomui, itum]; reddo's [didi, ditum] vomità: ἀπεμείν πάλιν.

wiederbeißen, remordeo [mordi, morsum]: artiδάχνειν τινά.

wiederbefommen, recipio3 [cepi, tum]; recupero1: άναλαμβάνειν τι.

wiederbeleben, restituo [ui, útum] vitam cjs; reddo 3 [dĭdi, dĭtum] vitam cui: ἀναζωπυρείν τι οδ. τινα. wiederbemachtigen, fich einer Gache, recipio3 [cepi, tum] qd: ανακτάοθαί τι.

wiederbefegen, eine Stelle, defero [tuli, latum, deferre | munus alii: allor zagioravat | - einen Ort w., impôno 3 [posui, situm] novum praesidium loco; locum recipio3 [cépi, tum]: κατέχειν πάλιν.

wiederbestellen, jmbn, jubeo2 [jussi, ssum] qm ad me reverti: κελεύειν τινά αύθις παραγίγνεσθαι.

wiederbesuchen, revisor [visi]: audis Eniozoneiv. wiederbezahlen, reddo3 [didi, ditum]; satis făcio3 [féci, factum] cui; solvo3 [solvi, solutum] pecuniam debitam cui: ἀποδιδόναι πάλιν τι | - wiederbezahlt werben, recipio [cepi, tum] pecuniam: αναλαμβάνειν τὸ ἀργύριον.

wiederbitten, iterum rogo1: artizaleir tiva.

wiederbringen, refero [tuli, latum, referre]; reporto1; reduco3 [duxi, clum]: avazoulçeiv Ti.

mieder dienen, iterum praesto' [stiti, stitum] cui ope-Wiederaufnahme, auctus [as]; incrementum: n ram suam; refero [tüli, latum, referre] par pari; reddo [didi, ditum] beneficium: ἀνθυπηρετείν | wiederfangen, reprehendo [di, sum]: συλλαμβά-TIVE.

wiedereinbringen, reduco3 [duxi, etum]: εἰςάγειν», είσχομίζειν πάλιν | - (f. v. a. nachholen), penso1 compenso' qd: ἐπανορθοῦν.

wiedereinführen, reduco3 [duxi, clum]; revoco1: εζςάγειν πάλιν τι.

wiedereinladen, revoco': addis zakeiv.

wiedereinlofen, f. wiederauslofen.

wiedereinnehmen, recipio3 [cepi, tum]; recupero1: αναλαμβάνειν τι.

wiedereinräumen, reddo3 [didi, ditum]; restituo3 [ui, útum]: ἀποχαθιστάναι τινί τι.

wiedereinreißen, reseindo3 [seidi, seissum]: 2009aigeiv naliv ti | - (f. v. a. wieber überhand nehmen), recrudesco3: ἐπικρατείν», κατισχύνειν πάλιν.

wiedereinrichten, restituo [ui, atum]; repono [posui, situm] in locum suum: καταρτίζειν πάλιν τι |s., bae 2B. (in ben vorigen Stand), restitutio in integrum: ή καταγωγή.

wiederempfangen, recipio3 [cepi, tum]: avalau-BavEIV TI.

wiederemporfommen, resurgo3 [surrexi, cum]: αυξάνεσθαι πάλιν.

wiederentsteben, renascor3 [natus]: avdis ylyve-

wiedererfahren, rescisco3 [sctvi]: ἀπαγγέλλεταί tí tivi.

wiederergreifen, recipio3 [cepi, tum]; reprehendo3 [di, sum]: ἀναλαμβάνειν τινά.

wiedererhalten, recipios [cepi, tum]; recupero1: άναλαμβάνειν τι.

wiedererheben, fic, resurgo's [surrexi, ctum]: artστασθαι πάλιν.

wiedererholen, fich, recipio3 [cepi, tum] me; respiro'; reficior3 [refectus]; recreor1: ἀναλαμβάνειν έαυτόν.

wiedererinnern, imbn, iterum moneo2 qm: avaμιμνήσκειν τινά.

wiedererfennen, agnosco3 [novi, nitum]: avayiγνώσκειν τι οδ. τινά.

wiedererlangen, recipio3 [cepi, tum]; recupero1: αναλαμβάνειν τι | - s., bas IB. (Biebererlangung), recuperatio: η ανακομιδή.

miedererleben, denuo video 2 [vidi, visum]: περιγίγνεσθαι πάλιν είς τι.

wiederermannen, fich, erigo [rexi, ctum] me (animum); redeo* [ii, itum] ad me: ἀναλαμβάνειν θυμόν.

wiebererftatten, f. wiebererfegen.

miebererwachen, expergiscor3 [experrectus]; expergefio [factus]: ἀνεγείρεσθαι πάλιν.

wiedererwählen, iterum creo': αίρεισθαι πάλιν.

wiedererwerben, recipio3 [cepi, tum]; recupero1: άνακτασθαί τι.

micberergablen, refero [tuli, latum, referre]: avdis Sieldeiv.

wiederfahren, f. wiberfahren.

νειν αύθίς τινα.

wiederfinden, reperio* [ui, tum] : avevolozeiv ti.

wiederfordern, reposco3 [repoposci]; repeto3 [ivi, ium]: anaitelv ti.

Biedergabe, restitutio: ή ἀπόδοσις.

Wiedergeburt, regeneratio: ή παλιγγενεσία.

wiedergeben, reddo3 [didi, ditum]; restituo3 [ui, ulum]: αποδιδόναι.

wiedergenesen, recupero1 sanitatem; ex morbo convalesco³ [valui]: ἀναλαμβάνειν έαυτόν.

Wiedergenesung, sanitas restituta: ή ἀνάληψις.

wiedergewinnen, recipio3 [cepi, tum]; recupero1: άναλαμβάνειν άνακτάσθαι άνακομίζεσθαι.

wiebergrugen, reddo3 [didi, ditum] salutem; resa-Iuto': ἀντασπάζεσθαί τινα | - s., bas IB., resalutatio: τὸ ἀντασπάζεσθαι.

wiederhaben, etw., recepi qd: aneilngeval ti |etw. w. wollen, reposco3 [repoposci] qd: anaiteiv ti.

Wiederhall, resonantia, sonus relatus; vox repercussa: ή ήχω αντήχησις.

wiederhallen, resono' [ui, itum]; reddo' [didi, ditum] vocem; respondeo2 [di, sum] voci: ανταναzhav avinyeiv.

wiederheilen, sano'; făcio3 [feci, factum] sanum: àvião Dal Ti.

wiederheirathen, ineo4 [ii, itum] novum conjugium: Eniyausiv.

wiederberausgeben, gurudgeben, reddo3 fdidi, ditum]; restituo3 [ui, útum]: αποδιδόναι τι | - 3um zweiten Dal ins Bublifum bringen, iterum edo3 [edidi, ditum]: Εκδιδόναι πάλιν.

wiederherstellen, restituo3 [ui, útum]; reficio [féci, clum]: αποκαθιστάναι Επανοφθούν | - einen Rranfen w., sano'; restiluo3 sanitatem cut: taobar, 25ιᾶσθαί τινα.

Wiederherstellung, restitutio; refectio: ή αποκατάστασις.

wiederbervorbrechen, iterum erumpo3 [rupi, tum]: εξορμάσθαι πάλιν.

wiederbervorwachsen, repullulo !: ἀναβλαστάνειν πάλιν.

wiederhinlegen, repono [posui, situm] qd suo loco: αποτιθέναι πάλιν.

wiederholen, 1) (zurudh.), repeto3 [pettvi, ii, itum]; reporto1; redûco3 [duxi, ctum]; reprehendo3 [di, sum]: άναχομίζειν άναλαμβάνειν | - von Reuem vornehmen, repěto3; itero1; retracto1; iterum lego3 [legi, lectum]: ἀναχομίζειν· ἐπαναλαμβάνειν | - s., bas IB., f. Bieberholung.

Wiederholung, repetitio; iteratio; redintegratio: ή Enceveilmpis | - 2B. beffelben Webantens mit anberen Borten, tautologia: ή ταυτολογία.

wiederholt, wiederholentlich, repetitus; iteratus: πολύς συχνός | - adv., rursus; iterum ac saepius; eliam atque eliam: συχνώς πολλάκις.

wiederfauen, rumino1; ruminor1; αναμασάσθαι τι | - s., bas B., ruminatio: ο μηρυκισμός.

Bieberfehr, =funft, reditio; reditus [os]: n &n- | wieberum, f. wieber. In Berbalgufammenfegungen lat. avodos.

wiederfebren, rursus redeo* (ii, itum); revertor3 |versus|: ἐπανέοχεσθαι | - (v. Krantheiten), recrudesco3: πάλιν γίγνεσθαι | - wiederfehrend, revertens; rediens; redux: ἐπανερχόμενος.

wiederfommen, revertor3 [versus]; redeo4 [ii, itum]; redux sum: arkoysagai | - (vem Sieber), recido3 [cidi, casum]: ανατροπιάζειν | - jmon w. laffen, revoco1 qm: ἐπανακαλείν τινα | - wieber zu fich fommen, recipio3 [cépi, plum] me ob. animum; colligo3 [legi, ctum] me: γίγνεσθαι πάλιν ξαυτοῦ | - s., bas 23., reditio; reditus |ús]; adventus |ús]: ή ἐπάνοδος το ξπανέρχεσθαι.

wiederlernen, disco3 [didici] de integro: avapar-Javeir TI.

wiederlesen, relego3 [legi, ctum]; iterum lego3; leciito1: αὐθις διελθείν τι.

wiederlieben, imbn, respondeo 2 [di, sum] cjs amori: αντασπάζεσθαί τινα.

wiederlofen, redimo3 [emi, emptum]: λυτρούσθαι τινά | - s., bas B., redemptio : ή ξελύτρωσις.

wiedermelben, renuncio': arranayyeller tluiv. wiedernachlaffen, remitto3 [misi, ssum]: Lugar

wiedernehmen, resumo' [sumpsi, ptum]; recipio' [cepi, tum]: αναλαμβάνειν τι | - jmbn etw. w., aufero [abstuli, ablatum, auferre] qd cut: πάλιν άφαιρείσθαί τινά τι.

wiebernugen, imbm, praesto' [stiti, stitum] vicissim cui officium : arrageleir tira.

Bieberruf, Burndrufung, revocatio: ή ἀνάκλησις. wiederfagen, renuncio1: διαθουλλείν λόγον.

wiedersammeln, recolligo [legi, ctum]: συλλέγειν πάλιν τι | - fic w., colligo3 me ob. animum; redeo4 [ii, itum] ad me: ἀναλαμβάνειν έαυτόν.

wiederschaffen, reparo': aveuglozeiv ti.

Bieberichein, repercussus [as]: ή αντανάκλασις.

wiederschelten, = schimpfen, refero stull, latum, referre] maledicta: κακώς λέγειν τὸν κακώς λέγοντα. wiederschenfen, reddo' [didi, ditum] dono: avtiδωρείσθαί τί τινι.

wiederschicken, remitto [misi, ssum]: ἀναπέμπειν Tt | - von Reuem fciden, denuo mitto3 [misi, ssum]: πάλιν πέμπειν | - bagegen fc., vicissim mitto3: άντιπέμπειν τί τινί.

wiederschlagen, ferio' iterum: αμείβεσθαί τινα TILANYCIE

wiederschreiben, imbm etw., reseribo 3 [scripsi, tum] qd cui άντεπιστέλλειν επιστολήν.

wiedersehen, reviso3 [visi]; reperio4 [ui, tum] qm: avdis ideir | - s., bas B., reditus [as]: ή avdis evτευξις | - bis auf B., usque ad reditum: μέχρι της wodis Evteusews

wiederfenden, f. wiederschiden.

wiederftrablen, f. widerftrahlen.

wiedertaufen, anabaptizo1; αναβαπτίζειν τινα. Biedertaufer, anabaptista: o avagantioths [ov]. wiedertonen, f. wiederhallen.

mit re-, griech. mit ava-, f. wieber.

wiederumadern, bie Gaat, artro1: ανοίνειν πάλιν דחף שחע.

wiederumgraben, = haden, repastino1: λαχαίνειν πάλιν.

wiederumfehren, rursus redeo* [ii, itum]: ὑποστρέφεσθαι πάλιν.

wiedervereinigen, reconcilio1: συνάπτειν πάλιν

Biedervereinigung, reconciliatio: ή διαλλαγή. wiedervergelten, refero [tuli, latum, referre] par pari: ἀντιδιδόναι τινί τι.

Biedervergeltung, par gralia; praemium, merces: ή ἀντίδοσις | - B. üben, refero [tuli, latum, referre] par pari: ἀμύνεσθαι τινὰ ὁμοίοις.

wiederverfaufen, revendo3 [didi, ditum]; vendo3; αναπιπράσκειν τι.

wiederverlangen, repeto3 [ivi, ii, itum]; reposco3 [repoposci] qd: anaitsiv ti.

wiederverfobnen zc., f. ausfohnen zc.

wiederversuchen, retento'; iterum tento': πάλιν απόπειραν ποιείσθαί τιγος.

wiedervornehmen, retracto1; recolo3 [colui, cultum]: προχειρίζεσθαι πάλιν τι.

wieberwach fen, recresco3 [crevi, cretum]; renascor3 [uatus]: αναβλαστάνειν πάλιν.

wiederwarmen, recalefacio3 [feci, factum]: avaθερμαίνειν τι.

wiederzurud, retro; retrorsum: oniow. els rov-

wie fern, in, guod, guoad: 203 ogov.

Biege, cunae: cunabula [orum]: \$\hat{\eta} zoiris [idos]. alwoa | - von ber 2B. an, inde ab incunabulis: Ez vn-

wiegen, I) a., ichaufeln, moveo? [movi, motum]: alwρείν το παιδίον | - f. v. a. magen, f. b. 2B. | - II) n., eine gewiffe Comere haben, (pondo) valeo? [valui]: σταθμόν έχειν.

Wiegenfest, dies natalis festus: τὰ γενέθλια [ων]. Wiegenlied, carmen, quod adhibetur infantibus: ή καταβαυκάλησις.

wie gern, quam libenter: ώς ήδεως.

wie groß, quantus; quam magnus: πόσος | - w. auch nur, quantuscumque: ὁπηλικοσοῦν.

wiehern, hinnio4; edo3 [didi, ditum] hinnttum: 208μετίζειν | - s., bas D., hinnitus [ús] : ο χρεμετισμός. wie bod, quam altus: 6000 to 6405.

Biefe, turunda: o poros.

wie lang, quam diu; quoad; quousque: nocov χρόνον.

wie mancher, quot; quam multi: πόσοι όπόσοι. Bien, (Stadt), Vindobona [ae] | - adj., Vindobonen-

wie oft, quoties; quam saepe: ποσάχις · οσάχις. Wiesbaden, (Stabt), Aquae Mattiacae; Visbada [ae]. Biefe, pratum : o leiuwr [wros] | - gur 20. gehorig, pratensis: λειμώνιος [ov].

wie febr, quantum; quantopere: ocor.

Wiefel, mustela: ή γαλή.

Wiesenblume, nos pratensis: το λειμώνιον.

Biesensand, pratum: o leiuwv [wvos].

wie fo? quid ita? cur? πῶς λέγτις;

wie viel, quantum: nóoog.

wie weit, quam longe; quoad; quousque; quatenus: πόση ὁδός; εἰς ὅσον;

wiewohl, f. obgleich.

1. wild, törus; silvester; agrestis; indomitus; incultus: vastus; rudis; térox; immānis; saevus: ἄγοιος | - εία w. Thiει, tēra: τὸ θηφίον | - w. Baifer, torrens: ὁ χειμάθρους χείμαθδος | - εία w. Θείφτεί, εία mor inconditus: ὁ θόρυβος ἡ ταραχή | - w. werben (v. Meniden), eteror': ἀγοιαίνεσθαι | - w. maden, etero': ἀγοιαίνευ τινά.

2. Wild, bas, ferae; (bestia) fera: ra Ingla.

Bilbbahn, Jagbkezirf, fines, intra quos venari licet: τὸ κυνηγέσιον | - ungebahnter Weg neben bem Kahrwege, z. B. ein Pferb, das auf der W. geht, equus funarius: ὁ ἔππος σειραφόρος.

Bilbbraten, assum ferinum: κρέα όπτα ἀπό τῶν

θηρίων.

Wilddieb, praedo ferarum: ὁ αλέπτων τὰ θηρία. Wildfang, captura ferarum: ἡ ἄγρευσις τῶν θηρίων | - übertr., ν. cinem wilden Menschen, homo ferocioris od. lascivioris ingenii: ὁ ἄγριος-, ἀσελγής ἄν-θρωπος.

Bildheit, feritas; ferocia; ingenium ferox: ἡ ἀγριότης [ητος]· τὸ θηριῶδες | - B. bes Characters, immanitas; barbaria: ἡ ἀγριότης | - (f. v. a. jugenblicher

Muthwille), lascivia: ἡ ἀσελγειά· ὕβρις. Bildniß, locus desertus; loca deserta [orum]: ἡ

ayota · ή ξοημία.

Wildpret, ferina (caro); ferinae (carnes): το θήφειον κφέας τὰ θήφεια κφέα | - fchwarzes B., caro aprugna: τὸ κάπφειον κφέας | - tothes B., caro cervina: τὸ ελάφειον κφέας.

Bilbpretobraten, f. Wilbbraten.

Wildichaden, damnum a feris illátum: ή ἀπὸ τῶν Φηρίων βλάβη.

Wildschüt, f. Wilbbieb.

Dille od. Willen, voluntas; animus; arbitrium: ή θέλησις | - der freie W., libera voluntas; (liberum) arbitrium: το έλεύθερον τῆς γνώμης | - aus freiem W., (sua) sponte: έχών [οῦσα, όν] | - jmdm freien W. lassen, do¹ [dĕdi, dâtum] optionem cui: αίρεσαν δισόναι τινί | - etw. in jmds freien W. stellen, permitto³ [misi, ssum] qd cjs arbitrio: ἐπιτυέπειν τινί τι | - guten W. haben, bene sentio⁴: καλῶς βούλεσθαι | - jmdm zu W. sein, morigĕror¹ cui; obsequor³ [secutus] studis cjs: χαρίζεσθαί τινι | - lester Wilke, s. Testament | - um ... wilken, s. v. a. wegen, s. d. W.

Billensaußerung, declaratio ob. significatio volun-

Willensmeinung, sententia; voluntas: το βουλόμενον | - feine B. außern, aperio* [rui, rium] sententiam meam: ἀποφαίνεπθαι την γνώμην | - δαδ ift meine B., hoc völo³ [lui, velle]; sic jubeo² [jussi, ssum]: οὐτω διάχειμαι την γνώμην. willfährig, obsequens; officiosus; facilis; promptus ob. inclinatus ad qd: ὑπηρετικός | - adv., obsequenter; officiose: ὑπηρετικώς.

Willfährigfeit, obsequium; propensa voluntas: τὸ ὑπηρετιχόν.

willfahren, obsequor³ [seculus] cui; gero³ [ssi, stum] morem voluntati cis: χαριζεσθαί τινι.

willig, libens; paratus; promptus: πρόθυμος [ov] | - w. zu etw. fein, non invito animo facio i [feei, factum] qd: προθυμεῖσθαι ποιεῖν τι | - adv., libenter; animo libenti: προθύμως.

Billigfeit, animus libens od. parâtus: ἡ προθυμία |- mit ter größten B., promptissime: μάλα προθύ-

uws.

1. Willfommen, ber, salutatio: o donaspies.

 willfommen, adj., acceptus; grátus; exoptalus: ἀσπαστός | - |mbn w. heißen, jubeo² | jussi, ssum] salvere qm: ἀσπάζεσθαι τινά.

Billführ, arbitrátus [ûs]; arbitrium; libido; licentis; voluntas: ἡ ἔξουσία | - nach B., ad libidinem; prout libet: κατὰ τὸ δοκοῦν | - es fleht etw. in meiner B., penes me est qd: ἐπ' ἐμοὶ ἔστι.

willführlich, arbitrarius; ex libidine factus: ἔκούσιος | - adv., ad arbitrium; ex libidine: ἔκουσίως.

Willführlichfeit, f. Billiage.

wimmeln, refertus sum re; redundo¹ re: γαργαίρειν τινός.

wimmern, ejűlo¹; vágio⁴; edo³ [dĭdi, dĭtum] vagitum: οἰμώζειν.

Wimpel, vexillum nauffeum: à Entoriwr [ovos].

Wimper, cilium: ή βλεφαρίς [ίδος].

Dind, ventus: ὁ ἄνεμος | - günftiger W., ventus secundus: τὸ εὐφορον πνεῦμα | - ungünftiger W., ventus adversus: ὁ ἐναντίος ἄνεμος | - ber W. geht, ventus flat¹: ὁ ἄνεμος φυσὰ | - freichw., etw. in ten W. fchlagen, negligo³ [lexi, clum]; contemno³ [tempsi, ptum] qd: παραβάλλεσθαί τι | - in ten W. reten, do¹ (dědi, dātum] verba in ventos; căno³ [cecīni, captum] surdis aurībus: κωφοῖς λέγειν | - f. auch Mantel | - uncigentl. (f. v. a. Blāhung), ventus; flatus [ûs]; crepītus [ûs] ventris: ἡ φύσα | - (f. v. a. lecre Worte), verba sana: οἱ λόγοι μάταιοι, «εενοί.

Bindbentel, homo vanus ob. vaniloquus: à zónis

Windbeutelet, vaniloquentia: ή κεναγορία.

Windblatter, variola emphysematica: τὸ ξμφύσημα.

Windbruch, (Bruch an Baumen burch Wind), strages arborum: ἡ ἀνεμοφθορία | – in ber Chirurgie, hernia ventosa: ἡ πνευματοχήλη.

Winde, (Pflange), convolvolus: ἡ λεία σμίλας | - (Sebewerfzeug), trochlea: ἡ τραχαλία· τὸ βαρούλκον.

Winder, ovum inane od. zephyrium: τὸ ὑπηνέμιον τος.

Windel, linum: to σπάργανον.

winden, torqueo² [torsi, tortum]; glomero¹; volvo³ [vi, lùtum]; necto³ [nexui u. xi, xum]: σπειράν· έλίττειν· χυλινδείν | - etw. in die höhe w., sublime träho³ [traxi, ctum] qd: ὀνεύειν τι | - [mbm etw. ans den handen winden, extorqueo² qd cut de manibus: ἐξαιρεῖ-

σθαί τινός τι εκβιάζεσθαί τί τινος |- r., fid m., curvor¹; incurvor¹; verso¹ me: έλίττεσθαι.

Bindfahne, vexillum flantis venti index: ro aveμούριον.

Windgott, deus venti; Aeolus: o Aiolos. Windhund, vertagus: ὁ χυών θηρευτικός.

windig, ventosus: ἀνεμώδης [ες] | - figürl., ventosus; vanus; vaniloquus; inanis; dubius; incertus: άνεμιαίος μάταιος κενός | - w. Reden, verba in-ania: αξ άνεμωναι λόγων | - w. aussehen, res valde incerta est: μάταιον, χενόν είδος έχει.

Windloch, f. Luftloch.

Windmacher, homo vanus ob. vaniloquus: o alaçon [ovos].

Windmacherei, vaniloquentia: ή άλαζονεία.

Bindmeffer, anemometrum; aerometrum: to ave-

Windmühle, mola venti: μύλη ή ύπο τοῦ πνεύματος αγομένη.

Windrose, descriptio ventorum: ή ἀνεμώνη. Windsbraut, turbo: ή συστροφή ανέμου.

Windschaden, f. Windbruch.

windschnell, velocissimus: avenosponos [ov] | adv., velocissime: ἀνεμοδρομώς.

Windfor, (Stabt), Vindesorium.

Windfpiel, f. Windhund.

windfill, qui omni vento caret; tranquillus: νήνεμος [02].

Windstille, malacia; tranquillitas: ή νηνεμία.

Windstoß, impëtus [ûs] venti: o καταιγισμός.

Windfucht, tympanites: o Tumavias.

Mindung, nexus [ús]; flexio; flexûra: ή σπείρα.

Windwaffersucht, f. Mindfucht.

Mindwirbel, turbo: o στρόβιλος · ή δίνη.

Windwolfe, nimbus: ή δμίχλη.

Bint, natus fust: to veope | - B. mit ben Mugen, nútus oculorum: το νεύμα των οφθαλμών | - auf imbs 2B. etw. thun, făcio3 [feci, factum] qd ad nutum cis: ποιείν τι κατά το νεύμα, το θέλημά τινος imbm einen 2B. geben , innuo' [nui , utum] cui: onual-עצוע דו דועו.

Wintel, in ber Mathematif, angulus: ή ywola | - ein rechter, fpiger, ftumpfer D., angulus rectus: acutus; obthsus: το ορθογώνιον το αμβλυγώνιον | - verbor. gener Ort, angulus; recessus [ûs]; latebra; latibulum: ο μυχός | - in allen B., ubique: πανταχού | que allen 2B., undique: πανταχόθεν.

Winfelden, angellus: to ywridiov.

Winfeleisen, = bafen, norma: o zavár [ovos].

winfelig, angulosus; angulatus: Eyywvios.

Winfelmaß, norma: o zazwv [ovos].

winfelredt, respondens ad normam ob. ad perpendiculum: εὐγώνιος [ov] | - adv., ad normam: εὐywviws.

Winfelzug, f. Ausflucht.

winfen, innuo [nui, nutum]; annuo ; do [dedi, de Wintertag, dies hibernus eb. hiemalis : ή χειμερινή tum] signum nutů: νεύειν· σημαίνειν τι | - jmbn zu | ήμέρα.

ñt w., nutu võco qm ad me: σημαίνειν τινί προςελθείν | - s., das B., nutalio: ή νεύσις.

winseln, ejŭlo¹: ανυζᾶσθαι | - s., bas B., ejulatio: ejulatus [ús]: o zvučnouos.

Binter, hiems; tempus (anni) hibernum: brûma: ô γειμών [όνος] | - ein harter B., h. acris: μέγας ο χειμών | - ben B. mo zubringen, hiemo 1 loco quo: zeinegileiv | - im B., jum B. geborig, hibernus: yeiμάδιος [ov].

Winterabend, vesperbrumalis: ήχειμερινή έσπέρα.

Winterarbeit, opus hibernum; labor hibernus; rò διά του χειμώνος ξργον.

Binterfeldzug, expeditio tempore hiemis suscepta: ή στρατεία χειμερινή, εξν χειμώνι γενομένη.

Winterfrucht, frumenta hiberna [orum]: of zaonol KEIMEDINOL.

Bintergetreide, frumentum hibernum: o χειμόσπορος σίτος.

Wintergrun, vinca; semper vivum tectorum: o κισσός ob. κιττός· ή κληματίς [ίδος].

winterhaft, hiemalis: χειμερινός.

Binterfalte, frigus od. frigora hiemis; frigus hibernum; vis aëris hiberni; vis hiemalis: τὸ τοῦ χειμῶvos zovos.

Winterfleid, vestis hiberna: To xeluaorgov.

Binterlager, (castra) hiberna [orum]: τὰ χειμάδια [wv] | - im 2B. fein, sum in hibernis; hiemo'; hiberno : χειμάζεσθαι.

winterlich, hibernus; hiemalis: χειμερινός.

Binterluft, aer hibernus: ή αύρα οία χειμώνος.

Bintermonat, mensis hibernus; November: o xeiμερινός μήν.

wintern, hiemo¹: διαχειμάζειν.

Binternacht, nox hiberna: ή χειμερινή νύξ.

Winterquartier, (castra) hiberna [orum]; hibernacula [orum]: τὸ χειμάδιον: ἡ χειμασία | - bie B. nehmen, sumo [mpsi, plum] hiberna: χειμάζεσθαι - in DB. liegen, sum in hibernis; hiemo': χειμάζεσθαι χειμαδεύειν.

Winterregen, pluvia hiberna: ο χειμερινός ομβρος.

Binterreise, Her hibernum: ή χειμερινή πορεία. Winterrod, f. Winterfleib.

Winterrofe, rosa hiberna: τὸ δόδον χειμερινόν.

Wintersaat, satio auctumnalis: τὸ χειμόσπορον.

Winterschlaf, (mancher Thiere), somnus hiemalis: ή φωλεία.

Winterschube, calceatus [us] hibernus: ή ἀσκέρα.

Binterseite, pars soli hiberno obvia: τὰ πρὸς βορέαν τετραμμένα.

Wintersonne, sol hibernus: o hlios xειμερινός.

Winterszeit, tempus (anni) hibernum; tempora hiberna; tempus hiemāle; hiems; brûma; tempus brumale: ή χειμάς ώρα. ή του χειμώνος ώρα | - zur B., hiberno anni tempore; per hiĕmem: χειμώνος ÖVTOS.

Mintervorrath, copia in hiemem provisa: a giros wirren, unter einander, turbo ; conturbo ; perturbo !: είς τον χειμώνα προνενοημένος.

Winterweigen, triffcum hibernum: o πυρός χειμόσπορος.

Binterwetter, hiems: to yeiua o zeiuw [wvos]" ή γειμασία.

Winterwohnung, hibernum; hibernaculum: 70 γειμάδιον.

Winger, vinitor; vindemitor: o aunelovoyos.

Wingermeffer, falx vinitoria; falcula vineatica: 70 κλαστήριον.

wingig, minutus: pusillus: azupiaiog.

Wipfel, cacamen: ή κορυφή.

wir, nos: ημείς | - w. felbft, nos ob. nosmet ipsi: nueis abrot.

Birbel, (freisformige Bewegung), vortex; turbo: o στρύβος στρόβιλος γύρος | - W. auf bem Kopfe, vertex: ή κορυής το γύρομα των τριχών | - W. am Benfter, verticillus: ο στροβίλος σφονδυλος | -B. auf ber Tremmel, rotatio soni: o στροβιλος.

Wirbelbein, = Inochen, vertebra: o agovovlos.

wirbeln, roto1: συστρέφειν γυρούν στροβιλούν - auf ber Trommel w., celeriter roto 1 sonum: 0700-BILOUV.

Wirbelwind, turbo: o στρόβιλος.

wirfen, 1) a., (auswirfen, bemirfen), efficio 3 [feci, fectum]; perficio3; impetro1: avúteiv | - (weben), texo3 [xui, xtum]: ugalveiv | - 11) n., (Rraftaußerung haben), efficax sum; proficio [féci, fectum]: δύνασθαι λοχύειν. ποιείν | - eine Arznei wirft, medicamentum concipitur venis: το φάρμακον καλώς ποιεί, -ένερy's Eatt | - auf etw. w., habeo vim in qd: δύναμιν έχειν πρός τι | - auf jmbn w., commoveo2 [movi, motum] animum cjs: διατιθέναι πώς τινα | - für imbn w., adjuvo¹ [júvi, jútum] qm operá meá; συμπράττειν τινί | - s., bas W., textus [ús]; vis; aclio: ή υφανσις, ή ξνέργεια, πράξις.

Wirfer, textor: o upartys.

wirflich, verus; germanus: alnons [és] | - adv., vere: re vera; re: aln 9 ws | - w.? itane? sin'tu?: 1 γάρ; | - m. machen, făcio 3 [feci, factum]; efficio 3 [feci, fectum]; perficio3: ἐπιτελείν τι | - w. fein, sum: υπάρχειν

Wirflichfeit, res; res verae; verum; veritas: nalnθεια | - in ber B., in vero: τῷ οντι | - zur B. bringen, facio [féci, factum]; efficio ; perdúco [xi, ctum]

ad effectum: ἔργφ καθιστάναι.

wirffam, efficax; valens; fortis; praesens: Evegyns [ές] · δραστικός · δυνάμενος · λοχύων [ουσα, ον] | w. fein, sum efficax; habeo vim: δύνασθαι λοχύειν | - cinc Argnei ift w., medicamentum concipitar venis: το φάρμαχον ένεργές έστι.

Wirffamfeit, efficientia; efficacia; efficacitas; vis:

η ενέργεια.

Wirfung, effectus [us]; vis; efficientia; eventus [ûs]: το ἐνέργημα ή δύναμις [εως] | - feine B. haben, irritus sum: odder δύνασθαι | - ohne B., sine effectu; frustra: μάτην· είκη.

Birfungefreis, campus; theatrum; munia [ium]; munus [eris]: τα πραγματα [ων] | - fo weit mein 2B. reicht, quantum valeo2: ἐφ ὅσον δύναμαι.

ταράττειν τι.

Birrwarr, turbae; tricae: o τάραχος.

Birfel, an ber Spindel, verticillus: ò ocovoulos.

Birth, Borfieber ber Saushaltung, paterfamilias; herus; dominus aedium: ὁ οἴκου δεσπότης | - ein guter B. fein, attentus sum ad rem; operam do' [dědi, dătum] rei familiaris: olzovojuizov elvai | - Aufnehmer v. Gaften (aus Freundschaft), hospes; convivator; pater coenae : ὁ ξένος | - (jūr Gcld), caupo; stabu-larius : ὁ πανδοχεύς [έως] | - B. fcin, exerceo² cau-pônam : πανδοχεύειν | - Birthin, materfamilias; hera; domina aedium: nolzovouos. S. a. Bastwirth, sin.

wirthbar, hospitalis: eugevos [ov].

wirthlich, f. gafifreundlich u. wirthichaftlich.

Birthichaft, Beforgung ber Sausangelegenheiten, res familiaris; res domesticae; negotia domestica; res rustica: ή olzovoula | - die D. führen, tueor2 res domesticas; curo' rem familiarem; praesum [praefui, praeesse] rei familiari; curo 1 negotia domestica: olzovoμείν | - (f. v. a. Familie), familia; domus: ή olzla - (f. v. a. Baftwirthfchaft), caupona: ή πανδοκία τὸ πανδογείον.

wirthichaften, curo' rem familiarem; praesum [praefui, -esse] rei familiari; curo¹ negotia domestica: διοιχείν | - gut w., attentus sum ad rem: καλώς διοικείν τα έαυτου | - eine Baftwirthichaft betreiben, exerceo2 cauponam: ἐπιμελείσθαι τῆς παν-Soxlas.

Wirthschafter, dispensator; villicus: o ofxovouos - Wirthfdyafterin, dispensatrix: \u00e4 ofzovouog.

wirthfdaftlid, attentus ad rem; diligens; parcus; ολχονομικός | - adv., diligenter; parce: ολχονομικώς. Wirthschaftlichfeit, diligentia; parsimonia: 70 ofzovouizóv.

Wirthschaftsbuch, ephemeris: to youngateior. Birthichaftegebaude, aedificia rustica [orum]: to TRUISTOY.

Mirthshaus, deversorium; caupona; stabulum: 70 πανδογείον.

2Bifch, zum Abwifchen, penicillus: ο σπόγγος.

wischen, abstergeo [stersi, sum]: σμην τι.

Wifcher, f. Berweis.

Wish lappen, penicillus: τὸ ἀπόψηστρον.

Wismar, (Ctabt), Vismaria [ae].

Bigbegierde, cupiditas cognitionis; amor scientiae; cupiditas discendi (audiendi); cupiditas veri videndi: ή φιλομάθεια.

wißbegierig, cupidus discendi (audiendi): qulouaθής [ές] | - w. fein, incensus sum studio discendi:

gilouadeiv.

wiffen, scio"; novi [isse]; habeo 2 cognitum qd; non ignoro'; didíci; těneo' [nui, ntum]; intelligo llexi, leetum]: ελθέναιτι γιγνώσκειντι | - ich w. nicht, obnichtec., haud scio an etc.: we suot done . suothe gonein. l'ows | - gewiß w., certo scio4; habeo2 certum; comperi certo auctore: σαφως είδεναι | - um etw. w., conscius sum rei: συνειδέναι τι | - w. wellen, cupio [pivi, pitum] scire; sciscitor qd: πυνθάνεσθαι περί τινος | - jmbn etw. w. laffen, făcio3 [feci, factum] qm certiorem de re: avaxorvovodal rivi ti | - fic

viel w. mit etw., jacto' qd: μέγα φρονείν επί του Boche, nebdomas: ή έβδομάς [άδος] | - alle B., - s , bas 20., scientia; notitia; cognitio: το εἰθέναι - ohne mein B., me inscio: λάθοα εμού αγνοούντος έμου | - meines 20., quantum scio*; quod sciam: อีสอง ว รุ่น ยิงย์งนา.

Wiffenfcaft, scientia; notitia; cognitio; ars; doctrina; disciplina: ή ἐπιστήμη | - bie Wiffenschaften, disciplinae; literae; studia literarum: τὰ γράμματα | fcone 20., liberales doctrinae atque ingenuae; artes honesiae; artes liberales: τὰ γοάμματα, τὰ μαθήματα έλευθέρια: αξ τέχναι έλευθέρια: | - Γιά ben B. wibmen, trado3 [didi, ditum] me literis; refero [retŭli, relâtum, referre] animum ad studia: ὁμιλεῖν παι-Seia.

wiffenschaftlich, quod in artibus versatur: µ@Inματιχός | - w. gebildet, eruditus literis: έν τοίς καλοίς πεπαιδευμένος.

wiffenswurdig, dignus cognitione: ο χρη είδεναι. wiffentlich, sciens; prudens; quod consulto et cogitato fit: ἐκούσιος | - adv., consulto; de industrià: ξπίτηδες. έχ προνοίας.

Bittenberg, (Stadt), Viteberga ob. Vitemberga [ae]. wittern, adoror': ooggalveodal rivos | - figuri. sentio | sensi, sum |; praesagio : ὑποπτεύειν τι υπονοείν τι.

Witterung, 1) (Spur), vestigium: το πνευμα' ή όσμη -ή αποφερομένη | - II) f. v. a. Better, f. d. 28.

Witwe, vidua: ή χήρα.

Bitmencaffe, aerarium ex quo viduis annua praebentur: ταμιείον το ταις χήραις χρήματα ύπουρvouv.

Witmengehalt, = gelb, annua quae praebentur viduae: τὰ χρήματα τὰ ταῖς χήραις εῖς τροφήν διδόμενα.

Witmenfit, domus ad requiescendum otio aetatis viduae data: τὸ οἰκητήριον τῆς χήρας.

Witwenstand, viduitas: ή χηρεία.

Witwer, viduus: o zñoos.

28ig, acumen ingenii; lepos; facetiae; sales [ium]; dicterium: ή ἀστειότης [ητος] · κομιψότης [ητος]· τό σχώμμα · ο λόγος αστείος | - beißender 28., faceliae acerbae: o olllog.

Bigbold, dicax; scurra: ὁ εὐτράπελος ἀνήρ.

Bigelei, quasi dicax argutia; dicteria [orum]: n λεπτολογία.

wigeln, dico [xi, ctum[dicteria: λεπτολογείν.

mißig, dicax; facetus; salsus; urbanus: aotecos |w. Ginfalle, faceline: χομψεύεσθαι | - adv., facele; haud infacete: dorelws.

wißigen, jmbn, doceo² [cui, ctum] qm: σωφρονίζειν TIVE.

Wigling, f. Wigbolt.

wo, (fragend), ubi? ubinam? quo loco? που; | - wo in after Welt? ubi gentium? ubi terrarum? nov nors γης; | - (relativ), ubi; quâ: δπου | - wo auch, ubivis: οπου αν | - we nur immer, ubicumque: οπου αν οπουδήποτε | - irgend we, alicubi; uspiam; usquam: που εν τινι τόπφ | - (bedingend), si: εί | - wo nicht, nisi; si non: εί δὲ μή.

mobei, apud ob. ad qm; quam, quod; in quo; in qua

e; in quibus; ubi: πρὸς ψ.

octonis diebus transactis: καθ' ξκάστην ξβδομάδα - II) übertr., in Bochen fommen (entbunden werben), edo3 [dĭdi, dĭtum] partum; pario [pĕpĕri, partum] infantem: λοχεύεσθαι | - in ben 2B, liegen, cubo 1 [bui, bilum] puerperio: λοχευθήναι.

Wochenbett, puerperium: ή λοχεία | - ins D. fommen, edo3 [didi, ditum] partum: λογεύεσθαι | - im B. fterben, pereo4 [ii, itum] ex partu: ἀποθνήσκειν EV Th Loyela.

Wochenfieber, febris puerperarum: & των λοχευτριών πυρετός.

Bochenlohn, merces quae habetur in singulas hebdomades: ὁ καθ' έβδομάδα ἀποδιδόμενος μισθός.

Wochentag, dies profesius: ή ξογάσιμος ημέρα. Bochenzimmer, f. Bochenftube.

Boden, f. Spinnroden.

woburd), fragent, qua re? qua ratione? qua via? quo pacto?: dea ti; beziehend, bei Angabe A) bes Ortes, per quem, quam etc.: δι' ού | - B) bes Mittels, quo; quà; quibus etc.: ἀφ' ού.

wochentlich, adj. u. adv., in singulas hebdomades: zαθ' έzάστην έβδομάδα.

Wöchnerin, puerpěra: ή λοχεύτρια.

wolben, camero'; concamero'; confornico': zaμαρούν τι | - fic w., fornicalim curvor : καμαρούona.

Bölbung, fornicatio: το καμάρωμα.

Bolfin, lupa: ή λύκαινα [ης].

molfifd, lupinus: λύχειος | - adv., more lupino: huxelws.

Bolfchen, nubecula: to vegeliov.

wolfen, f. umwolfen.

Borterbuch, f. Berifon.

wortlith, ad verbum expressus ob. descriptus: zara λέξιν· και έπος καθ έκαστα | - adv., ad verbum; ad literam: zarà légiv etc. autolegel | - etw. w. ütersehen, exprimo3 [pressi, ssum] qd verbum de verbo; ad verbum: έρμηνεύειν τι αὐταῖς λέξεσι, «αὐroleget | - etw. w. auswendig lernen, edisco3 [didici] qd ad verbum: ἐχμανθάνειν τὰ δήματα.

mofern, (wenn), si: el · čav.

mofur, (fragend), pro quanam re?: διά τι; άντί του, τίνος; πρός τί; | - w. haltft bu mich? quis (qualis) tibi videor?: ποῖον νομίζεις με: | - w. haltft bu bles? quidnam hoc esse credis?: ποῖον νομίζεις τοῦτο; -(relativ), pro quo; pro qua; pro quibus: av9 ou | 1/5, wv .

Boge, nuctus [us]; unda: τὸ κυμα | - D. fchlagen, fluctuo1; undo1: κλυδωνίζεσθαι.

wogegen, fragend, pro quanam re?: ἀντὶ τοῦ; | - be ziehend, pro quo, [qua, quibus]: av9 ob.

wogen, fluctuo'; undo': zdvowrizeodai | - s., bas B., fluctus [ûs]: o zlúdwr [wros].

woher, fragend, v. Orte, unde? ex quo loco?: noder; - w. bes Landes? unde terrarum? cujas?: πόθεν της vns; | - w. fommt es, bağ :c., unde (qui) fit, ut etc.: τί δε τὸ αἴτιον; τί δέ; | - (relativ), unde; a, (ex) quo loco: δθεν · άφ' οδ | - irgend w., alicunde : πόθεν έστιν οπόθεν.

wohin, (fragend), quo? quorsum? quem in locum? | wohlbewaffnet, instructus armis: ευσπλος [ov]. quam in partem? ποί; | - w. benn? quonam? ποί δή; | - (relativ), quo: οί· δποι | - irgend w., quoquam; quopiam: ποί· είς τινα τόπον | - wohin immer, quocumque: onoi av.

wo hinaus, quo; quorsum; in quam partem: πή; προς τί; (in inbirefter Frage ong).

1. 2Bobl, bas, salus; incolumitas; bonum; commodum: τὸ ἀγαθόν ἡ σωτηρία εὐδαιμονία εὐτυχία | - bas allgemeine B., salus omnium; s. communis: τά zoivà άγαθά | - bas B. bes Staates, salus publica: τὰ τῆς πόλεως ἀγαθά | - für imbs B. forgen, consulo3 [lui, llum] saluti cjs: πρόνοιαν ποιείσθαί

Tivos | - auf dein Bohl! gu beinem Boble! (beim Butrinfen), bene te! bene tibi!: εὐτύχει · καλῶς ἔχε · ἀγα-Jov ooi.

2. wobl, adv., bene; recte: Ev | - mir ift w., bene me habeo2; recte valeo2: καλώς έχω | - es ift mix w. zu Muthe, bono sum animo: εὐθύμως έχω | - ce fich w. sein lassen, obsequor3 [secutus] animo; do' [dedi, datum] me laetitiae: ηδυπαθείν | - 3nr Begeichnung bes Beifalls, esto! bene! recte! pulchre!: πάνυ γε! μάλιστα | - bei Antworten: w.! ita est!: πάνυ μέν ούν | - nun w.! age! recte vero!: εἶεν | - fichft du woh!? videsne?: ἀρ' οὐν ὁρᾳς; | - was ift w. 2c.? quid, quaeso, est etc.?: τί δήποτε etc. | - şur Bezeichnung ber Ungewißheit, nescio+ an etc.; forlasse; nisi fallor³ [falsus]: ἄν c. optat. πού τάχα ἴσως - (f. v. a. ungefahr), circiter; facile: περί· ώς · μάλιστα | - (f. v. a. zwar), quidem: μέν.

wohladibar, honoratissimus: thuos.

woblan! age! agedum! age sis! agite! agite dum!;

wohlanftandig, Wohlanftandigfeit, f. fcidlid, Schidlichfeit.

moblauf, fein, salvus sum; bene valeo?: εὐ ἔγειν | - f. v. a. wohlan. f. d. Wort.

mobibedacht, sails consideratus: φρόνιμος [or].

wohlbedachtig, consideratus; cautus; circumspeclus; providus; prudens: εὐλαβής [ές] ποονοητικός - adv., considerate etc.: εὐλαβώς προνοητικώς.

wohlbefinden, fich, bene (recte) valeo2: uyialveiv. ευ=, καλώς έχειν | - fich bei etw. w., consului mihi re: καλώς έχειν περί τι | - s., bas B., salus; bona valetudo: ή εὐεξία.

Wohlbehagen, bas, voluptas: ή εὐπάθεια.

wohlbehalten, salvus; incolumis; sospes: owog. Boblbebaltenbeit, salus; incolumitas: To axé-

gatov. wohlbefaunt, bene ed. omnibus notus: ευγνωστος

mobibefommen, wohl befomme es bir, bag bir es m., bene vertat tibi; jubeo2 [jussi, ssum] salvere te: άγαθη τύχη.

mobibeleibt, corpore amplo : pinguis; obesus; opimus: πολύσαρχος [ov] | - w. fein, sum corpore amplo: εὐσωματείν.

Boblbeleibtheit, corpus amplum; obesitas; ή εὐσωματία.

mobiberedt, perfacundus: δεινός λέγειν. wohlbetagt, senex: μαπρόβιος [ov].

Greund, beutich-lat.-griech. Worterb.

wohlbewandert, multus versātus in re; peritissimus rei: ἔμπειρος [ov] | - w. in etw. fein, calleo2 qd:

διαπεπαιδευμένον είναι έν τινι. moblerfahren, f. wohlbewandert.

Wohlergeben, bas, f. Bohlfein, bas.

wohlerzogen, bene (ingenue, liberaliter) educatus: zαλώς πεπαιδευμένος.

Wohlfahrt, f. Wohl.

mobifeil, vilis; non magni pretii: εὔωνος [ov] · εὐτελής [ές] | - adv., pretio parvo; parvo sumptů: εὐώνως εὐτελώς.

Wohlfeilheit, vilitas: ή εύωνία.

wohlgeartet, bene moratus: εὐφυής [ές].

woblgebauet, bene figuratus; formosus: εὐφυής τὸ σωuα.

wohlgebildet, bene moratus, f. a. b. Bor.

wohlgeboren, als Titel, illustris: εὐγενής [ές].

wohlgefallig, gratus; acceptus; jucundus: εὐάρεoxos [ov].

woblgefallen, gratus acceptusque sum; placeo2; arrideo [risi, sum]; probor1: εὐ ἀρέσχειν | - s., bas B., voluptas: ή εὐαρέστησις' ήδονή.

wohlgebildet, bene vestitus: suoralis [es].

wohlgemeint, ndus: edvoizós.

moblgemuth, hilaris; alacer: evouvos [ov] | - adv., hilare; bono animo; fidenti animo: ἐυθυμῶς.

wohlgeneigt, benevőlus; amicus; propitius: εὐνοϊzóc.

Wohlgeneigtheit, benevolentia; favor: ή εύνοια. woblgeordnet, bene ordinatus; compositus: ευταχ-TOS [OV].

1. mobigerathen, v. n. (gut von Statten geben), bene cedo [cessi, ssum]: καλώς, εὐ προχωρείν τινι | gut gebeihen, bene respondeo2 [di, sum] spei: zalws βλαστάνειν figurl., γίγνεσθαι χρηστόν, «καλόν καί

2. wohlgerathen, adj., bene moratus: xongros. zalos zai ayabos.

Boblgeruch, odor suavis: ή εὐωδία · εὐοσμία. Boblgeschmad, sapor jucundus: tò hơi.

wohlgesinnt, bene sentiens; benevolus; amicus; propilius: εύφρων [ov].

woblgestaltet, formosus: ευμορφος [ov].

wohlgewogen 20., f. wohlgeneigt.

wohlgezogen, bene (ingenue, liberaliter) educatus: εύπαίδευτος [ον].

wohlhabend, fortunatus; satis dives; bene numatus: pecuniosus: ευχοηματος.

Boblhabenheit, copiae rei familiaris; opulentia; vita bonis abundans: η ευχοηματία.

Boblflang, sonus dulcis ob. elegans: ή εὐφωνία. wohlflingen, bene sono' [nul, nitum]: εὐφθονyeir | - wehlflingend, bene sonans; canorus; dulcis; numerosus: ευφωνος [ον].

Wohllaut, f. Wohlflang.

wohllauten, f. wohltlingen.

wohlleben, bene ot. laute vivo3 [vixi, ctum]; bene

αγαθόν.

curo¹ cutem: ήδυπαθεῖν [- tre woh! vale!: ἔψ- woh[wollen, jmbm, bene volo³ [lui, velle] ob. cupio³ ψωσο χαῖφε ὑγίαινε [- s., bas B., vita lautior cb. | [pivi, pituan] cui; făveo² [fâvi, fautum] cui : εὐνοῖχῶς bonis abundans: ή ήδυπάθεια | - im B. fcin, laute vivo3 [vixi, ctum]; abundo4 bonis: ήδυπαθείν.

wohlmeinen, es mit imbm, prospicio3 [spexi, ctum] rationibus cjs; consŭlo3 [lui, ltum] saluti cjs; bene volo flui, velle cui: εὐνοϊχῶς ἔχειν τινί et. πρός

wohlmeinend, benevolus; amicus; fidus: εὐνοϊκός - adv., benevole; amice: εὐνοϊκώς · εὐμενώς.

woblrebend, eloquens: εὐεπής [ές].

Boblredenbeit, eloquentia: ή εὐέπεια.

wohlriechend, beneolens; odoratus: εὐωδής [ές]. wohlfdmedend, suavis (im comp., praestantior sa-

pore): ηδύς [εῖα, v].

wohlfein, bene (recte) valeo2; bene me habeo2: ευ, zalως έχειν | - nicht w., aegroto!: μη zalως έχειν χαλεπώς έχειν | - s., bas B., salus; valetudo; incolumitas; felicitas: ή εὐεξία | - auf bein 2B.! bene tibi! bene tel: εὐτύχει ἀγαθόν σοι.

Wohlstand, guter Zustand, res secundae ob. prosperae; copiae (rei familiaris): ή εὐθηνία εὐπορία | fich im 23. befinden, fortunatus sum : εὐθηνείν | - f. v. a. Wohlanftanbigfeit, f. Schidlichteit.

wohlsteben, (f. v. a. anstandig fein), satis deceo2 qm;

decorus sum: πρέπειν.

Bohlthäter, auctor beneficiorum; beneficus: o evεργέτης [ου] | - jmbs B. fein, qui confert beneficia in qm: εὐεργετεῖν τινα | - Pohlthaterin, benefica:

η ευεργέτις [ιδος].

wohlthatia, beneficus; benignus; liberalis: εὐερyetizos ayadonoiós [ov] | - (heilfam), xonoimos [ov] · wichelinos [ov] · anhododos [ov] | - m. fein (von Dingen), salutaris sum; prosum [profui, prodesse]; condúco3 [xi, ctum]: χρήσιμον είναι | - adv., benigne; liberaliter: εὐεργετικάς etc.

Boblthätigfeit, beneficentia; benignitas; liberali

tas: ή εὐεργεσία.

Boblthat, beneficium: ή εὐεργεσία | - jmdm eine 2B. erweisen, tribuo [ui, útum] beneficium cui; confero [contuli, collatum, conferre] beneficium in qm; benefăcio [feci, factum] cui: εὐεργετείν, εὐ ποιείν

wohlthuend, salutaris; salubris; utilis: χρήσιμος [ov] · wg έλιμος [ov] · σύμφορος [ov] | - adv., salu-

tariter; salubriter: χρησίμως etc.

wohlthun, (angenehme Empfindungen erregen), suaviter afficio 3 [féci, fectum] qm: τέρπειν τινά | - heilfam fein, prosum [profui, prodesse]; conduco3 [duxi, ctum]; expedio4; sum usui: χρήσιμον είναι ώφελείν τινα | - jmom Butes erweifen, bene făcio 3 [féci, factum] cui; confero [contuli, collatum, conferre] beneficia in qm: εὐ ποιείν ·, εὐεργετείν τινα - s., bas B., beneficentia: ή εὐεργεσία.

wohlüberlegt, bene consideratus: ευβουλος [ον].

wohlunterrichtet, doctus: πεπαιδευμένος.

wohlverdient, bene meritus: a ξιος.

wohlverbalten, fic, honeste gero3 [gessi, stum] me: καλόν παρέχειν έαυτόν | - s., das B., modestia: η εὐταξία · χοσμιότης [ητος].

wohlverstanden, dico scilicet: ev tobi.

έχειν τινί | - s., bas B., benevolentia; favor; voluntas; studium: n euvoia | - B. gegen imbn begen, benevolo animo sum in qm: εὐνοϊκῶς ἔχειν τινί πρός

moblwollend, benevolus; amicus: εὐνοϊκός. εὐmerns [és].

wohnbar, habitabilis: olzhoimos [ov].

wohnen, habito1; incolo3 [lui, cultum]: olxeiv | an einem Orte w., (f. v. a, neben einem Orte w.), accolo3 locum: ολκεῖν χωρίον τι, -έν χωρίφ τινί | - s., bas B., habitatio: ἡ οἶκησις [εως].

Bohngebaube, =baus, aedes [ium]; aedificium:

noixía.

wohnhaft, an einem Orte, qui incolit locum | - fich an einem Orte w. nieberlaffen, constituo3 [ui, utum] sedem ac domicilium loco quo: κατοικίζεσθαι γην.

Bohnplat, = 118, domicilium; sedes; habitatio: το ολκητήριον | - feinen 2B. veranbern, muto' sedem : μετανίστασθαι.

Bobnftube, f. Bohnzimmer.

Bohnung, domicilium; sedes; aedes; habitatio: ή olznois.

Bohnzimmer, diveta; habitatio: ή δίαιτα.

Bolf, lupus: o luxos | - vom B., lupinus: luxeios - fpruchm., wer unter ben Bolfen ift, muß mit beulen, ut homines sunt, ita morem geras: σύν λύχοις χρή ώρύεσθαι | - (Entjundung burch Reiben u. bgl.), attritus [ús]; intertrigo: τὸ τῶν μηρῶν διάτριμμα.

Wolfenbuttel, (Stabt), Guelferbytum ob. Guelpherbytum | - adj., Guelferbytanus, a, um.

Bolfsbalg, pellis lupina: ή λυχη.

Bolfsfang, captura luporum: ή των λύκων θήρα. Bolfsjagd, venatio luporum: ή των λύχων θήρα. Wolfsmild, tithymalus; euphorbia: ή τιθυμαλίς [1805].

Bolfspelz, pellis lupina: ή λυκή.

Bolfszahn, dens lupinus: ὁ λύχειος ὀδούς.

Wolga, (Fluß), Rha; Volga [ae].

Bolfe, nubes: ή νεφέλη | - mit W. umzogen, nubilus: συννεφής [és] | - fpruchw., er mar wie aus ben Ψ. gefallen, stupor et admiratio eum incessit: πάνυ έχπεπληγμένος ήν.

Bolfenbruch, pars nubis dirupta: o σίφων [wvos]. wolfenleer, = los, vacuus nubibus; serenus: are-

φελος [ον].

Bolfengug, tractus [us] nubium : o olxòs των νεφελών.

wolficht, similis nubi: νεφελώδης [ες].

wolfig, nubilus; obnubilus: vecelwons [és].

Wollarbeit, lanificium: ή ξοιουργία.

Bollarbeiter, lanarius : 6 201000006 | - Bollarbeiterin, tractans lanam: ή ταλασιουργός.

Bollblume, anthyllis: ή ἀνθυλλίς [ίδος].

Bolle, lana: ra gora | - von BB. (wollen), laneus: έρεους [α, ουν] | - B. tragent, lanaris: έριοφορών [οῦσα, οῦν].

1. wellen, v. a. völo [volui, velle]; cupio [pivi, pîtum]; cogito]; pāro]: ἐθελειν | - tieber w., mālo 3 [lui, lle]; βούλεσθαι μᾶλλον | - chen w. (im Begriff fein), in eo sum, ut etc.: μελλειν | - wenn du willh, si tibi placet: εἶ βούλει | - will's Gott, deo volente: σὲν θεῷ | - bat will viet fagen, hoc multum est: μέγα που τοῦτο | - s., das B., voluntas: ἡ βούλησις | - gegen mein B., me invito: ἄκοντος ἔμοῦ.

2. wollen, adj, (von Bolle), laneus: tosovs [a, our]. wolletragend, lanaris; terens lanam: totogógos

[ov].

Wollicht, similis lanae; mollis: ἐρισπώλης [σν]. wollicht, similis lanae; mollis: ἐριώδης [ες]. wollig, lanosus; lanuginosus: ἔμαλλος [σν].

Wollforb, qualus; qualum: ὁ τάλαρος. Wollfraut, herba lanaria: ὁ φλόμος.

Bollmarft, als Ort, forum lanarium; mercătus [ūs] lanarius: τὸ ξριοπώλιον.

wollreich, lanosus: εὔπλοχος [ov]. Wollschur, tonsura ovium: ὁ πόχος.

Wolfpinner, sin, tractans lanam: δ, ή ταλασιους-

Wollfpinnerei, f. Wollarbeit.

wollüftig, voluptarius; libidinosus; voluptatibus deditus; impudicus: ἀφροδίσιος | - m. fein, deditus sum libidini: λαγνεύειν.

Bollüftling, homo libidinosus; dedītus rebus venereis: ὁ λάγνης.

Bollust, voluptas; libido; impĕtus [ûs] ad venĕrem:
τὰ ἀφροδίσια | - der Β. ergeben fein, deditus sum rebus venereis: δουλεύειν τῆ ἡδονῆ.

Wollweber, lanarius: o egiovoyos.

2Bollweberei, lanificium; lanaria: ή ξοιουφία τα-

womif, (fragenb), quo?; quâ?; quǐbūs?; quǐbus rebus?: $\tau(\nu n; \tau \phi)$; | - (relativ), quo, quâ; quibus; quibus rebus: $\tilde{\psi}$ (\tilde{y} , \tilde{o} / \tilde{t}).

Bonne, voluptas: ἡ ἡδονή· τέρψις· τὸ ἡδύ· τὸ τερπνόν | - B. δεί ετω. επυρίπδεπ, percipio³ [cèpi, ptum] voluptatem ex re: ἡδεσθαι», τέρπεσθαι», ἀγάλλεσθαί τινι.

Wonnegefühl, voluplas: ή ήδονή · τέρψις · τὸ ήδύ·

wonnetrunfen, gestiens ob. elatus laetitia: ήδόνη.

wonnevoll, wonnig, laetus; pienus voluptatis ηδιστος.

woran, (fragend), (ex) quo? (ex) qua? (ex) quibus? unde?: τίνι; | - w. liegt e6? quidnam obstat?: τί δε τὸ κωλύον; | - (relativ), (ex) quo etc.: πρὸς ψ.

worauf, (fragent), quonam? quanam? quorsum?: ἐπί τίνι; | - (telativ), (in) quo; quá; quo facto; quibus verbis: ἐφ² ου.

woraus, (fragent), ex quonam? etc.; unde?: ἐz τίνος; | - (relativ), ex quo etc.; unde: ἐξ οῦ.

worfeln, das Getreibe, ventilo 1 framentum : λιαμάν τι.

Worfschaufel, ventilabrum: o linuos.

worth, (fragend), (in) quo? in qua? in quibus? ubi?: barum): ὁ λογολέσχης [ου].

 $\vec{\xi} \nu \tau \ell \nu_i$; | - (relativ), (in) quo, (in) quà etc.: $\vec{\xi} \nu \phi$ [$\tilde{\eta}$, ois etc.].

Borme, (Stabt), Vormatia; Augusta Vangionum; Vangionum Civitas | - adj., Vormatiensis, e.

wornach, wonach, fragend u. relativ, ex quo; ex qua; ex quibus etc.: πρός τι; πρός δ.

Bort, vocabulum; verbum; vox: τὸ δημα τὸ ἔπος [ous] ' n legis [sws] | - Borte (f. v. a. Rebe), sermo; oratio: o loyog. of loyor | - mit Ginem Worte, uno verbo; ut paucis dicam; ne multa ob. plura: ένὶ λόγω· ώς εν βραχυτάτω δηλώσαι | - leere B. machen, fundo [fúdi, fúsum] voces inanes: zevoloveiv |vergebliche W. machen, consumo [mpsi, ptum] verba frustra: negittoloyeir | - imon nicht zu D. fommen laffen, inhibeo? qm loqui volentem: o'z έαν λέγειν τινά | - jmbm bas B. laffin, praebeo2 aures loquenti: λόγον διδόναι τινί | - das B. nehmen, ordior [orsus]; exordior : ὑπολαμβάνειν | - imbm int B. fallen, interpello | qm: υποχοούειν τινός | - bas DB. führen, solus loquor3 [loculus]; loquor nomine ceterorum: λέγειν αντί των αλλων | - etw. nicht B. haben wollen, něgo ' qd ob. infitias eo [ivi, itnm]: έξαρνον είναι τινός | - bein B. in Chren, salva fide tua: ἐπ' αναμφισβητήτω πίστει σου | - bae D. Gottee, libri divini; literae divinae: of Beior Loyor | - 11) (Berfprechen), fides: ή πίστις [εως] υπόσχεσις [εως] | - fein W. imb geben, do [dedi, datum] fidem cui: niorip didovat Teve | - fein B. halten, servo' ob, praesto' [stiti] fidem: ξιιμένειν οις υπέσχετο, υπέστη | - fein IB. nicht halten, frango [fregi, fractum] fidem: un govatτειν την πίστιν | - auf mein 2B.! mea fide!: ξμοῦ λέγοντος | - ein Mann von B., vir probus: ανήο πιστός | - fprichm., ein B., ein Mann, in bonum virum non cădit mentiri: ἀνήρ ἀγαθός οὖκ ἄν ψεύδοιτο. Wortableitung, f. Etymologie.

wortarm, inops verborum ob. verbis: λόγων ἄποοος [ον].

Bortbilbner, inventor novorum verborum: δ όνομάτων θέτης.

Bortbilbung, derivatio verborum: ή ετυμολογία.

wortbrüchig, persidus; insidelis: anioros [or].

Bortbrüchigfeit, perlidia; infidelitas: anioria. Borterffarer, interpres verborum ob. vocabulo

Aborterflarer, interpres verborum ed. vocabulo rum: δ έξηγητής τοῦ λεπτικοῦ.

Worterflarung, interpretatio ob. explicatio verborum: ή ξξήγησις τοῦ λεπτικοῦ.

Bortfolge, ordo verborum: ή τῶν λέξεων συνάφεια.

Bortfügung, ordo od. consecutio verborum; syntaxis: ἡ σύνταξις [εως].

Bortführer, orator; cognitor: ὁ λέγων [οντος]. Bortfühle, copia (ubertas) verborum: ἡ εὐπορία

λόγων. Bortgepränge, inanis strepitus [ús] verborum: ή περιττολογία | - B. machen, adhibeo² quandam spe-

ciem et pompam in dicendo: περιπτολογεῖν. Bortfäger, captator verborum: ὁ λεξιθήρας [ov]. Bortfampf, f. Wertfireit.

wortfarg, inops sermonis: βραχυλόγος [ov].

Bortflauber, =framer, auceps verborum (syllabarum): ὁ λογολέσχης [ου].

Bortflauberet, stramerei, aucupium verborum: Iniduusiv rivos | - imbm Gutes w., prosequor3 [semorositas: ή λογολεσχία.

Bortfrittler, qui rem ad verba deflectit: o loyoμάχος.

Wortfunftler, f. Wortbilbner.

Wortfürzung, f. Wortgeprange.

Bortregister, index verborum: ὁ λέξεων κατάλο-

wortreid, verbosus; copiosus: πολυλόγος [07] |adv., verbose; copiose: πολυλόγως.

Bortreichthum, verbositas; copia verborum: n εύπορία λόγων.

Wortschwall, multitudo ob. turba verborum: o naταγος δνομάτων.

Wortspiel, annominatio: ή παίγμα περί τὰς λέξεις.

Bortstellung, ordo verborum; structura; collocatio: ή θέσις ἐπῶν.

Bortfireit, Streit um Borte, disceptatio verborum: ή λογομαχία | - einen B. mit imbm haben, certo' cum quo de verbis: λογομαχεῖν τινι.

Wortverbreber, verba in pejus delorquens : ή στοεψολόγος.

Bortverbrehung, mala verborum interpretatio: 7 στοεψολογία.

Bortversegung, transmutatio verborum: ή μετάθεσις των δνομάτων.

Wortverstand, f. Wortsinn.

Bortwechfel, altercatio; jurgium; rixa: n kois [wos].

woruber, (fragend), de quanam re?: Ent thu; | bezichent, de qua re; ob quam rem : Ecp' ov.

worunter, (fragend), quorum: wv | - (relatto), inter quos: wv.

mofelbft, ubi; quo loco: ἔνθα.

wovon, (fragenb), quanam re?: πόθεν; | - (relativ), qua re; unde: δθεν.

woll, (fragend), quo? quorsum? ad quid? cuinam rei? τοῦ ἕνεκα; | - (relativ), ad quam rem; cui rei πρὸς δ.

Brad, navis fracta; reliquiae navis; tabulae navis fractae: το ναυάγιον.

Bucher, feneratio; fenus infquum: o rózos | - 93. treiben, feneror'; exerceo2 fenus iniquum: τοχίζειν.

Bucherblume, chrysanthemum: το χουσάνθεμον. Bucherer, fenerator; toculio: o τοκιστής [ου].

wuchern, von Bflangen, luxurior1: τοκίζειν | - (f. v. a. Bucher treiben), f. Bucher | - s., bas B., v. Bflangen, luxuries: ὁ δανεισμός.

Buche, Bachethum, incrementum: ή ξπαύξη | - in vollem 2B. fteben, floreo': ακμάζειν | - Art bes Gewachfenfeine, habitus [ús]; statúra; species: ή φυή ή φύσις | - ven fclantem B., procerus: εὐμήκης το σωμα.

Bucht, gravitas; pondus [ĕris]: ή ψοπή.

wühlen, födio3 [fodi, fossum]: διοφύττειν.

Bunfdelruthe, virgula divinatoria ob. mercurialis: η τυγξ [υγγος].

culus) qm faustis ominibus: εύχεσθαι πάντα τὰ άγαθά τινί | - zu ctw. Glud w., de re: συγχαίρειν Tert Te | - ich wünsche bir, wohl zu leben, vale !: xaige! | - s., tas DB., optatio: ή ἐπιθυμία.

wünschenswerth, optabilis; optandus; expetendus: εὐχτός εὐχταῖος.

Bürbe, dignitas; honestas; gravitas; auctoritas; amplitudo; majestas: ἡ ἀξία· τιμή | - nach Φ., pro dignitate; pro merito: zar affav | - fich nichte v. f. 2B. vergeben, nihil discèdo3 [cessi, ssum] a dignitate mea: μή ὑπείκειν τῆς ἀξίας | - unter feiner 2B. halten, infra me dúco³ [xi, ctum]; dedignor¹ qd: ἀπαξιούν τι | - amtliche B., honos; gradus [us] honoris: ή αξία - fonigliche B., regia dignitas: ή τιμή βασιλική.

murbevoll, amplus; augustus; gravis: σεμνός | adv., graviter; decore: σεμνώς.

wurdig, bem Berbienfte angemeffen, dignus (c. ablat.): "Gios [ov] | - bes Butrauens w., fide dignus; dignus cui fides habeatur: άξιόπιστος [ov] | - jmbn einer Sache w. halten, duco3 [xi, ctum] qm dignum re: agiov vouliger riva rivos | - etw. feiner w. halten, duco3 qd a me non alienum: ἀξίως ἐαυτοῦ πράττειν | - fich einer Cache m. machen, mereo2 qd: άξιουν έαυτόν τιvos | - chrwürdig, venerandus; venerabilis; veneratione dignus: σεμνός.

würdigen, für würdig halten, dignum judico' ob. habeo2: άξιοῦν τινά τινος | - fcagen, aestimo1: κρίσιν ποιείσθαι περί τινος.

Würdigfeit, f. Burbe.

Wirdigung, dignatio; aestimatio: ή άξίωσις.

Burfel, (geometr. Rorper), cubus : o zußos | - (ale Spielwerfzeug), talus; tessera: ὁ χύβος · ἀστράγαλος - mit 28. fpielen, ludo3 [lusi, sum] talis ob. alea: xu-BEUEIT.

Würfelbecher, phimus; orea; pyrgus: o quios. Bürfelbrett, tabula; alveus; forus oleatorius: o zu-

βευτικός πίναξ. Würfelden, taxillus; tesserula: το ἀστραγάλιον.

würfelformig, tessellatus: χυβοειδής [ές] · ἀστραγαλώδης | - adv., tessellatim: κυβοειδώς.

wurfeln, jacio 3 [jeci, jectum] ob. mitto 3 [misi, ssum] talos (tesseras); lúdo 1 lúsi, sum] talis ob. aleá: zv-Beverr | - s., bas B., f. b. folg. Art.

Bürfelfpiel, alea; ludus talarius: ή κυβεία ο αστραγαλισμός.

Bürfelspieler, ludens alea; aleo; aleator: ὁ χυβευins [ou].

Bürmchen, vermiculus: το σχωλήκιον.

Würzburg, (Stabt), Herbipölis [is]; Vurceburgum ch. Virceburgum | - adj., Herbipolitanus, a, um.

Burge, f. Bewurg.

Würzelchen, radicula: To bictor.

würzen, condio*: ήδύνειν άρτύειν | - s., das B., conditio; conditura: τὸ ἡδύνειν etc.

murzbaft, aromaŭcus: ἀρωματικός.

Burghandler, =handel, =laben, =nagelein, f. Bewürghandler ac.

wunften, opto1; exopto1; cupio3 [pivi, pitum]; wuft, vastus; desertus; incultus: conuos [ov] | - eine volo (lui, velle]; desidero qd; expeto [tii, titum]: w. Gegend, regio deserta: ή ἔρημος χώρα | - w. maden

f. vermuften | - w. werben, vastari : χερσεύειν | - II) | signis : Θαυμάσιος | - f. v. a. eigenfinnig, launig, f. b. figurl., verwilbert, dissolutus; intemperans; libidinosus: aowrog. aygiog. G. auch verworren.

Bufte, rie, vasiitas; regio deserta; (loca) deserta: ή Egnula.

Büftenei, f. Bufte.

Buffling, home dissolutus; helluo: o agwros.

wuthen, furo3; saevio4: uatreadar | - s., bas 28., furor: ή μανία.

wuthend, rabidus; rabiosus; furens; furiosus; furibundus; saevus: μανικός | - imbn w. machen, exaspero' animum cjs: έχμαίνειν τινά | - w. werben, incendor [census] furore; excandesco irá: ἐκμαί-

Butherich, homo saevus ed. crudelis: o arquos. wüthig, f. wüthenb.

2Bulft, torus: o oyzos.

wund, saucius; attritus: έλκώδης [ες] | - eine w. Stelle, vulnus; ulcus: τὸ έλχωδες' τὸ τραύμα.

Bundarineifunft, chirurgia; ars chirurgica: ή χειφουργία.

Bundarzt, chirurgus; medicus vulnerum: ò xeigoveyos.

2Bunde, vulnus; plaga: τὸ τραθμα· ή πληγή | - eine B. vorn an ber Bruft, vulnus adversum: to τραθμα Evavilor | - imbm eine 2B. beibringen, infligo3 [flixi, ctum] vulnus cui; vulnero¹ eð. saucio¹ qm: τραυματίζειν · τιτρώσκειν · Επιφέρειν πληγήν τινι | - eine B. erhalten, accipio3 [cepi, ptum] vulnus; vulneror plagă; icor¹ [ictus] vulnere: τραυματίζεσθαι.

wundenfrei, invulneratus: ἀτραυμάτιστος [or].

Wundenmal, cicatrix: ή οὐλή.

Wunder, res mira; miraculum; prodigium; portentum; ostentum: το θαυμα | - es ift tein B., non mirum est: καὶ θαῦμά γε οὐδέν | - was DB., quid mirum?: τὶ δὲ καὶ θαυμαστόν | - ein B. aus etw. machen, vehementer admiror qd: δεινόν ποιείσθαι τι |- fein B. an etw. feben, emtror' qd: Davuageir toorta zi.

wunderbar, mirus; mirificus; mirandus; mirabilis: θαυμαστός | - adv., mirum (mirandum) in modum; mirabiliter: θαυμαστώς.

Bunderbarfett, mirabilitas: ή θαυμασιότης [ητος].

Bunderbaum, ricinus: to oillixungior.

Wunderbild, simulacrum miraculis clarum: 10 2γαλμα θαυματοποιόν.

Bunderding, res mira ob. mirabilis: το τέρας [ατος]. Wundererscheinung, f. Bunber.

Wundergeburt, partus [us] monstrosus; monstrum: ή τερατοτοχία.

Wundergeschichte, res mira; miraculum: ή τερατολογία.

Bunbergeschöpf, monstrum: to tegas [atos].

Bunberfind, puer mirabilis: to naidlov olov ex τέρατος.

Bunberfraft, robur ingens ob. excedens modum humanum ob. facultas edendi miracula: ή δύγαμις Burfthandler, =macher, botularius: 6 άλλαγτοθαυμασία οδ. θαυματοποιητική.

Borter.

wundern, fich, miror1; stupeo2 admiratione: θαυμάζειν | - fich über etw. w., admiror qd: θαυμάζειν τινός | - s., miratio; admiratio: τὸ θαυμάζειν.

wunderschön, mirus: χάλλιστος | - adv., mire: ὑπερquas.

wunderselten, rarissimus; perrarus: πάνυ σπάνιος - adv., perraro; rarissime: πάνυ σπανίως.

Wunderthäter, auctor miraculorum; edens miracula: ο τερατοποιός.

Bunderthat, facinus mirum od. mirabile: rò 3εῖον πράγμα.

Wunderthier, monstrum: to tépas [atos].

wundervoll, mirus; mirabilis; admirandus; admirabilis: θαυμαστός.

Bunderwerf, miraculum: τὸ τέρας [ατος].

Bundfieber, febris quae vulneri supervenit: o nuρετός έχ τραύματος.

Bunfth, optatio; optatum; desiderium; votum; omen: ή εὐχή· ἐπιθυμία· ὁ πόθος | - jmbe 2B. gewähren, compotem voti; satisfacio3 voluntati cjs: ποιείν α αν τις επιθυμήση | - nach B., ex sententia; ex optato: zara vouv | - etw. nach jmbs 2B. thun, facio³ [féci, factum] qd ad voluntatem cjs: ποιείν τι πρός χάριν τινός.

Wurf, jactus [us]; missus [us]; conjectus [us]; ictus [ûs]: ή βολή ὁ βόλος | - einen B. mit etw. thun, jacio3 [jeci, jactum] qd: βάλλειν | - beim Brettfpiel, jactus [ús] talorum: ή βολή, ὁ βόλος τῶν ἀστραγάλων | der gludlichfte B., jacius Venereus; Venus: ή Αφρο-Sin | - ber fchlechtefte B., canis; canicula: ο χύων | einen 2B. thun, mitto3 [misi, ssum] talos ed. tesseras: βάλλειν τους αστραγάλους.

Burfgarn, =nes, rete jaculum: to dixtuor.

Burfgeschoß, (telum) missile; jaculum: to belos [ous] |- ein 20. fcleubern, mitto [mtsi, ssum] missile: Balleir Bélos.

Wurfmaschine, tormentum; ballista; catapulta: o πετροβόλος λιθοβόλος.

Wurfpfeil, pilum: to Bélos [ous].

Burfichaufel, ventilabrum: o lizuos.

Burffpieß, pilum; hasta: tò àxóvtiov.

Burm, vermis: το έρπετον | - (Regenwurm), lumbricus: ή έλμινς [ινθος] | - Holzwurm, teredo: ή τεοηδών [όνος] | - D. haben, vermino 1 σχωληχούσθαι.

wurmen, 3. B. es wurmt mich, male me habet qd: aegre (graviter, moleste) fero [tuli, latum, ferre] qd: Saxver ME.

Wurmfraß, caries: ή σχωλήχωσις.

wurmig, verminosus; vermiculosus; cariosus: σχωληχόβρωτος [ον].

wurmftichia, cariosus; vermiculosus: θριπήδεστος. Burft, farcimen; botulus; hilla; tomentum: το χόρδευμα | - B. machen, făcio 3 [fèci, factum] farcimen; farcio 3 [farsi, fartum] intestinum: χοοδεύειν.

πώλης [ου].

wunderlich, auffallend, mirus; mirabilis; novus; in- 20 urgel, radix: n ella | - figurl., stirps; fons; causa:

ή δίζα · ἀρχή · αλτία | - D. fclagen, ago 3 [egi, actum] | radicem (radices); exeo4 [ii, itum] in radices: biçovσθαι | - figürl., inhaeresco3 [haesi, sum] in mente: διζούσθαι | - mit ber B., radicitus: δίζηθεν διζόθεν - mit ber 2B. ausreißen, evello3 [lli, vulsum] radice; eruo [ui, ŭtum] radicitus: ἐκπρεμνίζειν τι.

wurzelig, radicosus: oiçwons [es].

wurzeln, ago legi, actum radicem ob. radices; exect |ii, itum | in radices; radicor1: διζοῦσθαι.

Burgelwort, vocabulum primitivum: τὸ ἀρχέτυπον. Burgelaahl, radix: o πυθμήν [ένος].

Buft, Schmug, squalor: ὁ ὁύπος | - Menge, multitudo; magnus numerus: o oylog.

Buth, rabies; furor; saevitia: ή μανία | - jmbn in B. bringen, objicio 3 [jeci, ctum] cui furorem; exacerbo' animum cis: λυσσούν τινα | - in D. gerathen, incendor's [census] furore; exardesco3 [arsi, sum] irà: μαίνεσθαι.

X. M.

Xanten, (Stadt), Xantus; Xantena [ae]. Nork, (Stadt in England), Eboracum | - adj., Eboracensis, e.

Affel, I) bie alte, Isala [ae] | - 11) bie neue, Fossa Drusiana.

3abern, (Stabt), Tabernae [arum] | - Rhein Babern, Banfer, homo jurgiosus; rixosus; cupĭdus rixae: Tabernae Rhenanae [arum].

Bade, bie, Baden, ber, dens; ramus: ή στόρθη.

zadia, dentatus; denticulatus; serratus; laciniosus: δδοντωτός.

jab, jabe, lentus; těnax; glutinosus; resinaceus: γλίσχρος · γλισχρώδης [ες] | - 3. Leben, (lenta) vivacitas: ή μαχροβιότης [ητος].

Babigfeit, lentitia; tenacitas: ή γλισχρότης [ητος].

jablbar, numerabilis: αριθμητός. zahlen, ineo4 [ii, itum] numerum: agitusiv loyizeσθαι | - etw. z., numěro od. dinumero qd: ἀριθμεῖν τι | - an b. Fing. 3., numero per digitos; compoto1

digitis: πεμπάζειν αναπεμπάζειν | - unter etw. 3., numero1-, refero [retuli, -latum, -ferre] in (c. abl.) ob. in numerum (c. gen.): καταφιθμεῖν τὶ ἔν τινι | -auf jmbn 3., pono³ [posui, sĭtum] spem in quo; exspecto auxilium (salutem) a quo: πιστεύειν τινί' πεποιθέναι τινί | - s., δαθ 3., numeratio: ή ἀρίθμη-

dis [EWS]. Babler, numerans; numerator: ὁ λογιζόμενος.

ahmen, mansuefăcio [fèci, factum]; facio [fèci, factum] mansuetum; domo' [mui, mĭtum]; ημερούν | - figürl., frango³ [fregi, fractum]; freno¹; coërceo²; comprimo³ [pressi, ssum]; compesco³ [cui]: κατέxeiv xolageiv xoareiv rivos | - feine Bunge 3., compesco3 ob. contineo2 [nui, tentum] linguam : 2014ζειν την γλωσσαν | - feine Begierben 3., coerceo? ob. comprimo cupiditates: κρατείν τῶν ἐπιθυμιῶν |fich nicht z. fonnen, impotens sum mei: μη δύνασθαι πρατείν έαυτοῦ | - s., bas 3., domitus [as]: ή τιθασosla.

Zahmer, -in, domitor, -trix: ο, ή τιθασσευτής [ου]. Zähneflappern, crepitus [us] dentium: o roiouos ιῶν ὀδόντων.

Zähnefnirschen, stridor dentium: ή βρυχή. Zähre, f. Thrane.

ο φιλόνειχος.

Banferei, f. Bant, Streit.

zanftid), jurgiosus; rixosus; cupidus rixae; litigosus: φιλόνεικος.

Zäpfchen, uva; balanus: ή βάλανος.

gartlidy, (gart), tener; tenellus; delicatus; effeminatus: σαῦλος· μαλαχός· άβρός | - adv., tenerius; molliter; delicate: μαλαχώς | - (liebevoll), tener; mollis; blandus; plenus amoris; pius; indulgens: μαλαχός - adv., blande; amanter; pie: μαλαχώς | - jmbn 3. lieben, pie colo [lui, cultum] qm: φιλοστοργείν τινα. Bartlichfeit, (Bartheit), teneritas; mollities: ή μαλαzία άβοότης [ητος] | - (liebevolles Benehmen), amor blandus; blandimenta [orum]; pietas; indulgentia: ή φιλοστοργία φιλανθρωπία.

Bartling, homo mollis ed. delicatus: o madazias [ov] · aspodíairos.

gaumen, bas Bfert, freno equum; injicio [jeci, ctum] equo frenos: χαλινοῦν τὸν ἵππον.

agen, paveo2; trepido1; sum animo abjecto ob. demisso: azveiv | - s., bas 3., f. Baghaftigfeit.

aghaft, pavidus; trepidus; timidus; ignavus: agvμος [ον] | - g. fein, f. gagen | - adv., pavide; trepide; timide; animo demisso: αθυμώς.

Zaghaftigfett, păvor; trepidatio; infirmitas animi: animus demissus: ή άθυμία.

Babl, numerus: o ἀριθμός | - gerade (ungerade) 3., numerus par (impar): ἄρτιος ἀριθμός περιπτός ἀριθμός | - eine geringe 3., paucitas: η όλιγότης [ητος] - unter einer 3. (inbegriffen) fein, sum in numero: &v μέρει τινός είναι | - an ber 3., numero: ἀριθμῷ | ohne 3., f. zahllos.

jablbar, solvendus: ἀποδόσιμος [ον].

ablen, solvo3 [vi, lutum]; persolvo3; dissolvo3; pendo [pependi, pensum]: anotier extier | - s., bas 3., f. Bablung.

Babler, f. Bezahler.

3ahllos, innumerabilis: avaquous [ov].

Zahlmeister, tribunus aerarius; quaestor: o raulas [ov].

Zahlpfennig, calculus: ή ψήφος.

ablreich, creber; celeber; frequens; magnus; numerosus: συχνός πολύς | - eine z. Menge, magna multitudo; frequentia: το πλήθος | - adv., magno numero; crebro; frequenter: συχνώς.

Zahltag, f. Zahlungstag.

3ahlung, solutio; pensio; numeratio: ἡ ἀπόδοσις - 3. leiften, solvo3 [vi, lutum]; dissolvo3: αποτίειν - als 3., in solutum: ελς απόδοσιν.

zahlungsfähig, qui est solvendo: οἰός τε ἀποτίσαι. Zahlungstag, stermin, dies pecuniae; pensio: n **ματαβολή**.

Bablwort, nomen numerale: το ονομα αριθμη-TIXOV.

Zahlzeichen, litera; nota numeri: ή ψήφος.

3ahm, cicur; mansuetus; domitus: nuspos [ov] | -3. machen, mansuefacio [feci, factum]; facio mansuetum; domo' [mui, itum]: ήμερουν τι | - 3. merben, mansuesco3 [suėvi]; mansuefio3 [factus, fieri]; mitesco3: ημερούσθαι.

Bahn, dens: o odovs [ovros] | - ein hohler 3., dens cavus ob. exesus: o odove zoilos | - bie vorberen 3., d. priores; primores; adversi: οἱ πρόσθεν ὀδόντες | - ohne 3., edentălus: avodous [ovros] | - einen 3. ausnehmen, eximo3 [emi, emptum] dentem: ἐκσπαν., ἐξέλχειν οδόντα |- bas Ausziehen eines 3., evulsio dentis: το έκσπαν», έξέλκειν οδοντα | - Die 3. madeln, d. labant: of odovies σείονται | - 3. befommen, dentio*: όδοντοποιείν | - mit ben 3. fnirfchen, frendo3 [fressum u. fresum] dentibus: πρίειν | - ber 3. ber Beit, vetustas: η πολυετία.

Zahnarzt, medicus dentium: ὁ τῶν οδόντων λατρός.

Bahnbrecher, f. Bahngange.

Zahnbürste, peniculus dentibus purgandis: o odovτοξέστης [ου].

3ahnen, dentio*: odovicav | - s., bas 3., dentitio: η οδοντίασις.

Bahnfaule, caries dentium: ή των οδόντων σηπεδών.

3abnfiftel, fistula dentalis: ή σύριγξή κατά την γνά-

Zahnfleisch, gingiva: rà odla.

3ahngeschwür, ulceratio gingivarum: ή παρουλίς.

Zahnhöhle, cavum dentis: o olutozos.

abnlos, dentibus carens; edentulus: avodovs. Zahnlüde, locus ubi dens excidit (exemptus est): το χωρίον οδόντος έρημον.

Zabnpulver, dentifricium: τὸ οδοντόσμηγμα.

Bahnreihe, ordo dentium: ὁ στίχος τῶν ὁδόντων - bie obere (untere) 3., dentes superiores (inferiores): οξ άνω, οξ κάτω οδόντες.

Zahnschmerz, dolor dentium: ή δδονταλγία | - 3. haben, laboro1 ex dentibus; excrucior1 doloribus dentium: οδονταλγείν.

Bahnstocher, dentiscalpium: ή οδοντογλυφίς [ίδος]. Baubermesen, res magica: τὰ τῆς μαγικής.

Bahnweb, f. Bahnidmerg.

Zahnzange, forceps: τὰ όδοντάγρα.

Bange, forceps: 'n lasts [idos].

Bant, altercatio; jurgium; convicium; rixa; lites [tium]: ή έρις | ιδος | - einen 3. mit imbm haben, rixor1 cum quo: Egiser tivi.

Banfapfel, causa certaminis ed. jurgii; materia litium: τὸ τῆς "Εριδος μῆλον.

zanken, mit imbm, castigo' qm verbis: loidopstodal τινι' μεμφεσθαί τινος τι | - fich z., rixor': διαγω-νίζεσθαί τινι περί τινος | - mit einander z., altercamur' inter nos: διαγωνίζεσθαι άλλήλοις | - s., bas 3., f. Bant.

Banffucht, studium altercandi ed. rixandi; alacritas ad litigandum: ή φιλονεικία.

Bante, (Infel), Zacynthus | - adj., Zacynthius, a, um. Bapfen, ber, gum Berftopfen, epistomium; obturamentum: τὸ ἐπιστόμιον | - 3. am Thurflügel, cardo: ή βάλανος | - am Schlunde, uva: ή κιονίς [ίδος].

apfen, f. abzapfen.

Zapfenbohrer, f. hobibohrer.

Zapfenstreich, sonus tympanorum vespertinus: zò άναπαυτήριον.

appeln, palpito1; flector3 [flexus] in omnem parlem; trepido1: ἀπασκαρίζειν | - jmbn 3. laffen, desum [defui, -esse cui: อบั่น สิรูเอบัง βοηθείν τινι | - s., das 3., palpitatio: o σφαδασμός.

λαrt, tener; tenellus; subtilis; mollis; delicatus: λεnros. analos. majaros | - von g. Kindheit an, a teneris unguiculis: εξ ἀπαλῶν ὀνύχων· εκ νηπίου - adv., tenere; molliter; delicate: λεπτώς etc.

Zartgefühl, verecundia; pudor: ή αλδώς [ους]. Bartheit, teneritas; teneritudo: ή λεπτότης [ητος]. Zauber, Bezauberung, fascinatio; effascinatio: ή γοητεία | - hoher Reiz, gratia; venustas: η χάρις [1τος]. Bauberbuch, liber magicus: τὸ βιβλίον μαγικόν. Bauberet, ars magica; magice; magicae superstitio-

nes; veneficium: ή μαγιχή.

Zauberformel, carmen; canticum: to unyixòv ασμα.

Bauberin, maga; venesica; saga: ή φαρμακεύτρια. zauberisch, magicus: Enquixos | - figuri. venustissimus; amoenissimus: ώραιότατος χαοιέστατος.

Zauberfraft, vis magica: ή μαγική δύναμις. Bauberfreisel, iynx: n toys [vyyos].

Bauberfunft, ars magica: ή μαγική.

Bauberlaterne, laterna magica: ὁ λαμπτής μαγικός. Bauberlied, cantus [ús] magicus: τὸ μαγικόν ἀσμα.

Zaubermittel, venenum: τὸ φάρμακον.

aubern, colo3 [lui, cultum] artem magicam: µaγεύειν · φαρμαχεύειν | - s., bas 3., veneficium : τὸ μαγεύειν.

Zauberruthe, virga ob. virgula divina: ή δάβδος uayizn.

Bauberfprud, f. Bauberformel.

Baubermert, f. Bauberei.

Bauberer, cessator; cunctator: ὁ μελλητής [οῦ]. zauberhaft, cunctans; cessans: ὀχνηρός.

Bauberhaftigfeit, animus ad cunctandum proclivis;

cunctatio: ή δενηφία.

ξaubern, cunctor¹; cesso¹; moror¹; făcĭo³ [féci, factum] moram; tardo¹; tergiversor¹; dubito¹; haesito¹: ἀχνεῖν | - εἡπε ξυ 3., sine mora; festinanter; propēre: ἀμελλητί· αὐτίχα· εὐθύς | - s., δαδ 3., cunctatio; cessatio; tergiversatio; mora: ὁ ὄχνος | - mit 3., cunctanter: ἀχνηρῶς.

jaubernd, f. zögernb u. zauberhaft.

3aum, frenum [pl. freni]: ὁ χαλινός | – tem Aferde ben B. anlegen, injicio¹ [jeci, ctum] frenos equo: χαλινόν ξμβάλλειν τῷ ἔππφ | – figürt., im B. halten, freno¹; coerceo²; contineo² [nui, tentum]; comprimo³ [pressi, pressum]: κολάζειν τι.

zaumlos, infrenis; sine freno: axálivos [ov] |-

figurt. f. zügellos.

3aun, sepes; sepimentum; septum: ὁ φραγμός | cinen 3. um etw. δίεθει, sepio (psi, ptum) qά: περιφράττειν τι | - βνίτην. cine Gelegenheit vom 3. brechen,
infero [intŭli, illatum, inferre] causam rei; confingo (nxi, ictum) falsas causas ad qd: κατασκευάζειν, μηχανάσθαι πρόφασιν.

Zaunfönig, motacilla regulus: ὁ τρόχιλος. Zaunpfabl, sudes; palus: ὁ χάραξ [ακος].

Zaunstecken, f. Baunpfahl.

ausen, imbn, velle [lii, vulsum] capillum ob. barbam cui; involo cui in capillum: τίλλειν.

Bechbruber, f. Trinfer.

3ethe, Kosten eines Gelages, sumptus [ús] comissalionis: το σύμβολον | - δίε 3. δεχαφίει, sacio³ [séci, sactum] sumptus comissationis (sprichus exèdo³ [edi, esum] quod alii intriverunt): ὑπέχειν τὸ ἀνάλωμα | - seine 3. δεχαφίει, solvo³ [vi, lùtum] symbolam: εἰς-φέρειν τὸ σύμβολον.

zechen, poto : niver ovuniver | - s., bas 3., po-

tatio: ὁ πότος.

Becher, Bechgelag, f. Erinter, Erintgelag.

Bedgefellidaft, sodalitas; sodales; compotores; combibones: τὸ συμπόσιον.

Beber 20., f. Geber.

3ehe, an den Tüßen, digitus (pĕdis): δάχτυλος ο του ποδός | - von Ropf dis auf die 3., ad imis unguïdus usque ad summum verticem; a vestigio ad verticem; a vertice ad talos: ἐχ κεφαλῆς ἐς πόδας ἄχρους ἐχ ποδῶν εἰς κεφαλήν | - auf den 3. gehen, ambülo' summis digitis; eo⁴ [ivi, itum] suspenso grādu: ἀχροβάτειν.

žehn, decem: δέκα | - je z., deni: ἀνὰ δέκα | - ein Zeitraum von 10 Zahren, decennium: ἡ δεκακαετία.

Behne, die, numerus denarius: ή δεκάς [άδος].

Behner, ber (als 3ahl), decas (ådis); numerus denarius: ή δεκάς [άδος] | - (Amtsperfon), decemvir: ὁ δεκαδάρχης [ου] | - bas Amt ber 3., decemviratus [us]: ή δεκαδαρχία.

δεθηγάτη, decemplex; decuplus: δεκαπλάσιος | -

zehnfältig, decemplex: δεκαπλάσιος.

zehnfüßig, habens decem pedes: δεκάπους.

Behnherr, f. Behner.

βεβη[άβγία, decem annorum; decennis; decem annos natus: δεκαέτηρος.

zehnmal, decies: δεκάκις.

Behnmann, f. Behner.

zehnmonatlich, decem mensium: δεκαμηνιαίος | - adv., decimo quoque mense: δεκαμηνιαίως.

dehnruberig, decemremis: δεχήρης [ες].

zehnfaulig, decastylos: δεκάστυλος [or].
zehnfaitig, decachordus: δεκάχορδος [or].

zehntägig, decem dierum: δέκα ήμερων.

zehntausend, decem millia: µύριοι.

zehntausendmal, decies milles: μυριάχις. zehntausendste, decies millesimus: μυριοστός.

1. zehnte, ber, die, das, decimus: dézaros | - das z. Wal, decimum: 70 dézaror.

2. Behnte, Behnt, ber, decuma (sc. pars); decumae (sc. partes): ή δεχάτη.

Behntel, bas, decima pars: το δεκατημόριον.

3ehnten, den Behnt auflegen, impöro¹ decumas: ἀποδεκατοῦν | - den Behnten einfordern, exīgo³ [ègi, actum] decumas: δεκατεύειν.

zehntens, decimo: tò dézator.

Behntpachter, decumanus: o dezarwing [ov].

dehren, teben, vivo³ [vixi, ctum]; victito⁴; ălor³ [litus u. ltus]: ποιετσθαι τον βίον | - (mager machen), absûmo³ [mpsi, mptum] qd: μειοῦν τι.

zehrfret, cui victus gratuitus praebetur: ἀδάπανος [ον] | - jmon z. halten, solvo³ [vi, lùtum] pro quo: ὑπουργεῖν τινι τὴν δαπάνην.

Behrgeld, -pfennig, viaticum: ή δαπάνη | - jmbm 3. geben, juvo [jūvi, jūtum] qm viatico: εφοδιάζειν τινά.

Behrung, Unterhalt, victus [us]: ή τροφή | - Behrgelb, f. d. vor. Art.

3cichen, Bith, Kennzeichen, signum; significatio; indicium; vestigium; nota: τὸ σημεῖον | - ein verabredetes 3., nota quae convenerat: τὸ σύμβολον | - mit ber hand ein 3. geben, significo¹ manu ut etc.: σημαίνειν, δηλοῦν τι τῆ χειρί | — II) in engerer Bebeutung (f. v. a. Sternbith), sidus [ĕris]: τὸ ἄστρον | - bas 3. bes Siebengeftins, signum Vergiliarum: at Πλειάδες | - 3. im Kriege (mit ber Trompete), signum: τὸ σῆμα [ατος] | - (f. v. a. Unzeichen für bie Zufunft), signum; omen; ostentum; portentum: τὸ τέρας ὁ ολωνός | - ein gutes 3., omen faustum: ὁ δεξιός, αἴσιος ολωνός | - ein böfes 3., omen sinistrum: ὁ ακακός ολωνός | - ein böfes 3., omen sinistrum: ὁ ακακός ολωνός | - ein böfes 3., omen sinistrum: ὁ

3cichendeuter, interpres portentorum (prodigiorum, ostentorum): ὁ τερατοσχόπος.

Beichenbeuterei, interpretatio portentorum: ή τερα-

Beichenfunst, graphis [idos]; pictūra linearis : ή γοαφική.

Beichenlehrer, = meister, magister graphices: δ τῆς γραφικῆς διδάσκαλος.

Beichensprache, natus [as] et motus [as] membrorum: signa digitorum; gestus [as]: ή γλώσσα σημαντιχή. zeichnett, (in Umriffen barftellen), delineo ; designo ;! describo3 [psi. ptum]; depingo3 [nxi, ictum]: γοάφειν. διαγράφειν | - (ein Merfmal an etw. machen), signo¹; noto¹; appėno³ [pŏsui, sĭtum] eð. imprimo³ [pressi, ssum] signum rei: διασημαίνειν· παραγράφεσθαί τι.

Beichnung, pictura linearis; designatio: ή γραφή.

zeibeln, eximo3 [emi, emptum] ob. demeto3 [messui, ssum] favos: βλίττειν | - s., das 3., exemptio favorum; mellatio: τὸ βλίττειν.

Beibler, apiarius; o Blitton [ovtos].

Beigefinger, (digitus) index: o lixavos.

žeigen, I) a., f. v. a. weifen, f. d. AB. | - r., fich z., (von Berfonen), ostendo' [di, sum] me; věnío' [véni, ventum] in conspectum: φαίνεσθαι οράσθαι | - (von Dingen), appareo2; cernor3 [cretus]; observor1; emergo [mersi, sum]; offeror [oblatus, offerri]: qαίνεσθαι οράσθαι | - II) an ben Tag legen (offenbaren), ostendo3; patefácio [fèci, factum]; probo1: δειχνύναι · δηλούν | - r., fich z. (von Berfonen), ostendo me; praebeo²; praesto¹: δηλον γίγνεσθαι | - (von Dingen), appareo²; eluceo² [luxi]: δείχνυσθαι δηλοῦσθαι | - III) (barthun), demonstro 1: decláro1; ostendo³ [di, tum]; probo¹; expono³ [posui, situm]; explico ' [cavi, calum π. cui, citum]: δειχνύναι ἀποσδειχνύναι δηλοῦν | - s., bas 3., monstratio; demonstratio; stratio: ή δείξις.

Beiger, ber Uhr, f. Beifer.

geiben, imbn, eines Fehlers g., arguo [gui, gulum] ob. convinco3 [vici, victum] qm cjs rei: ἐλέγχειν τινά πεποιηχότα τι (ψευδόμενον etc.).

Beile, versus [ús]: o orizos.

zeilenweise, per singulos versus: στιχηδόν.

Zeifig, fringilla spinus : o onivos.

Bett, tempus; dies; aetas: δ χρόνος | - 3u unferer 3., nostra memoria: καθ' ήμας | - bie alte 3., vetustas; tempus superius: ὁ παρελθών | - bie jeşige 3., haec tempora; haec actas: ὁ νυνὶ παρών χρόνος | - vor Beiten, antea; olim: πάλαι το παλαιόν ποτέ | ver furger 3., brevi abhinc tempore: πρὸ οὐ πολλοῦ χρόνου | - 311 ber 3., eo tempore: κατά τὸ παρόν | feit ber Beit, als, ex quo tempore: Ex τούτου του χρόνου | - mahrend ber 3., dum: παρά τοῦτον τον χρόνον έως | - eine 3. lang, aliquamdiu; paullisper; ad tempus: Ent riva zgóvov | - ven 3. zu 3., nonnumquam; interdum: East ote | - zur 3., nunc: xarà rò παρόν | - bei Beiten, in tempore; mature: πρός καιρόν | - vor der 3., ante tempus: πρό του χράνου | nach ber 3., postea: ἔπειτα | - zu rechter 3., in tempore; ad tempus; tempestive; opportune: ἐν καιρῷ | - zu unrechter 3., alieno tempore; non opportune; παρά καιρόν | - in 3. von einem Jahre, intra annum : εντός ένα ενιαυτόν | - fich 3. nehmen zu ic., samo [mpsi, ptum] tempus ad etc.: σχολήν ποιείσθαι c. infin. | - 3. haben, vaco : σχολή έστί τινι | - id habe Beit zu etw., vaco rei; est mihi tempus faciendi qd: σχολή έστί μοι ποιείν τι | - es ift 3. zu etw., tempus est c. genit. gerund. ob. inf.: woce (Esti) c. infin. | es ift hohe Zeit, bağ ic., tempus est maximum, ut etc. zarpos koriv c. infin. | - fich bie 3. vertreiben, fallo3 [fefelli, falsum] tempus: διαπαιδαγωγείν τον καιgóν | - fich in die 3. fciden, servio4 tempori: δου- Beitmeffer, chronometrum: το χρονόμετρον.

λεύειν τῷ καιρῷ | - welche 3. ift es? quota est hora?: πηνίκα μάλιστα.

Zeitabschnitt, tempus; tempestas; aetas: το χρόνου μέρος.

Beitalter, aetas; tempus: o alwr [wvos] | - b. gelb. 3., aetas aurea: ή χουσή γενεά.

Zeitangabe, tempus; ratio temporis: ή χρόνου υποβολή.

Reitaufwand, jactura ed. impensa temporis: 70 206νου ανάλωμα.

Reitbedürfniß, quod haec tempora requirunt; quod nostris temporibus desideratur: άναγκαϊόν τι τοῖς νύν ζώσιν άνθρώποις.

Zeitbeschreiber, descriptor temporum: 6 20000youque.

Beitbeschreibung, descriptio temporum: ή χοονοypaquía.

Zeitdauer, spatium temporis: o alwe [weos].

Beitfehler, error temporis: τὸ περὶ τὸν χρόνον σφάλμα.

Zettfolge, ordo temporis ob. temporum: ή διαδοχί zeovov.

Beitgeift, ingenium saeculi (aetatis); mores saeculi; natura atque ratio temporum; saeculum: το των νῦν ζώντων άνθρώπων ήθος.

zeitgemäß, aptus ad hoc (illud) tempus; quod tempus ipsum poscit"; tempestivus: zalpios.

Zeitgenoß, aequalis; qui ejusdem aetatis est: ò zaτά τον αύτον χρόνον γενόμενος.

Beitgeschichte, historia nostrae aetatis; aequalis nostrae aetatis memoria: ή χοονογραφία.

zeither, f. feither.

Beitig, gur rechten Beit gefchebend, tempestivus; maturus: ἐν καιρῷ · καίρως | - adv., tempestive; mature; in tempore: Ev zaigo | - f. v. a. frühzeitig, f.

geitigen, reif machen, maturo1; perducoa [duxi, ctum] ad maturitatem: πεπαίνειν τι.

Beitigfeit, tempestivitas; maturitas: ή ώραιότης [nros].

Beitigung, Befchleunigung, maturatio : ή πέπανσις |-Reife, maturitas: o πεπασμός.

Beitfürzung, f. Beitvertreib.

Beitfunde, ratio temporum: ή χρόνων επιστήμη.

Beitlauf, tempus: of xaigol [wv].

zeitlebens, per omnem vitam; quoad (dum) vivam: ξν παντί τῷ χρόνω.

zeitlich, f. v. a. zeitig, f. b. 2B. | - (f. v. a. bie Beit betreffend), temporalis: xpovizos | - (f. v. a. irbifch), externus; humanus: θνητός | - 3. Dinge, res externae: τά ανθοώπινα | - bas 3. fegnen, migro e vita: άπαλλαγήναι του ζήν | - adv., in hac vita; in vita humana: Θνητώς.

Zeitlichfeit, res humanae; res hujus vitae: τὰ ἀνθρώπινα.

Beitlose, colchicum auctumnale: rò zolzizóv.

Beitmangel, angustiae temporis: ή ἀπορία χρόνου. Beitmaß, spatium temporis: ὁ ψυθμός.

Beitorbnung, f. Beitfolge. Beitperiobe, f. Beitraum.

Beitraum, tempus; (vestigium) temporis: ὁ zαιρός. Beitraum, spatium temporis; tempus; aetas: ὁ χρό-

Beitrechnung, ratio temporum computandorum: ή

Beitregifter, f. Chronit. Beitschrift, f. Journal.

Beitumftanbe, tempora: of zargot [ar].

Beitung, (f. v. a. Nachricht), f. b.] - Tagesblatt, acta diurna; acta publica; acta: αξ έφημερίδες [ων].

Zeitungsartifel, nuncius diurnis mandatus: ὁ λόγος έχ των έφημερίδων.

Beitungserpedition, (als Gefchaft), cura diurnorum edendorum: το έφημεριδογραφείον.

Beitungenachricht, nuncius diurnorum: άγγελία (οξα) εν ταις εφημερίσιν.

Beitungsfchreiber, scriptor diurnorum: ὁ έφημεοιδογράφος.

Beitungsträger, diribitor diurnorum: ὁ έφημεριδοφόρος.

Beitverfürzung, f. Beitvertreib.

Beitverluft, jactura temporis: ή χρόνου διατριβή |einen 3. haben, făcĭo³ [feci, factum] jacturam temporis: ἀποβάλλειν, ελαττούσθαι τον χρόνον | - οhne
3., sine moră: άμελλητί.

Beitvertreib, ludus; oblectatio; oblectamentum: ή διαγωγή· διατοιβή· τέρψις [εως] | - zum B., animi causa: έχ περιουσίας.

Zeitwort, verbum: τὸ ὁῆμα.

3cit, ob. 3ci3, (Stabt), Ziza ob. Ciza [ae] | - adj., Zizensis ob. Cizensis, e.

Belle, cella; cubiculum: ή σκηνή.

zellia, habens cellas: σπογγοειδής [ές].

3elt, tabernaculum; tentorium: ή σχηνή | - ein 3. auffchlagen, constituo³ [ui, dium] tabernaculum; pono³ [pösui, sĭtum] tentorium: σχηνοῦν | - bie 3. abbrechen, detendo³ [di, tum] tabernacula: διαλύειν τὰς σχηνάς | - in 3. wohnen, vivo³ [vixi, ctum] in tabernaculis: σχηνοῦσθαι.

Beltbewohner, vivens in labernaculis: ὁ ἐν σκηνή κατοικών.

Beltgenoß, = gesell, comübernalis: ὁ σύσκηνος. Beltmacher, = schneiber, mabernacularius: ὁ σκηνοποιός.

Beltpflod, paxillus tentorii: ὁ τῆς σχηνῆς πάσσαλος. Beltftange, sustentaculum tentorii: ἡ τῆς σχηνῆς χάμαξ.

Zephyr, Zephyrus: o ζέφυρος.

Bepter, scoptrum: τὸ σχήπτρον |- figürl. f. herrschaft. gerarbeiten, sich, satigo od. desatigo me: διαπονείσθαι.

gerbeißen, divello [lil, vulsum] ob. divido [visi, sum] ob. lacero morsu: corrodo [rosi, sum]; frango [fregi, fractum] morsu: επαδάκνειν τι.

gerberften, f. berften.

zerbläuen, male mulco1: συντρίβειν.

zerblafen, difflo 1: διαφυσαν τι.

zerbrechen, 1) a., frango [frègi, fractum]; confringo 3; diffringo 3: θραύειν τι | - figürl., fich über etw. ben Kopf 5. maxime intendo 3 [di, tum] cogitationem in qd: με-ριμνῶντα διάγειν, κατατρίβεσθαι ποιοῦντα τι | -- 11) n., frangor 3 [fractus]; confringor 3; diffringor 3: ρήγνυσθαι.

gerbrechlich, fragilis: Joavoros.

Berbrechlichfeit, fragilitas: ἡ ψαθυρότης [ητος].
gerbröckeln, frio '; comminuo ' [nui, nutum]; contero ' [trivi, tritum]: συντρίβειν τι.

zerdreschen, contundo3 [tūdi, tūsum] fustībus: α-

zerdrücken, elido [lisi, sum]: zara9lißeiv 11.

derfallen, (in Stücke fallen), dilábor³ [lapsus]: διαπίπτειν | – figürl., mit judm z., disjungo³ [nxi, nctum] a quo: προσχρούεσθαί τινι.

gerfeilen, protero3 [trivi, tritum] lima1: καταφόι-

δετίεθει, lacero¹; dilacero¹: σπαράττειν · διασπαράττειν | - ξετίεμ, laceralus: ἐσπαραγμένος · ἀπότοιπτος [ον] | - (s. v. a. ξετίμητ), pannosus; obsitus pannis: σαθρός · ὁαχώδης [ες]. ⑤. auch ξεττίsει | - s., δαξ 3., laceralio: ὁ σπαραγμός.

zerfleischen, lanio'; dilanio'; lacero'; dilacero': απαφάττειν τι | - s., bas 3., laniatus [ús]; laniatio:

ο σπαραγμός.

zerfließen, fluo³ [uxi, xum]; diffluo³; dilábor³ [lapsus]; liquesco³ [licui]; liquesio³ [factus, fieri]: τήπεσθαι | - in Thranen 3., effundor³ [fusus] in lacrimas: δακουδόοῦντα τήκεσθαι.

gerfreffen, zergeben, f. gernagen, gerfließen.

zergliedern, seco' [cui, clum]; disseco': μελίζειν | - fig. (auscinanderfesen), explico' [cavi, catum u. cui, citum] (per partes): διαρθορούν.

Bergliederungsfunst, anatomia; anatomice: ή ἀνατοιική.

zerhaden, concido3 [di, cisum]: zónteiv ti.

zerhämmern, contundo³ [tūdi, tūsum] malleo: τυπίσι κατατρίβειν.

zerhauen, concido3 [di, sum]: διαχόπτειν τι.

zerfauen, mando3 [di, sum]; divido3 [visi, sum] morsu: διαμασσασθαί τι.

zerflopfen, contundo³ [tūdi, tūsum]: χαταχόπτειν. zerfnacken, trango³ [ėgi, actum]: πιέζοντα συντρίβειν τι.

zerfnicten, 1) a., infringor³; praefringor³: διαχνίζειν τι' | — II) n., infringo³ [fregi, fractum]: διαχνίζεσθαι.

gerfnirscht, afflictus (poenitentia): περίλυπος [ον] (μετανοία).

Berinir mung, bee herzene, animus (acerbissima)
poenitentia afflictus: τὸ περίλυπον (μετανοία).

gerfragen, lacero' ot lanio' unguibus: ἀποδού-

zerfrumeln, foio : συντρίβειν τι.

gerfuffen, dissuavior': zaragikeiv te.

zerlappt, f. zerlumpt.

zerlaffen, f. fcmelzen.

gerlaufen, f. gerfließen,

gerlegen, auseinander legen, destruo³ [struxi, ctum]; dissolvo³ [vi, lútum]: διαμερίζειν τι | - zeridneiden, sĕco¹ [cui, ctum]: scindo³ [scidi, scissum]; excutio³ [cussi, cussum] in frusta: διατέμνειν τι.

Berleger, f. Borfchneiber.

derlochern, pertundo3 [tădi, tusum]: διατρυπάν τι.

zerlumpt, pannosus; obsitus pannis: σαθρός.

zermahlen, commolo3 [lui, lītum] : *aralsīv 11.

zermalmen, contero3 [trivi, tritum]; obtero3: λεαί-

zermattern, discrucio': κατατουχοῦν τινά | - fich z., discrucior': κατατουχοῦσθαι.

zermegeln, dilanio': σπαράττειν.

zernagen, corrodo³ [rósi, rósum]; eródo³: κατατρώγειν τι.

Bernichten, f. vernichten.

zerpflücken, discerpo³ [psi, ptum]; concerpo³: διασπαράσσειν τι.

zerplagen, f. berften.

zerprügeln, f. zerblauen.

gerquetfden, elido³ [lisi, sum]; contundo³ [tūdi, tūsum]; obtēro³ [trivi, tritum]: ἀποθλᾶν τι.

gerraufen, imbm bie haare 3., conscindo3 [seidi, seissum] capillum cjs: κατατέλλειν τι.

Berreiben, contero3 [trivi, tritum]; frio1: ourrel-

zerreißen 1) a., (in Stude reißen), scindo³ [scidl, scissum]; discindo³; discerpo³ [psi, ptum]; lacero¹; dilacero¹; lanio¹: διασχίζειν κατασχίζειν | - mit Θεwalt auflosen, divello³ [lll, vulsum]; rumpo³; dissolvo³ [vi, lūtum]: ξηγνύναι διαδόηγνύναι διασπᾶν | - ll) n., rumpor³; dirumpor³: ξήγνυσθαι διαξόηγνουθαι | - s., baš 3., laceratio; laniatus [ūs]: ή ξῆξις.

derren, traho³ [traxi, ctum]; distorqueo² [torsi, tortum]: σύγειν· Ελκειν.

zerrinnen, diffluo³ [fluxi, fluxum]; liquesco³ [licul]; liqueflo³ [factus, fleri]; dilâbor³ [lapsus]: ģεῖν ' διαφόξεῖν | - [prichw., wie gewonnen, fo zerronnen, male parta male dilabuntur: τὰ κακῶς πορισθέντα κακῶς διαφόξεῖ.

zerriffen, laceratus; pannosus; obsitus pannis: ἀπότοιπτος [ον]· διαφψώς [ῶγος]· ψακώθης· σπαρακτός.

zerrigen, lacero': auviteir.

gerrütten, conturbo; perturbo; labefăcio [[éci, factum]; labefacto!; quasso!; conquasso!; lacero!; dissipo!: ἀνατρέπειν τὴν πόλιν.

Berrüttung, labefactatio; perturbatio; turbae: ή ἀνα-

zerrupfen, discerpo3 [psi, plum]: κατατίλλειν τι.

zerfägen, seco¹ [cui, ctum] ob. findo³ [fidi, fissum] serra: διαπρίειν.

zer[chellen, 1) a., frango³ [frègi, fractum]; contundo³ [tudi, tusum]; elido³ [lisi, lisum]: καταθραύειν τι]
— II) a., frangor³; contundor³; elidor³: διαδόήγνυσθαι.

gerschießen, discutio³ [cussi, cussum] telis: zατατοξεύειν τινά.

zerfhlagen, frango³ [frégi, fractum] baculo; contundo³ [tūdi, tūsum]: discūtio³ [cussi, ssum]; elido³ [lisi, sum]; dispicio³ [jéci, clum]: καταθραύειν τι |- figūrf., fid) 3., descindor³ [scissus]; in irritum cădo³ [cecĭdi, casum]; redĭgor³ [actus] ad irrĭtum: διαλύεσθαι.

derichligen, findo3 [fidi, fissum]; diffindo3: διασχί-

Berfchmeißen, -fchmelgen, f. Berfchlagen, fchmelgen.

δετ (chmettern, perfringo³ [frègi, fractum]; discutio³ [cussi, ssum]; disjicio³ [jèci, clum]; elido [lisi, sum]; contundo³ [tǔdi, tùsum]: καταθραύειν τι-

gerschneiben, seco¹ [cui, ctum]; disseco¹; perseco¹; concido³ [di, sum]; incido³; scindo³ [scidi, scissum]; discindo³: τέμνειν τι | - s., bas 3., consectio: ή θραῦσις.

zerschroten, corrodo3 [rosi, rosum]: πτίσσειν τι.

gerspalten, 1) a., sindo³ [sidi, sissum]; distindo³; distrăno³ [traxi, tractum]: σχίζειν·, διασχίζειν τι | - II) n., sindor³; dissindor³: σχίζεσθαι· διασχίζεσθαι | - s., bas 3., sissio: ή διάσχισις.

ξετήμlittern, 1) a., diffindo³ [fidi, fissum]; lacero¹: παταθραύειν· πατασχίζειν | — II) n., diffindor³: παταθραύεσθαι· πατασχίζεσθαι.

gerfprengen, f. fprengen.

gerspringen, dissilio* [silú]; rumpor3 [ruptus]; dirumpor3 διαβψήγνυσθαι.

zerstäupen, concido [di, sum] virgis: διασχεδαν-

zerstampfen, contundo³ [tūdi, túsum]; contero³ [trīvi, trītum]: συντοίβειν τι.

zerstechen, compungo [punxi, netum]; contodio [sodi, sossum]: zerteir ti.

zerstíeben, figürl., distăgio [sigi, gitam]: διασχεδάννυσθαι.

gerftören, distruo³ [struxi, ctum]; disjicio³ [jėci, ctum]; dissipo¹; diruo³ [rūi, rūtum]; demolior⁴; everto³ [ti, sum]; vasto¹; deleo² [lèvi, lètum]; exstinguo³ [nxi, nctum]: καθαιρεῖν τι.

Berstörer, eversor; exslinctor: ὁ ἀνατροπεύς [εως]. Berstörung, disturbatio; eversio; excisio; excidium: ἡ καθαίρεσις.

gerfioßen, pinso³ [sui u. si, sĭtum u. stum]; contundo³ [tūdi, tūsum]; elido³ [tisi, lisum]; συντρίβειν· κατατοίβειν.

δετ freuen, 1) (aus cinander firenen), dispergo³ [persi, sum]; disjicio³ [jeci, ctum]; discipo¹; distraho³ [traxi, ctum]; dispello³ [puli, pulsum]; discutio³ [cussi, ssum]; pello³ [pepūli, pulsum]; depello³; propulso¹; amŏveo² [mōvi, motum]: διασπείρειν · διασκεδαννύναι | - r, fid 3., dissipor¹; dilabor³ [lapsus]; difugio³ [fūgi, gitum]: διασπείρεσθαι | — Il) figūri, (jimδε Aufmerffamteit auf veridiedene Gegenflande lenfen), distineo² [nui, ntum]; distringo³ [nxi, ictum] qn: διαχεῖν τὴν φρένα τινός | - (jimb vom Kummer abtenten, befreien), exsolvo³ [vi, itum] qm curis; abdūco³ [xi, ctum] animum cjs a curis; oblecto¹ qm: ἀποστρέπειν τινὰ ἀπὸ τῶν φροντίζων · ἐκπλήτιειν τὸ λυπηρόν τινος τρέπειν τινὰ πρὸς ἑαθυμίαν | - fid

3., abduco3 [si, ctum] animum a sollicitudine; re- Bengeglieb, membrum genitale: το αίδοΐον. laxo animum: αποτρέπεσθαι από των φοοντίδων τρέπεσθαι πρός δαθυμίαν.

gerftreut, (aus einander gestreut), diversus; dissipalus; disjectus: διεσπαομένος | - adv., disperse; dispersim; effuse: σποράδην | - (unachtfam), aliena cogitans et agens; distentus negotiis; distractus (negotiis): απρός εχτος [ον] · μη προς έχων τον νοῦν | - 3. antworten, reben, respondeo [di, sum] ; loquor [locutus] aliena: ἀπροςέχτως ἀποχρίνασθαι, «λέγειν.

Berftreutbeit, f. b. folg. Art.

Berftreuung, (bas Auseinanbergeben), dissipatio: ή διασχέδασις | - (Berftreutheit), animus varietate rerum deductus: ή ἀπροςεξία |- (Gemutheerholung), relaxatio animi; oblectatio; oblectamentum: ή ἀνάπαυλα πόνων.

zerftückeln, comminuo3 [nui, nutum]; disseco1 [cui, ctum]; concido3 [di, sum] in partes : κατά μικρά ποιείν' κατατέμνειν' συγκόπτειν.

Berftückelung, consectio: ή κατατομή.

zertheilen, divido3 [visi, sum]; dissipo1; dispello3 [pŭli, pulsum]; discutio³ [cussi, cussum]: μερίζειν - fich &., discedo3 [cessi, ssum]; dilabor3 [lapsus]; dispellor3; discutior3; dissolvor3 [lútus]: μερίζεσθαι | - ein zertheilendes Mittel, malagma [atis]: το διαφορητικόν φαρμακον | - s., das 3., divisio: ή διαίρεσις. zerfrennen, resuo3 [sŭi, útum]; dissuo3: åvakú-

zerfreten, conculco ; obtero 3 [trivi, tritum]: 2010πατείν τι | - s., das 3., obiritus [ûs]: ή καταπάτησις 8005

zerfrummern, comminuo3 [nui, nútum]; diminuo3: άναιρέπειν τι.

zerweichen, 1) a., macero'; solvo3 [vi, lutum]: diaλύειν τι | - II) n., macĕror¹; solvor³ [lûtus]; dissolvor3: ανατήκεσθαι.

gerwerfen, auseinanderwerfen, disjicio 3 [jeci, jectum]: dispergo3 [spersi, sum]; dissipo1: διασπείρειν τι - entzweiwerfen, comminuo3 [ui, útum]: Ballorta κατατρίβειν τι.

zerwühlen, eruo3 [ui, úlum]: ὑπορύττειν τι.

zerzaujen, lacero': diažaiveiv ti.

zerzupfen, discerpo3 [psi, ptum]: τίλλειν τι.

Zetergeschrei, clamor insanus: ή βοή.

Bettel, scida; tessera: τὸ γραμματίδιον | - beim Beben, stamen: ὁ στήμων [ονος].

getteln, f. verzettein, ftreuen.

Beug, (Rleidungeftoff), textum; pannus: ή κατασκευή - leinenes 3., linteum; lintea [orum]: τὸ λίνον | - (f.v. a. Berath, Ding, f. biefe Borter) | - übertr. albernes 3., nugae; ineptiae: οἱ λῆροι.

Beuge, (ber etw. bezeugt), testis : o μάρτυρ [voos] |ein falfcher 3., testis falsus: ο ψευδομάρτυρ [υρος] - Beugen haben, habeo2, possum producere3 testes: έχειν μάρτυρας | - jmbn zum 3. rufen, testor qm: μάρτυρα ποιείσθαί τινα: διαμαρτύρεσθαί τινα | -3. fein, testor1: μαρτυρείν | - ale B. ausfagen, dico3 pro testimonio: μαστυρείν τι | - II) (ber bei etwas gegenwärtig ift), testis; arbiter; auctor: ὁ παρών. παραγιγνόμενος | - 3. von etw. (bei etw.) fein, interγνεσθαί τινι.

Beugefraft, vis genitalis: ή γενεσιουργός δύναμις.

1. Zeugen, f. v. a. erzeugen, f. b. 203.

2. zeugen, (Beuge fein), testis sum; dicoa [xi, ctum] testimonium ob. pro testimonio; testor1; testificor1; μαρτυρείν τινι | - falfd 3., dico3 falsum testimonium: ηευδομαρτυρείν | - für etw. 3., perhibeo 2 testimonium cui rei: τεχμήριον είναί τινος.

Zeugenaussage, testimonium: rò μαρτύριον. Beugenverhör, interrogatio (testium): ή τῶν μαρτύρων άνάκρισις.

Beuger, f. Erzeuger.

Zeughaus, = fammer, armamentarium: ή σχευοanzn.

Beugmeister, super armamentarium positus: oonkoφύλαξ.

Beugniß, testimonium: το μαρτύριον | - 3. ablegen, dico3 [xi, ctum] testimonium: μαρτυρείν | - 3um 3. dienen, sum testimonio: μαρτυρείν τεχμήριον είναί TIVOC.

Beugung, procreatio: ή γένεσις.

Bibeth, ber, Zibethum: το γάλαιον.

Bide, f. Biege.

Bidelden, f. Bidlein.

ziceln, pario3 [peperi, partum] ed. edo3 [didi, ditum] fétum: τίχτειν.

Bicklein, capella; haedulus: o, n žoupos.

Bidkad, ber, discursus torti et vibrati: ή έλιξ [205]. Biber, hydromedi; aqua mulsa: τὸ ὑδρόμελι.

Biege, capra; capella: ή αίξ [αίγός] | - v. Biegen, caprinus: alyos alyelos.

Biegel, later; laterculus: ή πλίνθος | - 3. ftreichen, duco3 [xi, ctum] lateres: ελχύειν πλίνθους | - 3. brennen, coquo3 [coxi, ctum] lateres: nlivdovs όπταν | - aus 3. gemacht, latericius: πλίνθινος.

Biegelbrenner, laterarius: ὁ πλινθευτής [οῦ]. Ziegelbrennerei, lateraria: τὸ πλινθεῖον.

Biegeldach, tegulae: ή κεραμωτή στέγη.

Biegeldecker, contegulator: o tàs allvoors ouva-

Biegelerde, terra lateraria: η κεραμίτις γη.

Biegelfarbe, color laterum: το χρώμα περαμίδος. ziegelfarbig, colore laterum: zegauózpovs.

ziegelförmig, formå laterum (tegularum etc.): πλινθωτός | - adv., in modum laterum; imbricatim: πλιν-Indov.

Biegelform, forma laterum: τὸ σχημα πλίνθου.

Ziegelbütte, lateraria: το πλινθείον.

Biegelmehl, lateres in pulverem contriti: αί πλίνθοι κατατετριμμέναι.

Biegelofen, fornax lateraria: ή κάμινος κεφαμευτική. ziegelroth, f. ziegelfarbig.

Ziegelscheune, lateraria: tò nliv decov.

Biegelftein, f. Biegel.

Biegelstreicher, tegularius: o nliv deurns [ov]. sum [interfui, -esse] rei: παρατυγχάνειν, παραγί- Biegenbart, aruncus; barba hirci ed. caprae: ὁ αίγειος πώγων.

Biegenbod, = bodden, f. Bod, Bodden. Biegenfell, pellis caprina: ἡ αλγός δορά.

Biegenfleisch, caprina (sc. caro): τὰ αἴγεια κρέα. Biegenhaar, pilus caprinus: αίαλγῶν-, αἴγειοι τρίχες. Biegenheerde, grex caprinus: τὸ αλγονόμιον.

Biegenhirt, caprarius: & atyisorns [ov].

Biegenfoth, = mift, stercus caprinum; fabae fimi caprini: ή σπυραθία.

Ziegenmelfer, caprimulgus: ὁ αἰχοθήλης [ov]. Ziegenmilch, lac caprinum: τὸ αἴχειον χάλα.

Ziegenstall, caprile: o alywo [wros].

Biebbrunnen, puleus: to φρέαρ [atos].

Bieheimer, situla: o yaulos.

gieben, 1) a., (langfam fortbewegen), traho3 [traxi, ctum]; důco3 [xi, cium]; věho3 [vexi, ctum]; molior4; cieo [cîvi, citum]; moveo [movi, motum]: Elzerv. ayerv avileiv | - ben Wagen 3., veho3 currum: ayeiv to αρμα | - bie Schiffe and Land 3., subduco3 naves; trăho3 naves ad litora: ανέλκειν ναῦν | - an fich 3. trăho3 ad me: σφετερίζεσθαί τι | - figürl., imbn an fich 3., allicio3 [lexi, ctum] ob. amplexor1 qm: ἐπάyeo 9 al riva | - (f. v. a. imbn berbeifommen laffen), arcesso3 [sivi, situm] qm: μεταπέμπεσθαί τινα |imbn auf feine Geite 3., traho3 qm ad me; duco8 qm in partes meas; făcio3 |fêci, factum| qm meum: προςάγεσθαί τινα | - Bein auf Blafchen 3, diffundo3 [fudi, fusum] vinum: avasiepovičeiv olvov | - ans etw. 3. (g. B. Baffer aus bem Brunnen), traho3 ob. haurio [hausi, stum] ex re: ἀφύειν· ἀντλᾶν τι ἔχ τινος | - fich aus etw. z., expedio4 me re: anallarisodal Tivos | - in etw. 3., traho3 in qd; deduco3 [xi, ctum] in locum; (fig.) făcio3 [féci, factum] qm participem rei: εἰςελχειν· (fig.) μετάγειν τινὰ εἰς κοινωνίαν τινός | - in bie δόφε 3., lollo³ [sustüli, sublatum]; erīgo³ [rexi, ctum]: ανέλχειν · ανασπάν | - nach fich 3., trăho3; (fig.) consequitur3 [cutum] qd rem; proficiscitur3 [fectum] qd a re: Elzeiv. (fig.) ylyveodat ez TIPOS | - von etw. 3., detrăho3 rei; aufero [abstuli, ablatum, auferre] de re: ἀφέλκειν, «ἀποσπαν τι ἀπό Tivos | - imbn gu etw. 3., figurl. adhibeo qm rei od. in qd: προςέχειν τινά τινι | - gu etw. gezogen werben, intersum [interfui, -esse] rei: προςέγεσθαί τινι.

B) (etw. durch Ziehen bereiten) einen Graben 3., důco³ fossam: τείνειν τάφρον· ταφρεύειν | - fith 3. (3th fein), lentus sum: γλίσχοον είναι | - f. v. a. fith crotreden, f. d. Br. | - (f. v. a. hervorwachfen machen od. aufziehen), edûco³; edűco¹: τρέφειν. f. auch aufziehen | - find wohl 3., dene instituo³ [ui, ùtum] ηπ: καίδο παιδεύειν τινά. f. auch erziehen | - fl) n., fich langfam fortbewegen, eo¹ [ivi, itum]; procédo³ [cessi, ssum]; proficiscor³ [fectus]; migro¹: ἕλκειν τι | - s., daß 3., spasmus lus]; convulsio: ἡ ἕλκυσις.

Ziehmaschine, machina tractoria: ὁ έλχυστής [ῆςος]. Ziehoche, bos vectuarius; jumentum: ὁ βοῦς ὑποζύγιος.

Biehpflafter, f. Bugpflafter.

Ziehfeil, funis ductarius: o olxoc.

Biehung, sortitio: ή κλήρωσις.

Biel, scöpus; mėta: τὸ τέλος [ovs] | - εία 3. [εβεα, νείν τι. propóno³ [posui, sītum] scopum: τέλος ἐπιθεῖναι Bimme τινι | - δαδ 3. treffen, ferio⁴ scöpum: τυγχάνειν τοῦ ναμον.

σχοποῦ | - figürl., wonach imb firebt, propositum; finis: ὁ σχοπός | - fich ein 3. fegen od. fieden, propono³ | posui, situm] finem midi: πίθεσθαν, προτίθεσθαν σχοπόν-, τέρμα | - das 3. verfehlen, adverro⁴ a proposito: ἀποτυγχάνειν τῆς γνώμης | - Ende, fines; termini; mödus: τὸ τέλος | - einer Sache ein 3. fegen, facio³ [feci, factum] modum rei: τέλος ἐπιθεῦναί τινι | - Waaß und βiet halten, servo⁴ modum: μετριάζειν. δtelen, dirigo³ [rexi, rectum] telum in qu od. qd; pĕ-to⁴ [tīi, titum] qd telo: στοχάζεσθαί τινος | - figürl., (f. v. a. auf imbu od. etin, andriden), significo⁴ od. de.

δtelen, dirigo³ [rexi, rectum] telum in que od. qd; pěto ' [iii, titum] qd telo: στοχάζεσθαί τινος | - figūrl.,
(f. v. a. auf jmbn od. tiv. anfrislen), significo ' od. designo ' qm od. qd; jocor' in qd; cavillor'; tango³ [tetigi, tactum] qd: ἀποσημαίνειν εἴς τινα od. τι· τείνειν τὸν λόγον πρός τινα od. τι.

Biemen, f. geziemen.

Ziemer, Krammetsvogel, turdus pilaris: ή κίχλη.

diemlich, mediocris; modicus; tolerabilis; non exiguus; satis magnus; non contemnendus: μέτριος εκανός | - adv., mediocriter; modice; aliquantum; od. auch eurch den Comparativ: μετρίως εκανώς επιειχώς | - fo ziemlich (als Antwort), sic sătis: σχεδόν τι. Zier, f. Zierde.

Bieraffe, homo pulidus; trossulus: δ ώραϊστής [οῦ]. Bierath, ornamentum; insigne: τὸ κόσμημα.

Bierbe, decus; ornamentum; insigne; flos; tumen: ο κόσμος | - [mbm zur 3. gereichen, sum deceri cui; affero [attuli, affatum, afferre] decus rei: κόσμον φέρειν τινί.

δίετεπ, orno'; exorno'; sum ornamento; affero [at-tūli, allātum, afferre] decus: κοσμεῖν τι | - mit etw. 3., distinguo [nxl, nclum]: κοσμεῖν τι τινι | - fich 3., pufide géro [gessi, stum] me; putide lòquor [locatus]; mollius incédo [cessi, ssum]: ἀβρύνεσθαι Αρύπτεσθαι | - s , δως 3., ornatio; exornalio: ἡ κόσμησης.

Biererei, ineptiae: δ άχχισμός το καλλώπισμα. Biergartner, topiarius: δ κηπευτής [οῦ].

sterlich, laulus; concinnus; bellus; elegans; nitidus; complus: γλαφυρός | - adv., laute etc.: γλαφυρώς. Bierlichfeit, concinnus; elegantia: τὸ κομινόν.

Zierpuppe, puella pulida: ή καλλωπίστοια. Ziffer, s. Zahs.

3ifferblatt, orbis circumscriptus numeris: τὸ ψη-

Zigeuner, =rin, Cingarus, -a: & Alyuntos.

Bimmer, conclave; cubiculum; diaeta: τὸ οἴκημα. Bimmerarbeit, opus fabrile ob. fabri tignarii: τὸ τεκτονικὸν ἔργον.

Zimmerart, ascia: ή ξυάλη.

Zimmerhandwerf, als Kunft, opera fabrilis; fabrica materiaria: ή τεχτονιχή.

Zimmerhof, area operae fabrilis: 10 τεκτονείον.

3immerhol3, materia; tigna [orum]: ή ΰλη.

Bimmerfunft, f. Bimmerhandwert.

Zimmermann, faber lignarius: ὁ τέκτων [ονος].
Zimmern, dolo'; dedőlo'; edőlo'; fabricor': τεκταί-

3immet, f. 3immt, cinnamum; cinnamomum: τὸ χίνναμον. Bimmetfarbe, color cinnameus: τὸ χοωμα κιννα- Birfelpunft, centrum circuli: τὸ κέντρον. μώμου.

Zimmetgeruch, odor cinnameus: ή οσμή οία κινναμώνου.

Zimmetholz, lignum einnamomi: to zirauor.

Binf, zincum: ὁ ψευδάργυρος.

Binfe, bie, dens; ramus: ò òδούς [όντος] | - (Blatinstrument), lituus: ή σάλπιγξ [πιγγος].

Zinn, plumbum album: o zassíregos.

Zinnbergwerf, -grube, fodina plumbi albi: Tie uéταλλα κασσιτέρου.

Binne, pinna: ή ἔπαλξις.

Zinnern, ginnen, factus e plumbo albo: κασσιτέρι-205.

Binngießer, (artifex) plumbarius: ὁ κασσιτερουργός.

Binnober, minium: τὸ τιγγάβαρι.

Zinnoberfarbe, =roth, color minius: rò χρώμα τιγγαβοινόν.

ainnoberfarbig, =roth, miniatus; miniaceus; minio colore: τιγγαβαρινός.

Bins, (Steuer), vectigal: o Saouos | - (Intereffen), usura; usurae; fenus [oris]: o roxos | - 3. auf 3., anatocismus : ὁ ἀνατόχισμος | - figürl., eine Bohlthat mit 3. vergelten, reddo3 [didi, ditum] beneficium cum usuris: αντευεργετείν τινα πλείονι μέτρφ.

zinsbar, vectigalis; tributarius: φόρου ὑποτελής [és] | - 3. machen, făcio3 [fèci, factum] vestigalem: ποιείν τινα φόρου υποτελή | - 3. fein, pensito tributa: συντελείν τινι.

Binfen, bie, f. Bine.

Atnien, ale Bine entrichten, pendo [pependi, pensum] nomine vectigalis: συντελείν.

instret, immunis; vacuus tributo: arelis [és].

Binsfreiheit, immunitas: ή ἀτέλεια.

zinspflichtig, f. zinsbar.

Zingregister, index vecligalium: ὁ κατάλογος τῶν φόρων.

Zinstag, dies vectigalium: ἡμέρα ἡ καταβάλλονται of ToxoL.

Bipfel, lacinia: τὸ ἀπόσπασμα.

Bipfelden, parva lacinia: τὸ ἀποσπασμάτιον.

zipfelig, laciniosus: λακιστός.

Zipperlein, arthritis; morbus articularis: ή ἀρθοίτις [ιδος] | - 3. an ben Sanben, chiragra : ή χειράγοα | - 3. an ben Bufen, podagra: ή ποδάγρα.

fen, demonstratio eodem se revolvens: ὁ διάλληλος τρόπος | - (Inftrument gur Bildung bes Rreifes), circinus: o deaßhing [ov].

Birfelbogen, arcus [ûs] circuli; arcus [ûs]: o xú-

Birfelfigur, figura circuli: τὸ σχημα κύκλου.

Birfelflache, circulus: ή άλως [w].

bem: zuxlizos.

Birfellinie, peripheria; linea circumcurrens ob. or- βone, cingulus terrae; plaga ob. regio coelí: ή ζώνη. biculata: o yugos.

atriein, describo [psi, ptum] circino: zuzkouv.

girfelrund, circinatae rotunditatis; ad circinum fabricatus; orbiculatus: zvzlizóg.

zirpen, strido3 [di]; pipio4: τερετίζειν.

gifcheln, susurro1: pudvoller | - s., bas 3., susurrus [ús]: ὁ τερετισμός.

zischen, sibilo'; strido3 [di]: σίζειν | - s., bat 3., si-Lilus; sibilum; stridor: ή σίξις.

Zitterespe, populus tremula: ή κερκίς [ίδος].

Bitterfisch, torpedo: ή νάρκη.

gittern, tremo3 [mui, mitum]; contremisco3 [mui]; intremisco3; mico1 [cui]; horreo2: τρέμειν. neoiφοβον είναι | - ver etw. 3., tremo3; extimesco3 [mui] qd: ἀδόωδεῖν τι | - s., bas 3., tremor; horror: ὁ τρόμος | - mit Bittern, tremens: ὑπότρομος [ον] οδ. burch bas Abverb υποτρόμως | - ohne 3., intrepide: άτρεμής · άτρομος [or] ob. durch bas Albert άτρεμως. zitternd, tremens; tremebundus; tremulus: ὑπότρο-

μος [ον] · τρομώδης [ες]. Bitterpappel, populus tremula: ή κερκίς [ίδος].

Jige, die, papilla: ή θηλή.

Bobel, Bobelthier, mustela zibellina: o uve Hovios. Bobelpelz, indumentum ex pellibus zibellinis consarcinatum: δέρμα το από του Ποντίου μυός.

Bober, Buber, f. Tonne.

Bogerer, gogern, Bogerung, f. Bauberer ic.

Bögling, alumnus, -a: o τρόφιμος. βοllig, digitalis; pollicaris: ὑποτελής [ές].

Böllner, portitor: o τελώνης.

Bofe, famula; cubicularia: ή άβρα.

3011, als Abgabe, vectigal; portorium: o rélos [ovs] - 3. geben, pendo3 [pependi, pensum] vectigal: ɛisφέρειν τέλη | - 3. auf etw. legen, inpono3 [posui, situm] portorium rei: φοροθετείν τι | - ben 3. pachten, redimo' [emi, emtum]: τελωνείν | - als Maß, digitus: o dazivlos | - von Ginem 3., digitalis; pollicaris: Evos Sautukov. Sautukiatos | - von einem halben 3., semidigitalis: ημιδακτυλιαίος.

Bollamt, Ort ber Bollentrichtung, telonium; teloneum: τὸ τελωνεῖον.

zollbar, vectigalis: ὑποτελής [ές].

Rollbeamte, = bediente, portitor; telonarius: o te-Lowns.

Bolleinnehmer, portitor; exactor portorii; o telwvns [ou].

Birtel, f. v. a. Rreis, f. b. 28. | - ein 3. im Bewei- gollen, Boll bezahlen, do' [dedi, datum] portorium: τελείν | - figürl., persolvo³ [vi, lûtum]; tribuo³ [ui, útum]: ἀποτίνειν ἀποδιδόναι.

tollfrei, immunis portorii: arelis [és].

Bollfreiheit, immunitas portorii: ή ἀτέλεια.

Bollbaus, telonium; teloneum: τὸ τελώνιον.

Zollpachter, redemptor portorii; publicanus: o 78-Lovns [ov].

zirfelformig, orbiculatus: zuzlezos | - adv., in or- Bollregifter, -tarif, index rerum vectigalium: 6 κατάλογος των φορολογήτων πραγμάτων.

> Boologie, Zoologia; descriptio animantium: ή ζωοhoyla.

30pf, nodus: ή συμπλοκή τριχών.

Born, ira; iracundia; bilis; stomächus; indignatio; ο όργη. ο θυμός | - wuthender 3., ira et rabies: ή μεγάλη όργή | - im 3., per iram; iratus: ὑπ' ὁργῆς | in 3. gerathen, iratus flo3 [factus, fleri]; incendor3 [census] ira; irritor': θυμούσθαι | - feinen 3. gegen jmbn auslaffen, evomo3 [mui, mitum] iram in gm: άφιέναι την όργην είς τινα | - zum 3. geneigt, iracundus; praeceps od proclivis ad iram: θυμικός.

dornig, tratus; plenus ira; incensus od. flagrans ira; iracundus: ὁργιζόμενος | - adv., irate; irato animo; iracunde: oyıçouévos.

Bote, verbum obscoenum; versus obscoeni; canticum obscoenum: ή zivalδισμα | - 3. reißen, dico [xi, ctum] obscoena: χιναιδίζεσθαι.

Botenreißen, bat, obscoenum jocandi genus: ή alazeoloyia.

Botenreißer, qui verbis obscoenis (obscoeno jocandi genere) utitur: aloxooloyos [ov].

Botte, villus: à uallos.

30ttig, villosus; hirtus; hirsúlus: λάσιος.

3u, I) praep. , A) bei Orteverhaltniffen , 4) gur Angabe ber Richtung mobin, ad; in c. accus.: noos c. accus. els Ent c. accus. naoá c. accus, ús c. accus. (gewöhnlich bei Perfonen) | - bis zu, usque ad: μέχρι c. genit. άχρι c. genit. | - ven ... bis zu, ab ... usque ad: anó ... ueyor | - baber gur Bezeichnung bes Bieles, 3wedes, ber Richtung einer Thatigfeit ac., ad; in c. accus .: noos c. accus. ' eni c. accus.' auch burch ben blogen dat. ob. genit. | - imbn gur Dabigeit einfaben, invito' qm ad coenam: xaleiv riva ent Seinvor | - fich zu etw. ruften, păro 1 me ad qd : παρασχευάζεσθαι είς τι, •ξπί τι | -3u Gulfe tommen, venio+ [veni, ntum] auxilio : βοηθείν τενε | - Liebe jur Biffenichaft, amor cognitionis: ή προθυμία των γραμμάτων.

2) gur Ungabe bes Gichbefinbene bei imb ob. etw., in c. abl.: Ev Ent c. genit. od. dat. zara c. accus. |hier zu Lande, in nostra terra; apud nos: παρ' ημίν - bei Ctabtenamen lat. ohne Brapof. , gu Rom, Romae : εν 'Pώμη | - 34 Athen, Athenis: κατά τας 'Αθήνας

- gu Saufe, domi: ofxot.

3) gur Bezeichnung bes Ueberganges in einen anbern Buftanb, in c. accus .: els | - 1. B. gu Stein merben, vertor3 [versus] in lapidem: μεταβαλείν εἰς λίθον | bei ben Beitwortern ernennen, mablen ze. im activ. burch ben accus, im passiv. burch ben nomin., 3. B. imbn gum Rönige mahlen, ereo' qm regem : algeiodat βασιλέα τινά | - fo auch: gum Marren werben, fio [factus, fieri] stultus: γίγνεσθαι άφρονα.

B) gur Angabe von Beitverhaltniffen, lat. burch ben Ablativ, gried, burd ben Dativ od. zara c. accus. Enl c. genit. | - zu biefer 3., hoc tempore: τούτφ τῷ χρόνφ | - gur Beit bes Commers, aestate : wog Gegovs,

C) gur Angabe ber Art und Beife, burch Abverbia, g. B. Bum Heberfluß, abundanter: αφθόνως | - gum erften, legten Male, primum, extremum: to πρώτον, τό

II) adv., A) gur Bezeichnung eines übermaßigen Grabes (f. v. a. allgu, gu febr), nimio; nimium ob. burch ben Comparativ: gried, gewöhnlich burch ben Comparativ mit οδ. οφαε του δέοντος οδ. του προςήχοντος 3. 8. 311 groß, nimis magnus; major: μείζων τοῦ δέοντος | - Judern, condio saccharo: ἡδύνειν σαχχάρω τι. oft burch ben posit, es ift nur zu gewiß, nihil certius est: Buderpuppe, =püppchen, (als Liebtofungswort), mel-έστε καὶ λίαν σαφές | - lat. burch ben bloßen inf. ob. lita; mellitula; mel: ἡ κόρη σακχαρωτή.

bas supin, in um (nach einem ads, burch bas supin, in u) ben genit. bes gerund., burch ut; nach dignus u. indignus mit qui c. conjunct .: griech, burch ben infin., partic., ben genit .: iva un elc.

C) (ale Wegenfan von offen), clausus: xexleiquevos. Bubauen, (verbauen), obstruo3 [struxi, ctum] : περιοι-

zodousiv.

zubeißen, mordeo2 [momordi, morsum]; commordeo": δάχνειν.

zubenamen, cognomino qm: ξπονομάζειν τινα.

Buber, lacus: o ntoog.

aubereiten, f. bereiten, veranftalten.

zubinden, alligo 1; obligo 1: ovvdeiv Tr.

zublafen, f. einblafen.

jublingen, imbn, nicto' cui: zatillanteiv tivi.

zubringen, ju imbm mitbringen, defero [detull, -latum, deferre] ad qm ob. cui: προςφέρειν τινί τι | - (f. v. a. verbringen), f. binbringen.

Bubrot, f. Bufoft.

aubugen, bazu geben, addo ' [didi, ditum]: προςκατα-Ballery.

Bubufe, additamentum; supplementum; impendium: ή πουςκαταβολή.

Bucht, (bas Aufzieben), educatio; cultus [us]: ή τροφή - fittliche Ergiebung, disciplina; mores; modestia; pudor: ή παιδεία | - imbn unter ber 3. halten, coërceo2 qm severius: πειθόμενον παρέχειν τινά |imbm ein Rind in bie 3. geben, trado Ididi, ditum filium cui in disciplinam: παραδιδόναι τινί παίδα παιδεύειν | - in Buchten, pudice: σωιρρόνως | - (Fortpflangung ber Thiere), fetura: To Toeipeir.

Buchthaus, ergostulum: tò dixaiwthoiov zolaστήριον · δεσμωτήριον.

auchtlos, coercitus nulla disciplina; dissolutus: effrenatus: «ταχτος [ov].

Buchtlofigfeit, nulla disciplina; immodestia; intemperantia; licentia: ἡ ἀταξία.

Buchtmeister, ergastularius: o zodaorijs [ov].

Buchtoche, bos admissarius; taurus gregis: o ava-

Buchtruthe, flagellum: ή δάβδος κολαστήριος | unter imbe 3. fteben, obnoxius sum imperio cis; sum in potestate cjs: πάντα πειθαρχείν τινι.

Buchtfau, scrota: ή γρομφίς [ίδος].

Buchtvieb, pecus submissum: τὰ θρέμματα [ων]. zuden, corusco'; mico' [cui]; palpito': ziveiogai - s., bas 3., palpitatio; spasmus [ûs]; convulsio: ο σφαδασμός.

Buder, saccharum: τὸ σάκχαρ (αρος).

Buderbader 20., f. Conditor.

Buderbuchfe, = bofe, = fcachtel, pyxis sacchari: ή σαχχαριθήκη.

Zuckererbse, pisum dulcioris saporis: το πίσον.

Budergebadene, bas, dulcia [ium]; cuppedia [orum]: τὸ μελίπηκτον.

Buderbut, meta sacchari: ὁ κῶνος σακχάρου.

μος σαχχάρινος.

Buckersieder, coctor sacchari: à σαχχαφοποιός. Buderfiederei, cociura sacchari; officina saccharo

coquendo: ή σαχχαροποιϊκή.

zuderfüß, dulcissimus; melleus: γλύχιστος [ον]. Buckerwerf, dulcia [ium]; dulciola [orum]: τὸ γλύzuoma.

Buckerworte, verba dulcissima: τὰ γλυπέα δήματα. Zuderwurzel, siser; sium sisarum: tò oloagov.

Budung, f. Bergudung.

zudammen, obstruo [struxi, ctum]: ἀποχωννύναι τι. aubecten, operio4 [rui, rlum]; tego3 [texi, tectum]: καλύπτειν τι | - jmbn mit Prügeln z., male mulco 1 qm: αλχίζειν τινά.

aubem, f. außerbem.

zubenfen, imom etw., destino de cui: avaribevai

zubrängen, sich, ingero3 [gessi, stum] me: elçduea3 ac

audreben, imbm ben Ruden, sto' [steti, statum] ob. sedeo2 [sédi, sessum] aversus a quo: συστρέφειν τι.

aubringlich, importunus; molestus: gogrizos | adv., importune; moleste: φορτικώς.

Budringlich feit, importunitas: To coorizor.

aubruden, operio* [rui, rtum]; claudo3 [clausi, sum]: συλλαμβάνειν τι | - figurl., die Augen bei etw. 3., conniveo² [nîvi u. nixi] in re: ὑπεροράν τι.

auduften, amor': προςπνείν.

zuchtig, pudicus; castus: αἰδήμων · σώφρων [0ν]] adv , pudice; caste: αλδημόνως.

züchtigen, castigo'; punio : zolaceiv | - s., bat 3., f. Büchtigung.

Buchtigfeit, pudor; pudicitia; castitas; integritas morum: ή σωφροσύνη.

züchtiglich, f. züchtig.

Buchtigung, castigatio; supplicium: ή κόλασις |eine 3. befommen, castigor'; punior'; afficior3 [fectus, fici| supplicio : πολάζεσθαι.

Buchtling, maleficus in ergastulum datus ob. missus: ὁ ἐν τῆ φυλακῆ ών.

guten, bas Schwert, stringo [nxi, ictum]; destringo 1: σπάσασθαι τὸ ξίφος.

Bugel, habena; lorum; frenum (pl. gewöhnl. freni): ή ήνία | - mit verhangtem 3., effusis habenis: ἀπό ουτήρος | - ben 3. fchießen laffen, remitto [misi, ssum]: galar ràs hrlas.

Bugelführer, f. Wagenlenfer.

zügellos, effrenatus; impotens; intemperans; dissolútus: axólagtos [ov] | - adv., effrenate: axolaστώς | - g. leben, deditus sum omnibus libidinibus: άχολαστώς, αμέτρως ζην.

Bugellofigfeit, licentia; intemperantia: ή ακολαoict.

augeln, freno1; adhibeo frenos; domo1 [mui, mitum]; coereeo3 [cui, cĭlum]; cohibeo2; reprimo3 [pressi, ssum] : πολάζειν.

Buckerrohr, arundo sacchari; saccharum: ὁ κάλα- [traxi, ctum] ignem; concipio3 [cepi, ptum] flammam: ἀνακαίεσθαι.

Zündholz, = hölzchen, igniarinm: to Dercegiov.

Bundloch, foramen, per quod scintilla ad pulverem pyrium descendit: ή τούπη τῆς ἐστίας.

Bundlunte, funis incendiarius: το απτύλιον.

Zündichwamm, boletus igniarius: al lozai. gunftig, Bunftrecht habend, habens jus collegii: Eu-

quiling [ov].

Züngelchen, Zünglein, lingüla: ro ylwoodgior | - bas B. an ber Bage, examen: ή πλάστιγξ [ιγγος].

züngeln, vibro' linguam: ydwrtlzerv.

Bürich, 1) (@tabt), Tigurum ob. Tigurium; Turicum |adj., Tigurinus; Turicensis | - Biricher Gee, Lacus Tigurinus | - 11) (Ranton), Pagus Tigurinus ob. Turi-

gurnen, auf imbn, irascor3 cut; iratus sum; succenseo2 [sui, sum] cui: doyl[seo9at rivt | - s., bas 3.,

queignen, imbm etm., addico3 [xi, clum] qd cui; dico1; dedico': εἰςποιεῖν τι | - fich etw. 3., vindico' mihi ob. ad me; transfero [transtuli, -latum, -ferre] in me; arrogo 1 mihi; sumo 3 [mpsi, mptum] qd; occupo 1 qd: προςποιείσθαι τι.

Zueignung, addictio; dedicatio: ή ἀνάδειξις.

Bueignungsrecht, vindicatio: ή έγκτησις.

Bueignungeschrift, liber missus ad quem: 1/20τονομασία.

queilent, auf imon, accurro [curri, cursum]; appropero ad qm: δρόμφ φέρεσθαι.

zuerfennen, burch ein lirtheil imbm zueignen, addico3 |xi, ctum |; adjudico1: evaribevat tivl ti | - als Strafe bestimmen, constituo3 [ui, utum]; dico3 [xi, cium]: καταγιγνώσκειν τινός τι.

Zuerfennung, addictio: ή κατάγνωσις.

querft, por Allen anbern, primus; prior; in primis: ποώτος | - erftene, primum; primo: πρώτον.

zufällig, fortuitus; forte oblatus; positus in casu; non necessarius: τυχών (οῦσα, όν |) – bas Bufallige, fortuita [orum]; res fortuitae: ἡ τυχή | – adv., forte; casu; fortuito; temere; forte; fortuna; τυχώντος.

Zufälligfeit, casus: ή τυχή.

zufahren, (weiter f.), pergo [perrexi, ectum]: noos-ELauveir tivi | - (ungeftum nach etw. greifen), corripio3 [pui, reptum] qd morsů: agnazeiv.

Bufall, Ungefahr, casus [ús]; fors; fortana: ή τύχη - ein glüdlicher 3., fors fortuna: ή τύχη άγαθή | -(Begebenheit, beren Urfache man nicht fennt), casus; eventus [ús]: ή συντυχία.

aufallen, niederfallend fich foliegen, demittor' [missus]; claudor3 [clausus]; obruor3 [rutus]: συμπίπτειν | jufallig ju Theil werben, obtingit [tigit]; contingit; venit' [vêni, ntum] mihi qd; redit [ii, itum] qd ad me; nanciscor3 [nactus] qd: προςπίπτειν.

zufertigen, imom etw., mitto3 [misi, ssum] qd cui: ξπιστέλλειν.

juflicen, resarcio4 [sarsi, sartum]; obsuo3 [ŭ, útum]: ἀποβδάπτειν.

Bunden, excipio3 [cepi, ptum] scintillas; trano3 zufliegen, jmom, advolo4 ad qm: Exploreavac.

aufließen, athuo3 [fluxi, xum]: ἐπιδρεῖν | - jmbm | augunglich, patens; facilis aditu ob. accessu: προςetw. 3. laffen, suppedito 1 qd cui: μεταδιδόναι τινί τι-

Buffucht, perfugium; refugium; asylum; receptus [ûs]; receptaculum; praesidium: ή καταφυγή | feine 3. nach einem Orte ob. ju etw. nehmen, fugio3 [fugi, gitum] ob. confugio 3 ad (in) locum; decurro3 [curri, cursum] ad qd: καταφεύγειν είς τι.

Bufluchtsort, f. b. v.

zuflüstern, imbm etw., insusurro! ga cui: léyew άτρέμα πρός τινα · ψιθυρίζειν τί τινι.

Buffuß, affluentia: ή ξπιδόοή.

zufolge, ex; secundum: xará · ex.

aufragen, f. anfragen.

aufreien, imbm ein Dlabchen, concilio' puellam cui:

προμνασθαι χόρην τινί.

aufrieden, contentus parvo (paucis, sorte sua); tranquillus: nouvos [ov] | - mit etw. 3. fein, contentus sum re; acquiesco3 [quièvi, étum] re; probo1; approbo1; accipio³ [cepi, plum] qd: ἀποδέχεσθαί | - jmbn 3. ftellen, satisfăcio3 [féci, factum] cui: χαρίζεσθαί τινι G. auch befriedigen.

Bufriedenheit, tranquillitas animi; animus tranquillus ob. hilaris: ή ήσυχία · εὐχολία.

Bufrieren, f. gefrieren.

Bufubr, (bas herzuführen), subvectio; subvectus [us]: ή προςαγωγή | - (Proviant), commeatus [ús]: τὰ σι-Tla [wv] · o oitos.

aufügen, affero [attuli, allatum, afferre]; infero [intuli, illatum, inferre : ποιείν τινά τι.

Bufubren, ju imbm fubren, adduco' [xi, etum] ad qm : άγειν τινά πρός τι.

aufüllen, bazu gießen, affundo3 [fudi, fusum]: Eneyyear te | - ausfullen, expleo 2 [pleyi, pletum]; impleo 2:

χωννύναι τι,

1. Bug, bas Bieben, tractus [ús]; tenor: ή όλκή | mit Ginem 3., uno tractu: μιᾶ όρμη | - in Ginem 3. fort, continenter; uno tenore: συνεχώς | - 3. mit bem Depe, bolus: o rou dizruov Bolos | - in ftarfen 3. trinfen, bibo3 [bibi, bibitum] largis haustibus: αμυστί πίνειν | - 3. der Luft, meatus [us] venti; ventus: ο άνεμου πόρος | - in den letten 3. liegen, ăgo3 [egi, actum] animam: ψυχοψόμγεῖν | - heereszug, agmen; expeditio: ή στρατεία] - einen 3. gegen imbn unter-nehmen, suscipio3 [cepi, ptum] expeditionem contra qm: στρατείαν ποιείσθαι | - 11) mas zieht (f. v. a. zufammengehende Menge), agmen; ordo; pompa: ή αγέλη | - einen feierlichen 3. halten, duco3 [xi, ctum] pompam: πέμπειν πομπήν | - ben B. führen, ago3 [egi, actum agmen : ήγεισθαι της τάξεως | - ben 3. folie-Ben, claudo3 [clausi, sum] ob. cogo3 [coegi, coactum] agmen: ουραγείν | - (f. v. a. Gefpann Thiere), jugum; bigae; quadrigae: το ζεύγος | - III) bas Bezogene, Febergug, linea: o olxos | - (Wefichtegug), lineamentum oris; vultus [ús]: ή του προςώπου φύσις το πρόςwnov | - f. a. Charafterzug.

2. Bug, 1) (Stadt), Tugium | — II) (Kanton), Pagus Tugiensis.

Bugabe, additamentum; accessio; appendix; cumulus: ή προςθήκη | - eine 3. geben, addo3 [didi, ditum] cumulum: Enimergeiv tivi tivos.

Greund, beutsch-lat.-griech. Borterb.

βατός [ον].

Ruganglichfeit, facilitas adeundi: τὸ προςβατόν.

Bugang, bas Singugeben, aditus [ús]; accessio; accessus [us]: ή πρόςβασις | - imbm ben 3. ju etw. verftatten, do 1 [dedi, datum] aditum cui ad qd: car riva προςελθείν τινι | - Ort bes Singugebene, aditus [us]: ή εἴςοδος.

Bugbrücke, pons qui tolli et demitti potest: τὸ πτεpóv.

augeben, über bas Daß geben, addo3 [didi, ditum]; adjicio3 [jeci, jectum]: ἐπιβάλλειν τι | - zugesteben, concedo3 [cessi, ssum]; largior4; do1 [dědi, dătum]: ouologeiv te | - f. a. erlauben.

zugegen, praesens: παρών [οῦσα, όν] | - 3. fein, adsum [adfui, adesse]; praesens ob. praesto sum: παρείναι τινί | - bei etw. 3. fein, intersum cui rei: παοείναι τινί.

augeben, (fich jufdliegen taffen), possum [potui, posse] claudi: zaraziciobat | - gefcheben, flo ! [factus, fieri]: accido" [cidi]: ylyveadat | - wie geht es ju? qui fit? πως γίγνεται;

Bugebor, f. Bubehor.

jugeboren, f. geboren, angehoren.

zugehörig, proprius cis: toiog.

Zugemuse, opsonium; pulmentum; pulmentarium; olus; olěra: το οψον.

jugefellen, imbm eine Berfon, addo' [didi, ditum] qm socium (comitem) cui: προςάπτειν τινί τι.

augefteben, f. einraumen, zugeben.

Jugethan, f. ergeben, gewogen.

Bugfifch, piscis advena: οξ λχθύς αγελαΐοι.

Zuggarn, Zugnes, verriculum; everriculum: ή σαγήνη.

Augießen, affundo 3 [fudi, fusum]: προςχείν επιχείν. augleich, simul; uno tempore; eodem tempore; una: όμου άμα | - (f. v. a. aud), idem : καλ αὐτός.

Bugloch, f. Enftloch.

Bugluft, perflatus [ús]: ή πνεύματος καταφορά.

Bugnet, f. Buggarn.

Bugodis, bos vectuarius: ὁ βοῦς ἀροτήρ.

Bugpferd, equus vectuarius ob. rhedarius; ὁ ὑποζύγιος βούς | - Bugpferbe, equi jugales: ὁ ὑποζύγιος ξππος.

Bugpflaster, emplastrum vesicatorium: το μά-Layua.

jugraben, obruo3 [rui, rutum]: κατορύττειν τι.

augreifen, prehendo3 [di, sum]; apprehendo3; comprehendo3; arripio3 [pui, reptum]; capio3 [cepi, captum]; sůmo³ [mpsi, ptum]; involo¹ in qd: απτεofal tivos.

Bugfeil, funis ductarius; remulcus: o olxos.

kugurten, astringo3 [inxi, ictum] vincula rei: διαζωννύναι τι.

Bugvieh, jumenta jugalia; veterina [orum]: τὰ ὑποζύγια [ων].

Bugvogel, avis advena: o odounogos ogvis | - bie Bugvögel, adventicium genus volucrum: of covides άγελαῖοι.

zugweise, mit Bügen, ductim; intermittens: ἀγεληδόν. Bugwind, perflatus [ús]: avenos o ratanvéwy.

aubafeln, = hafen, fibulo1: συμπερονάν τι.

zuhängen, obdúco3 [xi, ctum] velo; velo1: zakú-

aubalten, teneo2 [nul, ntum] clausum; claudo3 [si, sum]: xleleiv Ti.

Juhauen, burch Sauen bearbeiten, caedo3 [cecidi, caesum]: πελεκάν | - einen hieb thun, caedo3: πλήτ-

zuhefteln, fibulo'; infibulo': συμπερονάν.

Juheilen, I) a., sano! vulnus ut coëat: azeia9at. έξιασθαι | — II) n., (zusammengehen) coëo4 [ii, itum]; consanesco3: ἀπουλοῦσθαι.

zuboren, = borchen, audio4; ausculto ; subausculto1; attendo3 [di, tum]: azover revos | - s., bas 3., auditio; auscultatio: ή ἀχρόασις.

Buhorer, auditor; qui audit*: o axovor | - bie verfammelten 3., auditorium: of azovovtes | - ein 3. imbe fein, do [dedi, datum] operam cui: συνείναι τινι.

Bubullen, f. einhallen.

zujauchzen, jmbm, acclamo' cui laetà voce (laetis vocibus); excipio3 [cépi, ptum] qm laetà acclamatione: ἐπαλαλάζειν τινί | - s., bas 3., acclamatio: ή ξπιφώνησις.

zufebren, adverto3 [ti, sum] ob. obverto3 qd cui: έπιστρέφειν τι | - jmbm ben Ruden 3., obverto3 tergum cui: μεταστραφήναι.

gufeilen, f. verfeilen.

guflatichen, imbm Beifall &., plaudo * [plausi, sum] ob. applaudo3 cui; excipio3 [cépi, ptum] qm plausu cò. plausibus: έπιχροτείν.

aufleben, = aufleiben, obduco3 [xi, ctum] glufine: xollar Ti.

auflemmen, comprimo3 [préssi, ssum]: συνθλί-

zuflinken, bie Thure, occido [clusi, sum] januam pessulo versatili: προςθείναι τὰς θύρας.

zufnöpfen, jungo3 [nxi, nctum] fibula; fibulo1: συνδείν συνάπτειν συμπλέχειν.

zufnupfen, colligo'; obligo': συνθείν τι.

gufommen, überbracht werben, mittor3 [missus]; permittor3; afteror [allatus, afteri]; perferor; trador3 [dītus]: παραδίδοσθαι | - mir ift eine Nachricht zugefommen, nuncius mihi allatus est: είςηγγέλθη μοι |ju Theil merben, obvenio [veni, ntum]; obtingo 3 [tigi]: ylyver dal rev | - imbm etw. g. laffen, [făcio 3 feci, factum] qm participem rei; impertio4 qd cui: μεταδιdoναιτινίτινος | - (fid) fdiden) convenio4 [veni, ntum] cui; deceo2 qm; sum (c. gen.): προςήχειν προς-TIXEL MOL.

Bufoft, opsonium; pulmentum; pulmentarium; olus; olera: τὸ ὄψον.

zufünstig, futurus; posterus: μέλλων [οῦσα, ον] - adv., postero tempore; in posterum; posthac; in reliquum tempus: ΰστερον.

Zufunft, tempus futurum (posterum, reliquum; futura (orum); res futurae: τὸ μέλλον | - in 3., postero tempore: τοῦ λοιποῦ | - für bie 3., in posterum; posthac: ές τον ἔπειτα χρόνον | - in die 3. feben, Buname, ber, cognomen: ή ἐπωνυμία | - einen 3.

scio* quod futurum est; prospicio3 [spexi, ctum] futura animo: προϊδείν.

gulacheln, imbm, arrideo2 [risi, sum] cui: προςμει-Siav Tive.

gulanglich, f. hinlanglich.

julaffig, licitus; concessus: Bemiros | - 3. fein, licet2: Eservat, Eyywoerv c. infin.

Bulaffigfeit, lat. durch Umfdr. wie rem licere ob. licitam esse; griech. τό θεμιτόν.

Bulage, accessio; additamentum: ή προςθήκη. zulangen, nehmen, prehendo3 [di, sum]; samo4 [mpsi,

ptum |: ἀπολαμβάνειν τι | - f. a. hinreichen.

julaffen, (verschloffen laffen), teneo2 [nui, ntum] clausum; non aperio [rui, rtum]: ouz avolyeiv | - (3ugang geftatten), admitto3 [misi, ssum] qm: do1 [dědi, dătum] aditum cui; făcio3 [fêci, factum] copiam cui; intromitto3 ad qm: προςάγειν τινά πρός τινα |-(allgem. f. v. a. geftatten), permitto³; concedo³ [cessi, ssum]; sĭno³ [sivi, sĭtum]; patior³ [passus] fleri qd: έαν c. infin. · παριέναι, συγχωρείν τι.

Bulaffung, admissio; permissio; concessio: n

προςαγωγή - ή συγχώρησις.

Bulauf, concursus [ús]; frequentia: ή συνδρομή. zulaufen, herbeilaufen, accurro3 [rri, rsum]; concurro3: συνέρχεσθαι | - fich endigen, desino3 [sii, situm]: τελευτάν είς τι.

julegen, judecten, obtego3 [texi, ctum]; contego3: καλύπτειν τι | - bazu thun, addo 3 [didi, ditum]: έπιβάλλειν | - jmbm am Gehalte 3., augeo 3 [auxi, ctum] annua cjs: μισθόν μείζονα διδόναι τινί | - fich etw. 3., păro compăro mihi qd; emo [emi, emptum] ηd: έλέσθαι.

juleimen, oblino3 [livi, litum] glutine; conglutino1: συγκολλάν τι.

gulenten, f. binlenten.

gulett, am letten, postremo; postremum; ad extremum; ad postremum: relog | - f. v. a. enblich (adv.)

zum, f. zu.

jumachen, obdo 3 [didi, ditum]; claudo 3 [clausi, sum]: occludo3; operio4 [rui, rtum]: zheleev | - einen Brief ,, obsigno literas: ἐπιβάλλειν τὴν σφραγίδά τιν. jumal, praesertim; in primis: 201 makiota | - 1.

wenn, praesertim quum: allws te zal. dumauern, effarcio4 [farsi, fartum] ob. concludo3 [clusi, sum] saxis: φράττειν τείγει τι.

zumeffen, admetior' [mensus] qd cui: Επιμετρείν tl tive | - f. a. beimeffen.

zumurmeln, admurmuro': προςψιθυρίζειν τινί τι. zumuthen, imbm etw., rogo' qm qd; posiulo'; petos [petii, tîtum]; posco3 [poposci] a quo: βούλεσθαί τινα ποιείν τι.

Zumuthung, postulatio; postulatum: ή άξίωσις. gunachft, bem Orte nach, proxime (c. accus. ob. dat.; auch c. abl.): έγγυτάτω προς | - (ber Orbnung nach), proxime-; secundum qm od. qd: ustá c. acc.

zunahen, obsuo3 [ŭi, ŭtum]: συδράπτειν.

Bunahme, bie, accretio; incrementum; progressus [us]; profectus [us]: ή ἐπίδοσις.

von etw. befommen, trano 3 [traxi, ctum] cognomen ex gurechtmachen, praeparo 1; instruo 3 [struxi, ctum]: re: λαμβάνειν ξπωνυμίαν.

Bunder, tomes: to evavoua.

zunebmen, cresco3 [crevi, cretum]; accresco3; capio3 [cépi, captum] incrementum; augeor2 [auctus]; proficio (fèci, fectum); făcĭo progressus: αὐξάνεσθαι | - bie Rranfheit nimmt gu, morbus ingravescit: ἐπαναδίδοσθαι | - s., bas 3., f. Bunahme.

guneigen, f. hinneigen.

Zuneigung, applicatio animi; voluntas; studium; benevolentia; caritas; amor: ή εὐνοια | - 3. zu jmbm, propensa in qm voluntas; benevolentia erga qm: εὐνοϊκώς ἔχειν τινί | - 3. zu imbm haben, sum animo propenso in qm; studeo2 cui; sum studiosus cis: εύνουν είναί τινι.

Bunft, collegium; corpus: ή φυλή.

Bunftgenog, everwandte, homo (artifex, opifex) ejusdem collegii ob. corporis: o www kv ty quin.

Zunftmeister, magister collegii: o gulaozne [au]. zunftweise, per collegia: zara gulijv.

Bunge, lingua: ή γλώσσα [ης] | - an ber Bage, examen : ή πλάστιγξ | - an ber Schnalle, acus [us]: ή περονη.

Bungenbreicher, -fechter, rabula: causidieus rabiosus et ineptus: ὁ δικοδράφος.

zungenfertig, promptus lingua: o adolegyns.

jungenformig, factus in speciem linguae: ylwaσοειδής [ές] | - adv., in speciem linguae: γλωσσοει-Ses.

ju nichte machen, f. vernichten, vereiteln.

auniden, annuo' [ŭi, utum] : νεύειν.

zuordnen, appono [posui, situm] qm cui: noostarτειν τινά.

aupfen, vello3 [li, vulsum]; vellico1: τίλλειν.

aupflügen, ben Samen, inaro' semen: έπισχάπτειν.

aupichen, pico': καταπισσούν τι.

zurathen, suadeo [suasi, sum]: φράζειν τινί ποιείν ze | - bas 3., f. Bureben.

zurechnen, jmbm, fero [tuli, latum, ferre] expensum cul: xataloyiceogal tivi ti | - figuri., assignot qd cui: avaribevat | - imbm bie Schuld von etw. 1., transfero [transtŭli, -latum, -ferre] ob. derivo t culpam cjs rei in quem: την αλτίαν ξπιφέρειν τινί.

gurecht, in Berbinbung mit Beitwortern, ale: nageσχευασμένος.

aurechtbringen, corrigo frexi, ctum]; sano : εὐτρεπίζειν τι.

gurechtfinden, fich, expedio ter: Excussiv the odor | - fich in ctw. 3 , intelligo 1 [lexi, lectum] ob. perspicio3 [spexi, clum] qd: μανθάνειν τι.

zurechthelfen, deduco3 [xi, ctum] qm in viam; monstro viam cui: διδάξαι τινά.

zurechtfommen, mit etw., expedio4 qd: ueraysigtζεσθαίτι - mit imbm gut 3., concorditer vivo" [vixi, clum] cum quo: συμπεριφέρεσθαί τινι | - folecht bei etw. 3., male consulo 3 [lui, ltum] mihi in re: zaχῶς ἀπαλλάττειν τινός.

έτοιμάζειν τι.

έτοιμάζειν τι | - bas Bett 3., sterno [stravi, stratum] lectum: στρωννύναι την κλίνην | - fich 3., exorno1 me; induo3 [ui, útum] vestem et calceos: παρασχευάζεσθαι.

zurechtseiten, compono3 [posui, situm]: біштіде-

gurechtweisen, imbn, monstro' viam cut in viam: όδηγεῖν τινα | - figurl., edoceo2 [cui, ctum] qm meliora: νουθετείν, εκδιδάσκειν τινά | - s., bas 3. (Burechtweifung), admonitio; correctio: ή όδηγία ή νουθέτησις το νουθέτημα.

gureben, jmbm, suadeo [suasi, sum] cui; suasor ob. auctor sum cui; oro'ob. rogo'qm ob. peto³ [ĭi, itum] a quo, ut; hortor¹; adhortor¹; moneo²; admoneo² qm: deaxelever dat reve | - s., bas 3., suasus [us]; hortatio; adhortatio; admonitio: ὁ διαχελευσμός.

gureichen, f. hinreichen.

Zureiten, 1) a., condocefăcio3 [féci, factum]: πωλεύειν ἔππον | — [I] n., avěhor³ [vectus]: ἐλαύνειν δρόμω.

Burichten, f. bereiten, gurechtmachen | - fmbn mit Schlagen übel z., male mulco1 qm: κακούν τινα.

duriegeln, injicio [jeci, jectum] pessulos: ἐπιβάλ-LEIV TIVE.

zurollen, I) a., provolvo3 [vi, lútum]: προςκυλίειν τι | - II) n., provolvor3: φέρεσθαι.

zurud, retro; retrorsum: onlow · naker | - jurud! (als Buruf), recede! recedite!: onlow! | - bei Bufam. menfepungen lat. burd ein vorgefehtes re-, griech. burch άνα- οδ. άπο-.

zuructbeben, refugio 3 [fugi, gitum]; reformido 1 qd: αποχνείν, όχνείν τι.

zuructbegeben, fic, refero [refuli, relatum, referre] me; redeo4 [ĭi, ĭtum]; revertor3 [versus]: ἀνακομί-Geogat.

zurückbegebren, f. gurudforbern.

zuruchehalten, reineo3 [tinui, tentum]: κατέχειν. aurüctbefommen, recipio3 [cepi, ptum]; accipio3 reliquum: κομίζεσθαί τι.

zurückerufen, revoco!: avaxaleiv | - s., bas 3. (Burudberufung), revocatio: ή ανακλησις.

gurudbeugen, reflecto3 [flexi, flexum]; retorqueo3 [torsi, tortum]: resupino1: ανακάμπτειν τι | - fic 3., reflector³; resupinor¹: ἀνακάμπτεσθαι.

jurudbinden, religo'; revincio [pxi, nctum]: avaδείν τι | - s., bas 3., religatio: ή ἀνάδεσις.

zurüdblasen, reno!: avaquoav ti.

jurudbleiben, remaneo [mansi, sum]; resto [stiti] relinquor3 [licius]: υπολείπεσθαι | - hinter imbm 3., superor' a quo: anoleineogai rivos | - s., bas 3., remansio: ἡ ὑπόλειψις.

zurüdbliden, respicio3 [spexi, ctum]; respecto1; retorqueo3 [torsi, tortum] oculos ad qd: acooav είς τι | - s , bas 3., (Burūdblid), respectus [ús]: ή ανάμνησις.

zurudbringen, reduco3 [xi, ctum]; reporto1; refero [retuli, -latum, -ferre]: avaxoutçeiv | - 8., bas 3. (Buradbringung), reductio; reportatio: ή ἀναγωγή. gurechtlegen, compono [posui, situm]; expedio : guruchtenfen, an etm., recogito de re; repeto fui.

titum] memoriam rei: ἀναμιμνήσκεσθαί τινος.

zurudbrangen, reprimo [pressi, ssum]; repello Jurudjagen, 1) a., rejicio [jeci, ctum]; repello [puli, pulsum]: anwasiv anelauveiv.

jurudbreben, retorqueo' [torsi, tortum]: avaoroe-

zurudbruden, reprimos [pressi, pressum]: anw-

jurudeilen, recurro3 [rri, rsum]: σπεύδειν είς τού-

zurudfahren, 1) a., reveho3 [vexi, ctum]; retro veho3: άναχομίζειν τι | — II) n., revěhor³ (currà eb. navi): άνακομίζεσθαι άπελαύνειν πάλιν κατάγεσθαι |-(f. v. a. zurudprallen), resilio4 [silui]: фовтыч Ехπλήττεσθαι.

jurudfallen, recido3 [di, casum]; (in etw., in qd): άναπίπτειν.

zurudfliegen, revolo1: àgintaodai náliv.

aurucfflieben, refugio [fugi, gitum]; retro fugio 3: αποφεύγειν.

jurudfliegen, refluo [fluxi, xum]; retro fluo3; revolvor" [lútus]: ἀναβόεῖν.

jurudfordern, repeto3 [tii, titum]; reposco3 [repoposci]: anaireir ti | - s., bas 3. (Burudforberung), repetitio: η απαίτησις.

aurūdfūhten, reduco³ [xi, ctum]; reporto '; reveno³ [vexi, ctum]: ἀνάγειν | - εinen Berbannten 3., restituo3 [ui, útum] qm (in patriem): κατάγειν | - s., baš 3., (Burudführung), reductio; restitutio: ή αναγωγή. Zurudgang, reditio; reditus [ús]: ή αναχώρησις. jurudgeben, reddo3 [didi, ditum]; restituo3 [ui, útum]: ἀποδιδόναι τινί τι.

jurudgehen, regredior3 [gressus]; recedo3 [cessi, ssum]; recipio3 [cépi, plum] ob. refero [retüli, -latum, -ferre] me; refero pedem ob. gradum; redeo4 [ii, itum]; revertor [versus]: ἀναχωρείν | - in bie durudnehmen, recipio | [cépi, ptum]; auféro [ab-Bergangenheit 3., repěto3 memoriam praeteriti temporis: ἀναλαμβάνειν τὰ γεγενημένα εἰς τὴν μνήμην αναμιμνήσχεσθαι των γεγενημένων | - (f. v. a. rud. gangig werben), irritus fio3 [factus, fieri]; redigor3 [actus] ad irritum; rescindor3 [scissus]: "xvgov γίγνεσθαι· διαλύεσθαι | - s., bas 3., reditio; reversio; reditus [ús]: ἡ ἀναχώρησις.

Zurudgezogenheit, solitudo; secessus [us]; vita a rebus publicis remota: ή έρημία.

auruchalten, reprehendo8 [di, sum]; retrăho3 [traxi, tractum]; teneo2 [nui, ntum]; retineo2; detineo2; contineo"; arceo"; cohibeo"; comprimo [pressi, ssum]; reprimo3: κατέχειν τι - fith 3., teneo2 vb. cohibeo2 me: χρατείν έαυτου.

jurudhaltend, continens; modestus; verecundus; occulius; tectus; taciturnus; cautus; timidus: zovwivous | - adv., continenter; verecunde; caute: σιωπηλώς.

Burudhaltung, ale handlung, retentio: ή κατοχή |-(ale Eigenschaft), continentia; modestia; verecundia; taciturnitas; cautio; animus frigidus: ή έγκράτεια. πρόνοια· εὐλάβεια· τὸ σιωπηλόν | - chie 3., aperie; simpliciter; libere; ingenue: μηδέν ἀποχουπτό-MEVOS.

juruaholen, repēto3 [tii, titum]; reduco3 [xi, ctum]; reprehendo⁸ [di, sum]; retrăho³ [traxi, clum]; res., bas S., revocatio: ή ἀναχομιδή.

[pŭli, pulsum]: ἐλαύνειν ὀπίσω τι | — II) n., revěhor³ [vectus] equo citato: σπουδη ἀφιππεύειν.

jurudfehren, revertor3]versus]; redeo4 [ii, itum]; referor [relatus, ferri]: ἐπανέρχεσθαι | - nach einem Orte 3., repēto3 [tři, titum] lcm; remigro1 quo; recipio³ [cepi, plum] me quo: επανέρχεσθαν, καταπομίζεσθαί ποι.

juruafommen, redeo4 [ii, itum]; revertor3 [rsus]; redux sum; referor [relatus, -ferri]: ἐπανέρχεσθαι - figurt., auf imbn ober etw. (in ber Riche) g., redeo ob. revertor3 ad qm: ξπανέρχεσθαι ξπί τι λέγοντα | -(im Bernen 3.), dedisco3 [didici]: anouav Javeiv] ven etw. 3., remitto 3 [misi, ssum]; abjicio 3 [jeci, ctum]; intermitto 3 [misi, ssum] qd: aq ievai ti | - von feiner Meinung z., muto sententiam meam: μεταγιγνώ-OZEIV.

Zurudfunft, reditus [us]: ή επάνοδος.

zurudlaufen, recurro3 [rri, rsum]: ή άναδρομή. zurudlegen, (rudwarte I.), repono3 [posui, situm]: τιθέναι τι οπίσω, «είς τουπίσω | - (aufbewahren), repôno3; servo1; asservo1; sepôno3; ἀποτίθεσθαι· θησαυρίζειν.

zurudlehnen, reclino': avazliveir 11.

zurücklenken, pecto [flexi, xum]: avazaunter. avaoroegen | - in ber Rebe 3., redeo4 | ii, itum] ad rem propositam: ἐπανέρχεσθαι ἐπί τι λέγοντα.

gurudliefern, reddo3 [didi, ditum]; restituo3 [di, ulum]; exhibeo": anodidovai | - s., bas 3. (Burudtieferung), restitutio : ή ἀπόδοσις.

zurudmarschiren, recipio3 [cepi, ptum] me; avazwoeiv.

Burudnahme, f. Wiberruf.

stůli, ablátum, auferre]; repěto3 [tii, títum]: åvaλαμβάνειν τι | - figürl., miderrufen, f. b.

zurudneigen, reclino1: arazlíver ze | - fich 3., reclino me: avazlireoda.

aurudprallen, repercutior3 [cussus]; recello3 [llui]; repellor³ [pulsus]; resilio⁴ [lui]: ἀναπάλλεσθαι [tas 3., repercussio: ή άναπόδοσις.

juructprellen, repercutio3 [cussi, ssum]: avanal-LEIV II.

zurudrechnen, examino rationes cis: avalogiceσθαί τι.

Burudreife, f. Rudreife.

gurudreifen, f. gurudfehren.

zurückreiten, revehor3 [vectus]: aginneveiv.

gurudrollen, I) a., revolvo3 [vi, lutum]: avazulivδείν | — II) n., revolvor3: ἀναχυλινδείσθαι.

jurudrufen, revoco': avazaleiv | - etw. ins Geδάφτηίς 3., renovo memoriam rei: ἀναμιμνήσεεσθαί TIVOS | - 8., bas 3., revocatio: To avaxaleiv etc. jurudichallen 20., f. wieberhallen.

zurudschaudern, vor etw., horreo2 cd. perhorreo2 qd: ὀβρωδείν τι.

zurudschiden, remitto3 [misi, ssum]: αποπέμπειν

porto'; reveho' [vexi, ctum]: ἀνακομίζειν τι | - Jurudichieben, removeo' [movi, motum]: ἀποκιveir TI.

aurudíchießen, auf die Frinde, rejicio fjeci, jectum)

zurudichiffen, renavigo': avanleiv.

auru a [digen, 1] a., fortfol., repello [pull, pulsum]; propulso '; relicio [jèci, jectum]: ἀπωθεῖσθαί τινα | - um[dl., retorqueo [torsi, tortum]: μετακλίνειν | - II) m., recădo [di, sum]; recello [liu]: ὕπτιον καταπίπτειν | - s., bas 3., propulsatio; repercussus [us]: ἡ ἀποκρονσις ἡ ἀνταγάκλασις.

gurudichleubern, rejicio [jeci, ctum]; retorqueo?

[torsi, tortum]: αντιστρέφειν τι.

δurud[thuellen, a., repello³ [puli, pulsum]: ἀναπάλλειν τι | - n, repellor³: ἀναπάλλεσθαι.

δυτυτής φτετές, proterreo²; absterreo²; deterreo²: ἀπελαύνειν τινὰ φόβφ.

jurud(chreiben, rescribo [psi, ptum]; respondeo?
[di, sum]: ἀντιγράφειν τί τινι.

zurudichwimmen, reno': νήχεσθαι οπίσω.

aurudiegeln, renavigo1: avanleiv.

durudsehen, nach etw., respecto ad qd; respicio [spexi, ctum] qd; ἀφορᾶν, ἀποβλέπειν πρός, είς τι] - s, bas 3., respectus [us]: τὸ ἀφορᾶν etc.

gurudiehnen, fic, nach etw., cupio [ptvi, ptum] redire quo; teneor desiderio ejs rei: ποθεινώς έχειν

TIVOS.

δυτιιτίτε (chen, remito is [misi, ssum]: ἀποπέμπειν.
δυτιιτίτε (chen, nath hinten f., repono is [posui, situm]: ἀναποδίζειν ἀναχωρεῖν | - ben δυξ ξ., refero [retili, -latum, -ferre] pědem: ἀναποδίζειν | - bei €cite f., sepono i ἀποτιθέναι τι | - figûtl., imbn ξ., negligo is [glexi, ctum] ηm: δεύτερον τιθέναι τινά τινος | - s., δαξ β. (βυτιιτίτε μπg), neglectio: ἡ ἀπόθεσις.

jurudfinten, relabor' [lapsus]: ὑπτιάζειν.

jurud[pringen, resilio* [lui]; resulto¹; repercutior³ [cussus]: ἀποπηδάν.

duruaftehen, recedo³ [cessi, ssum]: ήττασθαί τινος | - figuri, posisum [positui, -esse]: ἀφίστασθαί τινος | - hinter imbm 3., cedo³ [cessi, ssum] cui; inferior sum quo; superor¹ a quo: ήττασθαί τινος. huruaftellen, repono³ [posui, situm]; sepono³: κα-

τατιθέναι είς τουπίσω.

¿urudhoßen, reirudo³ [irusi, sum]; repello³ [püli, pulsum]: ἀπωθεῖν, ἀπελαύνειν τινα | - figürl., əffero [attüli, əllətum, əfferre] odium cui: ποιεῖν, παρέχειν ἀγανάκτησίν τινι.

gurudftogend, superbus; fastidiosus: δυςσύμβο-

Los lovi.

zurütstrahlen, refulgeo² [fulsi]; repercutior¹ [cussus]: ἀντιλάμπειν.

duruckftreichen, remulceo² [lsi, lsum]: ἀνασπάν τι. duruckftrömen, refluo³ [fluxi, fluxum]; retrofluo³;

revolvor³ [lútus]: ἀναβόειν. λυτυάβιτζεπ, recurro³ [rri, rsum]; revölo¹: πί-

πτειν όπίσω.

durudtonen, resono [nui, nitum]; refero [retüli, -latum, -ferre] sonum: ἀντηχείν.

aurudtragen, refero [retŭli, -látum,-ferre]; reporto ': ἀνακομίζειν τι.

aurudtreiben, repello3 [puli, pulsum]; propulso1; συμφύεσθαι.

rejicio [jeci, ctum]; fügo : ἀπελαύνειν τι | - *., bas 3. (Zurüdireibung), propulsatio: ὁ ἀποσμός.

durudtreien, recedo³ [cessi, ssum]; refluo³ [nuxi, xum]; mulo¹ sententiam: ἀναποδίζειν.

zurudwalzen, revolvo3 [vi, lútum]: ἀνακυλίειν τι.
zurudwandern, remigro1: ὅπίσω πορεύεσθαι.

durudweichen, rejicio³ [jeci, ctum]; retro cedo³ [cessi, ssum]: ἡ ἀναχώρησις.

durūdmeisen, rejicio³; repello³ [pūli, pulsum]; exclūdo³ [clūsi, sum]; prohibeo² januā; arceo² adīu; sperno³ [sprēvi, sprētum]; aspernor¹; repudio¹; respuo³ [ui, ūtum]; āποχωλύειν τινά | - zurūdze wiesen werben, repellor³ foribus; tēro [tūli, lātum] repulsam: ἀποχωλύεσθαι· ἀποπέμπεσθαι· τυγχάνειν ἀποχωλύσσως | - s., δαδ 3. (Зurūdweisung), rejectio; repudiatio; repulsa: ἡ ἀποχώλυσες.

gurudwenden, retorqueo2 [torsi, tortum]: avaorge-

ad qm: μεταστρέφεσθαι.

gurudwerfen, rejicio [jeci, ctum]: ἀναβάλλειν τι |- bie Teinbe 3., propulso impetum hostium; fugo in hostes: ἀποκρούεσθαι τοὺς πολεμίους.

durüctwickelt, revolvo³ [vi, lutum]: ἀνειλεῖν τι. durüctwinden, retorqueo² [torsi, tortum]: ἀναστρέφειν τι.

zurückwirfen, auf etw., mutuo exerceo² vim in qd: δύνασθαι., δοχύειν εξς τούπίσω.

¿uruαζahlen, reddo [didi, ditum]; solvo [vi, lútum]; dissolvo : ἀποτίνειν τι.

durūcījichen, 1) a., retrāno [traxi, ctum]; reduco³ [xi, ctum]: ἀνασπᾶν τι | - νου είνω. 3.. revoco³ a τε: ἀνασύεσθαί τι | - νου [mbm feine Φαιο β., desum [defui, -esse] cui; orbo³ qm auxilio: προλείπειν τινά | - fich 3.. recedo³ [cesi, ssum]; secedo³; recipio³ [cepi, ptum[me: ἀναχωρεῖν ὑποχωρεῖν ἀπελθεῖν ὀπίσω | - fich wohin 3.. recedo³ quo: ὑποχωρεῖν εἰς χωρίον τι | - νου [mbm fich 3.. removeo² me ab amicitia cjs: ἀπέχεσθαί τινός | -- II) n., remigro¹: ἀναγωρεῖν.

duruften, paro'; apparo'; comparo'; instruo's [struxi, ctum]; orno': παρασχευάζειν τι | - fich zu aw. z., paro' qd: παρασχευάζεσθαι πρός τι.

Buruf, acclamatio: ή ἐπιφώνησις.

durufen, imbm, advoco' qm; acclamo' cui: προςφωνείν τινα· παρακελεύεσθαί τινι.

3 u agen, 1) a., permito [misi, ssum]; polliceor : ὑπισχνεῖσθαί τι ὑποθέχεσθαί τι | — II) n., (f. v. a. ginftig fein), addico [xi, ctum]; salutaris ob. utilis sum; prosum [profui, prodesse]; conduco [xi, ctum]; probor ob. placeo cui: χατανεύειν συμφέφειν τινί ἐν χαιρῷ εἰναί τινι ἀφελεῖν τινα.

dusammen, una; simul; eodem tempore simul: ομού· αμα | - In Berbindung mit Zeitwörtern gewöhntich lat. durch vorgesehtes con-, griech. durch vorgesehtes συν-.

dusammenarbeiten, tuchtig a., subigo³ [egi, actum]; conficio³ [feci, fectum]; fatigo¹: καταπονεῖν | - (gemeinschaftlich a.), una fācio³ [feci, factum] opus: κοινῆποιεῖσθαι τὸ ἔργον.

dusammenbacten, n., concresco3 [crevi, cretum]: συμφύεσθαι.

zusammenbauen, construo's [struxi, ctum]; aedi- | zusammenfliegen, convolo': συμπέτεσθαι. fico1: συνάπτειν τι.

aufammenbeigen, bie Babne, collido3 [lisi, sum] dentes: βρύχειν τους οδόντας | - Hein b., conficio3 [féci, fectum]; comminuo3 [nui, nútum] dentibus; mando3 [di, sum] : λεαίνειν τοῖς οδοῦσί τι.

zusammenbefommen, (zugleich mit einem Anderen betommen), simul accipio3 [cepi, ptum]: αμα λαμβά-

veer | - f. v. a. gufammenbringen, f. b. Wort.

aufammenberufen, convoco': συγκαλείν | - eine Bolfeversammlung 3., voco' populum in concionem: συγκαλείν την ξααλησίαν | - s., bas 3. (Bufammenberufung), convocatio: ή συναγωγή.

zusammenbetteln, corrogo'; emendico': πτωχεύ-

οντα συλλέγειν.

jusammenbeugen, =biegen, incurvo': συγκάμ-TITEIV.

aufammenbinben, colligo3; astringo3 [nxi, ictum]: συνδείν τί.

zusammenbitten, convoco'; corrogo': συγκαλείν TIVES.

jufammenblafen, burch Blafen gufammenberufen, convoco tuba: συνάγειν σαλπίζοντα | - zugleich bl., concino 1 [cinui]: συμφυσάν.

jufammenbrechen, 1) a., confringo 3 [fregi, fractum]: χαταθραύειν τι | — II) n., collabor³ [lapsus]; coneido3 [di]; corruo3 [ui, rutum]; procumbo3 [cubui, bitum in genua: συμπίπτειν.

jufammenbringen, comporto1; confero [contuli, collátum, conferre]; congero3 [gessi, stum]; cogo3 [coegi, coactum]; colligo ; conflo : συλλέγειν.

aufammendrängen, coarto'; confercio [fersi, tum]; comprimo [pressi, ssum]: συστέλλειν τι | - fid) 1. urgemus² [ursi] inter nos: συστέλλεσθαι άλλήλους - s., bas 3., compressio: τὸ συστέλλειν.

aufammendreben, contorqueo2 [torsi, tortum]; in-

torqueo2: συστρέφειν τι.

zusammenbrucken, comprimo's [pressi, ssum]; condenso1: συμπιέζειν | - s., das 3. (Busammenbrüdung), compressio; compressus [ús]: ή συμπίεσις.

zusammenessen, una coeno': συνδειπνείν.

jufammenfahren, 1) a., comporto '; conveho ' [vexi, ctum]: συνάγειν τι |- II) n., erfchreden, cohorresco [rrui]: politeiv | - s., bat 3., comportatio; coagulatio; horror: ή συγχομιδή· ή ἔχπληξις.

jusammenfallen, einfallen, concido3 [di]; corruo3 [rui, ruium]; collabor [lapsus]: συμπίπτειν | - in biefelbe Beit fallen, incido3 [di, casum] in idem tempus: συμπίπτειν.

jufammenfalten, f. falten.

jujammenfaffen, comprehendo [di, sum]; colligo ; complector3 [plexus]: συλλαμβάνειν.

jusammenfegen, converro3 [rri, rsum]: συγκοgeiv TL.

jusammenfinden, fic, convento⁴ [veni, ntum]; congregor': συντυγχάνειν.

jusammenflechten, contexo3 [xui, xtum]; connecto3 [nexi, xum]: συμπλέχειν.

aufammenfliden, consuo' [sui, utum]: συθράπ-TELY TL.

zusammenfließen, confluo3 [fluxi, xum]; confundor3 [fúsus]: συδάειν.

Busammenfluß, confluens: ή συβροή.

jusammenforbern, convoco ; cogo a [coegi,-actum]: συνάγειν τινάς.

jusammenfrieren, concresco3 [crevi, cretum] frigöre: συμπήγνυσθαι.

jusammenfügen, jungo3 [nxi, netum]; conjungo3; necto 3 [nexi u. xui, xum]; conglutino 1; colligo 1: συνάπτειν τι | - s., bas 3. (Zusammenfügung), conjunctio; colligatio; conglutinatio: ή συναφή.

jufammenführen, conduco3 [xi, ctum]; comporto1; conveho3 [vexi, clum]; congrego1: συνάγειν εἰς ταὐτό τενά τενε | - s., das 3. (Zusammenführung), com-

portatio: ή συναγωγή.

gufammengeben, gemeinschaftlich geben, und facio3 [féci, factum] viam od. iter: zoivwveiv the odou | mit imbm 3., una proficiscora [fectus] cum quo; sum socius viae cui: συμπορεύεσθαί τινι | - an einem Orte fich vereinigen, congredior3 [gressus]; convenio4 [vėni, ntum]; congrego me: συνελθείν | - fich zufammenfügen laffen, coëo4 [ii, itum]: αομόζειν | - 8., bat 3., congressio; congressus [us]: n zoivn nogela ή συμφοίτησις.

jusammengehören, non possum [potui, posse] separari: Eyeo Jai allinkov.

zusammengehörig, jungendus; non separandus: προςήχων [ούσα, ον].

zusammengeizen, corrado3 [rasi, sum]: περιποιείν.

jufammengerathen, mit imbm, f. ganten.

zusammengesellen, consocio1; congrego1: ouvduάζειν τινά τινι | - fich mit jmbm 3., conjungo [nxi, nctum] me cum quo; adjungo me socium cui: συμμίγνυσθαί τινι.

jusammengießen, confundo3 [fudi, fusum]: ovy-XEIV TL.

zusammengrenzen, sumus confines: δμοφον είναι TIVE.

zusammenhaben, collègi; congessi: συνείλεκταί moi zi.

zusammenhacen, concido3 [di, sum]: συγχόπ-TEIV TL.

zusammenhalten, 1) a., zusammenfaffen, contineo? [nui, entum] : συνέχειν τι | - f. a. vergleichen | - II) n., cohaereo [haesi, sum]; conspiro1; consentio4 [sensi, sum]: έχεσθαι άλλήλων | - mit fmbm z., facio³ [féci, factum] cum quo: εστασθαι μετά τινος - s., bas 3., mit jmbm, conspiratio; consensio cum quo: ή παραβολή ή ομόνοια.

jusammenhängen, cohaereo? [haesi, sum]; connexi et apti sumus inter nos: ἔχεσθαί τινος οδ. άλ-

zusammenhängend, cohaerens; contextus; continens; continuus; perpetuus: συνεχής [ές] · ἀχοιβής [és] | - adv., contexte; perpetuo; uno tenore: συνεχας αχριβώς.

Busammenhang, conaerentia; contextus [us]; perpetuitas: η συνέχεια | - imbm ben gangen 3. ergablen, cuncta ut acta sunt, expôno3 [posui, sĭtum]; narro1 omnem rem ordine cui: δηλοῦν πᾶν τὸ πρᾶγμα.

ausammenhauen, concido3 [di, sum]: zarazon-TEIN TI

aufammenbaufen, f. aufbaufen.

ausammenbeften, consero3 [rui, rtum]; consuo3 [ui, útum]; conjungo³ [nxi, nctum] suturà: συδόάπ-

jusammenheilen, i) a., sano' qd ut cocat | - II) n., coălesco3 [lui, lĭtum]; coĕo4 [ĭi, ĭtum]; glutino1 me : συναλθείσθαι | - s., bas 3., einer Bunbe, glutinatio vulneris: τὸ ἐπιπώρωμα.

ausammenheten, committo [misi, ssum] : συγκρού-EIV allyloig.

jusammenholen, conduco's [xi, ctum]; convoco'; comporto1; convěho3 [vexi, ctum]: συνάγειν τινά TIVE.

dufammenjagen, cogo3 [coëgi, coactum]; compello [puli, pulsum]: συνδιώχειν τινά.

zusammenfaufen, coëmo" [emi, emptum]; commercor': συνωνείσθαί τι | - s., bas 3., coemptio: η συνώνησις.

ausammentehren, converro3 [rri, rsum]: συνάγειν τῷ χορήθοω τι.

aufammenfetten, copulo uno vinculo: oudsiv alv-GEGL TI.

zusammentitten, conferrumino1: ovyzoklav 11. Bufammenflang, concentus: ή άρμονία.

λυfammenfleben, I) a., conglutino1: συγκολλάν τι - II) n., cohaereo² [haesi, sum]: προςκολλάσθαι άλλήλοις.

ausammenklingen, concino3; consono! [nui, nitum]: συμφωνειίν τινι.

aufammenfneten, condepso [sui, situm]: συμφύ-DEIV TE.

zusammentnupfen, connecto' [nexi u. xui, xum]: συμπλέχειν τι.

ausammenfommen, convenio4 [veni, ntum]; confluo [fluxi, xum]; concurro [rri, rsum]; convolo : συνέρχεσθαι | - 3. laffen, convoco1; advoco1; cogo3 [coegi, coactum]: συνάγειν τινός | - mit jmbm 3., convěnio4 qm; congrědior3 [gressus] cum quo; offendo3 [di, sum] qm; obviam fio3 [factus, fieri] cui: συγγίγνεσθαί τινι.

jusammentoppeln, copulo' uno vinculo: ζευγνύ-

zusammenfriechen, correpo's [psi, ptum]: συστέλλεσθαι.

Jusammentrummen, incurvo': συγκάμπτειν, χυρτοῦν τι | - fich 3., incurvor': χυρτοῦσθαι | - s., bas 3. (Bufammenfrummung), incurvatio: ή σύγκαμιψις.

Zusammenfunft, congressio; congressus [ús]; conventus [ûs]; coetus [ûs]: ή σύνοδος.

aufammenlaffen, vereinigt laffen, non segrego': ou zwollerv | - gu einander laffen, facio3 feci, factum potestatem congrediendi; committo3 [misi, ssum]: έαν συγγίγνεσθαι.

Zusammenlaut, concursus [us]; concursatio: n συνδρομή.

curro³ [rri, rsum]; concurso 1; confluo³: συντρέχειν - gerinnen, concresco3 [crevi, cretum]; coëo4 [ii, itum]: πηγνυσθαι | - cintaufen, contrăhor3 [tractus]: συστέλλεσθαι.

zusammenleben, mit imbm, vivo3 [vixi, ctum] cum quo: συμβιούν τινι | - s., bas 3., convictus [ús]: ή συνουσία.

gufammenlegen, (über einander legen), compono? [posui, situm]: συστρέφειν τι | - (gufammenfalten), complico': συμπλέχειν | - (an einen Drt legen), confero [contuli, collatum, conferre] in unum locum: χαθιστάναι τί τινι.

zusammenleimen, conglutino1: συγκολλάν τι.

zusammenleiten, duco3 [xi, ctum] in unum; corrivo1: συνάγειν τι.

Bufammenlefen, gemeinschaftlich lefen, und lego3 [legi, lectum]: συλλέγειν τι.

zusammenliegen, mit imem, concubo! [bui, bitum]: συγχοιμασθαι.

zusammenlöthen, conferrumino1: συστεγνούν τι.

zusammenmachen, compono3 [posui, situm]; conficio 3 [féci, fectum]; conféro [contúli, collátum, conferre]: συνάγειν.

zusammenmengen, misceo2 [cui, mixtum]; commisceo"; permisceo": συμμιγνύναι τι | - s., bas 3., (Busammenmengung), mixtio; mixtura: ή σύμμιξις.

zusammennageln, configo 3 [fixi, xum] clavis: 717γνύναι τί τινι

jusammennaben, consuo3 [ŭi, útum]; conjungo3 [nxi, nctum] sutura: συδράπτειν τι.

zusammennehmen, colligo : συλλαμβάνειν τι |ras Scinige 3., attentus sum ad rem: των έαυτου τὶ είς εὐτέλειαν σωφρονίσαι | - fich 3., colligo3 [lègi, lectum] me od. animum; contineo2 [nui, tentum] od. cohibeo me: ἐπιστρέφεσθαι· ἐπιδόωνύναι ἐαυτόν - feine Bedanten bei etw. 3., incumbo3 [cubui, bitum] omni cogitatione et curá: ἐπιστρέφεσθαι ἐαυτον neos II.

jufammenpaaren, f. raaren.

zusammenpaden, colligo3 (legi, lectum); alligo1: colligo1: συσχευάζειν τι.

zusammenpassen, 1) a., apto1: συνάπτειν αρμότ-- II) n., congruo3 [ui]; convenio4 [véni, ntum]: συναρμόττειν συναρμόζειν.

zusammenprallen, collidimur3 [lisi] inter nos: συγχρούεσθαι.

zusammenpressen, comprimo 3 [pressi, ssum]: συμπιέζειν τι.

zusammenprügeln, male mulco!: συγκόπτειν τινά. zusammenquetschen, collido3 [lisi, lisum]: our-Drav Tt.

zusammenraffen, corripio3 [pui, reptum]; colligo3 [legi, lectum]; carrados [rasi, sum]: συναφπάζειν | - fich 3., corripio3 corpus; prolapsus assurgo3 [surrexi, ctum]: ἀνορμάσθαι.

dujammenrauben, corripio3 [pui, reptum]: συναρπάζειν τι.

zusammenrechen, colligo3 [legi, lectum] pectine: συνάγειν τη σχαλίδι.

Bufammenlaufen, laufend gufammen fommen, con- Bufammenrechnen, facio [feci, factum] summam

rei; computo1 qd; confero [contuli, collatum, con-| jufammenfolingen, connecto3 [nexi u. xui, xum]; terre rationes: διαλογίζεσθαι συλλογίζεσθαι |-s., bas 3. (Bufammenrechnung), subductio calculorum; computatio; rationes: o συλλογισμός.

jusammenreiben, contero's [trivi, tritum]: zara-TOIBEIT TI.

jufammenreichen, jungor's [netus]: απτεσθαι αλ-

jufammenreifen, una facio [fèci, factum] iter: 20129 πορεύεσθαι.

ausammenreiten, mit imbm, und vehor3 [vectus]: συνιππεύειν τινί.

ausammenrennen, concurro3 [rri, rsum]; confero [contăți, collâtum, -ferre] signa: προςχρούεσθαί τιγι.

aufammenrinnen, confluo3 [fluxi, xum]; concresco3 [crevi, cretum]; coeo+ [ii, itum]: συδόείν.

jusammenrollen, convolvo3 [vi, lutum]; complico1: συνελίττειν τι | - fit 3., convolvor3: συνελίττεσθαι.

jufammenrotten, = rottiren, fich, coimus' [imus, itum] in unum ob. internos; concurro 3 [rri, rsum]; concurso 1; conspiro 1; conjuro 1: συνίστασθαι | - s., bas 3. (Busammenrottirung), coitio; secessio: ή σύστασις.

jusammenruden, I) a., compono3 [posui, situm]; conjungo3 [nxi, nctum]; denso1; condenso1; προςπινείν τι | — II) n., conjungimus³ nos; conjungimur³: ὁρμᾶσθαι ἐπ' ἀλλήλους.

jusammenrühren, misceo² [cui, xtum]; commisceo²; permisceo²: diazvzăv.

dusammenrütteln, peragito1; concutio3 (cussi, ssum); conquasso1: διασείειν τι.

zusammenrufen, convoco': auyxaleiv | - s., bas 3., convocatio: ή σύγκλησις.

zusammenrungeln, rugo!; corrugo!: ovridovy ti - bie Stirne 3., contraho3 [traxi, ctum] frontem: δφουούσθαι.

jusammenschallen, consono! [nui, nitum]: ouvεπηγείν.

ausammenscharren, corrado3 [rasi, sum]; converro³ [rri, rsum]: συμψήν τι.

ausammenschaubern, cohorresco2 [horrui]: neφρικέναι.

zusammenschaufeln, tollo3 [sustali, sublatum] batillo; congero3 [gessi, stum] batillo in unum locum: συνάγειν λίστοω τι.

aufammenichieben, f. gufammenruden.

aufammen diegen, nieberfd., conficio 3 [feci, fectum] telo; disturbo lormentis: κατατοξεύειν τέ τινα Bufammenbringen, g. B. Gelb, confero Contuli, collatum, conferre : συμβάλλειν | - zufammenfliegen, confluo3 [fluxi, xum]: συβουήναι.

jufammenfchiffen, una navigo ; συμπλείν.

jusammenschlafen, dormio' cum quo: συγκοιμάobat tive.

jufammenfclagen, I) a., (mit bem Sammer gufammenfchlagen), configo3 [fixi, xum] clavis ferreis; configo 3 inter se: συμπηγνύναι τι | - n., (f. b. a. 311fammengehen), coeo4 [ii, itum]: συνέρχεσθαι.

aufammenschleppen, comporto': auväyeiv ti. zusammenschließen, imbn, vincio* [pxi, nctum] qm: συγκλείειν τινά.

implecto3 [plexi, xum] inter se: συμπλέχειν.

zusammenschmausen, und coeno1; convivor1; εύωχεισθαι κοινή.

zusammenschmelzen, 1) a., einschm., conflo1: ourτήκειν τι | - n., (fich vereinigen), coeo4 [ii, itum] ob. confundor3 in unum: els to aviò Eldeiv auyxeoarroodat | - (fcmelgend vergeben), liquesco [licui]; liquefio3 [factus, fieri]; resolvor3 [lútus]: συντήπεσθαι | - figuri., minuor3 [nutus]; imminuor3; exhaurio4 [hausi, stum]: Elarrovosat.

jufammenfdmieben, fdmiebend verbinben, incude jungo3 [nxi, nctum] inter se; copulo1 uno vinculo: συγχροτείν | - f. a. fcmieben.

jusammenschmiegen, fich, complico1 me: zaraπτήσσειν.

aufammenichmieren, conscribo [psi, ptum]: ovyγράφειν τι.

aufammenfcnallen, subnecto3 [nexi u. xui, xum] fibula: συμπερονάν τι.

zusammenschnuren, astringo3 [nxi, ictum]; constringo3: σφίγγειν τι.

ausammenschreiben, conscribo3 [psi, ptum]; compono3 [posui, situm]: συγγράφειν τι.

zusammenschreien, conclamo!: συμβοάν.

zusammenschrumpfen, ragor1; corragor1: oixvov-

aufammenichütten, confundo3 [fudi, fusum]; permisceo² [cui, xtum]: συγχείν τι.

zusammenschwaßen, confabulor1: oullaleiv tivi. zusammenschweißen, conferrumino': συγκροτείν

zusammensegen, nebeneinander f., componoa sposui, situm]: συγκαθίζειν τινά | - fich mit imbm 3., assideo2 [sedi, sessum] qm: συγκαθέζεσθαί τινι | - f. v. a. verbinben, f. b. EB. | - s., bas 3. (Bufammenfegung), compositio: ή σύνθεσις.

zusammensein, mit imbm, und sum cum quo: ouv-Eival Tive.

jusammensingen, concino ssinui, entum]: συνάδειν - s., das 3., concentus [us]: η συμφωνία.

aufammenfinten, collabor3 [lapsus]; concido3 [di]: συμπίπτειν.

aufammensigen, consedi3 [sessum]: συγκαθησθαι. zusammenspannen, conjungo's [nxi, nctum]: ovζευγνύναι τι.

aufammensparen, comparcos [compersi, parsum]: περιποιείσθαι τι.

gufammenfpeifen, f. gufammenfchmaufen.

zusammensperren, concludo [clusi, sum] in unum locum: συνείργειν τινά.

zusammenspielen, colludo3 sui, sum]; concino3 [nui, centum]: συμπαίζειν τινί.

zusammensprechen, confebulamur' inter nos; conferimus [contŭlimus, collatum, conferre] sermones: διαλέγεσθαι άλληλοις.

jufammenftampfen, contundo [tudi, tusum]: συμπατείν τι.

Bufammenfteden, 1) a.) mit Rabeln 3., subnecto?

3., sum cum quo: συνείναι αλλήλοις.

aufammenfteben, una consisto 3 [consiiti]: ovv-

aufammenftellen, an Ginen Drt ftellen, compono3 [posui, situm] (in unum lcm): συνιστάναι ές ταὐτό - figuri., (f. v. a. vergleichen), compăro1; conféro [contuli, collatum, conferre]: συμβάλλειν τί τινι | - s., bas 3. (Bufammenftellung), compositio; comparatio; collatio: ή σύνταξις.

ausammenstimmen, (v. Tonen), concordo1; concino3: συμφωνείν | - (figurl. (übereinstimmen), consentio* [sensi, sum]; convenio* [veni, ntum]: συμ- zufammenwerfen, conjicio3 [jeci, ctum]; disjicio3; φωνείν συγγνωμονείν το αὐτο φρονείν.

zusammenstoßen, confercio* [fersi, fertum]: ovyχρούειν τι.

aufammenstoppeln, confundo 3 [fúdi, fúsum]: 702ταχόθεν συλλέγειν τι.

zusammenstoßen, 1) a., collidimus3 [lisi, lisum] inter nos: συμβάλλειν τι | - 11) n., collidor3: συμμίγνυσθαί τινι | - f. a. (fich) vereinigen, zusammentreffen - (f. v. a. aneinanberggrengen), continui sumus; attingo 3 [tigi, tactum] qd: ἔχεσθαι άλλήλων | - s., bas 3., collisio; concursus [us]: ή σύγχρουσις.

zusammenitreichen, converro3 [rri, rsum]; aufero [abstŭli, ablatum, auferre]: ἀναλαμβάνειν τι.

ausammenstromen, confluo3 [fluxi, xum]: συδόείν. ausammenftuden, =ftudeln, consuo3 [sui, sulum]: συββάπτειν τι.

dusammenstürzen, concido³ [cidi]; corrăo³ [rui, ruium]; procedo³ [cessi, ssum]: συμπίπτειν | s., bae 3. (Bufammenfturg), ruina: ή καταφορά.

ausammensuchen, conquiro [quisivi, situm]: συζητείν τι | - s., bas 3., conquisitio: ή συζήτησις.

aufammentonen, consono I [nui, nitum]: συμφω-

ausammentragen, confero [contuli, collatum, conferrel; comporto': συγχομίζειν τι | - s., bas 3. (Busammentragung), comportatio: ή συγχομιδή.

aufammentreffen, zufammentommen, A) freundlich, convěnio* [věni, ntum]: καταλαμβάνειν τινά | - mit imbm 3., convenio+ ob. congredior3 [gressus] cum quo; incido³ [di, casum] in qm; offendo³ [di, sum] ηm; obviam flo3 [factus, fieri] cut: καταλαμβάνειν τινά | - (v. Seeren), conferimus [contŭlimus, collátum, conferre] signa: συμβάλλειν τινί | - figuri. (übereinstimmen), congruïmus3 (inter nos): συμφωνείν όμολογείν' συγγνωμονείν | - s., das 3., concursio; concursus [us]: η ἔντευξις [εως].

ausammentreiben, cogo3 [coëgi, coactum]; compello⁸ [pŭli, pulsum]; exĭgo³ [egi, actum]: συνα-YEIV TI.

aufammentreten, 1) a., conculco1: συμπατείν τοίς ποσίτι | - II) n., una consisto3 [constiti, stitum]; coëo* [ii, itum]; conspiro1: συνίστασθαί τινι.

ausammentrinfen, = zechen, una biboa [bibi, bilittum]: συμπίνειν.

ausammentrommeln, convoco! sono lympani: συγχροτείν τινα.

zusammenverknüpfen, connecto [nexi u. xui, xum]; zuschnallen, subnecto [nexi u. xui, xum] abula; conjungo [[nxi, nctum]: συνάπτειν τι.

Inexi u, xui, xum]: συνάπτειν τι | — II) n., mit jmbm | χμίαmmenverichworen, fich, conjuro ; conspiro !: συνομνύναι.

> aufammenversteben, fic, consentio* [sensi, sum] cum quo: συνομολογείν τινι.

> zusammenwachsen, coalesco3 [lui, litum]: συμφύεσθαι | - f. a. ausmachfen.

> zusammenwälzen, convolvo3 [vi, latum]: συγχυ-LIEIV TL.

ausammenweben, conflo1: συμφυσάν.

aufammenweiden, compascos [pavi, pastum]: ouvνέμεσθαι.

everto3 [ti, sum]: συμφορείν τι.

zusammenwideln, complico1; conglomero1: ouv-EILEIV TL.

jusammenwinden, conglomero': συστρέφειν τι. aufammenwirfen, = weben, contexo3 [xui, xtum]: χοινή πράττειν τινί.

aufammenwohnen, babito' in eadem domo; sum confubernalis: συνοιχείν τινι.

zusammenzählen, facio8 [feci, factum] summam rei; compūto qd: zaragidusīv ti | - s., bas 3., subductio calculorum; computatio: ὁ λογισμός.

gufammengieben, 1) a., (an Ginem Buntte vereinigen), contrăho3 [traxi, ctum]; cogo3 [coëgi, coactum]; colligo³ [legi, lectum]: συλλέγειν | - fict 1., contrahor³ [tractus]; cógor³ [coactus]: συλλέγεσθαι - (f. v. a. verfürgen), contrăho3; constringo3 [nxi, ictum]; coarto1: συστέλλειν τι | - fid) to, astringor8: συστέλλεσθαι | - II) n., mit einander gieben, migro'; una feror [latus, ferri]: συνοικίζεσθαι | - s., bas 3., contractio; constrictio: ή σύσπασις.

Bufaß, adjectio; additamentum; accessio; adjunctio; conditio: ή προςθήκη | - (f. v. a. Grbichtung), commentum; mendacium: τὸ ψεῦδος.

juicharren, f. verfcharren, gufüllen.

aufchauen, specto1; inspecto1; sum spectator. θεασθαι | - bei etw. 3., specto 1 qd: θεασθαι θεωρείν. Bufchauer, = rin, speciator, -trix: ο θεώμενος ή θεωμένη.

aufchicen, imem etw., mitto3 [misi, ssum] qd ad qm: ξπιστέλλειν.

auschieben, binich., imbm etw., admoveo2 [movi, motum | qd cui: έπιφέρειν τινί τι | - jmbm ben Gib 3., defero [detŭli, -latum, -ferre] jusjurandum cui: ἐπάyeir tivi Soxor.

zuschießen, hinguthun, addo3 [didi, ditum]; adjicio3 [jeci, ctum]: ἐπιβάλλειν τι | - rafch losgeben auf imbn, irruo3 [ui, ŭtum] in qm: βία φέρεσθαι.

Buichlag, in ber Auction, addictio: ή κατακύρωσις.

guichlagen, I) a., beftig zumerfen, g. B. bie Thure, objicio [jéci, ctum] tores: ἐπιζόηγνύναι πύλας | - in ber Auction, addico3 [xi, ctum] qd cui: xaraxugouv TIVÉ TI.

Buichleppen, f. gutragen.

Buichließen, f. verfchließen.

zuschmieren, oblino3 [levi, litum]: ἐπιχρίειν τι.

καταπερονάν τι.

Bufchnappen, f. fonappen (nach etm.).

zuschneien, obruor3 [utus] ob. oppleor2 [pletus] nivibus: κρύπτεσθαι χιόνι.

Buschnitt, habitus [ús] vestis: τὸ σχημα.

zuschnüren, constringo3 [nxi, ictum]; astringo3: σφίγγειν τι.

aufdrauben, astringo3 [nxi, ictum] cochlea: συστρέ-WEIV TI.

aufdreiben, assigno'; transscribo's [psi, ptum]; rescribo3: xarayoager te | - figurt., (f. v. a. beilegen), ascribo3; tribűo3 [ŭi, ùtum] qđ cui: ἐπιφέρειν τι-

juschreien, imbm, inclamo' qm; invoco' opem cjs:

aufchreiten, addo3 [didi, ditum] gradum : σπεύδειν. Buidrift, f. Brief.

auschütten, (bingufcutten), affundo3 [fudi, fusum] προςχείν | - (f. v. a. verschutten), obruo3 [ui, utum] γωννύναι · Ζαταχωννύναι.

βιίφιβ, additamentum; accessio: ή ἐπιβολή.

zuschwären, suppuro!: διαπυάν.

λυίφινότει, adjuro1: ξπομόσαντα είπειν.

Aufeben, gufchauen, specio1; inspecto1: Beaobai ri - jmbu bei etw. 3. laffen, făcio3 [feci, factum] qd inspeciante quo: Θεώμενον έχειν τινά έν τινι Sorge tragen, video2 [vidi, visum]; experior4 [rtus]: Eπιμελείσθαι | - s., bas 3., spectatio: ή θέα.

aufenden, imbm etw., mitto3 [misi, ssum] qd cui ξπιστέλλειν τί τινι.

jufegen, (hingufegen), appono3 [posui, situm]; addo3 [didi, ditum]; adjicio3 [jéci, ctum]: προςτιθέναι figuri. (f. v. a. nach und nach anwenden), consumo3 [mpsi, mptum]; deperdo3 [dídi, dítum]: ἀπολλύγαι καταγαλίσκειν τι είς τι | - (bebrangen), premo [pressi, ssum]; insto | [stiti, stitum] cui: προςχείσθαί τινι.

Aufichern, f. verfprechen, verfichern.

Buficherung, f. Berfprechen (bas), Berficherung.

juftegeln, signo'; consigno'; obsigno': zaraoqualνεσθαί τι.

juspigen, acuo3 [cui, cutum]; exacuo3; praeacuo3; acumino': ὀξύνειν τι.

Bufprache, alloquium: ή παραμυθία.

guiprechen, 1) a., jmbm Troft 3., consolor' qm: παραμυθείσθαί τινα - Soffnung 3., jubeo 2 [jussi, ssum] qm bene sperare: Elatous Légere tivi | - Muth 3. confirmo 1 animum cjs: παραθαζούνειν τινά | - etw. ale imbm gehörig erffaren, adjudico 1 vt. addico3 [xi, ctum] qd cui: Energiver tivi ti | - n., zu imom frechen, alloquor3 [locutus] qm: προςαγορεύειν τινά - bei imbm 3., devertor3 [versus] ad qm; viso3 [si] ηπ: Επισχοπείν τινα.

aufpringen, assilio4 [lui]; accurro3 [rri, rsum]; succurro3: προςτρέχειν.

Buipruch, alloquium; confirmatio animi: ή παρηγοola | - (f. v. a. Befuch), salutatio: ὁ ἀσπασμός | - bie Besuchenben, hospites: οἱ ἐπισχοποῦντες [ων].

juspunden, obturo': ξμβύειν τι.

Buftand, status [ús]; conditio; locus; res: ή κατάστασις | - guter 3., res secundae: ή ἀχμή | - in bem- βιυνετία | fig, certus; firmus; constans; fidus; fide-

felben 3. fich befinden, sum in eodem loco (eadem causa): Sianeiobai ouolog | - fich in einem elenben 3. befinden, sum statu deteriore: zazwig Siazeia au. auftedjen, obsuo3 [ui, útum]; consuo3; sarcio4

[sarsi, sartum]: ἀποδοάπτειν. aufteden, mit einer Dabel gufammen fteden, subnecto3 nexi u. xui, xum acú: zleleiv ti - beimlich aufom-

men taffen, clam subministro1: ὑποβάλλειν τινί τι. gufteben, jmbm, liceo2 cui; deceo2 gm; sum cis. ESEGTI MOL.

Buftellen, einhandigen, reddo3 [didi, ditum]; trado3; exhibeo": anodedovae tl teve | - f. a. zufegen.

Justimmen, assentior [nsus]: zaraiveiv.

Bustimmung, assensio; assensus [ūs]: ή καταίνεois | - feine 3. zu etw. geben, assentior4 [sensus] rei : Enceveir TI.

Juftopfen, f. verftopfen.

zustoßen, percutio3 [cussi, ssum]: συμβαίνει μοί τι. zustreichen, oblino3 [levi, litum]: zarunlarreiv ri.

zuströmen, assuco3 [stuxi, xum]; conduo3: ἐπιζόεῖν |- sigūrs., accurro3 [rri, rsum]; concurro3: συχνόν προςφοιτάν | - s., das 3., concursus [ús]: ή συν-Sooun.

zustürmen, =fturzen, auf jmon, irruo3 [ŭi, atum] in qm; facio3 [féci, factum] impētum in qm: ¿niφέρεσθαι όρμασθαι έπί τι.

auftugen, fingo 3 [nxi, ictum]; formo 1; conformo 1: πλάττειν τι.

Buthat, additamentum; condimentum: ή προςθήχη. gutheilen, tribuo3 [bui, butum]; attribuo; assigno1: addico3 [xi, ctum]; adjudico1: νέμειν τι.

zuthun, bie Augen, operio* [rui, rum] oculos: xleier τι | - figuri., morior frtuus : ἀποθνήσκειν | - s., bas 3., opera: ή συνέργεια.

zuträglich, utilis; salutaris: σύμφορος [ov] | - 3. fein, prosum [profui, prodesse]; conduco [xi, ctum]: συμφέρειν.

Butraglichfeit, utilitas; salubritas: τὸ συμφέρου.

gutragen, A) mit ben Sanben, affero fattuli, allatum. afferre]; apporto1; comporto1: προςφέρειν τι |-B) munblich 3., f. binterbringen | - fich 3., f. ereignen (fich).

zutrauen, jmbm etw., credo3 [didi, ditum] gm posse facere qd; habeo2 qm suspectum de re: υπονοείν ele tiva te | - s., bas Butrauen, f. b. f.

Butrauen, bas, fiducia; fides; spes firma: ή πίστις

zutraulith, confidens; plenus fiduciae: θαδρών [ovoa, ouv].

gutreffen, feine Richtigfeit haben, convenio4 [veni, ntum]; compëto3 [tii, titum]: συμβαίνειν.

autrinfen, jmbm, propino1 cui; provoco1 qm ad bibendum: προπίνειν | - jmbm feine Gefundheit 3., propino salutem cui: προπίνειν φιλοτησίαν τινί | s., tas 3., propinatio: ή πρόποσις.

Butritt, aditus [us]: ή εἴςοδος | - ich habe 3. zu imbm, mihi adītus est ad qm : žšeort µor elşeévar naçá reva |- jmbm ben 3. verstatten, do¹ [dedi, datum] adītum cui; admitto [misi, ssum] qm; do1 cui copiam mei: ελςάγειν τινά.

lis; verus: niotós | - adv., certo; certe; fideliter: 313ablen, imbm etw., annumero de cui: xataloyiασφαλώς | - etw. 3. wiffen, scio qd pro certo: σαφώς είδέναι τι.

Buverläffigfeit, constantia; fides; veritas: ή πιστό-THE MTOS.

Zuversicht, fiducia; ή πεποίθησις | - mit 3., fidenter; fidenti animo: βεβαίως.

zuberfichtlich, von Berfonen, fidens; confidens: Jagόων [ούσα, οῦν] | - adv., fidenter; fidenti animo: πεποιθότως | - von Dingen, certus: πιστός.

Buversichtlichfeit, fidentia; confidentia: ro baggos lous .

λιυοτ, supra; ante; antea; prius; priusquam: πρότερον · έμπροσθεν | - ein Jahr 3., anno ante: προ ένος έτους | - fur; 3., paullo ante: οὐ πολύ πρότερον - lange z., multo ante: πολύ πρότερον | - in Bufammenfegungen lat, burch prae-, griech. 200-.

ξυυστόπιπει, praevěnňo⁴ [věni, ntum]: φθάνειν (ποιοῦντα, ἐλθόντα etc.) | - jmbm δ., antevenio⁴; praeverto³ [ti, sum]; οςςὕρο¹ qm: προφθάνειν τινά.

auvorfommend, officiosus; facilis; commodus: Entχαρις [ιτος], neutr. ἐπίχαρι · θεραπευτικός | - adv., officiose; commode: θεραπευτικώς.

Buporfommenbeit, officiosa voluntas; mores commodi: το θεραπευτικόν.

auborthun, es imbm in etw., f. übertreffen. Andere Bufammenfehungen fteben unter "borber".

Buwache, accessio; incrementum: ή ἐπίδοσις | -3. befommen, cresco3 [crevi, cretum]; augeor2 [auctus]: ἐπίδοσιν λαμβάνειν.

zuwachsen, heranwachsen, accresco3 [crevi, cretum] succresco3: ἐπιφύεσθαι | - von Bunben, coëo4 [ii, ĭtum]; coalesco3 [lui, lĭtum]: συμφύεσθαι.

zuwägen, appendo³ [di, sum]: κατασταθμίζειν.

zuwegebringen, efficio [feci, fectum]; perficio; conficio; addúco³ [xi, ctum] ad effectum: καθιστά-

zuwehen, afflo1: προςπνείν τι.

zuweilen, interdum; aliquando; nonnumquam: èvi-

zuweisen, imbm etw., concilio1 qd cui: deixvivai TIVE TI

zuwenden, imbm etw. ju Theil merben laffen, facio3 [féci, factum] cui copiam rei: παρέγειν τι | - f. a. autehren

zuwerfen, merfend gufenben, projicio3 fjeci, ctum]: Emievat il rivi | - verfchutten, obruo3 frui, rutum |: αποχωννύναι τι.

zuwider, (entgegen), adversus: Evavilor rivos |imbm 3. fein, adversor' cui: Evartious dal tivi |-(wiberwartig), molestus; odiosus: δυςχερής [ές] · χαλεπός | - es ift mir [mb 3., non possum [potui, posse] ferre qm: μισώ τινα | - es ift mir etw. 3., aegre ob. moleste fero [tuli, latum, ferre] qd: δυςχεραίνω τι - wenn es bir nicht g. ift, si commodum fuerit: et βούλει.

gumiegen, f. jumagen.

zuwinfen, annuo3 [nui, nutum]: νεύειν.

Bupberfee, Austinus Sinus.

ζεσθαι.

Bugieben, (giebend verschließen), claudo3 [si, sum]: ξπισπάν | - (Theil nehmen laffen an rc.), adhibeo2 qm ad ob. in qd: προςκαλείν είς, επί τι | - (verurfachen), contraho3 [traxi, ctum]: κατασκευάζειν τινί τι | imbs bağ fich 3., věnio* [véni, ntum] in odium cjs; occurro3 [rri, rsum] in odium cjs: ἐπάγεσθαι έαυτῷ, ὀφλισκάνειν την έχθράν τινος. ἐπεχθη γενέσθαι πρός τινα.

zuzifcheln, insusurro1 qd cui (in aurem): προςψιθυρίζειν τινι.

amaden, vello3 [velli, vulsum]; vellico3: xvlζειν τι. amangen, in etw., adigo3 [égi, actum] rei vi: διαναγκάζειν τι.

Awang, vis; necessitas: ή άνάγκη.

Zwangbienft, f. Frohnbienft.

awanglos, non vi coaclus; liber: Elevosos.

Zwanglofigfeit, libertas: ή έλευθερία.

Zwangsmittel, vis; coercitio: ή ανάγκη | - gegen imbn 3. anwenden. grassor' in qm vi: προςάγειν άνάγχας τινί.

zwangsweise, vi; per vim: Big.

amangia, viginti: elzoot | - ein Beitraum von g. Jahren, viginti anni; vicennium: ή εἰχοσαετία.

Zwanziger, homo viginti annorum; homo viginti annos natus: ὁ εἰχοσαετής [οῦς].

zwanziafach, vicies tantum: ελχοσαπλάσιος.

zwanzigjährig, viginti annorum; natus viginti annos: είχοσαετής [ές].

zwanzigfte, ber, vicesimus: elxocrós | - ber z. Theil, vicesima: ή είκοστή | - zum z. Male, vicesimum: τὸ είχοστόν.

zwanzigtausend, viginti milia: διςμύριοι.

zwar, quidem; equidem: μέν | - unb z., et quidem; et is : xai ταῦτα' xai αὐτός | - 3 aber , aber boch, quidem... sed tamen; et si... tamen: μέν, γε... άλλ' όμως.

Bred, ber, consilium; propositum; finis: ο σχοπός. | - gu welchem 3., quo consilio: The Boulousvos | - feinen 3. erreichen, assequor3 [secutus] propositum; consequor3 id quod velim: ἐπὶ τὸ τέλος ἀφιχνεῖσθαι της πράξεως | - feinen 3. verfehlen, non conficios [feci, fectum] quae agere destinavi: αμαρτάνειν τῆς γνώμης | - von feinem eigentlichen 3. abtommen, aberro' a proposito: έχτος δρόμου φέρεσθαι.

zwedbienlich, idoneus; saluber: woelings [ov].

zweden, f. abzweden, zielen. zwedgemäß, f. zwedmäßig.

zwedlos, quod sine consilio fit ob. accidit; inufilis: μάταιος | - adv., sine consilio : ματαίως.

awedmäßig, ad usum accommodatus; conveniens; idoneus; utilis; necessarius: ἐπιτήδειος [ον].

3wedmäßigfeit, burd Umfdreibung mit abi. u. b. v. amedmibrig, alienus a consilio ob. proposito; non idoneus: ἄτοπος [ον] - adv., non convenienter consilio: ἀτόπως.

zwet, duo: duo | - eine Beit von g. Tagen, biduum: δύο ημέραι - um g. Uhr, hora secunda: ώρα δευ-TEQQ.

Zweibruden, (Stadt), Bipontum vb. Bipontum | - | Aweimonatlich, bimestris; bimensis: 8/447vos [ov]. adj., Bipontinus, a, um. zweipfündig, bilibris: dilitgaios. zweideutig, ambiguus; anceps; dubius: ἀμφίβολος zweiräderig, birotus: Sizuzlog [ov]. [ov] | - adv., ambigue; ambiguà fide: ἀμφιβολώς. zweiruberig, biremis: δίχωπος [ov]. Zweibeutigfeit, ambiguitas; amphibolia: ή αμφιzweischichtig, quod habet duo strata: δίστοιχος Bolle. ameietig, habens binos angulos: δίγωνος [ov]. zweischneidig, anceps: Storomos [ov]. meiellig, bicubitalis: δίπηχυς [v]. zweiseitig, habens duo latera: δίπλευφος. zweierlei, duo; diversi generis: διφάσιος | - es ift 3. zweifitig, instructus duodus sedilibus: diedgos [ov]. interest; differt; est, quod différat: οὐ ταὐτόν ἔστι. zweispännig, bijugis; bijugus: dicuyos [ov]. zweifach, f. boppelt. zweispaltig, bifidus: δισχιδής [ές]. zweifabig, bilix: dluiros [ov]. zweispißig, bidens: dlzgavos [ov]. zweifaltig, duplex: dinlous [n, ouv]. zweistimmig, duarum vocum: δίφωνος [ov]. ameifarbia, bicolor: dixpous four]. zweisplbig, bisyllabus: δισύλλαβος [ov]. 3meifel, dubitatio; scrupulus; difficultas; dubium zweitagig, duarum dierum; in biduum: δυοίν ώρων. (adj. neutr.): ο δισταγμός ή αμφισβήτησις | - ohne 3., haud dubie; sine dubio; certe: αναμφιβόλως |zweitaufend, duo milia: disxilioi. in 3. fteben, sum dubius; dubitor1: Evdoiageiv | - etw. zweitaufendste, ber, bis millesimus: disziliogros. in B. gieben, f. bezweifeln. zweite, ber, secundus; alter: Seuregos | - jum j. zweifelhaft, von Berfonen, dubius ; incertus: anogos Male, iterum : δεύτερον. [ov] | - &. fein, sum dubius (in dubio); dubito1; inzweitens, secundo; iterum: δεύτερον. certus sum; pendeo2 [pependi, pensum] animo zweitheilig, bipartitus: διμερής [ές]. (animi): ἀμφίβολον είναι | - adv., dubitanter: ἀπόzweizadig, bifurcus; bidens: diodous [ouv]. ρως. zweizeilig, distichus: dlougos [ov]. ameifeln, dubito' de qua re; dubius sum: auquoβητείν- αμφιγνοείν περί τινος | - s., bas 3., dubitazweizungig, bilinguis: dlylwooog [ov]. tio: ή αμφισβήτησις. Amerchfell, praecordia [orum]: τὸ διάφραγμα. Zweifelsucht, studium dubitandi ob. revocandi om-Zwerg, nanus; pumilio: o varvos. nia in dubium : ή ἀπορησία. zwergartig, pusillus: ναννώδης [ες]. aweifugig, bipes; bipedalis: otnous [ouv]. Bwidel, cuneus; conus: to zwelov. 3weig, frons; termes; ramus: o zlwv [zlwvos] Zwickelbart, barbula labri superioris: o μάσταξ zlados | - übertr., ramus; familia; stirps; proles; axos . pars: τὸ γένος ἡ γενεά τὸ μέρος. zwicken, vello3 [lli, vulsum]; vellico1: xvicer ti. zweigestaltig, biformis: diuogipos [ov]. Briebach, bucellatum; panis nauticus: o dinugitus. zweigipfelig, bivertex; biceps: Schoops [ov]. Zwiebel, caepa: τὸ κρόμμυον. zweigliederig, bimembris: dixwlos [ov]. zwiefach, f. boppelt. zweihandig, habens duas manus: δίχειο. Zwielicht, lumen obscurum; diluculum; crepuscuameibenfelia, habens duas ansas: olwros [ov]. lum: 6 000005 ή δείλη. zweihornia, bicornis; bicorniger: δικέφαιος [ov]. Zwiespalt, Zwietracht, dissidium; discordia; diszweihufig, ungulis bisulcis: δίχηλος [ov]. sensio; simultas: ή διαφορά· διστασία· ἔρις [ιδος] zweibundert, ducenti: διαχόσιοι | - je 3., duceni: - 3. erregen, concito' discordiam: Eyeloew Eow. zweibundertmal, ducenties: διακοσιάκις. Zwillich, pannus bilix: o dipiros. zweihundertste, ber, ducentesimus: διακοσιοστός. Brilling, geminus: o didupos | - 3willinge, gemini: oi δίδυμοι | - 3. gebaren, uno partu simul părio³ [pe-pēri, partum] duos: διδυμοτοχεῖν. zweihunderttausend, ducenties millies : διακόσιαι ziliádes. 3willingsbruber, frater geminus: o didunos adelzweijahrig, bimus; bimulus; duos annos natus; duorum annorum; biennis: dietis [és] | - ein 3. Beitraum, biennium: η διετηρίς [ίδος]. Zwillingsmutter, quae geminos peperit: n didu-3weifampf, certamen singulare; pugna singularis: HOTOROS. ή μονομαχία | - jmbn ju einem 3. herausforbern, pro-Zwillingsschwester, soror gemina: ή δίδυμος άvoco qm ad certamen: προχαλείσθαι εἰς μονομαzlav. zwingen, imbn, cogo3 [coëgi, coactum] qm vi; imzweifopfig, biceps: dixequalos [ov]. pono3 [posui, situm] cui necessitatem faciendi qd: ἀναγκάζειν τινά | - fith ξ., făcio³ [feci , factum] vim ameileibig, habens duo corpora: δίσωμος [ov]. mini; repugno¹ naturae: ἀναγκάζειν, βιάζεσθαι zweilothig, uncialis: οὐγκιαῖος.

zweimal, bis: dis | - 3. fo viel, duplum; alterum tan-

jor: διπλάσιος τῶν ἄλλων.

tum: διπλάσιον· διπλούν | - 3. f. groß, duplo ma-

έαυτόν.

Zwinger, pomoerium: to medotelytor.

amintern, palpebro1: 8λεφαρίζειν.

3wirn, filu lineu duplicatum: ή τολύπη.

awirnen, dupliciter contorqueo2 [torsi, tortum] fila:

συσπειράν.

awischen, inter: μεταξύ c. genit. (bei Berfonen) εν | -3. etw. ftellen , interpono3 [posui , situm] cui rei: 11θέναι έν τῷ μέσφ τινός.

Bwischengang, transitus [ús] interjacens: ὁ μεταξύ

πόρος.

Zwischengesang, cantus sus interjectus: to naοεμβεβλημένον μέλος.

φραγμα.

terjectum : τὸ μεταξύ.

μέσου λόγος.

Zwischenregent, interrex: δ μέσοβασιλεύς [έως]. Zwischenregierung, interregnum : ή μεσοβασιλεία. Bwischensaß, sententia interjecta: ή παρεμβολή.

3wiftenfpiel, exodium: τὸ παρεμβεβλημένον μέ-205.

Bwiftenwand, paries intergerinus: τὸ μεσότοιχον. Bwischenweg, via interjacens: ή εν μέσφ οδός.

3wischenwort, interjectio: τὸ ἐπιφωνηματικόν. Bwischenzeit, tempus interjectum; spatium; inter-

vallum temporis: ὁ μεταξύ χρόνος.

ftreitig. awitfdern, fritinnio4: τερετίζειν | - fprichw. f. fingen. [ov].

Zwitter, androgynus; semimas; ambiguo inter marem et feminam sexú: ὁ ξομαφρόδιτος.

awölf, duoděcim: δάδεκα.

3molfect, figura duodecim angulorum: τὸ δωδεκάγωνον.

zwolffad, duodecies tantum: δωδεκαπλάσιος [ov]. Zwölffingerbarm, intestinum duodenum: to dwδεχαδάχτυλον ἔντερον.

zwölfhundert, mille et ducenti : Siaxosioi zal xi-Lion.

Zwischenmauer, murus intergerinus: το διά- zwölfjahria, duodecim annorum; duodecim annos natus: δωδεκαετής [ές].

3mischenraum, intervallum; spatium ob. tempus in- 3molfmal, duodecies: Swoezazis | - 3. mehr, duodecim partibus plus: δωδεκάκις πλείον.

Bwifdenrede, oratio interjecta ob. interposita: o die zwolfpfundig, duodecim libras pondo valens: do-Sexulitoos [or].

zwölfstündig, duodecim horarum : δια δώδεκα ωous.

zwölftägig, duodecim dierum: δωδεκαήμερος [ov]. zwölftaufend, duodecim milia: δισχέλιοι καλ μύpior.

zwölftausendste, duodecies millesimus: δισχιλιοστός καὶ μυριοστός.

zwolfte, ber, duodecimus: δωδέκατος | - jum zwolften Dale, duodecimum: To δωδέκατον.

Bwolftel, pars duodecima; uncia: τὸ δωδεκατημόριον ή ούγκία.

3wift, zwiftig, 3wiftigfeit, f. 3wiefpalt, Bant, 3wolftene, dnodecimo: ro dwdezarov.

zwölftheilig. duodecim partium: δωδεχάμοιρος

